ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀ ಕರುಣಾವಲೋಕನಮಸ್ತು.

ಸಕಲ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಾನು ಸಾರವಾಗಿ
ರುವದರಿಂದ ಐದನೇ ಕೃಷ್ಣ ವೇದವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ
ರುವಂತೆ, ಶ್ರೀಮದ್ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಂದ
ವಿರಚಿತವಾದ ಜಯೇತಿಹಾಸವೆಂಬ ಮಹಾ
ಭಾರತ ಗ್ರಂಥವು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾ ನಿಬದ್ಧವಾ
ಗಿರುವದರಿಂದ ಕರ್ಣಾಟ ಜನಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿ
ಯುವಬಗ್ಯೆ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಕವಿಯಿಂದ, ಗದು
ಗಿನ ವೀರ ನಾರಯಣಾಂಕಿತವಾಗಿ ಭಾಮಿನಿ
ಷಟ್ಪದೀ ವೃತ್ತಗಳಿಂದ ವಿರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ,

ಈ ಕನ್ನಡ ಮಹಾ ಭಾರತದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಥಮಾದಿದಶಪರ್ವಗಳು,
ಪ್ರಾಚೀನ ಪಾಠಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪಂಡಿತರಿಂದ
ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಬುಕ್ಡಿಪೋ
ಏಜಂಟ್, ವಾಜಪೇಯ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಿಂದ
ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

(೨ ನೇ ಛಾಪು ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿ.)

ಬೆಂಗಳೂರು
ವಾಗೀಶ್ವರೀ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯೊಳ್
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
1888.

ಶ್ರೀಮತ್ಕನ್ನಡ ಭಾರತದ ಆದಿಪರ್ವಕೆದ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಆದಿಪರ್ವ.

ಸಂಧಿ. ಪುಟ.

ಸಭಾ ಪರ್ವ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಅ ರ ಣ್ಯ ಪ ರ್ವ ಪ್ರಾ ರಂ ಭ ವು.

ವಿರಾಟಪರ್ವ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಕನ್ನಡಭಾರತದ ಆದಿಪಂಚಕ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕಾ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ಪೂರ್ವದಪ್ರಿಂಟಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವದಲ್ಲಿ ೮ನೇ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ೪೫ನೇ ಪದದಲಾಗಾಯಿತು ೬೧ನೇ ಪದದವರಿವಿಗೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವರ್ಣನೆಯು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವುಕಡೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪಂಡಿತರಿಂದಾ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.

ಭಾರತಯುದ್ಧ ಪಂಚಕದವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಭೀಷ್ಮಪರ್ವ.

ಸಂಧಿ, ಪುಟ

ದ್ರೋಣಪರ್ವಪ್ರಾರಂಭವು.

ಕರ್ನಪರ್ವಪ್ರಾರಂಭವು.

ಶಲ್ಯಪರ್ವಪ್ರಾರಂಭವು.

ಗದಾಪರ್ವಪ್ರಾರಂಭವು.

ಯುದ್ಧಪಂಚಕ ಸಮಾಪ್ತ ಮಾದುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಗುರುಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ-ಆದಿಪರ್ವ.

ಶ್ಲೋ॥ ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರಂವಿಷ್ಣುಂ ಶಶಿವರ್ಣಂಚತುರ್ಭುಜಮ್ ।
ಪ್ರಸನ್ನವದನಂಧ್ಯಾಯೇತ್ಸರ್ವವಿಘ್ನೋಪಶಾಂತಯೇ ॥
ವ್ಯಾಸಂವಸಿಷ್ಠನಪ್ತಾರಂ ಶಕ್ತೇಃಪೌತ್ರಮಕಲ್ಮಷಮ್ । ಪರಾ
ಶರಾತ್ಮಜಂವಂದೇಶುಕತಾತಂತಪೋನಿಧಿಮ್ ॥

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ ॥ ಶ್ರೀವನಿತೆಯರಸನೆವಿಮಲರಾ । ಜೀವಪೀಠನಪಿತ
ನೆಜಗಕತಿ ।ಪಾವನನೆಸನಕಾದಿಸಜ್ಜನನಿಕರದಾತಾರ ॥ರಾವಣಾಸುರಮ
ಥನಶ್ರವಣಸು । ಧಾವಿನೂತನಕಥನಕಾರಣ ।ಕಾವುದಾನತಜನವಗದು
ಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ ॥೧॥ ಶರಣಸಂಗವ್ಯಸನಭುಜಗಾ । ಭರಣನಮರ
ಕಿರೀಟಮಂಡಿತ । ಚರಣಚಾರುಚರಿತ್ರನಿರುಪಮಫಾಳಶಿಖಿನೇತ್ರ ॥ ಕರ
ಣನಿರ್ಮಲಭವಕರಘೋಸಂ। ಹರಣದಂತಿಚರ್ಮಾರುಚಿರವರ್ಮಂ । ಬರನೆಸ
ಲಹುಗೆಭಕುತಜನರನುಪಾರ್ವತೀರಮಣಾ ॥೨॥ ವರಮಣಿಗಳಿಂದೆಸೆವ
ಮೌಳಿಯ । ಸರಸಿಜಾರಿಯಕಿರಣದೋಳಿಯ । ವಿರಚಿಸಿದಸಿಂಧೂರಭಾ
ಳದಿಕುಣಿವಕುಂತಳದ ॥ ಕರಿನಿಭಾಕೃತಿಯುನಿಪವದನದ । ಕರದಪಾಶದ
ನೋದಕದವಿ।ಸ್ತರದಗಣಪತಿಮಾಡೆಮಗೆನಿರ್ವಿಘ್ನದಾಯಕನ॥೩॥ ಗಜ
ಮುಖನೆಮೆರವೇಕದಂತನೆ । ನಿಜಗುಣಾನ್ವಿತಪರಶುಧಾರನೆ । ರಜತಗಿರಿ
ಗೊಡೆಯನಕುಮಾರನೆವಿದ್ಯವಾರಿಧಿಯೆ ॥ ಅಜನುಹರಿರುದ್ರಾದಿಗಳುನೆರೆ।
ಭಜಿಸುತಿಹರನವರತನಿನ್ನನು । ತ್ರಿಜಗವಂದಿತಗಣಪಮಾಳ್ಪುದುಮತಿಗೆ
ಮಂಗಳವ ॥೪॥ ವಾರಿಜಾಸನೆಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರವಿ ।ಚಾರದೋದ್ಭವೆವಚನರ
ಚನೋ । ದ್ಧಾರೆಕೃತಿಪಾರಣದಾಗಮಸಿದ್ಧದಾಯಕಿಯೆ ॥ ಶೌರಿಸುರ
ಪತಿಸಕಲಮುನಿಜನ । ಸೂರಿಗಳಿಗನುಪಮದಯುಕುತಿಯೆ। ಶಾರದೆಯೆ
ನರ್ತಿಸುಗೆನಲಿದೊಲಿದೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯಲಿ ॥ ೫ ॥ ವೀರನಾರಾಯಣನೆಕವಿಲಿ
ಪಿ । ಗಾರಕುವರವ್ಯಾಸಕೇಳುವ । ಸೂರಿಗಳುಸನಕಾದಿಗಳುಜಂಗಮಜ
ನಾರ್ದನರು ॥ ಚಾರುಕವಿತೆಯುಬಳಕೆಯಲ್ಲವಿ । ಚಾರಿಸುವಡಳವಲ್ಲಚಿತ್ತ
ವ । ದಾರುಹೋಸರ್ವಜ್ಞರಾವರುಸಲುಗಬಿನ್ನಪವ ॥೬॥ ಶ್ರೀಮದಮ

ರಾಧೀಶನತಪದ । ತಾಮರಸಘನವಿಪ್ರಳನಿರ್ಮಲ । ರಾಮನನುಪಮ
ಮಹಿಮನಸನ್ಮುನಿವಿನುತಜಗಚರಿತ । ಶ್ರೀಮದೂರ್ಜಿತಧಾಮಸುದಯಾ ।
ಸಾಮನಾಹವಭೀಮರಘುಕುಲ ।ಗಾಮರಕ್ಷಿಸುವಲಿದುಗದುಗಿನವೀರನಾ
ರಾಯಣ ॥೭॥ ದುರಿತಕುಲಗಿರಿವಜ್ರದಂಡನು । ಧರೆಯಜಂಗಮಮೂರ್ತಿ
ಕವಿಪಾ । ರಿರುಹದಿನಮಣಿನಿಖಿಳಯತಿಪತಿ ವಿಜವಂದಿತನು ॥ ತರಳನನು
ತನ್ನವನೆನುತಪತಿ । ಕರಿಸಿಮಗನೆಂದೊಲಿದುಕರುಣದಿ । ಪರವನಿತ್ತನು
ದೇವವೇದವ್ಯಾಸಗುರುರಾಯ ॥೮॥ ಹಲಿಗೆಬಳಹವಪಿಡಿಯದೊಂ।ದಗ್ಗಳಿ
ಕೆಪದವಿಟ್ಟಳುಪದೊಂದ । ಗ್ಗಳಿಕೆಪರರೊಡ್ಡವದರೀತಿಯಕೊಳ್ಳದಗ್ಗಳಿ
ಕೇ ॥ ಛಳಸಿಬರೆಯಲುಕಂಠಪತ್ರದ । ವುಲುಹುಗೆಡದಗ್ಗಳಿಕೆಯುಂಬೀ।ಬ
ಲುಹುಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಕಿಂಕರಗೆ॥೯॥ ಕೃತಿಯನವಧರಿಸುವು
ದುಸುಕವಿಯ। ಕೃತಿಗೆಮಂಗಳವೀವುದಧಿಕರು । ಮಥಿಸುವುದುತಿದ್ದುವು
ದುಮರೆವುದುಲೇಸಸಂಚಿಪುದು ॥ ನುತಗುಣರುಭಾವುಕರುವರಪಂ ।ಡಿ
ತರುಸುಜನರುಸೂಕ್ತಿಕಾರರು । ಮತಿಯನೀವುದುವೀರ ನಾರಾಯಣನ
ಕಿಂಕರಗೆ ॥೧೦॥ ತಿಣುಕಿದನುಫಣಿರಾಯರಾಮಾ । ಯಣದಕವಿಗಳ
ಭಾರದಲಿತಿಂ । ಥಿಣಿಯರಘುವರಚರಿತೆಯಲಿಕಾಲಿಡಲುತೆರಪಿಲ್ಲ ॥ ಬಣ
ಗುಕವಿಗಳಲೆಕ್ಕಿಪನೆಸಾ । ಕೆಣಸದಿರುಕುಕರೂಪನಲ್ಲದೆ । ಕುಣಿಸಿನಗ
ನೇಕವಿಕುಮಾರವ್ಯಾಸನುಳಿದವರ॥೧೧॥ ಹರಿಯಬಸುರೊಳಗಬಿಳಲೋ
ಕದ । ವಿರಚನಡಗಿಹವ್ಯೋಲುಭಾರತ । ಶರಧಿಯೊಳಗಡಗಿಹವನೇಕಪು
ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ॥ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲೀಕೃತಿಯನವ ।ಧರಿಸಿಕೇಳ್ವನರ
ರದುರಿತಾಂ। ಕುರದಬೇರಿನಬೇಗೆಯೆಂದರುಹಿದನುಮುನಿನಾಥ ॥೧೨॥ ಅ
ರಸುಗಳಿಗಿದುವೀರದ್ವಿಜರಿಗೆ । ಪರಮವೇದದಸಾರಯೋಗೀ । ಶ್ವರರ
ತತ್ವವಿಚಾರಮಂತ್ರೀಜನಕೆಬುದ್ಧಿಗುಣ ॥ ವಿರಹಿಗಳಶೃಂಗಾರವಿದ್ಯಾ ।
ಪರಿಣತರಸುಪ್ರೌಢಕಾವ್ಯಕೆ । ಗುರುವೆನಲುರಚಿಸಿದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ
ಭಾರತವ॥೧೩॥ ವೇದಪಾರಾಯಣದಫಲಗಂ । ಗಾದಿತೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲ।
ಕೃಚ್ಛ್ರಾದಿತಪಸಿನಫಲವುಜ್ಯೋತಿಷ್ಟೋಮಯಾಗಫಲಾ॥ ಮೇದಿನಿಯ
ನೂಲಿದಿತ್ತಫಲವ । ಸಾತ್ರದಿಕನ್ಯಾದಾನಫಲವಹು।ದಾದರಿಸಿಭಾರತದೊ
ಳೊಂದಕ್ಷರವಕೇಳ್ದರಿಗೆ॥೧೪॥ ಚೋರನಿಂದಿಸಿಶಶಿಯಬೈದಡೆ।ಕ್ಷೀರವನು
ಕ್ಷಯರೋಗಿಹಳಿದಡೆ।ವಾರಣಾಸಿಯಹೆಳವನಿಂದಿಸಿನಕ್ಕರೇನಹುದು॥ ಭಾ
ರತದಕಥನಪ್ರಸಂಗವ । ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಗಳೆತ್ತಬಲ್ಲರು। ಘೋರರೌರವವ
ನ್ನುಕೆಡಿಸುಗುಕೇಳ್ದಸಜ್ಜನರ ॥ * * * ॥೧೫॥

—* ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. *—

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಜನಮೇಜಯಗೆವೈಶಂ | ಪಾಯನನುಹೇಳಿದನುಮುನಿದ್ವೈ | ಪಾಯನಋಷಿವರ್ಣಿಸಿದಭಾರತವರಕಥಾಮೃತವಾ ॥ ಪದನು ॥ ಸೂತನೈತಂದನುಜಗದ್ವಿ | ಖ್ಯಾತಶೌನಕಮುಖ್ಯಮುನಿಸಂ | ಘಾತಪಾವನನೈಮಿಶಾರಣ್ಯಕವರಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ಆತನನು ಕಂಡುದುತಪಸ್ವಿ | ವ್ರಾತಕುಶಲಕ್ಷೇಮಮಧುರ | ಪ್ರೀತಿವಚನಾಮೃತದಿಸಂಭಾವನೆಯಮಾಡಿದರು ॥೧॥ ಪರಮಪೌರಾಣಿಕಶಿರೋಮಣಿ | ಬರವಿದೆತ್ತಣದಾಯ್ತು ಕೌತುಕ | ವರಕಥಾಪಿಯೂಷಸಾರವಿಶೇಷವೇನುಂಟು ॥ ಚರಿತಚತುರಾಶ್ರಮತಪೋನಿ | ಷ್ಠರಿಗೆವಿಶ್ರಮವೈಭವಾದ್ಯಶ | ದರುಶನವುನಮಗೆಂದುನುಡಿದರುರೋಮಹರ್ಷಣಿಯ ॥೨॥ ಬಂದಿಸಿಗೆನೈವರತಪೋಧನ | ವೃಂದಚಿತ್ತೈಸುವುದುತಾನೇ | ನೆಂದುನುಡಿವೆನುಕೌತುಕಾಮೃತರಸದಕಡುಗಡಲ ॥ ಹಿಂದೆಕೇಳಿದುದಲ್ಲಕೇಳ್ವುದು | ಮುಂದೆಹುಸಿವರನಿಗಮತತವಿದ | ರೊಂದೊರೆಗೆಬರಲರಿಯದೆಂದನುಸೂತಕೈಮುಗಿದು ॥೩॥ ಕೇಳಿದನುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲಕನುವರಸರ್ಪಯಜ್ಞ | ಸ್ಥೂಲಪಾಪವಿಘಾತಿಗೋಸುಗವೀಮಹಾಕಥೆಯ ॥ ಕೇಳಿದನುತಾನಲ್ಲಮುನಿಜನ | ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣಕಮಲವಿ | ಶಾಲವೇದವ್ಯಾಸಕೃತಭಾರತಕಥಾಮೃತವ ॥೪॥ ಹಾಮಹಾದೇವಾಯಿದೆಂತೈ | ರೋಮಹರ್ಷಣಿಸಾವುಮಾಡಿದ | ಸೋಮಪಾನಾದಿಗಳಪುಣ್ಯಸ್ತೋಮತರುಗಳಿಗೇ ॥ ಈಮಹಾಭಾರತಕಥಾಮೃತ | ರಾಮಣೀಯ್ಯಕಫಲವಲಾ | ಸ್ನೇಮಪುಣ್ಯರುಧನ್ಯರಾವೆಂದುದುಮುನಿಸ್ತೋಮ ॥೫॥ ಹೇಳುಸಾಕೆಲೆಸೂತದುರಿತ | ವ್ಯಾಳವಿಷಜಾಂಗುಳಿಕವಮುನೀ | ಕೇಳಿದಂದದೊಳಂದುಜನಮೇಜಯನೆಯಾಗದಲಿ ॥ ಮೌಳಿಗಳಲಾನುವೆವುನಿಮ್ಮಯ | ಹೇಳಿಕೆಯುನೆನೆಸಿಖಿಳಮುನಿಗಳ | ನೋಲಗಿಸುವೆನುನಿಮ್ಮನುಜ್ಞೆಯಲೆಂದುಕೈಮುಗಿದ ॥೬॥ ಸರ್ಪಯಜ್ಞದಲಾದದುರಿತದ | ದರ್ಪವನುಕೆಡಬೇಳಲೊದೆಯಲು | ತರ್ಪಣಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ॥ ದರ್ಪಕಾಹಿತಮೂರ್ತಿಮುನಿಮುಖ | ದರ್ಪಣನುಶಿಷ್ಯನನುಕರದುಸ | ಮರ್ಪಿಸಿದನರಸಂಗೆವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ ॥೭॥ ರಾಯಕೇಳೈನಿಮ್ಮಪಾಂಡವ | ರಾಯಚರಿತವನೆಂದುವೈಶಂ | ಪಾಯನಿಗೆಬೆಸಸಿದನು ಕೊಟ್ಟನುಬಳಿಕಪುಸ್ತಕವ ॥ ರಾಯನತಿಭಕ್ತಿಯಲಿವೈಶಂ | ಪಾಯನಿಗೆವಂದಿಸಿನಿಜಾಭಿ | ಪ್ರಾಯವನುಕೇಳಿದನುಚಿತ್ತೈಸುವದುಮುನಿನಿಕರ ॥೮॥ ವಿತತಪುಸ್ತಕವನುಸುಗಂಧಾ | ಕ್ಷತೆಯೊಳರ್ಚಿಸಿಸೋಮಸೂರ್ಯ | ಕ್ಷಿತಿಜಲಾನಲವಾಯುಗಗನಾದಿಗಳಗಭಿನಮಿಸಿ ॥ ಶತಮಖಾದಿಸಮಸ್ತದೇವ | ಪ್ರತತಿಗೆರಗಿಸರೋಜಭವಸುತ | ಪತಿಗಳಿಗೆನೈಮು

ದುವಿಮಲಜ್ಞಾನಮುದ್ರೆಯಲಿ ॥೯॥ ಮನದೊಳಾರ್ಯಂಪ್ರರುಷವಿಶೇಷ। ನ
ನನುಪುರುಹೂತನುಪುರಸ್ಕೃತ। ಸನಕಸೇನಾಷ್ಟಕಪರಬ್ರಹ್ಮನಸನಾತ
ನನ ॥ ದನುಜರಿಪುಸುವ್ಯಕ್ತನವ್ಯ । ಕ್ತನನನದನದ್ವ್ಯಾಪನವ್ಯಯ । ನೆನೆವ
ವಿಷ್ಣುವನೆನೆದುಮುನಿವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಕಥೆಯ ॥೧೦॥ ವೇದನಾಲ್ಕ ವರಂಗವಾ
ದ । ಷ್ಟಾದಶಾಪ್ರರಾಣಸ್ಮೃತಿಗಳೊ । ಳಾದಪೂರ್ವೋತ್ತರದವಿಭಾಗವಾಂ
ಸದಪರಿಕ್ರಮದ ॥ ವಾದವಿಲಸನ್ನ್ಯಾಯನನುಕ । ಬ್ಬೋದಧಿಯನೊಳಪಡಿ
ಸಿರ ಕಿಸಿದ । ಬಾದರಾಯಣನೆಂಬ್ರಯನುಭಜಿಸಿದನುಮನದೊಳಗೆ ॥೧೧॥ ಅ
ರಸಕೇಳೈನಾರದಾದ್ಯರು । ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನಸಭೆಯೊಳು । ವರಮಹಾ
ಭಾರತವಕೊಂಡಾವಿದರುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ವರಮಹತ್ವದಿಭಾರವತ್ವದಿ । ವರ
ಮಹಾಭಾರತವಿದೊಂದೇ । ದುರಿತದುರ್ಗವಿಭೇದಕರವೀರೇಳುಲೋಕದ
ಲಿ ॥೧೨॥ ಹೇಳಿದನುಪಾಲೋಮಚರಿತೆಯೊ । ದ್ದಾಲಕಾಖ್ಯಾನಚರಿತವನು
ಮುನಿ । ಹೇಳಿದನುಫಣಿನಿಕರಗರುಡಾಸ್ತಿಕರಸಂಭವವ ॥ ಮೇಲೆಬಳಿಕ
ಪರೀಕ್ಷಿದವನೀ । ಪಾಲಶಾಪದಮರಣವನುನೆರೆ । ಹೇಳಿದನುಮುನಿಗಳಿಗೆನ
ರ್ಪಾರ್ಧ್ವರದಸಂಗತಿಯ ॥೧೩॥ ಕೇಳಿದನುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ । ಪಾಲವೈ
ಶಂಪಾಯನನುತಮ । ಕೀಳುದುರಿತಂಗಳಿಗೆಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತರೂಪದಲಿ ॥ ಕೇಳಿ
ಗ್ಭುಮುನಿನಿಕರವೀಕಲಿ । ಕಾಲದಲಿಫಲಿಸುವದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಾಮ
ಸ್ಮೃತಿಮಹಾಭಾರತಕಥಾಶ್ರವಣ ॥೧೪॥ ರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದುವೈಶಂ ।
ಪಾಯನುಮುನಿಹೇಳಿದನುಕಮಲದ । ಳಾಯತಾಕ್ಷನಬಾಲಕೇಳಿವಿಧೂತಕಿ
ಲ್ಬಿಷನ ॥ ಕಾಯುಕಲ್ಮಷಹರವಖಿಳನಿ । ಶ್ರೇಸದನಸದ್ವ್ಯಾಪ್ತಿನಿನದ । ದಾ
ಯಕವನಿರ್ಮಲಮಹಾಭಾರತಕಥಾಮೃತವ ॥೧೫॥ ಆದಿಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು
ದಿಸಿದರುದ । ಕ್ಷಾದಿವಿಮಲನವಪ್ರಜೇಶ್ವರ । ರಾದರಂಬುಜಭವನಲೀಲಾ
ಸೂತ್ರಸೂತ್ರದಲಿ । ಅದನವರೊಳಗತ್ರಿಮುನಿಬಳಿ । ಕಾದನಾಮುನಿಪತಿಗೆ
ಜನಿಸಿದಾ । ಹಾಲ ದಕರದುಮುಕಿರಣನಾತನಲಾಯ್ತುಶಶಿವಂಶ ॥೧೬॥ ಸೋಮ
ಮನಿಂಬುಧನಾಬುಧಂಗೆಯು । ಭೂಮಿಯುಲ್ಲಿಪ್ತುರೂರವನುಬಳಿ । ಕಾಮ
ಹೀಪತಿಗೂರ್ವಸಿಯೊಳಾಯುಜನುಮಾದನು ॥ ಆಮಹೀಶಗೆನಹುಷನ
ಹುಷಂ । ಗಾಮಹಾತ್ಮಯಯಾತಿಬಳಿಕೀ । ಸೋಮಕುಲವೆರಡಾಯ್ತು ಯ
ದುಪೂರಗಳಬೆಸೆಯಿಂದ ॥೧೭॥ ಯದುಪರಂಪರೆಯಿಂದಯಾದವ । ರುದಿಸಿದ
ರುಪೂರುವಿನದೆಸೆಯಿಂ । ಬಿದುವಿಕಾರವವಂಶವಾಯ್ತು ಯಯಾತಿಸಾತ್ರ
ರಲಿ ॥ ವಿದಿತಪೂರ್ವೋತ್ತರದಯದುವಂ । ಶದಕಥಾವಿಸ್ತಾರವನುಹೇ । ಳಿದ
ನುದುಷ್ಯಂತನಲಿಶಾಕುಂತಲೆಯಕಥೆಸಹಿತ ॥೧೮॥ ಭರತನಾದುಷ್ಯಂತನಿಂದ
ವ । ತರಿಸಿದನುತತ್ಸಾರ್ವಭೌಮನೃಪತಿಂ । ಹಿರಿದುಸಂದನುಬಳಿಕಭಾರತವ

ಶವಾಯ್ತಲ್ಲಿ ॥ ಭರತಸೂನುಸುಹೋತ್ರನಾತನ । ವರಕುಮಾರಕಹಸ್ತಿ
ಹಸ್ತಿನ । ಪುರಿಗೆಹೆಸರಾಯ್ತಾತನಿಂದಲೆನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ವರಕು
ಮಾರರಪಜ್ಜಯುಲಿಸಂ।ವರಣನಾತಗೆಸೂರ್ಯಪುತ್ರಿಗೆ।ಕುರುಮಹೀಪ
ಜನಿಸಿದನು ಬಳಿಕಾಯ್ತುಕುರುವಂಶ ॥ ವರಪರಂಪರೆಯೊಳ್ಪ್ರದೀಪ
ನು।ಧರಣಿಪತಿಯಾತನಲಿಶಂತನು । ಧರೆಗಧೀಶ್ವರನಾಗಿಬೆಳಗಿದನರಸಕೇ
ಳೆಂದ॥೨೦॥ಸರಸಿಜಾಸನಕೊಟ್ಟಶಾಪದಿ । ಯರಸಿಯಾದಳುಗಂಗೆಬಳಿಕೆ।
ಬ್ಬರಿಗೆಮಕ್ಕಳುವಸುಗಳೆಂಟುವಸಿಷ್ಠಶಾಪದಲಿ ॥ ಸಿರಪರಾಧಿಗಳೇಳುಜನ
ನಾಂ।ತರಕೆಮರಣವಕಂಡರುಳಿದಂ । ಗಿರನುಭೂಲೋಕದಲಿಜಲಿದುದು
ಭೀಷ್ಮನಾಮದಲಿ ॥ ಶಾಪಹಿಂಗಿತುಸುರನದಿಗೆಬಳಿ । ಕಾಪಗಾಕ್ರಮಿಭೀ
ಷ್ಮಶಂತನು।ಭೂಪತಿಗೆಮಗನಾಗಿಬೆಳಗಿದನಖಿಳದಿಕ್ತಟವ ॥ ಭೂಪಕೇ
ಳ್ನೃಪರಿಚರವಸು।ರೂಪಗರ್ಭವುವಿಮಾನಬಸುರಲಿ। ವ್ಯಾಪಿಸಿತುಜನಿಸಿದು
ದುಮಿಥುನವುಮತ್ಸ್ಯಜಠರದಲ ॥ ಬಳಿಕಮತ್ಸ್ಯದಬಸುರಲುದಿಸಿದ।ನಳಿ
ನಲೋಚನೆಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿನಿ।ಬೆಳವುತಿರ್ದಳುಸಂಗವಾಯ್ತುಪರಾಶರನ ಪ್ರತಿ
ಯ॥ಬಳಿಕಯೋಜನಗಂಧಿಯಲ್ಲಿಂ । ದೆಳವನಭ್ರಶ್ಯಾಮನುರುಪಿಂ।ಗಳಜ
ಟಾಪರಿಬದ್ಧವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ॥ ನೆನೆವಿಪತ್ತಿನೊಳೆಂದುತಾಯನು।
ತನುಜಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಪರಾಶರ। ಮುನಿಪುನಃಕನ್ಯಾತ್ವವನುಕರುಣಿಸಿದ
ನಾಸತಿಗೆ॥ವಿನುತಯಮುನಾತೀರದಲಿಮಾ। ನಿನಿಯಕಂಡನುಬೇಂಟೆಯಾ
ಡುತ।ಜನಪಶಂತನುಮರುಳುಗೊಂಡನುಮದನನೆಸುಗೆಯಲಿ॥೨೪॥ ಪರಿ
ಮಳದಬಳಿವಿಡಿದುಬಂದೀ।ತರುಣಿಯನುಕಂಡಾರುನೀನೆಂ।ದರಸಬೆಸಗೊ
ಳುತೆನುಪಕಾಮನಶರಕೆವೈಯೊಡ್ಡಿ॥ಅರಮನೆಗೆನಡೆಯನಲುತಂದೆಯ।
ಪರಮವಚನವಲಂಘ್ಯವೆನಲಾ। ತುಸಿಭಗ್ನಮನೋರಥನುಮರಳಿದನು
ಮಂದಿರಕೆ॥೨೫॥ವಿರಹದಾವಿಗೆಕಿಚ್ಚುಭೂವಿಾ । ಶ್ವರನನುಸುಕಿತುಬಲಿ
ದವಸ್ಥೆಯ।ನರಸಬಂಣಿಸಲರಿಯೆನೇಳೆಂಟೊಂಭತ್ತರಬಳಿಯ॥ಮರಣವೀ
ತಂಗೆಂಬಜನವು । ಬ್ಬರದಗುಜುಗುಜಪರಿದುಯಮುನಾ । ವರನದಿಯತೀ
ರಕ್ಕೆಬಂದನುಭೀಷ್ಮವಹಿಲದಲಿ ॥೨೬॥ ಕರೆಸಿದನುಧೀವರನನೈಯ್ಯಂ। ಗ
ರಸಿಯಾಗಲಿನಿನ್ನಮಗಳೆನ । ಲರಸಿಯಾದರೆಮಗಳಮಕ್ಕಳುರಾಜ್ಯವಾಳು
ವಡೆ ॥ ಅರಿದುಸಲಿಸುವಡಿನ್ನುನೀಬರಿ ।ದುರಸುತನನಮಗೇಕೆನಲುಧೀ ।
ವರನವಾತಂಗೆತನೆಂದನುಗಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೨೭॥ ಅದರಿಳ್ಳಿ•ಮೋಲೆನೆರಿ
ಯು । ರಾಜವರುಭಾಗೀರಥಿಗೆಸರಿ। ಮೋದಿಸಿಯುಸಲಿಸುವೆನುನಿನ್ನ ಯಮಗ
ಳಮಕ್ಕಳಿಗೆ॥ಈದಿವಿಜರೀಹರಿಹರಬ್ರ।ಹ್ಮಾದಿದೇವರುಸಾಕ್ಷಿಕುಲಗೆಂ।ದಾ
ದಯಾಂಬುಧಿನಗುತನಿನ್ನಯಮಗಳಸರಸೆಂದ॥೨೮॥ತರಿಸಿದನುದಂಪಿಗೆಯ

ದಿಂತಿಯು | ಚರರಸೆಲಗುಸ್ಥದಣೆಯಲಿಸರ | ಸಿರುಹನುಬಿಗುನುತೇದು
ಮದುವೆಯನುಮಾಡಿದನುಪಿತಗೆ | ಉರವಣಿಸಿದಮಗನುಡಿದಭಾಷೆಯ | ನರ
ಸಕೇಳಿದ ಬಳಿಕಭೀಷ್ಮಗೆ | ವರವಸಿತ್ತನು ಮರಣವದುನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಹೋ
ಗೆಂದ ॥೨೯॥ ಬಳಿಕಯೋಜನಗಂಧಿಯಲಿಸು | ತ್ಯಳುಗಳವತರಿಸಿದರುದೀ
ಪ್ತ | ಜ್ವಲನತೇಜರುಕಲ್ಪಭೂಜರುಹಿಮಕರಾಸ್ಯಯಕೆ ॥ ಲಲಿತಮಂಗ
ಳಜಾತಕರ್ಮ | ವಳಿಯಚಿತ್ರಾಂಗದನನಾಮ್ನಪ | ತಿಲಕನೆಗಳವಿಚಿತ್ರ
ವೀರ್ಯನನಾಮಕರಣದಲಿ ॥೩೦॥ ಇರಲಿರಲುಶಂತನುಮಹೀಪಲಿ | ಸುರ
ರೊಳಗೆಸೇರಿದನುಬಳಿಕೀ | ಧರಣಿಯೊಡೆತನವಾಯ್ತುಚಿತ್ರಾಂಗದಕು
ಮಾರಂಗೆ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೆಲವುಕಾಲಾಂ | ತರದಲಾತನುಶಂದಗಂಧ |
ರ್ವರಲಿಮಡಿದನುಪಟ್ಟವಾಯ್ತುವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಂಗೆ ॥೩೧॥ ರಾಯಕೇ
ಳೈಸಕಲರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯನಾತಂಗಿತ್ತುಭೀಷ್ಮನು | ತಾಯಚಿತ್ತವನಪಡೆದು
ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನುಜಗತ್ರಯವ ॥ ರಾಯಕುವರನಮದುವೆಗಬ್ಜದ | ಳಾಯತಾ
ಕ್ಷಿಯರನುವಿಚಾರಿಸಿ | ಹಾಯಿದನುದಳದುಳದೊಳೆಂದುವಿವಾಹಮಂಟಪಕೆ ॥
ಅಲ್ಲಿನೆರೆದಾಕ್ಷತ್ರವರ್ಗವ | ಚಲ್ಲಬಡಿದುವಿವಾಹಶಾಲೆಯ | ಚೆಲ್ವೆಗಂಗಳಕಮ
ಲಮುಖಿಯರಮೂವರನುಪಿಡಿದು ॥ ಘಲ್ಲಣೆಯಖಂಡಯದಚಪ್ಪಟ | ಮ
ಲ್ಲಭೀಷ್ಮನುಪುರಕೆತಂದವ | ರೆಲ್ಲರನುತಮ್ಮಂಗೆಮದುವೆಯಮಾಡಲನು
ವಾದ ॥೩೨॥ ಆಕಮಲಲೋಚನೆಯರೊಳುವೊದ | ಲಾಕೆಭೀಷ್ಮನಗಂಡ
ನೆಂದೇ | ನೂಕಿಭಾಷೆಯಮಾಡಿದಿಂದಳುಛಲದಬಿಗುಹಿನಲಿ ॥ ಆಕೆಮಾಡ
ಲಿವಿಕ್ಕವರುಬರ | ಲೀಕುಮಾರಂಗೆಂದುವೈದಿಕ | ಲೌಕಿಕೋತ್ಸವದಿಂದಮ
ದುವೆಯಮಾಡಿದನುಭೀಷ್ಮ ॥೩೩॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಂಬೆಯಂಬಳು | ದು
ರುಳೆಭೀಷ್ಮನಕೂಟವಲ್ಲದೆ | ಮರಣದೆಡೆಯಲಿಬೇರೆಸಿದಲ್ಲದೆಪಂಥವಿಲ್ಲೆಂ
ದು ॥ ಪರಶುರಾಮನಭಜಿಸಿಹಸ್ತಿನ | ಪುರಕೆತಂದಳುಹೇಳಿಸಿದಳೀ | ಸುರ
ನದೀನಂದನನುಮಾಡಿದಪರಿಯಕೇಳೆಂದು ॥೩೪॥ ಸತಿಯಸೊಲ್ಲೆನುಬೊ
ಮ್ಮಚರ್ಯ | ಸ್ಥಿತಿಗೆತಪ್ಪುವನಲ್ಲಸೀನನು | ಚಿತವನೆನೆದರೆನಡೆಯಿಕೋಟೆ
ಸುಖಳನಾಳಗವ ॥ ವ್ರತದನಿಧಿಕುರುಭೂಮಿಯಲಿಶರ | ತತಿಯಲಿಪ್ಪ
ತ್ತೊಂದುದಿನಭೃಗು | ಸುತನೊಡನೆಕಾದಿದನುವಿರಥನಮಾಡಿದನುಭೀ
ಷ್ಮ ॥೩೫॥ ನುಡಿಯಭಂಗಿಸಲೆಂದುಗುರುವವ | ಘಡಿಸಿಹೊಕ್ಕರೆಸರಳ
ಮೊನೆಯಲಿ | ಕೊಡಹಿಬಿಸುಟನುಬಿಟ್ಟುದಿಲ್ಲಮಹಾವ್ರತಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ನುಡಿ
ಯನಿರಾಕರದನಮ್ಮಶಿಷ್ಯನ | ನೊಡಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದುನಾರಿಗೆ | ನುಡಿದು
ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆಸರಿದನುಪರಶುರಾಮಮುನಿ ॥೩೬॥ ಅಂಬೆಭೀಷ್ಮನಬೈದು
ಕಂಬನಿ | ದುಂಬಿಹೋದಳುತಪಕೆಬಳಿಕೀ | ಯಂಬಿಕೆಯನಂಬಾಲೆಯ

ಮಿಸಿದನುನೃಪಸೂನು ॥ ಜೆಂಬಲಕೆಕಲಿಭೀಷ್ಮನಿರೆಚಿತು । ರಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದನೃಪಾಲಕ । ದಂಬವೀತಂಗಿದಿರೆಸಲಹಿದನಖಿಳಭೂತಳವ ॥೩೮॥

—* ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. *—

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡಮುನಿಮಂತ್ರ್ಯವ್ಯಾಯದಿ ಬರೆ । ಚಂಡಕರತತ್ತ್ವೇಜನಾಹವ । ಚಂಡವಿಕ್ರಮನವನಿಯುಳಜನಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ನ ॥ಪದನು॥ಅರಸಕೇಳ್ಯಕೆಲವುಕಾಲಾಂ । ತರಕೆಸಿಮ್ಮವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು।ನೆರದನಮರಸ್ತ್ರೀಯುರಲಿಬಳಿಕೇನದೀಸುತನ॥ ಕರದುಮುದಿ ದಳುಮಗನೆರಾಜ್ಯವ।ಧರಿಸುಸೀಸಿನ್ನುತ್ತರದಹಿಮ । ಕರಕುಲವಬೆಳಗೆಂ ದುಯೋಜನಗಂಧಬೆಸಸಿದಳು ॥ ತಾಯೆಸಿಮ್ಮಪಾದಿರಾಜ್ಯ । ಸ್ತ್ರೀಯು ರೆಂದಾನುಡಿಯೊಳಗೆಗಾಂ । ಗೇಯುಮುಳುಗನಭೀಷ್ಮಪಚನಕೆಬೇರೆಹೂ ಳೆಯುಂಟೆ ॥ ಕಾಯುದಲ್ಪಸುಖಕ್ಕೆಘನನಿ। ಶ್ರೇಯುಸಪಕೆಡಿಸುವೆನೆಯುಲ ವವ।ಕಾಯುಗೋಸುಗಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಕಡಿವನಲ್ಲೆಂದಾ ॥ಮರುಗಿಯೋಜನ ಗಂಧಚಿಂತೆಯು।ನೆರೆಗೆಸಲುಕಿದಳೊಂದುರಾತ್ರಿಯೊಳ। ರಿದುನೆನದಳುಪೂ ರ್ವಸೂಚಿತಪುತ್ರಭಾಷಿತವ ॥ ಮುರಿದಭರತಾನ್ವಯುದಬೆಸುಗೆಯು।ತೆರ ನುತೋರಿತೆಪುತ್ರಮನು । ತೆಚ್ಚರಿತುನುಡಿದಳುಮಗನೆವೇದವ್ಯಾಸಬಹು ದೆಂದು॥ಕೆಂಜೆಡೆಯುಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಮೊನೆ। ಮುಂಜಿಗಿನುಡಿಗೆಂಬಲಾಹ ಕ । ಪ್ರಜಕಾಂತಿಯುಬಿಂಗತರ ಮುಖಕೇಶದುನ್ನತಿಯು ॥ ಕಂಜನಾಭನ ಮೂರ್ತಿಶೋಭಾ । ರಂಜಿತನುಜನದುರಿತದಶಮದ । ಭಂಜಕನುತಾಯೆಗ್ಗ ರಗಿನುಡಿದನುವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯಾ॥೪॥ನೆನದಿರೇನೌತಾಯೆಕೃತ್ಯವ।ನೆನ ಗೆಬೆಸಸನೆಮಗನಭಾರತ । ವಿನುತಕುಲಜಲರಾಶಿಯೆಡೆವರಿತುದುವಿಚಿತ್ರ ನಲಿ॥ ತನುಜಸೀನೇಜಲ್ಲ ಯೆನೆಕೇಳ್।ಜನನಿನಿಮ್ಮಡಿಯಾಜ್ಞೆಯುಲಿಸಂ।ಜ ನಿಪ್ಪುವನುವೈಚಿತ್ರವೀರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಸುತರ ॥೫॥ ಎಂದುಬಳಿಕೇಕಾಂತ ಭವನದೊ । ಳಂದುಮುನಿಯಿರಲಂಬಿಕೆಯುನರ। ವಿಂಗಮುಖಿಯುಟ್ಟದಳು ಸೊಸೆಯುನುಮುನಿಯುಹೊರೆಗಾಗಿ ॥ಬಂದುಮುನಿಪನದಿವ್ಯರೂಪವ।ನಿಂ ದುಮುಖಿಕಂಡಕ್ಷಿಗಳಭಯು । ದಿಂದಮುಚ್ಚಿದಳಾಕೆತಿರುಗದಳರಸಕೇಳೆಂ ದ॥೬॥ ಬಳಿಕಲಂಬಾಲಿಕೆಯುನಲ್ಲಿಗೆ । ಕಳುಹಲಾಕೆಗೆಭಯುದಿಮುಖದಲಿ। ಬಿಳುಪುಮುಸುಗಿತುಮುನಿಯುರೌದ್ರಾಕಾರದರ್ಶನದಿ॥ ಲಲನೆಮರಳಿದಳೊ ಬ್ಬಸತಿಯುನು । ಕಳುಹಲಾಪಧುಚಪಲದೃಷ್ಟಿಯೊ । ಳಳುಕದೀಕ್ಷಿಸಲಾ ಯು್ತಗರ್ಭಾದಾನವನಿಬರಗೆ ॥೭॥ ಬಂದಮುನಿಪತಿತಾಯ್ಗೆಕೈಮುಗಿ।ದೆಂ ದನಂಬಿಕೆಯುಲ್ಲಿಜನಿಸುವ ।ನಂದನನುಜಾತ್ಯಂಧನಂಬಾಲಿಕೆಗೆಪಾಂಡುಮ ಯು ॥ ಬಂದಬಳಿಕಿನಚಪಲೆಗತಿಬಲ।ನೆಂದುಹೇಳಿದುತನಗೆನೇಮವೆ।ಯೆಂ

ದುತ್ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದನು ಬಾದರಾಯಣನು ॥೮॥ ತುಂಬಿದುದು ನವಮಾ
ಸಜುಸಿದ । ನಂಬಿಕೆಯು ಬಸುರಲಿ ಸೊಸೆಗೆ । ತಾಂಬಕನು ಸುಗಸಾದನಂ
ಬಾಲಿಕೆಗೆ ಪಾಂಡುಮಯ ॥ ಚುಂಬಿಸಿತು ಪರಿತೋಷನ ಪಪ್ರಳ । ಕಾಂಬು
ಗಳುಜನಜನಿತವದನೇ । ನೆಂಬೆನುತ್ಸವವನು ಕುಮಾರೋದ್ಭವದ ವಿಭವದ
ಲಿ ॥೯॥ ಜಾತಕರ್ಮಾದಿಯನು ಪಾರ್ಥಿವ । ಜಾತಿವಿಧಿವಿಹಿತದಲಿ ಗಂಗಾ । ಜಾ
ತ ಮಾಡಿಸಿ ತುಷ್ಟಿ ಪಡಿಸಿದನಖಿಳಯಾಜಕರ ॥ ಈತನೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ
ಡನೆ । ಯಾತ ಪಾಂಡುವಿಲಾಸಿನಿಯುಸಂ । ಭೂತನೀತನು ವಿದುರನೆಂದಾಯ್ತು
ವರಿಗೆ ಪಿಧಾನ ॥೧೦॥ ಬೆಳೆವುತಿರ್ದರು ಹರಿಣಪಕ್ಷದ । ನಳನರಿಪ್ರವಿನಪ್ರೋಲ
ಕುಮಾರರು । ಕುಲವಿಹಿತ ಚೌಲೋಪನಯನವನಿಬ್ಬರಿಗೆ ರಚಿಸಿ ॥ ಕಲಿ
ತನಿಸ್ವರವ ಮಾಡಿತಾಯುಂ । ಮಳಿಸದಂತಿರೆ ಸೋಮವಂಶದ । ಬೆಳವಿಗೆಯ
ನೇನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಡಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ॥ ಧಾರುಣೀಪತಿ ಚಿತ್ತವಿಸುಗಾಂ ।
ಧಾರದೇಶದ ಸುಬಲರಾಜಕು । ಮಾರಿ ಕುಲವಧುವಾದಳಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಭೂಪತಿಗೆ ॥ ನಾರಿಯರೊಳುತ್ತಮೆಯೆಲಾ ಗಾಂ । ಧಾರಿಯೆನಿಸಿ ಪತಿವ್ರತಾ
ವಿ । ಸ್ತ್ರನಗುಣದಲಿ ಮೆರೆದಳಬಲೆ ಸಮಸ್ತ ಜನ ಹೊಗಳೆ ॥ ಇತ್ತ ಕುಂತಿ
ಭೋಜನೆಂಬ ನೃಪೋತ್ತಮನ ಭವನದಲಿ ಮುರಹರ । ನತ್ತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ
ಳಾ ವಸುದೇವ ನೃಪನನುಜೆ ॥ ಹೆತ್ತವರಿಗೋಲೈಸುವರಿಗೆ ಮ । ಹೋತ್ತಮರಿ
ಗುಳಿದಖಿಳಲೋಕದ । ಚಿತ್ತಕಹುದೆನೆ ನಡೆವ ಗುಣದಲಿ ಮೆರೆದಳಾ ಕುಂತಿ ॥
ಒಂದು ದಿವಸ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ನೃಪ । ಮಂದಿರಕೆ ಬರಲಾ ಮಹೀಪತಿ । ಬಂ
ದಬರನಿನಲುಪರಸುರದನು ರಾಜಕಾರ್ಯದಲಿ ॥ ಇಂದು ಕುಂತೀಭೋಜನೊ
ಡೆತನ । ಬೆಂದು ಪೋಗಲಿಯೆಂಬ ಶಾಪವ । ನಿಂಗು ಮುನಿ ನಿಲಿಸಿ ಹೊರಳಿ
ವಳ ಪರಿಚರಣದಲಿ ॥೧೧॥ ತರುಣಿಯೊಡಗೊಂಡೊಯ್ದು ಕನ್ಯಾ । ಪರಮ
ಭವನದಲಾ ಮುನಿಯನು ಪು । ಚರಿಸಿದಳು ವಿವಿಧಾನ್ನ ಪಾನರಸಾಯನಂಗಳ
ಲಿ ॥ ಹರಮಹಾರೇನೀ ಮೊಗುವಿನಾ । ದರಣಗೀ ವಿನಯೋಪಚಾರಕೆ । ಹಿರಿ
ದು ಮೆಚ್ಚಿದೆನೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ದೂರ್ವಾಸ ॥೧೨॥ ಮಗಳೆ ಬಾ ಕೇಳೆಳ್ಳೈ
ದ ಮಂತ್ರ । ವಿಗಳನಿವು ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಯೋಗವು । ಸೊಗಸು ದಿವಿಜರೊಳಾರ
ಮೇಲುಂಟವರ ನೆನೆ ಸಾಕು ॥ ಮಗನು ಜನಿಸುವನೆಂದು ಮುನಿ ಕುಂ । ತಿಗೆ ರ
ಹಸ್ಯದೊಳೆರುಹಿ ಮುನಿಪ ಮ । ಳಿಗಳ ಮಣಿ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಸರಿದನು ನಿಜಾ
ಶ್ರಮಕೆ ॥೧೩॥ ಮೊಗುನೃತನದಲಿ ಬೊಂಬೆಯಾಟಕೆ । ಮೊಗುವ ನೇತ್ರಹ
ಸೆಂದು ಬಂದಳು । ಗಗನನದಿಯಲಿ ಮಿಂದಳುಟ್ಟಳು ಲೋಹಿತಾಂಬರವ ॥ ವಿ
ಗಡ ಮುನಿಪನ ಮಂತ್ರವನು ನಾ । ಲಿಗೆಗೆ ತಂದಳು ರಾಗರಸದಲಿ । ಗಗನಮ
ಣಿಯನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದಳು ಯೋಗದಲಿ ॥೧೪॥ ಅರಸ ಕೇಳ್ಮೈಸಿಯಿತ್ತ

ಮಂತ್ರ | ಸ್ಮರದಕರಹಕೆಕಳುಹಿದರೆದಿನ | ಕರನತೇಜದಕೊಂಬನೇರಿದೊ
ರ್ವಾಸವಿಗಡನಲ ‖ ಧರೆಗೆಬಂದನುಸೂರ್ಯನಾತನ | ಕಿರಣಲಹರಿಯು
ಹೊಯ್ಲ್ಗಸಲಿಸರ | ಸಿರುಹಮುಖಿಬೆಚ್ಚಿದಳುಬಿಜಯಂಗೈದ್ಯನೀವನುತ ‖
ಎನ್ನಬಾಲದಲೇಋಷಿಸೃತಿ | ದನ್ನಮಂತ್ರವಮೋಘವದರಿಂ | ದನ್ನ
ತೊಳಕದಮಗನಹನುನೀನಂಜಬೇಡೆನುತ ‖ ಕನ್ನಿಕೆಯುಮುಟ್ಟಿದನುಮುನ್ನಿ
ನ | ಕನ್ಯತನಕೆಡದಿರಲಿಯೆನುತಲೆ | ತನ್ನರಥವಿಗ್ಗಡೆಗೆಪಿತಿರುಗಿದನು
ಮುಲದಲಿ ‖೧೯‖ ಅರಸಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನುತಾ | ವರೆಯುಮಿತ್ರನಕರಗಿ
ಕರುವಿನೊ | ಳಂದರೆದಂಘಳಘಳಸಿತೊಳಗುಪತನುಜ್ಜ್ವಲಿಯು ‖ ಕುರು
ಳುದಲೆಸಿಟ್ಟಸಳುಗಂಗಳ | ಚರಣಕರಪಲ್ಲವದಕೆಂಪಿನ | ವರಕುಮಾರ
ನಕಂಡುಬರಗಸೊಳಿರ್ದಳಾಕುಂತಿ ‖೨೦‖ ಅಳುವಶಿಶುವನುತೆಗದುತಕ್ಕೆ
ಯು | ಪುಳಕಜಲದಲಿನಾದಿಹರುಷದ | ಬಳೆಯುಲಜ್ಜೆಯುಭಯದಹೊರ
ಟೆಗಳಲಿಹಳುವಾಗ ‖ ಕುಲದಸಿರಿತಪ್ಪುವುದಲಾಸಾಕಿ | ಳುಹಬೇಕೆಂದೆನು
ತಗಂಗಾ | ಜಲದೊಳಗೆಹಾಯ್ಕಿದಳುಜನದಪವಾದಭೀತಿಯಿಲಿ ‖೨೧‖ ತಾ
ಯೆಬಲ್ಲಂದದಲಿಕಂದನ | ತಾಯಿಮೋಹಕ್ಕೆಲ್ಲೆನುತಕಮಲದ | ಳಾಯ
ತಾಕ್ಷಿಕುಮಾರಕನಹಾಯ್ಕಿದಳುಮಡುವಿನಲಿ ‖ ರಾಯಕೇಳೈಸಕಲಲೋ
ಕದ | ತಾಯಲಾಜಾಹ್ನವಿತರಂಗದಿ | ನೋಯಲೀಯದೆಮುಳಗಲೀಯದೆ
ಬಾಜಿದಳುತಪಿಗೆ ‖೨೨‖ ಕೆದರಿಕಾಲಲಿಮುಳಲರಾಶಿಯ | ನೊದೆದುಕೈಗ
ಳಕೊಡಹಿಭೋಯೆಂ | ದೊದರುತಿರ್ದನುಶಿಶುಗಳರಸನುರವಿಯನೀಕ್ಷಿ
ಸುತ ‖ ಇದನುಕಂಡನುಸೂತನೊಬ್ಬನು | ಮುದದಮುದದಲಿತನ್ನಮ
ರದು | ಬ್ಬದನಿದತ್ತನಾಸಿಧಿಯೋಶಿವಶಿವಯೆನುತನಡೆತಂದಾ ‖೨೩‖ ತರಣಿ
ಬಿಂಬದಮರಿಯೊಕೌಸ್ತುಭ | ವರಮಣಿಯುಖಂಡದಕಣೆಯೊಮ | ರ್ತ್ಯ
ರಿಗೆಮಗನಿವನಲ್ಲಮಾಯಾಬಾಲಕನೊಮೇಣ್ ‖ ಅರಿಸಿಹೋದವಳಾವ
ಳೋಶಿಶು | ವರನತಾಯ್ನಿರ್ಮೋಹೆಯೈಹರ | ಹರಮಹಾದೇವೆನುತತೆ
ಗದಪ್ಪಿದನುಬಾಲಕನ ‖೨೪‖ ತೃಣವಲಾತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಾಜ್ಯವ | ಗಣಿ
ಸುವೆನುತಾನಿನ್ನತನ್ನಲಿ | ಋಣವಿಶೇಷವಿದೇನೊಮೇಣ್ಬಾಲಕಂಗೆನು
ತ ‖ ಕ್ಷಣದೊಳೊದಗುವಬಾಷ್ಪಲುಳಿತೇ | ಕ್ಷಣನುಬಂದನುಮನೆಗೆಹರು
ಷದ | ಕಣೆಯುತಂದನುರಮಣಿಕೊಳ್ಳೆಂದಿತ್ತನರ್ಭಕನ ‖೨೫‖ ಆದರಿಸಿದ
ಸುರಾಧೆಯುಲಿಮಗ | ನಾದನೆಂದುತ್ಸವವಮಾಡಿಮ | ಹೀದಿವಿಜರನುದಾ
ನಮಾನಂಗಳಲಿಸತ್ಕರಿಸಿ ‖ ಆದಿಸಂಮೊದಲಾಗಿವುದ್ಭವ | ವಾದುದವನೈ
ಶ್ವರ್ಯವುನ್ನತ | ವಾದನಾರವಿನಂದನನುರಾಧೇಯನಾಮದಲಿ ‖ ೨೬ ‖
ಹೊಳೆಹೊಳೆದುಹೊಡೆಮರಳಿನಡುಹೊ | ಸ್ತಿಲಲಿಮಂಡಿಸಿಬೇದಿಬೇದಿಗ |

ಳೊಳಗೆಸುಳಿವರಸನ್ನೆಯಲಿಕರಕರದುನಸುನಗುತ | ಲಲಿತರತ್ನದಬಾ
ಲದೊಡಿಗೆಯ | ಕಳಚಿಹಾಯ್ಕುವಹಸರುಜಗದಲಿ | ಬೆಳವುತಿರ್ದುದುಹ
ಬ್ಬಿಗರುದುಜನಜನದಕರ್ಣದಲಿ ||೨೭|| ಅರಸಕೇಳೈಕರ್ಣಪಾರಂಪರೆಯೊ
ಳೀತನಹೆಸರುಜಗದಲಿ | ಹರದುದಲ್ಲಿಂಬಳಿಕಲೀತನನಾಮಕರಣದಲಿ ||ಸು
ರನರೋರಗನಿಕರವೇವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದುದುಕರ್ಣಾಭಿಧಾನವ | ಗುರುಪರಾ
ಕ್ರಮಿಬೆಳವುತಿರ್ದನುಸೂತಭವನದಲಿ || ... ... ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ || ಭರತವಂಶದೊಳೈದುಮಿಗೆಸೂ |
ರ್ದರುಕುಮಾರರುಪಾಂಡುಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರರಿಗೆಜನಿಸಿದರಮಲಮುನಿಮಂ
ತ್ರೋಪದೇಶದಲಿ ||ಪದನು|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಕುಂ
ತಿಭೋಜಭೂಪತಿ | ಯಾಲಯದೊಳೀಕುಂತಿಮೆರೆದಳು ವಿವಿಧವಿಭವದ
ಲಿ || ಕೇಳಿದನುಗಾಂಗೇಯನಾನೀ | ಲಾಳಕಿಯಕುಲರೂಪುಲಕ್ಷಣ |ಶೀ
ಲವನುಪಾಂಡುವಿಗೆಪಾಸಟಿಯೆಂದುರಾಗದಲಿ ||೧|| ಕರಸಿಕುಂತಿಭೋ
ಜನನುಸ | ತ್ಕರಿಸಿಕುಂತಿಯಪಾಂಡುವಿಗೆಭೂ | ಸುರರಮತದಿಂದಗ್ನಿಸಾ
ಕ್ಷಿಕವರವಿವಾಹವನೂ || ಪರಮವಿಭವದಲೆಸಗಿಮಾದ್ರೀ | ಶ್ವರನನುಜೆ
ಮಾದ್ರಿಯನುಪಾಂಡುವಿ | ಗರಸಿಯನುಮಾಡಿದನುವೈವಾಹಿಕಮುಹೂ
ರ್ತದಲಿ ||೨|| ವರವಿವಾಹಮುಹೂರ್ತಸಮನಂ | ತರಸುಲಗ್ನದೊಳಖಿಳ
ರಾಜ್ಯದ | ಧುರದನಿರ್ವಾಹಕಮಹಾಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಚನವ || ಸುರನದೀಸು
ತಪಾಂಡುವಿಗೆವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರರ | ಪರಮಪರಿತೋ
ಷಾನುಮತದಲಿಮೆರದುದಾವಿಭವ ||೩|| ಸೋಮಕುಲದವರಲಿಭವತ್ಪ್ರ
ಪಿ | ತಾಮಹನವೊಲ್ಬ ಮರ್ದದಲಿಸಂ | ಗ್ರಾಮದಲಿಸತ್ಯದಲಿಸಾಹಿತ್ಯದ
ಲಿವಿನಯದಲಿ || ಸಾಮದಲಿಶೌರ್ಯದಲಿಸುಜನ | ಪ್ರೇಮದಲಿನೀತಿಯಲಿ
ದೃಢದಲಿ | ಭೂಮಿಯಲಿನಾಕಾಣೆನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪|| ಪಸರಿಸಿದ
ಪರಿಧೌತಕೀರ್ತಿ | ಪ್ರಸರದಲಿಬಳುಪಾಯ್ತುಜಗವಿ | ಪ್ರಸರದಲಿರ್ಪುಳಿ
ಪಿಸುವಖಂಡೆಯಸಿರಿಯಸೊಂಪಿನಲಿ || ಮಸಗಿತಗ್ಗದಕೆಂಪುಪರಬಲ|ವಿ
ಸರದಳನಕ್ರೋಧಮಯತಾ | ಮಸದಿನೆಸಿತಾಭಾಸಮಾದುದುಭುವನವಿ
ಸ್ತಾರ ||೫|| ಓಲಗಿಸುವುದುಮಿತ್ರರಾಯರ | ಮೌಳಿಮಣಿಪಾಂಡುವಿನ
ಚರಣವ | ಖಾಳಿಯನುಸೆಣಸುವಮಹೀಶರಮೌಳಿಮಣಿಕಿರಣಾ || ಓ
ಲಗಿಸಿತುಪ್ರಣಯದಮರೀ | ಬಾಲೆಯರಪದನಖವದನನೇ | ಮೇಳುವ
ನುಪಾಂಡುವಿನಖಂಡೆಯಸಿರಿಯಸಡಗರವ ||೬|| ಓಲಗಿಸಿಕೊಂಬಾತನಂ
ಧನ್ಯ | ಪಾಲನುಳಿದಂತಖಿಳಧರಣೀ| ಪಾಲಕತ್ವವಪಾಂಡುಭೂಪತಿಗೀ

ಶುಭಾಕರರ ॥ ಲಾಲಿಸುವಕುಲನೀತಿವಿಧದಲಿ । ಪಾಲಿಸುವಭರದೀಪತ್ರ
ಸದುಸಂ । ಭಾಳಿಸಿತುಸಳೆನಹುಷಚರಿತವನಿವರಪರಿಪಾಟಿ ॥೭॥ ನೃಪಪ
ರಂಪರೆಯಿಂದಬಂದೀ । ವಿಪುಳವಂಶಸ್ಥಿತಿವಿಸರ್ಗವ ।ನಪಹರಿಸಿದನುಹಿಂ
ದವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಬಂದು ॥ ಕೃಪೆಯಮಾಡೆನೆತನ್ನಸಂತತಿ । ಕೃಪಣ
ವಾಯ್ತೆಂದನವರತಕುರು। ನೃಪತಿಚಿಂತಾಭಾರದಲಿಬಳಲುವನುಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ॥೮॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸೊಂದುದಿನಮುನಿ । ವರನುಬಿಜಯಂಗೈದುಹ
ಸ್ತಿನ । ಪುರವಹೊಕ್ಕನುರಾಜಭವನಕೆಬಂದುಹರುಷದಲಿ ॥ ಸುರನದೀ
ತನುಜಾದಿಗಳಸ । ತ್ಕರಣೆಯನುಕೈಕೊಂಡುಮಕ್ಕಳ । ಮುರಿದವಿಭವ
ಕೆಮೈಯಸಾಂತ್ವಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದ ॥೯॥ ಭರತಕುಲದಲಿಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ
ಕೊರತೆಕೋಮಲಸೌಖ್ಯಲತೆಗೆದು । ಗರಗಸವಲಾತಂದೆಬಾ ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಜಾಯೆಸುತ ॥ ಕರದುಕಳ್ಳೀಕಾಂತದಲಿನಿ। ನ್ನರಸಿಗನುಪಮಪುತ್ರ
ಶತವನ । ತರಿಸುವುನುಕೊಳ್ಳೆಂದುಕೊಟ್ಟನುಮಂತ್ರಪಿಂಡಕವ ॥೧೦॥
ಧರಿಸಿದಳುಗಾಂಧಾರಿಗರ್ಭವ । ತ್ಕರವನಿತ್ತುನಿಜಾಶ್ರಮಕೆಮುನಿ । ತಿರು
ಗಿದನುದಿನದಿನದೊಳುಬ್ಬಿತುರಾಯನಭ್ಯುದಯ ॥ ಅರಸಕೇಳೈಬೇಂಟೆ
ಗಾರರು।ಕರೆಯಬಂದರುಮೃಗನಿಕಾಯದ । ನೆರವಿಗಳನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಪಾಂ
ಡುನೃಪಾಲನೋಲಗಕೆ ॥೧೧॥ ಕೇಳಿದನುಮೃಗದಿಕ್ಕೆಹಕ್ಕೆಯ । ಗಾಳಿ
ಯನುಕೊಂಬುಗಳನಾಗಳೆ ।ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುರಾಜಸಭೆಯನುರಾಯನು
ಚಿತದಲಿ ॥ ಬೋಳೆಕವಲಂಬುಗಳಹದವಿಲು ।ತಾಳಿಕೆಯಕುಪ್ಪಸದಬೇಂ
ಟೆಯ । ಮೇಳದೀಭೂಪಾಲವರಪಟನುನಿಜಾಲಯವ ॥ ಏನನೆಂಬೆನು
ನಿಪ್ರಸವಿಕಾ । ಚೋನೃಪಾಲಕರೆಂಬವ್ರೋಲ್ವ್ಯಸ । ನಾನುಬಂಧದಬೇ
ಗೆಕೊಂಡೊಯ್ದುದುಮಹೀಪತಿಯ॥ ಕಾನನದೊಳಾಯತದಶರಸಂ।ಧಾ
ನಕಲಿತಶರಾಸನನುಮೃಗ।ಹಾನಿಗಳಹೊಕ್ಕಳದೊಳೋಲಾಡಿದನುಬೇಂ
ಟೆಯಲಿ ॥೧೨॥ ಬಂದುದಾಪಾಂಡುವಿಗೆನಿನ್ನಯ । ತಂದೆಗಾದವಿಪತ್ತಿನಂ
ದದ । ಲೊಂದುಕಾವಿನಲೊಬ್ಬಮುನಿಮೃಗಮಿಥುನರೂಪಿನಲಿ ॥ ನಿಂದು
ರಮಿಸುತ್ತಿರೆಮೃಗದ್ವಯ । ವೆಂದುಹೂಡಿದನಂಬನಿಬ್ಬರಿ । ಗೊಂದುಶರ
ದಲಿಕೀಲಿಸಿದಡೊರಲಿದರುನರರಾಗಿ ॥೧೩॥ ಹಾಮಹಾದೇವಾಜನುತ್ತ
ಸ । ನಾಮುಮುನಿತೆತ್ತಿಸಿದಬೆನ್ನಿನ। ತೋಮರದಮುರುವೊನೆಯಚಿಬ್ಬಸು
ರಿನನಿಜಾಂಗನೆಯ ॥ ಕಾಮಿನಿಯೆಕಡುನೊಂದಲಾಮುಖ । ತಾಮುರಸವ
ನುತೋರುತೋರೆನು । ತಾಮುನೀಶ್ವರನಪ್ಪಿಮುಂಡಾಡಿದನುನಿಜಸತಿ
ಯ ॥ ೧೪ ॥ ಕಾತರಿಪಮುನಿಮಿಥುನವನುನಿ । ಸ್ಸಾತಕಂಡನುಪಿಲ್ಲಕೊ
ಪ್ಪಿನ । ಲಾತಕದಪಿನಮುಕುಟದೊಲವಿನಬೆರಳಬಿರುದನಿಂ॥ಪಾತನೆಂ

ಿನತಳತಬೆರಗಿನ | ಸಾತಕರಪರಿತಪದನುಬರದ | ಹಿತಿಕಾಧಿಪನೊ
ಯ್ದನೋದನುಶಿಸಿಶಿವಾಯುನುತ ‖೧೬‖ ಅರಿಯೆನಾನಿವರೆಂದುಪ್ಪ್ರಗವಂ
ದಿಂದೊಡಿದುಮತ್ತೊಂದುಸಲಿಯಾ | ಯುತ್ತರುವನೋಣಿಕವೆಂದುಕೆಳಂ
ಡಡಕೆಂಡನಾದುದಲ ‖ ನೆರವಿಯೋಹಾವಾರುದೇನೆಂ | ದರಿಯೆಸೀಕ್ಷೆತ್ರ
ಕನನುರೆಪ್ಪೆ | ಮರಸಿಕೊಂದುದವಿಧಿಯೆನುತಹರಿತಂದನಾಸ್ಥಳಕೆ‖೧೭
ಉಗಿದುಬಿಸುಟನುಸರಳಮುಗ್ಗುಲಮುಗುಚಿನೆತ್ತರಹೊನಲಿನೀಚಿಗೆ |ತೆಗ
ದುತೆಳಿದೊಳದೊರಸಿದನುಸಗ್ಗಳೆಯನೀರಿನಲಿ‖ಮೃಗವಹರಿಮಾಸಿನಕ
ಟಪಾ | ಪಿಗಳಿಗತ್ತಣತಪನಿದತ್ತಣಮೃಗವಿನೋದಕ್ರೀಡೆಕೊಂಡಿದನು
ತ್ತಬ್ಬಿಸುಸುಯ್ದ‖೧೮‖ನುತ್ತೆನಾವೇಪಕಪಿಗಳೆನೀ|ನುತ್ತಮನಲಾಸಾಕೆದೀ
ತಕೆ | ನುತ್ತಮರುಳುವಕಂಗಳತಿಗಡಿಗುಗಿನವೋಲುಸುರಾ ‖ ಎತ್ತಿಹಾ
ಯ್ಕುವಕೊರಳಬಿಕ್ಕುಳ | ತೆತ್ತುವಧರದರೋಷದಲಿಹೊಗೆ| ಸುತ್ತಿದುರಿ
ವಾತುಗಳಸೂಸಿದನವನಿಪನವೋಲೆ‖೧೯‖ಎಲವೊರಾಜಾಧಮನೆತಸ್ಕರು|
ಲಲನೆಯೊಡನಿರೆಕೊಂದೆನಿನ್ನಯ | ಲಲನೆಯನುನೀಕೂಡಿದಾಗಲೆಮರ
ಣನಿನಗಹುದು ‖ ಹಲವುಮಾತೇಕೆನುತಹರಣನ| ಕೆಳದುದಾಮುನಿವಿಘು
ನವನಿಪ | ತಿಲಕದುಮ್ಮಾನದಲಿಬಂದನುಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ‖೨೦‖ ಆದಹ
ದನನುಃಶೀಪಕೃಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳಿಗರುಹಿದರೆಹಯಮೇ |ಧಾದಿಯ
ಜ್ಞದಲೀಮಹಾಪಾತಕವಿಘಾತಕವ ‖ ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯಮಂತ್ರದಲಿಸಂ|
ಪಾಗಿಸುವೆವೆನೆಶಿರನಬಿದುರಿನು | ಹಾದುರಾಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯಲಿಹೊರವಂ
ಟನರನುನೆಯ ‖ ಸಕಲಭಂಡಾರವನುಮೂರು |ನಿಕರದಲಿಚಲ್ಲಿದನುಸು
ಜನ | ಪ್ರಕರವನುಗಾಂಗೇಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಿಗೆಕೈಗೊಳಿಸಿ ‖ ಚಕಿತಚಿ
ತ್ತನುಮುನಿಹತಿಯುಪಾ | ತಕದನೆತ್ತಿಯಸಬಳವಾವುದೊ | ಸಕಲಯೊ
ಗಾವಳಿಯೊಳೆನುತ್ತೈದಿದನುಕಾನನವ ‖೨೧‖ ಅರಸಕೇಳ್ಕತಶೃಂಗಶೈಲದ|
ವರತಪೋಧನರಾಶ್ರಮಕೆನಿ | ಮ್ಮರಸಬಂದನುವಂದಿಸಿದನಾಪರಮಮು
ನಿವರರ ‖ ಹರುಷದಲಿಜಾಬಾಲಿಗಾರ್ಗ್ಯಾಸ್ಯಂ | ಗಿರಸಗಾಲವಗೌತಮಾದ್ಯ
ರು | ಧರಣಿಪನಸಂಭಾವಿಸಿದರಘ್ರ್ಯಾಸನಾದಿಯಲಿ ‖೨೨‖ ಈತನಮಲಾ
ಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವಿ | ಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷನಾಗಿಬಳಿಕಮ | ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳೊ
ಳಗಸಂದನುಶಿವತೇಜದಲೀ ‖ ಆತಪೋನಿಷ್ಠಂಗೆತಾವತಿ | ಖ್ಯಾತಿಭಕ್ತಿ
ಯೊಳಭಿಕಶೃಂಗ | ಪಾತಿಕಯದಲಿಮನವಹುಡಿದರುಕುಂತಿಮಾದ್ರಿಯ
ರೂ ‖ ೨೩ ‖ ಪರಮವೈರಾಗ್ಯವಿಸಿರಂತಃ | ಕರಣನಿರುಪಮಭಾವಶು
ದ್ಧಿಯ | ಮುರಹರಧ್ಯಾನೈಕನಿಯಮ್ಯಾಸಾಕ್ಷೀಕದಲಿ ‖ ಹೊಂದದು
ಹೊಂಗಿದನಿಪ್ಪಸಂಬೋ | ತ್ಯರದ ಸುಖದುನ್ನತಿಯಲಿದ್ದನು | ಧ

ಣಪತಿಮುನಿಪನಮಹಾಪಾತಕವಕೆಡೆಯೊದೆದು ॥ ೨೫ ॥ ನಾರಿಯರುಮ
ರುಗಿದರೀಕಟಮುದಿ |ಹಾರುವನತಪಿಬೇಂಟೆನಮ್ಮಯ| ಜೇರುಗೋಲೆಯಾ
ಗಹುದೆಹಾಯೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ವಾರಿಜಾನನೆಕುಂತಿಮೆಲ್ಲನೆ | ನಾರಿ
ದಳನಿಯದಲಿರಹಸ್ಯದ | ಲಾರುಮರಿಯದವೋಲುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳುಪತಿ
ಗೆ ॥೨೬॥ ಭರತವಂಶಕೆಪುತ್ರಶತವನು | ತಂಸುವುದುಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಗೆ|ವ
ರಮುನೀಶ್ವರನಿತ್ತವರವದುನಿಮ್ಮಡಿಗಳರಿಯೆ ॥ ದುರುಳಮುನಿಪನಶಾಪ
ವೇಸ್ತ್ರೀ| ಪುರುಷಸಂಗವಿರೋಧನಮಗಿ|ನ್ನರಸಸಾಪುತ್ರಸ್ಯಗತಿಯೆಂ
ದಿನದಶ್ರುತಿವಚನ ॥ ೨೭ ॥ ಧರೆಯರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆಸುತರನು | ತರಿಸುವರು
ಗಾಂಧಾರಿಗಾಪು | ತ್ರರಿಗೆಸುತರಾಸುತರಸುತರಾಸುತರಸೂನುಗಳು॥ಧ
ರೆಪರಂಪರೆಯಿಂದಲತ್ತಲೆ | ಸರಿವುದೀನಿಮ್ಮಡಿಗೆದಭಾರ್ಗ | ಸ್ತರಣಸನಿ
ಧಾಧಾನವೇಕಡಗೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥ ೨೮ ॥ ಮನುಜಮುಖಿಕೇಳ್ಪುತ್ರಮುಖ
ದ | ರ್ಶನವುಸುಲಭವೆಪುಣ್ಯಹೀನರಿ | ಗೇತುಹಲುಬಿದರೇನುಹಂಗಗರಾ
ವುದುಮುಕ್ತಿಗೆ ॥ ಮುನಿಯುಬೇಟದಬೇಳುವೆಯುಮಾ | ತಿನಹನನೀಬ
ಲ್ಲೆ ಹೇಳಿ | ನ್ನೆನಗೆಕರ್ತವ್ಯವನುಮಾನಿನಿಭೀತಿಬೇಡೆಂದಾ ॥೨೯॥ನಾರಿಯ
ರುಮುತ್ತಲ್ಲಿರಾಜಕು | ಮಾರಿಯರುಫಲವಾದಿಗಳುಗಾಂ | ಧಾರಿಗಾದುದು
ಪುತ್ರಸಂತತಿಯೆಂಬಭೇದದಲಿ ॥ ಧೀರಬಿನ್ನಪವಿದನುಕಾರ್ಯದ | ಭಾರ
ವನುನೀಬಲ್ಲೆಯಾವಳು | ವಿಕಾರಿಯುನ್ನಬಿರೆಂದುರಾಯನಚರಣಕೆರಗಿದ
ಳು ॥ ಲೋಲಲೋಚನೆಧೃಢಪತಿವ್ರತೆ | ಏಳುದುಃಖಿಸಬೇಡಪ್ಪುಗುಜಾ|
ಬಾಲಿಜನುದಜ್ಞಾನ್ಯವಿಧಿಸ್ಯಮುನೀಂದ್ರಗಣವಿದೆಲ॥ ಓಲಗಿಸುವುದುಮುಸ್ಮೃ
ತಿಗನಿ | ಷ್ಠಾಳೆಯುವುಬಳಕಹುದುಮಂತ್ರವಿ| ಕಾಲಬೀಜವಿಯುಹುದುಸಂತ
ತಿಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ ಭವದನುಗ್ರಹದಿಂದಸುತರು | ದ್ಭವಿಸಿದರೆಲೇಸ
ನ್ಯಥಾಸಂ | ಭವಿಸಿದರೆದುಷ್ಕೀರ್ತಿಮಧುವಂಜಲಿಸಳೇಕುಲವ ॥ ಅವನಿಪತಿ
ಕೇಳ್ವಹುಷನಳಪ | ರವಸುಷೋತ್ರಾದ್ಯರಿಜಾತ್ರೋತ್ರೀ | ದ್ಭವರಪಾ
ರಂಪರೆಗೆಗತಿಯೇನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೩೧॥ ಅರಸಕೇಳ್ತದ್ಗ್ರಜಪಾರಂ|ಪ
ರ್ಯಮುರಿಯೆತತ್ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಮುನಿ |ವರರಕಾರುಣ್ಯದಲಿಪತ್ರೋದ್ಭವನ
ದೇವಿಹಿತ ॥ ಪರಮಪೈದಿಕಸಿದ್ಧವಿಗುಸರ | ಸಿರುಹಮುಖಿನಿಶ್ಶಂಕೆಯಲಿ
ನೀ | ಧರಿಸುಮುನಿಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿದುವೆನಿದೋರ್ವ ॥೩೨॥ ಆದರ
ವನಿಪಬಿನ್ನಹವುತನ | ಗಾಟಯಲಿದೂರ್ವಾಸಮುನಿಕರು | ಣೋದಯದ
ಲಿತ್ರೈದುಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದವರನುಂಟು ॥ ನಿಂದಯಹಾಂಬುಧಿನ್ನನು | ಗ್ರ
ಹ | ವಾದುದಾದರತತ್ತದ್ವಿಧಾನದ | ಲಾದರಿಸುವೆನುಪುತ್ರಕಾಮ್ಯವನೆಂ
ದಳಾಕುಂತಿ ॥ ಲೇನಸಾಡಿದೆಕುಂತಿಮುನಿಯುಪ | ದೇಶಿಸಿದಸೀನಮ್ಮಭಾ

ಗ್ಯವಿ । ದೈಸಲೇಸೀದ್ಧೃಥಪತಿವ್ರತೆಯುನ್ನನುಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಭೂಸುರರಸೀಬೆ
ರತಸಂಶವಿ । ಲಾಸರನುಗ್ರಹತಕತ್ವಪಕ್ಷವಿ । ನಾಶರನುಬೆಸಲಾಗುಹೋಗೆ
ಸ್ನಾನಕೆಹೋಗೆಂದ ॥೩೪॥ ತರುಣಿಪಾಂಡುವಿನಾಜ್ಞೆಯನೀಜ । ಶಿರದೊ
ಳಾಂತುಸಮಸ್ತಮುನಿಪರು । ಖ್ಯರಿಗೆವಂದಿಸಿಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆರಗಿ॥
ಸರಸಿಯಲಿಮಿಂದಳುಮುನೀಂದ್ರನ । ಪರಮಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಪಠಾನು । ಚ್ಚ
ರಿಸಿನುಡಿದಳುಯಮನನಾಕ್ಷಣವಾತನೈತಂದ ॥ಸತಿಯುಸಮ್ಮುಖವಾಗಿವೈ
ವ । ಸ್ವಾತನುನುಡಿದನಿದೇಕೆನಮ್ಮನ । ಕ್ಷಿತಿಗೆಬರಿಸಿದೆನೆನಲುಲಜ್ಜಾವನತ
ಮುಖಿಯಾಗಿ ॥ ಸುತನಕರುಣಿಪ್ರದೆನಲುಭಯಪರಿ । ವಿತತವಿಮಲಸ್ನೇ
ದಜಬಕೇ । ಪಿತೆಯುಮುಟ್ಟಿತಥಾಸ್ತುವೆನುತಕೃತಾಂತಬೀಳ್ಕೊಂಡ॥೩೭॥
ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುಕುಂತೀ । ನಾರಿಗಾದುದುಗರ್ಭಹರುಷದ । ಭಾರದ
ಲಿಸತಿತಗ್ಗಿದಳುನವಪೂರ್ಣಮಾಸದಲಿ ॥ ಚಾರುತರನಕ್ಷತ್ರಶುಭದಿನ । ವಾ
ರಲಗ್ನದೊಳೆಂದುಕುಲವಿ । ಸ್ತಾರಕನುಸುಕುಮಾರನವತರಿಸಿದನುಧರ
ಣಿಯಲಿ ॥೩೮॥ ನಿರ್ಮಲಿನವಾಯ್ತಖಿಲದೆಸೆದು । ಷ್ಕರ್ಮತತಿಬೆಚ್ಚಿದುದು
ಸಾಕ್ಷಾ । ದ್ಧರ್ಮವೇಧರಣಿಯಲಿನೃಪರೂಪಾಗಿಜನಿಸಿತಲಾ ॥ ಧರ್ಮಹೀ
ನರಹೊತ್ತಭಾರದ । ಕರ್ಮವೇದನೆಧಾತ್ರಿಗಿಳಿದುದು । ಧರ್ಮವಿಸ್ತರಿಪ
ಗಹುದೆನುತಹಿಗ್ಗಿದುದುಮುನಿನಿಕರ ॥ ಧರಣಿಪತಿಧರ್ಮಜನಮುಖಸಂ ।
ದರುಶನವಮಾಡಿದನ ಹೆಚ್ಚಿದ । ಹರುಷಭಾರಕೆಚಿತ್ತತಗ್ಗಿತುಮುಗ್ಗಿತಡಿ
ಗಡಿಗೆ ॥ ಹಲದುಪ್ರತೆಗ್ರೀತ್ಸವದನುಡಿಗಜ ॥ ಪುರದೊಳೆಬ್ಬರವಾಯ್ತು
ಪಾಂಡುವಿ । ನರಸಿಯಲಿಸಂತಾನಜನಿಸಿದುದೆಂದುಜನಜನಿತಾ॥೩೯॥ ಕೇಳಿ
ದಳುಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಗೆ । ಬಾಲಕೇಳೀವಿನೋದವೇಕೈ । ಮೋಳೈಪಿಸಿತೇ
ವುನ್ನ ಹಾತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನು ॥ ಕಾಳುಮಾಡಿದನೆನಗೆಮುನಿಪತಿ । ತಾ
ಳಕಾರನಲಾಸುಡೀಗ । ಭ್ರೂಳಿಗಳನೆಂದಬಲೆಹೊಸದಳುಬಸುರಸೊಪ್ತೆ
ಮುರಿದು ॥೪೦॥ ಉದುರಿದವುಧರಣಿಯಲಿಬಲುಮಾಂ । ಸದಸುರಕ್ತದಘ
ಟ್ಟಗಳುಖಂ । ಡದಸುಢಾಳದಜಗಿಯಪೇಸಿಕೆನಿಕರನೂರೊಂದು ॥ ಕೆದರಿ
ಗರುವಾಮಾಂಟ್ರಿಯಲಿನೂ । ಕಿದಳುರಾಯ್ಕವಹೊರಗೆನುತನೋ। ಡಿ
ದಳುಕರೆಕೈನೆಯರನೆನುತಕಠೋರಕೋಪದಲಿ ॥೪೧॥ ತನತನಗೆತನು
ನದುಗಿಕಾಂತಾ । ಜನವುಬಂದುದುತಾಯೆಬೆಸನೇ। ನೆನಲುಬಿಸುಡಿವನೂ
ರಹೊರಗೆಂಬಾಮುಹೂರ್ತದಲಿ॥ ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸನಾಕೆಯ। ಮನೆಗೆ
ಬಂದನುಕಂಡಪೀ। ಕಾಮಿನಿಯಕೋಲಾಹಲವಿದೇನೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಂ
ಡ ॥೪೨॥ ಭರತಸಂತಾನಕಕುಮಾರರ । ಹೆರುವೆನಾಮುನ್ನೆಂದಗರ್ಭ
ವ । ಧರಿಸಿದೆನುಸಂಮುಡಿಯಕೃಪೆಯಲಿಮಂತ್ರಭಾವಿತವಾ ॥ ಪರುಷವರ

ಹೊತ್ತುದರಭಾರವ | ಧರಿಸಿಗೆನುದಾಂಬರಾದ್ಯರೊಳಗವ | ತರಿಸಿದನುಮು
ಗನೆನುತಮುಖದಿರುಹಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ॥೪೬॥ ಮರುಳುಹೆಂಗುಸಲಾಮಹಾ
ತ್ಮರ | ಪರಿಯುಸೀನೆಂತರಿವೆಗರ್ಭೋರ್ಬೀ |ತ್ಕರವಕೆಡಿಸಿದೆಪಾಪಿಸೀಸಾರೆನು
ತಮುನಿಮುಳಿದು॥ ತರಿಸಿದನುಘೃತಪೂರಿತದಕೊ|ಪ್ಪರಿಗೆಗಳನೊಂದೊಂ
ದನೊಂದರೊ | ಳಿರಿಸಿಮಂತ್ರಿಸಿಸೀರತಳದನುರಕ್ಷೆಗಳರಚಿಸಿ ॥೪೭॥ ಚಿಂ
ತೆಯಿಲ್ಲದೆನೂರುದಿನವರಿ | ಯಂತರಕ್ಷಿಸುಬಳಿಕಸನ್ನಯ | ಸಂತತಿಯ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನುಗಾಂಧಾರಿನೋಡೆಂದು ॥ ಕಂತುಪಿತಸನ್ನಿಭನುಸತಿಯ
ನು ॥ ಸಂತವಿಸಿಮರಳಿದನುಧರಣೀ | ಕಾಂತಕೇಳೈಬನದೊಳತ್ತಲುಭೀ
ಮನುದ್ಭವವ ॥೪೮॥ ನಿಯಮದಲಿಕಾಮಿನಿಸಗರ್ಭೋವಾ | ರಿಯಲೆಮಿಂದ
ಳುಬೀಜಮಂತ್ರ | ವ್ಯಯವಮಾಡಿದಳಮರನಿಕರವನೋಡಿಕೈಮುಗಿದು॥
ಬಯಸಿದಳುವಾಯುವನುನಿಜಮೂ | ರ್ತಿಯಲಿಬಂದಸಮೀರನಾಕುಂತಿ|
ಯನುನುತಿಸಿದನೆಂಮುಬರಸಿದಹದನದೇನೆಂದು ॥೪೯॥ ಬರಸಿದುದುಜೀರೇ
ನುಸುತನನು | ಕರಣಸುವುದೈಸಲೆಯೆನಲುಸಂ|ಸ್ಪರುಶನದಿಭವದಿಷ್ಟ
ಮಸ್ತುಯೆನುತ್ತಲಂಬರಕೆ ॥ ಮರಳಿದನುಪವಮಾನಸೀಪಂ | ಕರುಹ
ಮುಖಿಬಸಿರಾದಳಂದೇ |ವರುಷಗರ್ಭವಧರಿಸಿಪರಬಲಕಾಲಭೈರವನ॥
ಅವನಿಸುತಪಾರತ್ರಯೋದಸಿ | ದಿವದಮಧ್ಯದೊಳರ್ಕಸಿರೆಸಂ | ಭವಿಸಿದ
ನುಮಘೆಯಲೆಶುಭ್ರಹಲಗ್ನದುದಯದಲಿ ॥ ಭವದಮಾತ್ರದೊಳಹಿತಪಾ
ರ್ಥಿವ | ನಿವಹನಡುಗಿತುಘೂರ್ಣಿಪರಿಹೇ |ಳುವನದೇನನುಸೀಮಸೇನನ
ಜನನದುದ್ಭವವಾ ॥ ಚೀವನುದಯಿಸಿರುಳುಗಾಯುಪಿ | ತಾಮಹನುಜ
ನಿಸಿದನೆಲ್ಯೆಸಂ | ಮಾಮರಾತ್ರಸಹುಟ್ಟಬೆದರಿಸಿತಖಿಳಜನಮನವ॥ಭೂ
ಮಿನಡುಗಿತುದೆಸೆಗೆಹರಿದವು | ಧೂಮಕೇತುಗಳೊದರಿದವುಬಳಿ | ಕಾಮ
ಹಾನಗರದಲಿಭರದಲಿಭೂರಿಗೋಮಾಯು॥೫೦॥ಕರಸಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ನವಸೀ | ಸುರರಬಸಗೊಂಡನುಕುಮಾರನ | ದರುಶನದಸಮನಂತರದ
ಲುತ್ಪಾತಫಲಗತಿಯ ॥ ಭರತವಂಶವನುಳಿದಭೂಮೀ | ಶ್ವರರನಂತವ
ನೀತನೇಸಂ | ಹರಿಸುವನುಸಂದೇಹವಿದಕೇನೆಂದರಾದ್ವಿಜರೂ ॥೫೧॥ ಕು
ಲಕೆಕಂಟಕನಾದಡೊಬ್ಬನ | ಕಳವುದೂರಳಿಸಲಿಕಳವುದು | ಕುಲವ
ನೊಂದನುದೇಶದಕುಸಿಸಲೂರಕೆಡಿಸುವುದೂ ॥ಇಳೆಯನಖಿಳವಬಿಸುಡು
ವದುತ | ನ್ನಳಿವಮಾಡುವದೆಂಬವಚನವ ! ತಿಳಿವುದೀತನಬಿಸುಟುಕಳೆ
ಸೀನೆಂದನಾವಿದುರ ॥೫೨॥ ಸುತನಮೋಹದಶಿಮಿರುವಾದು | ಸ್ಥಿತಿಯಸೀ
ಕ್ಷೆಸಲ್ಲೀವುದೇದು | ರ್ಮತಿಯೆಕೇಳೀತನಬಿಸುಡಲೀಸದುಬಿಲ್ಲಗಾಂಧಾರಿ॥ಸು
ತಸಿರೀಕ್ಷಣಜಾತಕರ್ಮೋ | ಚಿತದದಾನಂಗಳಲಿಭೂಸುರ | ತತಿಯಬ

ಣೆಸಿದನನಿಬರಿಗೆಗುಣನಾಮಕರಣಲಿ ॥೪೩॥ ಜನಪದುಯೋರ್ಧನನುದು
ಶ್ಯಾ । ಸನವಿಕರ್ಣಸುಬಾಹುದುಸ್ಸಹ । ಕನಕವರ್ಣಸುಷೇಣದೀರ್ಘರೋ
ದರಮುಹೋದರರು ॥ಜನವಿಜಯಜಲಸಂಧದೃಢವಾ।ಹನವಿವಿಂಶಂತಿಕುಂ
ಡಧಾರಕ । ನನಲುನೂರ್ವರನಾಮಕರಣವನರಸಮಾಡಿಸಿದ ॥೪೪॥ಜನ
ಪತಿಗೆಬಳಿಕೊಬ್ಬವೇಶ್ಯೆ । ಗನೆಯಸುತನುಯುಯುತ್ಸನೂರೊಂ ।ದೆ
ನಿಸಿದರುಸುಕುಮಾರಕರುಗಾಂಧಾರಿಯುದರದಲಿ ॥ ಜನಿಸಿದರುನೂರೊಂ
ದುನೂರ್ವರ್ಗೆ । ಗನುಜೆದುಸ್ಸಳೆಯಾದಳಾ ।ಮಾನಿನಿಜಯದ್ರಥನರಸಿಯಾ
ದಳುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ಅತ್ತಲಾಹದನಾಯುತ್ತಬಳಿಕಿಸ।ಲಿತ್ತಧರ್ಮಜಭೀ
ಮಸೇನರ।ಹತ್ತಹರುಷದೊಳಿವರುಮೆರೆದರುಪಾಂಡುಕುಂತಿಯರೂ ॥
ಮತ್ತೆಕೇಳದುಭುತವನುರೆಮೊರೆ । ವುತ್ತಹೆಬ್ಬುಲಿವರತಪೋಧನ ।ರತ್ತ
ಲೈತರೆಪಾಂಡುಕೆಡಹಿದನಾಮೃಗಾಂತಕನ ॥೪೫॥ಅನುಹಾರಭಸಕ್ಕೆಮು
ನಿಪ । ಸ್ತೋಮವಂಜಿತುಪರ್ವತಾಗ್ರದ । ಲಾಮಹೀಪತಿಯರಸಿನಡುಗಿ
ದಳಹಹಶಿವಯೆನುತ ॥ ಭೀಮಬಿದ್ದನುತೊಡೆಯಮೇಲಿಂ ।ದೀಮಹಿಗೆತ
ಚಟ್ಟೈಲಶಿಲೆನಿ।ರ್ನಾಮವಾದುದುಹಸುಳೆಹೊರಳಿದುಬಿದ್ದಭಾರದಲಿ॥೪೬॥
ಶಿಶುವತೂಪಿರಿದಳುನಿವಾಳಿಸಿ।ಬಿಸುಟುರಜವನುಮಂತ್ರರಕ್ಷಾ ।ಪ್ರಸರವ
ನುಮುನಿಗಳಲಿಮಾಡಿಸಿದಳುಕುಮಾರಂಗೆ ॥ ವಸುಧೆಗತಿಬಲನೊಬ್ಬಕಂ
ದನ । ಬೆಸಲಹನುಯೆಂದೆನುತಸಾರಸ ।ನಸಿತಕಮಲಾಕರದತೀರಕೆಬಂ
ದಳಾಕುಂತಿ ॥ ಮಿಂದುಕದುಶುಚಿಯಾಗಿಸುಮನೋ । ವೃಂದದೊಳಗಾ
ರೈದುನೋಡಿಪ್ರ । ರಂದರನನೆನದಳುಮುನೀಂದ್ರನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಬಯಕೆಯೇನರ।ವಿಂದಲೋಚನೆಹೇಳೆನಲುಪೂ । ರ್ಣೇಂದು
ಮುಖಿತಲೆವಾಗಿದಳುಲಜ್ಜಾನುಭಾವದಲಿ॥೪೭॥ಸುತನಸಿತ್ತೆನುನಿನಗೆಲೋ
ಕ।ತ್ರಯದಲಿಬಲುಗೈಕನಾಮಿಶು।ಪತಿಗೆಪುರುಷೋತ್ತಮಗೆಸರಿಮಿಗಿಲೆಂ
ಬಸಂದೇಹ ॥ ಶತಧಪಾಂತರದಪುಣ್ಯತರುಕಾ । ಮಿತವಫಲಿಸಿತುಹೋಗೆ
ನುತಸುರ । ಪತಿಲತಾಂಗಿಗೆವರವನಿತ್ತಡರಿದನುಗಗನವನು ॥೪೮॥ತೀವಿದ
ವೃನವಮಾಸವಿಮಲವಿ।ಭಾವಸುಪಿನುದಯದಲಿಶುಭಲ।ಗ್ನಾಲವಂಬನತಾ
ರೆಯುತ್ತರೆಫಲುಗುಣಾಹ್ವಯದ ॥ ಜೀವಕೇಂದ್ರಸ್ಥಿತಿದಶಾದಿ । ಗ್ಧಾವಿ
ತ್ರಗ್ರಹರಾಶಿಯುರೆಗಾಂ ।ಡೀವಿಜನಿಸಿದನೊಡನೆಜನಿಸಿತುಜನದಸುಮ್ಮಾನ॥
ದೇವದುಂದುಭಿಮೊಳಗಿದವುಕುಸು । ಮಾವಳಿಯಮಳೆಸುರಿದುದಾಡುವ।
ದೇವವಧುಗಳಹೊಳೆವಕಂಗಳಥಳಮಿಂಚಿದವು ॥ತೀವಿದುತ್ಸಹವುಬ್ಬರಿಸೆ
ಭುವ । ನಾವಳಿಯೊಳಂದ್ರಾಡಿಬಿಳಸು ।ರಾವಳಿಗಳುರೆಕೂಡಿಕೊಂಡಾ
ಡಿತುಧನಂಜಯನ ॥ ರಣಭಯಂಕರನರ್ಜುನನುಧಾ । ರುಣಿಯೊಳುದಿಸೆ

ದರುನ್ನ ತಿಂಗಳ। ನೆಣೆಸಿದರೆ ಸುರರಾಯು ಮಧುರೆಯ ರಾಜಭವನದಲಿ ॥ ಗುಣಸಹಿತನಚ್ಯುತನುದರಕಾ್ರ । ರ್ಗಾಬಹುಳದಷ್ಟಮಿಯಿರುಳುರೋ।ಹಿ ಣಿಯುಳುದತಸಿದನಸ್ಟೈನೇವಕೇಶವಶಂಖದಲಿ ॥೨೪॥ ಈತನರಮುಷಿನಿಖಿ ಳಭುವನ । ಖ್ಯಾತನಾರಾಯಣನಲ್ಲೈಬಳ । ಕಾತನುರ್ವೀಭಾರಸಂಹರಣ ದವಿನೋದದಲಿ ॥ ಭೂತಪತಿವಿಧಿಗಲಂದದಿವಿಜ । ವ್ರಾತವೇನರರೂಪ ದಲಿಸಂ । ಭೂತಪಾದುದುಕೇಶಸ್ರಪಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲಿ॥೨೫॥ ಸಾಕು ಮೂಾವರುಸೊತರುತನಗೆಂ । ದೀಕೆವಾದ್ರೀದೇವಿಗಗ್ಗದ । ಶೋಕಿತೆಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಿಧಾನವನುಕಲಿಸಿ ॥ನಾಕನಿಲಯರವ್ರೊಲಿಸೆನೆಲುಬಂ । ದಾಕೆಕೃತನಿಯಮದಲಿನೆನದಳು । ಲೋಕವಿಶ್ರುತರಶ್ವಿನೀದೇವರನುಹರು ಷದಲಿ ॥೨೬॥ ಬಂದರವರಿಬ್ಬರುಸುಹಿತಳ । ಕಂದುವದನೆಗೆಸುತರಸಿತ್ತ ರು । ಮಂದಗಮನೆಯಕಳುಹಿದಾದ್ದರುಗಗನಮಂಡಲಕೆ ॥ ಬಂದುವ ರುಷಕೆಕಿರಿಯರ್ಜುನ । ದಿಂದೆಬಳಿಕವತರಿಸಿದರುಮುನಿ । ವೃಂದನರಪ ತಿಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಡಿತುಕುಮಾರಕರ ॥೨೭॥ ಕರಿತುರಗನಿಕರವನುಕುಲ ಕ್ರ । ತ್ಯರವಿಲಾಸಿನಿಯರನುರತ್ನಾ । ಭರಣವಸನಹಿರಣ್ಯಗೋವುಹಿ ಪಾವಿವಸ್ತುಗಳ ॥ ತರಿಸಿದನುಕಶ್ಯಪನುಯದುರಾ । ಯುರಪ್ರರೋಹಿತನ ಲ್ಲಿಗಾತನ । ಪರುಠವಿಸಿಕಳುಹಿದನುಪಾಂಡುನೃಪಂಗೆವಸುದೇವ ॥೨೮॥ ಬಂಧವಾಕಶ್ಯಪನುಕುಂತೀ । ನಂದನರಕಂಡಖಿಳವಸ್ತುವ । ನಂದುಕಾಣಿ ಕೆಯಿತ್ತುಕಂಡನುಪಾಂಡುಭೂಪತಿಯು ॥ ಅಂದುವಸುದೇವಾದಿಯಾದನ। ವೃಂದರೋಹಿಣದೇವಕಿಯರಾ । ನಂದಸುಪ್ಷೇಮವನುಕುಶಲವನರಸಬೆ ಸಗೊಂಡ ॥೨೯॥ ಯಾದವರಸುಪ್ಷೇಮಕುಶಲವ । ನಾದರಿಸಿಬಳಿಕಾದವ ರವಗಾಹ್ಲಾದದಲಿಕಶ್ಯಪನೊಳಾಲೋಚಿಸಿಮಹೀಪಾಲ ॥ ವೈದಿಕೋಕ್ತಿ ಯುಚೌಲವುಪನಯ । ನಾದಿಸಕಲಕ್ರಿಯೆಗಳನುಗಾ । ಗಲ್ಯಬಿಮುಷಿಗ ಳನುಜ್ಞೆಯಲಿಮಾಡಿಸಿದನವಿಬರಿಗೆ ॥೩೦॥ ಈತನೇಧರ್ಮಜನುಎರಡನೆ । ಯಾತಭೀಮನುಬಳಿಕಮೂರನೆ । ಯಾತನರ್ಜುನನಕುಲನೈದನೆಯಾತ ಸಹದೇವಾ ॥ ಈತಗಳುಕೌಂತೇಯನಾದ್ರೇ।ಯಾತಿಶಯಪರಿಭೇದದರಹಿ ತವಿಖ್ಯಾತರೆಂದರುಪರಮಮುನಿಗಳುಪಾಂಡುನಂದನರ॥ ॥೩೧॥

—o* ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. *o—

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ವರಮುನಿಯಶಾಪದಲಿಸುರಿದನು ।ಸು ರರನಗರಿಗೆಪಾಂಡುಹಸ್ತಿನ । ಪುರಕೆತಂದರುಪರಮಮುನಿಗಳುಪಾಂಡು ನಂದನರ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಕತಕ್ಕಂಗಾ ಬ್ರಿಯಲಿಭೂ । ಪಾಲಸಿರ್ದನುತನ್ನವೀರಕುಮಾರಕರುಸಹಿತ ॥ ವ್ಯಾಳ

ವನಗಜಸಿಂಹಸೃಕಶರಭದುರ್ಗಲಘಯುವನುಪರಿಹರಿಸಿಮುನಿ | ಪಾಳಿಕಾಶ್ರ
ಯುವನಿಸಿದನುಪಾವನತಪೋವನವ ‖೧‖ ಅಸಮಸ್ತಮುನೀಂದ್ರರೊಡನೆ
ಬ್ಯಾಸವಾದಿವ್ಯಾಶ್ರಮದಸಹ ‖ ವಾಸವಾತಪವಾಕ್ಯಮಾರಪರಾಕ್ರಮಾ
ಲೋಕ ‖ ಆಸಮಂಜಸಸತಿಯರಿಬ್ಬರು | ವಾಸನೆಗಳಾವಿಭವಕಿಭಪರಿ|
ಯಾಸವುನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವದುತೃಣವಾಯ್ತುಭೂಪತಿಗೆ ‖೨‖ಸುತವಿನೋ
ದದಸಿರಿಗೆಯಮರಾ | ವತಿಯುಸಿರಿತೊತ್ತಂದುವಿಮಲ |ವ್ರತತಪೋಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಗೆವಿಲಾಸಿನಿಮುಕ್ತಿವಧುವೆಂದು ‖ ಎತಿಪದಾಂಬುಜನಿತ್ಯಸೇವಾ | ಸತಿಗೆ
ದಾಸಿಗೆದಾಸಿಜಗತ್ರಯಾದಿ | ಸ್ಥಿತಿಪದವಿಯೆಂದುಬ್ಬಿದನುಕಲಿಪಾಂಡುವಿ
ಪಿನದಲಿ ‖೩‖ ವರುಷಹದಿನಾರಾಯ್ತುಧರಣೀ | ಶ್ವರನಹಿರಿಯಮಗಂಗೆ
ಭೀಮಗೆ | ವರುಷಹದಿನೈದರ್ಜುನಗೆಹದಿನಾಲ್ಕುಹರಿಮೂರು ‖ ಕಿರಿಯ
ರಿಬ್ಬರಿಗನಿಬರಾಮುನಿ | ವರರಿಂದನಧ್ಯಯನಾದಿವಿದ್ಯಾ | ನಿರುತರಾದರು
ಬಂದುದೊಂದುವಸಂತಮಯಸಮಯ‖೪‖ ತೆಗದುದಗ್ರದತಂಪನದಿಸರ|
ಸಿಗಳತಡಿಯಲಿಹೆಜ್ಜೆಯಾದುದು| ಹಗಲುಹಾವಸೆಹರದುದೊಕ್ಕರಿಸಿದುದು
ಹಿಮಜಲವ ‖ ಸೊಗಸಿದವುನೆಳಲುಗಳುದೂರಕೆ | ನೆಗಳಿಕಗಳೇರಿದವು
ತಂಗಾ| ಳಿಗೆವಿಹಾರಿಸಿವ್ಯೆಯತೆತ್ತುದುಕೂಡೆಜನನಿಕರ ‖೫‖ ಯೋಗಿಗೆ
ತ್ತಿದಖಡುಗಧಾರೆವಿ | ಯೋಗಿಗೆತ್ತಿದಸಬಳವಖಿಳವಿ | ರಾಗಿಗಳಹೆಡತಲೆ
ಯದಡಿನ್ನೈಷ್ಠಿಕರಿಗಲಗಣಸು ‖ ಆಗಮಿಕರೆದೆಶೂಲಗರ್ವಿತ | ಗೂಗೆಗ
ಳನಖಸಾಳನಗ್ಗದ | ಭೋಗಿಗಳಕುಲದೈವವೆಸದುದುಕುಸುಮಮಯಸ
ಮಯ ‖೬‖ ಮೆರೆವತುಂಬಿಯಗಾಯಕರನಯ | ಸರದಕೋಕಿಲಪಾಠ
ಕರಬಂ | ಧುರದಗಿಳಿಗಳಪಂಡಿತರಮಾಮರದಕರಿಘಟೆಯ ‖ ಅರಳಿಬಂ
ದುಜಸತ್ತಿಗೆಯುಮಂ | ಜರಿಯಕುಸುಮದಚಾಮರದಚಾ | ತುರವಸಂತ
ನೃಪಾಲನಡೆದನುಪಾಂಡುವಿನಮೇಲೆ ‖ ೭ ‖ ಫಲಿತಚೂತದಬಿಣ್ಪುಗಳ
ನೆರೆ|ತಳಿತಕೋಕೆಯಕೆಂಪುಗಳಪರಿ | ವಿಳಿತಕಮಲದಕಂಪುಗಳಬನವ
ನೆದಗುಂಪುಗಳ ‖ ಎಳೆಲತೆಯನುಣ್ಪುಗಳನಪರಿ | ಮಳದಪವನನ
ಸೊಂಪುಗಳವೆ| ಗ್ಗಳಿಕೆಯುಳಿಸಿಹೊಯ್ದುಸೆಳದುಜನದಕಣ್ಮನವ‖
ಪಸರಿಸಿತುಮಧುಮಾಸತಾವರೆ|ಯೆಸಳದೋಣಿಯಮೇಲೆಹಾಯ್ದವುಕು
ಸುಮರಸದುಬ್ಬರದತೊರೆಯನುಕೂಡೆತುಂಬಿಗಳು ‖ ಒಸರೊಮಕರಂ
ದದತುಷಾರಧ | ಕೆಸರೊಳದ್ದವುಕೊಂಚೆಗಳುಹಗ | ಲೆಸವದಂಪತಿವ
ಕ್ಕಿಸಾರಸರಾಜಹಂಸೆಗಳು ‖೮‖ ಜಗವಹೊರೆದುದುಬಹಳಪರಿಮಳ|ದೊ
ಗುಮಿಗೆಯತಂಫಾಳಿವನವೀ | ಧಿಗಳವಳಯವಹೊಕ್ಕುಮರಳಿದುದಿಲ್ಲಸ
ಕ್ರಹಿಗಳು ‖ ಹೊಗುವಕಾಮನದಳವಚೂಣಿಯ | ಸೊಗಸುಹೊಯ್ದ

ಕೈದುವಿಕ್ಕಿತು | ವಿಗಡಮುನಿಜನವೇನನೆಂಬೆನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ||೧೦||
ಆವಸಂತದಳೊಮ್ಮೆ ಮಾದ್ರೀ | ದೇವಿವನದೊಳಗಾಡುತಿರ್ದಳು | ಹೂವಿ
ನಲಿಸರ್ವಾಂಗಶೃಂಗಾರದವಿಲಾಸದಲಿ||ಆವಳಿವಳೂರ್ವಶಿಯೊರಂಭೆಯೊ|
ದೇವವಧುಗಳಸುಳಿವೊತಾನೆನ | ಲಾವಚಲುವಿಕೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದರಸಬೆರ
ಗಾದ ||೧೧|| ತಾಗಿದವುಶರನಿಕರಕಾಮನ | ಲಾಗುವೇಗವದೆಂತುಟೋ
ತೆಗೆ | ಹೂಗಣೆಗಳೈದೆಲ್ಲರೋಮಗಳೆಂಟುಕೋಟಿಯಲಿ || ತೂಗಿಸೆಟ್ಟ
ವುಕಣೆಗಳೆಂಬವೊ | ಲಾಗರುವನಳುಕಿದನುಪ್ರಜ್ಞಾ| ಸಾಗರಂಗಳಮಧ್ಯ
ಕಟಜಾನ್ವಂಘ್ರಿನಿತವಾಯ್ತು ||೧೨|| ಮರೆದುಹಿಂದೆಲ್ಲವನುಕುಂತಿಯು|
ನೆಯಿಲೀಯುದೆವೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ | ತುರುಗಿದೆಳೆಲತೆ ವನದೊಳಾಡುವವಧುವ
ಸಾರಿದನು || ಸೆರಗಹಿಡಿದರೆಬೇಡಬೇಡೆಂ || ದೆರಗಿದಳುಚರಣದಲಿತರುಣಿ
ಯ:| ತುರುಬಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನುಹಣಗಿದನೊಡನೆರೆಯೊಲಿಸಿದ||೧೩||ಕೊಂ
ದಲುಕಡುಪಾಪಿಮರದಾ | ಹಿಂದೆಮಾಡಿದಕೃತ್ಯವನುಮುನಿ | ಯೆಂದ
ನುಡಿಹುಸಿಯಾಗಹುದೆನುಡುದುರ್ವಿಷಯುಕೆಳಸಿದೆಲ || ಬೆಂದುದೇನಿನ್ನರಿವುಧೈ
ರ್ಯವ | ನಿಂದುನೀಗಿದೆಯುಕಟನಿನ್ನಯ | ನಂದನರಿಗಾರುಂಟೆನುತಹಣ
ಗಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ||೧೪|| ಕೊಂಬುದೇಭಯಮರಿತಗಿರಿತದ | ಡೊಂಬಿನಾ
ಗಮನೀತಿಗೀತಿಯ | ಶಂಬರಾರಿಯುಸಬಳವಲ್ಲಾ ಬೇಗೆಮಾಡಿದುದು||ಬೆಂ
ಬಿಡದೆಮರಳಿದೊಡೆಮರುವೊನೆ | ಗೊಂಬುದೆಂಬವೊಲವಳಪತಿಯೊ|
ತ್ತಂಬರದಿಹಿಡಿದಬಲೆಯನುಕೂಡಿದನುಕಳವಳಿಸಿ||೧೫||ಅಸುಖದರೆಯೊಂ
ಪಿನಲಿವೈಮರ| ದೋಸರಿಸಿದುದುವದನಕಂಗಳು | ಪೈಸರಸಿದವುತೆಕ್ಕೆ
ಸಡಲಿತುದೇಹಭಾರಿಸಿತು || ಸೂಸಿದುದುಸಿಟ್ಟುಸುರುರಾಶಿ | ವಾಸದುರ
ದಲಿಕರಪನಿಟ್ಟುಮ | ಹೀಶನೊರಗಿದಹದನಕಂಡಳುಕಾಂತೆಸೀತಿಯಲಿ ||
ಅಕಟಪಾಂಡುಮಹೀಶವಿಷಕಂ | ನಿಕೆಯುನೆನ್ನನುಮುಟ್ಟದೈಬೇ | ಡಕ
ಟಕೆಡಿಸದಿರೆನ್ನನೇತಾನರಿಯನೇಹದನ || ಪ್ರಕಟಕುರುಕುಲತಿಲಕರೀಬಾ
ಲಕರನಾರಿಗೆಕೊಟ್ಟೆತನ್ನೊಡ | ನಕಟಮುನಿದೈವಾತನಾಡೆಂದೊರಲಿ
ದಳುಮಾದ್ರಿ ||೧೬|| ಏನಿದೆತ್ತಣರಭಸಮಾದ್ರೀ | ಮಾನಿನಿಯೊಹಾರಾ
ಯನಾವೆತೆ | ಹಾನಿಹಿರಿದುಂಟರಿವೆನಂಗಸ್ಫುರಿತಶಕುನದಲಿ || ಏನುಮಾ
ಶಿದೊಶಿವಶಿವಾಯೆ | ನುತಾನಿತಂಬಿನಿಗಾಢಗತಿಯಲಿ | ಕಾನನದೊಳೈತಂ
ದಳಕ್ಕೆಯುಸರದಬಳಿವಿಡಿದು||ಕಂಡಳವರಿಬ್ಬರನುಧೊಪ್ಪನೆ| ದಿಂಡುಗೆಡದ
ಳುಮೂರ್ಛೆಯಲಿಮರೆ|ಗೊಂಡುದೆಚ್ಚರುಮಾದ್ರಿನಿಗೆಹಲುಬಿದಳುಘೋ
ಳಿಡುತ||ಚಂಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಾಡೆಹರಿದವು|ಪಾಂಡುನಂದನರೈಪರೀತನ|ಕಂಡು
ಹಾಯೆಂದೊಗಲಿಪೊರಳಿದರವನಿಪನಮೇಲೆ ||೧೭|| ಬೊಪ್ಪದೇಶಿಕರಾದೆ

ವೈವಿಧಿ|ತಪ್ಪಿಸಿತಲಾನಮ್ಮಭಾಗ್ಯವ|ನೊಪ್ಪಿಸಿದೆನೀಸಾರಿಗೆನ್ನನುಪ್ಪಾಗ್ನ
ಕಾಲದಲಿ ‖ ಮುಪ್ಪಿನಲಿನಗೀಯುವದ್ಧಿಯಿ | ದೊಪ್ಪದೀಹೇರಡವಿಯು
ಲಿಮಲ| ಗಿಪ್ಪುದೆಲೆದೊರಲಿಮರುಗಿದರಾಕುಮಾರಕರು ‖೨೦‖ ಕೇಳಿರಾ
ತಂದುದುಮುನಿವ್ರಜ| ವೇಳೆಗೆಯುಗಡುಶೋಕರಸದವಥಡಾಳವನುನಿಲಿಸಿ
ದರುಸಂತೈಸಿಯೆಕುಮಾರಕರ ‖ ಆಲಿಸಿದಳಾಕುಂತಿಮುಳುಘಾರ್ಗ |ವ್ಯಾಳ
ವಿಷವರಿಹರಿಸಿಧರಣೀ | ಪಾಲಕನನೋಡಿದಳುಬಿಸುಟೈತನ್ನನಿಂದೆನುತ‖
ಅರಸತನಗರುಹದೆಸುರಸ್ತ್ರೀ | ಯರಿಗೆಹರಿದ್ಯೈನಿನ್ನಮಗುಗಳ | ತುರುಬ
ಕೊಯ್ಸುವೆನವರತೊತ್ತಿರಮಾಡುವೆನುತನಗೆ ‖ ಅರಸಿನೀನೀಮಕ್ಕಳನು
ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದುಮಾದ್ರಿಯು | ಕರವಹಿಡಿದರೆಕುಂತಿಗೆಂಗ
ಳುಕಾಂತೆವಿನಯದಲಿ ‖೨೧‖ ಮರುಳಲೌನೀವಕ್ಕನೀವ್ಯೆ | ವರಕುಮಾ
ರರುನಿಂಮಕೈಲಿಡೆ | ಧರಣಿಪತಿನಿಡುನಿದ್ರೆಗೈದನುನನ್ನತೋಳಿನಲಿ‖ಸು
ರಮಗುಗಳೊಡನಿರಲಿನಿನ್ನಯ | ಹರಿಬವೆನ್ನದುನೋಡುತನ್ನಯ | ಪತಿ
ಯುನೀತನಗಿನಗೆಕೊಡೆನೆಂದಂಘ್ರಿಗೆರಗಿದಳು ‖೨೨‖ ಮುನಿಗಳೀಕೇಳುತ
ಳುಹಿಮಾದ್ರಿಗೆ | ಜನಪತಿಯುಸಹಗಮನವಲಿಮತ | ವೆನಿಸಿಸಂಸ್ಕಾರ
ವನುವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ‖ ಮುನಿಗಳೇಮಾಡಿದರುಮಾದ್ರೀ | ಪತಿತನ್ನ
ಕುಮಾರರಿಬ್ಬರ| ತನುಜನೀಸಲಹೆಂದುಕೊಟ್ಟಳುಧರ್ಮಜನಕರೆದು‖೨೩
ಪತಿಯುಸಹಗಮನವಲಿಮಾದ್ರೀ | ಸತಿಶರೀರವಬಿಟ್ಟಳೈವರು | ಸುತರು
ಸುಹಿತೀಕುಂತಿವಿಂದುಪರೇತಕೃತ್ಯವನು ‖ ಶೃತಿವಿಧಾನಗೊಳಿಸಿಮುನಿ
ಸಂ | ತತಿಗಳನುಮುಂದಿಟ್ಟುಮಾಡಿಸಿ | ಸುತರಸಾಲಿಸುತಿರ್ದರಾಶತ
ಶೃಂಗಶೈಲದಲಿ ‖೨೪‖ ಅರಸನಸಗತನಾದನಾನೃಪ | ನರಸಿಬಾಲಕ
ಮಕ್ಕಳೈವರು |·ಭರತಕುಲಜರುನಾನೃತಪಸಿಗಳಸ್ಪುರ್ಗದಾರಣ್ಯ | ಅರಿಗ
ಳೀರಾಕ್ಷಸರುನಾವಿ | ನ್ನಿರಿಸುವುದುಮತವಲ್ಲಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳೊ
ಪ್ಪಿಸಿಬಹುದುಮತವೆಂದುದುಮುನಿಸ್ತೋಮ ‖೨೫‖ ಎಂದುಕುಂತೀದೇ
ವಿಸಹಿತ | ನಂದನರನೈವರನುಮುನಿಗಳು | ತಂದರಿಭಪುರಿಗಾಗಿನೀ
ಷ್ಮಾದಿಗಳಿಗೀಹದನ ‖ಮುಂದೆಸೂಚಿಸಲುತ್ತನಬಿದಿ| ರ್ಗಂಧರರಿಬರುಶೋ
ಧಮುಪುರಿತರ್ಗದೊಳ | ಕಂಗನಗರಿಯುಪೊಗಿಸಿದಮುನಿತತೊಷ್ಪವಲಿಘ್ರೀ
ಪ್ಮ ‖೨೬‖ ಇನರವನವಕ್ರಮನನಾಪಾಂ | ದುವಿನವಿಕ್ರಮನತಪ್ಪ್ರೀ
ಧನ | ವಿನಹಕೇಳುತಡಿದುದುಬಳಕಿನಮರಣಸಂಗತಿಯು ‖ ಅವನಿಪನ
ಸಂಸ್ಕಾರವಮಾದ್ರೀ | ಯುವತಿಸಹಗಮನೋದ್ಯಮದೇಹಿಕ | ವಿವಿಧಕೃ
ತ್ಯವನೀಸ್ಪ್ರಪಂಚನಸವರಿಗರುಹುದರು ‖೨೭‖ ಮುನಿಗಳಾಕ್ಷಣನುಡಿಯ
ರುತ | ಜ್ಞಾನವೃತ್ತಾಂತವನುವಿವರಿಸೆ | ಜನಜಾತಬಳಿಕಉಬ್ಬಿಹದುದ

ಶೋಕರಸಜಲಧಿ ॥ಜನಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಬಾಂಧವ ।ಜನಪನೀಸಂಸ್ಕಾ
ರದಲಿಧೌ । ಜನನಿದಹಿಸಿದರೂರ್ಧ್ವದೇಹಿಕವಾಯ್ತು ಮಗುಳಲ್ಲಿ॥೨೯॥
ಅರಸುಕೇಳೈವಿಸ್ತ್ರಧೃತರಾ । ಷ್ಟ್ರನುಬೋಧಿಸಿಬಹಳಶೋಕ । ಕಜ್ವ
ರಕೆಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದನುಪೌರಾಕರನ್ರತಿಪ॥ ಕರೆದುಯೋಜನಗಂಧಿಯ
ನುಸಿ । ವಿರಲುವೇಡೌತಾಯೆನಿವಿಸ್ತ್ರ । ಭರತವಂಶದೊಳೊಗೆಗಿಚ್ಚು
ರುಹುವುದುನೃಪಕುಲವ॥೩೦।ಹೇಳಬಾರದುವಸುಂಧರೆಯದು।ಷ್ಕಾಲವಿಂ
ದಿಗೆನಾಳೆನಾಳೆಗೆ । ನಾಳೆಬೆಟ್ಟಿತುವರ್ಗಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರುಮದನೆಲೆಹೋಯ್ತು ॥
ಕಾಲವಿಷನುನೃಕೌರವಕ್ರಿತಿ ।ಪಾಂಪಾಂಡುಕುಮಾರರಲೆಕ್ಕೈ। ಮೇಳವಿ
ಸುವುದುತಾಯೆಬಿಜಯಂಗೈಯಿವ್ಯನೀವೆಂದ ॥೩೧॥ ಎನಲುಯೋಜನಗಂಧಿ
ನಿಜನಂ । ದನನನುಡಿಯೇವೇದಸಿದ್ಧವಿ ।ದನುತಸೊಸೆಯರುಸಹಿತನಡ
ದಳುವರತಪೋವನಕೆ ॥ ಮುನಿಪನತ್ತಲುಬದರಿಕಾನಂ । ದನಕೆಮರಳದ
ವಿತ್ತಗಂಗಾ । ತನುಜನೆಲಹಿದನಖಿಳಪಾಂಡವಕೌರವವ್ರಜವ ॥ ॥೩೨॥

→○* ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೪೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. *○←

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರಗೆಲಸಿನ।ತಾಮ
ಸಿಕೆಹೆಚ್ಚಿದುದುಕದಶೋ।ದ್ದಾಮರುಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವನುಮಾಡಿದರುದ್ರೋ
ಣನಲಿ ॥ ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪತಿ । ಬಾಲಕರುನೂರಾ
ರುಮೆರದರು । ಬಾಲಕೇಳಿವ್ಯಸನಿಗಳುಹೊರವಳಯದಲಿಪ್ರದ ॥ ಆಳಿ
ನೇರಿಕೆಹಿಡಿಗವಣೆಗುರಿ । ಯಾಳುಚೆಂಡಿನಹೊಣೆಕೆಬೆಸಕೋ । ಲಾಳು
ಗೊತ್ತಿನದಂಡೆಯೆನೆನಾನಾವಿನೋದದಲಿ ॥೧॥ ಗುಡುಗುಗುತ್ತಿನಚೆಂಡು
ಗುಮ್ಮನ । ಬಡಿವಗತ್ತಲೆಗುದ್ದಗಂಬದ । ಗಡಣೆಕಣ್ಮುಚ್ಚಸುಗಮೆಹಲಿ
ಹಲಗೆನಿಡುಗವಣೆ ॥ ಕೆಡಹುಕುಟ್ಟಿಗವಾಡಿಯಾದವ । ಗಡವಿನೋದದಲಾ
ಡಿದರುಪಂ । ಗಡದಲ್ಲೈವರುನೂರ್ವರೆತ್ತಿದವ್ರಬಾಗಿ!೨॥ ಅದರೊ
ಳೊಬ್ಬನೆಭೀಮನನೆಬರ । ಸದೆವತಾಸೋತ್ತರೆವಿಭಾಡಿಸಿ । ಕೆದರುವನು
ಗೆದ್ದೋಡಿದರೆಬೆಂಬತ್ತಿಹಿಡಿದೆಳದೂ॥ಸದೆದುಬಿಡುವನುಮುನ್ನಭೀಷ್ಮಂ।
ಗೊಂದರಿದೂರುವನಿಬರನುಮೇ ।ಕದಲಿಮಗುಳೊಂದಾಗಿಸಂಗಡವಹರು
ಸೂರುಳಿದು ॥ ಕೆಣಕಿದುರ್ಯೋಧನನನತ್ತಿಯ । ನಣದುಹಾಯ್ವ್ಲುನಿ
ಪ್ಯ್ತನೂರ್ವರ । ಬಣಗುಗಳಿಗೆಡಗಾಲತೊಡರಿದೆಬ್ಬಿಸೀವನುತ ॥ ಗುಣಿ
ವನುಡಿದೊಂಗಾಗಿಕೆಳಗೊಂ । ಡಣಕಿಸದೆವ್ಯಮುರಿವುರ್ಡೆಯಲಿ । ಹಣೆ
ದುಬಿಡುವರುಭೀಮನನುಧುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳು ॥೪ ॥ ಹೇಳುವರುಯುಮು
ಜಂಗೆನಿನ್ನವ । ನೂಳಿಗವಸಿಲಿಸೆಂದುಪಾರ್ಥಗೆ । ಹೇಳುವಗುಬಳಿಕವರು
ಭೀಮನೆಕರದುಗಾರುಡಿಸೆ ॥ ಕೇಳುವನುಹೃಯೆಂದುತನ್ನಯಸೊ।ವ

ಲದಲಿವೈಯಳಿದುಶ್ಶಾಸನುಮೇ | ಲಾಳಸೇರಿಸಿಹರಿದುಸರ್ಪನುರುಳ್ಚಿಸಲಿ
ಕೆಡಹಿ ॥೫॥ ಅಳುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಭೀಮನು | ಕಳದಹಲುಗಳನೊಡೆ
ದವಮೊಣಕಾ | ಲ್ಗಳನುತೋರಿಸಿದೂರುವರುದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳು॥ಮು
ಳುಮೊನೆಗಳಲಿಗೀರಿಸೆತ್ತರ | ಗಳೆದುಹುಡಿಯಲಿಹೊರಳಿಕಾಬಂ |ದಳುತ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಭೀಷ್ಮಗೆದೂರುವನುಭೀಮ ॥೬॥ ಆಕೆವಾಳರುಭೀಷ್ಮ
ವಿದುರರು | ಸಾಕುನಿಮ್ಮೊಳುನೂರುನಾಲ್ವರು |ಆಕುಮಾರರುಬೇರೆಸೇ
ನಿಹುಗೊಬ್ಬಬೇರೆಂದು ॥ ನೂಕಿಸೂರುಳುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ | ಸಾಕುಜಾಣ
ದೊಳಹರುಮರುದಿನ |ವಾಕುಮಾರರುತಂಮೊಳೊಂದಾಗಿಹರುಗೆಳೆಯಾ
ಗಿ ॥೭॥ ಬಂದುವಿನನೂರಾರುಮಾಸಿಸ | ರೊಂದುಗೆಳೆಯಲಿಪ್ಪರರಹೊ
ರಗಿಹು|ದೊಂದುತಾವುಪಮಾಣಕೋಟಿಯನಿಪ್ಪದದರೊಳಗೆ॥ಬಂದುಸಿಂ
ದರುಕೇಳಿಲಬಿಸುಟೀ |ವೃಂದಹತ್ತಿತುಮರನನಿವನ್ಯೈ|ತಂದುತಂದೆಡೆಯಾ
ಡಿಬಳಲಿದುನೋಡಿದನುಭೀಮ ॥೮॥ ಮರನಹಿಡಿದಲುಬಿದರೆಬಿದ್ದರು |ಭ
ರತಕುಲಪಾಲಕರುನೂರ್ವೈ | ಮರುಮಹಾವಾತದಲಿತರುಫಲಸಿಕರಬೀ
ಳ್ವಂತೆ ॥ ಶಿರವಡೆದುಬೆನ್ನೊಡೆದುಮೊಣಕಾ | ಲ್ಮುರಿದುಕೈಗಳಮುರಿದು
ನೆತ್ತರು | ಸುರಿದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆದೂರಿದರನಿಬರೀಹದನ ॥೯॥ ದುರುಳ
ನವನೊಡನಾಡಬೇಡೆಂ | ದರಸನನಿಬರಸಂತವಿಟ್ಟನು | ಹಿರಿದುಹೆಚ್ಚಿತು
ಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರಿಗತಿವೈರ ॥ ಮರಳತಾವೊಂದಾಗುತಾತನ | ಕರೆಸಿ
ವಿವಿಧಕ್ರೀಡೆಯಲಿವೈ | ಮರೆಸಿಭೀಮನಕಟ್ಟಿಹಾಯ್ಕಿದರೊಂದುಮಡು
ವಿನಲಿ ॥೧೦॥ ಪಾಶವನುಹರಿದೆದ್ದುಬಂದತಿ | ರೋಷಿಸದದನುಮತ್ತೆತ
ಮ್ಮೊಳು|ಭಾಷೆಗಳಲೊಂದಾಗಿಕೂಡಿದರೊಂದುದಿವಸದಲಿ॥ಆಸಿತಗವೈ
ಷುರದಹೊತ್ತುಮ | ದಾಸುರದಫಣಿಗಳಲಿಕಚ್ಚಿಸಿ | ಘಾಸಿಮಾಡಲುಬ
ದುಕಿಬೇಸರನಡಿಗಡಿಗೆಭೀಮ ॥೧೧॥ ಅರಸಕೇಳಾಯುಷ್ಯವುಳ್ಳಡೆ| ಹರಿ
ಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳುಸಂ| ಹರಿಸಲರಿಯರುಬರಿದೆದೈನ್ಯಂಬಡುವುದೇಲೋ
ಕಾ ॥ ಭರತವಂಶದಬಾಹಿರರುನಿಂ | ಮರಸುಗಳುಭೀಮಂಗೆಮಾಡಿದ |
ಹುಲಿಯನಾಗುರಿಹರಿದಪರಿಯನುಮತ್ತೆಕೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ಕಾಲಕೂಟಹಲಾ
ಹಲವಕಾ | ಕೋಣಲದಾರದವತ್ಸನಾಭಿಕ | ರಾಳಸೌರಾಷ್ಟ್ರಕವಿಶೌ
ಕ್ಲಿಕಸುಪ್ರದೀಪಕವಾ ॥ ಹೇಳಲರಿದನಿಪೆಂಟುವಿಷವನು | ಮೇಳವಿಸಿಬ
ಳಿಕುಳಿದಮಧುರವಿ | ಶಾಲವಸ್ತುಗಳಿಂದಕಜ್ಜಾಯಗಳಮಾಡಿಸಿದ॥ದಿಟ್ಟ
ಸಿದರೆವೇಸೀವುದಂಗಯಿ| ಮುಟ್ಟಿದರೆಹುಗುಳಹುದುಬಳಿಕವ| ನಟ್ಟಿಕೈಕ
ರೂಢದಸುವಾರದವಿದ್ಯವೇನರಿದೊ ॥ ಕೊಟ್ಟರೀತಂಗೆಲ್ಲವನುಜಗ | ಜಟ್ಟಿ
ಹಾವಃಕಿಕೊಂಡನುಣ್ಣನೆ | ಬಿಟ್ಟುಮರಿಯಾಟದಲಿಸದಗನುಮತ್ತೆ

ಬಿಸರ ॥೧೬॥ ಮಡುವಿನಲಿಹಾಯ್ಕಿದಿರಿಹಾವಿನ । ಹೆಡೆಯಕೊಂಡೂರಿದಿರಿ
ಬಲುವಿಷ । ದಡಿಗೆಗಳಮೆಲಿಸಿದಿರಿಬಲ್ಲಂದದವಿಕಾರದಲಿ ॥ ಕೆಡಹಲನುಮಾ
ಡಿದಿರಿನೂರ್ವರ । ಕಡಿದುಶಾಕಿನೀಗೆಚರುತವ । ಕುಡಿಸಿದಲ್ಲದೆಮುನ್ನ
ಸಾವೆನೆಕೇಳನೀವೆಂದ ॥ ಒಳಗೆಬೆಳೆದುದುವೈರಶಿಖಿಕಡೆ । ಗಳಕೆಹಾಯ್ದು
ದುಜನವಿಜನಕರ । ಬಲುನುಡಿಗಳಲಿನೂರ್ವರಿರ್ದರುಶಕುನಿಮತವಿಡಿದು ॥
ಬಲಹುಗುಂದದೆಭೀಷ್ಮವಿದುರರ । ಬಳಕೆಯಲಿತಾವಡಗಿಗುಣದಲಿ । ಕೆಲ
ನವೆಗ್ಗಿಸಿನಡೆದರಿವರುಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳು ॥ ಆಟದಲಿಕೊಡಗಿದರುಮೊ
ದಲಲಿ । ತೋಟಿಯನುಸಾಕೀತಗಳಕಾ । ಲಾಟವನುನಿಲಿಸುವೆನುಶಾಸ್ತ್ರಾ
ಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ಆಟವಿಕರಿಗದಿರಲಿಬಲಿದೊಳು । ತೋಟಿಬರಿದೇಬಿಡ
ದುಮೃತ್ಯುವಿ । ನೂಟಮುಂದಿಹುದೆಂದುಕರಿಕರಿಗುಂದಿದನುಭೀಷ್ಮ ॥೧೭॥
ಧರಣಿಪತಿಚಿತ್ತ್ರಸುಗೌತಮ । ವರಮುನಿಗೆಜನಿಸಿದಶರದ್ವತನು । ಪರಮ
ಋಷಿಯಾತನುತಪೋಯುತನಾಗಿಧನ ಸಂತ ॥ ಇರುತಕಂಡನುದೈವಗ
ತಿಯಲಿ । ಸುರವಧುವನಾಕ್ಷಣಕೆಕಾಮ । ಜ್ವರಿತನಾದನುಚಲಿಸಿತಾತನ
ವೀರ್ಯವವನಿಯಲಿ ॥೧೮॥ ಅದುಶರಸ್ತಂಭದಲಿನೆಲೆಯಾ । ದುದುಮುನಿ
ಚ್ಯುತವೀರ್ಯಮುನಿಸುತ । ರುದಿಸಿದರುಶಂತನುಮಹೀಪತಿಕಂಡುಕೃಪೆ
ಯಿಂದ ॥ ಸದನದಲಿತನ್ನಿಘನವನುಸಲ । ಹಿದನುಕೃಪಕೃಪೆಯೆಂಬಹೆ
ಸರಾ । ದುದುಮಹಾಬಲವಾದನಾತನಕರೆಸಿದನುಭೀಷ್ಮ ॥೧೯॥ ಆಕೃಪಾ
ಚಾರಿಯನದೆಸೆಯಿಂ । ದೀಕುಮಾರರುನಿಖಿಳತರ್ಕ । ವ್ಯಾಕರಣಮೊದಲ
ಹಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯೆಗಳನರಿದು ॥ ಲೋಕವೈದಿಕಮುಖ್ಯಸಕಲಕ । ಲಾಕು
ಶಲರಾದರುಧನುಃಶಸ್ತ್ರವಿ । ವೇಕನಿಪುಣರನರಸುತಿದ್ದನುಮತ್ತೆಗಾಂಗೇ
ಯ ॥೨೦॥ ಮುನಿಭರದ್ವಾಜಾಖ್ಯನಿರ್ದನು । ಘನತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲಿದಿವಿ
ಜಾಂ । ಗನೆಯಕಂಡನುಘೃತಾಯುವಡದನುಮದನನೆಸುಗೆಯಲಿ ॥ ತನುವ
ರಿಚ್ಯುತವೀರ್ಯವನುಸ । ತ್ಕನಕಕಲಶದೊಳಿರಿಸಲಲ್ಲಿಯೆ । ಜನಿಸಿದನು
ದ್ರೋಣಾಭಿಧಾನನುಮುನಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ॥೨೧॥ ದ್ರೋಣಕಲಶದೊಳಾ
ದ ಸೆಸೆಯಿಂ । ದ್ರೋಣನಾದನುಬಳಿಕಮುನಿಯಾ । ದ್ರೋಣಗುಪನಯ
ನಾದಿವಿಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನುರಚಿಸಿ ॥ ದ್ರೋಣನೊಡನೋದಿನೃಪಾಲ । ಶ್ರೇ
ಣಿಯನುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕಳೆಯಲಿ । ಜಾಣರನುಮಾಡಿದನುಭಾರಧ್ವಾಜಮು
ನಿಯಂದು ॥೨೨॥ ಕೃಪನನುಜೆಯನುತಂದುದ್ರೋಣಂ । ಗುಪಯಮವ
ಮಾಡಿವನುಹರ್ಷದಿ । ದೃಪದಬಂದೀಗದ್ರೋಣನೊಡನರಿದನುಕೃಪಿಯ ॥
ಕೃಪೆಯಲೀದ್ರೋಣಂಗೆಜನಿಸಿದ । ನಪರಶಂಕರರೂಪನಾಹವ । ನಿಪು
ಣನಶ್ವತ್ಥಾಮಭಾರದ್ವಾಜಗೋತ್ರದಲಿ ॥೨೩॥ ತಂದೆಯೋಳ್ಶ್ರಮವಾ

ಡಿವರುನೃಪ| ನಂದನಸಹಿತದ್ರೋಣದ್ರುಪದರು | ನಿಂದನಾದ್ರುಪದಾಖ್ಯ
ನೈದ್ಯನುದಿನಿಜನಗರಿಯಲಿ॥ಅಂದುಸಖ್ಯಪ್ರೀತಿಯನುಸಲೆ | ನಂದದೋ
ಳ್ದ್ರೋಣಗೆನಿರಚಿಸಿ | ಬಂದುನಿಜರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಧರಿಸಿದನುದ್ರುಪದ॥
ಇತ್ತಲಾದ್ರೋಣನಪಿತನುಸುರಾಲೆತ್ತಸರಿದನುಕೆಲವುದಿವಸಕೆ|ತತ್ತಪೋ
ಪವನದಲ್ಲಿನಿಪ್ರಶ್ರಿಯೆಂಗಳನುನಡಿಸಿ ॥ ಹೊತ್ತದಾರಿದ್ರದಲಿಮನಮರು|
ಗುತ್ತದೇಶಾಂತರದೊಳಗೆತೊಳ| ಲುತ್ತಬಂದನುತನ್ನಮಗಸಹಿತಡವಿಯ
ಲಿದ್ರೋಣ ॥೨೫॥ ಪರಶುರಾಮನಾಶ್ರಮಕೆಮುನಿಯೈ |ತರಲುಭಾರದ್ವಾ
ಜನನುಸ | ತ್ಕರಿಸಿನುಡಿದನುಜಾಮದಗ್ನ್ಯನುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ಧರೆ
ಯನಿತ್ತೆನುಬುಧರಿಗೀಯುವ | ಸರದೊಳಾನಿರ್ಧನನುನೀನೆ | ಪರಮಯು
ಪಿಯಾತಿಥ್ಯಪೂಜೆಗಭಾಗ್ಯನಾಸೆಂದ॥೨೬॥ಧನಗಹಿತನಾಹೊತ್ತಭಾರಿಯ|
ಧನುಪಿದೊಂದಿದೆದಿವ್ಯಶರವಿದೆ | ಮನಕೆಬಂದುದವರಿಸುನೀನೆನೆದ್ರೋಣ
ನಸುನಗುತ ॥ ಎನಗೆನಿಮ್ಮಡಿಗಳಕೃಪಾಲೋ | ಕನವಲೇಪರಿಯಾಪ್ತಿ
ಲೋಕದ | ಜನಮನೋರಂಜನವೆಬೇಹುದುಶರವಕೊಡಿಯೆಂದ ॥೨೭॥
ಇನ್ನುಮಹಾನಿಸ್ಸೀಮತರವೈ | ಷ್ಣವವಲೇದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿವಹವ | ನವರು
ಕೊಟ್ಟರುಕೊಂಡನುಚಿತವಿಧಾನದಲಿದ್ರೋಣ ॥ ಇವುಮಹಾರಣರಂಗ
ದಲಿಶಾ | ತ್ರವನಿವಾರಣವೈಸಲೆಮ್ಮಯ | ವ್ಯವಹೃತಿಗೆತಾನೇನುಪಾಯ
ವೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿದ ॥೨೮॥ ಮಗನೆಬಲ್ಲೆದ್ರುಪದಭೂಪತಿ | ಮೊಗುವ್ರತ
ನದಿಂದೆನ್ನಸಖನೋ| ಲಗಿಸುವೆವುನಾವಲ್ಲಿಸಲಹನೆಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ॥ಹೊ
ಗುವನಡೆಪಾಂಚಾಲರಾಯನ | ನಗರಿಯನುನಾವೆಂದುಮುನಿಮು |ಳಿಗ
ಳೆಮಣಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಡನುರೇಣುಕಾಸುತನ ॥ ೨೯ ॥ ಬಂದನೀತನು
ದ್ರುಪದರಾಯನ | ಮಂದಿರಕೆಯಾಬಾಗಿಲವನೊಡ |ನೆಂದನೆಲವೋನಾವು
ನಿಂಮರಸಂಗೆಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಸಂದಮಿತ್ರರುದ್ರೋಣಮುನಿಪತಿ | ಯೆಂ
ದುನಮ್ಮಭಿಧಾನನೀಹೇ| ಳೆಂದುಕಳುಹಲುಬಂದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಹದ
ನ ॥೩೦॥ ಸಿರಿಯಮದಮಧಿಕಪ್ರತಾಪೋ | ತ್ಕರದಮದವೊದಲಾದಮದ
ಸಂ | ಚರಣಗಜದಲಿಮಾಸಿತೀತನಮನದಮಡಿವರ್ಗ॥ತೆರವಹಾರವರೊ
ಡನೆಭೂಮಿಪ | ಶ್ವರರಿಗೆತ್ತಣಮೈತ್ರಿಹೋಗಲಿ | ಕರೆಯಬೇಡೆನೆಬಂ
ದುಬಾಗಿಲಲವನಿವಾರಿಸಿದ ॥ ಮರದನೇತಪ್ಪೇನುನಾಕಂ| ಡರುಹಿಮರಳು
ವೆವೈಸಲೇಯ್ಯನು | ತುರುಬಿದರೆತರುಬಿದರುಕಂಬಿಯನಿಕ್ಕಿಬಾಗಿಲಲಿ ॥ಬ
ರೆಯನುಗುಳಿಚಿಖಡ್ಗದಲಿಬಿಡ |ದರಿದನಿಕ್ಕೆಲದವರನೋಲಗ| ಕುರಪಣಸಿ
ದನುಮುಂದೆನಿಂದನುದ್ರುಪದಭೂಪತಿ॥೩೧॥ಏನೆಲವೋಪಾಂಚಾಲಚಕ್ರ|
ದಾನುನೀನೊಂದಾಗಿತಂದೆಯೊ |ಳೇನನರಿದೆವುಮರೆದುಕಳದಾಹಾವುಹಾ

ದೇವ॥ಏನುಬಂದಿರಿಯೆಂಬಗುಣವಚನಾನುರಾಗವುಸಾಲದೇಧನ|ವೇನುಫ
ಲಕಕ್ಕಲಿತಯೆಮಗಿಲ್ಲೆಂದನಾದ್ರೋಣ॥೩೩॥ಸೂರಿಗಳಿಗತಿಮೂರ್ಖರಿ
ಗೆಗಂ|ಧೀರರಿಗೆಭಂಡರಿಗೆವೇದಾ|ಚಾರಸಂಯುಕ್ತರಿಗನಾಚಾರಪ್ರಸಕ್ತ
ರಿಗೆ॥ಧೀರರಿಗೆಹೇಡಿಗಳಿಗೆತ್ತಣ| ಸೇರುವೆಗಳೈಭೂಪರಿಗೆಬಡ|ಹಾರುವರಿ
ಗೆತ್ತಣದುಸಖತನವೆಂದನಾದ್ರುಪದ ॥೩೪॥ ಎಲವೊನಿನ್ನಾಸ್ಥಾನಸಹಿತೀ|
ಪೊಳಲಸುಡುವೆನುನಿನ್ನಸೀಳಿದು | ಬಲಿಯಕೊಡುವೆನುಭೂತಗಣಕಿದಿರ
ಲ್ಲನೀನೆನಗೆ॥ಕಲಿತವಿದ್ಯದಕೋಲಮಕ್ಕಳ|ಕಳುಹಿಕಟ್ಟಿಸಿವಾಮಪಾದದಿ|
ತಲೆಯನೊದೆವೆನುಮರೆಯದಿರುನೀನೆಂದನಾದ್ರೋಣ॥೩೫॥ಎಂದುಭಾಷೆ
ಯನಾಡಿತನ್ನಯ|ನಂದನನನೊಡಗೊಂಡುಜನಪದ|ವೃಂದಹಲವನುಕ
ಳೆದುಬಂದನುಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ॥ಅಂದುಸಕಲಕುಮಾರಕರುನಲ| ವಿಂದನಗ
ರಿಯಹೊರಗೆಗುರಿಗಳ | ಮುಂದುವರಿದೆಸುತಿರಲುಮುದದಲಿ ಕಂಡನಾ
ದ್ರೋಣ॥೩೬॥ಬೆರಸಿದನುನೆರವಿಯನುನೋಡು|ತ್ತಿರೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನ
ಹರಳುಂ|ಗುರನಿಘಾತಿಯೊಳುಗಿದುಬಿದ್ದುದಗಾಧಕೂಪದಲಿ॥ ನೆರದುತವಿ
ಯಲಿನಿಂದುನೂರರು | ಮರುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆನು | ತಿರೆಮಗಂಗೆಮು
ನೀಂದ್ರನೆಂದನುಬೇಗತೆಗೆಯೆಂದು॥ ಸರಳತೊಡಚಿತದೀಯಮುಣಿಬಂ|ಧು
ರದಮುದ್ರಿಕೆಗೆಚುಚ್ಚಿಹಿಳುಕಿನ|ಶಿರಕೆಶರವಾಹಿಳುಕಿನಲಿಕಣೆಯುಚುಚ್ಚಿಬಂದ
ದಲಿ॥ಸರಳಸಂದರ್ಭದಲಿನಿಮಿಷಾಂ|ತರಕೆಘಣಿಪನಹೆಡೆವಣಿಯನು|ದ್ಧರಿ
ಸುವಂತಿರೆತೆಗದುಬಿಸುಟನುರತ್ನನಮುದ್ರಿಕೆಯ॥ಕಂಡುಬೆರಗಾದುದುಕು
ಮಾರರ | ತಂಡತನತನಗೈದಿಭೀಷ್ಮನ| ನಂಡಲೆದುದೀಮುನಿಯನೀಗಲೆ
ಸಂತವಿಡಿಯೆಂದು ॥ ಚಂಡಭುಜಬಲನವರಶರಣೆನಿ|ಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟನು
ಭೀಷ್ಮನವರಿಗ|ಖಂಡವಿಭವವನತುಳಧನಪತಿಯಾದನಾದ್ರೋಣ ॥೩೯॥
ವರಮುಹೂರ್ತದೊಳಿವರನೂರರು |ನರನುಕೊಟ್ಟನುಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ|ಪ
ರಿಣತರಮಾಡೆಂದುದ್ರೋಣನಕಯ್ಯಲಾಭೀಷ್ಮ ॥ ಗರುಡಿಕಟ್ಟಿತುಮೂ
ರುಯೋಜನ|ವರೆಯುವಿಸ್ತಾರದಲಿಸಾವಿರ| ಕುರಿಯಹೊಯ್ದುರುಪೂಜಿ
ದರಾಚದುರಚಂಡಿಕೆಯ॥೪೦॥ಗರುಡಿಪೂಜಾವಿಭವನೆಸಮನಂ|ತರದಲನಿಬ
ರುಸಮವತೊಡಗಿದ|ರರಸುಮಕ್ಕಳುಕೇಳಿದರುನಾನಾದಿಗಂತದಲಿ ॥ಬರು
ತಲಿದ್ದರುಕೂಡೆಹಸ್ತಿನ|ಪುರಿಗೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳುಪಾರ್ಥಿವ| ವರಕುಮಾರ
ರುಬಂದುಕಂಡರುಶಸ್ತ್ರಪಂಡಿತನ॥೪೧॥ರಾಯಬಲ್ಲೈಮುನ್ನಶಿಶುವನು
ತಾಯಿಬಿಸುಟಳುಗಂಗೆಯಕೆರಾ|ಧೇಯನಾದನುರಾಧೆಯೆಂಬವಳೊಲಿದು
ಸಾಕಿದರೆ॥ಆಯತಾಕ್ಷನುಪರಶುರಾಮನೊ|ಳಾಯುಧದಶ್ರಮಗಲಿತುಬಳಿ
ಕದು|ವಾಯುವಾದೊಡೆಬಂದನಾಗಜಪುರಿಗೆಕಲಿಕರ್ಣ ॥೪೨॥ಬಂದಹಸ್ತಿನ

ಪುರಿಗೆರಾಧಾ|ನಂದನನು ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನೈ| ತಂದು ಕಂಡನು ಕೌರವೇ
ಶ್ವರನಿವರ ಕಾಣಿಸಿದ॥ಅಂದು ಮೊದಲಾಗವರ ಸಖ್ಯಕೆ|ಸಂದ ಕಾಣೆನು ಕರ್ಣ
ಕುರುಪತಿ|ಗೊಂದೆ ಜೀವನವೊಂದೆ ಮನ ಮತವೊಂದೆ ಕೇಳೆಂದ॥೪೩॥ಬೇಟೆ
ಕರ್ಣನ ಕೊಡೆ ಹಗಲಿರು|ಳಾಟ ಕರ್ಣನ ಕೊಡೆ ಮಧುರಸ | ದೂಟ ಕರ್ಣನ
ಕೊಡೆ ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವವಗೂಡಿ ॥ ತೋಟ ಮನೆದಲಿ ನಗೆಯ ಮಧುರದ |
ನೋಟ ಕರ್ಣನೊಳುಳಿದವರ ಕೂ| ಡಾಟಗಳು ತಾವಿಬ್ಬರೊಂದೆನಿಸಿದರು ಜ
ಗವರಿಯೆ॥೪೪॥ಸುರಗಿ ಸಬಳ ಕಠಾರಿಯುಬ್ಬಣ |ಹರಿಗೆ ಹರಿಯುಬ್ಬಣವಡಾ
ಯುಧ|ಪರಿಘ ಚಕ್ರ ಮುಸುಂಡಿ ತೋಮರ ಭಿಂಡಿವಾಳ ಚಯ॥ಪರಶು ಕಕ್ಕ
ಡೆ ಮುಸಲ ಹಲ ಮು|ದ್ಗರ ಧನುರ್ದಂಡಾದಿ ಶಸ್ತ್ರೌ| ತ್ಕರದಲನಿಬರು ಕುಶ
ಲರಾದರು ಮುನಿಯ ಗರುಡಿಯಲಿ॥೪೫॥ಜನಪ ಕೇಳೈ ಭೀಮ ದುರ್ಯೋ|ಧ
ನರು ಗದೆಯಲಿ ಮಿಗಿಲು ಕರ್ಣಾ|ರ್ಜುನರು ಧನುವಿನಲಧಿಕರಾದರು ನೃಪಕು
ಮಾರರಲಿ॥ತನತನಗೆ ಸರ್ವಾಯುಧಂಗಳ |ಲನಿಬರರಿದರು ಕೊಡೆ ಗುರುವಿ
ನ|ಮನಕೆ ಹತ್ತಿಯವಾದನರ್ಜುನನಸ್ತ್ರಶಿಕ್ಷೆಯಲಿ * * * ॥೪೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೩೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನಿಂದವಿ|ಘಾತ
ಯದಲಿ ನೊಂದನಲ ಮುಖದಲಿ | ರಾಯ ದ್ರುಪದನು ಪಡೆದ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ದ್ರೌಪದಿಯ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲ ಕಲಿತರು ನಿಂ
ಮ ಪೂರ್ವನೃ|ಪಾಲಕರು ಸರಹಸ್ಯ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಿದ್ಯೆಗಳ ॥ಸ್ಥೂಲ
ದಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ಬಹಳವಿ | ಶಾಲದಲಿ ಸಂಕೋಚದಲಿ ಲಘು|ಪಾಳಿಯಲಿ
ಹಾರವಲಿ ವಿವಿಧಾನುಪ್ರಯೋಗದಲಿ॥೧॥ ಎಡಬಲದ ಮುಯ್ಯಾಮುಹೊಳ
ಹಿನ|ಕಡಲತೆರೆ ವೆರೆ ಮಡಿಬರಿದು|ಬಿಡೆಯದುವ್ವಾಳಿಗಳ ಸೂಟಿಯ ಸರ
ಳ ಸೋಹಿಸಲಿ॥ಕಡುಗಲಿಗಳೇರಾಟದಲಿ ಮಿಗೆ| ಝಡಿಪವಾಡ ದೃರಾಯತಿ
ಶೆಗಿದು|ಪಡಿಮನಳರೇಪಂತರೆಂದುದು ರಾವುತಿಕೆಗಳಲಿ॥೨॥ನಗನ ಸೊಡ್ಡಿ
ದರೊಂದೆ ಸರಳಕೆ|ಹುಗಿಲುಗಳ ನವಿದೂರಪಾತವಿ| ಗಗನಯಂತ್ರವ ನೆಸು
ವಜೋಕೆಯ ಜೋಧವಿದ್ಯದಲಿ॥ಉಗಿವ ಬಿಡುವೆಡಬಲನ ಬವರಿಯ|ಲಗಿವಲ
ವಣೆಯ ದಂತಿಶಿಕ್ಷೆಗೆ|ಮಿಗಿಲು ಭಗದತ್ತಾದಿಗಳಿಗೆಂದುದು ಕುಮಾರಕರ॥೩॥
ರಥವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಜಸಾ|ರಥಿಯ ಕಾಯಿದು ಮುಂದೆ ಹೂಡಿದ |ರಥಹ
ಯಂಗಳ ವ್ಯೂಹಗಳಲಿ ಮಸೆಗಾಣದಂದದಲಿ॥ಪ್ರಥಿತರಿಪು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ರಿಪು
ರಥಿಕರನು ಸಮರದಲಿ ಜಯಿಸುವ |ರಥಿಕವಿದ್ಯದೊಳವರ ಸರಿ ಸುರನರರೊ
ಳಿಲ್ಲೆಂದ॥೪॥ಇನಿಬರೊಳು ಬಿಲುಗಾರನಾರ | ರ್ಜುನನೊ ಕರ್ಣನೋ ಭೀ
ಷ್ಮ ದುರ್ಯೋ|ಧನರೊ ಮಾದ್ರೀಸುತರೊ ಮೇಣ್ದ್ರೌಣಿ ಶಲ್ಯಾಸನಾದಿಗಳೊ॥ ಮ

ನವಕಯ್ಯಲಿಕಂಗಳೊಳಾಲೋಚನವೆಕಂಗಳೊಕಾಣಬೇಕೆಂ। ದೆನುತಗು
ರುರಚಿಸಿದನುಲಕ್ಷ್ಯವನೊಂದುವೃಕ್ಷದಲಿ ॥೫॥ ಕಾಣಬಾರದುಲಕ್ಷ್ಯವ
ಗ್ಗದ।ಜಾಣಭಟರಿಗೆಕಟ್ಟದರೆಯಿದು।ಕಾಣಿಸಿದಿರೈಹೂಣಿಸಿದಿರೈಹೂಡಿದಂ
ಬಿನಲಿ॥ಕಾಣರೇಕರ್ಣಾದಿಸುಭಟ।ಶ್ರೇಣಿಯೆಂಬೀಗುರುವಿನಣಕವ।ನಾಣೆ
ಯಿಟ್ಟವೊಲೆಚ್ಚುಲಕ್ಷ್ಯವಕೆಡಹಿದನುಪಾರ್ಥ ॥೬॥ಹಿರಿದುಮೆಚ್ಚಿಧನಂಜ
ಯನನಾ।ದರಿಸಿಕೊಟ್ಟನುಸಕಲವಿದ್ಯವ । ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿನೆಣಿಸಿ
ದೊಡೇಕಲವ್ಯಕನ।ಬೆರಳಕೊಂಡನುಪಾರ್ಥನನುಪತಿ ।ಕರಿಸಿದನುತನ
ಗಾದನೆಗಳಿನ।ಧರಧುರದಭೀತಿಯನುಗೆಲಿದನುನರನದನೆಯಿಂದ॥ಇರಲಿರ
ಲುಫಲುಗುಣನನೆಕ್ಕಟಿ।ಗರೆದುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಸಂಗದ ।ಪರಮಸಿದ್ಧಾಂ
ತವನುಕಲಿಸಿಮಹಾಸ್ತ್ರಸಂಗತಿಯ॥ಕರುಣಿಸಿದನಾಗ್ನೇಯಸೌರಂ।ದರ
ಮಹಾವಾಯವ್ಯವಾರುಣ ।ಹರಸಖಬ್ರಂಹಾಸ್ತ್ರಸೌರೋರಗನಗಾದಿಗ
ಳ॥೮॥ಒಂದುದಿನವಡ್ಡೋಲಗಕೆಗುರು । ಬಂದುಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡುನಸುನ
ಗು।ತೆಂದನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗಂಗಾಸೂನುವಿದುರರಿಗೆ॥ ಇಂದುಪರಿಯಂತ
ರವನುನಿಮ್ಮಯ।ನಂದನರನೋದಿಸಿದೆನವರಭಿ।ವಂದನೀಯರೊನಿಂದ್ಯರೊ
ನೀವ್ನೋಡಬೇಕೆಂದ॥೯॥ಸಕಲಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿಗಜಹಯ।ನಿಕರದೇರಾ
ಟದಲಿಲೋಕ।ಪ್ರಕಟವಾಗೀಕೃತಚತುರ್ದಶವಿಮಲವಿದ್ಯದಲಿ॥ಸಕಲ
ಲಕ್ಷಣಗಣಿತಗಾರುಡ।ವಿಕಟಭರತಾದ್ಯಖಿಲಕಳೆಯಲಿ । ವಿಕಳರೋಸಂ
ಪೂರ್ಣರೊನೀವ್ನೋಡಬೇಕೆಂದ॥೧೦॥ಲೇಸನೆಂದಿರಿಸುತರವಿದ್ಯಾ।ಭ್ಯಾ
ಸರಚಿತಶ್ರಮದನಾವರಿ।ದೈಸುನಿಮಗುತ್ಸಹವಲೇತಪ್ಪಾವುದುಚಿತವಲೆ॥
ಈಸುದಿನವೀಮಕ್ಕಳೊಡನಾ।ಯಾಸವಿದುಸಾಮಾನ್ಯವೇನಾ । ವೇಸುಧ
ನ್ಯರೊನಿಮ್ಮದೆಸೆಯಿಂದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ॥೧೧॥ ಆದಿಯಲಿಪ್ರರಪ್ಪೈಬಳಿಕೆ
ನೊ।ಳಾದನಗ್ಗದಪರಶುಧರನೀ । ಮೇದಿನಿಯೊಳೀಯುಗದಲನುಪಮಶ
ಸ್ತ್ರವಿದ್ಯದಲೀ॥ವೈದಿಕದಲೀನಿಮ್ಮವೊಲ್ಧೊರೆ।ಯಾದನಾರುಕುಮಾರಕ
ರಪ್ರ।ಹ್ಲಾದಯುದಕಂದೆರವೆಯೈಸಲೆಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ॥೧೨॥ಜೋಯಿ
ಸನಕರೆದಖಿಳದಿವಸದೊ।ಳಾಯಿದರುಶುಭದಿನವನವಗೆ । ಪಸಾಯದುಡು
ಗೊರೆಸಹಿತಮನ್ನಿಸಿಮನೆಗೆಕಳುಹಿದರು॥ ರಾಯನಾಜ್ಞೆಯೊಳಿಭಪುರದ
ಹೊರ।ಗಾಯುತದಭೂಮಿಯಲಿವಾಸ್ತುವಿ।ಧೇಯವೇನಳವಡಿಸಿದರುಹನ್ನೆ
ರಡುಯೋಜನವ ॥ ತರವಿಡಿದುರಚಿಸಿದರುನೆರೆಯು।ಪ್ಪರಿಗೆಗಳಹಂತಿಗಳ
ನಂತಃ।ಪುರವಶತಪಾರ್ಶ್ವದಲಿಭಾರಿಯಭದ್ರನವಸಿಕೆಯ ॥ಪುರಜನದಪರಿ
ಜನದನೆಲೆಯು।ಪ್ಪರಿಗೆಗಳರಚಿಸಿದರುಹಸ್ತಿನ।ಪುರದಶಿರಿಸಾಮಾನ್ಯವೇನ
ರನಾಥಕೇಳೆಂದ॥೧೩॥ನೆರದುವಗಣಿತಕರಿತುರಂಗಮ। ವರವರೂಥಪದಾ

ತಿಭೂವಿಶ್ವರರುಬಂದರುನೋಡಲೆಂತುದಿಗಂತಸಂತತಿಯು ॥ ವರಮು
ಹೂರ್ತದದಿವಸದಲಿಸಾ|ಗರದತೆರೆಬಿಟ್ಟಂತೆಕಣನೊಳು|ನೆರದುನಿಂದುದು
ಜನನಿಕರವೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ॥೧೫॥ಸಂದಣಿಸಿನೃಪರಾಣಿವಾಸದ|ಗೊಂದ
ಣದದಂತಿಗೆಗಳಿಳಿದವು | ಮುಂದೆಹೊಯ್ಕಂಬಿಗಳಜೋಡಿಯಜನಪಲಾ
ಯನದ॥ಬಂದರಾಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಗ|ಳಂದುಮುಖಿಯರಮೇಳದಲಿನಡೆ |
ತಂದುದಗಣಿತಪುರವಧೂನಿಕುರಂಬವೊಗ್ಗಿನಲಿ॥೧೬॥ವಿದುರಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ರುಸಹಿತಸುರ|ನದಿಯಮಗಸೈತಂದುನವಭ |ದ್ರದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದನುಪಸಾ
ಯತಸಚಿವಜನಸಹಿತ॥ಒದರುವಗ್ಗದವಂದಿಗಳಬಿಡೆ |ಸದೆವಬಹುವಿಧವಾ
ದ್ಯರವವಿ|ಕ್ಕೊಡದುಹೊಯ್ದುದುಲೋಕವೂರರಕರ್ಣಕೋಟರವ ॥
ಪರಿಪರಿಯಶೃಂಗಾರದಲಿನೂ|ರ್ವರುಸಹಿತದುಯೋರ್ಧನನುಸಾ|ಲ್ವರು
ಸಹಿತಯಮನಂದನನುತಮ್ಮರಡುಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ॥ ಗುರುತನುಜಕೃಪಕ
ರ್ಣಸುಬಲಾ|ದ್ಯರುಪುರೋಭಾಗದಲಿಭೂವಿಶ್ವರರಸಂಖ್ಯರುಹಿಂದೆ
ಬರಲೈತಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೧೮॥ ಹೊಯ್ದುಕೋಣನಕುರಿಯಹಿಂಡಿನ |
ಕೊಯ್ದರಕ್ತೋದನದರಾಸಿಯ|ನೈದೆದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿಬಲಿದರುಭೂತತು
ಷ್ಟಿಗಳ॥ಕೈದುಗಳತನಿವೆಳಗುಸೈದಿಲ|ವ್ಯೈದುನನವಾರಾಂಕವೆನೆಬಂ|ದೈ
ದರಂಗಸ್ಥಳವಹೊಕ್ಕರುರಾಜಸುತನಿಕರ॥೧೯॥ಬಾಗಿಲಲಿಕಟ್ಟಿಗೆಯಕೈ
ಗಳ|ಲಾಗುರೂಢ್ಯವಕ್ರ್ಯಪರುನಿಂದರು |ಸೀಗುರಿಯಸುಳಿವಿನತರಂಗದಸಾ
ಲಸತ್ತಿಗೆಯ॥ಸಾಗರದಗಳಗರ್ಜನೋದ್ಧಟೆ|ಹೋಗಲಿದಕದುವಾಡೆಯೆ
ನೆಚಾ|ವಾಗವಾಚಾರ್ಯನಘಡಾವಣೆಘೆಲ್ಲಿಸಿತುಜಗವ॥ ಅವುಹಾಕಳೆನೆಂ
ಟುಗಿಕ್ಕಿನ|ಹೋಮತೀರಲುಘಳಿಗೆವಟ್ಟಲ |ನಾವುಹೂರ್ತಕರಾಯುತ
ಧ್ವನಿಸಾಧುವಾದದಲಿ॥ಸೋಮವಂಶೋದ್ಭವನೃಪಾಲಲ| ಲಾಮನಗ್ಗದಧ
ರ್ಮಸುತನು|ದ್ದಾಮಗುರುವಿಂಗೆರಗಿನಿಂದನುನುಡಿಸಿದನುಧನುವ ॥ಅರಸ
ಕೇಳುಯುಧಿಷ್ಠಿರನಪರಿ|ಪರಿಯಎಸುಗೆಯಚಾಪವಿದ್ಯಾ|ನಿರತಿಶಯಕೋ
ಎಂದುಗರ್ಜಿಸಿತಾಸಭಾಜಲಧಿ॥ಸುರಗಿಸಿರಿಯಬ್ಬಣವಡಾಯುಧ |ಹರಿಗೆಚ
ಕ್ರಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ |ಪರಶುವೊದಲಾದ್ಯಖಿಳಶಸ್ತ್ರಶ್ರಮವತೋರಿಸಿ
ದ॥ಕರಿತುರಗದೇರಾಟವೊದಲಾ|ಗಿರೆಸಮಸ್ತನೃಪಾಲವಿದ್ಯಾ|ಪರಿಣತೆಗೆ
ಹಿಗ್ಗಿದರುಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುಹರುಷದಲಿ॥ಪರಿವಿಡಿಗಳಲಿನಕುಲಸಹದೇ|ವರು
ವಿವಿಂಶತಿಚಿತ್ರಬಲದು|ರ್ಮರುಷಣರುತೋರಿದರುಶ್ರಮವನುನೂರ್ವರೊ
ಗ್ಗಿನಲಿ॥ಈತಧರ್ಮಜನಿವರುನಾಡಿ|ಜಾತರೀತಸುಲೋಚನನಬಳಿ|ರೀತ
ಬಿಗ್ಗಕನಿಂದನಿವನಂತೀತನಿವನೆಂದು॥ಈತಧನುವಿನಲೀತ ಖಡ್ಗದ|ಲೀತವ
ರಿಘಾದಲೀತಕುಂತದ | ಲೀತಚಲುವಂದಂಧಭೂಪತಿಗರುಹಿದನುವಿದುರ ॥

ಬಳಿಕನಾನಾದೇಶದರಸುಗ|ಳಿಳಿದುತಮಗಳವಟ್ಟ ಅಶ್ವಾ|ವಳಿಗಳಲಿತೋ
ರಿದರುಮೆಚ್ಚಿಸಿತನ್ನ ರಾಸಭೆಯ॥ಸೆಲನನಬ್ಬರಿಸುವಸಭಾಕಳ|ಕಗದಮೊ
ರೆಯನುತಿಸಿವಪಠಿವ|ಗ್ಗಳದವಾಯುವಧಾರುಮಸಗಿದುಗೊಂದುಧಟ್ಟನಲಿ॥
ಹಗಲುಕೈದೀವಿಗೆಯುಮಿರುದಿನ|ವಿಗಡನಿವಹಾರೆನಲುಭೂಪರಾ|ಳಿಗಳರತ್ನ
ಪ್ರಭೆಯಲಹರಿಯುಲಾವಣಿಗೆಮಿಗಿಲು॥ಝುಗಝುಗಿಪತನುರುಚಿಯುಮಿಂಚಿ
ನು|ಮಿಗುವಖಡ್ಗಚ್ಛವಿಯುತಲೆಯೊ|ತ್ತುಗಳಚಾವಡಿಯೊಳಗೆಕೌರವರಾ
ಯನೈತಂದ॥ ಭೋನಿರಂತರಗಜಬಜವೃತಾ | ಸೇನುಜೀಯುಮಧಾರುಚಿತ್ತ
ವ|ಧಾನಮೆಂದುದುಸಾಲಕಂಚುಕಿನಿಕರ॥ಕೈನೆಗಹಿಭಾನುವಿನಭಾರಣೆಯು
ಮೋಲು|ತ್ಥಾನಮುಖಚತುರಾಕ್ಷಭೂಪನ | ಸೂನುಹೊಕ್ಕನುರಂಗಪೀ
ಷ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆರಗಿ ॥ ಬವರಿಯಲಿಭೆಯುಪಾಡಿನಲಿಮೈ | ಲವಣಿಯಲಿಬಿನ್ನಾ
ಣದಲಿಭಾ|ರವಣೆಯಲಿದಕ್ಷ್ಯಯುದಲಿವೇಗಾಯ್ತುರೇಖೆಯಲಿ॥ ತಿವಿವಮೊ
ನೆಯೊಂದರಲಿನೂನಂ|ಗವನುತೋರ್ಪವಿಭೇದದಲಿಕೌ| ರವಮಹೀಪತಿ
ತೋರಿದನುಶ್ರಮವನುಕಠಾರಿಯಲಿ॥ ಸುರಗಿರಿಯಲಿಚಕ್ರದಲಿಹಲದಲಿ|ಹ
ರಿಗೆಯಲಿಕಕ್ಕತೆಯಲಸಿಯಲಿ| ಪರಿಘದಲಿಸಬಳದಲಿಗದೆಯಲಿಭಿಂಡಿವಾಳ
ದಲಿ॥ಪರಿಪರಿಯಚಿತ್ರದಚಮತ್ಕೃತಿ| ಕರವತೋರಿಸಿದನುಶರಾಸನ|ಶರ
ವಿಸರಸಂಧಾನದೊಳಗಹುದೆನಿಸಿದನುಸಭೆಯ॥ಧೀರರೇಜಗಜಟ್ಟಿರಾಜಕು|
ಮಾರಚೌಪಟಮಲ್ಲಕುರುಕುಲ|ಕೈರವಾಮೃತಕಿರಣಧಿರುಧಿರುಭಲರೆಭ
ಲರೆನುತ॥ಭೂರಿಸಭೆಯಲಿಸುಲಿದುಬಿಸುಡುವ| ಸೀರೆಗಳತೂಪಿರಿದುಸುಳಿ
ವು! ಪ್ಪಾರತಿಯುತನಿಹರಕೆತಳಿತುದುಶಾಯುಸೇವುದಲಿ॥ಏರಿದೋರಿದನಶ್ವ
ಗಜರಥ | ವಾರಸೇಳನುಸಭೆಯುದೊಂಗನು | ನೂರುಮರಿಯಲಿತೋರಿದ
ನುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕೌಶಲವ॥ಮಾರಿಹೆಚ್ಚಿದಹರುಷದಿಂದು | ಬ್ಬೇರಿದನುಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರನುಬ್ಬಿದ|ಶಾರಮುಡಿಯಲಿಜನನಿದುಯೋರ್ಧನನಪರಿಣತೆಗೆ॥
ಮಸಗಿದಾನೆಯಕಂಧರದಲಿತ್ರುರಾ| ಡಿಸುವಕೇಸರಿಯಂತೆಜಂಭನ | ಜಸದ
ರುಹಾಡಿಗೆಬೆದರಿದಿರಹವಜ್ರಧರನಂತೆ॥ಪಸರಿಸಿದಪರಿವಾರಮಧ್ಯದೊ| ಳ
ಸಮಬಲಹೊಳೆಸಿದನುಮೇಘದ |ಮುಸುಕನುಗಿದಿನನಂತೆಮೈದೋರಿದ
ನುಕಲಿಭೀಮ॥೩೦॥ಗುರುನದೀಸುತವಿದುರಧೃತರಾ| ಷ್ಟ್ರರಿಗೆಕೈಮುಗಿ
ದಾಯುಧದಪಸಿ|ಪರಿಯಚಿತ್ರಶ್ರಮವಸಾಂಗೋಪಾಂಗಕೌಶಲವ॥ ಕರಿ
ತುರಗದೇರಾಟವೊದಲಾ | ಗರಸುಯೋಧನರಚಿತವಿದ್ಯಾ|ಪರಿಣತೆಗವ
ಗ್ಗಳವಿದೆನೆತೋರಿದನುಕಲಿಭೀಮ॥೩೧॥ ಕೋಲಗುರುಚಿತ್ತೈಸುಕುರು
ನೊ|ಮಾಲಸಂಮುಖಸಾವುಹಿಡಿದರಾ| ಕ್ಷ್ಮೇಲನೆನ್ನೊಡನೆನುತಲಿಎದನು
ಭೀಮಕುರುಪತಿಯು॥ಮೇಳವಿಸಿತೆರಡಂಕಬಂದಿಗೆ| ಕೋಲಹೊಯಿದಾಟ

ದಲಿಬಳಿಕಾ|ಕೀಲುಗದೆಗಳಹಿಡಿದುತರುಬಿದರಧಿಕರೋಷದಲಿ॥೩೬॥ ಹೊ
ಯ್ದರೊತ್ತಿದರಣಾದವೊನೆಯಲಿ| ಹಾಯ್ದರೊಳಸುಳಿಯಿಂದಕಳೆದರು|
ಶಾಂತುದ್ಧಹಣಾಗಿದರುಪ್ಪರಗೆಜಾರಿದರುಪದಿತಳಕೆ ॥ ಪ್ಪೆಟ್ಟದೆಗದರಡಹೊ
ಯ್ದನಲಿಬಲು|ಗೈದುಗಾವರುಮನದಖತಿಗಿದಿ| ರೈಯ್ದುದೆನೆಹೊಯ್ದಾಡಿದ
ರುಕಲಿಭೀಮಕೌರವರು ॥೩೭॥ ಎಲೆಲೆಹಿಡಿಹಿಡಿಭೀಮನನುತೆಗೆ|ಕೆಲಕೆ
ದುರ್ಯೋಧನನನಿದುಮಂ | ಗಳದಚೆಳದಿಂಗಳಿನಮಳೆಸುರಿದುದೇವಹಾ
ದೇವ॥ಕಳವಳಸೆಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುನೃಪ| ತಿಲಕರಿಬ್ಬರನಡುವೆಹಾಯ್ದರು|
ಕುಲಗಿರಿಗಳಂದದದಿಕೃಪಗುರುಸುತರುವಹಿಲದಲಿ ॥೩೮॥ ತೆಗೆದರೀತನನಿ
ತ್ತಲಾತನ|ನುಗಿದರತ್ತಲುಜನದಗಳದಿಂ| ದೊಗೆದಗಾಢದಗಜಬಜವಘಟ್ಟಿ
ಸಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ॥ಬೆಗಡುಗೊಂಡರುಭೀಷ್ಮವಿದುರಾ |ದಿಗಳುಮನದಲಿವೋಲೆಹ
ಬ್ಬುವ|ಹಗೆಗಿದುಪಲಕ್ಷಣವಲಾಯೆಂದುದುಬುಧವ್ರಾತ॥೩೭॥ಅಳಿಮಸಗಿ
ದಂಬುಧಿಯವೋಲ್ಜನ|ಜಲಧಿಜಾತಕ್ಷೋಭೆಯಲಿವೆ|ಗ್ಗಳಿಸಿತಗ್ಗದಸಾಧು
ವಾದವಿವಾದರಭಸದಲಿ॥ವೊಳಗಿದವುಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘಾ|ವಳಿಯಗುರುವೆ
ನೆವಾದ್ಯತತಿಕಳ | ಕಳೆದೊಳರ್ಜುನದೇವನೆದ್ದನುಮುನಿಯಸನ್ನೆಯಲಿ ॥
ಈತನಾರರ್ಜುನನೆಹೋಹೋ |ಮಾತುಮಾಣಲಿನಾಣಲೆಂಬೀ|ಮಾತು
ಹಿಂಚಿತುಮುನ್ನಮೌನದೊಳಿರ್ದುದಾಸ್ಥಾನ ॥ ಭೀತಕಳಕಳರಂಗದಲಿ
ಪೂರು|ಹೂತಸುತಮೈದೋರಿದನುಜನ| ವೀತನನುಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದು
ದುರಾಯಕೇಳೆಂದ॥೪೯॥ದ್ರೋಣಕೃಪಮೊದಲಾದಮಾನ್ಯ|ಕ್ಷೋಣಿಗೆರ
ಗಿದನಮರನಿಕರಕೆ | ಗೋಣನೆತ್ತಿದನಿಟ್ಟಕರಪುಟವನುಲಲಾಟದಲಿ ॥
ಪ್ರಾಣಪದವಿದುನಿಖಿಳವಿದ್ಯವ |ಜಾಣತನಕಿದುವಿನಯವೆಂದುದು|ಕೇಣ
ವಿಲ್ಲದೆನೆರವಿನೆರೆಹೊಗಳತುಧನಂಜಯನ॥೪೦॥ನಿಲುವಿನಲಿಸಂಸ್ಥಾನದಲಿ
ಕ್ರೈ|ಚಳಕವಲಿಭಂಗಿಯಲಿಭರದಲಿ | ಲುಳಿಯಲೊಯ್ಯಾರದಲಿಮೋಹಾ
ಮೋಡಿಯಂದದಲಿ॥ಅಳವಿಯಲಿಪರಿವಿಡಿಯಲೂಹಾ|ಬಲದಲವಧಾನದಲಿ
ಶಸ್ತ್ರಾ|ವಳಿಯಪಾಂಗೋಪಾಂಗಶ್ರಮವನುತೋರಿದನುಪಾರ್ಥ॥೪೧॥
ತುರಗಚಯರೇವಂತಮದಕುಂ|ಜರಮಹಾದಿವಿಜೇಂದ್ರಪಥಸಂ |ಚರಣ
ವರನಾರ್ತಾಂಡಮೆಂದಬ್ಬರಿಸೆಜನನಿಕರ॥ತುರಗಗಜರಥವಿವಿಧಶಿಕ್ಷಾ
ಪರಿಣತೆಯತೋರಿದನುಗುರುಕೃಪ |ಸುರನದೀಜರುಮುಳುಗಿದರುಪ್ರ
ಶಾಂಬುಪೂರದಲಿ॥೪೨॥ಮತ್ತೆಕೊಂಡನುಧನುವನೆರವಿಯ | ನತ್ತಹೊ
ಯ್ದೊಯ್ದೊಗಹೇಳ್ದು |ಮೃತ್ತರೆಗಜರ್ಝರಿತವಾಗಲುತೋರಬೇಕೆನ
ತ॥ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದುಗಿದುಹೂಡಿವಿ|ಯತ್ತಳಕೆಹಾಯ್ಸಿದನುಕಾರ್ಣ್ಯ
ಸುತ್ತಿಧಳ್ಳುರಿಮಸಗಿತಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಯಲಿ॥೪೩॥ತೆಗಸಿದನುಖಿಕ

ವಧನುವಿಂ|ದುಗಿಸಿದನುವಾರುಣಾವನಭ್ರವ|ವೊಗೆದದುತವಾರಿಯುಪಸಂ
ಹರಿಸಿದನುಮರಳಿ॥ಹಗಲನೊಂದೇಕುತ್ತುಮಾಡಿದ|ವಿಗಡತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರದ
ಲತಿಮಿರವ|ತೆಗಸಿದನುಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿಬೆರಗಾಗೆಸುರನಿಕರ॥ಗಿರಿಶರದ
ಛವಿಗಳುಮೇಘದ|ಶರದಿನಭ್ರವನುರಗಬಾಣದಿ|ನುರುಭುಜಂಗವನನಿಲ
ಶರದಲಿತೀವ್ರಮಾರುತನ॥ಮರುತವವತೋರಿದನುಜನವ|ಬೈರಿಸಲಡಿಗಡಿ
ಗಂಧಭೂಪನ|ಕೊರಳುಕುಸಿದುದುನುಡಿಯನಾಟಕಹರ್ಷಭಾರದಲಿ॥
ಇವರಮುಖವರಳಿದವುಗಂಗಾ|ಧವಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳಬಳಿ|ಕವರತ
ಲೆವಾಗಿದವುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಕೌರವರ॥ಇವರಜನನಿಯಮುಖದಸುಪಾತ್ರ
ನವನುದುರ್ಯೋಧನನಜನನಿಯು|ಜನಳಿದುಮ್ಲಾನವನುಬಂಣಿಸಲರಿ
ಯೆನಾನೆಂದ॥ಬಾಯಹೊಯ್ಫಲುಗುಣನಹೊಗಳುವ|ನಾಯಿಗಳನೇನಾ
ಯ್ತುಕೌತುಕ|ವಾಯಕಿದದಿರಪಕ್ಷಪಾತವನೋಡುನೋಡೆನುತ॥ಸಾ
ಯಕವತೂಗುತ್ತಲಾಕ|ರ್ಣಾಯತಾಂಬಕನೆಡಬಲದಕುರು|ರಾಯನನು
ಜರಮೋಳದಲಿಹೊರವಂಟನಾಕರ್ಣ॥೪೭॥ಗುರುಗಳಿಗೆಕೈಮುಗಿದುಶಿರದ
ಲಿ|ತರಣಿಮಂಡಲಕೆರಗಿನೋಡುವ|ನೆರವಿಗಿವನಾರೀತನಾರೆಂಬದುಭುತ
ಮಬೀರಿ॥ಅರಸಕೇಳೈವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರೋ|ತ್ಕರದಶ್ರಮವನುತೋರಿದನುಕ
ಡಿ|ತುರಗರಥವಾಹನದಶಿಕ್ಷಾವಿದ್ಯಗಳಸಹಿತ॥೪೮॥ಅವವಿಧದಲಿಪಾರ್ಥ
ತೋರಿದ|ನಾವದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರಪಂಚವ|ಪಾವಕಾನಿಲವಾರುಣಾದಿಯನೈ
ದವಿರಚಿಸಿದ॥ಆವಿಧಾನದಲಾವಿಹಾರದ|ಲಾವಿಬಂಧದಲರ್ಜುನನ|ಬಾಣಾ
ವಳಿಯಬಿನ್ನಾಣವನುತೋರಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ॥೪೯॥ಸೆಣಸುವಡೆಬಾಬೆಂ
ದುಪಾರ್ಥನ|ಕೆಣಕಿದನುಘನರೋಷಶಿಖಿಯಲಿ|ಕುಣಿದವಿಬ್ಬರಮೀಸೆ
ಕಂಗಳೊಳೊಗುವಕೆಂಪಿನಲಿ॥ಕಣೆಕಣೆಗಳಾಟದಲಿಶರಖಂ|ಡಣೆಯ
ಕೋಲಾಟದಲಿಖಣಿಖಣಿ|ಖಣಿಲುಖಣಿಖಟಮಸಗಲೆಚ್ಚಾಡಿದರುಚಳಕದ
ಲಿ॥೫೦॥ರಾಯಸಭೆಕಳವಳಿಸಿಹೋಹೋ|ಹೋಯಿದೇನೇನೆನುತಹಿಡಿದ
ರು|ವಾಯುಸುತಕೃಪಗುರುಜದ್ರೋಣಾದ್ಯರುಧನಂಜಯನ॥ಆಯಿತೆಲ
ವೋಕರ್ನನೀನನು|ನಾಯಕನೊನೃಪಹಾಪದಲಿಮೇ|ಣ್ನಾಯಕನೊನೀ
ನಾವನೆಂದನುಕೃಪನುಖಾತಿಯಲಿ॥೫೧॥ಈತನಾವನುಕರ್ನನೆಂಬವ|ನೀ
ತನರ್ಜುನನೊಡನೆತಾಮಾ|ರಾಂತುಕೈಮಾಡಿದನುಕೈಕೊಳ್ಳನುಧನಂಜ
ಯನ॥ಈತತಪ್ಪಲೆಲ್ಲನುತಮಿಗೆಮೈ|ಯಾತನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೀತನ|ಮಾ
ತೆಕಂಡಳುಕುಂತಿನೆನೆದಳುಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯ॥೫೨॥ಎನ್ನಮಗನೆನೆಬಂದು
ದಿಲ್ಲದು|ತನ್ನವಶವೇವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯು|ಬಿನ್ನಣವಲೇಮಾತುಬಿಗಿದುದು
ಮನವನೊಳಗಿಕ್ಕಿ॥ತನ್ನತಾನೇಮರುಗಿಮೂರ್ಛಾ|ಪನ್ನೆಯಾದಳುಕುಂ

ತಿಮಿತ್ತಲು। ಖಿನ್ನನಾದನು ಕೃಪನು ನುಡಿಯಲಿ ದುಗುಡವಿಂಗೆ ಕರ್ನ ॥೫೪॥
ಈತನರಸಲ್ಲೆಂದು ಕೃಪವಳಿ। ವಾತನೇತಪ್ಪೇನು ರಾಜ್ಯದೊ। ಳೀತನರಸೆನಿಸುವೆನು ಕರೆ ನವ್ಮ್ಯಯ ಪುರೋಹಿತರ ॥ ಶಾತಕುಂಭಾಸನವ ಮಂಗಳ। ಜಾತವಸ್ತುವ ತರಿಸುತರಿಸೆಂ। ದಾತತಕ್ಷಣದಲಿ ಸುಯೋಧನನೆವ್ಮ್ಯ ರಭಸದಲಿ ॥ ತರಿಸಿ ಭದ್ರಾಸನದೊಳೀತಂ। ಗರಸುಪದವಿಯೊಳಂಗದೇಶದ। ಸಿರಿಯನಿತ್ತನು ರಚಿಸಿದನು ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನವ ॥ ದರುಶನವನಿತ್ತಖಿಳ ಭೂವಿಶ್ವ। ರರು ಕಂಡರು ಪೂರ್ವಶೈಲದ। ತರಣಿಯಂತಿರೆ ಕರ್ನನೆಸೆದನು ರಾಜತೇಜದಲಿ ॥೫೫॥ ಈತನುತ್ಸವ ತನ್ನ ದಂದೇ। ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬರೆ ಸಿಂಹಪೀಠವ। ನೀತನಿಳಿದೆರಗಿದನು ಪದದಲಿ ಬಳಿಕ ಜನಜನಿತ ॥ ಸೂತಸುತನಿವನೆಂದು ಭುವನ। ಖ್ಯಾತವಾದುದು ಬಳಿಕ ನಸುನಗು। ತೀತನನು ಕುಲವೆತ್ತಿ ಭಂಗಿಸಿ ನುಡಿದನಾ ಭೀಮ ॥೫೬॥ ಇವನ ತಂದೆಯದಾರು ಪಾಂಡುವೊ। ಪವನನೋ ಕೃಪನಿವ್ಮ್ರ ಜನ್ಮವ। ನಮಗೆ ಹೇಳಿರೆ ಹಿರಿಯ ಗುರುಗಳ ತಾಯ ದಾವವಳೊ॥ ಅವಘಟಿಸದಿರಿ ಹಿರಿಯತನಕಂ। ಜುವೆನು ನಿಮಗೆನುತ ಡಿಗಡಿಗೆ ಕೌ। ರವಮಹೀಪತಿಜರಿದು ನುಡಿದನು ಗುರುಕೃಪಾದಿಗಳ ॥೫೭॥ ಬಳಗೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ಕೈದುವ। ಸೆಳೆಯದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಕೃಪ। ರುಲುಪ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ ಕೈದೊಳಸಾಯ್ತು ಕಳನೊಳಗೆ ॥ ಇಳಿದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ತಮ್ಮಯ। ನಿಳಯ ಕೈದಿದರೆರಡು ಬಲತ। ವ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೇ ಹಣಿದು ಹರಿದುದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥೫೮॥ ಕೆಲರು ಭೀಷ್ಮನನರ್ಜುನನ ಕೆಲ। ಕೆಲರು ಕರ್ನನ ಕೌರವೇಂದ್ರನ। ಕೆಲರು ಹೊಗಳುತ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ॥ ಬಳಿಕಲಾ ಮರುದಿವಸದಲಿ ಮಕ್ಕಳುಗಳೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಿ ಗರುಡಿಯ। ನಿಳಯದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಗುರು ನುಡಿದನು ಕುಮಾರರಿಗೆ ॥೫೯॥ ಏನಿರೈ ಕುರುವಂಶನಳಿನೀ। ಭಾನುಗಳಿರವಿದಗ್ಧ ಜನಸುರ। ಧೇನುಗಳಿರಾವಿಂದು ನಿಂಮಲಿ ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥಿಗಳು ॥ ಏನನೀವಿರಿ ನಮಗೆ ಕೊಡಿಸಂ। ಪೂರ್ವರೈ ಕೊಡಲಾಪ ಸತ್ವನಿ। ಧಾನವೃಂದ್ಯರೆ ಹೇಳಿಯೆಂದನು ದ್ರೋಣನನಿಬರಿಗೆ ॥೬೦॥ ಆವುದನು ಬಯಸುವಿರಿ ನಿಂಮಡಿ। ಯಾವ ಕಾರ್ಯವ ಬೆಸಸಿದುದ ತಂ। ದೀವೆವಿದಕೆ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರು ಕುಮಾರಕರು ॥ ಶ್ರೀವಿದಗ್ಧದ ಹರುಷರಸದಲಿ। ಭಾವನೆಸದುದು ಮುನಿಗೆ ವರಶಿ। ಷ್ಯಾವಳಿಗೆ ನುಡಿದನು ನಿಜಾಭೀಷ್ಟ ಪ್ರಾಯಸಂಗತಿಯ ॥೬೧॥ ಕೇಳ ಬಲ್ಲಿರೆ ಗಂಗೆಯುತ್ತರ। ಕೂಲದಲಿ ಪಾಂಚಾಲದೇಶನೃ। ಪಾಲನೆಂಬಗೆ ದ್ರುಪದನೆಂಬವನತುಳ ಭುಜಬಲವನು ॥ ಆಳುತನದಂಗದಲಿ ಪರರಿಗೆ। ಸೋಲನವನನೊಟ್ಟೈಸಿ ದ್ರುಪದನೃ। ಪಾಲಕನ ಪಿಡಿದೊಪ್ಪಿಸಿದರೆಮಗಹುದು ಪರಿತೋಷ ॥೬೨॥ ಐಸಲೇ ಗುರುದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥವಿದೇ ಸುಭರದಿ ತಂದೀವೆವೆಂದು ಪ। ಹಾಸದಲಿ ಕೈವೊಯ್ತವ್ಮೊಳು ನಗುತ

ಕೌರವರು॥ಆಸುಯೋಧನಕರ್ಣಸಹಿತಮ|ಹೀಶತನುಜರುಬೀಳುಕೊಂ
ಡರು|ವಾಸಿಬಿದ್ದುದುಪಾಂಡುಸುತಕೌರವಕುಮಾರರಿಗೆ॥ಥಾಳಯಿಟ್ಟುದು
ರಾಯದಳಸಾಲ|ಚಾಲಗೇಶಿಕೆಮುಂದೆಹೊಕ್ಕುದು|ಚೂಳಿಕೆಯಲಿಸು
ಯೋಧನಾದಿಗಳುರವಣಿಸಿ॥ಘೂಳಿಗೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿವರುರಾ|ಜಾ
ಲಯಕೆಬರೆದ್ರುಪದನನುಜರು|ಸೋಲಿಸಿದರೈಕೌರವೇಂದ್ರನಬಲವಬರಿ
ಕೈದು॥೭೩॥ಸ್ಫುರದಹೊರಬಾಹೆಯಲಿತಾವೈ|ವರುಮಹಾಸನ್ನಾಹಚಾಪ
ಸ್ಫುರಿತತೂಣೀಬದ್ಧಕಂಪಿತಖಡ್ಗಪಾಣಿಗಳು॥ಗುರುಸಹಿತಲಿವರಿದ್ದರಿತ್ತ
ಲು|ಪ್ರಗಜನಂಗಳಮುಸಲಹತಿಯಲಿ|ಮುರಿದುಬಂದುದುಕೌರವೇಂದ್ರನ
ದಳವಿಘಾತಿಯಲಿ॥೭೫॥ಆತುಕೊಂಡರುಪಾಂಡುಸುತರಭಿ|ಜಾತಸಮರನ
ಪಿವರಕೆಯ್ಯಲಿ|ಮಾತುಹಲವಿಲ್ಲೆನುತಹೊಕ್ಕರುಕೊಂದುಪರಬಲವ॥
ಘಾತಿಗಾನುವರಿಲ್ಲಘೋರೆಯನು|ತಾತನನುಮತ್ತಿದರುಗುರುಗಳ|ಗೀತನೆ
ದಕ್ಷಿಣೆಯೆನುತಹಿಡಿದರುಮಹೀಪತಿಯ॥೭೬॥ಕೊಂಡುಬಂದರುದ್ರೋಣ
ನಿದಿರಲಿ|ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದರೀನತನುಕೈ|ಕೊಂಡನೆಲವೋದ್ರುಪದಸಖಪೂ
ರ್ವವನುನೆನೆಯೆನುತ॥ಭಂಡಿಸಿದನನುಸಾಕುಬಿಡಿಸಲೆ|ಚಂಡಿಯಾದನುದ
ರ್ಪವಿಷಮುಂ|ಕೊಂಡುಮೂರ್ಛಿತನೇನಮಾಡುವೆನೆಂದನಾದ್ರೋಣ॥
ಎಲವೊಕೊಟ್ಟೆನುಜೀವದಾನವ|ನಳಲುನಿನಗೇಕೆನಿತುಸಾಹಸ|ದಳವಿಯ
ಲಿನೀನೆರಹಹಗೆಯನುಭಂಡಹೋಗೆಂದು॥ಕಳದುಕೊಟ್ಟೆನನಿನ್ನರಾಜ್ಯ
ದ|ನೆಲದೊಳರ್ಧವನಿತ್ತೆನೀನಡೆ|ಬಳಕಲೆಂದೊಡಬಡಿಸಿದ್ರುಪದನಬಿಟ್ಟ
ನಾದ್ರೋಣ॥ಅರಸಕೇಳೈದ್ರುಪದನೀಪರಿ|ಪರಿಭವಕೆಗುರಿಯಾಗಿತಂನ
ಯ|ಪುರವಹೊರಗೈತಂದುಗಂಗಾತೀರದೇಶದಲೀ॥ಧರಣಿಸುರರಲಿಪುತ್ರ
ಕಾಮ್ಯ|ಧ್ವರವಿರಚಿಸಲಾಗಸತ್ತ್ವೋ|ತ್ತರುಷವಂತರನರಸಿದನುಸಾ
ನಾಗ್ರಹಾರದಲಿ॥೭೯॥ದ್ರೋಣಭಯದಲಿಸಕಲವಿಪ್ರ|ಶ್ರೇಣಿಯಿರೆಯಾ
ಜೋಪಯಾಜರು|ಪ್ರಾಣಿಸಿಸ್ವಹರಾಗಿಮಾಡಿಸಿದರುಮಹಾಕ್ರತುವ॥
ಕೇಣವಳಿದಾಹುತಿಯನಮರರ|ಬಾಣಸಿಗಗುಣಬಡಿಸೆದೇವ|ಶ್ರೇಣಿದಣಿ
ದುದುಸಲಿಸಿದಗುಪಾಂಚಾಲನಸೀಮತವ॥ಅರಸಕೇಳೈಕುಂಡಮಧ್ಯದೊ|
ಳುರಿಯುಕರುವಿಟ್ಟಿರಕಿದರೊಭಾ|ಸುರಮಹಾನಲನಸುರರೂಪೋತಾನಿದೇ
ನೆನಲು॥ಶರವಡಾಯುಧಚಾಪವರ್ಮ|ತ್ಕರಸಹಿತರೌದ್ರಾಂಗನಾಗವ|
ತರಿಸಿದನುಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿಭುಜಪಸೂಳೈಸೆ॥೭೧॥ವೇಟಿವಿಧ್ಯವನೊ
ಡವುಮೂಡಿದ|ಶಾದರಿಸೆಜನಪಮುಕಾಮುನ|ಕೈದುವೋತ್ರೈಲೋಕ್ಯ
ಮೋಹನಮಂತ್ರದೇವತೆಯೊ॥ಶಾದುಪರೆಕರೆಹಬ್ಬರಬ್ರ|ಹ್ಮಾದಿಗಳ
ಗೊರೆಯೆಂಬಹೂಂಕೃತಿ|ಯಾದುದಾಕಾಮಂಗದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯಜನನದ

ಲಿ॥೭೨॥ದ್ರೋಣವಧೆಗೀಮಗನುಪಾರ್ಥಗೆ।ರಾಣಿಯೀಮಗಳೆಂದುದ್ರುಪ
ದ।ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಸಲಹಿದನುಸುತರನುಶಾನುರಾಗದಲಿ॥ದ್ರೋಣನೀತನಕ
ರೆಸಿಶಸ್ತ್ರದ।ಜಾಣಿಕೆಯಕಲಿಸಿದನುವಿಗಡರ। ಕಾಣೆನೀಕಲಶಜನಪರಿಯ
ಲಿರಾಯಕೇಳೆಂದ॥೭೩॥ಮಗನುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನದ್ರೌಪದಿ। ಮಗಳುಭಾರ
ದ್ವಾಜನೆತ್ತಿದ।ಹಗೆಗೆಹರುವಾಯ್ತೆನುತಹಿಗ್ಗಿದದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ॥ ದುಗು
ಡದಲಿಕುರುರಾಯನೀದಾ।ಯಿಗರಬಿರುದಿನಬಿಂಕದಂಕೆಯ।ಬಿಗಿದಪರಿಯ
ನುನೆನೆದುಮರುಗಿದನರಸಕೇಳೆಂದ॥ ... ... ॥೭೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ವಾಯುಸುತನುರಿಮನೆಯಕೌರವ।
ರಾಯಕೃತಕವಕಳೆದುಹೊಕ್ಕನು। ತಾಯಿವೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಸಹಿತವ
ರಾವಣಾಂತರವ॥ಪದನು॥ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ।ಪಾಲಗಜನಗರಿ
ಯಲಿಕೌರವ।ರಾಳಿಪಾಂಡವನಾಳಸೇನಿಸಿನಕಾಲುಮೆಟ್ಟುಗಳ॥ಸೂಳಿಮ
ತ್ತರಬಿರುದುಪಾಡಿನ।ಚೂಳಿಗಲಹದಕದಡುಬಾಜಿನ।ತೋಳುವಲರೊಳ
ತೋಟಿಮಸಗಿತುದಿವಸದಿವಸದಲಿ॥೧॥ಬೀದಿಗಲಹದಕದಡುಬೀಡಿನ।ಲೈದೆ
ಹಬ್ಬಿತುಬೀಡುಗಲಹದ।ಕೈದೊಳಸುಕೊಂಡೆಸಗಿನಟಸಿತುನಾಡುನಾಡಿನ
ಲಿ॥ಆದುದೆರಡರಸಿಭಪುರಿಗೆಕಾ।ಳಾದುದಿನ್ನೇನೆಂದುಪುರಜನ।ವೈದೆಹದರಿ
ತುಭೀಮದುಯೊರ್ಧನರಹೋರಟೆಗೆ॥೨॥ಬೇರೆಪಾಂಡವರಿರಲಿರಾಯನ
ನೂರುಮಕ್ಕಳುಪುರವನಾಳಲಿ।ಬೇರೆಕೌರವರಿರಲಿಪಾಂಡವರಾಳಲಿಭಪು
ರಿಯ॥ನೂರರೊಡನೈವರನುಧರಿಸಿರ।ಲಾರದೀಪುರಿಯೆನುತದುಗುಡವ।
ಹೇರಿಹೂಡಕುಳಿಗೊಳುತಲಿದ್ದರ್ದುಹಸ್ತಿನಾನಗರ॥೩॥ ಒಂದುದಿವಸಸು
ಯೋಧನನುನಿಜ।ಮಂದಿರದೊಳೇಕಾಂತದಲಿಮನ।ನೊಂದುನುಡಿದನುಶ
ಕುನಿಕರ್ಣಜಯದ್ರಥಾದ್ಯರಿಗೆ॥ಅಂದುಭೀಮಾರ್ಜುನರುದ್ರುಪದನ।ತಂದು
ದಕ್ಷಿಣೆಯಿತ್ತುಗುರುವಿಗೆ। ಸಂದರ್ಭಸಮರದಲಿಪರಿಭವವಾಯ್ತುತಮಗೆಂ
ದ॥ವನಜವನದಲಿತುರುಚಕಬ್ಬಿನ।ಬನದಿಕಡಸಿಗೆಚೂತಮಯಕಾ। ನನದಿ
ಬೊಬ್ಬುಲಿಭೀಮಸೇನನಯಿರವುತವೊಕ್ಕೊಳಗೆ॥ಇನಿತುಪಾರ್ಥನಮೇಲೆಯ
ಮಳರ।ಜಿನುಗಿನಲಿಜಾರೆನುಯುಧಿಷ್ಠಿರ। ಜನಪನಾಗಲಿಮೇಣುಮಾಣಲಿ
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ॥ಹುದುನಡೆಯದಿರೊಡನೆನಪ್ಪ್ರಲಿ।ಕದನವೇಕೈಗಟ್ಟುವ
ದುಕಾ।ದಿದೊಡೆಹೆಬ್ಬುಲವಹುದುದುರ್ಬಲದೈವಗತಿಬೇರೆ॥ನದಿಗಳರಳೆಯ
ಹಾಸುನಪವಿಷ।ವುದರದೀಪನಚೂರ್ಣವಾತಂ। ಗದಲಿಸಾಪತ್ನರಲಿಸದರ
ಪಕಾಣೆತಾನೆಂದ॥ದುಗುಡವೇತಕೆಜೀಯಡೊಂಬಿನ। ಜಗಳವನುತೆಗದ
ನೃಪರಸುಂ।ಟಗೆಯನಾಯ್ಸುವೆನುಪರತನುವನುಯುದ್ಧರಂಗಲಿ॥ ದಿಗು

ಲಿಯುಕೊಡಿಸುವೆನುಶಾಕಿಂನೊಗುಮಿಗೆಯುಚಿಂತಾಂಗನೆಯನೋ|ಲಗಿಸ
ದಿರುಕುರುರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಕರ್ಣ॥೭॥ಹೊಡೆದುಹೊಡ್ಚೆಂಡಾಡಿ
ರಿಪುಗಳ|ಗಡಣವನುಯಮರಾಜಧಾನಿಗೆ॥ ನಡೆಸುವೆನುನೀನೋಡುತಿರು
ಸಾಕೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ॥ಕೊಡುತನಗೆನೇಮವನುದುಗುಡವ|ಬಿಡುಮನ
ಸಿನಕಂದುಕುಂದನು| ಹಿಡಿಯದಿರುಕುರುರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಕರ್ಣ॥
ಹಬ್ಬುಗೆಯಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ|ಮೊಬ್ಬುಗಳನೀಡಾಡಿನಭದೊಳ| ಗೊ
ಬ್ಬನೇರವಿತೊಳಗಿಬೆಳಗುವವ್ರೋಲುಪಾಂಡವರ॥ಕೊಬ್ಬುಗಳನಿಲಿಸುವೆನು
ಧರೆಯೊಳ|ಗೊಬ್ಬನೇದುರ್ಯೋಧನನುವು| ತೊತ್ತುಬ್ಬರಿಲ್ಲೆಂದೆನಿಸಿತೋ
ರುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ॥೯॥ವಿದುರಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುನಿನ್ನಯ|ಸದನದೊಳಗುಂ
ಡುಟ್ಟುಪರರ|ಭ್ಯುದಯವನೆಬಯಸುವರುದೂರುವರೆಮ್ಮನವರುಗಳ ॥ಹ
ದನನೀನೇಬಲ್ಲೆ ಸಾಕಿಂ|ನದರಪೂತೇಕರಸತನ್ನಯ|ಕದನವನುಚಿತ್ತೈ
ಸುಸಾಕಿನ್ನೆಂದನಾಕರ್ಣ॥ಸಹಜವೀನುಡಿಕರ್ಣನಾಡಿದ |ನಹುದುಪಾಂಡ
ವರೆಂಬವರುಕಡು|ಸಹಸಿಗಳುಗೆಲಲರಿದುಕುಹಕೋಪಾಯಮಾರ್ಗದಲಿ॥
ಅಹಿತರನುಗೆಲಬಹುದುಪರಿಕರ|ಸಹಿತವರುಗಳನಿಂದುಚಿತ್ತಕೆ|ಬಹರೆತಂ
ನಿಟಿಯುತವನವಧರಿಸೆಂದನಾಶಕುನಿ॥೧೧॥ಐದುಮುಖವೀರೈದುಭುಜಹದಿ|
ನೈದುಕಂಗಳವಿಗಡರುದ್ರನು|ಮೇದಿನಿಯುಮೇಲೊಂದುಶಿರಭುಜವೆಗಡನ
ಳವಡಿಸಿ॥ಆದಿಪುರುಷನುಭೀಮಪೆಸರಿನ|ನೈದೆಜನಿಸಿದನಾತನಿದಿರಲಿ|ಕೈದು
ಕಾರನದಾವನೈಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ॥೧೨॥ಅರಸಕೇಳ್ಬಿಲುವಿದ್ಯದಲಿಮೂ
ವರುಕಣಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಪುರುಷರು |ಧರೆಯೊಳೊಬ್ಬರಗೊಂದುಗುಣಪಾ
ರ್ಥಂಗೆಮೂರುಗುಣ॥ಭರಿತವಾಗಿಹುದಾತನೊಬ್ಬನ|ಸರಿಸದಲಿಮಾರಾಂ
ತುಜೀವಿಸಿ|ಮರಳಬಲ್ಲವನಾವನೈಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ॥೧೩॥ರಾಮಚಂದ್ರ
ನಚರಣಯುಗನಿ|ಸ್ಸೀಮಭೀಷ್ಮಾಚಾರ್ಯರಸಿರ| ವಾಮಹಾರಥದ್ರೋ
ಣನೆದೆನಡುಗುದದುಸಮರದಲಿ॥ಸೌಮನಸ್ಯನುನಿಷ್ಪ್ರಕಂಪನ| ನಾಮ
ನರ್ಜುನನದೇವನಿದಿರಲಿ|ಭೂಮಿಯಲಿಬಿಲ್ಗಾಳದಾವನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೧೪
ಶತ್ರುಗಳಸಂಹರಿಸಿರಾಜ್ಯವ|ನೊತ್ತಿಯಾಳುವೆನೆಂಬಸಾಹಸ |ಸತ್ವಗುಣನಿ
ನಗಿಲ್ಲಪಾಂಡವರತುಳಭುಜಬಲರು ॥ ಕೃತ್ರಿಮದಮುಖದಿಂದರಿಪುಗಳ|ಚಿ
ತ್ತಹಾಯ್ಕಿನೆಲನನೇಕ | ಛತ್ರದಲಿಸಲಹುವುದುಮತಕೇಳೆಂದನಾಶಕು
ನಿ॥ಸೋದರರುಗಳುನೀವುನಿಮ್ಮೊಳು|ಭೇದಮಂತ್ರವನಾಡ್ವುದುಮ |
ರ್ಯಾದೆಯೇನಾವ್ನಿಮ್ಮಡಿಯುಲರಮನೆಯಸೇವಕರು ॥ವಾದಿಸುವರಿತ್ತಂಡ
ಸುನಮಗಾದರೆಯುಕಂಡುದನುಡಿಯಬೇ|ಕಾವರಿಸುಮೋಸಮಾಣುಬಿನ್ನ
ಹವೆಂದನಾಶಕುನಿ॥ಪಕ್ಷವೆರಡೇಲೋಕದೊಳೆಸಿತ್ರ |ಪಕ್ಷಮೋಕ್ಷಮಾ

ತ್ರುಪಕ್ಷವಿ|ಪಕ್ಷತಂದೆಯುದೆಸೆಸಪಕ್ಷವೃತ್ತಾಯುದೆಸೆಯುವರು|ಪಕ್ಷಿಕನಂತಿರ
ದಂತೆಸಂಪನು|ಭಕ್ಷಿಸುವರಾವಂಗದಲಿ|ಸಿಕ್ಷಿಸುವುದೈ ಪಾಂಡುಪುತ್ರ
ರನೆಂದನಾಶಕುನಿ||ಮೊಳೆಯಲೇಮುರುಡಿಸಲುಬೇಹುದುಬಲಿದಬಳಿ|ಕಿದು
ನಿನ್ನ ಹವಣೇ|ಇಳೆಯೊಳರ್ಧವನಿತ್ತು ರಿಪುಗಳಹುಟ್ಟಿಸಿದಬಳಿಕ||ಗೆಲುವನಾ
ವನುದೇವದಾನವ|ರೊಳಗೆಭೀಮಾರ್ಜುನರಕೈಯ್ಯಾಸ|ದಳವನರಿಯಾಭಾರ
ವೈವೇಲೆಂದನಾಶಕುನಿ||೧೮||ಧಾರುಣಿಯೊಳುಪಿಪೀಲಿಕೆಯುವಿ|ಸ್ತಾರದ
ಲಿಮಾಡಿದಮನೆಯುಕಾಳೋರಗನುಹೊಗುವಂತೆಪ್ರಕುಂತೀಕುಮಾರಕ
ರು||ವೈರದಲಿಸಪ್ತಾಂಗವನುಕೈ|ಸೂರೆಗೊಂಡರುತಪ್ಪದದಕಿವಿ|ಚಾರವ
ನುಕಾಲದಲಿಮಾಡುವುದೆಂದನಾಶಕುನಿ||೧೯||ಹಿಂದಸೇನವರುಗಳನಾನಾ|
ಚಂದದಲಿನೋಯಿಸಿದೆಮನದಲಿ|ಕಂದುಕುಂದದುಕಷ್ಟಕೃತ್ಯವನಾಚರಿ
ಸುತಿಹರು||ಇಂದುನೀನಾಪಾಂಡುಪುತ್ರರ|ಸಂದಗೆಡಿಸದೆಬಿಟ್ಟಯಾದೊಡೆ
ಮುಂದೆಬೆಟ್ಟತುರಾಜಶಾರಿಯುವೆಂದನಾಶಕುನಿ||೨೦|| ಉರುಬಲೆಸಿಕ್ಕಿದರ
ಹುಲಿಯನು|ಮುರಿದುಕಳೆಯದೆತಳಪಟಕೆಬಿ|ಟ್ಟರಿಯುಬಹುದೇಕೊಂದು
ಕೂಗದೆಬಿಡುವುದೇಬಳಿಕ||ಕರುಬರಪಾಂಡವರುಗಳಿಗಲೆ|ಹರುವಮನೆ
ಹೊರಬಿದ್ದರಾದೊಡೆ|ತರಿದುಬಿಸುಟದೆಮಾಣುವರೇಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ||
ಹರಿಹಯಸುವೃತ್ರಾಸುರನಸಂ||ಹರಿಸಲರಿಯದೆಗರುವಬಂಬರು|ತಿರಲವ
ನುದಿನದಿದೊಳಣುವಣುವಮಾತ್ರವನುಬೆಳೆದು||ಧರೆಯತುಂಬಲುತನ್ನಸತ್ವ
ದ|ನೆರವಣಿಗೆಗೈದಿಸದನಾಸಾ|ತೆರದೊಳಾಯ್ತುಗೊಣ್ಣನೇಹೇಳೆಂದನಾಶ
ಕುನಿ||೨೧||ಅಡವಿಯೊಳ್ಜನಿಸಿದರುಬೆಳವಿಗೆ|ಯಡವಿಯೊಳಗಿನ್ನಾವಬಾಳಿ
ಕೆ|ಗಡವಿಯೇನೆಲೆಮನೆಯದಲ್ಲದಪಾಂಡುಪುತ್ರರಿಗೆ||ಪ್ರಾಪಿಯೊಡತನ
ನಲ್ಲದವರನು|ನಡೆಸುವುದುಕಾಲದಲಿರಾಜ್ಯವ|ಕೊಡುವುದಾವಂಗದಲಿ
ಮತವಲ್ಲೆಂದನಾಶಕುನಿ||೨೨||ತಿಮಿರವಡಗದಲೋಕಶಿಕ್ಷಾ|ಕ್ರಮಣವಡ
ಗಿದದಂತಿಕವರ್ಮ|ಭ್ರಮಗಳಡಗದನರೋತ್ತಮನು||ಹಿಮವಡಗದಸರೋ
ಜದಂತಿಹು|ದಮಲಮತಿಕೇಳ್ಪಗೆಗಳಡಗದ|ಡಮರಪದವೆನಿಸುವುದುಚಿ
ತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ||೨೩||ಬಿಡದೆಸುಖದುಃಖಗಳೊಳೊಂದನು|ಹಿಡಿದು
ಸದ್ವ್ಯವಹಾರಮುಖದಲಿ|ನಡೆಯಲೊಂದರತುಷ್ಟಿಯೊಂದರನಷ್ಟತನ
ಗಹುದು||ಹಿಡಿವುದಿಹಪರವೆರಡರೊಳಗಳ|ವಡಿಕೆತನಗಹುದೊಂದನೊಂ
ದನು|ಬಿಡುವುದಲ್ಲದೆಬೇರೆಮತವಿಲ್ಲೆಂದನಾಶಕುನಿ||೨೪|| ಭಾವಮೈದುನನ
ಣ್ಣತಮ್ಮನು|ಮಾವನಳಿಯನುಪುತ್ರಮಿತ್ರರು|ಸೇವಕರುಸಜ್ಜನರುಸು
ಜನರುಸತ್ಯಯುತರೆಂದು||ಭಾವಿಸಬದಾರುವನುನಿನ್ನಯ|ಜೀವವುಳ್ಳನ್ನಬ
ರಸಿನ್ನಯ|ದೈವವೇಗತಿಯೆಂದುನಂಬಹುದೆಂದನಾಶಕುನಿ||೨೫||ಶತ್ರುಕೇಸ

ವಿದಲ್ಲವೆಂದುಳಿ|ಹುತ್ತಬಿರಲಾಗದು ಕಣಾಭೂ|ಪೋತ್ತಮರುಗಳುವೈರಿ
ರಾಯರವಂಶಬೀಜವನು॥ಬಿತ್ತುವರೆಸೇತ್ರಾವಳಿಯುಸಿರಾ|ಟೆತ್ತಕಾರಾಗಾ
ರದೊಳಗೆಕ|ಳತ್ರಸಹಿತಸಕಲನವಲಧಿಕವ್ರತವಮಾಡೆಂದ॥೨೭॥ ವಿಷವನ
ಣುವೆಂದಳುಕದುಪಭೋ|ಗಿಸಲುಕೊಲ್ಲದೆಬಿಡುವುದೇಕರ|ಗಸದನಡುಬಿ
ಡಮಾದರೆಯುಕೊಯ್ದಿಕ್ಕದೇತರುವ॥ ಶಿಶುವಿವನುಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೌರುಷನೆ|
ಪ್ರಸಿಕಣಾಯೆಂದುಳುಹುದೊಡೆರ|ಕ್ಕಿಸನಹನುಮುಂದಕ್ಕೆತನಗಹನೆಂದ
ನಾಶಕುನಿ॥೨೮॥ ಕಾಲವನುಗೂಗೆಗಳುನಿರ್ಜರ|ರೇಳಿಗೆಯುನಾದೃತ್ಯರುಗ
ಳುತ|ಮಾಳಿರವಿರಶ್ಮಿಗಳೆನಾಬಲುನಿಗ್ರಯನುಚಕೋರ॥ಕಾಲಭುಜಗನುಗ
ರುಡನುಳಿವನು | ತಾಳಗಂದದಿಪಾಂಡವರುನಿ |ನ್ನೇಳಿಗೆಯುಸೈರಿಸರುಚಿ
ತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ॥೨೯॥ವಿಗಡರುದ್ರನುಲೋಚನಾಗ್ನಿಯೊ |ಳೊಗು
ಮಿಗಯುಕೋಪದಲಿಕಾಮನ |ಮಿಗೆದಹಿಸಿದಂದಲಿರಿಪುಕುಂತೀಕುಮಾರ
ಕರ॥ಹೊಗೆದುಕಳೆಲಾಕ್ಷಾಭವನದಲಿ|ಹಗೆಗೆಹರಿವಹುದಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ|ವಿಗ
ಡಿಸುವುದೈರಾಜಕಾರ್ಯವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೩೦॥ಹಿಡಿವಘಣೆಯನುಹೊ
ಡೆವಸಿಡಿಲನು|ಜಡಿವಮಾರಿಯನಲಿವರುಜೆಯನು |ಮಡಿವದಿನವನುಹಾನಿ
ವೃದ್ಧಿಯಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ॥ ಕಡಿವಹಗೆಯನುಕಾಲಕರ್ಮದ|ಗಡಣವ
ಸುಖದುಃಖದುದಯದ|ಕಡೆಮೊದಲಕಾಣಿಸುವನಾವವನೆಂದನಾಶಕು
ನಿ॥೩೧॥ಆನಿತುಚಿಂತಿಸಲೇಕೆಕೌರವ|ಜನಪನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆತಾನೊಂ|ದ
ನುವಬಿನ್ನಹಮಾಡುವೆನುಪಾಂಡವನೆಳಲಿರಲು ॥ ನಿನಗೆರಾಜ್ಯವನಾಳ್ವಫ
ಲಸಂ|ಜನಿಸಲರಿಯದುಕಾಲದಲಿನೀ |ನೆನೆಯುಪಾಯವನೊಂದನೆಂದುಕೆ
ಳಂಗಕೈಮುಗಿದ ॥೩೨॥ದೇವದಾನವರಂತೆಹಗ್ಗಿನ | ಹಾವಿನೋಲಶಿವೈರ
ಬಂಧದ|ಠಾವುಠವಣೆಯುನೀರುಭೇದಿಸುವಂತೆಭೇದಿಸುತ ॥ಕಾವವರಕಾವು
ತ್ತಕಂಟಕ|ಜೀವಿಗಳನಪಹರಿಸುತಂತ |ಭಾರ್ಗವಶುದ್ಧಿಯೊಳಿಳೆಯನಾಳು
ವುದೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೩೩॥ ಮೃತ್ಯುವಿನತಾಳಿಗೆಯೊಳಗ್ಗದ|ಶತ್ರುಗಳನಾ
ವಿನಾಸ್ಯದಲಿದು|ನೃತ್ತರೋಲಗದೊಳಗೆಸಿಂಹದಗುಹೆಯೊಳಹೆಬ್ಬರಿಯು॥
ಹುತ್ತಿನೊಳಗಿಹಮ್ರೋಲುಸಲೆಬಾ|ಳುತ್ತಲಂತಃಪುರದೊಳರಸಿರು| ತತ್ಯಧಿ
ಕಹೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿರಬೇಕೆಂದನಾಶಕುನಿ॥ಹಗೆಯಹೆಂಗಳನರಮನೆಗಳೊಳು|
ಪೊಗಿಸಲಾಗದುತನಗವರುಹೇ|ಳಿಗೆಯುಹಾವಿನಮ್ರೋಲುಸುಖತರವಲ್ಲವರಿ
ನೃಪರ॥ ಮಗಳಮಕ್ಕಳದೆಸೆಯವರನೊ|ಲಗಿಸುವರಬಾಹತ್ತರನಿಯೋ
ಗಿಗಳನಂಬುವುದುಚಿತವೇಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೩೪॥ ದೈವಹೊಡದಂದಲ್ಲಿ
ಬೆರತುಸ|ಭಾವಲಘುದಲಿಗರ್ವವಿಭ್ರಮ|ಭಾವಭೂಷಿತನಾಗವೈಹಾಯು
ಸವನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಹಾವಿಯಂದದೊಳಿರದೆಹಾಸ್ಯರ|ಸಾವಲಂಬನನಾಗದೆ

ಯುಸುಖ।ಜೀವಿಯಾಗಿಹುದುತ್ತಮವೃಕೇಳೆಂದನಾಕಶಕುನಿ ॥ಹೀನಮುಖಿ ಬಹುಮುಖಪರಾಙ್ಮುಖ।ದೀನಮುಖವಾಚಾಲಮುಖನ।ಜ್ಞಾನಮುಖಿಮಂತ್ರ ಮುಖಬಹಿರ್ಮುಖದಕಾರ್ಯದಲಿ ॥ಆನರೇಂದ್ರನರ್ಥನಕೆದು।ಸ್ಥಾನ ವಾಗದೆಬಿಡದುಸಂಸಯು।ವೇಸಿದಕೆಕುರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಕಶಕುನಿ ॥ಶ ಯನದಲಿವಹ್ನಿಯಲಿವೈಹಾ।ಳಿಯಲಿಬೇಟೆಯಲೂಟದಲಿಕೇ ।ಳಿಯಲಿಸು ರತಕ್ರೀಡೆಯಲಿಮಜ್ಜನದಸಮಯದಲಿ ॥ಜಯದಜೋಕೆಯಲೋಲಗದ ಮಗ।ವೆಯಲಿವಾರಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಲಿ।ಲಯವಸ್ಥೆದಿಸಬಹುದುಚಿತ್ತೈಸೆಂ ದನಾಕಶಕುನಿ॥೩೪॥ರುಜೆಯನಲುಗುವರದನವದ್ರುಗು।ರಜವನನುಚಿತಜಾ ತಧೂಮ।ಧ್ವಜವರುಣಪನವಿದ್ಯೆಯಮಗೃಹವಾಸಕುಂಡಲಿಯ॥ವೃಜನವ ನಾಕಂಪಿತಪವೈರಿ।ವಜ್ರಪನುಳಂಹುಷನೆಗ್ಗನೆಂಬಿದು ।ಸುಜನರ್ಗಪ್ಪ ತನಿ ಸ್ನಮತವೇನೆಂದನಾಕಶಕುನಿ॥೩೯॥ಮಣಿದುಕೂಪದಜೇಪನಪಕಡೆ।ಗಣಸ ದೇಘಟಯಂತ್ರಮೃಗರಿಪು ।ಹಣಗಿದರೆಹರಿಣಂಗೆಗೆಲವೇಕಾರ್ಯಗಳೆಗು ರಿದು॥ಮಣಿವುಗಳುಕುವುದಾವಪರಿಯಿಂ।ದಣಿಸಿಮನದಲಿವೈರಿರಾಯರ।ಹ ಣದವಾದುವುಪಾಯವಿದುಕೇಳೆಂದನಾಕಶಕುನಿ॥೪೦॥ಅಹಿಯಬಾಧೆಯಬಲೆ ಗೆಸಿಲುಕಿದ।ಮಿಹಿರಬಿಂಬದವ್ರೋಲುನಾಯಸಾ।ವಿಹರಣದವೀಧಿಯಲಿಸಿಕ್ಕಿದ ಜೀವರುಗಳಂತೆ॥ಅಹಿತರುಪಟಳದೊಳಗೆಸಿಲುಕದೆ।ಕುಹಕರವಡಿಪರಿಹರಿ ಪನೆನೆಲೇ। ಸಹುದುಕಾಲಕ್ಷೇಪವಿದಕೇಳೆಂದನಾಕಶಕುನಿ ॥ ನಂಬುವರನೇ ನಂಬುನಂಬದ।ಡಂಬಕರನಂಬದಿರುಸಂಗರ ।ವೆಂಬವಾತಿಗೆಹಂಬಲಿಸಿಬೆಂ ಬೀಳ್ವಬಾಹಿರರ॥ನಂಬಿರದಿರರಿರಾಯಹನನವಿ।ಳಂಬನವಮಾಡದಿರುರೋ ಷಾ।ಡಂಬರವರಚಿಸದಿರುಬಹಿರಂಗದನೀನೆಂದ॥೪೨॥ ಖೂಳನಹದಾತಾರ ನವುದು।ವೆರ್ಗೀಳನಹಮಿತ್ರನನುತನಗನು । ಕೂಳೆಯುಲ್ಲದಸತಿಯನಂತ ದಾರ್ಯಿಯಹನರನ॥ವ್ಯಾಳಯುತವಹನಿಳಯವಿನಿತುವ ।ಕಾಲದಲಿವರ್ಜಿ ಸುವುದಲ್ಲದೊ।ಡೂಳಗೆವುಹಿರಿದಹುದುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಕಶಕುನಿ॥೪೩॥ಎಲ್ಲ ರಿಂಬಹುಧನವಕೊಳುನಿಂ।ನಲ್ಲಿಕಾಣಿಯಬರಿದೆಸೋಲದಿ।ರಿಲ್ಲವೆನ್ನದನುತಿ ದುಕಾಲಕ್ಷೇಪವನುಮಾಡು॥ ಒಳ್ಳಿದನುನವುಗೆಂಬನಯನುಡಿ।ಯೆಲ್ಲರಲಿ ಬೆಚ್ಚಂತೆಲಿಪುಗಳ।ಗೆಲ್ಲಗೆಡಹುವಮಂತ್ರವಿದುಕೇಳೆಂದನಾಕಶಕುನಿ ॥೪೪॥ಧ ನವನಿತ್ತಾದೊಡೆಯುಸಹಭೋ।ಜನವನುಂಡಾದೊಡೆಯುವೇಣ್ನಜ। ತ ನುಜೆಯರನಿತ್ತಾದೊಡೆಯುಬಳಿಸಂದುಚೇಸರನೆ॥ ತನುವಬೆರಸಿದ್ದಾದೊ ಡೆಯುನೂ । ತನಗುಣನನುಡಿದಾದೊಡೆಯುರಿಪು ।ಜನಪತಿಯವಿಶ್ವಾ ಳ್ಯುಗುಚಿತವಿದೆಂದನಾಕಶಕುನಿ॥೪೫॥ಕೋಶದಾನಾದಿಗಳಮಾಡಿವು।ಹೀಸು ರರವೇಲಾಯುಧಂಗಳ ।ಸೂಸಿದೈವದಮುಟ್ಟಿದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆಗಳಲೊಡಬಡ

ಸಿ॥ಹೇಸದರಿಭೂಪಾಲರನುನಿ|ಕ್ಷೇಪವೆನಿಸುವುದಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ|ಪೈಸರಿಸು
ವುದುರಾಜಕಾರ್ಯವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ॥೪೬॥ನರಕವಿಲ್ಲದನರಗುನಾರಿಯು|
ರುರುಜೆಯಿಲ್ಲದಯತಿಗಳಸುರರ|ವಿರಸವಿಲ್ಲವಸುರರುಮಾಯಾಪಾಶವನು
ಹರಿದ॥ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಂತಿಹ|ಧರೆಯೊಳಗೆಹಾಗರಸುಗಳಹಗೆ| ಹರಿ
ದುಹೋಗಲಸಾಧ್ಯವಹುದೇನೆಂಟುಹೇಳೆಂದ ॥ ಮುಸಗೆಮುಡಿದಹೊಲ
ನುದುಷ್ಟ|ಪ್ರಸರದೇಳಿಗೆಪಾಪಿಯೋಲಗ|ಹುಸಿಯಬಾಳುವೆಹುದುವಿನಾ
ರಂಭದಫಲೋದಯವು॥ನಸಿದುಹೋಗದೆಲೋಕದೊಳಗವು|ಹಸರುವ
ಡೆಪಡೆಹಗೆಯುಹುಚ್ಚಿಗೆ| ಹಸನಕೊಡುವುದರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕು
ನಿ॥೪೭॥ಜಾತಿಬಾವನ್ನದಲಿಸರ್ಪದ|ಭೀತಿಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆದುರ್ಜನ|ಭೀತಿದೇ
ವಾದ್ಯರಿಗೆದನುಜಾದಿಗಳಬಲುಭೀತಿ ॥ ಜಾತಮಾತ್ರಕೆಜನನಮರಣದ|ಭೀ
ತಿಬೆಂಬಿಡಿದಂತೆಗೋತ್ರಜ|ಭೀತಿಭೂಪಾಲರಿಗೆಹುಸಿದಹುದೆಂದನಾಶಕುನಿ॥
ಚರಣಕರಕರಣಕರೊಡನೆಸಹ|ಚರರುಸಹಚರರೊಡನೆಸಾಮಂ| ತರಲಿ
ಸಾಮಂತರುಗಳಾಮಂತ್ರಿಯಲಿಮಂತ್ರಿಗಳು॥ತರುಣಿಯರುತರುಣಿಯರೊ
ಡನೆಪರಿ|ಕರರುಪರಿಕರರೊಡನೆಯಿರಲೊರ| ಸೊರಸುವಿಗೆಮುಸವುದು
ಕಣಾಭೂಭುಜನೆಕೇಳೆಂದ॥೫೦॥ವ್ಯಾಕುಲಿತವಿಪ್ರಪಿರತಿಯದಿ|ವಾಕರ
ನಲೋಕಾಯುತರರ |ತ್ನಾಕರನಲಾವಕರಹಿಸುಖರದಾಯಭಾಗಿಗಳ ॥
ಶೋಕಿಗರಮಾಯಾವಿಗಳದ|ರ್ವ್ಯೇಕರನವಿನಿಯೋಗಿಗಳಸ|ರ್ವೈಕಮತ್ಸ
ರದೊಳಗೆಬದುಕುವನಾವಪೇಳೆಂದ॥೫೧॥ ಮಂಜುಮುಹಿಯನುಮುಸುಕು
ವಂತೆಧ | ನಂಜಯನುಕಾನನವಸುಡುವಂ | ತೇಜಿಕೆಗಳುವ್ಯಾಹನನು
ಹೋಯ್ದರಸುವಂದದಲಿ ॥ ರಂಜಕರುಪಾಂಡವರುನಿನ್ನನು|ರಂಜಿಸುವ
ರಾಮಂಗದಲಿನವ |ಕುಂಜರನಕಾಲಾಟಸಿಂಹಕೆಸೇರುವುದೆಯೆಂದ ॥ ದನಿ
ಗೆನಡದೊಳಪೊಕ್ಕಮರಗೂ|ಡಿನಲಿಸಿಲುಕಿದಹುಲಿಯುವ್ರೋಲ್ | ನನದಿ
ಬೀಸಿದಬಲೆಯೊಳಗೆಗಾನಕ್ಕೆಮನಸೋಲ್ವ॥ಹನನವರಿಯದಮೃಗದವೋ
ಲಿರು|ಬಿನಲಿಕೆಡಹಿದಕರಿಯುವ್ರೋಲ್ರಿಪು|ಜನಪರಭ್ಯುದಯದವಿನಾಶವೆಸ
ಗಬೇಕೆಂದ॥೫೩॥ಎಂದುದುರ್ಯೋಧೆಗಳನಾನಾ |ಚಂದದಲಿಬೋಧಿಸಿಸು
ನೀತಿಯ|ನಂದಗೆಡಿಸಿತದೀಯವಂಶಚ್ಛೇದಮಾರ್ಗವನು ॥ಒಂದುಗೂಡಿಸು
ಯೋಧನಂಗಾ|ನಂದವೆಸಿಸಿಕಳಿಂಗಲೋಕಪ|ಕೊಂದನ್ಯೈಜನಮೇಜಯ
ಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕೇಳೆಂದು ॥ ಎಮ್ಮಬಹುಮಾನಾಪಮಾನವು | ನಿಮ್ಮದಲ್ಲದೆಬೇ
ರೆನಮ್ಮಯ|ಸೊಮ್ಮುಸಂಬಧಗಹಿತಲಿಪರಕಾಣೆನಾನಿನ್ನ ॥ ಸಮ್ಮತವಿ
ಪಾಂಡವರಂಗಗ್ನಿಯ|ಲೊಮ್ಮೆಹರಿಪನುನೆಸೆಲೆನೊದವಿದ| ಸಮ್ಮಸುಕೃ
ತೋದಯದಫಲವೆಂದನುಸುಯೋಧನನು॥೫೫॥ಎನೆಕಳಿಂಗಾದಿಗಳುತೆಂ

ತ|ನ್ನ ಮಮತೆವಹೇಳುವರು ಕೌರವ | ಜನಪನವರಿಗೆಕೇಳ್ದನಿಷ್ಟ್ರೈಲದನು
ಮನದೊಳಗೆ||ಜನಕನಲ್ಲಗೆನಡುವಿರುಳುಬಂ | ದನುನಮುದೊಳೀಮಾತತೆ
ಗದೆಂ|ದನುವೃಕೋದರನೊಳಗವನರ್ಜುನನಸಾಹಸವ|| ಅರಿಗಳುಗ್ರವಿ
ನ್ನ ಗುಂಟಲ|ನರಿಪುದೆಂಮನುನೂರುಮಕ್ಕಳ|ನರಸಬರಿದೇಹಡದುಕೆಡಿಸಿ
ದೆತಾಯಜನ್ಮನನ||ಇರಲಿಭೀಮಾರ್ಜುನರುಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳೆಮ್ಮಿಸಿಬರ
ದುದೇಶಾಂ|ತರಕೆನೇಮಿಸುಜೀಯನೂಕದುಭೀಮನೊಡನೆಂದ||೪೭|| ಅ
ಕಟಮಗನೇಧರ್ಮಸುತಬಾ|ಧಕನೆಭೀಮಾರ್ಜುನರಮುತ್ತಿಕಂ|ಟಕರೊಳೆ
ರಗದುವಿಚಾರಿನತೆಯರುಧರ್ಮನಂದನನ || ಸಕಲರಾಜ್ಯಕೆಪಾಂಡುವೇ
ಪಾ|ಲಕನುತನ್ನೊಳುತಪ್ಪಿದನೆಬಿಡು|ವಿಕಳಮತಿಗಳಮಾತನೆಂದನುಮ
ಗಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ||೪೮||ಬೆಳಸ್ವಬಿನ್ನಹವವರಜನಕನು|ತಪ್ಪಿನಡೆಯನು
ನಿಮಗಸೀವಿಂ| ನೊಪ್ಪಿಸುವುದಾಪಾಂಡಸುತರಿಗೆರಾಜ್ಯವೈಭವವ||ಅಪ್ಪ
ದಿಳೆಧರ್ಮಜನತರುವಾ|ಯುಷ್ಮದಾಕುಧಿಯುಲ್ಲಿಸಂತತ| ತಪ್ಪದವರಿಗೆಸಲಲಿ
ನೆಲವಿದುಹೊಲ್ಲ ಹೇನೆಂದ||೪೯|| ಜನಪಸುಖದಲಿನಿಂಮತಂಮನ | ತನು
ಜರೊಡನೆಯುರಾಜ್ಯವಾಡೂ | ದನುನಯುವಲಾಬೀಳುಕೊಡುವುದುನಂ
ಮನೂರ್ವರನು||ಜನಪರುಂಜೋಲೈಸಿಕೊಂಬರೆ | ತನಗಿರದೆಖಂಡೆಯದ
ಸಿರಿಕರೆ|ಜನನಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಬೆನಿನ್ನೇನೆಂದುನಿಂದಿರ್ದ||೫೦||ಎಲೆಮಗನೆ
ಯುನ್ನಾಣೆಬಾಕುರು |ಕುಲತಿಲಕನೀಹೋಗಲೆನ್ನೊಡ| ಉಳಿವುದೇಮರಿ
ಯಾನೆಬಾರೈಕಂದಬಾರೆಂದು|| ಸೆಳದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಕಂಬಾ| ದುಳಕಿದ
ನುಹೇಳಿನ್ನ ಮೋಲಣ |ಬಳಕೆಯನುರಿಪ್ರರಾಜಕಾರ್ಯಕೆಬುದ್ಧಿಯೇನೆಂ
ದ||೫೧||ನೀರವಿಷವಿಕ್ಕಿದೆವುಕಿಚ್ಚಿನ| ಭಾರವಣೆಯೇನಹುದೋಪ್ರಣ್ಯವ|
ಹೋರಿಸುವಬದಗಿದರೆಹೋಗಲಿನಮ್ಮ ಹಗೆಹರಿದು||ವಾರಣಸಿತ್ರೈವೈರಿಗಳ
ವಿ|ಸ್ತಾರವೆರೆಯಜೀಯಜೂಜಿಲಿನ | ಬಾರುಗುತ್ತಿದುನಿಂಮಚಿತ್ತಕೆಬಹ
ಡೆಮಾಡುವೆವು||೫೨||ಅವತೆರದಲಿವೈರಿಭಟಕುಲ | ದಾವಗೆಯನಿಡಿಸುವಿರಿ
ನಿಂಮೊಳ|ಗಾವುಹೊರಗೇಮಗನೆಸೊಗಸೆನೆನಿಮ್ಮ ವೈಭವಕೆ ||ಸಾವದಾ
ನಂಗದಲಿವಿಗೆಸಂ|ಭಾಪಿಸುವುದಾತೆರನನೀಹೇ|ಳಾವುಸೊಗಸುವೆವೆಂದು
ನುಡಿವನುಮಗಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ||೫೩|| ಕರೆಸಿಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರನೀ |
ಧರೆಯುಹಸುಗೆಯಮಾಡಿಕೊಂಡುಕರಿ|ತುರಗಭಂಡಾರವನುಸಹದಾಯಾ
ವಿಷಯದಲಿ ||ಇವರನವರಿಗೆವಾರಣಾವತಿ| ಪುರದೊಳಗೆಪರುಠವಿಸಿಕೊ
ಡುತಾ|ನುರುಹಿಸುದುವೆನುಬಳಿಕಲಾಕ್ಷಾಭವನರಚನೆಯಲಿ||೫೪|| ಆಹು
ದುಮಗನೇಮಂತ್ರವಿದುಮತ|ವಹುದುನಮಗೀಭೀಷ್ಮವಿದುರರು|ಕುಹಕಿ
ಗಳುಕೃತಭಿನ್ನ ವಾದರೆಭಾರವದುಮೇಲೆ || ಗಹನಗತಿಯಲಿಗೂಢತರ|ನ

ನ್ನಿಹಿತಕರ್ಮಕಲಾಪದಲಿವಿಪ್ರ| ದಹನಸಿದ್ಧಿಯನೆಸವುದೆಂದನುಮಗಗೆಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರ ||೨೫|| ಜನಕನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಕೌರವ | ಜನಪತನ್ನರಮ
ನೆಯಸಚಿವರೊ|ಳನುಪಮಿತವಿಶ್ವಾಸಚೋಕನನುಪುರೋಚನನ || ನೆನೆ
ದಕೌರವರಾಜಕಾರ್ಯದ|ಘನವನರುಹಿಸಮಗ್ರಧನಸಾ|ಧನವಜೋಡಿ
ಸಿಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಿದನವನಗುಪ್ತದಲಿ ||೨೬|| ಆಪುರೋಚನನೆಂಬವನುಬ
ಲು |ಪಾಪಕರ್ಮನುಕುರುಪತಿಗೆಬಳಿ | ಕಾಪುರಾಂತರದಿಂದಬಂದನುವಾ
ರಣಾವತಿಗೆ || ಆಪುರದಜನವರಿಯದಂತಿರೆ | ಕಾಷ್ಠರುಷನಳವಡಿಸಿದನುನ
ಸು | ದೀಪಕಾಗಿದೊಡೇಕರೂಪಹರಾಜಭವನವನು||೨೭||ನಿಗಮಸಂಸ್ಥಿ
ತವಾಸ್ತುರಚನಾ | ದಿಗಳನಾಯವ್ಯಯದತಾರಾ | ದಿಗಳರಾಶಿಗ್ರಹಬಲಗ
ವಿಪರೀತಯೋಗದಲಿ || ಹಗಲುತೀರಲುತಳಿತಕೈದೀ | ವಿಗೆಯಹಂತಿಯ
ಬೆಡಗಿನಲಿಕೇ | ಡುಗನುಕೃತ್ರಿಮರಚನೆಯಲಿಮಾಡಿಸಿದನರಮನೆಯ ||
ಅರಗಿನಲಿಚಿತ್ರಿಗನವನಸ | ಜ್ಜರಸಗುಡಮಿಶ್ರದಲಿನೆಲೆಯ | ಪ್ಪರಿಗೆಗಳ
ನವರಲಿಕವಾಟಸ್ತಂಭವೇದಿಗಳ || ವಿರಚಿಸಿದನವಸೌಧಭದ್ರಾ |ಸ್ತರಣ
ನಂದ್ಯಾವರ್ತದಲಿಪರಿ | ಪರಿಯಬಿನ್ನಾಣದೊಳಗರಗಿನಮನೆಯಮಾಡಿ
ಸಿದ ||೨೯|| ಹಿರಿಯಭವನದಸುತ್ತನಳಯದ | ಮುರಿಹಿನೆಲೆಮನೆಮನೆ
ಗಳಾಮಂ | ದಿರನಿಕಾಯಕೆಬಾಗಿಲೊಂದಾದ್ವಾರದೇಶದಲಿ || ಇರವುತ
ನ್ನದುಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿದು | ಹೊರಗೆಮುದ್ರಿಸಿಕಿಚ್ಚುಚುಚ್ಚುವ | ಸರುಹವಣೆ
ಯಲಿಖಳಪುರೋಚನನಂದುನಿರ್ಮಿಸಿದ ||೩೦|| ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಿತ್ತಹಸ್ತಿನ
ಪುರದೊಳಗೆಕುಂತೀಕುಮಾರರ | ಕರೆಸಿಕಟ್ಟೇಕಾಂತದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಭೂಪಾಲ || ಬೆರಗುಬಿನ್ನಾಣದಲಿಮಕ್ಕಳ| ಮರುಳುಮಾಡಿದನೇನಹೇಳು
ವೆ | ನರಿಪನೆಯಬೇಡಾರದಲಿಬಿಡಿಸಲ್ಕೆಮನಗಂಡ||೩೧|| ದುರುಳಕೌ
ರವರುನೀವತಿ | ಗರುವರವದಿರುಪಾಪಕರ್ಮರು | ಪರಮಪುಣ್ಯರುನೀ
ವುತನ್ನವದಿರುಕುಮಂತ್ರಿಗಳು || ಎರಳತೋಳನಸಾದುಸುಣ್ಣದ | ನೇಣವಿ
ಗದುವಾಪಗೆಯಸೇರುವೆ |ಯರಸನಿನ್ನೊಡನೆನ್ನಕುನ್ನಿಗಳನುತಬಿಸುಸು
ಯ್ದು ||೩೨|| ತಂದೆಯಿಲ್ಲದನಿಮಗೆಹಿತರಾರೆಂದುಮರುಗುವೆನೆನ್ನಮಕ್ಕಳು
ಕೊಂದುಹಿಂಡೆಯಕೊಳನುಂಬರೆಹೇಸುವವರಲ್ಲ || ಇಂದುನಿಮಗವರಿಂ
ದಲುಪಹತಿ | ಬಂದದಾದರೆತನ್ನತಲೆಯಲಿ | ಸಿಂದುಹೊರವುದಕೀರ್ತಿಕಿ
ಲ್ಬಿಷಮಗನೆಕೇಳೆಂದ |೩೩|| ತಾತಕೆಡುವಿರಿನೀವುತನಗ| ಖ್ಯಾತಿಕೌರವ
ರೆಂಬವರುದು | ರ್ನೀತಿಕಾರರುಭೀಷ್ಮವಿದುರರುಭೀತರವರಿಗೆ || ನೀತಿಸ
ಮ್ಮತವಾಗಿಚಿತ್ತದೊ | ಳಾತಮತವನುಹೇಳನವರ್ಗಳು | ಭೀತಿಬೇಡೆಂ
ದೆನಸುಹಿಸಿದನುಧರ್ಮಜನಕರವ ||೩೪|| ಭೀರಿಪುತವನ್ನುಗೇನುಬೊಪ್ಪನ

ಟಾರಿನಿತ್ಯದಾನೀವ್ರತಬೊಪ್ಪನ | ನೂರುಮಡಿಯೆನಗೊಳ್ಳಿದರು ಬೇರಿಂ
ನಹಿತರುಂಟೆ || ಬೇರಿರಿಸಿಕೂಡಿಡಿರಿನಿಮಗೆಂಯು | ತೋರಿದುದಮುತ್ತನಿಂ
ಮನೇನುದ | ವಿರಾರಬಲ್ಲೆ ನೆಯುಂದು ಧರ್ಮಜನುಡಿದನರಸಂಗೆ ||೭೫|| ಎ
ರೆಯುವಂತೆಯೊತ್ತಳತವುಕ್ಕೆಯೊ | ಹುರಿಯುಬಲೆಯೊರಾಗಸನ್ನೆಯೊ |
ಸಿಂಯುಗೊರೆಯೊಕ್ಕೆಸುಂಡೆಯೊಸವಿದುಚಿತ್ರಕವೊ || ಅರಸನಂಕೆ
ಯಮನಪದಬಂಯುಕೆಯು | ಹೂರಯುಬಳಕೆಯುನೀಸಮಂಜಸ |ತರದನಾಶ್ವಿ
ಕರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೭೬|| ಕಂದನಾಸಮುನಿಸಿಲ್ಲಲೇನಾ | ವಂ
ದನುತಿಗೆಂದಕುದುವಿರಾದೊಡೆ | ಮುಂದೆಪುರವಿದೆವಾರಣಾವತವಿಲ್ಲಿಗರ್ಗ
ಪತ್ತು || ಸಂದನಾಡುಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗ | ಳಿಂದಪೂರಿತಹಸ್ತಿನಾಪುರದಿಂದ
ಮಿಗಿಲದುರಾಜಧಾನಿಸ್ಥಾನನಿಮಗೆಂದ ||೭೭|| ಹೃದಸಾದಭವತ್ಯ್ರಪಾಸ|
ನ್ನಿಹವೇಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಪ್ತದ | ಸೂಹಿಸಿದೊಡಾಸ್ಥಿತಿಯೊಳಡಗಿಹೆವಂ
ದುವಿನುಯುಗಲಿ ||ಗಾಹುಗತಕವನರಿಯದಿಪರು|ತ್ವಾಹದಲಿಕೈಕೊಂಡುಭೀ
ಷ್ಮಗೆ | ಬೇಡವಿದುರದ್ರೋಣಮುಖ್ಯರಿಗರ ಹಿವರುಹದನ ||೭೮|| ಧಾರು
ಣೀಪತಿರತ್ನಸುಂಯುಘಂ|ಡಾರಸಹಿತಗಜಾಶ್ವರಥಪರಿ| ವಾರವನುಮಾಡಿದ
ನುಹಸುಗೆಯುನೆರಡುಭಾಗವನು||೭೯|| ರವರಿಗೊಂದಿವರಿಗೊಂದನ |ಲೋ
ರಣಾದಲಳಿವಡಿಸಿಬಹುವಿ|ಸ್ತಾರದಲಿಭೀಷ್ಮಾದ್ಯರಹುದೆನಲಿವರನ್ನಿಸಿದ||
ಇವರುಶುಭದಿನಶುಭಮುಹೂರ್ತ | ಪ್ರವರದಲಿಹೊರವಂಟರಾಜನ|ನಿವ
ಹವುರುಗಿತರಣ್ಯವೇಗತಿಯುರಸನನುಗೆಂದು || ಅವರಕಳುಹುತಬಂದರಾ
ಕ್ಷ್ಣಾ | ರವರುಸಿಂದರುಭೀಷ್ಮಕಲಶೋ | ದ್ಭವರುಸುತರಿಗೆಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ
ದುಮರಳಿದರುಪುರಕೆ ||೮೦|| ವಿದುರನೊಂದನ್ನೆತರುತಸಂಕೇ | ತದಲಿ
ಸೂಚಿಸಿಮರಳಿದನುನೃಪ | ಸುಗತಿವರಗಾಂಧಾರಿಮೊದಲಾದಖಿಳರಾಣಿ
ಯರು || ಮುದದಮರುರುವಿನಲಿಪರತೆಗದ| ಭ್ಯುದರುಭೂಪತಿಸಹಿತಕಡು
ಶೋಕದಲಿಕಳುಹಿಕೊಂಡುಬಂದರುಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೮೧|| ಅರಸಕೇ
ಳೈಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ಪರಿವಹೊರವಡುದಾಮುಹೂರ್ತಕೆ | ವರುಷವಿಪ್ಪ
ತ್ತೊಂಬತಾದುದುಧರ್ಮನಂದನನಗೆ || ವರುಷಹದಿಮೂರರಲಿಹಸ್ತಿನ |
ಪುರದೊಳದ್ದರುಹಿಂದೆಪೋದಶ | ದರುಷವನದೊಳಗಿಂತುಲೆಕ್ಕವನೋ
ಡಿಕೋಯೆಂದ ||೮೨||ಬಂದರೈವರುಕುಂತಿಸಹಿತಾ|ನಂದದಲಿವಾರಣಾ
ವತಕಂದುಪುರಜನಕೂಡಿಕಂನಡಿಸಲಸವಿಭವದಲಿ|| ಬಂದುತಾನಿದಿರಾಗಿ
ಕುಂತೀ| ನಂದನರಹೊಗಿಸಿದನುಪಟ್ಟಣ | ವಂದುಮೆರದುದುಕೂಡೆಗು
ಡಿತೋರಣದರಚನೆಯಲಿ ||೮೩|| ಬೀಡುಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತುಕಂಡುದು|ನಾಡ
ಕೋಣಿಸಿದನುಪುರೋಚನ| ಕೂಡೆಸಂದನುದಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಣವಮನವ

ತಿಸು ॥ ನೋಡಿದನು ಯಮನಂದನನು ಮನೆ। ಮಾಡಿದಂದವನಿಂಗಿತದರಮ
ನೆ। ಗೂಡುರಿವ ಬೇಳುವೆಯನೆನೆದರೆ ಬೊಪ್ಪನವರೆಂದ ॥೮೪॥ ಸಮಿಧೆಗಳು
ನಾವ್ನಾಲ್ವರಯ್ವನ। ರಮಣಿಯಾಹುತಿ ಭೀಮನೇ ಪಶು । ಕುಮತಿ ಕಿಚ್ಚಿಸಿ
ದರಗಿನರಮನೆಯಗ್ನಿಕುಂಡವಿದು ॥ ಎಮಗೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ರಾಜೋ। ತ್ತಮ
ಸೋಮಯಾಜಿ ಸುಯೋಧನನೊ ದೀಕ್ಷಾ। ಕ್ರಮವ ಧರಿಸಿದನಾತನೆಂದನು ನಗುತ ಯ
ಮಸೂನು ॥೮೫॥ ಜನಪ ಕೇಳೈ ವಿದುರನಟ್ಟಿದ। ಖನಕ ಬಂದನು ಭೀಮನಸಖ್ಯ
ಯು। ಮನೆಯ ಲತಿಗುಪ್ತದಲಿ ನೆಲದೊಳು ಸವೆಸಿದನು ಪದವ ॥ ಅನುದಿನ
ದೊಳಗೆ ಬಾಹಿರನು ಕಿ। ಚ್ಚಿನಲಿ ಚುಚ್ಚುವ ಸಂದುಗಟ್ಟನು। ನೆನವುತಿರ್ದನು
ಖಳಪುರೋಚನನೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಒಂದುದಿನ ಹಬ್ಬದಲಿ ಭೂಸುರ।
ವೃಂದವುಂಡುದು ಪಂಚಪುತ್ರಿಕೆ। ಯುಂದು ಬೇಡತಿಯೊಬ್ಬಳಗ್ಗಳು ಸುತರು
ಸಹಿತಲ್ಲಿ ॥ ಅಂದಿನಿರುಳು ಪುರೋಚನನು ತಾ। ನೊಂದಸನದರದೃಪಾತ್ರಿ ಬೇ
ರೊಂದನೆನದುದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ ॥೮೬॥ ಅವನು ನಿದ್ರೆ
ಯೊಳರಿಯದಿರಲಾ। ಭವನಮುಖದಲಿ ಕಿಚ್ಚನೊಟ್ಟಿಸಿ। ಪವನಸುತಸಹಿತ
ವರು ಹಾಯ್ದರು ಬಿಲದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಅವರು ಬಂದರು ಮುನ್ನ ಬಳಿಕಾ। ಭ
ವನಪಙ್ಕ್ತಿಗಳುರಿದು ಕರಗಿದ । ಮಸಿಯಲಿ ಹೊಸಲಾಯ್ತು ಪುರಜನವೈದೆ ಬೆ
ದರಾಗೆ ॥೮೮॥ ಅಕಟ ಪಾಂಡುಸುತರಳಿದರೇ ಕಾ। ಳಕದಿ ಕಾರಣವರಿದರೇ ಮ
ತಿ। ವಿಕಳರವದಿರು ಬೆಂದು ಹೋದರು ಧರ್ಮದಲಿ ನಡೆದು ॥ ಪ್ರಕಟಪಾಪ
ಬಿಗಹುದು ಸಾಮ್ರಾ। ಜ್ಯಕವು ಧರ್ಮಾತ್ಮಕರಿಗೀಪರಿ। ವಿಕಟತೆಯ ಸುರರಾ
ಜ್ಯವೆಂದುದು ಪೌರಜನ ಮರುಗಿ ॥ ಮುನ್ನ ಬೆಂದನಲಾ ಪುರೋಚನ। ಕಂ
ಸಿಯುದು ಲೇಸಾಯ್ತು ದಹನಾ। ಪನ್ನರಾದರೆ ಯವ್ವೆಯರು ಸಹಿತ ಚಟುಪಾಂ
ಡವರು ॥ ಇನ್ನು ಸುಡುಸುಡು ಧರ್ಮಸಂಪ್ರತಿ । ಪನ್ನ ಗುಣದಾಚಾರಗಳ
ನು। ಪನ್ನತೆಯನೆಂದೊರಲಿ ಮರುಗಿತು ನಿಖಿಳಪರಿವಾರ ॥೯೦॥ ಒಗೆದುದೀ ಬೇ
ಳಂಬ ಹಸ್ತಿನ। ನಗರಿಯಲಿ ತತ್ಸ್ವಜನಸಮನ । ಮುಗಿದು ಬಿದ್ದುದು ಶೋಕಮ
ಯ ಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಹೊಗದುದಾನನ ವಿದುರ ಭೀಷ್ಮಾ। ದಿಗಳಿಗಾಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರಸುತರಿಗೆ। ದುಗುಡದದ್ದಿಯು ಹರುಷಸಿರಿ ಹೊಕ್ಕಳು ಮನೋಂಬು
ಜವ ॥೯೧॥ ಬಂದುದಾಸುರನಡಿಗೆ ಶಿರವ। ವೃಂದಪರಿಜನವೈದಶೋಕದಿ
ನಿಂದು ಗಂಗಾತೀರದಲಿ ಬಳಿಕೂರ್ಧ್ವದೇಹಿಕವ ॥ ಸಂದ ವಿಧಿಯಲಿ ಮಾಡಿ
ಪರಮಾ। ನಂದಮಿಗಲವನಿರ್ದನಿತ್ತಲು। ಇಂದುಕುಲಸಂಭವರ ವಿಧಿಯನು
ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ಬಿಲದ ಮುಖದೊಳಗುತ್ತರಿಸಿ ಬಲುಗ । ತ್ತಲೆಯೊಳಡವಿಯ
ಮಾರ್ಗದಲಿ ಕಲು। ಮುಳುಗಳೊಳು ಕಾಪಥಕೆ ಕೋಮಲಚರಣಗಳ ಕೊ
ಡುತ ॥ ತೊಳಲಿದರು ಬೆರಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ। ಬಳಿಯ ಹೊದ್ದದೆ ಹಾಯ್ದರೊ

ಕ್ಕರು|ಹಳುವವನುಬೆಳಗಡಗೆನಡೆದರುಹಲವುಯೋಜನವ||೯೩|| ದಾಟಿದ
ರುಗಂಗೆಯನುನಾವೆಯ | ನಾಟದಲಿಹಲುಮುರಿದುದೇನಂ| ನಾಟಕಿದು
ಹಿಡಿದಲ್ಲಲಾಯನುತ್ಸವರತಿಗತಿಗೆ || ಕೋಟಲೆಯಕೊಳ್ಳೆಗೆಯಲಿವ್ರು|
ನೋಟಕಲಸದೆಬಿಸಿಲಲಿವರುಮ| ದಾಟವಿಯುಮಧ್ಯವನುಹೊಕ್ಕರುನೃ
ಪತಿಕೇಳೆಂದ|| * * * * * ||೯೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೯೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ|| ಬೆಂಬಿಡದೆಕಲಿಭೀಮಹಿಡಿದುಹಿ|
ಡಿಂಬಕನಮುರಿದವನತಂಗಿಹಿ |ಡಿಂಬಿಯನುಕೂಡಿದನುಪಡೆದನುಕಲಿಘ
ಟೋತ್ಕಚನ ||ಪದನು|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲಯಮನಂದ
ನನಪಾರ್ಥನ|ಕಾಲೊಡೆದುಬಸಿವರುಣಜಲದಲಿಬಟ್ಟೆಕೆಸರಾಯ್ತು||ಮೇ
ಲೆಯಮರಳಕುಂತಿಯನಸೇ | ವೇಳುವೆನುಬೇಗದಲಿಕುರುಭೂ|ಪಾಲಹಿ
ಡಿಯಲಿಕೊಲಲೆನುತಕುಳ್ಳಿರ್ದರಡವಿಯಲಿ ||೧|| ಉರಿಯಮನೆಯಲಿಸಾ
ಯಲೀಯದೆ|ನೆರಗಹಿಡಿದೆಳತಂದುಕೊಯ್ದನು | ಕೊರಳನಕಟಾಭೀಮ
ನೀಹನಿಯೆಂದಳಾಕುಂತಿ || ಅರಸುಹಿಡಿಯಲಿದಾನವರುನಿಂ |ದಿರಿಕೆಯಲಿ
ನುಂಗಲಿಕೃತಾರ್ಥರು|ಧರೆಯೊಳಾವೆಂದೊದರಿದಳುಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕ
ರು||೨||ಶೋಕಸಾಕಾನಿರಲುಹಕ್ಕಳ |ವೇಕೆಹೋಹೋಯನುತಹೊತ್ತ
ನು|ನೂಕಿಹಗಲೆರಡರಲಿಕುಂತಿಯಧರ್ಮನಂದನನ || ಆಕಿರೀಟಿಯನೆಡ
ದಲಾಮಾ|ದ್ರೀಕುಮಾರರಬಲದಬದಿಯೊಳ | ಗಾಕಿನಡೆದನುಭೀಮನೊ
ಡಹಾಯ್ದೊದಗುಕಲುಮರನ||೩||ಬಂದನೀಸರಿಹಲವುಯೋಜನ | ದಿಂದ
ಹೇರಡವಿಯಲಿಬಳಲಿದೆ|ನೆಂದನೇನಿಂದಡಸಿದನೆಮೋಹ್ನದ್ರಿಗೆಳಸಿದನೆ ||ತಂ
ದುಕಾನನಮಧ್ಯದಲಿತರು |ವೃಂದದಡಿಯೊಳಗಿಳುಹಿಬಳಕರ| ವಿಂದದಲೆ
ಯಲಿಸೀರೆತಂದೆರನನುಮಹೀಶರಿಗೆ||೪||ತಳಿರತರಿದೊಟ್ಟಿದನುತರುವಿನ |
ನೆಳಲೊಳಗೆವಿಕ್ರಮಿಸಿದರುತನು | ಬಳಲಿಕೆಯಭಾರಣಕೆದುಜೋಡಿಸಿದ
ಪ್ರೊಂಪಿನಲಿ || ಝುಳಕೆಕಂದಿದಮುಖ್ಯಬಾಡಿದ|ಲಲಿತವದನದಮಾಣಿಕೆ
ಗೆಡೆದ|ತಲೆಯೊಳರೆತನ್ನೈದರನುಕಂಡಳಲಿದನುಭೀಮ||೫|| ತಾಯೆಸೀಧ
ಟನಾಗನಗರಿಯ | ರಾಯನರಸಿಯೆನಿಸ್ನಮಕ್ಕಳುರಾ | ಯರೆದೆದಲ್ಲ
ದೇವಾರಿಯಬಾಹುವಿಕ್ರಮರೆ || ಈಯವಸ್ಥೆಗೆಸೋಮವಂಶದ | ರಾಯ
ರೆಂತಹುದು ಹೇಳ್ | ತಾಯೆಹೇಳೆಂದಾಹ ಹೇಳೆಂದಳಲಿದನು ಭೀ
ಮ||೬||ಜನನಿಯಂಭ್ರಯನೊತ್ತಿಯಮನಂ | ದನನಚರಣವಮುರಿದು
ಳಕ |ಜಾನನಯಮಳರಪದವನೆಚ್ಚರದಂತೆಹಿಡಿಕಿಸುತ|| ಅನಿಬರನ
ಸೋಡಿಕ್ರಪೂರ್ವ್ವಪ|ನೆನೆದುಬಿರಿಬಿರಿವಳುತಘನತಾ|ನನದಮಧ್ಯದಲೀತನಿಗ

ಸುಹಿರಿದುಚಿಂತಿಸುತ॥೭॥ಔಕುವದುಬಲುನಿದ್ರೆನಿದ್ರೆಯ।ನೂಕುವಸುಕ
ಕ್ಷ್ಮವೆಗಳಲಿನಸು।ತೂಕಡಿಗೆತೋರಿದೊಡೆಮೈಗೆದರುವನುಕೈಯೊಳ್ಳೆಡ
ನ॥ನೋಕುವುದುವೈವುರವೆಮುರವೆಯ।ನೋಕರಿಸುವುದುಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ
ನಿ।ರಾಕುಲಾಂತಃಕರುಣನಾದನುಬಳಿಕಕಲಿಭೀಮ॥೮॥ ವ್ಯಾಳಗಜಘೂ
ಕಾರವ್ಯಾಕಾಶ।ದೂರ್ಜಲಸಿಂಹಾದಿಗಳಭಯವಾ। ಕೇಳದೈತ್ಯಪ್ರಕರಭಯ
ವಹುದೆನ್ನಮುರವೆಯಲಿ ॥ ಹೇಳಲೇನದುನಿನ್ನನಿದ್ರಾ । ವ್ಯಾಳವಿಷವನು
ಪೊಗದುಸೂಸಿವಿ।ಕಾಲಮತಿಯುವಥಾನದಲಿಕಾದಿರ್ದನೈವರನು॥೯॥ ಧರ
ಣಿಪತಿಕೇಳೊಂದುಮಾರಿಯು।ಮುರಿವನಿವರಿಗೆತದ್ವನಾಂತರ।ದರಸುದೈತ್ಯ
ಹಿಡಿಂಬನೆಂಬವನತುಳಭುಜಬಲನು॥ ಮುರಿಮುರಿದುಮೈಗಾಳಿಯಲಿಮನು
ಗರಳಿಮಾನವಗಂಧವಿದುಗೋಚರಿಸಿತೆತ್ತಣದೋ ಮಹಾದೇವೆನುತ ಜಿರ
ಗಾದ॥೧೦॥ತಾಯೆಬಾರೌತಂಗಿಗಂಧದ । ವಾಯುವಿದೆಹೋ ಹೆಗ್ಗರನಾಗಿ
ಹ।ವಾಯುಭೋಜನವಿಂದುದೊರಕಿತುಮನುಜಮಾಂಸದಲಿ॥ಸಾಯಲವದಿ
ರಬಡಿದುತಾತವು।ಗಾಯವಿದುಕೃತಪುಣ್ಯಫಲವೆನೆ।ಹೋಯುಗಾತಿಹಸಾದ
ವೆನುತಹಿಡಿಂಬಗವುಸಿದಳು॥೧೧॥ಬಂದಳವಳತಿರೌದ್ರರೂಪಿನೊಳು।ಳೆಂದು
ಕಂಡಳುದೂರದಲಿಹರಿ।ನಂದನನಸುಳಿದಲೆಯಕೇವಿಸ್ಮಾನೆಗಳಕರ್ಕಶದ ॥
ಕೆಂದಳದಕೇಸರಿಯಕಂಗಳ।ಕುಂದರದನಚ್ಛವಿಯಲಿರೆಮುನ। ಸುಂದಳಾಬ
ಳನನು।ಜಿಸೋತಳುಭೀಮಸೇನಂಗೆ॥೧೨॥ ಇವನಲಮುಣನಮಾಡಿಕೊಂ
ಡೋ । ದುವನುವಿಪಿನಾಂತರಕೆಮುನಿದನ । ನಿವದಿರೈವರಿನಲಿಮರದವಿ
ಯಲ್ಲಿಮಲಗಿದರ॥ನವನುತನ್ನಯರೌದ್ರಮಯರೂ। ಪವನುಕಂಡರೆದೆವ
ರುವನಲಾ।ಯುವತಿಯುಹುನೆಂದಸುರೆಸುಳಿಗಳುದಿವ್ಯರೂಪಿನಲಿ ॥ ೧೩ ॥
ಹೊಳೆವಕಂಗಳಕಾಂತಿಮರಗ।ತ್ತಲೆವೊತ್ತವಬೆಗಿಯೆಪರಿಮಳಕೆತೊಳು
ವತುಂಬಿಗಳತನುಲತೆಯಚೆಲುವಿಕೆಯ ॥ ಲಲನೆಸುಳಿದಳುಕುಚದಭಾರ
ಕೆ।ಬಳುಕಿನಡುಬಿಡದೊಲೆದುಮೇಲುದು । ತಳೆಯೆಸುಳಿಗುರುಳೊಲೆಯ
ಲಾಕಲಿಭೀಮನಿದಿರಿನಲಿ ॥೧೪॥ ಭೀಮನೋಡನುನುಡಿಸನೊಯ್ಯನೆ।ತಾ
ಮರಸನುಬಿಹೊದ್ದಿದಳುಬಿ।ಸ್ನೇಮನೈನೀನಾರುಮಲಗಿದಮರ್ತ್ಯರಿವರಾ
ರು॥ಈಮಹಾರಣ್ಯದಲಿಬರವಿದು। ಕಾಮಿತವೆಕೋಪುಲರಿಗೆನೆನಿ।ಷ್ಕಾಮ
ಮನವಲಿಸತಿಯುನುಡಿಸಿದನಾರುನೀನೆಂದು॥೧೫॥ ನನಹಿಡಿಂಬನಥಾಹಿಡಿಂ
ಬಕ । ನನುಜೆತಾನುಹಿಡಿಂಬಿಈಕಾ । ನನವಿದೆಮ್ಮಾಶ್ರಮವಗಮ್ಯವುದಿ
ವಿಜನನುಜರಿಗೆ ॥ ನಿನಗೆಕಾಮಿಸಿಬಂದೆನಣ್ಣನು।ಮುನಿದೊಡಿವದಿರಿನಲಿ
ನೀನೇ।ಳನಗೆವಲ್ಲಭನಾಗುಕೊಂಡೊಯ್ವೆನುಹಿಮಾಚಲಕೆ ॥೧೬॥ ನಿನ್ನ
ನೊಲ್ದೆನುಮುಸಿದರಾದಡೆ । ನಿನ್ನದೈತ್ಯನಕೊಂದುಬಾಹೋ । ನಿನ್ನ

ಬಲುಹನುನೋಡುಸೀನೆನಲಸುರೆವಿನಯದಲಿ ॥ ಮುನ್ನಲೇಮನುಮಥನ ಶರದಲಿ । ಖಿನ್ನೆಯಾಗಿಹೆಮರೆಯಹೊಕ್ಕೆನು । ತನ್ನನೀಕರಿಸುವುದುನುಡಿವರೆಯೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೧೭॥ ಅನುಜೆತಳುವಿದಳೆಂದುರೋಷಸ್ಮಿತ ಗದ್ಗದಕಂಠನೊದೆದೆ। ದ್ದನುಮಹೀಮಂಡಲವನುಗ್ರಾಂಬಕನಡೊಂಬಿನಲಿ ॥ ಅನಿಲಸುತನಿದಿರೆದ್ದನೀತನೆ।ದನುಜನಿನ್ನಪಸಾಯ್ತುತಪ್ಪೇ।ನೆನುತಹಳಚಿದೊಡಾಹಿಡಿಂಬಕಜಡಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದ॥೧೮॥ಬರಲಬೇಡವೊಕುನ್ನಿಮೆಲ್ಲನೆ।ತರುಬಿಕಾದುವದೆಲವೊಪೈಪುರ।ದೊರಗಿದವರೇಳ್ವರುಕಣಾಸತ್ತಂತೆಸಾರೆನುತ ॥ ತರುಬಿಹಿಡಿದಾಭೀಮಬೆನ್ನನೊ । ಳೆರಗಿದನುಹೆಮ್ಮರಕೆಹಾಯಿದು । ಮುರಿದುಹೊಯ್ದುಹಿಡಿಂಬಕೊಡಹುದನನಿಲನಂದನನ॥ಎದ್ದುತಿವಿದನುಖಳನಬದಿಯೊಳ ।ಗದ್ದುದೀತನವಮುಷ್ಟಿಮುರಿದೊಡ।ನೆದ್ದುನಿಮಿಷಕೆಸಂತವಿಸಿಹೆಮ್ಮರನಕೊಂಬಿನಲಿ ॥ ಗೆದ್ದೆಯಿದಕೊಳ್ಳೆನುತಖಳನು । ಬ್ಬಿದ್ದುಹೊಯ್ದರೆಮರಸಹಿತಹಿಡಿ।ದುದ್ದಿನೆಲದೊಳಗೊರಸಿಕೊಂದನುಖಳಹಿಡಿಂಬಕನ ॥೨೦॥ ಕಳಕಳದೊಳಿವರೆದ್ದಯಿವನತಿ । ಬಳಮಹಾದೇವೆನ್ನನೆಬ್ಬಿಸಿ । ಬಳಿಕಕಾದದೆತಮ್ಮಕೆಡಿಸಲುಕಾಕಬಳಸಿದಲ॥ಬಳಲಿದೆಂಮನುಹೊತ್ತುತೊಳಲಿದ । ಬಳಲಿಕೆಯುಲಿಕೇಡುಲೇಸಾ।ಯ್ತುಳಿದೆವೃಕ್ಯವಿದೆಂದರಾಯಮನಂದನಾದಿಗಳು ॥೨೧॥ ಖಳಮಡಿಯುಲವನನುಜೆಭೀಮನ । ನೊಲಿಸಲರಿಯದೆಕುಂತಿಗೆಲ್ಲವ ।ತಿಳುಹಿನುಡಿದಳುತನ್ನಪೂರ್ವಾಪರದಸಂಗತಿಯ ॥ ಹಲವುಪರಿಯಲಿಯಿವರನವಳಂ । ಡಲೆದುಭೀಮಗೆಹೇಳಿಸಿದಳಾ।ಫಲುಗುಣನಕ್ಕೈಯಿಂದಧರ್ಮಜನಿಂದನುಡಿಸಿದಳು ॥ಆಕುನುಡಿಯುಲುಸರ್ವಥಾಖಳ ।ನಾರಿಯನುಕೈಕೊಳ್ಳೆನೆಂಗೇ । ವೀರಬಲಿದನುಬಳಿಕವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಬಂದು ॥ ಸಾರನಯದಲಿತೋರಿತಿಳುಹಿಕಾ।ಮಾರಸಂಭವಪಥಯಿಂದಾ।ನಾರಿಯನುಗಂಟಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿಭೀಮಸೇನಂಗೆ ॥೨೨॥ ಎಲ್ಲಿಯುಪವನವನಸರೋವರ ।ವೆಲ್ಲಕೇಳೀಶೈಲಹಿಮಗೃಹ।ದೆಲ್ಲರಮ್ಯೋದ್ಯಾನವೆಲ್ಲವಿಹಾರವನಭೂಮಿ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಹರಿದುಮಾರುತಿ।ವಲ್ಲಭೆಯರಮಿಸಿದನುಚಿರಕಾಲ । ತಲ್ಲಜೆಸಿದಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನಸಾಹಿಡಿಂಬಿಯಲಿ ॥೨೩॥ ನುಡಿದಸಮಯಕೆತನ್ನರಮಣಿಯ । ನೊಡಬಡಿಸಿಹೈಡಿಂಬಿರಾಜ್ಯದ । ಪ್ರೌಢತನವನೆರೆಮಾಡಿನಿಲಿಸಿದನಾಘಟೋತ್ಕಚನ ॥ನಡದುಬಂದರುಶಾಲಿಹೋತ್ರನ । ನಡುವೆಕಂಡುಪಚರಿಸಿಕೊಂಡರು ।ಪಡುವಲಹಿಮುಖರಾದರಾಬಳಿವಿಪ್ರವೇಷದಲಿ ॥ * * ॥೨೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ವಿಕಟಭುಜಬಲರೇಕಚಕ್ರದೊ|ಳಿಕ್ಕು

ಟಿಲರುಭೂಸುರರರಕ್ಷಿಸಿ| ಬಕನಮುರಿದರುಮೆರೆದರತುಲಗುಣಾಗ್ರಹಾ
ರದಲಿ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪತಿ|ಶಾಲಿಹೋತ್ರಾಶ್ರಮವ
ನನಿಬರು| ಬೀಳುಕೊಂಡರುಮತ್ತೆಕಂಡರುಬಾದರಾಯಣನ॥ಹೇಳಿದನು
ನಿಮಗೇಕಚಕ್ರವಿ | ಶಾಲಪುರದೊಳಗಾರುತಿಂಗಳು | ಕಾಲಸವೆಯಲಿಬ
ಳಿಕಬಳಸುವಿರುತ್ತರೋತ್ತರವ ॥೧॥ ಎಂದುಮುನಿತಿರುಗಿದನುಕುಂತೀ |
ನಂದನರುಸುಕ್ಷಾತ್ರತೇಜೋ | ವೃಂದವನುಮುಸುಕಿದರುವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮ
ರಕ್ಷೆಯಲಿ । ಅಂದವೇರಿದಗಡ್ಡದರ್ಭೆಗ |ಳಿಂದನರೆಯುಡಿಗೆಗಳನಾಟಕ|
ದಿಂದಮಾಟ್ಟೆಯಘಟ್ಟನೊಸಲಲಿದೇಸಿಪರಿಮೆರೆಯೆ ॥೨॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳೇ
ಕಚಕ್ರವ|ನಿವರುಹೊಕ್ಕರುವಿಪ್ರನೊಬ್ಬನ | ಭವನದಲಿಹೂಡಿದರುಬೀ
ಡಾರನನುವಿನಯದಲಿ॥ ಅವರುಯಾಚಕವಿಷಯದಾತಿ|ಥ್ಯವನುಕೈಕೊಂ
ಡಲ್ಲಿಕತಿಪಯ | ದಿವಸವನುನೂಕಿದರುಭಿಕ್ಷಾವಿಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿ॥೩॥ತಂ
ದಭಿಕ್ಷಾಶನವನೈವರು | ನಂದನರುತಾಯಿಗೆನಿವೇದಿಸ |ಲಿಂದುಮುಖಿಭಾ
ಗದ್ವಯವಸಾನಂದದಲಿಮಾಡಿ ॥ ಒಂದುಭಾಗವೃಕೋದರಂಗುಳಿ|ದೊಂ
ದುಭಾಗವತಾನುನಾಲ್ವರು | ನಂದನರುವಿನಿಯೋಗಿಸುವರವನೀಶಕೇಳೆಂ
ದ ॥೪॥ ಸಿರಿಯುಪೇಳ್ವರೆಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದರಸುಗಳಸಂತಾನಶೌರ್ಯದ|
ಪರಿಯುನೋಳ್ಪರೆಶಕ್ರಸೂರ್ಯರತೇಜಕುರೆಮಿಗಿಲು ॥ ಕಿರಿದಕೂಳನು
ತಾಯೆಹಸುಗೆಯ | ಲೆರಡುಭಾಗವಮಾಡಿಮಕ್ಕಳ | ಹೊರೆದಳಿನ್ನುಳಿದ
ವರಪಾಡೇನರಸಕೇಳೆಂದ॥೫॥ ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನಸುಬ್ರಾ |ಹ್ಮದ
ಮುಹೂರ್ತದಲೆದ್ದುಜನನಿಯ | ಪದಯುಗಕ್ಕಭಿನಮಿಸಿಸಂಧ್ಯಾವ್ರತಕೆ
ನಡೆತಂದು ॥ ವಿಹಿತಸಂಧ್ಯೋಪಾಸ್ತಿನಜಪನಿಯ |ಮದಪುರಾಣಶ್ರವಣ
ಮಧ್ಯಾ| ಹ್ನದಲಿಭಿಕ್ಷಾಟನಗಳಿವರಿಗೆನಿತ್ಯವಿಧಿಯೆಂದ ॥೬॥ಭೋಜನೋ
ತ್ತರವೇಳೆಯಲಿನೃಪ | ರಾಜವಾರ್ತಾಕಥನದಿಂದಮ | ಹಾಜನಂಗಳೊ
ಳಾಡುತಿರ್ದರುನಿಜವಿನೋದದಲಿ ॥ ರಾಯತನವನುಮರೆದರಾದ್ವಿಜ |ರಾ
ಜತೇಜವಮೆರೆದರಾನರ | ರಾಜರಾಜರನೀತಿಯಿದುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥
ಅವರಿರಲುಮಾಸಾಂತರದಲಾ | ನೆರೆಮನೆಯಶೋಕಾರ್ತರವದ | ಬ್ಬರ
ವಕೇಳಿದುಕುಂತಿಸಾಯಂಕಾಲಸಮಯದಲಿ ॥ಭರದಿನೈತಂದಕಟಭೂಸು
ರ| ವರವಿರೋಧವಿದೇನುದುಃಖೋ |ದ್ಧರುಷವಾಕಸ್ಮಿಕವಿದೆಂದಳುಕುಂ
ತಿವಿನಯದಲಿ ॥೮॥ ನಾಳೆಮೈಮಾಹೋತ್ಸವದದೆ | ಕಾಳ್ಗಿಳವಿಹುವೊದಲೀಪ
ಸಂತದ | ಬಾಲಕೆಯರೋಕುಳಿಯಮೆಳೆಯಲಿಸಿಡಿಲುಸುಳಿದುದನೆ ॥ಹೇ
ಳರೇನಿಮಗಾದವಸ್ಥೆಯು | ಕೇಳಲಾಗದೆಯೆನಲುದ್ವಿಜನಿದ|ಕೇಳಫಲವೇ
ನಿನ್ನೊಯುಂದನುಸೂಯ್ದುದುಗುಡದಲಿ ॥೯॥ಹೇಳಬೇಹುದುತನ್ನನಿಷ್ಟನ|

ಸಾಳಿಗೊಪ್ಪಿದಸುಜನನಿಕರಕೆ। ಕೇಳಬೇಹುದುದೀನರಹವಿಪ್ರೇಂದ್ರರುಪ
ಹತಿಯ ॥ ಹೇಳುನೀನೆಲೆವಿಪ್ರತಾನಿದ। ಕೇಳದುಃಖಿತೆಯಾಗಲಾಗದೆ।ಹೇ
ಳ್ನದುಃಖ್ಖಂಪಂಚಭಿಸ್ಸಹವೆನ್ನದೇವಚನ॥೧೨॥ ತಾಯೆಕೇಳೀವಿಪ್ರಪುರ
ದೊಳ । ಗಾಯವುಂಟೆಮಗೆಂದುರಕ್ಕಸ । ನಾಯಿನೆಲಸಿಹನೂರಹೊರ
ಗಣಶೈಲಶಿಖರದಲಿ ॥ ಆಯಿದೊಬ್ಬನವಮನೆಮನೆಗೆವೇ । ಲಾಯಿಮಹಿಷ
ದ್ವಯಸಹಿತನಿ । ದಾರ್ಯದಲಿಹನ್ನೆರಡುಕಂಡುಗದಕ್ಕಿಯೋಗರವ ॥೧೩
ಇನಿತುವನುಮನೆಮನೆಗೆಬಾರಿಯ ।ದಿನಕೆತೆತ್ತಡೆತುಷ್ಟನಿಲ್ಲದ।ದಿನಕೆನುಂ
ಗುವನೂರನೀಪರಿಹಲವುಕಾಲದಲಿ ॥ ಎನಗೆಬಂದುದುತಾಯೆನಾಳಿನ।ದಿನ
ದಬಾರಿಯಿದಕೆತನ್ನಯ । ತನುಜತಾನುಳಿದಂತೆಮಾನಸರಿಲ್ಲತನಗೆಂದ ॥
ಮಗನೆನೀವೆನಪಾರಲೌಕಿಕ । ವಗದಹುದಪಖ್ಯಾತಿತನ್ನನು। ತೆಗದುದೈ
ಹಿಕದಲ್ಲಿಬಳಿಕೇಸಂತತಿಚ್ಛೇದ ॥ ಬಗೆಯದೆನ್ನೊಡಲಸುಘಾತಿಗೆ ವಿಗ
ವಿಭಾಡಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂದನೆ ।ನಗುತಕುಂತೀದೇವಿನುಡಿದಳುವಿಪ್ರಕೇಳೆಂ
ದು ॥೧೪॥ ಏಸಲೇನಿಮಗಾದಘಸಣಿಯಿ । ದೇಸರಾಪತ್ತಜಬೇಡವು ।
ಹಾಸುರನಬಾಣಸದಬೀಯಕೆರಪಣವುಂಟೆಮಗೆ ॥ ಏಸುಕಂಡುಗದಕ್ಕಿ
ಯೋಗರ । ವೈಸನೀನಳವಡಿಸುವೋಲುಂ। ಟೇಸುಸಾಧನವನಿತುಪನುತೆ
ಗೆಸೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೧೫॥ ತಿರುಗಿನಿಮ್ಮೂರೊಳಗಕೊಳನು । ಕಿರಿದುಸಲ
ಹುವೆನೆನ್ನಮಕ್ಕಳ।ಧರೆಯನಾಳುವಸತ್ವಸಹಸಿಗಳಿದ್ದುಫಲವೇನು।ಹೊ
ರೆಯಲರಿಯನುದುರುಳನೆರಡೆಂ । ಟರಿಯನದರೊಳಗೊಬ್ಬನುದರಕೆ। ನೆ
ರಹಲಾರೆನುಕೊಳನೆಂದಳುಕುಂತಿನಸುನಗುತ ॥ಸಾಕಲಾದನುಮಗನಸಾ
ಹನ । ನೂಕುವೆನುನಿಂಮಸುರನೂಟಕೆ । ಸಾಕುತನಗುಳದವರೆನಲ್ದ್ವಿ
ಜನದಕೆಬೆರಗಾಗಿ ॥ ಸಾಕಲಾರದೆಮಗನನುರಿಯಲಿ। ನೂಕಿದವರುಂಟೇ
ಮಹಾಸತಿ । ಯಾಕೆವಾಳತವಕ್ಕೆನವಿಸಿದೆನೆನುತಕೈಮುಗಿದ ॥೧೬॥ ಮ
ರುಳಲಾಬ್ರಾಹ್ಮಣಪೃಥಾವಿ । ಸ್ತರಣವಾಕ್ಯವೆತನ್ನನುಡಿಸಂ । ಪರಿಸು
ಭಂಡಿಯನಡಿಸುಭಕ್ಷ್ಯವನೂಪದಂಶಕವ॥ತರಿಸುತುಪ್ಪದಕೊಡನನೊ
ದವಿಸು। ಹರಿಪಿಗಳಪಾಲ್ಮೊಸರನೆನೆಭೂ।ಸುರನುಕುಂತಿಗೆಕೈಯ್ಯಮು
ಗಿದನುತಾಯೆಬೇಡೆನುತ ॥೧೭॥ಎರವುಮಯಿಮುಟ್ಟಂಟುವನೂತ್ರ।ತ್ಕರ
ದೊಳಗೆಭಾವಿಸಲುಮಕ್ಕಳ। ನೆರವಕೊಟ್ಟವರುಂಟೆಮಾರಿಯನಾಲಿಗಗೆ॥
ನೆರವಿನಗದೇನಿಮ್ಮನಿಹಪರ । ವೆರಡರಲಿಕೇಳಹುದುಕಷ್ಟವು।ಗರುವೆಯ
ಹುದೌತಾಯೆನೀಘಟಮನುಜೆಂಬಲ್ಗೆಂದ ॥೧೮॥ ಏನನಿತ್ತುದಧೀಚಿಲೋ
ಕದ । ಹಾನಿಯನುಕಾಯಿದನುಸಿಬಿತಾ । ನೇನನಿತ್ತನುಕೇಳದೈಜೀಮೂ
ತವಾಹನನು ॥ ಏನುಮಾಡಿದನೆಂದುನೀನಿದ । ನೇನುಪನುಕೇಳ್ದರಿಪುಲಾ

ವು | ತಪ್ಪನುವನುನಿನ್ನವಸರಕೆಕೊಳ್ಳೆಂದಳಾಕುಂತಿ || ಆವನರ್ಥಪರ್ಥ
ದಲಿಸಂ | ಜೀವನಿಯನ್ನೈದತುಪರಾರ್ಥದೊ | ಳಾವನಸುನಿರ್ವಾಣವಾ
ದುವುಲೋಕವನುರದಲಿ || ಆವತಿಂಸಪುರಂದರಾದಿಯ | ದೇವತತಿಗಿವರಿ
ಗಿಬ್ಬರೇಸಂ | ಭಾವನೀಯರುಕೇಳುಭೂಸುರಯಂದಳಾಕುಂತಿ ||೨೦|| ಬ
ಲುಹಿಸಲಿಭೂಸುರನಚಿತ್ತವ | ತಿಳುಹಿಬಂದಳುಮನೆಗೆಭೀಮನ | ಕೆಲಕೆ
ಕರೆದಳುಹೇಳಿದಳುಹೇರಾಳದೌತಣವ || ಉಲಿದುಮುದದಲಿಭೀಮಬಾಹ|
ಸ್ಫಳಿಸಿದನುಯಮನಂದನಾದಿಗ | ಳಳಲಿನುಡಿದರುದೈತ್ಯಜಯಸಂಶಯ
ದಘೋದವಲಿ ||೨೧|| ಮರುಳುಗಳುನೀವೆಂದವರ | ಸ್ಪರಿಸಿದನುಕಲಿಭೀ
ಮನಾವತು|ವಿರುಳುತೊಡಗಿತುವಿಪ್ರಭವನದಪಾಕವುಯರಭಸ ||ಹೊ
ರವೆಳೆನ್ನನುತಾಯಿಕುಂತಿಯು | ಹರಸುವೆನುಪಾರಣೆಯಹೊತ್ತಿನೊ |ಳ
ರಸುನಾಳಿಸೊಳಾಸೆನುತಹಿಗ್ಗಿದನುಕಲಿಭೀಮ ||೨೨|| ಪರಿಪರಿಯಬಹು
ಭಕ್ಷ್ಯಪಾಕದ | ಪರಿಮಳದಶಾಕಾದಿಗಳವ್ರೊ | ಗ್ಗರಣೆಗಳಸೌರಭಕೆತಿ
ಳುವುದುನಿದ್ರೆಪವನಜನ|ತರಣಿಸುಳಿದನುಪೂರ್ವಶೈಲದ | ಶಿರದಬಳಿಯ
ಲಿಭೀಮಕುಂತಿಯು |ಕರೆದುಕಳುಹಿದಳಾಮಹೀಸುರಗೃಹಕೆಪಹಲದಲಿ||
ಏಬಂದಿರಿತಾಯೆಜಾಪಳ |ನೇನೆನಲುತೆಗೆಹೂಡುಬಂಡಿಯ | ನೇನುಜಂ
ಜಡಬೇಡಭಕ್ಷ್ಯವಹಿಡಿಸುಕುನಿಕಿಲಲಿ || ಭಾನುವುದಿಸಿದನೆನಲುಘನಸು|
ವಸ್ತ್ರಾನದಲಿಸಾಧನಸಘನ್ಯವ | ಸೂನುಸಹಿತಡಕಿದನುಭಾರಿಯಬಂಡಿಜ
ವಬತಿಯೆ ||೨೪|| ನೆಳನಳಿಪಬಹುವಿಧದಕ್ಷ್ಯಾ | ವಳಿಯಜಡೆಗೆಗಳೋರ
ಣಿಸಿಮಂ | ಡಳಿಸಿಹೂತಿದರಹಾಲುತುಪ್ಪದಹಲವುಹರವಿಗಳ || ಬಳಸಿಮು
ಚ್ಚಿದವಿವಿಧಶಾಕಾ| ವಳಿಯಬೋನದಬಿಗಿದಕುನಿಕಿಲ | ಕಳವೆಯಕ್ಕಿಯ
ಕೂಳರಾಶಿಯಬಂಡಿಜೋಡಿಸಿತು||೨೫|| ಮರಳಿಬಂದಳುಕುಂತಿಭೀಮನ|
ಕರೆದಳೇಳೈಪಾರಣೆಗೆಕಾ | ತರಿಸದಿರುಖಳನೊಡನೆಸದವುದುಸತ್ವದನು
ವರಿದು|| ಬರವಬರಿದೇಜೀಯಮಾಡದಿ |ರುರಮಣೆಯನರಿದಾನುವುದುಸಂ|
ಹರಿಸುದೈತ್ಯನನೆಂದುತಾಯ್ಹರಸಿದಳುನಂದನನ ||೨೬|| ಜಿದಳುದರ್ಭೆ
ಯಹರಿದುಧೌತಾಂ | ಬರವನುಟ್ಟನುಬಿಗಿದುಕುಂತಿಯ| ಚರಣರಜವನು
ಕೊಂಡುಧರ್ಮಜನಂಘ್ರಿಗಭಿನಮಿಸಿ ||ಹರುಷಮಿಗೆಹರಿತಂದುಬಂಡಿಯ|
ಶಿರದಹಲಗೆಯನಡರಿದನುಬಲು | ಹುರಿಯಹಗ್ಗವಹಿಡಿದುಜಡಿದನುಹೂಡಿ
ದೆತ್ತುಗಳ ||೨೭|| ಪುರದೊಳಗೆಭಿಕ್ಷಾನ್ನದಿಂದ್ಯ |ವರುಮಹಾಪಂಡಿತರು
ನಿರ್ಧನ | ಪುರುಷರವರೊಳಗೊಬ್ಬನನುನಮ್ರಾದಾನವನ || ಪರಿವಿ
ಡಿಯಭೋಜನಕೆತದ್ಭ್ಯ | ಸುರನತಾಯೆಪ್ಪಟ್ಟಳುಗಡೇನ | ಚ್ಚರಿಯೆ
ನುತಪವನಜನಮುತ್ತಿತುಸೋಟಕರನೆರವಿ ||೨೮|| ಪೌರಜನವೈತರಲು

ಬಂಡಿಯ | ನೂರಹೊರವಂತಿಸಿದನೆಲ್ಲರು | ದೂರದಲ್ಲಿರಿಸಾವವನೆಂತಾಸಾ
ಕುದೃತ್ಯನಲಿ ‖ ಸಾರಿನೀವೆಂದೆನುತಹೂಡಿದ | ಹೋರಿಗಳಹೊಯ್ದಬ್ಬ
ರಿಸಿರಣ | ಧೀರಮಾರುತಿಮಿಕ್ಕಹರಿಸಿದನಸುರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ‖೨೯‖ ಎಡೆಯ
ಲೇಭಕ್ಷ್ಯಾದಿಗಳಬರಿ | ಹಡೆಗೆಯುಳಿದವುಕೂಳೊಳರ್ದನ | ಹೊಡೆದು
ಸುರಿವನುಹಾಲುತುಪ್ಪದಹರವಿಯೊಜೆಯಲಿ‖ ಕುಡಿದುಪಕ್ಕಲೆನೀರನೊ
ಯ್ಯನೆ|ನಡೆಸಿತಂದನುಕಂಡುದನುಜನ | ನುಡಿದನೆಲವೋಕಾನ್ನಿ ಕೂಳದೆ
ತಿನ್ನಬಾರೆನುತ ‖೩೦‖ ಕಂಡುಖಳಬೆರಗಾದನಿವನು | ದ್ದಂಡತನವಚ್ಚರಿ
ಯಲಾಹರಿ | ಖಂಡಪರಶುಗಳಳುಕುವರುತನ್ನೊಡನೆತೊಡಕುವರೆ‖ ಬಂ
ಡಿತುಂಬಿದಕೂಳನಿವನಿಂ | ದುಂಡುಬದುಕಲಿವ್ವೂರಪೂರ್ವರ | ಹಿಂಡುವೆ
ನುಯಿವನಸಹಿತೆನುತಹಲುವೊರೆದನಮುರಾರಿ ‖೩೧‖ಮತ್ತೆಶೇಷಾನ್ನವನು
ತೋರುವ | ತುತ್ತುಗಳತೂಗುತ್ತಮಾರುತಿ|ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡನುಬಾಯೊ
ಳವನನುಬೆರಳಲೇಳಸುತ ‖ ಇತ್ತಲೆನ್ನಯಹಸಿವುಹೆಚ್ಚಿದೆ |ತುತ್ತುಹೊ
ಗಳದೊಳಗಿವನತೊಡಗಲ | ದೆತ್ತಲಕಟಾವಿಧಿಯೆನುತಮುರಿದೆದ್ದನಸು
ರಾರಿ ‖೩೨‖ ಎರಡುಕೈಯನುಬಲಿದುಮುಷ್ಟಿಯೊ |ಳೆರಗಿದನುಖಳಬೆನ್ನ
ನೇನೆಂ | ದರಿಯಸಿತ್ತಲುಭೀಮಬಲುದುತ್ತುಗಳತೋಟಯಲಿ ‖ ಮರನ
ಮುರಿದೆರಗಿದರೆಪ್ರನರಪಿ | ಮುರಿದುನೋಡಿದುಬಹನುನಿಲ್ಲನು | ತರೆಗೆ
ಲಸಪೂರೈಸಲೆಂದನುನಗುತಕಲಿಭೀಮ ‖೩೩‖ಅರಸಕೇಳ್ಳೆನಿಮ್ಮಭೀಮ
ನ| ಪರಿಯನಾಪರಿಬಂಡಿತುಂಬಿದ|ಸುರಕನೆಲ್ಲವನಂತವಿಟ್ಟನುತನ್ನಜಠರದ
ಲಿ ‖ ವರಸಮಾಧಾನದಲಿಕೈದೊಳ | ದುರವಣಿಪಕೇಗಿನತರಂಗದ | ಪರ
ಬಲಾಂತಕನೆದ್ದುನಿಂದನುಸಿಂಹನಾದದಲಿ ‖೩೪ ‖ ಉಂಡೆವೈಸಮುಚಿತ್ತದ
ಲಿನೀವ್ | ಕೊಂಡಿರ್ಪೈಘಾಯಗಳನೆಡೆಯಲಿ | ಹಿಂದುವಿರಲ್ಕೆನಾವುಸಹಿ
ತೀಯೂರಹಾರುವರ ‖ಉಂಡೆವೈಹಲಕಾಲಕಿಂದಿನ |ಉಂಡದೂಟಕಣಾ
ನಿಧಾನವು | ಖಂಡಪರಶುವಿನಾಣೆನುತಗದೆವೇರಿದನುಭೀಮ ‖೩೫‖ಖಾ
ತಿಗೊಳ್ಳದಮುನ್ನ ಪವನಜ| ನೋತುಕೊಟ್ಟನುತನ್ನಹೊಯ್ಗಳ | ನಾ
ತನೀತನುಮುಳಿದಬಳಿಕಿವನೇನುಮಾಡುವನೊ ‖ ಈತನೆದ್ದನುಗಜಬಿಬಳಿ
ಕಿಸೊ | ಳಾತನಿದಿರಾದನಸುರಾರಿಯು | ವಾತಜನಹೋರಟೆಗೆಕೊರಳ
ಳುಕಿದುದುವಾಸುಕಿಯು ‖೩೬‖ ಹಿಡಿದರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರವಲಿ | ಹೊ
ಡೆದುಹಿಂಗಿದರುಲಿದುಹೆಮ್ಮರ | ನುಡಿಯೆಹೊಯ್ದಾಡಿದರುತಿವಿದರು
ತೋಳಬಲುಹಿನಲಿ ‖ ಕೊಡಹಿದನುಕಲಿಭೀಮನವನು | ಗ್ಗಡದಸತ್ವದಿ
ಯುಂಡಕೂಳನ | ಕದುಹತೋರೆಂದೊರಲಿತುಡುಕಿದನನಿಲನಂದನನ‖
ಸಿಕ್ಕಿದನುಕಲಿಭೀಮನನೆಕೈ| ಯಿಕ್ಕಿಕೊಟ್ಟನುವ್ಯಯ್ಯನಸುರನ|ಹೊ

ಕ್ಕಿತಿವಿದನುತಿರುಗಿಬದಿಯಲಿನುಗ್ಗುನುಸಿಯಾಗೆ ‖ಬಿಕ್ಕಳಿಯುತ್ತಾಳಿಗೆಯ
ಮುಱಗಿನೊ | ಳೊಕ್ಕರುಧಿರವಧಾರೆಬಿಗಿದುರೆ | ಡೊಕ್ಕರಿಸಲಸುನೀತನ
ಸುರನತನುವನಿವಿಷದಲಿ ‖೩೪‖ಕೊಂದುದನುಜನಪೇನಬಂಡಿಯ|ಹಿಂ
ದೆಬಂಧಿಸಿಪುರದಬಾಹೆಗೆ | ತಂದುಬಿಟ್ಟನುತನತನಗೆಜನಜಾಲಜೋಡಿಯ
ಲಿ ‖ ಬಂದುಕಂಡುದುಹೆಣನಭೂಸುರ | ರಿಂದುಧನ್ಯರುವಿಪ್ರಜಾತಿಗೆ |
ಸಂದುದಿನ್ನಗ್ಗಳಿಕೆಯೆಂದದುನೆರದಪೌರಜನ ‖೩೫‖ ಈಯಮಾನುಷಶ
ಕ್ತಿಯಮರರ | ರಾಯುಗಳವಲ್ಲೆಂದುವಿಪ್ರನಿ | ಕಾಯಕಿದುಸಾಮಾನ್ಯ
ವೇನಮ್ಮಗ್ರಹಾರದಲೀ ‖ ಕಾಯಿದವರಿವರೆಂದುವಿಪುಲ ! ಶ್ರೇಯಪದ್ಮ
ಜಸೋಮಧರನಾ|ರಾಯಣರುಕೊಡಲೆಂದುಹರಸಿತುಭೂಸುರವ್ರಾತ ‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೬೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ‖ ಸೂಚನೆ‖ವೀರಕುಂತೀತನುಜರಿರುಳಂ|ಗಾ
ರವರ್ಮನಗೆಲಿದುಹೊಕ್ಕರು| ಧಾರುಣೀಸುರವೇಷದಲಿಪಾಂಚಾಲಪಟ್ಟಣ
ವ‖ಪದನು‖ ಅರಸಕೇಳೈಕಲಿಬಕಾಸುರ|ಮರಣಸಮನಂತರದೊಳಾಪು
ರ | ವರದೊಳಿರ್ದರುವಿಮಲವಿಪ್ರಸ್ತೋಮರೊಡಗೂಡಿ ‖ವರುಷತುಂ
ಬಿತುನಿಮ್ಮಹಸ್ತಿನ | ಪುರವಹೊರವಂಟಂದಿನಲಿಯೆಂದರಸಕುಂತೀದೇ
ವಿಗೆಂದನುಧರ್ಮಸುತನಗುತ ‖೧‖ಆಸಮಯದಲಿಬಂದನೊಬ್ಬನು|ಭೂ
ಸುರನುಸಕುತೂಹಲನುಬಹು |ದೇಶಪರಿಯಟಣಪ್ರವಾಸಾಭ್ಯಾಸಶೇಷ
ಯಲಿ ‖ ಗ್ರಾಸಯಾಚಕನಾಗಿತಮ್ಮನಿ | ವಾಸದಲಿಸಲೆತುಷ್ಟಸಾದಮ |
ಹೀಸುರನಮಾತಾಡಿಸಿದನಂದರಸವಿನಯದಲಿ ‖೨‖ ಎತ್ತಣಿಂದಲೆಬರವು
ಬಳಿಕ | ನ್ನೆತ್ತಗಮನವುಪೂರ್ವಸುಕೃತವ |ಹೊತ್ತುದಿಂದಿನದಿವಸವಿದ
ಲಾಸುಜನಸಂಸರ್ಗ ‖ ಉತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಂ |ದಿತ್ತಲೆಮಗೆನೆಹಸ್ತಿ
ನಾಪುರ |ದತ್ತಣಿಂದವೆಬಂದವಾವುದುದೇಶನಿಮಗೆಂದ‖೩‖ನಾವುನಿಮ್ಯೋ
ಪಾದಿಯಲಿತೀ | ರ್ಥಾವಲೋಕನಪರರುಭಿಕ್ಷಾ | ಜೀವಿಗಳುನೀವೇಸು
ದಿನಗಜಪುರವಹೊರವಂಟು ‖ ಆವನಲ್ಲಿಗೆಪತಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ದೇವನೋ
ದುರ್ಯೋಧನನೊಬಳಿ | ಕಾವುದುಂಟುವಿಶೇಷಕೌರವಪಾಂಡುತನಯ
ರಲಿ ‖೪‖ಮರುಳುಗಳೊನೀವ್ಮೇಣುಸಮ್ಮನು | ಮರುಳುಮಾಡುವಪ
ರಿಯೊಪಾಂಡವ | ರರಗುಮನೆಯಲಿಬೆಂದರಿದುಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಲೆ‖ ಅ
ರಸುಕೌರವರಾಯನಾತನ | ಸಿರಿಯನಾತನಬಲುಹನಾತನ | ಪರಿಯನ
ಭಿನರ್ಣಿಸುವದರಿಯೆನುವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದ ‖ ೫ ‖ ಅಕಟಪಾಂಡವರಳಿದರೇ
ಬಾ|ಧಕರೆಪರರಿಗೆಲೇಸಿನಲಿಕಂ | ಟಕವುದುಗ್ಧವಿಷಂಗಳಲಿಹಾವಿಂಗೆಹಾ
ನಿಯಲೇ‖ ವಿಕಳಪುಣ್ಯರುನಿಲ್ಲಿಕುರುರಾ | ಜಕದೊಳಗೆಭೀಷ್ಮಾದಿವ

ದ್ದ | ಪ್ರಕರಗುರುಸುತಗುರುಕೃಪಾದ್ಯರುಕುಶಲರೇಯೆಂದ ||೬|| ಗುರು
ಸುತಾದಿಸಮಸ್ತಪರಿಜನ | ಪ್ರಜನಕೆಸುಕ್ಷೇಮದ್ರುಪದನ | ಪರಕುಮಾ
ರಿಯಮದುವೆಗಡಪಾಂಚಾಲನಗರದಲಿ || ನೆರವುತಿದೆನಾನಾದಿಗಂತದ | ಧರ
ಣಿಪತಿಗಳುಭೂರಿಯಲಿಮಿಗೆ | ಭರಿತದಕ್ಷಿಣೆಮೃಷ್ಟಭೋಜನವುಂಟುನಿನ
ಗೆಂದ ||೭|| ಸಾರಲದುನೃಪಕನ್ನಿಕೆಗೆವರ | ನಾರುಲಗ್ನವದೆಂದುಬಳಿಕಾ |
ರಾರುಬಂದರುಭೂಪತಿಗಳದನೆಂದುಕೇಳಿದಿರಿ || ಭೂರಿಯಲಿನಮಗುಂಟೆ
ಮೃಷ್ಟಾ | ಹಾರದಕ್ಷಿಣೆನಮ್ಮಶೀಷ್ಟವಿ | ಚಾರವಾರ್ತೆಯಿದೆಂದುಧರ್ಮ
ಜನುಡಿದನಾದ್ವಿಜಗೆ ||೮|| ಇವರುಕಪಟೋಪಾಧ್ಯರೆಂಬುದ | ನವನುಬಲ್ಲ
ನೆಭೂಮಿದೇವ | ಪ್ರವರನೈಸಲೆಯೆಂದುಬಗೆದನುಧರ್ಮನಂದನನ || ಅವ
ನಿಯಲಿಪಾತಾಳದಲೆಸುರ | ಭವನದಲಿಪಾಂಚಾಲತನುಜೆಗೆ | ಯುವತಿಯ
ರುಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕೇಳ್ದವಾವೆಂದ ||೯|| ಈಕೆಗೆಣೆಯುಹನರನಸೀನರ |
ಲೋಕದಲಿತಾಕಾಣೆನರ್ಜುನ | ನೀಕುಮಾರಿಯಮಗನೆಂದೇಮುನಿದಗಂ
ಕಲ್ಪ || ಈಕೆಯುಪದೆಸೆಯುದಯದಲಿಕುಂ | ತೀಕುಮಾರಕರನಲಮು
ಖದಲಿ | ನಾಕದಲಿನೆಲೆಗೊಂಡರೆಂದುಮ್ಮಳಿಸುವನುದ್ರುಪದ ||೧೦|| ಜ್ವ
ಲನುನೆರೆನುಂಗಿದನೊಮೋಣೆಂ | ಜಲಿಸಿಬಟ್ಟನೊಬಲ್ಲನಾವನು | ಕಲುಹೃ
ದಯನೈಕಮುಳಭವನೀಪಾಂಡುನಂದನರ || ಗುಳವನ್ನೈರಿಸೆನಕಟಹೂಹ
ಗ | ಳಿಳಿವಹರೆಯುವೆಶೆನಶಿವಾಯೆಂ | ದಳಲುದೊರೆಯಲಿಮುಳುಗಿಮೂ
ಡುವದ್ರುಪದಪತಿಯೆಂದ ||೧೧|| ಅರಸಕೇಳ್ಮನುಕಲ್ಪದ | ಜ್ಞರಲುಪ
ಶ್ರುತಿಗಳಲಿಋಷಿಗಳ | ಪರಮಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿಮಂತ್ರಾವೇಶವಚನದಲಿ ||
ಧರೆಯೊಳೀಗಳುಪಾಂಡುಸುತನಂ | ಚರಣೆಯುಂಟೆದುಸತ್ಯವೆಂದುಪ |
ಚರಿಸಿನುಡಿಮಪುರೋಹಿತನುಸಂತವಿಸುವನುನೃಪನ ||೧೨|| ಸರಸಿಜಾನ
ನೆನೋಡಿನೃಪರಲಿ | ವರಿಸುವಳುವಲ್ಲಭನನೆಂದುಪ | ಚರಿಸುವನುಸವಿವಾ
ತುಗಳನಾರಾಯಸೇನೆಯಲಿ || ಬರಿಸುವುದುಬಹುದೇಶಭೂಮಿಪ | ಶ್ವರನ
ವರೊಳುಪುಣ್ಯದಲಿಗೋ | ಚರಿಸರೇಗರುವೆಯಲಿದೇವಿಗೆಪಾಂಡುಸುತರೆಂ
ದ ||೧೩|| ಆದೊಡೀವೊಗುಪಿನಮುಹಾಪು | ಶೋಧ್ಯೇದಯದಫಲವೈಸಲೇ
ಬರೆ | ಮೇದಿನೀಶ್ವರರೆಲ್ಲರಿಗೆಲೇಖಾರ್ಥಸಂತತಿಯ || ಸೋದರರುಸಹಿತಾ
ಸುಯೋಧನ | ನಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತನೃಪರುವಿ | ವಾದವಿಲ್ಲದೆಬರಲಿಕಟ್ಟ
ಸುವಾವುಡವನೆಂದ || ಬರೆದವೋಲೆಗಳಖಿಳಭೂಮಿಪ | ಶ್ವರರಿಗುಡುಗೊರೆಸ
ಹಿತದೂತರು | ಹರಿದರುತ್ತರಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಪಶ್ಚಿಮಂಗಳಿಗೆ || ಧರೆಯಕನ್ಯಾ
ಜನತೆರೋಮಣಿ | ವರನೃಪದತನುಜಾಸ್ವಯಂವರ | ಕರಸುಗಳುಬಹುದೆಂ
ದ್ಭುವಾಚಿಸಿತಖಿಳಲೇಖಾರ್ಥ || ಮಾಡಿವರತಿಂಯೂವನುಕ್ತೈ ||೧೪|| ದುವಳ

ಕಟಿನುಬಸಹಸ್ರದ। ಮಾತಿದೇಕೆಜನಿಸಿದೊಡೆಬಳಲೇದ್ರೌಪದಾದೇವಿ ॥
ನೋಡುವೆವುನಡೆಜನ್ಮಶತದಲಿ। ಕೂಡಿಕೊಬ್ಬಿದಪುಣ್ಯಫಲಕೈ। ಗೂಡು
ವುದೊತ್ತಪ್ಪೇನೆನುತನರೆದುದುನೃಪಸ್ತೋಮ ॥೭॥ ಆಪುರೋಹಿತನಚೆ
ನದಲಿನಿ। ವ್ಯಾಪಿಸಿತಾಂತರ್ವ್ಯಥೆಯುನನಿಪ। ನಾಪುರದಪ್ರಾಂತ್ಯದಲಿಸು
ತ್ತಲುನೂರುಯೋಜನವ ॥ ತೋಪಿನಲಿಕಟ್ಟಿಸಿದನಗ್ಗದ। ಭೂಪರಿಗೆ
ಭವನವನುಕೇಳೈ। ದ್ರೌಪದಿಯುವೈವಾಹರಚನಾರಾಮಣೀಯಕವ ॥
ನೆರವುತಿದೆನಾನಾದಿಗಂತದ। ಧರಣಿಪರುಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳುಭೂ। ಸುರಸಮೂ
ಹವಶಾಲುನೆರವುದುದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥದಲಿ ॥ ಎರಡರೊಳುನಿಮಗೇನುಕನ್ಯಾ।
ವರಣವೋ ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥವೋ। ಬರವುನಿಮಗುಂಟೆನುತದ್ವಿಜನಿಕರವೆ
ಸಗೊಂಡ ॥೧೮॥ ಈಸುಪರಿಯಲಿಸವ್ಮ್ರನೀವಳ। ಹಾಸವಾಡುವಿರಾವು
ಭಿಕ್ಷಕ। ರೈಸಲೇಕನ್ಯಾರ್ಥದಲಿಸಾವೆತ್ತನೃಪರೆತ್ತ ॥ ಐಸೆನಿಪ್ಪೊಡೆನಾ
ವುಬಹೆನೀ। ಭೂಸುರರನೆರವುಂಟಲಾಶುಭ। ವಾಸರವೆಬೆಸಗೊಂಬೆ
ನೆಂದನುಧರ್ಮಸುತನಗುತ ॥೧೯॥ ಅವನುಬಳಿಕನಿಜಪ್ರಯೋಜನ। ಭವ
ನಕೈವಿವರಿಸಿವಾರ್ತೆ। ವಿವರಣವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸಮನಂತರದಸಮಯದ
ಲಿ ॥ ಇವರುತಮ್ಮೊಳಗೆಂದರವನೀ। ದಿವಿಜಪುರದಲಿದ್ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯು। ನಿ
ವಹನಿಲಲಿನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆವಾದ್ಯಪದಪಟ್ಟಣವ ॥೨೦॥ ಆಲತಾಂಗಿಯಮದುವೆ
ಗವನೀ। ಪಾಲವರ್ಗದಬರವುಗಡಹರ। ನೂಳಿಗದಹೆಬ್ಬಾಳುಸುಕರಧ್ವ
ಜನವಮೌಳಿಗಡ ॥ ಮೇಲುವಹಕಿವಿಗಳಿಗೆಹಂಗಹ। ವಾಲಿಗಳುಪರಿವಿಡಿದು
ಮೇಳೈಗೆ। ಸೋಲುವವೆಯುಂದೈವರಾಳೋಹಸಿದರೊಳಗೊಳಗೆ ॥೨೧॥ ಅ
ರಸಚಿತ್ತೈಸನುಳಲಗ್ನಂ। ತರದಲಿವರುವದುದಲಿಹೊರನಂ। ಟರುಸು
ವಿದ್ಯಾಪರಿಣತರಪಂಡಿತರಗಡಣವಲಿ ॥ ಬರುತಕಂಡರುಕಲಶಕನ್ನಡಿ।
ವರಯುವತಿಜನವೃಗದಬಲುಸು। ಸ್ವರಸುಗಂಧಾನಿಲಸುಸಂಗತಶಕುನ
ಸೂಚಕನ ॥೨೨॥ ಬಾರುಶಕುನವಿದುತ್ತರೋತ್ತರ। ವಾರಿಗಿದುಫಲಿಸು
ವುದೊನವೆಮ್ಮೊಳು। ಹಾರುವರಹುಲುಸೊತ್ತ ಕನ್ಯಾಲಾಭಫಲವಿದಕೆ ॥
ಭೂರಿಭಾಗ್ಯನುನಂನುವಿಪ್ರರೊ। ಳಾರೆನುತತಟ್ಟುಕುನಫಲವಿ। ಶ್ರೀರ
ವನುಸೆರೆವಿವರಿಸುತನಡೆದುದುಬುಧಸ್ತೋಮ ॥೨೩॥ ಧರಣಿಜಮುರರಗ
ಡಣದಲಿನಾ। ಲ್ಕೆರಡುಪಯಣಾಂತರದಲವನೀ। ಸುರರನುಳಿದಾಶ್ರಮ
ದೊಳಗೆಪರಾಶರನತಿಯು ॥ ದರುಶನವನಮಾಡಿದರುಬಕಸಂ। ಹರಣ
ವೃತ್ತಾಂತವನುಸೆರೆವಿ। ಸ್ತರಿಸಿದರುವಿನಯದಲಿಬೀಳ್ಕೊಂಡರುಮುನೀ
ಶ್ವರನ ॥೨೪॥ ಗಮನಧರದಲಿಭಾರಿಯಧ್ವ। ಶ್ರಮವನೊಡದೆಭೂಮಿ
ಪಥದಲಿ। ತನುದಬಾಸವಿಯಿಕ್ಕಿದರೆಗತಿಬಾಸಳನಬಿಡದೆ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಕೈ

ಸೆರೆಯಾಗಲಟವೀ | ಭ್ರಮಣದಲಿಬೆಳಗಡಗೆಭೂಪೇ | ತ್ರಪುರುಬಂದ
ರುಬಹಳಗಮನದೊಳರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ಮುಂದೆಪಾರ್ಥನಬೀಸು
ಗೊಳ್ಳಿಗ | ಳಿಂದತಮದಾವಳಿಮುರಿಯಬಳಿ | ಸಂದುಕುಂತೀದೇವಿಧರ್ಮ
ಜನಕುಲಸಹದೇವ ॥ ಹಿಂದೆಭೀಮನಕೈಯ್ಯಕೊಳ್ಳಿಯ | ಬಿಂದುಬೆಳಗ
ನಲಸಿಬರಟವೀ| ವೃಂದದಲಿಬರುತಿರ್ದರಿರುಳವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೨೬॥ಬರು
ತಕಂಡರುಮುಂದೆಗಾಂಧ| ರ್ವರವಧೂನಿಕುರುಂಬವನುಸೇ | ವುರದಮ
ಣಿಝಣಿರವದಕಂಕಣಝೇಂಕೃತಿಧ್ವನಿಯ ॥ಅರಳುಕಂಗಳಬೆಳಗಿನಲಿತ
ಮ | ದಿರುಳುಬೀತುದುಬೆಸವುದಾಗಲೆ | ಕುರುಳಕಾಣಕೆಯಿಂದತಕ್ಕರಾಂ
ತಾಕದಂಬದಲಿ ॥೨೭॥ ಲಲಿತತನುಕಾಂತಿಗಳಮೊಗದರು | ತಿಳಿಗೊಳನ
ಜಲವೆಂದುಕಂಗಳು | ಹೊಳೆಯೆಮರಿಮೀನೆಂದು ಹಕ್ಕಿಳಿಸಿದರುಹಿಡು
ಹಿನಲಿ ॥ ಅಲರಿದಂಬುಜವೆಂದುವದನಕೆ | ನಿಲುಕಿತುಂಬಿಗಳೆಂದುಕುರು
ಳಿಂ| ಗಳುಕಿಕ್ಕೈಗಳತೆಗದರತಿಮುಗುಧೆಯರುಖಚರಿಯರು ॥೨೮॥ ಅವರ
ಮುಖಕಾಂತಿಗಳಲಂಗ | ಚ್ಛವಿಗಳಲಿಕಂಕಣದಹಾರದ | ವಿವಿಧರತ್ನಾ
ಭರಣಕಿರಣದಲಲಿತಲಹರಿಯಲಿ ॥ ಸವದುದಗ್ಗದತಿಮಿರವವಿರ|ನಿವರು
ಕಂಡರುಜಲವಿಹಾರದ | ದಿವಿಜಸತಿಯರಲಾಯೆನುತಬರುತಿರ್ದರಡವಿಯ
ಲಿ ॥೨೯॥ನಾರಿಯರುಕಂಡರುಸುಲಜ್ಜಾ |ಭಾರದಲಿತಡಿಗಡಿಗೆಹಾಯಿದು|
ಸೀರೆಗಳತೆರೆವಿಡಿದರಂಗೋಪಾಂಗಲತೆಗಳಿಗೆ॥ ಆರಿವರುನಡುವಿರುಳುದರ್ಪ
ವಿ | ಕಾರಗಲಿಕೈಕೊಳ್ಳರೆನುತಂ | ಗಾರವರ್ಣನುಧನುವಕೊಂಡನು
ನುಡಿಸಿದನುನರನ ॥೩೦॥ಈಸುಭರದಲಿಗಮನವೆಲ್ಲಿಗೆ|ದೇಶಕಾಲವನೊ
ಡದೀಸ | ವಾರ್ಸುರದನಾರಂಭವೇನೆನೆಪಾರ್ಥನಸುನಗುತ॥ದೇಶವಿದು
ವನಕಾಲನಡುವಿರು | ಳೈಸಲೇನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿ | ಗೋಸುಗವೆಗತಿ
ಯೆಂದನಾಗಂಧರ್ವರಾಜಂಗೆ ॥೩೧॥ ನರರಸುಳಿವುದುಪೂರ್ವಭಾಗದ| ಲಿ
ರುಳಿನುತ್ತರಭಾಗದಲಿಶೇ | ಚರರುಸುಳಿವುದುಸೀಮೆಚತುರಾನನನಸೃ
ಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಇರುಳಿನುತ್ತರಭಾಗವಿದುನೀವ್ | ನರರುಬಹುದುದ್ದಂಡದ
ರ್ಪ | ಜ್ವರಿತವಿದಕೌಷಧಿಯನೆರೆವೆನೆನುತ್ತಣೆಗೆದಚ್ಚ ॥೩೨॥ಕನಲಿಫಲು
ಗುಣನಾದದಡಿದಕೊ | ಳೈನುತಕೊಳ್ಳಿಯೊಳಿಟ್ಟನಗ್ನಿಯ| ನೆನೆದುಮಂ
ತ್ರಿಸಲುರಿಮುಖದಕಾಬೆರ್ಗೆಯುಮೊಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ಬೊನಲುಗಿಡಿಗಳತಗಡ
ರಿಯಕೊಂ | ಡಿನಲಿಮುತ್ತಿತುರಥವನಾತನ | ಧನುವನಾತನತನುವನಾ
ತನಸರಳಸಾರಥಿಯ ॥ ಉರಿದುದಾರಥವವನವ್ಯೈಯ್ಯಲಿ |ಕರಿಕುಮರಿತರ
ಲೋಡಿಹೊಕ್ಕನು | ಸರಸಿಯನುಶಿಬಿಯೊಡನೆಹೊಕ್ಕದುನೀರನುರೆಸು
ರಿದು ॥ ತರುಣಹಾಹಾಕೆಟ್ಟೆನೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಲಾಗಂಧರ್ವನಂಗನೆ | ಹರಿ

ದಳೆದಗ್ನಿಯಿಂದಸಂವರಿಸುತ್ತಬಿಡುಮುಡಿಯ ॥೩೪॥ ಬಂದುಪುಮುಸಂದ
ನನಚರಣ । ದ್ವಂದ್ವದಲಿಚಾಚಿದಳುನೊಸಲನು ।ತಂದೆಕರುಣಿಸುಕಾಂ
ತಶಿಕ್ಷೆವಕೆಗುಣಿಸೆನಗೆನಲು ॥ ಮುಂದುವರಿಯದಿರೆಲೆಧನಂಜಯ ।ಕೊಂ
ದರೆನ್ನಾಣೀಕೆಯರಸನ ।ತಂದುಕೊಡುಬೇಗದಲಿವುಪಸಂಹರಿಸುಶಿಖಿಶರ
ವ॥೩೫॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತನಿಮಿಷದೊ ।ಳನಲನನುಸಂಧಿಸಿದನಿತ್ತಲು।
ಮನದವುಸ್ತ್ರಾನದಲಿಲಜ್ಜಾವನತಮುಖನಾಗಿ ॥ ಮನುಜರಲ್ಲವರಾರೊ
ನೋಡುವೆ । ನೆನುತಹತ್ತಿರಬಂದುನೀವಾ ।ರೆನಿತುಸಾಹಸಮಲ್ಲರೆಂದರ್ಜು
ನನಬೆಸಗೊಂಡ॥೩೬॥ನರರುನಾವ್ಯೈದೇಶಿಗರುಕಾರ್ಯಾರ್ಥ।ಕುರರುನಾವನ
ಲರ್ಜುನನುಪ । ಚರಿಸಿವಿವಿಧಗುಣಾನುಮುಖದಲ್ಲಿವನಂಡಲೆಯೆ ॥ಧರೆ
ಯೊಳುಂಟೇಪಾಂಡುಸುತರೆಂ । ಬರಸುಗಳುನೀಕೇಳಬಲ್ಲೈ । ನಿರುತ
ನಾವವರೆಂದುನುಡಿದನುನಗುತಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೩೭॥ ಶಿವಶಿವಾದೊಡೆಯುಪು
ಪ್ಪುರಂದರ । ಪವನನಶ್ವಿನಿಯರಿಗೆನೀವ್‍ಸಂ । ಭವಿಸಿದವರೇನೀವಮಗೆಸಂ
ಭಾವನೀಯರಲ ॥ ಅವೆಸಹಸ್ರತುರಂಗದಿವ್ಯೋ ।ದ್ಭವನಘಾರ್ಘ್ಯಾಭರಣ
ರತ್ನ । ಪ್ರವರವಿವಕಾರುಣ್ಯದಲಿಕೈಕೊಂಬುದಿವನೆಂದ ॥೩೮॥ ಬಂದವೆ
ಮಗಿವುನಿನ್ನನಾವ್‍ಬೇ । ರೆಂದುಕಾಣೆವುಪರಮಬಾಂಧವ । ನಿಂದುಮೊದ
ಲಾಗೆಮಗೆನೀನಮೂಲ್ಯಧನವೆಂದ ॥ಇಂದುನಿಜರೂಪಡಗಿರಾಯರ।ವ್ಯಂ
ದವನುನೋಡುವೆವುದ್ರುಪದನ ।ನಂದನೆಯುವೈವಾಹರಚನೆಯೊಳೆಂದನಾ
ಪಾರ್ಥ ॥೩೯॥ ಇವುಮದೀಯಸುವಸ್ತುನಿನ್ನಯ ।ಭವನದೊಳಗಿರಲೊಂ
ದುಸಮಯದೊ । ಳಿವನುತರಿಸುವೆವೆಂದುಬಳಿಕಲಗಾರಪರ್ಣಂಗೆ ॥ಇವ
ರುವಿನಯವಮಾಡಿಗಮನೋ । ತ್ಸವದಲಿರೆಗಂಧರ್ವನನುನಗುತಿ । ವರಿ
ಗೆಂದನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಸಾರಸಂಗತಿಯ ॥೪೦॥ ಮುನಿಯದಿರುಕಲಿಪಾ
ರ್ಥನಿನ್ನಯ । ಘನತರದವಿಕ್ರಮಕೆದಿವಿಜರು ।ದನುಜಭುಜಗರುನೆರೆಯ
ರುಳಿದೀನರರಪಾಡೇನು ॥ ಅನುಪಮಾನಕ್ಷಾತ್ರವಹ್ನಿಗೆ । ವಿನುತವಿಮ
ಲಬ್ರಹ್ಮತೇಜೊ। ಘನಸಮೀರಸಹಾಯವಾಗಲಸಾಧ್ಯವೇನೆಂದ॥೪೧॥
ಅರಸಸಿವೊಳ್ಮಳುಪೂರ್ವದಲಿಸಂ । ವರಣನೆಂಬನುಸೂರ್ಯತನುಜೆಗೆ।ಮ
ರುಳುಗೊಂಡನುಮರೆದುಕಳೆದನುರಾಜ್ಯವೈಭವವ ॥ಬರಿಯಪಾರ್ಥಿವತೇ
ಜದಲಿಗೋ । ಚರಿಸದಿರೆತತ್ಸತಿವಿವಾಹೋ । ತ್ಕರುಷವಾಯ್ತುವಸಿಷ್ಠನ
ಮಲಬ್ರಹ್ಮತೇಜದಲಿ ॥೪೨॥ ಆವಸಿಷ್ಠನಕೌಶಿಕನಯು । ದ್ಧಾವಲಂಬನ
ವೇನನೆಂಬನು । ದೇವಕುಲಮಂಜುವದುವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನುಬ್ಬಟೆಗೆ ॥ಆವಿವಿ
ಧಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವನುಶತಸಾವಿರವನಾಬ್ರಹ್ಮದಂಡದ । ಥಾವರದಲೇಗೆ
ಲಿದನೊಬ್ಬವಸಿಷ್ಠಮುನಿಯೆಂದು ॥೪೩॥ ಬದಗಲಾರದೆತನ್ನಸುಕ್ಷ। ತ್ರದ

ಮಹತ್ವವನಿಸುಟುಸುಬ್ರಾ | ಹ್ಮದಲಿಹೊಕ್ಕನುವಿಗಡವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮು
ನಿಯಂದು ॥ ಅದರಿಂದೀಕ್ಷತ್ರತೇಜದೊಳುದಿತವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮವನುಕೊ |
ಡಿದೊಡೆಕೌತುಕವೆಂದನಾಗಂಧರ್ವನರ್ಜುನಗೆ ॥ ಅಲ್ಲಿಗಿದರಿಂದೈದು
ಯೋಜನದಲ್ಲಿಧೌಮ್ಯಾಶ್ರಮವದರವನಿಪ್ಪಂ | ಗಲ್ಲಿಸನ್ನಿಧಿಯಾಪನಿಪ್ಪಂಗಾ
ತನನುಜಾತ ॥ ಅಲ್ಲಿಪೌರೋಹಿತ್ಯವನುನೀವು | ಗೊಲ್ದನೆನ್ನದೆಮುನಿಪ
ಮಾಡಿದ | ಡೆಲ್ಲಲೇಸಹುದೆಂದುಕಳುಹಿದನಿವರನಾಖಚರ ॥೪೫॥ ಗಮಿಸಿದ
ರುಬಳಿಕವರುಧೌಮ್ಯಾ | ಶ್ರಮಕೆಬಂದರುಮುನಿಪನರ್ಘ್ಯಾ | ದ್ಯಮಲ
ಸತ್ಕಾರೋಚಿತವಕೈಕೊಂಡುವಿನಯದಲಿ ॥ ಎಮಗೆಪೌರೋಹಿತ್ಯದಲಿ
ಸಂ | ಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂದೊಡಬಡಿಸಿಧೌ | ಮ್ಯರಲ್ಲಿಂದೈದಿದರುಪಾಂ
ಚಾಲಪಟ್ಟಣವ ॥ * * * ॥೪೬॥

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೯೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಧರಣಿಪತಿನಿಜಸುತೆಯರೂಪೋ |
ತ್ಕರದಸೌಭಾಗ್ಯದನಿರಂತರ | ಪರಮಶೋಭಾರಚನೆಯಲಿರಚಿಸಿದಪು
ಪಟ್ಟಣವ ॥ ಪದನು ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳ್ನಿಂಮಪಿತನಪಿ | ತಾಮಹರುಧೌ
ಮ್ಯಾಶ್ರಮಕೆಬಂ | ದಾಮುನೀಂದ್ರನಕೂಡಿಕೊಂಡರುಖಚರವಚನದ
ಲಿ ॥ ರಾಮಣೀಯಕವಹಸುಶಕುನ | ಸ್ತೋಮವನುವಿವರಿಸುತಹೊ
ಕ್ಕರು | ಭೂಮಿಲಂಬದನೃಪರುನೆರವಿಯದ್ರುಪದಪಟ್ಟಣವ ॥೧॥ ಧ
ರೆಯಿನೈತಂದಖಿಳಭೂಮೀ | ಶ್ವರರಘನಚತುರಂಗಪದ | ಹತಧರಣಿನಿ
ರ್ಗತರೇಣುಪಟಲಪರಾಗಸಂಗದಲಿ ॥ ಅರುಣಮಯವಾಯ್ತಖಿಳಜಗದ
ಲಿ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯಸೆನದುಸಚರಾ | ಚರದಮುಖಗಲಿರಾಗರಸಪುಬ್ಬರಿ
ಸಿದಂದದಲಿ ॥೨॥ ತರಣಿಗುಂಟೇಸಮಯವನಿಲಗೆ | ತೆರಹುಗೊಡುವವರಾ
ರುಗಗನೇ | ಚರರೆಗಗನಸ್ತಂಭವೆತ್ತಣಮಾತುಖಗಕುಲಕೆ ॥ ನೆರದಪಲ್ಲ
ವಸದ್ದಿಗೆಯರು | ಲ್ಲರಿಯಸಿಂಧದನೆಳಲಘನಸೀ | ಗುರಿಯಸಬಳದಸಾ
ಲಚಮರಂಗಳವಿಡಾಯಿಯಲಿ ॥೩॥ ಚತುರಮುದಧೀವಲಯದವನೀ | ಪತಿಗ
ಳೇಕಾಮಿಸಿವಿರೋಧ | ಸ್ಥಿತಿಯನೋಡದೆನೂಕಿನಡೆದರುದ್ರುಪದಪುರಿಗಾ
ಗಿ ॥ ಅತಿಬಲರುಬಹುರಾಜಬಲಪ | ದ್ಧತಿಗಳನುನೋಡುತ್ತಬಂದರು | ಕೃ
ತಕವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುಭಿಕ್ಷಾವಿಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥೪॥ ತಿರುಗಿತಿದುಪಾಂಚಾಲ
ನಗರಿಯ | ಹೊರವಳಯದಲಿಜಡಧಿಮಧ್ಯದ | ಕುರುವವೋಲ್ಪಟ್ಟಣವ್ಯೊ
ಮೋಪದುದ್ಯೈವಗತಿಗಳಲಿ ॥ ಉರುಬಿದೊಡೆಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿ | ತರುಬ
ಲಾಪನೆಮಾನತನವಿದು | ಬರಿದೆಹೋಗದೆನುತ್ತಬಂದನುಧರ್ಮಸುತನ
ಗ್ರುತ ॥೫॥ ಪುರದೊಳಗೆಗಹೇರಾಳಿಹಬ್ಬಿದ | ವರಹನಲಿಬೀಡಾರಭಿಕ್ಷಾ |

ಚರಿತರಿಗೆದೊರಕುವುದೆಗುಡಿಗೂಡಾರಸಂಗತಿಗೆ ॥ಅರಸುಗಳುಸಾವಿಲ್ಲಭ
ವನಾಂ| ತರವದೇನವುಗೆಂವುಘಟಬಂ | ಧುರದಶಾಲೆಯುಹೊಕ್ಕರಿವರು
ಕುಲಾಲಭವನದಲಿ ॥೬॥ ಕೂಡೆಹೊಸಭಾಂಡದಲಿಭಿಕ್ಷವ | ಜೇಡಿತೊಳ
ಲಿದರಿವರುರಾಯರ | ಬೀದುಬಿಡುತಿರ್ದುಬಹಳನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಲಿ॥ಬೀ
ಡಿವರಿಗಿದುನೆಲನಿವರಿಗಿದು | ಮಾಡಿದರಮನೆಯಿವರಿಗಿದುಕರು | ವಾಡವಿವ
ರಿಗಿದೆಂದುಪರುಠವಿಸಿದನುಪಾಂಚಾಲ॥೭॥ ಕೇರಿಕೇರಿಯಬೀದಿಗಳಪನ್ನೀ
ರಚಳೆಯುದಕಲಶಕನ್ನಡಿ | ತೋರಣದಸೂಸಕದಮುತ್ತಿನಮಕರತೋ
ರಣದ ॥ಓರಣವಹೊಂಗೆಲಸದಖಿಳಾ| ಗಾರಪಙ್ತಿಯುಸೋಮವೀಧಿಯು|
ಸೂರವೀಧಿಯುರಚನೆಯಲಿರಚಿಸಿದರುಪಟ್ಟಣವ ॥೮॥ ತೀವಿದವುಹೊಂಗೆ
ಲಸಗತಿಯಲಿ | ಲೋವೆಗಳುಚೈತನ್ಯಮಯಚಿ | ತ್ರಾವಳಿಯಬೆಸುಗೆಗ
ಳಲೆಸದವುಭವನಭಿತ್ತಿಗಳು॥ಹೂವಿನರಳನಹರಹಿನಲಿರ | ತ್ನಾವಳಿಗಳೊ
ಪ್ಪಿದವಗರುಧೂ | ಮಾವಳಿಯಗಂಬಿನಲಿಘಮಘಮಿಸಿದವುವೀಥಿಚಯ॥
ಕಾರಣೆಯಕುಂಕುಮದಸಾದಿನ | ಸಾರಣೆಯನೆಲೆಕಟ್ಟುಗಳಕ | ರ್ಪೂ
ರಧೂಳಿಯಹೊಳಹುಗಳಪನ್ನೀರಪಕ್ಕಲೆಯ॥ಚಾರುಚಳೆಯುದಕೆಸರಿಡು
ವಕ | ಸ್ತೂರಿಗಳಪೂರಾಯಪರಿಮಳ | ಭಾರದಲಿಬಿರುಗಾಳಿಕುಸಿದುದು
ಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೧೦॥ ಮೇಲುಕಟ್ಟನದಿವ್ಯಚಿತ್ರದು|ಕೂಲನಿಚಯದಲಾ
ಮಚಿದಬ| ಲ್ಲಾಳದಡ್ಡಿಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆರಂಜಿಸುವಪಟ್ಟೆಗಳ ॥ ಮೇಲುಹೊ
ದಕೆಯಕರ್ಪೂರದಹೊಂ | ಶಾಳೆಗಳವಾಲಯಜದಕಂಬದ | ನಾಲುಗಳ
ಲೊಪ್ಪಿದುದುಚಪ್ಪರವೆರಡುಯೋಜನದ ॥೧೧॥ ಬಿಗಿದವೆಡೆಮಂಟಪದ
ಬಿಂಗಾ | ರಿಗಳಬಿಡೆಯದಚಮರಹೊಂಗೆ | ಜ್ಜೆಗಳಮುಕುರದಘಂಟೆಗ
ಳಬಂಧುರದಬಾಸಿಗದ ॥ ಸುಗುಮಬಂಧದಬಂಣಸರದೋ | ಳಿಗಳಕಂಭ
ದವಜ್ರಮಯಧಾ |ರೆಗಳಲೆಸೆದುದುಭದ್ರಮಂಟಪವಮಲಮಣಿಮಯದ॥
ಕೀಲಿಸಿದಪಟ್ಟೆಗಳದಿವ್ಯದು|ಕೂಲದಲಿಹೊಂಬರಹದೆಲೆಗಳ|ಚೂಳಿಕೆಯ
ಕನ್ನಡಿಯತೋರಣವರಡುಪಕ್ಕದಲಿ॥ಮೇಲುಮುತ್ತಿನಸೂಸಕದಸೇ |
ಪಾಳಚಮರಿಯಧ್ವಾಳಿಗಳಸಂ|ಮೇಳದಲಿಸಮತಳಿಸಿದರುವೈವಾಹಮಂಟ
ಪವ॥ಹೊಳೆವಭಿತ್ತಿಯಸಾಲಭಂಜಿಕೆ|ಗಳಲಿಮೌಕ್ತಿಕವಜ್ರಮಣಿಮಂ|
ಗಳಮಹಾರಶ್ಮಿಯಲಿರಚನೆಯಚಿತ್ರಪತ್ರಗಲಿ ॥ ಇಳೆಗಿಳಿದಪುಷ್ಪಕವೊ
ಸೂತನ|ನಳನಮಿತ್ರನರಥವೊಮೋಣದುಜಲಧಿಶಯನನಸೆಜ್ಜೆಯೋನಾ
ವಳಿಯೆವಿದನೆಂದ॥ಝುಳವರ್ಹೊಗೋಸಿಸಿಬೀಸಿದವುತಂ| ಬೆಲರಬೀಸಣಿಗೆಗಳ
ಪರಿವಾರ|ಕಲಿತಮಕರಂದದತುಷಾರದತುಹಿನರೇಣುಗಳ॥ಸುಳಿವಸುತ್ತ
ಸಾಲಭಂಜಿಕೆ|ಗಳಿಸೂತ್ರಿಸಿರಚಿಸಿದರುಮಂ| ಗಳದಬಿಂಗಾರಾಡಿಸಿ

ಶ್ರುವೈವಾಹಮಂಟಪನ॥ ನರಜವಾಜಿಯುಶೃಂಗಗಳಕ|ರ್ಪೂರದತವಲಾಯಿ
ಗನವಾಟನ| ಭರಣಗಳಮೃಗನಾಭಿಗಳನಡಕೆದರುಬಂಡಿಯಲಿ ॥ ಸುರಿಸುರಿ
ದುಹಂತಿಗಳಹೊಂಗೊ | ಪ್ಪರಿಗೆಗಳತುಂಬಿದಕುಗಂಧದ | ಹಿರಿಯರಂಜಿ
ಣಗೆಗಳಹಿಡಿದರುಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ॥೧೬॥ಬಳಿಕನೋದೆಗಳಭಾವಿಗಳಪ|
ಕ್ಕಲೆಯಪನ್ನೀರುಗಳುಹಿಡಿದನು |ಹೊಳಪಕ್ಕೈರಾಟಣದಕಾಂಚನಮಯ
ದಡೋಣಗಳ | ತುಳುಕಿಬಿಗಿದರುಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ | ವಳಯದಲಿನವಯಂ
ತ್ರಮಯಪ್ರ | ತ್ವಳಗಳೇನೀಡುವವುಬೇಡಿದರಿಗೆಸುವಸ್ತುಗಳ ॥೧೭॥ ವಿ
ಚವಿಧದನವಾಯಿಯೋಮೂ | ಲೋಕದತಿಶಯವಸ್ತುರಚನಾ | ನೌಕ
ಮಾರಿಯಸೇವೆಗಿದುಸಾಕಾರವಾದುದಲ ॥ ವಿಕಮಯಮತವಿಶ್ವಕರ್ಮ|
ವ್ಯಾಕರಣಲಕ್ಷದಲಕ್ಷಾ | ನೀಕವಿದರೊಳದೊರೆಗೆಬಹುದೇಭಗ್ನಮಂಟ
ಪನ ॥೧೮॥ ವಿವಿಧವೀಣಾವಾದ್ಯಕೋಮಲ | ರವದಮಧುರಮೃದಂಗತ
ತಿಗಳ | ರವಣೆಗಳನಟ್ಟುವಿಗರುಗ್ಗಡಣೆಯಗಧಾವಣೆಯ ॥ ನವವಿಧದವೈ
ತಾಳಿಕರನರ | ಯುವತಿಯರಭಾರಣೆಯಘೋಷಣ| ರವದಮೇಳವುಮು
ತ್ತಿಮುಸುಕಿತುಚಾರುಚಪ್ಪರವ ॥೧೯॥ ನಾಗಗದನನ್ಮೋಹನದಮಳೆ |
ಗಾವವ್ಯೋಗೀತವ್ಯೋರಸಾಳಿಯು | ಕಾಲುವೆಯೊನವಕಾವ್ಯಬಂಧದಸಾರ
ಸಂಗತಿಯೊ ॥ ಆಲಿಗಳಿಗಾಯುಷ್ಯಫಲಜೀ | ವಾಳವ್ಯೋನರ್ತನವ್ಯೋಗೊ
ಗಸಿನ | ಮೇಳವಣೆಗಳಪಾಟಮಾದುದುಜನದಕಣ್ಮನಕೆ ॥೨೦॥ ಕೇಳಿದ
ರುಹೊರವಳಯದಲಿನಾ | ನಾವಿಧದನಾಟಕದನರ್ತನ | ಭಾವಕದಾಮ
ಕಸುಗಾಯಕಮಲ್ಲಚಿತ್ರಕರು ॥ ಕೋವಿದರುಕವುಷಕರುವಣ್ಯಾ|ಜೀವಿ
ವಾಮನಮೂಕಬಧಿರಾಂ | ಧಾವಳಿಗಳೊಪ್ಪಿದರುಸಕಲದಿಶಾಸಮಾಗತ
ರು ॥೨೧॥ ಕವಿಗಮಕಿವಾದಿಗಳುವಾಗ್ಮಿ | ಪ್ರವರಮಾಜ್ಞಿಕಮಾಂತ್ರಿಕ
ರುವೈ | ಷ್ಣವಮಹೇಶ್ವರಜೈನಭೈರವಬುದ್ಧಲಿಂಗಿಗಳು ॥ ವಿವಿಧವರ್ಣಾ
ಶ್ರಮಸುಧರ್ಮ |ವ್ಯವಹರಣಸಿಷ್ಟರುವಿವಾಹೋ| ತ್ಸವವಿಲೋಕನಕ
ತುಕಿಗಳೊದಗಿದರಸಂಖ್ಯಾತ ॥೨೨॥ಗಣಿತವಂತರನೆರವಿಸುಬ್ರಾ|ಹ್ಮಣ
ರುಸುಶ್ರೋತ್ರಿಯರುವೈದಿಕ | ಗುಣದವಾಚಾಲಕರುವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮರ
ಷಿಸಮರು ॥ ಪ್ರಖ್ಯಾತಋಷಿಗಳುಮುನಿವರರುಸಂ | ದಣಿಸಿತಖಿಳದಿಗಂ
ತರದಧಾ | ರಣಿಯದೇವವ್ರಾತನೆರದುದುದ್ಯಪದನಗರಿಯಲಿ ॥೨೩॥ಅ
ಸಚೇಳ್ಳೈಮೇಲೆವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ |ಗರುಡಕಿನ್ನರ
ಸಿದ್ಧವಸುಗಂಧರ್ವಭೂತಗಣ ॥ ವರಮರುದ್ಗಣರುದ್ರಮನುಭಾ|ಸ್ಕ
ಸುಧಾಕರತಾರಕಾಗ್ರಹ |ಸುರಮುನಿಪದಿಕ್ಪಾಲತತಿನೆರದುದುವಿಮಾನ
ದಿ ॥೨೪॥ ಚಾರಣರಕೈವಾರತುಂಬುರ | ನಾರದರಸಂಗೀತರಂಭೆಯ|

ಮುಸರ್ತನಚಿತ್ರರಥಸಮೃದಂಗಮೃದುಶಬ್ದ ॥ ಆರುಜಾವಿನಿಗೆಲ್ಲಳ್ಳಿದ
ಜಂ । ಭಾರಿವೋಲಗದಲಿತದೀಯುಮ ।ಹಾರಘನಪವಿತ್ರರೇತ್ರರಪ್ರತಿಬಿಂಬ
ಪಾಯ್ತೆಂದ ॥ ರಚಿಸಿದರುಮಂಟಪವನವರವ । ರುಚಿರನೃತ್ಯಸ್ತ್ರೀಯೋಳಿಪ
ನಿಪಾಲ ।ಪ್ರಜೆಯುಪನುಮನ್ನಿಸಿದನಿಪರನುವಿಪ್ರಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಪ್ರಭು
ರಮಣಿಯುದಪದ್ಮರಾಗದ । ರುಚಿರರತ್ನವುಜಾತರೂಪದಿ । ಖಚಿತವಾ
ದೊಡೆಪ್ರಣ್ಯವನುತಾದ್ಯಪದಚಿಂತಿಸಿದ ॥ * * ॥೪೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೩೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಕಮಲಮುಖಿನಡೆತಂದಳಿಂದಿನ।
ಕಮಲೆಯೆನೆಪಾಂಚಾಲಸುತೆನಿಜ ।ರಮಣನನುನೋಡಿದಳುಪೃಥ್ವೀಪಾ
ಲಸಜ್ಜೆಯಲಿ ॥ಪದನು॥ ಅರಸಕೇಳ್ನಾಂದೀಮುಖದವಿ ।ಸ್ತರಣಪಾದು
ಮುಪೂರ್ವವೇದಿಯು। ಪರಸಿ.ಮುನಿಧೌಮ್ಯಪುಘಾತಿಸಿತಖಿಳಕಲ್ಮಷನ॥ಮು
ರುದಿವಸಮುಹಿಳಾಶಿರೋಮಣಿ । ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯರಸಮುದ್ರದ । ಸಿರಿ
ಯುಪರಿಣಯವೆಂದುನಾರಿತುಮಾಳಿಯಂಗಳಲಿ ॥೧॥ ತಿಗುರುಗೆಲವುದುಪ
ಸ್ಪತಿಲಕಾ। ದಿಗಳನಿಡುವುಡುವೋಹನದವ। ದ್ದಿಗಳಮಾಯೆಯುಬೇಗ
ಪಮುಸೂಸುವುದುಸೊಗಸುಗಳ ॥ ಹಗಲುಕಾಹೆಯುರೂಹುಅಳಕಾ ।ಹು
ಗಳೆಮುರವುದುಮನ್ಮಥನಕಾ । ಳಗದಖಾಡಾಖಾಡಿಯೆಂದರುಹೊಯ್ದು
ಡಂಗುರವ ॥೨॥ಹರಸಿಕೊಂಡರುನಿಖಿಳಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರುಮಾಯಾಪ್ರ
ಬಕಾಂಚೀ । ಪುರದಜಾಳಂಧರದವಿವಿಧಸ್ಥಾನದೇವರಿಗೆ ॥ ಕರಿಮುಖನಕ
ಜ್ಞಾಯುದಲಿಸ । ತ್ರ್ಯಸಿಸಂಶಯುಭೇದವರ್ಗದ । ಹರುಷದಲಿಹೊರವಂಟ
ರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರವಣಿಸಿ ॥೩॥ ಉಬ್ಬುಮುಬ್ಬದುರಾಯರೊಬ್ಬರ।
ನೊಬ್ಬರೀಕ್ಷಿಸಿಚಲುವಿನಲಿಸಿರಿ ।ಗೊಬ್ಬಿನಲಿಸಾಹಸಿಕೆಯಲಿಸೇನಾಸಮು
ದ್ರದಲಿ॥ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಸೂಯೆಯೊಬ್ಬರ।ನೊಬ್ಬರಳುಕಿಸುವಘಟುಗಂಗ
ಳ।ಹಬ್ಬದಲಿಮನಸಂಚಿತಪ್ರಿತಸಾಧ್ಯಚಿಂತೆಯಲಿ॥ಹೋರೆಗರಹೊಳ್ಳಿರಿ
ತಜೋಯಿಸ।ರಾಮಘಟೆಗಳಬಿಂಕಮಾಂತ್ರಿಕ।ರೋರೆಕುಸುಕಿನಜಾಗು
ಜವಮೀನ್ಯಪರಚಾಳ್ಯೆ॥ಪ್ರಾರವಿಪಪ್ರಳಕಂಗಳಲಿಸಿಂ।ಗಾರಿಗಳುಸೇವರಿಸ
ದೈತಂ।ದೋರಣಸಿದರುನಾಲಕೋಭಿತಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ॥ಕೌರವರುಮಾ
ದನರುಸುಂತಿ।ಧಾರುಣೀಕ್ಷತ್ರಿಯವಂಶದ।ವೀರಪಾರ್ಥಿವವಿತತಿಕುಳ್ಳಿ
ರ್ದುದುಸಭಾಗದಲಿ॥ಸಾರನೋದರಸಚಿವಮಂತ್ರಿಕ।ಮಾರಚಾಮರ
ಪಪದೊಳಪರಿ।ವಾರಬಳಸಿತುಮ್ಯೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರುಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ ॥ಅಂ
ಕೆಯದುಪಾರ್ಥಿವರವಿಭವಾ।ಲಂಕೃತಿಯನವಸೇನರೂಳುವ।ನಂಕಸಿದು
ರರನೇರಿಶಾಖವನೆಗೆತನಗನುತ॥ಶಂಕರಾರಿಯುಮುಸದಲಗುವಾ ।ರಾಂ

ಕದುಬ್ಬಿನಜಂಕೆಯಂಕೆಯ। ಬೀಳ್ಕೆವನುವಿಸ್ತರಿಸುವೆನುನರನಾಥಕೇಳೆಂ
ದ ॥ತರಿಸುಧನುವನುಯಂತ್ರಮತ್ಸ್ಯವ । ಸಿರಿಸುತಳುವದೆತಂಗಿಯನಲಂ
ಕರಿಸುದಂಡಿಗೆಯಿಂದತಾತೋರಿಸುಮಹೀಶ್ವರ॥ವರನವರಿಸಲಿಲಗ್ನವಿದೆ
ಹ । ತ್ವರೆಯನುತಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿ ।ಕರೆದುಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನುಬೆಸ
ಸಿದನುಬೇಗದಲಿ ॥೮॥ ನರಸನಾಜ್ಞೆಯುಮೇಲೆಶತಸಾ । ವಿರಸಿತೆಬಿಸಿಯ
ರುಕುಮಾರಿಯ ।ಹೊರಗೆಬಂದರುತಿಗುರಿದರುಕುಂಕುಮದಲವಯವವ॥
ಅರಸಿಮಜ್ಜನಮಾಡಿನೂತನ । ವರದುಕೂಲವನುಟ್ಟುಸಖಿಯರ । ತರ
ದನೆಲನುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿಬಂದಳುಸಿಜಾಲಯಕೆ॥೯॥ ಹರೆಯಸಖಿಯರನೋ
ಟವೆಮ್ಮೈಯ್ಯಲಿ । ಹರಿದುಬಳಲದುಚಿತ್ತವೀಕೆಯ । ಧರಿಸಿಕುಸಿಯದುಕಿ
ವಿಗಳಿಗೆಮೇಲ್ಮಡಿಯಸವಿಸವಿದು ॥ ಅರುಚಿಯಾಗದುನಾಸಿಕವುಮೇ।ಪ
ರಿಮಳದಪೂರದಲಿಗಂಧಾಂ । ತರಕೆನೆರೆಯದುರೂಪವೇನೆಂಬೆನುನಿತಂಬಿ
ನಿಯ ॥೧೦॥ ಮೊಲೆಗಳಲಿಸಿಲುಕಿದೊಡೆನೋಟಕೆ। ಬಳಿಕಪ್ರನರಾವೃತ್ತಿ
ಯೇಕಂ । ಗಳಿಗೆಕಾಮಿಸಿದರೆಯುನಿಮಿಷಕೆಸಮಯವೆಲ್ಲಿಹುದು ॥ ಲಲಿತ
ಮೈಕಾಂತಿಗಳೊಳದ್ದರೆ । ಮುಳುಗಿತೆಗೆವವದಾರುಜಘನ । ಸ್ಥಳಕೆಮು
ರಿದರೆಮರಳದಲೆಕಂಗಳಿಗೆಹುಸಿಯೆಂದ ॥೧೧॥ಹೊಲಬುಗೆಡವೇಹೊಳೆವ
ವಕ್ಷ । ಸ್ಥಳದೊಳಗೆಜನದೃಷ್ಟಿನಳಿತೋಳ್ । ಗಳಲಿಸೆಳ್ಳುಗುರೋಳಿಯ
ಲಿಕೆಂದಳದಶೋಭೆಯಲಿ ॥ ಸುಳಿದಡಲ್ಲಿಯೆನಿಲುವುದಶನಾ । ವಳಿಯಬಿಂ
ಬಾಧರದಕದಬಿನ । ಕೆಲವಿಕೆಗೆನರರಾಲಿನೆರೆಯವುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ॥ಅ
ಸಿಯನಡುಶಿನನಿಮ್ನನಾಭಿಯ।ಮಸುಳಬಾಸೆಯತೋರಮೊಲೆಗಳ ।ಮಿ
ಸುಪತೊಡೆಗಳಜಾನುಜಂಘೆಯಚರಣಪಲ್ಲವದ ॥ ಎಸಳುಕಂಗಳತೊಳ
ಗಬೆಳಗುವ । ಮುಸುಡಕಾಂತಿಯಮುರಿದಕುರುಳಿನ।ಬಿಸಜಗಂಧಿಯರೂ
ಪನಭಿವರ್ಣಿಸುವದರಿದೆಂದ॥೧೨॥ ಪೂಸುವರೆಕತ್ತುರಿಜವಾಜಿಗ।ಳೈಸಲೆ
ಪರಿಮಳವುಪೂಸದೆ । ಸೂಸಿದೆಸೆಕಂಪಿಡುತಮುಘಮುಘಿಸುವಳುಯೋಜ
ನವ ॥ಈಸಮಸ್ತಮನುಷ್ಯಧರ್ಮದ । ದೋಷಗರ್ಭಿತಧಾತುಗಳವಿ।ನಾ
ಸವೇದ್ಯಾಪ್ರಮಡಿಯಭಾವದಭಂಗಿಬೇರೆಂದ॥೧೩॥ಬೆರಳಚಲ್ವಿಕೆಯಿಂದಮ
ಧ್ರಿಕೆ । ಮರೆಯೆಸೂಡಗನೇವುರಂಗಳ । ಕರಚರಣಸೌಂದರ್ಯದಲಿ
ಲುಮೊಲಿಲೆಯಢಾಳದಲಿ ॥ ಕೊರಳಮುತ್ತಿನಹಾರಸುಮನೋ । ಹರದ
ದಪ್ರಗಳಿಂದಕರ್ಣಾ । ಭರಣಮೊಪ್ಪಿದವೇನನೆಂಬೆನುರೂಪವಂಗನೆಯ
ಮೆಲೆವಧರರಾಗದಲಿಮಿಗೆರಂ । ಜಿಸುವಮ್ರೋಲ್ಮಾಣಿಕ್ಯಮೊರದವು । ದ
ಸದೀಧಿತಿಯಿಂದೆಥಳಥಳಿಸಿದವುಮುತ್ತುಗಳೂ ॥ಮಿಸುಪದೇಹಚ್ಛವಿಗಳ
ಥಾ । ಳಿಸುವಮ್ರೋಲಭೂಷಣವಹೇಮ । ಪ್ರಸರಮ್ಪರದವುಹೊಗಳ್ವ

ವಿಯೂರಬುಜಲೋಚನೆಯು ||೧೬|| ಪರಿಮಳದಪರಮಾಣುಗಳಸಂ | ವ
ರಿಸಿಮುಕ್ತಾಫಲದಕೆಂದಾವರೆಯು | ಮರಿದುಂಬಿಗಳವರ್ಣಾಂತರಕೆನಳವ
ಡಿಸಿ || ಸರಸವೀಣಾಧ್ವನಿಯುಹಂಸೆಯು | ಗರುವೆಗತಿಗಳನಾಯ್ತುಮನ್ಮ
ಥ| ವರವಿರಿಂಚಿಯೆಸೃಜಿಸಿದನುಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯು ||೧೭|| ಸರಸಲಾ
ವಣ್ಯಾಂಬುಮಯತನು | ಸರಸಿಯುಲಿಮುಳುಗಿರ್ದಯೌವ್ವನ | ಕರಿಯ
ಕುಂಭಸ್ಥಳವೊವಿಪುಳಪಯೋಧರದ್ವಯುವೊ || ತರಳನಯನವೊಶಫರಿಗ
ಳೊತಾ | ವರೆಯೊಮುಖವೋತುಂಬಿಗಳೊನಿರಿ | ಗುರುಳುಗಳೊಮಣಿ
ಗಣವೊರದನವೊಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ||೧೮|| ರಾಜಸೂಯದಕರ್ತೃವೋಲ್
ಜಿತ | ರಾಜಮಂಡಲವಾಯ್ತುಮುಖವಿದು|ರಾಜರಾಜನವೋಲಿದ್ದಳಕಾ
ವೇಷ್ಟಿತತ್ವದಲಿ|| ರಾಜನುದ್ಯಾನದವೊಲಾಸ್ಯಸ|ರೋಜವಾಯ್ತುತಮಾ
ಲಪತ್ರನಿ | ರಾಜಿತವುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೧೯ || ಜನಪ
ಕೇಳುಪಲಾಲಿತಾಂಜನ|ವೆನೆಜಿತಾಕ್ಷವಿಪಕ್ಷವಾದವು| ವಿನುತಕರ್ಣಪ್ರಣ
ಯುಗಳುವೃಷಸೇನನೊಯ್ಯಾರದಲಿ|| ಜನವಿಡಂಬನತಾರಕಾಮಂ|ಡನಕ
ತರ್ಜಿತಕುಮುದಮೆನಲೋ | ಚನಯುಗಳವೊಪ್ಪಿದವುಪರಪಾಂಚಾಲ
ನಂದನೆಯ ||೨೦|| ಏನನೆಂಬೆನುಮನಸಿಜನಮದ | ದಾನೆಯುನುಮನ್ಮಥ
ನರತ್ನನಿ|ಧಾನವನುಟಪ್ಪಣಿಪನಂಗಜಮಂತ್ರಸೂತ್ರಕದ || ಮಾನಿನಿಯು
ರಥಿದೈವವನುಸು | ಜ್ಞಾನಕನ್ಯಾಮಾತೃಭವನ | ಸ್ಥಾನವವನುಮೂಲಲೋ
ಕಮೋಹನವಶ್ಯಚಿತ್ರಕವ ||೨೧|| ನಾರಿಯುನುಸಂಸಾರಸುಖಸಾ| ಕಾರಿ
ಯುನುಜನನಯನಕಾರಾ | ಗಾರಿಯನುಮುನಿಧೈರ್ಯಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾ
ರಿಯುನು || ಧೀರರಿಗೆಮಾರಾಂಕಪನುವರ | ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಯುಚಿತ್ತಚಾ
ರ್ಯವಿ | ಹಾರಿಯನುದ್ರೌಪದಿಯುನೆಪಿವರ್ಣಿಸುವಡಾರೆಂದ ||೨೨|| ನಳಿ
ನಮುಖಿಪುರಸಕಲಸೃಷ್ಟಿಗೆ|ಕಳಶವಿದುಸೌಂದರ್ಯಸದನದ|ವಿಲಸವಿ
ದುರಶಿರಮಣಿವೈಭವರತ್ನಕೋಶವಿದು || ಲಲನೆಯುರಸೀಮಂತಮಣಿಜ
ಗ | ದೊಳಗೆಚಲುವಿನಕಣಿತಪೋಧನ | ಕುಲಜಸಿಗೆಸೃಣಿಯೆನಲುಮೆರ
ದುದುರೂಪಮಂಗನೆಯ ||೨೩|| ಹೊಳಹೊಳದುದಾಭರಣರತ್ನಾ | ವಳಿ
ಯರುಚಿತನ್ಮಣಿರುಚಿಯು | ಮುಕ್ಕಳಿಸಿತಂಗಚ್ಛವಿತದಂಗಪ್ರಭೆಯುನಡ
ಹಾಯ್ದು || ಫಳಫಳಿಸಿದುದುವದನಮುಖಮಂ|ಡಲದಕಾಂತಿಯನೊದ
ದುಕಂಗಳ|ಬೆಳಗುವಿಸಡಂಬರಿದುದೇನೆಂಬೆನುಸಿತಂಬಿನಿಯ ||೨೪|| ಕಂಗ
ಳಲಿಕುಡಿಮೇಳಹುಬ್ಬಿನ | ಹೊಂಗಿನಲಿಭಂಜನಣಭಾವದ| ಭಂಗಿಯಲಿ
ಪತಿಕರಣಸಕಲಸಖೀಕಗಂಬದಲಿ|| ಇಂಗಿತದಬೆಳಿಮುಗುಳಪರಿಮಳ|ವಂ
ಗಹಾರವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮ | ಭಂಗಿಗಳುಬಿಬ್ಬೋಕಲಲಿತಾದಿಗಳೆಂದ್ರೌಪದ

ಣಿಯ ॥೨೫॥ ವರವಸಂತನಬರವುಜಾಜಿಯ । ಬಿರಿಮುಗುಳುಮರಿದುಂಬಿ
ಗಳನಯ । ಸರದಧನಿಕರಿಕಳಭಲೀಲೆನವೇಕ್ಷುದಸಧಾರೆ॥ ಮೆರೆವಪೋಲ್
ಹೊಸಹೊಗರಜವ್ವನ । ಸಿರಿಯಜೋಡೆಣೆಜನವುನವನಾವರಿಸಿದುದುನಿ
ಪ್ಪಸರದಲಿಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ॥೨೬॥ ಆರತಿಗಳೆತ್ತಿದರುಬಳಿಕಾ।ಪ್ರಾ
ರತಿಯುಹಾಯ್ಕಿದರುಮುತ್ತಿನ । ಸಾರಸೇಸೆಯಸೂಸಿಹರಸಿಸುವಾಸಿನೀ
ನಿಕರ ॥ ಚಾರುಮುಕುರವನೋಡಿನಿಂದಳು । ಭಾರಣೆಯಗುರುಪಾಯಿ
ಯಲಿಜಂ।ಬೀರಫಲವನುಕೊಂಡಳಂಗನೆವಿಪ್ರಮಂತ್ರದಲಿ ॥೨೭॥ಮುಂ
ದೆಪಾಯವಧಾರುಸತಿಯರ । ಸಂದಣಿಯಸಾಲ್ನಲಿದಂಡಿಗೆ । ಗಿಂದುಮು
ಖಿಬಂದಳುಸಿತಾಬ್ಜಕೆಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂದದಲಿ ॥ ಹಿಂದೆಮುಂದಿಕ್ಕೆಲದನಾರೀ।
ವೃಂದನೆರೆದುದುವೀರಪಟಹದ । ದುಂದುಭಿಯಡಂಬರದೇವವಳ್ಳರಿದುದಂ
ಬರವ ॥೨೮॥ ಸಾಲಜಲ್ಲರಿಮುಸುಕಿದವುಸಮ । ಪಾಳಿಯಲಿಸೀಗುರಿಗಳಾ
ಡಿದ। ಪಾಲಿಯಮಗಾಹುಸದುನೆಲಸೆನಿತಸಿತುಮಳೆಯದಲಿ ॥ಬಾಲೆಯರಮು
ಗ್ಧೆಯರನತಿಘಾ । ತಾಳೆಯರಕಡೆಗಣ್ಣಧಾಳದ । ಚಾಳೆಯರಚದುರೆಯ
ರನಲ್ಲದೆಕಾಣೆನಾನೆಂದ ॥೨೯॥ ನಿರಿದಲೆಯಜೊಲ್ಲೆಯದತುಂಬಿಯ। ಮರಿ
ಗುರುಳಬೈತಲೆಯಮುತ್ತಿನ । ಹರೆನೊಸಲನಿಡುಹುಬ್ಬುಗಳಧಾಳಿಸುವ
ಕದಪುಗಳ ॥ ತುರುಗೆವೆಯನಿಟ್ಟೆಸಳುಗಂಗಳ । ಪೊರವಸುಲಿಪಲ್ಲುಗಳಸೆ
ವನುಣ । ಗೊರಳನಳಿತೋಳುಗಳನೀರೆಯರೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ॥೩೦॥ ತೋ
ರಮೊಲೆಗಳನಲಿವನಡುಪೂರ । ವಾರುಗಳನುಣ್ದೊಡೆಯಕಿರುದೊಡೆ ।
ಯೋರಣದಹಾಗೆಯಹಜ್ಜೆಯಹಂಸೆಗಳಗತಿಯ ॥ ನೀರೆಯರಮೈಗಂಪು
ಗಳತನಿ।ಸೂರೆಗೆಳೆಸುವತುಂಬಿಗಳಕೈ । ವಾರಗಳಕಡುಗರುವೆಯರನೆರ
ದುದುಸಖೀನಿವಹ ॥ ಕೀಲಕಡಗದವಜ್ರಲಹರಿಯ। ಜೋಳೆಯದಕಂಕಣ
ದರವೆಯದ । ತೋಳಬಂದಿಯಕೊರಳತ್ರಿಸರದಬೆರಳಮುದ್ರಿಕೆಯ॥ನೀ
ಲರತುನದಪದಕನಾಣಿಕ । ದೋಲೆಗಳಮೂಗುತಿಯಮುತ್ತಿನ । ಮೇ
ಲುಶೃಂಗಾರದಸಖೀಜನಸಂದಣಿಸಿತಲ್ಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ವಿಲಸದೇಕಾವಳಿಯಮು
ತ್ತಿನ । ತಿಲಕಸೂಡಗಸಾಯನಟ್ಟದ । ಲಲಿತಬಂಧದವಜ್ರಲಹರಿಯತಾ
ರಕಾವಳಿಯ ॥ ಹೊಳೆವಕಾಂಚಿಯಕಿಂಕಿಣಿಯಸಂ। ಕುಲದನೇವುರವೀ
ರಮುದ್ರಾ। ವಳಿಯಚರಣಾಭರಣದಬಲೆಯರೈದಿತೊತ್ತಿನಲಿ॥೩೨॥ಭ್ರಾ
ಲತೆಯಸಿಳುಗಳಕಟಾಕ್ಷದ । ಕೋಲಹೂದೆಗಳಬಾಸೆಗಳಕರ। ವಾಳಗ
ಳಕತ್ತರಿಯತಿಲಕವದರಿಗೆಹಲಗೆಗಳ ॥ ತೋಳುಗಳಲಾಡಿರಳಸೆಳ್ಳುಗು।
ರೋಳಿಗಸಳುಛತಗಳಮಸ್ತಕ । ನಾಳನಡದುದುದಿವ್ಯಸದಿಯದಂಡಿಗೆ
ಯುಬಳಿ[illegible] ॥೩೩॥ ತೋರಮೊಲೆಗಳದಂತಿಘಟೆಗಳ । ಚಾರುಜಘನದ

ಜೋಡಿಸಿದಹೊಂ | ದೇರುಗಳಸುಳಿಗುರುಳುಗಳಝಲ್ಲರಿಯರುಸಾಡಿಗಳ॥
ಚಾರುನಯನದಚಪಲಗತಿಗಳ | ವಾರುವಂಗಳಮೇಲುಪಸನದ | ಸಾರ
ಸಿಂಧದಸೇನೆನಡದುದುಸತಿಯುಬಳಸಿನಲಿ॥೩೫॥ ಎತಿಗಳಿಗೆಮೊನೆದೋರಿ
ತಣಿಸದು | ವ್ರತಿಗಳಿಗೆಬೀರುತಸಮಾಧಿ | ಸ್ಥಿತರಮೂಗಿನಮೇಲಡಾಯು
ಧಧಾರೆಗಳನೆಳದು ॥ ಶೃತಿವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮಿಗಳತೀ | ಕ್ಷಿತರಮತಿಯುಲಿತಮ್ಮ
ಮುದ್ರಾಂ | ಕಿತವನೊತ್ತುತಮೀಱಿನಡೆದುದುಯುವತಿಜನಕಟಕ॥೩೬॥
ಅರುನಿಲುವರುಸಂಮುಖಕೆಮದ | ನಾರಿಯರ್ಧದನಾರಿಹರಿತಾ | ಹೇರುರ
ದಹೆಂಗುಸುರೆಬೊಮ್ಮನಾಮಗಳಮೊರೆಗೇಡಿ ॥ ಘೋರವದುಸುರಪತಿ
ಯುಕಥವ್ಯ | ಯ್ಯಾರೆಹೊತ್ತನುಮದನಮುದ್ರಾ | ಧಾರಿಯೆಂಬವ್ರೇಲೊ
ದುದವುಮುಂಗುಡಿಕಹಳೆಗಳು ॥೩೭॥ ಪಸರಿಸಿತುತಂಬೆಲರುಬೀತುದು | ಬಿ
ಸಿಲಬಿಂಕಸರೋಜಸಂತತಿ | ಮುಸುಳಿದವುಮದವೇರಿಮೆರದವುತಾರಕಾನಿ
ವಹ ॥ ಬಸಿರಿದವುಶಶಿಕಾಂತನೈದಿಲ | ಹಸರಹರಿದುದುಚಕ್ರವಾಕದ | ಬೆ
ಸುತೆಸತಿಲಿತುಚಾರುಜಂದ್ರಾನನೆಯುಬರವಿನಲಿ ॥೩೮॥ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ
ಬೆಳಗಿನಲಿಕ | ತ್ತಸಿದವುಕಾಮು | ಕರಮುಖತನು | ಮಳಯುಕಾಂತಿಯುತಂ
ಪಿನಲಿಬಾಡಿದವುಬಾಧ್ದಗಳು ॥ ಲಲಿತವಿಭ್ರಮದಿಂದಹಂಕೃತಿ | ಸಿಲೆಗಳೊ
ಡೆದವುಮೋಹನದಹೊಯ್ | ಲೊಳಗೆಪೂಳದಡಗಿದವುಚಿತ್ತಮಹಾಮ
ಹೇಶ್ವರರ ॥೩೯॥ ತರುಣಿಯುರನವನೀಲಮಣಿಗಳ | ಕುರುಳಕಬರಿಯುಭ
ರಮರಕ | ತ್ತುರಿಯುತಿಲಕದಕಾಳಿಕೆಯುಘನಕಾಂತಿಲಹರಿಗಳ ॥ ಕೊರಳೆ
ಡಾರದಕರ್ನಪೂರದ | ಸರದನಮೌಕ್ತಿಕರುಚಿಯುಯಮುನಾ | ಸುರನದಿ
ಯುಸಂಗದಲಿಮುಳುಗಿತುಸಕಲನೃಪನಿಕರ ॥೪೦॥ ಪರಿಮಳಕೆಮಿಗೆಕಾವ
ತುಂಬಿಗೆ | ಕೆರಳುವರುಹುಬ್ಬಿನಲಿಪದನೇ | ವುರದನುಣ್ಧನಿಗೆಳಸಿಮುತ್ತು
ಮರಾಳಹಂಸೆಗಳ ॥ ಪೊರೆಯುಕೆಳದಿಗೆದೂರುವರುಕೈ | ಯುರಗಿಳಿಗೆತಂ
ಮಧರಬಿಂಬದ | ಮುಱಿಪರಿದುಮುಖದಿರುಹುವರುಮುಗ್ಧಾಂಗನಾನಿವಹ॥
ಕಂಗಳೋರೆಯುಥಾಳಿಸುವಹಾ | ಸಂಗಿಗಳಬಿಗುಹಿನದುಹಾರದ | ಭಂಗಿಗಳ
ಬಲುವಿಟರಕರಣದಸಾರಿಗಳಸೆರೆಯು ॥ ಮುಂಗುಡಿಯುನಿಜನಾರಿಯುರಕವಿ
ಪಂಗವಣೆಗಳಜಾಜುಗಾತಿಯು | ರಂಗನೆಯುದಂಡಿಗೆಯುಬಳಿವಿಡಿದರುಪಿದ
ಗ್ಧಯರು ॥೪೨॥ ಹಾವುಗೆಯುಸೀಗುರಿಯುಮೆರಚಮ | ರಾವಳಿಯುಕರ್ಪೂ
ರಗಂಧದ | ಹೂವುಗಳಕತ್ತುರಿಯುಸಾದುಜವಾಜಿಕುಂಕುಮದ ॥ ಶೀವಿದ
ಸುಪಮುಭಾಜನವ್ಯಜ | ನಾವಳಿಯುಕನ್ನಡಿಯುವಿವಿಧಸ | ಖೀವಿಳಾಸಿನಿಯು
ರಕದಂಬಕವೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೪೩॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಖಿಳಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರ
ರಬಹಳಾಸ್ಥಾನದಲಿಮೋ | ಹರಿಸಿದರುಮೋಹನದಮೋಡಾಮೋಡೆಯು

ಬಲೆಯುಗು ॥ ಅರಸುಗಳನಿಡುನೋಟವಲ್ಲಿಯು । ಗರುವೆಯುರನಸುನೋ
ಚತಂಪೊಳು। ಬೆರಸಿಹೊಯ್ದಾಡಿದವು ಖಾಡಾಖಾಡಿಯಂದದಲಿ॥೪೪॥ದಾ
ಯತಪ್ಪಿತುಗರುವರಾಟವಿ । ಡಾಯುಗೆಟ್ಟಿತುವಿಟರನೋಟನ।ವಾಯಿಕಾ
ರರಕೂಟಕುಸಿದುದುಮದನಶರಹತಿಗೆ ॥ ಘಾಯವಡದುದುಧೃತಿಯಘಾ
ಟನ । ವಾಯಿಹೆಚ್ಚಿತುಮತ್ತೆಬೇಟವ । ರಾಯತಾಕ್ಷಿಯಕೂಟಕೆಳಸುವ
ಚದುರಭೂಮಿಪರ ॥೪೫॥ ಕೆಲಕಡೆಯಕೆಳದಿಯರಕಂನಳ । ಹೊಳಹು
ದುವ್ವಾಳಿಯಲಿಸುಮತಿ । ಸ್ಖಲಿತಕೆಂಧೂಳಿಯಲಿಮಾಸಿತುಮನದಮುಡಿ
ವರ್ಗ ॥ ಒಳಗೆಯೊತ್ತುವಥಗೆಯಹೊರಗಣ । ತಳಿತಬಿನ್ನಿಸನಗೆಯ
ನೃಪಮಂಡಲದಮೌಳಿಯನೇನನೆಂಬೆನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೪೬॥ ಚೆಲು
ವಿಕೆಯಚೈತನ್ಯವೋಪರಿ । ಮಳದಪುತ್ಥಳಿಯೋಲತಾಂಗಿಯ। ಸುಳಿವೊ
ಲಾವಣ್ಯೈಕರಸನಾಕಾರವಿಭ್ರಮವೊ॥ಲಲಿತಶೃಂಗಾರಾಬ್ಧಿಮಥನೋ।
ಚ್ಚಲಿತಸುಧೆಯೋಸಾಧಕರಗಿದು । ಫಲಿಸಿದರೆಕೃತ್ಯರವರೆಂದುದು ಬುಧ
ಸ್ತೋತ್ರವು ॥೪೭॥ಈಕೆಯಂದುದಿಸಿದ್ದರೆಮದನಂ। ಗೇಕೆದೇಹತ್ಯಾಗವಹು
ದುಪಿ । ನಾಕಿನಾವೈರಾಗ್ಯದಲಿಹೋಗುವನೆತಪ್ಪೋತನವ॥ ಸಾಕುಗೌತ
ಮಮುನಿಯಮುಳಿಸಿನ । ಕಾಕುನುಡಿಫಲಿಸುವುದೆಯುನುತಾ । ನಾಕಪತಿ
ರಂಭಾದಿಸತಿಯುರನೋಡಿದನುನಗುತ॥೪೮॥ ತಂದರಾಪಾಂಚಾಲೆಯನು
ಹೊ । ನ್ನಂದಣದಲಾಸ್ಥಾನಸೀಮೆಗೆ । ಮುಂದೆಸಿಂಹಾಸನದಸಾಲವು
ಹಾಮಹೀಶ್ವರರ ॥ ಸಂದಣಿಯಲವರವರನಿದರಿವ । ರೆಂದುವಿವರಿಸಬೇಕೆ
ನುತನೃಪ । ನಂದನನುಹೊದ್ದಿದನುಕಮಲಾನನೆಯದಂಡಿಗೆಯ ॥೪೯॥
ತಂಗಿನೋಡೌತಾಯೆನಿನ್ನಯ । ಕಂಗಳೊಲವರೆಚಿತ್ತವಾರ್ಥಿತ । ರಂಗ
ದಲಿತೂಗುವರೆತೋರುವೆನವನಿಪಾಲಕರ ॥ ಇಂಗಿತದಲವರಂಗವ। ನಂ
ಗವಟ್ಟದಹಳಕೆಯನುಬಹಿ।ರಂಗದಲಿನೀನರಿಯೆನುತನುಡಿದನುನಿಜಾನುಜೆ
ಗೆ ॥೫೦॥ ಈತದುರ್ಯೋಧನಮಹೀಶ್ವರ।ನೀತದುಶ್ಶಾಸನನುದುರ್ಜಯ।
ನೀತದುಶ್ಶೈರನೀತದುಸ್ಸಹನೀತಚಿತ್ರರಥ ॥ ಈತದುರ್ಮದನೀತಚಿತ್ರಕ।
ನೀತಗಳುಕುರುವಂಶದಲಿವಿ । ಖ್ಯಾತರಬಲೆನಿರೀಕ್ಷಿಸಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂ
ದನರ ॥೫೧॥ ನೋಡವರಲನುನುಡಿಸಳೀತನ । ಕೂಡೆಭಾವದೊಳವರ
ಕೊಡಹೀ । ಡಾಡಿದರಲಾಯೆನುತಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಸುನಗುತ ॥ ನೋ
ಡುತಂಗಿವಿರಾಟನುತ್ತರ । ಗೂಡಿಕೇಚಕರನುಕೃತಾಯುಧ । ಮೂಡ
ಣರಸುಗಳನುರವಿಧ್ವಜರೋಮಾನಕರ ॥೫೨॥ ನೀಳಚಿತ್ರಾಯುಧನುದ
ಕ್ಷಿಣ । ಚೋಳಕೇರಳಪಾಂಡ್ಯಧರಣೀ। ಪಾಲಕರೊಳೀಚಂದ್ರಸೇನಸ
ಮುದ್ರಸೇನಕರು ॥ ಲೋಲನಯನೆಕಳಿಂಗಧರಣೀ। ಪಾಲನೀತನುಬೆ

ಕಿತಾನಸ್ಸ | ಶಾಲನೀತನುಭಾನುದತ್ತಮಹೀಶನೋಡೆಂದ ||೪೩|| ಇತ್ತ
ಲೀಕ್ಷಿಸುಪೌಂಡ್ರಕನಭಗ | ದತ್ತನನುಕಾಂಭೋಜನನುಹರ| ದತ್ತನ
ಸುಪರಹಂಸಡಿಬಿಕರವುಗ್ರಭೂಪತಿಯು || ಇತ್ತಲುಜರಾಸಂಧಮಣಿಮಾ
ನಿತ್ತಸಹದೇವನುಬೃಹದ್ರಥ | ನಿತ್ತಲೀತನುದಂಡಧಾರಕನೃಪನುನೋ
ಡೆಂದ ||೪೪|| ಭೂರಿಭೂರಿಶ್ರವನದಕ್ಷಿಣ|ವೀರಬಾಹ್ಲಿಕನಿಂದಚಿತ್ರಭ|
ಗೀರಥನುನೃಪವರಜಯದ್ರಥಶಿಬಿಶೃತಾಯುಧರು|| ವೀರವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಸ್ವಂ
ಜಯ | ಚಾರುಭುಜಬಲನೋಮದತ್ತನು || ಹೀರಮಣಿರವಿಂತ್ತಲಿದೆತರ
ಳಾಕ್ಷಿನೋಡೆಂದ ||೪೫|| ಈತರುಕ್ಮಾಂಗದಜಯದ್ಬಲ | ನೀತಶೃತಸೇನ
ಚ್ಯುತಾಯುಧ | ರೀತಗಳುನಿಯುತಾಯುದೀರ್ಘೋದರಮಹೋದರರು|
ಈತವಮುಖರೋಕ್ಷಪಾತ್ಮಜನುವಿ|ಖ್ಯಾತಶಿಶುಪಾಲನುಮಹಾಬಲ||ನೀತ
ನಶ್ವತ್ಥಾಮಮಹಾಬಲನೀತನೋಡೆಂದ ||೪೬|| ಭೂತಳದರವಿಯಂತೆಹೊಳೆ
ಹೊಳೆ | ವಾತಕರ್ಣನುತನುಜರೀತ|ಗೀತಗಳುವೃಷಸೇನನಗ್ಗದಚಿತ್ರ
ಸೇನಕರು || ಈತನಾಹನೆನೋಡೆನಲುಭಾ | ವಾತಿಶಯಸಂಬಂಧಭಾವ
ದೊ|ಳೀತನನುನೋಡಿದಳುತಿರುಹಿದಳಬಲೆಲೋಚನವ ||೪೭||ಉಕ್ಕಿದಾ
ಕಿವಿವೇಟಕಂಬೇ|ಟಕ್ಕೆತಂದುದುಕಂಗಳೀಕೆಯ|ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿವೈಸೋಂ
ಕಿನಲಿಲಟಕಟಸಿದುದುಹೃದಯ|| ಸಿಕ್ಕಿತಳಲಿಗೆಸೋತುಸೊಕ್ಕಿನ|ಚುಕ್ಕಿ
ಯೊಂಚಾಪವವ್ರೊಪಿದ್ದಿಯೊ | ಅಕ್ಕಜವುತಾನೆನುತಚಿಂತಿಸಿತಾನೃಪವ್ರಾ
ತ ||೪೮|| ಇತ್ತನೋಡೌತಂಗಿಯುದುಭೂ | ಪೋತ್ತಮನಸನಮುರಾರಿಕದ
ಳೀ | ಮತ್ತದಂತಿಯುನಿಖಿಳನಿಗಮಾವಳಿಶಿರೋಮಣಿಯು || ಉತ್ತರೋತ್ತ
ರರಮ್ಯಗುಣಾತಿಶಯ | ನುತ್ತಮಾಮಲಕೀರ್ತಿಯನುಪಮ | ಹತ್ತುವಡೆ
ಯುಳುವಿಲ್ಲಕೃಷ್ಣನವರಿಸುನೀನೆಂದ ||೪೯|| ಮದನನಯ್ಯನುಮೂಜಗವ
ಮಾ ! ಡಿದನತಾತನುರೂಪವಿಭವವ| ನಿದರೊಳಗನೀನೋಡಿಕೋಯಾ
ದವಶಿರೋಮಣಿಯು || ಸುದತಿಯರಸೇರುವೆಗಳನುನೋ | ಡಿದರೆಧಾರು
ಣಿಲಕ್ಷ್ಮೀಕೃಷ್ಣನ| ಪದಯುಗವನೋಲೈಸುತಿಹರಬುಜಾಕ್ಷಿಕೇಳೆಂದ ||
ಎನಲುಭಕುತಿಯುಭಾವರಸದಲಿ | ನೆನದುಹೊಂಪುಳಿಯೋಗಿರೋಮಾಂ
ಚನದಮುಯ್ಯಬ್ಬಿನೆಲೆತನುಪುಳಕಾಂಬುಪೂರದಲಿ || ಮನದೊಳಗೆವಂದಿ
ಳದಳನಗಿ|ತನಲಿಗುರುಭಾವನೆಯುಮತಿಸಲು | ಜನಿಸಿತೇನೆಂದರಿಯೆನೆಂದ
ಳುಕಮಲಮುಖಿನಗುತ ||೫೧|| ಹಿರಿಯನೀಕೃಷ್ಣಂಗೆನೀಲಾಂ | ಬರನು
ನೋಡಾದೊಡೆಮುರಾರಿಯು | ಹಿರಿಯಮಗನನುಲೋಕಮೂರರಬಂದಿ
ಕಾರರನು || ಹರನಬುದ್ಧಿಗೆಬಗೆಯುಸಂಬೀ | ಬಿರುದುಮನ್ಮಥಸೀತನೀತನ
ವರತನುಜನನಿರುದ್ಧನಿದುಯದುರಾಜಕುಲವೆಂದ ||೫೨|| ಸಾರಣನುಕಲಿ

ಸಾಂಬನೀತನು । ಚಾರುದೀಪಕನೀತನಮಲಾ । ನ್ವಾರಸತ್ಯಕನೀತಸಾ
ತ್ಯಕಿಈತಕೃತವರ್ಮ ॥ ಸಾರನಗ್ರಜನೀತನೀತವಿ ॥ದೂರಗಾದಿಸಮ
ಸ್ತಯಾದವ।ವೀರರಿವರಸಂಖ್ಯಾತಕೃಷ್ಣಕುಮಾರರಿವರೆಂದ ॥೬೩॥ಜಗವ
ನಿಂದ್ರಿಯಕರಣವಿಷಯಾ । ದಿಗಳನೆಲ್ಲವನೆತ್ತಿಮುಖದಲಿ । ತೆಗದುಶೃತಿಶಿ
ದಮಲತತ್ವವನರಸುವಂದದಲಿ ॥ ಬಗೆಯಬಯಕೆಯಸೊಗಸುಗಳದಾ ।
ಯಿಂಗನನೆರಸುತಕುಡಿತೆಗಣ್ಣಲಿ । ಮೊಗದುಸೂಸಿದಳಂಬುಜಾನನೆಯಖಿ
ಳನೃಪಜನವ ॥೬೪॥ ಕೆಲರುಮಧುರಾಪಾಂಗದಲಿಕಂ। ಗಳಮರೀಚಿಯ
ಬೆಳಗಿನಲಿಕೆಲ । ರೆಳೆನಗೆಯಬಿಂಬಿನಲಿಸಖಿಯರಮೇಳವಾತಿನಲಿ ॥ ಲಲ
ನೆನೋಡಿದಳೆಂದುಸೊಗಸಿನ । ಲೊಲಿವಸಖಿಯರಿಗೆಂದಳೆಂದೊಳ। ಗೊ
ಳಗೆಬೆರತರುಬಯಲಮಧುವಿನಬಾಯಸವಿಗಳಲಿ ॥೬೫॥ಗರುವೆಯಿಂಗಿತವ
ರಿದುದಂಡಿಗೆ । ಮುರಿದೊಡನೆಯೈತಂದುದೀಕೆಯ । ನೆರವಿಕಳೆಹುತಕಂ
ಗಳಲಿಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲಿ ॥ ಬರಿಯಡಿಂಬದಡೊಂಬಿನಲಿಕೇ ।ಸರಿಯ
ಪೀಠವನಿಳಿಯದಿರ್ದರು । ಧರಣಿಪರುಮುರವೈರಿಗಂಗಾಸೂನುಹೊರಗಾ
ಗಿ ॥೬೬॥ ಮಡಿಸಿದೆಲೆಬೆರಳೊಳಗೆಬಾಯೊಳ । ಗಡಸಿದೆಲೆಬಾಯೊಳಗೆಸ
ಬಿನರ।ನುಡಿಯಕೇಳರುಸುಳಿಯಕಾಣರುಲೋಚನಾಗ್ರದಲಿ॥ಕಡುಮು
ಳಿದಕಂದರ್ಪಶರವನ । ಘಡಿಸಿಕೈಗಳನೋಡಿನೃಪರೆವ । ಬಿಡುಕದಿರ್ದ
ರುಬೆರಳಮೂಗಿನಹೊತ್ತುದುಗುಡದಲಿ ॥೬೭॥ ರಾಯನೆಂದನುಸಕಲಧರ
ಣೀ । ರಾಯರನುಮನ್ನಿಸದೆಮರಳಿದ । ಳಾಯತಾಕ್ಷಿಮಹಾಸ್ವಯಂವರ
ದಲಿಮಹಾದೇವ ॥ ಜೋಯಿಸರಹೋರೆಗರಹೇಳಿಕೆ । ಹೋಯಿತೇಹೊ
ಳ್ಳಾಗಿಪಾಂಡವ ।ರಾಯನನುತೋರಿಸನೆಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ ॥೬೮

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೦೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ತನುತಮಗೆತವಕದಲಿಭೂಪ್ರೋ
ತ್ತಮರುಹೋರಿದುಬಳಲಿಜಾತ ।ಶ್ರಮರುಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರುಗೇದುದುಧನು
ಮಹಾರಥರ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯನೃಪತಿಪಾಂ। ಚಾಲೆಸ್ಫುಕ್ಕ
ಳಭದ್ರಮಂಟಪ । ಶಾಲೆಯನುಮರಳಿದುದುಮನ್ಮಥನೊಡ್ಡುಸತಿಯೊ
ಡನೆ ॥ ಬಾಲೆಯನುನಿಜರೂಪದರ್ಪದೊ।ಳಾಳಲರಿಯರೆಬಾಹುಬಲದಲಿ ।
ಸೋಲಿಸುವಡನುವಾಗಿಯೆಂದರುಹೊಯ್ದುಡಂಗುರವ ॥೧॥ಇದೆಮಹಾ
ಧನುಬಾಣಪಂಚಕ। ವಿದನಭೋಗ್ರದಯಂತ್ರಹೊಳವು ।ತ್ತಿದೆವಿಭಾತಿ
ಮೊದವನಾವನುಬಾಹುವಿಕ್ರಮನು॥ ಇದುವೆಕಬ್ಬಿನಬಿಲುಶರಾವಳಿ।ಇದ
ಕುಸುಮಮಯಯಂತ್ರನಬಲೆಯ । ಹೃದಯವಾತನೆರಮಣನಾತನೆಕ
ಸುಮಶರನೆಂದ॥೨॥ ಎಂದುಸಾರಿದುಭಾರಿದನುವನು। ತಂದುಧರೆಗಳ

ರುಯಂತ್ರನ । ನಂದವಿಟ್ಟರುಗಗನದಲಿಗವಸಣಿಗೆಗಳನುಗಿದು ॥ ಸುಂದೆ
ಕುಲರಂಬುಗಳಘರಥರ । ದಿಂದನಿಲಿಸಿಸುಗಂಧದಕ್ಷತೆ । ಯಿಂದಪೂಜೆಯು
ರಚಿಸಿದರುವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ॥೩॥ ಮಸಗಿದುದುಬಹುವಾದ್ಯರವನಿ । ಪ್ರ
ಸರದಲಿನಿಸ್ಸಾಳತತಿಗ । ಜೀಸಿದವಾವಾಜೀಸುಪರ್ವೋಲ್ಘನಯಂತ್ರಭೇದಿ
ಗಳ ॥ ಒಸಗೆಯಾಟವ್ಪೊಬಿಲ್ಲಹೊಯ್ಲಿನ । ಹಸುಗೆಯಾಟವ್ಪೆಗರುವರಿಗೆ
ಗಂ । ಗಸೆಯುವಾಡಿತುಚಾಪವಿತ್ತಲುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೪॥ ನೆರವಿಯಲಿ
ನಾನಾದಿಗಂತರದ । ಧರಣಿಪತಿಗಳುಹನ್ಯ್ರಗೆಯುಲು । ಬ್ಬರಿಸಿಹೊಕ್ಕರು
ಬೇರೆಬೇರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರುರವಣಿಸಿ ॥ ಹರಗಿಂಗೆಹುಲುರಕ್ಕಸರುಪ । ತ್ಸರಿ
ಸುಪಂತಾಯೆತ್ತೀನನೆಂಬೆನು । ಧರೆಯುಬಿಡದೀಧನುವಿಭಾಡಿಸಿಕೆಡಹುತವನಿ
ಪರ ॥೫॥ ಹಾರಹರಿದುದುಕರ್ನಪೂರದ । ಚಾರುಮಣಿಗಳುಸಡಲಿದವುಪ
ದ । ವೀರಸೇವ್ಯುತನೆಗ್ಗಿದವುತಗ್ಗಿದವುನೆನಹುಗಳು ॥ ನಾರಿಯುರಕ್ಕೆಹೊಯ್ಲ
ನಗೆಯುನಿ । ಹಾರಜಡಿದುದುಮುಸುಕುದಲೆಯುಮ । ಹೇರಪುಣರೋಸರಿ
ಸಿಸಿಂಹಾಸನವಸಾರಿದರು ॥೬॥ ಮಿಡುಕದೀಧನುವಮ್ಹ್ರುಮಾಡಿಸಿ । ಕೆಡಹಿ
ತಿದನಿನ್ನಾರುಕೊರಳಲಿ । ತೊಡಿಸಿತಿರುವನುಸೆಳದುಬಿಡುವರೊಯಂತ್ರ
ದಲಿಶರವ ॥ ಕಡುಹಿನಂಗಾನಕಾಂಬವ್ರೆಸಲೆ । ನುಡಿದುಮಾಡುವುದೇನೆನು
ತಪಿರಿ । ಮುಡಿಯುಮುಸುಕಿನರಾಯರಿರ್ದರುಬಯಲಬಿಂಕದಲಿ ॥೭॥ ಐಸ
ಲೇಸಸೌಭಾಗ್ಯವೆಮಗೆಳ । ರಾಸನಾಕರುಷಣದೊಳತಿಡೊ । ಳ್ಳಸದಲಿ
ಧುವರಿಸಿಗೆಲಿದಳುದ್ರುಪದಸುತೆನೃಪರ ॥ ಲೇಸುತಪ್ಪೇನಿದಕೆನುತಭ । ದ್ರಾ
ಸನನಸಿಳದುಲಿವತೊಡಕಿನ । ಘೋಷಣೆಯುಘೀಳಿಲುಗಳಮಗಧನೃಪಾಲನೈ
ತಂದ ॥೮॥ ಬಿಲ್ಲಹೊರಗೈದಿದನುಚೌಪಟ । ಮಲ್ಲನೋಡಿದನೈಸಲೀತ । ಪ್ರ
ಲ್ಲವುತವೇಲ್ದಿಗುಹಿದನುಮುಂಗೈಯ್ಯಸರಘಣಿಯ ॥ ಬಿಲ್ಲನೆತ್ತಿದರಿವನ
ನಂಗನೆ । ಯೊಲ್ಲಳೋವೋಣೊಲಿವಳೋವಿಗೆ । ಬಲ್ಲದನುತಾನೀತನೆನು
ತಿರ್ದರ್ದುಸಬೀಸಿಪಹ ॥೯॥ ಈತಕುಸಿದೆತ್ತಿದಡೆಧನುವಾ । ರಾಂತುದಿವಸೌ
ಕಿದಡೆಕ್ಕಾಪುರ್ನಕ । ವೀತಸಾರೆಂದರಿಯುದಿವಸೌಡೊತ್ತಿವ್ಯೈಬಲಿದು ॥ ಘಾ
ತಿಯುಲಿಘಲ್ಲಿಸಿದಡಾಧನು । ಸೋತುದೆಪೆಯಂತರಕೆತೊಲಗದು । ಧಾತು
ಗುಂದಿದನಳ್ಳಿರಿದವಳ್ಳಿಗಳುಮಾಗಧನ ॥೧೦॥ ಬೆಸುರಸಾರಿಸಿಕೊಂಡುವಿ
ಗತ । ಶ್ರಮನುವೊಳಕಾಲಿಕ್ಕಿದಂಡೆಯೊ । ಳಮರಿದೇಹದಬಲಿದುವಕ್ಷದೊ
ಳೆತ್ತಿಗಾಢದಲಿ ॥ ಕುಮತಿಯುಲಾಗಿಡಿದರೆಬಿಟ್ಟುದು । ಅಮಪ್ರಜವೆಮಾತ್ರ
ಕ್ಕೆಘನವಿ । ಕ್ರಮವನೋಡದೆಸಂದುದುದಾತನಗರ್ವವಿಭ್ರಮವು ॥೧೧॥ ಕೇ
ಳದನುಕಾಂತಾಕದಂಬದ । ಘೋಳಗಳಘೋಳೆಬಸಗಗಳ । ಜಾಳುಮಾ
ಡಿದನೇಕೆಧನುತಾನೇಕೆಸುಡುಸೆನುತ ॥ ಬೇಳುವೆಯಲುಡಿದಂಕದವ್ರೋಲು ।

ಬ್ಬಾಳುತನಪ್ಪೈಸರಿಸಿಮುಸುಕಿನ ।ಮೇಳಹಿಪ್ಪೆಟ್ಟಿದನುಕಡೆಯಲಿರು
ಗಿಕೆರುದೊಡೆಗೆ ॥೧೨॥ ಕೆರಳಿದನುದಮಘೋಷನಂದನ। ನರರೆಧಟ್ಟನು
ಧನುವಿಭಾಡಿಸಿ । ತೆರಳಿಚಿತಲಾವಿಗಡಚಕ್ರಾಯುಧನಮಾಗಧನ ॥ ಹರಿಬ
ವೆನ್ನದುಹೊಳ್ಳುಗಳೆವನು । ದುರುಳಧನುವನುನಗುನಕ್ಕೈಸೆಯು।ತುರುಬ
ಕೊಯ್ಯುವೆನೆನುತಕಲಿಶಿಶುಪಾಲನೈತಂದ ॥೧೩॥ ಇವನಲೇರಾವಣನು
ಮುನ್ನಿನ । ಭವದೊಳಗೆತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತಜನ । ನಿಸಹನಡುಗಿತುಕೋಮ
ಲಾಂಗಿಯಪುಣ್ಯವೆಂತೆನುತ॥ಅವನಿಪತಿಕೇಳಣದನಿಜಚಾ|ಪವನುಬೋ
ಳೈಸಿದನುಬಲುಹೋ । ಶಿವಯೆನುತಸೇರಿಸಿದನುಧಾವತಿಸಿದನುಧನುಷ॥
ಖಿನನೆಂಬೆನುಧನುಸಘಾಡದ । ಮಾನಭಂಗವಮೊದಲಲುನೆಯನೆ ।ಮಾ
ನಿನಿಯರಪಹಾಸ್ಯವೀಜನವೀನೃಪಾಲಕರ ॥ ಹೀನನುತಿಗಳಕಂಡುದೈತ್ಯ
ಸ।ಮಾನವನುನದಲಿಸೊಂದುತಿರುಗಿದ । ನೇನನೆಂಜೆನುಸಗದುದಾತನಗರ್ವ
ವಿಭ್ರಮವ ॥೧೪॥ ಕಂಡುಮಾಗಧಕರದಸೀಧನು । ಚಂಡಿಯಿದುನಮಗಲ್ಲ
ನಾಪ್ಪುಂ । ಕೊಂಡುತಪ್ಪಿತುನೊಪ್ಪಿತಾದುದುಭಾರಿಯುಗ್ಗಳಿಕೆ ॥ ಭಂ
ಡರೀಭೂಮಿಪರುನೃಪದನ । ಗುಂಡುದೊತ್ತಿರನಗೆಯುಸಾನಲಿ । ಮಂಡೆ
ಗಳಲಿವರೆನುತಹಾಯ್ದುರುತುಮುಪಟ್ಟಣಕೆ ॥೧೫॥ ಗರುವರೆಲ್ಲಾಚೈದ್ಯ
ಮಾಗಧ । ರಿರದೆತಮ್ಮಯಪುರಕೆಗಮಿಸಿದ ।ರರಸುಗಳಮಿಕ್ಕವರವಿಧಿಯ
ನುಕೇಳುನರನಾಥ ॥ ಧರಧುರದೊಳಭಿಮಾನಹಾನಿಯು । ಹುರುಳಹುದು
ಬಿಲುಹೋರಟಗೆನಿಲ । ಲರಿದೆನುತ್ತಂಗವಣೆಗುಂದಿತುನೆರದನೃಪನಿಕರ॥
ದುರುಳಪಾಂಚಾಲನಕುಮಾರಿಯು । ಪರಕಟಾಕ್ಷದಬೀಸುವಲೆಯಲಿ। ಶರ
ಮುಹಾದನುವೆಂಬಬಲುದಡಿವಲೆಯುನಳವಡಿಸಿ॥ಧರಣಿಪಾಲನೃಗಂಗಳನು
ಸಲೆ । ಬರಿಸಿಸದದನುಹೊಲ್ಲೆಹೇಸಂ । ತೆರಲಿನೋಡುವೆನೆನುತಶಲ್ಯನೃ
ಪಾಲನೈತಂದ ॥೧೮॥ ಅಗ್ಗಳೆಯುರಾಮುಗಧಮಾಳಿನ । ಲಗ್ಗನುಶಿಶುಪಾ
ಲನೋಲದ ।ಸುಗ್ಗಿಯಿಬ್ಬರಿಗಾಯ್ತುಹಲಬರಿಗಾಯ್ತುರಣಧೂಳಿ॥ತಗ್ಗು
ವುದೊಧನುಧನುವಿಘಾತಿಗೆ।ಮುಗ್ಗುವನೊಮಾದ್ರೇಶನರರೊಳ। ಗಗ್ಗಳೆ
ಯನಹನೆಂದುನೋಡಿದರಂದುನಾರಿಯರು॥ಬಂದನೀತನುಧನುವನಾರಿದು।
ನಿಂದುಸಂವರಿಸಿದನುಕಾಂತಾ। ವೃಂದವನುನೋಡಿದನುಮನದಲಿಧಿಕ್ಕೃಧ
ಗಿಲೆನುತ॥ಸುದಣಿಯನಧಕೊತ್ತಿಘಣಿಯಲಿ।ಮಂದರವಬಿಗಿವಂತೆಭುಜದ
ಲಿ।ಮುಂದುವರಿದವಚಿದನುವಂಡೆಯುನಿಕ್ಕಿಕೋಪದಲಿ॥ಕೊಕ್ಕರಿದನುವೀ
ತನುಬ್ಬಿನೊಳಳ್ಳಿಗೊಬ್ಬಿನೊಳೆಗಾತಿರುದರಿನ । ಘಲ್ಲಣೆಯಘನಕವ
ಯಪಂಟಿಸಿನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ॥ ಬಿಲ್ಲುಬಿಡದವನಿಯಲಿಬಿದ್ದನು। ಡೊಕ್ಕು
ಮೇಲಾಗಿತ್ತಗಸಿಯರು।ಘೊಳ್ಳೆನಲುಸುದುಘೋರಧನುವನೆನುತ್ತಹೊ

ರದೆಗದ ॥೨೧॥ ಹಿಂಗಿದನು ಮಾದ್ರೇಶನೀಘನು । ಭಂಗಿಸಿತು ಮಾನ್ಯರನು ಜಡ
ಮಿದು । ಜಂಗಮತ್ವದಲೇನಹಾದೊಡೆ ಘೋಂಪಿಸಿತಲೈ ಜಗ ॥ ಅಂಗನಾಪಾ
ಣಿಗ್ರಹಣರಾ । ಯಂಗೆ ತಾನೀ ದುಷ್ಟಧನುವನು । ಭಂಗಬಡಿಸದೆ ಬಿಡೆನೆನು
ತಕಲಿಕರ್ಣನೈತಂದ ॥೨೨॥ ಈತನರ್ಜುನನಲ್ಲಲೇ ರೂ । ಪಾತಿಶಯವುಳ್ಳಾ
ತಯಂತ್ರವ । ನೀತಗೆಲಿದರೆ ಪ್ರಾಣ್ಯವೈಸಲೆ ತಂಗಿಗನುಕಾರಿ ॥ ಈತನಾನ
ಹುದೆನುತಲಲನಾ । ಜಾತವಾತನನೀಕ್ಷಿಸುತಸಂ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೊಂಡಾ
ಡುತಿರ್ದುದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥೨೩॥ ತುಡುಕಿದನು ಚಾಪವನು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂ ।
ಮಿಡುಕದಿರೆ ಮಂಡಳಿಸಿ ರುಹಾಡಿಸಿ । ಜಡಿದು ಜರದೌಂಕಿದನು ದಂಡೆಯ ಸಿಕ್ಕ
ಕೋಪದಲಿ ॥ ಹೊಡಕಲಿಸಿ ಸತ್ವಾತಿಶಯದಿಂ । ಮಡಿಗೆ ಸರ್ಪವಮಾತ್ರ
ತಿರುವನು । ತೊಡಿಸಲರಿಯದೆ ಹಿಂಗಿ ಮೌನದೊಳಿರ್ದನಾ ಕರ್ಣ ॥೨೪॥ ಇ
ವರು ಮಹಲ್ಯರಿಗೊಂದೆ ಪಥ ಹಲ । ರವಗಡಿಸಿ ಮುನ್ನಳುಕಿದರು ಬಹು । ಭು
ವನಪತಿಗಳು ಭಾವಿಧನುವಿದೆ ಭಾವಿಸಿಯ ಮುಂದೆ ॥ ಎಮಗೆ ತಮಗಿದು ಮಾವ
ಬಾಪಂ । ನಮನುವೇಷ್ಟಿಸಿ ಭುಜಗವಿದೆಯೆಂ । ದಮಿಸಿಪರು ಹೊರಗಾದುದ
ರುಘಯ ಮುಖದ ದುಗುಡದಲಿ ॥೨೫॥ ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳೈ ವಿಗಡ ಚಾಪ । ವ್ಯತಿಕ
ರಕೆ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿ । ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗಳಂಜಿದುದ ಕಂಡನು ನಗುತ ಬಲರಾಮ ॥
ಕೃತಕಧನುವನು ಮುರಿದು ದ್ರುಪದನ । ಸುತೆಯ ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ತಹೆನು ।
ದೃಂತನಲಾ ಮಹಾಂಚಾಲನೆನುತಿಳಿದನು ವರಾಸನವ ॥೨೬॥ ಹಲಧರನ ಮಸ
ಕವನು ಕಂಡನು । ನಳಿನನಾಭನಿದೇನಿಸೀಶವ । ನಿಳಿದರೆಲ್ಲಿಗೆ ಗಮನವಾವು
ದು ಕಾರ್ಯಗತಿ ನಿಮಗೆ ॥ ತಿಳುಹಿಯನೆ ಬೇರೇನು ಯಂತ್ರವ । ಕಳಚಿಬಿಸು
ಟು ಬತಾಂಗಿಯನು ಹಿಡಿ । ದಳದು ತಹನೆನಲ್ಯೈಸಲೇ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥
ವಿನಹರು ಬಿಸುಗಿಂದು ಕುಂತೀ । ಮಾನಿನಿಯು ರತ್ತ್ರಯರಲೇತ । ತ್ರೂನು
ಗಳು ವೈದುನರು ತತ್ಪತ್ನಿಯ ರುತಗಿಯರು ॥ ಸಾನುರಾಗವ ಮನಕೆ ಸಂಶ
ಯ । ವೇನಿದಕೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಕುಂತೀ । ಸೂನುಗಳು ದ್ರುಪದಿಗೆ ರಮಣರು ನೋ
ಡಿನೀವೆಂದ ॥೨೮॥ ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮುಕುಟವ । ತೂಗಿದನು ಬಲ
ರಾಮನಮಸಿಯ । ನೀಗಿಹೋದರ ಮಾತು ಪಾಂಡವರೆತ್ತಲಿವಳೆತ್ತ ॥ ಬೇಗು
ದಿಮುಳು ಬಿಯುರ ಮನೆಯೊಳಗೆಂ । ದಾಗ ಬೆಂದರು ಲೋಕವರಿಯಲು । ತಾ
ಗವಿಕಸಿನಗಂಜುವೆನು ತಾನೆನುತ ಕೈಮುಗಿದ ॥೨೯॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳವರಿಲ್ಲೆಂ
ದು ದ್ರುಪದನ । ಸುತೆಗೆ ಪತಿಪರರೆಂದು ಯಂತ್ರ । ಚ್ಯುತಿಗೆ ನೀವುಟೆಂದು
ತೋರಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಪಾಂಡವರಲ್ಲದಿಲ್ಲೀ । ಸತಿಗೆ ಪತಿಪರನಿ
ಲ್ಲ ಕುಂತೀ । ಸುತರು ನೀಗಳ ತೋರುವೆನು ವಸುದೇವನಾಣೆಂದ ॥೩೦॥ ಇ
ದು ವಿಚಿತ್ರವಲಾಗತಾಸುಗ । ಳು ಬಿದರೆಲೇನೈಸಲೀ । ದ್ರುಪದಿಯನವ

ರನುರಾಗಿಸಲಿಭೋಗಿಸಲಿಭೂತಳವ ॥ ಇದುವೆಸಿಕ್ಷ ಪ್ರವಾದರವರ|ಭಾಗ್ಯೋ
ದಯವೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವೆಂದಾ | ಪದುಮನಾಭನ ಹೊಗಳಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನು
ಸಭಾಂಗದಲಿ ॥೩೧॥ ಈ ಕೆಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸದುರಾಜಾ | ನೀಕ ಸೌಂದರ್ಯ
ದಲಿ ಚಾಪ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಂಬುದ ಕಾಣೆ ನಾ ಸೀಗ ॥ ಈ ಕೆನಿನ್ನಾ
ರೊಡೆಯರೋಕುಂ | ತೀಕುಮಾರಕರಿಲ್ಲಲೇಸುಡ | ಲೇಕೆ ನೆರಹಿದ ಸಿವ
ರನೆನುತಾದ್ಯಪದ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೩೨॥ ಹರಹರಾಯಿನ್ನಾರು ರೊತ್ರಂಗಿಗೆ| ವರನು
ವಾರಿಧಿವಲಯದವನೀ |ಶ್ವರರು ನೆರೆದಿದೆ ರೂಪ ವಿಕ್ರಮವೆರಡು ಹೊರತಾ
ಗಿ ॥ ನರಪತಿಗಳವಗೈಸಲೇಯಿ | ನ್ನರಸಿಗಾವುದು ಹರಸೆನುತವಿ | ಸ್ತರ
ದಗುಜುಗುಜು ಮಸಗಿದುದು ಕಾಂತಾಕದಂಬದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಅವನಿಪತಿಗಳು
ಹೊಕ್ಕುವಾರಿದ | ರಿವರೊಳಿಲ್ಲಲೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ದಾ | ರುವ ಮಹಾಜನ ದೆಸ
ಮುದ್ರಿಕೆ ಪತಿಸಮುದ್ರವೆನೆ ॥ ಇವರೊಳಗೆ ಮುಂಗೈಯ ಬಲುಹು |ಳ್ಳವ
ರುನೆಗಹಲಿ ಧನುವನೀಯಾಂ | ತ್ರವನು ಜಯಿಸಲಿಯೆಂದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ಸಾರಿಶಿದ ॥ * * * * * * ॥೩೪॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೩೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಸಭೆಸಗಲ್ಕೆ ದಿಯಂತ್ರದ| ದಾ
ಯವನು ಸೆರೆಗೆಲಿದು ನಿರ್ಜರ | ರಾಯನಂದನ ಕಾದಿಗೆಲಿದನು ಸಕಲರಿಪುನೃ
ಪರ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲ ಪಾಂಚಾಲೆಯ ಮ
ನೋರಥ | ಶಾಲೆಯಂತಿರ ಸಾರಿದರಲೈ ಸಭೆಯಲಿ ಮಹೀಸುರರ ॥ ವಿಳಿಭುಜ
ಬಲವುಳ್ಳವರು ವಿ | ಪ್ರಾಳಿಯಲಿ ಬಿಲುವಿಡಿದು ಯಂತ್ರದ | ಕೋಲುಗಳ
ಕೇವಣಿಪುದೆಂದರು ಹೊಯ್ದು ಡಂಗುರವ ॥೧॥ ಜಿನಸುವರು ಪಾರ್ಥಿವರು
ಪಾರ್ಥಿವ |ನರರೊಡನೆ ತದಲಾಭ ಪಕ್ಷಾಂ | ತರಕೆ ಪಾರ್ಥಿವ ಸುತೆಂಬಸೀ
ವುದು ವಿಪ್ರಜಾತಿಯಲಿ ॥ ಪುರುಷನು ಲೋಮದಲಿ ಕನ್ಯಾ |ಪರಣವಹು
ದು ವಿಲೋಮದಲಿ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಲೇಕಿದ ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಣಯವ ॥೨॥
ಎಂದು ಸಾರಿದ ಧನಿಯ ಸಾಧ್ವಿಜ | ವೃಂದ ಮಾಲಿಸಿ ನಸುಗದೇಕರ | ವಿಂದವ
ದನೆಯತೊಡಕುತೆಗೆ ನಾವಾರು ಘನುವಾಪು ॥ ಬಂದ ದಕ್ಷಿಣೆ ಮೃಷ್ಟ ಭೋ
ಜನ | ದಿಂದ ತುಷ್ಟರು ನಾವು ನಮಗಿದ | ರಿಂದ ಬಹುದು ಕೀರ್ತಿ ಬರಲೆಂದ
ದು ಬುಧವ್ರಾತ ॥೩॥ ವಚನ ಶೂರರು ನಾವು ಪಾರ್ಥಿವ | ರಿಚಯ ಮೇ ಭುಜ
ಸೂರರನಿಬರ | ನಚಲಧನುಭಂಗಿಸಿತು ನಮಗೀ ವಿದ್ಯೆ ವೈದಿಕವೆ ॥ ಉಚಿತ
ವಲ್ಲಿದು ನಮ್ಮ ಸಾಹಸ | ರಚನೆಯನು ನೋಡು ಪರೆಪಂಡಿತ | ನಿಚಯ ಮ
ರಲಿ ನಿಲಲಿ ತೋರುವೆವಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಯವ ॥೪॥ ಸಾಂಗವೇದ ಪದಕ್ರಮಾದಿಸ
ರ್ವಾಂಗವಿಷಯದ ಬಿವಿಳಿಸೌರಾ | ಙಂಗಳಲಿ ವಿಸಾಮಾಂಸೆಯೊಳ್ ಶಸ್ತ್ರ

ಶಿತತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಭಂಗಿಸುವೆವೀದ್ರೌಪದಿಯನಾ| ವಂಗದಲಿವಾಚ್ಯಾ
ಯನಾದಿಯ| ಹಾಂಗವಿದ್ಯದಲೆಂದುನೋಡೆಂದುದುಬುಧಸ್ತೋಮ॥೫॥
ಭರತದಲಿವೈದ್ಯದಲಿಕಾವ್ಯಸು | ವಿರಚಿತಾಲಂಕಾರದಲಿಗಜ | ತುರಗಲ
ಕ್ಷಣದಲಿಸಮಾಹಿತಮಂತ್ರತಂತ್ರದಲಿ॥ ಸರಸಕವಿತಾರಚನೆಯಲಿ ವಿ|ಸ್ತ
ರದುಪನ್ಯಾಸದಲಿಭೂಪತಿ | ಕರಸಿನೋಡಲಿನಮ್ಮನೆಂದರುದ್ವಿಜರುತ
ಮತಮಗೆ ॥೬॥ ಅಲ್ಲದಿರ್ದರೆಕೋಧಿಸಿದತನಿ | ಬಲ್ಲಿದಿಕ್ಕಿದಹೂರಿಗೆಯಮೆ
ದೆ | ಯಲ್ಲಿಪರಡಿಯತಾವಿಗೆಯಪರಿಪರಿಯಪಾಯಸದ ॥ ಪಲ್ಲಿಗೆಯತಣ್ಣ
ವಿಯಮಂಡಿಗೆ| ಯಲ್ಲಿನವಘೃತಸೂಪದಂಶಕ | ದಲ್ಲಿನೋಡೆನೆನುಮನಂ
ದುದುಧೂರ್ತವಟುನಿಕರ ॥೭॥ ರಸದಹೂರಲೇಪದಲಿಹುದುಗಿದ| ವಿಸು
ನಿಯಂತಿರೆಜೀವಭಾವ | ಪ್ರಸರದೊಳಗವಲಂಬಿಸಿದಪರಮಾತ್ಮನಂದದ
ಲಿ ॥ ಎಸೆವವಿಪ್ರಾಕಾರದಲಿರಂ | ಜಿಸುವಭೂಪತಿತತ್ವಭಾಸ | ದ್ವಿಜ
ರಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ದಕೇಳಿದನೀಮಹಾಧ್ವನಿಯ ॥೮॥ ನೋಡಿದನುತಮ್ಮ
ನನುಸನ್ನೆಯ | ಮಾಡಿದಡೆಕೈಕೊಂಡನವನಿಪ | ಗೂಡಿಕುಂತಿಗೆಬೀನು
ಸೇನಂಗೆರಗಿಮನದೊಳಗೆ ॥ ಕೂಡೆಕುಳ್ಳಿರ್ದಖಿಲವಿಪ್ರರ |ನೋಡಿಮೆ
ಲ್ಲನೆಧೌತ್ರದರ್ಭೆಯ| ಗೂಡುಸಂವರಿಸುತ್ತಸಭೆಯಿಂದೆದ್ದನಾಪಾರ್ಥ॥
ನಡಸಿದ್ದಿಯುಪಾಧ್ಯರೆದ್ದಿರಿ | ದೇನುಧನುವಿಂಗಲ್ಲಲೇತಾ| ನೇನುಮನದಂ
ಘವಣೆಬಯಸಿದರೇನಿತಂಬಿನಿಯ॥ ವೈನತೇಯನವಿಗಡಿಸಿದಹಿಪ | ವೇನು
ಸದರವೊಹಾವಡಿಗಳಿಗಿ | ದೇನುನಿಂಮುತ್ಸಾಹವೆಂದುದುಧೂರ್ತವಟುನಿ
ಕರ ॥೧೦॥ ಮಮವಬೇಕೇಶ್ರೋತ್ರಿಯಸ್ತೋ |ಮದಲಿಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ನಾವೆಂ | ಬುದುನಿಜಾನ್ವಯವಿದ್ಯಯಲಿಕೊಡುವುದುಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ॥ ಮ
ದುವೆಯಹುದಿದುಸಾಂಖ್ಯಪ್ರಸ್ತ | ಪ್ರದವುಭೂದೇವರಿಗೆನೀಸೆನೆ | ದುದು
ಭಗೀರಥಯತ್ನವೆಂದುದುಭೂಸುರವ್ರಾತ॥೧೧॥ ನೀವುಸೈರಿಸಿನಿಮ್ಮಕಾ
ರು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನವುಂಟಲೇಸ | ದ್ಭಾವದಲಿಸೀಪ್ರಚಿಸಿದಾಶೀರ್ವಾದ
ಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನಾವುಪಜಯರುಚಿಮಂತ್ರವಿ| ದಾವಘನವೆಂದರ್ಜುನನ
ಸಂ | ಭಾವನೆಕ್ತಿಗೆಲ್ಲರರೊದವಿದರುತಮತಮಗೆ ॥೧೨॥ ಕ್ರಮಿತ
ರವಘರಿಸಿದಿರೆಶುದ್ಧ | ಭ್ರಮಿತಮಂಡಲನೆಹಿಂದಿಯವಿಷ್ಣು | ಕ್ರಮಿತರೇದೀ
ಕ್ಷಿತರೆಘನವಿಂಗತ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ಕ್ರಮವೆತಾನಿದುಕ್ಷತ್ರಿಯರಸಾ|ಕ್ರಮಿ
ಸುವುದುಸದ್ಧರ್ಮವೇದು | ಕ್ರಮಿತಸೆಮನೆರಹಳಿಗತಹಸೀಶ್ರೋತ್ರಿಯ
ರಸಭೆಗೆ ॥೧೩॥ ಕೆಲರುಹೋಗರೆಂದುಜರಿದರು | ಕೆಲರುತಾನೇಬಲ್ಲನೆಂ
ದರು | ಕೇಲರುನುಡಿದರುವಿಪ್ರಸಭೆಗಪಹಾಸ್ಯವಹುದೆಂದು ॥ ಕೆಲರು
ತಪ್ಪೇನೆಂದುಕಳೆದರು | ಕೆಲರುಧರಾಕಾರನೀತಂ | ಗಳುಕುವುದುಧನು

ಭಾಗ್ಯನುಬವೆಂದುದುಬುಧಸ್ತೋಮ ॥೧೪॥ ತೊಟ್ಟಹೊಸಜುಜ್ಜುಗ್ಗೀ
ಪವಿತ್ರದ । ಮುಟ್ಟನೊಸಲಲಿಕುಶೆಯುಕರದ್ಬಿಗೆ । ಕಟ್ಟಿಯಿರಿಸಿದಕಷ್ಟ
ರಳಲಿತುಳಿದದರ್ಭೆಗಳ ॥ ಉಟ್ಟಬಾಸರಬಳಲುಗಚ್ಚೆಯು । ನಟ್ಟಹಾಸದ
ಜವದನಗೆಗಳ। ನಟ್ಟವಿಗಡೆಯೆಸರಿಸಿಸಭೆಯ ಮೊಲ್ಲೈಸಿತಂದ ॥೧೫॥ ತೆರು
ಗಕೆಂಡರುಸಕಲಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರುಗಹಗರಿಸಿದರಿದೇನರೆ । ಮರುಳೊಜ
ಡನೊಬಿಪ್ರನೇಷಟ್ಟನ್ಮುರಪತ್ರಿಯೊ ॥ ಮರುಳುಗಳುತಾವಕಟಮುದನ
ನ । ಸರಳಮರುವೊಳಗಾವನಂತಃ । ಕರಣನೆರೆಕಳವಳಿಸದೆಂದರುನೆರ
ದಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥೧೬॥ ಧನುತನಗೆನೆಗಹಚ್ಚಿಕೃಷ್ಣಾ । ಜಿನವ್ರಾಸಾಲಗ್ರಾ
ಮದೇವರೊ । ವಿನುತತುಲಸಿಯೊಕುಶವೋದರ್ಭೆಯೊಸಮಿಧೆಗಳಹೊರೆ
ಯೊ ॥ ನೆನದತಿಲವೋವೇಣದಷಾ । ಸನದಕೊಳವಿಯೊಬೀಗುವಿ
ಪ್ರನ । ನೆನಹನೋಡಿತಿರೆಘನನಲಾದ್ರುಪದಿಯುಸಾಭಾಗ್ಯ ॥೧೭॥ ಅಂಗ
ವಿದುಗಜತುರಗಕಸಾತ್ರ । ಸ್ತ್ರಂಗಳಬಿತ್ತವುನಮಗೆವಿಪ್ರಂ । ಗಂಗವೇದ
ಪುರಾಣತರ್ಕಸ್ಮೃತಿಸುವಿದ್ಯೆಗಳು ॥ ಅಂಗವಂಗಿಗಸಾಧ್ಯವಾದುದ ।ನಂ
ಗಿಗೊಡಬಡುವುದೆದ್ವಿಜಾತಿಗೆ । ಸಂಗತಾನುಷ್ಠಾನವರವೆಂದುದು ಬುಧ
ಸ್ತೋಮ ॥೧೮॥ ಲಹರಿಮಸಗಿತುದತ್ತಕಾಂತಾ । ಬಹಳಪಾರಾವಾರಹ
ಬ್ಬಿನ । ವಿಹೃತಿಗಳತೆರೆವಾಲೆಗಳಬೆಳುನಗೆಯುಬುದುಬುದದ॥ ಗಹಗಹಿಗೆ
ಮಿಗೆಅಟ್ಟಹಾಸದ । ರಹಣಗಳಗಭಸದವಿಡಂಬದ । ವಿಹರಣದಚಲದೃ
ಷ್ಟಿಗಳಮರಿವಿನಾನಹೊಳೆಹುಗಳ ॥೧೯॥ ಇತ್ತನೋಡಶ್ರಾಯೆಹಾರುವ।
ರತ್ತಗದ್ದದುಪಾಷ್ಯರನುತಾ । ವೆತ್ತುವರುಗಡಧನುವನೆನುವರುಗಡತಿ
ಮಿಂಗಿಲನ ॥ ಹೊತ್ತುಗಳವರಲೇಸುಬಳಿಕಿಂ । ನುತ್ತಮರಲಾವಿಪ್ರರೆನೆ
ತಲೆ । ಗುತ್ತಿನಾಚಿಗಳುಂಗುಟದೊಳ್ಕುತನುಹೀತಳೆವ ॥೨೦॥ ಎಲವೊ
ಮುಟ್ಟಯುಮುವನದರ್ಭೆಯು । ತಿಲವಮುಸ್ಮೃಥವಿಮಲಧೋತ್ರದ । ತಳಿಗ
ಗಾಸೆಯುಕಾಮುಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಕಂದರ್ಪ ॥ ನೆಳಸವಮುಖಿಯನುವರಿಸುಬಾ
ನಿನ । ಗಳವಡುವನೆಲೆಯುಕ್ಕಕೇಳ್ರಾ । ತಲೆವಿಡಿವವಾಪ್ತೋಡುಯುಂದ
ರುನಗುತಚಪಲೆಯರು ॥೨೧॥ ಅದೆಹಲಾಯುಧನೋಡುವಿಪ್ರ'ಘರದ
ಪಾರ್ಥನಬರವುಮೋಘನ । ಹೊದರುಗಳಹರಿದಶ್ವನಂತಿರೆವಿಪ್ರವೇಷದ
ಲಿ ॥ ವಿದಿತವೇವಸುದೇವನಾಣೆಂ । ದುದಕೆತಪ್ಪದಲೈಸಭಾಮ । ಧ್ಯದಲಿ
ಬರುತಿಪ್ಪಾರ್ತನರ್ಜುನನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೨॥ ಜನಪನೋಳೀವಾದಿಗ
ಳೊತ । ಜ್ಞನನಿಯೋತಾವೆಲ್ಲಭೂಸುರ। ಜನದಸಾವಿರಾವ್ಯದಲೆಸಭೆಯೆ
ಳಗರ್ದರೆನಕೇಳ್ದ ॥ ನಿನಗಿದೆಂತವರರಿತವರಗಿನ। ಮನೆಗೆತಪ್ಪಿದರೆಂತು
ವನೀ।ನೆನಿತುಹಾಯಸಿದ್ಧನೆಂದನುನಗುತಬಲರಾಮ ॥೨೩॥ ಅವನಿಪ

ಕೇಳಿತ್ತಲೋಪಾ | ರ್ಥವರಪರಿಹಾಸವನುಕ್ರಾಂತಾ | ನಿವಹವೆನಿಬ್ಬರದ
ನುಡಿಗಳನಾಮಹೀಸುರರ ‖ ವಿವಿಧಕಟುಮಧುರೋಕ್ತಿವಿಸ್ತರ| ಸವನು
ಕೇಳುತಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ | ನವಮದದ್ವಿಪಗತಿಯಗರುವಾಯಿಯಲಿನ
ಡೆತಂದ ‖ಇವನಗತಿಮುಖಚೇಷ್ಟೆಭಾವೋ|ತ್ಸವವಿಲಾಸವಪೇಕ್ಷೆಭರವಂ
ಘವಣೆಗರುವಿಕೆಗಮಕಭಾವನಭೀತಿಭುಲ್ಲವಣೆ ‖ ಇವನವಿಮಲಕ್ಷತ್ರವಿ
ಕ್ರಮ | ವಿವನಕೊಂಡೆಯತನವಿವೇಕಾ| ಶಿವನುಘಾಟದವೀರನೆಂದರು
ವೀರರರ್ಜುನನ‖ಬರುತಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪರಿಂ| ಗೆರಗಿದನುಮುನದೊ
ಳಗೆಯಾದವ | ರರಸಹಂತಿಯಹರಿಯನಭಿವಂದಿಸಿದನಕ್ರಿಯಲಿ‖ ಸುರಪತಿ
ಗೆಗುಹಗಉಪದಿಕ್ಪಾ|ಲರಿಗೆರುದ್ರಾದಿತ್ಯವಸುವಿ |ಶ್ವೆಗೆವಂದಿದನುಬಂ
ದನಗ್ಗದಚಾಪವಿದ್ದೆಡೆಗೆ‖೨೭‖ ಮೊದಲವಾರಿಜಭವನನಾಮ| ಸ್ಮದದೀಮ
ದುಸೂದನನನಾಬಿಲು |ದುದಿಯಲಾಹ್ವಾನಿಸಿದನಗ್ಗದನೀಲಲೋಹಿತನ‖
ಇದುಮಹಾಭೂಮಿಪರಬಿಂಕವ|ನೊದೆದಧನುವೀಪ್ಪತುರೆನುತೆ|ತ್ತಿದನು
ಬಾಗೊತ್ತಿದನುಕೊರಳಿಗೆತೊಡಿಸಿದನುತಿರುವ ‖ ಹೊಯ್ದುತಿರುವನು
ಸೆಳದುಕಿವಿವರೆ|ಗೊಯ್ದುನಿದುಹದವಿಲ್ಲಲಾಬಲು|ಹೊಯ್ದುದಕಟಾಬಳಿದೆಹೆ
ದರಿತುಮಾಗಧಾದಿಗಳ‖ಕೈಯೆದ್ದುಗದರಿದರೊಳಗೆಹೆಸರೆನ|ಗೈದುಬೇಕೆಂ
ದೈಸಲೇಯನು|ತೈದುಬಾಣವಕೊಂಡುಯಂತ್ರದಹೊಳಹನೀಕ್ಷಿಸಿದ‖೨೮
ತೂಗಿಕಿವಿವರೆಗುಗಿದುಯಂತ್ರವ|ತಾಗಿಸಿದನಂಬಿನಲಿಪಾರ್ಥನ|ಲಾಗುವೇ
ಗವನಾರುಬಲ್ಲರುಯಂತ್ರಭೇದದಲಿ‖ಜಾಗುಧಣುಧಣುಪೂತುಕಾರ್ಮ್ಮುಕ |
ಯೋಗಸಿದ್ಧನೆಮುರ್ಝುರಕೋದಂ|ಡಾಗಮಂತ್ರಿಪುರಾರಿಯಿಂದುದುವಂದಿ
ಸಂದೋಹ‖೨೯‖ವಾಯುಸುತಬೊಬ್ಬಿರಿದುವಿಪ್ರನಿ | ಕಾಯುಕರ್ಣದುದುಕ
ಮಲಮುಖಿನಿ|ರಾಧ್ಯದಲಿಸೇರಿದಳುಹಾರುವಗೆನುತಹರುಷದಲಿ‖ಅಯು
ವತಿಜನಜಲಧಿಮುಸಿಗಿತು| ಬಾಯಮೌನದಬೆರಳಮೂಗಿನ|ರಾಯರಿದ್ದರು
ಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಹೊತ್ತುದುಗುಡದಲಿ‖೩೦‖ ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳತತಿಹ |ಕ್ಕ
ಳಗವೇರ್ಚಿನೊಳಲ್ಲದಿವಿಜಾ| ವಳಿಯದುಂದುಭಿರವದಲುಬ್ಬಿದಸಾಧುವಾದ
ಗಳ‖ಕಳಕಳದಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿಪೂ | ವಳೆಯುಪೂರದಹರಹಿನಲಿಜನ|ಮು
ಳುಗಿತದ್ಭುತರಭಸವಳ್ಳಿರಿದುದುಜಗತ್ರಯವ‖ ಕಿತ್ತುಸುರಗಿಯವೀರಭಟ
ರರು|ವತ್ತುಸಾವಿರವೈದಿಪಾರ್ಥನ | ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿದರಂಗರಕ್ಷಣೆಗರಸ
ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ‖ಇತ್ತಮಹಿಳಾಜನದಮೌಳಿಯ| ಮುತ್ತುಕುಸುಮಪಾಯುಧ
ನಧಟ್ಟಿನ| ಮತ್ತಗಜವೈತಂದಳಲ್ಲಿಗೆದ್ರೌಪದಾದೇವಿ ‖ ತೊಲತೊಲಗು
ಮನ್ಮಥನಹೊಗರಿ|ಟ್ಟಲಗುಬಲುತಿದೆಶಾರದಸಾರೆಂ|ದುಲಿದುಕಂಚುಕಿನಿಕ
ರಹೊಯ್ದುದುಮುಂದೆಸಂದಣಿಯ‖ನಳಿನಮುಖಿದಂಡಿಗೆಯಿಳಿದೈತಂ|ದಿ

ಳಿಯುಲೀತನಹೊರೆಯೊಳಾಗಳೆ|ಕಳಕಳದಲೊಳತೋಟಿಮಸಗಿತುಹರು
ಷಲಜ್ಜೆಯಲಿ॥೩೩॥ಲಲಿತಮಧುರಾಪಾಂಗದಲಿಮು|ಕ್ಕಳಿಸಿತಣಿಯವು
ಕಂಗಳುಬ್ಬಿದ|ಪುಳಕಜಲದಲಿಮುಳುಗಿಮೂಡಿತುಮೈಸಿತಂಬನಿಯು॥ತಳಿ
ತಲಜ್ಜಾಭರಕೆಕುಸಿದ|ವ್ವಳಿಸಿತಂತಃಕರಣವಾಂಗಿಕ|ಲುಳಿತಸಾತ್ವಿಕಭಾ
ವವನಗಡಿಸಿತ್ತುಮಾನಿನಿಯ॥೩೪॥ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಿಬಹಳಲಜ್ಜಾ|ಭರದಭ
ಯದಲಿಬೆಮರಿಡುತಕುಚ|ಭರದಿಮೇಲುದುಜಾರೆಜೋಡಿಸಿಮಿರಿಸದನ
ಡುಗಿ॥ತರುಣಿಸಿಜತನುಪರಿಮಳದಲುರೆ|ಹೊರದಹುವ್ವಿನದಂಡೆಯನುನಿ
ಜ|ವರನಕೊರಳಲಿಹಾಯ್ಕದಳುಜಯುವೆನೆಸುರಸ್ತೋಮ॥೩೫॥ ಕೊರ
ಳಹುವ್ವಿನದಂಡೆಯಲಿನಿಜ|ಕರದಭಾರಿಯಧನುವಿನಲಿತನು|ಪರಿಮಳದನಿ
ಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳಕೆಲದಯುವತಿಯಲಿ॥ಪರಸಪರಿಹೊಸತಾಯ್ತುಹೊತ್ತ
ನು|ಹರನಹಗೆಸಾರುವಿಕೆಯನುನಂ|ಮರಸಿನೆರೆಹಾರುಪತಿಯಂದರುಸ
ಗುತಚಪಲೆಯರು॥೩೬॥ಜನಪಕೇಳೈಯುವತಿಯೊಡನ|ರ್ಜುನನತಂದರ
ರಾಜಮಂದಿರ|ಕನಿಮಿಷಾವಳಿಹರದುದಭ್ರದೊಳಮರಪತಿಸಹಿತ॥ಮನದ
ಸೊಯಪಮುಖದಗುಡದ|ವಿಸುತಮಕುಟದಕೈಯ್ಯಗಲ್ಲದ|ಕನಲಿಕೆ
ಯಕೊನರುಗಳಕೌರವರಾಯಖತಿಗೊಂಡ॥೩೭॥ಏನಹರಪಾಂಚಾಲ
ಮಾಡಿದ|ಮಾನಭಂಗವಕಂಡಿರೇಕಾ|ಸೀನಕಕುಸಿಜಯದ್ರಥಾಶ್ವತ್ಥಾಮ
ಮೊದಲಾದ॥ಮಾನನಿಧಿಗಳುಕಂಡಿರೇಪದ|ದಾನೆಗಳುನೀವ್ಕಂಡಿರೇಹದ
ಸೇನೆನುತಕುರುರಾಯಮೂದಲಿಸಿದನುತನ್ನವರ॥ ಹಳೆಯಹುಲುಧನ
ವಿದನುಹಾರುವ|ನೆಳದಗಡಕೌಳಿಕದಯಂತ್ರವ|ಗೆಲಿದಗಡಗರುವಾಯಿ
ಗೆಡಿಸಿದಗಡಮಹೀಶ್ವರರ॥ನಳಿನಮುಖಿಹಾಯ್ಕಿದಳುಗಡತಿರು|ಕುಳಿಯ
ಕೊರಳಲಿದಂಡೆಯನುನೀ|ವ್ರೀಡಿದುಮದುವೆಯಮಾಡಿಯಂದನುಬೈದ
ಭೂಮಿಪರ॥೩೮॥ಭಂಡರೋಸೀವ್ನರದಧರಣೀ|ಮಂಡಲೇಶ್ವರರಕಟನ
ಪ್ರ್ಯಯು| ಹೆಂಡಿರನುಬಳುವಳಿಯಕೊಟಿಹಾರುವನಹೆಂಡತಿಗೆ॥ಗಂಡು
ಲಿಗಳನಿಂಮನನಿಬರ| ಕಂಡುಪೇಕ್ಷಿಸಿಯಾಚಕನಚೈ|ಕೊಂಡಳದಕೇನು
ಟುಮನದಲಿವಾಸಿಸಿಮಗೆಂದ॥೪೦॥ವಾಸಿಗಳನರಸುಪಡೆದ್ರುಪದನ| ವಿಪ್ರ
ಲಡಗನುಹದ್ದುಕಾಗೆಗೆ|ಸೂಸಿವಿಪ್ರನಬಡಿದುಬಿಡುವುದುಮತ್ತೆತಿರಿದು
ಲಿ॥ಆಸರೊಂಜಾನನೆಯನಪ್ಪ್ರವಿ|ಲಾಸಿನಿಯವೀಧಿಯಲಿಕೂಡುವ| ದೈಸ
ಲೇಯನುತ್ತೊಡನೊಡನೆಘರ್ಜಿಸಿತುನೃಪನಿಕರ॥೪೧॥ ಪಳಹತ್ತಲಿಲ
ಪದಹತ|ಧೂಳಿಯಲಿಹಿರಿಯಗಳನಗಲವ|ಹೂಳಿಕಳೆಯಲಿಹರಿದುಹತ್ತ
ತೆಸೆಯಸರಿಸದಲಿ| ಕೋಲುಗುಂಡಿನಹತಿಗೆಹುಬ್ಬಿಯೊಡ|ದಾಳಹೊಯ
ಹೊಯ್ಲ್ಯನುತಸಕಲನ್ರು|ಪಾಳಿಘರ್ಜಿಸಿಮುತ್ತಿದುದುಪಾಂಚಾಲಪಟ್ಟ

ವೆ॥೪೨॥ಕೊಡೆಗಜಬಜವಾಯ್ತುಹರಿದುದು।ಸಾದಿಗಾವಳಿಸ್ಯಂದನಘಟೆಗೆ।
ದೋಡಿತೀಪಾಂಡವರುಬಂದುಕುಲಾಲಭವನದಲಿ॥ನೋಡದಿರ್ದರುಲ
ಗ್ಗೆಯಬ್ಬರ।ಮೀಡಿರಿದುದುದಿಗಂತವನುಕೈ।ಮಾಡಿಕೋಟೆಯನಿಳಿದುಬೆರ
ಸಿದರಾಳುವೇರಿಯಲಿ॥೪೩॥ಹಲ್ಲಣಿಸಿದರುಹೊಗುವಚೂಣಿಯ।ಚೆಲ್ಲಬಡಿದ
ರುಸರಿಸಕಡರುವ।ಬಿಲ್ಲಬಿಡಿದರವಿರಾಟನೆತ್ತಿತುಸಾಲಸಬಳಗರು॥ಝಲ್ಲರಿ
ಯಝಾಡಿಗಳವಾದ್ಯದ।ಘಲ್ಲಣೆಯುದಳನೆರೆದುದಲ್ಲಿಯ।ದಲ್ಲಿಮುತ್ತಿಗೆತೆಗಸಿ
ದರುಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು॥೪೪॥ಚೂಣಿಮುರಿದೈತರಲುಬಹಳ।ಕ್ಷೋ
ಣಿಯಲಿಕುರುಪತಿಯುಘಟ್ಟಿಸ।ಹೂಣಿಗರುಹರಿಗೊಂಡುಕವಿದರುಕರ್ಣ
ಮೊದಲಾಗೆ॥ಶಾಣೆಯಲಗಿನಸುರಿಗೆಪರಬಲ।ವಾಣೆಯಿಟ್ಟವ್ರೋಲಡಿವಿಡುಕೆ
ದ।ಶ್ರೇಣಿಬಲವೋಸರಿಸಿತೆಗದುದುದ್ರುಪದಪರಿವಾರ॥೪೫॥ಮೊದಲಲಗ್ಗೆ
ಯಧೂಳಿಯೀದ್ರಾ।ಪದಿಯಬೈತಲೆಗಮಲಸಿಂಧೂ।ರದಸುವಿಸ್ತರವಾಗ
ದಿರ್ದಡೆರಾಯಸಾಣೆನುತ॥ಮದಮುಖರುಮುಂಕೊಂಡುಧುರ್ಗವ।ಬೆದರಿ
ಸಿತುಬೇರೇನುದ್ರುಪದನ।ಸದನಸೀಮೆಯಬೆರಸಿಹೊಯ್ದರುರಾಜಬೀದಿ
ಯಲಿ॥೪೬॥ಎಳುಮಸ್ನೆಯಗಂಡಸಾಗುನ್ನ।ಬಾಲಮದುವೆಯಮನೆಗೆರಾ
ಯರ।ಧಾಳಿಬಿದ್ದಿನವಾಯ್ತುನಡೆಸಂತೈಸುಬೀಯಗಾರ॥ಎಳೆಸಲುಕಳಕಳ
ವನರ್ಜುನ।ಕೇಳಿದನುಹೊರೆಯಂಬುಗೀತರ।ಹೇಳೆನುತಕವಿದಚ್ಚುಮು
ರಿದನುಭಟರನುಂಗುಡಿಯ॥೪೭॥ಅದುಬಳಿಕಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘದ।ಮೊದೆ
ಲನುಳಿಯನೆಕವಿದುದಂಬಿನ।ಹೊದರುಹುದುಗಿತುರಾಯದಳರ್ಕುಳಿದ
ರಕ್ತದಲಿ॥ಕೆದರಿದರುಕರ್ಣಾದಿಗಳುನೆರೆ।ಬೆದರಿದರುಮುತ್ತೊಂದುದೆಸೆಯ
ಲಿ।ಸದೆದುಹೊಕ್ಕನುಭೀಮಭಾರಿಯಮರನಕೊಂಬಿನಲಿ॥೪೮॥ತರುಬಿದ
ನುಮಾದ್ರೇಶಪವನಜ।ನುರುಬೆಯನುಫಲುಗುಣನಬಾಣವ।ಮುರಿಯೆನು
ತರಾಥೇಯನಿರಿದನುಸಿಕ್ತನಾದದಲಿ॥ಕುರುಬರೋಧನಯಂತ್ರಭೇದಿಗೆ।
ಕರುಬರೊಳಕಾಮುಕರೊಡನೆಸೀ।ವಿರಿತಕಂಫೈಸಿದಿರನುತಕೈಕೊಂಡನಾ
ಭೀಮ॥೪೯॥ತುರಗರಥಸಾರಥಿಗಳನುಹೊಯ್ದ।ದಿರಸಿದನುಪವಮಾನಸು
ತನು।ಬ್ಬರದಭಯದಲಿಶಲ್ಯಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದನುಹಿಸ್ಸೆಲೆಗೆ॥ನರನಶರದಾಳಿಗ
ಳುಕಿಮೋರೆಯ।ಮುರುಹಿದನುಕಲಿಕರ್ಣನದಿಕು।ಸರಿಯೆನಿಸ್ಯರುನ
ಸ್ತ್ರವಿಗ್ರಹಕೆಂದುಖಾತಿಯಲಿ॥೫೦॥ಅರಸನಡೆದ್ರುಪದನಕಪಾಲದ।ಲಿರಲಿ
ಮಾನಭ್ಯ್ರತಿಮಹೀಸುರ।ಪರರೊಡನೆಖತಿಯೇಕೆತೆಗವುದುಹಸ್ತಿನಾಪುರ
ಕೆ॥ನೆರಹುಮ್ರನ್ಯಪವರ್ಗವನುಬಂ।ದೊರಸುವುದುದ್ರುಪದನಲಲಾಟದ।ಬ
ರಹವನುಕೇಳೆಂದನುಡಿದನುಕರ್ಣಕುರುಪತಿಗೆ॥೫೧॥ಅಹುದುಕರ್ಣನಮಾ
ತುತೆಗೆಯಲಿ।ಬಹಳಬಲವೀಹೊತ್ತಿನಲಿರಣ।ವಿಹಿತವಲ್ಲೆಂಕೆದಡತಪ್ಪದು

ವಿಪ್ರನಧಿತನುಗೆ॥ಮಹಿಮೆವಿನಾಸಲುಹೋಗದೀಸರ। ಲಹಿತದರ್ಪದಮುಂ
ದೆನೋಡಲು । ಬಹುದೆನುತತಿರುಗಿದನುಕುರುಪತಿಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ ॥೫೨॥

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೪೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ವಿಮಳಮತಿಪಾಂಚಾಲಿಚಿತ್ರ।ಭ್ರ
ಮೆಯನಪಹರಿಸಿದನುದ್ರೌಪದಿ। ರಮಣಿಯಸಾದಳುಹರನವರದಲಿಪಾಂಡು
ತನಯರಿಗೆ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ।ಪಾಲಕೌರವನೃಪ
ತಿಪಯಣದ।ಮೇಲೆಪಯಣದಲೈದಿಹೊಕ್ಕನುಹಸ್ತಿನಾಪುರವ॥ಹೇಳಲೇ
ನುಳಿದಖಿಳಧರಣೀ।ಪಾಲಕರದುಮ್ಮಾನವನುಪಾಂ।ಚಾಲದೇಶವಕಳದು
ಹೊಕ್ಕರುತಮ್ಮನಗರಿಗಳ॥೧॥ಭೀತಿಹಿಡಿದುದುರಾಯದಳಸಂ। ಘಾತಸರಿ
ದುದುಮತ್ತೆಸುಜನ।ವ್ರಾತನೆರದುದುಮೆರದುದವಸೀದೇವರಗ್ಗಳಿಕೆ॥ ವಾ
ತಜನುಮರಗೊಂಬಿನಲಿಮಾ।ರಾತನನುಮುನ್ನಿಸಿಕುಲಾಲನಿ।ಕೇತನಕೆಬಂ
ದೆರಗಿದನುಧರ್ಮಜನಚರಣದಲಿ॥೨॥ಇತ್ತಲರ್ಜುನನಿನಸುತನಬೆಂ। ಬತ್ತಿ
ಮರಳಿದರವನಿಪಾಲರ।ಮುತ್ತಿಗೆಯತೆಗಸಿದನುಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಸಮ್ಮೇಳ
ದಲಿ॥ಮತ್ತೆರಾಯರಬೆನ್ನಕಪ್ಪವ।ತೆತ್ತಿದುತ್ಸವದನದೆಹೊಗ।ರತ್ತಿದ
ಕ್ಷಿಯಹೊಳಹಿನಲಿಹೊಕ್ಕನುನೃಪಾಲಯವ ॥೩॥ಈತನುದಯದೊಳಿಂ
ದುಭೂಸುರ।ಜಾತಿಗಾಯ್ತಗ್ಗಳಿಕೆಪಾರ್ಥನ ।ರಾತರಿಂದುಬ್ಬಟೆಯಧನ
ವಿಂದಿವನನವಳಾಯ್ತು॥ಸೋತುತೆಗೆದಮಹೀಶ್ವರರಮಾ ।ತೇತಕದುಮ
ಧುಪೂತೆನುತಜನ।ವೀತನನುಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದುದುನೆರವಿನೆರವಿಯಲಿ॥೪
ಬಂದನೀತನುಗತಿಯಗರುವಿಕೆ।ಯಿಂದತರುಣಿಯಹೊರೆಗೆಬಾಸೀ। ನೆಂದು
ಕರದನುಸತಿಸಹಿತತಿರುಗಿದನುರಹಿಲಿದಲಿ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯನುಕುಂಭ
ಕಾರನ।ಮಂದಿರವಹೊರಗಿರಿಸಿಫಲುಗುಣ।ಬಂದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕುಂತಿ
ಯಚರಣಕಮಲದಲಿ॥೫॥ತಾಯೆಬಿನ್ನಹವಿಂದುಧರಣೀ । ರಾಯರೆಲ್ಲರ
ಲಿದುತಂದೆನು । ನಾಯಕವನನುಪಮಿತಮೌಲ್ಯವನಮಲಮೌಕ್ತಿಕವ
ತಾಯೆಚಿತ್ತೈಸಿದಿರೆಯೆನೆಕಡೆ । ವಾಯಿದಳುತಸಿಹರುಷದಲಿಲೇ।ಸಾಯಿ
ತ್ತೈವರುಕೂಡಿಭೋಗಿಪುದೆಂದಳಾಕುಂತಿ॥೬॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಕವ
ಲಾ।ನನೆಯಹೊಡವಂಡಿಸಿದನವ್ವೆಗೆ। ತನುಜನೀತಂದಮಲಮೌಕ್ತಿಕ
ದೆಯಶಿವಯೆನುತ ॥ ತನಗೆನುಡಿತೊಡಲಿಸಿತಲಾಸೀ।ವಿನಿಬರುಪಭೋ
ಸುವದೆಂದೆನು।ವನಿತೆಯೈವರಿಗರಸಿಯೋಲೇಸೆಂದಳಾಕುಂತಿ॥೭॥ ಜನನಿ
ಪ್ಪದುನಿಮ್ಮನುಡಿಈ।ವನಜಮುಖಿಯುಮೈವರಿಗೆಸತಿ। ವಿನುತಗುರು
ಚನಾಂಬುನಿಧಿಮುಕ್ಕಳಿಗಲಂಘ್ಯವಲೆ॥ ಎನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಪಾರ್ಥನ
ಕನಲಿದನುಕಲಿಭೀಮನಲ್ಲಿಂ । ವನುನಕುಲಸಹದೇವರನುಚಿತವೆಂದ

ರ್ಜನೆಗೆ॥ ಎಲ್ಲಧರ್ಮದಸಾರವನುನೀ|ನ್ಬಲ್ಲಿರೈಸಲೆಹೇಳ್ವುದಾವುದು| ವಿಲ್ಲಿ
ನೀನ್ನಹದೇವನಕುಲರುನಿಮಗೆಮಾತೇಕೆ॥ಬಲ್ಲಿರಖಿಳಾಮ್ನಾಯಭಾಷಿತ|ದ
ಲ್ಲಿನೋಡಲುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊ|ಳೆಲ್ಲತಾಯಿಂದಧಿಕಗುರುವಿಲ್ಲೆಂದನಾಪಾ
ರ್ಥ॥೯॥ಮಾತೃವಚನವಲಂಘ್ಯವಿದುವಿ|ಖ್ಯಾತಪದ್ಧತಿಲೋಕಯಾತ್ರಾ|
ಪ್ರೀತಿಯುಲಿಭಯವೇಕೆಧರ್ಮರಹಸ್ಯನಿಷ್ಠರಿಗೆ॥ಏತಕೀಲೋಕಾನುಸರಣೆ
ವಿ|ಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷವಾವುದದುಧ | ರ್ಮಾತಿಶಯವಿಹಪರಕೆಕಡುಹಿತವೆಂದ
ನಾಪಾರ್ಥ॥೧೦॥ರಾಗಲೋಭವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಲಿನೀ|ವೀಗುರುವಿಗಳುಪ್ರವರ್ತೈ
ಸಲೇಧ|ರ್ಮಾಗಮವನಾಚರಿಸುವದಲೇನಮ್ಮನುಷ್ಠಾನ॥ಈಗಳೀಗುರುವ
ಚನಧರ್ಮ|ತ್ಯಾಗವೇನಿದುಧರ್ಮವೇಯುಪ |ಭೋಗವೈಪರಿಗೇದುತಿಳು
ಹಿದನವರಸಾಪಾರ್ಥ॥೧೧॥ಮಾಡಿದರೆಸಂದೇಹಗಳಭಯ | ಖೋಡಿಯಿದ
ರೊಳಗಿಲ್ಲಧರ್ಮದ|ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಂಬಿರಲುಬಹಿರಂಗದಲಿಬಳಿಸದಿರಿ॥ಗೂ
ಡುಹಲವಿಹಪಕ್ಷಿಯೊಂದಿದ|ನಾಡಬಾರದುಸಾಕುಚಿಂತಿಸ| ಬೇಡಿನೀವೆಂದ
ನಿಬರನುತಿಳುಹಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೧೨॥ ಅದುದನುಮತತವ್ಯೋಳಗೆತ !
ತ್ರ್ಯೋದರರುಸೌಹಾರ್ದದಿಂದತ| ಳೋದರಿಯುನೊಲಿದೈವರಂಗೀಕರಿಸಿದ
ರುಬಳಿಕ ಆದರಣೆಯುಲಿಕುಂತಿಸೊಸೆಗೆನ್ನ|ಕೋದರನೆಭಿಷ್ಟಾನ್ನಭಾಗದ
ಭೇದವನುತಿಳುಹಿದಳುತೊಡೆಯುಲಿತೆಗದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ॥೧೩॥ಇಳೆದನಸ್ತ್ರಾಚ
ಲಕೆರವಿಸ್ತೃಪ |ತಿಲಕರೈವರುವಿಹಿತಕೃತ್ಯಾ| ವಳಿಗಳನುವಿಸ್ತರಿಸಿಕುಂತಿ
ಯುಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿ॥ಜಲರುಹಾಕ್ಷನನಾಮಕೀರ್ತನ | ಲುಳಿತಪರಮಾ
ನಂದರಸದಲಿ|ಮುಳುಗಿಮೂಡುತ್ತಿರ್ದರಂದುಕುಲಾಲಭವನದಲಿ॥೧೪॥ಸಿ
ಲುಕಿದುದುಜನದೃಷ್ಟಿಬಲುಗ|ತ್ತಲೆಯುಬಂಧದೊಳಂಧಕಾರದ |ಜಲಧಿಯು
ಲಿಜಗವಿದ್ದುದೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ॥ನಳಿನಮಿತ್ರನಬೇಹುಕಾರರ|ಸು
ಳಿವೊತಿಮಿರದಪಾಳೆಯದೊಳೆನೆ | ನಿಳೆಯುನಿಳೆಯದಸೂಡರುತಳತುದು
ಕೂಡೆನಗರಿಯಲಿ॥೧೫॥ಇವರಿಗುಂಟೇದೀಪತೈಲ|ದ್ರವಿಣವಿಲ್ಲಕುಲಾಲಭ
ವನಕೆ|ಕವಿವಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯನುಗೊತ್ತಿರುದುಬೇರೊಂದು ॥ ನವಯುವತಿ
ಯಾಭರಣಮಣಿರುಚಿ|ನಿವಹವಾಕೆಯನಯನಕಾಂತಿಗ|ಳವನಿಪತಿಕೇಳ್ನಿ
ನ್ನಪಿತನಪಿತಾಮಹರಪರಿಯ॥೧೬॥ಜನಪನಂದನೆಗೊಂದುಕೃಷ್ಣಾ|ಜಿನ
ವಿಸಿತ್ತರುಶಯನಭಾಗಕೆ|ಜನನಿಯುಂಭ್ರಯಬಳಿಯಲೊರಗಿದರೈವರೊಂ
ದಾಗಿ॥ವನಿದೆಯವರಂಭ್ರಗಳತಲೆಗಿಂ|ಬಿನಲಿಮಲಗಿದಳಂಧಿನಾಹವ| ಜಿತ
ಕ್ರಿಯನುನುಡಿವುತಿರ್ದನುಪಾರ್ಥನರಸಂಗೆ॥೧೭॥ ಗೇದಪವಿಯನುಕಾ
ರವೇಂದ್ರನ|ದಳವನುರಿದಂದವನುಕರ್ನನ|ನಳುಕದೆಚ್ಚಶರಪ್ರಯೋಗ
ದಚಾಪಕೌಶಲವ॥ಬಲಜಲಧಿಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರೆಮಂ | ದಲಿಸಿಮೊಗದಂದವ

ನುಶಸ್ತ್ರ|ವಳಿಯಸಂಹರಣವನುವಿವರಿಸಿದನುಮಹೀಪತಿಗೆ ॥೧೮॥ ಕು
ದುರೆಯೋರಾಟವನುಮಾತಂ|ಗದಸುಶಿಕ್ಷಾಭೇದವನುರಥ |ವಿಚಿತ್ರಕೌಶ
ಲವನುಶರಾಸನವೇದಸಂಗತಿಯ॥ಮದವದರಿಭಂಜನವದಿವ್ಯಾ | ಸ್ತ್ರದಲಿ
ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಸಮರಂ |ಗದಸುಸಂಗತಿಯಿಂದನೂಕಿದರಿವರುಯಾಮಿ
ನಿಯ॥೧೯॥ಆಯುಧದಲಕ್ಷಣವನಾದಿ|ವ್ಯಾಯುಧದಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವವ |
ನಾಯುಧದವಿವಿಧಪ್ರಯೋಗವನದರಪರಿವಿಡಿಯ॥ ರಾಯರಂಗದಶಕ್ತಿವ
ರ್ಗವ|ಪಾಯಗುಣವಿಕ್ರಮಪರಾಕ್ರಮ|ನಾಯಕರಗುಣಕಥನದಲಿನೂ
ಕಿದರುಯಾಮಿನಿಯ॥೨೦॥ಮುನಿಪಳೀಸತಿಯೆಂದುನಿದ್ರಾಂ |ಗನೆಯನೂ
ಕಿದರವನಿಪರುಭಾ|ಮಿನಿಸಹಿತಲಿಗಲಿತ್ತಲೀಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿಯ ॥ ತ
ನುಜನಿವರಪರೀಕ್ಷೆಗೋಸುಗ| ಮುನಿಪಕಾಶ್ಯಪಗೂಡಿಕೇಳಿದ | ನನಿತು
ಮಾತೆಲ್ಲವನುಮರೆಯಲಿನಿಂದುರಜನಿಯಲಿ॥೨೧॥ ಬಂದುಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ
ಯ್ಯಂ | ಗೆಂದನಿನನಸ್ತಮಯಸಂಧ್ಯಾ| ವಂದನೆಯತರುವಾಯಶಸ್ತ್ರಾ
ಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗದಲಿ॥ಸಂದಗಜಹಯರಥದಪರಿವಿಡಿ | ಇಂದವರುನೃಪನೀತಿ
ಸಂಗತಿ|ಇಂದರಾತ್ರಿಯಕಳೆದರೆಂದರಿಯೆನಾನೆಂದ॥೨೨॥ ಧರಣಿಪತಿಕೆ
ಳ್ವಿಪ್ರರಾದರೆ|ಸರಸನವಭೋಜನದಕಥೆಮೇಣ್ | ನಿರತಿಶಯವೇದಾಂಗ
ವೇದತದರ್ಥತರ್ಕಗಳು॥ಅರಸುಗಳಿಗಾಯುಧದಗಜರಥ|ತುರಗದೇರಾಟ
ದಮಹಾಸ್ತ್ರದ|ವಿರಚನೆಗಳವುಜಾತಿವಿದ್ಯಗಳೆಂದನಾಮುನಿಪ॥೨೩॥ಭೂ
ರಿಧನವರ್ಧನಸದಾವ್ಯಾ|ಪಾರಲಾಭಾಲಾಭಚಿಂತೆಗ | ಳೂರುಜನಿತರಿಗಂ
ತ್ಯವರ್ಣಕೆಕೃಷಿಯಮಾತುಗಳು॥ಅರಸಾದರುಜಾತಿಧರ್ಮವ|ನೇರುವಗ
ಳೇಹೇಳುವವುನಲ |ಪಾರಯಿಕೆಗಿರಿವಂದುಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದುಮುನಿನುಡಿದ ॥
ಇವರುಪಾರ್ಥಿವರೊಳಗೆಕೇಳ್ಪಾಂ|ಡವರುನಿಸ್ಸಂದೇಹವೆಂದೇನಿವಗೆ|ನಾ
ನೆನ್ನವೆವಿವಾಹದಪೂರ್ವಕಾಲದಲಿ॥ ಅವರನುಪಚರಿಸೇಳುರಚಿಸು|ತ್ತವ
ವವಾಯಿತ್ತೆಪೂರ್ವಗಿರಿಯಲಿ| ರವಿಯುದಯವೆಂದಾಪುರೋಹಿತತಿಳುಹಿದ
ನುನೃಪನ॥೨೪॥ಬಸಗೆಯಾಯಿತುಮತ್ತೆಗುಡಿಯೆ|ತ್ತಿ ಸಿತ. ನಗರಿಯೊಳಧಿ
ಕಹರುಷ|ಪ್ರಸರದಲಿರೋಮಾಳಿಪಲ್ಲವಿಸಿದುದುನರಪತಿಯ ॥ ಜನಜಬಂ
ಧುವಿನುದಯದಲಿನೃಪ|ವಿಸರಸಹಿತಕುಲಾಲಭವನದ|ವಸುಮತೀವಲ್ಲಭ
ರಕಂಡನುಬಂದುಪಾಂಚಾಲ॥೨೫॥ವಿಳಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದುನೃ|ಪಾಲಕ
ರನುಚಿತದಲಿನಿಜರಾ|ಜಾಲಯಕೆತಂದನುಪರೀಕ್ಷಿಸುತನಿಬರಿಂಗಿತವ ॥ಮೇ
ಲುವೊಗದಗಭೀರಗತಿಯಭ|ಡಾಳವನುಕಂಡಿವರರಾಯರ|ಪೀಳಿಗೆಗಳ
ಹುದೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಮನದೊಳಗೆ॥ಮುವಡಿಮಂಗಳಮಜ್ಜನವಮಾ|ಡಿದ
ರುದಿವ್ಯಾಂಬರವನುಟ್ಟರು | ಸುದತಿಯರಹರಿವಾಣದಾರತಿಗಳನುಕೈಗೊ

ಳಿತೆ॥ಪದಕಕರ್ಣಾಭರಣಹಾರಾಂ|ಗದದಿನೊಪ್ಪಂಬಡೆದಿಪರುಷ| ಸಿದ
ರುಸಾದುಜವಾಜಿಕತ್ತುರಿಯಕ್ಷಕರ್ದಮನ ॥ ಬಾಸಿಗದನೊಸಲಮೊರವ
ಮ|ಹೀಕರೈವರುಮಂಟಪದನೆಲ|ವಾಸಿಯಲಿಕುಳ್ಳಿದತರನನುಪಮರಾಜ
ತೇಜವಲಿ॥ಆಸೊಸೆಯಸಂಗಾತಕುಂತಿವಿ|ಲಾಸದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಳಾವಿ|ಸ್ಮಾ
ಸವನುಜನನೋಡುತಿರ್ದುದುಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ॥೨೯॥ಜಲವನಂಜುಳಿಯಿಂದ
ದೃಪದನು|ಕಳದುಮೊರೆದವಬರಲಿಯಂತ್ರವ|ಗೆಲಿದಗರುವನುನಿಮ್ಮ ಪಂಚ
ಕರೊಳಗೆಯನೆನಗುತ ॥ ಇಳಿದನವನಿಪಭೀಮನೊಯ್ಯನೆ | ಸುಳಿದನ
ರ್ಜುನನಹಿಂದೆಯಮಳರು| ನಳಿನವದನೆಯಹೊರಗೆಬಂದರುಭೂಪಕೇಳೆಂ
ದ ॥೩೦॥ಬಿಸುಟನಂಜುಳಿಯುಗಕವನುನಿ | ಪ್ಪಸರದಲಿಬೆರಗಾಗಿಭೂಪ
ರ | ಮುಸುಡನೆವೆಯಿಕ್ಕದೆನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆಂದನಾದೃಪದ ॥ ಅಸುರರೋಸು
ರರೋಭುಜಂಗರೊ | ವಸುಮತೀಶರೊನೀವುಘಟಮಾ|ನಿಸರವರುರವ
ಲ್ಲನೀವಾರೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡ ॥೩೧॥ ಈತನಗ್ರದಭೀಮನರ್ಜುನ |ನೀತನಿವ
ರ್ಯಮಳರೆಂಬವ | ರೀತಗಳುನಮ್ಮಿಂದಕಿರಿಯರುನಾವುಪಾಂಡವರು ॥
ಮಾತೆಯೆಮ್ಮೈವರಿಗೆಜಗವಿ | ಖ್ಯಾತೆಕುಂತೀದೇವಿತಾನಿಂ|ದೀತಳೋದರಿ
ಯಾದಳೆಮ್ಮೈವರಿಗೆವಧುವೆಂದ ॥೩೨॥ ಕೊಂಡುಹರಿದುದುಹರುಷವಾ
ಬ್ರ | ಹ್ಮಾಂಡದಗ್ರಕೆಮಗಳಿಗೈವರು | ಗಂಡರೆನೆಮುಗುಳದ್ದಿತಾತನಮ
ನರಸಾತಳಕೆ ॥ ಕಂಡುಬಲ್ಲಿರೆಕಂಗಳಲಿಕಿವಿ | ಗೊಂಡುಕೇಳ್ದಿರೆಮುನ್ನ
ನಮಗೀ|ಛಂದತನವನುಮಾಡುವರೆನೀವೆಂದನಾದೃಪದ ॥೩೩॥ ಲೋಕ
ಸಮ್ಮತವಲ್ಲಶಾಸ್ತ್ರ |ನೀಕರದಭಿಮತವಲ್ಲಶಾಪದ|ವೇಕೆನಿಮಗಿದುಪಾಂ
ಡುಪುತ್ರರುನೀವುಧಾರ್ಮಿಕರು ॥ ಪ್ರಾಕೃತರೆನೀವಕಟನಿಮ್ಮವಿ |ವೇಕ
ವೇನಾಯ್ತಿಲ್ಲಿಇಹಪರ |ಲೋಕಗಿದುಸಾಧನವೆಯೆಂದನುದೃಪದಭೂಪಾ
ಲ ॥೩೪॥ ಕಾಮಮೋಹಿತರಲ್ಲವಿಷಯ | ಸ್ತೋಮಭಂಗಿತರಲ್ಲಧರ್ಮದ
ಸೀಮೆಯೊಳಗೆಳ್ಳನಿತುನವಮಾನಿಸುವರಾವಲ್ಲ ॥ ಈಮಹಾಸತಿಯಮಗೆ
ಜನಿಸಿಸು | ನೇಮದಲಿವಧುವಾದಳೆಂದುನಿ | ರಾಮವೇಕೆವಿವೇಕಗೆಂದನು
ಧರ್ಮಸುತನಗುತ॥ ಏಕಪತಿಬಹುಸತಿಯರೆಂಬುದು| ಲೋಕಸದ್ಗತಿಕಂಡೆ
ವಾವಿಂ|ದೇಕಪತ್ನಿಗೆಪುರುಷಪಂಚಕವನುಮಹಾದೇವ॥.ಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರ
ವಿರುದ್ಧವನುಕಿವಿ|ಯೊಳಕರಿಸುತಿದೆಕಣ್ಮನಕೆಸು |ವ್ಯಾಕುಲತೆಹಿಡಿದಾದು
ದೆಂದನುದೃಪದಭೂಪಾಲ॥೩೫॥ಆಸಮಯದಲಿದೇವವೇದ| ವ್ಯಾಸಮುನಿ
ಯೈತಂದನಲ್ಲಿಗೆ|ಹೀಕಸಭೆಯಿದಿರೆದ್ದುಕಂಡುದುಕಾಣಿಕೆಯನೀಡಿ॥ದೋ
ಷಗರ್ಭಿತಧರ್ಮವನುನಿ |ರ್ಣೈಸಲರಿಯದಮೂಢಮತಿಗೆಮು | ನೀಶಕೃಪೆ
ಮಾಡೆಂದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಪಾಂಚಾಲ ॥೩೬॥ನೆಗಹಿದನುದೃಪದನನುಮು

ನರಕಭಾಜನನುಚಿತವೇನಿನ್ನಂಘ್ರಿದರುಶನಕೆ ॥ ಕರುಣಿಸೈಮತ್ತೊಂ
ದುಪರಿಯಲಿ।ನರನಸೆಸನನುನಗುತಗೌರೀ। ವರನುತಿಳುಹಿದನೃಪರೆಂದ್ರ
ರಿಗರಸಕೇಳೆಂದ॥೫೭॥ಖೇಡತನವೇಕೆಳ್ಳಿನಿತುಖಿಂಯು।ಓಡಿಯಿದರೊ
ಳಗಿಲ್ಲವುಸಿವಧು।ಬೇಡಿದಳುಪೂರ್ವದಲಿನರವನುಪಂಚವಾಕ್ಯದಲಿ॥ಜೋ
ಡಿಸಿಸಿದಳುನಾರಿಧರ್ಮಕೆ।ಕೇಡುಬಾರದುನಿನ್ನ ನರಕೆ।ಬ್ಬಾಡಿದರಬಾಯ್
ಹುಳುವುದೆಂದನುಬಾಲಶಶಿವುಳಿ॥೫೮॥ ಎನಪಸಾದದಲಿಂದುಶೇಖರ। ನ
ನುಸುರೇಂದ್ರರುಬೀಳುಕೊಂಡರು। ಜನಿಸಿದರುಬಳಿಕಿವರುಮಹಿಯಲಿಮ
ರ್ತ್ಯರೂಪಾಗಿ॥ನಿನಗೆಮಗಳೀವನಿತೆಕುಂತಿಯ।ತನುಜರಿವರಳಿಯಂದಿರೇ
ನೀ।ನೆನಿತುಧನ್ಯನೊಶಿವಯುಮತತಲೆದೂಗಿದನುಮುನಿಪ ॥೫೯॥ ಎಲೆಮ
ರುಳೆಪೂರ್ವದಲಿತಾನ್ತಂ।ಮೊಳೆಗೆನೈದುದಿಸಿದರೆನಿನ್ನನು।ಕಳಿವರಿದುಬೋ
ಳೈಸಿತಾಹಂಕಾರಮಮಕಾರ ॥ತಿಳಿಯದಿರೆನೋಡಾದುದೆನುತ। ಗ್ಗಳೆಯ
ಮುನಿಪತಿದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ।ಸಲಿಸಿದಡೆನೋಡಿದನುದೃಪದನುಪಾಂಡುನಂ
ದನರ॥೬೦॥ಮೆರವದೇಹಪ್ರಭೆಗಳಲಿಮಿರು। ಮಿರುಪಗಭ್ಯಾಭರಣಕಿರಣ
ದ।ತುರುಗಿನಲಿತನಿಹೊಳೆಪದಿವ್ಯಾಂಬರದಕಾಂತಿಯಲಿ॥ ಅರಿವಡಾಯ್ತೆಲ್ಲ
ವಯವದಕಂ।ದೆರವತೇಜಃಪುಂಜರಸಮಯ। ದೆರಕವೆನಲಿವರೈವರೊಪ್ಪಿ
ದರಿಂದ್ರತೇಜದಲಿ॥೬೧॥ಮನದರ್ಶೋರ್ಮಿನರ್ಝುಡಿವರೋಮಾಂ। ಚನದ
ಹುದುಗವಹೊದರುಗಂಗಳ। ಜನುಗುವಾತಿನಹೂತಹರುಷದಹೊಂಗಿದು
ತ್ಸವದ॥ಕೊನರೊಬೆವರಿನಕಳಿದಚಿಂತೆಯ।ಮನದಭಾವದರಾಗರಸದು।
ಬ್ಬಿನಲಿಹೊಂಪುಳಿಯೋದನವರನುಕಂಡುಪಾಂಚಾಲ ॥೬೨॥ ಅರಸಕಂ
ಡ್ಯೆನರಪತಿಗಳೋ।ಸುರಪತಿಗಳೋಮನದಸಂಶಯ। ಹರದುದೇಹಕ್ಕಿಲ್ಲ
ಲೀಲೆಸಾಗಿನೋಡೆನೆಲು॥ ಪರಮಋಷಿನೀಪ್ರಣ್ಯದಲಿಗೋ। ಚರಿಸಿದ್ಯ
ನಿಂಮತಿಯನೇಮನ। ಶಿರದೊಳಾಂತೆನುಧನ್ಯತಾನೆಂದರಸಕೈಮುಗಿದ ॥
ನಂಬಿದ್ಯೆಲೇಸಾಗಿಲಗ್ನವಿ । ಲಂಬವಾಗದೆಧಾರೆಯರೆಕೆಲ। ಕಾಂಬುವಿದನೀ
ಹೋಗುಕಾರ್ಶ್ಯಪಹೋಮಸಾಧನದ॥ ತುಂಬಿಸಹಿಲಗಲಸಿಯಮರಕ ।
ದಂಬನೆರೆಯಲಿಯನಲುದೃಪದನ । ಹಂಬೆಳೆಯೆತೆಸಿಹರುಷಹೊಡೆದೋರಿ
ದುದುಸ್ಪೃಳಕದಲಿ॥೬೩॥ಸಾಧಿದರುಮೌಟ್ಟಕ್ಕಿಗಳಗುಡ । ಜೀರಿಗೆಗಳೊದಗಿ
ದವುಲಗ್ನವಿ ।ಹಾರದಾಸೀರ್ವಾದದಾಯುತರನಗೆರಭಸದಲಿ ॥ ಧಾರೆಯರೆ
ದನುದೃಪದಪಾಂಡುಕು ।ಮಾರರಿಗೆನಿಜಸುತೆಯನತಿವಿ । ಸ್ತಾರಿಸಿತುವೈ
ವಾಹರಚನೆವಿಶಾಲವಿಭವದಲಿ॥೬೪॥ಹೋಮಸಮನಂತರದಲಖಿಳಧ।ರಾ
ಮರರಪೂಜೆಯಲಿಭೂತ। ಸ್ತೋಮತುಷ್ಟಿಯಮಾಡಿದುದುಸನ್ಮಾನದಾನ
ದಲಿ॥ಆಮುನೀಂದ್ರಂಗೆರಗಿದರುನೃಪ।ಶ್ರೀಮುಖಾಸಲಿಸಹಿತವಿಮಲ। ಪ್ರ

ಮುದಲಿವೃಯದುಳುಗಿತೆಗದಪ್ಪಿದನು ಪಾಂಡವರ ||೬೭|| ಪರಮವೈಭವದಲಿ
ಚತುರ್ಥಿಯು | ಮರುದಿವಸದೊಳಿಕ್ಕುಳಿಯಿಸುರಜನ | ಪರಿಜನದಸುಮ್ಮಾನ
ದರಥಿಯುಸಾರದಸಂಪದದ || ವರವಧೂವರರಿಗಿತ್ತನಾಬರ | ಹರಸಿನಗುಸೀಕ್ರಿಗ
ಳಹೇಳಿದ | ಪುರಳಿಬಿಜಯಂಗೈದುಹೊಕ್ಕನು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮವ ||೬೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ಧಾಳಿಯಲಿ ಬಂದರಿಬಲದಹ |
ಚಾಳೆತನವನು ಮುರಿದು ಸಂಧಿಯ | ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಜ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹ
ಸ್ತಿನಾಪುರವ ||ಪದನು|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯನೃಪತಿ ಪಾಂ | ಚಾಲಸುತೆ
ಯ ವಿವಾಹವಾರ್ತೆಯ | ಕೇಳಿದರಲೈ ಕೌರವರು ಮರುಗಿದರು ಮನದೊ
ಳಸಿ || ಆಳನೆರಹಿದನಖಿಳದಳಗೆ | ಕಾಳಗವದು ನೋಡಿದರು ಭೂಮಿಪಾ |
ಪಾಲಸಂಕುಲಸಹಿತ ಬಂದರು ದ್ರುಪದಪುರಿಗಾಗಿ ||೧|| ಏನಹೇಳುವೆ ನಿನ್ನವ
ರಜಯ | ರಜಯವಮಾನವನು ಮತ್ತೊಂದು ಪೈಕವ | ಮಾನಭಂಗಸ್ಥಿತಿಯ
ನೆಲೆ ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿಪ || ಭಾನುಶಿನಪುಂಜ ಜನಶಿಲೋಚ್ಚಯ | ಸಾನುವಿ
ನವಜ್ರದತರಕ್ಷುವ | ಧೀನುವಿನ ಹೋರಟೆಯು ಹವಣದು ಭೂಪಕೇಳೆಂ
ದ ||೨|| ಮುರಿದುದಾ ಹೆಬ್ಬಲವಿಘಾತಿಯ | ಲೊರಗಿದರು ಪಟುಭಟರು ಗಜ
ಹಯ | ದೊರತೆ ಬತ್ತಿತು ಭೀಷ್ಮ ಪಾರ್ಥರ ಶಿರಸಿದಾಘದಲಿ || ಉರುಕು
ಗೊಂಡದು ಶಿಕ್ಷಿತರ ಕೈ | ಮುರಿದುದಾ ಚೆಯ ಘೋರೆಗಳ ಕದಿರು | ನೆರವಿ
ಭಾಡಿಸೆ ತೆಗದು ಹಾಯ್ದರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೩|| ಬಳಿಕ ಪಾಂಚಾಲಕನಷೀ
ಶಿಯ | ಪೊಳಗೆಯು ಬಿದುದು ಹರಿದು ದುತ್ಸವ | ಜಲಧಿವಳೆಯದ ಭೂತಳಾ
ಗ್ರದ ಭೂತಳೇಂದ್ರರಲಿ || ಹೊಳಹೊಳೆವ ರವಿರಶ್ಮಿಗಳವೊ | ಜ್ವಲಿಸು
ವಂತಿರೆ ಪಾಂಡುನಂದನರಳವಿನುಬ್ಬಟೆ ಬಿಸಿಲು ನೆರೆ ಪಸರಿಸಿತು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||
ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲಯಾದವ | ವೃಂದಸಹಿತ ಮುರಾರಿ ಕುಂತೀ | ನಂದನರು
ಬರಲಿದಿರುಗಾಣಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತದಲಿ || ತಂದ ಬಹುವಿಧ ವಸ್ತು ಕಾರವ |
ನಂದು ಕೊಟ್ಟನು ಗಜರಥಾಶ್ವವ | ಸಿಂಧುವದ ನೆಯರಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರಾಂಬರವಿ
ಭೂಷಣವ ||೫|| ಮಗನೆ ಧರ್ಮಜ ಕೇಳು ಭೀಮಾ | ಜಗಳೆ ಹರಿಯು ಮುಕುಂ
ದೇವನ | ಮಗನು ಸೋದರಮಾವನೀತನು ನಿಮಗೆ ವಸುದೇವ || ವಿಗಡರೀ
ಯಾದವನೃಪರು ಬಂ | ಧುಗಳು ನಿಮಗೆಂದೈವರನು ಕೈ | ನೆಗಹಿ ಕಮಲೋ
ದರನ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಕೊಟ್ಟಳಾ ಕುಂತಿ ||೬|| ವನದೊಳಪಗತನಾದ ಪಿವರ |
ವ್ಯಸನ ಕುಮಾರರ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದೊ | ಳೆನಗೆ ರಕ್ಷಾಭಾರ ಬಿದ್ದುದು ನಾಶಿಪ
ರೋಕ್ಷದಲಿ || ಇಬರನು ಗಜಪುರಿಗೆ ಕೊಂಡೊ | ಯ್ದು ನು ಸುಯೋಧನ
ನಿಂದಮೈನವು | ಜಾತನಾಯಿತು ಬಳಿಕ ಲಾಕ್ಷಾಭವನದಹನದಲಿ ||೭|| ಉ...

ಯೊಳುಳಿಗನನಿವನ್ನ ಚರಣ | ಸ್ಮರಣಬಲದಲಿ ಬಹಳವಿಪಿನಾಂ| ತರದೊ
ಳಗೆತೊಳಲಿದೆವುಹೊರೆದೆವುತಾಯುದೊಡಲುಗಳ ‖ ಬರಬರಲುತತ್ಸರ್ವ
ದುಃಖೌಘ | ತ್ಕರನಿವಾರಣದ್ರುಪದಕನ್ಯಾ | ವರಣನಿನ್ನೀಯುಂಭ್ರದರು
ಶನವೆಂದಳಾಕುಂತಿ ‖೮‖ ದೇವಿಚಿತ್ತವಿಸೋಪಚಾರಕ | ಭಾವವೇಧಸ್ತ್ರ
ಜನುಭೀಮನು | ಭಾವನವರುಧನಂಜಯಾದಿಗಳೆಮಗೆವೈದುನರು‖ ಈ
ಯುಪಾದಿಸ್ಥಳದೊಳಂತ | ರ್ಜೀವನಪ್ರಾಣಾದಿವಾಯುಗ | ಳಾವುನಿಂ
ವೈವರಿಗೆಕಾರಣವೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೯‖ ದ್ರುಪದಗುರುಗಿರೀಟ್ಟರನುಕಾಂಕ್ಷಿ
ಯು | ವಿಪುಳಹರುಷವನೇನನೆಂಬೆನು | ದ್ರುಪದಯದುಸಂಚಾರವೇದು
ದುಜಲಧಿಘೋಷದಲಿ ‖ ಅಪದನೆಯುಪರ್ಗಲೆಡವುತೊಟ್ಟಹೊಳ |ದು
ಪರಿಚರರವಿಯುಂತೆತತ್‌ಕ್ಷಣ | ವಿಪುಳತೇಜಃಪುಂಜರೆಸದರುಪಾಂಡುನ
ದನರು ‖೧೦‖ ಇದಿರೊಳವನಿಪಭೀಮನೆಡಪಂ | ಕದಲಿವಟಾದ್ರೀಸುತರು
ಬಲವಂ | ಕದಲಿದೇವಕಿಕುಂತಿವಸುದೇವಾದಿಯುದುನಿಕರ ‖ಮುದದಿಯೈ
ವರರಮಣಿಬಲವಂ | ಕದಲಿಕರುಣಾಳುವಿನವಾಪಾಂ | ಕದಲಿಫಲುಗು
ಣನೊಪ್ಪೆವೆರೆದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ‖೧೧‖ ಅವುದೋಧರ್ಮಜನಭೀವ
ನ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಧನಂಜಯುನಸೊಕ್ಕ | ತಾವಲಂಬನಸಾರವೆಂತೆ ಪೊ
ವನುಹಾದೇನ ‖ ಠಾವುಗಾಣವುವೇದವುಪನಿಷ |ದಾವಳಿಗಳೊಲ್ಲೈಸಿಕೃ
ಷ್ಣಕೃ | ಪಾವಿಲಾಸವನೋಡಿಯೆಂದುದುಸಕಲಸುರನಿಕರ ‖೧೨‖ ಅ
ಸಚಿತ್ತ್ರೈಸಂಧಿನೊಲಗ | ಹರದುದಾಹರಿಸೇನೆಬಿಟ್ಟುದು | ಪುರದಬಹಿ
ರೋದ್ಯಾನವೀಥಿಗಳೊಳಗೆಹರಹಿನಲಿ ‖ ಕುರುನೃಪಾಲನಗುಪ್ತಚಾರ
ರು | ಅರಿದರೀವಾರ್ತೆಯನುಪುರದಲಿ | ಹರಹಿದರುನೆರೆಕೇಳಿದನುಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರನೀಹದನ ‖೧೩‖ ಕರೆಸಿದನುಗಾಂಗೇಯಗೌತಮ | ಗುರುಸು
ಯೋಧನಶಲ್ಯಸೈಂಧವ | ಗುರುತನುಜರಾಧೇಯವಿದುರಕಳಿಂಗನೌಬ
ಲರ ‖ ಚರಮುಖಪ್ರತಿಪನ್ನಬಂಧುರ | ತರವಚೋವಿನ್ಯಾಸಕರ್ಸ |
ಜ್ವರವೊಕನರ್ತಪ್ರವೃತ್ತವೋ ಕೇಳಿರೆಯೆಂದನಂಧನೃಪ ‖೧೪‖ ಕೇಳಿರೈಹ
ಳುವೆನುಖರಾದವ | ರಾಳಬಂದುದುಗಡಜನಾರ್ದನ | ಕೊಳೆಯುವ್ರೋದನ
ಗದಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮಪಾರ್ಥರಿಗೆ ‖ ಗಾಳಿಬೆಂಬಲವಾಗಲುರಿಯುಥ |ದಾ
ಳವನುನಿರ್ನೈಸಬಹುದೆವಿ | ಕಾಳಿಸಿತಲ್ಲೈನಿಮ್ಮಗಾರುಡವೆಂದನಾನೃಪ
ತಿ ‖ ಎನಲುಘರ್ಜಿಸುತರಸವುರವಿಪ್ರ | ಜನುಗಿದರೆಗಿರಿಜನ್ನದೇಯುಮ
ತನುಜಭೀಮಾರ್ಜುನರುರುಟಿದರೆಗಗನವಡುಗುಂದೆ ‖ ದನುಜರಿಪ್ರವಿನೊ
ಳೇನಹುದುಃಖರ|ಲನಿಮಿಷರುನೆರವಾಗಿರಣದಲಿ | ಜನವನೋಡೆಂದರುಜ
ಯುದ್ರಥಶಕುನಿಬಲಾದಿಗಳು ‖ಕೊರತೆಯಲ್ಲದುನಿನ್ನೆನಾಪಕಂ|ದರಿದವಿದ

ತ್ರಿಬಲರುಕೃಷ್ಣನ | ಬರಿಸಹಾಯದಲೇನುಭೀಮಾರ್ಜುನರಬಲುಹೇನು॥
ನೆರವಣಿಗೆಯುಳ್ಳವರಲೈಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದರಣಹಸಿಯರಿತೇನೀ| ವರಿಯಿರೇ
ಭೂಪಾಲಯೆಂದನುನಗುತಗಾಂಗೇಯ॥ಇವರಬಲುಹಂತಿರಲಸಾಕೆ|ನ್ನ
ವರಕರೆಸುವಿರೋಧಬಂಧ| ವ್ಯವಹೃತಿಗೆಫಲವಿಲ್ಲಮೂಲಚ್ಛೇದಕರ್ಮವಿ
ದು॥ಅವರುಮುನ್ನ ತ್ರಿಬಲರುಕೃಷ್ಣನ|ಹವಣನೀನೇಬಲ್ಲೆಯಿನ್ನೇ| ನವಡಿ
ಮಾಡಿಯೆಸೋಕಲೇಸಲ್ಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ॥೧೮॥ಕರಸುವಿದುರನಕಳುಹಿ
ವಾರಣ|ಪುರದರಾಜ್ಯವಿಭಾಗವನುವಿ| ಸ್ತರಿಸಿಕೊಡುಭಂಡಾರವನುದಾ
ಯಾದಮಾರ್ಗದಲಿ॥ನರಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮನಸನುನೀ|ಬರಿಸುನಿಮ್ಮವಗುಣ
ವನೋಡದೆ|ಬೆರಸಿಕೊಡುವೆವುಕೂಡಿಬದುಕುವುದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ॥೧೯॥
ಕರಸಿಕೊಡಿರೈನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕೆ|ಬರಿಸಿನಡಸುವೆಸನ್ನಮಕ್ಕಳ| ದುರುಳತನ
ದಿಂದಾದಹಿಂದಣಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯ॥ ಗುರುದುಕಳೆಯಲಿಪಾಂಡುನಂದನ|
ರೆರವಿಗರೆಬಾವಿದುರಭೀಷ್ಮನ| ಪರಮಮತವೇನನ್ನಮತಹೋಗೆಂದಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರ॥೨೦॥ಕಳುಹಿದರುವಿದುರನನುಬುದ್ಧಿಯ| ಗಲಿಸಿಭೀಷ್ಮಾದಿಗ
ಳುಪಯಣದ|ಲಲಿತಸನ್ನಾಹದೊಳುಪದುಳವಿಸಿದನುಪಾವುಡವ॥ ಬಳಿಕ
ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿವಿಪ್ರ| ವಳಿಗಳಾಶೀರ್ವಾದದಲಿಮಂ|ಗಳತೆವಿಗೆ
ಲೊಲವಿಂದಹಸ್ತಿನಪುರವಹೊರವಂಟ॥೨೧॥ ಕೇಳುಭೂಪತಿಹಲವುಪ
ಯಣದ|ಮೇಲೆಪಯಣದಲೈದಿದನುಪಾಂ| ಚಾಲಪುರವನುಬಂದನರವ
ನೆಗಧಿಕವರುಷದಲಿ॥ಕೇಳಿದರುಕೌಂತೇಯರೀತನ| ಲಾಲಿಸಿದರಿದಿರೈದಿತ
ಮ್ಮಪ್ರಳ|ಕಾಳಿಯಲಿಪ್ಪೈಮುಳುಗೆತ್ರೆಗದಪ್ಪಿದರುತವುತವಗೆ॥೨೨॥ ಕ್ಷೇ
ಮವನುಕುಶಲವನುಬಂಧು|ಸ್ತೋಮದಲಿಕೇಳಿದರುತಮ್ಮ| ಕ್ಷೇಮಕು
ಶಲವಹೇಳಿದರುಪೂರ್ವಾಪರಸ್ಥಿತಿಯ॥ ಭೂಮಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಬಳಿಕಿನ|
ರಾಮಣೀಯ್ಯಕವಹಾದವೇಂದ್ರಶಿ| ರೋಮಣಿಯಸಂಮೋಳವನುಹೇಳಿದ
ನುವಿದುರಂಗೆ॥೨೩॥ತಂದರಾವುದವನಿತುವನುಮ| ನಂದನಂಗೊಪ್ಪಿ
ಸಿದನೃಪದವು|ಕುಂದದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧರಿಗೆ॥ ತಂದವ
ಸ್ತುವಸಿತ್ತವನುಸಾ|ನಂದದಲಿನೀಡಿದನುನಗುತರ| ವಿಂದನಾಭನಪದಕೆ
ಮೈಮ್ಯೈಕ್ಕಿದನುಭಕ್ತಿಯಲಿ॥೨೪॥ತೆಗದುತಕ್ಕೈಸಿದನುಭೀಷ್ಮಾ| ದಿಗಳ
ಕುಶಲವಕೇಳಿದನುನಸು|ನಗುತಮೈದಡವಿದನುವಿದುರನಸಾಕೃಪಾಜಲ
ಧಿ॥ವಿಗಡನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೀಬಂ|ಧುಗಳನೆನವನೆಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ|ಸೊ
ಗಸುವಸನೀಬಂದಲೇಕಳುಹೆಂದನಸುರಾರಿ॥ ಕಳುಹಿದನುಬೀಡಾರಕಾ
ತನ|ಬಳಿಯುಪರಿವಾರವನುಮನ್ನಿಸಿ| ಬಳಿಕಮರುದಿನವೋಲಗಿಸಿದರುಮಂ
ತ್ರಶಾಲೆಯಲಿ॥ತಿಳುಹಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೀಷ್ಮರ|ಲಲಿತಮತವನುಬಂ

ಧುರಗಲ|ಸ್ಖಲಿತವನು ಸೈರಿಸುವುದೆಂದನು ವಿನಯದಲಿ ವಿದುರ||೨೬||ತರಿಸಿ
ದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ|ಚರಣವನು ಕಾಂಬುದು ನದೀಸುತ|ಗುರುಕೃಪ
ರು ನಿಮಗೊಳ್ಳಿದರು ನೀವಖಿಳರಾಜ್ಯದಲಿ||ಸಲಿಯುಕೊಂಬುದು ನೀರು ನಡೆ
ಗಜ|ಪುರದೊಳಿಹುದಲ್ಲಗೊಡೆ ನಿಮ್ಮಯ ! ಪುರದಲಿರಿ ನೀವಾತ್ಮನಿರ್ಮಿತ
ರಾಜಧಾನಿಯಲಿ||೨೭||ಮುರಹರನನಹುದೆನಿಸಿ ಭೂಮಿಪ| ಶ್ಲೈರವೆಬ್ಬಿಸಿ
ಭೀಮನನುಮನ|ಬರಿಸಿ ಪಾರ್ಥನನೊಲಿಸಿ ಮಾದ್ರೀಸುತರನೊಡಬಡಿಸಿ ||
ಅರಸಿ ಕಳಿಸುತವೆನಿಸಿ ಪಾಂಚಾಲೆ | ಲರಿಗೆ ಕಾರ್ಯವಿದೆನಿಸಿ ಕುಂತಿಗೆ | ಪರ
ಮಹರುಷವ ರಚಿಸಿ ನುಡಿದನು ಸಂಧಿಯನು ವಿದುರ ||೨೮ || ಕದಡು ತಿಳಿದು
ದು ಕಾರ್ಯಗತಿಗಾ| ಸ್ಪದವ ಕೊಟ್ಟರು ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂ | ರ್ತದಲಿ ಪಯ
ಣವ ಮಾಡಿದರು ಪಾಂಚಾಲದಳಸಹಿತ || ಯುದುಶಿರೋಳೀ ಮಣಿವ ನಿಬಹು
ಮಯ|ಣದಲಿ ಬಂದರು ಪೋಲೆ ಕೌರವ | ರಿದಿರುಗೊಂಡರು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳ
ರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ || ೨೯ || ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಗಂಗಾ | ನಂದನನ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಗುರು ಗೌತಮಾದಿ
ಗಳ || ಬಂದಿಸಿದರಿವರೈವರವರಾ | ನಂದಜಲಪರಿಲುಳಿತನಯನಾ | ಸ್ಪಂ
ದಪರಿತೋಷದಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದರು ಪಾಂಡವರ || ೩೦ || ಕರೆಸಿ ತನ್ನ ಕುಮಾ
ರಕರನೂ | ವರನು ಕಾಣಿಸಿದನು ಪರಸ್ಪರ | ಪರಮಸಂಪ್ರೀತಿಗಳ ಬಿ
ಡಾಲಿಂಗನೋತ್ಸವದ || ದರುಶನೋಚಿತ ಮಾನ್ಯಮಾನ | ಸ್ಫುರಣದಲಿ
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಸೈಂಧವ | ಗುರುತನುಜ ರಾಧೇಯ ಸೌಬಲರಪ್ಪಿದರು ನೃಪ
ನ ||೩೧|| ಯಾದವರು ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಸಂ | ಪಾದಿಸಿದುದನ್ಯೋನ್ಯ ಘನ
ಸಂ | ವಾದಸುಖ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಮೆರೆಯುಲ್ಕಿಷ್ಟ ಸತ್ಕಾರ || ಆದುದುತ್ಸವ ಜನಜ
ನಿತ ಹರು|ಷೋದಧಿಯ ಹೊನಲಿಸಲಿ ಹಿಂದಣ| ಖೇದಕರ್ದಮವಡಗಿಹೋ
ಯ್ತವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ||೩೨||ನೀತಭಯರನ್ಯೋನ್ಯ ಪರಮ| ಪ್ರೀತಿಗಳ ಬೆ
ಳವಿಗೆಯಲಿದ್ದರು|ಭೂತಳಾಧಿಪರೈದು ಸಂವತ್ಸರಗಳೊಂದಾಗ|| ಖ್ಯಾತ
ವಿದು ಪಾಂಚಾಲಪುರದೊಳ | ಶೀತವಾಯಿತ್ತೊಂದು ದಿವಸವ|ನೀತಧ
ರ್ಮಸುತಂಗೆ ಮುನ್ನ ವ್ರತಾತ್ರುಸಮವಾಯ್ತು || * * ||೩೩||

→೦* ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೮೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. *○—

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ||ದಾಯಭಾಗದೊಳಖಿಳರಾಜ್ಯ|ಶ್ರೀ
ಯಹಸುಗೆಯು ಕೊಂಡು ಪಾಂಡವ | ರಾಯರೊಪ್ಪಿದರಿಂದ್ರನಿರ್ಮಿತರಾಜ
ಧಾನಿಯಲಿ ||ಪದನು|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲ ನಿಮ್ಮಯ
ಪೂರ್ವಜರು ಸಮ | ಪಾಳಿಗಳ ಸೇರು ವಿಯೊಳಿದ್ದರು ಸಾನುರಾಗದಲಿ||ಖ
ಳಮೇಳದ ಜೀಟಿಗಳ | ಹಾಳಿಗಳ ಜೂಜನ ಸಮಂಜಸ | ಲೀಲೆಗಳ ಕೇ

ಪೊಲಿಕಳೆದರುಪದುಷದುಃಚಕನ ‖೧‖ ಕರಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತಿ |
ಪುರಹರನ ನೃಪರನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರನ್ನು ಕೋದ ಭೀಷ್ಮ ಗುರು ಕೃಪಕ
ರ್ಣ ಶಕುನಿಗಳ ‖ ಎರಡು ಭಾಗವಮಾಡಿ ವಿಶ್ವಂ | ಭರೆಯ ರಾಜ್ಯವನು ಭ
ಯರಾಯರು | ಡೋರೆಹೊಗದೆ ಪಾಲಿಸಲಿ ಸುಃಖದೊಳೆಂದನಂಧನೃಪ ‖೨‖
ಅಕುದು ಪೊಲ್ಲೆ ಹನ್ನೆಲ್ಲಬಲ್ಲರ | ಕುಹಕ ಕೋಕ್ಷ್ಯದು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದೊ | ಳಿ
ಹರೆ ೕರುವೆ ದೃಢನಹುದು ದಾಯಾದನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ‖ ಗಹನವೇ ಕಾಮಿಷಸ
ಮಗ್ನವ | ದಹಿತತನದ ಉತ್ತರಣನತಿದು | ಸ್ನೇಹವಲೇ ನೀನೆ ಸದಹದಲೇ
ನೆಂದನಾ ಭೀಷ್ಮ ‖೩‖ ಅರಸ ಕೇಳ್ ಸಕಲರಾಜ್ಯವ | ನೆರಡು ಭಾಗವಮಾ
ಡಿಪ್ರುವ್ರೇರ್ನೀ | ತ್ತರದಕ್ಷಿಣಪಶ್ಚಿಮಂಗಳ ಹಟ್ಟ ಕುಂದುಗಳ ‖ ಪುರನಗ
ರಖಪ್ಪಟಮಡಂಬ | ಸ್ಪುರಿತ ಖೇಟ ಗ್ರಾಮವೆಂಬವ | ನೆರಡು ಭಾಗವಮಾ
ಡಿದರು ಕೊಡಿದರು ಸಮಪಾಗಿ ‖೪‖ ಪುರಸುರೇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪೆರಸಂ | ಗಿರ
ಪೃಥಾಪುರ ಸುತಂಗೆ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಸುಯೋಧನಗುಭಯರಾಯರ ರಾಜಧಾ
ನಿಗಳು ‖ ಚರಮದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಪ್ರುವ್ರೇರ್ನೀ | ತ್ತರವಿಲಂಬಿತವಾಗಿರುಮನಸಾ |
ಗರದ ಮಧ್ಯದ ಭೂಮಿಯನು ಸೇವಿಸಿದರೆರಡಾಗಿ ‖೫‖ ವಾರಣ ಪ್ರತತಿಯ
ನಶ್ವಾಟವ | ವಾರುವಂಗಳ ಮಣಿಮಯದ ಹೊಂ | ದೇರುಗಳನಾಭರಣ
ವನು ತೆಗಸಿದರು ಸಮವಾಗಿ ‖ ಕೌರವರ ಪಾಂಡವರುಗಳ ಪೆಸೆ | ದೋರೆ
ಪೋರೆಯ ತಿಳುಹಿ ನೃಪರವಿ | ಕಾರವನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಹರುಷ
ದಲಿ ‖೬‖ ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊರಗುಡಿ | ಬಳಸಿ ಹೊಯ್ಯನು ರಾ
ಣಿವಾಸದ | ನಿಳಯನಿಳಯದ ತಳಿಗೆ ದಂಬುಲವುಂಗಳಾರ್ತಿಗಳ ‖ ಫಲಸ
ಮೂಹದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೈ | ಗೊಳುತ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಮಹೀಶನ | ಲಲನೆಯ
ರಿಗಭಿನಮಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರು ಚಿತ್ತದಲಿ ‖೭‖ ಕಳುಹ ಕೈತಂದಂಧನೃ
ಪತಿಯ | ನಿಲಿಸಿದರು ಸಿಳಯದಲಿ ಕೌರವ | ಕುಲದ ನೂರ್ವರ ಕರ್ಣಶಕು
ನಿಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳ ‖ ನಿಲಿಸಿದರು ಗಜಪುರದ ಯೋಜನ | ದಳತೆಯಲಿ ಗು
ರು ಭೀಷ್ಮ ವಿದುರರು | ಕೆಲವು ಪಯಣವ ಬಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರು ಚಿ
ತ್ತದಲಿ ‖೮‖ ಭೂಮಿಲಂಬದ ನೃಪರಬಲದು | ದ್ದಾಮವಿಭವದೊಳಸುರರಿ
ಪುಸಹ | ಶ್ರೀಮಹೀಪಾಲಕರು ಬಂದರು ಹಲವು ಪಯಣದಲಿ ‖ ರಾಮಣೀ
ಯಕ ರಚನೆಯುಲಿಸು | ತ್ತಾಮನಗರಿಯ ಸೂತ್ರಧಾರೆಯ | ಲಾಮನೋ
ಹರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ವಿನಿರ್ಮಿತದ ಪುರಕೆ ‖೯‖ ಧರಣಿಪತಿ ಚಿತ್ರೈಸಿ ಲಾಪ್ಯತ |
ನಿರುಪಮಧ್ಯದ ಹೇಮಗಿರಿಯ ಶ್ರೀ | ಲಡಮನೆಯ ಸಿರಿ ಸೋಲಿಸಿತು ಸುರರಾ
ಜನೈಭವವ ‖ ಹರಿಯ ವೀಥಿಯ ಸೋಮವೀಥಿಯ | ಮರವುಗಳ ಕೇರಿಗಳ
ನಿಲೆಯ | ಸ್ವಗೆಗಳ ಹೊಂಗೆಲಸದ ಪೊಳಪೊಳದು ದಾನಗರ ‖೧೦‖ ಹೇ

ಮಣಿನಿರ್ಮಿತದೇವಸದನ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಮಣಿಮಯದರ್ಪಣವನೆ | ಹೇಮ
ವೀಥಿಯ ವಿವಿಧರತ್ನಾವಳಿಯ ಹಸರುಗಲಿ ‖ ಕಾಮರಿಪುವಿಂಗೊರೆಯ ಕಟ್ಟ
ಣ | ವಾಮಲೋಚನೆಯರವಿಲಾಸದ | ಲಾ ಮಹಾಪುರವೆಸೆದುದಿಂದ್ರಪ್ರ
ಸ್ಥನಾಮದಲಿ ‖೧೧‖ ವಿತತವಿಭವದಲಿಂದ್ರನಮರಾ | ವತಿಯ ಹೋಗುವ ಮಂ
ದಗಲಿದ್ದಪುದಾ | ಚ್ಯುತರು ಸಹಿತವನೀಶ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿರವ ‖ ಕೃ
ತಯುಗದೊಳಾತ್ರೇತೆಯಲಿ ಭೂ | ಪತಿಗಳಾದರನಂತ ಕುಂತೀ | ಸುತರ
ಸಿರಿಗೆಣೆಯಾದುದಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ‖೧೨‖ ಬಂದು ಕಂಡುದು ಸಕಲಪುರ
ಜನ | ವಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಸುಭಟರ | ಸಂದಣಿಯ ಗಜಹಯರಥದ ಪದ
ಧೂತಧೂಳಿಯಲಿ ‖ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲ ಗತಾಗತ | ವೃಂದದೊತ್ತೊತ್ತೆ
ಯಲಿ ಪುರಜನ | ನಿಂದುದೆಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯದೆ ರಾಜದರ್ಶನವ ‖೧೩‖ ಅತಿ
ಶಯವನೇನೆಂಬೆನು ಪುರಾ | ವತಿಯ ಭೋಗಾವತಿಯ ಮಧ್ಯ | ಸ್ಥಿತದ ನಾ
ಯಕರತ್ನದಂತಿರೆ ಮೆರೆದುದಾ ನಗರ ‖ ಸತತವೀ ಪರಿವಿಭವವೀ ಜನ | ವಿ
ತತಿಗಳ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಂ | ಗತಿಗಳೀ ವಿಸ್ತಾರವೀ ಪತಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ‖
ದ್ರುಪದ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಮೊದಲಾ | ದಮಿತ ಬಾಂಧವನಿಕಾಯವ | ನುಪ
ಚರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ಭೂಪತಿ ಪಂಚಕೈಕೆಯರ ‖ ವಿಪುಳಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪಾಂ
ಡವ | ನೃಪಜನವ ಸಂತೈಸಿ ದಾನವ | ರಿಪು ನಿಜಾವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದ
ಲನುವಾದ ‖೧೫‖ ಕರಸಿ ಕುಂತಿಯ ದ್ರೌಪದಿಯರನು | ಕರುಣವಚನಾ
ಮೃತದ ರಸದಲಿ | ಹೊರೆದು ಕೃತದಾಯಾದವಿಷಮವಿರೋಧವರ್ತನವ |
ಅರುಹಿ ಸುಜ್ಞಾನದ ಸಮಾಹಿತ | ತೆರದ ಬುದ್ಧಿಯ ಗಲಿಸಿ ಯಾದವ | ರರಸ
ಬಿಜಯಂಗೈದನಾ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹರುಷದಲಿ ‖೧೬‖ ಕಳುಹಿದನು ಪಾಂಚಾಲ
ರನುಯಮ | ತಿಲಕ ಮೊದಲಾದಖಿಳ ಬಾಂಧವ | ಕುಲವನುತ್ಸಾಹದಲಿ ಹೊ
ರದನು ನಾಡು ಬೀಡುಗಳ ‖ ಬೆಳಗ ಮತೆಯ ನ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗದಿ | ಕಳವು ದ
ವ್ರುಕಬಂಗಿತಾವರ | ಕೊಲೆ ಹುಸಿಗಳಿಲ್ಲಿ ನರರಾಜ್ಯದೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ‖೧
ಯಾಗವಮ್ನಯಧೂಮದಲಿ ದಿಗು | ಭಾಗವಿವರಣವದಗಿತು ಹವಿ | ರ್ಭಾಗ
ಭೋಜನದಿಂದಲಾದುದಜೀರ್ಣವಮರರಿಗೆ ‖ ಯಾಗದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಬಹಳ
ತ್ಯಾಗದಾನಕೆ ಲಟಕಟಿಸಿತಾ | ವಾಗಿ ಕೈಯಾನೆರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನ ರಾ
ಜ್ಯದಲಿ ‖ ಬಲಿಯ ನಹುಷನ ದುಂದುಮಾರನ | ನಳನ ಸಗರನ ನೃಗನ ಕಾಕುಂ
ತಳನ ಪುರುಕುತ್ಸನ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಪುರೂರವನ ‖ ಇಳೆಯ ವಲ್ಲಭರೆನಿಸ
ಜಾ | ವಳಿಯ ಮನನುಚಿಹ್ನಗಳನುರ್ವೀ | ಲಲನೆ ಮರೆದಳು ಮೆರೆದಳಾಧರ್ಮ
ಜನರಾಜ್ಯದಲಿ ‖ ಆದಿಯುಗದೊಳು ಧರ್ಮವಿದ್ದುದು | ಪಾದನಾಲ್ಕರ ಗ
ಗತಿಯಲಿ | ಪಾದ ಮೂರಾಯ್ತು ದಾತ್ರೇತಾಪ್ರಭಾವದಲಿ ‖ ಪಾದವೆ

ದೆಗಿವವೃದ್ವಾಪರ | ದಾದಿಯಲ್ಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನರಾ | ಜ್ಯೋದಯದಲಂಕು
ಬಿಸಿಸುಳಿದುದುನಾಲ್ಕುಗಾದದಲಿ ‖೨೦‖ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರ
ಪತಿಯುರಾಜ್ಯಪ್ರಭಾವೋ | ತ್ಕರುಷವಿಸ್ತರವೇನನೆಂಬೆನುಸಾಕದಂತಿರ
ಲಿ ‖ ಪರಮವೈಭವದೊಳೊಂದುದಿನವೈ | ವರುನಿಜಾಸ್ಥಾನದಲಿಹರಿವಿ | ಷ್ಟ
ರದೊಳಿರ್ದರುಕಂಡರತಿದೂರದಲಿನಾರದನ ‖೨೧‖ ಬಂದನಿವರೋಲಗಕೆ
ಗಗನದಿ | ನಿಂದುಮಂಡಲವಿಳಿದವೋಲ್ನೃಪ | ವೃಂದವೆದ್ದಭಿನಮಿಸಿದುದು
ಪದಯುಗಕೆಮುನಿಪತಿಯು ‖ ಇಂದುಧನ್ಯರುನಾವಲಾಮುನಿ | ವಂದ್ಯದ
ರ್ಶನವಾಯ್ತುಪೂರ್ವವಿ | ದೆಂದುಕುಂತೀತನುಜರಿದಿರೆದ್ದಂಘ್ರಿಗೆರಗಿದರು ‖
ಹರಸಿದನುಮುನಿಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯೋ | ತ್ಕರವಮಧುಪರ್ಕಾಸನಾದಿಯು |
ನರಸಮಾಡಿದನವರಮುನಿಕೈಕೊಂಡುಹರುಷದಲಿ ‖ ಪರಿಮಿತದಸಮಯ
ದವಚೋವಿ | ಸ್ತರಣವುಂಟೆನೆರಾಯನೋಲಗ | ಹರದುದವನೀಪಾಲಬಿ
ನ್ನಹವಮಾಡಿದನುಮುನಿಗೆ ‖೨೨‖ ಏನಿಬಿಜಯಂಗೈದಹದನೆನ | ಗೇನನುಗ್ರ
ಹವಚನನಿಮ್ಮತಿ | ಗೇನನಾಚೆಸಗೈವುದೆನಗಾಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೆನಲು ‖ ನೀನ
ಘಾಟದರಾಜಋಷಿನೀ | ಮಾನವನೆಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನು | ನೀನುಭವದಾ
ಲೋಕನಾರ್ಥವುನಮ್ಮಬರವೆಂದ ‖೨೩‖ ಅನುಜರನುಹೇಳುವರೆಭೀಮಾ
ರ್ಜುನರುಮಧುಮಾರೆಂಬರಮರಾಂ | ಗನೆಯರಿಗೆನೂರೆಂಟುಮುಡಿಯಿರಾದ್ರೌ
ಪದಾದೇವಿ ‖ ಘನಸಹಾಯನುಹರ್ಷನೆವನೆಂ | ಬೆನೆಚತುರ್ದಶಭುವನ
ಪತಿನೃಪ | ನಿನಗೆಪಾಡೇಪನ್ನಗೇಂದ್ರಸುರೇಂದ್ರರಿಂದಿನಲಿ ‖೨೪‖ ಆದಡೊಂ
ದಿಹುದೈವರಿಗೆನಘ | ವಾದಳೀದ್ರೌಪದಿಮಹೇಶ್ವರ | ನಾದಿಯಲಿಕರುಣಿ
ಸಿದವರದಲಿಪುಣ್ಯಕಥನವಿದು ‖ ಮೇದಿನಿಯೊಳೇಕಾಮಿಷಸ್ಥಿತಿ | ಯಾದಿ
ಯಿದುವಿಗ್ರಹಕೆತಮ್ಮೊಳು | ಕಾದಿದರುಸುಂದೋಪಸುಂದರುಭೂಪಕೇ
ಳೆಂದ ‖೨೫‖ ಅರಸುಗಳುತಾವಿಬ್ಬರೇಕೋ | ದರರುಬಲುಗೈಗಳುಸುರಾ
ಸುರ | ನರರೊಳಿಡುಪಾಯೆಯಲಿವೆಂರ್ಣಿಸಿದರುಭೂತಳದ ‖ ನೆರದುಸು
ರರುಸರೋಜಪೀಠಂ | ಗರುಹಿದರುಬಳಿಕಾತನಿವರನು | ಪರಿಹರಿಸುವುದಕೇ
ನುಪಾಯವೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿದ ‖೨೬‖ ಬಳಿಕಸಂಖ್ಯಾತದಸುರೋರಗ | ಲಲ
ನೆಯರಲಿತಿಲಾಂಶಮಾತ್ರದ | ಚಲುವಿಕೆಯನೇತೆಗದುನಿರ್ಮಿಸಿದನುವರಾಂ
ಗನೆಯ ‖ ಬೆಳಗಿತಾಕೆಯಹೆಸರುದಿವಿಜಾ | ವಳಿಯೊಳೈದೆತಿಲೋತ್ತಮಾ
ಹ್ವಯ | ದಳಿಕುಲಾಳಕಿಗಬ್ಜಭವನೇಮಿಸಿದನೀಹದನ ‖೨೭‖ ಅವರಕೆಡಿ
ಸುವಹದನಕೈಕೊಂ | ಡವಳಿಗೈತಂದಳುವಿನೋದದೊ | ಳವರಿರ್ದ್ದರು
ಬನದೊಳಗೆಮದಿರಾಮದೋದ್ಧತರು ‖ ಯುವತಿಯನುಕಂಡರುಕಟಾಕ್ಷ
ದ | ಸವಡಿಗೋಲಿಂದೊಡದುದದೆಹರಿ | ದವದುಹಿಡಿದವುಮಾಮದಕ್ಷಣಕ

ರಗಳಂಗನೆಯ ॥ ಎನಗೆವಧುತಾಮುನ್ನಕಂಡೆನು | ತನಗೆಸತಿತಾಮುನ್ನೆ
ಹಿಡಿದೆನು | ತನಗೆನಗೆನೀನಿಲ್ಲನೀನಿಲ್ಲೆನುತಹೋಯ್ದಾಡಿ ॥ ಜನಪರಿಬ್ಬ
ರುಮಡಿಯಲವರಾಂ | ಗನೆಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತಲಬುಜಾ | ಸನಸಹೊ
ರೆಗೈದಿದಳುಕುಂತೀತನುಜಕೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ ಅದರಿನೀಜೀವರಿಗೆದುಸ್ಥಿತಿ | ಸು
ದತಿಯರದೆಸೆಯಿಂದರಾಜ್ಯದ | ಹುದುಪಿನಲಿಪೋಣಾರ್ಥಗತಿಯಲನರ್ಥತ
ಪ್ಪದಲೆ ॥ ಸುದತಿನಿಂವೈವಗಿಗೆಯಿರಾದ್ರಾ | ಕದಿಮರಹಾಸತಿರಾಗಲೋ
ಭದ | ಕದನದಲಿಕಾಳಗದಿದ್ದರೆತುದಿಗಲೇನೆಂದ ॥೩೧॥ ಅರಸಚಿತ್ರೈ
ಸೊಂದುವತ್ಸರ | ವಿರಲಿಸಿವೊಬ್ಬರಲಿಸತಿಮರು | ಪುರುಷಕೊಬ್ಬನೊ
ಳಿಂತುಪಂಚಕಕೈದುವರುಷದಲಿ ॥ ಅರಸಿಯನುಸತಿಸಹಿತವಂಚದೊ | ಳಿ
ರಲುಕಾಂಬುದುಸಲ್ಲದದುಗೋ | ಚರಿಸದೊಡೆಬಳಿಕದಕೆಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿ
ಧಿಯುಂಟು ॥೩೨॥ ಆರುಕಂಡರುಅತನೊಬ್ಬನೆ | ಧಾರುಣಿಯಲಿಸುತೀರ್ಥ
ಯಾತ್ರಾ | ಭಾರದಲಿತಿರುಗುವದುಸುತ್ತಲುವರುಷವೊಂದರಲಿ ॥ ಚಾರು
ನಿಷ್ಕೃತಿಯನಲುಮಬದಲಿ | ನಾರದನದಿವ್ಯೋಪದೇಶಕೆ | ಸಾರಹೃದ
ಯಹರಾದವೆಂದನುತಮ್ಮದಿರುಸಹಿತ ॥೩೩॥ ಮಂಗಳವುಸಿಮುಗೆಂದುಹಂ
ಸೆಯ | ಚೆಂಗೆಹಾಯ್ದನುಬಳಿಕನಭದೊಳ | ಭಂಗಮುಸಿಯಡಗಿದನುತ
ಮ್ಮೊಳಗೇದರೀನೃಪರು ॥ ಅಂಗನಾವಿಷಯದಲಿನೇಮಾ | ಸಂಗತಿಯನೇ
ರಿಸಿದನೈಮುನಿ | ಪುಂಗವನಕರುಣದಲಿಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ ॥೩೪॥

⊸◇✦ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ✦◇⊸

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಅಸುರಾರಿವಿರೋಧಿಪ್ರದ
ಲಿ | ವಾಸವಾತ್ಮಜಮದುವೆಯಾಗಿವಿ | ಲಾಸದಲಿಹೊಕ್ಕನುಸುಭದ್ರಾಸ
ಹಿತನಿಜಪುರವ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಸಾಂದ
ಮುನಿನರೇಂದ್ರನ | ಬೀಳುಕೊಂಡನುಚಪಲಗತಿಯಲಿಬೆಗಿದನಂಬರಕೆ ॥
ಮೇಲೆಬಳಿಕೊಂಡವಗಡವನೇ | ವೇಳುವೆನುಪಾರ್ಥಂಗೆಬಂದುದ | ಕಾಲಗ
ತಿಯೈಸಲೆವಿದೇಶಭ್ರಮಣವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧॥ ನಗನವಳತೆದೊಳೊಂದುಸಮ
ಯದೊ | ಳರುಳತಸ್ಕರಬಾಧೆಯಲಿಭೂ | ಸುರರುಬಾಯ್ಬಿಡುತೈದೆಇಂ
ದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರವ ॥ ಮೊರೆಯಬಾಯ್ಗಳಹುಲ್ಲುಕೈಗಳ | ಹರಿದಮೈ
ಗಳಸೆಖಿಯಸುಯ್ಗಳ | ತರದಬೈಗಳಕಳಕಳವಕೇಳಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕರಸಿವಿಪ್ರರಬಾಧೆಗಳನಾ | ದರಿಸಿಕೇಳಿದುಸಂತವಿಸಿಪರಿ | ಹರಿಸಿಕೊಡು
ವೆನುದುಷ್ಟಪಾಟಚ್ಚರಪರಿಪ್ಲವದ ॥ ಮರಳಿನೀವೆಂದವರಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡರಿ
ನಿವಾರಣಬಂದನಗ್ರದ | ಶರಧನುವಕೊಳಲೆಂದುತಾಯನಸೆಜ್ಜೆಯರಮನೆ
ಗೆ ॥೨॥ ಸಮಯವೇನೆನೆಜೀಯರಾಯನು | ರಮಣಿಯೊಡನೇಕಾಂತವೆನೆ

ಲ । ಸ್ತಿಮಿತಹರುಷನುನಿಂದುನೆನೆದನುತನ್ನಮನದೊಳಗೆ ॥ ಅಮರಮುನಿ
ಮತವೊಂದುಮುಂಚಿದ । ರಮಣಿರಮಣರದರುಶನದಲಿದ । ಕ್ರಮವೆನಿಪ್ಪು
ದೀವಚನಸಂಘಟಿಸಿತ್ತುತನಗೆಂದ ॥೫॥ ಈಗಲೀವಿಪ್ರರಲಿಖಳರಭಿ । ಯೋ
ಗಮಾತ್ರಾರ್ಕಶ್ರವಣಬಹುದುಬಿ । ತಾಗಮುಪ್ರತನಗಾವುದೋಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೆ
ನುತ ॥ ಈಗಲೀಸಂದಿಗ್ಧಸಮಯ । ತ್ಯಾಗಧರ್ಮವಿರೋಧಕೃತ್ಯವಿ । ಭಾ
ಗಮಾವುದೊಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆಂದುಚಿಂತಿಸಿದ ॥೬॥ ಎರಡುಪಾತಕವಿವೆ
ಬಲಾಬಲ । ವೆರಡರೊಳುಸಾಮಾನ್ಯಪಕ್ಷಾಂ । ತರವಿಶೇಷಪದಾವುದದ
ರೊಳಗೆಂದುಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಒರದೊರದುನೋಡಿದನುತೂಕವ । ಬರಿಸಿಕಾ
ಹಿನಕಂದುಕುಂದನು । ಪರಿತಿಸುತನಿಶ್ಚೈಸಿತಿಳಿದನುತನ್ನಮನದೊಳಗೆ ॥
ಅರಸನರಸಿಯರೊಂದುಮುಂಚಿದೊ । ಳಿರಲುಕಂಡರೆಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ॥ ವ
ರುಷವಂದರೊಳಿದಕೆಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಯುಂಟು ॥ ಧರಣಿಯುಮರರುಪ
ಪ್ಲವನಪರಿ । ಹರಿಸದಿರಲಾಪಾತಕಕೆಸಂ । ಹರಣವುಂಟೇಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿ
ಯೊಳೆಂದುಚಿಂತಿಸಿದ ॥೭॥ ಎನುತನರನೊಳಹೊಕ್ಕುತನ್ನಯ । ಧನು
ಶರಂಗಳಕೊಂಡುನುಡಿದನು । ಮುನಿವಚನಸಂಘಟತನೃಪದಂಪತಿವಿ
ಲೋಕನದ ॥ ಘನದುರಿತನಿಷ್ಕೃತಿಗೆವರುಷದೊ । ಳೆನಗೆದೇಶಭ್ರಮಣ
ವಾಯ್ತೆಲೆ । ಜನಪಚಿಂತಿಸಬೇಡೆನುತಹೊರವಂಟನಾಪಾರ್ಥ ॥೮॥ ಇರಿ
ದುಕಳ್ಳರಪಳ್ಳಿಗಳಕುರಿ । ದರಿದುಭೂಸುರರೂರುಗಳಸೆರೆ । ತುರುಳಿಗಳ
ನುತಂದಿತ್ತನರ್ಜುನನಾಮಹೀಸುರರ ॥ ತುರುಗಿದಾಶೀರ್ವಾದಮಳೆಗಳು ।
ಕರೆಯೆಹೆಚ್ಚಿದವೀರಕೀರ್ತಿಯ । ತೊರೆಗಳೊಳುತೇಕಾಡುತಿರ್ದದುಸಕ
ಲಜನನಿಕರ ॥೯॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುಗಂಗಾ । ತೀರಕೈದಿದನರ್ಜುನನು
ಭಾ । ಗೀರಥೀಸ್ನಾನಾವಗಾಹವಿಶುದ್ಧವಿಗ್ರಹನ ॥ ದೂರದಲಿಕಂಡುರಗ
ರಾಜಕುಮಾರಿಮರಿಸಿದಳೊಲವಿನಲಿಜಂ । ಭಾರಿತನಯನನಿಳುಹಿದಳುಪಾ
ತಾಳಮಂದಿರಕೆ ॥೧೦॥ ವಿಭವದಲಿವಾಸುಕಿಯತಂಗಿಯು । ಸುಭಯವಂಶ
ವಿಶುದ್ಧೆಯನುಹರಿ । ವಿಧಮಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನುಮಾಡಿದನುಸೊಲವಿನಲಿ ॥
ಅಭಿಮತಕ್ರೀಡಾವಿನೋದದ । ರಭಸದಲಿದಿನಸವೆಯೆಗರ್ಭ । ಪ್ರಭವ
ವಾಯ್ತುಕುಮಾರಜನಿಸಿದನುರಗನಾರಿಯಲಿ ॥೧೧॥ ಸುತನಿರಾವಾನೆನಿಸಿ
ತೊಳಗಿದ । ನತಿಬಹಳಬಲಸಾಧನನುನಿಜ । ಸತಿಯನಲ್ಲಿಯೆನಿಲಿಸಿಕಳುಹಿಸಿ
ಕೊಂಡನುಚಿತದಲಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಗೆಬಂದನುಜಾಹ್ನವೀಸಂ । ಗತಸಮುದ್ರದತೀ
ರದಲಿಸೇ । ವಿತಸಕಲತೀರ್ಥೌಘನೈದಿದನಿಂದ್ರಪ್ರಮುಖನ ॥೧೨॥ ಅರಸ
ಕೇಳುತ್ತರದಪೂರ್ವದ । ಪರಮತೀರ್ಥವ್ರಾತವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಸಾಗರತೀ
ರದಲಿದಕ್ಷಿಣದಿಶಾವರೂ ॥ ತಿರುಗಿದನುತತ್ಪಂಚಗೋದಾ । ವರಿಯತೀರ

ಕೆತುಂಗಭದ್ರಾ | ವರನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿಕಾಂಚೀನಗರಕೈತಂದ ॥೨೩॥ ಆ
ನಗರದಧ್ಯೈವಸಿಕರರಕೆ | ತಾನಮಿಸಿತತ್ಸಕಲತೀರ್ಥ | ಸ್ನಾನಕರ್ಮವರ
ಚಿಸಿಬಂದನುಜಲಧಿತೀರದಲಿ ॥ ವಾನರರುಭುಜಬಲಸಹಾಯ್ಯ | ನೂನ
ಶಾಸನವನುಸುರಾರಿವಿ | ಭಾನರವಿರಾಹುವನುಕಂಡನುಸೇತುಬಂಧನವ॥
ವರಧನುಃಕೋಟಿಯಲಿಮುಂದೀ | ಶ್ವರಪದಾಂಬುಜಕೆರಗಿತತ್ಪುರಿ | ಸರ
ದಪಂಚತಟಾಕದಲಿಘನಮಕರಗೂಪದಲಿ ॥ ಸುರಪಥುಗಳಿರಲವರಶಾಪ
ಹವ | ಪರಿಹರಿಸಿತತ್ತೀರ್ಥಸೇವಾ | ಪರಮಪಾವನಕರಣನಾದನುಭೂರಿ
ಪಕೇಳೆಂದ॥ ಈತನನುಕಂಡರಿದುಪಾಂಡ್ಯಮ| ಹೀತಳಾಧಿಪನಿಜಕುಮಾರಿ
ಯು|ನೀತಗಿತ್ತನುಬಭ್ರುವಾಹನನಾದನಾಕೆಯಲಿ॥ ಈತಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು
ದೈತ್ಯಾರಾತಿಗೆರಗಿಯನಂತಶಯನ|ಖ್ಯಾತಿವಿಭವವನೀಕ್ಷಿಸುತಹರುಷದಲಿ
ನಡೆತಂದ॥೧೬॥ ನದಿನದವನುತ್ತರಿಸಿಹರಿಹರ | ಪದಯುಗಳಕಭಿನಮಿಸಿತ
ದ್ದೇ|ಶದಸುತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿತುಳ್ಳನಿತನಾದರಿಸಿ॥ ಮುದದಮುರಿವಿನಹಂಸೆ
ಗಳತನಿ|ಮದದಚಾತಕಪಕ್ಷಿಗಳಮೋ|ಘದಸಘಾಡದಮೇಳವವನೋಡು
ತ್ತನಡೆತಂದ ॥೧೭॥ ಬಿಡ್ಡುಮೊರೆದುದುಮೇಘಘಟೆಬಿಸಿ|ಲೊಡ್ಡುಮುರಿದು
ದುಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ|ನಡ್ಡವಿಸಿಹಿಡಿಯಾಳಹಿಡಿದವುಮುಗಿಲಚೂಣಿಗಳು ॥
ಖಡ್ಡತಡವುದೆಕಡಲನುಡುಗಣ| ದೊಡ್ಡಕೊಣೆನುಮುಗಿಲಬೆನಕಗೆ| ಲ
ಡ್ಡಗೆಗಳಾದವುಸಮಸ್ತಗ್ರಹಸುತಾರೆಗಳು ॥೧೮॥ ಅಕ್ಕರೆಕಟಕವನು
ಸೂರ್ಯನ|ಮೇಲೆಬರಹೇಳೆಂಬಮೇಘನೃಪಾಲಕನಡಂಗುರವೋವೊಳಗು
ವಸಿಡಿಲಿನುಬ್ಬರವೊ॥ ಆಲಿಕಲ್ಗಳೊಮುಗಿಲಮುಂಗುಡಿ|ಯಾಳಹೊಯ್ಲ
ಲಿಬೀಳ್ವತಾರಾ| ಮಾಲೆಗಳೊಜೀಮೂತಲತೆಲಂಬಿಸಿದುದಂಬರವ ॥೧೯॥
ಮಿಂಚಿದವುದೆಸೆಗಳಲಿಗಮನಕೆ|ಮುಂಚಿದವುಹಂಸೆಗಳುನಭದಲಿ|ಹೊಂ
ಚಿದುಗುಜೀವನಕೆಜೀವನವಿಹಗನಿಕುರಂಬ ॥ ಪಂಚಮಶ್ರುತಿಯುರೊಮೇಣ
ವಲುಪತಿ|ಪಂಚಕಿಯುರೋಗ್ರೀಷ್ಮರಾಜನ|ಪಂಚತೆಯೊಳಾಲಿಂಗಿಸಿತುದಿ
ಗ್ವಧುಗಳೆಂಬುವವ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕೈಕಾರ್ಮುಗಿಲವುಂ|ಬನಿಗಗಳೊಳುವ
ಹಿಲದಲಿಕೇರಳ|ಜನಪದದತ್ತಾಳವದಕೊಂಕಣವಿಷಮವೀಥಿಯಲಿ॥ ಜನು
ಗಿನಲಿಬಹುಮಳೆಗಾಲಿನೆನ|ನೆಸವುಸಾಗರತೀರದಲಿಬಂ|ದನುಕಿರೀಟವಿಚಾ
ರಿಸುತಮುರಹರನಪಟ್ಟಣವ॥೨೦॥ ಪ್ರಗವಹೊರವಂಟೆಂಟುತಿಂಗಳು |ಪ
ರಿಹರಿಸಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಘುನ| ಪ್ರರದೊಳಗೆನೂಕುವೆನುವರ್ಷಾಕಾಲವಿಭ್ರ
ಮವ॥ ವರುಷವೆಂದುಸಮಾಪ್ತಿಬಳಿಕಿನೊ|ಳರಸನಂಕ್ಷ್ರ್ಯಯವಲೋಕನಾ
ವಿ|ಸ್ತರಣವಹುದೆಂದಾತನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಮನದೊಳಗೆ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಸನ್ಯಾಸಿ
ವೇಷದಪರಿಕರವನಳವಡಿಸಿಕೆರಿಯು|ಪ್ರರದಹೊರಬಾಹೆಯಲಿಹುಟ್ಟಿದಬ

ಸದಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಇರುಳುಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯೊಳ್ಕುಪ|ಸರಿವಳೆಗಸಲೆಕೇಡು
ಗೊಳುತ | ಬ್ಬರಿಸೆಕೃಷ್ಣನನೆನವುತಿದ್ದನುಮಂದಿರದಹೊಳ್ಳನಲಿ ॥೨೩॥ದೇ
ವನತ್ತಲುಸತ್ಯಭಾಮಾ|ದೇವಿಯುಂದಮನೊಳದಲಿಯಿರುತಿ | ರ್ದಾವಿಲಾಸವನೆ
ನವನನಕ್ಕನುಶಕ್ರನಂದನನ ॥ ಆವಳೋನೆನೆಹೆಂನಲಿಸುಳಿದಳು | ಭಾವದ
ಲೆಸುಮ್ಯಾನವೇನೆನೆ | ದೇವಿಬೇರೊಂಡಿಲ್ಲವುನನಿಸ್ಮಾಣಕೇಳೆಂದ ॥೨೪॥
ನರನನೀಕೇಳ್ವರಿಯಲಾಸೋ |ದರದವೃದುನನೆನಗಕುಂತಿಯು |ವರಕು
ವಾರಕನಾತಸೇದ್ವಾರಾವತಿಯಹೊರಗೆ॥ ಮರದಹೊಳ್ಗ್ಯಾಳುಹೊಕ್ಕು
ಸಿಕ್ಕಿದ | ನರಿಯುವ್ರೋಲ್ಯೆಧಾನೆಸಾನುಪ | ಚರಿಸಿಬಹೆನೆಂದನುತಮಂಚವ
ನಿಳಿದನಸುರಾರಿ ॥ ಅರಸಕೇಳೀಬಂದಪಾರ್ಥನ | ಕರದುಪಾಂಸಾಂತರ
ದೊಳೀವೆನು | ಸರಸಿಜಾನನೆಯನುಸುಭದ್ರೆಯನಿಂದುತಪ್ಪಿವರೇ ॥ ಕರೆ
ಸಿದುಯೋರ್ಧನಗೆಕೊಡಿಸುವ | ಭರವುಬಲಭದ್ರನದುಪಾರ್ಥನ|ಬರವು
ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತಹೊರವಂಟನುನಿಜಾಲಯವ ॥೨೫॥ಬಂದನಸ್ಲಗಘಲುಗು
ಣನಕಂ | ಡಂದನೀಶ್ವೈಲದಸವಿಾಪದೊ | ಳಿಂದುನಿಲುಬಲಭದ್ರನೈತಹ
ನುಚಿತವಚನದಲಿ ॥ ಮಂದಿರಕೆಬರಹೇಳದರೆಬಾ | ಮುಂದೆನಿನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥ
ಸಿದ್ಧಿಪು | ದೆಂದುಪಾರ್ಥನಸಂತವಿಸಿನುರಳಿದನುಮುರವೈರಿ ॥೨೬॥ಪರ
ಮಹಂಸನನುಳಿವುಸಾಕ್ಷಾ | ತ್ಸರಿಸಿಜಾಕ್ಷನಲೀಲೆಗಡನಂ | ಮಂದಸನಭ್ಯು
ದಯುಪ್ರಪಂಚವಿದೆಂದುನಗರದಲಿ ॥ ಹರಹಿದನುಹರಿವಾರ್ತೆಯನುತಾ|ನ
ರಿಯುದಂತಿರೆಬಳಿಕನೀಲಾಂ | ಬರನುಬಹಳೋತ್ಸವದೊಳ್ಯದಿದನಾತನಿದ್ದ
ಡೆಗೆ ॥೨೭॥ ವಂದಿಸಿದನಾಮುನಿಪತಿಯುನಧಿ | ವಂದಿತಾಶೀರ್ವಾದಸಂಗತಿ|
ಯಿಂದವಿವರಿಸಿದನುಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯೆಗಳಗತಿಯು ॥ ನಿಂದುಮೂಗಿನಬೆರಳ
ನಲಿಸಾ | ನಂದವಿುಗೆಬೆರಗಾಗಿನವ್ಮೆಯ |ಮಂದಿರಕೆನೀವ್ಬಿಜಯಮಾಡು
ವುದೆನುತಕೈಮುಗಿದ ॥೨೯॥ ನಾವುಭಿಕ್ಷುಕರೆಮಗೆರಾಜಗೃ | ಹಾವಲಂಬ
ನವೇಕೆಶೈಲವನಾವಳಿಗಳಲಿವರನದೀತೀರದಲಿವಾಸಿಪೆವು॥ ಭಾವಿತಪ್ರಾರ
ಬ್ಧಕರ್ಮಘ|ಲಾವಳಿಯನುಪಭೋಗಿಸುತದೇ| ಹಾವಸಾನವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿ
ಹೆವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ॥೩೦॥ಅಹುದುಸೀವೇಕಾಂತಭವನದೊ | ಳಿಹುದುಚಾ
ತುರ್ಮಾಸವಿದುಸ | ನ್ನಿಹಿತವಾಯ್ತುದನೂಕಿಬಿಜಯಂಗೈವುದಿಚ್ಛೆಯಲಿ॥
ವಿಹಿತಚರಿತರುಸೀವಲಾನಿ|ರ್ವಹಿಸುವೆನುಶಿಕ್ಷಾಪೆಯನುಶಂ|ಗಹನವಾಡ
ದಿರೆಂದುತಂದನುಯತಿಯನರಮನೆಗೆ ॥ ಇವರನರಮನೆಯೊಳಗೆಕನ್ಯಾ |
ಭವನಮಧ್ಯದೊಳಿರಿಸಿಬಳಿಕಿನೊ|ಳಿವರಶಿಕ್ಷಾಪೆಗೆಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯನು
ಕರಿಸಿ॥ಇವರುಪೂರ್ವಮಹಾತ್ಮ ಕರುಸೀ | ನವರದೇವಾರ್ಚನೇನವಾಧಿ|
ಪ್ರವರದಲಿಬೆಸಸಿದನುಮಾಡುವುದೆಂದುನೇಮಿಸಿದ॥೩೧॥ಹೊರಗೆಕೃಷ್ಣನ

ಕರದಿವೆಲ್ಲವ | ನರುಹಿದೊಡೆಮುಗುಳ್ನಗಾಡಿದನುರ್ವ್ಯ | ಪುರದುತ್ತಗಿಯನೊ
ಯ್ದುಬಿಸುಟರೆಬಳುಗುತಿರುಕನಲಿ॥ಅರಸುಮಗಳನುತೊತ್ತುಗೆಲಸಕೆ |
ಪರುಠವಿಸಿದಿರೆಶಿವಶಿವಾಸಾ|ಮರಿಯೆಮಲ್ಲಿಯುಬೇಗುಹೋಲ್ಲೆ ಹಮೆಮ್ರದಲ್ಲೆಂ
ದ॥೩೩॥ಮರುಳೆನೀಹೋಗಾರನೇಸಂ|ದರಿಯೆಯುತಿಸರ್ವಜ್ಞನೀತನು |ತಿ
ರುಕನೇಸಾಕ್ಷಾತುಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಸನ್ನಿಭನು॥ಬರಲಿಮಾಣಲಿಹಾನಿವೃದ್ಧಿ
ಯ | ಹರಿಬವೆನ್ನದುಯತಿಮಹಾತ್ಮರ| ನರಿಯದವರೇನಾವೆನುತೆಗಜರಿದ
ನುಬಲರಾಮ ॥೩೪॥ಆದರೊಳ್ಳಿತುತಂಗಿಜೆಸಗೈ | ದಾದರಿಸಲೀಯತಿಪತಿ
ಯನಿಮ | ಗೀದುರಾಗ್ರಹವೇಕೆಕಾಂಬಿರಿಫಲವನಗ್ರದಲಿ ॥ ಹೋದಮಿದೆ
ಮಾನದೊಳೆನುತ್ತಬು | ಜೋದರನುಹಿಂಗಿದನುಹರಿಯುವಿ |ನೋದರಣ
ನೆಯುನೇನನೆಂಬೆನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೩೫॥ ಬಾಲಕಿಗೆಸನ್ಯಾಸಿದೇವರ |
ಮೇಲೆಮನವಾಯ್ತುಮರಿಗೀಕೆಯು | ಮೇಲೆನೆಲಸಿತುಚಿತ್ತಕಾಣೆನುಜಪಸ
ಮಾಧಿಗಳ ॥ ಮೇಳವಿಸಿತನ್ಯೋನ್ಯರಾಗಧ| ಡಾಳಿಸಿದುದಖಿಲವಿಕಾಮ
ನ | ಬೇಳುವೆಗೆಬೆಂಡಾದುದಿಬ್ಬರಧೈರ್ಯಪದಿಗದಿಗೆ ॥೩೬॥ ಮಿಡುಕುವ
ದುಬಾಯ್ಚಿತ್ತಮಮಳಲಿ|ತೊಡಕಿಹುದುಜಪಮಾಲೆಬೆರಳಲಿ |ನಡವುಳಿಹು
ದಕ್ಷಿಗಳುಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಹವುನಾಸಿನಿರೆ ॥ ಮೃಡನಪೂಜೆಗೆಕೈಸುಭದ್ರೆಯ|
ಹಿಡಿಹಿನಲಿಮನಮರಸಮಾಧಿಯು | ದೊಡಕುಹೊರಗೊಳಗಿರದುಮುಬಿ
ನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೩೭॥ ಜಾರಿದುದುಮಳೆಗಾಲವಡಿಬಿಳು|ಮೇರಿದವುಮು
ಗಿಲುಗಳುಕತ್ತಲೆ |ಸೂರೆಹೋದುದುಹಗಲಿರುಳುರವಿಶಶಿಗಳುಪಟಲಕೆ॥
ತೂರಿದವುನದಿನದಗಳಭ್ರಕೆ|ಹಾರಿದವುಹಂಸೆಗಳುತಲೆ|ದೋರಿದವುತಾವರೆ
ಗಳೆನೆಬಂದುದುಶರತ್ಸಮಯ॥೩೮॥ ಸುದತಿಯನುಶುಭದಿವಸನುಮುಹೂ|
ರ್ತದೊಳಿರುಳುವೈವಾಹವನುಮಾ |ಡಿದೆನುಹರಿವಸುದೇವದೇವಕಿಯುಗ್ರ
ಸೇನನೃಪ ॥ ಮದುವೆಯಾಯಿತುಬಲನರಿಯದಂ | ದದಲಿಹೂಡಿದರಥವ
ನೇರಿಸಿ|ಮದವಳಿಗೆಸಹಿತರ್ಜುನನಕಳುಹಿದನುಮುರವೈರಿ ॥೩೯॥ಪ್ರರವ
ಹೊರವಂಟವರುಬಲ | ಬ್ಬರಣೆಯಾಯ್ತುರಮನೆಯೊಳಗೆಸಂ|ಕರುವ
ಣಂಗರುಹಿದರುಸನ್ಯಾಸಿಯುಸಮಾಧಿಗಳ ॥ ಅರಸುಮಗಳನುಕೊಂಡು
ಹಾಯ್ದನೆ|ತಿರುಕಮುನಿಮುಝುಭಾಪ್ರಸುಭಟರ | ಕರೆಮುರಾರಿಯುಮಾ
ತುತಾಗಿತ್ರೆನುತ್ತಘರ್ಜಿಸಿದ ॥೪೦॥ ಹೇಳವೇನಾವಿಮುನ್ನನೀವನೀ | ಲಾಳ
ಕಿಯುಕೆಡಿಸಿದಿರಲಾನೀ | ವಾಳನೆರಹಿದಡಿನ್ನುಮಾಡುವುದೇನುಕಡುಮುಳ
ದು ॥ಚಾಳಿಸಿದುದಪಕೀರ್ತಿಯುಕಟವಿ|ಶಾಳಿಸಿತುಯದುವಂಶವೆನೆಕರ|ವಾ
ಳಜಡಿದೈದಿದನುಹಲಧರನರ್ಜುನನರಥವ ॥೪೧॥ಮುಸುಕಿದನುನಾರಾಚದ
ಳಿನಿ | ಪ್ಪಸರದಲಿಹಲಧರನನೇನೆಯು | ಕುಸುರಿದರಿದನುಕೋಃದನಗಣ

ತೆಬಲವನಾಪಾರ್ಥ ‖ ಎಸವನೇಸನ್ಯಾಸಿಕೂಡಿದ | ಹುಸಿಯುಪನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ
ಕೊಯ್ಲೆನು | ರಸನೆಯುನುದೇವಕಿಯುವೋಲಾಣೆನುತಗರ್ಜಿಸಿದ ‖೪೨‖
ಬಳಿಕಹಲಿದನುಕೃಷ್ಣನೀತನ | ಕೆಲಕೆಕರದನುಬಹಳರೋಷದ | ಸಿಲಿಸಿ
ರೆಕಾಚೆನ್ನ ವಸುದೇವಂಗೆದೇವಕಿಗೆ ‖ ವುಳಿವುದೀತನದೋಷವಲ್ಲದ | ಛಿಳಿ
ದವಾವರ್ಜುನನುಗಡಸಾ | ವಳುವಲಿನ್ನೇಕೆನುತಬೋಧಿಸಿದನುಹಲಾಯು
ಧನ ‖೪೩‖ ಉಕಟದುಯೋರ್ಧನಗೆತಪ್ಪಿಸಿ | ಸಕಲಯಾದವರಲ್ಲಿಗೈದರೆ|
ಪಿಕಳವುತಿನಾಸ್ಯೆಸಲೇಕೃಷ್ಣನಕುಮಂತ್ರವಿದು ‖ ಅಕುಟಿಲಾಂತಃಕರಣ
ತಸೆಬಾ | ಧಕವಲೇಗರುವಂಗೆನುತಸ | ಭೃಕುಟಿರೌದ್ರಾನನನುಮುರಿ
ದನುಪುರಕೆಬಲರಾಮ ‖೪೪‖ ಹರಿಸಹಿತಬಲರಾಮನತ್ತಲು | ತಿರುಗಿದನು
ಪವಮಾನಜವದಲಿ | ಪುರಕೆಬಂದನುಪಾರ್ಥಪಯಣದವೋಲೆಪಯಣದ
ಲಿ ‖ ಪುರದಬಹಿರೋದ್ಯಾನದಲಿಸಂ | ವರಿಸಿರಥವನುನಿಲಿಸಿನೆಳಲಲಿ|ಪರಿ
ಗತಶ್ರಮನಾಗಿನಗುತಸುಭದ್ರೆಗಿಂತೆಂದ ‖೪೫‖ ಅರಮನೆಗೆನಡೆದ್ರುಪದ
ನಂದನೆ | ಕರೆದರೆಸೀರ್ಹೋಗುನಿರುತವ | ನರುಹದಿರುತುರಗಾಹಿಗಳ
ಮುಗಳೆಂದುನುಡಿಸಾಕು ‖ ಅರಸಿಮಿಗೆಮನ್ನಿಸುವಳಲ್ಲಿರು | ಕರಸಿಕೊಂ
ಬೆನುಬಳಿಕಲೆಂದಿ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯುಕಳುಹಿದನುನಿಜರಾಜಮಂದಿರಕೆ ‖
ಬಂದಳಬಲೆಸಮಸ್ತಪುರಜನ | ವಿಂದುವದನೆಯುನೋಡುತಿರ್ದುದು|ಮಂ
ದಿಕವಿದುದುಮನುಜೆಯೋಸುರಲೋಕವಧುವೆನುತ ‖ ಮಂದಿರಕೆಬರೆಬಾ
ಗಿಲವದಿರು | ನಿಂದರಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿಬಳಿಕರ | ವಿಂದಮುಖಿಯರುಕಂಡುದ್ರೌ
ಪದಿಗರುಹಿದರುಹದನ ‖೪೬‖ ಕರಸಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುಪಾಂಡವ | ರರಸಿಬೆ
ಸಗೊಳಲೀಕೆಪಾರ್ಥನ | ಪರುಕವದಮಾತುಗಳನೆಂದಳುನಗೆಯುಮೊಳೆ
ಮಿನುಗೆ ‖ ಸುರಭುಜಂಗಮವಧುವೋನೀವೋ | ಅರಸುಮಗಳೋತಂ
ಗಿನೀಗೊ | ಲ್ಲರಮಗಳೆಪ್ರಿಯನುತತಲೆದೂಗಿದಳುಪಾಂಚಾಲಿ ‖೪೭‖ ಮ
ಸಗಿದವುನಿಸ್ವಾಳತತ್ರಿಘೆ | ರ್ಜಿಸಿದವರ್ಜುನನಬಂದನಿದೆಯಂ| ದೋಸಗೆವಾತಿ
ನೊಳೂರಸುಳಿದರುದೂತರಲ್ಲಲ್ಲಿ ‖ ಶಶಿಮುಖಿಯರುಸ್ವಾರತಿಯುಮಿಗೆ|ಲೆ
ಸೆವರತ್ನಾವಳಿಯುಕಾಂತಾ | ವಿಸರನೂಕಿತುಪಾರ್ಥಹೊಕ್ಕನುರಾಜ
ಮಂದಿರವ ‖೪೯‖ ಅರಸಭೀಮರಿಗೆರಗಿನಕುಲಾ | ದ್ಯರನುಕಾಣಿಸಿಕೊಂ
ಡುದೇಶಾಂ | ತರದತೀರ್ಥೋನ್ನತಿಯನಾವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ ‖ ಮು
ರಹರನಶೌದನಸಾತನ | ಕರುಣಕನ್ಯಾಲಾಭವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಹರುಷಾಂ
ಬುಧಿಯೊಳದ್ದಿದನಗ್ರಜಾನುಜರ ‖೫೦‖ ಅರಸಕೇಳ್ಳೆದ್ರೌಪದಿಯುಮನ|
ಬರಿಸಿಬೇಗರಮನೆಯೊಳೀಕೆಯು | ಸಿರಿಸಿದನುಹರುಷದಲಿಕಳೆದರುಕಾಲವಿ
ಭ್ರಮವ ‖ ಇರಲಿರಲುಪಾರ್ಥಗೆಸುಭದ್ರೆಗೆ | ವರಕುಮಾರಕನುದಿಸಿದ

ನುವಿ | ಸ್ತರಣವಾಯ್ತಭಿಮನ್ಯುವಿನಜನನೋತ್ಸವಾಭ್ಯುದಯ ||೫೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೬೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ಖಾಂಡವವನದಹನದಾವ್ರೀ|ದ್ದಂಡಗಂಡರಗಂಡವಿಜಯ | ಹಿಂಡುಭೋಳಿಡೆಥಾಳಿಯಿಟ್ಟನುಚಂಡಗಾಂಡೀವಿ ||ಪದನು|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಪಾರ್ಥಸುಭದ್ರೆಯಲಿಭೂ | ಪಾಲತಿಲಕನುಜನಿಸಿದನಲ್ಲಿಜಾತಸೂತ್ರದಲಿ || ಮೇಲುವೊಳಗಿನದುಂದುಭಿಯುದಿವಿ | ಜಾಳಿಗಳಹೂಮಳೆಯಹರುಷದ | ಮೇಳವದವೈಸಿರಿಯನೇನೆಂಬೆನುಧನಂಜಯನ ||೧|| ಕಲಿತನಕೆನೆಲೆಯಾಯ್ತುಭುಜದ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಾಸ್ಪದವಾಯ್ತುನಿಜಚಾ |ಪಳವಬಿಸುಟಳುವೀರಸಿರಿವಿಕ್ರಮದಸಿರಿಸಹಿತ || ಹಳಿವುಕಳವಳಭೀತಿಭಂಗ | ಸ್ಖಲನಕಂಪನವೆಂಬವಾತೆನ|ನೆಳಲಸೀವೆಯುನೋಂಕಲಮ್ಮವುಭೂಪಕೇಳೆಂದ||೨|| ಜಾತಕರ್ಮದನಂತರದವಿ | ಖ್ಯಾತನಾಮವಿಧಾನವನುಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿಮಾಡಿದನುಮುನಿಭೂಪತಿಯನುಜ್ಞೆಯಲಿ || ವೀತಭಯನಭಿಮನ್ಯುವೆನೆಸಿಪ್ರ | ಜಾತನೆಡುಗಿತುಲೋಕಮೂರರೊ| ಳೀತನುಗೆಯದಕೀರ್ತಿಪಸರಿಸಿತರಸಕೇಳೆಂದ||೩|| ಯಮಸುತಗೆಭೀಮಗೆಕಿರೀಟಿಗೆ | ಯಮಳರಿಗೆಸುಕುಮಾರಕರುನಿಜ | ರಮಣಿಯಲಿಜನಿಸಿದರುಸುತಸೋಮಕನುಪತಿವಿಂಧ್ಯ ||ವಿಮಲಕೃತಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪ್ಪೋ | ತ್ತಮನುಶೃತಸೇನಾಖ್ಯನುರುವಿ | ಕ್ರಮಶತಾನೀಕಾಭಿಧಾನರುದ್ಭವಿಸಿದರುತನುಜೆಯಲಿ ||೪|| ಇವರುಕಳುಹಿದಹರುಷವಾರ್ತೆ | ಶ್ರವಣರಸದಲಿಮನಮುಳುಗಿಯಾ |ದವಶಿರೋಮಣಿರಾಮವಸುದೇವಾದಿಗಳುಸಹಿತ || ಇವರಪ್ರಕೃತಿಯಂದರಿವರು| ತ್ಸವದಿಗೋಕಂಡೊಸಗೆಯಲಿಬಾಂ | ಧವರಸಂಭಾವಿಸಿದರೈಯಮನಂದನಾದಿಗಳು||೫||ಅರಸಿಕಾಣವುವೇದತತಿತಾ | ನರಸಿಬಂದನುಭಕ್ತನುತನ | ಗೆರಗಿಮೆಚ್ಚಿಸಲರಿಯರಜರುದ್ರಾಮರೇಶ್ವರರು || ಎರಗುವನುಯಮಜಂಗೆತನ್ನನು| ಕುರುಹುಗಾಣವುವೇದಶಿರವಿದು | ಮರವೆಯೋಜಬಿಬಂದುಕಂಡನುಧರ್ಮನಂದನನ ||೬|| ಲೀಲೆಯೊಳಿದುವೇಣುಕೃಷ್ಣನ | ಬಾಲಕೇಳಿಯನೆನಹೋಬೊಂಮನ |ಕಾಳಿಕದಕಣುಮಾಯೆಯೋಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ|| ಕಾಲಿಗೆರಗಿದಕೃಷ್ಣನನುಭೂ | ಪಾಲತೆಗದಪ್ಪಿದನುನಿಗಮದ | ಮೌಳಿತಲೆವಾಗಿದನ್ನುಲಜ್ಜಾಭೂರಿಭಾವದಲಿ||೭|| ಅರಸನಸಹಿತಸಮಸ್ತಯಾದವ| ಪರಿಕರದಮೇಳದಲಿಯಾದವ | ರರಸುಬಿಜಯಂಗೈದುಕುಂತಿಯಸುತರಭವನದಲಿ || ಅರಸಿಯರಸುಕುಮಾರವರ್ಗವ | ಕರಸಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುದಿವ್ಯಾ | ಭರಣವಸನಾದಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದನುಮಹೀಶ್ವರರ ||೮|| ಜಲಧಿಮ

ಘ್ಯದೊಳಿರವೊಗಗನ | ಸ್ಥಳವೋಮೇಣುಮಹಾಂಧಕಾರದ | ಕಳಿಪ್ರಗಳ
ವೈಕುಂಠವೋಮುನಿಜನದಹೃದ್ಗುಹೆಯೊ || ತಿಳಿಯೆಸಚರಾಚರದಚೇತ
ನ | ದೊಳಗೆಯೋಸೆಲೆಯಾವುದೆಂಬ | ಗ್ಗಳೆಯದೈವದನಿಲವಕಂಡನುಪಾ
ರ್ಥಭವನದಲಿ ||೯|| ಈತನರ್ಜುನನರಮನೆಯೊಳಭಿ | ಜಾತನೆನಿಪಭಿಮ
ನ್ಯುವನುಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಪ್ಪಿದನುಕೊಟ್ಟನುಬಾಲದೊಡಿಗೆಗಳ || ಖ್ಯಾ
ತಪಂಚದ್ರೌಪದಿಯಸಂ | ಜಾತರನುಮನ್ನಿಸಿಮಹಾವಿಭ | ವಾತಿಶಯದ
ಲಿಪತಿಕರಿಸಿದನುಪಾಂಡುನಂದನರ ||೧೦|| ಅರಸಕೇಳೈಹಲವುದಿನಸಂ | ಚ
ರಿಸಿಸೌಖ್ಯದೊಳಿರ್ದನತಿಮ್ರಾಯು | ಪುರಕೆಬಲಭದ್ರನುಯಾದವರಾಯ
ದಳಸಹಿತ || ಹರಿಸಮಾಧಾನದಲಿಕಳುಹಿಸಿ | ನರನೊಡನೆವೈಹಾಳಿಮೃಗ
ಯಾ | ವರವಿಹಾರದೊಳಿದ್ದಯಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯಲಿ ||೧೧|| ಹರಿಧನಂಜ
ಯರೊಂದುದಿನಮೃಗ | ಹರಣಕೇಳಿಕಳಾಪದಲಿಸಂ | ಚರಿಸಿಬನದೆಬ
ಹಳಮಾರ್ಗಶ್ರಮದಭಾರದಲಿ || ಬರುತೆವೀಲಡಸಿದರುಕಂಡರು | ಸರಸಿಯ
ನುರಥವಿಳಿದುನೆಳಲಲಿ | ಪರಿಹೃತಶ್ರಮರಾಗೆಹರಿಹೊಕ್ಕನುಸರೋವರ
ವ ||೧೨|| ಆಸಮಯದಲಿಬಂದನೊಬ್ಬನು | ಭೂಸುರನುಕಿಡಿಗಳತುಷಾ
ರದ | ಮೀಸೆಗಡ್ಡದಸುಳಿದಲೆಯಕಬ್ಬೊಗೆಯಜುಂಜುಗಳ || ಬಾಸರದಬ
ಳಲುತಿಗೆದಟ್ಟಿಯ | ಧೂಸರದಮೈದೊಡಿಗೆಮಿರೆಯೆವಿ | ಲಾಸದೆನಡೆ
ತಂದನರ್ಜುನದೇವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೧೩|| ಹರಸಿವೇದಾರ್ಥವನುಮಿಗೆವಿ | ಸ್ತ
ರಿಸಿಕೊಂಡಾಡಿದನುವಿಪ್ರನ | ಪರಮಯೋಗ್ಯತೆಗಾರುಸರಿಪರಮೇಷ್ಟಿ
ಹೊರತಾಗಿ || ಬರವಿದೇನೆನಗೇನನುಗ್ರಹ | ವರಿಸಿದರೆನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವನುಗೋ |
ಚರಿಸುವೆನುತಾನೆನುತನುಡಿದನುಪಾರ್ಥಭೂಸುರಗೆ ||೧೪|| ಪಾರ್ಥಕೇ
ಳತಿಗಹನವೇನ್ಗ್ರಾ | ಸಾರ್ಥಿಗಳುವಾವಾದೆವೆಂಬಿ | ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಘ
ಟಿಸುಸಾಕುಸಮಗ್ರಫಲವಹುದು || ತೀರ್ಥವೇಕಿನ್ನತಿಥಿಯುರಲುಪರಾರ್ಥ
ಸಾಧನತನವೆಪರಮಸು | ಸಾರ್ಥವೆಂಬರುಸುಜನರೆಂದನುಕಪಟದ್ವಿಜ
ನಗುತ ||೧೫|| ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದನುಪಾರ್ಥನಿವರೊಡ | ಬಟ್ಟರೀನುಡಿಗೇಳಿ
ದನುಜಘ | ರಟ್ಟಬಂದನುಹದನನರಿದನುಹವ್ಯವಾಹನನ || ಕೊಟ್ಟದೇ
ನುಕಿರೀಟಿಯಿವರೇ | ಮುಟ್ಟಿದರೆಮುನಿವರಲ್ಲೈನೀ | ಕೊಟ್ಟದುಣಬಡಿ
ಸುವುದುಭಾರವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೬|| ಮುಖರನಾದೈಪಾರ್ಥಬರ್ಹಿ | ರ್ಮು
ಖರಬಾಣಸದಾತನೀತನು | ಸುಖವಹೇಳೈತಂದೆಖಾಂಡವವನದನಿರ್ದಹ
ನ || ನಿಖಿಳನಿರ್ಜರಬಲಸಹಿತಶತ | ಮುಖನೊಡನೆವಿಗ್ರಹವಿಲಾಸಂ | ಮು
ಖಕೆಬಂದುದುಭಂಗವೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ||೧೭|| ಜಂಗವೇಕೈಕೃ
ಷ್ಣನಿರ್ಜರ | ಪುಂಗವನಗೆಲಿದಪನಬಾಣಸಿ | ಗಂಗೆಬಾಣಸಮಾಡುವೆನು

ಖಾಂಡವಮಹಾವನವ ॥ ಅಂಘವಣೆಯನುನೋಡುನೀನೆ | ಕಾಂಗದೆ
ಲಿನಿರ್ವಹಿಸುವೆನುಭಯ | ಭಂಗವುಂಟೇನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿರಲೆಂದನಾಪಾ
ರ್ಥ ॥೧೮॥ ಮೆಚ್ಚಿದನುಧೃತಿಯೊಳಿಸಿಪೂತುರೆ | ಸಿಚ್ಚಟನುನೀನೆನುತಕೆ
ಡಿಗಳ | ಬಿಚ್ಚಲುರುಳಿತುಚಾಪಮಾರ್ಗಣರಥತುರಂಗಚಯ ॥ ಅಚ್ಚರಿ
ಯುಸೇನೆಂಬನ್ನೈಸ | ಪಾತ್ರಿರ್ಚೆಯಿತ್ತನುವನವನಿಂದ್ರನ | ಮುಚ್ಚುಮರೆ
ಯಾಕಿನ್ನುನಮಗುಣಬಡಿಸುನಾಕೆಂದ ॥೧೯॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಗ್ನಿಯಿತ್ತ
ನು | ಹರಿಧನಂಜಯರಿಗೆರಥಂಗಳ | ನುರುಶರಾವಳಿಗಿನ್ವ್ಯಧನುಕೌಮೋ
ದಕೀಗದೆಯು ॥ವರ್ಧತನುತ್ರಸಿತಾಶ್ವವಕ್ಷಯ | ಶರನಿಷಂಗಾದಿಗಳನಿವರು|
ಬ್ಬರಿಸಿದರುಹರ್ಷದಲಿನೆನದರುನಯನವಾರಿಯಲಿ ॥೨೦॥ ಹೂಡಿದರುರಥ
ವರದನಿಪಗುಸ | ಘಾಡವಲಿಕಪಿಗರುಡಸಿಂಧದ | ಜೋಡಿಸಿದರೇರಿದರು
ನಗುತಧನಂಜಯಾಚ್ಯುತರು ॥ ಮೂಡಿಗೆಯಮೊನೆಗಣೆಗಳಗಕ್ಕೈ | ನೀ
ಡಿಬೊಬ್ಬಿರಿದರುದಿಗಂತದ | ನೀಡಿರಿದುದಬ್ಬರಣೆ ಬಿರಿದುದುಧರಣಿಧಾಳಿ
ಯಲಿ ॥೨೧॥ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುಹರಿಪಾಂಚಜನ್ಯವ| ನುಬ್ಬಿದನಿಮಾಡಿದನುಪಾ
ರ್ಥನ | ಗಬ್ಬಿನಬ್ಬರತೀವಿತಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವ ॥ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು
ಗಗನವನುಶರ | ದುಬ್ಬರದಜಲುಗಿಡಿಯುಗಡಣವು| ಹಬ್ಬಿಹರಿದವುದೆಸೆದೆ
ಸೆಗೆನವನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೨೨॥ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟರುಸುರವನಕೆಸುರ| ಜಾಲಸ
ರಿಯಿತುಬೊಬ್ಬೆಯಲಿದೆ | ಖ್ನಾಳಿಸಿದುದುತ್ಪಾತಶತಖಾಂಡವದಮಧ್ಯದ
ಲಿ ॥ ಕೊಳಿಗಳಕುಡಿವಿನಾನವ್ರೋಳಿಹ | ಗಾಳಿಹುದುಗಿತುನಡುಗಿದರುವ
ನ | ಪಾಲಕರುಸಿಂದೊಣಗಿದವುಹರಿಚಂದನಾದಿಗಳು ॥೨೩॥ತೂಗಿಬಾಣ
ವಹೂಡಿಕಿವಿವರೆ |ಗಾಗಿಬರಸೆಳದಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿ|ಯಾಗಲಿಂತೆಂದನುಧನಂಜ
ಯನಾಧನಂಜಯಂಗೆ॥ಈಗಳೀವನದೊಳಗೆಖಗಮೃಗ|ನಾಗಸಂತತನುಜಾ
ಬಜೀವರ|ಹೋಗಲೀಯದೆತರುಬಿಕರದಲಿಕಾಯಬೇಗಂದ ॥೨೪ ॥ ಹೈಸ
ಮಗಾತ್ರಿಥ್ಯದಲಿನಿಮು | ಗೀಸಮಸ್ತಪ್ರಾಣಿಸಹಿತಸು | ರೇಶನುದ್ಯಾನವ
ನುಕೊಟ್ಟೆನುಬಾಣಧಾರೆಯಲಿ ॥ ನೀಸಮಾಧಾನದಲಿಸುಪ್ರರೋ ! ಡಾಕ
ವಿದೆನೆವಿಧಾಜ್ಯಸಹಿತನು | ಹಾಸುವಿಸ್ತಾರದಲಿಕೊಂಬುದುಭೀತಿಬೇಡೆಂ
ದ ॥೨೫॥ ಎನುತಬಿಡತೆತಿರುವಾಯನೊದದು | ಬ್ಬಿನಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಂಬುಸು
ರಪನ | ವನವಮುತ್ತಿತುಕೂಡೆಹೊತ್ತಿತುಹೊಗೆಯುಹೊರಳಿಯಲಿ ॥ತ
ನುಗಿಡಿಯಧಳ್ಳುರಿಯನಾಲಗೆ | ಕೋನೆಗಳಲ್ಲಾಡಿದವುಕಡುಲಾ | ಗಿನಲಿ
ಲಂಬಿಸಿಚುಂಬಿಸಿದುದುರಿಲಲಿತನಂದನವ ॥೨೬॥ ಹೊದರಿನೆಳಿಘುಗುಘು
ಗಿಲಭುಗಿಲೆಂ | ದೊದದುದುರಿಜುಂಬರನಸೊಣಗಿದ | ಬಿದಿರಮೆಳೆಯಲಿ
ಛಗಧಗಿಸಿಛಟಛಟನೆಛಟಿಸಿ ॥ ಕದಳಿಖರ್ಜೂರಾಮ್ರತರುಜಾ | ಲವಲಿಸಿಮಿ

ಸಿಮಿಸಿಮುಸಿಮುತ | ಪ್ರೋದಗೆಗಹನೋದರದೊಳಗೆಘಾಡಿಸಿತುಘನವಹ್ನಿ ॥
ವಿನಸೆಂಬೆನುಬಿವಿಜರಾಜೋ |ದ್ಯಾನರಾನಿಯನಾತನಾಳುಕೃ |ಶಾನುವಿನ
ತನಿಗೊಬ್ಬಸೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಬಲುಹ ॥ ಅನಿಖಿಳನಿರ್ಜರರುತಾಗಿವಿ|ಮಾ
ನಗತಿಯುಲಿಹಾಯ್ದರಂದವ |ಮಾನಗತಿಯುಲಿಗಗನದಲಿಗೀರ್ವಾಣಪತಿಪು
ರಕೆ ॥೨೮॥ ಹೊಗೆಯುಬಳಿಯುಲಿತಳಿತಹಾಯ್ಲ | ಬೆಗಡಿದೇನೋಕೇಳೆ
ನುತಸಿರಿ | ವೊಗದದುಗುಡದಸಾವಿರಾಳಿಯೊಳೊಗುಪಕೆಡಿಗಳಲಿ ॥ಹಗೆ
ಗಳಾರುನಿಪಾತಕನಬಿತಾ | ದಿಗಳೊತಾನಾರೆಂಬಶಕ್ರನ |ದುಗುಡಪನುದೇ
ವಾಳಿಕಂಡುದುದೂರಿದರುನರನ ॥೨೯॥ ನಿನಗೆಮುಗನೇಪಾರ್ಥನಿನ್ನರ |
ಮನೆಯುಬಾಣಸದಾತನೇಶಿಖಿ| ಯುನುಜನೇವುರವೈರಿನಿನಗನುಕೂಲರಾ
ದರಲೆ ॥ ಬನವಪೇಗೆಯೊಪರಿಭವಾಲಂ | ಬನದವ್ರಸಗೆಯೊಬಂದುಬಿದೆ
ಬಿದು | ಮನೆಯುಮನ್ನಿಯುಗಂಡನಾಗೆಂದುದುಸುರಸ್ತೋಮ ॥೩೦॥ಐಸ
ಲೇನಮ್ಮಪರಲಾಹೋ | ಹೋಸುರರೆಕಳಪಳಸಬಿಳಂಬಾ | ಘೋಸನಾ
ಹುತಿಗೋಳಲಿಪಾಕನನಮ್ಮಬಾಂಡವನ ॥ ಈಸುರರಿಗಾನರರಿಗಂತರ|ವೇ
ಸುಪ್ರತುರೆಕಾಲಗತಿಯುನು | ತಾಸುರೇಶ್ವರಬೀತಿಗೊಂಡನುಕೃಷ್ಣಪಾ
ರ್ಥರಿಗೆ ॥೩೧॥ಕಾಹುತೆಗೆಯುಲಿಕಲ್ಪಮೇಘ | ವ್ಯೂಹಗಳಬರಹೇಳುಕಾಂ
ಬೆನು | ಸಾಹಸವನಿದರೊಳಗೆಕೃಷ್ಣಧನಂಜಯುದ್ವಯದ ॥ಈಹದಕೆಪಡಿ
ಪಚ್ಚಯಿಲ್ಲದ | ಗಾಹುಕಲಿಖಾಂಡವಪಹುಲ್ಲಯು | ಹೂಹೆಗಳುಹಬ್ಬಲಿಗೆ
ಹಾಯ್ದವೆನುತ್ತಘರ್ಜಿಸಿದ ॥೩೨॥ಅರಸಕೇಳ್ಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘೋ|ತ್ಕ
ರದಪಾಳಯುವೆತ್ತಿಳಿಟ್ಟುದು | ಧರಣಿಯುಗಲಕೆಧಾಳಿಯಿಟ್ಟುವುಸಿಡಿಲಮಿಂ
ಚುಗಳು ॥ ಕರಿಯುಬರಿಕೈಗಣೆಯೆನಿಪವಿ | ಪ್ಪುರದಧಾರಾಸಾರತೆರಳಬಿ|
ಸುರಿದುದಾಖಾಂಡವದಸೀಮಾಸನ್ನಿವೇಶದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಸಕಲಸಾಗರದ
ನೊಂದೇ | ಶ್ವಾಸದಲಿತೆಗದೆತ್ತಿವೊಗುಬಿದ | ವೀಸಮಸ್ತಬಲಾಹಕಾವ
ಳಿಬನದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ವಿಸುಕಾಹಸಸತ್ವತನಗುಂ | ಲೈಸರಲಿತಲೆಯೆತ್ತಿ
ಜಳದಲಿ | ಘಾಸಿಯಾದನುವಹ್ನಿನುಡಿದನುಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರಿಗೆ ॥೩೪॥ಜಲ
ಹತಿಂದ್ರನಕೂಡೆಕಲ್ಪದ | ಮಳೆಗಳಿವುಪರಾಣಿಸಿದವುಬಿಟವ| ನೆಳದವನಲಿ
ಸತುತ್ತನರ್ಜುನನಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಸಲು ॥ ಮಳೆಗೇರಸರಜರವಿರಚಿಸಿ|
ಬಳಿಕವಾಯುವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿನಿ |ಸ್ಖಲಿತಮೇಘವ್ರಜವನೆಚ್ಚನುಪಾರ್ಥನಮು
ಲದಲಿ ॥೩೫॥ ವಿನರಹೇಳುವೆನರಸಪಾರ್ಥನ | ನೂನಶಕ್ತಿಯುನುರುಬಿದ
ನುಮಾನ |ಮಾನಶರದಲಿಪೃಷ್ಕಳಾವರ್ತಾದಿಘನಘಟೆಯು ॥ ಭಾನುಶಿವಿ
ರಂಗಗಿಗೆಮೇಘವು|ಹಾಸಿಲಂಗಳಿಗಾವುದಂತರ |ನೋಸೆತೆಗೆದುದುಹೊ
ಗದುದಾಖಾಂಡವನುಹೋದ್ಯಾನ॥ಹಾರಲೂಡಿತುಮೇಘವನುಕಿವಿ|ತೂ

ರಲುಬ್ಬರಿಸಿದುದುವಹ್ನಿಯು।ನೇರಿಸಿತುಖಾಂಡವದೊಳಗೆಬಿರುಘಾಳಿಸುಳಿ
ಸುಳಿದು॥ಮೋರೆದೋರಿದುದಮರಪುರಿಗೆವೈ । ವಾರಿಗಳಸುಡುಮೂಲೆ
ಯನದಿರುವಿಹಾರವಿ|ದರಲಾಯನುತಸುರಪತಿತಪಿಸಿದನುಜಗವ॥ ನೆರೆದುದ
ಮರರುಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ |ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ । ಗರುಡಕಿನ್ನರಸಾ
ಧ್ಯಗುಹ್ಯಕಭೂತಗಂಧರ್ವ॥ತರಣಿವಸುರುದ್ರಾದಿಗಳುವೋ। ಹರಿಸಿದರು
ಮುಂಗುಡಿಯಲಿಂದ್ರನ|ಸಿರಿಯರಭಸವನೇನನೆಂಬೆನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥
ಮಸಗಿತಮರವ್ರಾತವಭ್ರವ|ಮುಸುಕಿದವುಝಲ್ಲರಿಗಳಿಂದ್ರನ|ವಿಶಸನಕೆ
ವೆಚ್ಚಿಸುವೆವಸುಗಳನೆನುತತತಮತಮಗೆ॥ಮುಸುಕಿದರುಮೃಗರಾಜಸಿಂಹ
ದ|ಮುಸುಕನುಗಿವಂದದಲಿಬಾಣ । ಪ್ರಸರವನುಹರಿಸಿದರುಮುಂದೆಧನಂ
ಜಯಾಚ್ಯುತರ ॥೩೯॥ ಹೂಣೆಮಿಗೆಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚರೋಬಹು । ಬಾಣವನು
ದೃಢಜಾಣರೋಗೀ । ಪಾರ್ಣರೋಸೀವಾರುನುಡಿಯಿರಲ್ಕೈಮಹಾದೇವ॥
ಸಾಣೆಯಲಗಿಗೆಸಾರರೀತನಿ । ಶೋಣಿತವನೀವಕೊಡದೆಸುರಪತಿ ।ಯಾ
ಣೆಹುಂಮುಟ್ಟದರೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದುನರನೆಚ್ಚ ॥೪೦॥ ತುರುಗಿಕೂರಂಬು
ಗಳುವೈಯ್ಯಲಿ । ಮುರಿದವರ್ಜುನನೆಸುಗೆಯಲಿಕೈ । ಮರೆದುದಮರನಿ
ಕಾಯಕೆದರಿತುಧೊರೆಯಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ಮುರಿದುದೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಬೊ
ಬ್ಬಿರಿತಕವರೆದೆಯೊಡೆಯಲಿಂದ್ರನ । ಮರೆಯಹೊಕ್ಕರುದೇವಸಂತತಿ
ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೪೧॥ ನರರುರಚಿಸಿದಹವ್ಯಕವ್ಯೋ । ತ್ತರಹವಿರ್ಭಾ
ಗವನುತಿಂದು । ಬ್ಬರಿಸಿದೇವಸ್ತ್ರೀಕದಂಬದಖೇಳಮೇಳದಲಿ ॥ ಇರವುನಿ
ಮಗೀರೌದ್ರಬಾಣ । ಸ್ಫುರಿತಕರ್ಕಶವಿಸ್ಫುಲಿಂಗೋತ್ಕರದರುಝುಳಸಿಮ
ಗೇಕೆಯೆಂದನುಪಾರ್ಥನಸುನಗುತ ॥೪೨॥ ಮುರಿದನಿರ್ಜರಸೇನೆಗಭಯ
ದ । ಕರವನೆಗಹಿಕರೀಂದ್ರನನುಶಿರ । ಬಿರಿಯಲಂಕುಶವೂನೆಯೊಳೊ
ತ್ತಿಮಹೋಗ್ರಕೋಪದಲಿ ॥ ನರಮುರಾಂತಕರಿರ್ದೆಸಲಿಮದ । ಕರಿಯ
ಬಿಟ್ಟನುಶಕ್ರನಾತನ । ಬಿರಿದಸಂಭಾವಿಸಿದರಭ್ರದಸೂತಮಾಗಧರು ॥
ನಮುಚಿಮುಸ್ತಕಶೂಲಬಲಸಂ । ತಮಸಭಾಸ್ಕರಜಂಭಭುಜವಿ । ಕ್ರ
ಮಮಹಾಂಬುಧಿಕುಂಭಸಂಭವವೃತ್ರಗಿರಿವಜ್ರ । ಕಮಲಭವಹರವಿಷ್ಣು
ಹೊರಗಾ । ದಮಿತಸುರಗಣಮೌಳಿಮಣಿಸಂ । ಕ್ರಮಣಚತುರಪದಾ
ಬ್ಜನೆಂದುದುವಂದಿಸಂದೋಹ ॥೪೩॥ ನೂಕಿದನುಸುರಪತಿಗಜವನ।ವ್ಯಾ
ಕುಲರಲೇಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರಿ । ದೇಕೆನಿಮಗೀಸಾಸಿವಾಸವಲೇಸುಮರಳುವು
ದು ॥ ನಾಕನಿಳಯರುತಂದುಗೆಲವೇ । ನಾಕುನೋಲುವರಲ್ಲನಿಮಗಿವಿ ।
ವೇಕವುಳ್ಳರೆತಿರುಗಿಯೆಂದನುಹರಿಗೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೪೪॥ ಜನಪಕೇಳಾಸಮ
ಯದೊಳುವಾ । ಗ್ವನಿತೆಯುರಗನುಗಗನಮಾರ್ಗದೊ । ಳನಿಮಿಷಾಧಿಪ

ಸೆಳ್ಳಿಗೈತರೆಕಂಡುಸುರನಿಕರ | ತನತನಗೆಭಾಳದಲಿನಿಜಕರ | ವನರು
ಹವಮುಗಿಯಿಸಿದರಿಂದ್ರಂ | ಗಸುವರವಮಾಣಿಸಲು ಬೇಕೆಂದಿಳಿದನಬ್ಜ
ಭವ ‖ ೪೬ ‖ ಮರುಳೆನ್ನೈನೀನಿವರನಾರೆಂ | ದರಿಯಲಾನಾರಾಯಣನು
ಮುರ | ಹರನುನರನಲ್ಲಾಧನಂಜಯನಿವರುಕಿರುಕುಳರೆ ‖ ಮರುಳು
ನೀನೆಂದಿಂದ್ರನಾನೆಯ | ತಿರುಹಿದನುಸರವೇಷ್ಟಿಯಿತ್ತಲು | ಧರಣಿಪತಿ
ಕೇಳನಲಕೇಳಿಯನಾವನಾಂತದಲಿ ‖ ೪೭ ‖ ಜಂಬುಚೂತಪಲಾಶವಟದಾ |
ಳಿಂಬಬಿಲ್ವತಮಾಲಚಂಪಕ | ನಿಂಬಬಕುಳಕಪಿತ್ಥಕುಟಜವಶೋಕಪು
ನ್ನಾಗ ‖ ತುಂಬುರರಳಿಲವಂಗಪೂಗಕದಂಬಗುಗ್ಗುಲಸಾಲತಿಲಕೌ | ದುಂ
ಬರಾದಿದ್ರುಮಕುಲವನಾಲಿಂಗಿಸಿತುವಹ್ನಿ ‖ ೪೮ ‖ ಸುಳಿಸುಳಿದುಶಶಿಕಾಂತ
ಮಯದ | ಗ್ಗಳದವೇದಿಕೆಗಳಲಿನೀಲದ | ನೆಲೆಯುಚೌಕಿಗೆಗಳಲಿಮಂಟಪ
ದಲಿಲತಾವಳಿಯ ‖ ಲಲಿತಸೌಧದಚಾರುಚಿತ್ರಾವಳಿಯಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳಭ
ವನಂ | ಗಳಲಿಬಿಟ್ಟುದುಕೂಡೆವಾಳಯುವಹ್ನಿಭೂಪತಿಯ ‖ ೪೯ ‖ ಕುರು
ಳತುಂಬಿಯುತನಿಗೆದರಿಮುಖ | ಸರಸಿಜವಚುಂಬಿಸಿತಮಾಲಗ | ತುರುಬ
ಹಿಡಿದಧರಪ್ರವಾಳದಸರಸವನುರೆಸವಿದು ‖ ಉರುಪಯೋಧರಬಿಲ್ವವನು
ಜೊ | ಯ್ದೊರಸಿಕದಳಿಯನುಣ್ದೊಡೆಯನಿ | ಟ್ಟೊರಸಿರಮಿಸಿತುವನಸಿ
ರಿಯುಪಿಪ್ಪಲದಳಾಂಗದಲಿ ‖ ೫೦ ‖ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಶರಭಮೃಗಪತಿ | ಕರಿ
ಕಳಭಶಾರ್ದೂಲಸೂಕರ | ಕರಡಿಕಾಸರಶಲಮೃಗಾವನಖಡ್ಗಗೋಮಾ
ಯು ‖ ಎರಳೆಮೊಲಸಾರಂಗವಾನರ | ನುರುಕುರಂಗಪ್ರಮುಖಮೃಗಕು
ಲ | ವುರುಬಿಬಿದ್ದುದುಧಳ್ಳುರಿಯಬೆಳ್ಳಾರಪಲೆಗಳಲಿ ‖ ೫೧ ‖ ಶುಕಮರಾಳ
ಮಯೂರಟಿಟ್ಟಿಭ | ಪಿಕಚಕೋರಕಪೋತವಾಯಸ | ಬಕಪದಾಂಪುಧ
ಚಕ್ರವಾಕಕಳಂಗಕಲವಿಂಕಾ ‖ ಕುಶಿಲಸಾರಸಕಾಕರಿಪ್ರಜಾ | ತಕಭ
ರದ್ವಾಜಾದಿಪಕ್ಷಿ | ಪ್ರಕರಬಿದ್ದುದುಬಿಗಿದಕೇಸುರಕಣ್ಣಪಲೆಗಳಲಿ ‖ ೫೨ ‖
ಹರಡೆಗೇಜಗಮಾರಗೊಡೆಲೆಕಾ | ಬುರುಲೆಲಾವುಗೆಗೌಜಪಾರಿವ | ನಿರಿಲೆ
ಸಾಳುವಚಿಲಿಮಿಲಿಗಚಂಬೋತವಿಾನ್ಸಲಿಗ ‖ ಮರಕುಟಿಗಕಬ್ಬಕ್ಕಿಕೊ
ಟ್ಟುಗ | ಮರಲೆಕೊಂಚೆಕಪಿಂಜಗಿಂಜಲು | ಗರಿಗಮೊದಲಾದಖಿಳಖಗಕು
ಲಬಿದ್ದುದುರಿಯೊಳಗೆ ‖ ೫೩ ‖ ಝುಳಕೆತ್ರಿಳಗೋಳದುದಕಕ್ಕಾದು | ತ್ಥಳಿಸಿ
ದವುತಪಿಗುದಿದುಮತ್ಸ್ಯ | ಪಳಗಳಂಬುಜಪಸುಳುಸೀದಮೃತುಂಬಿಗಳುಸಹಿ
ತ ‖ ಹಿಳಿದುಸಿಡಿದವುಚಾರುಚಂದ್ರೋ | ತ್ಪಲರಚಿತಸೋಪಾನರತ್ನಾ |
ವಳಿಯುರಾಶಿಗಳಿದ್ದಲಾದವುಬಿದ್ದಕಿಡಿಗಳಲಿ ‖ ೫೪ ‖ ಅಟ್ಟಳೆಸಿಳ್ಪಟಳ್ಪಟಸಿತಿ
ಬಿಸ್ಫುಟ | ವಿಟ್ಟದೊಣಗಿಲುಹೊದರಿಸಲಿಮಿಗೆ | ತೊಟ್ಟಕಜ್ವಾಗೆಯ್ಯಗೆ
ಪ್ಪುಹೊರಳಿಯಕಿಡಿಯುಗದುಗಳಲಿ ‖ ಹುಟ್ಟಿದುರಿಹನ್ನೆರಡುಸುತ್ತಲು

ಟ್ಟ ತಲ್ಲಿಯ ತೊಡಕಿನಲಿ ಭುಗಿ | ಲಿಟ್ಟು ಕವಿದುದು ತುದಿಗೆ ಬಹು ಶಾಖೋಪ
ಶಾಖೆಗಳ ॥ ಹೊಗೆಯ ಹಬ್ಬುಗೆ ಸತ್ಯಲೋಕವ | ನುಗಿದುದುರಿ ನಾಲಿಗೆಯು
ಗಲಿಪೂ | ಟ್ಟಿಗೆಯ ತೊಳಲಿಕೆ ತೆರಳ ಬಿತು ತೆತ್ತಿಸು ಕೋಟಿಗಳ ॥ ಹಗಲ
ಗಡಿತಕೆ ಹೊಕ್ಕು ದೋಕಡೆ | ಮುಗಿಲ ಕಾಣೆನು ದಿವಸ ನೆತ್ತಣ | ಗಗನ ಮ
ಣಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಚಂದ್ರಮ ರರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥೫೬॥ ಛಿಳಿಛಿಳಿಲು ಛಿಳಿರವದ ಘುಳು
ಘುಳು | ಘುಳು ಘುಳು ಧ್ವನಿ ಮುಯ್ದಿ ಕಪಿಗಳ | ಕಿಳಿಕಿಳಾಯುತ ರವ ದಿಮೃ
ಗಸು ಕುಳದ ಕಳಕಳದಿ ॥ ಹಿಳಿದುರಿವ ಹೆಬ್ಬಿದಿರ ಗಂಟಿನ | ಛಟಛಟತ್ಕಾರದಿ
ದಿಶಲ ಮುಂ | ದಲದ ಮೂಲೆಗಳೊಡೆದುದದ್ಭುತವಾಯ್ತು ವನದಹನ ॥೫೭॥
ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮುನ್ನ ವಿತಳಕೆ | ಗರುಡಭಯವಾಯ್ತೆಂದು ತಕ್ಷಕ | ನಿರಿಸಿ
ದನು ನಿಜಸುತನನಮರೇಶ್ವರನನುಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಇರಲಿರಲು ಸುತರಾದರಾ
ತಂ | ಗುರಗವಂಶದೊಳಶ್ವಸೇನಗೆ | ಹಿರಿದು ಹೆಚ್ಚಿತು ತಕ್ಷಕನ ಸಂತತಿಯ
ನಾಂತದಲಿ ॥೫೮॥ ಆ ಮಹಾವನವಹ್ನಿ ಭೂತ | ಸ್ತೋಮ ಸಂಹೃತಿಕರ್ಮ
ಕಾರ್ಯೋ | ದ್ದಾಮವನವಗಾಹಿಸುತ ಬರುತಿರೆ ಮುಂದೆ ಜೋಡಿಯಲಿ ॥ ಧೂ
ಮವಿಳಿದುದು ಹುತ್ತಿನಲಿ ನಿ | ಸ್ಸೀಮ ಜನಿತ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಝಳ | ವಾಮ ಹೋ
ರಗಟಯ ಮಟ್ಟುಂಬಿಸಿತರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥೫೯॥ ಹೂಸಿ ಹುತ್ತಿನ ಮಣಿರಂಧ್ರ
ಸಿ | ಕಾಸಿದವು ಫಣಿಕುಲವ ಮೋಹೋ | ಲ್ಲಾಸದಲಿ ಡಾವರಿಸಿಗವು ಕಿಡಿ ಧೂ
ತಧಮದಲಿ ॥ ಅಸುರದ ಕಬ್ಬೊಗೆಯ ಕವಚದ | ಕೇಸುರಿಗಳೊಳಬಿದ್ದು
ದುರಿಹೊರ | ಸೂಸಿಹಿಡಿದವು ಹಾವುಗಳ ಬಲುಹೊದರ ಹೊರಳಿಗಳ ॥೬೦॥
ಹೆಡೆಯ ಮಣಿಗಳ ಕಂಡು ಸೂಸಿದ | ಕಿಡಿಗಳ ಸಹಾಯೆನುತ ಶಿರಗಳ | ಕೊ
ಡಹಿ ಮರುಗಿದರುರಗಿಯರು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟೆ ॥ ಕಡುಹೊಗೆಯ ಕೇ
ಸುರಿಯ ಕಿಡಿಗಳ ಗಡಣದಲಿ ಕೌರೆದ್ದು ಮೈಗಳ | ಕೊಡಹಿ ಬಿಸುಸುಯ್ಯು
ತ್ತ ಮುಗ್ಗಿದವಹಿಗಳುರಿಯೊಳಗೆ ॥೬೧॥ ಹುದಿದುರಿ ಹುತ್ತಿನಲಿ ಕೊಳ್ಗುದಿ |
ಗುದಿದು ಸರ್ಪಸ್ತೋಮ ಮಧ್ಯದೊ | ಳೊದೆದು ಹಾಯಿದನಶ್ವಸೇನನು ಗ
ಗನಮಂಡಲಕೆ ॥ ಕೆದರಿದವು ಕೆಂಗಿಡಿಗಳುರಿಯು | ಬ್ಬಿದುದು ಘುಳುಘುಳು
ರಭಸವಿಮ್ಮಿಗೆ ಹೆ | ಚ್ಚಿದುದು ತಬ್ಬಿದುದೀತ ಸನ್ನುತ ಡವರಿಸಿ ಗಗನದಲಿ ॥೬೨॥
ಉರಿಯ ಗಂಟಲನೊದೆದು ಫಣಿಮಿ | ಕ್ಕುರವಳಿಸೆ ಹಾಹಾಧನಂಜಯ | ಹರಿ
ವುತಿದೆ ಹಾವೊಂದು ಹೋದುದು ಬಾಯಿತುತ್ತನಗೆ ॥ ತರಿಸಿಕೊಡು ಶರವೇ
ಧೆಯನು ಮಿ | ಸ್ತರಿಸು ಮಹಿಲದೊಳೆನಲು ವೈಶ್ವಾ | ನರನ ಮಾತಿಗೆ ನಗುತ
ಕೊಂಡನು ನಿಜಮಗಾಂಡಿವವ ॥ ಅವಶರಸಂಧಾನವ್ರೋಗಗ | ನಾವಲಂಬಿ
ಯ ಕೊಂಳನೆಚ್ಚನು | ಪಾವಕನ ಮಧ್ಯದಲಿ ಬಿದ್ದುದು ಮುಂಡ ಮಹಿಪತಿಯು ॥
ಜೀವವುಳಿದುದು ಶಿರದೊಳಾತಂ | ಗಾಪಿಗಡ ಫಣಿ ನುಡಿದುದೆಲೆಗಾಂ | ಡೀವಿ

ಮೆರೆಯದಿರೆನ್ನ ಹಗೆಯಲಿಮರಣನಿನಗೆನುತ ॥೬೪॥ ಎಂದುಗಗನದೊಳುಲಿ
ದುಘೋಷಿಸಿರ । ವಂದುಹಾಯ್ದುದುಧರೆಗೆರಾಧಾ। ನಂದನನಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ
ಶರವಾಗಿಜಗವರಿಯೆ ॥ ಸಂದುದದುಬಳಿಕಿತ್ತಲಿಂದ್ರನ ।ನಂದನದಬೇಗೆಯ
ಲಿಬಮುಕಿತು । ಮಂದಪಾಲನಸುತಚತುಷ್ಟಯವರಸಕೇಳೆಂದ ॥೬೫॥ವೆ
ಚ್ಚಿಸಿದತನ್ನವಹ್ನಿಸೂಕ್ತವ । ನುಚ್ಚರಿಸಿತಜ್ವಲನಮುಖಪನು ।ಬಿಚ್ಚಿಬ
ದುಕಿದವಾಮುನಿಯಸಂತಾನಪಕ್ಷಿಗಳು ॥ಹೆಚ್ಚಿದುರಿಹಬ್ಬುಗೆಯಹೊಯ್ಲ
ಲಿ । ಬೆಚ್ಚಿಮಯನರ್ಜುನನಹೊಗಳಿದು ।ಕಿಚ್ಚಿನಲಿಬದುಕಿದನುಧರಣೀ
ಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೬೬॥ ಖಗಚತುಷ್ಟಯಮಯಸಹಿತಯುರಿ । ಯುಗುಳಿ
ತುಳಿದಸಮಸ್ತಭೂತಾಳಿ। ಗಳನಾಹುತಿಗೊಂಡನಗ್ನಿಧನಂಜಯರಾಜ್ಞೆಯ
ಲಿ ॥ ಗಗನದಿಂದಿಳಿತಂದುಸುರಪತಿ । ಮಗನನಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನಗ್ಗದ ।ಗಗ
ನಮಣಿಗೆಣೆಯನಿಸಮಕುಟವನೊಲಿದುಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥೬೭॥ ಹರಿಗೆವಂದಿಸಿ
ಮಗನನೊಲಿದಾ । ದರಿಸಿಮರಳಿದನಿಂದ್ರನಿತ್ತಲು ।ಭರದಿನಿವರೈತಂದರಿಂ
ದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥ ಧರಣಿಪತಿಗಾಖಾಂಡವದಧ । ಕ್ಷುರಿಯಹೋಮ
ದಹೊಸಕಥೆಯವಿ। ಸ್ತರಿಸಿಹೇಳಿದನುಸುರರಿಪುಭೀಮಾದಿಗಳುನಲಿಯೆ॥
ಧಾರುಣೀಶ್ವರರೈವರನುಸುಕು । ಮಾರವರ್ಗವನಾಸುಭದ್ರಾ। ನಾರಿಯ
ನುಪಾಂಚಾಲೆಯನುತತ್ಸಕಲಬಾಂಧವರ ॥ ಸೂರಿಗಳಸಚಿವಾದಿನೃಪಪ
ರಿ। ವಾರವನುಪತಿಕರಿಸಿಬಂದನು । ದ್ವಾರಕೆಗೆಹರುಷದಲಿಗದುಗಿನವೀರ
ನಾರಾಯಣ ॥ * * * * * * * * * * ॥೬೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೮೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರ
ಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನಪ್ರಪುಷ್ಟಮನಃ ಷಟ್ಪದನಿ
ಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರ
ಚಿತಮಪ್ಪ ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ
ಯೊಳ್,ಆದಿಪರ್ವ ಸ್ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಸಭಾಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸಭೆಯೊಳೋಲಗದೊಳುವಿರಿಂಚಿ | ಪ್ರಭವಸನುಮತ್ರ
ದಿಂದಧರಣೀ|ವಿಭುಮಹಾಕ್ರತುರಾಜಸೂಯವನೊಲಿದುಕೈಕೊಂಡಾ॥
ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |ಪಾಲಖಾಂಡಾವನದವಹ್ನಿ |ಜ್ವಾ
ಲೆತೆಗೆದುಮುಕೊಡೆಹೊಗದುದುಹೊದರಹೊಸಮಳೆಯ॥ ಮೇಲುಗಾಳ
ಗದುಬ್ಬಿನಲಿಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತರ್ಜುನನುವಿಕ್ರಮ|ದೇಳಿಗೆಯಪರಿತೋ
ಷದಲಿತಿರುಗಿದನುಪಟ್ಟಣಕೆ॥ ದೂತರೈದಿದರಿವರಸೂರೆಯ|ಕೈತವಕಿಗ
ರುಕೃತಕವಾರ್ತಾಭೀತಪುರಜನಮುಖದದುಗುಡದದಡ್ಡಿಗಳನುಗಿದು॥
ಬೀತುದಿಂದ್ರನಬಲುಹುವಿಗಡನ | ವೀತಿಹೋತ್ರನವಿಲಗಳಿದ್ದಿವಿ | ಧೂತ
ರಿಪುಬಲಬಂದನಿದೆಯೆಂದರುಮಹೀಪತಿಗೆ ॥೧॥ ಹೂತುದರಸನಹರುಷಲ
ತೆಪುರು | ಹೂತವಿಜಯದವಿಜಯವಾರ್ತಾ | ಶ್ರೋತ್ರಸುಖಸಂಪ್ರೀತಿ
ನಯನಜಲಾಭಿಷೇಕದಲಿ ॥ ಮಾತುಹಿಂಚಿತುಮುಂಚಿತವಯುವ|ವಾತಿಥಿ
ವ್ರಜಮುಸುಕಿತಸುರವಿ | ಘಾತಿಪಾರ್ಥನನನಿಲಸುತನಕುಲಾದಿಬಾಂಧ
ವರ ॥ ೨ ॥ ತಳಿತಗುಡಿಗಳುಸಾಲಕಲಶದ | ನಿಳಯನಿಳಯದಬೀದಿಬೀದಿ
ಯ | ತಳಿರಬೋರಣತೋರಣದನವಮಕರತೋರಣದ॥ ತಳಿಗೆತಂಬು
ಲಪಾರತಿಯಮಂ | ಗಳತರಭಸವೊಳಖಿಳರಾಜಾ|ವಳಿಗಳೊಸಗೆಯೊಳ್
ವರುಹೊಕ್ಕರುರಾಜಮಂದಿರವ॥೪॥ಹಿರಿಯರಂಘ್ರಿದ್ವಯಕೆಮಣಿದರು|
ಕಿರಿಯರುಚಿತಕ್ಷೇಮಕುಶಲದ | ಪರಿರಚಿತಪರಿರಂಭಮಧುರವಚೋವಿ
ಲಾಸದಲಿ॥ಅರಸನಿವರನುಮನ್ನಿಸಿದನಾ |ದರಿಸಿತನ್ಯೋನ್ಯಾನುರಾಗ|ಸ್ಫು
ರಿತತೇಜೋಭಾವವಿಭ್ರಮಭೂಪತಿವ್ರಾತ ॥೫॥ಅರಸಕೇಳೈಬಳಿಕಹರಿಸ
ಜ | ಪುರಕೆಬಿಜಯಂಗೈಯ್ವವಾರ್ತೆಯ | ನೊರದನವನೀಪತಿಗೆಭೀ
ಮಧನಂಜಯಾದ್ಯರಿಗೆ ॥ಅರಸಿಯರಿಗಭಿಮನ್ಯುಧರ್ಮಜ | ನವೃಕೋ
ದರಸೂನುಮೊದಲಾ | ಗಿರೆಸಮಸ್ತಜನಂಗಳನುಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ॥
ವರಮುಹೂರ್ತದೊಳಮೃತಯೋಗೋ | ತ್ಕರಶುಭಗ್ರಹದೃಷ್ಟಿಯಲಿಹಿ
ಮ | ಕರಶುಭಾವಸ್ಥೆಯಲಿಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನಗುರುವಿನಲಿ ॥ ಧರಣಿಸುರ
ರಾಶೀರ್ವಚನವಿ | ಸ್ತರಣದಧಿದೂರ್ವಾಕ್ಷತೆಳಗಳು|ಬ್ಬರದವಾದ್ಯಗಡಾ
ವಣೆಯಲಸುರಾರಿಹೊರವಂಟ॥ ಕರಯುಗದಚಮ್ಮಟಕೆವಾಘೆಯ | ಲ
ರಸರಥವೇರಿದನುಮುಕ್ತಾ | ಫಲದಭಾರಿಯಸತ್ತಿಗೆಯಪಲ್ಲವಿಸಿದನುಭೀ

ನು ॥ ಹರಿಯುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ಸಿತಚಾ | ಮರವ ಚಿಮ್ಮಿದನರ್ಜುನನು
ಬಂ | ಧುರದ ಹಡಪದ ಹಗಲಲೈದಿದರರ್ಜುನಾನುಜರು ॥೮॥ ಪೌರಜನ
ಪುರಜನನೃಪಾಲಕರು | ಮಾರಸಚಿವಪುರೋಹಿತ ಭಟವರ | ವಾರಥೌಘ
ಪ್ರಮುಖಸೂರಿಸಮಾಜಪ್ರೋಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ತೇರಬಳಿವಿಡಿದೈದಿದರು ಮುರ | ವೈ
ರಿವಿರಹವಿಧೂತವದನರಾಂ | ಭೋರುಹರ ಸಂತೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಕೃಪಾ
ಜಲಧಿ ॥೯॥ ಅರಿನೃಪರು ಕುಹಕಿಗಳು ನೀವೇ | ಸರಸಹೃದಯರು ಧರ್ಮಶೀ
ಲರು | ಪರರ ನೀವತಿಧರ್ಮನಿಷ್ಠುರು ಹಾನಿಯುಂಟದಕೆ ॥ ಅರಸನಾರೋ
ಗಣೆವಿಹಾರದೊ | ಳಿರುಳುಹಗಲುವ್ಯಗಸ್ತ್ಯಸನದೆ | ಎಚ್ಚರಿಸೊಳಿಹುದೆಂ
ದನಿಬರನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಸುರಾರಿ ॥೧೦॥ ನಾಲಿಗೆಗಳಸುರಾರಿಗುಣನಾ |
ಮಾಳಿಯಲಿ ತುರುಗಿದವು ಕಂಗಳು | ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಲಿ ಬೆಚ್ಚವು ನಿಹಾ
ರದಲಿ ॥ ಬಾಲಕೇಳೀಕಥನಸುಧೆಯೊಳ | ಗಾಳನುಳುಗುತ ಕಳುಹುತ
ನಿಬರು | ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಯಂದವಾದರು ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲಿ ॥೧೧॥ ಕಳುಹಿ
ಕಂಗಳು ಮರಳಿದವು ಮನ | ಕಳುಹದಾದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಮಂ | ಗಳನು ಹೋ
ತ್ಸವದೊಸಗೆನುಡಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಿ ॥ ಬಳಿಕಿವರು ನಿಜರಾಜಭವನ |
ಸ್ಥಳಕೆ ಬಂದರು ಶೌಮನಸ್ಯದ | ಲಿಳೆಯ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದರವನೀಪಾಲಕೇ
ಳಿಂದ ॥೧೨॥ ಮುರಹರನನೇಮದಲಿ ಮಯವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದನು ಪದಿನಾಲ್ಕು
ತಿಂಗಳು | ವರಸಭಾಮಂಟಪವನನಿಬರಿಗಪಕೃತಜ್ಞನಲೆ ॥ ಕಿರಣಲಹ
ರಿಯುವಿವಿಧರತ್ನೋ | ತ್ಕರದ ರಚನಾಶಿಲ್ಪವಿದುದೇ | ಪರಿಗಸೌಧ್ಯವು ಶಿವಶಿ
ವಾಯೆ ಸಮೆದುದಾಸ್ಥಾನ ॥೧೩॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರಕೈಪ್ರಮಾಣದ | ಸುತ್ತ
ಪಳಯದ ಮಣಿಯ ಶಿಲೆಗಳು | ತತ್ತ ಮಣಿಗಳ ತೆಕ್ಕೆವೆಳಗಿನ ಬಳಿಯ ಲಹರಿಗ
ಳ ॥ ಸುತ್ತಪಳಯಗಪದ್ಮರಾಗದ | ಭಿತ್ತಿಗಳ ವೈಡೂರ್ಯಶಿಲೆಗಳ | ಮು
ತ್ತವಾರಣವರವಿಧಾನದಲೆಸೆದುದಾಸ್ಥಾನ ॥೧೪॥ ಕರೆಸಿದನು ಮಯನೆಂ
ಟುಸಾವಿರ | ಸೊಗರಕ್ಕಸಕಿಂಕರರನಿಜ | ಶಿರದೊಳಾರಂತರುತಂದರಿಂದ್ರ
ಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥ ಅರಸ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನವನಾ | ದರಿಸಿದನು ಭೀಮಂ
ಗಧಾರಿಯು | ವರಗದಾದಂಡವನು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಪೊಡಮಂಟು ॥೧೫॥ ಇ
ದು ಪುರಾತನ ಸಗರನೃಪನಾ | ಹೃದಯದುರ್ಜಯಯೌವನಾಶ್ವನ | ಗದೆ
ಕೃತಾಂತನೆ ಕರಗಗಂಡದಪಸಂಡಲೆ ವಬಲದ ॥ ಮುದದಲೊಪ್ಪೈವದೆನುತ ಮ
ಯನತಿ | ಮುದದಿ ಬಳಿಕಾ ದೇವದತ್ತಾ | ಖ್ಯದ ಮಹಾಶಂಖವನು ಪಾರ್ಥಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದ ॥೧೬॥ ಒಸಗೆವೆರದುದು ಮಯನಮಿಗೆಮ | ನ್ನಿಸಿದ
ನಸುವನಂಗಚಿತ್ತದೊಳಸುರಕಿಂಕರರನಿಬರನು ಸನ್ಮಾನದಾನದಲಿ ॥ ಬ
ಸಿದು ಕಳುಹಿದನಾತನನು ದೆಸೆ | ದೆಸೆಯ ಯಾಚಕಸಿಕರನೊಕಿತು | ಮು

ಸುಕೃತೈಕಧರ್ಮಜನಕೀರ್ತಿಯುಝಾಡಿವುಜಗವ ॥೧೭॥ ದಿವಸದಿವಸದೊ
ಳುಂದುದವನೀ| ದಿವಿಜಸಂತತಿಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವವರಸೇನೆಂದೆಣಿಸುವವು
ವಾರ್ಗಣವುಹೊರೆದಧಿಯು॥ ವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣಕಾಂಚನ | ನವದುಕೂ
ಲದವಿಂಡಿನಲಿಬುಧ | ನಿವಹದಣಿದುದನಂತಕೃವಣಾನಾಥಜನಸಹಿತ॥೧೮
ಆವುಹೊರೀತ್ಸವವೇಳುದಿನವಹಿ| ರಾಮರಂಜಿತವಾಯ್ತುಶುಭದಿನ|ರಾವು
ಣೀಯಕಲಗ್ನದಲಿಹೊಕ್ಕನುವುಹಾಸಭೆಯು ॥ ಭೂಮಿಸಾಲದನಂತಸು
ಜನ | ಸ್ತೋಮವನನುಜರಮರ್ತ್ಯರೆನಿಪಸ | ನಾವುವಿದ್ದರುರಾಯನೆಡಬ
ಲವಂಕದಿದಿರಿನಲಿ ॥೧೯॥ ಹೊಳಹೊಳದುದಾಸ್ಥಾನಕಾಂತಾ | ವಳಿಯ
ಕಂಗಳಬೆಳಕಿನಲಿತನಿ | ಮುಳುಗಿತೋಲಗಲಲಿತರಸಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯ
ಲಿ ॥ ವಿಲಸದಖಿಳಾಭರಣರತ್ನಾ | ವಳಿಯರಶ್ಮಿಯಲಡಿಗಡಿಗೆವ್ರ| ಜ್ವಲ
ಸಿತಾಸಭೆದೀಪ್ತಿವುಯುವಿವಿಧಾನುಭಾವದಲಿ ॥೨೦॥ ಮೇಳದಲಿಗಂಧರ್ವರಿ
ಪ್ಪತ್ತೇಳುತುಂಬುರಸಹಿತಶುದ್ಧದ |ಸಾಳಕದಸಂಕೀರ್ಣದೇಶಿಯವಿವಿಧರ
ಚನೆಗಳ ॥ ಬಾಲೆಯರಸುರಗಣಿಕೆಯರಮುಖ | ಜಾಳೆಯರಸಂಗೀತಶಾ
ಳದ | ತೊಳುವರೆತುಂಬಿದುದುಕುಸುಮಾಯುಧನಕಳಕಳವ॥೨೧॥ಆವು
ಹಾಸಭೆಯಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಭೂಮಿಪತಿದೂರದಲಿಕಂಡನು | ತಾಮರ
ಸದಳನಯನಸನ್ನಿಭಭಾವಭಾವಿತನ ॥ ಆವುಹಾದೇವತ್ತಣಾದುಭುತ|ಧಾ
ಮವಿದುದಿನಮಣಿಯತೇಜ| ಸ್ತೋಮವೆರಡರಧಾತುಯೆನುತೀಕ್ಷಿಸಿದರಾ
ಭೆಸೆಯ ॥೨೨॥ ಲಲಿತತೇಜಃಪುಂಜವಿಂಗಥಳ | ಥಳಿಸಿತಿದಿರೂರದಲಿಬೆಳಗಿ
ನ | ಗೊಳಸುಡಿದಂತಾದುದಾಗಳತೋರಿಶಾಕಾರ ॥ ತಳಿತುದವಯವ
ಶುದ್ಧವರ್ಣ | ಸ್ಥಳವನಿಮಿಷಕೆಮುನಿವರಾಕೃತಿ | ಹೊಳದುದಾಕ್ಷಣ
ವೀತನಾರದನೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥೨೩॥ ದಣಿಯದಾತನಬೆರಳುನಾರಾ | ಯ
ಣರವದವೀಣೆಯಲಿಹೃದಯಾಂ | ಗಣದಸೀಮೆಗೆಬಿದಯವಾಗದುಕೃಷ್ಣ
ವದಕೇಳಿ ॥ ಪ್ರಣವರೂಪದಭಾವಶುದ್ಧಿಯು | ಕಣಮುರಾರಿಯತನ್ಮ
ಯದನಿ | ಗುಣಮುನೀಶ್ವರನಿಳಿದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ ॥೨೪॥ಬಂದ
ನರಮುನಿಗಾಮುನಿಯನಭಿ | ವಂದಿಸಿದುದಾಸ್ಥಾನವಿದಿರಲಿ | ನಿಂದುಬಿಜ
ಯಂಗೈಸಿತಂದರುಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಕೆ ॥ ಸಂದಮಧುಪರ್ಕಾದಿಸತ್ಕೃತಿ| ಇಂ
ದಪೂಜಿಸಿವಿನಯವಿಂಗೆನಗು | ತಂದನವನೀಪಾಲನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿನಾ
ರದನ ॥೨೫॥ ಕುಶಲವೇನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗಳಗಿಂ |ದೊಸಗೆದಾಯಿತುನವ
ಗೆದರುಶನ |ವಸುಮತಂಸ್ಕೃತಿವಹ್ನಿದಗ್ಧರಿಗಮೃತವರ್ಷವಲೆ ॥ ಪಶುಪತಿ
ಯುಪರಮೇಷ್ಠಿಯುಮುರ | ದ್ವಿಷನಸಾಮರ್ಥ್ಯದನಗಾಧದ | ದೆಸಕವಿವ
ಗುಂಟೆಂದುಕೊಂಡಾಡಿದನುನಾರದನ ॥೨೬॥ ಕುಶಲವೆಮಗಿಂದ್ಯೆದೆಸೀ

ವಸುಮತೀಪಥಗೊಳ್ಳದನೆಸೆಯೋ । ಛಿಸುವುದೇಭವದಾಜ್ಞೆಯಲಿವರ್ಣಾ
ಶ್ರಮಾಚಾರ ॥ ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಮಳಾಗ್ನಿಹೋತ್ರ ।ಪ್ರಸರಭೂಮಧ್ಯಜಗೆ
ಳೇಸಿಂ । ವಿಸರಣೇದುರ್ಜನರುಸುಜನರನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೨೭॥ ಅರ್ಥ
ದಿಂಧರ್ಮವನುಧರ್ಮದಿ । ನರ್ಥವನುಧರ್ಮಾರ್ಥವೆರಡನು । ವ್ಯರ್ಥಕಾ
ಮದಲಳಿಯಲೇರಾಜಶ್ರೀಲಾಷೆಯಲಿ ॥ ಅರ್ಥಸಾಧನಧರ್ಮಸಾಧನ।ವ
ರ್ಥಧರ್ಮದಲುಭಯಲೋಕಕ ।ನರ್ಥಸಾಧನಕಾಮವೆಂದನುಮುನಿನೃ
ಪಾಲಂಗೆ ॥೨೮॥ ಮಾನ್ಯರನುಧಿಕ್ಕರಿಸೆಯಲೆಯವ । ಮಾನ್ಯರನುಮನ್ನಿ
ಸೆಯಲೇಸನ್ಮಾನ್ಯರನುಸತ್ಕರಿಸುವಾಹಳವಾವಿಕಾರಿಗಳ ॥ ಅನ್ಯರನುಸಂ
ಸನರರಮಾತಿಯು । ನನ್ಯರನುಬಾಹಿರರಮಾಡಿವ ॥ ದಾನ್ಯರನುನಿಗ್ರಹಿಸೆ
ಯಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥ ೨೯ ॥ಖಳರಖಂಡಿಸುವಾಮದವ್ಯಾ । ಕುಲರ
ದಂಡಿಸುವಾದರಿದ್ರರ । ನೊಲಿದುರಕ್ಷಿಸುವಾಸುಮಾಯಾವಿಗಳಸಿಕ್ಷಿಸು
ವ ॥ ಕುಲಯುತರಕೊಂಡಾಡುವಾರಿಪು । ಬಲದತಲೆಚೆಂಡಾಡುವಾದು ।
ರ್ಬಲರನತಿಬಾಧಿಸೆಯಲೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ಜಾತಿಸಂಕರವಿಲ್ಲಲೇ
ಜನ । ಜಾತದಲಿಹೀನೋತ್ತಮರನಿ । ರ್ನೀತರೇನಿಜಮಾರ್ಗದಲಿಕುಲವಿ
ಹಿತಧರ್ಮದಲಿ ॥ ಖ್ಯಾತರೇಸತ್ಪುರುಷರಧಿಕ । ದ್ಯೂತಕೇಳಿಗಳಿಲ್ಲಲೇ
ಮೃಗ । ಯಾತಿರೇಕವ್ಯಸನಕಿರಿದೇರಾಯನಿನಗೆಂದ॥ಘಸಣೆಯಲ್ಲದೆನಿನಗೆ
ಸಪ್ತ।ವ್ಯಸನದಲಿನಿನ್ನನುಜತನುಜರ ।ಮುಸುಡುಧರ್ಮದಲಿರದಲೇವೈದಿ
ಕವಿಧಾನದಲಿ॥ಸಸಿನವೇನಿನ್ನರಿತಖಳರಿಗೆ।ಹುಸಿಕರಿಗೆಡಂಭಕರಿಕಜ್ಜರಿ।ಗು
ಸುರುವಾನಿನ್ನಂತರಂಗವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ಹುರುಡಿಗರನೇಕಾಂತದೊ
ಳಗಾ।ದರಿಸುವರುಭೇದಕರಬುದ್ಧಿಗೆತೆರಹುಗೊಡುವರುಕುಟಿಲರಿಗೆವಿಶ್ವಾ
ಸಹೀನರಿಗೆ॥ಮರುಳುಗೊಂಬರುಖೂಳರಿಗೆಭಂ।ಡರಿಗೆತೆರುವರುಧನವನೀ
ಧರೆ।ಯರಸುಗಳಿಗಿದುಸಹಜನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ॥ ಒಳಗೆಕುಜನರುಹೊ
ರಗೆಶರಣರು।ವಳಯಮಾನ್ಯರುಛತ್ರಚಮರದ।ನೆಳಲುಖೂಳರಿಗಾತಪದಬ
ಲುಬೇಗೆಬುಧಜನಕೆ॥ಒಳಗೆರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳುಹೊರವಳಯದಲಿಪತಿಕಾ
ರ್ಯನಿಷ್ಠರು।ಬಳಸಿಹುದುನೃಪಚರಿತನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ॥ಖೂಳರೊಡ
ನೆವಿನೋದಭಂಡರೊ।ಳಾಳಿಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರೊಡನೆಸ। ಮ್ಮೇಳನಂಬು
ಗೆಡಂಭರೊಡನೆವಿಕಾರಿಯೊಡನಾಟ॥ಸೂಳೆಯರುಸಮಜೀವಿಗಳುಕುಲ।
ಬಾಲಕಿಯರೋಗಡಿಕೆಯವರುನೃ ।ಪಾಲಜನಕಿದುಸಹಜನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇ
ನೆಂದ॥೩೧॥ಆರುಗುಣದೊಳುಪಾಯಸಾಲ್ಕರೊ ।ಳೇರಿಹುದೆಮನರಾಜಧ
ರ್ಮದ ॥ ಮೂರುವರ್ಗದೊಳೆಚ್ಚರುಂಟೇಸಂವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಮೂರುಶ
ಕ್ತಿಗಳೊಳಗನುನಯೇ । ರೂಢಿಹುದೆಸಪ್ತಾಂಗಲಿವ್ಯ । ಗೋರಿಹೈಬೇಸ

ರೆಯೊಳೇಭೂಪಾಲನೀನೆಂದ ||೬೭|| ಪ್ರಜೆಗಳನುರಾಗಿಗಳೆಸುಭಟ|ವ್ರಜ
ಕೆಜೀವಿತಸಂದಿಹುದೆನರ | ಸುಜನರಿಗೆಸಂತೋಷವೇಮಧುರೋಕ್ತಿರಚ
ನೆಯಲಿ || ವಿಜಯಭೀಮರುಯಮಳರಿವರ | ಗ್ರಜರೊಳನುಜರಭಿನ್ನರೇ
ಗಜ|ಬಜಿಕೆಯಂತಃಪುರದೊಳಿಲ್ಲಲೆರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೬೮|| ವಿಹಿತಕಾಲದ
ಮೇಲೆಸಂಧಿಯ | ನಹಿತರೊಳುವಿರಚಿಸುವಮೌನವಿ |ಗ್ರಹದಕಾಲಕೆವಿ
ಗಡಿಸುವದೆಂಬರಸುನೀತಿಯಲಿ || ವಿಹಿತವೇಷಡ್ವೈರಿರಾಹಿತ್ಯ|ವಿಹರಣಾ
ವನಪರಾಳುಕುದುರೆಯ | ಬಹಳತೆಯನಲ್ಪತೆಯನರಿವೈರಾಯನೀನೆಂದ||
ಬಂದರಾಯಕೆಭೇಯಸರಿವ | ತೊಂದುಕಡೆಯಲಿಹೀನಫಲವಿ|ನ್ನೊಂ
ದುಕಾರ್ಯದುಪೇಕ್ಷತೆಗೆಮೊದಲಿಲ್ಲದಡಯಿಲ್ಲ|| ಒಂದುದುರ್ಘಟದೈವಸಾ
ಧಿತ | ಒಂದುಕಂಶಿತಫಲವೆನಿಪ್ಪವ| ರಿಂದಗಳವೃಮಂತ್ರದಲಿಭೂಪಾಲ
ಕೇಳೆಂದ ||೬೯||ನೆನೆದಮಂತ್ರವನಿನ್ನೊಳಾರೊ|ಚನೆಯನಿನ್ನಯವಿಲ್ಲದಿರ
ಲೊ|ಬ್ಬನಲಿಮೋಣ್ಣಿಲಬರಲಿಜಡಲಲಿತಮತಿವಿಹೀನರಲಿ || ಮನಬರದರ
ಲಿಸಲವಿಧಾನಂ | ತನಲಿಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯಸಂ | ಜನಿಸಿಹರರಿಸೊಳ
ಳಿಯಲೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ||೭೦||ಕರಿದುಪೇಕ್ಷೆಯಬಹಳಫಲಜನು|ಹೊ
ಳವುದಿದುಮೋಣಾಲ್ಪಭೇದಕೆ| ಮುರಿವುದಿದುವಿಕ್ರಮಕೆನಳವಿದುನೀತಿಸಾಧ್ಯ
ವಿದು || ಹರಿವುದುದುನಯಶಕ್ತಿಗೆಂಬುದ | ನರಿದುನಡೆವೈರಾಜಧರ್ಮದ|
ಹೊರಿಗೆಯನುತಾಳ್ದಿರೆಯಲೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ಪರರುಮಾಡಿದಸ
ದ್ಗುಣಂಗಳ | ಮರೆದುಕಳವಾವಾನ್ಯರಿಗೆನೀಮಾಡಿದಪಗುಣವ||ಮರಿಯ
ಲೇನೀಮಾಡಿದುಚಿತವ | ಮರೆವಕಳವಾಸಾರವಿದುಸ |ತ್ಪುರುಷರಭಿಮತ
ವಿದುಕಣಾಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೭೨|| ಬಜಿಸುವಾಭಕ್ತಿಯಲಿದ್ಯೈನ| ದ್ವಿ
ಜಗುರುಸ್ಥಾನವನುದೇಶ | ಪ್ರಜೆಯನರ್ಥಾಗಮದಗಡವಾಗಘಾತಿಮಾಡ
ಯಲೆ ||ಕುಜನರಭಿಮತದುಗ್ರದಂಡ|ವ್ಯಜನದಲಿಜನಜಠರಪರ್ಯ್ಕಯ|ಸೃ
ಜಿಸೆಯೆಲೆಭವದೀಯರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಯಹೇಳೆಂದ ||೭೩|| ಆಣೆಗಳಪಜಯವಿಲ್ಲ
ಲೇಕೇ | ಳಾಣಟಂಕದೊಳಿಲ್ಲಲೇನಿ | ತ್ರಾಣದಲಿಸಂಗರದಹೋಗೆಯಲೆ
ಶೌರ್ಯಗರ್ವದಲಿ || ವಾಣಿಯನನುಚಿತದಲಿಧರ್ಮದ | ಲೂಣೆಯನಹಿ
ತರಲುಪೇಕ್ಷೆಯ | ಕೇಣವನುಧಾನದಲಿಮಾಡಲೆರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೭೪||
ಕಳವುಪುಸಿಹಾದರವಿರೋಧ|ಸ್ಖಲಿತವಾರಡಿಬಂದಿದಳವುಳ | ಬೆಳಗವತೆ
ಯನ್ಯಾಯಪರಿಭವಠಕ್ಕುಡೊಳ್ಳಸ||ವಳಿವುಪಂಚಸಜಾತಿಸಂಕರ|ಕೊ
ಲೆವಿರೋಧವುವಿಕೃತವಾಯಾ |ವಳಗಳೆಂಬಿವುನಿನ್ನೊಳಿಲ್ಲಲೆರಾಯಕೇ
ಳೆಂದ ||೭೫|| ರಣಮುಖದೊಳಂಗನೆಯಲಾರೋ | ಗಣಗುಲಬಿಗಳಕೂ
ಟ್ರದಲಿವಾ | ರಣತುರಗದೇರಾಟದಲಿವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಲಿ || ಎಣೆನೃಪರ

ಸೋಂಕಿನಲಿಸಜ್ಜಿಯ |ಲಣಿಯಮಜ್ಜನದಲಿಮಹಾವ್ಯಗ | ಗಣನೆಯೊ
ಳಗೆಚ್ಚರಿಕೆಯುಂಟೇರಾಯನಿನಗೆಂದ||೪೬|| ನುಡಿಧೆರಡನಾಡದಿರುಕಾರ್ಯ
ದ | ಬಿಡದಿರಾಪನೊಳಾದರೆಯುಸಗೆ | ಸುಡಿಯಕುಂದದಿರೊಢಂಬಡಿರು
ಹೃದಯವನುಕಪಟಿಯಲಿ ||ಬಿಡದುಸುನಸನಾಡದಿರುಮಾರ್ಗದೊ|ಳಡಿಯಿ
ಡದಿರಸುಜಾತ್ರ ಜರೊಳೊ | ಗ್ಗೊಡೆಯದಿದುನೃಪನೀತಿಯಿಮಭೂಪಾಲ
ಕೇಳೆಂದ || ನೀತಿವಿಡಿದರಸಂಗೆಬಹಳ | ಖ್ಯಾತವಿದುಜನರಾಗರಾಗ|ಪಾತ್ರ
ತದಿಂಧನಧನದಿಪರಿಕರಪರಿಕರದಿಜಯವು || ಆತಜಯದಿಂಧರ್ಮಧರ್ಮ
ದ | ಮೋತದಿಂಸುರತುಷ್ಟಿತುಷ್ಟಿಯ | ನೀತಿಯಿಂದಿಹಪರದಗೆಲುವೈರಾ
ಯನೀನೆಂದ || ೪೮ || ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆಹಿರಿಯನು | ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವ
ನವನೆರಾಯನು | ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆಸಟಿಸನಿಯೋಗಿಯೆನಿಸುವನು ||
ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದಬರಿಯಬಲುತಳ | ತಂತ್ರದಲಿಫಲವಿಲ್ಲವೈಶ್ವಾ ! ತಂತ್ರವನಿ
ಸಲ್ಕರಿವುದೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ಸತ್ಯವುಳ್ಳರಧರಣಿಸರಾಗು | ಸ
ತ್ಯವುಳ್ಳರೆಪದವಿಸಾರುಗು | ಸತ್ಯವುಳ್ಳರೆಸಕಲರಾಜ್ಯದವೀರಸಿರಿಸಾರ್ಗ ||
ಸತ್ಯವೇಬೇಹುದುನೃಪರಿಗಾ | ಸತ್ಯಭುಜಬಲಗೂಡಿಮಂತ್ರದ|ಸತ್ಯವೇ
ಸತ್ವಾಧಿಕವುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೫೦||ವೇಲನರಿಯದನೃಪನಬಾಳಿಕೆ|
ಘಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಸೊಡರುನೀರದ | ಜಾಲದೊಡ್ಡಿಣಸುರಧನುವಿನಾಕಾರ
ಶವದುಡಿಗೆ || ಬಾಳಿಗಾಕಿದಕೊರಳುಭುಜಗನ | ವಿಳಗೆಯಲಿಕ್ಕಿದಕರ
ವುಬೆ | ಳ್ಕರಹಬ್ಬಗೆಯಘನಸಿರಿಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೫೧||ಆಯವಿಲ್ಲದ
ಬೀಯವನುಪೂ | ರಾಯವಿಲ್ಲದಘಾಯವನುನಿ | ರ್ದಾಯವಿಲ್ಲದಮಂತ್ರ
ವನುಲೇಸಾಗಿಮಿಗೆರಚಿಸಿ || ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದನಡವಳಿಯವ | ನ್ಯಾಯಹೊ
ದ್ದವಪಾತ್ರಕವನಿಜ | ಕಾಯದಲಿನೀಧರಿಸೆಯೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ||ಫ
ಲವಹುದಕೆಡಲೀಯದಳಿಪರಿ | ಮಳವಕೊಂಬಂದದಲಿನೀನಾಳು|ವಿಳೆಯ
ಕರದರ್ಥವನುತೆಗವೈಪ್ರಜೆಯನೋಯಿಸದೆ || ಹಲವುಸಸ್ಯಾವದಲಿನಯ
ದಲಿ | ಚಲಿಸದಿಪ್ಪಂದದಲಿರಾಜ್ಯವ | ನಿಲಿಸುವಭಿಮತಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ
ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೫೩|| ಸೂಕರನತುಂಬಿಯಮರಾಳನ |ಭೇಕವೈರಿಯ
ಕಾರುರಗಕಪಿ | ಕೋಕಿಲನಬರ್ಹಿಯಸುಧಾಕಿರಣನದಿನಾಧಪನ||ಆಕ
ಸದರ್ಪಣದಬಕರ | ತ್ನಾಕರನಲೊಂದೊಂದುಗುಣವಿರ | ಬೇಕುನೃ
ಪನಿಗೆನಿನ್ನೊಳುಂಟೇರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೫೪|| ನೆಚ್ಚದಿರುಸಿರಿಯನುವೃಥಾ
ಮದ | ಗಿಚ್ಚನುರಿಯಲಿಬೇಯದಿರುವಿಗೆ| ಬೆಚ್ಚಿಬೆದರದಿರೆದಸಿನಲಿಸತ್ಯವ
ನುಚಲಿಸದಿರು || ಮೆಚ್ಚದಿರಸತ್ಯವನುಸದ್ಗುಣವ | ಮುಚ್ಚದಿರುಅಪಕೀ
ರ್ತಿನಾರಿಯ | ಮೆಚ್ಚದಿರುಮರುಳಾಗದಿರುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ||೫೫|| ಹ

ಲವುನಿನಿಮೆಗೀಗವಲಿಸುವತಿಯು|ರೊಲುವೆಯುಲಿಸಕಲಾಂಗದಲಿನಿ॥ ಸ್ಖಲಿತನಿಜವನೆಧರಿಸುವಾಶ್ರಮವರ್ಣಭೇದದಲಿ॥ಹಳವುನಿಸಗಾರ್ದಲೆಬಳಿ|ಬಳಸದಲೆಪರತತ್ವದೀವ|ಗ್ಗಳಿಸದಲೆವೈರಾಗ್ಯಮತಭೂಪಾಲನಿನಗೆಂದ॥ ಪರಿಜನಕೆದಯೆಯನುಪರಸ್ತ್ರೀ|ಯರಲಿಭೀತಿಯುಹಗೆಗಳಲಿಸಿಪ್ಪ| ರುಣತೆಯುಬಡವರಲಿದಾನವದ್ವೈವಸಾರದ್ವಿಜರ ॥ಚರಣಸೇವೆಯುಲತರ್ತತೆಯುಪಿಸು| ಣರನುಡಿಗಳಲಿಮೂರ್ಖತೆಯುನೀ|ವಿರಚಿಪೆಯೊಬೇಸರುವೆಯೋಭೂಪಾಲಪೇಳೆಂದ ॥೪೭॥ ಮೋಹದವಳಲಿವೈದ್ಯರಲಿವೈ|ಗಾಢನವರಲಿಬಾಣಸಿಗರಲಿ | ಬೇಹಮಂತ್ರಿಗಳಲಿವಿಧಾನಂತರಲಿಹಿರಿಯರಲಿ ॥ ದೇಹರಕ್ಷಕರಲಿಸದೋದಕ | ಪಾಹಂಯಲಿಹಡಪಾಳಿಯಲಿಪ್ರ | ತ್ಯೂಹವನುವಿರಚಿಸೆಯೆಲೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥೪೮॥ತರುಣಿಯಲಿಹಗೆಗಳಲಿಬಹಳ್ವೈ| ಶ್ವರಿಯದಲಿಶಸ್ತ್ರಾಂಗಿಯಲಿಸಂ|ಸ್ತರಣದಲಿಮದ್ಯಪಾಯಿಯಲಬಲಾಧಿಕಯಲಿಶೃಂಗಿಯಲಿ॥ ಉರಗನಲಿನದಿಯಲಿಸಖಿಯರಾ | ತುರಿಯದಲಿದುರ್ಮಂತ್ರಿಯಲಿದು | ಶ್ಚರಿತನಲಿವಿಶ್ವಾಸಿಸೆಯೆಲೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೪೯॥ ಥಾಳರನುಧವಳರನುತಕ್ಕಿನ | ಠಾಳಿಕಾರನಕೃತಕಮಾಯಾ|ಜಾಲರನುಕಾಹುರರನಂತರ್ದಾಹಕರಶಠರ ॥ಖೂಳರನುಖಳರನುವಿಕಾರಿಯ | ಜಾಳನುಡಿಗಳಜಡಮತಿಯನೀ | ನಾಳಿಗೊಂಬೆಯೊಲಾಲಿಸುವೆಯೋರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೫೦॥ ಆವಕಾಲದೊಳಾವಕಾರ್ಯವ | ದಾವನಿಂದಹುದವನವನ್ನಿಪ | ಠಾವಿದೆಂಬುದನರಿದಿಹೈಸ್ವರ್ಗಜೀವಿಯಂದದಲಿ ॥ ಲಾವರರನುಡಿಕೇಳಿನಡದರೆ | ಭೂವಳಯದೇಕಾಧಿಪತ್ಯದ | ಠಾವುಕೆಡವುದನರಿದಿಹೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೫೧॥ ಅರಸುರಾಕ್ಷಸಮಂತ್ರಿಯೆಂಬವ | ಮೊರೆವಹುಲಿಪರಿವಾರಹದ್ದಿನ | ನೆರವಿಬಡವರಪಿನ್ನಹವನಿನ್ನಾರುಕೇಳುವರು ॥ಉರಿವುರಿವುತಿದೆದೇಶನಾವಿ | ನ್ನಿರಲುಬಾರದೆನುತ್ತಜನಬೇ|ಸರಿನಬೇಗೆಯಲಿರದಲೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೫೨॥ ಧನದಲುರುಧಾನ್ಯದಲಿನೆರದಿಂ | ಧನದಲುದುಕದಹುಚ್ಚುಗೆಯಲಂ | ಬಿನಲಿಶಸ್ತ್ರಾಘದಲಿಶಿಲ್ಪಿಗಳಶಿಲಾಳಿಯಲಿ ॥ ವನವಳಯಕೋಟಾವಳಯಜೀ | ವನವಳಯಗಿರಿವಳಯದುರ್ಗವು | ವನಿಪದುರ್ಗಾವಳಿಸಮಗ್ರವೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥ ಕೃಷಿಮೊದಲುಸರ್ವಕ್ಕೆಕೃಷಿಯಿಂ| ವಸರಿಸುವದಾಕೃಷಿಯನುದ್ಯೋ|ಗಿಸುವಜನವನುಪಾಲಿಸುವದಾಜನಪದದಜನದಿ ॥ ವಸುತೆರಳುವದುವಸುವಿನಿಂಸಾ| ಧಿಸುವಡಾವುದಸಾಧ್ಯವದರಿಂ|ಕೃಷಿವಿಹೀನನದೇಶವದುನಿರ್ದ್ದೇಶಕೇಳೆಂದ ॥೫೪ ॥ ಸತಿಯರೊಲುಮೆಯುಪಿಟರುಗಳನಾ | ಸತಿಯರಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆತಾನೆಂ | ದತಿಶಯೋಕ್ತಿಯನುಡಿವವರನರಮನೆಯಕಾಹಿಂಗೆ॥ಪತಿ

ಕರಿಸಿದರೆ ಜನಪರಿಯುಲಾ | ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಸಮಾನಮುಹೂರ್ತಕೆ | ಗತಿಸಹು
ದುಸೀನವರಿದಿಹೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೬೫॥ ಖಡುಗಧಾರೆಯ ಸಾಧುಮಾರಾ
ಹಿಯು | ಹಿಡಿದಮಾಣಿಕವಜ್ರದಿಂಬಿಗಿ | ದೊಡಲಿಗೊಡ್ಡಿದಸುರಗಿಕಡು
ಗೆರಳಿದಮೃಗಾಧಿಪನ ॥ ನಡುಗುಹೆಯೊಳೆಹಸುಧೆಯಘಟವು | ಪ್ಪೊಡವಿ
ಯೊಡೆತನಸದರವೇಕಡು | ಬಡವರಿಗೆದೂರಕೊಂಬುದೇಭೂಪಾಲಕೇ
ಳೆಂದ ॥೬೬॥ ಮಗಗೆಮುನಿವನುತಂದೆತಂದೆಗೆ | ಮಗಮುನಿವನೊಡಹುಟ್ಟಿ
ದರುಬಲು | ಪಗೆಕಳತ್ರವನ್ಯೋಳಗೆಭೂಪರಕುಲದವಿದ್ಯೆಯಿದು ॥ ಒಗೆಯ
ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಮಂ | ತ್ರಿಗಳೊಳಾಪ್ತರಸಿನ್ನರೇದಾ | ಯಿಗರೊಳಂ
ತಯನಿವ್ಯಟೇರಾಯನೀಗೆಂದ ॥೬೭॥ ಮೊಲನರಾಯರಬೆನ್ನಕಪ್ಪದ | ನೆಲಗಿ
ನಲಿಕೆಗೊಂಡಾತಮನ್ನೆಯ | ಕುಲದತಲೆಚೆಂಡಾಡಿಗಡಿಗಳದುರ್ಗದಲಿತನ್ನ ॥
ಬಲುಸಚಿವರಸೂನಿಲಿಸಿತಾಪುರ | ದಲಿವಿನೋದದಲಿರುತಹರುಷದ | ಲಿಳೆಯ
ಪಾಲಿಸುವವನೆರಸುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೬೮॥ ಮನ್ನಣೆಯೊಳಲ್ಪತೆಯ
ನುಡಿಯೊಳ | ಗುನ್ನತಿಯನೆಸಗುವುದುಪರರಿಗೆ | ತನ್ನಪರಿಗುಗ್ಗಡದಪ
ರಿಕರಣೆಯನುಪಾಹಿನಲಿ ॥ ಛನ್ನಪನುತೋರುವುದುರಾಯರ | ಗನ್ನಗ
ತಕಕಣಾಪಿಪ್ರಳಸಂ | ಪನ್ನಮತಿನಗುಂಟೆಭೂವಿಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥ ಧ
ನವಿಪಂಡಿತರಶ್ವತತಿಯಾ | ಧನದಿಧಾರುಣಿಮಾಸಮೋಣಾ | ಧನದಿಕಾಂತೆ
ಯರಖಿಳವಸ್ತುಗಳೈದೆಸೇರುವುವು ॥ ನೆನಹುತೃಪ್ತಿಯೊಳೈದದದರಿಂ | ಧ
ನವೆಸಾಧನಸರಿಗಾಧನ | ವನಿತುದೊರೆಕೊಳಲದರದಾರ್ಕೈಧಾತ್ರಿಪತಿಗಳ
ಲಿ ॥ ಶೂರಧೀರನುದಾರಧರ್ಮ್ಯ | ದ್ಧಾರವಿವಿಧವಿಚಾರಸುಜನಾ | ಧಾರ
ವಿಪ್ರಸಂಹಾರಚತುರೋಪಾಯನಾಕಾರ ॥ ಸಾರಮಂತ್ರವಿಚಾರಭುವನಾ |
ಧಾರಸುಜನಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯರ್ | ಗಾರನೆನಿಸುವಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇರಾಯನಿ
ನಗೆಂದ ॥೭೧॥ ತಿಳಿದವನಮತಿವಿದನಭಾಷಾ | ವಳಿಯಪಿಜ್ಞನಶಾಸ್ತ್ರಿಕಕ
ಮಂ | ಡಲಿಕಸಾಮಂತರನೆಶೇಷರನಿಂಗಿತಜ್ಞನಬಿತ್ತು ॥ ಸಲೆಕರೆವಕಳುಹಿಸು
ವನಿಸುವ | ಬಲುಹನುಳ್ಳನಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ | ಫತಲಿಕಾರ್ಯಕೆಮಂ
ತ್ರಿಯುಂಟೇರಾಯನಿನಗೆಂದ ॥೭೨॥ ಜರೆನರೆಯುಮೈಸಿರಿಯಕುಲಸ್ಥ |
ದ್ದರನುಹೀನಾಂಗರನರಿಹಿಂಸಾ | ಚರಿತರನುಜಾತ್ಯಂಧರನುಧನದಾಸೆಯ
ಳಿದವರ ॥ ಅರಮನೆಯಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥದೊ | ಳಿರಿಸಿದರೆಮಾನೋನ್ನ
ತಿಕೆವಿ | ಸ್ತರಣವಹುದಿದನರಿದಿಹೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೭೩॥ ಗುಳಿತೆ
ವರನೀಕ್ಷಿಸುತಬಟ್ಟೆಯ | ಮೊಳೆಮರಂಗಳಹೊಯ್ಲುತಪ್ಪಿಸಿ | ನೆಳಲನರ
ಸುತವೇಗಗತಿಸಾಮಾನ್ಯಗತಿಗಳಲಿ ॥ ಬಳಿವಿಡಿದುಭೂಭುಜರಯಾನಂ
ಗಳೊಳಗಳುಕದೆದಗೆಯುಸೈರಿಸಿ | ಬಳಸುವವನೇಛತ್ರಧಾರಕನರಸುಕೇ

ಳೆಂದ ‖ ೭೪ ‖ ಬೇಸರದೆಕಾಳೋರಗನನ | ಡ್ವೈಸಿಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳುವಿ
ಗವೇ | ಧೈಸಿಕತ್ತಿಗರೆಯುಟ್ಟುಕೆಂದದಲಹಿತಬಲದೊಳಗೆ ‖ ಓಸರಿಸದೊಳ
ಹೊಕ್ಕುಸನುರನಿ | ಳಾಸಸನುನೆರೆಮುರೆದುಕೇಳಾ | ಕೇಶಿಯಲಿಹಿಡಿದಿ
ವವನೆಕಾಲಾಳುಕೇಳೆಂದ ‖೭೫‖ ಬಿಟ್ಟಸೂರೆಯಲರಿಯನೃಪರನೆರೆ|ಯ
ಟ್ಟನುಡಿಸುತ್ತ ಮುಂದಣ |ಥಟ್ಟನೊಡೆಹಾಯ್ದಹಿತಬಲದೊಳಗಾನೆ
ವಂವರಿದು ‖ ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟುತಹೆಣನಸಾಲುಗ | ಳೊಟ್ಟುಮೆರೆಯಲುಕ
ಳನಬಕೌಕದ | ಲಟ್ಟುಯಾಡಿಸಬಲ್ಲನೆರಾವುತನುಕೇಳೆಂದ ‖೭೬‖ಹಬ್ಬಲ
ವನೊಡೆತುಳಿದುಧರಣಿಯು | ನಿಬ್ಬಗಿಯುಮಾಡಿಸುತಪಾಯ್ದಳೆ |ದೊಬ್ಬ
ಳಿಯುಹರೆಗಡಿದುಕಾದಿಸುತಾನೆಗಳಮೇಲೆ ‖ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುಶರವಳೆಯುಕರೆ
ವುತ | ಲಬ್ಬರಿಸಿಬವರದಲಿರಿಪುಗಳ | ಗುಬ್ಬುಸವನೆಸಗುವನೆಜೋಧನು
ರಾಯಕೇಳೆಂದ ‖೭೭‖ ಒಂದುಕಡೆಯಲಿದಳಮುರಿದುನು | ತ್ತೊಂದುದಿ
ಕ್ಕಿಲಿಮನ್ನೆಯರುಕವಿ | ದೊಂದುದೆಸೆಯಲಿಬಲದೊಳೋದನೆಯಧಿಕಬ
ಲವೆನಿಸಿ ‖ ಬಂದುಸೆಂತಾಪದಲಿಕಾಳೆಗ | ದಿಂದಪ್ರದಲಿನಿಂದುಕರಿಕರಿ |
ಗುಂದುವಕ್ಷಿತಿಪಾಲನೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ‖೭೮‖ ಕುದುರೆಗಳನಾರೈದು
ರಥವನು | ಹದುಳಿಸುತಸಾರಥಿಯನೋವುತ | ಲಿದಿರಮುರಿವುತತನ್ನ ಕಪ
ಯಿನುಕೊಳುತಕೆಲಬಲನ ‖ ಸದನುನುರಳುಪಲಾಗುವಂಗದ |ಕದನಕಪ
ಳಾನೆಲನನನುತಾ | ಮೊದಲಿಗನತ್ಯೈರಥಿಕರಿಗೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ‖೭೯‖
ಧೊರೆಯುಕರಣುತನಂದಿಸುತ್ತಂ | ಕುರಿಸುತಂತರಿಸುತ್ತ ವಿಗೆಹ | ತ್ತಿರ
ನೆನಿಸೆದತಿದೂರನೆನಿಸದೆಮಧ್ಯಗತನೆನಿಸಿ ‖ ಪರಿವಿಡಿಯಲೋಲೈಸುತರ
ಸನ ! ಸಿರಿಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸುತಬೆಸಸಲು | ಕರಯುಗವನಾನುವನೆಸೇವ
ಕನರಸಕೇಳೆಂದ ‖ ೮೦ ‖ ನರಕಕರ್ಮವಮಾಡಿಯಿಹದೊಳು | ದುರಿತ
ಭಾಜನರಾಗಿಕಡೆಯಲಿ ! ಪರಕೆಬಾಹಿರರಾಗಿ ನಾನಾಯೋನಿಯಲಿಸ
ಳಿದು ‖ ಹೊರಳುವರುಕೆಲಕೆಲರುಭೂಪರು | ಧರಿಸುವರಲ್ಲೈರಾಜಧರ್ಮ
ದ | ಹೊರಿಗೆಯನುನುರದಿರೆಯಲಾಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ‖೮೧‖ ನೃಗನಭ
ರತನದುಂದುಮಾರನ | ಸಗರನಪ್ರರೂರನಯುಯಾತಿಯು | ಮಗನನಹ
ಷನಕಾರ್ತವೀರ್ಯನನಳನದಶರಥನ ‖ ಹಗಲಿರುಳುಪಲ್ಲಧರನಂಶದ |ವಿಗ
ಡರಲಿಯನುಸೂನುಸರಿಬೋ | ವಿಗಿಲೊಯೆನಿಸುವನೀತಿಯುಂಬೇರಾ
ಯುನಿನಗೆಂದ ‖೮೨‖ ಆಮುನೀಂದ್ರನವಚನರಚನಾ |ತಾಮುರಸಮುಕರಂ
ದಕೇಳಿಯು | ಲೀನುಹೀಶಮನೋಮಧುಪ್ರತವುಬ್ಬಿತೋಲವಿನಲಿ ‖ರೋ
ಮಪುಳಕದರುಚಿರಭಾವ | ಪ್ರೇಮಪೂರಿತಹರುಷರಸದು | ದ್ದಾಮನ
ಯುಲಿಮುಳುಗಿಹೋಡಿದನರಸಕೇಳೆಂದ ‖೮೩‖ ಎಲೆಮುನಿಯೆನೀ(ಪ್ರಚ

ಡೀನಿ | ಮರ್ಗಳನೃಪಾಲನಯುಪ್ರಪಂಚವ | ಬಳಸಿದೆನುಕೆಲಕೆಲವಸಿಂನ
ಲಿಬಳಸುವೆನುಕೆಲವ॥ ಇಳೆದುಧರಣಿಗೆಸುಳಿದುನೀತಿ | ಸ್ಥಿತಜಡರನುತಿ
ದ್ದಿತಿಳುಹುವ |ಸುಲಭತನದಲಿದೇವಮುನಿನಿನಗಾರುಸರಿಯುಂದ॥೮೪॥ಮು
ನಿಯೆಬಿನ್ನಹವಿಂದುನೀವಿಂ | ದ್ರನವಿರಿಂಚಿಯಯಮನವರುಣನ |ಧನಪ
ತಿಯಶೇಷನಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿಸುಳಿವಿರಲೆ ॥ ಇನಿತುರಚನೆಗೆಸರಿಯೊವಿಗಿ
ಲೋ | ಮನುಜಲೋಕಸ್ಥಾನವೇ | ಮೇಣೆನಲುನಗುತೆಂದನುಮು
ನೀಶ್ವರನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ॥೮೫॥ ಜನಪಕೇಳುತ್ತೇಧಕಶತಯೋ | ಜನತದ
ರ್ಘದೊಳಗಲದಳತೆಯು | ದೆನಿಪ್ಪದಿಂದ್ರಾಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿಹುದಖಿಳಸುರನಿಕರ॥
ಜನಪರಲ್ಲಿಯಯಾತಿಯಾತನ | ಜನಕನೃಪನಳಭರತಪೌರವ | ರೆನಿಪರ
ಖಿಳಕ್ರತುಗಳಲಿಸಾಧಿಸಿದರಾಸಭೆಯ॥೮೬॥ ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಗಳಿಂಹರಿಶ್ಚಂ|
ದ್ರಾದಿರಾಯರುರಾಜಸೂಯದೊ |ಳಾದರನಿಬರೊಳಗ್ಗಳೆಯರಿಂದ್ರಂಗೆ
ಸರಿಮಿಗಿಲು ॥ ಆಗಡಾಪುರುಹೂತಸಭೆಯೋ | ಪಾದಿಯಮನಸ್ಥಾನ
ವಲ್ಲಿನಿ | ಷಾದಗಲಿನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಹನಾತನಸಮೀಪದಲಿ ॥೮೭॥ ವರುಣನಸ
ಭೆಯೊಳಗಿಹವುಭುಜಗೇ | ಶ್ವರಸಮುದ್ರನದೀನದಾವಳಿ | ಗಿರಿತರುವ್ರಜ
ವೆನಿಪಸಂಖ್ಯಾರಹಿತವಸ್ತುಗಳು ॥ ಅರಸಕೇಳುಕುಬೇರಸಭೆಯಾ |ಪರಿ
ಯುಗಲವೆಂಭತ್ತುಯೋಜನ | ಹರಸಖನಸಿರಿಸದರವೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂ
ದ ॥೮೮॥ ಬಗೆಯೊಳಗೆಮೊಳವುದುಚತುರ್ದಶ | ಜಗವೆನಲುಜಾಪಳವತ
ನ್ಯೋ | ಲಗದಸಿರಿಪರಮೇಷ್ಠಿಗೇನರಿದ್ಯಮಹೀಪತಿಯೆ ॥ ಸುಗಮಗಾನಿ
ಯುರುಪನಿಷದವಿ | ದ್ಯೆಗಳುವೇದಕ್ರತುಪುರಾಣಾ | ವಿಗಳುಬಿರುದಾವಳಿ
ಯುಪಾತಕರಾತನಿದಿರಿನಲಿ ॥೮೯॥ ಮುನಿಗಳಣಿಮಾದಿಯುಮಂತ್ರಾಂ |
ಗನೆಯರೋಲೆಯುಕಾತಿಯುರುಸುರ | ಜನವಶೀಕರಜನವುಸೂರ್ಯಾದಿ
ಗಳೆಸಹಚರರು ॥ ಘನಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯೆಪಾಠಕ ॥ ಜನವಲ್ಲೈಪಾಪೇಸುಪ
ದುಮಾ| ಸನನಪರುಶವಮಾಸಭೆಗೆಸರಿಯಾವುದೈನೃಪತಿ ॥೯೦॥ ಇನಿಬರಾ
ಸ್ಥಾನವಲಿಸುಕೃತಿಗ | ಳೆನಿಪತೇಜಸ್ವಿಗಳುಗಡಸುರ |ಮುನಿಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಂ
ಗೆಸೇರಿದಸುಕೃತಫಲವೇನು ॥ ಜನಪನಪದೆಸೆಗೇನುದುಷ್ಕೃತ |ವೆನಲು
ನಕ್ಕನುರಾಜಸೂಯದ | ಘನವನರಿಯಾಧರ್ಮನಂದನಯೆಂದನಾಮುನಿ
ಪ ॥೯೧॥ ಈಮಹಾಕ್ರತುವರನೀಮಾ | ಡಾಮಹೀಶ್ವರಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲನಿ
ರಾಮಯನುನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಹನುಸತೇಜದಲಿಬಳಿಕ ॥ ಸೋಮವಂಶದರಾ
ಯರೊಳಗು | ದ್ದಾಮಗಹಬಲುಗೈಕುಮಾರ| ಸ್ತೋಮಮೀವಿರಲಯ್ಯ
ಗೇನರಿದೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೯೨॥ ಮುನಿಯಮಾತಿನಬಲೆಗೆಸಿಲುಕಿತು |ಜನ
ಪತಿಯುಚೈತ್ಯಮೃಗವೀ | ತನವಚೋವರುಷದಲ್ಲಿನೆನೆದನುಕರಣವೃತ್ತಿ

ಗಳು ॥ ಮನದಲಂಕುರವಾಯ್ತು ಸಾಲಿಗೆ |ಗೊನೆಯಲೆರಡೆಲೆಯಾಯ್ತು ಯಜ್ಞದ | ನೆನವು ಭಾರಣೆಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಧರ್ಮನಂದನನ ॥೯೩॥ ಕಳುಹಿದನು ಸುರಮುನಿಯನುದರದೊ | ಳಿಳಿದುದಂತಸ್ತಾಪ ಯಜ್ಞದ|ಬಲುಹ ನೆನೆದಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಪಿಸಿ ಕೈಯ್ಯ ಗಲ್ಲದಲಿ ॥ ಒಲದೊಲದು ಭಾವದಲಿ ಮಿಗೆ ಕೆಳ | ವಳಿಸಿಕೊಳುತ ಭೂಪತಿ | ತಿಲಕ ಚಿಂತಿಸಿ ನೆನವುತಿರ್ದನು ವೀರನಾರಯಣನ ॥ * * * * ॥೯೪॥

—◇◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆◇—

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಬಲಿಮಥನ ಫಲುಗುಣರು ಸಹಿತ |ಗ್ಗಳೆಯನೇಕಾಂಗದಲಿ ರಣದಲಿ | ಕಲಿಜರಾಸಂಧನನ ಸೀಳಿದು ಬಿಸುಟನಾ ಭೀಮಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಗೆ ಭೂ | ಪಾಲಕರಸಿದನನುಜರನು ಧೌಮ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ॥ ಮೇಳವದತಸಿವೆಳಗುಗಳಮಣಿ | ಮೌಳಿಮಂಡಿತರು ಸ್ಫುರದಪಡಿ|ಸೂಳುಪಾಯವಧಾರಿನಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ಸಭಾಸ್ಥಳವ ॥೧॥ ದೃಪದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಮತ್ಸ್ಯಾ| ಧಿಪತಿ ಕೈಕೆಯ ಪಾಂಡವಾತ್ಮಜ|ರು ಪತಿಕಾರ್ಯವಿಚಾರನಿಪ್ಪರು ಬಂದರೋಲಗಕೆ ॥ ನೃಪತಿ ಹದನೇನಮರಮುನಿಪರ| ನುಪಚರಿತ ಮಂತ್ರಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ | ರಪಣ ನಮಗುಂಟೇಗ ಬೆಸಸೆಂದರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ॥೨॥ ಧರೆ ನಮಗೆ ವಶವರ್ತಿ ಖಂಡೆಯ | ಸಿರಿ ನಮಗೆ ವೈಪಳಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಸುತನ ನಳನಹುಷ ನೃಪ ಭರತಾದಿ ಭೂಮಿಪರ ॥ ಮರಸಿಹೆಂಬುದು ಲೋಕವೀನಿ| ಬ್ಬರದ ಹೆಸರೆನಗಿಂದು ಬೊಪ್ಪನ | ಸಿರಿಯನೇ ವರ್ಣಿಸುವೆನೆಂದನು ಸುಯ್ದು ಯಮಸೂನು ॥೩॥ ಅಲ್ಲಿ ಸುರರಲೆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ | ನಲ್ಲಗಡ ಪಾಂಡುಕ್ಷಿತೀಶ್ವರ | ನಿಲ್ಲಿ ವೈಭವಕೇನು ಫಲ ನಾಪವರ ಸದ್ಗತಿಗೆ ॥ ಅಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ರಾಜಸೂಯದಿ | ನೆಲ್ಲನಹುದಯ್ಯಂಗೆ ಮುಖವಿದು | ದುರ್ಲಭವು ಕೈಕೊಂಡವಾವುದು ಮಂತ್ರವಿದಕೆಂದ ॥೪॥ ಆಗಲಿದಕೇನರಸ ದೀಕ್ಷಿತ | ನಾಗು ನಿರುಪಮ ರಾಜಸೂಯಕೆ | ಭಾಗಧನವನು ಭೂಮಿಪರ ಸದದೆಳದು ತಹೆವೆಂದು ॥ ಆ ಗರುವರುಬ್ಬೇಳೆ ತಪ್ಪೇ | ನಾಗಲೀ ಗೋವಿಂದಮತದಲಿ |ತೂಗಿ ನೋಡುವೆವಿದರ ತೂಕವನೆಂದನಾ ಭೂಪ ॥೫॥ ಕಳುಹಿದನು ಸಾರಥಿಯನಾರಥ | ಕೆಲವು ದಿವಸಕೆ ಕೃಷ್ಣಭವನ | ಸ್ಥಳದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಚಾಚಿತು ಚಪಳಗಮನದಲಿ ॥ ಒಳಗೆ ಬಂದನು ಪಾವುಡವ ಮುಂ | ದಿಳುಹಿದನು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಪಾಂಡವ | ತಿಲಕನಟ್ಟಿದ ಹದನ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ ॥೬॥ ತಿಳಿದನಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕಾರ್ಯದ| ನೆಲೆಯನಕ್ರೂರಾದಿ ಸಚಿವರ | ತಿಳುಹಿದನು ಶಿಶುಪಾಲ ಕಂಸನ ಮಾವನಿಂತಿವರ ॥ ಕೊಲುವರಿದು ಹದನಮ್ಮ ಭಾವನ | ಸಿಕೆಯ

ಪುತ್ರಹರ್ಷಾಮನಸ್ಯವ |ಬಳಸುವರಹೊತ್ತಿದುಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿನಮಗೆಂ
ದ ॥೭॥ ಎಂದುವಸುದೇವಾದಿಯಾದವ | ವೃಂದವನುಬಲಭದ್ರರಾಮನು
ಹಿಂದಿರಿಸಿಬಳಿಕಿಂದ್ರಸೇನನಕೂಡೆನೊಲವಿನಲಿ ॥ಬಂದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪಟ್ಟ
ಣ |ಕಂದುವ್ರೇಸಗೆಯಗುಡಿಯತೋರಣ | ದಿಂದಕನ್ನಡಿಕಳಶದಲಿಕೊಂ
ಡಾಡಿದರುಹರಿಯ ॥೮॥ ಪುರಕೆಬಿಜಯಂಗೈಸಿತಂದವು | ಹರಿಯುನರನು
ನೆಗನಿಬರಂತಃ | ಪುರದಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡುಬಾಂಧವಜನವನುಚಿತದಲಿ ॥ಹ
ರಸಿಮಧುರಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ | ದರಿಸಿಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯಮಂ| ದಿರದೊ
ಳೇಕಾಂತದಲಿಭೂಪತಿಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೯॥ ಏನುಕರಸಿದಿರೈಪ್ರಯೋಜ
ವೇನುನಿಮ್ಮುತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿಯೊ | ಳೇನುದುರ್ಘಟವೇನುರುಸ್ಸಾಧಿತ॥ ದಾ
ನವರಕೌರವನವೈರದೊ | ಳೇನುವಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲಲೇಹದ | ಸೇನೆನಲುತ್ಕೃ
ಷ್ಟಂಗೆಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುನೃಪತಿ ॥೧೦॥ ದನುಜರಲಿಕುರುಸೇನೆಯುಬ್ಭ
ಯ | ವೆನಗೆಭಾರಿಯೆನಿಮ್ಮಘನಪದ |ವನಜವಿದುಸೇಸಕವಲೇತನ್ನುತ್ತ
ಮಾಂಗದಲಿ ॥ ಮುನಿಯುಹೇಳಿಕೆಬೊಪ್ಪಗಮರೇಂ |ದ್ರನಲಿಸಮರಸವಿಲ್ಲ
ಗಡನಂ | ಖಿಸಿಬರಲಿಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದುದಕೇನುಫಲವೆಂದ ॥೧೧॥ ಪಿತನ
ಪರಮಪ್ರೀತಿಗುನ್ನತ | ಗತಿಗೆನಿರ್ಮಳರಾಜಸೂಯ | ಕ್ರತುವೆಸಾಧನ
ವೆಂದುಮುನಿಯುಪದೇಶಿಸಿದತನಗೆ ॥ ಕ್ರತುಮಹಾಕ್ರತುಸಕಲಧರಣೀ|
ಪತಿಗಳರ್ಥದಗುಂಡಲೀಯ|ವ್ರತವೆನಗೆಸಂಕಲ್ಪವಾಯ್ತಿದಕೇನುಹದನೆಂ
ದ ॥೧೨॥ ತಿರುಗಿದರೆಸಂಕಲ್ಪಹಾನಿಯು | ಪರಮಪಾತಕವಿದುಮಹಾಸ|
ಷ್ಟರದಮುಖವಿನ್ನಮರಮುನಿಪತಿದೇವಲೋಕದಲಿ ॥ ಹರಹುವನುಪರಿ
ಹಾಸ್ಯಮಯಸಾ | ಗಸವದಾಲಟಸುಜೀಯಭವನಸಾ| ಗರದಿನಿದುಮಿಗಿಲೇ
ಮುರಾಂತಕಯೆಂದನಾಭೂಪ॥ನಕ್ಕನಸುರವಿರೋಧಿಮುನಿಹಾ| ಯಿಕ್ಕೆ
ದನಲಾಬಲೆಯನಕಟಾ | ಸಿಕ್ಕಿದಗಲಾಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರುನೆದರವೇನ್ನೆವ
ರು॥ಅಕ್ಕಜದಮಖವಿದರಚೂರ್ಣಗೆ|ಚುಕ್ಕಿಯಾಯಿತುಮನಮಹೀಶನ| ಮು
ಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತೆನುತತೂಗಿದನುಸಿರಿಮುಡಿಯ॥ಕೆದರಿಸಪ್ತದ್ವೀಪಪಡ
ತಿಗಳ|ನೆದೆದುರಚಿಸುವರಾಜಸೂಯದ|ಹದನನಂಘ್ರೈಸುವವನಾರೀವರ್ತ
ಮಾನದಲಿ॥ಸುದತಿಯುದರದೊಳಿಯದಮುಂದು |ಪ್ಪಿದಯಲಾನಾದದನೆಘಲ್ಲ
ಣೆ|ಗಿದುಸುದುರ್ಘಟವಿಂದುಬಿದ್ದಪೆ ಘಾತಿಬಲುಹೆಂದ॥೧೩॥ಮೊದಲಲೇಸಿ
ಮ್ಮಮರುನಿಮ್ಮ |ಭ್ಯುದಯವನುಸೇರುವರೆಕೌರವ|ರದರೊಳಗ್ಗದಕರ್ಣ
ಕಸಿಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು ॥ ಕುದುಕುಳಗರೀಚೆಯಲಿಕಂಸನ | ಮದನ
ಖಸಪರಿಹಾರದೆದೂ | ರದಲಿಮಗಧನಹೋರೆಯಲದನೇಬಣ್ಣಸುವನೆಂ
ದ ॥೧೪॥ ಕಾಲಯವನಾದಂತನಸ್ರ್ಯ | ಬಾಲರಲಿಗುರುಗುಂಬಿಯೈಬಿ

ಕು । ಪೌಲಪೌಂಡ್ರಕರೆಂಬರಿಗೆಸಮದಂಡಿಯವೊಮ್ಮದನೆ ॥ಖೂಳರೀದ್ವ
ರುಹಂಸಡಿಬಿಕರು । ಸಾಲುವನುಮುರನರಕರಾಳಿನ । ಮೇಳವವನೇನೆಂ
ಬೆನೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೧೭॥ಕೆಲವರಿದರೊಳುನಮ್ಮಕೈಯ್ಯಲಿ।ಕೊ
ಲೆಗೆಭಂಗಕೆಬಂದುಬಿಟ್ಟರು । ಕೆಲಕೆಸರಿವವನಲ್ಲಮಲವರಮಾರಿಮಾಗಧ
ನು ॥ ಬಳಿಕೆಮಗೆಬಲವದ್ವಿರೋಧದ । ತೊಳಸುಬಿದ್ದುದುತೋಟಿಗಾರ
ದ । ಜಲಧಿಮಧ್ಯದಲೂರಕಟ್ಟಿದೆವರಸಕೇಳೆಂದ॥೧೮॥ಮಾವದೇವನಮು
ರಿವಡಾತನ । ದೇವಿಯರುಬಳಿಕೆಮ್ಮದೂರಿದ । ರಾವಿಗಡಮಗಧಂಗೆಮ
ಥುರೆಯಮೇಲೆದಂಡಾಯ್ತು ॥ ನಾವುನಾನಾದುರ್ಗದಲಿಸಂ । ಭಾವಿಸಿದೆ
ವಾತನನುನಿಮ್ಮೊಡ । ನಾವುಕೂಡಿದಡಾತಮುನಿಯನೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ॥
ಅರಸಕೇಳೆನೂರೊಂದುವಂಶದ । ಧರಣಿಪರುಮಾಗಧನಮನೆಯಲಿ।ಕರೆ
ಯಲೈದರೆಬಿಡಿಸಬೇಕುನಿರಂತರಾಯದಲಿ॥ದುರುಳನವಭಗದತ್ತಬಾಹ್ಲಿ
ಕ । ನರಕನೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಮೊದಲಾ । ದರಸುಗಳುಬಲಗರ್ವಿತರಸಂಖ್ಯಾತ
ರಹರೆಂದ ॥೨೦॥ ಅವರಿರಲಿಮತ್ತಿತ್ತಲುತ್ತರ । ದವನಿಪರುಧಕ್ಕಡರುಧರ
ಣೀ । ಧವರೊಳಧಿಕಕುಠಾರರುಗ್ರದಚೀನಬೋಟಕರು ॥ ರವಿಯುದಯ
ಗಿರಿಶಿಖರದಲಿಪಾ । ರ್ಥಿವರುದಕ್ಷಿಣಚೋಳಪಾಂಡ್ಯ । ಪ್ರವರರದೆವಿಕ್ರ
ಮಹಿರಣ್ಯಮದಾಂಧರವರೆಂದ ॥೨೧॥ಔಚಿತತುರಂಗದನೃಪಾಲರ।ನೂ
ಕಬಹುದಿದಕೇನುಯಾಗ ।ವ್ಯಾಕರಣಕೆವರಿಬ್ಬರೇದೋಷಕರುಧರಣಿಯ
ಲಿ ॥ ಈಕುಠಾರರುಕದನಮುಖದವಿ ।ವೇಕಿಗಳುಶಿಶುಪಾಲಮಾಗಧ।ರಾ
ಕೆವಾಳರುವೈರಿರಾಯರೊಳರಸಕೇಳೆಂದ ॥೨೨॥ಅಥಕರಿವರಿಬ್ಬರೊಳಗಾ
ವಾ । ಗಧನಬಲುಗೈರಾಜಸೂಯಕೆ । ಸದರವನುನಾಕಾಣೆನಾತನಖಂ
ಡೆಯದಮನೆಗೆ ॥ ನಿಧನವಲ್ಲದೆಧನವವನೆರಹುವ । ಹದವನೀನೆಕಾಂಬೆಯಾ
ತನ । ವಧೆಯುಹರಿಯದುನಮ್ಮಕೈಯ್ಯಲಿರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ಕಂಸನನು
ಕೆಡಹಿದೆವುಮುರಿದೆವು । ಹಂಸಡಿಬಿಕರಪೌಂಡ್ರಕರನಿ । ರ್ವಂಶವನೆಸ
ವರಿದೆವುಮುರನರಕಾದಿದಾನವರ ॥ ಹಿಂಸೆಯಿವನಲಿಹರಿಯದಿವನಿ।ಸ್ವಂಶ
ಯನುನಿಜಯದಲಿಯಾಗ । ಧ್ವಂಸಕನನೆರೆಮುರಿಯಪಾಯವಕಾಣೆನಾ
ನೆಂದ ॥೨೩॥ ಈಸುಘನವೇಕೃಷ್ಣಯಾಗ । ದ್ವೇಷಿಗಳುಮಿರಿದಾಗಲೆನ
ಗಂ । ನೈಸಬೇನರರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರಕೆಸನ್ಯಾಸ ॥ ಈಸುದೈತ್ಯರುನಿಂ
ನಕೈಯಲಿ । ಘಾಸಿಯಾದರುಮಗಧನೊಬ್ಬನು । ಮೀಸಲಳಿಯನುಗಡ
ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ॥೨೪॥ ಅಹಹಯಾಗವ್ರತಕೆಭಂಗವ। ತಹುದೆ
ಜೇಯಮುರಾರಿಕೃಪೆಸ । ನ್ನಿಹಿತವಾಗಲಿಸಾಕುನೋಡಾತನಕೈಗುಣ
ವ ॥ ಬಹನೆಬಲಸೇನಮಾಗಧನುನಿನ್ನ । ಗಹಿತನೇತಾವೀಳೆಯುವನುರ । ಮು

ಹಿಳಿಯುರತೆಯೋಳಿನಲಿತೋರುವೆನೆಂದನಾಭೀಮ ॥೨೬॥ ಮುರುಕಿಸುವ
ಮನ್ನೆಯರನಾಳನ | ಮುರಿವೆನಖಿಳದ್ವೀಪಪತಿಗಳ| ತೆರಿಸುವೆನುಹೊರಿ
ಸುವೆನುನೆತ್ತಿಯಮೇಲವರವಸ್ತುಗಳ ॥ ಕರುಬನೇಮಾಗಧನುರಣದಲಿ | ತರಿ
ವೆನಾತನನಿಮ್ಮಯಾಗದ | ಹೊರಿಗೆತನದುಕರಸುಖುಷಿಗಳನೆಂದನಾ
ಭೀಮ ॥೨೭॥ ಅಹುದಲೇಬಳಿಕೇನುಯಾಗೋ | ಪಹರಣಕೆಸನ್ಯಾಸಗ
ಡವಿ | ಗ್ರಹದಲಧಿಕರುಗಡಜರಾಸಂಧಾದಿನಾಯಕರು ॥ ಮಹಿಯಮನ್ನೆ
ಯರಧ್ವರವನಿ| ರ್ವಹಿಸಲೀಯರುಗಡಶಿವಶಿವಾ | ರಹವಮಾಡಿದನರಸ
ನೆಂದನುನಗುತಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೨೮॥ ಏಕೆಗಾಂಡಿವವಿದುಶರಾವಳಿ | ಏಕೆ
ಯೈಂದ್ರಾಗ್ನೇಯವಾರುಣ | ವೇಕೆರಥವಿದುರಾಮಭೃತ್ಯಧ್ವಜವಿಳಾಸ
ವಿದು ॥ ಲೋಕರಕ್ಷಾಶಿಕ್ಷೆಗಿಂತಿವು ॥ ಸಾಕುಹುಲುಮಂಡಳಿಕರಿವದಿರ |
ನೊಕಲರಿಯದೆಜೀಯಜಂಜಡವೇಕೆಬೆಸಸೆಂದ ॥೨೯॥ ನೆರಹುಹಾರುವರ
ನುದಿಗಂತಕೆ| ಹಗಹುನಮ್ಮನುಬಂಧುವರ್ಗವ|ಕರೆಸುರಚಿಸಲಿಕಾಣಬೇ
ಹುದುಕರದನಕಾಮುಕರ ॥ ಸೊರಹಬರಿಯನುಸಾಧುಗಳನಾ | ದರಿಸುವೆ
ನುಚಾಪಲೆಯರನುಚಿ|ಮ್ಮುರಿಯಬಿಗಿಸುವೆನಮುರಿಯರಕಡೆಗಂಣಕಂಣೆ
ಯಲಿ॥೩೦॥ಅಹುದುಭೀಮಾರ್ಜುನರನುಡಿ | ನಿರ್ವಹಿಸದೇಬಳಿಕೇನುನಿಜ
ಕುಲ| ವಿಹಿತವಲ್ಲಾವಿನಯವಿಕ್ರಮವಿದ್ಯನೃಪನೀತಿ ॥ ಗಹನವೇಗಂಡು
ಗರಿಗಿದಿರಾ | ರಹಿತಬಲವಿನ್ನರಸಚಿಂತಾ |ಮಹಿಳೆಗನಸರವಲ್ಲವೆನೆವಾ
ಡೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೩೧॥ ಎಮಗೆಭೀಮಾರ್ಜುನರಕೊಡುರಿಪು|ರಮಣಿಯ
ರಸೀಮಂತಮಣಿಗಳ | ನಿಮಿಷದಲಿತರಿಸುವೆನುಹರಸುವೆನಹಿತಭೂಮಿ
ಪರ ॥ ಸಮರಜಯವಿನ್ನಾಯ್ತುಯಜ್ಞೋ | ದ್ಯಮಕೆನಿಷ್ಪ್ರತ್ಯೂಹವಿ
ನ್ನು | ಭ್ರಮೆಯಮಾಡದಿರೆಂದುನೃಪತಿಗೆನುಡಿದನಸುರಾರಿ ॥೩೨॥ಕಂಗ
ಳನುಜರುಚಿತ್ತನೀವೆ | ನ್ನಂಘ್ರಿವನಜಗಿನ್ನೇನುಭಯವಾ |ವಂಗದೇನಂಬಿ
ಹೆವಲೇನಿಂಮಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ॥ ಸಂಗರದಜಯನಿನ್ನದಲ್ಲಿಯ | ಭಂಗನಿಂ
ನದುಭಕ್ತಜನದನು | ಸಂಗಿನೀನಿರಲೇನುನಮಗರಿದೆಂದನಾಭೂಪ॥೩೩॥
ವಿಗಡಯಾಗಕೆಸಕಲರಾಯರು | ಹಗೆಮರುತ್ತನುಕಾರ್ತವೀರ್ಯ |ಬಗ
ಳುಕೆಲವರಶಕ್ತರಾದರುರಾಜಸೂಯದಲಿ ॥ಬಗೆಯಲಿದುದುಷ್ಕಾಲವೆಸು
ರರೊ | ಳಗಡುಮಾಗಧನವನಮುರಿದರೆ | ಸುಗಮವಿಂಮಯ್ಯಂಗೆಸುರ
ಪದವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೩೪॥ ಆಗವನುಹಿರಿದಾಗಿನೀಕೈ | ವಾರಿಸುವೆಕವ
ಲಾಕ್ಷಮಾಗಧ|ನಾರುಘಚಿತ್ರಾಸೇನುವರವ್ರೋನ್ನಹಜವಿಕ್ರಮವ್ರೊ ॥ವೀರರಿ
ದೆಸಿದಿಬಲಂತೆಸಕಲರು | ಹೀರಮಣಿರಿದರೊಳಗೆನೃಪಮುಖ|ವೈರಿಗರಜಸ
ನೆಂದನೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥೩೫॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳೈಬೃಹದ್ರಥ|ನ

ರಸುಮಾಗಧಮಂಡಲಕೆತ | ತ್ಪುರಗಿರಿವ್ರಜವೆಂಬುದಲ್ಲಿಸಮಸ್ತವಿಭವದೆ
ಲಿ || ಧರೆಯಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನಾತಂ | ಗರಸಿಯರುಸೇರಿದರುಕಾಶೀ|| ಶ್ವರ
ನತನುಜೆಯರಿಬ್ಬರದುಭೂತ ರೂಪಗುಣಯುತರು ||೩೬|| ಅವರೊಡ
ನೆಸುಖಸತ್ಕಥಾಸಂ | ಭವವಿನೋದದಲಿದ್ದನೀವೈ | ಭವಫಲವಪುತ್ರಿ
ಗೆಬಹುದುಃಖೋಪಚಯವೆಂದು|| ಅವನಿಪತಿವೈರಾಗ್ಯದಲರಾ |ಜ್ಯವನು
ಬಿಸುಟುತಪಃಪ್ರಭಾವ| ಸ್ಯವಹದಣೆಯೊಳ್ತನುವನೂಕುವೆನೆನುತಹೊ
ರವಂಟ ||೩೭||ಊರಹೊರವಡುವುತ್ತ ಕಂಡನುಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಯನೊಬ್ಬನ
ನುಮುನಿ | ವೀರಕಾಂಕ್ಷೆಯನಾಂಗಿರಾತ್ಮಜಚಂಡಕೌಸಿಕನ || ನಾರಿಯ
ರುಸಹಿತವಿನಡರಣಾಂ | ಭೋರುಹಕ್ಕೆಸಿವಿಮಿಸಲತಿವಿ | ಸ್ತಾರಿಸಿದನಾ
ಶೀರ್ವಚನವನುಮುನಿನೃಪಾಲಂಗೆ ||೩೮|| ಏನಿದರಸನೆವದನದಲಿದುಮ್ಮಾ
ನವೆನಲನಪತ್ಯತಾಬಿಂ | ತಾನುರೂಪದದುಗುಡವಿದುನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಸೇವೆ
ಯಲಿ || ಹಾನಿದುಷ್ಕೃತಕಹುದಲೇಸುತ| ಹೀನರಾಜ್ಯವಬಿಸುಟೆನನಗೀ|
ಕಾನನದಸಿರಿಸಾಕೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದನಾಭೂಪ ||೩೯|| ಐಸಲೇಸುತಹೀ
ನರಾಜ್ಯವಿ || ಳಾಸನಿಷ್ಫಲವಹುದಲೇಸಂ | ತೋಷವೇಸುತಲಾಭವಾದರೆ
ಹೊಲ್ಲೆಯೇನಿದಕೆ || ಆಸಮರ್ಥಮುನೀಂದ್ರನಂತೆ |ಭಾವಿಸಿತಾತ್ಮಧ್ಯಾ
ನಸುಖವಿ | ನ್ಯಾಸದಿರಲಂಕದಲಿಬಿದ್ದುದುಮಧುರಚೂತಫಲ ||೪೦|| ಕಂ
ಡೆಗದುಮುನಿಬಳಿಕಭೂಪತಿ | ಗೆಂದನಿದಕೋಪುತ್ರಸಂತತಿ | ಗಿಂದುಸಾ
ಧನವಿದನುಕೊಡುನೀನೊಲಿದವಧುಗೆನಲು| ಕಂಡಿದಾನನವುಜ್ವಲಪ್ರಭೆ
ಯಿಂದಬೆಳಗಿತುರಾಣಿಯರುಸಹಿ | ತಂದುಮುನಿಪದಕೆರಗಿಪರಿತೋಷದ
ಲಿನಿಂದಿರ್ದ ||೪೧|| ವರವನೊಂದನುಹೆಸರುಗೊಂಡಿತ್ತೀ|ಧರಣಿಪತಿಗಾಮು
ನಿಪಕೊಟ್ಟನು | ಪುರಕೆಮರಳಿದನಾಗನನಾಮುನಿತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ ||
ಸರಿದನತ್ತಲುಚೂತಫಲವಿ | ದನೆರಡುಮಾಡಿಬೃಹದ್ರಥನುತ | ನ್ನರಸಿ
ಯರಿಗಿತ್ತನುಮುದಪಿಂಡಕೇಳುಕೌತುಕವ || ಬಲಿದುದವರಿಗೆಗರ್ಭಜನನ
ದ | ನೆಲೆಯುಕಾಲಕೆಸತಿಯರುದರದೊ | ಳೊಳೆದುದೊಂದೊಂದವಯವ
ದಸೀಳೆರಡುಸಮವಾಗಿ || ಬಳಿಕಕಂಡವರಕಟದುಷ್ಕೃತ | ಫಲವೆಸುಡ
ಲಿವನೆನುತಬಿಸುಟರು | ಹೊಳಲಹೊರಬಾಹೆಯಲಿನಡುವಿರುಳದಸಕೇ
ಳೆಂದ ||೪೨|| ನಡುವಿರುಳುಜರೆಯೆಂಬರಕ್ಕಸಿ | ಯೊಡಗನರಸುತಬಂದು
ಕಂಡಳು | ಮಿಡುಕದಿಹಸೀಳೆರಡನುಹೊರಹೊಳಲಬಾಹೆಯಲಿ | ತು
ಡಿಕಿದಳುಸೀಳ್ದೆಕೆತಿನ್ನನೆ | ಮಡಗಿದವರೊಳುಕೌತುಕದೇಸೀ | ಯೊಡಬಲವ
ನೆಂದಸುರೆಬಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡಿದಳುಶಿಶುವ ||೪೩|| ಶಿಶುವನಾದೊಡೆಸಿದ್ದಿನ್ನ
ದೆ | ಬಿಸುಟುಹೋಗಿನಗರಸುತ್ತಜರೆಸಂ | ಧಿಸಿದಳಾಕಸ್ಮಿಕದಸೀಳೆರಡನುವಿ

ನೋದದಲಿ ॥ ಪಸರಿಸಿದುದಸುಮೋಘರವಘೂರ್ಣ | ವಿರ್ಗಸುಪರ್ವೋಲ್ಬಣೋ
ಶಿದನುಗಿರಿಗಳ | ಬೆಸುಗೆಬಿಡೆನಡುವಿರುಳೊರೇಳ್ದಾಹಳಿಸಿತಾರಭಸ ॥೪೫॥
ಊರಹೊರವಳಯದಲಿದೇನುಸು | ಹಾರಭಸವಿರುಳೆನುತಹರಿದುದು | ಪೌ
ರಜನರ್ದ್ಶೋಂಪಿಸುವಕೈದೀವಿಗೆಯಬೆಳಗಿನಲಿ ॥ ಅರಿವಳುತಾಸೆನುತಕಂಡು
ದು | ದೂರದಲಿದಾನವಿಯನವಳಘ | ನೋರುಗಳನೋಗಿಲಲಿಕೈದೊ
ಟ್ಟಲಕುಮಾರಕನ ॥೪೬॥ ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿರಕ್ಕಸಿ | ಯಂದುಭಯದಲಿ
ಬಳಕಕರುಣದ | ಲೆಂದಳವಳಂಜದಿರಿಹೊಹೋಯೆನುತಕೈನೆಗಹಿ ॥ ಇಂ
ದಿವನುಮಗನೆನಗೆಭೂಪತಿ | ಬಂದನಾದರೆಕೊಡುವೆನೀತನ | ನೆಂದಳಾ
ಕ್ಷಣಕೇಳೆಹರಿತಂದನುಮಹೀಪಾಲ ॥ ಅರಸುಕೇಳೆನ್ನ ವಚನೀಮುನಿ | ವ
ರಕುಮಾರನನೆನ್ನ ಹೆಸರಲಿ | ಕರೆವುದೀತನಸೀಳ್ಬೆಚ್ಚವಳಾನುಬೆದರದಿ
ರು ॥ ಜರೆಯೆನಿಪ್ರದಕ್ಷಿಧಾನವನ್ನದು | ವರಜರಾಸಂಧಕನಿವನುಸುರ | ನ
ರರೊಳಗೆಬಲುಗೈಯ್ಯನಹನೆಂದಿತ್ತಳರ್ಭಕನ ॥೪೮॥ ಅಸುರೆಯನುಮ
ನ್ನಿಶಿದನಾಕೆಯ | ಪಸರಮಗಿಸಿದನೆಂದುಲೋಕ | ಪ್ರಸರವರಿಯೆಲುನ
ಲವಿನಲಿಸಾಕಿದನುಮಾಗಧನ ॥ ಅಸುರರಲಿಮರ್ತ್ಯರಲಿಸುರರಲಿ | ಯೆಸ
ಕವುಳ್ಳವನೆನಿಸಿದನುಶಾ | ಹಸದಜೋಡಣಜವಿದುದಿನಲಿರಾಯಕೇಳೆಂ
ದ ॥೪೯॥ ಅದರಿನಾಮಾಗಧನಮುರಿದ | ಲ್ಲದೆನೃಪಾಲಕರಂಜಿಕಪ್ಪದೊ |
ಳೊದಗಲರಿಯರುಮರೆಯಲೀಯರುಯಾಗಮಂಟಪನ ॥ ಇದುನಿಧಾನವು
ಭೀಮಪಾರ್ಥರಿ | ಗಿದುಮುಹೂರ್ತನೃವೀಳೆಯವಶಾ | ಕದನಕಿಜಯದೆ
ವೀರಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕೆಕಳುಹೆಂದ ॥೫೦॥ ಮರೆಯದೇತಕೆರಾಜಸೂಯದ |
ಹೊರಿಗೆನಿನ್ನದುರಾಣಿಕವನಾ | ನರಿಯೆನಮ್ಮಥಾರ್ಕಿಮಾನಸಪ್ರಾಣದೊ
ಡೆಯನವ ॥ ಕಿರಿಯರಿವದಿರುರಾಜಸೂಯದ | ಕರುಬರತಿಬಲ್ಲಿದರುಕೃ
ಪೆಯನು | ಮೆರವುದೆಂದಸುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಗೆಚಾಚಿದನುಶಿರವ ॥೫೧॥ ಎತ್ತಿ
ದನುಮುರವೈರಿರಾಯನ | ಮಸ್ತಕವನಸುನಗುತಕರೆಸುಮು | ಹೂರ್ತ
ಕರನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಬರಹೇಳುದಳಪತಿಯ ॥ ಸುತ್ತಣರಸರಿಗೋಸಿಯು
ಡುಗೊರೆ | ಮಿತ್ರದೂತರಕಳುಹುಬಳಿಕಿನೊ | ಳುತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿನಿ
ನಗಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೫೨॥ ರೂಧಿಸಿದಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಹೊರ | ಬೀ
ಡುಬಿಟ್ಟದುದಧಿಯದೂರ್ವೆಯ | ಕೂಡಿದಕ್ಷತೆಗಳಸುಲಾಜಾವಳಿಯಮಂ
ಗಳದ ॥ ಜೋಡಿಗಳಜಯರವದೃತ್ಯವಿ | ಭಾಡಸೂಕ್ತದವಿಗಡಬಿರು
ದುವ | ವಾಡಗಳವಾಠಕರಗಡಬಡೆಗಾಢಿಸಿತುನಭವ ॥೫೩॥ ಅಳುನಡೆಯ
ಲಿಮಗಧರಾಯನ | ವೋಲೆದುಂಡುಮುಕುಂದದಳಪತಿ | ಹೇಳಕೆಗೆಭೀಮಾ
ರ್ಜುನರುಬರಹೇಳುಹೇಳೆನುತ ॥ ಆಳುಸಾರಿದರವಸಿಪತಿಗಳು | ಮೇಳದಲಿಬ್ರ

ರವೆಂಟುಬರೆದೆ|ಖ್ಯಾಳೆನನುನೋಡಿದರುನಡೆದರುಪಯಣಗತಿಗಳಲಿ||ಜನ
ಪರೆಳ್ಕೃಷ್ಣಭೀಮಾ|ರ್ಜುನರುವಿಮಳಸ್ನಾತಕವ್ರತ|ಮುನಿಗಳಾದರುನ
ಡೆದುಪಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದಲಿ||ಜನದಕಾಣಿಕೆಗೊಳುತನಾನಾ|ಜನ
ಪದಂಗಳಕಳೆದುಗಂಗಾ|ವಿನುತನದಿಯನುಹಾಯ್ದುಬಂದರುಪೂರ್ವ್ವಮು
ಖರಾಗಿ ||೫೫|| ಬರುತಕಂಡರುಕೂಡೆಕೊಬ್ಬಿದ | ಸಿರಿಯನೂರೂರುಗ
ಳಸೊಂಪಿನ | ಭರಿತವನುಗೋಧನಸಮೃದ್ಧಿಯಧಾನ್ಯರಾಶಿಗಳ|| ವರನ
ದಿಯಕಾಲುವೆಯತೋಟದ | ತೆರಳಿಕೆಯಪನಸಾಮ್ರಪೂಗೋ|ತ್ಕರದ
ರಮ್ಯಾರಾಮಮಂಡಿತಮಗಧಮಂಡಲದ ||೫೬|| ಮೆಳೆಗಳೇದ್ರಾಕ್ಷೆಗ
ಳುಮೃಷ್ಟಾ | ವಳಿಗಳೇಸಹಕಾರದಾಡಿಮ| ಫಳಿತಪನಸಕ್ರಮುಕಜಂಬೂ
ಮಾತುಳುಂಗಮಯ ||ಕಳವೆಶಾಲಿಯಮಯವುಹೊನಲ|ಸ್ಖಳಿತಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಮಯವುನಗರಾ | ವಳಿಗಳೆನೆಶೋಭಿಸಿತುಜನಪದವಿವರಕಣ್ಮನಕೆ ||
ದೇಶಹಗೆವನದೆಂದುಖಡ್ಗಿಯ | ಘಾಸಿಮಾಡಿದಲೇವಿನೋದದ| ಲೈಸು
ಪಡೆತಂದುಬಿಟ್ಟದುಗಿರಿಯತಪ್ಪಲಲಿ || ಆಸರೋಜದಬಂಧುಚರಮಾ |
ಶಾಸತಿಯಚುಂಬಿಸೆಗಿರಿವ್ರಜ | ದಾಶಿಖರವನುಹತ್ತಿದರುಹರಿಭೀಮಫಲು
ಗುಣರು ||೫೮|| ನೃಪಭಚರ್ಮನಿಬದ್ಧಭೇರಿಗ | ಳಸೆದವಕ್ಷತೆಗಂಧಮಾ
ಲ್ಯ | ಪ್ರಸರದಲಿಶೈಲಾಗ್ರದಲಿಸಂಪನ್ನಪೂಜೆಯಲಿ||ಅಸುರರಿಪುಭೀಮಾ
ರ್ಜುನರುತ | ದ್ವಿಷಮಭೇರಿತ್ರಯವಹೊಯ್ದೆ | ಬ್ಬಿಸಿದರದುಭುತರವ
ಮಿಗಿಲುಕೆಡದುದುಧರಿತ್ರಿಯನು||೫೯|| ಏನಿದದುಭುತವೆಂದುನಡುವಿರು|
ಳಾನರೇಶ್ವರನಮಳವೇದವಿ | ಧಾನವಲಿತಶಾಂತಿಗೋಸುಗಕರಸಿಭೂ
ಸುರರ || ದಾನದಲಿವಿವಿಧಾಹ್ನಿಕಕಾರ್ಯವಿ| ಧಾನದಲಿವಿಪ್ರಾಘವಚನನಿ|
ಧಾನದಲಿಮಗಧೇಶನಿದ್ದನುರಾಯಕೇಳೆಂದ || ೬೦ || ಇವರುಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿ
ದುರಾತ್ರಿಯೊ | ಳವನನಗರಿಯರಾಜಬೀದಿಯ | ವಿವಿಧವಸ್ತುವಸೂರೆ
ಗೊಂಡರುಹಾಯ್ದುದಳದುಳವ || ತ್ರಿವಿದರಡ್ಡೈಸಿದರನುಬ್ಬಿದ | ತವಕಿಗ
ರುಮಗಧೇಂದ್ರರಾಯನ | ಭವನವನುಹೊಕ್ಕರುವಿಡಂಬದವಿಪ್ರವೇಷ
ದಲಿ || ೬೧ || ಉರವಣಿಸಿದರುಮೂರುಕೋಟೆಯ | ಮುರಿದರಾದ್ವಾರ
ದಲಿರಾಯನ |ಹೊರಗೆಬಂದರುಕಂಡರಿದಿರೆದ್ದನುಜರಾಸಂಧ ||ಧರಣಿಯ
ಮರರಪೂರ್ವಿಗರುಭಾ |ಸುರರುಭದ್ರಾಕಾರರೆಂದಾ |ದರಿಸಿಮಧುಪರ್ಕಾ
ದಿಗಳಮಾಡಿದನುಭಕ್ತಿಯಲಿ ||ಕೇಳಿದನುಕುಶಲವನುಕುಶಲವ | ಹೇಳಿ
ದರುಕುಳ್ಳಿರಿಯನಲುಭೂ |ಪಾಲಕರುಕುಳ್ಳಿರ್ದರೆವೆಯಿಕ್ಕದೆನಿರೀಕ್ಷಿಸು
ತ || ಹೇಳಿರೈವಿಮಗಾವದೇಶವಿಶಾಲಗೋತ್ರವದಾವುದೆನುತವಿ| ಲೋಲ
ಮತಿಚಿಂತಿಸಿದನಿವದಿರುವಿಪ್ರರಲ್ಲೆಂದು ||೬೨|| ಸ್ನಾತಕವ್ರತವೇಷದಲಿ

ಬಂ । ದಾತಗಳುತಾವಿನರುಶಸ್ತ್ರ । ರಾತ್ರದಲಿಶೀಕ್ರಿತರುಕರ್ಕಶಬಾಹು
ಬಾಣಗಳು ॥ ಕೈತವದಲೈತಂದರರ್ಥವ । ನೀತಗಳುಬಯಸರುವಿರೋ
ಧ । ಪ್ರೀತಿಮುಖರಿಪರಾರುಶಿವಶಿವಯೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ ॥೭೪॥ ಅವರುದೇ
ವತ್ರಯಮನೋಜಂ । ಭಾರಿಯಮನೋರುತರೊಡವಿರಜ । ನೀರಮಣಿಮಾನ
ಕರೊಳಕಪಟಸ್ನಾತಕವ್ರತದ ॥ ಧಾರುಣೀಶ್ವರರೊಳಗೆಧಿಟ್ಟರ । ದಾರು
ತನ್ನೊಳುತೊಡಕಿನಿಲುವವ । ರಾರಿಗಳಸಾಕಾಣೆನೆಂದನುತನ್ನಮನದೊ
ಳಗೆ ॥೭೫॥ ಈಗಮಿತ್ರರುಕಳ್ಪರುಮತಿಯಲಿ । ನಾಗಪ್ರರದರಸುಗಳನ
ವ್ಯವ।ರಾಗಿಹರುಪಾಂಡುವಿನಮಕ್ಕಳುವಿಪ್ರರೆಳರಲ್ಲ ॥ಸಾಗರೋಪಾಂ
ತ್ಯದನರೇಂದ್ರರು ।ಭೋಗಿಸಿದಮುತ್ತುಗಳುಭಾವಿಸಲೀಗಯಾಳರಗರ್ವ
ವೇನುನಿಮಿತ್ತವಾಯ್ತೆಂದ ॥೭೬॥ ಯಾದವರುಹಿಂದೆಮೊದನೆಹಗೆ ।ಯಾ
ದವರುಬಳಿಕವರರೊಳಗೆತರುರು । ಗಾದವನಕರುಗಾದವನವಿರೋಧವನವಾ
ತೇನು ॥ ಮೋಟನಿಲುಮಂಡಳಿಕಮನ್ನೆಯ । ರಾದವರುನವ್ಯೊದನೆಸಗು
ವ । ರಾದಡಿದುದುಷ್ಕಾಲವಶವಿದುಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ॥೭೭॥ ಬವರಿಗರು
ನೀವಿವಿಪ್ರವೇಷದ।ಜವನಿಕೆಯುಜಾಣಾಯ್ತುತನದಿಂ । ದವಗಡಿಸಿಹೊಕ್ಕರಿ
ಯುಪದ್ವಾರದಲಿನೃಪಸಭೆಯ ॥ ನಿಮಗಿದೇನೀವ್ಯಸನಕಪಟ ।ವ್ಯವಹರಣೆ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರ್ಗೆಸಹಜವೊ । ರವಣಮತ್ತೇನುಂಟುಹೇಳಿಂನೆಂಜಬೇಡೆಂದ ॥
ಸ್ನಾತಕವ್ರತವೇನುಪಾರ್ಥಿವ । ಜಾತಿಗಿಲ್ಲಾವೈಶ್ಯಕುಲಕಿದು । ಪಾತಕ
ವೃಷಾವಿಂದುಪಾರ್ಥಿವಜಾತಿಸಂಭವರು॥ ಸ್ನಾತಕರುನಾವ್ವೈರಿಗೃಹದಲ।
ಛೇತರಾದ್ವಾರಪ್ರವೇಶವ ।ನೀತಿಯುಲ್ಲಪ್ರರಾಣಸಿದ್ಧವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ॥
ವೈರಿಧವನವೆನಮ್ಮಬಿರುವಾವ್ । ವೈರಿಗಳುನಿಮಗೆಮಗೆಜನಿಸಿದ।ವೈರಿಬಂ
ಧನಿಮಿತ್ತವಾವುದುನಿಮ್ಮಪಕ್ಷದಲಿ ॥ ಆರುನೀವೀಬ್ರಾಹ್ಮಣರುನಿಮ ।ಗಾ
ರುಪಾದ್ಯರುಹೇಳಿಸಿಮ್ಮವಿ । ರಾರಬರಿದೇಹೋಗಿದೆಂದನುಮಾಗಧಪತಿ
ನಗುತ ॥೭೮॥ ಮುರಿದುಕುಲಬಲಿಕಾಬಿನಾಥರ । ನೆರೆಯಲಿಕ್ಕಿದರಾಜ್ಯಮ
ದದಲಿ ।ಮೆರೆದುಮಾನ್ಯರನಿರಿದುಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡೆ ನೃಪಬಲಕ ॥ ಅರಿಯದ
ಳುಪಿದಪಾತಕಕೆಪಡು । ನೆರೆಯುಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿದುನಾ । ನೃರುಪವೇಷ
ದುಪಾಧ್ಯರೆಂದನುನಗುತಮುರಹರನು॥೭೯॥ ಅನ್ಯಕಾಲದವಾಗಿನೊವೊ
ನ್ಮನೊ । ನೀನವರಬಾಂಧವನೊಭೃತ್ಯನೊ । ಊನಪಕ್ಷನೊಬಿಲಬ
ದಿಗನೊಕುರುಳಕೋನುಲನೊ ॥ ಏನುನಿನ್ನಂಥವರಸೀನಾ। ರಾನರೇಂ
ದ್ರರಸೆರೆಯುಪಿಡುಗಡೆ।ಗೆನಸೆಂಟೆನುದಹನನೆಂದನುತತೂಗಿದಾಣಶಿರವ॥
ಬಸ್ಮೀಧರೆಯುಧಪರ್ವಶೀಲರ । ಸಲೆಯಬಂಡಾದುವೆವೃಷಮರ್ವವ । ನೊ
ಡೆದುಕೊಂಡಾದುಪವೃತ್ತಿಪಕ್ಷಗಸ್ಯನನ ॥ ನಲೆನಮಗೆನಿನ್ನಲ್ಲಿದ್ದು

ಜಾ । ವಳಿಯುಬಿಡುಘಡಘಂಡವಿದ್ಯೆಯು । ಬಳಸುವಾನವೊಕ್ಕಡನೆಯಿಂ
ನುಪಾಸನವ್ವಂಸಿ ॥೭೩॥ ಇವರುಗಡಜಗದವನಶಿಕ್ಷಾ । ಸವಸದಲಿದೀಕ್ಷೆ
ತರುಗಡಕ್ಕೈ । ತವದಘಂಡರುಲೀವ್ರೋನಾವ್ರೋಸಾಳದಂಶಿರಲಿ ॥ ಧವದತಸ
ದಲಿಧಟ್ಟದಹರಂ । ಘವಣೆಯೊಳ್ಳತುನಿವ್ವಸಿಜನವು । ವಿವರಿಸಿರೆನೀವಾ
ರುಹೇಳಿಂದನುಜರಾಸಂಧ ॥೭೪॥ ಕೇಳಿವಾಡೂದೇನುತಾನಸು । ರಾಳ
ಧೂಳೀಪಟಲವ್ವೆರಿಸ್ಯ । ಪಾಲಟಿೌಪಟವಲ್ಲನೀತನುಛೀವುಸೇನಕಗಾ ॥
ಭಾಳನೇತ್ರನಭುಜಬಲದಸವು । ಪಾಳಿಯುರ್ಜುನನೀತನೇಳಾ। ಕಾಳಗವ
ಕೊಡುನವ್ವೊಳೊಬ್ಬರಿಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೭೫॥ ಕೇಳಿಕೆದರಿದಕಡುನಗೆ
ಯುಲಡ । ಬೀಳುತೇಳುತಬಿರುಧನಿಯುಕಂ ।ನಾಳಗಳಶೋವ್ವದ್ವರೊ
ವುದಜಟಿವಬಿಡುದಲೆಯು ॥ ಸೊಳುನಗೆಬಿಳಿನಗೆಯುಲಡಿಗಡಿ । ಗಾಳಿವು
ಳುಗುಬ್ಬಸದಲಿದ್ದಳ । ರಾಳವುಡಿಸಂತೈಸಿನೆಲೆತನ್ನವರಿಗಿಂತೆಂದ॥೭೬॥ಈ
ತನಾರೆಂದರಿವಿರೈಸಂ । ವಾತನೀತನುನವ್ಮಕಂಸಂ । ಗೀತನಳಿಯುನು
ವುಗೆವೊವ್ವನುವುಗನುದೇವಕಿಗೆ ॥ ಈತಕಾಳರೆಹುಂದಟೌರಾ।ಕೇಡಿದು
ರ್ಗದೊಳೋಡಿಬದುಕಿದ । ನೀತಬಲುಗೈಘಂಟನೆಂದನುವುಗಧಪತಿನಗು
ತ ॥೭೭॥ ಕೊಳಲರಾಗದರಹಿಯೊಕಲ್ಲಿಯ । ಕಲಸುಗೂಳೋಹಳ್ಳಿಕಾ
ತಿಯು । ರೊಳಗುಡಿಯುಹಾದರವ್ರೊತುರಗಾಹಿಗಳತೋಹುಗಳೊ ॥ ಬಲು
ಸರಳಸರಿವಳಿಯುವಿದುಳೊಡೆ । ಗಲಸುಗಳಡಾಯುಧದತಳುಕಿನ । ಕೊ
ಳುಗುಳದಜಯುಸಿರಿಯುಕಾಹಿನೊಳಾರುನೀನೆಂದ ॥೭೮॥ ಹೋರಿಹಂಗಸು
ಘಂಡಿಪಕ್ಷಿನ । ಮಾರಗಾಶ್ವಾಜಗರಗಾರ್ದಭ । ನೀರರೀತನಘಾತಿಗ ಳ
ಕಿತುಕಂಸಪರಿವಾರ ॥ಆರುಭಟೆಯುಳ್ಳವನುಕಂಸನ ।ತೋರಹತ್ತನತೊ
ಡಕಿದನುಗಡ । ಭಾರಿಯಾಳಕನುಂಟುಶಿವಶಿವಯಿಂದನಾವುಗಧ ॥೭೯॥ ವ
ಲವ್ರೋಗೋವಳನಿಂಸಕಂಸನ । ಸಿಳೆಯುವ್ರೋಸೌದ್ರಕನಕದನದ । ಕಳ
ನೊಹಂಸನಹೋರಟೆಯೊವೋಣಡಿಬಿಕನಡುಪಾಯೊ ॥ಹುಲಿಗೆವೊಲಸ
ಧ್ಯಾಗತನೆಕರಿ । ಕಳಘಂಹಕೆಸರಿಯೆಸೀನಿ । ಸ್ಮಳವಸರಿಯುದೆಹೊಕ್ಕ
ಕೆಣಕಿದಕೆಟ್ಟಹೋಗೆಂದ ॥೮೦॥ ಅದುವಪಿತ್ತದವಿಕಳವ್ರೋವು । ದ್ಯ
ವಿಕಾರವ್ರೊಭಂಗತಲೆಗೇ।ರಿದುದೊಘಟನಾದಥಿವಿಘಾತದಲೇಳುಕಾಳಗಕೆ।
ಸವನನಿನ್ನದುಸೂಳೆಯುದವುಂ । ದೊದಘರಿಲವೇನೆದ್ದಬಾಭಾ । ಳದಲ
ಬರದುದತೊಡವೆನೆಂದನುದಾಸವಧ್ವಂಸಿ ॥೮೧॥ ಎಲೆವ್ರೋಗೋಪಕುವು
ದಕಂಸನ । ಲಿವನೆಯುರವ್ವೆಧನ್ಯದುಟ್ಟಿ । ಸಲನನಂದಿಸಲಾಯುತ್ತಿನ್ನ
ಯುರುಧಿರಪಾನಾರೆ ॥ ಅಳಿದಕಂಸನಕಾಲಯುವನನ । ಕಳನಹರಿಬವಗೆ
ದುರ್ಮೈಶ್ಯ ।ಪಳಿಯುಬಂಧುತ್ವವನ.ಬಳಸುವೆನೆಂದನಾವುಗಧ॥೮೨॥ಗೋ

ದೇರುನಿರ್ಲಜ್ಜರರೊಳು | ಸೀವುಗರುವರುರಾಜಪುತ್ರರು |ಸಾಪಬಿಂದು
ಸುವನೊಡನೆ ಬಿಂಬಿರಿತಪ್ಪನಾಡಿಬಿರಿ ‖ ಸೀವುದುಕ್ಕೆಳುಸಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ |
ಠಾವಿನಲಿಬುಧರಿಲ್ಲಲಾಸಿಪು| ಗಾಪಹದನಹುದೆನುತನುಡಿದನು ಭೀಷ್ಮ ಫಲು
ಗುಣಾರ ‖೪೩‖ ಸಾಕಿದೇತಕೆಹೂಳ್ಳಿಗನುಡಿಗೆವಿ | ವೇಕಿಗಳುವೆಟ್ಟವರೆ
ಯುದ್ಧ| ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವುಕ್ಕಿರೆತೋರಿಸುವುದವುಗೆ | ಈಕಸುಲ
ನೇತ್ರಂಗಘದನೀ | ನಾಕವಾಳನಿಪಿಕಿಪಾಜಗ | ದೇಕದೈವದ ಕಾಡಿದಂ
ಡಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖೪೪‖ ಧಿಟ್ಟರಹಿರೋ ನಾವನರಿಯದ | ಕೆಟ್ಟರ
ಕಟಾಕಾಳಗೋವನ | ಗೊಟ್ಟಿಯಾಟಕೆಗುರಿಗಳಾದಿರಿಸಿಮ್ಮ ಗುರುಸಹಿ
ತ ‖ ಚಟ್ಟಳಿಯಚತುರಾಸ್ಯನಿವರೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರಸುಜೋಳಗಡಜಗ
ಜಟ್ಟಿಗಳುತಾವಿವರೆನುತತಲೆದೂಗಿದನುಮಾಗಧ ‖೪೫‖ಬೈದುಘೇವೇಸವು
ಗೆವೋಳದ | ವೈದುಸರುಸೀವಲ್ಲಲೇದಳ| ವೈದನೊಕಲಿವಿಸ್ಮ್ರಮೂಪರು
ಸುತನವೊಡನೆ ‖ ಕೈದುವ ಬೇತರಿಸಿಕೊಡಿಸುವೆ | ಸೈವಿಸೀಪಾಳಾ
ಗಿವಿವೊಡ | ಸೈದುವೆನುಬಲರಾಮುಮುಳದಾನೆಂದನಾಮಾಗಧ ‖೪೬‖ಎಲ
ವೋಬಾಹಿರಮಾಗಧಹಲಧರ | ನುಳಿಯೆಪಾಂಡವನೃಪರುಪರಿಯುಂ | ತಳ
ವುಸಿನಗೊಬ್ಬಂಗನೇರುವುದೇವುಹಾದೇವ‖ಅಳಿವುತಪ್ಪದುನುಡಿಯೊಳಲ್ಲ
ವ | ಬಳಸಲೇತಕೆವೀರನಹನ ‖ ವೊಕ್ಕಗೆಮುಪ್ಪರೊಳೊಬ್ಬನನುವರಿ
ಸೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೪೭ ‖ ಅಕಟಿಸಿವುಗೀಸವುರವಾವ | ಕೈಕವನಮಾಗಾ
ಖ್ಯಾತಿಯಲ್ಲಿದು | ಸಕಲಜನನರಿದಿರೆಯೆನುತನೋಡಿದನುತನ್ನವರ ‖ ಪ್ರ
ಕಟವೈಸಿನ್ನಾಳುತನಯಿದು | ವಿಕರಕಾಪಂಜುವೆವುರಣಾನಾ | ಟಕಪಲಾ
ಯನಪಂಡಿತರುಸೀವೆಂದನಾಮಾಗಧ ‖೪೮‖ ಪಾರ್ಥನೀವೊಗುವೆವೊಡ
ನೆರಣ | ದರ್ಥಿಯಾದರೆಭೀಮಸೇನನ | ಮರ್ಥನಹನಾತಂಗೆಕೊಟ್ಟೆನು
ಕಳನಕಾಳಗವ ‖ ವ್ಯರ್ಥವಿದುತಾಹೋಗಲಿನ್ನು ಪ | ರಾರ್ಥಕಂಟಕವಾ
ಗಲೇತಕೆ | ತೀರ್ಥವೈಸಲೆಕಪ್ಪಧಾರೆಯಿದೆಂದನಾಮಾಗಧ ‖೪೯‖ ತಳಿಸಿ
ದನುಚಂದನವನಸಾದಿನ | ಭರಣಗಳಕರ್ಪೂರವರಕ | ತ್ತುರಿಜವಾಜಿಪ್ರ
ಮುಖಬಹುವಿಧಯಕ್ಷಕರ್ದಮವ ‖ ಹರಿಸ್ಯಕೋದರಪಾರ್ಥರಿರಿಲಿ | ಭ
ರಣಗಳನೊಕಿದನುಮಾಲ್ಯಂ | ಬರವಿಲೇಪನಬಿಂಗಲಂಕರಿಸಿದರುನಿಜತ
ನುವ ‖೫೦‖ ಅಂಕಕಿಬ್ಬರುಭಟರುತಿಲಕಾ | ಲಂಕರಣಕೋಭೆಯುರಣ
ದಿ | ಶ್ಯಂಕರನುವಾವರುಸುಕಪುರದವೀಳೆಯಂಗೊಂಡು ‖ ಬಿಂಕದುಬ್ಬಿ
ನರೋವುಪುಳಕದ | ಸುಂಕುಡಿಯುಸುವಾಸನದಂಕೆಯು | ರಂಕೆಗಳ
ಘರಘುಲ್ಲಿಸಿದರುದುರ್ಭೀಮಮಾಗಧರ ‖ ೫೧ ‖ರಣದೊಳಾವುದುಕೈದುಹುರಿ
ದುದು | ಬ್ಬಣವೈಪರಿಘವೈಮುದ್ಗರಿಯೋಡೊಂ | ಕಣೆಯೊಗದಯೋ

ಹಿಂಡಿವಾಳವೋ ಪರಶುತೋಮರವೋ ॥ಕಣೆಧನುವೋ ಕಕ್ಕಡೆಯೊಮುಷ್ಟಿ
ಯೊ | ಹಣೆವುಕಾವುದುಸೆದರಪವಗಲಿ|ಕೇಣಿಕೆನೋಡಾತನ್ನನೆಂದನುಭೀ
ಮಸಾಗಥನ ॥೯೨॥ ಆಯುಧಂಗಳಲೇನುನೀನಾ | ಗಾಯುತದಬಲಸಂ
ಬರಾನುಟಿ |ವಾಯುವೋ ಕಲಿಭೀಮಘಟವೋ ನೋಡಬೇಹುದಲೆ॥ಅಯಿತೇ
ಸನುಜೋಳಿಸಿನಗದು | ಪಾಯುವೋ ಬೊಕ್ಕೆಯುವೊನುಡಿಪುನ |ದಾಂಟು
ತನನೆನಗೆನುತಹತ್ತಿಹತ್ತಿಗನವಾದ ॥೯೩॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ ಮಾಗಧನ
ಮಂ| ಬರದರಾಜಾಂಗಣದೊಳಮಸೀ |ಸುರಗನೋಟಕರಾದರಲ್ಲಿಮುರಾ
ರಿಪಲುಗುಣರು ॥ ಎರಡುಬಲವೋ ಹರಿಸಿನಿಂದುದು | ಪ್ರರದಹೋರಬಾಹೆ
ಯುಲಿಕೃತಸಂ | ಚಲಣಕಾರ್ಣಕಶುದ್ಧ ಪ್ರಮಥಮದೊಳಾಹವಾರಂಭ ॥
ಸಿಡಿಲುಬೊಬ್ಬಿಡಪಂತೆಹೊಯ್ದರು | ಮುಡುಹುಗಳಮುರ್ಝ ಪುತುಪಲ್ಗ
ನು|ತಡಿಗಡಿಗೆನೂಕಿದಬಲಪನಿಯುನೀದಿಸಾರದಲಿ॥ತುಡುಕಲಿಂಬ್ಯದಕಿರು
ಗದರುಗಡ|ಬಡಿಸಿದಂಡೆಯೊಳೊತ್ತಿದರುಸಮ | ಘಡಿಸಿನಿಂದರುಸೀಲಸಿಪ
ಥಾಚಲಕೆಮಲಪಂತೆ॥೯೪॥ಸಿಕ್ಕರೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರುರೆಕೈ|ಮಿಕ್ಕುಹರಿಪ
ರುಕೊಂಡೆಹಜ್ಜೆಯೊ |ಚಕ್ಕನಲಿವ್ಯೈಗೊಡರುತಿರಿವುರವುಗಳಮಂಡಿಗ
ಳ॥ಇಕ್ಕಿದರುಗಳಹತ್ತದಲಿಸಲೆ | ಮಿಕ್ಕುಸತ್ರಾಣದಲಿಹಿಂಗಸರಿ|ವ್ಯೋಕ್ಕ
ಹಿಡಿದರುಬಿನ್ನಣದಬೊಕ್ಕೆಯುದಜೋಡಿಯುಲ ॥೯೫॥ ಬಡಿಗೆಗಳಹತ್ತ
ನುಡೊಕ್ಕರ | ಕೊಡೆಮುರಿವಸಕುಟುಂಬಡೊಕ್ಕರ | ಕಡಸಿಕತ್ತರಿಘ
ಟ್ಟಸುವಗಳಹತ್ತಡೊಕ್ಕರವ ॥ ತಡನಬೌವಂಗುಲುದವಂಗುಲ| ಕೊಡ
ಮುರಿವಪಟ್ಟಸಕೆಬಾಚುವ | ಝಡಿಗೆಗೊದಗುವಘಟರುಹೊಣಗಿದರರಸ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ಎಳೆದುದಣುವಟ್ಟಯುಲಿಬೊಪ್ಪರ| ದೊಳಗೆಜಾಳಿಬಿಸಿಬಿಮ್ಮ
ಝಡಿತೆಯ | ಸೆಳೆದುಮುಡುಹುನಲಾಕಿಬಿಗಿದರುಪಟ್ಟಮುಡುಹುನಲಿ ॥
ಸುಳಿದುಮರ್ಕಟಬಂಧದಲಿಕರ | ಪಳಯದಲಿಕೈದುಡುಕಿಕಿರವ|ಟ್ಟಳೆಯ
ಚಲ್ಲಣಪಟ್ಟಯುಮರೊದಗಿದರುಪಟುಭಟರು ॥೯೭॥ ಅಗಡಿಯಲಿಲೊಟ್ಟ
ಸಿಸಿರಂತೆರ | ಲಗಡಿಯಲಿಲಾಗಿಸಿಬಂಧದ | ಬಿಗುಹುಗಳಕವ್ಯತ್ರಿಯಕ
ಹರದನಾಗಬಂಧಗಳ ॥ ತೆಗಹುಗಳತೊಡಕುಗಳತುಳುಕಿನ | ಜಗಳುಗಳ
ಜೋಡಣೆಯುನಿಡುಸು | ಮ್ಯುಗಳಪಾರಂಭದಸಗಾಢಹೊಕ್ಕುಹೆಣಗಿದ
ರು ॥೯॥ ಧೂಳಿಕುಡಿದುದುಬೆಮರಸಾಕೆಂ |ಧೂಳಿಸೆನದುದುಜವಟೆನಲ
ಳ | ಮೋಲುಸಿಮಿಷಕೆಮೇಲುತೆಳಬಿಡುಹುಗಳಬಿಗುಹುಗಳ ॥ ಸೂಳೆನ
ಸಾಪ್ರಟದಪನಸನ | ತಾಳಿಗೆಯಕರ್ಪರದಕವಳದ |ತೋಳತೆಕ್ಕೆಯತ
ಕಿಗರುಹೆಣಗಿದರುಪಟುಭಟರು ॥೧೦೦॥ ತೀರದಿಬ್ಬರಸತ್ವವಸನಿಯು|ಗ
ರಬಿಬ್ಬರಬಲುಹುಗಾಣದು | ಮಾರುಕಾಣೆಯುಘಟಬಿಬ್ಬರಭುಜಬಲ

ಟೋಳಿಸೆ ॥ ಸಾರಸೆಳೆಯುವುದುಮ್ಮಳಿಸುದರ್ಪದ । ಧಾರೆವುರಿಯುದುಜಘ್ನು
ದಕ್ತ್ರಪ್ಣೆಯು। ತೋರಹತ್ತ್ರುಹೇೞಗಿದರುಕಲಿಭೀಮಮಾಗಧರು ॥೧೦೧॥
ಘಾತ್ರುಮುಝುಜಗಜಟ್ಟಿಧಣುಧಣು।ಪಾತಸುಭಟರಬಲಭಯಂಕರ।ಸೋಲ
ತನೋಪ್ರತಿಮಲ್ಲನೆಂದರುಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರು ॥ಭೀತನಾದನುಭೀಮನ
ಹಿತವಿ । ಘಾತಿಮಾಗಧರಾಯುಮಲ್ಲ । ವ್ರಾತಕುಲಗಿರಿವಜ್ರನೆಂದುದುಮ
ಗಧಪರಿವಾರ ॥೧೦೨॥ ಅಲಸಿದರುಭನ್ನಣೆಬಿಗಿಹಿನ। ಕಳವುಗಳಬೇಸರಿ
ಕೆಯುಲಿಕಡು । ಉಳಿಮಸಗಿಧಾವರಿಸಿನನನುಪಾಯಡಾವರಕೆ॥ತೊಲ
ಗಿನಿಂದರುಕರ್ಪೂರದತನಿ । ಹಲುಕನಣಲೊಳಗಡಸಿದಂಡೆಯು ।ಬಲಿದುಬ
ರಸಿಡಿಲೆರಕವನೆತಾಗಿದರುಬಳಸಿನಲಿ ॥೧೦೩॥ ಬಾಳುಹೊಯ್ಲೀಸಿಡಿಲ
ತೊಡರಿನ । ಸೂಳುಗಳೊಸಿಡಿದಲೆಯುಗಿರಿಗಳ । ಬೀಳುಗಳೊಬಿರುಹೊ
ಯ್ಲಧಾರೆಯುಕಿಡಿಯುತುಂಡುಗಳೊ ॥ ತೋಳನೆಗಹಿನಮುಷ್ಟಿಘಾತದ ।
ಮೇಲುಘಾಯದಲುಳಿಯಘೋಳಾ।ಘೋಳಿಗಳನಾರೆಣಿಸುವರುಕಲಿಭೀ
ಮಮಾಗಧರ ॥೧೦೪॥ ಕುಸಿದುಘಾಯವಕಳೆದುವಕ್ಷದ।ಬೆಸುಗೆಬಿಡೆಸಿಡಿ
ದೆದ್ದುಹೊಯ್ಲಿಗೆ । ಮುಸುಡತಿರುಹುವವ್ಯುಯ್ಯನೊಡ್ಡಿದಡಾಕೆಘಟ್ಟಿ
ಸುವ ॥ ಅಸಮಸೆಗೆವ್ಯೈಯುಳುಕದೆರಗುವ । ಹುಸಿವಜಾರುವರೊಳೆವಹೆ
ಣುಗುವ।ಬೆಸುವಬಿಡಿಸುವದಿಟ್ಟವಾಳರುಹೊಕ್ಕುಹಣಗಿದರು॥ವನಜಸ
ರಾವಣನಸುಮಾಡಿಯು।ಶಿವಿತಗುಣಚಾಣೂರಕೃಷ್ಣರ। ಜವಳಿಹೊಯ್ಲುವ
ರೊಳಗೆಜೋಡಿಸವೇನಹೇಳುವೆನು ॥ ಶಿವನಡಮರುರಾಗದಾಟವ್ರೋಭೈ।ರ
ವನಘಣೆಗಂಟಾಟಮ್ರೇಬಿರು । ದಿವಿಗುಳಿನದಖ್ಯಾಳಮಸಗಿತುಭೀಮಮಾ
ಗಧರ ॥೧೦೫॥ ಕೂಡದವಿಬ್ಬರಮುಷ್ಟಿಯುಬ್ಬರ ।ಹಣೆಯುಲೆದೆಯುಲಿಮೋ
ರೆಯುಲಿಭುಜ।ದಣಿಸಿನಲಿಕಂಠದಲಿಶಿರದಲಿಬಲಿಯುಲುದರದಲಿ ॥ ಝಣುವಿ
ರೋಧಿವಿಭಾಡಝುಣುಝುಣು । ಝುಣುಜಗತ್ರಯಘಟ್ಟಝುಣುಝುಣು।
ಝುಣುಝುಣೆಂಬಬ್ಬರಣೆಮಸಗಿದುದೆರಡುಬಾಹೆಯುಲಿ ॥೧೦೬॥ಹೊಯ್ಲ
ಹೊಡರೆದ್ದುವುಪಿಘಾತದ । ಕಯ್ಲುಳಿಯುಕಡುಘಾಯಘಾಯುಕೆ।ಮುಯ್ಲ
ವಣೆಲಂಬಿಸಿತುಕಡುಹಿನಖತಿಯುಕೈಮಸಕ ॥ಹೊಯ್ಲಹೊಗೆಗಳಹೊ
ರಟೆಯುವೇ ।ಗಾಯ್ಲಮುಷ್ಟಿಗತಿಯುದ್ಯ । ಧಾಯ್ಲರಪ್ಪಳಿಸಿದರುಪದಘ
ಟ್ಟಣೆಗೆನೆಲಕುಸಿಯೆ॥೧೦೭॥ ಆವಸಾಧನೆಯೊಳಿ ಘಾತಿಯು।ಲಾವಣಿಗೆಗ
ದ್ರಿಗಳುಬಿರಿವವು।ವ್ಯೈವಳಿಯುಲುಕ್ಕಿದುದುಕಡುಹೆನಖತಿಯುವ್ಯೈಮಸಕ॥
ತಾವರೆಯುತೆತ್ತಿಗನೆಕುಮುದದ । ಜೀವಿಗನವಿಗೆಮೇಲುನೋಟದೊ ।
ಳಾವಿಗಡರುಗಳಡಸಿತಿವಿದಾಡಿದರುಬೇಸರದೆ ॥೧೦೮॥ತೆಗೆಯರಜುನಕೃ
ಷ್ಣರೀತನ । ನುಗಿಯುಗವನವರವನಿರುಳಿನ ।ಹಗಲವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲಮುಜ್ಜ

ನಭೋಜನಾದಿಗಳ ॥ ಬಗೆಗೆತಾರರುಬಾಹುಸತ್ವದ । ಹೊಗರುಹೋಗದುಮನದಖಾತಿಯು । ತೆಗಹುತಗ್ಗದುಹೊಕ್ಕುತಿವಿದಾಡಿದರು ಬೇಸರದೆ ॥೧೧೦॥ ಸತ್ವಕವಿಯದುಮನದಮಳಿಸಿನ । ಚಿತ್ತಬೀಯದುಜಯದಬಯಕೆಯು । ಸುತ್ತುಸುತಿಲದುಬಿಕಬೀಯದು ನೋಯದಾಟೋಪ ॥ ತೆತ್ತಕೈಕಂಪಿಸದುಮುಷ್ಟಿಯು । ಹತ್ತಗೆಗೆಮನಕ್ಷೋಭಿಸದುಮದ । ವೆತ್ತಿಮೆಟ್ಟಿದನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರುಮರ್ಮಘಾತದಲಿ ॥೧೧೧॥ ಅರಸಕೇಳ್ಳೈದನೆಯುದಿವಸದೊ। ಳುರುಭಯಂಕರವಾಯ್ತುಕದನದ ।ಭರದೊಳತೆದೆರಹುಲ್ಲವಿಕ್ರಮವಿಲ್ಲನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಎರಡುದಿನೆಯಲಿವೀಳೆಯಪಕ।ಪ್ರಕರದಕವಳದಕೈಚಳಕದಲಿ।ತೆರಹಸಲ್ಲದೆಮತ್ತೆ ಕಾಣಸುಯುದ್ಧರಂಗದಲಿ॥ಭರದಭಾರಣೆಯಲಿಚತುರ್ದಶಿ । ಯಿರುಳುಮಗಧನಬಾಹುಸತ್ವದ । ಮುರಿವುನೊಳೆತುದುಶ್ಶೌರ್ಯಕತೆದುದುಭಯದಬಿಗುಹಿನಲಿ ॥ ಉರುಪರಾಕ್ರಮತೇಜಪಡುವಣ । ತರಣಿಯಾದುದುದ್ಧಟ್ಟಣೆಯುಧರ । ಧುರಕೆಸಿದ್ರನಜಿಹ್ವೆಯಾದುದುನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧೧೩॥ ಬೇಸರಿಕೆಬೇರೂರಿದುದುಜಯ । ದಾಸೆಜಾರಿತುಧಿಟ್ಟತನಗದ । ಶ್ವಾಸಹಾರಿತುಸುಪ್ರತಾಪದಕೆಂಪುಕರಿದಾಯ್ತು ॥ ವಿಳಾಸಲಳಿದುದುಮುಳಿಸುಶೌರ್ಯದ । ವಾಸಿಮೈಸಿರಿವಾಯ್ತುರಣದೊ । ವೇಶವಿಳಿದುದುಮಗಧಪತಿಗಿದನರಿದನಸುರಾರಿ॥ಹೊರಗೆಬಲಿದೊಳಡೀವೇಳ್ಯವನುಪರ। ಹರಿಯುದಂತೆರತೆವಿಪಮಗಧನ । ಪರಿಯನರಿದನುದನುಜರಿಪುಪರರಿಂಗಿತಜ್ಞನಲೆ ॥ ಅವಿನ್ರುದರಿದಚರಾಚರಂಗಳ ।ಹೊರಗೊಳಗುತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲದ । ನೆರೆಯನೇಶಿವಯೊಂದನಾಜನಮೋಜಯನುನಗುತ॥೧೧೪॥ ಎಲೆಲೆಪವನಜಮಾಗಧೇಶ್ವರ।ನಳಪನರಿದಾನಿನ್ನತಂದೆಯು। ಬಲುಹುಗೊಂಡೀರಿಪುವಮುರಿದನೆನೆನೆಸವಿದಾರಣನ ॥ಬಲುಮಿಗಿಲುಬಿರುಘಾಳಿಯೊಡ್ಡಿನೊ । ಳಳುಕದೇಘಡಬೇಗಮಾಡೆನೆ ।ಕಲಿವೃಕೋದರನನಿಲರೂಪಧ್ಯಾನಪರನಾದ ॥೧೧೫॥ ಧ್ಯಾನದಲಿತನ್ಮ್ರಮತೆಯಾಗಲ ।ನೊನವಹಸನಾಗಿಮಗಧನು ।ಈನರೇಂದ್ರನತಂದುಕಿಹಿಡಿದನುಮಲ್ಲಗಂಟಿನಲಿ ॥ ಆನಗೆಯನೇಪಣ್ಣಸುವೆನನು । ಮಾನಿಸದೆಬೀಸಿದನುಭವನಾಯ । ಭಾನುಮಂಡಲದಂತೆತಿರುಗಿದನಾಜರಾಸಂಧ ॥೧೧೬॥ ಬರಸೆಳದುಕರದಿಂದಮಾಗಧ । ನೆರಡುಕಾಲನುಹಿಡಿದುಸೀಳಿದು। ದರೆಗೆಬಿಸುಟನುಸಂಧಿಸಿದವಾಸೀಳ್ತುತಕ್ಷಣಕೆ । ಮರಳಿಪವನಜಹಿಡಿದುಸೀಳುವ ।ನಿರದೆಮಗುಳವುಸಂಧಿಸುವವೀ । ಪರಿಹಲವುಸೂಳಿನಲಿಭೀಮನೊದಗಿದನುಮಗಧಾ॥ಮುರಮಥನನದನರಿತುನಿಜಕರ । ವೆರಡಪಲ್ಲಟವಾಗಿಸಂಧಿಸ । ಲರಿವಿದಾರಣಭೀಮನೋಡುತಮರಳಿಮಾಗಧನ ॥ಎರಡುಸೀಳನುಮಾಡಿಹೊಯ್ದು।ಬ್ಬಿ

ರಿಸಿಕಲ್ಲಟವಾಗಿಸೇರಿಸಿ । ತಿರುಗಿಸಿದನೇಸೆಂಬೆನುನ್ನತಬಾಹುಸತ್ವದಲಿ ॥ ತಿ
ರುಹಿಸಿದನುನೂರೆಂಟುಸೂಳನು । ಧರೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿದನುಬಳಿಕಾ । ಪುರ
ಜನದಪರಿಜನದಹಾಹಾರವದರುಹಿಮುಸಗೆ ॥ ತೆರಳದಲ್ಲಿಯುಮಲ್ಲಮಾಗಧನ
ರಸಿಯುರುಬಿದುಮುಖಿಯುಜಠರದ । ಕರದಬಿರುಹೊಯ್ಲಿನಲಿಹೊರವಂ
ಟರುನಿಜಾಲಯಕೆ ॥೨೦॥ ಮನೆಮನೆಯಕದವಿಕ್ಕಿದರುನೃಪರ । ವನಿತೆಯು
ಗುಹೊರವಂಟರಲ್ಲಿಯು । ಮನುಜರಡಗಿದರದ್ರಿಗುಹೆಯಲಿಬೇಹಬೇಹವ
ರು ॥ ಜನದಕೋಲಾಹಲವನಾತನ । ತನುಜರೋಟವನವನಸತಿಯರ ।
ನಿನವನನುಕಂಡಸುರಹರಸಾರಿದನುಕೈಸನೆಗಳ ॥೨೧॥ ಅಂಜದಿರಿಪುರದ
ವರುವನಿತೆಯು । ರಂಜದಿರಿಮಾಗಧನಪರಿಜನ । ಪಂಜರಿರಿಮಂತ್ರಪ್ರಧಾನ
ಜನರಾಯ್ತರಾದವರು ॥ ಅಂಜದಿರಿಕರೆಯಿಜನಮಗನನು । ಭಂಜಿಸುವೆಲ್ಲ
ಕಟ್ಟೀರ್ಮಥ । ಸಂಜಯರುಕೊಟ್ಟಭಯವೆಂದನುಸಗತಮುರವೈರಿ ॥
ಮುರಿದುಕೆಡಹಿದರಿಯುಸಲ್ಲಿಯು । ಸೆರೆಯುಕಮನೆಗಳಹೊಕ್ಕರಾಯರ । ಸೆ
ರೆಗಳನುಬಿಡಿಸಿದನುನಾನಾದ್ವೀಪಪಾಲಕರ ॥ ಮೆರೆವಮಾಣಿಮಯರಶ್ಮಿಯ
ಳಿಯದ । ವಿರುವರಥವನುಕೊಂಡುನಗರದ । ಹೊರವಳಯದೆಡೆಬಂದು
ಹೊಕ್ಕರುತವಸ್ತ್ರಶಾಳೆಯವ ॥೨೨॥ ಪೌರಜನಕಾಣಿಕೆಗಳಲಿಕಂ । ಸಾ
ರಿಭೀಮಾರ್ಜುನರಕಂಡುದು । ಧಾರುಣೀಪಾಲಕರುಬಂದರುಬನ್ನಿಪರು
ಗಳ ॥ ಘೋರಸೆಡಗಿದುದೆಮ್ಮಕಾರಾ । ಗಾರಬಂಧವಿಮುಕ್ತವಾಯ್ತುಪ ।
ಕಾರವೆಮ್ಮಿಂದಾವುದೆಂದರುನೃಪರುಕೈಮುಗಿದು ॥೨೩॥ ನವಿರೆದ್ದು
ಬದಲಿಬಿದ್ದುಗಡೆ । ಪವನಸುತನಿಂದಾಯ್ತುನಿಜರಾ । ಜ್ಯವನುಹೋಗುವು
ದುಪೌರಜನಪರಿಜನವಸಲಹುವುದು ॥ ಎವಗೆಮಾಳ್ಪುಪಕಾರಬೇರಿಲ್ಲವವ
ನಿಪನವರರಾಜಸೂಯಕೆ । ನಿಮನಿಮಗೆಮುಂಕೊಂಡುಬಹುದೆಂದನುಮು
ರಾಂತಕನು ॥೨೪॥ ಸಗರಜನಮಂತ್ರಪ್ರಧಾನಾದಿಗಳುಸಹಿತಕುಮಾ
ರನೈತಂ । ದಗಧರನಪದಕೆರಗಿದನುಭೀಮಾರ್ಜುನಾಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ಮಗಗೆ
ತಂದೆಯಮಾರ್ಗದಲಿನಂ । ಬುಗೆಯೊಕರುಣಾರಕ್ಷಣಾದನಂ । ಬುಗೆಯೊ
ಬಿತ್ತರಿಸೆಂದರಾಮಂತ್ರಿಗಳುಕೈಮುಗಿದು ॥೨೫॥ ಶಿವಪಗಸ್ಯೇಸವು
ದುಮಾಗಧ । ನವನಿಯಲಿಸಹದೇವಗಾಪಿಪೇ । ಕವನುಮಾಡಿಸದಲ್ಲದೆತ್ತಲು
ಮುರಿದ್ವವುದಿಲ್ಲೆಂದು ॥ ಅವರಿಗಭಯವನಿತ್ತುಪಟ್ಟಾ । ರವನುಕಟ್ಟಿಸಿದರಿ
ತ್ತಲಾತನ । ಯುವತಿಯರುಬೇಡಿದರುಮಹ್ನಯುಮಪಡುಮಂಗಳದಲಿ ॥೨೬
ಆವನನಲಸ್ತ್ರರದಲೆನಾರೀ ॥ ಸಿವಹಸಹಾತ್ತೆಪಾಯ್ತುವೈದಿಕ । ವಿವಿಧವಿಧಯು
ಲಿಮಾಡಿದರುಪೇಮತ್ರಿಯಾದಿಗಳ ॥ ಆವನಮಾಗಸಹದೇವನಾತಂ । ಗವನಿ
ಯಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ । ತ್ಸವವಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನಥಯುವನಾಪಗ್ರಹ

ಕೆ ॥೧೩೮॥ ತೇರುಗಳತೇಜಿಗಳನಾಥಂ | ಡಾರವನುಗಜಘಟೆಸಹಿತವಿ | ಸ್ತಾರವಿಭವವನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡರುಮಗಧನಂದನನ ॥ ಧಾರುಣಿಯುಮವಗಿತ್ತುಸಕಲವು | ಹೀರಮುಗಾರಮುಕಳುಹಿಬಂದನು | ವೀರನಾರಾಯಣನುಕೇಳ್ದುಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೇ ॥ * * * * ॥೧೩೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಭೂಪತಿಯುನೇಮದಲಿಜಂಬೂ | ದ್ವೀಪನವಖಂಡದಲಿಸಕಲಮ | ಹೀಪತಿಗಳನುಗೆಲಿದುಕಪ್ಪವತಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಪಾಂಡವಪುರಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲಬಿಜಯಂಗೈದುಭೀಮಾರ್ಜುನರಗಡಣದಲಿ ॥ ಬಾಲೆಯರಕಡೆಗಣ್ಣಮಿಂಚಿನ|ಮಾಲೆಗಳಲಾಜಾಭಿವರುಷದ|ಲಾಲಸೆಯರಚನೆಯೊಳಿಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ|ಕಂಡುಕೃಷ್ಣನಸಿವರಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನರಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ|ಕಂಡುಬೆಸಗೊಳಲೇಕೆಬಹುಮಾತಿನಲಿಫಲವೇನು| ಕಂಡೆವೈಸಿನ್ನಮಲಕೆರಾಣಾ |ಖಂಡಜಲಧಿಯುಭಕ್ತಜನಕ|ಖಂಡಲದ್ರುಮವೆಂದುತಕ್ಕೈಸಿದನುಹರಿಪದವ॥ನಡೆದಪರಿಯನುವಿಪ್ರಪ್ರವರನವ |ಗಡಿಸಿಹೊಕ್ಕಂದವನುಮಗಧನ|ತೊಡಕಿತೋಟಿಯುಮಾಡಿಭೀಮನಕಾದಿಸಿದಪರಿಯಂ ॥ ಬಿಡದೆಹಗಲಿರುಳೊಂದಗಿಪ್ಪೈರಿಯ | ಕಡೆಯಕಾಣಿಸಿನೃಪರಸೆರೆಗಳ | ಬಿಡಿಸಿಬಂದಂದವನುವಿಸ್ತರಸಿದನುತುರಂಗಮೈರಿ ॥೩॥ ಎಲೆಮಹೀಪತಿನಿನ್ನಯಜ್ಞ | ಸ್ಥಳಕೆಬಾಧಕವಿಲ್ಲವನದಲಿ | ಪ್ರಳಯಿಸಲುಗೋಧನಕುಲಕೆಯುವಸರಂಬುಗೋಚರವೆ ॥ ನೆಲನಗುರುವರಗೊಂದಣಾವನಂ | ದಲೆವನಿಖಿಳದ್ವೀಪಪತಿಗಳ | ನೆಳಲನ್ನೈರಿಸನಳಿವನವನಿನ್ನೀನುನಿನಗೆಂದ ॥೪॥ ರಚಿಸುಯಜ್ಞಾರಂಭವನುನೃಪ | ನಿಚಯವನುದಾಯಾದರನುಬರಿ |ಸುಚಿತವಚನದಲೆನ್ನಕರಸಿದರಾಕ್ಷಣಕೆಬಹೆವು ॥ ಸಚಿವರಾವೆಡೆಕಳುಹುಬವರಿಯ | ರುಚಿರಮುಖಿಗಳಕರೆಸುನಿನ್ನಭಿ | ರುಚಿಗೆನಿಧಿಪ್ರತ್ಯೂಹವೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥೫॥ ಎಂದುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುದ್ವಾರಕೆ | ಗೆಂದಿರಾಪತಿಮಾಗಧನರಥ | ದಿಂದಬಿಜಯಂಗೈದನನಿಬರುಕಳುಹಿಮರಳಿದರು ॥ಬಂದವೇದವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯರ|ನಂದುಕರೆಸಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನುನಿಜ | ಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪಿದನಪರಿಮಿತಜನಸಮೂಹದಲಿ ॥೬॥ ಅಕಟನಾರದನೇಕೆಯಜ್ಞ | ಪ್ರಕಟವನುಬೋಧಿಸಿದನುನಮಗೀ | ಸಕಲಧರಣೀಕ್ಷತ್ರವರ್ಗದವಿಜಯಕಿರುಕುಳಿವೆ ॥ ವಿಕಟಜಂಬೂದ್ವೀಪಪರಿವಾ | ಲಕರುಸನ್ಮಾನಿಬಲಿಗೆಸದರವೆ | ಸುಕರವೇವರರಾಜಸೂಯವೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿದ ॥೭॥ ಮುಣಿವರಲ್ಲರಸುಗಳುನಾಡದೆ| ಮಣಿದಪಾದರೆಕಿರೀಟಕಾವಿನಿ | ಕಣಿವಳ್ಳುತ್ತ್ರಜಗದಜ

ಹ್ವಾರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಬಣಗುಗಳುನಾವೆಂದುನಾಕದ । ಗಣಿಕೆಯರು
ನಗುವರುಸುಯೋಧನ । ನಣಕವಾಡುವಡಾಯ್ತುತೆರನೆಂದರಗಜಿಸು
ಸುಯ್ದ ॥೮॥ ಎನಲುಧಿಮ್ಮನೆಸಿಂದುಭುಗಿಲೆಂದನುಕಿರೀಟಿಪೃಥಾತ್ಮಜಂಗೆಯೋ
ಗದ । ಮನಕಥಕೆನಾರಾಂಕವಾಯ್ತೀಹರಮುರಾದ್ವೇಷ ॥ ನಿನಗೆಕೀರ್ತಿನಿ
ಧಾಟಕೂಟನಳೆ । ಜನದಜೆಹ್ವಾರಂಗದಲಿಹಾ । ಯೆನುತತಲೆದೂಗಿದನು
ಘನಶೌರ್ಯರಸಭಾವದಲಿ ॥೯॥ ಮೇಣಿಯರೇನುಸ್ನೆಯರುನಾಕದ । ಗ
ಣಿಕೆಯರುನಗುವರೆಸುಯೋಧನ । ನಣಕವಾಡುವನೇಶಿವಾತಪ್ಪೇನುತ
ಪ್ಪೇನು ॥ ಕಣೆಗಳಿವುನಾಳಿನಲಿಕಬ್ಬಿನ । ಕಣೆಗಳೋಗಾಂಡೀವವಿದುನಿ
ರ್ಗುಣವೊಶಾನರ್ಜುನನುಮೇರುಹವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೧೦॥ ಸಕಲಜಂಬೂ
ದ್ವೀಪಸಪ್ತ । ಕರಘಂಡಾರಾರ್ಧಕಿದೆಸುಪ್ರಕಟವೆಂದುಂಗುರವನಿತ್ತ
ನುನೃಪನಹಸ್ತದಲಿ ॥ ಸುಕರದುಷ್ಕರವೆಂಬಚಿಂತಾ । ವಿಕಳತೆಗೆನೀಪಾ
ತ್ರನೇಸಾ । ಧಕರನೇಸಂಪರಿಪತಾನೀಳೆಯುಪನೆನಗೆಂದ ॥೧೧॥ ಪೃಥುಘ
ಲುಗುಣನಿಸ್ನಕುಲಕಣಿ । ಜಾತಶೌರ್ಯರಕೆಗಳುವಿಕೆಗೆಸರಿ । ಪೂತನಾರಿ
ದೆಸಲುನೃಸ್ಯನಿನಗೆನುತಕೊಂಡಾಡಿ ॥ ಈತನುತ್ತರದೆಸೆಗೆಭೀಮನು । ಶಾ
ತನುನ್ಯಪದೆಸೆಗೆಯುಮುಕುಳ । ಭೀಮನಿದ್ದನೆಗೆಂದುವೇದವ್ಯಾಸನೇವಿಸಿ
ದ ॥೧೨॥ ನೆರಹಿಬಲವನುನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ । ಪಗುರವಿಸಿದರುಫಲುಗುಣನೆ
ನುತ್ತರಕೆಮೂಡಲುಪವನಸುತದಕ್ಷಿಣಕೆಸಹದೇವ ॥ ವರುಣದಿಕ್ಕಿಗೆನಕು
ಲನೀನಾ । ಲ್ವರಿಗೆಕೊಟ್ಟನುನೀಳೆಯುಮತಿ । ಯುರಗಿತೇಂದಳುತಳಿಗೆತಂ
ಬುಲನೆಂಗಳಾರತಿಯ ॥೧೩॥ ಪರಮಲಗ್ನದೊಳಿಂದುಕೇಂದ್ರದೊ । ಳಿರ
ಲುಗುರುಭಾರ್ಗವರುಲಗ್ನದೊ । ಳಿರೆಶುಭಗ್ರಹದೃಷ್ಟಿಸಕಲಲೋಕಾಪಶಸ್ತಿ
ತಿಯು ॥ ಕರಣತಿಥಿನಕ್ಷತ್ರವಾರದೊ । ತ್ತರದಲೆಂಖಮತಸಿದ್ಧಿಯೋಗದೊ ।
ಳರಸನನುಜರುದಿಗ್ವಿಜಯಕನುವಾದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೧೪॥ ಅರಸವೇದವ್ಯಾ
ಸಧೌಮ್ಯರ । ದ್ವಿಜಗಬಲವೇದೆರಗಿಕುಂತಿಯ । ಚರಣಧೂಳಿಯಕೊಂ
ಡುವಿಪ್ರವ್ರಜಕೆಕೈಮುಗಿದು ॥ ಅರಸಿಯರುದೂರ್ವಾಕ್ಷತೆಯದಧಿ । ವಿರ
ಚಿತದಮಾಂಗಲ್ಯವೆನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸಹೊರವಂಟರುರವ
ನೆಯು ॥೧೫॥ ಅರಸಕೇಳ್ಮೊದಲಲಿಅರ್ಜುನ । ಚರಿತವನುವಿಸ್ತರದಲರು
ಪುವೆ । ನುರುಪರಾಕ್ರಮಿನಡೆದುಬಿಟ್ಟನುಸಾಲ್ವದೇಶದಲಿ ॥ ಪುರಕೆದೂ
ತರಕಳುಹಲವನಿಪ । ರುರವಣೆಗೆಮನವಕ್ಕಿಕೊಟ್ಟನು । ತುರಗಗಜರ
ಥವನವಿಲಾಸಿಜನವನುಚಿತದಲಿ ॥೧೬॥ ಅವನಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುರಾಜ್ಯ
ದೊ । ಳವನಿಪಲಿಸಿತದೀಯುಸೇನಾ । ನಿವಹಸಹಿತಲ್ಲಿಂದನಡೆದನುಮುಂದೆ
ಗಹಿಲದಲಿ ॥ ಅವನಿಪತಿಕಟದವನೆಂಬ । ನವಗಡಿಸೆದರ್ಗಸ್ಥವನುಕೊಂ ।

ದನನಬಲಸಹಿತಾದ್ಯುಮತ್ಸೇನಕನರ್ಘೋಪಿಸಿದ ॥೧೬॥ ಆತನನುಗೆಲಿದ
ನುಸುನಾಭನ । ನೀತಿಗೆಡಿಸಿತದೀಯಸೇನ ।ವ್ರಾತಸಹಿತಲ್ಲಿಂದಪತಿವಿಂಧ್ಯ
ಕನನಪ್ಪಳಿಸಿ ॥ ಆತನರ್ಥವಕೊಂಡುತತ್ಪ್ರಾಗ್ । ಜ್ಯೋತಿಷಕೆಧಾಳಿಟ್ಟ
ನಲ್ಲಿನು । ಹಾತಿಬಲನನನೊಡನೆಬಲುಹಾಯ್ದರ್ಜುನನಸಮರ ॥೧೭॥ ಚೀ
ನಕರಬೋಟಕಕಿರಾತರ । ನೂನಬಲಸಹಿತೀಮಹೀಪತಿ । ಸೂನುಕಾದಿ
ದನೀತನಲಿಭಗದತ್ತನೆಂಬವನು ॥ ಈನರನಶರಜಾಲವದುಕ । ಲ್ಪಾನಲನ
ಕಾಲಾಟವಿದರೊಡ । ನಾನಲಿಂದಾದ್ರ್ಯರಿಗೆಸಗರವೆರಾಯಕೇಳೆಂದ॥೧೮॥
ಮುರಿಯದಾಬಲವೀತನುರುಬೆಗೆ । ಹರಿಯದೀಬಲವುಭಯಬಲದಲಿ । ಕು
ರಿದರಿಯಕುಸ್ಮರಿಯಕಡಿತಕೆಕಾಣೆನಪಥಗಳ ॥ ಅರಿಯದೀತನದುರ್ಗವೀ
ಬಲ । ದಿರಿವುಗಳಬೇರೆಂಬವನುಬೇ । ಸರದೆಕಾದಿದನೆಂಟುದಿನಭಗದತ್ತಸೀ
ತನಲಿ ॥ ಆವನ್ಯೆಸೀನಧಿಕತರಸಂ । ಭಾವಿತನುಹೇಳೆನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ।ದೇವ
ನನುಜಕಣಾಥನಂಜಯನೆನಲುಮಿಗೆಮೆಚ್ಚಿ ॥ ನಾವುನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆಸಖರಿಂ
ದಾವುನಿನ್ನವರೇನುಬೇಹುದು । ನೀವೆಮಗೆಕಡುಮಾನ್ಯರೆಂದನುಕಂಡನ
ರ್ಜುನನ ॥೨೧॥ ಆದರೆನಗೆಯುದಿವಿಜಪತಿಯೋ । ಪಾದನೀವೆಮ್ಮಣ್ಣ
ದೇವನ । ಮೇದಿನಿಯಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯರಾಜಸೂಯವನು ॥ ಆದರಿಸಿ
ನೋಕೆನಲುಗಜಹಯ।ವಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತವಸ್ತುವ।ನೈದೆಕೊಟ್ಟನುಫಲು
ಗುಣಂಗೆಸುಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ ॥೨೨॥ ಒಂದುತಿಂಗಳುಪಲವುಮನ್ನಣೆ।ಇಂ
ದಮನ್ನಿಸಿತನ್ನಸೇನಾ । ವೃಂದವನುಹೇಳಿದನುಬಳಿಯಲಿಕಳುಹಿದನುನ
ರನ ॥ ಮುಂದೆನಡೆದನುರಾಮಗಿರಿಯಲಿ । ನಿಂದುಕಪ್ಪವಕೊಂಡುನಡೆದ
ನು । ಮುಂದಣೀಶಾನ್ಯದಲಿಹೊಕ್ಕನುಭುವನಪರ್ವತವ ॥೨೩॥ ಆಗಿರಿಯಿಂ
ದ್ರಿವಾಸಿಗಳಸರಿ । ಭಾಗಧನವನುಕೊಂಡುಬಳಿಕವು । ಹಾಗಜಾಶ್ವವ
ಸೂರೆಗೊಂಡನುಮುಂದೆದಂತೆತ್ತಿ ॥ ಆಗಯಾಳರಗಾವಿಲರನಿ ।ಭಾರ್ಗಧೇ
ಯಕವಾಡಿಯುತ್ತರ । ಭಾಗದಲಿತಿರುಗಿತ್ತುಪಾಳೆಯವರಸಕೇಳೆಂದ ॥
ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲವನಚರರಸಂ । ಹರಿಸಿಮುಂದೆಬೃಹಂತಕನಕಾ । ತರಸಿಕಾ
ಣೆಸಿಕೊಂಡುಸೇನಾಬಿಂದುನಗರಿಯಲಿ ॥ ಇರವನರಾಡಿಸುದಾಮದೈತ್ಯರ।
ನುರವಿಭಾಡಿಸಿಪಾರ್ವತೇಯರ । ಪುರವಕೊಂಡುಪುಲೂಕರನುಪೌರ
ವರಭಂಗಿಸಿದ ॥೨೪॥ ಮುಂದೆದಸ್ಯುಗಳೇಳುವನುಪ್ಲವ । ದಿಂದಕಾಶ್ಮೀರ
ಕರಸಾಧಿಸಿ । ಬಂದುದಶಮಂಡಲದಲೋಹಿತರನುವಿಭಾಡಿಸಿದ ॥ ತಂದಕ
ಪ್ಪದಲಾತ್ರಿಗರ್ತರ । ನಂದುಹದುಳಿಸಿ[illegible]ತರಶಾ। ನಂದುಟಂಕಣದಾ
ಭಿಚಾರಕರೂಪಕರಗೆಲಿದು ॥೨೫॥ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟನುರೋಚಮಾನನ।ಮೋ
ಲೆಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟದು । ಪಾಳೆಯವುಚಿತ್ರಾಯುಧನನರಸಿಂಹನಗ

ರಿಯಲಿ ॥ ಮೇಲೆನಂಗರಮುರಿದುವರಸೇ | ಪಾಳಕರ್ಪರಹೂಣಯುರನು
ವಿ | ಕಾಲಕಾಂಬೋಜಾದಿಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿದನುತಿರುಗಿ ॥೨೭॥ ಪಾರಶೀಕಕಿ
ರಾತಬರ್ಬರ | ಪಾರಿಯಾತ್ರಗಮುರಿದುಸರ್ವವಿ |ಹಾರವನುಮಾಡಿದನು
ಮ್ಲೇಚ್ಛಸಹಸ್ರಕೋಟಿಗಳ ॥ ಘೋರಕರಹೂಣಕರಡೊಕ್ಕರ | ಪಾರ
ಕರಬುರಸಾಣಭೂಪರೋ | ಳಾರುಭಟೆಯಲಿಕಾಡಿಕೊಂಡನುಸಕಲವ
ಸ್ತುಗಳ ॥೨೮॥ ಬೆದರಿಸಿದನಾಹಿಮಗಿರಿಯಪಾ | ರ್ಶ್ವದಕಿರಾತರಮುಂದೆ
ವಾಯು | ವ್ಯದಲಿಶೋಧಿಸಿಮುರಿದನಾಹಿಮಗಿರಿಯಕುಕ್ಷಿಯಲಿ ॥ ಪ್ರವಿದ
ನಾದ್ರೋಣಿಗಳನು | ಧ್ಯದಕಿರಾತಪುಳಿಂದನಿಚಯವ | ಸದದುಹತ್ತಿರನ
ಸ್ರಶಿಖರಿಗೆಪಾರ್ಥಶಿಪಿತನ ॥೨೯॥ ಎಂದುಸಾವಿರಯೋಜನವುಹಿಮ|ಗಿರಿ
ಯಬಹಳೊತ್ಸೇಧಶಿಖರಕೆ | ಸರಸರದಲಿಹತ್ತಿದುದುಪಾಳಯವೇನಹೇಳುವೆ
ನು | ಕರಿತುರಗವರರಥಪದಾತಿಗೆ | ಪರಿಗಣಿಸೆಯಲ್ಲಿಯುದುಹಿಮಗಿರಿ |ಎ
ರಡುಸಾವಿರದಗಲತಿರುಗಿತುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ಗಿರಿಯಕೋಣೆಯಕು
ಹರಗುಹೆಗಳ | ಗರುವರುಂಚೆಂದಾಪುಳಿಂದರ | ನೋರಸಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂ
ಡುಕೊಂಡನುಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ಗಿರಿಯನಿಳಿದುದುನಡದಬಲಕಿಂ |ಪು
ರುಷಖಂಡದಬಹಳನದಿಗಳ | ಲೆರಡುತಡಿಯಲಿತಳಿತುಬಿಟ್ಟುದುವನವಸಂ
ಗಳಲಿ ॥೩೧॥ ಅದುಗಣನೆಗೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರ | ವದರೊಳಿದ್ದುದುಯಕ್ಷ
ಕಿನ್ನರ | ಸುದತಿಯರುಕಿಂಪುರುಷರತಿರಾಗಿಗಳುಸುಖಮಯರು ॥ಇದರ
ಫುಲ್ಲಸಗಾನರೇನ | ಪ್ಪದುತದೀಯಜನಂಗಳಿಟ್ಟುದು | ಸುದತಿಯರಸಾ
ಮುಂಡಲಕೆವಿಮಾಟಾದವಸ್ತುಗಳ ॥೩೨॥ ಅಲ್ಲಿಕೆಲಕದೆಯಲ್ಲಿಗಿರಿಗುಹೆ |ಯ
ಲ್ಲನೆರದಕಿರಾತವರ್ಗವ | ಚಲ್ಲಬತಿದಪಹರಿಸಿದನುಬಹುವಿಧಮಹಾಧನವ ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಹೇಮಕೂಟದ ॥ ಕಲ್ಲನಡರಿದನಾಮಹಾದ್ರಿಗ | ಳೆಲ್ಲಹಿಮ
ಶೈಲದಮಹೋನ್ನತಿಬಹಳವಿಸ್ತಾರ ॥೩೩॥ ಅಡರಿಶಿಬಿರಬೊಬ್ಬೆ
ಯ | ಗಡಬಡಗೆಪದಘಟ್ಟಣೆಗೆಹುಡಿ| ಹುಡಿಯಲಾಗಿರಿಕೋಟಕೋಲಾ
ಹಲದಕೊಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ನಡದುಬಿಟ್ಟುದುಗಿರಿಯತುದಿಯಲಿ | ತುಡುಕಿದುದು
ನಾನಾದಿಗಂತವ | ತಡೆಯದದ್ಭುತವಾದ್ಯಗಜಹಯರಥದನಿಘೋಷ ॥
ಹೇಮಕೂಟದಗಿರಿಯಗಂಧ |ರ್ವಾಮರರಯೋಂಪಿಸಿದನವರು |ದ್ದಾಮ
ವಸ್ತುವಕೊಂಡನೀದನುಬಳಿಕಪರ್ವತವ ॥ ಆಮಹಾಹರಿವರುಷದಲ್ಲಿಯು|
ಸೀಮೆಯೊಜನನವಸಹಸ್ರವಿ | ರಾಮನವರೊಳಗೆಲ್ಲವಿವರಿಸಲರಿಯೆನಾ
ನೆಂದ ॥೩೪॥ ಉತ್ತರೋತ್ತರದೇವಭೂಮಿಗ | ಳತ್ತಣವರಿದಳನಿಚಯ
ತಾ | ನೆತ್ತಭೂರಿಧ್ವನಿಯಸೀಗಜಬಜನಸೀಜನವ ॥ ಎತ್ತಲೆಂದರಿಯರುವಿ
ನೋದಕೆ | ತೆತ್ತದಲ್ಲಿಯಪಕ್ಷಿಮೃಗಹಯ | ವುತ್ತಮಾಂಗನೆಯರನುಮ

ಸೂರೆಗೊಂಡುವಿ | ಕಾಲನಸ್ತ್ರವತಂದರಲ್ಲಿದ್ದರಸುಗಳಿಗೇರಿದು ॥೪೫॥ ಎ
ರಡುಸಾವಿರದುಗ್ಗ್ರವದುವ | ತ್ತರಡುಸಾವಿರದಗಲವದನಾ | ಕರಿಸಿರಮ್ಯಕ
ಭೂಮಿಗಿಳಿದರುಹೊಕ್ಕರಾನೆಲನ ॥ ಅರಸಕೇಳಲ್ಲಲ್ಲಿಸುಮನೋ | ಹರದ
ವಸ್ತುವಕೊಂಡುನವಸಾ | ವಿರವನಗಲಕೆಸುತ್ತಿಬಂದರುಗೆಲಿದುಗರ್ವಿತ
ರ ॥೪೬॥ ಅರಸಕೇಳಲ್ಲಿಂದಬಡಗಲು | ಹರಿದುಬಿಟ್ಟರುಹತ್ತಿದರುಬೇ | ಸರ
ದೆಕೆಲುದರಿಗಳಲಿಬಹಳಸ್ವೇತಪರ್ವತವ ॥ ಗಿರಿಯತುದಿಗಳತ್ರೋಟದಲಿಗ |
ಹ್ವರದಕೊಳ್ಳದಕೋಹಿನಲಿಹೂ | ಕ್ಕಿರಿದುಶೋಧಿಸಿಕೊಂಡರಲ್ಲಿಯುಸಾ
ರವಸ್ತುಗಳ ॥೪೭॥ ಇಳಿದನಾಗಿರಿಯನುಹಿರಣ್ಮಯ | ದೊಳಗೆಬಿಟ್ಟನು
ಪಾಳೆಯವತ | ದ್ವಲಯಮಿಗಲೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರವ ॥
ಬಳಸಿಬಂದನುವಿಮಳಸೌಧಾ | ವಳಿಯನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗಳವರ | ಲಲನೆ
ಯರುಕಂಡೀತನನುಹೊಗಳಿದರುತವುತವಗೆ ॥೪೮॥ ಈತಭಾರತವರು
ಷಪತಿಯನು | ಜಾತಗಡಸತ್ಕರ್ಮಭೂಮಿಯು | ಲೀತನಧಿಪತಿಗೇರಿದನಿತ್ತ
ಲುದೇವಭೂಮಿಪರ ॥ ಈತಗೌರೀಸುತನವೋಲ್ಪರು | ಹೂತತನಯ
ನವೋಲುಭುವನ | ಖ್ಯಾತನೆಂದಾಸ್ತ್ರೀಕಟಕಕೊಂಡಾಡಿತರ್ಜುನನ ॥
ತನತನಗೆತರುಣಿಯರುಹುವ್ವಿನ | ತನಿವಳೆಯಕರೆದರುಕನತ್ಕಾಂ | ಚನವಿ
ಭೂಷಣರತ್ನಚಯಪೂರಿತದಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ॥ ವನಿತೆಯರನಾದೇಶದಲಿವಿನಾ |
ಟೆನಿಸದನುಮೃಗಪಕ್ಷಿಕೃಷ್ಣಾ | ಜಿನವನಂತವನಿತ್ತುಸತ್ಕರಿಸಿದರುಫಲು
ಗುಣನ ॥೫೦॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುದಳನಡ | ದಾರಿಬಡಗಣಶೃಂಗಪರ್ವ
ತ | ದೋರೆಯಲಿಧೋರೆಗಳನುಘಟ್ಟಿಸಿಕಳೆದುಬಹುಧನವ ॥ ವಾರಣೆಯ
ಮುಂಗುಡಿಯುಕೊಳ್ಳಗ | ಳೋರಣಸಿತುದಿಗೇರಿಸಿದ್ಧರ | ಚಾರಣವಿದ್ಯಾ
ಧರರಮುತ್ತಿದರುಮನ್ನಿಸದೆ ॥೫೧॥ ಅರಸುವೋಹರಹತ್ತಿದಾಗಿರಿ | ಎರ
ಡುಸಾವಿರದಗಲವದರಲಿ | ತುರುಗಿಬಿಟ್ಟತುಸೇನೆಸೂಳೈಸಿದವುನಿಸ್ಸಾಳ ॥
ಬಿರಿದುದಾಗಿರಿಕೆಳಗಣುತ್ತರ | ಕುರುಗಳದೆಜಝ್ಝರಿತವಾಯ್ತು | ಬ್ಬರಿಕೆ
ಬಡಗಣಕಡಲುಕದಡಿತುತಳದತಾಯ್ಮಳಲ ॥೫೨॥ ನೆರೆದರಲ್ಲಿಯನೃಪರು
ದೂತರ | ಹರಿಯಬಿಟ್ಟರುಪಾರ್ಥನಿದ್ದೆಡೆ | ಗರಸಕೇಳವರುಗಳುಬಂದ
ರುಕಂಡರರ್ಜುನನ ॥ ಗಿರಿಯನಿಳಿಯದಿರಿತ್ತಲುತ್ತರ | ಕುರುಗಳಿಹಸಂಸ್ಥಾ
ನವಿದುಗೋ | ಚರಿಸಲರಿಯದುನರರಕಾಲದುಳಿಗೆಂದರವರಂದು ॥೫೩॥ ಅ
ಲ್ಲದಾಕ್ರಮಿಸಿದರೆನಿನಗವ | ರಲ್ಲಿಕಾಣೆಗೆದೊರಕಲರಿಯದು | ಬಲ್ಲಿದವರುತ್ತ
ರದಕುರುಗಳುನಿನಗೆಬಾಂಧವರು ॥ ಗೆಲ್ಲದಲಿಫಲವಿಲ್ಲಸಾಹಸ | ವಲ್ಲಿಮೆರೆ
ಯದುಮರ್ತ್ಯದೇಹದೊ | ಳಿಲ್ಲಿಸುಳಿವುದುಭಾರವೆಂದರುಚರರುಫಲುಗು
ಣಾಗೆ ॥೫೪॥ ಮಾಣಲದುನವಗವರುಬಂಧು | ಶ್ರೇಣಿಗಳುಗಡಹೋಗಲದು

ಕ |ಬ್ರಾಹ್ಮಣಯಾನೃಪರುನಿಮ್ಮ ದೇಶದೊಳುಳ್ಳವಸ್ತುಗಳ॥ ವಾಣಿಯಪಸಾಡ
ನೆಸುಯಜ್ಞದ | ಕಾಣಿಕೆಯನೀವುದುಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಾಣೆನಿಮಗೆನೆತಂದು
ಕೊಟ್ಟರುಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥೨೫॥ ತಿರುಗಿತಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಪಾಳೆಯ |ಮುರಿದು
ಬಿಟ್ಟುಹಿರಣ್ಮಯವನಾ | ಕರಿಸಿದನ್ಯಕದಿಂದಿಳಾವೃತದಿಂದದಕ್ಷಿಣಕೆ ॥
ಭರದಿನೈಮತಹರಿವರುಷಕಂ |ಪ್ರರುಷವನುದಾಟುತಹಿಮಾನ್ವಿತ|ಗಿರಿಯ
ನೇರಿದುತಿಳಿದುಬಂದುದುತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ॥೨೬॥ ಕಳುಹಿಕಳೆದನುಹಿಂದೆ
ಕೂಡಿದ | ಬಲವನವನವರೆಲ್ಲಯಾಗ | ಸ್ಥಳಕೆಬಹನೇಮದಲಿಹರದುದು
ನಿಜಪುರಂಗಳಿಗೆ ॥ ನೆಲದವಲಯದವಸ್ತುವಿದನೆಂ | ತಳವಡಿಸಿದನೊಶಿವ
ಯೆನುತಸುರ | ರುಲಿಯೆಹೊಕ್ಕನುಪಾರ್ಥನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರವಾ ॥

→* ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೯೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. *←

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಗೆನಡದುಪೂರ್ವವಿ| ಭಾ
ಗದಲಿಭೂಮಿಪರಕೈಯ್ಯಲಿ | ಸಾಗರೋಪಮಧನವನೆಳೆದನುಕಲಿ
ಭೀಮ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಯಮನಂದನನ
ಭಾಗ್ಯದ| ಹೋಲಿಕೆಗೆಬಹರುಂಟೆನಳನಹುಷಾದಿರಾಯರಲಿ ॥ ಆಳುನಡೆ
ದುದುಭೀಮಸೇನನ | ಧಾಳಿಯಿದೆಯೆನೆತೆತ್ತುದವನೀ| ಪಾಲಕರುತಂತಂ
ಮನಿಜವಿತ್ತಾನುರೂಪದಲಿ ॥೧॥ ನಡೆದುಶೋಧಿಸಿರೋಚಮಾನನ|ಹಿಡಿ
ದುಬಿಟ್ಟನುಸರ್ವವಿತ್ತವ |ನಡಕಿತಸಿಲಜನಾಳುಮುಂದಣಚೇದಿದೇಶದಲಿ॥
ಘುಡುಘುಡಿಸೆನಿಸ್ಸಾಳವೀಗಡ | ಬಡೆಯಿದೇನೆನೆಭೀಮಸೇನನ| ಪಡೆಯ
ನಲುಶಿಶುಪಾಲಬಂದನುಕಂಡನುಚಿತದಲಿ ॥೨॥ ವಿನಯಬಂದಿಯಪೂರ್ವವನೆ
ಯಾ |ಗಾನುರಾಗವನರುಪಲತಿಸುಂ|ಮಾನದಲಿಶಿಶುಪಾಲಹೇರಿಸಿದನುಮ
ಹಾಧನವ ॥ ಮಾಸಿಸರಕಳುಹಿದರೆಸಾಲದೆ | ನೀನಿದೇಕೆಂದುಚಿತದಲಿಸನ್|
ಮಾನಿಸುತನಿಲಿಸಿದನುತಿಂಗಳುಪವನನಂದನನ ॥೩॥ನಡೆದುಮುಂದೆಕಳಿಂ
ಗದೇಶದೊ | ಳಡಸಿಬಿಟ್ಟನುಶೋಣಿಮಂತನ | ಹಿಡಿದುಕಪ್ಪವಕೊಂಡು
ಸದೆದನುಕೋಸಲೇಶ್ವರನ ॥ ಅಡಕಿತಲ್ಲಿಯಧನಪಯೋಧಿಯ |ಕಡೆಯ
ಕೋಟೆಯಮುರಿಯಲವದೆನೆ | ಗೊಡೆದುದೀರ್ಘಪ್ರಜ್ಞನಿತ್ತನುಬೇಹವ
ಸ್ತುಗಳ ॥೪॥ ಆಳುನಡೆದುದುಚೂಣಿಯಲಿಗೋ |ಪಾಲಸಂಬನಮುರಿಯೆ
ತೆತ್ತುದ | ಹೇಳಲರಿಯೆನುಸಂಖ್ಯೆಯನುಮುಂದತ್ತಪಾಲಕನ ॥ ಜಾಳಿಸಿ
ದನಾಕಾಶಿರಾಜನ ॥ ಧಾಳಿಯಲಿಕೊಂದನುಸುಪಾರ್ಶ್ವನ | ಮೇಲೆನಡದ
ನುಗಯನಮತ್ಸ್ಯನಗೆಲಿದನಾಭೀಮ ॥೫॥ ನಡೆದುಮುಂದೆವಿದೇಹನನುಸ
ದೆ | ಬಡಿದುಮತ್ತೆಕಿರಾತಬಲವನ | ಗಡಿಸಿಕಾದಿತನಂತವದರೊಳಗೇಳು
ಮಾಸಿಸರು॥ಬಡೆಯರವಿರನಂಗಡಮಹುತಿ | ಹುಡಿಯುಮಾಡಿನಿಷಾದವ

ರ್ಗವ । ಕೆಡಹಿನಿಷಧನಹೊಯ್ದುಸೆಳೆದನುಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥೬॥ ಮಲ
ತುಕಾದಿದದಂಡಧಾರನ । ಗೆಲಿದುಮಗಧೇಶನಗಿರಿವ್ರಜ।ದೊಳಗಪಾಳಯ
ಬಿಟ್ಟುದವಸಿದಿರಾಗಿನಡೆತಂದು॥ದಳವಹೇಳಿದನಾತನಲ್ಲಿಂ।ತಿಳಿದುಕಗ್ಣಸಗೆ
ಲಿದುಕಪ್ಪವ।ಸೆಳೆದುಕೊಂಡದ್ರಿಯುಲಿಸದದನುಬಹಳವನಚರರ ॥ ಸೂರೆ
ಗೊಂಡಲ್ಲಿಂದನಡೆದನು।ವಿಶಾಲಿಗಂಗಾಸಂಗಮುಪಕ್ಕೈ।ವಿಶಾಲಲಿಂಗಸಂಧಿ
ಗವಸೀಶ್ವರರುವಶವಾಯ್ತು॥ ಹೇರಿಸಿದನನುಪಮದವಸ್ತುವ।ನಾರುಸಾವಿ
ರಭಂಡಿಯಲಿನಡೆ । ದೇಶಿಹೊಯ್ದನುವಾಸುದೇವನಪೌಂಡ್ರಕಾಹ್ವಯ
ನ ॥೮॥ ಪುರವೆರವನೆಲ್ಲಿಂಗಮೌಲ್ಯದ । ತೆರಳಿಕೆಯಮಾಡಿದನುಮೂಡ
ಲು । ಹರಿದುಮುರಿದುಸಮುದ್ರಸೇನನವರ್ಗವನುಬಲದಿ ॥ ತೆರಳಿಯಲ್ಲಿಂ
ದಿಂದ್ರಸೇನನ । ಸೊರಸಿಭಂಡಾರವನುಹೇರಿಸಿ । ಮುರಳಿವಂಗನನಪ್ಪಳಿಸಿ
ದನುಲುಬ್ಧಕರಸಹಿತ ॥೯॥ ಸಾರಲೋಹಿತನೆಂಬನಾಗರ । ತೀರವಾಸಿಗ
ಳೊಳ್ಕುರುವದವಿ । ಕಾರಚೀನೆಗಜೀನಬೋಟಕರನುನಿಷಾದಿಗಳ॥ಬಿ
ರೆಬಾಗಿನಕುರುವಕೊಳ್ಳದ । ಗೌರಿಕರನಪ್ಪಳಿಸಿಮಲೆಯವಿ । ಹಾರಿಗಳಬ
ರಿಗೈದುತುಂಬಿಸಿದನುಸುವಸ್ತುಗಳ ॥೧೦॥ ಧಾಳಿಹರಿದುವಂಚಗಾಳವ।
ರಾಳವೊಡ್ಡಿಯರಾಂಧ್ರಜಾಳರಿಂ । ಧಾತ್ರಿಗರನಪ್ಪಳಿಸಿಕೂಡಿಸಿದನುಮ
ಹಾಧನವ ॥ ವೋಲುದುರ್ಗದಪಾರ್ವತೇಯರಿ । ಗಾಳುಹರಿದುದುಸಂದು
ಗೊಂಡಿಯು । ಶೈಲಗುಹೆಗಳೊಳಗರಿಸಿಹಿಡಿದನುಬಹಳಧನವುತರ॥೧೧॥ಅ
ರಸಿದನುನಾವೆಗಳಲಬ್ಧಿಯ । ಕುರುವದಲಿಕೊಬ್ಬಿದಧನಾಢ್ಯರ । ಮುರಿ
ದುಮುರಳಿದುಕೆಲಬಲದಲಾದ್ವೀಪಪಾಲಕರ ॥ ಸೆರೆವಿಡಿದತನಿಸೂರೆಯಲಿ
ಪಡೆ । ನೆರೆದಣಿಯಲಾಮ್ಲೇಚ್ಛವರ್ಗದ । ತರಿದುಶೋಧಿಸಿತೆಗೆದನಲ್ಲಿಯ
ಸಾರವಸ್ತುಗಳ ॥೧೨॥ ಆಮಹಾಭೋಜಕಮಹಾಹ್ವಯ । ಧಾಮದಲಿದ
ಸ್ಯುಗಳನತಿನಿ। ಸ್ಸೀಮಯವನಕರೂಪರನುತಾಗಿದನುವಹಿಲದಲಿ ॥ ಹೇ
ಮಮುಕ್ತಾರಜತಚಂದನ । ರಾಮಣೀಯಕವಸ್ತುಸಿಚಯದ । ಸೀಮೆಗ
ಳನಾವರಿಯೆನಳವಡಿಸಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥೧೩॥ ಮರಳಿಯನಿಲಜನಾಮಹಾ
ದ್ಭುತ । ತರಗವಸ್ತುವಿನಾಸಲಾಪ್ಪದೆ।ಧರಣಿಯನುಸಂಧಣಿಸಿದವಸಂಖ್ಯಾ
ತರಥಯೂಥ ॥ ಅರಸುಗಳಸಹಿತೀಮಹಾಬಲ । ವೆರಸಿಬಂದನುಭೀಮನ
ಗ್ಣನ । ಚರಣಕೆರಗಿದನರ್ಜುನನತಕ್ಕೈಸಿದನುನಗುತಾ ॥ ॥೧೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ನಡೆದುವಿವಿಧದ್ವೀಪಪತಿಗಳ ।ಜಡಿದು
ಕಪ್ಪವಕೊಂಡುತೆಂಕಣ । ಕಡಲವಳಯದನೃಪರಗೆಲಿದನುವೀರಸಹದೇ
ವಾ ॥ಪವನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಕಸಹದೇವನಸಗಾಢ

ಕೆ | ಯಾಳುತನವಿವರಾರಹರಣಬಲ್ಗಂಬತೆರನಾಯ್ತು ॥ ಆಳುನಡೆದುದು
ತೆಂಕಣಾವನೀ | ಪಾಲರೀತನಬಿರಿಸಿಗೀತನ|ಧಾಳಿಗೀತನದೆಸೆಗೆದೆಸೆಗೆಟ್ಟು
ದುದಿಗಂತರದಲಿ ॥ ಶೂರಸೇನನಸದೆದುನೆರೆಭಂ|ಡಾರವೆಲ್ಲವಕೊಂಡುತೆಂ
ಕಣ | ವೀರಮತ್ಸ್ಯನಗೆಲಿದುಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರದಲಿ ॥ ಭೂರಿಬಲನಹ
ದಂತವಕ್ತ್ರನ | ವಾರಣಾಶ್ವರಥಂಗಳನುಕೊಂ|ಡಾರುಭಟೆಯಲಿಮುಂ
ದೆನಡದನುತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ॥೨॥ ಖಳನಿಶಾಚರಕೋಟೆಗಳನರೆ | ಧೌಳಿ
ಗೆಯೊಳಗಾಕ್ರಮಿಸಿದನುಮುಂ | ದಳಿಕಮುನ್ನೆಯರಾಂಪರೇಚತುರಂಗ
ಪದಹತಿಗೆ ॥ ಹೊಳೆದಡಿಯಗಿರಿದುರ್ಗವಿಪಿನ|ಸ್ಥಳದಧರಣಿಪರಿದಿರುವಂ
ದ|ಗ್ಗಳೆಯಗಜರಥಹಯಸಹಿತತೆತ್ತರುಸುವಸ್ತುಗಳ ॥೩॥ ಬಂದುಕುಂ
ತೀಭೋಜಮೊಮ್ಮನ | ಮುಂದಿಱದಸುಷ್ಷೇಮಕುಶಲವ| ನೆಂದುಕೇಳಿದು
ಕೊಟ್ಟನತಿಶಯಸಾರವಸ್ತುಗಳ ॥ ಮುಂದೆಚರ್ಮಣ್ವತಿಯಜಂಭಕ|ನಂ
ದನನನಪ್ಪಳಿಸಿಗಜಹಯ|ವೃಂದವನುಕೊಂಡೆತ್ತಿಬಿಟ್ಟನವಂತಿದೇಶದಲಿ॥
ತರುಬಿದಳವಿದಾನುವಿಂದರ | ಮುರಿದುಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಭೀಷ್ಮಕ | ನ
ರಪತಿಯಗೆಲಿದಲ್ಲಿಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತದಲಿ ॥ ಬರಲುಕುಂತಳನೃಪನ
ನಾ | ಕರಿಸಿಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಖಳತಿ | ಕ್ತಿರಿಕಿಳೀಂದ್ರಕರೆಂಬಬೇಡರಘು
ರದೊಳೋಡಿಸಿದ ॥೪॥ ಉರವಣಿಸಿದಳತುಂಗಭದ್ರಾ | ವರನದಿಯನು
ತ್ತರಿಸಿಪಂಪಾ | ಸರದತಡಿಯಲಿಬಿಟ್ಟನಾವಿರುಪಾಕ್ಷಸೀಮೆಯಲಿ ॥ ಗಿರಿ
ಚರರವನಚರರಬಿಂಕವ | ನೊರಸಿಕಿಷ್ಕಿಂಧಾದ್ರಿಯಲಿಸೆಂ|ಟರಿಸಿಬಿಟ್ಟು
ದುಕಟಕಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥೫॥ ಕೇಳಿದನುಕಿಷ್ಕಿಂಧಗಿರಿಯವಿ|
ಶಾಲಶೃಂಗವನೇರೆಘನನಿ| ಸ್ಸಾಳವೊಳಗಿದವೊಡನೆಮೊಳಗಿತುಗಿರಿಗುಹಾ
ನಿಕರ ॥ ಆಳಿದೆತ್ತಣದೆನುತಕಪಿಬಲ | ಜಾಲನೆರದುದುಮುರಿದುತರುಶಾ|
ಖಾಳಿಗಳಕೈದುಗಳಕೈಯ್ಯಲಿತರುಬಿದರುಬಲವ॥೬॥ ಕವಿದುದೀಚತುರಂ
ಗಬಲಸಂ | ತವಿಸಿಲಗ್ಗೆಯಮಾಡಿವಾನರ|ನಿವಹದಲಿಕರೆದುದುಶರಾಳಿಯ
ಸುಭಟಮೇಘಚಯ ॥ ತಿವಿದರಂಬಿನಕೊನೆಗಳುಕದೆ| ಸವಡಿಮುರನಲಿ
ಸದೆದುಹೊಕ್ಕುದು | ರವಿಸುತನಸಂತತಿಸುಷೇಣನುವೀರವೃಷಸೇನ॥೭॥
ಧೊರೆಗೆಧೊರೆಯಿದಿರಾಗಿಕಾದಿತು | ತೆರಳದಿದುದಿನವೇಳುಪರಿಯಂ | ತರ
ವಿಘಾತಿಯೊಳೊದಗೆಮೆಚ್ಚಿದರುಭಯವಾನರರು॥ ಅರಸನೀನಾರೆನೆಯು
[illegible] | ನರಪತಿಯಕಥೆವೇಳೆಕೊಟ್ಟರು| ಪರಮವಸ್ತುಪ್ರಚಯವನು
ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಂಗೆ ॥೮॥ ತೆರಳಿತಲ್ಲಿಂಬಳಿಕತೆಂಕಣ|ನರಪತಿಗಳಾನು
ವರಸೇನೆಯು | ಖುರಪುಟಕೆನುಗ್ಗಾಗಿತೆತ್ತರುಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ಉರವ
ಣಿಸಿಬಲನಡೆದುನದಿಗಳ | ನರಸಿಕಾವೇರಿಯಲಿಬಿಟ್ಟುದು | ಹರಿದುದಲ್ಲಿಂ

ಥಾಳಿಘನನಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪುರಕೆ ॥೧೦॥ ಥಾಳಿಯೆನಲಿದಿರಾಗಿಹೊರಪಂ |
ಬಾಳುತಾಗಿದುದಲ್ಲಿಗಧಿಪತಿ | ನೀಲನೆಂಬಾತನುಮಹಾಹವವಾಯ್ತು ಚೂ
ಣಿಯಲಿ ॥ ಹೇಳಲದ್ಭುತವುರಿದುದಧಿಕ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಚತುರಂಗಬಲಹ
ರ | ಭಾಳನಯನಕವಾಟತೆರದಂತಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧೧॥ ಉರಿಸವು
ದ್ರದೊಳದ್ದುದೋವೋ | ಹರವುತಗೆತೆಗೆಕಣ್ಣಿಗಳಕಾ | ತರಿಸಲೀಯು
ದರಾನೆಮುರಿಯಲಿಹೊಕ್ಕಕುದುರೆಗಳು॥ ಮರಳೀಬೆಂಬಲಿತೇರುಗಳಸೂ
ತರ|ಕರದವಾಘೆಯುಸೆಳೆಪದಾತಿಯು | ತಿರುಗಿಹೊಯಿಹೊಯ್ಯೆನುತವಿ
ಗೆಗಜರಿದನುಸಹದೇವ ॥೧೨॥ ರಾಯದಳವೇಕುರಿದುದೇನಿದ | ರಾಯುತ
ವುಹೊಸತಾಯ್ತುವೃಕಂ|ಪಾಯುಮುನಿಹೇಳೆನಲುನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮು
ನಿಪ ॥ ರಾಯಕೇಳ್ಪೂರ್ವದಲಿಕಮು | ಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯರುಂಟುಹಲಬ
ರು | ವಾಯುಸಖಪುರದಾರಗಮನನವೆಬ್ಬಿದನುಬಳಿಕ ॥೧೩॥ ಪಾಪಕ
ದ್ವಿಜವೇಷದಲಿಬಂ | ದಾಪಥುಗಳೊಡನಿರಲುನಗರವ | ಕಾವವರುಹಾದ
ರವಹಿಡಿದಬುಹವ್ಯವಾಹನನ ॥ ಕೋವಿದರಮುಂದಿಕ್ಕಿದರೆಥ|ವರ್ಾವಲಂ
ಬನಶಸ್ತ್ರಗಳನು |ದ್ಭಾವಿಸಲುಭುಗಿಲೆಂದುತೋರಿದನಗ್ನಿನಿಜತನುವ॥೧೪
ಧರಣಿಸುರರಲಿಸುಪ್ರಧಾನರು | ವೆರಸಿಬಂದಗ್ನಿಯುಪದತ್ರಯ | ಕೆರಗಿ
ಕೋಪಸ್ತಂಭವನುಮಾಡಿದರುದೈನ್ಯದಲಿ॥ ಪುರದಲದುಮೊದಲಾಗಿಕಾ
ಮಿನಿ | ಯರಿಗೆಹಾದರಸಲುವುದೀವಿ | ಸ್ತರಣವೆಂದುಕೃಶಾನುನಂಬುಗೆ
ಗೊಂಡನಾನೃಪನ ॥೧೫॥ ಅದುವೆಮೊದಲಾಗೀಗಳಲ್ಲಿಯು| ಸುದತಿಯರು
ಸ್ವೇಚ್ಛಂದಚಾರಿಯು | ೩ದರಿನಾನೃಪತಿಗೆಸಹಾಯವನಗ್ನಿಮಾಡುವನು ॥
ಇದನರಿತುಸಹದೇವನುಪವಾ | ಸದಲಿಮಿಂದುಕುಶಾಗ್ರಸಂಸ್ತರ | ಣದ
ಲಿಪವಡಿಸಿಬೇಡಿಕೊಂಡನುವಹ್ನಿಸೂಕ್ತದಲಿ॥೧೬॥ಯಾಗವಿದುನಿನಗೋ
ಸುಗವನೃಪ | ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಗೆಬಂದೆನಲ್ಲದೆ| ಮೇಗೆತಾಸರಿಯದಘನಾಶೆಯ್ಯ
ಲಿವನಮುರಿಯುವಲೆ ॥ ಈಗಸೀನಡ್ಡೈಸಲೆಮ್ಮಯ | ಯಾಗವುಳಿಯಲಿ
ಸಿನಗೆಮಾಣಲಿ | ಯಾಗಪುರೋಹಿತ್ಯವೆಂದನುನಗುತಸಹದೇವ॥೧೭॥
ಎಂದುನಾನಾವಿಧವರಸ್ತುತಿ | ಯಿಂದಹೊಗಳಿದಗ್ನಿಮೆಚ್ಚಿದ | ರಿಂದುಬಿ
ಡಿಯನೆಬಿಟ್ಟನೀತನಮಾಡಿದೆನುನಿನಗೆ ॥ ಎಂದುಶಿಖಿಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲಾದಳ |
ಮುಂದೆನಡೆದುದುನೀಲಪುರದಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿಬಳಿಕಾತನೀತನಕಂಡುಪೂ
ಜಿಸಂಟ ॥೧೮॥ ತೆತ್ತನವಸರ್ವಸ್ವವನುತಾ | ನೆತ್ತಿಬಂದನುಕೂಡೆಬಳಿಕ
ನೊ|ಳುತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತುಸಹದೇವನಿಗೆದಿಗ್ವಿಜಯ ॥ ಮತ್ತೆಸಹ್ಯಾ
ಚಲದಕೊಳ್ಳದ | ಗುತ್ತರಿನಭೂಪರವಿಭಾಡಿಸಿ| ಸುತ್ತಿಬಂದಾಕರಿಸಿದನು
ತದ್ಗಿರಿಸಿವಾಸಿಗಳ ॥೧೯॥ ಇಳಿದುಕೊಂಕಣಗೌಳವರಕೇ| ರಳರಸದದು

ಮಹಾರ್ಘರತ್ನಾ | ವಳಿಯಹೇರಿಸಿದನುಸುಚಿತ್ರಾಂಬರವಿಲೇಪನವ॥ ಜ
ಲಧಿಯಂತರ್ದ್ವೀಪಪತಿಗಳ | ಕುಲವಶೋಧಿಸಿಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರ|ದಳವ
ಧಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡನನುಪಮಸಾರವಸ್ತುಗಳ ॥೨೦॥ ಕಳುಹಿದನುಮಿಗೆಯಾ
ಪ್ತಸತ್ರಾ | ವಳಿಯತನುಜನಬಳಿಗೆತತ್ಕ್ಷಣ|ದೊಳಗೆಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು
ಪರಿವಾರಕೆಘಟೋತ್ಕಚನ ॥ ಇಳಿದಕಾರಿರುಳೆರಕವೋಮೇಣ್ | ಖಳಜನ
ದಹೃದಯಾಂಧಕಾರದ | ಹೊಳಕೆಯೋತಾನೆನುತಿರಲುನಡೆತಂದನಾದನು
ಜ ॥೨೧॥ ಪಾಳೆಯವಹೊಕ್ಕನುಘಟೋತ್ಕಚ | ನಾಳುಸಹಿತಯ್ಯಂಗೆನ
ಮಿಸಿದ | ಊಳಿಗವಹೇಳೆನಗೆಬೆಸಸಾರಾಜಕಾರಿಯವ ॥ ವೀಳೆಯವತಾ
ರೆನಲುನಗುತವಿ | ಶಾಲವಿನಯಕೆಮೆಚ್ಚಿದನುಬಲು| ದೋಳಿನಲಿಸೆಳದ
ಪ್ಪಿದನುಂಡಾಡಿದನುನಂದನನ ॥೨೨॥ ಮಗನೆಲಂಕೆಗೆಪೋಗುನೀನವ| ರಿ
ಗೆಮಹೋದಧಿಗಮ್ಯವಲ್ಲತಿ | ವಿಗಡತನಬೇಡಲ್ಲಿವಿನಯದಲೆನ್ನಕಾರಿಯ
ವ ॥ ಸೊಗಸಿತೇಸಾಮದಲಿಕಪ್ಪವ | ತೆಗವುದವಗಡಿಸಿದರೆಬಳಿಕ| ಲ್ಲಿಗೆಕ
ರಾಳಿಗಳವೆವಿಘಾತಿಗೆದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಎನೆಹಸಾದವಗಾಯ್ಕ
ಭೀಮನ | ತನಯಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುತೆಂಕಲು | ಮನದಿಮುನ್ನವೆಬಂ
ದರಾಮೇಶ್ವರದಶಿವಗೃಹಕೆ ॥ ವಿನಯಮಿಗೆಪೊಡಮಂಟುರಘುನಂ | ದನ
ನಕೀರ್ತಿಸ್ತಂಭಡಂಬರ |ವೆನಿಪಸೇತುವಕಂಡುನಡೆದನುತೆಂಕಮುಖವಾ
ಗಿ ॥೨೪॥ ತೋರಿತತಿದೂರದಲಿಲಂಕೆಯ| ಮೂರುಶಿಖರದದುರ್ಗವುದಧಿ
ಗೆ | ಮಾರುದಧಿಯನೆಮೆರೆದುದಂದುಮಣಿಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ನೂರುಯೋ
ಜನಸೇತುಮೂಲವ | ಮೀರಿನಡದನುಬಡಗಬಾಗಿಲ | ಕೇರಿದಗಳಿನಪತಿ
ಮುಖವದಾಟಿದನುಸಹಿಲದಲಿ ॥೨೫॥ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳಗೆನಿಜಪರಿ | ವಾ
ರಸಹಿತನೈಕೋದರಾತ್ಮಜ | ನಾರಿವನುತಾನಾರೆನಲುನಡತಂದನೊಲವಿ
ನಲಿ ॥ ವೀರದಾನವಮಾರ್ಗದಲಿಬಹ | ತೋರಹತ್ತನಕಂಡಪೂರ್ವವಿ|ಕಾ
ರಿಮಾನಿಸನಲ್ಲೆನುತಮುತ್ತಿದುದುಪೌರಜನ ॥೨೬॥ ಬಂದನರಮನೆಗಾಗಿ
ಬಾಗಿಲ | ಮುಂದಣೆಡಬಲಹೇಮವೇದಿಯ| ಸಂದಣಿಯಜನನೋಡಲೆಂ
ದನುದೋರಪಾಲರಿಗೆ ॥ ಇಂದುಸಾವ್ಯತ್ತರದಭೂಮಿಪ|ರಿಂದುಬಂದನು
ಕೇಳುನಿಜಪತಿ | ಗೆಂದಡವಬಂದನುವಿಭೀಷಣದೇವನೋಲಗಕೆ ॥೨೭ ॥
ಜೀಯಬಿನ್ನಹಬಂದನುತ್ತರ | ರಾಯನಟ್ಟಿದದೂತನೆನೆತ | ಪ್ಪಾಯಿತೇ
ಹೊಗಿಸೆನಲುಕರದನುಕಟಿಘಟೋತ್ಕಚನ ॥ ವಾಯುತನುಜನಸುತನು
ತನ್ನಪ | ಸಾಯವರುಸಹಿತೊಳಗೆಹೊಕ್ಕನು | ವಾಯಿಯಲಿನಡೆತಂದು
ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟುಪೊಡವಂಟು॥೨೮॥ ಬಿಗಿದಮರಕತಮಣಿಯನೆಲಗ|ಟ್ಟು
ಗಳಹವಳದಹಲಗೆಗಳಮಾ | ಳಿಗೆಯವೈಡೂರ್ಯದಕವಾಟದವಜ್ರಭಿತ್ತಿಗ

ಳ ॥ ಹೊಗರಿಡುವಹರಿನೀಲಮಣಿವೇ | ದಿಗಳಮುತ್ತಿನಲಂಬಳದಲೋ
ವೆಗಳಕಾಂತಿಯಲುಳಿಯಲಹರಿಯೊಳಿರ್ದನುಮುರಾರಿ ॥ ೨೯ ॥ ನಿತ್ಯಬಾರ್ಕೆ
ಕುಳ್ಳಿರೆತ್ತಣ | ಚಿತ್ರಬರಹಾರಟ್ಟೆದರ್ಶನೀ | ವೆತ್ತಣವರೇನೆಂದುನಿಂಮ
ಭಿಧಾನವೇನ್ನುಹುದು ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಿಹೇಳೆನಲುಕೈಮುಗಿ | ವುತ್ತನುಡಿದನು
ರಾವಣಾನುಜ | ಚಿತ್ತವಿಸುದೆಂಮುಖಿಳಪೂರ್ವೋತ್ತರದಸಂಗತಿಯ ॥೩೦॥
ಸೋಮವಂಶದಲರಸುಗಳುನಿ | ಸ್ಸೀಮರಿದ್ಧರುಹಲಬರದರೊಳು | ಭೂ
ಮಿಕಥಿತಪತಿಪಾಂಡುವಾತ್ರಂಗೈವಗಾತ್ರಜರು ॥ ಆಮಹೀಪತಿಧರ್ಮನಂದ
ನ | ಭೀಮಫಲ್ಗುಣನಕುಲನೆಂಬಸ | ನಾಮಸಹದೇವಾಖ್ಯನಿಬರುಚಿತ್ತ
ವಿಸಿಯೆಂದ ॥೩೧॥ ಅರಸನೆಂದರೆಸಕಲಧರ್ಮಕೆ | ಕರ್ಣಧಾರನಾದಂತೆ
ಯಾತನ | ಕಿರಿಯನಿಹನುಚತುರ್ವಿಧೋಪಾಯಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ಸುರ
ಮುನಿಯಮಂತ್ರದಿಂದಯಾಗೋ | ತ್ಕರುಷವಾದುದುಬುದ್ಧಿಜನಮಾ | ಧ್ವರ
ದದಿಗ್ವಿಜಯಕಾಗಿಸಂಧಿಗೆಹೂಡಿದನುಮುನಿಪ ॥೩೨॥ ಬಡಗಲರ್ಜುನನುತ್ತ
ರಾಬ್ಧಿಯ | ತಡಿಯನೆಲಪರಿಯಂತವಸ್ತ್ರಪ | ಜಡಿದುತಂದನುಮೂಡ
ಲಾಕರಿಸಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥ ಪಡುವಲರ್ಜುನನನುಜತೆಂಕಣ | ಕಡೆಗೆಸ
ಹದೇವಾಖ್ಯನೀಪರಿ | ನಡೆಸುತಿದ್ದುದುತಾಘಟೋತ್ಕಚನೀಮಸುತನೆಂ
ದ ॥೩೩॥ ಅರಸನೊಂದುನಿಮಿತ್ತದೇಶಾಂ | ತರಪರಿಭ್ರಮಣದಲಿವಿಪಿ
ನಾಂ | ತರದೊಳಿರೆಬಂದನುಹಿಡಿಂಬಕನೆಂಬಸುರಪತಿ | ಕೆರಳಿಬಿದಡಾ
ಭೀಮನಾತನ | ನೊರಸಿದನುಬಳಿಕನುಜೆಯಾತಂ | ಗರಸಿಯಾದಳುಸತಿ
ಹಿಡಿಂಬಿಕೆಮಾತೆತನಗೆಂದ ॥೩೪॥ ಆನಿಬರಿಗೆಪತಿದೇವಕೀನಂ | ದನನರಾ
ಸುರಮಥನಮಧುಸೂ | ದನಮುರಾಂತಕದೈತ್ಯಮರ್ದನಭಕ್ತಸುರಧೇ
ನು ॥ ಮುನಿಹೃದಯಪರ್ಯಂಕಕಲು | ಜ್ಞಾನನಿಧಿರಾವಣಕಂಠಕಾನನ |
ಘನಪರಶುವೀಕೃಷ್ಣನೈವರಜೀವನಸಖನೆಂದ ॥೩೫॥ ಕ್ರತುವಿದಸುರಾರಾ
ತಿಗೀಕ್ರತು | ಮತಿಯುಧಿಷ್ಠಿರದೂತನಾಸಿದ | ರತಿಶಯವನೀಬಲ್ಲೆಯೆನೆ
ನೋಡಿದನುತನ್ನವರ ॥ ಇತರನಿದರಿಂದಧಿಕಪುಣ್ಯ | ಪ್ರತತಿಯುಂಟೇ
ರಾಮಚಂದ್ರನ | ವಿತತಕೀರ್ತಿತ್ರೇತೆಯಿಂದ್ವಾಪರದಲಾಯ್ತೆಂದ ॥೩೬॥
ತಾನೃಪಮರ್ತ್ಯರುಪೂರ್ವಯುಗದವ | ರಾವುತನ್ನಂತರಜನೋಡದೆ | ದೇ
ವರೆದೆದಲ್ಲಣದಲ್ಲಿಕೇಳುವಾನೀಕ್ಷೆಸಲೆ ॥ ಅವುದುಚಿತತಾಸ್ರುಹಿತವೆಂಬುದ |
ಭಾವಿಸದಗರ್ವಿತರನೋಡಿ | ನ್ನಾಕಸದರವೋನಾವೆನುತಘರ್ಜಿಸಿತುಖಳ
ನಿಕರ ॥೩೭॥ ನೊಸಲಿನಲಿಕಂಗಳ್ಗಳೇನನು | ಬಸದುಲಂಕಾದ್ವೀಪಸೀ
ಮೆಗೆ | ವಿಸುಕಲಂಮನುಬಂದುಕಂಡವರಿಲ್ಲಪಟ್ಟಣವ ॥ ಬಿಸಜಸಂಭ
ವನಾದಿದೇವ | ಪ್ರಸರವಿಗೆನಡುಗುತ್ತಲಿಪ್ಪುದು | ನುಸಿಗಳಹಮಾನವ

ದಪಾಡೇನೆನುತಘೂರ್ಜಿಸಿತ್ತು ॥ಕಾಳಗದೊಳಂದೆಮಗೆದಿವಿಜೇಂ | ದ್ರಾಳಿ
ಯಲಿಸಪುಭಟರಕಾಣೆವು | ಮೇಳವೇಪುರುಷಾರ್ಥಮರ್ತ್ಯರಸಾಹಸ
ವೆಸ್ತ್ರಡನೆ ॥ ತೋಳನಳವಿಗೆಮಲತನೃಗಶಿಶು | ಜಾಲದಂತಿಹುದೆಂದು
ಮಂದರ | ರಾಳಮುಶಿಗಳನಗಲುಕಂಡನುಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನು ॥೩೯॥
ನಾಲಿಗೆಯಸೆಣಗೊಬ್ಬುರಳಲಿಧ | ಡಾಳಿಸಿದರೇನಹುದುಸಭೆಯಲಿ| ಕಾ
ಳಗದೊಳಿದಿರಾಗುಭೀಮಾರ್ಜುನರಭಾರಣೆಗೆ | ಆಳುತನಪಂತಿರಲಿವೃಷ್ಣ
ಪ | ಮೌಳಿಪೆಸಸಲಿಕೇಳ್ದನೆನೆಕ | ಟ್ಯಾಳುಗಳದೇವನುವಿಭೀಷಣನರು
ತಲಿಂತೆಂದ ॥೪೦॥ ಕಾಲವಾವುದುತನ್ನಶಕ್ತಿಯು | ಕೇಳುಮೇಲಾವುದುಪ
ಹಾಯದ | ಮೇಲುಕಂಗೆನೆಂದುನೋಡದೆಬಯಲಗರ್ವದಲಿ ॥ಸೋಲು
ವಿದುಜಗವಿಹಪರದಗತಿ | ಕಾಳಹುದುಖಳಹರಿಯರದಸು | ಬ್ಬೇಳುವರು
ಬಿಡೆಂದುಜರದನುತನ್ನಮಂತ್ರಿಗಳ ॥೪೧॥ ಅದರಿನೀದ್ವಾಪರದಲೀಹರಿ |
ಯುದಯಿಸಿದನಾಕಾಲದಲಿಸಲ | ಹಿದನುನಮ್ಮನುಹಿಡಿದನಿವರನುಪರ್ತ
ಮಾನದಲಿ ॥ ಮುದದದರ್ಪದಲಂಬುಜಾಕ್ಷನ | ಪದವಮರೆದರೆಪಾತಕದ
ದು | ಗ್ಗದಲಿಕೆಡಹನೆನಮ್ಮನೆಂದುವಿಭೀಷಣನುನುಡಿದ ॥೪೨॥ ತರಿಸಿದ
ನುಬಂಡಾರದಲಿಪರಿ | ಪರಿಯಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನುಕಂಥಾ | ಭರಣಕಂಕಣನ
ಪ್ರಮಾಣಕಮಗಕತಾಳಿಯ ॥ ಚರಣನೂಪುರರಘುಳಪಟಿಗೆಯುಂ| ಗು
ರಕಿರೀಟಾಂಗದನುವರ್ಣಾರ | ಭರಣವನುತೆಗಸಿದನುಭೀಮಕುಮಾರ
ನೋಡೆನುತ ॥೪೩॥ ನೀಲಮಣಿಕಾಂತಿಗಳಹೊಯ್ಲಲಿ |ಕಾಳರಜನಿಯೊ
ಳಾಯ್ತುಮತ್ತಿನ |ಧಾಳಧವಳಿಸಲಾಯ್ತುಚಂದ್ರಕೆತನುಪಡೆಉಕ್ಕರಿಸೆ॥
ಮೇಲೆಹೊಂಬೆಸಲಾಯ್ತುಮಾಣಿಕ | ದೇಳಿಗೆಯಲಹರಿಯರವರರ |ತ್ನಾ
ಳಿರುಚಿಯಲಿಚಂದ್ರಿಯರಾಯಿತುದಿವಸಚಂದಿನಲಿ ॥೪೪॥ ತೆಗಸಿದನುಗಜದಂ
ತಮಯಪೆ | ಟ್ಟಿಗೆಗಳನುಕರ್ಪೂರದತಪಲ್ಲಾ | ಯಿಗಳಹವಳದಮಂಚಮೆ
ರುಮಣಿಖಚಿತರಚನೆಗಳ ॥ ಬಿಗಿದವಜ್ರಸ್ತಂಭೆಯಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದ
ಕಡ್ಗಕಠಾರಿಗಳತುಂಗ | ಧ್ವಗಿಪಹೊಂಗೆಲಸದವಿಚಿತ್ರದಜೋಡುಸೀಸ
ಕವ ॥೪೫॥ ಗುಳಪರೆಂಡೆಯಹಕ್ಕರಿಕೆಹ | ಲ್ಲಣಪಮಣಿಕಾಂಚನಮಯಂ
ಗಳ| ಕೆಲಸಗತಿಗಳಹೇಮರೇಖೆಯವಿವಿಧಚಿತ್ರಗಳ ॥ ಬಿಳಿಯಚಾಮರಿಯ
ಹೊರಕೆಗಳುರುಹ | ತ್ತಳದಕಟ್ಟಿಗೆಬೀಂಟೆಗಳಕದ | ವಿಲುತದೀಯಶರಾ
ಳಿಗಳತಂದಿಳುಹಿದರುಚರರು ॥೪೬॥ ಬಲಮುರಿಯಶಂಖಗಳಗಂಧದ | ಬ
ಲುಹೊರೆಯಕೃಷ್ಣಾಗರುವಿನೊ |ಟ್ಟಲಸುರಂಗಿನಪಟ್ಟಸಟ್ಟಾವಳಿಯ
ಬಂಡುಗಳ ॥ ಪುಲಿದೊಪಲಕೃಷ್ಣಾಜಿನಂಗಳ | ಹೊಳೆವಹೊಂಗೊಪ್ಪ
ರಿಗೆಚಿತ್ರಾ | ವಳಿಯಸತ್ತಿಗೆಹೇಮಘಟಸಂತತಿಯನೊಟ್ಟಿದರು ॥೪೭॥

ಕೇಳಿಸಿದನರಮನೆಯಹೇಮದ|ತಾಳಮರಹದಿನಾಲ್ಕನಧ್ವರ|ಶಾಲೆಹಿದಿರ
ಲಿತೋರಣಸ್ತಂಭಂಗಳಿಹವೆಂದು ‖ ಮೇಲೆರಾಕ್ಷಸಟಂಕದಚ್ಚಿನ|ಜಾಳಿ
ಗೆಗಳನುತರಿಸಿಕಟ್ಟಿಸಿ । ಮೇಲುಮುದ್ರೆಗಳಿಕ್ಕಿದನುಕರೆಸಿದನುಹೊರೆಯ
ವರ ‖೪೮‖ ಕುಲಗಿರಿಯನೊಡೆಮೆಟ್ಟಿತಮ್ಮಯ | ತಲೆಯೊಳಾನುವಕ
ರ್ಕಶಾಂಗದ | ಕೆಲದಲೆಯಹೇರೊಡಲಮಿದುಕಿನಕಾಳರಕ್ಕಸರ ‖ ಸ
ಳದುಹೊತ್ತರುಹೊರೆಯನಿವರಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿಹೊರವಂಟರುವಿಭೀಷಣ| ಕ
ಳುಹಿದನುಪವಮಾನಸುತನಂದನನನಸತ್ಕರಿಸಿ ‖೪೯‖ ದನುಜನಬ್ಧಿಯದಾ
ಟಸಹದೇ | ವನಸಮೀಪಕೆಬಂದುರಾವಣ | ನನುಜಮಾಡಿದಬಹಳಸತ್ಕಾ
ರವನುಬಿನ್ನವಿಸಿ ‖ ಅನಿಬರನುಕಾಣಿಸಿದನಾಕಾಂಚನಮಯದಹೊರೆಲ
ಕ್ಕಸಂಖ್ಯೆಗ | ಳನುಪಮಿತರಕ್ಕಸರಕಂಡಂಜಿದುದುನೃಪಕಟಕ ‖ ಲಾ
ಲಿಸಿದನಾಖಳರನೆತ್ತಿತು | ಪಾಳೆಯವುನಡೆತಂದುಪಯಣದ | ಮೇಲೆಪ
ಯಣವನೈದಿಬಂದನುತಮ್ಮಪಟ್ಟಣಕೆ ‖ ಮೇಲೊಗುಮಸುಮ್ಮಾನಸಿರಿ
ಯುಧ |ಡಾಳದಲಿತಂದಖಿಳವಸ್ತುವ | ನಾಲಯದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿದನವನೀಪ
ತಿಗೆಸಹದೇವಾ ‖ * * * ‖೫೧‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೫೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯಸಂಧಿ ‖ ಸೂಚನೆ‖ ನಕುಲಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯಭೂಪಾ | ಲ
ಕರಗೆಲಿದನುನೆರದರತ್ನ | ಪ್ರಕರದಿಂದಳಕಾಪುರಿಗೆಮಿಗಿಲಾಯ್ತುನೃಪ
ನಗರಾ ‖ಪದನು‖ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯ
ಭೂಮಿ | ಪಾಲಕರಮೇಲೆತ್ತಿನಡೆದನು ನಕುಲನೊಲವಿನಲಿ ‖ ಧಾಳಿಹ
ರಿದುದುಮರುಯವನನೇ | ಪಾಳರೋಹಿತರೆಂದೆನಿಪಭೂ | ಪಾಲಕರ
ಮುರಿದವರಸಪ್ತಾಂಗವಿಭಾಡಿಸಿದ ‖೧‖ ಹೇಮಕನಸೈರಿಭಕನೆಂಬಸ
ನಾಮರನುಮುರಿದನುಕಳಿಂಗದ | ಭೂಮಿಪರಸದೆದನುತ್ರಿಗರ್ತರಶಿಬ
ಯಸಂತತಿಯ ‖ ಹೇಮಪಾತ್ರನನುಳುಹದವದಿರ | ಭೂಮಿಗಳನವಗ
ತ್ತುವಸ್ತು | ಸ್ತೋಮವನುನೆರಹಿದನುನಡೆದನುಮುಂದೆಪಶ್ಚಿಮಕೆ‖೨‖
ಮುರಿಗನಗ್ಗದಚೇಕಿತಾನರ | ನೆರಗಿದನುಬರ್ಬರತುರುಷ್ಕರ | ನೊರಗಿ
ಸಿದನಾಹವದೊಳಾಭೀರಕರಬಾಹ್ಲಿಕರ ‖ ಕೆರೆಯಹಿಡಿದನುಪಾರ್ವತೆ
ಯರ | ನುರುಕುಗೊಳಿಸಿದಜೇನರಂಬ | ಷ್ಟರನುಸಿಂಧುಸರಸ್ವತೀತೀ
ರದಮಹೀಶ್ವರರ ‖೩‖ ರಣದಸಂಕೇತಗಳೊಳುತ್ಸವ | ರಣಸಮರ್ಥರ
ಹಿಂಡಿದನುಚಾ | ರಣರಖರಸಾಣರನುಪುಷ್ಕರವರನಿವಾಸಿಗಳ ‖ ಹಣದ
ನಲ್ಲಿಂದತ್ತಮಿಗೆಸಡು | ವಣದಿಗಂತದಲಘಟರಸಪ | ಟ್ಟಣದವರಪಂಚ
ನದಭೂಮಿಪರಗೆಲಿದ ‖೪‖ ಖ್ಯಾತಿಕರಪಂಣಕಟಕರಕೃತ | ಯಾತಿಕರ

ಯುಸೌಘೇಯುಸೌಷ್ಟವೀ। ರಾತ್ರಿಹಗಲುಬಡಿಹಾರರಮುಳದ್ವಾರಪಾಲಕರ॥ಘಾ
ತಿಸಿದನವರುಗಳವಿತ್ತ । ಪಾತ್ರವನುಹೇರಿಸಿದನೆಡಬಲ । ದಾತಗಳನಪ್ಪಳಿ
ಸಿತೆಗೆದನುಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥೫॥ ಮಾನನಲ್ಲಿಗೆಬಂದಡಾವು । ದ್ರಾವನೀಪ
ಶಿಶಿಲ್ಪವಿಂಗೆಸಂ । ಭಾವಿಸಿದನೊಲಿದಿತ್ತನೀತಂಗಖಿಳವಸ್ತುಗಳ ॥ ತೀವಿದ
ರುಘಂಟಿಯಲಿಮುಂದಣ । ಬಾವಟೆಯಚಪಳರಿಗೆಹರಿಯೆನ್ನ । ಪಾವಳಿಗ
ಳಲ್ಲಿತೆತ್ತರುಕಂಡವಸ್ತುಗಳ ॥೬॥ ತಳಿತುಬಿಟ್ಟುದುಸೇನೆಪಡುವಣ। ಜ
ಲನಿಧಿಯುಕರವಳಿಗಳಲಿಕೇ । ವಳಸಿದರುಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿಕೊಂಡರುಸು
ವಸ್ತುಗಳ ॥ ಕಳಿವರಿದುಹಿಮಗಿರಿಯಮೂಲೆಗೆ । ನಿಲುಕಿಸಕಲವಮ್ಲೇಚ್ಛ
ಭೂಪಾ । ವಳಿಯಭಂಗಿಸಿಹೇರಿಸಿದನೊಂಟೆಗಳಲಾಧನವ ॥೭॥ ಹೇರಿದ
ವುಬಹುಧನವನೊಂಟೆಗ।ಳಾರುಸಾವಿರಮಿಕ್ಕವಸ್ತುವು।ಹೇರಿದವುಯೆತ್ತು
ಗಳಹೂಡಿದಭಂಡಿಸಾವಿರವು॥ ಆರುಲಕ್ಷತುರಂಗವುಷ್ಟ್ರಗ ।ಳಾರುಕೋ
ಟಿಗಳಾನೆಗಣನೆಯು । ಮೀರಿದವುಮೃಗಪಕ್ಷಿಕೋಣನಕುರಿಯಹಿಂಡುಗ
ಳು ॥೮॥ ಮುರಳಿತೀತನಸೇನೆಬಂದನು । ಪುರಕೆಕಂಡನುಧರ್ಮಪುತ್ರನ।
ಚರಣಕೆರಗಿದನಖಿಳವಸ್ತುವಚೇರೆತೋರಿಸಿದ ॥ ಅರಸನುತ್ಸವವನುವೃ
ಕೋದರ । ನರನಕುಲಸಹದೇವನಂತಃ । ಪುರದಹರುಷದಸಿರಿಯನದನೇ
ವರ್ಣಿಸುವೆನೆಂದ ॥೯॥ ಕಳವುಹುಸಿಹಾದರವಿರೋಧ । ಸ್ಖಲಿತವಾರಡಿಬಂ
ಧದಳವುಳ । ಬೆಳಗುವತೆಯನ್ಯಾಯಪರಿಭವಕಕ್ಕುಡೊಳ್ಳಾಸ ॥ ಹಳಿವು
ವಂಚನೆಜಾತಿಸಂಕರ । ಕೊಲೆಯುಡಾವರವಿಕೃತಿಮಾಯಾ । ವಳಿಗಳಡ
ಗಿದವೀಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನರಾಜ್ಯದಲೀ ॥೧೦॥ ನೃಗನಭರತನದುಂದುಮಾ
ರನ।ಸಗರಪುರೂರವನನಾತನ। ಮುಗನನಹುಷನಕಾರ್ತವೀರ್ಯನನಳನದ
ರಥನ॥ಹಗಲಿರುಳವಲ್ಲಭಗವಂಶದ। ವಿಗಡರಲಿಯುಮುಸೂನುಸಬಿಯೋ।
ಮಿಗಿಲೊಬಲ್ಲನದಾರೆನಲುಸಬಹಿದನುಭೂತಳವ॥೧೧॥ದ್ವಾಪರದಮರೆಜ
ವನಿಕೆಯಲೀ।ದ್ವಾಪರದಕೃತಯುಗವೇಧರ್ಮದ। ರೂಪುರಾಸಾಮುಖದ
ವತರಿಸಿತೋಬಿಗಂತೆದಲಿ॥ಸ್ಥಾಪಿಸಿತುಷಡ್ವರ್ಗಶತ್ರುಮದ।ರೋಪ್ಯೋಪಚಯ
ರೆರಡಂಟ್ರುಮುರಿದುವಿ।ರೂಪಕಾದುದಧರ್ಮಜನರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ಬಡಗಲು
ತ್ತರಕುರುಗಳಿತ್ತಲು। ಪಡುವಲುದಧಿವಿಭೀಷಣನಪುರ।ಗಡಕೃತಾಂತನ
ಕಸೆಗೆಮೂಡಲುದಿನಪನುದಯಾದ್ರಿ॥ ಪೊಡವಿಯಿದರಲೆಯಮಜನಾಣೆಗೆ।
ಸಿಡಗುವುದುರಾಯುಂಗೆತೆತ್ತುದು । ಗಡಸುವಸ್ತುವನೇನಸಾಧ್ಯವುಕೃಷ್ಣ
ಯೊಲಿದರಿಗೆ॥೧೨॥ ಕಳನಸವೆದರುನೂರುಯೋಜನ।ವಳಯದಲಿಪಡಿಯ
ಗಳುಕೋಟಾ।ವಳಯುಸುಯಜ್ಞಾನದಲಿಹೊಯ್ದರುರತ್ನಕಾಂಚನವ॥ಕೆಲ
ಬೊಳ್ಳಗಾವುದದೊಳಕ್ಕಿದ।ತಳಿಯಮಧ್ಯದೊಳಖಿಳಸಾಸ್ತ್ರ।ವಳಿಯನೊ

ಕ್ಷುದ್ರದರದರಕೆಲದಲಿರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ಹತ್ತುಯೋಜನಪಳಿಯದಲಿವಿಗೆ|
ಸುತ್ತುವೇಲಿಂಪುಮಧ್ಯದಲಿಹಯ|ಸುತ್ತ ಗಜರಥಗೋಮಹಿಷರಸ್ತೈರಿಭ
ದಚಯಕೆ ॥ ಉತ್ತಮಾಂಗಸಂಪುರಿಗೆಭವನಗ|ಳಿತ್ತಬೇರಿದವಾಂಯುತ್ತುನೃಪ
ಯಾ|ಗೊತ್ತಮುಕೆಪರುಕವಿಸಿದಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೧೫॥ಬಳಿದಸೋ
ಗೆಯಭಾವಿನೊರರ|ಪಳಯತುಂಬಿತ್ತೈಲಘೃತಮಧು | ಗಳಲಿವರಗುಡ
ಶರ್ಕರಾದಿಯಕಣಜಕೋಟಿಗಳು ॥ ಕಳವೆಯಕ್ಕಿಯಗೋಧಿಕಡಲೆಯ|
ಪಳಸರಾಸಿಯದೇಸುಯೋಜನ | ದಳತೆಯೆಂದಾಕರಿಪರೆಂದನುಮುನಿಸ್ವ
ಪಾಲಂಗೆ ॥೧೬॥ ನೆರೆದುದರ್ಘಪನಂತಪಪನೀ | ಶ್ವರರುಪಕವಾದರುಚಿ
ತುಸ್ವಾ | ಗರದಮಧ್ಯಯುಲಾಣೆಸಂದುದುಧರ್ಮನಂದನನ ॥ ಕರಸುಬೇ
ಹಪರನುಮಹೀಶಾ | ಧ್ವರಕೆಸೆಮೆಯುವಿಟೆಂದುಪಾರಾ | ಶರಿಯಧೌಮ್ಯ
ರುಮಂತ್ರಶಾಲೆಯೊಳೆಂದರವನಿಪಗೆ॥೧೭॥ಹೋಗುಘೆಲುಗುಣಕಂಸಮ
ಥನನ | ಬೇಗೆಬಿಜಯಂಗೈಸಿತಾನೃಪ | ಯಾಗವಾತನಹೊರೆಮದೀಯ್ಯ
ಜಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳು ॥ ಆಗುಹೋಗಾತನದುತೆಟ್ಟೈಯ | ವಾಗದೀಕ್ಷಣವೆ
ನಲುಮನದನು | ರಾಗದಲಿಕಲಿಪಾರ್ಥಬಂದನುಕಂಡನಚ್ಯುತನ ॥೧೮॥
ಬಿನ್ನವಿಸಿದನುದಿಗ್ವಿಜಯಸಂ | ಪನ್ನವಸ್ತುವಿಧಾನವನುಮೇ |ಲಿನ್ನುದೇ
ಪರುಬಲ್ಲರುತ್ತರಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯ ॥ ನಿನ್ನಕೃಪೆಯಲಿರಾಜಮುಖನಿ ॥
ಷ್ಪನ್ನವಾದರೆಬೊಪ್ಪನಿಂದ್ರನ| ಮನ್ನಣೆಯವೈಸೋಂಕಿನೋಲಗಸು
ಲಭವೆಹುದೆಂದ ॥೧೯॥ ಕರಸಿಯಾದವನಾಯಕರಸಂ | ಪರಣೆಯನುನಿಜ
ಪುರದಕಾಹಿಂ | ಗಿರಿಸಿಬಲದೇವಂಗೆನೇಮಿಸಿಸಕಲರಕ್ಷಣವ ॥ ತರಿಸಿಭಂ
ಡಾರದಲಿವಿವಿಧಾ | ಭರಣವಸನಾದಿಗಳಹೇರಿಸಿ | ಹರಿಧನಂಜಯನೊಡನೆ
ಬಂದನುಬಂಧುಜನಸಹಿತ ॥೨೦॥ ಇದಿರುಬಂದನುಧರ್ಮಸುತಹರಿ | ಪದ
ಮಯೋಜದಲೆರಗಿದನುನಿಸ | ಗಿದುವಿನೋದಪಲೇಖಿಮುಕ್ತಗೆಭಕ್ತಸಂ
ಸ್ತರಣ ॥ ಕದಿದುಮರುಗಿದಪೆರಸಿನಿನ್ನಯ|ಪದಪಕಾಣದಸುಚಿಗಳೆಷ್ಟ
ಯ|ಸದನಪಬಿಕಾಪ್ನಾಯನಿಕರವನೋಡಿಸುವುದೆಂದ ॥೨೧॥ ನಗುತಸಲ
ಕೇಳೆಂದುರಾಯನ | ತೆಗದುತಳ್ಕಿಸಿಕೈಯ್ಯತಳುಕಿನೊ | ಳಗಧರನು
ನೃಪನಸಭೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈದನೋಲವಿನಲಿ ॥ ಮೊಗದಕರದಲಿ ವ್ಯಾಸಧೌ
ಮ್ಯಾ | ದಿಗಳುಮೈಯಿಕ್ಕಿದರಖಿಳಮುಂ | ತ್ರಿಗಳುಸಚಿವರುನೆರೆದುದಾ
ಲೋಚನದಭವನದಲಿ॥೨೨॥ ಕಳುಹಿದನುನಾನಾನೃಪರಮಂ|ಡಲಕೆದೂ
ತರನಖಿಳಭೂಮಿಪಸಂ | ಕುಳಕೆಶಿಷ್ಟರಪರುಕವಿಸಿದನುಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ
ಕಳುಹಿದನುನಕುಲನನುಬಳಿಕ | ತ್ತಲುನೃಪಾಧ್ವರಶಾಲೆಗಳ್ಲಿಯ | ನೆ
ನಶೋಧಿಸೆಕರಸಿದರುಬಹುವಿಧದಶಿಲ್ಪಿಗರ॥೨೩॥ ಮಯನಮತದಲಿವಿ

ಕರ್ಮನ । ನಯವಿವೇಕದಲಮಲಮಖಶಾ । ಲೆಯನುನಿರ್ಮಿಸಿದರುಸುಲ
ಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರಸೂತ್ರದಲಿ ॥ ನಿಯುತಪತ್ನೀಶಾಲೆಜನವೇ । ದಿಯುವರಾಂತ
ರ್ವೇದಿಮುಖವೇ । ಏಯಬಹಿರ್ವೇದಿಗಳನೆಳವೆಡಿಸಿದರುಪಹಿಲದಲಿ ॥೨೪॥
ಬಿಗಿದಬಿಂಗಾರಿಗಳಮೇಲ್ಕ । ಟ್ಟಗಳಮಣಿಮಯಸೂಸಕದಲೋ । ವೆಗಳ
ಮುಖಮಂಟಪದಚೌರಿಯುನವಫಲಾವಳಿಯ॥ ಹೊಗರನೀಲದಸರಿಯನೆಲ
ಗಟ್ಟಗಳಚಪ್ಪರದೆಡೆಯೆಡೆಯಚೌ। ಕಿಗೆಯಚತುರಂಗವಿಚಿತ್ರದರಚನೆ
ಚೆಲುವಾಯ್ತು ॥೨೫॥ ಪುರದಹೊಗವಳೆಯದಲಿಯಮುಸಾ । ವರನದಿಯ
ತೀರದಲಿಧರಣೀ । ಶ್ವರರಿಗರಮನೆಮಾಡಿದರುನವರತುನಮಯವಾಗಿ॥ ಸು
ರಪುರದಮಾರಾಂಕಭುಜಗೇ । ಶ್ವರನಭೋಗಾವತಿಯಶಿಲ್ಪನ । ಗುರು
ವೆನಿಸಿತೀನಗರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ ॥ * ॥೨೬॥

—* ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೮೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. *—

ಏಳನೆಯಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಸಕಲಋುಷಿಮುಖ್ಯರುಮಹೀಪಾ ।
ಲಕರುನೆರೆದರುವಿಶ್ವಭೂತ । ಪ್ರಕರದಣದುದುಧರ್ಮಪುತ್ರನರಾಜಸೂ
ಯದಲಿ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲದೂತರುಹಲದ
ರವನೀ । ಪಾಲರಿಗೆಋುಷಿಗಳಿಗೆಭೂಸುರವೈಶ್ಯಶೂದ್ರರಿಗೆ ॥ ಹೇಳಲೀ
ನದುಭುತವನಂಬುಧಿ । ವೇಲೆಯುದಮಧ್ಯದಸಮಸ್ತಜ । ನಾಳಿನೆರೆದುದು
ವಿಲಸದಿಂದಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯಲಿ ॥೧॥ ಚೋಳಸಿಹ್ಮಳಪಾಂಡ್ಯಕೇರಳ । ಮಾ
ಳವಾಂಧ್ರಕರೂಷಬರ್ಬರ । ಗೌಳಕೋಸಲಮಗಧಕೇಕೆಯಹೂಣಸಾ
ವ್ವೀರ ॥ ಲಾಳಜೋನೆಗಜೀನಕುರುನೇ । ಪಾಳಶಿಬಿಕಾಶ್ಮೀರಬೋಟವ ।
ರಾಳವರದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳುಬಂದರೊಗ್ಗಿನಲೀ ॥೨॥ ಭೂರಿಭೂರಿಶ್ರವನುಬಾ
ಹ್ಲಿಕ । ಶೂರಸೇನಕಳಿಂಗಸಲೆಗಾಂ । ಧಾರಸಾಬಲಸೋಮದತ್ತಸುಷೇ
ಣಭಗದತ್ತ ॥ ವೀರಪೌಂಡ್ರಕನೇಕಲವ್ಯಸು । ರಾರಿಗಳುಶಿಶುಪಾಲಯ
ವನಕು । ಮಾರಪೌರವದಂತವಕ್ರರುಬಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೩॥ ಸಕಳದಳ
ಮೇಳಾಪದಲಿಭೀ । ಷ್ಮಕನುರುಕ್ಮನುಚಿತ್ರರಥಸಾ । ಲ್ವಕನುರೋಹಿ
ತರೋಚಮಾನಸಮುದ್ರಸೇನಕರು ॥ ಪ್ರಕಟಬಲರುತ್ತರದಿಸಾ । ಲಕೆ
ರುಕುರುಪರಿಯಂತರಾಜ । ಪ್ರಕರನೆರದುದುವಿಳಸದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯ
ಲಿ॥೪॥ ದೃಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನರಣಲೋ । ಲುಪಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌ
ಜನ । ರುಪಚಿತರುಬಂದರುಸಗಾಢದಲಿವರಬಾಂಧವರು ॥ಕೃಪಜಯದ್ರ
ಥಭೀಷ್ಮಮಾದ್ರಾ । ಧಿಪತಿಕರ್ಣದ್ರೋಣಮೊದಲಾ । ದಪರಿಮಿತಬಲ
ಸಹಿತಕೌರವರಾಯನಡೆತಂದ ॥೫॥ ಗುರುತನೂಜನುಶರ್ಮಮಂಗೇ । ಶ್ವ
ರಬೃಹದ್ರಥಭೀಷ್ಮರಥದು । ರ್ಮರುಷಣರುಪ್ರರಥಾನುದತ್ತವಿಕರ್ಣರು

ಸ್ವಹರು ॥ ವರವಿವಿಂಶತಿದೀರ್ಘಭುಜದು । ರ್ಧರುಶದುರ್ಜಯಶಿಕಸಿಕ
ರ್ಣ । ದ್ಯರುಸಹಿತದುಶ್ಶಾಸನನುಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ ॥೬॥ಬಂದು
ಗೈಚತುರಂಗವವನಿಪ । ವೃಂದವವರವರುಚಿತವಿಗಿಲಿದ । ರ್ಧಂದುಭೀ
ಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಿಗೆನಮಿಸಿ ॥ ವಂದನೀಯರಿಗೆರಗಿಸಮರಿ
ಗೆ । ನಿಂದುಕುಶಲಕ್ಷೇಮಸಂಗತಿ । ಯಿಂದಸತ್ಕರಿಸಿದನುನೃಪವಿದುರಾದಿ
ಬಾಂಧವರ ॥೭॥ ಜನಪಕೇಳೀಚೆಯಲಿಬಂದುದು । ಮುನಿಗಳಾಂಗಿರಕ
ಣ್ವಾಭೃಗುಜೈ । ಮಿನಿಸುಮಂತವಶಿಷ್ಠಶೌನಕಗಾರ್ಗ್ಯಬೃಹದಶ್ವ ॥ ಸನ
ಕಶುಕಜಾಬಾಲಿತಿತ್ತಿರಿ।ವಿನುತಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುದ್ಗಲ । ತನಯರೋ
ಮಶಕುತ್ಸವತ್ಸರ್ರೈಭ್ಯನಾರದರು ॥೮॥ ಚವನಗೌತಮವೇಣುಜಂಘ।
ಪ್ರವರಕೌಶಿಕಸತ್ಯತಪಭಾ। ರ್ಗವಸುಮಾಲಿಸುಮಿತ್ರಕಾಶ್ಯಪಯಾಜ್ಞ
ವಲ್ಕ್ಯಋಷಿ । ಪವನಭಕ್ಷಕದೀರ್ಘತಪಗಾ । ಲವನುಶಿತಶಾಂಡಿಲ್ಯ
ಮಾಂಡ । ವ್ಯವರರೆಂಬಮಹಾಮುನೀಂದ್ರರುಬಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೯॥ ದೇ
ಶದೇಶಾಂತರದವಿದ್ಯಾ । ಭ್ಯಾಸಿಗಳುಮೊದಲಾಗಿವರ್ಣಿಸಿ । ವಾಸಿಗಳುಫ
ಲಮೂಲದಧಿಘೃತದುಗ್ಧಭಾರದಲಿ॥ಆಸಮಸ್ತಮಹೀತಳದಧನ।ರಾಜಿ
ನಸಂತತಿಯಸೇಕನಿ । ವಾಸದಲಿನೆರೆಕಾಣಲಾಯಿತುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ॥೧೦
ವಿಕಳವಾಮನಮೂಕಬಧಿರಾಂ । ಧಕರುಮಾಗಧಸೂತವಂದಿ । ಪ್ರಕರ
ಮಲ್ಲಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಿಮಹಾಹಿತುಂಡಿತರು॥ ಸುಕವಿತಾರ್ಕಿಕವಾಗ್ಮಿವೈ
ತಾ । ಳಿಕಸುಗಾಯಕಥಕವಾದರ್ಗಂ । ಗಿಕರುನೆರೆದುದುನಿಖಿಳಯಾಚಕ
ನಿಕರಸಂದಣಿಸಿ ॥೧೧॥ ಕರಸಿಭೀಷ್ಮಗೆರಗಿಸುತಿದನು । ಧರ್ಮಪತಿಬಾ
ಲಕರುನಾವ । ಧ್ವರವಿದಗ್ಧರಾಜಸೂಯಮಹಾಮಹೇಶ್ವರರು ॥ ನೆರ
ದುದಖಿಳದ್ವಿಜಜನವಾ । ದರಿಸಲರಿಯೆನುಕೆಟ್ಟುಕುಂದಿನ । ಕುರುಡಸೀ
ಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದನುಮುಗಿದುಕರಯುಗವ॥೧೨॥ ಚಿಂತೆಯೇಕೈಕೃಷ್ಣನಾ
ರೆಂ। ದೆಂತುಕಂಡೆಚತುರ್ದಶಾಂಕದ । ತಂತುರೂಪನುತಾನೆಯನ್ನದನಿನ
ಗೆಕೃತಿವಚನ ॥ ತಂತುವಿನಪಟವೃತ್ತಿಕೆಯಘಟ । ದಂತೆಜಗವೀತನಲಿ
ತೋರ್ಕುಮು । ರಾಂತಕನಸುಯ್ಯಾನನಿನಗಿರಲಂಜಲೇಕೆಂದ ॥೧೩॥ ಕ
ರಸುಧರ್ಮಪ್ರಾದಿಗಳನಿಲ್ಲಿಯು । ವರುತವವಮಾಡೆಂದುಭೀಷ್ಮನು । ಗುರು
ಸಹಿತಕೈಕೊಂಡನೆಲ್ಲರವೋಲುನೋಟವನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್‌ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಬಾಹ್ಲಿಕ । ವಗಬೃಹದ್ರಥಸೋಮದತ್ತರು । ಪರಮಪೂಜ್ಯರುಮಾನಸೀ
ಯರುಯಜ್ಞವಾಟದಲಿ ॥೧೪॥ ಸವನಸಾಧನಸರ್ವಸಂಭಾ । ರವಸುಧಾ
ವ್ಯಾನುತರಿಸಿಕೊಡಿಸುವ । ಸವನಿಪತಿಗಳಸಾರುಪತ್ಯದನೋಟಸಂಜಯ
ಗೆ । ವಿವಿಧಋಷಿಯಾಜ್ಞಿಕಸುಮಂತ್ರಿಕೆ । ನಿವಹಸಹದೇವಂಗೆಪೋ

ಶ್ಯ | ಪ್ರವರದಧಿಕಾರದನಿಯೋಗಯುಯುತ್ಸುವಿನವೋಲೆ ||೧೫|| ನೆರದ
ಭೂಸುರತತಿಯನೋಟಕೆ | ಕರಸಿಕುಳ್ಳಿರಿಸುವನುಸಾತ್ಯಕಿ | ಭರದಿ
ನೀಜಲತೆಗಸಿಸಾರಿಸುವದುವಿಕರ್ಣಂಗೆ|| ಅರಸಕೇಳ್ಭೋಜನದಸಮನಂ
ತರದವೀಳೆಯಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ | ಬರವನೀವಧಿಕಾರದುಶ್ಶಾಸನನವಶವಾ
ಯ್ತು ||೧೬|| ವಿತತಭೂಸುರದಕ್ಷಿಣೆಗೆಗುರು | ಸುತನಿಯೋಗಿಸಮಸ್ತ
ರತ್ನ | ಪ್ರತತಿಗಳನಾರೈದುತರಿಸುವನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ಘೃತಪುದ
ಧಿಮಧುತೈಲಕತ್ತೂರಿ | ಸಿತಲವಣಸಂಭಾರಶಾಕೋ | ಚಿತಸುವಸ್ತುವ
ಕೊಡುವಕೊಂಬಾರೈಕೆವಿದುರಂಗೆ ||೧೭|| ಅರಸಕೇಳೈಪಾಕಶಾಲೆಯ |
ಹಿರಿಯಹಂತಿಗಳಲಿಚತುರ್ದಶ | ಕರಿಘಟೆಗಳೆಡೆಯಾದುವುಸಂಭಾರವ
ನುಪೇರಿ || ಹರಿವರಜತದ್ರೋಣಿಯಲಿಸುರಿ | ಸುರಿದುಸೇದುವರಾಟಳಂ
ಗಳೊ | ಳೆರವಘೃತಮಧುತೈಲಧಾರಾರಚನೆಚಲುವಾಯ್ತು ||೧೮|| ಧರ
ಣಿಪತಿಕೇಳ್ಶೂದ್ರಮೊದಲಾ | ಗಿರೆಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆವಿಧಾವಂ | ತರಿಗೆಭೋ
ಜನಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂಬರವಿಲೇಪನದ |ಉರುನಿಯೋಗಿಗಳಿಂದ್ರಸೇನನು|
ವರವಿಶೋಕನುರುಗ್ಮನತಿಬಂ| ಧುರಸಮೀಕಪತಾಕಸೇನರುಸೂತರೈ
ವರಿಗೆ ||೧೯|| ಅರಸಕೇಳೈಬಳಿಕಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರಿಗಿನವಗಜರಥಾವಳಿ
ತುರಗಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೀವನಿಯೋಗಕರ್ಣನದು || ಕರಕದದುಯೋ
ಗ್ಯಾತಿಶಯವರಿ | ವರಿದುಯೋಪಿಜ್ಜನಕೆಮಾದ್ರೀ | ಶ್ವರನುಕೊಡುವ
ವಸಾದನಧಿಕೋತ್ಸವದಸಿರಿಮಿಗಿಲು ||೨೦|| ಸಕಲಮಣಿಕಾಂಚನದುಕೂ
ಲ |ಪ್ರಕರವೀದುರಿಯೋಧನನವಶ | ನಕುಲನವರವರುಚಿತಕೃತ್ತಿಯ
ಮಧುರವಚನದಲಿ || ಪ್ರಕಟಿಸುವನವನಿಪರಸೇನಾ | ನಿಕರದಾರೈಕೆಗ
ಳುಪಾಂಚಾ | ಲಕನಿಗಾದುದುರಂಜಿಸಿತುಪರಿಪಾಟಿಯೊಡ್ಡವಣೆ ||೨೧||
ಆದುದನುಪಮಕುಂಡವಂತ |ವೇದಿಯುಸಮೀಪದಲಿಹೊರೆಗಳ |ಶೋ
ಧಿಸಿಧ್ಮಕುಶಂಗಳಾಸ್ಥಂಡಿಲದಸೀಮೆಯಲಿ || ಆದರಿಸಿಪರಿಚಾರಕರುಸಂ |
ಪಾದಿಸದಘೃತಚರುಪುರೋಡಾ | ಶ್ಯಾದಿಸಂಭಾರೌಘವನುವಾಯಿತ್ತು
ನಿಮಿಷದಲಿ ||೨೨|| ಕರಿಸಿದರುಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳನ | ಧ್ವರಿಯುನಾದನುಯಾ
ಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು | ವರಸುಮಿತ್ರಾಂಗಿರಸರುಗಳುದ್ಗಾತ್ರಹೋತೃಗಳು||ಪ
ರಮಜೈಮುತಿಕಣ್ವವರತಿ|ತ್ತಿರಿಗಳಾಗ್ನೀಧ್ರಾದಿರಾಜಾ | ಧ್ವರನಿಯೋಗಿ
ಗಳಾಯ್ತುವೇದವ್ಯಾಸನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||೨೩|| ಅಸದಸ್ಯತ್ವವನುವೇದ |
ವ್ಯಾಸಕೈಕೊಂಡನುಮುನೀಂದ್ರಮ | ಹಾಸಮಾಜದಬಯಕೆಗಾಶೌಂಡಿ
ಲ್ಯನಾರದರು ||ಭೂಸುರರುಸಾಮಾಜಕರುಧರ | ಣೀಶಯಜ್ಞೋಪಕ್ರ
ಮದವಿ | ನ್ಯಾಸದಲಿಬಂದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನಚ್ಯುತನಹೊರೆಗೆ||ದೇವನಿನ್ನ

ಯುಕರುಣದಲಿಸಕ | ಳಾವನೀಪತಿವಿಜಯಬಹಳಾ| ರ್ಥಾವಲಂಬನವೀಮ
ಖಪ್ರಾರಂಭವಿಸ್ತಾರ ‖ ಈವಿಭವವೈಭವವನಗೆಸಂ | ಭಾವಿತವೆವರರಾ
ಜಸೂಯಕೆ | ದೀವದೀಕ್ಷಿತನಾಗುನೀನೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ‖೨೫‖ ಮಣ
ದುಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನುರಾಯನ | ಹಣೆಯನನುಪಮಕರುಣನಿಧಿಕಡು | ಗು
ಣಯೆಬಾಯೆನ್ನಾಣೆಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿವೈದದವಿ ‖ಗುಣವಹುದುನಿನಗಿಂದು
ಕುಲದಿನ | ಮಣಿಯೆದೀಕ್ಷಿತನಾಗುಮವವಾ | ರಣನೆದೀಕ್ಷಿತನಾಗೆನುತ
ಬೋಳೈಸಿದನುಹರಸಿ ‖೨೬‖ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಯಮನಂ| ದನನುವೈ
ಶಾಖದಚತುರ್ದಸಿ | ದಿನದಲುತ್ತರಪೂರ್ವವೇದಿವರಾಭ್ಯುದೇಕದಲಿ ‖ ವಿ
ನುತಪುಣ್ಯಾಹದಮಹಾವಾ | ಚನೆಯನಿಗಮಪವಿತ್ರಜಲವಾ| ವನನುಮ
ರುದಿನಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದನೊಲವಿನಲಿ ‖ ೨೭ ‖ ಹುದಿದನವನೀತಾನುಲೇ
ಪದ | ಹೊದೆದಕೃಷ್ಣಾಜಿನದಹಸ್ತಾ | ಗ್ರದಲೆಸೆವಸಾರಂಗಶೃಂಗದಯಾ
ಜಮಾನ್ಯದಲಿ ‖ ಉದಧಿಗೊರೆಕಟ್ಟುವಚತುರ್ವೇ | ದದಮಹಾಘೋಷ
ದಲಿಮುಖಕುಂ | ಡದತದಂತರ್ವೇದಿಗೈತಂದನುಮಹೀಪಾಲ ‖೨೮‖ ನೆರೆ
ದುದವನೀಪಾಲಜನನಾ | ಗರಬಹಿರ್ವೇದಿಯಮಹಾಚ|ತ್ವರದೊಳಗೆತಂ
ತಮ್ಮಸಿಂಹಾಸನನಸಗಾಢದಲಿ‖ ಪರಮಋಷಿಗಳುವೇದಘೋಷೋ|ತ್ತ
ರನ್ಯಪಾಧ್ವರತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ| ಸ್ಫುರಣಕೋಲಾಹಲದಕಳಕಳತುಂಬಿತಂ
ಬರವ ‖೨೯‖ ಚರುತಿಲದರಾಶಿಗಳಸೃಕಸ್ರುವ | ಬರುಹಿಗಳಬಲುಹೊರೆಗ
ಳಾಜ್ಯೋ | ತ್ಕರಪಾತ್ರಾವಳಿಯನಿರ್ಮಳಸಾರಸವಿಧಿಗಳ ‖ ಪರಿವಳೆ
ಯುದಾವಿಾಕ್ಷಗಳಪರಿ|ಕರದವಿವಿಧದ್ರವ್ಯಮಯಬಂಧುರದಲೆಸೆದುದುಯ
ಜ್ಞವಾಟಕೆರಾಜಸೂಯದಲಿ ‖೩೦‖ ಬಳಸಿದರುಪರಿಮಧ್ಯಮಾನಾ | ನಳ
ನನಗ್ಗದಸುಪ್ರಣೀತಾ | ನಳನನಾಹವನೀಯಗಾರುಹಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣದ‖ಜ್ವ
ಲಿತವೆನೆಮೃಗಚರ್ಮವೀಜನ | ವಳಯದೊಳ್ ಪ್ರಾಗ್ವಂಶದಲಿಪರಿ| ಮಿ
ಳಿತವಾಯ್ತುಸದಸ್ಯಋತ್ವಿಜ್ಞರವಿಧಾನದಲಿ ‖೩೧ ‖ ಪವಮೇವಾಸ್ಮಾಕ
ಮಿತಿಸಂ | ಭಾವನೀಯಮಿದಂಚವೈತಂ | ನೈವಮಿದಮೇವಂಚಶೃತಿಸಂ
ಸಿದ್ಧಮಿದವೆನಲು ‖ ಕೋವಿದರಕಳಕಳಿಕೆಯಸ್ಯೋ | ನ್ಯಾವಮರ್ದದ
ರಭಸವೀಭೂ|ಪಾವಳಿಗಳುಪಹಾಸ್ಯಘೋಷಕೆಕವಚವಾಯ್ತೆಂದ‖೩೨
ವ್ಯಾಹೃತಿಯಶಿಕ್ಷಾಕ್ಷತವವಿಮ | ಳಾಹುತಿಸ್ವಾಹಾವಷಟ್ಕೃತಿ| ಸೋಹಿ
ತಂದುದುಸುರರುಸುಹವಿರ್ಭಾಗಭೋಗಿಗಳ ‖ ಲೋಹಿತಾಶ್ವನರಚನೆ
ಯೊಳುಹರಿ | ಸಾಹರಿಯೊಳುಬ್ಬೆದ್ದವರ್ಚಿಗ| ಳಾಹಸಪ್ತಕವ್ಯೋಸಹಸ್ರ
ಕವನಿಸಿಪೊಸತಾಯ್ತು ‖೩೩‖ ತ್ರಿದಿವವನುತುಡುಕಿತುಹವಿರ್ಗಂ | ಧವಗ
ಘಾನಸೆಧೂತಧೂಮದ | ತುದಿತಮ್ರೋಲೋಕದಲಿತಳಿತುದುಸತ್ಯಲೋ

ಕದಲಿ ॥ ತ್ರಿದಶರುರೆಬಾಯಾಡಿಸಿದರ|ಗ್ಗದಧ್ವಪಾದಿಗಳನುಸುತೃಪ್ತಿಯು|
ಹೊದರುಗೇಗಿನಹೊಟ್ಟೆನೂಕಿತುಹರಿಹಯಾದಿಗಳ ॥೩೪ ॥ ದಣಿದುದಲ್ಲಿ
ಸುರೌಘವೀದ । ಕ್ಷೀಣೆಯುಲೂಟದಲಾದರಣೆವು । ನ್ನಣೆಯುಲವನೀಸು
ರರುಹಿಗ್ಗಿದರಿಲ್ಲಿಸಿರಿದಾಗಿ ॥ ಎಣಿಸಬಹುದೇಭೋಜನದಸಂ । ದಣಿಯುನೀ
ನ್ಯೆನೆಂದುಭಾರಾಂ|ಕಣದಭೂರಿಯುವಿವರವನುಬಣ್ಣಿಸುವನಾರೆಂದ॥೩೫
ವೇದವೇದಾಂಗದರಹಸ್ಯವಿ । ವಾದತರ್ಕಸ್ಮೃತಿಗಳಂತ|ರ್ವೇದಿಯುಲಿಘ
ನೆಲಹರಿವುಸಗಿತುತಂತ್ರಸಂತತಿಯು ॥ ಆದುದತ್ತಲುಗದ್ಯಪದ್ಯವಿ|ನೋ
ದನರ್ತನವಾದ್ಯಸಂಗೀ । ತಾದಿಸಕಲಕಳಾಸುರಂಜನರಾಜವರ್ಗದಲಿ ॥
ಆವುಷಿಗಳಾಕ್ಷತ್ರಜನದಾ । ಭೂರಿನಿಕರದವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಿ । ಚಾರಣರ
ಚಾರಣರಸಂಗೀತಾದಿಗಳಕಳದ ॥ ಆರುಭಟೆವುಥಿತಾಂಬುನಿಧಿಯೊಡ|ನಾ
ರುವಪವ್ರೊಲುಬ್ಬೆದ್ದಬಲುಜ । ಜ್ಝಾರವನೆಜಡಿದುದುಯುಧಿಷ್ಠಿರ ರಾಜ
ಸೂಯದಲಿ ॥೩೭॥ ಏಳುದಿನಪರಿಯಂತಘಳಿಗೆಗೆ । ಮೇಲೆಮೇಲಧ್ವರದ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಶ್ರಿಥ । ಡಾಳಿಸಿತುಜಾಳಿಸಿತುಚತುರ್ದಶಲೋಕಚೇತನವ ॥ ಕೇಳಿ
ದ್ಯೆಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ । ಪಾಲಸುರಲೋಕದಲಿಪಾಂಡುವಿ|ನೋಲಗಕೆ
ಬಹಬಣಗುಸುರರಿಗೆಸವುಯಿಲ್ಲೆಂದ॥೩೮॥ ಎವಗೆತವಗೆಂದೀಹವಿಭಾಗ|
ಗವನುವುತ್ತಿತುದೇವತತಿಸುರ । ಯುವತಿಯರೊಳೂರ್ವಸಿತಿ ಲೋತ್ತ
ಮೆರಂಭೆಮೇನಕೆಯು ॥ ದಿವಿಜರೊಳಹಸುಗೆಗಳಲೆಕ್ಕದ । ಸವಚಿಸನಸ
ವಿವಾಯುತುತ್ತಿನ|ತನಕಿಗರುಹೊಯ್ದಾಡಿದಸಭೆಯುಲಿಸುರೇಶ್ವರನ ॥
ಈತನಾರ್ಯೆಪಾಂಡುನಂದನ । ನೀತಕಾಣರೆಪಾಂಡುವಿನಸುತ । ನೀತನೇ
ಧಿಟಪಾಂಡುವಿನಸುತನೀತನೇಯುನುತ ॥ ಪೂತುಧರ್ಮಜಪೂತುಧರ್ಮ
ಜ । ಪೂತುಧರ್ಮಜಯುನುತರಾಜ । ವ್ರಾತಹೊಗಳಿತುನಹುಷನಳನೃಗ
ದಶರಥಾದಿಗಳು ॥೪೦॥ ಏನಹೇಳುವದರಸಯಜ್ಞವಿ । ಧಾನದಭಿಷೇಕಾದಿ
ಸನುಯೋ । ದ್ದಾನವಾಯ್ತುರಸಂಗೆಸುರದುಂದುಭಿಯುರಭಸದಲಿ ॥ ಆನಿ
ರಂತರತುಷ್ಟಿಗಳವ್ಯೆ । ಮಾನಿಕರಸಂದಣಿನವೀನವಿ|ತಾನವಾಯಿತುಭೂ
ರಿಭಾರತವರುಷದಗಲದಲಿ ॥೪೧॥ ವರಸದಸ್ಯಾದಿಗಳದಕ್ಷಿಣೆ । ಬರಹಕೆ
ಪ್ಪ್ರಡಿನೂರುಮಿಸಾ । ವಿರದಮುಡಿವರಹೇಮುವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗೋವ್ರ
ಜನ ॥ ಅರಸನಿತ್ತನುಮುಖನಿಯೋಗೋ । ತ್ಕರರಿಗನುಪಮಭೂರಿಜನ
ಶಾ । ದರಿಸಿಕೊಟ್ಟನುಹೊತ್ತುನಡೆದುದುಸಕಲಜನಧನವ ॥೪೨॥ ತಲೆ
ಹೊರೆಯುಲಡಕಿದರುಹೆಗಲಲಿ । ಕೆಲರುಶಿಷ್ಯರಸೆತ್ತಿಯುಲಿ| ಕೆಲರುಹೊ
ರಿಸಿತುದೇಶದೇಶದಸಕಲಭೂಸುರರು ॥ ಲಲಿತರತ್ನಾಭರಣಗೋಸಂ ।
ಕುಲದಸೂರೆಯುಸೇನಗೆಂಜಿನು । ಸಲೆದಣಿದುದಾಸಕಲಜಾತಿಜನೇಶಯು

ಷ್ಣದಲಿ ॥೪೩॥ ಕಳೆದವಗಣಿತಕಲ್ಪವಿದರೊಳ । ಗಳಿವನರಿಯದರಿಬ್ಬರೇ ಮುನಿ । ತಿಲಕಮಾರ್ಕಂಡೇಯರೋಮಶರೀಮಹಾಧ್ವರದ ॥ ಸುಳಿವ ಸಾರಲಿಕಂಡರನಿಬ । ರೊಳಗೆನುತಮನವುಕ್ಕಿನಾರದ। ನೊಲಿದುನುಡಿ ದನುತನ್ನಹೇಳಿಕೆಸಫಲವಾಯ್ತೆಂದು ॥೪೪॥ ಸುರರಿಗಾದುದುತುಷ್ಟಿಧರ ಣೀ । ಸುರಮುನೀಂದ್ರರಿಗಾಯ್ತುಶೂದ್ರರ।ನೆರವಿಗಾಚಂಡಾಲಪರಿಯಂ ತಾಯ್ತುಸತ್ಕಾರ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕರಿಗೆಚತುಸ್ಸಾ । ಗರದತಡಿಪರಿಯಂತ ವಿಶ್ವಂ। ಭರೆಯಮಾನ್ಯರಮನ್ನಿಸಿದನುಭೂಪತಿಗೆಭೀಷ್ಮ ॥೪೫॥ ಸ್ನಾ ತಕಪ್ರಿಯಋತ್ವಿಗಾಚಾ । ರ್ಯಾತಿಶಯಗುರುನೃಪರುಸಹಿತೀ। ಭೂ ತಳದೊಳಿಂತಾರುಮಾನಿ ಸರಘ್ರ್ಯಯೋಗ್ಯರಲೆ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಲಿನೀನ ರ್ಘ್ಯವನುವಿ । ಖ್ಯಾತರಿಗೆಮಾಡೆನಲುಮನ್ನಣೆ। ಯಾತನಾರೆನೆವೀರನಾ ರಾಯಣನತೋರಿಸಿದಾ ॥ * * * * ॥೪೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೬೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಜಸೂಯದೊಳಗ್ರಪೂಜಾ । ರಾಜಿತನಕೃತಿಮೌಳಿಮಣಿಯವಿ । ರಾಜಿತನಶಿಶುಪಾಲಜರದನುಪೂರ್ವ ಪ್ರೈರದಲಿ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ। ಪಾಲಮುನಿಮಧ್ಯ ದಲಿನಿಮ್ಮನೃ । ಪಾಲಭೀಷ್ಮಂಗೆಂದನತಿಗಂಭೀರನಾದದಲಿ॥ಭಾಳನೇತ್ರ ಗೆಪತಿಯೆನಿಪಭೂಪಾಲರಿದರೊಳಗಗ್ರಪೂಜ್ಯನ। ಹೇಳೆನಲುಗಾಂಗೇಯ ನುಡಿದನುವೇದಸನ್ನುತನ ॥೧॥ ಆರುತಾರಾಗ್ರಹದಮಧ್ಯದೊ । ಳಾ ಶುದಿನಕರನುಳಿಯೆಬಳಿಕಾ । ರಾರುಸುರನಿಕರದಲಿಸೇವ್ಯರುಶೂಲಧರ ನುಳಿಯೆ ॥ ಆರುನಿಜರಸನಾದಲಿಜಂ । ಭಾರಿಯುಲ್ಲದೆಮಾನನೀಯರ।ದಾ ರುಜಗದಲಿಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆಪೂಜ್ಯತಮರೆಂದ ॥೨॥ ಗಿರಿಗಳಲಿಹೇಮಾದ್ರಿಘನ ಸಾ । ಗರದೊಳಗೆದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿದೇವಾ । ಸುರನರೋರಗನಿಕರದಲಿನಾರಾ ಯಣನೆಮಿಗಿಲು॥ ಅರಸಸಂಶಯವೇಕೆಕೃಷ್ಣನ।ಚರಣವನುತೊಳರಾಜ ಸೂಯಾ।ಧ್ವರಕೆಪೂಜಾಪಾತ್ರನೀಹರಿಯಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ವ್ಯಾಸನಾರದ ರ್ಲ್ಕೋಮಶಾದಿಗ।ಳೀಸಮಸ್ತಮುನೀಂದ್ರರಿರೆಈ । ಕೇಶವನುಪೂಜಾರುಹ ನೆಯೆಂದಿಪರಬೆಸಗೊಳ್ಳೆ॥ಲೇಸನಾಡಿದಭೀಷ್ಮಬಳಿಕೇನೀ।ಸಮಸ್ತಚ ರಾಚರನೊಳೀ।ವಾಸುದೇವನೆಪೂಜ್ಯನೆಂದುದುಸಕಲಮುನಿನಿಕರ॥ತರಿಸಿ ದನುನವಹೇಮಮಣಿಭಾ । ಸುರದಮಂಚದಮೇಲೆಲಲಿತಾ। ಸ್ತರಣದತಿ ಕಿಲುಪಾಸುಗಳನಿರ್ಮಳವಿಕಾರಿಗಳ॥ ಮೆರೆದುದದುಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಮೋ। ಹರದಮಾರೊಡ್ಡಿನಿಸಿಭೂವಿಾ । ಶ್ವರಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿಧರಣೀಪಾಲಕೇ ಳೆಂದ ॥೫॥ ವಿನಯದಲಿಸಹದೇವಕೃಗೊ । ಟ್ಟನುಪಮನತಂದನುಪಿತಾ

ನುಹ | ಜನಕಪವಾಯುವಧಾರುಗಂಗಾಜನಕನನಧಾರು ‖ ದನುಜರಿಪುವನ
ನಾನವನಧಾ | ನೆನುತವಿವುಳವುಹಾರ್ಥ್ಯಸಿಂಹಾ | ಸನಕೆಬಿಜಯಂಗೈ
ಸಿದರುಕುಳ್ರೈರ್ದನಸುರಾರಿ ‖೬‖ ತಂದುಪುಣವುಯುಪಡಿಗದಲಿಗೋ|ವಿಂ
ದನಂಘ್ರಿಯುತೊಳದುಗಂಗೆಯು|ತಂದೆವೀಗಳೆತಾವೆನುತ್ತತವ್ಮುತ್ತವಾಂ
ಗದಲಿ ‖ ವಂದಿಸುತವೈದಿಕದಪರಿವಿಡಿ | ಯಿಂದಮಧುಪರ್ಕಾದಿಪೂಜೆಗ|
ಳಿಂದಸತ್ಕರಿಸಿದರುಸಚರಾಚರಜಗತ್ಪತಿಯು ‖೭ ‖ ಆಯೆನುತಮನವೃಕ್ತಿ
ಮುನಿಗಳು | ಘೋಯೆನಲುನಿರ್ಜರರಭೇರಿನ | ವಾಯಿಯಲಿಹೊಳಗಿದವು
ಸುರಿದವುಮುಗುಳತನಿವರ್ಷ‖ ರಾಯನಧ್ವರಕರ್ಮಸತ್ರತು| ವಾಯಿತೀ
ಭೂಪತಿಕೃತಾರ್ಥನ | ಲಾಯೆನುತಸಭೆಪೊಗಳೆತಂದುಸಮುದ್ರಘೋಷ
ಪದಲಿ‖೮‖ಈಮಹಾಧ್ವರಕರ್ಮವೇಸು|ತಾ್ರಮನಪರಿಗೆಹವ್ಯಸಿದ್ಧಿಮ |
ಹಾಮಹೀಸುರಮುನಿನಿಕರದೇಕತ್ರಸಮ್ಮಿಳಿತ ‖ ಈಮಹೀಶರಬರವಿದೆ
ಲ್ಲವೊ | ಶ್ರೀಮುಕುಂದನಪೂಜೆಗಿದುವೆಸ ! ಭಾಮನೋಹರವೆಂದುಮಾ
ರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿನುಡಿದ‖೯‖ಅವನಿಯಮರರಕಳಕಳವಪಾಂ|ಡವರಸು
ಪ್ತಾನನನೃಪಕಾ | ರವರಮಾತ್ಸರ್ಯೋಪಲಾಲಿತ ಹರುಷವಿಭ್ರ|
ಮುವ ‖ ಅವನಿಪಾಲರುಕಂಡರೀಯು | ತ್ಸವವಕಂಡಿರೆನೀವೆನುತತಂ|ವು
ವರೊಳೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುಕೆನೋಡಿದರುಬೆರಗಾಗಿ ‖೧೦ ‖ ಕೆಲರುಪಾಂ
ಡವವೈಭೂತ್ರಿಯಲಿಕೆಲ | ಕೆಲರುಕೃಷ್ಣನಬಲುಮೆಯಲಿಕೆಲ | ಕೆಲರುಧೀ
ರತ್ವದಲಿಕೆಲರನುಚಿತದಭೀತಿಯಲಿ ‖ ಕೆಲರಿದೇಕೆನಗೆಂದುಧರಣೀ | ವ
ಳಯದನಪರಿದ್ಧರದರೊಳು | ಖಳಶಿರೋಮಣಿಮುಸಗಿದನು ಭೂಪಾಲ
ಕೇಳೆಂದ ‖ ೧೧ ‖ ಹೊತ್ತಿತೆದೆಹೇರಾಳತಮದಲಿ|ಕುತ್ತಿದನುಪಿಪಾಸೆಗಳು
ಕಂಗಳು|ಹೊತ್ತವತುಣಿಚ್ಛವಿಯನುಬ್ಬರಿಸಿದುದುಗೋನಾಳಿ ‖ ಕೆತ್ತು
ದವಿವಿನಕದಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ | ಮಿತ್ತವ್ರೊಲಿದಳುರೋಷವಿುಗೆಹೊಗ | ರೆತ್ತಿ
ತೈಶಿಶುಪಾಲವೀರನವಚನಮುಖದುಗ‖೧೨‖ ಏನೆಲವ್ರೊಸಹದೇವವಸು
ಧೆಯ | ಮಾನನಿಧಿಗಳಮುಂದೆನಂದನ | ಸೂನುವಿುಗೆಸಿಂಹಾಸನದಮೇ
ಲರ್ಥ್ಯಸತ್ಕೃತಿಯೆ ‖ ನೀನನರಿಯದವನಿವ್ಕುಯಾಗಕೆ | ಹಾನಿಯಿಲ್ಲಾ
ನಿವ್ಕುಹಿರಿಯರಿ | ದೇನನೆಗಳದರಕಟಖೂಳರುಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ‖೧೩‖
ಯದುಗಳವದಿರುಮುನ್ನರಾಜ್ಯಾ | ಸ್ಪದದಸಿಂಹಾಸನಕೆಬಾಹಿರ | ರದ
ರೊಳೀತನಹೋಡಿಯನುಜಗವೆಲ್ಲಬಲ್ಲುದೆಲೆ ‖ ಇದುಮಹಾಧ್ವರವೆಲ್ಲಿನೆರ
ದಿ | ದ್ದುದುಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗೋವರ | ಸದೆಗನಿಲ್ಲಿಗೆಶ್ರೇಷ್ಠನೇಸಹ
ದೇವಕೇಳೆಂದ ‖೧೪‖ ತ್ರಿದಶರಿಗೆಸುತಿಲೊಕಸಾಮ | ರ್ಥ್ಯದಲಿಶುದ್ಧಶಾ
ತಸುವ್ರಾ | ರ್ಗದಲಿಶಿಷಿಸರಾಜಮುಷಿಗಳಲಾಮಹೀತಳಕೆ ‖ ಉದಯ

ದಿನಪನನಂದದಲಿನೃಪರಿ | ದರ್ಗದುಸತೇಜಪ್ರಜರುಗೋಪರ | ಸದೆಗನಿ
ಲ್ಲಿಗೆಶಿಷ್ಟನೇಸಹದೇವಹೇಳೆಂದ ‖ ೧೫ ‖ ಬಾಲಕನುಸಹದೇವನೀತನು |
ಹೇಳುನಿಲ್ಲಿಯುಹೆಚ್ಚುಕುಂದುನೃ | ಪಾಲಸಿನ್ನದುಧರ್ಮತತ್ವರಹಸ್ಯಸಂ
ಗತಿಯು ‖ ಕೇಳುವೆಗಳೆವುಬೇರೆಚರಿತದ | ಪಾಳಿತಾನದುಬೇರೆಲಾಪ
ಶು | ಪಾಲರೀಯಧ್ವರಕೆಪೂಜ್ಯರೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ‖ ೧೬ ‖ ತರಳರಿವದಿ
ರುಪಾಂಡುಸುತರಂ | ತಿರಲಿನೀಸುಪ್ರೌಥನೆಂದಾ | ದರಿಸಿದೃಪಸು
ದೇವಸುತರಲೆಶಿಷ್ಟಯೋಗ್ಯತೆಯು ‖ ಧರಣಿಪಾಲರಮಧ್ಯದಲಿಭಾ | ಸ್ಕ
ರನುಗಡತುರುಪಳ್ಳಿಕಾರರ | ಪುರದಭಾಸ್ಕರನೀತನಲ್ಲಾ ; ಭೀಷ್ಮಹೇ
ಳೆಂದ ‖ ೧೭ ‖ ಶಿವನಸರಿ ಪಂಚದಲಿಸರಸಿಜ | ಭವನಸಮಗದ್ದುಗೆ
ಗಳಲಿವಾ | ಸವನತೊಡೆಸೋಂಕಿನಲಿಕುಳ್ಳಿಹರೀಮಹೇಶ್ವರರು ‖ ಇ
ವರಸರಿಸಕೆಸಲ್ಲದೀಯಾ | ದವನನುದ್ಧದಲಿರಿಸಿಬಹುಮಾ | ನವನುಮಾ
ಡಿದೆಭೀಷ್ಮಯಜ್ಞವನಳಿದನೀನೆಂದ ‖ ೧೮ ‖ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣವೇದ |
ಪ್ರಕರಧರ್ಮವಿಚಾರಪೌರಾ | ಣಿಕಕಥಾಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯವಿನಿತರಸಾಗಸಂ
ಗತಿಯು ‖ ಅಕಟನೀರಲಿನೆರಹಿಪಶುಪಾ | ಲಕನಪೂಜಾಸಾಧನಾರ್ಥ | ಪ್ರ
ಕಟನಾದೈಭೀಷ್ಮಮೂರ್ಖಾರ್ಥಮುನುನೀನೆಂದ ‖ ೧೯ ‖ ಹಿರಿಯನೆಂದೀತನ
ಲಿಪೂಜಾ | ವರಣವೇಪಸುದೇವನೀಮುರ ! ಹರನಪಿತನಿದ್ದಂತೆಮೇಣೀ
ದೃಪದಭೂಪತಿಯು ‖ ಪರಿಸಿನೀವಾಚಾರ್ಯನೆಂದಾ | ದರಿಸುವರೆಗಾಯ
ರಿಗೆಶಸ್ತ್ರದ | ಗುರುವಲಾದ್ರೋಣಂಗೆಪೂಜೆಯುಮಾಡಿರೇಕೆಂದ ‖ ೨೦ ‖
ಈತನಲ್ಲಸದಸ್ಯನೇವಿ | ಖ್ಯಾತವೇದವ್ಯಾಸರುತ್ವಿ | ಗ್ಜಾತನಾಥಂಗಗ್ರ
ಪೂಜೆಯುನೇಕೆಮಾಡಿಸರಿ ‖ ಈತನಿಮಗೆಪಿತಾಮಹನೆಗಂ | ಗಾತನುಜನೈ
ದನೆವಿಶೇಷಕೆ | ಗೌತಮನಲಾಕೃಪನಮನ್ನಿಸರೇಕೆನೀವೆಂದ ‖ ೨೧ ‖ ವೀ
ರರಿಗೆಕೊಡಬೇಹುದೇರಣ | ಧೀರನಶ್ವತ್ಥಾಮನೈದನೆ | ಸಾರನಲ್ಲಾ ಚಾ
ಪರರರೊಳಗೇಕಲವ್ಯನೃಪ ‖ ಪೌರವೇಯರೊಳಧಿಕಬಾಹ್ಲಿಕ | ಗಾ
ರುಸರಿಕೊಡರೇಕೆಕೃಷ್ಣನಿ | ದಾರೊಳಾರೆಂದಗ್ರಪೂಜೆಯುಕೊಟ್ಟರಕಟಂ
ದ ‖ ೨೨ ‖ ನರನಸಖನೀಕೃಷ್ಣಗೆಂದಾ | ದರಿಸುವರೆಗಂಧರ್ವನಿಂಮಿಾ | ನರ
ನಸಖನಲ್ಲಾವಿರೋಧಿಯೆಚಿತ್ರರಥನಿಮಗೆ ‖ ಅರಸನಲ್ಲಾದೃಮನುಪರ
ಕೆಂ | ಪುರುಷಮಾನ್ಯನುನಿಮ್ಮಯಜ್ಞದೊ | ಳುರುಳುಕರಿಗಲ್ಲದೆವಿಶಿಷ್ಟ
ರಿಗಿಲ್ಲಗತಿಯೆಂದ ‖ ೨೩ ‖ ಮಾನ್ಯರಿಗೆಮನ್ನಣೆಯಹರೆಸಾ | ಮಾನ್ಯನೇಭ
ಗದತ್ತನಿಮಗೇ | ನನ್ಯನೇಸೌಬಲಜಯದ್ರಥನೇಕೆಮನ್ನಿಸಿರಿ ‖ ಶೂನ್ಯವಿ
ಭವನೆಮಗಧಸೂನುಸು | ಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾದಂತವಕ್ರನು | ದಾನ್ಯಭಟ್ಟನು
ಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲಿಗೆಯೋಗ್ಯನಹನೆಂದ ‖ ೨೪ ‖ ಉರುವನೃಗನಲ್ಲಾಸುದಕ್ಷಿಣ |

ನರಿಯರೇವಗಾಳವನನೀತನ | ಮರದಿರೇಸಾಲ್ವನನುಭೀಷ್ಮಕರುಗ್ಮಭೂ
ಪತಿಯು ॥ ಮೊರೆಯಮುರಿದಿರೆಶಲ್ಯಭೂಪತಿ | ಹೊರಗಲಾನರರಾಜಸೂ
ಯಕೆ | ಕುರುಪಕಾಪನಲ್ಲದುಳಿದರುಯೋಗ್ಯರಲ್ಲೆಂದ ॥೨೫॥ ಭೂರಿ
ಭೂರಿಶ್ರವನುಸೀಮೊಳ | ಗಾರುಹೊಯ್ದನುಸೋಮದತ್ತನು |ಹೀರ
ಮಣಿನತಿಪಾತ್ರನಲ್ಲಾ ಅಗ್ರಪೂಜೆಯಲಿ ॥ ಸಾರಧರ್ಮವಿದೆಂದುಬಂದೆವಿ|
ದಾರುಬಲ್ಲರುಹಳ್ಳಿಕಾರರ | ನಾರಿಯರನೆರೆಮಿಂಡನಲ್ಲದೆಯೋಗ್ಯನಲ್ಲೆಂ
ದ ॥೨೬॥ ಏಂದನನುವಿಂದಾಮಹೀಶರು | ಬಂದಿರೈಕಾಂಭೋಜನೃಪನೈ|
ತಂದೆಲಾಗಾಂಧಾರಿಶಕುನಿಬೃಹದ್ರಥಾದಿಗಳು॥ ಬಂದಿರಿಲ್ಲಿಗೆಧರ್ಮಸಾಧನ|
ವೆಂದುಬಯಸಿದಿರಿಪರಯಾಗಕೆ | ನಂದಗೋಪನಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆಯೋಗ್ಯರ
ಲ್ಲೆಂದ ॥೨೭॥ ಈಋಷಿಗಳೀಮಂತ್ರವೀಸಂ | ಭಾರವೀಪೌರಾಣಕಥೆ
ಈ | ಭೂರಿಭೋಜನಯಿರಾಮಹಾಗೋರತ್ನಧನಧಾನ್ಯ ॥ ಸಾರತರವೇ
ದೋಕ್ತಮಾರ್ಗ | ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದದುಹೊರಗೆಗೋಪೀ | ಜಾರಸತ್ಕೃತಿ
ಯೊಳಗೆವಿಷವಿದನರಿದುದಿಲ್ಲೆಂದ ॥೨೮॥ ಸ್ನಾತಕನೃತಿಯಲ್ಲಋತ್ವಿಜ |
ನೀತನಲ್ಲಾಚಾರ್ಯನಲ್ಲನು | ಹೀತಳಾಧಿಪನಲ್ಲಗುರುವಲ್ಲಸುರರಿಪ್ರನಿಮ
ಮಗೆ ॥ ಈತನೇಪ್ರಿಯನೆಂದುಕೃಷ್ಣಂ | ಗೋತುಕೊಡುವರೆಬೇರೆಡುವು
ದು | ಭೂತಳೇಶರಮುಂದೆಮುನ್ನಿಪ್ರದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥ರಾಯಸಿನಗಾಪಿಂ
ದುಧಿಟಸಿ | ದ್ವಾಯುವೆನುನಾವ್ಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲದೆ| ವಾಯುಜನಫಲುಗುಣನಬಿಲ್ಲಿ
ನಬಲುಮೆಗಂಜಿದಿವೆ ॥ ರಾಯತಕ್ಕೆನಸಿಧಿಯಠೌಳಿಯು | ಮಾಯಕಾರನ
ತಂದುಪೆಸ್ಸಿಸಿ | ರಾಜ್ಯಗಭಿವಾನನವಿಭಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆನೀನೆಂದ ॥೩೦॥ಧ
ರ್ಮಮಯವೀಯಜ್ಞನೀನೆ | ಧರ್ಮಸುತನೆಂದಿದ್ದವಿಲ್ಲಿವಿ | ಕರ್ಮವಾಯಿ
ತನೂಯವೇಶಿತನಾಣೆಜಗವರಿಯೆ ॥ ಧರ್ಮವೇಯಪಾತ್ರಕಾರ್ಯದ |
ಕರ್ಮಹೀನ್ನೃಪನಿಕರಮೆಚ್ಚಲ |ಧರ್ಮಸುತನೆಂದಾಯ್ತುನಿನ್ನಭಿಧಾನವಿಂ
ದಿನಲಿ ॥೩೧॥ ಆಯಿತಿದುಜಡಧರ್ಮಜನುಗಾಂ| ಗೇಯಜಡನೀತಾಗಘಟ್ಟ
ನ | ದಾಯವತಿಯದೆನಿನ್ನಕರದರೆಕೃಷ್ಣಚೇರತೆಯಲಿ ॥ ರಾಯರತ್ನನವನ
ಡುವೆನೀನನು | ನಾಯಕವ್ರೋನೃಪಹಾರದಲಿಯನು | ನಾಯಕವ್ರೇನೀನಾ
ವನೆಂದನುಜರಿದುಮುರಹರನ ॥೩೨॥ ಈಋಷಿಗಳೇಬಾಗುಗಳುಬಡ |
ಹಾರುವರುದಕ್ಷಿಣೆಸುಭೋಜನ | ಪೂಜವಾದರೆಸಾಕುಸಾಮಾನ್ಯರವಾಸಿ
ವಟ್ಟದಲಿ ॥ ಹೋರುವವರಿವರಲ್ಲನೆಸದೀ |ವೀರನೃಪರುಸಿಮಾನಿಗಳನೆರೆ|
ಕೈಯಿಸಿದರಿದುನಿನಗೆಸದರವೆಕೃಷ್ಣಹೇಳೆಂದ ॥೩೩॥ ಅರಿಯದವರಾಧರಿಸಿದ
ರೆಸೀ ! ನರಿಯಬೇಡವೆನಿನ್ನಕುಂದನ |ಕೊರತೆಗಳನಾನರಿಯಭೂಪಾ
ಲಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಕುರುಬರೊಳ್ಗಾಜುಮಾಣಿಕ | ನರಿಯದವರಿಗೆಕೃಷ್ಣನೀ

ಕಡು ।ಬೆರತೆಲಾಸೆರೆವುರದೆಲಾನಿನ್ನಂತರವನೆಂದ । ಕುಲಗಲಧಿಕರುರಾ
ಜ್ಯದಲಿವೆ । ಗ್ಗಳರುಭುಜಸತ್ವದಲಿಸೇನಾ । ಬಲದಲುತ್ತುಮರಿಪರಭಂಗಿ
ಸಿನಿನಗೆಮನ್ನಣೆಯೆ ॥ ಕುಲವುಯುದುಕುಲರಾಜ್ಯವೇಕಡ । ಲೊಳುಕು
ಡುವನಿನ್ನೊಳಿಟಗುಳತನ । ದಳವಮಾಗಧಕಾಲಯುವನರುಬಲ್ಲರವರೆಂದ॥
ಜೀವಿನಾರವೆಯೊಳಗೆಕಳಹಂ । ನಾವಳಿಗೆರಮ್ಯವೆಜಮಾಕುಸು । ಮಾ
ಳಿಗಳಲಿಮಧುಕರನವೋಹರಕೆಮನ್ನಣೆಯೆ॥ಈವಿಕಾರದಯಜ್ಞದಲಿರಾ
ಜಾವಳಿಗೆಮನ್ನಣೆಯೆಶಿವಶಿವಾ ।ನೀವುಗೋಪೀಜಾರರಿಲ್ಲಿಗೆಶಿಷ್ಟರಹರೆಂದ॥
ಎರಡುಮುಖವೀಮುಖಕೆಹೋಲುವ । ಧರಣಿಪತಿಯಿಾಮುಖಕೆಧರಣೀ।ಶ್ವ
ರಗೆಪಾಸಟಿಭೀಷ್ಮನೀಮುಖಭೀಷ್ಮಭೂಪರಿಗೆ ॥ಸರಸನಾದನುಕೃಷ್ಣನಿ
ಮುಖ । ಧರಣಿಪತಿಭೀಷ್ಮಂಗೆಕೃಷ್ಣಗೆ । ಸರಿಯುಕಾಣೆನುನಿಂಮುಳೊಬ್ಬರಿ
ಗೊಬ್ಬರೆಣೆಯೆಂದ ॥೩೭॥ ನೀಳಿವನಹೆಡತಲೆಯೊಳಗೆತ್ರೆಗೆ । ನಾಲಿಗೆಯ
ನೆಲೆಕುನ್ನಿಗಳರಿದ । ಕೇಳುವರೆಪತಿನಿಂದೆಯನುಪಾತಕಕೆಗುರುವಲ್ಲ ॥ಮ
ಳೆನುತಕೃತವರ್ಮಸಾಂಬನ್ನ । ಸಾಲವೊದಲಾದಖಿಳಯಾದವ । ಜಾಲ
ವೆದ್ದುದುಬಿಗಿದಬಿಲುಗಳನೆಳದಡಾಯುಧದಿ ॥೩೮ ॥ ಕದಡಿತಾಯಾಸ್ಥಾನ
ಹೋಯಿತೆಂ । ದೊದರಿಋಷಿಗಳತಾಳಿಗೆಗಳೊಣ। ಗಿದವುಹಲ್ಲಣಿಸಿದವುರ
ಥಮಾತಂಗವಾಜಿಗಳು ॥ಕೆದರಿಶೀಚೆಯದೆನೆಸುನೀತನ । ಸದೆದುತ್ರೆಗೆಸು
ಟಗೆಯನೆನುತಲಿ । ಯದುನೃಪಾಲರುಗಜಬಜಿಸಲೆಡೆಪೊಕ್ಕನಾಭೀಷ್ಮ ॥
ನಿಲಿಸಿದನುಕಳವಳವನೀಯದು । ಬಲವತೆಗದನುಮತ್ತೆಮೌನದ ।ಜಲಧಿ
ಯಾಯೆತಾಸ್ಥಾನದಿದಿರಲಿನಿಂದುಸಹದೇವ॥ ಎಲೆಸುನೀತವೃಥಾವಿರೋಧ॥
ಸ್ಖಲಿತನಾದೆಮುರಾರಿಮಾನ್ಯರ । ತಿಲಕನೀತನಪೂಜೆಯಾಗಕೆಕಳಶವಾ
ಯ್ತೆಂದ ॥೪೦॥ ಧರಣಿಪತಿಯೇಸಕಲಧರ್ಮದ । ಪರಮಸೀಮೆಮುಕುಂ
ದನೇಮಾ । ನ್ಯರಿಗೆಗುರುವಂದ್ಯರಿಗೆವಂದ್ಯನುದೈವಕಧಿದೈವ ॥ ಸುರನ
ದೀನಂದನನೆಸಾಕ್ಷಾ । ತ್ಪರಮಶಿವನೀಯಜ್ಞಲೋಕೋ । ತ್ತರದಮುಖ
ವಿದುನಿನ್ನ ಕುಮತಿಗೆಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥೪೧॥ ನಿನ್ನ ನೆನ್ನ ನುಚ್ಛೈದ್ಯಕೃಷ್ಣ
ನ । ಮನ್ನಣೆಗೆನೆಣಸುವರಿಗಿದತೊಡ । ರೆನ್ನ ಪಾದದಲೆನುತಧರಣಿಯ
ನೊದೆದನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥ ಇನ್ನುನೀನುಸುಲೋಚನಾಂಧಕ । ನಿನ್ನೊಡನೆ
ಫಲವೇನುಕದನಕೆ । ಬನ್ನಿಮಿಡುಕುಳ್ಳವರೆನುತಗಜರಿದನುಸಹದೇವ॥ನು
ಡಿಯದುದುಮೌನಗ್ರಹದಹಡೆ। ಗುಡಿಯಲಿದ್ದುದುರಾಯಕುಲವವ।ಗಡೆ
ಯನೆದ್ದನುಸಿಹ್ಮಪೀಠದಿನೋಡಿಕೆಲಬಲನ ॥ಕಡೆಯರುಣಾರ್ಘುಣರವವ
ಸಗಲಿವ । ನೊಡನೆಹೊರವಂಟುದುನೃಪಾಲಕ । ರೊಡವುರುಚಿದರ
ಹಿಡಿವಸಟೆವಪಸಾಯ್ತುಮಂತ್ರಿಗಳ ॥೪೨॥ ಶಿವಶಿವಾತಪ್ಪಾಯ್ತುನಮ್ಮ

ತ್ಸವಕೆಬಂದವನಿವನಗುಣದೋಷವನು |ನಾವೀಕ್ಷಿಸುವದನುಚಿತವೆಂದು
ವಿನಯದಲಿ ‖ ಅವನಿಪತಿಬೆಂಬತ್ತಿಗಮನಕೆ | ತವಕಿಸುವಶಿಶುಪಾಲಕನ
ಹಿಡಿ | ದವಚಿದನುಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿನುಡಿಸಿದನುಬೋಳೈಸಿ ‖೪೪‖ಅ
ರಿಯರೇಮುನಿಮುಖ್ಯರೀತನ | ನುರುಪದ್ಯವಿದೆಂದುನೀಕ | ಟ್ಟರಿತಗಾ
ರನೆರಾಯರಿದೆಲಾಸಕಲಗುಣಯುತರು‖ ಕುರುಬತನದಲಿನೀನಕಟತೆರ|
ನರಿಯದೆಂಬರೆಬಾರೆನುತಮುಂ | ಚರಗಹಿಡಿದೆಳದನುತಂದನುಭೂಪಜ
ನರಹಿತ ‖೪೫‖ ಎಲೆಮರುಳೆಭೂಪಾಲನೋಜಿನ | ಕಳಕಳಕೆಕರಿಬೆಚ್ಚ
ವುದೆಮಂ | ದಳಿಯಮುರವಿಡುಕೆದರೆಕಳವಳಿಸುವುದೆಕಲಿಸಿಂಹ ‖ ಗಿಳಿಯ
ಮುರುಕಕೆಗಿಡಿಗನುಗಿದ | ಪ್ಪಳಿಸುವುದೆಹರಿಗೆಮನುಗಣ್ಯನೆ | ಗಳಹನಿವ
ನೊಡನಾವುದನುನಯವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖ ಗಮುವಗರುವನನಖಿಳವಿದ್ಯಾ|
ಪರಿಣತನಪರಿಣತನುವೀರನು | ಧುರದಧೀರನನರಿವನಿಂತಿದುಲೋಕವಿ
ಖ್ಯಾತ ‖ ಗರುವನಲ್ಲಸುನೀತವಿದ್ಯಾ | ಪರಿಣತನುತಾನಲ್ಲಘನಸಂ |ಗರ
ದೊಳವನಾಳಲ್ಲಕೃಷ್ಣನನರಿವನಿಂತೆಂದ ‖೪೬ ‖ ಅರಸನೇಸನುಕಾದಿಹಿಡಿ
ದಾ |ದರಿಸಿಬಿಟ್ಟುತದೀಯೆರಾಜ್ಯದೊ | ಳಿರಿಸಿದರೆಗುರುವಾತನಾತಂಗಿದು
ವೈಕೃತಿಸಿದ್ಧಿ ‖ ಅರಸುಗಳನನಿಬರನುಸೋಧಿಸಿ | ಮರಳಿರಾಜ್ಯದೊಳಿರಸ
ನೇಮುರ | ಹರನುಗುರುವಲ್ಲಾಮಹೀಶರಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖೪೭‖ ಮಗಧ
ಸುತನೀಸಾಳ್ವಹಂಸನ| ಮಗಪಿಶುಂಭನಪೂನಾನರಕನ |ಮಗನುಪೌಂ
ಡ್ರಕದಂತವಕ್ರನತನುಜರಿವರೆಲ್ಲ ‖ ಹಗೆಯಮಾಡಿಮುರಾಂತಕನಕಾ|ಳ
ಗತೊಳೆಲ್ಲರನಿಕ್ಕಿಪಟ್ಟವ | ಬಿಗಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲವೇಹೇಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖
ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಮುನಿಪ್ರವಲಿಸ | ನ್ಮಾನನೀಯರುಶೌರ್ಯವೃದ್ಧರು |ಮಾನ
ವೇಂದ್ರನೊಳಧಿಕವಿದುಪೌರಾಣಸಿದ್ಧವಲೆ ‖ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧನುಕೃಷ್ಣನಾಹ
ವ |ದೀನನೇಘನಶೌರ್ಯನೆಂಬುದ | ತಾನರಿಯನೇಚೈದ್ಯಭೂಪತಿಯೆಂ
ದನಾಭೀಷ್ಮ ‖೫೦‖ ವಿನುಹೇಳ್ವುದುಧರ್ಮತತ್ವನಿ | ಧಾನದಲಿಮುನಿಮು
ಖ್ಯರಿವರ | ಜ್ಞಾನಿಗಳುಶಿಶುಪಾಲತತ್ವಜ್ಞಾನಪಂಡಿತನು ‖ ಆನಿಶಾಟರುಮೆ
ಚ್ಚರಗ್ಗದ| ಭಾನುರಶ್ಮಿಯನಂಧಕಾರ|ಜ್ಞಾನಿಷ್ಠರಪ್ರೇರೈಸಲೆಯೆಂ
ದನಾಭೀಷ್ಮ ‖ಈತಸಚರಾಚರದಗುರುವಿ|ಖ್ಯಾತಋತ್ವಿಜನೀತಸಾಚಾ|
ರ್ಯಾತಿಶಯನೀತನುಮಹಾಪ್ರಿಯನೀತನೃಪನೀತ ‖ ಸ್ನಾತಕನಪ್ರಿಯಿಗಾ
ತನೀತನ | ಮಾತುನಿನಗೆತ್ತಣದುನಮಖ | ದ್ಯೋತಕೆತ್ತಣಸೋಸ್ಯಮಂ
ಡಲವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖೫೨‖ ಕರುಣಸೈಗಾಂಗೇಯಕೃಷ್ಣನ| ದರ್ಶಿತನನು
ಶಿಶುಪಾಲಭೂಪನ |ಕರಣವೃತ್ತಿಯಕದಡುಶಿದೆಯಲೆದ್ಯವದೂತನಲೇ‖
ಮರುಳನಿಪ್ಪನದುರುಕ್ತಿತಳಕೇ | ಳ್ದರಿಗೆಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿದುವಿ|ಸ್ತರಿಸಬೇ

ಹುದುಸಕಲಜನಪುತ್ರವೆಂದನಾಭೂಪ ॥೪೫॥ ಕೇಳುಧರ್ಮಜಸಕಲಋ
ಷಿಗಳು |ಕೇಳಿರೈನೆರೆದಖಿಳಜನಚಿತ್ತಾವಧಾನದಲಿ ॥ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯಪಲ್ಲ
ಭಶ್ರುತಿ | ಮೌಳಿಮಾಣಿಕ್ಯಕಪಾದಪೀಠನ | ಲೀಲೆಯನುಚಿತ್ರಿಸುಗದು
ಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಾ ॥ * * * ॥೪೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೮೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ದೇವದೇವನನುಪಮನಿಷ್ಟಾತ್ಮಂ |
ತಾವಳಿಯುತಮುನೀಯನನುರಾ |ಜೀವಪೀಠನಪಿತನನುವರ್ಣಿಸಿದನಾಭೀ
ಷ್ಮಾ ॥ಪದನು॥ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲವಿರಚಿತ್ತಸದಯಯುಗ
ಪ್ರ|ಕ್ಷಾಳನಾಚಮನೀಯತತ್ರಪರಿಶುದ್ಧಭಾವದಲಿ ॥ಆಲಲಿತಪದಯಶೋ
ದಾಬಾಲಕಂಗಳಿನಮಿಸಿನಿಮಿಷನಿ |ವಿಶಾಲಿತಾಕ್ಷನುಕಂಡೆರದುಮುನಿಜನಕೆ
ಕೈಮುಗಿದು॥೧॥ವರಋಷಿಗಳಾಜ್ಞೆಯಲಿವಿಶ್ವಂ | ಭರನವಿಷ್ಟರಯಿನಾಕರಿಸಿ
ರಾಜಾ | ಧ್ವರಸಮರ್ಥಸಭವಿನಾಶನಸುಪ್ರಯೋಜಕನ ॥ ಅರಿವತೆರ
ದಿಂದೆನಮತಗೋ | ಚರಿಸಿದುದಹೇಳುವೆನುಕೃಷ್ಣನ | ವರಮಲೀಲಾಲ
ಲಿತಚರಿತವನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೨॥ಘನರಜೋಗುಣದಲ್ಲಿಚತುರಾ | ನನತ
ಮೋಗುಣದಲ್ಲಿಶಂಕರ | ನನಿಸಿಸತ್ವಗುಣಾನುಗತಿಯಲಿವಿಷ್ಣುವೆಂದೆನಿಸಿ॥
ಘನಜಗತ್ತ್ರಯನಾಗಿಸರ್ವ|ತ್ರ ಸಮಮಹೇಶ್ವರನೆನಿಪನೀತನ|ನನಿಹನೀತ
ನನಿಜವನರಿದಮಹಾತ್ಮರಾರೆಂದಾ॥ಈತನವ್ಯಕ್ತನುವಿಚಾರಿಸು|ನೀತನಮ
ಲವ್ಯಕ್ತಲಿಂಗನ|ಜಾತನವ್ಯಯನಪ್ರಮೇಯನಗಮ್ಯನದ್ವಿತಯ ॥ ಈತ
ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನಿರ್ಗುಣನೀತಗುಣಸಂಯೋಗಿಸರ್ವಗ |ನೀತಚಿನ್ಮಯನೀ
ತನಾಹರಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ಜಲನಿಧಿಯಬುದ್ಬುದತರಂಗಾ|ವಳಿಗಳಾಜಲ
ಧಿಯಲಿತೋರುವ|ವಳಿವನೀವ್ಯಕ್ತಾಂತವಿಮಲಜ್ಞಾನಜಲಧಿಯಲಿ ॥ಹೊಳ
ದಳದವುವಿಶ್ವವೀತನ|ಸುಳಿದುತೋರುವದಿಲ್ಲಮಾಯಾ |ಲಲನೆಯಿಚ್ಛೆದಮ
ದ್ದುಜೇವರಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ಭೂತಜನನಸ್ಥಿತಿಗೆಕಾರಣ |ನೀತನೀತಂಗಿಲ್ಲ
ಕಾರಣ|ನೀತಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಗಳೆಂಬವಸ್ಥೆಗಳ॥ ಆತುರಿಯನಾತುರಿ
ಯತುರಿಯಾ ॥ ತೀತಲಕ್ಷಣನಿತ್ಯನಿಷ್ಕಳ | ನೀತನವ್ಯಕ್ತಚಿನ್ಮಯ
ನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೪॥ ಭ್ರಾಮಕದೊಳೀವಿಷಯಸೌಖ್ಯದ | ತಾಮಸೀ
ಯಕದೊಳಗೆಮುಳುಗಿನಿ | ತಾಮಯನುಪದತತ್ವಮಯನಚ್ಯುತನುತಾ
ಪಾದ ॥ ಈಷಣಕೊಂದನನುರದುಕವಣಿ | ರಾಮದಲಿಕುದಿದವರುಮಾ
ಯಾ | ಕಾಮಿನಿಯಕೈಮುಗಿಕರಲಿಮರುಳಾಗಿರೆಂದ ॥ ಅರದೆಶಿರದಲಿ
ತ್ರೈಲಕಾಷ್ಟದೊ | ಳೆರವತಹರೇಹುತವಹನನೆ| ನರಿಯಬಾರದೆವಿಷ್ಣುಚೈ
ತನ್ಯಾತ್ಮನೆಂಬುವನು ॥ ಹೊರಗೊಳಗೆಸಂಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮೋ | ತ್ಕರ

ದೊಳಗೆಡಹಿರಿಯುಳಿಯೆವಿಶ್ವವ | ಹೊರಗಹೊಂದಿಪರುಂಟೆಹೊರಗಿಗರೆಂ
ದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೮॥ ಊಹೆಗಳುಹೊಯ್ದಾಡವೇನಿ | ರ್ವಾಹಸೂತ್ರಧರಕು
ಣಿಕೆಗಾರನ | ಗಾಹಿನಲಿತಜ್ಜಗದಜೀವರಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವ ॥ ಓಹರಿ
ಕೆಯಲಿತಂದುಭವದಲಿ | ಸೋಹಿಸುಳಿಸುವನೀಚರಾಚರ | ಜೋಹವಿದು
ನಿಜಲೀಲೆಯೀಹರಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೯॥ ಈತನುಚ್ಯುತನಲ್ಲೆನಿಸಿವಿಪ|ಶೀ
ತಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನತೋರಿದ | ಡೀತನಲಿತಪ್ಪೇನುನಿಜಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಸಿದರೆ॥
ಭೀತನೊಬ್ಬನುಕನಸಿನಲಿತ | ನ್ನಾತಲೆಯತಾನರಿದುಪಿಡಿದುದ |ನೀತರಿಂ
ದಲಿಕಂಡನೈಶಿಶುಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಭ್ರಮೆಯಭುಜಗನೊರಜ್ಜುವೋ
ಜಂ | ಗಮವೊಕಲ್ಪಿತಪುರುಷನಾತ್ಮನೊ | ವಿಮಲಸಂವಿದ್ರೂಪನಾತ್ಮ
ನೊಜೀವಪರಮರ್ಥಿ ॥ ಕಮಲನಾಭನೆನಿಜವೊವಿಶ್ವ | ಭ್ರಮೆಯೆನಿಜವೋ
ಚೈದ್ಯಭೂಪತಿ | ಕುಮತಿಕಪಿಗೇಕಮಲಮಾಣಿಕವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೧॥
ತೋರುವೀಮಹದಾದಿಭೂತದೊ | ಳೋಳುಗುಡಿಸದೆನಿಂದಮೂವ | ತ್ತಾ
ರುತತ್ವದೊಳೀತನೇಮಣಿಗಣದಗುಣದಂತೆ ॥ ತೋರುವೀತೋರಿಕೆಯ
ತುಷವನು | ತೂರಿದರೆಮೇಣ್ವಿಶ್ವಮುಖದಲಿ | ತೋರಿತೋರದೆಮೆರೆವ
ನೀಹರಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೨॥ ಸ್ವೇದಜಾಂಡೋದ್ಭಿಜಜರಾಯುಜ|ಭೇ
ದವಾದಚತುರ್ವಿಧದಭೂ | ತೋದರನತದ್ಭೂತಮಯತದ್ಭೂತಭಾವನ
ನ ॥ ವಾದಗೊಳ್ಳದಬಹಳವಸ್ತುವ| ನೀಮರಾತ್ಮಕನೆತ್ತಬಲ್ಲನು| ಬೀದಿಯು
ಲಿಬಿದ್ದಮಲಬೊಮ್ಮವಿದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೩॥ ನೆಳಲುಜಲದಲಿನಡುಗಲಿ
ನಮಂ | ದಲಕೆಕಂಪವೆಧೂಮಶಿಖಿಕು | ಪ್ಪಳಿಸಿದರೆಕಂದುಮದೆನಭಕೆಂ
ಧೂಳಿಯೊಡೆಮುರಿದು ॥ಸುಳಿದರನಿಲನತೊಳಿವರೇನರ|ರೊಳಗೆನರರೂ
ಪದಲಿಜನಿಸಿದ | ರೊಳಗುಡಿಲ್ಲವೆಪರಮಸುಖಸಿಧಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೪॥
ಗುಣಮಥುದಗರುವಾಯಿಯಲಿರ್ಪೆ|ಪಣಗಳೊಂಬನುಭೂತಪಿಂದ್ರಿಯ|
ಗಣದೊಡನೆನಿಜಪೌರುಷದಲೊದಗಿದಪವಾಡಿಗಳ॥ ಗುಣಪರ್ಯಾಡಿಸಿದ
ರೆನಸುಪ್ಟಿಯ| ಹಣತೆದಲಿಮುರಿದಿದಿರ್ಗನಗಲಕೆ | ಕುಣಪಟಿಸ್ಪಟಬೊಂ
ಮಗಜವಿದಸಶಿನರಾರ್ಥೆಂದ॥೧೫॥ ಕೊಲೆಯಕವತೆಯಕನಸಿನಲಿಕಳ|ವಳಿ
ಸಿದರೆದಿಟವೇಮನೋರಥ | ಫಲವನನುಭವಿಸಿದರೆಯನುಭವಸಿದ್ಧವೇತ
ನಗೆ ॥ ಹೊಳವಜಗದಲಿಹೊಳದುತನ್ನೊಳ | ಗಳದುತಾನಾಗುಳಿದಬೊ
ಮ್ಮಕೆ | ಹಳಿವುಹೊರವುದೆನಿತ್ಯಶುದ್ಧನೊಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ॥೧೬॥ ನೋ
ಟಸುತ್ತಲುಬೇಹುದೇಹರಿ | ದಾಟದಗಲಕೆಬಳಕೆಯಲಿಮಾ | ತ್ಕಾಟಸು
ಳಿವಿನೊಗ್ಗಳಗಹುಡಿಬಂಧಹರಹಿನಲಿ ॥ ಬೇಟದಲಿಮೂವಂಣದಾಬೆಯ ॥
ಕೂಟದಲಿಕುರುಹಾಗಿವಿಗೆನಿ | ಲರ್ಗೀಟಸುಮನಿಜದಿಟ್ಟಬೊಮ್ಮವಿದೆಂ

ದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೭॥ ಭೂತಭವ್ಯಭವತ್ಪ್ರಧಾನ । ಖ್ಯಾತತತ್ವಪ್ರಕೃತಿಪು
ರುಷ । ಸೀತಸಚ್ಚಿನ್ಮಾತ್ರಲಿಂಗನು ಪರಶಿವಾತ್ಮಕನು ॥ ಸೋತುನುಡಿವು
ನದೊಡನೆ ಮರಳದ । ಡಾತ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಮಂಗುಸಿ । ಧೂರ್ತಮಾಯಾತೀತ
ನೀಹರಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೮॥ ಯಜ್ಞದಧಿಪತಿ ಈತನೀತನು । ಯಜ್ಞಪು
ರುಷನು ಸೃಕ್ಸ್ರುವಾದಿ । ಯಜ್ಞಸಾಧನನೀತನೀತನು ಮಂತ್ರಕಾಲಾತ್ಮ ॥
ಯಜ್ಞವೀತನು ಕರ್ಮವೀತನು । ಯಜ್ಞದಲಿ ಯಜಮಾನನೀತನು । ಯಜ್ಞ
ಫಲವೀ ದೇವಕೀಸುತನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೯॥ ಧನಪರಿಚ್ಛೇದಿಸದನುದಿಹ
ವ । ಣಸದಕಲ್ಪಸಹಸ್ರಕೋಟಿಯೊ । ಳಸಮಸೆಯ ಮಾಡದ ಮಹತ್ವ
ದೊಳುರುಮಹತ್ವದಲಿ ॥ ಎಸೆವನಣುವಿಂಗಣುವೆನಿಸಿನಿ । ವಿರ್ಸಿವಿಭಾಡಿ
ಸಿಬರವಳಿದು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಮುರಿದನೀಜಗವನೀಹರಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೨೦॥ ಒಂ
ದಿಸಿ ತೋರುವನು ಯೆರಡರೊ । ಳೊಂದಿಮೆರೆವನು ಮೂರುಸಲೆಯುರ । ನಿಂ
ದುನಾಲ್ಕನು ಬಳಸಿ ವಿಭುವಾಗೈದುಪ್ರಾಣದಲಿ ॥ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆಡಬಲದ ಬಹು
ವಿಧ । ದಿಂದ ಮಾಯಾಗುಪ್ತನಾಗಿಹ । ಕುಂದ ತೋರುವನೀತನಂತೆಯೆನ
ಟ ಪರರಾರೆಂದ ॥೨೧॥ ದ್ವಿಜರು ಮುಖದಲಿ ಭೂಪರೀತನ । ಭುಜದಲಾದರು
ನಿಖಿಳವೈಶ್ಯ । ವ್ರಜವನೋರುಗಳಿಂದ ಶೂದ್ರರು ಪಾದಪದ್ಮದಲಿ ॥ ದ್ವಿಜ
ಪತಿಸ್ವಾಂತದಲಿ ವರವಾ । ರಿಜಸಖನು ಕಂಗಳಲಿ ವದನಾಂ । ಬುಜದಲಿಂ
ದ್ರಾದಿಗಳು ಜನಿಸಿದರೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೨೨॥ ಗಗನವೀತನ ನಾಭಿದೆಶದಿ । ಕ್ಕ
ಗಳು ಕಿವಿ ಘಣಿಲೋಕವಿವಗಳಾಂ । ಘ್ರಿಗಳು ಧೃವನಿವ್ಮೇಲುಭಾಗ ಮುರಾಂ
ತಕನ ಮಕುಟ ॥ ಗಗನಮಣಿ ಶಂಕರ ವಿರಿಂಚರಾ । ದಿಗಳು ದೇವನರೋಮ
ಕೂಪದೊ । ಳಗಣಿತಾಮರನಿಕರವಿಹದಿದನರಿವರಾರೆಂದ ॥೨೩॥ ಪ್ರಳಯ
ದಲಿ ಧರೆ ಕರಗುವುದು ಜಲ । ದೊಳಗೆ ತಜ್ಜಲವಡಗುವುದು ಶಿಖಿ । ಯೊಳಗೆ ತ
ತ್ಪಾವಕನು ಪವನನೊಳಾತನಭ್ರದಲಿ ॥ ಬಳಿಕಹಂತತ್ವದಲಿ ಗಗನವೆ । ನಿಲು
ಗುಹಮ್ಮ ಮಹತತ್ವದಲಿ ಮಹ । ದಳಿವು ಮಾಯೆಯೊಳಾಕೆಯಡಗುವಳೀ
ತನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೨೪॥ ಧರಣಿ ತಾನೈವತ್ತುಕೋಟಿಯು । ಹರಹು ಭೂಮಿಗೆ
ಹತ್ತುಮಡಿಖ । ರ್ಪರಕಟಾಹವದಕ್ಕೆ ದಶಗುಣ ದಶಗುಣೋತ್ತರದ ॥ ಪರಿ
ವಿಡಿಯುಲುದಕಾಗ್ನಿ ರವಿಪು । ಷ್ಕರದಹಮ್ಮ ಮಹತ್ವಸಪ್ತಾ । ವರಣವೀ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೀತನರೋಮರೋಮದಲಿ ॥೨೫॥ ದೇವರಂಗೋಪಾಂಗದ
ಲಿವೇ । ದಾವಳಿಗಳು ಶ್ವಾಸದಲಿ ತೀ । ರ್ಥಾವಳಿಗಳಂಘ್ರಿದ್ವಯಾಂಬುಜ
ಮಾಕರಂದದಲಿ ॥ ಪಾವನಕೆ ಪಾವನನು ಜೀವರ । ಜೀವನನು ಮೃತ್ಯುವ
ಮೃತ್ಯುವಿ । ದಾವಲಿಪ್ತದೊಳೀತನಹನೆಂದರಿವರಾರೆಂದ ॥೨೬॥ ವಿಶ್ವಶಿಲ್ಪ
ದಕುಶಲಹಸ್ತನು । ವಿಶ್ವರಕ್ಷೆಯ ಮಂತ್ರವಾದಿಸ । ವಿಶ್ವಸಮಿಧೆಗಳಗ್ನಿ

ಕಾರ್ಯದಬೊಮ್ಮ ಚಾರಿಪಟ್ಟು ॥ ವಿಶ್ವನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರನು | ವಿಶ್ವವಿ
ಸ್ಮಯದ್ಯೆಂದ್ರಜಾಲಕ | ವಿಶ್ವಗಂತಸ್ವ್ಯತಚೇತನಸೀತನೋಡೆಂದ॥೨೭॥
ಇರಲಿವಲುಕಲ್ಪಾವಸಾನಕೆ | ಬಿರಿದುದೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಬಹುರಾ | ವರಣಜ
ಲವೀಜಲವೊಳೊಂದಾಯ್ತೇಕರೂಪಾಗ ॥ ಹರಿವಿನೋದದಲೊಬ್ಬನೇ
ಸಂ | ಚರಿಸುತಿದ್ದನು ಬಳಿಕಕಾಲಾಂ | ತರದೊಳಗೆಮಧುಕೈಟಭರುಜನಿ
ಸಿದರುಕರ್ಣದಲಿ ॥೨೮॥ ಲೀಲೆಯಲಿಬಳಿಕವದಿರೊಡನೆವಿ | ತಾಳಿಸಿತುಮ
ನಕಾದಿದರುಬಲು | ಕಾಳಗವನವನಿತ್ತುವರದಲಿಹಿಡಿದುದಾನವರ ॥ ಸೀಳಿ
ಬಿಸುಟನುಖಳರವೇದ | ಸ್ವಾಳಿಮುಳುಗಿತುಜಲದೊಳದರಿಂ | ಮೇಲುಪೆ
ಸರಾಯಿತ್ತಳಗೆಮೇದಿನಿಯೆಂಬನಾಮದಲಿ ॥೨೯॥ ಆಮಧುವನಾಕೈಟಭನ
ಮುರಿ| ದೀಮಹಾತ್ಮಕನೊಡನೆವಾದಿಸು | ವೀಮರುಳನೇನೆಂಬೆನ್ನೈಶಿಶು
ಪಾಲಬಾಲಕನ ॥ ಕಾಮರಿಪುಕಲ್ಪಾಂತವರ್ಧ್ವಿ | ವ್ಯೋಮರೂಪನುದಾರ
ಸಗುಣಸ | ನಾಮಚಿನ್ಮಯನೀತಸೀತನನರಿವರಾರೆಂದ ॥೩೦॥ಶ್ರುತಿಪುರಾ
ಣಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರ | ಸ್ಮೃತಿವಿಭಾಗಾರ್ಥಕೆವಸಿಷ್ಠನ | ಸುತಸುತನಲೀ
ವಿಮಲವೇದವ್ಯಾಸನಾಮದಲಿ ॥ ಪ್ರತಿಜನೋತ್ತಮನುದಿಸಿದನುಯದು|
ಪತಿಕುಲಾತನೀತನಿದು| ಮತಿಗೆಗಮ್ಯವೆಗರುವದೈವದಗಾಢಗತಿಯೆಂ
ದ ॥೩೧॥ ಮನುಮರೀಚನಜಬಲ್ಲನೀಶ್ವರ | ಸನಕನಾರದಮುನಿಪವರ್ಗಪ|
ಮನದಿಸನಕಸನತ್ಸುಜಾತಾದ್ಯರಿಗಿದೇವ್ಯಸನ ॥ ಮುನಿಗಳಿಗೆಮುಕ್ತರಿಗೆ
ಕರ್ಮದ | ಕಣಗಳಿಗೆಕೋವಿದರಿಗಿದಜೇ|ಯನವಿದೇಗತಿಪರಮಕೃಷ್ಣನ
ತತ್ವವಿದೆಯೆಂದ॥೩೨॥ ವೇದಕೇಗುಬ್ಬಸವಿರಿಂಚಿಸು | ರಾದಿಗಳುಕಿಗ್ಗಡ
ಲಲಿತಸನ | ಕಾದಿಮುನಿಗಳುತಡಯಲಿದ್ದರುತೆರೆಯಹೋಯ್ಗನಲಿ ॥ವಾ
ದಿಗಳದುಸ್ತರ್ಕನಿಸೆದದು | ನಾದದಲಿದುಸ್ತರಮುರಾರಿಮ | ಹೋದಧಿ
ಯುದೀಬಣಗುದಾನವಭಂಗಿಸುವನೆಂದ ॥೩೩॥ ಅಕಟನಿರ್ಗುಣತತ್ವವಿದೆ
ನಾ | ಟಕದಬಹುರೂಪಿಸಲಿವಿಶ್ವಾ | ತ್ಮಕನಪರಾನಂದೈಕರಸವಿದೆಮನೆ
ಯುಕೇರಿಯಲಿ ॥ ಪ್ರಕಟಮಾಯಾಗುಪ್ತಪರಮಾ | ತ್ಮಕಮಹಾನಿಧಿಸ
ಭೆಯೊಳಿರುತಿರೆ | ವಿಕಳಮತಿಗಳುವೀಚುಗೆಡುವರುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ॥೩೪॥
ನಿರವಯುವತತ್ವೈಕರಸವಿದ | ನರಮನೋಹರರೂಪಿಲಿಮೆರೆವ| ಹರಣ
ಸೌಜ್ಞಾರಹಿತವಿದಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನದಲಿ॥ ಭರಿತಬಹಳಬ್ರಹ್ಮವಿಲ್ಲಿಯು|ಧರಣಿ
ಯುಲಿಸಂಚರಿಸುತಿದೆಮುರ|ಹರನತತ್ವರಹಸ್ಯಮುದ್ರಿಯನರಿವರಾರೆಂದ॥
ಏಕೆಕಂನವಿಕುರುಡರಿಗೆತಾನೇಕೆಸಾಳಗಕುದ್ಧಬಧಿರರಿ | ಗೇಕೆಮೂರ್ಖ
ರಸಮಾಜದಲಿಸಾಹಿತ್ಯಸನ್ನಾಹ ॥ ಏಕೆಖಳರಿಗೆನಯವಿಧಾನ |ವ್ಯಾಕರಣ
ಪ್ರಾಂಡಿತ್ಯಫಲದಲೋ | ಕೈಕಪಾತಕನೆಂದುನುಡಿದನುಜರಿದುದಾನವನ ॥

ಹೊಗಳಿದಣಿಯವುವೇದತತಿಕೈ | ಮುಗಿದುದಣಿಯರುಕಮಲಭವಭವ |
ಖಗವಿಗೆಯುಮಾನಸಸಮಾಧಿಯಸಾಂಗಸತ್ವದಲಿ ‖ ಬಗದುದಣಿಯರು
ಯೋಗಿಗಳುಕೈ | ಮುಗುಚಿದಣಿಯರುಕರ್ಮಿಗಳುಮೂ | ಜಗದದೈವ
ದದೈವಕೃಷ್ಣನಚೈತನಿವನೆಂದ ‖೩೭‖ ಈತಕಾಣಿರೆಘನಚರಾಚರ | ಚೇ
ತನತ್ವದವಿಹಿತಬೀಜ | ವ್ರಾತವನುತುಂಬಿದನುಪಡಗಿನೊಳ್ಗಾಕೆಬಾಲ್ಯದ
ಲಿ‖ಆತತನುವೆಂಬಸುಜನನುಕರ|ಘಾತಿಯಿಂದವೆಕೆಡಹಿವೇದವ| ನೀತತಂ
ದನುಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿನೊಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖ಖೂಳನಾಯ್ಗಳುಬಲ್ಲರೇಶಿಶು|
ಪಾಲಕಾದಿದೊರಾರರೀಗೋ | ಪಾಲಕಾಣಿರೆಕೂರ್ಮವೇಷವಧರಿಸಿಮೋ
ದಿನಿಯ‖ಶಾಲಹಡೆಯಲಿಹೊತ್ತಪನ್ನಗ | ಪಾಲಕನನಾಮಂದರವಕಡಬ
ಗೋಲನಾಂತಮಹಾತ್ಮನೀತನನರಿಪರಾರೆಂದ‖ ಇವನಪಾಡೇಮುನ್ನಕೃ
ತಯುಗ|ದವರೊಳಧಿಕಹಿರಣ್ಯಲೋಚನ|ನವನಿಯನುಕೊಂಡೋಡಿಬ
ಕ್ಕನೆಘನರಸಾತಳವ‖ಅವನಬೆಂಬತ್ತಿದನುಯಜ್ಞ | ಪ್ರವರದೇಹನುವೇದ
ಮಮನಿ|ರ್ಗರವಿಮೋಹನಘನವರಾಹನುಕೃಷ್ಣತಾನೆಂದ‖೪೦‖ತೊಳದೆ
ನುದಂಡೆಯಲಿದೈತ್ಯನ| ಶೀಳದನುದಿಕ್ಕರಿಫಣೀಂದ್ರನ |ಮೇಲೆಧರಣಿಯ
ನಿಲಿಸಿದನುಸಂತವಿಸಿದನುಜಗವ ‖ ಹೇಳಲಜರುದ್ರಾಮರೇಂದ್ರರ | ತಾಳಿ
ಗೆಗಳೊಣಗಿದವುಭೆಂಗಿಳ|ಡಾಳಿಸಿತಲಾಚೈದ್ಯಭೂಪತಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖
ಆಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಸಹೋದರ | ನೀಹರಿಯನವಗಡಿಸಿದೈವ |ದ್ರೋಹಿಬಹು
ವಿಧವ್ಯಥೆಗಳಲಿಬೇಸರಿಸಿದನುಮಗನ ‖ ಆಹದದಲಚ್ಯುತಮುಕುಂದವ |
ಹಾಹಿತಲ್ಪಮಹೇಂದ್ರವಂದ್ಯ | ತ್ರಾಹಿಯೆಂದನವರತಸ್ತುತಿಸಿದನಂದು
ಪ್ರಹ್ಲಾದ‖೪೧‖ ಕಾದುದೀತನನಾಮವಾಪ್ರ| ಹ್ಲಾದನಾಸರುಬೇಸರುಬ
ಳಿ|ಕೇದಯಾಂಬುಧಿದನುಜಪತಿಧಿಟ್ಟಿಸಿದಕಂಭದಲಿ ‖ ಆದುದಾವಿರ್ಭಾವವಸಿ
ಡಿಲಿನ|ಸೋದರದಕಣ್ಣುಗಳಭಾಳದ| ಬೀದಿಗಿಚ್ಚಿನರೌದ್ರವೆಲಿನರಸಿಂಹ
ರೂಪಾಗಿ ‖೪೨‖ ಉಗುರೊಳಸುರನಕರುಳದಂಡೆಯ| ನುಗಿದುಕೊರಳ
ಲಿಹಾಯ್ಕಿದೈತ್ಯನ | ಮಗನಪತಿಕರಿಸಿದನುತತ್ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಪಲ್ಲವಿಸಿ ‖
ಭುಗಿಭುಗಿಲ್ಭುಗಿಲೆಂದುಕಬ್ಬೊಗೆ | ನೆಗೆಯಲುರಿಹೊಡದಬಜಜಾಂಡ
ದ | ಬಗರಗೆಯಭೇದಿಸಿತುಈತನಕೆಣಕಬೇಡೆಂದ ‖೪೩‖ತ್ರೇತೆಯಲಿಬನಿ
ರಾಜ್ಯಭುವನ | ಖ್ಯಾತವಾಯಿತ್ತುತದಶ್ವಮೇಧದೊ |ಳೀತವಾಮನನಾಗಿ
ಯಾಚಿಸಿದನುಪದತ್ರಯವ ‖ ಭೂತಳವನಲ್ಲಿಂದಬಳಿಕ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿಕ
ಮಲಜಕಟಾಹೋ |ದ್ಧೂತಚರಣದೊಳಳೆಯಲಾದುದುಧರಣಿಪದಯು
ಗಳ ‖೪೪‖ನೆರಯುದೀನೆಲನೆಗಹಿದಂಘ್ರಿಗೆ | ಮುರಿದುದಬುಜಭವಾಂಡಖ
ರ್ಪರ | ದೊರತುಬಹಿರಾವರಣಜಲಗಂಗಾಭಿಧಾನದಲಿ ‖ ಎರಗಿತೀಗೋ

ವಿಂದನಾರೆಂ | ದರಿಯೆಲಾಹರಿಯೊಡನೆಜಂಬುಕ | ನೊರಲಿದಡೆನಾಸೇ
ನಹೇಳುವೆನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖೪೬‖ ರಾಯಕೇಳ್ಳೈವಿಮಲದತ್ತಾ | ತ್ರೇಯ
ಪೆಸರಲಿಧರ್ಮವನುಪೂ | ರಾಯದಲಿಪಲ್ಲವಿಸಿದನುಹೈಹಯನರಾಜ್ಯದಲಿ‖
ಬಾಯಿಬಡಿಕರುಬಗುಳಿದರೆಹರಿ | ಯಾಯತಿಗೆಪಾಸಟಯೆನಿಗವುದ | ಬಾ
ಯಬಿೀಯಗವೀಮುಕುಂದನನರಿವರಾರೆಂದ ‖೪೭‖ ಮಿಡುಕಿದರೆರಾವಣ
ನಸೆರೆಯಲಿಕೆಡಹಿದನಲಾಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ | ಕಡುಹನಾನುವಧಿಟ್ಟರುಂ
ಟೇದೇವದೈತ್ಯರಲಿ ‖ ತೊಡಕಿದರೆಬಳಿಕಾನ್ಯಪನತೋ | ಳಡವಿಗಡಿದು
ಮಹೀಶವಂಶವ | ತಡೆಗಡಿದನೀಕೊಡಲಿಕಾರನತೋಟಬೇಡೆಂದ ‖೪೮‖
ಖರನತ್ರಿಸಿರನದೂಷಣಾದ್ಯರ | ಶಿರವಚಂಡಾಡಿದನುಘನಸಾ | ಗರವ ಕಟ್ಟಿ
ದಕಟ್ಟೆಯಿದೆಲಾಕಾಣದೇಲೋಕ ‖ ಹರಿಬಮೋರ್ವೆಗ್ಗೊಪ್ಪರುಪನ್ವೊಪು |
ತ್ಸರವೊರ್ಗೊಪರಾಂಕವ್ರೋಹುಲು | ವೊರಡಿಸೆಣಸುವುದೇಸುರಾಧ್ರಿ
ಯೊಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖ ಆವುದಂತರನಿನಗೆಹಿಂದಣ | ರಾವಣನೊಳಪಗಡಿಸಿ
ದಾತನ | ವಪಾವನನುಮುರಿದವನತಂಗಿಯಮೂಗಭಂಗಿಸಿದ ‖ ದೇವದಲ್ಲಣ
ನಿಂದ್ರವಿಜಯನು | ರಾವಳಿಯದೆಸೆಭಟರೆನಿಪದೈ | ತ್ಯಾವಳಿಯಖಡಿಖಂಡ
ದೊಟ್ಟುಲರಾಮನೋಡೆಂದ ‖ ಹರಗಿರಿಯನೊಡೆಯುತ್ತಿದುಬ್ಬಿದ | ಯುರಸ
ಲಾದಶವದನನಾತನ | ಶಿರದುಪಾರವನಿಟ್ಟದಣಿಸನೆದೆನೆಯದೇವಿಯರ ‖ ಬ
ರವನಿವನೀದೈವದೊಡನು | ಬ್ಬರಿಸಿದರೆಯಿರಾಯಬ್ಬರಪ್ಪೆಂ | ತರವನಿವರರಿಯ
ರೆಮುನೀಂದ್ರರುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ‖೫೧‖ ಹಿಂದೆಕೃತಯುಗನಮಯದಲಿಸು
ರ | ವೃಂದದೊಡನಸುರರಿಗೆಕೊಂಡೆಯ | ದಿಂದಮಸಮಸದಂಕಪಾಯಿತು
ಖಳರಕಾಳಗಕೆ ‖ ಬಂದುದಾತೆತ್ತಿನಕೋಟಿಗ | ಳೊಂದುದೆಸೆಜಂಭಾದಿದಾ
ನವ | ರೊಂದುದೆಸೆಹೊಯ್ದಾಡಿತೇನೆಂಬೆನುದುರಾವೃತವ ‖೫೨‖ ಅವ
ರೊಳಗ್ನದಕಾಲನೇಮಿ | ಪ್ರವರನಮರನಿಭಾವಪರದಾ | ನವಶಿರೋಮ
ಣಿವಿಬುಧಾಯಕಳಿರಥಭೀರುಂಡ ‖ ಬರಗರಲಿಕತ್ರಾಗ್ನಿಯಮುಕಿ | ರವಿಕು
ಬೇರನಮಾರಣಾದ್ಯರ | ಸವರಿಸಪ್ತಾಂಗವನುಕೊಂಡನುಮೇಘವಾಹ
ನನ ‖೫೩‖ ರಣದೊಳೋಡಿದಸುರನಿಕರಧ | ಲ್ಲಣೆಯನಿಕ್ಕಿತುಹರಿಗೆಕ
ರೆಹ | ಲ್ಲಣೆಸುಗರುಡನನೆಂದುಕೂರವಂಟನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ‖ ಕೆಣಕಿದ
ನುದಾನವನನಾಗಳೆ | ಹಣಿದವನಹೊಯ್ದುಮಳಚಕ್ರದ | ಗೊಣೆಯಗ
ಲಿಮೆರಸಿದನುತಲೆಯನುದಿವಿಜನಗರಿಯಲಿ ‖೫೪‖ ಆನುಹಾಸುರಕಾಲನೇ
ಮಿಸ | ನಾವುನೀಕಾಲದಲಿಯಾದವ | ಭೂಮಿಯಲಿಜನಿಸಿದನಲೇಕಂಸಾ
ಭಿಧಾನದಲಿ ‖ ಈಮರುಳುಹವಣೇತಗೀಯ | ನ್ನೊತ್ತಮಧೇನುಕಕೇಶಿನ
ತ್ಸತ್ತ | ಣಾಮಯದುಪಲವಿಪರುವಸ್ತರಿಪಾರಕನನ ‖೫೫‖ ನೇರಿದನು

ಪೂತನಿಯಸುನನವ | ಳಾದರಿಸಿವೊಲೆವಾಲನುಂಡೆನೆ | ಪಾದತಳಸೋಂ
ಕಿನಲಿತೊಟ್ಟಲಭಂಡಿನುಗ್ಗಾಯ್ತು ‖ ಸೇದಿಕಟ್ಟಿದೊರಳಸೆಳದರೆ |ಬೀ
ಯಲಿಮರನುರಿದುದೀಕರು | ಗಾದನನಕ್ಕೈಯಿಂದಮಡಿದುದುಕಂಸಪರಿ
ವಾರ ‖೫೭‖ ಕೇಶಿಸೇನುಕನತ್ಸಲಂಬಬ | ಕಾಸುರನುತೃಣಾವರ್ತನಘ
ನೆಂ | ಬಾಸುಮರ್ದರಸೀಳಬಿಸುಟನುಬಾಲಕೇಳಿಯಲಿ ‖ಘಾಸಿಯಾದುದು
ದಂತಿಮಲ್ಲರ | ದೇಸುಘನಮಾವನನುಮರ್ದಿಸಿ | ವಿಾಸಲಳಿಯಗದಿವಿಜಕ
ನ್ನೆಯರೊಡನೆಜೋಡಿಸಿದ ‖೫೭‖ ಇವನಹನಹೇತ್ರಿಪುರಹತೆದಾ | ನವ
ರುಕುಂಭನಿಕುಂಭವೆಸರಿಂ | ದವನಿಯುಲಿಜನಿಸಿದರುನಭದಲಿರಚಿಸಿದರು
ಪುರವ ‖ ಅವದಿರರೆಯಾಳಿದರುನಿರ್ಜರ| ನಿವಹವನುಬಳಿಕವರನೊಂದೇ|
ಬವರದಲಿಕೆಡಹಿದನುಕೃಷ್ಣನನರಿವರಾರೆಂದ ‖ ಮುರನನರಕನಹಂಸಡಿ
ಬಿಕರ | ಪರಸೃಗಾಲನದಂತವಕ್ತ್ರನ | ದುರುಳಪೌಂಡ್ರಕಪಂಚಜನ
ಶುಂಭನನಿಶುಂಭಕನ ‖ ಅರಿಹಯಗ್ರೀವಕನಸಾಲ್ವನ | ಸೊರಸಿದನಲಾ
ನಿನ್ನಪಾಡಿನ | ದುರುಳರೇದೈತ್ಯೇಂದ್ರರೀತನಕೆಣಿಕೆದವರೆಂದ ‖೫೯‖
ತೋಳುಸೋದರವನುರಪತಿತೆರು | ವಾಳಿಸೊಕ್ಕಲುಕಂತುಕದವೈ| ಹಾ
ಳಿಪಾತಾಳದಲಿಸಪ್ತದ್ವೀಪವನುನೆತನಗೆ‖ ಕೂಲಿಬಾಗಿಲಕಾಯ್ವನೀಸುಭ|
ಡಾಳಿಸಿದಶಿರಿಯಾರಿಗಾತನ |ತೋಳಡವಿಯನುನಿನ್ನೆತರಿದನುಕೃಷ್ಣನೋ
ಡೆಂದ ‖೬೦‖ ಆಯುಗದಲಾಯುಗದಲೆನಿಬರು |ಬೀಳ.ವಾದರುದೈತ್ಯದಾ
ನವ | ರೀಯುಗದಲೆನಿತಸುರರನಿಬರುದುಷ್ಟದಾನವರು‖ ರಾಯರನಿಬರು
ದಿವಿಜರಾಯನ | ಲಾಯದಲಿಲಂಬಿಸಿದಕಾತರು| ವಾಯುಸಿನಗೀಗಳವಿಘಾ
ತದೊಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖೬೧‖ ಇಂಗಿತದಲರಿವುದುಮಹಾತ್ಮರೆ | ಸಂಗವಿ
ದುಮಧ್ಯಮರುಳರ್ಪ | ಘಂಗಳಲಿಗೋಚರಿಸಲರಿವುದುಲೋಕವೃತ್ತಿಯಿ
ದು ‖ ಕಂಗಳಲಿಕಂಡರಿವರಧಮರು | ಕಂಗಳಲಿಕಿವಿಗಳಲಿಮೇಣ್ಹರಿ |
ಯಿಂಗಿತವನರಿಯದಜಡಾತ್ಮನುಚೈದ್ಯನೃಪನೆಂದ ‖೬೨‖ ಎಲೆಪಿತಾಮಹ
ನೀವುನಿಗಮ | ಸ್ಥಳರಹಸ್ಯವನುಪನಿಷತ್ಸಂ | ಕುಳವಬೋಧಿಸಿದ್ರಾಯ
ಪೀಯೂಷಕನುಬೀರಿದಿರೆ ‖ ಖಳರಿಗತಿದರ್ಪಜ್ವರಪ್ರ| ಜ್ವಲಿತರಿಗಸೊ
ಗಸೂದೆಬೆಳುದಿಂ | ಗಳುವಿಯೊಗೆಗೆವಿಷಮವೆಂದನುನಗುತಸಹದೇವ ‖
ಕೇಳಿರೈನೆರದಖಿಳಧರಣೀ | ಪಾಲರಿಗೆಕೈಮುಗಿದವೀಗೋ | ಪಾಲನೆ
ಮ್ಮಾಚಾರ್ಯನೆಂಮಯತಂದೆಗುರುವೆಮಗೆ ‖ ಲಾಲಿಸಿದೆವರ್ಚಿಸಿದೆವೀತ
ನ | ಮೇಲೆಮುಳಿಸುಂಟಾದಡೆನ್ನೊಡ| ನೇಳಲಾತನಗಂಡನೆಂದೊದರಿದ
ನುಮಹೀತಿಳಕ ‖೬೩‖ ಚೆಲ್ಲಿದವುಸಹದೇವಶಿರದಲಿ|ಮಲ್ಲಿಗೆಯಮೊಗ್ಗು
ಗಳಮಳೆಸಥ | ದಲ್ಲಿಧನಿಯಾಯ್ತುಹುದಲ್ಸಹದೇವಲೇಸೆನುತ ‖ ಭುಲ್ಲ

ವಿಸಿದರುಮುನಿಗಳಪ್ರತತಿ | ಮಲ್ಲದೈವದನೆಲೆಯನರಿಯದ |ಖುಲ್ಲನೃಪ
ರುಮನಸಗಿದರುಗುಜುಗುಜಿನಗಾಥದಲಿ|| * ||೭೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ|| ಅಗ್ರಪೂಜಾವ್ಯಾಜಮುಖದಲಿ|ವಿಗ್ರಹದ
ಶಿಶುಪಾಲಶಿರಗಗ|ನಾಗ್ರದಲಿಕುಣಿದಾಡಲೆಸೆದನುವೀರನಾರಾಯಣನು||
ಪದನು || ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಸಹದೇವನವಚೋಗ್ರ|
ವ್ಯಾಳವಿಷವೆಡೆಯಲ್ಲಿಸಿಲುಕಿತುಮನಮಹೀಶ್ವರರ || ಸೂಳುನೆನಹಿನಸು
ಳಿಮನದಸಮ | ಪಾಳಿಕೋಪದಲುಳಿಯಮೌನದ | ಮೇಲುಬುದ್ಧಿಯ
ಜೋಡಿಬೇರೊಂದಾಯ್ತುಭಾವದಲಿ ||೧||ಕಿವಿವಳೆಯಮೋರೆಗಳಮುಷ್ಟಿ
ಯ | ಬವರಿಗಳಕಡೆಗಣ್ಣಸನ್ನೆಯ | ಸವಡಿಗೈಗಳನಂಬುಗೆಯಮನಮ
ನದಬೆಸುಗೆಗಳ || ಅವಸರದಮೈತ್ರಿಗಳಮಂತ್ರ | ಪ್ರವರವಚನೋಪೇ
ಕ್ಷೆಗಳರಣ | ದವಕದಲಿಕಳವಳಿಸುತಿರ್ದುದುಕೂಡೆನೃಪಕಟಕ ||೨||ಪ
ರಿಣತರನುಡಿಗಳಿಗೆಕಿವಿಯೋ | ಕರಿಸಿದವುಮುರಿದುಂಬಿಗಳಬಾ |ಹಿರರ
ನುಡಿಗಳನಡಿಗಡಿಗೆಕುಡಿಕುಡಿದುತೇಗಿದವು || ಕರಸಿದರುಖೂಳರನುನೀ
ತಿಯ | ಗರುವರನುನೂಕಿದರುರಾಯನ | ಪರಮಯಾಗವನಳಿಯಲನು
ವಾಯಿತ್ತುನೃಪಕಟಕ ||೩||ನೀವುಪರಿಯಂತೇಕೆನಿಮ್ಮವ | ರಾದಲೇನಿಂ
ಮಾಳುಕುದುರೆಗೆ | ನಾವಲೇದಳಪತಿಗಳೆನಿಸಿರಯಜ್ಞಮಂಟಪವ ||ಅವ
ಜೇಗದಲುರುಹುವೆನುಚಿ | ತ್ತಾವಧಾನವಮಾಡಿಯೆಂದುನೃ | ಪಾವಳಿ
ಯುಕಿಶುಪಾಲಸಂತೈಸಿದನುಕಾಮದಲಿ ||೪||ಧರಣಿಪರಸನ್ನೆಯಲಿಬಲಸಂ
ವರಿಸಿತಾಚೆಯಲಿತ್ತಸಾತ್ಯಕಿ | ನರನೃಕೋದರನಕುಲಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ಮೊದಲಾದ || ಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳಸಂ |ವರಣೆತಳಿತುದರಂಡುಮಾ
ಗಿನ | ಬಿರಳವಿರಗಿನಲೊಲದುಭೀಷ್ಮಂಗೆಂದನಾಭೂಪ ||೫||ಈಸುಪೌ
ರುಷದೈವಘಟನೆಯೊ | ಳೀಸುಪರಿಯಂತಾಯ್ತುಯಜ್ಞದ | ವಿಹಾಸಲಳಿ
ಯುದೆನಡೆದುದಿನ್ನೆಗನಿಮ್ಮಕರುಣದಲಿ || ಈಸಮಸ್ತನೃಪಾಲಜನವಾ |
ರಾಸಿಮೋರೆಯಸೊದವುತಿದೆನಿನು | ಗೇಸುಭಾರವಿದೆಂದುವಿನ್ನವಿಸಿದನು
ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ||೬|| ಕಾದುವರೆಸನ್ನುತ್ತಮಕೆಸರ | ವಾದವರುಸ್ಥೈರಿಸುವರ
ಗ್ಗದ | ಯಾದವೇಂದ್ರನಿಂದಮೋಳಿಧ್ವರವಿಸಂಘಟನ || ಈದುರಂತದ
ಚಿಂತೆಯುಬಿಡೇ | ಳಾದದೆನ್ನಯುಚಿತ್ತವದ್ದನು | ಖೇದಮಂಕದೊಳೆನ್ನ
ನುದ್ಧರಿಸೆಂದನಾಭೂಪ||೭||ಅಂಜದಿರುಭಯಬೇಡನರಶಿಗೆ|ನಂಜುಪಥ್ಯವೆ
ಗಿಳಿಯುಮರಿಗಳು|ಮಂಜರನಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಬದುಕುವವೇಮಹೋಪತಿಯು||
ಮುಂಜುಮುದ್ಯಾನ್ನದವಿನೇಶನ|ನೆಂಜಲಿಸುವುದೆಕುಪಿತಸಿಕ್ಸ್ವಾಪ | ನಂಜಿಸ

ವಮಾಡಿದರಕಟಕೆಡದೇರಾಜಸೂಯಮುಖ ॥ ಥರಥುರದೆದುರ್ವಿಸಸಿಗ
ನಿ । ಬೊಬ್ಬಿರಸಿತೆಗೆನಿನ್ನವರನೆನುತ । ಬ್ಬರವಮಾಡಿಸಿಹೂಣಿಗರಹೊ
ದನುಕಲಿಭೀಷ್ಮ ॥೨೭॥ ಬಿಡಬಿಡೆಲೆಗಾಂಗೇಯಭೀಮಿವನ । ಕೆಡಿಸುಪೂರ್ಣಾ
ಹುತಿಯಮನಗ್ನಿಗೆ । ಬಡಿಸಿಕೊಡುವೆನುಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯಕರುಳದಂಡೆ
ಗಳ ॥ ಮುಡಿಸುವೆನುಜಯಸಿರಿಗೆನೋಡೆ । ನ್ನೊಡನೆಮೇಳವೆದಕ್ಷಯಜ್ಞ
ದ । ಮೃಡನವರಸುವೆನೆನುತಮಿಗೆಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಚೈದ್ಯ ॥೨೮॥ ಒಡ
ಬಿಡಕಟಾಭೀಷ್ಮದರ್ಪದಿ । ಕಡುಜಡನಕಳವಳದಕುನ್ನಿಗೆ । ಕುಡಿಸುವೆ
ನುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಶಿಖಿವಿಶೇಷಧೌಷಧಿಯ ॥ ತಡದುತನ್ನನುರಾಜಕಾರ್ಯ
ವ । ಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾದಕ್ಷಯಜ್ಞದ । ಮೃಡನವುರುಕನಕಾಂಬೆನೆನುತೊ
ಡೆಮುರುಚಿದನುಭೀಮ ॥೨೯॥ ಮತ್ತೆಹಿಡಿದನುಪವನಜನಬಾ । ಗೊತ್ತಿ
ದನುಮರುಳೇಸುರೌಘದ । ತುತ್ತುಗಂಟಲಲಿಳವುದೇಗಜಬಜವಮಾಡಿದ
ರೆ ॥ ತೆತ್ತಿಗನುಹರಿಯಜ್ಞರಿಪುಗಳ । ಮೃತ್ಯುವರಿಯಾನೀನುಪಿರಾರುವ ।
ದುತ್ತಮಿಕೆಯಿಲ್ಲೆನುತಮಿಗೆತಿಳುಹಿದನುಗಾಂಗೇಯ ॥೩೦॥ ಇವನಕೊ
ಲುವೆನುಮಿಕ್ಕಭೂಪರ । ನಿವಹವನುಮನ್ನಿಸುವೆನೆನೆನೀ । ನಿವನಕೊಲು
ವುದಸಾಧ್ಯನೀತನನಿಜವನರಿಯೆಯಲ ॥ ಇವಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಕಕಣಾಮುರ ।
ಭವದೊಳಗೆದಶವದನನಿವಸಂ । ಭವಿಸಿದನುಶಿಶುಪಾಲವೆಸರಲಿಭೀಮಕೇ
ಳೆಂದ ॥೩೧॥ ಜನಿಸಿದಾಗಲೆಭಾಳದಲಿಲೋ । ಚನಚತುರ್ಭುಜನಾದನದ್ಭು
ತ । ನಿನದದಲಿನೆಲಬಿರಿಯಲೊದರಿದನಂದುಬಾಲ್ಯದಲಿ ॥ ತನತನಗೆಜನ
ಬೆದರಿತೀತನ । ಮನೆಗೆನಾರದಬಂದನೀತನ । ಜನನಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳುಶಿ
ಶುಪಾಲಸಂಗತಿಯ ॥೩೨॥ ಆತನೆಂದನುತಾಯೆಶಿಶುವಿ । ಖ್ಯಾತನಹನೀಸಾ
ಕುಹಸ್ತದೊ । ಳೀತನನುಕೊಟ್ಟಾಗಲಡಗುವವಕ್ಷಿಭುಜಯುಗಳ ॥ ಆತ
ನೀತನಮೃತ್ಯುವಿದುಸಂ । ಭೂತನಿಶ್ಚಯವೆಂದುಶಿಶುವಿನ । ಮಾತೆಯನು
ಸಂತೈಸಿನಾರದನಡರಿದನುನಭವ ॥೩೩॥ ಇವನಕಾಣಲುಬಂದರವನಿಪ । ರ
ವರರವರಕೈಗಳಲಿತಾಯ್ತಂ । ದಿವನನಿತ್ತಳುಮಾಣವಿವನಧಿಕಾಕ್ಷಿಬಾಹುಗ
ಳು ॥ ಇವನತಾಯ್ತನ್ಮತ್ತೆಯೆಂದು । ತ್ಸವದಲೀಮುರವೈರಿಬರಲಂ । ದಿ
ವನತಂದಿವನನ್ನಿಕೊಟ್ಟಳುಹರಿಯಹಸ್ತದಲಿ ॥೩೪॥ ಆಗಳಿವನಧಿಕಾಕ್ಷಿಬಾ
ಹುವು । ನೀಗಿತೊಡನಿವನನ್ನುಕಂಡು । ಬ್ಬೇಗದಲಿಕಮಲಾಕ್ಷನಂಘ್ರಿಯ
ಲೆರಗಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ವೇಗರಿಯೆಮಾತಲ್ಲಬಾಲಕ । ನಾಗುಹೋಗಿನಕೊ
ರತೆನಿನ್ನನು । ತಾಗುವುದುನೀಸೈರಿಸೆಂದಭಯವನುಬೇಡಿದಳು ॥೩೫॥ ಸೈ
ರಿಸುವೆನಪರಾಧಶತವನು । ಮಾರನನಾಕೊಲ್ಲೆನೆಂದೀ । ಶೌರಿಭಾಷೆಯ
ಮಾಡಿಹಿಂಗಿದನಿವನತಾಯೊಡನೆ ॥ ಆರಿವನನುರಣಕ್ಕೆಮೊದಲುಮು । ರಾ

ತಿಯೊಳಿನೀನೋವಿಚಾರಿಸು । ವೀರವಾರುತಿಯೆನಲು ಕೇಳಿದನೆಂದು ಶಿಶು
ಪಾಲ ॥೩೬॥ ಎಲವೊ ಗೋಪಕುಮಾರನೆನ್ನನು । ಕೊಲುವನೇ ತಾನಿವ
ನಕೈಯಿಂದಳಿವವನೆ ಶಿವಶಿವ ವಿಕಾರಿಯನೇನ ಮಾಡುವೆನು॥ ಗಳಹ ಭೀಷ್ಮ
ವೃಕೋದರರ ರವ್ಯ । ವಳಿಯ ಭಟನೋ ಮೋಣುನೀಗೋ । ವಳರ ಹಳ್ಳಿ
ಯ ಭಟ್ಟನೋ ಹೇಳೆಂದನಾ ಚೈದ್ಯ ॥೩೭॥ ಈ ಕುರುಕ್ಷಿತಿಪಾಲರಲಿ ನೀ ।
ನಾಕೆ ವಾಳನು ಗಡ ಪಯಃಪುರಿ । ಪಾಕನುಳ್ಳವನೀ ಸುಕಾಲದಲೋದಿ ದರಿತ
ವಿದ ॥ ಗಾಕ ನುರೆಕೊಂಡಾಡಿ ಗೊಲ್ಲರ । ಗೋಕುಲದ ಗೋಪಪ್ರಸಂಗ।
ವ್ಯಾಕರಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೆರದು ದುಃಭೀಷ್ಮ ನಿನಗೆಂದ ॥೩೮॥ ಇದು ಮಹಾ
ಮಖವಿಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯನು । ಯದುಗಳರಸನು ಭಟ್ಟನಿಲ್ಲಿಗೆ । ನದಿಯ ಮಗನಿಲ್ಲಿಗೆ
ಸವಸ್ಯ ರುನಾರದಾದಿಗಳು ॥ ಹುದಿದ ಮರುಭೂಮಿಯಲಿ ಮಾನ್ಯನು।ಖದಿ
ರವಲ್ಲಿಗೆ ಗೂಗೆ ಕೋಗಿಲೆ । ಮುದಿನರಿಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಸಭಾಸದರೆಂದನಾ ಚೈದ್ಯ॥
ನೀನಲಾ ಧರ್ಮಜ್ಞನೆಂದಾ । ಮಾನಿನಿಯರ ವಿವಾಹದಲಿ ನೀನೇನ ಮಾಡಿದೆ
ಜೀನತಿ ಬಳಲಿಸಿದೆ ಬಾಲಕಿಯ ॥ ಏನ ಹೇಳುವೆನೊಂದು ಹಂಸನು । ಮಾ
ನಸದ ತೀರದಲಿ ಪಕ್ಷಿವಿ । ತಾನದಲಿ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾಯ್ತಾ ಹಂಸನೀನೆಂದ ॥೪೦
ನುಡಿಗಳಲಿ ಸದ್ಧರ್ಮಸಂಗತಿ । ನಡವಳಿಯಲನ್ಯಾಯವೆಂದೇ । ಕೆಡಹಿದ
ವುಹಂಸೆಯನು ನಾನಾವಿಹಗಸಂದೋಹ ॥ ನುಡಿವುದಲ್ಲದೆ ಮೋಣುನಯದ
ಲಿ । ನಡದುದಿಲ್ಲ ಲೆಭೀಷ್ಮ ನಿನ್ನನು । ಕಡಿದು ಭೂತಕೆ ಬಡಿಸಿದರೆ ಕೃತಕೃ
ತ್ಯನಹೆನೆಂದ ॥೪೧॥ ಕಳೆದ ಕಾಲದ ವೃದ್ಧ ಮೇಲ। ಗ್ಗಳದ ನಿಯಮ ಪ್ರತಿಶ್ರ
ತಿಸ್ಮೃತಿ । ಗಳಲಿ ಪರಿಣತ ನೆಂಬೆ ಕಡೆಯಲಿ ಗೋಪನಂದನನ ॥ ಬಳಿವಿಗ
ಮನಮಾಡಿದೆ ನುಹೀನಂ । ಡಲದರಾಯರನ ಕಟಲಜ್ಜಾ । ಕುಳರ ಮಾಡಿಗೆ
ಭಂಡ ಘಡ ಹೋಗೆಂದನಾ ಚೈದ್ಯ ॥೪೨॥ ಪರಗುಣಸ್ತುತಿನಿಂದೆಗಳು ಹಿರಿ।
ಯರಿಗೆ ಸಾವ್ಯವೆ ನಿನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಗೆ । ಪರಗುಣಸ್ತವದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಂಡೂಲಿಹರ
ವಹತೆ॥ ಹಿರಿಯರಿದೆಲಾ ಕಣ್ವ ಪೌಲಾಂ। ಗಿರಸ ಜೈಮಿನಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು।
ಪರಸುಪೈಕದೊಳಧಿಕರಿದೆಲಾ ಭೀಷ್ಮ ಕೇಳೆಂದ ॥೪೩॥ ನಾವು ಮೊದಲಲಿ
ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಕುಂ। ದಾವುದೇತಕೆ ಹೊಗಳೆಯಿವರಲ । ದಾವ ಕೊರತೆಯು ಧಿ
ಷ್ಠಿರನ ನೀನೇಕುಪೇಸಿದೆ ॥ ಈ ವೃಕೋದರ ಪಾರ್ಥರನುಸಹ। ದೇವ ನಕು
ಲರನೇಕೆ ಹೊಗಳುವೆ । ದಾನಗುಣನಿಧಿಯೆಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆಯೆಂದ
॥೪೪॥ ಗರುವನಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಶ್ವರ । ನರಸಲಾ ಬಾಹ್ಲಿಕನು ರಾಯರ। ಗು
ರುವಲಾ ಕೊಂಡಾಡಲಾಗದೆ ಬಾಪ ಧೂರ್ಜಟಿಯ ॥ ಗುರುಸುತನು ಸಾಮಾ
ನ್ಯನೇ ಸಂ । ಗರಭಯಂಕರನಲ್ಲವೇ ವಿ। ಸ್ತರಿಸಲಾಗದೆ ನಿನ್ನ ಕೃಷ್ಣನ ಹದ
ನೆಯಿವರೆಂದ ॥೪೫॥ ಕವಚ ಕುಂಡಲ ಸಹಿತ ತಾನುದು । ಭವಿಸನೇ ರಾಧೇಯ ರಾರ್

ದಿಗುಣದಲಿ | ಭುವನದಲಿಭಾರಾಂಕವೀರರುಪಡಿಯೆಕರ್ಣಂಗೆ ‖ ಅವನ
ನೇಕಗ್ಗಳಿಸೆಭೂರಿ | ಶ್ರವಣಹೊಗಳೆಜಯದ್ರಥನುನಿ | ನ್ನವನಹವಣೆ
ಶಲ್ಯಮುನಿಯುನೆನಿಸಗೆಹೇಳೆಂದ ‖೪೬‖ ಕುಲದಲಧಿಕರುಶೌರ್ಯದಲಿವ
ಗ್ಗಳಲರುಶೀಲದಲುನ್ನತರುನಿ|ರ್ಮಲಿನದಾಚಾರದಲಿಕೋವಿದರುಖಿಳಕಳೆಗ
ಳಲಿ ‖ ಇಳೆಯವಲ್ಲಭರಿನಿಬರನುನೀ | ಕಳೆದುನೊಳನೆರೆಹೊತವನವನು
ಹಳಿದುಹಗಿನಿಂಗೆರಗುವವ್ರೊಲಾಯ್ತೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ‖೪೭‖ ಘನನಲಾಭಗ
ದತ್ತಕಾಂಭೋಜ | ಜನುಪದಸ್ತನಲಾವಿರಾಟನ | ತನುಜನೀಪಾಂಚಾಲ
ಕೇಕಯರೀನುಹೀಭುಜರು ‖ ವಿನುತರಲ್ಲಾದಂತವಕ್ರನು | ನಿನಗೆಕಿರು
ಕುಳನೇಜರಾಸಂ | ಧನಸುತನನೇಕೆಬಂಣಿಸೆಭೀಷ್ಮಹೇಳೆಂದ ‖೪೮‖ ದ್ರು
ಮನಕಿಂಪುರುಷಾಧಿಪನವಿ | ಕ್ರಮನಬಂಣಿಸಲಾಗದೇಭೂ | ರಮಣರ
ದಲಾವಮಾಳವಂಗಕಳಿಂಗಕೌಸಲರು ‖ ವಿಮಳರಿನಿಬರನುಳಿದುಕೃಷ್ಣ
ಭ್ರಮೆಹಿಡಿದುದೈನಿನಗೆನಿನ್ನ | ಕ್ರಮದಘಣತೆಯಕರ್ಮಬೀಜನರಿಯೆ
ನಾನೆಂದ ‖೪೯‖ ಕುಮತಿಕೇಳ್ಬೊಬ್ಬುಲಿಯಬನದಲಿ | ರಮಿಸುವುದೆಕ
ಳಹಂಸಮಾಯೂ | ಭ್ರಮಿತದಲಿಯಾಚಿಸುವನೇವರಯೋಗಿನಿಜಪದವ |
ಸಮರಪಟುಭಟದರ್ಪಲಿಪ | ಭ್ರಮದಿಸಂಸ್ಥಲಚಪಳಚಿತ್ತ | ಸ್ತ್ರಿ
ತಭೂಪರಬಗೆವನೇತಾನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ‖೫೦‖ ಖತಿಯಹಿಡಿದುದುಸಕಲ
ರಾಜ | ಪ್ರತತಿಗಳುದುರ್ಮಾರ್ಗಮಾನ | ವ್ಯಧಿಕರದೊಳುಬ್ಬೆದ್ದರನಿಬ
ರುಜಲಧಿಘೋಷದಲಿ ‖ ಕ್ರತುವಜಲಗಲಿಕದಡುಗಂಗಾ | ಸುತನಹೊ
ಕಟವಾಯಕೊಯುನಿ | ಶ್ರಿತಘಟಾಗ್ನಿಯಲಿವನಸುಡಿಯೆಂದುದುನೃಪ
ವ್ರಾತ ‖೫೧‖ ಬರಿಯಮಾತನೆಮರದುಕಾರ್ಯದ | ಕೊರತೆಯಾದರೆನ
ಯ್ಗಳೂರಲಿದ | ತೆರನಹುದಲೇತೋರಿರೈನೀವ್ನಿಮ್ಮಪೌರುಷವ ‖ ಇರಿ
ದುನೀವ್ಕೊಲಲಾರದಿದ್ದರೆ | ನೆರೆಘಟಾಗ್ನಿಯೊಳುರುಹದಿದ್ದರೆ ಕೆರಹ
ನಿಮ್ಮಯಬಾಯಲೆಂದನುಭೂಪರಿಗೆಭೀಷ್ಮ ‖೫೨‖ ನೆರವನಿಗಳವ
ಧ್ಯದಲಿಕೇ | ಸರಿಯಮನ್ನಿಸುವಂತೆಕೃಷ್ಣನ | ಚರಣವನುಪೂಜಿಸಿದೆವ
ಘಾರ್ಯರುಹನುಮುರವೈರಿ ‖ ಜರಡುಗಳುನೀವಿ ಜನಾರ್ದನ | ಸೊರ
ಗೆಬಹರೇಪ್ರೀತಿಯೇನೀ|ಪತಿವಿಷಾದವೆಹೋಗಿಯೆಂದನುಭೂಪರಿಗೆಭೀ
ಷ್ಮ ‖೫೩‖ ಅಣಕಿಸುವರೆನ್ನೊಡನೆಹಿರಿಯರು | ಬ್ಬಣವತೆಗೆಯಿರಿಈಮು
ರಾರಿಯು | ಕೆಣಕಲಾಪರೆಕರದುನೋಡಿನೃಥಾಭಿಮಾನದಲಿ ‖ ಹಣುಗಿ
ಬಾಯ್ಬಡಿದೇನಹುದುಕೈ|ಗುಣವತೋರಿರೆಸಾವಿರೊಳ್ಳೆಗೆ| ಮಣಿವನೇ
ವಿಹಗೇಂದ್ರನೆಂದನುಭೂಪರಿಗೆಭೀಷ್ಮ ‖೫೪‖ ಶಿವಶಿವಾಮುದುಗೂಗೆವೆ
ಚ್ಚಿದು | ರವಿಯನೆಲವ್ರೋಭೀಷ್ಮನಿಲುಮಾ | ಥವನಮರ್ದಿಸಿನಿನಗೆಜೋ

ಡಿಸುವೆನುಸುಜ್ಞಾನಿಗಳನೆ ॥ ಯುವತಿಯರುಹಾರುವರುಹುಲುಪೊಂ| ದವ
ರುಪತ್ರಿಕರಿಸಿದರನೀನಿಂ | ನವಗೆಮಾನ್ಯನೆಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಹಾಸನವನಿಳಿಯೆಂ
ದ ॥೫೫॥ ನಿನಗೆನೊಂದಲೆಯೊಳುನಿಶಿತವಿಶಿಖದ | ಮೊನೆಯೊಳರ್ಚಿಸಿಬಳಿಕೆ
ಛಿಂಸ್ಮನ | ಘನಘಟಾನಳಕುಂಡದೊಳ್ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾಹುತಿಯ ॥ಅನು
ಕರಿಸಿಬಳಿಕೆನಲಿಕುಂತೀ | ತನಯರೈವರರಕ್ತಘೃತದಲಿ ವಿನುತಲಿರೋ
ಷಾಧ್ವರವನಟಿಸುವೆನೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥೫೬॥ ಎಂದುಜಾಪಿನತರಿಸಿಚಪ್ಪರ|
ಬಂದಹೊರವಡುತನಿಸಿಪಾಲಕ | ನೃಂದವನುಕೈಬೀಸಿದನುಕಳೆಗೋಕು
ಲೇಶ್ವರನ ॥ ಇಂದಲೇಶಿಪ್ರರುಧಿರಪಾನಾ | ನಂದಕೃತಮುದಶಾಕಿನೀಸ್ವ|
ಚ್ಛಂದಲೀಲಾನೃತ್ಯದರ್ಶನವೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ॥೫೭॥ ಡಾವರಿಸಿದುದುವಿವಿಧ
ವಾದ್ಯವಿ | ರಾವನಬುಜೋದ್ಘನಭಸನವ | ನಾವಿಗಡಭಟಕಟಕವಿ
ದ್ರವನುಬಲಿಗಬೊಪ್ಪಿಯಲಿ ॥ ಗೋವಳನಬರಹೇಳುಧರೆಯಲಿ | ದೇವಗ
ಡಬರಹೇಳುತೋರಾ | ಕಾವನರತಾಕೊಲುವೆನೆಂದೊದರಿದನುಕಲಿಚೈ
ದ್ಯ ॥೫೮॥ ಮಿನುಗುದುಟಿಗಳವಿಕಲಮಂತ್ರದ | ಬಿನುಗುಗಳಕೈಯವ್ಯಾ
ಹುತಿಗೆಕರ | ದನಿಮಿಷರಪಲ್ಲಟದವಿಚಲಿತಸೂಕ್ತಮಯಸನದ ॥ ತನಿಭ
ಯದತರಳಾಕ್ಷಿಗಳದು | ರ್ಜನದಮೋಡಿಯಮೊಗದಬರಿದೇ | ತೊನೆವ
ಗಡ್ಡದಮುನಿಗಳಿದ್ದರುಬಲಿದಬೆರಗಿನಲಿ ॥೫೯॥ ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದುಯಾದವರ
ಪಡೆ | ಘಲ್ಲಣೆಯಘರ್ಘರದಘೋಷದ | ಭುಲ್ಲಣೆಯಗಂಭೀರಭೇರಿಯ
ಬಹಳರಭಸದಲಿ ॥ ನಿಲ್ಲದಿಳೆಪದಹತಿಗೆನಲುಬಲ | ವೆಲ್ಲಭೀಮನೆಸನ್ನೆಯ
ಲಿರಣ | ಮಲ್ಲರೊತ್ತಿತುಹೊರಗೆನೃಪಮೋಹನದಬಾಹೆಯಲಿ ॥೬೦॥
ಮುನಿಗಳಂಜದಿರಂಜದಿರಿಪುರಿ ! ಜನಕೆಗಜಬಜಬೇಡಯಾದವ | ಜನವರು
ಬ್ಬಿಸನಿಲಲಿಸೈರಿಸಿಪಾಂಡುಸುತರೆನುತ ॥ ಮೊನೆನೆಗೆಯಸಿರಿಮೊಗದನೆ
ಗಹುದ | ಜನದಭಯಹಸ್ತಾಂಬುಜವಹರಿ | ವಿನುತಸಿಂಹಾಸನವನಿಳಿದಾ
ಧುರಕೆಹೊರವಂಟ ॥೬೧॥ ಅಂದಿನಲ್ಲಿಶಿಶುಪಾಲಕನತಾಯ್ | ಬಂದುಮು
ಗನಸೆರಗಧಕತದಲಿ | ಕಂದಲಾಗದುಚಿತ್ತವೆಂದಳುನಮ್ಮನನುಸರಿಸಿ ॥ಇಂ
ದುಖತಿಯಿಲ್ಲೆಮಗೆಸೈರಿಸ | ಬಂದುದಿಲ್ಲೆವಗೆಂದುತಪ್ಪಿಸೊ | ಳೆಂದು
ಮುರಹರನಗುತನುಡಿದನುದಾರದಾದ್ಯರಿಗೆ ॥೬೨॥ ಈಮಹಾಂಬುಜ್ಞನನು
ಕೆಡಿಸುವೆ | ನೀಮಹೀಶನಮುರಿವೆನೆಂದೇ | ವ್ಯೆಮನಸ್ಯದಿಬಗದುಮೊನೆ
ಮಾಡಿದನುನುಡಿಯದ | ತಾಮುಸನತಳದಖಿಳಭೂತ | ಸ್ತೋಮ
ತೃಪ್ತಿಯಕೀರ್ತಿಫಲಿಸಲಿ | ಈಮಹಾಕರಕೆನುತಕೆಂಡನುದಿವ್ಯಕಾರ್ಮು
ಕನ ॥೬೩॥ ಝಂಕೆಪಿಗೆಹೊರವಂಟುದೆದಬಲ | ಪಂಕದಲಿಯದುಸೇನೆ
ಪಾಂಡವ | ರಂಕೆಯಲಿದಳಜೋಡಿಸಿತುರುಳಿಸಿಸುಪಕೈದುಗಳ ॥ಮುಂ

ಕುತಿಯ ಮೋಹರದ ದಳಸಿ | ಶ್ವಂಕೆಯಲಿ ಜೋಡಿಸಿತು ಭೂಪರ | ಬಿಂಕ
ಬೀತುದು ಭೀತಿ ಹೊಕ್ಕುದು ಹುದುಗಿತಾಟೋಪ ||೨೪|| ತೊಲಗದನು ಕುರು
ರಾಯ ಪಾಂಡವ | ರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಕುರು | ತಿಲಕದಾವೆಡೆ
ಯೆನುತ ಬಳವಿಡಿದರು ನೃಪಾಲಕರು || ಕಲಿ ಜಯದ್ರಥ ಮಾದ್ರಪತಿ ಸಾ |
ಬಲ ಕಳಿಂಗ ಕರೂಪ ನೃಪಕೌ | ಸಲರು ತಿರುಗಿತು ಬೇರೆ ಭಗದತ್ತಾದಿಗಳು
ಸಹಿತ ||೨೫|| ಚೆಲ್ಲಿತೀ ನೃಪಯೂಥ ಜಾಲದಲಿ | ಜಿಹ್ವಗಳು ಜಲಜಾಕ್ಷನ ಪ್ರ
ತಿ | ಮಲ್ಲ ತಾನೇ ಸಾಲದೇ ಹಾರುವನೆ ಕೆಲಬಲನ || ಖುಲ್ಲರಾಯರು ಸಿಲಲಿಗೊ
ಲ್ಲರ | ಹಳ್ಳಿಗಾರನ ಕೂಡೆ ಬಿರುದಿನ | ಕಲ್ಲಿಗಳ ತಮ್ಮೆದೆಯಲೊತ್ತಲಿಯೆಂದ
ನಾ ಚೈದ್ಯ ||೨೬|| ಎನುತ ಖಳನಿದಿರಾಗಿ ಮಧುಮ | ರ್ದನನ ಹಳಚಿದನಸು
ರರಿಪುವಿನ | ಮೊನೆಗಣೆಯಲೇನುಳುಗಿದನು ಬಳಿಕಾ ಮುಹೂರ್ತದಲಿ || ದ
ನುಜವೈರಿಯ ನುಸುಕಿದನು ತನ | ತನಗೆ ನೋಟಕವಾಯ್ತು ಭೂಪತಿ | ಜ
ನಸುನೀತ ಮುರಾರಿಗಳ ಕೌತೂಹಲಾಹವಕೆ ||೨೭|| ಬಿಡುವ ತೊಡಚುವ
ಸಂಧಿಸುವ ಜೀ | ಘಡೆನೆ ಹೂಡುವ ತಾಗಿಸುವ ಹಿಳು | ಕಿಡುವ ಹರಿಸುವ ಭೇದಿ
ಸುವ ಸಮಚಾಪಳನ || ನುಡಿದ ಕವಿಯಾರೈ ಬರಿಬಾಯ | ಬಡಿಕನೇ ಶಿಶುಪಾ
ಲನೀಪರಿ | ನಡವುದೇ ಕೈ ಹರಿಯೊಡನೆ ಸಮಬೆಸನ ಬಿಂಕದಲಿ ||೨೮|| ಸೋ
ಹನ್ನೈ ಹರಿಯೆಂದು ಕೈದ್ಯನ | ಬೊತ್ತುಗಳು ಬಣ್ಣಿಸಿದರೀನಿ | ರ್ಗೀತಯಾದ
ವಸ್ತ್ರವಿದ್ಯದು ಹರುಷ ಕೇಳಿಯಲಿ || ಈತ ರಾವಣ ಮುನ್ನ ಭುವನ | ಖ್ಯಾ
ತನೆಂದ ಮರರು ವಿಮಾನ | ವ್ರಾತದಲಿ ನೆರೆ ನೋಡುತಿರ್ದುದು ಸಮರಸಂ
ಭ್ರಮನ ||೨೯|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಕೃಷ್ಣ ಶಿಶುಪಾ | ಲರ ಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮ
ಮಧ್ಯದೊ | ಳುರಿದು ಡಿಳೆ ಹೊಗದುದು ದಿಶಾವಳಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳ || ತರಣಿ
ಮಂಡಲ ಮಾಲೆಗಳು | ವಿಸ್ತರಿಸಿತಾಕಾಶದಲ ಪರ್ವದ | ಉರವಣಿಸಿದ
ಮರಾಹು ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ಮಂಡಲವ ||೩೦|| ನಡುಗಿತವನಿಯ ಕಾಲದಲಿ ಬರ |
ಸಿಡಿಲು ಸುಳಿದುದು ಹಗಲು ತಾರೆಗ | ಳಿಡಿದವಭ್ರದಲಿಳೆಗೆ ಸುರಿದುದು ರುಧಿ
ರಮಯ ವರ್ಷ || ಮಿಡುಕಿದಾಸ್ತ್ರತು ಮೊಗಳ ಶಿಖರದಿ | ಮುಡಿದು ಬಿದ್ದುದು
ಕಳಶ ಹೆಮ್ಮರ | ವತಿಗಡಿಗೆ ಕಾರಿದವು ರುಧಿರ ಜಿಸರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೩೧|| ನೆಳ
ಲು ಸುತ್ತಲು ಸುಳಿದು ಬಿನನಮಂ | ಡಲಕೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಯ್ತು ಫಲದಲಿ | ಫಲ
ದ ಬೆಳವಿಗೆ ಹೂವಿನಲಿ ಹುವ್ವಾಯ್ತು ತರುಗಳಲಿ || ತಳಿತ ಮರ ನೊಣಗಿದವು
ಕಾಷ್ಠ | ವಳಿಗಳು ರೆತ ತಳಿತವು ತಟಾಕದ | ಸಲಿಲವುಕ್ಕಿತು ಪಾಂಡುಪುತ್ರ
ರ ಪುರದ ವಳಯದಲಿ ||೩೨|| ಬೆದರಿದನು ಯಮಸೂನು ಭಯದಲಿ | ಗದಗದಿ
ಸಿ ನಾರದನ ಕೇಳಿದ | ನಿದನಿದೇನೀ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೃತಿಯ ಸಕಲ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು || ಇ
ದು ಕಣಾ ಚೈದ್ಯಾದಿಗಳ ವಧೆ | ಗುದು ಭವಿಸಿದುದಲೇ ಮುರಾರಿಯೊ | ಳು

ದಯೆಸುವವೃಕ್ತಾತಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೬೩॥ ಈನೆಗಳೆದುಪ್ರಾಕೃತ
ಶಾಂತಿವಿ | ಧಾನವೇಸೆನಕೃಷ್ಣಚೇಷ್ಟೆಯು | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿವಿನಾಶಪಥ್ಯ
ಗಯುಪ್ರಪಂಚದಲಿ ॥ ಮಾನಸಿಥಯೋವೇದಸೂಕ್ತವಿ | ಧಾನದಲಿಪರಿಹಾ
ರವಿಷ್ವ | ಕ್ಸೇನನುಮವೀಲೋಕಯಾತ್ರೆಗಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೬೪॥ ಅಹ
ರಿಯೆಸಿಮಗಿಂದುಜೀವ | ಸ್ನೇಹಿತನುನಿಮಗಾಪಚೆಂತವಿ | ಮೋಹಚೇಷ್ಟೆ
ಗಳಿವನವಧೆಗೋಬಲ್ಲರಾರಿದನು ॥ ಊಹಿಸಲುಬೇಡೆಂದುಮುನಿಪತಿ | ಗಾ
ಹಿನಲಿತಿಳುಹಿದನುಘನಸ | ನ್ನಾಹರೆಚ್ಚಾಡಿದರುಶಿಶುಪಾಲಕಮುರಾಂತಕ
ರು ॥೬೫॥ ಕಾದಿದರುವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಭೇದದಲಿರಥಭಂಗಚಾಪವಿ | ಭೇ
ದಶಾಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಘಸಂಹರಣಪ್ರಪಂಚದಲಿ ॥ ಈದುರಾತ್ಮನನಿಲಿಸಿನಿಮಿ
ಷದೊ | ಳಾದಯಾಂಬುಧಿತುಡಕಿದಂತ್ರೈ | ವೇದಮಯಮೂರ್ತಿತ್ರಿಯಾ
ತ್ರಿಕವರಸುದರ್ಶನವ ॥೬೬॥ ಬೆಸಸಿದನುಚಕ್ರವನುಧಾರಾ | ವಿಸರಧೂ
ತಪರಿಸ್ಫುಲಿಂಗ | ಪ್ರಸರತೇಜಃಕರಣಪರಿಸ್ಫುರಿತನವ್ಯಶತಭಾನು ॥ ದೆಸೆ
ದೆಸೆಗೆದುವ್ವಾಳಿಸುವಬೆಳ | ಗೆಸೆಯೆಬಂದುಸುನೀತಕಂಠದ | ಬೆಸುಗೆಬಿಡ
ಲೆರಗಿದುದುಹಾಯ್ದುದುತಲೆನಭಸ್ಥಳಕೆ ॥೬೭॥ ಹರಿಗೊರಳಚೌಧಾರೆಯು
ಲಿಧುರು | ಧುರಿಸಿನೂಕಿತುರಕುತಪದರೊಳು | ಮಿರುಪತೇಜಃಪುಂಜವು
ಕ್ಕಿತುಹೊದರಹೊಳಹಿನಲಿ ॥ ತುರುಗುವೆರಗಿನಜೋಕೆಯುಲಿಜಗ | ವರಿ
ಯೆಬಂದುಮುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯೊ | ಳೆರಗಿನಿಂದುದುನಿಜನೆಲೆಗೆವಿಜಯಾಭಿ
ಧಾನದಲಿ ॥೬೮॥ ತಗ್ಗಿಸುರುಕಳಕಳವಿಷಾದದ | ಸುಗ್ಗಿಬೀತುದುರಾಯ
ರೀಚೆಯು | ಮುಗ್ಗುಲಲಿಮೋಳ್ಗೈಸಿಮುಚದರುಮತ್ತೆಬಾಂಧವರು ॥ ಸೆಗ್ಗಿದ
ವುನೆನಹವನಸಖಿಗಳು | ಮುಗ್ಗಿದರುಹುರುಡಿನಸಘಾತಿಯು | ಲಗ್ಗಿದ
ರುಹುಗಿದರುಶಿಶುಪಾಲಾವಸಾನದಲಿ ॥೬೯॥ ಈಸುಹಿರಿದಿತ್ತೆಂದುಕೆ
ಲಬರು | ಲೇಸುಮಾಡಿದನಸುರರಿಪುವಿವ | ನೀಸುಬಾಹಿರನೆಂದರಿಯೆ
ವಾವೆಂದುಕೆಲಕೆಲರು ॥ ಐಸಲೇಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಮುನಿದವ | ರೇಸುದಿನಬ
ದುಕುವರುಲೇಸಾಯ್ತು | ಶ್ರೀಸುನೀತಂಗೆಂದುನಗುತಿರ್ದರುನೃಪನೊಲ್ತ
ವು ॥೭೦॥ ಘೋಳಿದುತಬಂದೆರಗಿದರುಶಿಶು | ಪಾಲತನುಜರುಕೃ
ಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ | ಲಾಲಿಸಿದನನಿಬರನುಸಂತೈಸಿದನುಕರುಣದಲಿ ॥ ವೇ
ಲುಪೋಗನವಿಧಿವಿಹಿತಕ | ರ್ಮಾಳಿಗಳಮಾಳ್ಪನನುಗೆಕೃ | ಪಾಳುಪ
ಟ್ಟದನೇಸೆದಳಿದನವೀರನಾರಾಯಣಾ ॥ * ॥೭೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೨೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಜಸೂಯಕ್ರತು ಸಮಾಪ್ತಿ
ಯೊ | ಳಾಜನಾರ್ದನಮುಖ್ಯರನುಯಮ | ರಾಜಸುತಕಳುಹಿದನು ಕುರು

ಕ್ಕರುತಂಮನಗರಿಗಳ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಕ
ಣಾಗಜಬಜವಘೋಳಾ । ಘೋಳಿತಣತುದುಹಂತಿಗೆಟ್ಟಿತುಮತ್ತೆ ನೃಪಾಕ
ರ ॥ ಮೇಲಣಂತರ್ವೇದಿಗಳಮುನಿ । ಪಾಳಿಮಂತ್ರಾಹುತಿಗೆಕರವರಿ।ನಾ
ಲಿಗೆಯಲಾಪಣೆಗೆತಳಿತುದುಂಜ್ಞಕುಂಡದಲಿ ॥೧॥ ತಳತಳಿಸಿದಾಡಿದವು
ಮುರಿದೊಳ । ಗಲಸಿದವುಹೊಗೆಸುತ್ತಿಸಿಮಿಸಿಮಿ । ಮೊಳಗಿಹೂದರೆಗ್ಧ
ವುಸೆಗಾಢದಲುಬ್ಬಿಭುಗುಭುಗಿಸಿ ॥ ಸುಳಿಸುಳಿದುಭೋರೆಂದುಬಿಗಿದ।ವ್ಯ
ಳಿಸಿದವುಘೃತಧಾರೆಗಳಿಗು । ಚ್ಚಳಿಸಿದವುಕರಹಿನಲಿನಾಲಿಗೆಹವ್ಯವಾಹನ
ನ ॥೨॥ ಕೃತಿವಿಧಾನದವಿಮಳಪೂರ್ಣಾ । ಹುತಿಯ ಪಾರಾಯಣದಗಮ।
ಪ್ರತತಿಗಳಪರಿಪೂರ್ತಿಪರಿಮಳವುಂಡಿಶಾಪಳಿಯು ॥ ಕ್ರತುಕಪಾಪಿ ಯಲ
ವಭೃತದಭೂ । ಪತಿಯುವಿಮಳಸ್ನಾನವನ್ರಣೋಚ್ಛ್ಯೀ।ಚಿತ್ರದಲೋಕವಳಿಯೂ
ಡಿದಣಿದುದುಲೋಕಸುರನರರ ॥ ಅರಸಚಿತ್ತವಿಸೋಂದುಲಕ್ಷದ । ಧರ
ಣಿಯುಮರರಭೋಜನಾರ್ಥಕೆ । ಮೊರೆವುದೊಂದೇಸಾರಿಶಂಖಧ್ವನಿಘಡಾ
ಳದಲಿ ॥ ಪರುಠವಣೆಯ್ದಿದುರಾಜಸೂಯಾ । ಧ್ವರದವೊಲಪಸಾನಪರಿ
ಯಂ।ತರದೊಳೋರಂತದಲಿಹಾಲಿರುಳೊದಿತ್ತನವರತ॥ವಸುಲಕ್ಷಣಾದೇ
ಸುಕೋಟಿಯು।ದೇಸುನಿಬರ್ದವೇಸ್ತುಖರ್ವ।ದೇಸುಪದ್ಮದ್ವಿಜರಗಣನೆ
ಯನರಿವಳರಾರದನು॥ವಸುಭಕ್ಷ್ಯೋದನದಪದ್ವತ।ರಾಶಿದಧಿಘೃತದುಗ್ಧ
ಮಧುವಾ।ರಾಶಿಯೊಡ್ಡಣೆಮರದುಪಂಗ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯಲಿ॥ ಓಗರದರಾ
ಸಿಗಗಿರಿಕಂ।ಡಾಗಲಂತರೆಮರಳಿಕಾಣನು । ಸಾಗರದವೋಲ್ದಧಿಘೃತಾದಿ
ಮಹಾಪ್ರವಾಹಚಯ ॥ ಆಗಳಂತಿರೆಬತ್ತಿತನುನಿಮಿ । ಷ್ಟಾಗಮಕತಂ
ಬುವವುಬುವಜನ । ಯಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಲ್ಪಮತಿಬಣ್ಣಿಸುವಡರಿದೆಂದ॥೬
ಅರಸವೈಯ್ಯಕ್ಕೆದನುಸನ್ಮುನಿ । ಪರಸಮಾಜಕೆನಿಸ್ಮಕೃಪೆಯಲಿ ।ಧರ
ಣಿಪಾಧ್ವರಸಿದ್ಧಯಾಯ್ತುಸಿರಂತರಾಯದಲಿ ॥ ಕರುಣಿನಿಮ್ಮದುನಿಮ್ಮ
ಮಿಗೆಸ । ತ್ಕರಿಸಲರಿಯೆನುಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿಸ । ಹುರುಳಿಸಿಕ್ಷಿಸಲಾರದಂದ
ನುಮುಗಿದುಕರಯುಗವ ॥೭॥ ಮನ್ನಿಸಿದನಪರುಗಳನುಡುಗೊರೆ । ಹೊ
ನ್ನವಿವಿಧಾಭರಣವಸನಗಳ । ಉನ್ನತಾಶೀರ್ವಾದವಚನದೊಳವನಿಪನಸ
ರಸ ॥ ಸನ್ನುತರುತಮನ್ಮಾಶ್ರಮಕೆಸಂ । ಪನ್ನಸತ್ವರುಮರಳಿದರುಪ್ರ
ತಿ । ಪನ್ನಯಜ್ಞವಿಳಾಸಸೂಪ್ಸಿದನಿಂದ್ರವಿಭವದಲಿ॥೮॥ ರಾಜವರ್ಗವನ
ವರವರನಿಜ । ತೇಜಮಾನ್ಯೋಚಿತದಗಜರಥ । ವಾಜಿವಿವಿಧಾಭರಣವಸ
ನವಘೂಕರದಂಬದಲಿ ॥ ಅಜಗತ್ಪತಿಯುಳಿಯೆಪಾರ್ಥಿವ । ರಾಜನನುಮ
ನ್ನಿಸಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ರಾಜವನುಜರಕೂಡಿಕಳುಹಿಸಿದನುಮಹೀಶ್ವರರ॥೯
ಫಲುಗುಣನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೀಷ್ಮರ। ಕಳುಹಿದನುಗುರುಗುರುತನೂ

ರ | ಬಳಿಯೊಳನಿಲಜಬಂದನಾಕೃಪನೊಡನೆಸಹದೇವ || ಬಳಿಯಲೈದಿ
ನಕುಲನಾಶೌ | ಬಲನಸೈಂಧವಶಲ್ಯನನುಕೌ | ಸಲವಿರಾಟದ್ರುಪದ
ುತಭಗದತ್ತಭೂಪತಿಯು ||೧೦|| ಅರಸಕೇಳೈಪಾಂಡುಭೂಪನೀ| ಶ್ವರ
ಳಿಂಗಪ್ರಮುಖತೆಂಕಣ | ಧರಣಿಪರಬಳಿಯಲಿಘಟೋತ್ಕಚಯೋಜ
ಾಂತರವ || ನಗಕುಮಾರರುನಿಖಿಳಭೂಪನೀ | ಶ್ವರಭುಜಿತದಲಿಸಕ|ಕ
ಸಿಮರಳಿದುಬಂದರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ||೧೧||ಕರೆಸಿದನುಹರಿಪಾಂಡು
ಪುತ್ರರ | ನರಸಿಸಹಿತೇಕಾಂತಭವನದೊ| ಳುರುತರಪ್ರೇಮೈಕರಸಸಂ
ಕ್ತವಚನದಲಿ|| ಭರಿತವಾಯಿತುರಾಜಸೂಯಾ|ಧ್ವರಸದಾಹುತಿತೃಪ್ತ
ರಗಣ |ವರಮಹೇಶ್ವರವಿಭವವಿಳಸಿತವಾಯ್ತುಪದವೆಂದ ||೧೨|| ದೇ
ವನಂಘ್ರಿಯುಮನುಸುಕೆದಾವುದು | ಟಾವಳಿಗಳೈವರಸತಿಯುಸಂ | ಭಾವ
ಯುಮಧುರೋಕ್ತಿರಸದಲಿನಗುತಮನ್ನಿಸಿದ || ಓವಿದನುಪುರವೈರಿಕಾ
ು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದನಿನ್ನಿನ| ರಾವಭವದಲಿಭಜಿಸಿದರೊಸಿಷ್ಟ್ಯಯು
ಹುಪದವ ||೧೩|| ದೇವನಿಮ್ಮಯಯುಂಭ್ರುಕಮಲವ| ನಾವನೆನೆಗನಸಂ
ಿತುಸನ | ಲ್ಲಾವಿರಿಂಚಾದ್ಯಮರಪದವಿಮುಸಿಗಮುಸಿದ್ಧವಲೆ || ನಾವುಸಾ
ಕ್ಷಾದನುಳನುಮೂರ್ತಿನು| ಧಾವನೇಚನಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷ | ರಾವುದರಿದೈಬೊ
ಸ್ಥನವರಿಗೆಶಕ್ರಪದವೆಂದ ||೧೪|| ಮಸಗಿದರೆಮಾಗಧನುಯಜ್ಞವ | ಮಿ
ಸುಕಲೀವನೆಚೈದ್ಯನಿಂದು | ಬ್ಬಸನಮಾಡಿದಡೆಮ್ಮಕೈಯೊಳಿಹರಿಪಹೆಕ್ಕ
ಳವೆ || ಶಿಶುಪ್ರೊರಲಿದರೆಕಂಭದಲಿತೋ | ರಿಸಿದೆಕರುಣಾಜಲಧಿಯೇಪಾ|
ಿಸಿದೆಲಾಪಾಂಡವರನೆಂದಳುಹೊರಳಿಚರಣದಲಿ ||೧೫|| ಏಳೆನುತತೆಗದ
ಪ್ಪಿದನುಕರು | ಣಾಳುಪರಿತೋಷಾಶ್ರುಪೂರ್ಣವಿ |ಶಾಲಲೋಚನನೋ
ಡಿದನುತನ್ನವರನೊಲವಿನಲಿ || ಬಾಲಕಿಯೆಬಾತಂಗಿಬಾಸೀ | ಲಾಳಕಿ
ಯೆಬಾಯೆನುತಮುಗೆಪಾಂ | ಚಾಲೆಯನುಕರದಸುರಭಿಪ್ರಸೂಚಿಸಿದನಂ
ಗನೆಗೆ ||೧೬|| ನಂಬದಿರುಸಿರಿಯನುಪತಿವ್ರತೆ ! ಯುಂಬರಿಗನೀಗುರುವಿಷಾ
ದವ | ಡಂಬಕರುಪಿಂಗಳಲಿನೀನಿಹುದೇಕಚಿತ್ತದಲಿ||ತುಂಬುವುದುಬತ್ತೊ
ದುರಾಜ್ಯದ | ಡೊಂಬುಹರಿವೋಬಲೆಗುವಿದ್ಯಾ |ಡಂಬವಿದೆಂದಸುರಭಿ
ಪ್ರಸೂಚಿಸಿದನಂಗನೆಗೆ||೧೭|| ವಿಷವಗೆಲಿದಿರಿಹಿಂದೆಕಿಚ್ಚಿನ | ಬೆಸೆಯುಲು
ಳಿದಿರಿದಾಯಿಗರುದು | ರ್ವ್ಯಸನಿಗಳುದುಸ್ಸಹವುನಿಂಮಭ್ಯುದಯುಪರಿತರಿ
ಗೆ || ವಿಷವುವಿಪಲೇದ್ಯೂತಮೃಗಯಾ | ವ್ಯಸನಪಾರ್ಥಿವಜಾತಿಗಿವುದು|
ವಿಷಯವಿದರಲಿನಗ್ಗದರುನಳದಶರಥಾದಿಗಳು ||೧೮|| ಸೋತುನಡವುದು
ರಿಯುರಲಿಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿಸುಜನರಲಿನಿರ್ಮಳ | ನೀತಿಯನುಪರಿವಾರ
ಪುರಜನನಾಡುಬೇಡಿಸಲಿ || ಖ್ಯಾತಿಯನುಧರ್ಮದಲಿವೈರಿ | ವ್ರಾತದಲಿ

ಪೌರುಷವನಖಿಳ | ಜ್ಞಾತಿಗಳಲೆಚ್ಚರಿಕೆಯೊಳಗಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೯||
ಎಂದುಬುದ್ಧಿಯಹೇಳಿಪಾರ್ಥನ | ನಂದನನಕರಸಿದನುತಾಯ್ಸಹಿ |ತೆಂ
ನವರಿಗೆನಯದಲುಚಿತಪ್ರೀತಿವಚನದಲಿ|| ಬಂದುಕುಂತಿಗೆಸಾಂಗನೆನುಡಿ
ಯೊಂದವಿನಯವಮಾಡಿಪಾಂಡವ| ನಂದನರಮನ್ನಿಸಿದನತಿಕಾರುಣ್ಯಭಾ
ವದಲಿ ||೨೦|| ಯಾದವರುಪಾಂಡವರುತಂನವ | ರಾದುದರುಪೇಕುಟು
ಬವದುಮಹ | ದಾದಿಸೃಷ್ಟಿಗದಾಗ್ರರಕ್ಷೆಕುಟುಂಬವಾವಸದು || ಆದರಿಸಿದ
ನುಕೆಲಬರನುಹೊರ | ರಾದವರುಕೆಲರಾಯ್ತುಹರಿಪೂ | ಜಾದುರ
ಗೃಹವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲಾಹದನೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೧|| ಅಶುಭಗ್ರಹದುದಯದಲಿತಿ
ಥಿ | ರಾಸಿನಕ್ಷತ್ರಾದಿಪ್ರಣೆಯ್ಯೋ | ದ್ವಾಬಸಮಾನಮುಹೂರ್ತದಲಿಸುಸ್ವರ
ವಿಳಾಸದಲಿ || ಭೂಸುರಾಶೀರ್ವಾದದಲಿಲ | ಕ್ಷ್ಮೇಶಪಯಣವಮಾಡಿದ
ನುಕ| ಟ್ಟಾಸುರದಲೊದರಿದವುಘನಗಂಭೀರಭೇರಿಗಳು ||೨೨|| ದೇಶದಲಿ
ಕಾಲದಲಿದೆಸೆಯಲಿ | ರಾಸಿಯಲಿತಾರಾಗ್ರಹಾದಿಗ | ಳೈಸರಲಿತಾತಂನ
ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿವರವರ್ತನಕೆ || ಈಸುಮಹಿಮೆಯಮುರಸಿಲೋಕವಿ | ಳಾಸ
ಚೇಷ್ಟೆಯನನುಸರಿಸಿಸರ | ವೇಷವನುನಟಿಸಿದನುಹರಿಕೊಳದನಿಜೋನ್ನ
ತಿಯ ||೨೩|| ಕಲಿವಿದೂರಥಸಾಂಬಸಾತ್ಯಕಿ | ದಳಪತಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಯಾ
ದವ | ಕುಲಸಚಿವನಕ್ರೂರನುದ್ಧವಚಾರಕೃತವರ್ಮ|| ಬಲುಪದಾತಿಯು
ರಥನಿಕರದ | ಗ್ಗಳೆಯಗಜವಾಜಿಗಳಸಂದಣಿ | ಯೊಳಗೆನಿಂದರುಕೃಷ್ಣ
ರಾಯನರಥದಬಳಸಿನಲಿ ||೨೪|| ಅನುಜತನುಜರುಸಹಿತಕುಂತೀ|ತನಯ
ದೂರಕೆಕಳುಹಿಮರಳಿದ|ಮನೆಗೆಬಂದನುಕೃಷ್ಣವಿರಹವಿಶಾಲಖೇದದಲಿ||
ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯರ| ನನುಸರಿಸಿದಾಹಿಸುಮದುಗುಡವ|ನಸಿತು
ವನುಬಿಂನವಿಸಿದನುಬಿಡುಬಿಡಿದುಕಂಬನಿಯ|| ಅಸುರರಿಪುಕೃಪೆಯಿಂದ
ನಿವಾರ್ಗ|ಹಿಸಿದನೀಯಜ್ಞವನುಪೂರ್ವದ | ವಸುಮತೀಶರಪಾಡಿಗೆಣೆಯೆಂ
ದೆಂನಪತಿಕರಿಸಿ || ಬಿಸುಟುಬಿಜಯಂಗೈದನೀಯು | ಬ್ಬಸವನಾರೊಡನು
ಸುರುವೆನುಹಿಂ| ದೆಸೆವಗೋಕುಲವಾಯ್ತುಪ್ರವಿದುಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲಿ||
ಅರಸಕೇಳೈದೈತ್ಯದಾನವ | ಸುರಪಣೆಯಯದುನಾಯಕರವಿ | ಸ್ತರಿಸ
ಲರಿಯದುಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲದೇನೀತಿದ್ವಾರಕೆಗೆ||ಕರುಣಿನಿಮ್ಮಲಿಕರಿದೆನಿಂವೊಳ|
ಗೆರಕವಲ್ಲವೆಚಿಂತೆಸಾಕಂ | ತಿರಲಿಯಂದವನೀಶನನುಸಂತೈಸಿದನುಮುನಿ
ಪ ||೨೫|| ಆಮುಕುಂದನನೆನಹುನಮಗೆನಿ | ರಾಮಯವುನೀವಿರಲುಚಿಂ
ತಾ | ವೈಮನಸ್ಯದವೇಧೆಮುಬಿದುದುಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಈಮಹೋತ್ಸಾ
ತಪ್ರಬಂಧವಿ | ರಾಮಕರ್ಮವಬೆಸಸಿಯನೆಸಗು | ತಾಮುನೀಶ್ವರನುಡಿ
ದನವನೀಪತಿಶಿರೋಮಣಿಗೆ ||೨೬|| ಇದುಕರ್ಣಾಕುರುರಾಯಸಂತತಿ|ಭ್ಯ

ಯವಿಗ್ರಹಪೂರ್ವಸೂಚಕ |ವಿದುಸುಯೋಧನನೃಪನಕಳಿಪಯಕಾಲ
ರುಖಬೀಜ ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಕ್ಷತ್ರಕುಲವಾ |ರಿಗಘಟೋಚ್ಛಾಟನಸವಿಶಾ
ಳ | ವಿದರಫಲನಿಮಗಸಜಯಾಪಹವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೨೯॥ ಅರಿದಿಹು
ರುಸೀನಾಸ್ತವಚನವ | ಮರೆಯದಿರುವೇದೋಕ್ತಕರ್ಮದ | ಹೊರಿಗೆನಿ
ಷ್ಠದುನಿನ್ನಹೊದ್ದದುಕಲುಷಕಲಿಮಲದ ॥ ಕರುಬರೀಕೌರವರಮುಖ
ದು | ಮರದುದದ್ಭುತವಾಗಿನಿನ್ನನು | ಮುರಿವರಲ್ಲದೆನಿಮ್ಮಪರುಸ್ವೈರಿ
ಕುನವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೩೦॥ ನುತಿಯದಿರಸತ್ಯವನುರಾಜ್ಯವ | ಬಿಡುವಿಭಾಡಿಸಿ
ನ್ನವಧುವಿನ | ಮುತಿಗೆಹಾಯ್ದರೆಸೀನಧರ್ಮವತೆಡಿಯನದರದಿರು ॥ಬ
ತಲುಗೂಡಿಸಮಸ್ತಧನವಿದು | ಕೆಡುವುದಗ್ಗದವೋಷ್ಪಲಕ್ಷ್ಮಿಯು|ಮು
ತಿಗೆಹಾಯ್ವುಡೆಸತ್ಯವೊಂದನೆನಂಬುನೀನೆಂದ ॥೩೧॥ ಅಜ್ಞರವಡಿರುನೀವು
ರೆಸ | ಸರ್ವಜ್ಞರವರಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು |ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತರೆಂದುನೀವ್ರಸಮ
ಸ್ತಜಗವರಿಯೆ ॥ ಯಜ್ಞವಿಪ್ರಗಳುಸಿಪ್ರಣಾರಿಗೆವರ | ಯಾಜ್ಞಕರಿಗಾಚಾ
ರ್ಮಹೀನರ | ಛಿಜ್ಞಪತವಿದುತಪ್ಪದೆಂದನುಮುನಿಸ್ವಪಾಲಂಗೆ ॥೩೨॥
ಇದುಪರೇಖಾಮಾತ್ರಸಮರ್ಗ | ಗದಲಿನಿನ್ನನುಮರೆಯದಿರುಕೊಂ|ಪಿದ
ರೆಕರುಣಾಜಲಧಿಜೈಸಲುವುಂಟುಹರಿನಿನಗೆ ॥ ಬೆದರದಿರುವಿಗಡಿಸುನವಿಷ
ಮಾ|ಸ್ವದಸೊಳೆಂದುಮುನೀಂದ್ರನೈನರುಸುದತಿಸಹಿತನಿಬಳಿಗೆಬುದ್ಧಿಯು|
ಕೇಳಿಹೊರವಂಟ॥ಮುನಿಪಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಬದರೀ| ವನಕೆತಿರುಗಿದನ
ತ್ತನಿತ್ತಲು|ಜನಪಬಂದನುಬಳಿಕಮಯನಿರ್ಮಿತಮಹಾಸಭೆಗೆ ॥ಮುನಿಗ
ಳಿದವರನುಮಹೀಸುರ|ಜನಸಹಿತಭೂಪಾಲಕೇಷವ|ನನುನಯದಿವಿ
ಸತ್ಕರಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುಚಿತದಲಿ ॥೩೩॥ಅರಸಕೇಳ್ಕೌರವೇಂದ್ರನ |
ಕರಸಿದೆನುದುಶ್ಯಾಸನಾಗ್ರಜ | ದುರುಳಕೌರವಶತಕಸಹಿತಲೆಸಭೆಗೆನಡೆ
ತಂದು॥ಪರಿಭವಕೆಗುರಿಯಾಗಿಹಾಸ್ಯದ| ಧರಹಿಸಲಿಹಳುಗಾಗಿಪಾಂಡವರ
ರಸನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಹಸ್ತಿನಪುರಕೆಹೊರವಂಟ॥೩೪॥ಭೂಮಿಲಂಬದನಿ
ವಿಶಭೂಪ|ಸ್ತೋಮಸಹಿತಸುಯೋಧನನುಹ್ಯ|ತ್ತಾಮಸದಬಾವಡಿಯ
ಪ್ರಾಡಿಯತೋಷಪಾವಕದ ॥ ಧೂಮಮುಖನೈತಂದುಗಜಪುರ | ಕೇ
ಮಯಲಿಪಾಳಯಪಬಿಡಿಸಿದ | ವೈಮನಸ್ಯದಲಿರುಳುಹೊಕ್ಕನುಹಸ್ತಿನಾ
ಪುರವಾ ॥ * * * * * * ॥೩೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೫೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಕಾಲಪಾಶಾಕರ್ಷದಲಿಭೂ |ಪಾ
ಲನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯ | ಬೀಳುಕೊಂಡನುಬಂದುಹೊಕ್ಕನುಹಸ್ತಿನಾ
ಪುರವ ॥ ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ| ಪಾಲಕೌರವರಾ

ಯನಿತ್ತಲು । ಮೇಲುಮುಸುಕಿನೆಹೊತ್ತುದುಗುಡದಹೊಗರಹೊಗೆಪ
ಗದ ॥ ತಾಳಿಗೆಯನಿದ್ರ್ಗನದಮತ್ಸರ । ದೇಳಿಗೆಯಲಿಕ್ಕಡಿಯುಮನದ
ಪಾಲಹೊಕ್ಕನುನೆಮನಿರುಳುನಿಜರಾಜಮಂದಿರವ ॥೧॥ ಅರಸಿಯರ್ಗ
ಯರಸುಳಿವು । ಪ್ರಾರತಿಯಮಾಡಿಯರಪಾಯವ । ಧಾರುಸುಳ್ಳಾಯರ
ಮಂಗಳವಚನಗೈದೆಯರ ॥ ದೂರದಲಿನಿಲಿಸಿದನುಭಂಗರದ । ಭಾರಣೆ
ಬಿಸುಸುಯ್ಲಸೂರೆಯ । ಸೈರಣೆಯಸೀಪಟದಸಿರಿಮಂಚದಲಿಪವಡಿಸಿದ
ಭಾನುನೆಂತಿಬರೆಮುರಿದಮುಸುಕಿನ । ಮೌನಿನೂಚಿದನಿರುಳನುದಯದ
ನೂನಮಂಗಳಪಟಹಶಂಖಧ್ವನಿಯಮಾಡಿಸಿದ ॥ ಭಾನುಪಿಂಗಧ್ವಾ
ಕೃತ್ಯವನೇನುಮನೆಮನ್ನಿಸದೆಚಿತ್ತದೊ । ಳೇನನೆನೆದನೊಭೂಪತಿ
ನುಖತಿಯಭಾರದಲಿ ॥೨॥ ಬೇಟೆನಿಂದುದುಗಜತುರಗದೇ । ರಾಟಮಾ
ದುಬ್ಬೇಳಮೇಳದ । ತೋಟಿಯಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಕಮಡಿಕೆನೆತ್ತಮೊದಲಾಧ ॥ ನಾ
ಟಕದಮೊಗರಂಭೆಮೆಸಿಪಕೆ । ವಾಟತೆರೆಯದುಹೊಕ್ಕಸೂರೆಯ । ಕೋ
ಟಲೆಯಕಡುತವಕ ಪರಿತರು ನೃಪನೆತನುಮನವ ॥೩॥ ದೋ
ಷ್ಮಾದಿಗಳುಸೆಮಯವ । ಕಾಣರುಳಿದಪನೆಯ್ತಸಚಿವ । ಶ್ರೀಣಿಬಾ
ಲಹೊರಗೆನಿಂದುದುಮತ್ತೆಮನೆಗಳಲಿ ॥ ಕಾಣನೊಳಪ್ಪೈಕದಸುಮೇ
ಯ । ರಾಣಿಯರದುರ್ಮನದಬೆಳಸಿನ । ಕೇಣಿಯನುಕೈಕೊಂಡನೊ
ನೆಕಾರನರರಾಯ ॥೪॥ ಸಮಯಸಿಲ್ಲೆರಂತೆಮೌನ । ಭ್ರಮಿ
ಬಿಗುಹಿನಕೇರಿಕೇರಿಯ । ಕುಮತಿಗಳಗುಜುಗುಜಿನಗುಪ್ತದಮುಸು
ಗೈದುಗಳ ॥ ತಮತಮಗೆಬಿರುದುಗಳಗಣಿಕಾ । ರಮಣಿವೈರದ
ಕುಂದಿನ । ಸಮರಭಟರಿರಿದಾಡಿದರುನಿರ್ನಾಮಭಾವದಲಿ ॥೫॥ ಸ್ತ್ರೀ
ಚೇಷ್ಟಿತನೆಂದುಕೆಲಬರು । ಕಾಸಿಪರಸನೆಂದುಕೆಲರ । ಕ್ರೂರರೋ
ತನೆಂದುಕೆಲರುವಿಷಪ್ರಯೋಗದಲಿ । ಪ್ರಾಣಶೋಷಿತನೆಂದುಕೆಲಬರು
ಜಾಣನೂಹೆಯಜನದನಸೆಹನೆ । ಕಾಣೆಯಲಿಸವೆಯುತ್ತಕಾರನೃಪ
ನಿರ್ದೇಶ ॥೬॥ ಅಕಟಕಾರನರಾಯರಾಜ । ನೃಪಶಿರೋಮಣಿಯಿರಲು
ಕರಾ । ಜಕವಿಹೀನವಿಡಂಬವಾಯ್ತೆಶಿವಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ಸಕಲದಳ
ಯಕರುಮಂತ್ರಿ । ಪ್ರಕರಚಿಂತಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದಿರೆ । ಶಕುನಿಬಂದನು
ರವೇಂದ್ರನರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥೭॥ ಕರದುಬಾಗಿಲವರಿಗತನ್ನಯ । ಬ
ನರುಹಿದಡಮರುರಾಯನ । ಹೊರಗೆಬಂದರುನುಡಿದರಂಗೈತಳದಬಾ
ಳಲಿ ॥ ಅರಸಬಿನ್ನಹವಾಪದೇವರು । ದರುಶನಾರ್ಥಿಗಳನಲುಮನದಲಿ । ಗ
ರುನೃಪತಿಚಿಂತಿಸುತಬಗಹೇಳೆಂದುನೇಮಿಸಿದ ॥೮॥ ಹೊಕ್ಕನೀತನು
ರವೇಂದ್ರನ । ನೆಕ್ಕಟಿಯೊಳಿರೆಕಂಡುನುಡಿಸಿದ । ನಕ್ಕಜದರುಜೇಯೆನ

ಾನಸಮ್ಮೋಹಿತರಜಮ್ಮ॥ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಕೊಂಡಿರದಿರಾಗೆ|ಸಿಕ್ಕಿದಿಯೋ
ೀಮಂತ್ರಿನಿಯರಿಗೆ | ಮುಕ್ಕಳಾಟವೆಬೇಡನುಡಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಣೆಂದ ॥
ಾವನೀಪಮುರುಳಿಾಬಿರೇನನ | ಗಾವರುಜೆಯಿಲ್ಲಂಗನೆಯುಗುಪ | ಜೀವಿ
ಸೀನೀವರಿಯುರೇಹುಂದೀಸುಕಾಲದಲಿ ॥ ನೋವುಬೇರಿಲ್ಲ ನಗೆನಿಳಯಕೆ|
ೀವುಬಿಜಯಂಗೈವುದಂತ |ಭಾರ್ಗವಮಹ್ನಯನೇಕೆಬೆದಕುವಿರೆಂದನಾಭೂ
॥೧೧॥ ಏನುನಿನ್ನಂತಸ್ಥಹೃದಯಕ್ಕೆ | ಏನುಸಂಭವವೇಕೆನುಡಿದು |
ನ್ಮಾನಬೇಡೆನ್ನಾಣೆನುತಸಂತೈಸಿದನುನೃಪನ | ಏನುಭಯಬೇಡೆಂದೆನ
ಯಮ | ಸೂನುವೈಭವಮಹ್ನದಗ್ಧಮ| ನೋನುಭಾವನವೇಕೆನುಡಿ
ವಿರೆಂದನಾಭೂಪ ॥೧೨॥ ಹೇಳುಹೇಳೇನೇನುಪಾಂಡುನೃ |ಪಾಲಪು
ರವಿಭವಮಹ್ನ |ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಮನಬೇಂದುದೇಹರಹರವಿಚಿತ್ರವಲ ॥ಪಾ
ಕನುಧರ್ಮಜನುಸಬಿಕ | ಟ್ವಾಳುಗಳುಭೀಮಾರ್ಜುನರುಬಿ | ಳ್ವಾಳಹ
ಟ್ಟಗೆಯೈಸಲೇಪಾಂಡವರಸಿರಿಯೆಂದ ॥೧೩॥ ಅವರುಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತದರಾ
ಪ್ಯ |ಪ್ರವರರುಪಾತ್ರರುನಿನ್ನಸೂಯೆಯ|ಕವಲುಮನದಕುಠಾರಬುದ್ಧಿ
ಕಲುಷಭಾವನೆಯು ॥ ವಿವರಣೆಯನವರೆತ್ತಬಲ್ಲರು |ಶಿವಶಿವಾಭುವನಸ್ತ್ರೈ
ಮಾನ್ಯರ | ನವಗಡಿಸಲಂಗೈಸಿದೈವಮಾಣೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೧೪॥ ಲೇಸು
ಜಯಂಗೈಯಿನೀವೆ | ನ್ಯಾಸರಾಗ್ನಿಯನೇಕೆಕೆಣಕುವಿ | ರಾಸುರವಿದೇ
ನ್ನೊಡನೆಸ್ಯೆರಿಸುವುದುಪಹತಿಯು॥ ಈಸುನುಡಿವರೆಮಾವಯೆನುತವು|
ಶಿಕಂಬನಿದುಂಬಿಸೆನಹಿನ | ಬೀಸರಕೆಬಿಸುಸುಯ್ದುಧೊಸ್ಸನೆಕೆಡದ
ಮನಿಯಲಿ ॥೧೫॥ ಎತ್ತಿದನುಕಣ್ಣವೆಯತಿರುಪನಿ | ಮುತ್ತುಗಳಕೇವಣಿ
ಕಕುನಿನ್ನ | ಪೋತ್ತಮನೆಬಾಕಂದಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿಕೌರವನ ॥ ಕಿತ್ತು
ಸುಡುವೆನಹಿತರನುನಿನ | ಗಿತ್ತೆನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರದನು | ಹೆತ್ತತಾಯೆ
ಂಧಾರಿಸಂತೋಷಿಸಲಿಬಳಿಕೆಂದ ॥೧೬॥ ಮಾವಕೇಳಶಿಬಲರುಫಲುಗು
ಾ |ಪಾವಮಾನಿಗಳೈವರಿಗೆತಾ|ಜೀವಸಖಗೋವಿಂದನನಿಬರಗೆಲವುಗೋ
ರವೇ ॥ ಸಾವುದಲ್ಲದೆತನಗೆಬೇರಿ | ನ್ನಾವಪರಿಯಲಿಸಮತೆಸೇರದು|ಜೀ
ತನ್ಯವನಮರನಿಕರದೊಳಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥೧೭॥ ಗೆಲುವೆನಾನಂಜದಿರು
ಾಂಡವ |ರಳವಳವನಾನರಿವೆನೃಪನ |ಗ್ಗಳದಧರ್ಮಜ್ಞನುವಿಶೇಷದ್ಯೂ
ಲೋಲುಪನು | ಗೆಲುವವೋಡಿಯನರಿವೆನಾತನ|ನೆಲೆಯಬಲ್ಲೆನು ಜೂ
ಗಾರರ|ಕುಲಶಿರೋಮಣಿತಾನೆಯೆಂದನುಶಕುನಿಕೌರವಗೆ॥೧೮॥ ಕಪ
ನನುನೆರೆವನಾಡಿಜೂಜಿನೊ| ಳುಪರಿಚಾರ್ಯವಜೈಸಿಕೊಡುವೆನು|ನಿಪು
ರೆನ್ನಂದದಲಿಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲಕೈತವದ ॥ ಅಪದೆಸೆಗೆಭಯಗೊಳ್ಳದಿರು
ಪ | ಕೃಪೆಯಲಿರುಗಾಂಧೇಯಸ್ತ್ರವಿದುರಾ | ದೃಪದರರಕೈಕೊಳ್ಳದಿರುಸೀ

ಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೧೯॥ ಎನ್ನ ಬಹುಮಾನಾಪಮಾನವು । ನಿನ್ನದೈಸಲೆಮ
ಪನೀಸಂ । ಪನ್ನ ಕೃತ್ರಿಮವಿದ್ಯನಾದರೆತೊಡಚುಸಾಕದನು ॥ಅನ್ನಿಗರಿಗ
ಝಪದಿರುನಂಪುಚ । ರೆನ್ನದಿರುವಿದುರಾದಿಗಳನುಪ। ಪನ್ನಮಂತ್ರಪನದ
ಹುಬೊಪ್ಪಂಗೆಂದನವನೀಶ॥೨೦॥ ನೀನರುಹುನಿಂಮುಯ್ಯಮನಗೊ।ಟ್ಟ
ನರೆಂದ್ರನಕರಸಿಕೊಟ್ಟರೆ। ಮಾನನಿಧಿಯೇಸಕಲಧರೆಯನುಸೇರಿಸುವೆ
ನಗೆ ॥ನೀನೆಹೋಗೀಯೆನ್ನ ಕಡುದು ।ಮ್ಮಾನವನುಬೊಪ್ಪಂಗೆಸಂತಿದರೆ
ತಾನೆಕರಸುವನರುಹುವೆನುಜನಕಂಗೆನಿಜಮತವ ॥೨೧॥ ಅಹುದುಬಳಿಕೆ
ನೆನುತಬಂದನು । ಕುಹಕಮತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರಮನೆ ।ಗಿಹಸನುಯುದಲ
ಹೊಕ್ಕನಂದೇಕಾಂತಮಂದಿರವ ॥ ಬಹಳಖೇದವ್ಯಸನದಲಿದು । ಸ್ಸಹವ
ನೋಪೆಥೆಯಲಿಕುಮಾರಕ।ನಿಹುದುನರಿಯೆರೆನೀವೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದನಾ
ಶಕುನಿ ॥೨೨॥ ಏನುಶಕುನಿಮಗಂಗೆದುಗುಡವ । ದೇನುಕಾರಣವಾರದ
ಸೆಯಿಂ । ದೇನುಶಾಧ್ಯವದೇನುಭಯವೇಣಾವುದಭಿಲಾಷೆ ॥ ಏನುಸನ
ವಂಚಿಸದೆಹೇಳೆ । ನ್ನಾನೆಗೇಕೈಮರುಕವೆನೆನಿಜ । ಸೂನುವನುನೀಕರ
ಸಿಬೆಸಗೊಳ್ಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೩ ॥ ಕರೆಸಿದನುದುರಿಯೋಧದನನಾ । ದ
ರಿಸಿಕಟ್ಟೇಕಾಂತೆದಲಿಮು । ವ್ವರುವಿಚಾರಿಸಿದರುನಿಜಾನ್ವಯಮೂಲನ
ನಾಶನವ ॥ ಭರತಕುಲನಿರ್ವಾಹಕನೆಬಾ! ಕುರುಕುಲಾನ್ವಯದೀಪಬಾ
ಯೆ । ನ್ನರಸಬಾಯೆನ್ನಾನೆಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿದನುಮಗನ ॥೨೪ ॥ ದುಗುಡ
ವೇಕೈಮಗನೆಹರಿಯೆಶೀ । ಲಗಮನೀಯುಗಡೇಕೆವೈಹಾ । ಳಿಗಳಬೇಟೆಗ
ಳವನಿಪಾಲವಿನೋದಕೇಳಿಗಳ ॥ ಬಗೆಯೆಗಡಬಾಂಧವರಸಚಿವರ। ಹೋ
ಗಿಸದನಿನ್ನರಮನೆಯನೀ । ಹಗಲುನಿನಗೇಕಾಯ್ತುಕತ್ತಲೆಯೆಂದನಂ
ಧನೃಪ ॥೨೫॥ ಹೇಳಲಮ್ಮೆನುನೀವುಧರ್ಮದ । ಕೂಳಿಯಲಿಸಿಲುಕಿದಮ
ರೆನ್ನನು । ಖೂಳನೆಂಬಿರಿಕಷ್ಟನೆಂಬಿರಸೂಯನೆಂಬಿರಲೆ ॥ ಸಾಲಭಂಜಿ
ಕೆಯಾಯ್ತುತನ್ನಯ । ಬಾಳಿಕೆಯಬೇಳಂಬವೇತಕೆ। ಕೇಳುವಿರಿನೀವೆ
ದುಸುಯ್ದನುತುಂಬಿಕಂಬನಿಯ ॥೨೬ ॥ ಮುನಿಚರಿತ್ರರುನೀವುರಾಜಸ
ತನದಮದದಲಿಲೋಕಯಾತ್ರೆಯ ।ನನುಸರಿಸುವವರಾವುನೀವೇಭೋಗ
ನಿಸ್ಪೃಹರು ॥ ಅನುದಿವಸರಾಗಿಗಳುನಾವೆ। ಮ್ಮನುಮತವಪಾಲಿಸುವರಾ
ರೆಂ । ದೆನುತಸುಯ್ದುನುಮರುಗಿಬೈದನುತನ್ನದುಷ್ಕೃತವ ॥೨೭॥ ಈಸು
ಕಳವಳವೇನುಚಿತ್ತದ । ಬೈಸಿಕೆಗೆಡೊಳ್ಯಾಸವೇಕೆವಿ । ಳಾಸಕೂಣೆಯ
ವೇನುಹೇಳಾನೆನಹಿನ್ನರುಚಿಯ ॥ ವಾಸಿಗಳಪೈಸರವನೆನ್ನಲಿ । ಸೂಸ
ಬಾರದೆನಿನ್ನ ಹರುಷಕೆ ।ಪೈಸರವದೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡನುಸುಯೋಧನ
ನ ॥೨೮॥ ಏನನೆಂಬೆನುಬೊಪ್ಪಕುಂತೀ । ಸೂನುಗಳಸಾಮರ್ಥ್ಯಪಣ

ನು । ದಾನವಾರಿಯುಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿನಸಾಖ್ಯಸಂಗತಿಯ ॥ ತಾನಪ್ರಂಸಕ
ಸಾದಪರಿಯನ । ದೇನವಿಸ್ತರಿಸುವೆನುಲಜ್ಜಾ । ಮಾನಿನಿಗೆತನ್ನೊಕ್ಕತನ
ವಿಂದಳಿದುಹೋಯ್ತೆಂದ ॥೨೯॥ ನೆಗದಬುಗುಟಿದೆಹಣೆಯಲವರೋ । ಲ
ಗದಸಭೆಯಲಿನೆಸದಸೀರೆಯ। ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟರುತಂದುಮುಡಿವರ್ಗದಸವಾಂ
ಬರವ ॥ ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಿದರೆನ್ನನವರೋ । ಲಗದಸೂಳೆಯರವನಸೂಳೆ
ನ । ನಗೆಯುನೆನನೆನದೆನ್ನಮನಜಜ್ಝರಿತವಾಯ್ತೆಂದ ॥೩೦॥ ಇದಕೆಕಾರ
ಣವೇನುಹಣೆನೊಂ।ದದಕದೇನುನಿಮಿತ್ತವೆನಲರಿ ।ಸದನದಲಿಮಯನಿತ್ತ
ಸಭೆಯನುದೇವದರಿಯಿರಲೆ ॥ ಮದದಿನಾಥಮರ್ಜನುಘನಸಂ । ಪದದ
ಲೋಲಗವಿತ್ತನಾದ್ರೌ । ಪದಿನಿಜಾನುಜಮಂತ್ರಿಸಚಿವಪಸಾಯಿತರುಸ
ಹಿತ॥೩೧॥ಆಮಹಾಸಭೆದೇವನಿರ್ಮಿತ ।ರಾಮಣೀಯಕವಿವಿಧರತ್ನ!ಸ್ತೋ
ಮತೇಜಃಪುಂಜಘಂಜಿತನಯನವೀಧಿಯಲಿ ॥ ಸಾಮದಲಿನಮ್ರನುಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರ । ಭೂಮಿಪತಿಕರಸಿದನುತನ್ನ। ಧ್ಧಾಮವಿಭವವನೆನಗೆತೋರಲು
ತತ್ಸಭಾಸ್ಥಳಕೆ ॥೩೨॥ ಹರಹಿನಲಿಹಿರಿದಾಯ್ತುಕೇದಾ। ವರೆಯವನಬೇ
ರೊಂದುತಾಣದೊ । ಳುವರಣಿಯುಬೆಳುದಿಂಗಳೌಕಿದುದೊಂದುತಾಣದ
ಲಿ ॥ ಹರಿವಯಮುನಾನದಿಯನಲ್ಲಿಗೆ । ತರಿಸಿದವರಾರೆನಲುಮಣಿಬಂ।ಧುರ
ದಬೆಳಗಿನಲಹರಿಮುರಿದುದುತನ್ನಜಾಣುಮೆಯ ॥ ೩೩ ॥ ಹೊಕ್ಕಸಾಲಲಿ
ಹೊಳೆವಮಣಿರುಚಿ । ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದಪುಳಕಂಗಳನುನಡ । ದಿಕ್ಕಲನನೋ
ಡಿದರೆಮುರಿದೊಳಸರಿದವಾಲಿಗಳು ॥ ಉಕ್ಕುವಮಲಚ್ಛವಿಗಳಲಿಮನ । ಶಿ
ಕ್ಕಿಹೊಲಬಳಿದುದುವಿವೇಕವ।ಡೊಕ್ಕರಿಸಿಕೆಡಹಿದನುಬಹುವಿಧರತ್ನಕಾಂ
ತಿಗಳು ॥೩೪॥ ಹಿಡಿದವೆನ್ನೊಡೆಯನುಮಣಿರುಚಿ । ಯಡತರದೊಳಿಕ್ಕಿದ
ವುಛಿತ್ತಿಯ । ಬಿಡಯದಲಿಝಳಪಿಸುವನೀಲದಲಳಿಯಲಹರಿಯಲಿ ॥ತಡಿ
ಯಕಾಣೆನುತಳಿತಕಾಂತಿಯ । ಕಡಲವಿಮಲಸ್ಫಟಿಕಜಲದಲಿ । ಮಿಡುಕ
ಲಂಜಿದವಂಘ್ರಿಗಳುನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೩೫॥ ಸ್ಥಳವೆಜಲರೂಪದಲಿಜಲ
ವೇ ! । ಸ್ಥಳದಪಾಡಿನಲಿದ್ದುದದುಕೆಲ । ಬಲನಛಿತ್ತಿಯಕಂಭಕಂಭಗನ
ಡುವೆಛಿತ್ತಿಗಳು ॥ ಹೊಳಹನೇಕಂಡೆನುವಿವೇಕದ । ಕಳಿವುಚಿತ್ತದಸೆರೆ
ದುಹಾರದೊ । ಳಿಳಿದವಕ್ಷಿಗಳಿಂತುನೋಡೆನುತಂದೆಕೇಳೆಂದ ॥೩೬॥ಮಂ
ದವಿಮಲಸ್ಫಟಿಕಭೂಮಿಯ । ದೊಂದುತಾವಿನೊಳೀಕ್ಷಿಸುತಕೊಳ।ನೆಂ
ದುಬಗದೆನುನಿಂದುಸಂವರಿಸಿದೆನುಮುಂಜೆರಗ॥ ಅಂದುದ್ರೌಪದಿಸಹಿತನಾ
ರೀ । ವೃಂದಕೈಗಳಹೊಯ್ದುವಿಗೆಘೌರಾ ।ಳೆಂದುನಕ್ಕರುನೊಂದುತಲೆ
ವಾಗಿದೆನುಲಜ್ಜೆಯಲಿ ॥೩೭॥ ಊಹೆಯಲಿತಡವರಿಸಿಹಜ್ಜೆಯ । ಗಾಹುಗ
ತಕದೊಳಿಡುತಕಾಂತಿಯ । ನೋಹೆಯಿಯಿಂದಬೀಯಲಿಕಂಡನಸ

ರೋವರವ ॥ ಆಹಿಜವನುಮುರಿವೆನೆಂದಿದ | ನೂಹಿಸದೆನಾಸ್ಫಟಿಕವೆಂ
ದು।ತ್ಸಾಹಿಸಲುನೀರಾಯ್ತುನನದನುನಾಭಿದಘ್ನದಲಿ ॥೩೮॥ಮತ್ತೆಘೌರಾ
ಳೆಂದುದುನೃಪಾಲನ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರುಯುಧಿಷ್ಠಿರ।ನಿತ್ತದಿವ್ಯದುಕೂ
ಲವನುತತಿಗಡರಿತೊಡಚಿದನು ॥ಬತ್ತಿತೆನ್ನಭಿಮಾನಜಲನಿಧಿ।ಮತ್ತೆಮಾ
ರಿಯಮನಕವನುನೀವ।ಚಿತ್ತವಿಸಿರೇಬೊಪ್ಪಯೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ॥
ನಂಬಿಸಿದುದೊಂದೆಡೆಯಬಾಗಿಲು | ಬೆಂಬಿಸಿತುಭಿತ್ತಿಯಲಿತಳ್ಪಪ್ರತಿ।ಬಿಂ
ಬವೆಂದಾನರಿಯದೊಡಹಾಯಿದೆನುಚೌಕಿಗೆಯ॥ ಎಂಬೆನೇನನುಹೊರಳಿ
ನಗುವನಿ | ತಂಬಿನಿಯರನುಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಡಂಬರದಕಂಡನುವಹಿಡಿ
ದನುನೋಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ನೊಂದುದೇಹಣೆಮನದೊಳಗೆಕಡು |
ನೊಂದೆನವಧಿರನಗೆಗೆನಡದೆನು | ಮುಂದಣೋವರಿಬಾಗಿಲನುಕಂಡೆನ್ನ
ಮನದೊಳಗೆ ॥ ಹಿಂದೆಹೇರಿದಭಂಗವೇಸಾ |ಕೆಂದುಸುಪ್ರೌಢಿಯಲಿಬಾ
ಗಿಲೊ।ಳೊಂದುತಾವಿನೊಳರಸಿತಡವರಿಸಿದೆನುಭಿತ್ತಿಗಳ॥೪೧॥ನಗೆಗೆನಗೆ
ಕುಂಟಣಿವಿವೇಕದ | ಹೊಗೆಗೆಹೊಗೆಸಖಿಯಾದುದಲ್ಲಿಯ | ಹಗರಣಿಗ
ನಾನಾದೆನದಃನೋಟಕದಜನವಾಯ್ತು ॥ನಗುವವರಜರದನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ।
ನಗೆಯಮರದನೆಬೊಪ್ಪನಿಮ್ಮಯ | ಮಗನವಸ್ಥಾರೂಪವಿದುಚಿತ್ತವಿಸಿ
ನೀವೆಂದ ॥೪೨॥ ಒಡ್ಡವಿಸಿತೆನ್ನಾಟನಗೆಗೊಳ। ಗಡ್ಡಬಿದ್ದಳುಪಾಂಡುಪು
ತ್ರರ।ಬೊಡ್ಡಿಬಿಂಕದಲವರುಬಿರಿದರುಭೀಮಫಲುಗುಣರು ॥ ಖಡ್ಡಿಗರು
ವೆನ್ನಿಂದರೋಷದ | ಗೊಡ್ಡುನಾನಾದೆನುವಿಘಾತಿಯ | ಬಡ್ಡಿಸಿನ್ನದುಬ
ದುಕಿದೆನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ॥ ೪೩॥ ಶಿಂಗಿಯನುಬಿತ್ತಿದನುಪಾಂಡ
ವ | ರಂಗವಲಿತತ್ಫಲದಬೆಳಸಿನ | ಸಿಂಗಿಯಲಿತಾನಾಪನಲ್ಲದೊಡಗ್ನಿಕುಂ
ಡದಲಿ ॥ ಭಂಗಿಸುವೆನಾಫಲದೊಳೆಂನನು | ನುಂಗಬೇಹುದುಮರ್ಮವೇ
ಣೀ | ಗಂಗೆಯಲಿಬಿದ್ದೊಡಲನೀಗುವೆನೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ ೪೪ ॥ ಆ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರಸಹಿತನೀಸೇ | ರಾಯನಾಗಿರುಮೇಣುಸವಿಸ್ತ್ರಾ | ತಾಯಿಸಂ
ತಸಬಹಲಿದುಶ್ಶಾಸನನಪಟ್ಟದಲಿ ॥ ರಾಯುತನವೆಮಗಿಂದ್ರಲೋಕದ।ಲಾ
ಯದಲಿಘಟವೆಂದುನುಡಿವರು | ಜೋಯಿಸರುಸಾಕವರಪಚನನಿರರ್ಥವೆ
ಲ್ಲೆಂದ ॥೪೫॥ ಪುರನಲೆಂಭತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರ | ಧರಣಿಯಮರರುನಿತ್ಯಸ
ಟಿಯುವ | ರರಸಕೇಳೈಹತ್ತುಸಾವಿರಹೊನ್ನತಳಿಗೆಯಲಿ ॥ ವರಯತೀಶ
ರುಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಪರಮನೆಯನಂಬುಗನೃಪಾಲಾ | ಧ್ವರದಸಿರಿಯನು
ನೀವೆಕಂಡಿರೆಯೆಂದನಾಭೂಪ ॥೪೬॥ ಹೇಳದನುಬಿಸುಸುಯ್ದನಕಟವಿ।
ತಾಳಿಸಿತೆಕೌರವನಬುದ್ಧಿವಿ | ಟಾಳಸಂಗತಿಯಾಯ್ತಲಂಪಿಸುಣಾರಕೆರಳಿ
ಚದು ॥ಕೇಳುಮಗನೇಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಮೇಲೆಮುನಿವರೆರಾಜರುಪಿವರ।

ಕಾಲವಮಾತ್ರವಶಿವಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ॥೪೭॥ ಸತಿಯುರಲಿನಿಮ್ಮ
ಸ್ವಿಸುಪತಿ । ವ್ರತೆಯುಮಾಬಳಸೀನುಬೀಜ । ಸ್ಥಿತಿಯುಲಗುಣಯುವಿಲ್ಲನಿಂನ
ಮುಬುದ್ಧಿದೋಷವಿದು ॥ ಕೃತಕವ್ರೋಸಹಜವ್ರೋನವೀನ । ಸ್ಥಿತಿಯುಕಂಡೆ
ಮಶಿವಶಿವಾದು ।ಧರ್ಮಶ್ರೀಗಳಾವುದನೆನೆಯುರೆಂದನುಸುಯ್ದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ಪಾಂಡುವಿನಮಕ್ಕಳುಗಳಾರಾ । ಪಾಂಡುವಿನಲೆನ್ನಲ್ಲಿಭೇದವ ।ಕಂಡೆಲಾ
ನವರಿಗೇನವಪ್ರಾಪ್ತವೇಧರಣಿ ॥ ಉಂಡುಬದುಕುವಬಹಳಭಾಗ್ಯರ।ಕಂ
ಡಸೂಯುಂಬಡುವಭಡ್ಡರ।ಭಂಡರೆಂಸದೆಲೋಕನಿನಗಿದುಸಾಮ್ಯವಲ್ಲೆಂ
ದ ॥೪೯॥ ಅಹುದುಬೊಪ್ಪವೃಥಾಭಿಮಾನದ । ಕುಹಕಿಹೋಗಲಿನಿಮ್ಮಚಿ
ತ್ತಕೆ । ಬಹುಕುಮಾರರಕೂಡಿನಡವುದುಪಾಂಡುನಂದನರ ॥ ಮಹಿಮ
ಸಂಗಿಂಗೋಸುಗರಬಿ । ಸ್ನಹವಮಾಡಿದೆನೆನಗೆಭಂಡನ । ರಹಣಿಬಂದು
ದುಪಾಕಲೇಸೊಗಸಾಯ್ತುಲೇಸೆಂದ ॥೫೦॥ ತಾಯೆನೇಮವಗೊಂಡೆನ
ವ್ಯಂ । ಗಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾತ್ಮಜನಲೇ। ಸಾಯ್ತುಸುತನರನಕುಲಸಹದೇ
ವರುಕುಮಾರರಲೆ ॥ ಈಯುಗವಲಿನ್ನವರಸಂತತಿ । ದಾಯಭಾಗಿಗಳಾಗಿ
ಬದುಕಲಿ । ರಾಯುರಿಲ್ಲಾಮತ್ತೆಸಂಮನುರಕ್ಷಿಸುವರೆಂದ ॥೫೧॥ ಅರಸಧ
ರ್ಮಪುತ್ರನುಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಧರಣಿಪತಿಯುತ್ತಮನುಪವನಜ । ನರರುವಿನ
ಮಾಸ್ವಿತರುನೀವೇಪ್ರತ್ರವತ್ಸಲರು ॥ ಧರಣಿಗಾವಿನ್ನೈಸಲೇನೂ।ಪದು
ಕುಮಾರರುಹೊರಗೆನಿಮ್ಮಯ । ಕರುಣವೇಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನಮ್ಮನುಬೀಳ್ಕೊ
ಗೊಡಿರೆಂದ ॥೫೨॥ ಆಯುಛಲವಭಿಮಾನಹೋಗಲಿ । ಕಾಯುಬೇಕೆಂಬರೆ
ನೃಪಾಲರ । ಬಾಯುತಂಬುಲತಿಂದುಹೊರವೆನುಬೆಂದಬಸುರುಗಳ ॥ಆಯು
ಛಲವಾಚಂದ್ರತಾರಕ । ಕಾಯುವಧೃವವೆಂಬಡಿದಕೆಸ । ಹಾಯುವಿದೆಲಾ
ಕಾಲಕೂಟಕರೋರನದಿಯೆಂದ ॥೫೩॥ ಅರಸನಾಭ್ಯುದಯುವನುಭೀ
ಮನ । ಧರಧುರವನರ್ಜುನನಬಿಂಕವ । ನರಸಿಯಾಟೋಪವನುಮಾದ್ರೀ
ಸುತರಸಂಭ್ರಮವ ॥ ಹೊರೆಯಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನದ್ರುಪದಾ । ದ್ಯರವೃಥಾ
ಡಂಬರವಕಂಡೆದೆ । ಬಿರಿದುದಳುಕಿದನುಸಂತವಿಸಲರಿದೆಂದ ॥೫೪॥ ಕರಗಿ
ದಳುಗಾಂಧಾರಿಕಂಬನಿ । ದುರುಗಲಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನದಜ । ಜರ್ಝರಿತವಾ
ದುದುಮುಗನಮಾಶಿನಮುಸಲಹತಿಗಳಲಿ ॥ ಸುರಿವನಯನಾಂಬುಗಳಜೂ
ಗಿನ । ಬೆರಳತೊಗುವಮುಕುಟದವನೀ । ಶ್ವರನುಮಾನದೊಳಿಗ್ಗದಿಸೊಂ
ದುವಿಘೌಳಿಗೆಪಾತ್ರದಲಿ ॥೫೫॥ ಮಾತುಸೋಗಸದಲಾಧೃಧಾಸೀ ।ಪ್ರತಿಶೆ
ಮ್ನನುಕರಸಿದಿರಿಸಿಂ । ಮಾತಗಳುಭೀಮಾರ್ಜುನರಸಹಿತೀಮಹಿಮೆ[illegible]॥
ತಾತಾವಾಳುವದುತಾಯಿಸು । ನೀತನಧರ್ಮಜನುಧರ್ಮವಿ ।ಸಾತಕ
ರು[illegible]ವೆಂದುಕಳುಹಿದನುತಹೊರವಂಟ ॥೫೬॥ ಎಲೆಗಿಕರೆದುಸಾಪಾಪಿ

ಕೌರವ | ಕುಲಕುಠಾರನನಿನ್ನ ಮಗನೊಡ | ನಳಿವನೈಸಲೆ ಪಾಂಡುಪು
ತ್ರರವೈರಬಂಧದಲಿ ‖ ತಿಳುಹಿತಾಯುನಲಾಕೆಶಕುನಿಯು | ಕಳುಹಿ ಕರಸಿದ
ಡಾತಪುರಳಿದನಳಲುದೊರೆಯುಲಿಮೂಡಿಮುಳುಗಿದನೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ‖
ವಿನನೆನೆದೈ ಮಗನೆ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳ ರಾಜ್ಯಾಪಹಾರದೊ | ಳೇನ
ಬುದ್ಧಿ ವಿಳಾಸವಾವುದು ಕರ್ಮಗತಿಸಿನಗೆ ‖ ದಾನದಲಿ ಮೇಳಸಾಮದಲಿ ಭೇ
ದಾನುಮತದಲಿ ದಂಡದಲಿ ನೀ | ವೇನನಿಕ್ಕೈಸಿದಿರಿ ಹೇಳಿನ್ನುಜಬೇಡೆಂದ ‖
ತಿಂದವಿಷದಕ್ಕಿದವು ಮಡುವಿನೊ | ಳೆಂದುಬಿಸುಟರು ಮುಳುಗಿಸುಖದಲಿ |
ಮಿಂದು ಹೊರವಂಟರು ಮಹಾಗ್ನಿಯ ಭವನಭಂಗದಲಿ ‖ ಒಂದು ಕೊದಲ
ಸೀಯದನಿಬರು | ಬಂದರಿವು ಮೊದಲಾದ ಕೃತ್ರಿಮ | ದಿಂದ ಪಾಂಡವರಳಿದ
ದಲ್ಲಿದಕೇನು ಹದನೆಂದ ‖ ನೀವು ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರಿ ಸತ್ತದೊ | ಳಾವು ಸೋಲಿಸಿ
ಕೊಡುವೆ ಪವರನು | ನೀವು ಕರಸುವುದಿಲ್ಲಿಗುಚಿತಪ್ರೀತಿವಚನದಲಿ ‖ ನಾವು
ಜಾಣರು ಜೀಯ ಜೂಜಿನ | ಜೀವಕಳೆಯುಲಿ ಧರ್ಮಸುತನಿದ | ನಾವಹವಣೆಂ
ದರಿಯನಾತನಜೈಸಬಹುದೆಂದ ‖೨೦‖ ಅಹುದು ತಪ್ಪೇನಿದುವೆ ಸಾಧನ | ಪ
ಹುದು ವಿದುರನ ಬುದ್ಧಿಗಳಿವುತ | ವಹಡೆ ಕರಸುವೆವೈಸಲೇಬೆಸಸುವೆನು ವಿ
ದುರಂಗೆ ‖ ಕುಹಕವಾತನಲಿಲ್ಲ ನೋಡುವ | ನಿಹಪರತ್ರದಹಿತವನಿದನಿ | ದ್ದ
ಹಿಸಿಕೊಡುವರೆ ಮಂತ್ರವೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ‖೨೧‖ ಖೂಳರಲಿ
ಸತಕಳೆಗಳನು ನೆರೆ | ಕೇಳದವರಲಿ ಮಂತ್ರಬೀಜವ | ನಾಳಿಯಿಲ್ಲಗವಂಗೆ
ರೂಪು ವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮವ ‖ ಹೇಳುವಂತಿರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿದುರನ | ಕೇಳಿಸಿದರಾ
ಕಾರ್ಯಗತಿಗೆವಿ | ತಾಳವಾಗದೆ ಬೊಪ್ಪಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ ‖
ಅರುಹಿದರೆ ವಿದುರಂಗೆ ಕಾರ್ಯವ | ಮುರಿವನಾತನು ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯ | ಕಿರಿ
ಯತನ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ‖ ಹರಕುಗಳು ಸಾವಿನೂರು
ಮಕ್ಕಳು | ಹೊರಗೆ ಬದುಕುವೆವೈಸಲೇನಿ | ಮ್ಮಗುವ ಮಕ್ಕಳುಗೂಡಿ
ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳೆಂದ ‖೨೨‖ ಪಾರಲೌಕಿಕದುಳವನೈಹಿಕ | ದೊ
ರೆಪ್ರೋರೆಯುನಿಂದುಬಲ್ಲವ | ರಾರು ಹೇಳಾ ವಿದುರನಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪೈಕದಲಿ ‖
ಸಾರವಾತನ ಮಾತುನಯವಿ | ಸ್ತಾರ ಸಹಿತಿಹುದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ | ದೂರವಿ
ಲ್ಲೆ ನಗರಿಯೆನೀನಿಲ್ಲೆಂದನಂಧನೃಪ ‖೨೩‖ ತಿಳುಹಿ ವಿದುರನನವರ ಕರೆಯು
ಲು | ಕಳುಹುವೆನು ಯಮಸೂನು ನಿಮ್ಮಯ | ಬಲುಹಿನಲಿ ಬಳುಕುವನೆ
ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಕಿರುಕುಳರೆ ‖ ತಿಳಿವಳೀತನ ಬುದ್ಧಿಯೇನಿ | ರ್ಮಲಿನವ
ಹುದು ವಿಧಾನವಿದು ಸೀ | ಕಳವಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಹುದೆಂದ ‖
ನೀ ಕರುಣದಲಿ ನಮ್ಮ ಸಲಹುವ | ಡಾಕುಮಾರರ ಕರೆಸಿಕೊಟ್ಟರೆ | ನಾಕು
ಮತ್ತೊಂದಿಹುದಲೇ ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯು ‖ ನೂಕಿ ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು

ೊತ್ತಿರೊಳಾಕೆಯನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತಂದುವಿ|ಶೋಕನಹನೆನಾದಿವಸದಲಿಕೃ
ಕೃತ್ಯತಾನೆಂದ॥ಪೋಗುನೀನೆಂದವನಕಳುಹಿದ |ನಾಗಮನದೊಳಗಧಿಕ
ಚಿಂತಾಸಾಗರದೊಳೋರಂತೆಮುಳುಗಿದನಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ॥ಈಗಳಿನ
ರವಿಗಳುಪಿಮೇಲಣ ತಾಗನರಿಯನುಕಂದನಿದಕೆ|ನ್ನೇಗುವೆನುಗಾಂಧಾರಿ
ೀಹೇಳೆಂದನಾಭೂಪ॥ಅವರುಕಪಟವನರಿಯರೀತನ |ಹವಣನೀನೇಕಂ
ತೆಕರಸಿದ | ಡವರುನಿಲ್ಲರುಗೋರಿಯಲಿಬಳಿಸಂದಮೃಗದಂತೆ ॥ ನವಗೆಬ
ಹುದಪಕೀರ್ತಿಯಾಗಿ |ನ್ನವನಕುಹಕವಲೋಕರಿವಯದು|ಶಿವಶಿವಾಯೆಂ
ದಳಲಿಮರುಗಿದನಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೧೮॥ಮುರಿವನೇಮುನಿದಿವರುನೊ
ರ್ಜರು | ತೊರವರೆನ್ನನುತೊಡಕಿಸುವನೇ | ತರಿದುಬಿಸುಡುವರವರು
ಕೌರವಶತಕವನುಬಳಿಕ ॥ ಹೊರಗೊಳಗೆಹದನಿದುನಿಧಾನಿಸ | ಲರಿಯೆ
ನೆನ್ನಸುವಿನಲಿಹೃದಯದ | ಸೆರೆಬಿಡದುಶಿವಶಿವಯೆನುತಮರುಗಿದನುಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೧೯॥ ಏಕೆನಿಮಗೀಚಿಂತೆಯೆಂದರ | ಡೌಕಿದವುದುಷ್ಕಾರ್ಯ
ಸಂಧಿವಿ | ವೇಕನಿಕರದಲೊರದುಮೋಹರಿಸೊಂದುಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ಈ
ಕೌರುವ್ರಜನೂರಹಿಡಿಕುಂ ! ತೀಕುಮಾರರಬಿಡುತನೂಜರ | ನೂಕು
ಹಿಡಿಪಾಂಡವರನೆಂದಳುಪತಿಗೆಗಾಂಧಾರಿ ॥೨೦॥ ಐಸಲೇತಾನಾದುದಾಗ
ಲಿ | ಲೇಸಕಾಣೆನುನಿನ್ನಮಕ್ಕಳ | ವಾಸಿಗಳವಿಸ್ತಾರಮರೆಯಲಿಹಲವು
ಮಾತೇನು ॥ ಆಸಭೆಯುಸರಿಸದಸಭಾವಿ|ನ್ಯಾಸಶಿಲ್ಪಿಗರಾರೆನುತಧರ|ಣೀ
ಶಕರಸಿದನುರುಸಭಾನಿರ್ಮಾಣಕೋವಿದರ ॥೨೧॥ ತೆಗಸಿಘಂಡಾರದಲಿಬ
ಹುವ|ಸ್ತುಗಳನಿತ್ತನುತರುಶಿಲಾಕೋ|ಟಿಗಳತರಿಸಿದನುರುಸಹಸ್ರಸ್ತಂ
ಭಡಂಬರವ ॥ ಝುಗಝುಗಿಪಬಹುಮೌಲ್ಯಮುಕ್ತಾ | ಳಿಗಳನುರುತರರ
ಶ್ಮಿಲಹರಿ | ಸ್ಥಗಿತದಿಗುಭಿತ್ತಿಗಳನನುಪಮರತ್ನರಾಸಿಗಳ ॥೨೨॥ ಮಾಡಿ
ತಗ್ಗದಸಭೆಸುಧರ್ಮೆಯ| ನೇಡಿಸುವಚಲುವಿನಲಿಪುರದಲಿ | ರೂಢಿಸಿತು
ಬಳಿಕಂಧನೃಪನೇಕಾಂತಭವನದಲಿ ॥ ಕೂಡಿಕೊಂಡುಕುಲಾಪಘಾತದ
ಕೇಡುಗರಕಲ್ಪನೆಯಕಲುಷದ | ಜೋಡಿಯನೆನಿಶ್ಚೈಸಿವಿದುರಂಗರುಹಿ
ದನುಕರಸಿ ॥೨೩॥ ವಿದುರಕೇಳೈಪಾಂಡವರಸಂ | ಪದಕೆಸರಿಯೋಮಿಗಿ
ಲೊಸಭೆತಾ|ನಿದುವಿಶೇಷವಲಾಸಮಸ್ತಕ್ಷತ್ರವಿಭವದಲಿ॥ ಇದರೊಳೋ
ಲಗವಿತ್ತುಹರುಷಾ | ಸ್ಪದರುಕುರುನೃಪರಲಿಸುಖದ್ಯೂ |ತದಲಿರಮಿಸ
ಲಿಕರದುತಾಕುಂತೀಕುಮಾರಕರ॥೨೪॥ ಅವರವಿಭವವನವರಯಾಗೋ|
ತ್ಸವವನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಲಿಕಂಡೆ | ವುಮಸೋಹರಪಾಯ್ತುಜೇಳವಿಗೆಪಾಂ
ಡುನಂದನರ ॥ ಅವರುಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆಬಂದು | ತ್ಸವದಲೀಸಭೆಯಲಿಸುಖ
ದ್ಯೂ |ತವನುರಮಿಸಲಿಸೇರಿಬದ್ಧಕಲಿಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ ॥೨೫॥ ಮಾತು

ಹೊಲಸಿನಗಂಧವಾಗಿದೆ । ಭೀತಿರಸದಲಿಮನಮುಳುಗಿತೀ । ಪ್ರೀತಿಮಾತಿ
ಯಮುಸುಕನುಗಿವುದನಾರುಕಲಿಸಿದರು ॥ ಕೈತವದಕಣಿನಿಂನಮಗನೀ ।
ಸೋತ್ರೆಲಾಶಿವಶಿವಸುಖಾಂಗ । ದ್ಯೂತವೇಹಾಹಾಯೆನುತತಲೆದೂಗಿದ
ನುವಿದುರ ॥ ೭೬ ॥ ಹಾಮರುಳೆಕೇಳುಕುವರೆಫಲುಗುಣ । ಭೀಮರನುಮಿ
ಗೆಹೆಚ್ಚಿಬೆಳೆದು । ದ್ದಾಮಸಿರಿಯಿದುಹಸ್ತಿನಾಪುರವಕಟಕೆಡಿಸಿದೆಲ ॥ ಕೈ
ಮಗುಚದೇವಿಭವವಿದುನಿ । ರ್ನಾಮಗಾರೋಪಿಸಿತ್ತಿದರುಕಾರು । ಭೂಮಿ
ಯಲಿವಿಷಬೀಜವನುಹಾಯೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೭೭॥ ವಿದುರಬೆಂಬೀಳದಿ
ರುಬಿಂಕವ । ಹದನಬಲ್ಲೆನುಭೀಮಪಾರ್ಥರ । ಮದವಬಯಸುವೆಮ
ನಿಯಲಾಪೆನೆಹೇಳುತನಯರಿಗೆ ॥ ಇದುಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿಮೇಳಾ । ಪದೆ
ಲಿಕುರುಪಾಂಡವರುಸುದ್ಯೂ । ತದಲಿರಮಿಸುವರೇನುಹೊಲ್ಲೆಹವೆಂದೆ
ನಂಧನೃಪ ॥೭೮॥ ಮೊದಲಲಿದುಸುದ್ಯೂತವವನಾ । ನದೆವಿಷಮದ್ಯೂ
ತದಲಿಸಿಲು । ವುದುನಿವಾರಣವುಂಟೆಮರ್ಮವನಿರಿದಸಬಳವಲಿ ॥ ತುದಿಗೆತಾ
ನಿದಪಥ್ಯಕುರುವ । ರ್ಗದವಿನಾಶಕೆಬೀಜವಿದುನಿಮ । ಗಿದರೊಳಗೆಸೊ
ಗಸಾದುದೇಕೈಕೊಂಡೆನಾನೆಂದ ॥೭೯॥ ಕರದುತಾನೀನವರನಾನುಪ । ಚ
ರಿಸುವೆಂದವನೋಡುನಿನ್ನಯ । ಕರಣವೃತ್ತಿಗೆಕರ್ಣವಹವೇನಮ್ಮಮಾ
ತುಗಳು ॥ ದುರುಳರವರಿವರೆಂಬರದನಾ । ದರಿಸದಿರುನೀಹೋಗುಪಾಂಡ
ವ । ಧರಣಿಪರನೊಡಗೊಂಡುಬಾಯೆಂದಟ್ಟಿದನುನೃಪತಿ ॥೮೦॥ ಅರುಹಿದ
ನುಭೀಷ್ಮಂಗೆಗುರುಕೃಪ । ರರಿದರಿನ್ನೆಗಮೃತ್ಯುವೇನೆಂದರಿಯದಿನ್ನತಾ
ಹಶಕ್ತಿಗೆಮನನವಮಾಡಿತಲ ॥ ಹರಿದುದೇಕುರುವಂಶಲತೆಹೊ । ಕ್ಕಿರಿದನೇಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರನೀಬೇ । ಸರದಿರವರನುಕರದುತಾಹೋಗೆಂದರವರಂದು ॥ ಶುಭ
ಮುಹೂರ್ತವಿಳಾಸಲಗ್ನದೊ । ಳೆಭಪುರಿಯಹೊರವಂಟುಸುರಸ । ನ್ನಿಭನ
ಬಂದನುಹಲವುಪಯಣದಲಿವರಪಟ್ಟಣಕೆ ॥ ರಭಸಮಿಗೆಯಿದಿರ್ಗೊಂಡುತಂ
ದರು । ಸಭೆಗೆಮಾನ್ಯಯಥೋಪಚಾರ । ಪ್ರಭವಸತ್ಕಾರದಲಿಕೇಳ್ದರುಕುಶ
ಲಸಂಗತಿಯ ॥ ಧರಣಿಪತಿಗಾಂಗೇಯಗೌತಮಗುರುತನುಜಗುರುಕರ್ಣಸೌ
ಬಲ । ಕುರುನೃಪತಿಯನುಜಾತ್ಮಜರುಗಾಂಧಾರಿಭಾನುಮತಿ ॥ ವರಸಚಿವ
ಸಾಮಂತಪರಿಜನ । ಪುರಜನಂಗಳಕುಶಲವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುವಿದುರನುಮ
ಹೀಪತಿಗಾಪ್ತಬಾಂಧವರ ॥೮೧॥ ಪಾವುಡಂಗಳನಿತ್ತುಭೂಪನ । ಭಾವಿಸಿದ
ನಾನಾಕಥಾಸಂ । ಭಾವನಾನಂತರದಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳ ॥ ಆವಿವಿಧಸ
ತ್ಕಾರದಲಿದಿನ । ಸಾವಸಾನವಕಳೆಯುಬಳಿಕಸ । ಭಾವಳಯದಲಿಪಾಂಡು
ಸುತರಿಗೆನುಡಿದನಾವಿದುರ ॥೮೨॥ ಧರಣಿಪತಿಬೆಸಸಿದನುನೀವೈ । ವರುಕು
ಮಾರರುರಾಜಸೂಯಾ । ಧ್ವರಮಹಾವ್ರತದೇಕಘುಕಾಳಿಯಲಿಬಳಲಿ

॥ ವರಸಭೆಯುರಚಿಸಿದರು ಹಸ್ತಿನ । ಪುರಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಧರ್ಮಜ । ತ್ವ
ರದಿ ನಿಮ್ಮಳ ದ್ಯೂತದಲಿ ರಮಿಸುವುದು ನೀವೆಂದ ॥೮೫॥ ನೋಡುವುದು ಬಾಂ
ಧವರ ಸಿರ್‍ತ್ತಿ । ಮಾಡುವುದು ಸೌಖ್ಯದ ಸುಭಿಕ್ಷದಲಿ । ಭಾಡುವುದಲೇ
ಪಾಪನೃಪರಾಲಯ ಜಯಬೀಜ ॥ ಜೋಡಿಸುವುದಗಲದ ಕೀರ್ತಿಯ ।
ಕಿಡಿಯನು ಸಿರ್‍ತ್ತಿಯ ಉದಯ ಬಳಿ । ಕೇಡಿಸುವುದೈದುಂದು ಮಾರದಿ ಳೀಪದ
ರೇಷ್ಟರ ॥೮೬॥ ನಂಬಿಸು ತನಿಸ್ಮಯಿಸಿದ ಬೇ । ಡೆಂಬವರು ಗುರು ಭೀಷ್ಮ
ರುಳಿದನ । ರಂಬಿನೋಡ ಮಾದಿಯ ಲಿಸಿಲು ವರು ಫಲವು ಮಾತೇನು ॥ ಕೆಂಬರರು
ಸ್ವಕರ್ಣಶಕುನಿಗ । ಳೆಂಬವರು ಸಿರ್‍ತ್ತಿ ಡಸ ವಚನಾ । ಡಂಬರವ ಬಹ
ರುಂಚ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಿ ನೀವೆಂದ ॥೮೭॥ ಕರಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡ ನಿ
ಮ್ಮರಸನಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪ್ರೇಮವು । ಗೆರಡು ಮನವೇ ಭಾವಭೇದವ ಪರಾಂ
ಮುಖೊಸ್ವನಲಿ ॥ ವರವದೊರಕಲಿ ಶಾಪವೇ ಮೇಣ್ । ಬರಲಿ ಭಯವಿಲ್ಲ
ನುಗೆ ಬೊಪ್ಪನ । ಕರುಣಕೃತಿಗೆ ಹಸಾದವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥೮೮॥
ದ್ಯೂತವ್ಯಸನ ಮಾನ್ಯ ಸೇನವ ಪಾರು । ಷ್ಯಾತಿಶಯ ಮಧುಪಾನ ಕಾಂತಾ । ಪ್ರೀ
ತಿದಂಡವಿಘಾತಿ ದೂಷಣ ಮರ್ಥ ಸಂಗತಿಯು ॥ ಜಾತ ಸಪ್ತವ್ಯಸನವಿವು ಸಂ ।
ಪ್ರೀತಿಕರವೊದಲಿವಿಪಾಕದೊ । ಳಾತುಕೆಡಿಸುವಹದನನರಿದಿಹುದೆಂದ
ವಿದುರ ॥೮೯॥ ಖಳರು ಕೌರವರಕ್ಷಧೂರ್ತರ । ತಿಲಕ ಶಕುನಿ ವಿಕಾರಿ ಯಾ
ರು । ಸ್ಖಳಿಯು ವೆತಿ ದುರ್ಜನ್ಯ ಮುಖವೀಕ್ಷಿತನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥ ಉಳಿದ ಭೀಷ್ಮ
ದ್ರೋಣರೇನಿ । ಪ್ಪಲವಿಧಾಸರು ನಿಸ್ಮ ಬೊಪ್ಪನ । ಬಳಿಕೆ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡಿ
ಕೊಳ್ಳಿ ನೀವೆಂದನಾ ವಿದುರ ॥೯೦॥ ಪ್ರಕಟವದು ಸಲೆ ಕರ್ಣ ಕೌರವ । ಶಕುನಿ
ಗಳ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆ ಭೀಷ್ಮಾ । ದ್ಯಕುಟಿಲರು ಸಲ್ಲರು ಸುಯೋಧನ ಮಂತ್ರಸಂಗ
ತಿಗೆ ॥ ಮುಕುರ ಪಥವೆಸ್ಮ ದ್ಯೂಸೆಂಬುದು । ವಿಕಳವಲ್ಲಲೆ ವಿದುರ ಪರಿಪಾ ।
ಲಕನಲೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ ನಂಬಿ ಬಹೆವೆಂದ ॥೯೧॥ ಕರಸಿ ನಿಸ್ಮಯ
ಮಂತ್ರಿಜನವನು । ಖ್ಯರಪ ಸಾಯ್ತರ ಕೇಳುವುದು ಮನ । ದೊರೆಗೆ ತೂಕ
ಕೆ ಬಹರೆ ಭೀಮಾದಿಗಳ ಮತವಿಡಿದು ॥ ಅರಸನಿಶ್ಚೈಸೂದೆನಲು ಭೀ । ಮರು
ತಿ ವಿದುರ ಭವದ್ವಚೋವಿ । ಸ್ತರಕೆ ಪಡಿಸಣವುಂಟೆ ಪತಿವಯೆಂದನಾ ಭೂ
ಪ ॥೯೨॥ ಹೋಹುದೇ ಸೇನಾತ ವಧೂರ್ತ । ವ್ಯೂಹವದು ಭೀಷ್ಮಾದಿ ಹಿರಿ
ಯರು । ಸಾಹಸಿಗರಲ್ಲದೆ ರಹಸ್ಯಕೆ ಸಲ್ಲರವರುಗಳ ॥ ಕಾಹುರರು ಕೌರವ
ರು ಸಮರೋ । ತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿಗೆ ಸಾಮದಲ್ಲ । ವ್ಯಾಹದವ ಮತವೆಂದು ಭೀಮಾ
ದಿಗಳ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥೯೩॥ ಜೇಯ ಬಿನ್ನಹವಿಂದು ದೇಹ । ಚ್ಛಾಯೆಗುಂಟೇ
ಬೇರೆ ಚೇಷ್ಟೆನ । ವಾದಬುದ್ಧಿ ನಿಸ್ಮನ ಬರಿಗೆ ರಾಜಾಧಿಮಾನದಲಿ ॥ ನೋಯೆ
ನೋವುದು ನಿಂದು ದೇಹದ । ಬೇಯುವಲಿ ನಾವು ಬೇಯುವೆವು ದೆ । ಸ್ವಾಮಿ ಯಾತಂ

ಸ್ವಾತಂತ್ರವೆನಗಿಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಮ॥೯೪॥ ಕರಸುವನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂ
ದ್ರನು| ಕರವಮಣಿಹಸುಯೋಧನಾದ್ಯರ | ಮರುಳುಗಳಮಾತೇನುಹಿ
ತವರುಸೀವಲಾಸನಗೆ ॥ ಧರಣಿಯಿದುಶಾಶ್ವತವೆತಂದೆಗೆ | ಹಿರಿಯಸಾಧ್ವ
ತರಾಷ್ಟ್ರನಾಜ್ಞೆಯ | ಶಿರದೊಳಾಂತೆನುಬಹೆನೆನುತನಿಕ್ಕೈಸಿದನುನೃಪ
ತಿ ॥೯೫॥ ಇರುಳನೂಕಿದರುದಯದಲಿಭೂ | ಸುರರುಕರಸಿದರಮಳಸಾಂ
ವ | ತ್ಸರಿಕಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಹೊಯ್ಸಿದರಂದುಹೊರಗುಡಿಯ ॥ಪ್ರರದ
ಕಾಹನುಸಾಚಿವಸಾಮಂ | ತರಗನೇಮಿಸಿಸಕಲದಳವೋ | ಹರದದಕ್ಷಾಳ
ವನುಕಂಡನುಪ್ರರವಹೊರವಂಟ ॥೯೬॥ ಬಿಗಿದರೆಂಬೆಯಹೊವ್ಮಿಗಯ
ಹೊರ | ಜಿಗಳಜೋಡಿಯಪಕ್ಷಘಂಟೆಯ | ಝುಗೆಯವೊಗರುಬದಸ
ವಾಯಿಯಮಣಿಯಜಳಿಪಟೆಯ ॥ ಬಿಗಿದಕೊರಂಕುಶದಮಾವಂ |ತಿಗನಸ
ನ್ನೆಗೆಯ್ಸಿದದಂತಿಯ| ಹಗಲಹೊಂಗದ್ದುಗೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈದನಾಭೂಪ॥
ತಳಿತವಿನನುದಯದಲಿತಾರಾ | ವಳಿಗಳದ್ಭುತವೆನಲುಮುಕ್ತಾ | ವಳಿಯ
ಧವಳಛತ್ರದೆಡಬಲಕೊಲವಚಾಮರಗಳ॥ ಕೆಲಬಲದಭೀಮಾರ್ಜುನರಗಜ|
ದಳದಮುಂದೆಕುಮಾರವರ್ಗದ| ಸುಳಿವುಗಳಶಾರಂಭದಲಿಹೊರವಂಟನಾ
ಭೂಪ ॥೯೮॥ ಮುಂಬವೋಹರತೆಗೆದುನಡೆದುದು | ಸಂದಣಿಸಿನಕುಲಾ
ದಿಭೂಪರು | ಹಿಂದೆಮಣಿಕೇವಣದದಡ್ಡಿಯಬಿಗಿದಬೀಯಗದ ॥ಗೊಂದ
ಣದಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಿರ್ದೆಸೆ | ಯಂದಣದಸಂದಣಿಗಳಲಿನಡೆ| ತಂದವನಿಬರರಾ
ಣಿವಾಸದದಂಡಿಗೆಗಳಿಂದು ॥೯೯॥ ಉಡಿಗೆಗಳದೇಸಿಯವಿಳಾಸದ | ತೊಡಿ
ಗೆಗಳಮೌಳಿಯನವಾಯಿಯ |ಮುಡಿಗಳೆಡಬಲದೋರೆನೋಟದಬಳ್ಳಿಬ
ಳಗುಗಳ ॥ ಕಡುಬೆಮರತನುಪರಿಮಳದೊಳೆಡೆ | ವಿಡದಗಾನೋದರದ
ಗರುವೆಯ | ರಡಸಿದರುದ್ರುಪದಾತ್ರಜೆಯದಂಡಿಗೆಯಬಳಸಿನಲಿ ॥೧೦೦॥
ಭೂರಿಭೇರಿವಾದ್ಯರವಕ್ಕೆ | ನಾರಿಗಳಕಳಕಳದೊರವಗಿತು | ನಾರಿಯರ
ನೇವುರದವೊಳಗಿನೊಳದ್ದುದಾರಭಸ ॥ ಆರುಹೊಗಳುವರಾಧಿಭವವಿ|
ಸ್ತಾರವನುಪಯಣಗತಿಯಲಿ | ಭೂರಮಣನೈತಂದುಹೊಕ್ಕನುಹ
ಸ್ತಿನಾಪುರವಾ॥ * * * * * ॥೧೦೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ವೀತರಾಗದ್ವೇಷಭಯನನ |
ಜಾತಶತ್ರುವನಕಟಕಪಟ | ದ್ಯೂತದಲಿಕುರುರಾಯಗೆಲಿದನುಧರ್ಮನಂ
ದನನಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ| ಪಾಲಪಾಂಡವನೃಪ
ರನರಮನೆ | ಬೀಳುಗೊಂಡುದುವಿಳಸದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರಸಹಿತ ॥ ಮೇಲೆ
ನೆಗಳುವಮರ್ನಿಮಿತ್ತವ | ನಾಲಿಸಿದರೇಬೈವರೊಹನಿ |ವಿಶಾಲಿತಾಂತಃಕ

ಣಾಹತೆರೈತಂದರಿವನಬಿಗೆ ॥೨॥ ಹರಡೆಕೆದರಿತುಬಲದಲುದಯದ ।ಉರಿ
ಯಲೊದರಿತುಹಸುಬನೆಡದಲಿ । ಕರಿಯುಹಕ್ಕಿಯುತಾರುಹಂಗನವಾಮದು
ತಿಕೆಗಳ ॥ ನರಿಗಳೊದರಿದವಿದಿರಿನಲಿಮೇ । ಹರಿಣವೋಲಿನದರಾಯ್ದ
ನಾನೆಗ । ಕರಿಬಿಕೆಡದದವ್ರುಮುಗ್ಗಿದವುರಥವಾಜಿಗಳುನೃಪರ ॥ ಶಕುನಗತಿ
ಯಾನಮಾನ್ಯವಿದುಕಂ । ಟಕವನೆಲೆಜನ್ಮದಲಿಸಪ್ತ ।ಧಿಕರೊಳಿದ್ದರುಪಾ
ಂಗುರುಭೀಷ್ಮಬಾಹ್ಲಿಬಾಂಧವರು॥ ವಿಕಳದೆಸೆಯಿಂದುದಿಗಮ್ಯರಿ।ಪ್ರಾಕಾಕು
ನ್ನತದೆಸೆಮುಹೀಪಾ । ಲಕಶಿರೋಮಣಿಪುರಕೆಮರಳಿದರುಮರುಳುಸುರ
ರು ॥೩॥ ಮರಳಬಹುದೈಗೈದವಿಕ್ಕಿದ । ಕೊರಳಗಣ್ಣಯಕುಣಿಕೆಯಾರ
ರಿ । ಹರಿವುದೈಮುನ್ನಿಸಿದನೇಮಹೂರ್ತಕನುಡಿಯ ॥ ಕರಸುಮನುಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರನಮುಗೀ । ನರಿಮೊಲಂಗಳಹಕ್ಕಿಹರಿಣಯ।ಕರಣವೇಗುಣವೆಂ
ದುಜರದನುಶಕುನಕೋವಿದರ ॥೪॥ ಹರಿದರಲಸಾಳುಗಳುರಾಯನ ।ಬರ
ವನರುಹಿದರಂಧಭೂಪತಿ । ಮರದೊಳಗೆಗುಡಿಕಟ್ಟಿಸಿದನತ್ಯಧಿಕಹರುಷ
ದಲಿ ॥ ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣಗೌತಮ । ಗುರುಜಕರ್ಣಜಯದ್ರಥಾದಿಗ ।
ಳುರುವಿಭವದಿಂದಿದಿರುಗೊಂಡರುಹೊಗಿಸಿದರುಪುರವ ॥೫॥ ಸೀಸೆಬಟ್ಟ
ದುಪುರದಬಹಿರೋ । ದ್ಯಾನವೀಧಿಗಳೊಳಗೆಕುಂಚಿತಿ । ಸೂನುಗಳುಸು
ವಸ್ತ್ರನಮಿಗೆನಡೆತಂದರಿಭಪುರಿಗೆ ॥ ಅನಗರದೊಳೊತ್ತೊತ್ತೆಗಳನಾ ।ಮಾನಿ
ನಿಯರುಪ್ಪಾರತಿಯನವ ।ರಾನನೇಂದುಪ್ರಭವಿಭಾಡಿಸೆಜಸಲಬೇಗೆಗಳ॥
ಪೌರನಾರೀಜನದತಳಿಗೆಗ ।ಳಾರತಿಯಸೇಸೆಗಳಲಾಜೆಯ । ತೋರಮು
ತ್ತಿನಮಳೆಯಮಂಗಳರವದಕಳಕಳದ ॥ ಓರಣದತೋರಣದಗುಡಿಗಳ ।
ಚಾರುವೀಧಿಗಳೊಳಗೆಬಂದರು।ಭೂರಮಣರುತ್ಸಾಹದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ನರಮನೆಗೆ ॥೭॥ ಇಳಿದರಾನೆಯನಮಳರತ್ನಾ । ವಳಿಯಸೋಪಾನಗಳನು
ಸುರಿದರು । ಖಳಶಿರೋಮಣಿಗೆರಗಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ॥ ಕುಲ
ತಿಲಕಬಾಕಂದಭರತಾ ।ವಳಿಪನದಮಾಕಂದಧರ್ಮ ।ಸ್ಥಲಲತಾವಳಕಂ
ದಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿದನುನೃಪನ ॥೮॥ ಬಾಮುಗಿಸಿಪ್ಪರಾಯಮನ್ಮಥ ।ಭೀ
ಮಬಾರ್ಹ್ಲಿಕಭೀಮರಣಾನಿ । ಸ್ವಿಃಮಘಲುಗುಣಭಾನುಕುಲಸಹದೇವಬಾಯೆ
ನುತ ॥ ಪ್ರೇಮರಸದಲಿಬೇರೆಬೇರು । ದ್ದಾಮುಭುಜನಪ್ಪಿದನುಚಿತ್ತದ ।
ತಾಮಸದತನಿಬೀಜಮುಸುಡಿತುಹರುಷರಚನೆಯಲಿ ॥೯॥ ಹರಸಿದನುಕಾ
ಳಕೆಯಕೊಂದೈ । ಪರಮಹಾಸತಿಯನುಕುಮಾರರ ॥ ನರಸಿಯರನನಿ
ರವಚೋರಚನೆಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ಅರಸಗಾಂಧಾರಿಯನುವಂದಿಸಿ।ದರು
ನವಕೊಡುಹೋಗೆನಲುಕಡು। ಹರುಷವಿಗಿಲ್ಪೈತಂದರಾಗಾಂಧಾರಿಯ
ರಮನೆಗೆ ॥೧೦॥ ಬಂದುಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟುವಂದಿಸಿ ।ಸಂದರ್ಶನರುತನ್ನಕೆಳ

ದಿಯ | ರಿಂದತರಿಸಿದಳಾರತಿಯನುಪ್ಪಾರತಿಯನೋಡಿದು ‖ ಚಂದವಿಗೆ
ಸಾವಿರದಸಂಖ್ಯೆಯ | ರಿಂದುಮುಖಿಯರತಳಿಗೆಯಾರತಿ | ಸಂದಣಿಸಿದವು
ಜಯಸಬುಧರ್ಘೋಷಿಸಿದುದಂಬರವ ‖೧೧‖ ಅರಸಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳೀನೃ
ಪ | ರರಸಿಯನುಸುಕುಮಾರಕರನವ | ರರಸಿಯರಸಖಿಯರವಿಳಾಸಿನಿಯರ
ಪಸಾಯ್ತೆಯರ ‖ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಳುಬೇರೆಬೇರನಿ | ಬರಿಗೆಯುಡುಗೊರೆಗಂಧ
ಮಾಲ್ಯಾ | ಭರಣವನುರಾಜೋಪಚಾರವಿಳಾಸವಿಭವದಲಿ ‖೧೨‖ ಬೀಳ
ಕೊಟ್ಟಳುಬಳಿಕಕುರುನೃಪ | ನಾಲಯಕೆಕರದೊಯ್ದುಕುಂತಿಯ | ಕಾಲಿ
ಗೆರಗಿದನಿವರನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದ ‖ ಬಾಲವೃದ್ಧರಗಾಯ್ತುಲಾ
ತೊಡು | ಕೋಲಲನೆಂದರುನಗುತ್ತಮನದಲಿ | ಕೌಳಿಕದಕುಹಕಿಳುಕೌರವ
ರಾಯಶಕುನಿಗಳು ‖ ಖಳರಹೃದಯದಕಾಳಕೂಟದ | ಹುಳಕಬಲ್ಲರೆಮಾನ್ಯ
ರವಿದಿರ | ಲಲಿತಮಧುರವಚೋವಿಳಾಸಕೆಮರುಳುಗೊಂಡರಲೈ ‖ ಅಳುಪಿ
ದರೆಮಧುಕರನಮರಬೊ | ಬ್ಬುಲಿಯವನದೊಳಗೇನಹುದುನೃಪತಿಲಕರಿ
ದ್ದರುಬೇರೆರಚಿಸಿದರಾಜಭವನದಲಿ ‖ ಬಂದುಕಂಡುದುನಿಖಿಳಪುರಜನ | ವಂ
ದುಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತುಕೌರವ | ನಂದನರುಸಚಿವರುಪಸಾಯ್ತನಿಯೋಗಿಮಂ
ತ್ರಿಗಳು ‖ ಸಂದಣಿಸಿದುದುಕವಿಗಮಕಿನಟ | ವಂದಿಮಾಗಧಮಲ್ಲಗಾಯಕ |
ವೃಂದದೀನಾನಾಥರೋಲಗಿಸಿದರುಧರ್ಮಜನ ‖ ೧೩ ‖ ಆದಿವಸವನುಮ
ಧುರಗೇಯವಿ | ನೋದದಲಿಕವಿವಾದಿವಾಗ್ಮಿವಿ | ನೋದದಲಿನೋಡಿದರುಮ
ಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಯಲಿ ‖ ಆದುದುತ್ಸವವಂದಿನಿರುಳಂದಿ | ನಾದಿಯಲಿಕಂ
ಡನುಕನಸುಪ್ರಾಸಾ | ದಶಿಖರವುಮುರಿದುಬಿದ್ದಗನದಡವಿಮಧ್ಯದಲಿ ‖೧೪‖
ಅರಸನುಸ್ವಪ್ನದಿಸಿದನವನೀ | ಶ್ವರನಿಹಿತಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ
ದನುದುಃಸ್ವಪ್ನಕಂತ್ರಭಿನ್ನಚೇತಸನು ‖ ಕರಸಿಧೌಮ್ಯಂಗರುಹಲಿ
ದುಸ್ತರದಕನಸಿದುಶಾಂತಿಕರ್ಮವ | ಪುರದೊಳಗೆವಿರಚಿಸುವೆನೆಂಜಲಿರೆ
ದನಾಮುನಿಪ ‖೧೫‖ ಪುರದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಶಾಂತಿನಾದದ | ನೊರದುನುತಾ
ತಪ್ರಬಂಧದ | ಹೊರಿಗೆಯನುನಿಂಪೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧ್ವಂಸಕರವಂದು ‖ ಇ
ರುಳುನಾನಾಸ್ವಪ್ನಕಾನನ | ಗಿಂಪರಿಭ್ರಮಿಸ್ಯೈಕಚಿಂತಾ | ಭರಿತನಾದ
ನುದೈವಕೃತವುಪಭೋಗ್ಯವೆನಗೆಂದ ‖೧೬‖ ಜನಪಕಳುಹಿದದೂತರಿವ
ರ | ಮನೆಗೆಬಂದರುಜೇಯಧೃತರಾ | ಷ್ಟ್ರನಸಮಯವಾಯಿತಾನಿನ್ನ
ಡಿಬಿಜಯಮಾಡುವುದು ‖ ಎನಲುತನ್ನಕುಮಾರರನುತಂ | ನನುಜರನುಸ
ಚಿವಪ್ರಧಾನರ | ನನಿಬರನುಕರಸಿದನುನೃಪಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ ‖
ಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಪದಾಬ್ಜಕೆ | ವಂದಿಸಿದಗಾಂಧಾರಿಚಾರ್ಯ | ತಂದೆಬಾ
ರೆಂದೆಕದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುಮಂಚದಲಿ ‖ ನಂದನರುಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗ | ೪೦

ಜುಜರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದರಿತ್ತಲು । ಕಂದುಹೃದಯದಕೌರವೇಂದ್ರನಹದನಕೇ
ಳಿದ ॥೨೦॥ ಕರಸಿದನುಶಕುನಿಯನುಕರ್ಣ೦ । ಗುರುಸುತನುಸೈಂಧವನ
ಕೃಟ । ಗರುಡುಹೇಳಿದಕೃತ್ರಿಮದಹಾಸಂಗಿಗಳುರಚಿಸಿ ॥ ಕರಸಿಕೊಂ
ಡರುಗಣಪಯಕ್ಷೇಶ್ವರಿಕಳಾಪತಿದುರ್ಗಭುವನೇಶ್ವರಿಗಳಿಗೆವಿವಿಧಪೂಪ
ಕಾರದಬಲಿವಿಧಾನದಲಿ॥೨೧॥ದ್ಯೂತಸಿದ್ಧಿಯಮಂತ್ರಪರವಿದ್ಯಾತಿಶಯವಿ
ಶ್ಲೇಷದರಕ್ಷವಿ । ಧೂತರಿಪುಮತಿಯಂತ್ರಪರಸಮ್ಮೋಹನೌಷಧಿಯ ॥ ಈ
ತಿಗಳುವೊಳವಿಸಿದರುನಿ। ರ್ನೀತರರಿವರಿದನೆತ್ತಬಲ್ಲರು । ಕೈತವದಕಣಿಕೌ
ರವೇಶ್ವರಬಂದನರಮನೆಗೆ ॥೨೨॥ ಚಿತ್ತವಿಸಿದರೆಬೊಪ್ಪನುಯುನಿಪ।ಗಿತ್ತ
ಸಭೆಯುದುದೇವನಿರ್ಮಿತ । ವತ್ತಮಾನವಕರ್ಮವೆತ್ತಲುನರಿಸಲ್ಲದಕೆ॥ಇ
ತ್ತನಿಂಮತಿವಮಾಡಿಸಿದಸಭೆ । ಯೆತ್ತಬಿಜಯಂಗೈದುನೋಡಿದ ।ದುತ್ತಮ
ಕಲಾಯಂವನಾದುರ್ಯೋಧನನುನಗುತ ॥೨೩॥ ಆಸಭೆಯನೋಡುವವುತಿ
ಭ್ರದ । ದೇಸಿಗಾರರಕೈಮೆಗಳುಲೇ । ಸೈಸಲೇಬೇರೇನುಮಾನುಷದೈವ
ಕೃತಿಯೆಂದು ॥ ಈಸುಸಂಪ್ರಿಯಸಮ್ಮಲುಂಟೇ। ಲೇಸೆನುತನೃಪನೆಟ್ಟು
ಸೈಗೊಡ । ಲಾಸಭೆಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಬಂದನುರಾಜಗಣಸಹಿತ ॥೨೪॥ಬಗ
ವನೀಲದನೆಲಿಯನೆಲಗ । ಟ್ಟಗಳವೈಡೂರಿಯದಮಣಿಕೀ । ತ್ತಿಗಳವಜ್ರದ
ವೇದಿಗಳವಿದ್ರುಮದಲೋವೆಗಳ ॥ ಜಗೆಯಲಹರಿಯಜಾಳಿಗೆಯಮ।ಚ್ಚಿಗ
ಳಮಾಗಾರದಸುರತ್ನಾ ।ಳಿಗಳಲೆಸದುದುರಾಜಸಭೆತತ್ಕ್ರೀಡಮಾತ್ರದ
ಲಿ ॥೨೫॥ ಕವಿವವರುಣ್ಣಾಂನೆಗಳಲಹರಿಯ ।ಲವಣಲಾವಣಗೆಯಿನೀಲ।
ಚ್ಛವಿಯದೀಧಿತಿರುಳಪಿಸಿತಂಡನೆದನೆಯಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ಶಿವಿಜವಜ್ರಮುತ್ತಗ
ಳಚಂದ್ರಿಕೆ । ಜವಳಿಸಿದದೊಂದೊಂದುಸೌಕಿದ । ವಿಪರಳತಮಣಿಕಿರಣ
ವೇಣೀಬಂಧಬಂಧುರದಿ ॥೨೬॥ ಅಲ್ಲಿವಿಮಳೋದ್ಯಾನವೀಥಿಗ । ಳಲ್ಲಿತಾವರೆ
ಗೊಳದರಚನೆಗ । ಳಲ್ಲಿಹಂಸಮಯೂರಮಧುಕರಶುಕಪಿಕಾನೀಕ ॥ ಅಲ್ಲಿ
ಕೇಳೀಶೈಲಹಿಮಗೃಹ । ವಲ್ಲಿವಿವಿಧವಿಲಾಸರಚನೆಗ । ಳಲ್ಲಿಹೊಕ್ಕೈಯೆ
ನಿಸಿಮೆರದುದುಮಾಂಡುನರಸಭೆಯು ॥೨೭॥ ಸ್ಥಳವನೇಜಲವೆಂದುಸಿಮರ್ಗಳ
ಜಲವನೇಸ್ಥಳವೆಂದುಬಾಗಿಲ । ನೆಳೆಯಭಿತ್ತಿಯಹಾಯ್ದುಬಾಗಿಲಭಿತ್ತಿ
ಯೆಂದಿಳಿದು ॥ ಕಳವಳಿಸುವನೆಧರ್ಮಸುತನಾ । ಕೊಳಲನೇಕೊಳನೆಂ
ದುಬಾಗಿಲ । ನೆಳಲಹೊಗಳುತಬಂದುಹೊಕ್ಕನುಬಹಳಬೀಸಿಗೆಯ।೨೮
ಕೆಲಸದಲಿಶಿಲ್ಪದಲಿರತ್ನಾ । ವಳಿಯಘಾಟನನಾಯಿಯಲಿಸಭೆ । ಯೊಳಗ
ಪೂರ್ವವಲಾನುಹಾದೇವೆಂತುರಚಿಸಿದರೊ ॥ವಿಳಸದಾಯಸ್ವೈಯದವಿಶ್ರುತ
ವಳಯದುಸ್ಸ್ವತವಾಸ್ತುಲಕ್ಷಣ ।ದೊಳಗೆಸೇರಿದುದೆಂದುನೃಪಕೊಂಡಾಡಿ
ದನುಸಭೆಯ ॥೨೯॥ ಸೂಸಕದವುತ್ತುಗಳತಾರಾ । ರಾಸಿಗಳಹಬ್ಬುಗೆ

ಯನೀಲದ | ಹಾಸರೆಗಳೇಹೋಲುತಿದ್ದವುಗಗನಮಂಡಲವ ||ಸೂಸಕ
ಗಳಮುರಿದುಮುತ್ತಿನ | ದೇಶಿಕಾತಿಪುರಾಣನೇಂದುಗ | ಳಾಸುಧಾಕರವ
ನಲುಗೆಲಿದುದುಸಭೆನಭಸ್ಥಳವ ||೩೦|| ಗುರುನದೀಸುತಕರ್ಣಸೈಂಧವ
ಗುರುತನುಜಭಗದತ್ತಬಾಹ್ಲಿಕ | ನಾರುಯುವನಸಂವೀರಕಾಸಲಚೈದ್ಯ
ಮಾಗಧರು || ಅರಸುಗಳುಸಾನಾದಿಗಂತದ | ಧರಣಿಪರುಸಚಿವರುಪಸಾ
ಯತ್ತರು | ನೆರದುದಂದಿನದಿವಸದೋಲಗದೊಡ್ಡುಚಲುವಾಯ್ತು ||೩೧||
ಧರಣಿಪತಿಕೇಳೊಂದುಹರಿಯಃ |ತರವಿಶಾಲಮಹಾಸಭಾವಿ| ಸ್ತರಣವ
ರಲಿತೆರಹಕಾಣೆನುತೀವಿತವನಿಪರು||ಹೊರಗೆರಾವುತರುರಥದವರುಜೋ|
ದರುಪದಾತಿಗಳಿದ್ದುದಂದಿನ | ಸಿರಿಸುರೇಂದ್ರನಪಾಡಿಗೈಮಡಿಹತ್ತುಮಡಿ
ಯೆಂದ ||೩೨|| ಒಂದುಕಡೆಯಲಿಕವಿಕೆಯಜಾ | ಜೊಂದಕಡೆಯಲಿಗ
ದ್ಯಪದ್ಯದ | ದೊಂದುಕಡೆಯಲಿವಾರವಧುಗಳಸಾರಸಂಗೀತ || ಒಂದುಕ
ಡೆಯಲಿತರ್ಕಗೋಷ್ಠಿಯ | ಲೊಂದುಕಡೆಯಲಿಕೌರವೇಂದ್ರನ|ಮುಂದೆ
ಝಡಿದುದುರಭಸಹಾಸಂಗಿಗಳಸಾರಿಗಳ ||೩೩|| ಅಡಲರಿಯೆನುಗಡಯು
ಧಿಷ್ಠಿರ | ನಾಡುಪಂಬರಹೇಳುವೇಣಾ | ನೋಡುತಿರಲಾನಾಡುವೆವುಸ
ಭೆಯಲಿಸಿನೋಡದಲಿ || ಜೋಡಿಯಿಲ್ಲದಸರಸನೆತ್ತವ | ನಾಡಲರಿಯುದ
ನೃಪತಿಮೃಗವೆ|ದಾಡುತಿಹಗಳಿವರುತಾವೆಲ್ಲಂದನಾಶಕುನಿ||೩೪||ಹಹು
ದುಹೊಲ್ಲಹದಾವುದಾಡಲು| ಬಹುದುಸುಜನರರಕೊಡೆನೀವೇ| ಕುಹಕ
ವಿದ್ಯಾಸಾರ್ವಭೌಮರುಶಕುನಿಕೌರವರು || ಸುಹೃದಯರಿಗತಿಕುಟಿಲರ
ನಿ | ಸ್ಪೃಹರಿಗತಿರಾಗಿಗಳೊಡನೆದುಃ | ಸಹಕಣಾಸಂಮೋಳವೆಂದನುಧ
ರ್ಮಸುತನಗುತ ||೩೫|| ನೀವುಸುಹೃದಯರಿಂದುದುರ್ಜನ | ರಾವುನೀವ್ನಿ
ರಾಗಿಗಳುರಾ | ಗಾವಲಂಬರುನಾವಲೇನೀವರಿಯಿರೇನಿಜವ || ನೀವುನಾವೆಂ
ಬೀಸ್ಪೃಥಗ್ಭಾ | ವಾವಲಂಬನವೇಕೆನಿಂಮಲಿ | ನಾವುನಮ್ಮಲಿನೀವೆಯಂ
ದನುನಗುತಕೌರುರಾಯ ||೩೬|| ಇರಲಿಬಾಂಧವರಿದರೊಳೆರಡಿ| ಟ್ಟರದೆನಿ
ಲಲದುಲೇಸಲಾವಿ | ಸ್ತರಿಸಲೇಕೈಮ್ಯೂತದುರ್ವ್ಯಸನಪ್ರಪಂಚವಿದು||ತ
ರುಣವಿಟಚಾರಣಕುಶೀಲಕ | ಭರತಗಣಕಾಯೋಗ್ಯವಿಷಯಕೆ|ಗುರುವ
ರೊಲಿವರೆಯಂದನಾಕುರುಪತಿಗೆಯಮಸೂನು || ೩೭ || ದ್ಯೂತವಿದುದು
ರ್ವ್ಯಸನವೆಂಬವ | ನೀತಿವಿದನೇಶ್ರೋತ್ರಿಯರಿಗ | ಖ್ಯಾತಿಯುದುಯತಿಗ
ಳಿಗೆಮೋಕ್ಷಾರ್ಣಭೀತಭೂಪರಿಗೆ || ದ್ಯೂತಮೃಗಯಾಸ್ತ್ರೀವ್ಯಸನನೃಪ|
ಜಾತಿಗೋಸುಗವಾದವಿದರರ | ಸಾತಿಶಯವರಿಯದವನರಮೃಗವೆಂದನಾ
ಶಕುನಿ ||೩೮|| ಅರಸಕೇಳಿಕಾಳಗಕೆಜೂಜಿಗೆ | ಕರೆದಡೋಸರಿಸಿದಡೆಬಳಿ
ಕವ | ಗರುವನೇಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳಗೆನೃಪಧರ್ಮನೀನರಿಯ || ಕರೆದವಾ

ಾಜಿಂಗೆಬೇಕೇ ॥ ಧರಣಿಪತಿಬಾರಾಜಧರ್ಮದ | ನೊರಸುವರೆನಿಲ್ಲಂ
ಪೇಕ್ಷಿಸಿನುಡಿದನಾಶಕುನಿ ॥೩೯॥ ರಾಜಧರ್ಮವಿದಹುದುಕಳಿಸಿನ |ಜೂ
ಧರ್ಮದವುಗನೊಪೊಪ್ಪೆನೊ | ಬೀಜವಾವುದುನಿಮ್ಮ ಕಪಟದ್ಯೂತ
ರ್ಯಕೆ ॥ ರಾಜಪರಿಪಾಟಿಗಳಪಂಥದ | ಜೂಜಬಲ್ಲರೆಕರೆಯಬಾರದ|
ಜನಾರ್ದನನಾಣೆಯೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನು ॥೪೦॥ ಭೂರಮಣಕೇಳ
ನ್ನೃಪನಂ | ಹಾಗಬೀಜದಕರ್ಮಫಲನಂ | ಸ್ವೀಕರವಳ್ಳಿಯನಿರಿದುನೂ
ತುಧರ್ಮನಂದನನ ॥ ಧೀರನಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ | ಚಾರಸಾರಜ್ಞಾನ
ಷ್ಟಯೊ | ಳೋರೆಯಂಬೇದ್ಯೂತಕೇಳಿಗೆಮಾಡಿದನುಮನವ ॥೪೧॥
ಂದುವದನೆಗೆದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿ | ಸ್ಪಂದವಾಯಿತುಶ್ರೀವಹಾರ್ಘರಿ | ಗಂದು
ತ್ರಿತುಹೃದಯವಾಮಭುಜಾಕ್ಷಿಗಳುಸಹಿತ ॥ಕಂದಿದವುಮೋರೆಗಳುಗಂ
ರಾ | ನಂದನದ್ರೋಣಾದಿಸುಜನರಿ | ಗಂದವೇರಿತುಮುಸುಡುಶಕುನಿಸು
ರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ ॥೪೨॥ ಕುರುಪತಿಯುಕೃತಪುಣ್ಯಬೀಜಾಂ |ಕುರದಕಾ
ದಿಗಂತದವನೀ | ಶ್ವರನಮೂಹಚವೂಸಬರ್ಹಣಸೂಚನಾಸಮಯ॥
ರಸಕೇಳಿಕುಂತೀಕುಮಾರರ | ಸಿರಿಯದುಗುಡದಹೊತ್ತುಮಿಗೆಗ| ಬ್ಬ
ಸಿತ್ತೈಧರ್ಮಜನಗಾಢದಬುದ್ಧಿ ಮರ್ಮತಪ ॥೪೩॥ ವ್ಯಸನತೃಷ್ಣೆಯಕೆಳ
ಕಿತ್ತದ | ಪಿಸುನಿಯೊಳುಪರಿಸಿತುಸುಬುದ್ಧಿಯ | ಜಸವುಹಾರಿತುಹುದಿದ
ಗದ್ವೇಷನಕ್ಕಿಯಲಿ ॥ ಮುಸುಡತಿರುಹಿತುತಳಿವುಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ದೆಸೆಗೆ
ರ್ಘಟವಾಯ್ತುಮರಿಘನ | ದೊಸಗೆಯನುಸೂಚಿಶಿತುಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಧರ್ಮ
ನಹೃದಯ ॥೪೪॥ ಹಲವುಮಾತೇನಲೇನುಭೂಪತಿ | ತಿಲಕಶಿಲುಕಿದನವ
ಗೊಡ್ಡಿರ | ಬಲೆಗೆಬಂದನುನೆತ್ತಸಾರಿಯಗುರಿಯಗಬ್ಬಗೆಗೆ ॥ ಕೆಲದಲ
ರಾಜರುವಾಮದಲಿವಣಿ | ಪಳಯಮಂಚದಲಂಧನೃಪಸಿದಿ |ರಲಿಸುಯೋ
ಧನಕರ್ಣಶಕುನಿಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು ॥೪೫॥ ಹಲಗಯಿಕ್ಕಿತುಹೊನ್ನ ಸಾರಿ
ಗ | ಳಿಳುಹಿದವುಹೇಳೊಡ್ಡವನುಕಳ | ಕಳವಸಿಲಹೇಳೆನುತಮಿಗೆಘೂರ್ಜ
ದನಾಶಕುನಿ ॥ ನೆಲಕೆಹಾಯ್ಕಿದನಡಿಗಡಿಗೆಮಂ | ಡಳಿಸಿಸಾರಿಯಹೂಡಿ
ಕುರುಪತಿ|ಗೆಲಿದಹೋಗೆಂದೊಧರುತಿದ್ದನುತೊಡೆಯನಪ್ಪಳಿಸಿ ॥೪೬॥
ಟವಾರಂಭಿಸದುಬರಿಮೊ | ಬ್ಬಾಟವೇತಕೆಪಿಜಯಸಿರಿಗಾ | ಗಾಟದಿಗೆ
ರಿಚ್ಚಪಳತ್ರೊರಾದ್ಯೂತಕೌಶಲವ॥ತೋಟಬೇಕೇಕೈಯಹೊಯಿಬ್ಬ|
ಾಟವೇತಕೆಧರ್ಮನಂದನ | ನಾಟವಳ್ಳಿತುಬಲೆಗೆಂದನುಶಕುನಿನಸುನ
ಗುತ ॥೪೭॥ ಎನ್ನಲೆಕ್ಕಕೆಕರ್ಣಭೂಪತಿ | ನಿನ್ನೊಡನೆಕೈಹೋಯ್ದ
ವೊಡ್ಡವ|ನೆಂನೊಡನೆಹೇಳೆಂದನುಡಿದನುಕೌರವರರಾಯ ॥ ನಿನ್ನ
ಗ್ಗಳಿಸನ್ನೆಯಮಾತನ | ಮುನ್ನಬರಲಿಕ್ಕೇನನುತನಂ | ಮನ್ನಿಸರೊಡನೆ

ಳವಿಗೊಟ್ಟನನೀಶನಿಂತೆಂದ ॥೪೮॥ ಹೇಮಭಾರದವಿಪುಲರತುನ | ಸ್ತೋ
ಮವಿದೆಪಣವೆನಲುಕೌರವ | ಭೂಮಿಪತಿಯೊಡ್ಡಿದನುಧರ್ಮಜಹಸರಿಸಿ
ದಧನವ ॥ ಆಮಹಿಪಶಕುನಿಗಳುಸೋಲಿ|ಗ್ರಾಮಣಕೆದರಿದರುತಿವಿದುದು
ತಾಮಸಗಳುಬ್ಬಿದ್ದುದಿಬ್ಬರಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು ॥೪೯॥ ದುಗಸಹಾಯಿಕು
ತನಗೆಹಾಯ್ಕಿ | ತ್ತಿಗನವಂಬಬ್ಬರದಹಾಸಂ | ಗಿಗಳಬೊಬ್ಬೆಯುಸಾರಿಗ
ಳವಣಿಖಟಿತನಿಃಸ್ವನನ ॥ ಉಗಿಮಸೆರೆಗಳಬಳಿವರುಹಾರದ | ಬಿಗುಹುಗಳೆ
ಬೀದಿಗಳತಳಿಸಾ | ಠಿಗಳಧಾಳಾಧೂಳಿಮಸಗಿತುಭೂಪಕೋಳೆಂದ ॥೫೦॥
ರಾಯಸೋತನುಶಕುನಿಬೇಡಿದ | ದಾಯತಪ್ಪಹನ್ನಿಗೆಯಲೊದಗಿದ | ವಾ
ಯತದಕೃತ್ರಿಮಪಲೇಕ್ಷೌರವರಸಂಕೇತ ॥ ಆಯಿತೀಹಲಗೆಯಮುಕೌರ
ವ | ರಾಯಗಲಿದನುಮತ್ತೆಪಣವೇ | ನಾಯಿತೆಂದನುಶಕುನಿಯಮನಂದ
ನನನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥೫೧॥ ಕನಕಮಯರಥವೆರಡುಸಾವಿರ | ವನಗೆಹೂಡಿದ
ವಂಟುಸಾವಿರ | ವಿನುತವಾಜಿಗಳೊಡ್ಡವೆಂಗನುಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ಜನ
ಪತಿಗೆತಾನ್ಯೆಸಲೇಹಾ | ಯ್ಕೆನುತಸಾಂಬಯುಕೆದರಿದನುದು | ರ್ಜನರಿಗೊ
ಲಿದುದುದೈವಗತಿಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಶಕುನಿ ॥೫೨॥ ಸೋತೆಯರಸಾನಿನಗೆಮೂ
ಜಿನ | ಭೀತಿಯುಂಟೇಪಾರ್ಣಮೋಕ್ಷನಿ | ರ್ಭೀತನೇನುಡಿಮೇಲನೊಡ್ಡ
ವಹಲವುಮಾತೇನು ॥ ಕಾತರಿಸಬೇಡೆನಲುಪಡಪಣ | ಭೀತನೇತಾನಕ
ಟಿನುತಕಂ | ತೀತನುಜನೊಡ್ಡಿದನುಸಾವಿರಮತ್ತಗಜಘಟೆಯ ॥೫೩॥
ಆದವೆಪುಗಿದುಗಜಘಟೆಗಳೆಂ | ದಾದುರಾತ್ಮಕನಾಡಿದನುದು | ರ್ಭೇದವಿವ
ರಕಪಟಮಂತ್ರವಸಾವನಿವನು ॥ ಆದುದರಸರೆಸೋಲವಿನ್ನೇ | ನಾದು
ದೈಭೂಪತಿಯೆಗಜಘಟೆ | ಶೀದವೇವೋಲೇನುಪಣವುಂಟೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥
ಯೊಡನಪಡದವರಿವ್ರತಾಸುತನ್ನಯ | ಮಡದಿಯರಕೆಳದಿಯರುಸಾವಿರ |
ಮಡಿಸುರಾಜಭವನದವಾರನಾರಿಯರ ॥ ಮಡಿಯಬೇಕೆಧರ್ಮಸುತನಿಂ | ಮ
ಡಿಗಳೊಡ್ಡಿದಬಳಿಕಗೆಲಿದವ | ರೊಡಪೆಯೈಸಲೆಹಾಯ್ಕುಹಾಯ್ಕೆಂದೊದ
ರಿದನುಶಕುನಿ ॥೫೫॥ ಏನನಾಡಿದಲೇನುಫಲಗೈ | ಹಾನುಕೂಲ್ಯದಕಣಕೆ
ಬೇರಹು | ದಾನವೇಂದ್ರನಸೆರೆಸೋತುದುನಿವಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಆನಿರೂ
ಥಿಯುಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಮಾನಿನಿಯರನುಮತ್ತೆಸೋತನು | ಮಾನನಿಧಿಯೇ
ಮತ್ತೆಪಣವೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೫೬॥ ಅರಸಿಯರವೈಗಾಹುಗಳಕಿಂ | ಕ
ರರುಸಾವಿರವಿದರಪಣಸಿಂ | ಮರಸನಲಿಪಣವೇನೆನಲುನೀವೇನನೊಡ್ಡಿ
ದಿರಿ ॥ ಮರಳಿಬೆಸಗೊಳಬೇಡನಂಮಲಿ | ಬರಹದುಹಾಯ್ಕೆನುತಸಾ
ಯ | ಬೆರಸಿತೆವಿದಾಡಿದನುಹಕ್ಕಳವಿಕ್ಕಿದನುಶಕುನಿ ॥೫೭॥ ಅರಸನೋ
ತ್ತೈನಾಠಿಯರಜಂಘ | ಮರಳಿತಿತ್ತಲುಮನಕೆಭೀತಿಯ | ಬೆರಕೆಯುಜ್ಞತೆ

ಟ್ಟುಕಳೆಕೈಸರಕೆಸಮಯವಿದು ॥ ಅರಸಪಂಥದಮಾಸಿಮಸಕ | ಬ್ಬಿರಿ
ಸುವಡೆಪಣವೇನುಹೇಳೈ | ಧರಣಿಪಾಲಯೆನುತ್ತಬಿಂಗಾಂಗುಣಿದನಾಶಕು
ನಿ ॥೧೮॥ ಎಲವೊಸಾಬಲಪಾಂಡುವಿನಮ | ಕ್ಕಳುಕಣಾಚತುರಾಂಬುನಿಧಿ
ವೇ | ಳೆಯಪುತ್ರರಕುರುನರೇಂದ್ರರಸೀಮೆಪರಿಯಂತ॥ ನೆಲವಿದೆಂಮ
ನುನೃಪರೊಳಗೆನಾ | ವುಳಿಯೆಧರಣಿಪರಾರುರಥಸಂ|ಕುಳವನೊಡ್ಡುವೆ
ನೊಂದುಭಾರಿಗೆಹತ್ತುಸಾವಿರವ ॥೧೯॥ ಈರಥಕೆನಾಲ್ವತ್ತುಸಾವಿರ|ವಾ
ರುನಂಗಳಕೂಟವಾವರಿ | ವಾರವಿದೆಲಾರಪೊವೆಂದನುಸುಬಲತನಯಂ
ಗೆ ॥ ವೀರನಹೆಯ್ಯೈಧರಣಿಪತಿತೆಗೆ | ಸಾರಿಗಳಬಿಡುಸೆರೆಯಬಿಗಿದದು|ಹಾ
ಸದಲಿನೀಸೋತೆಹೋಗೆಂದೊದರಿದನುಶಕುನಿ॥೨೦॥ ಅವಕಾಳಿಕಮಂತ್ರ
ತಂತ್ರದ | ಡಾವರದಡೊಳ್ಳಸನಿಕ್ಕಿದ| ದೇವಸದಬೇಳುವೆಯುನೇನೆಂಬ
ಮನುಮೀಪತಿಯೆ ॥ ಆವವಸ್ತುವನಂಸನೊಡ್ಡುವ| ನ್ನಾವನುಳಿದಲಾತ
ನೋಲಿಸಿ | ಕೈವಳಸಿದನೊಬ್ಬನಾವವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೨೧॥ ಅರಸ
ನೀಗಿದೆಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವರರಥವನಿನ್ನೇನುಶಾಕೇ | ಸರಲಿನಿಲುವುದುವಿ
ತ್ತವುಂಟೇಮತ್ತೆಹೇಳೆನಲು ॥ ಮುರುಳೆಶಾಬಲಚಿತ್ರರಥನೀ| ನರಗಕೊ
ಟ್ಟನುತೇಜಿಗಳತಿ|ತ್ತಿರಿಯುಬಂಣದಹತ್ತುಸಾವಿರತುರಗವಹ್ನಯೆಂದ॥೨೨॥
ಅತಿದನುನೃಪನಾಕ್ಷಣಕೆಹೋ | ಗಾಡಿದನುಖೇಚರರಖಾಡಾ |ಕಾಡಿಯ
ಲಿಯುಗಾಡಿಸಿದಹಯವನುಹತ್ತುಸಾವಿರವ ॥ ಹೂಡಿದನುಸಾರಿಗಳಮುರಳಿ |
ನ್ನಾಡುವರೆಪಣವಾವುದೈವನಾ |ತಾಡಿಯುಸೆಮನದಲಿಮಹೀಪತಿಧನಪಚಿಂ
ತಿಸಿದ ॥೨೩॥ ಅಗಣಿತದಧನವುಂಟುಹಾಸಂ | ಗಿಗಳುಹಾಯಿಕುಸೋ
ತವಸ್ತುವ | ತೆಗೆವಣಿಗಳಶಕುನಿನೋಡಾತನ್ನ ಕೌಶಲವ ॥ ದುಗುಣಾಹ
ಲಗೆಗೆಹತ್ತುಮಡಿರೇ | ಪೆಗೆಗಜಾಕ್ಸಸಿಕಾಯುರಥವಾ | ಜಿಗಳುಸಹಿತಿದಸ
ಕಲಸೈನಿಕವೆಂದನಾಭೂಪ ॥೨೪॥ ಅಯಿತಿದುಪಣವಹುದಲೇನೃಪ |ಹಾ
ಯಿಕಾಹಾಸಂಗಿಗಳಸಾ | ಹಾಯುಕುರುಪತಿಗಿಲ್ಲಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳುನಿನ್ನವರು
ದಾಯಕಂದೆರವರೆಸುಯೊಧನ | ರಾಯನುಪಚಿತವ್ರಣ್ಯವಕಟಾ | ದಾ
ಯುವೇಬಾಯೆಂದುಮಿಗೆಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಶಕುನಿ ॥೨೫॥ ಮತ್ತೆಹೇಳುವುದೇ
ನುಸೋಲವ | ಬಿತ್ತಬೆಳದನುಜೂಪನವರಿಗೆ | ತೆತ್ತನೈಸರ್ವಸ್ವಧನವ
ನುಸಕಲಸೈನಿಕವ॥ ಮತ್ತೆಪಣವೇನೆನಲುಬಳಿಕರು|ವತ್ತುಸಾವಿರಕರಿಗ
ಳಧವಂ| ಛತ್ತುಸಾವಿರತುರಗಿಶಿಖಿಗಳನೊಡ್ಡಿದನುಭೂಪ ॥೨೬॥ಅರಸ
ಕೇಳೀತುರಗವೀರಥ | ಕರಿನಿಕರವೀಸೈನ್ಯಹಸ್ತಿನ |ಪುರಿಗೆಬಂದುದುತಂ
ಮಕೊಡೆವಿಸೋದಕೇಳಿಯಲಿ ॥ಕುರುಪತಿಯುವಶವಾಯ್ತುಬಳಿಕಿನ|ಮ
ರಿಗುದುರೆಮರಿಯಾನೆಗಳನು | ಜ್ಜರಿಸಿಸಾರಿಯಸೋಲಿಸಿದಾಗಲೆಸೋತವಾ

ಭೂಪ ॥೬೮॥ ಅಕಟಕಾಲದಜಾಜುನಿರ್ಬಂ। ಧಕವಶಿವಶಿವತಾನಿದೆತ್ತಣ।
ಶಕುನಿಯುತ್ತಮಭಟತಕುಲವನುಹಾಮಹೀಶ್ವರರು ॥ ವಿಕಳಚೇಷ್ಟೆಯದೇ
ನುವೃದ್ಧ । ಪ್ರಕರಪದುವಿಳಸಹವಿಘಾತಿಗೆ। ಸಕಲಜನಸನ್ಮತವೆಯೆಂದ
ನುಖಾತಿಯಲಿವಿದುರ ॥ ವರಪುರೂರವನಹುಷನವನೀ । ಶ್ವರತಿಲಕದು
ಶ್ಶಂತಕುರುಸುಮ । ವರಣನಮಲಯಯಾತಿಯಾದಿಪರಂಪರಾಗತದ ॥ ಭರ
ತಕುಲವಿದರೊಳಗೆನಂಶೋ । ದ್ಧರರಿಳೆಯಬೆಳಗಿದರುನೀನವ। ತರಿಸಿತಂ
ದ್ಯೆತೊಡಕನೆಂದನುಖಾತಿಯಲಿವಿದುರ ॥೬೯॥ ಸೋಲವುಬ್ಬಿದುದಿವರಸೊ
ದ್ದದ । ಮೇಲೆಹೇರಿದುದೊಡ್ಡವೀಗಳು । ಮೇಲುಗೈನೀನಾದೆಕಾಸಿದರು
ಪಾಂಡುನಂದನರು ॥ ಸೋಲವಿದುಕಾಲಾಂತಕನಸವ್ಯ । ಸಾಲಸಾರಿದನ
ಪಟಶಾಕಿಂ । ನ್ನೇಳುಕೌರವನ್ಯಕಳಿಯೆಂದನುಖಾತಿಯಲಿವಿದುರ ॥೭೦॥
ಗೆಲಿದೆಧನವಕಲ್ಕದಸೋತನ । ಳಳುಕಿದವರೇಪಾಂಡುಪುತ್ರರು । ಬಲುಹ
ಬೆಸಗೊಳಕೃತವೀಯಶ್ರವಣದೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಎಲೆಸುಯೋಧನವಿಷದಮಧು
ರವು । ಕೊಲುವುದೋಮನ್ನಿಸುವುದೊಕ । ಕ್ಕಲಿತೆಗದುಕಡೆಹಾರವಾ
ಗಲಿಸಾಕುತೆಗೆಯೆಂದ ॥೭೧॥ ಗೆಲಿದದರ್ಪದದಡ್ಡಿಗೆಗೆಪಾ। ಬಲನಬೀಳ್ಕೊ
ಡುನಿಖಿಳಬಾಂಧವ । ಕುಲಸಹಿತನೀಮಧುರವಚನದಲಿವರಸಂತೈಸು ॥ ನೆ
ಲನನೇಕಚ್ಛತ್ರದಲಿಹದ । ಗೊಳಿಸಿಬದುಕವರಿದುನಿಜನ್ಯಾಯು । ದುಳಿವು
ಬೆಸಗೊಳುಬೇಡಹಿರಿಯರನೆಂದನಾವಿದುರ ॥೭೨॥ ಖೂಳಸಂಬನೆಸಕಲಕ
ಲೆಗಳ । ಬಾಳುವನೆಗಡನಿನ್ನಬುದ್ಧಿವಿ । ಶಾಲಮತಿನೀನೆಂಬೆನೀಜಗದಜ್ಞರ
ಧಿದೈನ ॥ ಕೇಳಿದಡೆಮೇಣ್ಹಿತಹಿತವನು । ಹೇಳುವುದುಪಾಂಡಿತ್ಯನಿನ್ನ
ನು । ಕೇಳಿದನರಾರೆಂದುಜರಿದನುಕೌರವರಾಯ ॥೭೩॥ ಹಿತವನೀನವೆ
ರಿಗೆಕುಟುಂಬ । ಸ್ಥಿತಿವಿಡಂಬಕನಾವುಕಾಂತೀ । ಸುತರೊಡನೆಸಂವೇಳೆ
ವೆಂವೊಳುವೈಮನಸ್ಯಗತೀ ॥ ಕೃತಕಮಾರ್ಗದಮೋಡಿಯಲಿವರಿ । ಚಿತ
ನುನೀನಲ್ಲಕ್ಷವವಿಮಾಬ್ರ । ಕೃತುವಿಧಾನವನಕ್ಷದೀಕ್ಷಿತರರಿವರಿದನೆಂದ ॥೭೪॥
ನೀಹಿತವಶಕುನಿರಾಜ । ದ್ರೋಹಿಯೈಹುಸಿಯುಲ್ಲನೀನೇ । ಹೋಹುದೈ
ನಿನಗಾವುದಭಿಮತವಾದಿಗಂತರಕೆ ॥ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕದವಿಭವ್ರೋ । ತ್ಸಾ
ಹನಿಸ್ಪೃಹರಾವಲೇಸಂ। ದೇಹವೇನೀವರಿವರೆಂದನುತೂಗಿತುಡಿವೆರಳ ॥೭೫॥
ಗುರುಗಳುಸುರರುಭೀಷ್ಮನೆಂಮನ । ಕೌರಳನೀಕೃಪನುಡಿಂಬನವ್ಯನ ।
ಕೊರಳುಕೊಂಕದುಬಾಹ್ಲಿಕನಮನನೋಯದಿನ್ನಬರ ॥ ಹಿರಿಯರಿವರೇ
ನಜ್ಞರೇನೀ । ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೋಕಾ । ತರಿಸಸಿರುನೀನೆಂದುಟಕ್ಕರಿ
ಗಳೆದನಾಭೂಪ ॥೭೬॥ ಇವರಜನಸಾಧ್ವರಸನಡಹಾ । ಯ್ಯವನಸಾಗಳೆ
ದೇವಕೀಸುತ । ಸವಿದನುಸಂವಿಗ್ರಹವಿನೋದದದ್ಯೂತಸಂಪದವ ॥ ಸಪ್ತನವಿ

ಷ್ಣವಿಕಾರಿಯನು ಪರಿ | ಭವಿಸುವವರನು ಕಾಣೆ ಕೆಳೆಯೆಂ | ದವನಿಪತಿ ನಿಜ
ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ಹಳಿದನು ಪರಿಚರರ ॥ ೭೭ ॥ ಮಾಣು ಯೆನೀನಿಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಥನ | ಕೇ
ಣಿಕೆಗೊಳಿಸಿದನೀ ಸುಹಿತನಿ | ನ್ನೆಣೆಗಳ ಹಸ್ತೈಂಧವನನೀ ರಾಧೇಯ ಶಕುನಿಗ
ಳ ॥ ರಣದೊಳಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮಾ | ರ್ಗಣದ ಧಾರೆಗೆ ವೀರನಾರಾ | ಯ
ಣನ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡುವನರಿದಿರು ಯೆಂದನಾ ವಿದುರಾ ॥ * ॥೭೮॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೦೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯ ಪಾಂಡವರರಸಿ ಕಮಲದ |
ಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಪರಿಭವವನೆರೆ | ಕಾಯಿದುದೆಲಾ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಸಿರಿ
ನಾಮ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲ ವಿದುರನ ಮಾತು
ಮುರಿಮುನ್ನ | ಪಾಲನೆಚ್ಚರಿಸಿದನು ಕಣ್ಣ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಸೌಬಲನ ॥ ಏಳು ಧರ್ಮ
ಜ ಸೋತೆಲಾ ನಿ | ನ್ನಾಳು ಕುದುರೆಯ ನಿನ್ನ ಸಾಕುದ | ಯಾಳು ಪಲ್ಲಸುಯೋ
ಧನನು ಧನವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ ॥೧॥ ತೆಗೆವೆನೇ ಸಾರಿಗಳನಿನ್ನೀ | ನಗೆಮೊಗದ ಸಿ
ರಿಸೀದು ಕರಿಯಾ | ಯ್ತುಗುಳುತಿದೆ ನಿನ್ನನುಜರಿಂಗಿತದೋಷ ಸಾವಕನ ॥
ಸೊಗಸು ಬೀಯದು ರಮಣವಿಲ್ಲದ | ಜಿಗಡು ನೋಯದು ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮದ | ತ
ಗಹು ಸಾಯದು ನಿನಗೆನುತ ಗಹಿಸಿದನು ಶಕುನಿ ॥ ೨ ॥ ಎಲವೊ ಸೌಬಲ ಪಿತ್ತ
ವೀಸರ | ಲಳಿದುದೇನೀ ನಗುವ ಪೋಲಿಸ | ವೊತ್ತೊಳಗುಡಿಲ್ಲವೆ ರಮಣಪಿಡಲಾ
ಬಹಳ ಭಂಡಾರ ॥ ಸುಳಿಸು ಹಾಸಂಗಿಗಳು ಮೋಹರ | ಗೊಳಿಸು ಸಾರಿಯ
ನೊಂದು ರೇಖೆಯ | ಬಳಿಯಲೊಂದೇ ಕೋಟಿ ಧನವೆಂದೊಡಬಿದನು ಭೂ
ಪ ॥೩॥ ದುಗುಣಕಿಕ್ಕಿದನರಸ ನಾಚಿಗೆ | ತೆಗದನವ ಮೂರೊಂದು ನಾಲ್ಕ |
ಕ್ಕಗಿದನನಿಪ ಸ್ಮೈದ ಕೆಳದನು ಬಹಳ ಮನು ಶಕುನಿ ॥ ತ್ರಿಗದಸಿಮ್ಮಡಿಗರಸ
ನವನಾ | ತ್ರಿಗುಣ ಪಂಚಕ ಸಪ್ತನವ ಮ | ಪ್ಪ್ರಗುಣವೆಂದನು ಶಕುನಿ ಗೋ
ಲಿಸಿದನು ಮಹೀಪತಿಯ ॥೪॥ ಎಣಿಸಿದನು ರೇಖೆಗಳನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಣಿತ ಸಂ
ಖ್ಯಾಸಿದ್ಧ ವಸ್ತುವ | ನೆಣಿಸಲರಿದ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಯಿತು ಹಲಗೆಯೊಂದರ
ಲಿ ॥ ಗುಣನಿಧಿಯೆ ಮಗುಳೊಡ್ಡಲಾಪರೆ | ಪಣವ ಸಬುದಿಸು ಕೇಳ್ವೆನೆನೆ ನೃ
ಪ | ಗುಣಶಿರೋಮಣಿ ಧರ್ಮಸುತನಸು ನಗುತಲಿಂತೆಂದ ॥೫॥ ಹೂಡು
ಸಾರಿಯ ರೇಖೆರೇಖೆಗೆ | ಮಾಡಿದರ್ಬುದ ಧನ ಸುಯೋಧನ | ನಾಡಿನೋಡದೆ
ಲಿ ಹಾಯ್ಕ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ಹಾಯ್ಕೆನುತ ॥ ಆಡಿದನು ಯಮಸೂನು ಖಾಡಾ |
ಖಾಡಿಯಲಿ ಸಾರಿಗಳೊಡನೆ ಹೋ | ಗಾಡಿದನು ಭಂಡಾರವನು ಭೂಪಾಲ
ಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಸಾರಿ ಸೋತವು ನೋಲಗಿಸಗಸು | ಸಾರಿ ನೀ ಪೈಪರು ಪಸಾಂ
ತ್ರಕೆ | ಸಾರಿ ಶಾಕಿ ಸ್ನೊಡ್ಡಲಾಪರೆ ಮತ್ತೆ ನುಡಿ ಧನವ ॥ ಘೋರ ಮಾಣರುಹೇ
ಳೆನಲು ರೇಖೆಯ | ಭಾರಿಯೊಡ್ಡ ಕೆಪನ್ನ ಸಂಖ್ಯೆಯ | ಘೋಷ ಸವಿದರ ಸ

ಣಾವೆಂದನುನಗುತಯಮಸೂನು ॥೭॥ ಬರಹಕಿಂಮಡಿನೊರಮಡಿನೆ |
ವಿರದವುತಿಪರಿಯಂತವಿಕ್ಕಿತು | ಹರುಷನಗೆಕೊನೆಹೋಯ್ತುಹಬ್ಬಿತು
ಕಲಿಮಲಾವೇಶ ॥ಸ್ಥಿರವೆಹಿಂಗಿತುವಾಸಿಮಾಡಿನ | ದುರುಳತನವುಬ್ಬೆದ್ದ
ಪತಿಗಡಿ | ಗರಸನೊಡ್ಡಿದವೋಲೆವೋಲೊಡ್ಡಿನನುವಿರಚಿಸಿದ ॥೮॥ ತೀರಿ
ತಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದುರುಭಂ | ಡಾರತನ್ನರಮನೆಯುಪ್ಪೈಕದ|ವಾರಕದಭಂಗಾ
ರವೊಡ್ಡಿತುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಸೇರಿತದುಕೌರುಪತಿಗೆರಾಯನ |ನಾ
ರಿಯರವಿವಿಧಾಭರಣಸಿಂ | ಗಾರವೊಡ್ಡಿತುಕೊಂಡುಮುಳುಗಿತುಬಿಡ್ಡತ
ನನ್ನೃಪನ ॥ ೯ ॥ ನಕುಲಸಹದೇವಾರ್ಜುನರಮಣಿ | ಮುಕುಟಕರ್ಣಾಭ
ರಣಪದಕಾ | ದಿಕಸುಮಸ್ತಾಭರಣವೊಡ್ಡಿತುಹಲಗೆಯೊಂದರಲಿ ॥ ವಿ
ಕಟಮಾಯದಪಿಷುಮಕರ್ಮನ | ನಕಟಬಲ್ಲನೆಸಾಧುಜನಸೇ | ವಕನೃ
ಸೋತನುಸಾಧ್ಯವಹುದೇವಿಧಿಯಮುಳಿಸಿಸಲಿ॥ ೧೦॥ ಸೋತೆಲಾಕೌಂ
ತೇಯುನಿಮಿಷಕೆ | ಬೀತುದೇನಿನ್ನಖಿಳಸಿರಿವಿ | ಖ್ಯಾತಿಬರತುದವೇಡಗೆ
ದರಿತೆಮುನವವಾಸಿಗಳ ॥ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟೇನಿಮಗೆಮತ್ತೀ | ದ್ಯೂತದಲಿಧ
ನವಿಲ್ಲಲಾಗ | ವಾರ್ತಿರೇಕವಬೀಳುಗೊಂಡಿರೆಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೧೧ ॥
ಖಿನ್ನನಾದನುರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಬೆನ್ನಕಂಡನುಬಳಚಿಹೋದನಿ| ಜೋ
ನ್ನತಿಯಲವನೀಶನಿದ್ದನುಮುರಿದಮುಖಿಮೊಗದಲಿ ॥ ಇನ್ನುಪಣವೇನೋ
ವಿರೋಧಿಗ | ಳೆನ್ನಭಂಗಿಸಿಮಡಿದರಿದಕಿ | ನ್ನೇನನಿಕ್ಕೀದ್ಯೂತವಿಜಯ
ವಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದ ॥೧೨॥ ಎಲವೊಘಡಘಡಶಕುನಿಗರ್ವದ | ತಳಿಮುರಿವು
ದೇನಿನ್ನದುರ್ಮತಿ | ಗಳಿಗೆಹೂಡಿದದುರ್ಗವಿದೆತನ್ನಂತರಂಗದಲಿ ॥ಉಳಿ
ದಘನವೇಗುವುದುಜೀವ| ಸ್ಥಳವಿದೇವೋಲೊಡ್ಡವೊಂಪೇ|ಹಲಗೆಯೊಡ್ಡಿ
ಬೆನೆನ್ನನಕುಲನನೆಂದನಾಭೂಪ॥೧೩॥ ವಾಸಿಗನುಜನನೊಡ್ಡಿದರನಮ|
ಗೀನರಲಿಭಯವೇನುನೋಡುವೆ | ವೈಸಲೇನ್ನೃಪಹಾಯ್ಕುಹಾಸಂಗಿಗಳ
ಹಾಯ್ಕೆನುತ ॥ ಆಶಕುನಿಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದಡೊ |ಳ್ವ್ಯಸದಲಿಡಾವರಿಸಿಧರ್ಮ
ವಿ |ಶಿನಕುಲನಗೆಲಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದನವನಿಪನಜರೆದ ॥೧೪॥ ಅರಸನೋತ್ರೈ
ನಕುಲನನುಹೇ | ವರಿಸದಿರುಹೇಳೊಡ್ಡಿಪನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಲೊಂದೇಹಲಗೆ
ಸೋಲ್ವುದುಹೇಳುಹೇಳೆನಲು ॥ ಪರಿಸಿದನುಸಹದೇವನನುನಗೆ | ಮರಳಿ
ಚುವೆನೆಂನಖಿಳವಸ್ತ್ರಾ | ತ್ಕರವನೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನರಸಕೇಳೆಂದ ॥
ಹರಿಬದಲಿತನ್ನಖಿಳವಸ್ತ್ರಾ | ತ್ಕರವಮರಳಿಚುವನುಮಹೀಪತಿ | ಕಿರಿಯ
ತಮ್ಮನವೊಡ್ಡಿದನುಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕನ ॥ ಅರಸದಾಯವಬಾಜಯಹಾಂ
ಗದ | ಸಿರಿಯೆಬಾಕುರುರಾಯರಾಜೋ | ತ್ಕರುಷಸಿದ್ಧಿಯೆಬಾಯೆನುತ
ಘರ್ಜಿಸಿದನಾಶಕುನಿ ॥೧೬॥ ವಿನಬರ್ಣಿಸುವೆನುವಿಕಾರಿಗ | ಳೇನೆನೆನೆಯ

ಕುಕಪಟವಿಧದಲಿ । ಮಾನನಿಧಿತಾಸೋತನನುಜದ್ವಯಮುಹಾಧನವ ॥
ಗ್ಲಾನಿಚಿತ್ತದೊಳಿಲ್ಲಲೇಸುಮ । ನೋನುರಾಗವೆಭೀಮಪಾರ್ಥರು। ತಾ
ಸಿದೊಳಿಮ್ಮಿಗೆಬದುಕಿದರುನಿನಗೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೧೭॥ ಭೇದಮಂತ್ರವಮಾ
ಡಿನಮ್ಮನು । ಭೇದಿಸುವಗಡಸುಬಲಸುತನಕ।ಟೇದುರಾತ್ಮನನೋಡಿರೈ
ಸಖ್ಯರುಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ಆದುರಾಗ್ರಹಲೋಕಜನಪರಿ ।ವಾದಪಗನಿರ್ಭೀ
ತನಕ್ಷವಿ । ನೋದಕರ್ದಮಮಗ್ನನೊತ್ತಿದನಾಧನಂಜಯನ ॥೧೮॥ ಎಲೆ
ಧನಂಜಯನಿಂನನೊತ್ತಿದ । ಭಳಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಲ್ಲಿಸೋತರೆ । ಬಳಿಕನಿಂನ
ನುಮಾರಿದನಲಾಕೌರವೇಶ್ವರಗೆ॥ ತಿಳಿದುಭೀಮಾರ್ಜುನರುನೀಕುನಿ।ಮ್ಮೊ
ಳಗೆಬಲಿದಿಹುದೆನಲುಖತಿಯಲಿ । ಮುಳಿದುಬೈದರುಭೀಮಪಾರ್ಥರುಸುಬ
ಲನಂದನನ ॥೧೯॥ ದೇಹಿಗೆರವೇದೇಹವೆಲವೋ ।ದೇಹಿಭೂಪತಿಧರ್ಮಪು
ತ್ರನ । ದೇಹವಾವಿದರೊಳಗೆನಿಂನಕುಮಂತ್ರಭಾವಿತದ ॥ಊಹೆಗೊಂಬು
ದೆಕಪಟದಿಂದವ । ಗಾಹಿಸುವೆಸಾಕಿಂನುಮ್ಮೇಲಣ । ಗಾಹುಗತಕಗಳಂ
ಮೊಳೆಂದರುಜರದುಸೌಬಲನ॥೨೦॥ ಮೇಲೆಹೇಳುವದೇನುಸಾರಿಯ।ಸಾ
ಲುಮುರಿದುದುಸೆರೆಯಕಳವಿನ । ಕಾಲುಕೀಲ್ಗಳನಾಗುಬಲ್ಲರುಕುಟಿಲ
ಕೋವಿದರ ॥ ಹೇಳುವದರಿಂಮುನ್ನ ಶಕುನಿಗೆ । ಬೀಳುವುದುಬೇಕಾದದಾ
ಯವು । ಕೌಳಿಕದವಿಧಿಪಾಶತೊಡಕಿತುಸೀಗಿತರ್ಜುನನ ॥೨೧॥ ಸೋತಿರ
ಲವರೆಮತ್ತೆಹೇಳಿ। ದ್ಯೂತಶಿಖಿಗಾಹುತಿಯನೆನೆಕುಂ । ತೀತನುಜನೊ
ತ್ತಿದನುವಿಗಡಬಕಾಸುರಾಂತಕನ॥ ಆತುದೊಂಗರೆಘೌಳಿಗೆಸೌಬಲ।ನೋ
ತಧರ್ಮಜಗೆಲಿದಧರ್ಮಜ । ಸೋತನೌಬಲಗೆಲಿದನೆಂಬವ್ರೋಲಾಯುತ್ತೆಘೆ
ನರಭಸ ॥೨೨॥ ಆಹಲಗೆಸೋತುದುಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನೂಹೆಮುರಿದುದು
ಮುಂದೆಗೆಟ್ಟನು । ರಾಹುಹಿಡಿದಹಿಮಾಂಶುಮಂಡಲದುಳಿದಕಳೆಯಂತೆ॥
ತೋಹಿನಲಿತೊಟ್ಟಿಸಿದಮೃಗದವೊ । ಲೂಹೆಯುಳಿದುದುಯಂತ್ರಸೂತ್ರ
ದ । ಹಾಹೆಯಂತಿರೆನೃಪತಿತೆತ್ತನುಹಗೆಗೆತನುಧನವ ॥೨೩॥ ಜನಪಮಾರಿ
ದೆಭೀಮಸೇನಾ । ರ್ಜುನನರುನಹಿತೊಡಹುಟ್ಟಿದರನಿ । ರ್ಘನಿಕನಾಗಿಯು
ಮತ್ತೆಬಿಡದೇದ್ಯೂತದುರ್ವ್ಯಸನ ॥ ಎನಲುಶಕುನಿಯುಜರದುತಾನೇ। ಧನ
ವಲಾಸಾಕೆಂದುಹಲಗೆಯೊಳು । ಳೆನಗೆಜಯಮೀದಾಯವೆಂದೊತ್ತಿದನುಜ
ನನಾಥ॥೨೪॥ ಹೇಳಲೇನದನವರುರಚಿಸಿದ । ಜೇಕುವೆಯನಾಶಕುನಿಯೊ
ತ್ತಿದ।ಕಾಲಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳಗಾದುಬೀಳ್ದರುನೃಪತಿಸಿವಿಪದಲಿ॥ ಬೀಳುಕೊ
ಟ್ಟನುತಂನನಾಜನ । ಜಾಲಪಿದ್ದದುಬಿಗಿದವರಗಿಸೊ ।ಕಾಲಿಸುವಿರೇಜೀ
ಯಪಣವೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೫॥ ಎಲೆಮೊನೆಸೌಬಲಸಾಕಿದೊಂದೇ ।ಹಲ
ಗೆಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರವ । ನಿನ್ನುಹಾಪನ್ನನಿಲಾಳಿಕೆಯಸೋದತ್ತನನುಬಾಲ

ಮನೆಗೆ ॥೪೪॥ ಬಂದುಬಾಗಿಲಕಾಹಿಗಳಕರ। ದಿಂದನರಸಿಗೆಬಿಂನವಿಸಿತಾ।
ಬಂದಹದನನುಕಾರ್ಯವುಂಟೆನೆಹಲವುಬಾಗಿಲಲಿ ॥ ಬಂದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಗರು
ಹಿಸ। ಲಿಂದುಮುಖಿಕೇಳಿದಳುಬರಹೇ । ಳೆಂದಳಾತನಹೋಗಿಸಿದರುಹೊ
ಕ್ಕನುಸತಿಸಭೆಯ ॥೪೫॥ ಹೊಳೆವಕಂಗಳಕಾಂತಿಗಳ್ಧವಳ । ಧಳಿಪವದನ
ಪ್ರಭೆಯರತ್ನಾ । ವಳಿಯಬಹುವಿಧರಶ್ಮಿಗಳಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಗಳ ॥ ಎಳೆನ
ಗೆಯಸುಲಿಪಲ್ಲಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯನಖದೀಧಿತಿಯಬೆಳಗಿನ। ಬಳಗವೆಸೆಬಾ
ಲಕಿಯರಿದ್ದರುಸತಿಯಬಳಸಿನಲಿ ॥೪೬॥ ಗಿಳಿಯಮೆಲುನುಡಿಗಳವಿನೋದ
ದ । ಕೆಲರುವೀಣಾಧ್ವನಿಯರಹಿಯಲಿ । ಕೆಲರುಸರಸಸುಗಂಧಸಂಗೀತ
ದಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ಕೆಲರುನೆತ್ತದಲಮಳೆಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯಚಲುವಿನಚ
ದುರೆಯರುಕಂ । ಗೊಳಿಸಿತಬಲೆಯಮಣಿಯಮಂಚದಸುತ್ತಪಳೆಯದ
ಲಿ ॥೪೭॥ ಸಕಳಶಕ್ತಿಪರೀತವಿಮಳಾಂ । ಬಿಕೆಯವೋಲ್ವರಮಂತ್ರದೇ
ವೀ। ನಿಕರಮಧ್ಯವಿಶೋಭಿಸುವಸಾವಿತ್ರಿಯಂದದಲಿ ॥ ವಿಕಟರಶ್ಮಿಸಿಬದ್ಧ
ರತ್ನ । ಪ್ರಕರಮಧ್ಯದಕೌಸ್ತುಭದವೋಲ್ । ಚಕಿತಬಾಲಮೃಗಾಕ್ಷಿಮ
ರದಳುಯುವತಿಮಧ್ಯದಲಿ ॥೪೮॥ ಸುತ್ತಲೆಸೆಯೆವಿಳಾಸಿನೀಜನ । ಹತ್ತು
ಸಾವಿರನಡುವೆಕಂಡನು । ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯನುಪತಿವ್ರತಕುಲಶಿರೋಮ
ಣಿಯ ॥ಹತ್ತಿರೈತರಲಂಜಿದನುತ।ನ್ನುತ್ತಮಾಂಗಕೆಕರಯುಗವಚಾ।ಚು
ತ್ತಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಗೆ ॥೪೯॥ ತಾಯೆಬಿಂನಹವೆಂದು
ನಿಮ್ಮಯ । ರಾಯಸೋತನುಜೂಜಿನಲಿಕುರು । ರಾಯಗೆಲಿದನುಕೋ
ಶವನುಗಜತುರಗರಥಸಹಿತ॥ ನೋಯಲಾಗದುಹಲವುಮಾತೇ।ನಾಯು
ಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಸೋತನು। ತಾಯೆಭೀಮಾರ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವಸೇನಸ
ಹಿತ॥೫೦॥ ಅರಳಿದಂಬುಜವನಕೆಮಂಜಿನ । ಸರಿಯುಸುರಿವಂದದಲಿಸುಗ್ಗಿ
ಯ । ಸಿರಿಯಹೊಸಬೆಳುದಿಂಗಳನುಬಲುಮುಗಿಲುಕವಿವಂತೆ ॥ ಚರನಬಿ
ನ್ನಹಕರಸಿಮೊದಲಾ । ಗಿರೆಸಮಸ್ತಸಖೀಜನದಮುಖ। ಸರಸೀರುಹಬಾ
ಡಿದವುಮುಸುಕಿತುಮೌನಮಯಜಲಧಿ ॥೫೧॥ ದೂತಹೇಳೈತಂದಜೂಜಿ
ನ । ಜಾತರಿಪುಮಾಡಿದನೆಸೋತನೆ । ಕೈತವದಬಗೆಗಾರರಪದಿರುಶಕುನಿ
ಕೌರವರು ॥ದ್ಯೂತದಲಿಮುಂನೇನನೊಡ್ಡಿದ। ಸೋತನೇನನುಶಿವಶಿವಾ
ನಿ । ಧೂರ್ತಕಿಲ್ಬಿಷನರಸನೆಂದಳ್ದ್ರೌಪದಾದೇವಿ॥೫೨॥ ತಾಗಿದುದುಲಾ
ನಾರದಾದ್ಯರ ।ನಾಗತವನರುಹಿದರುಹಿಂದೆವಿ ।ಯೋಗವಾಯಿತೆಲಕ್ರ
ಗಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರದ॥ಹೋಗಲದುಮುನ್ನೇನನೊಡ್ಡಿದ । ನೀಗಿದನು
ಗಡತನ್ನನಿಂತಿದ।ರಾಗುಹೋಗೇನೆಂನುನುಡಿದಳ್ಸ[illegible]ಕಾಮಿಕನ॥೫೩॥
ಮೊದಲಲರ್ಥವಹೆಸರುಗೊಂಡೊ । ಡ್ಡಿದನುಸೋತನುಮರಳೆಮಗು

ಳೊಳು | ಡ್ಡಿದನುಹೇರಾಳದಲಿಧನವನುಕರಿಘಟಾವಳಿಯ ‖ ಕುದುರೆರಥ
ನಿಮ್ಮಡಿಯಮೇಳದ | ಸುದತಿಯರನೊಡ್ಡಿದನು | ಸೋತನುತುದಿಯ
ಲನುಜರನೊಡ್ಡಿಸೋತನುತಾಯೆಕೇಳೆಂದ ‖೫೪‖ ಬಳಿಕತನ್ನನುಸೋತ
ನಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕತಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆಬಂದುದು | ಖಳರುಶಕುನಿಸುಯೋಧನರು
ನೀವಾಗಳೆಂದಿರಲೆ ‖ ಅಳುಕಬೇಡಿನ್ನೇನುಭೂಪತಿ | ಕಿಲಕತನ್ನನುಮು
ನ್ನಸೋಲಿದು | ಬಳಿಕತನ್ನನುಸೋತನೇಹೇಳೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ‖೫೫‖
ಅಹುದುತನ್ನನುಮುನ್ನಸೋತನು | ಮಹಿಳೆಗೊಡ್ಡಿದನೆಂದುನಿಮ್ಮನು |
ಮಹಿಪಸೋತನುತಾವುಬಿಜಯಂಗೈಯಬೇಹುದೆನೆ ‖ ವಿಹಿತವಿದುಮಾ
ನುಷವದೈವದ | ಕುಹಕವೈಸಲೆಮಗನೆತಾನೇ | ಬಹೆನುನೀಹೋಗೊಂ
ಮೆಹೇಳೀಮಾತನಾಸಭೆಗೆ ‖೫೬‖ ಮುನ್ನತನ್ನನುಸೋತಬಳಿಕಿನೊ |
ಳೆನ್ನಸೋತರೆಸಲುವುದೇಸಂ | ಪನ್ನವಿಮಲಜ್ಞಾನರರಿದೀಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರ
ವ ‖ ಎನ್ನಮೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಡಲಿತಾಬಹೆ | ನೆನ್ನಹೋಗೆನಲವನುಭಯದಲಿ |
ತನ್ನೊಳಗೆನಡುಗುತ್ತಬಂದನುಕೌರವನಸಭೆಗೆ ‖೫೭‖ ಜೀಯದೇವಿಯ
ರೆಂದಮಾತಿದು | ರಾಯಮುನ್ನವೆತನ್ನಸೋತಬ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯಬಳಿ
ಕಸೋತರೆಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ‖ ರಾಯಸಭೆಯೊಳಿಹಿರಿಯರರಿದಿದ | ರಾ
ಯತವನರುಹಿದರೆಬಹೆನೆಂ | ದಾಯುವತಿಬಿನ್ನಹವಮಾಡಿಗಳೆಂದುಕೈಮು
ಗಿದ ‖೫೮‖ ರಾಯಸೋತನುತನ್ನನಾವ | ನ್ಯಾಯವಲಿತಹುದಿಲ್ಲತೊತ್ತಿ
ರ | ಲಾಯದಲಿಕೊಡುವೆವುಕರೆಯನಲಿವನುಗರಹೊಡದು ‖ ವಾಯುಸು
ತನಂಜಿಸುತದೆಂದೀ | ನಾಯಿಬೆದರಿದನಕಟದೂತನ | ಬಾಯನೋಡಾ
ಯನುತಮಿಗೆಗರ್ಜಿಸಿದಕುರುರಾಯ ‖೫೯‖ ತಮ್ಮಬಾರೈಹೋಗುಧಟ
ನೀ | ನಂಮವರೆಹಿಡಿದೆಳದುತಾನೃಪ | ರೆಂಮುಳಿಂಕರರೈವರವರಿಗೇನ
ಮಾಡುವರು ‖ ತಮ್ಮಕರ್ಮವಿಪಾಕಗತಿನೆರೆ | ತಂಮನೇಕೆಡಿಸುವುದು
ಧರ್ಮವಿ | ದೆಮ್ಮಕಾರಣವಲ್ಲನೀಹೋಗೆಂದನಾಭೂಪ ‖೬೦‖ ಘಾಳಿಗೆ
ಳ್ಳಯನಿರಿಯಲಗ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿತಟ್ಟಯವೆಕಡುಹಿನ | ಕಾಳಕೂಟದ
ನದಿಗೆನಂಜಿನಹೊಸಲುಬೆರಸಿದರೆ ‖ ಪಾಳೆಯವೆದುಶ್ಶಾಸನನನುಜಗ | ರೂ
ಳಿಗದರುರುದುಂಬಿಕುರುಪತಿ | ಮೇಲೆನೇಮಿಸಲುಚಿತಗೈವನೆಭೂಪಕೇ
ಳೆಂದ ‖೬೧‖ ಹರಿದನವಬೀದಿಯಲಿಬಿಡುದಲೆ | ವರಗಿಸಕಿಯರಮನೆಯಬಾ
ಗಿಲ | ಚರರುತಡದರೆಮೆಟ್ಟದನುತಿರಿದನುಕರಾರ್ದನಲಿ ‖ ತರುಣಿಯರು
ಕಂಡಂಜಿಹೊಕ್ಕರು | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯಮರೆಯನೀಖಳ | ನುರವಣಿಸಿದನು
ರಾಹುತಾರಾಗಣವಿತಗಳ್ಳಂತೆ ‖ ಬಂದನಿವನಬುಜಾಕ್ಷಿಯಿದಿರಲಿ | ನಿಂದನೆ
ಲಗೇಗರುವತನವಿದು | ಹಿಂದೆಸಲುವುದುಸಲ್ಲದುಕುರುರಾಜಭವನದಲಿ |

ಇಂದುಮರೆನಡೆನಮ್ಮತೊತ್ತಿರ | ಮುಂದೆಮೆರೆನಡೆಮಂಚದಿಂದಿಳಿ | ಯೆಂ
ದುಜರೆದನುಕೌರವಾನುಜನಾಮಹಾಸತಿಯ ॥೬೩॥ ಜನಪನನುಜನುಸೀ
ನೆನಗೆಚ್ಯು | ದುನನೆಲೇತಪ್ಪೇನುಯಮನಂ | ದನನುಸೋಲಲಿತನ್ನಪ್ರ
ಶ್ನೆಗೆಕೊಡಲಿಮರುಮಾತ ॥ ಅನುಜಕೇಳೈಪೃಷ್ಟವತಿತಾ | ನೆನಗೆರಾಜಸ
ಭಾಪ್ರವೇಶನ | ವನುಚಿತವಲೇಹೇಳೆನಲುಖಳರಾಯುಖತಿಗೊಂಡ ॥೬೪॥
ಎಲ್ಲಿಯುಗುದುಷ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆಮರುವಾ | ತೆಲ್ಲಿಯದುನೀಪ್ರಷ್ಟವತಿಯಾ | ಗಲ್ಲಫ
ಲವತಿಯಾಗುನಡೆಕುರುರಾಯಭವನದಲಿ ॥ ಖುಲ್ಲರೈವರುತಮ್ಮಸೋತ
ರು | ಬಲ್ಲವಿಕೆಯುಚಿತವನುಮೌಳಿಯ | ನಲ್ಲಿತೋರಾಯನುತದಪ್ಪಿದನ
ಹಹಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ॥೬೫॥ ಅಮಹೀಶಕ್ರತುವರದೊಳು | ದ್ಭಾವಮುನಿಜನ
ರಚಿತಮಂತ್ರ | ಸ್ತೋಮಪ್ರಷ್ಕಲಪೂತಪುಣ್ಯಜಲಾಭಿಷೇಚನದ ॥ ಶ್ರೀ
ಮುಡಿಗೆಕೈಯಿಕ್ಕಿದನುಪರ | ಕಾಮಿನೀನಿಕುರುಂಬನಕಟಕ | ಟಾಮಹಾ
ಸತಿಶಿವಶಿವಾಯೆಂದೊರಲಿತಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥೬೬॥ ಕೆದರಿದವುಸೊಸಕದಮುತ್ತುಗ |
ಳುದರಿದವುಸೀಮಂತಮಣಿಗಳ | ಹೊದರುಮುರಿದವುಕರ್ಣಪೂರದರತ್ನ
ದೋಲೆಗಳು ॥ ಸುದತಿಯರುಘೋಳಿಡುತಬರೆಮಂ | ಟ್ಟದನುತಿವಿದನುಕಾ
ಲಲಡಬಿ | ದ್ದುರುಸಖೀಜನವೆಳದುರುಘಾಡಿಸಿಜರದುರುಘೋಂಪಿಸಿದ ॥೬೭॥
ಮಣಿದತನುವಿನವೇಗಗತಿಯಲಿ | ಝಣಝಣಿಪನೂಪುರದವಳಂ | ಕ
ಣದಧ್ವನಿನೇವುರದಹೊಂಗಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳರಭಸ ॥ ಗಣಿಕೆಯರಕೆಳದಿಯರಹಾ
ಹಾ | ರಣಿತಕಿವುನೆರವಾದವಾಪ | ಟ್ಟಣವತುಂಬಿತುಶೋಕವದನೇನೆಂ
ಬೆನದ್ಭುತವ ॥೬೮॥ ಹಡಪಗಿತಿಯರುಸೀಗುರಿಯುಕ | ನ್ನಡಿಯವರುಮೇಳ
ದವಿನೋದದ | ಮುಡಿನಗೆಯಸಖಿಯರುಪಸಾಯ್ತಿಯರಾಪ್ತದಾಸಿಯರು ॥
ಒಡನೆಬಂದರುಕಂಬನಿಯಬಿಡು | ಮುಡಿಯಹಾಹಾರವದರಭಸದ | ನಡೆ
ಯಲಬಿಳವಿಲಾಸಿನಿಯರುಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥೬೯॥ ನಗೆಮೊಗವನೊ
ಮ್ಮೆಯುಪಯೋಧರ | ಯುಗಳಸೋಡುವಸಖ್ಯದಲಿದೃಗು | ಯುಗ
ಳಜಲ ಬಿಂದುಗಳಿಗಾಜಲಬಿಂದುಸುರಿವಂತೆ ॥ ಒಗುವಖಂಡಿತಹಾರಮು
ಕ್ತಾ | ಳಿಗಳುಮೆರೆದವುಮಾನಿನಿಯರು | ಬೈಗದರೋದನ ರೌರವ
ದೊಳೈತಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೭೦॥ ಬೆದರುಗಂಗಳಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯ | ಹು
ದಿದಹಾಹಾರವದತೊಡಕಿದ | ಪದಯುಗದಮೇಲುತಿನಬೀದಿಯಧೂಳಿ
ಧೂಸರದ ॥ ವದನಕಮಲದಖಳನವಾವಾಂ | ಗದಲಬಾಗಿದತನುಲ
ತೆಯವರ | ಸುದತಿಬಂದಳುರಾಜಸಭೆಗೆನೃಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೭೧॥ ಅಹ
ಹವಾಂಡವರಾಯಪಟ್ಟದ | ಮಹಿಳೆಗೀವಿಧಿಯೇಮಹಾಕ್ರತು | ವಿಹಿತ
ಮಂತ್ರಜಲಾಭಿಷಿಕ್ತಕಚಾಗ್ರಕಿದುವಿಧಿಯೆ ॥ ವಿಮಿರಬಿಂಬಮಕಾಣದೀನ

ಪ | ಮಹಿಳೆಗಿದು ವಿಧಿಯೇ ವಿಧಾತ್ರನ | ಕುಹಕವೈಸಲೆ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದರು
ಸಭಾಸದರು ||೬೨|| ತುಳುಕಿದನು ಪುಳಕಾಂಬುವಾ ಸಭೆ | ಯೊಳಗೆ ದುಶ್ಶಾ
ಸನಸುಯೋಧನ | ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ಶಕುನಿ ಕರ್ಣ ಜಯದ್ರಥಾದ್ಯರಿಗೆ || ತಳೆ
ತುದದ್ಭುತಭೇದ ಮುಖಮಂ | ಡಲಕೆ ಶೀರೆಯ ಸವುಚಿನಿಯನೋ | ಗ್ಗಳಿತ
ಜಲಧಾರೆಯಲಿ ಸನದುದು ಸಭೆ ವಿಷಾದದಲಿ ||೬೩|| ವ್ಯಾಕುಲವನಿದಕಾಂಬ
ಕಂಣುಗ | ಳೇಕೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಕೆಯ | ಶೋಕರಸವನು ಕುಡಿವ
ಕರ್ಣದ್ವಯವಿದೇಕೆ ಮಗೆ || ಏಕೆ ವಿಧಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ನಾ | ವೇಕೆ ಸಪ್ರಾ
ಣರೋ ಶಿವಾಯೆಂ | ದಾಕುಲಾರರ ಬೈದುದಾ ಸಭೆಯಲಿ ಬುಧವ್ರಾತ ||೬೪||
ವನಜಮುಖಿಯ ಕೈಯನು ದುಶ್ಶಾ | ಸನನ ದುರ್ನೀತಿಯನು ದುರ್ಯೋಧ
ನನ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಕಂಡೀ ಭೀಮ ಫಲುಗುಣರು || ಮನದೊಳಗೆ ಕೌರ
ವನ ಕೆರಳನು | ತನಿರ ಕುತದಲಿ ಕುದಿಸಿದರು ವಾ | ಚನಿತ ಕರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗೆ
ನೆನವುದನರಿದನಾ ಭೂಪ ||೬೫|| ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಪವನಜ | ನುಬ್ಬ
ಟೆಯನರ್ಜುನನ ವಿಕೃತಿಯ | ನಿಬ್ಬರಾಲಾಪವನು ಧರ್ಮರಹಸ್ಯನಿಷ್ಠೆಯ
ಲಿ || ಹಬ್ಬಿದುದು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಶೋಕದ | ಮಬ್ಬು ಗುರು ಗೌತಮರು ವಿದುರ
ನು | ಸಬ್ಬ ಖೇದಾಂಬುಧಿಯೊಳಿದ್ದರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೬೬|| ಅರಸ ಕೇ
ಳೈ ಬಳಿಕ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳಾಯಾ ವಾರ್ತೆ ಬಳಿಕೀ | ಪುರದ ಬಹಿರೋ
ದ್ಯಾನವೀಧಿಗಳೊಳಗೆ ಹರಹಿನಲಿ || ಅರಸಿಯರು ಸೌಭದ್ರನವರೈ | ವರು
ಕುಮಾರರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಖ್ಯರು ಪಸಾಯ್ತರು ಕೇಳಿದರು ಪಾಂಡವಪ
ರಾಜಯವ || ಬಂದರಿದಿರೊಳು ಕೌರವರ ಕಡಿ | ನಂದನರ ಕಡಿಯಾವುದೆನೆ
ನಾ | ವಂದದಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಹಿಡಿವೆವು ಸುರರ ಸೂಳೆಯರ || ಎಂದು ತಮ್ಮೊ
ಳುನೆರೆದು ಸೇನಾ | ವೃಂದ ಸಜ್ಜೋಡಿನಲಿ ಕಾಳಗ | ಕೆಂದು ಮೋಹರಿಸಿದ
ರು ಹಸ್ತಿನಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ ||೬೭|| ಇತ್ತಲಬಲೆಯ ವಿಧಿಯ ಕೇಳತಿ | ಮ
ತ್ತ ಸೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತನೀ | ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯ ಜಿಡಿಸಿದನವನ ಕೈ
ಯ್ಯಿಂದ || ನೆತ್ತ ಸೋತುದು ನಿನ್ನನೊಡ್ಡಿನ್ನ | ಪೋತ್ತ ಮನುಸಲೆ ಮಾರ
ಮಾರಿದ | ನತ್ತಡೇನಹುದೆಲೆಗೆ ತೊತ್ತಿರ ಹಿಂಡ ಹೋಗುಯೆಂದ ||೬೯|| ಲಲಿ
ತಬುದ್ಧಿಗಳೇಕೆ ನಾವೇ | ಲಲನೆಯರು ಸತಿ ಧಿಟ್ಟೆಯನ್ನದಿ | ರೆಲೆ ಸುಯೋ
ಧನ ರಾಜಸಭೆಯಿದು ದೋಷರಹಿತವಲೆ || ಗೆಲವಿದೆಂತು ಜೂತನ್ನ ಸೋಲಿ
ದು | ಬಳಿಕ ನೋತ ಸೆಧರ್ಮಗತಿಯನು | ತಿಳಿದು ಹೇಳಲಿ ತತ್ಸಭಾಸದರೆಂ
ದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೭೦|| ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲದ ಸಭೆ ಮನುಷ್ಯರ | ನೆರವಿ ಯದು ಸಭೆ
ಯುಲ್ಲ ಮೂರ್ಖರು | ಹಿರಿಯರಲ್ಲ ಯಥಾರ್ಥಭಾಷಣನೀತಿ ಬೀತನರು || ಹಿ
ರಿಯರಿದೆ ರಾಜನ್ಯಕರು ಸ | ಚ್ಚರಿತರಿದೆಲಾ [illegible] | [illegible]

ಗಳಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗೊಳಿಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೮೧॥ ಚಪಳೆಫಡಹೋಗಿಬ
ಳುಹಲಬರ । ನುಪಚರಿಸುವುದನರಿಯಲಾದುದು । ದ್ರುಪದನಂದನೆನಡೆವಿ
ಳಾಸನಿಯಮವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಕೃಷ್ಣನೇಕುರುರಾಯನಿನಗಿ ।ಸ್ನೆಹದೆಸೆಯು
ಹೊಲೆಹೋಯ್ತುರಾಯನ।ವಿಪುಳವಿಭವವನನುಭವಿಸುನಡೆಯೆಂದನಾ
ಕರ್ಣ ॥೮೨॥ ಅಹುದಲೇಬಳಿಕೇನುದಾಸ್ಯಕೆ।ವಿಹಿತವಾಯಿತುನಿನ್ನ ತನು
ವಿನ । ಲಹಮನೋವ್ಯಥೆಯಾಕೆರಾಣಿವಾಸವೀಧಿಯಲಿ ॥ ಮಹಿಳೆಯರ
ಸಖ್ಯದಲಿಸೌಖ್ಯವ । ರಹಣಿಗೊಡಬಡಪಾರಕವಲತಿ । ಬಹಳಭೂಷಣ
ಭಾರದಲಿಮೆರೆಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೮೩॥ ಪಾಗಕದವಿವಿಧಾಭರಣಶೃಂ।ಗಾ
ರವಂತಿರಲೀಕೆಯಾಡಿದ । ಸಾರಭಾಷೆಗೆನೆನೆಯರೇನಿವಾರ್ಹಸಂಗತಿಯು ॥
ಶಿರೆಪೋರೆಯೊಳಾಡಿಧರ್ಮದ । ಧಾರಣೆಯಘಟ್ಟಿಸುಪಡಿದುಗಂ ।ಭೀರರಿ
ಗೆಗರುವಾಯಿಯೆಸುಡಲೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೮೪ ॥ ತುಟ್ಟಿಸಲಿಧನಪಮಾನಗ
ರ್ವದ। ಬೆಟ್ಟಬೆಟ್ಟಮುರಿಯಲಿಜೀವವೊಡಲನು । ಬಿಟ್ಟುಹಿಂಗಲಿಬಿಡೆನು
ಸತ್ಯವ ನೆಂದುಯಮಸೂನು ॥ ನೆಟ್ಟನೇನಿಶ್ಚೈಸಿದುದನೊಡ । ಹು
ಟ್ಟಿದರುಮನ್ನಿಸಿದರಲ್ಲದೆ। ಹುಟ್ಟಹೊಂದಲುಗತಿಯಹುದೆನಿನಗೆಂದನಾಭೀ
ಷ್ಮ ॥ ೮೫ ॥ ಅಳಿಯದಂತಿರೆಸತ್ಯಧರ್ಮದ । ನೆಳಲುನೆಗ್ಗದೆಕೀರ್ತಿವಧು
ವಿನ । ಸುಳಿವುನೋಯದೆತಳಿರುಬಾಡದೆಧೈರ್ಯಸುರಕುಜದ ॥ ಹಳಿವಿ
ಗಳುಪದೆವೈರಿವರ್ಗದ । ಕಳಕಳಕೆಮೈಗೊಡದೆನೃಪನಿ । ಶ್ಚಳದಲಿದ್ದ
ಲೆನಿನಗೆಸದರವೆಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ೮೬ ॥ ಸೋತಬಳಿಕಿವರೆಮ್ಮವಶ
ವ । ಖ್ಯಾತಿಯಲಿನಾವ್ನಡವರಲ್ಲನ್ನೈ! ಘಾತಿರೇಕದಿನೀವುಘೂರ್ಮಿಸಲಂಜು
ವೆವೆನಿಮಗೆ ॥ ಈತಳೋದಬಿತ್ತೊತ್ತಿರಲಿಸಂ। ಘಾತವಾಗಲಿಸಾಕುನಿಮ್ಮ
ಯ। ಮಾತೆನುತಕುರುರಾಜರದನುಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರ॥೮೭॥ನೆಂ
ದನೀಮಾತಿನಲಿಮಾರುತ।ನಂದನನಸಹದೇವನನುಕರ।ದೆಂದನಗ್ನಿಯತಾ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನತೋಳುಗಳ ॥ ಮುಂದಿನೋದಲುಸುಡುವನೇಳೇ।ಳೆಂ
ದುಜವರಡೆಹಿಡಿದುಮಾದ್ರೀ।ನಂದನನನಿಲಿಸಿದನುಫಲುಗುಣನುದಿದನಿಲ
ಜನ॥ಏನಿದೇಸ್ತ್ರೈಭೀಮಸಿಲುಯಮ। ಸೂನುಶಿವಶಿವಗುರುವಲಾನಮ।ಗೀ
ಸಿತಂಬಿನಿಯಾಡಿಯಾದನುಮಸ್ತಮಸ್ತಗಳು ॥ ಈನರೇಂದ್ರಗೆಸರಿಯೆಕುಂ
ತೀ।ಸೂನುವೆಪ್ರಾಣಾರ್ಥದಿಂದವು! ಘಾನಸ್ಯೆಸಮಗೀತನೇಗತಿಯೆಂದನಾ
ಪಾರ್ಥ॥ಹಿಂಗಿಹೋಗಲೆತನುಮನಸುಸ। ಪ್ತಾಂಗವೇಯುಲಿಖೋಡಿಮನ
ದಲಿ।ಹಿಂಗುವುದೆಬರಾಥಸಂಜಮಕಾಕುಬಳಸಿದೆಲ॥ಅಂಗನೆಯುಮೇಲೊ
ದ್ಗವೇಲಲಿ। ಅಂಗಿಗೀವಿಧಯೋಕೆನಮಗೀ।ಭಂಗಸಾಲದೆಸುಡುವೆನಾದಡೆ
[illegible] ॥೮೮॥ [illegible]ಗೆ[illegible]। ನಾಯಿ[illegible]ಲು

ಪನುರಿದುನ | ವಾಯಿಯುಲಿಘಟ್ಟಿಸದೆಗೊಬ್ಬಿದತನ್ನ ತೋಳುಗಳ ‖ ವಾ
ಯುಸಖನಲಿಸುಡುವೆನೀಗಳೆ | ಬೀಯವಾಗಲಿದೇಹಪಾಚಂ | ದ್ರಾಯುತ
ವೆಯೆಂದೊಡನೊಡನೆವಿಡುಕಿದನುಕಲಿಭೀಮ ‖೯೧‖ ಅಕಟಧರ್ಮಜ
ಭೀಮಫಲುಗುಣ | ನಕುಲಸಹದೇವಾದ್ಯರಿರೆಬಾಲಕಿಯನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊ
ಟ್ಟರೇಮೃತ್ಯುವಿನತಾಳಿಗೆಗೆ ‖ ವಿಕಳರಾದರೆನಿಲ್ಲನೀವೀ | ಗಕುಟಿಲರಲಾ
ಭೀಷ್ಮಗುರುಬಾಹ್ಲಿಕಕೃಪಾದಿಗಳುತ್ತರವಕೊಡಿಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ‖
ಕಂಗಳಿಂದನುಯೋಗನಿಜಹ| ಸ್ತಾಂಗುಳಿಯೊಳುತ್ತರಲಸದ್ಭ್ರೂ|ಭಂ
ಗದಲಿಸಂದೇಹಮುಖವಿಕೃತಿಯಲಿದುರ್ನೀತಿ ‖ ಇಂಗಿತದಲಾಂಗಿಕದಭಾ
ವಾ | ಭಂಗಪರಿಯನುಯೋಗಯುಕ್ತನ |ಯಂಗಳಲಿತಿಳಿದುಸುರದಿರ್ದು
ದುಸಭೆಸುಭೀತಿಯಲೀ ‖೯೩‖ ಅರಿದಮೌನವ್ರೋಮೇಣುಮಾನಿನಿ | ಯೊ
ರಲುತಿರಲೆಂಬಾದುಪೇಕ್ಷೆಯೊ | ಮುರಿದುನುಡಿವುದಸಾಧ್ಯವ್ರೋಮೇಣಾ
ವುದಿದರೊಳಗೆ ‖ ಅರಿಯಿರೇಸಮವರ್ತಿದೂತನ| ಮುದುಕಪನುನೀವೇಕೆ
ನಿಮ್ಮನು| ಮರದಿರೆಂದುವಿಕರ್ಣಜರೆದನುತತ್ಸಭಾಸದರ ‖೯೪‖ ಹುಸಿವ
ಜನಪೌರುಷ್ಯಲಲನಾ | ವಿಷಯನ್ಮ್ರಗತೃಷ್ಣಾಪಿಪಾಸಾ ! ವ್ಯಸನಿಬಲ್ಲ
ನೆಧರ್ಮತತ್ವರಹಸ್ಯನಿಶ್ಚಯವ ‖ ಉಸುರಲಮ್ಮರೆವೈದಿಕದತನಿ | ರಸದ
ಸವಿನಿಮಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ | ಬಿಸಿದುಬೀಳ್ವುದುಭೀಷ್ಮಯೆಂದುವಿಕರ್ಣಘರ್ಜಿಸಿ
ದ ‖೯೫‖ ತನ್ನ ಸೋತಾಗಲೆಮಹೀಪತಿ | ಯನ್ಯನಾದನುಸತಿಗೆತನ್ನಿಂ|
ಮುನ್ನ ಸೋತರೆತನ್ನ ಧನವ್ರೈಸಲೆವಿಚಾರಿಸಲು ‖ ಅನ್ಯನನ್ಯಳಸೋತಗ
ಡತಾ | ತನ್ನ ಧನವೆಂದರಸಶಕುನಿಯು|ಬಿನ್ನಣಕೆಬೆಳ್ಳಾದನೆಂದುವಿಕರ್ಣ
ಖತಿಗೊಂಡ ‖೯೬ ‖ ಘಡವಿಕಾರವೆನವ್ರೊಡನೆಬಾ | ಯ್ಬಿಡಿಕತನವೇ
ಕುರುಮಹೀಪತಿ | ಯೊಡನೆಹುಟ್ಟಿದೆಯಾದಕಾರಣಬಿಟ್ಟವೀಸರಲಿ‖ನು
ಡಿದರೇಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುನೀ |ನೊಡಬಡಿಸಲೆಂತರಿವೆಧರ್ಮದ | ಕಡೆವೊ
ದಲಕ್ಕೈವಾರಸಿನಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ‖೯೭‖ವಿಕಪತಿಬಹುಸತಿಯಿರೆಂಬುದು|
ಲೋಕವದ್ಧತಿಯಾದುದದುತಾ | ನೇಕಸತಿಬಹುಪತಿಗಳಿದುವೈದಿಕವಿರು
ದ್ಧವಲೆ ‖ ಲೌಕಿಕವ್ಯವಹಿತದಕರ್ಮವ | ನೀಕುಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಕಂಡೆವು|
ನೀಕುರುರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಜನಿಸೆವಿಕರ್ಣಹೋಗೆಂದ‖೯೮‖ ಅಹುದುಕರ್ಣನ
ನುಡಿವಿಕರ್ಣನು | ಬಹುಜನಪಂಡಿತನುಬಾಹಿರ|ನಹುದಲೇಕುರುರಾ
ಜವಂಶದೊಳುದಿಸಿಫಲವೇನು ‖ ಅಹಿತಹಿತಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲದ | ಬೃಹದುದರ
ಕಿಂಕರನನುತಿಕಿಂ| ಗಹನವೇಕೆಲೆಕರ್ಣಯೆಂದನುನಗುತಕುರುರಾಯ‖
ಹಾರಪದಕಕಿರೀಟಮಣಿಕೇ | ಯೂರಕನಕಾಭರಣವೆಂಬಿವು! ಭಾರವ
ಲ್ಲಾತೆಗೆದುಹೇಳ್ಳಾತಿಮ್ಮವೇಗಿನಿಗೆ ‖ ನಾರಿಗೀಪರಿಧಾನರತ್ನಂ|ಗಾ

ಶವೇಕಿನ್ನವನುತೆಗೆಸ್ಸೈ । ವಾರವಿದಕೇಕೆಂದುದುಶ್ಶಾಸನನಗೆನೇವಿಸಿದ ॥
ತೆಗದುಬಿಸುಟರುಹಾರಪದಕಾ । ದಿಗಳನಿವರ್ರೈವರುದುಕೂಲವ।ನುಗಿದ
ಹಾಯ್ಕಿದರಿದ್ದರಿವರೊಂದೊಂದುವಸ್ತ್ರದಲಿ॥ ಹೊಗೆವೊಗದಕಿಡಿಗಂಣ
ಕೆವಿಸ್ಕಾ । ಸೆಗಳಗುಜ್ಜಾಗಿನಜ್ಜುಜ್ಜಾಗೇಶದ । ವಿಗಡನೆದ್ದನುಬಂದುಹಿಡಿದ
ನುದ್ರುಪದಿಯುಶರಗ ॥೧೦೧॥ ಪ್ಪುರುಹಿದರುಮುಸುಡುಗಳವಿಗೆನೀ ।
ರೊರವಕಂಗಳಲಗಟಕಟನಿ । ಷ್ಠುರವಿದೇಕಪಕೀರ್ತಿಯೇಕನುಚಿತವಿ
ದೇಕೆನುತ ॥ ಕರಗಿದರುಕಂದಿದರುವ್ಮನ್ಮ್ರಲ । ಮರುಗಿದರುಭೀಷ್ಮಾದಿ
ಗಳುಜ। ಜ್ಝರಿತರಾದರುತಡೆಯಲಾರದೆಖಳನದುಷ್ಕೃತವ॥೧೦೨॥ ಅಳು
ಕಿದನೆಸುಡಲನುವೇಲುದ।ನೆಳದುನುನ್ನತಕುಚವನಳಿತೋ।ಳ್ಗಳಲಿಮು
ಚ್ಚಿದಳಬಲೆಬೆಚ್ಚಿದಳವನನಿಷ್ಠುರಕೆ ॥ ಕಳವಳಿಸಿದಳುಬೆರಳಿಸಲೆದ್ದೃಗು ।
ಜಲವಬಿದುರುತನೋಡಿದಳುನೃಪ।ತಿಲಕನನುಭೀಮಾರ್ಜುನರಮಾದ್ರೀ
ಕುಮಾರಕರ॥೧೦೩॥ ಮುರಿದವನಿಬರಮೋರೆಮುಹಿಪನ।ಕೊರಳಕೊಂ
ಕಿನಲಿದ್ದರಾಸೋ । ದರರುಸಾರವನಲ್ಲಿಕಾಣದೆಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರ ॥
ಮರಳಿನೋಡಿದಳಕಟಗಂಗಾ । ವರಕುಮಾರದ್ರೋಣಕೃಪರೀ। ಸೆರಗ
ಬಿಡಿಸಿರೆತಂದೆಗಳಿರೆಂದೊರಲಿದಳುತರಳೆ॥೧೦೪॥ ಕ್ರೂರನಿವದುಶ್ಶಾಸನನ
ಗಾಂ । ಧಾರಿಬಿಡಿಸೌಸೆರಗಸೊಸೆಯು । ಲ್ಲಾರುಹೇಳೌತಂಗಿಯುಲ್ಲಾನಿ
ಮಗೆಭಾನುಮತಿ ॥ ವೀರಸೈಂಧವನರಸಿರಾಜಕು।ಮಾರಿನೀನಾದಿಸಿಯುಲಾ
ಖಳ । ಗೌರವದೊಳದ್ದವನುಬಿಡಿಸೆಂದೊರಲಿದಳುತರಳೆ ॥೧೦೫॥ ಎಲೆ
ವಿಶಾಸಿನಿಯುಶಿರಭೂಪನ । ತಿಳುಹಿರೌತಾಯ್ಗಳಿರನೀವಿಂ । ದೆಲೆಪಸಾ
ಯ್ತೆಯುರಿರಸಹೋದರಿಯೆಂದುಕೌರವನ ॥ ತಿಳುಹಿರೌಶರಣಾಗತರ
ತಾ । ನುಳುಹಿಕೊಂಬುದುಧರ್ಮವಕಟಾ । ಕಲುಹೃದಯರೌನೀವೆನು
ತಹಲುಬಿದಳುತನ್ಗಳಾಕ್ಷಿ ॥೧೦೬॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳಿರರಾಜಕು । ಮಾ
ರರಿರಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾಪುರಿ । ವಾರಕಿದುಸಂಘವೆ ವಿಚಾರಿಸಿನಿರಪರಾಧಿಯು
ನು ॥ ನಾರಿಯೊಬ್ಬಳನಕಟಸಭೆಯಲಿ । ಸೀರೆಯೊರೆಯುಚರ್ಮವರುಕೆ
ಟ್ಟನು । ಕಾರುಣಿಕರಿಲ್ಲಾಶಿವಾಯೆಂದೊರಲಿದಳುತರಳೆ ॥೧೦೭॥ ಪತಿ
ಗಳೆನ್ನನುಮಾರಿಧರ್ಮ । ಸ್ಥಿತಿಯುಕೊಂಡರುಭೀಷ್ಮಮೊದಲಾ । ದತಿರ
ಥರುಪರಹಿತವಬಿಸುಟರುವರ್ಧಭೀತಿಯಲಿ ॥ ಸುತನಸಿರಿಕಡುಗೊಗಸ
ಲಾಭೂ। ಪತಿಗೆಗಾಂಧಾರಿಗೆಯುನಾಥಗೆ । ಗತಿಯುಕಾಣೆನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂ
ದೊರಲಿದಳುತರಳೆ॥೧೦೮॥ವೈದೆಗೆದವೀಸಾಣಪಾಯುಗ।ಳೈದುಬಳಿಕೆ
ನಗಾರುಮರುಗುವ। ರೈದತನವೇಂದುಳಿಯಲುಳಿವುದುಮಿಕ್ಕಮಹಿಮೆಗ
ಳು ॥ಬೈದುಫಲವೇನಿನ್ನಿನಿಂನವು। ನೈರುನರನುರುಕಾಟಕೇನನು।ಕಾ

ಯುದ್ಧಕೊಳ್ಳೈಕೃಷ್ಣಎಂದೊರಲಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ॥ ಸುಲಿವರೂರೊಳಗು
ಟ್ಟಶೀರೆಯ|ನೆಲೆಮುರಾಂತಕರಕ್ಷಿಸೈಶಶಿ | ಕಳೆಗೆಸದರವೆರಾಹುರಚಿಸಿದ
ತ್ರುಟಿಯತೋಟಿಯದು॥ಸೆಳವರಸುವನುಖಳರುಶೀರೆಯ|ಸುಲಿದರುಳಿಯೆ
ನುಕೃಷ್ಣಕರುಣಾ|ಜಲಧಿಯೇಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದೊರಳಿದಳುತರಳೆ॥ಗತಿ
ವಿಹೀನರಿಗಕಟನೀನೇ|ಗತಿಯಲೈಗೋವಿಂದರಿಪುಬಾ | ಧಕರಿಗಬಲರಿಗಾ
ರ್ತರಿಗನೀಪರಮಬಂಧುವಲ ॥ ಸತಿಪಶುದ್ವಿಜಬಾಧೆಯಲಿಜೀ|ವಿತವತೊ
ರವರುಗರುವರದುಹಿಂ | ಗಿತುಸುಯೋಧನಸಭೆಯೊಳೆಂದೊರಲಿದಳುಲ
ಲಿತಾಂಗಿ ॥೧೧೧॥ ಕಾಯಿದೈಕರುಣದಲಿದಿವಿಜರ| ತಾಯುಪರಿಭವವನುಪ
ಯೋಧಿಯ | ಹಾಯಿದಮರಾರಿಗಳಖಂಡಿಸಿತಲೆಯಚೆಂಡಾಡಿ॥ಕಾಯಿದೈ
ಜಾನಕಿಯನೆನ್ನನು | ಕಾಯಬೇಹುದುಹೆಂಣಹರಿಭವ | ನೋಯಬಲ್ಲರೆ
ಕೆಲಬರೆಂದೊರಲಿದರುತರಳಾಕ್ಷಿ ॥೧೧೨॥ ವೇದವಧುಗಳಕಾಯ್ದೆಲಾತ
ಮ | ಬಾಧೆಯಲಿಖಳನಿಂದಧರಣಿಮ| ಹೋದಧಿಯಲಕ್ಕಾಡಿದರೆದಾತೆಯ
ಲಿದಾನವನ ॥ ಕೊಂದುಕಾಕೀಭೂತಧಾತ್ರಿಯ|ಕಾದೆಲಾಕಾರುಣ್ಯಸಿಂ
ಧುವೆ | ಮೇದಿನೀಪತಿಮುನಿಸೆಂದರಲಿದಳುತರಳಾಕ್ಷಿ ॥೧೧೩॥ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ
ಯೋಗಿಣಿಗೆಬೆದರುವ | ದಕ್ಷಸುತೆಯನುಕೋಪಶಿಖಿಶಿಬಿ | ರಾಕ್ಷಸಾಜ
ಮದಗ್ನಿಮುನಿಪನನುಡಿಯನನುಕರಿಸಿ ॥ ರಕ್ಷಿಸಿದರೇಣುಕೆಯನೆಂನನು|
ಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರೈಕರುಣದಲಿಕಮ | ಲಾಕ್ಷಬಿಡಿಸಾಸೆರಗನೆಂದೊರಲಿದಳುಹ
ರಿಣಾಕ್ಷಿ ॥೧೧೪॥ ದೇವಕೀದೇವಿಯರಸಿರಿಯನು | ದೇವಕೃಪೆಯಲಿಬಿಡಿಸಿ
ದೈಕರು | ಣಾವಲಂಬದಿಕಳಚಿದೈಹದಿನಾರುಸಾವಿರದ ॥ ದೇವಕನ್ಯಾಬಂ
ಧನವನಲ್ಲಿ | ಭಾವಕರಕಾರವರಭಂಗಿಸಿ | ದೇವಬಿಡಿಸೈಸೆರಗನೆಂದೊದ
ರಿದಳುಪಾಂಚಾಲೆ ॥೧೧೫॥ ಶಿಶುವಧೆಗೆನೇವರಿಸದಸುರನ|ಬಿಸುರಹೂಮಾ
ಲೆಯನುನೀತುರು | ಬಿಸಿದಲಾನಖರಾಜಿಗಬಲನಕಾಯ್ದೆಕರುಣದಲಿ ॥ಶಿ
ಶುವನೆಯ್ಯಂಗಿತ್ತುಜಲಧಿಯ | ಮುಸುಕನುಗಿದಶಿಕರುಣಿಯೋ | ಹೆಂಗು
ಸಿನಹರಿಬಕೆಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದೊದರಿದಳುತರಳೆ ॥೧೧೬॥ ತುರುವನುಂಗಿ
ದವಣಿಯಗಂಟಲ | ಮುರಿದುಕಾಯ್ದೈವುಗೋಗಳಗಿರಿ| ಮರೆಯಲಿಂದ್ರ
ನಖಾತಿಗಳುಕದೆಕಾಯ್ದೆಗೋಕುಲವ ॥ ಮೆರೆಯಲಾಕೃಪೆಯಲಿಗಜೇಂ
ದ್ರನ | ಮುರಿಯಲೀಯದೆಖಳನುಸೋಂಕಿದ|ಸೆರಗಬಿಡಿಸೈಕೃಷ್ಣಯೆಂ
ದಳುಪಾಂಡವರರಾಣಿ ॥೧೧೭॥ ಒದದಡೊಲಿದವರುಂಟಬೈದರೆ | ಪದವ
ನಿತ್ತವರುಂಟೆಕರುಣಾ | ಸ್ಪದರನಾಕೇಳ್ದರಿಯನೇ ಕಮಲಾಸನಾದ್ಯರ
ಲಿ ॥ ಪದವನೊಂಕಿದಮೂಹೊರಡುತಿ | ದ್ದುದುಗಡಹೆಂಗುಸಿನಹೇ
ರಾ | ಳದಕೃಪಾಳುವೆಕೃಷ್ಣಸಲಹೆಂದೊರಲಿದಳುತರಳೆ ॥೧೧೮॥ ನೊ

ಕ್ಕಿದಂತಕದೂತರನುಸದ| ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಯಜಾಮಿಳನೆಹಂ | ದಿಕ್ಕಿಕೊಂ
ಡೆಯಲ್ಲೈದುರಾತ್ಮ ಕ್ಷತ್ರಬಂಧದಲಿ ‖ ನೊಕ್ಕಿದರುಕೌರವರುಖಳರಿಗೆ| ಸಿ
ಕ್ಕಿದೆನುಸಿನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ| ಕಕ್ಕಲಿತೆಬಡುವೆನುವುಗಾಂತಕನೆಂದಳೆಂದು
ಮುಖಿ ‖೧೯‖ ಚರಣಭಜಕರವಾನಹಾನಿಯು | ಹರಿಬವಿಶಾರದುಕೃಷ್ಣ
ನಾನು | ಸ್ಮರಣನಿಧಿಕೆರಗುಂಟೆಫಲ್ಲಣಘೋರಪಾತಕದ ‖ ಪರಮಭ
ಕ್ತಕುಟುಂಬಕನುನೀ | ಕರುಣಿಯಲ್ಲದೊಡೀಕುಟುಂಬಕೆ | ಶರಣದಾ
ರೈಕೃಷ್ಣಸಲಹೆಂದೊರಲಿದಳುತರಳೆ ‖೨೦‖ ನಾಥರಿಲ್ಲದಶಿಶುಗಳಿಗೆನೀ|
ನಾಥನೈಗೋವಿಂದಸಲಹೈ| ಯೂಥಪತಿಗಳುಬಿಸುಟತರುಣಿಗೆಕೃಪೆಯ
ನೀಮಾಡೈ ‖ ನಾಥರಿಲ್ಲ ನಗಿಂದುದೀನಾ | ನಾಥಬಾಂಧವನೀನಲ್ಲೈಪರ |
ವೈಭವಳೀಪತಿಮನ್ನಿಸೆಂದೊದರಿದಳುಮೃಗನಯನೆ ‖೨೧‖ ಹೊಲವತ
ಪ್ಪಿದಹುಲ್ಲೆ ಬೇಡನ | ಬಲೆಗೆಬಿದ್ದಂತಾದೆನೈಬಲು | ಹಳುವದಲಿತಾಯ್ಬಿ
ಸುಟಶಿಶುತಾನಾದೆನೆಲೆಹರಿಯೆ ‖ ಕೊಲುವವೈಕಾಗೆಗಳಕಟಕೋ| ಗಿಲೆ
ಯುಮರಿಯುನುಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಯೇಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದೊರಲಿದ
ಳುತರಳೆ ‖ ಅಕಟಹಂಸೆಯಮರಿಯವೋದುವ | ಬಕನಸೆಗಸೈಗಿಡಗನೆ
ರಗುವ|ಶುಕನಶೋಕನಮಾಣಿಸೈವಾಣಿಯವೆಭಕತರಲಿ ‖ಪ್ರಕಟಘೊ
ತಗ್ರಹದಬಾಧೆಗೆ | ವಿಕಳೆನಿನ್ನಯಬಿರುದತಪ್ಪದೆನು | ಭಕತವತ್ಸಲನಹ
ರೆಸಲಹೆಂದೊದರಿದಳುತರಳೆ ‖೨೩‖ ಅರಿಗೊರಲುವನೈಖಳಾಪಸ್ಮಾರ
ವಿದೆಸೆರೆವಿಡಿದ್ದತನ್ನನು | ವಾರಿಗೆಯುವೈರಾಗ್ಯಗದುಮತಿಪ್ರಾಣಿಭು
ಗಳಿಗೆ ‖ ಘೋರತರಭವದುರಿತತರುವಿನ|ಬೇರಸುಡುನೀನಿನ್ನ ನಾಮಕೆ|
ನಾರಿಯುಕ್ಕೆಯನಿಲಿಸಲೇನರಿದೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ‖೨೪‖ ಕರುಣನೀಕಾರು
ಣ್ಯಪಾತ್ರದ | ತರಳೆತಾದೀನಾರ್ತೆದುಃಖಿಯೋ| ತ್ತರಣನೀದೀನಾರ್ತದುಃ
ಖಿತೆಯಾನುಜಗವರಿಯೆ ‖ ಪರಮಪಾಲಕನೀನಗತ್ಯಂ | ತರದವಿಹ್ವಲೆ
ತಾನಲಾನಿ | ಸ್ಮರವಿದೇನೈಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳುತರಳಾಕ್ಷಿ ‖೨೫‖
ಮರದೆನಭ್ಯುದಯದಲಿನೀನೆಂ|ದರಿವೆನಾಪತ್ತಿನಲಿಮದದಲಿ|ಮುರುಕಿಸು
ವೆನುಬ್ಬಿನಲಿ ಕಳವಳಿಸುವೆನು ಖೋಡಿಯಲಿ ‖ ಅರಿಯದಜ್ಞರ ಗುಣವ
ದೋಷವ | ನರಸುವರೆನಿಂನಡಿಯಕೃಪೆಯನು | ಪೊರೆಲಾಗದೆಕೃಷ್ಣ
ಯೆಂದೊರಲಿದಳುನಳಿನಾಕ್ಷಿ ‖೨೬‖ ಮುನಿಗಳತಿತಾರ್ಕಿಕರುಕರ್ಮ
ವ್ಯಸನಿಗಳುಕೋವಿದರುಮಿಕ್ಕಿನ | ವಿಷಯದರೆವಿಶಾನುಗಳುಮೂಢಮ
ನುಷ್ಯರೆಂಬವರು ‖ ಒಸದುನಿನ್ನ ವರೆಂದುಬಗೆವರೆ |ಬಸಿದುಬೀಳುವಕೃಪೆ
ಯನೀತೋ | ರಿಸೆಯಿದೇನೈಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳುನಳಿನಾಕ್ಷಿ ‖೨೭‖
ತೃಣವೊದಲುಚತುರಾಸ್ಯಪರಿಯಂ | ತೆಸೆವುದೀಘಟನದಲಿ ಜೀವ | ಪ್ರ

ಸರಸಿದ್ಧದುದುಃಖಸೌಖ್ಯದತಾರತಮ್ಯತೆಯಲಿ॥ ಉಸುರುಪಸರಣವಿಲ್ಲ
ದೆನ್ನ | ಬ್ಬಸನಗೀತಿಯುಬೇಗೆವಿಗೆದಾ | ಹಿಸುವುದೈಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂ
ದೊರಲಿದಳುತರಳೆ ॥೧೨೮॥ ನಂದಗೋಪಕುಮಾರಗೋಪೀ | ವೃಂದವ
ಲ್ಲಭದೈತ್ಯಮಥನನು |ಕುಂದಮುರಹರಭಕ್ತವತ್ಸಲಘನಕೃಪಾಜಲಧಿ॥
ನೊಂದೆನೈನುಗ್ಗಾದೆನೈಗೋ |ವಿಂದಕೃಪೆಮಾಡಕಜನುತಪೂ | ರ್ಣೇಂ
ದುಮುಖಿಹಲುಬಿದಳುಬಲುತೆರದಿಂದಲಚ್ಯುತನ ॥೧೨೯॥ ಇತ್ತದ್ವಾರಾವ
ತಿಯೊಳಗೆದೇ | ವೋತ್ತಮನುಭಕ್ತರಿಗೆತನ್ನನು | ತೆತ್ತುಬದುಕುವನೆಂ
ಬಬಿರುದನುವ್ರತದನಿಷ್ಠೆಯನು ॥ ಚಿತ್ತದಲಿನೆಲೆಗೊಳಿಸಿರುಕ್ಮಿಣೀ | ಸತ್ಯ
ಭಾಮೆಯರೊಳುಸಮೇಳದ | ನೆತ್ತಸಾರಿಯುಹರಹಿಹಾಸಂಗಿಯನುದಾಳಿ
ಸುತ ॥೧೩೦॥ ಕೇಳಿದನುಮುರವೈರಿತಂನಯ | ಮೇಳದೈವರಸತಿಯಹು
ಯ್ಯಲ | ನಾಳಿನೊಂದಪಮಾನವಾಳ್ದಂಗೆಂಬನುಡಿಯಿಂದ ॥ ಕೋಳು
ಹೋದವೆಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಬಾಳುವೆಗಳಕಟೆನುತಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ
ಚಿಂತಿಸಿನುಡಿದರುಕ್ಮಿಣೀದೇವಿಗೀಹದನ॥೧೩೧॥ ಕ್ರೂರದುರಿಯೋಧನನು
ದ್ರುಪದಕು | ಮಾರಿಪಾಂಚಾಲೆಯನುಸಭೆಯಲಿ | ಸೀರೆಯನುಸುಲಿಯ
ಲ್ಕೆಕಾಯ್ದೈಕೃಷ್ಣಯೆಂದೆನುತ ॥ ನಾರಿಯೊರಲುತ್ತಿಹಳುವುಟ್ಟ | ಸೀರೆ
ಸೆಳೆಯಲುಬಳಿಕಲಕ್ಷಯ | ಸೀರೆಯಾಗಲಿಯೆಂದ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಾ
ಯಣಾ ॥ * * * * * * ॥೧೩೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೭೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಸೋಲದಲಿಮನನೊಂದಧರ
ಣೀ | ಪಾಲರನುಸಂತೈಸಿಯುಂಧನ್ಯ | ಪಾಲಕಳೆದರಿಪರುಹೊರವಂ
ಟರುಪುರಾಂತರವ ॥ ಪದನು ॥ ನಿಯತಮತಿಚಿತ್ತವಿಸುಜನಮೇ| ಜಯ
ಮಹೀಪತಿದೇವತಾಭು | ತ್ರಿಯುಲದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವೋಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥
ಜಯಜಯೆಂದುದುನಿಖಿಳಜನರುಘಾ | ಡಿಯಲಿಹೊಂಪಿಸಿಸೆಳೆವಸೀರೆಗೆ|ಲ
ಯವೆಕಾಣೆನುಕರುಣಾವಂತುಬೊದೇವಕೀಸುತನ ॥೧॥ಉಗಿದುಹಾಯ್ಕು
ವೆಖಳನನಿಡುದೋ | ಳುಗಳುಬಳಲಿದವಳ್ಳುಹೊಯ್ದವು | ಧಗೆಯುಡಾವ
ರವಾಯ್ತುಬಹಳಸ್ವೇದಜಲಜಡಿಯೆ ॥ ತೆಗದುನಿಂದನುಸೀರೆಯೊಟ್ಟಲ|ಗ
ಗನವನುಗಾಹಿಸಿದುಗರುವೆಯ | ಬಗೆಗೆಬೀಸರವಿಲ್ಲಬೆರಗಾಯ್ತಾಮಹಾ
ಸ್ಥಾನ ॥೨॥ ಆಮಹಾಸಭೆಶಿವಶಿವಾಲ | ಜ್ಞಾಮಹೋದಧಿಬತ್ತುವುದನಿ |
ರ್ನಾಮದೇಕುಂತೀಸುತಪುಣ್ಯರೆಪರಾಭವಕೆ ॥ ಆಮುಕುಂದನದಿವ್ಯ
ನಾಮ| ಪ್ರೇಮರಸಕಿದುಸಿದ್ಧಿಯೆಂದೆನ |ಲಾಮಹಾಸ್ಥಾನದಲಿಬೆಳದುದು
ಬೆರಗುಬಿಂಕದಲಿ ॥೩॥ ಅಹಹಗೈನಪ್ರೇಮವಿದೆಲಾ | ಮಹಿಳೆಯಲಿನಾ

ನವರಕೃತಿಗೆಲ | ಬಹುದೆಗರುವೆಯುಗಾಹಿಸಿತುಗೋವಿಂದನಭಿಧಾನ || ಅ
ಹಿತನಹಕುರುರಾಜಕುಲಘನ | ಗಹನಭೀಮಧನಂಜಯಾದ್ಯರ | ವಿಹರ
ಣದಲಿವಿನಾಶವಹುದೆಂದುದುಬುಧಸ್ತೋಮ ||೪|| ಬೆಗಡಿನಲಿಮುದಖೇದ
ನಯನಾಂ | ಬುಗಳೊಳಾನಂದಾಶ್ರುಶೋಕದ |ಬಗೆಯೊಳುಬ್ಬಿದನಗೆಯ
ಲಾಸ್ಯೋಗದಲಿರೋಮಾಂಚ || ದುಗುಡದಲಿಪರಿತೋಷಕಂದಿದ|ಮೊಗದ
ಲುಜ್ವಲನೃತ್ತಿಭೀಷ್ಮಾ | ದಿಗಳೊಳಗೆಸಲ್ಲಟಿಸುತಿರ್ದುದುಪಡಿಮುಹೂ
ರ್ತದಲಿ ||೫|| ನೆನದೆಸೀನನುಚಿತವನೀಹೊ | ತ್ತಿನಲಿದೃಪದಾತ್ಮಜೆಯ
ದೈವದ | ನೆನಹಿನಲಿದೂಧಡಗಿತರೆಬೆಳಸಾದುದಪಕೀರ್ತಿ || ವನಿತೆಯನು
ಬಿಡುಪಾಂಡುನೃಪನಂ | ದನರನೀನೊಲಿದಂತೆಮಾಡುವು | ದನುನಯ
ವುನಿನಗೆಂದುನುಡಿದನುವಿದುರಕುರುಪತಿಗೆ ||೬|| ದೈವನೀದ್ರೌಪದಿಗೆಸೀ
ರೆಯ | ನೈವುವಲ್ಲದೆಬಿಡಸಲಾಪುದೆ | ದೈವತೊತ್ತಿರಹುರುದುಗೆಲಸದ
ಹಿಂಡುಗೂಟದಲಿ || ದೈವವಿಪಳಿಗೆತಾನಲೇತ | ನ್ನೈವರಿಕ್ಕಿದಮಾತುರಿ
ಪುಗಳ | ವೈನಳಿಯನುಡಿಗಾರನೀನಾರೆಂದನಾಭೂಪ||೭|| ನೀತಿಮರುಳ
ನುವಿದುರನೀತನ | ಮಾತಿನಲೆಫಲವೇನುತೊತ್ತಿರೊ | ಳೀತಳೋದರಿ
ಬೆರಸಿಬದುಕಲಿಕರ್ನಕಳುಹಿವಳ || ಈತತುಕ್ಷಣಧೃಷ್ಟಬಂಧನ | ವೇತ
ರಲಿಮಾಡಿದಳೊಲಜ್ಜಾ | ಜಾತವುಳಿದುದುಬಳದಶೀರಯುಕಟ್ಟಹೊರಿಸಂ
ದ ||೮|| ಇವಳಲೇನಮ್ಮನಿಬರಭಿಮಾ | ನವನುಸೆಳೆದಳಲಾಸ್ವಯಂವರ
ಭವನದಲಿಭಂಗಿಸಿದಳೆಮ್ಮನುಸಭೆಯೊಳೆಡಹಿದರೆ || ಇವಳುಬಹುವಿಧಪು
ಣ್ಯಶಕ್ತಿಯೊ | ಳೆಮಗೆಸಿಲುಕಿದಳಿಂದುತೊತ್ತಿರ | ಸವಡಿವೇಟದಸವಿಯ
ಸುರಿಸುಲಿಭಂಡಮಿಂಡರಲಿ ||೯|| ಬೂತುಗೆಡಹನೊಳೆಂಜೆನೀಮರು|ಮಾ
ತನೆಲೆಗಾಂಗೇಯತಮ್ಮದು | ನೀತಿಯೇತಾನಿವರಧನವೇಧರ್ಮಮಾರ್ಗ
ದಲಿ || ಸೋತನರಸನುತನ್ನನೆನ್ನನು | ಸೋತುದನುಚಿತವೆಂಬಪೆಡಗಿನ
ಮಾತನರಿಯದಮೂಢರನುಸುಡಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೧೦|| ಸೋತುದಿ
ಲ್ಲಾನಿನ್ನಸೋತುದ | ನೀತಿಯೆಂಬುದುವಿಹಿತವೇತಾ | ನೀತನುಡಿಯಲಿ
ಧರ್ಮಪುತ್ರನುಸತ್ಯಸಂಧನಲೆ || ನೀತಳೋದರಿತರಿಚುಗೆಡದೀ | ಮಾತಿ
ನಲಿತಾಬಿಡುವನೇರಿ | ನ್ನಾತಗಳನುಡಿಸೆಂದುಖಳಧಟ್ಟಿಸಿದನಂಗನೆಯ ||
ಜೀಯಮಾತೇನಿವಳೊಡನೆರಿಪು | ರಾಯರಿಗೆದಾಸತ್ವವಾಗಲು | ಬಾಯ
ಬಡಿಕೆಯದಾರೊಡನೆತದ್ದಾಸಧನವಲ್ಲ || ಆಯತಾಕ್ಷಿಯನಿನ್ನನಿಂಮಪ|
ಸಾಯಿತೆಯರಲಿಕೂಡುತೊತ್ತಿರ | ಲಾಯಬೇಡುಪಕಾರವೆಂದರಗಿದನು
ಕಲಿಕರ್ನ ||೧೧|| ಎಲೆಗೆಭಜಿಸಾಕೌರವಾನ್ವಯ | ತಿಲಕನನುಸಿನ್ನಪರ
ಮರೆನಿ | ನ್ನಳಿವನೆನೆಈಸನುಜುದಲಿಕಾಲೋಚಿತಕ್ರಮವ || ಬಳಸು

ನೀಸನೆಗಜರಿದಳುಕೌರು | ತಿಲಕನನುತರಿದೊಟ್ಟಿರಣದಲಿ | ಶಿಳಿರಕುತ
ದಲಿದಣಿವನನಿಲಜನೆಂದಳಿಂಗುಮುಖಿ ॥೧೩॥ ಏಕೆಕೆಣಕಿದೆಕರ್ಣಬೂತಿನ
ಬೀಕರಿನಬದಗಿಯನುಸಮರದೊ | ಳೇಕೆಮುಸಿಲಜನುಖಿನಸೆನುತವೆತನ್ನ
ಮುಂಚೆರಗ ॥ ನೂಕಿತೊಡೆಗಳವೋಳಿಸುತಲೋ | ಕೈಕಪೀಠನನೇಡಿ
ಸಿದರ | ವ್ಯಾಕುಲನಮುನಖಂಡಿಯೋದುದುಖಿತೀಮರ್ಶೂಯಿಲ್ಲನಲಿ ॥೧೪॥
ನೋಡಿದನುಪರಿಘವನುಕಡೆಗ |ಣ್ಣಾಡಿತಿನಿದರವೋಲೆವೈಯ್ಯಲಿ|ರುಹಾ
ಡಿಗೆದರಿತರೋಮರುಳಪಿಸಿತರುಣಮುಯುನಯುನ॥ ಮೂಡಿತುರಿಸುಯಿಲ್ಲ
ನಲಿರೋಷದ | ಬೀಡುಭೀಮನಕಂಡುಧರ್ಮಜ | ಬೇಡಿಕೊಂಡನುತಂ
ನಕೊರಳಿನಬೆರಳಸನ್ನೆಯುಲ್ಲಿ॥೧೫॥ ಸ್ವೈರಿಸಕಟಾಳೀಮರೋಪವಿ|ಕಾ
ರಿಕೆದುಹೊತ್ತಿಲ್ಲಸರ್ವವಿ | ಕಾರದಲಿಕೌರವರುಮೆರೆಯಲಿಕಾಲವವರದ
ಲ ॥ ಧಾರುಣೀಶನಧರ್ಮತತ್ವದ | ಸಾರವುಳಿದರೆಸಾಕುಮುಕ್ತಿನ|ನಾಥ
ನವಳಿವಮಾನಬೇಯುಲಿಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೧೬॥ ಪ್ರವಮಯೆಧನವೇದಿದ್ದವಿ
ವಳಲಿ | ಮಮತೆಯನುಮಾಡಿದೆವೆನಾವು | ಭ್ರಮಿಸುವರೆದೇವೇಂದ್ರತೃ
ಣವಿವನಾವಪಾಡೆಮಗೆ ॥ ರಮಣಿಯಾಡಿದಧರ್ಮಪದವಿದು | ಕುಮತಿಗ
ಳಮತವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ | ತಮಗೆದಾಸಿಯೆದ್ರುಪದನಂದನೆಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ॥೧೭
ಶ್ರುತಿತದರ್ಥಸ್ಮೃತಿಗಳಲಿಪಂ | ಡಿತರುಪರಿಣತರುಂಟುಪಾರ್ಥ | ಸ್ಮೃ
ತಿಯುಬಳಿಕಾದರಿಸುವೆವುನಿವಗಾದದಾಸ್ಯದಲಿ ॥ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆನಡದುತೋ
ರಾ | ಸತಿಯುಕೆರೆಯನುಬಿಡಿಸಲೆವಿಕ್ರಾ | ಕ್ರೀಶಿಯೊಳಾರುಟೆದುಕೌರ
ವರಾಯಗರ್ಜಿಸಿದ ॥೧೮॥ ಭಾಷೆಯೋಳಿವನೊಡನೆದುರುಪದಿ | ದಾಸಿಯು
ಲ್ಲಂಬವನದಿವಸನ | ದೇಸುಬಲಹೋಕ್ಷೂತುಮುಕ್ತಾನಿಂದ್ರಸುತನೆಂ
ಬ ॥ ಐಸರಲಿದೇವೇಂದ್ರತೃಣಗಡ | ವೈಸಲೇನೀಮುನಿದದೀನುತಿ|ದಾಸ
ಭಾವದಬೂಗುಗಳಿಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೧೯॥ ನೂಕಿಸಾತೊತ್ತಿರವನಿಗೆ
ತದ | ವೇಕೆತರುಣಿಯುನಿನ್ನನೀನುವಿ | ವೇಕದಲಿನಿನ್ನಂತೆತೆಗೆಸಾಕಿನರ
ಮಾತೇನು ॥ ಈಕುರಾರರಕಳುಹಿಕಳೆತಾ | ವೇಕೆನೃಪಸಭೆಯಲಿಪರಾ
ಸನ | ವೇಕೆನುತಕುರುಪತಿಗೆನುಡಿದನುಕರ್ಸಖಾತಿಯಲಿ ॥೨೦॥ ಅಹುದ
ಲೇಬಳಿಕೇನುನೀನತಿ | ಬಹಳಮತಿಯೈಕರ್ಣಸೀನೀ |ಕುಹಕಕೋಟಿಯ
ನೆತ್ತಬಗ್ಗೆವೃಥಾಭಿಮಾನಿಗಳ ॥ ರಹಣಿಸಾಕಂತಿರಲಿತೊತ್ತಿರ | ಸಹಚರ
ರುಸೂಳಾಯಿತರಕರೆ | ಮಹಿಳೆಯನುನೂಕೆಂದುದುಶ್ಶಾಸನಗೆನೇಮಿಸಿ
ದ ॥೨೧॥ ಸುಳಿವಹುಲ್ಲೆಯುಕೋಹಿನಲಿಕು | ಕ್ಕುಳಿಸಿದರೆಕುಕ್ಕುರನಕೆ
ಯ್ಯಲಿ | ತಳುವಹುದಜನಮೋಜಯುಕ್ತ್ರಿತಿಪಾಲನಿಂನವರ ॥ಬಳಲಿಕೆಯುನೇ
ನೆಂಬೆನೈಹಿಡಿ | ದಳೆಯೆಹಲುಬಿದಳಕಟರಾಯನ |ಲಲನೆಗೀವಿಧಿಯೇಮ

ಹಾದೇವೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥೨೨॥ ಮಾಣಿಸೈಗಾಂಗೇಯಗುರುಸಿಂ | ಮಾಣೆ
ಯಿಡಿಕೃಪಕೃಪೆಯಮಾಡೈ | ರಾಣಿವಾಸಂಗಳಲಿನಿಲಿಸಿರೆಸಿಮ್ಮಮೈದುನ
ನ ॥ ಪ್ರಾಣವಿದಕೊಳಹೇಳಿರೌಸಾ | ಕೂಣೆಯಮಹೊರಲಾರೆನೆನುತಾ |
ರಾಣಿಹಲುಬಿದಳೊಡೆಮುರುಚಿಹೆಣಗಿದಳುಖಳನೊಡನೆ ॥೨೩॥ ಮಾನನಿ
ಮ್ಮಯನೇತ್ರಮಂತ | ಭೂರ್ಮಪದಲಿಬೆರಸಿದರೆ ಜ್ಞಾ | ನಾನಲಂಬನೆಟ್ಟ
ಬೆಂದುದೆನಿಂಮಹೃದಯದಲಿ ॥ ದೇವಿಯರಿಗಿದುಸೊಗಸಲಾಸ | ಖ್ಯಾವಳಿ
ಗೆಸೇರುವುದಲಾನಿರ್ಜೀವರಾದಿರೆನೀವೆನುತಹಲುಬಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥೨೪
ಕ್ಷಿತಿಯೆಬಿಡಿಸೌಶರಗನೆಲೆಮಾ | ರ್ಮತಿಯೆತಂನದುಧರ್ಮವಾದರೆ | ಗತಿ
ತನಗೆನೀವಾಗಿರೌಕಮಲಾದಿಶಕ್ತಿಗಳು ॥ ಸತಿಯಹಲ್ಯಾದಿತಿಮರರಾರುಂ |
ಧತಿಮಹಾಮಾಯಾದಿದೇವ | ಪ್ರತತಿಬಿಡಿಸಿರೆಸೆರಗನೆಂದೊರಲಿದಳುಪಾಂ
ಚಾಲೆ ॥೨೫॥ ಅಂಧನೊಬ್ಬನೆಮಾಮನೀವೇ | ನಂಧರಾದಿರೆಪಾಂಡುಕರು
ಣಾ | ಸಿಂಧುನೀಸೈರಿಸುವುದೇತನ್ನೀವಿಪತ್ತಿನಲಿ ॥ ಅಂಧಕಾಸುರಮಥನ
ನೀನೇ | ಬಂಧಿಸಿದಲಾಪೂರ್ವವರಸಂ | ಬಂಧವನುನೀಶೆರಗಬಿಡಿಸೆಂದೊ
ದರಿದಳುತರಳೆ ॥೨೬॥ಸೊಸೆಯಲಾದೇವೇಂದ್ರಯನ್ನಯ | ಘಸಣೆಯಾ
ರದುಹರಿಯಮಾನನ | ವಶವಲಾತ್ರೈಜಗದಜೀವರಜೀವವಿಭ್ರಮಣ ॥ ಉ
ಸುರುನಿನ್ನಾಧೀನವೀದು | ವ್ಯಸನಿಗಳಕೊಂಡಾಡುವರೆಕರು | ಣಿಸುನ
ಮಾರಣಿಯೆಂದುಹಲುಬಿದಳಶ್ವಿನೀಯರಿಗೆ ॥೨೭॥ ಮಾನದಿರುವೊದಲಾ
ದಿಕ್ಪಾ | ಲಾವಳಿಗೆನವಿಸಿದೆಸುಸೈದಿಲ | ತಾವರೆಯಮಿತ್ರರಿಗೆಮಂಡೆಯೊ
ಳಿಟ್ಟೆನಂಜುಳಿಯ ॥ ಕಾವುದೆನ್ನನುಹೆಂಗುಸಲ್ಲಾ | ಸಾವುಹಲಬರನಡು
ವೆಸಾಯದು ! ದೇವರಿಗೆದೂರೈವಲೆಂದೊರಲಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥೨೮॥ ಬಾ
ಯಬಿಡಲೇಕಕಟಬಳಲಿದೆ | ತಾಯೆಕೈದೋರಿಸರುನಿನ್ನಯ | ರಾಯರೈವ
ರುಕೆಲಬಲದಜನರೇನಮಾಡುವರು ॥ ನ್ಯಾಯನಿನ್ನದುದೈವದೊಲುಮೆಯ |
ದಾಯತಪ್ಪಿತುಬರಿದೆಧೈರ್ಯದ | ಬೀಯಮಾಡದಿರೆಂದುನುಡಿದನುವಿದುರ
ನಂಗನೆಗೆ ॥೨೯॥ ಎಲೆಗನಿನ್ನವರೇನುಮಾಡುವ | ರೊಲೆಯೊಳದಗಿದಕೆಂ
ಡವಿವರ | ಗ್ಗಳಿಕೆನಂದಿರುವೆನುತಮುಂಜರಗೆತ್ತಿಮಾನಿನಿಗೆ ॥ ಖಳನುತೊ
ಡೆಗಳತೋರಿಸಿದಡತಿ | ಮುಳಿದುಕೊಟ್ಟಳುಶಾಪವನುನಿ | ನ್ನಳಪ್ರತೊ
ಡೆಯಲಿಮುಗಿವುದೆಂದಳುಮುಗುದೆರಾತಿಯಲಿ ॥೩೧॥ ಕಡಲತೆರೆಗಳತರು
ಬಿತುಡುಕುವ | ವಡಬನಂದದಿಮೇಘಪಟಲವ | ನೊಡದುನೂಕುವಸಿಡಿ
ಬೆನಂದದಿಸಲಿಯೊಳೊಡಹಾಯ್ತು ॥ ಕುಡಿಕುಠಾರನರಕುತವನುಕಡೆ |
ಗಡಿಸುಯೋಧನನೂರುಗಳನಿಂ | ಮುಡಿಸಿಮುನಿಯಲಿಧರ್ಮಸುತನೆನು
ತೆದ್ದನಾಭೀಮ ॥ ೩೨ ॥ ಹೆದರುಹೊಕ್ಕುದುಸಭೆಗೆಕೌರವ | ನೆದೆಬಿರಿ

ದುದಾಶ್ಥನಜಲನಿಧಿ | ಕದಡಿತುಕ್ಕಿದಬೆಗಡಿನಲಿಬೆಳ್ಪಾದನವನೀಶಹದನ
ಹುದುಹಾಯ್ತೆನುತಲಿದ್ದರು | ವಿದುರಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಿತ್ತಲು | ಕೆದ
ರುಗೇಶದಕಾಂತೆಹುದಿದಳುಹರುಷಪುಳಕದಲಿ ||೩೨||ಒಡೆಯನೈತರಲಿಷ್ಟ
ದರೋಟದ | ಬಡನರಿಗಳೋಡುವವ್ರೋಲೀಕೆಯ | ಹಿಡಿದೆಳವಖಳರಾಯ್ದ
ನಾಕೌರವರಹೊರೆಗಾಗಿ || ನುಡಿತರುಣಿತನ್ನಾಣೆಭೀತಿಯ | ಬಿಡಿಸಿದವ
ಲಾರಾಯನಾಜ್ಞೆಯು |ತಡಿಕೆವಲೆನುಗ್ಗಾಯ್ತುಹೋಗೆನ್ನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||
ಉರಿವಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿಕರ್ನನ | ಶಿರದಭಾಂಡದಲಿವನನೊರೆನೆ|ತ್ತಲಿನ
ಲಿವನಗ್ರಜನಕೊಬ್ಬಿದನೇನನಕೊಯ್ಕೊಯ್ಯ || ದುರುಳಶಕುನಿಯುಕಾ
ಳಿಜದೊಳೊಡೆ| ವರಸಿಕುಡಿಸಿಮುಹೋಗಗ್ರಭೀತದ| ನರಪಿಗುಣಿಕೆಕ್ಕ
ವೆನುಸತಿಕೇಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩೪||ಕೊಂಚನೇಧರ್ಮಜನಧರ್ಮದಡೊಂ
ಬನೀಮುದಿಗುರುಡನಿಕ್ಕಿದ| ಸಂಬುಗೆಯವಿಷವೈಸಲೇತಲೆಗೇರಿತಗ್ರಜನ||
ಡೊಂಬಿಪರಡಾವರಿಗರಿವದಿರ |ಶಿಂಬೆನೀಗಳೆತರುಣಿಕೇಳೆನು | ತಂಬುಜಾ
ಕ್ಷಿಯಸಂತವಿಟ್ಟನುಕುರುಳನೇರಿಸುತ || ೩೫ || ಇಳಿದನರ್ಜುನನಾಸಭಾ
ಮಂ | ಡಲದವೇದಿಯನಹಹಧರ್ಮಜ |ನುಳಿವನೇನುಡಿಯುಡಹಿದರೆಸಿಗು
ರೇಳ್ಗಸದ್ಗಸದ್ಗಣಕೆ || ಕಳವಳದಕಾಹುರದಕಾಲುವೆ | ಗೊಳಗುಕೊ
ಡವಿರುಭೀಮರಿಪ್ರುಗಳ | ಹಿಳಿವರಿದುಹೊತ್ತಲ್ಲೆನುತಹಿಡಿದನುನೃಪಕೋ
ದರನ || ವರಾಣಲದುಕೌರವರನೂರ್ವರ |ಗೋಣಬನಕಾಳಗದೊಳೆನ್ನ
ಯ | ಕೇಣಿತನ್ನಯುಗದಗೆದುರಿಯೋಧನನತೊಡೆಗಳಿಗೆ || ವಾಣೆಯವು
ದುಶ್ಯಾಸನನತನಿ | ಶೋಣಿತವತಾಕ್ರುಥಿಂಯದಿರೆನಿ | ಸ್ವಾಣೆನೈರಣೆಗಿದು
ವೆಫಲವೆಂದೊದರಿದನುಭೀಮ ||೩೬|| ಧರಣಿಜಲಪಾವಕಸಮೀರಾ | ದ್ಯ
ರುಗಳಶಿಶಿರಶಕ್ರನಿರುಮುಂತೆ | ವರುಣವಾಯುಕುಬೇರರಮರೆಂಬಖಿಳ
ದಿಗಧಿಪರು|| ಬರದುಕೊಂಡಿರಿಭಾಷೆಯನುಸುರ| ನರಘಣಿವ್ರಜವೆಂಬಭೀ
ಮನ | ಧರಧುರದಘಟ್ಟಣೆಗೆಧ್ವತಿಗೆಟ್ಟದುಕುರುಸ್ತೋಮ ||೩೭||ಬರಿಸಿ
ರೈಭಾಷೆಯನುದೇವಾ | ಸುರರಸಾಕ್ಷಿಯಲಾಯ್ತುಕರ್ನನ | ಕೊರಳಿಗೆ
ನ್ನಯಬಾಣಕುಂಗುರವುಡಿಕೆಯಿಂದಿನಲಿ || ಸುರನರೋರಗರರಿದಿರೆಂದ |
ಬ್ಬರಿಸಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥಶಕುನಿಯ | ಶಿರಕೆಕೊಟ್ಟೆನುಸಂಚಕಾರವನೆಂದ
ಸಹದೇವ ||೩೮|| ಅರಸಕೇಳಾಕ್ಷ್ಯರ್ಮವನುಗಜ | ಪುರದೊಳಗೆನೆಲಬಾ
ಯಬಿಟ್ಟದು | ಸುರಿದುದರುಣಾಂಬುವಿನಮಳೆತತ್ಸುರದಮಧ್ಯದಲಿ ||ನರಿ
ಗಳವಸಿಪನಗ್ನಿಹೋತ್ರದೊ |ಳೊರಲಿದವುಸುಸ್ವೇದದಲಿಹೂಂ|ಕರಿಸು
ತಿರ್ದವುದೇವತಾಪ್ರತುಮೆಗಳುನರಿಯಲಿ ||೪೦||ಉಗುಳಿದವುಕುಳುಗಿಡಿಗ
ಳನುಕೈ | ಮುಗಳುವಾರುವಪಟ್ಟದಾನೆಗ | ಳೊಳುವಿಗೆಯುಕಂಬನಿಗಳ

ಭ್ರದಿಧೂಮಕೇತುಗಳು ॥ ನೆಗಳಿದವುಬಿರುಘಾಳಿಗಿರಿಗಳ । ಮುಗುಚಿಮು
ಱಿದವುದೇವತಾಭವ।ನಗಳಶಿಖರವನಂತವದ್ಭುತವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ॥೪೧
ಭಾರಿಸಿತುದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿಹಾ । ಹಾರವಾವಿರ್ಭಾವಕೊಳಗಿರೆ । ತಾರಕೆಗ
ಳಿನಬಿಂಬವನುಗ್ರಸಿಸಿದನಾರಾಹು ॥ ತೋರಣದಲುರಿತಳಿತುರಾಜ।
ದ್ವಾರಹೊಗೆದುದುದೆಸೆಗಳಂಬರ ।ಧಾರುಣಿಯೊಳುತ್ಪಾತಬಿಗಿದುದುಮೊ
ಗದುದದ್ಭುತವ॥೪೨॥ನಡುಗಿತಿಳೆನಡುಹಗಲುಗತ್ತಲೆ ।ಯುಡಿಸಿತಾಕಾಶದ
ಲಿಹೆಮ್ಮರ । ನುಡಿದುಬಿದ್ದವುಸಲಿಲವುಕ್ಕಿತುಕೂಡೆಕೆರೆತೊರೆಯ॥ಉಡಿ
ದವುವದಿರಕ್ಕೈಯ್ಯಕೈದುಗ । ಳೊಡನೊಡನೆಸಿಡಿಲೆರಗಿತಾಸಭೆ ।ಸೆಡೆದು
ದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಹುದುಗಿತುಭೀತಿಗರಹೊಡದು॥೪೩॥ ಅಹಹಭೂತಕ್ಷೋಭವಿ
ದುನಿ ।ದಹಿಸುವುದುಕುರುಕುಲವನಕಟೀ। ಮಹಿಳೆಯೊರಲಿದಳಮುರನಿ
ಕರಕೆದೈವಕೃತವಿದೆಲೆ ॥ ಕುಹಕಿಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿಮೌನದೊ । ಳಿಹರೆಬಾ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪಾಂಡವ । ರರಸಿಯನುಸಂತೈಸುನಡೆನಡೆಯೆಂದನಾಭೀ
ಷ್ಮ ॥೪೪॥ ಇದಕೆನಿಸ್ಸಂದೇಹವೇವರ।ಸುದತಿಯನುನೀಬೇಡಿಕೊಳುಯ।
ಜ್ಞದಲಿಪಾವಕಗುದಿಸಿದಳುಪಾಂಚಾಲೆಮಾನಿನಿಯು॥ಇದುಭವತ್ಸಂತಾನವಿ
ಲಯಾ।ಸ್ಪದಕಣಾನಡೆಪಾಪಿಯಿಂದಾ।ವಿದುರಗುರುಕೃಪರೌಕಿದರುಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯ ॥೪೫॥ ಖೇದವಿಗೆನಡೆತಂದುನೃಪತಿತ । ಳೋದ
ರಿಯನುಡಿಸಿದನುಮಗಳೆವಿ। ಷಾದವನುಬಿಡುಮಾತನುನ್ನಿಸುಮಾವನಾನಿ
ನಗೆ॥ಈದುರಾತ್ಮರಮಾತುಬೇಡವಿ।ಭೇದವೇದುಸ್ಸಳಿಗೆಸಿನಗೆಂ।ದಾದರಿಸಿ
ನುಡಿದನುವಿಪತ್ತಿನಲಾಮಹಾಸತಿಯ॥೪೬॥ಮಗಳಹೆನುಸೊಸೆಯಹೆನು
ನಿಮ್ಮಯ । ಮಗನಕಣ್ಣಗೆಕಾಲಕೂಟದ।ಮಗಳೊಸೊಸೆಯೋನಾದಿ
ನಿಯೊಬೆಸಗೊಳ್ಳನಿಮ್ಮವನ॥ಅಗಡುಮಾಡಿದನಿಮ್ಮಮಕ್ಕಳ।ವಿಗಡತನ
ಕಂಜಿದರುದುಗಿತದ। ಸೊಗಡಿಗಂಜಿದರೋಪೃಥಾಸುತರೆಂದಳಿಂದುಮು
ಖಿ॥ಧರ್ಮನಿಂಮದುತಾಯೆಕಿಲ್ಬಿಷ ।ಕರ್ಮವೆಂಬುದುಲೋಕವರಿಯಲು।
ನಿರ್ಮಲರುನೀವ್ಪಾಪಪಂಕಿಲಹೃದಯರಾವ್ಜಗಕೆ ॥ ದುರ್ಮತಿಗಳವದಿರ
ಕುಚೇಷ್ಟೆಯ । ನೆಮ್ಮನೀಕ್ಷಿಸಿಮರೆಮಗಳೆಸ । ದ್ಧರ್ಮಮತಿಗಳುನೀವೆ
ನುತಿಳುಹಿದನುದ್ರುಪದಿಯ ॥೪೭॥ ದುರುಳರೆನ್ನವದಿರುದುರಂತಃ। ಕ
ರಣರಾವ್ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯೆಂಬುದು । ದುರಭಿಮತದುಷ್ಪೂರ್ವರೆನ್ನಕುಮಾ
ರರಭಿಧಾನ ॥ ಕರುಣೆಗಳುಕಮನೀಯಗುಣಬಂ।ಧುರರುಶೌರ್ಯಬಲಪ್ರ
ಭಾವ್ರೋ । ತ್ತರರುನಿನ್ನವರೆಂದುನಯದಲಿತಿಳುಹಿದನುಸತಿಯ ॥೪೮॥ತಾ
ಯೆಬೇಡೌವರವತಾನ । ನ್ಯಾಯದಲಿನಿಂಮನುನಿರಥರಕೆ । ನೋಯಿಸಿ
ದನೆನೆಯದಿರಿಸರ್ವಾಪರಾಧವನು ॥ ದಾಯಗೆಡೆನಿನ್ನವರುಕೊಲುವರೆ ।

ಕಾಯಲಾಪವರುಂಟೆಪರಗಸ | ತ್ರಾಯುಧರಲೇನೀವೆನುತಕಳುಹಿದನುಧೃ ತರಾಷ್ಟ್ರ ||೫೦|| ವರವನಿತ್ತಿರೆಪಾಂಡುಭೂಮೀ|ಶ್ವರರದಾಸ್ಯವಬಿಟ್ಟುಕಳೆ ವು | ತ್ತರದಡಸೆಯವರವೇನುಪಡೆಸಿಸುಕೊಟ್ಟನಾನಿನಗೆ || ನರವೃಕೋ ದರನಕುಲಸಹದೇ | ವರಿಗೆಕೊಡಿಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಜರಥ | ತುರಗನಿಕರವ ನೆಂವಡೆಂದನುಮತ್ತೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೫೧|| ವರವೆರಡುಸಂದವುಮನೋರ ಥ | ಭರಿತವಾಗಲಿಮತ್ತೆಹೇಳೆನೆ| ತರುಣಿಯುಂದಳುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಕ ಟಪದ್ಧತಿಯ || ವರವುವೈಶ್ಯರಿಗೊಂದುನೃಪಸತಿ |ಗೆರಡುನೃಪರಿಗೆಮೂ ರುಭೂದೇ | ವರಿಗೆನೂರಧಿಕಾರವೆಂದಳುನಗುತಪಾಂಚಾಲೆ ||೫೨|| ಹಾ ರಲತಿಶಯತೃಷ್ಣೆನಾಶಕೆ | ಕಾರಣವಲೇಪಾಪವರವಿದು|ಧಾರಿಣಿಪಾದರೆ ಬೇಡಲಘುವನುಕರುಣಿಸುವುದೆನಲು || ಭಾರವಾವುದುಮಗಳಕೊಟ್ಟೆ ನು | ಧಾರುಣೀಪತಿಬಿಜಯಮಾಡಲಿ |ವೈರಬಂಧದಕಂಡುಕಲೆಯನುಮ ರದುಕಳೆಯೆಂದ ||೫೩|| ಪುತ್ರರೇಪಾಂಚಾಲೆಭುವನ | ಖ್ಯಾತೆಯಾದೆಗೆ ಜಾಗುನಿನ್ನಯ| ಬೈತಲೆಯಮಣಿವಾರುವ್ರೋದುದಮತ್ತೆಬಿಡಿಸಿದೆಲೆ||ಬೀ ತಮುರಫಲವಾಯ್ತುಲಾನಿ | ನ್ನಾತಗಳಬಹುಖೇದಜಲಧಿಗೆ | ಸೇತುವಾದ ಗೆನೀನೆನುತತಲೆದೂಗಿದನುಕರ್ನ || ೫೪ || ಹೊಕ್ಕಗೂಡಿನಹುಲಿಗಳನು ಹೊರ | ಗಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾಯಿರುಬಿನಲಿಬಿ |ಗ್ಧಕ್ಕಲಂಗಳನೋಯಲೀಯದೆ ಕೆಲಕೆತೆಗದೆಯಲ ||ನೊಕ್ಕಿದುರುವಿಶಾನುಗಳಗಂಟಲೊ|ಳಿಕ್ಕಿದಪಲಾಗಾ ಣಗಂಬಲ | ಸಿಕ್ಕಬಿಡಿಸಿದೆಗರುವೆನೀನೆಂದನಾಕರ್ನ ||೫೫||ಘುಡುಘುಡಿ ಸಿದನುರೋಷವಹ್ನಿಯ | ತಡಿಯಹೊಕ್ಕನುಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ| ಬಿಡೆಯಬ ಪರಿಯಲಳಿಯಲವಣಿಯಲೋಚನದ್ವಯದ || ಕಡುಮುಳಿಸಿದನುಭ್ರುಟೆ ಯುಮಾರುತಿ | ಕಡುಹಿನಲಿಭುಗುಭುಗಿಪಭಾರಿಯ | ಕಿಡಿಗೆದರಿನೋಡಿ ದನುಬಾಗಿಲಲಾಳವುಂಡಿಗೆಯ ||೫೬|| ಹಗೆಗಳೇಕರವರುದೆಗೆಬಲು|ಪಗೆ ಕಣ್ಣಾಕಾವಮಾದಿರಿಪುಗಳು | ನೆಗಳಿಕೆಯಸರಿಯಾಗವೇನಿಯಸತ್ಯಭಾಷೆಗ ಳು ||ಉಗುಳುಗುಳುರೋಷವನುರಾಧೆಯ | ಮಗವಿಕಾರಿಕಣ್ಣಾವೃಕೋ ದರ | ಬಿಗಡುಗೊಳಿಸದಿರೆಂಮನೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನು ||೫೭|| ಬಾವೃ ಕೋದರನಕುಲಬಾಸಹ |ದೇವಬಾರೈತಂಮುಘಲುಗುಣ |ದೇವಿಯರುನೀ ಪಬನ್ನಿಯುನಲನನೀಶನೈತಂದು || ಅವುದೈಕರ್ತವ್ಯನೀವೇ | ದೈವಗುರು ಪಿತರೆಂದುಮಿಗೆಸಂ |ಭಾವನೋಕ್ತಿಯಸಾಡಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪ ತಿಗೆ ||೫೮|| ಮಕ್ಕಳೆನಗಲ್ಲವರುನೀವೇ |ಮಕ್ಕಳೈವರುಮಗನೆಂಮದು| ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯಾಯ್ತುಲಾಷಾಬಲನದೆಸೆಯಿಂದ || ಮಿಕ್ಕನೀಸೈರಿಸುವು ದೆಂಮುದು | ಬಕ್ಕುಡಿಯಬೇಳಂಬಸಿಸ್ಮ್ರಲಿ | ಕ್ಕಲಿತ್ರಯಿಲ್ಲದುತೆಗ

ತಪ್ಪಿದನು ಧರ್ಮಜನ ॥೧೯॥ ಎನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಗನೆ ಮರೆಸಿನ | ಗನ್ನಳೇ ಗಾಂ
ಧಾರಿ ಪಿತನೆಂ | ದೆನ್ನ ಕಾಬರಿನ್ವೃದ್ಧನೆಂದು ಗತಾಕ್ಷತಾನೆಂದು ॥ ಮನ್ನಿಸು
ವಿರಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರಸಂ | ಪನ್ನ ಸತ್ಯರು ನೀವು ಕರ್ಮಿಗ | ಳೆನ್ನವರು ಗೋಪಾ
ಧಿಸಂಧಿಯ ಮರದು ಕಳೆಯೆಂದ ॥೨೦॥ ರೂಢಿಗಗ್ಗದ ರಾಜಸೂಯದ | ಲೂ
ಟಿ ನಿಜ ನರಕ ಕಟಕವನುಭಯ | ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಲಿಸಿದೈತ್ರಿದಿವದಲಿ ಪಾಂ
ಡುವನು ॥ ಮಾಡುವೆಯಲಾ ಮಗನೆಯನ್ನೀ | ಗೂಡ ಬಿಸುಟರೆ ಸುರರ ಸಂ
ಗಡ | ವಾಡು ಮಂತಿರೆ ತನಗೆ ಗತಿ ನೀನಲ್ಲದಾರೆಂದ ॥೨೧॥ ಪಾಲಿಸವನಿಯನನ್ನ
ಮಕ್ಕಳ | ಖೂಳತನವನು ಮನಕೆ ತಾರದಿ | ರಾಲಿಸದಿರಪರಾಧವಾಚಾರಳವ
ಚೋತ್ತರವ ॥ ಕಾಲದೇಶಾಗಮದ ನಿಗಮದ | ಡಾಳವರಿದೈಹಿಕ ಪರತ್ರವಿ |
ತಾಳಿಸದೆ ನಡೆ ಕಂದಯೆಂದನು ಮರಳಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ॥ ತರಿಸಿದನು ಮಡಿವರ್ಗದಮ
ಲಾಂ | ಬರವದಂಬುಜಮುಖಿಗೆ ರತ್ನಾ | ಭರಣವನು ವಿವಿಧಾನುಲೇಪನ ಚಿತ್ರ
ಸಂಪುಟವ ॥ ಅರಸನಿತ್ತನು ವೀಳೆಯವ ಕ | ರ್ಪೂರದ ತವಲಾಯಿಗಳ ಸಭ್ಯಂ | ತ
ರಕೆ ನರಕಳುಹಿದನು ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಕಾಣಿಸಿದ ॥ ನೋಡಲಾಗದು ಮಕ್ಕ
ಳಿರ ಕುಲ | ಗೇಡುಗರ ಕಪಟವನು ನಂಬನು | ನೋಡಿ ಮರವುದು ಪಾಂಡು
ವೆಂದಿಹುದಂಥ ಭೂಪತಿಯ ॥ ನಾಡೆದೊಂದೌತಾಯೆ ಬಾ ಮಗ | ಮಾಡಿದ
ನುಚಿತಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ | ಮಾಡಿದನು ತಾನೆಂದಳಾದ್ರೌಪದಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ ॥ ಮ
ಗದನಾಗಳೆ ವಿಗಡ ವಿಧಿಯೆ | ಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಮುಖದಲಿ | ಮುರಿದು
ದೆಂಮಯ ಪೂರ್ವದುಷ್ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಫಲ ॥ ಹೆರರನೆಂಬುಗು ಖೂಳತ
ನವೇ | ನರಿಯದವರೆ ಪಾಂಡುಸುತರೆಂ | ದುರುಬೆಯಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ಗಾಂ
ಧಾರಿಗಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೨೫॥ ಶಾಕುನೇಮವ ಕೊಡಿಯೆನುತ ಕುಂ | ತೀಕುಮಾ
ರರು ಬೀಳುಕೊಂಡರು | ನೂಕಿಹೊಕ್ಕದು ದಾರವಟ್ಟದಲಿ ಪರಪರಿವಾರ ॥
ತೋಕಿದವು ಸೀಗುರಿಗಳೆಡೆಬಲ | ದಾಕೆಯಲಿ ಪಾಂಡವಜಮಾದಾ | ನೀ
ಕಬೆರಿಸಿತು ಗಜತುರಗ ರಥಪಾಯದಳಸಹಿತ ॥೨೬॥ ಕಳಿದವೇ ಖಳರೊಡ್ಡಿ
ಬಿರುಬಿನ | ಕುಳಿಗಳನು ಕೈತಪ್ಪ ಮಾಡದೆ | ಸಲಹಿದೆವೆ ಸತ್ಯವನು ಸುಜನ
ರಕಲೆಗೆ ಸಂದೆವಲೆ ॥ ಕಳವಳದ ಕಡುಗಡಲೊಳಾಳದೆ | ಸುಳಿದೆವಿತ್ತಲು
ಶಿವಶಿವಾಯದು | ತಿಲಕಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲೀ ॥೨೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೪೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ದ್ಯೂತಮುಖದಲಿ ನಿಖಿಳ ರಾಜ್ಯವ |
ಸೋತು ತನ್ನನುಜಾದಿ ಮುನಿಸಂ | ಘಾತಸಹಿತ ವನೀಶ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊ
ರವಂಟಾ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಕುಂತಿಯ ನಂ
ದನರು ತ | ಮ್ಮಾಳೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು ಶಾಭದ್ರಾದಿ ತನಯರಿಗೆ ॥ ಬಾಲಕಿ

ಉಬೇಳಂಬನನುಜಾ। ಜಾಳಿಗಳಜಜ್ಝರತನವನು।ಕೇಳಿಬೈದುದುಸೇ
ನೆಖತಿಯುಲಿಖಳಚತುಷ್ಟಯವ ॥ ೧ ॥ ಎತ್ತಿತೀಪಾಳೆಯವುನಿಜಪುರ । ದ
ತ್ತತ್ತಿರಗಿತುಜನಜಸಿತರಾ । ಜೋತ್ತಮನಕಡೆಯಾಯ್ತುಸತ್ಯ ಕ್ಷಮೆಪ
ರಾಕ್ರಮಕೆ ॥ ಇತ್ತಲಡುಪಾಯೆಲ್ಟೀಗೆಬಿಸುಗುದಿ । ಕಿತ್ತಡವುಕಾರ್ಪ
ಣ್ಯಕಪಟಖ । ಳೋತ್ತಮರ ಹೃದಯದಲಿಹುದುಗಿತು ನೃಪತಿಕೇಳೆಂ
ದ ॥೨॥ ರವಿಯುದಯದಲಿಕೌರವೇಂದ್ರನ । ಭವನಕೈತಂದನುಕುಮಾರ
ರ।ಜವಳಿಯನುಕರೆಸಿದನುರಾಧಾಸುತನಸೌಬಲನ ॥ ಅವನಿಪತಿಗಾಂಧಾ
ರಿಯುರುಪಾಂ । ಡವರಮನ್ನಿಸಿಕಳುಹಿದರುತ । ಮ್ಮವನಿಗೈದಿದರೆಂದನಾ
ದುಶ್ಶಾಸನನನುನಗುತ ॥೩॥ ಮುರಿಮುರಿದುಪಟ್ಟಣವನೋಡುತ।ನರನೃ
ಕೋದರರೌಡುಗಚ್ಚುತ । ತಿರುಗಿದರುಗಡಗಾಢಬದ್ಧಭೃಕುಟೀಷಣ
ರು ॥ ಕರಿಯುಸೊಗಡಿನಮೃಗಪತಿಗೆಮೃ।ಹರಿದಹಂದಿಗೆಸೊಂದಹಾವಿಂ।
ಗರಸಮೈಚಾಚಿದಯುಲತಾಸೀಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೪॥ ಅವರಹೆಂಡಿರಮುಂದೆ
ಲೆಯುಹಿಡಿ । ದವಗಡವಮಾಡಿಸಿದೆಪಟ್ಟದ । ಯುವತಿಯಾಕೆಯುಭಂಗಪ
ಡಿಸಿದೆಸಿನ್ನ ಲಾಪನಿತ ॥ ಅವಳದೈವೋದಯವದೈಸಲೆ। ಸವಡಿಸೀರೆಯಸು
ತ್ತಸಡಿಲದು । ನಿಮಗದಾಗಳೆಮುರಿದುಹಿಂಗಿದುದೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೫॥ ಬೊ
ಪ್ಪಸಿತ್ತನುಮರವನೆನಗದು । ತಪ್ಪಿಸಲಿತೀರುವುದೆಭೀಮನ ।ದರ್ಪಕಜ್ಜುರ
ನನುಬ್ಬಟೆಗೆಮಾಡಿದೆನ್ನುಮದ್ದುಗಳ ॥ ತಪಿಸಲೇದೈವಗತಿನ । ಮ್ಮಪ್ಪನೇ
ಕೆಡಿಸಿದನುನಮಗಿ ।ನ್ನಪ್ಪುದಾಗಲಿಯೆಂದುಸುಯ್ದನುಕೌರವರರಾಯ॥
ಜಮುವಹುದೆಸಿವರ್ಣೀದದಲಿನಿ । ಧರ್ಮವಹುದೆಬಿಸುಸುಯ್ಗ್ಲಿನಲಿನಿ । ನರ್ಮ
ಯುವಹುದರಿಪ್ರನೃಪರಿಗಿದುತಾಸೀತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ನಿಯತವಮುನಿಶ್ಶೇಷ
ನಿಮ್ಮ । ನ್ನಯುಕೆನಿರ್ವಾಹವನುಗಾಂಧಾ । ರಿಯಲಿನಿಂದ್ಯುಯ್ಯನಲಿಬೆಸೆ
ಗೊಳ್ಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೬॥ ಅರಸಕೇಳ್‌ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ । ಯರ
ಮನೆಗೆನಡೆತಂದರೀನಾ । ಲ್ವರುವಿಷಾದವಿಡಂಬವಿಹ್ವಲಕರಣವೃತ್ತಿಯ
ಲಿ॥ ಪರಿಮಿತದಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರುಸಹ । ಚರನಶೋಧಿಸಿಕಡುರಹಸ್ಯದೊ ।
ಳರಸಿಯುನುಬರಹೇಳಿದರುಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯನು ॥೭॥ ಅವರದಾಸ್ಯವಬಿ
ಡಿಸೀರಾ । ಜ್ಯವನುಕರುಣಿಸಿಟ್ಟೆಯಿನಿಂ । ಮಹಿಪರಕಳುಹಿದಿರೆಂದು
ಕೇಳಿದೆವಾಯ್ತುಪರಿತೋಷ ॥ಅವರುನಿಮಗತಿಭಕ್ತರೈಬಾಂ । ಧವರಲೇ
ತಪ್ಪೇನುಧರ್ಮ । ಪ್ರವರರಿಗೆನೀವ್ಟೋಲಿದಿರೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ ॥೮॥
ನಾವಲೇಹೊಳಗವರಹೆಂಡಿರ । ಹೇವಗೆಡಿಸಿದೆವವರನೋಯಿಸಿ । ಜೀವ
ಮಾತ್ರವನುಳುಹಿಸೆಳದೆವುಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ನೀವುಕರುಣಿಸಿದಿರಿಕೃಪಾ
ವಿಕ । ಭಾವಹುರಿಯರಬುಂಟೆಲೇತ । ಪವ್ವನುದೈತಪವ್ವನುದೆನುತಲಜ್ಞಿ

ದನುಶಿರವ ॥೧೦॥ ತಾಯೆನೀಮವೆಹಗೆಯಕೈರ್ಯ್ಯಲಿ । ಸಾಯಲಾರೆವು
ಸಾಗರಾಂತದ । ರಾಯರಿಲ್ಲಾ ಹೊರೆಯಲಾಪೆವುಬೆಂದಬಸುರುಗಳ॥ಕಾ
ಯಿದನುಕರುಣದಲಿತಂದೆಸ । ಹಾಯಸಹಸ್ರಾಂಡಪರಕೋಡಿಯೆ । ರಾ
ಯಬದುಕಿರಲೆಮ್ಮಕಳುಹೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥೧೧॥ ಏಕೆಬೆಸಗೊಳ್ಳಬೆ
ಸಸುತನವಿ ।ವೇಕವಿಷಮಗ್ರಹವಿಕಾರ। ವ್ಯಾಕರ್ಣದುರ್ಲಲಿತದುಷ್ಕೃ
ತವೀಪ್ರಳಾಪವಿದು ॥ ಈಕುಲವನೀಪುರವನೀಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಕರವನೀಜಗ
ವನೀವಿಭ । ವಾಕೃತಿಯನಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದುವೆನಿನ್ನಮಗನೆಂದ ॥೧೨॥ ಸ
ರಿಹಸುಗೆಯಿಂನರ್ಥರಾಜ್ಯದ ।ಸಿರಿಗೆಯೋಗ್ಯರುಬಾಹುಸತ್ವಕೆ ।ಸುರರು
ಸರಿಯಿಲ್ಲಿವರಸಪಾಡೇಮನುಜಜಂತುಗಳೂ ॥ ಚರಿತವೆಂಬರೆಋಷಿಗಳಿಗೆ
ಗೋ । ಚರಿಸದವರಾಚರಣೆಸಿನಗೆಂ । ತರಿವಿನಾಶನಸಿದ್ಧಿಯೆಂದನುಮ
ಗಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೧೩॥ ಬೇಹವರುಸರಿರಾಜ್ಯಕದುಸಂ । ದೇಹವೇ
ಮೇಲವರಸತ್ವದ । ಸಾಹಸದಸತ್ಯದಸದಾಚಾರದಸಿವಾಸರಲೆ ॥ಸ್ನೇಹಿ
ತರುನಿನಗವರಮೇಲವ । ಗಾಹಿಸದೆನ್ಯಾಯದಲಿಸ । ದ್ರೋಹರಾವಿ
ನ್ನೆಮಗೆನೇಮವೆಯೆನುತಹೊರವಂಟ ॥೧೪॥ ಕಲಕಿತರಸನಕರಣಕಂ
ಗಳೆ । ಕುಳಿಗಳಲಿನೀರೊರತೆಪಕಟಕ । ಟೆಲೆಗೆಕರೆಯಾಸಾಪಿಮಗನ
ನುಕುರುಕುಲಾಂತಕನ ॥ ಸೆಳದುತಂದರುಕರ್ನಶಕುನಿಗ । ಳಳಲಿಗನತೆ
ಗೆದಪ್ಪಿದನುಕುರು। ತಿಲಕನೀನುಳಿದೊಡಲೆಹಿಡಿವೆನೆಯೆಂದನಂಧನೃಪ॥
ಏನಮಾಡುವೆನವರಕೆಡಿಸುವ । ಡೇನುಹದನನುಕಂಡೆದೈವಾ । ಧೀನನಿ
ಷ್ಠರನುರಿವುದರಿದನ್ಯಾಯತಂತ್ರದಲಿ ॥ ಏನುನಿನ್ನಭಿಮತವುನಿನ್ನೊಳ।
ಗಾನುಹೊರಗೇಕೆಂದನುಡಿದು ।ಮ್ಮಾನಬೇಡೆನ್ನಾಣೆನುತಸಂತೈಸಿದನು
ಮಗನ ॥೧೫॥ ನೊಂದವರದರಗ್ಗಳಿಸಿಹೃದಯದೊ । ಳೊಂದಿಬೆರಸರುಮ
ರಹುತೆರಹಿನೊ । ಳಂದಗೆಡಿಸುವರಲ್ಲದುಳುಹರುನಿನ್ನಸಂತತಿಯ ॥ ಒಂ
ದುಸತ್ತಿಗೆನಮ್ಮದಿಲ್ಲಗೆ । ನಿಂದುದೆನಿಸಲಿನಾವುನಿಲಲವ ।ರೊಂದುಸತ್ತಿಗೆ
ಯಾಗಿಸಲಹಲಿಸಕಲಬೂತಳವ॥೧೬॥ ಹುದುವಸ್ಯೆರಿಸಿಬಳಸಿದರುದುರು।
ಪದಿಯನವರೈವರುಧರಿತ್ರಿಯು । ಹುದುವಸ್ಯೆರಿಸಲಾರೆನವರೊಡನಿಂದು
ಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಒದದುಕಳೆನಂಮಿನಿಬರನುನೀ । ಹದಲಿಸಲಹ್ಯೆವರನುನೀ
ನಿಂ । ದೊದಗವುದ್ಯೆವರನೆಂಮುಹಿಡಿಬೇಡಿಲ್ಲಮತವೆಂದ ॥೧೭॥ ಅಸಿಲಜನ
ಬಾಯಬಡಿತಕನನ । ರ್ಜುನನಬೊರಿಬೊಬ್ಬಾಟಸಹದೇ । ವನಸಗ
ರ್ವದನಾತಪ್ಪೈಯಿಕ್ಕವನುಬಳಿಕಿನಲಿ ॥ ಮನೆಮೊಗವಕಾಣಸದಘ
ನಕಾ । ನನದೊಳಗೆಸುಳವಂತೆಮಂತ್ರದ । ನೆನನೆನಿದುನಿಮ್ಮಡಿಯುಟಿ
ತ್ತ್ರಕೆಬಹರೆಬೆಸನೆಂದ ॥೧೮॥ ಮರುಳುಮಗನೇಶಿವಶಿವಾಮನ। ಬಗ್ಗಡನೇ

ತಾನಕಟನಿವೆತ್ರ | ಶ್ವೈರಿಯುಹಗೆದಾಯಾದ್ಯರುಗಳಭ್ಯುದಯದಲಿಸೊ
ಗಸೆ ॥ ದುರುಳರವದಿರುದೈವಮುಖದೆ| ಚ್ಚರಿಕೆಘನಕೆಡರೆಂದುವೋಗಗೆ|
ಹೊರೆಮನದಸೊಸಕದನೇಹವನರಸುತಿಹೆನೆಂದ ॥೨೦॥ ಕರಿರಕೊಡಿನೀ
ವಿಲ್ಲಿಗನರ್ರೈ | ವರನುಜೂಜಿನಲೊಂದುಹಲಗೆಯ | ಲರಸನೀಚಿತ್ತೈಸುಹ
ನ್ನೆರಡಬುದವಿಪಿನದಲಿ ॥ ವರುಷವೊಂದಜ್ಞಾತಪದರೊಳ | ಗರಿದವಾದರೆ
ಮರಳಿವಿಪಿನಕೆ|ವರುಷಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆಕೊಡುವೆವುಮತ್ತೆವೀಳೆಯುವ॥೨೧
ಅಹುದುಮಂತ್ರವಿದೆಂದುಚಿತ್ತೈಕೆ | ಬಹರೆಕಳುಹಿಮನುಷ್ಯರನುಕರಸ
ಹಿತರನುವಿದುರಾದಿಗಳಕೊಂಡೆಯುಕೆಕಿವಿಗೊಡದೆ ॥ ಕುಹಕವುಂಟೇನ
ಮ್ಮಕಳುಹುವು | ದಹಮತವಬೆಸಸೆನಲುವಿಮ್ರಳು | ಕುಹಕವುಂಟೇ
ಮಗನೆಕರಸುವೆನೀಗಪಾಂಡವರ ॥೨೨॥ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕಬಾಯುಧಿಷ್ಠಿ
ರ | ಭೂತಳೇಶನಕರದುತಾರ್ರೈ | ತಾತಕಳುಹಿದನೆಂಬುದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದ
ಲ್ಲಿರಲಿ ॥ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದಲ್ಲಿವಿ | ಘಾತಿಯಿಲ್ಲೆಂದುಚಿತವಚನದೊ|
ಳಾತಗಳನೊಡಗೊಂಡುಬಾಹೋಗೆಂದನಂಧನೃಪ|೨೩॥ಕೇಳಿದನುಭೀ
ಷ್ಮಾದಿಗಳುಬರ|ಹೇಳಿದರೆಪಾಂಡವರನಕಟಾ| ಹೇಳಿದರೆಕೌರವರನೂ
ರ್ವರನಂತಕಾಲಯಕೆ ॥ ಹೇಳಿವರಹೇಳಿಗೆಯುಹಾವಿನ | ಮೇಲುಮುಚ್ಚ
ಳಮುರಿಯಲೆಂದಿದ| ಕೇಳಿದೆವಕೌತುಕವನೆಂದರುಕುದಿದುತಮ್ಮೊಳಗೆ॥
ಉರುವಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿಸಾಧಿಸು | ವರಿಕೆಯಾವುದುಹೇಳಲಾಗದೆ | ಕುರಿಗ
ಳೇನಿನ್ನವರುಬಲ್ಲರೆಮೇಲಣಪಜಯವ ॥ ಮರುಗುವಳುಗಾಂಧಾರಿಮಕ್ಕ
ಳ | ಹರುವಕಂಡರೆಮೇಲೆನಿನಗೇ | ನರಿಯುಬಾರದಲಾಮರುಳೆಯೆಂದ
ಳಲಿದನುಭೀಷ್ಮ ॥೨೪॥ ಕೊಂಬುದೇಖಳಜನಕೆಸಾಧುಗ | ಳೆಂಬಮಾತು
ವಿಧಾತೃಕಲ್ಪಿತ| ವೆಂಬವಿಷದುಗ್ಧದಕೆಗಾರುಡವೇನುಮಾಡುವದು॥ ತುಂ
ಬುವುದುಬತ್ತುವುದುಕಾಲನ | ಡೊಂಬಿದಾರಿಗೆಸಾಧ್ಯವಾವೇ | ನೆಂಬುದಿ
ದಕೆಂದಳಿದರುಭೀಷ್ಮಾದಿಸಜ್ಜನರು ॥ ೨೫ ॥ ಇವರವಂಚಿಸಿರಜನಿಮಧ್ಯ
ದೊ | ಳವನಕಳುಹಿದಡಾತನೈತಂ | ದಿವರಪಾಳೆಯದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕ
ನುಹಲವುಪಯಣದಲಿ ॥ ಅವನಿಪತಿಮರುದಿವಸಬೀಡೆ | ತ್ತುವನಿಧಾನವ
ನರಿದುರಾಯನ | ಭವನಿಕೆಯುಹೊರಬಾಹೆಯುಲಿದಂತಿಗೆಯುನವನಿಳಿದ ॥
ಕರದುಹೇಳಿದನಾತಪತಿಹಾ | ರರಿಗೆತಾನೈಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ | ನರಗಕ
ಳುಹಲುಬಂದನಗ್ಗದರಾಜಕಾರಿಯಕೆ॥ ಧರಣಿಪಾಲಂಗರುಹಿಯೆನೆನೃಪ|
ವರಗೆಬಿನ್ನಹಮಾಡಿಕರಸಿದ|ತಿರದೆಹೊಕ್ಕನುದೂತನಂದಾರಾಯನೋ
ಲಗವ ॥ ದರುಶನವನಿತ್ತವನಿಪಾಲನ | ಚರಣದಲಿವೈಯಿಕ್ಕಿನಿಂದನು |
ನರವೃಕೋದರನಕುಲಸಹದೇವರಿಗೆಕೈಮುಗಿದು॥೨೭॥ಧರಣಿಪನವೊ

ಗಸನ್ನೆಯಲಿಕು | ಳ್ಳಿರಲಿದೇನೈಪಾರತ್ರಿಕಾಮಿಕ | ಬರವುಬೇಗದೊಳಾ
ಯ್ತೆನುತಬೆಸಗೊಂಡನಾಭೀಮ || ಬರವುಬೇರೇನೊಡೆಯರಿಟ್ಟದ | ರ
ರಸನಿಲ್ಲಿಗೆಹಿಂದೆಪೂಜಿಸೊ | ಳೊರಸೊರಸುಮಿಗೆಮಸೆದುದಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ
ಮನಮುನಿಸು || ಹರದುಹೋಯ್ತದುಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊ | ಳಿಂದರಸು
ಗಳುಪೂಜಿಸಾದಲಿ| ಮರಳಿಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದಟ್ಟಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||
ಮರಳಿಕರಸುವುದೆಂದುಕಂಬನಿ|ವೆರಸಿಕುರುಪತಿಪಿತನಚಿತ್ತವ| ಕರಗಿಸಿ
ದನೋವಿಮೋಹುತಾಕರಸಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ || ಕರಸುವವದಿರುಭಂಡರೋ
ವೋ | ಮ್ಮರಳಿಹೋಹರುಭಂಡರೊನೀ | ನರಿವುದೇನೈಪಾರತ್ರಿಕಾಮಿಕನೆಂ
ದನಾಭೀಮ || ಬೊಪ್ಪನವರಟ್ಟಿದರೆಶಿವಶಿವ | ತಪ್ಪನೆನವರೆಭೀಮಸೈರಿಸು |
ತಪ್ಪನಾಡಿನೆನವಗೆಮುನಿವಳತಾಯಿಗಾಂಧಾರಿ || ತಪ್ಪಲೊಮ್ಮೆಗೆಪಾಂಡು
ಕುಂತಿಗೆ | ಮುಪ್ಪಿನಲಿಮರುಳಾಟವಾಗಲಿ | ತಪ್ಪವನೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂದ
ನುನಗುತಲುಮಸೊನು || ಖಳರುಮೊದಲಲಿಕೌರವರಕಲಿ | ಮೊಳೆಯ
ನಂಕುರಿಸುವಕುವಿದ್ಯಾ | ಕಲಿತಮಾಯರುಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳವರಸಂಗದ
ಲಿ || ತಿಳಿದುನಡವವನಲ್ಲವಿದುರನಿ | ರ್ಮಲದನೀತಿಗೆಸಲ್ಲಿಜಸಿತ | ಸೊಳಗುನಿ
ರ್ಮಳವಿಲ್ಲವೆಂದನುನಗುತಕಲಿಭೀಮ || ನೆನಹಿನಭಿಮತವಲ್ಲದುರ್ಯೋಧ |
ಧನನಸಾಬಂಕರ್ಣರಭಿಮತ | ಜನಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆಗಾಂಧಾರಿಗೆಯ
ಲಂಘ್ಯವಿದು || ಅನುನಯದಹೊತ್ತಲ್ಲನೀವಹ | ಸ್ತಿನಪುರಿಯಹೊಕ್ಕಾ
ಗಘನಕಾ | ನನಕೆಗಮಿಸುವಿರೆಂದರಾಧೌಮ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳೊ ||೪೫||
ಕರೆಯೆಕಾದುವುದಾದವುದಸಂ | ಗರಕೆಪೂಜಿಂಗಿದುಮಹೀಶರ | ಪರ
ಮಧರ್ಮವಲೇನಿಧಾನಿಸೆವೈದಿಕಾಂಗದಲಿ || ಗುರುವಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾ
ತನು | ಕರಸಿದಲ್ಲಿವಿಘಾತಿಬಂದರೆ | ಬರಲಿಸೈರಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದನುಧರ್ಮ
ನಂದನನು ||೪೬|| ಜನಪನಾಜ್ಞೆಯವಿಚಾರಿಬಳಸುವ | ದನುಚಿತವನ
ಮಗಿನ್ನೇನೀಮಾ | ರ್ಜನನಕಾಲನಹರ್ಷಿಮತವೆಮ್ಮಮತವೆನ
ಲು || ಮನಮೊದಲುಕರಣಂಗಳಾತ್ಮಂ | ಗನುಚರರೊಬಾಧಕರೊನಿಂ
ಮಯ | ಮನಕೆಸಲ್ವಂತಾಗಳೆಂದರುಪವನಜಾದಿಗಳು || ೪೭ || ಮರಳಿ
ಪಾಳೆಯಬಿಡಲಿಶಿಷ್ಟರ | ಕರಸಿಕೇಳಿನುತವನಿಪತಿರಾಜ | ಪ್ರರಿಗೆತೆರಳಿಗದ
ನರಿಯನೇಕೌರವನಕೃತ್ರಿಮವ || ಕೊರಳಿಕ್ಕೆದವಿಧಿಯರಿಣ್ಣಯ | ಹು
ರಿಬಲುಹಲೇಧರ್ಮಸುತನೊಡೆ | ಮುರಿಟಲಾವನಕೇಳುಜನಮೇಜಯ
ಮಹೀಪಾಲ ||೪೮|| ಸುತರುಸಖಿವರುಮಂತ್ರಿಗಳುನಿಜ | ಸಖಿಯರಾಪ್ತ
ರುಬಂಧುಗಳುಭೂ | ಪತಿಗಳಸುಜರುಬುಧರುಚಾತುರ್ಬಲದನಾಯಕ
ರು || ಮತವುಮರಳುವದಲ್ಲಧರಣೀ | ಪತಿಯನುತ್ಸಾಹಿಸುವಗತಿಸಂ | ಗ

ತನಲ್ಲೇನವಗೆನುತನಡೆದುದುಬುಧಜನಸ್ತೋಮ॥೨೮॥ ಭರದಪಯಣದ
ಲಿವರುಹಸ್ತಿನ । ಪುರದಹೊರಬಾಹೆಯಲಿಬಿಟ್ಟರು । ಪರಿರಚಿತರಾಜತು
ರಗಶಾಲೆಯವಿಪುಳವೀಧಿಯಲಿ ॥ ಬಿರಿಯೆನೆಲನಳ್ಳಿರಿವವಾದ್ಯದ । ಮೊ
ರೆವಭೇರಿಯಬಹಳಕಹಳೆ । ಸ್ವರದಕಳಕಳತೀವಿತಬುಜಭವಾಂಡಖರ್ಪ
ರವ ॥ ೨೯ ॥ ಎಸಿದದ್ಭುತರಭಸವಿದೆಲಾ । ಮಾನನಿಧಿಗಳುಮರಳಿಕುಂ
ತೀ । ಸೂನುಗಳಬಲಬಂದುಬಿಟ್ಟುದುಪುರದಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ಎನುತಪೌರ
ವರೊಡನೆಕರಸಂ । ಧಾನವೇವಿನಯಾನುಗುಣಸಂ । ಧಾನವೇತಾನೆ
ನುತಗಜಬಜೆಸಿದುದುಗಜನಗರ ॥೩೦॥ ಪುರವಹೊಕ್ಕನುನೃಪತಿಸರವಿ
ತ । ಪರಿಜನದಲಾರಾಜಬೀದಿಯ । ನೆರವಿಸೆರವಿಯಜನದಪುನರಾಗಮನ
ವಿಸ್ಮಯನ ॥ ಪರಿಣತಸ್ತ್ರೀಬಾಲವೃದ್ಧರ । ವಿರಸವಚನವನಾಲಿಸುತನೃ
ಪ। ನರಮನೆಗೆಬಂದೆರಗಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೩೧॥ ಸೋಲ
ದಲಿಮನನೊಂದುಹೋಹುದು।ಹೋಲದೆಂಮಖಿಮತಕೆನಿಂಮೊಳು।ಮೇ
ಳದಿಂದೊಂದಾಗಿಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿಮಾಡುವದುಸ
ದ್ಯೋ । ತಾಳಿಯಲಿರಮಿಸುವದುಮನದಲಿ।ಟಾಲವಿಲ್ಲದೆಬದುಕಿನಂಮೊಳ
ಗೆಂದನಂಧನೃಪ॥೩೨॥ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆಬಂದನೀಮೀ! ವ್ಯಧಿಕರಕೆಮನಬಹರೆ
ಸುಖಸಂ।ಗತಸುಹೃದ್ವ್ಯತದಲಿರಮಿಸೈಕಂದಹೋಗೆಂದು॥ ಸುತತನದ
ಪಾಹಾರ್ದಸಂಭಾ।ವಿತದಹೊರಬಾಹೆಯಲಿಧರಣೀ।ಪತಿಯನುಪಚರಿಸಿರಿದ
ನುಚರುರಿಗತನತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ॥ಸರ್ವಲೋಕವಿನಾಶಕರವೀ। ಗುರ್ವಣೆ
ಯದ್ಯೈವಾಭಿಪಾಕಕೆ। ದರ್ವಿಯಾಯಿತುಧರ್ಮಪುತ್ರನಬುದ್ಧಿವಿಸ್ತಾರ॥ಸ
ರ್ವಜನವೊಂದೆಸೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ। ನೊರ್ವನೆಂದೆಸೆಶಕುನಿಕೌರವ । ರೊರ್ವ
ರೊಂದೆಸೆಜೂಜಿನಭಿಮತವರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ಬಂದುಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಸಭಾಸ
ದ । ವೃಂದನೆರೆದುದುಮತ್ತೆಜೂಜಿನ ! ದಂದುಗದದುರ್ವ್ಯಸನವುಸುಕಿ
ತುಧರ್ಮನಂದನನ॥ತಂದುಮಣಿಮಯಸಾರಿಮಲಗೆಯ।ನಂದುಮೋಹರಿಸಿ
ದರುಜೂಜಿಂ।ಗಿಂದುಕುಲದಮಹೀಶನನುವಾದನುಸರಾಗದಲಿ॥ಎಳ್ಳನಿತು
ಭಯಖೋಡಿಚಿತ್ತದೊ । ಳಿಲ್ಲನಿಜಪಾಂಡಿತ್ಯಪರಿಣತೆ । ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟುದು
ಬೆದರಿಹೋಯ್ತುವಿವೇಕವಿಸ್ತಾರ॥ಖುಲ್ಲರೊಡನೆಯಖೇಳಮೇಳಕೆ।ಚಲ್ಲ
ಣವವೆಂಟ್ಟಿಸಲಾಜನ । ವೆಲ್ಲಮರುಗಿತುಧರ್ಮಜನಮರುಜೂಜಿನುಬ್ಬಟೆ
ಗೆ ॥೩೪॥ ತೆಗದುಸಾರಿಯಹೂಡಿಹಾಸಂ ।ಗಿಗಳಹೊಸದನುಶಕುನಿಧರ್ಮ
ಜ । ಹೊಗಳುಹೊಣೆಯನುಸಚಿಸಿಸೊಡ್ಡವಿಸಿದುವಿನೋದವಲೆ ।ಬಗೆವ
ಡೊಂದೇಹಲಗೆಮೇಲಣ । ದುಗುಣಸಲ್ಲದುಜೂಜುಗಾರರ । ವಿಗಡತನವ
ಲ್ಲೆಂದುನೃಪತಿಗೆಸೂಸಿದನುನಗೆಯ ॥೩೫ ॥ ಲಲಿತರಾಗದರಗದಗೋರಿ

ಯು | ಬಿಲುಸೆವಿಯಮೃಗದಂತೆವಿಷಯದ |ಕುಳಿಯೊಳಗೆಕಾಲ್ದೊಡಕಿ
ಬಿದ್ದಸುಯೋಗಿಯುಂದದಲಿ ‖ ಕಲಿತವಿಕಳಾವೇಶದಲಿವಿ | ಹ್ವಲಿತವಿವಿಧ
ಶ್ರೋತ್ರನಯುಸಂ | ಚಲಿತನೆಂದನುಶಕುನಿನೀನುಡಿಯೊಡ್ಡವೇನೆಂದು |
ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ನಿನ್ನ ಧಾರುಣಿ|ಕುರುಪತಿಯನೆಲನೊಡ್ಡನಿಂವಿಾ | ಯುರ
ದರಸುಗಳೊಳಾಱುಸೋತರುಸೋತಭೂಪತಿಗೆ ‖ವರುಷಹನ್ನೆರಡರಲಿ
ವನದೊಳ| ಗಿರವುಮೇಣಜ್ಞಾತವೊಂದೇ | ವರುಷಹದಿನಾಲ್ಕರಲಿಹೊಗು
ವುದುತಮ್ಮಪಟ್ಟಣವ‖೪೯‖ ಮರೆಯಲಿಹುದಜ್ಞಾತವಾಸದೊ|ಳರಿದರಾದ
ರೆಮತ್ತೆವನದಲಿ | ಚರಿಸುವುದುಹನ್ನೆರಡುವರುಷವುಸತ್ಯಭಾಷೆಯಲಿ ‖
ಮುರಿದುತಪ್ಪಿದನೃಪನನೀಶ್ವರ | ನರಿವನೈಸಲೆರಾಜಧರ್ಮವ | ಮೆರವ
ರಾಡುವದೊಡ್ಡವೀಪರಿಯುಂದನಾಶಕುನಿ‖೫೦‖ ಅಂಜುವರೆನಿಲುಜೂಜುಗಾ
ರರ |ಭಂಜಪಣಗೊಳಗಹರೆಬಾನೃಪ|ರೆಂಜಲಿಸಿಬಿಡಬಹುದೆಪರವುದ್ಯೋ
ತರಸಸುಧೆಯ ‖ ರಂಜಕರುನಾಪಲ್ಲಜೂಜಿಗೆ | ಕಂಜಭವತಾನೆನ್ನೊಡನೆ
ಕೆಲ | ರಂಜದಿಹರಾರೆಂದುಗರುವವಸೂಸಿದನುಶಕುನಿ ‖೫೧‖ ಉಗ್ರಭಾ
ಷೆಯದೇಕೆಶಿವಶಿವ|ವಿಗ್ರಹಪ್ರತಿಮುಖದವಿಷವಾ| ವಗ್ರಹದಲಿದುಬೆಂದು
ಹೋಗದೆಭರತಸಂತಾನ ‖ ನಿಗ್ರಹಿಸಲೇಕಕಟಕುರುಕುಲ |ದಗ್ರಿಯನ
ನೆಂದಖಿಳಸಚಿವರು | ದಗ್ರಚರಿತರುಮುರಿದುನುಡಿದರುನೀತಿವಚನದಲಿ‖
ವಿದುರಗುರುಗುರುಸೂನುಬಾಹ್ಲಿಕ | ನದಿಯುಮಗಗಾಂಧಾರಿಕುಂತೀ |
ಸುದತಿಭೂರಿಶ್ರವಯುಯುತ್ಸವಿಕರ್ಣಸೃಂಜಯರು ‖ ಇದುವಿಷಮವೆಂ
ದಾನೃಪದ್ರು |ಪದಿನೃಕೋದರಪಾರ್ಥಯಮಳರು |ಕುದಿದರೊಳಗೊ
ಳಗಾಡಲಮ್ಮದೆರಾಯರಿದಿರಿನಲಿ ‖೫೩‖ ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳ್ದುರ್ವ್ಯಸನವಿಷಮ|
ವ್ಯತಿಕರದಭಾಷೆಯನುನೃಪಮಿಗೆ| ಪತಿಕರಿಸಿದನುಹೊಸದುಹಾಸಂಗಿಗ
ಳಹಾಯ್ಕಿದನು ‖ ಸತಿಯದಕ್ಷಿಣನಯನವೀಭೂ | ಪತಿಯವಾಮಭು
ಜಾಕ್ಷಿಗಳುದು |ಗತಿಯಸೂಚಿಸಿತೋರುತಿದ್ದವುಧರ್ಮನಂದನನ ‖೫೪‖
ದಾಯಮೇಮುಝುಪೂತುದುಗತಿಗ | ನಾಯಸವಲೇಚೌಕವೊಂದು | ಕಾ
ಯಲಾಗದೆಹಾಯ್ಕುಹಾಯ್ಕೆಂದೊದರಿಘರ್ಜಿಸಿದ ‖ ರಾಯನೋತನುಧ
ರ್ಮಸುತಕುರು | ರಾಯಗೆಲಿದನುಕಟ್ಟುಗುತಿಯನು | ರಾಯನೋರೊ
ಳಗೆಂದುಮಿಗೆಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಶಕುನಿ ‖೫೫‖ಹಣುಗಿತರಸನವದನತಾಳಿಗೆ|
ಯೊಣಗಿತವಸಿಗೆಸಟ್ಟದಿಟ್ಟಯ|ಮಣದನೆನಹಿಸಮುರಿದಮಹಿಮೆಯತಾ
ಗಿದವೆದೆಸಯ‖ಜುಣುಗಿದುಬ್ಬಿನಸತ್ಯದಲಿಕೇ| ವಣಿಸಿದರಿವಿನವಿಕೃತಿಕರ್ಮ
ದ| ಕುಣಿಕೆಗೊಲದೊಲದರಸನಿರ್ದನುಹೊತ್ತದುಗುಡದಲಿ‖೫೬‖ಉಬ್ಬು
ಮುರಿದುದುತಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರ|ನೊಬ್ಬನೀಕ್ಷಿಸಿಕೈಯ್ಯಗಲ್ಲದ| ನಿಬ್ಬರದನಿ

ಸುವ್ವ ಖೋಡಿಯುಮನದಕಳೆಗುದಿಯು॥ ಜಬ್ಬರಿಯುಜಾಣಕೆಯುಬಿಂ
ಕೆಯು।ಹಬ್ಬುಗೆಯುಹರವಸದಖೇದದ ।ಮಬ್ಬಿನಲಿಹಣುಗಿದರುಪವನಜಫ
ಲುಗುಣಾದಿಗಳು ॥೪೭॥ ಕಂಡನೇಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಕೈ।ಕೊಂಡನೇವ
ರದೀಕ್ಷೆಯನುಪಿತ । ನಂಡಲೆದುಕೃಷ್ಣಾಜಿನವನುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತನ
ಲೆ ॥ ಚಂಡಿಗೊಂಡರೆನನಗೆನಿನ್ನನ । ಭಂಡತನಬಾರದಲೆವನವಾ।ಖಂಡ
ಲಪ್ರಸ್ಥವಳಿತನಗಿನ್ನೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೪೮॥ಕಳೆದುಬಿಸುಟರುಮುತ್ತುರ
ತ್ನ । ವಳಿಯುವಿವಿಧಾಭರಣವನುಪರಿ ।ಲಲಿತಕೃಷ್ಣಾಜಿನವಹೊದದರು
ಪಾಯ್ಕಹಚ್ಚಡಪ ॥ ನಳಿನಮುಖಿನಳನಳಿಪಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯಲಂಕಾರ
ವನುಗಿದುಸಭೆ । ಯೊಳಗೆಬಿಸುಟಳುನಿಂದಳಬಲೆಸಿಜಾಭಿರೂಪದಲಿ॥೪೯॥
ಸಾಲದೇನಮಗಿನ್ನುಕೌರವ । ರೋಲಗದಫಲವಾಯ್ತುಲಾವನ ।ಮಾಲೆ
ಕೊರಳಂಗಲ್ಲಚಗಣಾಭರಣವಾಯಿತಲೆ ॥ಬೀಳುಕೊಳರೇಬೊಪ್ಪನವಗ
ನು । ಮೇಲೆಮೋಹದತಾಯಲಾನಡೆ! ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಬೆವೆಂದನು
ಭೂಪತಿಗೆಭೀಮ ॥೫೦॥ ಬಂದರಿವರರಮನೆಗೆನೇಮವೆ। ಯೆಂದುಪದಕೆ
ರಗಿದರೆಕಣ್ಣಿನೀ । ರಿಂದನೆನೆದನುತಂದೆಮಕ್ಕಳಬಿಟ್ಟುಬದುಕುವನೇ॥ಇಂ
ದುಮುಖಿಮರುಗಿದಳುನಾವಿ । ನ್ನೆಂದುಕಾಬೆವುನಿಂಮನಕಟಕ।ಟೆಂದಳತಿ
ಮೋಹಿತೆಯುಲಾಕುಂತೀಕುಮಾರರಿಗೆ ॥೫೧॥ ವನದೊಳಜ್ಞಾತವಾಸನಿ
ವೆಂ। ತನುಭವಿಸುವಿರಿಪಾಪಿದುರ್ಯೋಧನ । ಧನನದುರ್ಜನಸಂಗನಿಜಗಿದು
ಕಿಂಗಿಯಾದುದಲೆ॥ ವನಿತೆನಿಂಮೊಡನೆಂತುತೊಳಲುವ । ಳನವರತಗಿರಿಗು
ಹೆಯಘಟ್ಟವ।ನೆನುತನುಡಿದಳುಕುಟಿಲಗರ್ಭದಗುಣದಬೆಳವಿಗೆಯು॥ಬೀ
ಳುಕೊಡಿರೇಕಾಕುಬಹಳಕೃ।ಪಾಳುಗಳಲಾವಿಧಿಯುಚಿತ್ರವಿ।ಕಾಳಗತಿಗೇ
ನಾಯ್ತುಹರಿಮೂರಬುದಪಥಿಯಲೆ॥ ಮೇಲೆನಿಮ್ಮಾತ್ಮಜರಿಗವನೀ।ಪಾ
ಲನೆಯುಪದುಳವರಪಟ್ಟವ । ಪಾಲಿಸುವಿರಿದಕೇನುಹೊಲ್ಲಹವೆಂದನಾ
ಧೌಮ್ಯ॥ಫಲಕುಜದಪಲ್ಲವದಪದಕರ।ತಳದವಿಪ್ರುಲತೆಮಾಲಪತ್ರದ ।ಲ
ಲಿತಕೇತಕಿನಖದದಾಡಿಮದಂತಪಜ್ತಿಗಳ॥ನಳಿನನೆಯುಸದಮಧುಪಕುಲ
ಕುಂತಳದವನಸಿರಿಸನತಿಯಾದಳು। ಜಲಜಮುಖಿಪಾಂಚಾಲೆಗೆಂದನುಧೌ
ಮ್ಯಮುನಿನಗುತ ॥೫೪॥ ಇವರುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರಾನೃಪ।ಭವನವನು
ಹೊರವಂಟರೊಡನು । ತ್ಸವವಿಹೀನರುವಿದುರಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಗೌತ
ಮರು॥ಅವನಿಪತಿದುರ್ಯೋಧನಾಧಿಗ।ಳವನಸಹಭವರುಳಿಯೆಬಂದುದು।
ವಿವಿಧಜನದೊತ್ತೊತ್ತೆಮಸಗಿತುರಾಜಬೀದಿಯಲಿ॥೫೫॥ ಸಂದಣಿಸಿದುದು
ಕೇರಿಕೇರಿಯ । ಮಂದಿಮನೆಮನೆಮೇಲೆಘನತರ । ವೃಂದದಲಿಪುರಸದ
ರಶಿಖರಾಗ್ರದಲಿಶೋಕಿಸುತ ॥ ಸಿಂಧುರದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿನೋಟಕ । ರಿಂದಕೆ

ತ್ತುದುಬೀದಿಪುರಜನ । ಒಂದಿಯಲಿಸಿಲುಕಿದನೃಪಾಲರುನಡದರೊಗ್ಗಿನ
ಲಿ ॥೬೬॥ ಕುತ್ತುದಲೆಗಳಮೃಗದತೊಗಲಿನ । ಸುತ್ತುಹೊದಕೆಗಳಡದ
ಕೈಗಳೊ! ಳೆತ್ತಿದಾಯುಧತತಿಯಭಂಗದಘೂರಿತಾಪದಲಿ ॥ ಹೊತ್ತು
ವೆದೆಗಳಹೊಗವಮೋರೆಯ । ಕಿತ್ತುಡದಕಡುಗೋಪಸಮತೆಗ । .ಕತ್ತ
ಡಿಯುತಡೆವಾಯ್ತುನೃಪರೈತಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೬೭॥ ಮುಂದೆಸಾಹಸಪಾ
ರ್ಥನಾತನ । ಹಿಂದೆಭೂಪತಿಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ಹಿಂದೆಮಾದ್ರೀತನಯರಿ
ಬ್ಬರಹಿಂದೆಪಾಂಚಾಲೆ ॥ ಹಿಂದೆಕುಂತೀದೇವಿಯಾಕೆಯ । ಹಿಂದಣಾತನು
ಭೀಮನೆಂದಾ । ಮಂದಿತೋರಿದುದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗಿವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥೬೮॥
ಹರನಜೋಡುಮುಗಾಂತಕನಸನು । ಘೂರೆವಿರಿಂಚನಪಾಡುಶಕ್ರನ ।
ಸರಿಸದವರಿಗೆಭಂಗವೀವಿಧಿಯಿದಾವಿಪತ್ತುಗಳೆ ॥ ನರರನೀಕೌರವರಮಿಕ್ಕ
ನ । ನೊರಜುಗಳಪಾಪೇನುಶಿವಶಿವ । ಕರುಣಿಯಲ್ಲವಿಧಾತ್ರನೆಂದುದುನೆ
ರದಜನನಿಕರ ॥೬೯॥ ಕೇಳಿದಭಿಮನ್ಯುಪ್ರಮುಖಭೂ । ಪಾಲತನುಜರುನೆ
ಟಿವರಾಪ್ತರು । ಬಾಳಯದತಲ್ಲಣದಭಯಖೋಡಿಯಮನೋವ್ಯಥೆಯ ॥
ಹೇಳಲರಿಯನುಬಂದುಕಂಡರು । ಘೋಳಿಡುತಪದಕೆರಗಿದರುನೃಪ । ನಾ
ಲಿನೀರೇರಿದವುನನದರುನಯನವಾರಿಯಲಿ ॥೭೦॥ ಕರಸಿದನುಪರಿವಾರವ
ನುನಿಮ್ಮ । ಗರಸುಕೌರವನೆತ್ತಗಜರಥ । ತುರಗಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೆತ್ತುಭಂ
ಡಿಕೊಟಾರಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ॥ ಸರಕುಸರ್ವಗಳುಕೌರವ । ನರಮನೆಗೆನಡೆ
ಯಲಿವನಾಂತರದೊ । ಳಿರವುನಮಗೆಂದರುಹಿದನುಸಚಿವರಿಗೆಸಹದೇವ ॥೭೧
ಕರಿಗಳನುಕೌರವನಮಾವಂ । ತರಿಗೆಕೈಗೊಳಿಸಿದರುರಥಹಯ । ತುರು
ಗಳೊಕ್ಕೈವರ್ತಿಸಿತುಸೂತರಿಗೆಗೋವರಿಗೆ ॥ ನರಕನವನಿಪನನುಚರರಿಗು ।
ತ್ತರಿಸಿದರುಪಾರಕವನೊಪ್ಪಿಸಿ । ಪರಸುಭಟರಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರುಕಾ
ನನೋಚಿತನ ॥೭೨॥ ಹರಿದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕಾತನ । ಚರನುಸಚಿವರುಹೊ
ಕ್ಕುಪಾಂಡವ । ರರಮನೆಯಮುದ್ರಿಸಿದರಕ್ಷಿಯನಾಡುಬೀಡುಗಳ ॥ ಕರ
ಸಿಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡುಠಾಣಾಂ । ತರದನಾಯಕವಾಡಿಗಳಸಂ । ವರಣೆಗಳ
ಸಂತವಿಸಿದರುಕುರುರಾಜಮುದ್ರೆಯಲಿ ॥೭೩॥ ಅರಸಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯಮನು
ಗಜ । ಪುರದಬೀದಿಯೊಳಿವರುಬರುತಿರೆ । ದುರುಳದುಶ್ಶಾಸನನುಮಿಗೆಹ
ರಿತಂದನೇರಿಸುತ ॥ ಬೆರಳನಾಡಿಸಿಹೋದರೀಹೋ । ದರಸುಕಾನನದತ್ತ
ಪುನರಪಿ । ಸರಿದವೆತ್ತುಗಳೆನುತಬಂದನುಹಿಂದೆಪವನಜನ ॥೭೪॥ ತಿರುಗಿಕಂ
ಡನುಭೀಮನುಬ್ಬಿದ । ಹರುಷಹೃದಯನಮನದರೋಷದೊ । ಳರಸನ
ನುನೋಡಿದನುಭೂಪತಿಮೊಗದಸನ್ನೆಯಲಿ ॥ ತಿರುಹಿದನುತನ್ನನುಗ
ದೆಯನು । ತಿರುಗಿಹಾಯಿಕೆಡಹಿದುಮಾರುತಿ । ಯರಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳಂಜಿನಡ

ದನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ॥೭೫॥ಪುರವಹೊರವಂಟವರುಗಂಗಾ।ವರನದಿಯ ತೀರದಲಿನಿಂದರು।ಪರಿಜನವಕಳುಹಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಪಸಾಯಿತರ॥ ಗುರುಜನಕೆಪೊಡವಂಟುಬೀಳ್ಕೊಂ। ಡರುಸದೀಜದ್ರೋಣಕೃಪರನು। ಕರದುಕುಂತಿಯನಿಲಿಸಿದರುವಿದುರನನಿವಾಸದಲಿ॥೭೬॥ ಕಳುಹಿಮರಳಿ ದುವಿದುರನಠನನು। ನಿಲಯುಕೈತಂದನುಕುಮಾರರ। ಕಳುಹಿಬಂದೈ ತಂಮಮತವೇನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನ॥ ಉಳಿದನರಹದನೇನುದುರುಪದಿ।ಲಲ ನೆಯೇನೆಂದಳುಸಿದಾನವ। ತಿಳಿದುಬಂದೈಹೇಳೆನುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಜೆಸ ಗೊಂಡ॥೭೭॥ ಮುನಿಪಜಪಿಸುತಹೋದನಗ್ನಿಯ। ವಿನುತಸೂಕ್ತವನೆ ತ್ತುಗೈದುವಿ।ನನಿಲಜನುದುಗುಡದಲಿಫಲುಗುಣಯಮಳರೊಂದಾಗಿ॥ ವನಿತೆಯನುನಡುವಿಟ್ಟುಹೊರವಂ।ಟನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿನಿಯತದಿ। ನೆನವುತಿರ್ದನುವೀರನಾರಾಯಣನಪದಯುಗವಾ॥ * ॥೭೮॥

⟶ ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೧೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ⟵

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ
ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪ್ರಪ್ರವರ್ಧಿಷ
ಟ್ಪದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂ
ದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ, ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತಕಥಾ
ಮಂಜರಿಯೊಳ್, ಸಭಾಪರ್ವ ಸ್ಸಮಾ
ಪ್ತಮಾದುದು.

ಅರಣ್ಯಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಕಲರಾಜ್ಯವನುಳಿದುವರುಷಾ | ದ್ವಿಕವಮೂರಾಕಾನ
ನದೊಳಗೆಕೀ | ಚಕಕುಲಾಂತಕಕೆಡಹಿದನುಕಿಮ್ಮೀರದಾನವನಾ ॥
ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಗಂಗಾತೀರದಲಿಭೂ |
ಪಾಲಕರುಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದುರಾದ್ಯಖಿಳಬಾಂಧವರ ॥ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟರು
ಗಜಪುರದಜನ | ಜಾಲವನುಕಳುಹಿದರುಗಂಗಾ | ಕೂಲದುತ್ತರಭಾಗದ
ಲಿನಾಡಿದರುವಿಶ್ರಮವ ॥೧॥ ನಿಲಿಸೆನಿಲ್ಲದೆಬಂದರರಸನ | ಬಳಿಯಲಗ್ಗದ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರ | ರೊಲಿದುಸಾಕಿದರಾಜಪುತ್ರರುಹಲವುಮನ್ನೆಯರು ॥ಬ
ಲುಭಟರುಬಾಹತ್ತರದನಿ | ಶ್ಚಲನಿಯೋಗಿಗಳಾಶ್ರಮಿಗಳ | ಗ್ಗಳಿಯವಿ
ಪ್ರಸ್ತೋಮಬಂದುದುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥೨॥ ಇರುಗಿಕಂಡನುಭೂ
ಮಿಭಾರದ | ನೆರವಿಯುಮಗ್ಗಲದಲಿಕರವಿ | ಟ್ಟರಸತಲೆದೂಗಿದನುಸುಮ್ಮ
ನುಬೈದುದುಷ್ಕೃತವ ॥ ಧರಣಿಸೇರಿದುದಹಿತರಿಗೆಕರಿ | ತುರಗರಥಮೆ
ಗಿಲ್ಲವಿಪಿನದ | ಪರಿಭವಣಿಗಿವರೇಕೆಬೆಸಗೊಳುಭೀಮಸೇನೆಂದ॥೩॥ನಿಲ್ಲಿರೈ
ದ್ವಿಜನಿಕರಕಳುಹಿಸಿ | ಕೊಳ್ಳಿರೈಪುರವರ್ಗಸೇಮವ | ಕೊಳ್ಳಿರೈಪರಿ
ವಾರಮಕ್ಕಳತಂಡಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಎಲ್ಲಿಮೆಳೆಮರಗಾಡುಪಲ್ಲವ | ಪುಲ್ಲಫ
ಪಾನೀಯಪೂರಿತ | ಪಲ್ಲಿರಾಯನಸೆಜ್ಜೆಯರಮನೆಯೆಂಬನಾಭೀರು ॥೪॥
ಅವನಿಪತಿಚಿತ್ತವಿಸುಬಹಳಾ | ರ್ಣವಮಹೋಗ್ರಹಿಮಗಿರಿಯಲಿರುಭೂ ಮಿ
ಪರಗತಿಯಲಿಗಮಿಸುಗಾಹಿಸುಗಹನಗಹ್ವರವ ॥ ಎಮಗೆನೀನೆಜೀವನೀನೆ |
ವಿವಿಧಧನಗತಿನೀನೆಮತೆನೀ | ನಮಗಡಿಸಬೇಡಕಟಕೃಪೆಮಾಡೆಂದುದಖಿಳ
ಜನ ॥೫॥ ತುಂಬಿದನುಕಂಬನಿಯನಕಟವಿ | ಡಂಬಿಸಿತೆವಿಧಿಯೆನ್ನನಿನಿಬ
ರ | ನಂಬಿಸುವಪತಿಯಂತುವನನಗ್ರಾಸವಾಸದಲಿ ॥ ತುಂಬಿಸಿರಿಗೆಡಹಿ
ಯೊಳಲಕುಮಿಯ | ಮುಂಬಿಗನೊಳಪದೆಸೆಯಕುಂತದ| ಚುಂಬಿಗನೊ
ಳೇನುಂಟುಫಲವೆಂದರಸಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೬॥ ಖೇದವೇಕೆಲೆನೃಪತಿಹರುಷ
ವಿ | ಷಾದದಲಿಸುಖದುಃಖದಲಿನುತಿ | ವಾದಪರಿವಾದದಲಿಸಮಬುದ್ಧಿಗಳ
ಲಾದ್ವಿಜರು॥ ಈದುರಂತದಚಿಂತೆಬೇಡೆಲೆ | ದ್ವಾದಶಾತ್ಮನಭಜಿಸಿದರೆಭ॥
ಕ್ಷಾದಿಬಹುವಿಧದನ್ನಸಿದ್ಧಪ್ರದಂದನಾಧೌಮ್ಯ ॥೭॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಧೌ
ಮ್ಯವಚನವಂ | ತರದೊಳಮರನದೀವಿಗಾಹನ| ಪರಮಪಾವನಕರಣವಿ
ಕ್ಷಿಪಿತರಣಿಮಂಡಲವ ॥ ಮುರುಹಿಮೂಲಾಧಾರಪವನನ | ಮುರಸುಷು

ಪ್ಪುಗೆನೆಗಹಿಸಿಚ್ಛಟ | ವರಸವರಾಧಿಯಲಿಸನವುಚ್ಚಿಸಿದನುಮಹೀಪಾಲ॥
ವರವಕೊಟ್ಟೆನುನಿನಗೆಹೇಮದ | ಚರುಕವಿದೆವಿವಿಧಾನ್ನಪಾನೋ|ತ್ಕರ
ದತೆವನಿಧಿನಿನ್ನ ವಧುಬಾಣಸನಕರಣದಲಿ ॥ವಿರಚಿಸಲಿಬಳಿಕುಣಲಿಕತಸಾ|
ವಿರವನಂತನೃಸೀನೃಬಳಿಕಂ | ಬುರುಹಮುಖಿಮರುದಿವಸವೀಪರಿಯೆಂದ
ನಾದ್ಯಮುಣಿ ॥೯॥ ಭೂಮಿಪತಿಭುಲ್ಲವಿಸಿದನುನಿ | ಸ್ಸೀಮಸಂತೋಷದ
ಲಿಸುಜನ| ಸ್ತೋಮರಕ್ಷಣಕಾದನಿರ್ವಾಹದನಿರೂಢಿಯಲಿ ॥ ಆಮುನೀಂ
ದ್ರಂಗೆರಗಿಬಳಿಕೀ | ಭಾಮಿನಿಯುಕರದೀಹದಸಸು | ಪ್ರೇಮದಿಂದರುಹಿದ
ನುತನ್ನ ಸಹೋದರವ್ರಜಕೆ ॥ ಇವರುತಿರುಗಿದರಿತ್ತಲಡವಿಯ | ಧರಣಿ
ಗೆಯುಭಾರಾಂಕಭಾಷೆಯ | ಲವಿರಳಿತಜನಜಾಲಸಹಿತಾರಣ್ಯಮಾರ್ಗದ
ಲಿ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳತ್ತಲಾಕೌ | ರವನನಗರಿಗೆಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿ | ಪ್ರವರ
ನೊಬ್ಬನುಬಂದುಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ ॥೧೧॥ ಮುನಿಯಸತ್ಕರಿಸಿದ
ನುಕೌರವ | ಜನಪನಾಮುಷಿಮುಖ್ಯನೀತನ | ವಿನಯರಚನೆಗೆಮೆಚ್ಚಿ
ನುಡಿದನುರಾಜಕಾರಿಯುವ ॥ ನಿನಗಿದೊಂದೇಕೊರತೆಪಾಂಡವ | ಜನಪ
ರನುಜ್ಞಾಜನಲಿಸೋಲಿಸಿ | ಕನಲಿಸಿದೆಯದರಿಂದಬಲುಗೇಡಹುದುನಿನಗೆಂ
ದ ॥೧೨॥ ಹೋದಕೃತಿಯಂತಿರಲಿನಾಕಿ| ನ್ನಾದರೆಯುಕೌಂತೇಯರನು
ಕರ | ದಾದರಿಸಿಕೊಡುಧರೆಯನೆಸೆಖೊಪ್ಪರಿಸಿಖ್ಯಾತಿಯಲೀ ॥ ಹೊಯ್ದು
ತೊಡೆಯನುಹಗೆಗೆಕೊಡುವೆನೆ | ಮೇದಿನಿಯನೆನೆರೋಷಶಿಖಿಯಲಿ| ಕಾ
ದುದೀತನಹೃದಯಶಪಿಸಿದನಂದುಮೈತ್ರೇಯ ॥೧೩॥ ತೊಡೆಗಳನುಕಲಿ
ಭೀಮಬವರದೊ | ಳುಡಿದುಕೆಡಹಲಿಯಂದುಶಾಪವ | ಕೊಡಲುಮುನಿ
ಪನಸಂತವಿಟ್ಟನುಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ತೊಡೆಗೆಬಂದುದುತೋಟಿನಾ
ಕಿ | ನ್ನೊಡಬಡಿಸಿಫಲವಿಲ್ಲನಮ್ರಯ |ನುಡಿಗೆಮರುಮಾತಿಲ್ಲ ಸುತಮು
ನಿಸರಿದನಾಶ್ರಮಕೆ ॥೧೪॥ ಆಮಹಾಮುನಿಶಾಪಭಯವನು | ಭೀಮಸೇ
ನನಬಲುಹಸನನೆಸೆ|ದಾಮನಸ್ಸಿನಬೇಗೆಯಲಿಬೆಗಬೆಂದುಬೇಸರಲಿ ॥ಭೂ
ಮಿಪತಿಕರಸಿದನುವಿದುರನ|ನಾಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯನುಮುನಿಪನ|ಶಾಮಸನ
ನರುಹಿದರೆಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾವಿದುರ॥ತಪ್ಪದಿದುನಿನ್ನಾತಗಳಭುಜ|ದರ್ಪತೀ
ವ್ರಜ್ವರದವಿಕಳರ | ನೊಪ್ಪಿತಾದೆಸುಯೋಧನಾದ್ಯರುಜನಿಸಲೀಧರೆಗೆ ॥
ತಪ್ಪುವುದೆಋಷಿವಾಕ್ಯಸುಧಿಯೊ|ಳಪ್ಪಿಗೊಳುಪಾಂಡವರನಲ್ಲದೆ|ರಪ್ಪಿ
ಕೊಂಬಳುಮೃತ್ಯುನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕರನೆಂದ॥ ಎನಲುಕೆಡಿಕೆಡಿಯಾಗಿಕೌ
ರವ|ಜನಪನೀತನಬೈದುಕುಂತೀ| ತನುಜರಲಿಬಾಂಧವನಲಾಹೋಗನರ
ಪೊರೆಗೆಂದು॥ಮುನಿದುಘರ್ಜಿಸೆಜೀಯಕರಲೇ |ನೆನುತಮುಸದುಬ್ಬಿನಲಿ
ಪಾಂಡವ|ಜನಪರೆಹಕಾನ್ಯಕವನಾಂತರಕ್ಕೈದಿದನುವಿದುರ॥ಇದಿರುಗೊಂ

ದರುಹಿರಿದುಮನ್ನಿಸಿ|ವಿದುರನನುಕೊಂಡಾಡಿಗುರುಕೃಪ|ನದಿಜಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲಗಳ॥ವಿದುರನಾಗಮನಪ್ರಪಂಚದ|ಹದನನೆ
ಲ್ಲವಕೇಳಿದರುಹೇ|ಳಿದನುನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನುವಿದುರಂಗೆಯಮಸೂನು॥
ಇತ್ತಲೀವಿದುರನವಿಯೋಗದ|ಚಿತ್ತದಂತಸ್ತಾಪದಲಿನೃಪ|ಮತ್ತೆದೂತ
ರಕಳುಹಿಕರಸಿದನಾತನನುಪುರಕೆ ॥ ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳಬಿಡುಪೃಥಾಸುತ|ರ
ತ್ತಿರುಗೆನೆಖಾತಿಗೊಂಡನು | ಮತ್ತೆಮುನಿಯದಿರೆಂದುವಿದುರನನಪ್ಪಿದ
ನುನೃಪತಿ ॥೧೯॥ ಆವವನದಲಿಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ| ಠಾವುನಿನಗೇನೆಂದರಸಿ
ಬರ |ನಾವವನದಲಿಕಂಡೆಕೂಡೆಸಿತುಂಟುಪರಿವಾರ ॥ ಆವುದಭಿಮತಭೀ
ಮಸೇನನ | ಭಾವವೇನುಯುಧಿಷ್ಠಿರಾರ್ಜುನ | ರಾವಭಂಗಿಯಲಿದ್ದರೆಂ
ದನುನಗುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೨೦॥ ಅರಸಕೇಳ್ಗಂಗಾನದಿಯನು | ತ್ತರಿಸಿ
ದವರಿಗೆಕಮಲಮಿತ್ರನ| ಕರುಣವಾಯಿತುಕನಕಪಾತ್ರೆಯೊಳಕ್ಷಯಾ
ನ್ನದಲಿ ॥ ಪರಿಕರದಪರುಠವಣೆಯಲಿಸಾ | ವಿರದಶತಸಂಖ್ಯಾತಧರಣೀ|
ಸುರನಿಯೋಗಿಗಳಾಪ್ತಜನಸಹಿತೈದಿದರುವನವ॥೨೧॥ಜನಪಕೇಳ್ಕಿರ್ಮ್ಮೀ
ರನೆಂಬವ | ನನಿಮಿಷರಿಗುಬ್ಬಸದಖಳನಾ |ತನವಿಭಾಡಿಸಿಹೊಕ್ಕರವರಾ
ರಣ್ಯಮಂದಿರವ ॥ ದನುಜನೇಕಿರ್ಮ್ಮೀರನಾತನ| ನನಿಲಜನೊಫಲುಗುಣ
ಸೊಕೊಂದಾ|ತನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೋಸವಿಸ್ತರವಾಗಿಹೇಳೆಂದ ॥೨೨॥ ಅ
ರಸಕೇಳೆಂದೇಕಚಕ್ರದೊ | ಳೊರಸಿದನಲಾಭೀಮಸಾತಗೆ | ಹಿರಿಯನೀ
ಕಿರ್ಮ್ಮೀರಬಾಂಧವನಾಹಿಡಂಬಕಗೆ ॥ ಧರಣಿಪಾಲನಸಪರಿವಾರದ| ಬರ
ವಕಂಡನುತನ್ನತಮ್ಮನ | ಹರಿಬವನುಮರಳಿಚುವೆನೆನುತಿದಿರಾದನಮ
ಗಾರಿ ॥೨೩॥ ಇವರುಮೂರೇದಿನಕೆಕಾವ್ಯಕ| ನವಮಹಾಶ್ರಮಕಾಗಿಬ
ರೆದಾ | ನವನುದಾರಿಯಕಟ್ಟನಿಂದನುಕೈಯ್ಯಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಅವನಕಂ
ಗಳಕೆಂಪಿನಲಿಮೇ |ಣವನದಾಡೆಯಬೆಳಗಿನಲಿಖಳ|ನವಯವವಕಂಡಳು
ಕಿನಿಂದರುಮುಂಗುಡಿಯಭಟರು ॥೨೪ ॥ ಮುಂದಘೋರಾರಣ್ಯವಿದೆಸು
ಗ | ಬಂದಿಕಾರನಕಾಹಿನಲಿಕಾ |ಳಿಂದಿಯುದರರದವೊಬ್ಬಿನಂತಿದೆತೀವ್ರತ
ರತಿಮಿರ ॥ ಇಂದಿನಿರುಳಲಿಬದುಕಿದರೆಸಾ| ವೆಂದಿಗೆಮಗಿಲ್ಲೆನುತಭಯದ
ಲಿ| ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಪಾಂಡುಕುಮಾರಪರಿವಾರ ॥೨೫॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆಮಾ
ನಿಸರನೊಗಡವ | ಗಡಿಸುತಿದೆಬರಹೇಳುನೆತ್ತರ | ಗುಡಿಹುಗೈನೆಯರಲ್ಲಿ
ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀನಿಕರ ॥ ತಡೆಯಬೇಡೋತಿನ್ನೆನುತಬೊ | ಬ್ಬಿಡುತಖಳ
ನುರುಬಿದನುರಾಯನ| ಮಡದಿಹೊಕ್ಕಳುಮರೆಯನರ್ಜುನಭೀಮಧರ್ಮ್ಮ
ಜರ ॥೨೬॥ ಎಲೆಲೆರಾಕ್ಷಸಭೀತಿಹೋಗದೆ | ನಿಲುನಿಲೆಲವೋನಿಮಿಷಮಾ
ತ್ರಕೆ| ಗೆಲುವರರಸುಗಳೆನುತಮುನಿರಾಷ್ಟ್ರೋಘ್ನಸೂಕ್ತವನು ॥ ಹಲ

ಪೃವಿಧದಲಿಜಪಿಸಿದಿಗುವಂ|ಡಲದಬಂಧವರಚಿಸಿಜನಸಂ|ಕುಲವಸಂತೈಸಿ
ದನುಧೌಮ್ಯನುಮುಂದೆಭೂಪತಿಯ ||೨೭|| ಆರುನೀನ್ನ ಡುವಿರುಳುಪಾಂ
ಡುಕು | ಮಾರರಾವೆನಲಿತ್ತಲೇನುವಿ | ಚಾರಬಂದಿರಿಹೇಳಿನೀವಾಬಕಹಿ
ಡಿಂಬಕರ || ವೈರಿಗಳಲಾಹುಲ್ಲೆ ಹೇನುವಿ | ಕಾರಿಗಳನೊಡೆಹೊಯ್ದು
ಕೋಣಿತ | ವಾರಿಯೋಕುಳಿಯಾಡಬೇಹುದೆನುತ್ತಖಳಜರದ ||೨೮||ವಿ
ಡಿದನರ್ಜುನಧನುವನಾತನ | ಜಡಿದುನಿಂದನುಭೀಮನಸುರನ | ಕೆಡಹಿ
ಕಾಮ್ಯಕವನದಭೂಮಿಯಭೂತಸಂತತಿಗೆ|| ಬಡಿಸುವೆನುನೀಸ್ವೈರಿಸೆನು
ತವ | ಗಡಿಸಿದನುಕಲಿಭೀಮನಂತ್ಯದ | ಸಿಡಿಲಸೆರೆಬಿಟ್ಟಂತೆಬೊಬ್ಬಿಡು
ತೆದ್ದನಸುರಾರಿ ||೨೯|| ಎಂಬೆನೇನನುಪವನಜನಕೈ| ಕೊಂಬದೈತ್ಯನಹ
ಮ್ಮರನಹೆ | ಗ್ಗೊಂಬಮುರಿದನುಸವರಿದನುಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳ || ತಿಂ
ಬೆನಿವನನುತರಿದುತನ್ನಹಿ | ಡಿಂಬಕನಹಗೆಸಿಲುಕಿತೇತಾ | ನಂಬಿದುದುನೆ
ರೆದೈವವೆನುತಿದಿರಾದನಸುರಾರಿ ||೩೦ || ಹೊಯಿದನವನುರವಣಿಸಿಮುರಿ
ದೊಳ | ಹೊಯಿದುಹೊಕ್ಕನುಭೀಮನೆಲವೋ | ಕಯಿದುಮರನೇಸೆಳೆ
ಗೆಸೆಡೆವುದೆಭದ್ರಮದದಂತಿ|| ಕಯಿದುವಿಲ್ಲಾಕರಿಸಿಕೊಡುವೆನ|ಡಾಯು
ಧವಬಿಲುಸರಳನೆನತವ | ಹೊಯಿದುಹುರಿಯೋಹುರಿಯೆನುತಗಹಗಹಿ
ಸಿದನುಭೀಮ ||೩೧|| ಮುರುಕಿಸುವಪವನಜನಸೆತ್ತಿಯ | ನೆರಗಿದನುಬ
ಳಿಕವನಹೊಯ್ಲಿಲಿನ | ಬಿರಿಸಿನೈಯ್ಯನೊಸಿಡಿಲಶಿಷ್ಯನೊವಜ್ರಕರಹತಿ
ಯೊ || ಕರಗಿದಾಮಯಣಾಮದಿಗಳಿಂ| ದೆರದಕಾಹಿನಕಗುವನಲುಕು|
ಕ್ಕರಿಸಲಸುರನನಿಕ್ಕಿದನುಚಾಪಲಚಪೇಟದಲಿ||೩೨||ದಂಡಿಸಿಸುರವೈ
ರಿಘೊಪ್ಪನೆ | ದಿಂಡುಗೆಡದನುನೀಲಶೈಲದ | ದಂಡಿಗಾಲನದೇಹಗರ್ತದ
ರಕ್ತನಿರ್ಝರದ|| ದೊಂಡೆಗರುಳಿನಬಾಯಜೊಲಿನ|ಕುಂಡಲಿತಕರಜಂ
ಘೆಗಳಬಿಡು | ಮುಂಡೆಗೆದರಿದಖಳನಕಂಡುದುಭೂಸುರವ್ರಾತ ||೩೩||ಅ
ರಸಹೇಳೂದೇನುಹೋರಿದ | ನರಘಳಿಗೆಕೊಂಡಾಡಿಬಳಿಕ | ಬ್ರ್ಯಾಸಿ
ಹುಡಿಯಲಿಹೂಳಿದನುಕಿರ್ಮ್ಮೀರದಾನವನ || ಬೆರಸಿತೀವಿಪ್ರೌಘವೀಮು
ನಿ | ವರಿಯರೀಕಾಮಿಸಿಯರೀನೃಪ | ವರಿನಪರಿಕರವಾಮಹಾಕಾಮ್ಯಕ
ವನಾಂತರವ ||೩೪||ತಳಿಮಬಿಟ್ಟುದುಕೂಡೆಹರಹಿನ | ಹಳುವದೊಳ್ದ್ವಿ
ಜವರ್ಗರಚಿಸಿದ | ತಳಿರಗುಡಿಗಳಪರ್ಣಶಾಲೆಯಭದ್ರಭವನಿಕೆಯ||ಮ
ಳೆಯುಮುಂಟಪಹೊದರುದುರುಗಲು | ನೆಳಲಚೌಕಿಗಳಿಪ್ರಳಪಟಸಂ|ಕು
ಲದೊಳೋಲಗಶಾಲೆಮೆರೆದುದುಧರ್ಮನಂದನನ||೩೫||ಆಸಕಲಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಳಾಸದರಮನೆಗಳನುಮರಸಿದು | ವೀಳರಥಶಾರ್ದೂಲ
ಸೇವಿತಘೋರಕಾಂತಾರ || ಆಸುಧಾಕಲಿತಾನ್ನಪೇಯಾಲ | ರಾಸಿಂಹಾದು

ದುಗೇಯರಸವಿ | ನ್ಯಾಸವೇಮಧುಮಕ್ಷಿಕವ್ರಜಜಂಬುಕಧ್ವಾನ ‖೩೬‖ ದಿನಪಕ್ರುಪೆಮಾಡಿದನಲೇಕಾಂ | ಚನಮಯದಭಾಂಡವನುಬಳಿಕಾ| ವನ ಜವುಖಿಮಾಡಿದನುಪಾಕದಷಡುರಸಾನ್ನದಲಿ ‖ ಮುನಿಜನಕೆಪರಿಜನಕೆ ಭೂಸುರ | ಜನಕೆತುಷ್ಟಿಯಮಾಡಿಭೂಪತಿ | ವನದೊಳಿದ್ದನುವೀರನಾ ರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ ‖ * * * * ‖೩೭‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ‖ ಸೂಚನೆ‖ ಸಕಲಯದುಬಲಸಹಿತಭಕ್ತ|ಪ್ರ ಕರಪಾಲಕನೊಲವಿನಲಿಕಾ | ವ್ಯಕಮುಹಾಕಾನನಕೆಬಿಜಯಂಗೈದನ ಸುರಾರೀ ‖ ಪದನು ‖ ಅರಸಕೇಳೈದ್ವಾರಕಾಪುರ |ವರಕೆಬಂದುದುಪಾ ರ್ಥಪೀಠಾಂ | ಬರನಬಹಳಾಸ್ಥಾನದಲಿವರ್ತಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ‖ ಧರೆಸಹಿ ತನಿಜವಸ್ತುವಾಹನ | ಪರಮವಿಭವವಬಿಸುಟುಭಾರಿಯ | ಪರಿಭವದಿನ ಟ್ಟಡವಿಯೊಕ್ಕರುಪಾಂಡುಸುತರೆಂದು ‖೧‖ ಕೇಳಿತಲೆದೂಗಿದನುಮೂ ಗಿನ | ಮೇಲುವೆರಳಿನಹೊತ್ತುದುಗುಡದ | ತೂಳಿದುಬ್ಬೆಯನಟ್ಟಿನೋ ಟದನೆಗ್ಗಿತುತ್ಸವದ ‖ ಹೂಳಿದೂಹೆಯಹಿಳಿದನೆಗಹಿನ| ಹೇಳಲರಿದೆನೆಹು ದಿಗಭಾವದ | ಲಾಲಿಸಿದನಸುರಾರಿಬೂತವ್ರಜದಬಿನ್ನಪವ ‖೨‖ ಅಕಟಕ ಪಟದ್ಯೂತದಲಿನೃಪ | ಮುಕುರನುನ್ನತಿಮುರಿದುದೇಕೌ | ಳಿಕದಲೀ ಕೌರವರುಕೊಂಡರೆಧರ್ಮಜನನೆಲನ ‖ ಅಕುಟಿಲರಿಗೇಕಿದುನಿರಾಬಾ | ಧಕರಿಗೇಕಿದುಸಕಲಸುಜನ | ಪ್ರಕರವಂದ್ಯರಿಗೇಕೆನುತ್ತಸುರಾರಿಚಿಂತಿ ಸಿದ ‖೩‖ಹಿರಿದುಹರಿಚಿಂತಿಸಿದನೀವ್ಯಥಿ | ಕರವನರಿಯದಮುಗುದರಿದನಾ ರರಿವರ್ರೈವಿಶ್ವಂಭರಾಭಾರಾಪನೋದನಕೆ ‖ಧರಣಿಯಲಿಮೈಗೊಂಡುದೈ ತ್ಯರ | ನೊರಸಿದನುಬಳಿಕುಳಿದಪಾಂಡವ |ಕುರುನೃಪರಕವಡಿಸಿದನೆಲೆ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ‖೪‖ ಏನನೆಂಬೆನುಜೀಯಕಲುದುಂ |ಮಾನದಲಿಹೊ ರವಂಟುಬಂದನು | ದಾನವಾಂತಕನೈದಿದವುದಂಡಿಗೆಗಳರಸಿಯರ ‖ಆಸಿಖಿ ಳನೃಪವರ್ಗಯಾದವ | ಸೇಸೆಕವಿದುಪಾಂದುಪುತ್ರರ | ಕಾನನವಕರು ಣಾಳುಹೊಕ್ಕನುಹಲವುಪಯಣದಲಿ ‖೫‖ ಕೇಳಿದಾಗಳಬಂದರಾಪಾಂ| ಚಾಲಕೇಕೆಯದೃಷ್ಟಕೇತುನೃ | ಪಾಲಕುಂತೀಭೋಜನೃಪಜಯುನೋ ಮಕಾದಿಗಳು ‖ ಮೇಲೆಮೇಲೀನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆಯರಸುಗಳವರ ಕಂಡುಪ | ಲಾಲಿಸಲುಬರುತಿರ್ದರಾಕಾಮ್ಯಕವನಾಂತರಕೆ‖೬‖ಅವರು ಬಂದರುನಿಖಿಳಭೂಸುರ| ನಿವಹಸಹಿತದಿರಾಗಿವರಬಾಂ|ಧವರೊಳಭಿವಂ ದ್ಯರಿಗೆತತ್ಸವುರಿಗೆಕನಿಷ್ಠರಿಗೆ ‖ ಅವರವರಿಗುಚಿತಸತ್ಕಾ | ರವನುಮಾಡಿ ಮುರಾರಿಯಂಭ್ರಯು| ನವಿರಳಾಶ್ರುಗಳಿಂದನಾದಿದರರಸಕೇಳೆಂದಾ ‖೭‖

ಬೇರೆಬೇರೈವರನುತೆಗದುನು | ರಾರಿಯುಪ್ಪಿದನಡಿಗಡಿಗೆದ್ಯೃಗು| ವಾರಿಗ
ಳನೊರಸಿದನುಪೀತಾಂಬರದಸೆರಗಿನಲಿ॥ ಸಾರುಸಾರೆನಲುಗ್ಘಡಣೆಯುವಿ|
ಕಾರವಿನ್ನೇಕೆನುತರಾಯನ | ನಾರಿಬಂದಳುಕವಿದುಬಿದ್ದಳುಹರಿಯುಚರ
ಣದಲಿ ॥೮॥ ಒರಳಿದಳುದೆಸೆಯೊಡನೊದರೆವಿುಗೆ|ಹೊರಳಿದಳುಹರಿಪಾ
ದದಲಿವ್ಯೆ | ಮರದಳಂಗನೆತನುವಮುಸುಕಿದಕೇಶಪಾಶದಲಿ ॥ ಕರಗಿ
ದಳುಕಂದಿದಳುಮುಮ್ಮಲ | ಮರುಗಿಕರುಗಂದಿದಳುದ್ಯಗುಜಲ | ದೊರತೆ
ಯುಕ್ಕಿತುಮೇಲೆಮೇಲೆಮಹೀಶನಂಗನೆಗೆ॥೯॥ ಹಿಂದೆಸೆಳೆದಸೀರೆಯುಲಕ
ಟಗೋ | ವಿಂದರಕ್ಷಿಸನಾಥನಾಥಮು | ಕುಂದಕಾಯೈಕೃಷ್ಣರಕ್ಷಿಸು
ಕರುಣಿಸಸುರಾರಿ ॥ ಇಂದಿರಾಪತಿಯೇಯಶೋದಾ|ನಂದನನೆಕಾರುಣ್ಯ
ನಿಧಿಸಲ | ಹೆಂದರುಳುಹಿದದ್ಯೈವನೀವ್ಯೈದೋರಿದ್ಯೆತನಗೆ ॥೧೦॥ ಶ್ರುತಿಗ
ಳಿಗೆವ್ಯೈದೋರೆಸುಪತಿ | ಪ್ರತೆಯರಿಗೆಗೋಚರಿಸೆಯುಶಿಸಂ | ತತಿಯುನಿ
ರ್ಮಳಸಾಧಸಮ್ಯಜ್ಞಾನದೀಧಿತಿಗೆ ॥ ಮತಿಗೊಡದಮಹಿಮಾಂಬುನಿಧಿಯೆ
ನ | ಗತಿಶಯವನೇಮಾಡಿಲಜ್ಜಾ | ಸ್ಥಿತಿಯನುಳುಹಿದದ್ಯೈವನೀವ್ಯೈದೋ
ರಿದ್ಯೆತನಗೆ ॥೧೧॥ ಹೆಸರುಗೊಂಡರೆಹಿಂದೆಬಂದು | ಬ್ಬಸದಭಾರವ್ಯಸನ
ವನುಹಿಂ | ಗಿಸಿದೆಸಾಕ್ಷದ್ಯಷ್ಟದರುಶನವೇನನಿತ್ತಪ್ಪದೊ ॥ ಹೆಸರುಗೊ
ಳಲರಿಯದೆಮಸೋದಾ | ಗ್ವಸರದಮುರಳಿದತರ್ಕನಿಗಮ | ಪ್ರಸರಣದವೆ
ರದ್ಯೈವನೀವ್ಯೈದೋರಿದ್ಯೆತನಗೆ ॥೧೨॥ ಪತಿಗಳಿವರಂಜಿದರುಧರ್ಮ| ಸ್ಥಿ
ತಿಯನರಿದವರಳುಕಿದರುತಪ| ಪಿತೃಪಿತಾಮಹಗುರುಗಳಡಗಿದರವನಿಯ
ನುಬಗಿದು॥ಗತಿವಿಹೀನಗೆಕೃಷ್ಣನೀನೆ|ಗತಿಯೆನುತಬಾಯ್ಬಿಡಲುಲಜ್ಜಾ|
ಸ್ಥಿತಿಯನುಳುಹಿದದ್ಯೈವನೀವ್ಯೈದೋರಿದ್ಯೆತನಗೆ॥೧೩॥ದಾನಯಜ್ಞತಪೋ
ವ್ರತಾನು|ಷ್ಠಾನನಿಷ್ಠರುಕಾಣರಷ್ಟವಿ| ಧಾನಯೋಗವಸಿದ್ಧರರಿಯರುನಿ
ನ್ನಸುಳಿವುಳ ॥ ಜ್ಞಾನಮಧ್ಯತ್ರಿಪ್ರಟಯುನುಸಂ|ಧಾನರಹಿತಜ್ಞಪ್ತಿರೂಪ
ನು|ತಾನೆನಿಪಪರಬೊಮ್ಮನೀವ್ಯೈದೋರಿದ್ಯೆತನಗೆ॥ಕಾಯಿದ್ಯೆಪ್ರಹ್ಲಾದ
ಮಾರ್ಕಂ|ಡೇಯುವನಗಜವಂಬರೀಷನ| ಕಾಯಿದ್ಯೆಕಾರುಣ್ಯದಲಿಪಾತಕಿ
ಯುಜಾಮಿಳನ|ಕಾಯಿದ್ಯೆಗೋವಿಂದಯುನೆತ| ನ್ನಾಯತಿಕೆಯುಭಿಮಾನವ
ನುನೀ|ಕಾಯಿದ್ಯೆಹರಿಯೆನುತಪದದಲಿಹೊರಳದಳುತರಳೆ॥೧೫॥ಏಳುತಾ
ಯೆಸರೋಜಮುಖಿಪಾಂ| ಚಾಲೆನೋಂದೌತಂಗಿಯುನುತಕೃ|ಪಾಳುಕಂ
ಬನಿದೊಡದುಕೊಡಹಿದರವಯುವದರಜವ ॥ಮೇಲುಮುಚ್ಚಳತೆರದತನು
ವಿನ|ಹೇಳಿಗೆಯುಶೋಕಾಹಿಯುಂತಿರ | ಲೋಲಲೊಚನೆಯುಳಲುವಿುಗೆಹ
ಕ್ಕಳಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ ॥೧೬॥ ಆಸಕಲಪರಿವಾರವಾಧರ |ಣೀಶರಾಮುನಿನಿಕರ
ವಾಜನ|ವಾಸತೀನಿಕುರುಂಬವಾಗಜಘಟೆಘೋಟಕವ್ರಾತ॥ ಆಸರೋಜಾ

ನನೆಯಬಹಳ | ಕ್ಲೇಶಗಳಕಂಡಶ್ರೀಜಲವಾ | ರಾಸಿಯಂತೇಕಾದುಳಿದ್ದು
ದುರಾಯಕೇಳೆಂದ ‖೧೭‖ ಮುಡಿಯಸಂವರಿಸಬಲೆಸೀರೆಯ | ನುಡುಸವಾಂ
ಬರವಿದೆವಿರೋಧಪ | ಬಿಡುಸುಯೋಧನರಾಜಸಂತತಿಯರಿದುದಿನ್ನೇನು ‖
ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡರುನಾಯ್ಗಳಿನ್ನದ | ನುಡಿದುಫಲವೇನಕಟಕೈಕೊಂ | ಡಡ
ವಿಯನುಭವಿಸುವೆಯಸ್ತೈಪ್ರದೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೧೮‖ ತುರುಬಕಟ್ಟುವಹದ
ನನಿಮ್ಮಡಿ | ಯರಿಯದೆಂಬನೆಸಕಲಸಚರಾ | ಚರದಚೇತನರೂಪದೇ
ಹಿನಿಕಾಯಕೃತಸಾಕ್ಷಿ ‖ ತರಿದುದುಶ್ಯಾಸನನವಕ್ಷದೊ | ಳೊರವರಕುತ
ದೊಳಡ್ಡಿಕಟ್ಟುವ | ದುರುಬನರಿಯಾಕೃಷ್ಣೆಯೆಂದಳುಕಮಲಮುಖಿನಗು
ತ ‖೧೯‖ ಐಸಲೇದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗ | ಳೇಸರವದಿರುಭೀಮಪಾರ್ಥರ |
ಬೀಸರಕೆಬಲುಗೈಯ್ಯಬರ್ಹಿರ್ಮುಖರಭಾರವಣ ‖ ಕೇಶವನುಕಟ್ಟಿಸು
ವೆನಿನ್ನಯ | ಭಾಷೆತನ್ನದುತಾಯೆತನಕಿಸಬೇಡನೀನೆಂದ ‖೨೦‖ ಪರತ
ಪಸ್ವಿನಿನೀನುನಿನ್ನನು | ಕೆರಳಿಚಿದರೇಕುನ್ನಿಗಳುಮಿಗೆ | ಭರತಸಂತತಿಫ
ಲಿತಕದಳಿಯತೆರದೊಳಾಯಿತಲ ‖ ಕುರುಡನರಿಯದೆಹೋದರೆಯುಕಂ |
ಗುರುಡರಾದರೆಭೀಷ್ಮವಿದುರಾ | ದ್ಯರುಮಹಾದೇವೆನುತಮುರರಿಪು
ತೂಗಿದನುಶಿರವ ‖೨೧‖ ಶಕುನಿಕಲಿಸಿದಕಪಟವೇಕಾ | ಳಕದಜೂಜಿದು
ನಿಮ್ಮನೀಕಾ | ವ್ಯಾಕಕೆತಂದುದುಜೂಜಿನಲಿತಾನಿಲ್ಲಲೇಯನಲು ‖ ಸಕಲ
ಜೀವರಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿ | ಪ್ರಕರಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಾ | ತ್ಮಕನುನೀನಲ್ಲಿಲ್ಲ
ಹುಸಿಯಲ್ಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ‖೨೨‖ ದೇವಿತಾನಿದನರಿದಡಾವಸು | ದೇವ
ನಾಣೆಮಹಾದ್ಭುತವನದ | ನೇವೊಗಳ್ಗೆನುಯದುನೃಪಾಲವಿಪತ್ಪರಂಪ
ರೆಯ ‖ ನೀವುಮಾಡಿದಯಜ್ಞಮುಖದವ | ಳಾವಳಿಯೊಳಾವಿರಲುಮುತ್ತಿ
ತು | ದೇವರಿಪುಬಲನಿಕರವಸ್ತ್ರದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ‖೨೩‖ ಲಗ್ಗೆಗಳುಕೊ
ದಲ್ಲಲೇಬಲು | ದುರ್ಗವದುದುರ್ಭೇದವವರೊಳ | ಗಗ್ಗಳೆಯರಿದ್ದುದುಹ
ಲಾಯುಧಮನ್ಮಥಾದಿಗಳು ‖ ಒಗ್ಗಿಕವಿವಕಳೋರದೈತ್ಯರ | ನುಗ್ಗುನು
ಸಿಮಾಡಿದರುಹರಣದ | ಸುಗ್ಗಿಮೆರೆದುದುಮಾರ್ಬಲದೊಳಬುಜಾಕ್ಷಿಕೇ
ಳೆಂದ ‖೨೪‖ ಅಳುಕಿಮುತ್ತಿಗೆದೆಗದುಸಾಲ್ವನ | ದಳಮುರಿದುನಿಜಪುರಕೆ
ಹಾಯ್ದುದು | ಗೆಲವುಸಾತ್ಯಕಿರಾಮಕಾಮಾದಿಗಳವಶವಾಯ್ತು ‖ ಬಳಿಕ
ನಿಮ್ಮಯರಾಜಸೂಯಕೆ | ಕಳಶವಿಟ್ಟಮದೀಯನಗರಿಯ | ಕಳಕಳವ
ಸಂತೈಸಿನಡೆದೆವುಸಾಲ್ವಪಟ್ಟಣಕೆ ‖೨೫‖ ವಿಸನೆಂಬೆನುಸಾಲ್ವಪುರದನ |
ವೀನಮಾಯಾರಚನೆಯನುನಮ | ಗಾನಲಸದಳವುಳಿದಗಿರ್ವಾಣರಿಗೆಗೋ
ಚರವೆ ‖ ದಾನವನಮಾಯಾಪುರದಸಂ | ಸ್ಥಾನಮರ್ಮವನರಿದುಶರಸಂ |
ಧಾನದಲಿಸಂಹರಿಸಿದೆವುಸಾಲ್ವಾದಿರಿಪುಭಟರ ‖೨೬‖ ಅತ್ತಲಾಕೋಳಾಹ

ದನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ॥೭೫॥ಪುರವಹೊರವಂಟವರುಗಂಗಾ |ನಗನದಿಯ
ತೀರದಲಿನಿಂದರು |ಪರಿಜನವಕಳುಹಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಪಸಾಯಿತರ॥
ಗುರುಜನಕೆಪೊಡವಂಟುಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡರುಸದೀಜದ್ರೋಣಕೃಪರನು|
ಕರೆದುಕುಂತಿಯನಿಲಿಸಿದರುವಿದುರನನಿವಾಸದಲಿ ॥೭೬॥ ಕಳುಹಿಮರಳಿ
ದುವಿದುರನರಸನು | ನಿಲಯಕೈತಂದನುಕುಮಾರರ | ಕಳುಹಿಬಂದ್ಯೆ
ತಂಮಮತವೇನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ॥ ಉಳಿದವರಹದನೇನುದುರುಪದಿ |ಲಲ
ನೆಯೇನೆಂದಳೆನಿದಾನವ | ತಿಳಿದುಬಂದ್ಯೆಹೇಳೆನುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಬೆಸ
ಗೊಂಡ ॥೭೭॥ ಮುನಿಪಜಪಿಸುತಹೋದನಗ್ನಿಯ | ವಿನುತಸೂಕ್ತವನೆ
ತ್ತುಗೈದುವಿ |ನನಿಲಜನುದುಗುಡದಲಿಫಲುಗುಣಯಮಳರೊಂದಾಗಿ ॥
ವನಿತೆಯನುನಡುವಿಟ್ಟುಹೊರವಂ | ಟನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿನಿಯತದಿ |
ನೆನವುತಿರ್ದನುವೀರನಾರಾಯಣನಪದಯುಗವಾ ॥ * ॥೭೮॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೧೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ
ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಟಷ
ಟ್ಪದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂ
ದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ, ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತಕಥಾ
ಮಂಜರಿಯೊಳ್, ಸಭಾಪರ್ವ ಸ್ಸಮಾ
ಪ್ತಮಾದುದು.

ಅರಣ್ಯಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಕಲರಾಜ್ಯವನುಳಿದುವರುಷಕಾ | ದ್ವ್ಯಕವನವಾಸ
ನದೊಳಗೆಕೀ | ಚಕಕುಲಾಂತಕಕೆಡಹಿದನುಕಿರ್ಮ್ಮೀರದಾನವನಾ ॥
ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಗಂಗಾತೀರದಲಿಭೂ |
ಪಾಲಕರುಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದುರಾದ್ಯಖಿಳಬಾಂಧವರ ॥ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟರು
ಗಜಪುರದಜನ | ಜಾಲವನುಕಳುಹಿದರುಗಂಗಾ | ಕೂಲದುತ್ತರಭಾಗದ
ಲಿಮಾಡಿದರುವಿಶ್ರಮವ ॥೧॥ ನಿಲಿಸೆನಿಲ್ಲದೆಬಂದರರಸನ | ಬಳಯಲಗ್ಗದ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರ | ರೊಲಿದುಸಾಕಿದರಾಜಪುತ್ರರುಹಲವುಮನ್ನಣೆಯ ॥ಬ
ಲುಭಟರುಬಾಹತ್ತರದನಿ | ಶ್ಚಲನಿಯೋಗಿಗಳಾಶ್ರಮಿಗಳ | ಗ್ಗಳೆಯವಿ
ಪ್ರಸ್ತೋಮಬಂದುದುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥೨॥ ತಿರುಗಿಕಂಡನುಭೂ
ಮಿಭಾರದ | ನೆರವಿಯನುಗ್ಗಲದಲಿಕರವಿ | ಟ್ಟರಸತಲೆದೂಗಿದನುಸುಯ್ದ
ನುಬೈದುದುಷ್ಕೃತವ ॥ ಧರಣಿಸೇರಿದುದಹಿತರಿಗೆಕರಿ | ತುರಗರಥಮಣಿ
ಗಿಲ್ಲವಿಪಿನದ | ಪರಿಭವಣೆಗಿವರೇಕೆಬೆಸಗೊಳುಭೀಮಸೇನೆಂದ॥೩॥ನಿಲ್ಲರೈ
ದ್ವಿಜನಿಕರಕಳುಹಿಸಿ | ಕೊಳ್ಳಿರೈಪುರವರ್ಗಸೇಮವ | ಕೊಳ್ಳಿರೈಪರಿ
ವಾರವುಕ್ಕಳತಂಡಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಎಲ್ಲಿಮಳೆಮರಗಾಡುಪಲ್ಲವ | ಫಲ್ಲಫಲ
ಪಾನೀಯಪೂರಿತ | ವಲ್ಲಿರಾಯನಸೆಜ್ಜೆಯರಮನೆಯೆಂದನಾಭೀಮ ॥೪॥
ಅವನಿಪತಿಚಿತ್ತವಿಸುಬಹಳಾ | ರ್ಣವವಹೊಗುಹಿಮಗಿರಿಯಲಿರುಭೂ ಮಿ
ವರಗತಿಯಲಿಗವಿಸುಗಾಹಿಸುಗಹನಗಹ್ವರವ ॥ ಎವಗೆಸೀಸೆಜೀವನೀನೆ ।
ವಿವಿಧಧನಗತಿನೀನೆಮತಿನೀ | ನವಗಡಿಸಬೇಡಕಟಕೃಪೆಮಾಡೆಂದುದಖಿಳ
ಜನ ॥೫॥ ತುಂಬಿದನುಕಂಬನಿಯನಕಟವಿ | ದಂಬಿಸಿತೆವಿಧಿಯೆನ್ನನಿಬಿ
ರ | ನಂಬಿಸುವಪತಿಯಂತುವಸನಗ್ರಾಸವಾಸದಲಿ ॥ ತುಂಬಿಸಿರಿಗೆಡಹಿ
ದೊಳಲಕುಮಿಯ | ಮುಂಬಿಗನೊಳಪದೆಸೆಯಕುಂತದ | ಚುಂಬಿಗನೊ
ಳೇನುಂಟುಫಲವೆಂದರಸಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೬॥ ಖೇದವೇಕೆಲೆನೃಪತಿಹರುಷ
ವಿ | ಷಾದದಲಿಸುಖದುಃಖದಲಿನುತಿ | ವಾದಪರಿವಾದದಲಿಸಮಬುದ್ಧಿಗಳ
ಲಾದ್ವಿಜರು॥ ಈದುರಂತದಚಿಂತೆಬೇಡೆಲೆ | ದ್ವಾದಶಾತ್ಮನಭಜಿಸಿದರಭ
ಕ್ಷಾದಿಬಹುವಿಧದನ್ನಸಿದ್ಧಪ್ರದೆಂದನಾಧೌಮ್ಯ ॥ ೭ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಧ
ಮ್ಯವಚನಾಂ | ತರದೊಳಮರನದೀವಿಗಾಹನ | ಪರಮಪಾವನಕರಣವಿ
ಕ್ಷಿತರಣಿಮಂಡಲವ ॥ ಮುರುಹಿಮೂಲಾಧಾರಪವನನ | ನುರಸುವಿ

ದ್ನ ಗೆನೆಗಹಿನಿಚ್ಚಟ | ವರಸಮಾಧಿಯಲಿನವಮೆಚ್ಚಿಸಿದನುಮಹೀಪಾಲ॥
ವರವಕೊಟ್ಟನುನಿನಗೆಹೇಮದ | ಚರುಕವಿದೆವಿವಿಧಾನ್ನಪಾನೋ|ತ್ಕರ
ದತವೆನಿಧಿನಿನ್ನ ವಧುಬಾಣಸನಕರಣದಲಿ ॥ವಿರಚಿಸಲಿಬಳಿಕಣಲಿಶತೆಸ |
ವಿರವನಂತವನುನೀವುಬಳಿಕಂ | ಬುರುಹಮುಖಿಮರುದಿನಸವೀಪರಿಯೆಂದ
ನಾದ್ಯಮುಣಿ ॥೯॥ ಭೂಮಿಪತಿಘುಲ್ಲವಿಸಿದನುನಿ | ಸ್ಸೀಮಸಂತೋಷದ
ಲಿಸುಜನ| ಸ್ತೋಮರಕ್ಷಣಕಾದನಿರ್ವಾಹದನಿರೂಢಿಯಲಿ ॥ ಆಮುನೀಂ
ದ್ರಂಗೆರಗಿಬಳಿಕೀ | ಭಾಮಿನಿಯುಕರದೀಹದನಸು | ಪ್ರೇಮದಿಂದರುಹಿದ
ನುತನ್ನ ಸಹೋದರವ್ರಜಕೆ ॥ ಇವರುತಿರುಗಿದರಿತ್ತಲಡವಿಯ | ಭವಣೆ
ಗೆಯುಭಾರಾಂಕಭಾಷೆಯ |ಲವಿರಳಿತಜನಜಾಲಸಹಿತಾರಣ್ಯಮಾರ್ಗದ
ಲಿ ॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳತ್ತಲಾಕೌ | ರವನನಗರಿಗೆಮಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿ | ಪ್ರವರ
ನೊಬ್ಬನುಬಂದುಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವ ॥೧೧॥ ಮುನಿಯುಸತ್ಕರಿಸಿದ
ನುಕೌರವ | ಜನಪನಾಮುನಿಮುಖ್ಯನೀತನ | ವಿನಯರಚನೆಗೆಮೆಚ್ಚಿ
ನುಡಿದನುರಾಜಕಾರಿಯಮ ॥ ನಿನಗಿದೊಂದೇಕೊರತೆಪಾಂಡವ | ಜನಪ
ರನುಜಾಜಿನಲಿಸೋಲಿಸಿ | ಕನಲಿಸಿದೆಯದರಿಂದಬಲುಗೇಡಹುದುನಿನಗೆಂ
ದ ॥೧೨॥ ಹೋದಕೃತಿಯಂತಿರಲಿಸಾಕೆ| ನ್ನಾದರೆಯುಕೌಂತೇಯರನು
ಕರ | ದಾದರಿಸಿಕೊಡುಧರೆಯನೆನೆಚೊಪ್ಪರಿಸಿಖ್ಯಾತಿಯಲೀ ॥ ಹೊಯ್ದು
ತೊಡೆಯನುಹಗೆಗೆಕೊಡುವೆನೆ | ಮೇದಿನಿಯನೆನೆರೋಷಶಿಖಿಯಲಿ| ಕಾ
ದುದೀತನಹೃದಯಕಪಿಸಿದನಂದುಮೈತ್ರೇಯ ॥೧೩॥ ತೊಡೆಗಳನುಕಲಿ
ಭೀಮಬವರದೊ | ಳುಡಿದುಕೆಡಹಲಿಯಂದುಶಾಪವ | ಕೊಡಲುಮುನಿ
ಪನಸಂತವಿಟ್ಟನುಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ತೊಡೆಗೆಬಂದುದುತೋಟಿಸರಾ
ಕಿ | ನ್ನೊಡಬಡಿಸಿಫಲವಿಲ್ಲನಮ್ಮಯ |ನುಡಿಗೆಮರುಮಾತಿಲ್ಲೆನುತಮುನಿ
ನಿಸರಿದನಾಶ್ರಮಕೆ ॥೧೪॥ ಆಮಹಾಮುನಿಶಾಪಭಯವನು | ಭೀಮಸೇ
ನನಬಲುಹನನನೆನ|ದಾಮನಸ್ಸಿನಬೇಗೆಯಲಿಬೆಗಬೆಂದುಬೇಸರಲಿ ॥ಭೂ
ಮಿಪತಿಕರಸಿದನುವಿದುರನ|ನಾಮರಾಜ್ಞಾನಿಯನುಮುನಿಪನ|ತಾಮಸವ
ನರುಹಿದರೆಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾವಿದುರ॥ತಪ್ಪಿದಿದುನಿನ್ನಾತಗಳಭುಜ|ದರ್ಪತೀ
ವ್ರಜ್ವರದವಿಕಳರ | ನೊಪ್ಪಿತಾದೆಸುಯೋಧನಾದ್ಯರುಜನಿಸಲೀಧರೆಗೆ ॥
ತಪ್ಪುವುದೆಮುನಿವಾಕ್ಯಸಂಧಿಯೊ|ಳಪ್ಪಿಗೊಳುಪಾಂಡವರನಲ್ಲದೆ|ದಪ್ಪಿ
ಕೊಂಬಳುಮೃತ್ಯುನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕರನೆಂದ॥ ಎನಲುಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿಕೌ
ರವ|ಜನಪನೀತನಬೈದುಕುಂತೀ| ತನುಜರಲಿಬಾಂಧವನಲಾಹೋಗನವ
ಸ್ಥೊರೆಗೆಂದು॥ಮುನಿದುಘರ್ಜಿಸೆಜೀಯಕರಲೇ |ನೆನುತಮುಸದುಬ್ಬಿನಲಿ
ದಾಂಡವ|ಜನಪರಹಿತಕಾನ್ಯಕವನಾಂತರಕ್ಕೈದಿದನುವಿದುರ॥ಇಪಿರುಗೊಂ

ಡರುಹಿರಿದುಮನ್ನಿಸಿ|ವಿದುರನನುಕೊಂಡಾಡಿಗುರುಕೃಪ|ನದಿಜಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲಗಳ॥ವಿದುರನಾಗಮನಪ್ರಪಂಚದ|ಹದನನೆ
ಲ್ಲವಕೇಳಿದರುಹೇ|ಳಿದನುನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನುವಿದುರಂಗೆಯಮಸೂನು॥
ಇತ್ತಲೀವಿದುರನವಿಯೋಗದ|ಚಿತ್ತದಂತಸ್ತಾಪದಲಿನೃಪ|ಮತ್ತೆದೂತ
ರಕಳುಹಿಕರಸಿದನಾತನನುಪುರಕೆ॥ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳಬಿಡುಪೃಥಾಸುತ|ರ
ತ್ತತಿರುಗೆನೆಖಾತಿಗೊಂಡನು|ಮತ್ತೆಮುನಿಯದಿರೆಂದುವಿದುರನನಪ್ಪಿದ
ನುನೃಪತಿ॥೧೯॥ಆವವನದಲಿಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ|ಠಾವುನಿನಗೇನೆಂದರಸಿ
ಬರ|ನಾವನದಲಿಕಂಡೆಕೂಡೆನಿತುಂಟುಪರಿವಾರ॥ಆವುದೀವಿಮತಭೀ
ಮಸೇನನ|ಭಾವವೇನುಯುಧಿಷ್ಠಿರಾರ್ಜುನ|ರಾವಭಂಗಿಯಲಿದ್ದರೆಂ
ದನುನಗುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ॥೨೦॥ಅರಸಕೇಳ್ಗಂಗಾನದಿಯನು|ತ್ತರಿಸಿ
ದವರಿಗೆಕಮಲಮಿತ್ರನ|ಕರುಣವಾಯಿತುಕನಕಪಾತ್ರೆಯೊಳಕ್ಷಯಾ
ನ್ನದಲಿ॥ಪರಿಕರದಪರುಶವಣೆಯಲಿಸಾ|ವಿರದಶತಸಂಖ್ಯಾತಧರಣೀ|
ಸುರನಿಯೋಗಿಗಳಾಪ್ತಜನಸಹಿತೈದಿದರುವನವ॥೨೧॥ಜನಪಕೇಳ್ಕಿರ್ಮ್ಮೀ
ರನೆಂಬವ|ನನಿಮಿಷರಿಗುಬ್ಬಸದಖಳನಾ|ತನವಿಭಾಡಿಸಿಹೊಕ್ಕರವರಾ
ರಣ್ಯಮಂದಿರವ॥ದನುಜನೀಕಿರ್ಮ್ಮೀರನಾತನ|ನನಿಲಜನೊಫಲುಗುಣ
ನೊಕೊಂದಾ|ತನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೋಸವಿಸ್ತರವಾಗಿಹೇಳೆಂದ॥೨೨॥ಅ
ರಸಕೇಳೆಂದೇಕಚಕ್ರದೊ|ಳೊಗಸಿದನಲಾಭೀಮನಾತಗೆ|ಹಿರಿಯಮುನೀ
ಕಿರ್ಮ್ಮೀರಬಾಂಧವನಾಹಿಡಂಬಕಗೆ॥ಧರಣಿಪಾಲನಸಪರಿವಾರದ|ಬರ
ವಕಂಡನುತನ್ನತಮ್ಮನ|ಹರಿಬವನುಮರಳಿಚುವೆನೆನುತಿದಿರಾದನಮು
ಗಾರಿ॥೨೩॥ಇವರುಮೂರೇದಿನಕೆಕಾಮ್ಯಕ|ವನವಮಹಾಶ್ರಮಕಾಗಿಬ
ರೆದಾ|ವನವನುದಾರಿಯಕಟ್ಟಿನಿಂದನುಕೈಯ್ಯಮುಷ್ಟಿಯಲಿ॥ಅವನಕಂ
ಗಳಕೆಂಪಿನಲಿಮೇ|ಣವನದಾಡೆಯಬೆಳಗಿನಲಿಖಳ|ನವಯವವಕಂಡಳು
ಕಿಸಿಂದರುಮುಂಗುಡಿಯಭಟರು॥೨೪॥ಮುಂದೆಘೋರಾರಣ್ಯವಿದಸು
ವ|ಬಂದಿಕಾರನಕಾಹಿನಲಿಕಾ|ಳಿಂದಿಯುದರದವೊಬ್ಬಿನಂತಿದತೀವ್ರತ
ರತಿಮಿರ॥ಇಂದಿನಿರುಳಲಿಬದುಕಿದರೆಸಾ|ವೆಂದಿಗೆಮಗಿಲ್ಲೆನುತಭಯದ
ಲಿ|ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಪಾಂಡುಕುಮಾರಪರಿವಾರ॥೨೫॥ಅಡಿಗಡಿಗೆಮಾ
ನಿಸರನೊಗಡವ|ಗಡಿಸುತಿದೆಬರಹೇಳುನೆತ್ತರ|ಗುಡಿಹುಗ್ಗೈಸೆಯರಲ್ಲಿ
ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀನಿಕರ॥ತಡೆಯಬೇಡೋತಿನ್ನೆನುತಬೊ|ಬ್ಬಿಡುತಖಳ
ನುರುಬಿದನುರಾಯನ|ಮಡದಿಹೊಕ್ಕಳುಮರೆಯನರ್ಜುನಭೀಮಧರ್ಮ್ಮ
ಜರ॥೨೬॥ಎಲೆಲೆರಾಕ್ಷಸನೀತಿಕೋಗಡ|ನಿಲುನಿಲೆಲವೋನಿಮಿಷಮಾ
ತ್ರಕೆ|ಗೆಲುವರಸುಗಳನುತಮುನಿರಾಕ್ಷೋಘ್ನಸೂಕ್ತವನು॥ಹಲ

ವೃವಿಧದಲಿಜಪಿಸಿದಿಗುವಂ|ಡಲದಬಂಧವರಚಿಸಿಜನನಸ|ಕುಲವಸಂತೈಸಿ
ದನುಧೌಮ್ಯನುಮುಂದೆಭೂಪತಿಯ ||೨೭|| ಆರುನೀನ್ನಡುವಿರುಳುಪಾಂ
ಡುಕು | ಮಾರರಾವೆನಲಿತ್ತಲೇನುವಿ | ಚಾರಬಂದಿರಿಹೇಳಿನೀವಾಬಕಹಿ
ಡಿಂಬಕರ || ವೈರಿಗಳಲಾಹೊಲ್ಲಹೇನುವಿ | ಕಾರಿಗಳನೊಡೆಹೊಯ್ದ
ಶೋಣಿತ | ವಾರಿಯೋಕುಳಿಯಾಡಬೇಹುದೆನುತ್ತಬಳಜರದ ||೨೮||ವಿ
ಡಿದನರ್ಜುನಧನುವನಾತನ | ಜಡಿದುನಿಂದನುಭೀಮನಸುರನ | ಕೆಡಹಿ
ಕಾಮ್ಯಕವನದಭೂಮಿಯಭೂತಸಂತತಿಗೆ || ಬಡಿಸುವೆನುನೀಸ್ಥೈರಿಸೆನು
ತವ | ಗಡಿಸಿದನುಕಲಿಭೀಮನಂತ್ಯದ | ಸಿಡಿಲಸೆರೆಬಿಟ್ಟಂತೆಬೊಬ್ಬಿಡು
ತೆದ್ದನಮುರಾರಿ ||೨೯|| ಎಂಬೆನೇನನುಪವನಜನಕೈ| ಕೊಂಬದೈತ್ಯನಹೆ
ಮ್ಮರನಹೆ | ಗ್ಗೊಂಬನುರಿದನುಸವರಿದನುಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳ || ತಿಂ
ಬೆನಿವನನುತರಿದುತನ್ನಹಿ | ಡಿಂಬಕನಹಗೆಸಿಲುಕಿತೇತಾ | ನಂಬಿದುದುನೆ
ರೆದೈವವೆನುತಿದಿರಾದನಮುರಾರಿ ||೩೦|| ಹೊಯಿದನವನುರವಣಿಸಿಮುರಿ
ದೊಳ | ಹೊಯಿದುಹೊಕ್ಕನುಭೀಮನೆಲವೋ | ಕಯಿದುಮರನೇಸೆಳೆ
ಗೆಸೆಡೆವುದೆಭದ್ರಮದವಂತಿ|| ಕಯಿದುವಿಲ್ಲಾಕರಿಸಿಕೊಡುವೆನ|ಡಾಯು
ಧವಬಿಲುಸರಳಸೆನತವ | ಹೊಯಿದುಹುರಿಯೋಹುರಿಯೆನುತಗಹಗಹಿ
ಸಿದನುಭೀಮ ||೩೧|| ಮುರುಕಿಸುವಪವನಜನಸೆತ್ತಿಯ | ನೆರಗಿದನುಬ
ಳಿಕವನಹೊಯ್ಲಿನ | ಬಿರಿಸಿನೈಯ್ಯನೊಸಿಡಿಲಶಿಷ್ಯನೊವಜ್ರಕರಹತಿ
ಯೊ || ಕರಗಿದಾಮಯಣಾಮದಿಗಳಿಂ| ದೆರದಕಾಹಿನಕಗುವನಲುಕು|
ಕ್ಕರಿಸಲಸುರನನಿಕ್ಕಿದನುಚಾಪಲಚಪೇಟದಲಿ||೩೨||ದಂಡಣಿಸಿಸುರವೈ
ರಿಧೊಪ್ಪನೆ | ದಿಂಡುಗೆಡದನುನೀಲಶೈಲದ | ದಂಡಿಗಾಲನದೇಹಗರ್ತದ
ರಕ್ತನಿರ್ಝರದ|| ದೊಂಡೆಗರುಳಿನಬಾಯ್ಜೋಲಿನ|ಕುಂಡಲಿತಕರಜಂ
ಘೆಗಳಬಿಡು | ಮುಂಡಗೆದರಿದಖಳನಕಂಡುದುಭೂಸುರವ್ರಾತ ||೩೩||ಅ
ರಸಹೇಳೊದೇನುಹೋರಿದ | ನರೆಘಳಿಗೆಕೊಂಡಾಡಿಬಳಿಕ | ಟ್ಯೊಟ್ಟರಸಿ
ಹುಡಿಯುಲಿಪೂಳಿದನುಕಿಮ್ಮೀರದಾನವನ || ಬೆರಸಿತೀವಿಪ್ರಘೋಷವೀಮು
ನಿ | ವರಿಯರೀಕಾಮಿನಿಯರೀನೃಪ | ವರಿನಪರಿಕರವಾಮಹಾಕಾಮ್ಯಕ
ವನಾಂತರವ ||೩೪||ತಳಿದುಬಿಟ್ಟದುಕೂಡೆಹರಹಿನ | ಹಳುವದೋಳ್ದ್ವಿ
ಜನರ್ಗಸಿರಚಿಸಿದ | ತಳಿರಗುಡಿಗಳಪರ್ಣಶಾಲೆಯುಭದ್ರಭವಸಿಕೆಯ|ಮ
ಳೆಯುಮಂಟಪಹೊದರುದುರುಗಲು | ನೆಳಲಚೌಕಿಗೆಪ್ರೌಢಪಟಸಂ|ಕು
ಲದೊಳೋಲಗಶಾಲೆಮೆರೆದುದುಧರ್ಮನಂದನನ||೩೫||ಆಸಕಲಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿ | ಳಾಸದರಮನೆಗಳನುಮರಸಿದು | ವೀರಘಟಶಾರ್ದೂಲ
ಸೇವಿತಘೋರಕಾಂತಾರ || ಆಸುಧಾಕಲಶಾನ್ನವೇಘಲ | ರಾಸಿಯೂದು

ದುಗೇಯುರಸವಿ । ನ್ಯಾಸವೇಮಧುಮಸ್ತ್ರಿಕಪ್ರಜಜಂಬುಕಧ್ವಾನ ॥೩೬॥
ದಿನಪಕೃಪೆಮಾಡಿದನಲೇಕಾಂ । ಚನಮಯದಭಾಂಡವನುಬಳಿಕಾ । ವನ
ಜಮುಖಿಮಾಡಿದಸುಪಾಕದಷಡುರಸಾನ್ನದಲಿ ॥ ಮುನಿಜನಕೆಪರಿಜನಕೆ
ಭೂಸುರ । ಜನಕೆತುಷ್ಟಿಯಮಾಡಿಭೂಪತಿ । ವನದೊಳಿದ್ದನುವೀರನಾ
ರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ ॥ * * * * ॥೩೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಸಕಲಯದುಬಲಸಹಿತಭಕ್ತ । ಪ್ರ
ಕರಪಾಲಕನೊಲವಿನಲಿಕಾ । ಮ್ಯಕವನಕಾನನಕೆಬಿಜಯಂಗೈದನ
ಸುರಾರೀ ॥ ಪದನು ॥ ಅರಸಕೇಳ್ದ್ವಾರಕಾಪುರ । ವರಕೆಬಂದುದುವಾ
ರ್ತೆಪೀತಾಂ । ಬರನಬಹಳಾಸ್ಥಾನದಲಿವರ್ತಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಧರೆಸಹಿ
ತನಿಜನಸ್ತ್ರವಾಹನ । ಪರಮವಿಭವವಬಿಸುಟುಭಾರಿಯ । ಪರಿಭವದಿನ
ಟ್ಟಡವಿಯೊಕ್ಕರುಪಾಂಡುಸುತರೆಂದು ॥೧॥ ಕೇಳುತಲೆದೂಗಿದನುಮೂ
ಚಿದನಗ್ಗತುತ್ಸವದ ॥ ಹಸ್ತೋಷ್ಟ್ರದುಗುಡದ । ತುಳಿದುಬ್ಬೆಯನಟ್ಟನೋ
ದಿಗಭಾವದ । ಲಾಲಿಸಿದನಸುರಾರಿಪ್ಟ್ರೈಯಹಿಳಿದನೆಗಹಿನ । ಹೇಳಲರಿದೆನೆಹು
ಪಟದ್ಯೂತದಲಿನೃಪ । ಮುಕುರನುನ್ನತಪ್ರಜದಬಿನ್ನಪವ ॥೨॥ ಅಕಟಕ
ಕೌರವರುಕೊಂಡರೆಧರ್ಮಜನನೆಲನ ॥ ಅಕ್ಕ[illegible]ರಿದುದೇಕೆ । ಳಕದಲೀ
ಧಕರಿಗೇಕಿದುಸಕಲಸುಜನ । ಪ್ರಕರವಂದ್ಯರಿಗೆ[illegible]ಲರಿಗೇಕಿದುನಿರಾಬಾ ।
ಸಿದ ॥೩॥ ಹಿರಿದುಹರಿಚಿಂತಿಸಿದನೀವ್ಯಥಿ । ಕರವನರಿ[illegible]ಕೆನುತ್ತಸುರಾರಿಚಿಂತಿ
ರಿವರ್ಯೈವಿಶ್ವಂಭರಾಭಾರಾಪನೋದನಕೆ ॥ ಧರಣಿಯ[illegible]ಮುದಮುಗುದರಿಗಾ
ತ್ಸರ । ನೊರಸಿದನುಬಳಿಕುಳಿದಪಾಂಡವ । ಕುರುನೃಪ[illegible]ವಿವೈಗೋಶಾಗಿದ್ದ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೪॥ ವನನೆಂಬೆನುಜೀಯಕಲುದುಂ । [illegible]ರಕವಡಿನೇನೆಲೆ [illegible]ಮಾನಸ[illegible]ಹೊ
ರವಂಟುಬಂದನು । ದಾನವಾಂತಕನೈದಿದವುದಂಡಿಗೆಗಳರಸಿ[illegible] ॥ ಅಖಿ
ಳನೃಪವರ್ಗಯಾದವ । ಸೇಸೆಕವಿದುಸಾಂದುಪುತ್ರರ । ಕಾನ[illegible]ನಪಕರು
ಣಾಳುಹೊಕ್ಕನುಹಲವುಪಯಣದಲಿ ॥೫॥ ಕೇಳಿದಾಗಳಬಂದರ್[illegible]ಪಾಂ ।
ಚಾಲಕೇಕೆಯದೃಷ್ಟಕೇತುನೃ । ಪಾಲಕುಂತೀಭೋಜಸೃಂಜಯನೋ
ಮಕಾದಿಗಳು ॥ ಮೇಲೆಮೇಲೀನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ । ಮೂಲೆಯರಸುಗಳಿಪರ
ಕಂಡುಪ । ಲಾಲಿಸಲುಬರುತಿರ್ದರಾಕಾಮ್ಯಕವನಾಂತರಕೆ ॥೬॥ ಅತ್ರಿಮೊದ
ಬಂದರುನಿಖಿಳಭೂಸುರ । ನಿವಹಸಹಿತದಿರಾಗಿವರಬಾಂ । ಧವರೊಳ್[illegible]ವಂ
ದ್ಯರಿಗೆತತ್ಸಮರಿಗೆಕನಿಷ್ಠರಿಗೆ ॥ ಅವರವರಿಗುಚಿತಸತ್ಕಾ । ರವನು[illegible]ಮಾಡಿ
ಮುರಾರಿಯುಂಭ್ರಿಯ । ನವಿರಳಾಶ್ರೈಗಳಿಂದನಾಡಿದರರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥೭॥

ನೇರೆಬೇರೈವರನುತೆಗದುನು | ರಾರಿಯುಪ್ಪಿದನಡಿಗಡಿಗೆದ್ರುಗು| ವಾರಿಗ
ಳನೊರಸಿದನುಪೀತಾಂಬರದಸೆರಗಿನಲಿ॥ ಸಾರುಸಾರೆನಲುಗ್ಘಡಣೆಯುವಿ|
ಕಾರವಿನ್ನೇಕೆನುತರಾಯನ | ನಾರಿಬಂದಳುಕವಿದುಬಿದ್ದಳುಹರಿಯುಚರ
ಣದಲಿ ॥೮॥ ಒರಳಿದಳುದೆಸೆಯೊಡನೊದರೆವಿುಗೆ|ಹೊರಳಿದಳುಹರಿಪಾ
ದದಲಿವ್ಯೈ | ಮಗದಳಂಗನೆತನುವಮುಸುಕಿದಕೇಶಪಾಶದಲಿ ॥ ಕರಗಿ
ದಳುಕಂಪಿದಳುಮ್ಮಾಲ | ಮರುಗಿಕರುಗಂದಿದಳುದೃಗುಜಲ | ದೊರತೆ
ಯುಕ್ಕಿತುಮೇಲೆಮೇಲೆಮಹೀಶನಂಗನೆಗೆ॥೯॥ ಹಿಂದೆಸೆಳೆದಸೀರೆಯುಲಕ
ಟಗೋ | ವಿಂದರಕ್ಷಿಸನಾಥನಾಥನು | ಕುಂದಕಾಯ್ಯೈಕೃಷ್ಣರಕ್ಷಿಸು
ಕರುಣಸಸುರಾರಿ ॥ ಇಂದಿರಾಪತಿಯೆಯಶೋದಾ|ನಂದನನೆಕಾರುಣ್ಯ
ನಿಧಿಸಲ | ಹೆಂದರುಳುಹಿದದ್ಯೆಪನೀವ್ಯೆದೋರಿದ್ಯೆತನಗೆ ॥೧೦॥ ಶೃತಿಗ
ಳಿಗೆವ್ಯೆದೋರೆಸುಪತಿ | ಪ್ರತೆಯರಿಗೆಗೋಚರಿಸೆಯುಶಿಸಂ | ತತಿಯುನಿ
ರ್ಮಳಸಾರಸಮ್ಯಜ್ಞಾನದೀಧಿತಿಗೆ ॥ ಮತಿಗೊಡದಮುಹಿಮಾಂಬುನಿಧಿಯೆ
ನ | ಗತಿಶಯುವನೇಮಾಡಿಲಜ್ಜಾ | ಸ್ಥಿತಿಯುನುಳುಹಿದದ್ಯೆಪನೀವ್ಯೆದೋ
ರಿದ್ಯೆತನಗೆ ॥೧೧॥ ಹೆಸರುಗೊಂಡರೆಹಿಂದೆಬಂದು | ಬ್ಬಸದಭಾರವ್ಯಸನ
ವನುಹಿಂ | ಗಿಸಿದೆಸಾಕ್ಷದೃಷ್ಟದರುಶನವೇನನಿತ್ತಪುದೊ ॥ ಹೆಸರುಗೊ
ಳಲರಿಯುದೆಮನೋವಾ | ಗ್ವಿಸರಮರಳಿದತರ್ಕನಿಗಮ | ಪ್ರಸರಣದಪೆ
ರದ್ಯೆವನೀವ್ಯೆದೋರಿದ್ಯೆತನಗೆ ॥೧೨॥ ಪತಿಗಳಿಪರಂಜಿದರುಧರ್ಮ| ಸ್ಥಿ
ತಿಯುನರಿದವರಳುಕಿದರುತಕ್| ಪಿತೃಪಿತಾಮಹಗುರುಗಳಡಗಿದರವನಿಯು
ನುಬಗಿದು॥ಗತಿವಿಹೀನಗೆಕೃಷ್ಣನೀನೆ|ಗತಿಯೆನುತಬಾಯ್ಬಿಡಲುಲಜ್ಜಾ|
ಸ್ಥಿತಿಯುನುಳುಹಿದದ್ಯೆಪನೀವ್ಯೆದೋರಿದ್ಯೆತನಗೆ॥೧೩॥ದಾನಯಜ್ಞತಪೋ
ವ್ರತಾನು|ಷ್ಠಾನಸಿಷ್ಠರುಕಾಣರಷ್ಟವಿ| ಧಾನಯೋಗವಸಿದ್ಧರರಿಯರುನಿ
ನ್ನಸುಳಿವುಳ ॥ ಜ್ಞಾನಮಧ್ಯತ್ರಿಪುಟಿಯುನುಸಂ|ಧಾನರಹಿತಜ್ಞಪ್ತಿರೂಪ
ನು|ತಾನೆನಿಪಪರಬೊಮ್ಮನೀವ್ಯೆದೋರಿದ್ಯೆತನಗೆ॥ಕಾಯಿದ್ಯೆಪ್ರಹ್ಲಾದ
ಮಾರ್ಕಂ|ಡೇಯುವನಗಜವಂಬರೀಷನ| ಕಾಯಿದ್ಯೆಕಾರುಣ್ಯದಲಿಪಾತಕಿ
ಯುಜಾಮಿಳನ॥ಕಾಯಿದ್ಯೆಗೋವಿಂದಯುನೆತ| ನ್ನಾಯುತಿಕೆಯುಛಿಮಾನವೆ
ನುನೀ|ಕಾಯಿದ್ಯೆಹರಿಯೆನುತಪದದಲಿಹೊರಳದಳುತರಳೆ॥೧೫॥ವಿಳುತಾ
ಯೆಸರೋಜಮುಖಿಪಾಂ| ಚಾಲೆನೊಂದ್ಪಾತಂಗಿಯುನುತಕೃ|ಪಾಳುಕಂ
ಬನಿದೊಡದುಕೊಡಹಿದರವಯುವದರಜವ ॥ಮೇಲುಮುಚ್ಚಳತೆರದತನು
ವಿನ|ಹೇಳಿಗೆಯುಶೋಕಾಹಿಯಂತಿರ | ಲೋಲಲೋಚನೆಯುಳಲುಮಿಗೆಹೆ
ಕ್ಕಳಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ ॥೧೬॥ ಆಸಕಲಪರಿವಾರವಾಧರ |ಣೀಶರಾಮುನಿನಿಕರ
ವಾಜನ|ವಾಸತಿನಿಕುರುಂಬವಾಗಜಘಟೆಘೋಟಕವ್ರಾತ॥ ಆಸರೋಜಾ

ನನೆಯಬಹಳ | ಕ್ಲೇಶಗಳಕಂಡಕ್ರಿಜಲವಾ | ರಾಸಿಯೊಳಿತೇಕಾದುಶಿದ್ದು
ದುಗಾಯಕೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಮುಡಿಯುಸಂವರಿಸಬಲೆಸೀರೆಯ | ನುಡುನವಾಂ
ಬರವಿದೆವಿರೋಧವ | ಬಿಡುಸುಯೋಧನರಾಜಸಂತತಿಯರಿದುದಿನ್ನೇನು ||
ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡರುನಾಯ್ಗಳಿನ್ನದ | ನುಡಿದುಫಲವೇನಕಟಕೈಕೊಂ | ಡದ
ವಿಯನುಭವಿಸವೆಯಸ್ಥೈರ್ಯಪ್ರದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೮|| ತುರುಬಕಟ್ಟುವಹದ
ನನಿಮ್ರ್ಮಡಿ | ಯರಿಯದೆಂಬೆನೆಸಕಲಸಚರಾ | ಚರದಚೇತನರೂಪದೇ
ಹಿನಿಕಾಯಕೃತಸಾಕ್ಷಿ || ತರಿದುದುಶ್ಯಾಸನನಪಕ್ಷದೊ | ಳೊರವರಕುತ
ದೊಳದ್ದಿಕಟ್ಟುವ | ದುರುಬನರಿಯಾಕೃಷ್ಣಯೆಂದಳುಕಮಲಮುಖಿನಗು
ತ ||೧೯|| ಬಸಲೇದುಯೋರ್ಧನಾದಿಗ | ಳೇಸರವದಿರುಭೀಮಪಾರ್ಥರ |
ಬೀಸರಕೆಬಲುಗೈಯ್ಯೆಬಹಿರ್ಧರ್ಮಖರಭಾರಪಣೆ || ಕೇಶವನುಕಟ್ಟುಸು
ವೆನಿನ್ನಯ | ಭಾಷೆತನ್ನದುತಾಯಿತನಕಿಸಬೇಡನೀನೆಂದ ||೨೦|| ವರತ
ಪಸ್ವಿನಿನೀನುನಿನ್ನನು | ಕೆರಳಿಚಿದರೇಶುನ್ನಿಗಳುಮಿಗೆ | ಭರತಸಂತತಿಫ
ಲಿತಕದಳಿಯತೆರದೊಳಾಯಿತಲ || ಕುರುಡನರಿಯದೆಹೋದರೆಯುಕಂ |
ಗುರುಡರಾದರೇಭೀಷ್ಮವಿದುರಾ | ದ್ಯರುಮಹಾದೇವೆನುತಮುರರಿಪು
ತೂಗಿದನುಶಿರವ ||೨೧|| ಶಕುನಿಕಲಿಸಿದಕಪಟವೇಕೆ | ಳಕದಜೂಜಿದು
ನಿಮ್ಮನೀಕಾ | ಮ್ಯಕಕೆತಂದುದುಜೂಜಿನಲಿಶಾನಿಲ್ಲಲೇಯನಲು || ಸಕಲ
ಜೀವರಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿ | ಪ್ರಕರಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಾ | ತ್ಮಕನುಸೇನಲ್ಲಿಲ್ಲ
ಹುಸಿಯಲ್ಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೨|| ದೇವಿಶಾಸಿದನರಿದಡಾಪಸು | ದೇವ
ನಾಣೆಮಹಾದ್ಭುತವನದ | ನೇವೊಗಳ್ಕೆನುಯದುನ್ರ್ಮಪಾಲವಿಪತ್ಪರಂಪ
ರೆಯ || ನೀವುಮಾಡಿದಯಜ್ಞಮುಖದವ | ಳಾವಳಿಯೊಳಾವಿರಲುಮುತ್ತಿ
ತು | ದೇವರಿಪ್ರಬಲನಿಕರವಸ್ತ್ರದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ ||೨೩|| ಲಗ್ಗೆಗಳುಕೂ
ದಲ್ಲಲೇಬಲು | ದುರ್ಗವದುದುರ್ಭೇದವವರೊಳ | ಗಗ್ಗಳೆಯರಿದ್ದುದುಹ
ಲಾಯುಧಮನ್ಮಥಾದಿಗಳು || ಒಗ್ಗಿಕವಿವಕಳೋರದೈತ್ಯರ | ನುಗ್ಗುನು
ಸಿಪಾಡಿದರುಹರಣದ | ಸುಗ್ಗಿವೆರದುದುಮಾರ್ಬಲದೊಳಬುಜಾಕ್ಷಿಕೇ
ಳೆಂದ ||೨೪|| ಅಳುಕಿಮುತ್ತಿಗೆದೆಗದುಸಾಲ್ವನ | ದಳನುರಿದುನಿಜಪ್ರಚಕೆ
ಹಾಯ್ದುದು | ಗೆಲವುಸಾತ್ಯಕಿರಾಮಕಾಮಾದಿಗಳವಶವಾಯ್ತು || ಬಳಿಕ
ನಿಮ್ಮಯರಾಜಸೂಯಕೆ | ಕಳಶವಿಟ್ಟಮದೀಯನಗರಿಯ | ಕಳಕಳವ
ಸಂತೈಸಿನಡೆದೆನುಸಾಲ್ವಪಟ್ಟಣಕೆ ||೨೫|| ವಸನೆಂಬೆನುಸಾಲ್ವಪ್ರದನ |
ವೀನಮಾಯಾರಚನೆಯನುನಮ | ಗಾಸಲಸದಳವುಳಿದಗಿರ್ವಾಣರಿಗೆಗೋ
ಚರವೆ || ದಾನವನಮಾಯಾಪ್ರದರಸಂ | ಸ್ಥಾನಮರ್ಮವನರಿದುಶರಸಂ |
ಧಾನದಲಿಸಂಹರಿಸಿದೆನುಸಾಲ್ವಾದಿರಿಪುಭಟರ ||೨೬|| ಅತ್ತಲಾಕ್ರೋಶಾಹ

ಕದಲಿರ | ಚಿತ್ತಲಾದುದ ಜೂಜುನಿಮ್ಮವಿ | ಪತ್ತುಕಂಡುದುತೆರಹತಪ್ಪಿ
ಸಿನಮ್ಮಸುಳಿವುಗಳ‖ ಇತ್ತಲಾವಿರವೋಣುದೋರಕೆ | ಯತ್ತಲಿರೆನೀವಡ
ವಿಯೊಕ್ಕರೆ !ಹತ್ತಳೋದೇವಕಿಮಗನನೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ‖೨೭‖ದ್ವಾ
ರಕಾತತ್ಪುರದಲಿರುಪತಿ | ದೂರದಲ್ಲಿರುವೋಣುನಮ್ಮಯ |ಸಾರೆನಿಮ್ಮ
ಬಿಮಿರಲೆನಿವಿಪ್ರಾಕಾಂಡುನಂದನರ ‖ ಭಾರನಿಮ್ಮದುಭಕ್ತಜನದಾ|ಧಾರ
ನಿಮ್ಮದನಾಥರಸತಿ|ಕಾರಣಿಕನೀನೆಂದುಬಿದ್ದಳುಮತ್ತೆಚರಣದಲಿ ‖೨೮
ಮಾಗನಕರದರೆಯುಮನದೂತರ | ತಗುಳುವಂದುಸಮೀಪವರ್ತಿಯೆ| ನ
ಗಧರಶ್ರೀಕಾಂತಸಲಹೆನೆಮುಸಿಕುಮಾರಕನ ‖ ಉಗುಳಬಿದಲಾಮೃತ್ಯು
ವಿನತಾ | ಳಗೆಯೊಳಂದುಸಮೀಪವರ್ತಿಯೆ | ಜಗದುದರನೀಜಾಣನಹೆ
ಯೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ‖೨೯‖ ಅಯಿತೇಳ್ತಂಗಿನೀಪಿರಿ ! ದಾಯಸ
ವಸನುಭವಿಸಲುಡಿಸಿದೆ | ರಾಯನಾಡಿದಭಾಷೆಸಲಲೆವನಪ್ರವಾಸದಲಿ ‖
ವಾಯುತನುಜನಕೈಯ್ಯಲೇಸಿ!ನ್ಯಾಯತಿಕೆಯುಹುದಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ|ತಾಯೆ
ತಾಹೊಣೆಯೆಂದುಕೊಟ್ಟನುಸತಿಗನಂಬುಗೆಯ ‖೩೦‖ಸಂತವಿಟ್ಟನುಬೇ
ರೆಬೇರೆಕೃ | ತಾಂತಸುತಪ್ಪೀವರಾದಿಗಳಮುನಿ |ಸಂತತಿಯಮನ್ನಿಸಿದನವ
ರವರುಚಿತವೃತ್ತಿಯಲಿ ‖ ಎಂತುಪದಿಮೂರಬುದವೀನೃಪ| ಸಂತತಿಗೆಪಾ
ಡಾರ್ದಪರಟವಿ | ನಾಂತರದೊಳೇದಸೂರ್ದಪ್ರನುಡಿದನುಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ‖
ಕಳುಹುವುದುಶಾಭದ್ರೆಯನುನಿಜ | ಲಲನೆಯುರನವರವರತಾಯ್ವಾನ|ಗಳಿ
ಗೆಬೀಳ್ಕೊಡಿನಿಮ್ಮಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸುತರ‖ ಹಳುವದಾಟಲಿದ್ರುಪದನಂದ
ನೆ | ಯಳಲಶಿಖಿಗಂಧನನೀಕರು |ಕುಲದಕರಪದಬಣಬೆಕಾದುರುಹು
ವದುಕೇಳೆಂದ ‖೩೧‖ ಎಂದುಕಳುಹಿಸುಭದ್ರೆಯನುನರ | ನಂದನನಬೀ
ಳ್ಕೊಡಿಸಿದನುನೃಪ |ನಂದನರಕಳುಹಿಸಿದನಾಪಾಂಚಾಲನೃಪನೊಡನೆ‖
ಬಂದುವದನೆಯುಸಂತವಿಟ್ಟನು |ಕುಂದರಥವೇರಿದನುಕುಂತೀ|ನಂದನ
ರುಕಳುಹತ್ತಬಂದರುಕಮಲಲೋಚನನ‖೩೨‖ಬೀಳುಗೊಂಡರುಕೃಷ್ಣ
ನನುಪಾಂ | ಚಾಲನತಿಯನುಪಂಚಕೇಕಯ |ಚೋಳಕೇರಳಪಾಂಡ್ಯ
ಕುಂತೀಭೋಜಸೃಂಜಯರ ‖ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟರುದೃಷ್ಟಕೇತುನೃ| ಪಾಲ
ನೊದಲಾದಖಿಳಧರಣೀ| ಪಾಲಕರುದುಗುಡದಲಿಹೊಕ್ಕರುತಮ್ಮನಗರಿ
ಗಳ ‖ಸಂತವಿಸಿಪಾಂಡವರನಾಮುನಿ!ಸಂತತಿಯಮನ್ನಿಸಿಮಹೀಭಾ|ರಾಂ
ತರನಸಿಶ್ಚಯಿಸಿಭಾರತಪಾರಿಶೇಷಕನ ‖ ಅಂತಕಾಂತಕನಲವುಮಿಗೆಜಗ|
ದಂತರಂಗಸ್ವಾಯಿಬಿಕ್ರಿಸ್ತ್ರೀ | ಕಾಂತಬಿಜಯಂಗೈದುಹೊಕ್ಕನುದೋ
ರಕಾಪ್ರರಿಯಾ ‖ * * * * * ‖೩೩‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಬರುತ ಕಂಡನು ಕಣ್ವನಾಶ್ರಮ । ವರದಜಂಬೂಫಲವನಾರುತಿ । ತರಲುಯಮಸುತಹಲುಬೆಮುರರಿಪುಶಾಪಗಡರಿಸಿದಾ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಯಮಸುತಮುನಿಜನಂಗಳ । ಮೇಳದಲಿಹೊರವಂಟುತನ್ನನುಜಾತರೊಡಗೂಡಿ॥ ತಾಳಗೆಯತಲ್ಲಣದಗಿರಿಗಳ।ಮೇಲೆಚರಿಸುತಬಂದುವಿಪಿನ।ವ್ಯಾಳಗಜಶಾರ್ದೂಲಸಿಂಹಾದಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥೧॥ ಬರಬರಲುಮುಂದೊಂದುವನದೊಳು ।ಚರಿಪಪಕ್ಷಿಮೃಗಾಳಿತಳಿತಿಹ ।ಬಿರಿಮುಗುಳನೀಕ್ಷಿಸುವಮರಿದುಂಬಿಗಳಮೇಳವದ ॥ ಪರಿಪರಿಯಮರಪುಷ್ಪಫಲಂಗಳ । ನಿರದೆಕೊಡುತಿರೆಪಕ್ಷಿಮೃಗಕುಲ। ವೆರಸಿಮೆರೆದವ್ರಬನದಸುತ್ತಲುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೨॥ತುಂಬುರರಳಿಲವಂಗಪಾದರಿ । ಸಿಂಬೆಚೂತಪಲಾಶಪನಸಸು ।ಜಂಬುಗುಗ್ಗುಳಶೋಕವಟಪುನ್ನಾಗಚಂಪಕದ ॥ ಕುಂಭಿನಿಯೊಳಖಿಲವೃಕ್ಷಕ।ದಂಬದಲಿವನಮೆರೆದುದದನೇ । ನೆಂಬೆನೀಪರಿವಾರತುಂಬಿತುಲಲಿತನಂದನವ॥ ತಿಳಿಗೊಳನಪುಷ್ಪದಲಿಮೆರದಿಹ । ನಳಿದನೃಪನಿದಿರಿನಲಿಮಧುಪಾ । ವಳಿರವದನಾಯಕರಪಿಕಪಾಠಕರನೃತ್ಯಗಳ ॥ ಲಲಿತನವಿಲಿನವಾದ್ಯಗಳಘೂಳು । ಘೂಳಿಪಕೊಳಸ್ವಕ್ಕಿಗಳಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲಲಸೆಯರಮನೆಯನಲುಮೆರದುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಬಂದುಭೂಪತಿಕೊಳನತೀರದಿ । ನಿಂದುತಮಗಾಶ್ರಮದಠಾವಹು । ದೆಂದುನೀಮಂಗಳಹಲಾಕ್ಷಣವಾತನೈತಂದು॥ ತಂದುತಳಿರನುಪರ್ಣಶಾಲೆಗ । ಳಂದದಲಿರಚಿಸಿದನುಭೂಸುರ ।ವೃಂದಬಿಟ್ಟದುಧರ್ಮಪುತ್ರನಸುತ್ತವಳಯದಲಿ ॥೪॥ ದಿನಪನಪರಾಂಬುಧಿಯನೈದಲು । ವನಜಮುಗಿದವುಚಕ್ರವಾಕದ ।ಮನಕೆಖತಿಕುಮುದಿಸಿಗೆಮುದಯಾವಿಸಿಗೆಸುಮ್ಮಾನ ॥ ಕನಕಮಯವರರಥವನಡರಿದು । ದನುಜರನುಸಂಹರಿಸೆಕಮಲಿನಿ। ಮನದೊಳುತ್ಸಾಹಿಸಲುರವಿಯುದಯಾಚಲಕೆಬಂದ ॥೫॥ ಋಷಿಗಳೊಳುಮೇಳವನೃಪರಾಸನ ।ವೆಸವಬನದೊಳುಬಳಿಕರಂಗಾ । ಪ್ರಸರದಲ್ಲಿಸ್ನಾನಭೋಜನಕಾಲದಲಿಪಾನ ॥ ವಿಸುಪಸುತಿಯವಿಲಾಸಗಳಸಂ । ತಸದಿಕೇಳ್ದುಸಮಾಸಪೂರಿತ । ವಸುಮತೀಸುತಯಮಜನೆಸದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಇರುತಿರಲುಕಲಿಭೀಮಮೃಗಯಾ ।ತುರದಬಿಳಕಿರಾತರುಗಳೊಡ । ವೆರಸಿಹೊಕ್ಕನುಗಿರಿತರುವ್ರಜಬಹಳಕಾನನವ ॥ ವರಹಮರೆಸಾರಂಗಪೇರ್ಬುಲಿ।ಕರಡಿವ್ಯಾಘ್ರಶಾರ್ದೂಲಕೇಸರಿ।ಕರಿಕಳಭವ್ರೇತಿದವುದೆಸೆದೆಸೆಗೈದಿತಲ್ಲಣಿಸಿ॥೭॥ ಹಾಸುಗಳವಿಡಿದೆಳವನಾಯ್ಗಳ । ಬೀಸುವಲೆಗಳಕಾಲಕಂಣಿಯ । ಸೂಸುವಲೆಗಳಧನುಸರಳಭಾಸುರದಕುಪ್ಪಸದ ॥ ಕೇಶದಲಿತಳಿರುಗಳಪಿಗಿದುಮಿ । ಳಾಸದಲಿಹೊರವಂಟು

ಹೆಬ್ಬುಲಿ । ಬೀಸಿದರುಬೇಂಟೆಗರುಬಹಳಮೃಗಂಗಳನುಕೆಡಹಿ ॥೯॥ ಕೆದ
ಹಿಬಿಸುಟನುಕೇಸರಿಯುಕಾ । ಲ್ವಿಡಿದುಸೀಳಿದಕರಿಗಳನುಬೆಂ । ಬಿಡದೆಹೊ
ಡಿದಪ್ಪಳಿಸಿದನುಶಾರ್ದೂಲಹೆಬ್ಬುಲಿಯು ॥ ಅಡಗೆಡಹಿಪೇರ್ಮರಿವರಾಹ
ನ । ಮಡದಲುರೆಘಟ್ಟಿಸಿವಿನೋದದಿ । ನಡೆಯೆಧರೆಕಂಪಿಸಿತುಭೀಮನ
ಪದದಘಲ್ಲಣೆಗೆ ॥೧೦॥ ಬಂದನತಿಬೇಂಟೆಯಲಿಚರಿಸುತ । ನಿಂದುಹತವಾ
ದಖಿಳಮೃಗಗಳ । ನಂದುವ್ಯಾಧರನಿಕರಕಿತ್ತನುಪವನಜಾತ್ರಜನು ॥ತಂ
ದರವಿರುತವತವಗೆಪರಿ । ತಂದುತರುಶಿಖಿಯಿಂದದಹಿಸಿದ । ರಂದುಮಾಂ
ಸವನೊಲಿದುಭಕ್ಷಿಸಿದರುವಿನೋದದಲಿ ॥೧೧॥ ಮುಂದೆಕಂಡನುದೂರದ
ಲ್ಲಿಹ । ನಂದನವನೊಳತರುಸಿಕಾಯದ । ಸಂದಣಿಯಪೂಗೊಂಚಲಿನಪಲ್ಲವ
ನಿಕಾಯದಲಿ ॥ ಗೊಂದಣಿಗದತರುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಹು । ದೊಂದುಜಂಬೂವೃಕ್ಷ
ಮೆರೆದಿರೆ । ನಿಂದುನೋಡಿದುಭೀಮವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೧೨॥ ಇ
ದುವಿಚಿತ್ರದಫಲವುತಾನೊಂ । ದಿದೆಮತಂಗಜಗಾತ್ರದಲಿತಾನಿದನುಕೊಂ
ಡೊಯ್ವೆನುಮಹೀಪಾಲಕನಗರುಶನಕೆ ॥ ಗದೆಯುಕಕ್ಷದಲೌಕಿಮಾರು
ತಿ । ಮಧುರಿಪುವನೆನವುತ್ತಲಾನಂ । ದದಲಿವೃಕ್ಷವನಡರಿಕೊಯ್ದಿಳುಹಿ
ದನುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧೩॥ ಫಲವುಕೊಂಡಾಭೀಮಬೇಗದಿ । ನಲವಿನಲಿನಡೆ
ತಂದುಭೂಪನ । ನಿಳಯದಲಿತಂದಿಳುಹಿದರೆಯುಮಸೂನುಬೆರಗಾಗಿ ॥ಕೆಲ
ದಲಿದ್ದನುಜವರಋಷಿಜನ । ಗಳಿಗೆನೋಡಿರೆಯೆನಲುಶಿವಶಿವ । ನಳಿನನಾ
ಭನುಬಲ್ಲನೆಂದರುಸಕಲಋಷಿವರರು ॥೧೪॥ ಎನಲುಸಹದೇವನಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರ । ಜನಪಬೆಸಗೊಳುತಿರಲುಬಿನ್ನಹ । ದನುಜರಿಪುಹರಕಮಲಭವರಿಗೆ
ಕೊಡುವಶಾಪವನು ॥ಅನುವಕಾಣೆನುಕಣ್ವಮುನಿತಾ । ಮುನಿದನಾದರೆಶ
ಪಿಸುವನುಯೆಂ । ದನುತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿವಾದ್ರೇಸುತನುಭೂಪತಿಗೆ ॥ವರುಷ
ಕೊಂದೇಫಲವಹುದುಇದ । ನರಿತುಯೋಗಧ್ಯಾನದಲಿಕಂ । ದೆರದುಕರಸಂ
ಪುಟವನರಳಿಚಲಾಗಲಾಫಲವು ॥ಇರದೆಹಸ್ತದೊಳಿಳಿಯಲಾಮುನಿ । ಹರು
ಷದಿಂದದಕಳೆದುಕೊಂಬನು । ಪರಶಿವಧ್ಯಾನೈಕದೃಷ್ಟಿಯೊಳಿಪ್ಪನಾಮುನಿ
ಪ ॥ಕಂದೆರದುಮುನಿನೋಡಿದರೆತನು । ಗಿಂದುಹರುಷವಹುದೆನುತಧರ್ಮಜ ।
ನೊಂದುಫಲುಗುಣಭೀಮಸಹದೇವಾದಿಗಳುಸಹಿತ ॥ಬಂದನತಿವೇಗದಲಿಪ
ವನಜ । ನಿಂದವೃಕ್ಷವತೋರಿಸಿವನೇ । ನೆಂದುಬಣ್ಣಿಪೆಬಹಳಕೊನೆಗಳಗಗನ
ಚುಂಬಿತವ ॥ ಕಂಡುಯಮಸುತನತಿಭಯಬಿಸಿದ । ಖಂಡಪರಶುವೆಬಲ್ಲನಾ
ಪಮುಂ । ಕೊಂಡುಮಾಡಿದದುಷ್ಕೃತದಫಲವೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ಚಂ
ಡವಿಕ್ರಮಭೀಮನವಕ್ಕೆ । ಕೊಂಡುತಾನವಿವೇಕದಲಿಯು । ದ್ದಂಡತನ
ದಿಂತಂದಹತ್ತಿಸಲರಿದುಮಮಗೆಂದ ॥೧೫॥ ಹೇಳಿರೈಭೂಸುರರುಋಷಿಗ

ಳು । ಮೇಲೆಹತ್ತುನೃಪನಾಯುವನುಪೋಷಿ । ಜಾಲದೊಳಗೆಂದೆನಲುನುತಿ
ದನುಧೌಮ್ಯನಸ್ಮನಗುತ ॥ ಹೇಳಲಿಬಿಡದೆವಿಪ್ರಸಲಹುವ । ಬಾಲಕೇಳಿ
ಯಕೃಷ್ಣಬಲ್ಲನು ।ಕಾಲನನುನೋಕದೆಸುರಾಸ್ತ್ರಸಭಜಿಸುನೀನೆಂದ॥೧೯
ಎನಲುಭೂಪತಿಕೃಷ್ಣರಕ್ಷಿಸು । ದನುಜರಿಪುಗೋವಿಂದರಕ್ಷಿಸು। ವನಜ
ನಾಭಮುಕುಂದರಕ್ಷಿಸುರಾವಣಾಂತಕನೆ ॥ ಮನಸಿಜನಪಿತರಾಮರಕ್ಷಿ
ಸು । ಘನಮಹಿಮಕೇಶವನೆರಕ್ಷಿಸು । ನೆನೆವಭಕ್ತರಭಾಗ್ಯನಿಧಿಮಾಧವ
ನೆರಕ್ಷಿಪ್ಪುದು ॥೨೦॥ ಎಂದುಭಜಿಸುತ್ತಿರಲುನೃಪಗೋ । ವಿಂದನಮರ್ಗಜ್ಞಾ
ನದಲಿಕಾ । ನಂದದಿಂದಲೆಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯರಕೂಡೆ ॥ ಮುಂದಮತ್ತೆ
ಪವಮಾನಜನಕತ । ದಿಂದಪೊಂದುಕುಮಾರಿಗೆಕೇ । ಡಿಂದುಬಹುದಾ
ಋಷಿಯುಶಾಪದಿಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೨೧॥ ಎನುತಸಿಂಹಾಸನವನಿಳಿದಾ।ದ
ನುಜರಿಪುಕಮಲಾಕ್ಷಿಸೀನಿ । ಲ್ಲೆನುತಮನವೇಗದೆಬಂದನುಧರ್ಮಜನ
ಹೊರಗೆ ॥ ನೆನೆಯೆಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಂದನು । ಘನದುರಿತದಾವಾಗ್ನಿಬಂ
ದನು । ಯೆನುತವೈರಿಸಿಕ್ಕದನುಮುನಿಜನಸಹಿತಯಮಸೂನು ॥೨೨॥ತೆ
ಗದುತಕೈಸಿದನುಭೂಪನ । ಮಿಗೆಹರುಷದಲಿಳಿದುಪಾರ್ಥರ। ನೆಗ
ಹಿವೈದಡವಿದನುಮಾದ್ರೀಸುತರದ್ರೌಪದಿಯು॥ನಗುತಋಷಿಜನವಿಪ್ರ
ಧೌಮ್ಯಾ । ದಿಗಳನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸು । ತಗಧರನುನೋಡಿದ
ನುಜಂಬೂಫಲದಘನತರವ ॥೨೩॥ ಕಾಳ್ಗುಮಾಡಿದರಕಟಕಟನೀವಿ।ಮೋ
ಲನರಿಯದೆಋಷಿಯಶಾಪವ । ನಾಲಿಸದೆಮೂರ್ಖತನದಲಿನೆನವಿದನಾಚಿ
ತವ ॥ ಏಳಿಫಲವನುತೊಟ್ಟನೆಸೆಕೆ । ಕಾಲದಲಿತಂದಿರಿಸಿಸಿಮ್ಮನು ।
ಕೂಲಧರ್ಮಂಗಳನುಬೇಗಬಿಹೇಳಿಸೀವೆಂದ॥೨೪॥ ಎನಲುತಂದಿರಿಸಿದರು
ಫಲವನು । ವನಜನಾಭನಹೇಳಿಕೆಯಲಾ । ಕ್ಷಣಕೆಕುಂತೀತನುಜಹೇಳಿ
ನಿಕೈಗಳನುಮುಗಿದು ॥ ಇನಶಶಿಗಳಿಂದ್ರಾನಲಾಂತಕ। ದನುಜಪವನೀಶ
ವಿಮಾರಹರಸುಖ । ಮನುಮಧಾರಿಯೆನೀವುಚಿತ್ತವಿಸೆನುತಲಿಂತೆಂದ ॥೨೫॥
ಶ್ಲೋಕ॥ ಮಾತೃಪಿತೃವರದಾರಾಶ್ಚ । ವರಗ್ರವ್ಯಾಣಿಲೋಷ್ಟವತ್ । ಆ
ತ್ಮವತ್ಸರ್ವಭೂತಾನಿ । ಯಃಪಶ್ಯೇತಿಸಪಶ್ಯತಿ ॥೧॥ ॥ಪದನು॥ ಪರ
ಸತಿಯೆನಿಜಜನನಿಪರಧನ। ವಿರದೆಲೋಷ್ಟವುಜೀವರಾಶಿಯು।ಪರರನೋ
ವನುತನ್ನನೋವೆಂದೆನುತಭಾವಿಸುವ ॥ ನಿರುತವೆನೆಫಲಧರೆಯುಬಿಟ್ಟಂ।
ತರದೆಒಳೊಂದೊಳಗೆಗೆಯೆಮುರಹರ । ನುಸುತಸುತಬಾರೆನಲುನುಡಿದ
ನುಮುಗಿದುಕರಯುಗವ॥೨೬॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಸ್ವಾರ್ಥಮೇವಪರಿತ್ಯಜ್ಯಮಾ
ನವೋವಾಭಿರಕ್ಷತಂ । ಅನಿತಂಅಸ್ಯವಂಶಾಣಾಂ ಮಾನಮಾಚಂದ್ರತಾರ
ಕಂ ॥೨॥ ಪದನು ॥ ಜೀವವಿಕ್ಷಣಗಳಿದುಹೋಗಲಿ । ಕಾವುವಸಿಮಾನ

ಜನನಿತ್ಯದ | ಭಾವವಾಗಿಹುದಾತ್ರವಾಚಂದ್ರಾರ್ಕವಳಿಮಾನ ॥ ನಾವು
ಬೇರೊಂದರಿಯೆವಿದ್ಧುದ | ದೇವತೆಗೆಭಿನ್ನವಿಸಿದವುಯೆನ | ಲಾವಬೇಗದ
ಲಡಸಿದುದುಫಲವರಸಕೇಳೆಂದ ॥೨೮॥ ಏನುನಿನ್ನಭಿಮತಪುರುಷಾರ್ಥವನಿ |
ಧಾನವನುನುಡಿಯೆನಲುಹೇಳುವೆ| ಮಾನನಿಧಿನಿಮ್ಮಗರುಹುವೆನುಚಿತ್ತೈಸಿ
ನೀವೆನುತ ॥ ಧ್ಯಾನದಲಿಕೈಮುಗಿದುಶಂಕರ | ನೀನೆಗತಿಯೆಂದೆನುತಲಾ
ಕಶೆ | ಭಾನುದಿಗುಪಾಲರಿಗೆನಮಿಸುತಕೇಳನೀವೆಂದ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಸಿಮಂ
ತ್ರಿಣೋತ್ಸವೋವಿಪ್ರಾಃ|ಗಾವೋನಪತ್ಯಣೋತ್ಸವಾಃ ॥ ಭರ್ತಾರಃಪೋ
ತ್ಸವೋನಾರ್ಯ್ಯಃ |ಅಹಂಕೃಷ್ಣರಣೋತ್ಸವಃ ॥ಪದನು॥ ಪರಗೃಹದಭೋ
ಜನಕೆವಿಪ್ರರು | ಪರಿಣಮಿಸುವೊಲ್ಲಶುಸಮೂಹವು |ಇಂದನಪತ್ಯ
ದಿಂದತುಷ್ಟಿಯನೈದುವಂದದಲಿ ॥ ಪರಸತಿಯುನಿಜಪತಿಯಕಂಡಾ|ಹರು
ಷಹೊಂದುವೆನಗಾಹವದಲೆಲೆ| ಹರಿಯೆಯೆನೆಬೇಗದಲಿಫಲವಧರಿತ್ರಿನಿಮಿಷ
ದಲಿ ॥೨೯॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಧರ್ಮೋಜಯತುನಾಧರ್ಮಂಸತ್ಯಂಜಯತುನಾ
ನೃತಂ ॥ ಕ್ಷಮಾಜಯತುನಕ್ರೋಧೋವಿಷ್ಣುರ್ಜಯತುನಾಸುರಃ ॥ಪ
ದನು ॥ ಧರ್ಮವನುನೆರೆಜಯಿಸಲರಿಯದ | ಧರ್ಮಸತ್ಯವಮೀರಲರಿವು
ದೆ | ನಿರ್ಮಳದಸೈರಣೆಯುಗೆಲುವುದೆಕ್ರೋಧಭಾಧಿಸಲು ॥ ಕರ್ಮಹರ
ಕೃಷ್ಣನನುಗೆಲುವರೆ | ದುರ್ಮತಿಗಳಹಅಸುರರೆನಲಾ | ಧರ್ಮತತ್ವವೆ
ಪಕಾಲವಿರಚಿಸಲೈದಿತಾಫಲವು ॥೩೦॥ ಶ್ಲೋಕ॥ಸತ್ಯಂಮಾತಾಪಿತಾ
ಜ್ಞಾನಂಧರ್ಮೋಭ್ರಾತಾದಯಾಸಖಾ ॥ ಶಾಂತಿಃಪತ್ನೀಕ್ಷಮಾಸೂನುಷ್ಷ
ಡ್ತೈತೆಮಮಬಾಂಧವಾಃ ॥೪॥ ಪದನು॥ ಸತ್ಯವೇನಿಜಮಾತೆಜ್ಞಾನವೇ| ನಿ
ತ್ಯವಹಪಿತಧರ್ಮವನುಜನು | ಮತ್ತೆದಯವೇಮಿತ್ರಶಾಂತಿಯೆಪತ್ನಿ ಕ್ಷ
ಮೆಸೂನು ॥ ಸತ್ಯವನುಸಹದೇವನುಡಿಯಲಿ | ಕತ್ಯಧಿಪಫಲವೋಲೆಚಿ
ಗಿಯಲು | ಮತ್ತೆಮುರರಿಪುದೃಷದನುತೆಬಾಯೆಂದನುಚಿತದಲಿ ॥೩೧॥
ಶ್ಲೋಕ ॥ ಸುಂಗರಂಪುರುಷಂದೃಷ್ಟ್ವಾ | ಭ್ರಾತರಂಪಿತರಂಸು
ತಂ ॥ಯೋನಿದ್ರವತಿನಾರೀಣಾಂಸತ್ಯಂಬ್ರೂಹಿಹಕೇಶವ ॥೬॥ಪದನು॥
ಭಾವವಹಪುರುಷರನುಕಾಣುತ | ಭಾವಿಸಲುಪಿತಸುತರಅನುಜರ | ಠಾ
ವಿನಲಿ ಯಾದರೆಯುಯೋನಿದ್ರವಣಸತಿಯರಿಗೆ ॥ ಭಾವದಲಿಮರೆವಿಡಿದು
ನುಡಿಯಲಿ | ಕಾವಿಗಡಫಲವಡವಲಿರುತಿರೆ | ದೇವನುಡಿದನುಪಂಚಿಸದೆ
ನಿಜ್ಜಯುವಹೇಳೆಂದು ॥ ೩೨ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಪಂಚಮೆಪತಯಸ್ಸಂತಿ |
ಷಷ್ಠಸ್ತುಮಮರೋಚತೆ | ಪುರುಷಾಣಾಮನುಭಾವೇನಸರ್ವನಾರ್ಯಃಪತಿ
ವ್ರತಾಃ ॥೭॥ ಪದನು॥ ಪತಿಗಳೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದವೆ |ಯತಿಶಯದಲೈ
ವರುಮನಸ್ಸಿನ | ಮತದಲಾರಾಗಹುದುಬೇರೊಂದಿಲ್ಲಚಿತ್ತದಲೀ ॥ ಸ್ಮೃತಿ

ನಿಯಲಿಪರಪುರುಷರನುದು | ಮರ್ತಿಯೊಳೊಡಬಿಡುವವಳುಸತಿಯೇ |
ಸತತಕರುಣಾಕರಯನಲುಫಲಠಾವನಡರಿದುದು ‖೪೪‖ ಹರುಷಮಿಗೆಮು
ನಿಜನಕೆಧೌಮ್ಯನು | ಕರಗಳನನುನೆಗಹುತಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಧರಣಿಪತಿಕೇಶ
ಕೃಷ್ಣನಿರೆನಿನಗಾವುದರಿದೆನದು ‖ ಇರದೆದೇವನಪಾದಪಂಕಜ | ಕೆರಗಿ
ಮುದುಮುನಿನಿಕರಬುಧಜನ | ನಿರತಪರಮಾನಂದದಿಂದೈದಿದರುತದ್ವನವ ‖
ಮುನಿಪಕಣ್ವನಃಕಣ್ದೆರದುಸರ | ಮನನುಜಾನಿಸಿಕರವನರಳಿಚ | ಲೊನ
ದುಮಿದ್ದುದುಮಂಗುಕಂಡನುನಗುತಮನದೊಳಗೆ ‖ ವನಜನಾಭನತಂತ್ರ
ವಿದುಪಾ | ವನಸುರೂಪನನೋಳ್ಪೆನೆಂದಾ | ಮುನಿಪಫಲಸಹಬಂದು
ಕಂಡನುಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವರ ‖೪೫‖ ಇದರೊಳರಿಸಿದನಾಫಲವಸಂ | ಮು
ದದಿಹೊಂಪ್ರಳಿಯೊಳಿಗಿಮುನಿಯಾ | ಪದುಮನಾಭಂಗೆರಗಿತೆಗಸೀಫಲವ
ನೆಂದೆನಲು ‖ ಮದನಪಿತನಸುನಗುತಮುನಿಪನ | ಹದುಳಮಿಗೆಸೈಪಿಟ್ಟ
ಸೆಗಹಿದ | ಸುದಿತಫಲವನುಪಂಚಹೇಳಿದನಾನೃಪಾಲಂಗೆ ‖೪೬‖ ಬರಿಸಿ
ಮುನಿಗಳನವರವರತಗ | ವರಿದುಕೊಡಿಸಿದನುಳಿದವನುಭೂ | ಸುರಸ
ಹೋದರರಿಂಗೆಮುನಿಸತಿಯರಿಗೆದ್ರೌಪತಿಗೆ ‖ ಮುರಹರಗೆತನ್ಮುನಿಪಕ
ಣ್ವಂ | ಗಿರಸಿಕ್ಕೈವೀಸಿದರೆಫಲವನು | ಹರುಷಮಿಗೆಭುಂಜಿಸಿತುಭೂಪತಿ
ಕೇಳಿಕೌತುಕವ ‖೪೭‖ ಪಾರಣೆಯನುರೆಮಾಡಿಮುನಿಪಮ | ಹೀರಮ
ಣನಸು ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಸು | ದಾರಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡುಮ
ತ್ತೊಂದು ‖ ಸಾರಮಹಸುಸ್ಥಾನಕೈದಿದ | ನಾರುಭಾವಿಸಬಲ್ಲರಾಮುರ |
ವೈರಿಯನುಪಮಮಹಿಮೆಗಳಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ‖೪೮‖ ದೇವನಿಮ್ಮಡಿ
ಯುಂಟ್ರಕಮಲವ | ನಾವನೆನವನನಂಗೆಜಪತಪ | ನಾವುಹುಟ್ಟಿಲ್ಲೆಂಬು
ದೈವರವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ‖ ನಾವಲೇಕೃತಕೃತ್ಯರಿಂದೀ | ದೇವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕ
ರವದರುಶನ | ಭಾವವ್ರೋಯಿದುನಮಗೆನುತಹೊಗಳಿದನುಸಹದೇವ ‖೪೯‖
ಹರಿಯೊಲಿದುವೈದಡವಿಯೈವರ | ತರುಣಿಯನುಸಂತೈಸಿಯಾಮುನಿ |
ವರರನುಸಚರಿಸಿದನುಬುದ್ಧಿಯನೊರೆದುಧರ್ಮಜಗೆ ‖ ಉರುತರೋತ್ತ
ರಸಿದ್ಧಿನಿಮಗಿ | ನ್ನಿರದೆಫಲಿಸುವುದೆಂದುಸೂಚಿಸಿ | ಮರಳಿತನ್ನಯಪುರಿ
ಗೆಗಮನೋದ್ಯೋಗಮನಸಾದ ‖೫೦‖ ಬಂದನಾಭೂಪತಿಮುರಾಂತಕ |
ನಂದಣದಬಲದೆಸೆಯಲನಿಲಜ | ಮುಂದೆಪಾಮುದಿಪಾರ್ಥಯಮಳದ್ರೌಪ
ದಾದೇವಿ ‖ ಹಿಂದೆಬನೆಕಿರಿದೆಷ್ಟೆಯಲಸ್ಲಿಯೆ | ನಿಂದುಕಳುಹಿದನೆಲ್ಲರನುಗೋ |
ವಿಂದನೇರಿದರಥವಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ ‖ * * ‖೫೧‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ‖ ಸೂಚನೆ ‖ ಭಜಿಸಿದನು ನರನಿಂದ್ರಕೀಲದೊ |

ಳಜಸುರಾರ್ಚಿತಚರಣಕಮಲನ | ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿಯನುಮಹಾನಟರಾ
ಯಧೂರ್ಜಟಿಯ ॥ವದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲಪಾಂ
ಡುಕುಮಾರರಟವಿಯ | ಪಾಳಿಯಲಿಪರುಠವಿಸಿದರುಪದಯುಗಪರಿಭ್ರ
ಮಣ ॥ ಲೋಲಲೋಚನೆಸಹಿತತತ್ಕುಲ | ಶೈಲದಲಿತದ್ವಿಪಿನದಲಿತ |
ತ್ಕೂಲವತಿಗಳತೀರದಲಿತೊಳಲಿದರುಬೇಸರದೆ ॥೧॥ ಫಲಮೃಗಾವಳಿಸ
ವದುದಿನ್ನೀ | ಹಳವುಸಾಕಿನ್ನೊಂದರಣ್ಯ | ಸ್ಥಳವನೋಡಲಿಕಟಕಿನಡೆ
ಯಲಿವಿಪ್ರಸಂಕುಲದ ॥ ಸುಲಭವೀಪನವೆಂದುತಮ್ಮೊಳು | ತಿಳಿದುಪಾ
ರ್ಥಯುಧಿಷ್ಠಿರರುಮುನಿ | ಕುಲಸಹಿತನಲವಿಂದಹೊಕ್ಕರುದ್ವೈತಕಾನ
ನವ ॥೨॥ ಅರಸಕಳುಹಿದದೂತನಾಗಜ | ಪುರವಹೊಕ್ಕುತದೀಯವಾ
ರ್ತೆ | ವರದವಿವರವನರಿದುಬಂದನುಕಂಡನವನಿಪನ ॥ ಕುರುನೃಪಾ
ಲನಮುದವನಾತನ | ಸಿರಿಯನಾತನಬಲುಹನಾತನ| ಪರಿಯನರುಹಿದಡ
ಬುಜಮುಖಿಪವನಜರುಕಳವಳಿಸೆ ॥೩॥ ಮೂದಲಿಸಿದಳುದ್ರುಪದತನುಜೆ
ಮ್ಮ | ಕೋದರನರ್ಜುನನವನಿಪ | ನಾದಿಯಾದ್ಯರನುಕೌರವನೃಪನ
ಪತಿಕರಿಸಿ ॥ ಆವಡಿದೆಕುರುರಾಜನಂಘ| ಚ್ಛೇದದಧೀರಕುಠಾರವೆನುತಮ್ಮ|
ಕೋದರನುತೂಗಿದನುಗದೆಯನುಗಾಢಕೋಪದಲಿ ॥೪॥ ಏಕಿದೇಕೆವೃ
ಥಾನಿಶಾಟ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವಕಟವಿ| ವೇಕರಹಿತನೀವೃಕೋ
ದರದ್ರುಪದಸುತೆಯಂತೆ ॥ ಸಾಕುಸಾಕೈತಮ್ಮಸತ್ಯವೆ | ಸಾಕುನಮಗೆ
ಮದೀಯಪುಣ್ಯ | ಶ್ಲೋಕತೆಯನುಳುಹೆಂದುಗಲ್ಲವಹಿಡಿದನನಿಲಜನಾ॥
ಅರಸನಿನ್ನಯಶೋಕವಹ್ನಿಯೊ|ಳುರಿವುದರಿನೃಪಜಲಧಿಕೇಳಂ|ಬುರುಹ
ಲೋಚನೆನಿನ್ನಲೋಚನವಾರಿಪೂರದಲಿ ॥ ಕುರುನೃಪಾಲನಶಿರಿಯಶೋ
ಕ|ಸ್ಫುರದನಲನುಜ್ವಲಿಸುವುದುವಿಪ್ರ|ವಿರಚಿತದವಿಪರೀತವಿದುವಿಪರೀತ
ವಹುದೆಂದ॥೬॥ಆಸಮಯದಲಿಬಂದನಗ್ಗದ|ಭೂಸುರಶ್ರೀಕಂಠನೋವ|
ದ್ಯಾಸನನಪಲ್ಲಟವೊಕಮಲಾಂಬಕನಚುಂಬಕವೊ ॥ ಭಾಸುರಕ್ರತುಶತ
ದರೂಪವಿ|ಳಾಸವೊಶ್ರುತಿಕೋಟಿಕನ್ಯಾ | ವಾಸಭವನವನೊದೇವವೇದ
ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ॥ಹಾಮಹಾದೇವಾಯಿದಾರುಮ | ಹಾಮುನೀಶ್ವರರೆ
ನುತಮುನಿಪ|ಸ್ತೋಮವೆದ್ದುದುಧರ್ಮನಂದನನವರಿಗಿದಿರಾಗಿ|ಪ್ರೇಮ
ಪುಳಕದನಯನಸಲಿಲದ | ರೋಮಹರುಷದಸತ್ಯಭಾವದ| ಭೂಮಿಪತಿ
ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮುನಿವರನಚರಣದಲಿ॥೮॥ ವಿವಿಧಮುನಿಗಳಗೋತ್ರನಾ
ಮ|ಪ್ರವರಸಹಿತಋಷಿವಾದಕವರ್ಮ|ತ್ಸವವಕೈಕೊಳುತನಿಬರನುಮನ್ನಿಸಿ
ದನುಚಿತದಲಿ ॥ಯುವತಿಪದಕೆರಗಿದರೆಭೂಯಾ|ತ್ತಮನೋರಥವೆನು
ತನಸುನಗು|ತವನಿಪಾಲನಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆಮುನಿಪನೈತಂದ ॥೯॥ ಇದೆಪವಿ

ತ್ರಪಲಾಶಪತ್ರದ| ಲುದಕವರ್ಘ್ಯಾರ್ಚನೆಪಾದ್ಯ| ಕ್ಕಿದವಿಪುಳದರ್ಭೆ
ಪರಚಿತಾಸನವಿಳಾಸದಲಿ|| ಇದನುಕಾಂಚನಪಾತ್ರಜಲವೆಂ|ದಿದುಪರಾಸ
ನವೆಂದುಕೈಕೊಂ | ಬುದುಯಥಾಸಂಭವದಲೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನು||
ಈಪವಿತ್ರೋದಕವಲೇದೋ | ಷಾಪಹರದರ್ಭಾಸನದಲಿಂ |ದೀಪ್ಸಿತವಿ
ಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯವುಸೇರುವುದುನಿನಗೆ || ಭೂಪಕೇಳ್ಪೈಜೇನನೊಣದವು |
ಧೂಪಚಯವವಕಿಲ್ಲಲೇಸ| ರ್ವಾಪಹಾರವುಪರರಿಗಾರ್ತ್ರರವನಸಿಯೆಂ
ದ||೧೧|| ಒಡಲುಬೀಳಲಿಮೋಗುತೆಂಮುದಿ |ರಡವಿಯುಲಿರಾಯಿಕ್ಕಿರಲೋಗ
ಲಿ |ಮಡದಿಮುನಿಯಲಿಬಸಿದುಬೀಳಲಿಧರಣಿಕುರುಪತಿಗೆ || ಎಡೆಯುಲಿಳಿ
ವಿವರಾಗುಹೋಗಿನ |ಗೊಡವೆಯುನಗಿಲ್ಲನ್ನಸತ್ಯದ|ನುಡಿಗೆಹಾದರವಿಲ್ಲ
ದಂತಿರೆಕರುಣಿಸೂದೆಂದ ||೧೨|| ಬಾಧೆಯುಂಟೇನಿನ್ನಸತ್ಯಕೆ|ಸಾಧಸೂ
ದನವಧಿಯನುನಿನ್ನವಿ|ರೋಧಿಗಳಿಗೆನಿವಾಸವಹುದುಕೃತಾಂತಲೋಕದಲಿ||
ಆಧಿಪತ್ಯಭ್ರಮಿತರಲಿರಾ|ಜ್ಯಾಧಿಯಲಿಕಡಗೊಂಡಿರಖಿಳನಿ | ರೋಧವ
ನುಕಡಸನುಸಮೃದ್ಧಿತವಾಗಿಕೊಂಡಿಯೆಂದ ||೧೩||ಅವರದರಿದವರಿಗಾಪತ್ತ
ರು| ಪಾವಲೋಕನವುಂಟುಪುನರಪಿ | ದೇವಕೀನಂದನನಲೊದಗುವ
ಮೇಲುಸೋಟದಲಿ || ಈವಿಪತ್ತೇನರದುಪಾಂಡವ |ಜೀವಿಗಳುನೀವಿಬ್ಬ
ರಿರಲೆಂ | ದಾವಿಹಾಂಡುಕರ್ಣನಕಾದಿಗಳೆಂದರಾಮುನಿಗೆ ||೧೪||ಕರಸಿದ್ಧ
ಪದಾತ್ಮಜೆಯಕೆಂಬನಿ | ಯೊರತೆಯಾರಲುನುಡಿದನಾಕೆಯು | ಕರಣದ
ಲಿಕವಿಗೊಂಡುಕಳವಳವನುವಿಭಾಡಿಸಿದ||ಧರಣಿಪತಿಗೇಕಾಂತಭವನದೊ
ಳೊರೆದನೀಶ್ವರವಿಷಯಮಂತ್ರಾ | ಕ್ಷರವಸಾಂಗೋಪಾಂಗಮುದ್ರಾಶ
ಕ್ತಿಗಳಸಹಿತ ||೧೫|| ಇದುಮಹೀಶರಶೋಕಹರವಿಂ|ತಿದುವಿರೋಧಿಬಲ
ಪ್ರಭಂಜನ | ವಿದುಸಕಳಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧನವಖಿಳದುರಿತಹರ || ಇದು
ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಹರವಿಂ | ತಿದನುನೀಕೊಳ್ಳರ್ಜುನಂಗೊರ| ವುದುರಹಸ್ಯ
ದೊಳೆಂದುಮುನಿಕರುಣಿಸಿದನರಸಂಗೆ ||೧೬|| ಪಾರ್ಥನೈದುವುದಿಂದ್ರಕೀ
ಲದೊಳ್ | ಅರ್ಥಿಸಲಿಶಂಕರನನಖಿಳ | ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆಬೀಜವಿದುಬೇರೊಂ
ದುಬಯಸದಿರು || ವ್ಯರ್ಥರವದಿರುನಿನ್ನಹಗೆಯುಕ | ತರ್ಥನದೊಳಿನ್ನೀ
ನುಜಗಕೆಸ | ಮರ್ಥನೊಬ್ಬನೆಕೊಂಭುಕೃಪೆಮಾಡುವನುನಿನಗೆಂದ||೧೭||
ಇಂದುಮುಖಿಯನುಭೀಮನನುಯಮ| ನಂದನನನರ್ಜುನನಯಮಳರ|
ನಂದುಕೊಂಡಾಡಿದನುಮೈದಡವಿದನುಮೋಹದಲಿ || ಬಂದುಸಂದಣಿಸಿ
ದಮುನಿದ್ವಿಜ | ವೃಂದವನುಮನ್ನಿಸಿನಿಜಾಶ್ರಮ | ಮಂದಿರಕೆಮುದದಿಂದ
ಬಿಜಯಂಗೈದನಾಮುನಿಪ ||೧೮|| ಅರಸಕೇಳೈಮುನಿಪನತ್ತಲು | ಸರಿದ
ನಿತ್ತಲುಪಾರ್ಥನನುನೃಪ| ಕರದುವೇದವ್ಯಾಸನಿತ್ತುಪದೇಶವಿಸ್ತರವ||

ಅರುಹಿದನುಕೈಲಾಸಸೀಮಾ | ವರುಷದಲ್ಲಿಹುದಿಂದ್ರಕೀಲದ |ಗಿರಿಮಹೇ
ಶಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲಿಗೆಹೋಗುನೀನೆಂದ ॥೧೯॥ ಅಲ್ಲಿಭಜಿಸೂದಮಳಗಿರಿಜಾ| ವ
ಲ್ಲಭನನಾಮ್ನಾಯುಜಿಹ್ವೆಗೆ | ದುರ್ಲಭನನಧಿದೈವವನುಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಭಾ
ಸ್ಕರರ ॥ ಬಲ್ಲೆನೆಂಬರಬಹಳಗರ್ವವ | ಘೆಲ್ಲಿಸುವಗಡತನ್ನಭಕ್ತರು|ಬಲ್ಲಿ
ದರುತನಗೆಂಬಬೋಳೆಯರರಸನಿಹನೆಂದ ॥೨೦॥ ವಿಳಸಿಪ್ರತ್ಯೂಷದಲಿ
ಶಶಿ | ಮೌಳಿವೈದೋರಲಿತದೀಯಶ | ರಾಳಿಗಳುಸಿದ್ಧಿಸಲಸೇರಲಿಶಿವನ
ಕೃಪೆನಿನಗೆ ॥ ಸೋಲದಿರುಸುರಸತಿಯರಿಗೆಸಂ | ಮೇಳವಾಗದಿರವರೊ
ಡನೆಕೈ|ಮೇಳವಿಸುವುದುಕಾಮವೈರಿಯಚರಣಕಮಲದಲಿ॥೨೧॥ಮುಗ್ಗ
ದಿರುಮಾಯೆಯಲಿಮುಂದದಲಿ | ನೆಗ್ಗದಿರುರೋಷದವಿಡಂಬದ|ಲಗ್ಗಳೆಯ
ತನದಿಂದಹಂಕೃತಿ ಭರದಿಮೆರೆಯದಿರು ॥ ತಗ್ಗಿಸದಿರಾತ್ಮನನುಲೋಭ
ದೊ|ಳೊಗ್ಗದಿರುಲಘುವಾಗದಿರುಮಿಗೆ|ಹಿಗ್ಗದಿರುಹೊಳಗಕೆಗೆಮನದಲಿ
ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ॥೨೨॥ ಆಡದಿರಸತ್ಯವನುಕಪಟವ|ಮಾಡದಿರುನಾಸ್ತಿಕ
ರೊಡನೆಮಾ | ತಾಡದಿರುಕೆಳೆಗೊಳ್ಳದಿರುವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರ ॥ ಜೋಡಿ
ಗಳೆಯದಿರಾರುವನುಮೈ | ಗೂಡದಿರುಪರವಧುವಿನಲಿರಣ |ವೇಡನಾಗ
ದಿರೆಂದುನುಡಿದನುನೃಪತಿಯರ್ಜುನಗೆ॥೨೩॥ಕ್ರೂರಗೆಕಳ್ಳರಿಗೆವೃಥಾಹಂ|
ಕಾರಗಳಿಗತಿಕುಟಿಲರಿಗೆಯುಪ | ಕಾರಿಯಪಘಾತರಿಗೆಭೂತದ್ರೋಹಿ
ಜೀವರಿಗೆ॥ ಜಾರರಿಗೆಜಡರಿಗೆನಿಕೃಷ್ಟ|ಚೋರರಿಗೆಪಿಸುಣರಿಗೆಧರ್ಮವಿ|ದೂ
ರರಿಗೆಕಲಿಪಾರ್ಥಕೇಳ್ಪರಲೋಕವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೨೪॥ ಭ್ರಾತೃಮಿತ್ರವಿರೋ
ಧಕರಿಗೆಪಿತೃ | ಮಾತೃಘಾತಿಗೆಖಳನಿಗುತ್ತಮ|ಜಾತಿನಾಶಕರಿಂಗೆನರಾ
ಶ್ರಮವಿದೂಷಕಗೆ ॥ ಜಾತಿಸಂಕರಕಾರಿಗಾಕ್ರೋ | ಧಾತಿರೇಕಿಗೆಗಾಢ
ಗರ್ವಿಗೆ|ಭೂತವೈರಿಗೆಪಾರ್ಥಕೇಳ್ಪರಲೋಕವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೨೫॥ ಸ್ವಾಮಿ
ಕಾರ್ಯವಿಘಾತಕಂಗತಿ | ಕಾಮುಕಗೆಮಿಥ್ಯಾಪವಾದಿಗೆ| ಭೂಮಿದೇವ
ದ್ವೇಷಿಗತ್ಯಾಶೆಗೆಬಕವ್ರತಿಗೆ॥ ಗ್ರಾಮಣಿಗೆಪಾಷಂಡಿಗಾತ್ಮವಿ|ರಾಮಕಾ
ರಿಗೆಕೂಟಸಾಕ್ಷಿಗೆ|ನಾಮಧಾರಿಗೆಪಾರ್ಥಕೇಳ್ಪರಲೋಕವಿಲ್ಲೆಂದ॥೨೬॥
ಅದರಿನಾವಂಗುಪಹತಿಯಮಾ | ಡದಿರುಸಚರಾಚರದಚೈತ|ನ್ಯದಲಿನಿನ್ನ
ನೆಬೆರಸಿಕಾಬುದುನಿನ್ನತನುವೆಂದು॥ ಬೆದರದಿರುಬಲುತಪಕೆಶೂಲಿಯ|ಪ
ದಯುಗವಮರೆಯದಿರುಹರಿಯನು| ಹೃದಯದಲಿಪಲ್ಲಟಿಸದಿರುಸುಖಿಯಾ
ಗುಹೋಗೆಂದ॥೨೭॥ ಕರುಣಿಸಲಿಕಾಮಾರಿಕೃಪೆಯಿಂ | ವರಮಹಾಸ್ತ್ರ
ವನಿಂದ್ರಯಮಭಾ| ಸ್ಕರಹುತಾಶನನಿರುತಿವರುಣಕುಬೇರಮಾರುತರು॥
ಸುರಗುವಸುಗಳುಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷಮನುಕಿಂಪುರು
ಷರೀಯಲಿನಿನಗೆನಿಮಳಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನವ ॥೨೮॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತಯ

ಮುನಿಂ| ದನಗೆಬೀಳ್ಕೊಂಡೆರಗಿದನುಮುನಿ |ಜನಕೆವೈರಿಯಿಕ್ಕಿದನುಮುಳಿತಿ
ಗಿದನಕ್ಷತ್ರೌಘದಲಿ ॥ ವನಜಮುಖಿಮುನಿಪಥುಗಳಾಶೀ|ರ್ವಿನುತದಧಿದೂ
ರ್ವಾಕ್ಷತೆಯನು | ಬ್ಬಿನಲಿಕೈಕೊಳುತನಿಬರನುಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ॥
ನೆನೆಯದಿರುತನುಸುಖವಮನದಲಿ|ನೆನೆವಿರೋಧಿಯಸಿರಿಯಸನ್ನೆಯ| ಘೌ
ನತರದಪರಿಭವವನೆನೆನಿಂಮಗ್ರಜರನುಡಿಯ ॥ಮುನಿವರನಮಂತ್ರೋಪ
ದೇಶವ | ನೆನನೃಪಭವನಚರಣಕಮಲವ | ನೆನುತದುರುಪದಿಯುರಗಾದ
ಳುಪಾರ್ಥನಪದಾಬ್ಜದಲಿ॥೩೦॥ ಹರನಚರಣವಭಜಿಸುವೆನುದು|ರ್ಧರತ
ಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲಿಕೇಳಲೆ | ತರುಣಿಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವಾದಿಯದಿವ್ಯಮಾರ್ಗ
ಣವ ॥ ಪುರಹರನಕೃಪೆಯಿಂದಪಡೆದಾ | ನರಿಗಳನುಸಂಹರಿಸಿನಿನ್ನಯ |
ಪರಿಭವಾಗ್ನಿಯನಿಂಕಿಸುವೆನಿಲ್ಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ॥೩೧॥ಬಿಗಿದಬತ್ತಳಿಕೆಯ
ನುಹೊನ್ನಾ|ಯುಗದಕಡುಗಳಿತಾರಿಚಾಪವ|ತೆಗೆದನಳವಡಗಟ್ಟಿಒಂದು
ಗೆದಾರಗೊಂಡೆಯವ ॥ ದುಗುಡಹರುಷದಮಿಗಿಲತಲೆಯೊ|ತ್ತ್ರಳಿಗಟ್ಟ
ಡೆಯಾಗಿಗುಣಮನ್ನಾ | ಳಿಗಳಮಣಿಕಲಿಪಾರ್ಥಬೀಳ್ಕೊಂಡನುನಿಜಾಗ್ರಜ
ನ ॥೩೨॥ ಹರಡೆವಾಮದಲುಳಿಯೆಮಧುರ| ಸ್ವರದಲಪಸವ್ಯದಲಿಹಸುಬ
ನ | ಸರಸಮಾಹಿತಮಾಗೆಸೂರ್ಯೋದಯದಸಮಯದಲಿ॥ಹರಿಣಭಾರ
ದ್ವಾಜನುಡಿಕೆಯೆ | ಸರಟನಕುಲನತಿದ್ದ್ರಗಳಕು | ಕ್ಕುರನಶಾಳನಶಕು
ನವನುಕೈಕೊಳುತನಡೆತಂದ ॥೩೩॥ ನೀಲಕಂಠನಮನದಬಯಕೆಗೆ|ನೀ
ಲಕಂಠನೆಬಲಕೆಬಂದುದು | ಮೇಲುಪೋಗಿನಸಿದ್ಧಿದೃಶ್ಯಾಂತಗನಬುದ್ಧಿ
ಯಲಿ ॥ ಕಾಲಗತಿಯಲಿಮೇಲೆಸರಿಗೆ |ಕಾಲಗತಿಯನುಕಾಂಬಸೈಸಲೆ|
ಶೂಲಧರನೇಬಲ್ಲನೆನುತೈತಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೩೪॥ಅರಸಕೇಳೈಬರುತಭಾ
ರತ | ವರುಷವನುದಾಂಟಿದನುತಂಪಿನ | ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲಸಿಳಿದನಾಹರಿವ
ರುಷಸೀಮೆಯಲಿ ॥ ಬೆರಸಿದನುಬಳಿಕುತ್ತರೋತ್ತರ | ಸರಿಸಯಲಿಸೈನ
ದದುಹೊಕ್ಕನು | ಸುರರಸೇವ್ಯವನಿಂದ್ರಕೀಲಮಹಾವನಾಂತರವ॥೩೫॥
ಗಿಳಿಯಮೃದುಮಾತುಗಳಮರಿಗೋ|ಗಿಲೆಯಮಧುರಧ್ವನಿಯಹಂಸೆಯ|
ಕಳರವದಮರಿ ನವಿಲಕೇಕಾರವದನಯುಸರದ ॥ ಮೆಲುದನಿಯಮಾಳವ
ಗತುಂಬಿಯ | ಲಲಿತಗೀತದವನದಸಿರಿಬಗೆ| ಗೊಳಿಸಿತೈಘೂರ್ವಾಭಿಭಾಷ
ಣದಲಿಧನಂಜಯನ ॥೩೬॥ ಸೊಂಪೆಸೆವಕೋಗಿಲೆಯಸರವೆಸೆ| ತಂಪೆಸೆ
ವತಂಬೆಲರಹುವ್ವಿನ|ಜೊಂಪವನುಝೋಂಪಿಸುವಮರಿದುಂಬಿಗಳಮೇಳ
ವದ ॥ ಪೆಂಪೊಗುವತಾವರೆಗೊಳಂಗಳ | ತಂಪಿನೊದಗಿನವನದನೊಗಸಿ
ನ | ಸೊಂಪುಸೆಳದುದುಮನವನೀತನನರಸಕೇಳೆಂದ ॥೩೭॥ ಚಾರುತರ
ಸರಿಪಕ್ವಸನಖ | ಜಾರ್ರದಗಧಾರಾಪ್ರವಾಹವ |ನೋರಮೋಕ್ಷಿಭೇ

ವಿದ್ರುಮರಸದದಾಳಿಂಬ ॥ ಭೂರಿಜಂಬೂಮಧೂಕಪನಸ । ಸ್ಫಾರರಸಪೂ
ರಾನುಕಲಿತವಿ । ಹಾರಸುರಮಹಿಳಾಭಿರಂಜಿತವಖಿಳವನಭೂಮಿ ॥೩೮॥
ವಿಲಸದಭ್ರಂಲಿಹಮಹಾತರು । ಕುಲದಿನಮರನದೀಸ್ತನಂಧಯ । ಫಲದ
ಸದನವಿಗಳಲಿದಿಕ್ಕೂಲಂಕಷೋನ್ನತಿಯ ॥ ಸುಳಿವಪರಿಮಳಪವನನಿಂಸಂ
ಗೊಳಿಸಿತರ್ಜುನಕಾಮ್ಯಸಿದ್ಧಿ । ಸ್ಥಳದೊಳಂತರ್ವಿಘ್ನಕಾನನಸರಸಕೇ
ಳೆಂದ ॥೩೯॥ ಇಲ್ಲಿನಿಲ್ಲರ್ಜುನತಪೋವನ । ಕೆಲ್ಲಸೆಲೆಶೃತಿಯುಚಿತಿಸೂಸುವ ।
ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳವೊನೆಗೆವಿಶಾಸಲುಗೆಡದವೈಸಿರಿಯ ॥ ದುರ್ಲಲಿತದಷ್ಟಾಂಗ
ಯೋಗದ । ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿಕೂಡದಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲಶಿವನಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆಯೆಂದು
ಮುನಿಭೋನಿನದ ॥೪೦॥ ಧರಣಿಪನಬೇಳ್ಕೊಂಡುಮಾರ್ಗಾಂ । ತರದೊಳಾ
ರಡೆಗೈದುಹೊಕ್ಕನು । ಹರನಕರುಣಾಸಿದ್ಧಿಸಾಧನವೆನಿಪಗಿರಿವನವ ॥ ಮ
ರುದಿವಸದುದಯದಲಿವಿಂದನು । ಸರಸಿಯಲಿಸಂಧ್ಯಾಭಿಮುಖದಲಿ । ತರಣಿ
ಗರ್ಘ್ಯವನಿತ್ತುದೇವನಪೂಜಕೆಕೈಮುಗಿದ ॥೪೧॥ ವಿನುತಶಾಂಭವಮಂತ್ರ
ಜಪಸಂ । ಜನಿತನಿರ್ಮಳಭಾವಶುದ್ಧಿಯ । ಮನದೊಳರ್ಜುನನೆತ್ತಿನಿಂದ
ನುದೀರ್ಘಬಾಹುಗಳ ॥ ನೆನಹುನೆಂಮಿತಶಿವನಸಿತರದ । ನನಕೊನೆಯತೆ
ಳಿಕೆಯತೊಡಚೆಯ । ಮನದಸಂಚಲವೀಚಿಯೋದುದುಕಲಿಧನಂಜಯ
ನ ॥೪೨॥ ಮುಗುಳುಗಂಗಳಮೇಲುಗಡಿದೋ । ಳುಗಳವಿಡುಕುಪತುಟಿ
ಯುತುದಿಗಾ । ಲುಗಳಹೊರಿಗೆಯತಪದನಿರಿಗೆಯನಿಪ್ಪ್ರಕಂಪನದ । ಬಿಗಿ
ದಬಿಲ್ಲಿನಬೆನ್ನಬತ್ತಳಿ । ಕೆಗಳತಿಗ್ಗಿಟ್ಟನಕಠಾರಿಯ । ಹಗಲಡಾಯುಧದೊ
ಪ್ಪಸಿತೊಡಗಿದನುಬಲುತಪವ ॥೪೩॥ ಅರಸಕೇಳೈವಿಪ್ರವೇಷವ । ಧರಿ
ಸಿಧರೆಗಿಳಿದನುಸುರೇಶ್ವರ । ತರಹರಿಸದೀಮಾತನೆಂದನುನಿಜಕುಮಾರಂಗೆ ॥
ಮರಿಚಮುಕ್ತಿಕಲೋಹಹೇಮಾ । ಭರಣಚರ್ಮದುಕೂಲವಿಳಿಹಾ । ದ
ಳಿಯುಹೂವಿನದಂಡೆಗೇಕಸಿವಾಸವೇಕೆಂದ ॥೪೪॥ ಅವನೇರಿಕೆಜಪಕೆಬಾವ
ಕೆ । ರಾವಳಿಗೆಶಿವಮುಟವಿಗೆಖಡುಗಕೆ । ದಾವಸವ್ಯೋಗಸವಿಭೂತಿಗೆಕವ
ಚಭೀಸಕಕೆ ॥ ಆವುವಿದರಭಿಧಾನತಪವೋ । ಡಾವರಿಗಮಿದ್ಯಾಸಮಾಧಿಯೊ ।
ನೀವಿದೆಂದಾಮುಷಿಗಳೆಂಬುದನರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥೪೫॥ ಕಂದೆರದುನೋಡಿ
ದನುನೀವೇ । ನೆಂದರೆಯಹೃದಯಾಜ್ಞಪೀಠದ । ಲಿಂದುಮೌಳಿಯನಿರಿ
ಸಿಮೆಸ್ಟಿಸುವೆನುಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ಇಂದುನೀಬಹಿರಂಗಚಿಹ್ನೆಯ । ಕುಂದು
ಹೆಚ್ಚಿನಲೇನುಫಲವೆನೆ । ಲಂದುತಲೆದೂಗಿದನುಸುರಪತಿತೋಱಿದನುನಿ
ಜವ ॥೪೬॥ ಮಗನೆನಿನ್ನಯಮನದನಿಷ್ಠೆಗೆ । ಸೊಗಸಿದನುಪಿನಾಗಹರ
ನಿ । ಲ್ಲಿಗೆಬರಲಿಕರುಣಿಸಲಿನಿನ್ನಮನೋಭಿವಾಂಛಿತವ ॥ ಹಗೆಗಳಿಗಹು

ದೆಂದುಸರಮಾ | ಳಿಗಳಮಣಿಸರಿದನುವಿಮಾನದ | ಲಗಧರನಮೈದುನ ನನುಹಿಮಯುನಿನ್ನ ಕೇಳೆಂದಾ ॥ * * * * * ॥೪೭॥

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಮುನಿನಿಕರಬಿನ್ನವಿಸೆಕರುಣಾ| ಮನಧಿಶಂಭುಕಿರಾತಮುಖರೂ | ಪಿನಲಿಹೊಕ್ಕನುವನದಲೆಚ್ಚನುಮೂಕದಾನವನಾ ॥ ಪದನು ॥ ಮರಳಿದನುದೇವೇಂದ್ರನತ್ತಲು | ಹರನೊಡನೆಹೊರೆಯೇರಿದಂತಃ | ಕರಣಹಿಗ್ಗಿತುಹುದುಗಿದನುಬಹಿರಂಗಭಾವನೆಯು ॥ ಧರಣಿಮೊದಲೆನೆಭೂತಪಂಚಕ |ಮರುತಪಂಚಕವಿಷಯಮಿಂದ್ರಿಯ| ಕರಣವಿಪ್ಪತ್ತೈದುತತ್ವಾತ್ಮಕನಚಿಂತಿಸಿದ ॥೧॥ ಮೇಲೆವಿದ್ಯಾರಾಗನೀತಿಯು | ಕಾಲಕಲಯಾತ್ಮಕನಮಾಯೆಯು | ಮೇಲುಪೋಗಿನಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾರೂಪಸೇಶ್ವರನ ॥ ಕೇಳುನೃಪತಿಸದಾಶಿವನನು | ತಾತ್ಳಶಕ್ತಿಯನಖಿಲತತ್ವದ | ಮೌಳಿಮಣಿಯನಖಂಡಚಿನುಮಯಶಿವನಚಿಂತಿಸಿದ॥೨॥ ಮೂರುದಿನಕೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆಫಲದಾ|ಹಾರದಲಿನೂಕಿದನುತಿಂಗಳ|ನಾರುದಿವಸಕೆಫಲವಗೊಂಡನುತಿಂಗಳೆರಡರಲಿ॥ ಮೂರುತಿಂಗಳಕಳಿದನಿಂತೀ| ರಾರುದಿವಸಕೆಕಂದಮೂಲಾ| ಹಾರದಲಿತರಗೆಲೆಯಲಿರ್ದನುನಾಲ್ಕುಮಾಸದಲಿ ॥೩॥ ಬಳಿಕಪವನಾಹಾರದಲಿನಿ| ಸ್ಖಲಿತಶಿವಪದಭಕ್ತಿಸುಧೆಯಲಿ| ತಳಿತರೋಮಾಂಚನದಕಂದದಕುಂದದಮಯಮದ ॥ ಥಳಥಳಿಸುವಾನನದಸತ್ವೋ | ಜ್ವಲಿತಚಿತ್ತದಸುಪ್ರಭಾಸದ |ಬೆಳವಿಗೆಯಲುತ್ಕ್ರೋಚವಾಯಿತುತಪಧನಂಜಯನ ॥೪॥ ಯಮದಲುತ್ಸಾಹಿಸಿದನಿಯ | ಶ್ರಮವಗೆಲಿದನುಶಂಭುವಿನಪದ | ಕಮಳಬಯಸಿಕೆಯಾದುದೆತ್ತಿದಜೀವಪರಮನಲಿ॥ ಭ್ರಮಿಸುವಿಂದ್ರಿಯಗುಣವನುಗಿದಾ| ಕ್ರಮಿಸಿಶಂಕರಭಾವದೇಸಂ| ಕ್ರಮಿಸಿಧರಿಸಿಸಮಾಧಿಯನುತಳೆದಾತ್ಮಪರನಾದ ॥೫॥ ವಿಮಳಮತಿಕೇಳಿಂದ್ರಿಯಾರ್ಥ | ಭ್ರಮೆಯಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯಂತಃ| ಸ್ತಿಮಿರಕರಣಭ್ರಮೆಯಲುದಿತಸ್ವಪ್ನವೀಧಿಯಲಿ ॥ ಗಮಿತತದ್ವಾಸನೆಯಬೀಜ | ಕ್ರಮಸುಷುಪ್ತ್ಯವಸ್ಥೆಯಲಿಸಂ|ಕ್ರಮಿಸದಗ್ಗದತೂರ್ಯಶಿವನನುಪಾರ್ಥಚಿಂತಿಸಿದ ॥೬॥ ತಾನೆಶಿವನೋಮೇಣುಶಿವನ | ಧ್ಯಾನತನವದ್ವೈತವನುಸಂ|ಧಾನಸುದುಜನನಿಕೆಯೊಜೀವಾತುಮನಜಂಜಡಕೆ ॥ ಧ್ಯಾನಮೋಮೋಕ್ಷೈಕ್ಯಮೋತ | ಧ್ಯಾನಕರ್ತಮೋತ್ರಿಪುಟರಹಿತನೊ| ತಾನುಮೇಣೆನಲಾಯ್ತುಚಿತ್ತದಶುದ್ಧಿಯರ್ಜುನನ ॥೭॥ ಮುನಿಯದೇನೈಚಿತ್ರವಾಯ್ತ| ರ್ಜುನನಚಿತ್ತದೊಳೇನುತಾಮಸ | ಜನಿತಕರ್ಮಮೇಶುದ್ಧತತ್ವಜ್ಞಾನಜಲಧಿಯಲಿ॥ ಮನಮುಳಿಗಿಮುಗುಳೆದ್ದುಶಿತಿಕಂ | ಠನಲಿಕಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನುಬೇಡಿದ | ನೆ

ನೆಲುಜನಮೇಜಯಗೆಮುನಿಯಿಂತೆಂದನಸುನಗುತ ‖೮‖ ಅರಸಕೇಳೈರಾ
ಜಸಾಂತಃ । ಕರಣವದುಕಾಮ್ಯೈಕಸಿದ್ಧಿ । ಸ್ಫುರಣೆಗೋಸುಗತಪನ
ಲೇರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ‖ ಹರಚರಣನಿಕ್ಷಿಪ್ತಚೇತಃ । ಸ್ಫುರಣೆತತ್ಪರಿ
ಯಂತನುಕ್ಕಿತು । ಪರಮವಸ್ತುನಿಜಸ್ವಭಾವಕೆಚಿತ್ರವೇನೆಂದ ‖೯‖ ಮೇ
ಲೆಮೇಲೀತನತಪೋಗ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಜಡಿದುದುತಡದುದಭ್ರ । ಸ್ಥಳಿಯಲಿ
ಸೈವರಿವಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಮಪ್ರಭೆಯ ‖ ಥಾಳಿಸುವಪರಿಧೌತಮಾನಕ ।
ರಾಳತೇಜೋಗರ್ಭತಪಧೂ । ಮಾಳಿಯಲಿಮೇಘಾಳಿಮಸಗಿದುದಗಸಕೇ
ಳೆಂದ ‖೧೦‖ ಆತನುಗ್ರತಪಃಪ್ರಭಾ । ವಿಖ್ಯಾತಿವಿಗಡಿಸಿತಖಿಳಲೋಕ ।
ವ್ರಾತವನುಸೋತವನುಕೌರವನೋಯುಧಿಷ್ಠಿರನೊ ‖ ಈತನೀಶ್ವರಶ
ಸ್ತ್ರವನುಕೈ । ಯಾತುಕೊಂಡರೆಬಳಿಕರಿಪ್ರನೃಪ । ಜಾತವಿದಿರೇಕೇಳು
ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ‖೧೧‖ ಏನನೆಂಬೆನುಪಾರ್ಥನುಗ್ರತ । ಪೋನಿ
ಧಾನಜ್ವಾಲೆಯನುಸಂ । ಧಾನವನುತತ್ಪರಿಸರದಪಾವನತಪೋಧನರ ‖
ಮೌನವುರೆಸೀದುದುಜಪಾನು । ಷ್ಠಾನಬಿಡೆಬೆಪರಿತುಸಮಾಧಿ । ಧ್ಯಾನಸೀ
ಕರಿಯಾಯ್ತುಸಾರವಿಚಾರಶಮಸಹಿತ ‖೧೨‖ ಕೃತಿಯಲುಳಿತಗ್ಗಿತುವಿವೇ
ಕ । ಸ್ಥಿತಿಗೆಪಲ್ಲಟವಾಯ್ತುಮತ್ಸರ । ಮತಿಯಮೈಲಿಗೆಬಿದ್ದುದಾತ್ಮಜ್ಞಾ
ನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ‖ ಧೃತಿಯಹೊರಬಾಹೆಯಲಸೂಯಾ । ಸತಿಯಕಾಹಿನ
ಮನೆಯಲಿದ್ದರು । ಯತಿಗಳೀತನತಪದತೇಜದಹೊದರಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ‖
ಕೋಪಪಂಟಿಸಿತಾದಿಭೌತಿಕ । ತಾಪತಳತುದುಹೃದಯವೀಶ್ವರ । ರೂ
ಪವನುಮುಚ್ಚಿದುದುಮಾಯಾಮೋಹಮುದ್ರೆಯಲಿ ‖ ಶಾಪಭೀತರಹಮ್ಮ
ಮತ್ಸಕೃ । ತಾಪರಾಧರುವಿಕೃತಗುಣಯು । ಜ್ಞೋಪವೀತರುಮಸಗಿದ
ರುಮುನಿಗಳುತಪೋವನದ ‖೧೪‖ ಹಳಿದುಹಾವಸೆಮನದೊಳಿದ್ದರು । ಕೆ
ಲರುಕೆಲರೆಡೆಯಾಡುತಿರ್ದರು । ತಿಳಿವುಮರವೆಗಳಲ್ಲಕೆಲರುಪಶಾಂತಿಭಾ
ವದಲಿ ‖ ಕೆಲರಿದೇನಿವಗಿಲ್ಲಿತೊಲಗಿಸಿ । ಕಳವುದೀತದನೆಂದುತಮ್ಮೊಳು ।
ಕಳವಳಿಸುತೊಮ್ಮೆತ್ತಪಾದುದುಸಕಲಮುನಿನಿಕರ ‖೧೫‖ ಕೆದರಿದವುಜ
ಡೆಯಕ್ಷಮಾಲೆಗ । ಉದುರಿದವುಕರದಲಿಕಮಂಡಲ । ವದುರಿದವುಹಳು
ಪಾಯ್ತುಹರಿಣಾಜಿನಮುನೀಶ್ವರರ ‖ ಕದಡಿತಂಗವಿಭೂತಿಕಡುಗೋ ।
ಪದಲಿಹರಿದರುಹರಗಿರಿಯಹ । ತ್ತಿದರುಕಂಡರುರಾಜಮೌಳಿಯರಾಜಮಂ
ದಿರವ ‖೧೬‖ ಶಿವನಭವನಪದೂರದಲಿಕಂ । ಡಿವರುವೈಯಿಕ್ಕಿದರುಸುರ
ಮುನಿ । ನಿವಹಬಂದುದುಬಾಗಿಲವರಿರುಬಿನ್ನಹದಹದನ ‖ ವಿವರಿಸಲುಕರ
ಸಿದನುಕರುಣಾ । ರ್ಣವನಕಂಡರುಮೈಯ್ಯಚಾಚಿದ । ರವಿಯಳಜಯ
ಜಯಮಹೇಶನನುತಿಪಾಯೆನುತ ‖೧೭‖ ಏಳಿರೈಸಾಕೇಳಿರೈಸಾ । ಕೇ

ಳಕುಳ್ಳಿರಿಬಂದಕಾರ್ಯವ । ಹೇಳಿಯೆನೆಮುನಿನಿಕರವೆದ್ದುದುನೊಸಲ
ಕೈಗಳಲಿ ॥ ಹೇಳನೀವ್ಹೇಳಿನ್ನುಹಿರಿಯರು । ಹೇಳಿಯೆನುತೊಳಗೊಳ
ಗೆಘೋಳಾ । ಘೋಳಿಮಸುಗಿದುದೊಬ್ಬಮುನಿನಿಲಿಸಿದನುಕಳಕಳವ ॥೧೮॥
ನೀಲಲೋಹಿತಚಿತ್ತವಿಸುಕಶಿ । ಮೌಳಿಬಿನ್ನಹಸಿಗವುಮುಹಿಳಾ । ಮೌ
ಳಿಮಣಿನೀರಾಜಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನಪಧಾನ ॥ ಪಾಲಿಸೋದಾರ್ತರನುಪ
ರಮುಕ್ರ । ಪಾಳುನೀನತಿದೀನರಾವುವಿ । ಟಾಳಸಂಗತಿಯಾದುದೆಮ್ಮಯು
ಜಪತಪಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥೧೯॥ ಶಾಂತಿಯೋಮನೆನಿಮ್ಮಚರಣದ । ಚಿಂತೆಯೋಮ
ನವಾರ್ತೆವರವೇ । ದಾಂತತತ್ವರಹಸ್ಯಮನಸಾದಿಗಳುಸರ್ವಸ್ವ ॥ ದಾಂ
ತಿಯೋಸುಖಭೋಗಮಾಯಾ । ಶಾಂತಿಯೋಮಹಾತ್ಮೆಯುವೃಷ್ಟಿ । ಸಂ
ತತಿಗೆವರ್ತನವಲೇವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ॥೨೦॥ ಹೋದಹೊಲಬಿವಿವರೊಳ
ಗೆದು । ಭೇದತಪವೇಹೊಗವುತದೆಹೊ । ಳ್ಯಾದವೆಮ್ಮಸಮಾಧಿಸ್ಥೈರ
ಣೆಶಮದಮಾದಿಗಳು ॥ ಕಾದುದಾವನಭೂಮಿತರುಗು । ಲ್ಮಾದಿಗಳುಕ
ಟ್ಟೊಣಗಲಾದವು । ಕೀದುದೆಮ್ಮಯನಿತ್ಯವಿಧಿಯೊಬ್ಬನದೆಸೆಯಲಿಂದು ॥
ರಾಯನೋಮೋಣವನುರಾವುತ । ಸಾಯಕನೊಮುಷ್ಟಿಬಲ್ಲಿಮುಷ್ಟಿಗೆ ।
ಕಾಯುಧಂಗಳಗೊಡವೆನಮಗೇಕದರಬೂತಾಟ ॥ ಸಾಯಕದಬತ್ತಳಿಗೆ
ಚಾಪವ । ಡಾಯುಧದಕುಶವೆರಳಜಡೆಗಳ । ನಾಯತವಲನುಚಿತದನಂಗ
ದತಪಸಿಯಿಹನೆಂದ ॥೨೧॥ ಆಡಿದಡೆನ್ನಮ್ಮನಿಗಸೊಂಪವ । ಮಾಡಿದವರು
ಗಳಿಂದನಿಮ್ಮಡಿ । ಗಾಡದಿದ್ದರೆಬಿಸಿಲರಾಶಿಯನುರಿಯುಸೂತಕವ ॥ ಕೂ
ಡಿತೆಮ್ಮಯನಿತ್ಯವಿಧಿತಪ । ಗೇಡಿಯನುಬಿಡದೆಬ್ಬಿಸೆಮಗೆಡೆ । ಮಾಡಿಕೊ
ಡಬೇಕೆಂದುಮತ್ತೆರಗಿದರುಶಿವಪದಕೆ ॥೨೨॥ ಮತ್ತೆನಮ್ಮನುಪಿಸುಣರೆಂ
ದೇ । ಚಿತ್ತವಿಸಲಾಗದುತಪೋವನ । ಹೊತ್ತುತದವಿಪರೀತತಪಸಿಯುತೀವ್ರ
ತೇಜದಲಿ ॥ ಇತ್ತಲೊಂದುತಪೋವನವನೆಮ । ಗಿತ್ತುಕರುಣಿಸುವೋಣ್ವಕಾ
ಶಿಯು । ನೆತ್ತಿಕಳೆಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದಾದುಮುನಿಸ್ತೋಮ ॥ ಕೇಳುತವನಾ
ರೋಯೆನುತಶಶಿ । ಮೌಳಿವಿಮಲಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯೊ । ಳಾಳನರಿದನುಮನ
ದೊಳಗೆನಮ್ಮವನಲಾಯೆನುತ ॥ ಜಾಲಹಿಮಕರಕಿರಣನೊಡನೆ । ನಸುನೋಳ
ಪನವಗೆಮಸುಗೆಮುನಿಜನ । ಜಾಲವನುನೋಡಿದನುಕೃಪೆಯುತನಿವಳೆಯು ॥
ಅರಿನವಾವಂಜದಿರಹುಯ್ಯಲ । ಬರಿದೆತಂದಿರಿನಿಮ್ಮಗೆಲವಿಂ । ಗೆರಗುವವನ
ಲ್ಲವೇರಿಹುದಾತನಂಘೌವಣ ॥ ಅರಹಲೇಕೆಫವತ್ತುಪೋವನ । ವರನಿಮ
ಗೆಮಾವನನಟ್ಟಿಪಿ । ತೆಂದಮಾತಿಸಿಕೊಡುವೆವೆಂದನುನಗುತಶಶಿಮೌಳಿ ॥
ವಳಿನೀವಾಕ್ರಮಕಪೋಗಿ । ತಾಳಿಸದುಮುನಿವರನತಪನಿ । ಸ್ನೇಳಿಧಟ
ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದಾಕರಾಂಬುಜವನೆಗರು ॥ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನುಸಕಲಮುನಿಜ

ಸ | ಜಾಲವನುಕರೆಭೂತನಿಕರವ | ಮೇಳವಿಸಹೇಳೆಂದುನಂದೀಶ್ವರಗೆ
ನೇಮಿಸಿದ ॥೨೭॥ ಅರಸಕೇಳ್ಳೈಬೇಂಟೆಯಿಂದೀ | ಶ್ವರನಕಟಕದೊಳೊ
ದಯಿದುದುಡಂ | ಗುರುದಧಸಿಡಾರಬೊಳ್ಳೈದಿತುಸಿಖಿಳಭುವನವನು ॥ ಪರ
ಮಕರುಣಾಸಿಂಧುಭಕ್ತನ | ಹೊರವಭರದಲಿಭೂರಿಮೃಗಂಬಾ | ಚರ
ಣೆಗೋಸುಗಶಬರವರರೂಪದಲಿರಂಜಿಸಿದ ॥೨೮॥ ತೆಗದುತಲೆಪೂಲೆಯು
ನುಹಸುರಂ | ಗಿಗಳತೊಟ್ಟನುಸುತ್ತುಬರೆಹೀ | ಲಿಗಳಹರಹಿನಪಾರಿಪದ
ಚಲ್ಲಣವನಳವಡಿಸಿ ॥ ಬಿಗಿಜಡೆಯುಶಶಿಮುಖಕೆಪತ್ರಾ | ಳಿಗಳಕಟ್ಟಿಕಿರಾ
ತವೇಷದ | ವಿಗಡದೇವರದೇವಕೊಂಡನುಬಾಪಮಾರ್ಗಣವ ॥೨೯॥ದೇ
ವನನುರೂಪದಲಿನಿಂದರು | ದೇವಿಯರುಗುಹಗಣಪತಿಗಳೆ |ಲ್ಲಾವಿನೋ
ದವನೋಡಿಧರಿಸಿದರೊಲಿದುಶಾಬರವ ॥ ಆವಿಗಡನಂದೀಶವೀರಕ | ದೇವ
ಲಕರೇಣುಕಮಹೋದರ | ದಾವಶಿಖಿಮುಖವೀರಭದ್ರಾದ್ಯಖಿಳಭೂತ
ಗಣ ॥೩೦॥ ಅರಸಕೇಳ್ಳೈಸಪ್ತಮಾತೃಕೆ | ಯುಮಹೋಪಸಿಷನ್ನಿತಂ
ಬಿನಿ | ಯುಭದಿಶಾದೇವಿಯರುಶೃತಿವಿದ್ಯಾದಿಶಕ್ತಿಯರು ॥ ಘುರಗಿಯರು
ವಿದ್ಯಾಧರಿಯರ | ಪ್ಸರಿಯರೌಷಧಮಂತ್ರದೇವತೆ | ಯರುಪುಳಿಂದಿಯ
ರಾಯ್ತುಪರಮೇಶ್ವರಿಯುಬಳಸಿನಲಿ ॥೩೧॥ ಧೃತಿಮಹೋನ್ನತಿತುಷ್ಟಿಪು
ಷ್ಟಿ | ಸ್ಮೃತಿಸರಸ್ವತಿಸಂವಿದಾಮುಕಿ | ಮತಿಮನಸ್ವಿನಿಸಿದ್ಧಕೀರ್ತಿಖ್ಯಾ
ತಿಸಿಯತಮತಿ॥ಗತಿಕಳಾಮಾನಿನಿಕಳಾವತಿ | ರತಿರಸಾವತಿಚಂಡಿಜಯೆಪ್ರ
ಧು|ಮತಿ ಬಿನಿಕಾದೇವಿಯರುಶಬರಿಯರಾಯ್ತುಸಿವಿಷದಲಿ॥೩೨॥ ಮಾರಿ
ಚಾಮುಂಡಿಸ್ಕಶಾನಿ|ಕಾರಮತಿವರಕಾಳರಾತ್ರಿಮ | ಹೀರಮಣಜಯಲ
ಕ್ಷ್ಮಿಯೋಗಿನಿಯಜ್ಞದೇವಿಯರು॥ವೀರಶಿರಿವನಲಕ್ಷ್ಮಿಶಾಕಿನಿ|ವಾರಿದೇವ
ತೆಡಾಕಿನೀಮುಖಿ | ಭೂರಿಶಕ್ತಿಯರೈದೆಶಬರಿಯರಾಯ್ತುಸಿವಿಷದಲಿ ॥
ಚಾಳಿಸಿಹವಿಲ್ಲುಗಳಬಡಿ | ಕೋಲುಗಳಸಂಕಲೆಯನಾಯ್ಗಳ|ಕೋಲುವ
ಲೆಗಳಸಿಡಿವಲೆಯುಮಿಡಿವಲೆಯುದಡಿವಲೆಯು॥ ಕಾಲುಗಣ್ಣಯುಹಬ್ಬಲೆಯು
ಬೆ|ಳ್ಳಾಲವಲೆಗಳಮಯಣದಂಟನ|ಮೇಲುಕೊಂಬಿನಬೇಟೆಗಾರರುಬಳ
ಸಿದರುಶಿವನ॥೩೪॥ಶೃತಿಗಳೊಳಗತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರದ|ಗತಿಯುಸೋಹಿನಮಂ
ತ್ರಮಯುಸಂ|ತತಿಯುಸೊಂಪಿನವಿವಿಧಜಪಯಜ್ಞಾದಿಗಳಬಲೆಯು॥ ವ್ರತದ
ಜಂತ್ರದಕಣ್ಣಗಳಸ|ತ್ಕೃತಿಯುಕಲ್ಗಂಡುಗಳಯೋಗ|ಸ್ಥಿತಿಯುಸರಳಿನ
ಶಬರರೈದಿತುಶಿವನಬಳಸಿನಲಿ ॥೩೫॥ ಶ್ರವಣಮನನದಬೀಸುವಲೆಶಾಂ|ಭ
ವಸುವೇದಾದೀಕ್ಷೆಗಳಬಲು|ಗವಣೆಗಳಪಶುಪಾಶಬಂಧದಬೋಳೆಯುಂಬು
ಗಳ ॥ ನವವಿಧಾಮಳಭಕ್ತಿಗಳರಣ | ತವಕದೀಹದಹುಲ್ಲೆಗಳಮೃಗ|ಭ
ವವಿದಾರಣಸುಭಟರೈದಿತುಶಿವನನೇಮದಲಿ ॥೩೬॥ ಸೋಹಿದರೆದಸೆಗಸೆ

ಗೆಹಾಯ್ವುದು | ಮೋಹತಮಡಂಭಾದಿಮೃಗಪತಿ | ತೋಹಿನಲಿಬಿದ್ದು
ದುಮಹಾಪಾತಕಮದೇಭಚಯ || ದ್ರೋಹದೀಜಾಮೃಗವಸೂಯವ |
ರಾಹಸಂಕೀರ್ಣೋಪಪಾತಕ| ದೇಹವಳಿದವನಂತವದರೊಳುಶಿವನಬೇ
ಟೆಯಲಿ||೩೭|| ಜಯಜಯೆಂದುದುನಿಖಿಳಜಗಸ್ತುತಿ| ಚಯಭಡಾಳಿಸಿಹೊ
ಗಳುತಿರ್ದುದು | ನಯನಗೋಚರವಾಯ್ತುಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮಶಿವತತ್ವ ||
ಲಯದಜನನದಸುಳಿಯಸಂಸೃತಿ | ಮಯಸಮುದ್ರವಸುರಿದುಸಲೆನಿ|ರ್ಭ
ಯಮಭಕತರಿಗೆಂಬವೊಲುಮಸಗಿತುಮಹಾಸಬುದ || ೩೮ || ಹೇಳುವಡ
ರೋಮಾಂಚನವಲೇ |ಕೇಳುನೃಪಕೈಲಾಸವಾಸಿಯು|ಲೀಲೆಯುನಿಜಭ
ಕ್ತಜನಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥವಲೆ || ಆಳುನಡೆತಂದಿಂದ್ರಕೀಲದ |ಶೈಲವನುಬಿ
ರಿಸಿತುಮಹಾದ್ಭುತ | ದೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬೆನೈಕೈರಾತವಿಭ್ರಮವ ||೩೯||
ಇಂಬಿನಲ್ಲಿಹಮೂಕದಾನವ | ನೆಂಬನೊಬ್ಬನುತನ್ಮಹಾದ್ರಿನಿ | ತಂಬವನ
ದನಿಕುಂಜದಲಿನಿರ್ಭಯವಿಹಾರದಲಿ || ಚುಂಬಿಸಿತುಬಲುರಭಸವೆನೆವಿಲ |
ಯಾಂಬುಧಿಯಕಳಕಳವನಮರರ | ತಿಂಬೆನೀಕ್ಷಣವೆನುತಖಳನಾಲಿಸಿದ
ನಾಧ್ವನಿಯ ||೪೦|| ಹಂದಿಯಾದನುದನುಜನಾಗಿರಿ | ಕಂದರವಹೊರವ
ಟುಬೇಂಟೆಯ | ಮಂದಿಯೊಳಗಡಹಾಯ್ದನೆತ್ತಿದನಡ್ಡಬಿದ್ದವರ||ಹಂದಿ
ಯೊತಡೆನಾಯಿಗಳಬಿಡು |ಹಿಂದೆಹಿಡಿಕೆಡೆಕುತ್ತುಕೈಕೊ|ಳ್ಳೆಂದುಗಜ
ಬಜಿಸಿತ್ತುಗಾವಳಿಗಹನಮಧ್ಯದಲಿ || ೪೧ || ಎಳೆವರೆಯನದುವಿದ್ದರಾಹ
ವ್ಯೊ | ಲಳವಡುವದಾಡೆಗಳದೊಗುಮಿಗೆ | ಬೆಳೆದನೀಲಾಚಲಕೆಸರಿಯೆಂ
ದೆನಿಪಹೇರೊಡಲ || ಮುಳಿದುಘರ್ಜಿಸಿಕಿಡಿಸುರಿವಕಂ | ಗಳಲಿಸಾದಾ
ಟೋಪದಲಿಕೆ | ಕ್ಕಳಿಸಿದಿಕ್ಕೆಲನೋಡುತಿರ್ದುದುದೇವಸಂತತಿಯ ||೪೨
ಕೂಡೆಕಟ್ಟುತುಭೂತಗಣಧ್ವನಿ | ಮಾಡಿಜಡಿದುಬ್ಬರಿಸಿಮೋರೆಯ |ನಿ
ಡಿನಾಯ್ಗಳುತುಡುಕಿದವುತಿರುಗಿದರೆಹಿಮ್ಮಡಿಯ || ರೂಢಿಸುತಕವಿದತ್ತ
ಲೊಂದೇ | ದಾಡೆಬರತುದುನೂರುಘಾಯವ | ನೋಡುತಿರ್ದುದುನೇಸ
ಕಂಡನುಶೂಲಿಸೂಕರನ ||೪೩|| ಇಡುವಸೆಲ್ಲೆಹಬಲ್ಲೆಹದಹ|ಗ್ಗಿಡಿಯ
ನುಗುಳುವಬಾಯಧಾರೆಯ | ನುಡಿದುಹರಹಿಮಹೋಗ್ರತರಜಾಯಿಲನ
ಜಂಗುಲಿಯ || ಕಡಿದುಕೆದಹಿಪುಳಿಂದಶಬರಿಯ | ರಡೆಗಡೆಯಲೊಡರ
ಯ್ದುಮಿಗೆಘುಡಿ | ಘುಡಿಸಿಕವಿದೈತರಲುಧೃತಿಗೆಟ್ಟುದುಗಣಸ್ತೋಮ|
ಇದುವೆಸಮಯವಲಾಯೆನುತಹೂ |ಡಿದನುಬಾಣವನುಗಿದುಪೂರಾ|ವ
ದಲಿತೂಗಿಪಿನಾಕಿಯುಚ್ಚನುಮೂಕದಾನವನ || ಒಡೆದುಹಾಯ್ದುದು
ಣಗರಿದೋ | ರಿದುದುಬದಿಯಲಿಕೊಡಹಿಘೌಳಿಡು|ತದುಧನಂಜಯನ
ತ್ತಹೋದುದುಹೊತ್ತಕಣೆಸಹಿತ ||೪೪||ಐಂದುಗಿರಿಕಂದರದೊಳಿಹಮು

ನಿ । ವೃಂದದೊಳಗಡಹಾಯ್ತು ಕೆಡಹುತ । ಹಂದಿಮೋರೆಯನೆಗಹುವ
ಲವುತಗಜರಿಗರ್ಜಿಸಿತು ॥ ಮುಂಬಚೆದರುತಘೋಳಿಡುತಲಾ । ಇಂದುಧರ
ನೇಬಲ್ಲಶಿವಶಿವ । ಯುಂದುಮೊರೆಯುತೆಕೇಳಿಕಂದೆರೆದೆದ್ದನಾಪಾರ್ಥ ॥೪೬॥
ಕಂಡನರ್ಜುನನೀವರಾಹನ । ದಂಡಿಲೇಸಲ್ಲೆನುತಬಾಣವ । ಗಾಂಡಿವದೊ
ಳಗವಡಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನಾಖಳನ ॥ ದಿಂಡುಗೆಡವುದುಕಾಲಕೊಡಹುತ ।
ಗಂಡಶೈಲದವೋಲುಭೂತವ । ದಿಂಡುದರಿಯುವಹಂದಿಬಿದ್ದುದುಪಾರ್ಥ
ನಿದಿಸಿನಲಿ ॥೪೭॥ ಬಂದನೀಶ್ವರನಾವುಕೆದರಿದ । ಹಂದಿನಮ್ಮದುತೆಗೆಯಿಂದು
ನೆನತ । ನೆಂದನಮ್ಮಂಬಿನದಲಿಬಿದ್ದುದುಸೊರುಸೀನಸನಲು ॥ ಬಂದುದೇಕಾ
ವಿಷವಿರೋಧದ । ಕುಂದುಪಾರ್ಥನಚಿತ್ತದಲಿಬಾ । ಲೇಂದುಧರನೆಂದೆತ್ತ
ಬಲ್ಲನುಕೆಣಕಿದನುಶಿವನ ॥ * * * * ॥೪೮॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೦೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಕದನಮುಖದಲಿಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಬೆದರದೊದಗಿದನರಗೆಕಾರು । ಣ್ಯದಲಿಕಾಮವಿರೋಧಿಕೊಟ್ಟನುಪಾಶು
ಪತಶರವ ॥ ಪದನು ॥ ಎಲೆಕಿರಾತಮದೀಯಬಾಣದ । ಬಲೆಗೆನೀಮೃಗ
ವಾಗದಿರುನಿ । ನ್ನಳವಮರೆಯಾಬನದನರಿಮೊಲಹುಲ್ಲೆಹರಿಣದಲಿ । ಗೆಲಿದ
ಗರುವನುನೀನುಸಿಂಹ । ಗ್ಗಳಿಕೆಗಾವಂಜುವೆವುನಿನ್ನೀ । ದಳಕೆಮಹಿಯುಂ
ಟಾದಡಾತನಹೊಂದುಬಾಯೆಂದ ॥೧॥ ಎನಲುನಕ್ಕನುಶಂಭುಭಕ್ತನ ।
ಮನಧೃತಿಯನುಭುಜಬಲವನಾ । ತನಪರಾಕ್ರಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಪಾರ್ವ
ತಿಗೆತೋರಿಸುತ ॥ ನಸುನಗುತನುಡಿದನಿದೇನುತಮ್ಮಡಿ । ನಿನಗೆತಪದಲಿಖಡ್ಗ
ವೇಕೇ । ಧನುಶರಂಗಳಿದೇಕೆನಿನ್ನಭಿಮಾನವೇನೆಂದ ॥೨॥ ಏಕೆನಿನಗೀ
ತಪದಚಿಂತೆವಿ । ವೇಕಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವಿಹಿ । ನಾಕಸದನಸಂಹಾರವಿದ್ಯಾ
ವೃತ್ತಿನಿಂನದಲೆ ॥ ಆಕೆವಾಳರಕರಸುನೀನೇ । ಕಾಕಿನಿಂನಲಿಹರಿಯುದಾಹ
ವ । ವೇಕೆನಿನಗೀಗೆಂದುಕಪಟಕಿರಾತನನುಜರದ ॥೩॥ ನೀವುಬಲ್ಲಿರಿಶಾಸ್ತ್ರ
ದಲಿಶ । ಶಾಸ್ತ್ರವಳಿಯಲಾಪಿಂದುಪಕ್ಷಿಮೃ । ಗಾವಳಿಯಬೇಂಟೆಯಲಿಬ
ಲ್ಲೆವುಜಾತಿಧರ್ಮವಿದು ॥ ನೀವುಬಲುಹುಳ್ಳವರುನಿಮ್ಮೊಡ । ನಾವುಸೆಣ
ಸುವರಲ್ಲನಿಮ್ಮವೊ । ಲಾವುಮುಷ್ಟಿಕಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾತನಬಿರುದತಡೆಯೆಂದ ॥
ಕಟಕಿಯೇಕೆಪುಳಿಂದನಾವು । ಬ್ಬಟೆಯತಪಸಿಗಳೆಂಬಬಿದುವಿ । ಸ್ಪುಟವ
ಲೇತಪ್ಪೇನುನಿನ್ನೊಡನೆಂದುಫಲವೇನು ॥ ಜಟೆಮೃಗಾಜಿನಭಸ್ಮದೂಡ
ಲು । ತ್ಕಟದಧನುಶರಖಡ್ಗದಲಿಧೂ । ರ್ಜಟಿಯಕಹನುನಾವವರಶಿಷ್ಯರುಶ
ಬರಕೇಳೆಂದ ॥೪॥ ಲೋಕಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಲೇನಮ । ಗೇಕೆನಿಮ್ಮಯಮದದಚಿಂ
ತೆಸಿ । ನಾಕಧರನದಡಾಯ್ದರೆಯುಬಿಡೆವೆಮ್ಮವಾಸಿಗಳ ॥ ಈಕಳಂಬವಿ

ದೆಮ್ಮ್ರದೆನುತವ | ನೋಕಹದನೆಳಲಿನಲಿನಿಂದುಪಿ | ನಾಕಿನುಡಿದನುಕಡಿ
ದನೀತನನೈರಣೇಯನುನನ ||೬|| ಮುಸುಗಿದನುಸಿವಾಸ್ತ್ರತನುಗಿದೆ | ಬ್ಬಿಸಿದ
ಹುಲಿಯೋನೊಂದಹಂದಿಯೊ | ಹಸಿದಭುಜಗನೊಕಾದಕಟ್ಟಕ್ಕಿನಘಡಾ
ಳಕೆಯೊ || ಉಸುರುಗಳಕಾರ್ಬೊಗೆಗಳಾಲಿಯ | ಬಸಿಗುಡಂಬಲುಕೆಂ
ಡನಂಬಿನ |ಹೊಸಮಸೆಗಳುರಿಝಾಡಿಝುಳಪಿಸೆಪಾರ್ಥಖತಿಗೊಂಡ||೭||
ಆದಡಿವಕೊಳ್ಳೆನುತಕೆನ್ನೆಗೆ | ನೇದಿಬಿಟ್ಟನುಸರಳನದುಹಿಂ| ದಾದುದಾ
ಬಳಿಸರಳನದುಮುಂದಿಕ್ಕಿಮತ್ತೊಂದು || ಹೋದುದದಹಿಂದಿಕ್ಕಿಮತ್ತೊಂ|
ದೈದಿತತಿವೇಗಾಯ್ಲತನಧನು| ನಾದಸಾಧ್ಯದಸರಳುಕವಿದವುಬಿಟ್ಟಸೂರಿ
ಯಲಿ ||೮|| ಏನಹೇಳುವೆನರನಸರಳದಟಿ | ಮಾನದೇವತೆಯುಂಟಲಾಹರಿ|
ಸೂನುಪೆರಿಯುದದಂಡಬೆರೆದಳುಚಂಡಿಕಾದೇವಿ || ಭಾನುಮಂಡಲದಂಧ
ಕಾರದ|ವೈನತೇಯನಭುಜಗತತಿಯುಸ|ಮಾಸಧರ್ಮದಕಂಡೆನೀಶನೊಳ
ರ್ಜುನಾಸ್ತ್ರದಲಿ||೯||ಮುತ್ತಿಸುರಿದನುಸರಳಮಳೆಯನು|ದತ್ತಸಭೆದಸೆಯು
ತ್ತಧಾರುಣಿ|ಎತ್ತಲರ್ಜುನನೆತ್ತಕಪಟಕಿರಾತತಾನೆತ್ತ||ಹೊತ್ತಹೊಗರಿ
ನಮೊರನಗರಿಗಳ|ತುತ್ತುಗಿಡಿಗಳಹೊಳವಧಾರೆಯ|ಮೊತ್ತದಂತಾಕಿದ
ವುನೃತ್ಯಂಜಯನಸನ್ಮುಖಕೆ||ಮುಂಜುಮುಸುಕಿದಡೇನುಪರ್ವತ|ಪಂ
ಜುವುದೆಹಾಲಾಹಲವನೊಣ| ನೆಂಜಲಿಸುವುದೆವಡಬಶಿಖಿಸನವುದತುಷಾರ
ದಲಿ || ಕಂಜನಾಳದಿಕಟ್ಟುವಡವುದೆ|ಕುಂಜರನುನರಶರದಜೋಡಿನ| ಜಂ
ಜುವಳೆಯಲಿಜಾಹ್ನವೀಧರಜಾರುವನೆಯೆಂದ|| ಕೆರಳಿದನುಹೇರಂಬಗುಹ
ನ|ಬ್ಬರಿಸಿದನುರೋಷದಲಿಮಸಗಿತು| ಘರ್ಘರದವೀರಭದ್ರಾದ್ಯಖಿಳ
ಭೂತಗಣ||ಹರನುಕಂಡನಿದೇನಿದೇನೆ| ಚ್ಚರಿಧನಂಜಯನೆಮಗೆನೂರ್ಮ
ಡಿ|ಕರಹಿತವಸನ್ಮಂದನೀಗ್ಗಜಬಜಿಸಬೇಡೆಂದ||ಎನುತಕೊಂಡನುಧನು
ವನಾಪಾ|ರ್ಥನಶರೌಘವನೆಚ್ಚಡೀಶನ ಮೊನೆಗಣೆಯಲಕ್ಕಾಡಿದವುಬಾಡಿ
ದವುಬಳಿಸರಳು||ಕನಲಿಕಿವಿವರೆಗುಗಿದುಫಡಹೋ|ಗೆನುತಮುಗುಳೆಚ್ಚನು
ಧನಂಜಯ|ನನಿತುಶರವನುಕಡಿದುಮುದದನಿರೋಧಿಮುಗುಳೆಚ್ಚ||೧೩|| ಎ
ಸುಗೆಯೊಳ್ಳೆತುಂಬರನತಿಸಾ |ಹಸಿಕನೈಬಿಲ್ಲಾಳಲಾಸಲೆ | ಟಸನನೆಚ್ಚನು
ನವ್ಕ್ರಡನೆಮುರುಪ್ರಾತುಬಾಯ್ಕ್ರನುತೆ ||ಹೊಸಮಸೆಯಹೊಗರಲಗು
ಗಳದ | ಳ್ಳಿಸುವಧಾರೆಯಕೆಂಗರಿಯಘಾ | ಳಿಸುವಕಣೆಗಳಶರನಿಧಿಯಕ
ವಿಸಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೪|| ಈಡಿರಿದವೊಂದರದೊಂದರಲಿಹೊಗೆ | ಝಾ
ಡಿಝುಳಿಪಿಸೆನುರಿಗಳಲಿಸರ | ಳೋಡಿದವುಗಾಂಡಿವನನೊದದಮುರುಹೋಳನಿ
ದಿರಿನಲಿ || ಕಾಡಿದರೆಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಕೊಂ | ದಾಡುತಿರ್ದನುಪಾರ್ಥನಂಬಿ
ನ | ಮೂಡಿಗೆಯಸಂವರಣೆಸವೆದುದುಸವಯದಾಟೋಪ ||೧೫|| ಎಲೆಕಿ

ರಾತಕಿರಾತರೊಳಗ | ಗ್ಗಳೆಯನಹೆಯೋದೇಪದಾನವ | ರೊಳಗೆಸೈರಿ
ಸಿನಿಲುವವಾಪವನುನಮ್ಮವಿಲಗದಲಿ ‖ ಅಳುಕದಿರುಕಲಿಯಾಗೆನುತ್ತತುದಿ|
ಹಿಳುಕಮಂತ್ರಿಸಿದಿವ್ಯಬಾಣಾ |ವಳಿಗಳಲಿಬಾಲೇಂದುಮೌಳಿಯನೆಚ್ಚನಾ
ಪಾರ್ಥ ‖೯‖ ಏಸುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿಮುಸುಕಿದ|ರೈಸುವನುಹರನಿಂ
ಗಿದನುಮುಗು | ಳೇಸುಕೂರಂಬುಗಳನೆಚ್ಚರೆಕಡಿದನಂಬಿನಲಿ ‖ ಈಸುವೆ
ಗ್ಗಳರಾರೆಸಿಪಕ್ಷಿ| ಜ್ಞಾನೆಬೇಡಾಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸ | ವೇಸುಬಲುಹೊಸಿಮ್ಮ
ಜಾತಿಗೆರಾಯಕೇಳೆಂದ ‖೧೭‖ ಅಂದುಕಾಂಡವವನದದಹನದಿ | ಬಂದು
ದಕ್ಷಯಬಾಣವಿದುತಾ | ಇಂದುಬರತುಂದುಬಹಳಜಲನಿಧಿಬತ್ತುವಂದದಲಿ‖
ಇಂದುಮೌಳಿಯನೇವೆಗಿಂದುಪ್ರ | ಳಿಂದಕಂಟಕನಾದನೇಹರ| ಯೆಂದು
ಗರ್ಜಿಸಿಚಾಪದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನುಶಿವನ ‖೧೮‖ ಕಳಚಿದನುಕಂಡೆಯಾಳಿಘಾ
ಯದ | ಲಳುಕಿದನಲಾಯೆನುತಮುಗುಳ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನುಮೇಲ್ವಾಯ್ದು
ಹೊಯ್ದನುಜರದುಪ್ಪೋಂಪಿಸುತ‖ಮೆಲುನಗೆಯಲರ್ಜುನನಚಾಪವ|ಸೆ
ಳೆದುಕೊಂಡನುತನ್ನಭಕ್ತನ | ಬೆಳವಿಗೆಯಮಾಡಿದನುಘೋಯೆಂದುದು
ಸುರಸ್ತೋಮ ‖೧೯‖ ತಿಳಿವನುಗಿದಡಗಿಕ್ಕಿಮರವೆಯು | ಕಳಕಳವೆಮೋ
ಲಾಯ್ತುತಾಮಸ | ಜಲನಿಧಿಯತಾಯ್ಮಳಲಮುಟ್ಟಿತುಮನಧನಂಜಯ
ನ ‖ ಸೆಳದಸೊರೆಯಲಡಾಯುಧವಬೀ|ಳಲಪ್ರೊಳಬರಯೆನುತ್ತಹೊಯ್ದ
ನು | ತಳಿರಲೆಯತಳದಳೆವೆರೆಯುನೇಲವನೆಂಬಪಶುಪತಿಯ ‖ ಆಯುಧದ
ಬರಿಮುಷ್ಟಿಯುಳಿಯರ | ಡಾಯುಧವಶಿವಕೊಂಡನೀತನ | ಬಾಯಹವ
ಣೆನತುತ್ತಹರತ್ರಿಪುರಾರಿಯೊಡ್ಡವಣೆ ‖ರಾಯಕೇಳೈಪಾರ್ಥನುಪ್ಪಟೆ
ಬೀಯದೀಸರಮೇಲೆನುತ್ತಿವಿ |ಡಾಯಿಂರಾಯ್ತುತಿಚಪಲತನದವಿವೇಕವ
ದವುರಿಯೆ ‖೨೧‖ ಮರಸಹೆಗ್ಗೊಂಬುಗಳಲಿಟ್ಟನು | ತಿರುಹಿಕಲ್ಗುಂಡು
ಗಳಮಳೆಯಲಿ | ಹರನನಾದಿದನೇನನೆಂಬೆನುಪಾರ್ಥನುರವಣೆಯ ‖ ಸ
ರಳಸಾರದಲಿನಿತುವನುಕ | ತ್ತರಿಸಿಕರುಣಾಪನಥಿಸುಡಿದನು |ಮರುಳೆತ
ಮ್ಮಡಿಕೈದುವುಳ್ಳರೆಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದ ‖೨೨‖ ಕೈದುವೇಕೆಪುಳಿಂದನ
ಮ್ಮೊಡ | ನ್ನೈದಿಸಾಭುಜಯುದ್ಧದಲಿಬಲು | ಗೈದುವಿಗೆಲಾಮುಷ್ಟಿನಿನಗ
ಡುಪಾಯಚೊಕ್ಕೆಯವ ‖ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆನುವಾಗುನಿನ್ನವ|ರೈದಿನೋ
ಡಲಿಯೆನುತಭುಜವನು| ಹೊಯ್ದುನಿಂದನುಪಾರ್ಥನುರೆಬೆಂಗಾಗೆಭೂ
ತಗಣ ‖೨೩‖ ಕಂಡಿರೇದೇವಿಯರುನಗನು| ದ್ದಂಡತನವನುತರಗೆಲೆಯು
ಕೈ| ಕೊಂಡುತಿಂಗಳುನಾಲ್ಕಶವನಗಾಸದಿಂಬಳಿಕ ‖ ದಂಡಿಸಿದನೀದೇ
ಹವನುನಾ | ವಂಡಲೆಯನೊದಗಿದನಲೇಸನು | ದಂಡಿಯಲಿನವ್ಮೊಡನೆ
ಯೆಂದನುನಗುತಶಶಿಮೌಳಿ ‖೨೪‖ ಹಾರಿಹಾಯುಧವೆಂದುಘೀಶಿಗ| ವಾ

ರುವ್ವೋದನೆವೀರರಸನೊರೆ | ಯಾರಿತೇನಿಜಬಾಹುಶಕ್ತಿಯೊಳುಂಟೆಧರು
ಖೋಡಿ ॥ ವಿಸಾರಿಹತಕಂತುಕದವ್ವೋಲುತ್ಪುಟ |ವೇರುತದಪಿಕ್ರಮಿಫಡಾಳಿ
ಸಿ | ಬೀರುತದೆಭುಜಭಾರ್ಗಿಯಂಕವದೀವಿನೋಡೆಂದ ॥೨೫॥ ಈತನರಸಂ
ಬವಕರ್ಣಾಸ್ನಂ | ಗಾತ್ರಿಸಾರಾಯಣಾಖ್ಯಾಪ್ತಿಗೆತಾ| ವಿತ್ರಗಳುಹರಿಪ್ರಶಂಭೂ
ತರುಭಕ್ತರಿವರೆವುಗೆ ॥ ಈತನೆಸ್ತ್ರಯಪಾಶುಪತವಿ | ಖ್ಯಾತಬಾಣವ
ಬೇಡಿತಪದಲಿ | ವೀತರಾಗದ್ವೇಷಿಪುಯಾದನುಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥೨೬॥ ಕೊ
ಡುವೆಸೀತಂಗೆನ್ತ್ರಶರನನು | ಸುಡದಿಪುತ್ತ್ರಯುಸೆನೋಡುಪಾರ್ಥನ| ಕ
ಡುಹನೆನುತಿದಿರಾಗಿಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿಬೊಬ್ಬಿಡುತ॥ ಹಿಡಿದರಿಬ್ಬರುಕೈಗಳನು
ಹೊ | ಕ್ಕೊಡನೆಹತ್ತಾತ್ತಿಯಲಿವಿಗೆ | ದುಡಿತೆಯಲಿಪಾಳ್ಳೈಸಿದರುಬ
ಹುವಿಧದಬಿನ್ನಣಾವ ॥೨೭॥ ಬಿಗಿವಬಿಡಿಸುವಬಿಡಿಸಿದಾಕ್ಷಣ| ತೆಗವಕಳಚು
ವಕೊಂಬಲಳಿಯಲಿ | ಹೊಗುವಹತ್ತುವಲವಣಿಯಲಿಲಾಲಿಸುವಹೋರವ
ಡುವ ॥ ಚಿಗಿವತೊಡಚುವಬಿಗಿವಬಿಡಿಸುವ| ಬಗಿವಬಳಸುವಬಂಧಗಾತಿಯ
ಲಿ|ಲಗಡಿಸುವಲೋಕೈಕವೀರರುಹೊಕ್ಕುಹಣಾಗಿದರು॥೨೮॥ಕರವಳಿಯ
ತಳಹತ್ತಡೊಕ್ಕರ | ಶಿರವಧಣಾಧಣಾವಟ್ಟತಳಖೊ | ಪ್ಪರದುವಂಗುಲ
ಕಂದಡೊಕ್ಕರತೋರಹತ್ತದಲಿ ॥ ಸಸಿಸಪಂಕಜಬಂಧಪಟ್ಟಿಸ | ಪ್ರರಗ
ಬಂಧನಬಾಹುದಣಾವಂ | ತರಲಗಡಿಯೆಂಬಿಸಿತರಲಿತೋರಿಗರುಚಳಲ
ವ ॥೨೯॥ ಮುರಿವಬಿಡಿಸುವಥಗೆಯುಗ್ರೈರಿಸಿ | ತೆರಳಚುವತರವೋಲುಗಳ
ಲು | ತ್ತರಿಸುವೇಳುವಬೀಳ್ವಹತ್ತುವಸುಳಿವವಂಚಿಸುವ ॥ ಹೊರಳ್ವತ
ನುಹೋರಜಯಸತ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರುಷಸರಿಯುಸೆಳಂಭುಸಿಪ್ಯಗೆ | ಪರಿಪಿಡಿ
ಯುತೋರಿಸುವ್ರೀಳಿಗ್ದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ ಘಾಯುವುಂಟೇತ್ರೋ
ರುಸಿನಗಡು| ಪಾಯೊಬಿಡುಜೋಕ್ಕೆಯುವಗನುತಲ| ಜೇಯನೊಡರಿಬಿರ
ದ್ಧ್ರಿಶಿವಿದನುಹರನಪೇರುರವ ॥ ಘಾಯುಘಾತಿಗೆಸಿಪ್ತ್ರಮತವೆಮ | ಗಾ
ಯಿತೆನುತಪ್ರರಾರಿಕಡುಪೂ | ರಾಯದಲಿಕರವೆತ್ತಿನಸುಳಿವಿದನುಧನಂಜ
ಯನ ॥೩೧॥ ತರಹರಿಸಿನರಸಿಕ್ಕಿದನುಶಂ | ಕರನಪಕ್ರಸ್ಥಳವನೆಡೆಯಲಿ|
ಕುರಿದುಕಳಚಿಗರಿಶನೆರಗಿದಸಿಂಧ್ರನಂದನನ ॥ ನುರಳಿಪಿದನುಪಾರ್ಥ
ನಾತನ | ಶಿರಕೆಕೊಟ್ಟನುಶಂಭುಪಿಂತೆ | ಬ್ಬರಿಪಮುಘಾಯದಘಡಾವ
ಣೆಘೌಲ್ಲಸಿತುಜಗವ ॥೩೨॥ ಸುಯ್ಯಹೊಗೆಗಳಹೊದರುಬಿವಿಗುಳ | ಮು
ಯ್ಯಳಿಯಮುಡಿವುಗಳದ್ದೃಡವೇ| ಗಾಯ್ಯಳಿಕ್ಕಿರಘಾಯಘಾಯಕೆಮ
ಟ್ಟಕಡಿಯೊಳೆ ॥ ಶಯ್ಯಹಕಿಗಳಭಾರವಣಯುಬಲುಹೊಯ್ಯಬೆಳಸಿರಿವ
ಶಿವರೆನ | ಲಯ್ಯಪೈಲದಜರದುಗಳನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೩೩॥ ತಾಣ
ಡೆಂತುಬೊಶಿವಶಿವಾಸ | ತಾಣನಹೆಬಹುದಿವಸಭುವನ| ಪ್ರಾಣವೇಪೋ

ಷಣ್ಮುಖಲಾಸುರಘುಪ್ಪುತುಜಗಜಟ್ಟಿ ॥ ಕಾಣೆನಿವಗೆಸಮಾನರನುಶಿವ । ನಾ
ಣೆಗುಣದಲಸುರಿಯುವೇತ । ನ್ನಾಣೆನೋಡೈಶಬರಿಯಿಂದನುಸಗುತ್ತನು
ದನಾರಿ ॥೩೪॥ ನಿನಗೆನಾಚೆರಗಾದೆನೀನಿಂ । ದೆನಗೆಮೆಚ್ಚಿದದೇವದಾನವ ।
ಜನವೆನಗೆಸಾಡಲ್ಲನೀಹಲ್ಲಣಸಿದೈನಮ್ಮ ॥ ಇನನೊಮೇಣ್ದೇವೇಂದ್ರನೋ
ಹರ । ತನುಜನೋಹರಿಯೋಮುರಾದೇ । ವನೋಕಿರಾತನೊನೀನೆನುತ
ಮತ್ತೆರಗಿನುಶಿವನ ॥೩೫॥ ಘಾಯಮಸುಮನ್ನಿಸುತಶಿವಪೂ । ರಾಯದಲಿ
ಮೆಟ್ಟಿದನುಪಾರ್ಥನ । ಬಾಯೊಳೊಕ್ಕುದುರುಧಿರನಾಸಿಕದೆರದುಜಾರೆ
ಯಲಿ ॥ ನೋಯನೊಂದನುವಿಹಾರಿಘುಸಿಯಲ । ಪಾಯವಾದುದಕಟಕ
ಟಾತ । ಪ್ಪಾಯಿತೇತಪ್ಪಾಯ್ತೆನುತಮುದನಾರಿ ॥೩೬॥ ಬಿರಿದುದೀನಗ್ಗ
ಗಿರಿಸುಡ । ಮುರಿದುದೀತನಶಕ್ತಿಸಲೆಟೆ । ಬ್ಬರಿಸಿತಿಂದ್ರಿಯವರ್ಗನೆಗ್ಗಿತು
ನೆನಹುನೊಡ್ಡಿವಣ ॥ ಹರಿನುದಂತಃಸ್ವೇದಜಲಕಾ । ಹುರತೆಕಾಲೊಳೆಯಾ
ಯ್ತುಮತಿನಿ । ಬ್ಬರದಬೆರಗಿನಬೇಟದಲಿಬೆಂಡಾದನಾಪಾರ್ಥ ॥೩೭॥ ಆವಸು
ವ್ರತಭಂಗವ್ಯೋಮೇ । ಣಾವದೈವದ್ರೋಹವೋತಾ । ನಾವಶಿವಭಕ್ತಾಪ
ರಾಧಿಯೊಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ ॥ ಆವಹಿರಿಯರಹಳಿದನೋಮೇ । ಣಾವಧ
ರ್ಮವನಳಿದನೋತನ । ಗಾವಪರಿಪರಿಭವನಮುಹೀರುಹಫಲಿತವಾಯ್ತೆಂ
ದ ॥೩೮॥ ಈತಧಟಕೆಪ್ರಳಿಂದನೇವಿ । ಖ್ಯಾತನರತಾನಲ್ಲಲೇಧಟ । ಜಾತ
ಪಾರ್ಥನತಾನಿಧಾನಿನೆಶಬರನಿವನಲ್ಲ ॥ ಈತಪಲ್ಲಟವಾದನೋಮೇಣ್ । ಶ್ವೇ
ತತುರಗನಪಲ್ಲಟವ್ಯೋಕುಂ । ತೀತನುಜತಾನಲ್ಲನಿಶ್ಚಯವೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ ॥
ಅರಿದನೇಶಿವನೆಂದುದೈವದ । ಸರಿಯಬಲುಹನುಕಂಡಡೆಯುಧಟ । ನರಿಯ
ಬಹುದೆರಹಸ್ಯಮಾಯಾಗೋಪಿತಾತ್ಮಕನ ॥ ಅರುಹಿಕೊಡವೇವೇದಶಿಗ
ವೆ । ಚ್ಚರಿಸಿತನ್ನನಖಂಡಚಿನ್ಮಯ । ದರಿವುತಾನೆಂದಾವನರಿವನುರಾಯ
ಕೇಳೆಂದ ॥೪೦॥ ಹಂದಿಯೇತಕೆತವಗೆಬನದಪ್ರ । ಳಿಂದನಲಿಸೆಣಸಾಗಲೇ
ಕೆಪ್ರ । ಳಿಂದನೇಮಾನ್ಯಕನುಸಾವನಮಾನ್ಯರಾದವಲೆ ॥ ಇಂದುಮೌಳಿ
ಯುಪೇಕ್ಷಿಸೋತಾ । ನಿಂದುಶಿವಪದಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯನೊ । ಮಂದಭಾಗ್ಯ
ಮತಾನಲಾಹಾಯೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ ॥೪೧॥ ವಿಕೆಚಿಂತೆವ್ಯಥಾಮನೋವ್ಯ
ಥೆ । ಶಾಕಲಾನಾನಜ್ಞನಾಗೆವಿ । ನಾಕಿಮಾಡುವುದೇನುಮರೆಯೊಗುವೆ
ನುಮಹೇಶ್ವರನ ॥ ಈಕಿರಾತನಹರಿಬವನುಬಳಿ । ಕೇಕೆನಿವಿಷಕೆಗೆಲುವೆ
ನೆನುತವಿ । ವೇಕಸಿರಿಯಕಟಾಕ್ಷವಿತ್ತಕೆಮಾರಿದನುಮನವ ॥೪೨॥ ಮಳ
ಲಲಿಂಗನಮಾಡಿದನುನಿ । ರ್ಗುಣನಸಗುಣಾರಾಧನೆಯಮ । ನ್ನಣೆಗಳಲಿ
ವಿಸ್ತರಿಸಿದನುನಿಗಮಾಗಮೋಕ್ತದಲಿ ॥ ಕಣಗಿಲೆಯಬಂದುಗೆಯಕಕ್ಕೆ
ಯ । ಸಣಬಕಂಸನಕುಸುಮದಲಿಶಿವ । ಗಣಧಿಯಂಘ್ರಿಯನರ್ಚಿಸಿದನಂ

ದಾಸುರಾಂತಕನ ॥೪೩॥ ಅಮಲಶೈವಸ್ತವವಹೇಳಿದು । ನಮಿಸಿದನುಬ
ಲವಂದುಪುನರಪಿ । ವಿಮಲಮತಿವೈಯ್ಯಕ್ತಿದನುನಿಜಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ॥
ಕಮಲಭವಸುರವಂದ್ಯಗಿರಿಜಾ । ರಮಣಭಕ್ತಕುಟುಂಬಿದೇವರೇ । ತ್ರ
ಮತ್ರ್ಯಂಬಕಪುಷ್ಟಿವರ್ಧನಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೪೪॥ ಗೆಲಿದನೆನ್ನನು
ಶಬರನೀತನ। ಗೆಲುವಶಕ್ತಿಯುಕೊಡುಕಿರಾತನ । ಬಲುಹುಭಂಗಿಸಿತೆನ್ನ
ಬಿಂಕದಪ್ರೌಢಿಯುನೀನಿರಲು ॥ ಹಲವುಮಾತೇನಿವನಮುರಿವೆ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯಿ
ನೆಕೃಪೆಮಾಡೆನುತಪರ । ಬಲಭಯಂಕರಭುಜವನೊದರಿಸುತಿತ್ತಮುಂ
ದಾದ ॥೪೫॥ ಕಾಣಬಹುದೋಶಬರನಿನ್ನೀ। ಪ್ರಾಣವೆಸ್ವಾಧೀನವರಿಯಾ।
ಸ್ಥಾಣುವಿನಬಲುಹುಂಟುಹಿಂಡುವೆನಿನ್ನನಿನ್ನಸುವ॥ ಗೋಣಮುರಿವೆನು
ಮಿಡುಕಿದರೆಶಿವ । ನಾಣೆಬ್ರಾಸನಮುಖಕೆಹಾಣಾ । ಹಾಣೆಗಿನ್ನನುವಾಗ
ಸುತ್ತಲೆವೆಯುಕ್ಕೈದೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥೪೬॥ ಕಂಡನರ್ಜುನನೀಕಿರಾತನ । ಮಂಡೆ
ಯಲಿತಾಮೆಳಲಲಿಂಗದ । ಮಂಡೆಯಲಿಪೂಜಿಸಿದಬಹುವಿಧಕುಸುಮಮಂ
ಜರಿಯ ॥ ಕಂಡನಿತ್ತಲುಮುರಿದುಪುನರಪಿ । ಕಂಡನೀಶಬರಂಗಿದತ್ತಣ।
ದಂಡಿಯೋಹಾಯೆನುತಸೈವೆರಗಾದನಾಪಾರ್ಥ ॥೪೭॥ ಆಗಲಿದನಾಶೈವ
ನೆನುತವೆ । ಯಾಗವೋಕ್ತದಿಮತ್ತೆಲಿಂಗದ । ಮೋಗರೆಯನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ
ನುಜೇರಿರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಹೂಗಳನುತಿರಿದೊಟ್ಟಕರುಣಾ । ಸಾಗರನಬ
ಲವಂದುದಕ್ಷನ । ಯಾಗಹರನೆನಮಿಶ್ಶಿವಾಯೆನುತಿತ್ತಮುಂದಾದ ॥೪೮॥
ಮತ್ತೆಕಂಡನುಖಂಡಪರಶುವಿ । ನುತ್ತಮಾಂಗದಲೀಚೆಯಲಿಲಿಂ। ಗೋ
ತ್ತಮಾಂಗದಮೇಲೆಕಾಣನುಕುಸುಮಮಂಜರಿಯ ॥ ತುತ್ತಿದವುಕಾತ್ರು
ಕವರಂಜಿಸಿ । ಹೊತ್ತುಪುದುಭುಜತನುಭಯಾನಕ । ವತ್ತರಸದಲಿಮು
ಳುಗಿದವುಕಂಗಳುಧನಂಜಯನ ॥೪೯॥ ಶಿವನಲಾಸಾಕ್ಷಾಚ್ಚತುರ್ದಶ। ಭು
ವನಕರ್ತೃವಲಾಕಿರಾತ। ವ್ಯವಹರಣೆಯಲಿಸುಳಿದುದಸ್ಮದನುಗ್ರಹಾರ್ಥ
ವಲಾ ॥ ಎನಗಿದನಶನತಪದಪಿತ್ತದ । ಭವಣೆತಲೆಗೇರಿದುದಲಾಶಿವ । ಶಿವ
ಮಹಾದೇವೆನುತಮರಗಿದನಂದುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೫೦॥ ಹೃದಯವಿಬ್ಬಗಿಯಾ
ಯ್ತುಕಂಗಳು । ಬೆದರಿದವುವೈವರ್ಣದಲಿತನು। ಗದಗದಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆಜಡಿ
ಮದುರೋಮಹರುಷದಲಿ ॥ ಉದುರಿದವುನೇತ್ರಾಂಬುಬಿಂಕದ । ಬೆದರಿ
ಕೆಯಮೂಢತೆಯತಿಳಿವಿನ। ಮುದದಭೇದದಘಾಯಘಾತಿಗೆಪಾರ್ಥನೊ
ಳಗಾದ ॥೫೧॥ ಸ್ವೇದಜಲದಲಿಮಿಂದುಪುನರಪಿ । ಖೇದಪಂಕದೊಳದ್ದು
ಬಹಳವಿ। ಷಾದರಜದಲಿಹೊರಳಿಭಯರಸನದಿಯೊಳೀಸಾಡಿ ॥ ವೈದಗ
ದುಮರನಾಗಿದೆಸೆಯಲಿ। ಬೀದಿವರಿವುತವಿವಿಧಭಾವದ।ಭೇದದಲಿಮನವುಂ
ಡುಗೆಡುತಿರ್ದುದುಧನಂಜಯನ ॥೫೨॥ ವಿಸುಬಾಣದಲೆಚ್ಚರೆಯಹೊರ।

ತೊಸಿದವುನಾನರಿದುದಿಲ್ಲವು | ಹಾಕರ್ಷಪವಕಳುಹನುಂಗಿದಡರಿದೇನೇಬ
ಳಿಕ ‖ ಆಕರಾಸನಖಡ್ಗವನುಕೊಳ | ಲೈಸರೊಳಗೇಜ್ಞತ್ರೇನೇಹಿಂ | ದೇ
ಸುಜನ್ಮದಜಾಡ್ಯಜವನಿಕೆಯಾಯ್ತುತನಗೆಂದ‖೫೩‖ ಆವನನುಜಪಯಜ್ಞ
ದಲಿಸಂ|ಭಾವಿಸುವರಾವನಪದಾಂಬುಜ|ಸೇವೆಯಲಿಸನಕಾದಿಗಳುಧಸ್ಯಾ
ಧಿಮಾನಿಗಳು‖ಆವನೊಬ್ಬನುನಾದಬಿಂದುಕ|ಳಾವಿಶೇಷಾತೀತನೀತನೊ|
ಳಾವುಸಮರಕೆಸೆಣಸಿದೆನಲಾಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ‖ ಆವನನುಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮ
ದೊ|ಳಾವನನುನಿಯಮಾದಿಯೋಗದೊ|ಳಾವನನುವಿವಿಧಾರ್ಚನಾಂಕಿತ
ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ‖ಆವನನುಜೀವಾತ್ಮಚೈತ | ನ್ಯಾವಲಂಬನನೆಂದುಭಜಿ
ಸುವ|ರಾವುರಣದಲಿಸೆಣಸಿದೆನಲಾಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ‖ ಲೋಕವಾವನಮಾ
ಯೆಯಿಂಜಗ|ಕಾಕೆವಾಳರದಾರುಚಂದ್ರದಿ| ವಾಕರಗ್ರದರಾಶಿತಾರೆಗಳಾ
ರತೇಜದಲಿ ‖ ಲೋಕರಚನಾರಕ್ಷಸಂಹೃತಿ|ಯಾಕರಣೆತಾನಾರದಾಜಗ|
ದೇಕದೈವದಕೂಡೆತೋಟಿಯೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ‖೫೬‖ ಜೀವರೂಪನುಸಾ
ಕ್ಷಿಕೂಟ | ಸ್ಥಾವಲಂಬಕತರ್ಮಚೇತನೆ | ನಾವನೀಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಂತರ್ಯಾ
ಮಿಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ ‖ ಆವನಮಲಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನು| ನಾವನುರುಪರಮಾತ್ಮ
ನೀಶ್ವರ | ನಾವನಾತನಕೂಡೆಕದನವೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ‖೫೭‖ ಸ್ಥೂಲದ
ಲಿಂಗನುಲಿಂಗಮೂಲೋ | ತ್ತರನುದಾವ್ಯಕ್ತಸದಸ | ತ್ಪರದಶಿವನಾ
ರುಕೈವ್ರೋತ್ಕರುಷಲಿಂಗದಲಿ ‖ ಪರಮಪರೂಪಾತ್ಪರಾತ್ಪರ| ತೆರನಿರೂ
ಪನದಾವನಾತನೊ | ಳರರೆನಾವೆಚ್ಚಾಡಿದೆನಲಾಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ‖೫೮‖ಅ
ರಕಾರವುಕಾರವಿಮಲವು | ಕಾರಯುಕ್ತೇಕಾಕ್ಷರದವಿ| ಸ್ತಾರಿಯಾವನು
ಮಾತೃಕಾಕ್ಷರರೂಪನಕ್ಷಯನು‖ ಆರುವಾಙ್ಮಯನಾರುವಾಟೋ|ದೂ
ರನಾರವಚೋನಿಯಾಮಕ | ನಾರವನಕೂಡವಗೆಕಲಹವೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂ
ದ ‖೫೯‖ ಗಾಹುಹತ್ತಾಹತ್ತಿಗಡನಿ | ದೇಹನೊಡನೆಮಹಾಶರಾಘಾತೆ|
ಮೋಹುಗಡಜೀವನವುಮೃತ್ಯುಂಜಯನಸೇವೆಯಲಿ ‖ಅಹಮೂದಲೆಗಡ
ಗುನಿಗಮ | ವ್ಯೂಹದೂರನಕೂಡೆಹರನೊಡ | ನಾಹವಕೆಸಮಜೋಳಿ
ನಾಗ್ನಡಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ‖೬೦‖ ಏವಗೆರಡುಕಣ್ಣುವಿಶ್ವತೋಕ್ಷ| ಷ್ಟು
ವಿನೊಡನೆಸುಕ್ರೋಧದರುಶನ | ವೆವಗೆರಡುಭುಜವಿಶ್ವತೋಭುಜ ನೊ
ಡನೆಸಂಗ್ರಾಮ ‖ ಭುವನಚರಣನವಿಶ್ವತೋಮುಖ |ಶಿವನಸವಿಸ್ತಾರಕಾ
ಲುನಾಲಿಗೆ ‖ ಯುವಗಡಿಸಿಗೆಲಲಾಪ್ಸಮೂರ್ಧರಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ‖೬೧‖ ಹೂ
ಡಿಜಗವನುಜಗದಜೀವರ | ಕೂಡಬೆರಸಿಸಮಸ್ತವಿಷಯದೊ | ಳಾಡಿ
ಸೊಗಸುವನಾತನುಪಭೋಗಪ್ರಪಂಚದಲಿ‖ಹೂದದಳಯದಗಪಿಸಿಮ
ರಳದ | ಕೂಡದಗಲದನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಿ | ರೂಢನೊಡನೆಚ್ಚಾಡಿದೆನಲಾಶಿವ

ಶಿವಾಯೆಂದ ॥೬೨॥ ಆವನೊಬ್ಬನಣೋರಣೀಯನ । ಪಾವನರು ಮಹ
ತೋಮಹೀಯನ । ದಾವನಿರುತಂದ್ವೈಷ್ಟಿಸಂಗತವಿಶ್ವಸಮುದಲಿ ॥ ಆವ
ನೊಬ್ಬನು ನಾಮರೂಪುಗು । ಣಾನಲಂಬನನಲ್ಲದೀಶ್ವರ । ನಾವನಾತನೆ
ಳೆಮಗೆ ತೋರಿಟಯೆ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೬೩॥ ಸೇವ್ಯನನು ಸತ್ಕೃತಿಗಳಿಧ್ರು
ಷ್ಟವ್ಯನನು ದೃಢಚಿತ್ತದಲಿ ಮಂ । ತವ್ಯನಾ ಶ್ರೋತವ್ಯನನು ಸಂಕೀರ್ತಿತ
ವ್ಯನನು ॥ ಅವ್ಯಯನನಕ್ಷಯನ ಸಭವನ । ನವ್ಯಥನನಜ್ಞಾನದಲಿ ಯೋ
ಗವ್ಯನೊಂದೇ ಸೆಣಸಿದೆವಲಾ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೬೪॥ ಸ್ವರದ ಕಾರಾದಿ
ಹಕಾರೆಯೋ । ತ್ಕರದ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮಯವಿ । ಸ್ತರದ ಹಂತತ್ತ್ವದ ಮಹತ್ತ್ವ
ತತ್ತ್ವಾತಿಶಯ ಪದದ ॥ ಪುರುಷಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಗಳನು । ತ್ತರಿಸಿ ತೊಳತೊ
ಳತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ । ಪರಮಶಿವನಲಿ ಸೆಣಸಿದೆವಲಾ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೬೫
ಸರಸಿಜಾಸನ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರೇ । ಶ್ವರ ಸದಾಶಿವರಾವಳೊಬ್ಬಳ । ಚರಣನೆ
ವಾಸಂಗದಲ್ಲಿಯೋ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರು ॥ ಪರಮಶಕ್ತಿಯದಾವ ಸಂಭ್ರಮೆ । ಕ
ರವನೊಡ್ಡಿ ಹಳಾಮುಹೋತ್ತನು । ಪರಮಶಿವನಲಿ ಸೆಣಸಿದೆವಲಾ ಶಿವಶಿವಾ
ಯೆಂದ ॥೬೬॥ ಈ ಪರಿಯಲರ್ಜುನನ ನುಡಿದನು । ತಾಪಸನು ಕಾಣುತ್ತ ಶಾಂ
ಬರ । ರೂಪರಚನೆಯ ಘೆರೆಯ ಮರೆಯಲಿ ಮೆರೆವ ಚಿನ್ಮಯದ ॥ ರೂಪವ
ವ್ಯಾಹತ ನಿಜೋನ್ನತ । ರೂಪರಸದಲಿ ನರನ ಚಿತ್ತದ । ತಾಪವಡಗಲ
ತಂಪನೆರೆದನು ತರುಣಶಶಿಮೌಳಿ ॥೬೭॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಥನ
ಪರಮಪುಣ್ಯೋದಯವನೀಶನ । ಕರುಣವನು ಶುಕಸನಕಸಿದ್ಧಾದ್ಯರಿಗ
ಗೋಚರದ ॥ ನಿರುಪಮಿತ ನಿಜರೂಪವನು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನು ವಿವಿಧ ಪ್ರಭಾ
ಷೋ । ತ್ಕರದ ನಿರುಗೆಯ ತೋರಿದನು ಸುರಕೋಟಿ ಕೈಮುಗಿಯೆ ॥೬೮॥ ಬ
ಲಿದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ರಕವನೆ ಧಳ । ಧಳಿಸಿ ಬೆಳಗುವ ಕಾಯಕಾಂತಿಯ । ಪ್ರ
ದೊಗಲ ಕೆಂಜಡೆಯ ಕೇವಣದಿಂದು ಫಣಿಪತಿಯ ॥ ಹೊಳೆವ ಹರಿಣಾನಲ ತ್ರಿ
ಶೂಲಾ । ವಲಯದಭಯದ ವರದ ಕರ ಪರಿ । ಕಲಿತನೆಸೆದನು ಶಂಭು ಸದ್ಯೋ
ಜಾತವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೬೯॥ ಹೊಳೆವ ಕುಂಕುಮ ಕಾಂತಿಯೊಳು ಥಳ । ಥಳಿಪ
ನುಗಜಚರ್ಮದುಡುಗೆಯ । ಲಲಿತದಂತಪ್ರಭೆಯ ದರಹಸಿತಾನನಾಂಬು
ಜದ ॥ ವಿಲಸಿತಾಭಯ ವರದ ಕರ ಪರಿ । ಲುಳಿತ ಪರಶು ದೃಢಾಕ್ಷಮಾಲಾ
ವಳಿಗಳೊಪ್ಪಿರೆ ವಾಮದೇವಾನನದಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥೭೦॥ ಕಾಳಮೇಘಸುವರ್ಣ
ದುರುದಂ । ಷ್ಟ್ರಾಳಿ ಭೀಷಣನ ಮಳಜಮಣಿ । ಮಾಲಿಕೆಯ ಕೃತ್ತಿಪ್ರ
ಗದ ಪಾಶಾಂಕುಶ ಡಮರುಗದ ॥ ಶೂಲಘನ ಖಟ್ವಾಂಗ ದೃಹಿಣಕ । ಪಾ
ಲಘಣಿ ವಲಯದ ಕರ ರೋಟ । ಮಾಲೆಯಿಂದ ಮಹೋಗ್ರನೆಸೆದನಘೋ
ರವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೭೧॥ ಪರಶು ಡಮರುಗ ಖಡ್ಗ ಖೇಟಕ । ರಿರಧನು ಶೂಲ

ಕಪಾಲದ । ಕರದರಕಾಂತ್ರಬರದಫಣಿಪನಭೋಗಭೂಷಣದ ॥ಸ್ಫುರದ
ಘೋರದಭೇದದಭಯದ। ಕರದಪರಶುಮೃಗಂಗಳಲಿತತ।ತ್ಸುರುಷಮು
ಖದಲಿಮೆರದನೆರಕದಮಿಂಚಿನಂದದಲಿ॥೬೧॥ ಎಳೆಯಮುತ್ತಿನಧಾಳವನು
ಮು। ಕ್ಕಳಿಸಿದಂಗಚ್ಛವಿಯಭಯಪದ । ಲುಳಿತಜಪಮಣಿವೇದಪಾಶಾಂ
ಕುಶದಡಮರುಗದ ॥ ಲಲಿತಕಟ್ವಾಂಗದಕಪಾಲದ ।ಹೊಳೆವಶೂಲದಕ
ರದನಿಗಮಾ।ವಳಿಶಿರೋಮಣಿಮೆರದನಂದೀಶಾನ್ಯವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೬೨॥ ಜೇ
ರೆಜೇರುರಿಗಂಣುಗಳಪೂ । ತ್ಕಾರದಹಿಬಂಧದಜಟಾಕೋ । ಟೀರಭಾರದಡ
ಮುಖಚತುಷ್ಟಯಭುಜಚತುಷ್ಟಯದ ॥ ವಾರಿಜಾಸನವಿಷ್ಣುರುದ್ರಾ।ಧಾ
ರನೀಶ್ವರಪಂಚವಕ್ತ್ರಾ । ಕಾರದಲಿಶಿವಮೆರದಪಂಚಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಲಿ ॥
ಶ್ರುತಿಗಳುಪನಿಷದಾದ್ಯಖಿಳದೇ । ವತೆಯರಾಕಲ್ಪಿತಕಿರಾತಾ। ಕೃತಿಯನು
ಳಿದರುಸುಳಿವರೀಶನಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ ॥ ಸ್ಮಿತಮಧುರಮುಖಕಾಂತಿಕ
ಲ್ಲೋ । ಲಿತಕಟಾಕ್ಷಚ್ಛವಿಯಲೀಶನ । ಧೃತಿಯಲೀಡಿರಿದೆಡದಲೆಸದರು
ಗೌರಿದೇವಿಯರು ॥ ೬೩ ॥ ಸನಕನಾರದಭೃಗುಪರಾಶರ । ತನುಜಭಾರ
ದ್ವಾಜಗೌತಮ। ಮುನಿವಸಿಷ್ಠಸನತ್ಕುಮಾರನುಕಂಕನುಪಮನ್ಯು ॥ ವನ
ಕೆಬಂದರುಪಾರ್ಥಕೇಳಿದು । ನಿನಗೆಸಿದ್ಧಿಗಳೆಮಗೆಲೇಸಾ!ಯ್ತೆನುತಮೈ
ಯಿಕ್ಕಿದುಮಹರನಂಘ್ರಿಯಲಿಮುನಿನಿಕರ ॥೬೬॥ ಜಯಜಯೆಂದುದುನಿಖಿ
ಳಜಗವ।ಕ್ಷಯನದರುಶನಕೆಂದುಸ್ತುತಿಕೋ।ಟಿಯುಗಧಾವಣೆಘಾಸಿಯಾ
ದುದುಹರನಘೊಲ್ಲಣಿಗೆ ॥ ನಿಯುತವೇನೋಜನ್ಮಶತಸಂ । ಚೆಯದೊಳೆರರೆ
ಕೃತಾರ್ಥನರ್ಜುನ। ಜಯವೆಸಲುವೊಳಗಿದವುಭೇರಿಗಳಮರಕಟಕದಲಿ॥
ಬಿಟ್ಟಸೂಟಿಯೊಳೆದ್ದುಹರುಷಕೆ।ಕೊಟ್ಟಮನವನುನೋಡುತಿರ್ದನು।
ನಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯೊಳೊಗುವಜಲದಲಿರೋಮಪುಳಕದಲಿ ॥ ಬಿಟ್ಟುಹಿಡಿದ
ನುಹರನಕಾಣದೆ । ತೊಟ್ಟಝುಗೆಗಳರೋಮಹರುಷದ। ಲಿಟ್ಟೆಡೆಯವ್ಯ
ದಮಕದರ್ಜುನನಿಂದುಬೆರಗಾದ ॥೬೮॥ ಹರಹುನಲಿನೊದರೆದ್ದುಹರುಷದ।
ಹೊರಳಿಯಲಿಹೊಡಕರಿಸಿಚಿತ್ತವ । ತಿರುಹಿಡಿದನುಮನಕೆಬುದ್ಧಿಯ ಹ
ಮ್ಮಹಮ್ಮಗೆಯು ॥ ಕೊರಳುಗೊಳಿಸಿಕುಲಾಲಚಕ್ರದ । ಪರಿಭ್ರಮಣಗೆ
ಯುಮಾಡಿಸಲಿಕಾ । ತರಿಸುತವನಿಗೆವೈಯ್ಯನಿತ್ತನುನೀಡಿಭುಜಯುಗವ ॥
ಷಮಿಸುವುದುಸರ್ವೇಶಸರ್ವೋ । ತ್ತಮಮೃಥಾಸುಭಟಾಭಿಮಾನ । ಭ್ರ
ಮಿತನನುಮೋಹಾಂಧಕೂಪಜಲಾವಗಾಹದಲಿ॥ಸ್ತಿಮಿತನನುದುಬೋಧವೇದ । ಭ್ರಮಿತನನುಕಲ್ಯಾಣಪದನಿ । ಗರ್ಮಿತನನುಕಾರುಣ್ಯಸಿಧಿ
ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ ॥೭೦॥ ಅರಿದರಿದುಮತಿಗೆಟ್ಟಮಾನವ । ಕುರಿಯಲಾ
ನೆರೆಕಂಡುಕಂಡೆ । ಚ್ಛದದಖೂಳನಲಾವಿವೇಕದಮೂಗುಮಾರಿಯಲ ॥

ಬಳಿಮನದಬಾಹಿರನೊಳೆನ್ನಲಿ । ಮರವುದಪರಾಧವನುನಿನ್ನನೆ। ಮೊರವ
ದೈಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ॥೮೧॥ದೇವದೇವಕೃಪಾಂಬುನಿಧಿಭ॥
ಕ್ತಾವಲಂಬನಭಕ್ತದೇಹಿಕ । ಸೇನಕಪ್ರಿಯಭೂತಭಾವನಭಾವನಾಶ್ರಿ
ತ ॥ ದೇವವಂದಿತಕಾಲರೂಪವು। ಹಾವಿಭವಭವರಹಿತಪಾವನ । ಪಾ
ವಕಾಂಬಕಸ್ತುತಿಕುಟುಂಬಿಕಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ॥೮೨॥ ಜಯಜಗತ್ರಯ
ನಾಥಭಕ್ತಾ। ಶ್ರಯಸದಾಶಿವಭಕ್ತವತ್ಸಲ।ಲಯವಿಹೀನಮಹೇಶಮನ್ಮ
ಥಹರಮಹಾದೇವ ॥ ಭಯರಹಿತಭಾಳಾಕ್ಷಲೋಕ । ವ್ಯಯಭವನದು
ರ್ಲಕ್ಷದೇವ । ತ್ರಯನಮಸ್ಕೃತನಿಗಮಸತ್ಕೃತಕರುಣಿಸೂದೆಂದ॥೮೩॥
ಸರ್ವಗತಸರ್ವಜ್ಞಸರ್ವದ । ಸರ್ವಭಾವನಸರ್ವತೋಮುಖ । ಸರ್ವಪೂ
ಜಿತಸರ್ವಸಾಧಕಸರ್ವಗುಣನಿಲಯ ॥ ಶರ್ವಸರ್ವಾಶ್ರಯಸಮಾಹಿತ ।
ಸರ್ವಮಯಸರ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರ । ಸರ್ವದುಃಖಾಪಹಮಹೇಶ್ವರಕರುಣಿ
ಸೂದೆಂದ ॥೮೪॥ ರೂಪರಹಿತಸರೂಪನಿರ್ಮಲ । ರೂಪವಿಶ್ವಾಧಾರಸ
ದಸ । ದ್ರೂಪರೂಪವ್ಯೋಮರೂಪಕಸರ್ವತೋರೂಪ ॥ ರೂಪರಸ
ಗಂಧಾದಿವಿಷಯವಿ । ರೂಪರೂಪಾತೀತಸಂವಿ। ದ್ರೂಪವಿಮಲವಿರೂಪ
ಲೋಚನಕರುಣಿಸೂದೆಂದ ॥೮೫॥ ರಚಿತಮಾಯಾವಿಮಲಮಾಯಾ। ನಿ
ಚಿತಮಾಯಾಧಾರಮಾಯಾ । ರುಚಿರಮಾಯಾರೂಪಮಾಯಾಮಯಜ
ಗನ್ಮಯ ॥ ಶುಚಿಸತೇಜೋಬಲಹಿರಣ್ಯ । ಪ್ರಚಯತೇಜಸುತೇಜಗೌ
ರೀ । ಕುಚಯುಗಾಂಕಿತವಕ್ಷನೀಕ್ಷಿಸಿಕರುಣಿಸೂದೆಂದ॥೮೬॥ ಪರಮಹಂ
ಸಪರಾತ್ಮಪರಮೇ । ಶ್ವರಪರಬ್ರಹ್ಮೈಕವಿಗ್ರಹ। ಪರಮಶಿವಪರತತ್ವ
ರೂಪಪರಾತ್ಪರಾನಂದ ॥ ಪರಮಗುಣಪರಶಕ್ತಿವಾಗೀ । ಶ್ವರಪರಾತ್ಪ
ಹರೇಶಪರಶಂ। ಕರಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಪರೋತ್ತಮಕರುಣಿಸೂದೆಂದ॥
ಲಿಂಗಮಯನಿರ್ಲಿಂಗತೇಜೋ । ಲಿಂಗಲಿಂಗಾತ್ಮಕಸದಾಶಿವ ।ಲಿಂಗನಿಷ್ಕ
ಳಲಿಂಗಲಿಂಗಸ್ಥಿತಮಹಾಲಿಂಗ ॥ ಲಿಂಗವಿಲಸಿತಲಿಂಗಚಿನ್ಮಯ। ಲಿಂಗ
ಚೇತನಲಿಂಗದುರ್ಗಾ। ಲಿಂಗತಾಂಗವಿಲಾಸಶಂಕರಕರುಣಿಸೂದೆಂದ॥೮೮
ನಿರವಧಿಕನಿವಾರ್ಯನಿಸ್ಪೃಹ । ನಿರುಪಮಿತನಿರ್ದ್ವಂದ್ವನಿರ್ಗುಣ।ನಿರವ
ಯವನಿರ್ಲೇಪನಿರವಗ್ರಹನಿರಾಧಾರ ॥ ನಿರುಪಮನಿರಾಮಯನಿರಂತರ ।
ನಿರವಶೇಷನಿರಂಗನಿರ್ಮಲ । ನಿರತಿಶಯನಿಷ್ಕಳಮಹೇಶ್ವರಕರುಣಿಸೂ
ದೆಂದ ॥೮೯॥ ವಾಮದೇವದುರಂತವಿಮಲ । ವ್ಯೋಮಕೇಶಕೃತಾಂತಹರ
ನಿ। ಸ್ಸೀಮಮೃತ್ಯುಂಜಯಸಮಂಜಸರ್ವತೋಭದ್ರ ॥ ಸೋಮಭರ್ಗಕಪ
ರ್ದಿಕಲ್ಪಿತ । ನಾಮರೂಪತ್ರಯವೃಷಧ್ವಜ। ಕಾಮಹರಕರುಣಾಮಹಾ
ರ್ಣವಕರುಣಿಸೂದೆಂದ ॥೯೦॥ ಹರಹರಾತ್ರೈಮೂರ್ತಿರೂಪನು। ಧರಿ

ನಿಯುತಭುಜಮಹಾಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯು । ಧರಿಸಿಯನುಪಮವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯಧ
ರಿಸಿರಂಜಿಸುವ ॥ ಪರಿಯನರಿವವರಾರುದೇವಾ । ಸುರಮುನೀಶರಿಗರಿದುಕೃ
ಪೆಯಿಂ । ಕರುಣಿಸಲುಬಂದೈಮಹಾದೇವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೯೧॥ ದೇವ
ಸುರದನುಜೇಶವಂದಿತ । ದೇವಮುನಿಮುನಿನಿಕರಪೂಜಿತ । ದೇವತತ್ವಾ
ಕಾರಭಾವಿಸಿದಡತಿನಿರಾಕಾರ ॥ ದೇವಸಾಕಾರದಲಿನಿಜಭ । ಕ್ತಾವಳಿಯನು
ದ್ಧರಿಪಶಿವನಾ । ದೇವಕರುಣಿಸಿದೈಯನಾಥಂಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೯೨॥ ಹ
ರನೆಗಂಗಾಧರನೆಗಿರಿಜಾ । ವರನೆಶಶಿಶೇಖರನೆದಕ್ಷಾ । ಧ್ವರಹರನೆಶಂಕರ
ನೆನಿಜಭಕ್ತರಮನೋಹರನೆ ॥ ಕರುಣಿಸುವುದುದ್ಧರಿಸುವುದುಸಂ । ಹರಿ
ಸುಮತ್ಪರಿಭವವನೆಂದುರು । ತರದಭಕ್ತಿಯಲಂದುಸ್ತೈಗೆಡದಿರ್ದನಾಪಾ
ರ್ಥ ॥೯೩॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳೀಶನೀತನ । ಹೊರಗೆಬಿಜಯಂಗೈದುಪಾರ್ಥ
ನ । ಶಿರವಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಬರಸೆಳದು ॥ ಮರುಳುಮಗನೆ
ಮಹಾತಪಸ್ಸಂ । ಚರಣೆಯಲಿನೊಂದೈಯೆನುತಕಡು । ಕರುಣಿಕರುಣಾ
ಮೃತಸಮುದ್ರದೊಳದ್ದಿದನುನರನ ॥೯೪॥ ಕೊಡೆಕೈದಡಪದನುವ್ಯಾ
ಘುಂ । ಡಾತಿದನುಮನನೋಯದಿರುನೀ । ಮಾಡಿದುಪಹತಿಯೆಂಬುದೆ
ಮಗರ್ಚನೆನಮಸ್ಕಾರ ॥ ಕೋಡದಿರುಕೊಂಕದಿರುಭಕ್ತಿಗೆ । ನಾಮೆ
ಚ್ಚಿದೆನೆನ್ನಚಿತ್ತಕೆ । ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲೆಲೆಮಗನೆಗುಹಗಣಪತಿಗಳಾಣೆಂದ ॥
ನರನುನೀಪೂರ್ವದಲಿಪೀತಾಂ । ಬರನವಿಮಲಾಶ್ಯಪ್ರಸೂತನು । ಪರಮ
ಋಷಿನೀನೆನ್ನಭಕ್ತನುಚಿಂತೆಬೇಡಿನ್ನು ॥ ವರದನಾದೆನುಮಗನೆಶಸ್ತ್ರೋ
ತ್ತರವನಿದನೀಮುನ್ನಕೊಳ್ಳೆಂ । ದುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಕೊಟ್ಟನುಖಡ್ಗ
ಶರಧನುವ ॥೯೫॥ ಸಲಿಸುವನುನೀಬೇಡಿದುದನಿ । ಸ್ಖಲಿತವಂಜದಿರಿನ್ನುಸಾ
ಕೆನೆ । ಸುಲಭನೀಭಕ್ತರಿಗೆಭಯವಿನ್ನೇಕೆನಮಗೆನುತ ॥ ಸಲಿಸುಪಾಶು
ಪತಾಸ್ತ್ರವನುವೆ । ಗ್ಗಳದಬೊಮ್ಮಶಿರೋಸ್ತ್ರವನುಕೈ । ಗೊಳಿಸುವು
ದುಕೃಪೆಯುಳ್ಳಡೆಂದನುನಗುತಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೯೬॥ ಸವಡಿನುಡಿಯುಂಟೆ
ಚತುರ್ದಶ । ಭುವನದಾಹವದಕ್ಷವೀಬಾ । ಣವನುಕೊಟ್ಟೆನುಮಗನೆಬೊ
ಮ್ಮಶಿರೋಮಹಾಶರವ ॥ ದಿವಿಜದನುಜಭುಜಂಗಮಾದಿಗ । ಳವಗಡಿಸಲು
ರೆಹಚ್ಚುವುದುಸಂ । ಭವಿಸಿದಾಹುತಿಯೆಂದುಶರವುದ್ದಂಡಬಲವೆಂದ ॥ ಸರಸಿ
ಯಲಿವಿಂದಾಚಮನವಿ । ಸ್ತರಣೆಯೆಲ್ಲವಮಾಡಿಶೂಲಿಯ । ಚರಣದಲಿವ್ಯಾ
ಯಿಕ್ಕಿನಿಂದನುಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಸರಳಸಾಂಗೋಪಾಂಗಮಂತ್ರೋ । ಚ್ಚ
ರಣಸಂಹೃತಿಮೋಕ್ಷಣವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸುತರಹಸ್ಯದಲಿಕೊಟ್ಟನುಪಾಶುಪ
ತಶರವ ॥೯೭॥ ಜಗವುಘೇಯೆಂದುದುಜಯಧ್ವನಿ । ಗಗನದಲಿಗಾಢಿಸಿತುಹು
ಷ್ಟಿನ । ಮುಗುಳಸರಿಮಳೆಸುರಿದುದೀಶ್ವರನಂಘ್ರಿಕಮಲದಲಿ ॥ ಧಗೆಯುತಳ

ಮುರಿದುದುಮನೋರಥ | ದಗಳುತುಂಬಿತುನರನಮನಬು|ದ್ಧಿಗಳನೆರೆಪು
ಳಕಿತ್ತುಹರುಷೋತ್ಸವದಧಾಳಿಯುಲಿ ॥೧೦೦॥ಹರನಕೋಮಲಪಾಣಿಕ
ಮಲ|ಸ್ಪರುಶಪೀಯೂಷದಲಿಮುಳುಗಿದ| ನರನತನುನಿರ್ಮೋಕಮುಕ್ತ
ಭುಜಂಗನಂದದಲಿ ॥ಕಿರಣಲಹರಿಯುಬಳಿಯದಿವ್ಯೋ| ತ್ಕರದಚಪಲಚ್ಛವಿ
ಯುಬಿರಾರು | ಸ್ಫುರಣದಲಿಬೆಳ್ಳೈಸಿದುದುಸುರನರರಕಣ್ಮನವ ॥೧೦೧॥
ಸುರಮುನೀಶರವೇದಮಂತ್ರೋ| ಚ್ಚರಣನಾದದಗರುಡಗಂಧ|ರ್ವರಮ
ಹಾಸ್ತುತಿರವದತುಂಬುರನಾರದಾದಿಗಳ ॥ ವರರಸಾನ್ವಿತಗೀತದೂರ್ವಶಿ
ಯುರಸುನೃತ್ಯದದಿವ್ಯವಾದ್ಯದ | ಹರನಕರುಣಾಂಬುಧಿಯುಲೋಲಾಡಿದ
ನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೧೦೨॥ ಧರೆಗೆಸವಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮೋ| ತ್ಕರವನನುಪ
ಮಮೋಕ್ಷಪದವನು|ಧುರದೊಳಹಿತರಗೆಲುವಶೌರ್ಯೋನ್ನತಿಯುಸಾಹ
ಸವ ॥ ಕರುಣಿಸಿದನಪ್ಪಿದನುಕರದನು|ಗಿರಿತನುಜೆನೀನುದ್ಧರಿಪ್ಪದೀ| ಪರ
ಮಭಕ್ತನನೆನಲುಕರುಣದೊಳೀಕ್ಷಿಸಿದಳಗಜೆ ॥೧೦೩॥ ಗಿರಿಜೆತ್ರಿಜಗನ್ಮಾ
ತೆರಕ್ಷಿಸು | ಪರಮಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಜಗದೊಳು|ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿಚಂಡಿದು
ರ್ಗಿಯರೆಂಬನಾಮದಲಿ ॥ ಚರಿಸುತಿಹನಿನ್ನೇಕಮೂರ್ತಿಯುಪರಿಯನರಿವವ
ರಾರೆನುತತ | ಚ್ಚರಣಯುಗಳಕ್ಕೆರಗಿಪುಳಕಿತನಾದನಾಪಾರ್ಥ ॥೧೦೪॥
ಕಂಜನಾಭನಮೈದುನನೆಬಾ | ಅಂಜದಿರುನಿನಗಾಂತರಿಪುಗಳ| ಭಂಜಿಸು
ವಸಾಮರ್ಥ್ಯದನುವನುತಳೆದುರಂಜಿಸುವ ॥ ಅಂಜನಾಸ್ತ್ರವನಿತ್ತುಮಗನೆ
ಧ | ನಂಜಯನೆನಿನಗೆನುತಕರುಣದಿ | ಮಂಜುಳಾರವದಿಂದತಚ್ಛಸ್ತ್ರವ
ನುಬೆಸಸಿದಳು ॥೧೦೫॥ ಒಂದುದಶಶತಸಾವಿರದಹೆಸ |ರಿಂದಲಕ್ಷವುಕೋ
ಟಿಯುಗಣಿತ | ದಿಂದನಿನಗಾಂತಧಟರಿಪುಗಳತೆಂದುತ್ರೇಗುವುದು॥ಒಂದುಬೆ
ಸನನುಬೇಡುವುದುತಾ | ನೊಂದುಶರರೂಪಾಗನುತಮುದ | ದಿಂದವರ
ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತಳರ್ಜುನಗೆ ॥೧೦೬॥ ಕರಿಮುಖನಷಣ್ಮುಖನಚ
ರಣ | ಕ್ಕೆರಗಿನುತಿಸುತ್ತಿರಲುಪಾರ್ಥನ|ಪರಮಭಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿತೆಗದಪ್ಪಿ
ದರುಕರುಣದಲಿ॥ ವರಮಹಾಸ್ತ್ರಂಗಳನುಮಂತ್ರೋ|ತ್ಕರವನವರೊಲಿ
ದಿತ್ತುಗೆಲುನೀ|ಧುರದೊಳಹಿತರನೆಂದುಹರಸಿದರಾಧನಂಜಯನ ॥೧೦೭॥
ಸಕಳಶಾಂಗೋಪಾಂಗಮನುನಿಸ | ಗರುಹಿದನುನೀನಿನ್ನುಶಕ್ರನ|ಪುರಕೆ
ನಡೆಯಿಂಮುತ್ತರೋತ್ತರಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಿಗೆ ॥ ಹರಿಸಹಾಯನುನಂಮುಸ
ತ್ಪದ | ಪರಮರೂಪಾತನುಕಣಾನೀ | ನರಿದಿರೆಂದುಮಹೇಶಬೀಳ್ಕೊ
ಟ್ಟನುಧನಂಜಯನ ॥೧೦೮॥ ನಿಂಮಕಥವೇದೋಕ್ತವಾಗಲಿ |ನಿಂಮಚರಿ
ತಸುಚರಿತವಾಗಲಿ | ನಿಂಮಕಥನಾಮೃತವನಾಲಿಸಿಕೇಳ್ದರಘಕೆಡಲಿ॥ನಿಂ
ಮುಸಂಧಿಸುವವರುಗಳುದು|ಷ್ಕರ್ಮಿಗಳುಪಾತಕರುತಾನಿದು|ನಮ್ಮಮತ

ವೆಂದೆಳೆದಪಹರಿಸಿದನಾಧನಂಜಯನ ॥೧೯॥ ದೇವಿಯುರಗುಹಗಣಪಮು ಖ್ಯಗ | ಣಾವಳಿಗೆಪ್ಪೊಡವಂಟನವರಕ್ಕೆ | ಪಾವಲೋಕನದಿಂದಹೊಂಪು ಳಿಯೊಂದನತಿಗಡಿಗೆ॥ದೇವಬಿಜಯಂಗೈದರಜತ|ಗ್ರಾವಶಿಖರಕೆಮನದೊ ಳಗೆಸಂ | ಭಾವಿಸಿದನೀವೀರನಾರಾಯಣನಮೈದುನನಾ ॥ ॥೨೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೧೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಲಾಭೋ|ತ್ಕ ರುಷಹರ್ಷೋತ್ಸವದಲಿಂದ್ರನ |ಪುರವಹೊಕ್ಕನುಪಾರ್ಥನೆಸೆದನುಶಕ್ರ ತೇಜದಲಿ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |ಪಾಲಪರಕೈಲಾಸ ವಾಸಿಯ | ಬೀಳುಕೊಂಡನುತದ್ವಿಯೋಗದಲಿಂದ್ರಕೀಲದಲಿ ॥ ಮೇಲು ಮುಗುಡದಲಸ್ತ್ರಲಾಭದ | ನಾಲಿಸದೆಶಂಕರಪದಾಂಬುಜ | ದೋಲಗದ ಸಿರಿತಪ್ಪಿತೆನುತುಮ್ಮಳಿಸಿದನುಪಾರ್ಥ ॥ಮರುಳುದೇವಾರ್ಚನೆಯೊಳನ ಸಿನ | ಸಿರಿಯೊಳೆಶುವಿನಕೈಯ್ಯರತ್ನವೊ |ಹರಿಯುಹೂಮಾಲೆಯೊಮದೀ ಯುವಿವೇಕವಿಭ್ರಮವೊ॥ಹರನನೀಚರ್ಮಾಕ್ಷಿಯಲಿಗೋ | ಚರಿಸಬೇಡಿದ್ದು ನಂಬುಮರ್ತ್ಯರದೊ|ಳಿರವುಮುರುಭಾಪನ್ನಪುಣ್ಯವೆನುತ್ತಬಿಸುಸುಯ್ದ॥ ಅರಸಕೇಳದ್ಭುತವನಿತ್ತಲು | ಚರಮದಿಗ್ಭಾಗದಲಖಿಳಜಲ|ಚರನಿಕಾಯ ದಮುಂಗುಡಿಯುಲಿಕ್ಕೆಲದಘಣಿಕುಲದ ॥ ವರನದೀನದಕೋಟಿಗಳಸಾ|ಗ ರದಪರಿವಾರದಲಿಬಂದನು | ವರುಣನಮರೇಂದ್ರನಕುಮಾರನಕಾಬತವ ಕದಲಿ ॥೨॥ ವಿಕಟರಾಕ್ಷಸಯಕ್ಷಜನಗು| ಹ್ಯಕರುಕಿನ್ನರಗಣಸಹಿತಪು| ಷ್ಪಕದಲೈತಂದನುಧನೇಶ್ವರನಾತಪೋವನಕೆ ॥ ಸಕಲಪಿತೃಗಣಸಹಿತ ದೂತ | ಪ್ರಕರರಥವರ್ಧ್ಯಕ್ಷರೊಡನಂ | ತಕನುಬೆರಸಿದನಿಂದ್ರಕೀಲ ಮಹಾವನಾಂತರವ ॥೩॥ ಹಿಡಿದನಾಲಿನಸತ್ತಿಗೆಯಬಲ|ನೆಡಕೆಕೆದರುವ ಪಿಂಗುರಿಯುಮುಂ|ಗುಡಿಯವಿದ್ಯಾಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ॥ರು ಡಿವಕಹಳಾರವದನೆಲನು|ಗ್ಘಡಣೆಗಳಕೈವಾರಿಗಳಗಡ |ಬಡೆಯಗರುವಾ ಯಿಯುಲಿಗಗನದಿನಿಳಿದನಮರೇಂದ್ರ ॥೪॥ ಕಂಡನಿನ್ನಿಬರಬರವನೊಲಿದಿದಿ | ರ್ಗೊಂಡನವರವರುಚಿತದಲಿಮುಂ | ಕೊಂಡುಮನ್ನಿಸಿಮನವಡೆದನು ಲೋಕಪಾಲಕರ॥ಖಂಡಪರಶುವಿನಸ್ತ್ರವನುಕೈ|ಕೊಂಡೆನಿನಗೇನರಿದು ವೀನು |ದ್ದಂಡಬಲನೆಂದನಿಬರುಪಚರಿಸಿದರುಫಲುಗುಣನ ॥೫॥ ಅಮರಹಾ ಸ್ತ್ರಕೆಬಳುವಳಿಯುಕೊ| ಳ್ಳೀಮದೀಯಾಸ್ತ್ರವನೆನುತಸು|ತ್ರಾಮನಿತ್ತ ನಾದಿವ್ಯಬಾಣವನಿಂದ್ರಸಂಜ್ಞಕವ॥ ಸಾಮಪರ್ಣಕದಂಡದಾರುಣ|ತಾಮ ಸದಸಂಮೋಹನವಿದಂ |ದಾಮರಾಂತಕವರುಣಧನದರುಕೊಟ್ಟರಂಬು ಗಳ ॥೬॥ ಎಲೆಧನಂಜಯನಿನಗಿದೇನ | ಗ್ಗಳದವೇನ್ನಿಛಸ್ತ್ರಗ| ಸಿಲು

ಕಿದನುಶಿವನಾತನಂಬಿದೆನಿನ್ನ ಸೇವೆಯಲಿ॥ಸುಲಭನಿನಗಿಂದಮಳಲಕ್ಷ್ಮೀ।
ನಿಲಯನೀನೇಪೂರ್ವದಲಿನಿ । ರ್ಮಲಿನನರಋಷಿಯೆಂದುಹರಿತೆಗದಪ್ಪಿದ
ನುಮಗನ ॥೮॥ ಕೃತತಪಸ್ಸಿಂಗಿನ್ನ ಭೇದ।ಕ್ಷತಶರೀರವ್ಯಥೆಯನಮರಾ।
ವತಿಯೊಳಗೆಕಳೆರಥಸಹಿತಕಳುಹುವೆನುಮಾತಲಿಯ ॥ ಕ್ರತುಶತದಕೈ
ಗಾಣಿಕೆಯದೀ । ಕ್ಷಿತರಸಿರಿಯಂತರವಮನುಜಾ ।ರತೆಯದೆಂತುಟು ಕಾಣ
ಬೇಹುದುಪಾರ್ಥನೀನೆಂದ ॥೯॥ ಹೃದಸಾದವನೂರುಯಜ್ಞದ ।ಮೇಹು
ನಾಡನುಮೆಟ್ಟಲೆವಿಪ್ರ । ಹೂಹೆಗಳಿಗಳಪಥುಮಗೊಲ್ಲೆ ಮಸಿಂಮುಕರುಣ
ದಲಿ॥ಐಹಿಕದಲಾಮುಷ್ಮಿಕದಸ । ನ್ನಾಹಸಂಭವಿಸುವುದೆವಿಪ್ರ । ತಲ್ಯಾ
ಹವೆಂದೆರಗಿದನುಫಲುಗುಣನಿಂದ್ರನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೧೦॥ ಪೇಳ್ಗಾರೊಟ್ಟನು
ನರನನೀದಿ।ಕ್ಷಾಲರಂತರ್ಧಾನದೊಡನಸ । ಮೇಳರಾದರುಶಕ್ರಸಾರಥಿ
ಸುಳಿದನಭ್ರದಲಿ॥ ಜಾಳಿಗೆಯಮಣಿವೆಳಗುಗಳವೈ ।ಹಾಳಿಗಳವೈಢೂರ್ಯ
ದೀಪ್ತಿನಿ । ವಾಳಿಗಳಸುಪತಾಕೆಬೆಳಗುವಹೇಮರಥಸಹಿತ ॥೧೧॥ ಅರಸ
ಕೇಳೈಹತ್ತುಸಾವಿರ ।ತುರಗದನಿಕರದಲಳಿಯಡಿವ್ಯಾಂ।ಬರದಸಿಂಧದಸಾ
ಲಸತ್ತಿಗೆಗಳಪದಾತಿಗಳ ॥ ಖರರುಚಿಯನಾರಾಂಶುಮೋಸುರ । ಗಿರಿಯ
ಸೋದರಮೋನ್ಮೃಗಾಂಕನ । ಮರುದಲೆಯೊಮೋಣಿನಲುರಥಹೊಳೆದಿಳಿ
ದುದಂಬರದೀ ॥೧೨॥ ಏನಿದಚ್ಚರಿಮೇಲೆಮೇಲೆನ । ವೀನದರುಶನವೆನ್ನಪು
ಣ್ಯಾ।ಸ್ಥಾನವೈಸಲೆಯೆನುತನರಸಿದಿರಾದನಾರಥಕೆ॥ನೀನಹ್ಯೆಕಳೆಪಾರ್ಥ
ನೆಂಬನು।ಹಾನರೇಶ್ವರನೆನುತಮಿಗೆಸು।ಸ್ಮಾನಿಸುತಸುರಪತಿಯಸಾರಥಿನಿ
ಲಿಸಿದನುರಥವ ॥೧೩॥ ಲಲಿತಹೇಷಾಧ್ವನಿಯಮಂ।ಡಲದಮೌಳಿಯಮೇ
ಲುದಾಯುದ ।ಲುಳಿಯಚಿತ್ರಾಕೃತಿರವದಪಲಪಲತೆರದವಳಹರದ ॥ಚಲತು
ರಗಖುರಹತಿಯರಭಸೋ । ಚ್ಚಲಿತಧೂಳೀಧೂಸರದೆರಥ।ದೊಳಗೆನಿಂ
ದಾಶಕ್ರಸಾರಥಿನುಡಿಸಿದನುನರನ ॥೧೪॥ಏಳುಫಲುಗುಣಹರಿವರೂಥದ।
ಮೇಲೆಬಿಜಯಂಗೈವಬಹಳ।ಫಲಾಳಿಯಿದೆಲಾನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದ್ರುಮದಬೇರೊ
ಡೆದು ॥ ಸಾಲಕ್ಕುರಿದರಿಹಿಂಗಳಕವರ್ಗವ । ಕೂಲಿಗರಜಡಜಂರುಪೂಗಳ ।
ಜಾಲದವನಿಮಿಷರಪ್ರತಿಪಕ್ಷವಾಯ್ತುನಿನಗೆಂದ॥೧೫॥ಬಲ್ಲರಾರದನಶ್ವಮೇ
ಧದ । ಮಲ್ಲರನುಕೃತರಾಜಸೂಯರು ।ಬಲ್ಲರೇಕತಪಬೀಡಕೋಟಿಯಗು
ತಿಯಬೊಟ್ಟಿಯರ ॥ಎಲ್ಲಿಯವರಾಪತನರಾಧಮ । ರೆಲ್ಲಿಸಾವಿರ್ಸ್ವಾರಸ
ರುಣದ।ಭುಲ್ಲವಣೆಯಲಿಭಾಗ್ಯನೆಂದನುನಗುತಕಲಿಪಾರ್ಥ॥೧೬॥ಎನುತ
ತೇರಿಸೆಳೊಳೆಯಂದುಕಾಲಿ । ಟ್ಟನುಧನಂಜಯನಿಂದ್ರಕೀಲದ।ವನಕೆಕೈಮು
ಗಿದೆರಗಿನುಡಿದನುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ಮುನಿಜವಪರ್ವತವೆಪಂಕಜ।ವನ
ವೆತರುಲತೆಗುಲ್ಮಖಗಮೃಗ ।ವನಚರವೆನಾಹೋಗಿಬರಸೇಸಿಂಮುನುಜ್ಜ

ಯುಲಿ ॥೧೭॥ ಎಂದುರಥವೇರಿದನುಪಾರ್ಥನಪ್ರ ।ರಂದರನಸಾರಥಿಗುಣೌಘ
ದ । ನೊಂದುನಾಲಿಗೆಯಿಂದಹೊಗಳಿದನಾಧನಂಜಯನ ॥ ಗೊಂದಣದ
ವಾಘೆಗಳನೆಲ್ಲನ । ನೊಂದುಗೂಡಿಕಿರೀಟಧೃಡವಾ।ಗೆಂದುಮಾತಲಿಚಪ್ಪ
ರಿಸಿದನುಚಪಲವಾಜಿಗಳ ॥೧೮॥ ಆಪಜಪವೇನೆಂಬೆಗತಿವೇ। ।ಣಾಪದೃಢ
ವೇಗಾಯ್ಲತನತಾ। ನಾಪಸೋಟಿಯದಾರುಬಲ್ಲರುಪಹಿಲವಿಪರಣಾವ ॥ತೀ
ವಿತಾಕಾಶಪನುಹೇಷಾ । ರಾಪನೀತನಹೂಂಕೃತಿಧ್ವನಿ ।ಈವಿಗಡರಥಚ
ಕ್ರಚಿತ್ಕೃತಿಚಪಳನಿಘೋರ್ಷಪ ॥೧೯॥ತೇರುಮೇಲಕ್ಕಡರೆನುಡಿದನು।ಸಾ
ರಥಿಗೆಕಲಿಪಾರ್ಥವಿವರಿಸು । ಧಾರುಣಿಯಪರ್ವತಸಮುದ್ರದ್ವೀಪನದನ
ದಿಯು ॥ ತೋರುವೀಲೋಕಂಗಳಳತೆಯು । ಸೂರಿಯುನರಥಗತಿಯುನೆಸ
ಪಾ । ಮೇರುಪನುಪಸರಿಸಿದಗಿರಿಗಳತಿಳಿಯುಹೇಳೆಂದ ॥೨೦॥ ಧರೆಯುನಾಂ
ತಪರಾರುಧಾರುಣಿ । ಯಿರವದೇತರಮೇಲೆದಿಗ್ದೇ । ಪರಪ್ರರಂಗಳವೆಲ್ಲಿ
ಹವುಬೊಮ್ಮಾಂಡವೆನಿತಗಲಾ ॥ ಉರುತಗ್ರಹರಾಶಿಯಾಧೃತ ।ನಿರವು
ಮೇಲೆನಿಗೆನಿತುಯೋಜನ । ಪರುಹೆನಲುಪಾರ್ಥಂಗೆಮಾತಲಿನಗುತವಿವ
ರಿಸಿದ ॥೨೧॥ ಕೇಳುನೀನೆಲೆಪಾರ್ಥತಾರಾ । ಮಾಲೆಗಳವಿವರಪನುರವಿರ
ಥ ! ಕಾಲಚಕ್ರನನ್ನೈದಿಗಗನಾಂಗಣದಿಚರಿಯಿಪ್ಪುದು ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಬು
ಜೋದರನುಸಲೆ । ಪಾಲಿಸುವಲೋಕಗಳನೆಂದಪ । ಶೂಲಿಯುಂಟ್ರಿಯು
ನೆನಮುಪೇಳಿದಭುವನಕೋಶವನು ॥೨೨॥ ಕೆಳಗಣಂಡಕಟಾಹತೋಡಗಿ
ಯೆ । ಜಲವುತುಂಬಿಹುದದರಘಾತನು । ತಿಳಿಯಲಿಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿಯು
ಪವಣಪದದಿಹುದು ॥ ಇಳೆಯುದರಮೇಲೊಂದುಕೋಟಿಯು ।ದಳದಲಿಹು
ದಲ್ಲಿಂದಮೇಲಣ ।ದಳತೆಯುದುಚಿವ್ವೀಸಕೋಟಿಯ.ಜಾಂಡಪರಿಯಂತ ॥
ಹತ್ತಿರೆಯುಲಿಹುದತಳನಲ್ಲಿಂ । ದತ್ತವಿತಳಸುತಳತಳಾತಳ । ದೊತ್ತಿನವು
ಹಾತಳರಸಾತಳಕೆಳಗೆಪಾತಾಳ॥ಬಿತ್ತರದಲೋಕಂಗಳೇಳುಧ।ರಿತ್ರಿಯೊ
ಳಗೊಂದೊಂದರಂತರ । ಹತ್ತುಹತ್ತುಸಹಸ್ರಯೋಜನಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂ
ದ ॥೨೩॥ ಉತ್ತಮವುಭೂಲೋಕನಲ್ಲಿಂ । ದತ್ತಭುವಸುವರ್ಲೋಕನ
ಲ್ಲಿಂ । ದತ್ತಮಹಜನಲೋಕವಲ್ಲಿಂದತ್ತತಪಲೋಕ ॥ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ
ವಿವಕೆಮೇಲಣ। ಸತ್ಯಲೋಕಾದಿಗಳನೋಡಿಧರಿತ್ರಿಯಲಿಬಲುಗಾಹಕೊ
ಟ್ಟನುಲೋಕಪಾಲಕರ॥ಧರವಿಡಿದಮೇಲಣಜಗಂಗಳು।ತರಣಿಮಂಡಲ
ತೊಡಗಿಯುತಿವಿ।ಸ್ತರವೆನಿಸಿಬೊಮ್ಮಾಂಡಪರಿಯಂತಡಕಿಲಾಗಿಹವು॥ ಮ
ರುತನಾಧಾರದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ ।ಕರವೆನಿಸಿದೇವರುಗಳಿಂದವೆ।ಭರಿತವಾಗಿಹವ
ವರಮಹಿಮೆಯುಹೇಳಲರಿದೆಂದ ॥೨೪ ॥ ಧಾರುಣಿಯುಸಹಿತಾಳ್ದನಾತನ ।
ವೀರಕಮಠನುಹೊತ್ತನನಿತರ। ಭಾರವನುನಿಜಶಕ್ತಿಧರಿಸಿಹಳೊಂದುಲೀ

ಲೆಯಲಿ ॥ ಕ್ಷೀರಗಿರಿಗಳವೆರಸಿದಿಳೆತಾ । ನೀರೊಳದ್ದುವದೆಂದುಸಲೆಮ
ದ । ವಾರಣಂಗಳುಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹವೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥೨೭॥ ಧರಣಿತಾನೈ
ವತ್ತುಕೋಟಿಯ । ಹರಹುಸಪ್ತಸಮುದ್ರಹೊರಗಾ|ಪರಿಸಿಜಂಬೂದ್ವೀ
ಪನಡುವಿಹುದಲ್ಲಿಭದ್ರಾಶ್ವ ॥ ವರುಷಭಾರತಕೇತುಮಾಲವು । ಕುರುವ
ರುಷವಿವುಪತ್ರವಾಸುರ । ಗಿರಿಯುಹೊರಗಾಗಿಹವುಕರ್ಣಿಕೆಯಂತೆಕನಕಾ
ದ್ರಿ॥೨೮॥ ಲಕ್ಕದೊಳುಹದಿನಾರುಸಾವಿರ|ಮಿಕ್ಕವಸುಧೆಯೊಳಾಳುಗೋ
ಲದು । ಮಿಕ್ಕಚೌರಾಶೀತಿಸಾಸಿರಯೋಜನದನಿಲವು ॥ ಲೆಕ್ಕಿಸಲುಗಿರಿಶಿ
ಖರದಗಲವ । ದಕ್ಕುಮೂವತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ । ದಿಕ್ಕಿನೊಡೆಯರಿಗೆಂಟು
ಪಟ್ಟಣವದರಮೇಲಿಹವು ॥೨೯॥ ನಡುವೆಚತುರಾನನನಪಟ್ಟಣ| ದೆಡೆದೆ
ರವುಹದಿನಾರುಸಾವಿರ| ಕಡುಚಲುವಿನಿಂದೆಸವಮಿಸುನಿಯಕೋಟೆನವರ
ತ್ನಾ ॥ ಎಡೆಗೆಡೆಗೆಕೇವಣಿಸಿದಂಗಡಿ । ಗಡಣೆಯಿಲ್ಲದಹರ್ಮ್ಯನಿಚಯಕೆ|
ಪಡಿಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗಿಲ್ಲೆನಿಸಿಮೆರದಿಹುದು॥೩೦॥ ಹರಳುಗಳಕೇ
ವಣದಮಂಗಳ । ತೆರವೆನಿಪತೊಡಿಗೆಗಳದಿವ್ಯಾಂ । ಬರದಿಬೆಳಗುವತನು
ಲತೆಯನವಮಣಿಯಮೌಳಿಗಳ ॥ ತರಳಲೋಚನದಿಂದುವದನದ । ಪರ
ಮಸೌಭಾಗ್ಯದವಿಲಾಸದ । ಪರಿಜನಂಗಳುಕಮಲಭವಪುರದಂತೆನೆಲಸಿ
ಹರು ॥೩೧॥ ಹಲವುನೆಲೆಚಲುವಿಕೆಗೆಸಲೆಹೊಂ । ಗಲಶಲೋಕಕೆವಿಲಸ
ಹೇಮದ| ಕೆಲಸಗತಿಯಲಿಚಲುವೆನಿಸಿದುಪ್ಪರಿಗೆಸೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ಹೊಳೆಹೊ
ನಲಿಥಳಥಳಿಸುತಿಹುದದು । ನಳಿನಪೀಠನಭವನದಿಂ । ದಿಳಿವಗಂಗೆ
ಯಧಾರೆಮೆರದುದುಪುರದಬಾಹೆಯಲಿ ॥೩೨॥ ಮೇಲೆಯಿಲ್ಲದದೇವತೆಗ
ಳ । ಭಾವದಿಂಜಗಜರಿವುದೆಂದಾ । ಮೇರುವಿಂಗಾಸಿಸಿದರಜತಸ್ತಂಭವೋ
ಮೇಣು ॥ ಸಾರತರಸುಕೃತವನುಸಂಚಿಸಿ|ಧೀರರೈದುವಸತ್ಯಲೋಕದ
ದಾರಿಯುಂಬಳದದಲಿಗಂಗೆಯಧಾರೆಮೆರದಿಹುದು ॥೩೩॥ ನರಸುರರುಮೊ
ದಲಾದಸಚರಾ । ಚರದಜೀವರಘಂಗಳನುಸಂ । ಹರಿಸಲೋಸುಗಸತ್ಯ
ಲೋಕದಿನಿಳಿದುಬಹಗಂಗೆ ॥ ಧರೆಧರಿಸಲರಿದೆಂದುಕನಕದ । ದರಿಯಶಿ
ರದನಡುವೆಬರುತಿಹ|ಪರಮಪಾವನೆತಿರುಗಿಹರಿದಳುನಾಲ್ಕುಮುಖವಾಗಿ
ಅಳಕನಂದೆಸುಚಕ್ಷುನಿರ್ಮಲ । ಜಲಜಭದ್ರೆಯುಸತ್ಯವೆಂಬಿವು । ತಿಳಿಯೆ
ದಕ್ಷಿಣವಾದಿಯಾಗಿಪದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥದಲಿ ॥ ಸುಳಿದುಮೇರುವಿನಿಂದಕುಲ
ರಿ । ಗಿಳಿದುಜಾಹ್ನವಿನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ । ಜಲನಿಧಿಯಬೆರಸಿದಳುಕೇಳ್ಜಗದಘ
ವನಪಹರಿಸಿ ॥೩೪॥ ಸುರಗಿರಿಯುಮೊದಲಲ್ಲಿಕೇಲಕ । ಗಿರಿಯುನಾಲ್ಕುವರ
ಕೇಸರ|ಸರಸಿನಾಲ್ಕರುಣೋದಭದ್ರಸಿತೋದಮಾನಸದ ॥ ಹೊರಗೆನ
ಲ್ಕಿದ್ವ್ಯಾಸಕೇಲಕ । ಗಿರಿಯುದಯವೈವತ್ತುಸಾವಿರ । ಹರಹುತಾಸುನ

ಸ್ರಯೋಜನದದರಶಿಖರದಲೀ ॥೩೬॥ ಸುರಪತಿಯದಿಕ್ಕಿನಲಿಬೆಳಗಿಹ |ದರ
ಳಜಂಬೂವೃಕ್ಷತೆಂಕಲು |ಹಿರಿದೆನಿಪತನಿವಣ್ಣರಸನದಿಯಾಗಿಹರಿದಿಹುದು॥
ವರುಣನಿಹದೆಸೆಯಲಿಕದಂಬವು | ಹರಸಖನದಿಕ್ಕಿನಲಿವಟಕುಜ | ಸುರರಿ
ಗಾಶ್ರಯವೆನಿಸಿಕೀಲಕಗಿರಿಯುಮೇಲಿಹುದು ॥೩೭॥ ಮಂದರಾಚಲಮೂ
ಡತೆಂಕಲು | ಗಂಧಮಾದನವಿಮಳಪಶ್ಚಿಮ | ದಿಂದಬಡಗಸುಪಾರ್ಶ್ವವೆಂ
ಬಿವುಕೀಲಕಾದ್ರಿಗಳು ॥ ನಂದನವುಪಡಗಣದುಪಡುವಣ |ಚಂದವಹವೈ
ಭ್ರಾಜತೆಂಕಲು | ಗಂಧಮಾದನಚಿತ್ರರಥಮೂಡಣದುಕೇಳೆಂದ ॥೩೮॥
ಸೀತಶೈಲಾಂತಕಕುಂಡಮಳಯುಕು | ರಾತಿವೈರಂತಕವುಮೂಡಲು | ನೀತಿ
ವಿದನೆತ್ರಿಕೂಟಶಿಶಿರಪತಂಗರುಚಿನಿಷಧ ॥ ಖ್ಯಾತವಿವುತೆಂಕಲದುಕಪಿಲ
ದ | ಜಾತಿವಾರಿಧಿಗಂಧಮಾದನ | ತಾತವಿವುಸುಖವಾಸವಿಗೆವೈಡೂರ್ಯ
ಪಶ್ಚಿಮದಿ ॥೩೯॥ ನಾಗಶೈಲಾಂಜನವುಹಂಸನು | ಮೇಗೆವೃಷಭನುಶಂಖ
ಕೂಟವ | ನೀಗನೀಕ್ಷಿಸುಬಡಗಲೆಕ್ಷ್ಣಕೆನಾಲ್ಕವನುಬಳಿಕ ॥ ಮೇಗೆಕೇ
ಳೀರೈದುದೆಸೆಗಳ | ಲಾಗಿರಿಯುಹೊರಗಿಹನುಸುರಜನ | ಯೋಗಿಸಿದ್ಧಸು
ಸೇವಿತರುತಾವಾತವಿಭವದಲಿ ॥೪೦॥ ಧಾರುಣಿಯನಡುವಳಸಿಬೆಳಗಿಹ|ಮೇ
ರುಗಿರಿಯುಸುಬಳಸಿಪ್ಪತ್ರಾ | ಕಾರವಾಗೆಸದಿಹುದುಜಂಬೂದ್ವೀಪನವಖಂ
ಡ ॥ ಮೇರೆಯಾಗಿಹಗಿರಿಕುಲಂಗಳ | ತೋರದಗಲವನುನ್ನತಂಗಳ |ಸಾ
ರಹೃದಯನೆನಿನಗೆಕಲಿಸುಲನೂರತಿಳುಹುವೆನು ॥೪೧॥ ಕುರುಹಿರಣ್ಮಯ
ರಮ್ಯಕವುಸುರ | ಗಿರಿಯನೊಳಗೊಂಡಿಪ್ಪಿಳಾವೃತ| ಹರಿವರುಷಕಿಂಪು
ರುಷಭಾರತವುತ್ತರಾದಿಗಳು ॥ ಪಿರಿಯಶೃಂಗಶ್ವೇತನೀಲದ | ಗಿರಿನಿಷಧ
ವಾಹೇಮಕೂಟದ| ಗಿರಿಹಿಮಾಲಯವಾಗಪೂರ್ವಜಲಧಿಯನುಮುಟ್ಟಿಹವು॥
ಸುರಗಿರಿಯುಬಳಸಿಪ್ಪಿಳಾವೃತ | ವರುಷದಿಂದವೆಮೂಡಲೊಪ್ಪುವ | ಪಿರಿ
ಯುಗಿರಿಮಾಲ್ಯವತಜಲಧಿತನಕಭದ್ರಾಶ್ವ ॥ ವರುಷಪಡುವಣಗಂಧಮಾ
ದನ | ಗಿರಿತೊಡಗಿಯಾಪಶ್ಚಿಮಾಶಾ | ಶರಧಿಪರಿಯಂತಿಪ್ಪವರುಷವುಕೇ
ತುಮಾಲವದು ॥೪೨॥ ವರುಷಮಧ್ಯಗಪರ್ವತಂಗಳ | ಹರಹುತಾನೆರಡೆರ
ಡುಸಾವಿರ | ವರುಷನವನವನವಸಹಸ್ರದಾರುಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ವರುಷವೆ
ರುಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕರ| ಪರಿಗಣಿತಮೂಡಣದುಪಡುವಣ | ದೆರಡುತಾನೆ
ದರಂತೆಮೇರುವುದುಹೊರಗೆಲವಣಾಬ್ಧಿ ॥೪೩॥ ದೇವಕೂಟದಜಠರವೆಂಬಿ
ವು | ಭಾವಿಸಲುಮಾಲ್ಯವತದಿಕ್ಕೈಲ |ನಾವಿಧದಿಕೈಲಾಸಪರ್ವತಗಂಧಮಾ
ದನವು ॥ ಕೋವಿದನೆಕೇಳ್ಭೂಮಿವಲಯದೆಸೆ | ಶಾವಿಶಾಲದಪಾರಿಯಾ
ತ್ರದ | ದೇವಯೋಗ್ಯದಗಿರಿಗಳಕ್ಕೈಲನಿಷಧಪರ್ವತಕೆ ॥೪೪॥ ನೀಲಗಿರಿಶಿ
ಕ್ಕೈಲಕೆವಾರಿಧಿ | ಮೇಲೆನಿಷಧತ್ರಿಶೃಂಗವಿವುಮೈ | ನೀಳದೆಪೂರ್ವಾರ್ಣವದ

ದಜಲನಿಧಿಯುಮುತ್ತಿಹವು ॥ ಹೇಳಿದೆಂಟುಪಪರ್ವತಾಗ್ರದಿ । ಕಾಲಿಕಾನೆಂ
ಭತ್ತುಯೋಜನ । ಕೇಳಿಕಾನ್ಯತವೇಲೆಯಾಗಿಹರಿಗಿಯಲೆಖ್ಖಿವನು ॥೪೬॥
ವರುಷದೊಳತೆಯುಸಿಳಾನ್ಯತಕೆಸಂ । ಕರುಷಣನುಭದ್ರಾಶ್ವದೊಳುಹಯ
ಶಿರನುಹರಿವರುಷಕ್ಕೆನರಹರಿಕೇತುಮಾಲದಲಿ ॥ ಸಿರಿಯುರಸರಮ್ಯಕಕೆಮ
ತ್ಸ್ಯನು । ಹಿರಿಯುಕಮಠಹಿರಣ್ಮಯಕೆಕುರು । ವರುಷದಲ್ಲಿಮಹಾವರಾ
ಹನುಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೪೭॥ ರಾಮಕಿಂಪುರುಷಕ್ಕೆ ಭಾರತ । ಭೂಮಿನ
ರನಾರಾಯಣನುತಿಳಿ । ನಾಮಧಾರಕಹನುಮವಸುಧಾದೇವಿನಾರದರು ॥
ಆಮನುಜಗಚ್ಛಿಷ್ಠುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪ್ರೇಮದಿಂಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಜನಿ । ಸ್ಸೀಮಭ
ದ್ರಶ್ರವಸವಾಶಿವಸಿವರುಪಾಲಕರು ॥೪೮॥ ವರುಷವನುಗಿರಿಗಳನುಬಳಸಿ
ಹ । ಪಿರಿಯಲವಣಸಮುದ್ರತದನಂ । ತರದಿದೀಪಪ್ಲಕ್ಷಪಿಕ್ಷುಸಮುದ್ರ
ದಲ್ಲಿಂದ ॥ ಆರಲುಶಾಲ್ಮಲಹೊರದಪರಗಣ । ಸುರೆಯುಶರಧಿಯುನೊಂದ
ನೊಂದಾ । ವರಿಸಿಪರಿಭಾವಿಸಲುತದ್ವಿಗುಣಂಗಳಾಗಿಹವು ॥೪೯॥ ತಿಳಿವ
ಡಾಸುರೆಯಿಂದಕುಶಘೃತ । ಜಲಧಿಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪವಂಬಿವ । ರಳತೆಗಿಂ
ಮಡಿಯಾಗಿದಧಿಯುಸಮುದ್ರವಲ್ಲಿಂದ ॥ ಇಳೆಯುಮೇಲೆಸದಿಸ್ವಶಾಕದ ।ಬ
ಯದುಗ್ಧವಿದೊಂದನೊಂದನು । ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹವಬುಜನಾಭನನಿಳಯ
ವದನೋಡೇ॥೫೦॥ ಚಲುವಿಕೆಗೆನೆಲೆಯೆನಿಸಿಮೆರೆವುದು। ವಳಯವೆಂದೂ
ಯಿಲ್ಲಲಕ್ಷ್ಮೀ । ನಿಳಯನಿಹನಸವರತಸುಳಿಯುವುನೃತ್ಯಮಾಯೆಗಳು ॥
ಬಳಕೆಸಲ್ಲದುಕಲಿಯುಕಾಲದ । ಹೊಲಬುಹೊದ್ದದುಹರಿಯುರೂಪನು ।
ತಳೆದಪುರವನುಕೀರವಾರಿಧಿಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ॥೫೧॥ ಯೋಗಿಗಳನೆಲೆ
ಮಿಡುಬೊಮ್ಮದ । ನಾಗರವುಸನಕಾದಿಮುನಿಗಳ । ಭೋಗಭೂಮಿಯ
ನಂತವೆನಿಸಿದುರ್ಗಮನಿಷತ್ತುಗಳ ॥ ಆಗರವುಮೂಲೋಕದರ್ಪಣ । ವಾಗಿ
ದುಗ್ಧೋದಧಿಯೊಳೆಸೆವುದು। ಶ್ರೀಗಧೀಶನನಗರನೋಡೆಲೆಪಾರ್ಥನೀನೆಂ
ದ ॥೫೨॥ ನಳಿನನಾಭನದುಗ್ಧಶರಧಿಯ ।ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹಪುಷ್ಕರಗಹೊ
ರ । ವಳೆಯದಲಿಮೆರೆದಿಪ್ಪುದಾಸ್ವಾದೋದವಾರಾಶಿ ॥ ಇಳೆಗೆಕೋಟೆಯ
ನಿಕ್ಕಿದಂತಿರೆ । ಬೆಳದಲೋಕಾಲೋಕಪರ್ವತ । ತಿಳಿವದಲ್ಲಿಂದತ್ತತಿಮಿ
ರವಜಾಂಡಪರಿಯಂತ ॥೫೩॥ ಲಕ್ಷಜಂಬೂದ್ವೀಪವಾಪರಿ।ಲಕ್ಷಲವಣಸ
ಮುದ್ರನಾಲುಕು।ಲಕ್ಷದೀಪಪ್ಲಕ್ಷಪಿಕ್ಷುಸಮುದ್ರವೊಂದಾಗಿ॥ ಲಕ್ಷವೆಂ
ಟುಸುಶಾಲ್ಮಲಿಯುಸುರೆ । ಲಕ್ಷಷೋಡಶಕುಶಘೃತಂಗಳು। ಲಕ್ಷಮೂ
ವತ್ತೆರಡುಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪದಧಿಗೂಡಿ ॥೫೪॥ ಲಕ್ಷತಾನರವತ್ತುನಾಲ್ಕಾ
ಗಿಕ್ಕುಶಾಕಕ್ಷೀರಕೋಟಿಯು । ಲಕ್ಷವಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಪುಷ್ಕರಸುಜಲವೊಂ
ದಾಗಿ ॥ ಮಿಕ್ಕಕೋಟಿದ್ವಯದಮೇಲಣ । ಲಕ್ಷವೈವತ್ತಾರುಯೋಜನ।

ಮಿಕ್ಕಿಹೇಮಭೂಮಿಲೋಕಾಲೋಕಗಿರಿಸಹಿತ ॥ ೪೫ ॥ ಹತ್ತುಲಕ್ಷವು
ಹೀನವಾಗಿ । ಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿತಮಂಧದೂರ್ವರೆ । ಸತ್ತುವರೆಬೆಳಗಿಹು
ದುಗರ್ಭೋದಕದಪರಿಯಂತ ॥ಇತ್ತಸುರಗಿರಿಯಿಂದಹಿಂದೆ।ಪ್ಪತ್ತುಕೋ
ಟಿಯುಕೂಡಿನೋಡೆಪ । ರತ್ತೀತಾನೈವತ್ತುಕೋಟಿಯುಲೆಕ್ಕನೋಡೆಂ
ದ ॥೪೬॥ ವರುಷವೊಂಭತ್ತಾಗಿಹುದುವಿ।ಸ್ತರದಜಂಬೂದ್ವೀಪವೊಂದೇ।
ವರುಷವೇಳಾಗಿಹವುತಾಶರಸಂಖ್ಯೆಯುದ್ವೀಪ॥ ನಿರುತಕಷ್ಟೆಯುದ್ವೀಪವಂ
ಬುದು । ವರುಷವೆರಡಾಗಿರಲುಮಾನಸ । ಗಿರಿಯುದಧಮೇಲಿಹುದುಚಕ್ರ
ದಕಂಬಿಯುಂದದಲಿ ॥೪೭॥ ವರುಷವೆರಡಾಗೊಪ್ಪುತಿಹವು । ಷ್ಕರದನಡು
ವಣಮಾನಸೋತ್ತರ।ಗಿರಿಯುಯುದಯುವೈವತ್ತುಸಾವಿರಹರಹುತದ್ವಿಗುಣ॥
ಸಿರಿದುಪ್ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಕೇಳಾ । ಗಿರಿಯುಶಿಖರದಮೇಲೆದಿಗ್ದೇ । ಪರಪು
ರಂಗಳುಶರಿಗೆನೆಲೆಪನೆಯೆನಿಸಿಮೆರೆದಿಹವು ॥೪೮॥ ಸುರಪನದುಮೇಸ್ವರ್ಗ
ಸಾರವು । ನಿರುತದಲಿಸ್ಯೆಯುಮುನಿಯೊಂಬಾ । ಪ್ರರವುಕಾಲನನಗರತೆಂಕ
ಲುಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯುಲಿ ॥ ವರುಣನದುಶುದ್ಧಪತಿಯುಷ್ಷೇ।ಶ್ವಗಗೆಸೇವಾಕಾಂ
ತಿನುತಿಶಿಬಿ । ನಿರುತಿಮರುದೀಶಾನ್ಯರಿಗೆಯುಪರಪರನಾಮದಲಿ ॥೪೯॥ ಉರ
ಗನಾಳಾಂಬುಜಕುಸುಮಮಿಾ। ಧರಣಿಕರ್ಣಿಕೆಮೇರುಗಿರಿಕೇ । ಸರನಗಂ
ಗಳುಬಳಸಿಕೇಸರದಂತೆಸೊಗಯಿಸವು॥ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನುಮಧ್ಯದೊ
ಳಿರಲುಭೂತಳವ್ಯದಮೆರೆವುದು। ಸಿರಿಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನನಾಭೀಕಮಲದಂ
ದದಲಿ ॥೫೦॥ ಧರೆಯುವರುಷದ್ವೀಪಗಿರಿಗಳ । ಶರಧಿಗಳಸುರಶೈಲದಗ್ರದ।
ಹರಹುಚತುರಾನನನಪಟ್ಟಣದಿರವಿಶಿಳುಹಿಂದೆನು ॥ ಸರಸಿರುಹಬಂಧುವಿನಪ
ಥವಿಹ । ಪರಿಯುಚರಿಸುಪಪಥಸತಾರೆಗ । ಳಿರವನೀಕೇಳೆಂದುಮಾತಲಿನು
ಡಿದನರ್ಜುನಗೆ ॥೫೧॥ ಘಾಲಿಮಾನಸಗಿರಿಯುಶಿಖರದ । ಮೇಲೆತಿರುಗುವು
ದೊಂದುಕಡೆಸೂರ । ಶೈಲದಲಿಬಿಗಿದಚ್ಚುಕೋಟಿಯುಮೇಲೆಯೈವತ್ತು ॥
ಏಳುಲಕ್ಷದನೀಳರಥದವಿ । ಶಾಲಮಮುಮ್ಮತ್ತುಸಾವಿರ । ಮೇಲೆಧ್ರುವ
ಮಂಡಲಕೆಬಿಗಿದಿಹುದನಿಲಪಾಶದಲಿ॥೫೨॥ಹರಿಯುಘಾಲಿಯುನಾಭಿಮೂರ।
ಚ್ಚರಿಯುಚಾತುರ್ಮಾಸಗಳುಘನ।ತರದಷಡುರುತುಬಳೆಷಡಂಗವೇವಿಚಿ
ತ್ರುರುಯುಗ॥ಧರವಿಡಿದುಸಂವತ್ಸರನುಘನ। ತರದಪರಿವತ್ಸರವಿಧಾವತ್ಸರ
ವುವಿದ್ವತ್ಸರನುವತ್ಸರವೆನಿಸವೊಳೆಯಾಯ್ತು॥ ಉರಗನಾಳದಹೊರಜನ
ಪನಾ।ವಿರದಕಾರಿಗುಣಿಯಾಸುಗಳುತಾ। ವೆರಡುಮಡಿತೊಂಭತ್ತುಬಂದು
ಸಹಸ್ರದರ್ಧವದು॥ಪರಿಯುನೊಗನದರತುನಸಂಖ್ಯೆಗೆ। ಸರಿಯೆನಿಸವೇಲ
ಚ್ಚುಮಂಗಳ।ತರವೆನಿಪನವರತ್ನರಚನೆಯುಚಿತ್ರರಥವೆಂದ॥ಕರಸಹಸ್ರಪ
ರಥಕೆಹೊಡಿದ ।ತುರಗಛಂದೋಮಯುವುಸಾರಥಿ।ಯುರುಣಕಾಲವಷ್ಟಾ

ಳಿನವಕೋಟಿಯನುಚರಿಯಿಸುಗು॥ಪರಿವರೂಥದಮಧ್ಯದಲಿವಿ । ಸ್ತರಣ
ಮಾಣಿಸೀಳದಲಿವಿಗೆದಿನ। ಕರಸುಗ್ರಹಭಾಜನಕ್ಕೆಸಲೆಯಾಧಾರವಾಗಿಹನು॥
ಹರಿತರಣಿಗಿಂದುವಿಗೆಕಕ್ಷ್ಯಟ। ಧರಣಿಜಾಂಗಜನ್ಮಕ್ಷಕಪುಹಿಮ। ಕರಸತನಯ
ಗೆವಿಧುಸಕನ್ಯೆಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆಚಾಪ ॥ ಪಿರಿಯರುಪಷತುಲೆವೃಷಭದಾನವ॥
ಗುರುವಿನವೃಮೃಗಕುಂಭವುಂದಂ। ಗಿರವುನಿಜಗೃಹರಾಹುಕೇತುಗಳವರ
ಕೂಡಿಹರು ॥೬೬॥ ಲಕ್ಷ್ಯಉರ್ವಿಗರವಿಯುಷಥಶಶಿ । ಲಕ್ಷ್ಯವೆರಡುತ್ರಿಲಕ್ಷ
ಯೋಜನ। ಲಕ್ಕಿಸಲುನಕ್ಷತ್ರಬುಧನಿಹನೈದುಲಕ್ಷದಲಿ॥ ಲಕ್ಷವೇಳಾಶುಕ್ರ
ಕುಜನವ । ಲಕ್ಷಗುರುಹನ್ನೊಂದುಲಕ್ಷವು। ವಿಕ್ಷಣಸುಧಾತಳಕಶನಿಹದಿ
ಮೂರುವರೆಲಕ್ಷ ॥೬೭॥ ವಿದಿತವಿಂಶತಿದುಸಪ್ತಋಷಿಗಳ । ಸದನವದುಹ
ದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷವು । ಮದದಿನೆಲಸಿಹಧ್ರುವನುತಾಹದಿನೈದುಲಕ್ಷದಲಿ ॥ ಅದ
ರಮೇಲಿಹವಿಷ್ಣುಪದದಲಿ । ಸದಮಳಾತ್ಮಕಶಿಂಶುಮಾರನು। ಪದುಳದಲಿ
ಸಕಲಕ್ಕೆಸಲೆಯಾಧಾರವಾಗಿಹನು ॥೬೮॥ ಪರಕುಮಾರಕನೀನುಕೇಳ್ಳೆ ।
ಪಿರಿಯಲೋಕಾಲೋಕವೆಂಬಾ। ಗಿರಿಯುಬಳಸಿದಕಾಳಗತ್ತಲೆಯೊಳಗಮ
ರದಿಪ್ಪ ॥ ಧರೆಯೊಳರುಣದ್ವೀಪವದರೊಳು । ನೆರದಮಂದೇಹರುಗಳೆಂ
ಬಾ। ಕ್ಷರಿಮದಲಿಸರಸಿರುಹಜಾಸನನಿಂದಜನಿಸಿದರು ॥೬೯॥ ಹರಿಹರವಿರಿಂ
ಚಿಗಳುಮೊದಲಾ । ದುರುವದೇವರುಗಳೊಳುಮತ್ತಾ। ಧರವಿಡಿದಹದಿನಾ
ಲ್ಕುಜಗದೊಳಗುಳ್ಳದೇವರಲಿ॥ ತರಣಿಯುತಿಬಲವಂತನೆಂಬುದ। ನರಿದಮಂ
ದೇಹಾಸುರರುಸಾ। ಸಿರಕರದದಿನನಾಥನೊಳುಕಾಳಗವಭಯಸಿಹರು॥೭೦
ಪರಿಕಿಸಲುಪರಮಾತ್ಮದಿನಕರ । ಹರಿಹರವಿರಿಂಚಿಗಳುಸೂರ್ಯನ । ನೆರ
ದುಸುತ್ತಿಕ್ಕೈವಾರಿಸುತ್ತಿರೆಘನಮಹಾಮಹಿಮ॥ ಕಿರಣದುರಿಯಮಹಾಪ್ರ
ತಾಪನು । ತರಣಿಯಿಂಧಾತ್ರನೊಳುಕಾದಲು। ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನವೊಚ್ಚ
ಸಿವರನಪಡದಿಹರು ॥೭೧॥ ಕಾಲವೆಂಬುದುರವಿಯುಘಾಳಿಯು । ಕಾಲಗತಿ
ಯೈಸಲೆಕೃತಾಂತಗೆ । ಲೀಲೆಸೃಷ್ಟಿಗೆಲಯವುಸಚರಾಚರಗಳೆಂಬಿವನು॥
ಕಾಲಚಕ್ರದಖಚರಗತಿಯಲಿ । ಕಾಳಗತ್ತಲೆಯುನುನಿವಾರಿಸಿ । ಪಾಲಿಸು
ವಲೋಕಂಗಳನಿತುಮಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ॥೭೨॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಿಂದ್ರಸಾ
ರಥಿ । ವಿವರಿಸಿದನರ್ಜುನನಗೆಭೂಮಿಯ । ಭುವನಕೋಶವನಸ್ನಿವೇಶನವ
ದ್ರಿಜಲಧಿಗಳ ॥ ಇವುಕುಲಾದ್ರಿಗಳಿವುಪಯೋಧಿಗ । ಳಿವುಮಹಾದ್ವೀಪಂ
ಗಳಿವುಮಾ । ನವರಥರ್ಣೋಸ್ವರ್ಗಮೇಲಿಸ್ಸಿತ್ತನೋಡೆಂದ ॥೭೩॥ ಈವಿ
ಮಾನದಸಾಲಸುಂದಣಿ । ಶ್ರೀವಿಗೊಂಡಿದೆಗಗನತಳದಲಿ । ದೇವಕನ್ಯಾಶತ
ಸಹಸ್ರದಖೇಳವೋಳದಲಿ ॥ ಭೂವಳಯದಸುಕೃತಿಗಳುಸಾ। ನಾವಿಧದ
ಜಪಯಜ್ಞದಾನತ। ಪೋವಿಧಾನದಲೊದಗಿದವರನುಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ॥

ಭೂತದಯೆಯಲಿನಡೆವನೀತನೋ । ಖ್ಯಾತನಿರ್ಮಳಸತ್ಯಭಾಷಿತ । ನೀತ
ತೀರ್ಥವಿಹಾರಿಸಜ್ಜನನೀತಗುಣನಿಧಿಯಾತ ॥ ಈತನಿರ್ಮತ್ಸರನಸೂಯಾ ।
ತೀತನಿವನತಿವಿಪ್ರಪೂಜಕ । ನೀತಮಾತಾಪಿತರಭಕ್ತನುಪಾರ್ಥನೋಡೆಂ
ದ ॥೭೫॥ ಈತನಿಂದ್ರಿಯವಿಜಯಸತ್ಕೃತ । ನೀತನಿಜವೇದಾಧ್ಯಯನಪರ ।
ನೀತಪರಹಿತನಿವಯಥಾಲಾಭೈಕಸಂತೋಷಿ ॥ ಈತಶುಚಿರುಜುವೀತನಿ
ಸ್ಪೃಹ । ನೀತನಿರ್ಭಯನೀತನಿರ್ಮಳ । ನೀತರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತನುಪಾ
ರ್ಥನೋಡೆಂದ ॥೭೬॥ ಇತ್ತನೋಡೈಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ । ತೆತ್ತನೊಡಲ
ನುವರರಣಾಗ್ರದೊ । ಳಿತ್ತಲೈದನೆಭೂಮಿಕನ್ಯಾಗೋಧನಾವಳಿಯ ॥ ಇ
ತ್ತವನುಸತ್ಪಾತ್ರನನುತಾ । ಹೆತ್ತವನುಗೋವಿಪ್ರಬಾಧೆಗೆ । ಸತ್ತವನನೆ
ಲೆಪಾರ್ಥನೋಡುತ್ತಮವಿಮಾನದಲಿ ॥ ೭೭ ॥ ಮೇಲೆಮೇಲೈದರೆಸುತಾ
ರಾ । ಮಾಲೆಗಳವೊಲುರಾಜಸೂಯದ । ಮೇಲುಯಜ್ಞದವಾಜಿಮೇಧದ
ಭೂರಿಸುಕೃತಿಗಳು ॥ ಕಾಳಗದೊಳರಿಸುಭಟಶಿತಕರ । ವಾಳಧಾರಾತೀರ್ಥ
ಸೇವಿಸ್ಯ । ಪಾಲರೈವರೆದೀಪ್ಯಮಾನವಿಮಾನಮಧ್ಯದಲಿ ॥೭೮॥ ಈತಭರ
ತನುದೂರದಲಿತೋ । ಖ್ಯಾತನುಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಳನೃಗ । ರೀತಗಳುಪುರು
ಕುತ್ಸನೀತಮರುತ್ತನೃಪನೀತ ॥ ಈತಹೈಹಯದುಂದುಮಾರಕ । ನೀತ
ನಹುಷದಿಳೀಪದಶರಥ । ನೀತರಘುತಾನೀತಶಂತನುಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ॥
ಇದೆಯಸಂಖ್ಯಾತಕ್ಷಿತೀಶ್ವರ । ರುದಿತಕೃತಪುಣ್ಯೋಪಚಯಭೋ । ಗ
ದಲಿಭಾರತವರುಷನಿಸ್ಸೀಮದುಪುಣ್ಯಭೂಮಿಕಣಾ ॥ಇದರೊಳಗೆಜಪಯಜ್ಞ
ಧ್ಯಾನಾ । ಭ್ಯುದಯವೈದಿಕಕರ್ಮನಿಷ್ಠರ । ಪದವಿಗಳಪರಿಕವಣೆಯನು
ಕಲಿಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ॥೮೦॥ ಹೊಳೆವುತದೆದೂರದಲಿರಜತಾ । ಚಲವಕಂ
ಡತೆರದಲಿಕೆಲದಲಿ । ಬಲವಿರೋಧಿಯಪಟ್ಟದಾನೆಸುರೇಂದ್ರನಂದನನೆ ॥
ಬಿಳಿಯವದೆನೆಸುದೂರದಲಿಥಳ । ಥಳಿಸುವಮಲಮಣಿಪ್ರಭಾಪುರಿ । ವಳಿ
ಮರಶ್ಮಿನಿಬದ್ಧವಮರಾವತಿಯನೋಡೆಂದ ॥ ೮೧ ॥ ಹೊಕ್ಕನಮರಾವತಿ
ಯನರ್ಜುನ । ನೆಕ್ಕಸರದಲುಪಾರ್ಜಿಸಿದಪು । ಣ್ಯಕ್ಕೆಸರಿಯೆನಿಸಳನಹು
ಷಭರತಾದಿಭೂಮಿಪರ ॥ ಉಕ್ಕಿದನುಪರಿಮಳದತೇಜದ । ತೆಕ್ಕೆಗಳಲಾ
ವಣ್ಯಲಹರಿಯ । ಸೊಕ್ಕುಗಳಸುರಸೂಳೆಗೇರಿಗಳೊಳಗೆನಡೆತಂದ॥೮೨॥
ಇಳಿದುರಥವನುದಿವಿಜರಾಯನ । ನಿಳಯವನುಹೊಕ್ಕನುಕಿರೀಟಿಯು । ನ
ವಿಯಲಿಕಂಡಿದಿರುಬಂದನುಸಗುಣಶತಮನ್ಯು ॥ ಸೆಳೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು
ಕರದಲಿ । ತಳುಕಿಕರವನುತಂದುತನ್ನಯ । ಕೆಲದೊಳಗೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು
ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಧದಲಿ ॥೮೩॥ ನೂರುಪಶುಗೆದಹಿಗೆಸುರೇಂದ್ರನು । ಮಾ
ರುತನುಗದ್ದುಗೆಯಬರಿದೇ । ಸೂರೆಗೊಂಡನುಸುರಪತಿಯಸಿಂಹಾಸನ

ಪಸಿರಿಯ ॥ ಪೂರುಯುಗದರಸುಗಳೊಳೀತಗೆ । ತೋರಲೆಣೆಯಿಲ್ಲ
ಲುಶಕ್ರನ । ನೂರುಮಡಿತೇಜದಲಿತೊಳತೊಳಗಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ॥೭೪
ಸುಸಿಗಳಿಪದಿರುಮರ್ತ್ಯರೆಂಬನ । ರೊಸಗೆಯಪುರಾಪತಿಯೊಳೀಸಿದು
ಹೊಸತಲಾ ಬಂದಾತನಾರೋ ಪುತುರೇಯೆಸುತ॥ ವಸುಗಳಾದಿತ್ಯರು
ಜಂಗಮ। ವಿಸರಗಂಧರ್ವಾದಿದೇವ।ಪ್ರಸರಬಂದುದು ಕಾಣಕೆಗೆ ಪ್ರರು
ತಸಂದನನ ॥೭೫॥ ಅಂದಿನುತ್ಸವದಮರನಿಕರದ । ಸಂದಣಿಯ ಸೇನೆ
ನಿಂದ್ರನ। ಮಂದಿರದೊಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯಾದುದು ಜನದದೊಂಬಿಯಲಿ॥
ದಿಹೊಲಗಲಿತೆರಹುಗೊಡುಹೊ। ಯ್ಯೆಂದಣಿವರನುಗಜಬಜವಪಾ।
ದುಗರ್ಜಿಸಿತಿಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಸುರನಿಕರ ॥೭೬॥ ನೂಕುಬಾಗಿಲಜಾ
ಬಣಿಗುದಿ । ವೌಕಸರನಿಲಿಸಲ್ಪಪುಣ್ಯರ । ನೇಕೆಹೊಗಿಸಿದೆಬಹಳದಾ
ತಪ್ಪೋ ವಿವರ್ಜಿತರ ॥ ಓಕುಳಿಯನೆವದಿಂದತೆಕ್ಕೆಯ।ಬಾಕುಳಿಗಳುರವ
ಸಿತೀತವು ।ಗೇಕೆರಂಭಾದಿಗಳನೂಕೆಂದುದುಸುರಸ್ತೋಮ ॥೭೭॥ತೆ
ಲಗಿಸೋಮಂದಿಯನುತೆಗೆಬಾ । ಗಿಲಸೆನಲುಕವಿದುದುಸುರೇಂದ್ರನ।ಲ
ಸೆಯುರುಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯುಲಲಿತವಿಭ್ರಮದ॥ ಸುಳಿಗುರುಳಸಿಟ್ಟೆಸೆಳುಗ
ಗಳ । ಹೊಳಪಕನಪಿನಸುಣ್ಗೊರಳಬಲು । ಮೊಲೆಯಮೋಹರಸೂ
ತಮರೀವಾರನಾರಿಯರು ॥೭೮॥ ಉಗಿದರೋಕತ್ತರಿಯತವಲಾ।ಯಿಗ
ಮುಟ್ಟಳವೆನೆಕವಾಟವ । ತೆಗೆಯೆಕವಿದರುದಿವ್ಯಪರಿಮಳಸಾರ ಪೂರ-
ಸೆ ॥ ಹೊಗರಲಗುಹೊಳಹುಗಳಕಡೆಗ । ಣ್ಣಗಳಬಲುಗರವಾಯಿವ
ಸುಕಿನ। ಬಿಗುಹುಗಳಬಿರಿದಂತಕಾತಿಯರಿಂದ್ರನೋಲಗದ॥೭೯॥ಸೇವ
ದನುಣ್ಣನಿಯಕಾಂಚಿಯ।ಕೇವಣದಕಿಂಕಿಣಿಯರಭಸದ। ಸೇವಣಗಳ
ಲಹುಗಳವಾಳಿಯಮುರಿದಮುಸುಕುಗಳ ॥ ಭಾವದುಬ್ಬಿನಚೆಲ್ಲವ ಗ
ಗಳ । ಡಾವರದಡೊಳ್ಳಾಸಕಾತಿಯ।ರಾವಿಬುಧಪತಿಯೋಲಗವಹೊಕ
ಕುನವಾಯಿಯಲಿ ॥೮೦॥ ವರತಿಲೋತ್ತಮೆರಂಭೆಮಧುರ । ಸ್ವರೆಘೃ
ಚಿಸುಕೇಶಿಗೌರೀ । ಶ್ವರಿವರೂಥಿನಿಪೂರ್ವಚಿತ್ತಿಸುಲೇಖಚಿತ್ರರಥಿ ॥
ರಭಿಗಂಧಿನಿಚಾರುಮುಖಿಸೌಂ । ದರಿಯನಿಧಿಯೂರ್ವಶಿಸುಲೋಚನೆ।
ರಸೆಯೆನಿಪಂಗನೆಯರೈದಿತುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥೮೧ ॥ ಏನನೆಂಬೆನ
ಜೀಯುಶಕ್ರಾ । ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯವಾದ್ಯಸು । ಗಾನನರ್ತನವಿಮಳತ
ರ್ಯತ್ರಯದಮೇಳವದ ॥ ಆನಿತಂಬಿನಿಯರಸುಲೇಖಾ। ಸ್ಥಾನತದನಿ
ಗೆಯಸುಧಾಳದ ! ನೂನಸಪ್ತೋಹನದತೂಕದಭಾವಭಂಗಿಗಳ ॥೮
ರಸದಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯಭಾವದ । ಬೆಸುಗೆಗಳಹಸ್ತಾಭಿನಯದೃಕ್ । ಪ್ರ
ರಣಿದವರಸಾತ್ವಿಕಾಂಗಿಕಸುಗತಿವಿಭ್ರಮದ॥ ವಿಷಮಸಮಕರಣವಕ

ಪದ । ಕುಸುರಿಗಳವಚಲಾಸ್ಯತಾಂಡವ।ವೆಸದುದ್ಧೈರಂಭಾದಿನರ್ತಕಿಯರ
ಳಿಹೊಸತೆನಿಸಿ ॥೯೩॥ ಗಾನರಸದಲಿಮುಳುಗಿತಮರಾ ।ಸ್ಥಾನವೆತ್ತಣವಾ
ದ್ಯನರ್ತನ । ಗಾನನರ್ತನವೆಸಲುಸಂಮೋಹಿಸಿತುಘನವಾದ್ಯ ॥ಗಾನವಾ
ದ್ಯವಿದೆತ್ತನೃತ್ಯರ । ಸಾನುಭವಭಾರವಿಸಿತನ್ಯೋ । ನ್ಯಾನುರಂಜಕವಾ
ಯ್ಯುತ್ತೂರ್ಯತ್ರಯದಮೇಳಾಪ॥೯೪॥ಈಯುಪಸಾನುಪನೃತ್ಯವಾದ್ಯಸು।
ಗೇಯರಸದಲಿಮುಳುಗಿಕರಣದ । ಲಾಯತೊಡಕದೆಪಾರ್ಥನಿದ್ದನುಧೈ
ರ್ಯಶಿಖರದಲಿ ॥ ಈಯುವತಿತಾನಾವಳೋಕುಸು। ಮಾಯುಧನಖಂಡೆಯ
ವಲಾಮರುಳು। ಮಾಯೆಗೆಸುತೂರ್ವಶಿಯನೆವೆಯಿಕ್ಕದನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ॥೯೫॥
ಪಾರುಖಾಣೆಯವಿತ್ತನಾಜಂ। ಭಾರಿಯೂರ್ವಶಿರಂಭಮೇನಕೆ।ಗೌರಿಮೊ
ದಲಾದಖಿಳಪಾತ್ರಕೆಪರಮಹರುಷದಲಿ॥ ನಾರಿಯರುನಿಖಿಳಾಮರರುಬೀ।
ಡಾರಕೈದಿತುಹರದುದೋಲಗ।ವಾರತಿಯುಹರಿಜಾಣಸುಳಿದುದುಸಾಲಸೊ
ಡರುಗಳ ॥೯೬॥ ಅರಸಕೇಳಾರೋಗಿಸಿದರಿ । ಬ್ಬರುಸಮೇಳದಲಿದ್ದುಬೇ
ರೊಂ । ದರಮನೆಗೆಕಳುಹಿದನುಪವಡಿಸುವರೆನಿಜಾತ್ಮಜನ ॥ ಸುರಪನಿ
ತ್ತಲುಚಿತ್ರಸೇನನ । ಕರಸಿದನುಫಲುಗುಣನಭಾವವ । ನರುಹಿದನುನೆ
ರಮ್ಯೋರ್ವಶಿಯುಕಳುಹೆಂದುನೇಮಿಸಿದ॥೯೭॥ ಇನಿಬರಿರೆರಂಭಾದಿಸೀಮಂ।
ತಿನಿಯರೊಳಗೂರ್ವಶಿಯೊಳಾದುದು ।ಮನಧನಂಜಯನೀಕ್ಷಿಸಿದನನಿಮೇ
ಷದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ವನಿತೆಯನುಕಳುಹೇಳುನೀನೆಂ । ದೆನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತ
ದೇವಾಂ । ಗನೆಯಭವನಕೆಬಂದನೀತನುಹರಿಯನೇಮದಲಿ ॥ ೯೮ ॥ ತಾ
ಯೆಚಿತ್ತೈಸರಮನೆಯುಸೊ । ಳಾಯಿತನುಬಂದ್ಯೈದನೆನೆಕವ । ಲಾಯ
ತಾಂಬಕೆಚಿತ್ರಸೇನನಕರಸಿದಳುನಗುತ ॥ ತಾಯೆನುತಪಸಾಭರಣದ
ದ । ಸಾಯವಿತ್ತಳುಪರಿಮಳದತವೆ । ಲಾಯಿಗೀನೂಕಿದಳುವರಕತ್ತೊ
ರಿಕಪ್ರಗರದ ॥೯೯॥ ಅಣಕವಲ್ಲದುರಾಯನಿಟ್ಟದ।ಮಣಿಕವ್ಯೋನಿಜಕಾರ್ಯ
ಗತಿಗಳ । ಕರ್ಣಕೆಯೋಕರ್ತವ್ಯವಾವುದುನಿಮಗೆನಮ್ಮಲ್ಲಿ ॥ ಗುಣಭರಿ
ತಹೇಳೆನಲುನಸುನಗೆ । ಕರ್ಣಯೆಮುಖದಲಿಮಾಸಿಗವೆಂ । ಕಣಸಿಲ
ಜ್ಞಾಭರದಿನುಡಿದನುದೂತನೀವಾತ ॥ ೧೦೦ ॥ ಎನಗೆಮಗನರ್ಜುನನು
ನೀನಿಂ । ದೆಮಗೆನೊಸೆಯಹುದಾತನೆಂತ । ಸ್ತ್ರಿಮಿರವನುಕಳೆಸಿನ್ನಕುಚ
ಯುಗಕಾಂತಿಲಹರಿಯಲಿ ॥ ಕಮಲಮುಖಿನೀಕವುಲಪಾತ್ರನು । ಭ್ರಮ
ರನೀಸುರವನದಸಿರಿಮಧು । ಸಮಯವರ್ಜುನನೆಂದುಬೆಸಸಿದನೆಮರಪತಿ
ಯೆಂದ ॥೧೦೧॥ ಕೇಳುತವೆರೋಮಾಂಚಲಜ್ಜೆಯು । ಜೋಳಿಯೆದ್ದುದು
ಪ್ರೇಮಾಂಚಿಸಿತುಪುಳಕ । ಕಾಳಿಭಯವನುಪಂಠಿಸಗುದನುರಾಗದೇಮಾನ॥
ಪ್ರೇಳೆಮೇಲಖಿಲಪೆನ್ನೈಸ್ಯವ । ಬಾಳಿಸಿನೆಪರಿತೋಷಪೂರಣ । ದೇಳು

ಮುಳುಗಾಯ್ತುತ್ತರನೆನಸುಬಾಗಿದಳುಶಿರವ ||೧೦೨||ಆತನುತ್ತಮನಾಯ
ಕನುವಿ | ಖ್ಯಾತನೀಸುರಲೋಕದಲಿಲ|ಜ್ಞಾತಿಶಯವೇಕಿಲ್ಲಿನಾವೇಸಿವ್ಯ
ಪರಿವಾರ || ಸೋತರೆಯುಧಿಟಭಂಗವಲ್ಲವು | ರಾತನದನಳನಹುಷಭರತ
ಯ | ಯಾತಿನೃಪರೊಳಗೀತನಗ್ಗಳನಬಲೆಕೇಳೆಂದ || ರಾಯನಟ್ಟಿದನೇ
ಮುಗಡಕವು | ನೀಯುವಲ್ಲಾನಿನ್ನನುಡಿರವು | ಸೋಯುತರವಿದುನಿನ್ನರಜ
ನೆಮಹಾನುಭಾವವಲೆ ||ಆಯಿತಿದುನೀಹೋಗೆನುತಲಬು|ಜಾಯತಾಕ್ಷಿನ
ಸೋತ್ಸವದಿನಾ|ರಾಯಣನವ್ಯೃದುನನಬರದಳುಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯಲೀ||೧೦

⸺ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೨೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ⸺

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ|| ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿಕಾಮಾ
ರಿಯನುಗೆಲಿದರ್ಜುನನುಹರವ್ಯೆ | ರಿಯನುಗೆಲಿದನುಧೈರ್ಯದಿಂದೂರ್ವ
ಯಶಾಪದಲಿ || ಪದನು || ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಪಾಂಡ
ನನೃಪ್ಯ್ಯಹುಲುರೋ| ಮಾಳೆಯರಿಯದುಮನುಮಥನಖಂಡೆಯದಘಾ
ಯದಲಿ || ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಳುಚಿತ್ರಸೇನನ | ನಾಲತಾಂಗಿಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆ
ಯು | ಶೀಳಮೇಳದಸತಿಯರನುಕರಸಿದಳುಹರುಷದಲಿ ||೧||ವನಜಲೋ
ಚನೆಮಾಡಿದಳುಮ | ಜ್ಜನವನಮಳದುಕೂಲಪರಿಮಂ| ಡನದಲೆಸೆದಳು
ವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣಶೋಭೆಯಲಿ || ತನತನಗೆಭರಣಗಳಲನುಲೇ | ಪನ
ವತಂದರುವಿಳಸದಧವಾ | ಸನೆಯಕುಸುಮದಮೊಗ್ಗೆಯಲಿರಚಿಸಿದರು
ರಿಮುಡಿಯ ||೨|| ತಿಗುರಗೆಲಿದಳುತಿಲಕವನುತೆ | ತ್ತಿಗರಲಂಕರಿಸಿದರ
ಹೊಳಹಿನ | ಹೊಗರೆಹೊಸಜವ್ವನದರೂಪೀಡಿಯರೂಪಾಡಿಯಿಮ್ಮಡಿಸೆ
ಉಗಿದೊರೆಯಕೂರಲಗೊಧಾರೆಯ| ಮಿಗೆಹಿಡಿದಖಂಡೆಯವೊಕಾಮನ
ಹಗೆಗೆಹುಟ್ಟಿದಧೂಮಕೇತುವೊರೂಪೋಸುರಸತಿಯು||೩|| ಪರಿಮಳದಪ
ತ್ರಳಿಯಚೆಲುವಿನ | ಕರುವಿನೆರಕವೊವಿಟರಪುಣ್ಯದ | ಪರಿಣತೆಯೊ
ಕಾಮುಕರಭಾಗ್ಯದಕಲ್ಪತರುಫಲವೊ || ಸ್ಮರನವಿಜಯಧ್ವಜವೊಮನ್ಮ
ಥ | ಪರಮಶಾಸ್ತ್ರದಮೂಲಮಂತ್ರವೊ |ಸುರಸತಿಯರಧಿದೇವತೆಯೊ
ವರ್ಣಿಸುವಡರಿದೆಂದ ||೪|| ಲೋಕವಶ್ಯದತಿಲಕವೋಜಗ | ದೇಕರತ್ನವೊ
ವಿಗಡಮುನಿಚಿ| ತ್ತಾಕರುಷಣದಮಂತ್ರವಾದವೊಮೋಹಿತವಘೇವೊ
ಲೋಕಸೌಂದರ್ಯೈಕಸರ್ಗವೊ| ನಾಕಸುಖಸಾಕಾರವೋರೂ | ಪ
ಕತಾಣವೊಚಿತ್ರದಾಯುತ್ತರ್ಣಿಯುಬರವಿನಲಿ ||೫|| ನೆರದರಬಲೆಯರ
ಗಪಟ್ಟದ | ಪರಿಮಳದಮುತ್ತಿಗೆಯತುಂಬಿಯ | ತೆರಳಿಕೆಯಕತ್ತಲೆಯ
ಕೆದರುವಕಣ್ಣಬೆಳಗುಗಳ || ಪರಿಪರಿಯಹೊಂದೊಡಿಗೆಗಳಪರಿ |ಪರಿ
ಯಉಡಿಗೆಯದೇಶಿವಿಗೆಪರಿ | ಪರಿಯಮುಡಿಗಳಮುಗುಧೆಯರುಬಳಸಿದರ

ಬಾಲಕಿಯ ॥೭॥ ಹೆಗಲುಹಡಪದಹಿಡಿದಮುಕುರಾ| ಳಿಗಳಚೆಂಬುವಸ್ತ್ರ
ಗುರಿಯುಹಾ | ವುಗೆಯುಹೇಮನಿಬಂಧಕಳಶದತಾಳವೃಂತಕದ ॥ ಮುಗುಧೆ
ಯರುಮನುಮಥನಮೊನೆಯಾ | ಳುಗಳುಮುಸುಕಿತುಮಾನಿನಿಯದಂ|
ಡಿಗೆಯವ್ಯಕಾಂತಿಗಳದೂವಾಳಿಗಳಲಹರಿಯಲಿ ॥೮॥ ತುರಗಮೇಧದರಾ
ಜಸೂಯದ | ವರಮಹಾಕ್ರತುಕಾರರೀಕೆಯ | ಚರಣದಂಗುಟತುದಿ
ಯಕಾಬರೆಪೂತುಫಲುಗುಣನ ॥ ಪರಮಪುಣ್ಯಪದೇನುತಾನಿ | ದ್ದರವ
ನೆಗೆಸತಿಬಂದಳೇನ|ಚ್ಚರಿಯೆನುತಹೊಗಳಿದರುಮಾಗಧರಿಂದ್ರನಂದನನ॥
ಧರಣಿಪತಿಕೇಳವರತೊತ್ತಿರ | ಹೊರಗೆಲಸದಪದಿರಪಸಾಯಿತೆ |ಯರಿಗೆ
ಪತಿಗಳನೀಡಸಲ್ಲರುಸೋಮಯಾಜಿಗಳು ॥ ವರುಣಸೂನುಜಯಂತನಳ
ಕೂ | ಬರರುಸಮಯವನೊಂದುಕಾಣದೆ |ಪುರುಷವೋಲೈಸುವರುಸಾ
ಧರುದಾರವಟ್ಟದಲಿ ॥೯॥ ಜನಮನದಸಂಕಲೆಮನೆಯೊಲೆಯೋ | ಚನಮೃ
ಗದತಡೆವೇಟಕಾತಿಯೊ|ಮನುಮಥನಸಂಜೀವನೌಷಧಿಯೋಮಹಾದೇ
ವ ॥ ಮನಸಿಜನಮಾರಾಂಕಕಾಮುಕ | ಜನದಜೀವಾರ್ಥಕ್ಕೆವಿಭುವೆಂ |
ದೆನಿಸಿದೂರ್ವಶಿಬಂದಳರ್ಜುನದೇವನರಮನೆಗೆ ॥೧೦॥ ಮೆಲುನುಡಿಗೆಗಿಣಿ
ಹೊದ್ದಿದವುಸರ| ದುಳಿಗೆಕೋಗಿಲೆಯೌಕಿದವುಪರಿ|ಮಳದಮಸರಕೆತೂ
ಳಿದವುತುಂಬಿಗಳುಡೊಂಬಿಯಲಿ ॥ ಹೊಳೆವಮುಖಕೆಚಕೋರಚವಿಯು|
ಟ್ಟಳಿಸಿದವುನೇವುರದಬೊಬ್ಬೆಗೆ| ಸಿಲುಕಿದವುಹಂಸೆಗಳುಕಮಲಾನನೆಯ
ಕೆಳದಿಯರ ॥೧೧॥ ಅಲರಿದೊಂದಾವರೆಯಹಂತಿಯೊ | ತಳಿತಮಾವಿನಬ
ನವೊಮಿಗೆಕ | ತ್ತಲಿಪಬಳತಮಾಲಕಾನನವೋದಿಗಂತದಲಿ॥ ಹೊಳೆವವಿ
ದ್ರುಮವನವೋಕುಸುಮೋ | ಚ್ಚಲಿತಕೇತಕಿದಳವೋರಂಭಾ| ವಳಿಯೊ
ಕಾಂತಾಜನವೊಕಮಲಾನನೆಯಮುಂಗಡಿಯೊ ॥೧೨॥ ಬಂದಳೂರ್ವಶಿಬ
ಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನ | ಮಂದಿಯಲಿಮುರಿದಿಳಿವಮುರಿಮುಗಿ|ಲಂದದಲಿದಂಡಿಗೆಯ
ನಿಳಿದಳುರಾಜಭವನದಲಿ ॥ ಮುಂದೆಪಾಯವಧಾರುಸಖಿಯರ | ಸಂದಣಿ
ಯಸಿಂಜಾರವದಸೊಗ | ಸಿಂದಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಸೋತುದು ಸೊರಹಲೇನೆಂ
ದ॥೧೩॥ ಬಾಗಿಲಲಿನಿಂದರುಸೋಗೆಗಣ್ಣಬಲೆಯರುಸೆಜ್ಜೆಯ | ಬಾಗಿಲಲಿ
ಚಾಮರದಹಡಪದಚಪಲೆಯರುಸಹಿತ ॥ ಆಗರುವೆಹೊಕ್ಕಳುಮಹಾಹಿ
ಮ | ಭೋಗತಲ್ಪದಹರಿಯೊಳಿಹಶತ | ಯಾಗಸುತನನುಕಂಡಳಂಗನೆ
ಮಣಿಯಮಂಚದಲಿ ॥೧೪॥ಹೊಳೆವಮಣಿದೀಪಾಂಶುಗಳಮು|ಕ್ಕಳಿಸಿದ
ವುಕಡೆಗಂಗಳಿಂದೂ|ವಳದಭಿತ್ತಿಯಬೆಳಗನೀಡಾಡುದುಬಹಳತನುಕಾಂತಿ॥
ಕೆಳದಿಯರಕಂಠದಲಿಕೈಗಳ | ನಿಳುಹಿನಿಂದಳುತರುಣಿನೃಪಕುಲ |ತಿಳಕ
ನಂಗೋಪಾಂಗದಲಿ ಹರಹಿದಳುಕಣ್ಮನವ ॥ ೧೫ ॥ ಎಳೆಯಬೆಳದಿಂಗಳ

ವೊಲೀಕೆಯು | ಥಳಥಳಿಸಮುಖಚಂದ್ರಮನತಂ| ಬೆಳಗುಸುಳಿದುದುಸ
ರತರಪರಿಮಳದಪೂರದಲಿ ‖ ತಿಳಿದುದೀತನಸಿದ್ಧಿಕರುಣಾ |ವಳಿಯುಪರಮ
ಪ್ರೀತಿರಸದಲಿ| ಮುಳುಗೆಸುಖಭಾರದಲಿಭುಲ್ಲವಿಸಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ‖೧೬‖
ಹರಮಹಾದೇವೀಯಘಾಟದ | ಪರಿಮಳವಿದೆತ್ತಣದೆನುತವೈ | ಮುರಿ
ದುಕಂಡನಪೂರ್ವಪರಿಮಳಸಾರ್ಥದಲಿಪಾರ್ಥ ‖ ಕಿರಣಲಹರಿಯುದಿವ್ಯರ
ತ್ನಾ | ಭರಣರುಚಿರತರಪ್ರಭಾವಂ | ಜರದೊಳಗೆಹೊಳಹೊಳವಮುದ
ನಾಲಸೆಯನೂರ್ವಶಿಯು‖೧೭‖ಹಾಮಹಾದೇವಿಯುರಲಾಸು|ತ್ರಾಮನೋ
ಲಗದೊಳಗೆನರ್ತನ | ರಾಮಣೀಯಕರಚಿಸೆಯುಲಿರಂಜಿಸಿದಳಾಸಭೆಯ‖
ಈಮಹಿಳೆಯಭಿಮಂದನೀಯೆನಿ |ರಾಮಯದಶಶಿವಂಶಜನನಿಸು| ನಾವೆಯು
ಲ್ಲಾ ಶಿವಯೆನುತಮೂಶಮಂಚಿಡಂದಿಳಿದ‖೧೮‖ಎಸಿಬಿಜಯಂಗೈದಿತ್ತಲು|
ಮಾನನಿಧಿಕುಳ್ಳಿರಿಸುರೇಂದ್ರನ | ಮಾಸಿನಿಯುರಭಿಮಂದನೀಯರುಸಾಪಿಕೃ
ತಾರ್ಥರಲ ‖ ಏನುಬೆಸಸೆನಗೇನುಹದಸಿಮ | ಗಾನುಮರನುಪಚಾರವೆ
ಕೆಮ | ನೋನುರಾಗದಲಬುಹಿಯೆಂದನುಪಾರ್ಥನೂರ್ವಶಿಗೆ ‖೧೯‖ನು
ಡಿಗೆಬೆರಗಾದಳುಮನೋಜನ |ಸಡಗರಕೆತ್ತಿಕ್ಕಿದಳುಪಾರ್ಥನ|ನಡವಳಿಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿದಳುಬೆಚ್ಚಿದಳಂಗಜಾಸ್ತ್ರದಲಿ‖ ಕಡುಗಿದಳುಖಾತಿಯಲಿಲಜ್ಜೆಯು|
ಬಿಡಯದಲಿಭಯಗೊಂಡಳಂಗನೆ | ಮಿಡುಕಿದಳುವಿವಿಧಾನುಭಾವದರಸ
ದಭಂಗಿಯಲಿ ‖೨೦‖ ಏಕೆನುಡಿದನೋಚಿತ್ರಸೇನನ | ದೇಕೆಸಾಕ್ಕೈಕೊಂ
ಡೆನೆತ್ತಣ | ಕಾಕುಮೊಳಗೆಕೋಳುಹೋದೆನೋಕಾಮನೆಂಬವಗೆ ‖
ಲೋಕವರ್ತಕವಲ್ಲದಿವನನ| ದೇಕೆವಿಧಿನಿರ್ಮಿಸಿದನೋನಾ|ನೇಕೆನರನೇ
ಕೆನುತಸುಯ್ಯುಳುಬ್ಬಿದುಕಮಲಜನ ‖೨೧‖ ವಿಕಳಮತಿಯೊಮೇಣಮವ
ಪ್ರಂ | ಸಕನೋಜಡನೋಶ್ರೋತ್ರಿಯನೋಬಾ|ಧಕನೊಖಳನೋಖೂ
ಳನೋಮಾನವನಿಕಾರವಿದೊ ‖ ವಿಕಟತಪಸಿನದೇವದೈತ್ಯರ | ಮುಕುಟ
ವಾಂತುದುಮಾಮಪಾದವ| ನಕಟಕೆಟ್ಟೆನಲಾಯೆನುತಕರಗಿದಳುನಳನಾ
ಕ್ಷಿ ‖೨೨‖ ಎಲವೊರಾಯನಹೇಳಿಕೆಯಲಂ|ಡಲದನೆನ್ನನುಚಿತ್ರಸೇನಕ|
ನಲುಗಿನಟ್ಟಪುಕಾಮಶರವೆನ್ನಂತರಂಗದಲಿ‖ಬಲಿದುಬಂದಬಲೆಯುರಟಿಕ್ಕ
ರಿ | ಗಳವುದೇವಿಟಧರ್ಮವಕಟಾ| ತಿಳಿಯೆಲಾತಾನಾವಳೆಂಬುದನೆಂದಳಿಂ
ದುಮುಖಿ ‖೨೩‖ ಶಿವಶಿವೀನಾತೇಕೆಕಾಮನ | ಭಮಣಿಯಲಿನೀವರಿಯದಿರೆ
ವಾ | ಸವನಸೇನುವುಚಿತ್ರಸೇನನನುಡಿಗಳಂತಿರಲಿ ‖ಎಮಗೆಕರ್ತವ್ಯದಲಿ
ಮನಸಂ | ಭವಿಸುವುದೆನೀವೆಮ್ಮವಂಶೋ | ದ್ಭವಕೆಜನನಿಯಲಾಯೆನು
ತವಿನಯದಲಿನರನುಡಿದ ‖೨೪‖ ನಾರಿನೀಪೂರ್ವದಲಿನಮ್ಮಪು|ರೂರವನ
ಸತಿನಿನಗೆಬಳಿಕಕು| ಮಾರಜನಿಸಿದನಾಯುವಾತನೊಳುದಿಸಿದನುನಹುಷ‖

ವೀರರಾಜಪರಂಪರೆಯುಬರ| ಲಾರಿಗಾವುದಿಸಿದವುನಂಮುವಿ|ಚಾರಿಸಿದುವಿ
ಲಾಸ್ಯವೆನುತವಿನಯದಲಿನರನುತಿರ್ದ॥ಪ್ರಣವದರ್ಥವಿಚಾರವೆತ್ತಲು|ಗಣಿ
ಕೆಯುರವನುನೆಯಸ್ವರಾಕ್ಷರ| ಗಣಿತಲಕ್ಷಣವೆತ್ತರತಿಕೇಳೀವಿಧಾನದಲಿ॥
ಬಣಗುಭಾರತವರ್ಷದವದಿರ| ಭಣಿತೆಯಂವಿರಾದೀವಲೋಕಕೆ|ನಣಬಿಸಾ
ರವಿಚಿತ್ರಕಥೆದೊಳಗೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ॥ಅಯ್ಯನಯ್ಯನಸಿಂಹಪರಮ|
ತ್ರಯ್ಯನಾತನಭಾವಮೈದುನ|ನಯ್ಯನಗ್ರಜರನುಜರಂಬೀಜ್ಞಾಲಿಬಾಂಧವ
ರ॥ಕೈಯ್ಯಲರಿಗಳಡೊಯ್ಯುಕಿರನರ|ದುಯ್ಯಲಾಡಿದವರ್ಗವೋಣ್ಮುಖ|ದ
ಯ್ಯಗಳಿಗಾನೊಬ್ಬಳೆಂದಳುನಗುತನಳನಾಕ್ಷಿ॥೨೭॥ ಮರೆಯುಮಾತಂತಿರ
ಲಿಸಾಕದ|ಮುರದುಕಳೆವಹಾನಿನಿಯುರಿಚ್ಛೆಯು| ನರಿಯುದವಸುಸುರೇಂದ್ರ
ನಾಗಲಿಚಂದ್ರನಾಗಿರಲಿ॥ಕುರಿಕಣಾಫಡಬೂಳನೀನೆಂ| ದರಿವೆಯೆನೆನಡನ
ಡುಗಿಕೈಮುಗಿ|ದ್ಯರಗಿಮುಗುಳೀವಾತನೆಂದನುಪಾರ್ಥನೂರ್ವಶಿಗೆ॥ ಇದು
ಮನುಷ್ಯಶರೀರತದ್ಧ|ರ್ಮದಲಿತನ್ನ ವಸಾನಪರಿಯಂ| ತಿದರೊಳವ್ಯಭಿಚಾ
ರದಲಿವರ್ತಿಸಿದಬಳಿಕಿನಲಿ॥ತ್ರಿದಶರಲ್ಲಿಗೆಬಂದರಾವಾ| ಗದಲಿನಡವುದು
ದೇವತಾದೇ| ಹದಲಿಬಲವತ್ತರವುದೇಹವಿಶೇಷವಿಧಿಯೆಂದ॥ ಅಹುದಹುದ
ಲೇಶ್ರಾತ್ರಪಥದಲಿ|ಬಹುರಿನೀವೇಸ್ಮಾರ್ತವಿಧಿಸ|ನ್ನಿಹಿತರೆಂಬುದನರಿಯದೇ
ಮೂಜಗದಜನವೆಲ್ಲ॥ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳೊಳೈವರೊಡಗೂ|ಡಿಹರುನೀವೇ
ನೆಲ್ಲಲೇನಿ|ಸ್ಪೃಹರುನೀನ್ನ ಮ್ಮಲ್ಲಿಹರಹತಯೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ॥ತಾಯ ನೇ
ಮದಲಂದುಕಮಲದ| ಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯುಕೂಟವೈವರಿ|ಗಾಯಿತದುತಪ್ಪೇ
ನುಜನರಿಯುನುಡಿಯುಲಂಘ್ಯವಲೆ॥ ಕಾಯುಸಾಖ್ಯಕೆಕಾಮಸುಖದವಿ|ಡಾ
ಯತತುವಕೆವೇಡೆಗೊಂಡುನ|ವಾಯಿಯುಲಿದುರ್ಗಳಿಗೆದುವಾಳಿಸುವನ
ಲ್ಲೆಂದ॥೩೧॥ ತಾಯುನೇಮದಲೈವರಿಗೆಕವು| ಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯುಕೂಟ
ವೇಸುರ| ರಾಯನಿಷ್ಮುಯ್ಯನುವಿಲಂಘ್ಯವಿನಗೆಪಿತೃವಚನ॥ ರಾಯ
ನಟ್ಟಲುಬಂದನೀಕುಸು| ಮಾಯುಧನಕಗ್ಗೊಲೆಯುಕೆದರುವು|ಮಾಯ
ವನುನೀಬಲ್ಲೆಯುಂದಳುವಸಿತೆವಿನಯದಲಿ॥೩೨॥ ಸರಸಿಜದಮಧುಮಧು
ಕರನನನು| ಕರಿಸಿದರೆಚಂದ್ರಿಕೆಚಕೋರನ|ವರಿಸಿದರೆನಿಧಿಲಕ್ಷ್ಮಿಸುಳಿದ
ರೆನಯನವೀಧಿಯಲಿ॥ ಗರುವೆಯುರುವೋಲಿಕೈಸ್ಪರುಷನ|ನರಸಿದರೆಜಾ
ರುವರೆಸುಡಲಾ|ಸರಸಿಜವನಾಚಂದ್ರಿಕೆಯನಾನಿಧಿಯನಾಮಧುವ॥೩೩॥
ತಿಳುಹುದರೆಸುರಲೋಕದವರತಿ| ಗಳಹೆಯರಲಾಯೆಂಬಮನ್ಮಥ| ಖ
ಳಕಣಾನಿಷ್ಕರುಣಿನೀನಸಾಭಾಗ್ಯಗರ್ವದಲಿ॥ ಬಲುಮೆಬಿದ್ದುದುಹಾಸಿಂ
ಲಿಕಂ| ದೊಳಸುಗೊಂಡುದುಕಾಮುಕರನ| ವಳುಕೆಕೆಡಹಿತುವಿರಹತಾ
ಪದಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ॥೩೪॥ ಕಾದಲಾಗದೆ ವೈರ್ದಮುಖಿ| ದಾಡ

ಲವ್ಮ್ರನುಪಮನಕೆಧೈರ್ಯದ। ಜೋಡತೊಟ್ಟಿದಿರಾಗಿನಿಲೆನೆಸೆಯುಂಬುನಾ
ಟನುವೆ ॥ ಖೋಡಿಯೇಕಿದಕವ್ವೆಮಕ್ಕಳ । ನೋಡಬಂದರೆಬೇರೆಕಷ್ಟ
ವ । ನಾಡುವರೆಬಲ್ಲವರುಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯನೀವೆಂದ ॥೩೫॥ ರೋಷವರಡ
ಲೆಯಾಯ್ತುಲಜ್ಜೆಯ । ವಿಾಸಲಳಿದುದುಬಲುವಿಧದಬಹು । ವಾಸಿಗಳುಪ
ಲ್ಲವಿಸಿದವುತಲೆಗೈಸಿತನುತಾಪ ॥ ಆಶೆಪೈಸರವೋಯ್ತುಕಡುಝಳ। ಸೂ
ಸಿದುದುಸುಯ್ಲಿನಲಿಕಂಗಳು। ಕೇಸುರಿಯುಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದವುಹೆಕ್ಕಳಿಸಿಕಾ
ಮಿನಿಯು ॥೩೬॥ ಸೊಂಪಡಗಿತುಮುಖೇಂದುತನುಲತೆ । ಕಂಪಿಸಿದುದಡಿ
ಗಡಿಗೆವೈತನಿ । ಗಂಪಿನಲಿಮುಘಮುಘಿಸಿತಮಲಸ್ವೇದಸಲಿಲದಲಿ ॥ ತಂಪಿ
ನಲಿಶಿಖಿಮಧುರದಲಿಕಟು । ನುಂಪಿನಲಿಬಿರಿಸಮೃತದಲಿವಿಷ ।ಗುಂಪಿನಲಿ
ನೆಲೆಯಾದವೋಲ್ಸತಿಗಾಯ್ತುಘನರೋಷ ॥೩೭॥ ಕೆತ್ತಿದವುತುಟಿಕದಪಿ
ನಲಿಕೈ । ಹತ್ತಿಸುತತೂಗಿದಳುಶಿರವನು । ತತ್ತರೋಷಾಯುಧವಮಸ
ಗಿದಳುಧಾರೆಗಂಗಳಲಿ ॥ ಎತ್ತಿದುಬ್ಬೇಗದವಿಕಾರದ! ಚಿತ್ತಬುದ್ಧಿಮಸಂಗ
ಳಾತ್ಮನ । ಜೊತ್ತಿಸಿದೆವದುಭುತದಹಂಕಾರದಲಿಕಾಮಿನಿಯು ॥೩೮॥ ಎಲ
ವೊಭಂಡರಭಾವಖೂಳರ । ನಿಳಯಿಖಳರಥಿನಾಥಪಂಚಕ। ತಿಲಕಗಾವಿಲ
ರೊಡೆಯಬಂಧುವೆದುಷ್ಟನಾಯಕರ ॥ ಎಲೆಮದುಳೆತಾನಾವಳೆಂಬುದ। ತಿ
ಳಿಯಲಾನೀನಾವನೆಂಬುದ। ನಿಳೆಯರಿಯದೇಭಂಡಫಡಹೋಗೆಂದಳಿಂದು
ಮುಖಿ॥೩೯॥ ಒಲಿದುಬಂದವರಾರುನೊಬಗಿನೊ।ಳೊಲಿಸಿಮರುಗಿಪಮಿಂ
ಡನೀನತಿ । ಸುಲಭರಾವ್ದುರ್ಲಭನುನೀದೇವೇಂದ್ರಕಟಕದಲಿ ॥ ಎಲೆನ
ಪುಂಸಕಗಂಡುವೇಷದ । ಸುಳಿವುನಿನಗೇಕೆನುತಸತಿಕಳ । ವಳಿಸಿಕರವೆ
ತ್ತಿದಳುಹಿಡಿಹಿಡಿಶಾಪವಿದೆಯೆಸುತ॥೪೦॥ತುಳುಕಿತದ್ಭುತರೋಷಸುಯ್ಲಿ
ನ । ಝಳವೊಡದುಮೂಕುತಿಯಮುತ್ತಿನ। ಬೆಳಕುಕಂದಿತುಕಂದಿತಮ
ಳಚ್ಛವಿಮುಖಾಂಬುಜದ ॥ ಹೊಳಹೊಳವಕೆಂದಳದಸೆಳ್ಳುಗು।ರೊಳಮ
ಯೂಖದಮಣಿಯಮುದ್ರಿಕೆ । ಗಳಮರೀಚಿಯುಲೆಸದುದೆತ್ತಿದಹಸ್ತವೂ
ರ್ವಶಿಯ ॥೪೧॥ ರಾಹುತುಡಿಗಳಶಿಯೊಮೇಣ್ರಾ । ದ್ರಾಹಿಮಸ್ತಕಮಾ
ಣಿಕವೊಕಡು।ಗಾಹಿನಮೃತವೊಕುಪಿತಸಿಂಹದಗುಹೆಯಮೃಗಮದವೊ॥
ಲೋಹಧಾರೆಯಮಧುವೊಕಳಿತಹ । ಳಾಹಳದಕಜ್ಜಾಯವೆನಿಸಿತು । ರೂ
ಪ್ರಸುಮನೋಹರಭಯಂಕರವಾಯ್ತುಸುರಸತಿಯ ॥೪೨॥ ನರಮೃಗಾ
ಧಮನಿಮ್ಮಭಾರತ ।ನರುಷಭೂಮಿಯೊಳೊಂದುವರುಷಾಂ ।ತರನಪುಂ
ಸಕರಾಗಿಚರಿಸುನಿರಂತರಾಯದಲಿ॥ ಹರಿಯಮರೆಯೊಗುಹರನನೀನನು।
ಸರಿಸುನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆಹೇಳಿದು । ಸಿಗುತತಪ್ಪದುಹೋಗೆನುತ ವೊಗದಿ
ಮುಖಿದಸುಚಿಪಳೆ ॥೪೩॥ ಮೂಗನಾದನುಬಹಳಧೈರ್ಯದ ।ಬೇಗಡೆಯಬಿ

ಡೆಬಿಗಿದಬೆರಗಿನ | ಮೂಗಿನಂಗುಲಿಗಳಧನಂಜಯನೊಲದುನಿಜಶಿರವ‖ಆ
ಗಲಿದುಸುರಭವನವಧುಗಳು| ನಾಗರಿಗರಿವರೆತ್ತಭಾರತ| ಭೂಗತರುತಾ
ವೆತ್ತಲಿದುಘಟಿಸಿದುದುವಿಧಿಯೆಂದ‖೪೪‖ ಸುರಪತಿಗೆಸೂಚಿಸಿದೆನೇವೋ
ಹೊ | ಕರಸಿದೆನೆಕಮಳಾನನೆಯನಿ| ಷ್ಠುರದನುಡಿಗಪರಾಧವುಂಟೇತಾನು
ಮಾಡಿದುದು ‖ ಪುರುಷತನಕನಪುಂಸಕದಲಾ | ಚರಿಸಬಲ್ಲೆನೆಸಾಕುದೇ
ಹಾಂ | ತರವನಂಗೀಕರಿಸುವೆನಲಾತನ್ನಸುಡಲೆಂದ ‖೪೫‖ ಎಲೆವಿಧಾತ್ರ
ಕೃತಾಪರಾಧ | ಸ್ಖಳಕೆದಂಡಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಲ್ಲದೆ | ವಿಲಸಿತದವೇದಾರ್ಥದ
ಲಿಮನ್ವಾದಿಮಾರ್ಗದಲಿ ‖ ಚರಿಸದಾಚರಿಸಿದರೆಧರ್ಮ | ಸ್ಖಳದೊಳೇನು
ನಿಮಿತ್ತವಕಟಾ | ಗಳಿತಪೌರುಷನಾಗಿಬದುಕುವನಲ್ಲತಾನೆಂದ ‖೪೬‖ತ
ಪವನಾಚರಿಸಿದರೆವರಪಾ | ಶುಪತಶರವೆನಗಾಯ್ತುಧರ್ಮವೆ ।ತಪವಲಾ
ಯೆಂದರಿದುನಡೆದರೆಷಂಡತನವಾಯ್ತು ‖ ತಪವೆರಡುಸರಿಫಲದೊಳಾದು
ದು | ವಿಪರೀತದಗತಿಗಹನತರವೇ| ವಿಪ್ರಳಕರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯೆನುತತೂಗಿದ
ನುನಿಜಶಿರವ ‖೪೭‖ ಶಿವನಶರವೆನಗಾಯ್ತುರಿಪ್ರುಕ್ಷೌ| ರವರರಕುತದರಾ
ಟಳವನೆ | ತ್ತುವೆನುಕಟ್ಟಾಮುಡಿಯುನೆಂಬೆನುದುರುಪದೀಸತಿಗೆ ‖ ಇವ
ಳುಭಂಗಿಸಿಬೂತುಗೆಡಹಿದ | ಹವಣನಾರಿಗೆಹೇಳುವೆನುವರ| ಯುವತಿಗೀ
ನುಡಿಯೊಸಗೆಯೋಹಾಯೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದ ‖೪೮‖ ಅರಸಕೇಳೈಚಿತ್ರ
ಸೇನನ | ಕರಸಿಯೂರ್ವಶಿಪಾರ್ಥಮಾಡಿದ | ದುರುಳತನವನುದೂರಿದ
ರೆಸುರಸತಿಯಸಂತೈಸಿ ‖ ಸುರಪತಿಗೆಗಂಧರ್ವರಿವರಿ| ಬ್ಬರನಿರೋಧನಿಬಂ
ಧವನೆ | ಚ್ಚರಿಸಲರ್ಜುನನರಮನೆಗೆಬಂದನುಬಲಧ್ವಂಸಿ ‖೪೯‖ ಮಗನಸ
ಪ್ಪಿದನೆನ್ನತಂದೆಗೆ | ದುಗುಡವೇಕೆನ್ನಾಣೆಗೆತ್ತಣ | ಬೆಗಡಿದೆನ್ನರಸಂಗಿ
ದೆತ್ತಣದೆಸೆಯುದುಮ್ಮಾನ ‖ ಮೊಗದತನಿಹಳಹಳಿಕೆನೇತ್ರಾಂ|ಬುಗಳೊ
ಳದ್ದುದುನಿಜಮನೋವೃ | ತ್ತಿಗಳೊಳಗೆನುಡಿಮುಳುಗಿತೇನಿದುಚಿತ್ರವಾ
ಯ್ತೆಂದ‖೫೦‖ನುಡಿಸೆತಲೆವಾಗಿದನುಲಜ್ಜೆಯು|ಝುಡಿತೆಯಲಿಝೊಮ್ಮೇ
ರಿದಂದದಿ | ಮಿಡುಕದಿರೆಮಗುಳಪ್ಪಿಹರಿಮೊಗನೆಗಹಿಮುಂಡಾಡಿ ‖ ಬಿಡು
ಮನೋಜ್ಞಾನಿಯನುಸತಿಕೆಡೆ | ನುಡಿದುದೆಲ್ಲವನೆನಗೆಸೈರಿಸು| ಪಡದಿಯ
ರಲೇನುಂಟುಗುಣವೆನ್ನಾಣೆಹೇಳೆಂದ ‖೫೧‖ ಎಲೆಕಿರೀಟವೃಥಾಮನೋ
ವ್ಯಥೆ | ತಳಿತುಗೇಕೂರ್ವಶಿಯಶಾಪವ | ಲಳುಕಿದೈತಕ್ರಕ್ರೋಧನಿನಗು
ಪಕಾರವಾಯ್ತುಕಣ ‖ ಹಳುವದಲಿಹನ್ನೆರಡುವರುಷವ | ತಲಹಿನಜ್ಞಾತ
ದಲಿವರುಷವ | ಕಳಿವಡಿದುಸಾಧನವೆಯಾಯ್ತುಶಿಖಂಡಿತನವೆಂದ ‖೫೨‖
ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲಲೆಮಗನೆಚಿಂತಿಸ | ಬೇಡನಿಮ್ಮಜ್ಞಾತದಲಿನೆರೆ| ಜೋಡಲಾ
ಜಾಣಾಯ್ಲರಿಪುಜನದೃಷ್ಟಿಶರಹತಿಗೆ ‖ ಕೊಡತಿದುಪ್ಪುಣ್ಯದಲಿಸುರಸತಿ|

ಮಾಡಿದಪಕೃತಿಸಿನ್ನ ಭಾಷೆಯ । ಬೇಡಸಲಹಿದುದರಿಯೆ ನೀಸಾಹಿತ್ಯ
ಲ್ಗಿಂದ ॥೫೩॥ ಎಂದು ಪಾರ್ಥನ ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಪು । ರಂದರನು ತನ್ನ
ಗೆನಡೆ । ತಂದನರ್ಜುನನ ಸಹಿತ ವಿವಿಧ ವಿನೋದ ವಿಭವದಲಿ ॥ ಅಂದು
ವನಾದಿಗಳು ನಲ । ವಿಂದಕೊಟ್ಟರು ಕಳುಹನ ಸುರೀ । ಸ್ಯಂದನ
ಸೆಯನುಜಯುರವದ ಭವನದಲಿ ॥೫೪॥ ಸುರಪನರುಹಿದ ಶಸ್ತ್ರ
ತ್ಕರ ರಹಸ್ಯವನ ಮರಭುವನದ । ಭರತವಿದ್ಯೆಯನರುಹಿಸಿದ ನಾ
ಯಿಂದ ॥ ಸುರರಿಗಲಗಣ ಸಾದ ದೈತ್ಯರ । ನೊರಸಿದನು ತತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆ
ಡಿ । ವರಿದುಬೆಳೆದುದು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಪ್ರೈದುನನಾ ॥ * ॥೫೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಸಕಲ ಮುನಿಜನ ಸಹಿತ ಗಿರಿ
ಸ । ನಿಕರದಲಿ ತೊಳಲಿದನು ರಾಜ । ನ್ಯಕಶಿರೋಮಣಿ ಧರ್ಮನಂದನ
ರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲೀ ॥ ಪದನು ॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥನಿದ್ದನು । ಪರ
ಷವೈದರೊಳಿಂದ್ರಭವನದ । ಸಿರಿಯ ಸವಿಮಾಳದ ಸಗಾಢದ ಸಾಮಸ್ಯ
ಲಿ ॥ ನರನ ಹದನೇನೋ ಧನಂಜಯ । ನಿರವದೆಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟ ನವ್ಮಾನು । ಮ
ದು ಕಳೆದನಲಾ ಯೆನುತ ಯಮಸೂನು ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೧॥ ಕಳುಹಿದನು ಲೋ
ಮಶನನವನೀ । ತಳಕೆ ಸುರಪತಿ ಶಿಖಿಹಯ ಸಕಾ । ಶಲವನೊಡ ಹುಟ್ಟಿದ
ಗರುಹಲಿ ಕಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಇಳಿದನಾ ಮುನಿಪತಿ ಧರಿತ್ರೀ । ತಳಕೆ ಕಾಮ್ಯ
ಕನಾಮವನದಲಿ । ತಳಿರ ಗೂಡಾರದಲಿ ಕಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ ॥೨॥
ತನಿದಿರೆದ್ದರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯವ । ನಾತಪೋನಿಧಿಗಿತ್ತು ಬಹಳ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬೆಸ
ಗೊಂಡನವರಾಗಮನ ಸಂಗತಿಯ ॥ ಆತನಮಲಸ್ವರ್ಗಸದನಸು । ಖಾತಿ
ಶಯವನು ತಿಳುಹಿದನು ಪುರು । ಹೂತಭವನದಲರ್ಜುನನ ವಾರ್ತೆಯ ವಿವರಿ
ಸಿದ ॥೩॥ ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮ ಕುಶಲವ । ನಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡು ಪ್ರ
ಳಕದ । ಗುಡಿಯ ಬೀಡಿನ ರೋಮಪುಳಕದ ಪೂರ್ಣಹರುಷದಲಿ ॥ ಪೊಡವಿ
ಯಧಿಪತಿ ಬಳಿಕ ತೊಳಲಿದ । ನಡವಿಯಡವಿಯ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ । ಮ
ನಿಜಪರಿವಾರವನು ನೀದೇವ ಕುಲಸಹಿತ ॥೪॥ ವರಪುಲಸ್ತ್ಯಮುನೀಂದ್ರ
ಷ್ಠಂ । ಗವರುಹಿದುತ್ತಮತೀರ್ಥವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನು ಲೋಮಶ ಮುನಿ
ಶ್ವರನನಸಿ ಪಾಲಂಗೆ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಬೃಹದಶ್ವನನು ಪತಿ । ಕರಿಸಿ ನಿಜರಾಜ್ಯ
ಪಹಾರವ । ಪರಮದುಃಖ ಪರಂಪರೆಯನರುಹಿದನು ಖೇದದಲಿ ॥೫॥ ಆತ
ನೀತನ ಸಂತವಿಟ್ಟನು । ದ್ಯೂತದಲಿ ನಳಚಕ್ರವರ್ತಿನು । ಹೀತಳವ ಸೋ
ತನು ಕಣಾಕಲಿಯಿಂದ ಪುಷ್ಕರಗೆ ॥ ಭೂತಳವ ಬಿಸುಟಡವಿಗೈದಿದ । ನಾತನಿ
ಜವಧುಸಹಿತ ವನದಲಿ । ಕಾತರಿಸಿ ನಿಜಸತಿಯ ಬಿಸುಟನು ಹಾಯ್ದನಡವಿಯ

ಲಿ ॥೬॥ ಬಳಿಕಕಾರ್ಕೋಟಕನದೆಸೆಯಿಂ। ದಳಿಯೆನಿಜರುತುಪರ್ಣಭೂ
ಪನ । ನಿಳಯಕೋಲೈಸಿಗನುಬಾಹುಕನೆಂಬನಾಮದಲಿ ॥ ಲಲನೆತೊಳಲಿ
ದುಬರುತತಂದೆಯ । ನಿಳಯವನುಸಾರಿದಳುಬಳಿಕಾ । ನಳಿನಮುಖಿಯಿಂ
ದಾಯ್ತುನಳಭೂಪತಿಗೆನಿಜರಾಜ್ಯ ॥೭॥ ಆತನಾಪತ್ತದುಮಹೀಪತಿ। ನೀ
ತಳೋದರಿಸಹಿತನಿನ್ನೀ। ಭ್ರಾತೃಜನಸಹಿತೀಮಹಾಮುನಿಮುಖ್ಯಜನಸ
ಹಿತ ॥ ಕಾತರಿಸುತಿಹನಿನ್ನವೋಲುವಿ। ಖ್ಯಾತರಾರೈಪುಣ್ಯತರರೆಂ। ದಾ
ತಪೋನಿಧಿಸಂತವಿಟ್ಟನುಧರ್ಮನಂದನನ ॥೮॥ ನಳಮಹೀಪತಿಯಕ್ಷಹೃದ
ಯವ । ತಿಳಿದುರುತುಪರ್ಣನಲಿಕಾಲನ । ಕಳದುಗೆಲಿದನುಪುಷ್ಕರನವಿ
ಖ್ಯಾತಿಸಹಿತೊಂದಲಿ ॥ ಗೆಲಿದುಕೌರವಶಕುನಿಗಳನಿ । ನ್ನಿಳೆಯಕೊಂಡ
ರುಮರಳಿಜೂಜಿಂ । ಗಳುಕಬೇಡೆಂದಕ್ಷಹೃದಯವಮುನಿಪಕರುಣಿಸಿದ ॥೯॥
ಬಳಿಕಲೋಮಶಸಹಿತನೃಪಕುಲ । ತಿಲಕಬಂದನಗಸ್ತ್ಯನಾಶ್ರಮ। ದೊ
ಳಗೆಬಿಟ್ಟನುಪಾಳಿಯವನಾಮುನಿಪಚರಿತವನು ॥ ತಿಳುಹಿದನುಲೋಮಶ
ನನೃಪನ । ಕಲಶಗಂಭುದಧೀಚಿಮುನಿಪತಿ । ಯೆಲುವನಮರರುಬೇಡಿ
ದುದನರುಹಿದನುಜನಪತಿಗೆ ॥೧೦॥ ಆಮುನಿಯುಕಂಕಾಳದಲಿಸು । ತ್ರಾಮ
ಕೊಂದನುವೃತ್ರನನುಬಳಿ। ಕಾಮಹಾದಾನವರರಕ್ಕಸಕೋಟಿಜಲಧಿಯು
ಳಿ ॥ ಭೀಮಬಲರಡಗಿದರುಬಂದೀ । ಭೂಮಿಯುಳ್ಳವಸಿಷ್ಠನಾಶ್ರಮ। ದಾ
ಮುನೀಂದ್ರರತಿಂದರವರುಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥೧೧॥ ಚ್ಯವನನಾಶ್ರಮ
ದೊಳಗೆಮೂರನು । ತಿವಿದುಭಾರದ್ವಾಜನಾಶ್ರಮ । ಕವರಮುನಿಸಿದಷ್ಟ
ತ್ತನುಂಗಿದರೇನನುಸುರುವೆನು ॥ ದಿವಿಜರಿತ್ತಲಗಸ್ತ್ಯನನುವರು । ತವಿ
ಸಿದರುಸಾಗರವನಾಮುನಿ । ಹವಣಿಸಿದಜಠರದಲಿಕೊಂದನುದೈತ್ಯದಾನ
ವರ ॥೧೨॥ ಸಗರಸುತಚರಿತವನುಕಪಿಲನ । ಭೃಗುಋಷಿಯಬಲುಬಿದುದನು
ಬಳಿಕವ । ಬಗೆಭಗೀರಥನಿಳುಹಿದನಮರನದೀಕಥಾಂತರವ ॥ ವಿಗಡಮು
ನಿಯಿಲ್ವಲನವಾತಾ । ಪಿಗಳಮರ್ದಿಸಿವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಹ । ಬ್ಬಿಗೆಯನಿಲಿಸಿದಗ
ಸ್ತ್ಯಚರಿತವಮುನಿಪವರ್ಣಿಸಿದ ॥೧೩॥ ಕೇಳಿದನುನೃಪರುಷ್ಯಶೃಂಗವಿ।
ಶಾಲಕಥೆಯಕಳಿಂಗದೇಶದ । ಕೂಲವತಿಗಳಮಿಂದುಗಂಗಾಜಲಧಿಸಂಗ
ಮದ ॥ ಮೇಲೆವೈತರಣಿಯವರೊತ್ತರ । ಕೂಲವನುದಾಂಟಿದನುನೃಪ
ಕುಲ । ಶಾಲಿಯುಮುನಾಶ್ರಮಕೆಬಂದರುರೇಣುಕಾಸುತನ ॥೧೪॥ ಪರ
ಶುರಾಮನಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ । ಧುರದೊಳಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸೂಳಿನೊ। ಳರಿದ
ರಾಯರಕಂಠನಾಳದನೆತ್ತರಿನನದಿಯ ॥ ವರಪಿತೃತರ್ಪಣವನಾತನ।
ಪರಶುವಿನಸೆಣಸನೆಯತೊಳಹದ । ವರನದಿಯವಿಸ್ತರಣವನುಕೇಳಿದನು
ಯಮಸೂನು ॥೧೫॥ ಬಂದನವಸಿಷ್ಠನಾಶ್ರಮಭಾಸದ। ನಂದನೆಗೆಬಳಿಕಲ್ಲಿ

ಯಾದವ | ನೃಪದರ್ಶನವಾಯ್ತು ಬಹುವಿಧತೀರ್ಥತೀರದಲಿ ‖ ವಿಂದಸಾ
ತಕೆಗಯನಚರಿತವ | ನಂದುಲೋಮಶಹೇಳಿದನುನಲ |ವಿಂದಸಂಯಾತಿ
ಚ್ಯವನಸಂವಾದಸಂಗತಿಯು ‖೧೮‖ ಚ್ಯವನಮುನಿಯವಿವಾಹವನುರೂ|ಪ
ವನುಮುನಿಗಶ್ವಿನಿಗಳಿತ್ತುದ |ನವರಿಗಾಮುನಿಮುಖದವಿಭಾಗಪ್ರಸಂಗತಿ
ಯು ‖ ಅವರಿಗಿಂದ್ರನಮತ್ಸರವದಾ | ನವನನಿರ್ಮಾಣವನುಬಳಿಕಿನೊ|
ವನಿಪಗೆಮಾಂಧಾತಚರಿತವನೊರದನಾಮುನಿಪ ‖೧೯‖ ಸೋಮಕನಚರಿ
ತವಮರುತ್ತಮ | ಹಾಮಹಿಮನಾಚಾರಧರ್ಮ | ಸ್ತೋಮವನುವಿರಚಿಸಿ
ಯಯಾತಿಯಸತ್ಕಥಾಂತರವ ‖ ಭೂಮಿಪತಿಕೇಳಿದನುಶಿಬಿಯು |ದ್ಧಾಮ
ತನವನುತನ್ನಮಾಂಸವ |ನಾಮಹೇಂದ್ರಾಗ್ನಿಗಳಿಗಿತ್ತವಿಚಿತ್ರವಿಸ್ತರವ
ಕೇಳಲಷ್ಟಾವಕ್ರಚರಿತವ | ಹೇಳಿದನುಲೋಮಶಮುನೀಂದ್ರನೃ|ಪಾಲ
ಕಂಗರುಹಿದನುಯವಕ್ರೀತಋಷಿಯಸತ್ಕಥೆಯ ‖ ಬಾಳಡವಿಬಯಲಾಯ್ತು
ಲನೃಗ | ಜಾಲಸವದುದುಗಂಧಮಾದನ |ಶೈಲವನಗಲಿವಾಸವೆಂದವನಿ
ಶಹೊರವಂಟ ‖ ಅರಸಬಂದನುಗಂಧಮಾದನ|ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲಿಗಗ್ನಿಹೋ
ತ್ರದ | ಪರಮಋಷಿಗಳುಮಡದಿಸಕಲನಿಯೋಗಿಜನಸಹಿತ‖ಸರಸಿ
ಯಸ್ನಾನದಾನಕೆ | ತರುಲತಾವಳಿಗಳುಯುಧಿಷ್ಠಿರ| ನರಮನೆಯ
ವಟಕೆನಾಲವುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ‖೨೦‖ ಮರುದಿವಸದಲ್ಲಿಂದಬಿಟ್ಟುದ|ಹೊ
ರಗೆನಡೆತರಲಭ್ರದಲಿಗುಡಿ | ಯಿರಿತುಮೆರದುಬುಮೇಘಮಿಂಚಿದವಖಿ
ದೆಶೆಗಳಲಿ ‖ ಬರಸಿಡಿಲಬೊಬ್ಬೆಯಲಿಪರ್ವತ|ಬಿರಿಯೆಬಲುಗತ್ತಲೆಯ
ಹಕೆ | ನರರಕಣ್ಣುಮನಹೊಳೆತೊಳಿತುಮಳೆಮಹೀತಳವ ‖೨೧‖ ಮರ
ಮರತಕ್ಕೈಸಿದವುಕುಲ | ಗಿರಿಯಗಿರಿಮುಂಡಾಡಿದವುತೆರೆ| ತೆರೆಗಳಿ
ಟಕ್ಕಿದವುಸಾಗರದಸಾಗರದ ‖ ಧರಣಿಗಿಕ್ಕಿದಿಳಿಂಪನಡಿಕಿಲು|ಜರಿಯದಿ
ದೇಜಗದಬೋನಕೆ|ಹರಿಗೆಹೇಳೆನೆಬೀಸಿದುದುಬಿರುಘಾಳಿಜರುಸಿನಲಿ‖೨
ಕೆದರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಮಳೆಯಲಿ | ಹುದುಗಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಕಣೆಗಿಲು | ಕದಳಿಗ
ಮರೆಗೊಂಡುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಹರಿಹರಿದು ‖ ಬೆದರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಕರಕರ| ದೊ
ರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಬಲುವಳೆ|ಸದದುದಿವರನುಸೇಡುಗೊಂಡುದುಜನದಸಂವ
ನ ‖೨೨‖ ಬಗಿದುಹೊಕ್ಕರುಮೆಳೆಗಳನುಮಿಂ | ಚುಗಳಕಂಬೆಳಗಿನಲಿದ
ರಿಯ | ತೆಗೆತೆಗೆದುಸಾರಿದರುಸಂದಣಿವರನಹೆಮ್ಮರನ ‖ಬಿಗಿದರೋಮ
ಹುದಿದಕೈಗೊ | ಪ್ಪೆಗಳನಡುಕದಮೈಯಕಡುಸೇ | ಡುಗಳಶೀತದಸ
ಲಜನಹುದುಗಿದುದರಣ್ಯದಲೀ ‖೨೪‖ಹೊಳೆವಕಂಗಳಕಾಂತಿಬಲುಗ|ತ
ಲೆಯಝುಳಪಿಸಿಘೋರವಿಪಿನದೊ | ಳಳಿಕುಲಾಳಕಿಬಂದಳೊಬ್ಬಳೆಮ
ಗೆಕೈಯೊಡ್ಡಿ ‖ ಬಲಿದುಮೈನಡನಡುಗಿಹಲುಹಲು | ಹಳಚಿಸನದ

ಕಿಯಲಿತನು | ಹಳಹಳಿಸೆ ಬಳಲಿದಳು ಚರಣದ ಹೊನಲ ಹೋರಟೆಗೆ ||೨೭||
ಒಡೆಹುಟಿರಳಿನ ಕಾಲಮುಳುಗಳ | ಕಡುಪಳೆಯ ಘಾಟಳಿಪ ಘಾಳಿಯ | ಸಿ
ಡಿಲು ಮಿಂಚಿನ ಘಲ್ಲಣೆಯ ಘೋರಾಂಧಕಾರದಲಿ || ಒಡನೆ ಮಾನಿಸರಿಲ್ಲ ಕರೆ
ದರೆ| ನುಡಿವರಿಲ್ಲ ಕರದ್ವಯದಿ ತಡ| ವಿಡುತ ಪೈಸರದೊಳಗೆ ಸೂಸಿತು ಪ್ರೈ
ಮುಹಾಸತಿಯು || ಘಾಳಿಗೊರಗಿದ ಕದಳಿಯಂತಿರೆ | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಧ
ಟ್ಟಗೆಡವಳು | ಮೇಲುಸೆರಗಲು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಚೇತನದ||
ಬಾಲೆಯಿರೆ ಬಳಿಗಾಯ್ತು ತೆಗದುದು | ಘಾಳಿ ಬಿರುವಳೆ ಭೀಮನಕುಲನೃ |
ಪಾಲಕರಸಿದರೀಕೆಯನು ಕಂಡಪರಬೆಸಗೊಳುತ ||೨೮|| ಬರುತ ಕಂಡರು
ಬಟ್ಟೆಯಲಿನಿ | ಧರ್ಮರದೆ ಮೂರ್ಛಾಪಮೋಹಿತಾಂತಃ | ಕರಣೆಯನು ಹಾ
ಯೆನುತ ಬಿದ್ದರು ಭೂಪನೆಜಾದಿಗಳು || ಧರಣಿಪತಿ ತೆಗದೀಕೆಯನು ಕು| ಳ್ಳಿರಿ
ಸಿ ತನ್ನಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಾ | ದರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ನೀರತಳಿದನು ರಕ್ಷೆಗಳರಚಿ
ಸಿ ||೨೯|| ಉಪಚರಿಸಿ ರಕ್ಷೋಘ್ನ ಸೂಕ್ತದ | ಜಪವ ಮಾಡಿಸಿ ಪವನಪಾ
ತ್ರದ | ಅರ್ಪಣದಲಿ ಹರಸಿದನು ಗೋಧನ ಭೂಮಿದಾನವನು || ನೃಪತಿಕೇ
ಳೊಂದೆರಡು ಘಳಿಗೆಯೊ | ಳುಪಹರಿಸಿದುದು ಮೂರ್ಛೆ ಸತ್ಯ | ವ್ಯಪಗತೈ
ಶ್ವರ್ಯರನು ಕಂಡಳು ಕಾಂತೆ ಕಣ್ದೆರದು ||೩೦|| ನೆಲೆಮನೆಯ ಮಾಡದಲಿರ
ತ್ನಾ | ವಳಿಯ ಸುಣ್ಬೆಳಗಿನಲಿ ಹಂಸೆಯ | ತುಳಿಯ ಮೇಲ್ವಾಸಿನಲಿ ಪವಡಿ
ಸುವೀಕೆಗಿಂದೀಗ || ಹಳುವದಲಿ ಘೋರಾಂಧಕಾರದ| ಮಳೆಯೊಳೊಬ್ಬ
ಳೆನೆಡದು ನೆನೆದೀ| ಕಲುನೆಲದೊಳೊರಗಿದಳೆನುತ ಮರುಗಿದನು ಧರಣೀಶ||
ಹರದುದುಬ್ಬಿದ ಮೂರ್ಛೆ ಕರಣೋ | ತ್ಕರದ ಕಳವಳವಡಗಿತರಸನ|ನರ
ಸಿಸಂತೈಸಿದಳು ತಪ್ಪೇನಿದು ಪುರಾಕೃತದ || ಪರುಠವಣೆಗೇಕಳಲು ಮುಂ
ದಣಾ | ಗಿರಿಯ ಗಮನೋಪಾಯವನು ಗೋ | ಚರಿಸಿರೇ ಸಾಕೆಂದಳಂಬು
ಜಮುಖಿ ಮಹೀಪತಿಗೆ ||೩೧|| ಇದೆ ಮುನಿವ್ರಜವಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಗ | ಳಿದೆ ಕು
ಟುಂಬಿಗಳೊಪ್ಪ ಪರಿಜನ |ವಿದೆ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲವೃದ್ಧನಿಯೋಗಿಜನಸಹಿತ||
ಇದೆ ಮಹಾಕಾಂತಾರವಿನಿಬರ | ಪದಕೆ ಪನಮಾರ್ಗದಲಿ ಸೇರುವ |ಹದನು
ಕಾಣೆನು ಶಿವಶಿವೆಂದಳು ಕಾಂತೆ ಭೂಪತಿಗೆ || ೩೨ || ಆಯತಾಕ್ಷಿಯ ನುಡಿಗೆ
ಪಾಂಡವ | ರಾಯ ಮೆಚ್ಚಿದನಿನ್ನು ಗಮನೋ | ಪಾಯವಂತೆಂದನು ತ
ಚಿಂತಿಸಿದನು ಘಟೋತ್ಕಚನ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ಕಮಲನಾಭನ | ಮಾಯೆ
ಯೋ ನಾವರಿಯೆ ಮಾತ್ರಕ್ಷಣ | ವಾಯುವೇಗದಲಭ್ರದಿಂದಿಳಿತಂದನಮರಾ
ರಿ ||೩೩|| ವೀರದೈತ್ಯನ ಬಹಳದುಷ್ಪರಿ | ವಾರವದನಾರೆಣಿಸುವರು ಮೊಬ|
ಗಾರಿರುಳ ತನಿಯರ ಕನೀಲಾಚಲದ ಖಂಡರಣೆ || ಘೋರರಾಹುನ್ವ್ಯೂಹವೆ
ನಸುರ | ವೈರಿಗಳ ಪೈಗಾಂತಿಲ ಹರಿಯ | ಪೂರದಲಿ ಗಜಮುಳುಗೆ ಬಂದು

ದುಲಕ್ಷಸಂಬೆಯುಲಿ ‖೩೪‖ ದೇವದೇಸಸಾನವ್ಯ ಜರಿಸಿಗು । ದಾವಹದನ
ನವೀನಘಟಿತಿದೆ । ದೇವರಿಪ್ರಗಳಹೇಳುನೆಸಹುನರಾಜಕಾರಿಯುವ ‖ ಅ
ದೆನಗುದ್ಯೋಗವನೆಸಂ । ಭಾವಿಸಿದನಸುರನನುಜಾರುವ ।ಜೀವಮರು
ನವುರಳನಿಲಿಸಿತುನಿನ್ನ ನುಡಿಯೆಂದ ‖೩೫‖ ಟುರ್ಗವಿದನವ್ಯಂಥ್ರ
ಯು । ಸುಗ್ಗಿಬೀತುದುಸಾಹಸಿಗೆನೀ। ನಗ್ಗಳಿಯುರಿದನಿನ್ನ ವರುಪಡಿಗಿರಿಗಳ
ದಿರಿಗೆ‖ಹುಗ್ಗಿಗರಹೆಗಲೇರಿಸೊಂದೇ।ಲಗ್ಗೆಯುಲಿನಡಸೆನೆಹಸಾದದ । ವ
ಗ್ಗಿಗೃಗಳದನುಜತಗ್ಗಿದನರಸನಿದಿರಿನಲಿ‖೩೬‖ ಹೊತ್ತನರಸನನರಸುನನ
ಜಲನೆಶ್ಚಿದನುನೃಪನರಸಿಂಯುನುಬಳಿ। ಕೆತ್ತಿಕೈವೀಸಿದನುಭಟರಿಗೆತೋ
ನುರಿಪರಿಜನನ‖ ಹೊತ್ತರನಿಬರನಸುರಭಟರೊ।ತ್ತೊತ್ತೆಯಾದುದುಬೆ
ಸಿನಲಿಬಿಗಿ । ದತ್ತಿರಾಯದ್ಧರುಮುಗಿಲತಟ್ಟನವರಿಯುಜೋಡಿನಲಿ ‖೩೭‖ ಅ
ಸುರದೇಹಸ್ಪರ್ಶವಸನುಂ । ಜಸವಲಾತನಗೆಸುತಮುನಿಲೋ । ಹುಳನ
ಗಗನೇಚರರಗತಿಯುಲಿಬಂದನಿವರೊಡನೆ ‖ವಿಷಮಗಿರಿಕಾನನಕದಧ್ವ।ಪ
ಸರನನುಹಿಂದಿಕ್ಕಿಹೊದ್ದಿದ । ರೆಸವನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮವರತಪೋವ
ನವ ‖ ಅಲ್ಲಿಯಖಿಳಮುಪಿವ್ರಜವುಭೂ । ವಲ್ಲಭನನಾತಿಥ್ಯಪೂಜಾ । ಸಲ್ಲ
ಲಿತಸಂಭಾವನಾಮಧುರೋಕ್ತಿರಚನೆಯುಲಿ ‖ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಸಕಲಮುನಿಜ
ನ । ವೆಲ್ಲನನುಮನ್ನಿಸಿದನಾವನ । ದಲ್ಲಿನೂಕಿದನೇಟುಟನವನುನೃಪತಿ
ಕೇಳೆಂದಾ ‖ * * * * * * ‖೩೮‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ‖ ಸೂಚನೆ‖ ಕಂಡನಡವಿಯೊಳನಿಲಜನನಾ
ಖಂಡಲನತನುಜನಪತಾಕಾ ।ದಂಡದಲಿನಿಲುವಂತೆವರವನುಪಡದನಾಕ್ಷೀ
ವಾ ‖ ಪದನು ‖ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯುಧರಿತ್ರೀ। ಪಾಲನರನಾರಾಯಣಾ
ಶ್ರಮ । ಕೂಲವತಿಗಳನಂದಪದಸಿರ್ಮಳಸರೋವರದ ‖ ಕೇಳಿಕೆಯುನ
ವಿಲುಗಳತುಂಬಿಯು । ಮೇಳವದಗೀತದವಿನೋದದ । ಲಾಳಿದರುಪನವಾ
ಸಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನುಸೊಗಸಿನಲಿ ‖೧‖ಪರಮಧರ್ಮಶ್ರವಣಸೌಖ್ಯದೊ।
ಳರಸಿರೆಬದರಿಯುಲಿಪೂರ್ವೋ। ತ್ತರದದೆಸೆವಿಡಿದೆಸಗತತಿಶಯುಗಂಧಬಂ
ಧುರದ ‖ ಧರಣಿಮನ್ಮಥಪೋತವಣಿಜನ ।ತರಣಿತರುಣಭ್ರಮರಸೇವಾ।
ಸರಣಿಯೆನಿಸುಳಿವುದುಸಮೀರಣನಾಮುಹಾದ್ರಿಯುಲಿ ‖ ಸರಸಸೌಗಂಧಿ
ಕದಪರಿಮಳ । ಭರದಭಾವನೆಯುಲಿತಿಳಿಗೊಳ । ನುರುಬುದೆರೆಗಳತಿವಿ
ಗುಳಿನತುಂತುರುತುಷಾರದಲಿ ‖ ಮೊರದೊಗುವಮರಿದುಂಬಿಗಳವೋ।
ಹರದವೊಡಾವೋಡಿಯುಲಿಡಾ । ವರಿಸಿತೈದಿಂದ್ರಿಯುದಲೊಂದಿರೆಸಕಲ
ಮುನಿಜನನ ‖೩‖ ಮೇಲುಥರದಲಿಪರಿಮಳದವ್ಯ ।ಹಾಳಿಯುಲಿಸಲಬೇಡು

ಪರಿದುಭ|ದಾಳಿಸುವಸೊಗಸಿನಲಿನೊಂಪಾದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥ನೋ
ಲಿಸಿತಲಾಜಗೊಣೆಯುಲಿಸಂ | ಪಾಳಿಸಿದಸೌಗಂಧವಿಸ್ಮವಿ | ಶಾಲಪದುಮ
ವದೆಂತುಟೆನುತವೆತೊಗಿದಸುಶಿರವ ॥೪॥ ಅರಸನೆಲೆವೊಣ್ಣು ಕೇಳಸರದೇ
ವರಲಿತನ್ನಮನೋರಥಕೆವಿ | ಸ್ತರಣವಾಗದುನುಡಿಪಡಿಲ್ಲೆರ್ಜುನನನಗಿರಾ
ಪದಲಿ ॥ ಅರಿಭಯಂಕರಭೀಮನೇಗೋ | ಚರಿಸುವನಲಾಯೆನುತಲಾತ
ನ | ಹೊರಗೆಬಂದಳುನಗುತನುಡಿದಳುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ಹರಿದುಸೊ
ಗಸಾಯ್ತೆನಗಪೂರ್ವದ | ಪರಿಮಳದಕೇಳಿಯುಲಿಸೀನಾ | ನರಸಿಜಪತಂದಿ
ತ್ತುತನ್ನಮನೋರಥವ್ಯಥೆಯ ॥ ಪರಿಹರಿಪ್ರದೆನಲಭುಜಪದಸೆಯು | ಕು
ರುಳನುಗುರಲಿತಿದ್ವಿದನುತ | ತ್ವರಸಿಜಪತರಹನೆನುತಕೊಂಡನುಸಿಜಗದಾ
ಯುಧವ ॥ ಬಿಗಿದುಬತ್ತಳಿಕೆಯನುಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದಖಡ್ಗಶರಾಸನವ
ಕೊಂ | ಡಗಧರನನೆನದನಿಲಸುತಹೊರವಂಟನಾಶ್ರಮವ॥ ಬಗಿದುಹೊ
ಕ್ಕನರಣ್ಯವನುಬೊ | ಬ್ಬೆಗಳಬಿರುಬಿನಬಾಹುಸತ್ವದ | ವಿಗಡಭೀಮನ
ಕಾಲುದುಳಿಕಂಪಿಸಿತುಕಾನನವ ॥೭॥ ಒದರಿದರೆಪರ್ವತದಸಿಖರದ|ಲುದು
ರಿದವುಶಹೆಗಲ್ಗುಂಡುಗಳುಮುರಿ | ದೊದೆದುಬಿದ್ದವುಬೇರುಸಹಿತಮಹಾಗ್ರ
ಮಾದಿಗಳು ॥ ಗದೆಯಹೊಯ್ಲಲಿಗಂಡಶೈಲವೊ | ಕದಳಿಗಳೊಸಾವರಿ
ಯೆನುಬ್ಬಿದ | ಮದಮುಖನಪರಿಮಸಕಮುರಿದುದುಗಿರಿತರುವ್ರಜವ ॥೮॥
ಮುಡುಹುನೊಂಕಿದಡಾಮಹಾದ್ರಿಗ | ಳೊಡನೆತೋರಹತರುಕೆಡದವಡಿ
ಬಿಡಲುಹೆಜ್ಜೆಗೆತಗ್ಗಿದುದುನೆಲಸುಂತರಹದ್ದವರು ॥ ಒಡದುದಿಳಬೊಬ್ಬಿರಿ
ತಕೀತನ | ತೊಡಂಬಘಾಳಿಗೆಹಾರಿದವುಕರು | ಗಿಡಮರಂಗಳವಿಸಾಟನ
ಡದನುಭೀಮನಡವಿಯುಲಿ ॥೯॥ ಹುಲಿಕರಡಿಕಾಡಾನೆಸಿಂಹಾ | ವಳಿಗಳೀ
ತನಧ್ವನಿಗೆಯೋಜನ | ವಳೆಯಗಲಿಹಾಯ್ದೋಡಿದವುನೋಡುತ್ತಮುರಿ
ಮುರಿದು ॥ ಹಳುವತಳಪಟವಾಯ್ತುದಿಗ್ಗಜ | ತುಳಿದಬಾಳೆಯವನವೊ
ಲಾವೆ | ಗ್ಗಳೆಯಸೈಕಲಭೀಮಬಂದನುವನದಮಧ್ಯದಲಿ ॥೧೦॥ ಬಿರಿದವ
ದ್ರಿಗಳನಿಲಸುತನು | ಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಗೆವಿಕ್ಕವ್ಯಗತತಿ |ಶರಭಶಾರ್ದೂ
ಲಂಗಳಿಲ್ಲವಿಲೋಚನಾಂತದಲಿ ॥ ಮರಗಿನರಮ್ಯಗಗಿಗದವಹಾತೇ | ನರಸ
ಭೀಮನಧನಿಗೆಬೆಚ್ಚದೆ | ಗಿರಿಗುಹೆಗಳೀಮುಲತುಸಿಂದವುಧನಿಗೆಧನಿಗೊಡು
ತ ॥೧೧॥ ಆಮಹಾದ್ರಿಯುತಪ್ಪಲಲಿನಿ | ಸ್ಸೀಮಕದಳೀಖಂಡದಲಿರಘು|
ರಾಮನಾಮಸುಧಾಭಿಷೇಕಸಮಗ್ರಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಭೀಮವಿಕ್ರಮಸಿದ್ಧ
ನೀಯು | ದ್ದಾಮಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆನಿದ್ರಾ | ಹಮಸದತನಿಮದಪಡಗಹಂದೆ
ರವನಾಹನುಮ ॥೧೨॥ ವಿನದೆತ್ತರಿನುಗಸನೀಗಿರಿ |ನಾನುಪದವಾಹನುಮವಿ
ಹಾರ | ಸ್ಥಾನವಿವನಾರೋಮಹಾದ್ಭಾಪ್ರಚಂಡನಲ ॥ ಈಸಿನದವಂ

ಮುಂದಿನಗ್ರದ | ವಾನರರಗರ್ಜನೆಗೆಗರುವಾ | ಯ್ತೇನನೆಂಜೆನೆನುತ ಜ
ಲ್ಲನೆವಿಡುಕಿದನುಹನುಮ ||೧೩|| ಮುರಿಯಬಂತಿರಲಘುವಿನೀಕಂ | ಪ
ರನನೊಯ್ಯನೆನವಿಸ್ತ್ರಕುಳ್ಳಿ | ರ್ದರಿಸಿಶಾಪಟನುಡಿದನಾಪವಮಾನನಂದ
ನನ|| ಭರವಿದೆಲ್ಲಿಗೆಮರ್ತ್ಯನೋಖೇ | ಚರನೊದೈತ್ಯನೊದಿವಿಜನೋಕಿ
ನ್ನರನೊನೀನಾರೆಂದುಭೀಮನನುಡಿಸಿದನುಹನುಮ||೧೪|| ನಾವುಮರ್ತ್ಯ
ರುದೂರದಲಿರಾ | ಜೀವಗಂಧಸಮೀರಣನಸಂ| ಭಾವನೆಗೆಸೊಗಸಿದಳ
ಸತಿಯಾಕೆಯವಚಸ್ಸಿನಲಿ || ತಾವರೆಯತಹೆನೆನುತಸಿಂಹವಿ | ರಾವದಲಿಪ
ಕ್ರಮಿಸೆವಿಗಡನ | ದಾವರಿಸಿಬಲುಬಾಲತಡೆದುದುಪವನಜನಪಥವ||೧೫||
ಗದೆಯಮೊನೆಯಲಿನೂಕಿದನುರೋ | ಷದಲಿಚರಿಸದುಬಾಲನೋಡಿದ|
ನಿದುವಿಚಿತ್ರವಲಾಯೆನುತನುಡಿದನಿನುಕಪಿವರನ || ಒದೆದಡದ್ರಿಗಳಳಿವವೆ
ನ್ನಂ | ಗದಲಿನಾಬಲ್ಲಿದನುಬಾಲದ | ಕದಪತೆಗೆಬಟ್ಟೆಯುಳೆನುತಗರ್ಜಿಸಿದ
ನಾಭೀಮ ||೧೬|| ನೀವುಬಲ್ಲಿದರಿದಕೆಸಂಶಯ|ವಾವುದಲ್ಲದಡೀಮದದ್ವಿಪ
ಮೀವಿಹಗಕುಲವೀಮೃಗಪ್ರಜವಂಜುವವೆನಿಮಗೆ || ನಾವುವೃದ್ಧರುನಮ್ಮ
ಬಾಲವ | ನಾವುಹದುಳಿಸಲಾರೆವೀಗಳು| ನೀವುತೊಲಗಿಸಿಬಿಜಯಮಾಡು
ವುದೆಂದನಾಹನುಮ ||೧೭|| ಐಸಲೇತಪ್ಪೇನೆನುತತನ | ಗೇಸುಬಲುಹುಂ
ಟೈಸರಲಿಕೆ | ಟ್ಟಾಸುರದಲೌಂಕಿದನುಬಾಲವನೊದರಿಬೊಬ್ಬಿಡುತ |
ಘಾಸಿಯಾದನುಪವನಸುತನೆ|ಳ್ಳೈಸುಮಿಡುಕದುಬಾಲವೂರ್ಧ್ವ| ಶ್ವಾಸ
ಲಹರಿಯಲಡಿಗಡಿಗೆಲಕಟಕಟಿಸಿದನುಭೀಮ ||೧೮|| ತೆಗೆದುಸ್ಥೈರಿಸಿಸಿಂದ
ಹೊಯ್ವೊ | ಕೈಗಳುಡಾವರಥಡಗಲೊಳಥಾ | ಳಗೆಗೆಕಳವಳವನೂಕಿದ
ನುಕರ್ಪುರದದಹಳುಕುಗಳ || ಥಗೆಯುದ್ಧಗೆಮರುವಲಗೆಗಡೊ |ತ್ತುಗಳ
ಬಲಿದವಯವದನುತಾ | ಳಗಳದೇವನುಥಾವುರಿಯಲೊಡಗಿದನು ಬಾಲದ
ದಲಿ ||೧೯|| ಮಿಡುಕದದುಮಹಿಯಿಂದಭೀಮನ | ಕಡುಹನಿಂದುದುಬಾ
ಲದಲಿತ್ತುದಿ | ನಡುಕದನಿಲಜನಂಗವಟ್ಟದಕಡುಹುಕಂಪಿಸಿತು || ತೊಡ
ಕಿಕೆಟ್ಟದುಕಾರ್ಯದುರ್ಬಲ | ನೊಡನೆಭಂಗವ್ಯಾಪ್ತಿತನ್ನವ | ನುಡ
ಲೆನುತಹುಮ್ಮಟ್ಟಮುಮ್ಮಲಮರುಗಿದನುಭೀಮ ||೨೦|| ಈತಕಪಿರೂಪ
ದಸುರೇಂದ್ರನೊ | ಭೂತನಾಥನೊಮೋಣಿವಿಮುಳ | ತ್ರೇತೆಯಲಿದಶ
ಮುಖನಹರಣಕಾರಣಗಳಕಪಿಯೊ || ಘತರವುನಮ್ಮಬ್ಬಿಟಗಳಂ | ದಿ
ತಗೆಲಿದನುಬಾಂದಲಿಸ | ತ್ವಾತಿಶಯವಿನ್ನೀವಳೆಂತುಟೂ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂ
ದ ||೨೧|| ಬೃಗಡತಾನಾಕಿನಿಲಲು | ಧ್ವಾಮಬಾಲದನಿದ್ರೆಳಿಯದು||
ಕೋಮತತಿಮಿಸೆಗಾಣಸಿದವನುತತ್ತಮಾಂಗದಲಿ || ಈಮನುಷ್ಯಶರೀರ
ಪಜಯು | ಧಾಮವಲ್ಲಾ ಶಿವಶಿವಾನಿ | ಸ್ಸೀಮಕಪಿನೀನಾರೆನುತಪವನಜ

ಪಡೆಸಗೊಂಡ ॥೨೨॥ ನಾವುವಾನರರಡವಿಯಲಿಫಲ | ಜೀವಿಗಳುನಿಸ್ಸತ್ವ
ರಲ್ಲಿಯು | ಠಾವಬಿಡಲಸ್ವತ್ರ್ಯಗಮನತ್ರಾಣವಿಲ್ಲೆಮಗೆ ॥ ನೀವುಘಟವಾರ್ಯ
ಮಹಾಸಂ | ಭಾವಿತರುಸುರಸರಭುಜಂಗರೊ | ಳಾವಕುಲನಿಮಗೆಂದು
ಭೀಮನನುನುಡಿಸಿದನುಹನುಮ ॥೨೩॥ ಮನುಜರಾವ್ ಸೋಮಾಭಿಕುಲದ
ಲಿ | ಜನಿಸಿದನುವರಪಾಂಡುವಾತನ | ತನುಜರಾವುಯುಧಿಷ್ಠಿರಾರ್ಜುನ
ಭೀಮಯಮಳರೆನೆ ॥ ವನಕೆಬಂದೆವುನಮ್ಮದಾಯಾ | ದ್ಯನವಿಕಾರದದ್ಯೂ
ತಕೇಳೀ | ಜನಿತಕಿಲ್ಬಿಷದಿಂದರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶವಾಯ್ತೆಂದ ॥೨೪॥ ಬಳಿಕಸೌ
ಗಂಧಿಕದಪವನನ | ಬಳಿವಿಡಿದುನಾಬಂದೆನಮ್ಮಯ | ಲಲನೆಕಾಮಿಸಿದಳು
ಸಹಸ್ರದಳಾಬ್ಜದರುಶನವ ॥ ತಿಳಿಯಲಿದುವೃತ್ತಾಂತನೀನ | ಸ್ಖಲಿತಬಲ
ನೀನಾರುತನ್ನನು | ತಿಳುಹಹೇಳುಮಹಾತ್ಮಕಪಿನೀನೆನುತಕೈಮುಗಿದ ॥
ನಾವುಹಿಂದಣಯುಗದರಾಘವ | ನೇವಸೋಲೆಯಕಾರರಾಸು|ಗ್ರೀವನಸ
ಖ್ಯರುಪವನನಿಂದಂಜನೆಗೆಜನಿಸಿದೆವು ॥ ನಾವುನಿಮ್ಮೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಸಂ |
ಭಾವಿಸಿತ್ತುನಿಂಮಿಷ್ಟವೆನೆನಗು | ತಾವೃಕೋದರನೆರಗಿದನುಕಲಿಹನುಮ
ನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೨೬॥ ಜರುಗಿನಲಿಜಾಂಬೂನದದಸಂ | ಪರಣಿಕಾರಂಗೆಡೆ
ಯಲಿದ್ದುದು | ಪರಮಸಿದ್ಧಿಸುರರುಪೂತುಪ್ರಣಮ್ಯೋದಯದಫಲವೆನುತ ॥ಸು
ರಸಿದರೆತ್ತಲುಗಂಧವೆತ್ತಲು | ಬರವಿದೆತ್ತಣದೆತ್ತಘಟಿಸಿದು | ದರರೆಮಾ
ತಿತಂದೆನೀನೆಂದೆನುತಭಂಣಿಸಿದ ॥೨೭॥ ತೀದುದೆಮಗೆಸುಪ್ರಸಾದ|ಖೇದ
ವರ್ಜುನನಗಲಿಕೆಯದು | ಭರ್ಗದವಿಷದಿಂದಿಳಿದುದೈಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥
ಹೋದರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶಬಹಳವಿ | ಷಾದಭೀತಿಯುನಿಮ್ಮಕಾರು| ಣ್ಯೋದ
ಯವಿನ್ನೆಮಗಾಯ್ತುಲಾಚರಿತಾರ್ಥರಾವೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಹಿರಿಯರೆನಗಿಬ್ಬರು
ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಧರಣಿಪತಿನೀನೊಬ್ಬನಯ್ಯಂ| ದಿರುಗಳಿಬ್ಬರುಮಾರುತನು
ನೀನೊಬ್ಬನಿಂದೆನಗೆ ॥ ಗುರುಗಳಿಬ್ಬರುಬಾದರಾಯಣ | ಪರಮಮುನಿಪ
ನೀನೊಬ್ಬನೆಂದುಚ |ಚರಿಸಿದನುಪವಮಾನನಂದನನಂಜನಾಸುತನ॥೨೯॥
ಲಲಿತವಚನಕೆನಿಂನಭುಜದ| ಗ್ಗಳಿಕೆಗಾಮೆಚ್ಚಿದನುಹಿಮಕರ | ಕುಲಪ
ವಿತ್ರರುಜನಿಸಿದಿರಲಾಪಾಂಡುಜಠರದಲಿ ॥ ಗೆಲವುನಿಮಗಹಿತರಲಿಪಾರ್ಥ
ನ | ಕೆಲವುದಿವಸಕೆಕಾಬಿರೆಮಗೆಯು | ಫಲಿಸಿತೀದಿನವೆಂದುಕೊಂಡಾಡಿ
ದನುಹನುಮಂತ ॥೩೦॥ ಅಂಜುವೆನುಬಿನ್ನಹಕೆಬಾಂಧವ | ಪಂಜಿಕೆಯನ
ಭಕೊತ್ತುತಿದಕೇ | ಳಂಜನಾಸುತನನ್ನಸಲುಗೆಯಮಾತಸಲಿಸುಪಡೆ ॥
ಅಂಜದೆಂಬೆಸುದನುಜಪುರಕೆಧ | ನಂಜಯನಹೊತ್ತಿಸಿದಖಳರನು|ಭಂಜಿ
ದನಾಗರವದಾಂಟಿದರೂಪುತೋರೆಂದ ॥೩೧॥ ಈಯುಗದಗುಣಧರ್ಮ
ಮಾತ್ರೇ | ತಾಯುಗದಪರಿಗೈದದಾತ್ರೇತಾ |ಯುಗವುಸರಿಯಲ್ಲಕೃತಯು

ಗದೇಕದೇಶದಲಿ ॥ ಆಯುಗದಲಾಮನುಜಗಾಸ । ತ್ತಾಯುತದಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಪಾತರು । ವಾಯುಯುಗದಲಿಸಲ್ಲದೆಂದನುನಗುತಹನುಮಂತ ॥೩೨॥ ಕೃ
ತಯುಗದವರುತ್ರೇತೆಯವರಿಂ । ದತಿಪರಾಕ್ರಮಯುಕ್ತರವರದು । ಘಾತ
ದಬಲವೀತ್ರೇತೆಯವರಲಿದೋಪರಸ್ಥಿತಿಗೆ ॥ ವಿತತಸತ್ವರುಕಲಿಯುಗದ ।
ದುರ್ಮತಿಮನುಷ್ಯವ್ರಾತಹೀನಾ । ಕೃತಿಕಣಾಯುಗಧರ್ಮಕೃತವೊದಲಾ
ಗಿಕಲಿಯುಗಕೆ ॥೩೩॥ ಹೀನಸತ್ವರಸತ್ಯಧರ್ಮವಿ । ಹೀನರರ್ಥಪರಾ
ಯಣರುಕುಜ । ನಾನುರಕ್ತರುವರ್ಣಧರ್ಮಾಶ್ರಮವಿದೂಷಕರು ॥ದಾನಿ
ಗಳುದುಷ್ಪಾತ್ರದಲಿಗುಣ । ಮಾನಿಗಳುಗರ್ವಿತರವಿದ್ಯಾ । ಜ್ಞಾನಿಗಳುಕ
ಲಿಯುಗದಮನುಜರುಭೀಮಕೇಳೆಂದ ॥೩೪॥ ಅದರಿನೀದ್ವಾಪರದಕಡೆಯ
ಲಿ । ಯುದಿತಮಾನುಷಕರ್ಮಸಂಶಯ । ಇದರೊಳೆಮ್ಮಯರೂಪುಗೋ
ಚರವಲ್ಲಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ॥ ಇದುನಿಧಾನವುಭೀಮಯೆನೆತ । ತ್ಪದಯುಗಕೆಮ
ಗುಳೆರಗಿನಿರ್ಬಂ । ಧದಲಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಲಮ್ಮನುರೂಪತೋರೆಂದ ॥೩೫॥
ಆದಡಿನ್ನುನಿರೀಕ್ಷಿಸೆನುತನಿ । ನಾದದಲಿನೆಲಬಿರಿಯೆಬಾಲದ । ಬೀಡಿವರಿಬಾ
ಸಣಸೆಘನನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲವ ॥ ಮೇದಿನಿಯುಹೊರಗಾರರಳ್ಳದೆ । ಯಾ
ದಗಳುಕಿದವದ್ರಿಗಳುಸ । ಪ್ತೋದಧಿಗಳಂಜಿದವೆನಲುಹೆಚ್ಚಿದನುಕಲಿಹನು
ಮ ॥೩೬॥ ಮೇರುವಿನತಪ್ಪಲಲಿಬೆಳದಬ । ಲಾರಿಚಾಪವೊಮೇಣ್ತ್ರಿವಿಕ್ರ
ಮ । ನಾರುಭಟೆಯಲಿಝುಡಿಪಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣದಬಲುಮಿಳಿಯೊ ॥ ಚೂ
ರಿಸುವಬಲುಬಾಲವೋಜಂ । ಭಾರಿಭವನದನಳ್ಳಿರಿಯೊತ್ತಿಪ್ಪ । ರಾರಿಯೊ
ಡ್ಡಿನಹೊಳಹಿನಲಿಹೊಳಹೊಳದನಾಹನುಮ ॥೩೭॥ ನೋಡಿದನುಸದು
ಗಿದನುಕಂಗಳ । ಕೋಡಿಯಲಿನೀರೊರೆಯೆಹರುಷದ । ರೂಢಿಯುಲಿರೊ
ಪ್ಪತ್ರಿದ್ಧಮಸಥಂಥಣಸಿಭೀತಿಯಲಿ ॥ ವಾಡುವೋರೆಯಸತ್ತಿಕೈಗಳ । ನೀ
ಡಿಕಂಗಳಮುಚ್ಚಿಮರಳಿದು । ನೋಡಿತಿಪಶಿಪಯೆನುತಬೆಚ್ಚಿದನಡಿಗಡಿಗೆ
ಭೀಮ ॥೩೮॥ ಶಾಕುಸಾಕಂಜಿದೆನುಮನುಜರು । ಕಾಕುಬಲರುನಿಜಸ್ವಭಾ
ವವೆ । ನೇಕೆಬಿದುವೆನ್ನುತಿಳಿದುತಿಳಿಯೆನ್ನುಕಂಡಡಂಜುವೆವು ॥ ಸಾಕುಪೂರ್ವ
ದರೂಪಿನಲಿನಿ । ವ್ಯಾಕುಲನಮಾಡೆನಲುಪವನಜ । ನಾಕಪೀಶ್ವರನ
ಗುತಮುನ್ನಿನರೂಪುಕೈಕೊಂಡ ॥೩೯॥ ಅಂಜದಿರುನೀನಿನ್ನುಮೆಚ್ಚಿದೆ ।
ನೆಂಜಲಿಸುನಾನಲಿಸುವೆನುನ । ಮ್ಮಂಜನಾದೇವಿಯರುಕುಂತೀದೇವಿಯಂಬಾ
ದರಲೆ ॥ ರಂಜಕರುನಾವಲ್ಲಹೇಳಿನ । ಮಂಜಸದಲೆನೆಭೀಮನಗುತಧ । ನಂ
ಜಯನಕೆಕ್ಕೆಯಕೆಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಬೇಕೆಂದ ॥೪೦॥ ಐನೆಸಲಿಸಿದೆನೆನುತ
ಲಾಕಪಿ । ಯಾಸಮಯದಲದೃಶ್ಯವಾಗೆವಿ । ಕಾಸವಾದುದುವಿಸ್ಮಯಕೆಪ
ವಮಾನನಂದನನ ॥ ಆಸುಗಂಧಿಕಕಮಲತಾನಿ । ನ್ನೇಸುದೂರವೊಗ್ಯವದ

ಸುತೆತನ | ಗೇಸುಮುನಿವಳೊಹಾಯೆನುತಹರಿದನುವನಾಂತರವ ॥೪೧॥
ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಬಹಳವಿಪಿನಾಂ | ತರವನಂತವಕಳಿದುಬರೆಬರೆ | ಸರಸಿಜ
ದವೋಹಗದಮುಂದೃತಪ್ಪಸರಿನುಳದ ॥ ಮೊರವತುಂಬಿಯುತಟ್ಟುಗಾತ
ನಿ | ಮಲಿಪತುಂಬಿನತುರುಗಲಿನತ | ತ್ಸರಸಿಯನುದೂರದಲಿ ಕಂಡುಬ್ಬಿದ
ನುಕಲಿಭೀಮ ॥೪೨॥ ಒಗುಮಿಗೆಯುಪುಲಮಳದಕಂಪಿನ | ತಗಡತೆಕ್ಕೆಯ
ಬೀದಿವರಿಗಳ | ಮುಗುಳಮೊಗ್ಗೆಯುತ್ತೆಗೆಮತುಂಬಿಯುಲಳಿಯುಲಗ್ಗೆಗಳ ॥
ಹೊಗರಹೊರಳಿಯಕಿರುದೆರೆಯನೂ | ಕುಗಳತಳಿತತುಷಾರಭಾರದ |
ಸೊಗಸನೇರಿಸಿಮಂದಮಾರುತನಪ್ಪಿದನುಮೃಗನ ॥೪೩॥ ಝಳದಲಳಲಟ
ಕಟಸೆಮಾರ್ಗ | ಸ್ಖಲಿತಖೇದಸ್ವೇದಬಿಂದುಗ | ಳೊಳಗರಿಯೆರೋಮಾ
ಳಿಚಾಳಿಸೆತೃಷೆಯುದೆಸೆಮಸುರಿಯೆ ॥ ತಳಿತುದಾಪ್ಯಾಯನಮನೋರಥ|ಫ
ಲಿಸಿತರಸಿಯುಹರುಷದರ್ಪಣ | ಬೆಳಗುವುದುಮುಝುಭಾಪನುತಫುಲ್ಲವಿಸಿ
ದನುಕಲಿಭೀಮ ॥೪೪॥ ಸಾರೆಬರೆಬರೆಕಂಡನಲ್ಲಿಕು | ಬೇರನಾಳದ್ದುದು
ತಮೀಯುಸ | ರೋರುಹದಕಾಹಿನಲಿಯುಕ್ಷರುಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಸಾರೆ
ಚಾಚಿದಹರಿಗೆಗಳಕರ | ವಾರಿಗಳಹೊರೆಯುಂಬುಚಾಪಕ | ವಾರಿಕಲ್ಗ ಹ
ಸಬಳಗಳಸೋಪಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೪೫॥ ಎದ್ದರವರಿದಿರಾಗಿಭೀಮನ|ಹೊ
ದ್ದಿದರುನೀನಾರುಹದ್ದಿಗೆ| ಬಿದ್ದಿಸನೋಮೋತ್ಮತ್ರಭಾವದಲೆಮಗೆಬಿದ್ದಿನ
ನೊ ॥ ಉದ್ಭರುಟುತನಸಿನ್ನಮೋರೆಯು | ಲಿದ್ದದೃನೀನಾರುನಿನಗೇ|ನಿ
ದ್ದುದಿಲ್ಲಿಯೆನುತ್ತಜರದರುಯಕ್ಷರನಿಲಜನ ॥೪೬॥ ನಾಪಟೇಕಂಠೀಕುಟೊ
ದರು | ಭೂಮಧೂಮಲ್ಲಧರುಸಮ್ಮಯು | ದೇವಿಗಾದುದುಬಯಕೆಸೌಗಂ
ಧಿಕಸರೋರುಹದ ॥ ತಾವುಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುಬಹುದಾ | ತಾವರೆಯುಸನೆ
ಬಂದೆನಲ್ಲಿಗೆ ! ನೀವುಕಾಹಿಸೆಘಂಟರೆಂಬಿದನರಿಯೆಮಾವೆಂದ ॥೪೭॥ ಐಸ
ಲೇತಪ್ಪೇನುನೀಯು | ಕ್ಷೇಶನಲ್ಲಿಗೆಹೋಗಬೇಡೊ | ದೀಸರೋರುಹವಾ
ವಘನಧನಪತಿಯುದಾರನಲೇ ॥ ವಿಸಾಸಲೆನಸೆರಸಿಯುಲಿದೃಷ್ಟಿಯು | ಸೂ
ಸಬಹುದೇರಾಯಸಾಜ್ಞಾ | ಭಾಷೆಯುಲ್ಲದೆಬಗೆಯುಲರಿದೆಂದುದುಭಟಸ್ತೋ
ಮ॥ಬೇಡಲರಿಯೆವುಬೇಡುವರಕೂ|ಡಾಡುವರುಸಾಪಲ್ಲಕದನವ|ಬೇಡಬ
ಲ್ಲವುಕರಯಕೊಡಲಾಪುರಧನೇಶ್ವರನ॥ಬೇಡುವುದುಗದೆನಿಮ್ಮಪಕ್ಷವ!
ತೋಡಿನೆತ್ತರುಗೊಳದಲೋಕುಳ | ಯಾಡುವುದನೆಂದನಿಲಸುತಬೀಸಿದ
ತುನಿಜಗದೆಯ॥೪೮॥ಎಲೆಲೆಕವಿಕವಿಯುಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ದಳಪನರನಟ್ಟಿಲಸು
ವೆಸೆಹ|ಬ್ಬಲಿಯಹಿಂಡಿಗೆಹೋತಹೊಡಕರಿಸಿತುಮಹಾದೇವ ॥ ತಲೆಯು
ಹೊಯ್ಬಚೆಂಡಾಡುತಿಂಸ್ನವ |ನೆಲುಮನುತೀಟಯುಲಿಸುಬಳದ| ಲಲಗಿನಲಿಖ
ತುಗದಲಿಹೋಯ್ದುರುಪವನನಂದನನ ॥೪೯॥ ತಾಗಿದಳಿಮುಳ್ಳಿನಲಿಮದ

ಗಜಪೀಗುರಿಸುವುದೆಭಟರಕ್ಕೈದುಗ|ಳೀಗುನೆವುಪವಮಾನಸುತಕೈದೋಳೆ
ಖಾತಿಯಲಿ॥ತಾಗಿತವದಿರನಿಕ್ಕಿದನುರಣ | ದಾಗಡಿಗರನುಯೆಕ್ಕಿದನುಕೈ|
ದಂಗಿಸಿನನಿಬರಲಿಗಂಡುಗತನದಘಾಡಿಕೆಯ ॥೫೧॥ ಘಾಡಿಸಿತುಗಜಬಜ
ಕುಬೇರನ | ಬೀಡಿನೆಗ್ಗದಭಂಟರೇಕ್ಕೈ | ಮಾಡಿರೈಕೊಳಗಾಹಿಗಳುಫಡ
ಹಿಂಗಬೇಡೆನುತ ॥ ಝಾಡಿಸುಪಮಣಿಮಯದಗದೆಯಲಿ | ತೋಡುವೊ
ಯ್ಲಿಸೆತ್ತುಡುಕುಘಾಯದ|ನೀಡುವೊನೆಗಳವಿಗಡನಿಕ್ಕಿದನಧಟರಕ್ಕಸರ॥
ಹಾರಿದವುಹಂಸೆಗಳೆತ್ತುದಿಮೊರ | ನೇರಿದವುನವಿಲುಗಳುತುಂಡವ | ನೂರಿ
ನೀರೊಳುಮುಳುಗಿಮರಳನುಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ॥ ಚೀರಿದವುಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಜ
ಲದಲಿ | ಜಾರಿತಾವರೆಯಲೆಯಮರೆಗಳ | ಲಾರಡಿಗಳಡಗಿದವುಕೋಳ್ಗಾ
ಹಳಿಕೆಪವನಜನ ॥೫೩॥ ಚೆಲ್ಲಿದರುರಕ್ಕಸರುಯಕ್ಷರು |ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟರುಗು
ಹ್ಯಕರುನಿಂ | ದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲರುಕಿನ್ನರರನಿನ್ನೇನನುಸುರುವೆನು॥ ಗೆಲ್ಲವಿದು ಲೋ
ಸಾಯ್ತುಮಾನವ | ನಲ್ಲಿನಮಗೀಭಂಗಭಯರಸೆ | ವಲ್ಲಭಾಪುರವಿಧಿಯೆ
ನುತಬೆಚ್ಚಿತುಭಟಸ್ತೋಮ ॥೫೪॥ ಘಾಯುವಡೆದರುಕೆಲರುಕೆಲರಸು |
ಬೀಯವಾದುದುಬಿಡುದಲೆಯಬಲು | ನಾಯಕರುಸಂತೈಸಿದರುಕೌಬೇರ
ಭವನದಲಿ ॥ ವಾಯುಸುತನೀನಿಜಯಸಿರಿಯುವ| ಸಾಯಿತಂಗಭಿಷೇಕವಂ
ದುಗ | ದಾಯುಧವನೆಲುಬಿದನುಕೊಳನಲಿಚಾಚಿದನುತವಿಗೆ ॥೫೫॥ತೊ
ಳೆದುಚರಣಾನನವನೆಡುಗೊಳ | ದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕಡಿಗಡಿಗೆಮಿಗೆಮು|ಕ್ಕ
ಳಿಸಿತೀರದಲುಗುಳಿದಿವ್ಯಾಂಭೋಜಪರಿಮಳವ ॥ವಿಲಸದಲಿತನಿಹೊರದಶೀ
ತಳ | ಜಲವಕುಡಿದಾಪ್ಯಾಯನಾಂತರ | ಲಲಿತಹೃದಯನಿಮಿರ್ದುಹಿಡಿದ
ನುಕೆಮಳವಪ್ಪಿಗಳ ॥೫೬॥ ಚಾಚಿದನುಬರಿಕೈಯ್ಯನಬುಜಕೆ | ಚಾಚುವಿ
ಭವತಿಯಂತೆತುಂಬಿಗ | ಳೇಘಡಾಳಧ್ವನಿಯಘಟ್ಟಣೆಮಿಗಿಲುಚೀರಿದವು ॥
ವೀಚಿಮಸಗುವಕೊಳನುಜಿನಮಿಟು | ಯಾಚಕಣಿಯೊಲುಕಮಳವನವ
ನು | ಲೋಚಿನೆಲಿಲವಣಿಗೆಕೊಂಡನುಭೀಮನಿಮಿಷದಲಿ ॥೫೭॥ ತಿರಿದು
ತಾವರೆವನವಿಕಕ್ಷಗೊ | ಳಿರುಕಿಗಗೆಯನುಕೊಂಡುಸರಸಿಯ| ಹೊರವ
ಳಿಯದಲಿನಿಂದುಕಾಹಿನಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ ॥ ಒರಲಿಕರಗನುನಿಮ್ಮಕೊಳನಿ
ದೆ | ಬರಿದೆದೊರದಿರೆಮ್ಮನೆನುತಾ | ಸರಿಸವಾಶಿಸನಲವಿಸಲಿಮರಳಿದನು
ಕಲಿಭೀಮ॥ * * * * * * ॥೫೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೪೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಭೀಮಕೊಂದನುಕಲಿಜ
ಟಾಸುರ | ನಾಮಹಾರ್ಣವಮಾನನನುಬಳಿ | ಕೀಮಹೀತಳಕಳಿದುಕಂ
ಡನುಪಾರ್ಥನಗ್ರಜನ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಯುಧಿಷ್ಠಿರ|ನೋ

ಲಗದೊಳುತ್ಪಾತಶತವನ | ರಾಲಿಗಳನಂಜಿಸಿದನದ್ಭುತವ || ಕೇಳಿದನಿ
ದೇನೆಂದುನರವಿ| ಪ್ರಾಳಿಯನುಧೌಮ್ಯಾದಿಋಷಿಗಳು |ಹೇಳಿದರುತಚ್ಛ
ಕುನಸಂಗತಿಗಳಫಲೋತ್ತರವ ||೧|| ಸರಸಸೌಗಂಧಿಕದಪುಷ್ಪೋ|ತ್ತರ
ಕೆಪವನಜಹೋದನೆಂಬುದ | ನರಸಿಯಿಂದರಿದವನಿಪತಿಪೂರಾಯದುಗುಡ
ದಲಿ || ನರನಹದನೇನೋವೃಕೋದರ | ನಿರವುತಾನೆಂದೆನುತಚಿಂತಾ|ಭ
ರಿತನಿದ್ದನುಭೀಮಸೇನನಕಾಂಬತವಕದಲಿ||೨||ಅಸಕಲಪರಿವಾರರಾಣೀ|
ವಾಸಸಹಿತಾರಣ್ಯಭವನಾ| ಭ್ಯಾಸಿಬಂದನುಭೀಮಸೇನನಗಮನಪಥವಿ
ಡಿದು ||ಆಸುಗಂಧಿಕಪದುಮಪರಿಮಳ |ಬಾಸಣಿಸಿತೀಜನವನೋವಿ|ನ್ಯಾ
ಸವನುಯಿದೆಬಂದಪವನಜನೆಂದುದೀಕಟಕ ||೩|| ಎನಲುಬಂದನುಭೀಮ
ನಂಬುಜ | ವನವಿದಿರುಬಂದಂತೆಕೆಂಪಿನ | ತನಿರಸದತಾವರೆಯತಕ್ಕೆಯ
ತೋಳತೋರಿಕೆಯ|| ಜಿನುಗುದುಂಬಿಯಜಾಳಿಗೆಯತನಿ| ಮಿನುಪವೋ
ರೆಯಕಂಣಕೆಂಪಿನ| ಘನಭಯಂಕರರೂಪಭೀಮನಕಂಡನವನೀಶ||೪||
ಸೆಳದುತಕ್ಕೈಸಿದನುತಾವರೆ | ಗೊಳದತೋಟಿಯುಹದಕೆಗಂಪಿಸಿ|ಬಳಿಕ
ಕಪಿದರುಶನದಕೌತೂಹಲಕೆಭುಲ್ಲವಿಸಿ || ನಳಿನಗಂಧದಗಾಥತರಸುಖ |
ದೊಳಗೆಹೊಂಪುಳಿಯಾಗಿಭೂಪತಿ | ತಿಲಕನಿದ್ದನು ಗಂಧಮಾದನಗಿರಿ
ಯುತಪ್ಪಲಲಿ ||೫|| ಗಿರಿಯತುದಿಗೇರುವಮಹೀಶನ | ಭರವಸವದಶರೀರ
ದನಿಪರಿ | ಹರಿಸಲಿಳಿದನುಮರಳಿಬಂದನುಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕೆ||ಅರಸಕೇಳ್ಳೈ
ಮತ್ತೆಮೂರಿಯು | ಪರುಠವಪನನಿಲಜನುಬೇಟೆಗೆ | ಹರಿದನಿತ್ತಲುಬಂದು
ಮುತ್ತಿತುದಾನವರಥಾಳಿ || ೬ || ಖಳಜಟಾಸುರನೆಂಬರಾದ್ವಿಜ | ಕುಲವ
ನಂಜಿಸಿಯಮಳರೊಡ | ನಿಟ್ಟಳಿಸಿಕಾದಿಕರೋರದಲಿಪಿಡಿದನುಮಹಾಸ
ತಿಯ || ಬಲುಗಡಿಯನಿವನೊಡನೆಹೋರಿದು | ಬಳಲಿದರುಬೆಂಬತ್ತಿದರು
ಗಾ | ವಳಿಯಗಜಬಜತಿರುಗಿತಿತ್ತಲುಪವನಜನಹೊರೆಗೆ ||೭|| ತಳರಕ್ಕೈಗ
ಳವೊರೆಯಬಾಯ್ಗಳ | ಜಲದಕಂಗಳತಾಪದಿಂದೊಳ | ಝುಳದಿಯುಗಿವ
ಳ್ಳಗಳಬಲುಭಯದಾಂತಕೊರಳುಗಳ|| ಕಳಕಳದಕಾಲುವೆಯಭಂಗದ|
ಹೊಳಹುಗಳಹೊಲುವೆಯಸವ್ಯಾ | ಕುಲರಕಂಡನುಭೀಮನೇನೇನೆಂ
ದುಬೆಸಗೊಂಡ ||೮|| ಹಿಡಿದನರಸಿಯನವನಿಪತಿಹಿಡಿ | ವಡದನನುಜರುಸ
ಹಿತಹಾರುವ|ರಡವಿಯಲಿಹಾಯಿದರುಚೆಲ್ಲಿತುನಿಂಮಪರಿವಾರ|| ಕಡುಹು
ಘನವಿದೆವಾನನರವಂ| ಗಡವೆನಲುಘನಸಿಂಹನಾದದ|ಸಿಡಿಲಶೇಷ್ಠಾಗುರು
ವೆನಲುವೊಳಗಿದನುಕಲಿಭೀಮ ||೯|| ಥಾಳಿಯಿಟ್ಟನುದಾನವರದೆ|ಕ್ಷಾಳ
ದಲ್ಲಿಗೆಘಲ್ಲಿಸಿದನು | ಬ್ಬಾಳುಗಳನಿಟ್ಟೊರಸಿಬಿಡಿಸಿದತನ್ನವರಸೆರೆಯ||ಸೀ
ಳಿನಾಯಗಳನೆತ್ತರಿನತೃಪಿ | ಗಾಲುವೆಯಲೇಬೆಳಸುವೆನುಡಿವಿ | ಜಾಳಿಗಳ

ಸಂತೋಷಸಶಿಯನೆನುತ್ತಘರ್ಜಿಸಿದ ॥೧೦॥ ಮಸಗಿತಿಬ್ಬರಿಗದುಭುತಾಹ
ವ | ಮುಸುರಧಾಳಾಧೂಳಿಮಿಗೆ | ಘಟ್ಟಿಸಿದನವನನುದಂಡೆಯಲಿತಡೆಗಾ
ಲಲೊಡೆಹೊಯ್ಪು ॥ ಬಿಸುಗುದಿಯನವರುಧಿರಜಲಜಾ | ಳಿಸೆನವದ್ವಾರ
ದಲಿದೈತ್ಯನ |ಕುಸುಕಿರಿದುಶಿವಿತಿವಿದುಕೊಂದನುಕಲಿಜಟಾಸುರನ॥೧೧॥
ಅರಸಕೇಳಾದಾನವನತನು|ಬಿರಿದುಬಿದ್ದುದುಬಾತಹೇಣನು |ಬ್ಬರದಹೊ
ಲಸಿನಗವಲುಕವಿದುದುಕೂಡೆವನದೊಳಗೆ॥ಧರಣಿಪತಿತತ್ಪದಬದರಿಕಾಶ್ರ
ಮ | ವರತಪೋವನದಿಂದತೆಂಕಲು |ತಿರುಗಿಬಂದನುಸಾರಿದನುವೃಷಪರ್ವ
ತಾಶ್ರಮವ ॥೧೨॥ ಆತಪೋವನವಿವರಘಲ್ಲಣೆ | ಗಾತುದಿಲ್ಲವಿನೋದದಲಿ
ವಿ| ಖ್ಯಾತಶೈಲದಮೇಖಲೆಯತುದಿಗೇರಿದನುಭೀಮ ॥ ಈತನನುಹಳಚಿ
ದನುದೈತ್ಯರ | ಭೀತವರ್ಣನಾನೆಂಬವನುಪದ | ಘಾತಿಯಲಿಲಟಕಟನೆ
ಗಿರಿಕಾದಿದರುಪಟುಭಟರು ॥೧೩॥ ಕೊಂದನವನನುವಿಗತಶಾಪನು|ನಿಂದ
ನಿದಿರಲಿಯಕ್ಷರೂಪಿನ | ಲಂದಗಸ್ತ್ಯನಶಾಪವೃತ್ತಾಂತವನುವಿವರಿಸಿದ॥
ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆಯಕ್ಷಪತಿನಲ| ವಿಂದಲಿವರನುವಿವಿಧವಸ್ತುಗ | ಳಿಂದಸತ್ಕರಿ
ಸಿದನುಕೊಂಡಾಡಿದನುಪಾಂಡವರ ॥೧೪॥ ಅರಸನಲಿಸಂತೋಷವಿಯ
ಸಾ | ಗರದಿಮುಳುಗುವನೊಂದುನಿಮಿಷಕೆ | ನರನವಿರಹದದುಃಖಸಾಗ
ರದೊಳಗೆಸೈಗೆಡದ ॥ ಪರಮಮುನಿಗಳಮಧುರವಚನೋ| ತ್ತರಕೆಶಿಳಿ
ವನದೊಂದುಪ್ರನರಪಿ |ಮರುಳಹನುಫಲುಗುಣನನೆನನೆನದರಸಕೇಳೆಂ
ದ ॥೧೫॥ ಅರಸನಲಿಬೇರೂರಿಗುಗುಳಂ | ಕುರಿಸಿದುದುಭೀಮನಲಿನಕು
ಲನ | ಲೆರಡುಮೂರೆಲೆಯಾಯ್ತುಸಹದೇವನಲಿಕವಲೊಡದು॥ಅರಸಿಯ
ಲಿಸಲೆಹೂತುಕಾತು |ಬ್ಬರಿಸುತಿದ್ದುದುಕೋಕಲತೆತ|ತ್ವರಿಕರದಕರಣಾ
ವಳಿಹಬ್ಬಗೆಯಹರಹಿನಲಿ॥೧೬॥ ಮರದನೋನಮ್ಮನಿಬರನುಧಿಟ|ಪುರೆ
ಯಲುಚಿತವಲೇಸುರೇಂದ್ರನ | ಶರಗುಸೋಂಕುವಸಲುಗೆಯುಂಟೇಮ
ರ್ತ್ಯಜಾತಿಯಲಿ ॥ ಉರುವಸೂರಪದಸಾರಸಾಖ್ಯದೊ | ಳರಿಯನೋನಂ
ವಿಪ್ರವಾಸದ | ಸೆರೆಗೆನರನಂಘ್ರೈಸನೆಂದವನೀಶಚಿಂತಿಸಿದ॥೧೭॥ವಾಮ
ನಯದಸ್ಫುರಣಪರಿಗತ|ವಾಮಬಾಹುಸ್ಪಂದವಾದುದು | ಭಾಮಿನಿಗೆಭೂ
ಪತಿಗೆಚಲಿಸಿತುದಕ್ಷಿಣಾಂಗದಲಿ ॥ವೈಮನಸ್ಯವ್ಯಸನನಿರಸನ |ಕೀಮಹಾ
ಶಕುನಂಗಳಿವೆಯೆಂ |ದಾಮಹೀಪತಿನೆನವುತಿರ್ದನುಫಲುಗುಣನಬರವ॥
ಅರಸಕೇಳೈಹಿಮದಹೊಯ್ಲಿನ | ಸರಸಿಜಕೆರವಿಯಂತೆಶಿಶಿರದ| ಸರಿದಲೆ
ಯವನದಲಿವಸಂತನಬರವಿನಂದದಲಿ ॥ ಸುರವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಗಳನವ|ಪರಿ
ಮಳದಪೂರದಲಿಭಾರತ | ವರುಷಕಿಳಿದನುಪಾರ್ಥಬಂದನುಧರ್ಮಜನ
ಹೊರೆಗೆ ॥೧೮॥ ವಿನನೆಂಬೆನುಜೀಯಕುಂತೀ | ಸೂನುಕಂಡನುದೂರದ

ಸುರ | ಮಾನಿನೀಜನದಂಗವಟ್ಟದಪೂರ್ವಪರಿಮಳದ ‖ ಆನನೇಂದುಗ
ಳಾಭರಣವು | ಕಾಂತಸುಕೃತತಾರಾಮಯೂಖವಿ|ತಾನದಲಿಹೊಳಹೊ
ಳೆದುವೊರಪಮಹೇಂದ್ರಮಣಿರಥವ ‖೨೦‖ ಆರದೀರಥವೆನುತಶಿರುಗಿವ|
ಹೀರಮಣಿಸಾಲಿಗಳಹರಿದನು | ಭಾರಣೆಯಜನನಯನಕೋಟಿಯಕೊ
ಲ್ಲಣಿಗೆಮಿಗಿಲು ‖ ಭೂರಿಮಣಿರಶ್ಮಿಗಳಚೆಮ್ಮುವ | ಚಾರುಚಮರಿಯತು
ರಗನಿಕರಗ | ಭೀರಹೇಷಾರವದಲಿಳಿದುದುರಥಸುರೇಶ್ವರನ ‖೨೧‖ ರಥ
ಮಹೇಂದ್ರನದೀತನೆಂಮತಿ | ರಥನಲಾನೆರೆನೋಂತುಪಡದಳೊ |ಪೃಥೆ
ಯೆನುತಕವಿದುದುಮುನಿವ್ರಜಮಿಕ್ಕವರಮಿಗುತ ‖ ಮಥಿತರಿಪುವನಧಾನೆ
ಲೋಕ | ಪ್ರಥಿತವಿರುಪಯವೆಂಬಸುರಸಾ | ರಥಿಯುನೆಲನುಗ್ಗಥಣೆಯ
ಲಿನಗುಳಿಳಿದನಾರಥವ ‖೨೨‖ ಅರಸಕೇಳುಬ್ಬಿನಲಿಧೌಮ್ಯನ | ಧರಣಿಪ
ನರೋಮಶನಭೀಮನ | ಚರಣದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿಕೈಮುಗಿದೆರಗಿಮುನಿಜನ
ಕೆ ‖ ಹರಸಿದನುಹೊಡವಂಟುನಕುಲಾ | ದ್ಯರನುಮಧುರಪ್ರೀತಿವಚನ|
ಸ್ಫುರದಮುಂದಸ್ನೇಹದಲಿನೋಡಿದನುಪರಿಜನವ ‖೨೩‖ ಬಿಗಿದಗವಸಣಿಗೆ
ಯಲಿಸೂರ್ಯನ | ನುಗಿವಮೌಳಿಮಾಣಿಕ್ಯಮಣಿರ | ಶ್ಮಿಗಳರಹಿರಂಜಿ
ಸೆಸುರೇಶ್ವರನಿತ್ತಭೂಷಣವ ‖ ತೆಗತೆಗದುಯಮಸಂದನಂಗೋ|ಲಗಿಸಿ
ಭೀಮಂಗಿತ್ತುನಕುಲಾ|ದಿಗಳಮೈಯಲಿತೊಡಿಸಿದನುಕೈಯಾರೆಕಲಿಪಾ
ರ್ಥ ‖೨೪‖ ಕರಸಿಕಾಣಿಸಿದನುಧನಂಜಯ |ಸುರಪತಿಯಸಾರಥಿಯನಮ
ರೇ | ಶ್ವರನವರೂಥದಸನ್ನಿವೇಶದಸಕಲಶೋಭೆಗಳ ‖ ಅರಸಮೊದಲಾದ
ಖಿಳಜನಭೂ | ಸುರರುಕಂಡರುಮಾತಲಿಯನ | ತ್ವರಿಸಿಸಂಭಾವಿಸಿದನವ
ನೀಪತಿಸರಾಗದಲಿ ‖ ಕುಶಲವೇದೇವೇಂದ್ರಸಾತನ|ಶಶಿವದನೆಯರುಸುಖಿ
ಗಳೇರಾ|ಕ್ಷಸರವಶವರ್ತಿಗಳೆನಿರ್ಜರನಗರಿನಿರ್ಭಯವೆ‖ದೆಸೆಯುವರುಮೂ
ಲೆಗಳವರುಮು| ನ್ನಿಸುವರೇಸುರಲೋಕಸುಖವನು|ವೆಸನಘರಭಂಗಿಸದ
ಲೇಹೇಳೆಂದನಾಭೂಪ‖೨೫‖ಭಜಿಸಿದೈಭರ್ಗನನುಶಾಂಭವ |ಯಜನಸಾ
ರಸಮಾಧಿಶಿವಪದ|ರಜನಬೆರಸಿತೆಬಗೆಯಕುಣಿತೆವರಾಯ್ತೆತಡಿಪೆಗದು‖ವಿ
ಜಯಶಬ್ದನೃಪಾರ್ಥಕೃತಿಯಲಿ|ಪುಜಡವಲ್ಲಲೆವೈರಿರಾಯರ|ಕುಜನತಾ
ವಿಚ್ಛೇದಸಾಧ್ಯವೆಯೆಂದನಾಭೂಪ‖೨೬‖ಜೇಯ್ಯಚಿತ್ರೈಸಿಂದ್ರನಲ್ಲಿನ |
ಡಾಯವಾದನುಶಿವನಕಾರು | ಣ್ಯಾಯುಧವೆಮಸದುದುಸುರೇಂದ್ರಸ್ನೇಹ
ಸಾಣೆಯಲಿ‖ಆಯಿತೇಧೂರ್ಜಟಿಯಶರಲೋ|ಕಾಯತರಿಗೇನಂಚಿನದುನಿ|
ರ್ದಾಯದಲಿವಶವರ್ತಿಯಾಯ್ತೆನಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ‖೨೭‖ಹರನಕರುಣಾ
ಲಾಭಲೋಕೋ |ತ್ತರದಪರಿತೋಷದಲಿನಾನಿರೆ |ಸುರಪಕಳುಹಿದನೀತ
ಘನಸೇವಿಸುಳಿಮಾತಲಿಯ ‖ ಕರಸಿದನುನಿಜನಗರಿಗಾನಿ| ರ್ಜರನಿಕರವಾಸ

ತಿಯುರಾದಿ| ಕ್ಸರಿನೃಥರುಕೊಂಡಾಡಿತೆನ್ನನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೨೯॥ಪಾ
ಶುಪತಶರಭುವನದೂರ್ಧ್ವಗ | ಶ್ವಾಸಕೃತಕೋವಿದನಲೇಚಿ | ತ್ರೈಸಬ
ಲ್ಲಿರಿವಿನ್ಮ್ರಡಿಗಳಾವ್ನ್ನಾಯವೀಥಿಯಲಿ ॥ ಅಶರವಿಲೇಶೇರಿತ್ತೆನಗೆವು | ಹೇ
ಶನಿಂದಲ್ಲಿಂದಬಳಿಕಸು| ರೇಶನತಿವುನ್ನಿಸಿದನಮರಾವತಿಯೊಳೊಲವಿನಲಿ॥
ಖ್ಯಾತಿವಡದೆನುಶಿವನಕಾರು | ಣ್ಯಾತಿಶಯಕಿದುಫಲವೆನಾಕಿ | ನ್ನೇತಕಿ
ದುರಾಜಸವಿಡಂಬವಿಕಾರಕ್ಕುಚಿತವಲೆ ॥ ವೀತಿಹೋತ್ರಪರೇತಪತಿಪ್ರರು!
ಹೂತವರುಣಾದಿಗಳುಕಾಂಡ | ವ್ರಾತದಲಿತೊಳದರುವುನೋರಥಕಲಿತ
ಕರ್ದಮವ ॥೩೧॥ ಕೇಳಿವಿುಗೆಹುಗ್ಗಿದನುತನುಪುಳ |ಕಾಳಿತಳಿತುದುಹರು
ಷವಾರಿಗ | ಳಾಲಿಗಳಹೂಳಿದವೃತೂಳಿದವಾಂತರವ್ಯಥೆಯ ॥ ತೋಳಹಿ
ಡಿದಳದಪ್ಪಿಪಾರ್ಥನ |ಬೋಳವಿಸಿದನುಪೌರವಾನ್ವಯ|ಪಾಲಕನೆಯೆಂ
ದರಸವುಂಡಾಡಿದನುಫಲುಗುಣನ ॥೩೨॥ ಮುರಿದುದಿನ್ನೇನಹಿತಬಲಹ
ಗೆ| ಹರಿದುದೀದ್ರಾಪದಿಯುವುೌಳಿಗೆ| ಕರುಬಿದವರಿಗೆಕಾಣಲಾಯ್ತು
ಕೃತಾಂತನೋಲಗವ ॥ ಕರದನೇಕರುಣವನುಹರಹರ | ಹರೆನೊಸಲು
ಬಲುದೈವವಿನಿತರ|ಹೊರಗೆಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ॥೩೩

⊱ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೦೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳವುಸ್ತು. ⊰

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಲೀಲೆವಿುಗೆನರನಮರಲೋ
ಕದ | ಕಾಲಕೇಯನಿವಾತಕವಚರ | ಸೀಳಿಬಿಸುಟಂದವನುಬಣ್ಣಿಸಿದನು
ಮಹೀಪತಿಗೇ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನವೆೀಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಧರ್ಮ
ಜನರ್ಜುನನನುಪ | ಲಾಲಿಸಿದನುರೆವುಳುಗಿದನುಪುಳಕಾಶ್ರುಪೂರದಲೀ ॥
ಹೇಳುಪಾರ್ಥಕಪರ್ದಿಯಸ್ತ್ರ | ವ್ಯಾಳಸಂಗ್ರಹಣಪ್ರಪಂಚವ | ನಾಲಿ
ಸುವೆನೆನೆನೃಪತಿಗಬಿವರ್ಣಿಸಿದನಾಕಥೆಯ॥೧॥ ಹರನಶರಲಾಭಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ
ಗೆ | ಕರಸಿದನುಸುರನಾಥರಾಗದ | ಲರುಹಲಾಸುರರಿಪುಗಳೂಳಿಗವನು
ಸುರಾಚಾರ್ಯ ॥ ಅರಿಗಳೆವಗೆನಿವಾತಕವಚರು | ಸುರಪದವಿನೋಪದ್ರ
ವವನಿ | ಷ್ಕೃರವಿದೆಂದುರಹಸ್ಯದಲಿನನಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥೨॥ ಶಿವನಶರ
ಸಿನಗಾಯ್ತುನಿರ್ಜರ | ನಿವಹಪಿದೆನಾಕದಲಿಬಲುದಾ| ನವರವಿಲಗದಿವೀಚಿ
ಯೊೀದುದುಸಗ್ಗಸೌಖ್ಯಫಲ ॥ ಜವನಭಯಜೀವರಿಗೆದುರ್ಜ್ಜನ | ರವಗಡ
ವುಸುಜನರಿಗೆತವುಶಶಿ | ರವಿಗಳಿಗೆವುನಿವಂತೆಖಳರಿದೆಯೆಂದ ನವುರೇಂ
ದ್ರ॥೩॥ ಮುದದನೆಲೆಶುಭದಿಕ್ಕೆನೊಗಸಿನ|ಸದನಸೌಖ್ಯದಗರುಡಿನೊಂ
ಪಿನ | ಪದವಿಲೀಲೆಯತಾಣತಾಯ್ಮ್ರನೆಖೇಳವೋಳವದ ॥ ಮದದವುಡು
ಭೋಗೈಕನಿಧಿಸಂ | ಪದದಜನ್ಮಸ್ಥಳವುನೋರಥ |ದುದಯಗಿರಿಹಿಂದೀ
ಸುವಿನನವುರಾವತೀನಗರ ॥೪॥ ಕಳವಳದನೆಲೆಭಯದಜನ್ಮ| ಸ್ಥಳವಿಷಾ

ಜದಪೇಟೆಖಾತಿಯ | ನಿಳಯಬೋಡಿಯಕಟಕಭಂಗದಸಂಭವಾಸ್ಥಾನ॥
ಅಳುಕಿನಂಗಡಿಹಳುವಿಸಾಡುಂ | ಬೊಲಸಿರೋಧದಶಾಲೆದುಗುಡದ| ಕಳ
ನೆನಿಸಿತೀನಗರಿಯಿಾಗಲುಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ॥೫॥ ಸಿಡಿಲಕಾಲದೊಳೆರಗುವಂ
ತಿರೆ | ಕಡಲಕಲ್ಪದೊಳುಕ್ಕುವಂತಿರೆ | ಪೊಡವಿಯಾಕಸ್ಮಿಕದೊಳಿಳಿವಂ
ತಿರೆರಸಾತಳಕೆ ॥ ತುಡುಕುವುದುರಕ್ಕಸರಭಯಹುಡಿ | ಹುಡಿಯಹುದು
ಸುರವಿಭವವೆಮಗಿ|ನ್ನುಡಿಯುವವರೆನಿವಾತಕವಚರುಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ॥೬॥
ಕೆತ್ತಕದತೆಗೆಯದುಸುರಾಘದ | ಹೊತ್ತಸರಕಿಳಿಯದುಸುಕಲ್ಪಿತ|ಮು
ತ್ತಗಜರಥವಾಜಿತೆಗೆಯುವುಪ್ಪರದಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ತೆತ್ತುಹರಿಯದುಕಾದಿರ
ಣದಲಿ | ಸತ್ತುಹಿಂಗಿದುಸುರರಸತಿಯರು | ತೊತ್ತಿರಾದರುಖಳರಮನೆ
ಗಳಿಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥೭॥ ಭಯದಬಾಹೆಯಲಪಸರದನಿ | ಶ್ಚಯದದು
ವ್ಯಾನದವಿಘಾತಿಯ | ಲಯದಲಾವಣಿಗೆಯವಿರಾಗದತಡಿಯಸಂಕಟದ॥
ಭಯದಪಾಡಿನಹೃದಯಕಂಪದ | ನಯನದೊರತೆಯಬಗೆಯಕೊರತೆ
ಯ | ಜಯವಜೋಡಿನದೇವರಿದನೋಡೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥೮॥ ಅವರು
ಪೇಕ್ಷೆಯಉಳಿನಲಿನ|ನ್ನವರಬೇಹಿನಸುಳಿವಿನಲಿವೋ |ಣವರನಳುಕಿಸು
ಪಾಧಿದೈವಿಕಕರ್ಮಗತಿಗಳಲಿ ॥ ದಿವಿಜರಿಂದವರುಳಿದರಾದಾ|ನವರಮರ್ದಿ
ಸಿದೇವಲೋಕವ | ಸೆವಗೆನಿರುಪದ್ರವದಲೆಡೆಮಾಡೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ॥೯॥
ಹೈಹಸಾದನ್ವುನಿನ್ನಕೃಪೆಯವ| ಗಾಹಿಸುವಡರಿದೇನುದೈತ್ಯರು|ಸಾಹಸಿ
ಗರೇಸದರವೆನೀಸುರಜನಕೆಹಿತವಹರೆ॥ಆಹರಾಸ್ತ್ರದೊಳಮರವೈರಿ|ವ್ಯೂ
ಹಭಂಜನವಹುದಿನ್ನು | ತ್ರ್ಯೂಹನಿಶ್ಚಯವೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಸುರಪ
ತಿಗೆ ॥೧೦॥ ಈರಥವನೇಹೂಡಿಸಿದೆನೀ | ಸಾರಥಿಯಬೆಸಸಿದೆನುಸುರಪರಿ|
ವಾರನೆರವುದನೆಣಿಸಲಳವೇಕೋಟಿಜಿಹ್ವೆಯಲಿ ॥ ವಾರಣದಹಯರಥಪ
ದಾತಿಯ | ಭಾರಣೆಗೆದೆಸೆನೆರೆಯದಿಂದ್ರನ| ವೀರಭಟರೆನ್ನೊಡನೆಸರದು
ದುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೧೧॥ ಹೊಲಬಿಗರುಹರಿದರುಸುರೇಂದ್ರನ | ದಳದ
ಮಾನ್ಯರಸನ್ನೆಯಲಿದಿಗು |ವಳಯದಗಲದಲೊಲವಲಲಿತಛತ್ರಚಮರಿಗ
ಳ ॥ ಜಲಧಿಜಲಧಿಯಹಳಚಲಗಿದ | ವ್ವಳಿಪವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯಡಾವರ | ಸೆಳೆ
ದುದಸುರರಧುರದಧೈರ್ಯವನರಸಕೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ ಆಳುನಡದುದುವುಂ
ಗುಡಿಯಹರಿ | ಧಾಳಿನೂಕಿಹಿರಣ್ಯನಗರಿಯ| ಮೂಲೆಗೈದಿತುಹೊಯ್ಲು
ರಲ್ಲಿಯಬಿನುಗುಬಿಚ್ಚಟೆಯ ॥ ಸೂಳವಿಸಿದವುಸನ್ನೆಯಲಿನಿ | ಸ್ಸಾಳದನುಜ
ಪುರೋಪಕಂಠದ|ಕೂಲವತಿಗಳತೀರದಲಿಬಿಡಿಸಿದೆನುಪಾಳೆಯವ ॥೧೩॥
ಅರಿಯದಾಪಟ್ಟಣವಿದೇನೊ | ಹೊರಗೆಗಜಬಜವೆನೆಸುಪರ್ವರ| ಕುರು
ಹುಗಳನರಿದಮರರಿಪುಗಳುಹರಿದರರಮನೆಗೆ॥ಬಿರುಸಗೆಯ್ಯುಸುಮ್ಮಾನದು

ಬ್ಬಿನ | ನೆರನಗೆಯುನಯುನಾಂಬುಗಳಖಳ|ನೆರಗಲತಿಸುವ್ರಾತನವೇನೆಂದ
ಸುರಬೆಸಗೊಂಡ ॥೧೪॥ ಜೇಯುಬಲೆಗಳತೆಗಸುನಡೆನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿನಿ
ವ್ಮಡಿಯುಬೇಟೆಗೆ | ರಾಯುನೃಗವೃತಂದವಿವೆ ನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ ॥
ಹೋಯಿತಸುರರಕೈಯ್ಯಹೊಸದಿರು| ಪಾಯುಪಾಯುಪಧಾರೆನೆಲುಖಳ|
ರಾಯುಕೇಳುತನೃಗವದಾವುದೆನುತ್ತಬೆಸಗೊಂಡ ॥೧೫॥ ಜೋಡಿಸಿದಸು
ಮರೇಂದ್ರನಮುರರ | ವೇಡೆಯಾಯ್ತುಹಿರಣ್ಯನಗರಿಗೆ | ಗಾಢಬಲರದೆ
ಬಂದುವರುಣಯುಮಾಗ್ನಿಪಾಯುಗಳು ॥ ರೂಢಿಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತುಲಾಪರಿ |
ಗೂಢನೃಗಗಣವಿಲ್ಲವಿದೆನಿ | ಮೂರ್ಖರನುಹಿಡಿತರಿಸುಯೆಂದನುದೂತ
ನೊಡೆಯಂಗೆ॥೧೬॥ಇವನಹೊಯ್ಕುಟವಾಯಿಕೊಯ್ತು|ಪ್ಪವನೆಸುರಪತಿ
ಶಿವಶಿವಾಸುರ| ರವಗಡಿಸುವರೇವೇಡೆಗಡಹೈರಣ್ಯನಗರಿಯಲಿ ॥ ಇವನ
ಸೀಳನೆಹೊರಗೆಸುರಸ್ಯೆ | ನ್ಯವನುಸೀಳಿದುಬಳಿಕನೀನಿ|ನ್ನವನಮನವ್ರೊ
ಲಿವಂತೆಮಾಡೆನೆಖಳನುಖತಿಗೊಂಡ ॥೧೭॥ ಬಂದನೇಸುರರಾಯನಕಟ
ಕ | ಬೆಂದುಮುತ್ತಿತದಿವಿಜಗಣತರು| ಹೋಂದುಧರನೇತರಸಿದನೊಶಿವಶಿವ
ವಿಶೇಷವಲ ॥ ಇಂದಿನಲಿಕಡೆತನಗೆಮೇಣುಪು ! ರಂದರನುನಿರ್ನಾಮನೈ
ಸಲೆ | ಯೆಂದುಬಿಟ್ಟನುಚೂಣಿಯುನುಪಟುಭಟರಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ॥೧೮॥
ಧರಣಿಪತಿಚಿತ್ರ್ಯಸುಪೇಲೆಯು | ಶಿರವನೊಡೆದುಬ್ಬೇಳ್ವಘನನಾ| ಗರದ
ಪೊಲುಪಿಡಿದೊದರಿಕವಿದುದುಕೂಡೆನಂಕದಲಿ॥ ಕರಿತುರಗರಥವಾಜಿಕಾ
ಲಾ | ಳುರವಣಿಸಿತೇನೆಂಬೆನಸುರರ |ಧೊರೆಯುಸನ್ನೆಗೆಸೂಳವಿಪನಿಸಾ
ಳರಭಸದಲಿ ॥೧೯॥ ಕವಿದುದಸುರರಚೂಣಿಬೊಬ್ಬೆಯು | ವಿವಿಧವಾದ್ಯ
ಧ್ವನಿಯುಕಹಳಾ | ರವದಕೋಳಾಹಳಕೆತುಂಬಿತುಬಹಳಭೇರಿಗಳು ॥
ವಿಯುನಾಕಾಶವದಿಗಂತವ | ತಿವಿದುಕೆದರುವಧೂಳಿತಿಮಿರಾ|ರ್ಣವವಲ್ಲ
ತ್ರ್ಯಜಗವನೆಲುರ್ಘೋಂಪಿಸಿತುದರಿಸೇನೆ ॥೨೦॥ದಾನವರಥಕ್ಕಡತನವನ
ದ | ನೇನನೆಂಬೆನುಜೀಯುತಊಳಿದ| ಮಾನೆಗಳುತರುಬಿದವುತೇಜಿಗಳುರು
ಬಿದವುತೇರು ॥ ಅನಲಳಪೇಭಟರಶರಸಂ | ಧಾನವನುಬಲುಸರಳಸೂಟಿ
ಯು | ನೋನೆಯಲಿಜಗನೆನಯಿಸಿತೆನೆಜೋಡಿಸಿತುಖಳಸೇನೆ ॥೨೧॥ ಮು
ರಿದುದಮರರಚೂಣಿದಾನವ | ರುರುಬೆಗಳುಕಿತುಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮ
ಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಗುಹ್ಯಕಾದಿಗಳು ॥ ಹೊರಗೆವನವೀಥಿಯಲಿಕಾ
ಪಿನ | ಕುರುಮದಲಿಗೋಪುರದೊಳಾಕಿತು| ಸುರರುಮುರಿದರುಮೇಲ
ಕಾಳಗವಾದುದಸುರರಿಗೆ ॥ ಕೆಣಕಿದಸುರರಕೋಲುಗಟ್ಟಿತು | ಬಣಗು
ಸುರರೋಸರಿಸಿಭಾರಾಂ | ಕಣವನೆನ್ನಿದಿರಿನಲಿಬಿಸುಟರುಸೂಸಿದೆನೆದೆಸೆ
ಗೆ ॥ ರಣನನದನೇನೆಂಬೆನೈಧಾ | ರುಣಪತಿಯೆವಿಗ್ರಹದವಿಸ್ತ | ರ

ನಿಗುರ್ಗಣೆವಿಗಡಿಸಿತು ವಿಬುಧರವಿಡಾಯಿಗಳ ॥ ಬಳಿಕಬಿಟ್ಟನುರಥನನೀ
ಮಾ । ತಳಿವಿಭಾಡಿಸಿಹೊಕ್ಕಚೂಣಿಯ।ಬಲಸಮುದ್ರದಮಧ್ಯದಲಿಮು
ಳುಗಿತುವರೂಥವಿದು॥ ಬಲದಲೆಚ್ಚನುಹಿಂದುಮುಂದಿ।ಟ್ಟಳಿಸಿದರನಿಟ್ಟೊ
ರಸಿದೆನುಮುಂ। ಕೊಳಿಸಿಮೇಲ್ವಾಯ್ದವರಮುರಿದೆನುವಾಮಭಾಗದಲಿ॥
ಕೆಟ್ಟದಹಿತರಚೂಣಿರಿಪುಜಗ । ಜಟ್ಟಿಗಳುನುಗ್ಗಾಯ್ತುದಿವಿಜರ। ಥಟ್ಟ
ನಲಿಬೊಬ್ಬಾಟವಾಯ್ತುಗಭೀರಭೇರಿಗಳು ॥ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯರಸುರಸು
ಭಟರು । ಬಿಟ್ಟಕೊಂಡರುಕೂಡೆಹೆಣಸಾ । ಲಿಟ್ಟದುರೆಯೆನಲರುಣ
ಜಲನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ॥೨೫॥ ನೂಕಿದೈತ್ಯರಚೂಣಿಯನುಮುರಿ।ದೌ
ಕಿಮುಗ್ಗವಹೊಗಿಸಿದೆನುಸ । ವ್ಯಾಕುಲರುಸೂಸಿದರುಭಯವನಿವಾತಕ
ವಚರಿಗೆ ॥ ಆಕೆವಾಳರುಜೀಯನಮ್ಮದಿ । ವೌಕಸರಪರಿಯಲ್ಲಯುದ್ಧ ।
ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವುಂಟೇದೆನ್ನದೂರಿದರು ॥೨೬॥ ಕೇಳಿದನುಕಡು
ಗೋಪದಲಿಶಿತಿ । ಲೇಳಿಗೆಯಲೆದ್ದನುಸುರೇಂದ್ರಗೆ । ಮೇಲುಗಾಳಗವೇ
ಸುಪರ್ವರುನಮ್ಮಸವವರಲೆ ॥ ಕಾಲಗತಿಯೋಮೇಣ್ಮಪರ್ದಿಯ । ಕೀ
ಲಕವೋರವಿಯೊಡನೆತಮಕ್ಕೆ। ಮೇಳವಿಸಿತೇಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಸುರಹಲು
ಬೊರದ ॥೨೭॥ ಭಟರಬರಹೇಳೋಸುರೇಂದ್ರನ । ಕಟಕವಿಕ್ಕಿದವಡೆ
ಮಲಿಲಟ । ಕಟಸುಶಿದೆದಾನವರುಮಾನಚ್ಯುತಿಯಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ನಿಟಲನೆ
ಯನನಸೇಳಿಸುಮಬಾ । ಮಬೆಯರಾವಡೆಕದುರರಣಾಲಂ । ಪಟರಬಸಹೇ
ಳಿನುತಮಿಗೆಘರ್ಜಿಸಿದನಮುರಾರಿ ॥ ೨೮॥ ನೆರೆದುದಸುರರುಕಾಲಕೂಟ
ದ । ಕರುವಿನೆರಕವೊಸಿಡಿಲಥಳ್ಳರಿ । ದಿರುಳದಡ್ಡಿಯೊವಿಲಯಭೈರವನ
ಜಟ್ಟಿಯುಪಡೆಯೊ ॥ ಹರನನಯನಜ್ವಾಲೆಯಮದಿರ । ಗರುಡಿಯೋಗಾ
ಢಾಯ್ಣತೇಜದ। ದುರುಳದಾನವಘಟರುಬಂದುದುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ॥
ನೆರದಿರ್ದ್ಯೆಪರಿಭವದನೆಲೆಯಲಿ । ನೆರದಿರ್ದ್ಯೆದುಷ್ಕೀರ್ತಿಸತಿಯಲಿ । ನೆರ
ದಿರ್ದ್ಯೆಸಲೆಹೊರವಿರ್ದ್ಯೆದುಷ್ಕೃತಿಯಲೊಡಲುಗಳ ॥ ಸುರರಲೇನಿವ್ವಿಮ್ಮ
ಹೆಂಡಿರ । ಕುರುಳಕ್ಕೈದೊಳಸಿಂಗೆಮಿಗೆಕಾ । ತರಿಸುತಿದೆವಾಸವನೊ
ಡನೆವಾಸಿಗಳಬಿಡಿಯೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಜೀಯಖಾತಿಯಿದೇಕೆದಿವಿಜರ । ರಾ
ಯನರಸಿಯನಿನ್ನತೊತ್ತಿರ । ಲಾಯದಲಿತೋರುವೆವುತಾತಾ ವೀಳೆಯ
ನೆನುತ ॥ ಹಾಯಿದರುತಮತಮಗೆಮುಂಗುಡಿ । ಬಾಯದಲಿಥಟ್ಟಿಸುವ
ನಿಸ್ಸಾ । ಳಾಯುತದಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದಲಳಿಯಲಗ್ಗಯಲಿ ॥೩೧॥ ಒಡೆ
ದುದಿಳೆಯನೆಸಮವಿಷಮದುರಿ । ಗಡಲುಶಿವಶಿವಯನೆನಿಹಾರದ।ದಡಿಗದಾ
ನವರೈದಿಕವಿದುದುಕೆದರಿಸುರಬಲವ ॥ ಫಡಫಡಿದಿರಾಗಲೆಸುರೇಂದ್ರನ ।
ತುಡುಕುಹೇಳಾಕಾಲಲಿದಲಾ। ತೊಡರೆನುತಹೋಯ್ದುರುಬಿತಸುರರು

ಸುರರಸಂದಣಿಯ ॥೩೨॥ ಮುರಿದುದಮರರುಮತ್ತೆಬೊಬ್ಬಿರಿ । ದುರುಬಿ
ದೆನುಪೆಸರೆನಿಸಿದಸುರರ ।ತರಿದೆನದರೊಳುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಸೈಂದ್ರಬಾ
ಣದಲಿ ॥ ಹರಿದುದಮರಾರಿಗಳುಕೋಟಿಯು । ಹೊರಗೆಸುರಬಲವಾಕಿಬ
ಟ್ಟದು । ತುರುಗಿತಮರರುಖಳನದುರ್ಗದತುದಿಯತೆಸೆಗಳಲಿ ॥೩೩॥ಎಲೆ
ಲೆಸುರಪತಿಯಾಳುಕೋಟಿಯು । ನಿಳಿವುತದೆನಡೆಯೆನುತದಾನವ । ರುಲಿ
ದುಕವಿದುದುಖಾತಿಯಲಿಮಿಗೆಭಾಷೆಗಳಕೊಡುತ ॥ ತಲೆಯಹೊಯ್ದಡ
ಗೆಡಹುಸುರಪನ ।ಲಲನೆಯರಮುಂದಣವಿಕಾರಿಗ।ಳೆಲವೊಸರಿಯೋಪ
ತುಮುಝುಯೆನುತ್ತೈದಿದರುಭಟರು ॥೩೪॥ ವಿನನೆಂಬೆನುಜೀಯಬಳಿಕಾ ।
ದಾನವಾಧಿಪರುಬ್ಬೆಯನುಸು । ವ್ಮಾನವನುತರಹರಿಸಲಳವೇಖಳರಘಲ್ಲ
ಣೆಯ ॥ ವೈನತೇಯನಪಕ್ಷಗತಪವ । ಮಾನನಂತಿರೆಭಟರುಸುಯ್ಲಿನ॥
ಲಿನಿರೂಢಿಯಸುರರುಹಾರಿತುಸೂಸಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೩೫॥ತೋರುತೋರ
ಮರೇಂದ್ರನಾವೆಡೆ । ತೋರಿಸೈರಾವತವದೆತ್ತಲು । ತೋರಿಸುಚ್ಚೈಶ್ರ
ವವನೆಲ್ಲಹರಗ್ನಿಯುಮಗಿಮರು ॥ ತೋರಿರೈಕೈಗುಣವನಸುರರ।ಗಾರುಗೆ
ದರಿದಗರ್ವಿತರವೈ।ನೊರಹೇಳಾಕಾಣಬಹುದೆನುತುರುಬಿದರುಭಟರು।
ಕರೆದರವದಿರುಕಲ್ಪವೋಘದ । ಬೀರುವಳೆಯುವೊಲುಸರಳನನಿತುವ।ತರ
ದುತೆತ್ತಿಸಿದೆನುತದಂಗೋಪಾಂಗದಲಿಶರವ॥ಅರಿಯುರೆನ್ನನುಶಕ್ರನೆಂದೇ
ತರುಬಿದಿಗ್ಮಂಡಲವನುಸುಕಿದ । ರಿರಿತಕಂಜದಧಿಟ್ಟನಾವನುಸುರರಥಟ್ಟ
ನಲಿ ॥ ಝುಗಝುಗಿಪಬಾಣಾಗ್ನಿಭುಗುಭುಗು । ಭುಗಿಲೆನಲುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ
ತತಿಯಲಿ । ಹೊಗೆಯತೋರಿಸಿದೆನುಚತುರ್ದಶಭುವನಭವನದಲಿ॥ ಪಿ
ಡರದಲೆಕ್ಕಿಸದೆಲೋಟಿಸಿ । ಮಗುಚಿದರುಮದ್ಬಾಣಮಹಿಮೆಯ। ನೊ
ಗಡಿಸಿತುಕಾಲಾಗ್ನಿಕಾಲಾಂತಕರಿಗಾಸುಮರ ॥ಧೊರೆಗಳೇರಿತುರಥತುರ
ಗವು । ಕರಿಗಳಲಿಕಾಲಾಳಬಿಂಕವ । ನರಸಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆನಾಸುರಕರ್ಮ
ಕಲಹವಲೆ ॥ ಸರಿಗರೆದ್ದುದುಮೂರುಕೋಟಿಯು । ಸುರರುಸರಿಗಳಲಿಟ್ಟ
ರಶನಿಯ । ಶರದಲೆಡೆಯಲಿತರುಬಿದರುಕೈಸೋತುದೆನಗೆಂದ ॥೩೯॥ ಟ
ಟಕಟಸುವಾಮೂರುಕೋಟಿಯು। ಭಟರುಕರದರುಕಲುವಳೆಯನು।ಬ
ಟೆಯನದನೇನೆಂಬೆನವದಿರಸಮರಸಂಭ್ರಮವ ॥ ಕುಟಿಲಕದನದೊಳೊ
ದಗಿತದುಕಲು । ಗುಟಕಶರಶತಕೋಟಿಯಲಿಪಡಿ।ಭಟಬಲವಬೆದರಿಸಿದ
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಪಾರ್ಥ॥೪೦॥ ತೆರಳದವದಿರುಹೂಡಿದರುಥ।ಘುರಿಯಧಾ
ರೆಯಪಾವಕಾಸ್ತ್ರವ । ನರಸಹೊಗದುದುಭುವನಹೊಯ್ದುದುಝುಳಜಗ
ತ್ರಯವ ॥ ಸರಕುದೆಗದುದುಸತ್ಯಲೋಕಕೆ । ಥರಥರದಜಗವಿಂದ್ರಸಾ
ರಥಿ । ಜರಿದುಜನಗುಂದಿದನುಝಾಡಿಸುವನಲನುಬ್ಬೆಯಲಿ ॥ ಸಾರಥಿಯ

ಸಂತೈಸಿತೇರಿನ | ವಾರುವಂಗಳನೇನನೋಜೆಯೊ | ಶೌರ್ಣಿಸಿಸಂವ
ರಿಸಿರಥವನುವರುಣಬಾಣದಲಿ || ವಾರಿಧಿಯುಕೆದರಿದೆನುಕೆಟ್ಟವು | ಭೂರಿ
ಗಿಡಿಗಳುಮಾರುತನಕೈ |ವಾರಕಂದಿದುದಸುರಮುಖದನಲಾಸ್ತ್ರಪರಿಹ
ರಿಸಿ ||೪೨|| ಅವರುಮುಗುಳೆಚ್ಚರುಸಿಳೀಮುಖ | ದವಿಯುವದೊಳುಬ್ಬಿದ್ದ
ಗಿರಿಗಳು | ಕವಿಯೆಕಡಿದೊಟ್ಟಿದನುಭಾರಿಯವಜ್ರಬಾಣದಲಿ || ಅವರು
ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರದಲಿಕೆತ್ತರು | ಭುವನನಯನತಕದವನಾಗಳೆ | ರವಿಯಶರ
ದಲಿಮುರಿದನಗುಳಿಯನರಸಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಬಳಿಕಸುರಿದರುಹಾವುಗಳ
ಹೆ | ಮ್ಮಳೆಯನಲ್ಲಿಗೆಗರುಡಬಾಣವ | ಸುಳಿಸಿದನುಬಳಿಕಾದುದರ್ಧಗ್ರಾ
ಸವಾಶರಕೆ || ಊಲಿದುದನುಜರುಮತ್ತೆಕೆಂಡದ | ಮಳೆಯಕರೆದರುಮರ
ಳಿಜಲಧಿಯ | ತುಳಿಕಿದನುತೊಡಕಾಯ್ತುಸಾರಥಿಮತ್ತೆಬಸವಳಿದ||೪೪||
ಸಾರಥಿತ್ವದಕೈಮೆತತ್ಪ್ರತಿ | ಕಾರಶರಸಂಧಾನವೆರಡರ | ಭಾರಬಿದ್ದು
ದುಮೇಲೆದನುಜರಮೂರುಕೋಟಿಯದು || ಧೀರರಾತ್ಮಸ್ತುತಿಗೆನಾಚದ
ರಾರುಜೇಯಮುರಾಹವದಲಿ | ಸ್ತ್ರರವನುಮಾತಳಿಯುಕೈಯಲಿಬಿತ್ತವಿಸಿ
ಯೆಂದ ||೪೫|| ತೊಡಚಿದನುಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರವನುಹುರಿ| ಯೊಡೆದುದಸು
ರರುಮಲತವರನಿ | ಕ್ಕಡಿಯಮಾಡಿತುಬಂದುದಳಿವುನಿವಾತಕವಚರಿಗೆ|| ಕ
ಡುಹಿನಿಂದಾಗ್ನೇಯವಾರುಣ | ದಡಬಳಿಗನೆರನುಬಾಟಿದವುಬರ|ಸಿಡಿಲ
ನೆರೆಬಿಟ್ಟಂತೆಕಳಚಿದವಸುರಬಲದಸುವ ||೪೬|| ಕಾಳದನುಜರುಮೂರು
ಕೋಟಿಯೊ | ಳಾಳುಳಿಯದಕ್ಕಾಡಿತಸುರರ | ಗೂಳೆಯರನೆರೆಬಿಟ್ಟುದ
ರಿನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ || ಧೂಳಿಪಟವಾಯಿತುಹಿರಣ್ಯಪು | ರಾಲಯದ
ನೆಲೆಗೆಟ್ಟುಮರಳಿದು | ಕಾಳಿಕೇಯರಪುರಕೆಬಂದೆನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ||
ಕೆರಳಿತಲ್ಲಿನಿವಾತಕವಚರ|ಮರಣವಾರ್ತೆಯಕೇಳಿದಸುರರು | ಪುರದಬಾ
ಹೆಯೊಳಡ್ಡಹಾಯ್ದುಬುತರುಬಿದರುರಥವ|| ಅರಸಚಿತ್ತೈಸನದಿರಲಿಪರಿ|
ಪರಿಯಮಾಯಾಚರಣೆರಂಜಿಸಿ | ತೆರದುನಾವಿರಮಡಿಗೆಮಿಗಿಲುನಿವಾತಕ
ವಚರಿಗೆ ||೪೭|| ಬೀಸಿದರುಬಿರುಘಾಳಿಯಾಗಿಮ| ಹಾಸಮುದ್ರವನೂಕು
ತೆರೆಯಲಿ | ಬೇಸರಿಸಿದರುಹರಿದರವನಿಯಲಗ್ನಿರೂಪಾಗಿ || ಅಸುರದತಮ
ವಾಗಿರವಿಶತ | ದಾಸೆಸಿನಬಿಸಿಲಾಗಿಮಾಯಾ | ಭ್ಯಾಸಿಗಳುಮೋಹಿಸುವ
ರದದೇನ್ಬಣ್ಣಿಸುವೆನೆಂದ ||೪೮|| ಘೋರತರವದುಬಳಿಕದುಷ್ಪ್ರತಿ | ಕಾ
ರವಿತರರಗಿಂದುಮೌಳಿಯ | ಸಾರತರಕೃಪೆಯಾಯ್ತುಲೇಸರಹಸ್ಯಸಾಂಗ
ದಲಿ || ಭಾರಿಸಿದುದಾವಂಗದಲಿಮಾ | ಯಾರಚನೆಯಾವಿಧದಲಾಮಾ|ಯಾ
ರಚನೆಯನುಸೀಳಿಬಿಸುಟೆನುಶಿಲ್ಪದಲಿಖಳರ ||೫೦|| ಮುರಿದುದಸುರರಮಾ
ಯೆಕಾಹಿನೊ | ಳೆರವರಸದವ್ರೋಲವರುನಿಜದಲಿ | ತರುಬಿನಿಂದರುತೊಳ

ದರುಜಹಯರಥೌಘದಲಿ ‖ ತರಿದನುಗಿದನುತುಂಡಿಸಿದನನಿ | ದೆರಗಿದನು
ಸೀಳಿದನುಕೊಂದನು| ಕೊರದುಕುಪ್ಪಳಿಸಿದನುಸಿವಿಷಕೇಶರಪರಿವ್ರಜವ‖
ಜೇಂಪುವಿಗಡಬ್ರಹ್ಮಶರವಿಂ | ದ್ರಾಯುಧದಮುಂಗುಡಿಯಲಿರಿದುದು|ಮಾ
ಯುಕಾರರನೋಹರವನುಬ್ಬಿಟಚತುರ್ಬಲವ‖ ಹೋಯಿತಸುರರಸೇನೆನೆ
ರಿದುದು | ಸಾಯಕರುನಾನಾದಿಗಂತ|ನಾಧಯಿಗಳುಸಗ್ಗಾದಿಭೋಗಕೆಭೂ
ಪಕೇಳೆಂದ ‖೫೨‖ ಕಡುಹುವಗ್ಗದಕಾಲಕೇಯರ | ಗಡಣವಡಗಿತುಸು
ರರಬಲುಸೆರೆ | ಬಿಡಿಸಿದನುಬಳಿಕಾಯ್ತುಕಡುಸುಮ್ಮಾನಸುರಕುಲಕೆ‖ಒ
ಡೆದುದಿಳೆಯನೆಬಾಹುವಿನಬಿಗು | ಸುಡಿಯುಕೈಗಳತುಡಿವರಳಬೊ | ಬ್ಬಿಡಿ
ಕೆಗಳಸುರಭಟರುಹರಿದರುಮುಂದೆಸುರಪುರಕೆ ‖೫೩‖ ಕಟ್ಟುಗುಡಿಯನು
ಶೋಡಿಂಸೋಜಗ |ಜಟ್ಟಿಗಳನುಗ್ಗಾಯ್ತಲೇಸಿ | ನಟ್ಟಸಸಿಸುರಕುಜ
ವಲೇಕೊಡದೇವನೋರಥವ ‖ ಕೆಟ್ಟದಹಿತನಿವಾತಕವಚರ | ಘಟ್ಟ
ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತುದನುಜರ | ಹುಟ್ಟುವುರಿದುದುಜೀಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದ
ರಿಂದ್ರಂಗೆ ‖೫೪‖ ಕಾಳಕೇಯರನಗಿಯಲೆದು| ವ್ವಾಳಿಸಿತಲೇವ್ಯತ್ಯ
ದಿವಿಜನ | ಸೂಳೆಯರುಸೆರೆಬಿಟ್ಟುಬಂದರುಯಕ್ಷಕಿಂನರರ ‖ ಕಾಲಸಂಕೆ
ಲೆಕಡಿದವಾಖಳ | ರೂಳಿಗಕೆಕಡೆಯಾಯ್ತುಸುರಪುರ | ದಾಳುವೇರಿಯ
ಕಾಹುತೆಗಯಲಿಬಂದರಾಚರರು ‖೫೫‖ ಪುರದಬಾಹೆಯಕೋರಡಿಯ
ಸಂ | ವರಣೆಗೆಗೆಯಲಿನಿರ್ಭಯದಿಸಂ | ಚರಿಸುವುದುನಂದನದೊಳಗೆನಿಂ
ಮುಡಿಯರಾಣಿಯರು ‖ ಥರಥರದಕೊತ್ತಳದಕಾಹಿನ | ಸುರಭಟರುಸು
ಖನಿದ್ರೈಯಲಿ |ನಿರುತಸಿಜನಿಳಯದೊಳಗೆಂದುದುಸುರಜನವ್ರಾತ‖೫೬‖
ಕೇಳಿದನುಹರುಷಾಶ್ರುಹೊದಸಿದ | ವಾಲಿಗಳಸಾವಿರವನುಬ್ಬಿದ |ಮೇಲು
ಮೋದದಸರೋಮಪುಳಕದಸರ್ವಸೌಖ್ಯದಲಿ ‖ ಬಾಲೆಯರಬರಹೇಳುರ
ತುನನಿ | ವಾಳಿಗಳತ್ತರಹೇಳೆನುತಸುರ | ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣನೆದ್ದನು
ಬಂದನಿದಿರಾಗಿ‖೫೭‖ ಕವಿದುದಮರವ್ರಾತಕಾಂತಾ | ನಿವಹಹೊರವಂಟು
ದುಸುರೇಂದ್ರನ | ಭವನದಲಿಗುಡಿನೆಗಹಿತಮರಾವತಿಯಚೌಕದಲಿ‖ತವ
ತನಗೆತನಿವರಿವಜನದು | ತ್ರವಪಸದನೇನೆಂಬೆನಂದಿನ | ದಿವಸದೊಸಗೆ
ಯನಮರಲೋಕದೊಳರಸಕೇಳೆಂದ ‖೫೮‖ ಇದಿರುಬಂದನುಪದದಯುಗ
ದಲೆರ | ಗಿದರೆಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನುಸುಮ್ಮಾ | ನದಸಗಾಢವನೇನನೆಂಬೆನುಸಾ
ವಿರಾಲಿಗಳ ‖ ಹೊದರಿಸಲಿಹೊದಿಸಿದನುಮಿಗೆನಾ | ದಿದನುಹರುಷಾಶ್ರು
ಗಳಲೆನ್ನ |ಭ್ಯುದಯವೇನಿಮ್ಮಡಿಯಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷಕೃಪೆಯೆಂದ‖೫೯‖
ಸುರರುಕೊಂಡಾಡಿದರುಸುರಮುನಿ | ವರರಪರಮಾಶೀರ್ವಚೋವಿ|ಸ್ತ
ರಕೆಫಲವಿದಲಾಭವತ್ತರುಣಾಂಬಕಾಲೋಕ ‖ ಅರಿಸುಭಟಸಂತೋಷ

ಮೆಯುಸೆರೆ | ಗರವಸುರಿಯುವಸುರಳಿನಡಬಿ | ಸ್ಫುರಣವೇಘೆಜ್ವಾಲೆಜಾ
ಲಕರಾಳಜಿಹ್ವೆಯಲಿ ॥೨೦॥ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆನಾಕವನುಖಳ | ರೀಸುದಿವ
ಸವಿಭಾಡಿಸಿದರೆಸು | ರೇಶನಾಪತ್ತಾಪನಿವಾರಣವರಚಿಸಿದೆಲಾ॥ ಈಸು
ಪುಣ್ಯೋದಯಕೆಪೂರ್ವದ | ಮಹೀಶಕುಲಸೋಂತುದಯೆಮತ್ತಸಂ|
ತೋಷವನುಜಲಧಿಯಲಿತೇಕಾಡಿದನುಯಮಸೂನು ॥೨೧॥ ಹೊಗೆಯಿನಿ
ಲ್ಲದಜಿಹ್ವೆತೆಕ್ಕೆಯ | ಸೊಗಸಿನಲಿವೈದಣಿಯದೀಕ್ಷಣ | ಯುಗಳಬೀ
ಯದನೋಡಿಸಾರ್ಥನವಾತಸವಿಸವಿದು ॥ ತೆಗದನಿಲ್ಲದಕರ್ಣಯುಗ
ಸುರ | ನಗರಿಯುತ್ತಮಗಂಧಭರದಲಿ | ಮುಗಿಯದರಸನಗಂಧವಹವಹ
ನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೨೨॥ ನೃಪನಮುದವನುಭೀಮಸೇನನ |ವಿಪ್ರರನುಮಾತ್ರ
ಪನನುನಕುಲನ | ಚಪಲಮದವನುಪುಳಕನಮುಕಹಲೇಪನವಮಾದ ॥
ದ್ರುಪದಸುತೆಯುತ್ಸವವಮುನಿಜನ | ದಮಗತಗ್ಲಾನಿಯನುಪರಿಜನ| ದು
ಪಚಿತಾನಂದವನುಬಣ್ಣಿಸಲರಿದುತನಗೆಂದ॥೨೩॥ ಶಿವಗಘಾಟದಶರಚತು
ರ್ದಶ | ಭುವನಭಂಜನವಿದುಮದೀಯಾ |ಹವಕೆಹೊಣೆಗದಾಯ್ತುಲಾಹೇ
ರಾಳಸುಕೃತವಿದು ॥ ಎನಗೆತೋರಿಸಬೇಹುದೀಶಾಂ | ಭವಮಹಾಸ್ತ್ರ
ಪ್ರೌಢಕೇಳೀ |ವಿವರಣವಕಾಂಬರ್ಥಿಯಾಯ್ತೆಂದನುಧನಂಜಯಗೆ॥೨೪
ಜೀಯನಿಮ್ಮರ್ಥಿಯನುಶಂಭುವಿ | ನಾಯುಧದಲೇಸಲಿಸಿದಪೆನಾ | ಗ್ನೇ
ಯವಾರುಣವೈಂದ್ರಕೌಬೇರಾಸ್ತ್ರಕೌಶಲವ ॥ ಆಯುತವತೋರೆಸು
ವೆನೀಗಳ |ನಾಯತನವುರವಿತುರಗರಾಜಿಗೆ | ಲಾಯನೀಡಿತುಪಶ್ಚಿಮಾಶಾ
ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲಲಿ ॥೨೫॥ ಅರಸಕೆಳಹಿರಿಸಿಂದ್ರಸೂತನ |ನರಮನೆಗೆಬಂ
ದನುಧನಂಜಯ | ವೆರಸಿಸರ್ವದಿಶಾಕೆಗೆಯಲಿಮುನೀಂದ್ರಮೇಳದಲಿ॥ಅ
ರಸಿಬಂಣದಸೊಡರಬಲಿದಳು|ಹರಸಿದರುಮುನಿಮಧುಗಳಕ್ಷತೆ|ವೆರಸಿಗದು
ಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನವೈದುಸನಾ॥ * * * ॥೨೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಅಡವಿಯಲಿ ಫಣಿಭೋಗ
ದಲಿಬಿಗಿ | ವಡದಬಳಲಿದಭೀಮಸೇನನ | ಬಿಡಿಸಿದನುಯಮಸೂನುಧ
ರ್ಮಕಥಾಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |ಪಾ
ಲಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವೇದದ | ಪಾಳಿಯುಚ್ಚರಣೆಯಲಿ ತತ್ಪ್ರಣವಸ್ವ
ರೂಪವನೆ ॥ ಮೇಳವಿಸಿತರುಣಾಂಶುಪೂರ್ವದಿ | ಶಾಲತಾಂಗಿಯಮಂದ
ನೋಚಿತ | ಮೌಳಿಮಾಣಿಕವನಲುಮೆರೆದುದುಬಿಂಬದಿನಮಣಿಯ ॥೧॥
ಅರಸನುಸ್ನಾನಡಿಸಿದನೆದ್ದನು | ವರವೃಕೋದರನರ್ಜುನನದೃಗು| ಸರಸಿ
ರುಹವರಳಿದವುಮಾದ್ರೀಸುತರುವೈಮುರಿದು ॥ ಹರಿಯನೆನೆದರುನಿದ್ರೆತಿ

ಳಿದುದು | ಪರಿಜನಕೆ ಮುನಿನಿಕರವೆದ್ದುದು | ತರಣಿಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಸ ತ್ಕೃತಿಜಪಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥೨॥ ಮುನಿಜನಕೆಕೈಮುಗಿದುಯಮಸಂ | ದನನಚರಣಕ್ಕೆರಗಿಶಂಭುವ | ನೆನೆದುಗವಸಣಿಗೆಯಲಿತೆಗೆದನುಗರುವಗಾಂಡಿವವ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಕೈಕೊಪ್ಪಿನಲಿಸಿಂ | ಜಿನಿಯಸಿಕ್ಕಿದನಳ್ಳಿರಿದುಮಾ | ರ್ದನಿಸಿದಿಗಂತದಲೊದರಲೊದರಿಸಿದನುಮಹಾಧನುವ ॥ ಘೋರತರಲಯಭೈರವನಹುಂ | ಕಾರವೋಸಂಹಾರಶೃತಿಗೋಳೊ | ಕಾರವೋಕಲ್ಪಾಂತತಾಂಡವವೇದಪಂಡಿತನ ॥ ಆರುಭಟೆಯೋಮೇಣ್ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ | ವೀರಪದಭಿನ್ನಾಬ್ಜಜಾಂಡಕ | ಘೋರರವವೆನೆಮೆರೆದುದರ್ಜುನಚಾಪಟಂಕಾರ ॥೪॥ ಏನಿದದ್ಭುತರವವೆನುತವೈ | ಮಾನಿಕರುನಡನಡುಗಿದರುಗ | ರ್ವಾನುಸಯಗತವಾಯ್ತುಲೇಸುರಪ್ರವರದಗರುವರಿಗೆ ॥ ಅನಿರುತಿಯಮವರುಣವಾಯುಕೃ | ಶಾನುಧನದಮಹೇಶರೈತರ | ಲಾನೆಯಲಿಹೊರವಂಟನಂಬರಗತಿಯಲಮರೇಂದ್ರ ॥೫॥ ನೆರೆದುದಭ್ರದೊಳಮರಗಣಮುನಿ | ವರರುಸಹಿತಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ | ಳೆರಡುಪಂಕವಹೊದ್ದಿದರುಹರಿತನಯನೆಡಬಲವ ॥ ತರುಣಿಕರಗಿ ಳಿನಿಚಯಮಲ್ಲಿಯ | ಪರಿಜನವುತರುಬಿದುದುನನಗಿದ | ನರಸಬಣ್ಣಿಸಲಳವೆನರನಮಹಾಸ್ತ್ರನಾಟಕವ ॥೬॥ ಮೊದಲೊಳನಲಮಹಾಸ್ತ್ರವನುಹೂ | ಡಿದನುಹೊಗರುದುಭುವನದಿಕ್ಕುಗ | ಳೊದರಿದವುಮಂಡಿಸಿತುರವಿ ರಥಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಉದಧಿಯುದಧಿಯತೆರೆಯಗಂಟಿ | ಕ್ಕಿದವುಹರಹ ರಹೇಳಬಾರದ | ಹೊದರುಹೊದಿಸಿತುಕೇಳುಮೇಲಿಸಜಗದಹಂತಿಗಳ ॥ ಅಹಹಬೆಂದುದುಭುವನವಿದುವಿ | ಗ್ರಹದಸುಮುಖವೆತ್ತಮ್ಮಿಲೀಲೆಗೆ | ಕು ಹಕಮತಿಗಳುತ್ತಂದರೈತ್ರೈಜಗಕೆತಲ್ಲಣವ ॥ ರಹವಿದೇಸಂದಭ್ರತಳದಿಂ | ಮಹಿಗೆಬಂದನುದೇವಮುನಿದು | ಸ್ಸಹವಿದೇನೈಪಾರ್ಥಹೋಹೋಸಾ ಕುಸಾಕೆಂದ ॥೮॥ ತೊಡಚಿದರುಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವಿದುಬಾ | ಯ್ಗಡಿಯನಿ ದುನಿಮಿಷದಲಿಭುವನವ | ನಡುಗಿತ್ತಣಿಯದಿದೊಂದುಮತ್ತೀಶಾಂಭವಾದಿಗಳ ॥ ತೊಡಚಿದರೆಸಂಹಾರಸಮಯವ | ನೆಡೆಯಲನುಭವಿಸುವುದುಜ ಗವಿದು | ಕೆಡಿಸದಿರುಕೆಡಿಸದಿರುತೆಗೆತೆಗೆಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೯॥ ಲಕ್ಷ್ಯ ವಿಲ್ಲದತೊಡಚುವರೆಸಿ | ಲಕ್ಷ್ಯಶರವೇನೀನುಪಾರ್ಜಿಸಿ | ದಕ್ಷಯವಲೇ ಪಾರ್ಥಗಣಸೆಯಗುತ್ತಿನಂಬುಗಳು ॥ ಶಿಕ್ಷೆರಕ್ಷೆಗೆಬಾಣವೊಂದೇ | ಲಕ್ಷ್ಯ ವಿದುನೀನರಿಯದುದಕೇವಿ | ಲಕ್ಷ್ಯನಾದೆನುನಾನೆನುತನುಸಿನುಡಿದನರ್ಜುನ ಸಗೆ ॥೧೦॥ ಹರಮಹಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಲೀಲೆಯ | ನರಸನೋಡಲುಬೇಹುದಾ ದರೆ | ಬೆರಸುವುದುತತ್ಸಮಯಸ್ವೈರಿಸುನೃಪನಕಣುಮನವ ॥ ಹೊರವ ಡೀರಾಳದಮಹಾಸಂ | ಗರವಹುದುಮುಂದಣಕಥಾವಿ | ಸ್ತರವಿಷ್ಟ

ಬಾರದನುಚಿತವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧೧॥ ಅರಸಕೇಳ್ನೈನಾರದನನುದಿ । ಗು
ತ್ತರದವಲೇಪಾರ್ಥನಾಬಿಲು । ದಿರುಹಮುಗುಳ್ಳುಹಿದನುಮುನಿಪನಮಾ
ಮುನ್ನಿಸುತ ॥ ಹರದುದವರರವೋಲೆನೋಡುವ । ನೆರವಿದಿಗುಪಾಲಕ
ನಿಜವು । ದಿರಕೆಸರಿದರುದೇಪಮುನಿಹಾಯ್ದಿದನುಗಗನದಲಿ ॥೧೨॥ ಇ
ರುಕಾಮ್ಯಕಕಾನನವನು । ಭವಿಸಿಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದಹೊರವಂ । ಟವಗಡೆಯ
ರ್ವತಕೆಬಂದರುಯಾಮುನಾಹ್ವಯದ ॥ ದಿವಿಜರಿಪುಹೈಡಿಂಬನಾತುದಿ ।
ವರನೇರಿಸಿದನುತದಗ್ರದೊ । ಳವನಿಪತಿಕೆಲದಿವಸವಿದ್ದಲ್ಲಿಂದಹೊರವಂ
೩ ॥೧೩॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೈಕಾರ್ತಿಕೇಯನ । ವರಮಹಾಶ್ರಮಕೈದಿದನುಮು
। ವರರಸಹಿತೊಲವಿನಲಿನೂಕಿದನೊಂದುವತ್ಸರವ ॥ ಧರಣಿಪತಿಬೃ
ಹದಶ್ವನಾಶ್ರಮ । ವರಕೆಬಂದನುಶೀರ್ಘಸೇವಾ । ಪರಮಪಾವನಕರಣ
ನಿರ್ದನುಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ ॥೧೪॥ ಬಂದನೊಬ್ಬನುಪವನಸುತನಪು ।
ಂದನಟವೀತಟದಖಗಮೃಗ । ವೃಂದದಿಕ್ಕೆಯಹಕ್ಕೆಯಾಡುಂಬೊಲದ
ಸೋಹೆಗಳ ॥ ನಿಂದನೆಲೆಸಿದ್ದಾರ್ಣಹಜ್ಜೆಗ । ಳಿಂದಭೇದಿಸಿಜೀಯಚಿತ್ತ
। ಸೆಂದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಕಲಿಭೀಮಸೇನಂಗೆ ॥೧೫॥ ಇದೆಮಹಾಕಾಂ
ತಾರವತಿಗೂ । ರದಲಿವೃಕಶಾರ್ದೂಲಕೇಸರಿ । ಕರಡಿಕಳಭಕ್ರೋಡಖ
ಡ್ಗಲುಲಾಯಸಾರಂಗ ॥ ಮದದರ್ಪಯುಳಿಮಾನಿಸರುಸೋಂ । ಕಿದರೆಸೆ
ತೆಯುವುಹೊಲನಹೊದರಿ । ಕ್ಕದವುದೇಹದಹಿಂಡಿನಂತಿರಜೀಯಚಿತ್ತೈ
ಸು ॥ ಮೋಹುಗಾಡಿನೊಳವರವೃವಿಗೆ । ಸೋಹಿದರಸುವ್ವಲೆಯಸುಬ್ಬ
ಬೆ । ಯಾಹವದಲೇತೋಳತೆಕ್ಕೆಯತೋಟತೇಗುವರೆ ॥ ತೋಹಿನಲಿತೊ
ವಳಾಗಿಗೋರಿಯ । ಗಾಹಿನಲಿಗುರಿಗಡಬಡಿಸೆಬಲು । ಸಾಹಸಕ್ಕಂಜುವೆವೆ
ನೀನೇಳೆಂದನಾಶಬರ ॥೧೬॥ ಕಂಡಮೃಗವೈದೆಗೆಯದಿಕ್ಕೆಯ । ಹಿಂಡು
ಹೊಳಹಿನಹುಲಿಯಮೋಕೆಯ । ಮಿಂಡಪಂದಿಯಲಾವಣಿಗೆಯಲುಲಾಯ
ಬಾಲನೆಯ ॥ ತೊಂಡುಮೊಲನತೊಡಂಕುನವಿಲಿನ । ಖಂಡೆಯದವೊ
ಳನೆಡದಖಡ್ಗದ । ಹಿಂಡುಗಳತೋರಿಸುವೆನೇಳೆಂದನಿಜಗೆನುಡಿದ ॥೧೭॥
ಅಂಗಚಿತ್ತವಿಸಿತ್ತನಾಶಬ । ರಂಗೆಬಲೆಗಳತೆಗಸಿದನುಹಸು । ರಂಗಿಯನು
ತೊಟ್ಟಸುಭಡಾಳಿಸಿಪದದೊಳಕ್ಕದನ ॥ ಸಿಂಗಶರಭವನಳವಿಗೊಡಲವ ।
ರಂಗುಲಿಯಲಡುಪಾಯಲಾಡಿಯ । ಜಂಗುಳಿಯಜೋಡಿಸಿದನಂದುಜವಾ
ಪ್ಪ ಜಾಯಿಲನ ॥೧೯॥ ಮುಡಿದಕೊಡಕೆಗಳೊಡ್ಡಿದುರದೊ । ಪ್ಪಿಡಿಯನ
ಡುಪಿನಕೊಂಕಿದುಗುರಿನ । ಸಿಡುವ್ವೆದಲನಿರ್ಮಿಸಜಂಘೆಯಕೆಂಪಿನಾ
ಲಿಗಳ ॥ ಸಿಡಿಲುಗಳಗರ್ಜನೆಯಗಾನವ । ತುಡುಕುವಾಗುಳಿಕೆಗಳಿವೊ
ದಹಿನ । ಮಿಡುಕುಗಳಸಾಯ್ಕಕಿದವೃಹಾಸದಪಳಾಸದಲಿ ॥೨೦॥ ಹಸು

ಗನಾಯ್ಗಳಹಾಸಹರಿದು | ಬ್ಬಸದಲೊಳಿದನದರಿಹಿಡಿಮೃಗ |ಮುಸುಗಿದ
ವುಹವಿಲುಗಳೊದದವುಹೆದೆಯುಹರಿವಿನಲಿ ‖ ನುಸುಳಿದವುಮೊಲನುರಿಯ
ಹೊಲದಲಿ | ದೆಸೆವಿಡಿದುಕೆದರಿದವುಹೊಲದಲಿ|ಹಸುಬಹರಡೆಗಳೇನನೆಂ
ಬೆನುಶಕುನಸೂಚಕವ ‖೨೪‖ ಬಗೆಯುನವಶಕುನವಮೃಗವ್ಯದ | ಸೊ
ಗಸಿನಲಿಸಿಲುಕಿದಮನೋವೃ | ತ್ತಿಗಳೊಳುಂಟೆವಿವೇಕಧರ್ಮವಿಚಾರವಿ
ಸ್ತಾರ ‖ ಹೊಗರೊಗುವಹೊಂಗರಿಯಬಿಲುಸರ | ಳುಗಳಹೊದೆಗಳ
ಥ್ವದುದಡವಿಯು| ಬಿಗಡುಗೊಳಿಸುತ್ತಮುಂದೆಮುಂದಪುಳಿಂದಸಂದೋಹ
ಭಂಡಿಗಳಬೆಳ್ಳಾರವಲೆಗಳ | ಖಂಡವಲೆಗಳತಡಿಕೆವಲೆಗಳ| ಗುಂಡುವಲೆ
ಗಳಬೀಸುವಲೆಗಳಕಾಲುಗಣ್ಣಿಗಳ ‖ ದಂಡಿವಲೆಗಳತೊಡಕುವಲೆಗಳ
ಹಿಂಡುವಲೆಗಳಮಯ್ಯಣದಟಿನ್ನ | ಮುಂಡವಿಗೆಬಲೆಗಳಕಿಗಾತ್ರರುಕೆದರಿತ
ಗಲದಲಿ ‖೨೫‖ ಏನನೆಂಬೆನುಜೀಯುಹೊಕ್ಕನು | ಕಾನನವನನಿಲಜನ
ಶರವಿ | ಹಾನವಿಕ್ಕಿದವೇಢೆಗಳಬೆಳ್ಳಾರಸುತ್ತುಗಳ ‖ ಕಾನನವನಳಿವಿಸ
ಶಿಲೋಚ್ಚಯು | ಸಾನುವಿನಗಹ್ವರದಗಂಡ | ಸ್ಥಾನದೀರ್ಘದ್ರೋಣಿಗಳ
ಳರಸಿದರುಮೃಗಕುಲವ ‖ ಬೊಬ್ಬೆಗಳಪಟಹದಮೃದಂಗದ | ಸಬ್ಬುಲಗ್ಗೆ
ಯುಸೋಹಿನಲಿಸುಳಿ! ಪಬ್ಬರಕೆಹಿಂಡೊಡೆದುಹಾಯ್ದುವುಸೂಸಿದವುದೆಸೆ
ಗೆ ‖ ತೆಬ್ಬಿದವುಬೆಳ್ಳಾರವಲೆಹರಿ | ದುಬ್ಬಿಹಾಯ್ದರೆವೇಷ್ಟೆಯುಪರಿಗೆ|ಹಬ್ಬಿ
ಪಾಯ್ತೇಸೆಂಬೆನಗಣಿತಮೃಗನಿಪಾತನವ ‖೨೬‖ ಹೊಕ್ಕುಶಿವಿದರುಸಬ
ಳದಲಿಜಡಿ | ವಕ್ಕಲನನಳವಿಯಲಿಹರಿಣನ | ನಿಕ್ಕಿದರುನಾರಾಚದಲಿಸೈರ
ರಿದುಸೈರಿಭನ ‖ ಸೊಕ್ಕಿದರುಸುರಗಿಯಲಿಹೊದರಲಿ | ಹೊಕ್ಕುಹುಲಿ
ಗಳಕೆಣಕಿಖಡ್ಗದ |ಲಿಕ್ಕಿಡಿಯುತೋರಿದರುತೋರಿದರಖಿಳಮೃಗಕುಲವ|
ಕಳಚಿಹಾಸವನುಬ್ಬರಿಸಲು | ಸ್ವಳಿಸಿಕಂಠೀಗವನವೋರೆಗೆ |ನಿಲುಕಿದವು
ಕೆದುಬಿದವುಹಾಯ್ದುವುಹಣುಗಿತುಡುಕಿದವು ‖ ಸೆಳೆದವುಡಿದಕ್ಕಳಿಸಿತೊ
ಡಬಲ | ಬಳಸಿದವುವೇಲುವಾಯ್ದಿದವುವೆ|ಗ್ಗಳಿಸಿದವುಕುಸುಬಿದವುಕುನ್ನಿ
ಗಳಖಿಳಮೃಗಕುಲವ ‖೨೭‖ ಘಾಯುವಡೆದಕ್ಕಲನಗಭಸದ | ಜಾಯಿಲನ
ಗಳಗರ್ಜನೆಯು | ಘೂರಾಯುದೇರಿನಕರಡಿಕಾಡಾನೆಗಳಕಳಕಳದ ‖ ನೊ
ಯುಲೊರಲುವಶರಭಸಿಹ್ಮಲು | ಲಾಯುಮೃಗಶಾರ್ದೂಲಶಶಗೋ| ಮಾ
ಯುವೊದಲಾದಖಿಳಮೃಗರವತುಂಭಿತಂಬರವ ‖೨೮‖ ಪುಳುದೊಡಕೆ
ಸೊಳುಕೂದಲೊಂದೇ | ಸಿಲುಕಿನಿಂದವುಚಮರಿಮೃಗಮರಿ |ಗಳಗೆವೊ
ಲೆಗೊಡುತಿರುಕಿನಲಿಹುದುಗಿದವುಹುಲ್ಲೆಗಳು‖ ಎಳೆವರೆಯನಡಗಲಿಸಿನಿಂ
ದನು | ಮಲತುಸಿಹ್ಮದಮಿಘುನಹಿಂಡಿನ | ಕಳಭವನುಹಿಂದಿಕ್ಕಿವನಕರಿ
ತೂಳಿದನುಪಡೆಯು ‖೨೯‖ ಪಡೆಬೆದರೆಪಡಿತಳಿಸಿಪವನಜ | ಹಿಡಿದುಬೀಸಿ

ನಾನೆಗಳನವ | ಗಡಿಸಿಸಿಹ್ಮವಸೀಳಿದನುಹಾಯ್ದೆತ್ತುವೆಕ್ಕಲನ ॥ ಪಡ
ಲುರೆಘಟ್ಟಿಸಿದನುಪ್ಪಟ್ಟಿಯೊ | ಳಡಸಿತಿವಿದನುಹುಲಿಯುಕರಡಿಯ|ಕೊ
ಕಿಹಿದನುಕೊಂದನುವನಾಂತರದೊಳಖಿಳಮೃಗಕುಲವ ॥೨೦॥ ಈತನ
ಬಬೆನೆಬೆದರಿತುರುಸ|ಘಾತದಲಿಹೆಬ್ಬಂದಿಯೊಂದುವಿ | ಘಾತದಲಿಹಾ
ಯ್ದುದುಕಿರಾತನೃಜನನೊಡೆದುಳದು॥ ಈತನೆರೆಯಟ್ಟಿದನುಶಬರ|ವ್ರಾ
ವೃಳಿದುದುಹಿಂದೆಭೀಮನ | ಭೀತಿಯುಲಿಹೊಕ್ಕುದುಮಹಾಗಿರಿಗಹನಗ
ಹ್ವರವ ॥೨೧॥ ಮುದುಹುಸೋಂಕಿದಡುಲಿದುಹೆಮ್ಮರ| ನುಡಿದುಬಿದ್ದು
ಪಾದಘಾತದೊ | ಳತಿಗಡಿಗೆನೆಗ್ಗಿದುದುನೆಲನುಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯುಲಿ॥
ಡಿದುದಬುಜಭವಾಂಡವೆನಲವ | ಗಡೆಯುಭೀಮನಕಳಕಳಕೆಕಿವಿ|ಯೊ
ದುತಿಳಿದುದುಸಿಗ್ಗುರಿದಿಕ್ಕೆಯುಮಹೋರಗನ ॥೨೨॥ ತೆಕ್ಕೆಸಡಲಿತು
ರಗೆಲೆಯುಹೊದ | ರಿಕ್ಕರಿಸೆವೃಮುರಿಯುಲನಿಲಜ | ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿಮೋ
ಹಾಯ್ದನುಕಾಣದಹುಪತಿಯು ॥ ಸಿಕ್ಕಿದನುಹದ್ದೊಡೆಗಳುರಗನ| ತೆಕ್ಕೆ
ಲಿಡೆಂಥಣಿಸಿಫಣಿಸತಿ | ಡೊಕ್ಕರಕೆಹಬ್ಬಿದನುಬಿಗಿದನುಘಟನವೀರ
ವ ॥೨೩॥ ಭಟನುರಳೆಸಂತೈಸಿಕೊಂಡಟ|ಮಟಸಿಗದೆಯುಲಿಹೊಯ್ದು
ಗುಹಿನ| ಕಟಕವನುಬಿಟ್ಟಿದನುಹೆಟ್ಟಿದನೌಕಿಬೊಬ್ಬಿಡುತ ॥ ಪ್ರಟದ
ಂತುಕದಂತೆಫಣಿಲಟ | ಕಟಸಲೌಕಿತ್ತುಗಿಡಗನೆರಕೆಯ | ಪ್ರಟದಗಿರಿ
ಂದದಲಿಗಿರಿಗಿರಿಗುಟ್ಟಿದನುಭೀಮ॥ಝಾಡಿಸಲುಝಾಡಿಸಲುಬಿಗುಹತಿ|
ಡಿಸಿತುಕೊಡಹಿದಡೆವಿಗೆವೃ|ಗೂಡಿಬಿಗಿದುದುಭುಜಗವೆಳೆಯುದಮರ
ರಾದ್ರಿಯೆನೆ ॥ ರೂಢಿಸಿದಭುಜಬಲದಸಿರಿಯ| ಕ್ಕಾಡಿತೀತನಗೆನುತಖಾ
ಳ | ಖಾಡಿಯುಲಿಕಾತರಿಸಿಕಳವಳಿಸಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥೨೪॥ ಅರಸಕೇಳೆ
ಲುಮಹೀಶನ | ಹೊರೆಯುಲಾಯ್ತುತ್ಪಾತಶನಿ | ಷ್ಠುರವಿದೇನೋದ್ಯ
ಕೃತಫಲವಾವುದಿದಕೆನುತ॥ ಕರಸಿಧೌಮ್ಯಂಗರುಹಲಿದುನ|ಮ್ಮರಸು
ಳಿಗಪಘಾತಸೂಚಕ|ಪರಿದಿಗರನಿರ್ವಾಹವೆಂದರೆನೃಪತಿಚಿಂತಿಸಿದ॥೨೫॥
ೀಮನಾವೆಡೆಯೆನೆಕಿರಾತ | ಸೌಮ್ಯೀಮಸಹಿತಮೃಗವ್ಯಕೇಳೀ|ಕಾವ
ದಿದನೆನೆಲುನೃಪಹೊರವೆಂಟನಾಶ್ರಮದ ॥ಭೂಮಿಸುರರೊಡನೈದಿಬ
ಸಂ|ಗ್ರಾಮಧೀರನಹೆಜ್ಜೆವಿಡಿದುಮ |ಹೀಮನೋಹರನರಸಿಹೊಕ್ಕನು
ಘೋರಕಾನನವ॥ಹುದುಗಿದಗ್ಗದಸತ್ವದುಸ್ಸಹ|ಸದನಿರೂಢಿಯುಸೋಸ
ಯುಗದು |ಗಗಿತಕಂಠದತಳಿತಭಂಗದಶಿರುಗುವಾಲಿಗಳ ॥ ಹೆದರೆದೆಯ
ೀರಾಳಕೋಕದ|ಕೆದರುಗೇಶದಕೆಲಕೆಲಜಾರಿದ |ಗದೆಯುಗರುವಾಯುಳ
ಭೀಮನಕಂಡನಾಭೂಪ॥ ಅಕಟಹಿಂದನುಜವಿಸಿಗನುಕಂ|ಟಕಹಲವು
ಸರಿಯುಬಲುಕಂ | ಟಕಮಹಾಕರ್ದಮದೊಳದ್ದಿತೆವಿಧಿಮಹಾದೇವ ॥

ವಿಕಟನಾಗಾಯುತನುದಾತ್ತ | ಪ್ರಕಟನಸಾಹಸನಡಗಿತೇವನ|ನಿಕಟಭುಜ
ಗಾಟೋಪಪೌಳಿಯೊಳೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥೩೯॥ ಏನುಕುಂತೀಸುತನ
ಪಾಂಗುವಿ | ದೇನುಫಣಿಬಂಧನವಿಧಾನವಿ|ದೇನುಜನಗೆವಿನೋದವೋತಾ
ಪ್ಪಾಪಜಾಪ್ಯವಿಧಿಯೊ ॥ ಏನಿದಕೆಕರ್ತವ್ಯನಮಗೀ|ಹೀನದೆಸೆಗೆನಿಮಿತ್ತದು
ಷ್ಕೃತ | ವೇನುಶಿವಶಿವಯೆನುತನುಡಿಸಿದನನಿಲನಂದನನ ॥೪೦॥ ನೋಡಿ
ದನುಕಂದೆರದುಕಂಠಕೆ | ಹೂಡಿದುರಗನಘೋರಬಂಧದ| ಗಾಢದಲಿನು
ಡಿನೆಗ್ಗಿನುಡಿದನುಬೆರಳಸಂನೆಯಲಿ ॥ ಖೇದನಾದನಜಾತರಿಪುಮಾತಾಡಿಸಿ
ದನಹಿಪತಿಯನೆಲೆನಾ|ಡಾಡಿಗಳನಾಟಕದಫಣಿಯಲ್ಲಾರುನೀನೆಂದ॥೪೧॥
ಅನಿಲಸುತನಪರಾಧೆಯೊಳೇನೀ | ವಿನಯಹೀನನೊಮೇಣುಪರಸೀ| ದನ
ನೃಥಾದುಷ್ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹಬೇಹುದೇನಿನಗೆ ॥ ದನುಜನೋಗಂಧರ್ವನೋ
ಯು | ಕ್ಷನೊಸರೀಸೃಪರೂಪದಿವಿಜೇಂ| ದ್ರನೊನಿಧಾನಿಸಲರಿಯೆನೀನಾ
ರೆಂದನವನೀಶ ॥೪೨॥ ಕೇಳಿದನುಫಣಿಭೀಮಸೇನನ | ಮೌಳಿತಲ್ಪದತೆ
ಲೆಯಹೊಳಹಿನ|ನಾಲಿಗೆಯಚೋರಣದಝಡಿತೆಗೆಚಲಿಸುವಾಲಿಗಳ॥ ಮೇ
ಲುಮೊಗದಲಿನೃಪನನುಡಿಗಳ | ನಾಲಿಸುತನುಡಿದನುಕರಾಳಾ|ಭೀಳದಂ
ಷ್ಟ್ರಾಂತರವಿನಿಂಸ್ಫುಟಜಿಹ್ವೆಗಳಜಡಿದು ॥೪೩॥ಏನಹನುನಿನಗೀತನೀನಾ|
ರೇನುನಿನ್ನಭಿಧಾನವಿಪ್ರನ |ನೊನೃಪೋಕ್ಷತ್ರಿಯನೊವೈಶ್ಯನೊಶೂದ್ರ
ಸಂಭವನೊ ॥ ಏನುನಿನಗೀವನಕೆಬರವುನಿ | ಧಾನವನುಹೇಳೆನಲುಕುಂ
ತೀ | ಸೂನುನುಡಿದನುತನ್ನಪೂರ್ವಾಪರದಸಂಗತಿಯ ॥೪೪॥ ಸೋಮ
ವಂಶಪರಂಪರೆಯೊಳು | ದ್ದಾಮಪಾಂಡುಕ್ಷಿತಿಪನುದಿಸಿದ | ನಾಮಹೀ
ಶನಸುತಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆಂಬುದಭಿಧಾನ ॥ ಭೀಮನೀತನುಪಾರ್ಥನಕುಲಸ
ನಾಮಸಹದೇವಾಖ್ಯಪಾಂಡವ | ನಾಮಧೇಯರುನಾವೆಯಂದನುಭೂಪ
ನಾಫಣಿಗೆ॥೪೫॥ಬೀತುದಖಿಳೈಶ್ವರ್ಯಕಪಟ|ದ್ಯೂತದಲಿಕೌರವರುಕೊಂ
ಡರು|ಭೂತಳವನವುಗಾಯ್ತುಬಳಿಕಟವೀಪರಿಭ್ರಮಣ॥ ಈತನೆನ್ನೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದನುನೀ|ನೀತನನುಬಿಡಬಹುದೆಬಿಡುವಿ| ಖ್ಯಾತರಿಗೆಪರಪೀಡೆಧರ್ಮ
ವಿನಾಶಕರನೆಂದ ॥೪೬॥ ಆದಡೆಲೆಧರಣೀಶಧರ್ಮವ | ನಾದರಿಸುವೈಧರ್ಮ
ವೆಂಬುದು | ವೇದಮಾರ್ಗವಲೇಸುಧರ್ಮದಸಾರಸಂಗತಿಯ ॥ ಕೈದುವ
ಕ್ಷರಕಾದುನಿನ್ನಯ |ಸೋದರನಬಿಡುವೆನುಮನಃಪರಿ| ಭೇದವನುಬಿನ್ನೈ
ಸೆನ್ನುಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವ ॥೪೭॥ ಉಸುರಬಹುದೇಧರ್ಮತತ್ವ |ಪ್ರ
ಸರಣವಿದೇನೆಂದುನೀಶಂ | ಕಿಸಲುವೇದಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಾತ್ಯಂತತುಷ್ಟಿಸ
ದೆ ॥ ಎಸೆವವಿಪ್ರರಮತಿಗೆಸಂಭಾ | ವಿಸುವಧರ್ಮವನರುಹುವನುನೀ|ಬಿ
ಸಗೊಳೆಂದನುಧರ್ಮಸುತನಹಿಪಂಗೆವಿನಯದಲಿ ॥೪೮॥ ಎಸೆವವಿಪ್ರ

ವಾತಿಗೆಸಂಭಾ | ವಿಸುವಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನಳಿವ | ನೀಸುವೆನೆಂದೈಭೂಪ
ತಿಯೆಭೂದೇವಕುಲದೊಳಗೆ ॥ ಎಸವವಿಪ್ರನದಾರುಪರಿಕಿಸೋ| ಬಿಸುವು
ದೈಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವೇತರ | ದೆಸೆಯೊಳಿದನೇಮುಂನಹೇಳೆನೆಭೂಪನಿಂತೆಂ
ದ॥೪೯॥ಉರಗಕೇಳ್ಸತ್ಯಮಾತ್ಯವಂಶೋ|ತ್ಕರವಿಶುದ್ಧಸದಾಗ್ನಿಹೋತ್ರ
ದ|ಭರದದಮಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸತ್ಯವಹಿಂಸೆಪರಿತೋಷ ॥ ವರಗುಣಂಗಳಿವಾ
ವನಲಿಗೋ|ಚರಿಸಿದಾತನೆವಿಪ್ರನೆಂಬರು | ಹಿರಿಯರೆಂದನುಧರ್ಮಸುತ
ನಹುಷಂಗೆವಿನಯದಲಿ ॥೫೦॥ ಆಯಿತಿದುಮತವಾವುದೈಸ್ವಾ | ಧ್ಯಾಯ
ವೆಂಬುದದೇನುಸತ್ಯದ|ಕಾಯವಾವುದುಹಿಂಸೆಪರಿತೋಷಂಗಳೆಂದೇನು॥
ರಾಯಹೇಳಿವರರಿವನಿಜಗುಣ | ದಾಯತವನೆನೆಧರ್ಮವತಿರವ|ಣೀಯ
ವೆನೆನಹುಷಂಗೆವಿರಚಿಸಿದನುಮಹೀಪಾಲ ॥೫೧॥ ನಿಯತವೀಶೌರ್ಯತಾ
ದಿಪಂಚೇಂ | ದ್ರಿಯದನಿಗ್ರಹದಮವೆನಿಪ್ಪುದು | ಭಯವನಿತರರಿಗಾಚರಿಸ
ದಿಹುದೇಯಹಿಂಸೆಕಣ ॥ ನಯವಿದನೆಚಿತ್ತೈಸುಲೋಕ|ತ್ರಯವನೊಂ
ದೇಸತ್ಯದಿಂದವೆ | ಜಯಿಸಬಹುದಾಸತ್ಯವುಳ್ಳರೆವಿಪ್ರನವನೆಂದ ॥೫೨॥ ಸ
ತ್ಯವೇಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸತ್ಯವೆ | ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಿಧಾನವೊಂದೇ |ಸತ್ಯವೇಜಪ
ಹೋಮಯಜ್ಞವಿಧಾನದಾನತಪ ॥ ಸತ್ಯವುಳ್ಳರೆಶೂದ್ರನವನಿಂ | ದತ್ಯಧಿ
ಕನಾದ್ವಿಜರೊಳಗವರ |ಸತ್ಯಹೀನನೆಹೀನಜಾತಿಗನೆಂದನಾಭೂಪ॥೫೩॥
ಧೀರನಾವನ ಧಿಟ್ಟನಾರುವಿ | ಕಾರಿಯಾರುವಿನೀತನಾರಾ| ಚಾರಹೀನನ
ದಾರುಸುವ್ರತಿಯಾರುಶಠನಾರು ॥ ಕ್ರೂರನಾರಶಿಕಷ್ಟನಾರುವಿ | ಚಾರಿ
ಯಾರುವಿಮುಕ್ತನಾರುವಿ| ದೂರನಾರಿಹಪರಕೆಭೂವಿಪಾಲಹೇಳೆಂದ॥
ನಾರಿಯರಕಡೆಗಣ್ಣಹೊಯ್ಲಿನ | ಧಾರೆಗಳುಕದನಾವನಾತನೆ |ಧೀರನಾ
ತನೆಧಿಟ್ಟನಬಲೆಯರುಬ್ಬಿಗವಳದಲಿ ॥ ಮೀರೆದಪ್ಪುವನೇವಿಕಾರಿವಿ|ಚಾರ
ಪರನೆವಿನೀತನನ್ಯಾ | ಚಾರಯುತದಾಚಾರಹೀನನುಭೂಮಿಪಕೇಳೆಂದ ॥
ಕೃತಕವಲ್ಲದ್ವಂದ್ವಸಹನೇ | ವ್ರತಿಮುಮುಕ್ಷುವಿಚಾರಯುಕ್ತನು|ಕೃತ
ಕನೇಶಠನಪ್ರಗಲ್ಭಕೃತಘ್ನನನೇಕ್ರೂರ ॥ ಶ್ರುತಿಗೆಲೋಭಿಯೆಕಷ್ಟನಾ
ಸ್ತ್ಯ| ಗತನೆಮುಕ್ತನುವೇದಮಾರ್ಗ | ಚ್ಯುತನೆಲೋಕದ್ವಯಕೆದೂರ
ನುಘಃಶಿಪಕೇಳೆಂದ॥೫೪॥ ಆರುಭಂಡರುಸುಜನನಿಂದ್ಯರ |ದಾರುಹಾಲಾ
ಹಳಸೊರೂಪರ | ದಾರುಸಾರಸಿಯಾರುಸಜ್ಜನನಾರುಸುಚಿಯಾರು॥ ಆ
ರುಹಗೆಸುಖನಾರುಸೇಪ್ಯನ |ದಾರುದುರ್ಲಭನಾರುದುಸ್ಸಹ | ನಾರುದು
ರ್ಮತಿಯಾರುಧರ್ಮಜತಿಳಿಯಹೇಳೆಂದ॥೫೫॥ ವ್ಯಸನಿನಿಂದ್ಯನುರಣದೊ
ಳೊಡೆಯನ | ಬಿಸುಟುಹೋಹನೆಭಂಡನತಿಸಾ | ಹಸಿಕನೇಸೇವಕನು
ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಯೇಪಿಷನು ॥ ಪಿಸುಣನೇಹಗೆಪರಸತಿಗೆಮನ | ಪಿಸುಕ

ದವನೇಶುಚಿಪರಾರ್ಥ | ವ್ಯಸನಿಯೆಸಜ್ಜನನುಸರ್ವಾಧೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೫೮॥
ವಿನುತಪರತತ್ವಜ್ಞನತಿಸೇ | ವ್ಯನುಸುದುರ್ಲಭನೆಜಿತೇಂದ್ರಿಯ | ನನು
ಗುಣನೆಸುಖನಾರುಸ್ವೈರಿಸುದವನೆದುಸ್ಸಹನು ॥ ಮನುಜರಲಿದುರ್ಮತಿಯ
ಲಾದು | ಜನನರಿಗಾಶ್ರಯವೆಂದುತೋರಿದು | ದೆನಗೆನಿನಗಭಿಮತವಕ್ಕೈ
ಕೊಳ್ಳೆಂದನಾಭೂಪ ॥೫೯॥ ಅಹುದಲೇಬಳಿಕೇನುವಿದ್ಯಾ | ಮಹಿಮದಾ
ನತಪೋಗುಣಕೆಸ | ನ್ನಿಹಿತನೀಧರ್ಮದಲಿಸತ್ಯಾಚಾರಶೀಲದಲಿ ॥ ಕುಹ
ಕಿಯಲ್ಲವಿರೋಧಿಯಲ್ಲತಿ | ಸಹಸಿಯೈಸಾರಜ್ಞನಲ್ಲೆನ | ಬಹುದೆನಿಂನುಕು
ಶಿಗಳನೆಂದನುನಹುಷನರಸಂಗೆ ॥೬೦॥ ಅರಸಕೇಳೈಕ್ಷಾತ್ರತೇಜವ | ಹೊ
ರವುದೇಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಶಕ್ತಿ | ಸ್ಫುರಣೆಸೀನೀಬ್ರಹ್ಮವರ್ಗದಸಾರಸೌಖ್ಯದ
ಲಿ ॥ ಮೆರದಲಾವಿಪ್ರಾವಮಾನವೆ | ಸಿರಿಗೆನಂಜುಕಣಾಮಹೀಸುರ | ವರ
ರುಪಾಸನನಿನಗೆನೀಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂದ ॥೬೧॥ ನೂರುಯಜ್ಞದಹೊ
ಯ್ಗುರಿಗೆಹಂ | ದೇರಿದೆನುಸುರಪತಿಯಪೀಠವ | ನೋರುಗುಡಿಸಿತುವರೆ
ವಿಯದುವಿಪ್ರಾವಮಾನದಲಿ ॥ ಮಾರುಮಾತೇಸೈಮಹೀಸುರ | ರೇರಿಸಿದ
ರೇರುವುದುಮುನಿದರೆ | ಕಾರಿಸುವರೈನೂರುಯಜ್ಞವನೆಂದನಾನಹುಷ ॥
ಎನನವೃತ್ತಾಂತದನಿಧಾನವ | ಮುನ್ನವೇಬೆಸಗೊಳಲುಹೇಳಿದೆ | ನಿನ್ನನಿ
ನ್ನಭಿಧಾನವನುನೀನಾವನೆಂಬುದನು ॥ ಎನ್ನಕೇಳುವೆನೆನಲುನಿಮ್ಮಾಲಿ |
ಮುನ್ನಿನವರಯಯಾತಿಯಯ್ಯನು | ನನ್ನನಾಮವೆನಹುಷನೆಂಬುದುನೃ
ಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೬೩॥ ಮಾಡಿದೆನುಮುಖಶತವನದುಹೋ | ಗಾಡಿಶಿಂದ್ರ
ನನಲ್ಲಿತನಗೆಡೆ | ಮಾಡಿತರಮನೆಕಂಡುದಾತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳು ॥ ನಾ
ಡುಬೀಡೆನಗಾಯ್ತುವಶಭಯ | ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆಶಕ್ರಪದದಲಿ | ಝಾಡಿ
ಸುವೆನದನೇನಹೇಳುವೆನೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೬೪॥ ಅರಸಕೇಳೈರಂಭೆ
ಯೂರ್ವಶಿ | ವರತಿಲೋತ್ತಮೆಗೌರೆಮೇನಕಿ | ಸುಲಸೆಸುವದನೆಮಂಜು
ಘೋಷೆಸುಕೇಶಿಮೊದಲಾದ ॥ ಸುರಸತಿಯರೆಂನರಮನೆಯತೊ | ತ್ತಿರು
ಗಳಾದರುಮೂರುಲಕ್ಷದ | ಹೊರಗೆಮುವ್ವತ್ತಾರುಸಾವಿರವೆಂದನಾನ
ಹುಷ ॥೬೫॥ ಈಸುನಾರಿಯರಿರಲುಬಯಲಭಿ | ಲಾಷದಿನಜೇಶ್ವರನರಾ
ಣೀ | ವಾಸದಲಿಗರಿಗಟ್ಟಿತಂದುದುತನ್ನಸೀವಿಧಿಗೆ ॥ ಮೀಸಲಿನಮಾನಿನಿಯ
ರಲಿಮನ | ದಾಸೆಮನುಜರಮುರಿವುದಕೆನಾ | ನೈಸಲೇದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂದ
ನುನಹುಷನರಸಂಗೆ ॥೬೬॥ ಹಾದಿಬಿದ್ದುದುಶಚಿಯಮೇಲಣ | ವೇಧೆಯ
ಲಿವಿಟಬುದ್ಧಿಸಿರಿಗುಪ | ರೋಧವೈಸಲೆಸತಿಯುಪಾಯವಮಾಡಿಋಷಿಗ
ಳಿಗೆ ॥ ಬೋಧಿಸಿದಡವರೆನ್ನವಾಹನ | ಸಾಧನವೆಯಾದರುಮುನೀಂದ್ರವಿ
ರೋಧವಾಯ್ತೆನಗಲ್ಲಿಶಪಿಸಿದನಂದಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ॥೬೭॥ ಸರ್ಪಗತಿಸರ್ಪ

ತ್ಸ್ವಪನೆಘದ । ಸರ್ಪನೀನಾಗೆಂದರೆನ್ನಯ । ದರ್ಪವನುಕೆಡೆನೂಕಿಬಿದ್ದೆನು ಮುನಿಯಚರಣದಲಿ ‖ ಹರ್ಷತನದನುಭವಕೆಕಡೆಯೆಂದ । ಪ್ಪುದೆನೆ ಧರ್ಮಜನೆವರದಾ।ಗ್ದರ್ಶನದಲಹುದೆಂದನಿಂದಿದುಘಟಿಸಿತೆನಗೆಂದ‖೬೮‖ ಎನುತದಿವ್ಯಾವಯವದಕಾಂತಿಯ।ಮಿನುಗುವರೋಹರದೇಳೆಮೂಡಿದ।ವನಿಮಿಷಾಂಗದಲುರಗಕಾಯದಕೋಹಳೆಯುನುಗಿದು ‖ ಜನಪನಿಸ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದನಕೊ । ಳ್ಳಸುತಹೇಮವಿಮಾನದಲಿಸುರ । ವನಿತೆಯರಪಂಗಡದಲೆಸವನುನಹುಷನಭ್ರದಲಿ ‖೬೯‖ದುಗುಡದಲಿಬರೆಭೀಮಸೇನನ।ತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಪೇದದೆ । ಹೊಗರಿದೇಕೆವ್ಯಥಾವುಸೋಲ್ವ್ಯಥೆ ಯೇನುತಾಳದಿರು ‖ ಜಗವರಿಯೆನಮ್ಮನ್ವಯದಪೂ । ರ್ವಿಗನಲಾನಹುಷಂಗೆಬಂದು।ಬ್ಬಿಗದಹದನಿದುಸಮ್ಮತಾಡೇನೆಂದನಾಭೂಪ ‖೭೦‖ ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದಾಯ್ತುಲೇಪ್ರತಿ । ಪನ್ನಶಾಪವಿಮೋಕ್ಷವಿದರಲಿ । ನಿನ್ನದರ್ಪಕೆಹಾದಿಯೇಹೇರಾಳಸುಕೃತವಿದು ‖ ತನ್ನ ರಿಷ್ಟವನೀಕ್ಷಿಸದೆಪರ । ರುನ್ನತಿಯಬಯಸುವರುಸಜ್ಜನ ।ರೆಂನುಸಾಕೆಂದೊರಸಿದನುಪವನಜನಕಂಬನಿಯ‖ ಶಿಳುಹಿತಂದನುಸಕಲಮುನಿಸಂ । ಕುಲಸಹಿತತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆಕೋ। ಮಲೆಯಕೈಯ್ಯಿಂದೊರಸಿದನುಭೀಮನನುನೋಲ್ವ್ಯಥೆಯ ‖ ಹಳಿವುನಮಗೆಲ್ಲಿಯನುಪಾಯದ ।ಜಲಧಿಗಳುಬತ್ತುವವುಯದುಕುಲ।ತಿಲಕಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ ‖ * * * * ‖೭೧‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ‖ಸೂಚನೆ‖ ಕರುಣಿಬಿಜಯಂಗೈದುಪಾಂಡವ । ಧರಣಿಪನಸಂತೈಶಿಯಾದವ ।ರರಸನಿದ್ದನುಸಕಲಮುನಿಜನಸಹಿತವನದೊಳಗೇ ‖ ಪದನು ‖ ಚಿತ್ತವಿಸುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ।ಪೋತ್ತಮನೆಧರ್ಮಜನುಮುಖದಲಿ।ಕೆತ್ತದುಗುಡವಬಿಡಿಸಿಭೀಮನತಂದನಾಶ್ರಮಕೆ‖ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಧೌಮ್ಯನಿಖಿಲನು।ಹೋತ್ತಮರುಪಿಯಮ್ಯಾಪಮಧುರದ।ಸೋತ್ತರದನುಡಿಗಳಲಿನಾದಿದರನಿಲಜನಮನವ‖೧‖ಮುಗಿಲುಬೆಳತುದುಬರಿಯಗಡಬಡೆ।ಗಗನಕುಳಿದುದುಕೊಂಡನೆಲನನು । ತೆಗದುಸಿಂದುದುಮೋಡಿಯಂಕದವ್ರೊಲುದದೀನಿವಹ‖ನಗುವಕೊಳನಭ್ಯಾಗತೆಯಹಂ। ಸೆಗಳುಮೊರವವುಮೊರೆವತುಂಬಿಯು। ದುಗುಡತೆನತಾವರೆಯೊಳೆಸದುದುಶರದಸಮಯದಲಿ‖ಸವದುದೀವನವಿಲ್ಲಿಫಲಮೃಗ।ನಿವಹಬೀತುದುನಮ್ಮಕಾಲಾ।ಟವನುಕೈಸರಿಸಿನಿಲುವವನವನುಕಾಣೆನಾನೆನುತ‖ನವಗೆಮುಗುಳಾಶಾಮ್ಯಕದವನ।ಭವನವೈಸಲೆಯೆಂದುಮುನಿಜನ। ನಿವಹಸಹಿತವನೀಶಕಾಮ್ಯಕವನಕೆನಡೆತಂದ‖ಆಶರತ್ಕಾಲವನುತದ್ವನ।ವಾಸದಲಿನೋಕಿದನುಘನಪರಿ ।

ದವನೇಶುಚಿಪರಾರ್ಥ | ವ್ಯಸನಿಯೆಸಜ್ಜನನುಸರ್ವಾಧೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೫೮॥
ವಿನುತಪರತತ್ವಜ್ಞನತಿಸೇ | ವ್ಯನುಸುದುರ್ಲಭನೆಜಿತೇಂದ್ರಿಯ | ನನು
ಗುಣನೆಸುಖನಾರುಸ್ವೈರಿಸುದವನೆದುಸ್ಸಹನು ॥ ಮನುಜರಲಿದುರ್ನೀತಿಯ
ಲಾದು | ಜನರಿಗಾಶ್ರಯವೆಂದುತೋರಿದು | ದೆನಗೆನಿನಗಭಿಮತವೆಕೈ
ಕೊಳ್ಳೆಂದನಾಭೂಪ ॥೫೯॥ ಅಹುದಲೇಬಳಕೇನುವಿದ್ಯಾ | ಮಹಿಮದಾ
ನತಪೋಗುಣಕೆಸ | ನ್ನಿಹಿತನೀಧರ್ಮದಲಿಸತ್ಯಾಚಾರಶೀಲದಲಿ ॥ ಕುಹ
ಕಿಯಲ್ಲವಿರೋಧಿಯಲ್ಲತಿ | ಸಹಸಿಯೈಸಾರಜ್ಞನಲ್ಲೆನ | ಬಹುದೆನಿಂನುಕ
ತಿಗಳನೆಂದನುನಹುಷನರಸಂಗೆ ॥೬೦॥ ಅರಸಕೇಳೈಕ್ಷಾತ್ರತೇಜವ | ಹೊ
ರವುದೇಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಶಕ್ತಿ | ಸ್ಫುರಣೆಸೀನೀಬ್ರಹ್ಮವರ್ಗದಸಾರಸೌಖ್ಯದೆ
ಲಿ॥ ಮೆರೆದಲಾವಿಪ್ರಾವಮಾನವೆ | ಸಿರಿಗೆನಂಜುಕಣಾಮಹೀಸುರ | ವರ
ರುಪಾಸನನಿನಗೆನೀಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂದ ॥೬೧॥ ನೂರುಯಜ್ಞದಹೊ
ಯ್ಗುರಿಗೆಹಂ | ದೇರಿದೆನುಸುರಪತಿಯಪೀಠವ | ನೋರುಗುಡಿಸಿತುವಡೆ
ವಿಯದುವಿಪ್ರಾವಮಾನದಲಿ ॥ ಮಾರುವಸಾತೇನೃಪಮಹೀಸುರ | ರೇರಿಸಿದ
ರೇರುವುದುಮುನಿದರೆ | ಕಾರಿಸುವರೈನೂರುಯಜ್ಞವನೆಂದನಾನಹುಷ ॥
ಎಂನವೃತ್ತಾಂತದನಿಧಾನವ | ಮುನ್ನವೇಬೆಸಗೊಳಲುಹೇಳಿದೆ | ನಿನ್ನನಿ
ನ್ನಭಿಧಾನವನುಸೀನಾವನೆಂಬುದನು ॥ ಎನ್ನಕೇಳುವೆನೆನಲುನಿಮ್ಮಲಿ |
ಮುನ್ನಿನವರಯಯಾತಿಯಯ್ಯನು | ನನ್ನನಾಮವೆನಹುಷನೆಂಬುದುನೃ
ಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೬೩॥ ಮಾಡಿದೆನುಮುಖಶತವನದುಹೋ | ಗಾಡಿಶಿಂದ್ರ
ನನಲ್ಲಿತನಗೆಡೆ | ಮಾಡಿತರಮನೆಕಂಡುದಾತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳು ॥ ನಾ
ಡುಬೇಡೆನಗಾಯ್ತುಪಶಭಯ | ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆಶಕ್ರಪದದಲಿ | ಝಾಡಿ
ಸುವೆನದನೇನಹೇಳುವೆನೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೬೪॥ ಅರಸಕೇಳೈರಂಭೆ
ಯೂರ್ವಶಿ | ವರತಿಲೋತ್ತಮೆಗೌರಿಮೇನಕೆ | ಸುರಸೆಸುಪದಸೆಮಂಜು
ಘೋಷಿಸುಕೇಶಿಮೊದಲಾದ ॥ ಸುರಸತಿಯರೆಂನರಮನೆಯತೊ | ತ್ತಿರು
ಗಳಾದರುಮೂರುಲಕ್ಷದ | ಹೊರಗೆಮುವ್ವತ್ತಾರುಸಾವಿರವೆಂದನಾನ
ಹುಷ ॥೬೫॥ ಈಸುನಾರಿಯರಿರಲುಬಯಲಭಿ | ಲಾಷದಿನಜೇಶ್ವರನರಾ
ಣೀ | ವಾಸದಲಿಗರಿಗಟ್ಟತಂದುದುತನ್ನಸೀವಿಧಿಗೆ ॥ ವಿಹಾಸಲಿನಮಾನಿನಿಯ
ರಲಿಮನ | ದಾಸೆಮನುಜರಮುರಿವುದಕೆನಾ | ನೈಸಲೇದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂದೆ
ನುನಹುಷನರಸಂಗೆ ॥೬೬॥ ಹಾದಿಬಿದ್ದುದುಶಚಿಯಮೇಲಣ | ವೇಧೆಯ
ಲಿವಿಟಬುದ್ಧಿಸಿರಿಗುಪ | ರೋಧವೈಸಲೆಸತಿಯುಪಾಯವಮಾಡಿಮುಷಿಗ
ಳಿಗೆ ॥ ಬೋಧಿಸಿದಡವರೆನ್ನವಾಹನ | ಸಾಧನವೆಯಾದರುಮುನೀಂದ್ರವಿ
ರೋಧವಾಯ್ತೆನಗಲ್ಲಿಶಪಿಸಿದನಂದಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ॥೬೭॥ ಸರ್ಪಗತಿಸರ್ಪ

ತ್ಮವಿನೆಘದ | ಸರ್ಪನೀನಾಗೆಂದರೆನ್ನಯ | ದರ್ಪವನುಕೆಡೆನೂಕಿಬಿದ್ದೆ
ನುಮುನಿಯಚರಣದಲಿ ‖ ಹರ್ಪತನದನುಭವಕೆಕಡೆಯೆಂದ | ಪ್ಪದೆನೆ
ಧರ್ಮಜನಪದಸಂ|ಸರ್ಗದಲಹುದೆಂದನಿಂದಿದುಘಟಿಸಿತೆನಗೆಂದ‖೬೮‖
ಎನುತದಿವ್ಯಾವಯವದಕಾಂತಿಯ|ಮಿನುಗುವೋಹರದೇಳೆಮೂಡಿದ|ಮನಿ
ಮಿಷಾಂಗದಲುರಗಕಾಯದಕೋಹಳೆಯನುಗಿದು ‖ ಜನಪನಿಸ್ಸೊಡಹು
ಟ್ಟಿದನಕೊ | ಳ್ಳೈಸುತಹೇಮವಿಮಾನದಲಿಸುರ | ವನಿತೆಯರಮಂಗಡದ
ಲೆಸವನುನಹುಷನಭ್ರದಲಿ ‖೬೯‖ದುಗುಡದಲಿಬರೆಭೀಮಸೇನನ|ತೆಗದು
ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಪೀಡದದೆ | ಹೊಗರಿದೇಕೆವ್ಯಥಾಮನೋವ್ಯಥೆ ಯೇನು
ತಾಳದಿರು ‖ ಜಗವರಿಯೆನಮ್ಮನ್ವಯದಪೂ | ರ್ವಗನಲಾನಹುಷಂಗೆಬಂ
ದು|ಬ್ಬೆಗದಹದನಿದುನಮ್ಮಪಾಡೇನೆಂದನಾಭೂಪ ‖೭೦‖ ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂ
ದಾಯ್ತುಲೇಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಶಾಪವಿಮೋಕ್ಷವಿದರಲಿ | ನಿನ್ನದರ್ಪಕೆಹಾದಿ
ಯೇಹೇರಾಳಸುಕೃತವಿದು ‖ ತನ್ನರಿಷ್ಟಪನೀಕ್ಷಿಸದೆಪರ | ರುನ್ನತಿಯ
ಬಯಸುವರುಸಜ್ಜನ |ರೆಂನುನಾಕೆಂದೊರಸಿದನುಪವನಜನಕಂಬನಿಯ‖
ತಿಳುಹಿತಂದನುಸಕಲಮುನಿಸಂ | ಕುಲಸಹಿತತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆಕೋ| ಮ
ಲೆಯಕೈಯ್ಯಿಂದೊರಸಿದನುಭೀಮನಮನೋವ್ಯಥೆಯ ‖ ಹಳಿವುನಮಗೆ
ಲ್ಲಿಯನುರಾಯದ |ಜಲಧಿಗಳುಬತ್ತುವವುಯದುಕುಲ|ತಿಲಕಗದುಗಿನವೀ
ರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ ‖ * * * * ‖೭೧‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ‖ಸೂಚನೆ‖ ಕರುಣಿಬಿಜಯಂಗೈದುಪಾಂ
ಡವ | ಧರಣಿಪನಸಂತೈಶಿಯಾದವ |ರರಸನಿದ್ದನುಸಕಲಮುನಿಜನಸಹಿತ
ವನದೊಳಗೇ ‖ ಪದನು ‖ ಚಿತ್ತವಿಸುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ|ಪೋತ್ತಮನೆಧ
ರ್ಮಜನುಮುಖದಲಿ|ಕೆತ್ತುದುಗುಡವಬಿಡಿಸಿಭೀಮನತಂದನಾಶ್ರಮಕೆ‖ಮ
ತ್ತಕಾಶಿನಿಧೌಮ್ಯನಿಖಿಲನು|ಹೋತ್ತಮರುಪಿಯಮ್ಯಾಪಮಧುರರ|ನೋ
ತ್ತರದನುಡಿಗಳಲಿನಾಡಿದರನಿಲಜನಮನವ‖೧‖ಮುಗಿಲುಜೆಳತುದುಬರಿಯ
ಗಡಬಡೆ|ಗಗನಕುಳಿದುದುಕೊಂಡಸೆಲನನು | ತೆಗದುನಿಂದುದುಮೋಡಿ
ಯಂಕದಮೊಲುದದೀನಿವಹ‖ನಗುವಕೊಳನಭ್ಯಾಗತೆಯಹಂ| ಸೆಗಳುಮ
ರವವುಮೊರೆವತುಂಬಿಯು| ದುಗುಡತೆನತಾವರೆಯೊಳೆಸದುದುಶರದನಮ
ಯದಲಿ‖ನವದುದೀವನನಿಲ್ಲಿಫಲಮೃಗ|ನಿವಹಬೀತುದುನಮ್ಮಕಾಲಾ|ಟವ
ನುಕೈಸುರಿಸಿನಿಲುವವನವನುಕಾಣೆನಾನೆನುತ‖ನವಗೆಮುಗುಳಕಾಮ್ಯಕ
ದವನ|ಭವನವೈಸಲೆಯೆಂದುಮುನಿಜನ| ನಿವಹಸಹಿತವನೀಶಕಾಮ್ಯಕವ
ನಕೆನಡೆತಂದ‖ಆಶರತ್ಕಾಲವನುತದ್ವನ|ವಾಸದಲಿನೋಡಿದನುಪಾನಪರಿ |

ತೋಷಸೂಚಕಶಕುನವಂಗಸ್ಫುರಣಮೊದಲಾದ॥ಮೀಸಲಳಿಯದಹರು
ಷಸರ|ದಾವೇಶದಲಿಮನವುಕ್ಕಿಹಿಗ್ಗಿದ|ನೀಶಕುನಸುಮ್ಮಾನವಿದಕೇನಹು
ದುಫಲವೆಂದ॥ಇವಕೆಕೃಷ್ಣಾಗಮನವೇಫಲದುದಯಮೈಸಲೆಯನುತಲಿರೆ
ಬಂ|ದಿದಿರನಿಂದನುದೂತನಮಲದ್ವಾರಕಾಪುರದ॥ಅದೆಕೃಪಾನಿಧಿಬಂದನ
ಸುರಾ|ಭ್ಯುದಯಘಾತಕಬಂದರಿಪುಬಲ |ಮದನಮದಹರಬಂದನಿದೆಯೆಂ
ದನುಮಹೀಪತಿಗೆ ॥ಸೂಚಿಸಿದವೇಶಕುನಪ್ರನರಪ | ಗೋಚರಿಸಿತೇಗರು
ವವಿಧಿನಾ | ವಾಚರಿಸಿತೇನೋಶಿಖಾಭವಭವಸಹಸ್ರದಲಿ ॥ ನಾಚಿದನ್ವನಿಗ
ಮಂಗಳಾವನ | ಸೂಚಿಸುವವೆಮ್ಮೊಳಗೆಕೃಪೆಯುಲ|ರೋಚಕವನಾದ್ಯ
ವಮಾಡದೆನುತ್ತಹೊರವಂಟ ॥೬॥ ಹಳುವವನುಹೊರವಂಟುಗರುಡನ|
ಹಳವಿಗೆಯದೂರದಲಿಕಂಡನು|ತುಳಿಕಿದವುಸಂತೋಷಜಲನಿಟ್ಟೆಸಲುಗಂ
ಗಳಲಿ ॥ ತಳತರೋಮಾಂಚದಲಿಸಮ್ಮುಗ | ಪುಳಕದಲಿಪೂರಾಯದುಬ್ಬಿ
ನ | ಲಿಳಿಯೊಡೆಯಮೈಯಿಕ್ಕೈದಿದನಖಿಳಜನಸಹಿತ ॥೭॥ ಇಳಿದುದಂ
ಗಡಿಗೆಯಿಂದಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಬಂದನುಕಾಲುನಡೆಯಲಿ| ಸೆಳೆದುಬಿಗಿಯ
ಪ್ಪಿದನಿಗೇನಾಸುರವಿದೇನೆನುತ ॥ ಬಳಿಕಭೀಮಾರ್ಜುನರಯಮಳರ|ನೊ
ಲಿದುಮನ್ನಿಸಿಸತಿಯಲೋಚನ|ಜಲವನೆರಗಿಸೊಳೊರಸಿಸಂತೈಸಿದನುಬಾ
ಲಕಿಯ ॥೮॥ ಕುಶಲವೇಕುರುರಾಯನೊಳಗ | ವೆಸಗದಲೆನಿಮ್ಮತ್ತಲವ
ಧಿಯ|ದೆಸೆಸುವಿಾಸವೆತ್ತೊಳಲಿದಿರಲಾವನವನಾಂತದಲಿ॥ ಪಶುಪತಿಯುಹಿ
ಡಿವಂಬುಕೈವ | ತಿಸಿತುಗಡಪಾರ್ಥಂಗೆನಮಗಿಂ | ದೊಸಗೆಯಾಯಿತು
ಪುಣ್ಯವೆಂದನುಹರಿಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ॥೯॥ ಆಗಲೀವೃಷ್ಣಿವಕೆನಮ್ಮಯ|ಶಾ
ಗುಘಟ್ಟನರಕ್ಷೆತೊಡಚಿದು | ದಾಗಳಿದ್ದುದುಪಾಶುಪತಶರವದರಬಳಿವಿ
ಡಿದು ॥ ಈಗಳೊಸಗೆಯೆಯೆಮ್ಮ ಪಂಚಕ | ದಾಗುಹೋಗನುಹೊತ್ತು
ನಡಸಿದೆ| ಯಾಗಳಾಯ್ತುಮಗೊಸಗೆಯೆಂದನುನೃಪತಿವಿನಯದಲಿ॥೧೦॥
ತೊಳಲಿದೆವಲಾಕೃಷ್ಣತಪ್ಪದೆ | ಹಳುವಹಳುವವನಮರಪ್ರದರದಲಿ | ಕೆಲ
ವುದಿನವಿರಲರ್ಜುನಂಗಾಯ್ತೂರ್ವಶಿಯಶಾಪ ॥ ಖಳರನಲ್ಲಿನಿವಾತಕವಚ
ರ | ಗೆಲಿದುಬಂದನುಪಾರ್ಥನದರೊಳು|ಕೆಲಬರಸುರರಕಾದಿಕೊಂದನು
ಭೀಮನಡವಿಯಲಿ ॥೧೧॥ ಇಂತುತಲೆಯೊತ್ತುತಮಹಾವಿಪಿ | ನಾಂತರ
ವತೊಳಲಿದೆವುಬಳಿಕವ | ನಾಂತದೊಳಗಿಂದಾದುದೊಳಿಗನಹುಷನೃಪತಿ
ಯಲಿ ॥ ಭ್ರಾಂತಿಯೈಸಲೆಭೀಮನುರಗಾ | ಕ್ರಾಂತನಾದನುಧರ್ಮಕಥೆ
ಯಲಿ| ಸಂತಸವಾಯ್ತುವಿಶಾಪವಾನಹುಷಗಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೧೨॥ ಮರಳಿಕಾ
ಮ್ಯಕವನದಳದಮಂ | ದಿರವನೆಲೆಮಾಡಿದೆವುಬಹುವಿ | ಸ್ತರಣವಿದುಹಿಂ
ದಾದವಿಪಿನಾಂತರಪರಿಭ್ರಮದ ॥ ಕರುಣನಿಮ್ಮಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲದ|ದ

ಕುಶನದಿನಾಯಾಸಪಾತಂ |ಪರೆಗೆಬಿಡುಗಡೆಯೆನುತವೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನುಯ
ಮಸೂನು ||೧೩|| ರಾಯಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆಮಾರ್ಕಂ | ಡೇಯನಾರವರಿಳಿದ
ರಭುಜದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಂಗೆರಗಿದರುಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ || ತಾಯಿಕ
ರುಗಳಬಿಡದವೊಲುನಿ | ರ್ದಾಯದಲಿನಿಜಭಕ್ತಸಂಗದ| ಮಾಯೆಬಿಡದೈ
ನಿನ್ನನೆಂದರುಹೊರಳಿಚರಣದಲಿ ||೧೪||ತಪದಲರಿದುಸಮಾಧಿಯೋಗದ|
ಲುಪಶಮದಲುಬ್ಬೆದ್ದುಹೋಮದ | ಜಪದಜಂಜಡದೊಳಗೆಸಿಲುಕಿಜನಾ
ರ್ದನನಮರವ || ಅಪಸರರುಸಾವ್ಯವರ್ಜಿಸಿಪ್ಪೆಯ | ಕೃಪಣರೆನಗೆಯುತ
ನ್ನತೋರುವ| ಕೃಪೆಯನೋಡೈಭೂಪನೆನುತೀಕ್ಷಿಸಿದರಚ್ಯುತನ||೧೫||
ಈಯಘಾಟದದೈವವಿದುನಿ | ರ್ದಾಯದಲಿನಿಮ್ಮೊಳಗೆಸೇರಿತು | ರಾಯ
ರಿದ್ದರುಹಿಂದೆಭರತಭಗೀರಥಾದಿಗಳು || ಆಯಿತೇಯವರಿಗೆಸರೋಜದ |
ಳಾಯತಾಕ್ಷನಚರಣಸೇವೆನಿ | ರಾಯಸದಸಹವಾಸಭೋಜನವೆಂದನಾ
ನೃಪನ ||೧೬|| ವಸುಷಹದಿನಾರರಲಿಮೃತ್ಯುವು | ಪರುಠವಿಸಿದುದುಕರ್ಮ
ಗತಿಮರ | ಹರನಸೇವೆಯಮಾಡಿಸವರದನುಸರ್ವಭಾವದಲಿ || ಕರುಣಬಿ
ಜಯಂಗೈದುಮೃತ್ಯುವಿ | ನುರಿಪಗಂಟಲೊಳಿಳಿವತನ್ನನು | ಬರಸೆಳದ
ನಿಂದಮಳಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿನುಡಿದ ||೧೭|| ಓಕರಿಸಿದಳುಮೃತ್ಯುವೆ
ನ್ನನು | ಲೋಕದಲಿಹೊರಗೆಂದುಯಮಗಿಮ | ರಾಕರಣೆಗಳಜೀವಜಾ
ತಿಯೊಳಿಲ್ಲನಿವನೆಂದು || ಲೋಕದಲಿಡಂಗುರವಹೊಯ್ಸಿದ | ನೀಕಮಲ
ನಾಭನೆಕರುಣಾಕರ | ನ್ಯೈಕಸಿಧಿನಿಮಗೊಲಿದನೆಂದನುಮುನಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಗೆ ||೧೮|| ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಪ್ರಳಯದಲಿಸಾ|ಗರದತೆರೆಮುಂಡಾಡಿದವುಸಾ|
ಗರದತೆರೆಯಲಿಸಕಲಜಲಧಿಗಳೇಕರೂಪದಲಿ|| ಧರೆಯಮುಳುಗಿಸಿಮೇಲ
ಮೇಲು | ಬ್ಭರಿಸಿಜಗದಡಿಕಿಲಿನಜೋಡಿಯ| ಜರುಹಿದವುನೀರೇರಿತಗ್ಗದಸ
ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ||೧೯|| ಜಗದಜೀವರಕರ್ಮಬೀಜಾ | ಳಿಗಳಭೈತ್ರವತನ್ನ
ಬಾಲಕೆ | ಬಿಗಿದುನೀರಲಿಸುಳಿಸಿದಸುಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರದಲಿ || ಬಗೆಯಲಾ
ಹರಿಯಿಗಾತನೇದೃಗು | ಯುಗಕೆಗೋಚರನಾದನರಸುವ| ನಿಗಮವೀತನ
ಹೆಜ್ಜೆಗಾಣವುರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೨೦|| ಮರಳಿಹೂಡಿದನೀಜಗದ್ವಿ | ಸ್ತರ
ಣವನುಮಾಯಾಮಹೋದಧಿ|ಹೊರೆದನುನ್ನತಸತ್ವದಲಿಮೇಲಾದಲೋ
ಚನದ || ಉರಿಯಲದ್ಭುವನಿದನುಲೀಲಾ| ಚರಿತವಿದುಕೃಷ್ಣಂಗೆನಿನ್ನಯ|
ಸಿರಿಯೆಸಿರಿಬಡತನವೆಬಡತನವೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೧|| ಅರಸಕೇಳ್ಕಲ್ಪಾಂ
ತದಲಿಬಿಡೆ | ಬಿರಿದುದೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಬಹಿರಾ|ವರಣಜಲನಿಧಿಜಲದೊಳೊಂ
ದಾಯ್ತೇನನುಸುರುವೆನು|| ಹರಿವಿನೋದದೊಳಾಲದೆಲೆಯಲಿ|ಸಿಸಹಿತ
ಪವಡಿಸಿದಸಿನಶಶಿ|ಕಿರಣವಿಲ್ಲಮಹಾಂಧಕಾರದಿಭಾರವಾಯ್ತೆಂದಾ ||೨೨||

ಳೊಪ್ಪಿದರು ಕೃತಯುಗದಾದಿಕಾಲದಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಪಾರ್ಥಸೇವ್ಯವಹರಿಸ ಲಗ್ಗದ । ಮೂರ್ಥನೇಬರಲೆಂದಸತ್ಯನಿ । ರೂಥಿಯಲಿವಾಣಿಜ್ಯಸುವ್ಯವಹಾರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಗಾಢವಿಕ್ರಯಸಕ್ರಯದೊಳೇ । ಗೂಢಕರು ಮೂಲ್ಯೈಕನಾಭನಿ । ರೂಢಪರರೊಪ್ಪಿದರು ವೈಶ್ಯರು ಧರ್ಮಕಾಲದಲಿ ॥೪೨॥ ನಿಜಕೃಷಿವ್ಯವಸಾಯದಲಿತ। ದ್ವಿಜಕುಲದಶಿಕ್ಷಾಪೇಯಲಿಬಾ।ದಜರು ಕೃತಕೃತ್ಯರು ಚತುರ್ವರ್ಣದಲಿ ಮಾರ್ಗವಿದು ॥ನಿಜನಿಜಾಂಗದಧಗ್ರ ಗತಿಯಲಿ । ಮಜಡರಾದರೆ ಮನುಜರಾದವ । ರಜನಪರಮಾಯುಷ್ಯಪರಿಯುತಿಹರು ನರಕದಲಿ ॥೪೩॥ ನಯವಿದಸಕೇಳ್‍ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾ । ಧ್ಯಯನದಲಿ ಪಿತೃಮಾತೃಶಿಕ್ಷಾ । ಪೆಯಲಿ ಗುರುಪರಿಚರ್ಯದಲಿ ವಿಮಲಾಗ್ನಿಶಾರ್ಯದಲಿ ॥ ನಿಯತಮೌನವ್ರತದಸಂಗ । ಪ್ರಿಯದಶೌಚಾಸ್ಥೇಯದಿಂದ್ರಿಯ । ಜಯದ ವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಶ್ರಮದಗತಿಯೆಂದ ॥೪೪॥ ದೇವ ಗುರುಪಿತೃವಹ್ನಿಶಿಕ್ಷಾ । ಸಾವಧಾನನಿರಂತಷಟ್ಕ। ರ್ಮಾವಲಂಬನಿಜೋನ್ನತಾಲಾಭೈಕಸಂತೋಷ ॥ ಪಾವನವ್ರತನಿಜಪುರಂಧ್ರೀ। ಸೇವೆಸತ್ಯಾಸ್ಥೇಯಶೌಚಗು ।ಣಾವಳಿಗಳುಳ್ಳಾತಗೃಹಪತಿಯೆಂದನಾಮುನಿಪ॥೪೫॥ ವನವನದೊಳಾಶ್ರಮದೊಳಗೆಕುಲ। ವಸಿತೆಸಹಿತವಿಮಲಾಗ್ನಿಹೋತ್ರದ। ನೆನಹುದಪ್ಪದೆಕಂದಮೂಲಫಲಾಶನಂಗಳಲಿ ॥ ವಿನಯಯಜ್ಞತಪೋವ್ರತಾದಿಗ । ಳನಿತರಲಿನಿಷ್ಠಾತ್ಮನಾದರೆ । ವಿನುತವಾನಪ್ರಸ್ಥನೆಂಬರು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೪೬॥ ಮದನನೆಂಬನುಮುರಿದುರೋಷವ ।ಕದನದಲಿ ಸೋಲಿಸಿದು ಲೋಭವ।ನೊದೆದು ಮೋಹವನೊಂಕಿಮಿರಿದಾಮದವ ಮತ್ಸರದ॥ ಎದೆಯಲಂಕಪಬರದುವೈರಾ । ಗ್ಯದಸುಸವ್ಯಜ್ಞಾನಯೋಗದ ।ಪದದಬೆಳಸಿರಿವಂತನೇಯತಿಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೪೭॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಜಾತಿವರ್ಗದ । ಪರಮಧರ್ಮದಸಾರವಿದನಾ । ಚರಿಸಿಸಿದ್ಧಿಯನೈದಿದನುಪಿತೃಮಾತೃಭಕ್ತಿಯಲಿ । ಒರಗೆಬಣ್ಣಕೆಬೆರಸಿವೇದೋ ।ಚ್ಚರಿತಧರ್ಮವನರುಹಿದನುಭೂ।ಸುರಗೆ ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನೆಂಬನಕಥೆಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ॥೪೮॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೫೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಮುನಿಗಳುಪಕಥೆಯಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ।ಜನಪತಿಯ ಸಂತೈಸಿಕಾಮ್ಯಕ ।ವನದಿನಸುರಾರಾತಿಬಂದನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೇ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ।ಪಾಲಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಪತಿ । ಹೇಳಿದನುವೇದೋಕ್ತಧರ್ಮದಸಾರಸಂಗತಿಯ ॥ಶೀಲಗುಣಸಚ್ಚರಿತದಲಿಸಂ । ಮೇಳವಿಸಿ ಮೌದ್ಗಲ್ಯವಂಶವಿ । ಶಾಲನೊಬ್ಬನು ವಿಪ್ರನಿರ್ದನು ಬ್ರಹ್ಮಚರಿಯದಲಿ ॥೧॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಾಮಹೀಸುರ।

ಪಠನವೇದಾಧ್ಯಯನಪರನನ | ವರತವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಶೀಲನು ಮನದಲೊಂ
ದುದಿನ ॥ ಮರದ ಮೊದಲಲಿ ವೇದಪಾಠದ | ಲಿರೆ ಮಹೀರುಹಾಗ್ರದಲಿ ಸಂಚ | ರಿ
ಸುತಿಹ ಖಗವಿಷ್ಟ ಬಿದ್ದುದು ಮೇಲೆ ಭೂಸುರನ ॥೨॥ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದನಧಿಕ
ರೋಷ | ಜ್ವಾಲೆಯುಲಿಗರಿಸೆ ದುರ್ಧರಾಕ್ಷಿಯು | ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ವಿಹಗವೀತ
ನಮರುಂದತನು ಬೆಂದು ॥ ಲೀಲೆಯಲಿ ಭೂದೇವನಲ್ಲಿಂ | ಮೇಲೆ ಭಿಕ್ಷಾಟನ
ಕೆ ಭೂಸುರ | ರಾಲಯದ ಪಂತಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಬಂ
ದು ಮನೆಯಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೋಸುಗ | ನಿಂದನಾಮುನಿಯಾಕೆ ಭಿಕ್ಷವ | ತಂದಪೆ
ನುನಿಲ್ಲೆನುತ ಪತಿಪರಿಚರ್ಯೆಯನು ಮಾಡಿ ॥ ತಂದಭಿಕ್ಷವ ಹಿಡಿಯೆನಲು ದ್ವಿ
ಜ | ನೆಂದು ಮುನಿದೀಕ್ಷಿಸಿದಡಾಸತಿ | ಯೆಂದಳೆಲೆ ಮರುಳೇ ಕುಜಾಗ್ರದ ವಿಹ
ಗನಲ್ಲೆಂದು ॥೪॥ ಬೆರಗಿನೊಳ್ ದ್ವಿಜನಿರ್ದನಿದನೆಂ | ತರಿತಳೆನುತಲೆ ವಿಪ್ರ
ನಿಗಮವ | ನೆತಿಯೆ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯತತ್ವದಸಾರಸಂಗತಿಯ ॥ ಅರಿದು ಪತಿಪ
ರಿಚರ್ಯದಲಿ ಕೈ | ಮೆರೆಯದಾರಾಗಲಿ ಸುಧರ್ಮದೊಳೆರಕವುಳ್ಳರೆ ಧನ್ಯ
ರೆಂದಳು ಕಾಂತೆ ಭೂಸುರಗೆ ॥೫॥ ಇಲ್ಲಿಗಿದೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಯೋಜನ | ದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ
ಣವದರೊಳೊಬ್ಬನು | ಬಲ್ಲನಗ್ಗದ ಧರ್ಮಮುದ್ರಾಘಟನವಿಘಟನವ ॥ ಅ
ಲ್ಲಿಗೈದುದಾತನಲಿ ನೀ | ನೆಲ್ಲವನು ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದೊ | ಳಿಲ್ಲಲೇ ಪರಿಪಾಕ
ವೆಂದುಪದೇಶಿಸಿದಳಬಲೆ ॥೬॥ ಹಸರು ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನಾತನ | ದೆಸೆಯೊಳ
ರಿ ಹೋಗೆನಲು ಬಂದನು | ವಸುಧೆಯಮರನು ನಗರಿಗಾಸತಿ ಕೊಟ್ಟ ಕುರು
ಹಿನಲಿ ॥ ಹಸಿದು ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ತೊಳಲಿದು | ಘಸಣಿಗೊಳುತ ಪುರಾಂತ
ದಲಿ ಕ | ರ್ಕಶಪುಳಿಂದರ ಕೇರಿಯುರೆ ಕಂಡಲ್ಲಿಗೈತಂದ ॥೭॥ ಬಸೆ ನೆಣನ ಸುಂ
ಟಿಗೆಯ ಹರಹಿದ | ಹಸಿಯ ತೊಗಲಿನ ತಳಿತ ಖಂಡದ | ಹಸಗೆದುರುಗಲ ಕಾ
ಳಿಜದ ಜಂಗೆಡೆಯುಗಳ ಗೆಗಳ ॥ ಬಸೆಯ ಹರಿಪಿಯ ಸಾಲತೊರಳಿಗೆ | ಬೆಸಳಿ
ಗೆಯ ಕುರಿದಲೆಯ ಹಂತಿಯ | ಕುಸರಿಯೆಲುವಿನ ಕೋದ ಮಿಾಸಂಗಡಿಯಲೈ
ತಂದ ॥೮॥ ಬಳಬಳಲು ದೂರದಲಿ ವಿಪ್ರನ | ಬರವ ಕಂಡಿದಿರಾಗಿ ಬಂದುಪ
ಚರಿಸಿದನು ಬಂದೈ ಪತಿವ್ರತೆಯೆನ್ನ ದೂರಿದಳೆ ॥ ಧರಣಿಯಮರೋತ್ತಮರಿ
ಗದು ಸಂ | ಚರಣೆಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವಲ್ಲಾ | ದರಿಸುವರೆ ಬಾಯೆನುತ ತನ್ನಾ
ಲಯಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ॥೯॥ ಒಳಗೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ನಡುಗುವ | ತಲೆಯ
ತೆರಳಿದ ಮುಯ್ಯ ಬೆಳುಪಿನ | ತಲೆನವಿರ ತಗ್ಗಿದ ಶರೀರದ ನೆಗ್ಗಿದವಯವದ ॥ ತ
ಳಿತ ಸೆರೆಗಳ ತಾರಿದಾನನ | ದಿಳಿದ ಹುಬ್ಬಿನ ಹುದಿದ ಕಣ್ಗಳ | ಚಲಿತವಚನದ
ವೃದ್ಧರನು ತೋಡಿದನು ಮುನಿಸುತಗೆ ॥೧೦॥ ಇವರು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆನ್ನ
ಯ | ಯುವತಿಯಿವಳಿವಳೆನ್ನ ಮಗನಿಂ | ತಿವರ ರಕ್ಷೆಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡುವೆನಡ
ವಿಯಡವಿಯಲಿ ॥ ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಮೃಗಗಣವ ಕೊಂ | ದವನು ತಹೆನಂ

ಗತಿಯುಲವರಾ । ರಾವನುಲೋಭವನಲ್ಲಿಮಾಡೆನುವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದ॥೧೧॥
ದೊರಕಿದನಿತಾದ್ರವ್ಯದಲಿವಿ । ಸ್ತರಿಸುವೆನುಸಕುಟುಂಬವಿದನೇ । ಹೊ
ರವೆನಾರ್ಜಿಸುವೆನುಕುಟುಂಬಕೆತಕ್ಕನಿತುಧನವ ॥ ನಿರುತವಿದುಮಾತಾಪಿ
ತರಪರಿ । ಚರಿಯದಲಿರಾಗಾದಿದೋಷಾ । ಚರಣವದುಮನವಚನಕಾಯ
ದಲಿಲ್ಲತನಗೆಂದ ॥೧೨॥ ಭೂತಹಿಂಸೆಯಿದಲ್ಲಸಮಗಿದು । ಮಾತೃಪಿತೃರಕ್ಷಾ
ರ್ಥವೆಮ್ಮಯ । ಜಾತಿಧರ್ಮವುಮಾಂಸವಿಕ್ರಯಮೃಗವಧಾದಿಗಳು ॥ ಜಾ
ತಿಧರ್ಮತ್ಯಾಗಕರ್ಮವಿ । ಜಾತಿಧರ್ಮಗ್ರಹಣವೇವಿ । ಖ್ಯಾತಕುಂಭೀ
ಪಾಕಸಾಧನವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ವಿತತಭಾಷಿತಮನ್ಯವಿತ್ತಾ । ಪಹೃತಿಪ
ರವ್ಯಾಪಾರನಾತ್ರ । ಸ್ತುತಿಪರಸ್ತ್ರೀವ್ಯಸನಪತ್ಯಾಸ್ವಾದಬಕವೃತ್ತಿ ॥
ಕೃತವಿನಾಶನಡಂಭಹಿಂಸಾ । ರತಿನಿಜಾನ್ವಯಧರ್ಮಕರ್ಮ । ಚ್ಯುತಿಗ
ಳಿವುದೋಷಾಂಕುರಂಗಳುವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ಸಾಂಗವೇದಾಧ್ಯಯನ
ಸಜ್ಜನ । ಸಂಗಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣತೃಷ್ಣಾ । ಭಂಗಯಜನಧ್ಯಾನಮೌನವ್ರ
ತಸದಾಚಾರ ॥ ಮಾಂಗಳಿಕಕರ್ಮಾನಿಯೋಗಕು । ಲಾಂಗನಾರತಿಯಾ
ತ್ರಚಿಂತೆಪ । ರಾಂಗನಾವೈಮುಖ್ಯವಿವುಸದ್ಧರ್ಮಗತಿಯೆಂದ ॥೧೫॥ ಧನ
ಮದವಸತ್ಕುಲಮದವಯೌ । ವ್ವನಮದವವಿದ್ಯಾಮದವಪರಿ । ಜನಮದ
ವವೈಭವಮದವನಾಚಾರಪಥಮದವ ॥ ಮನನದಿಂಶ್ರವಣದಿನಿಧಿಧ್ಯಾ । ಸ
ನತಿನಿವಗಳನೊತ್ತಿವಿದ್ಯಾ । ವಿನಯಸೌಶೀಲ್ಯದಲಿನಡೆವುದುವಿಪ್ರಕೇಳೆಂ
ದ ॥೧೬॥ ನೀವುಜಾತಿಯೊಳಧಿಕತರರಿಂ । ದಾವುಜಾತಿವಿಹೀನರಾಗಿಯೆ ।
ಭಾವಶುದ್ಧಿಯುಳೀಸ್ವಧರ್ಮಾಚಾರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಆವುದೂಣೆಯವಿಲ್ಲವೀ
ದ್ವಿಜ । ದೇವಗುರುಪರಿಚರ್ಯದಲಿಸಂ । ಭಾವಿತರುನಾವಾದೆವೆಮ್ಮನು
ನೋಡಿನಡೆಯೆಂದ ॥೧೭॥ ಈಪರಿಯಲುರುಧರ್ಮಕಥನಾ । ಳಾಪದಲಿ
ಮುನಿಸುತಗೆಸಂದೇ । ಹಾಪನೋದವತಿಳುಹಿಕಳುಹಿದ ನಾಮಹೀಸುರ
ನ ॥ ಭೂಪಕೇಳ್ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮಕ । ಳಾಪದಲಿನಿನಗಿಲ್ಲಕೊರತೆಕೃ । ತಾ
ಪರಾಧರುಕ್ರೂರನರುನಿರ್ಮಮರಹರೆಂದ ॥೧೮॥ ಬಾಹುಬಲಬಲವಲ್ಲ
ದೈವ । ದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆಸುಧರ್ಮನಿಷ್ಠರ । ಸಾಹಸವುಕಿರಿದಾದರೆಯುಕೊ
ಯ್ವುದುವಿರೋಧಿಗಳ ॥ ಆಹರಾತ್ಮಜಹಸುಳೆತನದ । ವ್ಯೂಹದಲಿತಾರಕೆ
ನನಿಕ್ಕಸೆ । ಯಾಹವದಜಯಸಿರಿಯುಧರ್ಮದ ಬೆನ್ನಲಿಹುದೆಂದ ॥೧೯॥
ಎಂದುಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಯುಮ । ನಂದನನನಿತಿಹಾಸಕಥೆಗಳ । ಲಂ
ದವಿಟ್ಟನುಚಿತ್ತವನುಭಯ ಬೋಡಿಗಳಕಳದು ॥ ಕಂದುಕಸರಿಕೆಯೋ
ಕೆಸಿಮಗೆನು । ಕುಂದನೊಲವಿದಬಯಕೆಬೇರೇ । ಕೆಂದುಮಾರ್ಕಂ
ಡೇಯನಾದರದರಡಳಿಗರುನಭವ ॥೨೦॥ ಅರಸಕೇಳ್ಪೈದ್ರೌಪದಿಗೆಹರಿ । ಯು

ರಸಿನುಡಿದಳುಸತ್ಯಭಾಮಾ । ಸರಸಿಜಾನನೆನಗೆನುಡಿಯುಸಮ್ಮೇಳಿಖೇಳ
ದಲಿ ॥ ಅರಸಿಕೌತುಕವೆನಗೆನೀನ್ನೈ । ಪರಿಗೆಸತಿವಲ್ಲಭರಚಿತ್ತ । ಕರುವ
ಱನ್ನುನಿನಗೆಂತುಸೇರಿಹುದೇಕಭಾವದಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯೊಮೋ
ಹಶಾಬರ । ಯಂತ್ರರಕ್ಷೆಯೊಮೋಹನೌಷಧ । ತಂತ್ರಶಿಕ್ಷೆಯೊರಮ
ಣರಿವರೈವರವಶೀಕರಣ ॥ ಯಂತ್ರಮಯಹಾರಗಳುಸ್ಮರರೀ । ಯಂತ್ರ
ಸೂತ್ರದಕಣ್ಣಿಕೆನಿನ್ನಲಿ । ಯಂತ್ರಣವಹೇಳೌನಿಧಾನವನೆಂದಳಿಂದುಮು
ಖಿ ॥ ೨೨ ॥ ದೇವಿಯೆಂದಳುಸತ್ಯಭಾಮಾ । ದೇವಿಯುರುಮಗಂಧೆಯಲಾ
ಸಾ । ನಾವಮಂತ್ರದತಂತ್ರದೊಡಕಿನತೋಟಿಯುಕ್ತಿಗಳು ॥ ಭಾವಶುದ್ಧಿ
ಯುಲ್ಲೈವರನಸಂ । ಭಾವಿಸುವೆನವರವರಚಿತ್ತದ । ಭಾವವರಿದುಪಚರಿಸು
ವೆನುಚದುರತೆಯುಪಾಳಿಯಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ಬಲವರಿದುಹತ್ತುವುದುಚಿತ್ತದ । ನೆ
ಲೆಯರಿದುನೆಮ್ಮುವುದುಮುರಿವಿನ । ಹೊಳವರಿದುಹಿಂಗುವುದುಹೊಗುವ
ದುಮನದೊಳೊಳವರಿದು ॥ ಸುಳಿವರಿದುಸೋಂಕುವುದುತವಕಕೆ । ಬಲಿ
ದುಮುನಿವುದುಸವಿಯುಬೇಟವ । ಬೆಳಸಿಬೆಸನುವುದುಬಗೆಯಲೆಂದಳುನಳಿನಮು
ಖಿನಗುತ ॥ ೨೪ ॥ ರಸಿಕಹರಿಹದಿನಾರುಸಾವಿರ । ಶಶಿಮುಖಿಯರಲಿಬೇಟಬೌ
ಕಿನ । ದೆಸಕಚಿಮ್ಮುತುಬಗೆಯುಬಂಪಾವ್ಯಾಪ್ತಿಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥ ಸುಸುಳ್ಳುಗಲೆ
ಸುಳ್ಳ್ಯಯುತ್ತೈಸರ । ಬೆಸುಗೆಬಿಗುಹುಳುಕೊತ್ತುಗಲೆಗಳ । ರಸವಸನ
ರವನರಿಯುಬಾರದುವಿಗಡವಿಟರುಗಳ ॥ ೨೫ ॥ ನೀವುಮುಗುಧೆಯರಿವಿದಗ್ಧ
ಸು । ದೇವಕೀಸುತರೆನ್ನವರುಧ । ಮಾರ್ಗವಲಂಬರುಧಿಟ್ಟರಲ್ಲಮನೋಜ
ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ನೀನ್ನನೊಬಗಿನವಿಧಿಯಲೇಶತ । ಸಾವಿರದಸತಿಯರಲಿಕೃ
ಷ್ಣನ । ಜೀವವಿಶ್ರಮಸತಿಯರೆಂದಳುನಗುತತರಳಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೬ ॥ ಅರಸಿಕೇಳೈ
ಸತ್ಯಭಾಮಾ । ಸರಸಿಜಾನನೆದ್ರುಪದಸುತೆಯುರು । ಸರಸಮೇಳದಲೊಪ್ಪಿದ
ರುಚಿದುರೋಕ್ತಿಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಹರಿಯುಧಪ್ಪಿಸುಪೀಸುಪಾರ್ಥರು । ಸರಮು
ನಿಗಳತಿಹಾಸಮುಯುಬಂ । ಧುರಕಥಾಕೇಳಿಯಲಿಕಳಿದರುಹಾವುದಿವಸಗ
ಳ ॥ ಹಗೆಗಳಮುರಾರಿಗಳುಸಮ್ಮಯ । ನಗರಿಶೂನ್ಯಾಸನದಲಿದ್ದುದು । ವಿಗ
ಡರಾಮಾದಿಗಳುವಿಷಯಂಗಳವಿನೋದಿಗಳು ॥ ಅಗಲಲಾರೆನುನಿಮ್ಮಮನ
ದೊಳ । ಅಗಕೆಬಿಡೆಯುವಕಾಣೆನೆಂದಸು । ನಗುತಕರುಣಾಸಿಂಧುಯುಮನಂ
ದನನಮೊಗನೋಡಿ ॥ ನುಡಿದಕಾಲಾವಧಿಗೆಜರೆಧೆರೆ । ಯುಡಗಿದವುಜಾಣನಲಿ
ಸತ್ಯವ । ನಡಸಿದರಿಕಡೆಸಾರಿಯುಸ್ನತಿಯಕೆಡಿಸದಿರಿ ॥ ಕಡುಮನದಕಲ್ಪ್ನ
ದಿಗಳುಕೈ । ದುಡುಕಿದರೆಕೈಗಾಯುದ್ಧಧರ್ಮದ । ತಡಿಗೆಜಾರಿಜಯಾಧ್ವದಲಿ
ಜುಂಘಾಲರಹರೆಂದ ॥ ಮರೆಯುಹಕಾಲದಲಿಬಲಿದ । ಛದ್ಮಲಹುದುಬೇಕಾದ
ರೆಮಗೆ । ಛದ್ಮರಿಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿಯುನೇಚರಿಸುವುದುನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ಅರಿದಿಹುದು

ನೀನೆಂದು ರಾಯಂ | ಗರುಹಿ ಭೀಮಾದಿಗಳಿಗುಚಿತನ | ನೆರೆನುಡಿದು ದುಃಖ
ಶದಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ||೩೦|| ಅರಸ ಕೇಳಿಂತಾ ಮಹಾತ್ಮಾ ಯುತಸ
ತ್ಕರಿಸಿದವು ಮುನಿಗಳ ಸಮೂಹಗೆ | ಕರುಬುವವರಾವಲ್ಲ ಕೌರವರು ಸಖದ ಕೊ
ನೆಗಳಸು | ಅರಸ ತಾನೇ ಹರಿಹರೆಗುತ | ನ್ನೆರಕಪವರನು ಬಿಡದೆ ಸಲಹುವ | ತ
ರುಣಿವೆಂತು ಭೋರಾಯುಗಪಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ || ||೩೧||

✧ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೫೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ✧

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ವಿಪಿನದಲಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ
ಯುತ ಪದವಲಿರೆ ದುರ್ವಾಸನುಗ್ರತ | ಸಹಕರಿಸಿ ಹರಿ ಮುರಳಿ ಹೊಕ್ಕನು ದ್ರೌ
ಪದೀ ಕಾಪುರಿಯಾ || ಪದನು || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲ ಪಾಂ
ಡುಕುಮಾರಕರು ವಿಪಿ | ನಾಲಯದೊಳನುಭವಿಸಿದರು ಸಂವತ್ಸರಾಷ್ಟ
ಕವ || ಲೀಲೆವಿಡಿಗೆಯ್ಯುತ್ತಂದು ಯಮಸೂನು | ಕೂಲದಲಿ ವರತೀರ್ಥನೇಮಾ |
ಸೀಲರಿದ್ದರು ಸಕಲ ಮುನಿಜನಸಹಿತ ಹರುಷದಲಿ ||೧|| ಅಸುಯೋಧನನೇಕ
ಛತ್ರವಿ | ಳಾಸದುರ್ವೀರಾಜ್ಯ ಪದವಿ | ನ್ಯಾಸವಿಭವದಸುಖದ ಸೌಖ್ಯವ
ನನುಭವಿಸುತಿರಲು || ಭೂಸುರವ್ರಜ ಸಿಕರವನವಿ | ನ್ಯಾಸ ಮುನಿಜನಸ
ಹಿತ ವರದೂ | ರ್ವಾಸಮುನಿ ಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ||೨||
ಮುನಿಯ ಬರವನು ಕೇಳಿದು ಯೋಧನನು ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಗೌತಮರು |
ಇನತನಯ ಗುರುಸೂನು ವಿದುರಾದಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು | ವಿನುತ ಭೂಸು
ರನಿವಹ ಕಾಂತಾ | ಜನದ ಕನ್ನಡಿ ಕಲಶವಾದ್ಯ | ಧ್ವನಿಸಹಿತ್ತಲಿದಿರಾಗಿ ಕಾ
ಣಿಕೆಯಿತ್ತು ನಮಿಸಿದರು ||೩|| ವಂದನೆಯ ಕೈಗೊಳುತ್ತ ರಂಗಾ | ನಂದನ
ನ ಕೈವಿಡಿದು ಬರೆ ಕೃಪ | ಮುಂದೆ ಕರ್ಣಾದಿಗಳಗಡಣದಿ ಹೊಕ್ಕನರಮನೆ
ಯ || ಬಂದನಂಗನೆಸಹಿತ ನಮಿಸಿದ | ನಂಧನೃಪನನು ಹರುಷದ |
ಲಂದು ಮುನಿ ಕುಂಡಿಸಿದನು ರತ್ನಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ||೪|| ಧೂಳಿಯ ಹೊರಳ
ತೊಳೆದರದಲಾ | ಮುನಿಲಲಾಮನ ಪಾದಪದ್ಮವ | ತೊಳೆದು ಮಧುಪ
ರ್ಕಾದಿಮಂಗಳಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ || ಬಳಿಕ ಕುಶಲವ ಕೇಳ್ದು ಮುನಿಸಂ | ಕು
ಲವನೊಲಿದಾದರಿಸಲಿತ್ತಲು | ತ್ರೈಲವುನಿಗೆಯಿಡೆ ಸ್ನಾನದಾರೋಗ ಣೆ
ಗೆ ಮುನಿ ಹೊಕ್ಕ ||೫|| ಷಡುರಸಾನ್ನ ಫಲಾದಿಗಳಯಿಂ | ದುಡುಗೊರೆಗ
ಳಿಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸಿದ | ಪೊಡವಿಪಾಲಕ ಮುನಿಗಳಷ್ಟಾಶೀತಿಸಾವಿರವ || ಕ
ಡುಸುಖದ ಸುಸ್ವಪ್ನವೀಕ್ಷದ | ಮೃದನು ಮುದದಲಿ ಕೌರವನ ಸೆವ್ಯ | ವಡ
ವಿವೆಚ್ಚಿದೆ ಮಗನೆ ಬೇಡೊಲಿದು ಬಸನಿನಗೆಂದ ||೬|| ಅರಸ ಕೇಳಂಗೈತಳ
ದಲಿಹ | ಪರುಷವನು ಕಲ್ಲೆಂದುಟಕ್ಕೈಯು | ಹರಳಿನಲಿ ಹರುಷಿಸುವ ಮೂ
ರ್ಖಮನುಷ್ಯರಂದದಲಿ || ಅರಸ ಕೌರವನೆಂದನನಿಬರು | ವೆರಸಿ ಪಾಂಡವ

ಹರಸಿಯುಣಲೊಡ | ನಿರದೆಕವಳವಬೇಡಿಯಭ್ಯಾಗತರುಸೀವೆಂದ‖ ೬ ‖
ಭೂಪಕೇಳಿರದುಂಟೆನಿನ್ನಾ | ಳಾಪವನುಕೈಕೊಂಡೆನೆನುತ್ತವ |ರಾಪ
ರಾಕ್ರಮಿಯೊಳಲೊದನೆದ್ದುದುನೃಪನಸ್ತೋತ್ರವ ‖ತಾಪಸರುಬಳಿವಿಡಿದು
ಬರೆಬಳಿಕಾ | ಪುರವಹೊರವಂಟುಭವನಿಲರ್ಸಿಭಿ |ಸ್ಮರಿದ್ರೋಣಗನು
ಕಳುಹಿದನುಮನೆಗಳಿಗೆ‖೭‖ ಅಗಡುಕೌರವನೆದ್ದಿದನಲಾ|ವಿಗಡವನು
ಮುನಿಯುಗ್ರರೋಷದ| ನೆಗಳಿಕೆಗೆಪಾಂಡವರುಸಿವಿದುತ್ತಾದರಕಟನು
ತ‖ ದುಗುಡದಲಿಗಾಂಗೇಯವಿದುರಾ|ದಿಗಳ್ನುಮನೆಯೊಗಲಿತ್ತುಕೌರವ|ನ
ಗುತಕರ್ಣಾದಿಗಳಗಡಣದಿಪ್ರೊಕ್ಕಸರಮನೆಯ‖ಮರುದಿವಸಸತಿಯುಂದಸ
ಮಯವ|ನರಿದುಮುನಿಪತಿಬರಲುಕಪಟದ|ಸಿರಿಗೆಯನಬಲ್ಲನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನೆದ್ದುಸಭೆಸಹಿತ‖ಕಿರಿದೆಡೆಯಲಿದಿರಾಗಿಭಕ್ತಿಯ|ಹೊರಿಗೆಯಲಿಕುಸಿವಂ
ತೆನೃಪಬಂ|ದೆರಗಿದನುಮುನಿವರಗೆತನ್ನನುಜಾತರೊಡಗೂಡಿ‖ಕುಶಲವೇ
ನಿಮಗೆನುತ್ತಲೈವರ|ನೊಸಲನಿಜಕರತಳದಲೆತ್ತುತ | ಲೊಸೆದುಧೌಮ್ಯಾ
ದ್ಯಖಿಳಭೂಸುರಜನವನುನ್ನಿಸುತ ‖ಹೊಸಕುಶೆಯಪೀಠದಲಿಮುನಿವೇ|
ಷ್ಠಿಸಿದನರ್ಘ್ಯಾರ್ಚನನಪಾದ್ಯ |ಪ್ರಸರಮಧುಪರ್ಕಗಳಮಾಡಿಮಹೀಶ
ನಿಂತೆಂದ‖೧೧‖ದೇಶಕಾನನವಸನವಲ್ಕಲ|ಭೂಸುರವ್ರಜಆತ್ಮಜನಪುಷ|
ಲಾಶಪರ್ಣಪಪಾತ್ರಭೋಜನಕಂದಮೂಲಫಲ ‖ ಈಸರತ್ನಾನೀಯುವು
ಜ್ಞನ | ವಾಸವೇಗುಹಭವನರಾಜ್ಯವಿ ! ಳಾಸವೆಮ್ಮದುಜೀಯುಚಿತ್ತೈಲ
ಸೆಂದನೆಮುನಿಪನು ‖೧೨‖ ಧಾರುಣೀಪತಿಹೇಳಿಬಹುದುವ | ಬಾರವೇಕೆ
ದುರಾಜ್ಯವನುವ | ಶಾತ್ರವಾವುದುರಾಜಋಷಿನಗಾರುನೆರೆಯಿನ್ನು ‖ಸಾ
ರೆಯಾಯ್ತುಸ್ತ್ರಿಮದುಸೆಮುಸು | ಧಾರವಧ್ವಯವಿವಿಧಪೀಡಾ | ಕಾರ
ಕುಂಟೇಚಿಕಿತ್ಸೆಯೆಂದನುಮುನಿನೃಪಾಲಗೆ ‖೧೩‖ ಅವಜನ್ಮದಸುಕೃತ
ಫಲಸಂ | ಭಾವಿಸಿದುದೋನಿಮ್ಮಬರವಸ | ಧಾವಹದವನುಕೇಳ್ಟನೆಂ
ದನುಮುನಿನೃಪತಿಕೈಮುಗಿದು ‖ ಆವಿಗಡಮುನಿಬಳಿಕನುಷ್ಠಾ| ನಾವಲಂ
ಬನಕತ್ತಯಮುನಾ | ದೇವಿಯುರಹೊಗಲಿತ್ತನೃಪಕಗಸಿದನುದುರುವದಿ
ಯ ‖೧೪‖ ಅರಸಿಯಾರೋಗಿಸಿದಭಾಜನ | ಬರವಿನಲಿನೃಪನರಿದಅರಸ
ನ | ಹರುಷವಡಗಿತುಧೈರ್ಯಸುಕ್ಕಿತುವೃಷ್ಣನಯನಾಂಬು ‖ ಉರಿಹೊ
ಡದಕೇಂದಾವರೆಯುವ್ಪ್ರೋಲ್ | ಕರಿಕುವಡದುದುಮುಖಕಪ್ರೋಲಕೆ | ಕರವ
ವಿಟ್ಟನುಮುಂದೆಗೆಟ್ಟುಮಹೀಶಚಿಂತಿಸಿದ‖೧೫‖ ತುಡುಕಿಸುರಪನಸಿರಿಯ
ಶರಧಿಯು | ಮಡುವಿನಲಿಹಾಯ್ಕಿದನುರೋಷವ | ಹಿಡಿದರೀಗಳೆಸುಟ್ಟು
ಬೊಟ್ಟಿಡುವನುಜಗತ್ರಯವ ‖ಮೃಡಮುನಿದುಕೋಪಿಸಲಿಶಾಪವ|ಕೊ
ಡಲಿನಾನದಕಂಜೆನೆನ್ನಯ | ನುಡಿಗನೃತಸಂಭಾವಿಸಿತಲಾಕೆಟ್ಟೆನಾನೆಂ

ದ ॥೧೬॥ ಏನಿದೇನೆಲೆನೃಪತಿಚಿತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿಯನುಬಿಡೆನಿನ್ನವಚನಕೆ |
ಹಾನಿಯುಂಟೇಸದರವೆನುರಪನಸುಗ್ಗಿಗ್ಗವನು ॥ ಆನೆವರಿವರಿದೆಳದುತಹೆ
ನುರ | ಧೇನುವನುನಿಮ್ಮಡಿಗೆನುತನೃಪ | ಪವನಸುತನಿಜಗದೆಯನುಝಡಿ
ದನುಬೇಗಬೆಸಸೆನುತ ॥೧೭॥ ಬರಿಯನುಡಿಯೋಕಕಟನಿಮ್ಮಯ | ಹೊರಿ
ಗೆವಾಳನುಕೃಷ್ಣನಾತನ | ಮರೆಯೆಹೊಕ್ಕರಿಗುಂಟೆದೋಷದರಿದ್ರಮೃ
ತ್ಯುಭಯ ॥ ಮರದಿರೈಸೆಳೆಸೀರೆಯಲಿಸತಿ | ಮೊರಲಲಕ್ಷಯವಿತ್ತುತಂನ
ನು | ಮರೆದಮಹಿಮಾರ್ಣವನಭಜಿಸೂದೆಂದನಾಧೌಮ್ಯ ॥೧೮॥ ಕ್ಷತ್ರ
ತೇಜದತೀವ್ರಪ್ರತಾಪನಿ | ಮಿತ್ತನಿಮಗಂಜನುಸುರೇಶ್ವರ | ಸತ್ಯಕೆಡುವರೆ
ಸೂರೆಯಿದೆಲೋಕೌರವನಗರ ॥ ಸತ್ಯವಾರಿಯುಸುರಭಿಗಳುಪಿದ | ಕಾರ್ತ
ವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನಕಥೆಯನು | ಮತ್ತೆಹೇಳುವೆಭಜಿಸುಕೃಷ್ಣನನೆಂದನಾ
ಧೌಮ್ಯ ॥೧೯॥ ನಾವುಮನುಸಂಭವದಮಹಾತ್ಮರ | ನಾವುಮನುನೆಸದವ
ರುಪಡವರು | ಕಾಮಿತವನೆಲೆನಿಮ್ಮನೆಲೆನಿಮಗರಿಯಬಾರದೆಲೆ ॥ ನಾವು
ನಿಮ್ಮಲಿಕೃಪೆವಿಶೇಷವು | ಕಾಮಿನಿಗೆಕರಗುವನುಕೃಷ್ಣನು | ಯಿಾಮಹಿ
ಳೆಭಜಿಸೂದುಬೇಗದಲೆಂದನಾಧೌಮ್ಯ ॥೨೦॥ ಭೂಸುರರಕಳಕಳವನ್ನೃ
ಪನಾ | ಕ್ಲೇಶವನುಪವಮಾನಸುತನಾ | ಕ್ರೋಶವನುಸರನಾಟವನುಮಾ
ದ್ರೇಯರುಪಟಳವ ॥ ಅಸರೋಜಾಸನನಿರೀಕ್ಷಿಸು | ತಾಸುರದದುಃಖದ
ಲಿಮುನಿಮಂ | ತ್ರೋಪದೇಶದಬಲುಮೆಯಿಂದವನೆಸೆದನಚ್ಯುತನ ॥೨೧॥
ಮುಗುಧೆಮಿಗೆನಿಂದಿರ್ದನೆಮಪದ | ಯುಗಳದಲಿನೋಯರ್ನನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ |
ಮುಗಿದಕೈಗಳಮುಗುಳೆಯೆವೆಯುಮುಚ್ಚಿನಾಸಿಕದ ॥ ನೆಗಹಿಪುಳಕಾಂ
ಬುಗಳವೈದ್ಯಲಿ | ಬಿಗಿದುಮೈಸಲಾಗಿರಲುಹಿಂಮಡಿ | ಸೊಗಮಕಂ
ತಳದಬಲೆಕಾಮಿಸಿನೆನೆದಳಚ್ಯುತನ ॥೨೨॥ ಶ್ರೀರಮಾವರದೈತ್ಯಕುಲಸಂ |
ಹಾರಭಕ್ತಜನಾರ್ತಿಹರಭವ | ದೂರಸಕಲಚರಾಚರಾತ್ಮಕದುಷ್ಟಕಂ
ಸಹರ ॥ ಚಾರುಗುಣಗಂಭೀರಕರುಣಾ | ಕಾರವಿಹಿತವಿಚಾರಸಾರಾ |
ವಾರಹರಿಮೈದೋರೆನುತಹಲುಬಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿ ॥೨೩॥ ನೀಲಕಂಠನನೇ
ತ್ರವಹ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಗಾಹುತಿಯಾಗಿಮುಗ್ಗಿದ | ಕಾಲಕಾಮನಪಥವಪಡೆದ
ರುಪಾಂಡುನಂದನರು ॥ ಏಳುಧಿಟವ್ಯೆಯಸ್ನನುಡಿಯನು ॥ ಪಾಲಿಸೈಸಂ
ಕಲ್ಪವಳಿದರೆ | ಹಾಳುಹೊಕುವುದುಕೃಷ್ಣಮೈದೋರೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥
ಹಿಂದೆನಾನಾಪಾಯದಿಂದವಿನ | ಬಂಧನವಬಿಡಿಸಿದೆಯಲೈಗೋ | ವಿಂದಶ
ರಣಾನಂದಕಂದಮುಕುಂದಗುಣವೃಂದ ॥ ಇಂದುರುದ್ರನುತಪ್ಸನಾಥ
ಸ | ಬಂದರೆಮ್ಮನುಕಾವರಾರೆಲೆ | ತಂದೆನೀನೇಗತಿಯೆನುತಹಲುಬಿದಳು
ಲಲಿತಾಂಗಿ ॥೨೪॥ ಅರಸುವನೆಪರಿಪೂರ್ಣಕೇಳಂ | ದರುಹುವನೆಸರ್ವಜ್ಞ

ಸಾಕೆಂ। ದೊರಲಲಾರೆನು ತಾಯಿ ನೀನನುಗಾವುಶಿಶುಗಳೆಲೆ ॥ ಕುರುಹು
ದೋರೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿನ । ಕರೆದು ಕಳೆಯಲು ಭಕತರಾರ್ತಿಯ ।ನರಿಪವಿ
ಪುಳಘೆರಟ್ಟರಾರುಂಟೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೨೬॥ ಮುನ್ನ ಪೇಮುನಿದಂಬರೀ
ಷನ । ಬನ್ನನೆತ್ತಲು ಹರನನೇತ್ರದ । ವಹ್ನಿಯೊಳಗುದಯಿಸಿದಕೇಂಗಿಡಿ
ಸುಡಲು ಕಂಗೆಡುತಾ ॥ ಉನ್ನತೋನ್ನತ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು । ಪನ್ನಗಾಸನೆ
ಹರಿಯೆಂದ ರಕ್ಷಿಸು । ಅನ್ಯಗತಿಯೆನಗಾರೆನುತ ಹಲುಬಿದಳು ಭೂಪಾಲ ॥೨೭॥
ಬಳಿಕ ನಿನ್ನಯ ಪರಸುದರ್ಶನ । ಸುಳಿವುದೋರಲು ಕೋಟಿಸೂರ್ಯರ ।
ಬೆಳಗ ಬೀರಲು ಹೊತ್ತಿವುರಿವುರಿ ಲೋಕಮೂರರಲಿ ॥ ಖಲು ಬಿಸಿಲು ಬಾ
ಲ್ಗಾಂತ ಚಂದ್ರಿಕೆ । ವೆಳಗೆನಲು ಘನರೋಷವನ್ನಿಯ । ಬೆಳಗು ಬೀತು
ದು ಚಕಿತ ಚಂದ್ರಮಸಾದ ದೂರ್ವಾಸ ॥೨೮॥ ಅಗದು ಬೆಂಬತ್ತಿದರೆ ಮುನಿ
ಪೂ । ಜಗವನೆಲ್ಲವ ತೊಳಲಿ ಭಕತಿಯ । ಬಿಗುಹಿನಲಿ ವೈಯಿಕ್ಕೆ ಶ್ರೈತಿಸಾ
ರೂಪ್ಯವೊಸನದಲಿ ॥ ಹೊಗಳಿದರೆ ಹಿಂಗಿದವೊಲಾಸುರ । ಯುಗಳ ಘೋಯನೆ
ಲಂಬರೀಷನ । ಬೆಗಡ ಬಿಡಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣ ವೈರಿದೂರೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೨೯॥
ಅಪರಿಮಿತ ಕೇಳಖಿಳ ನಿಗಮ ।ಸ್ತುವಕೆ ತಾನೆಡೆಗುಡದ ಮಹಿಮಾ।ಗ್ಲವನನೇ
ಸುಭವಂಗಳಲಿ ಭಜಿಸಿದರೊಲಿಸಿನ್ನ ಪರು ॥ ಯುವತಿಯಕ್ಕೈಯನೈರಿಸದೆಂಯಾ।
ದವಶಿರೋಮಣಿ ಸುಳಿದನಾ ಪರಾಂ । ಡವರು ಕಂಡರು ದೂರದಲಿ ಖಗರಾಜ
ಕೇತನವ ॥೩೦॥ ಮುಗುಳುನಗೆಗಳ ಹೊಂಗುಪಂಗದ। ನಗೆಮೊಗದೊಳಾ
ನಂದಬಿಂದುಗ । ಳೊಗುವ ಕಂಗಳ ಹೊತ್ತು ಹರುಷಸ್ಪಂದಸಂಪುಟದ ॥ ಬ
ಗೆಯು ಬೆರಸದ ಪರಪವಶದೊಳಾ । ನಗೆಯೊಳೆಡೆಗೊಂಡ ಮಜನ್ಮದ । ಮು
ಗುಧ ಪಾಂಡವರೆರಗಿದರು ಧೌಮ್ಯಾದಿಗಳು ಸಹಿತ ॥೩೧॥ ರಥವನಿಳಿದನು
ದಾರಿ ಸುಮನೋ । ರಥವಿಡಿದು ಬಪ್ಪಂತೆ ಕುಂತೀ । ಸುತರ ನಿಜಭುಜವಾರೆ
ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಹರುಷದಲಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯಮರರಾಶೀರ್ವಚನಸಂ । ಸ್ತುತಿಗೆ ತ
ಲೆವಾಗುತ್ತ ವಿಗೆದುರು । ಪತಿಯ ಹೊರೆಗೈದಿದನು ಘೋಯಂದುದು ಸುರ
ನೊತ್ತವು ॥೩೨॥ ಧ್ಯಾನಗೋಚರನಾಗಿ ಮತಿ ತೆಯ । ಮಾನಸದಲಿಹ ಪರಮ
ಹಂಸನು । ಮಾನುಷಾಕೃತಿಯಾಗಿ ತೋರಿದ ಬಾಹ್ಯರಚನೆಯಲಿ ॥ ಮಾನಿನಿ
ಯು ವೈದ ದಡವಿ ಚಿಂತೆಯ । ದೇನು ತಂಗಿಲ ತಾಂಗಿ ಹೇಳೆಂ । ಮೌನಮುದ್ರೆಯ
ದೇಸೆನಲು ಕಂಡೆರದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ಉಬ್ಬಿದಳು ಹರುಷದಲಿ ದುಗುಡದ । ಕೊ
ಬ್ಬು ಮುರಿದುದು ಪುಳಕವಾರಿಯೊ । ಳೊಬ್ಬುಳಿಯೊಳೊಡೆರಹಾಯ್ದು ನಿಂದ
ವುವಯನವಾರಿಗಳು ॥ ಸಭ್ಯತಾಲತೆ ಹೂತು ಹಸರಿಸಿ । ಹಬ್ಬಿ ಫಲವಾದಂತೆ ಕಾ
ಯುವ । ಸಿಬ್ಬರದಲೀಡಾಡಿದಳು ಹರಿಪದಪಯೋಜದಲಿ ॥ ಧರಣಿಯನುಜಿಡದೆ
ಳದು ಹಬ್ಬಿದ । ಚರಣವಿದು ಸುರನದಿಯ ಸೃಜಿಸಿದ । ಚರಣವಿದು ಕಲ್ಲಾದ

ಹಲ್ಯಾಶಾಪಸಂಹರಣ ॥ ಚರಣವಿದುಕಾಳಿಂಗಮರ್ದನ । ಚರಣವಿದುಶ
ಕಟಪ್ರಭಂಜನ । ಚರಣವಿದೆಲಾಯೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದಳುಹರಿಪದವ ॥ ೩೫ ॥
ಸ್ತೋತ್ರಕೀಗಳುಸಮಯವೇಹೇ । ಳೋತಕೋಸ್ತುತಿಗೆಚಿತ್ತದೊಳಾ
ತುರವಿದೇನೆನುತಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನುಮಸ್ತಕವ ॥ ಬೀತತರುಶಾಖನಿಕರಕೀವು
ದೆ । ಔತಣವಸಲೆತುಷ್ಟಿಬಡಿಸುವ । ನೀತಿಯನುನೀಬಲ್ಲೆಯೆಂದಳುಕಮ
ಲಮುಖಿನಗುತ ॥ ೩೬ ॥ ಶೌರಿಕೇಳ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಶಿವನವ । ತಾರವಹದೂರ್ವಾ
ಸಮುನಿಪತಿ । ವಾರಸಹಿತೈತಂದಡಭ್ಯಾಗತೆಯನ್ನೃಪನಿತ್ತ ॥ ಶೀರಿತಕ್ಷಯ
ದನ್ನವಿಂದುಮು । ಹಾಮುನೀಂದ್ರನಿಹಾರಕಿನ್ನಯ । ವೀರವ್ಯದುಸರೆಂ
ದುಬಿನ್ನೈಸಿದಳುನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೭ ॥ ನಾವುಹಸಿದೈತಂದರೀಪರಿ । ದೇವಿನಾ
ನಾದರೂರದೂರುವು । ದಾವುದುಚಿತವುಹೇಳೆನಲುನಡನಡುಗಿಕೈಮುಗಿದು ॥
ದೇವನಿಮ್ಮಯಹಸಿವುಕಳೆವಡೆ । ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಭಕುತಿಬೇಹುದು । ನಾವು
ಚಂಚಲಚಿತ್ತರೆಂದಳುಕಲಮುಖಿನಗುತ ॥ ೩೮ ॥ ಮಾತುಗಳುಸೊಗ
ಸೂದೆಹಸಿವಿಂ । ದಾತುರಗೆಲೆತಂಗಿತಾನೌ । ಪ್ರೀತಿವಿದರೊಳಿದಿತ್ತುದೇ
ಕ್ಷುಧೆಗಮೃತವ್ಯಂಜನದು ॥ ಏತಕೀಜಡಂಜಡವೆನಲುಜಲ । ಜಾತಮುಖಿ
ಕಂಪಿಸುತಕುಮುದಾರಾತಿಕೊಟ್ಟಸ್ಥಾಲಿಯನುತಡವಿದಳುಕರದಿಂದ ॥
ತಂದುಕಿಂಚಿತ್ಶಾಕಶೇಷವ । ಕೊಂಡುಬಂದರೆಕೃಷ್ಣನಕೈ । ಕೊಂಡುಸ
ವಿದನುದಣಿದುತಲೆದೂಗಿದನುತೇಗಿದನು ॥ ಪಾಂಡವರಪತಿಕರೆಸಿನಲಿವುತ ।
ಜಾಂಡನುಡಿದನುಹೃದಯಕ್ಷುಧೆಯನು । ಖಂಡಿಸಿದೆಲಾಯೆನುತಕೊಂಡಾ
ಡಿದನುದ್ರೌಪದಿಯ ॥ ೩೯ ॥ ಅರಸಕೇಳೀಚೆಯಲಿಮುನಿದು । ಬೈಗದತನು
ವಿನತಳಿತರೋಮದ । ಭರದತುಷ್ಟಿಯಬಳಿಯತೇಗುವರುಗ್ಗವಳ್ಳಿಗಳ ॥
ಕೊರಳಿಗಡರುವಹೊಟ್ಟೆಗಳಮುಪ್ಪ । ವರರುಸಹದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯು ।
ಚ್ಚರಿಯಪವಾಳುತತನ್ನೊಳರಿದನುಮುರಹರನಬಳವ ॥ ೪೦ ॥ ಬಂದನೇಗೋ
ವಿಂದಭಕತರ । ಬಂಧುವಲ್ಲಾಆತನೊಳುಮನ । ಸಂದಮನುಜರನೇನಸ
ದರಾಣಿಪರಾರುಭುವನದಲಿ ॥ ಎಂದೆನುತದೂರ್ವಾಸಮುನಿಪತಿ । ಬಂದುಕಂ
ಡನುಪರ್ಣಶಾಲೆಯ । ಲಂದುಕುಂತೀಸುತೆಸಹಾಯನಕೃಷ್ಣರಾಯನನು ॥
ಕಾಣುತೆದಿರೆದ್ದಸುರಮರ್ದನ । ಕಾಣಿಕೆಯಕೊಟ್ಟೆರಗಿಹೋಹೋ । ಸ್ಥಾ
ಣುವಿನಬರವೆತ್ತಣಿಂದಾಯ್ತೆನುತಕೈಮುಗಿಯೆ ॥ ಮಾಣುಮಾಧವನಿಲ್ಲು
ಮಾನವ । ನಾಣೆಯದನಾಟಕದನುಡಿಯಿದು । ಜಾಣನೀನಹೆಯೆನುತಮು
ನಿಹಾಯ್ದಪ್ಪಿದನುಹರಿಯ ॥ ೪೧ ॥ ಯತಿಗಳೈತರೆಗಾರುಹಸ್ತ್ಯ । ಪ್ರತತಿವಂ
ದಿಸಬೇಹುದಾವ । ದ್ಧತಿಯತೋರುವಪಂಥವೈಸಲೆನೀನುಮಂದಿಪ್ಪದು ॥ ಆ
ತಿಸಹಜವೈಕೃಷ್ಣಕುಳ್ಳಿರು । ಶ್ರುತಿಶಿರೋಮಣಿಕುಳ್ಳಿರವ್ಯಾ । ಹತಗ್ರಹ

ಸ್ತನುಕುಳ್ಳಿರೆನುತವೆಮ್ಮುನಿಪಮಂಡಿಸಿದ॥೪೪॥ ತುಂಬಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಖಿಳಮು
ನಿನಿಕ | ರುಂಬಸಭೆಯೊಳಗಿದ್ದಮುನಿಪಂ | ಗಂಬುಜಾನನೆನಮಿಸೆಹರಸಿ
ದಸ್ತೈದೆಯಾಗೆನುತ ॥ಹಂಬಲಿಸುತಿಹನಿಗಮಶಾಸ್ತ್ರಗ | ಳಿಂಬುಗಾಣದಗಾ
ಢದೈವದ | ಬೆಂಬಳಿಯಲಿರಲಿನ್ನದಾವುದಸಾಧ್ಯನಿಮಗೆಂದ ॥೪೫॥ ವೈನ
ಶವನಾಡದಿರಲೇಸರ | ದೈವನನುಕುರುಕುಲದಬೇರನು | ಕೊಯ್ವೆಸೀ
ಹರಿಬಳಸಲಿಸಿಕ್ರೀವರಾರ್ಜುನನಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ಕಾವನೈನಿಮ್ಮವರನುಕೈ|ಗಾ
ಪನೇನರರಾಜ್ಯಲಕುಮಿಯ | ಕೈನಿಡಿಪೆಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೆಂದನಾಮುನಿ
ಪ ॥೪೬॥ ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರನಿಮ್ಮನುಡಿಯ | ಸ್ಖಲಿತವಿದುಯಿಹಪರದಗತಿ
ನಿ | ರ್ಮ್ಮಲವುಕೃಷ್ಣನಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಲಿಸ್ನಾನದುದಲಿದೆಮಗೆ ॥ ನಳಿನಸಖ
ನಪರಾಂಬುರಾಶಿಯ | ನಿಲುಕುತೈದನೆಹಸಿದುದೀಮುನಿ | ಬಳಗವಾರೋ
ಗಣೆಗೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದನೆಮಸೂನು ॥೪೭॥ ಬೇರುನೀರೂಡಾಗದರ್ಣೆಯವೆ |
ಭೂರುಹದಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗ | ಳೋರಣೆಯನಿಜದೇಹವಂಗೋಪಾಂಗ
ನೆಂದೆನಿಪ ॥ ಶ್ರೀರಮಣಸಂತುಷ್ಟನಾದರೆ |ಬೇರೆಭೋಜನವೆಮಗೆಬೇಹು
ದೆ | ಭೂರಮಣಕೇಳೆನುತಮತ್ತಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ॥೪೮॥ಮೃಷ್ಟಭೋ
ಜನವಿಂದನಾಪಸಂ | ತುಷ್ಟರಾಗೊಲಿದುದನುಬೇಡೆನೆ | ದುಷ್ಟಕೌರವನ
ಮ್ಮನಟ್ಟಿದಧೂರ್ತವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಕಷ್ಟಪೇಕ್ಕೈಗಟ್ಟಿತಲ್ಲದೆ|ಕೆಟ್ಟರೇಪಾಂ
ಡವರುಹರಿಪನ | ನಿಷ್ಠರನುನಿಲುಕುವನೆದುರ್ಜನನೆಂದನಾಮುನಿಪ॥೪೯॥
ಎಂದುಹರಿಯನುಹೊಗಳಿಸಾನಾ |ಚಂದದಲಿಪಾಂಡವರತಿಳುಹಿಮು|ನೀಂ
ದ್ರತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆಸರಿದನುತಾಪಸರಸಹಿತ॥ಇಂದುಕುಂತೀನಂದನರಿಗಾ|
ನಂದಸುಖವನುಕರೆದುದೇವನು|ಕುಂದಬಿಜಯಂಗೈದುಹೊಕ್ಕನುದೋ
ಳಕಾಪುರಿಯಾ ॥ * * * * * ॥೫೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೭೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಕುರುಪತಿವಿದುರಗು
ರುಗಾಂ | ಗೇಯಕೃಪರಲ್ಲನಲುಪಾಂಡವ | ರಾಯವಿಪಿನಕೆಘೋಷ
ಯಾತ್ರೆಯನೆಸದಲೈತಂದಾ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |
ಪಾಲಸಿಜನಗರಕೈಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲಬಿಜಯಂಗೈದನಿತ್ತಲುಪಾಂಡುನಂ
ದನರು ॥ ಮೇಲುದುಗುಡದಮುಖದಚಿಂತೆಯ | ಜಾಳಿಗೆಯುಜಡಮನದಲಿ
ದ್ದರು | ಸೋಳುಸುಯ್ಲನಹೊಯ್ಲನಾಸಾಪುಟದಬೆರಳನಲಿ ॥೧॥ ಸೂರೆ
ಯೋದುದುರಾಜ್ಯಸಿರಿಮು| ಮ್ಮಾರುವೋದುದುಲಜ್ಜೆಬಿಟ್ಟನು| ಸೇರಿಕಾ
ನನಕೆಳದುವಸುಧಿಂದಡರಿಗಿರಿಕುಳದ ॥ ತಾರುತಿಟ್ಟಗುರುಂಯ್ವುಸುಖಮುಸ |
ಬೇರುಸುಗಿದುದಾಪಿಕ್ಯಮೆಯಸು | ತೋಳಿಪುಡಿಗಿವನಾದಲಿವಿಧಿಯಿಂದ

ಳಲಿದನು ಭೂಪ ॥೨॥ ಮಹಗೆವೈರಿಸಿನಿಂದರೋವ್ರಜ | ಮಹಿಳೆಯರು
ಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿವಿರಹದ | ದಹನತಾಪಸ್ತಂಭಕೌಷಧದಾನಶೌಂಡರಿಗೆ ॥ಅ
ಹಹ ಕೊಡುವೆನು ನನ್ನನೆನುತ | ನ್ಯಹದವೊನೆಮುರಿದವನಿಪತಿನಿ| ಸ್ಪೃ
ಹಯೊಲಿದ್ದನು ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದೂರಲೀಲೆಗಳ ॥೩॥ ಅರಸಕೇಳೈಹಸ್ತಿನಾ
ಪುರ | ವರಕೆ ಕಾನ್ಯಕವನದಿನೊಬ್ಬನು | ಧರಣಿಸುರನೈತಂದು ಕರ್ಣಾ
ದಿಗಳ ಮನೆಗಳಲಿ ॥ಇರಲಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಕರೆಸಿಬೆಸಗೊಂ
ಡನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ| ನಿರವನಟವೀತಟಪರಿಭ್ರಮಣೈಕಜೀವನವ ॥೪॥ ವಿವಿ
ಧವನಪರ್ಯಟನಾದ್ಯಂತಾ | ಸವನು ತತ್ಪರಿಸರದಕಂಟಕ | ನಿವಹವನು ದಾ
ನವರ ದುಕ್ಕಡತನದ ಧಟ್ಟಣೆಯ ॥ ಅವನಿಜಾಪತಿತನುಮನಃಖೇ | ದವನು
ಖೋಡಿಯು ಖತಿಯು ಲಜ್ಜಾ | ವಿವರಣವನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀ
ಶಂಗೆ ॥೫॥ ಈವಿಧಿಯೊಳು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಕಟಾ | ಸೊವುಸೇರದು ತನಗೆ ತಾವು|
ಸ್ನಾವದೇಹಿಯನಳಿದೆನೋ ಭವಭವಸಹಸ್ರದಲಿ ॥ ಈವಿಲಾಸವನೀವಿಭವ
ಸಂ | ಭಾವನೆಯನೀವುದನೀವು | ತಾವ್ರವೆಳೆಯನುಡಲೆನುತವಿಗೆ ಮರು
ಗಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೬॥ ಮರಳಿಮರಳಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನಮನ | ದಿರದಭೀ
ಮನಖತಿಯ ಪಾರ್ಥನ | ಪರಿಯನಕುಲನನಿಲವನಾಸಹದೇವನಾಯತವ॥
ತರಳೆಯುಬ್ಬೆಯನಾಪುರೋಹಿತ | ವರನಭೇದವನಾಮುನೀಂದ್ರರ | ಪ
ರಗತಿಯ ಪಡಿಗಡಿಗೆ ಕೇಳಿದನು ಮರುಗಿದನು ನೃಪತಿ ॥೭॥ ಅಳಲು ನೀ ಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರನುರುಕಳೆ | ಕಳವಕೇಳಿದು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗ | ಳುಲಿದು ತಂಬುಲ
ಸೂಸೆ ನಕ್ಕರು ಹೊಯ್ದು ಕರತಳವ ॥ ಖಳಶಿರೋಮಣಿಗಳು ಮಹೀಶನ|ನಿ
ಳಯ ಕೈತಂದರು ಸುಲೋಚನ | ಜಲವ ಕರಗಿನೊಳೊರಸಿ ನುಡಿದರು ಭೇದ
ವೇಕೆನುತ ॥೮॥ ಭೇದವೇಕೆಂದೇನು ಮಕ್ಕಳು |ಬೀದಿಗರು ನಾವದರು ವನಾಂ
ತರದ | ಲಾವ ಚಿತ್ತವ್ಯಥೆಯ ಕೇಳಿದು ಬೆಂದುದೆನ್ನೊಡಲು ॥ಆದಿವಾಕರನಂ
ತೆ ನಿಚ್ಚಲು | ಕಾದುಪುದಯಾಸ್ತಮಯದಲಿದನು | ಜಾದಿಖಳರೊಡನಟವಿ
ಗೋಟಲೆಯಂದುಚಿಸುಸ್ಯುದ್ಧ ॥೯॥ ಈಕುಮಾರಕರಲ್ಲಲೇಕುಂ | ತೀ
ಕುಮಾರರು ಸವನ್ನುತಿದ್ದರೆ| ನೀಕುನಾಕಳಲೇಕೆ ಸತ್ವಾಧಿಕರು ಸಜ್ಜನರು॥
ಈಕುರುಕ್ಷಿತಿಪತಿಯೊಳನ್ಯಾ | ಯೈಕಲವವುಂಟೇವಿಚಾರಿಸಿ | ಶೋಕ
ವನು ಬಿಡು ಬಯಲಡೊಂಬೇಕೆಂದ ಸಾಶಕುನಿ ॥೧೦॥ ವಿಷಯಲಂಪಟರಷ್ಟ
ಲೀಲಾ | ವ್ಯಸನಕೋಸುಗ ಪತ್ತೆಯಿಟ್ಟರು| ವಸುಮತಿಯನನ್ಯಾಯವುಂ
ಟೇನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲಿ ॥ ಉಸುರಲಮ್ಮದ ಸತ್ಯಪದುಪಾ | ಲಿಸಲು ಹೊಕ್ಕ
ರರಣ್ಯವನು ತದ | ವ್ಯಸನಫಲಭೋಗಿಗಳಿಗಳಲುವದೇಕೆ ನೀವೆಂದ ॥೧೧॥
ಅವರು ಕುಹಕ ಕೋಟಾಯದಲಿ ಕೌ | ರವರ ಕೆಡಿಸದೆ ಮಾರ್ಗಜರ್ಜುನ |ಪವ

ವಿಜರಭಾಷೆಗಳಮತದಿರೆಜೂಜುಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ಅವರುಸುಜನರುನಿಮ್ಮ ಪ
ಠುಖಿಳ | ರವರುಸುದಮಲಸಾಧುಗಳುಕೌ | ರವರಸಾಧುಗಳೆಂದುತೋ
ರಿತೆನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥೧೨॥ ಗಳಹನನಿಲಜಗಾಢಗರ್ವದ | ಹುಳುಕನರ್ಜು
ನನನರದೇಹದ | ನೆಳಲುಮಾದ್ರೀಸುತರುಮುಕ್ಕಳುವಿಪುಳಸಾಹಸರು॥ಅ
ಳಲುಬಹುದರಸಂಗೆಘಳಿಗೆಗೆ | ತಿಳಿವನವದಿರಸಂಗದಲಿಮನ | ಮುಳಿದ
ನೆರಡಿಟ್ಟಹನುಧರ್ಮಜನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೧೩॥ ಅವರವನವಾಸದದಿನಂಗ
ಳು | ನವಗೆಸುದಿನಸುಖಾನುಭಾವವನ | ರವಧಿತುಂಬಿದಬಳಿಕನೋಡಾ
ಸಾಧುಗಳಪರಿಯ ॥ ನಿವಗೆದುರಿಯೋಧನನಸಾಮ್ರಾ | ಜ್ಯವನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ
ರ್ಥಿಯಲಿಪಾಂ|ಡವರಹಂಬಲಮರವುದುಚಿತ್ತವುಕರ್ಣಹೇಳೆಂದ॥೧೪॥ ಬೇ
ವುತಾಪರಿಪಕ್ವವಾದರೆ | ಹಾವುಮುಕ್ಕೆಗೆಸಾತ್ರಿಗಡಧ | ರ್ಮಾವಮಾನದ
ಕವಿಗೆಕಾವನಾವಿಗಳನೆರವಿಗಡ ॥ ಆವಿಡಂಬದಶಕುನಿಕರ್ಣರು |ಜೀವಸಖ
ರೈತವ್ಯೊಳಗೆದು | ಭಾರ್ಗವಶೀಕರಹೃದಯನುಡಿದನುಕರ್ಣನರಸಂಗೆ॥
ಅಹಹಶಕುನಿಯಮಾತಿನೀಸಿ | ದೇಹವೇಪಾಂಡವರುಬಂಧು | ದ್ರೋ
ಹಿಗಳುತಂಮವಧಿತುಂಬಲುಕೇಡತಹರೆಂಬ ॥ ಊಹದಸುತಪ್ಪಾದೆನೀವತಿ |
ಮೋಹದಲಿಬಿಡೆಬೀಸಿಬಿದ್ದರೆ | ಕಾಹುರರಕೌರವರಕೆಡಿಸುವರೆಂದನಾಕ
ರ್ಣ ॥೧೬॥ ಈಸಿರಿಯಸುಗ್ಗಿಯಲಿನಿನ್ನವ | ರೇಸುಹೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿಬದುಕಿ
ದ | ರೈಸುವನುನೀನೋಡಿಹುಗ್ಗದೆಸಾಂಡುಸಂದಸರು ॥ ಘಾಸಿಯಾದರು
ಗಟ್ಟಬೆಟ್ಟದ | ಪೈಸರದೊಳೆಂದಳಲಿಮರುಗುತ | ಸೂಸಿದ್ರ್ಯಸಾಹಿತ್ಯಭಾ
ಷೆಯನೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೧೭॥ ಸೊಗಸುತಳಿತುದುತರಳಮನತಳ | ಮಗು
ಚಿದಂತಾಯ್ತುಪರೊಲವ್ರುಕಾ | ಡಿಗೆಯಕೆಸರೊಳಗದ್ದನೀಲದಸರಿಗೆಸರ
ಯಾಯ್ತು ॥ ಮುಗುಳುಗಂಗಳಬಾಷ್ಪಬಿಂದುವ | ನುಗುರುಕೊನೆಯಲಿ
ಮಿಡಿದುಕರ್ಣನ | ಹೊಗಳಿದನುಬಳಿಕೇನುಸಿಂಗಿಯಲುಂಟಿಸವಿಯಂದ ॥
ಹೋಗಲಾಪಾಂಡವರಚಿಂತೆಯ | ನೀಗಿದನುನೀನಿನ್ನಸನವು | ದ್ಯೋ
ಗವೇನೆನೆಸನಗುತನುಡಿದರುಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು ॥ ಈಗಳೀವಿಭವದವಿಲಾಸ
ದ | ಭೋಗದಗ್ಗಳಿಕೆಗಳಭುಜದ | ,ಪಾಗವಪನನರಿದ್ದವನದಲಿತೋ
ರಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ನಾಡೊಳಗೆತುರುಹಟ್ಟಿಯಲಿಹೊಲ | ಪಾಡಿಹಟ್ಟಿ
ದಗೋಕವಂಬರ|ನೋಡುವುದುನೆಪಕುರುಪತಿಯಗಾಢದಸಗಾಢಿಕೆಯ॥
ನೋಡಿನಸಿಯಲಿಪಾಂಡುಸುತರನ|ರಾಡುಗಾಡಿನಹೊಲಸಹೊರೆಯಲಿ|
ಕೂಡೆತನುಪರಿಮಳದಲರಮನೆಯಂಗನಾನಿಕರ॥೨೦॥ ವನದಬೆಂಮುಂತೆ
ಗಳಘೋರ | ಧ್ವನಿಗಳಲಿಕಿವಿಮೃಗಕುಲದಸೊಗ |ದಿನಲಿನಾಸಿಕರೌದ್ರ
ಭೂತಾಲೋಕನದಿನಯನ ॥ ಜನಪರುರೆಬೆದರುಪರುನಿನ್ನರ | ಮನೆಯ

ಸತಿಯರನೇವುರದನುಗೆ | ದನಿಗಳಲಿ ತನಿಗಂಧದಲಿ ರೂಪುಗಳ ಸೊಗಸಿನ
ಲಿ ॥೨೧॥ ಸಿರಿಗೆ ಸಫಲತೆಯಹುದು ಸಾಸಿರ | ನರಿಯೆ ನೀವವರಿದ್ದ ವಿಪಿನಾಂ|ತ
ರಕೆ ಗಮಿಸುವದುಚಿತವೇ ಮುನಿಪ ಮುನಿಸು ನೆರೆ ಬಲಿದು ॥ ಕೆರಳಿದರೆ ಕಾಳಾಹು
ದುಃಶೀಲನ | ದುರುಳತನವೀ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಹುರುಳು ಹುರಿಯೇರುವು
ದು ಮತ್ತನಲ್ಲೆಂದನಂಧನೃಪ ॥೨೨॥ ಹೂಣೆ ಹೊಗೆವವರೊಡನೆ ಸೆಣಸಿನ |
ಸಾಣೆ ಮಿಕ್ಕ ನೃಪ ಸನತದನುಜ | ಕಾಣೆವೆಮ್ಮರಿಕೆಯಲಿ ಸಲುಗೆಯ ಸೇದು
ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ರಾಣುವರರ ಹುಮ್ಮಿಗರಂಜಿಸಿ | ಜಾಣಿಸಲೆ ಬಹ ಪರಸನಿಮ್ಮೆ
ದಿ | ಯಾಣೆಯೆಂದೊಡಬತಿಸಿದರು ನೃಪ ಕರ್ಣ ಶಕುನಿಗಳು ॥೨೩॥ ಪರಿಮಿ
ತದಲೀ ವಾರ್ತೆ ನೆಗಳದು | ದರಮುನಿಯುಲಿದನ್ಯದೆ ಕೇಳಿದು | ಗುರುವಿದುರ
ಗಾಂಗೇಯ ಕೃಪರಳಲಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ಕರಸಿನುಡಿದರು ಕರ್ಣ ಶಾಬಲ |
ಕುರುಪತಿಗಳಿಗೆ ಘೋಷಯಾತ್ರಾ | ಭರಪನರಿದವು ಹೋಹುದನುಚಿತವೆಂ
ದರಸಿ ಬರಿಗೆ ॥೨೪॥ ಅವಗಡೆಯ ನಾಶೀಮನೀವೆಂ | ಬವರು ನಿಸ್ಸೀಮರು ಚಿ
ತ್ರ ಬರ್ಬಲ | ನಿವಹಸಿಲ್ಲದು ತುಡುಕುವುದು ತುಳಿವುದು ತಪೋವನವ ॥ ವಿವಿಧ
ಋಷಿಯರನೇಡಿಸುವರೀ | ಯುವತಿಯರು ಕೈಕಾಲು ಮುಟ್ಟನ | ಬವರಗಂ
ಟಕ್ಕೈವುದು ಲೇಸಲ್ಲೆಂದ ನಾಶೀಸ್ತ್ರ ॥೨೫॥ ಸಾರಿದೆವು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಭಾರೆವು |
ದೂರಲಾಗದು ನಮ್ಮ ನಿನಿಬರ | ವಿಸಾರಿದರೆ ರಾಭಂಗ ತಪ್ಪದು ಹೋಗಬೇ
ಡೆನಲು ॥ ದೂರತಾರೆವು ನಿಮಗೆ ನಾಕಕ್ಕೆ | ವಿರಾತಿನತೆಯ ವ್ಯಕಾರ್ಯಗತಿಯಲಿ |
ಜಾರು ಜಡತೆಯ ಮಾಡವೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ॥೨೬॥ ಅದರಲ್ಲಿ ಶುಭಾಶು
ಭದಫಲ | ಬೀಡಿನಪಿಸುವುದೈಸಲೇ ನಿಮ್ಮ | ಗೀದು ರಾಗ್ರಹವೇಕೆ ಕಾಂಭಿರಿ
ಫಲಮನಗ್ರದಲಿ ॥ ಆದುದಾಗಲಿ ಹೋಗಿಯೆನೆದು | ಭರ್ಗದಗರುವಗ್ರಂಧ
ಕಲುಷವಿ | ನೋದ ಖೀಲರು ಭುಜನ ಹೊಯ್ದು ರುನೋಡಬಹುದನುತ ॥೨೭॥
ಕೇರಿಯುಲಿ ಸಾರಿದರು ಕೊಟ್ಟರು | ವಾರಕಪಸಬಲಾ ಜನಕೆ ಭಂ | ಡಾರಸ
ಪದುದುರ್ಗಕೆಯರಿಗಾಭರಣಧಾನದಲಿ ॥ ಸಾರಿಪರಿಮಳವಸ್ತುಗಳ ಭಲು |
ಭಾರಣೆ ಮುಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಟ್ಟತು | ತೇರುಗಳ ಮೇಲೊದಗಿ ತಪ್ಪೋಹಿಣೆಯು
ಸಾರಿಯುರು ॥೨೮॥ ಭಿಗಿದ ಬೀಯುಗ ಬದ್ಧರದ ಭಂ | ಡಿಗಳು ರಾಣಿವಾಸದಂ
ದಣ | ತೆಗದು ವ್ರೇರಲು ಪಕಂಚುಕಿಗಳುಗ್ಗಡದರಭಸದಲಿ ॥ ಗಗನವಡಗಿ
ತ್ತು ಪಲ್ಲಪದನ | ತ್ತಿಗೆಯು ಸಾಲಿಸರುಳ್ಳರಿಯರುಹಾ | ಡಿಗಳಲಾದು ಪಟಮ
ರಿಸೀಗುರಿಗಳ ಪತಾಕೆಯಲಿ ॥೨೯॥ ಸಾವಧಿಯಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಗಣಿಕಾ | ನಿವ
ಹದಂಡಿಗೆಗಳಲಿ ಕೆಲಬರು | ಯುವತಿಯರು ಕೆಲರಶ್ವಚಯದಲಿ ರಥನಿಕಾಯ
ದಲಿ ॥ ಯುವತಿಮಯ ವ್ರೇಸೃಷ್ಟಿಗಣಿಕಾ | ಯುವತಿಯರ ನೆಲನೀದುದೋ
ಬ್ಬಿಗರು | ವಿವರಕರ್ಥರದು ದೋಕಾಂತೆಯ ರನೆನೆಕವಿದು ದಗಲ್ಬದಲಿ ॥೩೦॥ ಅರನೆ

ಕೇಳೈಹತ್ತುಸಾವಿರ । ಕರಿಘಟಾವಳಿಯೆಂಟುಸಾವಿರ । ವರವರೂಥವ್ರ
ಧಾವುತರವಾಘೆಯುಲಿಹಯುಕೋಟಿ ॥ ಬಿರುದಿನಗ್ಗದಭಟರಸಂಖ್ಯೆಯು।ನ
ರಿಯೆನಿಂಶಿವುಘೋಷಯಾತ್ರೆಯು ॥ ಪರುಠವಣೆಗೊದಗಿದಚತುರ್ಬಲವ
ವನಿಪಾಲಕನ ॥೩೧॥ ನೆರೆದುದಗಣಿತಸಂಧಿಗಳುಕವಿ । ವರರುವಿದ್ವಾಂಸ
ರುವಿಧಾವಂ । ತರಸ್ತುನರ್ತಕಕಥಕಪರಿಹಾಸಕರುಪಾಠಕರು ॥ ಚರರು
ಮಲ್ಲರುಬೇಟೆಗಾರರು । ಪರಿಜನಾವಳಿಸಹಿತನಗರಾಂ । ತರದಪಯಣದ
ಮೇಲೆಪಯಣದಲಿ ॥೩೨॥ ಅರಸಕೇಳಿನರತ್ತುಪಯಣದ । ಭರದಿಯೈತರೆ
ಮುಂದೆವಾಯುಸ । ವೆರಡುತವ್ರೊಳುಕದನಮುಖದಲಿವಾಮದೆಸೆಗಾಗಿ ॥
ಹರಿದನಲ್ಲಂಬಳಿಕಹಸುಬನ । ಸರುವುವಾಮದಿಗರ್ದಭನಬಲ । ಕರಿಯುಹ
ಕ್ಕಿಯುತಡೆಯುಮನ್ನಿಸದೈದಿದನುಭೂಪ ॥೩೩॥ ಅರಸಕೇಳೈದ್ವೈತವನ
ಬಂ । ಧುರನದೀತೀರದಲಿವನದಲಿ । ಸರಸಿಯುಲಿದೀರ್ಘಿಕೆಗಳಲಿನದದಲಿತ್ತ
ಟಾಕದಲಿ ॥ ಬೆರಸಿಬಿಟ್ಟುದುಕೊಡೆಪಾಳೆಯ । ವರನುನೆಯುಗುಡಿನೆಗಹಿ
ದವುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದವುಮಂಡವಿಗೆಚಂಪೆಯುಭದ್ರಭವನಗಳು ॥೩೪॥ ಕರಸಿ
ದನುಕೇಲಾರಿಗಳನಾ । ದರಿಸಿಹಟ್ಟಿಯುತುರಗಳೆಲ್ಲನ । ತರಿಸಿನೋಡಿದನಲ್ಲಿ
ಹಿಂಡಿನಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳು ॥ ಹರಿಣರಾರುವಸಂಲಿಸುವನ್ಯ। ಷರಿಪಮರ
ಳುವಮುರಿವನಿಲುವೆಳೆ । ಗರುಗಳನುನೋಡಿದನುನಗುತನರೇಂದ್ರನೊಲ
ವಿನಲಿ ॥೩೫॥ ಬೆಳೆವಿಣಿಳವಿಡಿಗಲವಬಾಲದ । ನೆಲಕೆನಿಗುರುವಗಂಗದೊ
ಗಲಿನ । ಹಲಗೆಬೆನ್ನಿನಸಿಡಿಲಮರಿಯೆನೆಪೊರವಹುಂಕೃತಿಯ ॥ ಕೆಲವಿದಿರು
ಬರಲಮಿದಿಯುದ್ರಿಯ । ಹಳಚುವಂತಿರೆಹರಿವರಾಬುವ । ಸಲಗನಳ್ಳಿರಿದಾ
ಡುತಿರ್ದವುಹಿಂಡುಹಿಂಡಿನಲಿ ॥೩೬॥ ತರಿಸಿಹೋರಿಯುಗವಿಯುಗೂಳಿಯ ।
ಬರಸಿದನುಕೆಲಕೆಲವಕ್ಕಿಪ್ಪಿಕರಿ । ಗಿರಿಸಿದನುಗೋಲಕ್ಷವಿತ್ತನುವಿಪ್ರಸಂ
ಕುಲಕೆ ॥ ಕರಸಿಕೊಟ್ಟನುಭಟ್ಟರಿಗೆನು । ಲ್ಲರಿಗೆವಿಟರಿಗೆನಟವಿಧಾವಂ ।
ತರಿಗೆಬಹುವಿಧಬಹಳವ್ರೆಂದಿಗೆಮಾಗಧವ್ರಜಕೆ ॥೩೭॥ ಅಂಗಬಿತ್ತವನಿತ್ತು
ಮೊದಲಸ । ಮಂಗನನುಪತಿಕರಿಸಿಹಿಂಡಿನ । ಪಂಗಡದಗೋಪಾಲನಿಕರ
ಕೆಕೊಟ್ಟನುಡುಗೊರೆಯ ॥ ಹಿಂಗಿದವುತುರುಬೇಟೆಯಾಡಿನ್ಯ । ಗಂಗಳಿಗೆ
ಮದ್ದರದುಕಡಿವಾ । ಗಂಗಗನುಕೊಡಿಸಿದನುಪರಿವಾರಕೆವಿನೋದದಲೀ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೧೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಪರಿವಿಡಿಯುಲಾದ್ವೈತವನದ
ಲಿ । ಬೆರಸಿಬಿಟ್ಟುದುಬೀಡುಗಂಧ। ರ್ವರಿಗೆಕೌರವಬಲದೊಡನೆಮಸದು
ದುಮುಹಾಸಮರಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲತು
ಭುಪಳ್ಳಿಗಳನೋಡಿದ । ನಾಳಿತಪ್ಪದೆಬೇಂಟೆಯಾಡಿಸಮಸ್ತಬಲಸಹಿತ ॥

ಲೀಲೆವಿಗಿಲಾಖಾಂಡಪರವನ |ವೇಲೆಯಲಿನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಸೂಳಸಂಕೇ
ತದಲಿನೃಪಬಿಡಿಸಿದನುಪಾಳೆಯವ ||೧|| ಲಾಯನೀಡಿತುಮುಂದರಾವುತ|
ಪಾಯಕರಿಗೆಡಮಂಕಮಂತ್ರಿಪ| ಸಾಯತರುಕರ್ಣಾದಿಗಳಿಗೆಡೆಯಾಯ್ತು
ಬಲಮಂಕ|| ರಾಯನರಮನೆಮೌಕ್ತಿಕದಕಳ | ಕಾಯತರಬೆಳಗಿಸಲಿಪಾಂ
ಡವ | ರಾಯರೆಲೆವನೆಗಳನುಸಗುತಿದ್ದುದುನವಾಯಿಯಲಿ ||೨||ಅರಸಕೇ
ಳ್ಯಕೌರವೇಶ್ವರ | ಸರಸಿಯರಾಲೀಲೆಯಲಿಕತಕಸಾ | ವಿರಸಖೀಜನಸಹಿ
ತಹೊರವಂಟರುವನಾಂತರಕೆ | ಸರಸಿಜದನಿಜಗಂಧದಲಿತಸು | ಪರಿಮ
ಳಪತಕ್ಕೈಸಿಪನದಲಿ |ತರಳೆಯರುತುಂಬಿದರುಮರಿದುಂಬಿಗಳಡೊಂಬಿನ
ಲಿ ||೩|| ಕೆಲರುಹೊಂದಾವರೆಯಹಂತಿಯ | ಕೊಳನಹೊಕ್ಕರುಬಿಲ್ವಫ
ಲಗಳ | ನಿಲುಕಿಕೊಯ್ದರುಕೊಡಹಿಪೊಲೆಗಳಮೇಲುದಿನನಿರಿಯ ||ಕೆ
ಲರುಹೂಗೊಂಚಲಿನತುಂಬಿಯ | ಬಳಗವನುಬೆಂಕೊಂಡರುಲಿಪರೆ| ಗಿ
ಳಿಗೆಹಾರದಬಲೆಗಳನುಹಾಯ್ಕಿದರುಕೊಂಬಿನಲಿ ||೪|| ಪಾಠಿವದುಪಾಕ್ಯ
ರನುನವಿಸುತ | ಪಾಠನಾರಿಯರಾಸನಗಲಿಚ | ಕೋರಿಗಳಚಾಳೈಸಿದ
ರುಕೆಲರಂಗಪರಿಮಳಕೆ || ಸಾರಿದರೆಮರಿದುಂಬಿಗಳನುಖ | ಪಾರಣೆಗೆಬೆ
ಸಗೊಳುತನಗುತವಿ |ಕಾರಿಗಳವಡ್ಡೈಸಿದರುನೃಪಮುನಿನಿಜಾಶ್ರಮವ||
ನೇವುರದಧನಿಧಟ್ಟಿಸಿತುವೇ | ದಾವಳಿಯನಿರ್ಘೋಷವನುನಾ|ನಾವಿಭೂ
ಷಣಕಾಂತಿಕೆಣಕಿತುಮುನಿಸಮಾಧಿಗಳ || ಆವಧೂಜನದಂಗಗಂಧ|ಪ್ರಾ
ವರಣಹುತಚರುಪುರೋಡಾ | ಶಾವಳಿಯಸೌರಭವಮುಸುಕಿತುವಸದವ
ಳಯದಲಿ ||೫|| ಹೊಕ್ಕರಿವರಾಶ್ರಮವತರುಗಿದ| ತಕ್ಕರಂತಃಕರಣತು
ರಗಕೆ | ದುಕ್ಕುಡಿಯನಿಕ್ಕಿದರುತಿರುಹಿದರೆರಡವಾಘೆಯಲಿ||ಸಿಕ್ಕಿದವೃಧಾ
ಳಿಯಲಿಕ್ಕೈಯರ್ಥದ | ದಕ್ಕಡರಮನಹರಹಿನೊಳುಹಾ | ಯಿಕ್ಕಿದರುಕಡೆ
ಗಣ್ಣಬಲೆಗಳಮುನಿಪ್ಪೃಗಾವಳಿಗೆ||೬||ಸೃಕ್ಸ್ರುವವಮುಟ್ಟಿದರುಧೌತಾಂ|
ಶುಕದೊಳಗೆತಂಬುವಲಕಟ್ಟಿದ |ರಕಟುಪಾಧ್ಯರಪೋರೆಯನುತೇಡಿಸು
ತಜೆರಳಿನಲಿ || ಚಕಿತಧೃತಿಯರುದೀಕ್ಷಿತರಜಿಂ| ಡಿಕೆಗಳನುತ್ತುಳುಕಿದರು
ಮುನಿಪಟು |ನಿಕರಶಿರದಲಿಕರ್ಣಿಸಿದರುಕುಂಚಿತಕರಾಂಗುಲಿಯ||೭||ರಾ
ಯರೆಂಬವರಿಲ್ಲಲಾಸ್ವಾ | ಧ್ಯಾಯಕೆಟ್ಟದುಮುಟ್ಟಿದರುಪಾ | ಧ್ಯಾಯರ
ಮುಕೊದ್ರಿಯಶಸೆಳೆದರುಮೌಂಜಿಮೇಖಲೆಯ ||ಹಾಯಿದರುಯಜ್ಞೋ
ಪವೀತಕ | ಬಾಯಲೆಂಜಲನಿಡಿಯಬಶುಪಳ | ಲಾಯೆಸುತಬಟ್ಟೋಡಿದ
ರುಸುಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ||೮|| ಕೆದರಿದರುಗಡ್ಡವನುಪಾಧ್ಯರು| ಬೆದರಿನಿಂ
ದರಿದೇನಿರವುಶಾ | ಡಿದವಿಕಾಳಿವಹೇಳುವೆವುಕುಂತೀಕುಮಾರರಿಗೆ || ಇ
ದುಮಹಾಮುಷಿಸೇವಿತಾಶ್ರಮ | ವಿದರಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನುಕೆಡಿ | ಸಿದವ

ದೀಕ್ಷೆಯುಪಹರುಹರಹರಯೆಂದರಾದ್ವಿಜರು ॥೧೦॥ ಹೇಳಿದರೆಕುಂತೀಕು
ಮಾರರು।ಕೇಳಿನಾಡುವುದಾವುದೋವನ।ಪಾಲಕರುತಾವಿಂದುಪೃಥ್ವೀ
ಪಾಲನೆಂಬೊಡೆಯು ॥ ಹೇಳಿಬಳಿಕರ್ಜುನನಭೀಮನ । ಧಾಳಿಯೆನುತಹು
ದೆನುತಲತಿಘಾ । ತಾಳಿಯರುಮುನಿಜನನಬೈದರುಬಹುವಿಕಾಳದಲಿ॥ಶಾಂ
ತರಿದೆವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರುಗುವೇ । ದಾಂತನಿಷ್ಠರುಸುವ್ರತಿಗಳ।ಶ್ರಾಂತವೇದಾ
ಧ್ಯಯನಯಾಜ್ಞಿಕಕರ್ಮಕೋವಿದರು ॥ ಸಂತತಾನುಷ್ಠಾನಪರರನ।ದಂ
ತುನೀವಾಕ್ಯವಿಸುವಿರಿವಿ । ಭ್ರಾಂತರೋನೀವೆನುತಜರಿದರುಕಾಮಿನೀಜನ
ವ॥೧೨॥ ಒದರುಪದದಲಿಕೇಂದಳರತೋ।ರಿದನಕೋಕೆಗೆಮಧ್ಯಗಂಡೂ।
ಷದಲಿಬಕುಳದಮರನಭುಲ್ಲವಿಸಿದೆವುಕುರುಪಕಕೆ॥ತುದಿವೊಲೆಯುಸೋಂ
ಕಿನಲಿಹೂದೋ । ರಿದೆವುಕಣ್ಣೋರೆಯಲಿತಿಲಕವ। ಕದುಕಿದೆವುನೀವಾಪ
ಘನಪದವೆಂದರಬಲೆಯರು ॥೧೩॥ ಬಲುವೊಲೆಯುಸೋಂಕಿನಲಿಶಾಂತ
ರ । ತಲೆಕೆಳಗಮಾಡುವೆವುಕಡೆಗ । ಣ್ಣಲಗಿನಲಿಕೊಯ್ದೆತ್ತುವೆವುವಿಜಿ
ತೇಂದ್ರಿಯರಮನವ ॥ ಎಳೆನಗೆಗಳಲಿವೇದಪಾಠರ। ಕಲಿಕೆಮಿಗೆವೇದಾಂ
ತನಿಷ್ಠರ । ಹೊಳಸಿದುಮ್ವಾಳಿಸುವಪಮಾಗಿದಿರಾರುಲೋಕದಲಿ ॥೧೪॥ಬ
ನುತಕವಿದುದುಮತ್ತೆಕಾಂತಾ । ಜನಸುಯೋಧನನರಮನೆಯುಗೊಂ।ಪಿ
ನಸುಖೀನಿಕುರುಂಬತುಂಬಿತುಮರತಪೋವನವ॥ ಮನಸಿಜನದಳನೊಕಿತೇ
ಳೇ । ಳೆನುತಚೆಲ್ಲಿತುಮುನಿನಿಕರನೃಪ।ವನಿತೆನಿದಿರಲಿಸುಳಿದನವದಿರುಮಂ
ಬಿಸಂದಣಿಸಿ ॥೧೫॥ ಈಕೆಪಾಂಡವನಸತಿಕಣಾತೆಗೆ।ಈಕೆಯುತಿದಾರಿದ್ರಮೂ
ನುಪೆ । ಯಿಾಕೆಯೆಲೆಹೂಳಗಿಹಳುರಾಣಿವಾಸವೆಂಬರಲೆ ॥ ಈಕೆಯುಹುದೆ
ಲ್ಲದಕೆಪಣವೇ । ನೀಕೆಬಣಗಕಟೆಂದುಕಾಂತಾ । ನೀಕತಮ್ಮೊಳುನುಡಿ
ವುತಿದ್ದುದುತೋರಿಬೆರಳಿನಲಿ ॥೧೬॥ ಕುಣಿವರಂದುಗೆಕಾಲಝುಣಝು
ಣ । ಝುಣಝುಣತ್ಕೃತಿರಭಸಮಿಗೆಕಂ । ಕಣದಧನಿದೋರುಪೆರುನು
ಡಿನುಡಿಸಿಕ್ಕಿಕಂಠದಲಿ ॥ ಮಣಿಮಯದಕುಂಡಲಪನೆಲುಗಿಸಿ । ಯೆಣಿ
ಸುವಂತಿರೆಕೊರಳಹಾರದ । ಮಣಿಗಳನುಮುತ್ತುಗಳಮೆರವೆರುಮುರಿವ
ಮೌಳಿಯಲಿ ॥೧೭॥ ಬಳಿಯಲೈದಿತುಮುನಿಗಳಿದರುಕು । ಟಳದನಳ
ನಂಗರುಹಿದರುವೆ । ಗ್ಗಳಿಸಿಭೀಮಂಗೆಂದರರ್ಜುನ ಯಮಳರಿದಿರಿನಲಿ ॥
ಉಳಿದರೆವಗೀವನವಿಟಾಳ । ಪ್ರಳಯವಾದುದುಕಾನನಾಂತರ । ನಿಳ
ಯದಲಿನಿಲಿಸೆವ್ಯನೆಂದುದುಸಕಲಮುನಿನಿಕರ ॥೧೮॥ ಅರಸಲಾಕುರು
ರಾಯನಾತ್ತನ । ಬರವುತುರುಪಟ್ಟಿಗಳಗೋಬಿ । ಸ್ತರಣಗೋಸುಗವೈ
ಸೆಪಾಳೆಯುಸಾರ್ವಭೌಮನದು ॥ ಪರಿಸರದಲಿದ್ದುದುವಿನೋದಕೆ । ತ
ರ್ಣಿಯರುಬರಲೇಕೆನೀವ । ಬ್ಬರಿಸುವಿರಿನಮ್ಮವರಲಾಯೆಂದನುಮಹೀ

ಪಾಲ ‖೧೯‖ ಔಡುಗಚ್ಚಿದನಂಘ್ರಿಯಲಿನೆಲ | ಬೀಡುಬಿಡಲೊವದನುಕ
ರಾಂಗುಲಿ| ಗೂಡಿಮುರಿದಾಕಿದನುಖತಿಯಲಿಸಿಜಗದಾಯುಧವ ‖ ನೋ
ಡಿದನುಕುರುರಾಯನೆಲಿಹೊ | ಯ್ದಾಡಿಬರಬೇಕೆಂಬಭೀಮನ | ಮೋಡಿ
ಯನುನೃಪನೆರಿದುಸಂತೈಸಿದನುಸಾಮದಲಿ ‖೨೦‖ ಕರಸಿದನುನೃಪವಾರಿ
ಕೇಳಿಗೆ | ವರಪೆಥೂವರ್ಗವನುಕೇಳಿದು | ತಿರುಗಿತಂಗಜಘಟ್ಟುರುಘುಣುಘು
ಣುರವೆಗರಭಸದಲಿ ‖ ಸಿರಿದಿಳಿವಗಳಯೊಂದುಕೈಯ್ಯಲಿ | ಸುರಿವರಳವು
ಡಿಯೊಂದುಕೈಯ್ಯಲಿ | ಭರದಿಗಮನೆಸ್ವೇದಜಲಮಾಘಮಘಸೆ ದೆಸೆದೆಸೆ
ಗೆ ‖೨೧‖ ಬಲುವೊಲೆಗಳಳ್ಳಿಕಿಯಲೇಕಾ | ವಳಿಗಳನುಕೆಲಕೊತ್ತಿಮೇ
ಲುದ | ಕಳಚಿನಡುಗಿಸಿನೆಡುವೆನಂಜಿಸಿಜಘನಮಂಡಲವ ‖ ಅಳಕನಿಕರ
ವಕುಣಿಸಿಮಣಿಕುಂ | ಡಲವನಲುಗಿಸಿಹಣೆಯಮುತ್ತಿನ| ತಿಲಕವನುತನಿ
ಗೆದರಿನಡದುದುಕೂಡೆಸತಿನಿವಹ ‖೨೨‖ ತಾರಕೆಗಳುಳಿದಂಬರದವಿ|ಸ್ತಾ
ರವೋಗತಹಂಸಕುಲಕಾ | ಸಾರವ್ರೋನಿರ್ಮಲತಪ್ರೋವನವೆನಲುಗಂಜಿಸಿ
ತು ‖ ನಾರಿಯುರದಳತಿರುಗಿದರೆತನಿ | ಸಾರಭದದಳತೆಗೆಯುದಾಕಾಂ| ತಾ
ರದೊಳಗೇನೆಂಬೆನಾಪಾಗಂಧಬಂಧುರವ ‖೨೩‖ ಅರಸಕೇಳ್ಳೆವಾರಿಕೇಳಿ
ಗೆ | ಕುರುಪತಿಯನೇಮದಲಿಕತಸಾ| ವಿರಸರೋಜಾನನೆಯರೈದಿತುವನ
ವನಂಗಳಲಿ ‖ ಪರಿಮಳದಪಸರಣದಪದ್ಮಾ | ಕರಸಹಸ್ರದಸಾಲಸುವು
ನೋ|ಹರಮಹೋದ್ಯಾನವನುಕಂಡ್ಯೆತಂದರಬಳಿಯಲು ‖೨೪‖ ರಾಯ
ಕುವರರಸಚಿವಮಂತ್ರಿಪ | ಸಾಯತರಮುಕ್ಕಳುಚಮೂಪರ | ನಾಯಕ
ರನೆಂದನರುವಿಟರುವಿನೋದಿಗಳುಪ್ರರದ ‖ ಆಯತಾಪ್ತ್ರಿಯರೊಡನೆರಾವು
ತ | ಪಾಯಕರಸುತರಾಳಮೇಳನ| ವಾಯಿಗಳನಾಗರಿಕರೈದಿತುಕೋಟಿ
ಸಂಖೆಯಲಿ ‖೨೫‖ ತೆವಗತಳಿಮುಳುವೇಲಿಬಾಗಿಲ| ಜವಳಿಗದಬೀಯಗದ
ಲಿದ್ದದು | ದಿಶಿಜನವವುದ್ದಂಡತರಪರಿಮಳದಪೂರದಲಿ ‖ ಯುವತಿಯರ
ದಳನೂಕಿತುದಕೋ | ತ್ಸವವೃಥಾಕೇಳಿಯಲಿಕನಕೋ | ದ್ಭವಕವಾಟ
ವನೊದದುಕದದರುಕಾಹಿನವರುಗಳ ‖೨೬‖ ಅರಿವರುಕರವಪರೆನುತಸು
ರ | ವೀರರಾಕಿತುಬಾಗಿಲಲಿನೀ | ವಾರೆನಲುತೆಗೆಕವದನರಿಯಾರಾಯನ
ರಮಣಿಯ ‖ ವಾರವಾರಿಯರವನಿಪತಿಯಕು | ಮಾರರಿದಬೇಹವರುಸರ
ಸಿಯ | ವಾರಿಕೇಳಿಗೆಬಂದೆವೆಂದರುಗಜರಿಘರ್ಜಸುತ‖೨೭‖ ಹೊಗಬಹು
ದೆಗಂಧರ್ವರಾಯನ | ಮಗನವನವಿದುನೋಡಿದರೆದ್ವೃಗು| ಯುಗಳದವೆ
ಸೀವುದುಕಣಾಫದಹೋಗಿಹೋಗಿಯುವೆ ‖ ತೆಗೆವಿಕಾರವನವ್ರೊದನೆತೆ
ಗೆ | ತೆಗೆಕದವಗಂಧರ್ವನಾರಿಗೆ | ಮಗನದಾವವನೆನುತಹೊಕ್ಕರುತಡಿ
ಯುಮುರಿದೊದದು ‖೨೮‖ ಒರಲಿದನುಕಹಳೆಗಳುಕಾಹಿನ | ಸುರಘಟರು

ನೆರದಸೈವುಸಂದಿಯು । ಪರಶುಮುದ್ಗರಚಾಪಮಾರ್ಗಣಸಬಳಸೂನೆಗೆ
ಯು ॥ ಹಲಿಗೆಖಡ್ಗದಲರಿಭಟರಚ ।ಪ್ಸರಿಸಿದರುಗಂಧರ್ವಭಟರಿಗೆ ।ಕುರು
ಪತಿಯಸುಭಟರಿಗೆತೊಡಕಿತುತೋಟಿ'ತೋಪಿನಲಿ ॥ಚೆಲ್ಲಿದರುಚಪಳೆಯ
ಕುಮುಸಿಜನ।ವೆಲ್ಲಪಾಂಡವರಾಶ್ರಮದವೊ ।ಗ್ಗಲವೊನೆಗಣೆಮೊರದು
ಮುರಿದವುನೊಸೆಯುಮುಂಬಿಗರ॥ಚಲ್ಲೆಗಂಗಳಯುವತಿಯರನಾ।ನೆಲ್ಲಿಕಾ
ಣೆನುಕಾಮುಕರುನಿಂದಲ್ಲನಿಲ್ಲದೆಹರಿದರವನೀಪತಿಯಪಾಳೆಯಕೆ॥ ಬರಿಯ
ಮಕ್ಕಳತಂಡವೇಹೊಕ್ಕಿರಿದುದವದಿರನುರುಬಿಡಿವಿಜರು।ಜರದುನೂಕಿತು
ತೋಪಿನೊಳಬಿದ್ದವರಹೊರವಲಿಸಿ ॥ ಮುರಿದುತಳಿಗಳಬಲಿದುಬಾಗಿಲ ।
ಹೊರಗೆನಿಂದರುವಾರಿಕೇಳಿಯ ।ಮೆರೆದುಶೋಣಿತವಾರಿಕೇಳಿಗೆಬನ್ನಿನೀ
ವೆನುತ॥ನೃಪಸುತರಪಡಿಬಲಕೆಬಂದಿತು।ವಿಪ್ರಳಬಲಹಲ್ಲಣಿಸಿಹೊಯ್ಲೊ ।
ಡ್ವ್ಯಪಸರರಗಂಧರ್ವಸುಭಟರನೆನುತಸೂಟಿಯಲಿ ॥ ಕುಪಿತರರೆಯಟ್ಟಿ
ದರುತೋಪಿನ । ಕಪಿಗಳಾವೆಡೆಕಾಣಬಹುದೆನು । ತುಪಟಚತಿತರೊಳಸತಿ
ಯೆಹೊಗಿಸಿದನವರನಾವನನು ॥೩೨॥ ಬಂದಹಲಹೇರಾಳತೆಗೆತೆಗೆ। ಯೆಂ
ದುತೋಪಿನಕಡೆಗೆಹಾಯಿದು। ನಿಂದುನೆರಹಿದರಥಟಗಂಧರ್ವಸುಭಟವ್ರ
ಜವ ॥ ಬಂದುದದುನಡುವನಕೆಕೌರವ । ವೃಂದವನುಕರೆದರುವಿನೋದ
ಕೆ । ಬಂದಿರೈನಾರಾಚಸಲಿಲಕ್ರೀಡೆಯಿದೆಯೆನುತ ॥೩೩॥ ಮುರಿಯೆನುತ
ಗಂಧರ್ವಬಲವು । ಕ್ಕುರಿಕಿಕೌರವಬಲವತತ್ತರಿ । ದರಿದುತರಹರವಿಲ್ಲೆ
ಸಿಸಿಹೊಗಿಸಿದರುಕುಪಾಳೆಯವ ॥ ಹೊರಗುಡಿಯಹೊರಪಾಳೆಯದಭಟ।ತೆ
ರುಹಿದರುಕುರುಪತಿಗೆಖತಿಯಲಿ ।ಜರದುಜೋಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ
ನಾಯಕರ ॥೩೪॥ ಹಲ್ಲಣಿಸಿತೀಚಾತುರಂಗವ । ದೆಲ್ಲಕವಿದುದುಹೊಕ್ಕುದಿ
ವಿಜರ । ಚಲ್ಲಬಡಿದರುಬಾಚಿದರುತೋಪಿನಕವಾಟದಲಿ॥ ಸಿಲ್ಲದಾಕಿದರಂ
ತಕನಪುರ । ದಲ್ಲಿಯಲಿಹೆಕ್ಕಳದಬಡುಗದ । ಘಲ್ಲಣೆಯಬಣಿಬಟಲಗಾಢಿ
ಕೆಜಂಬಿಸಿತುನಭವ ॥೩೫॥ ಬಲದಪದಘಟ್ಟಣೆಗೆಹವ್ಮ್ರದ। ನುಲಿದುಬಿದ್ದ
ವುಕಾಲಪೂಗಾ। ವಳಕಪಿತ್ಥಲವಂಗತುಂಬುರನಿಂಬದಾಳಿಂಬ ॥ಫಲಪಲಾ
ಶರಶಾಲಶಮಿಗು । ಗ್ಗುಳಮಧೂಕಾಶೋಕಬಿಲ್ವಾ । ಮಲಕಜಂಬೀರಾ
ದಿಗಳುನುಗ್ಗಾಯ್ತುಸಿಮಿಷದಲಿ ॥೩೬॥ ಕದಡಿದವುಸರಸಿಗಳುಕೆದದವು।ಕೆ
ದಳಿಗಳುಗೊನೆಸಹಿತಮುಂಡಿಗೆ । ಮುದುಡಿನೆಲಕೊರಗಿದವುಮಿಡುಗುವ
ನಾಗವಲ್ಲಿಗಳು ॥ ತುದಿಗೊನೆಯಚೆಂತೆಂಗುಖರ್ಜೂರ । ರದಲಿಕಣಿನುಹು
ರುಳನಾರಂ।ಗದವಿರಾಮುವಸೇನನಂಬೆನುಸಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ॥೩೭॥ತೋ
ಟಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತುಮುರಿದುದು । ತೋಟಿಯಲಿನವ್ಮ್ರವರುಹಗೆಗಳೆ।
ಗಾಟನವರಾಟೆಯಲಿದುರ್ಬಲನವ್ಮ್ರದೀಟೆಯಲಿ ॥ಆಟವಿಕದಳಕೋಯ್ಯ

ಮುಂದರ | ವಿರಾಟನೆತ್ತಿದರವರುಕಾಹಿನ | ಕೋಟಲೆಗೆನಾವ್ಹೇಳ್ವೆಂದರುಚಿತ್ರಸೇನಂಗೆ ॥೩೮॥ ಅವರುಮರ್ತ್ಯರುನಮ್ಮದಕಟಾ | ದಿವಿಜರೀವಿಧಿಯಾದುದೇಕವಿ |ಕವಿಯೆನುತಬೇಹವರಿಗಿತ್ತನುರಣಕೆವೀಳೆಯವ॥ ಗವಿಯಗರುವರುಗಾಢಿಸಿತುಮಾ | ನವರಮುರುಕಕೆಮುರಿದುದೀಸುರ|ನಿವಹಸುಡಲಾಹವವನೆನುತ್ತೈದಿದರುಸೂಟಿಯಲಿ ॥೩೯॥ ಆತುದಿದುತೋಪಿನಲಿಗಂಧ| ರ್ವಾತಿರೇಕವನಸ್ಸೈರಿಸುತಪದ | ಘಾತಧೂಳೀಪಟಲಪರಿಚುಂಬಿಸಿದುದಂಬರವ | ಭೀತಿಬಿಟ್ಟುದೆಮನುಜರಿಗೆನೆ| ವ್ರಾತಗಳಕೂಡಹುದಲ್ಯೈಕಾ|ಲಾತುದೇಕಲಿತನವನುತಕೈಕೊಂಡರಪಗಡಿಸಿ ॥೪೦॥ ಆರುನಿಲುವರುದೇವಲೋಕದ | ವೀರರಲ್ಲಾವಿಗಡರೆಸುಗೆಯ | ಭೂರಿಬಾಣದಹಿಂಡುತರಿದವುಹೊಗುವಗಂಡಿಗರ ॥ ದಾರುವನವುಖದಿರುಹಿದವುಮದ|ದಾರಣಂಗಳಕೊಡಹಿದವುಹೊಂ | ದೇರುಮುಗ್ಗಿದವೊಗ್ಗುಮುರಿದುದುಮಿಗುವಕಾಲಾಳ ॥೪೧॥ ಮುರಿದುದಿದುಗಂಧರ್ವಬಲವಿ | ಕ್ಕುರುಬಿಕೊಂಡೇಬಂದುದಗ್ಗದ| ಗರುವರಳಿದುದುಬರೆಯುದುರುಯಶವುಳಿದುದರಸಂಗೆ॥ ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳಹಣ | ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತುಪಾಳಯದಗೋ |ಪುರದಹೊರಬಾಹೆಯಲಿನಿಂದುದುಬಳಿಕೆಬೇಹವರು ॥೪೨॥ ಮುರಿದುಬರುತದಜೀಯನಾಯಕ | ರುರಿಪವರಬಲುಘಾಯದಲಿಕು |ಕ್ಕುರಿಸಿದರುಗಂಧರ್ವರಿದೆಕಡೆವನದಕಾಹಿನಲಿ॥ಮರಳಿಪಾಳೆಯಬಿಡಲಿಮೋಹಗೆ | ಯಿರಿತಕಂಘೈಸುವರಬಿಡುಕೈ|ಮರೆಯಬೇಡೆನೆಬೆರಳಮೂಗಿನಲರಸಬೆರಗಾದ

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೫೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯದಳವನುಮುರಿದುಕೌರವ | ರಾಯನನುಜರುಸಹಿತಗಗನಕೆ | ಹಾಯಿದನುಗಂಧರ್ವಪತಿಸುರಪತಿಯನೇಮದಲಿ ॥ಪದನು॥ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲವನಪಾಲಕರಜಗಳದೊ | ಳಾಳುನೊಂದುದುಧರೆಗೆಬಿದ್ದುದುತೋಟತೋಹಿನಲಿ ॥ ಆಳಿಗಳಕೀಳ್ನೋಟದೊಲಹಿನ | ಮೌಳಿಯುಬ್ಬೆಯಸೊತ್ತಲದುಗುಡದ |ಜಾಳಿಗೆಯಜಡಮನದಲಿದ್ದನುಕೌರವರರಾಯ॥೧॥ ಜೀಯದುಗುಡವಿದೇಕೆದಿವಿಜರ | ರಾಯಶಿಬಿರಮನಿಖಿಳಿತಜಲಧಿಪ |ವಾಯುಧನದಶಿವಾದಿಗಳಸಾಹಸಕೆಮೂವಡಿಯ ॥ ರಾಯಭಟರಿದನೇವಿಸಾಸುರ| ರಾಯನೂರಿನರಾಡುಗರಹುಲು | ನಾಯಕರಿಗಿನಿತೇಕೆಖತಿಬೆಸಸೆಂದನಾಕರ್ನ ॥೨॥ ಸೇಮವಾಯಿತುಸುಭಟರೊಳಗೆಸ | ಸಾಮರೆದ್ದರುಕರ್ಣಸಾಬಲ | ಭೂಮಿಪತಿಯನುಜಾತಬಾಹ್ಲಿಕಶಲ್ಯನಂದನರು॥ಸೋಮದತ್ತನಮಗಕಳಿಂಗಸು | ಧಾಮಚಿತ್ರಮಹಾರಥಾದಿಸು|ಹಾಮಹಿಮರನುವಾ

ಯುತ್ತಗಜಹಯರಥನಿಕಾಯದಲಿ ॥೩॥ ನೂಕಿದರುಮುಂಗುಡಿಯವರುಬ
ನ । ದಾಕೆಯಲಿಹೊಯ್ದರುವಿರೋಧದಿ । ವೌಕಸರಸಿಕ್ಕಿದರುಸಿಕ್ಕಿದರು
ರವಸುಬಳದಲಿ ॥ ಆಕೆವಾಳರುಕರ್ಣಶಕುನಿಗ । ಳೇಕೆನಿಲುವರುಬಿರಿದುಪಾ
ಡಿನ । ನೇಕೆಭಟರೊಳಬಿದ್ದುತಿವಿದರುಬೆರಸಿಪರಬಲವ ॥೪॥ ಮತ್ತೆಮು
ರಿದುದುದೇವಬಲಬೆಂ । ಬತ್ತಿತಿವಿದರುಕೌರವನಘಟರೆತ್ತಿಹಾಯ್ಸಿದರಘಟ
ಗಂಧರ್ವರಭಟವ್ರಜವ ॥ ತೆತ್ತಿಸಿದರಶರದೇರಸುರಿಗರು । ಳೊತ್ತುಗೈಗಳ
ತಾಳಿಗೆಯುತಲೆ । ಯೊತ್ತುರಕ್ತದರಹಿಯಲೋಡಿತುಸೇನೆಸುರಪುರಕೆ॥
ಹುಯ್ಯಲಾದುದುಚಿತ್ರಸೇನನ । ಬೇಯಲೇತಕೆಬೇರೆಘಾಯದ । ವ್ಯೈಯ್ಯ
ಬಿಸುಟಾಯುಧದಬೆನ್ನಲಿಬಿಟ್ಟಮುಂಡೆಗಳ ॥ ಸುಯ್ಯಬಹಳದಭಟರುತೊ
ದಳಿಸು । ತೊಯ್ಯನೆಂದರುಜೀಯಕರ್ಣನ। ಕೈಯ್ಯಲಮರರಜೀವವದೆ
ಜಾರುವುದುಹಿತನಿಮಗೆ ॥೬॥ ಕಳವಳಿಸದಿರಿಧನುಪತಾಕ । ಬ್ಬುಲವಕರೆಗ
ರೆಹುಲುಮನುಷ್ಯರ। ಬಲುಹುಗಡಬಯಲಾಯ್ತುಗಡಗಂಧರ್ವರಾಜೋ
ಪ ॥ ನೆಲನೊಳೊಕ್ಕರೆಶೋಣಿತಕೆರಾ । ಟಳವಹಿಡಿಬರಹೇಳುಶಾಕಿನಿ ।
ಕುಲದಡಾಕಿನಿಯರನುನೆತ್ತರುಗುಡುಹಕೈಸೆಯರ ॥೭॥ ವನಹೇಳುವೆನ
ರಸವಿವಿಜರ । ಸೇನೆಯಲ್ಲಾಛತ್ರಚಮರವಿ । ತಾನದವಿಸಭವಿಲ್ಲನೆಗಹಿದಸು
ಬಳಕಲ್ಲಹಕೇ ॥ ವ್ಯೈಮನುಸುಳಕಾಣೆನುಸವಿಶಾಲನ। ಭಾನುಕಿರಣದಸುಳಿ
ವನೀಶ್ವರ । ತಾನೆಬಲ್ಲನುಶಿವಶಿವೆನೆಜೋಡಿಸಿತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೮॥ ತಿನ್ನಡಗ
ಕೊಯ್ಸನೇಣಸಮನುಜರ ! ಬೆನ್ನಲುಗಿತನಿಗರುಳನಕಟಾ । ಕುನ್ನಿಗಳಿರು
ದ್ಯಾನವನವನುಕೆಡಿಸಿಕಳವಿರಲು॥ ಮುನ್ನಮುರಿದವರಾರೆನುತವಿ । ತ್ಪನ್ನ
ರನುತೊಲಗಿಸುತಸುರಪನ । ಮನ್ನಣೆಯಗಂಧರ್ವಬಲಬೆರಸಿದುದುಪರ
ಬಲವ ॥೯॥ ಹೊಯ್ದರೊಳಬಿದ್ದವರಮುಂದಲೆ । ವಾಯ್ದತಿವಿದರುಮು
ರಿದಮೂಳೆಯ। ಹೊಯ್ದಕರುಳನಮಿದುಳಜೋರಿಸಬಸಿವಶೋಣಿತದ॥
ಕೈದುಗಳಖಣಕಟಿಲಹೊಯ್ಲ್ಲನ । ಬಾಯ್ದಣೆಯಬೈಗುಳನಲುಘಯದ।
ಕೈದುಗಾರರುಸೀಗಿದರುನಿಜಪತಿಯಹಣಾರಿಣವ ॥೧೦॥ ಬಿಟ್ಟಸೂಟಿಯಕು
ದುರೆಗಾರರ । ನಿಟ್ಟೆಡೆಯಲೌಕಿದವುದೇಘದ । ಧಟ್ಟುಗಳನುಬ್ಬೆದ್ದಹರಿ
ಸುವರಥವವಾಜಿಗಳ ॥ ಬಿಟ್ಟಸಾರಾಚದವಿಘಾತದೊ । ಳಿಟ್ಟಕೆಲ್ಲಹಸುಬ
ಳಬಿಟ್ಟೇ । ರಿಟ್ಟಗಳಮುಳಿಸಾಂದವುಕಾದಿದವುಚೋಣೆಯಲಿ॥೧೧॥ ಮುರಿದ
ಚೋಣೆಯಭಟರುತಂದರು । ಬಿರಿಸಿನರಿನೆಲೆಗಿದುನಿಹಾರದೊ । ಳಿರಿದುನೆರೆ
ಸೊಪ್ಪಾಗಿಸಾರಿದುಸರಿದುಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ॥ಸುರಿಯಲಂಬರುಣಾಂಬುಗಳನದಿ।
ಹೊರವುರಿಯೆದೊರೆನಿಕ್ಕಿದರುಬೊಬ್ಬಿರಿದಿರಿವಧನಿಧಟ್ಟಿಸಿತುನಿಸ್ಸಾಳಯು
ತ್ತಧನಿಯ॥ನೂಕಿದರೆಕರ್ಣಾದಿಧೊರೆಗಳ।ಡಾಕನಾನುವರಾರುದಿವಿಜಾ।ನೀ

ಕದಲಿಧಕ್ಕಡರಸುರದುವ್ವಾಳಿಸಿತುನಭಕೆ॥ ತೋಕಿದನುಸಾರಾಜದೆಸೆದಿ
ಸೆಯೊಳಕರಿಸಿದವೊಸರಳನೆನೆಸು।ವ್ಯಾಕುಳರಹುಂದಿಕ್ಕಿಹಿಂಡಿದಪಸುಪನತಿಬ
ಲರ॥ಮುರಿದುದಾಗಂಧರ್ವಬಲ್ಲಹರು।ಕ್ಕಿರಿದುಕೌರವರಾಯದಳದಲಿ।ಕು
ರುಹಿನವರಪ್ಪಿದರುಖಚರಜನದಕುಚಯುಗವ॥ಉರುಬೆತರೆಸಲೆಚಿತ್ರಸೇ
ನನ।ಸೆರಗಹಿಡಿದುದುಸನುರಹೋಯ್ಹೋಯ್ । ಕುಳಿಸುಪದಕುಸ್ನಿಗ
ಳನೆನುತೇರಿದನುಮಣಿರಥವ ॥೧೪॥ ಧನುವಕೊಂಡನುತನ್ನತೂಕದ। ವಿ
ನುತಭಟರೊಗ್ಗಾಯ್ತುವಾದ್ಯ । ಧ್ವನಿಯಘಟ್ಟಣೆಧಾತುಗೆಡಿಸಿತುಜಗದ
ಜೋತಿಗಳ ॥ ಮನುಜರವದಿರಮುರಿದುಬಹಘಟ । ರನಿಮಿಷರುಬಯಲಾ
ಯ್ತುಕಟಕಟ।ದನುಜರಿಪುಗಳದೆಸೆಗಳಳಿದವಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೧೫॥ಸೂ
ಸಿದನುಗಂಧರ್ವಸೇನೆಯೊ । ಳಾಕೆವಾಳರಮುಂದೆತಾನವಿ । ವೇಕಿಯೊ
ಳೊರೆತಸದಲಿದ್ದನುಸಕಲದಳಸಹಿತ ॥ ಸೋಕಬಹುದೇಕರ್ಣಕೆಲಬಲ।
ನಾಕೆವಾಳರಕೊಂಬನೇನೆಲೆ । ತೋಕಿದನುಗಂಧರ್ವಜಲಧಿಯನೊಂದು
ನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧೬॥ ಘಾಯವಡೆದರುಕೆಲರುನೆಲದಲಿ । ಲಾಯನೀಡಿತುಕೆ
ಲಬಖರಿಗೆಪೂ । ರಾಯದೆಸುಗೆಗೆಹಸುಗೆಯಾದರುಭಟರುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಆ
ಯುಧದಮೊದೆಯೊಟ್ಟಿತಾಕ । ರ್ನಾಯತಾಸ್ತ್ರನಿಕೆಣಕಿಖೇಚರ। ರಾಯ
ದಳನುಗ್ಗಾಯ್ತುಥೊರೆಹೊಕ್ಕನುಮಹಾಹವವ॥೧೭॥ ತೊಲಗುಮರ್ತ್ಯ
ರಿಗೀಸುದರ್ಶದ । ಕಲಿತನವೆಘಡನಿಮಿಷಸ್ಯೈರಿಸು।ಹುಲುಭಟರಮುರಿದೀ
ಪ್ರತಾಪಾನಳನದೆಸೆಗಳಿಯಲಿ ॥ ಅಳುಕುವ್ರುದುಖಚರೇಂದ್ರಜಲಧರ। ನೆ
ಲವೊದೋರಾಚಾಪವಿದ್ಯಾ । ಕಲೆಯನೆನ್ನೊಡನೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚ
ನಿನ್ನನುತನ ॥೧೮॥ ಹೇಳಬಹುದೆಸುರೇಂದ್ರಭವನದ।ಸೂಳೆಯರಸೂಳಾ
ಯತದವಾ । ಚಾಳತನವೇನೆರವೆನಟರಿಗೆಮುಖ್ಯವಿದ್ಯೆಯಲ ॥ ಆಳುತನ
ದಂಗದಲಿಬಹರಶ । ರಾಳಿಯಲಿಪಾತಾಳಸುತಕಂ ।ಗೋಲಿನಲಿಸಲೆಹೂ
ಳಿದನುಪುದ್ಯಾನುವನತಳವ ॥೧೯॥ ಪೂತುಮರುಮರ್ತ್ಯರಲಿಬಿಲುವಿ।
ದ್ಯಾತಿಶಯಕಿರಿದುಂಟಲಾತಾ । ನೀತಕರ್ಣನೆಕೌರವೇಂದ್ರಗೆಬೇಹ ಭಟ
ನಿಪನೆ॥ಆತುಕೊಳ್ಳಾದರೆಯೆನುತದಿ। ಗ್ವ್ರಾತಪಂಬಿಸಲಡಗೆಬಿಪುಶರ।ಜಾ
ತವನುಹರೆಗಡಿದುಕರ್ಣನಧನುವಖಂಡಿಸಿದ ॥೨೦॥ ಇದುಶರಾವಳಿಯುಹು
ಡುಸರಿಗಳು । ವದನಿಗಳಸಗವಲ್ಲಲಾಸೇ । ರಿದಧನುರ್ವಿದ್ಯಾತಿಶಯಯೋ
ಗ್ಯತೆವಿಶೇಷವಲ ॥ ಇದುಮನುಷ್ಯರಕಲುಹನೋಡೆನು । ತೊದರಿಹೊ
ಸಚಾಪದಲಿಕಲಿಚಿ । ತ್ರದನುಚಾವಿನಾಕರಸುರೇಖಾವಳಿಶಿಲೀಮುಖವ॥
ಕವಿದುಗಂಧರ್ವನಶರೌಘವ । ನದಸಿನೆಟ್ಟವುಕರ್ಣಶರಸ್ಯೈ ।ಗೆಡಹಿದವು
ಕಿಂಪುರುಷಗುಹ್ಯಕಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ॥ಹೊಡಕರಿಸಿಹೊದರೆದ್ದುಬಲಸಂ।

ಗಡಿಸಿತಲೆವಱಿಗೆಯುಲಿಕರ್ಣನ | ಬಿಡುಸರಳಬೀದಿಯುಲಿಬೆದರದೆನೋಡಿತಳ
ವಿಯುಲಿ ॥೨೨॥ ಸಂಧಿಸಿತುಪಡೆಚಿತ್ರಸೇನನ | ಹಿಂದೆಸಲಿಸಿವಿರೋಧಿಶರ
ಹತಿ | ಗಂದವಳಿಯದೆಮುತ್ತಿದುದುಕಟ್ಟಳವಿಯುಲಿರಥವ ॥ಮುಂದುಗೆಟ್ಟ
ನುಕರ್ಣನೆನೆಕೈ | ಗುಂದಿದರುಶಾಬಲಸುಯೋಧನ | ನಂದನರುದುಶ್ಯಾ
ಸನಾದಿಸಮಸ್ತಪರಿವಾರ ॥೨೩॥ ನೊರಜೆನೆರೆಕೆಯುಘಾಳಿಯುಲಿಹೆ |ಪತ್ರ
ರದನೊಡಲಳುಕುವದೆಘುಡಕಾ | ತರಿಸದಿಱಿಕೌರವರನುತಕಲಿಕರ್ಣಜೊ
ಬ್ಬಿರಿದ ॥ ಶರನಿಧಿಗೆವಡಬಾಗ್ನಿಮುನಿವವೊ |ಲುರುವಣೆವಹೆಬ್ಬುಲವನೊಂ
ದೇ | ಶರಳಿಸಲಿಸುವರಿಗನುಸುಳಿಸಿದನೌಕಿನಿಜರಥವ ॥೨೪॥ ಗೆದ್ದುದೀರ
ಣಾವೆಲವೊದಿವಿಜರ | ದೊದ್ದೆಯುದುಸೂಳೆಯುರಚೌರಿಗೆ | ಬಿದ್ದಸದವೀಳ
ಯದಬ್ಬದಗರುಭಟರವೋಡಿಯುಲಿ ॥ ಹೊದ್ದಿದರೆಹುರುಳಹರೆಭಯುರಸೆ|
ಗದ್ದುಗೆಯುನಂಜಿತಿಕೆಮನದವ | ರಿದ್ದುಫಲವೇನೆನುತಕೈಮಾಡಿದನುಕ
ಲಿಕರ್ಣ ॥೨೫॥ ನೊಂದುದಾತನವೊರೆಯುಸುಭಟರ|ಸಂದಣಿಗಳಿಕ್ಕಲಿಸಿಬಿ
ದ್ದುದು | ಮುಂದೆಬಲುಗಂಧರ್ವಬಲವಿನಸುತನಶರಹತಿಗೆ ॥ ಬಂದುನಿಮಿ
ಷಕೆಮತ್ತೆಪಡಿಬಲ | ಬಂದುದಗಣಿತಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ |ವೃಂದವುಕ್ಕರು
ಕಿದುದುಕರ್ಣನರಥದಮುಂಕಣಿಯು॥೨೬॥ಅರಸಕೇಳಿಜೆಯುಲಿಕೌರವ|
ರರಸಬಂದನುಸರ್ವದಳಸಹಿ |ತೆರಡುಬಲದುಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಗೆಬಿರಿದುದವ
ನಿತಳ ॥ ನರನೃಕೋದರನಕುಲವೊದಲಾ | ದರುಕುತೂಹಲವಿವರಸು
ತ್ತಣ | ಮೊರಡಿಗಳಮೇಲಿದ್ದುನೋಡಿದರೀಮಹಾಹವವ ॥೨೭॥ತೆಗಸಿದ
ಮನ್ನಿಸಿನಸುತನನು | ತ್ರಿಗೆಯುನೆರದೊಡ್ಡಿಸಲಿಸೂಸುವ ! ಹೊಗರ
ಗಣೆಗಳಹೊಂಪ್ಪುಡಾಯುಧಕಡಿವಪರಶುಗಳ॥ ಬಿಗಿವಸಬಳದಲೋಡಿಸು
ವಲೌ | ಡಿಗಳಚಿಮ್ಮುವಸುರಗಿಗಳಕಾ |ಳಗದರೌದ್ರಬೋಧರಂಜಿಸಿ
ತಮುಧರಾಳಿಗಳ ॥೨೮॥ ನೂಕಿಶಿದುತೋಪಿನತುದಿಗೆಮುಗು| ಳಾಕಿತದು
ಮಾಳಮುಕೆಮುರಿದು |ದಿವೌಕಸರುಜಾರಿದರುಜೋಡಿಸಿಮತ್ತೆಕುರುಬಲ
ವ ॥ ತೋಕುವರುಗಂಧರ್ವರುಭಂಗಾ | ವೀಕದೋಹರಿಸಾಹರಿಯುಸು|
ವ್ಯಾಕುವಮನೀಕ್ರಿಸುತಲಿದ್ದರುಮವನಜಾದಿಗಳು ॥೨೯॥ ಈಸುಕೊಂಡಾ
ಡಿದರೆಸುರರುವ | ಹಾಸವಾಡುವರೆಂಮನೆಸುತಮು | ಹಾಸೆಗರ್ವರುಚಿ
ತ್ರಸೇನನಮನ್ನಣೆಯುಭಟರು ॥ ಪಾಶುಚಕ್ರಮುಸುಂಡಿಪರಿಘ |ಪ್ರಾ
ಸಪರಶುಕೃಪಾಣಸಬಳಶ |ರಾಸನಾದಿಯುಕೈದುಗಾರರುಕದನಕನುವಾ
ಯ್ತು ॥೩೦॥ ಜೋಡುಮಾಡಿತುಖಚರಬಲಕೈ | ಗೂಡಿಕವಿದುದುಚಿತ್ರ
ಸೇನನ | ಜೋಡಿಯುಲಿಜಜ್ಝರರಿದ್ದರುಮುಂದೆಮುಂಗುಡಿಯು॥ಆಡಿದರೆ
ಹಾಳಿಂಗೆಹದ್ದಿನ | ಕೂಡೆಮುರುಕವೆಘಡಯುನುತಕೈ |ಮಾಡಿದರುರಿಪು

ಭಟರುನಿಂದರುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥೩೧॥ ಗಿಳಿಯಹಿಂಡಿನಮೇಲೆಗಿಡಗನ । ಬಳಗಕವಿವಂದದಲಿಸೂರಿಯ । ಲಳವಿಗೊಡ್ಡಿದಚಾತುರಂಗವಚೆನಕಡಿಯಮಾಡಿ ॥ಎಲೆಸುಯೋಧನಬೀಳುಕೈದುವ।ನಿಳುಹುಖೇಚರರಾಯಸಂಖ್ಯೆಯೊ।ಳೆಲವೊರವಿಸುತಹೋಗೆನುತಹೊಕ್ಕಿರಿದರುರವಣಿಸಿ ॥೩೨॥ ಗರುವರೇನೀವೆಲವೊಸುಲಪನ ।ಪ್ರರದನಟ್ಟವಿಗರುಸುಯೋಧನ।ನರಮನೆಯನಟ್ಟವಿಗಳಿಗೆಪಾಡಹರತೊಡಕುವರೆ ॥ಅರಸುಪರಿಯಂತಾರುನೀವೆನು । ತರಿಭಟರಿಗಾಗ್ನೇಯವಾರುಣ ।ನಿರುತಿಮೊದಲಾದಸ್ತ್ರಚಯವನುಕವಿಸಿದನುಕರ್ಣ ॥೩೩॥ನೈರುಋತಿಕಾಗ್ನೇಯಯಮವ್ಯಾಕೆ । ವಾರುಣಸುರರೊಡೆಯರೆಮ್ಮಲಿ ।ವೈರಬಂಧವಿದುಂಟೆಸಾಧನವಹರೆದಿವ್ಯಶರ॥ಸೇರಿದರೆನಿನಗಾದರಿದಕೇಳೋ । ವಾರಣಪ್ರತಿಕಾರಪಾವಕ।ನೈರುತಾದಿಗೆಕೊಳ್ಳನುತಗಂಧರ್ವಪತಿಯೆಚ್ಚ ॥೩೪॥ ಗಬ್ಬರಿಸಿದವುದಿವ್ಯಶರಭಯ ।ಗರ್ಭವನಪತಿಕಾರಶರವಮಗು ।ಳಬ್ಬಿಸಿದನಿನಸೂನುಪರ್ವತಶಿವಿರಘಣಶರವ ॥ ಪರ್ವತಕೆವಜ್ರಾಸ್ತ್ರತಿಮಿರದ ।ಹಬ್ಬುಗೆಗೆರವಿಬಾಣಹಾವುಗ ।ಳೊಬ್ಬುಳಿಗೆಗರುಡಾಸ್ತ್ರವನುಗಂಧರ್ವಪತಿಯೆಚ್ಚ ॥೩೫॥ ಸವದವಿನಸುತನಂಬುಖೇಚರ । ನವಗಡಿಸಿಕವಿದೆಚ್ಚನೀತನ। ಸವಗಸೀಸಕಜೋಡುತೊಟ್ಟವುಸರಳಜೋಡುಗಳ ॥ ಕವಿದುದೆಡಬಲವಂಕದಲಿಸುರ । ನಿವಹಸೂರೆಯಸರಳಸೋನೆಗೆ! ತವರಿಸಿದವಡಿಗಡಿಗೆಕರ್ಣನರಥದವಾಜಿಗಳು ॥೩೬॥ಜೋಡುಹರಿದುದುಸೀಸಕದದಡಿ । ಬೀಡುಬಿರಿದುದುತಲೆಯಚಿಪ್ಪಿನ।ಜೋಡುಜರಿದುದುಮನಕೆಸುರಿದುದುಸೊಗಡುರಣರಭಸ ॥ ಖೋಡಿಕೊಪ್ಪರಿಸಿದುದುಧೈರ್ಯವ । ನೀಡಿರಿದುದವದೆಸೆವಿಟಾಳಿಸಿ । ಖೇಡತನಘುಲ್ಲೈಸುತಿದ್ದುದುಭಾನುನಂದನನ ॥೩೭॥ಮತ್ತೆಕೊಂಡನುಬಿಲುಸರಳಸಭ।ಕೊತ್ತಿದನುರಣಭಯವನಹಿತನ । ಕುತ್ತಿದನುಕಂಗಳಲಿಕುಡಿದನುಮನದಲರಿಭಟನ ॥ ಕೆತ್ತಿದನುಕೂರಲಗಿನಲಿಮುಳು।ಮುತ್ತಹೂತಂದದಲಿಹುದುಗಿದ । ನೆತ್ತರಿನನೀವಸೆಯಲೆಸದನುರಣದೊಳಾಖಚರ ॥೩೮॥ ನೊಂದಡುಬ್ಬಿತುದರ್ಪಶಿಖಿಖತಿ । ಗೊಂಡುಮುದದುಬ್ಬಿಸೆಘಾತದ ।ಕಂದುಕದಪೋಲ್ಕುಣಿದುದಂತಃಖೇದಕೊಬ್ಬಿನಲಿ ॥ನೊಂದುದಿನಿಸಿಲ್ಲಕಟದೈತ್ಯರ। ದಂದುಗದಲಾವಿಂದುಮರ್ತ್ಯರು । ಬಂದಿವಿಡಿದರೆಬಲುಹನೆನುತೋರಂತೆಚಿಂತಿಸಿದ ॥೩೯॥ ಖತಿಯಲುಗಿದನುದಿವ್ಯಬಾಣ । ಪ್ರತತಿಯುಸುರಥಸೂತ್ರಹಯಸಂ । ತತಿಶರಾಸನಕೇತುದಂಡಛತ್ರಚಾಮರವ॥ಹುತವಹನೊಳೊಟ್ಟಿದನುಸಮರ । ವ್ಯಥಿಕರದಲಾಗ್ನೇಯಶರಚಿಂ । ಮಿತುಘಡಾಳಿಸಿಕ್ರೆಂಡಕೆದರಲುಕರ್ಣಬೆರಗಾದ ॥೪೦॥ ವಿರಹನಾದನುಹಲಗೆಖಡ್ಗದ। ಲರಿ

ಭಟನಸಮ್ಮುಖಕೆಚಿಮ್ಮಿದ | ರೆಬಡನೊಂದಂಬಿನಲಿಕಡಿದನುಜಡಿದನಿನ
ಸುತನ ॥ ತಿರುಗಿಹಾಯ್ದನುಬಳಿಕಕರ್ಣನ | ಮುರಿವಕಂಡುವಿಕರ್ಣತ
ನ್ನಯ | ವರರಥವಚಾಚಿದನುಬೋಳೈಸಿದನುರವಿಸುತನ ॥೪೧॥ ಮೈಸರಿ
ಸಿತೋಂಕುರುಚತುರ್ಬಲ | ಘಾಸಿಯಾದನುಕರ್ಣನಿದುಘೋರವೆ | ಗೈಸಲೇ
ದುಪಪ್ರಾನವನುತಲ್ಲಿಕುರುಸೇನೆ ॥ ಓಸರಿಸಿತರತರದಮುಖದಲಿ|ಸೂಸಿ
ದರುಗಮರಥರುಸೋಲವ |ನಾಸುಯೋಧನನಗುತಕಂಡನುನೋಡಿಕೆ
ಲಬಲವ ॥೪೨॥ ಅವನಿಪನಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿಸೂ|ಳವಿಸಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋ
ಟಿಗ | ಳವಡಿದುದುಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯಧ್ವನಿದಿಶಾಮುಖವ ॥ತವತವಗೆಧುರ
ತೋರಹತ್ತುರುತಮಕಿಸುತಹುರಿಯೇರಿದರುಕೌ |ರವರುಕರ್ಣನಹರಿಬದಾ
ಹವವೆಮಗೆತಮಗೆನುತ ॥೪೩॥ ಮುರಿದುದಳಸಂಹರಿಸಿಪತಿಮುಖ|ಕುರುಬಿ
ದುದುದುರ್ಯೋಧನಾನುಜ | ರರಸಿದರುಗಂಧರ್ವಸಾವೆಡೆತೋರುತೋರೆ
ನುತ ॥ ತರುಬುವುದುಜಯವೊಮ್ಮೆಮನದಲಿ | ಕರುಬುವುದುಪುತ್ತೊ
ದ್ಮ್ಯತಪ್ಪೋ | ನಿರಿದನಹನಪತೋರೆನುತಬೆರಸಿದರುಪರಬಲವ ॥೪೪॥ ಅರ
ಸನನುಜರಸೀವುಕರ್ಣನ | ಹರಿಬದವರೇಹರಹರೆಮಗಿ|ನ್ನಿರಿದಲೈನಿಮಗೀ
ಸುಖತಿರುಹಾಂಪಿಸಿದುದಿನ್ನೇನು ॥ ತರಹರವುನಮಗಿಲ್ಲಲಾಪೂ | ತುರೆಯು
ನುತಪಡಿತಳಿಸಿಗಂಧ | ರ್ವರಚಮೂಪರುಸೂಕಿದರುತರುಬಿದರುಪರಬ
ಲವ ॥೪೫॥ ಎಚ್ಚರಿದರಿದರುಹೊಯ್ದುರಿಟ್ಟರು |ಚುಚ್ಚಿದರುಸೀಳಿದರುನೂ
ಕಿದ | ರಿಚ್ಚಟರಸೇದಿದರುದಡಿವಲೆಕಣ್ಣವಲೆಗಳಲಿ ॥ ಕೊಚ್ಚಿದರುನುಗ್ಗಿ
ದರುಕೊಯ್ದರು | ನುಚ್ಚುನುರಿಮಾಡಿದರುಹರಿಬಕೆ |ಹುಟ್ಟಿಹೊಗುವವೆ
ನೀಶನನುಜರಚುನ್ನಣೆಯಭಟರು ॥ ಘಾಯವಡೆಯದರಿಲ್ಲಸಾಯದೆ|ನೋ
ಯದವರಿಲ್ಲರಡುಬಲದಲಿ| ಬೀಯವಾದರುಸುಭಟರಿಗೆಗಂಧರ್ವಪತಿಮು
ಳಿದು ॥ ರಾಯನನುಜರಥಟ್ಟದನುದೀ| ಘಾರ್ಯುವನುಹಿಡಿದನುವಿಕರ್ಣ
ನ | ನೋಯಲೆಚ್ಚನುಕೆದರಿದನುಕೌರವಚತುರ್ಬಲವ ॥೪೬॥ ಘಡಯ್ಯೆ
ನುತಕುರುರಾಯನಾತನ | ಪಡಿಮುಖಕೆನೂಕಿದನುಜೋಡಿಸಿ|ಝಡಿವ
ನಿಸ್ಸಾಳರಾಯುತದಕಹಳೆಗಳಕಳಕಳದ ॥ ಬಿಡುರಥದಥಟ್ಟಣೆಯಧಾಳಿಯು|
ಕಡುಗುದುರೆಗಳಸತ್ತಿಯಂಕುಶ |ದೆಡೆಯಘಟೆಯಾನೆಗಳದಳಸಂದಣಿಸಿ
ತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೪೭॥ ನುಗ್ಗನಿವಕ್ಕೈಕೊಂಬನೇರಣಿ| ದಗ್ಗಳರಮೂಳೆಯುಲಿ
ಕದನದ | ಹುಗ್ಗಿಗರಸೊಕ್ಕಿದನುಶಾಕಿನಿಢಾಕಿನೀಗಣವ ॥ಬಗ್ಗಿಕವಿವರನಿಂ
ದ್ರಲೋಕದ | ಸುಗ್ಗಿಯಲಿಸೇರಿಸಿದನಾಹವ |ದುಗ್ಗಡವನೇನೆಂಬೆಸೈಗಂ
ಧರ್ವವಿಕ್ರಮವ | ವಿಘಾಟನಿಪಗಂಧರ್ವರೊಂದೇ| ಕೋಟಿಕವಿದುದುಕು
ರುಬಲಕೆಪಡಿ |ಗೋಟೆಯಾದುದುನೃಪತಿಸಿಲುಕಿದನವರವೇಢೆಯಲಿ॥ದಾ

ಟಿತರಸನರ್ಧೈರ್ಯಕ್ಕೈದುಗ | ಳಾಟನಿಂದುಗುಕರದಹೊಯ್ಲಿನ|ನೋಟ
ಕರುಘೌಳೇಳಂದರತ್ತಲುಬಾಂಡವರವನದಿ ॥೫೦॥ ಅರರೆಧೊರೆಧೊರೆ
ಡೆಂಬಿಯಲಿಡಾ | ಪಳಿಸುವರಹೊಯ್ಹೊಯ್ಯೆನುತಖೇ | ಚರರಕಂ
ಬಿಗಳಾಡಿದವುಸುತ್ತಲುಸುಯೋಧನನ ॥ ಅರಸರಂಜದಿರಂಜಬೇಡೆನು |
ತುರವಣಿಸಿಕೌರವನರೇಂದ್ರನ| ಕರದಧನುವನುಕಳದುಕೊಂಡನುಖಚ
ರಪತಿನಗುತ ॥೫೧॥ ಹಯದವೆಡ್ಡಿವಾಘೆಯಲಿಬಾಹು | ದ್ವಯವಬಿಗಿದನು
ತನ್ನರಥದಲಿ | ಜಯವಿಹೀನನತಂದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುಕೌರವನ ॥ ಭಯ
ಭರಿತದುಶ್ಶಾಸನನದು | ರ್ಜಯನಚಿತ್ರಾಂಗದವಿಕರ್ಣನ | ನಯವಿದೂರ
ರತಂದರಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಹಭವರ ॥೫೨॥ ಅಳಿದುಗಜವನುಕೈದುಗಳನೆಲ|ಕಿ
ಳುಹಿಜೋಧರುವಾರುವದಿನಿಳಿ |ಗಿಳಿದುರಾವುತರುಹಾಯ್ಕಿದರುದೂರಹತ್ತಿ
ಲೌಡಿಗಳ ॥ ಬಿಲುಸರಳ್ಗಳಬಿಸುಟುರಥಿಕರು|ನೆಲಕೆಹಾಯ್ಕಿದರುಕೈಯ್ಯ
ಕೈದುವ | ನಿಳುಹಿಪಯದಳಬೀಳುಗೊಂಡುದುಖೇಚರೇಶ್ವರ ॥೫೩॥ ಮು
ಟ್ಟಿದಿರಿಪರಿವಾರಕೈದುವ | ಕೊಟ್ಟುಹೋಗಲಿಧೊರೆಗಳಾದರ |ಬಿಟ್ಟವ
ರಿಗಮರೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯೆನುತ್ತಸಾರಿದರು॥ಕೆಟ್ಟುದೀಕುರುಪತಿಯದೀಜಗ|
ಜಟ್ಟಿಗಳುಕರ್ಣಾದಿಗಳುಮಸು | ಕಿಟ್ಟಜಾರಿತುಕಂಡದೆಸೆಗಾಪನೀಕಕೇ
ಳೆಂದ ॥೫೪॥ ಖಿನ್ನನಾದನುಪಾರ್ಥನನಿಳಜ | ನುನ್ನತೋತ್ಸವನಾದನತಿ
ಸಂ | ಪನ್ನಸೌಮ್ಯದರಾದರಾಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರು ॥ ಇನ್ನುಪಾಂಡ
ವರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಮ | ಗಿನ್ನುಲೇಸಹುದುಕಟದೈವದ | ಗನ್ನಗತಕವೆಯ
ನುತಹಿಗ್ಗಿತುಮುನಿಪಧೂಸಿಕರ ॥೫೫॥ ಭಾವನವರಥಿಯಲಿಜಲಕೇ|ಳೀ
ವಿನೋದಕೆಬಂದುಗಂಧ | ರ್ವಾವಳಿಯಕೇಳಿಯಲಿಚಿತ್ರೈಸಿದಿಗಲಾಯೆ
ನುತ ॥ ದೇವಿಯರುನಸುನಗುತಚಿತ್ತದ | ಚಾಪಡಿಯಲೋಲೈಸಿಕೊಂ
ಡಳು | ಭೂಪಳಯದೇಶಾಧಿಪತ್ಯದಸಾಖ್ಯಸಂಪದವ ॥೫೬॥ ಕೇಳಿದನು
ಯಮಸೂನುದುಗುಡವ | ತಾಳಿದನುನಳನಹುಷಭರತನೃ | ಪಾಲಪಾ
ರಂಪರೆಯಲುದಿಸಿದಸೋಮವಂಶದಲಿ॥ ಕೋಳುವೋದುದೆಕೀರ್ತಿಸವಿಸ್ಮಾ
ಖಾಳಿಕೆಯಸುಡಲೆನುತಚಿಂತಾ|ಲೋಲಚಿತ್ತನುಸೆನವುತಿರ್ದನುವೀರನಾ
ರಾಯಣನಾ ॥ * * * * * * ॥೫೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೧೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯದಳವನುಮುರಿದುಕೌರ
ವ | ರಾಯನನುಕೊಂಡೊಯ್ವಖೇಚರ |ರಾಯನನ್ನುತಾಗಿದನುಮುರಳಿ
ಚಿತಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ| ಪಾಲಸಿಕ್ಕಿ
ದನತ್ತಕುರುಭೂ | ಪಾಲನದನೇಹೇಳುವೆನುಪಾಳಯದಗಜಬಜನ॥ ಆ

ಳುನಡೆದುದು ಕಂಡಮುಖದಲಿ । ಕೀಳುಮೇಲೊಂದಾಯ್ತು ಧನಿಕರ । ಪೀ
ಳಿಗೆಯು ಧನ ಸೂರೆಹೋದುದು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ ॥೧॥ ಕುದುರೆ ಹಾಯ್ದವು
ಕಂಡಮುಖದಲಿ । ಮದಗಜಾವಳಿಯೋಡಿದವು ರಥ । ಕೆದರಿದವು ಕಾಲಾಳು
ಹಾಯ್ದವು ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ ॥ ಕದಡಿದುದು ಜನವನಧಿ ರೂಹಡಿಸಿ । ಬೆದರಿದ
ಮೃಗೇಳಿಗಳು ರಾಯನ । ಹದನ ಸೇನೆ ನೆನೆಸುತ ಹರಿದವು ಹದದ ಕಗ್ಗಲದಲಿ ॥೨॥
ಫಾಳಿಯು ರಿಯು ದುರವಿಯ ಕಿರಣಕೆ । ಬಾಲೆಯರು ಗೋಚರವ ದಟ್ಟಿಯು ।
ಮೇಲುಬೀಯು ಗದಗದ ರಕ್ಷೆಯ ಕಂಚುಕೀಜನದ ॥ ಮೇಳವವ ದೇಸಾಯಿಸೊ
ಬೀದಿಯು । ಗಾಳುಮಂದಿಯು ನಡುವೆ ಕುರುಭೂ । ಪಾಲನರಸಿಯರಳುತ
ಹರಿದರು ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ ॥೩॥ ಕುರುಪತಿಯ ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗ । ಳರಸಿಯ
ರು ಭಟ ಭಟದೊಳೋಡಿ ದರಿದ । ರರಸನು ಪಹತಿಗೊಪ್ಪಗೊಟ್ಟರೆ ಕರ್ಣಶಕು
ನಿಗಳು ॥ ಗುರು ನದೀಸುತರಿದ್ದರೀ ಪರಿ । ಪರಿಭವಕೆ ಪಾಡಹುದೆ ಪಾಂಡವ
ರರಸನಿಹ ಧನವಾವುದೆಂದರಸಿದಳು ಭಾನುಮತಿ ॥೪॥ ಅರಸಿಯುಳಿಸಖಿಯ
ರು ಕುಮಾರಕ । ರರಸನನುಜರ ಹೆಂಡಿರನಿಬರು । ವರಸಿ ಬಂದಳು ಭಾನುಮ
ತಿಯ ಮತ್ತನುಜನಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ಕರುಣಿ ರಕ್ಷಿಸು ಸೋಮವಂಶೋ । ದ್ಧರಣ
ರಕ್ಷಿಸು ಸತ್ಯಧರ್ಮದ । ಸಿರಿಯೆ ರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ಧೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದಳಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥
ನಾದಿದಳು ನೃಪನಂಘ್ರಿಯುಗವನು । ನೋದಕದ ಧಾರೆಯಲಿ ಭಾಳವ । ತೇ
ದ ತಿಲಕವ ಗಂಧದಲಿ ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ ॥ ಆದರಿಸಿ ನವಕುಸುಮದಲಿ ಷ
ನ । ರೋದನಧ್ವನಿ ಮಂತ್ರದಲಿ ನೃಪ । ಪಾದಪೂಜೆಯ ರಚಿಸುವವ್ವೋಲೊ
ಪ್ಪಿದಳು ಭಾನುಮತಿ ॥೫॥ ಖಳರು ಕೌರವರಿಂದು ಸಜ್ಜನ । ಕುಲಶಿರೋಮ
ಣಿ ನೀನು ಕರುಣಾ । ಜಲಧಿ ನಿನಗಪರಾಧಿಗಳು ನಾವಹೆವು ಜಗವರಿಯೆ ॥ ಹು
ಳಿಗೆ ಹಾಲಳುಕಿದರೆ ಹಾಲಿನ । ಜಲಧಿ ಕೆಡುವುದೆ ಜೀಯ ನಿನ್ನವ । ರಳಸಿಕೊಂ
ಡರು ಕಾಯಬೇಕೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ॥೬॥ ರಾಯರಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಾ ।
ತಾಯೆ ದುರುಪದಿದೇವಿಯೋ ಹಿರಿ । ದಾಯ ಸಬಡಿಸಿದನು ಕುರುಪತಿ ನಿನ್ನ
ಮೈದುನನು ॥ ನೋಯಿಸಲು ಶಿಖಿಖಂಡ ನಿಜಗುಣ । ದಾಯತವ ಬಿಡದಂ
ತೆ ನೀವೇ । ಕಾಯಬೇಹುದು ಪತಿಯನೆಂದೊರಳಿಗಳು ಭಾನುಮತಿ ॥೭॥ ಚಂ
ಬಿಸಿತು ಕದು ಶೋಕವಿಡಿದನು । ಕಂಬನಿಯನೊಗುಲಿನಸಘನಕರು । ಣಾಂ
ಬುನಿಧಿ ಸೀಗುರಿಸಿ ಮೈಗೂಡಿರಿದರೋಮದಲಿ ॥ ಹಂಬಲಿಸಬೇಡ ಕಟಕುರು
ಪತಿ । ಯುಂಬನಾರಾ ಬೊಪ್ಪನವರೇ । ನೆಂಬರೇಳಾ ತಾಯೆಯೆನುತೆತ್ತಿದ
ನು ಭಾಮಿನಿಯ ॥೮॥ ಭೀಮ ಬಾ ಕುರುರಾಜಕುಂಚಿಕೂ । ಡಾಮಣಿಯ ತಾ
ಹೋಗು ಕದನೋ । ಸ್ದಾಮದರ್ಶನ ತಾಸಿಜಾನ್ವಯಕುಮುದಚಂದ್ರಮ
ನ ॥ ತಾಮಸೋನ್ನತಿಬೇಡ ನೃಪಚಿಂ । ತಾಮಣಿಯ ತಾಯೆನಲು ಕಣಯು

ಗ | ತಾಮರಸವನುಮುಗಿದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಭೀಮ||೧೦|| ಬೆಸಸಬೇ
ಹುದುನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದ | ಬೆಸುಗೆತಪ್ಪದೆರಾಜಧರ್ಮದ | ಮುಸುಡುಕಂದ
ದೆಕೋಡಿವಿಡಿಯದೆಕುಶಲರಾದವರು|| ಎಸಗುವರುನಾವಾವಕಾರ್ಯದೊ|
ಳೆಸುವಸಿಕ್ಕಿದರ್ಥವನುಪರರ | ರೆಸಗಿದರೆನಮಗೇನುಬಾಧಕವೆಂದನಾಭೀ
ಮ ||೧೧|| ತಮ್ಮ ಸಂಕಟಕಿವರುವಿನಯವ | ನೆಮ್ಮ ಬಿನ್ನಹಮಾಡುತಿರ್ದ
ರೆ | ನಿಮ್ಮಡಿಗೆಪರಿತೋಷವೇಕರ್ತವ್ಯಾಪಯದಲಿ || ಎಮ್ಮ ಮನವುಂ
ಚುವುದುಕಾರ್ಯದ | ಹಮ್ಮುಗೆಯನೀಪರಿಯಿರೇತಮ | ತಮ್ಮ ದುಷ್ಕೃ
ತತನುಗೆಫಲಿಸಿದರೇನುನಿಮಗೆಂದ ||ಅನುಜಕೇಳುಪಕಾರಜನದಲಿ| ನೆನವು
ದುಪಕಾರವನುಗುಣಹೀ|ನನಲಿಗುಣವನುತೋರುವುದುಗರುವರಿಗೆತೊ
ಡಿಗೆಂಬುದು || ಅನುಜನಲ್ಲಾ ನಮಗೆಕೌರವ | ಜನಪನವರಪರಾಧಶತವ
ನು | ನೆನೆವಡಿದುಹೊತ್ತೇಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೩|| ಭರತವಂ
ಶದೊಳವರಭಂಗವೆ | ನಿರುತವೆಮ್ಮದುನಮ್ಮಭಂಗ| ಸ್ಫುರಣವವರದು
ತಾವರಿಯರಾಪರಿವೆವೀಹದವ || ಪರರಕಲಹಕೆನಾವುನೂರೈ |ವರುಗಳಂ
ತೇ:ಕಲಹಕೆದುನೂ|ರ್ವರುವಿಚಾರಿಸಲೈವರಾವೆಂದನುಮಹೀಪಾಲ||೧೪||
ಅವನಾಗಲಿಬೇಡಿದಂಗೊಲಿ | ದೀವುದೇನೃಪಧರ್ಮಹಗೆಕೆಳೆ | ಯಾವನಾ
ಗಲಿನೆಣಸಿದರೆಕಾದುವದೆನೃಪನೀತಿ || ಆವನಾಗಲಿಶರಣುಹೊಕ್ಕರೆ| ಕಾ
ವುದೇಕ್ಷತ್ರಿಯರಮತವಿಂ | ತಾವುದುಚಿತವುಭೀಮನೀಹೇಳೆಂದನಾಭೂ
ಪ ||೧೫|| ಆರಿಗಾರುಪಕಾರಿಗಳುಮೇ | ಣಾರಿಗಾರಪಕಾರಿಗಳುತಾ | ನಾ
ರಿಗಾರುಂಟವರವರಕೃತಕರ್ಮಸಂಸ್ಕಾರ || ಹೋರಿಸೂದಳಿಸುವುದುಸಾ
ಖ್ಯಕೆ | ಸೇರಿಸೂದಿದಕಹಿತಹಿತರೆಂ | ದಾರಮುರಿವುದುಮನ್ನಿಸುವದೈ
ಭೀಮಹೇಳೆಂದ ||೧೬|| ಅದರಿನಾಚೆಂಬುಭವದದುಷ್ಕೃತ | ವೊದಗಿಜೀಜ
ನ್ಮದಲಿಮನವಾ | ಸದಪರಿಕ್ಲೇಶಾನುಭವಿಸಿಪರೇನಮಾಡುವರು || ಒದಗಿ
ದುತ್ಸವದಲ್ಲಿಪರರ | ಭ್ಯುದಯವನುಬಯಸುವರುಪರರಿಗೆ | ಮುದವನಾ
ಚರಿಸುವುದುಧರ್ಮಜ್ಞರಿಗೆಗುಣವೆಂದ||೧೭|| ಎಣಿಸಲೇಕಿದನದನುಕೌರ
ವ | ಗಣಮರಳಿಬಂದಲ್ಲದಾರೋ | ಗಣೆಯಮಾಡೆನುಪಾರ್ಥನೀನುಡಿನಿ
ನ್ನಹವನೇನು || ರಣದೊಳರಿಗಳಮುರಿದುಕುರುಧಾ| ರುಣಿಪತಿಯತಹು
ದುಂಟೆಯೆನೆಬಿಲು| ಗಣೆಗಳನುತಿದ್ದಿದನುಫಲುಗುಣಹೂಡಿದನುರಥವ||
ಎಮಗೆನುಡಿಬೇರುಂಟೆನೀತಿ | ಭ್ರಮಿತರಾವಲ್ಲನಿಲಸುತನು|ಭ್ರಮಿತನವ
ಸೈರಿಸುವುದೈಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿನೀನು || ನಿಮಿಷದಲಿಗಂಧರ್ವಕನಸಾ | ಕ್ರ
ಮಿಸಿಕೌರವಗಣನೀಪದ|ಕಮಲದಿದಿರಲಿಕೆಡಹಿತೋರುವೆನೆನುತಹೊ
ರವಂಟ ||೧೮|| ಮುರಿದುಚಲ್ಲಿದಸಕಲಕುರುಬಲ | ನೆರಗುದರ್ಜನಸೂ

ದನೆಸೂಡಿಯೊ | ಳರಿಭಟನಬೆಂಬತ್ತಿದನುಫಡನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತೆ ॥ ಸೆರೆಯ
ಬಿಡುಗಂಧರ್ವಲೋಕನ | ಸುರುಹುವೆನುಹುಂಡಿಕ್ಕಿಕೊಂಬೆನಸಿಶಿರಪಚಂ
ಡಾಡುವೆನೆನುತಕವಿದೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೦॥ ಸೆರಳನುಬ್ಬಿಗೆಸೆಡದುಸಮ
ರಕೆ | ತಿರುಗಿನಿಂದುದುಖಚರಬಲವು | ಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯುಲುನುಬಿದುದು
ಕರಹತಿಗೆಸ್ಯೆರಿಸುತ ॥ ಉರುಳದವುಗಂಧರ್ವಶಿರನಭ | ಸರಳಮುಯುದಿಗು
ಜಾಲನಂಬಿನ | ಹೊರಳಿಯುಲಿಹೊದಿಸಿದುದೆನಲುಕವಿದೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥
ವೊರೆವಗರಿಗಳವೊನೆಯುಲುದುಮುವ | ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳಬಾಯುಧಾರೆಗ|
ಳುರಿಯುಹೊದರಿನಹುದಿದಹೊಂಬರಹದಸುರೇಖೆಗಳ ॥ಸರಳುಹೊಕ್ಕವು
ಹಿಕ್ಕಿದವುಬೇ | ಚರಬಲವನೊಕ್ಕಿವುತೊಳಿದ | ವರಿಭಟನಚುಚ್ಚಿದವುಹೆ
ಚ್ಚಿದವೆಂಟುದೆಸೆಗಳಲಿ ॥೨೨॥ ಕೋಲಬಲುವಳೆಗೂಡ್ತಿಹರಿಗೆಯು|ಮೇಳ
ಯುಗನುರೆಗೊಂಡುಖೇಚರ | ರಾಳುನಿಂದೆಚ್ಚಿತುವಿಹಾರದಲರ್ಜುನನರ
ಥವ ॥ ಕೋಲುಗಳನಾಹರಿಗೆಬಲಗೆಯು | ಮೇಳಯುವನಾಮರೆಯುಲುಗಿ
ದಸು | ವಾಳನೊಂದಂಬಿನಲಿಸಂದಣಿಗೆಡಹಿದನುಪಾರ್ಥ॥೨೩॥ಮುಟ್ಟಿಹೆ
ಣಾನನುಖಚರಬಳಿಹುರಿ | ಗಟ್ಟತಲೆವರಿಗೆಯುಲಿಪಾರ್ಥನ | ಕಟ್ಟಳಬಿಯು
ಲಿಚೂರಿಸಿದರುಬ್ಬಣದವೊನೆಗಳಲಿ ॥ ಥಟ್ಟರಹಿರೊಕೌರವೇಂದ್ರನ|ಕ
ಟ್ಟದಾತನಕರೆಯಿನಿವ್ವಾನು | ಮುಟ್ಟದರೆನೃಪನಾಣೆಯೆನುತೊಡಹಾ
ಯ್ಸಿದನುರಥವ ॥೨೪॥ ಗಜದಪದಘಟ್ಟಣೆಯುಬಹಳಂ | ಬುಜದವ್ರೋಲ್
ರಥಚಕ್ರಹತಿಯುಲಿ | ಗಿಜಿಗಿಜಿಯುಮಾಡಿಸಿದುಖೇಚರಚಟುಳಪಟುಭಟರ॥
ವಿಜಯುನಲ್ಲಾಸುರಪುರದಮು | ರಜಿಗನಾವೆಡೆಕುರುಬಲದಗಜ|ಬಜದ
ಗರುವನತೋರೆನುತತೂಳಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ॥ ಅಳವಿಯುಲಿಕ್ಕೈಮಾಡಿಖೇ
ಚರ | ರಳಲಿಗರುಮುಮ್ಮುಳಹರಾದರು | ಬೆಳಗಿದವುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಗ
ಳಖಿಳದಿಗುತಟವ ॥ ತಳಪಟದೊಳಾಸೆರೆಸಹಿತಕೈ | ಚಳಕದಲೆತ್ತಗದೆಸು
ತನುರಕೆ | ಮಲತುನಿಂದನುಚಿತ್ರಸೇನನುಪಾರ್ಥನಿದಿರಿನಲಿ ॥ಬಿಡುಸೆ
ರೆಯುನವಗಡೆಯುತನವೆ|ಮ್ಮೊಡನೆಸಲ್ಲದುಸೂಳೆಯುರಸುರೆ | ಗುಡುಹಿಂಗ
ಳರಸವಾದಿಗಳಸೇರುವೆಯುಪ್ಪುದು ॥ ಫಡಯುನುತನಾರಾಚದಲಿಬಲ |
ನೆಡನಕೇಲಿಸಿಹಿಂಗಡಿಯುಮುಂ | ಗುಡಿಯುಕಟ್ಟಿದನಂಬಿನಲಿಖಚರಾಧಿಪ
ನರಥವ ॥ನೂಕದಿರಲಾಹವಕೆಸಮ್ಮುಖ|ವೇಕನುತಹತ್ತಿದನುಗಗನವ|
ನಾಕಿರೀಟಿಯುಗೆಲುವೆನೆಂದುಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯುಲಿ ॥ ನಾಕನಿಳಯುರಮಾ
ರ್ಗದೊಳಗ | ವ್ಯಾಕುಲನುಘುಲ್ಲೈಸಿದರೆಲೋ| ಕೈಕವೀರನಲಾಧನಂ
ಜಯುನೆಡಳಿದನುನಭವ ॥೨೫॥ ಎಲವೊಕೌರವಸಹಿತಕಮಲನ | ಕೆಳಗೆ
ಧೃವನಿಂಮೇಲೆಹೊಕ್ಕರೆ | ಕೊಲುವೆನಲ್ಲದೆಬಿಡುವಸೇಫಡನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನು

ತ ॥ ತುಳುಕಿದನು ಕೆಂಗೆಂಗೆ ಸಿನನುಂ| ಡಲೆ ಕೆವಿಗ್ಭ್ರಪೆಂಯಾಉತ್ರನಿಭ
ದಲಿ | ಸುಳಿವ ಸುರರ ವಿಮಾನತತಿ ಚೆಲ್ಲಿದವು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೨೯॥ ತೆರುಗಿಸಿಂದ
ಖೇಚರಪತಿನಿ| ಷ್ಠುರವಿದೇಕೆ ಪಾರ್ಥನೀಕಡು | ಮರುಳೊ ಮೂಢನೊ
ಪಿತ್ಥಭ್ರಾಂತಿವಿಹ್ವಲನೊ ॥ ಧುರದ ಕೌತುಕಗಳ ಮೂರ್ಖರಂ| ತರಿತಹ್ಯ
ದಯನೊ ನಿಲ್ಲು ಚಾಪದ | ಶರವನುಪಸಂಹರಿಸಿ ನಮ್ಮಯ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ॥
ಹುಲಿಯು ಮುರಿದೊತ್ತಿದ ರಪಶುಸ್ | ಕುಲಕೆ ಸಂಕಟವೇನು ಬಾಯಸ|ಕು
ಲವ ಕೈಮಾಡಿದರೆ ಕೋಟಲೆಯೇನು ಕೋಗಿಲೆಗೆ ॥ ಖಳರ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿದರೆ
ಸುಜನರ | ತಲೆಗೆ ವೇಧನೆಯೇನು ಕೌರವ | ಕುಲವ ಸಪ್ಪಿದರೇನು ಜಠರದ
ಶೂಲೆ ನಿನಗೆಂದ ॥೩೧॥ ಹೋದ ಮಾರಿಯು ಕರೆದು ಮನೆಯೊಳ | ಗಾದರಿಸಿ
ದನರು ಬಿಸಿನೀರಲಿ| ಸಾಧಕೆಂಡವನುರುಹಿ ಮುಡಿದ ಪರುಂಟೆ ಮಂಡೆಯಲಿ॥
ಕೈದು ಮುರಿದರೆ ಹಗೆಗೆ ತನ್ನಯ | ಕೈದು ಕೊಟ್ಟವರುಂಟೆ ಕುರುಪತಿ|ಶ್ರೀ
ದಡಿಯ ತನ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬಿರಲೇಸು ಲೇಸೆಂದ॥೩೨॥ ಜನಪ ನೀತಿಯೊ ಮೇಣು
ಖೋಳೆಯ | ತನಮೃಗ ಬಿಲುಜಾಣಕೆಯೊ ಬಿಂಗವೊ | ನಿನಗೆ ಕದನದ ಕಲು
ಹೆಯೊ ನಾಚರಿಯೆ ವಿದನೀಗ ॥ ಬನಕೆ ಮರುಳ್ಳೆ ಮರುಳೆ ನೀವುದು | ಮನೆ
ಯುಹಾವನು ಹದ್ದು ಹಿಡಿದರೆ | ಮನಕತನ ಮಾಡುವರೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯೆನೀ
ವೆಂದ ॥೩೩॥ ನಟರೆಲಾ ನೀವ್ಸುರಪ್ಪುರದ ಬಳಿ | ಪಟೆಯರ್ಕೈ ಚತುರೋಕ್ತಿ ಗ
ಳಲಟ | ಮಟಿಸಿದರೆ ನಾ ಮರುಳುವೆನೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ಸುಯೋಧನನ ॥ ಕಟು
ಮಧುರವು ರಿಸೀತ ವಚಿಸಂ | ಕಟವು ಸುಖ ಪಥನ್ಯ ತವಾನ್ನದು | ಘಟಿಸಿ
ತಗ್ರಜ ರಾಜ್ಞೆಯಿದು ಸನುಗೆಂದ ಸಾಪಾರ್ಥ ॥೩೪॥ ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಮೇಣು
ಜಗದಲ | ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ರಾಜಮಂತ್ರದ | ಮರ್ಮವಾಗಲಿ ನೀತಿಬಾಹಿರ
ವಾಗಲದು ಮೇಣು ॥ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಬೆಸಸು ವೈದಿಕ | ಧರ್ಮವೆಮಗದು
ರಾಜಮಂತ್ರದ | ನಿರ್ಮಲಿನ ಮತವೆಮಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಮತವೆಂದ ॥೩೫॥
ನಸುಕು ನಂಡಿಯಿದಲ್ಲ ಕೌರವ | ವಸುಮತೀಶನ ನಕಟ ಬಿಡುನಿ | ನ್ನ ಸುರಿ
ಗುಬ್ಬಸ ಮಾಲೆ ನಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆ ಧರ್ಮಜನ॥ ಮುಸುಗುವರೆ ಹಿಡಿ ಧನುವನೆನು
ತೆ| ಬ್ಬಿಸಿದನವಿರಳತರ ಶರವನಾತನ| ಮುಸುಕಿದವು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ರಥ
ಸನ್ನಿವೇಶದಲಿ ॥೩೬॥ ಕೋಡ ಬರಿದೇ ಬೀಯ ಮಾಡದಿ | ರೇಳು ಫಲುಗುಣ
ಮರಳು ನೀ ಘಟ | ಕೇಳುವರೆ ನಾವಿವನ ಕಟ್ಟಿದವಿಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ॥ ಪಾಲಿ
ಸುವ ವಿದ್ಯುಯ್ಯುಬೆಸಸಿದ | ನೇಳಿಸದೆ ಕೇಳೆನಲು ಕೆಂಗರಿ | ಗೋಲ ತೂಗುತ
ಪಾರ್ಥನುಡಿದನು ಚಿತ್ರಸೇನಂಗೆ॥೩೭॥ ಕುರುಪತಿಯ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಸುರಪ
ತಿ | ಕರೆದು ಬೆಸಸಿದ ನಿನಗೆ ಯುವಗೆ| ಮ್ಮರಸ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟ ನೀ ಕುರುಪ
ತಿಯ ಬಿಡಿಸೆಂದು ॥ ಸುರಪತಿಗೆ ಕೃತಕಾರ್ಯ ನೀನಾ| ಗಿರಲು ನಾವಕೃತಾ

ರ್ಥರಾಗಿಯೆ | ಮರಳಿಭೂಪನಕಾಡಿಪೈಸಲೆಜಾಣನಹೆನೆಂದ ॥೩೮॥ ಬಿ
ಡುವೆಯಾದರೆನೃಪನಸೆರೆಯನು | ಬಿಡಿಸುವೆನುಮೇಣಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ | ಬಿಡಿ
ಸುವೆನುನಿನ್ನಸುರನೆಡೆಯನುನಿನ್ನದೇಹದಲಿ ॥ ಮುಡಿಗೆತೆರಹಿಲ್ಲೇಳನು
ತಕ್ಕೈ | ಗಡಿಯಲೆಚ್ಚನುಕಾಲಕೂಟದ | ಕಡಲುಕವಿವಂದದಲಿಕವಿದವು
ಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು ॥ ಕಡಿದನರ್ಜುನನಂಬನೀಸವ | ಗಡಿವಿದೇಕೈಮುಳು
ಳಕೆಂಡದ| ಮುಡಿಯೊಳಿಕ್ಕುವುದರ್ಥಿಯೋಸಂಧಾನನಿಮಗೆಮಗೆ॥ ಬಿಡು
ವೆನಿನಿಬರಸೆರೆಗಳನುನಿ | ನ್ನೊಡೆಯನಲ್ಲಿಗೆಕೊಂಡುನಡೆಯೆಂ|ದೊಡನೆ
ಬಂದನುಧರ್ಮರಾಯನಬಳಿಗೆಖಚರೇಂದ್ರ ॥ ಸೋಲವೆಮ್ಮದುನಿಮ್ಮತ
ಮ್ಮನು|ಮೇಲುಗೈನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಜ್ಞಾ| ಪಾಲಕರುಭೀಮಾರ್ಜುನರುಮಾ
ದ್ರೀಕುಮಾರಕರು॥ಕಾಳಗದೊಳೆಮ್ಮಖಿಳಖಚರರ|ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿದ
ಸುಲಕ್ಷ್ಮೀ|ಲೋಲನಿಮಗೊಲಿದಿಹನುಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣಾ ॥೪೧

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೫೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಕಳುಹಿದನುಯಮ
ಸೂನುವಂಶ | ಪ್ರಾಳಿಯನಂಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಪ|ತಿಳುಹಿದೈತ್ಯರುಸಂ
ತವಿಟ್ಟರುಕೌರವೇಶ್ವರನಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ|
ಪಾಲಕೌರವನೃಪನತಂದುಕ್ಕ | ಪಾಳುವಿನಚರಣಾಗ್ರದಲಿಕೆಡಹಿದನು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ತೋಳಹಿಂಗಟ್ಟುಗಳಮೋರೆಯ| ಕಾಳಕೆಯಬಿದುದಲೆ
ಯನೀರೊರ | ವಾಲಿಗಳುಕುರುಭೂಪನಿದ್ದನುತಮ್ಮಡಿರುಸಹಿತ॥ ಕೊ
ಳ್ಳಶೆರೆಯನುನಿಮ್ಮಸಹಭವ | ರೆಲ್ಲರೂಕಡುಮೂರ್ಖರಿದುನಿ | ಮ್ಮಲ್ಲ
ಬಿಗೆಮತವ್ಯಸಲೇನಾವೆಂದುಫಲವೇನು ॥ ಖುಲ್ಲರಿವದಿರಬಿಡಿಸಿದರೆತಳು|ವಿ
ಲ್ಲದಹುದಪಘಾತಸಾಕಿ | ನ್ನಿಲ್ಲಿಯದುನಯಬೀಳುಗೊಡಿನೀವೆಂದನಾಖಚ
ರ ॥೨॥ ಮಾನಭಂಗಪಬರಲಿಮೇಣಭಿ| ಮಾನಪಾಲಿಂಗಿಸಲಿಚರಣದೊ|
ಳಾನತರಪಾಲಿಸುವುದೇಕ್ಷತ್ರಿಯರಧರ್ಮವಿದು ॥ ನೀನೆಮಗೆಬಾಂಧವನೆ
ಮತಸ | ನ್ಮಾನದಲಿಕಳುಹಿದನುಬಳಿಕ | ದ್ಯಾನದಲಿದೇವೇಂದ್ರನೆತ್ತಿ
ದನಳಿದಖೇಚರಗ ॥೩॥ ಕಳುಹಿದನುಖೇಚರನನವನಿಪ | ತಿಲಕನೋಡಿ
ದನೀತನನುನಿಜ | ಲಲಸೆಯನುಕರದನು ಸುಯೋಧನನೊಂದನಕಟನು
ತ ॥ ನಳಿನಮುಖಿಹೆಡಗೈಯ್ಯಬಿಡುಕಲು | ನೆಲನುಹಾಸಿಗೆಹಂಸತಲ್ಪ
ದ | ಪಳುಕಿನಲಿಪವಡಿಸುವಗೀವಿಧಿಯೇಶಿವಾಯೆಂದ ॥೪॥ ಬಂದಳಬುಜಾ
ನನೆಸುಯೋಧನ | ನಂದವನುನೋಡಿದಳುಸುಯ್ಯಳು | ಬೆಂದವಿಧಿಬಂ
ಧನನತಂದುದೆಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ ॥ ಬಂದುಕೈಗಲ್ಲದಲಿಬಿಡಿಸಿದ | ಳೊಂ
ದುಮರುಕೈಯಲಿಭುಜದಪಾಶವ | ನಿಂದುಮುಖಿದುರ್ಯೋಧನನದುಶ್ಶಾ

ಸನನಸಹಿತ ॥೫॥ ಕೇಳಿದಿಯರಕ್ಕೆಯಿಂದಕೊಯ್ಸಿದ । ಖೂಳಿದಕೌರವನ
ಮಜನರ್ಗದ। ಬಲುಹುರಿಯಸೇಣುಗಳನವದಿರಗೋಣುಗಳಮಣಿಯೆ॥
ಅಳಲಿಸಿದನೇಖಚರರಾತನ। ಕೊಲಿಸಬೇಹುದುಕಳುಹಿಕಷ್ಟವ। ಬಳಸಿದಿರಿ
ಭೂಪಾಲಯೆಂದಳುನಳಿನಮುಖಿನಗುತ॥ಅರಸನೊಂದ್ಯಮರ್ದನಕೆಮ।
ಲ್ಲರುಗಳಿಲ್ಲ ಮಗೊತ್ತುವವುಕಲು।ಹರಳುಮಜ್ಜನಭೋಗಿಸುವರಶೀತಾಂ
ಬುತಿಳಿಗೊಳನು ॥ ಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲಾದಿಚರ್ಮಂ। ಬರವಸಮಕಟ್ಟೆಮ
ಗೆರತ್ನಾ । ಭರಣವೇರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೆಂದಳುನಗುತತರಳಾಕ್ಷಿ ॥೭॥ ವಾರು
ವನುವಟಶಾಖೆಗಿರಿಗಳು । ತೋರಕರಿಗಳುಭದ್ರಗಜವನ । ಭೂರುಹದನೆ
ಳಲೆಮಗೆಸತ್ತಿಗೆಪಲ್ಲವವ್ರಾತ ॥ ಚಾರುಚಮರಕಿರುವೊರಡಿವಿ । ಸ್ತಾರ
ಪೀಠವುಹಂತಿಕಾರರು । ಭೂರಿಸಪಾಳಿಗಳರಮನೆ ಹೊದರುಹೊಸ
ಮಳೆಯ ॥೮॥ ಈವಿಪತ್ತಿನನಿಮ್ಮಡಿಯಸಂ। ಭಾವಿಸುವರೆಮಗಾದವಸ್ತು
ಗ । ಳೀವಿಧಿಗಳೇಕೆಮ್ಮಬಾಣಕೆಯುಂದುದುಗುಡದಲಿ ॥ ದೇವನಿರ್ಜನು
ಧರ್ಮಸುತನಿ । ನ್ನಾವುದುಚಿತಾನುಚಿತವೆಂಬುದ। ಭಾವನವರೇಬಲ್ಲರೆಂ
ದಳ್ದ್ರೌಪದಾದೇವಿ ॥೯॥ ಮಾನಿನಿಯಕಟಕಿಯಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆ। ಮೌನ
ವನುಮರೆಗೊಂಡುಕಲುಷ । ಧ್ಯಾನಸಿದ್ಧನುಚಿತ್ತದಲಿಬೇರೊಂದಚಿಂತಿ
ಸುತ ॥ ಭಾನುಮತಿಕೈಮುಗಿದಳೀಕ।ರ್ಣಾನುಗತತಾಟಂಗಮುದ್ರೆಯು।
ನೀನಲ್ಲೈದಯುಗ್ಯೆದೆಯೆಂದೆರಗಿದಳುಚರಣದಲಿ॥೧೦॥ ಎತ್ತಿದನುರಾಣಿಯ
ನುನೃಪತಲೆ । ಗುತ್ತಲೇಕೈಸಿನಗೆಬಂದಾ । ಪತ್ತುನಮ್ಮದುನಮ್ಮತೊ
ಡಕಿನತೋಟಗಳುನಿನಗೆ ॥ ಹೆತ್ತತಾಯ್ಗಾಂಧಾರಿನದಿನಾ। ವಿತ್ತಡಿಗಳಕ
ಟಕಟನೀದು । ಕ್ಷಿತ್ತನಾಗದಿರೆಂದುನುಡಿದನುನೃಪತಿಕೌರವಗೆ ॥ ೧೧ ॥
ದ್ರೋಣರೆಂದುದಮಾಡೆಭೀಷ್ಮನ । ವಾಣಿವಿಷವೈಸಿನಗೆವಿದುರನು।ರಾ
ಣಿಕವವಿನ್ನಲ್ಲಿಬಲ್ಲನೆಬಗೆಯುನೀನವರ॥ ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳವರುಸುಭಟ।
ಶ್ರೇಣಿದೇಹಕೆನಿನ್ನತನುನಿ । ತ್ರಾಣವದರಿಂದಾಯ್ತುಪರಿಭವವೆಂದನಾ
ಭೂಪ ॥೧೨॥ ಬಿತಿಸಿದದರಿಂದ್ವಯುವಿಷಾದದ। ತಡಿಯುಚಿತ್ರದಸ್ಯೆಗೆಬೇ
ರೊಂ। ದೆಡೆಯುಲಿದ್ದುದುಬೀಳುಕೊಂಡನುಧರ್ಮನಂದನನ॥ ಒಡನೆಬಂ
ದುದುರಾಣಿಯರುಕೈ । ಗುಡಿಯುವರಸುದ್ದಿಯಲಿಸೋಸಿದ।ಪಡೆಯುನಿಮಿ
ಷಕೆನೆರದುದಿನಸುತಸೌಬಲರುಸಹಿತ ॥೧೩॥ ಭಟರಬೊಬ್ಬೆಗಳಡಗಿದ
ವುಬಾ । ಯ್ಗುಟಗಳಾದವುಸಂವಿಸಿಕರಕೆ । ಪಟಹಮಣವಮೃದಂಗವಿಗ್ದ
ವುಮೌನದೀಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ಚಟುಲಗಜಹಯರಥದವರುಲಟ । ಲಟಸವಿದ್ದ
ರುಕೌರವೇಂದ್ರನ।ಕಟಕದುಮ್ಮಾನದಲಿಬಂದುದುಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ॥೧೪
ಹೊಗಲಿಪಾಳೆಯಪುರವನೆಂದು । ಬೈಗದಬೆಳಸಿರಿವಂತನೆತ್ತಿದ। ದುಗು

ಡವಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾಸುರನದಿಯತೀರದಲಿ॥ ಹೊಗವವೋರೆಯನೆಲಕೆನೆ
ಟ್ಟ | ಲಿಗಳನಿಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದರೇಚಕ| ಬಿಗಿಯೆಬೇಗೆಯಬೇಸರನಬೆಸು
ಗುದಿಯಸುಯ್ಲನಲಿ ॥೧೫॥ ತಳಿಸಿಗಂಗಾಜಲವಗೋಮಯ | ವೆರಸಿಕು
ಶಸಮ್ಮಾರ್ಜನೆಯವಿ| ಸ್ತರಿಸಿಪರಿಕರಶುದ್ಧಿಯಲಿಪಸರಿಸಿದಬರ್ಹಿಯಲಿ॥
ನಿರಶನವ್ರತವೆಂದುಮಂತ್ರೋ | ಚ್ಚರಿತಸಂಕಲ್ಪದಲಿಕೌರವ | ರರಸಪ
ವಡಿಸಿದನುಕೃತ್ಸ್ನಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಲಿ ॥೧೬॥ ಹೊಗಿಸಬೇಡಾರುವನು
ಕರ್ನಾ | ದಿಗಳುಮೊದಲಾಗೆಂದುದತ್ತಿಯ|ನುಗುಳುಗಂಡಿಯಕಾಹಕೊ
ಟ್ಟನುತನ್ನ ಬೀಹವರ ॥ ದುಗುಡದವಿಪರಿವಾರಬಂದೋ | ಲಗಿಸಿಹೊರ
ಗೇಹೋಗುತಿರ್ದುದು | ನಗುತೆಹೊಕ್ಕಳುಭಾನುಮತಿಕಂಚುಕಿಯಸೊ
ಡೆನೊಳಕೆ ॥೧೭॥ ಏನುಧಟಸಂಕಲ್ಪವಿನಿತಕೆ | ನಾನುಹೊರಗೇಹೊಗು
ವವೇಳುವವೇಳಕ್ಕೆ | ಕಾಮುವನುಬೀಳುವೆನೃಪತಿಭಾಗೀರಥೀಮಡುವ॥
ಮಾನನಿಧಿಯೋವಿವಿಧಗರಳವ | ತಾನವನುತರಿಸುವೆನುನಿಶ್ಚಯ | ವೇನು
ನಿರಶನಮರಣವೇಕೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥೧೮॥ ತರುಣಿಸೇಹಸೆರಿಸಿದ
ವಿನ್ನುದು | ಮರಣಸಾಧನವಮಲದರ್ಭ | ಸ್ತರಣವಿದುಪಾಪನವಲಾ
ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಲಿ ॥ ಪರಿಹರಿಸುವೆನುದೇಹವನುಸುಡ | ಲರಸುತನ
ವನುಪಾಂಡುಪುತ್ರರ| ಕರುಣಕಲುಷಿತಕಾಯವಿದನಾಧರಿಸುವೆನೆಯೆಂ
ದ॥೧೯॥ಈವಿಹಾರವುನಿಡನಿರರ್ಥಕ|ವೇನನೆಂಬೆನುಜೀಯಮುಳಿದಳಿ|ಮಾ
ನಬೆಸವುದೆಬಣ್ಣವಳಿವುದೆಬಂದದುರಿಯಶದ ॥ ಆನದೀಸುತವಿದುರಕೆಂದು
ದ| ನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿಕಳೆವೆಹೆಂಗುಸು|ನೀನರಿಯೆಯೆನಬೇಡಚಿತ್ತೈಸೊಂ
ದುಬಿನ್ನಪವ॥೨೦॥ತಮ್ಮನೆಲೆಧಟ್ಟೈಸಿರಣದಲಿ।ನಮ್ಮಬಿಡಿಸಿದರವರುಸೀ
ವಿ|ನ್ನೆಮ್ಮಹಿಂದಣಹಳಿವನೋಡಬರಂದುಯಮಸುತನ॥ನಂಮನಗರಿಗೆ
ಕರಸಿಧರೆಯನು|ತಮ್ಮಪಟ್ಟಣಸಹಿತಕೊಟ್ಟರೆ|ನಿಮ್ಮನೀಗಲುಲೋಕ
ಮೆಚ್ಚುವುದೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ॥೨೧॥ಕರಸಿದರೆಧಟಬಾರರವನಾ|ದರಣೆಯ
ನುಕ್ಕೈಕೊಂಡುನಿಲುವರು|ವರುಷಹದಿಮೂರಾದಡಲ್ಲದೆಮುಟ್ಟರೀನೆಲನ ॥
ಅರಿಗಳುಪಟಳದಿಂದಗತಪ್ಪಿಸಿ | ಮರಳಿಬಿಡಜೀವ್ರೋಪಕಾರಕೆ|ಕುರುಕು
ಲಾಗ್ರಣಿಲೇಸುಮಾಡಿದನೆಂಬುದೀಲೋಕ॥ನುಡಿಪದಧಹದಿಮೂರುವರು
ಷದ|ಹೆಡತಲೆಯನೊದದೆದ್ದುನವಿಪ್ರಾ| ಪೊಡವಿಯರ್ಧಕೆಬಲೆಯಬೀಸದೆ
ಬಿಡುವರೇಬಳಿಕ॥ನುಡಿಯಸಲಿಸದಮುನ್ನನೀಕೊ | ಟ್ಟಡೆಕೃತಜ್ಞತೆತೆ
ಪ್ಪುವುದುಮಿಗೆ| ನುಡಿಯಲಮ್ಮೆನುರಾಜಕಾರ್ಯವನೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ॥
ಮರವಹಗೆಯೋನಾವುಮಾಡಿದ | ನರಿಯೆಲಾಮೊದಲಿಸಿಮೃತ್ಯುವ | ನಿರಿ
ವಸುರಗಿಕಣಾಸದಾಪಾಂಚಾಲೆಪವನಜರು ॥ ಮರುಗಲೇತಕೆಭಾನುಮ

ತಿನಿ । ನ್ನರುವಮಗನಲಿರಾಜ್ಯಭಾರವ । ಹೊರಿಸಿಬದುಕೊದೆನ್ನ ಕಾಡ
ದೆಹೋಗುನೀನೆಂದ ॥೨೪॥ ಸಾಕುಸಾಕೀಮಾತಿನಲಿಮಗ । ಗೇಕರಾಜ್ಯ
ದಪಟ್ಟವಾಯ್ತುವಿ । ವೇಕಿಗಳಿಗಧಿದೈವವೇತಾನೀಸುಹಿರಿದಲ್ಲ ॥ ಮೂಕ
ಭಾವದದೀಕ್ಷತನಗೆಂ । ದಾಕಮಲಮುಖಿಯಿದ್ದಳಿತ್ತಲು । ನೂಕಿದವುದಂ
ಡಿಗೆಗಳರಮನೆಯಿಂದಸಂದಣಿಸಿ ॥೨೫॥ ಬಂದಳಾಗಾಂಧಾರಿಸೊಸೆಯರ ।
ವೃಂದಸಹಿತುರವಣಿಸಿಹೊಕ್ಕಳು । ನಿಂದುನೋಡಿದಳಾತನಿರವನುಕುಳ
ಯುಹಕ್ಕೆಯಲಿ ॥ ಕಂದಿದಳುಕಡುಶೋಕಶಿಖಿಯಲಿ । ಬೆಂದಳೇನೈಮಗನೆ
ಹಾಸಿಕೆ । ಯಂದಲೇನಾಯ್ತೆನುತಕುಳ್ಳಿರ್ದಳುಸಮೀಪದಲಿ ॥೨೬॥ ವಿ
ನುದರ್ಭಸ್ತರಣಶಯನವಿ । ದೇನುಕಾರಣನಿರಶನವ್ರತ । ವೇನುಸಾಧಿಸ
ಲಾದುದೀಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಲಿ ॥ ಏನುಸಿದ್ಧಿಯಿದಕ್ಕೆಮೋಹಿದ । ಮಾ
ನವುದ್ರೆಯಬಿಸುಟುಹೇಳೆ । ನ್ನಾಣೆಯೆನುತವೆಹಣೆಯಹಣೆಯಲಿಚಾಚಿ
ದಳುಮಗನ ॥೨೭॥ ತಾಯೆಹೇಳುಲದೇನುಪಾಂಡವ । ರಾಯರುಳುಹಿದವೊ
ಡಲನಿದನಿದ । ರಾಯಸವನಾಹೇಳಲರಿಯೆನುಹೊರಗೆಕೇಳೊದು ॥ ನೋ
ಯಲೇತಕೆನಿಮಗೆಮಕ್ಕಳು । ತಾಯೆನೂರುಂಟನಿಬರಲಿಕುಂ । ದಾಯ
ತೊಂದ್ಯಸಲೆಮನೋವ್ಯಥೆಯೇಕೆನಿಮಗೆಂದ ॥೨೮॥ ಮಾಡಿದೆನುಸಂಕೆ
ಲ್ಪವಿದರೊಳು । ಗೂಡಕಳಚುವೆನೊಂಮೆನೀವೇ । ನೋಡಿಸಂತಸಪಡೆ
ವುದಾದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳ ॥ ಕೇಡಿಗನುಕುರುವಂಶಕೆಂದಿಳೆ । ಯಾಡುವುದು
ತನ್ನೊಬ್ಬನನುನಾ । ಮೂಡಿದೆನುನೆರೆಮುಳುಗಿದರೆಕುಲಕೆಲ್ಲಲೇಸೆಂದ ॥
ಉಸುರುಬೀಯದೆಮುನ್ನರಾಜ್ಯವ । ನೊಸೆದುಕೊಟ್ಟೆನುಪಟ್ಟಬಂಧನ ।
ಬೊಸಗೆಯಲಿಶಾತ್ರುಕನನೀಕಿವಿಯಾರಕೇಳುವನು ॥ ಅಸುವನಳುಕದೆಬಿ
ಡುವೆನಾಶಂ । ಕಿಸದೆದುಶ್ಶಾಸನನಗೆಕಟ್ಟುವ । ನೆಸಗಿನಡೆಯಮ್ಮಾತಾಯೆಬಿ
ಯಂಗೈಯ್ಯಿನೀವೆಂದ ॥೩೦॥ ಅಸ[illegible]ದಲಿವಿಗತನಯನನು । ಹೀಶಬಂ
ಧನುಜನಪದದವಿ । ನ್ಯಾಸದುಷ್ಪದಣಿಯಲಿವಿದುರನಹಗಲಶೋಳನಲಿ ॥
ಆಸರಿಸಬೇಗುದಿಯಬೆಂಕಿಯ । ಬೇಸರಿನಬಿಸುಸುಯ್ಲರಾಣಿ । ವಾಸಕ
ಲವಿದಿರೆದ್ದುದಖಿಳಾನ್ತರಣರಭಸದಲಿ ॥೩೧॥ ಸಂತವಿಡಿರೇಮಗನನಿಜದೇ
ಹಾಂತಕೃತಸಂಕಲ್ಪಗಡನೃಪ । ನಂತರಂಗವಕರಸಿಯೊಂದಳಲಿದಳುಗಾಂ
ಧಾರಿ ॥ ಭ್ರಾಂತಿಬಿಗಿದಿದೆಚದುರಚಿತ್ತಕೆ । ಚಿಂತೆಬೇರೊಂದಾಯ್ತುರಾಯ
ನ । ಹಂತಿಕಾರರುಬರಲಿಹಿಡಿಯಲಿನಿರಶನವ್ರತವ ॥೩೨॥ ಸಾಕುಮಗನೆದ
ರಂತಚಿಂತೆಯಿ । ದೇಕೆಸಂಕಲ್ಪಾಗ್ನಿಯೋಗ । ವ್ಯಾಕುಲತೆಬೇಡೇಳುಸಾ
ಲಿಸುಸಕಲಭೂತಳವ ॥ ಆಕುಮಾರರಕರಸಿಗುಣದಲಿ । ಸಾಕುವುದುಜ
ನೋಪಕಾರಕೆ । ಕಾಕನೆನೆಯದಿರೆನುತಮುಂಡಾಡಿದನುನಂದನನ ॥೩೩

ಸಪದುಹೊದ್ವಾಯುಷ್ಯತನಗಿಂ | ನಱಿಯಾಗದುಪೊಱೆಯುಂಧಿಪ್ರ |
ಪವನಜರುಸಿನಗನ್ಯರೇಕರಸುವುದುರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ಅವರುಗಳನೀಸುವುದು
ನೆಲದ | ರ್ಧವನುದುಶ್ಶಾಸನಗೆಕೊಡುವುದು| ನಿಮಗೆಚಿತ್ತಕೆಬಹರೆಯೆಂ
ದನುತಂದೆಗನನೀಶ ॥೩೪॥ ಅದರಪದಂತಿರಲಿನಿನಗಿ | ನ್ನೀದುರಾಗ್ರಹಬೇ
ಡನಿನಗಳ | ಪಾದಡೀಕುರುವಂಶವಳಿವುದುಪಟ್ಟಣಾಪನಲಿ ॥ ಬೇದಿಗಲಹ
ದೊಳೊವ್ರೈವೈಸರ | ಪಾದದದುಪರಿಹರಿಸಿದವರೇ | ಸೋದರರಲಾಹಿ
ಚ್ಚುಕುಂದೇನೆಂದನಂಧನೃಪ ॥೩೫॥ ಕಲಹಬೇಡಿಯೊಳಾಯ್ತುಕಟ್ಟಿದ|ರ
ಳಿವಿನೋದದಲಪಿತರಡಹೊ|ರ್ದ್ದಿದುತಂದನುಪಾರ್ಥನೆಂಮಯತ್ರೋ
ಳನೇಣುಗಳ ॥ ನಳಿನಮುಖಿಕಡುಮುದುಹುಳಿಯಲಿಮೂ | ದಲಿಸಿಕೊ
ಯ್ದುಳುತನಗೆಭಂಗದ | ಉಳಿವುದೆತ್ತಣಮಾತುಕರುಣಿಸುಬೊಪ್ಪನೀವಂ
ದ ॥೩೬॥ ದೋಷನಿಮಗಿಲ್ಲೆನ್ನಮೋಲಛಿ | ಲಾಷೆಯನುಬಿಡಿನಿಂಮುಮಗ
ಕುಲ |ಭೂಷಣನಲಾಧರ್ಮಸುತನಾತನಲಿಹುರುಡಿಸುವ ॥ ಕೋಪವುಂ
ಜೇತನಗೆನಿಮಗಿದು | ದೂಷಣಾವೆತಾನೆಲ್ಲನಾನಾ | ಪ್ರೋಷಿಸುವೆನೈಪಾಂ
ಡುಸುತರರಸಾಗಬೇಕೆಂದು ॥೩೭॥ ಸಾರವೀನುಡಿಕಟಕಿಯಲ್ಲನಿ | ಬಾರ
ಪರರಿಗೆನಿಂಮುಚಿತ್ತಕೆ| ಬಾರದಿದ್ದರೆನಿಲಲಿದುಶ್ಶಾಸನನಕರಸುವುದು॥ಸೇ
ರಿಸೊದಪನಿಯನುಮೋಣದು | ಭಾರವೇನಿಂಮರಮನಗೆವಿ| ಸ್ತಾರದಿಂದ
ಪೆಬಿಜಯವಾತೆನುತತ್ತಮುಂದಾದ ॥೩೮॥ ಮುನಿಸಿನಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರತ
ನ್ನರ| ಮನೆಗೆತಿರುಗಿದನಿತ್ತಸಾರೀ| ಜನಪನೆಲ್ಲಪಬೇಳುಗೋಷ್ಟನುಬೈದು
ಟಾಶಿಯಲಿ ॥ ಮನಕತದಿಕಾತರಿಸಿಗಂಗಾ| ತನುಜಗುರುಜಪದ್ರೋಣಗೌ
ತಮ | ರನುಚಿತಪ್ರಾರಂಭಸೀತೆರುಬಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೩೯॥ ರಾಯನಿಹ
ಹದಸೇನುನಿದ್ರಾ | ಪಾಯಕೆಯಮೋಣಾಪದಲ್ಲೈದನೆ |ಜೇಯ್ಯಯೆನಲೊ
ಳಹೊಕ್ಕುನಿಂದರುನೃಪನಸವಿಾಪದಲಿ ॥ ಆಯಿತೇನಾಪೆಂದನುಡಿಯಿದು |
ಹೋಯಿತನಶನದಿಂದದೇಹದ | ಬೀಯದಲಿಸಂಕಲ್ಪಗಡಹೇಳೆಂದನಾಭೀ
ಷ್ಮ ॥೪೦॥ ಈಸುದಿನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯವಿ | ಳಾಸದಲಿಬಳಸಿದುದೆಸಾಕಿ |
ನ್ನೀಶರೀರವನೂಕಿನಿಲುವೆನುಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ॥ಆಶೆಯನಿಯೊಳಿಲ್ಲವಿ
ಷಯಾ | ಭ್ಯಾಸಿಗೊಂಮೆವಿರಕ್ತಿದೆಸೆಯಹು | ದೈಸಲೇಗುರುನೀವ್ರುಬೆಸ
ಸುವುದೆಂದನಾಭೂಪ ॥೪೧॥ ಕೇಳಿದೆವುಹಿಂದಾದಖೇಚರ| ರೂಳಿಗವನ
ದಹಾಯ್ದುನಿಂಮನೆ | ನೋಲೈಸಿದಂದವನುಸಿನಗದಱಿಂದಪರಿಭವವೇ ॥
ತಾಳದಂತಿರಲಧರಕರಸುವೆ | ಪೇಳ್ಭೀಮಾರ್ಜುನರನಿನಗಿ | ನ್ನಾಳುಕೆ
ಲಸದೊಳರಿಸಿನಡಸುವೆನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೪೨॥ಮೊದಲುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ
ಗೆತಾಜನು | ಸಿದುದುಬಳಿಕೇನೆಹಧರ್ಮಜ | ನುದರದಿಂದವೆಬಂದುದಿನ್ನವೆ

ರೊಡನೆಮತ್ಸರವೆ ॥ ಅರುನಿಲಲಿರ್ದುವಿಷಯವೈರಾ । ಗ್ಯವಲಿದೇಹವ
ಡುವೆನಲ್ಲದೆ । ಬೆದರುಭಂಗದೊಳಿಲ್ಲಬಿಜಯುಂಗೈಯಿನೀವೆಂದ ॥೪೩॥
ವುಪಡಿಬಾಹಿರರುಬೀದಿಯುದ । ಸೇವಕರುಸಮುಹಂತಿಗಾರರಿ । ಗೀವುದೆ
ದೃಢಮುದ್ರಿತಾಂತವರ್ಗನಸಾಮ್ರುತವ ॥ ಭೂಪಥುವಬೋಳೈಸುಕಾ
ನ । ಜೀವಿಗಳುತವೆಮ್ಮಲಿದುದಾಗಲಿ । ಸಾವುದನುಚಿತವೆಂದುನುಡಿದರ
ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರು ॥೪೪॥ ಎಂಮುನುಡಿಗಳುಪಥ್ಯವಾದರೆ । ನೀಮು
ರ್ನಾದಿಗಳಕರೆಸುವು । ದೆಂಮುನುಡಿಗವರೆಂದಮಾತನುಸಾರಿಯೆನಿಸಿದರೆ
ಒಮ್ಮೆ ಕೈಕೊಂಬುವುದುನೃಥಾನೃಪ । ಧರ್ಮವನುಬಿಡಬೇಡಸಮರವ
ನೆಮ್ಮಿಸಾವುದುಗುಣವುಗರುವರಿಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೪೫॥ ಕದನವಾಗಲಿ
ಪಾಂಡುಸುತರಲಿ । ಕದಡಮಾಡುವುದುಚಿತವೇನಮಗಿದಿರುಬಳಿಕಾರು
ಟುಭಾರತವರುಷಶೀಮೆಯುಲಿ ॥ಇದನರಿತುನಂಕಲ್ಪಭಂಗಾ । ಸದವಮಾ
ಡುವುದೊಳ್ಳಿತೇನಿಜ।ಸದನಕಭಿಮುಖರಾಗಿಕರುಣಿಪುದೆಂದನಾಭೂಪ
ಐಸಲೇದೇವೋಪಹತಮನ। ದಾಸರಾರಿಂದಡಗುವುದುನಾ।ವೇಸನೊರಲಿ
ದಡಾಗದವರೇಬಂದುಸಿಲಿಸುವರು ॥ ಈಸರಲಿಮರಳುವೆವೆನುತನಿಜ ।ವಾ
ಸಕೈದಿದರಿತ್ತಮುತ್ತಿದ । ವಾಳಕುನಿಕರ್ನಾದಿಗಳದಂಡಿಗೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ
ಹೊಕ್ಕರಾಯನಕಂಡಿದೇನೀ । ಹಕ್ಕೆಹುಲ್ಲಿನಲಿರವುಹರಹರ । ಮಕ್ಕಳ
ಟಕೆಯಾವುದಗ್ಗದಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ ॥ ಸಿಕ್ಕವನುಹಗೆತನಗೆಅಾನೇ ।
ಕ್ಕವನುಹಗೆಗಳಿಗೆಲೋಕದೊ । ಳಕ್ಕಜವೆಜಯವಜಯವೆಂದರುಕನ
ಶಕುನಿಗಳು ॥೪೮॥ ಹರಿಬಬೇಕೇಮತ್ತೆಗಂಧ। ರ್ವರಿಗೆದೂತರನಟ್ಟಿಭೀ
ಮನ । ನರನೊಳನುಸಂಧಾನವೇನಾಲ್ಕೆಂಟುದಿವಸದಲಿ ॥ ಧರೆಯೊಳ
ರಿರದಂತೆಥಟ್ಟಿಸಿ । ತೆರಳಿಚುವೆವಿದಕಕಟಗರ್ಭಿಯ ।ಹರಹಿಹಸ್ತೆಯನಿ
ಲೇಕೆಂದೊದರಿದರುಖಳರು ॥೪೯॥ ದೂತನಮರರಿಗಟ್ಟುವುದುತಾ । ಬ
ತುಭೀಮಾರ್ಜುನರಕೂಡೆವಿ । ಘಾತಿಕೈಯೊಡನುಚಿತವೇಕೆಡೆನುಡಿವ
ದೀಲೋಕ ॥ ಈತನುವನೀಪರಿಯುಲೇಸಿ । ಭೂರ್ತವನೆಮಾಡುವೆನು
ನ್ನನು । ಜಾತನಲಿಭೂವಥುವಸೇರಿಸಿಬದುಕಿಸೀವೆಂದ॥೫೦॥ ನಿನ್ನೊಡ
ಹುತವಹನಹೊಗುವೆನು । ಮನ್ನಣೆಯಮಾತಲ್ಲನಿನ್ನಿಂ । ಮುನ್ನಮುಂ
ತಶಿರದಲೆಸವೆವುತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯುಲಿ ॥ ಎನ್ನಮತವಾಬಲನಮತವಿದು।
ನ್ನುಕೆಲರಲಿಬೆರಸುವುದಬೇ । ರಿನ್ನುಮಾತೇಕೆನುತಮುರಿದರುತಂಮುಮ
ನೆಗಳಿಗೆ ॥೫೧॥ ಉಲಿವಭಟ್ಟರಸಿಲಿಸಿದನುಸಮು ।ನೆಲನಹೊಗಳುವಕಾ
ಕರಕಳ । ಕಳವನಭಕೊತ್ತಿದನುಕಹಳಾರವಕೆಕೋಪಿಸುತ॥ ತಲೆವ
ಮುಕಿನಲಿಆರಿದೊಡಲಿನ । ತಳತದುಗುಡದವೋರೆಯುಲಿಕುರು। ಕುಲ

ರುಂಕರನೈದಿದನು ದುಶ್ಶಾಸನನನುಸ್ಮಾನ ॥೫೨॥ ಹೊಕ್ಕನೊಳಗನುರಾ
ಮನಂಘ್ರಿಯೊ । ಳೊಕ್ಕನೊಡಲನು ಲೋಚನಾಂಬುಗ । ಳುಕ್ಕಿದವು ಕ
ನವಳಿಸಿದವು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳು ॥ ಬಿಕ್ಕಿದನು ಬಿರಿಬಿರಿದು ಸೆರೆಗಳು । ಮು
ಕ್ಕುರಿಕಿದವು ಕೊರಳ ಹೃದಯದೊ । ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ಶೋಕ ಪಾವಕ ನಾ
ನೃಪಾನುಜನ ॥೫೩॥ ಅನುಜನದ್ಭುತ ಶೋಕರಸದಲಿ । ಕೊನೆಶಿತರಸನ
ದೋಹಕುರುಕುಲ । ವನಪರಶು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ನೊಯ್ಯನೆ ಮಾನನೀಯನೆ ಮುಲ
ಗಿ ॥ ನಿನಗಿದೇನು ಬೈಗವೀಹ । ಸ್ತಿನಪುರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿರಿಪು । ಜನಪ
ಬಗೆ ಹುರುಡಿಸಳೆ ಹೇಳೆನುತ್ತೆತ್ತಿದನು ಹಣೆಯು ॥೫೪॥ ಸೆಳದು ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿದ
ರು ಲೋಚನ । ಜಲವ ತೊಡೆದನು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರು । ಸೆಳದುಕೊಳ್ಳರೆನೆ
ಬನನೆ ಕಟಾ ಮತ್ಸರೋಕ್ಷದಲಿ ॥ ಕುಲವನೀನುದ್ಧರಿಸು ಸೇಸೆಯು । ತಳವೆ
ನಾವುಂದಿಟ್ಟ ಬರಿದಿ । ನ್ನಳಲವಿರು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವ ಬಿಡೆನು ಮಾನ್ಯದ ॥
ಅಳಿದರಳಿವೆ ಭವತ್ಪರೋಕ್ಷದೊ । ಳುಳಿವೆನೇ ನಿನ್ನರಸಿ ಧರೆಗಾ । ನಳುಪ್ಪವೆ
ನೆನಿನ್ನಳಿವನೀಕ್ಷಿಸೆ ಧೈರ್ಯವೇತನಗೆ ॥ ನೆಲನ ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳೇಕೈ । ಕೊ
ಸಲಿ ಮಾಣಲಿ ಸಿರಿಗೆ ಸೇಸೆಯು । ತಳವರಿಗೆ ತಳನಿನ್ನ ಬಿಡದಿಹ ಭಾಷೆ ನನಗೆಂದ ॥
ಘಾತುಗೆಡಲೇಕೀಸು ಕಾತರೆ । ಬೀತು ಹೋಹುದು ಬೀತಮರನೇ । ಕಾತಿ
ಮುದಲೈ ಹತವಿಧಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೃತ ಸಹಜ ॥ ಆತಗಳು ನಮಗುಪಚರಿಸಿವಿ ।
ಖ್ಯಾತರಾದರು ವರಳಿನಾವಿ । ನ್ನಾತಗಳನಳುಕಿಸುವುಪಾಯ ಪಕಂಡಡೇ
ನೆಂದ ॥ ಮರಳುತನ್ಮ್ರ ವೃಥಾ ಖಳಾಡಂ । ಬರವಿದಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ।
ಪರಿಭವಿಸಲೊಡಬಡುವರೇ ವಿದುರಾದಿ ಬಾಹಿರರು ॥ ಅರಮನೆಗೆ ನೀ ಹೋ
ಗು ಹಸ್ತಿನ । ಪುರಕೆ ನೀನರಸಾಗು ಮೋಹದ । ಮುರುಳುತನವೀ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ
ದೊಳಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ॥ ಮಗಗೆ ಮುನಿಪನು ತಂದೆ ತಂದೆಗೆ । ಮಗ ಮುನಿಪನೊ
ಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಲು । ಪಗೆಕಣಾ ತವೊತ್ರಳಗೆ ಭೂಪರ ಖುಲ್ಲವಿದ್ಯೆ ವಿದು ॥ ಜ
ಗವ ಪರವಿಡಿಯೆ ಮೊತ್ತಕಲ್ಲದೆ । ಸೊಗಸಿ ರಾಜ್ಯ ಪವಿತ್ರ ಸಿನ್ನಗದು । ಮುಗುಬಿ
ನರೆಯು ನ್ಯಾಣೆಯು ನುತಪ್ಪಿದನು ಖಳಪತಿಯು ॥೫೯॥ ಭ್ರಾಂತಿಯೇಕೆ ಭವತ್ಪ
ರೋಕ್ಷದೊ । ಳಂತಕನ ಪುರ ಪಲ್ಲದುರ್ವೀ । ಕಾಂತೆಗಳುಪಿದೆ ನಾದರೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದನೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯು ॥ ಸಂತವಿಡು ವೀ ಮಾತು ಸಾಕಿ । ನ್ನಂತರಲಿ ನಿಮ
ಗೇನು ಹದವಾಯ್ತು । ಅಂತರದೊಳಾ ಹದನ ನೀಕ್ಷಿಪೆಯೆನುತ ವರನಂಟ ॥೬೦॥
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಬಳಿಕ ಹಸ್ತಿನ । ಪುರದ ಸಿಖಳಶ್ರೇಣಿಕುಲ ಸಾ । ಗರಿಕಜನ
ಪರಿವಾರ ಪೌರಪಸಾಯ್ತ ಪೌರಜನ ॥ ಅರಸ ಬಿಜಯಂಗೈದು ನಮ್ಮನು ।
ಹೊರವುದಲ್ಲದೊಡಾ ಪಸಾಂತರ । ವರಕೆ ನೇಮವ ಕೊಡುವುದೆಂದೊರಲಿದ
ರು ತನುತಪಗೆ ॥೬೧॥ ಪರಿಜನದೊಳವರವರ ಮುಖ್ಯರ । ಕರಸಿದನು ದು

ಶ್ಶಾಸನನುನಿಜ | ಗಂಮನೃಪನೀಕ್ಷಿಸಲಿಪಾಲಿಸುವನುಮಹೀತ್ರಳಜ ‖
ರೆಯನಾತಂಗಿತ್ತೆವೆಮಗೀ | ಸುರನದೀತೀರದಲಿಕಾಶೀ | ಶ್ವರನಸನ್ನಿಧಿಯ
ರನ್ನುಘಟಿಸಿದುದೆಂದನಾಭೂಪ ‖೬೨‖ ರಾಯನೀಪರಿನುಡಿದುಜನಸಮು
ದಾಯವನುಕಳುಹಿದನುಸುಮನೊ | ಭೂಯಮಪೇಕ್ಷನುಸಮಾಧಿಯೊ
ಳಿರಲುರಾತ್ರಿಯಲಿ ‖ ದಾಯವಿದುತ್ತಮಗೆಂದುದೈತ್ಯನಿ | ಕಾಯಬಂದುರ
ಸಾತಳಕೆಕುರು | ರಾಯನನುಕೊಂಡೊಯ್ದುತಿಳುಹಿದರವರುಪಾತಾ
ಲಿ ‖೬೩‖ ಅರಸನೀಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಿ | ಮರಣದೀಕ್ಷಿತನಾದರದನಿಂ | ವ
ರಸುಕುಲಕನುಚಿತವನೆನದೈಕಾಕಬಳಿಸಿದೆಲ ‖ ಸುರರುಪಾಂಡುಕುಮಾ
ರರಾಗವ | ತರಿಸಿದರುಸೆಲವವಳಿಗೈನಾ | ವಿರಲುಮಡಲೀದೈತ್ಯಜನ್ಮವನೆ
ದರಾಖಳರು ‖೬೪‖ ಸಾಯದಿರುನಿನಗಿಂದುಮೊದಲುನ | ರಾಯರಾವಾ
ವಕೆರಿಪ್ಪುಕಾಂ ! ತೇಯರಿಗೆಕೊಡಬೇಡವಿನ್ನುಳಿಲಾಂಛಭೂತಳವ ‖ ಲ
ಯುಸಹಿತೀಗಜರಥಾಶ್ವನಿ | ಕಾಯನಿನ್ನದುದೈತ್ಯಸಚಿವವ | ಸಾಯತ
ನಿನ್ನವರುನಾವೆಪ್ಪುನಿಮ್ಮಸಮರದಲಿ ‖೬೫‖ ಮಾನವನನಾನಿನ್ನನೀವ್ರೀ
ದಾನವರುಗಂಧರ್ವರಿಂದಳಿ | ಮಾನವನಗಕ್ಕಾಡಿಹೋಯಿತುಹೇಳಲೇನ
ದನು ‖ ಮಾನಿನಿಯುಮೂದಲೆಯನಾಪನ | ಮಾನಸುತನಸಗರ್ವವಚನ
ವ | ನೇನಹೇಳುವೆನೆನುತಸುಯ್ದನುಕೌರವರರಾಯ ‖೬೬‖ ನರರುನೀ
ದಾನವರುನಾವೆಂ | ದಿರದಿರೊಡಹುಟ್ಟಿದರುನಿಮಗಿ | ನ್ನರನವೇಳಾಯ್ತ
ರುವೆಗ್ಗಳದೈತ್ಯಭಟರೆಲ್ಲ ‖ ಸುರಪುರದಸೂಳೆಯರವಿಗವ | ನಿರಿಸುವ
ಗಂಧರ್ವರವಧಿರ | ಕರುಳಿಂಬೆವುನಾವೆನುತಘರ್ಜಿಸಿತುಖಳನಿಕರ
ಎಂದುಭೂಪನತಿಳುಹಿಕಳುಹಲು | ಬಂದುಮರಳಿಮಹೀತಳಕೆತಂ | ನ್ನ
ನ್ದವದನೆಯುಮಾಶಿನಲಿನಿಂದವನುತಾನಾಗಿ ‖ ಬಂದನರಮನೆಗವಳಿಜನ
ವಾ ! ನಂದನದಲಿಮುಳುಗೆಪುರದಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿದವುಗುಡಿಗಳೊಸ
ಯಲಳಿಯಲಗ್ಗಗಳ ‖೬೮‖ ಮತ್ತೆನೆಗ್ಗಿತುಸಯವಧರ್ಮದ | ಕುತ್ತದ
ನೆಗಹಿದುದುಸತ್ಯದ | ಬಿತ್ತುಹುಳಿದುದುಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದುದಾಕೃತಘ್ನತೆಗೆ
ನೆತ್ತಿಕಣ್ಣಾಯ್ತುಧರ್ಮಗನಗ | ಯೊತ್ತಿದಾಂರದಿಸುಜನಮಾರ್ಗವ | ಕ
ತ್ತುದಟಮಟವಿಯೊಳ್ಧನಸೌಮನಸ್ಯದಲಿ ‖೬೯‖ ಮರದುಕಳೆದನು
ದಲಜ್ಜೆಯ | ಬರನದಿನವನುಮುಂದಣುವಹಳಿ | ಗರುವದೈತ್ಯರವೃತ್ತಿ
ಯನುನೆನನೆನೆದುಹಿಗ್ಗಿದನು ‖ ಮುರಿದುಬನ್ನೀನಹಿತದರ್ಪದ | ಹೊರ
ಯೆಂದುತ್ಸವದಲವನಿಪ | ಮೆರೆದನಧ್ವರಶಾಲೆಯಲಿಮಾಡಿದಮಹಾಕ
ತುವ ‖೭೦‖ ಕೇಳಿದರುಪಾಂಡವರುಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನಸಂಕಲ್ಪ
ನುಮಾ | ತಾಳದಲಿಸುರವೈರಿವರ್ಗದಸಖ್ಯಸಂಗತಿಯ ‖ ಮೇಲಣಾಪ್ತ

ಕರ್ಪವನುಸಗು | ತಾಲಿಸಿದರಧಿಗಡಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಂಘ್ರಿಯನೆ
ನವುತಿದ್ದರುವೀರನಾರಾಯಣನಾ॥ * * * * ॥೭೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೨೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯನರಸಿಯುಹಿಂತಿ
ದಳವರಿಪು | ರಾಯದಳಪನುಮುರಿದುಫಲುಗುಣ | ವಾಯುಜರುಪರಿಭ
ವಿಸಿಬಿಟ್ಟರುಕಲಿಜಯದ್ರಥನಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ|
ಪಾಲಲಕ್ಷ್ಯಕೆಸಂದವಟವೀ| ಪಾಳಿಪರಿಯಣಪ್ರಬಂಧಕೆವರುಷಹನ್ನೊಂ
ದು ॥ ಮೇಲೆಮೇಲೌಕುವವಿಪತ್ತು| ಲೊಲ್ಲೆಲಕೋಳಾಹಲಿತಕಲುಷಕ॥
ರಾಳಕಾಲಾಂಬುಧಿಯಹೀಗಾಡಿದರುಬೇಸರದೆ ॥೧॥ ಸಿಂಧುದೇಶಕೆಬಂದ
ನವನಿಪ | ಬಂಧಕೃತಿಯಲಿಬಳಿಕಬಿಡುಗಡೆ | ಯಂಧಭೂಪತಿಯಳಿಯ
ಕೇಳಿದನಾಜಯದ್ರಥನು ॥ ಅಂಧತೆಯನೇನೆಂಬೆನೃಪ್ರತಿ| ಬಂಧಕರುಬೇ
ಡೆನಲುನಯನದಭಿ|ಸಂಧಿಯಲಿಸೇವರಿಸಿಸಂಹರಿಸಿದನುಸೈನಿಕವ॥ನೆರಹಿದ
ನುಹದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಕರಿಘಟೆಯನೈವತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರಗವನುಹದಿ
ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರಕನಕಮಯರಥವ॥ಚರಣಚೌಪಟರೈದುಲಕ್ಷವ| ಬರಸಿ
ದನುಬಹುವಾದ್ಯರವದಿಕ್|ಶಿರವೊಡೆಯೆಸೂಳೈಸಿಮೇಳೈಸಿದನುಮೋಹರ
ವ॥ಜೇಯಭಾಸ್ಕರಭೌಮರಶುಭಸ್ಥಾಯಿಗಳುಗುರುಮಂದರಕ್ಷಿಭವದಾ
ಯಿಗಳುವಿಪರೀತದಸೆಬುಧಶುಕ್ರರಾಹುಗಳು ॥ ಯಾಯಿಗಳಿಗಪಜಯನಿ
ವಾಸ | ಸ್ಥಾಯಿಗೊಳ್ಳಿತುಚಿತ್ತವಿಸಿಯೆನೆ | ಜೋಯಿಸರಜವಿವಲೆಗೆಸಿ
ಕ್ಕನೆನುತ್ತಹೊರವಂಟ ॥೨॥ ಉರಿಹೊಗೆಯದಿಕ್ಕಿನಲಿಹಕ್ಕಿಗ| ಳೊರಳಿ
ದವುಗೋಮಾಯುಗವವ | ಬ್ಬರಿಸಿದುದುದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿಸೂಚಿಸಿತುರಣ
ಭಯವ ॥ ದುರುಳನದಕೈಕೊಂಬನೇಕರು| ನರಪತಿಯತತ್ಸಂಪ್ರದಾ
ಯದ | ಗರುಡಿಕಾರನಲಾಚತುಷ್ಟಯದುಷ್ಟಮಂತ್ರಿಗಳ ॥೩॥ ಭರದಪ
ಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದ | ಲುರವಣಿಸಿನಡೆತಂದುಪಾಂಡವ | ರರಸನಿಹ
ವಿಪುಲಾಶ್ರಮದವಿಪಿನೋಪಕಂಠದಲಿ॥ಹರಹಿದವುಗುಡಿಗಜಹಯದಮಂ
ದಿರರಚನೆರಹಿಯಾಯ್ತು ಬಿಟ್ಟನು | ಕುರುನೃಪಾಲನಮೈದುನನುಭೂ
ಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೪॥ಏನನೊರದನೊದುಷ್ಟಮಂತ್ರವಿ|ತಾನದೀಕ್ಷಿತಕಳು
ಹಿದನುಮದ | ನಾನುರಾಗದಲಾಭರಣವನುಲೇಪನಾದಿಗಳ ॥ ಸಾನುನ
ಯದಲಿಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಮಾನಿನಿಗೆಕೊಡಿಸಿದನದೋಳಬು|ಜಾನನೆಯ
ಸೇರಿಸುವುದೆಮಗೆಂದಟ್ಟಿದನುಚರರ ॥೫॥ ಬನದೊಳಡಗಿದರವರುಕುಂ
ತೀ | ತನುಜರೈವರುಬೇಂಟೆಯಾಡಲು | ನೆನೆದುಧೌಮ್ಯನನಬುಜಮು
ಖಿಯಾಶ್ರಮದಕಾಹಿನಲಿ ॥ ಮುನಿಜನಂಗಳನಿಲಿಸಿಕೊಂಡರು | ಧನುವ

ಬೆಂಬತ್ತಳಿಕೆಗಳನೃಪ|ಜನಲಲಾಮರುಬನಬನದೊಳರಸಿದರುಮೃಗಕು
ಲವ ॥೮॥ ಹೋದರವರತ್ತಲುವಿಕಾರವಿ । ನೋದಶೀಲನಶಿಷ್ಟರುಬ್ಬಟೆ|
ಜೀದಿವರಿದುದುಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆಬಂದರಂಗನೆಯ ॥ ಆದರಿಸಿಮುನಿಜನಪಗೊ
ಯ್ಯನೆ|ಕೈದುಗಳಹೊರಗಿರಿಸಿದೂರದ|ಲಾದುರಾತ್ಮರುಕಂಡುಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಕ್ಕಿದರುಪಾಂಚಾಲಿಗೆ ॥೯॥ ದೇವಿಚಿತ್ತೈಸೊದುನಿಮ್ಮಯ । ಭಾವಕೌರವ
ನೃಪನಮೈದುನ| ಭಾವಿಸಲುದುಸ್ಸಳೆಯರಮಣನುಕಳಿಜಯದ್ರಥನು॥
ಈವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣಪ| ಟ್ಟಾವಳಿಯುಸನುಲೇಪನಾದಿಯು । ಪಾವುಡವ
ನವಧರಿಸಬೇಕೆಂದಿಳುಹಿದರುಮುಂದೆ ॥೧೦॥ ಎನಲವಳೇದುಸ್ಸಳೆಜಯದ್ರ
ಥ । ಕುಶಲನೇಪಾವುಡವನೀವೊ|ಪ್ಪಿಸುವುದೊಡೆಯರಮುಂದಬಿಜಯಂ
ಗೈವರೀಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಶಿಶುಗಳಾವೆಮಗೇಸ್ವತಂತ್ರತೆ| ಯುಸಕವಲ್ಲಿಯದಕಟ
ವಸ್ತು । ಪ್ರಸರವೆಮಗೇಕೆನುತನುಡಿದಳುನಗುತನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥೧೧॥ ನಾ
ರಸೀರೆಯನುಡುವೆವೆಮಗಾ । ಹಾರವೇಫಲಮೂಲತತಿಶೃಂ । ಗಾರವೆ
ಮಗೆಪತಿವ್ರತಾಗುಣವಲ್ಲದಿತರದಲಿ ॥ ಸೇರುವುದೆಮನವಿದನುಪಾಂಡು
ಕು । ಮಾರರಿಗೆತೋರಿಸುವುದೈಬೀ| ಡಾರವನುಬಿಡಿಬೇರೆವನದೊಳಗೆಂ
ದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೧೨॥ ತಾಯೆಸೇವಿವಸೊಪ್ಪಗೊಂಬುದು| ರಾಯಬಡ
ವನೆಮತ್ತೆಪಾಂಡವ । ರಾಯರಿಗೆಪಾವುಡವನಟ್ಟುವರದನುಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ॥
ಆಯತಾಂಬಕಿತೆಗಸಿಯೆನೆನಡಿ । ಗಾಯಸವಿದೇಕೆನುತದೂತರ|ನಾಯು
ವಶಿಜರದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕಳುತಳರಮಂಟಪವ॥೧೩॥ಮಸುಳಿಶಿವದಿರವೋ
ರೆಕಾರ್ಯದ । ಬೆಸುಗೆಹತ್ತದೆಸತಿಯನುಡಿಯಲಿ । ರಸವಕಾಣದೆಭೀತಿ
ಯಲಿಮರಳಿದರುಪಾಳೆಯಕೆ ॥ ಉಸುರಲಂಮೆವುಜೀಯ್ಯನೋಲಳು|ಶ
ಶಿವದನೆಗುಣಸಾಮದಲಿಸಾ|ಧಿಸುವುದರಿದೆನೆತಾನೆನೋಡುವೆನೆನುತಹೊ
ರವಂಟ ॥೧೪॥ ಹೆಗಲಹಿರಿಯುಬ್ಬಣಕಠಾರಿಯು । ಬಿಗಿದುಡಿಗೆರತ್ನಾಭರ
ಣಝುಗ । ಝುಗಿಸೆಝಣಝಣರವದರಭಸದಖಡ್ಡಿಯತಿವೆರೆಯೆ ॥ ಒ
ಗುವಸಾದುಜವಾಜಿಕತ್ತುರಿ| ಯಗರುಪರಿಮಳದಂಗವಟ್ಟದ|ವಿಗಲಹೊ
ಕ್ಕನುವನವನಾಪಾಂಚಾಲಿಯಾಶ್ರಮವ ॥೧೫॥ ತೊಲಗಿದುದುಮುನಿನಿಕ
ರವೀತನ । ಸುಳಿವಕಂಡುಸುತೇಜದಲಿಖಳ| ತಿಲಕಬಂದನುಪರ್ಣಶಾಲೆ
ಯಮುಖದಮಂಟಪಕೆ ॥ ಲಲನೆಯೊಳಹೊಗಲೊಡನೆಹೊಕ್ಕನು| ನ
ಳಿನಮುಖಿಬಂದವಜಯದ್ರಥ । ಸಳುಕಲೇಕಾಧ್ರಾಪದಿಯೆನೀನೆನುತ
ಮಂತಿಸಿದ ॥೧೬॥ ಬೆದರಲೇತಕೆನವ್ಮ ನಾದುನಿ|ಮದವಳಿನನೀನಾದರೊ
ಡಹು । ಟ್ಟಿದನುನೀನಹೆಯೆನಗೆನಿನ್ನಲಿಬೇರೆಭಯವೇನು ॥ ಸದನವಿದು
ಪತಿಶೂನ್ಯತಾನೆಂ । ಬುದುಪತಿವ್ರತೆಯಲ್ಲಿಯನುಚಿತವ । ವಿದುಪಿಚಾತ

ಬಲ್ಲೆನೀನೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥೧೭॥ ಆಹಹಪಾತಿವ್ರತ್ಯವಹಿಸೆ । ನ್ನಿ
ಹಿತವಲ್ಲಾ ನಿನಗೆಹಲಬರ। ಮಹಿಳೆಸತಿಯೆನಿಸುವರೆಸೂಳೆಯರೇಕಪ್ರರು
ಷರಲಿ ॥ ವಿಹರಿಸುವರೇಲೋಕಧರ್ಮದ! ರಹಣಿರಹಿಸೊಗೈಸಲೇನಮ
ಗಿಹುದುಮತವಲ್ಲದರೆನೂಣಲೆನುತ್ತಮುರಿದೆಗ್ದ ॥೧೮॥ ತರಳವಿಗೆತಲ್ಲಣಿ
ಸಿತಳರೋ । ಮರಿಯುಹೊಗುತಿರಲಟ್ಟಿಮೋಲುದ ।ಬರಸೆಳೆದುತುರುಬಂ
ಗೆಹಾಯ್ದುನುಹಿಡಿದುಕಾಸುಬಿದನು ॥ ಒರಲಿದಳುಹಾಹೀನುಹಾನೃಪ।ವ
ಗಧನಂಜಯಹಾಯೆನುತಕಾ । ತರಿಸೆಕಮಲಾನನೆಯುಕಂಡನುಬೆಹೊ
ರಸಂಟ ॥೧೯॥ ರಾಣಿವಾಸವಲಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ। ನಾಣೆಬಿಡುಬಿಡೆನುತ್ತಸು
ಜನ । ಶ್ರೇಣಿಯುತ್ತೈಸಿದರೆಬೀಸಿದನವನುಖಂಡೆಯುವ॥ ರಾಣಿನಡೆನಡೆ
ಸನುಗೆಪಾಂಡವ । ರಾಣೆಯಿಟ್ಟರುಮುನಿಗಳಲ್ಲಿಹ । ಜಾಣುತಪ್ಪಾದೆನು
ತಹೊರವಂಟಿಸಿದನಾಶ್ರಮವ ॥೨೦॥ ಒಡನೆಬಂದನುಧೌಮ್ಯಮುನಿಯು
ಡಿ। ಯಿಡುತಘನರಕ್ಷೋಘ್ನಸೂಕ್ತವ। ನಡಿಗಡಿಗೆಜಪಿಸುತಜಯದ್ರಥ
ಬೇಡಬೇಡೆನುತ ॥ ಬಿಡುಕದೃತಲೌಕಿಹೊಕ್ಕನು । ಪಡೆಯುಮಧ್ಯ
ದರಥವನೇರಿಸಿ । ನಡದನವಸೂರಿಯುಲಿತಾಟಿಸಿರಥದವಾಜಿಗಳ ॥೨೧॥ಬೆ
ಳ್ಳಿತೀವುನಿಯೂಥದೆಸೆದೆಸೆ । ಗೆಲ್ಲಹರಿದುದುಬಾಯಮೊರೆಗಳ। ಪಲ್ಲವದ
ಪಾಣಿಗಳಸೂಸುವಸಮಿಧೆಬರ್ಹಿಗಳ ॥ ತಲ್ಲಣದತೋಪಿನವಿಷಾದದ। ವ
ಲ್ಲರಿಯುಹೂದೊಡಬೆಗಳಹೊ । ಯ್ವಲ್ಲೆಗಳಮುನಿಜನವಕಂಡರುಪಾಂ
ಡುನಂದನರು ॥೨೨॥ ಏನುಗಜಬಜಮುನಿಜನಂಗಳಿ । ಗೇನಪಾಯಮೃಗನ
ಮ್ಮಬನದಲಿ। ದಾನವರದುರ್ಘಟದದುರ್ನಯವಲ್ಲಲಾಯೆನುತ॥ ಆನರೇಂ
ದ್ರಮನೋಹರದಮೃಗ । ಯಾನಿರೂಥಿಯುಬೆಸುಟುಬಂದ ।ಗೇಸಿದೇನೊ
ಳಗವೆನುತಬೆಸಗೊಂಡನವರುಗಳ ॥೨೩॥ ಹೇಳಲಮ್ಮವೃಜೀಯ್ಯಸಿಂಧು
ನೃ । ಪಾಲದಶಮುಖನಾದನಾಪಾಂ । ಚಾಲೆಜಾನಕಿಯಾದಳಿಂದಿನರಾಜ
ಕಾರ್ಯವಿದು॥ ಮೇಲೆರಾಘವತನದತೋಟಿಯು।ತೋಳಬಿಂಕವುನಿಮ್ಮ
ದೆಸೆನರ । ಪಾಲನಾಜ್ಞೆಯುಲಂದುಹರಿದೆಗುಹೀನುಫಲುಗುಣಾರು ॥೨೪॥ಐ
ದುವರೆರಿಪ್ಪುಮರಣಸಿದ್ಧಿಯು ।ಕೈದುಮನೆಯಲ್ಲಿಹದುಬೇಟೆಯು । ಕೈದು
ಕೈಯುಲಿಸಮಯವಿಲ್ಲಮುಹಾಸ್ತ್ರಕರ್ಷಣಕೆ ॥ವೈದುಸನವೈಸರಸಕೀ
ಹುಲು । ಗೈದುಸಾಲದೆತಂಗಿದುಸ್ಸಳೆ ।ಯೈದೆತನಬಯಲಾಯ್ತೆನುತಬೆಂ
ಬತ್ತಿದರುಖಳನ ॥೨೫॥ಕಂಡರಡವಿಯಲವನಸೇಲವ್ರೋ।ಭಂಡಪಡಹೋ
ಗದಿರೆನುತಕೈ। ಕೊಂಡುಸುರಿದರುಸರಳಸಾಸಿಂಗಳಿಯುಸೇನೆಯುಲಿ॥ಭಂ
ಡರಿಪದಿರುನುಪ್ರಕೆಡುಹಿನ।ಖಂಡೆಯುದಸಿರಿವಂತರಿಪರು।ದ್ದಂಡಭಟರೆನು
ಶಾಜಯದ್ರಥನಿಲಿಸಿದನುಬಲವ ॥ ನೆರೆಸರಿಹಿತಕ್ಷಾನೈದುವನುಜ।ಪ್ರವ

ನೀವಿನುವರುಭೀಮನ |ನಿರಿವುದರ್ಜುನನೊಡನೆನಿಮಗುದಗ್ಧಡದಸೆಮರೆ
ವಿದು ‖ಇರಿತಕಂಜದನಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ|ಹೊರಿಗೆಯುಳ್ಳನವಾಯಿಜರುದಿ
ನ|ಮುರುಕವುಳ್ಳಬಲಾಳಸಿಲುವುದುತಡವುದರಿಭಟರ ‖ ಎಂದುವಾಘೆಯ
ಕೊಂಡುರಥವನು | ಮುಂದೆಮುವ್ವಾಳಸಿದನಿತ್ತಲ|ಹಿಂದೆನಿಂದುದುಗಜರ
ಥಾಶ್ವಪದಾತಿಚತುರಂಗ‖ಇಂದುವದಸೆಯುತೇರುಹಾಯ್ದುದೆಮುಂದೆಹೊ
ಳ್ಳುಗರಡ್ಡವಿಸಿದರೆ| ಹಿಂದೆಹೊಲ್ಲೆಹವೇನೆನುತಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ‖
ಮುರಿದುಮುದನನುಭೀಮನಹಿತರ| ತರುಬಿದನುಮಲತಾನೆಗಳಹೊ|ಕ್ಕೈ
ತಗಿದನುತುರುಗಿದರುಭಟತಭ್ರದವಿಮಾನದಲಿ‖ಜುರಿತಡತಗಿನಿಂಡೆಗಳಮಿ
ದುಳಿನ | ನಿರಿಗ●ಳನೆಣವಸೆಯುಜಿನಿಯುಲಿ | ಮೆರದುದಾಮರನಸ್ಲಿತಳತ
ದುಹೊತುದೆಂಬಂತೆ ‖೨೯‖ ಸಾಯುಸಾವತಿಬಲರನೆಲ್ಲರ |ಕಾಯುಲಿರಿಸಿದಭ
ಟರತಲೆಗಳು| ಬೀಯುವಾದವುಮುತ್ತೆರಪಣಾಪತ್ರೋರಿಸಾರಣಕೆ ‖ರಾಯ
ರಂಗವಸೆತ್ತಬಲ್ಲನಿ | ಜಾಯುಧವರಿಡಿನಿನ್ನ ಬಿರುದಿನ | ಬಾಯುಲೆರೆವುದು
ಮುಧುವನೆನುರುರುವಣಿಸಿದನುಭೀಮ‖೩೦‖ ಧನುವಕೊಂಡನುಸರಳಸಾ
ರದ |ಲನಿಲಜನಮುಸುಕಿದನುಪಾರ್ಥನ |ದೊನೆಗಣೆಯುತರಿದೊಟ್ಟಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನುಜಯದ್ರಥನು ‖ ತನತನಗೆಸೈಂಧವನಬೆಂಗಾ| ಹಿನಭಟರುಭಾ
ರಣೆಯುಲೊದಗಿದ | ಗನಿಬರನುನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿನಿಸ್ಸೈಸಿದನುಪಾರ್ಥ ‖
ಅಂಜದಿರುಕಮಲಾಕ್ಷಧೌಮ್ಯನಿ | ರಂಜನನುನಿನಗಿಂದುನೆಲೆಪವಿ |ಪಂ
ಜರವಲಾಯೆನುತಹಾಯ್ದನುಪವನಸುತರಥಕೆ ‖ ಕುಂಜರನುಕೈಯ್ಯಿ
ಕ್ಕನಿಲುಕದೆ| ಕಂಜವನನನಿಲಜನರುಹಾಡಿಯ| ಜಂಪಡಕೆಧಟ್ಟನೆಜಯದ್ರ
ಥನರಸಕೇಳೆಂದ‖೩೨‖ಸೆಳೆದಡಾಯುಧವಾತನೀತನ | ನಿಲುಕೆಹೊಯ್ದ
ನುದೆಂಡೆಯಿಂದದ |ಚಳಬಿಮಾರುತಿಹೊಕ್ಕಡಪಟಿಮ್ಮಿದನುಬೀಲಯುವ‖
ಖಳನಬಾಹುವನೊದರುತುರುಬಿಗೆ | ನಿಲುಕಿಕುಸುಬಿದನವನಗೋಣನ|
ಲಲಗಹೂಡಲುಕಂಡನರ್ಜುನನಾಪ್ತಕೋದರನ ‖೩೩‖ ಭೀಮಬಿಡಿಸದಿ
ರವನಗಂಟಲ | ನೀವುದಾಂಧನನೊಯ್ದುಕೆಡಹುವೆ | ಭೂಮಿಪತಿಯಂ
ಬ್ರಿಯಲಿಕಾಯಲಿಮುನಿದುಮೋಕ್ಷ್ಯಲಲಿ ‖ ತಾವುಸದಬಿಗೆಯೆನಲುನೆ
ಗುತ್ತು | ದ್ದಾಮನೆಂದನುಕೊಲುವೆನೆಂದೇ | ಕಾಮಿಸಿದೆನೈಪಾರ್ಥಕದ
ದೇಯುನ್ನಸಂಕಲ್ಪ‖೩೪‖ ನೆನೆಯದಿರುಸಂಕಲ್ಪಹಾನಿಯ |ನೆನೆಚಿತ್ತಕೆ
ಮನೆತಾರದಿರುಮಾ | ನಿನಿಯುರಲಿರಥದಿಂದಕುನ್ನಿಯುಕೆಡಹುಧಾರುಣಿಗೆ‖
ಮುನಿಪನೇರಲಿರಥದವಾಜಿಯ | ನನುಗೊಳಿಸಿಸಾರಥ್ಯದಲಿಬರ | ಲೆನು
ತಭೀಮನೆಮುನದಖತಿಯನುಬಿಡಿಸಿದನುಪಾರ್ಥ‖೩೫‖ವೈರಿಬಾಹುದ್ವಯ
ಜಬದ್ಧಗೆ | ದಾರದಲಿಕಟ್ಟಿದನುನಾರೀ | ಚೋರನಡೆನಡೆಯೆನುತಶಿವಿ

ದನುಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನಲಿ ॥ ಕೌರವೇಂದ್ರನೆನುತವೈನಿನ್ನವಿ। ಕಾರವೇಱಿಹಂ
ಗಳ್ತವಿದ್ಯೆಯು । ನಾರುಕಲಿಸಿದರೆನುತತಂದ್ರರುಧರ್ಮಜನಹೊರಗೆ ॥೩೬॥
ಸಿಂಧುಭೂಪನಲಾಘುಜಾಗ್ರದ । ಬಂಧನದಬಿಡುಭೀಮಶಿವಶಿವ।ನೊಂದ
ನೈನಿಷ್ಠುರುಣಗಳನೀವೆಂದನವನೀಶ ॥ ಕೊಂದುಬಿಸುಡುವನೇಮುಕಂದ।
ಪುರ್ಗಂಧಕನನುಳುಹುವಡೀತನಗಿ। ನ್ನಿಂಧನವಮಾಡಿಸುವಗೈಸಲೆಯೆಂದ
ನಾಟೀವು ॥ಹದನದೊಳ್ಳಿತುತಂಗಿವೈಧ । ವ್ಯದಲಿನವೆಯುಳಸುಬಲನಂದ
ನೆ।ಯುವರಕುಂತೀದೇವಿಯುದರಕೆಛಿನ್ನಭಾವನೆಯೆ॥ಕದನದಲೆಹಿಡಿವಡ
ದವರಕೊಲು । ವುದುನರೇಂದ್ರರಧರ್ಮವಲ್ಲಂ । ಬಿದರವೋಲಾವರಿಯೆ
ವೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನು ॥೩೭॥ ಈತನಳಿಯದಮತ್ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ । ಖ್ಯಾತಿ
ಮಸುಳದೆತಿದ್ದುವನು । ಭೂತಳಾಧಿಪನೀವುಬೆಸಸೂದನಲಮುನಿಜನಪ॥
ಆತನೋಡಿದನಾವುದಿದಕನು । ನೀತಿಯನೆಧರ್ಮವ್ಯಾದಿಸುಜನ । ವ್ರಾತ
ನಿಶ್ಚೈಸಿದರುಮನದಲಿಧರ್ಮನಿರ್ಣಯವ ॥೩೯॥ ಮಾನಧನರಿಗೆವಧೆಯುನಿ
ಪ್ರದಟಿ । ಮಾನಭಂಜನವಿವನುಕಟ್ಟೆಳಿ। ಮಾನಿಭಂಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಡೀತಂಗಿದು
ವೆಮರಣವಲ ॥ ಈನುಡಿಯುಸಲಿಸಿದರೆಯಿವನಪ । ಮಾನಹತವಿದುಧರ್ಮ
ನಿಶ್ಚಯ । ಮಾನಹತನಿದುಧರ್ಮನಿಶ್ಚಯ । ವೇನುಸಂಶಯವಿಲ್ಲೆನುತನು
ಡಿದುದುಮುನಿಸ್ತೋಮ ॥೪೦॥ ಅಹುದೆನುತಕಲಿಭೀಮಮಾಡಿದ । ರಹವ
ನದನೇನೆಂಬೆನೈಕೂರಿಹಕಠಾರಿಯುಹಣೆಗೆಯಲಿಬಾಚಿದನುಸಿರಿಮುಡಿಯು॥
ಅಹಿತಶಿರವಿದಲಾಯೆನುತಗೃಹ । ಮಹಿಳೆಯರುವಿಹಿತಾಂಗುಲಿಯುಸಂ।
ಪ್ರಹರಣದಿಪರಿಭವಿಸಿದರುಘೊಳ್ಳನಲುನಿಖಿಳಜನ ॥ ೪೧ ॥ ಬಿಟ್ಟರೀತನ
ತೋಳೆಹಿಂಗೈ। ಗಟ್ಟುಗಳನೆಲೆಕುನ್ನಿಹೋಗೆನೆ । ಕೆಟ್ಟಕೇಡದನೇನಹೇ
ಳುವೆನಾಜಯದ್ರಥನ ॥ ಬಿಟ್ಟಡಿಂದುರುಳುವೆನೊಹಾಸರ। ಗಟ್ಟಹೊಗು
ವೆನೊಮಡುವನೆನುತಡಿ । ಯಿಟ್ಟನಂತಃಕಲುಷಚಿತ್ತದುರಂತಚಿಂತೆಯು
ಲಿ ॥೪೨॥ ಚಿಂತಿಸಿದಡೇನಹುದುಹೊಗುವನು । ಕಂತುಮಥನನಮರೆಯ
ನಿವದಿರಿ । ಗಂತಕನುತಾನಹೆನುಗೆಲುವೆನುಬಳಿಕಬವರದಲಿ॥ಭ್ರಾಂತಿಯೇ
ಬಿಡುತನ್ನನೆನುತಪು । ರಾಂತಕಧ್ಯಾನದಲಿವಿಪುಲ । ಸ್ವಾಂತನೇಕಾಗ್ರ
ದಲಿಭಜಿಸಿದನಿಂದುಶೇಖರನ ॥೪೩॥ ಇವನನಿಷ್ಠೆಗೆಮೆಚ್ಚಿಗೌರೀ । ಧವನು
ಮೈದೋರಿದನುರಾಜ । ಪ್ರವರಕೊಟ್ಟನುಬೇಡುಸಾಕುಭವನ್ಮನೋರ
ಥವ ॥ ವಿವರಿಸೆನೆಕಂದೆರದುಮುಂದಿಹ।ಶಿವನಕಂಡನುವೈಯ್ಯಬಿಚಾಚಿದ ।
ನನಿಯಲಿಜಯಜಯಮಹೇಶನಮಃಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ವರದನಾದೈಶಂಭು
ಕರುಣಾ । ಕರಹಸಾದವುಪಾಂಡುಸುತರ್ಗೆ । ವರನುಡಿಸಮೆಂದರಲಿಗೆಲು
ವುದುತನಗಭೀಷ್ಟವಿದು ॥ ಕರುಣಿಸೈತನಗೆನಲುನಕ್ಕನು । ಗಿರಿಸುತೇಶ

ಮೊಗನೋಡಿಭಾರಿಯ | ಜನವಿಪರಿಸಿದನುಜಯದ್ರಥನೆಂದನಿಂದುಧರ॥ ಪಾಶುಪತಶರವನ್ನ ಸತ್ತ್ವವಿ |ಳಾಸವರಫಲುಗುಣನಕೈಯ್ಯಲಿ|ವಾಸವಾ ಜ್ಞೆಯಪಾದಿಬಿರುದರಜಗಯದಾಹವಕೆ ॥ ಅಸುಭಟನೊಬ್ಬನಸುಳಿಯೆವಿ| ಕ್ಕೆಸುಪಾಂಡವರುಗಳನೊಂದೇ | ವಾಸರದಲವಗಡಿಸುಹೋಗೆಂದನು ಪುಖಧ್ವಂಸಿ ॥೪೬॥ ಸಾಕುಜೀಯಹಸಾದವೆಂದವಿ| ವೇಕನಿಧಿಬೀಳ್ಕೊಂಡ ನೀಶನ|ನೀಕುಮಾರರುವನದೊಳಿದ್ದರುಖತಿಯುಭಾವದಲಿ ॥ ನೂಕುನೂ ಕಾಡುವವಿಪತ್ತಿನ | ವೈಕೃತಿಗೆನಾನೊಬ್ಬನೇಧಿಟ|ವಾಕೆವಾಳನೆಶವಶಿವಾ ಯೆಂದರಸಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೪೭॥ ಬಂದಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಗೆಬಿ| ವಂದಿ ಸಿದನೀಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯ| ಲಿಂದುತಾನಲ್ಲದೆಸುಧಾಕರಸೂರ್ಯವಂಶದಲಿ॥ ಹಿಂದೆನವರವರಾಯುಪರಿಭವ| ದಿಂದನವ್ಮಂದದಲೆವಿಪಿನದೊ | ಳಂದು ಮುಖಿಯುರುಭಂಗಪಟ್ಟರೆಯೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೪೮॥ ಎನಲುನಕ್ಕನು ಮುನಿಪನವನಿಪ | ಜನಶಿರೋಮಣಿಕೇಳುಸಿವಿನ್ನ |ವನದೊಳಬುಜಾನನೆ ಯುಕೊಂಡೋಡಲುಜಯದ್ರಥನ ॥ಅನುಜರಾಗಳೆಹರಿದುವುರಳಿಚಿ|ವನ ಜಮುಖಿಯನುತಂದರವನನು | ನೆನೆಯಬಾರದವಿಧಿಯಮಾಡಿದರೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥೪೯॥ ಅರಸಮುನಿಯುದಿರಾವಪಾಡಿನ | ನರಪತಿಗಳ್ಳಿನೀವುವಿ ಶ್ವಂ | ಧರೆಯಘನತೆಯಕೇಳಿದರಿಯಾಕೈಟಭಾಂತಕನ ॥ ವರಮುನಿ ಯಶಾಪವನುತಾನೇ | ಧರಿಸಿನರರೂಪಿನಲಿನವದುದ | ನರಸಬಣ್ಣಿಸಲೆ ನ್ನಹವಣಲ್ಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫೦॥ ಅಡವಿಯಲಿತೊಳಲಿದನುರಾವು ನ|ಮಡದಿಯುನುರಕ್ಕಸನು | ಕೆಡಿಸಿಬಳಿಕರಿಸಿದನುರಾಣವಾಸವನುಕೂ ಡೆ ॥ ಕಡಲಮಧ್ಯದಿಖಳನೊಡನೆಕೈ | ಹೊಡದರುದಲ್ಲಿಗೆತೆತ್ತಿಗರುನಾ|ದ ಡವಿಕೋಡಗವಾಳುಕುದುರೆಗಳಸುವಿಗ್ರಹಕೆ ॥೫೧॥ ಸಾಗರದತೆರೆಗಳಲಿ ಗಿರಿಗಳ | ತೂಗಿಸೇಸೆಯನಡಸಿದಶಮುಖ | ನಾಗಕೆಡಿಸಿದುರಾಮರಪುಣ ಯಬಿಡಿಸಿದಾಯುಸಪ ॥ ಈಗಳೀನರರೇನಸಾನುವ | ರಾಗರುಪರಘುರಾ ಮಪಜ್ರಕೆ |ಬೇಗಡೆಯವಿಧಿಮಾಡಿತೆಂದನುಮುನಿನೃಪಾಲಂಗೆ॥೫೨॥ ಎಂ ದುರಾಮಾಯಣವವಿಸ್ತರ | ದಿಂದಹೇಳಿದುಸಂತವಿಟ್ಟನುದಂದುಗಸರಿಕ್ಕೆ ಯುಡಗಿತಾಧರ್ಮಜನಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಸೆತನುಪುಳಕವರಮಾ|ನಂದ ರಸದಲಿಮುಳಗಿಬಳಿಕರ|ವಿಂದನಾಭನನೆನೆವುತಿದ್ದನುವೀರನಾರಯಣ॥೫೩॥

→○→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೭೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು →○←

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಧರಣಿಪತಿತಂದಿತ್ತನಾದ್ವಿಜ| ನರಣಿಯನುಬಳಿಕಮಲಧರ್ಮದ | ನರಣಿಯಿಂದತ್ತಿದನುವನದಲಿನಿಜಸ ಹೋದರರಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |ಪಾಲರಾಮಾಯ

ಣನಾಮುನಿ । ಹೇಳಿದನುಹೂಳಿದನುಭೂಪನಮಾನಸವ್ಯಥೆಯ।ಹೇಳಿ
ದನುಸಾವಿತ್ರಿಯುನ್ನತ । ಶೀಲವನುಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದವೆ । ಕಾಲನುಂಗಿದ
ಪತಿಯಮರಳಿಚಿತಂದಸಂಗತಿಯ ॥೧॥ ಪತಿಭಕುತಿಯುನ್ನತಿಕೆಯಿನಿ।
ವ್ರತೆಯಲಾಸಾವಿತ್ರಿಯಾಕೆಯ । ನುತಚತ್ರದಪೋಲುನಿಮ್ಮದ್ರೌಪದೀ
ದೇವಿ॥ ಹಿತವನಾಚರಿಸುವಳುಸಂತೋ ।ಷ್ನತೆಯನುದ್ಧರಿಸುವಳುನಿಮಗು
ಪ । ಹತಿಯದಲ್ಲಿಯದೆಂದುಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿನುಡಿದ ॥೨॥ಮಾನನಿಧಿ
ಸಾವಿತ್ರಿಯುಪಾ । ಖ್ಯಾನವನುಕೇಳಿದನುಚಿತ್ತ ।ಗ್ಲಾನಿಯನುಬೀಳ್ಕೊ
ಟ್ಟನುಮಹೋತ್ಸಾಹಭಾವದಲಿ ॥ ಕಾನನಾನುಭವಕ್ಕೆಕಡೆಯಿ ।ನ್ನೇನುಗ
ಮಗೆನುತತುಳಕಿದರುಪಾ । ನೂನಕುಂತೀತನಯರಿದ್ದರುಪರ್ಣಶಾಲೆಯ
ಲಿ ॥೩॥ ಹಿಂಗಿದವುಹನ್ನೊಂದವರೆವರು ।ಷಂಗಳಟವೀತಟದೊಳಿರಲರು।
ದಿಂಗಳೊಳಗೊಂದಾದುದಾಪತ್ತುಮಹೀಶರಿಗೆ ॥ ತುಂಗವಿಕ್ರಮಸಾಮ
ನೀಶ್ವರ । ಸಂಗತಿಯಸೊಗಸಿನಲಿಬಹುದಿವ । ಸಂಗಳನುನೂಕಿದನುಸ್ವ
ಪತಿಸಲಾಶಶಾಲೆಯಲಿ ॥೪॥ ವಿಮಲವಾನಪ್ರಸ್ಥಜನದಾ । ಶ್ರಮದೊಳಗೆ
ಸಾರಂಗಮೃಗವಿಳೆ । ಯುಮದನಪಾಸನದಸಾಧನದರಣಿಯನುಕೊಂ
ಡು ॥ ಕಮಳಸಖನುದಯದಲಿಸಂಧ್ಯಾ । ರಮಣಿಯಭಿವಂದನೆಗೆಸನ್ಮು
ನಿ ।ಸಮ್ಮತಿಹಿಂಗಿದಹಿಂದೆಕೊಂಡೋಡಿತುವನಾಂತರಕೆ॥೫॥ ಎಲೆಲೆಮೃ
ಗವರಣಿಯನುವಂಚಿಸಿ । ಕಳದುದೋಕಾಳಾಯ್ತೆನುತತ । ಲ್ಲಣಿಸಿದಳು
ನಿಜಪತಿಯುಭಯದಲಿಮುನಿಯಮಧುವಂದು ॥ ಹೊಳೆಯಸಂಧ್ಯಾಸಾಧುಗ
ಳುಕಳ। ವಳಿಸಲಾದ್ವಿಜನರಿದುಪಾರ್ಥಿವ । ರಿಳೆಯಬಿಟ್ಟರಲಾಯೆನುತಹ
ರಿತಂದನಾಶ್ರಮಕೆ॥೬॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೋಷವಿದುಸಿ । ನ್ನಳವಿಗೈದೂ
ದರಣಿಯನುಮೃಗ। ವಳದುಕೊಂಡೋಡಿದುದುಹೊಕ್ಕುದುಬಹಳಕಾನನ
ದ ॥ ಅಳಿದುದುವ್ಯಾಧಾನವಿತತರ । ಹಳವಿಗಾನೊಳಗಾದೆನೆನೆಮುನಿ।ತಿಲ
ಕನೌಪದ್ರವವನರಿದವನೀಶಹೊರವಂಟ ॥ ೭ ॥ ಜಾಳಿಸಿದಹದವಿಲ್ಲುಮು
ಮ್ಮೊನೆ । ಬೋಳೆಗಳನಿಡುಗುಂಡುಗಳಬಡಿ । ಕೋಲುಗಳನೆಕ್ಕಡವನು
ರುಪಾರಿಯುದಕುಪ್ಪಸದ ॥ ಮೇಳವಿಸಿಹೊರವಂಟನವನೀ । ಪಾಲಬೆಂ
ಬಿಗೆಮೃಗದಹೆಜ್ಜೆಯ।ಮೇಲೆಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುತತನ್ನನುಜರೊಡಗೂ
ಡಿ ॥ ತರಣಿಯನ್ವಯನಂದುಮಾಯಾ । ಹರಿಣನನುಬೆಂಬತ್ತಿವಿಹ್ವಲ ।
ಕರಣನಾದಂದದಲಿಮಹದಾರಣ್ಯವಾಸದಲಿ ॥ ಧರಣಿಪತಿಬಳಲಿಸಿಮುನಿ
ಪತಿ । ಯರಣಿಯನುಕೊಂಡೊಯ್ದಹುಲುಮೃಗ । ಸರಣಿಯಲಿಸೈರಿ
ದರಂದಾಕರ್ಣಮಾರ್ಗಣರು॥೮॥ ಇರುಬಿನೊಳಗದೆಕತ್ತುಹೆಮ್ಮರ।ದು
ರುಗಳೊಳಗದೆತೊಡಚುಬಾಣವ । ನೆರಗಿಸಿವಿತೋಡಿಟ್ಟಯಲಿಸಿಡಿಲೆ

ಯಮೋಡ್ಡಿಸುತ ॥ ಅರಸಿದರುನಟ್ಟಡವಿಯಲಿಮಂ । ದುರುಬಿದರುಬಿ
ಳ್ಳ್ಯಡಬಲೆಗಳ । ಹರಹಿಸೊಪ್ಪಿನ ತೋಹಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದರಾಮೃಗ
ವ ॥೧೦॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಹುಪಾಂಶುವಿ । ಕಾಲವಂಶದಡವಿಯಲಿ
ಮುನಿ । ಪಾಲನರಣಿಯನೊಯ್ದಮೃಗವನುಹಿಡಿದರೊಳಬಿದ್ದು ॥ ಮೇ
ಲೆತೋರುವಥಗೆಮಹೀಶರ । ತಾಳಿಗಗಳೊಣಗಿದವುಬಳಲಿಕೆ । ವೇಳೆಗೆಯ
ಲಾಸನ್ನಲತೆಯಬುರುಬಿನಲಿಮಲಗಿದರು ॥೧೧॥ ದೂರವಾದುದುನಿಳಯವೀ
ಕಾಂ । ತಾರನಿರ್ಜಲವೈದವಂಕ್ಷ್ರಿಗೆ । ಭಾರಪಥವಿನ್ನೇಸುಹದನೆಂದರಸ
ನಳವಳಿದು ॥ ನೀರನಾರೈಹೋಗುನಕುಲಸ । ರೋರುಹದಪತ್ರದಲಿಪೊ
ಟ್ಟಣ । ವಾರಿಯನುಕಟ್ಟಿಂದುಕುಂತೀಸೂನುನೇಮಿಸಿದ ॥೧೨॥ ಬಗದನೇ
ಬಳಲಿಕೆಯನಳಿಸಹ । ಸಗಳದೇವನುಹಿರಿಯನಾಜ್ಞೆಯ । ನುಗುಳಲಮ್ಮ
ದೆಧನುವಕೊಂಡನುನಡದನತಿಪಥವ ॥ ದೃಗುಮನೋಮಂಜುಳದಕಂಜಾ
ಳಿಗಳಕಡುಪರಿಮಳದಪಸರದ । ಸೊಗಸುತೀವಿತುವಿಮಳಪದ್ಮಾಕರದ
ಪವಮಾನ ॥ ಹಿತವನೈಹಿರಿಯಯ್ಯನೆನಗೆಂ । ದತುಳಬಲಪರಿತೋಷದ
ಲಿಮಾ । ರುತನಬಳಿವಿಡಿದೈದಿದನುನಕುಲಾಂಕನಾಕೊಳನ ॥ ಹಿತಿಯಹು
ದುನಿನಗೊಮ್ಮೆತಪ್ಪದು । ಹಿತವುಬಳಿಕೆಂಬಂತೆಖಗಸಂ । ತತಿಗಳುಲಿದೊ
ಪ್ಪಿದವುಪದ್ಮಾಕರದತೀರದಲಿ ॥೧೩॥ ಇರವಿನಲಿರಚನೆಯಲಿಮಧುರೋ ।
ತ್ತರವನೆರೆಬೀರುತ್ತಲಂತಃ । ಕರಣದಲಿಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿಹಕುಜನನಂದದ
ಲಿ ॥ ಪರಿಮಳದಪಸರದಲಿಶೈತ್ಯೋ । ತ್ಕರುಷದಲಿಲೇಸನಿಸಿಕುಡಿದರೆ ।
ಹರಣವನೆಹಿಂಗಿಸುವಸರಸಿಯವಾರಿಜಲುಮಾಯ್ತು ॥೧೪॥ ಖಳನಸತ್ಯದ
ಮೋಲುಮಂಚಿಸಿ । ಗೆಲಿದುದಾತನಮಾಯೆಯ । ಚಲುವಿನೇಳಿರೆಚದುರ
ಕೆಡಿಸಿತುತ್ರಿಳಿಯಲರಿದೆನಿಸಿ ॥ ಲಲನೆಯರಹೃದಯದವೋಲೇಕ್ರಿಸೆ । ನೆಲೆಯ
ನೀಯದಕೃತಕಸರಸಿಯ । ಸುಲಭಿತೆಗೆಸಹದೇವನಣ್ಣನುಸೋತುನಡೆ
ತಂದ ॥೧೫॥ ಅಳಿದುಪೋನೆಮುಂಜರಗನಗ್ರಕೆ । ಬಳಿದುಹೊಕ್ಕನುಜಾನು
ದಘ್ನ । ಸ್ಥಳವನಂಜುಳಿಯಿಂದತೊಳದನುಚರಣವದನವನು ॥ ತಳಿಕಿ
ದನುವಾರಿಯಲಿತನ್ನಯ । ಬಳಲಿಕೆಯನಪಹರಿಸಿಭೂಪತಿ । ಗಳಿಗೆಬಳಿ
ಕಾನೊಯ್ವೆನೆಂದನುಮನ್ನಿಸಿದನಂದು ॥೧೬॥ ಜಲವನಂಜುಳಿಯಿಂದಮೊ
ಗದೀಂ । ಟಲುಸನೆನೆಯಲಭ್ರದಲಿಗುಹ್ಯಕ । ನುಲಿದನೆಲೆನಕುಲಾಂಕಮಾ
ಣನಗುತ್ತರವನಿರಚಿಸಿ ॥ ಬಳಿಕಸಲಿಲವನೀಂಟುಮಾತುಗ । ಳೊತನವುಮರು
ಳಾಗದಿರೆನಲುಧಗೆ । ಗಳುಕಿಬಳಲಿದುಮೋಲೆಯಾಲಿಸಿವಿಾರಿದನುನುಡಿಯ ॥
ಜಡಿಯಲೆಲದಳ್ಳಿಗಳುಕೊರಳಲಿ । ಕುಡಿದನುದಕವನಬುಜದಲೆಯಲಿ । ಹಿ
ಡಿದನಾಬರಿಗಮಳಜಲವನುಮರಳಿನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ತಡಿಯನೊಡರಿದುಧೊ

ಪೃಸವನಿಗೆ | ಕೆಡದುಪರವಶನಾದನಿತ್ತಲು | ತಡದನೇಕೆಂದಟ್ಟಿದನುಸಹ
ದೇವನನುನೃಪತಿ ॥೧೯॥ ತವಕವಿಗೆನಡೆತಂದುವೈಮುರ | ದಪನಕಂ
ಡನುಬಹಳಥಗೆಪರಿ | ಭವಿಸಲುದಕವಕುಡಿದುಬಳಿಕಾರ್ಯವೆಸಿದನೆನುತ ॥
ಲವಲವಿಸಿತಾಳಿಗೆಯುತಲ್ಲಣ | ದವನುಹೊಕ್ಕನುಕೊಳವನವುಳಾಂ | ಬು
ಪನುವೊಗದನುವೊಗಕೆಪೋಹಲುಮೇಲೆಧನಿಯಾಯ್ತು ॥೨೦॥ ಬಿಡು
ಬಿಡೆಲೆಸಹದೇವನೆನ್ನಯ | ನುಡಿಗೆಸೂರುತ್ತರವಕೊಡುಪುಂ | ಗೆಡದೆ
ದುಂದಣನಿನ್ನಪನಕಂಡಿಂತುಮರುಳಹರೆ ॥ ನುಡಿಯಲೆಳಸದಿರೆನಲುಧಗೆ
ಯುವ | ಘೆಡಿಸೆಸೈರಿಸಲರಿಯದುತ್ತರ | ಗೊಡದೆಜಲವೀಂಟಿದುದುಸುಕೆ
ಳೇಬರವ ॥೨೧॥ ಈತನತಿವೈಮುರದನತ್ತಲು | ಕಾತರಿಸಿದನುಭೂಪನಿ
ಬ್ಬರ | ಮಾತುಮುಖದಿರುಹಿತ್ತುಶಿಶುಗಳಗಾಹವದನಾಯ್ತು ॥ ಈತ
ಹೋಗ್ಯೆಪಾರ್ಥಬಾಲಕ | ರೇತಕತ್ತಲೆತೆಡದರೆಂಬುದ | ನೀತಿಳಿದುತಾಜ
ಲವನೆನೆಕ್ಕೈಕೊಂಡುನಡೆತಂದ ॥೨೨॥ ಹಿಮದಫಾಳಿಯಪಥವಿಡಿದುಮ |
ಧ್ಯಮದಪಾಂಡವರೈತರುತಮುಂ | ದಮಲಸರಸಿಯತೀರದಲಿಕೀಲಿಸಿದ
ಮುಗ್ಗುಲಲಿ ॥ ಯಮಳರೊರಗಿರೆಕಂಡುಮನದಲಿ | ತಮವಹಿಡಿದನುಸೀ
ಗುಡಿದೀ | ಮುಮತೆವಿಗಲಾರ್ಯವೆನೆನುತಿಳಿದನುಸರೋವರವ ॥೨೩॥ ಚ
ರಣವನವತೊಳೆದುಥಗೆಡಾ | ವರಿಸಲಕ್ಷ್ಯಮನಾಗಿಕರದಲಿ | ತೆರೆಗಳನುತೆ
ಗೆನೂಕಿ ಮೊಗದನುಗರಳಮಯಜಲವ ॥ ಮರುಳೆನೀಕಾಂತೇಯಮಾ
ದ್ರೀ | ಯರನುನೋಡುವುದಿತ್ತನನಗು | ತ್ತರವನಿತ್ತುದಕವನುಕುಡಿ
ಯೆಂದುದುನಭೋವಚನ ॥೨೪॥ ಮೇಲೆನಾರ್ಯವನೆನುತತೃಷ್ಣಾ | ಲೋ
ಲಚಿತ್ತನುಕಾಮಿಮೃಗಯಾ | ಕೇಳಿಲಂಪಟನರ್ಥಲಾಭದ್ಯೂತ ಲೋ
ಲುಪನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯತಟಾಕದ | ಕಾಳಕೂಟವಕುಡಿದನರ್ಜು
ನ | ಕಾಲಿಡುತದಂಥಣಸಿವೈಮುರದವರಕೂಡಿದನು ॥೨೫॥ ತಡದರತ್ತ
ಲುಮುವ್ವರನುಜರು | ಮಡಿದರೇನೋಚಿತ್ರವಾಯಿತು | ನಡೆಸಮೀರ
ಕುಮಾರನೀಹೋಗತ್ತತಳುವದಿರು ॥ ತಡೆಯುದೈತಹುವೆನೆಹಸಾದವ | ನು
ಡಿಯುನಾನುತ್ತ್ರೈದಿಹಜ್ಜೆಯು | ಹಿಡಿದುಬಳಸಲಿಸಿದನುಬರಬರೆಕಂಡನೆದುಷ್ಟ
ತನ ॥೨೬॥ ಥಟ್ಟುಗೆಡೆದಸುಗಳದತನ್ನೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರನೀಕ್ಷಿಸಿದನುಸು
ಕಿನ | ಬಟ್ಟೆಯುಸುನೋಡಿದನುಮೂಗಿನಬಳಿಯುಬೆರಳಿಟ್ಟು ॥ ಮುಟ್ಟಿತಿ
ವರಿಗೆಮರಣವಿನ್ನೇ | ನಟ್ಟಿಕೊಲುವೆನುಜನಸಮೃತ್ಯುವ | ನಿಟ್ಟೆಲುವ
ನುದುರಿಸುವೆನೆನುತೊದರಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥೨೭॥ ಮುನ್ನಣೆಗೆಹಿರಿಯಯ್ಯ
ನೆಂದಾ | ನಿನ್ನಬಗೆವೆನೆಜನನನಗಂಟಲ | ಮುನ್ನತಿರುಹುವೆನೆನುತಕಿಡಿಕಿ
ಡಿಯಾದನಾಭೀಮ ॥ ಇನ್ನೊದರಿಫಲವೇನುಕುಡಿವೆನು | ಮುನ್ನಜಲವ

ಸುಬಳಿಕನೋಡುವೆ । ತನ್ನ ನರಮಾರ್ಗವನೆನುತಮೊಗದನುವಿಷೋದ
ಕವ ॥೨೮॥ ಮಾಣುಮಹಾರುತ್ತರವಕೊಡುಮುಂ । ಗಾಣಬೇಹುದುತಂ
ದೆತನಗೀ । ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿಪೂರ್ವದಪರಿಗ್ರಹವೀಸರೋವರವು ॥ ಜಾಣ
ನಾದರೆಜಾರಿಬಿಡುಬಗೆ । ಕೇಣವನುನೀನೆನಲುಗಗನದ। ವಾಣಿಯನುಮ
ನ್ನಿಸದೆಮಾರುತಿಯಿಳಿದನುಜಲವ ॥೨೯॥ ದಡದಡಿಸಿಕೊಳನಿಂದಹೊ
ರಗಡಿ । ಯಿಡುತಬಳಲಿದನನಿಲಸುತನವ । ರೊಡನೆಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕಳ
ಚಿನೀಲಗಿರಿಯಂತೆ ॥ ಅಡೆಗೆಡದನಾಭೀಮಸಿತ್ತಲು । ಕಡುಸಿರೋಧವಹಿ
ಡಿದುತಾನೇ । ನಡದುಬಂದನುಧರ್ಮಸುತನಾಕೊಳನಪಥವಿಡಿದು ॥೩೦॥
ಮೇಲೆಮುಗುಳ್ದಲಿಗಳಚಾಚಿದ । ತೋಳಮೇಲಿನತಲೆಯಸುಯ್ಲಿನ। ಲೀ
ಲೆಯುಡಗಿದಮುಖದಮುಸುಳಿದಕಾಯಕಾಂತಿಗಳ ॥ ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ
ಮುಗ್ಗಲಿಸಲಿಹ । ನಾಲುವರನೀಕ್ಷಿಸುತಭೂಪತಿ । ಕೋಲುಮರುಮೊ
ನೆಗೊಂಡುಮ್ರೋಲ್ಕುರುಗಿದನುಚಿತ್ತದಲಿ ॥೩೧॥ ಮುಸುಕನರೆದೆರದವರವ
ರಮೊಗ । ದುಸುರುಗಳನಾಲಿಸಿದನಕಟಾ । ಶಿಶುಗಳಿಗೆಕಡುಹಾನಿಯಾ
ಯಿತೆಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ನಿಶಿತಶಸ್ತ್ರದಘಾಯವಿಲ್ಲು । ಬ್ಬಸದಸಾವಿನ್ನಾ
ವುದೋಸಾ ।ನಸುಗಳೆಯದೇಕುಳಿದೆನೆಂದಳಲಿದನುಯಮಸೂನು ॥೩೨॥
ಇಂದಿಸಲಿಕಡೆಯಾಯ್ತಲಾವಿಮು । ಳೇಂದುವಂಶಕೆಕಾರವನಘಲ । ನಂ
ದುದಿನ್ನಹಿತಾವನೀಶರಿಗಾಯ್ತುಪರಿತೋಷ ॥ ಕೊಂದರಾರಕಟಕಟನು
ತ್ತರ । ವಿಂದನಾಭನಕೃಪೆಗೆಬಾಹಿರ।ನಿಂದುತಾನಾದೆನೆಮಹಾದೇವೆಂದು
ಬಿಸುಸುಯ್ತ ॥೩೩॥ ಹೋಗಲಿನ್ನೀನೀರುಗುಡಿದಿವ । ರಾಗುಹೋಗರಸು
ವೆನೆನುತಧಗೆ । ತಾಗಿದವನಿವನಿಳಿದುಹೊಕ್ಕನುವಿಷಸರೋವರವ ॥ ಬಾ
ಗಿಮೊಗದನುಜಲವನಭ್ರದೊ । ಳಾಗಲಾದುದುಘನವಲೆಸಕ । ಳಾಗ
ಮಜ್ಞಮಹೀಶಕೇಳೆಂದುದೆನಭೋನಿನದ ॥೩೪॥ ಅನುಜರವಿವೇಕಿಗಳು
ಪರಿಣತ । ಜನದಲಧಿಕನುನೀನಿಧಾನಿಸಿ । ಸನಗೆಮಾರುತ್ತರವನಿತ್ತುನಿರಂ
ತರಾಯದಲಿ ॥ ತನುವಿಗಾಪ್ಯಾಯನವಮಾಡೂ । ದೆನಲುಕೇಳಿದುಥಗೆ
ಯುಸ್ಥಿರಿಸಿ । ಘನಪಥದನುಡಿಯಾರದೆಂದವನೀಶನಾಲಿಸಿದ ॥೩೫॥ ಬಿಸು
ಟನುದಕದನಾನುಡಿಯನಾ । ಲಿಸಿದನಾರ್ಯನೀನುನಿನಗಾ । ಗಸದಲಿರವೇ
ನಸುರನೋಕಿನ್ನರನೊನಿರ್ಜರನೊ ॥ ಉಸುರೆನಲುತಾನೆಕ್ಷನೀಸಾ । ರ
ಸವು ನನ್ನದುನಿನ್ನತಮ್ಮದಿ । ರಸುವನೆಳದವನಾನು ಕೇಳೈಧರ್ಮಸುತ
ಯೆಂದ ॥ ಬಾಲಕರುನೀವೆನ್ನ ಮಾತನು। ಕೇಳಿವುದಕವಕುಡಿವುದೆಸಭೂ।
ಪಾಲನಿನ್ನವರೆನ್ನ ಮಾತನುಕೇಳಿಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ಮೇಲುಗಾಣದೆನೀರುಕು
ಡಿದುವಿ । ತಾಳಿಸಿದರಿಂದೆನ್ನಮಾತನು । ಕೇಳನೀನುತ್ತರವರಚಿಸೆನೆನೃಪ

ತಿಪೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಜಲನಿಧಿಗೆಸರಿಸರಸಿಯಾವುದು । ನೆಲಕೆಹಿತವನದಾ
ರುಮಾತ್ಸರ್ಯ । ಮಳೆಗೆಮಾತೆಯದಾರು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಗೆಸರಿಯೇನು ॥ ತಿ
ಳುಹುಧರ್ಮಜಸಕಲಧರ್ಮ । ವಳಿಯುಸೋಗವನೆನಲುಯಕ್ಷನೆ । ಬಲು
ಮೆಗವನೀಪಾಲನತಿ ಪರಿತೋಷದಲೆನುತಿದ ॥ ೩೮ ॥ ಗಗನವಬುಧಿಗೆಸ
ರಿಸರೋವರ । ಜಗಕೆಹಿತವನು ಶಕ್ರಮನುಜಾ । ದಿಗಳುಮಾತಾರೂ
ಪ್ರಗೋವುಗಳಿದುಸಿಧಾನವಾತ ॥ ಬಗೆಯುಲಗ್ಗದಸತ್ಯವೆಂಬುದು । ಗಗನ
ಮಣಿಗೆಣೆಯೆನಲುಚಿತ್ತಕೆ । ನೊಗಸಿತಲೆದೂಗಿದನುಮುಗುಳಿಂತೇದನಾ
ಖಚರ ॥೩೯॥ ನಯವಿದನಕೇಳಾವನೈಕ್ಷ । ತ್ರಿಯನುವಿಪ್ರರೊಳಾವನೈ
ಶ್ರೋ।ತ್ರಿಯನುಮನುಜನೊಳಾವನೈಮಹಾಪುರುಷನೆಂಬವನು ॥ ನಿಯ
ತಧೀಮನನಾರುದೇವ । ಪ್ರಿಯನದಾವನುಕರಿಣಕಷ್ಟ । ಶ್ರಿಯನದಾ
ವನುಧರ್ಮಸುತಹೇಳೆಂದನಾಖಚರ ॥೪೦॥ ಧೃತಿಯುತನೆಕ್ಷತ್ರಿಯನುವೇ
ದ । ಪ್ರತಿಯುತಶ್ರೋತ್ರಿಯನಹಿಂಸಾ। ರತನೆಮಹಾಪುರುಷನುಸುಧೀ
ಮನುಸಾಧುಸೇವಕನು ॥ ಸತತಪರರುಪಕಾರಿದೇವ । ಪ್ರತತಿಪ್ರಿಯ್ಯ
ನುಪರರಗುಣದು । ನ್ನತಿಯಸೈರಿಸದವನುಕಷ್ಟನುಯಕ್ಷಕೇಳೆಂದ॥೪೧
ಸಿಂದ್ಯನಾವನುಲೋಕದೊಳಗಬಿ । ವಂದ್ಯನಾವನುಜೀವವಿರೆಮೃತ।ನೆಂ
ದಡಾವನುದೇಶಕಳಿಪಹುದಾರದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಸಂದಯುಜ್ಞವದೆಂತುಕೆಡು
ವುದು । ತಂದೆಹೇಳೈತನಗೆನಲುಸಾ । ನಂದದಿಂದವೆಕಾಣಿಸಿದನಾಖಚರ
ಗುತ್ತರವ॥೪೨॥ ಕೇಳುಪದನಿಂದಕನೆಸಿಂಮ।ಹೇಳಲೇಂಪರಹಿತನೆವಂದ್ಯ
ನು।ಹೇಳಿದೀಕ್ಷೆಗೆನಡವನ್ಮೃಜನಿಂದಳಿವುದಾದೇಶ ॥ ಕೇಳುನಡೆಪೋನೇದರಿ
ದ್ರನು।ಕಾಲದನಿಸಿದದಕ್ಷಿಣೆಯಯು। ಜ್ಞಾಳಿನಿಷ್ಫಲವೆಂದುನುಡಿದನುರಾಯ
ಕೌಂತೇಯ॥ನರಕಿಯಾವನುಸುಜನರಲಿಬಾ। ಹಿರನದಾವನುಲೋಕವರಿ
ಯಲು।ಹರಣವಿದೆಹೋಂದಿದನದಾವನಭೂಮಿಪಾಲಕರಲಿ ॥ ಮರುಳದಾವ
ನುಮಾನಭಂಗದಿ।ಭರಿತನಾವನುಹೇಳುಧರ್ಮಜ।ಸುರಸಿಯಲಿಬಳಿಕುದಕ
ವನುಕುಡಿಯೆಂದನಾಖಚರ॥ಎನೆಕೃತಘ್ನನೆನರಕಿವಿದ್ಯಾ । ಧನಮದಾಂ
ಧನೆಬಾಹಿರನುಹೊ । ಕ್ಕನುವರದಹಿಂಗುವವಹೀಪತಿಜೀವವಿರೆಮೃತ
ನು॥ವಿನುತಗುರುವರಿಯದನೆಮರುಳಂ।ಗನೆಯರಲಿವಿಶ್ವಾಸಪರನೇ। ಜನ
ವರಿಯಲಭಿಮಾನಹೀನನುಯಕ್ಷಕೇಳೆಂದ॥೪೪॥ಬಲದನೋಡಲನುಧರ್ಮ
ಸಂಗತಿ।ಗಳಸುಸಂವಾದದಲಿನಿಜತನು।ಪುಳಕವುಬ್ಬರಿಸಿದುದುಗಬ್ಬರಿಸಿದು
ದುದುಷ್ಕೃತವ ॥ ಎಲೆಮಹೀಪತಿಮೆಚ್ಚಿದೆನುಬೇ । ಡಳಿದತಮ್ಮಂದಿರಲಿ
ಯೊಬ್ಬನ।ತಲೆಯಬದುಕಿಸಿಕೊಡುವೆನೆನೆಯಮತನುಜನಿಂತೆಂದ॥೪೫॥ಅ
ಸುಮನಿತ್ತೈಖಚರಪತಿಜೀ । ವಿಸಲಿನಕುಲನುಧನ್ಯನಾನೆನೆ। ನನುನಗುತ

ಚೇತರಿಸಿದೈಮುರಿದದ್ದಸಾನಕುಲ॥ ನಿಶಿತಮತಿಮೆಚ್ಚಿದೆನುಬೇಡಿ|ನ್ನೆಸು
ವನೊಬ್ಬಂಗಿತ್ತೆನೆನೆಜೀ|ವಿಗಳಿಗಸಹದೇವಾಂಕನೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನು॥
ಜನಪನಿನ್ನಾಳಾಪವೆನ್ನಯ | ಮನಕೆವಿಸ್ಮಯವಾಯ್ತುಭೀಮಾ | ರ್ಜು
ನರುನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದರುನೀನವರಿಗಹಿತನು॥ಅನುಜರವರಿರಲೇಕೆಮಾ
ದ್ರೀ | ತನುಜರೆಂಬರಬಯಸಿದೈಹೇ | ಳೆನಲುನಸುನಗೆಮೊಳೆಯೆನುಡಿ
ದನುಧರ್ಮನಂದನನು ॥೪೮॥ ಸಾವುಬೊಪ್ಪಂಗಾಗೆಮಾದ್ರೀ |ದೇವಿತನ್ನ
ನುಕರದುಶಿಶುಗಳ|ನೋವುಕೇಡಿದುನೀನುಸಾರೈದಿವಸಲಹುವುದು॥ಭಾ
ವಭೇದವನಣುಪಡೆಗೆಯದೆ | ಕಾವುದೆಲೆಮಗನೆಂದುಬೆಸಸಿದ| ಳಾಪಪಿ
ಯಲಿಮರೆವೆನೈಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರ॥೪೯॥ ಎನಲುಮೆಚ್ಚಿದನುಳಿದಭೀ
ಮಾ | ರ್ಜುನರಹರಣವನಿತ್ತುನಿಜನಂ |ದನನನಪ್ಪಿದನೊಲವಿನಲಿಯಮ
ರಾಜನೈತಂದು ॥ ತನುಜನಾಕೆನ್ನಾಯ್ತುನಿಮಗೀ | ವನನಿವಾಸವುಬೀಳ
ಗೊಡುಮುನಿ | ಜನವನಿನ್ನಜ್ಞಾತವಾಸಕೆಮನವಮಾಡೆಂದ ॥೫೦॥ ನೀವು
ಪಾಂಡವರೆಂದುನಿಮ್ಮನ | ದಾನವಾನವರರಿಯದಿರಲಿಮ |ಹಾವಿಭವದ
ಲಿಬೆಳಗುವುದುಬಳಿಕಧನಿಮಂಡಲವ ॥ದೈವಬಲನಿಮಗುಂಟುಮೋಹ|ನ್ನಾ
ವುದರಿದಲ್ಲೆಂದುತನುಜನ| ನೋವಿಮನ್ನಿಸಿಬೀಳುಗೊಟ್ಟನುಪಾಂಡುನಂ
ದನರ ॥೫೧॥ ಅರಣಿಯನುತಂದಿತ್ತುಧರಣೀ | ಸುರನಮನ್ನಿಸಿಮುನಿಗಳ
ನುಭಯ | ಸುರರಸಚಿವರಪರಿಕರರಧೌಮ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳ ॥ ವರಸುಭ
ದ್ರಾದೇವಿಪಾಂಚಾ |ಲರನುಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಮೊದಲಾ | ಗಿರೆನಿಜಾಪ್ತರನ
ವರವರಮಂದಿರಕೆಕಳುಹಿದನು ॥ ಹರಿನಮೋಜಯಭಕ್ತರಘನಂ|ಹರನ
ಮೋಜಯಸಕಲಭುವನೇ | ಶ್ವರನಮೋಜಯಕೃಷ್ಣಕೇಶವವಿಷ್ಣುವಾ
ಮನನೆ ॥ ಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಜಯಜಗ|ಚ್ಚರಿತನಿರ್ಮಳರೂಪಜಯಜ
ಯ|ಕರುಣಿರಕ್ಷಿಸುರಾಯಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣನೆ॥ ತಾಯಿತಂದೆಯು
ನೀನೆಸರ್ವರೀ|ಯಸತ್ಯಜಗತ್ತುನಿನ್ನಲಿ |ಮಾಯೆಯಿಂತೋರುವುದುನಿನ್ನ
ನುತಿಳಿಯಲಡಗುವುದು॥ಮಾಯಿನೀನವಿನೇಪಮಿಥ್ಯೆಯು| ಮಾಯೆಯುಳ
ಯದ್ವೈತಸತ್ಯವಿ | ಧಾಯಿರಕ್ಷಿಸುಕರುಣಿಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೨೩೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರ
ವಿಂದಮಕರಂದಮಧುಪಾನಪುಷ್ಟಷಟ್ಪದೀಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕು
ಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ, ಕರ್ನಾಟ,ಭಾರತ
ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್, ಅರಣ್ಯಪರ್ವ ಸ್ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ವಿರಾಟಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ಕಾಯಿದರುಸತ್ಯವನುವನವಾ|ಸಾಯತವನೆರೆಗಳೆದುಪಾಂ
ಡವ|ರಾಯರೋಲೈಸಿದರುಬಂದುವಿರಾಟನಗರಿಯಲೀ॥ಪದನು॥ಕೇಳುಜ
ನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ| ಪಾಲಮುನಿಜನಸ್ವಜನಂಗಳ | ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು
ಭೂಮಿಪತಿಬಲವಂದುಹುತವಹನಾ॥ ಮೇಲುಕೈಕುಸದಬಿಡಾಣುನಿನದವ|ನಾ
ಲಿಸುತಸೋದರರುಸಹಿತವ | ನಾಲಯವಹೊರವಂಟುಸಾರಿದ ರೊಂದು
ವಟಕುಜವಾ॥ಬಂದುವಟಕುಜದಡಿಯಲಸಿಬರು|ನಿಂದುದುರುಪತಿಸಹಿತಬ
ಳಲಿಕೆ|ಯಿಂದವಿಶ್ರಮಿಸಿದರುಚಿಂತಿಸಿಧರ್ಮನಂದನನೂ॥ ಹಿಂಗೆಹನ್ನೆರಡ
ಬ್ದಸವೆದವು|ಮುಂದಣನುವಿಂಗೇನುಗತಿಬಳಿ| ಕೊಂದುವರುಷಜ್ಞಾತವಾ
ಸಕ್ತ್ಯಾವಶಾವೆಂದಾ॥ ಬಡಗಲವರದುಮೂಡಣರಸುಗ|ಳೊಡೆಗೆಣೆಯರಾ
ಗಿಹರುತೆಂಕಣ|ಕಡೆಯವರುಕಂಡಿಹರುಕೆಲಬಲದವರುಕೊಂಡೆಯರೂ॥
ಪಡುವಣವರತಿಕ್ರೂರರುನಾವಿಂನಡಗಿರಲುತೆರನಾವುದೆಂದೆನೆ|ನುಡಿದನರ್ಜು
ನದೇವನವನೀಪತಿಗೆವಿನಯದಲೀ॥ಬಳಿತವನುಹೊಕ್ಕಿರಿದುಕೌರವ|ರೊಳ
ಗೆಹಗೆಯಾಗಿಹನುಕೀಚಕ | ಬಲವಿರಾಟಂಗವನದೆಸೆಯಿಂಭಯವಿಹೀನವ
ದೂ ॥ ಮುಳಿದುಹೇಳಿಗೆಯಾದರವಿಸುತ | ಕಲಿತ್ರಿಗರ್ತಾದಿಗಳಸಿಪಮಂ|
ಡಳಿಕರನುಕೈಕೊಳ್ಳದಾಳುವರವರುಪಶ್ಚಿಮವಾ ॥೫॥ನೃಪತಿನಿಶ್ಚೈಸಿದನು
ಮತ್ಸ್ಯಾಧಿಪನನಗರಿಯೊಳಲ್ಲಿಸ್ವೈರಿಸಿ | ಕೃಪಣತನದಲಿನೂಕಬೇಹುದು
ನುಳಿದವತ್ಸರವಾ॥ ಗುಪಿತವೆಂತಕ್ಕಡುವುದಾಶ್ರಯ | ದಪದೆಸೆಯನೆಂತಾ
ನುವಿರಿನಿ | ಪ್ರಪೆಯೊಳೆಂತಾನೆಂಜಿನೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ॥೬॥ದೇ
ವನಿಮ್ಮಯಮತವೆಮ | ಗಾವವೇಷದವಿವರನಿಮಗದ |ನೀವುಬೆಸ
ಸುವವುದೆಂದುಭೀಮಾರ್ಜುನರುಬಿನ್ನವಿಸೆ॥ನಾವುಭೂಸುರವೇಷದಲಿಸಂ|
ಭಾವಿತರುಮತ್ತಲ್ಲಿಸನ್ಯಾ |ಸಾವಲಂಬನಕಂಕನೆಂಬಭಿಧಾನತನಗೆಂದಾ॥
ವಲಲನೆಂಬಭಿಧಾನದಲಿನೃಪ|ನಿಳಯವನುಸಾರುವೆನುತಾನೆಂ | ದುಲಿಯೆ
ಮಾರುತಿನುಡಿದವರನಾಟ್ಯವಿಗವೇಷವನೂ ॥ ಫಲುಗುಣನುಹಯಗೋ
ನಿವಾಸ | ಸ್ಥಳವಿಳಾಸಿತರೆನಲುಯಮಳರು | ಲಲನೆಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳು
ಸೈರಂಧ್ರೀವೇಷವನೂ॥೭॥ ತೊಳಲಿದಿರಿಹನ್ನೆರಡುವರುಷವು | ಹಳುವದ
ಲಿಸೊಂಪಡಗಿಪರರೊಡ | ನುಳಿಗೆಲಸದೊಳಿಗವಿದೆಂತೈಸಾರ್ವಭೌಮನಿ
ಗೇ॥ ಬಳಲಿದಿರಿಹಿರಿದಾಗಿನಿಮ್ಮವ | ನಳಲಿಸಿದೆನೆನ್ನಿಂದಪಾಪಿಗ |ಳೊಳ್ಳೆ

ರಭುವನದೊಳೆಂದುಕುಂತೀಸೂನುಬಿಸುಸುಯ್ದಾ ॥ಒಡಲಬಳಿಸೆಳಲಿಂಗ
ಗತಿಬೇ । ರ್ಪಡಿಸಿಹುದೆಸುಖದುಃಖವಿವುಸಿಂ । ಮಡಿಗಳಲಿತನುಸಾಲ್ಕರಲಿ
ಜೀವಾತ್ಮಸೀವೆಮಗೇ ॥ ಅಡವಿಯೇಕೌರವ್ಯ ಜ್ಯನಿಸ್ಮಡಿ । ಯೊಡನಿರ
ಲುಸೀವಿಲ್ಲದಾಪುರ । ವಡವಿನಮಗಹುದೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಭೂಪತಿಗೆ॥
ತುಷ್ಟಸಾದನುನೃಪತಿಕೃತಪರಿ । ಶಿಷ್ಟಪಾಲನುಜಗದೊಳತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ
ಚರಿತನುತೆಂಕದೆಸೆಗೆ ಸಹೋದರರುಸಹಿತಾ ॥ ದುಷ್ಟಮೃಗಗಳಬೇಂಟೆ
ಯಾಡಿವ।ಸಿಷ್ಠಮುನಿಯಾಶ್ರಮದಸುಜನರ । ರಿಷ್ಟವನುಪರಿಹರಿಸುತ್ತೈತಂ
ದರುಸರಾಗದಲೀ ॥೧೦॥ ಕಾಳಪರವುಕರಾಳಿಸುರಮುನಿ । ಮೌಳಿವಂ
ದಿತಚರಣಖಳದನು।ಜಾಳಿಮರ್ದಿನಿಘನಕಪರ್ದಿವರಾರ್ಧತನುಯುತಳೇ॥
ಶೂಲಪರಶುಪರಶ್ವಧಾದಿಗ । ಳಾಳುತೊಪ್ಪುವಕರಚತುಷ್ಟಯೆ।ಪಾಲಿಸೆ
ಮ್ಮನೆನುತ್ತದುರ್ಗೆಯನಂದುನುತಿಸಿದರೂ ॥ ಬಂದುಮತ್ಸ್ಯವ್ರರೋಪ
ಕಂಠದ । ನಂದನದಕೆಲಕಡೆಯುಲನಿಬರು ।ನಿಂದುನಾಲುಕುದೆಸೆಯುನೀಕ್ಷಿ
ಸಿನಿಜನಿವಾಸದಲೀ ॥ ತಂದಚರ್ಮದಲಖಿಳಕೈದುವ।ನೊಂದುಹೆಣಸಾಕಾ
ರದಲಿಬಿಗಿ । ದೊಂದುಬನ್ನಿಯಮರನತುದಿಯಕಟ್ಟಲೇರಿದರೂ ॥೧೧॥ ತೆ
ಗೆಯದಿರಿನೀವೆಂದುತುರುಗಾ । ಹಿಗಳನಂಜಿಸಿಧರ್ಮಸುತದ್ವಗು । ಯುಗ
ವನುಬಿಚ್ಚಿಸುರೇಂದ್ರಯಮವರುಣಾದಿಗಳಿಗೆರಗೀ ॥ ವಿಗಡನೀಕಲಿಭೀಮ
ನೀಕೈ । ದುಗುಳನೀತಂಗೀಯದಿರಿಕೈ । ಮುಗಿದುಬೇಡಿದೆನೆಂದುಸುರರಿಗೆ
ನುಡಿದನವನೀಶಾ ॥೧೨॥ ಈವುದಾಬೇಡಿದರೆಪಾರ್ಥಂ । ಗೀವುದೀಯಜ್ಞಾ
ತವಾಸದೊ। ಳೀವಿಗಡಭೀಮಂಗೆಕೊಡದಿರಿಯೆನಲುಖತಿಗೊಂಡು॥ನೀವು
ಕುಂತಿಯಮಕ್ಕಳಾದಿರಿ।ನಾವುದುರ್ಯೋಧನನವರುತ ।ಪ್ಪಾವುದಿದಕೆಂದ
ನಿಲಸುತನಾಡೊತ್ತಿಘರ್ಜಿಸಿದಾ ॥೧೩॥ ಸುರನಿಕರಕಾದಿರಲಿಮೇಣೀ।ಧರ
ಣಿಕೊಡೆಸೆಂದಿರಲಿಹಸ್ತಿನ । ಪುರಿಗೆಧಾಳಿಯನಿಡುವೆಸಮರದವೋರೆಗಳ
ತಿವಿದೂ ॥ ಉರುತರಾಷ್ಟ್ರವನೊಯ್ವೆನೆಂದ । ಬ್ಬರಿಸಿಮಾರುತಿನುಡಿಯೆ
ತಮ್ಮನ । ಭರದಖತಿಯನುನಿಲಿಸಿಸಂತೈಸಿದನುಸಾಮದಲೀ ॥೧೪॥ಅವಧಿ
ಯೊಂದೇವರುಷವಿದರೊಳ । ಗೆವಗೆಸ್ಯೈರಣೆಯುಂಟುನೀಮುನಿ ।ದವಗಡಿ
ಸಿದರೆಬಳಿಕಸ್ಯೈರಿಸಲರಿಯೆಮನಮುಳಿದೂ॥ಅವನಿಯಲಿಹನ್ನೆರಡುವರುಷ
ವು।ಸವೆದುದುಂನಿಷ್ಫಲವಲಾಕೌ।ರವರಿಗಶಿಲಾಗ್ಧಹುದುನೀನೇಬಲ್ಲೆ ಹೋ
ಗೆಂದಾ॥೧೫॥ ಹದುಳವಿಟ್ಟನುಭೀಮನನುನಿ ।ರ್ಮದನುಮತ್ಸ್ಯನಪ್ರರಿಗೆ
ಯೆತಿವೇ।ಷದಲಿಬಂದನುಹೊನ್ನಸಾರಿಯಬೀಲಕಕ್ಷದಲೀ ॥ ಇದಿರೊಳಾ
ನತರಾಗೆಕಂಡವ । ರುದಿತತೇಜಃಪುಂಜದಲಿಸೊಂ ।ಪೊದವಿಬರಲುವಿರಾ
ಟಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತದಲೀ॥೧೬॥ ಇತ್ತಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಿಹರಿಯರಿ।ದ

ತ್ತಣೊಂಗೈತಂದಿರ್ದೈಯ । ತ್ಯತ್ತಮದವೇಷದಮಹಾತ್ಮರ ಕಂಡುಬದುಕಿ
ದೆವೊ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಭೂಪಾಲಪಾಂಡವ । ರತ್ತಣಿನವಾಸಕ್ಕೆನಡೆಯಲು।
ಇತ್ತಬಂದೆವುಮುನ್ನಿನೋಲಗವಂತರಿಸಿತಾಗಿ ॥೧೭॥ ಕೆಟ್ಟುದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ
ಪಾಂಡವ । ರುಟ್ಟಹೋದರುನಾರಶೀರೆಯ।ನಟ್ಟದವಿಮನಯಾಯ್ತು ರಾ
ಜಾನ್ವಯದರಾಯರಿಗೇ ॥ ಬಿಟ್ಟರೆಮ್ಮನುಜಠರಭರಣಕೆ । ನೆಟ್ಟನಾಶ್ರ
ಯವಿಲ್ಲದಿರೆಕಂ ।ಗೆಟ್ಟಬಂದೆವುಕಂಕನೆಂಬಭಿಧಾನತನಗೆಂದಾ ॥೧೮॥ಓ
ಲಗಕೆಬಂದಖಿಳರಾಯರ । ಮೌಳಿಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿಮಯೂಖನಿ। ವಾಳಿ
ಯಲಿನೆರೆಮೆರೆವುದಾತನಪಾದಪದ್ಮಯುಗಾ ॥ ಕಾಲವಾವನನಾವಪರಿಯ
ಲಿ । ಕೀಳುಮಾಡಿದುಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ನಾಳುಗೊಂಡನುಮತ್ಸ್ಯನೆಲೆಜ
ನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಾ ॥೧೯॥ ಆದುದೈನಿವಾರ್ಹಕಂಕಂ।ಗಾದುದಾಮತ್ಸ್ಯೇ
ಶನಿಂದವಿ । ವಾದವಿಲ್ಲದೆನೇಮಸಿಜವಾದತೇಯಿರುತಿರಲೂ ॥ ಹೋದಪಿತ್ತ
ಲುಕೆಲವುದಿನತನ । ಗಾದಸಾಹಾಯ್ಯದಲಿರಿಪುಬಲ।ಭೇದಿಮಾರುತಿಬಂದು
ಕಂಡನುಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯಾ ॥೨೦॥ ಏನುಪರಿಣತೆನಿನಗೆಬಾಣಸಿ।ಯಾ
ನುಭೀಮನಮನೆಯವನುಮ । ತ್ತೇನುಭುಜಬಲವರಿವೆನಗ್ಗದಮಲ್ಲವಿದ್ಯೆ
ಯಲೀ ॥ ನೀನಧಿಕನೆಂದಾಸವಿಜ್ಞಾನ । ಸೂನುವಮನ್ನಿಸಿದನಿತ್ತಲು ।
ಮಾನನಿಧಿಮರುದಿವಸಹೊಕ್ಕನುಪಾರ್ಥನಾಹೊಳಲಾ ॥೨೧॥ ಸುರಪನ
ರಸಿಯಶಾಪದಲಿಸಿತ । ತುರಗನೆರೆವಣ್ಣಾಗಿಮತ್ಸ್ಯೇ । ಶ್ವರನಮಗಳಿಗೆ
ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಸಂಗದಲೀ ॥ ಇರಲುಯಮಳರುತುರಗಗೋವ್ರಜ।
ಭರಣರಾದರುಬಳಿಕಪಾಂಡವ ।ರರಸಿಸಾರಿದಳೊಳವಿನಲಿವೈರಾಟಪಟ್ಟ
ಣವಾ ॥೨೨॥ ತರಣಿಗಂಜಿದಡಿಂದುತಲೆಗಾ । ಯ್ದಿರಿಸಿದನೊಮರೆಯಾಗಿ
ಶಿಬಿರದ । ಹೊರಳಿಗಳನೆನೆಮುಡಿಗೆಹೋಹಿದವೇಣಿಮಲ್ಲಿಗೆಯಾ ॥ಹಿರಿದು
ಸೈರಿಸಲಾರೆನೆಂದೊಡ । ನಿಶಿಪಿದನೊಕ್ಕೈರಮಮನೆನಲಂ। ದರರೆಕಂಗಳಧಾ
ಳವೊಪ್ಪಿರೆಬಂದಳಭುಜಮುಖೀ ॥೨೩॥ ಮೊಲೆಯಮೇಲುದುಜಾರೆಜಾರಿದ।
ಕಳೆಮಸರುಕಂಗಳಿನಮಿಂಚಿನ । ಹೊಳಕಿನೆಡೆನಡೆಗೆಟ್ಟನಿಂದರುಚಿತ್ತವಿ
ಹ್ವಲರೂ ॥ ತಳುವಸುರುತಲೆದೋರೆತೋರಿದು । ದಲಗುಮರುವೊನೆ
ಯೆನುತವಿಟರಳ ।ವಳಿಯೆನಡೆತರುತಿರ್ದಳಂಗನೆರಾಜವೀಧಿಯಲೀ ॥೨೪॥
ಎಲೆಲೆಮದನನಗಜವ್ರುತೊತ್ತಳ । ದುಳಿದುದೋಕಾಮುಕರನೆಸೆಗಾ।ವಳಿ
ಯೊಳಗೆಗಾರರಾಯ್ತುಗರುವಿಕೆವಿಟವಿದೂಷಕರಾ ॥ಅಳುಕಿದರುಮನುಮ
ಥನಗರುಡಿಯ । ಬಲುಮೊಗಾರರುಬಂದಳಗ್ಗದ ।ನಳಿನಮುಖಿಬಹುಜನದ
ಮನಕಟ್ಟಿಯನೊದವಿಸುತಾ ॥೨೫॥ ಜನದಜಾಣಕ್ಕಾಡಲಾವೋ।ಹನ
ಮುಹಾಂಬುಧಿಯೊಳಗೆನೃಪನಂ। ಗನೆಯಭವನಕೆಬರಲುಬೆರಗಾಯ್ತುಖಿ

ಳನಾರಿಯರೂ ॥ ವನಿತೆಮಾನಿಸೆಯಲ್ಲಮನುಜರಿ|ಗಿನಿತುರೂಪಿಲ್ಲೆಂದುವಿ
ಸ್ಮಯ|ವೆನುತಮನದೊಳುಗಳುಕಿದರುಮತ್ಸ್ಯೇಶನರಸಿಯರೂ ॥ ೨೬॥
ಬರವಕಂಡುಸುಧೇಷ್ಣೆಮನದಲಿ | ಹರುಷವಿಗೆಹೊಂದಿದಳುಕರೆಕರೆ| ತ
ರುಣಿಯಾರೆಂದಟ್ಟಿದಳುಕೆಳದಿಯರನನಿಬರನೂ ॥ ಸರಸಿಜಾಯತಗಂಧವ
ನುಮೋ | ಹರಿಸುಮಂಚುಪರಿಮಳವನಂ | ದನಸಿಬೀರುತಬಂದುಹೊ
ಕ್ಕಳುರಾಜಮಂದಿರವಾ॥೨೭॥ಕೆಳದಿಯರುಕಾಣಿಸಿದರರಸನ | ಲಲನೆಯ
ನುಪರಿಯಂಕಪೀಠದ |ಕೆಲಕೆಕರೆದಳುಕಮಲವದನೆಯನುಚಿತವಚನದ
ಲೀ ॥ ನಳಿನಮುಖಿನೀನಾರುನಿಸಗಾ| ರುಳ್ಳರುರಮಣರುಮಾಸಿಕೊಂಡಿ
ಹ|ಮಳಿನವೃತ್ತಿಯಿದೇಕೆನುತಬೆಸಗೊಂಡಳಂಗನೆಯಾ॥೨೮॥ಅತುಳಬಲೆ
ಗಂಧರ್ವರೈವರು | ಪತಿಗಳೆನಗುಂಟೆನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ |ಖತಿಯಮಾಡಿದರೊಂ
ದುವರುಷವುಬಿಡುವೆನವರುಗಳಾ ॥ಸತತವಾಕುಂತೀಕುಮಾರರ|ಸತಿಯ
ರೋಲೈಸಿದ್ದೆಬಳಿಕವ|ರತಿಗಹನವನವಿಷ್ಠರಾದರುತನಗೆಬರವಾಯ್ತು ॥
ಏನಮಾಡಲುಬಲ್ಲೆಯೆಂದರೆ |ಮಾನಿನಿಯಸಿರಿಮುಡಿಯಕಟ್ಟುವೆ| ಸೂನ
ಮುಡಿಸುವವರಕಟಾಕ್ಷಕೆಕಾಡಿಗೆಯನಿಡುವಾ ॥ ಏನಹೇಳಿದಮಾಡಬಲ್ಲೆ
ನು | ಸಾನುರಾಗದೊಳೆಂದೆನಲುವರ | ಮಾನಿನಿಯನಸುನಗುತನುಡಿಸಿ
ದಳೆಂದುವಿನಯದಲೀ ॥೩೦॥ಎನಲುಮೆಚ್ಚಿದಳಾವಿರಾಟನ |ವನಿತೆವೀರರ
ವಧುವನಾಸಖಿ | ಜನದೊಳಗೆನೇಮಿಸಿದಳನಿಬರಿಗಾಯ್ತುನಿವಾರಣಾ॥ಮ
ನದಥಗೆಯುದಗಿದವುಮತ್ಸ್ಯೇ | ಶನವುರಾಂತರದೊಳಗೆವೈರಿಮುರ|ದನು
ಪಮಿತಭುಜಸತ್ವರಿದ್ದರುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಆಸುಧೇಷ್ಣಾದೇವಿ
ಯರನಿಡು | ಕೇಶವನುಹಿಂಕ್ಕುವಳುಮುಡದಲಿ | ಸೂಸುಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ
ದಖ್ಖಾಳವನುಮುಡಿಸುವಳೂ ॥ ಆಸತಿಯುಮನವೊಲಿದುನಡುವಳು| ಲೇ
ಸುಲೇಸೆಂದೆನಿಸಿಬಾಳುವ | ಭಾಷೆಯನುಸಲಿಸುತ್ತಲಿರ್ದಳುಪತಿಗಳಾಜ್ಞೆ
ಯುಲೀ ॥೩೨॥ ಜವನಮುಗಸನ್ಯಾಸಿವೇಷದಿ |ವವಸನುತಬಾಣಿಸಿನಮನೆ
ಯುಲಿ|ದಿವಿಜರಾಯನತನಯನಿರ್ದಶಿಖಂಡಿವೇಷದಲೀ ॥ ಜವಳಿಮಕ್ಕಳು
ತುರಗಗೋವ್ರಜ| ನಿವಹರಾದರುಕಮಲಮುಖಿಕಾ|ಲವನುಕಳೆದಳುರಾ
ಯನೊಲುಮೆಯುಕೆಳದಿಯರಕೂಡೇ ॥ * * ॥೩೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಅರಸುಕುರುಪತಿಪಾಂಡುನಂ
ದನ | ರರಿಕೆಯಾಗಲುಮಲ್ಲಬಳಗವ | ತರಿಸಿಕಳುಹಲುಮಲಲಕೊಂದನು
ಮತ್ಸ್ಯನಗರಿಯಲೀ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾ
ಲಕುಂತೀತನುಜರೈವರ | ನಾಳುಗೊಂಡನುಮತ್ಸ್ಯದೊರೆಪದಿಯರಸಿಯ

ರಕೊಡೇ ॥ ಕಾಲವನುಕಳೆವುತ್ತಲಿರೆದು | ಶ್ಶೀಲಕುರುಪತಿಪಾಂಡುಸು
ತರವ| ನಾಲಯದಲಕ್ಷ್ಯವನುನಿರ್ಮಿಸಿದಸುಮನದೊಳಗೆ ॥೧॥ ಆದುದಟ
ವಿಪರಿಭ್ರಮಣವಿ | ಸ್ತಾದರೆಯುಗುಪ್ತದಲಿಕಂಡರೆ | ಮೇದಿನಿಯೊಳವ
ರೀಗಹದಿಮೂರಬ್ದವನವರಲಾ ॥ ಆಗುರಾತ್ಮರತೆರನನರಿವರೆ | ಸಾಧಕವ
ದೇನೆಂದುತಿಳಿದಿಹ | ಲಾದದಲಿಮಲ್ಲರನುಬರಹೇಳೆಂದುನೇಮಿಸಿದಾ ॥೨॥ ಕ
ರೆಯಲೊಡನೈತಂದರಾಮ | ಲ್ಲರುಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಸರ್ವಾ | ಭರಣ
ಭೂಷಿತಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂಬರವಿಲೇಪನದಿ॥ ಕರಿಗಿರಿಗಳವರಲ್ಲಜನಿಸಿತೋ|
ಹರಯೆನಲುಜೀಮೂತಮುಖ್ಯರು | ಕುರುಪತಿಯುಬಳಿಗೈದಿಬೆಸನೇನೆಂ
ದರವನಿಪನಾ ॥೩॥ ಮಲ್ಲಕೇಳ್ಜೀಮೂತಧರಣಿಯೊ | ಳಲ್ಲಿಕುಂತೀತನು
ಜರಿಪ್ಪರೊ | ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಲಿದೇಶಗಳತಿರುಗಾಡಿಸೂಡಿಯಲೀ ॥. ನಿಲ್ಲದಿಲ್ಲಿ
ಗೆತಿಳಿದುಕಳುಹಿಸು | ಯಲ್ಲವೇತಕೆಹೋಗೆನಲುಕರ | ಪಲ್ಲವವಮುಗಿವು
ತ್ತಬಿನ್ನೈಸಿದನುಜೀಮೂತಾ ॥೪॥ ಜೀಯಪಾಂಡವರಿದ್ದರಾವನು | ಬಾ
ಯಮಾತಲ್ಲರಸಬೇಕುಮ | ಹಾಯತದಕುಶಲದಲಿಬಹುವಿಧದಿಂದಲೆಂದನ
ಲೂ ॥ ರಾಯನೆಂದನುಜಟ್ಟಿಗರಕೂ | ಡಾಯತದಲೈದುವುದುಮಲ್ಲರ |
ದಾಯದಲಿವೆವಹರಿಸಿತಿಳಿವುದುಮಂತ್ರಿನಿನಗೆಂದಾ ॥೫॥ ನಿನ್ನಸಾಹಸವರಿ
ವೆನಂತಿರ | ಲಿನ್ನುಪರೆಕಿಸಬೇಕುಮಲ್ಲರ | ಉನ್ನತದಸಾಹಸದಕೌಶಲ್ಯ
ವನಿನ್ನಮುಂದೆನಲೂ ॥ ನಿನ್ನಿಯಿಂದವೆನೋಡೆನುತಸಂ | ಪನ್ನಶೌರ್ಯ
ನುವಿವರಿಸಿದನ | ತ್ಯುನ್ನತದಬಂಧುಗಳಭುಜಬಲದಿರವನರಸಂಗೇ ॥೬॥ ಬ
ಲ್ಲಹರುಕುಶಲದಲಿಕಾಳಗ | ದಲ್ಲಿನಿಜವಿಕ್ರಮರುಮೇಗರೆ | ಎಲ್ಲಧರ್ಮಜ್ಞ
ರುಮಹಾಹವವೀರರಿವರೆನಲೂ ॥ ಯಲ್ಲವೆದ್ದುದುಜೀಯಕುರುಕುಲ|ಮ
ಲ್ಲನೋಡೆನುತುಲಿದುಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲನಾಜೀಮೂತನಿರ್ಮಿಸಿದಪರಾಕ್ರ
ಮವಾ ॥೭॥ ಪುಂಡರೀಕನಪಿಂಗಳಾಕ್ಷನ | ಚಂಡಬಲಜಗಜಟ್ಟಿರಣಾದು |
ರ್ದ್ದಂಡಕೇಸರಿವೀರಬಾಹುಮಹಾಮದೋನ್ನತನ ॥ ಹಿಂಡುಗಲಕನುವು
ಗ್ರಕೇಶಿವ್ರ| ಚಂಡಭೈರವರಾಹುಕಲಿಭೀ|ರುಂಡನೆಂಬತಿಬಲರತೋರಿದ
ನಾನರಾಧಿಪಗೇ ॥೮॥ ಕದನಕರ್ಕಶಕಾಲಭೈರವ|ಮಧುವನನನರಸಿಹ್ಮ
ಘಾಟನ | ಸದೆದುಳವನಾಗರುಕಜಟ್ಟಿಗವೀರಭೇತಾಳಾ ॥ ಗದೆವಿಭಾಂಡ
ವದೈತ್ಯನರಸುರ | ಚದುರಚಪಳರಬಲವನೊಬ್ಬನೆ | ಸದೆವವರನೈನೂ
ರುತೋರಿದನಾನರಾಧಿಪಗೇ ॥೯॥ ಒಬ್ಬನಾಲ್ವಾಯಿರವಕೊಂಬವ | ನೊ
ಬ್ಬನಗ್ಗಜವೆರಡುಮೇಣ್ಮ| ತೊಬ್ಬನೂರರಬದಿಯನೊದಗಿದನಾಮೃಗಾ
ಧಿಪನಾ ॥ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯನಾರೇಳಸೀಳಿದ|ನಿಬ್ಬರುಗಳೊಂದಾಗಿಕೊಡಿಯೆ|
ಹೊಬ್ಬುಳಿಯನೊಡೆವಂತೆಕೊಂದರುಹಲವುಮಲ್ಲರನೂ ॥೧೦॥ ಉಡಿದ

ನೊಬ್ಬನೆಗಜದದಾಡೆಯು | ಕೆಡಹಿದನುಕೇಸರಿಯಬೀಳುವ | ಸಿಡಿಲವ್ರೋ
ಲಾರ್ಭಟಿಸಿ ತೂಳುವನಿವನುಪ್ರತಿಭಟನಾ ॥ ಮಡಿದನಿವನೆಂದೆನಿಸಿಹೊ
ಕ್ಕೊಡೆ | ನೊಡನೆತಿವಿದನುಜೀಯಗಡಬಡ| ಬಡೆಯುವಾತಲ್ಲೆದನನು
ಪವಮಲ್ಲಜೀಮೂತಾ ॥೧೧॥ ಹೊಡೆದುಭುಜವನುಹೂಂಕರಿಸಿಕಿಡಿ| ಇ
ಡುವವಿಾಸೆಯತಿದ್ದುತೊಲವಿನ |ಲಡಿಗಡಿಗೆಂರ್ಬಾಭಟಿಸಿನಿಂದಾಮಲ್ಲಜೀ
ಮೂತಾ ॥ ನುಡಿನೃಪತಿಹದನೇನುರಿಪುಗಳ| ಮಡುಹಿಬರಲೋಮೋಣು
ಕೈಕರೆ | ವಿಡಿದುತರಲೋನಿಕ್ಷಯಪನುಸುರೆಂದನಾಮಲ್ಲಾ ॥೧೨॥ ಈ
ಪರಿಯಜಟ್ಟಿಗಳುತನ್ನಪ್ರ | ತಾಪವನುವಿಸ್ತರಿಸೆಕುರುಕುಲ| ದೀಪನ
ಪ್ಪಣಗೊಟ್ಟುಮಗುಳಿಂತೆಂದನವರೊಡನೇ ॥ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದವನಿಯಲಿ
ಮಲ್ಲರ | ತೋಪ್ರಜಾಳಿಯುಮೆರೆದುಹೊಗಳಿಸಿ | ಯಾಪ್ರರಗಲೇತನ್ನಬಿ
ರುದಾವಳಿಪರಾಕ್ರಮವಾ ॥ ಸುದ್ದಿಯಿಲ್ಲದೆಹೋದಪಾಂಡವ | ರಿದ್ದರಾ
ದಡೆಬೇದಿಗಲಹದ|ಯುದ್ಧಕೆಳಸದೆತಿರುಗಿಸುವುದೊಬ್ಬನನುಕರಿಪುರಿಗೇ॥
ಉದ್ಧರುಟುತನಬೇಡಮಲ್ಲರ | ಗೆದ್ದನೀವಾರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ | ಬುದ್ಧಿ
ವಂತಿಕೆನಿಮ್ಮೊಳುಂಟೆಂದನುಸುಯೊಧನನೂ ॥೧೫॥ ತರಿಸಿದನುಹೊಂ
ದೊಡವರತ್ನಾ | ಭರಣವೊಪ್ಪುವತೋಳಭಾಪ್ಪುರಿ | ವರಮಣಿಗಳಿಂದೆ
ಸೆವಬಿಳುಬಿನಕಡೆಯಸರಪಳಿಯಾ ॥ ಕೊರಳಹಾರದವಜ್ರಮಾಣಿಕ|ದು
ರುಗಿದೆತ್ತಿದಚೀನಚೀನಾಂ | ಬರವನಿತ್ತುಪಚರಿಸಿದನುಕಲಿಮಲ್ಲ ಸಂತತಿ
ಯಾ ॥ ಚಂದನದಕುಂಕುಮದಕತ್ತುರಿ| ಯಿಂದಲನುಲೇಪನಜವಾದಿಸು|
ಗಂಧಕರ್ಪುರವೀಳೆಯುವನಾರಾಮಫಲಗಳನೂ॥ ಅಂದವರಿಗೆಲ್ಲವನುಕೊ
ಡಿಸಲು | ಇಂದುದಿನಪರುಪಡಿಯೆಯೆನಲಾ| ನಂದದಿಂನಿಂದಿದರುನೇಮ
ವನಿತ್ತುಹೋಗೆಂದಾ ॥೧೬॥ ಹೊಡೆಸಿದರ್ಭೇರಿಗಳತಂಬಟ| ವೆಡಬಲದ
ಡೌಡೆಗಳಮಿಗೆಬೊ|ಬ್ಬಿಡುವನಿಸ್ಸಾಳದಮಹಾರವರಾಯಗಿಡಿಬಿಡಿಯಾ॥
ಘುಡಿಘುಡುಸ್ವರವಸೆಯಲಂಬರ | ವೊಡದುದೋಯೆಂಬಂತೆನಗರವ |
ನೊಡನೆ ಹೊರವಂಟರುನೃಪಾಲನಮಲ್ಲಸಂದೋಹಾ ॥೧೭॥ ಸುರನದಿ
ಯನುತ್ತರಿಸಿನಾನಾ | ಪರಿಯದೇಶವಹೊಕ್ಕುಗೋದಾ | ವರಿಯತೀರದ
ಪಟ್ಟಣವಶೋಧಿಸುತವಯಣದಲೀ ॥ ಬರುತಲಂತಾತುಂಗಭದ್ರಾ| ವರ
ನದಿಯರಾಜ್ಯಾಂತದೊಳುಮಿಗೆ | ಪರಿಕಿಸುತಜೀಮೂತನಡೆದನುಮಲ್ಲಜ
ನವೆರಸೀ ॥೧೮॥ ಬಂದನೀಪರಿಹಲವುಯೋಜನ | ದಿಂದಲೊಂದಿನರಾತ್ರಿ
ಯುಲಿಮುದ |ದಿಂದಮಲಗಿರಲೊಬ್ಬಮಲ್ಲನುಬೆದರಿಕನಸಿನಲೀ ॥ ಬಂದು
ದಿದಕೋವೃತ್ತ್ಯುಹಾಹಾ | ಯೆಂದುನಿದ್ರೆಯನುಳಿದುಹರಿಗೊಳೆ | ಯಂ
ದುಮಲ್ಲರುಗಜಬಜಿಸೆಜೀಮೂತನಿಂತೆಂದಾ ॥೧೯॥ ವಸಿದೇನಾಶ್ಚರ್ಯಕೆ

ರೆಯನ | ನೇನಕಂಡನೊಕನಸಿನಲಿತಾ | ನೇನನೆಂಬೆನುರಹವನೆನುತೆ
ಡಿಗಡಿಗೆಬೆರಗಾಗೀ ‖ ಮೌನದಲಿಮುಳುಗಿದಳುತಂದರು | ಹೀನಹೃದಯ
ನನೆಂದನವನುಮ | ನೋನುರಾಗವನುಳಿದುಕನಸಿನಭಯವು ಧಿಟವೇ
ದೊ ‖ ಕಾಲವಿಲ್ಲದಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿ | ನೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬೆಮಲ್ಲರ | ಪಾ
ಳೆಯವಹೊಕ್ಕೊಡನೆಸಂಹರಿಸುವದನಾಕಂಡೇ ‖ ಹೇಳಲೊಬ್ಬನುವುಳಿ
ಯಬೇಕೆಂ | ದೋಲಗಿಸಿದಪಲಾಯನಕಕ | ಟ್ಟಾಳುಗಳಬಲ್ಲಹಸೆಯೆಂದೆ
ನುಮಲ್ಲನೊಡೆಯಂಗೇ ‖೨೧‖ ಕಾಲಗತಿಯಂತಿಹುದೊರಿಪುಗಳು | ಶೀ
ಲಪುಂಗವರೆಂದುನುಡಿವರು | ಯಾಳಿಗಪಜಯವಹುದುರಣದಲಿತಿರುಗಲೇ
ಸೆನಲೂ ‖ ಕೇಳುತಾಜೀಮೂತಮಲ್ಲನು | ಹೇಳುಹೇಳೆನ್ನಮ್ಮಮೃ
ತ್ಯುಧ | ಧಾಳದಲಿನೆರೆಕೊಂದುದೇಸಟೆಯೆನುತನಡೆಗೊಂಡಾ ‖೨೨‖ ಹ
ಲವುಪಯಣದಮೇಲೆಮತ್ಸ್ಯನ | ಹೊಳಲಹೊರೆಗೈತಂದುಭಟ್ಟರ | ಕ
ಳುಹಿದನುಪುರದರಸಗೆಮ್ಮಯಬರವನರುಹೆನಲೂ ‖ ನಲವುಮಿಗಲೈತಂ
ದುಕೋಟಾ | ವಳಯಹೊಕ್ಕನುದೂತರಿಗೆತಾ | ತಿಳುಹಿದನುಕರೆದೊ
ಯ್ದರವರಸುರಾಜಮಂದಿರಕೆ ‖೨೩‖ ಬಂದುಕಂಡುವಿರಾಟರಾಯಗ |
ನಿಂದುಕರಗಳಮುಗಿದುಮಲ್ಲರ | ಬಂದುಪುರಬಾಹೆಯಲಿಬಿಟ್ಟುದಹೇಳಿದ
ನುನೃಪಗೆ ‖ ಮುಂದೆಕಳುಹಿದರೆನಲುನೃಪತಾ | ನೆಂದನಾದಾರುಕನಕ
ರೆಯನ | ಲಂದುಪುರವಣಿಸಿದನುಭೂಮಿಪಾಲನೋಲಗಕೇ ‖೨೪‖ ಈ
ರವಮುಗಿದಂದಾರುಕನಕೂ | ಡರಸನೇಮಿಪನಿತ್ತುಮಲ್ಲರ | ಕರೆಯೆ
ನಲುತಿರುಗಿದನುಭಟ್ಟನುಸಹಿತಹಿಲದಲೀ ‖ ಪುರದಹೊರಬನದಲ್ಲಿಯಿ
ರುತಿ | ರ್ದರನುಕಂಡುನೃಪಾಲನೆಮ್ಮನು | ಕರೆಯಕಳುಹಿದನೆಂದಡೆದ್ದು
ರುಮಲ್ಲರತಿಮುದದೀ ‖೨೫‖ ಪರಿಪರಿಯಶೃಂಗಾರದಲಿಮ | ಲ್ಲರುಗಳೇಳೆ
ಲುಮುಂದೆನಾವಿಪ | ಬಿರಿದುಜಾಗಟೆಡೌಡೆಪಾಠಕಸಿಕರರೊಗ್ಗಿನಲೀ ‖
ಪುರವಹೊಕ್ಕರುರಾಜನಸ್ಥೆಗೊಂಡ | ಸಿರದನಡೆಯಲುಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿ |
ಸಿರಿಯೊಳೋಲಗವಿತ್ತುಕುಳ್ಳಿರ್ದನುಸರಾಗದಲೀ ‖೨೬‖ ಉರವಣಿಸಿಮುಂ
ದುಗ್ಘಡಿಪಭ | ಟ್ಟರುಗಳೆಲ್ಲರಸಿಲಿಸಿತಾಳಿಯ | ವರಮಣಿಗಳಿಂದೆಸೆವಭೂ
ಮಿಪತಿಗೆಜೀಮೂತಾ ‖ ಶಿರವಬಾಗುತನಿಂದಿರಲುಮ | ಲ್ಲರುಗಳೆಲ್ಲರು
ಕೈಯ್ಯಮುಗಿಯು | ಲ್ಕರಸುಬೆಸಗೊಂಡರುಮಹಾಸಂತೋಷಚಿತ್ತದಲೀ ‖
ಬಂದಕಾರಿಯವೇನೆನಲುನಗು | ತೆಂದನಾಜೀಮೂತಮಲ್ಲರ | ವೃಂದಸ
ಹಿತಲೆತಿರುಗಿದೇಶದಮೇಲೆಕಾಳಗಕೇ ‖ ನಿಂದುಜೈಸಿದುಮಲ್ಲರನುಯ್ಯೆ |
ತಂದುನಿಮ್ಮಯಪುರಕೆಮತ್ತಿ | ಲ್ಲಿಂದಗಮಿಸುವೆವೆನಲುದಾವೆನರಾಷ್ಟ್ರ
ಸಿಮುಗೆಂದಾ ‖೨೭‖ ಇಂದುವಂಶಜಲಧಿಕರಾಯರ | ವೃಂದದೊಳಗಾನ

ಹುಷಪುತ್ರರು। ಸಂದರಾವಶಾಲೆಯಲಿನಾಶಂತನೇಶ್ವರಗೇ ॥ ನಂದನನು
ಜನಿಸಲ್ಕೆಯುವಗಿ । ನ್ನಂಥನೃಪಜನಿಸಿದನುಯಾತನ । ನಂದನನುಕುರು
ರಾಯನಾತನೆಮಲ್ಲರಾವೆಂದಾ ॥೨೯॥ ಕೇಳಿದನುಕಾಳಿಯವಸಂತನೆ।ದೇ
ಳಿಗೆಯಲಿಂತೆಂದನವ್ಮಲಿ । ಕಾಳಗವೆಪರಜಟ್ಟಿಗಳುಯಿಹರತಿವಿನೋದ
ವಲಾ ॥ ಏಳನೀವ್ಪ್ರೀತಿಕೆಗೆಕರದನಕೆ। ನಾಳೆಕರೆಸುವೆನೆಂದುಭೂಪತಿ।ಹೇ
ಳಿದನುಚರರಿಂಗೆಪಡಿಪಾಸಗಳಕೊಡಿಸೆಂದೂ ॥೩೦॥ ಮಲ್ಲರನುಕಳುಹಿ
ಸಿದನಾದಿನ । ದಲ್ಲಿಕಂಕನಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಬಲ್ಲಿದನಬಳಿಯಿಂದಬಂದನಿದ
ಕ್ಕೆಹದನೇನೂ ॥ ಇಲ್ಲಿಯವರೊಡನಾನವಾಪವ । ರಿಲ್ಲವೆನಲಿಂತೆಂದನಾ
ಭೂ । ವಲ್ಲಭನುಜನವೇಜಯಶ್ರೀತಿಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ॥೩೧॥ ಕರೆಸುನಿವ್ಮ
ಯಮಲ್ಲರನುಸಂ । ಗರವಜಯಿಸಲಿಜಯಿಸದಿರಲಾ । ಪರಿಯಬಿಡುವರೆ
ರಾಯಲಕ್ಷಣಗಳನುವಹಿಸಿದರ್ೞ ॥ ಕರೆಸೆನಲುಕಳುಹಿದನುದೂತರ। ನಿ
ರದೆಬಂದುದುಡಾಡೆಹಾಗಟೆ । ವೊರೆಯೆಬಿರುದಿನಭಟ್ಟರುಲಿಯಲುಮ
ತ್ಸ್ಯನೋಲಗಕೇ ॥೩೨॥ ತುಳುವತುಂಬರನಾಗನಾದಳ । ಮುಳಿಗಮುಖ್ಯ
ರುಬಂದುಸಭೆಯಲಿ । ನಲಿದುಮಿಗೆಘರ್ಜಿಸಿತುರಾಯನಮುಂದೆಕೆಲಕೆಲ
ರು ॥ ಛಲದೊಳಗೆಬಲದೊಳಗೆಮಲ್ಲರ । ಬಳಗಗಂಡನುತಾನುಹೇಳೆಂ।
ಬೊಲುಹುಗಳಸಂತೈಸಿನಗುತವಿರಾಟನಿಂತೆಂದಾ ॥೩೩॥ ಕಳುಹಿಸಿದನಿಭ
ಪುರಿಯನೃಪಕುಲ । ತಿಲಕಕೌರವಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕೆ । ಹೊಳಲಿಗೈದಲುನಿ
ಮ್ಮಕರೆಸಿದವೆನಲುತಮತಮಗೇ॥ ನಲಿದುಹರುಷದಲಂದುಬಾಹ।ಪ್ಪಳಿಸಿ
ದುಪ್ಪಟಯಜಡಿದುಕದನ । ಕ್ಕೆಳಸಿದರುಕಳುಹಿದರುದೂತರ ಮಲ್ಲರಿದ್ದೆಡೆ
ಗೇ॥೩೪॥ ಚರರುಕಳುಹಲುಬಂದರವಿರ।ಕರೆದುತಿರುಹಿದರಾಕ್ಷಣದಲು
ಆ । ಹಿರಿದುಶೃಂಗಾರವನುಮಾಡಿದರೇನವೇಳುವೆನೂ ॥ ಕರಿಯಮೋಹ
ರೆದೆಗದಪೊಲುಬಂ । ದುರವಣಿಸಿನಡತೆಂದುನೃಪಮಂ । ದಿರವಹೊಗಲ
ದಕಂಡುಹಿರಿದುವಿರಾಟಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥೩೫॥ ಬರಲುಯಿವರಿದಿರಾಗಿಬಂದ
ರು । ಕರವಧರಣಿಯ ಲುದ್ದಿಮಿಗೆಯ । ಬ್ಬರಿಸಿಭುಜವನುಹೊಯ್ದು
ನಿಂದರೆಕಂಡುಖಾತಿಯಲೀ ॥ ಧುರವಜೈಸಿದರಾದರಿವದಿರ। ಶಿರವಚಂಡಾ
ಡುವೆನೆನುತವೋ। ಹರಿಸಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯೊಗಿಸಿಸಿಂಧುರಮಲ್ಲಮಾರಾಂತಾ ॥
ಅಳವಿಯಲಿಬಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು । ಹಳಚಿದರುಹರೆಸಾರಿಮುಷ್ಟಿಯ।ಬ
ಲಿದುಪುಟನೆಗದದ್ದುಹಿಡಿದನುತಿವಿದುಸಿಂಧುರನಾ ॥ ಅಳುಕವವನಾಭುಜ
ದಸತ್ವದಿ । ಬಳಲಸಿಂಧುರತುಡುಕಿನೆಲಕ । ಪ್ಪಳಿಸೆಶಿರಶತಚೂರ್ಣವಾ
ದದುಚೆದರಿತಾಸ್ಥಾನಾ॥೩೬॥ಮಡಿದನವಶವದೆಗೆದುರಣಕವ। ಘಡಿಸಲಾ
ಚೌದಂತಮಲ್ಲನು।ಜಡಿದುಹಳಚಿನನೊಂದುಸಿಂಧುರನವನಬಲುಶಿರವಾ॥

ಮಡಮುರಿದುಕಿತ್ತಿಟ್ಟುದೌಡೆಯು | ಹೊಡೆಯನಲುರುಬಿಂಮೆದ್ದುಕುಟ್ಟ
ಲು|ನಡುಗಿತಾಯಾಸ್ಥಾನವೇಲ್ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪಾ||೩೮|| ಮುಡುಹ
ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತದಳದುಳ|ಜಡಿದನುಕ್ಕಿನಕೊಡಲಿಯನುಂಯನ |ಗಡೆಯನಾ
ರೆನುತೆರಗಿದನುಸಿಂಧುರನಮಸ್ತಕವಾ || ಕಡೆದನದತತ್ತರಿಸಿಬೀಳುತ |
ಹೊಡಕೆಳಿಸಿಕೊಂಡಿವನಶಿರವನು | ಮಡದಲೆರಗಲುಸಿಡಿದಪಾಲಿಗಳವನಿ
ಗೊರಗಿದನೂ ||೩೯|| ಎದ್ದನವಬೊಬ್ಬಿರಿದುಸಿಂಧುರ | ಗೆದ್ದಗರ್ವವನು
ಗುಳೆನುತಲು | ಬಿದ್ದಹೊಕ್ಕನುತೋಳತೆಕ್ಕೆಯಮಲ್ಲಹೋಳಿಕೆಗೇ ||
ಭದ್ರಗಜಕೈಯಿಕ್ಕಿದವೊಲುರೆ| ಯುದ್ಧಸಿಂಧುರತೆರಹರಿಸಿಮೇ|ಲೆದ್ದುಬರ
ಸೆಳದೊಡೆದುಕುಸಿದೆತ್ತಿದನುಮುಷ್ಟಿಯಲೀ ||೪೦|| ಎರಗಿದನುತಲೆಬಿರಿಯ
ಲಾಮು | ಕ್ಕುರಿಕಿಕೆಶೋಣಿತಧಾರೆಬಾಯಿಂ | ದೊರತೆಯಿಡೆಮೈಮುರೆದು
ತುಂಬುರಕಳನಮಧ್ಯದಲೀ||ಒರಗಿದನುಕಂಡುಳಿದಮಲ್ಲರು | ಥುಕಕೆವಿ
ಸುಕದೆಮುಸುಕದಲೆಯಲಿ |ಸರಿಸವರನ್ನಪನರಿದುದುಗುಡದಹೊತ್ತುಬೆ
ರಗಾದಾ ||೪೧|| ಅವನಿಪತಿಕೇಳುಳಿದಮಲ್ಲರ | ಹವಣರಿದುಸಿಂಧುರನುತ
ನ್ನೊಳು | ಬವರವನುಜೈಸುವರೆತಾನ್ವೀಗದಲಿಬರಲೆಂದೂ || ಕವಿದುಹ
ಳಚಲುಜೋಡಿಸಲುಯವೆ | ನಿಮಿಷದಲಿಯೆನಿಬರನುಬಳಿಕಾ |ಜವಳಯಿಂ
ದಪ್ಪಳಿಸಿದನುಕಂಡರಸಮಾರ್ಣಿಸಿದಾ ||೪೨|| ಧುರವಜೈಸಿದಿರಿಂದುಯುದ್ಧ
ಕೆಕರೆಸುವೆನುಶೋಕೆನುತವರಕ|ಪ್ಪರದವೀಳೆಯವಿತ್ತುಬೀಡಿಕೆಗಳಗೆಬೀ
ಳ್ಕೊಟ್ಟ || ಅರಸೆನುರುಳ್ಳೈಮನ್ನಿಸದೆಸಂ | ಗರಕೆನೇಮಿಪಕೊಟ್ಟೆಯ
ಕಟಾ | ಮರಣವ್ರಳಿದರಿಗಾಯಿತೆಂದನುನಗುತಕಂಕಮುನೀ ||೪೩|| ಬಸ
ರವನುಮನ್ನಿಸಲುಬೇಕೆಂ |ದವನಿಪತಿಸರನುಡಿದಮಲ್ಲರ | ನಿವಹವೈತಹು
ದೆಂದುನೇಮವನಿತ್ತುದೊಳಿತಾಯ್ತು || ಅವರುಬಂದರೆನಾಳೆಮಾಡುವ|
ಹವಣದಾವುದುಬಿಟ್ಟುಕಳೆಹೇ | ಳುವೆನುನಿನಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆಗೆಲುಗೈಯುಹ
ಮನೋರಥವಾ ||೪೪|| ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ನಿನ್ನಬಾಣಸಿ | ನವನುಪೂರ್ವದಿ
ಭೀಮಸೇನನ| ಭವನದಲಿಬಲುಮಲ್ಲವಿದ್ಯವಸಾಧಿಸಿದನವನೂ || ಪವನ
ಸುತನಿಂಬಲುಮೆಯಿವನೊಳ | ಗವನುತಿಳುಹಿಸಿಕೊಂಬಸೀತನ | ಹವಣ
ನಾಕಂಡರಿವೆಕರೆಸಿನ್ನೆಂದನಾಕಂಕಾ||೪೫|| ಬಲ್ಲನಾತನಚೈಗುಣಕೆಸರಿ|
ಯಿಲ್ಲನುಭಟರೊಳುಳಿದಸಾಹಸ| ಮಲ್ಲನಿವರೊಳಗರಿವವನಜಮಲ್ಲಕಾ
ಳಿವಾ || ಅಲ್ಲವೆಂದನೆನ್ನಪತಿತಾತ | ಕ್ಕಲ್ಲಜೈಸಲಿಮೇಗುಗೋಲಿ| ಬ
ಲ್ಲನಾನಂಜದಿರುಬೇಗಕರೆಸುಸೀನೆಂದಾ || ಎಲೆಮಹೀಸುರಯಿಾವಿವೇ
ಕವ | ಬಳಸುವನೆಸೀನರಿಯದಿದ್ದರೆ | ತಿಳಿದನಾನೆಲ್ಲವನುಸಂಹರಿಸುವನು
ಸಿಂಧುರನೂ || ಉಳಿದವರಗಣಿಸುವನೆತಾಹಿಂ| ದಳಿದವರೆಬಲಕೇದುಬಡ

ಮನ | ಕೊಲಿಸದಿರುಯೆನೆಕರಸುತೋರುವೆನವನಸಾಹಸವಾ ॥೪೭॥ ಎ
ನಲುಹರುಷಿತನಾಗಿದುಗುಡದ |ನನುಕರಿಸಿಮುಗುಳ್ದನಿಂದೊ|ಮ್ಮಿನಲಿ
ಸೋತರುಯೆನಗೆಕಾರಣವಿಲ್ಲಸಾರಿದನೊ ॥ ನಿನಗಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಯೆನೆ
ಮಲ | ಮುನಿಸನೆಂದನುಲೇಸುಹೊಲ್ಲಹ |ವೆನಗೆತಾಗಲಿಕರೆಸೆನಲುಕರೆ
ಸಿದನುಪವನಜನಾ ॥೪೮॥ ಮುರಿದಮೀಸೆಯಹೊದರುದಲೆಕೆಂ | ಪೇರಿದ
ಕಂಗಳಹೊಗರುವೋರೆಯ| ತುರುಗುದೇರಿನರೋಮಪುಳಕದಹುರಿಯ
ಹುಬ್ಬುಗಳಾ ॥ ಹೊರದದೇಹದರೌದ್ರಮಯನಿ | ಷ್ಠುರದಭಾರದಬೀದಿ
ಗಲಹಕೆ | ಮುರವಣಿಪಮನವುಳ್ಳಭೀಮನುಬಂದನೋಲಗಕೇ ॥೪೯॥ಬರ
ವಕಾಣುತಸತ್ಯವ್ರತನೃಪನುಪ | ಚರಿಸಿಭೀಮಂಗೆಂದನೀಸಂ |ಗರವಜಯಿ
ಸಿದರೆಮ್ಮಮಲ್ಲರುವುತ್ತರಾಯಿಗಳೊ ॥ ಧುರವಬಲ್ಲೈಮಲ್ಲವಿದ್ಯವ |ನರಿ
ತಿಹೈನೀನೆಂದುಮುನಿಸಿಯೆನೆ | ಕರೆಸಿದೆವುನಿನ್ನವನುನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂ
ದಾ ॥೫೦॥ ಎನಲುಕಿಲುನಗೆಮಿನುಗೆಮುಖದಲಿ | ಯನಿಲಜನಮುಗುಳ್ನಂ
ದನೇತಕೆ | ಜನಪಚಿಂತಿಪೆಸತ್ತಡೆನಗದುಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಲೇ ॥ ಅನು
ಪರವಜೈಸಿದತೆನೀವಂ | ದನಿತುಮಲ್ಲರುವುತ್ತರಾಯಿಗ | ಳೆನಗೆನಿಮ್ಮಯ
ಕರುಣವಾಕೆಂದನಿಲಜನುನುಡಿದಾ ॥೫೧॥ ಪ್ರಾಣದತಿಶಯವೇನುಮಿಗೆ
ಸಂ | ಗ್ರಾಣಿಸುವುದಿನ್ನೊಮ್ಮೆನಾಸೇ | ಕಾಣೆಕಾಣುವೆನವರಜೀವದನಿ
ಲಕಡೆಯನೆಲ್ಲಾ ॥ ಷೋಣಿಪತಿಕರೆಸೆನಲುಮಲ್ಲ | ಶ್ರೇಣಿಯನುಕರೆಸಿ
ದನುಮಲ್ಲರ | ಕಾಣದಾಸಿಂಧೂರನಿಂತೆಂದನುನರಾಧಿಪಗೇ ॥೫೨॥ ನರ
ಪತಿಯೆಚಿತ್ತೈಸುನಿನ್ನನ | ಸರಿಯಮಾಡದೆಸತ್ವವಂತರ | ಕರೆಸೆನಲು
ಪವನಜನತೋರಿದರೊಡನೆಗಹಗಹಿಸೀ ॥ಕಿರುಕುಳಗನಿವನೆಂದರಧಟು|
ಪ್ಪರಿಸಿಪ್ರಟನೆಗದದ್ಭುತಿವಿಮುಲು |ಮೆರೆಡುಕೊನರುವಕೋಪದಿಂತಾವು
ಸಗಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಾ ॥೫೩॥ ಧಿಟ್ಟನಹೆಬಾಣಸಿನಮನೆಯಲಿ|ಕಟ್ಟಳಿಲ್ಲದಕೂಳ
ತಿಂದುರೆ|ಹೊಟ್ಟೆಯನುನೆರೆಬಳಸಿದೇಹದಲುಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬಿನಲೀ ॥ಹೊಟ್ಟೆ
ಗುಟ್ಟದಡಾಗಲೆದಜಗ|ಜಟ್ಟಿಗಳಕೂಡಕಟಮುರ್ಖರೇ |ಜಿಟ್ಟೆನೊಮ್ಮಿಗೆ
ಹೋಗುನಿನಗಳವಿಲ್ಲಹೋಗೆಂದಾ॥೫೪॥ಆಗಲದಕೇನೊಮ್ಮೆಮಲ್ಲೊ|
ದ್ಯೋಗವನುಸಾಮ್ರಾಳ್ವದನಿಂ | ನೀಗನೋಡಿದಮೇಲೆಗರ್ಜಿಸುವ
ದುನೀತವಲಾ ॥ಮೇಗರಿಯದುಬ್ಬಿನಲಿನಕ್ಕರೆ | ಹೋಗಿಬಿಡುವೆನನೋ
ಲದಲಿಹೆರೆ | ಸಾಗುವೆನೆಯನೊಡನೆಸೆಣಸೆಂದನಿಲಜನುನುಡಿದ ॥೫೫॥
ಎಲವೊಬಾಣಸಿಯಂನೊಡನೆಹೆ | ಕ್ಕಳಿಸಮುರಪತೊಡಕಿದರೆನಿ | ಟ್ಟೆ
ಲುಮುರಿವೆನುಯೆನುತಸಿಂಧುರಗಾಢಗರ್ವದಲೀ॥ ಹಳಚಿದನುಖತಿಯೊ
ಡೆಬಾಹು| ಸ್ಫಾಳಿತಿವಿಯಲುಸೀಮನಗುತದ|ಕಳುಕದಿರೆಸೀತಿಯಲಿಸಿಂಧ

ರಹೊಕ್ಕನುರಣಶಿರೇ॥ ಎರಗಿದರೆಕರಘಾತದುರುಬೆಯು। ಧರಿಗೆನಿಮಿಷದಿ
ಸಿಂಧುಜನಸರ।ಸರನೆಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಕುಕ್ಕರಿಸಿದನುಭೂಮಿಯಲೀ॥ ನಿ
ರಿನಿಟಿಲುನಿಟಿಲೆಂದುಬಿಟ್ಟೆಲು। ಮುರಿಯೆಶೋಣಿತವಾರಿಬಾಯೊಳಗೊರತೆ
ಯಿಡೆಯೊರಗಿದನುಸಿಂಧುರಖಳನಮಧ್ಯದಲೀ॥ ಎದ್ದನಾಗಜಸಿಂಗಬಾಣ
ಸಿ।ದೋರ್ದ್ದಗೂಳನವೈರಿಯುಬಲು।ಬಿದ್ದನಕ್ಕಿನಭೂತಪವಮಾನಜನಕೆ
ಬ್ಬಿಡಯಾ॥ ಗುದ್ದಿದರೆಕಲಿಭೀಮನದಕು। ಬ್ಬಿದ್ದಗೋಣನುತಿರುಹಿಬ
ಸುರೊಳ। ಗದ್ದುಯಿಸಿದುರದರದುಕಾಲಲಿಶಿಕ್ಕಿದನುಭೀಮಾ॥೪೮॥ ಖತಿ
ಯೊಳುಬಿದಗದದ್ದುಪಿಂಗಲಿ। ಯತಿಶಯದಕುಶಲದಲಿಕಲಿಭೂಪತಿಯ
ಚಿತ್ರಸೇನತಹೊಕ್ಕನುತೋಳತಕ್ಕೆಯಲೀ॥ ಧೃತಿಗೆಡದೆಹೋರಿದರು
ಸಾಧಕ। ದತಿಶಯದಯುಕ್ತಿಯಲಿಜಾಣನ। ಮತಿಮುರೆದುಮಂಡಿಸಿಯೆ
ಮಲ್ಲನುಯುದ್ಧರಂಗದಲೀ॥೪೯॥ ಕಂಡುಪವನಜತುಡುಕಿಮಿಗೆಮುಂ।
ಕೊಂಡುನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸೆಮಲ್ಲನ। ದೊಂಡೆಗರುಳೊಡೆಸೂಸೆಚೆಲ್ಲಿತುರಾ
ಜಸಭೆಯೊಳಗೇ॥ ಇಂಡೆಮಿದುಳಿನಹೊಸಲಿನಲಿಕಡಿ। ಖಂಡಶೋಣಿತ
ವಾರಿಯೊಳಮಿಗೆ। ಬಿಂಡುಗೆಡದೊರಗಿದನುಪಿಂಗಳಖಳನಮಧ್ಯದಲೀ॥
ಧಿಟ್ಟನಹೆಬಾಣಸಿಗನಮಿಯೊಳ। ಗಟ್ಟಕೂಳನುತಿಂದುದೇಹಗೊ। ಕಟ್ಟೆ
ಯುಳಿಶಿರವಿರಲುಹಂಕಾರವಲಿಸೀಸೆಂದೂ॥ಧಿಟ್ಟಸುತಜೀಮೂತಮಲ್ಲನು।
ಕಟ್ಟಳವಿಗೈದಿದನುಮಿಗೆಬಲು। ಬ್ಬಿಟ್ಟಹೊಕ್ಕನುತೋಳತೆಕ್ಕೆಯಮಲ್ಲ
ಕಾಳಗಕೇ॥೫೦॥ ಪೈಸರದಬಲುಬಂಧಧಕ್ಕಡ। ವಾಸುಗಿಯುಮೇಳವದ
ವದುಮ।ಪ್ರೇಶಮಾರುತಿಕದನಚೈವಡಿಯಿಂದಮಿಗಿಲೆನಲೂ॥ ಈಸುಹತ್ತಾ
ಹತ್ತಿಯಿಂದವೆ। ರೋಷದಲಿಜೀಮೂತಭೀಮನ। ಘಾಸಿಯಲಿಸಭೆಬೆವ
ರಿನಿಂದುದುನೃಪತಿನೃಪರಿರಲೂ॥೫೧॥ ಅದುರಿತಂಬ್ರಗೆಭೂಮಿದಿಕ್ಕರಿ।
ಯೊದರಿತಹಿಪತಿಯುಳುಕೆಕೂರ್ಮನು। ಬೆದರಿಬಿಗ್ಗನುಭೀಮಜೀಮೂ
ತಕರಪದಹತಿಗೇ॥ ಹೆದರಿಚಲಿಸಿತುರಾಜಸಭೆಸರ। ಹದುಳಪ್ರದಪ್ರದನ
ದವುಹೇಳನೆ। ಕದನಗಲಿಗಳುಜಿವಿನಸೊಳುಗಳಿದಭಯವಾಯ್ತೂ॥೫೨॥
ಅದ್ದಿದವ್ವುಬದಿಯೊಳಗೆಭೀಮನ। ಗುದ್ದುಗಳುಜೀಮೂತಮಲ್ಲನ।ವದ್ದು
ರುಟುಬಯಲಾಯ್ತುಹಾರಿತುಕಾರುಪತಿಯುಮಂತ್ರಾ॥ ಹೊಡ್ಡಿಗನುಭೂ
ಮಿಯುನುವೈರಮುರೆ। ದೊದ್ದುಕೊಳುತಲೆಚಲಿಸಿಖಳನೊಳು। ಬಿದ್ದುಕೂ
ರಳಲುಬಂದುಕುಳಿದನುಖಳನವಕ್ಷದಲೀ॥ ಮೆಟ್ಟಿಸರ್ವಸೆಸಿಳಿನೆರಕರೆ।
ಯೆಟ್ಟಿಹಾಯ್ದನುಹೊಯ್ದುಭರದಲಿ। ಬಿಟ್ಟೆಲುವುಹುಡಿಯಾಯ್ತುಕಂದ
ನುಮನೆಯೊಳಾಯುಮನಾ॥ ಧಿಟ್ಟರಾದರೆಕವಿಯುನಲುಮತಿ। ಗೆಟ್ಟುತ
ಮತಮುಗೆಲ್ಲಭೀಮನ।ಧಿಟ್ಟಸುತಮುತ್ತಿದರುವಜ್ರದಮುಷ್ಟಿಗಳಜಡಿದು॥

ಕಂಡುಪವನಜಗಹಗಹಿಸಿದುಂ | ಕೊಂಡುತುಳಿದನುಯೆಡಬಲದೊಳು
ರೆ| ಹಿಂಡುಜಟ್ಟಿಗಳಸುವಟಿಗಿಟಿಗಿಯಾಗೆಸಭೆಹೇಸೆ ||ದೋಂಡೆಗರುಳೊ
ಡೆಸೂಸೆರಣದೊಳು | ದಿಂಡುಗೆಡೆದರುಬಂದಮಲ್ಲರು |ಕಂಡುಗೃಭಾನು
ಜನಪಟ್ಟಣಕಂದುಯೈನೂರೂ||೭೬|| ಮೆಚ್ಚಿದನುಭೂಪಾಲಪಾಲನ|
ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಡಿದನುಮುನಿಯೊಳ | ಗೆಚ್ಚರಿಸಿದನುಲೇಸಮಾಡಿದನಿನ್ನ
ದೆಸೆಯಿಂದಾ ||ಕಿಚ್ಚುನಂದಿದತೆರನವೋಲುಮ | ಹೋತ್ಸವಕೆಮಿಗಿಲಾ
ಯ್ತುಪುತುರೆ | ನಿಚ್ಚಟದಸಾಹಸಿಕನೀನೆಂದುಲಿದನಾಮತ್ಸ್ಯ ||೭೭||ಹ
ರೆದುದೋಲಗಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿ| ಕರೆಸಿಚರರನುಸಭೆಯನೆಂದಿನ|ಪರಿಯ
ಮಾಡೆಂದಿತ್ತನೇಮವಕಂಕನನುಕಳುಹೀ || ಮರುತಜನಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ
ಚಿಂತೆಯ | ಪರಿಹರಿಸಿಸ್ವಸ್ಥತೆಯನೈದಿದ | ನರಸಕೇಳೈಪಾಂಡವರಸಾಹ
ಸವಿದೀಗೆಂದಾ ||೭೮|| ಕೌರವೇಂದ್ರನಮನೆಯಮಲ್ಲರ | ಶೌರಹತ್ತರ
ಮುರಿದನಘಟಸ | ಮೀರಸುತನೆಂದರಿಕೆಯಾಗದೆಗೆಲಿದುಬದುಕಿದನೊ ||
ವೀರನಾರಾಯಣಸಕರುಣದ |ವಾರಿಧಿಯಕಾಲುವೆಯಭಾಗ್ಯದ | ಚಾರು
ಕಾಲೀವನದವೀರರುತೊಳಗಿಬೆಳಗಿದರೂ || * * ||೭೯||

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೬೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ|| ಕುಸುಮಶರನುರವಣೆಯಘಾ
ಯದ| ಲೆಸುಗೆವಡೆದಸುಕೀಚಕನುತಂ | ನಸುವಿನಳತೆಯನೋದದೇತು
ಡುಕಿದನುದುರುಪತಿಯ ||ಪದನು|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ| ಪಾ
ಲನಿಂಮಯಪೂರ್ವಪೃಥ್ವೀ |ಪಾಲರಿದ್ದರುಗುಪ್ತದಿಂದವಿರಾಟನಗರಿಯ
ಲೀ || ಕಾಲಸವೆದುದುಹತ್ತುತಿಂಗಳ | ಮೇಲೆಮತೊಂದತಿಶಯೋಕ್ತಿ
ಯ | ಪಾಲಿಸೈವಿಸ್ತರದೊಳರುಪುವೆನೆಂಧರಾಮುನಿಪಾ||೧||ಅವಿರಾಟನ
ರಾಜಧಾನಿಯೊ|ಳೀವಿಲಾಸದಿಮುಸುಕಿತಾಪ್ಪರ|ಸೇವೆಯಲಿಪಾಂಡವರು
ಕಳೆದರುಹತ್ತುಮಾಸವನೂ || ರಾವಣನುಮುನ್ನಂದುಸೀತಾ | ದೇವಿಗ
ಳುಪಿದಕಥೆಯವೋಲ್ಬಂ|ಭಾವಿಸಿದಕೀಚಕವಿಡಂಬವಕೇಳುಭೂಪಾಲ ||
ಒಂದುದಿವಸವಿರಾಟನರಸಿಯ | ಮಂದಿರಕ್ಕೋಲೈಸಲೆಂದೈ|ತಂದನಾಕೆ
ಯತಮ್ಮಕೀಚಕನತುಳಭುಜಬಲನೂ ||ಹಿಂದೆಮುಂದಿಕ್ಕೆಲದಸತಿಯರ|
ಸಂದಣಿಯಮಧ್ಯದಲಿಮೆರೆವರ |ವಿಂದವದನೆಯಕಂಡುಕಾಣಕೆಗೋಟ್ಟ
ಹೊಡೆವಂಟಾ ||೨|| ಅನುಜನನುತೆಗದಪ್ಪಿಸಿಂಹಾ | ಸನದಕೆಲದಲಿಕು
ಳ್ಳಿರಿಸಿಮನ | ದಣಿಯಲಂಗನೆಮನ್ನಿಸಿದಳೈತತ್ಸಹೋದರನಾ|| ತನುಪ್ರಳ
ಕತಲೆದೋರಲವನು | ಬ್ಬಿನಲಿಸತ್ಕೃತನಾಗಿಕಮಲಾ | ನನೆಯರನು
ಕಂಡನುಸುಧೇಷ್ಣೆಯಮೇಳದಬಲೆಯರಾ || ೪ || ಅವರಮಧ್ಯದಲಮಲ

ಕಾಗಾ | ನಿವಹದಲಿರೋಹಿಣಿಯುಮೇಲ್ವರ | ಯುವತಿಯರಲೂರ್ವಶಿ
ಯುಮೇಲ್ನದಿಗಳೊಳುಜಾಹ್ನವಿಯು || ಅವಯವದಪರಿಮಳದಸೌರಭಕೆ |
ಕವಿವತುಂಬಿಯುಸಾಲಸಂಗೀ | ತವನುಕೇಳುತಕಂಡನವಪಾಂಚಾಲ
ನಂದನೆಯಾ ||೫|| ಮೊದಲೊಳವನವಳಂಗವಟ್ಟವ | ನೊದವಿನೋಡಿ
ದಡಲ್ಲಿಯೇಗಾ | ಢದಲಿನೆಟ್ಟವುಕೀಳಲರಿದಾಯ್ತಾಲಿಗಳನಲುಗೀ || ಮ
ದನನುಕೆದೋರಿದನುಹೂಗಣೆ | ಹೃದಯವನುತಾಗಿದುದುಹರಹರ | ಹೆ
ದರಿದನುಹಂಮೈಸಿದನುಖಳನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ||೬|| ನಿಂದುನೋಡಿದ
ದ್ರೌಪದಿಯುಮೊಗ | ದಂದವನುಕಂಡಾಗಕೀಚಕ | ನೊಂದನೆಸೆಮೊಗ
ತೆಗೆಯುಲೆಚ್ಚನುಕಾಮಕೈಗೂಡೀ || ಅಂದುಬೆರಗಾದನುವಿಳಾಸಿನಿ| ಯಿಂ
ದುತಳೆದಳುಮನವನಿವಳಾ | ರೆಂದುಭಾವಿಸಿಚಾಚಿದನುಕದಪಿನಲಿಕರತಳ
ವಾ ||೭|| ತಿಳಿಯಿವಳುಮೂಜಗವಮೋಹಿಪ |ತಿಲಕಮೇಕಾಮಂಗೆಕಟ್ಟಿ
ದಖಳಸಭಾಷೆಗೆನಿಂದಮಾಸಾಳೋಮಹಾದೇವಾ|| ಕೊಲೆಗಡಿಗಕಂದರ್ಪ
ಕನಕೊ | ರಲಗೊಮದನನನೊಕ್ಕಿದಾನೆಯೊ | ನಳಿನಮುಖಿಇವಳಾರ
ಸತಿಯೆಂದಳುಕಿನೋಡಿದನೂ ||೮|| ಜಗವಕೆಡಹಲುಜಲಜವಿಶಿಖನು |ಬಿ
ಗಿದಬಲೆಯಿವಳಲ್ಲಲೇಯೊ| ಗಿಗಳಯತಿಗಳನೆಸಲುಕಾಮನುಮಸೆದಕೂ
ರಲಗೊ || ಮುಗುದನಾದನುಕಾಮನಂಬುಗ | ಳುಗಿದವೆದೆಯುಲಿನೆಟ್ಟದೃ
ಷ್ಟಿಯು | ತೆಗೆಯಲಾರದೆಸೋತುಕೀಚಕಪಾತಕನನೆನೆದಾ ||೯|| ಸೂರೆ
ಯೋಯಿತುಚಿತ್ತಕಂಗಳು| ಮಾರುವೋದವುಖಳನಧೈರ್ಯವು | ತೂರಿ
ಹೋದುದುಕರಣದಲಿಕಳವಳದಬೀಡಾಯ್ತು ||ಮೀರಿಪೊಗುವಂಗಜನಶರ
ದಲಿ| ಡೋರುಮೋಯಿತುಹೃದಯಕಂಣೆರಿ | ಗಾರೆಯಿವಳಾರೆನುತಗಜಬ
ಜಿಸಿದನುನಿಮಿಷದಲೀ ||೧೦|| ರತಿಯುಚಲುವಂತಿರಲಿಸಿರಿಸಾ | ರ್ವತಿಯ
ರೂಪಂತಿರಲಿಬೊಮ್ಮನ | ಸತಿಯುಸೊಬಗಂತಿರಲಿಯೀಬಾಲಕಿಯರೂ
ಪಿಂಗೇ||ಪ್ರತಿಯುಕಾಣೆನುಪಾಂಡವರದುರುಪತಿಯರೂಪಿಂಗೈದುಮುಡಿ|
ಯೀಸತಿಯುವಿಭ್ರಮಮೈದಿತೆನ್ನಯುಮನವಸೆನುತಿದಾರ್||೧೧||ಅರಿವುತಲೆಕೆ
ಳಗಾಯ್ತುಧೈರ್ಯದ|ನಿರಿಗೆನಗೆಗೆಡೆಯಾಯ್ತುಲಜ್ಜೆಯ|ಹೊರಿಗೆಬಂದೊ
ಕೆಯಾಯ್ತುಕರಿಮೊಳೆಯಾಯ್ತುಭಯುಬೀಜಾ || ಮುರಮೆಗರಿಗಟ್ಟಿತುಮ
ನೋಭವ | ನಿರಿಗೆಲಸಬಲುಹಾಯ್ತುಹೊಗಳುವ | ಡರಿಯೆನಾತನತನು
ವಿನಂತಶಾಸ್ತ್ರಪದೇಳ್ಗೆಯನೂ||೧೨||ಬೀಳುಗೊಂಡುದುಲಜ್ಜೆಮಹಿಮೆಯು|
ಕೀಲುಕಳಚಿತುದ್ರುಪದತನುಜೆಯು | ನಾಲಿಯುಲಿಮುಂಗಿದನುಮನದಲಿಸತಿ
ಯುಸೆರೆವಿಡಿದೂ||ಕೇಳುಬನ್ನಹವಕ್ಕನಿಮ್ಮಡಿ| ಯೋಲೆಕಾತಿಯರೊಳಗೆ
ವಿಶಾಟನ|ಮೇಲುಗೈಯುವಳಾವಳೆಂದಗ್ರಜೆಯುಬೆಸಗೊಂಡಾ|| ಈಕೆಗಂಧ

ರ್ಕರರವಣಿನ|ವಸ್ತ್ರಕೆಯಾಗಿರೆಪರಾನ್ಯನೃತ್ತಿಯೊ|ಳೀಕೆಯುನುಸೆಲಹು
ವೆವುಬಲ್ಲಿದರಿವಳವಲ್ಲಭರೂ‖ಶೋಕಬೇಡಾಶಕ್ಕೆನೀಹೋ| ಗೀಕೆನಿನಗಹಳ
ಲ್ಲೆಂದಿರು|ಕಾಕನಾಡದಿರೆನುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳುನಿಜಾನುಜನಾ‖ತಾರಿತಂತ್ರ
ಕರಣಕಾಮನ| ಕೊರಗಣಿಕಾಲಿಕ್ಕಿದವುವನ|ದೇರುವುಬ್ಬಿತುದುಗು
ಡಬಲಿದುದುಮುಸುಕುವೋರೆಯಲಿ‖ವಿಹಾರಿನಿಜಮಂದಿರಕೆಥಗೆವೈದೋ
ರೆಬಂದನುಮರುದಿವಸತಲೆ| ವಾರಿಕಂಡನುಹಾಪ್ರಸಧಿಯನರಮನೆಯ
ಬಾಗಿಲಲೀ‖೧೫‖ ಕಳುಹಿದನುತನ್ನೊಡನೆಬಹ| ಗಾವಳೆಯುಪರಿವಾರವ
ನುತನ್ನಯ|ಬಳಿಗುಹಡಪದಬಾಲಕನಹಿಂದಿಕ್ಕಿನಡೆತಂದೂ‖ ಒಲಿದುಸಿಂ
ಹದಸತಿಗೆನರಿಮನ| ವಳುಪ್ರವಂತಿರೆಗರುಡನರಸಿಗೆ| ನಲಿದುಫಣಬಯ
ಸುವವೊಲ್ಗೈದಿದಬಾಲಕಿಯುಬಳಿಗೇ‖೧೬‖ ಖಳನಮನದಿಂಗಿತವನಾಗಳೆ|ತಿ
ಳಿದುಕಾಮಿನಿಬೆದರಿದಳುಖಳ| ವಳಿಗನೋತನುಕೆಟ್ಟೆನೆಂದಳುತನ್ನ ಮ
ನದೊಳಗೇ‖ತೊಲಗಿಹೀಂದಡಿಯಿಡಲುಕೀಚಕ|ನಳುಕಗೈತಂದಬುಜಮು
ದನೆಯ| ಬಳಿಗೆಬಂದನುನುಡಿಸಲಾಗದೆತರಳೆನೀನೆಂದಾ‖೧೭‖ ಎಲೆನ
ರುಳೆಬೇಡಳುಕದಿರುಕೂ| ಠಲಗಕೊರಳಿಗೆಬಯಸದಿರುಕಳ| ವಳಸದಿ
ರುಕೈಯೊಡನೆನಿನ್ನರ ಮನೆಗೆತೆರಳುವುದೂ‖ ಸುಲಭನಾನಿನ್ನನಿನ್ನ
ನು| ಕೆಲರುನಗುವರುಪರದನಗ್ಗತಿ| ತೊಲಗುವುದುಬೇಡಕಟಯೆಂದ
ಳುಪಾಂಡವರರಾಣೀ‖೧೮‖ ಸಿಲ್ಲೆಲೆಗೆಸೈರಂಧ್ರಿಕಾಮನ| ಬಲ್ಲೆಹದ
ಬಲುಘಾಯತಾಗಿತು|ಬಲ್ಲೆನೀನೌಷಧಿಯರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬುದೆನ್ನೊಡಲ‖
ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಡುಮಾತನಾಲಿಸು| ಚೆಲ್ಲಗಂಗಳನೆನ್ನಮುಖದಲಿ| ಚೆಲ್ಲಿಸ
ಪ್ರಾಣಿಸಲುಬೇಹುದುವಿಗತಜೀವನವಾ‖೧೯‖ ಎಲೆಗೆಪಾತಕಿನಿನ್ನ ಕ
ಣ್ಣ| ಬಳಿಗನಲಿತನ್ನೆದೆಯನೋಯಿಸಿ| ತೊಲಗಬಹುದೇಕರುಣವಿಲ್ಲ
ವೆನಿನ್ನಮನದೊಳಗೇ‖ ಒಲಿದುಬಂದೆನುಕಾಮನೂಳಿಗ|ಬಲುಹುಯನ್ನ
ಯುಭಯವಹಿಂಸಿಗಿ| ತಲೆಯಕಾಯಲುಬೇಕೆನುತಕೀಚಕನು ಕೈಮುಗಿ
ದಾ‖೨೦‖ ಪರರಸತಿಗಳುಪಿದರೆಪಾತಕ| ದೊರಕುವುದುನಿಜಲಕ್ಷ್ಮಿ
ತೊಲಗುದು| ಧರೆಯೊಳಗ್ಗದಕೀರ್ತಿಮಾಸುಗುಗತಿಗೆ ಕೇಡಹುದೂ‖
ಕೊರಳುಹಲವಾದನುರನಂತಕ| ಸ್ಪುರವನೈದಿದಕಥೆಯನೀಕೇ|ಳ್ದರಿಯ
ಲಾಕಡುಪಾಪಿಹೋಗೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖೀ‖೨೧‖ ಮೇಲೆಸಗ್ಗಕೆಬಂ
ದುಹೋಗಲಿ|ಕಾಲನವರ್ಗೈತರಲಿಬಂಧುಗ| ಳೀಳಿಸಲಿತನ್ನವರುತೊಲಗ
ಲಿರಾಣಿಮರುಬಿಡಲೀ‖ ಬಾಲೆನಿನಗಾನೊಲಿದೆಕಾಮನ| ಕೋಲುಯನ್ನ
ನುಮರಳಲೀಯದು| ಲೋಲಲೋಚನೆಬಿರುಬನುಡಿಯೆಂದತನ್ನನುಳುಹಂ
ದಾ‖೨೨‖ಎಳೆನಗೆಯುಬೆಳದಿಂಗಳನುನೀ| ತಳಿತುತಾಪವಕೆಡಿಸುಮಧುರದ

ಮೆಲುನುಡಿಯಸುಧೆಯಿಂದತೃಷ್ಣೆಯನಕಟಪರಿಹರಿಸೂ॥ಅಳಿಮನಗಬಡ
ತನವನಿನ್ನಯ। ಕಳಶಕುಚಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿಕಳೆಮನ।ದೊಲವನಿತ್ತುಲುಹಿಗ್ಗ
ಬೇಹುದುಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದಾ ॥೨೩॥ ಕೇಳಿಕಿವಿಮುಚ್ಚಿದಳುತನ್ನಯ।ಮೋ
ಳದೈವರನೆನೆದುಹರಹರ। ಶೂಲಪಾಣಿಮುಕುಂದಯೆನುತವೆರವಿಯನೀ
ಕ್ಷಿಸುತಾ ॥ ಕಾಳುಮೂಳನಲಾಖಳಾಗ್ರಣಿ। ಮೇಲುಗಾಣನಲಾಮದಾಂ
ಧನ। ಸೋಲಿಸುವರಾರುಂಟೆನುತತಲೆಬಾಗಿದಳುತರಳೆ ॥೨೪॥ ಎಲೆದು
ರಾತ್ಮ ಮಹಾಸಗಾಧನ। ಬಳಸುಪರೆಬರುಲಿಂಗೆನಿನ್ನಯ। ಕುಲದಜೇರ
ನುಕೇಳ್ವರೇಬಹುದಾವುದಿದರಿಂದಾ॥ ಹಳಿವುಹೊದ್ದದೆಹತ್ತುವರುಷ।
ಕ್ಕಳುಗಳೆಂಬೀಬದುಕುವಾಣದೆ। ಯೆಳಸಿಕೊಂಬಂತಾಯಿತೆಂದಳುಪಾಂ
ಡವರರಾಣಿ ॥೨೫॥ ಕಾತರಿಸದಿರುಮಂದಿವಾಳದ। ಮಾತುಗಳುಸಾಕಕ
ಟತೊಲಗ್ಯ। ಸೊತಡೇನದುಮನುಜಧರ್ಮದಚಿತ್ತಚಲವನಲಾ ॥ ಈತ
ತುಷ್ಟಿಣವಾರುಕೇಳಿದ। ಡಾತಗಳುಸೈರಿಸರುದೇವ।ಪಾತ್ರದೆಬಲ್ಲಿದರುತ
ನ್ನವರೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ ॥೨೬॥ ಸಾವುತಪ್ಪದುತನಗೆಕಾಮನ। ಡಾವರ
ಮಘನನಿನ್ನನೆರದೇ। ಸಾವೆನಲ್ಲದೆಕಾಮನಂಬಿಂಗೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸೆನೂ॥
ಭಾವೆನೂಕದಿರೆನ್ನವರರಾ। ಜೀವಮುಳಿಕೃಪೆಮಾಡುತನ್ನಯ।ಜೀವನ
ವನುಳುಹೆನುತಕಮಲಾನನೆಗೆಕೈಮುಗಿದಾ ॥ ೨೭ ॥ ಮರುಳುತನಬೇಡೆ
ಲವೊಗಂಧ।ರ್ವರಿಗೆಹೆಂಡತಿತಾನುನಿನ್ನಯ। ದುಕುಳತನವನುಸೈರಿಸರು
ತನ್ನವರುಬಲ್ಲಿದರೂ ॥ ನೊರಹದಿರುಅಪಕೀರ್ತಿನಾರಿಯು। ನೆರೆಯದಿರು
ನೀನಿನ್ನನಿಳಯಕೆ।ಮರಳುವುದುಲೇಸೆಂದುತೃಣವನುಹಿಡಿದುಸಾರಿದಳೂ॥
ದ್ರೌಪದಿಗೆಖಳನುಡಿದನೆನ್ನಾ। ಟೋಪವನುನೀನರಿಯೆಬಡವರ। ಕೋ
ಪವಾಡಿಗೆಮೃತ್ಯುನಿನ್ನವರೆನ್ನನೇಗುವರೂ ॥ ಆಪೆನವರಂತಿರಲಿಸೀಸಸ।
ಗೋಪಳಾದರೆಶಾಕುಮುಲತಡೆ। ಯಾಪಿನಾಕಿಗೆತೆರಳುವೆನೆಬಳಿಕಲ್ಲಿನೋ
ಡೆಂದಾ ॥ ಹುಳುಕನಲ್ಲಾತುಂಬಿಕೋಗಿಲೆ।ಗಳಹನಲ್ಲಾಶಶಿವಸಂತನ।ಬಲು
ಹುಸಾನ್ಯರನಿರಿಯದೇತೇಘಾಳಿಧಾರ್ಮಿಕನೇ॥ ಖಳನಲಾಮಾಕಂದಲೋ
ಕದ।ಕೊಲೆಗೆಡಿಗನಲ್ಲಾಮನೋಭವ।ನಿಳಿಕೆಗೊಂಬರೆಪಾಪಿಯೊಲಿಯದೆ
ಕೊಲುವರೇಯೆಂದಾ॥೩೦॥ಬಲಿದುನಿನ್ನನುಸಾವುಕೊಳ್ಳವು। ಕೊಲುವ
ಸುಭಟರುಬೇರೆಬಯಲಿಗೆ।ಹಲಗಳಹಿದರೇನುಫಲವಿಲ್ಲಕಟಸಾರಿದನೊ॥
ತಿಳುಹಿವರೆಯನ್ನವರುನಿನ್ನಯ।ತಲೆಯನರಿದೂತುಷ್ಟರಾಗರು। ಕಲಕು
ವರುನಿನ್ನನ್ಯಾಯಾಬ್ಧಿಯನೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ॥೩೧॥ ಕುಲದೊಳೊಬ್ಬನು
ಪಾಪಿನಂಶವ।ನಳಿದನಕಟಕಟೆಂಬದುರ್ಯಶ। ಪುಳಿವುದಲ್ಲದೆಲೇಸೆಕಾಣೆ
ಮಬಾಂಧವರಳಿದಿರೂ॥ ಕೊಲೆಗಡಿಕೆಯೋಪಾಪಿಹೆಂಗಸು। ಹಲಬರನು

ಕೊಲಿಸಿದಳೆಸುಡಲೆಂ | ದಳಲುವರುನಿನ್ನ ಖಿಳರಾಣಿಯರೆಂದಳಿಂದುಮು
ಖೀ॥ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳಾದರೆಯುಸಂ| ಗರದೊಳೆನಗಿದಿರಿಲ್ಲಮರುಳೇ|ತರು
ನಿನ್ನೊಡನೇನುತೋರಿಗಾನಿನ್ನ ವಲ್ಲಭರಾ ॥ ಪರಸತಿಯುಸೆರೆಗೈಯೆಮುತಿ
ತು|ನೆರೆದುಗೋಡಗವಿಂಡುಸುಭಟನು|ಸಗಿದನಂತಕನಗರಿಗರಿಯಾಯೆಂ
ದಳಿಂದುಮುಖೀ॥ನೀರೆನೂಕದಿರೆನ್ನ ಮನವುಂ|ಮಾರುವ್ರೀದುದುನೀನ
ಚಿತ್ತವ | ಸೂರೆಗೊಂಡೀಮದನನಂಬಿಂಗೊಡಲಹೂಣಿಸುವೇ॥ಜಾರ
ರುಯೆನ್ನೆಡೆಗೆತಾಪವ | ಬೀರದಿರುಕಾರುಣ್ಯವನುಕೈ | ದೋರೆನಗೆ
ಮಲಾಕ್ಷಿಮರಣವಮಾಣಿಸಕಟೆಂದಾ ॥೩೪ ॥ ಮರಳೆಮದನವಿಕಾರವ
ಶಿಯು | ಸರಸವಾಡುಪರುಟೆಮೃತ್ಯುವ | ನೆರೆವರೇಧಳ್ಳುರಿಯುಪ್ರಿವ
ಯುನಪ್ಪನರೆಬಯುಸೀ ॥ ಸರಳಕಂಪೈಸುವರೆಪಾಪಿಯೆ | ಮರಳುಸ
ರಮನೆಗೆಯನ್ನ ಯ|ಗರುಪಗಂಡರುಕಡಿದುಹಗಹುವರೆಂದಳಿಂದಮುಖಿ|
ತೋಳತಕ್ಕೆಯುತೊತಿಸಿಕಾಮನಕೋಲತಪ್ಪಿಸಿಖಳನಕಗ್ಗೊಲೆ| ಯು
ಳಿಗವಕೇಳುಸುರದಿಹರೆಸಮರ್ಥರಾದಪರೂ ॥ ಸೋಲಿಸಿದಗೆಲುವಿಂದ
ಲುಮಾ | ತಾಳಿಯುವನೆನ್ನದಿರುಹರಣದ | ಮೇಲೆಸರಸವೆಕಾಯುಬೇಹ
ದುಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದಾ ॥೩೬॥ ಉಳಿದತನ್ನ ರಸಿಯುರನಿನ್ನ ಯು|ಬಳಿಯು
ತ್ತಿರಮಾಡುವೆನುಕೇ| ಳೆಲೆಗೆತನ್ನೊಡಲಂಗೆಯೊಡೆತನನಿನ್ನದಾಗಿರಲಿ
ಲಲನೆನಿನ್ನೊಳುನೆಟ್ಟಲೋಚನ | ತೊಲಗಲಾದದುತನ್ನ ಕಾಯುವ |
ಳಲಿಸದೆಕೃಪೆಮಾಡಬೇಹುದೆನುತ್ತಕೈಮುಗಿದಾ॥೩೭॥ ನ್ಯಾಯುವನುಪಿ
ಗೆಗೆಲವುದೀಯು| ನ್ಯಾಯುಪಥವುನಧರ್ಮಮಾರ್ಗ|ನ್ಯಾಯಿಗಳಶಿಮಿರಕ್ಕೆ
ಭಾಸ್ಕರಗಾವುದಂತರವ್ರೋ ॥ ಕಾಯುರೆನ್ನ ಪರವರಕ್ಕೈಗುಣ| ದಾಯುತ
ಬಲ್ಲವರೆಬಲ್ಲರು | ನಾಯಿಸಿಂಹಕ್ಕಿದಿರೆಪಡಹೋಗೆಂದುಶಿರುಗಿದಳೂ॥೩೮
ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕದುವಿರಹದಾಸೆಯು | ಕಾಣೆನಾಕೆಯುಮಾತಿನಲಿಮುಂ|ಗಾ
ಣಕೆಯುಲೇಸೂರೆಹೋದುದುಮನದಸರ್ವಸ್ವಾ॥ ಪ್ರಾಣಸಡಲಿತುಬುದ್ಧಿ
ಕದಡಿಕ್ಕೃ | ಪಾಣಪಾಣಿವಿರಾಟರಾಯುನ | ರಾಣಿಯುರಮನೆಗೈದಿದನ
ಕಂಡನುನಿಜಾಗ್ರಜೆಯಾ ॥೩೯॥ ಪಣೆಯಸಂಘ್ರಗೆಬೆಚಲೆತ್ತಿದ| ಳಣ
ಗನತೆಗೆದಪ್ಪಿಮದ | ವಾರಣನೆಕುಳ್ಳಿರೆನುತ್ತಸೋಡಿದಳಾಸಹೋದರ
ನಾ ॥ ಹಣಮುಸುಡುಬಿದ್ದಿದೆಲತಾಂಗಿಯು|ಕೆಣಕಿದನೊಕಡುಪಾಪಿವ
ಶವ | ಹಣೆದಪಾಡದಮಾಣನೇಗುವೆನೆನುತಮರುಗಿದಳೂ ॥೪೦॥ ಅಳು
ತಗ್ಗದಮರಿಮೆಮುಸುಡಿನ | ಬೆಳಕುಕಂಡಿತುಬಹಳಬೆಂತಾ| ಜಲಧಿಯ
ಳಗದ್ದಂತೆಸೋಂಪಡಗಿತುನಿಜಾಕಾರಾ॥ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಹೇಳುಚಿತ್ತದ
ನೆಭೆಯುನೆನೆನಪುನಾಚಿಮದನನ| ಹುಳುಕುಸುಮತಿಯುಸೀಳೆಬಳಕೆಂತೆಂದ

ನಸೆನಗುತ॥ಬೇರೆಬೆನ್ನ ಹವೇನುಸತಿಯುರ। ನೂರುಮಡಿಚಲುವಿಸಲಚಿತ್ತ
ವಸೂರೆಗೊಂಡಿಹಳವಳುನಿನ್ನೊಳಿಲಗದಸತಿಯುರಲೀ ॥ ಮಾರಿದಳುಮದ
ನಂಗೆಜೀವಿಸ।ಲಾರೆನಾಕೆಯುಸೊಳಗುಮಾಡಿಸಿ।ತೋರಿದರೆತನ್ನೊಡಲೊ
ಳಸುವಿಂಗಹುದುನಿರ್ವ್ಯಾಜಾ॥ ಕೀರ್ತಿಲತೆಕುಡಿಯೊಣಗಿತ್ತೈಮದ। ನಾರ್ತ
ನಾದೈಕುಲಕೆಕಾಲನ ಮೂರ್ತಿ ಸೀನವತರಿಸಿದೈಸಂಹರಿಸಿದೈಕುಲವಾ ॥
ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆಡೆಸುನುಜರಿಗೆರಾವಣ।ನಾರ್ತಿಯುಪ್ಪುದುಅರಿಯುಲಾಕದು।ಧೂ
ರ್ತತನಕಂಜುವೆನೆನುತನಡುಗಿದಳುಸಳಸಾಕ್ಷೀ॥ ಜೀಟವೇಪರಪಧುವಿನಲಿ
ಕೈ।ಮಾಟವೇಪರವಿತ್ತದಲಿತೆಗೆ । ದೋಟವೇಕದನದಲಿಗುಣವೇರಾಜಪು
ತ್ರರಿಗೇ ॥ ಆಟವಿಕರೊಡನಾಡಿಕಲಿತು। ವಿರಾಟನಮಕೊಲಲೆಣಿಸಿದೈನಿ।
ನ್ನಾಟಕಂಜುವೆನೆನುತಮುಖದಿರುಹಿದಳುತರಳಾಕ್ಷೀ॥ ಅವಳಗಂಡರುಸು
ರರುಸುರರಿಗೆ। ನವಗಡಾವಂತರವುಮುಳಿದರೆ।ಬಿಸಿಜವಳಕಿದಿರಾರುನಮ್ಮ
ನವಾರುಕಾವವರೂ॥ಅವಳತೊಡಕೇಬೇಡಸತಿಯುರ।ನಿಮಹದಲಿನೀನಾದ
ಬಯಸಿದ । ಧವಳನಾಮುಂದಿಟ್ಟುಮದುವೆಯುನೊಲಿದುಮಾಡುವೆನೂ ॥
ಅಕ್ಕಮರುಳಾಚಿತ್ತವನಕಲಿ । ಸಿಕ್ಕಿಬೀರ್ವರಿಯಿತ್ತು ಖರಿದೇ। ಮಿಕ್ಕಡಿಂ
ಬಕೆಮಡುವೆಯುಂಟೇಮನಪಬೇರಿಬಿಸೀ ॥ ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಂಬಾದರಾಗಲಿ ।
ತಕ್ಕರಲ್ಲೆಂದೆನಲಿಸಲಹೂ । ದಕ್ಕಸೈರಂಧ್ರಿಯುನುಸೇರಿಸಬೇಕುತನಗೆಂ
ದಾ॥೨೬॥ಸೊಗಸದಿತರರಮಾತುಕೇಳ್ದಗ।ಳೊಗಡಿಸವುಮಿಕ್ಕವರರೂಹ
ನು।ಹಗೆಗಳಾಗಿಹವುಳಿದವರನಾಮಗಳುನಾಲಿಗೆಗೇ॥ನೆಗಳಕೆಯುಕಶಿಂಬಾದೆ
ನೆನ್ನಯು । ಬಗೆಯುಸಲಿಸಾಹಿದಕರುಳಿನ।ನ್ಯಾಯದಮುರಿಯುನುಸಲಹಬೇ
ಕೆಂದೆರಗಿದಸುಪದಕೇ ॥೨೭ ॥ ಅಲಿನೀರೇರಿದನೃತನ್ಮನ । ಮೇಲೆತಳತು
ದುವೋಹಕಾಲನ । ಪಾಳಯುಕೆಕೈಗೊಟ್ಟಳಂಗಸೆನಗಹುದಳುಖಳನಾ॥
ವಕುಭವನಕೆಹೋಗುತರುಸೆಯು।ನಾಳೆನಾಕಳುಹುವೆನುವರಸತಿ। ಮೇಳ
ಲೇಸಲ್ಲೆನುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳುನಿಜಾನುಜನಾ॥೨೮॥ಮನದೊಳಗೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿ
ದನುಮಾ । ನಿನಿಯುಕರುಣಾಪಾಂಗರಸಭಾ । ಜನವುಪಣ್ಯವಲಾಯೆನು
ತಬೀಳ್ಕೊಂಡನಗ್ರಜೆಯಾ॥ ಮನದೊಳೊದವಿದಮರುಳುತನದು।ಬೈನಲಿ
ಹೊಕ್ಕನುಮನೆಯುನಿತ್ತಲು । ದಿನಕರಂಗಾಯಿತ್ತುಬೀಡಸ್ತಾಚಲಾದ್ರಿ
ಯುಲೀ ॥ ವರದಿಗಂಗನೆಯಿಟ್ಟಚಂದನ ।ತಿಲಕವೋ ಮನುಧನರಾಣಿಯು ।
ಕರದಲಿಹಕನ್ನಡಿಯೊಮದನನಬಿರುದಿನೊದ್ದವವೋ ॥ಸುರತವಿರಹಿಯು
ನುಡುಪಕೆಂಡದ । ಹೊರಳಿಯೋಹೇಳೆನಲುವಿಗಸುಮ। ಕರನುಜನಿಸಿದ
ಜನಿಮಧ್ಯದೊಳವಸಿಥಳಥಳಿಸೇ ॥೩೦॥ಚೆಲ್ಲಿದವುಚಕ್ರಾಂಕಯುಗತಾ।
ನ್ಯಪ್ಪಿದವುಮುರಿದುಂಬಿಕುಮುದವ । ಮುಪ್ಪಿದವುಮುಗುಡುಗಳನಂಬುಜ

ರಾಜಿತವತವಗೇ ‖ ಹೆಚ್ಚಿದವುಸಾಗರದತೆರೆಗಳು । ಬೆಚ್ಚಿದರುಜಾರೆಯ
ರುಚಂದ್ರಮ । ಕಿಚ್ಚತಿಕ್ಕಿದನಕಟಸಕಲವಿಯೋಗಿಜನಮನಕೇ ‖೫೧‖
ಖಳನವಿರಹದತಾಪದುರಿವೆಗ್ಗಳಿಸೆತನ್ನರಮನೆಗೆಬಂದನು ।ಕಳವಳಿಗರಹ
ಯೆನುತಕೆಡೆದನುತಳಿರಹಾಸಿನಲೀ ‖ ನಳಿನವೈರಿಯುಸುಳಿವುತನ್ನಯ
ಕೊಲೆಗೆಬಂದುದುಪಾಪಿಕಮಲಜ । ಲೋಲಲೋಚನೆಗೇಕೆಮಾಡಿದನಿ
ನಿತುಚಲುವಿಕೆಯಾ ‖ ೫೨ ‖ ಹಾಸಿದೆಳೆದಳಿರೊಣಗಿದವುಹೊಗೆ । ಸೂ
ಸಿದಾಸುಯಿಲಿನಲಿಮೆಲ್ಲನೆ । ಬೀಸುತಿಹಸುಳಿವಾಳೆಯುಲೆಬಾಡಿದವುರ್ಸು
ಹೊಯ್ದು ‖ ಆಶಿಯಕೋಗಿಲೆಯುತುಂಬಿಯ । ನಾಸರೋಜವಮಲ್ಲಿಗೆ
ಯುಕ್ಕೈ । ವೀಸಿದನುಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೀಕೀಚಕನಕಗ್ಗೊಲೆಗೇ ‖೫೩‖
ರಿದುದೊಡಲೊಳುವೀಳೆಯುದಕ । ಘನಸಾರದಹಳಕುಗಳಮಳೆಗಂಧದ ।ಸ
ಸಕರ್ದಮುಕರಿಕುವರಿದುದುಪೂಸಿದಂಗದಲೀ ‖ ಹೊರಳೆನೀರಿನಪ್ರೆಟ್ಟ
ವುಧ ।ಳ್ಳುರಿಯೊಲಾದುದುಬಲಿದಚಂದ್ರಿಕೆ । ಕರಗಿಕಡುಗಿದತವರವಾದು
ದುಕೀಚಕನದೆಸೆಗೇ ‖೫೪‖ ಪರಿಮಳದಿಸುಳಿವಾಲವಟ್ಟದೊ । ಳಿರದೆಪೂ
ಸಿದಗಂಧಕರ್ಪುರದ । ವರರೆಸೀದವುಕೀಚಕನಕಾಮಾಗ್ನಿತಾಪದಲೀ‖ ಪರ
ಮಪಾತಿವ್ರತೆಗಳುಪಿತಾನ್। ಹರಣದಾಶೆಯುಮರೆದುಪಾತಕ । ಹೊರಳ
ತಿರ್ದನುಚಂದ್ರಕಾಂತದಮೇಲುಮಚ್ಚಿನಲೀ ‖೫೫‖ ಅರಗಳಿಗೆಯುಗವಾ
ಗಿನೂಕಿದ ।ಸಿರುಳನುದಯಾಚಲದಶಿಖರದಲಿ। ತರಣಿತಲೆದೋರಿದನುಹೋ
ಡೆದನುಭುವನದಂಧತೆಯಾ‖ಪರಿಮಳದಮಾವುಡದಿನಳಿಗಳ। ಕರೆಸಿದವುತಾ
ವರೆಗಳೆನಿಕಾ।ತರಲತಾಂಗಿಯುಸುಯ್ಲುತಾಗಿತುಕುಮುದಿನೀವಳಿಗೇ ‖೫೬

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ‖ ಸೂಚನೆ ‖ ರಾಯಕುರುಬಲವಿಲಯಹರನ
ಖು। ಜಾಯತಾಸ್ತ್ರೀಯುಸಲಹಕೀಚಕ।ರಾಯಮಂಶಾರಣ್ಯದಮಸವರಿದನ
ಕಲಿಭೀಮಾ ‖ಪದನು‖ ಬಯಸಿದಳುಮೃತ್ಯುವನುಕಡುಪಾ । ಪಿಯುವ
ನೋಧರ್ಮವನುಜನಮೇ । ಜಯಮಹೀಪತಿಕೇಳುಪಾಂಚಾಲಿಯನುಕ
ರೆಸಿದಳೊ ‖ ನಯವಿಹೀನೆಸುಧೇಷ್ಣೆಬಂದಾ। ಕೆಯನುಬೆಸಸಿದಳೆಲೆಗೆಯ
ನುಜಾ । ಲಯದಲುತ್ತಮಮಧುವನೀಝುಡಿತೆಯುಲಿತಹುದೆಂದೂ‖೧‖
ವೆಸ್ನನಲ್ಲಿಗೆದೇವಿನಿಮ್ಮಯ । ತಮ್ಮದುರುಳನುಲೇಸುಹೊಲ್ಲಹ ।ವೆಮ್ಮ
ತಾಗೂಡಾತನಳಿದರೆಬಳಿಕಹಳಿವೆಮಗೇ ‖ ನಿಮ್ಮನಾವೊಲ್ಲೈಸಿನಿಮಗೆವಿ
ಕರ್ಮವನುಮಾಡುವದುನವಗದು ।ಧರ್ಮವಲ್ಲುಳಿದವರಕಳುಹೂದೆಂ
ಳಿಂದುಮುಖೀ‖೨‖ ಎನಲುಭುಗಿಲೆಂದಳುಸುಧೇತಕೆ ।ಮನದಗರ್ವವನ
ಡಿವೆನಿನ್ನಿಂ।ದೆನಗೆಮೇಣೆನ್ನವರಿಗುಂಟೇಹಾನಿಹರಿಬಗಳೊ‖ಅನುಜನಾ

ಧರಿಯೆಸಾಕಾ|ತನಸಮೀಪಕೆಹೋಗಿಬಾನಡೆ| ಯೆನಲುಕೈಕೊಂಡಬಲೆ
ಹೊರವಂಟಳುನಿಜಾಲಯವ॥ದೇವಿನೀಮಿಸಲರಿಯೆನೆಂದಡಿ| ದಾವಧರ್ಮ
ವ್ರುಶಿವಶಿವೀಹದ| ಸಾವನವರಿಗೆತಹುದುಬದ್ಧವಿಘಾತಿಯಿದುಬಲುಹೂ ॥ ಸೇ
ವಿಸುವದೇಕಷ್ಟವೆಂಬುದು|ಕೋವಿದರಮತಶಿವಶಿವಾ|ಜೀವಲೋಚನ
ಕೃಷ್ಣಬಲ್ಲನೆನುತ್ತಗಮಿಸಿದಳೂ॥೪॥ಹರಿಹರಿಶ್ರೀಕಾಂತದಾನವ| ಹರಮು
ರಾರಿಮುಕುಂದಗತಿಶೂ|ನ್ಯರಿಗೆನೀನೇಗತಿಯುಲ್ಲೈಗರುವಾಯಿಗೆಟ್ಟನಲ್ಲೈ॥
ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಸೆಳದವಸ್ತ್ರ| ಕರುಷಣದಭಯವುಮತ್ತೆಬಂದಿದೆ | ಕ
ರುಣಿನೀನೇಬಲ್ಲೆಯೆನುತಡಿಬಿಟ್ಟಳಬುಜಾಕ್ಷೀ॥೫॥ ಸುರಪಶಿಖಿಯಮನಿ
ಋತಿವರುಣಾ|ದ್ಯರಿಗೆವಂದಿಸಿಕಣ್ಣವೆಯಬಿಗಿ| ದರೆಗಳಿಗೆನಿಂದಬುಜಮಿ
ತ್ರನಭಜಿಸಿಕಂದೆರೆಯೇ॥೬॥ಮುರಿಪದೈತ್ಯನಕಾಹಕೊಟ್ಟನು | ತರಣಿತರು
ಣಿಗೆಮುಂದಮುಂದೋ|ತ್ತರದಗಮನದಲಬಲೆಬಂದಳುಕೀಚಕನಮನೆಗೇ॥
ಚಾರುನೂಪುರಝಣಝಣದಘೋಂ | ಕಾರರವದುಬ್ಬಿನಲಿಭವನಮ |
ಯೂರಕುಣಿದವುಮರಕಟಾಕ್ಷದಮಿಂಚುಥಳಥಳಿಸೇ ॥ ಆರುಹೊಗಳುವ
ರಂಗವಟ್ಟದ | ಸೌರಭದಭಾರಣೆಗೆತುಂಬಿಯ | ಸಾರಕಟ್ಟಿತುಬಂದಳಂ
ಗನೆಕೀಚಕಾಲಯಕೇ ॥೭॥ ಮನುಮಥನಮುದದಾನೆಕಂದ|ರ್ಪನಮಹಾ
ಮಂತ್ರಾಧಿದೇವತೆ| ಜನವುಮರುಳಹಮುದ್ದುಸಂಸ್ಕೃತಿಸುಖದಸಾಕಾರಾ ॥
ಮನಸಿಜನಮಸದಲಗುಮುನಿಮೋ | ಹನತಿಲಕಲಾವಣ್ಯಸಾಗರಜನಿತಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಲತಾಂಗಿಬಂದಳುಕೀಚಕನಮನೆಗೇ॥೮॥ಕುಡಿತೆಗಂಗಳಚಪಲೆಯುಂ
ಗರ | ವಿಡಿಯನಡುವಿನನೀರೆಹಂಸೆಯ| ನಡೆಯುಗಮನದಮೌಳಿಕಾಂತಿಪ
ಯೋಜಪರಿಮಳದಾ ॥ ಕಡುಚಲುವೆಬರಲವನತನುನಡ | ನಡುಗಿನಿಂದು
ದಿದಾವಹೆಂಗಸು | ಪಡೆದಳೀಚಲುವಿಕೆಯನೆನುತೀಕ್ಷಿಸಿದನಂಗನೆಯಾ ॥
ಅರಿದುನೆತ್ತರುಗಾಣದಲಗಿದು | ನೆರೆಬಿಗಿಯೆಮೈಬಾಸುಳೀಳದ | ಹುರಿಬ
ಲಿದನೇಣ್ಣೊಂಕಿದರೆಹೊಗೆಮಸಗದೆದೆಗಿಚ್ಚು ॥ಅರರೆಕಂಗಳಧಾರೆಯಾ
ವನ | ಕೊರಳಕೊಯ್ಯದಿದಾವನರಿಕೆಯ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸದಿದಾವನಿಲು
ವರುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದಾ ॥೧೦॥ ಆವಜನ್ಮದಸುಕೃತಫಲನೆರೆ|ದೀವಧುವಸೇ
ರಿದರೊಧನ್ಯರು | ನಾವಲಾಬಳಿಕೇನುಪೂರ್ವದಸುಖದಸರ್ವಸ್ವ ॥ ಭಾ
ವಿಸಲುಸುಕೃತಾವಳಿಗಳಿಂ | ದೀವನಿತೆಯುಲ್ಲಿಂದಮೇಣಿಂ | ನಾವುನತಿಶಯ
ವುಂಟೆನುತಖಳರಾಯನಿದಿರೆದ್ದ ॥೧೧॥ ತರುಣಿಬಾಕುಳ್ಳಿರುಮದಂತಃ |
ಕರಣದೆಡರಡಗಿತ್ತುಕಾಮನ|ದುರುಳತನಕಿನ್ನಂಜುವೆನೆನೀನೆನಗೆಬಲವಾ
ಗೇ ॥ ಬಿರುದಕಟ್ಟುವೆನಿಂದುಮಿಗೆಮಧು | ಕರಗೆಕೋಗಿಲೆಗೆಂದುಖಳನ |
ಬ್ಬರಿಸಿನುಡಿಯಲುಖಾತಿಗೊಂಡಿಂತೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ ॥ ಬಾಯಿಹುಳುವ

ರುಬಮುಲನುಡಿದರೆ। ನಾಯಿತನಬೇಡೆಲವೊ ಕೆಡದಿರು । ರಾಯಸಂಗಸೆಕ
ಳುಹೆಬಂದೆನು ಮಧುಪತರಲೆಂದೂ ॥ ನಾಯಬೇಕೇಬಸಿದಶೂಲನ । ಹಾ
ಯಿಹೋಗೆನೆನಿನ್ನ ಬೈಗಳು । ನೋಯಿಸುವವೇತನ್ನ ನೆನುತಲೆತುಡು
ದನುಸತಿಯಾ ॥ ಕರವನೊಡೆನುರುಬಿದಳುಬಟ್ಟಲ । ಧರೆಯೊಳೀಡಾ
ಡಿದಳುಸತಿವೊಗ । ಧಿರುಹಿಬಾಗಿಲದಾಂಟಿಭಯದಲಿನಡುಗಿಡೆಂಥಣಸೀ।
ತರಳೆಹಾಯ್ದಳುವೊಲೆಯಜಘನದ।ಭರದಿಬಡನಡುಮುರಿಯದಿಹುದೇ
ವರಸಭಾಗ್ಯತೆಗೆನಲುರಭಸದೊಳೋಡಿದಳುಸಭೆಗೇ॥೧೬॥ ಒಡನೆಬೆಂಬ
ತ್ತಿದನುತುರುಬನು । ಹಿಡಿದುತೊತ್ತಿನನುಗಳೆಹಾಯ್ದರೆ। ಬಿಡುವೆನೇ
ಡಯೆನುತಹೊಯ್ದನುಕಾಲಲೊಡವೆಟ್ಟಿ॥ ಕೆಡೆದುರಕುತವಕಾರಿಹು
ಯಲಿ । ಮುಡಿಹೋರಳಿಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿಸೈ । ಗೆಡದಕದಳಿಯಕಂಭದ
ತಿರೆಕಾಂತೆಹೊರಳಿದಳೂ ॥ ಕರುಳತೆಗೆತಿನ್ನಡಗನೆನುತ । ಬ್ಬರಿಸಿಸೊ
ನುಕೊಟ್ಟದಾನವ ।ನುರುವಣಿಸಿಕೀಚಕನಹೊಯ್ದನುಹಿಡಿದುಕುಸುಬಿ
ನೂ ॥ ದುರುಳನಡೆಗೆಡೆದೆದ್ದನಿಮಿಷದೊ। ಳೊರಲುತೋಡಿದನಾಲ
ಕೆಬಳಿ।ಕರಸವೊದಲಾದಖಿಳಜನನಡುಗಿತ್ತುಭಯಹೊಯ್ಲ್ದ ॥ಹೊ
ಸುರಳಿಮುಬಿದೆದ್ದುತುರುಬಿನ ।ಹುಡಿಯಕೊಡಹುತವೊಲೆಗೆವೋಲುದು
ತೊಡಸಿಗಲ್ಲದರಕುತವನುಬೆರಳಿಂದಮಿಡಿಮಿಡಿದೂ ॥ ನುಡಿಯಲಾಗದೆ
ನುಕೆಂಗುಸ । ಬಡಿಯೆನೋಡುತ್ತಿಹರೆಹಿರಿಯರು । ಹಿಡಿದವ್ವಾನ
ಗೊತ್ತುಲೇಸೆಂದಬಲೆಹಲುಬಿದಳೂ ॥೧೭॥ಶಿವಶಿವಾಪಾಪಿಗಳುಪತಿಯಾ
ದವರತಾಗಲಿಸುಯ್ಯ ಕಟಸಾ । ಲುವರನೆಡುವಣಹಾವುಸಾಯದುಸಿರ
ರಾಧಿಯನೂ ॥ ಅವಗಡಿಸಿದನುಖಳನುಧರ್ಮದ । ವಿವರಸುದ್ದಿಯನಾ
ದೀಜನ । ನಿವಹಪೌರಾರಣ್ಯವಾಯ್ತೆಂದೊರಲಿದಳುತರಳೇ ॥೧೮॥ ಎ
ಪ್ರೊದೇಶಿಗಕಂಕಭಟ್ಟನೆ । ಹಲವುಧರ್ಮವಬಲ್ಲ ಗಡನೃಪ । ತಿಲಕಗ
ಹೂದೇನುಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗುಚಿತವಿದೂ ॥ ತಿಳಿಯೆದೇಶಿಗರಿಂಗೆದೇಶಿಗ। ರೊ
ಲವುಸಮನಿರಬೇಕುಸಭೆಯಲಿ । ಬಲವಿಹೀನರಿಗಾಪ್ತರಿಲ್ಲೆಂದಬಲೆಯೊ
ರಲಿದಳೂ ॥೧೯॥ ಧೈರ್ಯವನುನೆರೆಬಲಿದುವೋಲಣ । ಕಾರ್ಯಭಾಗ
ನರಿದುನೃಪಜನ । ಪರ್ಯನೋಡದೆನುಡಿಸದಿರ್ದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ
ಶೌರ್ಯಕವಸರವಲ್ಲನವುಗೀ । ಯಾರ್ಯನಾಜ್ಞೆಯನುತ್ತಬಳಿಕಾ । ತ
ರ್ಯಶಿದ್ಧರುಷಾರ್ಥಯಮಳರುಬಲಿದಧುಗುಡದಲೀ ॥೨೦ ॥ ನೊಂದಳ
ಟಾಸತಿಯೆನುತವನ । ನೊಂದುಸೈವರಗಾಗಿಖತಿಯಲಿ।ಕಂದಿನನುವ
ಬಾಗಿಲೋಪದೊಳಾಡನೊಡೆಯವಿಚೇ ॥ ಮುಂದಿಯದಿಯದವ್ರೋಲಕುಬ
ಟ್ಟಯೊ । ಳೆಂದಿವೆಲ್ಲನೆಬಾಗಿನೋಡಿದ । ನಂದುರಾಜಾಲಯದನು

ರಣಮುರಸನಾಭೀವರಾ ॥೨೧॥ ಬಳಿಗೆನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಮೊದಲಲಿ । ಹಿಳಿದು
ಬಂಡುಮನಿಪಳಬಡಿದೀ । ಖಳನನಿಪನೊಡಹುಟ್ಟಿದರನಿಪನಖಿಳಬಾಂಧವ
ರಾ ॥ ಬಳಿಕವಿಗಡನಿರಾಟರಾಯನ । ಕೊಲುವೆನರಿಯದಮುನ್ನ ಕೌರ
ನ । ಕುಲವನವರುವೆನೆಂದುಕಿಡಿಕೆಡಿಯೋದನಾಭೀವರಾ ॥೨೨॥ ಆತನಿಂಗಿ
ತದನುವನರಿತುಮ । ಹೀತಳಾಧಿಪಧರ್ಮಸುತನತಿ। ಕಾತರಿಸದಿರುವಲಲ
ಸೈರಿಸುಸೈರಿಸಕಟನುತಾ ॥ ಈತರುವಮುರಿಯದಿರುಸುಜನ। ವ್ರಾತಕಾ
ತ್ರಯುವೂರಹೊರಗೆವು । ಶಾತಿಳಯುತರುವುಂಟುನಿನ್ನಯುಬಾಣಸನನು
ನೆಗೇ ॥೨೩॥ ಧರ್ಮವುಯುತರುವಿದನುಮುರಿಯದಿ। ರೆಮ್ಮ ಮಾತನುಕೇ
ಳನಲುಮಿಗೆ। ಸುಮ್ಮನೋಲಗದಿಂದಸರಿದನುಭೀಮಮುಗುಡದಲೀ॥ ಕ
ರ್ಮಫಲವಿದುನಿನಗೆಮಾನಿನಿ । ನಿಮ್ಮ ಭವನಕೆಹೋಗುಶೀಕ್ಷ್ರನೆ। ಲಮ್ಮ
ದೀನೆಬೆಬಗೆಯನಾತನುಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯಾ ॥೨೪॥ ಕೋಪಸಕವನಸರವ
ಲ್ಲಪತಿಗಳು । ಕಾಪುರುಷರೇನಿನ್ನವರುಪರಿ । ತಾಪವನುಬೀಳ್ಕೊಡುಪತಿ
ವ್ರತೆಪ್ರಣ್ಯವಧುನೀನೂ ॥ ದೀಪವಲ್ಲಾಕ್ಷಮೆಯುಖಿಳದೋ । ಷಾಪಹಾ
ರವುಶೌರ್ಯಧರ್ಮದ । ರೂಪುನೆರೆಯಾಕ್ಷಮೆಯೆನಲುಬಳಿಕೆಂದಳಿಂದು
ಮುಖೀ ॥೨೫॥ ನೀರುಹೊರಗಿಕ್ಕುವದುಮೂರೇ । ಬಾರಿಬಳಿಕದುಪಾಪಿ
ಭೂಪತಿನೆ । ಸೈರಿಸದುಅನ್ಯಾಯಬಹಳತೆಗೇನುಮಾಡುವೆನೂ ॥ ಸ್ಯೆರಣೆ
ಗೆತಾನವಧಿಯಿಲ್ಲಾ । ಪೌರುಷದಕೆಡುಬಂಜೆಯಾಯಿತು। ಆರಯಿಕೆಯು
ಲಿಜ್ಜೆಗಿಜಾರವಿರೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ॥೨೬॥ಅರರೆಹೆಂಗುಸುದಿಟ್ಟೆಮಾ
ನದೂ । ಳರಲಿದಾನಂತರವುರಾಯನ। ಹೊರೆಯುಲೀಬಾಯ್ಬಡಿಕತನಗೆ
ಮವಾಯಿತೇಯೆನಲೂ ॥ ಕೆರಳಿದಳುಲಲಿತಾಂಗಿಯಿಲ್ಲಿಯ । ಹಿರಿಯರಲಿ
ಹುರುಳಿಲ್ಲಮಾರುತಿ । ಗರುಹುವೆನುಬಳಿಕಾಧ್ಯದಾಗಲಿಯೆನುತತಿರುಗಿದ
ಳೂ ॥೨೭॥ ಆಸುಧೇಷ್ಣೆಯುಮನೆಗೆಬರಲವ । ಳಿನಸತಿಯನುಡಿಸಿದಳುತಂಗಿ
ವಿ । ಳಾಸವಳಿದಿದೆಮುಖದಗುಡವಿದೇನುಹದನೆನಲೂ ॥ ಈಸುಮನವ
ಯಲರಸುತನದನು । ದಾಸಗಾಧಿಕೆಯೆಮ್ಮನೀವವ । ದಾಸವಾಡುವಿರೆ
ಸುತೆದುರುಳದಿನುಡಿದಳೊಡತಿಯನೂ ॥೨೮॥ ದುರುಳನಿಮ್ಮೊಡಹುಟ್ಟಿ
ದನುನೀ । ವರಸುಗಳುತಿರುಕುಳಿಗರಾವಿ । ನ್ನಿರಲುಬಾರದುನೃಪತಿತಪ್ಪಿ
ದಡಾರುಕಾವವರೂ ॥ ಕರೆಸಿಬುದ್ಧಿಯುಹೇಳಿಯೆನ್ನನು । ಹೊರೆಯುಲಾ
ವರೆಹೊರೆಯುರಲ್ಲದ । ದರಸಿಕಳುಹುವುದೆನ್ನನೆನಲಿಂತೆಂದಳಾಗಾಣೀ॥೨೯
ಲಲನೆಕೇಳನ್ಯಾಯದವರನು । ಕೊಲಿಸುವೆನುಭಯಬೇಡವರಸತಿ।ಗಳು
ಪಿದನನೊಡಹುಟ್ಟಿದನೆನದುಶಾಬಿಹಗೆಯೆನಲೂ ॥ ಕೊಲಿಸುವರೆನೀವೇ
ಕೆತಪ್ಪಿನ । ಬಳಿಯುಬೆನ್ನಾತಗಾಸುತೀಚಕ । ಕುಲವನವರುವರೆನಗೆಕಾರ

ಣವಿಲ್ಲಸಾರಿದೆನೊ ॥೩೦॥ ಎಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡಬಲೆತನ್ನಯ । ಮಂದಿರಕೆ
ಬಂದೊಳಗೊಳಗೆಮನ । ನೊಂದುಸ್ವೈರಗಾಗಿಚಿಂತಿಸಿನೂಕಿದಳುಹಗ
ಲಾ ॥ ಕೊಂದುಕೊಂಬೆನೆಯಾತ್ಮಘಾತಕ । ಹಿಂದೆಹತ್ತದೆಮಾಣದೀಗು
ವೆ । ನೆಂದುದ್ರೌಪದಿತನ್ನಮನದಲಿಹಿರಿದುಮರುಗಿದಳೂ ॥೩೧॥ ಅರಿಗು
ಸುರುವೆನಾರಸಾರುವೆ । ನಾರಿಗೊರಲುವೆನಾರಿಗರುಹುವೆ । ನಾರಬೇಡು
ವೆನಕಟಹೆಂಗುಸುಜನ್ಮವನುಸುಡಲೀ ॥ ಘೋರಪಾತಕಿಯನ್ನವೊಲ
ಮು । ನ್ನಾರುನವೆದವರುಂಟುಮರಣವು । ಬಾರದೆಂದೊರಲಿದಳುಬಸು
ರಸುಹೊಯ್ದುಶಶಿವದನೇ ॥೩೨॥ ಯಮಸುತಂಗರುಹುವೆನೆಧರ್ಮ। ಕ್ಷ
ಮೆಯಗರಹೊಡದಿಹುದುಪಾರ್ಥನು । ಮಮತೆಯುಳ್ಳವನೆಂಬೆನೇತಮ್ಮ
ಣ್ಣನಾಜ್ಞೆಯುಲೀ ॥ ಭ್ರಮಿತನಾಗಿಹನುಳಿದರಿಬ್ಬರು । ರಮಣರಿವರೀಸ
ಯಕೊಲಲ । ಕ್ಷಮರುನಿಸ್ಸಂದೇಹವೆಂದಳುತನ್ನಮನದೊಳಗೇ॥೩೩॥
ಲ್ಲರೊಳುಕಲಿಭೀಮನೇಮಿಡು। ಕುಳ್ಳಗಂಡನುಹಾನಿಹಬಕೆ। ನಿಲ್ಲದಂಘ
ನುವನುಕಡುಹೀಹಾಳಿಯುಳ್ಳವನೂ ॥ ಖುಲ್ಲನಿವನುಪಟಳವನಾತಂ।ಗೆ
ವನುಹೇಳುವೆನುಬಳಿಕವ ।ನಲ್ಲಿಹುರುಳಿಲ್ಲದೊಡೆಕುಡಿವೆನುಘೋರತರವಿ
ಷವಾ ॥ ನಿಳಯವನುಹೊರವಂಟುಕಂಗಳ ।ಬೆಳಗುತಿಮಿರವಕೆಡಿಸೆಕಂ
ಣ ।ಲಲಿತಝೇಂಕೃತಿಯಿಂದತೂಗುವವಾಮಭುಜಲತೆಯಾ॥ಬಲದುಮ
ಲದುನೊಕಿನಡುಗುವ । ಮೊಲೆಯುಭರದಲಿಯಡಿಯಿಡುತಕಳ।ವಳದಕ
ಣದಮುಗುದೆಬಂದಳುಬಾಣಸಿನಮನೆಗೇ॥ ಕೆಲದಲೊಟ್ಟಿದಪತ್ರಶಾಕಾ
ವಳಿಯಫಲರಾಶಿಗಳಕಳವೆಯ । ಹೊಳೆವುತಿಹರಾಜಾನ್ನದಕ್ಕಿಯಸಾಲಹ
ರಿಯಣದಾ ॥ ಕೆಲಬಲದಸಂಭಾರಚೂರ್ಣದ । ಲಲಿತಬೋನದವಿವಿಧಭ
ಕ್ಷ್ಯಾ।ವಳಿಯಬಾಣಸದೊಳಗೆಬಂದಳುಮತ್ತಗಜಗಮನೇ॥೩೬॥ತರಿದಕ
ರಿಗಳಹಂದಿಕಡಗಿನ।ಜುರಿತರಕುತದಮೊಲನಖಂಡದ। ತರಿದಗುಬ್ಬಿಯಕ
ಸಿಸೀಳಿದನವಿಲಲಾವುಗೆಯಾ ॥ ತುರುಗಿದೆಲುವಿನಸಾಲಸುಂಟಗೆ । ಮರ
ನೂಂಸದರಾಶಿಗಳಹರ । ದೆರಕೆಗಳಕಂಡಬಲೆಹೊಗಳಿದಳೆಡಬಲದಮನೆ
ಯಾ ॥ ೩೭ ॥ ಆರಲರಿದನೊಭೀಮನೀಸೂ । ದಾರವಿದ್ಯೆಯಭಾಪುವಿ
ಮುನಿ । ದಾರನಾವಂಗದಲಿಬರಿಸದುಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಾ ॥ ನಾರಿನಸುನಗ
ತೊಳಗೆಹೊಕ್ಕುಬ । ಕಾರಿಮಂಚದೊಳಿರಲುನಿದ್ರಾ । ಭಾರವಿಹ್ವಲಕ
ಣನನುಹೊದ್ದಿದಳುಲಲಿತಾಂಗೀ॥೩೮॥ಎಬ್ಬಿಸಲುಭುಗಿಲೆಂಬನೋಮೋ।
ಣೊಬ್ಬಳೇತಕೆಬಂದೆವೋರೆಯು । ಮಬ್ಬಿದೇಕೆಂದನ್ನಸಂತೈಸುವನೊ
ಸಾಮುದಲೀ ॥ ತುಬ್ಬುವುದೊತಾಬಂದಬರವದು । ನಿಬ್ಬರವಲಾಜನದವ
ನಕೆಂ।ಸೆಬ್ಬಿಸಿಯೆಸೋಡು ವೆನೆನುತ ಸಾರಿದಳುವಲ್ಲಭನಾ॥೩೯॥ ವೆಲ್ಲವ

ನೆಮುಸುಕಸಡಲಿಸಿ|ಗಲ್ಲವನುಹಿಡಿದಲುಗಲಪ್ರತಿ| ಮಲ್ಲನೆದ್ದನುನೋ
ದನುಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯಾ॥ ವಲ್ಲಭೆಯೆಬರವೇನುಮುಖದಲಿ| ತಲ್ಲಣ
ತಲೆದೋರುತಿದೆತಳು| ವಿಲ್ಲದುಸುರಿರಳೇಕೆಬಂದೆಲತಾಂಗಿಹೇಳೆಂದಾ ॥
ಸೈರಿಸರುಬಾಣಸದಭವನದ|ನಾರಿಯರುದುರ್ಜನರುಖುಲ್ಲಕು| ಶಾರರಿವ
ರಮನೆಯುನಾಯ್ಗಳುನಾವುದೇಶಿಗರೂ॥ ಭಾರವಿದುಕೆಲರರಿಯದಂತಿರೆ|
ನಾರಿನೀಹೇಳೆನುತದುಗುಡವಿ|ದಾರದೆಸೆಯಿಂದಾಯಿತೆನಲಿಂತೆಂದಳಿಂದು
ಮುಖೀ ॥೪೧॥ ನಿನ್ನೆಹಗಲರೆಯಟ್ಟಿಕೀಚಕ|ಕುನ್ನಿಯೊದೆದನುರಾಜಸಭೆ
ಯುಲಿ|ನಿನ್ನ ಮಂದಿಗಳಿರಲುಪರಿಭವವುಚಿತವೇತನಗೇ॥ಎನ್ನನಪಬೆಂಬಳಿಯು
ವಿಡನಾ | ನಿನ್ನುಬದುಕುವಳಲ್ಲಪಾತಕ | ನಿನ್ನ ತಾಗದೆಮಾಣಡೆನಲಾಭೀ
ಮುಖಿಗೊಂಡಾ ॥೪೨॥ ಉಸುರಲಾಗದುನಿನ್ನ ಹಿರಿಬಕೆ | ಮಿಸುಕುವವ
ನಾವಲ್ಲಹೆಂಡಿರ | ಘಸಣಿಗೊಂಬವರಲ್ಲಹುದುವಿನಗಂಡತನವಿದನೂ॥ಶಶಿ
ವದನೆಸುಡುಕಷ್ಟವೀಯುವ | ದೆಸೆಯುವರುನಾವಲ್ಲನಿನ್ನವ | ರಸಮುಸಾಹ
ಸರುಳಿದನಾಲ್ವರಿಗರುಹುಹೋಗೆಂದಾ ॥೪೩॥ ರಮಣಕೇಳುಳಿದವರುತ
ನ್ನನು ॥ರಮಿಸುವರುಮಾನಾರ್ಥವೆನೆನಿ |ರ್ಗಮಿಸುವರುನೀನಲ್ಲದುಳಿದವ
ರುಚಿತಬಾಹಿರರೂ॥ ಮಮತೆಯುಲಿನೀನೋಡುಚಿತ್ತದ | ಸಮತೆಯನು
ನೀಳ್ಕೊಡುಕುತಾರನ| ಯಮನಕಾಣಿಸಿಕರುಣಿಸೆಂದಳುಕಾಂತೆಕೈಮುಗಿ
ದೂ ॥೪೪॥ ಕಲಹಕಾದರೆನಾವುರಮಿನಿಸುವ | ರುಳಿದವರುಬಳಿಕೇನುಗಾ
ಸಿಯು |ಬಳಕೆಕೆಲಬರುಘೆಳಿಸಿದರೆಕೆಲರುಂಡುಜಾರುವರೂ॥ ಅಳುಕಿನತೆ
ಮವರಲ್ಲನಿನ್ನಯ | ಹಳಿವುಹರಿಭವಹೇಳಚಿತ್ತದ |ತಿಳುಹಿಕೊಂಬುದುನಾ
ವುಭೀತರುಧರ್ಮಜನಹೊರಗೇ॥೪೫॥ ಹೆಂಡತಿಯುಹರಿಬದಲಿಯೊಬ್ಬನೆ|
ಗಂಡುಗೂಸೇವೈರಿಯನುಕಡಿ| ಖಂಡವನುಮಾಡುವನುಮೋಣ್ತನ್ನೊಡ
ಲನಿಕ್ಕುವನೂ ॥ ಗಂಡರೈವರುಮೂರುಲೋಕದ | ಗಂಡರೊಬ್ಬಳನಾ
ಳಲಾರರಿ | ಗಂಡರೋನೀವ್ಭಂಡರೊಹೇಳೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ॥೪೬॥ಅಂ
ದುಕೌರವರಾಯಸಭೆಯುಲಿ | ತಂದುತೋರಿದನುನ್ನತಿಯುಬಳಿ | ಕಿಂದು
ಕೀಚಕಕುನ್ನಿಯೊದದನುರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೇ॥ಅಂದಮೇಣೆಂದಾದಭಂಗ
ಕೆ | ಕುಂದದಾವುದುನೀವುಬಲ್ಲಿದ| ರೆಂದುಹೊಕ್ಕರೆಹೆಂಣಕೊಂದಿರಿಯೆಂ
ದಳಿಂದುಮುಖೀ॥೪೭॥ದಾನವರುಮಾನವರೊಳೆನ್ನಭಿ| ಮಾನವನುಕೊಂ
ಬವನಹೆಸರನದೇ| ನನೆಂಬೆನುನೊಂದುನುಡಿದರೆಖ್ಯಾತಿಯಿಲ್ಲ ಮಗೇ ॥
ಈನಪುಂಸಕರೊಡನೆಹುಟ್ಟಿದ | ನಾನುಮೂಗುಳ್ಳವನೆಮೂನಿನಿ | ನೀನು
ತೋರಿದಪರಿಯುಲೆಂಬುದುಟೀಶಿಬೇಡೆಂದಾ ॥೪೮॥ ಅಂದುದುಶ್ಶಾಸನನಕ
ರುಳನು | ತಿಂದಡಲ್ಲದೆತಣಿವುದೊರಕೊಳದೆಂಗು | ಹಾಯ್ದರೆಹಲುಗಿರಿ

ದುಪರಾಣಿಸಿದನಾಸ್ತ್ರಥೆಯಾ॥ ಇಂದುಕೀಚಕನಾಯುನೆರಗುವೆ।ನೆಂದುವು
ನನುನೋಡಿದರೆಬೇ । ಡೆಂದಹದನನುಕಂಡೆನೀನೆನಗುಂಟೆಯುಪರಾಧಾ
ಹೆಂಣಹರಿಬಕ್ಕೊಸ್ಸೆಗವೆತ। ವ್ಯ್ರಣ್ಣನಾಜ್ಞೆಯುವಿಚಾರಿಕುಂಠಿಯು ।ಬಿ
ಬದುಕಿದನೆಂದುನುಡಿವರುಕುಜನರಾದವರೂ ॥ ಅಣ್ಣನವರಿಗೆದೂರು
ದುನಾವುಣ್ಣದುರಿಯಿವುರಾಯುನಾಜ್ಞೆಯು । ಕಣ್ಣಯುಲೆಬಿಗಿವಡೆದುಕೆಡೆ
ವುಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದಾ ॥೫೦॥ ಹೊದ್ದುವುದುಫಲುಗುಣನಪಾದಕೆ। ಬಿದ
ಯುವುಸಂದನನವುನವನು।ತಿದ್ದುವುದುಸಹದೇವನಕುಲರಕ್ಕೆಯುಲೆನಿಸ
ವುದೂ॥ ಗೆದ್ದುಕೊಡುವರುನಿನ್ನಪಾಲಿಸ।ದಿದ್ದರಾದರೆದೋಷವವರನ
ಹೊದ್ದುವುದುನೀನೆನ್ನಬರಿದೇಕಾಡಬೇಡೆಂದಾ॥ಗಂಡಗರುವವನುಡಿ
ವೆುವ್ಯ್ರಯು।ದಂಡಿತಾನದುಬೇರೆನಾವೀ।ಭಂದತನದಲಿಬದುಕಲರಿಯೆವು
ರ್ವ್ಯಗಿರ್ವ್ರನೂ॥ಕೊಂಡುಕೊನರುವರಲ್ಲರಾಯುನ। ನಂಡಲೆದುಕೀಚಕನ
ಲೆಯುನು।ಚಂಡನಾಡಿಸುರವುಣವೋಣಜುರ್ನನಗೆಹೇಳೆಂದಾ॥೫೨॥ ತರು
ಧಿಟಕೇಳಿಂದುವೊದಲಾ।ಗರಸಿನೀನಾಲ್ವರಿಗೆನಾವೆಡೆವುರಿದವರುಬಿಟ್ಟ
ರುನಿನ್ನಯುಸೂಳುಪಾಳಯುವಾ ॥ ಅರಸನಂಪಾರ್ಥಿಸುವುದರ್ಜುನ।
ನಕುಲಸಹದೇವರಿಗೆವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಹೇಳ್ವುದುನವ್ಯ್ರಡನೆಫಲಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲೆ
ದಾ ॥೫೩॥ ಕೇಳುತಿರ್ದಳುಕೊರಳನೆರಗೋ । ನಾಳಿಗಾಕಿತುಬಿಕ್ಕಿಬಿ
ವಿ । ಲೋಲಲೋಚನೆಯುಕಟನೆನದಳುಬಾಷ್ಪವಾರಿಯುಲೀ ॥ ಶೂಲ
ರುವೊನೆಗೊಂಡವ್ರೋಲ್ಬ್ಸಳಿ । ನಾಳೆಸ್ಪುಳಶಾಗಿದವ್ರೋಲುದರ । ಜ್ವಾಲೆ
ತ್ತಿಗೆನಿಲುಕೆಹಲುಬಿದಳಬಲೆವಿಸುಸುಯ್ಯೂದ ॥ ೫೪ ॥ ಕೆಂದಳದನೆ
ಕಪ್ರೋಲವು । ಕಂದಿಕನರಿಕೆಯಾಯ್ತುನಿಡುಸುಯಿ । ಲಿಂದನೀಕರಿ
ದವೇಕಾವಳಿಯುವುತ್ತುಗಳೂ ॥ ಸಂದಣಿಸಿದವೆಗಳಲಿಬಾಷ್ಪದ। ಬಂ
ತಳತುದುನಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯೊ । ಳಿಂದುವುಖಿನ್ಯ್ರಗರೆದುತೂಗಿದಳತಿಗ
ಶಿರವಾ ॥೫೫॥ ಆವಹಂಗುಸನಳಲಿಸಿದನಿ।ನ್ನಾವಧರ್ಮವನಳಿದೆನೋ
ನಾವಪಾಪದಫಲಕೆಪಿಡಿದೆನೊನಂಚಕಾರವನೂ॥ ಆವಹೆಂಗಸುನವೆ
ನ್ನವ್ರೊ । ಲಾವಳಳಲಿದುವುರುಗಿದಳುವು । ತ್ತಾವಳೆನ್ನಂದದಲಿವಡೆದ
ಳುಂಟೆಲೋಕದಲೀ ॥೫೬॥ ಇನ್ನುಹುಟ್ಟದೆಯಿರಲಿನಾರಿಯು । ರೆನ್ನ
ಲುಭಂಗಿತರುಭುವನದೊ। ಳಿನ್ನುಜನಿಸಲುಬೇಡಗಂಡರುಣೀವುನನ್ನಿ
ರೂ ॥ ಎನ್ನವ್ರೊಲುಪಾಂಡುವರವ್ರೊಲುನಂ । ವನ್ನದುಃಖಿಗಳಾರುನ
ವು । ವುನ್ನಿನವರೊಳಗೆಂದುದ್ರೌಪದಿಹುರಿದುಹಲುಬಿದಳೂ ॥೫೭॥ ಅ
ಗನಳವಕುಡಿವೆನೋವೋ । ಣಾವಬೆಟ್ಟವನದರಿಬೀಳ್ವೆನೊ । ಆವ
ಡುವನುಹೊಗುವೆನೋಹಾನೆರೆಯುಗುಂಪಿನಲೀ॥ ಆವಕುಂತವಹಾ

ಸೋವೆ | ಣಾವಪಾತಕನೊಳಗೆಹೊಗುವೆನೊ | ಸಾವುಸವುಸಿಸೆದೆ
ರಗೆನುತಮರುಗಿದಳುನಳಿನಾಕ್ಷೀ||೫೯|| ಮುಂದೆಗೆಳೆಸಿದಪಾಪಿಕೌರವ|ನಂ
ದುನಾಂದಲೆವಿಡಿದುಸ್ಸೈಂಧವ | ಬಂದುಬಳಿಕಾರಣ್ಯವಾಸದೊಳೆನ್ನ ಸೆಳ
ದೊಯ್ದ್ಯಾ || ಇಂದುಕೀಚಕನಾಯುಕಾಲಲಿ | ನೊಂದೆನಾನೀಮೂರುಬಾ
ರಿಯೆ | ಬಂದಭಂಗವೆಸಾಕೆನುತಬಸವಳಿದಳಿಂದುಮುಖೀ||೬೦||ಜನನವೀ
ಪಾಂಚಾಲರಾಯನ| ಮನೆಸುಸೋಪಲ್ಲಭರದಾರೆನೆ|ಮನುಜಗಿನುಜರುಗ
ಣ್ಯಾವೇಗೀರ್ವಾಣರಿವ್ಮಿಗಿಲೂ || ಎನಗೆಬಂದಡೆರೀವಿರಾಟನ| ವನಿತೆಯರು
ಗಳಮುಡಿಯಕಟ್ಟುವ | ತನುವತಿಗುರುವಕಾಲನೊತ್ತುವ ಕೆಲಸದುತ್ಸಾ
ಹಾ||ಹಗೆಗಳಿಗೆತಂಪಾಗಿಬದುಕುವ|ಮುಗುದರಿನ್ನಾರುಂಟುಭಂಗಕೆ|ಹೆಗ
ಲಕೊಟ್ಟ್ಯಾನುವವಿರೋಧಿಗಳುಂಟೆಲೋಕದಲೀ|| ವಿಗಡಬಿರುದನುಬಿಟ್ಟ
ಬತಿಹೋ|ರಿಗಳುಪಾಂಡವರಂತೆಮೂಗು| ಜಿಗಳುಯಿನ್ನಾರುಂಟೆನುತ
ಮರುಗಿದಸುನಳಿನಾಕ್ಷೀ ||೬೧|| ಕಾಲನನುಕೆರಳಿದರೆಮುರಿವ| ಚಾಳುತ
ನದವರೆನ್ನ ನೊಬ್ಬಳ | ನಾಕಲಾರಿರಿಪಾಪಿಗಳಿರಪಕೀರ್ತಿಗಳುಕಿರಲಾ ||
ತೋಳಹೊರೆನಿಮಗೇಕೆಭೂಮಿಾ | ಪಾಲವಂಶದೊಳುದಿಸಲೇತಕೆ|ಕೂ
ಳುಗೇಡಿಂಗೊಡಲಹೊರುವಿರಿಯೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ||೬೨||ಧರೆಯಭಂಡಾ
ರವನುಪ್ಪುರವನು | ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳವನು | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ
ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನುನಿಮ್ಮ ಹೊರವಡಿಸೀ|| ದುರುಳಕೀಚಕಗೆನ್ನ ಕೊಟ್ಟರಿ|
ಪರಿಮಿತದಲಿರವಾಯುತ್ತ ನಿಮ್ಮ | ಪರಿಗೆಲೇಸಾಯ್ತು ಕಟಯೆಂದಬುಜಾಕ್ಷಿ
ಹಲುಬಿದಳೂ ||೬೩|| ಭಾಪಭಾಗ್ಯಾದಿಕನುಕೌರವ|ದೇವನರಸುಗಳೊಡೆ
ಯತನುವನು || ನೀವುಕೃಷ್ಣನಕೂರ್ಮಧರ್ಮದಿಪಾಲಿಸಿದಿರೀಗಾ|| ನೀವು
ತಟತಟವಾಗಿಲೋಗರ | ನೀವೆಯಲಿಬೆಂನೊಡಲಹೊರುವಿರಿ|ಸಾವವಳು
ನಿಮಗಂಜಲೇಕೆಂದಬಲೆಯೊರಲಿದಳೂ ||೬೪||ಭೀಮಕೊಟ್ಟೈತನಗೆಸಾ
ವಿನ | ನೇಮವನುನಿಮ್ಮಗ್ರಣಿಸಾಜ್ಞೆವಿ | ರಾಮವಾಗದೆಬದುಕಿಧರ್ಮದ
ವೈಸಿರಿಯನರಿದೂ || ಕಾಮಿನಿಯಕೇಳಿಯಲಿನೆನೆವುದು | ತಾನುಸದಿತಾ
ವಿಾರಿನುಡಿದು| ದ್ದಾಮತೆಯಸ್ಸೈರಿಸುವುದೆಂದೆರಗಿದಳುಚರಣದಲೀ||೬೫||
ಎನಲುಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುಕಡು | ನೆನದುದಂತಕಗಣರೋಷದ|ಘನತೆ
ಹೆಚ್ಚಿತುಹಗೆಗಳನುಹಿಂಡಿದನುಮನದೊಳಗೇ|| ತನುಪುಳಕವುಬ್ಬರಿಸಿಮೆ
ಲ್ಲನೆ | ವನಿತೆಯಮತೆಗದಪ್ಪಿದನುಕಂ | ಬನಿಯತೊಡೆದನುಸೆರಗಿನಿಂಕಲಿ
ಭೀಮಮಾಣಿನಿಯಾ ||೬೬||ಕುರುಳನೇವರಿಸಿದನುಗಲ್ಲವ|ನೊರಸಿಮುಂಡಾ
ಡಿದನುಮಂಚದ | ಹೊರೆಯಗಿಂಡಿಯನೀರಿನಲಿತೊಳೆದನುಮುಖಾಂಬುಜ
ವಾ||ಅರಸಿಬಿಡುಬಿಡುಖಾತಿಯನುಮಿ|ಸ್ತರಿಸಲೇಕೆನ್ನಗ್ರಣಾಜ್ಞೆಯು| ಗಿರಿ

ಯುದಾಂಟಿದೆದಾಂಟಿದೆನುಹೋಗೆಂದನಾಹೀವಾ॥ ಬಸುರಬಗಿವೆನುಕೀಚ
ಕನನಸು|ಮಿಸುಕಿಗರೆವೈರಾಟವಂಶದ | ಹೆಸರತೊಡೆವೆನುನನ್ನ ನಿದಿ
ರೆಕೌರವನ್ರಜವಾ॥ಕುಸುರಿದರಿವೆನುಭೀಮಕಷ್ಟವ|ನೆಸಗಿದನುಹಾಯೆ
ದರಾದಡೆ|ಮುಸುಡನನುರಾದಿ ಯುಲಿತೇವೆನುದೇವಸಂತತಿಯಾ ॥ ಮು
ದಿನಾದರೆಯುಣ್ಣತನವಿಂ|ದಿನಲಿಹರಿಯಲಿಪಾರ್ಥನಕುಲರು|ಕನಲಿದರೆಕೆ
ದೋರುವೆನುಸಹದೇವನಿವರುಗಳಾ ॥ ಅನುಜನೆಂಬೆನೆಕೃಷ್ಣ ಹಾಯ್ದರೆ
ಘನನುಗಾರಿಯುಮಾರುವೆನುಬಳಿ| ಕೆನಗೆಸಮಬಲರಾರುತರಿವೆನುಕೀಚ
ಕಾನ್ವಯವಾ ॥೬೯॥ ಈಸುದಿನವೆನ್ನಣ್ಣನಾಜ್ಞೆಯ |ಪಾಶದಲಿಸಿಕ್ಕಿದೆ
ಸಿಂಹದ |ಕೂಸನರಿಕೆಣಕುವವೊಲೀಕುರುಕೀಚಕಾದಿಗಳೂ॥ಘಾಸಿಯ
ದರುಕೆಣಕಿನಾಯ್ಗಳ |ವೀಸಬಡ್ಡಿಯಲಸುವಕೊಂಬೆನು|ವಾಸಿಧರ್ಮದ
ಮೀರೆದಪ್ಪಿತುಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದಾ॥೭೦॥ ತರುಣಿಕೀಚಕಕೌರವೇಂದ್ರರ
ಹರಣಕಿನಕೋಸಂಚಕಾರನೆ|ಕೆರಳಿದರೆಮಿಗಾಸೀಮಬಗೆವನೆನೀತಿಗೀತಿಗ
ಳಾ॥ಕೆರಳಿಚಿದೆಯಿನ್ನೇನುನಿನ್ನಯ|ಹರಿಬವೆನ್ನದುನಾಯಿಜಾವನ|ಕರೆದು
ಸಂಕೇತದಲಿಸೂಚಿಸುನಾಟ್ಯಮಂದಿರವಾ ॥ ಅಲ್ಲಿಗಿರುಳೈತಂದುಮರೆಯ
ಲಿ|ಖುಲ್ಲಸುದೆರವಬಗಿದುರಕುತವ| ಚೆಲ್ಲುವೆನುಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆಸಂದೇಹಬೇ
ಡಿದಕೇ ॥ ಅಲ್ಲಿಕೆಲಬಲನರಿದುದಾದರೆ|ಬಲ್ಲೆ ನದಕೌಷಧಿಯಕರೆಮರೆ |
ಲ್ಲನಾನಿನಿಹೋಗೆನುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಂಗನೆಯಾ॥೭೧॥ಹರುಷದಲಿಹಬ್ಬಿದ
ಳುಪುರುಷರ ! ಪ್ನಯಷನಲ್ಲಾಹೀಮತನ್ನಯ| ಪರಮಸುಕೃತೋದಯ
ಮಲಾನೀನೊಬ್ಬನಂಗನುತಾ ॥ ಅಗಸಿಕಾಂತನಬೀಳುಕೊಂಡಳು| ತಿರುಗಿ
ದಳುಸಿಜನವನಕಿತ್ತಲು | ತರಣಿತೆಗದನುತಾವರೆಯಬಾಗಿಲಿನ ಬೀಯಗ
ವಾ ॥೭೨॥ ಅದಿವಸನಿಶಮಸೆಗೆಬರುತನ್ನ|ಕೋದರನಪಲ್ಲಭೆಯಕಂಡನು|
ಕೈದುದುಕಲಂಜಿದನುಮಾತಾಡಿಸಿದನಂಗನೆಯಾ ॥ ಹೋದಿರುಳುಯುಗ
ವಾಗಿಸವೆದುದು | ನೀದಯಾಂಬುಧಿಕುಸುಮಶರಯಮ | ನಾದನದನೀಬ
ಲ್ಲೆ ಯೆಂದನುಕೀಚಕನುನಗುತಾ॥೭೩॥ಕುಸುಮಶರಯಮನಹನುಅವ
ತನು | ವಿಷನಹುದುಬಳಕಾಲಿಕಲುಗಳು | ಬಿಸಿಯಹವುಬಾಂಧವರುವೈರಿ
ಗಳಹರುನಿಮಿಷದಲೀ ॥ ಒಸೆದರೊಲ್ಲದಲಹರುಲೋಗರ | ಶಶಿವದನೆಗಳು
ಪಿದದುರಾತ್ಮನ|ವಸುಧೆಹೊರದಲೆಪಾಪಿಕೀಚಕಯೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ॥
ಬಳಿಕನಿನ್ನ ಪುರಾಣಧರ್ಮವ| ತಿಳಿದುಕೊಂಬೆನಿದೊವ್ಮನಿನ್ನಯ|ಲಲಿತ
ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷಕವಚವತೊಡಿಸಿತನ್ನೊಡಲಾ ॥ ಅಳುಕದೆನುವಮನೋ
ಜನಂಬಿನ | ಹಿಳುಕಮುರಿದಿಂಗರಿಗನಹನೆಂ | ದಳಿಮನದಲಾಖೂಳನಬು
ಜಾನನಗೆಕೈಮುಗಿದಾ ॥೭೪॥ ಅರಿದರಾದರೆನಿನ್ನ ಮಂಕನ | ತರಿವರೆನ್ನವರೆ

ಲವೊಳೆಲಬಲ | ನರಿಯುದಂದದಿಬಂದುನಾಟ್ಯದಗರುಡಿಯೊಳಗಿಹುದೂ ॥
ನೆರೆದುದಾಯುಷನಿನಗೆಕತ್ತಲೆ | ಮರೆಬೊಳಾನ್ಯೆತಹೆನುಯೆನ್ನನು |ಮ
ರೆದುನೀಬಿತೆಯಾದುದಾಗಲಿಯೆಂದಳೆಂದುಮುಖೀ॥೭೭॥ಖಳಹಸಾದಪರಾ
ದ್ಧಿಕತನ್ನಯ | ನಿಳಯಕೈವಿದನಬುಜಬಾಂಧವ | ನಿಳಿದನಸ್ತಾಚಲದತಪ್ಪ
ಲತಾವರೆಯುಬಸಕೇ| ನಳನವುಖಿನಲವೇರಿಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯುಹಬ್ಬಿಗೆಯೊ
ಳಗೆಕಂಗಳ | ಬೆಳಗುಬಟ್ಟಿಯತೋರೆಬಂದಳುಬಾಣಸಿನಮನೆಗೇ ॥೭೮॥
ಭೀಮನಿಂದಿರುನಾಟ್ಯನಿಲಯದ | ಸಾಮದಾಂಧಗೆನುಡಿದುಬಂದನು | ಕಾ
ಮನಸವಮಾಡದಿರುಹೊಧದಿರಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳಾ| ಕಾಮುಕನನಡೆಗೆಗಳಹಿನಿಜ
ನು | ಪ್ರೇಮವನುತೋರೆನಲುನಗುತು| ದ್ದಾಮನೆದ್ದನುಘಳಯನುಟ್ಟ
ನುಮಲ್ಲಿಗಂಟನಲೀ॥೭೯॥ಖಳನವುರಿಯೆಂದಬಲೆನೊಸಲಲಿ|ತಿಲಕವನುರ
ಚಿಸಿದಳುಸೇಸೆಯ|ತಳಿದಳೀರಿಸಿತಿಗುಳಗೆಲಿದಳುಹುಣಲಹೊಸುಪರಿಯಾ ॥
ಬಲುಬುಜನಹರಸಿದಳುಕಗ್ಗ | ತ್ತಲೆಯುಹಬ್ಬಿಗೆಯೊಳಗೆನಾಟ್ಯದ| ನಿಳ
ಯಮಧ್ಯದಮಣಿಯಮಂಚದಮೇಲೆಪವಡಿಸಿದೂ ॥೮೦॥ ಉರಿಪಮಾರಿಯ
ಬೇಟದಾತನು|ತಿರುಗಿದನುಮಲ್ಲಿಗೆಯಮೊಗ್ಗೆಯ| ಸಿರಿಕಿತಾಪೂಸಿದನುಸಾ
ದುಜವಾಜಿಕತ್ತುರಿಯಾ ॥ ಮೆರೆವಗಂಚುಡಿಗೆಯನುಟ್ಟಿಸಿದ| ಸೆರಗಿನೊ
ಯ್ಯಾರದಲಿಸುರಗಿಯ | ತಿರುಹುತಿಳುಳೊಬ್ಬನೆಸಿಜಾಲಯದಿಂದಹೊರ
ವಂಟಾ ॥೮೧॥ ಕಾಲಪಾಶದಲೆಳೆಸಿಕೊಂಬಕ |ದಾಳಮುಳಿಸುದುಗಾದಲ್ಯ
ತಂ | ದಾಲಯುಮಹೊಕ್ಕನುಕೃತಾಂತನಬಾಯಹೊಗುವಂತೇ॥ ಮೇಲೆ
ಮೇಲನಕಳನಕತಕವ|ನಾಲಿಸದೆಸುಮ್ಮಾನದಳಿಕೇ|ಡಾಳಬಂದನುಮಂ
ಚವಿದ್ದೆಡೆಗಾಗಿತಡವರಿಸೀ॥೮೨॥ ವನಜಮುಖಿನೀಳಯನನುಲೇ | ಪನ
ವಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳತೊಡಿಗೆಯ | ನನುಪಮಾಂಬರವಿವಮನೋಹರವಹರೆ
ಚಿತ್ರೈಸೊ ॥ ನಿನಗೆಪಾಸಟಿಯಾನುಯನ್ನವ್ರ | ಲನಿಮಿಷರೊಳಾರುಂ
ಟುಚಲುವರು | ಮನುಜರೆನ್ನನುಸೋಲುವರೆಸ್ಮೈದಂಭ್ರಕೇಳೆಂದಾ॥೮೩॥
ಎನ್ನವೋಲ್ಪುರುಷರಲಿಚಲುವರ | ಮುನ್ನನೀಕಂಡರಿದಯಾದಡೆ|ಯೆನ್ನ
ಮೇಲಾಣೆಲೆಗೆಹುಸಿಯದೆಹೇಳುಹೇಳೆಂದೂ॥ ಮುನ್ನನಿನ್ನತಪ್ಪಸಿಯ
ರು | ಯನ್ನನೇಬಯಸುವರುನಾರಿಯು |ಕನ್ನಕಂಡರೆಸೋಲದರ್ಪಿಲ್ಲಲೆ
ಗನಿನ್ನಾಣೇ ॥೮೪॥ ಎಲವೊಕೀಚಕನಿನ್ನಹೋಲುವ | ಚೆಲುವರಿಲ್ಲತ್ರಿಲಿ
ಲೋಕದ |ಲಲನೆಯರಪರಿಯಲ್ಲತನ್ನಯರೂಪ್ರಬೇರೆಂದೂ॥ಇಳೆಯೊ
ಳೆನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲನಿನಗಾ | ನೊಲಿದುಬಂದೆನುತನ್ನಪರಿಯನು| ಬಳಿಕನೋ
ಡಾಬೇಗತೋರುವೆನೆಂದನಾಭೀಮಾ॥೮೫॥ ಎನಗೆಪುರುಷರುಸೋಲದವ
ರಿ |ಲ್ಲನಗೆಘಾಸಟಿಯಿಲ್ಲನಿನಗಾ|ಮನವಲಿದೆನೀಸೋಡುತನ್ನಯಹೆಣ್ಣು

ತನದನುವಾ ॥ ಎನಲುಹರುಷದಲುಬ್ಬಿಕೀಚಕ |ನನಿಲಜನಮೈದಡವಿ
ತ್ತ | ಸ್ತನವಕಾಣದೆಹೆದರಿಬೆಚ್ಚಿಕಿಂತೆಂದನವನಗುತಾ ॥೮೬॥ ಎಲೆಗೆಸಲ
ಮೈಯಗಾದೆಕಡುಗೋ | ಮಲತೆಯೆತ್ತಲುಕರ್ಕಶಾಂಗದ | ಬಲುಹಿಂದತ್ತ
ಲುಸಾಯಿವೇಷಧರಿಸಿದೆಯೋಪೇಳೂ ॥ ಶಿಳಿಕಿಸಲುಕೇಳೆಲೆವೈ
ಸತಿ | ಗಳುಪಿದಾತಂಗಮೃತವಿಷಕೋ|ಮಳಿತಕರ್ಕಶವಹುದೆನುತತರು
ಕಿದನುಮುಂದಲೆಯಾ ॥೮೭॥ ಚಪಳೆಘಡಹೋಗೆನುತಹಾಯ್ದನು|ಕೃ
ಣಮತಿಮುಂಗೈಯ್ಯಲನಿಲಜ|ನಪರಭಾಗಕೆಹಾಯ್ದುಹಿಡಿದನುಕೀಚಕನ
ತುರುಬಾ॥ವಿಪ್ರಳಬಲಕಳವಳಿಸಿದನುಕಡು| ಕುಪಿತನಾದನುಹೆಂಗಸೆಲ್ಲಿ
ನಪಸದನುತೆಗೆಕರುಳನೆನುತೊಳಹೊಕ್ಕುಹೋಗಿದನೂ॥೮೮॥ ತಿವಿದನ
ನುರವಣಿಸಿಮಾರುತಿ | ಕವಿದುಹೊಗದನಡಸಿಹೊಯ್ಬಡೆ | ಜವರಿಯು
ಟೋಣದಾಕಿದರೆನುಡಮುರಿಯುದೊಳಹೊಕ್ಕು ॥ ಸವಡಿಮುಂದರದಂ
ಕೀಚಕ | ಪವನಸುತರೊಪ್ಪಿದರುಭೀಮನ |ಯುವತಿನಗುತಾಲಿಸುತಲಿ
ದ್ದಳುಹೊಯ್ಲಹೋರಟೆಯಾ ॥೮೯॥ ಎರಗಿದರೆಕೀಚಕನಘಾಯಕೆ |ತ
ಕವರಿಸಿಕಲಿಭೀಮತುಂಡಿಸಿ|ಮುರೆಪತೆದುಮುರಿದೆದ್ದುರೋಷದಲೌಡಗೋ
ಡೆಯುಗಿದೂ ॥ ಬರಸಿಡಿಲುಪರ್ವತದಶಿಖರವ | ನೆರಗುವಂತಿರೆಖಳನನೆತ್ತಿ
ಯ | ನೆರಗಿದನುಕಣಾಧೀಶನುನ್ನತಬಾಹುಸತ್ವದಲೀ॥೯೦॥ಅರಿಯುಮುಷ್ಟಿ
ಯಘಾಯದಲಿತಲೆ | ಬಿರಿಯೆತನುತೆಂಥಣಿಸಿಕಂಗಳು| ತಿರುಗಿಜೋಲಿದ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಯುಸುವಪಸರಿಸುತಾ॥ ಕೆರಳಿಕರಿಕೇಸರಿಯಹೊಯ್ದರೆ |
ರುಗುವಂತಿರೆಭೀಮಸೇನನ |ಬರಿಯತಿವಿದನುಬೀಳೆನುತಖಳರಾಯಹಲ
ಮೊರೆದಾ ॥೯೧॥ ತಿರುಗಿಮೈಸರವೋಗಿಪವನಜ | ಮರಳಿತಿವಿದನುಕೀಚ
ಕನಪೇ | ರುರವನೆದೆಜರ್ಝರಿತವಾಗಲುಕಾರಿದನುಕರುಳಾ ॥ಚಿರಿದವಾ
ನಳೊಲೆದೊಲೆದುಕಂ | ಣುರುಗಿಧೊಪ್ಪನೆಕೆಡೆದುನಿಮಿಷಕೆ| ಹೊರ
ಹರಣವಕಳುಹಿಕಳಿದುದುಕಾಯಕೀಚಕನಾ ॥೯೨॥ತೆಲೆಯುನಡೆಯೊಳ
ಕ್ಕೆಕೈಕಾಲ್ಗಳನುಬಸುರೊಳುಸಿಕ್ಕಿದೂರಕೆ| ತೊಲಗಿದನುತೋರಿದನು
ಮಣಿಗೆಕೀಚಕನಹದನಾ ॥ ಖಳನಕಾಲನಕೋಣತುಳಿದಂ|ತಿಳೆಯೊಳೊ
ರಗಿರೆಕಂಡುಕಾಮಿನಿ | ಕಳಕಳಿಸಿದಳುಭೀಮಸೇನನನಪ್ಪಿಮುಂಡಾಡೀ॥
ತರುಣಿಬಿಡುನಾರೆನುತಪವನಜ| ಸರಿದನತ್ತಲುದ್ರುಪದನಂದನೆ|ಕರೆದುನ
ಡಿದರುಕಾಹಿನವರಿಗೆಕೀಚಕನಹದನಾ ॥ ದುರುಳಬಲುಹಿಂದೆನ್ನನೆಳದರೆ
ಕೆರಳಿದರುಗಂಧರ್ವರೀತಗೆ | ಹರುವಕಂಡರುನೋಡಿಮುನಿಸೆಹರಿತಂದದ
ಳೊಡನೇ ॥೯೩॥ ಅರಸಿಕೈದೀವಿಗೆಯಲವನಿಹ | ಪರಿಯಕಂಡರುಕಾಹಿನ
ಪದಿರು | ಹರಿದುಹೇಳಿದರಾತನನುಜಾತರಿಗೆಬೇಗದಲೀ॥ ಕರುಣಜಾಯೋ

ಹಾಯ್ದುಹೃದಯದೊ | ಳುರಿದಡಾಳಿಸೆಚಿಟ್ಟುಮಂಡೆಯೊ | ಳುರೆಬಿಂ
ದರುಕೀಚಕನಸೋದರರುಬಾಯ್ಬಿಡುತ ॥೯೫॥ ಅರುಗತಿಂಬುವಗಕಟ
ಕೀಚಕ | ವೀರದೇಶಿಗರಾದವಾವಿಂ | ಸಾರಸೇರುವೆವೆನುತಹಲುಬಿದರವ
ನೆತಕ್ಕವಿಸೀ ॥ ಕ್ರೂರಕರ್ಮರುನಿನ್ನಕೊಂದವ | ರಾರುಹಾಹಾಯೆನುತ
ಹಲುಬಲು | ವಾರಿಜಾನನೆನೆಮ್ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂನೋಡಿದಳುಖಳರ ॥೯೬॥
ಇವಳಗೋಸುಗವಳಿದನೀಸಹ | ಭವನುತಪ್ಪೇನೆನುತನಡುವಿರು | ಳವದಿರ್ಕೈ
ತಂದರುಹಿದರುವೈರಾಟರಾಯಂಗೀ ॥ ಅವಳನಾತನಕೂಡೆಕಳುಹುವ |
ತೆನಗೆನೀವುವಯೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡವರುಮರಳಿದುಬಂದು ಹಿಡಿದರು
ಕಮಲಲೋಚನೆಯಾ ॥೯೭॥ ತೆಗದುಮಂಚದಲವನ ಹೆಣನನು | ಬಿ
ಗಿದರವಳನುಕಾಲದೆಸೆಯಲಿ | ನಗುವುದಿನ್ನೊಮ್ಮೆನುತ ಕಟ್ಟಿದರವರು
ಕಾಮಿನಿಯಾ ॥ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಂಭೋಜಮುಖಿಯು | ಬ್ಬೆಗದೊಳೊ
ದರಿದಳಕಟಕಟಪಾ | ಪಿಗಳಿರಾಗಂ ಧರ್ವರಿರಹಾಯೆನುತಹಲುಬಿದ
ಳೊ ॥೯೮॥ ಕೇಳಕಟಜಯಸೇಜಯಂತನೆ | ಕೇಳುವಿಜಯಜಯೋತ್ಕ
ಟನೆನೀ | ಕೇಳುಜಯಸೇನನೆದುರಾತ್ಮಕರೆನ್ನನೆಳದೊಯ್ದು ॥ ಬೀಳು
ಕುವರಗ್ನಿಯಲಿನೀವಕ | ಪೇಳಿತಡವೇಕೆನುತವೊರಲಿಡೆ | ಕೇಳಿದನುಕ
ಲಿಭೀಮಬಹಳಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿಯಾ ॥೯೯॥ ಈದುರಾತ್ಮರಿಗಗ್ರಜನಸಾವೈ
ದದೇತಮ್ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ | ಹೊಯ್ದುಕಳುಹಬೇಕಲಾಕುನ್ನಿಗಳನೀಕ್ಷಣ
ಕೇ ॥ ಬೈದುಫಲವೇನೆಂದುಮಾರುತಿ | ಹಾಯ್ದುಝಂಕಿಸಿರುದ್ರಭೂಮಿ
ಯ | ನೈಯ್ದಿದನುಘಡಮೆನುತಕೊಂಡನುಮುರಿದುಹೆಮ್ಮರನಾ ॥೧೦೦॥
ಎಲೆಲೆಗಂಧರ್ವಕನಹಂಗುಸ | ಬಿಳಿಚಿಬಿಡಿರೋಪಾಪಿಹೋಗಲಿ | ಕೊಲೆ
ಗಡಿಗನಿವನೆನುತಹೆಣನನುಬಿಸುಟುದೆಸೆದೆಸೆಗೇ ॥ ತಲೆಗೆದರಿತೆಗೆದೋಡೆನ
ಕ್ಕನು | ಕೆಳಕಳಿಸಿಕಲಿಭೀಮನೆಲೆ | ನಾಯ್ಗಳಿರಹೋದರೆಬಿಡುವೆನೆಹಾ
ಯೆನುತಕೈಕೊಂಡಾ ॥೧೦೧॥ ತಿರುಹಿದನುಹೆಮ್ಮರನನವದಿರ | ನರದುನಿ
ಟ್ಟೊರಸಿದನುದೆಸೆದೆಸೆ | ಗೊರಲಿಚಿಮ್ಮ್ರವಚಪಲರನುಬೆಂಬತ್ತಿಬರಿಕೈ
ದೂ ॥ ಕುರಿದರಿಯಮಾಡಿದನುನೂರೈ | ವರನುಕೊಂದನುಮರನಹಾಯಿ
ಕೆ | ಮರಳಿಮಿಣ್ಣನೆಬಂದುಹೊಕ್ಕನುಬಾಣಸದಮನೆಯಾ ॥೧೦೨॥ ಸುಳಿಯ
ಲಮ್ಮದುಪೌರಜನವಿವ | ರಳಿವವಚನಿಸಲಮ್ಮದೀಕೆಯ | ನೆಲುಕಲಮ್ಮ
ದುನೋಡಲಮ್ಮದುಮಂದಿಗುಜುಗುಜಿಸೀ ॥ ನಳಿನಮುಖಿನಸುನಗುತತಿಳಿ
ಗೊಳ | ದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕಳುಮಿಂದುಬೀದಿಗ | ಳೊಳಗೆಬರುತಿರೆಕಂಡುಕೈಗ
ಳಮುಗಿದುದಖಿಳಜನಾ ॥೧೦೩॥ ಈಕೆಗೋಸುಗವಳಿದನಕಟವಿ | ವೇಕಿಕೀಚ
ಕನೆಂದುಕೆಲಬರಿ | ದೇಕೆನಮಗೀಚಿಂತೆಶಿವಶಿವಯೆಂದುಕೆಲಕೆಲರೂ ॥ ನೊ

ಕಿಕವಿದುದುಮುಂದಿನುಧ್ವರೊ। ಳೀಕೆವೆಲ್ಲನೆಬರುತಲಾಲೊ। ಕೈಕವಿ
ರನಕಂಡಳಾಬಾಣಸದಬಾಗಿಲಲೀ ॥೧೦೩॥ ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿಕಣ್ಣ ಕದ
ಪುಲಿ । ವಿಗಡಭೀಮನನೊಡಿಕೈಗಳ । ಮುಗಿದೆನಾಪ್ಗಂಧರ್ವಪತಿಗೆನ
ವೋನವೋಯನುತಾ ॥ ಹೊಗರಿಡುವಹರುಷದಲಿರೋಮಾ। ಳಿಗಳಗ
ಡಿಯಲಿತನ್ನನಿಳಯಕೆ । ಮುಗುದೆಬಂದಳುಸೂರ್ಯನಡರಿದನುದಯಪರ್ವ
ತವಾ ॥೧೦೫॥ ಊರೊಳಗೆಗುಜುಗುಜಿಸಿವಾರ್ತೆ।ಭಾರವುಸಗಿತುನೆರೆದರ
ರವಿಯೊ। ಳಾರಬಾಂಧ್ಗಳೊಳಾದರೆಯುಜಪವಾಯ್ತುಜನಜನಿತಾ॥ಧೂ
ಬೆಂತಾತುರವಿರಾಟನು।ಮಾರಿಯೊಸೈರಂಧ್ರಿಯೋಯೆಂ। ನಾರಿಯಿರಬೆ
ಡೆಂದುತನ್ನಯುಸತಿಗೆನೇಮಿಸಿದಾ॥೧೦೬॥ಅಳಲುಕೈಮಿಗಲಾವಿರಾಟನ।ಲ
ಲನೆಸೈರಂಧ್ರಿಯನುಕರೆಸಿದ। ಳೆಲೆಮಹಾತುವೆತಾಯೆನಿಮಗಂಜುವೆವು
ರಹನುತಾ॥ ಹೊಳಲೊಳಿದ್ದರೆಭೀತಿಘನನೀ। ಪೊಲಿದರಾವಿಗೆಬಿಜಯಮಾ
ಡುವು।ದುಳುಹಬೇಹುದುತನ್ನ ನೆನಲಿಂತೆಂದಳಂಗುಮುಖಿ॥೧೦೭॥ಎಮ್ಮ
ದೇನಪರಾಧದೇವಿಯೆ । ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನು ತಪ್ಪಿನಡದರೆ । ಯುಮ್ಮ ರಮ
ಣರುಸೈರಿಸದೆಸೀಳಿದರುದುರ್ಜನರಾ॥ನಿಮ್ಮ ಸಾಮ್ರೋಲ್ಯ ಸಿಮುಕಳಿದು।ನಿಮ್ಮ
ಕೆಡಹುಸುವರಲ್ಲಧೂರ್ತರು । ತಮ್ಮ ಮತದಲಿತಾವೆಕೆಟ್ಟರುನೀಚಿಬಾಹಿರ
ರೂ ॥೧೦೮॥ ತಾವ್ರುತವ್ಯಿಂದಳದರದುನಾ ।ಕಾವ್ರುನಿಮಗಂಜುವೆವುನಿಮ್ಮ
ಲಿ । ಯಾವುದೂತಪ್ಪಿಲ್ಲನೀವಿಲ್ಲರಲುಬೇಡನೆಂೞೂ ॥ ನಾವುಮುನ್ನಿಹರಲ್ಲ
ವ್ಮಯ । ಸೇವೆಯಲಿಹದಿಮೂರುದಿವಸವು । ನೀವುಸೂಕಿದಡಿರದೆಮಾ
ವುದೇವಿಚಿತ್ತೈಸೂ॥೧೦೯॥ಅಳುಕದಿರಿಹದಿಮೂರುದಿವಸನ।ಕಳಿದಬಳಿ
ಮಗೆಲ್ಲಲೇಸಹು । ದಳಿದುಹೋಗರುದುಷ್ಟರಾದವರಿನ್ನುಭಯಬೇಡಾ ॥
ಕಲಹದವರಾವಲ್ಲೆ ನುತನಿಜ । ನಿಳಯವನುಸಾರಿದಳುದುರುಪದಿ । ಧಳಗೆ
ಧಳಗೆಕೀಚಕನವೃತ್ತಾಂತಪಸರಿಸಿತೂ ॥ * * ॥೧೧೦॥

→○→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೭೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←○←

ಐದನೆಯಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ವಿಗ್ರಹಕೆಸಮತಳಿಸಿಕುರುಕು
ಲ । ದಗ್ರಣಿಯುಮುಂಕೊಂಡುದಕ್ಷಿಣ । ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿಭೀಮಹಿಡಿದ
ನುಕಲಿಸುಶರ್ಮಕನಾ ॥ ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ।ಪಾಲ
ಕಾರವದೂತರವನಿಯ ।ಮೇಲೆತೊಳಲುತಲರಸಿಕಾಣದೆಪಾಂಡುನಂದ
ನರಾ ॥ ಹೋಲುವಿಕೆಯಿಂದಿಡಿಯಲಾರದೆ। ಕಾಲಸವೆಯಲುನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿ
ನ। ಮೂಲೆಯುವರೈತಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಕುರುಪತಿಗೇ॥೧॥ವಿತಳದೊಳು
ಹೊಕ್ಕಿರಲಿಯುಮರಾ। ವತಿಯೊಳಗೆಮೋಣರಲಿನವಿಮ್ಮಾ ।ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆಸು
ಳುಹಿಲ್ಲನೃಪಕುಂತೀಕುಮಾರಕರಾ ॥ಮತಿಯುಹಬ್ಬಗಯಿಂದನಾಸಾ।ಗತಿ

ಯೊಳಗೆಹೊಕ್ಕರಸಿದನುಕುರು|ಕುತಿಯೆಕೇಳ್ಕಿನರ್ಮನುರಾದರುನಿನ್ನ ವೈ
ರಿಗಳೊ‖೩‖ಎಲುನಸುನಗುತಲಸನುನದಲಿ|ತನಗೆಹಗೆಯಿಲ್ಲೆಂದದೂತ
ರ|ವುನವ್ರೊಲಿದುವುನ್ನಿಸಿದನಾಲುಕುಕಡೆಯುವಾರ್ತೆಗಳಾ‖ತನತನಗೆಮಂ
ತ್ರಿಗಳುಬೆಸಗೊಳ| ಲಸಿತುದೂತರೊಳೊಬ್ಬಕೀಚಕ| ಹನನವನುವಿಸ್ತ
ರಿಸಿದನುಕುರುರಾಯನಿದಿರಿನಲೀ ‖ ೪‖ ಒಂದುವಾರ್ತೆಯಲಾತ್ರಿಗರ್ತ |
ನುದಕರವಿದುಜೀಯುಕೀಚಕ | ವೃಂದವನುಗಂಧರ್ವರಿರುಳ್ಕೈತಂದುಖಾತಿ
ಯಲೀ ‖ ಕೊಂದುಹೋದರುರಾವಣನವಿಧಿ | ಯಿಂದುಕೀಚಕಗಾಯಿತೆ
ನೆಕೇ|ಳ್ದೊಂದುನಿಮಿಷವುಹೇಳನೋನವಹಿಡಿದುಬೆರಗಾದಾ‖ಹೇಳುಹೇ
ಳನೆನ್ನುವೆಕ್ರವುತ್ಸ್ಯನ|ತೋಳುಮುರಿದುದೆಸುಭಟರೊಳುಕ|ಟ್ಟಾಳುಕೀ
ಚಕವುತಿದೆಸೇಗಂಧರ್ವರಿರಿದವರೇ‖ವೇಲಣಾವರಿಗೆನುತ್ಯರಿಗೆಕ್ಕೈ|ಕಾಲು
ವೆಟ್ಟನತೋಟುಯೇತಕೆ|ಹೋಲದೋಹುಸಿಹೋಗೆನುತವುುಖದಿರುಹಿ
ದನುಭೂಪಾ‖ಅಹುದುಜೀಯುವಧರಿಸುದಿವಿಜರ|ವುಹಿಳೆಯೋಲೈಸಿದಳು
ವುತ್ಸ್ಯನ|ವುಹಿಳೆಯುನುಬಳಿಕಾಕೆಯೋಲಗದಲ್ಲಿಸತಿಯಿರಲೂ‖ಕುಹಕಿ
ಕಂಡಳುಪಿದರೆನಾಟ್ಯದ| ಗೃಹವಸೂಚನೆಗೊಟ್ಟನಿಮಿಷಕೆ|ರಹವವಾ
ಡಿಗರವರುಸವರಿದರಖಿಳಕೀಚಕರಾ‖ ಅವನಿಪತಿಮೂಗಿನಲಿಕರಪ|ಲ್ಲವವ
ನಿಟ್ಟನುತಲೆಯುತೂಗಿದ | ನನಳುದುರುವದಿಖಳರಕೊಂದವಭೀಮಗಂಧ
ರ್ವ‖ದಿವಿಜಸತಿಯೆತ್ತಲುವಿರಾಟನ| ಭವನಗೋಲಗವೆತ್ತಲದುಸಾಂ|ಡ
ವರಕೃತ್ರಿಮತಂತ್ರವುರೆಯಿರಿಗಾಳತವರೆಂದಾ‖ಪರಿವುಳವಕಟ್ಬೋಡುವ
ನಿಲನ|ಹರಿವಹೆಜ್ಜೆಯುಹತ್ತುಗರೆಹುಧು|ಕರಸೆಬಲ್ಲುದುಜೀಯುಬಲ್ಲರಿನಿವ್ಮ
ವರಪರಿಯಾ ‖ ಹರೆದವಾತಿನಹದನುಬಳಿಕಾ |ಚರರಿಗಿದುಗೋಚರಿಸುವು
ದಿಯೆಂ | ದರಸನನುಕೊಂಡಾಡಿದರುಮಂತ್ರಿಗಳುತವತವಗೇ‖೮‖ ಕಾ
ಥಿಯುಲ್ಲದುಕೇಳಿಬಲ್ಲವು | ರೂಢಿಯುಲಿಸ್ತನುಬಲರುಭೀಮಸ | ಗಾಢದಲಿ
ಬಲಭದ್ರಕೀಚಕಶಲ್ಯರೆಂಬುವರೂ ‖ ಗೂಢರನುಗರುವಾಯಿಗೆಡಿಸಿಯೆ|
ಗಾಢಿಕೆಯುನೆರೆಮರೆಯುಬೇಕೆನೆ |ರೂಢಸವುತಳಿಸಿತ್ತುಸೇನೆಯುನೆರಹಬೇ
ಕೆಂದಾ ‖೯‖ ಕರೆಸಿದನುಗಾಂಗೇಯುಗರುಡಿಯು|ಗುರುವನಶ್ವತ್ಥಾವುಶ್ಯಂ
ಜಮು | ವರಕೃಪಾಚಾರಿಯುನೆಸೈಂಧವಸೂರ್ಯನಂದನನಾ ‖ಬರಸಿದನು
ತೆಂಕಣದದಿಗುತಟ | ದರಸುಗಳದೆಸೆಯಿಂದಬೇಹಿನ |ಚರರುಬಂದರುಕೇ
ಳಿದೈಹೊಸವಾರ್ತೆಯುನ,ಯೆಂದಾ ‖೧೦‖ ಭೀಮಕೀಚಕಶಲ್ಯನೀಬಲ |
ರಾಮನೆಂಬೀನಾಲುವರುಸಂ| ಗ್ರಾಮದೊಳುಸರಿಖಚರರೆಂಬುದುಬಯಿಲ್ಲ
ನಪವಾದಾ ‖ ಭೀಮನಾಗಲುಬೇಕುಕೀಚಕ | ಕಾಮುಕನುದುರುಪದಿಗೆ
ಯುಳುಪಿದ|ತಾಮುಸನಹಿಡಿದೊರಸಿದವನೆಂದನುಸುಯೋಧನನೂ ‖೧೧‖

ನಾತಹೋಲುವೆಯಹುದುನುಡಿದುದು । ನೀತಿಧರ್ಮಜನಿದ್ದ ದೇಶ।ವಿ
ತದೊಳುಬರಸಿಲ್ಲಸವೆಯವುಬೆಳದಬೆಳಸುಗಳೂ॥ಬೀತಬನವಲ್ಲಿಲ್ಲಹುಸಿಕೆ
ಲೆ । ಪಾತಕಾವಿಗಳಿಲ್ಲಸೊಂಪಿನ । ನೂತನದಸಿರಿಯೆಂದುನುಡಿದನುರ
ಯಗಾಂಗೇಯಾ॥೧೨॥ಎಲ್ಲಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಬೀಡುಧರಣಿಯೊ।ಳೆಲ್ಲಿಸೊಂಪಿನಸ
ದುನಗರದೊ। ಳೆಲ್ಲಿವಿಭವದಕಡಲುಶೈತ್ಯದಸಾರಸಾರಂಭಾ ॥ಎಲ್ಲಿಸೆಲ
ಹುದಲ್ಲಿಪಾಂಡವ।ರಿಲ್ಲವಿರದಿನ್ನ ವರನೆಲೆಗಾ।ಬಲ್ಲಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದನು
ಷ್ಮನಸುನಗುತಾ॥೧೩॥ ಅತ್ತಹಿಮಗಿರಿಮೇರೆಭಾವಿಸ । ಲಿತ್ತಮೂರು
ಮುದ್ರಗಡಿಯಿಂ। ದಿತ್ತನಾನಾದೇಶವೆಂಬಿವುಬರದಬೇಗೆಯಲೀ ॥ ಹೊ
ಹೊಗದವುಮಧ್ಯದೇಶದ । ಲುತ್ತಮದಶಿರಿಫಲದಬೆಳಸುಗ । ಳೊತ್ತೆ
ದುಪಾಂಡವರಚಿಾವಡಿಯೆಂದನಾದ್ರೋಣಾ ॥೧೪ ॥ ಅವಧಿತುಂಬಿದವ
ನ್ನಲೀಸಾಂ । ದವರಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬಮತ್ತಂ। ತವರುಸತ್ಯಕೆನಡೆಯ
ಹುದುಮುನ್ನಿನಂದದಲೀ ॥ ಅವರನೆಲೆಗಾಣಿಸುವಮಂತ್ರದ । ಹವಣ
ರುಪ್ಪುವೆನೆಂದುರವಿಸುತ। ನವನಿಪಗೆನಸುನಗುತನುಡಿದನುರಾಜಕಾರಿ
ವಾ ॥೧೫॥ ರಾಜಮಂದಿರದೊಳಗೆನೀತಿಗ । ಳೋಜೆಯಿಲ್ಲದಸಚಿವರಿಂ
ವ್ಯಾಜವಲಿಕೇಡಹುದುತಪ್ಪದುಲೋಕವಾರ್ತೆಯಿದೂ॥ಗಾಜುಕೇವ
ಸಿದರೆರಜತದ । ರಾಜಭೂಷಣವಹುದೆಕರ್ನನ।ಬೀಜಮಂತ್ರಗಳಿಂದಕೆ
ಡಹುದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮಾ ॥೧೬॥ ಅವರುಸತ್ಯಕೆನಡೆವರಲ್ಲದೆ। ಬವರಕಂ
ವರಲ್ಲಪಾಂಡವ । ರವಧಿಬೀಳ್ಕೊಂಬಂದುದೈನೀಸಮಯದೊಳುಕರೆಸೀ
ಅವರಧರಣಿಯನವರಿಗಿತ್ತರೆ । ನಿವಗನಿಷ್ಟತೆಯಿಲ್ಲಕೇಳೆಲೆ । ಯುವನಿಪ
ಯೆಂದೆನುತನುಡಿದನುಮತ್ತೆಗಾಂಗೇಯಾ॥೧೭॥ ನನ್ನಿನಿಮ್ಮಯನುಡಿಯ
ಕ್ಕೈಕೊಂ। ಡೆನ್ನ ಭೂಮಿಯನೀಯೆನಯ್ಯನ।ಬನ್ನ ಬಡುವಾಶಿನ್ನ ಕೆ
ಳ್ಳದುಸಾಕುಸಂಧಿಯನೂ ॥ ಮನ್ನಿಸುತವುರುಳಾದನೀಸಿ। ಪ್ಪನ್ನ ತೆಯ
ಬೀಳ್ಕೊಂದುಪಾಂಡವ । ಗುನ್ನಿಗಳಗರುವಾಯಮಾಡುವೆರೆಂದುಖಳ
ಡಿದಾ ॥೧೮ ॥ ಅರಿವಿರಾಟನಪುರಕೆಹಾಯಿದು । ತುರುಸೆರೆಯತೆಗೆಸು
ವುಪಾಂಡವ । ರಿರಲುಧರ್ಮದಮೇರೆಮರ್ಯಾದೆಗಳಬಲ್ಲವರೂ ॥ ಅ
ರಿಸದಂಘೈಸುವರುನಾ । ವರಿದುಕೊಂಬೆವಬಳಿಕವನದಲಿ । ವರುಷ
ಮೂರಕ್ಕ ಕೊಡುವೆವುಮತ್ತೆವೀಳೆಯವಾ॥೧೯॥ ಒಳ್ಳಿದುಸದೋರ್ವ
ರ್ನಯ । ವೆಲ್ಲರಥಿನುತವಹುದುರಿಪುಗಳ । ಖುಲ್ಲವಿದ್ಯವನರಿವುಪಾಯ
ಬೇರೆತಾವಿಲ್ಲಾ ॥ ಅಲ್ಲಿಪಾಂಡವರಿಹರುಸಂಶಯ । ವಿಲ್ಲದೇಶದಸೊಂಪ
ರಿಮ।ತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂಹಿರಿದಿಲ್ಲನಿಶ್ಚಯವೆಂದನಾಕರ್ನಾ ॥೨೦॥ ಗುರುವಿನೀ
ತನಹರೆಕ್ಕಪವೆೊಗ । ದಿರುಹವಿದ್ದರೆಭೀಷ್ಮಮನದಲಿ ।ಮುರಿಯದಿರ

ದುಕುವೂರನಮತಕೆನೇರುವಡೇ ॥ ವರಶಕುನಿಯುಹುದೆಂದಡಾಸೋ
ರರುತಪ್ಪಲ್ಲೆಂದರಾದರೆ । ಅರಸನೆಗಳಿದಮಂತ್ರವೆಂದುಸುಶರ್ಮಹೊ
ಳಿದನೂ ॥೨೧॥ ಮತವಹುದುತಪ್ಪಲ್ಲಪಾಂಡವ।ಗೆರಿಯುನರಿವಡೆವಾರ
ದುಸ । ಮೃತವುನಿರ್ಮಳಸೀರಿಕಾರರಮುಸಕೆಮತವಹುದೂ॥ಅರಿಗಳತೆ
ರಾದ್ಯಪಧಿದಿವಸ।ಸ್ಥಿತಿಯೊಳೈದಾರಾಗೆಬಳಿಕೇ । ಕ್ಷಿತಿಗೆಪಾಂಡವರುತ್ತ
ರಾಯಿಗಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೨೨॥ಪರಿಗಣಿಸಿನೋಡಿದರೆಮಾಡಿದ।ವರುಷತ
ತಿಯೊಳುಹೆಚ್ಚುಕುಂದು।ಟುರವಣಿಸಿಮಾಡುವದುಸೆಗಳಿದರಾಜಕಾರಿಯ
ರಾ॥ಅರಿಯಲೀಬೇಕಾಪರಿಲಿ।ದರಿದವಾದರೆಯುತ್ತರೋತ್ತರ।ಧರಣಿ
ಕುರುಪತಿಗೆಂದನಾದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರೂ॥೨೩॥ಪೇಡುನಡೆಯುಲಿಮುಂ
ದಿಮತ್ಸ್ಯನ।ನಾಡಿನೊಳುಕಟಕಾಳದೂತರು । ಕೂಡೆಸಾರಲಿಕರೆಯುಲ
ಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುನಾಯಕರಾ॥ಜೋಡಿಸಲಿಗುಡಿದಡ್ಡಿಚಂಪೆಯು।ಗೂಡಿಕೊ
ಟ್ಟಿಗೆಭಂಡಿನಡೆಯುಲಿ । ನಾಡಬಿಟ್ಟಿಗಳೆಂದುಕೌರವರಾಯನೇವಿಸಿದಾ ॥
ಕರದುದೋಲಗವುರುದಿವಸಗುಡಿ । ಹೊರೆಗೆಹೊಯ್ದುವುಸನ್ಮಹೂರ್ತ
ಟೊ।ಳರಸಹೊರವಂಟನುಸುಶರ್ಮಾದಿಗಳಗಡಣದಲೀ ॥ ಸುರನದೀಸು
ತಕರ್ಣಕೃಪಗುರು।ಗುರುಸುತಾದಿಮಹಾಪ್ರಧಾನರು ।ಕರಿತುರಗರಥಪ
ತ್ತಿಯುಲಿಹೊರವಂಟರೊಗ್ಗಿನಲೀ ॥ ೨೪॥ ಮೋಹರವಮೋಳೈಸಿದನುನಿ ।
ರ್ವಾಹವನುನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಮ ।ತ್ರೋಹಕಾರರಮನವಸೋದಿಸಿಕೊಂಡು
ತುರುಗೊಂಬಾ॥ಸಾಹಸರನಟ್ಟಿದನುವೈರಿಗ । ಳಾಹವಕೆನೆಲನಗಲದಲಿಬ
ಲ ।ಮೋಹಿಸಿತುನೆರಸಿದನುಬಹಳಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲವಾ॥೨೫॥ಕರಿಗಳಿಗೆಗು
ರಬೀಸಿದವುವರ।ತುರಗಹಲ್ಲಣಿಸಿದವುತೇಜಿಯು ।ತರಿಸಿರಥದಲಿಹೂಡಿಕೈದು
ವಸೆಳೆದುಕಾಲಾಳೂ ॥ ಅರಸನಿದಿರಲಿಮೋಹಿದುದುಸೀ।ಗುರಿಯುಸಬಳದ
ಕಾಲಿನೊಳಗಂ।ಬರವಮುಸುಕಿತುಧರಣಿತಗ್ಗಿತುನೆರೆದುದಾಕ್ಷೋಣಿ॥೨೬
ಆರತಿಗಳೆತ್ತಿದವುತಳಿದು।ಪ್ಸಾರತಿಯಸೂಸಿದರುಘನರಥ।ದೋರಣಾದವ
ಸ್ಯದಲಿಕೌರವರಾಯಕುಳ್ಳಿರಲೂ॥ಸಾರಿದರುಭಟ್ಟರುಮಹಾನಾ।ಗಾರಿಗ
ರುಬಿರುದಾವಳಿಯುಕೈ ।ವಾರಿಸುವಜಯರವದೊಡನೆನಿಸ್ಸಾಳಸೂಳೈಸೇ॥
ಹೊಗದುದಂಬರವವಸಿನಡುಗಿತು । ಗಗನಮಣಿಪರಿವೇಷದಲಿತಾ।ರೆಗಳು
ಹೊಳೆದವುಸುರಿದವರುಣಾಂಬುಗಳಧಾರೆಗಳೂ॥ ದಿಗುವಳಯದಲಿಧೂಮ
ಕೇತುಗ ।ಳೊಗೆದವೆನಲುತ್ಪಾತಕೋಟಿಯು।ಬಗೆಯದವನಿಪಪ್ರವರಹೊ
ರವಂಟನುಸಘಾಡದಲೀ॥೨೭॥ಪಳಹರದಪಲ್ಲವದಪಸರದ ।ಫಳಿಯುಪಟ್ಟೆ
ಮತೋಮರದಹೊಳ।ಹೊಳವಚಮರದಸೀಗುರಿಯುಡೊಂಕಣಿಯುತಿಂತಿ
ಣಿಯಾ ॥ ಬಿಳಿಗೊಡೆಯುರುಝಲ್ಲರಿಯುಜೋಡಿಗ। ಳೊಳಗೆಗಗನವುತೀವಿತೆ

ನೆಹೆ|ಕ್ಕಳಿಸಿನಡೆದುದುಸೇನೆಪಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದಲೀ||೩೦|| ರಾ
ದಳನಡೆಗೊಂಡುದೊಗ್ಗಿನ|ನಾಯಕರುಮನ್ನೆಯರುರಾಜಪ|ಸಾಯಿತ
ಸಂವರಣೆಸಾರಂಭದಲಿಸಂದಣಿಸೇ || ತಾಯಿಮಳಲುಬ್ಬಳಿಸಿಜಲನಿಧಿ|ಬ
ಯುಬಿಡೆಗರ್ಜಿಸುವನಿಸ್ಸಾ|ಳಾಯತದಸೂಳೊದಗೆಪಯಣದಮೇಲೆಪಯ
ಣದಲೀ||೩೧||ಸೆಳೆವಸಿಂಧದಕವಿಪಹೇಳಿಯ | ಪಳಯತೋಮರಚವು
ಡೊಂಕಣಿ | ಗಳವಿಡಾಯುಧಲವುಮುಕೆತ್ತುದುಗಗನವಳ್ಳಿರಿಯೇ||ಸು
ಯುಲನಿಲಂಗಿಲ್ಲಪಥಕ್ಕೈ|ಹೊಳೆಕಬಾರದುರವಿಗೆನೆಲಸೀ| ದಳವನಾನುವ
ರಿದೆನಲುಜೋಡಿಸಿತುಕುರುಸೇನೇ||೩೨|| ಪ್ರದವಿಜಡಿದುದುಫಣಿಯಹೆ
ಗಳು |ಮುಡಿದವಾಶಾದಂತಿಗಳುತಲೆ |ಗೊಡಹಿದವುಬಲದೊಳಗೆವೊಳಗ
ವಲಗ್ಗವರೆಗಳಲೀ || ಕಡಲುಮೊಗದುದುರತುನವನುಬಲ | ದೊಡಯನ
ಗ್ಗದಸೇನೆವಹುಲದಿ | ನಡೆದುಬರಲಾಧೂಳಿಮುಸುಕಿತುರವಿಯಮಂಡಲ
ವಾ ||೩೩|| ಪ್ರಳಯಪಟುಜಲರಾಶಿಜರಿದುದೊ | ತಳಿತಸಂದಣಿಗಿಲ್ಲಕಡ
ಯಿಸಾ | ದಳಕೆಮಾರ್ಪಲತಾರುನಿಲುವವರಿಂದ್ರಯಾಮರೊಳಗೇ || ಹುಲ
ನೃಪರಿಗೀಲೊಡ್ಡುಗಡಯಿಸಾ| ಬಲುಹುಹೊದರಿನಹೊರಳಿಯಿಸಾಕಳ|ಕಳ
ಕೆಯೋಕೆನೆನೂಕಿದುದುಕುರುಸೇನೆಘಟ್ಟೈಸೀ ||೩೪|| ಎರಡುಮೋಹರ
ವಾಗಿತೆಂಕಲು | ಹರಿದುತುರುಗಳತಡೆಯಿಸಾವು | ತ್ತರದಲಾನುವೆವೆನ
ತನ್ನೃಪತಿತ್ರಿಗರ್ತನನುಕಳುಹೀ || ಹುರಿಯೊಡದುಹದಿನಾರುಸಾವಿರ| ವರ
ಮಹಾರಥರೊಗ್ಗಿನಲಿದು|ರ್ಧರಸುಶರ್ಮನುಧಾಳಿಯಿಟ್ಟಸುತೆಂಕದೆಸೆಗಾ
ಗೀ ||೩೫|| ಅಸಿತಪಕ್ಷಾಷ್ಟಮಿಯದಿನಸಂ |ಧಿಸಿದರಾಳೆದ್ದುದುವಿರಾಟನ
ಪಶುಸಮೂಹವನುತ್ತರದಗೋಪಾಲಕರಕೆಡಹೀ || ಹೊಸಮುಖಕೆ
ಸೀವರಿಸಿದವುದೆಸೆದೆಸೆವುಹುಂಡುಗೆಳೊಡದುಹಾಯ್ದವು | ಮಸಗಿತಂಭಾರ
ವದಕಳಕಳವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲೀ ||೩೬|| ಆಳುಸುತ್ತಲುಕಟ್ಟಿತುರುಗಳ
ಕೋಳಹಿಡಿದಪುಬೊಬ್ಬಿರಿಯಗೋಳೀ |ಪಾಲರಾಂತರೆಕಾದಿವರುಕಡಿಖಂಡ
ಮಯವಾಗೇ||ಮೇಲೆಮೇಲೈತಪ್ಪಹೆಬ್ಬಲ|ದಾಳುಕುದುರೆಯಕಂಡುನೂ
ಕದು | ಕಾಳಗವುತವುಗೆನುತತಿರುಗಿತುಗೋವರುಳಿದವರೂ ||೩೭|| ವಿ
ಸುಪಕಂಬಳಿಕೊಂಬುಕಲ್ಲಿಯ| ಬಿಸುಟುಘಾಯದಿಗೋವಳರು|ಹೊತ್ತ
ಸುವಕೊರಳಲಿಹಿಡಿದುನಾಲಗೆಯೊಣಗಿಥಗೆಹೊಯ್ದು||ವಿಷಮರಣಭೀ
ತಿಯಲಿಕಂದಿದ | ಮುಸುಡತೊದಳಿನನುಡಿಯಮರಣದ |ದೆಸೆಯಕೈಸ
ನ್ನೆಗಳಕಾತರರೈದಿದರುಪುರವಾ || ಬಸಿವನೆತ್ತರಗೋವರರಸಂ| ಗುಸು
ರಲಾರಡಥೊಪ್ಪನಡೆಗೆಡ | ದಸುವಕಳದರುಕೆಲತುಕೆಲಬರುತಮ್ಮಸಂ
ತೈಸೀ||ಅಸಮಬಲವದುಪೇಯಗೋವರ|ಕುಸುರಿದರಿದರುವತ್ತುಸಾವಿರ|

ಕುನವರೂಹದವುಡಿದರೆಂದರುಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಗೇ॥೪೯॥ಕೇಳಿದನುನು
ಪ್ಪನುವಿರಾಟನೃ|ಪಾಲನಿಂದನಲಳದನೇಕಬ್ಬಾಳುಕೀಚಕನನುತನೂ
ದನೆಂದುಕೆಲಬಲನಾ ॥ ಆಳುಗಜಬಜಸಿತ್ತುರಾಯಿಕು|ಪೀಳೆಯುಪನಿಂದೆ
ಗೆತನಗೆಂ | ದೋಲಗದೊಳಬ್ಬರಣೆನುಸಗಿತುಕದಡಿತಾಸ್ಥಾನಾ ॥೫೦॥
ಕೇಳಿ ಬಿಡಿಲೇಳಗೆಯುಲಿದ್ದನೃ|ಪಾಲಕರುಗಜಬಜಸಿದಘಸದೊ| ಳೂಲ
ವಹೊರವಟುನಡೆದರುಭೂಷಿಗಳಕೊಡುತಾ॥ ಅಳುಗೈದುವಕೊಂಡು
ರಿಘಟೆ | ಮೇಳವಿಸಿಹಲ್ಲಣಿಸಿತೇಜಿಗ | ಳೊಳಯುಲಿದಥಹೂಡಿಕವಿದು
ದುಮತ್ಸ್ಯಪರಿವಾರಾ ॥೫೧॥ ಇವರುತಮ್ಮೊಳಗೆಂದರದುನಂ| ಮುವಬ
ತುರುಗೊಂಡವರುಕೆ | ದವರುನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆಗೋಸುಗ ಬಂದಹದನ
ರುದೂ ॥ ಅವಧಿತೀರದಮುನ್ನ ಕಾಣಿಸಿ | ನವಗಬಳಿಕಾರಣ್ಯವಾಸವ| ನಿ
ರುಕದುಣಿಸಬಂದರೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ॥೫೨॥ ಅವಧಿತೀರಲಿವೋ
ಉವಾಸಲಿ | ಯವಗೆತುರುಹುಯ್ಯಲನುಕೇಳಿದು | ಬಿವಿಯುಲುದಕವ
ಕೊಂಡಡಾಪಾತಕವನೆಣಿಸುವಡೇ ॥ ಎವಗೆಮೊಕದುಸಾಕದಂಶಿರ|ಲಿವೆ
ಕೊಡಿದುನಡೆವುವರಗೋ | ನಿವಹವನುಮರಳಚುವಯೆಂದನ ಧರ್ಮ
ನಂದನನೂ ॥೫೩॥ ಎಂದುತಮ್ಮಂದಿರುನಹಿತೆಯುಮ|ನಂದನನುಕಲಹಾ
ಲೋಕಾ|ನಂದಪರಿಕರಲುಳಿತಕೋಮಲಕಾಯನನುವಾಗೀ ॥ ಬಂದು
ಮತ್ಸ್ಯನನೇಮುದಲಿನಡೆ | ತಂದುರಥವೇರಿದನುಪಾರ್ಥನ |ಹಿಂದಕಿರಿಸಿ
ವಿರಾಟನೊಡನವನೀಶಹೊರವಂಟಾ ॥೫೪॥ ವರವಿರಾಟನಹೋದರಾ
ಕಾ|ವಿರದನೀತ್ಯೆಯುರಾಜಪುತ್ರರು|ಕೊರಳಪದಕದಕಾಲತೊಡರಿನಮು
ಣಿಯುಮೌಳಿಗಳಾ ॥ ಪರಿಮಳದಕತ್ತುರಿಯತಿಲಕದ | ಹೊರದಗಂಧದ
ತೋರಮುಡುಹಿನ | ಕರದಖಂಡೆಯುರಥಟರ್ಕೈದಿದರಾನೆಕುದುರೆಯಲೀ॥
ತೊಳುವರೆಗಳಲಗ್ಗೆಯುಲಿಕೆಂ ! ಧೂಳುಮುಸಗಿವಿರಾಟಭೂಪತಿ|ಯಾಳು
ಕವಿತರೆಕಂಡುಸೈರಿಸಿತುರುಹಿಂದಿಕ್ಕೀ॥ಕಾಳಗವಕೊಟ್ಟರುಥಡಾಳಿಸಿ|
ಸೂಳವಿಸಿಸಾಳದಿಕ್ಕನ | ಮೂಲೆಬಿರಿಯೆವಿರಾಟಬಲಹಳಚಿದುದುಪರ
ಬಲವಾ ॥೫೫॥ ಘಡವಿರಾಟನಚುಕ್ಕಿಗಳಿರವ|ಗಡಿಸದಿರಿಸಾಯರ್ದಿಬಿರುದ
ರ|ಹೆಡತಲೆಯುಹಾವಾದಕೀಚಕನಳದನಿನ್ನೇನೂ॥ವಿಡುರಿಕಟಕವರಳೂ
ಕ್ಕನರಿಹಲು | ಬಿಡುವನ್ನೊಲುವೈರಾಟಕಟ್ಟನು|ಕಡಗನುತಕ್ಕೆ ವ್ರೋಯ
ದಕ್ಕುದುಕೊಡೆಕುರುನೇಸೇ ॥೫೬॥ ಕುದುರೆಹೊಕ್ಕ ವೃದಂತಿಘಟೆಹೊ|
ಳದವುರಥವಾಜಿಗಳುನೇಸೆಯು | ಹೊದರಹೊಯ್ದುವುಕಡಕಾಲಾಳಿರಿ
ದುಕಾದಿದರೂ॥ಕದಡಿತಾದಳವೈದೊಳೊಕ್ಕವು | ಬಿಬಿದೆಲುಗಳುಮು
ದುನೆತ್ತಿಯು | ವಿದುಳುನುಬಿದುದುನೆತ್ತರುಬ್ಬಿಸಿದುದುನರೆವುಸಗೀ ॥

ದಿಂಡುಗೆಡೆದವುದಂತಿಘಟೆಶತ | ಖಂಡವಾದವುತುರಗಗಳನೆಯ೦|ಕೊ
ರಿದುಕಾಲಾಳುಕೆಡದವುತಾರುಥಟ್ಟಿನಲೀ ||ತುಂಡಿಸಿತುರಥವಾಜಿಮಿದು
ನ | ಜೊಂಡಿನಲಿರಣಭೂಮಿರಕುತದ | ಗುಂಡಿಗೆಗಳೊಗ್ಗಾಯ್ತುಶಾ
ನಿಡಾಕಿನೀಜನಕೇ ||೪೯|| ಚೂಳಿಕೆಯಬಲಮುರಿದುಧೋರೆಗಳ |ಮೇಲೆ
ದ್ದುದುಬವರಬಳಿಕಚಾಟಳುತನದಲಿಹೊಕ್ಕುದುವ್ಯಾಳಸುಪನಿಬಂಧದಾ
ಮೇಲುದಳಕವಿದುದುಮಹಾರಥ|ರೇಳುಸಾವಿರಮತ್ಸ್ಯಭೂಪನ|ಕಾಳ
ಕೆಳೆಗೆದರುತ್ರಿಗರ್ತರಸೇನೆಮುರಿವಡದೂ|| ಬಲಮುರಿದುಬರುತಿರಲು
ತಿಯ|ತಳೆದುವೀರಸುಶರ್ಮನಂಬಿನ|ಮಳೆಯಕರೆವುತರಿಪುವಿರಾಟನ
ವತರುಭಿದನೂ||ಎಲವೋಫಡಫಡಮತ್ಸ್ಯಹುಲುಮಂಡ | ಳಿಕನಿನಗೇಕ
ಳುತನವೆಂ|ದುಲಿದುಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚುಕಾದಿದನಾವಿರಾಟನಲೀ || ಸರಳುತಿ
ರಲುಕಿತ್ತುಸುರಗಿಯ|ತಿರುಹಿಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಮುರಿದರೆ|ಪರಿಘದಲಿ
ದಿದರುಹೊಕ್ಕರುಹಲಗೆಖಡ್ಗದಲೀ|| ಬೆರಸಿತಿವಿದಾಡಿದರುಮತ್ಸ್ಯನ|ಭ
ವಹೊಗಳುತಕಲಿಸುಶರ್ಮಕ | ನುರವಣೆಸಿದನುಘಾಯವಡದುವಿರಾ
ಸನುಹಿಡಿದಾ||೫೦||ಸಿಕ್ಕಿದನುಧೊರೆಯೊಪ್ಪಗೊಟ್ಟರು | ಚುಕ್ಕಿಗಳುಕಿ
ಚಕನನೆಳಲಿರೆ|ಸಿಕ್ಕಿಲೀಸುಪನೀವಿರಾಟನನೆನುತಬಲಬೆಗರೇ||ಉಕ್ಕಿದಾ
ನಹೆಗಲುಬೀವುದು|ಮುಕ್ಕಳಾಟಕೆಯಾಯ್ತುತಾಕ್ಕೆ|ಯಿಕ್ಕಲೇಕೆಂದೊ
ರಿದನುಮತ್ಸ್ಯನಸಹೋದರರೂ||೫೩||ಬಲವನಾಯಕವಾಯ್ತುಮತ್ಸ್ಯ
ನ |ಕುಲಕೆಬಂದುದುಕೇಡುಸುಮ್ಮನೆ |ನಿಲುವುದನುಚಿತಭೀಮಬಿಡಿಸು
ವಿರಾಟಭೂಪತಿಯಾ || ಗೆಲವುಪರಬಲಕಾಯಿತೆನೆರಿಪು | ಕುಲದವಾನಲ
ನಣ್ಣನಾಜ್ಞೆಯ | ತಲೆಯೊಳಾಂತನುಮುಂದಣಾಲದಮಗನನೋಡಿದ
ನೂ ||೫೪|| ಹೆಮ್ಮರನನಿದಕಿತ್ತುವೈರಿಸು |ಶರ್ಮಕನನೊಲಸುವೆನು
ಪರದೊ|ಳೊಮ್ಮೆಯರಿವೋಹರವನರವೆನಬೇಯಬೆತ್ತ್ರಸೂ||ತಮ್ಮ
ನೈರಿಸುಮರನಮುರಿಯದಿ|ರೆಮ್ಮಮಾತನುಕೇಳುಹೂಲ್ಲಹ|ಮಮ್ಮ
ಗದೆವಾಣದೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನೂ ||೫೫||ಮರನಮುರಿವರನಮ್ಮ
ವನು | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಯಿಂದಮಾನುಷ |ಪರಸುಸಾಹಸಭೀಮನೆ
ನಂಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದೂ || ಅರಿಕೆಯಹುದೆನೆಭೀಮನೆಂದನು|ಕುರುಕುಲಾಗ
ಣಿಸಹಿತಿದೆಲ್ಲವ | ನೊರಸಿಕಳೆದಡೆಬಳಿಕನಮಗಾರುಂಟುಮುನಿವವರೂ
ಉಗ್ರಕರ್ಮವನೆನೆಯಬೇಡ | ವ್ಯಗ್ರದಲಿಸಾಧಿಸಿದೆಪದಿಸ|ಮಗ್ರಮ
ಸಾಕಿನ್ನಬಿಡಿಸುವಿರಾಟಭೂಪತಿಯಾ ||ವಿಗ್ರಹವಜಯಿನೆನಲುಕುರುಕು
ಲ | ದಗ್ರಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುವಿಲಯುಮ| ಹೋಗ್ರಸನ್ನಿಭನರರಸಿಭಕ
ವುರಥಪದಾತಿಗಳಾ ||೫೭|| ಸರಳಸಾರದಲೆಂಟುಸಾವಿರ | ತುರುಗವನ

ಳಿದನುಕೊಂದನು | ಕರಿಘಟೆಯನೈನೂರುಮುರಿದನುತೇರು ಸಾವಿರ
ವ ॥ ಅರಿಪದಾತಿಯನೊಂದುಲಕ್ಷವ | ನೊರಸಿದನುಪಂಬತ್ತು ಬಿಡುಬಿಡು
ನೂರೆವಿರಾಟನನೆನುತಹಿಡಿದನುಕಲಿಸುಶರ್ಮಕನ ॥೫೮॥ ವಲಿವೆಬ್ಬಿ
ವಸೈವುಹಾದೇ | ವಲಘುಸಾಹಸಿತನ್ನ ಬಿಡಿಸಿದ | ಸಿಲುಕಿದನುಹಗೆಯೆನು
ತಬೊಳೈಸಿದವಿರಾಟನೃಪ ॥ ಬಳಿಕಯುಮನಂದನನುಬಿಡಿಸಿದ | ಕಲಿಸು
ಶರ್ಮನನುಸೆರೆಗಳಗಾಳಗ | ದೊಳಗೆತುರುಮರಳಿದವುಗೆಲಿದರುಪಾಂಡುನಂ
ದನರೂ॥ನೀವೆಯರಸುಗಳನ್ನುನಿಮ್ಮಯ | ಸೇವೆಯಲಿತಾನಿಹೆನುನಾಲ್ವ
ರ | ದಾವದೇಶದವೀರರೊಕಂಕಾದಿಭಟರೆನುತಾ ॥ ಆವಿರಾಟನುನುಡಿಯೆ
ಸನ್ಮಾ | ನಾವಲಂಬಕೆತುಷ್ಟನಾದೆನುಭಾವಿಪಡೆಧರೆನಿಮ್ಮ ದೆಂದನುಧರ್ಮ
ನಂದನನೂ ॥ ೬೦ ॥ ಮಾನಭಂಗದಮೇಲೆಕೌರವ | ಸೇನೆಸರಿಯೆಸುಶ
ರ್ಮಕಡುದು | ಮ್ಮಾನದಿಂದಲೆಮುಸುಕಿನಲಿತಿರುಗಿದನುಪಾಳೆಯಕೆ ॥
ಭಾನುಭುವನದಜನದಸಿದ್ಧಾ | ಮೌನಮುದ್ರೆಯ ನೊಡೆದನುತ್ತರ |
ಥೇನುವಿಗ್ರಹಣವನುಮಾಡಿದ ನಂದುಕುರುರಾಯಾ ॥ * ॥೬೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೨೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ವೈರಿಭಟಸಂವರ್ತ ನೂತನ |
ಭೈರವನುಕಲಿಪಾರ್ಥಸಮರೋ | ದ್ಧಾರಸಾರಥಿಯಾದನಂದುವಿರಾಟ
ನಂದನಗೇ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯನುಯೋಧನ | ನಾಳುಮು
ತ್ತಿತುತುರುಗಳನುಮೇ | ಲಾಳುಕವಿದುದುಭೀಷ್ಮ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಮೊದ
ಲಾಗೀ॥ ಕೋಲಸೂರಿಯಸರಿವಳೆಗೆಗೋ | ಪಾಲಪಡೆಮುಗ್ಗಿದುದುಗೋ
ವರ | ಸಾಲಹೊಯ್ದರುಕರ್ಣದುಶ್ಶಾಸನಜಯದ್ರಥರೂ ॥೧॥ ರಾಯಚೂ
ಣಮಚಾತುರಂಗದ | ನಾಯಕರುಮೇಳವಿಸಿಮರೋ | ಪಾಯದಲಿ
ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕವಿದರುಕೋಡಕೈಯವರೂ ॥ ಸಾಯುಲಲಸದಗೋವರನು
ಕ್ಕೈ | ಗಾಯದೆಸುತವೆಸೆರೆಯಕೊಂಡರು | ಮಾಯವಾಯಿತುಹರಿಬಕಾ
ರರಸೇನೆರಣದೊಳಗೇ ॥೨॥ ಮೇಲುದಳಕಿದಿರಾಗಿಬರೆಹರಿ | ಗಾಳಗದೊ
ಳೊಡೆಮುರಿದುಗೋವರು | ಧೂಳಿಗೋಜೆಯಗೊಂಡರಮರರಾಜಧಾ
ನಿಗಳಾ॥ಸಾಲರಿದುಕೆಟ್ಟೋಡಿದರುಗೋ | ಪಾಲನೊಬ್ಬನಹಿಡಿದುಮೂ
ಗಿನ | ಮೇಲೆಸುಣ್ಣ ವಬರೆದುಬಿಟ್ಟರುಹಗೆಯಪಟ್ಟಣಕೇ ॥೩॥ ಗರುವಗೋ
ವರುಹುಯ್ಯಲಿಗೆಹರಿ | ಹರಿದುಕೆಡೆದರುರಾಯಮೋಹರ | ತೆರಳಿತುರುಗಳ
ಹಿಡಿದುಹಿಂದಿಕ್ಕಿದರುಕಾಳಗಕೇ ॥ಬಿರುದರನುಬರಹೇಳುಹೋಗೆನೆ | ಕರ
ದಬಿಲ್ಲನುಬಿಸುಟುಬದುಕಿದ | ಶಿರವತಡವುತಗೋವನೊಬ್ಬನುಪುರಕೆಹರಿ
ತಂದಾ॥೪॥ಗಣನೆಇಲ್ಲದುಮುತ್ತೆ ಮೇಲಂ | ಕಣದಭಾರಣೆನೂಕಿತೆಲವೋ |

ರಣದವಾರ್ತೆಯದೇನೆನುತಜನವೆಲ್ಲಗಜಬಜಿಸೇ॥ ರಣವುಕೆರಳಿದಲ್ಲೆ ನುತ
ಗೆಸಂ।ದಣಿಸಲವನ್ಯೈತಂದುವೋಳದ। ಗಣಿಕೆಯರಮಧ್ಯದಲಿಮೆರೆದರೆಕ
ಡನುತ್ತರನಾ॥೫॥ಬೆಗಡುಮುಸುಕಿದಮುಖದಭೀತಿಯ।ಥಗೆಯುಹೊಯಿ
ಲಿನಹೃದಯತುಬಿನಾ। ಲಿಗೆಯತೊದಳನನುಡಿಯಬೆರಗಿನಬರತಶಾಳಿಗ
ಯಾ॥ಅಗಿವಹುದ್ಯ್ವಲುಗಾರಬಹಳೋ।ಲಗಕೆಬಂದನುನೃಪವಿರಾಟನ।
ಮಗನಕಾಲಿಂಗೆರಗಿದನುದೂರಿದನುಕಳಕಳವಾ॥೬॥ ವಿಳುಮನ್ನೆಯಗ
ಡನಾಗುನೃ।ಪಾಲಕೌರವರಾಯತುರುಗಳ।ಕೋಳಹಿಡಿದನುಸೇನೆಬಲ
ದುದುಧರಣಿಯಗಲದಲೀ॥ಧಾಳಿಬರುತಿದೆಕರಸಿಕೊನಿ।ನ್ನಾಳುಕುದುರೆ
ಯರಾಣಿವಾಸದ।ಗೂಳೆಯಮತೆಗೆಸೆಂದುನುಡಿದನುಬಿನ್ನಹದಬಿರುಬಾ॥೭
ವಿನೆಲವೋತುದಿಮೂಗಿನಲಿಬಿಳು।ಪೇಳುಥಗೆಹೊಯ್ದೇಕೆಬಂದೆಯಿ। ದೇ
ನುನಿನ್ನಿ ಸರಣಿಸನ್ಯ್ವನುಗೆಲಿದುದೇನಾಯ್ತು॥ವನುಭಯಬೇಡೆನ್ನ ಕ
ಲಹನಿ।ಧಾನವಾರ್ತೆಯನೆನಲುಕೌರವ।ಸೇನೆಬಂದುದುತುರುವಹಿಡಿದರ
ಬಡಗದಿಕ್ಕಿನಲೀ॥೮॥ಗಾಯತಾನ್ಯೈತಂದನಾತನ। ನಾಯಕರುಗುರುಸುತ
ನುಗುರುಗಾಂ।ಗೇಯಶಕುನಿವಿಕರ್ಣಕರ್ಣಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳೂ॥ ಜೀಯ
ಬಿನ್ನಹದಳಗತೆರಳಿಕೆ। ತಾಯಿಮುಳಲಂಬುಧಿಗೆವೋಹರ। ದಾಯತವ
ನಾನೆತ್ತಬಲ್ಲೆನು ಹೊಕ್ಕುಹೊಗಳುವರೇ ॥೯॥ ಎತ್ತದುವ್ವಾಳಿಸುವ
ಡಾಲಿಗ। ಳತ್ತಲಾನೆಯಥಟ್ಟುಕಾಲಾ। ಳೆತ್ತರದರಥವಾಜಿರೂಥಿಂ
ರಾಯರಾವುತರೂ ॥ ಸುತ್ತಬಳಸಿಹುದೆತ್ತನಸಹರಿ। ಸುತ್ತವೋಹರವ
ಲ್ಲದನ್ಯವ। ಮತ್ತೆಕಾಣೆನುಜೀಯಹದನಿದುವೈರಿವಾಹಿನಿಯಾ॥೧೦॥ಬಡಿ
ದರೊಪಡಿನೆಲನನವನಿಯ। ದಡ್ಡಿಯೊವೋಣನಲುರುಳ್ಳರಿ। ಯೊಡ್ಡು ತ
ಳತುದುಚಮರಿಸೀಗುರಿಗಳಪತಾಕೆಯಲೀ॥ಅಡ್ಡಹಾಯ್ದುನಕಿರಣಪವನ
ನ। ಖಡ್ಡತನನಗೆಯ್ಹಾಯ್ತುಕೌರವ। ನೊಡ್ಡನಥಿವರ್ಣಿಸುವಡರಿಯನು
ಜೀಯಕೇಳೆಂದಾ॥೧೧॥ ಬಳಗೆನೀಕಾದುವರೆದುರ್ಗವ। ಬಲಿಸುಬವರವ
ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ। ನಿಲುವನುನನಿನಗೀಗಲುಂಟೇನಡೆಯಬೇಕೆನಲೂ॥ಕೆ
ಲಬಲನನೋಡಿದನುವಿಶಾಸೆಯ।ನಲುಗಿದನುತನ್ನಿದಿವಮೋಳದ। ಲಲನೆಯ
ರವೊಗನೋಡುತುತ್ತರಬೆರಿದಕೆದರಿದನೂ॥೧೨॥ ನೂಕುಕುನ್ನಿಯನಾ
ಹವದಭೀ। ತಾಕುಳನುತಾನೀಗಹೆಂಡಿರ। ನಾಕೆಬದುಕುವಲ್ಲತೆಯ
ಲೆರೊಟ್ಟೈಸಿಬಂದೆನಗೇ॥ಕಾಕಬಳಸುವನಿವನುತಾನು। ದ್ರೇಕಿಸಿಯೆಸವು
ರದಲಿಸಿಲಲುಪಿ। ನಾಕಥರನಿಗೆನೂಕದೆಂದನುಸತಿಯಬಿರಿನಲೀ॥೧೩॥
ನಿತುಬಲಘನವಾದಪೇಸಿದು। ನಿನಗೆಗಹನವೆಜೀಯಜಗದಲಿ। ದಿನಪನಿದಿರ
ಲಿಥಿಟ್ಟ್ಯತನವೇತಮುದಗಾವಳಿಗೇ॥ಬಿನುಗುರಾಯರಬಿಂಕಗೋವರ।ವೂ

ನೆಗೆವೊಗದಡೆಸಾಕುನಿಂದಿರು । ಜನಪತೋರಿಸುಕೈಗುಣವಕೌರವನಥ
ಟ್ಟಿನಲೀ ॥೧೪॥ಎಂದಡುಬ್ಬಿರಿಸಿದನುತಾಕಲಿ।ಯೆಂದುಬಗೆದನುವಿರಾಟನು
ಮಿಗೆ । ಬಂದತಿರುಹುತವನುಗಳುಸಗೆಹರುಷದಲಿಪ್ಪುಗೂಡಿದ ॥ಸಂದ
ಣಿಸಿರೊವಾರಂಚಕೆಲಬಲ । ದಿರದುಮುಖಿದಂದಸೋರಿದಿರನಾನೆಲ।ನಿಂದ
ನುಡಿದನುತನ್ನ ಪೌರುಷತನದಪರಿಣತೆಯಾ॥೧೫॥ ಅಹುದಹುದುಭಪ್ಪೇ
ನುಜಾರ್ಜುನ । ಕುಹಕದಲಿಪಾಂಡವರನೋಲಿಸಿ । ಮಹಿಮೆಕೊಂಡಂತೆ
ನ್ನ ಕೆಣಕಿದನೇಸುಯೋಧನನೊ ॥ ಸಹಸದಿಂದಪತುರುಗಳುಗಳಿಬಿ ।ತ
ಹನುಬಳಿಕಾಕೌರವನನಿ । ರ್ವಹಿಸಲಿವನೆಗೊರೆಗೊಂಬನುಹಸ್ತಿನಾಪು
ರವಾ ॥೧೬॥ ಹಿಡಿದುರಾಜ್ಯವಕೊಂಡುಕುಂಗುಸ ।ಬಡಿದುಪಾಂಡವರಾ
ಯುರನುಹೊರ । ಪಡಿಸಿಕೊಬ್ಬಿದಭುಜಬಲವನೆನ್ನೊಡನೆತೋರಿದನೇ॥
ಬಡಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆಂದುಬಗೆದನೆ।ಕಡುಗಿದರೆಕೌರವನಕೀರ್ತಿಯು। ತೊಡೆ
ವೆನರಿಯನಲಾಯೆನುತಸುಕುಮಾರಖತಿಗೊಂಡಾ॥೧೭॥ತನಗಬಡಪಾಂ
ಡವರತೆಪರಿದ।ಮನದಗರ್ವದಕೊಬ್ಬುಕಾಲನ।ಮನೆಯನಾಳ್ವಿಸುದಲ್ಲದಿ
ದ್ದರೆತನ್ನ ವೈರವನೊ॥ನೆನೆದುದುರ್ಯೋಧನನುತಾಮೋ।ದಿಸಿಯನಾಳ್ವ
ನೆಹಾಮುಹಾದೇ।ವೆನುತಲುತ್ತರಬಿರುದನುಡಿದನುಹೆಣ್ಣಿದಿರಿನಲಿ॥೧೮॥
ಜನಸವಿಸಾಸೆಯುಮುರಿದನೋಭ್ರೈ।ರವನದಾಡೆಯುನಲುಗಿದನೊವ್ಯಾ।ತ್ಯ
ವಿನವೋಲುದುಸೆಳೆದನೋಕೇಸರಿಯಕೆಣಕಿದನೋ॥ ಬವರವನುತೊಡ
ಗಿದನಲಾಕೌ।ರವನಕಟಮರುಳಾದನೆಂದಾ। ಯುವತಿಯುರವೊಗನೋ
ಡುತುತ್ತರಬಿರಿದಕೆದರಿದನೊ॥೧೯॥ಆರೊಡನೆಕಾದುವೆನುಕೆಲಬರು।ಹಾ
ರುವರುಕೆಲರಂತಕನನೆರೆ। ಯೂರವರುಕೆಲರಥಮುಕುಲದಲಿಸಂದುಬಂ
ದವರೊ॥ವೀರರೆಂಬವರಿವರುಮೇಲಿ।ನ್ನಾರಹಸರುಂಟವರೊಳೆಂದುಕು।
ಮಾರನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಲಿನುಡಿದನುಹೆಣ್ಣಿದಿರಿನಲೀ ॥೨೦॥ ಪ್ರೌಢವಿಪತಿಗ
ಳುಬಂದುತುರುಗಳ।ಹಿಡಿವರೇಲೋಕದಲಿಯುಧಮುರ।ಬಡಮನದನುನ್ನೆ
ಯುರವೈಸಿರಿಕೌರವನೊಳಾಯುತ್ತ॥ ಕಡೆಗೆದುರಿಯುಳಿವುಳಿವುದಲ್ಲದೆ। ಬಿ
ಡುನನೇಗೋಧನವನೆನ್ನೊಳು।ತೊಡಕಿಬದುಕುವನಾವನೆಂದನುಖಂಡೆ
ಯವಜಡಿದೂ॥೨೧॥ಖಳನಮುರಿವೆನುಹಸ್ತಿನಾಪುರ।ದೊಳಗರಾಣಾಂತ
ರವನಿಕ್ಕುವೆ।ತೊಲಗಿಸುವೆಕೌರವನನೇಸೆಯುಧರೊಳಪಟವಾಡಿ॥ಗೆಲವ
ತಹೆನೆಂದುತ್ತರನುಕೋ।ಮಲೆಯುರಿವಿದರೆಬಾಯ್ಗೆಬಂದುದ।ಗಳಹುತಿದ್ದ
ನುಬೇಕುಬೇಡೆಂಬವರನಾಕಾಣೆ॥೨೨॥ಅರಿಯನೇಗಾಂಗೇಯನನುತಾ।
ನರಿಯದವನೇದ್ರೋಣಕುಲದಲಿ।ಕೊಂಗತೆಯನಿಸುವಕರ್ಣನೆಂಬವನೆನ
ಗನದುಬಲನೇ॥ಬರುಬಂಬುಲಾದಂಬರದಬಳಿ।ತುರುಗಹಿಡಿದರೆತನ್ನಹಂ

ಡಿರ। ನೆರೆಯುತ್ತಾರಗವರ್ಣನೆಂದನು ನಾರಿಯರ ಮುಂದೇ ॥೨೮॥ ನುಡಿದ
ಫಲವೇನಿನ್ನು ಸಾರಥಿ। ನುಡಿದನಿನ್ನಿನಬವರದಲಿ ತಾ। ನುಡುಹಸಾದನು ಶಿವ
ಪಾಯಿಂದೆನ್ನ ಕೈಗುಣಕೇ॥ ಗಡಣಿಸುವ ಸಾರಥಿಯು ಸೊಬ್ಬನ। ಪಡೆದೆನಾದ
ಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ। ಪಡೆಗೆ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡುವೆನು ತೋರುವೆನು ಕೈಗುಣ
ವಾ॥ ಸಾರಥಿಯು ಶಿವ ಕೊಟ್ಟನಾದರೆ। ಮಾರಿಗುಬ್ಬಸವಾಗದಂತಕ। ನೂರು
ತುಂಬಿದೆ ಗೊಳ್ಳು ನೂಕದರಣಪಿಶಾಚರಿಗೇ॥ ದೋರೆಗರುಳಿದಾಸವಿದ
ರೊಡ। ಲೇರುಹತ್ತದೆ ಹಬ್ಬವಾಗದೆ। ಭೂರಿಭೇತಾಳರಿಗೆ ಹೋಹುದಬರಿದ
ರಣವೆಂದಾ॥೨೯॥ ಕೇಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀತನ। ಬಾಲಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲವನು
ಬಾಂಬಾಲೆಗೆಕ್ಕಟನುಡಿದನಾವಿನ್ನಿ ಹುದುವುತವಲ್ಲಾ॥ ಕಾಲಸವದುದುನ
ವ್ಯ ರಾಜ್ಯದ। ಮೇಲೆ ಸಿಲುಕರು ಬೇಕು ಕೌರವ। ರಾಳುವಗೋಸುಗವೆ
ಬಂದುದು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದಾ॥ ನರನ ಸಾರಥಿಯೆಂದು ನೀನು। ತ್ತರೆಗೆ ಸೂಚಿ
ಸಿ ತನ್ನ ನೀಗಳೆ। ಕರೆಸೆನಲು ಕೈಕೊಂಡು ದುರುಪದಿ ಬಂದಳೊಲವಿನಲೀ॥
ತರುಣಿ ಕೇಳರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿ। ವರಬೃಹನ್ನಳೆ ಖಾಂಡದಗ್ನಿಯು। ಹೊರದನಿ
ವತಾನೆಂದು ಸೈರಿ ಯುತ್ತರೆಗೆ ಹೇಳಿದಳೂ॥ ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತೆಯಾದಳುತ್ತರೆ।
ಯೋಲಗಕೆ ಬಂದಣ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ। ಲೋಲಲೋಚನೆ ಯೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದೆಂ
ದಳೀ ಹದನಾ॥ ಕೇಳಿದೆನು ಸಾರಥಿಯ ನೆಲೆಯನು। ಕಾಳಗಕೆ ನಡೆಯಣ್ಣ
ದೇವನ್ನ। ಪಾಲಕರ ಜಯಿಸೆಂದಡುತ್ತರನಸಗುತ ಬೆಸಗೊಂಡಾ॥ ತಂಗಿ ಹೇ
ಳೌತಾಯೆನಿನಗೀ। ಸಂಗತಿಯ ನಾರೆಂದ ಗಾವವ। ನಂಘವಣೆಯುಕ್ಕವನೆಸಾ
ರಥಿತನದ ಕೈವೆಂಯುಲೀ॥ ಮಂಗಳವಲೇ ಬಳಿಕ ರಣದೊಳ। ಭಂಗನಹನಿ
ನ್ನಾಣೆ ತನ್ನಯ। ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ತನವನುಳುಹಿದೆ ಹೇಳು ಹೇಳೆಂದಾ॥ ಎಂದ
ಳೀ ಸೈರಂಧ್ರಿ ಸುರಪನ। ನಂದನವ ಸುಡುವಂದು ಪಾರ್ಥನ। ಮುಂದೆ ಸಾರಥಿ
ಯಾದ ಗಡ ನಾವರಿಯೆವೀ ಹದನಾ॥ ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ ಕರೆಸು ನಮ್ಮ ಬೃ। ಹಂ
ನಳೆಯನೆನೆ ನಗುತಲೇ ಸಾ। ಯ್ತೆಂದು ಪರವೋತ್ಸಾಹದಲಿ ಸೈರಂಧ್ರಿಗಿಂತೆಂ
ದಾ ॥೩೦॥ ಸಾರಥಿಯ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನನುಳುಹಿದೆ। ವಾರಿಜಾನನೆ ಲೇಸು ಮಾತಿ
ದೆ। ಕೌರವನ ತನಿಗರುಳ ಬಗೆವೆನು ತಡವ ಮಾಡಿಸದೇ॥ ನಾರಿ ನೀನೇ ಹೋ
ಗಿ ಪಾರ್ಥನ। ಸಾರಥಿಯ ತಾಯೆನಲು ನಮ್ಮನು। ವೀರಬಗೆಯನು ನಿಮ್ಮ
ತಂಗಿಯ ಕಳುಹಿ ಕರೆಸುವದೂ ॥೩೧॥ ತಾಯೆ ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಸೂತನ। ತಾ
ಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡು ಕಮಲದ। ಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಮನೋಭವನ ಪುರಿಂಗಾ
ನೆಯಂದದಲೀ॥ ರಾಯಕುವರನ ವಾಯಿಗಳಿಗರು। ವಾಯಿಯಲಿ ಬರೆವಿಟ
ರಕರಣದ। ಲಾಯತೊಡಕಿ ತೆತ್ತೆಗದ ಳಂಗನೆ ಜನರ ಕಣ್ಮನವಾ॥೩೨॥ ಐ
ಬ್ಬು ರವೇಜೊಂದು ಬಾಣವಿ। ದೈವದ್ದದೇವಿನ್ನ ಮಮಕಾರನ। ಕೈ

ತ್ಯಗಾರತನಕ್ಕೆ ಕೊಡದೇಕೊಂಕದಿಹರಾರೂ॥ ಒಯ್ಯುಬ್ಬಕೊಳ್ಳನೆಮುನಿ
ಯುನವನದ|ಹಾಯ್ದುಹಿಡಿಯುನೆಹಿರಿಯುರನುವಿಧಿ|ಕೊಯ್ದುಸೆಕಟಾಕೊ
ಳನೆಂದುದುನಗುತವಿಟವಿಕರಾ॥೩೩॥ಅರಳುಗಂಗಳಬೆಳಗುಹೊಯ್ದು|
ಬ್ಬರಿಸೆಚಿತ್ತದತಿಮಿರಹೆಚ್ಚಿತು |ಕುರುಳಕಾಣಿಕೆಯಿಂದಮುಖಬಿಳುಪೇರೆ
ವಿಟಜನವಾ॥ಸರಸತರಲಾವಣ್ಯರಸದಿಂದುರಿಪುಸಗೆಜನಹೃದಯದಲಿಮೈ
ದರಿಮುಳಿದಪಸರದಲಿಪದ್ಮಿನಿಬಂದಳೊಲವಿನಲೀ ॥೩೪॥ ನಡೆನಡೆಯುಬಂ
ಬಿಸಿತುನೋಟವ | ನುಡಿಗಿಸಿತುಕುಡಿನೋಟಸಖಿಯುರ | ನುಡಿಸವೋಳ
ದಮಾತುಮುನಿಕರದಸ್ಮಿತಸಮ್ಮಾನಿಸಿತೂ ॥ ಕಿಡಿಸಿತಧರದರಾಗರಾಗವ |ಬ
ಡತನವಹೆಚ್ಚಿಸಿತುನಡುವಿನ|ಬಡತನವುವಿಟಜನಕೆನಲುನಡೆತಂದಳಿಂದ|
ರುಖೀ ॥೩೫॥ ಕುರುಳುತಿದ್ದುತಮೊಲೆಗೆಮೋಳುದ | ಸರಿವುತೇಕಾವಳಿ
ಯುಮೆಲ್ಲನೆ | ತಿರುಹಿಹಾಯ್ಕುತಬಿಡುಮುಡಿಯನೆಡಗೈಯೊಳೊಂದಿಸು
ತಾ ॥ ಪರನಿರಾಜಿಯುನಿರಿಯುರಭಸದ | ಚರಣದಿಂದುಗೆಧನಿಯುಗಮನದ |
ವರದಿಕೆರುಚಿಮುಖಿಡುತನಡೆತರುಶಿರ್ದಳಿಂದುಮುಖೀ ॥೩೬॥ ಬರವಕಂಡ
ರುಪಾರ್ಥನೇನು | ತ್ತರೆಕುಮಾರಿಕರೋರಗತಿಯಲಿ | ಬರವುಭಾರಿಯು
ಕಾರಿಯುಮನೊಟಿಸುವುದೆನೆನಗುತಾ ॥ ಬರವುಬೇರಿಲ್ಲನ್ನ ಮಾತನು| ಹು
ರುಳುಗೆಟಿಸದೆಸಲಿಸುಪಡೆಸಿಮು|ಗರುಹಿದಪೆನೆನೆವಿರಾರಬಲ್ಲನೆಮುಗಳೆಹೇ
ಳೆಂದಾ॥೩೭॥ಪುರಕೆಹಾಯ್ದುರುಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದರಸುಗಳುಹೊಲನೊ
ಯ್ಗೆಕತನಾ | ವಿರದತುರುಗಳಹಿಡಿದದಳದರುಗೋಪಪಡೆಕಾದೀ ॥ ಮರ
ಳಿಚುವರೆನ್ನಣ್ಣದೇಪನ|ಧುರಕೆಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲನೀವಾ |ನರನಸಾರಥಿಯೆಂ
ದುಕೇಳಿದೆವೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ॥೩೮॥ಇನ್ನುನೀವೇಬಲ್ಲಿರೆನೆನಪೆ|ನಿನ್ನ ಮಾ
ತನುವಿರಾರಬಲ್ಲನೆ | ಮುನ್ನ ಸಾರಥಿಯುಹೆನುನೋಡುವೆನೆನುತಮಹಿಲದ
ಲೀ ॥ ಬೆನ್ನಲಚಲೆಯುಸ್ಮೈದಲಾಸಂ|ಪನ್ನಬಲನೋಲಗಕೆಬರೆಹರು|ಬೋ
ಷ್ಣತಿಯುಲುತ್ತರಕುಮಾರನುಕರದುಮನ್ನಿಸಿದಾ ॥೩೯॥ ಎಲೆಬೃಹನ್ನಳೆತೆ
ತ್ತುದೆನಗ | ಗ್ಗಳೆಯರೊಳುವಿಗ್ರಹವುಸಾರಥಿ !ಯಳಿದನೆನ್ನವನುನೀಸಾ
ರಥಿಯಾಗಿಸಮರದಲೀ ॥ ಉಳುಹಬೇಹುದುನೀಸಮರ್ಥನು | ಫಲುಗು
ಣನಸಾರಥಿಯೆಲೈನೀ | ನೊಲಿದುಮೆಚ್ಚಲುಕಾದಿತೋರುವೆನಹಿತಸೇನೆ
ಯಲೀ ॥೪೦॥ ಭರತವಿದ್ಯಾವಿಷಯದಲಿಪರಿ|ಚರಿಯುತನನಕುಗಲ್ಲದೀಸಂ|
ಗರದಸಾರಥಿತನವಮರದೆನುಹಲವುಕಾಲದಲೀ ॥ ಅರಿಭಟರುಭೀಷ್ಮಾದಿ
ಗಳುನಿಲ | ಲರಿದುಸಾರಥಿತನದಕೈಮನ | ಒರದರಿಗೆದೊರಕೊಂಬುದೇ
ಣಸೂರೆಯುಲ್ಲೆಂದಾ ॥೪೧॥ ಅನಿರಲುಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುನಿನ | ಗೇನುಮಾ
ಲುಬಲ್ಲರಳುಕದೆ | ನೀನುನಿಲುಸಾಕೆಂಗುಸವಿಷಕೆಗೆಲುವೆನಹಗ್ಗ

ಳಾ ॥ ತಾನದಾರೆಂದರಿಯಲಾಗರು। ಸೂನುಕರ್ಣದ್ರೋಣರೆಂಬವ।ನಾ
ನರಿಯದವರಲ್ಲಸಾರಥಿಯಾಗುಸಾಕೆಂದಾ ॥೪೨॥ ವೀರನಹೆಬಳಿಕೇನುರಾ
ಜಕು । ಮಾರಸಿರಿನಡೆಹರೆಯನಲ್ಲಾ । ಸಾರಥಿತ್ವವಮಾಡಿನೋಡವೆರಥ
ವತರಿಸೆನಲೂ ॥ ವಾರುವದನುಂದಿರವಲಾಯಿದು । ಚಾವುತುರುಗಾವ
ಯುಬಿಗಿದನು । ತೇರಸಂವರಿಸಿದನುರಥವೇರಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೪೩॥ಮಂ
ಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿದರುಸಿಬಿ । ಳಾಂಗನೆಯರುತ್ತರಗೆನಿಜಸ । ರ್ವಾಂಗಶೃಂ
ಗಾರದಲಿಹೊಳೆವುತಬಂದುರಥವೇರೀ ॥ ಹೊಂಗೆಲಸವುಯುಕವಚವನು
ಪಾ । ರ್ಥಂಗೆಕೊಟ್ಟನುಜೋಡುಸೀಸಕ। ದಂಗಿಗಳನಳವಡಿಸಿರಾಜಕು
ಮಾರನನುವಾದಾ ॥೪೪॥ ನರನುತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಕವಚವ। ಸರಿವುತಿರೆಘೊ
ಳ್ಳೆಂದುಕೈಹೊ । ಯ್ದರಸಿಯರುನಗೆನಾಚಿದಂತಿರೆಪಾರ್ಥತಲೆವಾಗೀ ।
ತಿರುಗಿಮೇಲ್ಮುಖವಾಗತೊಡಲು । ತ್ತರೆಬಳಿಕನಸುನಗಲುಸಾರಥಿ ।ಯ
ರಿಯತಪ್ಪೇನೆನುತಲುತ್ತರತಾನೆತೊಡಿಸಿದನು ॥೪೫॥ ಕವಚವನುತೊಡ
ಲರಿಯದವನಾ । ಹವಕೆಸಾರಥಿತನವಮಾಡುವ । ಹವಣುತಾನೆಂತೆನುತಲಿ
ದ್ದರುಸಿಬಿಕನಾರಿಯರೂ ॥ಬವರವನುನಮ್ಮಣ್ಣಗೆಲಿದಪ।ನವರಮಣಿವರಿ
ಧಾನವಾಭರ ।ಣವನುಸಾರಥಿಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖೀ॥
ನಸುನಗುತಕೈಕೊಂಡನರ್ಜುನ । ನೆಸುಗಿದನುರಥವನುಸವಿಾರನ । ವಿ
ಸುಕಲೀಲುದೆನುಂದೆವಿುಕ್ಕವುವಿಗಡವಾಜಿಗಳೂ ॥ಹೊಸಪರಿಯಸಾರಥಿ
ಯುಲಾನನು । ಗಸೆದಳವುಸಂಗಾತಬರಲೆಂ ।ದುಸುರದುಳಿದುದುಹಿಂದೆಪು
ರದಲಿಚಾತುರಂಗಬಲಾ ॥೪೬॥ ಗತಿಗೆಕುಣಿದವುನಾಸಿಕದಹುಂ ।ಕೃತಿಯ
ಪವನನಹಳಿವಲುಳಿಯಲಿ । ಗತಿಯಸಂಚಿತಪಂಚಧಾರಾಪ್ರೌಢವಾಜಿಗ
ಳೂ ॥ ವಿತತರಥಪದದಳಿತವಸುಧೋ । ತ್ಥಿತಧೂಳೀಪಟಲಪರಿಚುಂ
ಬಿತದಿಶಾಮುಖನೈದಿದನುಕುರುರಾಯಮೋಹರವಾ॥ * ॥೪೭॥

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡರಿಪುಬಲವಿಲಯಹರನು।
ದ್ದಂಡಬಲಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನುಕೈ । ಕೊಂಡುಸುರಪನಸೂನುತಡೆದನು
ವೈರಿಮೋಹರವಾ ॥ ಪದನು ॥ ಎಲೆಪರಿಕ್ಷಿತ ತನಯಕೇಳ್ನೃಪ । ತಿಲ
ಕನತಿವೇಗದಲಿರಥವನು । ಕೊಳುಗುಳಕೆತರೆಕಂಡನುತ್ತರಮುಂದೆದೂ
ರದಲಿ ॥ ತಳಿತಕುಂತದಬಾಯಿಧಾರೆಯ । ಹೊಳೆವುಗಳಹೊದರೆದ್ದಸಿಂಧ
ದ । ಸೆಳೆಯಸಿಸುರಿಗಳಸುರಂಭದಸಕಲಮೋಹರವಾ ॥೧॥ ಕರಿಘಟಾ
ವಳಿಯೊಡ್ಡುಗಲ್ಲಿನ । ತುರಗನಿಕರದತೆರೆಯತೇರಿನ । ಹೊರಳಿಗಳಸುಳಿ
ಯಾತಪತ್ರದಬಹಳಬುದ್ಬುದದಾ ॥ ನರನಿಕಾಯದಜಲಚರೌಘದ ತರ ।

ರವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ರವದ। ಬ್ಬರದೊಳೆದ್ದುದು ಬಹಳ ಜಲನಿಧಿಯಂತೆ ಕುರು
ಸೇನೆ ॥೨॥ ಪತಿನಿಬದ್ಧ ನಿಕೇತನದ ಕಡುಹುಗಳ ಕೇಸುರಿಯಬಲ
ದ । ಗ್ಗಡದ ರಥಸದರ್ಪದ್ರಿಪಭಟಘಟಿತನಿಸ್ವನದ ॥ ಇಡಿದ ಧೂಳಿಯ
ಪೂರರಾಶಿಯ । ಪಡೆ ವಿರಾಟನ ನಗರದ ಕಂಗಳ । ಗೊಡನೊಡನೆ ದಾವಾ
ಗ್ನಿಯಂತಿರೆ ತೋರಿತಿದಿರಿನಲಿ ॥೩॥ ಪ್ರಳಯಮೇಘದ ಸಾತ್ರಿಕೆಯೊ ಕರ।
ಕುಳಿವೊ ಸಿಡಿಲಿನ ಗರುಡಿಯೋ ಕಳ । ಕಳವೊ ಕಲ್ಪಾನಲನ ಘೂರ್ಣಾವಳಿ
ಯೊ ಕೈದುಗಳೋ ॥ ನೆಲನ ದಡ್ಡಿಯ ಬೆಟ್ಟದಡವಿಯೊ । ತಳಿತ ಶಕ್ತಿಯ
ತ್ರೋಜಗಂಗಳ । ನಳಿವ ಜಲಧಿಯೊ ಸೇನೆಯೋ ಸಾವರಿಯೆ ವಿದನೆಂದಾ ॥೪॥
ಕಾಲಕೂಟದ ತೊರೆಯೊ ಮಾರಿಯ । ಗೂಳೆಯವೊ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಗಂಟಲ।
ಗಾಳಿಗೆಯೊ ಭೈರವನ ಥಟ್ಟೋ ಜವನ ಜಂಗುಳಿಯೋ ॥ ಕಾಲರುದ್ರನ ನೊ
ಸಲ ವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಯೋ ಕೌರವನ ಸೇನಾ । ಜಾಲವೋ ಶಿವ ಯೆನುತ ಹದರಿದ
ನಂದು ಸುಕುಮಾರಾ ॥೫॥ ಕಡೆಗೆ ಹಾಯ್ವುವು ಕಂಗಳೀ ಬಲ । ಗಡಲ ಮುಸವೀ
ಕ್ಷಿಸಲಾರದು । ಮೊದಲು ವಿಡಿದಿರಲೇನ ಕಾಣಲು ಬಾರದದ್ಭುತವಾ ॥ ಪೊಡವಿ
ಯಾದುದೊ ಮೋಹರದ ಸಿದ। ರೊಡನೆ ಕಾದುವನಾವ ನಾತನೆ। ಮೃಡನು ಶಿ
ಶಿವ ಕಾದಿಗೆಲಿದೆವು ಬಲಕೆ ನವೋ ನವೋಯೆಂದಾ ॥ ಹಸಿದ ಮಾರಿಯ ಮಂ
ದೆಯಲಿಕ್ಕಿ। ಮುಸುಳಿದಂತಾದೆನು ಬೃಹನ್ನಳೆ। ಯೆಸಗದಿರು ತೇಜಿಗಳ ತಡೆ
ಕಮ್ಮಟಿಕೆಯನು ಬಿಸುಡೂ ॥ ವಿಸುಕ ಬಾರದು ಪ್ರಳಯ ಕಾಲನ। ಮುಸು
ಕನುಗವ ನಾರು ಕೌರವ। ನಸಮಬಲ ನೈರಥವ ಮರಳಿಚು ಜಾಳಿಸುವೆನೆಂ
ದಾ ॥೬॥ ಎಲೆ ಕುಮಾರಕ ಮೊದಲು ಚುಂಬಿಸ। ದೊಳಗೆ ಹಲು ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾ
ರಗ । ಬೆಳಸಲರಿಯದ ಮುನ್ನ ಹಿಡಿದೈ ಸಮರ ಭೀತಿಯನೂ ॥ ಅಳುಕಲಾ
ಗದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ । ಕುಲಕೆ ಕುಂದನು ತಾರದಿರು ಮುನ । ಗೆಲವಿನಲಿ ಕಾ
ಣಿನುತ ರಥವನು ಬೇಗ ಹರಿಸಿದನೂ ॥೭॥ ಸಾರಿ ಬರಬರಲನತನು ವಿಗೆ। ಭಾ
ವಿಸುತ ವೈಮುರಿದು ರೋಮವಿ। ಕಾರಘನ ಕಾಹೇರಿತನಯ ಮನ ಡಾಗಿಡೆ ಲ
ಜ್ಜಿಸೀ ॥ ಭೂರಿಭಯ ತಾಪದಲಿ ತಾಳಿಗೆ । ನೀರು ದೆಗಗ್ದು ದಾತು ಬಿಯೊಣ
ಗಿಸುಕು । ಮಾರಕಂಣವೆಸೀಯೆ ಕರದಲಿ ಮುಚ್ಚಿದನು ಮುಖವಾ ॥೮॥ ವಿ
ಕೆಸಾರಥಿ ರಥವ ಮುಂದಕೆ । ನೂಕಿ ಗಂಟಲ ಕೊಯ್ವೆ ಸುಡು ಸುಡು। ಕಾಕ
ನಾ ಕಂಣೊಡದವೇ ಕಾಣಾ ಮಹಾಬಲವಾ ॥ ನಾಕನಿಳಯ ಬೆಗಳಿದು ಸಿನಗೆ
) । ವೇಕವೆಕ್ಷನಿತಿಲ್ಲ ತೆಗೆ ತೆಗೆ । ಸಾಕು ವಾಘೆಯ ಮರಳಿ ಹಿಡಿ ತೇಜಿಗಳ ತಿರು
ಹೆಂದಾ ॥೯॥ ನುಡಿಯ ಕೇಳದೆ ಮುಂದೆ ಹತ್ತೆಂ। ಟಡಿಯನರ್ಜುನ ರಥವ ನಡ
ಸಲು । ಹಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲಂಬುಗಳು ಬಿದ್ದವು ಕೈಯ್ಯ ನಡೆ ತೆಗೆಗೆ ॥ ಹಿಡಿ ಹಯ ಯ
ಬಿರಿಗಾರ ಸಾರಥಿ । ನುಡಿ ನವರು ನಾನ್ನ ಗೆಗಳೆನಿಂ। ನೊಡೆಯರಲ್ಲಾ ಸ್ವಾ

ಮಿದುರುಹಿಕೆಲೇಸುಲೇಸೆಂದಾ ॥೧೧॥ ಎಂದನರ್ಜುನನನಗುತೆರಥವನು
ಮುಂದೆನಾಲ್ಕೆಂಟಡಿಯನೂಕಲು । ಕೊಂದನೀಸಾರಥಿಯನುತಸಂಪರಿ
ಪುಂಜರಗಾ॥ ಬಂದುಮೆಲ್ಲನೆರಥವಹಿಂದಕೆ। ನಿಂದುಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನುಬ
ಕಿದೆ। ವೆಂದುಸಿಟ್ಟೊಳ್ಟೀಟದಲಿಹಾಯ್ದನುಬಿಟ್ಟಮುಂಡೆಯಲೀ ॥೧೨॥ನ
ಡಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥನೀಕೇ । ಡಾಡಿಕೆದರಿದಕೇಶವಲಿಕೆ ।ಜೋಲ್ವಡುತಿರ
ಲೆಪಾಪಿಹಾಯ್ದನುಹಿಡಿಯಬೇಕೆನುತಾ ॥ ಕೂಡೆಸೂಠಿಯೊಳಟ್ಟಲಿ
ಯ । ಲ್ಲಾಡಲಹುಪತಿಹಿದರಲಿತ್ತಲು । ನೋಡಿಕೌರವಸೇನೆಕೆಡೆದುದ
ನಗೆಯುಕಡಲೊಳಗೇ ॥೧೩॥ ಎಲೆಲೆಕಾದಲುಬಂದವೀರನ।ಬಲುಹನೋ
ಪಾಶಿನಶಿವಾಬೆಂ । ಬಳಿಯುಲಟ್ಟುವವೀರನಾವನೊಸುಭಟನಹವನೂ ॥
ಳಿಯುಲರಿದಿವನಾಪನೋವೆ । ಗ್ಗಳೆಯುವಹನಾಕಾರದಲಿನೆರೆ । ಫಲುಗು
ನಹೋಲುವನೆನುತಗಜಬಜಿಸಿತರಿಸೇನೆ ॥೧೪॥ ಈತಸಾರಥಿಯುಳವಿ
ಲಿಮಿಗು । ವಾತನುತ್ತರನರ್ಜುನಂಗೀ।ನೂತತನವೆತ್ತಲುನಪ್ರಂಸಕವ
ಷವೀಕ್ರೆಸಲೂ ॥ ಈತನರ್ಜುನನಾಗಲಾಪ್ರರು।ಹೂತನಾಗಲಿರಾನುನ
ಲಿ । ಆತದರಿವೆನುಬರಲಿಯೆಂದನುಖಾತಿಯುಲಿಕರ್ಣ ॥೧೫॥ ಇತ್ತಲು
ನನುತ್ತರನಬೆಂ । ಬತ್ತಿಬಂದನುಹೋದೆಯಾದರೆ । ಕಿತ್ತುಬಿಸುಡುವೆ
ನ್ನತಲೆಯನುನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತಾ ॥ ಮೃತ್ಯುವೋಸಾರಥಿಯೊಪಾಪಿಯು।
ತ್ತಣಿಂದವೆಮಾಡಿಕೊಂಡೆನೆ।ನುತ್ತಮರಳದುನೋಡಿನಿಲ್ಲದೆಮುತ್ತೆಸ್ಟೆ
ದಾ॥೧೬॥ ಅಟ್ಟಣಿಸಿನರನೂರುಹಜ್ಜೆಯೊ ।ಅಟ್ಟಿಹಿಡಿದನಿದೇನಮಾಡಿದೆ
ಹುಟ್ಟಿದೆಯೊಹಾದರಕೆಕ್ಷತ್ರಿಯಬೀಜವೋನೀನೂ ॥ಧಿಟ್ಟತನಮಿಗೆಹಂ
ಳಿದಿರಲಿ । ಹೊಟ್ಟೆಗುಟ್ಟದಹಗೆಗಳಿದಿರಲಿ।ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆದುರಾತ್ರ
ರಿದೆವಿರಾಟನನ್ವಯವಾ ॥೧೭॥ ಹಲುಗಿರಿದುಬಾಯೊಳಗೆಬೆರಳ ।
ತಲೆವಾಗಿದನುಸಾರಥಿ । ಕಳುಹುಕಳೆಯೈಸಿನ್ನಬಸುರಲಿಮರಳಬಂದ
ನೂ ॥ ಕೊಳುಗುಳದೊಳೀಯೊಡ್ಡಮುರಿವೆ । ಗ್ಗಳಯುರುಂಟೇ(ಲೋ
ರಿಂದವೆ । ಕೊಲಿಸದಿರುನೀಕುತ್ತಿಕೆಡಹುಕರಾರಿಯಿದೆಯೆಂದಾ ॥೧೮॥
ನದಲೆಬಡಲೊಡವಂತೆನಗುತರ್ಜುನ।ನನುಗಜರಿದನೇವ್ರೇಸಭೆಯುಲಿ।
ಜನುಬಿಯುರಮುಂದೆಸೊರಹಿದೆಬಾಯ್ಕೆಬಂದಂತೇ॥ಅನುವರದೊಳೇನ
ರುತ್ತರಿಪ್ರವಾ । ಹಿನಿಯನಿರಿಯದೆನಾಡನರಿಯವೋ।ಲೆನಗೆನೀಹಲುಗಿರಿಯೆ
ಬಿಡುವೆನೆಕಾದುನಡೆಯೆಂದಾ ॥೧೯॥ ಹೇಪಬೇಡಾವೀರಶ್ರೀಪರಿ। ಜೀವ
ಕ್ಷೆರಪಥವಹಿಡಿದರೆ । ಸಾವಿಗಂಜಿದೆವೇನಪುಂಸಕರೆಮ್ಮನೋಡೆನಲೂ
ನೀವುವೀರರುನೆರೆನಪುಂಸಕ । ರಾವುನಾವವರಲ್ಲಲೋಕದ । ಜೀವಗಳ
ಸಾವುಗುರುಗಳುಬಿಟ್ಟುಕಳುಹೆಂದಾ ॥೨೦॥ ಹರುಕನೇನೀನೆಲವೋರಾ

ಕೊ । ಳುರುವನೃಪನಿಮ್ಮಯ್ಯನೀನಿಂ। ತಿರಿದುಮೆರೆವವಸರದಲಾಜನ್ಮನ
ದಧುರಧರರವ್ರೂ ॥ ಸರಿಗಳಱುದಪಕೀರ್ತಿರವಿಕಶಿ । ಮುರಿದುಬೀಳ್ವನ್ನ ಜಱ
ವೆಲೆನರ । ಗುರಿಯೆನಡೆಕಾಳಗಕೆನುತಹಿಡಿದೆಳದನುತ್ತರನ ॥೨೧॥ ಕೊ
ಳುಗುಳದೊಳೋಡಿದರೆಹಜ್ಜೆಗೆಫಲಮಹಾಪಾತಕವುಸಂದಣಿ । ಗೋಲ
ದುಹಜ್ಜೆಯನಿಡಲುಹಜ್ಜೆಯೊಳಶ್ವಮೇಧಫಲ ॥ ಅಳಿದವಾದರೆದೇವಲೋ
ಕದ । ಲಲನೆಯರುತೊತ್ತಿರುಸುರೇಂದ್ರನ । ನೆಲನನುಗ್ಗಡಿಸುವರುವೀರ
ಸ್ವರ್ಗವಹುದೆಂದಾ ॥೨೨॥ ಧುರದಲೋಡಿದಪಾತಕವಭೂ । ಸುರರುಕಳಿ
ದಪರಶ್ವಮೇಧನ । ಧರಣಿಯೊಳ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೆಮಾಡಬಹುದೆಮಗೇ ॥
ಸುರರಸತಿಯರನೊಲ್ಲೆವೆಮಗೆಂ । ನರಮನೆಯನಾರಿಯರೆಸಾಕೆಂ । ಮರ
ಸುತನವೆಮಗಿಂದ್ರಪದವಿಯುಬಿಟ್ಟುಕಳುಹೆಂದಾ ॥೨೩॥ ಆಳೊಳೊಡ್ಡುಳಿ
ವನುಭಾರಿಯು । ತೋಳುಗಳಹೊತ್ತವನುಮನೆಯಲಿ । ಸೂಳೆಯರಮುಂ
ದೊದರಿಬಾಷ್ಕಳಗೆಡಹಿಬಂದೀಗಾ ॥ ಕೋಲನಿಕ್ಕದೆಘಾಯವಡೆಯದೆ ।
ಕಾಲುವೇಗವತೋರಿಬರೆನಿ । ನ್ನೋಲದೊಳೆಂತಕಟಸಾಚಿಡೆಕುಳ್ಳಿಹೆ
ಯೆಂದಾ ॥೨೪॥ ಕೆತ್ತು । ಕೊಂಡಾನಾಚಿಕೆಗೆನೆರೆ । ಕುತ್ತಿಕೊಳಬೇಕೆಂ
ಬನಾಥೆಯು । ನಿತ್ತಹೊದ್ದಿಸಬೇಡನಾವಂಜುವೆವುಕಾಳಗಕೆ ॥ ತೆತ್ತಿಗನು
ಹೀನಹಿತನಂತಿರೆ । ವಿತ್ತವಹರೇನಿವಗೆಬೇಡಿದ । ನಿತ್ತುಸಲಹುವೆನೆನ್ನ
ಕೊಲ್ಲದೆಬಿಟ್ಟುಕಳುಹೆಂದಾ ॥೨೫॥ ಒಳಿತವನುವಾರುವನುಮುಕ್ತಾ । ವಳಿ
ಯಲಂಕಾರವನುರಥವನು । ಲಲನೆಯರನಾನೀಸಿಕೊಡುವೆನುರಾಜಭವನ
ದಲೀ ॥ ಎಲೆಬೃಹನ್ನಳೆನಮ್ಮಬೊಪ್ಪನು । ಸಲಹಿದಕೆಕೈಯೊಡನೆತೋರಿದ
ಕಲುಮನನಲಾನಿನ್ನದೆಂದಡೆಸಾರ್ಥನೀತೆಂದಾ ॥೨೬॥ ಪೊಡವಿಪತಿಗಳಬ
ಸುರಬಂದೀ । ಯೊಡಲಕಕ್ಕುಲಿತೆಯನುಕಾಳಗ । ದೆಡೆಗೆಮಾಡಿದರಿಲ್ಲಭೂತ
ಭವಿಷ್ಯಮಾನದಲೀ ॥ ನುಡಿಯಬಹುದೇಬಂಜೆವಾತನು । ಸುಡುಸುಡೆಲವೋ
ರಾಜಬಾಹಿರ । ನಡೆವರೂಥದಹೊರಗೆಕಾದಲುಬೇಡಬಾಯೆಂದಾ ॥೨೭॥
ಕಾದುವೆಸುಮಾರೊಡ್ಡಿನಲಿನೀ । ನೈದಿಸೆನ್ನಯರಥವಮನದಲಿ । ಖೇದತನ
ವನುಬಿಟ್ಟುಸಾರಥಿಯಾಗುಸಾಕೆನಲೂ ॥ ಆದಿಯಲಿನೀನಾವರಾಯರ । ಕಾ
ದಿಗೆಲಿದೈಹುಲುಬೃಹನ್ನಳೆ । ಮಾದನಿನಗೀಕದನನಾಟಕವಿದ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ಎ
ನ್ನ ನಂದಿಗರಾಜಪುತ್ರರಿ । ಗಿನ್ನು ಮೊಗಸಲುಬಾರದಿದೆನೀ । ನೆನ್ನ ಸಾರಥಿಮಾ
ಡಿಕೊಂಡೀಬಲವಜಯಿಸುವೆಂಸಾ ॥ ಅನ್ಯರನುಮುನಗಾಬರಲ್ಲದೆ । ತನ್ನ ತಾ
ಮನಗಾಬರೇಯಿರಾ । ಗನ್ನಗತಕವನಾವುಬಲ್ಲೆವುಬಿಟ್ಟುಕಳುಹೆಂದಾ ॥೨೮॥
ಎಲವೊಸಾರಥಿಯಾಗುನಡೆನೀ । ಗಳಹದರೆಕಟವಾಯಕೊಯ್ವೆನು । ಕೊ
ಲುವನೀಪ್ರತಿಭಟನಿಕಾಯವನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯಲೀ ॥ ಬಳಕನೀನಗುನಡೆಯೆ

ನುತರಿಪು। ಬಲಭಯಂಕರನುತ್ತರನಹಿಡ। ತಲೆಯುಹದರಿನೊಳೌಂಕಿತೆ
ದನುರಥವನೇರಿಸಿದಾ॥ಖೋಡತನಬೇಡೆಲವೊರಣದೊಳ । ಗೋಡಿಸುವೆಸ
ಹಿತತನುಹರಣವ|ಹೂಡಿಸುವೆನಂತಕನನಗರಿಗೆಘಟ್ಟನಡೆಹೊಯ್ದು |
ಕೋಡದಿರುಕೊಂಕದಿರುಧೈರ್ಯವ|ಮಾಡಿಸಾರಥಿಯಾಗೆನುತಕಲಿ| ಮಾ
ಡಿಕೊಂಡೊಯ್ದನುಸಮೀಪದಶಮಿಯಹೊರೆಗಾಗಿ॥೩೨॥ ಮರನನೇರಿ
ದರೊಳಗೆಪಾಂಡವ|ರಿರಿಸಿಹೋದರುಕೈದುಗಳವಿಗೆ|ಹರಣಭರಣಕ್ಷವ
ಗಳಲಿನೀನೆನಗೆನೀಡೆನಲೂ ॥ ಅರಸುಮಕ್ಕಳುಮುಟ್ಟಲನುಚಿತ|ಮರದ
ಮೇಲಣಹೆಣನಿದೇನೈ|ವರಬೃಹನ್ನಳೆಮತ್ತೆಕೆಲಸವಹೇಳುತನಗೆಂದಾ ॥
ಹೊರಗೆತೊಲಗಲಲಿಬಿಗಿದುಕೆಲಬಲ|ನರಿಯದಂದದಿಪಾಂಡುನಂದನ|ಧು
ರುವಕೈದುವಕಟ್ಟಿದರುಹೆಣನೆಲ್ಲತೆಗೆಯೆನಲೂ॥ಸೆರಗನಳವಡಿಸಿಕ್ಕಿಭೀತಿ
ಯ|ತೊರೆದುತುದಿಗೇರಿದನುನೇಣ್ಗಳ| ಹರಿದುಕೈದುವಬಿಟ್ಟುಕಂಡಂಜಿದ
ನುಭಯಹೊಡದರೂ॥೩೩॥ಕಾಳಭುಜಗನನಾಲಗೆಯೊಕರ| ಜಾಲವೋಕ
ಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಯೋಕೈದುಗಳೊಕಾಲಾಂತಕನದಾಡೆಗಳೊ ॥
ತೋಳುಧರಿಸುವವೆಂತುನೋಡಿದ | ಡಾಲಿಯುರೆಬೇದವುಬೃಹನ್ನಳೆ| ಕಾ
ಳುಮಾಡಿದೆಕೊಂದೆಯೆನುತೋರಂತೆಹಲುಬಿದನೂ॥೩೪॥ ಹೊಗರಹೊ
ಳಳಿಯಹೊಳೆವಬಾಯ್ಧಾ|ರೆಗಳತಳಪದಕಾಂತಿಹೊಸ್ಮಾ|ಯುಗದಬಹಳ
ಪ್ರಭೆಶರೌಘಾನಲನಗಹಗಹಿಸೀ॥ಝುಗರ್ಝದಿಸೆಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕೈಗಳ|ಮು
ಗಿದುಸಾರಥಿಗೆಂದನೆನ್ನನು। ತೆದುಕೊಳ್ಳೈತಂದೆಸಿಲುಕಿದೆನಸ್ತ್ರಸೀಮೆ
ಯಲೀ॥೩೫॥ತುಡುಕಬಹುದೇದೋಷಿಹಾವಿನ|ಕೊಡನಸಿನಗಿವುಕೈದುಗ
ಳಬರ|ಸಿಡಿಲಥಾವಣಿಯಾಗುಶಿವಕೈಯಿಕ್ಕಲಂಜುವೆನೂ॥ ಬಿಡಿಸುಸಾರಥಿ
ಯೆನ್ನನೆನೆಘಡ। ನಡುಗದಿರುಫಲುಗುಣಸೆನೆನೆಕೈ|ದುಡುಕುಕೈವಶವಹ
ವುತೆಗೆಸಾಕೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೩೬॥ ಉಲಿದುಸತ್ವದೊಳೌಂಕಿಕಾಯುವ |
ಬಲಿದುತೆಕ್ಕೆಯೊಳೊತ್ತಿಬೆವರಿದು । ಬಳಲಿನೀಡಿದನರ್ಜುನನ ಕರತಳಕೆ
ಗಾಂಡಿವವಾ॥ಬಲುಹಿನಿಂದವುಡೊತ್ತಿತೆಗತೆಗ|ದುಳಿದಬಿಲುಗಳನೀಡಿಮರ
ನನು|ಮಲಗಿಥಗೆಯಿಂದಳ್ಳೆಯೊಯ್ದುಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಾ॥೩೭॥ಗಿರಿಯು
ನೆತ್ತಲುಬಹುದುಬಿಲುಗಳ|ಕೆರಳಿಚುಪಡಾರೆನುಬೃಹನ್ನಳೆ| ಧರಿಸಲಾಪೈ
ನೀನಸಮರ್ಥನುನಿನಗೆಶರಣೆನುತಾ॥ಸರಳಹೊದೆಗಳದೇವದತ್ತವ|ಪರಶು
ತೋಮರಕುಂತವಸಿಮು|ದ್ಗರಗದಾದಂಡಾದಿಶಸ್ತ್ರವತೆಗೆದುನೀಡಿದನು॥
ಹೇಳುಸಾರಥಿಬಿಲ್ಲಿದಾವನ|ತೋಳಿಗಳವಡುವುದುಮಹಾಶರ|ಜಾಲಬೆನಗೈ
ದಪವಿದಾರಿಗೆಮಿಕ್ಕಬಿಲ್ಲುಗಳೂ॥ಕಾಳಗದೊಳಿವನಾರುತೆಗವರು|ಮೇಲು
ಗೈದುಗಳಾರಿಗಿವುಕೈ ಮೇಳವಿಸುವವುನದಸಂಶಯುಹಿಂಗಹೇಳೆಂದಾ ॥

ಇದುಕಣಾಗಾಂಡೀವವೆಂದೆಂ|ಬುದುಮಹಾಧನುಪಾರ್ಥನದುಬಳಿ| ಕಿದು
ಯುಧಿಷ್ಠಿರಚಾಪವೀಧನುಭೀಮಸೇನನದೂ||ಇದುನಕುಲಕೋದಂಡಬಿ
ಲ್ಲುತಾ|ಪಿದುವೆಸಹದೇವನದುಭಾರಿಯ| ಗದೆಯಿದನಿಲಜನದುಕಿರೀಟಿಯ
ಬಾಣವಿವುಯೆಂದಾ||೪೦||ಅವರವರಬತ್ತಳಿಕೆಚಾಪವ|ಸವರಶರವನುಕಂ
ಬುಖಡ್ಗವ|ಕವಚಸೀಸಕಜೋಡುಗಳಬಿರಿದುಗಳರಕ್ಕೆಯವಾ || ವಿವಿಧಶ
ಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನುಫಲುಗುಣ|ವಿವರಿಸಲುಬೆರಗಾಗಿಸಾರಥಿ|ಯೀವನುತಾಸಾ
ರೆಂದುಮತ್ಸ್ಯಸೂನುಬೆಸಗೊಂಡಾ||೪೧||ಆರುನೀನರ್ಜುನನೋನಕುಲ
ನೊ|ಮಾರುತನಸುತನೋಯುಧಿಷ್ಠಿರ| ವೀರನೋಸಹದೇವನೋವೆ
ವರಬಾಂಧವನೋ||ಧೀರಹೇಳೈಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು|ಕಾರಣವವಿಸ್ತರಿಸು
ವಂಡುಕ|ಮಾರರಾಯುಧತತಿಯನೀನೆಂತರಿವೆಹೇಳೆಂದಾ ||೪೨|| ಇದ
ತಾನರ್ಜುನನುಬಾಣಾಸೆ| ಯಾದವಲಲನುಭೀಮವರಯತಿ| ಯಾದಕಂ
ಕನುಧರ್ಮಪುತ್ರನುನಿಮ್ಮಗೋಕುಲವಾ || ಕಾದವನುಸಹದೇವರಾವು
ತ| ನಾದವನುನಕುಲನುಪಿಳಾಸಿನಿ| ಯಾದವಳುಸೈರಂಧ್ರಿರಾಣೀವಾಸ
ವನುಗೆಂದಾ || ೪೩ || ಅಹುದುಬಳಿಕೇನುಳಿದವರಿಗೀ| ಮಹಿಮೆತಾನೆಲ್ಲಿ
ಯದುಕಾಣಲು| ಬಹುದಲಾಜೀವಿಸಿದರತಿಶಯನನುಮಹಾದೇವಾ || ಗ
ಹನವಾಡದನುಡಿದತಪ್ಪಿನ| ಬಹಳತೆಯಭಾಪಿಸದತನ್ನನುಕುಹಕಿಯ
ನ್ನದೆಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೇ ||೪೪|| ಮೌಳಿಯನುನೆಗಹಿದನು
ನ್ನಯ| ಮೇಲೆತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತಫಲುಗುಣ| ಬೋಳವಿಸೆನಿಂದಿದಿರ
ಕೈಮುಗಿದುತ್ತರನುನಗುತಾ || ಬಾಲಕನಬಿನ್ನಪವನೊಂದನು| ಕೇಳ
ಬೇಹುದುನಿಮ್ಮದಶನಾ| ಮಾಳಿಯನುಪೇಳಲ್ಪಮತಿಯನುತಿಳುಹಬೇಕೆಂ
ದಾ ||೪೫|| ಎನಲುನಸುನಗುತರ್ಜುನನುಫಲು| ಗುಣಧನಂಜಯಜಿಷ್ಣು
ತ್ರವಾ|ಹನವಿಜಯಭೀಭತ್ಸುಪಾರ್ಥಕಿರೀಟಿಮೊದಲಾದ||ವಿನುತಕೃಷ್ಣ
ನುಸನ್ನಸಾಚಿಗಳೆನಿಪಪೆಸರನುತಿಳುಹಿಸ್ಪನತಪಿ| ತನಗೆಬಂದಂದವನುವಿ
ಸ್ತರವಾಗಿವಿರಚಿಸಿದಾ||೪೬||ನಂಬಿದೆನುಲೇಸಾಗಿನಿಶ್ಚಯ|ವಿಂಬುಗೊಂಡು
ನುಪಾರ್ಥಸಿನಗೀ|ಡೊಂಬಿದೇಕೈಹಾಲುಬೃಹನ್ನಳೆತನದಬಹುರೂಪು ||
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಸಾಹಸಪ್ರತಿ|ಬಿಂಬವಲ್ಲಾನೀನುಸಿನ್ನವಿ| ಡಂಬಿಸಿದರೂಪಿಂ
ಗೆಕಾರಣವೇನುಹೇಳೆಂದಾ || ಇದುಕಣಾಧರ್ಮಜನಸತ್ಯಾ| ಭ್ಯುದಯ
ಕೋಸುಗವೂರ್ವಸಿಯಶಾ| ಪದಲೆಬಂದುದುಹೊತ್ತುನೂಕಿದೆನೊಂದು
ವತ್ಸರವಾ||ಇದಕೆನಿಜಜೋಡಾಯ್ತುನಿರ್ವಿ| ಘ್ನದಲಿನೂಕಿದೆವವಧಿಯೆನು
ತ|ನ್ನಧಟುತನವನುಭೀತಿಗೊಳ್ಳದೆನೋಡುನೀನೆಂದಾ||ಬಳಿಯನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ
ದನುಕೌರವ|ಬಲದಗಂಟಲಬಳಿಯಮುರಿವವೊ| ಲಲಘುಸಾಹಸಿಫಳಯು

ನುಟ್ಟನುನೆಲ್ಲಗಂಟಿನಲಿ॥ತಲೆಸವಿರಹಿಣಲಿರಿದುಶಿಲಕವ|ಗೆದುಕಿಗ್ಗಟ್ಟಿ
ನಕರಾಠಿಯ|ಹೊಳೆವಗೊಂಡೆಯವರೆಯೆಗಂಡಂದವನುಕೈಕೊಂಡಾ|
ಕ್ಷೀರತೆಗದನುತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ|ವಾರುವಂಗಳಹೂಡಿದನುಕಪಿ|ವೀರಸೆನೆಯ
ಲುಬಂದುಮಂಡಿಸಿದನುಧ್ವಜಾಗ್ರದಲಿ॥ಚಾರುಸೀಸಕಜೋಡುಕುಲಿಶದ
ಸಾರಕವಚವಬಿಗಿದುಬೊಬ್ಬೆಯ|ಭಾರವಣೆಮಿಗೆಧನುವಕೊಂಡನುತಿರು
ವನೇರಿಸಿದ॥ರಾಯಧರ್ಮಜಬಾಳುಗೆನುತನಿ|ಜಾಯುಧದಗುರುವಿಂಗೆರಗಿಸು
ಠ|ರಾಯನಂದನನೊಲವಿನಲಿಗಾಂಡಿವವಘೋಷಿಸೀ ॥ ರಾಯಕುವರನ
ಸೊತತನದವಿ|ಡಾಯಿಯುಠಿಯಲಿಬಹದೆನುತಸಮ|ರಾಯತಾಸ್ತ್ರನುಪ
ಕ್ಷವೈದೋರಿದನುಪರಬಲಕೇ॥ಸಿಡಿಲಬಿತೆವಾಘೆಯನುಚಿಮ್ಮಿದ| ವೊಡ
ನೊಡನೆವೇಘಾಯ್ಲ ತೇಜಗ| ಳೊಡದುದಿಳೆಯೆನೆಗಜರುಮಿಗಘೆರ್ಳ್ಳಿಸಿದವ
ಳ್ಳಿರಿವೂ॥ಕುಡಿನೊರೆಯೆಕಟವಾಯಲೋಳೆಯ| ಲೊಡಲಸಂಚದನುಡಿ
ಯಘುಡುಘುಡುಘುಡಿಪನಾಸಾಪುಟದಹುಂಕೃತಿಮಸಗೆಮುಂಚಿಗವೊ॥
ಅರುಕಾರವನಲ್ಲಿಸೀಷ್ಮನ|ದಾರುಕೃಪನಾವವನುದ್ರೋಣನ| ದಾರುಬ
ಲದೊಳಗಾವನಶ್ವತ್ಥಾಮನೆಂಬವನೊ॥ ವೀರತಿಳುಹೆನಗಿಲ್ಲಿಕರ್ನನ | ದಾ
ರುನಾಕಂಡರಿಯೆನೆನಲಾ | ವೈರಿದಲ್ಲಣಪಾರ್ಥನಗುತುತ್ತರನೊಳಿಂತೆಂ
ದಾ॥೫೩॥ ಉದಯದರುಣನಕರವಹಿಡಿದಂ|ದದಲಿವರ್ಣಚ್ಛವಿಯಲೊಪ್ಪು
ವ|ಕುದುರೆಗಳಥಳಥಳಿಸಿಬೆಳಗುವಕೊಡನಹಳವಿಗೆಯಾ ॥ ಗದಗದಿಪಮ
ಣಿಮಯದತೇರಿನ!ಕದನಕೋಲಾಹಲನುಗರುಡಿಯ | ಸುದನಸರ್ವಜ್ಞನ
ನಃನೋಡ್ಯೆದ್ರೋಣನನೆಂದಾ॥೫೪॥ನವರತುನಕೇವಣದರಥವತಿ| ಜ
ವದತೇಜಿಯತೆಕ್ಕೆಗಳರಾ|ರವದರಾದ್ರಾಯುಧದಗಡಣದಹರಿಯಹಳವಿ
ಗೆಯಾ॥ಬವರಭೈರವನಾತನತಿಬಲ|ಶಿವನನೊಸೆಲಂದದಲಿಮರೆವವ| ಶಿವ
ನುಜಿತಸಂಗ್ರಾಮನಶ್ವತ್ಥಾಮನೋಡೆಂದಾ॥೫೫॥ಖುರದಲವನಿಯಹೊ
ಯ್ದುಲಹರಿಯ|ಲುರಿವುಸುಗಲುಬ್ಬಿದ್ದತೇಜಿಯ|ಮರೆವಮುಕ್ತಾವಳಿಯ
ತೇರಿನನವವಿಳಾಸದಲೀ॥ಸರಳತಿರುಹುತನಿಂದುಧನುವಿನ| ನಿರುತವನುನೆ
ರೆನೋಡಿಕಾರ್ಘೋಂ|ಕರಿಸುವವನತಿಬಲಕೃಪಾಚಾರಿಯನುನೋಡೆಂದಾ॥
ಲಲಿತರತ್ನಪ್ರಭೆಯತೇರಿನ|ಲುಲಿವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದ|ಕಳಕಳದ
ಕಡುದರ್ಪದಿಂದಳ್ಳಿರಿವತೇಜಿಗಳಾ॥ಲಳಿಯಲಹರಿಯಲಗ್ಗಗಳವೋ | ಹ
ಳಿಸಿಬಲುರ್ಘೋಂಕಾರರವದಿಂ|ದುಲಿವವನುಕಲಿಕರ್ನನತುಳಪರಾಕ್ರಮಾ
ನಶನೂ ॥ ಅತ್ತಲೈದನೆಬಹಳಬಲದೊ|ತ್ತೊತ್ತೆಯಲಿನಮ್ಮಭಯರಾಯ
ಠ|ಮುತ್ತಯಸುತಾನೆಸಿಹೂಡಿದಬಿಳಿಯತೇಜಿಗಳಾ॥ತೆತ್ತಿಸಿದಹೊಂದಾ
ಳಸಿಂಧದ| ಸತ್ತಿಗೆಯಸಾಲಿನಲಿರಿಪುಕುಲ | ಮೃತ್ಯುವಾತನುವೀರಗಂಗಾ

ಸುತನುನೋಡೆಂದಾ ||೪೮|| ಅಗಿದರಾವಿನಹಳವಿಗೆಯುಮಿಗೆ |ನೆಗಹಿಮು
ಸುಕಿದರುಲ್ಲಳಿಯುಜೋ| ಡಿಗಳತುದುಕುಪತಂಬಟಂಗಳಮೊರೆವಚಂಬಕ
ದಾ || ನೆಗಹಿನಿಗುರುಪಟಿಕ್ಕೆಯುದಮದ | ಮೊಗುವಕರಿಗಳಮಧ್ಯದಲಿತಾ|
ನೆಗಡುದುರ್ಯೋಧನನುಜೂಜಿನಬಾಣನವನೆಂದಾ ||೪೯|| ಅವನಬಲವಂ
ಕದಲಿನಿಂದವ | ನವನುಭೂರಿಶ್ರವನುಮತ್ತಾ |ಭುವನಪತಿಯೆಡವಂಕದ
ಲಿನಿಂದವಜಯದ್ರಥನೂ || ತವತವಗೆಬಲುಗೈಗಳೆನಿಸುವ | ಶಿವನನೊಸ
ಲಂದದಲಿಮೆರೆವವ|ರವನಿಪಾಲಕರನಜರನುನೋಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೫೦||
ಹೊಗಳಲನುಪಮಸೈನ್ಯವಿಂತೀ|ದ್ವಿಗುಣಪಂಥಾಸುರನಸೇನೆಗೆ|ತ್ರಿಗುಣ
ವಿದುರಾವಣನಮೋಹರಕೆನುತಫಲುಗುಣನೂ || ಹಗೆಯಭುಜದಗ್ಗಳಿಕೆ
ಯನುನಾ|ಲಿಗೆದಣಿಯೆಕೈವಾರಿಸುತಮಿಗೆ|ನಿಗುಚಿದನುಫಲುಗುಣನುತಾ
ಗಾಂಡಿವವನೇವಡೆದೂ ||೫೧|| ಖುರಪುಟದಲಾಕಾಶಭಿತ್ತಿಯು'ಬರವವೋ
ಲ್ಸೂರಿಯನತುರಗವ|ಕರವಪೋಲ್ಕೈಗಟ್ಟಿದುವ್ವಾಳಿಸುವಡಾಹವಕೇ||
ಅರರೆಪೂತುರೆಹಯವೆನುತಚ|ಪ್ಪರಿಸಲೊಡನೆಗುರಿದವುಕೆಂಧೂ| ಳಿರದನ
ಛಕುಸ್ಫುರಿಸಿರವಿಮಂಡಲವನಂಡಲಯೆ ||೫೨|| ತುರಗಘರ್ಜನೆರಥದಚೀ
ತ್ಕೃತಿ|ವರಧನುಷ್ಟಂಕಾರಕಪಿಯ |ಬ್ಬರಣೆಪಾರ್ಥನಬೊಬ್ಬೆನಿಷ್ಠುರದೇ
ವದತ್ತರವಾ||ಅದರೆಹೊದರೆದ್ದವುಗಿರಿವ್ರಜ|ಬಿರಿಯೆಜಲನಿಧಿಜರಿಯೆತಾರಕೆ
ಸುರಿಯೆ|ಸುರಕುಲಸರಿಯೆಕ್ಷಿತಿಯುಲಹಿತಬಲಹರಿಯೇ||ಶಿರವಶಿಡಿಲೆರಗಿದ
ವೊಲುತ್ತರ|ತಿರುಗಿಬಿದ್ದನುಮೂರ್ಛೆಯಲಿಹೊಡೆ| ಮರಳಿದವುಕಣ್ಣಾಲಿ
ಕಾರಿದವರುಣವಾರಿಗಳಾ|| ಹೊರಳುತಿರಲೆಲೆಪಾಪಿಸ್ಥೈರಿಸ|ಲರಿಯೆನಿನ್ನೀ
ನೆನುತಫಲುಗುಣ|ನೆರಗಿನಲಿಬೀಸಿದನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುರಥದೊಳಗೇ||೫೩
ಏನುಮತ್ಸ್ಯಕುಮಾರಧರಣಿಯ|ದೇನುನಿನಗೆಂದನಲುಜಗದವ|ಸಾನದಂ
ದದಿಸಿಡಿಲುಸುಳಿದುದುಬಿರಿದುದೆನ್ನೊಡಲೂ||ಅನಲೀಕಾನೆನಿನ್ನಬಹಳ|ಧ್ವಾ
ನವನುಸಾಕೆನ್ನಕಳುಹುಮ| ಹಾಸಿಧಾನವಮಾಣುವಡಣೆಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂ
ದ ||೫೪||ಬೇಡನಾಗದಿರದುಭುತಧ್ವನಿ|ಮೂಡೆನಂಜದಿರಂಜದಿರುಧೃತಿ|ಮಾ
ಡಿಗೊಂಡೀರಥವಜೋಡಿಸೆನುತ್ತಸಂತೈಸೀ ||ಮೂಡಿಗೆಯಲಂಬುಗಿದುತಿ
ರುವಿಗೆ|ಹೂಡಿದನುಫಲುಗುಣನಕದನವ| ನೋಡಲಮರಶ್ರೇಣಿಮೇಳೈ
ಸಿತ್ತುಗಗನದಲೀ || * * * ||೫೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ॥ಸೂಚನೆ॥ಕದನಚಾಪಟಮಲ್ಲಪರಬಲ|ಮದನ
ಮಗಹರರುದ್ರಸಹಿತರ|ಸದದುಮರಳಿಚಿದನುವಿರಾಟನಸಕಲಗೋಕುಲ
ವ॥ಪದನು॥ಭಯನೃಭಾರವಿಸಿತ್ತುಜನಮೇ|ಜಯಮಹೀಪತಿಕೇಳುಕುರು

ಗೇ|ನೆಯಲಿಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರರಿದರುಪಾರ್ಥನೆಂಬುದನೂ॥ಜಯವುಜೋ
ಡಿಸಲರಿಯದಿದುಸು|ಶಯದಸುಳಿವುತ್ಪಾತಶತವಿದು | ಲಯದಬೀಜವುಭೀ
ಷ್ಮಚಿತ್ತವಿಸೆಂದನಾದ್ರೋಣ॥ಸುರಿವುತಿವೆಕಂಬನಿಗಳನುಗಜ | ತುರಗ
ಯುಬರೆಯುಗಿದಡಾಯುಧ | ಮುರಿದುಬಿದ್ದುದುಬೀಸುತಿದೆಬಿರುಘಾಳಿಬ
ಬೆದರೇ॥ಹರಿವುತಿವೆತಾರಕೆಗಳಭ್ರದೊ| ಳರುಣಮಯಜಲಧಾರೆಯಿದೆಧರ
ಥರದಲಿದೆಪಡಿಸೂರ್ಯಮಂಡಲವೆಂದನಾದ್ರೋಣ॥ಇದೆಬಹಳಭೂಕಂಪ
ವದುಭುತ|ವಿದೆದಿಶಾವಳಿಧೂಮಕೇತುಗ |ಳದಪತಾಕಾಭಂಗವಿದೆವಿಪರೀ
ತಪರಿವೇಷ॥ಇದುಸಮಾಹಿತವಲ್ಲರಾಜಾ|ಭ್ಯುದಯಕರವೇಭೀಷ್ಮನವ್ರ
ನು| ಸದೆಯದಿಹನೇಸುರಪನಂದನನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥ಬಿರಿಯಲಬುಜಭ
ವಾಂಡವಿದೆಕಪಿ|ವರನಕಳಕಳದೇವದತ್ತದ |ಧರಧುರದದಪ್ಪಾಳವಿದೆಗಾಂ
ಡಿವದಬೊಬ್ಬೆಯಿದೆ॥ನರನನಿಪ್ಪೃರಸಿಂಹರವವಿದೆ|ತುರಗದಳ್ಳುರಿಸಾರುತಿದೆ
ಸಂ|ಗರಕೆಸಾಹಸಮಲ್ಲವೊಳಗಿದನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥ಬಲಪಬೆದರಿಸಿಹಗ
ಯುಭುಜದ|ಗ್ಗಳಿಕೆಯನೆಕೊಂಡಾಡಿನಾಮಿಯ|ನಿಳಿಕೆಗಾಬಿರಿನಿಮ್ಮಪೈ
ಕೆಖುಲ್ಲತನಸಹಜ॥ಫಲುಗುಣನೆಯಾಗಲಿಸುರೇಂದ್ರನೆ|ನಿಲಲಿಭಾರ್ಗವರಾ
ಮನಾಗಲಿ|ಗೆಲಿದುಕೊಡುವೆನುನಿಮಿಷಕೆಂದನುಖಾತಿಯಲಿಕರ್ಣ॥೫॥ ನ
ರನುನರನೆಂದನವರತತಲೆ|ಬಿರಿಯೆಹೊಗಳುವಿರಾನಿರಲುಸಂ| ಗರಕೆತಲೆ
ದೋರಿದರೆತರಿವೆನುಲೋಕಪಾಲಕರ॥ನರನತೆತ್ತಿಗರಹಿರಿತತ್ತಡೆ |ಪುರ
ದೊಳಗೆಕಾಳನವರುದು |ಶ್ಚರಿತರೆರಡಿಟ್ಟಹಿರಿಖೂಳರುನಿಮ್ಮೊಳೇನೆಂ
ದ॥೬॥ಹೊಕ್ಕುತಾಬಳಿಸಲಿಸಿದರೆಹಿಂ|ದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬುವರಾರುಹಗೆವನ |
ಕ್ಕಿದುರಗನಸೆಳೆವನಾವನುಗರುಡತುಂಡದಲಿ॥ ಎಕ್ಕತುಳದಲಿವೈರಿಪಾರ್ಥ
ನ|ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೆನರಸನಿನ್ನೀಚುಕ್ಕಿಗಳಚಾಪಲವಕೇಳದಿರೆಂದನಾಕರ್ಣ
ಎನಲುಭುಗಿಲೆಂದನುಕೃಪಾ|ಚಾರ್ಯನುಸುಯೋಧನಕೇಳುರಾಜ| ತ
ಯುಪಿನಬಗಳಿದರೆನಿಶ್ಚಯವೆಂದುನಂಬದಿದು॥ ಅನುವರದೊಳರ್ಜುನನಗೆಲ
ವರೆ|ಯೆನಗೆನಿನಗೀತಂಗೆಕೆಲಬರಿ|ಗನಿಮಿಷರಿಗಳವಲ್ಲಬಲ್ಲೈಪಾರ್ಥನಪ
ಟುಗಳ॥ಮಾಡಿದನುಹರನೊಡನೆಖಾಡಾ| ಖಾಡಿಯನುಸುರಪತಿಯತೋ
ಟವ| ಬೇಡಿದರೆಬೇಡಿದನುವಹ್ನಿಗೆರಾಜಸೂಯದಲಿ ॥ ರೂಢಿಗುತ್ತರಕ
ರುಗಳರ್ಥವ|ಹೂಡಿಸಿದನರಮನೆಗೆದೈತ್ಯರ | ಬೇಡಬರಿಗೈದನುಹಿರಣ್ಯ
ಕಪುರನಿವಾಸಿಗಳ॥ಬಾಗಿಸಿದಬಿಲ್ಲಿನಲಿರಾಯರ | ಮೂಗುಕೊಯ್ದನುಮ
ಮವೆಯಲಿನೀ|ನೀಗಳೆಂದರುವಕಾಲವೇಂದ್ರನನಂದುಬಿಡಿಸಿದೆಲ॥ಆಗರ
ವಸ್ತ್ರಂಧವನಮುಡಿದುವಿ|ಭಾಗಿಸಿದಭಟನಾರುಪಾರ್ಥನ | ಲಾಗುವೇಗ
ನಾರುಬಲ್ಲರುಕರ್ಣಕೇಳೆಂದ॥೧೦॥ಮರುಳಕಣ್ಣಗೆಕೊಡನತೋರದ|ಲಿ

ವಸಾಸವೆನಿಪ್ಪ ಕರ್ಣ್ಣಗೆ। ನರನುದ್ದೊಡ್ಡಿತುವುಳಿದವೀರರಕಣ್ಗೆತುಸುಪಾ
ತ್ರ॥ಮುರುಳುಹಾರುವಗದ್ಯಪದ್ಯವ।ಸರಸವಿದ್ಯಗಳಲ್ಲದೀಸಂ। ಗರದಕರ್ಕ
ಶವಿದ್ಯನಿಮಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ॥೧೧॥ಹಣೆಗೆಮುಟ್ಟಿಯುಜಡಿದುದರ್ಭೆಯು।
ಹಣದುಬೆರಳಲಿಸಿಕ್ಕಿಧೋತ್ರದ।ದಣಿಭವನುಸೆರೆವಿಡಿದುಮುಹಳದಮನೆಯ
ಟಾಕದಲಿ॥ಮಣಿಗೆಮಂಡಿಸಿಕುಳ್ಳಿತುಂಬೌ।ತಣಾದವಿದ್ಯವಬಲ್ಲಿರಲ್ಲದೆ। ರ
ಣವಿಚಾರದವಿದ್ಯನಿಮಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ॥೧೨॥ಇಂದುಪಿತೃದಿನವಿಂದುಸಂ
ಕ್ರಮ।ವಿಂದುಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣಹರಿದಿನ।ವಿಂದುಯಜ್ಞಾರಂಭದಿನವದ್ದಂತಿ
ಲೇಸೆಂದು॥ಬಂದುನಾನಾಮುಖದದಾಕಿಕೆ।ತಂದವಸ್ತುವಬಾಚಿಕೊಳ್ಳಸಿ।
ತಿಂದುಕೊಬ್ಬಿದನಿಮಗೆಸುಭಟರಮಾತದೇಕೆಂದ॥೧೩॥ಬಲ್ಲಿರೈಕೌರವನ
ಧನವನು।ಹೊಳ್ಳಿಸಲುಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಿಂದವೆ।ಡೊಳ್ಳಬೆಳಸಿಯೆರಾಜಗುರು
ತನದಿಂದಬೆರತಿಹಿರಿ॥ಬಿಲ್ಲವಿದ್ಯಾವಿಷಯರಿಪುಭಟ।ಮಲ್ಲರೊಡನೆಯಕದನ
ವಿದುಜಡ।ರೆಲ್ಲರಿಗೆಸುಲಭವೆಜಪಾನುಷ್ಠಾನವಲ್ಲೆಂದಾ॥೧೪॥ ಕೇಳಿದಶ್ವ
ತ್ಥಾಮಕಿತಿಗಳ।ನಾಲಿಗಳಲುಗುಳದನುಕೇಳಲೆ।ಖೂಳಸೂತನಮಗನೆಸು
ಭಟಾಂಗದಲಿಕಿರೆಯನಲ॥ಕೀಳುಜಾತಿಗೆತಕ್ಕನುಡಿಗಳು। ಮೇಳವಿಸಿದವು
ಕುಲವನಾಲಿಗೆ।ಹೇಳಿದೆಂಬುದುತಪ್ಪಲಾಯಿತುಕರ್ಣಕೇಳೆಂದ॥೧೫॥ನಗು
ವೆವಿಪ್ರರನಾವರಾಯರ।ಮಗನುಹೇಳಾದಾನಧರ್ಮ್ಮ।ದಿಗಳೊಳರ್ಥವನಾ
ರುಕೊಂಬದ್ವಿಜರುಹೊರಗಾಗೀ॥ಜಗವರಕ್ಷಿಸಲಾವುಕೊಂಬೆವು।ಮಗುಳ
ಕೊಡುವೆವುಕ್ಷತ್ರವೈಶ್ಯಾ। ದಿಗಳುಕೊಡುವರುತತ್ಪ್ರತಿಗ್ರಹಯೋಗ್ಯವ
ಲ್ಲೆಂದ॥೧೬॥ಉಳಿದವರ್ಣತ್ರಯಕೆಬೆಸಕೈ।ವಳತೆಯಲಿಶೂದ್ರನುಕೃತಾ
ರ್ಥನು।ತಿಳಿಯೆನೀನಾರಿದರೊಳಗೆಕೊಂಬವನೊಕೊಡುವವನೊ॥ ಕುಲ
ವಿಹೀನನತಂದುಕೌರವ।ತಿಲಕಪತಿಕರಿಸಿದರೆನಾಲಿಗೆ। ಯುಲಿಯುಲಾಯಿ
ತುಕರ್ಣನಿನ್ನಯುಭವವನೆಸೆಯೆಂದ॥ ಪರರುಪತಿಕರಿಸಿದರೆಲಜ್ಜೆಗೆ। ಶಿರವ
ನಸುಬಾಗುವರುಗರುವರು! ದುರುಳನೀದುರುದುಂಬಿತನದಲಿ ನಿನ್ನಹೊ
ಗಳದರೇ॥ಗರುವಮಾನ್ಯರುಮೆಚ್ಚುವರೆಸಸಿ।ನಿರುಪಮಹಾತ್ಮರುನಿನ್ನೊಡ
ನೆಯು।ತ್ತರವಕೊಡುವರೆಗಳಹತನನವ್ರೊಡನೆಬೇಡೆಂದ॥೧೭॥ ತೆಗದು
ತಾಳಿಗೆಗಡಿಸಹಿತನಾ।ಲಿಗೆಯಕೀಳ್ವೆನುಮುನಿದುತನ್ನೋ।ಲಗವತೆಗಸಲಿ
ಕೌರವನುನಿನಗೊಲಿದುಪತಿಕರಿಸಿ॥ಅಗಣಿತಗುರುವರನುನಿಂದಿಸಿ।ನಗು
ವೆನಿನ್ನನುಕೊಲುವೆನೆಂದಾ। ಳುಗಳದೇವನುಸೆಳೆದನಶ್ವತ್ಥಾಮಖಂಡೆಯ
ವ॥ಆಳುಪುತ್ಸರದಧಿಕರೋಷದ।ಮೇಲುನುಡಿಯಂಕುರಿಸಕುರುಭೂ।
ಪಾಲನಿಬ್ಬರತೆಗದನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿಸಂತೈಸಿ॥ ಕಾಳಗಕೆತತ್ತವನೊಡ
ನೆನಿ।ಮ್ಮಾಳುತನವನುತೋರಿಯೊಳಗೊಳ। ಗಾಳುವಾಸಿಯತೋರಬೇ

ಟೆಂದರಸವರ್ಣಿಸಿದಾ॥೨೦॥ಬಂದುಭೀಷ್ಮಂಗೆರಗಿಕೈಮುಗಿ|ದೆಂದನೀತನೆ
ಪಾರ್ಥನಾದೊಡೆ |ಹಿಂದಣೀತಿರೆನವೆಯುಬೇಹುದುವರುಷಹದಿಮೂರ॥
ಸಂದುದಿಲ್ಲಜ್ಞಾತವಾಸಕೆ|ಮುಂದೆದಿನವುಂಟೆನ್ನಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆಂದುಕುರುಪತಿನು
ಡಿಯೆನಗುತಿಂತೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೨೧॥ಮಗನೆಕೇಳಿರ್ದೈದುವರುಷಕೆ|ಮಿಗು
ವನೆರಡೇಮಾಸಮಾಸಾ|ದಿಗಳನವರನುಭವಿಸಿದರುಹದಿಮೂರುವತ್ಸರವ॥
ಮಿಗುವವಧಿಬುಧರರಿಯೆನಿನ್ನಿನ|ಹಗಲುನಿನ್ನದುಪಾಂಡುತನಯರು|ಹೊ
ಗುವಡಿಂದಿನದಿವಸವವದದುಕಂದಕೇಳೆಂದ॥೨೨॥ ಜಲಧಿಮೇರೆಯನೊದ
ದುಹಾಯಲಿ|ನೆಲನನಿಳುಹಲಿದಿಗಿಭಪಿನಮಂ | ಡಲಕೆಕಾಳಿಕೆಯಿಡಲಿನಡೆ
ದಾಡಲಿಕುಲಾದ್ರಿಗಳು॥ಅಳುಕಲರಿವನೆಸತ್ಯಭಾಷೆಗೆ |ಕಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನ
ಪತಿಯನ್ವಯ|ತಿಲಕನಲ್ಲಾಕಂದಕೌರವಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೨೩॥ ಸಾಕ
ದಂತಿರಲಿನ್ನುಕಾಳಗ|ನೂಕಲರಿಯದುಪಾರ್ಥಕೊಲುವಡೆ|ಬೇಕುಬೇಡೆಂ
ಬವರಕಾಣೆನುಹಲವುಮಾತೇನೂ॥ಆಕುಮಾರರಕರಸಿಸಂಧಿಯ|ನಾಕೆವಾ
ಳರಮುಂದೆಮಾಡಲು |ಲೋಕದಲಿನಿನಗಿಲ್ಲಸರಿಕುರುರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ॥
ಕೆಲದುದಳವಿವಿರೋಧಿಗೆಮಗೆಯು|ಕೊಂಡುದೇಬಲುಗೈದುಮನಮುಂ |
ಕೊಂಡುಹೊಕ್ಕದುಕಳನದಲ್ಲದೆಪಾಂಡುಸುತರೊಡನೇ ॥ ಉಂಡುಮೇ
ಣುಟ್ಟೊಲಿದುಬದುಕುವ|ಭಂಡತನವೆನಗಿಲ್ಲವೈರಿಪ|ಕೊಂಡೆಸಗಬೇಕೆಂ
ದುಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಕುರುರಾಯ॥೨೪॥ ಮೇಲೆನೆಗಳುವಹದನನಿಲ್ಲಿಂ |ಮೇಲೆ
ನೀನೇಬಲ್ಲೆಯೆನುತವಿ|ಶಾಲಮತಿಬಿಸುಸುಯ್ದುಕೌರವಕೆಟ್ಟನಕಟನುತ॥
ಕಾಳಗವನಾವಾನುವೆವುಪಶು|ಜಾಲಸಹಿತಿಭಪುರಿಗೆನೀಕಿರಿ|ದಾಳೊಡನೆನ
ಡೆಯೆಂದುಸೇನೆಯನೆರಡುಮಾಡಿಸಿದ॥ಕೌರವೇಂದ್ರನಕೂಡೆಸೇನಾ|ಭಾ
ರವನುಪರುಠವಿಸಿಕಳುಹಿದ |ನಾರುಭಟೆಯಲಿಭೀಷ್ಮನಿಂದನುಧಟ್ಟುಮೇ
ಳೈಸಿ॥ವೀರಕರ್ಣದ್ರೋಣಗೌತಮ|ಭೂರಿಬಲಗುರುಸೂನುಶಕುನಿಮ|
ಹಾರಥಾದಿಯಕೂಡಿಕೊಂಡನುನರನಸಂಗರಕೆ॥೨೬॥ಇತ್ತಲಖಿಳಮಹಾ
ರಥಾದಿಯ|ನೊತ್ತಲಿಕ್ಕಿಸುಯೋಧನನುಪುರ|ದತ್ತಗೋಕುಲಸಹಿತಹಾ
ಯ್ದನುಪೂತುಮಝರೆನುತ॥ಮುತ್ತಯ್ಯನುಮಾಡಿದನಿಯೋಗದ|ತತ್ತವ
ಣಲೇನಾಯ್ತುಬೇಗದೊ | ಳುತ್ತರನೆಕೊಳ್ಳೆಡದವಾರ್ತೆಯನೆಂದನಾಪಾ
ರ್ಥ॥೨೮॥ತುರುಗಳನುಮರಳಿಚುವದಿದುನವು| ಗುರುವಕಾರ್ಯವುಕ್ಷತ್ರಕೆ
ಲಸದ|ಹೊರಿಗೆಯನುನಿರ್ವೈಸಿಬಳಿಕಿನಲಿವರಸಾಹಸವಾ॥ಅರಿದುಕೊಂಬೆ
ನುಕೊಳ್ಳುವಾರ್ತೆಯ|ನಿರಿತದಡೆಯಲಿಭೀತಿಗೊಳ್ಳದೆ| ತರಿದುತಿರುಗುವಲಾ
ಗುವೇಗವನೋಡುನೀನೆಂದ॥೨೯॥ಎನಲುಚಪ್ಪರಿಸಿದನುತೇಜಿಗ| ಳನಿಲಜ
ವದಲೆನಿಗುರಿದವುಮುಂ | ಮೊನೆಯಮರನನ್ನಿಸದೆಬೆಂಬತ್ತಿದನುಕೌರವ

ನ॥ಜನಪಬಿಡುಬಿಡುತುರುಗಳನುಫಲು|ಗುಣಕಣಾಬಂದಪನುಕುರುಕು
ಲ|ವನದವಾನಳನರಿಯೆನುತಲುತ್ತರನುಬೊಬ್ಬಿರಿದ॥೩೦॥ಎಲೆಲೆನರಜಾರಿ
ದನುರಾಯನ|ಬಳಿಯುಹತ್ತಿದನಡ್ಡಹಾಯ್ದತಿ|ಬಲನತೆಗೆನಮ್ಮತ್ತಲೆನು
ತಾದೊಣ್ರೀಣಾಗೌತಮರು॥ಹುಳುಕಕೆನ್ನೆಗೆಸೇದಿಬೊಬ್ಬೆಯ|ಕಳಕಳದಿಯು
ಡಗಟ್ಟದರುನಿ|ಲ್ಲಲವೊಫಲುಗುಣಕಾದಿನೀನೊಟ್ಟೈಸಿಪೋಗೆನುತ॥೩೧
ನಗುತಫಲುಗುಣನೆರಡೆರಡುಕೋಲು|ಗಳನವರವರಂಘ್ರಿಗೆಚ್ಚಲು|
ತೆಗದುಹಾಯ್ದನುಮುಂದೆಕೌರವರಾಯವೋಹರಕೆ॥ಹೊಗರೊಗು
ವಹೊಸಕಣೆಯುದಡ್ಡಿಯು|ಬಿಗಿದನೆಡಬಲನಿದಿರಿನಲಿಕೆಗ|ಳಿಗೆಯುಕಿ
ಯುಂತಾಯ್ತುಕೌರವಸೇನೆನಿಮಿಷದಲೀ॥೩೨॥ಬಿರಿದವಾನೆಗಳರ್ಜುನನ
ಚಿಲು|ದಿರುವಿನಬ್ಬರಕತಿರಥರಬಾ|ಯ್ಬೊರಳೆಹಾಯ್ದವುವೀರಹನು
ಮನಗಾಢಘರ್ಜನೆಗೆ॥ಶಿರವೊಡದುಸಿಡಿಯಿತುಕಿರೀಟಿಯ|ಪರಮುಶಂ
ಖಧ್ವನಿಗೆಕುರುಬಲ|ಹೊರಳಿಯೊಡೆದುದುಹಾರಿಬಿದ್ದುದುಹೆದರಿಹ
ಮ್ಮೈಸೀ॥೩೩॥ಎಲೆಲೆನರನೋಸುಭಟಜೀವನ|ದಳವುಳಿಗನೋಧಿಟ್ಟ
ರಾಯರ|ದಳದವಾನಲನೊಪಾರ್ಥನೊಕಾಲಭೈರವನೋ॥ಗೆಲುವರಾವೆ
ಡೆಕರ್ಣಕೃಪನ್ರೌ|ಬಲಜಮುದ್ರಥರೆಂಬವರಹೆಡ|ತಲೆಗೆನಾಲಿಗೆಹೋಯಿ
ತೆಂದುದುಕಡೆಕುರುಸೇನೆ॥೩೪॥ಮರಳಿಹೊಡೆಹಿಂಡಾಕುಳನುಗೋ|
ವರನುಬಿಡುಹಡೆಗೈಯ್ಯಕೊಯ್ಯ|ಮ್ಮರಸನಯುದಪ್ಪಿದನುತುರುಸೆರೆವಿಡಿ
ವರೇನೃಪರು॥ಕೊರಳಕಡಿತಕೆಹೊತ್ತಹಗೆವನ|ಸರಳಿಗಸುಗಳತೆರದಿರೆಂ
ದ|ಬ್ಬರಿಸಿಕುರುಬಲಬಾಯಬಿಟ್ಟುದುರಾಯರಿದಿರಿನಲಿ॥೩೫॥ಬೊಬ್ಬಿರಿದುನ
ರನೆಸಲುಕಣೆಗಳು|ಹಬ್ಬಿದವುಹುರಿಗೊಂಡುಹೂಣಿಗ|ರೊಬ್ಬುಳಿಯುಹರೆ
ಗಡಿದುಕರಿಗಳಹೊದರಮುದೆಗೆಡಹೀ॥ತೆಬ್ಬನೊದೆದುರೆಬಳಿಕಗರಿವೊರ|
ದಬ್ಬರಿಸಿಕಬ್ಬಕ್ಕಿಗಗನವ|ಹಬ್ಬಿದಂತಿರೆಮುಸುಗಿದವುಫಲುಗುಣನಶರಜಾಲ॥
ತುಡುಕಿಖಂಡವಕಚ್ಚಿಹಾರುವ|ಗಿಡಿಗನಂತಿರೆಭಟರಗಂಟಲ|ಕಡಿದುಹಾ
ಯ್ವಂಬುಗಳಬಳಿಯಲಿಕೊಂದತಲೆಗಳಲಿ॥ಅಡಸಿದವುನಿರಿನಿಟಿಲುಗರದೆಲು|
ವೊಡೆಯೆಘಟ್ಟಗಿದಾನೆಗಳನಡೆ|ಗೆಡಹಿದವುಗರಿಸಹಿತಹಾಯ್ದುವುಹಯದ
ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ॥೩೬॥ಕರುಳಬಾಯಲಿಕಾರಿಕಾಲಾ|ಳೊರಳಿಕೆಡೆದುದುಬೋ
ಳೆಯಂಬುಗ|ಳರಿಮೆಸಮಸೀಳಾಗಿಬಿದ್ದವುಗಜದಹೋಳುಗಳು॥ಕೊರಳು
ಹರಿದೊರವೆದ್ದರಕುತದ|ಹೊರಳಿಗಳಹೊನಲಿನಲಿಮುಳುಗಿತು|ತುರಗ
ರಥದಳರಾಜಿಹೊಸಚಮ್ಮರಿಯಹೋಲಿಸಿತು॥೩೭॥ಹರಿಗೆಖಂಡಿಸಿಜೋ
ಡುಸೀಸಕ|ಬರಿದುಬಲುದೋಳುಡಿದುಗೋಣರೆ|ಹರಿದುಸಿಟ್ಟಲುಮುರಿದು
ತೊಡೆಮುರಿಗಡಿದುತಲೆಯೊಡದು॥ನರಹರಿಮುಕರುಳೊಕ್ಕನೆಣನು|ಬ್ಬರಿ

ಸಿಕರಾಳಿಜಹಾಯ್ದನೆತ್ತರು। ಸುರಿದುಹರಿದೊಗಲಿನಲಿಹೊರಳುತ್ತವೈರಿಪಾ ಮುದಳ॥೩೯॥ಮುಂದೆಕವಿವಂಬುಗಳುಸುಭಟರ। ಕೊಂದುಬಿದ್ದವುಮತ್ತೆಬ ಳಿಯಲಿ । ಬಂದವಕೆಗುರಿಯಿಲ್ಲಹೇಳುವೆನೇನನದ್ಭುತವಾ॥ಒಂದುಗುರಿಗೆರ ಡಂಬತೊಡಬೇ।ಡೆಂದುಪಾರ್ಥನಬೇಡಿಕೊಂಡವು। ಸಂದವುಂತಾಸ್ತ್ರಂ ಗಳೆಲೆಜನವೆಜಯಕ್ಷಿತಿಪ॥೪೦॥ಹಿಕ್ಕಿದವುಹಯಬಲದಸುಭಟರ।ನೊಕ್ಕಿ ತೂರಿದವಾನೆಗಳುಸಾ।ಲಿಕ್ಕಿನೆಟ್ಟವುಬಹಳರಕ್ತದಕೆಸರಕೈಗಳಲಿ॥ಮುಕ್ಕಿ ದವುಮಲತವರವಾಂಸವ।ನಿಕ್ಕಿದವುದ್ವಿಜಗಣಕೆಛತ್ರವ।ನಿಕ್ಕಿದವುದಿಗುವ ಳಿಯದಲಿರಣಧೀರನಂಬುಗಳೊ ॥೪೧॥ಒಗ್ಗೊಡೆಯದೌಕಿದಮಹೀಶರು। ಮುಗ್ಗಿದರುಮುನ್ನಾಳಮೇಳದ।ವೊಗ್ಗಿನಲಿಮುಂಕೊಂಡುಬಿರುದರುಬಿಸು ಟರೊಡಲುಗಳ ॥ ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಾಯ್ತುಶಿರಥರುಗಜ।ಮೊಗ್ಗರದವೊನೆ ಮುರಿದುಕಾಲನ।ಸಗ್ಗಳೆಯುಸೆಳೆದಂತೆಸುರಿದವುರಕ್ತಧಾರೆಗಳು॥೪೨॥ಕಾಲ ದಲಿಪರಿಪಕ್ವವಾದವಿ।ಶಾಲಿತಸ್ಥಾವರದಜಂಗಮ। ಜಾಲವನುಕಾಲಾಗ್ನಿಕ ವಿಕವಿದಟ್ಟಸುದುವಂತೆ॥ಮೇಲುಮೇಲೊಡಗವಿವಬಾಣ।ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಕು ರುಸೈನ್ಯಕಾನನ।ಮಾಲೆಯನುಕಲಿಪಾರ್ಥಪಾವಕನರುಹಿದನುಮುಳದು॥ ದೇವಬಿಲ್ಲಾಳಾಪಲಾಘವ।ದಾವಘಾಡಿಕಯಾವಚಳಕವ।ದಾವಶರಸಂಧಾ ನವಾವವಿಹಾರವಾನಪರಿಯು॥ರಾವಣನೊಳಿಂದ್ರಾರಿಯೊಳ್ರಾಮ।ದೇವಲ ಕ್ಷ್ಮಣರಲ್ಲಿಕಾಣೆನಿ।ದಾವಧನುಶರವಿದ್ಯವರುಭಾಪೆಂದನಾಹನುಮಾ॥ಕಾ ಣಬಾರದುಬಿಡುವಹೂಡುವ।ಕೇಣವನುಪರಮಾಣುಪುಂಜವ।ಕಾಣವೇಕ ಣ್ಣುಗಳುನಮ್ಮವುಮರ್ತ್ಯರಾಲಿಗಳ॥ ಜಾಣಪಣವಿದುಶಿವಸುದರ್ಶನ।ದಾ ಣೆಗಳಗಹುದಮರಪತಿಪದ।ದಾಣೆಹುಸಿಯಲ್ಲೆನುತಬೆರಗಾಯಿತ್ತುಸುರಕ ಟಕ॥೪೪॥ಏರುವಡೆದರುಕೆಲರುಕೆಲರಸು।ಸೂರೆಯೋದುದುಕೆಲರುಕೆಲ ರೆದೆ।ದೋರುಗಳುಪೂರಾಯಘಾಯದಲಸುರತೆಗೆಬಗೆಯಾ॥ ಕಾರಿದರುರ ಕ್ತವನುಸಗ್ಗಕೆ।ಗೂರುಮಾರಾದಿದರುತಲೆಗಳ।ಹೇರಿದರುಹರಣವನುಪೊ ಟ್ಟಗೆಕಾಲನರಮನೆಗೆ॥೪೫॥ಚೆಲ್ಲಿಹೋಯಿತುಕೆಲರುಕೆಲಬರು।ಬಲ್ಲಬಿರು ದರುಕೋಲಬಿಸುಟರು। ಗಲ್ಲೆಗೆಡೆದರುಕೆಲರುಪಾರ್ಥನಕೋಲತೋಹಿ ನಲಿ॥ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಸರಿಗಕೌರವ।ಮಲ್ಲನನುಕಂಡಟ್ಟಿದನುತುರು।ಗಳ್ಳಹೊ ಗದಿರೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೪೬॥ ಕಾಯಲಾಪರೆಕರೆಯಿರಾ ಕ।ನಾರ್ಯತಾಸ್ತ್ರದನಕಟಕೌರವ। ರಾಯಸಿಲುಕಿದನೆಲ್ಲಿಭೀಷ್ಮದ್ರೋ ಣಕೃಪರೆನುತ॥ಬಾಯಬಿಡುಕುರುಸೇನೆಗುರುಗಾಂ।ಗೇಯಶಕುನಿವಿಕರ್ಣ ಕೃಪರಾ।ಧೇಯಸೈಂಧವಚಿತ್ರಸೇನಾದಿಗಳುಜೋಡಿಸಿತು॥೪೭॥ ಇತ್ತತು ರುಗಳಬಿಸುಟುರಾಯನ।ತೆತ್ತಿಗರುತಲ್ಲಣಿಸಿಹಾಯ್ದರು।ಹೊತ್ತಿದವುಮು

ನುಡುಗಳುಸಂಗರವಿಜಯಗರ್ವಿತರಾ॥ಸುತ್ತಗೋವರಸನ್ನೆಯಲಿಪ್ಪುರ|ದ
ತ್ತಮುಂದಾದವೃಷಭವ್ರಜ| ವುತ್ತರನುಮುಳುಗಿದನುಪರಿತೋಷಪ್ರವಾ
ಹದಲೀ॥೪೯॥ಬಿಗಿದಕೆಚ್ಚಲತೊರದೊಗುವಹಾ|ಲುಗಳವಿುಗೆಸೂಳದ್ಧಬಾ
ಲದ|ವೊಗನೆಗಹಿದನೆದೆಸೆಯನೋಡುತಬೆಚ್ಚಿಬಿರುವರಿವ॥ ಅಗಿದುಸರಳ
ಸಿನಿಲುವಹೊಸಬರ|ನೊಗಡಿಗವ್ವಳಿಸುತ್ತಗೋವರು| ತೆಗದಪಥದಲಿತೆ
ಕ್ಕೆವರಿದವುಹಿಂದುಹಿಂಡಿನಲಿ॥೫೦॥ಕೆಲವುಕಡೆಗಂದಿಗಳುಬಾಲದ| ಬಳಿಯಲ
ಮೂಗಟ್ಟಡಿಗಡಿಗೆವುನ | ನಲಿದುವೋರೆಯನೆತ್ತಿಸುಕ್ಕಿಸಿನುತ್ತೆ ಹರಿಹರಿ
ದೂ॥ಮಲತುಕಾಲಲಿನೆಲನಕೆರದ|ವ್ವಳಿಸಿನುತ್ತೊಂದಿದಿರುವರೆಬಲು|ಸಲ
ಸೀಡಿರಿದಾಡುತಿದ್ದರ್ದುಹಿಂಡುಹಿಂಡಿನಲೀ॥೫೧॥ತಿರುಗಿಕೆಂಧೂಳಿಡುತತು
ರುಗಳು|ಪ್ರರಕೆಹಾಯ್ದವುನೆಲವಿುಗಿಲು |ತ್ತರಕಿರೀಟಗಳಾಂತುಕೊಂಡ
ರುವುತ್ತೆಕಾಳಗವ ॥ ಅರಸುವೋಹರಹುರಿದುಹರಿಭಟ| ಮರಳಿಚುವವ್ವಿ
ಡುಕುಳ್ಳವೀರರ|ಧುರಕೆಬರಹೇಳೆನುತಬಾಣವತೊಗಿದನುಪಾರ್ಥ ॥೫೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೯೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯರಿಪುಬಲಜಲಧಿವಡ
ಬನ|ಜೇಯನರ್ಜುನನಿಖಿಳಕೌರವ|ರಾಯದಳವನುಜೈಸಿದನುಸಮ್ಮೋಹ
ನಾಸ್ತ್ರದಲೀ ॥ ಪದನು ॥ ಮರಳಿದನ್ವುತುರುವಾರಿಗೌತಣ|ಮರಳಹೇ
ಳಿತುಹಸಿದಹೆಬ್ಬುಲಿ| ಮೊರೆಯಧನಿದೋರಿದವುಹುಲುಮೃಗವೇನನುಸುರ
ವೆನೂ॥ಧರಣಿಪನಹಿಂದಿಕ್ಕಿಸೌಬಲ|ದುರುಳದುಶ್ಶಾಸನಜಯದ್ರಥ|ರುರ
ಬಿದರುತರುಬಿದರುಪರಬಲಕಾಲಭೈರವನ॥೧॥ಹತ್ತುಸಾವಿರರಥಸಹಿತಭ
ಟ|ರೊತ್ತಿಕವಿದರುಲಗ್ಗೆವರೆಯಲಿ|ಬಿತ್ತರಿಸಿಬೈಬೈದುಸಾಬುವಗೌರುಗಹ
ಳೆಗಳ॥ಸುತ್ತಿಗೆಯಸಾಲುಗಳೊಳಂಬರ|ಕೆತ್ತುದನಕುಲಶೈಲನಿಚಯದ|ನೆ
ತ್ತಿಬಿರಿಯಲುವೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳೂ॥೨॥ಚಂಬಕನಹರೆಡಕ್ಕೆ
ಡಮಕುಗ | ಬೊಂಬುಲಿಯಗೋಮುಖದಡೌಡೆಯ|ಕೊಂಬುಕಹಳೆಯ
ರಾಯೆಗಿಡಿವಿಡಿಪಟಹಡಿಂಡಿಮದ॥ ತಂಬಟದನಿಸ್ಸಾಳವಂಬರ|ತುಂಬಿದು
ದುನೆಲಕುಸಿಯೆಬಲವಾ|ಡಂಬರದಲರ್ಜುನನಮುಸುಕಿತುಧೊರೆಯಸನ್ನೆ
ಯಲಿ॥೩॥ಮರಳಿದವುತುರುವೆಂಬಗರ್ವದ | ಗಿರಿಗೆಕೋಕುಲಿಶವನುಸೇನೆ
ಯ|ನೊರಸಿದುತ್ಸವಜಲಧಿಗಿದಕೋವಾಡಬಾನಲನು॥ಅರಸನಳುಕಿದನೆಂ
ಬಜಯದು | ಬ್ಬರದಬೆಳಸಿರಿಗಿದನಿದಾಘದ | ಬಿರುಬಿಸಿಲುಕೊಳ್ಳೆಂದುಕೈ
ಗೊಂಡೆಚ್ಚರತಿರಥರೂ॥೪॥ವೊಗಕೆಹರಿಗೆಯನೊಡ್ಡಿಕಾಲಾ|ಳಗಿದುಕವಿ
ದರುಸರಳಸರಿಯಲಿ|ಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗೌಕಿತುರವಣಿಸಿದರುಸಬಳಿಗರೂ॥ಉ
ಗಿದಡಾಯುಧದಲಿರಿದರುಬಾ|ಹೆಗಳರಾವುತರುಕೆಂಗರಿಯಕೋ| ಲುಗಳಹೆ

ವಸ್ತ್ರಳೆಗರೆದುಕವಿದರುಜೋಧರುರವಣಿಸೀ||೫||ಅರರೆರಾವುತರಾವುತೇಂಬ|
ಬ್ಬರಣೆಮಸಗಿದುದೊಂದುದೆಸೆಯಲಿ| ಸಱಿಸಸಬಳಿಗಪ್ರೌತುಪಾಯ್ಕುಕುಎಂ
ಬಕಳಕಳಿಕೇ||ಧಿರುರೆಸಾರಥಿಹಳುಹಳೆಂಬ|ಬ್ಬರಣೆಮಸಗಿದುದೊಂದುಕಡೆ
ಯಲಿ|ಕರಿಘಟೆಯಕಡುಹೊಂದುಕಡೆಯಲಿಮುಸುಕಿತರ್ಜುನನ||೬|| ಸ್ತ
ರಪನಡವಿಯಚುಚ್ಚಿದರೆಸುರ|ರರಮಸೆಗಾಯಕರಗೆಲಿದರೆ|ಜರಡುಜಂತ್ರ
ದವಿಶಾನನೆಚ್ಚರೆರಾಯಕಟಕದಲೀ||ಗೊರಪನೊಳುಕಾದಿದರೆಹೇಂಗುಸ|ನಿ
ರುಳುಕದ್ರೋಡಿಗರೆಷಟ| ನೀಧುರಕೆಧೀರನೆಪಾರ್ಥಘಡಯೆನುತೆಚ್ಚರಥಿ
ರಥರು||೭||ಭಂಡರುಲಿದರೆಗರುವಶದವಾ|ಕೊರ್ಂಡುನುಡಿವರೆಸಾಕಿದೇತ
ಕೆ|ದಿಂಡುತರಿವೆನುನಿಮಿಷಸ್ಯೈರಿಸಿನಿಂದುಕಾದುವರೇ|| ಕೊಂಡಹೆಜ್ಜೆಗೆಹಂ
ಗಿಗರುವಿಗೆ|ಗಂಡುಗೆಡದಿರಿನಿಮ್ಮ ಬಗೆಗಳ| ಕಂಡುಬಲ್ಲೆನೆನುತ್ತಫಲುಗು
ಣನೆಚ್ಚನತಿರಥರ||೮||ಗುರುಸುತನಬಳಿರಥವಸ್ಯೈಸಾ| ವಿರವಕೊಂದನುಕ
ರ್ಣನೊಡನೆಯ|ವರನುಹಾರರಥರೆಂಟುಸಾವಿರವನುರಣಾಗ್ರದಲಿ||ಗುರುನ
ದೀಜರಬಳಿರಥವಸಾ|ವಿರವಕೃಪಸೈಂಧವಸುಯೋಧನ|ರರಸುಧಟ್ಟಿನರ
ಥವನುರಿದನುಹತ್ತುಸಾವಿರವಾ||೯||ತುರಗದಳವೆಂಭತ್ತುಸಾವಿರ|ಕರಿಘ
ಟೆಯನೈವತ್ತುಸಾವಿರ|ವರರಥವಹುಡಿಮಾಡಿದನುಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರವಾ|
ಧುರಕೆವೆಗ್ಗಳವಾದರಥಿಕರ|ಶಿರವತರಿದನುಮೂರುಕೋಟಿಯ | ನರಸು
ಕಾಳಾಳುಗಳಗಣನೆಯನರಿಯೆನಾಸೆಂದ || ಸವಗಸೀಳಿತುಕೃಪನಭೀಷ್ಮ
ನ| ಕವಚಹರಿದುದುದ್ರೋಣನೊಂದನು | ರವಿಯಮಗಮಸೆಗಂಡನಶ್ವ
ತ್ಥಾಮವೈಮುರದಾ||ಅವನಿಪತಿಗೇರಾಯ್ತುಸಲೆಸೈಂ | ಧವಶಕುನಿದುಶಾ
ಸನಾದಿಗ|ಳವಯವದಲಂಬುಗಳನಾಯ್ದುರುತೋದರಕುತದಲೀ||೧೦|| ಕ
ಡಿವಡದುದಾಚಾರ್ಣಬಲಬೆಂ | ಗೊಡದೆನಾಯಕಗಾಂತುತಮಗಿ| ನ್ನೊಡ
ಲುಗಳವೇಲಾಕೆಯೇಕಿನ್ನೆನುತಮಿಗೆಮಸಗೀ||ಸೆಡೆದುಗೊಪ್ಪಾದಪಿಳಿಸು
ಭಟರ|ಗಡಣವನುವೇಳೈಸಿವೊಳಗುವ | ಗಡಿಸಿನೂಕಿತುಸೇನೆಭೀಷ್ಮ
ದ್ರೋಣರಾಜ್ಞೆಯಲೀ||೧೧||ಖತಿಯಲಶ್ವತ್ಥಾಮನೀರವಿ|ಸುತನಜರದನು
ಘಾಯವಡದೈ|ಪ್ರತಿಭಟನಭಾರಣೆಲೇಸೇಕರ್ಣನೀನರಿವೈ||ಅತಿಬಲನುನೀ
ನಹಿತಬಲವನ|ಹುತವಹನುನೀನಿರಲುಕುರುಭೂ|ಪತಿಯಬಲನುಗ್ಗಾಡು
ಲಾನಿಷ್ಕರ್ಣನೀನೆಂದ||೧೨||ಭಟನುನಾನಿರಲುಭಯರಾಯರ|ಕಟಕದೊ
ಳಗಿನ್ನಾವನೆಂದು| ಬ್ಬಟೆಯನುಡಿಗಳನುಡಿದುಬಾಚಿದೆಕೌರವನಧನವಾ ||
ಭಟನುಫಲುಗುಣನಹನುತೋರಾ| ಪಟುತನವನೆಲೆಯಜಪಯಸ್ತ್ರೀ|ವಿ
ಟನೆವಿಹ್ವಲನಾದೆಯೆಂದದ್ರೋಣಸುತನಗುತಾ ||೧೩|| ಆಗಳೇರಿಸಿನುಡಿದ
ನುಡಿತಾ|ನೀಗಳೇವಾಯಿತ್ತುನುಡಿಗಳ|ಶಾಗನರಿಯದೆತೆಱಿಚುಗೆಡವರೆಗರ

ವರಾದವರೂ॥ಈಗಳಾರ್ವರುವರುಕ್ಷತ್ರಿಯ|ನಾಗಿನೀನರ್ಜುನನತುರು
ಗಳ|ಬೇಗವುರಳಿಚಿತಂದುತೋರದವಾಣ್ಧಿಟವೇಂದಾ॥೧೫॥ ಎಲವೋಗ
ರುತಿಯಕಟ್ಟಿಸಾವುವ| ಕಲಿಸಿಬಳಿಕಾಕೋಲನುಕ್ಕಳ|ಬಲದಿಬದುಕುವ
ಕೃಪಣವೃತ್ತಿಯುನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆಮಗೇ॥ಕಲಹವೇತಕೆಕಾಣಬಹುದೆಂ|ದಲ
ಘೌಘಜಬಲಭಾನುಸುತಕಡು|ಮುಳಿದುಫಡಫಡೆಪಾರ್ಥವೈದೋರೆನು
ತವಸಾಗಾಂತ॥೧೬॥ಇತ್ತಲಿತ್ತಲುಪಾರ್ಥನಿಲುನಿಲು|ಮುತ್ತಯನಹಾರುವ
ರನಂಜಿಸಿ|ಹೊತ್ತುಗಳದರಹೋಹುದೇಕೈದೋರುವೈದೋರೂ॥ತೆತ್ತಿ
ಗರಕರೆನಿನ್ನ ಬೇರನು|ಕಿತ್ತುಕಡಲೊಳುತೊಳವರಿಪ್ರಭಟ|ಮೃತ್ಯುವರಿ
ಯಾಕರ್ನನೆನುತಿದಿರಾಗಿನಡೆತಂದ॥ಉಂಟುನೀನಾಹವದೊಳಗೆಗೆಲ|ಲೆಂಟೆ
ದೆಯುಲಾನಿನ್ನಹೋಲುವ| ರುಂಟೆವೀರರುಕೌರವೇಂದ್ರನಬಹಳಕಟಕ
ದಲೀ॥ಬೆಂಠಣಸದಿದಿರಾಗುನಿನ್ನಯ| ಸುಂಟಿಗೆಯುನಿತ್ತಖಿಳಭೂತದ|ನಂ
ಟನರ್ಜುನ ನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆನುಕರ್ನ ಕೇಳೆಂದ॥ ಚಕಿತಚಾಪರುಗಾಢಬದ್ಧ
ಭೃಕುಟಭೀಷಣಮುಖರುರೋಷ| ಪ್ರಕಟಪಾವಕವಿಸ್ಫುಲಿಂಗರುಹೊ
ಕ್ಕನಮುತಳಿಸೀ॥ವಿಕಟಶೌಯೋರ್ನತ್ಕಟಮಹಾಸಾ|ಯಕರುನಿಷ್ಠುರಸಿಂ
ಹಘರ್ಜನೆ|ವಿಕಳಿತಾಚಲಸನ್ನಿವೇಶರುಹೊಕ್ಕತರುಬಿದರೂ॥ ಪೂತುರೇ
ಬಿಲುಗಾರಮುಝರೆ!ಸೂತನಂದನಬಾಣರಚನಾ|ನೂತನದಬಿಲುವಿದ್ಯಭಾ
ರ್ಗವಸಂಪ್ರದಾಯವಲ॥ ಆತುಕೊಳ್ಳೈನಮ್ಮ ಬಲುಮೆಗ|ಳೀತರಶಿಶಯ
ವೆನುತಸರಳಿನ|ಸೇತುವನುಕಟ್ಟಿದನುಗಗನಾಂಗಣಕೆಕಲಿಪಾರ್ಥ॥ವೋ
ಲುಗೈಯುಹಬಿರುದರೆಳುಬಿ|ಲ್ಲಾಳುನೀನಹೆಚಾಪವಿದ್ಯಾ|ಭಾಳನೇತ್ರನ
ಗರುಡಿಯುಲ್ಲಾಕಲಿತಮುನೆನಿಸಿನಗೇ॥ಕೋಲುನಮ್ಮ ವುಕೆಲವುಸಮುಗ್ಯೆ|ಯಾ
ಳೆನಿಮಗಾವೆನುತನೋಟಕ|ರಾಲಿಯ್ಫೋವಿಮ್ಮಡಕರ್ನತುಳುಕಿದನಂಬಿನಂ
ಬುಧಿಯಾ॥೨೧॥ಅಹಹಫಲುಗುಣನೋಡಲವ್ಮನು|ಬಹಳಬಾಣಾದ್ವೈತ
ವಾದುದು|ಮಹಿಮಹಾದೇವೆನುತಸಾರಥಿಮುಟ್ಟದನುಮುಖವಾ॥ ರಹವ
ಮಾಡದಿರೆಲವೊತನಗಿದು|ಗಹನವೇನೋಡೆನುತನರನತಿ|ಸಹಸದಲಿಕೆದರಿ
ದನುಕರ್ನನಬಾಣಪಂಜರವಾ॥೨೨॥ವೀರನಲ್ಲಾಬನದರಾಜಕು|ಮಾರನ
ಲ್ಲಾಕೌರವನಬಡಿ|ಹೋರಿಯುಲ್ಲಾತಿರಿದಿರ್ದೈಢಿಟವೇಕಚಕ್ರದಲೀ॥ ಸಾರಿ
ಯುಗನಾಟಕದಬೋಹ | ವನಾರುತೆಗದರುಪಾರ್ಥನಿನಗೀ| ಶೌರಿಯದಸಿರಿ
ಯುಂತೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಾಕನರ್॥೨೩॥ ಬಲುಗಡಿಯುನಹಬೇಜೆಗಾರರ|ಬ
ಳಗವುಳ್ಳವನಹೆವಿರೋಧಿಯು| ದಳಕೆನೀನೊಡ್ಡುಭಟನಹಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯ
ದಲೀ॥ತಲೆಯುತೆರುವವನಹೆಕುಭಾಷೆಗೆ|ಮುಳಿವವರುನಾವಲ್ಲನ್ಯೆರಿಸು|ಬಳಿ
ಕೆನುತಕಲಿಪಾರ್ಥಸುರಿದನುಸರಳಸರಿವಳೆಯಾ॥೨೪॥ ಅದ್ಭನೋಬಾಣಾಂ

ಬಾಧಿಯಲೊಡೆ।ಬಿದ್ದನೋವಿತಳದಲಿಮೇಣ್ವಾಧಿ।ಕದ್ದನೋಕೈವಾರವೇತ
ಕೆಕಾಣೆವಿನಸುತನಾ॥ಶಿದ್ಧಿಶಾತನದೆಸೆನದೀಸುತ।ನಿದ್ದನಾದರಕೌರವೇಂ
ದ್ರನ।ಹೊಗ್ದಹೇಳೆಂದೊದರುತಿರ್ದುದುಕೂಡೆಕುರುಸೇನೆ॥೨೫॥ ಇಡಿದ
ಮೋಡದನುತ್ತಿಗೆಯಮೋ।ಲೊಡೆದುಮೂಡುವರಶಿಯಮ್ರೋಲ್ಮರೆ। ಕಡಿ
ದುಶರಪಂಜರವಮುಸುಕಿದನರ್ಜುನನರಥವ॥ ನಡುಗಿದನುವೈರಾಟಹಯ
ವತಿ।ಗಡಿಗೆನೊಂದನುಹನುಮನಂಬರ। ಮೇಡೆಯಬೊಬ್ಬಿರಿದನುಮಹಾ
ದ್ಭುತವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲೀ॥೨೬॥ಸೋಲವಾಯಿತುಕರ್ಣಗಂಬರ।ನಾಲಗೆ
ಯಕೊಯ್ಯಲಮ್ರೋಮುರ್ಛುಬಿ।ಲ್ಲಾಳುರಾಯನಪಟ್ಟದಾನೆವಿರೋಧಿಭೂಪ
ತಿಯ॥ಭಾಳದಕ್ಕರತೊಡೆಯಿತೋತ್ರೆಗೆ।ಕಾಳಗವನೆಂದಖಿಳಕುರುಬಲಜಾ
ಲಬೊಬ್ಬಿಡೆಕರ್ಣಮುರದನುಬಿಲ್ಲಬಲುಮೆಯಲಿ॥೨೭॥ ಅರಿಭಟನಶರಜಾಲ
ವನುಸೆ।ಹರಿಸಿದನುನಿಮಿಷದಲಿಫಲುಗುಣ।ನೆರಡುಶರದಲಿಸಾರಥಿಯನೈ
ದಂಬಿನಲಿಹಯವ॥ಶರಚತುಷ್ಟಯದಿಂದಕರ್ಣನ।ಕರದಬಿಲ್ಲನುಕಡಿಯೆಭ
ಗ್ನೋ।ತ್ಸರುಷಭಂಗಿತನಾಗಿಮುರಿದನುಮೋಸದಲಿಕರ್ಣ॥೨೮॥ ಓಟವೇ
ಯಪಜಯದಬೊಡ್ಡಯ।ಬೇಟವೇಬೆಸಗೊಳ್ಳಿರೈವಳ। ತೋಟಗೊಠಾ
ಳಹುದುನಾಲಿಗೆಯಿಂಗಳೇನಾಯ್ತು॥ಆಟವಿಕಭೂಪತಿಯಕೀರ್ತಿಯ।ಕೂ
ಠಣಗರೊಗ್ಗಾಯ್ತುತೆಗೆಮರು। ಳಾಟವಿನ್ನೇಕೆನುತಪಾರ್ಥನತಾಗಿದನು
ದ್ರೋಣಾ॥ಇದಿರಿಗೊಳ್ಳೈಪಾರ್ಥವಿಪ್ರರಿ। ಗಧಟುತನವೆಲ್ಲಿಹುದುಕರ್ಣ
ನ।ಸದಬಡಿದಸಾಹಸಕೆಹಿಗ್ಗದಿರೆಮ್ಮಕೈಗುಣವ॥ ಕದನದಲಿನೀನೋಡು
ಕೈಸಾ।ರಿದವುಗಡಕಾಮಾರಿಹುಡಿವ।ಗ್ಗದಶರಾವಳಿಯುದರಪರಿಯಂತೆಮಗೆ
ತೋರೆಂದಾ॥೩೦॥ಇದಿರುಗೊಂಡೆನುವಂದಿಸಿದನೆ। ಹ್ಮುದಯನಿಮ್ಮದುನಿ
ಮ್ಮಕೃಪೆಯಲಿ। ವಿದಿತವೆನಗೀವಿದ್ಯನೀವ್ಕಾಮಾರಿಮುರವೈರಿ॥ಹೃದಯ
ನಿಮ್ಮದುಕಾಳಗಕೆನಿ।ಮ್ಮದಿರೊಳಾಳೇತಾನುಕರುಣಾ। ಸ್ಪದರುನೀವೆಂದೆ
ಚ್ಚನರ್ಜುನನವರಮೋಹರಕೇ॥ವಿನಯವುಚಿತವೆತತ್ತಸಮರದ।ಮೊನೆಗ
ಳಾರಿದಿರಾದಡಿರಿವುದು।ಜನಪರಿಗೆಕರ್ತವ್ಯವದುಸಾಕುಳಿದಮಾತೇನು॥ತ
ನುಜಸೈರಿಸುಸೈರಿಸೆಂದೆ। ಚ್ಚನುನಿರಂತರಬಾಣವರುಷವ।ನನಿಮಿಷಾವಳಿ
ಪೂತದೆನೆಕೈದೋರಿದದ್ರೋಣಾ॥೩೧॥ಭಾವಿಸಲ್ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಲಿಬೇ।ರಾವು
ದತಿಶಯವುಂಟುನೀವೆನ। ಗಾವಪರಿಯಲಿಕಲಿಸಿದರಸಿಮುಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನವ
ನೂ॥ನೀವುನೋಡುವುದೆನುತನರನೆಸ।ಲಾವುದಂಬರವಾವುದವನಿಯ।ದಾ
ವುದರಿಬಲವೆನಲುಹಬ್ಬಿತುಪಾರ್ಥಶರಜಾಲಾ॥೩೨॥ವಿಷಯಲಂಪಟತನದ
ಲಾಪನಿ।ರ್ಮಿಸಿದೆವಶ್ವತ್ಥಾಮನನುನ। ಮ್ಮಸೆವಮೋಹದಕಂದನೈಯೆಲೆ
ಪಾರ್ಥನೀನೆಮಗೇ॥ಎಸುಗೆಗಾರರದಾರಿಗೀಶ್ವರ।ವಿಸರಸಂಭವಿಸೂದಿವಾ

ರಿಗೆ|ವಿಷಮವೀರನಕೈಯ್ಯಚಳಕಕೆವಿದೆಂದನಾದ್ರೋಣ॥೩೪॥ಎನುತಸುರಿ
ದನುಸರಳಸಾರವ|ನನಲಗರ್ಭದಬಾಯಧಾರೆಗ|ಳನಿಲಗರ್ಭದಗರಿಗಳಶನಿ
ಯಗರ್ಭವಿಂಚೆಗಳ॥ಮೊನೆಯಬಂಬಲುಗಿಡಿಯಹೊಗರಿನ| ತನಿಹೊಗೆ
ಯಹೊದರುಗಳಪುಂಖ| ಧ್ವನಿಯಘಟ್ಟಣೆಮಿಗಲುಕವಿದಾದ್ರೋಣನಂ
ಬುಗಳೊ॥೩೫॥ದೇವಭಾರದ್ವಾಜಬಲುಪಿ|ದ್ಯಾವಿಷಯನವರುದ್ರಘನಶ|
ಸ್ತ್ರಾವಳೀನಿರ್ವಾಣನೂತನಕಮಲಭವಯೆನುತಾ ॥ ಕೋವಿದನಶರತಿ
ಮಿರವನುಗಾಂ|ಡೀವಿಯಗಣಿತಬಾಣಭಾನುಕ|ರಾವಳಿಯಲಪಹರಿಸಿದನು
ಸುರರಾಜಸುತನಗುತಾ ॥ ಹುಳುಕನೀದುದೊಗಗನವಂಜಿನ|ಜಲಧಿಜರಿದು
ದೊಪಾರ್ಥನೆಂಬ|ಗ್ಗಳವಿರಿಂಚನಬಾಣಸೃಷ್ಟಿಯೊಳೆಬಲ್ಲನಾವನೊ॥ ಇ
ಳೆಯಮರ್ತ್ಯರುಶಿವಶಿವಾತೆಗೆ|ಫಲುಗುಣಗೆಸರಿಯುಂಬವರಬಾ|ಯ್ಬುಳವು
ದೋಗುಣಕೇಕೆಮತ್ಸರವೆಂದುದಮರಗಣಾ॥೩೬॥ಬಳಿಕಪಾರ್ಥನಬಾಣ
ದಳಿಬಸ|ವಳಿಯೆಸಾರಥಿಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ|ತೊಲಗಿಸಿದನಾರಥವಸಿತ್ತಲುಕರ್ಣ
ನೀಕ್ಷಿಸಿದ॥ಎಲೆಲೆಕಟಕಾಚಾರ್ಯಗೆಲಿದನು|ಫಲುಗುಣನಸಿಸ್ನೇನುಚರ
ವ|ಬಲದಹಗೆಹರಿಯಹಾಯ್ತುರಾಜಾಭ್ಯುದಯವಿನ್ನೆಂದಾ॥೩೭॥ಫಡಫಡೆಲ
ವೋಕರ್ಣಸಾರಥಿ|ಮಡಿದರೇನದುಸೋಲವೇಕಾ| ಲ್ಗೆಡೆಯದಿರುನೋ
ಡಾದಡಯ್ಯನಹರಿಬದಾಹವನ ॥ ನುಡಿಗೆತೆರನಾಯ್ತೆಂಬಬುಲ್ಲರ| ಬೆಡಗ
ನೋಡೆನುತುಗ್ರಚಾಪವ | ಮಿಡಿದುಮಂಡಿಸಿಹರನಹೋಲುವ ಸುಭಟ
ಮಾರಾಂತ ॥ ಆವುದೈನೀನರಿದಬಿಲುವಿ | ದ್ಯಾವಿಷಯಘನಚಾಪವೇದಾ|
ರ್ಥಾವಳಿಯಶರಯುಕ್ತಿಕೋಪನ್ಯಾಸವೆಂತೆಂತು॥ಕೋವಿದರಭೂಸು
ರರಯುಕ್ತಿಯ|ನೀವುಕೊಂಡಿರೆಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ| ಭಾವಗೋಪ್ಯಯಬಲ್ಲಿರಿ
ಯೆಂದಜ್ಜನರ್ಜುನನ॥ ಆಕ್ರಮವತಿರಿಭುವನವಿದ್ಯಾ|ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೆಂದು
ನೀವೇ|ವಿಕ್ರಮದಗಾಡಿನಲಿಮೇಗರೆಮೆರೆವಭಟರುಗಳೇ॥ಶಕ್ರನಳುಕುವ
ಬಾಹುಬಲರಿಪು|ಚಕ್ರದೊಳಗಿನ್ನಾರಿಗುಂಟಿದು| ವಕ್ರಭಣಿತಿಗಸಲುವುದ
ಶ್ವತ್ಥಾಮನೆನುತೆಚಾಷ್ಟ॥೪೧॥ಅರ್ಜುನನಶರವಿದ್ಯವಿಸರಿಸೆ|ದುರ್ಜಯಮಲಾ
ಗರುವತನದಲಿ|ಗರ್ಜಿಸಿದಷೇನಹುದೆನುತಗುರುಸೂನುಹರುಷದಲಿ॥ ನಿ
ರ್ಜರರುಮುಝುಭಾಪುರೆನಲಾ|ವರ್ಜಿಸಿದತಿರುವಿನಲಿಸಂಗರ|ನಿರ್ಜರೇವಿಸ್ಮ
ಯನೆಸಲುಕಣೆಗಳುಕವಿದವಂಬರಕೆ ॥೪೨॥ ಗುರುತನೂಜನಲಾವಿಘಾತಿ
ಸಿ|ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಲುಬಹುದೆನೋಡು|ತ್ತರಸುಯೋಧನಸೈನ್ಯಶರಧಿಯ
ಗುಂಪಿನತಿಬಲರ॥ಹರನಸರಿದೊರೆಯಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ|ಧರರುಮರ್ತ್ಯರೊಳಾ
ರುಲೇಸೇ|ದುರುಳಗಡಿದನುಪಾರ್ಥನಶ್ವತ್ಥಾಮನಂಬುಗಳ॥೪೩॥ ಗುರು
ಸುತನಶರಜಾಲವನುಸಂ|ಹರಿಸಿಮಗುಳಸ್ತ್ರೌಘವನುವಿ|ಸ್ತರಿಸಿದನುಕಲಿ

ಪಾರ್ಥನೀತೆನಸರಳುಗಳಸವರೀ॥ತರಣಿಬಿಂಬವನಭವಹೊಳ್ದುದು|ಗುರು
ಸುತನಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಂತಿ|ಬ್ಬರಿಗೆಸಮಬಲವಾಗಿಸಮತಳಿಸಿತ್ತು ರಣಕೇಳೀ॥
ತೀರವರ್ಜುನನಂಬುರಣದಲಿ|ತೀರಿದವುಗುರುಸುತನಶರಕೈ| ಸಾರವೇಕೈ
ಗುಂದಿನಿಂದದ್ರೋಣನಂದನನು॥ಮೇರುವೊಗದಿರುಹಿತ್ತಲಾರಣ| ಧೀರ
ನಶ್ವತ್ಥಾಮಸೋತನು | ಸಾರೆನುತಕೃಪನುರುಬಿದನುತೆರುಬಿದನುಫಲು
ಗುಣನ॥೪೬॥ತಂಪೆಮಕ್ಕಳುಸೋತರಿನ್ನೇ|ನೆಂದುಮುಯ್ಯಾನದಿರುನಿಲು
ನಿ|ಲ್ಲೆಂದುಕೃಪನಡೆಹಾಯ್ದುಪಾರ್ಥನರಥವತರುಬಿದನೂ ॥ ಬಂದಪರಿ
ಲೇಸೆನುತಫಲುಗುಣ| ನೊಂದುಕವಲಂಬಿನಲಿಗುರುಗಳಿ|ಗಿಂದುವಂದಿಸ
ಬೇಕೆನುತಕೀಲಿಸಿದನಾರಥವಾ ॥ ತರಹರಿಸಿಶರವೈದರಲಿಸಂ| ಹರಿಸಿಕೊ
ಳ್ಳೆಂದೆಚ್ಚಡೀತನ|ತುರಗವನುತಾಗಿದವುನೊಂದವುರಥದವಾಜಿಗಳು ॥ ಕೆ
ರಳಿಫಲುಗುಣನರ್ಧಚಂದ್ರದ| ಸರಳಿನಲಿಸಾರಥಿಯತುರಗವ|ಕರದಬಿಲ್ಲ
ನುಕಡಿಯೆಡೊಲಗಿದನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯ॥೪೭॥ಎಲೆಲೆಕರ್ಣದ್ರೋಣಗುರು
ಸುತ| ರಲಘುಭುಜಬಲಕೃಪನುಯೊಕ್ಕಿರಿ|ದಳುಕಿದರುಮುಝ್ಝುಬಾಪ್ಪುರೆಂ
ತುಟೊಪಾರ್ಥನಗ್ಗಳಿಕೇ॥ಗೆಲುವನೊಬ್ಬನೆನಮ್ಮಬಲದಲಿ| ನಿಲುಕಿಹಿಂ
ಗುವಸುಭಟರನಿಬರು|ಸುಲಭವೆಮಗೀಸೋಲವೆಂದುದುಕೂಡೆಕುರುಸೇ
ನೆ ॥೪೮॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದುಸಕಲಕೌರವ|ರಾಯದಳವಡಮುಖದಲಧಟ
ರು|ಹಾಯಿದರುತಡವೇನುತೆರದರಸಾಯ್ತುಕುರುಸೇನೆ॥ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆ
ನುತವರರಗಾಂ|ಗೇಯಚಾಪವನಿಡಿದುಬೆರಳಲಿ|ಸಾಯಕವತೊಗುತ್ತ ತಡೆ
ದನುಪಾರ್ಥನಶರವಣೆಯಾ॥೪೯॥ಓಡಿದವರಲ್ಲಲ್ಲಿಧೈರ್ಯವ| ಮಾಡಿತಚಾ
ಳೊಗ್ಗಿನಲಿಹರಿ|ಗೂಡಿತಬ್ಬರವುಗುಳಿಸಿಬ್ಬರವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲೀ॥ಕೊ
ಡೆಗರಿಗಟ್ಟಿತುಚತ್ರಬರ್ಬಲ|ಜೋಡುಮಾಡಿತುಕವಿದುದೀತನ|ಕೂಡೆಘನ
ಗಂಭೀರಭೇರಿಯಬಹಳರಭಸದಲಿ ॥೫೦॥ತೊಲಗುರಾಯಪಿತಾಮಹನಖ
ತಿ|ಬಲುಹುತೆತ್ತಿಗರಹರೆರುದ್ರನ|ನಳಿನನಾಭನಕರಸುನೀಶಿಶುಸಾರುಸಾರೆ
ನುತಾ॥ಉಲಿವಬಳಿಯಮಹಾರಥರಕಳ|ಕಳದಕಹಳೆಯಪಾಠಕರಗಾ|ವ
ಳಿಯಬಿರುದಿನಬಹಳತೆಯಲೈತಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೫೧॥ಪೂತುರೇಕಲಿಪಾರ್ಥ
ಭುವನ|ಖ್ಯಾತನಾದೈಕಂದದ್ರೋಣನ|ಸೂತಸುತಕೃಪಗುರುತನೂಜ
ರಗೆಲಿದೆಬಳಿಕೇನು॥ಬೀತುದೇನಿಮ್ಮವಧಿಕುರುಕುಲ| ಜಾತನನುಹರೆಗಡಿ
ದುನಿಮ್ಮಯ|ಭೂತಳವನಾಳುವಿರೆನೀವೆಂದೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಮ ॥೫೨॥ ನಿಮ್ಮ
ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ | ವೆಮ್ಮಸಿರಿಬೇರೆಮಗೆಕಾಳಗ |ದೆಮ್ಮಗೆಲವಿ
ಕ್ರಮದವಿವರಣವಿದ್ಯಫಲಿಸೂದೇ ॥ ನಿಮ್ಮಬೀಸರವಹುದೆನಿಮ್ಮಯ |
ಸೊಮ್ಮಿನವರಿಗೆಬೇರೆರಾಜ್ಯದ | ಹೆಮ್ಮೆತಾನಮಗೇಕೆನುತಕೈಯೊಡ

ನೆನರನೆಚ್ಚಾ ॥೫೩॥ಎಸಲುಪಾರ್ಥನಬಾಣಪನ್ಮುಖಂ | ಡಿಸುತಸೂತನನೆ
ರಡರಲಿಕೇ|ಲಿಸಿದನ್ಯೈದಂಬಿನಲಿಹನುಮನಹಣೆಯನೆಡೆಯೆಚ್ಚಾ ॥ ನಿಶಿತಶ
ರವೆಂಟರಲಿಕಪಿಚನ|ಕುಸುರಿದರಿದನುಸರನವಕ್ಷದ|ಬೆಸುಗೆಬಿಡೆಮೂರಂ
ಬಿನಲಿಮುರಿಯೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೫೪॥ ಅರಿಯುಶರಹತ್ತಿಗುತ್ತರನತನು |
ಬಿರಿಯೆಬಸನಳಿದನುಕಪೀಶ್ವರ | ನೊರಲಿದನುರಾವಣನಘಾಯಪನೆನ
ದನತಿಗಡಿಗೇ ॥ ಮರದುಮಲಗಿದಸೂತನನುನಾ| ಲ್ಕೆರಡುಘಾಳಿಗೆಯುಬೀ
ಶಿಮೂಗಿನೊ | ಳೆರಲಕಂಡನುಪಾರ್ಥನೆತ್ತಿದನಳುಕಿದುತ್ತರನಾ ॥೫೫॥
ಕವಳವಿದಕೋಬಾಣಶಾಸ್ತ್ರ | ನಿಪಹಧಾರಾಸ್ತಂಭವಿಸ್ತ್ರಾ | ಹವದೊ
ಳಂಜವಿರೆನುತಕೊಡಲುತ್ತರನುದುಗುಡದಲೀ ॥ ಬವರದಾದಿಯನರಿಯದೆ
ಪ | ಕೊಂದಪನುಸೀನೋಭೀಷ್ಮನೋಯೆನ | ಲಪನನುಡಿಗರ್ಜುನನು
ನಗುತಪರಾಧವುಂಟೆಂದಾ ॥೫೬॥ ಹದುಳಿಸಿನ್ನಂಜದಿರುಬಾಣಾ | ಘದವಿ
ದಾರಣವಿದುವಿಚಾರಿಸ | ಲೆದೆಬಿರಿದುತಾನೊಂದನಿದೆನೋಡೆನ್ನಘಾಯವ
ನೂ ॥ ಒದೆದುಕೊಳುತ್ತೈಧಾಸೆಸಿಂಧದ| ತುದಿಯಹನುಮನುವಜ್ರಮಯ
ದೇ | ಹದಲಿನೆಟ್ಟವುಕೋಲುಮುನಿದರೆರುದ್ರನೀಸೀಷ್ಮಾ ॥೫೭॥ ಎಂದು
ಮೂರಂಬಿನಲಿಗಂಗಾ | ನಂದನನಮುಸುಕಿದನುಸಾರಥಿ | ನೊಂದನಾ
ಧ್ವಜದಂಡವುಡಿದುದುರಥವಿಸಂಚಿಸಿತೂ ॥ ಮುಂದುಗಟ್ಟನುಭೀಷ್ಮನ
ಹುದೋ | ಕಂದಯೆನುತಾರಂಬಿನಲಿಖತಿ | ಯಿಂದಪಾರ್ಥನನೆಸಲುಥ
ಟ್ಟ್ಬುಗಿದಂಬುಹಾರಿದವ್ರಾ ॥೫೮॥ ಒರತುದರ್ಜುನನೊಡಲಿನಲಿದುದು | ದು
ರಿಸಿಸುರಿದುದುಅರುಣಮಯಜಲ | ನೆರವಣಿಗೆಯಲಿನಿಂದುತೊಟ್ಟನುನರ
ಮಹಾಶರವಾ ॥ ತರಿದನೆಡೆಯಲಿಭೀಷ್ಮನುರೆಬೊ| ಬ್ಬಿರಿದುಬಳಿಕಾಗ್ನೇ
ಯಬಾಣನ | ಗರಿಯಮಂತ್ರಿಸಿಹೂಡಿದನುಕುರುಸೇನಕಳವಳಿಸೆ ॥೫೯॥
ವರುಣಬಾಣದಲಸ್ತ್ರವನುಸಂ| ಹರಿಸಿದನುಕಲಿಭೀಷ್ಮನೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು
ಪರಾಜಯರೋಷಪಾವಕವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಿತರೂ ॥ ಹರಿಸಿದರುಕೌಬೇರವಾ
ರುತ | ನಿರುತಿಯಮಪುರುಹೂತಶಂಕರ | ಪರಿಪರಿಯಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರವನು
ಗಾಂಗೇಯಫಲುಗುಣರೂ ॥೬೦॥ ಮಲತುನಿಲುವಡೆಭೀಷ್ಮನಲ್ಲದ| ಕೆಲ
ರುಪಾರ್ಥನದಿವ್ಯಬಾಣಾ | ವಳಿಯಗಾರಾಗಾರಗಿನ್ನೀಭೀಷ್ಮನು ಥವಣಿ
ಗೇ ॥ ಕಲಿಧನಂಜಯನಲ್ಲದಿದಿರಲಿ| ನಿಲುವರುಂಟೇಭುಜಗಸುರನರ| ರೊ
ಳಗೆಕೆಲರಿಂದ್ರನುಡಿದರುಬೆರಳನೊಲದೊಲದೂ ॥೬೧॥ ಪೂತುಪಾಯಕ್ಕು
ಪಾರ್ಥಬಿಲುವಿ | ದ್ಯಾತಿಶಯದಲಿಭೀಷ್ಮನೀಪುರು |ಹೂತನಮುರಾರಿಗಳ
ಮಿಕ್ಕರಲಾಮಹಾದೇವಾ ॥ ಈತಗಳುಜನಿಸಿದಡೆಹಿಂದೆಮ | ಹೀತಳಪಕ
ದ್ಮೋದ್ಭವನೇಖಳ | ಸೀತೆಬನದಲಿನಳವಳೆಯೆನುತಿರ್ದದಮರಗಣಾ ॥

ಹಿಂದೆಕರ್ನಸೆಕೈವೆಯೆಸುಗುರು | ನಂದನನಬಿಲುಗಾರತನವನು|ಮ
ದರೋಪಮಧೈರ್ಯನಾಚಾರಿಯಸಪರಿಣತೆಯಾ ‖ ಇಂದುಕೃಪನಗ
ಕೆಯುನುನಲ| ವಿಂದಕಂಡೆಸಿದಾರಪರಿಯು|ಲ್ಲಿಂದನುತ್ತರನರ್ಜುನಗೆಗಾ
ಗೇಯುಸುರಪಣೆಯಾ ‖೬೩‖ ಎನೆಕುಮಾರಕಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ | ರ್ಜುನ
ನಾತನತೋರತೋಳಿನ | ಬನಪಕಡಿದನುವೀರಭಾರ್ಗವರಾಮನಶಿಬ
ನೂ‖ಮುನಿದುಮುಲತಡೆಭೀಷ್ಮನಾತನ|ಮನಕೆಭೀತಿಯುನಿತ್ತನೀತನೊ
ಳೆನಗೆಸರಿನೂಕುವದೆಕಾಳಗವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ‖೬೪‖ ಮತ್ತೆಗಂಗಾಸು
ನುಪಾರ್ಥನ | ತೆತ್ತಿಸಿದನೈದಂಬಿನಲಿರಥ | ಕಿತ್ತುಮುಗುಚಲುಮೂರ
ವಜಾಸ್ತ್ರದಲಿಕೀಲಿಸಿದಾ ‖ ಹುತ್ತಕುರುಗನುಬಗಿದುಹೋಗುವ
ಲುತ್ತರಿಸಿದನುಸರಳುವಿಂಗೆಧೃತಿ | ವೆತ್ತುಫಲುಗುಣನವರನೆಚ್ಚನುಹತ್ತು
ಬಾಣದಲೀ ‖ ನರನಶರದಲಿಭೀಷ್ಮನೆದೆತನು | ಬಿರಿಯೆಮೈಮರೆದೊಂಪಿ
ಕುಸಲೆತರ| ಹರಿಸಲರಿಯುದೆಮಲಗಿನಿಂತನುರಥದಕಂಬುಗೆಯಾ ‖ ಅರ
ಸೋತನುಭೀಷ್ಮನಿನ್ನೇ | ನುರಿದುದೋಕುರುಸೇನೆಯಾಡೆಡೆ| ಧೊರ
ಯೆನುತಬಾಯ್ಬಿಡಲುಕೌರವರಾಯಮಾರಾಂತಾ ‖೬೬‖ ಸೀಳುನಾ
ಳಬಾಯಕೆಲಬಲ | ದಾಳಹಂಗಿನಧೊರೆಯೆಸುಭಟರ | ಸೋಳವದುರ
ಯುರಿಗೆಸೋಲವನೂಕುನೂಕೆನುತಾ ‖ ಕೋಲಹೊದೆಗಳಕೆದರಿಸಿಂಧ
ದ | ಮೇಲೆಹಾವನುಹಾಯ್ಕಿಸಾರಥಿ | ಮೇಳವಿಸಲಪನಿಪನರಥವನುಸ
ರೆದರತಿರಥರೂ ‖೬೭‖ ಕಲಕಿಕೆದರಿದಬಲಜಲಧಿಯೊ | ಬ್ಬುಳಿಗೆಬಂದ
ದುತಳಿತಸತ್ತಿಗೆ | ಗಳವಿಡಾಯಿಯುಲಳ್ಳಿರಿವನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳಾ ‖ ಉ
ಳಿವಕಹಳೆಯಬೈಗುಳಿಡೆಗೈ | ತಳದಬಾಯ್ಬುಲಗೈಯ್ಯನೊಲವುತ | ಬಳ
ಕಭಟ್ಟರುಹೊಗಳಿದರುಕೌರವನಬಿರಿದುಗಳಾ ‖೬೮‖ ಒಗ್ಗುಮುರಿಯ
ದೆಸೇನವೊಳಗುವ | ಲಗ್ಗೆವರಿಯುಲಿಹೆಣನುತುಳಿದೊತ್ತೆ|ಮುಗ್ಗಿಕವಿದ
ದುಕೌರವೇಂದ್ರನಮೊಗದಸನ್ನೆಯುಲೀ ‖ ಹುಗ್ಗಿಗರಬಲುಹುರಿಯುನಿಗ
ಚುವೆ | ನಿಗ್ಗುವೆನುನಿಲ್ಲೆನುತಸೇನೆಯು| ನಗ್ಗದಲೊಳಿಕ್ಕಿದನುಫಲುಗು
ಣನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರದಲೀ ‖೬೯‖ ವೀರದಿರಹಹೊತ್ತುರಣಮೈ| ಲಾರರಾದ
ದರುಮುರಳಿತೆನುತ | ಭೈರವನಸಾರೂಪ್ಯವಾದರು ಪೂತುಮುಝುರೆನು
ತಾ‖ ಕೌರವನುಕರ್ನಾದಿಗಳನುಡಿ|ಯೋರೆಹದಿರಿನೊಳವಗಡಿಸಿಹೊಂ|
ದೇರದುವ್ವಾಳಿಸುತಮೂದಲಿಸಿದನುಫಲುಗುಣನಾ ‖೭೦‖ಬಾಲವೃದ್ಧರ
ಪ್ರರನುನೀ | ಕಾಳಗದೊಲೆೊಡಿಸಿದೆನೆಂದೇ | ಮೇಲುಪೋಗಿನಲಿರಲು
ಬೇಡೆಲೆಪಾರ್ಥಮರುಳಾದೈ ‖ ಆಳಿದದುವಿಯರಾಜ್ಯವಲ್ಲದೆ | ಮೇಲೆಧರ
ಣಿಯುಬಯಸಿದಡೆನಿನು | ಗಾಳಲೀವೆನೆಹೋಗುಹೋಗಾರಣ್ಯಕೆನುತ

ಚ್ಚಾ ॥೭೧॥ ಗಾರುಗೆಡೆಯದಿರೆಲವೊ ಸತ್ಯವ | ಮೀರಲಮ್ಮದೆ ಲೋಕನಿ
ನ್ನನು | ದೂರಬೇಕೆಂದಡವಿಯೊಳ್ಕೆ ವ್ರುಹೊಲ್ಲ ಯೋಸಿದಕೆ ॥ ಜಾರಿಹೋ
ಇತ್ತ ವಧಯಿನ್ನೀ | ಮೀರಿಗಳಹುವೆ ನಿನ್ನ ಗಂಟಲ | ನೂರಿ ರಾಜ್ಯವ ತೆಗೆವೆ ನೈ
ರಿ ಸೆನುತ್ತ ನರನೆಚ್ಚಾ ॥೭೨॥ ಅರಿಯೆ ನೀನೆಲೆ ಮರುಳೆ ಗರುಡನ | ತರವಳಿ
ಕೆಯಲಿ ಹಾವು ಕನ್ನವ | ಕೊರೆದು ಬದುಕುವುದೇ ವೃಥಾ ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ನಿನಗೇ
ಕೇ ॥ ತರಿದು ತಿರಕಲ್ಲಾಡುವೆನು ನಿ | ಮ್ಮ ರುಮರೈವರ ಶಿರವನರ್ಜುನ | ಬ
ರಿದೆಗಳಹದಿರೆನುತ ಕೌರವರಾಯ ತೆಗದೆಚ್ಚಾ ॥೭೩॥ ಗರುಡನೀ ನಹನಿನ್ನ
ಪಕ್ಷವ | ಮುರಿದು ಹೆಡತಲೆಗಡರಿ ಬೆನ್ನಲು | ಮುರಿಯೆ ದುವ್ವಾಳಿಸುವ ಮು
ರರಿಪು ವೆನ್ನ ನೀನರಿಯಾ ॥ ತರಹರಿಸಿ ಕಲಿಯಾಗುಯೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕೌರವ
ನೆದೆಯ ನುಗುಳಿದ | ನೆರಡು ಬಾಣದೊಳರುಣಜಲದೊರತೆಗಳ ಕಾಣಿಸಿದಾ ॥
ನವನಿಕಾವಿಯ ನಲ್ಲಿ ಶೀರೆಗ | ಳವಯವದ ರಕುತದಲಿ ತೋದವು | ಜವವಳಿದು
ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸೆ ರಥವ ಮರಳಿಚಿದ ॥ ಕವಿದನರ್ಜುನ ನೋಡಿದರು ಕೌ |
ರವ ಪಲಾಯನವ ಕಟಕಟ ಪಾ | ರ್ಥವರ ಸಂಥವೆ ಮರಳಿ ಸಿಂದಿರು ಕೊಲುವು
ದಿಲ್ಲೆಂದಾ ॥ ೭೫॥ ಮಾತು ಹಳಸದ ಮುನ್ನ ಕೈಗಳು | ಸೋತು ತೆಗದವೆ
ಹೊಳ್ಳು ಮಾತಿದು | ನೀತಿಯೋ ನರಪತಿಗಳಿಗೆ ಬಹುಭಂಗವನ್ವಯಕೇ ॥ ಛೀ
ತನಲ್ಲದೆ ಕಾದಿಮಡಿದನ | ಮಾತುಗಳಲಾ ಪುಣ್ಯಕಥನವು | ಭೂತಳಾಧಿಪ
ಮರಳಿ ನೋಡೆನ್ನಾಣೆ ನೀನೆಂದಾ ॥೭೬॥ ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟು ದುಗರುವ ತನಮಂ |
ದರಸನಾಚಿದನಧಿಕ ಶೌರ್ಯೋರ್ಜಿ | ತ್ಕರುಷೆಯಲಿ ಕಲಿಯಾಗಿ ನಿಂದನು ಮತ್ತೆ
ಕಾಳಗಕೇ ॥ ಘೊರೆಯೆದು ಗುಡವ ಕಂಡು ತಮತಮ | ಗುರುವಣಿಸಿದರು
ಸಕಲ ಸುಭಟರು | ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ಸೇನೆ ಸಿಚ್ಚಟ ರಳಿವ ನಿಶ್ಚಯಿಸೀ ॥೭೭॥
ನೊಂದನವನಿಪನಿಂದು ಪಾರ್ಥನ | ಕೊಂದು ತೋರುವೆನೆಂದು ರವಿಸುತ |
ನೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಮೊಳಗಿದನು ಬಲುಬಿಲ್ಲರ್ಘೋವಡೆದೂ ॥ ಒಂದು ಕಡೆ
ಯಲಿ ಮುಸಗಿದರು ಗುರು | ನಂದನನು ವೃಷಸೇನ ಸೈಂಧವ | ರೊಂದು ಕಡೆ
ಯಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಕೃಪ ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳೂ ॥೭೮॥ ಗುರುಭಡಾಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕ
ನೊವಿಕ್ರಮ | ಗುರುವಣಿಸಿದನು ಬಾಹ್ಲಿಕನು ಭಾ | ಸುರ ಕಳಿಂಗ ಸುಕೇತು
ಭೂರಿಶ್ರವನು ದುಸ್ಸಹನೂ ॥ ನರನ ಮುತ್ತಿದರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ | ತೆರ
ಳಿಕೆಯ ತೇರಿನಲಿ ಬಲವೋ | ಹರಿಸಿ ಕವಿದುದು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಿತು ಕಲಿಧನಂ
ಜಯನಾ ॥೭೯॥ ಅಂಘವಸಿತರಿಸೇನೆ ಲೋಕವ | ನುಂಗಿಯುಗುಳುವ ಕಡ
ಲು ಭಾರ್ಗವ | ರಂಗಭೂಮಿಯ ತೊಳವ ಜಲಧಿಯ ಜೋಕೆಯಂದದಲೀ ॥
ಭಂಗಿತರು ಮರುಪಲಗೆಯಲಿ ಸ | ರ್ವಾಂಗಬಲ ಜೋಡಿಸಿತು ನಮ್ಮಳಿ | ನಿಂ
ಗೆಹದನೇನೆನುತ ಮತ್ಸ್ಯನ ಸೂನು ಚಿಂತಿಸಿದಾ ॥೮೦॥ ನೆರದತಿಮಿರದ ಥಟ್ಟು

ಸೂರ್ಯನ | ತೆರಳಿಚುವವೋಲ್ಮ್ರಘಘಟೆಗಳು | ಮುರಿದುವೋಹರ
ಪ್ರಕಿಪವನನೆರಗಹುಡಿವಂತೇ || ತೆರಳದೊತ್ತಂಬರಿಸಿಕುರುಬಲ | ವೋ
ರಲಿಹೇಾನನುತುಳಿದುವೇಲ | ಬ್ಬರಿಸಿಬರೆಸನ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವಹೂಡಿದ
ನುಪಾರ್ಥ ||೮೧|| ಎಸಲುಸಸ್ಮೋಹನದಕರಪಸ | ರಿಸಿತುಬಲದಲಿಬಹ
ಳನಿದ್ರಾ | ವ್ಯಸನವಿಹ್ವಲಿತಾಂತರಂಗರು ಮೈಯ್ಯಸೊಲದೊಲದೂ ||
ಉಸುರಸುಂಚದನಾಡಿಯುಪಗಾ | ಹಿಸಲುಕೊರದರುಗುರುಕಿಡುತತಲೆ |
ಮುಸುಕಿನಲಿತೆರೆತಕ್ಕೆಗೆಡದುದುನಿಖಿಳಕುರುಸೇನೆ||ತನುವಸೊಲದವು
ಢಘಡಿಸಿಕಿವಿ|ಗೊನೆಯುಜೋಡಿಸಲಲ್ಲಿಮುಡಿಗಾ| ಲಿನಲಿಕುಸಿದವುಕೊರಳ
ಮೆರಳಿಚಿಕ್ಕೈಯ್ಯನೊಳಗಿಟ್ಟೊ||ತೊನೆದುಕೆಡದವುಜೋಧರಾಗಳು| ಕ
ನಲಿಕೆಡದರುಗುರುನದೀಜರ | ಘನಬಲಂಗಳೊಳಯುತಕೋಟಿಗಜಂಗ
ಳೊರಳಿದವೂ||ದೃಗುಯುಗಳದೆರೆದರೆಯೆರೋಮಾ|ಳಿಗಳುತೆಕ್ಕೆಯುಸಾ
ರೆಕೊರಳರೆ | ಮುಗುಳೆಹಿಂಗಾಲ್ಗೊಂಡುಖುರವನುತೂಗಿಯೊಲದೊಲ
ದೂ || ಬಿಗುಹುಸಹಿತವೆಹೊನ್ನಪುರಗೋ | ಡುಗಳವೇಲಿಡೆಗೆಡದುನಿ
ದ್ರಾ|ಮುಗುಧರಾದರುರಾವುತರತೂಕಡಿಸಿದವುತುರಗಾ||೮೪||ಬಿಲುಸೆಳೆ
ಯಕೈದುಗಳುಕೈಯಿಂಚ| ಲಿಸನೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬನತ್ತಲು|ಮುಳಗಿಬೆಂಬ
ತ್ತಳಿಕೆಬದಿಯೊಳಗಿಡಿಸಿತೋಳುಗಳ|| ತಲೆಯೊಳಾನಿಸಿಗುರುಗುರಿಸಿರಥ|
ದೊಳಗೆಸಾರಥಿವೆರಸಿನಿದ್ರಾ|ಕುಳರುಜೊಮ್ಮಿನಮೇಲೆಮೈಮರೆದಿರ್ದರ
ತಿರಥರೂ||೮೫||ಸರಳಸೊಕ್ಕವಗಡಿಸಿಸಲೆಮೈ|ಮರದನಿತ್ತಲುದ್ರೋಣ
ರಥದಲಿ|ಪರಮನಿದ್ರಾಗುಪ್ತನಾದನುತನ್ನಮಗಸಹಿತಾ||ಕರದಬಿಲುಕರ
ಸರಿಯೆಕಂಗಳು|ಮುರಿಯೆಕರ್ಣನುಕೆನ್ನೆಗೆದೆಯೊಳು|ದುರುಳದುರ್ಯೋ
ಧನಸಹಿತಮೈಮರದುದರಿಸೇನೇ||೮೬||ಸೇನೆಮೈಮರದೊರಗಿದಘಟನಿ|
ಧಾನವೊಗದರುಹಿತ್ತುನಿದ್ರಾ| ಮಾನವಿಭ್ರಮಸಿತ್ತುಬಲುಸಂಸಾರದಂದ
ದಲೀ||ಏನುಹೇಳುವೆನದನುಕದನದ| ಕಾನನದೊಳತಿರಥರುವಿಜಯುವಿ |
ಹೀನಬಲಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಬಾಧೆಗೊಳಗಾಯ್ತೂ||೮೭||ಕನಸುಮೋ
ಣಜ್ಞರುಸುಷುಪ್ತಿಗ|ಳೆನಿಪವಸ್ಥಾತ್ರಿತಯದಲಿಜೀ|ವನುವಿರಂಚಿಸಿಬಿಳ್ವ
ನಲ್ಲದೆಕರಕೆಸಿಲುಕುವನೇ|| ಇನಿತುಬಲತೂಕಡಿಸಿರ್ಪೋಲಿಸಿ | ತನಿಗೆಡೆ
ಯೆಭಾಗೀರಥೀನಂ | ದನನುನಿರ್ಮಲನಾಗಿತೊಳತೊಳಗಿವನುರಥದೊಳ
ಗೇ||೮೮|| ಎಣಿಸುವರೆಯೇಕಾದಶಾಕ್ಷೋ|ಹಿಣಿಯುಬಲವನುಪಾರ್ಥನೊ
ಬ್ಬನೆ|ರಣದೊಳೆಡಗೆಡಹಿದನುಮೋಹನಮಂತ್ರಬಾಣದಲೀ || ಕುಣಿದು
ಕುಸುಮದಸರಿವುಗಳಸಂ|ದಣಿಯನಮರರುಸೂಸಿದರುಫಲು| ಗುಣನರ
ಥವನುನೂಕಿದನುನಿಜಮಹಿಮರಿದ್ದೆಡೆಗೇ||೮೯||ಇಳದುದ್ರೋಣನಚರಣ

ಕಮಲಂ । ಗಳಿಗೆತನ್ನಯನೊಲಸಬಾಚಿದ । ನಳವಿಯಲಿಭೀಷ್ಮಂಗೆವೈ
ಯಿಕ್ಕಿದನುರಥದೊಳಗೆ ॥ ಸುಲಿದುಕರ್ಣನಮುಕುಟಪಟ್ಟೆಯ । ಸೆಳದು
ದುರ್ಯೋಧನನವಸ್ತ್ರವ । ಸುಲಲಿತಾಭರಣವನುಸೀತ್ರೆಗೆಯೆಂದನುತ್ತರ
ಗೇ ॥೯೦॥ ಧರಣಿಪಾಲರಮುಕುಟವನುಕ । ತ್ತರಿಸಿದುಶ್ಶಾಸನನಘನಸಿರ ।
ವರದರತ್ನವನುಡಿದುಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥರಾ ॥ಹೊರಳಿಚಿದನುವಿಶೋ
ಕಕುವರರ । ಕುರುಳಗೆಡಿಸಿದನಖಿಳರಾಯರ । ಸಿರಕೆಭಂಗವಹೊರಿಸಿಫ
ಲುಗುಣನಡರಿದನುರಥವಾ ॥೯೧॥ ಫಲುಗುಣನನೇಮದಲಿರಥದಿಂ । ದಿಳಿದ
ನುತ್ತರನವನಿಪನಕೋ । ಮಲಸುವಸ್ತ್ರಾಭರಣಕರ್ಣನಕೃಪನಗುರು
ಸುತನಾ ॥ ಸುಲಲಿತಾಂಬರರತ್ನಭೂಷಣ । ಗಳನುಕೊಂಡಡರಿದನುರಥ
ವನು । ಬಿಲುದುಡುಕಿಗಾಂಗೇಯನಡಹಾಯ್ದನುಧನಂಜಯನ ॥೯೨॥ ಎ
ರಡುಶರದಲಿಚಾಪವನುಕ । ತ್ತರಿಸಿಭೀಷ್ಮನಸಿಲಿಸಿಕೌರವ । ಧರಣಿಪಾಲ
ನಮುಕುಟವನುಮೂರಂಬಿನಲಿಕಡಿದೂ ॥ ತಿರುಗಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಗು
ತು । ತ್ತರಸಹಿತಬನ್ನಿಯಲಿಕೈದುವ । ನ್ನಿರಿಸಿಮುನ್ನಿನಹುಲುರಥದಿನಿಜನಗ
ರಿಗೈತಂದಾ ॥ * * * * ॥೯೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೮೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಕೌರವಸೈನ್ಯಕದಳೀ । ವಾಯು
ಪುತ್ರಸಹಿತನಿರ್ಜರ । ರಾಯನಂದನಬಂದುಹೊಕ್ಕನುಮತ್ಸ್ಯಪುರವ
ರವಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಭಂಗದಲಖಿಳಕೌ
ರವ । ಜಾಲತಿರುಗಿತುದುಗುಡದಲಿಗಜಪುರಕೆನಡೆತಂದು ॥ ಮೇಲುಮುಸು
ಕಿನಮೊಗದವಾದ್ಯದ । ಮೇಳವಾನದಲಖಿಳನೃಪರುನಿ । ಜಾಲಯಂಗಳ
ಬಂದುಹೊಕ್ಕರುಹೊತ್ತುಗುದ್ದದಲೀ ॥೧॥ ಬಳಿಕಫಲುಗುಣನತ್ತಲಾ
ಮರ । ದೊಳಗೆಕೈದುವನಿರಿಸಿಮುನ್ನಿನ । ಹುಲುರಥವನೇಳೈಸಿಸಾರಥಿತ
ನವನಳವಡಿಸಿ ॥ ಇಳಿದುಪಾರ್ಥನವೈದಡವಿಕಪಿ । ಕುಲಲಲಾಮನುವನ
ಕೆಹಾಯ್ದನು । ಹೊಳಲಹೊರೆಯಲಿನಿಂದುನಗುತುತ್ತರನೊಳಿಂತೆಂದ॥
ಕರದುದೂತರಿಗರುಹುನೀನೇ । ಧುರವಜೈಸಿದೆನೆನ್ನುತಾವಿ । ದ್ದಿರವನರು
ಹದಿರೆಂದುಪಸರಿಸುನಿನ್ನವಿಕ್ರಮವ ॥ ಅರಸನಿನ್ನನೆಮನ್ನಿಸಲಿಪುರ । ಪರಿಜ
ನಂಗಳುನಿನ್ನವಿಜಯದ । ಹರುಷದಲಿಹೆಚ್ಚಿರಲಿನೇಮಿಸೀತೆರೆಮಾಡೆಂದ ॥
ಎನಲುನೀನೇಬಲ್ಲೆ ಕರೆಲೇ । ನೆನುತದೂತರಕರೆದುಮತ್ಸ್ಯನ । ತನಯಕೌ
ರವಬಲವಜಯಿಸಿದನೆಂದುಪೇಳುವದು ॥ಜನಕನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಯೆಂದಾ । ತನು
ನಿಯಮಿಸುತಿರ್ದನತ್ತಲು । ಜನಪಕುಂತೀಸುತನುಸಹಿತೈತಂದನರಮ
ನೆಗೇ ॥೨॥ ಅರಸನೆಯ್ದುಹೊಕ್ಕನಾಸಭೆಯು । ತ್ತರನಕಾಣದೆಕಂದನೆ...

ಲು । ಸರಿದನೆಸೆರಾಣಿಯುರುಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಭೂಪತಿಗೆ ॥ ಕುರುಬಲವನಂ
ಘ್ರೈಸೆವಿಗೆಯು । ತ್ತರೆಯಗುರುಸಾರಥಿತನವನನು । ಕರಿಸಿದನುಕೆಲಬಲ
ನಹಾರದೆಕದನಕ್ಕೈದಿದನೂ ॥೫॥ ಎಂದರೊಡಲೊಳುಕೂರಲಗುಮುರಿ ।
ದಂದದಲಿಕಳವಳಿಸಿದನುಮನ । ನೊಂದನಕಟಕುಮಾರನೆತ್ತಲುಗಾಂಬುದ
ಳಿವೆತ್ತ ॥ ಬಂದಪರುಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುತಾ । ನೆಂದುತೆರಹರಿಸುವೆನೆತಾನೇ।
ನಿಂದುಧರನೇಮುರುಳಿಲಾಮುಗನೆನುತಚಿಂತಿಸಿದಾ ॥೬॥ ಮಗಗೆಪಡಿಬಲ
ವಾಗಿಬಲುಮಂ । ತ್ರಿಗಳನವನಿಪಬೇಳುಗೊಟ್ಟನು । ದುಗುಡದಿಂದಿರೆಹೊ
ಳಲಕ್ಕೈಸೂರೆಗಳಕಳಕಳದ॥ಮೊಗದಹರುಷದಲಖಿಳದೂತಾ । ಳಿಗಳುಬಂ
ದುದುಗುಡಿಯುಕಟ್ಟಿಸು । ನಗರಿಯಲಿಕಳುಹಿದಿರುಗೊಳಿಸುಕುಮಾರಕ
ನನೆನುತಾ ॥೭॥ ರಾಯಕುವರಪಿತಾಮಹನರ್ರಿಪು । ರಾಯಕುವರಕುಠಾ
ರಕೌರವ । ರಾಯಘಟ್ಟನಿಭಾಡಕುರುಕುಲಗಜಕ್ಕೆಪಂಚಾಸ್ಯ॥ಜೇಯ
ಬಿನ್ನಹಕರ್ನಗುರುಗಾಂ । ಗೇಯಮೊದಲಾದಖಿಳಕೌರವ । ರಾಯದಳ
ವನುಗೆಲಿದುವುತ್ತರತುರುವಮುಗ್ಗಳಿಚಿದಾ ॥೮॥ ಕೇಳಿಮಿಗೆಹಿಗ್ಗಿದನುತನು
ಪುಳ । ಕಾಳಿತಳಿತುದುಬಹಳಹರುಷದ । ಧಾಳಿಯಲಿಮನಮುಂದುಗೆಟ್ಟ
ದುಕಂಗಳರಳಿದವೂ ॥ ಲಾಲಿಸುತಸರ್ವಾಂಗಚಿತ್ತವ । ಧೂಳಿಜನದಪಸಾ
ಯಿತವದೂ । ತಾಳಿಗಿತ್ತನುಸುಳಿದರವದಿರುರಾಯನೋಲಗವಾ ॥೯॥ ಇ
ದಿರುಗೊಳಹೇಳನಲುಸರ್ವಾಂ । ಗದಲಿಮಣಿಮೌಕ್ತಿಕದಸಿಂಗಾರದ । ಸು
ರೇಖೆಯಲಲಿತಚಿತ್ರಾವಳಿಯುಮುಸುಕುಗಳ॥ ಸುದತಿಯುರುಹೊರವಂಟ
ರೊಗ್ಗಿನ । ಮೃದುಮೃದಂಗದಕಹಳೆಗಳುಸಂ । ಪದದಸೋಂಪಿನಲೆಸೆಯೆ
ರಾಜಾಂಗನೆಯರನುವಾಯ್ತೂ ॥೧೦॥ ಕವಿದುನೂಕುವಹರುಷವನುಸಂ।
ತವಿಸಲರಿಯನುಕಂಕನಿನ್ನೊಡ । ನೆವಗೆವಿಮಳದ್ಯೂತಕೇಳಿಗೆಚಿತ್ತವಾ
ಯ್ತೆನಲು ॥ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ ಮಾಜನಲಿಪಾಂಡವರುಸಿಲುಕಿದರವರವಿಧಿಯ
ನು । ಭುವನದಲಿಬಲ್ಲವರದಾರೆಂದನುವಿರಾಟಂಗೇ ॥೧೧॥ ಅವರುರಾಜ್ಯವ
ನೊಡ್ಡಿಸೋತವೊ । ಲೆವಗೆಪಣಬೇರಿಲ್ಲಹಮೋರ್ಗೇ । ತ್ನವಕುಮಾರಾಭ್ಯು
ದಯವಿಜಯಶ್ರವಣಸುಖಮಿಗಿಲೂ ॥ ಎವಗೆಮನವಾಯ್ತೊಡ್ಡುಸಾರಿಯ
ನಿವಹವನುಹೂಡೆನಲುಹೂಡಿದ । ನವನಿಪತಿನಸುನಗುತಹಾಸಂಗಿಯನು
ಹಾಸ್ಕಿದನೂ ॥೧೨॥ ಕೇಳಿಸನುತಳಿಸಿತ್ತುಮತ್ಸ್ಯನೃ । ಪಾಲನೆಂದನು
ನೋಡೈ । ಕಾಳಗವನುತ್ತರನುಗೆಲಿದನುರಾಯಘಟ್ಟನಲೀ॥ಕೊಲ
೧ಸೆಡೆಯದಹಿತಭ । ಟಾಳಿಸೋತುದುದಿವಿಜನರರೊಳು । ಹೋಲು
ವೇಕುಮಾರನನೇನುಹೇಳೆಂದಾ ॥೧೩॥ ಸೋತುದುಂಟರಿಸೇನೆ
ಪಾತ್ರತಮರಳಿದುದುಂಟುಗೆಲವಿದು । ಕೌತುತವಲೇಬಗೆಯಲ

ದ್ಭುತವೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಮಾತುಹೋಲುಲಯಹುದುಜಗವಿ |ಖ್ಯಾತಸಾರಥಿಯಿರೆಕುಮಾರಗೆ |ಭೀತಿಬಳಿಕೆಲ್ಲಿಯದುತಪ್ಪೇನೆಂದನಾಕಂಕ॥೧೪॥
ಎಲೆಮರುಳೆಸನ್ಯಾಸಿಮತ್ಸರ | ದೊಳಗೆಮುಳುಗಿದಚಿತ್ತನಿನ್ನದು| ಗೆಲವಿನಲಿಸಂದೇಹವೇಹೇಳಾವುದದ್ಭುತವು ॥ಅಳುಕುವನೆನುಕುಮಾರಸಾರಥಿ| ಬಲುಹನುಳ್ಳವನೇನಪ್ರಸಂಸೆ |ನತಿನಿರಂತರಪಕ್ಷವೆಂದುವಿರಾಟಖತಿಗೊಂಡಾ॥೧೫॥ನಾರಿಯುರವ್ಯಗುರುಹುಪುರುಷರ|ಚಾರುಚಿನ್ಹವಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹ | ಸಾರಥಿಯುದೆಸೆಯಿಂದಗೆಲಿದನುಗೆಲಿದನೆಂಬುಹನು ॥ ಸೈರಿಸಿದೆನಾನಿನ್ನವರೆಸು | ತ್ತಾರೊಡನೆಮಾತಾಡದಿರುನಿ | ಸ್ಸಾರಹೃದಯನುಕಂಕನೀದುಷ್ಟಾತ್ಮ ಹೋಗೆಂದಾ॥೧೬॥ ಖತಿಯುಹಿಡಿಯದಿರರಸಧಿಟನೀ|ನತಿಶಯದಿಬಯುಸುವರೆಜನನ | ನ್ಮತವುಸಾರಥಿಗೆಲಿದನೆಂದೇಹೊಯಿಸುಡಂಗುರವ ॥ ಸುತನುಸಾರಥಿಯೆಂದುಸಾರಿಸು |ವಿತಥವಿಲ್ಲಿದುಪಕ್ಷಪಾತ|ಸ್ಥಿತಿಯುನಾಡೆನೃಪವಲುನಾಲಿಗೆಯಿಲ್ಲತನಗೆಂದಾ॥೧೭॥ನಿನ್ನಮೋಹದಕಂಗಳೆಗೆಮಗ | ನುನ್ನತೋನ್ನತಸತ್ವವೆಂದೇ |ಮುನ್ನತೋರಿತುಹೊಲ್ಲಯುವೆಸಂಸಾರಕಭ್ರಮೆಗೆ ॥ ಇನ್ನುಗೆಲಿದವನಾಬೃಹನ್ನಳೆ |ನಿನ್ನಮಗಗಳುಕುವರೆಭೀಷ್ಮನು | ಕರ್ಣಕೃಪಗುರುಗುರುತನೂಭವರೆಂದನಾಕಂಕ ॥೧೮॥
ಎನಲುಖತಿಬಿಗುಹೇರಿಹಲುಹಲು | ತಿನುತಕಂಗಳಲುರಿಯನುಗುಳುತ| ಕನಲಿಬಿಗಿದೌಡೊತ್ತಿಕನಕದಸಾರಿಯನುನೆಗಹಿ ॥ಜನಪತಿಯುಹಣೆಯೊಡಯುಲಿತೆಜಾ | ಜಿನಗಿರಿಯನಿರ್ಝರದವೊಲುಭೊಂ | ಕೆನಲುರುಧಿರದಧಾರೆಸಿಡಿದುದುಶಿರದಸೆಲೆಯೊಡದೂ ॥೧೯॥ಸೈರಿಸುತಕೈಯೊಡ್ಡಿರಕುತದ | ಧಾರೆಯನುಕೈತುಂಬಹಿಡಿದತಿ |ಧೀರನೋರೆಯನೋಟದಲಿಸೈರಂಧ್ರಿಯನುಕರೆದೆಯೆ ॥ ನಾರಿಹರಿತಂದಕಟನೊಂದನು| ಕಾರುಣಿಕಸನ್ಯಾಸಿಯುನುತನಿ |ಕಾರಿಸಿದನೆರಗಿನಲಿತೋದಳುಬಹಳಶೋಣಿತವಾ ॥೨೦॥ ಮಡದಿಕರಪಲ್ಲವದಲೊರಸಿದ | ಳಡಿಗಡಿಗೆಹಣೆಯನುಕಪೋಲವ | ತೊಡದುತೊಳದಳುಮುಖವನದನನಕಂಡುಬೆರಗಾಗೀ ॥ ಹಿಡಿದರಕುತವನೇಕೆಕಾಮಿನಿ| ನುಡಿಸಿಧಾನವನಿವರುದೊಂದರೆ |ಬಿಡುಕಲೇತಕೆನೀನೆನುತದುರುಪದಿಯುಬೆಸಗೊಂಡ ॥೨೧॥ ಉರಿದುಹೋಹುದುನಿನ್ನರಾಜ್ಯದ |ಸಿರಿಯುಬಿದುಕಿದೆಯೊಂದುಕಣೆಯಕೆ |ಪರಮಯತಿಕಾಯಿದನುಕೈಯಲಿತುಂಬಿಶೋಣಿತವ ॥ ಅರಸಕೇಳೀಮುನಿಯುನೆತ್ತರು| ಧರೆಯೊಳೊಕ್ಕಡೆಯಾಪ್ರದೇಶವ|ನೊರಸಿಕಳೆವನುಧಿಟಬೃಹನ್ನಳೆಗೇರಿಸಿದಬಿರಿದೂ॥೨೨॥ಈಕೆಯಾರಿವರಾರುನಾಟ್ಯ | ವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತಬೃಹನ್ನಳೆ |ಈಕೆಗೇನರಹಸರಿಯಬಾರದುಕಾಲುಕೀಲುಗಳ ॥ ಏಕೆನಸಗದರಚಿತವೆಂದವಿ |ವೇಕಿಯಿರೆಬಳಿಕೆತ್ತಪ್ರ

ದಲಿ । ನೂಕು ನೂಕಾಯಿತ್ತು ನೋಡುವ ನೆರವಿ ಯುತ್ತರನಾ॥೨೩॥ ಇದಿರು
ಬಂದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ವರ । ಸುದತಿಯರು ಸೂಸಿದರು ಸೇಸೆಯ । ನುದಿತ
ಮಂಗಳ ಘೋಷ ವಾದ್ಯ ವಿತಾನ ರಭಸದಲೀ ॥ ವದನವಿದೆ ಕಳೆಗುಂದಿ ಜಯ
ದ । ಭ್ಯುದಯ ತಾನೆಂದೆನುತ ಪರಕೋ । ವಿದರು ತವೊಳಗಾಡುತಿರ್ದ್ದರು
ಕೊಡೆಗುಜುಗುಜಿಸೀ ॥೨೪॥ ಎಂದಿನವನುತ್ತರನು ಗಂಗಾ । ನಂದನನನೀ
ಹೊಹೆಗೆಲಿದನು । ಸಂದಸುಭಟ ದ್ರೋಣ ಕರ್ಣಾದಿಗಳನೋಡಿಸಿದ ॥ ಎಂ
ದು ಕೆಲಬರು ಕೆಲಬರಿವಗೆಲಿ । ದಂದವಾಗಿರದೀ ಬೃಹನ್ನಳೆ । ಯಿಂದ ಸಂಭಾ
ವಿಸುವುದೆಂದುದು ಮಂದಿ ತವತವಗೇ॥೨೫॥ ಲೀಲೆ ಮಿಗಿಲುತ್ತರನು ಪುರಜನ ।
ಜಾಲ ಜೀಯನಲಿದಿರುವಂದದಿ । ವಾಳಿಗಳನೂಕಿದನು ಕೈವಾರಿಗಳ ಕೋಪಿ
ಸುತ ॥ ಆಲಿಯುವನಿಯು ಬರೆಯೆ ಮುಸುಕಿನ । ಮೇಲುದುಗುಡದ ಭಾರದಲಿ
ರಾ । ಜಾಲಯಕೆ ಬರಲಿದಿರು ಬಂದಪ್ಪಿದನು ನಂದನನಾ॥೨೬॥ ಬಾ ಮಗನೆ ವ
ಸುಕುಲದ ನೃಪಚಿಂ । ತಾಮಣಿಯೆ ಕುರುರಾಯ ಮೋಹರ । ಧೂಮಕೇ
ತುವೆ ಕಂದ ಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರುಪ್ಪಾರತಿಗಳಭಿ । ರಾ
ಮವಸ್ತ್ರ ನಿವಾಳಿ ರತ್ನ ಸ್ತೋಮ ಬಂಣದ । ನೊದರು ಸುಳಿಗನುಹರುಷದೊ
ಗ್ಗಿನಲೀ ॥೨೭॥ ಬೊಪ್ಪ ಸಾಕೀ ಬಯಲಡೊಂಬೆನ । ಗೊಪ್ಪುವುದೆ ವೀರೋ
ಪಚಾರವಿ । ದೊಪ್ಪುವರಿಗೊಪ್ಪುವುದು ತೆಗೆಸೆನಲರಸನಸುನಗುತ ॥ ದರ್ಪ
ವುಳ್ಳಂಗೀಸುಮಂಗಳ । ವೊಪ್ಪದೇ ನೈ ಜಗದೊಳಾವಂ । ಗಪ್ಪುದೀ ಬಲವೀ ನಿಗ
ರ್ವಿತೆಯೆಂದನಾ ಮತ್ಸ್ಯ ॥೨೮॥ ಮಗನೆ ಕರ್ಣದ್ರೋಣ ಭೀಷ್ಮಾ । ದಿಗಳ
ನೊಬ್ಬನೆ ಗೆಲಿದೆಯೀ ಕಾ । ಳಗದ ಕಡುಗಲಿತನ ಗಳುಂಟೇ ಪೂರ್ವಪುರುಷ
ರಲಿ ॥ ದುಗುಡವೇಕೆ ನಸ್ನಾಣೆ ಹೆತ್ತರ । ಮೊಗಕೆ ಹರುಷವ ತಂದೆಲಾ ಹಂ । ಗಿ
ಗನೆನೀ ತಲೆಗುತ್ತಲೇಕೆಂದೆತ್ತಿದನು ಮುಖವಾ॥೨೯॥ ಕಾದಿಗೆಲಿದವ ಬೇರೆ ಸಾ
ರಥಿ । ಯಾದತನಗೀಸೇಕೆ ನಿಮ್ಮಡಿ । ಯಾದರಿಸಲೊಡೆ ಮುರಿಚ ಬಲ್ಲೆ ನೆಸಾ
ಚಿಸದಿರೆನಲು ॥ ಕಾದಿದಾತನು ಸೀನು ಸಾರಥಿ । ಯಾದವನು ತಂಗಿಯ ಬೃಹ
ನ್ನಳೆ । ವಾದ ಬೇಡೆಲೆ ಮಗನೆ ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮವಾ ॥೩೦॥ ಅಧಟುತನ
ನೆನಗುಂಟೆಂದುದ । ಕೆದಕಿ ನೋಯಿಸ ಬೇಡ ಹಗೆಲಿಸ । ಕದನವನು ಗೆಲಿದಾತ
ಬೇರಿಹ ಬೊಪ್ಪ ನುಡಿಯದಿರು ॥ ಉದಯದಲಿ ಗೆಲಿದಾತನನು ನಿಮ್ಮಿದಿರಿನಲಿ
ತೋರುವೆನು ಬೀಳ್ಕೊಡಿ । ಸದನಕೆಂದು ಕುಮಾರ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನರ
ಮನೆಗೇ॥ ಇತ್ತಲರ್ಜುನದೇವ ಸಾರಿದ । ನುತ್ತರೆಯ ಭವನವನು ತತ್ತಂ । ದುತ್ತ
ಮಾಂಬರ ವಿವಿಧ ರತ್ನಾಭರಣ ವಸ್ತುಗಳ । ಇತ್ತನಾ ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ಮುದ ಮಿಗಲು
ತ್ತರೆಯ ಮನೆಯಿಂದ ಶಶಿಕುಲ ಮತ್ತವಾರಣ ಬಂದನಾ ಭೀಮಾಗ್ರಜರ ಹೊರ
ಗೇ॥ ಬಳಿಕ ಸಂಕೇತದಲಿ ಭೂಪನ । ನಿಳಯ ವನು ಕಲಿಭೀಮ ಹೊಕ್ಕನು ನಳಿ

ನಮುಖಿಸಹದೇವನಕುಲರುಬಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ॥ಫಲುಗುಣನುಹೊಡವಂಟ
ನಿಬ್ಬರಿ।ಗುಳಿದವರುಪಾರ್ಥಂಗೆವಂದಿಸಲೊಲಿದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಪರಿತೋ
ಷದಲಿಸಮುಬಲರಾ॥ಉಳಿದನಾಲ್ವರುಕಲಿತ್ರಿಗರ್ತರ। ಗೆಲಿದಪರಿಯನು
ಪಾರ್ಥಕೌರವ।ಬಲವಭಂಗಕೆತಂದಪರಿಯನುಹೇಳುತಿರುತಿರಲು॥ನಿಲು
ಕಿರಾಯನಹಣೆಯಘಾಯವ। ಬಳಿಕಕಂಡನಿದೇನುನೋಸಲಿಂ।ದಿಳಿವುತಿ
ದೆನಸುರಕ್ತಬಿಂದುಗಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ॥ಅನವಧಾನದೊಳಾಯ್ತುಸಾಕದ
ನೆನೆಯಲೇತಕೆಮಾಣೆನಲುಮಿಗೆ। ಕನಲುತರ್ಜುನನರಿದನಾದ್ರೌಪದಿಯ
ನೂರುಳಿಸಿ॥ಮನದಲುರಿದದ್ದನುವಿರಾಟನ।ತನುಜಹೊಳ್ಳಿಸಿರಕುತವನು
ಶಾ।ಕಿನಿಯರಿಗೆಹೊಯಿಸುವೆನುತಹೊಲ್ಲೆಯವೇನುಹೇಳೆಂದಾ॥ ಕಳುಹ
ಬೇಕೇಕೀಚಕೇಂದ್ರನ। ಬಳಗವಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆವಿರಾಟನ।ತಲೆಯರುಣಸಾಲಿಗ
ನಲೇಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವಾ॥ನೆಲದೊಳೊಕ್ಕುದರಕ್ತವವದಿರ। ಕುಲವಸ
ವರುವೆನಿವನಸೀಳಿದು। ಬಲಿಯಕೊಡುವೆನುಭೂತಗಣಕೆನುತೆದ್ದನಾಭೀ
ಮಾ॥೩೬॥ ಕಾಕಬಳಸಲುಬೇಡಹೋಹೋ। ಸಾಕುಸಾಕೈತಂಮಮಾ
ಣು।ದ್ರೇಕವನುನೆಲರಕ್ತಕಂಡರೆನಿನ್ನಮೇಲಾಣೆ॥ಈಕಮಲಲೋಚನೆ
ಯುಸೆರಗಿಗೆ। ಸೇಕವಾಯಿತುರಕುತವಶಿಸ। ವ್ಯಾಕುಲತೆಬೇಡೆಂದುಗಲ್ಲ
ವಹಿಡಿದನನಿಲಜನಾ॥೩೭॥ ಕೊಂಬೆನಾತನಜೀವವನುಪತಿ।ಯೆಂಬಗರ್ವ
ವನವನನೆತ್ತಿಯ। ತುಂಬಿಬಿಡಲೆರಗುವೆನುತರಿವೆನುವತ್ಸಸಂತತಿಯ॥ಅಂ
ಬುಜಾಕ್ಷಿಯಕೀಚಕನಜೀ। ಳಂಬವೀತನಕೂಟಭೂತಕ। ದಂಬತುಷ್ಟಿ
ಯಮಾಡಬೇಹುದುಶರಗಬಿಡಿಯೆಂದಾ॥೩೮॥ಇವನನಾವ್ರೋಲ್ಲೈಸಿಕ್ಯೆಯೊ
ಡ। ನಿವಗೆಮುನಿದರೆಯೇನನೆಂಬುದು। ಭುವನಜನವುಭ್ರಮಿಸದಿರುಸ್ಯೈ
ರಣೆಗೆಮನಮಾಡೂ॥ ಎಮಗೆನೋವಿನಹೊತ್ತುದುಷ್ಕೃತ।ವಿವರಣದ
ಫಲವಿದೇಕೆಲೋಗರ।ನವಗಡಿಸಿನರೆಹಾನಿಯುಮನೆಗೆನೇಕ್ಷೀಮನಿಂತೆಂದಾ॥
ಬರೆಯಧರ್ಮದಜಾಡ್ಯದಲಿವ್ಯೈ। ಮರದುವನದಲಿಬೇವುಬಿಕ್ಕೆಯ। ನರ
ಸಿತೊಳಲಿದುಸಾಲದೇಹದಿಮೂರುವತ್ಸರದಿ॥ ಉರುಕುಗೊಂಡರೆರಾಜತೇ
ಜವ। ಮೆರವಬಿನವೆಂದಿಹುದುನೀವಿಂ। ನಬಿಯಿರೆಮ್ಮನುಹರಿಯಬಿಡಿಸಾ
ಕೆಂದನಾಭೀಮಾ॥೪೦॥ ವುದಯದಲಿನಾವಿನಿಬರಾತನ। ಸದಸದಲಿನೃಪ
ಪೀಠವನುಗ। ರ್ವದಲಿನೆಮ್ಮವೆವಾತನಮ್ಮಲಿಖೋಡಿಯನ್ನುಹಿಡಿಯೆ॥
ಮದಮುಖನನೊರಸುವೆನುಹರುಷದ। ಲಿದಿರುಗೊಂಡರೆಮನ್ನಿಸುವಮಾ
ಶಿದುವೆಸನ್ಮತವೆಂದುಸಂತೈಸಿದನುಪವನಜನಾ॥ * * ॥೪೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೨೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಪಾಂಡವಜೇವಭಕ್ತನಿ।

ಕಾಮಲಂಪಟನನುಲಯಾದವ | ರಾಯಬಿಜಯಂಗೈದನೇಸಿಮನ್ಯೈವಿನೆ
ಪರಿಣಯಕೇ ||ಪದನು|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |ಪಾಲಚರಿತಾಜ್ಞಾ
ಸವಾಸವಬೀಳುಗೊಟ್ಟರುಬಹಳಹರುಷದಲಿರುಳನೂಕಿದರೂ||ಮೇಲಣಾವ
ರಭ್ಯುದಯವನುಕೈ | ಮೇಳವಿಸಿಕೊಡುವಂತೆಮೂಡಣ | ಶೈಲಮುಖ
ದಲಿಕೆಂಪುಸುಳಿದುದುಭಾನುಮಂಡಲದಾ ||೧|| ಏಳುಕುದುರೆಯಖುರಪ್ರ
ಟದಕೆಂ | ಧೂಳಿಯೋಕುಂತೀಕುಮಾರಕ | ರೇಳಿಗೆಯತಸಿರಾಗರಸವ್ರ
ಬ್ಬರಿಸಿಪಸರಿಸಿತೋ || ಹೇಳಲೇನುಮಹೇದ್ರವರದಿ | ಗ್ಬಾಲಕಿಯಬೈತ
ಲೆಯಕುಂಕುಮ | ಜಾಲವೋಹೇಳೆನಲುದಿನಪನಚೂಳರಂಜಿಸಿತೂ||೨||
ಸರಸಿಜದಪರಿಮಳಕೆತುಂಬಿಯ | ಬರವಕೊಟ್ಟನುಚಂದ್ರಕಾಂತಕೆ | ಬೆ
ರಗನಿತ್ತನುಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯಸೆರೆಯಬಿಡಿಸಿದನು||ಕೆದೀರಳಿಸ್ಸೈಲಸಿರಿಯಸೂರೆ
ಯ | ತರಿಸಿದನುರಿಪುರಾಯರಾಜ್ಯವ | ನೊದಸಿದನುರವಿಮೂಡಣಾದ್ರಿ
ಯೊಳಿತ್ತನೋಲಗವಾ||ಹರಹರಶ್ರೀಕಾಂತನೆನುತೈ|ವರುಕುಮಾರಕರು
ಪ್ಪವಡಿಸಿದ|ರರಿವಿದಾರರುಮಾಡಿದರುಮಾಂಗಲ್ಯಮಜ್ಜನವಾ|| ವರವಿಭೂ
ಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ|ಬರದಿಪರಿವೃತರಾದರವನಿ|ಸುರರಿಗಿತ್ತರುಧೇನುಮ
ಣಿಕನಕಾದಿವಸ್ತುಗಳ||ತಮದಗಂಡಲನೊಡದಹರುಷದ್ಯುಮಣಿಮಂಡಲ
ದಂದಜೇವಭ್ರಮೆಯಕವಚವಕಳದುಹೊಳಹೊಳವಾತ್ಮನಂದದಲಿ||ವಿಮ
ಲಬಹಳಕ್ಷತ್ರರಶ್ಮಿಗ |ಳಮರಿದೆಸೆಗಳಬೆಳಗೆರಾಜೋ | ತ್ತಮಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ದೇವನೆಸೆದನುರಾಜತೇಜದಲೀ ||೩|| ಪರಮಸತ್ಯವ್ರತಮಹಾಕ್ರತು | ವ
ರದಲವಭೃತಮಜ್ಜನವವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಭೀಮಾದಿಗಳುಸಹಿತವಿರಾಟನರೆಮನೆ
ಗೇ || ಅರಸಬಂದನುಮಣಿಖಚಿತಕೇ | ಸರಿಯಪೀಠವನಡರಿದನುನಿಜ|ಚ
ರಣಸೇವೆಯಲೆಸವರೊಡಹುಟ್ಟಿದರುರವಿಸೀ ||೪|| ಅವನಿಪನಸಿಂಹಾಸನ
ವನೇ | ಗುಮಸಗರ್ವಿತರಾರುನೋಡಿದ| ಡೆಪಡಲುರಿವುದುಹಾಯೆನುತ
ಕಂಚುಕಿಗಳೈತಂದೂ ||ಇವರನೀಕ್ಷಿಸಿಕ್ಷಾತ್ರತೇಜವ |ನವಗಡಿಸಲಂಜಿದ
ರುಹರಿತಂ | ದವದಿರೆಬ್ಬಿಸಿಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯಾ ||೫|| ಜಲ
ಯಸಿಂಹಾಸನಕೆದಿವಿಜರ | ರಾಯನೋಶಂಕರನೊಮೆಣ್ನ್ಹಾ | ರಾಯ
ನೊನರರಲ್ಲದೇವರುಬಂದುನೋಡುವದೂ || ಕಾಯಲಸದಳವೆಮಗೆನಲು
ನಿ | ರ್ದಾಘದಲಿನೆಲೆಗೊಂಡಸಿರ್ಜರ | ರಾಯನಾರೆಂದೆನುತಲಾಗವಿರಾ
ಟಚಿಂತಿಸಿದಾ ||೬|| ಕರಕೆಕೊಂಡುಪುರೋಹಿತನನು | ತ್ತರನಸಖಿಳಮ
ಹಾಪ್ರಧಾನರ | ನರಮನೆಯಹೊರವಂಟುವೋಲಗಶಾಲೆಗೈತರುತ ||ಕ
ರಗಿಸೂಸಿದಚಂದ್ರಬಿಂಬದ | ಕಿರಣಲಹರಿಗಳೆನಲುವಿವಿಧಾ | ಭರಣಮ
ಕಾಂತಿಪ್ರಭೆಯಕಂಡನುನೃಪಬಿದೊರದಲೀ ||೭|| ಹರನನಾಲುಕುಮುಖದ

ಮುಖ್ಯ । ಸ್ಫುರಿತದೀಕ್ಷಾಸನಸನೊಲಿರೆಸೋ । ದರಚತುಷ್ಟಯಮಧ್ಯದಲಿ
ಕಂಡನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ॥ ಅರಸಿಯನುವಾಮದಲಿವಿವಿಧಾ । ಭರಣಮಣಿರ
ಶ್ಮಿಗಳಹೊದರಿನ । ಹೊರಳಿಯಲಿಕಣ್ಣಾಲಿಕೋರೈಸಿದವುನಿಮಿಷದಲೀ ॥
ಮೇಳವೇಘಡಮನದಮತ್ಸರ । ಕಾಲಿಡಲುತೆರಹಿಲ್ಲಮನುಜರ । ಹೋಲು
ವೆಯನಾಟಕದನಿರ್ಜರರಮಂಡಲೇಶ್ವರರೂ ॥ ಆಲಿಗಳಮೇಲಿಕ್ಕಿಲಮ್ಮವು ।
ಕೋಲಪಾಣಿಯಪರನುತೇಜದ । ಜೂಳಿಯೊಳವಳಿವಯನುತ್ತವಿರಾಟಬೆರ
ಗಾದ ॥ ವಲಲಕಂಕಬೃಹನ್ನಳೆಯುವ್ಯ । ಸುಳಿವಹೊಲುವರೆಂದಕೆಲಬ
ರು । ಕೆಲರಿದೆತ್ತಣನರರುಗೆಸುರಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ
ಮಗೆಂದುಕೆಲಬರು । ತಳವಳಗುಗೊಳುತಿರಲುಮಂದಿಯ । ಕೆಲಕೆನೂಕಿ
ಯೆತಂದೆಗುತ್ತರನಗುತಕೈಮುಗಿದಾ ॥೧೩॥ ತಾತಬಿನ್ನಹನಿನ್ನವೈರಿ । ವ್ರಾ
ತನನುತರಿದಾತನೀಕೋ । ಪಾರ್ಥನೀತನಮುಂದೆಮೆರೆವಕೀಚಕಾಂತಕ
ನು ॥ ಈತನಕುಲನುವಾಮದಲಿನಿಂ । ದಾತಸಹದೇವಾಂಕನನಿಬರಿ । ಗೀ
ತಹಿರಿಯನುಧರ್ಮನಂದನನೆಂದುತೋರಿಸಿದಾ ॥ ರಮಣಿಯೈವರಿಗೀಕೆಕೆ
ಲವಲಿ । ಕಮಲಮುಖಿಯನುನೋಡುತಾವಿವ । ರಮಳಗುಣಗಂಭೀರರಾ
ಯರುಪಾಂಡುನಂದನರೂ ॥ ನಮಗೆಭಾರಿಯಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ಮಮತೆ
ಯಾಯ್ತಿನ್ನೀನೃಪಪದ । ಕಮಲದಲಿಬೀಳುವೆವುನಡೆನಡೆಧನ್ಯರಹವೆಂ
ದಾ ॥೧೪॥ ಈತನೆಧರ್ಮಜನಧಟತಾ । ನೀತನೇಪವನಜನುನಿಶ್ಚಯ । ವೀ
ತನೇಫಲುಗುಣನುಮಾದ್ರೀತನುಜರೇಯಿವರು ॥ ಈತಳೋದರಿದ್ರುಪದಸು
ತೆಯೋ । ಕೌತುಕವಲೇಭುವನಜನವಿ । ಖ್ಯಾತರೆಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಮೂಡಿದರೆನುತ
ಬೆರಗಾದಾ ॥೧೫॥ ವರುಷವಂದಜ್ಞಾತವಾಸವ । ನಿರದನೂಕಿದರಿಲ್ಲಿಬಳಕೆ
ಯುಹೊರೆಯುಹೆಸರುವುಬೇರೆನಡವಳಿಯುಂಗವದುಬೇರೆ ॥ ಮರುಳನಂತಿರೆ
ಜಗಕೆತೋರರನೆ । ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿನವಿಶ್ವಾ । ಯುರಸುತನಫಲವಾಯ್ತು
ನಡೆಯಂದನುಕುಮಾರಕನೂ ॥೧೬॥ ದರುಶನಕೆಮಣಿತುರಗಕನಕವ ।
ತರಿಸಿಮುದದಲಿಮುಳುಗಿನಿಜಪರಿ । ಕರಸಹಿತವೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕಾಣಿಕೆಯ
ನೊಪ್ಪಿಸಿದಾ ॥ ವರನೃಪಾಲತ್ರಾಹಿಭುವನೇ । ಶ್ವರಪರಿತ್ರಾಯಸ್ವಕರುಣಿ
ಸು । ಕರುಣಿಸೆಂದಂಘ್ರಿಗಳಹಿಡಿದನುಮತ್ಸ್ಯಭೂಪಾಲ ॥ ಬಗೆದೆನಪರಾಧ
ವನುಕರುಣಾಳುಗಳಬಲ್ಲಹನೀನುನಿನ್ನಂ । ಘ್ರಿಗಳಗೀತಲೆಘಂಟನೀನಿದಕಾ
ಯಬೇಕೆನುತ ॥ ಮಿಗೆಭಕುತಿಭಾವದಲಿನಿಜಮಂ । ತ್ರಿಗಳುಮಕ್ಕಳುಸಹಿತ
ಮನನಂಬುಗೆಯುಮೆರದನುಮತ್ಸ್ಯಭೂಪಮಹೀಶನಿದಿರಿನಲೀ ॥ ಆಸುಧೇ
ಷ್ಣೆಮಾರಿಯೊಡನೆವಿ । ಳಾಸಿನೀಜನಸಹಿತರಾಣೀ । ವಾಸನಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಕಾಣಿ
ಕೆಗೊಟ್ಟುಪೊಡವಂಟು ॥ ಆಸಕಲಪರಿವಾರಪುರಜನ । ದೇಶಜನಕಾಣಿಕೆ

ಕೆಯನಿತ್ತು ಮ । ಹೀಶನಿಗೆವೈಯಿಕ್ಕಿ ಕಂಡುದುಬಹಳಹರುಷದಲೀ॥೧೯॥
ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿಭೀಮಪಾರ್ಥರ।ಮೊಗವನೋಡಿದನವನಿಪತಿಕೈಮು
ಗಿದುತಲೆವಾಗಿದರುತಂಮಂದಿರುಮಹೀಪತಿಗೆ ॥ ತೆಗಸಿದರುಕಾಣಿಕೆಯ
ನಾಮಂ । ತ್ರಿಗಳನಾಪರಿವಾರವನುದೃಗು । ಯುಗದಕರುಣಾರಸದಲನಿ
ಬರಹೊರದುಮನ್ನಿಸಿದ ॥೨೦॥ ಶಿರವನೆತ್ತಿವಿರಾಟಭೂಪನ। ಕರದುಹತ್ತಿ
ರೆಪೀಠದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಲೊಡೆಮುರಿಚಿಗನುಕೆಲದಲಿಗದ್ದುಗೆಯಸರಿದೂ ॥
ಪರಮಸುಕೃತದಲಾಧರಾಧೀ । ಶ್ವರನದರುಶನವಾಯ್ತು ಧನ್ಯರು । ಧರೆ
ಯೊಳೆಮಸ್ನಾರುಸರಿಯೆಂದನುವಿರಾಟನೃಪಾ ॥೨೧॥ ಗೇಣನಿಮ್ಮದುನಗ
ರಹೆಚ್ಚಿದ।ಕೋಶನಿಮ್ಮದುನನ್ನ ಜೀವವಿ।ಳಾಸನಿಮ್ಮದುಸಲಹಬೇಹುದು
ಬಿನ್ನಹದಹದನಾ ॥ಈಸಮಂಜಸದಿವಸದಲಿಸಿಂ ।ಹಾಸನದಲಭಿಷೇಕವನು
ಭೂ।ಲೂಶವಿಸ್ತರಿಸುವೆನುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮತ್ಸ್ಯ॥ಎನಲುನಗುತೆಂದ
ನುಮಹೀಪತಿ।ವಿನಯಮಧುರರಸಾಭಿಷೇಕವ।ನೆನಗೆಮಾಡಿದೆಸಾಕುಪ್ರನ
ರುಕಾತ್ತಭಿಷೇಕವದೂ ॥ ಜನಿವಿದೆಮ್ಮದುನೀನುನಮ್ಮಾತನುಧರಿತ್ರಿಯಿದೆ
ಮ್ಮದೆಂಬೀ।ನೆನಹುತಾನುಪಚಾರನಮಗೇಕೆಂದನಾಭೂಪಾ॥ ನೊಂದವ
ರುಭೀಮಾರ್ಜುನರುಹಗೆ।ಯಿಂದಹಳುವವಹೊಕ್ಕುಮನಸಿನ।ಕಂದುಕಸ
ಕಿಕೆಹೋಗದಾದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ॥ಕೊಂದುಕಳದಲಿಮತ್ತೆಗಜಪುರಿ।
ಗೆಂದುಗಮಿಸುವೆವೆಂಬತವಕಿಗ ।ರಿಂದುತಾವೇಬಲ್ಲಿರೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನ
ನೂ ॥೨೪॥ ಎಂದನುತ್ತರನದಸನಂಭ್ರಿಯೊ । ಳಂದುಮಕುಟವಚಾಪಿಬಿ
ನ್ನಹ ।ವಿಂದುನೇಮವಕೊಂಬೆಕುಮಾರಿಯನೀವೆನರ್ಜುನಗೆ॥ಎಂದಡೇಳೇ
ಳಂದುನಸುನಗೆ । ಇಂದಪಾರ್ಥನಕೊಡೆಕೈಮುಗಿ । ದೆಂದನಾತನುವ
ನದನಿಶ್ಚಯವನುಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೇ ॥೨೫॥ ವರುಷವಿವಳಲಿನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆಯ ।
ಪರುಠವಿಸಿದೆನುತಂದೆಯಿಂತೀ । ತರುಣಿಭಜಿಸಿದಳಾಪ್ರಕಾರರಹಸ್ಯದೇ
ಶಿಯಲಿ ॥ ಗುರುತನದಗರುವಾಯಿಯೆತ್ತಲು । ಅರಸಿಯೆಂಬುದಿದಾವಮತ
ವೀ । ವರಕುಮಾರಿಯನೀವಡಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆಕೊಡಲೆಂದಾ ॥೨೬॥ ಎವಗೆ
ನೀವೇನಾತನೇನು । ತ್ಸವದೊಳಾಗಲಿಯೆನೆವಿರಾಟನ । ನವನಿಪತಿಮನ್ನಿ
ಸಿದನಿತ್ತನುನಗುತವೀಳಯವ ॥ ಎವಗೆಪರಮಸ್ವಾಮಿಯೆಮ್ಮ ।ತ್ಸವದ
ನೆಲೆಯಮ್ಮೈವರಸುಯಾ। ದವಶಿರೋಮಣಿಕೃಷ್ಣನಭಿಮತವಮ್ಮ ಮತ
ವೆಂದಾ ॥೨೭॥ ಪೊಡವಿಯೊತೆತನವೆಮಗೆಮಗೆ। ಕಟ್ಟೊಡೆಯಕೃಷ್ಣನು
ಕೃಷ್ಣನೊಡಬ । ಟ್ಟಡೆವಿವಾಹನಿರಂತರಾಯುನುಚಿಂಚೆತೆಬೇಡೆನಲೂ॥ಬ
ಡೆಬಡಲಿಮೋಣರಲಿಗುರುನಿ । ಮ್ಮಡಿಮುರಾರಿಯತೋರಿಸುವಿರಾ । ದಡೆ
ಕೃತಾರ್ಥನುತಾನೆನುತಹಿಗ್ಗಿದನುಮತ್ಸ್ಯನೃಪಾ ॥೨೮॥ ಪರಿಪರಿಯಸಾ

ಪುಡವಕಟ್ಟಿಸಿ | ಹರುಷದಲಿಬಿನ್ನಹದವಾಲೆಯ | ಬರಸಿದನುವೇಗದಲ್ಲಿ
ದೂತರಗನಟ್ಟಿದನುಭೂಪ ‖ ಚರರುಪಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದ | ಭರದಿ
ಬಂದರುಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪುರಕೆಪರಿತೋಷದಲಿಹೊಕ್ಕರುರಾಜಮಂದಿ
ರವಾ ‖೨೯‖ ಬರವಬಿನ್ನಹಮಾಡೆಪಡಿಹಾ | ರರುಮುರಾರಿಗುಸೇವದಲಿ
ಚಾ | ರರನುಹೊಗಿಸಲುಬಂದುಹೊಕ್ಕರುಕೃಷ್ಣನೋಲಗವ ‖ದರುಶನ
ವಮಾಡುತ್ತಚರಣಾಂ | ಬುರುಹದಲಿವೈಯುಕ್ಕದೇವನ|ಹೊರೆಯಲಿಳು
ಹಿದರಿವರುಕಳುಹಿದಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯಾ ‖೩೦‖ ನಸುನಗುತಮುರವೈರಿಬಿಮಿ
ಗೆಮು | ನ್ನಿಸಿದನವರನುಪಾಂಡುತನಯರ |ಕುಶಲವನುದುರುಪದಿಯಸು
ಷೇಮವನುಬೆಸಗೊಳಲೂ ‖ ಕುಶಲರನಿಬರುಜೇಯಭಕ್ತ | ವ್ಯಸನಭಾ
ರವುನಿಮ್ಮಲಿರೆಜೀ|ವಿಸುವದರಿದೇಪಾಂಡುನಂದನರೆಂದರಾಚರರೂ‖೩೧‖
ಕಳುಹಿದುಡುಗೊರೆಜೀಯನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿಗೆರಾಣೀವಾಸವರ್ಗಕೆ | ಬಲ
ಗೆವಸುದೇವರಿಗೆದೇವಕಿಯುಗ್ರಸೇನರಿಗೆ ‖ ಕುಲಗುರುಗಳಕ್ರೂರನುದ್ಧ
ವ | ಬಲುಭುಜನುಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿ |ಲಲಿತಸಾಂಬಕುಮಾರಕಂದರ್ಪ
ನಿರುದ್ಧರಿಗೇ ‖೩೨‖ ಎನಲುನಸುನಗೆಯಿಂದಕುಂತಿಯ | ತನುಜಕಟ್ಟಿದ
ಪಾವುಡಂಗಳ | ನನಿತುವನುತೆಗಸಿದನುಕೆಲದಲಿಸಂಭವಿಗ್ರಹಿಯಾ|ದನು
ಜಹರನೀಕ್ಷಿಸಲುಲಿಖಿತವ| ನನುನಯದೊಳಳವಡಿಸಿಬಿನ್ನಹ|ವನುತನೇವ
ವಕೊಂಡುಕಳಕಳವಡಗೆವಾಚಿಸಿದಾ ‖೩೩‖ ಸ್ವಸ್ತಿದಾನವರಾಯಕುಂಜ
ರ | ಮಸ್ತಕಂಕುಶವೇಲನಾಪತಿ | ಯಸ್ತುಯದುಕುಲಸಿಂಹಸಂಹೃತಜ
ನ್ಮದುರಿತಭಯ ‖ ಹಸ್ತಕಲಿತಸುದರುಶನೋರ್ಧ್ವಗ |ಭಸ್ತಿಲವಶವಿಂತಾ
ರ್ಕಪರಿನೃಥ | ವಿಸ್ತರಣಚಿತ್ತೈಸುಕುಂತಿಯಸುತರಬಿನ್ನಪವಾ ‖೩೪‖ದೇ
ವನಿಂಮಡಿಗಳಕೃಪೆಸಂ |ಜೀವನಿಯಲೆಮ್ಮಸುಗಳೊಡನೆ|ರಾವಮುಚಿ
ದವೊದುದುಹಾಯ್ದುವುವಿಪಿನಮಂದಿರವ | ಈವರುಷದಜ್ಞಾತವಾಸಗ |ತಾ
ವಶೇಷಣವಾಯ್ತುಕಂಗಳಿ | ಗೀವುದವಯವದರುಶನಾಮೃತಪಾನಸಂಪ
ದವಾ ‖೩೫‖ ದಾಟದೆವುಸುಡಿದವಧಿಯನುವೈ | ರಾಟಪುರದಲಿತುರುವಿಡಿ
ದುವೈ | ನೋಟಕೊಸುಗಬಂದುನುಗ್ಗಾಯಿತ್ತುಕುರುಸೇನೆ ‖ ತೋಟ
ಜುಮಿಸಿದಸುಮ್ಮನರಿದುವಿ |ರಾಟಮನ್ನಿಸಿತನ್ನಮಗಳಕಿ ! ರೀಟತನಯಂ
ಗೀವಭರವಿದದೇವರಪಥರಿಸೀ ‖೩೬‖ ಮದುವೆಯಂಬುದುನೆವವಿಜಶ್ರೀ |ವ
ದನತೋರಿಸಬೇಕುವನವಾ|ಸದವರಿಕ್ಲೇಶಾನುಸಂತಾಪವನುಬೀಳ್ಕೊಡಿ
ಸಿ ‖ ಕರದುಹೋಗಲುಕಾಣಬೇಹುದು | ಹದುಳವಿಟ್ಟೆಮಗುಚಿತವಚನ
ದ | ಹದವಳೆಯಲುತ್ಸಾಹಸಿಯನುದೇವಸಲಹುವದೂ‖೩೭‖ ಕರುಣಿಬಿ
ಜಯಂಗೈದುಛತ್ರ | ಸೂರೆಯುವೇಹುದುವೇತಿಕೋಂಬೆನು |ಅರಸಲೇ

ಕೆಳೆಗಂಡಿತಾಯಾತ್ರನರಸುಮಂದದಲೀ ॥ಚರಣಭಜಕಕುಟುಂಬನೆಂಬೀ।ಬಿ
ರುದಪಾಲಿಸಿಬಿನ್ನಹಮನವ। ಧರಿಸಿಕಾಣಿಸಿಕೊಡುವುದೆಮಗೆಮಹಾಪ್ರಸಾ
ದವನೂ॥೩೮॥ ಕೇಳಿಹರುಷಿತನಾಗಿಕಡುಕರು। ಣಾಳುಹೊಂಪುಳಿಯೋ
ಗಿಭಕ್ತರ। ಮೇಲಸೊಲವಿನಬಹಳಪರಮಸ್ನೇಹಮಸರಿಸಿತು॥ ಕೇಳಿದೆವ
ಹರಹರಯುಧಿಷ್ಠಿರ। ನೇಳಿಗೆಯಸಾಕೌರವೇಶ್ವರ। ನೊಳಿಗಮನೆನುತ
ಸುರರಿಪುನೋಡಿದನುಕೆಲಬಲನಾ॥೩೯॥ ಚಿಂತೆಬೀತುದುಪಾಂಡುಮಾವ
ನ। ಸಂತತಿಗಳಜ್ಞಾತವಾಸವ। ನೆಂತುಪಂಥದಮೇಲೆಕಳಿದರೊನೆಂಮಪು
ಣ್ಯವಿದು॥ ಕುಂತಿದೇವಿಯುರುಂಮಳಿಸೆನಾ। ವೆಂತುಬದುಕುವೆವಕಟನೆನು
ತ್ತನಿ। ರಂತರವುಮರುಗುವನುಬೊಪ್ಪನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದಾ॥೪೦॥ ಭವ
ಣಿಗೆಯುಬಂದಡವಿಯುಳಿಪಾಂ। ಡವರುನವದರುರಾಜ್ಯವನುಯಾ। ದವ
ರುನಾವನುಭವಿಸುತಿದ್ದೆವುನವದರಿನ್ನಬರ॥ ಅವರಸೊಗಸೇನಮ್ಮಸೊಗ
ಸುಗ। ಳವರದುಗಡವೆನಂಮಗದರಿಂ। ದವರವಿಮಳಾಭ್ಯುದಯನಮಗೆಂ
ದಸುರರಿಪುನುಡಿದಾ॥೪೧॥ ಕಾಲಕೈಗೂಡುವಡೆಲೇಸಿನ। ಮೇಲೆಲೇಸು
ಗಳೊದಗುವವುಭೂ। ಪಾಲಳೊಂತಿಯಸುತರಬೆಳವಿಗೆಮೊದಲಮಂಗಳ
ನ್ನೂ॥ ಮೇಲೆತಂಗಿಯುಮಗನಮದುವೆವಿ। ಶಾಲಸುಖವದುನಿಖಿಳಯಾದವ
ಜಾಲಪಯಣವಮಾಡಲೆಂದಸುರಾರಿನೇಮಿಸಿದಾ॥೪೨॥ಚರರಿಗುಡುಗೊ
ರೆಗಂಧನಿಖಿಳಾ। ಭರಣಕತ್ತುರಿಕರ್ಪುರದವನಿ। ತ್ರಿದಿಶಾಪಟಬೀಳುಗೊ
ಟ್ಟನುರಾಯಸಮಬರಸೀ॥ಮರಳಿದೂತರುಬಂದುಮತ್ಸ್ಯನ।ಪುರವಹೊ
ಕ್ಕರುಕೃಷ್ಣರಾಯನ।ಕರುಣದಳತೆಯುಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಪಾಂಡುತನಯರಿ
ಗೇ॥೪೩॥ ಬಳಿಕಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಮತ್ಸ್ಯನ।ಹೊಳಲಹೊರವಂಟುತ್ತ
ರದಿಶಾ। ವಳಯದಲಿರಚಿಸಿದರುಪಪ್ಲವ್ಯಾಖ್ಯಪುರವರನ॥ ನೆಲನಗಲದ
ಲಿಕಟ್ಟಕೇರಿಯ। ನಳವಡಿಸಿದರುನಿಖಿಳನೃಪರಿಗೆ। ಬಳಿಯನಟ್ಟಿದನುತ್ತ
ರೋತ್ತರವಾದುದಿವರುದಯಾ॥೪೪॥ಜೊನ್ಳಿಹರಿದವುನಿಖಿಳರಾಯರಿ।ಗೋ
ಲೆಯುಡುಗೊರೆಯಿಕ್ಕಿದವುಪಾಂ। ಚಾಲಪತಿಹೊರಹೊಂಟಮೂರಕ್ಷೋ
ಣೀಬಲಸಹಿತ॥ ನೀಲನುಯುಧಾಮನ್ಯುಸಮರಕ। ರಾಳಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ಕೀರ್ತಿವಿ। ಶಾಲಧೀರಶಿಖಂಡಿಸಹಿತಾದ್ರುಪದನೈತಂದಾ॥೪೫॥ಇದಿರುಗೊಂ
ಡರುಹರುಷದಲಿದುರು। ಪದಿಯಬಾಂಧವಪೈಕವನುಮಿಗೆ। ಮುದದಿಕಾ
ಣಿಸಿಕೊಂಡರಖಿಳಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರ॥ ಒದಗಿತಖಿಳಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಂ।
ಪದವನುನ್ನತವಸ್ತುಗಳಸೊಂ।ಪೊದವಿದವುಕೈಗೈದುಮದುವೆಯಮಂಗ
ಳಾಭ್ಯುದಯಾ॥೪೬॥ದೇವನೀಬಹನೆಂದುಬಂದರು॥ದಾವಣಿಯಹವಣರಿದು
ಬಳಿಕಮ। ಹಾವಿಳಾಸದೊಳೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರುತಮ್ಮನಗರಿಗಳ॥ ಹೂವಲಿ

ಯುವೀಧಿಗಳನವರ | ತ್ನಾವಳಿಯುಸೂಸಕದಭದ್ರದ| ಲೋವೆಗಳಲಂಬಳ
ದಲೆಸೆದವುಕೇರಿಕೇರಿಗಳೂ ||೪೭|| ಚಾರುತರಕತ್ತುರಿಯುಸಾದಿನ| ಸಾರ
ಣೆಯುಕುಂಕುಮದರಸಗಳ|ಕಾರಣೆಯುನವಚಿತ್ರಪತ್ರದಬಹಳಭಿತ್ತಿಗಳ||
ಓರಣದಬೀದಿಗಳತಳಗೆಯು | ತೋರಣದಹೊಂಜಗಲಿಗಳಪಂ| ಸೀರಥಳ
ಯುದರಚನೆಯಲಿಮನೆಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದವೂ ||೪೮||ಕಟ್ಟಿದವುಗುಡಿಮನೆಗ
ಳಲಿಮೇ | ಲ್ಕಟ್ಟಬಿಗಿದವುಪುರದನಾರಿಯು | ರುಟ್ಟತೊಟ್ಟರುಕಲಶಕ
ನ್ನಡಿಸಹಿತದೇಶಿಯಲೀ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿಗಜವಾಜಿರಥಸಾ| ಲಿಟ್ಟತೋರುವ
ದನುಜರಾಯುಧ |ರಟ್ಟನನುನಡದಿದಿರುಗೊಂಡರುಪಾಂಡುನಂದನರೂ||
ಕಳಶಕನ್ನಡಿಪಾದ್ಯರವಮಂ | ಗಳಮಹಾಂಬುಧಿಮಸಗಿದವೊಲು| ಜ್ವಲ
ಪತಾಕಾವಳಿಯುವಿಮಳಚ್ಛತ್ರಚಾಮರದ ||ಹೊಳೆವಕಂಗಳಮುಖದಕಾಂ
ತಿಯ |ಮೊಲೆಗಳೊಡ್ಡಿನಮಂದಗಮನದ|ತಳಿತಮುಸುಕಿನಮೌಳಿಕಾಂ
ತಿಯರೈದಿದರೊಗ್ಗಿನಲೀ ||೪೦||ಹೊಳಹುಮಿಗೆದೂರದಲಿಗರುಡನ |ಹಳ
ವಿಗೆಮಕಂಡಂದಣಂಗಳ | ನಿಳಿದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದರುದ್ರುಪದವಿರಾಟಪಾಂಡ
ವರೂ || ಬಳಿಕಭೂಪರುಕಾಲುನಡೆಯಲಿ|ನಲಿದುಬರುತಿರಲಾಯದಿಳೆಗ
ಗಳಿಂದುಜಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಾತಿಕರುಣದಲೀ||೫೦||ಇತ್ತನೃಪರಿಗೆಸಮ
ಯುವನುದೇ | ವೋತ್ತಮನುನಿಗಮೌಘವರಸಿದ | ಡತ್ತಲಿತ್ತಲುಸರಿವ
ಮುನಿಗಳಮನಕೆಮೈಗೊಡದ || ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳುನಿಲಲಿಭಕ್ತರ | ನಿತ್ತಕ
ರೆಸೆನವರಿಗೆತನ್ನನು|ತೆತ್ತುಬದುಕುವನೆಂಬಬೋಳೆಯುರರಸನಡೆತಂದಾ||
ಬಲದಪದಘಟ್ಟಣೆಯುರಜದಿಂ | ಬೆಳುಪಡಗಿದಂಬರದಮಾರ್ಗದ |ಝಳದ
ಕಿರುಬೆಮರುಗಳಲಲಿತಕಪೋಲಮಂಡಲದ ||ಕೆಲದಪಾಯುವಧಾರುಗಳಕೆ
ಳ | ಕಳದಕರುಣಾರಸವಸೂಸುವ| ಮೆಲುನಗೆಯುಸಿರಿಮೊಗದಕೃಷ್ಣನ
ಕಂಡುದಾಸೇನೇ ||೫೩|| ಬಾಗಿದವುಬರಕೈಗಳನುಹಣೆ | ಗಾಗಿಮುರುಹಿ
ದವಾನೆಗಳುತಲೆ | ವಾಗಿಗುಡಿಗಟ್ಟಿದವುಹೇಷಾರವದಶೇಜಿಗಳು ||ತೂಗಿ
ತನುವದುಪುಳಕದಲಿಮನ | ಲಾಗುಮಿಗೆಮೈಮರೆದುಪರುಷದ| ಸಾಗರ
ದಲೋಲಾಡುತಿರ್ದುದುಕೂಡೆತಳತಂತ್ರ||೫೪||ಅಂಗನೆಯುರರವಿಂದನಾ
ಭನ | ಮಂಗಳಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಸುಧೆಯನು | ಕಂಗಳಲಿಕುಡಿಕುಡಿದುಬಡೆ
ಮರುಮತ್ತೆದಣವುಗಳ || ಅಂಗಜನಪೆತ್ತಯ್ಯನೀರೂ | ಹಿಂಗೆಬಡವನೆ
ಯೆನುತಮುರಹರ| ನಂಗಶೋಭೆಯುಬಂದಿಯುಲಿಸಿಲುಕಿತ್ತುಸಖಿನಿವಹಾ||
ಎನ್ನಡುಸೇರೆಯತುಂಬಿಪತ್ನವ | ಸುರಿದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಭೂಪತಿ | ಚ
ರಣದಲಿಚತುರಾಸ್ಯಜನಕನವಿಮಳಭಕ್ತಿಯಲೀ||ನರವೃಕೋದರನಕು
ಲಸಹದೇ | ವರುವಿರಾಟದ್ರುಪದಮೊದಲಾ | ಗಿರೆಸಮಸ್ತನೃಪಾಲಕರು

ವೈಯಿಕ್ಕಿತೊಗ್ಗಿನಲೀ ||೫೬|| ಶಿರವನೆಗಹಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನವೈ|ಮುರಿಯ
ಲೀಯದೆಕೃಷ್ಣನಪ್ಪಿದ |ಗುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಭೀಮಾರ್ಜುನರಯಮಳ
ರನು || ಹರುಷದಲಿತೆಗದಪ್ಪಿಭೂಪಾ | ಶ್ವರರಮನ್ನಿಸಿದನುಪಲಾಲಿಸಿ|
ಯರವಿಡಾಯಿಯಲರಸಿಕಂಡಳುಬಂದುಮುರಹರನಾ ||೫೭|| ರಾಣಿಕೆಯ
ಕೈಕೊಂಡುರಾಯನ | ರಾಣಿಯುಮನ್ನಿಸಿದತನ್ನಯ | ರಾಣಿವಾಸದ
ಹೊರಗೆನೇಮವಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಿದನೂ || ರಾಣಿರುಕುಮಿಣಿಯಾದಿಯಾ
ದ | ಕ್ಷೋಣಿಧರನರಸಿಯರನಿಬರ | ರಾಣಿಕೆಯಕೊಟ್ಟರಗಿದುರುಪ
ದಿಕಂಡಳೊಲವಿನಲೀ ||೫೮|| ವರುಣನವನೊಲಿದಿತ್ತುವಸುದೇ|ವರನುದೇ
ವಕಿದೇವಿಯರನಂ|ಕರುಷಣನಮಹದುಗ್ರಸೇನನಕಂಡನವನೀಶಾ ||ವರ
ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಭಾವಂ | ದಿರಿಗೆವಂದಿಸಿದಳುಕುಮಾರನು | ಹರುಷದೆಬಿ
ಗಿಯಪ್ಪಿದನುಅಭಿಮನ್ಯುಪಾಂಡವರಾ||ಕೈದಣಿಯೆವಸುದೇವನಳಿಯನ|
ವೈದಡವಿದನುಮಗನೆಜನದೊಳ| ಗೊಯ್ಯುವಿಧಿಬಂಧಿಸಿತಲಾಸಾಕಿನ್ನು
ದೈವವನು||ಬೈದುಮಾಡುವದೇನುದುರುಪದಿ|ಯೈದೆತನವುಂಟಾಗಿದುರಿತ
ವ|ಕೊಯಿದುನರಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಲೀ||ಅರಸಿಯೈದೆತನ
ಕ್ಕೆನಂಮ್ಮೈ|ವರನಿಜಾಯುಷ್ಯಕ್ಕೆರಾಜ್ಯದ|ಸಿರಿಯಸೊಂಪಿಗೆನಿಮ್ಮ ಮಗನ
ರಿಕೃಷ್ಣಹೊಣೆನಮಗೆ||ಸುರರುಸರಿಯಲ್ಲೆಮಗೆಮಿಕ್ಕನ!ನರರುಗಣ್ಯವೆ
ಮಾವಕೇಳೆಂ|ದರಸವಸುದೇವನನುಮಧುರೊಕ್ತಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದಾ||ತಂ
ದೆಬೇಡೆಮಗವ್ವೆಬೇಡೆಮ| ಗಿಂದುಮುಖಿಯರನೊಲ್ಲೆವಾವಮನ|ಸಂದು
ಮೆಚ್ಚಿಹೆವೆಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೆಂಬನನವರತ || ನೊಂದನೆಂಬನುತನ್ನವರುಮ
ನ| ನೊಂದನಾದರೆತನ್ನವರಸುಖ|ವಿಂದುತನ್ನದುವೆಂಬುದೇಸಿರಿಕೃಷ್ಣಮ
ತವೆಂದಾ ||೬೦|| ಅರಸಿಯರಬಗೆಗೊಳ್ಳೆಮಕ್ಕಳ | ಸರಕುಮಾಡನುದೇಶ
ಕೋಶದ | ಸಿರಿಯಗಣಿಸನುಖಡ್ಡಿಗೊಳ್ಳನುಸಕಲಸಂಪದವ|| ಹರಿಪರಾ
ಯಣರೆಂದಡವರಿಗೆ |ಹರಹಿಕೊಂಬನುಮಗನಶೀಲವು|ನರರಪರಿಯಲ್ಲೆಂ
ದನಾವಸುದೇವನಳಿಯಂಗೇ ||೬೧|| ಲೋಗರೇನೀವೆಮಗೆನಿವಗರ| ಗಾಗಿ
ಕರಗುವನದುನಿಲಲಿತನ| ಗಾಗದವರಿಗೆತನ್ನ ತೆರುವನುಕೊಲುವಹಗೆಗೊ
ಲಿವ || ಲೋಗರೆನ್ನವರೆಂದುಲೋಗರಿ | ಬಾಗಿಬದುಕುವೆನೆಂಬಬಲುಗೈ|
ಬಾಗಿಕೃಷ್ಣನನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದನರಸಂಗೇ ||೬೨|| ಬೊಪ್ಪನವರೇಯ
ಮ್ಮದೂರದೆ |ಇಪ್ಪವರುತಾವಲ್ಲಸಾಕಿ |ನೊಪ್ಪದಲಿಬಾಯೆಂದುಮುರ
ರಿಪುಕರದನಸಿವನ || ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೌರವರುತುರುಗಳ| ತಪ್ಪಿಸಿದುದೇನಾ
ಯ್ತುಪಾರ್ಥನ|ದರ್ಪದನುವೆಂತೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡನುಮುರಧ್ವಂಸಿ||೬೩
ಹೂಹೆಗೆಲ್ಲಿಯದರ್ಪವಮನುಜನ | ಸಾಹಸವುಬೇರೆತನುಯಂತ್ರದ |ಅಹ

ಯಂತ್ರಮರುಳಿದುಜೀವಿಸಲರಿವುದೇಬೇರೆ ‖ ದೇಹಿನೀನಾವೆಲ್ಲನಿನ್ನಯ |
ದೇಹವಿದರೊಳಗೆಮಗೆಗರ್ವದ | ಗಾಹುದಲ್ಲಿಯದೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಯಮ
ಸೂನು ‖ ಎಸಲುಮೊನೆಯೊಂದಾಗಿತಾನರೆ | ಮುಸುಕುತಿದೆನೈದಿಲೆಯನೆ
ತ್ತಿಯ | ಬೆಸುಗೆಬಿಡುತಿದೆಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯತೆಕ್ಕೆಸಡಲುತಿದೇ ‖ ದೆಸೆದೆಸೆಯರಾ
ಗಾಂತರದಹೊಂ | ಬಿಸಿಲುಬೀತುದುಜೀಯಬಿನ್ನಹವಸುಧೆತಂಪೇರಿತ್ತು
ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯವಾಯಿತ್ತೆಂದಾ ‖ ನಗುತಹರಿನಿಂದಿರಲುಕೈದಂ | ಡಿಗೆಯವರು
ಹೊದ್ದಿದರುರೂಪಾ | ಳಿಗೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈದನುಘೇಯೆಂದುದುಸುರಸ್ತೋ
ಮ ‖ ಬಿಗಿದದತ್ತಿಯಬಗ್ಗರದಬೀ | ಯಗದರಾಣೀವಾಸದಂದಣ | ತೆಗೆದುನ
ಡೆದುದುಮುಂದೆಸಂತೋಷದಲಿಯದುಸೇನೇ ‖ ಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಾತಿಪಾಂ
ಡವ | ರಿಕ್ಕೆಲದಿಬರೆನಗರಜನಮೈ | ಯಿಕ್ಕಿಬೀದಿಯಧೂಳುಕವಿದುದುಮುಂದೆ
ಸಂದಣಿಸೆ ‖ ಹೊಕ್ಕುಹೊಗಳುವಶ್ರುತಿಗಳಿಗೆಕೈ | ಮಿಕ್ಕಕಳ್ಳನುಪಾಂಡುಸು
ತರಿಗೆ | ಸಿಕ್ಕಿದನುಶಿವಯೆನುತಲಿರ್ದುದುಸೂರಿಸಂದೋಹಾ ‖ ಮೇಲೆಬೀಳುವ
ಮಂದಿಯಕೈಯನುಗೋಲಿನವರಪ್ಪಳಿಸೆಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನವದಿರಜರೆದುಕಾ
ಣಿಸಿಕೊಳುತಪುರಜನವ ‖ ಮೇಲುನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗಳವರ | ಬಾಲೆಯರಕಡೆ
ಗಂಗಳಸೆಮನಿ | ವಾಳಿಗಳಕೈಕೊಳುತಹೊಕ್ಕನುರಾಜಮಂದಿರವಾ ‖ ೭೦ ‖
ಹಿಡಿದರಾರತಿಗಳನುಬಂಣದ | ಸೊಡರುಸುಳಿದವುಮುಂದೆಕೆಲನು | ಗ್ಗಡಿ
ಪಡೀವರಾರ್ಜುನರವೋಳಾಪದಲಿಹದುಷದಲೀ ‖ ಹಿಡಿದಕೈದೀವಿಗೆಗಳನು
ಕೈ | ದುಡುಕಿತಿವಿದಾಡುತ್ತಕಾಂತಿಯ | ಕಡಲಮಣಿಮಯಪೀಠದಲಿಮಂ
ಡಿಸಿದನಸುರಾರೀ ‖ ೭೧ ‖ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನುಸಕಲಭೂಮಿಪಾ | ಪಾಲರನು
ಕುಂತಿಯಕುಮಾರರ | ಮೇಳದಲಿಪರಿಮಿತದಲಸುರಾರಾತಿನಸುನಗುತಾ ‖
ಸೋಲದಲಿಮೈದಣಿದುಕುರುಭೂ | ಪಾಲನುಚಿತವಮಾಡಿರಾಜ್ಯವ | ನಾ
ಳಿಸುವಹದನುಂಟೆನಿಮ್ಮಾಳಾಪವೇನೆಂದಾ ‖ ೭೨ ‖ ಮರಳಿದವುತುದಪಿತ್ತ
ಲಹಿತರು | ಸರಿದರತ್ತಲುಮತ್ಸ್ಯಸಂವ್ಯ | ಪರನುನಾವೆಂದರಿದುಕೊಂ
ಡಾಡಿದನುವಿನಯದಲೀ ‖ ಪರಸುಭದ್ರಾನಂದನಂಗು | ತ್ತರೆಯನೀವರ್ಧಿ
ಯಲಿಮಿರಲಾ | ಕರೆಯಲಟ್ಟಿದನೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಭೂಪಾಲಾ ‖ ೭೩ ‖
ಕೊಳುಗೊಡೆಗೆಸೇರುವರೆಮುದುಮೆಯ | ನೊಲಿದುದೇವರುಮಾಡುವದು
ಮೇ | ಲಿಳೆಯಕಾರ್ಜುನಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುವಗೆನಮ್ಮನುದ್ಧರಿಸೀ ‖ ಬಳಿಕಬಿಜ
ಯಂಗೈವುದಿದುಹದ | ನೆಲೆದಯಾಂಬುಧಿಕೇಳೆಸಲುನೃಪ | ತಿಲಕನುಚಿತ
ದಬಿನ್ನಹಕೆಮನನಲಿದುಹರಿನುಡಿದಾ ‖ ೭೪ ‖ ಕೊಳುಗೊಡಿಗೆತಪ್ಪೇನುವ
ಸುವಿನ | ಕುಲವಿರಾಟನುಯೆಂದುನಂಶಾ | ಪಳಯಮರುನೀವಾಣಿಜಾತ್ಯ
ದೊಳಿಲ್ಲಹಾವುಗಳೂ ‖ ಬಳಿಸುಡಿಗಳಲಿದ್ದನಕುಲಾ | ವಳಿಗಳಾದರೆಹರು

ಷದಲಿಹುಂ|ಗಳಮುಹೂರ್ತವಮಾಡಿಯೆಂದನುಕೃಷ್ಣನಸುನಗುತಾ॥೭೫
ಒಸಗೆಯಲಿನಿಸ್ಸಾಳತತಿಗ|ರ್ಜಿಸಿದವಖಿಳಜನಂಗಳುತ್ಸಾ|ಹಿಸಿತುಕನ್ಯಾವರ
ಣವಾಯಿತುವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯಲಿ॥ಎಸೆವಲಭಿಮನ್ಯುವನುಸಿಂಗರಿಸಿತುಯ
ದುಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯ|ಪ್ರಸರದಲಿಮೊಟ್ಟಕ್ಕಿಜೀರಿಗೆಬೆಲ್ಲವನುವಾಯ್ತು॥
ವರಮುಹೂರ್ತದಘಳಿಗೆವಟ್ಟಲ|ಭರಿತದೊಳುಪ್ರಣ್ಯಾಹಪದವಿ|ಸ್ತರ
ದಲಕ್ಷತೆತಳಿದುತಂದರುವಿಮಳಮಂಟಪಕೇ॥ಪರಮಋಷಿಗಳಹೋಮ
ಮದಲಿಶಿಖಿ|ವರನಬಲಗೊಂಡರುಕುಮಾರಿಯ|ವಳಸೆವೈದಿಕದಿಂದಬಂ
ದಳುವರನವಾಮದಲೀ॥೭೭॥ವಿಭವವೈವಡಿಯಾಗೆಸದ್ವಿಜ॥ಸಭೆಯಸಾ
ರಾಧಿಸಿದನವನೀ|ವಿಭುಗಳತ್ತರುಮುಯ್ಯಗಳುಡುಗೊರೆರತ್ನಭೂಷಣವಾ॥
ಅಭವಸನ್ನಿಭವೀರಸಾಗೆಂ|ದಿಭಗಮನೆಯರುಕೃಷ್ಣನರಸಿಯು|ರಭಿಜ
ನಾಮಲತಿಲಕನನುಹರಸಿದರುಹರುಷದಲೀ॥೭೮॥ಇದುಶುಭಶೋಭೆದಗರು
ಡಿಬಹುಸಂ|ಪದದನೆಲೆಮನೆಸೊಂಪಿನಾಗರ|ವಿದುಪರಾನಂದಪ್ರವಾ
ಹದಜನ್ಮಭೂಮಿಯಿದೂ॥ಮುದದಿಕೇಳೀಸ್ಥಾನವಿಮಲಾ|ಭ್ಯುದಯ
ದೋಲಗಶಾಲೆಲಕ್ಷ್ಮೀ|ಸದನವೆನೆರಂಜಿಸಿದುದಭಿಮನ್ಯುವಿನವೈವಾಹಾ॥
ಯಾದವರುಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರ|ಮೇದಿನೀಪತಿಪಾಂಡುಸೋಮಕ|
ರಾದಿಯಾದನ್ವಯುವನಗಣಿತಬಂಧುಬಳಗವನೂ॥ಆದರಿಸಿದನುವಿನಯದ
ಲಿವಿ|ತ್ತಾದಿಸತ್ಕಾರದಲಿದಣಿದುದು|ಮೇದಿನೀಜನವವನಿಪನಸನ್ಮಾನದಾ
ನದಲೀ॥೮೦॥ವರಚತುರ್ಥಿಯೊಳಿರುಳುಮೆರೆದರು|ಪುರದಲುತ್ಸಾಹದ
ಲಿದಂಪತಿ|ವರರುಭೂಮಿಾಚಾರಚತುರದಚಾತುರಂಗದಲಿ॥ಮರುದಿವ
ಸವವಭೃತವನೆರೆವಿ|ಸ್ತರಿಸಿದರುಪನ್ನೀರಹೊಂಗೊ|ಪ್ಪರಿಗೆಗಳಕುಂ
ಕುಮದಘಟವಾಸಕದರಚನೆಯಲೀ॥೮೧॥ಕನಕಮಣಿಗಳತೊಟ್ಟಜಾ
ಜಿಯ|ನನೆಯಾದಳಿಕೆಯಲಿಮದನನ|ಮೊನೆಯಖಾಡಾಖಾಡಿಖಾತಿ
ಯರೈದೆಹೊಯ್ದೊಯ್ದು॥ದನುಜಹರನರಸಿಯರುಕುಂತಿಯ|ತನಯ
ರರಸಿಯರೊಡನೆಮತ್ಸ್ಯನ|ವನಿತೆಯರುಪಾಂಚಾಲಿನಿಯರೋಕುಳಿಯ
ನಾಡಿದರೂ॥೮೨॥ಧರಣಿನೆನೆದುದುಗಂಧರಸಕ|ಸ್ತೂರಿಯಪನ್ನೀರುಗ
ಳಹೊನಲೊಡೆ|ವೆರಸಿದೆಸೆಕಂಪಿಟ್ಟುದಂಬುಧಿನವತುಷಾರದಲೀ॥ತರ
ಣಿಪರಿಮಳಿಸಿದನುಪವನನ|ಸುರಭಿತನವಚ್ಛರಿಯೆಗಗನದ|ಪರಮಸೌ
ರಭಕಲಸಿಕೊಂಡುದುಸಕಲಸುರಕುಲವಾ॥೮೩॥ಬಳುವಳಿಯನಿಖಿಳಾವ
ನೀಮಂ|ಡಲವನನುಪಮಕೋಶವರ್ಗದ|ಲಲನೆಯರಗಜವಾಜಿರಥಪಾ
ದಾತಿಗೊಪ್ರಜವಾ|ಅಳಿಯಗಿತ್ತುವಿರಾಟನೃಪಯದು|ಕುಲವನಾಪಾಂ
ಚಾಲಚೈದ್ಯಾ|ವಳಿಯನುತ್ತಮವಸ್ತುವಾಹನದಿಂದಮನ್ನಿಸಿದಾ॥೮೪॥

ಆದುದಖಿಮನ್ಯುವಿನಮದುವೆನು |ಹಾಗಯಾಂಬುಧಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ|ಪಾದವರುಶನವಾಗಲಿವ್ಮಡಿಸಿತ್ತುನಮ್ಮದಯಾ ॥ ಮೇದಿನಿಯನಾವ್ಪತ್ತೆಯಿಟ್ಟೆವು |ಕಾದುಕೊಂಡೆವುಸತ್ಯವನುಮೇ|ಲಾದುದನುನೀಕರುಣಿಸೆಂದರುವೀರನಾರಾಯಣನಾ ॥ * * * ॥೮೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೧೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ ಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪ್ರಪ್ಹವಿಚಃ ಷಟ್ಪದೀನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಕರ್ನ್ನಾಟಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ವಿರಾಟಪರ್ವ ಸ್ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ನಂಬಿದವರಿಗೆತನ್ನ ತೆತ್ತಿಹೆ | ನಂಬಿರಿದನುಮೆರದುಭಕ್ತರ | ಟುಂಬಿಸಾರಥಿಯಾದನೊಲಿದರ್ಜುನಗೆಮುರವೈರಿ॥ಪದನು॥ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಕುಂತೀತನಯರುನ್ನತ|ದೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬೆನೈಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವಲಾ॥ ಶ್ರೀಲಶಾರ್ಙಗಿಯುರಮಣಸಿನಿಜರೊ | ಳಾಳೊಡೆಯನೆಂದೆಂಬಭೇದವ| ಬೀಳುಕೊಟ್ಟೇನಡಸುತಿರ್ದನುತನ್ನವೈದುವರ ॥೧॥ ಹೋಲಿಕೆಗೆಬಾಯಾರಿವೇದದ | ತಾಳಿಗೆಗಳೊಣಗಿದವುಘನತೆಯ | ಮೇಲೆತನ್ನ ರುಘನತೆಯುಂಬುದನತ್ತಚೇರಿರಿಸಿ ॥ ಕಾಲಿಗೆರಗುವನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ವಿಳಲೊಡಲೇಳುವನುಕೃಷ್ಣನ | ಲೀಲೆಯನುಪರಮವೆಂದುವೈಶಂಪಾಯಮುನಿನುಡಿದಾ ॥೨॥ ಒಂದುದಿನವಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೈ|ತಂದನಖಿಳಾವನಿಯರಾಯರ | ಮುಂದಿಯಲಿಮುರವೈರಿನುಡಿದನುರಾಜಮಂತ್ರವನು ॥ ಹಿಂದೆಜೂಜನವಿಲಗದಲಿಮನ | ನೊಂದರಿವವಡವಿಯಲಿಧರೆಗಿಂ|ನೆಂದುಸೇರುವರೇನುಹದನೀಪಾಂಡುತನಯರಿಗೇ ॥೩॥ ದೇವನೀನೇಬಲ್ಲೆ ನಿಂಮಯ | ಭಾವನೀಧರ್ಮಜನಬಹುಮಾ | ನಾವಮಾನದಹೊರಿಗೆನಿನ್ನದುಹರಣಭರಣವನು ॥ ನೀವುಬಲ್ಲಿರಿಕಾಲಲೊದದುದ |ನೋವಿತಲೆಯಲಿ

ಹೊತ್ತುನಡಸುವ | ದಾವುಬಲ್ಲೆವುಜೀಯಯೆಂದನುನೃಪತಿಭೂಪಾಲ ‖
ಕಳುಹುವುದುಶಿಷ್ಟರನುಧರಣೀ|ತಳವಬೇಡಿಸುವುದುಸುಸಾಮವ|ಬೆಳಸು
ವುದುಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಕಟ್ಟುವುದುವಿನಯದಲಿ‖ತಿಳಿವುದಾತನನೆಲೆಯನಲ್ಲಿಂ|
ಬಳಿಕನಯವಿಲ್ಲೆಂದಡಾವದ|ರೊಳಗೆಕೈದೋರುವುದುಮತವೆಂದನುಮು
ರಧ್ವಂಸೀ ‖೫‖ ಎಲೆಮುರಳಿಪುರವೈರಿಕೌರವ | ರೊಲವನೀಹದನನು
ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಿಳಯಸೋತನುಜೂಜುಗಾರರಮೋರೆಮಾರ್ಗದಲೀ‖ ನೆಲ
ನನಾಳಲಿಮತ್ತೆಗೆಲಲಿದೇ | ಕೊಳಲಿಮೇಣ್ಕಾದಲಿಸುಯೋಧನ|ನೊಳಗೆ
ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದುನುಡಿದನುನಗುತಬಲರಾಮಾ ‖೬‖ ಲೇಸನಾಡಿದೆರಾಮಬಳಿ
ಕೇ | ನಾಸುಯೋಧನನಧಮನೇನೀ | ನೀಸನೇರಿಸಿಕೊಂಡುನುಡಿದಾವ
ತ್ತೆಕೆಲಬರಲಿ ‖ ಆಸುರದಕತ್ತಲೆಯಬೀಡುಮ |ಹಾಸಹಾಯವುಗೂಗೆಗ
ಳಿಗುಪ | ಹಾಸಿಯವಧಿಟವೆಂದುಸಾತ್ಯಕಿನಗುತಖತಿಗೊಂಡಾ ‖೭‖ಬಲನ
ಮಾತೇನಿವರಭಾಗ್ಯದ | ನೆಲೆಯೆಘಡಕೌರವರಶತಕದ | ತಲೆಗೆತಾವಿ
ಳಯುವನೆಲೆಕುಂತೀಕುಮಾರಕನೇ ‖ ನೆಲನನಲಗಿನಮೊನೆಯಲಲ್ಲದೆ|ಮ
ಲುನುಡಿಯುಸಾಮದಲಿಗೀಮದ | ಲಿಳೆಯುಕೊಂಬರೆಧರೆಯೊಳಧಿಕಕ್ಷಾತ್ರ
ಯಾತ್ಮಜರೂ ‖೮‖ ಕಾದಿಸಾವುದುಮೋಣುಖಪ್ರಭಟ |ನಾದನನಸೆತ್ತಿಯ
ಲಿಸಬಳಿವ| ಕೋದುಕೊಂಬುದುನೆಲನನಿದುಕ್ಷಾತ್ರಿಯರಮಕ್ಕಳಿಗೆ‖ನ
ಧಿನಿಯಬೇದುವರೆಮಟ್ಟಿಯ | ತೇದುಹಸಿವುಲಿಬಡಿದುದರ್ಭೆಯ |ಕೊ
ದುಸ್ವಸ್ತಿಯಹಾಕುವದುಹಾರುವರಮಕ್ಕಳಿಗೇ ‖೯‖ಎನಲುನಕ್ಕನುದ
ವದನಿದುನಂ |ಮನುಮತವುಕಾಳಗದೊಳಲಗಿನ | ಮೊನೆಯೊಳಲ್ಲದೆವ
ಮಹಿಯಕೊಡುವರೆಕೌರವೇಶ್ವರರು ‖ ವಿನುತಸಾತ್ಯಕಿಕೇಳುನೆಲೆಯ
ದು | ಜನಪರಂನನನೊಬ್ಬದೂತನ |ವಿನಯದಲಿಕಳುಹುವುದುಸಾಮ
ಬೆಳಸಿನೋಡುವುದು‖ವಿಹಿತವಿದುಪಾಂಚಾಲಕನಮತ|ವಹುದುರಾಯ
ಗಟ್ಟುವುದುವಿ|ಗ್ರಹವನೂಚಿಸಿಕರದುಕೊಂಬುದುಬೇಹಭೂಭುಜರ‖
ಹಳಸಂವರಣೆಯಲಿರಣುಸಂ|ನಿಹಿತವಾಗಿಹುದಿತ್ತಲತ್ತಲು|ಮಹಿಯಬೇ
ಸಕಳುಹುವುದುತೆರನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೧೦‖ ಮದುವೆಗೋಸುಗಬಂದವ
ನಿಂ | ನಿದರಮೇಲಣರಾಜಕಾರ್ಯದ |ಹದನನಟ್ಟುವುದರುಹುವುದುಬರ
ವಾವುಕರಸಿದಡೆ ‖ ಹದುಳವಿಹುದೆಂದಸುರರಿಪುಕರು | ಣದಲಿಕುಂತೀಸ
ತರನಾದ್ರಾ|ಪದಿಯನಭಿಮನ್ಯುವನುಭದ್ರೆಯಹರಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡಾ ‖೧
ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದಿವರಮಕ್ಕಳ | ದೋಡಲಾಗದುಹೆಚ್ಚುಕುಂದನು|
ಡಬೇಡಲುಬುದ್ಧಿವಂತರನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದು‖ಕೂಡೆಕೋಧಿಸಿಸಜ್ಜೆಯಲಿವ
ಗೂಡಿಯಾರೆಯೋಗಣಗಳಲಿಕೈ | ಮಾಡಿಬೆರಸಿಹುದೆಂದುನೃಪದವಿರಾಟ

ನುಡಿದಾ ||೧೩|| ಎಂದುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುನಾರೀ | ವೃಂದಯುದುಕುಲ
ಸಹಿತದೇವಮು|ಕುಂದಬಿಜಯಂಗೈದುಹೊಕ್ಕನುದ್ವಾರಕಾಪುರವ||ಒಂ
ದುದಿನವಾಲೋಚನೆಯುನೆಲೆ | ಯಿಂದಕರದುಪುರೋಹಿತನನಲ | ವಿಂದ
ಕಳುಹಿದದೃಪದನಾಕೌರವನಪಟ್ಟಣಕೇ ||೧೪|| ವಾಲೆಯುಡುಗೊರೆಸ
ಂತಧರಣೀ | ಪಾಲರಿಗೆಪಾಂಡವರಸಿಷ್ಟರು | ಕಾಳಗಕೆನೆರೆವಾಗಲೋ
ರುಗಕರದರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಆಳುಕುದುರೆಯುಕೊಡೆದೆಸೆಗಳ| ಮೂಲೆಯುರಸುಗ
ಲ್ಲಕುರುಭೂ |ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆಕೆಲರುಕೆಲಬರುಪಾಂಡುತನಯರಿಗೇ||೧೫||
ರಣಿಯೆಡೆಗೆಡೆರಾಯುವೋಹರ | ತೆರಳಿತಿಬ್ಬರುರಾಯರಿಗೆಕೈ |ನೆರವು
ಕೋರಲುಕವಿದುಬಂದುದುಕಾಣೆನಳತೆಗಳ|| ಅರಿಗಳಳಿಹೆಚ್ಚಿದರುವೈಮ
ರ | ದಿರಲುಧರಣಿಗವಾನ್ಯವಹುದಿಂ | ನುರವಣಿಸಬೇಕೆಂದುದುರಿಯೋ
ನನುಚಿಂತಿಸಿದಾ ||೧೬|| ಹದನನಾಪ್ತರಿಗರುಹಿದನುಗು| ಪ್ತದಲಿಕೃಷ್ಣ
ನೊಳಗುಮಾಡುವ | ಮುದದಿಬಂದನುಕೌರವೇಂದ್ರನುದ್ವಾರಕಾಪುರಿ
ಗೆ || ಇದನುಭೇದಿಸಿಬೇಹಿನವರರು | ಹಿದರುಕುಂತೀಸುತರಿಗಳಿವೇ |ಗದ
ಧರ್ಮಜನಳಿಕಿಕಳುಹಿದನಿಂದ್ರನಂದನನಾ ||೧೭|| ಬೀಳುಕೊಂಡರ್ಜು
ನನುಲಕ್ಷ್ಮೀ| ಲೋಲನಲ್ಲಿಗೆಬರುತಕಂಡನು | ಲೀಲೆಯುಲಿನರ್ತಿಸುವನ
ಲನುಬನದೊಳಡಹಾಯ್ದು || ಮೇಲೆಹಂಸನಬಲದಹರಿಣೀ| ಜಾಲದೆಡರ
ುತಿದ್ದುಪಲ್ಲವಿ | ಶಾಲಶಕುನಪನಾಲಿಸುತಹರುಷದಲಿನಡೆತಂದಾ ||೧೮||
ಕೊರದುವಿಗೆತಲೆಯೊತ್ತಿತರೆವ್ಯ | ಮುರಿದುಘೌಳುಘೌಳುಘೌಳಿತಘನ
| ಷ್ಫುರನಿನಾದದಗಜರುಗಾಢಿಸಿಬಹಳಲಹರಿಯುಲಿ || ಥೆರೆಥರೆಯುತಿವಿದ
ದ್ದಗಗನವ | ನಿರದೊದದುವಿತಳಕ್ಕೆಸುಳಿಭೋಂ |ಕರಿಸಿಸಾಗರನುಬ್ಬ
ವಳವಕೊಂಡವೊಲುಕಂಡದಾ ||೧೯|| ಪೂತುಮರ್ರುಸಾಗರನಬಿಗುಹ
ು | ಹಾತಿಶಯುವೈಯಿವನನಂಜಿಸ |ಲಾತಗಳುಮರ್ಮಗಳುಬೆಟ್ಟವನೊ
ತ್ತನೆತ್ತಿಯುಲಿ | ಈತನಮಗಂಜುವನೆಯುನುತವಿ | ಧೂತರಿಪುಬಲವುಂ
ಕಂಡನು | ಪಾತಕದಹೆಡೆತಲೆಯುದಡಿದನುದ್ವಾರಕಾಪುರವ ||೨೦ ||ಆ
ಟ್ಟಬಳಲಿದಶೃತಿಗೆಹರಿವೆಂ್ಯ|ಗೊಟ್ಟರಾವಿದುತಾಪಸರುಜಪ | ಗುಟ್ಟಜಿನು
ದಡವರನುಜ್ಜೀವಿಸಿದರಾವಿದಲ || ಹುಟ್ಟಸಾವಿನವಿಗಲಜೀವರ|ಬಿಟ್ಟರಾ
ದುಕಾಲಕರ್ಮದ| ಕಟ್ಟಮುರಿಪರೆತಾನಲಾಯಿದುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದಾ ||
ರವುನಾರಾಯಣಪರಾಯಣ | ನೆರವೆಪರತತ್ವವೆಂದುಮುರಹರ | ಬರ
ರಾವಿದುಮುಕುಶಿಯಿದರೊಳುಕರತಳಾಮಲಕ || ಭರಿತಬೊಮ್ಮದಸು
ತ್ತುಗೊಳಸನು | ನರಿದರಾವೀತರ್ಕತಂತ್ರದ |ತರದಯುಕುತಿಯುತೊಳ
ುಗೊಳ್ಳದರಾವಲಾಯೆಂದಾ ||೨೨|| ಹೊಗಳುತರ್ಜುನನಸುರರಿಪುವಿನ|

ನಗರಿಗೈತಂದರಮನೆಯಹೊಗ | ಲಗಧರನುಮುಚದಲಿನಿದ್ರಾಂಗನೆಯ
ಕೇಳಿಯಲಿ ‖ ಸೊಗಸುಮಿಗಲತಿದೆರದಲೋಚನ | ಯುಗಳಸಮತಳಿಸಿ
ಸುಷುಪ್ತಿಯ | ಬಿಗುಹಿನಲಿಪರಮಾತ್ಮನೆಸದನುಭ್ರಾಂತಿಯೋಗದಲೀ
ಮುಕುಳಕರಪುಟನಾಗಿಭಯಭರ | ಭಕುತಿಯಲಿಕಲಿಪಾರ್ಥನಬುಜಾಂ
ಬಕನನೆಬ್ಬಿಸಲಮ್ಮದೊಯ್ಯನೆಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ‖ ಅಕುಟಿಲನುಸಾರಿ
ನುಬಳಿಕೇ | ವಿಕಳದುರಿಯೋದನನುನಿಗಮ | ಪ್ರಕರಮೌಳಿಯತ್ತಲುಸ
ರ್ಥಮಂಡಿಸಿದಾ ‖೨೪‖ ಇರಲುನಿಮಿಷದೊಳಸುರರಿಪುಹ್ಯ | ಮುರಿದನ
ಪ್ಪವಡಿಸಿದನಿದಿರಲಿ | ಸುರಪತಿಯಸೂನುವನುಕಂಡನುನಗೆಯಮೊಸೆ
ನುಗೆ ‖ ತಿರುಗಿನೋಡುತತಲೆಯದೆಸೆಯಲಿ | ಕುರುಕುಲೇಶನನತಿವಿಕಾ
ತೆ | ಇರವಕಂಡನಿದೇನಿದೇನೆಂದಸುರರಿಪ್ರನುಡಿದ ‖೨೫‖ ವೀಳೆಯವತ
ಕೊಂಡುಕುರುಭೂ | ಪಾಲಪಾರ್ಥರಿಗಿತ್ತುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನುಡಿದನ
ವುಭಯರಾಯರಿಗಿತ್ತಬರವೇನು ‖ ಪೇಳಿರೈಬಳಪಘಟಿತಪಲಾಸಂ | ಮೇ
ವೇಕಡುಮಾನ್ಯರೆಮ್ಮಾ | ಯಾಲಯಕೆಬರವೇನೆನಲುಕುರುರಾಯನಿಂತೆಂ
ದಾ ‖೨೬‖ ಯಾದವರುಕೌರವರೊಳುಂಟೇ | ಭೇದವಾವಯಿತಂದರೆಮ್ಮೊ
ಳ | ಗಾದಲಾಘವವೇನುನಿಮ್ಮವೋಲಾರುಸಖರೆಮಗೆ ‖ ಸೋದರರುಮನ
ದಡಿದೌದಾ | ಯಾದವಿಷಯದಲಿನ್ನುಧರಣಿಗೆ | ಕಾದುವೆವುನಮ್ಮ
ಗೆಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದಾ ‖೨೭‖ ಕೌರವೇಶ್ವರಕೇಳುಧರಣೀ | ನಾರಿಯ
ಬರಿಗೊಕ್ಕತನವಿ | ದ್ದಾರಮುಬ್ಬಿದಳಾರಸಂಗಡವುರಿಯಹಾಯಿದಳು
ಭೂರಿಮುಮಕಾರದಲಿನೃಪರುವಿ | ಚಾರಿಸದೆಧರೆಯೆಮ್ಮದಂದೇ | ನಾ
ಕದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆದುವರೆಂದುಹರಿನುಡಿದಾ ‖೨೮‖ ನಾಡಿಗೋಸುಗಸೊ
ದರರುಹೊಯ | ದಾಡಿಹರಿಹಂಚಾದರೆಂಬುದ | ನಾಡದಿಹುದೇಲೋಕ
ಮಲಜನುಸುರಿಹನ್ನಬರ ‖ ಬೇಡಕಟನಿಮ್ಮೊಳಗೆನೀವ್ಕೈ | ಗೂಡಿಬದ
ಕುವುದೊಳ್ಳಿತಾವ್ನೆರೆ | ನೋಡಿಸಂತಸಬಡುವೆನೆಂದನುರುಕ್ಮಿಣೀರಮ
ಣ ‖೨೯‖ ಥಗರೆರಡುಖತಿಗೊಳಿಸಿಬಲುಗಾ | ಳಗವನೋದುವರಂತೆನಿಮ್ಮ
ನು | ತೆಗತೆಗದುಕಲಿಮಾಡಿಬಿಡುವರುಖುಲ್ಲರಾದವರು ‖ ನಗುತಹರೆಹಿಂಗು
ವರುಹಿಸುಣರು | ಜಗುಳಿದಪದಿರುಬಳಿಕಕಡೆಯಲಿ | ಹೊಗುವರೈನೀ
ಬ್ಬರಪಕೀರ್ತಿಯಹಾದರಕೆ ‖೩೦‖ ಅವಧರಿಸುಮುರವೈರಿಧರ್ಮ | ಶ್ರ
ಣಕೋಸುಗಬಾರೆವಾವ್ಯಾ | ರ್ಥವರಪಂಥದಕದನವಿದ್ಯಾಕಾಮವೆಮಗ
ಯ್ತು ‖ ನಿಮಗೆನಾವಿತ್ತಂಡದಲಿಪಾಂ | ಡವರಿಗೆಯುಮನದೊಲವಿನಲಿಕೌ
ರವರಿಗೆಯುಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದನುಸುಯೋಧನನು ‖೩೧‖ ಎನಲುತಂ
ಲಸೂಸೆನಗುತ | ರ್ಜುನನವೊಗನೋಡಿದನುಸುರರಿಪು | ನನುವಹೇ

ರ್ಥಯೆನೆತಲೆವಾಗಿಕೈಮುಗಿದು ॥ ಎನಗೆಮತಬೇರೇನುದುರಿಯೋ ।
ನನಮತವೇನನ್ನಮತವು । ನ್ನು ದುನಯವೆನಯವೆನ್ನೊಳೀಸ್ವಾತಂ
ತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದಾ ॥೩೨॥ ಅದಡಾವಿಹುವಂದುಕಡೆಯಲಿ।ಕಾದುವೆವರಾಪಲ್ಲಬ
ಲನೊಳು । ಯಾದವರುಕೃತವರ್ಮನಾರಾಯಣಮಹಾಸೇನೆ ॥ ಕಾದು
ವವರಿಹರೊಂದುದೆಸೆಯುರ । ಡಾದದಿದರೊಳುಮೆಚ್ಚಿದುದುನೀ ।ನಾದರಿಸಿ
ಪರಿಸೆಂದುಪಾರ್ಥಂಗಸುರರಿಪು ನುಡಿದಾ ॥೩೩॥ ಮುರಮಥನಚಿತ್ತೈಸು
ಕೌರವ । ರರಸನಶಿಶಿರಿವಂತನಿದಸಂ । ತರಿಸಲಾಪೆನುಬಹಳಯಾದವಸೈ
ನ್ಯಸಾಗರವ ॥ ಧರೆಯುಸಂಪದವಿಲ್ಲದದವಿಯ । ತಿರುಕರಾವಿನಿಬರನುಸಲೆ
ಸಂ । ತರಿಸಲಾಪೆನುಕೃಷ್ಣನೀನೇಸಾಕುನವುಗೆಂದಾ ॥೩೪॥ ನಾವುಬಡವ
ರುಬಡವರಿಗೆಧಿಟ । ನೀವೆಬಂಬಲವೆಂಬಬಿರಿದನು ।ದೇವಕೇಳಿದುಬಲ್ಲೆವೆಂ
ದನುಪಾರ್ಥಕೈಮುಗಿದು ॥ ನೀವುನುಖದಲಿಪಾಂಡವರದು । ಜ್ಜೀವಿಸುವೆ
ನಮಗುಳಿದಮುದುಃಖ ।ಪಾವಳಿಯುಕೃಪೆನೂಡಬೇಕೆಂದನುಸುಯೋಧ
ನನೂ ॥೩೫॥ ಮರೆಯುಮಾತುಗಳೇಕೆಪಾಂಡವ । ರೆರಕನಿಮ್ಮಲಿಹಿರಿದು
ಪಾರ್ಥಗೆ।ಮರುಗುವಿರಿಹಿರಿದಾಗಿಮನಮಚ್ಚಿಂಟುನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ಉರು
ವಕಾರ್ಯಕೆಕಡೆಯಲಾವೇ ।ಹೊರಗನಾಕಂಠಿರಲಿನೀಹೊ । ಕ್ಕಿರಿಯ
ಲಾಗದುಕೃಷ್ಣಯೆಂದನುಕೌರವರರಾಯಗಾ॥೩೬॥ವೊಲೆಯುನೊಂಬಂದೊ
ಷ್ಟದನುಜೆಯ । ಹಿಳಿದವೊದದೆವುಶಕಟನನುತನು ।ಗಳದಧೇನುಕೆವತ್ಸನ
ಹಯವೃಷಭಭುಜಗರನು ॥ ಬಲುಗಜವಮಲ್ಲರನುಮಾವನ । ನೆಳದು
ಮಾಗಧಬಲವಬರಿಕೈ । ದಳಸಿದೆವುದಾನವರಹೀಡನುಯಾಹವಾಗ್ರದಲೀ॥
ಕಾಲಯವನನದಂತವಕ್ರನ ।ಸೀಳಿದೆವುಮುರನರಕಕುಂಭನ।ಸಾಲುವನ
ಪೌಂಡ್ರಕನಡಿಬಿಕನಹಂಸಮೋಹರವ ॥ ಕಾಳಗದೊಳಿಟ್ಟರಿಸಿಭಾಣನ।
ತೋಳತರಿಪಂಡಾಯ್ತುಧಾಳಾ । ಧೂಳಿಯಾಹವವಿಂದುಮೌಳಿಯೊಳೆವ
ಗೆಮುಳಿಸನಲೀ ॥೩೭॥ ಹಸುಳೆತನವೊದಲಾಗಿಬಲುರ । ಕ್ಕಸರೊಡನೆತ
ಲೆಯೊತ್ತಿರಣದಾ। ಯುಸವನೈರಿಸಿಹೊಯ್ದುಕೊಂದೆವುಕೋಟಿದಾನವ
ರ ॥ ಮಿಸುಕಲಾರೆವುಚಂಕ್ರಭಂಡಾ । ರಿಸಿತುಮುನ್ನಿನಜವ್ವನದಬಲ।ಮು
ಸುಳಿತಾವುಂಡಾಡಭಟ್ಟರುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೩೮॥ ಎನಲುಖರೆಲೇನೆಂದು
ದುರಿಯೋ । ಧನನುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಬಲರಾ । ಮನನುಕೃತವರ್ಮನ
ನುಕಂಡನುಸಿಖಿಳಯಾದವರ ॥ ವಿನುತಬಲಸಹಿತೊಲವಿನಲಿಹ । ಸ್ತಿನಪು
ರಿಗೆಹಾಯಿದನುಬಳಿಕೀ । ದನುಜರಿಪುನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನುಧನಂಜಯ
ಗೇ॥೪೦॥ ಸುರಗಿಯುನುಬಿಸುಟೊರೆಯುನಂಗೀ।ಕರಿಸಿದಂಬದಲಾಹವದಧು
ರ। ಭರದಯಾದವಬಲವನೊಲ್ಲದೆಮಂದನುತಿಯಾಗಿ ॥ ಮರುಳೆಕಾದದ

ಟ್ಟದೆಂಮನು | ಬರಿದೆಬಯಸಿದೆಯಿದನುಕೇಳ್ದರೆ | ಮರುಳುಗುಟ್ಟದೆಮೊ
ಣ್ಬರೇನಿಮ್ಮಣ್ಣತಮ್ಮದಿರು ||೪೧|| ಎನಲುಗಹಗಹಿಸಿದನಿದಾರಿಗೆ | ಮನ
ಕದ್ದಾಡುಪಿಸಿಜಿಹಿ | ಷ್ಯನಲಿನಾಟಕದಿಂದ್ರಜಾಲವನಿಮ್ಮಗರುಡಿಯಲಿ |
ಎನಗೆಶ್ರವವುಂಟದುನಿಲಲಿಯಂ | ನನುಜರಗ್ರಜರರಿಯರೇನಿ| ಮ್ಮನು
ಮಿತವುಹಿಮಾವಲಂಬವನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೪೨|| ನಾವುಬಳಿಕ್ಕೈಯಪರುಬ
ರಲೆಮು | ಗಾವುದಲ್ಲಿಯಕೆಲಸವುಂಡುಂ | ಡಾವುಕುಳ್ಳಿಹರಲ್ಲಹಂಗಾಗಿರೆ
ಕದನದಲಿ || ದೇವನೆಂದೇನೀವುಬಗವಿರಿ | ದೇವತನನಮ್ಮಲ್ಲಿಲವಪಿಲ್ಲಾ
ಬಾರೆವುಬಂದುಮಾಡುವದೇನುಹೇಳೆಂದಾ ||೪೩|| ದೇವಮಾತ್ರವೆನೀವುದೇ
ವರ | ದೇವರೊಡೆಯರುರುಹೊಗಳುವರೆವೇ |ದಾವಳಿಗಳಳವಲ್ಲಸಾಕಾವ
ತದಂತಿರಲಿ || ನಾವುಭಕತರುಭಕತಭೃತ್ಯರು | ನೀವುಸಾರಥಿಯಾಗಿಭೃ
ತ್ಯನ | ಕಾವುದೆಂದರ್ಜುನನುಹಣೆಚಾಚಿದನುಹರಿಪದಕೇ ||೪೪|| ಎನಲ
ನಗುತೆತ್ತಿದನುಸಾರಥಿ | ತನವಕೈಕೊಂಡೆನುಕೃಪಾಳುವಿ | ನನುನಯ
ದನಾಸೆತ್ತಬಲ್ಲೆನುಭೃತ್ಯವರ್ಗದಲೀ || ತನಗಹಂಕೃತಿಯೈವರಾಳೋ
ಚನೆಯಪಡಿಹಾರಿಕೆಕಿರೀಟಿಯ | ಮನೆಯಭಂಡಿಯಬೋವತನವೆಲೆನೃ
ಪತಿಕೇಳೆಂದಾ || * * * * * ||೪೫

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ಬಂದುಕಂಡನುಸಂಜಯನುಯಮ
ನಂದನನನಲ್ಲಿಂದಮರಳಿದು | ಬಂದುಕೌರವನೃಪತಿಗರುಹಿದನವರ
ತುಗಳಾ || ಪದನು || ಎಲೆಪರೀಕ್ಷಿತತನಯಕೇಳುಂ| ಮಳಿಸಿದನುಯ
ಸೂನುಮುರರಿಪು | ಫಲುಗುಣಗೆಕೈಕೊಡುವನೋಕೌರವರಿಗೊಳ
ಹನೋ || ತಿಳಿಯಲರಿದೆನುತಿರಲುಬಲಗಂ | ಣಲುಗಿತಿದಿರೊಳುಕೈಯಗ
ಡಿಯಲಿ | ಸುಳಿದನೊಬ್ಬನುಬಹಳಮಾರ್ಗಶ್ರಮದಭಾರದಲೀ ||೧|| ಇ
ಳುಗೊಳ್ಳೀಳರಸಕಟ್ಟಸು | ಮುದದಿಗುಡಿಯನುರಣದೊಳಗಹಿತರ |
ದದೆಹೋಗಿನ್ನೇನುಸರಿಯೇಸುರರುಗಿರರುಗಳು || ಪದವನರಿಸಿದರಾ
ಗೊಂಡನು|ಸದಮಲಶ್ರುತಿತತಿಯನೆಂಬ| ಗ್ಗದನುಹಾಪರದೈವಬಿಜಯ
ಗೈವುತಿದೆಯೆಂದಾ ||೨|| ಕಥೆಯೆನಿಂನೊಡಹುಟ್ಟದನಸಾ | ರಥಿತನವಕ
ಕೊಂಡನಿನ್ನೀ | ಪೃಥ್ವಿನಿನ್ನಯರಾಣವಾಸನುಚಿಂತೆಬೇಡಿದಕೆ || ವ್ಯಥ
ವಾಯಿತುವೈರಿಬಲಸಂ | ಪ್ರಥಿತಸಾಹಸನಾದನೀನೆನೆ |ಶಿಥಿಲಸಂಶಯನ
ಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತನಾತಂಗೆ||೩||ಉಕ್ಕಿವಿಸಟಂಬರಿವಹರುಷದ|ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ
ಗೊಡುವನೃಪತಿಗ | ಳಿಕ್ಕಲಿಸೆಹೊರವಂಟನರಸನುಸಕಲದಳಸಹಿತಾ
ವಿಕ್ಕಬರೆಬರೆಕೃಷ್ಣನನಂಕಂ | ಡೊಕ್ಕನೊಡಲನುಚರಣದಲಿಸೂ|ಕಕ್

ಜವಿದೇಸೆನುತನೆಗಹಿದನಂದುಧರ್ಮಜನ ॥೪॥ ಪರಕೆಪರತರವಸ್ತುವನು
ಗೋ । ಚರಿಸಿದೆವಲ್ಲೈದುನಿಜನಂಗಳ । ವರಸಮಾಧಿಗೆಸಮಯವಿಲ್ಲದದೈವ
ನಮಗೊಲಿದೈ ॥ ಕರುಣಿಬಿಜಯಂಗೈದೆಯನೆಮುರ । ಹರನುನಗುತಿಂತೆಂ
ದನಾವೀ । ನರನಸಾರಥಿಯಾದೆವೆಲ್ಲಿಯವಸ್ತುತಾನೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಬಲಿಯಗೆಂ
ಮನನಾಚಿಸದೆಪಾ । ಳಿಯಕೆನಡೆಯೆಂದಸುರರಿಪುಸೇ । ನೆಯನುಕೈವೀ
ಸಿದನುಬಂದನುರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥ ನಿಯುತವಿತ್ತಲುಕೇಳುಜನಮೇ । ಜಯ
ಮಹೀಪತಿಧರ್ಮಸುತನೋ । ಲೆಯಹದನನರಿವಂತೆಶಲ್ಯನೃಪಾಲಹೊರ
ವಂಟಾ ॥೬॥ ಮೇಳವಿಸಿಹೊರವಂಟನಗಣಿತ । ದಾಳುಕುದುರೆಯಕೂಡಿಬ
ರುತಿರೆ । ಕೇಳಿದನುಕುರುರಾಯನಾಮಗದಾಧಿಪನಬರವ ॥ ಆಳೊಳಗ್ಗಳ
ನಧಟಶಲ್ಯನೃ । ಪಾಲಕನತಿರುಹಿದರೆಗೆಲುವುದು । ಕಾಳಗವುನಮಗೆಂದು
ನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಮಂತ್ರದಲೀ ॥ ಎಂದಖಿಳವಸ್ತುಗಳಜೋಡಿಸಿ । ಮುಂದೆಪಾ
ಳೆಯಬಿಡುವಠಾವಿನೊ । ಳಂದವಿಗೆಮಾಡಿದನುಗುಡಿಗೂಢಾರ ಚೌಕಿಗೆ
ಯಾ ॥ ಬಂದುಯೋಜನದಗಲದಲಿಹಯ । ಬೃಂದಗಜಶಾಲೆಗಳಪರುಠವ । ದಿಂ
ದರಚಿಸಿದಕೂಳುಕವನಖಿಳಮೋಹರಕೇ ॥ ೮॥ ಬಂದುಬಿಡುವನ್ನಬರವು
ನಿನ್ನ । ಮಂದಿರವಹೊಗುವಂತೆಶಲ್ಯನ । ಮಂದಿಸಂತೋಷದಸಮುದ್ರ
ದಿಮೂಡಿಮುಳುಗಾಡಿ ॥ ಮುಂದೆನಡಿಯಲುಮತ್ತೆಮುನ್ನಿನ । ಚಂದದಿಂಮ
ನೆಮನೆಗಳನುಸುಖ । ದಿಂದರಚಿಸಿದನಂದುಕುರುಪತಿಪಯಣಪಯಣದ
ಲೀ ॥೯॥ ಆರುನಯದಲಿನಮ್ರಖಿಳದಳ । ಭಾರವನುಸಲೆತಡದನುಕು
ರು । ವೀರನೋಯಮನಂದನನೊಮಿಗಿಲಾಗಿಮೆಚ್ಚಿದನು ॥ ಆರುಮಾಡ
ಲಿಯವರುಬಂದರೆ । ಹಾರಬೇಕೆನ್ನೊಡಲತೆರುವೆನು । ವೀರವೈದೋ
ರಲಿಯೆನುತಹೊಯಿಸಿದನುಡಂಗುರವ ॥೧೦॥ ನಗುತಕೌರವರಾಯನಿವ
ರೋ । ಲಗಕೆಬರಲಿದಿರೆದ್ದುಮುದದಲಿ । ತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಕುಶಲ
ವನೈಯ್ಯಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ಮಗನೆನೀನೇರಚಿಸಿದಾತನು । ಬಗೆದಣಿಯೆಬೇ
ಡವುದುತಾಹಂ । ಗಿಗನುನಿನಗೆನೆಮಾವಬಿನ್ನಹಮುರಳಿನೀವೆಂದಾ ॥೧೧॥ ಎ
ನಗೆಬೆಂಬಲವಾಗುಕುಂತೀ । ತನಯರನುಬಿಡುಮರಳುನೀ । ಹಸ್ತಿನಪುರಿ
ಗೆತನಗಿತ್ತವರವೆನೆಶಲ್ಯಮನವಳುಕಿ ॥ ತನಯಕೈಕೊಂಡೆನುಯುಧಿಷ್ಠಿ
ರ । ಜನಕನಳಿಯನುನೀನುಲೋಗನೆ । ಯೆನಗೆನೀವಿತ್ತುದಸರಿನಿಮ್ಮತ್ತ
ಬಹೆನೆಂದಾ ॥೧೨॥ ಅಗಲಿಟನುಹಲಕಾಲವೈವರ । ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿಮರ
ಳುವೆನುಬಂ । ಧುಗಳದರುಶನಫಲವಲೇಸಂಸಾರತರುವಿಂಗೆ ॥ ಮಗನ
ಸೇನೆದುಕೊಂಡುವಾರಣ । ನಗರಿಗೈದೂದೆಂದುಭೂಪನ । ಮಗುಳಿಚಿ
ದನಾಶಲ್ಯಬಂದನುಪಾಂಡವರಹೊರಗೇ ॥೧೩॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರುಕಾಣ

ಕೆಯುನಿ | ಕ್ಕಿದರುತೆಗದಪ್ಪಿದರುಹಲಕಾ | ಲದಲುಹೂಳಿದಹರುಷವನು
ಕೈಗೊಳಗುಮಾಡಿದರು || ಮುದದಿನೆಲ್ಲರಕುಶಲವನುಕೇ | ಳಿದನುದುರಿ
ಯೋಧನಗೆಸಿಲುಕಿದ | ಹದನನೆಲ್ಲವಹೇಳಿದನುಸಿರ್ವೀರ್ಯ್ಯಮನನಾಗೀ ||
ಆದಡೇನೆಲೆಕಂದತಪ್ಪದು|ಮೇದಿನಿಯುಸಿರಿನಿನಗೆಸತ್ಯವ| ಕಾದುಹದಿನಾ
ಲ್ಕುಬುವನವದಿರಿಮುಂದಲೇಸಹುದು|| ಕಾದಿವೃತ್ರಾಸುರನಮುರಿದಪ|ವಾ
ದದಲಿಸಿರಿಹೋಗಿದುಃಖಿತ | ನಾದನಿಂದ್ರನುಮತ್ತೆಬದುಕಿದಶಚಿಯಾದೆಸೆ
ಯಿಂದಾ ||೧೫|| ನಹುಷನನುಕಡೆನೂಕಿರುಷಿಗಳ | ಮಹಿಮೆಯುಲಿಸಾಂ
ಬ್ರಾಜ್ಯದಲಿಸ | ನ್ನಿಹಿತನಾದನುಮತ್ತೆದಿವಿಜರಾಯನೊಳಗಾಗಿ || ಅಹಿತ
ರವಗಡಿಸಿದರೆಕುಸಿದನು | ಬಹಳಲೇಸನುಬಳಿಕಕಂಡನು | ಮಹಿಸಿಮಗೆ
ಬೆಸಕೈಯ್ಯುವಬದುಕುವಿರೆಂದನಾಶಲ್ಯಾ ||೧೬|| ಆದಡಾಕರ್ಣಂಗೆಸಾರಥಿ|
ಯಾದಿರಾದಡೆಸಮರಮುಖದಲಿ | ವಾದತೇಜೋವಧೆಯಮಾಡೂದವನ
ನವಘಡಿಸಿ || ಕಾದುಕೊಡುವುದುನಾವುಗೆಲುವವೊ | ಲಾದರಿಸುವದುನ
ಮ್ಮನೆಂದಾ| ಮೇದಿನೀಪತಿಶಲ್ಯನನುಸತ್ಕರಿಸಿಕಳುಹಿದನು ||೧೭|| ಬೀಳು
ಕೊಂಡನುಶಲ್ಯನಿತ್ತಲು | ಹೇಳುವರಮತಿಮಿರಿಯೆನೋಟಕ | ರಾಲಿ
ಝುಮ್ಮಿಡೆಕಾದುಶರಮನಮೂರುಕವಲಾಗೆ || ಜಾಳಿಗೆಯುಹೊಗರಲಗಿ
ನುರಿಯುಥ | ಡಾಳನಭದಲಿಝುಗಝುಗಿಸೆಹೇ | ರಾಳದೊಡ್ಡವಣೆಯುಲಿಬ
ರುತಿರ್ದುದುನೃಪವ್ರಾತ ||೧೮|| ದೆಸೆಗಳೆಂಟರಮೂಲೆಬಿರಿಯಲು| ಪಸ
ರಿಸಿತೊಹಳೆಬೊಮ್ಮಗಹುದೇ| ಹೊಸವಿಧಾತ್ರನಸೃಷ್ಟಿಯಿದುಹೆಸರೇನು
ಹೊಗಳುವನ || ಕುಸಿಯುನೇಕೂರುಮನುಭಾರಕೆ| ನಸಿಯುನೇನಾಗೇಂ
ದ್ರನಾನೆಗಳು | ಸುರಹದುಳವೆನೋಡೆನಲುಬಂದುದುನೃಪವ್ರಾತ||೧೯||
ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರುಕೇರಳರುಶಿಶು | ಪಾಲನಂದನಧೃಷ್ಟಕೇತುಕ | ರಾ
ಳಮಾಗಧಜೀನಬೋಟಕಖರ್ಪರಾದಿಗಳು || ಮೇಲೆಮೇಲೈತಂದುಭೀ
ಷ್ಮಂ|ಗಾಳುದೋರಿದರಿತ್ತಕುರುಭೂ|ಪಾಲಕನಕೂಡಿದರುಭಗದತ್ತಾದಿ
ಭೂಭುಜರೂ||ದ್ರುಪದರಾಜಪುರೋಹಿತನುಕುರು|ನೃಪನನಿತ್ತಲುಬಂ
ದುಕಂಡನು|ವಿಪುಳಮತಿಮಾತಾಡಿದನುನಿಜರಾಜಕಾರಿಯವ||ಕೃಪಣತನ
ದಲಿಕೌರವನಗುರು|ಕೃಪನಭೀಷ್ಮನಮತವನೊಲ್ಲದೆ|ಚಪಳಕರ್ಣನಕೂ
ಡೆನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಕಾಳಗವಾ || ನೆನದಮತವನುತನ್ನತಂದೆಯು | ಮನದಮ
ಚ್ಚದೊಳೂರದುಕರ್ನನ|ನೆನಹಿನಲಿಪುಟವಿಟ್ಟುಶಕುನಿಯನೀತಿಯಲಿನಿಗು
ಚೆ||ಅನುಜಮತದಲಿವಿಸ್ತರಿಸಿಮೈ|ದುನನನುಡಿಯಲಿಬಣ್ಣವಿಟ್ಟನು|ಜನಪ
ನಕೇತ್ಯಾರ್ಂಗನೆಗೆತೊಡಸಿದನುಭೂಷಣವಾ||೨೦||ಹರುಷದಲಿಸಂಜಯ
ನನಾಗಳೆ | ಕರಸಿಕುರುಪತಿಬುದ್ಧಿಗಲಸಿದ| ನರಿನೃಪರಸಾಳಯುಕೆಹೋ

ಹುದುನುಡಿವುದುರವಣಿಸಿ॥ಧರೆಯಬೇಡಿಸಿಕಳುಹಿದಿರಿಸಂ। ಗರದೊಳಸಿಧಾ
ರೆಯಲಿಕೊಡುವೆವು। ಬರಿದೆಕೊಟ್ಟಡೆಧರ್ಮವೆಂಬುದುಧರ್ಮಪುತ್ರಂಗೆ ॥
ಬೀಳುಕೊಂಡನುಮಂತ್ರಿಪಯಣದ । ಮೇಲೆಪಯಣವನಯ್ದಿಪಾಂಡು
ನೃಪಾಲಕರಸಾಳಯಕೆಬಂದನುರಾಯಗರುಹಿಸಲು॥ ಕೇಳಿಬೀಡಾರವ
ನುಬೀಯುವ । ಹೇಳಿಸಿದನಾಮರುದಿವಸದೊ । ಡ್ಡೋಲಗವರಚಿಸಿದನು
ಕುಂತೀಸುತನುರೀವಿಯಲೀ ॥೨೪॥ ಹರಿವಿರಾಟದ್ರುಪದಕೈಕೆಯ।ರಿರವುಬ
ಲವಂಕದಲಿವಾಮದ ।ಲಿರೆವೃಕೋದರಫಲುಗುಣಾದಿಗಳಮಳಮಂತ್ರಿಗ
ಳು ॥ ತರುಣಿಯರುರುಪರಿಮಳದಜಂಗಮ । ಧರಣಿಯರುರುಮನುಮಥವಿರಿಂ
ಚನ । ತರುಣಿಯರುಕುಳ್ಳಿರ್ದರರಸನಹಿಂದೆಮೋಹರಿಸೀ ॥೨೫॥ ಕರಣಿ
ಕರುಮಾಂತ್ರಿಕರುವೈದ್ಯರು। ಸರಸಕವಿಗಳುತಾರ್ಕಿಕರುವರ। ಭರತನಿ
ಪುಣರುಗಾಯಕರುಪಾಠಕರುವಾಗ್ಮಿಗಳು ॥ ಕರಿತುರಗಶೀಕ್ಷಕರುಲಕ್ಷ
ಣ । ಪರಿಣತರುಮಂತ್ರಿಕರುಸಾಂ । ವತ್ಸರರುಪರಿಹಾಸಕರುವೈತಾಳಿ
ಕರುರಂಜಿಸಿತೂ ॥೨೬॥ ಮಾವುತರುಚಿತ್ರಿಕರುಮಲ್ಲರು । ರಾವುತರುಶಿ
ಲ್ಪಿಗರುಮಾಯಾ।ಕೋವಿದರುಕರ್ಣಾಂಭ್ರವಿಕಳರುಮೂಕವಾಮನರು॥
ದ್ರಾವಕರುಜೂಜಾಳಿಗಳುಪರಿ । ದಾವಣೆಯದಾದೇಶಿಗಳುಮೃಗ ! ಜೀವಿ
ಗಳುಶಾಕಿನಿಕರೆಸಿದರುರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥೨೭॥ ಸಾಲಮಕುಟದರತ್ನರ
ಶ್ಮಿಯ । ಧಾಳಿಗೊಂಡುದುತಮಪನಿನ್ನಾ । ಮೇಲುಪೋಗಿನಕಿತ್ತುಖಡು
ಗಪ್ರಭೆಯಹಂಗೇಕೆ ॥ ಮೇಲೆಕೈದೀವಿಗೆಗಳಧಿಕ। ಜ್ವಾಲೆಯಿದುಪ್ರನರು
ಕ್ತವೆನೆಭೂ । ಪಾಲನೋಲಗವೆಸೆದುದಿಂದ್ರನಸಭೆಗವೆಗ್ಗಳಿಸೀ ॥೨೮॥
ಕಳಕಳವೆಘಡಮಾಣಿಪಾಷಾಣಂ । ದುಲಿವೆಕಂಚುಕಿನಿಕರಪಂಗ್ತೈ । ತಳ
ದಪಾದದರಾಯರಿರ್ದರುಮಣಿಯಮಕುಟದಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನುನಗುತ
ಪರಮಂ । ಡಲದಸಿಷ್ಟನುಬಕಲಿಯನೆಬಾ।ಗಿಲಲಿಕ್ಕೈದುವಕೊಂಡುಹೊ
ಗಿಸಿದರಂದುಸಂಜಯನಾ ॥೨೯॥ ಬಂದುಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟುಹರುಷದ । ಲಂ
ದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಭಯದಲಿ । ನಿಂದುನೋಡಿದನೆಡಬಲಮಹಾಮಹೀಶ್ವ
ರರ ॥ ಸಂದಯಮನೋನಿರುತಿಯೋಪು । ರಂದರನೊಪಾವಕನೊವ
ರುಣನೊ । ಮಂದಿಯಿದುಮಾನಸರೆಮಾಮಾಯನುತಬೆರಗಾದಾ ॥೩೦॥
ಸುಳಿದಲೆಯನವಿನ್ಯಾಸೆಗಳಮಿಗೆ । ಬೆಳೆದಮುಡುಹುಗಳೊಡ್ಡದುರವು ।
ತ್ಸಳಿತರೋಮದನೊಸಲಡೋರಿಯತಲೆಯಕಲಿಮುಖದ ॥ ಬಲಿದಹುಬ್ಬಿ
ನತೋರತೋಳಿನ । ಹೊಳವಡಾಯುಧವೊಗದಹೊಗರಿನ । ಕಲಿಮ
ನದಕದನಪ್ರಚಂಡರಕಂಡುಬೆರಗಾದಾ ॥೩೧॥ ಹಳುವದಲಿಹನ್ನೆರಡುವ
ರುಷವು । ತೊಳಲಿದರುಸಿರಿಹೋಗಿನಿಮಿಷಕೆ।ನೆಲದರಾಯರುನೆರದುಜೀ

ಯೆನುತಿದೆನುಹಾದೇವ ॥ ನಳಿನನಾಭನಕರುಣದಳತೆಗೆ । ಸಿಲುಕದಿಹದೇ
ನುಂಟುಮುರರಿಪು । ಮುನಿದಡಾವನಮುರಿಯನೆಂದನುತನ್ನಮನದೊಳ
ಗೇ ॥೩೨॥ ಇಳುಹಿದನುಮುಹಿಯಲಿಮಹೀಪತಿ । ಕಳುಹಿದುಡುಗೊರೆಗ
ಳನುಭೂಪತಿ । ತಿಲಕಧರ್ಮಜನೊಪ್ಪಗೊಂಡನುನೃಪನಪಾವುಡವ ॥
ವೊಲವುಬೊಪ್ಪನಲುಂಟಲಾಮ । ಕ್ಕಳನುಮರೆಯನುಲೇಸುಸಂಜಯ।ತಿ
ಳುಹುತಾತನಕುಶಲವನುಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯರಾ ॥೩೩॥ ಗುರುಪಿತಾಮಹ
ಗೌತಮರಸ । ಚ್ಚರಣಕಮಲಂಗಳಿಗೆಕುಶಲವೆ । ಗುರುಸುತನುಸುಕ್ಷೇ
ಮಿಯೇಕುರುರಾಯನಿರವೆಂತು ॥ ಕುರುಪತಿಯಸೋದರರುಮಕ್ಕಳು ।
ಸರಸಿಜಾನನೆಭಾನುಮತಿಮಿ। ಕ್ಕರಸಿಯರುಕರ್ಣಾದಿಗಳುನಿರ್ವೃತ್ತರೆಹೇ
ಳೆಂದಾ ॥೩೪ ॥ ಸುಖಿಗಳೆಬರುಜೀಯನಿಮ್ಮಯ । ನಿಖಿಳಬಾಂಧವರನು
ಸಹೋದರ । ಸಖಸುತಾದಿಗಳನುಪುರೋಹಿತಪೌರಪುರಜನದ ॥ ಮು
ಖಸಮಸ್ತರವೊದಲುಪಂಕಜ । ಮುಖಿಯರನುಬೆಸಗೊಂಡುಕಳುಹಿದ।
ರಖಿಳಗುರುನಂದನರುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪರೆಂದಾ॥೩೫॥ಮುನ್ನಭೀಷ್ಮ
ದ್ರೋಣಗೌತಮ । ರುನ್ನತದಕಾರುಣ್ಯದಲಿಸಂ।ಪನ್ನಸಾಹಸರಾದವಾ
ದರಿಸಿದೆವುಧರ್ಮವನು ॥ ಇನ್ನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀಶನು। ತನ್ನಮಕ್ಕಳ
ಬಾಂಧವಪ್ರತಿ।ರುನ್ನತಿಯನೆರೆಕಾಬನೆಂದನುಧರ್ಮಸುತನಗುತಾ ॥೩೬॥
ಏನುಬಂದಿಹಹದನುನಿಂಮವ। ರೇನನೆಂದರುಕೌರವೇಶ್ವರ। ನೇನನೆಕ್ಕಟ
ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದನಿವರಮಾತುಗಳ ॥ ಯೇನುಮನುನೀನುಳುಹದಿರುವಿನ।ಯಾ
ನುಗತವಾಗಿರಲಿವೇಣ್ಕಾ।ರ್ಯಾನುಗತವಾಗಿರಲಿಬಿನ್ನವಿಸೆಂದನಸುರಾರೀ॥
ನಾಡಬೇಡುವರೆಮ್ಮೊಡನೆಹೊಯಿ। ದಾಡುವಸುಸಂಪ್ರತಿಗೆಚಿತ್ತವ।ಮಾ
ಡಲಾಗದುಸಂಧಿವೀರಕ್ಷತ್ರಿಯರಮತವೇ ॥ ಬೇಡುವರೆಪಾರ್ಥಿವರುತಾವ
ದ ।ನಾಡಬಾರದುತಮ್ಮಜನನವ।ನೋಡಿನುಡಿದರುಪಾಂಡುಸುತರಲ್ಲೆಂ
ದುಹೇಳೆಂದಾ ॥೩೮॥ ಮೊದಲಲಮಳಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವು । ಮದುವೆಯಾ
ದುದುಬಳಿಕವನವಾ । ಸದಲಿವಾನಪ್ರಸ್ಥವೆಂಬಾಶ್ರಮವನಳವಡಿಸಿ ॥ ತು
ದಿಗೆತಾಸನ್ಯಾಸನನುಮಾ । ಡಿದನುಮುಗುಳಳುಪಿದರೆರಾಜ್ಯದ । ಪದವಿಗ
ನುಚಿತವಾಯ್ತುಯುಮಜಂಗೆಂದುಹೇಳೆಂದಾ॥೩೯॥ತಳತಜನ್ಮನದುಬ್ಬುಗ
ಳಕಳ । ವಳಿಗರರ್ಜುನಭೀಮರೆಂಬವ । ರೊಳಗೆವೈರವಬಿತ್ತಿಸುಡುವನು
ಕೃಷ್ಣಹಗೆತಮಗೆ ॥ ಉಳಿದದ್ರುಪದವಿರಾಟರೆಂಬೀ । ಹುಳುಗಳೊದವಿನ
ಲೋರೆಗೆಡದರು । ತಿಳಿಯುತಾನೇಕಡೆಗೆಕೆಡದಿರನೆಂದುಹೇಳೆಂದಾ ॥೪೦॥
ನಾಕುಕೌರವರಾಯಮಾತನ । ದೇಕೆಚಿತ್ತೈಸುವಿರಿದೂತನ । ನೂಕು
ನೂಕುಕುಠಾರದುರ್ಯೋಧನನನೊಡೆಹೊಯ್ದು॥ಶಾಕಿನಿಯರನುರಕ್ತ

ರಿಯೊ| ಳೋಕುಳಿಯನಾಡಿಸುವನಿಲುತಡ | ವೇಕೆನುತಘುಡುಗುಡಿ
ಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋದನಾಭೀಮಾ ||೪೧|| ಬೆಸಸುವದುಹಿಂದಾದಜೂಜಿನೊ |
ಸೆವಜಾಡ್ಯವೆಸಾಕುಧರ್ಮದ| ದೆಸೆಗೆನೀವಿಂನುತ್ತರಾಯಿಸುಯೋಧನ
ಕುಲವ || ದೆಸೆದೆಸೆಯುದ್ಧೈವಂಗಳಿಗೆಹಸ |ರಿಸುವರೆಮ್ಮನುಕಳುಹೆನುತ
| ಜೆಸಿದರೆಂದಭಿಮನ್ಯುಸಾತ್ಯಕೀಭೀಮನಂದನರು||೪೨||ಕದಡಿತಾಯಾ
ಷ್ಟನಕಲ್ಪಾಂ | ತದಮಹಾಸಿಡಿಲಂತೆವೀರರು | ಕೆದರಿತಮತಮಗೆದ್ದು
ಡಿದರಾಖಂಡೆಯನಝಡಿದು || ಉದುರಹೊಯ್ವೆವುಹಲುಗಳನುಕಿ|ಬ್ಬದಿ
ಲುಗುವೆವುಕರುಳನಹಿತನ | ತಿವಿಯುಸುರಿವೆವುಬೆಸಸುನೇಮವನೆಂದರ
ರಥರು ||೪೩|| ಆತನಿಂದೇನಹುದುಹೊಲ್ಲಹ | ವಾತನಿಂದೇನಹುದುಲೇ
ಸುಗ | ಳಾತನಿಂದೇಬರಲಿಹಿಂದಣಕಾನನಾಯುಸದ|| ಯಾತನೆಯುಸೈರಿಸಿ
ನಮಗಿಂ | ನಾತನುಡಿದರೆಹಾನಿಯೊನೀವ್ |ಕಾತರಿಸದಿರಿಯೆಂದುಸಂತೈ
ದನುಯಮಸೂನು ||೪೪|| ಕಳುಹಿದನುಬೀಡಾರಕವನಿಪ|ತಿಲಕನಾಸಂ
ಯನನಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕಮರುದಿನಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರುಸಂಜಯನಕರಿಸಿ||ಬಲು
ಮೆಲುಹಿನನುಡಿಗಳಿಂದವೆ | ತಿಳುಹಿದರುಬಳಿಕತ್ತಲೋಲಗ | ದೊ
ಗೆದೂತನಕರಸಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೂ ||೪೫|| ಜನನವನುಗಾಂ
ರಿದುರಿಯೋ | ಧನನನವರೊಡಹುಟ್ಟಿದರನಂ | ಗನೆಯರನುದುಶ್ಯಳೆ
ಸ್ಸೈಂಧವಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳ||ವಿನುತಬಾಹ್ಲಿಕಶಲ್ಯಭಗದ|ತ್ತನನದೀಸು
ತಗುರುಕೃಪರಗುರು |ತನುಜರನುವಂದಿಸಿದರುಚಿತದಲೆಂದುಹೇಳೆಂದಾ||
ರಪುರೋಹಿತರನುಸುಸಾಮಂ | ತರನುವೈದ್ಯರವಿದುರನನುಮ |ತ್ತರ
ಮನೆಯುವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನೋಲಗದಗಣಿಕೆಯರ ||ಕರಿಹಯಾಧ್ಯಕ್ಷರನುಪಡಿ
ಹಾ | ರರನುಬಾಹತ್ತರನಿಯೋಗದ | ಪರಿಜನದಕುಶಲವನುಕೇಳಿದನೆಂ
ದುಹೇಳೆಂದಾ ||೪೬|| ಹೊನ್ನಿನಲಿಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿವಿ|ಧಾನ್ನದುಡು
ಗೊರೆಗಳಲಿದೂತನ | ಮನ್ನಿಸಿದನವನೀಶನುಚಿತದಲವನಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ||ಪ
ನ್ನಗನಸಿರಿಮಂಚದಾತನು | ಬೆನ್ನಲಿರಲೀಪಾಂಡುತನಯರಿ |ಗಿನ್ನುಮಂ
ಗಳವೆನುತಸಂಜಯಬಂದನಿಭಪುರಿಗೇ || * * ||೪೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ|| ತಿಳುಹಿದನುವಿದುರನುಮಹೀಪತಿ|ತಿ
ಕನನುನಯನೀತಿಧರ್ಮಂ|ಗಳನುಸಂಗತಿಯಿಂದನೂಕಿದರಿವರುಯಾಮಿ
ಯಾ ||ಪದನು|| ಬಂದನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನ | ಮಂದಿರಕೆಕಂಡನು
ಮಹೀಶನ | ನೊಂದೆರಡುಮಾತಿನಲಿಸೂಚಿಸಿಮರಳಿದನುಮನೆಗೆ|| ಅಂದಿ
ರುಳೊಳುನಿದ್ರೆಬಾರದೆ| ನೊಂದುವಿದುರನಕರದುರಾಯನ|ತಂದೆಬಿಸು

ಸುಯಿವೃತ್ತನುಡಿದನುವಿದುರದೇವಂಗೇ ॥೧॥ ನಾಳೆಸಭೆಯಲಿಬಂದಹದನ
ನು । ಹೇಳುವನುಸಂಜಯನುಸಂಧಿಯೊ । ಕಾಳಗವೊ ಮುಂದರಿಯಬಾರ
ದುದುಗುಡವಾಯ್ತೆನಗೆ ॥ ಹೇಳುನಿರುತವನಿಂದಿಸಿರುಳನು।ಬೀಳುಕೊಟ್ಟು
ದುಸಿದ್ರೆಯೆನೆಭೂ। ಪಾಲಕನಸಂತೈಸಿಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೨॥ಬಲ
ವಿಹೀನನುಬಲ್ಲಿದನಕೂ । ಡೊಲಿದುತೊಡಕಿದವಂಗೆಕಾಮದ ।ಕಳವಳದ
ಲಿರ್ದವಗಧನದಳಲಿಂದಮರುಗುವಗೆ ॥ ಕಳವಿನಲಿಕುದಿವಂಗೆದೈವದ।ನೆಲೆ
ಯನರಿಯದವಂಗೆಧಿಟವಿದು। ತಿಳಿಯಬಾರದುನಿದ್ರೆಯೆಂದನುಭೂಪತಿಗೆವಿ
ದುರಾ ॥೩॥ ಒಂದರಿಂದೆರಡಹುದನರಿಮೂ । ರಂದವನುತಿಳಿನಾಲ್ಕರಲಿಮ
ನೆ । ಗುಂದಿರದಿರೈದರಲಿವರ್ಜಿಪ್ರದಾರನೇಳರಲಿ ॥ಒಂದಿಸದಿರೆಂಟನುವಿಚಾ
ರಿಸಿ।ಮುಂದುವರಿವಂಬತ್ತರಲಿಮನ। ಗುಂದಿಸದಿರೀರೈದರಲಿಭೂಪಾಲಕೇ
ಳೆಂದಾ॥೪॥ತನ್ನ ಚಿಂತೆಯದೊಂದುದೈವದ।ಗನ್ನಗತಕವದೆರಡುಭಾವದ।
ಮನ್ನಣೆಯಬಗೆಮೂರುದೈವದಭಿನ್ನ ಮುಖನಾಲ್ಕು ॥ ತನ್ನ ನೆನಹಿನವೋ
ಲುಕಾರ್ಯವು।ಚೆನ್ನ ಹಡೆಲೋಕಕ್ಕೆತಾಬೇ।ರಿನ್ನದೈವವದೇಕೆತಾನೇದೈ
ವರೂಪೆಂದಾ॥ಒಂದುವರ್ಣವನರುಹಿದವಗುರು।ಒಂದುಪಾಯದಲುಳಿಹಿ
ದವಗುರು।ಬಂದವಿಗ್ರಹದೊಳಗೆರಕ್ಷಿಸಿದಾತಪರಮಗುರು ॥ ಒಂದೆರಡು
ಮೂರೈಸಲೇತಾ।ನೆಂದುಗರ್ವೀಕರಿಸಿದವರುಗ।ಳೊಂದುವರುಚಾಂಡಾಲ
ಯೋನಿಯೊಳರಸಕೇಳೆಂದಾ॥ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕಾರಣವನಳಿ।ದನ್ಯತಾಚಿಂ
ತೆಯನುಮಾಡುವು।ದುನ್ನತಿಕೆತಾನಲ್ಲನೀತಜ್ಞರಿಗೆಭಾವಿಸಲು ॥ ಮನ್ನಿಸು
ವುದಾತ್ಮನನುಮಿಕ್ಕದ।ನನ್ಯರಿಗೆಮಾಡುವುದದಲ್ಲದೆ। ತನ್ನ ತಾಮರದಿಹು
ದುಮತವಲ್ಲೆಂದನಾವಿದುರಾ॥ಪಾವುಹಲವನುಹಡದುಲೋಕಕೆ।ಸಾವತ
ಹವ್ರೊಲುಮೂರುಮಕ್ಕಳ। ನಾವಪರಿಯಲಿಹಡದುಕೆಡಿಸಿದಭೂಮಿಭಾರಕ
ರಾ॥ಭಾವಿಸಲುಸರ್ವಜ್ಞಸರ್ವಗು।ಣಾವಲಂಬನನೊಬ್ಬನರ್ಜುನ। ದೇವ
ನಾಲದೆನಾಡನಾಯಿಗಳೇನುಫಲವೆಂದಾ ॥೮॥ ದೀಪದೀಪವತೊಳಲಿಕರ್ಮ
ಕ।ಶಾಪದಲಿಕುದಿಕುದಿದುಸಾವಾ।ರೂಪಿನಿಂದಾರ್ಜಿಸುವಧರ್ಮದಗೊಡ
ವೆತಾನೇಕೆ॥ ಭೂಪಕೇಳ್ಸತ್ಯವಂದೇ।ಸೋಪಾನಸರ್ವಕೆಜನ್ಮಕೂಪ
ರ । ಪಾಪವತ್ಸೈದುಸಾವೆಯಾಗಿಹುದೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೯॥ಪಾಪದಿಂದಾರ್ಜಿ
ಸಿದರ್ಥವ । ನಾಫಲವನುಂಬುವರಿಗಿಲ್ಲಾ ।ಪಾಪವಬ್ಬಿಂಗಪ್ಪದಾರ್ಜಿಸು
ವಾಗಮನದಿಂದ ॥ ಕಾಪಥವನಾಶ್ರೈಸಿಕೋಪಾ । ಟೋಪದಿಂದುತ್ತಮ
ರಸರ್ವ । ಸ್ವಾಪಹಾರವಮಾಡಿಬದುಕುವಬಾಪಗುಣವೆಂದಾ ॥೧೦॥ ಬವ
ರಮುಖದಲಿವೈರಿರಾಯರ ।ನಪಘಡಿಸಿತಂದಾಧನವಭೂ ।ದಿವಿಜಸಂತತಿಗಿ
ತ್ತುಫಲವಿಸಿತೆಂದುಗಣಿಸುವರೆ ॥ದಿವಿಜಪತಿಗಾಗದುಕಣಾವಾ । ನವಪತಿಗೆ

ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿದುನಿಂ|ನನನುನೀತಿಯನರಿಯನೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದಾ‖ ಧ
ರಣಿಯುಮುರರಥನದಿಸಲಹುದ|ಚರಿತುರಗವೊಲಾದದಳವು|ಬ್ಬಗದಿಹೆಚ್ಚಿ
ಹುದರಿನೃಪಾಲರಯುದ್ಧಪರಿಯಂತ ‖ ಜೆರಿದುನಿವುದುವಾಹಿನಿಗೆಮುಂತ
ಖುವುಚಲಕಟ್ಟೆಯುವೊಲದನರ|ದರಸುಗಳುಪರೆಳ್ನೀತ್ತಮಂದೆಸೆಗಂಜಬೇ
ಕೆಂದ‖ಉರಗನಾಡಿದರರದರವೆಕ್ರದೊ| ಳರದವೋಣ್ದಪ್ಪದೇಹದೊ|ಳ
ರದರುಧಿರವುಪೋಪಬಲುದುಷ್ಟಧಿಕಾರಿಗಳ ‖ ವಗಸೊರನಿಜನಪದದ
ಧನ|ಹರವುದರಸಂಗಲ್ಲದಾಪ್ರಜೆ | ಗಿರದುಭಯುದಿಂಹಿಂಗುವುದನರಿಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದಾ‖ಉರಗನನಗಿದಡೆವೋಣುಶಸ್ತ್ರದ|ಲಿರಿದಡೊಬ್ಬನೆಸಾವನದರಿಂ|
ದರಸುನೆಗಳಿದಮಂತ್ರಭಿನ್ನಿಸಲರಿನೃಪಾಲಕರ ‖ ಧರೆಸಹಿತತತ್ಸಕಲಬಲ
ಸಂ| ಹರಣವಹುದಿದನರಿದುಭೂಪ್ಪೋ | ತ್ತರರಹಸ್ಯದಮಂತ್ರವುಂಟೇನಾ
ಯನಿನಗೆಂದಾ‖ ವಸುಧರ್ಮದಲಾರ್ಜಿಸಿದಧನ|ವೈಸುಸಿರಿವರ್ಧಿಸುವುದದರಿಂ|
ದೇಶವುಂಗಳಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಪರಿವಿಡಿಯು‖ಪ್ಸೈಸರಿಸುವುದುಬಂದಬಳಿವಿ
ಡಿ|ದಾಸುರದಪಥವಿದನರಿದುಭೂ|ಸಿನಾಶಧರ್ಮವಹಿಡಿಯುಧರ್ಮವಬಿಟ್ಟ
ಕಳೆಯೆಂದಾ‖೧೫‖ಹರಿವನದಿತನ್ನಿಚ್ಛೆಯುಲಿದ್ದಡ|ವೆರಡಕೆಡಿಸುವವೋಲು
ನಾರಿಯು | ಖರವಣಿಸಿಕೈಗೊಟ್ಟನಡಸಿದರುಭಯವಂಶವನು‖ನೆರಹುವ
ಳುನೀರೊಳಗವೋರೆಯು |ಮುರಿಯಲೀಯದೆಮಾರ್ಗದಲಿನು | ತ್ಸರಿಸದಾ
ಳುವುದನುನಯವುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ‖೧೬‖ ಧರೆಯೊಳಗೆಕಡುಮೂ
ರ್ಖರಿವರಿ | ಬ್ಬರುಕಣಾದರಿಯೊಧನನುದಕ | ಶಿರಸುಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ
ವನೆಭಂಗದಲಿಮುಂಕೊಂಡು ‖ಅರಿನೃಪರಸತ್ಕಾತಿಶಯದು |ಬ್ಬರದಯು
ದ್ಧವಕಂಡುಕಂಡೆ | ಚ್ಚರದೆಮರುಳಹದುಚಿತವೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ‖
ಕರಣಿಕನಹಗೆಗೊಂಡವಂಗೈ | ಶ್ವರಿಯುಹಾನಿಚಿಕಿತ್ಸಕನನಾ |ದರಿಸದಾ
ತಂಗಾಗದಾಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳು ‖ಅರಸಕೇಳಾವುವ್ಯಭಾಗ್ಯಗ|ಳರ
ಡುಕೆಡುವವುತಪ್ಪದವನೀ| ಸುರರಬದ್ಧದ್ವೇಷಲೇಸಲ್ಲೆಂದನಾವಿದುರಾ‖
ಧರೆಯೊಳಗೆರವಿಮಂಡಲವನೊದ|ದುರವಣಿಸಿಹಾಯ್ವವರುತಾವಿ|ಬ್ಬರು
ಕಣಾಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಯುಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ ‖ ಹರಣವನುಬಿಟ್ಟವರುಗ
ಳುಸಂ | ಗರದೊಳಭಿಮುಖರಾಗಿಮರಣಾಂ |ತರವನೆಯ್ದುವರವರುದು
ವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ‖೧೯‖ ಮಾತೃಪಿತೃಗಳಶತ್ರುಭಾವವ|ನಾಂತುನಿಜ
ಸಂತಾನದಲಿಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯನುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಸರ್ವಜ್ಞಾಧಿಕಾರದಲಿ ‖ಖ್ಯಾ
ತವನುಮಾಡಿದಡೆಹಂಸ|ವ್ರಾತಮಧ್ಯದಬಕನವೋಲುವಿ |ಖ್ಯಾತಸಭೆಯೊ
ಳುಯೋಗ್ಯರಹರೇಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ‖೨೦‖ಸುರರವೋಳಿದಲಾಡುವವರಿ|
ಬ್ಬರುಕಣಾಪ್ರಭುವಾಗಿಯೂಕ್ಷಮೆ | ಪೆರಸಿದವನುದರಿದ್ರನಾಗಿಯುದಾ

ನಿಯಮಿಸುವನು || ಅರಿದೆನಿಸದತಿಬಲನಧರ್ಮೋ|ತ್ಕರುಷದುರ್ಬಲಯು
ನಸೈರಣೆ | ಸರಿಸವೆನಿಸದುರಾಯುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ||೨೧|| ಧರ
ನುಂಗುವಳಿಬ್ಬರನುಸಂ | ಗರವಜಯಿಸೆದನೃಪನದೇಶಾಂ |ತರವಚರಿಸ
ಪಂಡಿತನನದುಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಲೆ || ಅರಸುಕುಲದಲಿಹುಟ್ಟಿಸಾಪ|ನ್ನರು
ಳಿರೆದೇಹಾಭಿಲಾಷೆಯು|ಉರಗನಂತೊಳಗಿಹುದುಧರ್ಮವೆಯೆಂದನಾವಿದ
ರಾ ||೨.೨|| ನರಜನುಮವತ್ಯಧಿಕವದರೊಳು|ಗುರುಹಿರಿಯರಿವರೆಂದುದ
ನ| ಕ್ಕರುಹರಿವರಲ್ಲೆಂದುನೋಡದೆಮೂಢಮಾರ್ಗದಲೀ||ಕರದಪಾತ್ರ
ಗಿತ್ತುಪಾತ್ರನ | ಪರಿಹರಿಸಲೀಯೆರಡರಿಂಸಂ |ಹರಣವೈದುವುದಾರ್ಜಿಸಿ
ಧನವರಸಕೇಳೆಂದಾ || ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರಾತ್ಮಜ | ವೃಂದವನುಮಿಗೆ
ಲಹಿತತ್ಸತ | ರಿಂದಲೇಸನುಪಡವವ್ರೋಲುತಜ್ಞನಪದದಧನವ ||ಹೊಂ
ಸದೆನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳುಸಾ | ನಂದದಲಿರಕ್ಷಿಸಿಂಬಳಿಕದ | ರಿಂದಸಕಲೈ
ಶ್ವರ್ಯಪದವಹುದರಸಕೇಳೆಂದಾ||೨೪|| ಕಾಮಿನಿಯರಾದರುಗಳುಕೆಲ
ರು | ಕಾಮಿತವಕಾಮಿಸುವರಲ್ಲದೆ| ತಾಮಸದಿನಾಮೂರುಖರುಪೂಜೆಸಿದ
ಪೂಜೆಗಳ || ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಡಬಡುವರಲ್ಲದೆ|ಸೀಮೆವಿಡಿದಿಹುದಾಗದೆಂಬ
ದ | ನಾಮದಾಂಧರುಬಲ್ಲರೇಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದಾ ||೨೫|| ತನ್ನಸುಖ
ದುಃಖಂಗಳಿಗೆನಿ | ರ್ಭಿನ್ನವಹಬಾಂಧವರವರ್ಜಿಸಿ | ಗನ್ನಗತಕದಲು
ದುಜಾರುವೆಗಾವಿಲರಕೂಡಿ || ಅನ್ಯರನುಪತಿಕರಿಸಿಬಹುಮಾ | ನೋನ್ನ
ತಿಕೆಯನುವಿರಚಿಸುವುದಿದು | ತನ್ನತಾನೇಕೊಂದುಕೊಂಬುದುಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದಾ ||೨೬|| ಪಿತನಿರಲುದಾತಾರನಿರೆನಿಜ | ಪತಿಯಿರಲುಸುತ
ದಾ | ಸತಿಯಿರತ್ರಿತಯರುಂಸ್ವಾತಂತ್ರದವರಲ್ಲಾವಕಾಲದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿ
ಯೊಳುತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮ | ಗತಿಯಪುರುಷತ್ರಯವನವರಿಂ | ಗಿತ
ವಪರರಾಯತವನರಿವೈಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ||೨೭|| 'ಬೆಳಸುಫನತೃಣವ
ಧಿಕಜಲನಿ | ರ್ಮಳವೆನಿಪಕಾಲದಲಿಪರಮಂ | ಡಲಕೆನಡದುತ್ಕ್ರಷ್ಟ
ಘಾತವಿಹೀನವೆಂದೆನಿಸೀ || ಬಲುಹಹುದುನಿಜಬಲಕೆಬಲವಾ | ನೆಲನವ
ಟ್ಟಲುವೈರಿಸೇನಾ | ವಳಿಗೆಹೀನತೆ ಯೆಂದನದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆ
ದಾ ||೨೮|| ಮಾಲೆಗಾರಸಿಳೀಮುಖನಪಳು | ಪಾಲಕನವ್ರೋಲುಪ್ರಜೆಯ
ಕ್ಷಿಸಿ | ಮೇಲೆತೆಗವೈಧನವನುಳಿದಂಗಾರಕಾರುಕನ|| ಓಲುಗಡದುವ್ಯಾ
ಘ್ರನಂತೆವಿ | ತಾಳಿಸಲುಪ್ರಜೆನಸಿಯುಲರಸಿನ | ಬಾಳಿಕೆಗೆಸಂದೇಹವರಿ
ಯಾರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ||೨೯|| ಎಲ್ಲಿಹುದುರುಭಯವುಮನುಜರೊ |ಳೆಲ್ಲಿ
ಹುದುದೇವಾಂಶನಿಜವಾ | ಗೆಲ್ಲಿಹುದುಸನ್ಮಾರ್ಗಶೀಕರವಲ್ಲಿಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ||
ಎಲ್ಲಿಹುದುಪರಸತಿಯರಂಜಿಕೆ | ಯಲ್ಲಿಹುದುವಿಜ್ಞಾನವಿದನರಿ|ವಲ್ಲಪರವಿ

ಚಿತ್ರೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ೩೦ ॥ ರಕ್ಷಿಸಿದಧನದಿಂಪುರಂಧ್ರಿಯು । ರಕ್ಷಿಸೂದುಪುರಂಧ್ರಿಯಿಂದವೆ । ರಕ್ಷಿಸುವುದಾತ್ಮನನು ಧನವಿಡಿದಾವಕಾಲದಲಿ ॥ ಲಕ್ಷ್ಯಭೇದವನರಿದುನಡದುವಿ । ಲಕ್ಷ್ಯವನುಘುರ್ಬಿದಾತ್ಮರಕ್ಷೆಯು । ನೀಕ್ರಿಸೂದದುನಯುವಲ್ಲೈ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥ ತಿಳಿದುನಾಲ್ವರೊಳೂರದಕಾರ್ಯದ । ಉಳಿವುದಿಬ್ಬರನಿಬ್ಬರೊಳುವು । ತ್ತುಳಿವುದೊಬ್ಬನನೊಬ್ಬನಿನ್ನಿಕ್ಷೈಸಿಬಳಿಕವನ ॥ ಕಳದುತಾನೇತನ್ನೊಳಗೆಬಗೆ । ಗೊಳವಿಚಾರಿಸಿಮಾಳ್ಪಕಾರ್ಯಕೆ । ಹಳಿವುಹೊರುವುದ ರಾಯಚಿತ್ರೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ೩೨ ॥ ನಿಪಡಿಸಿದವಿದ್ಯಕ್ಕೆಸವುಬಂ । ಧುವನುರೋಗಾವಳಿಗೆಸವುಕ । ತ್ರುವನುಸಂತತಿಗಳಿಗೆಸವುಸಂತೋಷದುದಯುವನು ॥ ರವಿಗೆಸವುವಹತೇಜವನುವಾ । ಸವನಸವುಭಾಗ್ಯವನುಬಲದಲಿ । ಶಿವನಬಲದಿಂದಧಿಕಬಲವನುಕಾಣೆನಾನೆಂದಾ ॥ ೩೩ ॥ ಹಿರಿದುವಾಸೋಸ್ನತಿಕೆಯುನುಬಂ । ಧುರದಧನವನುಗಾರುಹಸ್ತ್ಯದ । ಪರಮಧರ್ಮವನಾವಬಯುಸುವನವನಭವನದಲಿ ॥ ನಿರುತವೃದ್ಧಜ್ಞಾನಿವಂಶೋ । ತ್ಕರದರಿದ್ರಪ್ರಿಯನಪತ್ಯಾಂ । ತರಭಗಿನಿಈನಾಲ್ವರಿರಬೇಕೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ೩೪ ॥ ಧರಣಿಪತಿಚಿತ್ತವಿಸುಸ್ವರ್ಗದ । ಲೊರದನಿಂದ್ರಂಗವುರಗುರುದೇ । ವರಲಿಸಂಕಲ್ಪವನುಕೃತವಿದ್ಯದಲಿವಿನಯುವನು ॥ ಹಿರಿಯುರಲಿಸಂಭಾವನೆಯುಸಂ । ಹರಣಪದವನುವಾಪಕಾರ್ಯದೊ । ಳಿರದೆವಾಡುವುದೆಂಬನಾಲ್ಕನುರಾಯುಕೇಳೆಂದಾ ॥ ಆವುದೀಲೋಕಕ್ಕೆಹಿತವದ । ನೋವಿನಡವಜನಕ್ಕೆನಿಂದೆಯು । ನಾವದದನಾಚರಿಸದಿಹನಾಸ್ತಿಕರನಂಬುಗೆಯಾ ॥ ಠಾವುಗಾಣುತತತ್ವವಿಜ್ಞಾ । ನಾವಲಂಬನನೆನಿಪನಾತನು । ಭೂವಲಯದೊಳಗುತ್ತಮನು ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೬ ॥ ಪಿತನುಗುರುಸಖಿಯಾತ್ಮತಾಯುಂ । ಬತುಳಪಂಚಾಗ್ನಿಯುನುಕ್ರಮದಿಂ । ಪ್ರಶಿದಿನವುಪರಿಚರಿಯುವಾಳ್ಪುದುಲೇಸಬಯುಸುವರೆ ॥ ಪಿತೃಗಳನುದೇವರನುವೃದ್ಧರ । ನತಿಥಿಗಳಪೂಜಿಸಿದನಾವನ । ಪಿತನಕೀರ್ತಿಯುಧರ್ಮವನುಪಡುವವನೆಸುತನೆಂದಾ ॥ ೩೭ ॥ ಸಿರಿಯುನುಳ್ಳವನವನೆಕುಲಜನು । ಸಿರಿಯುನುಳ್ಳವನೇವಿದಗ್ಧನು । ಸಿರಿಯುನುಳ್ಳವನೇವುಹಾತ್ಮನುಸಕಲಗುಣಯುತನು ॥ ಸಿರಿಯುನುಳ್ಳವನೇಸುಶೀಲನು । ಸಿರಿರಹಿತಶಿವನಾದಡಾಗಲಿ । ಸರಕುಮಾಡದುಲೋಕವವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೩೮ ॥ ಸಿರಿನೆಲೆಯೆಜನ್ಮವನನೆಲೆಯೆವೈ । ಸಿರಿನೆಲೆಯೆತನುನೆಲೆಯೆಖಂಡೆಯು । ಸಿರಿನೆಲೆಯೆನಿನಗರಸುತನವುಳ್ಳನ್ನನೀತಿಯುಲೀ ॥ ಧರೆಯುರಕ್ಷಿಸುಬಂಧುಗಳನು । ದ್ಧರಿಸುಧರ್ಮವಸಾಧಿಸಿಂತಿದು । ನರಪತಿಗಳಿಗೆನೀತಿಚಿತ್ರೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ೩೯ ॥ ಪರುಷವೃದರೊಳರಸೆನಿಸಿದಕ । ವರುಷದಾಸತ್ವವನುಭಾವಿಸಿ ।

ವರುಷಹದಿನಾರಕರಲಿಪುತ್ರನಮಿತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಪರಿವಿಡಿಗಳಲಿನಡಸಿಮದುವೆ
ವು । ತ್ಸರವಮಾಣಿಸಿನೆರೆದಮಕ್ಕಳ । ನರಮೃಗವಮಾಡುವರೆಭೂಮೀ
ಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೪೦॥ ಧನವುಗದಿಕುಲವುದಡಿವಿದ್ಯಾ । ಘನದಿಯುಪ್ಪವಿಸ
ಮದದಿದ್ವಿಜಗುರು। ವನುವಿಭಾಡಿಸಿನೀನ,ತಾನೆಂದೆನುತಹೂಂಕರಿಸಿ॥ಮು
ನಿಸಿನಲಿಸಾತ್ವಿಕರೊಳೊಬ್ಬರ । ನನುಗಡಿಸಿಘರ್ಜಿಸೆಲುನರಕದಿ। ಮುಣು
ಗಿದಲ್ಲದೆಬೇರೆಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ೪೧ ॥ ಸಲಹಿದೊಡೆಯನದಿವ್ಯ
ಮಂತ್ರನ । ಕಲಿಸಿದಾಚಾರ್ಯನನುವರ । ದೊಳಗೆತಲೆಗಾಯಿದನದುರ್ಭಿ
ಕ್ಷದಲಿಸಲಹಿದನ ॥ ಜಲದೊಳಾಳ್ದನನೆತ್ತಿದನನುರಿ । ಯೊಳಗೆಪರಿಹರಿಸಿ
ಮರದನ । ನಿಳಿವನೈಕುಲಕೋಟಿಸಹಿತಮಹಾಂಧನರಕದಲೀ ॥೪೨॥ ಒ
ಲಿದವಳಬಿಸುಟೊಲ್ಲದವಳಿಗೆ । ಹಲುಬುವವನಹಿತರಲಿಸಖ್ಯ ।ವಳಿಯನೆ
ಸಗುವನರಿಯದುದುತಾಬಲ್ಲೆನೆಂಬುವನು ॥ ಒಲಿದುಕೇಳದೆಹೇಳುವವಕ್ಕೈ
ನಿಲುಕಲರಿಯದಕಾರ್ಯದಲಿಹಂ। ಬಲಿಸಿಮರುಗುವನವನೆಮೂಢನುರಾ
ಯಕೇಳೆಂದಾ ॥೪೩॥ ಹರುಷದರ್ಪಕ್ರೋಧಲಜ್ಜಾ ।ತುರತೆಯಾಸವವಾ
ನವಿವರಲಿ। ನಿರುತತನುನೆಂದೆನಿಸಿಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಕೌಶಲವ ॥ ವಿರಚಿಸುವ
ಕಾಲದಲಿಶೀತೋ । ತ್ಕರದಿಭಯುವಡೈಸಲದರಿಂ । ಪರಿಹರಿಪದಾಕಾರ್ಯ
ವೆಸಗುವನವನೆಪಂಡಿತನೂ ॥೪೪॥ ಕರಕರದುಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನುಭೂ ।
ಸುರರಿಗೀವಸದಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಾ। ಚರಿತನಹವೇದಾಂತವೇದಿಯುನಾಪತಿವ್ರ
ತೆಯು ॥ ಉರುತರದವಾಸೋಪವಾಸಿಯು।ನಿರದೆಮಾಸಸಹಸ್ರಜೀವಿಯು।
ನರಸಕೇಳಭಿವಂದಿಸುವರೈಮೂರುಮೂರ್ತಿಗಳೂ ॥೪೫॥ ಬಿಸುಟುಕಳೆ
ವುದುನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವ । ನಸುರದಾಚಾರಿಯನವೇದ। ಪ್ರಸರವಿಲ್ಲದಮುಪ್ಪಿ
ಜನವರಕ್ಷಿಸದಭೂಭುಜನ ॥ ಒಸೆಯದಬಲೆಯನೂರೊಳಾಡುವ। ಪಶು
ವಕಾಯ್ದನನಡವಿಗುರಿಯುಹ। ನುಸಿಯನಾಪಿಕನಿಂತರುವರನುರಾಯಕೇ
ಳೆಂದಾ ॥೪೬॥ ವ್ಯಸನವೇಳರಕಾಲುಕಣ್ಣಯು । ಹಸರವೊಳಗಳವಳಿದು
ಹುಟ್ಟಿದ । ವಿಷಮದಿರುಬಿನೊಳಧ್ದಿವಾಯಾಮುಯದತೋಹಿನಲೀ ॥ ಬ
ಸವಳಿದುಷಡುವರ್ಗವೇಧೆಯು। ನುಸುಳಗಂಡಿಯುನೀಪ್ರಸದೆತಾ।ಮನದೊ
ಳಿರುತಿಹುದುಚಿತವೇಹೇಳೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೪೭॥ ಅತಿಬಲನಹಗೆಗೊಳವ
ನಿಹಪರ ! ಗತಿವಿಚಿತ್ರವಮುಳವಲೋಕ।ಸ್ಥಿತಿಯನುಲ್ಲಂಘಿಸುವಮರ್ಮ
ಜ್ಞರವಿರೋಧಿಸುವ ॥ ವಿತತಭಾಷಿತನಸ್ವತನ್ನಿಂ । ಗಿತವನವರಾಯತನ
ನಂಯುದ । ಕ್ರಿಶಿಪನವಮೂರ್ಖಾತ್ಮನೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ॥೪೮॥ ಬಲು
ಹರಿದುಕೋಪಿಸುವಬದುಕಿನ । ಬಳಯುರಿದುಕೊಡುಮಾತಹಿತವನು। ತಿ
ಳಿದುನಿರ್ಮಳವೆನಿಪಮೇಲಣಾತಾಗುಬಾಗುಗಳ ॥ ಹೊಲಬರಿದುಸುಖದು

ಖನಲಿಸಿಂ । ಚಲಿಸದಿಹಗಂಗಾನುಡುವಿನಂ । ತೊಳಗುದೋರದೆಸಡಪಪ
ನುಪುಂಪಿತನುಕೇಳೆಂದ ॥೪೯॥ ದಾನವಿಲ್ಲದವಿತ್ತ ಬಂಧುಸ। ಮ್ಮಾನವಿಲ್ಲದರಾ
ಜ್ಯಬಲಂನುಯಿ।ಧಾನವಿಲ್ಲದಸುಗತಿಧೀಮಾನ್ಸಿಲ್ಲದಾಸ್ಥಾನ ॥ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದತ
ಪವುವೇದವಿ । ಧಾನವಿಲ್ಲದವಿಪ್ರಕರಸಂ । ಧಾನವಿಲ್ಲದಸಮರಮೆರೆಯದು
ರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೫೦॥ ದಿನದಬಂಜೆಯುವಮಾಡದಿಹಪರ । ವಿನಯನಹಪರ
ದೈವಗುರುಭೂ । ಜನೆಯುಬುಧಸೇವನೆಯಕಾಲೋಚಿತದವಿವರಣವ॥ಮ
ನನದಿಂದಾಶ್ರವಣವಿದ್ಯಾ । ಸನದಿಸಪನನುಕೊಳಪನಾಪನು । ಮನುಜ
ರೊಳಗುತ್ತಮನಲ್ತೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ॥೫೧॥ ಸಲುವೆನೆಂದಂತಃಪ್ರರ
ಕೆನಂ । ಚಲಿಸುವವನಾಪ್ತರನುಬಿಸುಟ । ಗ್ಗಳಸುವವನಹಿತರಲಿಧರ್ಮ
ವನು ॥ ಸಲಿಸುವವನೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಗೆ । ಸುಳಿವವನುಹಠವಿಲ್ಲದುಂಬವ।ನಿ
ಳಯೊಳಗೆಮೂರ್ಖಾತ್ರರೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ॥೫೨॥ ಬುಧರೊಳಗೆಹ
ಗೆಗೊಳುವಬುಧರಂ । ನಿಧನಗೈಯ್ಸಿಪಬುಧರನೇಳಿಪ। ಬುಧಜರರದರೆನ
ಲಿವಬುಧರಂಪೊಗಳ್ದರಂಪಳಿನ ॥ ಬುಧರನಧಮರಮೊಳ್ಪಬುಧರಂ। ವಿಧಿ
ಗೊಳಿಪಬುಧರ್ಗ್ಗೀವರಂಕನ ।ವ್ಯಧಮಭೂಪರಿಗಂಟದಿಹದೆವಿನಾಶಕಾಲವೆಂ
ದ ॥೫೩॥ ಕುಸುಮಫಲತಾಂಬೂಲಗಂಧ । ಪ್ರಸರಭೋಜನಗಮನಸೆನ
ಹಿಂ । ದೆಸವಕಾಯದೊಳನಿಬರೊರಗಿದಡೊಬ್ಬನೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ಎಸೆಯಲನಿ
ತುವನೊಬ್ಬನೇವ । ರ್ತಿಸುವುದವನೀಪಾಲರಿಗೆತಾ । ಸಸಿನವೆನಿಸದುರಾ
ಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ॥೫೪॥ ಕಳಿದತರಣಿಯಕಿರಣದಲಿನಿ । ರ್ಮ್ಮಲಿ
ನಜಲದಲಿದುಗ್ಧಪಾನಂ । ಗಳಲಿವರಯುವತಿಯರಸಂಭೋಗಾಂತರಂಗ
ದಲಿ ॥ ತಳಿತಹೋಮದಹೊಗೆಗಳಲಿದಿನ । ಬಲದೊಳಾಯುಷ್ಯಾಭಿವೃ
ದ್ಧಿಯು । ಬೆಳವಿಗೆಗಳಹವರಸುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ॥೫೫॥ ಎಳರವಿಯ
ರಶ್ಮಿಯಲಿಪ್ರೇತಾಂ । ಗಳದಧೂಮಜ್ವಾಲೆಯಲಿಗಾ । ವಿಲವಯೋವೃ
ಧೆಯರಸಂಭೋಗಾಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಕೊಳಚೆನೀರಿನಬಳಕೆಯಲಿಕ । ತ್ತ
ಲೆಯದಧ್ಯೋಗನದಲಾಯುಷ್ಯ। ವಿಳದುಹೋಗದೆದಿನದಿನದೊಳವನೀಶ
ಕೇಳೆಂದ ॥೫೬॥ ಮಸುಳಿಸಿದ್ದಡುಕೂಲತರದಲಿ।ಪಸರಿಸಿದಸುರಭಿಕತ್ತದು
ನ್ನತಿ।ಯಸವಸಿಷ್ಟುರವಾಕ್ಯವುದಯಾಸ್ತಮಯಕಾಲದಲಿ॥ಎಸವಸಿದ್ರಾಂ
ಗನೆಯಳೊಂದಿರೆ । ಬಿಸಜಲೋಚನನಾದಡೆಯುವ । ರ್ಜಿಸುವಳವರನು
ಭಾಗ್ಯಶ್ರೀಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥೫೭॥ ಒಂದುಮೊದಲಾರಂತ್ಯವಾದಾ।ಸಂ
ದಪೂಗಫಲಕ್ರಮಂಗಳ। ಚಂದವನುಚಿತ್ತೈಸುಲಾಭವಲಾಭಸುಖದುಃ
ಖ ॥ ಕುಂದದಿಹದಾಯುಷ್ಯಮರಣವಿ । ದೆದುತತ್ಕಾಲದಲಿಭೋಗಿಸು।
ದಂದವನುಚಿತ್ತೈಸುವುದುತಾಂಬೂಲಧಾರಕರಾ॥೫೮॥ ನಾಗವಲ್ಲಿಯುಹಿಂ

ದುಮ್ಮುಂದನು । ನೀಗಿಕಳೆಯದೆಚೂರ್ಣಪರ್ಣ । ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲದೆದಂತಧಾವನ
ಪರ್ಣವನುಸವಿದು ॥ ಭೋಗಿಸುವಡಮರೇಂದ್ರನಾಗಲಿ । ನಾಗಭೂಷಣ
ನಾದಡವನನು । ನೀಗಿಕಳವಳಭಾಗ್ಯವಧುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೫೯॥
ಸ್ನಾನಪಂಚಕಸಿದ್ಧವದಸಂ । ಸ್ಥಾನದಲಿನಿದ್ರಾಂಗನೆಯನು । ಸ್ನಾನಿಸು
ವಡಾಸಾದ್ರ್ಯವದ ಪಂಚಕದಪರಿವಿಡಿಯ ॥ ಸ್ಥಾನವರಿದಾರೋಗಣೆಯ
ಸಂ । ಧಾನದಲಿಚಿತ್ತೈಸುವುದುರಾ । ಜಾನುಮತವಿದುಸಕಲಸುಖವೆಂ
ದನಾವಿದುರಾ ॥೬೦॥ ಜನಜನಿತಮಲಮೂತ್ರನೂರಾ । ರೆನಿಸುವುದುರ
ಶ್ರಿಯೊಂದುನಿಜಭೋ । ಜನವೆರಡುಸುಯಿಲೊಂದುವರತಾಂಬೂಲಹದಿ
ನೈದು ॥ ಇನಿತುವನುತಪ್ಪದೆನಡಸಲಾ। ಜನಪನಾರೋಗಣೆಗೆಸುಖಸಂ।
ಜನಿಸುವುದುದಿನಚರಿಯದಿಂದವನೀಶಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೧॥ ನೆರದಸಚರಾಚರ
ವಿದೆಲ್ಲವು । ನರರನಿಜಭೋಜನಕೆಜನಿಸಿದ । ವರಸಕೇಳಿದರೊಳಗೆಭೋ
ಜ್ಯವನುತಿಳಿದು ॥ ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲವರುಗಳುಘನ । ತರದಸುಕೃತವನೈದು
ವರುಭೂ । ವರರೊಳಗೆಸಂದೇಹವೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೨॥ ತುರ
ಗಹೃದಯಧ್ವನಿಯಸಿಡಿಲಿನ । ಧರಥುರದಘರ್ಜನೆಯನಾರಿಯ। ಶಿರವುಪು
ರುಷನಭಾಗ್ಯದೇವತೆಯೊಲಿವಕಾಲವನು ॥ ವರುಷದುದಯವಬರನದಿನ
ವನು । ವಿರಚಿಸುವರೆವಿಧಾತೃಗಳವ । ಲ್ಲರಸಕೇಳ್ಮಾನವರಿಗಿದುಗೋಚ
ರಿಸಲರಿದೆಂದಾ ॥೬೩॥ ಬಡತನಗಳಡಸಿದಡೆಬಂಧುಗ। ಳೆಡಹಿಕಾಣದುಭಂ
ಟತನಾ। ದಡೆಯುಬಂದಾಪತ್ತಿನೊಳಗೆಪರಾಙ್ಮುಖರೆಂದಾಗಿ ॥ ನುಡಿಸ
ದವನೇಹಗೆಶರೀರದೊ ।ಳಡಸಿದಾರುಜೆಬಾಧೆಗಡವಿಯ । ಗಿಡಮರಂಗಳು
ರಕ್ಷಿಸುವೆಹೇಳೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೬೪॥ ಕಾಲದೊಳಗೆವಸಂತವಿದ್ಯಾ।ಜಾ
ಲದೊಳಗೆಕವಿತ್ವಗಜವೈ । ಹಾಳಿಯಲ್ಲಿದೇವೇಂದ್ರವಿಪ್ರಶ್ರೇಣಿಯೊಳು
ವಾಣಿ ॥ ಭಾಳನೇತ್ರನುದೈವದಲಿಬಿ । ಲ್ಲಾಳಿನಲಿಮನ್ಮಥನುಧನದಲಿ ।
ಹೇಳಲೇನಭಿಮಾನವೇಧನವೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೬೫॥ ಮುಂದೆಗುರುವನು
ಬಂಧುಜನವನು । ಹಿಂದೆಕರ್ಮಾಂತ್ಯದಲಿಸೇವಕ । ವೃಂದವನುಕೊಂಡಾ
ಡುವದುಸಾಹಿತ್ಯಭಾವವಿದು ॥ ಹಿಂದುಮುಂದಾವಾಗನಿನ್ನಯ । ನಂದನ
ರನಾವಗಲುಹೊಗಳುವು। ದೆಂದವೇಭೂಪಾಲಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ॥
ತುರಗದೆಡಬಲಗಜದಸಮ್ಮುಖ । ತರುಣಿಯರುಗಳಸರ್ವತೋಮುಖ ।
ಹಿರಿದುದುರ್ಜನನಿದ್ದದೇಶವನೆಯ್ದುವ್ಯಾಘ್ರಮುಖ ॥ ಭರದಿತದ್ದೇಶವನು
ಬಿಟ್ಟರ । ವರಿಸದನ್ಯಗ್ರಾಮಗಳವನಾಂ। ತರವನೈದುವದಲ್ಲದಲ್ಲಹುದುಚಿ
ತವಲ್ಲೆಂದಾ ॥೬೬॥ ಎತ್ತಲೆತ್ತಲುಪೋಪಮನುಜಂ । ಗತ್ತಲತ್ತಲೆದೈವ
ಕೂಡಿಬ । ರುತ್ತಿಹುದುಬೆಂಬಿಡದೆನಾನಾದೇಶದೇಶದಲಿ ॥ ಮಿತ್ರನರುಮ

ಷ್ಟ ಪುರುಷನ| ಮಿತ್ರನಾದಾಸೀನನೊಬ್ಬನು|ಕೃತ್ರಿಮನುಸಹಜೀವಿಯಂ
ಬಿವರರಸಕೇಳೆಂದಾ॥ಗುರುವಿರೋಧವಮಹೀಬುಧರವ|ತ್ಸರವುದೈವದ್ರೋ
ಹಗುಣಸಾ | ಗರನಬಂಧುದ್ವೇಷವತ್ಯಾಲೀಢದೀನತನ ॥ಶರಣಜನಪಾಂ
ಬಿತ್ಯವೆಂಬಿವ | ನರವರಿಸದಂಥೈಸೆಭೂಪನ | ಸಿರಿಗೆಮೊಳೆಯದೆಕೇಡು
ಚಿತ್ರೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೬೯॥ ಬಲುಪ್ರಧಾನನವೈರಹಿತವಹ | ಲಲನೆ
ಯುರಮನದಳಲುಹಗೆಯುಲಿ | ಬಳಸುವಂತಸ್ತವನ ನಾವಿಕರೊಡನೆಕೆಳ
ಗೋಷ್ಠಿ ॥ ಬಲದೊಡನೆನಿರ್ಬಂಧಧರ್ಮದ |ನೆಲೆಯನರಿಯದದಾನಿಗಳಸಿ
ರಿ|ಸುಳಿವಘಾಳಿಗೆಮಲವನೀಷನುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ಹುಸಿಪರದ್ರೋ
ಹವುಪರಸ್ತ್ರೀ | ವ್ಯಸನಪೇಯುವಶೂನ್ಯಮಾನ | ದ್ವಿಷತೆಪತಿತಸಮೇತ
ವಾತ್ಮಸ್ತುತಿಯುನಿಪ್ಪವನು॥ ಬಿಸುಟುತದ್ವಿಪರೀತದಲಿವ|ರ್ತಿಸುವನವನೇ
ರಾಯನಾತಗೆ|ವಸುಧೆಯೊಳಗೆಣೆಯಾವನೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ॥ ಇದು
ಸಮಾಹಿತವಿದುಶುಭೋದಯ|ವಿದುಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧನ | ವಿದು
ಸುಜನಸಮ್ಮಾನವಿದುಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯಫಲ ॥ ಇದುಸುಬಲವಿದುಬಲವಿದಾ
ಮ್ನಾಯುದಸುನಿಶ್ಚಯನೀತಿಕಾರ್ಯದ| ಹದನನರಿದಾಚರಿಸಬಲ್ಲವನವನೆಪಂ
ಡಿತನೂ॥ಶತ್ರುಕಾಲಸುದೇಶವರ್ಗಸು| ಮಿತ್ರರುದಯಾಪಾಯಕರಣಸು|
ಮಿತ್ರರೆಂಬಿವುಮೂರುತೆರನಾಗಿಪ್ಪರಿದರೊಳಗೇ ॥ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿವೇಕ
ವೆಂಬಿವ|ಸ್ತೋತ್ರಗೊಳಿಪನೆರಾಯನವಗೆಧ| ರಿತ್ರಿಯೊಳಗೆಣೆಯಾವನೈ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥೭೩॥ಎಲ್ಲಿಸುಲಲಿತವಿದ್ಯಬಹುಗುಣ|ವೆಲ್ಲಿಗಣಿಕಾನಿಕರ
ಗುಣಗಣ|ವೆಲ್ಲಿಗಜಜಾತ್ಯಾಶ್ವವೆಲ್ಲಿವರೂಥಸಂದೋಹ ॥ಎಲ್ಲಿಸುಭಟನಿಕಾ
ಯನೆರದಿಹು|ದೆಲ್ಲಧನಾಧೀನಮಾಡಲು|ಬಲ್ಲವನನೃಪನಾತಗಿದಿರಾರೈಧರಿತ್ರಿ
ಯುಲೀ ॥೭೪॥ ದ್ವಾರಸಂಭತ್ರಿಂದ್ರಿಯದಹಂ | ಕಾರಕರಣಚತುಷ್ಟಯಂ
ಗಳ | ಸಾರಭೂತಾಧಿಕದಸುಳಿವಿನಪಂಚವಾಯುಗಳ ॥ ಹೋರಟೆಗಳಲಿ
ಬಳಲಿಜೀವನ | ಧೀರಸಹವೊಲುಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಕೌರವರಬೇಳಂಬದ
ಲಿಬೆಂಡಾದನೀಸೆಂದಾ ॥೭೫॥ ಮತ್ತನನುಶಾಂತನನುಪ್ರಮದೋ|ನ್ಮತ್ತ
ಪತಿಕುಪಿತಾನನನುಚಲ | ಚಿತ್ತನನುಕಾಮುಕನುಲುಬ್ಧನುಶೂರನೆಂಬ
ವನು ॥ ಕ್ಷುತ್ತೃಷಾನದಾಗುಳಿಕೆಯಿಂತೀ | ಹತ್ತುಜನವಾಮಾಗಧರ್ಮದ |
ತತ್ತ್ವವಿಷಗಳನರಿಯರೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥೭೬॥ದಾನವಿಷ್ಟಾಪೂರ್ತಿವಿನ
ಯಸ | ಮಾನದೇವಾರ್ಚನೆಮಹೀಸುರ | ಧೇನುಸಂತರ್ಪಣಮಹಾತಿಥಿ
ಪೂಜೆಗುರುಭಕ್ತಿ ॥ ಧ್ಯಾನದೀನಾನಾಥಬಂಧುವಿ | ತಾನಶರಣಾಗತಸುರ
ಕ್ಷಾ | ಸ್ನಾನತೀರ್ಥಂಗಳಲಿಮಾಡಲುಬೇಹುದವನಿಪರೂ ॥೭೭॥ಧರೆಯೊ
ಳೀವತ್ತಿನ[illegible]ಗೈಶ್ವರಿಯದಲಿಮುಕ್ಕಳಿಖಂಡೆಯ |ಸಿರಿಯಲೊಡಹುಟ್ಟ

ದರ್ಶನದಗ್ರಂಗದಲಿಸತಿಯರಲಿ ॥ ಗುರುಪಿತಾಮಹಬಂಧುಜನದಿ | ತ್ರ
ಲದಾವುದುಕೊರತೆಕಾಂತೇ | ಯರಸನಿನಗದಮಾಡುವರೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಕೇಳೆಂದಾ ॥೬೮॥ ಉಭಯಕುಲಶುದ್ಧಿಯುಳಿಹಬ್ಬಿದ | ವಿಭವದಲಿವಿಗ್ರಹ
ದಲಧಿಕ | ಪ್ರಭೆಗಳಲಿಸತ್ವದಲಿಸಾಹಿತ್ಯದಲಿವಿನಯದಲಿ ॥ ಅಭವನಂಘ್ರಿ
ಯಸೇವೆಯಲಿಹರಿ | ನಿಭನೆನಿಸಿಬದುಕುವನುರಾಜ್ಯಕೆ | ವಿಭುವೆನಿಸುವನು
ರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೬೯॥ ವೇಸಿಯುಹಪರಿಯಂಕದಲಿಸಿಜ |
ದಾಸಿಯುಹತಿಶೂದ್ರಯಲಿನಿ | ದೋರ್ಷಿಯುಹಪತಿಭಕ್ತಿಯಲಿಮೋಹದಲಿ
ತಾಯೆನಿಸಿ ॥ ವಸುಕಾರ್ಯಕೆಮಂತ್ರಿಯೆನಿಸುವ | ವೈಸಿರಿಯನುಳ್ಳವಳ
ರಾಣಿ | ವಾಸವೆಂದೆನಿಸುವಳೆಲೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೭೦ ॥ ತಂದೆತಾ
ಯಿಗಳಾಜ್ಞೆಯನುಸಾ | ನಂದದಲಿಪಾಲಿಸುತಮನವನು | ಮುಂದುಗೆಡಿ
ಸುವಧರ್ಮದಲಿರಾಜ್ಯವನುಪಾಲಿಸುತ ॥ ಬಂಧುಬಳಗವಸಲಹಿಭೂಸುರ |
ವೃಂದವನುನೆರೆಮೆರೆವಡಸುತ | ವಂದ್ಯನೈಲೋಕಕ್ಕೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ
ವಿದುರಾ ॥೭೧॥ ಇಹಪರದಸುಖಸಂಗತಿಯುಸಂ | ಗ್ರಹಿಸಿವೇದಾಚಾರದಲಿ
ಸ | ನ್ನಿಹಿತನಾಗಿಸಮಸ್ತಕಳೆಯುಳಭಿಜ್ಞನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಅತಿತಕುಲದನುಸ
ಮುದ್ರದಲಿನಿ | ರ್ವಹಿಸಿಶರಣಾಗತರಪಾಲಿಸು | ತಿಹಡವನುಮಗನೆಂದೆನಿಸು
ವನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥ ಇಂದ್ರಿಯವನೊಡೆತುಳಿದುಕರ್ತ್ರದ | ಬಂದಿಯಲಿತ
ಲೆಬಳಚಿವಿಷಯದ | ದಂದುಗವನೀಡಾಡಿಮಾಯಾಪಾಶವನುಹರಿದು ॥ ದ್ವಂ
ದ್ವದಲಿರೂಪಡಗಿವಿಶ್ವದ | ಲೊಂದಿಮೆರೆಯಲುಬಲ್ಲವನುಗುರು | ವೆಂದೆನಿ
ಸುವನುರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ಒಡಲೊಡವೆಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲ
ವ | ತಡೆಯದೊಪ್ಪಿಸಿಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯ | ಹಿಡಿದುಭಜಿಸುತಕೊಟ್ಟಕೆಲ
ಸಂಗಳೊಳಗನಿತುವನು ॥ ಬಿಡದೆಮಾಡುತ್ತಲವನವರಿಗೆ | ಕೊಡದೆಭಯ
ಭಕ್ತಿಯಲಿತಪ್ಪದೆ | ನಡೆಯಬಲ್ಲನವನೆಶಿಷ್ಯನುರಾಯಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೪॥
ಮುಕ್ತಿನಿದರುಗಳಾಗಿವಿದ್ಯಾ | ಧಿಕರೆನಿಸಿಸಮುಬುದ್ಧಿಗಳನಾ | ಟಕವನೆ
ಟಸುತಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಪರನಾಗಿ ॥ ಸಕಲಕಳೆಯುಳಭಿಜ್ಞರಹಥಾ | ಮಿ
ಕಲುಪರಪ್ರರುಷಾರ್ಥಗಳುವೈ | ದಿಕರಲೇವಿದ್ವಾಂಸರೆನಿಸುವರರಸಕೇಳೆಂ
ದಾ ॥೭೫॥ ದಂಡನೀತಿಸ್ವಾತ್ರರ್ಕಶಾಚಕೋ | ದಂಡದವಾರಂಗದಸನಿಷ್ಠ
ಸು | ಪಂಡಿತಪ್ರಿಯಶಾಲಿಕ್ಷೋಣಿಪಕರ್ಮದೀಕ್ಷಿತನ ॥ ಚಂಡದೈವಜ್ಞನನ
ಧಿಕಗುಣ | ಮಂಡನನಬಹುಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಗಣನ | ಪಂಡಿತನಪುರೋಹಿತ
ನನಾಡುವುದರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೬॥ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕೃತಜ್ಞನೂತ್ನವ | ಶೀ
ಲನಕ್ರೋಧಿಯನದೀರ್ಘವಿ | ಶಾಲಸೂತ್ರಿಯವೃದ್ಧಸೇವಕಸತ್ಯವಾಕ್ಯ
ಚಿಂತ ॥ ಶಾಲಧೀರ್ತ್ತಪಸೀತನಸ್ಯಸ | ನಾಳಸೂರಿರಹಸ್ಯಗತ್ಯ್ರತಿ | ಲ

ನಾನ್ವಿತವೆಂತ್ರಿಯೆಂಬಜೇರಾಯನಿನಗೆಂದ ||೮೭|| ತುರುಗಗಜಘಟೆಗಳ
ವಿವಿವಸೆ | ಗರವುಹೊರ್ಗಾನಪತಿಕೃಗ| ನವಿಕಟಕವೇದಕನವಾರಾ
ಯುಧವಿಶಾರದನ || ಭರಿತದೈಯ್ಯನವರಹಿತನನಂ | ಗರನದಾರನವೂ
ರ್ಪ್ವರೋವುನ | ನಿರದನೇನಾಪತಿಯವನಾದುದ್ರುಪದರಸಕೇಳೆಂದ ||೮೮|| ತಿ
ಳಿದವನವುತಿವಿದನಭಾಷಾ |ವಳಿಬಿಲ್ಲನೆಗಾಪ್ಷ್ರದಸಮಂ | ದಳಕವನಾಪಂ
ತರವಿಶೇಷದಲವನರಪನರಿದು || ಸಲೆಕರದಕಳುಹಿಸುವನಿಲಿಸುವ |ಬಲು
ಹನುಳ್ಳನಸುಕರದುಷ್ಕರ | ತಿಳಿವಹೃದಯನನೇಧಿನಿಗ್ರಹನಿನಬೇಕೆಂದ||
ವಿಸುಪವರ್ಣಗಣಲೋಹಕಾಂಚನ | ವಿಸರಭೇದವನರಿವಕೊಟ್ಟದ|ನ
ಸಿಯಲೀಯದೆಶಾಸುಭಕ್ತಿಸದಹುನಿಧಾನವನು || ವಸೆದುಕಾದಿಪ್ಪಂತೆಕಾದಿ
ಹ | ಹುಸಿಯದಾಪ್ತನಬಹುಕುಟುಂಬ |ವ್ಯಸನವುಳ್ಳನವಾಳ್ಪ್ವಗೃಭಂಡಾ
ರರಕ್ಷಕನಾ ||೯೦|| ಪುನವಜನಕಾಯದಲಿದಾತಾ | ರನಹಿಂತವನುಳ್ಳನವಿ
ನೀತನ|ವಿನುತವನಿತಾನತದುಃಖನನಿಷ್ಕಳಿತರೋಷಕನಾ||ಮುನಿಪವಕಬು
ದ್ಧಿಯುಲಿಸಿಲುಕದ|ವನವಿಶೇಷಕಳಾಪ್ರವೀಣನ| ಜನಪಚಿತ್ತೈಸುವುದೆಲೈ
ತಾಂಬೂಲಧಾರಕನಾ||ಪಿತೃಪಿತಾಮಹಸೋಪಕಾಸ್ರಾ| ಯುತನಕೈಕ
ಪಣೆಗಳಲಧಿಕನ|ನಶಿಕುಚಿಯುಸಂಧ್ಯಹಿಯನಕ್ರೋಧಿಯನನಾಲಸನ|| ಪ
ತಿಹಿತನವಡುರಸವಿಶೇಷಾ|ಸ್ವಿತನಸಿತರಾಲಯವಿದೂರನ| ಪತಿಕರಿಸುವು
ದುಸೂಪಕಾರತೆಗರಸಕೇಳೆಂದ||ನಿಸಿತಪರಿಮಳವೋದದಿಂಪೋ | ದಿಸು
ವಗಂಧದ್ರವ್ಯದಲಿಪಂ|ಡಿಸಿದಜೀವನಜೀವತನ್ನ ಯಜೀವನವೆಯೆಂದು || ವ
ಸುಮತೀಶರಿಗತ್ತುತಾಭೋ | ಗಿಸದೆಬಳಸದೆರಾಜನನೋಲ | ಗಿಸುವನ
ಸೆಪಾಸೀಯಧಾರಕನರಸಕೇಳೆಂದ ||೯೩|| ಉನ್ನತನರೂಪಾಧಿಕನಸಂ |
ಪನ್ನದಕ್ಷನನನ್ಯರೆನ್ನನ | ರೆನ್ನದನವರಂಗಿತಾಕಾರಪ್ರಭೇದಕನ|| ಮ
ಸ್ನಣಿಗೆಬೆರೆಯದನನಾಪ್ತನ | ನಸ್ಯಕಾಯಿರ್ಗೆಚಿತನಮಪ್ರತಿ|ಪನ್ನನ
ತಿಶಾರಕನಪ್ರಾದುಪ್ರದರಸಕೇಳೆಂದ ||೯೪|| ಗ್ರಾಮದೂರದಸಂಚರಣೆ
ಗಳ|ಶೀಘ್ರಯುಲಿಸರಿಗಮದದಸಿಗಳ| ನೇಮತಪ್ಪದೆಹರಣಧರಣಿದಹೂಂ
ಪ್ರಶಿರದುಗಳ || ಕೋಮಲಿತಕಾರ್ಯರಹಸ್ಯದಯದ | ರಾಮಣೀಯಕರಚ
ನೆಯುಳ್ಳನ | ನಾಮನೆನಿಸುವನವನೆಗಾಯಕನಹಸಕೇಳೆಂದ ||೯೫|| ತಾಲ
ಯುಬೊಂಬಾಳವುಕ್ರದ | ಹೇಳಿಕೆಯನಾರಾಯುಜಗ್ಗದ | ಸಾಳೆಗದಸಂ
ಕೀರ್ಣದೇಸಿಯುವಿವಿಧಫಣಿನೆಗಳ || ಮೇಳವರಿವುತವಾದ್ಯಸಾಧನ | ದೇ
ಳಿಗೆಯಸಂಪೂರ್ಣವಾನನದ | ಸೂಳುಗಳಲಯಮಾನವರಿದನೆ ಗಾಯ
ಕನು ||೯೬|| ಘಾಯದಲಿಮೋಹೊಜ್ಜೆಯದಲದು | ಪಾಯಿಗಳನುಪಾಯ
ದೊಳಗೆ | ವಾಯುಗಳಬಿನ್ನಾಣದಲಿ ಬಳಸಂದುಪೇಸರದೆ || ಸ್ಥಾಯಿ

ಯುಲಿಸಂಹಾರದಲಿಸವು । ಗೈಯೆನಿಸಿದಾನಾವಿನೋದದ । ದಾಯದರಿವ
ವನವನವನೆಮಲ್ಲನುಕೇಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೯೭॥ ಎಡಬಲನಸಾರೈವುತೊಬ್ಬ
ನ । ಬಿಡದೆನೋಡುತಮುಷ್ಟಿಕಂಗಳ । ಗಡಣವನುಕೆದರಿಸುತಕಿಗ್ಗಣೆಕ್ಕ
ಕೆಲಬಲನ ॥ ಜಡಿದುಸೂಕುವಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ । ಕಡೆಯನಿಸುತಾವಾಗ
ಸೇವೆಗೆ । ಕಡೆಯದವನೇಚಮರಧಾರಕನರಸಕೇಳೆಂದ ॥೯೮॥ ಕುಳಿತವ
ರನೀಕ್ಷಿಸುತಬಟ್ಟೆಯು । ಮಳೆಮುರಂಗಳಹೊಯಿಲತಪ್ಪಿಸಿ । ನೆಳಲನರಸ
ತವೇಗದತಿಸಾಮಾನ್ಯಗತಿಗಳಲಿ ॥ ಬಳಿವಿಡಿದುಭೂಭುಜರಯಾನಂ । ಗ
ಳೊಳುತಾಕಡೆಗೈಯುಸ್ಯೆರಿಸಿ । ಬಳಸುವವನೇಛತ್ರಧಾರಕನರಸಕೇಳೆ
ದ ॥೯೯॥ ಹರುಷದಲಿನಿಜಜನನಿಗರ್ಭವ । ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾಡುವವೊಲುತ
ವು । ಪುರುಷರಂತರ್ಯಾಮಿಯುತಾಳ್ವಂತೆಭೂಭುಜರಾ ॥ ಧರಿಸಿಸುಖಸಂಗ
ತಿಗಳಲಿಸಂ । ಚರಿಸುತಾಳ್ದನಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ । ಲಿರಲುಬೇಸರವನೆನಿಸು
ನುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೧೦೦॥ ಹಿಂದೆಮಾಡಿದಸುಕೃತಫಲವೈ । ತಂದುಸ
ರಣವೋಲುನಾನಾ । ಚಂದದಾಪತ್ತಿಲಿನಹಿತನಿಜಭಕ್ತಸಂತತಿಯ ॥ ಮುಂದ
ನಿಲುವವೊಲವನಿಪಾಲರ । ದಂದುಗದಹೊತ್ತಿನಲಿಗಜಹಯ । ವೃಂದವನು
ಲಹುವನೆವಾಹಕನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ಪರ್ಬತವನೊಡೆದುಳಿಸಿಭೂಮಿಯು ।
ಬ್ಬಗಿಯುಮಾಡಿಸೂತರಥಗಜ । ದೊಬ್ಬುಳಿಯುಹರೆಗಡಿಸಿಕಾದಿಸುತಾನೆಗ
ಮೇಲೆ ॥ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುಶರವಳೆಯುಸುರಿವುತ । ಉಬ್ಬರದಬವರದೊಳಗಹಿತ
ಗುಬ್ಬಸವನೆಸಗುವನೆಜೋಧನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ಕುದುರೆಗಳನಾರೈದು
ಥವನು । ಹದುಳಿಸುತಸಾರಥಿಯನೊಲವು । ತ್ತಿದಿರಮುರಿವುತತನ್ನ ಕಾ
ದುಕೊಳುತಕೆಲಬಲನ ॥ ಸದದುಮುರಳುವಲಾಗುವೇಗದ । ಕದನಕಾಲಾನ
ನವನುತಾ । ಮೊದಲಿಗನಲೇರಥಿಕರಿಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ॥ ಬಿಟ್ಟಸ
ರಿಯುಲರಿನೃಪಾಲರ । ಮುಟ್ಟಮೂದಲಿಸುತ್ತವೋಹಿತ । ಘಟ್ಟನೊ
ಹಾಯ್ದಹಿತಬಲ ದೊಳಗಾನೆವರಿಜರಿದು ॥ ಹೊಟ್ಟಗುಟ್ಟುತ ಹಣನ
ಟ್ಟಾ । ವಟ್ಟವುಸಗಲುಕಳನಬ್ಕರ । ಲಟ್ಟಿಯಾಡಿಸಬಲ್ಲಡವಗಾವುತನ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೦೪ ॥ ಬೇಸರದೆಕಾಳೋರಗನನ । ಡ್ವೈಸಿಕಟ್ಟಿರುವೆಗ
ಖಂಡವ । ಸೂಸಿಕಡಿಕಡಿದೊಟ್ಟದಂದದಲಹಿತಬಲದೊಳಗೆ ॥ ಓಸರಿಸ
ಯೆಹೊಕ್ಕುಸವರವಿ । ಳಾಸವನುನೆರೆಮೆರೆದುಕೇಶಾ । ಕೇಶಿಗೊದಗು
ನವನೆಕಾಲಾಳರಸಕೇಳೆಂದ ॥೧೦೫॥ ಬರಲುಕಂದಡೆವಂದಿಸುತಲಂ । ತ
ಸುದತಿಮುನವರಿದುಮಿಗೆಹ । ತ್ತಿರೆಯೆನಿಸದತಿದೂರವೆನಿಸದೆಮಧ್ಯಗತನ
ಸಿ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯಲೋಲಗಿಸುತರಸನ । ಸಿರಿಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸುತಜನಸಿ
ನರವರಿಸದಾಕ್ಷಣಕೆವಾಡುವನವನೆಸೇವಕನೂ ॥ ಕುನಕಿಕುಮ್ಮಕುಸ

ಕನಕು | ಬ್ಜನನುವಿಧಟಾಲಿಂಗಿದಾಸಿಯು | ತನುವಿಕಾರಿಯನಂಗಹೀನನ
ಪಂಗುಳಾಂಧಕನ ॥ ಘನರುಜಾಂಗನಬಿಡುದಲೆಯುರೋ |ದಿಸಿಯುಲುಪ್ಪ
ವಡಿಸುವಸಮಯದ | ಲಿನಿಬರನುಕಾಣ್ಬದುಮಹೀಶರಿಗಿಂಗಪಲ್ಲೆಂದ॥ ಕ
ಲಶಕನ್ನಡಿಕರಿತುರಗಗೋ | ಕುಲವೃಷಭಬುಧನಿಚಯಗಿರಿಸಂ|ಕುಳಸು
ವಾಸಿನಿಮಾತೃಪಿತೃಸುವಾಹಿನೀನಿಚಯ॥ಜಲಧಿಪಸನಚ್ಛತ್ರಪುಷ್ಪೀ|ಲಲನೆ
ಯರನೀಕ್ಷಿಸುವುದಸನಿಪ | ತಿಲಕದುಪ್ಪವಡಿಸುವಸಮಯದೊಳರಸಕೇ
ಳೆಂದ ॥೧೦೮॥ ಶ್ವಾನಕುಕ್ಕುಟಕಾಕಬಕಪವ|ಮಾನಖಗಪತಿದಿವಿಜರಜನಿ
ಕೃ |ಕಾನುವಿನಗಾರ್ಥಪನವೃಷಭನಶಿಂಶುಮಾರಕನ॥ಸೂನಹಯಗುಂಜ
ರನಪಂಚಾ | ನನನವ್ಯಗಪೋತಕನಗುಣ | ವಾನರೇಂದ್ರನೊಳಿಗಲು
ಬೇಹುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ॥ ಪರಿಪರಿಯದಾನಂಗಳನುಕರ | ಕರದುಲೋ
ಕರಿಗಿತ್ತುಪರರನು|ಹೊರದುತನ್ನಾಶ್ರಿತರನತಿಥಿಗಳನಾಪ್ತಬಾಂಧವರ ॥
ಸೆರಕುಮಾಡದೆಗರ್ವದಿಂದು|ಬ್ಬರಿಸುತಿಹುವಾಂಧಕರಪದವಿಯ|ನರಸಬಂ
ಣಿಸಲಾರುಬಲ್ಲರುಯಮನನಗರಿಯಲಿ॥೧೧೦॥ಮೂರುಕೋಟಿಯಕೋ
ಟಿಯರ್ಧವ|ಮಾರದಿಹರೋಮಾಳಿಸಂಖ್ಯೆಯೊ| ಳಾರೆನೆಂನದೆನಿಜಪತಿಯು
ಸಹಗಮನದನಲಿತನುವ॥ವಿಹಾರಿದಬಲೆಯರುಗಳದೆಸೆಯಿಂ| ದಾರುಮಡಿಸ್ವ
ರ್ಗದಿಭೋಗವ | ಸೂರೆಗೊಂಬುದುತಪ್ಪದವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥ ಆವ
ನೊಬ್ಬನುಸತ್ಯಕೋಸುಗ|ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಕೂಡಿದಶಪಂ| ಥಾವಸಾನದ
ಲವನಧರ್ಮಗಳರ್ಥವನುಯಮನು॥ ಓವಸನ್ಯಾಯದಲಿಸೂರುಳ|ನೋ
ವಿರಚಿಸಿದವಂಗೆಗತಿಯಿ |ನ್ನಾವುದೆಂಬುದನಾರುಬಲ್ಲರುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥
ಕೋಪವೆಂಬುದನರ್ಥಸಾಧನ | ಕೋಪವೇಸಂಸಾರಬಂಧನ| ಕೋಪ
ದಿಂದುರುತರದಸುಕೃತವುಲಯವನೈದುವುದು॥ ಕೋಪವನುವರ್ಜಿಸಲು
ಬೇಹುದು | ಕೋಪವುಳ್ಳವನಾವನಾಗಲಿ| ಕಾಪುರುಷನಿಹಪರಕೆಚಿತ್ತೈ
ಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೧೧೩॥ ವೈದ್ಯನಲಿಮಾಂಸದಲಿದ್ವಿಜನಲಿ | ನಿದ್ರೆಯಲಿ
ತರುಣನಲಿವನದಲಿ | ವಿದ್ಯೆಯಲಿಪದವಿಯಲಿಸಂಖ್ಯಾಸಂಖ್ಯವೆಸರುಗಳ॥
ತದ್ವಿಷಯಕೆಮಹಾಸಬುದವನು| ಹೊದ್ದಿಸುವದತಿಕಷ್ಟವವರಿಗೆ|ಸದ್ಯ
ಫಲವದುತಪ್ಪದವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೧೧೪॥ ಸೃಷ್ಟಿಸಂಹಾರದಲಿಭೂತ
ದ | ಕಟ್ಟಳೆಯುಗತಿವಿಗತಿಯಲಿನೆರೆ | ಮುಟ್ಟಿಸದೆವಿದ್ಯೆಯಲವಿದ್ಯೆಯ ಲ
ಪ್ರತಿಮನೆನಿಸಿ॥ ನಷ್ಟಿಯಲಿತುಷ್ಟಿಯಲಿಮನವನು| ಬಿಟ್ಟುಹಿಡಿಯದೆಕಾ
ಲಕರ್ಮವ | ಮೆಟ್ಟಿನಿಜಭಗವಾನುಯೆನಿಸುವನರಸಕೇಳೆಂದ ॥೧೧೫॥ಗ
ರುಪಮಾನ್ಯನುಮಸಿಕಸ್ಥೈವಾ | ಪರನುಕಡುಸುಖಿಭೋಗಿರೂಪೋ|ತ್ತ
ಮನುಧನಿಕನು ರಾಜಪೂಜ್ಯನುಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಭನು ॥ ಗುರುಜನಕೆಬಹುವಿದ್ಯ

ವುತ್ತವ | ನರಸರೇಳ್ವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳರ | ನರನುನರಪಶುವವನಜನ್ಮನಿರರ್ಥ
ಕರವೆಂದ ॥೧೧೬॥ ವಿದ್ಯೆಸತ್ಕುಲಬಹುವಿವೇಕವು | ಬುದ್ಧಿಜಾಣ್ಮೆಯುನು
ಡಿಯಸಡಗರ | ಶುದ್ಧಚಿತ್ತಸುಶೀಲಭುಜಬಲಭದ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಉದ್ಯೋ
ಗವುಮೊದಲಾದಗುಣಗಳಿ | ವಿದ್ಯೆಫಲವೇನೀಜಗದತೋರೆ| ಮುದ್ದುಹೊ
ದ್ದದನರಗೆದಾರಿದ್ರ್ಯಾಂಗನಾಪರಗೆ ॥ ೧೧೭ ॥ ಧರೆಯೊಳಗೆಶುಚಿಯುಹನು
ವೈಶ್ವಾ | ನರನುಕಾಂತಾದರ್ಶಿಯುಹಕವಿ | ವರನುಸುವ್ರತಕಾಮನೆನಿ
ಸುವಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ॥ ಹರಿಹರಾತ್ಮಕನಾಮಕೀರ್ತನ | ವೆರ
ಸಿಬದುಕುವನೊಬ್ಬನೀನಾ | ಲ್ವರುಗಳಲ್ಲದೆ ಭುವನದೊಳ ಗನ್ಯತ್ರವಿ
ಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೧೮ ॥ ಹರಿಭಕುತಿಲೇಶವನೆನಿಸಿಕಂ | ಹರನಬದ್ಧದ್ವೇಷಿ
ಯುಹಕಂ | ಹರನಭಕ್ತಿಯೊಳಧಿಕವಾಗಿಯುವೈಷ್ಣವರಮೇಲೆ ॥ ಮರ
ಕವಿಲ್ಲದಕರ್ಮಚಾಂಡಾ | ಲರುಗಳಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿಯು | ನರಕದೊ
ಳಗೋಲಾಡುತಿಹರೆಲೆರಾಯಕೇಳೆಂದ॥೧೧೯॥ಯತಿಕೆಡಗುದುಸ್ಸಂಗದಲಿ
ಭೂ | ಪತಿಕೆಡುಗುದುರ್ಮಂತ್ರಿಯುಲಿವರ | ಸುತಕೆಡುಗುಲಾಲನೆಗಳಲಿ
ಕೃಷಿಕೆಡುಗುಪೇಕ್ಷೆಯಲೀ॥ ಮತಿಕೆಡುಗುಮಧುಪಾನದಲಿಸ|ದ್ಗತಿಕೆಡು
ಗುದುಷ್ಕರಿತದಲಿನಿಜ| ಸತಿಕೆಡುಗುದುರ್ವ್ಯಸನದಲಿಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥
ಉಂಡುತೀರಿಸಬೇಕುತಾನುಂ | ಕೊಂಡುಮಾಡಿದಪುಣ್ಯಪಾಪದ| ತಂ
ಡವನುತರಹರಣವಿಲ್ಲದೆಭವಭವಂಗದಲಿ ॥ ಹಿಂಡಿಹಿಳಿವುದುಬೆಂಬಿಡದೆಸ
ಮು|ದಂಡಿಯುಲಿಹಗೆಕೆಳೆಗಳೆನ್ನದೆ| ಗಂಡುಗೆಡಿಸದೆಬಿಡುವುದೇವಿಧಿಯೆಂದ
ನಾವಿದುರಾ ॥೧೨೧॥ ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕದಿಂದಮನದೊಳ | ಗೂಹಿಸಲುಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಶನವರಿಗೆ| ಬೇಹಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳಹವೆಲ್ಲಿಗ್ಗರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ಈಹದನುತ
ಪ್ಪುವುದೆಕರ್ಮನು|ಮೋಹದಲಿತತ್ಸಂತತಿಗೆನಿ | ರ್ವಾಹವಹವೋಲರಸೆ
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ॥೧೨೨॥ಕೂಡಿದೆಡೆಯುಲಕೃತ್ಯಶತವನು|ಜೋ
ಡಿಸಿದವರುಮಿತ್ರರುಗಳಿಗೆ| ಕೇಡಚಿಂತಿಸಿದವರುಗಳುಪುರುಷಾರ್ಥವನು
ತೆಮಗೇ ॥ ಮಾಡಿದವರುಗಳಿಗೆವಿಘಾತಿಯು | ಹೂಡಿದವದಿರುನರಕದೊ
ಳಗೋ | ಲಾಡದಿಹರೇರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ॥೧೨೩॥ಕುಲಜನಾ
ಗಕ್ಕುಲಜನಾಗಲಿ | ಜಲರುಹಾಕ್ಷನನಾಮಕೀರ್ತನ| ದೊಳಗೆಬದುಕುವ
ನಾವನಾವನೆಸುಕೃತಿಯೆಂಬುವನು॥ ಉಳಿದಜಪತಪನಿಯಮಹೋಮಂ|
ಗಳಲಿಸಂಸಾರಾರ್ಣವವನು| ತ್ತಳಿಸಬಹುದೇರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿ
ದುರಾ ॥೧೨೪॥ಜಾತರೂಪದಲೇನುಹೊಲ್ಲಹ | ವೀತಿಹೋತ್ರನದೇಹ
ಕಾರಣ |ಭೂತವಾಗಿಹವಹಗೆಸದನಸತ್ತ್ವಗಳಭೇದವನು ॥ ನೀತಿಮುಖದಿಂ
ದರಿವುದುತ್ತಮ | ನೀತಿಮಧ್ಯಮನೀತಿಕನಿಷ್ಠನ |ನೀತನೆಂಬುದನರಸಚಿ

ತ್ರೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೧೨೫॥ ಅವನಿಯುಲಿಜನಜನಿತವಾಗನ । ನೃಪನುಕ
ಳುಹಲಗ್ರೈದುಸೂದನೋ । ವನನುವರಾಡುವಕಡೆಯುಲೆಂಟದೇನೂರಮುದಿ
ವರಾಗಿ॥ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂಗಲಿತಿ ಸವಸ್ತ್ರ।ಗವನುಸಲಹುತ್ತಿರಲುಬೇಹುದು।
ರವಿಯುನ್ನೊಲುಸಾವಿರಮುಖದೊಳವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೧೨೬॥ ಇನನುದಯಿ
ಸಲಿಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯೊಳು । ಕಿಸಲನೊಪ್ಪೆ ಹಿಮಾಂಶುವಾಗಲಿ।ಕನಕಗಿರಿಯು
ಲ್ಲಾಟವಾಗಲಿಪರ್ವತಾಗ್ರದಲೀ ॥ ವನಜವಿಕಸಿತವಾದಡೆಯುಸ । ಜ್ಜನ
ರುಗೆನುತಿದೆಲಹನಾದರು । ಮನವಚನಕಾಯದಲಿಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿ
ದುರಾ ॥೧೨೭॥ ಅರಸಕೇಳರಳಿಂಗಾಭರಣವಾ । ದುರಗಪವನಾಶನವನ
ನುದಂ । ಪರಸತಿಸ್ನೆಯಬಸುವಬಂದೇನಹರುಸಾಂದವರು ॥ ನರಪಕುಗ
ಳಾದರುಕಷ್ಟನೀ । ನಿಬಲುವನವಾಸದಲಿನೊಂದ್ಪನ। ವರತನೆಲುವುದೆರಾ
ಯುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೧೨೮॥ ದೇವತಾಸ್ಥಾನದಲಿವಿಪ್ರಸ।ಭಾವ
ಳಯದಲಿರಾಜಪ್ರುರುಷರ । ಸೇವೆಯುಲಿರವಿಶಶಿಗಳುದಯಾಸ್ತಮಯಕಾಲ
ದಲಿ ॥ ಗೋವ್ರುಗಳನೆರವಿಯಲಿಪರಸ್ತ್ರೀ । ದಾನವದೊಳುಬಹಳಿಯುವಮಾ
ಡುವ । ದಾನಗುಣಗರುವರಿಗೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೧೨೯॥ ನಾಯ
ನೆದುಬೋನವನುಕೆಟ್ಟಿವ । ಧಾವುಕೆಡಬೇಡಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ರಾಯನ
ನ್ರುಕರಸುವುದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳನುಂಡಿಟ್ಟು ॥ ನ್ಯಾಯಮುಖದಲಿಸಕಲ
ರಾಜ್ಯ । ಶ್ರೀಯುನರ್ಧವನಿತ್ತುಬದುಕುವು । ದಾಯತಿಗೆಯೊಳಗಹುದು
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥ ೧೩೦ ॥ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾದಲೇಭೂ । ಚಕ್ರ
ದೊಳಗವರಿಗೆದುರಾರಿಯು । ಚಕ್ರವೇಟೆಸಗೈಯ್ದುದವರಿಗೆಪಾಂಡುತನ
ಯರಿಗೆ ॥ ಚಕ್ರಿತಾಬಂದವರಸೇವಾ । ಚಕ್ರದೊಳಗಿಹನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ ।
ಚಕ್ರವರ್ತಿಗದಾವನ್ನೈನರಿಯೆಂದನಾವಿದುರ ॥೧೩೧॥ನಳನುಪರಿದಮಯಂ
ತಿಸೀತಾ।ಅಲನಿರಾಘವದೇವದ್ರೌಪದಿ । ಕೆಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವನಿವರಿಂದಾ
ರುವಮಾನಿಸರು ॥ ಅಳಿಯೊಳುತ್ತಮಕೀರ್ತಿಗಳುಬಾ । ವಳೆಪ್ರುರುಷರೆಧ
ರ್ಮಪುತ್ರನ । ಗೆಲುವಶರಿಯುನಿತ್ಯೆಮಹಾದೇವೆಂದನಾವಿದುರಾ ॥೧೩೨॥
ಜನಪಕೇಳೈಸ್ಕಂದನನುರಾ । ಮನನುಹನುಮನವಿನತೆಯಾತ್ಮಜ।ರಿನಿಬ
ರನುತಾಣಾವನಾಗಲಿಭಾವಶುದ್ಧಿಯುಲಿ ॥ನೆನೆವವರದುರಿತಂಗಳೋಡುವ।
ವೆವಲುನಿಯೀಶವನಪುತ್ರನ। ನೆನುವರದೊಳೆಂತಕಟಜಯಿಸುವಿರೆಂದನಾ
ವಿದುರಾ ॥೧೩೩॥ ಹರಿಮುಯನುಗುಹರಾಮಬಾಣಾ । ಸುರನುದಶಶಿರಭೀ
ಮಸೇನಾ । ದ್ಯರುಕರ್ಣಾಗಿಜಾಧನಾಧನದಿಂಗಿರಿವರು॥ಗರಗವೇವ್ಯ
ತ್ಯಂಜಯುನಕೊ।ದರನಿಂನವನರಿಯದೇಹರಿ । ಸುರರೊಡನೆಹಗೆಗೊಂ
ಡೈದೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ॥೧೩೪॥ [illegible]

ಸಣನುಪ್ರಸಾಂಗದೇವನು |ಜಲರುಹಾಕ್ಷನನಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿಸೆಭಕತರಿವರು
ಗಳು ||ಸುಲಭವೇನಿನಗವರಕೂಡಣ | ಕಲಹಕೀಭತ್ಸ್ಯವಿನಕೈಮುನ|ದ
ಳವನರಿಯಾಕಂಡುಕಾಣುತಮರುಳಹರೆಯೆಂದ ||೧೩೫|| ಎಲ್ಲಿಯೋಗಾಧಿ
ಪತಿಮುರಹರ | ನೆಲ್ಲಿನರ್ಜುನದೇವಸಿಕನ| ಲ್ಲಲ್ಲಿಜಯಸಿರಿಯಾಗದೇಬೇರಿಲ್ಲ
ಕೇಳಿದಸು || ಬಲ್ಲವರುಬಲ್ಲರುಕಣಾಸೀ | ನಿಲ್ಲಪಾಂಡುಕುಮಾರರಿಗೆಸರಿ|
ಯಿಲ್ಲಬಲ್ಲೈಹಿಂದೆಬಂದವಿಪತ್ಪರಂಪರೆಯ ||೧೩೬|| ಹಿಂದೆಗೋಗ್ರಹಣ
ದಲಿದ್ರುಪದನ | ನಂದನೆಯವೈವಾಹದಲಿಬಳಿ|ಸಂದಗಂಧರ್ವಕನದೆಸೆಯ
ಲಿಘೋಷಯಾತ್ರೆಯಲಿ || ಬಂದಭಂಗವಕಂಡುಕಂಡೇ |ನೆಂದುಪಾಂಡು
ಕುಮಾರರೊಡನನು | ಸಂಧಿಸುವಕಲಹವನುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||
ಸಕಲನೀತಿರಹಸ್ಯವನುಸು | ವ್ಯಕುತವೆನಲರುಹಿದನುತತ್ವತೆ| ಯುಕು
ತಿಯಾದರನೆನದ ನಂದುಸನತ್ಸುಜಾತನನು || ಮುಕುತಿಗಮಳಬ್ರಹ್ಮವಿ
ದ್ಯಾ | ಪ್ರಕಟವನುನೆರೆಮಾಡಿಚಿತ್ತದ| ವಿಕಳತೆಯನೊಡೆಮೆಟ್ಟಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಬೋಧಿಸಿದಾ || * * * * ||೧೩೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೩೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ಮುನಿವರನಕರುಣದಲಿಕೌ
ರವ | ಜನಪನಮಳಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯ |ನನುಕರಿಸಿಚರಿತಾರ್ಥಭಾವದಲಿರು
ಳನೂಕಿದನೂ ||ಪ.ನ|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ| ಪಾಲವಿದು
ರನಬೋಧೆಗಂಧನೃ | ಪಾಲನಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಯನೆಯ್ದಿದನುಬಳಿಕ ||
ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ | ಮೂಲಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದಬೀಜವ | ನಾಲಿ
ಸುವೆನೆನೆನಗುತಕೈಮುಗಿದೆಂದನಾವಿದುರಾ ||೧|| ಅವಧರಿಸುಪರತತ್ವವಿ
ದ್ಯಾ | ವಿವರಭೇದವನಂತ್ಯಜಾತಿಗ | ಳಿವಗೆಸಲುವುದೆಮುನಿವರನಕರು
ಣೋದಯದಲಹುದು || ಅವರಿವರುಗಳಮುಖದಲಿದುಸಂ | ಭವಿಸುವುದೆ
ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶದ | ಹವಣಬಲ್ಲವನಾವನೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||೨||
ಒಬ್ಬನೇಬಲ್ಲವನುಲೋಕದೊ | ಳಿಬ್ಬರಿಲ್ಲಸನತ್ಸುಜಾತನು | ಸಬ್ಬಗುಣ
ಸಂಪೂರ್ಣನಾತನಭಜಿಸಿದರೆನೀನು||ಸಭ್ಯನಹೆಯೆನಲಾಮುನಿಯುಕ| ತರ್ಕ
ಭ್ಯಭಾವದೊಳಿರಸನಿರಲಾ | ವಿರ್ಭವಿಸಿದನುವಿಪ್ರಕುಲಕಮಲಾರ್ಕನಾ
ಕ್ಷಣಕೆ ||೩||ನೆನೆಯಲೊಡನೆಸನತ್ಸುಜಾತನು |ಮನೆಗೆಬರಲಿದಿರೆದ್ದುಕೌ
ರವ | ಜನಕನವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿದನೆನಗೆಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶವನು ||ಮುನಿಪನೀಕೃ
ಪೆಮಾಡಬೇಕೆನ | ಲನುನಯದಲವನೀಪತಿಗೆಜನ | ಜನಿತವಹುದೆನಲರು
ಹಿದನುಪರಲೋಕಸಾಧನವ ||೪|| ಚಿತ್ತವಿಸುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪವರ |ತ
ತ್ವವಿದ್ಯಾವಿಷಯಭೇದವಜಿ|ತ್ತರಿಸುವೆನುಸಕಲಚರಾಚರದೊಳಗೆನೀನು|

ಉತ್ತಮಾಧಮರೆನ್ನದೇಕಾ | ನುತ್ತಹರುಷವಿಷಾದದಲಿಮುಳು | ಗುತ್ತಿ
ರದೆಸಮರಸದೊಳಿಹುದುಪದೇಶನಿನಗೆಂದ ||೫|| ಅವನಿಪತಿಕೇಳಾತ್ಮನಿಂ
ಸೆ | ಭವಿಸಿತಂಬರವಂಬರದಲಾ| ಪವನಪವನನಲಗ್ನಿಯಗ್ನಿಯಲಾದು
ದಾಭುವನಾ || ಭುವನದಿಂದರೆಧರಣಿಯಿಂದುದು | ಭವಿಸಿದೋಷಧಿಯೋ
ಷಧಿಗಳಿಂ | ದವತರಿಸಿತಾನಾದಿಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿವಿಕೃತಿಗಳು ||೬|| ನೇತ್ರ
ನಾಸಿಕಪಾದಪಾಣಿ| ಶ್ರೋತ್ರವೆಂಬಿವುತನ್ನೊಳೊಂದೇ | ಸೂತ್ರದಲಿಸಂ
ಸೃಷ್ಟವಾಗಿಸಮಾನಬುದ್ಧಿಯಲಿ || ಗಾತ್ರವಿಡಿದಿಹವೋಲುವಿಶ್ವದ|ಮೈತ್ರಿ
ಯಲಿಮನಸಂದುಪಾತ್ರಾ|ಪಾತ್ರವೆನ್ನದೆಬೆರಸಿಬದುಕುವದಧಿಕಗುಣವೆಂ
ದಾ ||೭|| ಸೃಷ್ಟಿಸಂಹಾರದಲಿಭೂತದ| ಕಟ್ಟಳೆಗಳಾಗತಿಗಳಲಿವಿಗೆ|ಮು
ಟ್ಟಿಸಿದವಿದ್ಯೆಯಲವಿದ್ಯೆಯಲಶ್ರುತಿಮನೆನಿಸಿ ||ನಷ್ಟಿಯಲಿತುಷ್ಟಿಯಲಿಮನೆ
ವನು | ಬಿಟ್ಟುಹಿಡಿಯದೆಕಾಲಕರ್ಮವ | ಮೆಟ್ಟಿನಿಲೆಭಗವಾನುವೆನಿಸುವ
ರಾಯಕೇಳೆಂದ||೮||ಅಣುವಿನಲಿಲಘುವಿನಲಿಗುರುವಿನ| ಗಣಿಕೆಯಲಿಮ
ಹಿಮೆಯಲಿಪಾರ್ಥಿವ | ಭಣಿತೆಯಲಿಶೀಲತ್ವದಲಿಪ್ರಕಟಿತದಪರಿವಿಡಿಯ ||
ಕ್ಷಣಿಕೆಗಳಲಿವಶಿತ್ವದಲಿವಂ| ಚಣಿಸಿರೇಚಕಪೂರಕದರಿಂ | ಗುಣವನರಿವು
ದುಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗೆಲಕ್ಷಣವಿದೆಂದ ||೯|| ತ್ಯಜಿಸುವುದುದುಸ್ಸಂಗವನುನೀ|
ಸ್ವಜಿಸುವುದುಸತ್ಸಂಗವನುಗಜ | ಭಜಿಸದಿರಹೋರಾತ್ರಿಯಲಿಧರ್ಮವ
ನುಸಂಗ್ರಹಿಸು || ಭಜಿಸುನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವಸ್ತುವ| ನಿಜಯಸರಹಿಯಿಹಪರಕೆ
ತತ್ತ್ವದ | ನಿಜವಿದೆಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ||ಕಾಯವಿದು
ನೆಲೆಯಿಲ್ಲಸಿರಿತಾ | ಮಾಯರೂಪಿನಮೃತ್ಯುದೇವತೆ| ಬಾಯಬಿಡುತಿಹಳಾ
ವುದೀತನಕಾಲಗತಿಯೆಂದು || ದಾಯವರಿದುಮಹಾತ್ಮರಿದಕೆಸ | ಹಾಯ
ಧರ್ಮವರಚಿಸುವುದುನಿ| ರ್ದಾಯದಲಿಕೈಸೂರೆಗೊಂಬುದುಮುಕುತಿರಾ
ಜ್ಯವನೂ ||೧೧|| ಕೆಟ್ಟಮಾರ್ಗದಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ |ಬಿಟ್ಟುಮದದಾಟದಲಿ
ಮನಸಂ | ದಷ್ಟವಾಗಿಯನಿತ್ಯಸಂಸಾರದಸುಖಕ್ಕೆಳಸಿ ||ಹುಟ್ಟುಸಾವಿನವಿ
ಲಗದಲಿಕಂ|ಗೆಟ್ಟುನಾನಾಯೋನಿಯಲಿಕಡು| ಕಷ್ಟಬಳಲುವದುಚಿತವೇ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ||೧೨|| ಹಲವುವರ್ಣದೊಳೆಸೆವಗೋಸಂ | ಕುಲದೊ
ಳೊಂದೇವರ್ಣದಲಿಕಂ | ಗೊಳಿಸುವಕ್ಷೀರಾಮೃತದತೆರನಂತೆ ಮೈಗೊಂ
ಡು || ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟಚರಾಚರಂಗಳ|ಸುಳಿವಿನಲಿಸುಳಿದಡಗಿಕಡೆಯಲಿ|
ನಿಲುವನಿಜಬಂದಲ್ಲದೆರಡಿಲ್ಲೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ||೧೩|| ಅತಿಶಯದಸುಕೃತ
ವನುವಿರಚಿಸಿ | ಗತಿವಡೆದುಸ್ವರ್ಗಾದಿಭೋಗಗಳಿಂ | ನುತಿಕೆಯನುಭೋ
ಗಿಸಿದಸನನಂತರದೊಳದನಿಯಲಿ|| ಪತನತಪ್ಪದುಮರಳಿಬಾರದ|ಮತವ
ನರಿದುಮಹಾನುಭಾವರ |ಗತಿವಿಡಿದುನಡವುದುಸಂಯನಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿ

ಪಾ ॥೧೩॥ ಸಕಲಧರ್ಮದಸಾರವನುವುಕಿ|ವಿಕಳನಾಗದೆಚಿತ್ತವಿಸುಬಾ|
ಧಕವದಾವುದುನಿನಗದನುನೀನನ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ॥ ಯುಕುತಿಯಿಂದದಮಾಡದಿ
ರುನಿ | ರ್ಮುಕುತನಹೆಸಂಸಾರದಲಿಸಾ | ಧಕವಿದೊಂದೇಸಕಲಜನವುತ
ವೆಂದನಾವುುನಿಪಾ ॥೧೪॥ಒಂದುವಸ್ತುವನೆರಡುಮಾಡುವೆ|ನೆಂದುಬುದ್ಧಿ
ಭ್ರಂಶೆಯುಲಿವನ | ಸಂದುಸಮ್ಯಜ್ಞಾನದುದಯದನೆಲೆಯ ಕಾಣಿಸದೆ॥ ದ
ದುಗಂಬಡುತಿಹರುತತ್ವದ | ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆವುಹಾತ್ಮರು | ಬಂದ
ಪಥದಲಿಬಾರದೇಕೆಡುತಿಹುದುಜಗವೆಂದಾ ॥೧೬॥ ಪ್ರಣವದೊಂದಾವರ್ಣ
ಮೂರರ | ಗುಣವಿಡಿದುತೋರುವಚರಾಚರ | ವೆಣಸಬಾರದುವಿಶ್ವದಲಿ
ನಿಸ್ಯೂತವಾಗಿಹುದು ॥ಹಣೆದುಬೀಳುವಹೊಳವಜ್ಯೋತಿ | ರ್ಗುಣದವ್ರೀಲ
ತೊಳತೊಳಗಿಬೆಳಗುವ | ಗುಣರಹಿತನನಿಜಸ್ವರೂಪವಿದೆಂದನಾಮುನಿ
ಪಾ ॥೧೭॥ ನಳಿನವಿುತ್ರನುಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿ|ಯಿಳಯೆನಾನಾಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗ|
ಳುಲಿವುತ್ತೈತಂದೊಂದುವೃಕ್ಷವನೇರಿರಾತ್ರಿಯನು॥ ಕಳೆದುನಾನಾದೆಸೆಗೆಹ
ರಿವವೊ|ಲಿಳೆಯಭೋಗದದೃಷ್ಟತೀರಿದ | ಬಳಿಕಲೋಕಾಂತರವನೆಯ್ದು
ವರೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೧೮ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಗುದಯಿಸಿದದುಷ್ಕೃತ | ಬಿ
ದದುಭೂಪರನದುಪುರೋಹಿತ | ರೆಡೆಗೆಬಳಿಕಾಮುಖ್ಯಶಿಷ್ಯನದೋಷ
ಗುರುವಿನದು ॥ ಮಡದಿಮಾಡಿದಪಾತಕವುಪತಿ |ಗೊಡಲಹುದುಪರಮ
ಡ್ಡವಿದುಪರಿ | ವಿಡಿಯನರಿಯದೆಕೆಡುವುದೀಜಗವೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೧೯॥
ದುರ್ಜನರಿಗಂಜುವುದುಲೋಕವು | ಸಜ್ಜನರಲೆಕ್ಕಿಸದುತಾಪ್ಸರ್ಯಸು
ಸಜ್ಜಯೊಳದಿಹಸಂದಳೂಕನಕರ್ಚಿಸುವರೊಲಿದು ॥ ಉಜ್ವಲಿತಭಕ್ತಿಯ
ಲಿಬಹಳವಿ | ತರ್ಜಿಯಲಿಮೂಢಾತ್ಮರಿಕ್ಕಿದ | ಹಜ್ಜೆಯಿದುಲೋಕಕ್ಕೆಕೇ
ಳಿಸೀನೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥ ೨೦ ॥ ತಳಪಟದೊಳಾಯುಷ್ಯರಾಸಿಯ | ನ
ವಕೊಳಗವುಸೂರ್ಯನೆಂಬುದ | ತಿಳಿದಹೋರಾತ್ರಿಯಲಿಸಂಖ್ಯೆಯುಸಲಿ
ಗೆಯಂಕಿಸದೆ ॥ ಬಳಸುವುದುಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿಮುಂ| ಕೊಳಿಸುವುದುಸದ
ರ್ಮದಲಿವೆ | ಗ್ಗಳಸದಿರುಷಡುವರ್ಗದಲಿಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೨೧॥ ಸ
ಷ್ಟಿಯಿದುಸಂಸಾರದೊಳಗು| ತ್ಕೃಷ್ಟವಿದುಮನ್ವಾದಿಮಾರ್ಗದ | ದೃಷ್ಟ
ವಿದುಲೋಕಾಂತರದಸುದುಃಖದೇಳಿಗೆಯ ॥ ಹುಟ್ಟುವೇಟ್ಟನಕಾಲಕರ
ವ | ಕಟ್ಟಳೆಯಿದೆಂದರಿದುನಡವಂ | ಗಿಟ್ಟಳಸುವುದಿದಾವುದೈಹೇಳೆಂದನಾ
ಮುನಿಪಾ ॥೨೨॥ ಶಿಲೆಯುರೂಹನುಮೂಢರುಗಳ| ಗ್ಗಳೆಯುಪಾವಕನನ
ಮಹೀಸುರ | ರಿಳೆಯೊಳಗೆಪರಮಾತ್ಮನೇಪರದೈವತಾನೆಂದು ॥ ಒಲಿದ
ಪೂಜಿಸುತಿಹರುಹೃದಯಾಂ | ಗಳದೊಳಗೆವರಯೋಗಿಗಳುಕೈ | ವಳಸ
ವುದುಜನವಿಸ್ತಾರದೊಳರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥೨೩॥ ಜ್ಞಾನಿಗಳನೊಂದ ಒಡಿನ

ಹುದ | ಜ್ಞಾನಿಗಳೆನಹುದೆನಿಸಬಹುದು | ಜ್ಞಾನಲವವನುಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹದು
ರ್ವಿದಗ್ಧರನು ॥ ವಿನತಿಳುಹಲುಬಹುದುವಿಷ್ವ | ಕ್ಸೇನಗಳವಲ್ಲಿದನುವಿಕ್ಕಿನ
ಗಾನವರಸಾಡಾವುದೆಂದನುಮುನಿನೃಪಾಲಂಗೆ ॥೨೪॥ ದಾನದಿಂದಾಪಾ
ಲನೆಯುಫಲ | ದಾನವೊಂದೇವುಭಯವಿದರೊಳೆ | ದಾನದಿಂದಹುದಿಹಪರಂ
ಗಳಸೌಖ್ಯಸಂಪದವು ॥ ದಾನವೇಸಂಸಾರಸಾಧನ | ದಾನದಿಂಪಾಲನೆಯು
ಫಲಕಿಂ | ಸೇನಸೆಂಬೆನುಕಡೆಯೊಳಚ್ಯುತಪದವಿಫಲವೆಂದಾ ॥೨೫॥ ಅರ
ಸನೊಡೆಯನುದಂಡನಾಥನು | ಗುರುಹಿರಿಯನುತ್ತಮನುದೇವಾ | ಪರನು
ಸಾಹಿತ್ಯನುಸದಸ್ಯನುಸತ್ಪುರುಷನೆಂದು ॥ ಪರಿಪರಿಯನಾಮಂಗಳಲಹಂ |
ಕರಿಸುವರುಜೀವಾತ್ಮರೊಲಗಿದ | ಮರುದಿವಸರಣೆನೆನ್ನರೇಹೇಳೆಂದನಾ
ಮುನಿಪಾ ॥೨೬॥ ವರುಷಮೂರರೊಳುಮಾಸಮೂರರೊ | ಳರದೆಪಕ್ಷತ್ರ
ಯದೊಳಗೆಬಂ | ದರುಹುವದುದಿನಮೂರರಲಿಸಂದೇಹಬೇಡಿದಕೆ ॥ ಧರೆ
ಯೊಳುತ್ಕಟಪುಣ್ಯಪಾಪೋ | ತ್ಕರದಫಲವಿದುತಪ್ಪಬಾರದು | ಪರಳು
ಪ್ಪದುಪರಲೋಕದೆಸೆಗಪನೀಕೇಳೆಂದಾ ॥೨೭॥ ಬಂದುಭೂಪಿಂಡದಲಿನಾ
ನಾ | ಚಂದದಿಂಪ್ರಾಣಿಗಳುಜನಿಸುವ | ರೊಂದುಜ್ಯೋತಿಸ್ಸಿನಲಿನಾನಾಜ್ಯೋ
ತಿಯುದಿಸುವವು ॥ ಒಂದುಪರವಸ್ತುವಿನಬಳಿಯಲಿ | ಬಂದುದೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಕೋಟಿಗ | ಳೆಂದರೆಯುಬೇರಿಲ್ಲಸರ್ವವುವಿಷ್ಣುಮಯವೆಂದಾ ॥೨೮॥ ಶಾನಿ
ದನುಹಗೆಕೆಳವಿವೇಕ | ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನಂಗಳಿಹಪರ | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯುಸ್ವರ್ಗ
ಮಾರ್ಗದೊಳೇಕಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ದಾನಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರವಿ | ಧಾನದೀಕ್ಷಾಕ
ರ್ತೃನಿಷ್ಠರು | ಮಾನನಿಯರಲೇಮಹೀಪತಿಕೇಳುನೀನೆಂದಾ ॥ ಕರಣಗುಣಸು
ಜನನಸಂಧ್ಯಾಂ | ತರದವಸ್ಥಾಂತರದಲೋಕೋ | ತ್ಕರದತಾಪತ್ರಯ
ದಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತವನರಿದು ॥ ಪರಿವಿಡಿದಮೂರ್ತಿತ್ರಯಂಗಳ | ಗುರುಲಘು
ವನಾರೈದುನಡಪಂ | ಗರಿದೆನಿಸುವುದದಾವುದೈಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥ ವೇ
ದನಾಲ್ಕಾಶ್ರಮವುತಾನಾ | ಲ್ಕಾದಿಮೂರುತಿನಾಲ್ಕುವರ್ಣವಿ | ಭೇದನಾ
ಲ್ಕಾಕರಣನಾಲುಕುಪಾಯನಾಲ್ಕರಲಿ ॥ ಭೇದಿಸಲುಪುರುಷಾರ್ಥನಾಲ್ಕ
ರ | ಪಾದಿಯರಿದುವಿಮುಕ್ತನಾಲುಕ | ನೈದುದನುಸಂದೇಹವೇಹೇಳೆಂದ
ನಾಮುನಿಪಾ ॥೩೧॥ ಭೂತವರ್ಣಸ್ಥಾನಪರ್ವನಿ | ವಾತವಧ್ವರಕೃತಗಳೇ
ಸಂ | ಜಾತಮುಖಪಾರಣದಿಕರಸಂತತಿಯುಸೋಹೆಗಳ ॥ ಧಾತುಮೂ
ಲಾದಿಗಳನರಿವುದು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿಹಪರವಗೆಲುವುದು | ಭೂತಳದೊಳು
ತ್ತಮವಲೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೩೨॥ ಆರುಗುಣರುತುವರ್ಣವರ್ಣವ |
ದಾರುದರುಶನಶಾಸ್ತ್ರವಂಗವ | ದಾರುಭೇದದಬಗೆಯನರಿವುದುನಿಷ್ಠಮಾ
ರ್ಗದಲಿ ॥ ತೋರಲೀಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದ | ವಿಾರಿಕೇಳಿಲ್ಲವರವಸ್ತು |

ಸೂರೆಗೊಂಬುದುಪರಮಮಂತ್ರವಿದೇದನಾಮುನಿಪಾ ॥೩೩॥ ಜಲಧಿರಸ
ಮಾತೃಕರಸದಿಕರ । ತಳವಿಭಕ್ತಿಗಳಂಗದೀಪಾ । ವಳಿಮುನೀಶ್ವರರುಗ
ಳಧಾತುಗುರ್ಣದಿವೇಧೆಗಳ ॥ ತಿಳಿದುತಾಳದಗತಿಯುಗಮಕಂ ।ಗಳನರಿದು
ನಡವಪದಗಳುನಿ । ರ್ಮಳದಲೆಡಹದೆಬೆರಸಿಕೊಂಬುದುಮುಕುತಿರಾಜ್ಯದ
ನೂ ॥೩೪॥ ಕಾಯದಿಗ್ಬಂಧಪ್ರಣಾಮವಿ । ಧೇಯವರ್ಜನೆಯೋಗಸಿದ್ಧಿ
ನಿ । ಕಾಯನಾಲ್ಕರಮಿಂದ್ರಿಯಸ್ಥಿತಿಗತಿಯುನಾರೈದು ॥ ಆಯುವನುವಿವರಿ
ಸುತಮೇಲಣ ।ಜೀಯವಿದುತನಗೆಂಬುದನುನಿ । ರ್ದಾಯದಲಿನಿಶ್ಚೈಸಬೇ
ಹುದುರಾಯಕೇಳೆಂದಾ॥೩೫॥ ನವನವಾಭ್ಯುದಂಗಳಬುಜೋಗ್ಘವನವಾ
ಳಲಖಂಡನವರಸ । ನವನನವದವಿಗ್ರಹದನಾಟಕಲಕ್ಷಣವನರಿದು ॥ ನವವಿ
ಧಾಮಳಭಕ್ತಿರಸವನು । ನವಿದುನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವಸ್ತುವ । ನವರಸವನಾರೈ
ದುನಡವುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ॥೩೬॥ಹತ್ತುಮುಖದಲಿಲೋಕದೊಳಗು।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾದಚರಾಚರಂಗಳ ।ಲುತ್ತಮಾಧಮರೆನ್ನದೇಹರಿಸರ್ವಗತನಾಗಿ॥
ನುತ್ತುವನುನಾನಾತೆರದಲಿವಿ।ಚಿತ್ರಚರಿತನುಕಪಟನಾಟಕ।ಸೂತ್ರಧಾರ
ಕನೆಂದರಿದುಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆಂದ॥೩೭॥ಲೇಸುಮಾಡಿದಿರೆನ್ನಚಿತ್ತದ।ಜೀ
ಸರಿಕೆಬಯಲಾಯ್ತುನಿಮ್ಮುಪ।ದೇಶದಿಂದಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನುಗೆಲಿದೆನಿಹಪ
ರವ॥ಘಾಸಿಯಾದುದುರಾಗಲೋಭದ। ವಾಸಲಳದುದುನಿಮ್ಮದೆಸೆಯಿಂ।
ದೇಸುಧನ್ಯರೊನಾವುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೂಪಾ॥ ಸ್ವರ್ಗವಾವುದುನರಕ
ವಾವುದು । ನಿಗ್ರಹದಲಹಸಿದ್ಧಿಯಾವುದ ।ನುಗ್ರಹಿಸಲೇನಹುದುಪಾಪವ್ರ
ವೆಂದೇನು॥ಉಗ್ರವಾವುದುದೈವದೊಳಗೆನೆ।ಮಗ್ರವಾವುದುಧರ್ಮದೊಳಗೆ
ಯ।ನುಗ್ರಹಿಸಿಯುಪದೇಶಿಸಲುಬೇಕೆಂದನಾಭೂಪಾ॥ ಸುಲಘನತಿಸಾಹಿ
ತ್ಯಮಂಗಳ । ನಿಳಯನಗಣಿತಮಹಿಮನನ್ವಯ । ತಿಲಕನನುಪಮಚರಿತ
ದೈವಾಪರನುಪುಣ್ಯನಿಧಿ॥ಕುಲಯುತನುಕೋವಿದನುಕರುಣಾ।ಜಲಧಿಕ್ಷಾ
ತುಕಯುಕ್ತಿವಿದನೆಂ। ದಿಳೆಹೊಗಳುತಿರಲದುವೆಕೇಳೈಸ್ವರ್ಗಫಲವೆಂದಾ॥
ಪಾತಕನುಪತಿತನುಕೃತಘ್ನನು । ಘಾತಕನಧರ್ಮನುದುರಾಧ್ಯನ। ಧೀ
ತಕನುದೂಷಕನುದುರ್ಜನನಪ್ರಯೋಜಕನು ॥ ನೀತಿಯುಹಿತನಜಾತಿಧ
ರ್ಮನ । ಮೇತದ್ದೈವದ್ರೋಹಿಯೆಂಬುದುಭೂತಳದೊಳಿದೆನರಕಚಿತ್ತೈ
ನೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೪೧॥ ದೇಹವಿಡಿದಿಹಕರ್ಮವದುನಿ । ರ್ದೇಹದಲಿದೊ
ರಕುವುದೆವಾನವ । ದೇಹವೇಸಾಧನಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಶೀಲರಿಗೆ ॥ ಐಹಿ
ಕಾಮುಷ್ಮಿಕದಗತಿನಂ । ಮೋಹಿಸುವದುಶರೀರದನಸಂ । ದೇಹವೇಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ॥೪೨॥ ಗರುಡಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೊಳಲ್ಲ
ದೆ । ಗರಳಭಯವಡಗುವದೆವಿಷ್ಣು । ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲ್ಲದೆಮಹಾಪಾತಕ

ಕೆಕಡೆಯುಹುದೆ ॥ ಹಿರಿದುಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯನು | ತ್ತರಿಸುವರೆಗುರುಪದು
ಬದೊಳಕಲ್ಲದೆ | ನಿರತಿಶಯವಿದ್ಯಾವುದೈಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೪೫॥ ತನ್ನ
ಮನೆಯಲಿನ್ನುಳಿಜನತೆಗಂ | ತನ್ನಪೂಜ್ಯನುಭೂಮಿಪಾಲನು | ತನ್ನ
ದೇಶದೊಳಧಿಕನಗ್ರಾಮದಲಿಪ್ರಭುಪೂಜ್ಯ ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಹೋಹರಾವಿ
ನೊ | ಳನ್ಯವೆನಿಸದೆವಿಶ್ವದೊಳಗೆಸುಂ | ಪನ್ನಪೂಜ್ಯಾಪಾತ್ರರೈವಿದ್ವಾಂ
ಸರುಗಳೆಂದ ॥೪೬॥ ಒಬ್ಬನಹಸ್ರೈಕಶೂರರೊ | ಳೊಬ್ಬನಹಸಾವಿರ
ಕೆಪಂಡಿತ | ನೊಬ್ಬಸಹಸ್ರೈವಕ್ತೃಶತಸಾವಿರಕೆಲೋಕದಲೀ ॥ ಒಬ್ಬದಾ
ನಿಯುಕ್ತಾಣನಾನಿಂ | ನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೊಂದುಗುಣವದು | ಸರ್ವಗುಣ
ಸಂಪನ್ನರೈವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಂದ ॥೪೭॥ ಸತಿಯರಿಗೆಗತಿಯಾವುದೈನಿಜ |
ಪತಿಗಳಲ್ಲದೆವಿಪ್ರಜಾತಿಗೆ | ಹುತವಹನುವರ್ಣತ್ರಯಕೆಭೂದೇವರುಗಳಿರ
ಲು ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳತಿಶಯವಾವುದೈಭೂ | ಪತಿಯಕೇಳಿಹಪರಕೆಸುಖಸಂ | ಗ
ತಿಯನೊಲವಪೂಜಿಸುವುದೈಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ ॥೪೮॥ ಚೋರರ
ನುಕಂಟಕನಹಿಂಸಾ | ಚಾರನನುಪಂಡನನುಸನುಯುವಿ | ಕಾರಭೇದಿಯನಿಂ
ತಿರುವರನುಕಂಡುಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ದೂರದಲಿವರ್ಜಿಸುವುದುಬರಿ | ಷ್ಟಾರಿಗಳು
ಸರ್ವಜ್ಞವರುಗಳು | ಸಾರಿದುದುಸರ್ವೇಶ್ವರನಮತವರಸಕೇಳೆಂದಾ ॥ ಪೊ
ನಲಲಾಪಮಾಹಿಷನನಾನು | ಧ್ಯದಲಿವೃಷಲೀವಲ್ಲಭನನಂ | ತ್ಯದಲಿವಾಗ್ದೊ
ಷಕನಕಂಡವರುಗಳಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ॥ ಕದಡಿಹರಿವುದುಕಂಡವಮುಖದಲಿ | ಸದ
ಮಳಿತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯವಿದನರಿದುನಡವುದುನಯವುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂ
ದಾ ॥ ಕುಲರಹಿತಪಡುವರ್ಗಮುಖದಲಿ | ಘೌಳಿಸಿದರ್ಥವನೆಂದುಕಾಲವ | ಕಳಿ
ದನಿಭಾಗ್ಯರುಕಣಾಮಾಹಿಷಕರೆಂಬವರು ॥ ಇಳೆಯೊಳವರೊಡನಾಡಿ
ನಾತಿದವದಿರು | ಗಳಿಗೆನರಕಾರ್ಣವದೊಳಾಳುತ | ಮುಳುಗುತಿರುತಿಹರ
ಲ್ಲದೇಗತಿಯಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೪೯॥ ದೈವದಾಧೀನದಲಿಜಗವಾ | ದೈವಮಂ
ತ್ರಾಧೀನಮಂತ್ರವು | ಭೂವಿಬುಧನಾಧೀನವಾಗಿಹುದಾಗಿಲೋಕದಲಿ ॥
ದೈವಸಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆನಲ್ಲದೆ | ಭಾವಿಸಲುಬುಧನಿಂದಧಿಕವಹ | ದೈವವಂ
ಟುದವಾವುದೈಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫೦॥ ಕೆಲಸಗತಿಯುಂಕದುವಿಲೆಯು
ವು | ಕಲುಕುಟಕನಿಳುಹುವನಲ್ಲದೆ | ಹಲವುಪರಿಯಿಂದದನುಲೋಕಕೆ
ದೈವವನುಮಾಡಿ ॥ ನಲಿಸುವವರುಂಟೇಸುರಾಸುರ | ರೊಳಗೆವಿಪ್ರೋತ್ತ
ಮಗುಳಿದೆಜಗ | ದೊಳಗೆದೈವವದಾವುದೈಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫೧॥
ಎಣಿಸಬಹುದುದ್ವಾದಿಯುಸೈಕತ | ಮಣಿಯುಸೊಯ್ಯಾರದಲಿಗಗನಾಂ | ಗ
ಣದೊಳಿರುತಿಹನಕ್ಷತ್ರಬಿಂದುವಲೆಕ್ಕಗೊಳಬಹುದು ॥ ಎಣಿಸಬಾರದ
ದೊಂದುವಿಪ್ರರ | ಗಣಕೆಗೋಚರವಾಗಿಸದ್ಬ್ರಾ | ಹ್ಮಣನೊಳೊಬ್ಬ

ನೆರಪ್ರಿಸಿದಫಲವರಸಕೇಳೆಂದಾ॥೫೨॥ ಜಾತಿಧರ್ಮವನನುಸರಿಸಿಪರ|ಪಿ
ತೃಪಿತಾಚರಣೆಯುಲಿನಡ | ವಾತಪರರಗುಣಾಗುಣಸ್ತುತಿನಿಂದೆಗಳನ
ದು ॥ ಭೂತನಾಥನಭಕುತಿಯುಲಿವಿ | ಖ್ಯಾತನಹಗುರುದೈವದಲಿಭಯ॥
ಪ್ರೀತಿಹಿಡಿದಿರಲದುವೆಕೇಳ್ಸುಕೃತಕ್ಕೆಕಡೆಯೆಂದಾ ॥೫೩॥ ಅರ್ಥದಿಂದಹ
ಸಿದ್ಧಿಯಾವುದ | ನರ್ಥವೆಂಬುದದೇನುತನಗೆ | ಸ್ವಾರ್ಥವೇನುಪರಾರ್ಥ
ದಿಂದಹುದಾವುದವನಿಯುಲಿ ॥ ತೀರ್ಥವಾವುದುವಿಪ್ರರೊಳಗೆಸು |ಮರ್ಥರಾ
ರುಸುಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೆಯು| ವ್ಯರ್ಥಜೀವಿಗಳಾರುತಿಳುಹೆನಗೆಂದನಾಭೂ
ಪಾ ॥೫೪॥ ಧನವನುಳ್ಳಮಹಾತ್ಮನಾವುದ | ನೆನದಡದುಕೈಸಾರುವದ
ನಿ | ರ್ಧನಿಕಬಯಸಿದಬಯಕೆಬಯಲಹುದಲ್ಲದೇಬೇರೆ ॥ ಧನಿಕನಂತೆಸಮ
ಸ್ತಸುಖಸಂ | ಜನಿಸುವುದೆಸರ್ವಕ್ಕೆಸಾಧನ | ಧನವದಲ್ಲದೆಭುವನದೊಳ
ಗನ್ಯತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೫೫॥ ಸ್ವರ್ಥರುಗಳೊಡನಾಟತನ್ನಯ | ಸ್ವಾರ್ಥವ
ಲ್ಲದಕೂಟವೇಣುಪ | ರಾರ್ಥದಿಂದುಜ್ಜೀವಿಸಿದವನೆಬದುಕು ಲೋಕದ
ಲಿ ॥ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಸಿರಿಯುಸೆಡಗರ | ಅರ್ಥಯಿಲ್ಲದಬಾಳುವೆಗಳೀ | ವ್ಯರ್ಥ
ಪಾರಂಪರೆಯುಲೇಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫೬ ॥ ಮಾಡುವುದುಧರ್ಮವ
ನುಸುಜನರ | ಕೊಡುವುದುಪರಪೀಡೆಯೆಂಬುದ | ಮಾಡಲಾಗದುಕರ
ಣಮೂರರೊಳಲ್ಲದಾಟವನು ॥ ಆಡಲಾಗದುದುಷ್ಟಜನವನು| ಕೂಡಲಾ
ಗದಿದೆಂಬಮಾರ್ಗವ| ನೋಡಿನಡವುದುತನಗೆಪರಮಸ್ವಾರ್ಥಕರವೆಂದ॥
ಕರಿತುರಗವೊದಲಾದವಸ್ತುಗ | ಳರಮನೆಗಳಲಿಪುತ್ರಮಿತ್ರರು|ತರು
ಯರುಸಹಚರರುಗೋತ್ರಜರಡವಿಯೊಳಗಿಕ್ಕಿ ॥ ತಿರುಗುವರುನಿಜಸುಕೃ
ತದುಷ್ಕೃತ|ವೆರಡುಬೆಂಬಿಡವಲ್ಲದುಳಿದುದ|ನರಸಬಲ್ಲವರಾಕುಧರ್ಮರಹ
ಸ್ಯವಿಸ್ತರವಾ॥೫೭॥ಧರ್ಮದಾಧಾರದಲಿಹುದುಜಗ| ಧರ್ಮವುಕ್ಷವನಾಶ್ರಯಿ
ಸುವುದು| ಧರ್ಮವೇನೂಕುವದುಜನ್ಮಾಂತರದಪಾತಕವ॥ ಧರ್ಮವೇಸ
ರ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ|ಧರ್ಮವೆಂಬುದುಪರಮಪದವಾ| ಧರ್ಮವನುಬಿಟ್ಟಹುದು
ದುಕಲ್ಲರಸಕೇಳೆಂದ॥೫೮॥ ಪರಿಪರಿಯುಯಜ್ಞವನುವಿರಚಿಸಿ|ಸುರಪತಿಯ
ಸಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸಲು| ಸುರಿವನಪಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಸುವೃಷ್ಟಿಯನುಜಗಕೆ
ಬರಿಹಯುನುಸಸ್ಯಾದಿಕಂಗಳ | ಹೊರೆಯಲೋಸುಗಮುದ್ಯೋಮುದ್ಯಾ
ಗಿರುತಿಹನುಭುವನವ್ಯಯದೊಳವನೀಶಕೇಳೆಂದ॥೬೦॥ ಎತ್ತಲಾನುಸುತಿ
ರ್ಥವೆಂಬುದ|ಚಿತ್ತವಿಸುವಡೆಸರ್ವತೀರ್ಥದ| ಸತ್ಯವನುಸನ್ನಿಹಿತವಾಗ
ಧರಿಸುವೀನದನು ॥ ವಿಸ್ತರಿಪೆಸದ್ವಿಪ್ರಸಾದವಿ | ಮುಕ್ತವಿಮಳೋದ
ವನಾಮವನು | ನೆತ್ತಿಯುಲಿಧರಿಸಿದವನವನುಕೃತಾರ್ಥನಹನೆಂದ ॥೬೧
ಶಂಧಿಯೊಳುಹರಿಬೊಳನಿದ್ರೆಯೊ| ಳರಲುಭೃಗುವೈತಂದುಲಕ್ಷ್ಮೀ|

ದನವಷ್ಟಳವನೊದೆಯಲುಮುನಿಜಚರಣನು ‖ ಸಿರಿಯುದರದೊಳ
ಗೊತ್ತಿಧರಣೀ । ಸುರನುಮೆರೆದನುತೀರ್ಥವಾವುದು । ಧರೆಯೊಳಗೆಬುಧ
ರಿಂದಧಿಕವಹತೀರ್ಥವಿಲ್ಲೆಂದ ‖೬೨‖ ಮಾಡುತಿಹಯಜ್ಞವನುಪರಿಗೆ । ಮಾ
ಡಿಸುವವೇದಾಧ್ಯಯನವನು । ಮಾಡುತಿಹತದ್ವಿಷಯದಲಿಯೋಗ್ಯರನು
ಮಾಡಿಸುವ ‖ ಮಾಡುತಿಹದಾನವನುಲೋಗರು । ನೀಡುತಿರಲೊಳಗೊಂ
ಡಗುಣವನು । ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನೇಸಮರ್ಥನುವಿಪ್ರರೊಳಗೆಂದ ‖೬೩‖
ವೇದಪುರುಷನವಿಗ್ರಹದಲಿವಿ । ಷಾದಪುರುಷನವಿಗ್ರಹದಲಿವಿ । ಷಾದವಿ
ಲ್ಲದಬಿಸಜಸಂಭವ । ನಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತದೇವರುನೆಲೆವನೆಗಳಾಗಿ ‖ ಐದು
ಕೊಂಡಿಹರಂತುಕಾರಣ । ವಾದಿಸದೆಸದ್ಜ್ಞಾನಿಗಳನಭಿ । ವಾದಿಸುವದು
ತ್ತಮವಲೇಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ‖೬೪‖ ಯುವತಿಯುರಗಾಯುಕರುಕವಿ
ಗಳು । ತವತವಗೆಕೈವಾರಿಸುವಲಾ । ವವನವನೆಯಾವಗಲುದೂಷಕನಿಹ
ಪರಂಗಳಿಗೆ ‖ ಅವರುಮೂವರುನಿಂದಿಸುವನಾ । ವವನವನುಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿ
ಸುವ । ನವನಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವಾ ‖೬೫‖ ಜ್ಞಾತವಾವ
ದಜ್ಞಾತವಾವುದು । ನೀತಿಯಾವುದನೀತಿಯಾವುದು । ದ್ವೈತವಾವದದ್ವೈತ
ವಾವುದುವೈದಿಕಾಂಗದಲಿ ‖ ಖ್ಯಾತಿಯಾವದಖ್ಯಾತಿಯಾವುದು । ಜಾತಿ
ಯಾವುದಜಾತಿಯಾವುದು । ಭೂತಳದೊಳವನೀಶಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿ
ಪಾ ‖೬೬‖ ಪರಮಗುಣಯುತಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠಾ । ಪರರಸತ್ಕಾಗದಲಿಯುವರ
ನ್ನಾ । ದರಿಸಿಬಹುಮಾನವನುವಿರಚಿಸಿದಾಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ‖ ಎರವಹುದಸ್ವ
ರ್ಗಾಪವರ್ಗದ । ಸಿರಿಯುದೆಂಬುದನರಿದುನಡೆಪಂ । ಗರಿದನಿಸುವದದಾವುದೈ
ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ‖ ಯೋನಿಮುಖವೆಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕನ । ಹೀನಜನ್ಮಂಗ
ಳೊಳುಗುದಯಿಸಿ । ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳರಿದುಜ್ಞಾನದಕಡೆಯುಕಡೆಯದಲಿ ‖ ಮಾ
ನವರಬಸುರಿನಲಿಬಂದ । ಜ್ಞಾನತಮರೆಂಬಂತೆಶಾಕ । ಮಾರ್ಗನುಗತವಾಗಿ
ಹುದೆಲೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ‖೬೮‖ ಮಾನದಿಂಸೂಕರನುಬುಧರವ । ಮಾ
ನದಿಂಷ್ಟಯರೋಗಿಗುರುಜನ । ಹಾನಿಯಿಂದವೆಕಪ್ಪರ್ಗವದಿ ಕುಕ್ಕುಟಾ
ನ್ವಯವು ‖ ಹೀನಗತಿಯಿಂದುರುಗನಾನಾ । ಯೋನಿಗಳಸಚರಾಚರವು
ಕ । ಮಾರ್ಗನುಗತವಾಗುದಯಿಸುವದವನೀಶಕೇಳೆಂದ ‖೬೯‖ ಪರರಪಟು
ತರವಾದದಲಿಮೂ । ಗರವೊಲಿಹಪರವಚನದುತ್ಕಟ । ವೊರೆಗೆಬಧಿರತ್ವ
ವನುಪರಗುಣದೋಷದರುಶನವು ‖ ದೊರಕಿದರೆಜಾತ್ಯಂಧನೆನಿಸುವ ।
ಪುರುಷನಾವವನವನುಸಾಕ್ಷಾ । ತ್ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಲೇಭೂಪಾ
ಲಕೇಳೆಂದಾ ‖೭೦‖ ಇಷ್ಟಸಂತರ್ಪಣವಮಾಡಿವಿ । ಶಿಷ್ಟಪೂಜಾಪಾತ್ರ
ವನುಸಂ । ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸುಧರ್ಮರಾಜ್ಯವನುರಕ್ಷಿಸುತ ‖ ಕೊಟ್ಟವರಕೊಂ

ಡನರಸುತ್ತೊಡ । ಬಟ್ಟವರಸನುಜಾತ್ರಜರನೊಳ । ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಹು
ದುಚಿತವದು ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥೭೦॥ ನುಡಿದನುಡಿಪೂರೈಸಿಕಾಲದ । ತ
ಡೆಯ ಕಾಣಿಸಿಹೋಹವರಬೀ । ಳ್ಕೊಡುತಗೆಳೆಯರನಾಪ್ತರನು ಮನ್ನಿಸು
ತತನ್ನವನು ॥ ಹಿಡಿದುಸೇವೆಯಮಾಡುವವರನು । ಬಿಡದೆನಾನಾತೆರದಪ
ದವಿಯ । ಕೊಡುತಲಿಹುವುದುನೀತಿಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೭೧॥ ವಿ
ಲಗಸಾಗಗವಾಗಿದೇಶವ । ಹಿಡಿದುಹಿಂಡುತದಾನಧರ್ಮವ । ನುಳಿದುದೇ
ವಬ್ರಾಹ್ಮರುಗಳನ್ನದೆಕಂಡವರನೆಳದು ॥ ಥಳಿಗೆಸಂಖ್ಯೆಗೆದಂಡದೋಷ
ವ । ಕೋಳುತಕಡೆಯಲಧೋಗತಿಗಳೊಳ । ಗಿಳಿದುಹೋಹುದನೀತಿಚಿತ್ತೈ
ಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೭೨॥ ಯೋನಿಯಿಲ್ಲದರಾವುಗಳಲಿವಿ । ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ
ದವಿಷಯದಲಿಪಶು । ಯೋನಿಯಲಿಸಂಭೋಗಿಸುವಪಾತಕರ ಪರವಿಧಿ
ಯು ॥ ಏನಹೇಳಲುಬಹುದುನರಕವಿ । ತಾನದೊಳಗೋಲಾಡಿಬಳಿಕಾ । ಶ್ವಾ
ನಯೋನಿಯೊಳವರುಜನಿಸುವರೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೭೩॥ ಜೀವಪರಮನ
ಭೇದವನುಸಂ । ಭಾವಿಸದೆವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರವಿ । ದಾವಮುಖವೆಂದರಿಯ
ದೇದಾಸೋಹವೆಂದೆನುತಾ ॥ ಕೋವಿದರಸಂಗವನಳಿದುಮಾ । ಯಾವಿಲಾ
ಸದನೆಲೆಯನೋಡದೆ । ಸಾವುತಿಹನದ್ವೈತಿಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥
ಉತ್ತಮರಸಂಗದೊಳಗೋಲಾ । ಡುತ್ತದುರ್ವಿಷಯಂಗಳನುಮುರಿ । ಯೊ
ತ್ತಿಸಕಲಚರಾಚರದಸುಖದುಃಖವನುತಾನು ॥ ಹೊತ್ತುನಡೆವುದುಪುಣ್ಯ
ಪಾಪವಿ । ದೆತ್ತಣದುತನಗೆಂಬಕಾಣಿಕೆ । ಯುತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿಚಿತ್ತೈ
ಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೭೬॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆಪುರೋಹಿತರನವ । ಗಡಿಸಿಧ
ರ್ಮದಬಲದವಿನಾಶಕೆ । ನಡವರಾಯರಹೊಯಿದುವಿಳಿಯಲಿಕ್ಕುವರಧೋಗ
ತಿಗೆ ॥ ಕೆಡಿಸುವರುಶಾಸ್ತ್ರವನುರಾಷ್ಟ್ರವ । ತಡೆಗಡಿಸಿಚತುರಂಗಬಲ
ವನು । ಹುಡಿಹುಡಿಯಮಾಡುವರುನಿರ್ಜರರರಸಕೇಳೆಂದ ॥೭೭॥ ಬಲಿಯ
ರಾಜ್ಯವಿಭೀಷಣನಸಿರಿ । ಜಲನಿಧಿಯುಗಂಭೀರಬಾಣನ । ಬಲುಹುಹನುಮಾ
ನುವಿನಭುಜಬಲವೀರರಾಘವನ ॥ ಚಲದಧೀಚಿಯದಾನಪಾರ್ಥನ । ಕಲೆ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನಸ್ಥೈರಣೆ । ಗಳಪಡುವಬದುಕಳ್ಳದದುವಿಖ್ಯಾತಿಕೇಳೆಂ
ದ ॥೭೮॥ ಇರುಳುಹಗಲನವರತಪತಿಸುರಿ । ಚರಿಯಪನುಮಾಡುತ್ತಪರ
ರು । ಷರನುನೆನೆಯದೆಹಲವುಸಂತತಿಗಳಿಗೆತಾಯಾಗಿ ॥ ಇರುತದೇವಬ್ರಾ
ಹ್ಮರನುತಾ । ನಿರತಸತ್ಕರಿಸುತ್ತಲಂತಃಪುರದಲೆಸೆಯೆಗೃಹಸ್ಥೆಯೆನಿಸು
ವಳರಸಕೇಳೆಂದ ॥೭೯॥ ಮುಡಬಿಜಾಳಯಪನುಬಿಟ್ಟಡಿಗಡಿಗೆ । ಪರಗೃಹ
ದೊಳಗೆಬಾಯನು । ಬಡಿದುಮನೆಮನೆವಾರ್ತೆಯನ್ನದೆಬೀದಿಗಲಹವನು ।
ಪಡಿಚುತಪತಿಯೊಬ್ಬನುಂಟೆಂ । ದೆದುಹಿಕಾಣದೆಬಿಟ್ಟುಹಸ್ತನು । ದ

ಬದವೆಯುಪರ್ಜಿಸುವುದುತ್ತಮಪುರುಷರುಗಳೆಂದ॥೮೦॥ಮುಡಿಯುಸೋ
ಸರಿಸುತ್ತಮೇಲುದ। ನಡಿಗಡಿಗೆಸರಿವುತ್ತಮ್ಮನವ। ಹಿಡಿದಫೋಮು
ಬಿಯಾಗಿಕಿಗ್ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೆಲಬಲನ॥ ಬಿಡದೆನೋಡುತಮುಗುಳುನಗೆಯುಲಿ।
ಜಡಿದುಜಾರುಪಜಾರವನಿತೆಯು। ಗೊಡೆವೆಗೊಳಗಾಗದವರುತ್ತಮಪುರು
ಷರುಗಳೆಂದ॥೮೧॥ ಗುರುವಿನಲಿತಂದೆಯುಲಿತಾಯಿಯುಲಿ। ಹಿರಿಯುರಲಿದೈ
ವದಲಿಭೂಪದ।ಲಿರುಬಿನಲಿಗೋವಿನಲಿತೀರ್ಥದಲಿತನ್ನವನು॥ಹೊರವದಾ
ತಾರನಬಿಮಂತ್ರದ। ಪರಮಶಾವೆಗಳತಧರಣೀ। ಸುರರೊಳಂಜಿಕೆಹಿರಿ
ದಿರಲುಬೇಕೆಂದನಾಮುನಿಪಾ॥೮೨॥ ನೀತಿವಿದನಲ್ಲದಕುಮಂತ್ರಿವಿ।ನೀತ
ಪರನಲ್ಲದಪುರೋಹಿತ।ರೇತಕವರಿಂದಾದಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳಯ್ಯುಪವು॥
ಕಾತರಿಸಿಸಮರಾಂಗಣಕೆಭಯು। ಖೀಶಿಯುಹಭೂಭುಜರದೆಸೆಯಿಂ।ಬಿ
ತುಹೋಗದೆಸಕಲಸಂಪದವಸಕೇಳೆಂದ॥ ೮೩ ॥ ಧರ್ಮವಾವುದುಮೇ
ಣುಜಗದೊಳ। ಧರ್ಮವಾವುದೆರಾಜಮಂತ್ರದ। ಧರ್ಮವಾವುದುಮಾರ್ಗ
ವಾವುದಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು॥ ಕರ್ಮವಾವುದುವಿದಿತಹಿತದು। ಷ್ಕರ್ಮವಾ
ವುದದೆಂಬಭೇದವ। ನಿರ್ಮಿಸೈಸಾಕೆಂದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಭೂಪಾ॥೮೪॥
ಸತಿಸಹಿತವಿರಚಿಸಿದಧರ್ಮ। ಸ್ಥಿತಿಸಮೃದ್ಧಿಕವಾಗಿಸಲುವುದು। ಪತಿಗ
ಳಲ್ಲದೆತನ್ನಸ್ವತಂತ್ರದಲಿಮಾಡಿದುದು॥ ಅತಿಶಯುನಸೆಯ್ಯದುಕಣಾಭೂ।
ಪತಿಯೆಕೇಳಿಹಪರದಗತಿನಿಜ। ಸತಿಯುದೆಸೆಯಿಂದಲ್ಲದೇಫಲಿಸುವದುಹುಸಿ
ಯೆಂದ॥೮೫॥ ಅತಿಥಿಪೂಜೆಯುನುಳಿದುಜೀವ।ಸ್ಥಿತರಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯುನವ
ಹರಿ। ಸುತ್ತಬಲದಲಿಯುಪನಿಯುಲಿನಿರಿಯುಣದಕಾಲದಲಿ॥ ಗತಿಗೆಡಿಸಿಕೊಂ
ಡೊಯ್ಯುವೈವ। ಸ್ವತನುನಾಯಕರನರಕದೊಳಗ। ದ್ಭುತಬಹನುಕು
ಲಕೋಟಿಸಹಿತಪನೀಶಕೇಳೆಂದ॥೮೬॥ ತಮ್ಮಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತಗರ್ವವ।ನೆ
ಮ್ಮದರೆತದ್ಗರ್ವದಿಂದುರೆ। ದೊಮ್ಮಿತಹುದಾಕಾರ್ಯಮತ್ರ್ಯಚರಾಚರಂ
ಗಳಲಿ॥ ನಿರ್ಮಮತೆಯುಲಿನಡದುಪಶ್ಯತ। ನುಮ್ಮಹದಲೈದುಪವೃಲ
ಕುತ। ಕರ್ಮಗಳನೊಳಹೊಯಿದುಕೊಂಬುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ॥೮೭॥
ಅರಸಕೇಳೈಮಾರ್ಗಮೂರಾ। ಗಿರುತಿಹವುಸಂಪೂರ್ಣತೆಯುಗುರು। ಪ
ರಿಚರಿಯುಪರಿವರ್ತನೆಗಳೆಂಬಿನಿತನತಿಗಳೆದು॥ ತಿರುಗಿಬಂದರೆನಾಲ್ಕನೆಯು
ಮತ। ದೊರಕಲರಿವುದೆಕಳೆಗಳನುಸಂ। ಗರಿಸುವನರೋತ್ತಮರಿಗವನೀ
ಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ॥ ೮೮ ॥ ಕಾದುದಕದಾಸ್ನಾನಸಿದ್ಧಿಯು। ವೈದಿಕಾಂಗದ
ಮಂತ್ರಸಾಧನ। ವೇದಹೀನರಿಗಿತ್ತಫಲವಾಶಾಸ್ತ್ರದ್ಧಕರ್ಮದಲಿ॥ ಯೈಗ
ದಿಹದಕ್ರಿಣೆಗಳೆಂಬಿವು। ಬೂದಿಯುಲಿಬೇಳಿದಹವಿಸ್ಸಿನ। ದಾದಿಯುಲ್ಲದಫಲ
ವಸೀಯ್ಯನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ॥೮೯॥ ಇಹಪರದಗತಿದಾನಧರ್ಮದ। ಬಹ

ಳತೆಗಳನುತತ್ಸ್ವಭಾವದ| ವಿಹಿತಪುಣ್ಯದಬೆಳವಿಗೆಯುಫಲವೆಂದುನೂರಾ
ಗಿ ‖ ಬಹುದಸದ್ವಂಶದಲಿಜನಿಸಿಹ | ಮಹಿಪನಿರೆಲೋಕಾಂತರದಸುಖ|ವ
ಹುದುಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯುಯುರಸಕೇಳೆಂದಾ ‖೯೦‖ ಚೋರನನುಕಾ
ಣುತ್ತಮರಳಿದು | ಚೋರನೆಂದರೆಪತಿತನನುನಿ | ಷ್ಠೂರತನದಿಂಪತಿತ
ನೆಂದರೆಸಾಮ್ಯದೋಷವದು ‖ ಸಾರುವುದುಮಿಥ್ಯೋತ್ತರದಲಿವಿ| ಚಾರಿ
ಸದೆನುಡಿದವರಿಗಿವ್ಮ್ರಡಿ|ನಾರಕದಫಲತಪ್ಪದವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ‖೯೧‖
ವಿನುತಮಧುಕೈಟಭರಮೇದ | ಸ್ಸನಲಿಮೇದಿನಿಯಾದುದಿದನೀ | ನನುಭ
ವಿಸುವರೆಪುಣ್ಯಕೀರಿತಿಯೆಂಬಪರಿಮಳದ ‖ ಹೊನಲಿನಲಿತರವಿಡಿದುಲೇ
ಸಾ | ಗನುಭವಿಸುವುದದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ|ಮನುಜಮಾಂಸವಭಕ್ಷಿಸಿದಫಲವರಸ
ಕೇಳೆಂದಾ‖೯೨‖ ತನ್ನದಾನವನಪಹರಿಸಿಕೊಂ| ಡನ್ಯರಿತ್ತುದಕದ್ದಬೀಳು
ವ|ಧನ್ಯರುಗಳರವತ್ತುಸಾವಿರವರುಷಪರಿಯಂತ‖ಖಿನ್ನಪಹವಿಷ್ಠೆಯೊಳು
ಕ್ರಿಮಿಗಳ|ಜನ್ಮದಲಿಹರಿದನರಿದುನೀ| ನಿನ್ನಕೊಟ್ಟುದನುಳುಹಿಕೊಂಬು
ದುಧರ್ಮವಲ್ಲೆಂದಾ‖೯೩‖ಕರಣಮೂರರೊಳತ್ತವಸ್ತುವ|ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿ
ಹವಾಸವಾಸಾಂ| ತರದೊಳೊಂದಕೆನೂರುಗುಣದಲಿಕೋಟಿಪರಿಯಂ
ತ‖ಹಿರಿದಹುದುದಾನಪ್ರಶಂಸೆಯು|ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿಹದಾನನರಕವ | ನೆರ
ಕೊಂದೇದಾನಕಾರಣವೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ‖ ದ್ಯೂತದಲಿಮದ್ಯದಲಿಘನ
ಕೆಂ|ದೂತಿಯುಲಿನಿದ್ರೆಯುಲಿಕಲಹವಿ|ಘಾತಿಯುಲಿವ್ಯಭಿಚಾರದಲ
ಬಳಸಂದು‖ಕೈತವದವುದ್ಯೋಗದಲಿದು|ನಿರ್ಭೀತಿಯುಲಿಪರಸತಿಯರಲಿಸಂ|
ಪ್ರೀತಿಬಲಿವುದುಬೆದಕಬೆದಕಲುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ‖ದುಷ್ಕೃತವನೆಸಗುವ
ರುಫಲದಲಿ|ಕಕ್ಕುಲಿಸುವರುಸುಕೃತವೆಂಬುದ| ಲೆಕ್ಕಿಸರುತತ್ಫಲವನೇಬ
ಯಸುವರುಮಾನವರು ‖ ಇಕ್ಕನೆರೆಯದೆಬಿತ್ತಿಬೆಳೆಯದೆ| ಪುಕ್ಕಟೆಯುಸ್ವ
ರ್ಗಾದಿಭೋಗವು|ಸಿಕ್ಕಲರಿವುದೆರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ‖೯೭‖ಮ
ಶವರಕೃತಿಸ್ಮೃತಿಗಳುಕಣಾಭೂ | ಸುರರದೃಷ್ಟಿಗಳಿದರೊಳೊಂದೇ
ಕೊರತೆಯಾಗಲುಕಾಣನಿನಿತುವರೆರಡರರಿವಿನಲಿ‖ ನಿರುತವಿದುಜಾತ್ಯಂಧ
ರೆನಿಸುವ |ನರಸಕೇಳೀಮಾಂಸದೃಷ್ಟಿಗ|ಳೆರಪಲೀಸರ್ವತ್ರಸಾಧಾರಣವ
ಲೋಕದಲೀ ‖೯೭‖ ವಾಚಿಸದೆವೇದಾರ್ಥನಿಚಯುವ| ನಾಚರಿಸದಾಲಸ್ಯ
ದಿಂತು | ಕೋಚವಾಗಿಪರಾನ್ನಪೂರಿತತಪ್ತತನುದಿನದ ‖ ನೀಚವಹಭೂ
ಸುರರಕರುಳನು | ತೋಚುವವಳಲೆಮೃತ್ಯುವವನುನಿ| ಶಾಚರನುದ್ವಿಜ
ನಲ್ಲಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ‖೯೮‖ ಸರಸಿಜಾಸನವಿಷ್ಣುನಾಮ | ಸ್ಮರ
ಣೆಯಲಿಶ್ರುತಿಮೂಲವಾಕ್ಯೋ | ತ್ಕರುಷೆಯಲಿಭೂತಕ್ಕೆಹಿತವಹನುಡ
ಳಿಯುನರಿದು ‖ ಪರವಚನವನುತ್ರಿಕರಣದೊಳು | ಚ್ಚರಿಸಲಾಗದುಸ

ಘಾಸ | ತ್ಪುರುಷಗಳಿವುತವಲ್ಲಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೯೯॥ಲೋಕ
ಸನ್ಮತವಾವುದದನುನಿ | ರಾಕರಿಸುವವರುಗಳಂತಾವೇ | ನಾಕವಾಳರಜ
ಗಕೆತಮ್ಮನದಾರುಬಲ್ಲವರು ॥ ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬುದಕೆತಾವವಿ| ವೇಕಿಗಳು
ವೊದಲಿಂಗೆಪಶ್ರುವಾ | ಜೋಕರುಗಳವರಲ್ಲಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥
ಉತ್ತಮರುಗಳನಿಂದಿಸುವದು | ವೃತ್ತಿನಾತಯುಧರ್ಮಕೋಟಿಯು | ನಿ
ತ್ಯವಿದಿತನಗಾಗಿಧರ್ಮದತಾರತಮ್ಯವನು ॥ ಎತ್ತಲಿಂದರಿಯದೆಜಗಕ್ಕೆಜ|
ಡತ್ವರಾಗಿಹವೇದಬಾಹ್ಯರ|ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಮುರಿದುವೋದದಬಿಡುವಳೇ
ಯೆಂದಾ ॥೧೦೧॥ ಲೋಕದೊಳಗಣಪುಣ್ಯಪಾಪಾ | ನೀಕವನುಯಮ
ರಾಜನಾಲಯ | ದಾಕೆವಾಳಂಗರುಹುವರುಹದಿನಾಲ್ಕುಮುಖವಾಗಿ ॥ ನಾ
ಕುಕಡೆಯುಲಿಕವಿದುಬರಿಸುವ | ರಾಕಿದಿನದಿನದಲ್ಲಿಗರ್ವೋ | ದ್ರೇಕದ
ಲಿವ್ಯವರದುಕೆಡಬೇಡೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥ ೧೦೨ ॥ ಚಕ್ರಿಯೊಬ್ಬನುಹ
ತ್ತುಕಡಿಕರ | ಲೆಕ್ಕವಂತಾಚಕ್ರಿಹತ್ತರ | ಲೆಕ್ಕದೊಳಗಾಧ್ವಜಕನಾಧ್ವ
ಜಿಹತ್ತರಸಮಾನ ॥ ಮಿಕ್ಕವೇಸಿಗೆವೇಸಿಹತ್ತರ| ಲೆಕ್ಕವಬ್ಬರಸಂಗೆಪಾತ
ಕ|ಮೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವುದಸುತನಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲೆಂದಾ॥೧೦೩॥ಬಲುಗರಿಸಿಭೂ
ಮಿಯೊಳಗೊಂದಂ | ಗುಲವನೊತ್ತಿದವಂಗೆಪಶುಸಂ| ಕುಲದಲೊಂದೇ
ಗೋವನಪಹರಿಸಿದದುರಾತ್ಮಂಗೆ ॥ ಅಳುಪಿಕನ್ಯಾರತ್ನದೊಳಗೊ | ಬ್ಬಳ
ನುಭೋಗಿಸಿದಂಗೆನರಕದೊ| ಳುಳುಹದಲ್ಲದೆಬೇರೆಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದನಾಮುನಿ
ಪಾ ॥೧೦೪॥ ದಾನವಿರಹಿತರಾಗಿಜನಿಸದ | ಮಾನವರುದಾರಿದ್ರ್ಯವದರಿಂ |
ಹೀನಸುಕೃತಿಗಳಾಗಿಯದರಿಂಘೋರತರದನರಕ॥ಆನರಕದಿಂಮರಳಿಪಾತ
ಕ | ಯೋನಿಮರಳಿದರಿದ್ರವದುತಾ | ನೇನವಾಡಿಯುಬೆನ್ನಬಿಡದವನೀ
ಶಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೦೫॥ ಪಾಕಶಾಸನನೈದಿವೃತ್ರನ | ಥಾಕುಗೆಡಿಸಿದಧೀಚಿ
ಮುಷ್ಠಿಯ | ಲೌಕಿಹೊಯ್ದುಲುದಾತನವನುನೀರೊಡಲಗೆಡೆಯೆ ॥ ತೂ
ಕಗುಂದಿಜಲಾಧಿದೇವತೆ | ಯಾಕಪರ್ದಿಯುಕರುಣದಲಿದ | ರ್ಭಾಕೃತಿಯ
ಕೈಕೊಂಡುದವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ ॥ ೧೦೬ ॥ ಆದಿಯಲಿಕಮಲಾಸನನ,
ಮಧು | ಸೂದನನುಮಧ್ಯದಲಿಮೇಲಣ | ಹಾದಿಯಲಿಗಿರಿಜೇಶನಿರೆತ್ರೈ
ಮೂರ್ತಿಮಯವಾಗಿ ॥ ಕಾದುಕೊಂಡಿಹರೈಯ್ದೆಲೋಕವ|ನೈದದರ್ಭಾಂ
ಕುರದಮಹಿಮೆಯ | ಭೇದವನುಬಂಣಿಸುವನಾವನುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥
ಬೆರಳಮೊದಲಲಿಭೂಸುರರುನಡುವೆರಳಡೆಗಳಲಿಪಾರ್ಥವರುತುದಿ| ವೆರ
ಳೊಳಗೆವೈಶ್ಯರುಗಳೀಕ್ರಮದಲಿಪವಿತ್ರವನು ॥ಧರಿಸಬೇಹುದುದಕ್ಷಿಣಾಕ
ರಾಂ | ಬುರುಹದಲಿದಿನದಿನದಸಂಧ್ಯಾಂ | ತರದಸಮಯದಲರಸಚಿತ್ತೈ
ಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೧೦೮॥ ಮೇರದಪ್ಪಿದಜಪಸುಕಲ್ಪಿತ | ಧಾರೆಯುರು

ಗಿದದಾನದಭಾರ | ಕಾರವಿರಹಿತವಾದಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಯಲಿ॥ ಪಾರವಿ
ಯಿಪ್ಪದಶೌಚವಿನಯವಿ |ಹಾರವಿಲ್ಲದಪೂಜನೆಗಳುಪ | ಕಾರವಹುದೇರಾ
ಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೧೦೯॥ ಪರನಕೊರಳಿಂಗಾಭರಣವಾ |
ದುರಗಪವನಾಶನವೆನಿಸುವಂ | ತರಸನಿನ್ನಯಬಸುರಬಂದೇನೆಹರುಷಾಂ
ಬುವರೂ ॥ ಧರೆಯನಾಳುವಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ |ನರಪಶುಗಳಾದರುಕಣಾನೀ|
ನಿದಲದರಿಗೀವಿಧಿಯೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೧೧೦॥ ದೇವತಾಸ್ಥಾನದ
ಲಿವಿಪ್ರಸ| ಭಾವಳಯದಲಿರಾಜಪುರುಷರ | ಠಾವೆಯಲಿಗುರುಸದನದಲಿ
ನದಿಯಲಿತಟಾಕದಲಿ ॥ ಗೋಗಳನೆರವಿಯಲಿಪರವ್ಯಂ | ದಾವನದೊಳು
ಪಹರಿಯವಮಾಡುವು | ಪಾವಗುಣಗರುವರಿಗೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪಾ॥
ದೆಸೆಗಳೇವಾಸಸ್ಸುರಾಜ್ಯ | ಪ್ರಸರಣವುನಿರ್ಲಜ್ಜೆಜಟರಂ | ಜಿಸುವಧೂ
ಸರದಗಂಗಾಧರನವೋಲು॥ ಯೆಸೆವಸುತರಿಲ್ಲದಿರೆಶೋ | ಭಿಸುವುದೇಸಂ
ಸಾರವೆಂಬುದು|ವಸುಧೆಯೊಳುಪುಣ್ಯಾಧಿಕರುಗಳಿಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದಾ॥೧೧೨॥
ಗುರುಸುತನವೋಲಾಯುನೀಲಾಂ|ಬರನವೋಲುಬಲದಶರಥನವೋ |ಲ್ವ
ರನದೀಜನವೋಲುಶೌರ್ಯವುರಘುಪತಿಯವೋಲು॥ಅರಿವಿನಾಶನನಹುಷ
ನವೋಲೈ|ಶ್ವರ್ಯಮಾರುತಿಯವೋಲುಗತಿಸಂ| ವರಿಸುವುಡುಶಿವನೊಲಿದವ
ರುಗಳಿಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದಾ॥ ಕ್ಷಿತಿಯವೋಲುಪಾವನತೆಕುರುಭೂ|ಪತಿಯವೋ
ಲಭಿಮಾನಲಕ್ಷ್ಮೀ| ಪತಿಯವೋಲುಸಂಕೀರ್ತಿವಿದುರನವೋಲುವಿಜ್ಞಾನ॥ಕ್ಷಿ
ತಿಯವೋಲುಸ್ಥೈರಣೆಸುಕೃತ್ಸಂ| ತತಿಯವೋಲುಪರಿಣಾಮುಕುಂತೀ| ಸುತ
ರವೋಲುಷ್ಷಾತ್ರಿಕವುಭೂಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲೆಂದ॥ ಗಗನದಗಲಗಲೋಲ
ದೃಷ್ಟಿಯೊ|ಳೊಗುವಕೀಲಾಲವುಸಮುದ್ರವ | ಹೊಗುವನದಿನಾನಾಪ್ರ
ಕಾರದರೂಪುಗಳಲೆಸವ ॥ ಒಗುಮಿಗೆಯದೈವದಪದಾಂಬುಜ| ಯುಗಳ
ದರ್ಶನೆಪೂಜೆನೆಗಳಿವು |ಜಗದುದರಕನಮುಟ್ಟವೇಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ॥
ಜಲದೊಳಗೆವಾರಾಹವಿಷ್ಣು | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆವಾಮನನುವನಸಂ | ಕುಳ
ದೊಳಗೆನರಸಿಂಹನಾಗಿಯೆಭಕ್ತಸಿಕರವನು ॥ ಸಲಹುತಿಹನೊವ್ಮ್ರಯ
ಜಗತ್ರಯ | ದೊಳಗೆಹೊರಗೆಂದೆನ್ನದೆಲ್ಲಿಯ | ಜಲರುಹಾಕ್ಷನುಕೃಷ್ಣ
ಕೇಶವನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದಾ ॥೧೧೬॥ ಕತ್ತಲೆಯಕಾಲಾಟಸೂರ್ಯನ| ನೆತ್ತು
ವುದೆದುಷ್ಕರ್ಮಕೋಟಿಗ | ಳೆತ್ತಮುಟ್ಟವವೈಮಹಾಪುರುಷರನುಖ
ಪತಿಯ ॥ ತತ್ತ್ವದೇವಿಷಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಭಕ್ತರುಗಳನುಭವಿಸುವುದು
ತಾ | ಪಥ್ಯವೇಜಡಜೀವರಿಗೆಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥೧೧೭॥ ಅರುಹಬ
ರದುಮುಂದೆಬಹದಿನ | ಬಿರಿಸುನೀನೆಚ್ಚತ್ತುನಡೆವೈ | ಮರೆಯದಿರುನಿ
ನ್ನಾತ್ಮಜನವೈರಾನುಬಂಧನನಲಿ | ಬರಿದಹುದುಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನೀನದ| ನರಿಯೆ

ಮೇಲಣತಾಸುಬಾಗಿನ| ಹೊರಿಗೆದೈವಾಧೀನವಾಗಿಹುದೆಂದನಾಮುನಿಪ॥
ಕೆರಹುಗೊಂಡದೆಧರಿತ್ರಿಯೊಳಗೀ | ದಿರಿದದೈತ್ಯಸಹಸ್ರಕೋಟಿಯು | ನಿ
ರಿದುಭೂಭಾರವನಿಳುಹಿನಿರ್ಜರರದುಗುಡವನು ॥ ಹರಿದುರಾಯಿಶಿಭಕ್ತ
ರನುಸೆವೆ|ಮರೆಯಲೋಸುಗಜನಿಸಿದನಲಾ|ಹರಿಯರಿಯಲಾಕೃಷ್ಣರಾಯ
ನುಮನುಜನಲ್ಲೆಂದಾ ॥೧೯॥ ಆತನಾಪಾಂಡವರಹರಿಬವ| ನಾಂತುಪಾ
ರ್ಥನರಥಕೆತಾನೇ| ಸೂತನಾದನುನಿಮಗೆಜಯವೆಲ್ಲಿಯದುಭೂಪತಿಯೆ॥
ಭೂತಳವನೊಪ್ಪಿಸುವುದಸುರಾ| ರಾತಿಯನುಮರೆಹೊಕ್ಕುಬದುಕುವು|
ದೀತತುಷ್ಟನವಲ್ಲದಿರ್ದಡೆಕೆಡುವಿರಕಟೆಂದಾ॥೨೦॥ಜಲಧಿಯೊಳುದುಗ್ಧಾ
ಬ್ಧಿತೀರ್ಥಾ | ವಳಿಗಳೊಳುಸುರನದಿಮುನೀಶ್ವರ| ರೊಳಗೆವೇದವ್ಯಾಸ
ನಾವ್ರತಿಗಳೊಳುಹನುಮಂತ ॥ ಜಲರುಹಾಕ್ಷನೆದೈವದೊಳುಕೇ |ಳುಳಿ
ದಧರಣೀಪಾಲರೊಳಗ | ಗ್ಗಳಿಯುನೈಧರ್ಮಜನುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿ
ಪ ॥ ಈಪರಿಯಭೋಧೆಯಲಿನೃಪನನು | ತಾಪವನುಮಾಣಿಸುತಬುದ್ಧಿ |
ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪನಚಿತ್ತದಲಿನಿಲಿಸಿ॥ಶಾಪಥಂಗಳಬಿಡಿಸಿತ
ತ್ವಕ | ಳಾಪವಿಮಲಜ್ಞಾನದುದಯದ | ರೂಪತಾನೆಂಬಂತೆಸೂರ್ಯೋದ
ಯವಕಾಣಿಸಿದ ॥ ಧರಣಿಪನಸಂತೈಸಿದನುಮುನಿ |ವರನುತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ
ತಿರುಗಿದ |ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನೀಶ್ವರನು॥ ಹರಿಯಪ
ಮಳಾನಂದರಸವಲಿ | ಹೊರದುಹೊಂಪುಳಿಯೋಗಿಲಕ್ಷ್ಮೀ |ಧರನಸೆನ
ದನುರಾಯಗದುಗಿನವೀರನರಯಣನಾ॥ * * * ॥೨೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೫೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡುದುರಜನಿಕುರುಭೂ|
ಪಾಲನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನೋಲಗ|ಶಾಲೆಯಲಿನೆರಹಿದನುಸಭ್ಯರನಾಪ್ತಮಂ
ತ್ರಿಗಳ॥ಪದನು॥ಕೇಳುವೆವುಕರೆಸಂಜಯನನವ | ರೋಲಗದವೈಸಿರಿಯ
ನೆಂದುನೃ|ಪಾಲನಟ್ಟಿದದೂತರೊಡನೈತಂದರೋಲಗಕೇ॥ ಮೇಳವಿಸಿದ
ನುಕುರುನೃಪತಿಜನ|ಜಾಲವನುಲೇಸೆನುತಪಾಂಡುನೃ|ಪಾಲಕರಸಿರಿಗಾಧಿ
ಕವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತನಸುನಕ್ಕಾ॥ಬಂದುವೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕುರುನೃಪ|ವೃಂದವ
ನುಗಾಂಧಾರಿಯನುಯಮ | ನಂದನನುಬೆಸಗೊಂಡುಕಳುಹಿದನುಚಿತವ
ಚನದಲಿ ॥ ಯೆಂದುಬಳಿಕಿನರಾಜಕಾರ್ಯವ | ನಂದುಬಿನ್ನೈಸಿದನುಚಿ
ತ್ತೈ|ಸೆಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆದುರ್ಯೋಧನಗೆಕೈಮುಗಿದು ॥ ಜೀಯಬಿ
ನ್ನಹವೆಂದುಪಾಂಡವ | ರಾಯನೈಶ್ವರ್ಯವನುಸಾವಿರ |ಜಾಯಸರ್ಪನ
ಹೊಗಳಲಳವಲ್ಲೆಂದಪಾಡೇನು ॥ ನಾಯಕರಕಡುಹುಗಳನವರವ| ರಾ
ಯುತವನಸಿಬರಿಗಕವಲದ | ಶಾಯಿತಾಕ್ಷನಕರುಣದಳತೆವಿಚಿತ್ರತರವೆಂ

ದಾ ॥೩॥ ಓಲಗದೊಳುಬ್ಬೆದ್ದು ನುಡಿಯಲಿ । ಹೂಳಿತಪುತಮಗೆನ್ನ ಜರ
ಶು।ಕಾಳಗಕೆಕೈಗಟ್ಟಿಮಿಂಡೆದ್ದೇರಿತವನಿಪರು ॥ಮೇಲೆಸಂತೈಸಿದನು
ವರ್ಜನ್ನ । ಪಾಲನಲ್ಲಿಂಬಳಿಕಮುರಹರ । ನಾಲಯಕೆಪರಿಮಿತದೊಳರ್ಜು
ನನೆನ್ನ ಕರಿಸಿದನು ॥೪॥ ದೇವನಿದ್ದನು ಸತ್ಯಭಾಮಾ।ದೇವಿಯರಸಗೃಮ
ಗಿಯರ್ಜುನ । ದೇವನಂಕದಮೇಲೆಸಿರಿಪದಪಂಕಜವನೀಡಿ ॥ ಸಾವುಬರಲ
ಮುಗುಚಿತದಲಿಸಂ । ಭಾವನೆಯಮಾಡಿದನುನಮಗಿಂ ।ನಾವುದನುನೇಮಿ
ಸಿದಿರೆನಲಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೫॥ ಯಮಗೆಸರಿಯಿತ್ತಂಡದಲ್ಲಿಯ।ಮಮತೆ
ಬೇರೊಬ್ಬರಲಿಪಕ್ಷ। ಭ್ರಮೆಯಮಾಡೆವುಹಿತವಬಯಸುವೆವೆರಡುಸಂತ
ಗೆ॥ಕಮಲಮುಖಿಯಡಿವಿಡಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀ। ರಮಣಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಲಕ್ಷ್ಮೀ
ರಮಣಯೆಂದೊದರಿದರೆಸಂಜಯನೊಂದೆನಾನೆಂದಾ ॥೬॥ಕಾವುದೈಗೋ
ವಿಂದಸಲಹೈ । ದೇವಕೀಸುತಗಂಡರೈವರ।ಭಾವಬೆಟ್ಟತುಸೀನಲೈದೇಶಿ
ರದೈವವಲ್ಲೈ॥ದೇವಕೆಟ್ಟೆನುಕೆಟ್ಟೆನೈಕರು ।ಣಾವಲಂಬನದಿಂದತಡೆಯೈ
ಜೀವನವನೆಂದೊದರಿದಳುಹಂಗಿಗನುತಾನೆಂದ॥೭॥ಭಂದನಹಭಕತರ್ರಿಗೆಸ
ನವಗು।ನೆಂಟರೆಮಗೊಲಿದಂತೆಹೊಗಳದ।ರೆಂಟುಮುಡಿಹಿಗ್ಗುವೆವುಮುಚ್ಚ
ವುಮಿಕ್ಕೆಸಾಧಕರ॥ಉಂಟುಪಾಂಡವರೈವರಲಿಬಲು।ನಂಟುತನಮರೆಯ
ತಕ್ಕೈವರ ।ಕಂಟಕರುನಮಗಾದಕಂಟಕರೆಂದುಹರಿನುಡಿದ॥೮॥ನೆಸವುದ
ದನುಪಾರ್ಥನಾಕಾ।ನನದೊಳಗೆಗಂಧರ್ವರಲಿಬಂ ।ಧನವನೀಗೋಗ್ರಹಣ
ದಲಿಮಾಡಿದಫಲಾಯನವ ॥ ವನಜವದನೆಯಬಯಸಿದರೆಬಿ।ಲ್ಲನಲಿಬದಿವಡ
ದುದನುಕೌರವ ।ಜನಪಮರದಿರಲಾಗದೆಂದರಸಂಗೆಹೇಳೆಂದ ॥೯॥ ಧೀರ
ಭೀಮನಗದೆಯಹೊಯ್ಲಿನ । ಭಾರಣೆಯನಮ್ಮತುಳಬಾಹುದ । ಸಾರಜ
ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯಮಳೆಗಾಲದಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ವೀರನಕುಲನಸಾತ್ಯಕಿಯ
ಕರ। ಸಾರವನುಸಹದೇವಮತ್ಸ್ಯರು । ದಾರತೆಯನಿಮ್ಮರಸನೆನೆದಿಹ
ದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೧೦ ॥ ಹಿಂದಜೂಜಿನಸಭೆಯೊಳಗೆನಾ ।ವೆಂದಮಾತು
ಗಳುಂಟುತಾವದ। ಮುಂದೆನೋಡಲಿಕರ್ಣಶಕುನಿಸುಯೋಧನಾದಿಗಳು॥
ಎಂದುನೆನವುದುದೇಶಕಾಲವ । ಹಿಂದುಗಳೆಯವುಬೇಗಮಾಡುವು । ದ
ದುಬಿನ್ನಹವಮಾಡಹೇಳಿದನರ್ಜುನನುನಿಮಗೆ ॥೧೧ ॥ ತೊಡೆಗಳಿಗೆಸುಕ್ಷೇ
ಮವೇ । ನಿನ್ನೊಡೆಯಗವನೊಡಹುಟ್ಟಿದನವೈ । ಜಡಿದುದೇಪಾಳಿಸಿ
ರನಿಬರಗಹುದುರಕ್ತಜಲ ॥ ವಡನೆಹುಟ್ಟಿದನೂರ್ವರಲಿವೈ। ಗಡಿದರೇಬಿ
ಸಗೊಂಬುದಂಜದಿ।ರೊಡೆಯರಿಗಹಣೆಗೊಂಡೆಹೇಳೆಂದಟ್ಟಿದನುಭೀಮ॥
ನಾಕುಸಂಜಯಗಳಹದಿರುಫಡ।ನೂಕಿವನನಾರಲ್ಲಿಗಟ್ಟಿದ। ರಾಕುತಾರ
ಬಿಯಲಗ್ರಹಘರ್ಜನೆಯಗರಹೊಡದು॥ ತೇಕಿತಳಕೆಳಗಾದನೀಯವಿ।ವೇ

ಸಾಗರಸೆಲೆನೃಪತಿಜಗ|ದೇಕವೀರನುಕರ್ಣ ತಾನಿರೆಸಂಧಿಯೇಕೆಂದ॥೧೩॥
ಮಂದಿಯಲಿವೈರದಬಾಹಿರ|ನೆಂದಮಾತನುರಾಜಸಭೆಯಲಿ| ತಂದು
ಕರಹುವನಿವನುಶಿಷ್ಟನೆಜಗದಭಂಡನಲ ॥ ಇಂದುಮೌಳಿಯನೊಂದುಭಾ
ಗೆ|ಹಿಂದುಮುಂದನುಮಾಡುವನುಕಾ | ಮಂದಿಕುಂತೀಮಕ್ಕಳದಿರೇತ
ರಗೆಹೇಳೆಂದಾ ॥೧೪॥ ಭಂಡನೇಸಂಜಯನುಲೋಕದ| ಭಂಡನೀನೆಲೆಕ
ರ್ಣನಿನಗಾ| ಪಾಂಡವರಪರಿಯಂತವೇನಿನಗವರಸೇನೆಯಲಿ ॥ ಗಂಡನೊ
ಬ್ಬನುಸಾಕುಕೆದರುವೆ| ಖಂಡಗರ್ವದಮಾತನಿನ್ನನು|ದಿಂಡುವರಿವನುರು
ದದರ್ಜುನನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೫॥ ಖುಲ್ಲನಿವನೀಕರ್ಣನಿವನಲಿ|ಬಲ್ಲದನು
ತಾನೆಂದುಥಟವಿವ| ನಲ್ಲಿನಂಬುಗೆಮಾಡದಿರುಮಗುಳೇಮಹೀಪತಿಯೆ॥ಇ
ಲ್ಲಿನೋಡರ್ಜುನನಗೆಪಡಿನರ | ರಲ್ಲನಿರ್ಜರೆರಲ್ಲಿಪನ್ನಗ | ರಲ್ಲಿಕೈವಾರಿಗಳ
ನಾವಿನ್ನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೬॥ ಮರೆಯದಿರುಗಾಂಗೇಯನೆಂದುದ| ಪರ
ಮಮಂತ್ರವುಪಾರ್ಥನನುಸಂ | ಗರದೊಳಾನುವರಿಲ್ಲಕೇಳಮರಾಸುರಾ
ಳಿಯಲಿ ॥ ದುರುಳರಾಡುವಹೊಲ್ಲನುಡಿಗಳ| ಗರುವರಭಿಮತವಲ್ಲಸಂಧಿ
ಗೆ| ಕೊರಳುಕೊಳಿಸುವುದುಚಿತವೆಂದನುದ್ರೋಣನರಸಂಗೆ॥೧೭॥ದು
ರುಳೆಗೆತಿಸುವಿರಾವುನುಡಿದರೆ!ಕರಗಿಕುಂತೀಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ|ಹರಹಿಕೊಂ
ಬಿಡಿಂಬವೆಮ್ಮಲಿಜೀವವವರಲಿ ॥ ಭರತಸಂತತಿಯಲ್ಲಿಕೆಲಬರು| ಸುರರು
ಗೆಲಬರುನರರೆಸಾಕಂ|ತಿರಲಿಸಮರದೊಳೆಮ್ಮನೋಡೆಂದನುಸುಯೋಧ
ನನು ॥೧೮॥ ಬೇಡಮಗನೇಕೃಷ್ಣರಾಯನು | ರೂಥಿಸಿದಕಟ್ಟಾಳುಕೆಲ
ಕೆಲ | ರಾಡುವರುಸಾಕ್ಷಾತುಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಹರಿಯೆಂದೂ॥ಕೂಡಿಕೊಂ
ಡಿಹನವರನಾತನು | ಕೇಡನವರಿಗೆಹೊದ್ದಲೀಯನು | ನಾಡನೊಪ್ಪಿಸು
ಮಗನೆಯೆಂದನುನಗುತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೧೯॥ ಮರುಳುಗಳಲಾಬೊಪ್ಪ
ನವರೀ | ಮುರಹರನುಹರಿಯೆಂದುಮುನ್ನದ | ನರಿದಿಹೆನುನೀವಂಜದಿರಿನಿ
ಮಗಾಗದವಸಾನ ॥ ಗುರುನದೀಸುತಮುಖ್ಯರಿರಲೀ | ಕುರುಕುಲಕೆಕೇ
ಡಹುದೆಕೊಲುವಡೆ|ಸುರಪತಿಯಸುತನಳವಯೆಂದನುಕೌರವರಾಯಾ॥
ಭಾರಹೆಚ್ಚಿದಡೊರಲಿಭೂವಿಾ | ನಾರಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದರೆದೈ | ತ್ಯಾರಿಖಿಜ
ಯಂಗೈದನವನಿಗೆಮನುಜವೇಷದಲೀ ॥ಭೂರಿದನುಜರನೊರಸಿದನುಕೈ|
ವಾರಬಳಿಕರ್ಜುನನಕೈಯಲಿ |ಕೌರವರಕೊಲಿಸುವನುನಾವಿಂನ್ನಂಜಲೇ
ಕೆಂದ॥೨೧॥ ಕಾವನಾತನೆಕೊಲುವನಾತನೆ | ಸಾವನಾತನಕೈಯಬಾಯ
ಲಿ | ನೀವುಪಾಂಡವರೊಡನೆಸುಖದಲಿರಾಜ್ಯಮಾಡುವುದು॥ ನಾವಸಾನಂ
ಜಿದಡೆಬದುಕುವ | ನೀವುಚಿಂತಿಸಲೇಕೆನಿಮ್ಮನು |ಕಾವನೈಕರುಣದಲಿಗ
ದುಗಿನವೀರಸಾಗರಯಣನು ॥ * * * * ॥೨೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಸಮರದನುಸಂಧಾನದಲಿಸಂ| ಭ್ರಮಿಸಿ
ಶೌರಿಸಮೀರಸುತನಲಿ | ಸಮತೆಯನುಸೇರಿಸಿದನಂದುಸಮಗ್ರಸೂಕ್ತಿ
ಯಲಿ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲಧರ್ಮಜನಹಿತಮಂ
ತ್ರಿಯ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಬಂದನಸುರಾರಾತಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ॥ಮೇಲಣನುಮಿ
ಷ್ಣೀನುಲಕ್ಷ್ಮೀ|ಲೋಲಕರುಣಾಸುಕೌರವಕ್ಷಿತಿ |ಪಾಲಕರಲೆಮಗೇನು
ಘಟಿಸುವುದೆಂದುನೃಪನುಡಿದಾ ॥೧॥ ಕ್ಷಮೆಗೆಸೇರುವರಲ್ಲಪೂರ್ವಿಕರು ॥
ಕುಮತಿಗಳುಮುಂದರಿಯದವರ | ಕ್ರಮಮನೆಗಳೆದಡಳಿವುದನ್ವಯದಮ
ಳಕೀರ್ತಿಗಳು ॥ ನಮಗೆಪದನೇನಿಂನುಸಂಧಿಯೊ| ಸಮರವೋಚಿತ್ತೈಸ
ಬೇಹುದು | ಕಮಲಲೋಚನಯೆಂದುಬಿನ್ನೈಸಿದನುಯಮಸೂನು ॥೨॥
ಏನುನೀನಭಿಮತವುವರಸಂ |ಧಾನವೋಸಂಗ್ರಾಮವೋನಯ|ವೇನುಮ
ನದೋಳವರಿಯೊಳರಿಸದೆಹೇಳುನಿಶ್ಚಯವ॥ ನೀನೊಲಿದಪದನಾವುದದನೊ
ಲಿ | ದಾನುಘಟಿಸುವೆನೆಂದುಕುಂತೀ|ಸೂನುವನುಬೆಸಗೊಂಡನಸುರವಿ
ರೋಧಿನಸುನಗುತಾ ॥೩॥ಅಳಿಪವೊಡಲಿದುಅವನಿಸಾಗರ | ವುಳಿಯಲುಳಿ
ವುದುಕೀರ್ತಿಸೋದರ |ರೊಳಗೊಳಗೆಹೊಯ್ದಾಡಿಕೆಟ್ಟರುಯೆಂಬದುರಿ
ಯಶದ ॥ಹಳಿವುಹೊರುವುದುದೇವಸುಡಲಾ|ನೆಲನನಾಕೌರವನಕೈಯ್ಯ
ಲಿ|ಕೆಲವುನಗರಿಯಕೊಡಸಿನಮ್ಮನುಸಂತವಿಡಿಯೆಂದ॥ ವರಕುಶಸ್ಥಳವ
ನುವೃಕಸ್ಥಳ|ಪುರವನಾವಂತಿಯನುಕೌರವ|ಧರಣಿಪಾಲನಲೀಸಿಕೊಡು
ವುದುವಾರಣಾವತವ ॥ ಶರಧಿವೇಲೆಯೊಳೈದನೆಯಪುರ |ವರವನೊಲಿದು
ದಕೊಡಲಿವನವು| ತ್ಸರವಮರದೋಲೈಸುವೆವುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಘ್ರಿಗ
ಳ॥ನೀವುಬಿಜಯಂಗೈದುಸಂಧಿಯ| ನಾವಪರಿಯಲಿಘಟಿಸಿಕುರುಭೂಪಾ|
ವಳಿಯೊಳೆಮ್ಮಿರವುಸಂಭವಿಸುವವೊಲೆಸಗುವದು॥ ಲಾವಕರನುಡಿಗಳಲಿ
ಕೆಡುವುದು|ಕೋವಿದರಮನವವರಮೇಲೆಮ| ಗಾವಮನಮುನಿಸಿಲ್ಲಸಂಧಿ
ಯಘಟಿಸನಾಕೆಂದಾ॥೬॥ಎನೆಮುರಾಂತಕನುಳುಕಿಯಮನಂ |ದನನನು
ಡಿಸಂ|ಜನಿಸಿತಾದರೆಕಾಣೆನವನಿಯಹೊರೆಗೆಹರಿವ್ರುಗಳ ॥ ಮನದೊಳನು
ಸಂಧಾನವಂತಕ | ತನುಜನಲಿತೋಳಸಾಧ್ಯತೋಟಿಯ|ನೆನಹುತಾನೇ
ನೆನುತಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನಸುರಾರೀ ॥೭॥ ಎಲೆಕೃತಾಂತಜವೈರಿಭೂಮಿಪ |
ಕುಲಕೃತಾಂತಸರಾಗನಹೆನಿ | ಮ್ಮಳಿಸಧರ್ಮದಲಾಸುಯೋಧನನಧಿಕ
ಕಲ್ಮಷನು॥ ನೆಲವಕೊಡಲರಿಯನುಮೃಥಾಕ|ಕ್ಕುಲಿತೆಯಲ್ಲದಕಾಣೆನಿದ
ರಲಿ|ಫಲವನೆನುತಸುರಾರಿನುಡಿದನುಧರ್ಮತನುಜಂಗೇ ॥೮॥ ಅರಸನಭಿ
ಮತವಿಂದುಸಂಧಿಗೆ | ಮರಳಿತಲೆಪವನಸೂನಸುತನ | ನ್ನರಿತವಾವುದುಮ

ವನಂಚಿಸಬೇಡಹೇಳೆನಲು ॥ ಧರಣಿಪತಿತಪ್ಪುವನೆಕರ್ಕಶ|ಧರದಶದನ
ಲೇನುಫಲಸೋ|ದರರವಧೆಗೊಡಬಡುವನಲ್ಲಸುರಾರಿಕೇಳೆಂದಾ ॥೯॥
ಗೆಯನವರ್ಮ್ಯವರೊಳಗೆಯುದಗೆ | ಚಿನ್ನಗಳಖುಲ್ಲಕುಠಾರರವನಂ| ಬುಗೆ
ುಬೆಳಸಿದರದುಪುರಾಕೃತಕರ್ಮದವಶೇಷ॥ಬಗೆಯದವಮಾನವನುಕೌ
ವ | ರಗಡುಮಾಡಿದರೆಂಬಚಿತ್ತದ| ದುಗುಡವೆಂಗೆಮಗಿಲ್ಲಸಂಧಿಯುರಚಿ
ಸಕೇಂದಾ ॥೧೦॥ ಎಲೆಮುರಾದೇವಾಯುತ್ತಹಾಲಾ | ಹಲಸುಧಾರಾಸವ್ಯ
ದುರಿಯು | ಗ್ಗಳಸುಶೀತಳವಾಯುತ್ತಸಿಡಿಲಾಟೋಪನಂಯವಾಯುತ್ತ ॥
ೊಳುಗುಳಕೆಪವಮಾನನಂದನ | ನಳುಪಿದನುಮುರುಮಾಯುಕುಂತೀ|
ಲನೆಹತ್ತಳುಸುತರನೆಂದನುಶೌರಿನಸುನಗುತಾ॥೧೧॥ ಈತನತಿಮತ್ತವಿ
ುಜಗದ್ವಿ | ಖ್ಯಾತಸಾಹಸಿಪಾರ್ಥಹೇಳ್ಳೆ | ನೂತನಾಳಾಪವನುಕೇಳು
ಶತ್ರುತಿರಸಾಯನವ ॥ ಭೀತಿಬೇಡಿನ್ನೆನಲುಬೇರೆಮ | ಗೇತರತಿಮತವೇ
ಬೆಸಸಿದ | ಡಾತುಕೊಂಬೆನುಶಿರದಲೆಂದನುಪಾರ್ಥನಿನಯದಲಿ ॥೧೨॥
ಕುಲನೀಹೇಳಲನುಮತವನಿ|ನ್ನಕುತಿಸವುರವ್ರೋಸಾನುವ್ರೋವೋ|ಣ್ಯ
ರಮಂತ್ರವನರುಹುನೀನಿನ್ನಂಜಬೇಡೆನಲು ॥ ಯುಕುತಿನಿಮಗಿನ್ನೇನು
ಯುರಾ | ಜಕವಸಂತೈಸುವುದುಬೇರೆಂ | ಮುಕುತಿಯುಲ್ಲದೆಯುಂದನಾ
ರಾದ್ರೀಯುನೊಲವಿನಲಿ ॥೧೩॥ ಅವುದಭಿಮತವೇನುಹದಸಹ| ದೇವನೀ
ಕೇಳೆನಲುಬಿನ್ನಹ | ದೇವಸೇರದುಸಂಧಿಸಂಗರವೆಮಗೆಸೇರುವದು ॥ಆವ
ಫದಲಿಸಮರವನೆಸಿ | ಭಾವಿಸುವುದೆನೆನಗುತವರರಾ | ಜೀವನಾಭನು
ಕಳುಹಿದನುದುರುಪದಿಯುಡಿಗೆಚರಗಾ ॥೧೪॥ದೇವಚಿತ್ತೈಸುವುದುವರವ
ರು |ದೇವಸುತತಂಮುಷ್ಟಿದನುಸಂ | ಭಾವಿಸುವುದರಿರಾಯರಲಿಸಂಧಾನ
ರಂಭ ॥ ನೀಕುಬಿಜಯಂಗೈದುಚಿತ್ತದೊ |ಳಾವಹದನಾಹದನಸಾರಾ|
ನಾಥಾದಿಗಳಿಗರುಹುವುದೆಂದರಾಚರರು ॥೧೫॥ ಏನುಹದನೇನೆಲವೊ
ರಸಂ | ಧಾನವೇಕೌರವರೊಳದು | ಸುಮ್ಮಾನವೇಪತಿಗಳಿಗೆಸಾಪಿಗ
ರಿವರೋಸತಿಯು॥ ದಾನವಾಂತಕನೆಸಗುವನೆತ| ಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನೆನುತನ
ುಸು| ಳಾನಸಾಂಬುಜವದನೆಬಂದಳುಕೃಷ್ಣನೋಲಗಕೆ॥೧೬॥ಧ
ತೆಯುಸುರಚಾಪವುರುಕೇ | ಶಾಳಿಗಳಕಾರ್ಮುಗಿಲವಾಂಗದ | ಸಾಲು
ುಡಿಮಿಂಚುಗಳನೂಪುರರವದವೊಳಗುಗಳ ॥ಅಲತಾಂಗಿಯುಗಮನವೇ
ಳೆ | ಗಾಲದಂತಿರೆಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಕು | ಲಾಳಿನಿಲುವುದೆಪವನಜನಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯುಸೇರುವೆಗೆ ॥೧೭॥ ಕಬರಿಚಿತ್ರಾವಳಿಯುಧಟ್ಟಿಯು | ವಿವಿಧಸೆಲ
ುಗ್ಗಧಣೆಯುಲಿವರ |ಯುವತಿಬಂದಳುಸಖಿಯರೊಯ್ಯಾರದಲಿನೃಪಸಭೆ
ಗೆ ॥ ವನಜಲೋಚಕರೊಳಗೆಮಿಂಚಿನ | ಬಿಸಿಸುತಮನೋಘಮಿಂದು|ದ್ಘ

ವಿಸಿಸೆನದಂಡಿಗೆಯುನಿಳಿದಳು ಹೊಕ್ಕಳೋಲಗವಾ ॥೧೮॥ ಎಲೆಸವಿನಾರಕ
ಮಾರಸಂಪ್ರತಿ ।ಗೆಳಸಿದ್ಯೆಕಲಿಮುಲವಕುಲದಲಿ ।ಕಲಸಿದ್ಯೆಕ್ಕೈವಾರವಾದು
ದಕೌರವೇಂದ್ರನಲಿ ॥ ಕಲಿಸಿದ್ಯೆಕೃಷ್ಣಂಗೆನೀಶಿಯು ।ಖಳಸಿದ್ಯೆಬಹುವಿಧದ
ನರಕದೊ । ಳಿಳಿಸಿದ್ಯೆಶಶಿಕುಲಪನೆಂದನಿಲಜನನೋಡಿದಳೊ॥೧೯॥ ಬೇಡ
ಲಟ್ಟುವನೇಮಹೀಪತಿ । ನಾಡೊಳೈದೂರುಗಳನವರಲಿ । ಮಾಡುವಾತ
ನುಕೃಷ್ಣನೇಸಂಧಾನವನುನಿಮಗೆ ॥ಕೇಡುಗನುಕೌರವನೃಪಾಲನ।ಕೂ
ಡಿಬದುಕುವಭೀಮಸೇನನೆ। ರೂಢಿಸಿತಲಾನಿಮ್ಮ ಸಿರಿಸೋದರರಸೇರುವಿ
ಗೆ ॥ ಯತಿಗಳಾದಿರಿನೀವುರೋಷವ । ಚ್ಯುತರಲೇಬಳಿಕೇನುಧರ್ಮ ।ಜ್ಞತೆ
ಯನೆಲೆಗಳನರಿದಮನವೆರಗುವವೆರೌರವಕೆ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯುಪಾಲಿಸುವುದು
ರೋಧಿ । ವ್ಯತಿಕರವಬಿಡಿಸುವುದುಕುಂತೀ ।ಸುತರುಕೌರವನೃಪರೊಡ
ನೆಸುಖದಲಿರಾಜ್ಯಮಾಡೂದು ॥೨೧॥ ಸೋಲಗೆಲವೇಕೌರವರಸಂ। ಪ
ಳಿಯೊಳುಸೋದರರುನೀವ್ಪರಾಂ । ಚಾಲರಾವೇಹೊರಗುನಿಮ್ಮೊಳುಸ
ಗೆಯೇಕೆಮಗೆ ॥ ಮೇಳವೇಸಿಧಿಘಟಿಸಿತರುಜನ। ಜಾಲಹಿಂಡಿರಪೂರ್ವವೇ
ಕ್ಷಿತಿ । ಬಾಲಕರುನೀವಾಗಲೆಮಗದುಪರಮಪರಿಣಾಮವಾ ॥೨೨॥ ಭೀಮ
ಬಲವಾರಾತಿಸೇನಾ । ಭೀಮಕುರುಕುಲಕುಸುಮಮಾರ್ಗಣ।ಭೀಮವ
ರದ್ಯೆಮಾನಿನಿಯುಮಾನಾಪಹಾನಿಗಳ॥ರಾಮನಬಲೆಗೆಕುದಿದಘನಸಂ।ಗಾ
ಮುವನುನೀಕೇಳಿದರಿಯಾ! ಪ್ರೇಮದಲಿನೋಡೆಂನನೆಂದಳುದ್ರೌಪದೀದೇ
ವೀ॥ಧರೆಗೆಕೆಟ್ಟಿಭಿಮಾನಹೆಂಡಿರ ।ಹರಿಬವಾಹರಿಬದಲಿಕೆಡಹುವು। ದರಿ
ನನಘಡಿಸಿದರೆಸಾವುದುಪಂಥವುಕ್ಷರಿಗೆ॥ಸುರನರೋರಗರೊಳಗೆನಿಮ್ಮ
ವರಿಗೆಸರಿಯಿಲ್ಲಬಲೆಯೊಬ್ಬಳ । ಹರಿಬದಲಿಹಂಗಾದರೆಂಬಪದೆಸೆಯುಸಾ
ಪಿರೀ ॥೨೪॥ ಮುಂದಲೆಯುಹಿಡಿದೆಳದುಸಭೆಯಲಿ । ತಂದುಸೀರೆಯಸುಲಿ
ಡವದಿರ । ಮುಂದೆಮೌನದೊಳಿದ್ದರಲ್ಲದೆಪತಿಗಳುಸುರಿದರೆ ॥ ಅಂದುಸಿ
ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುದ । ನಿಂದುಮರದ್ಯೆಸಂಧಿಗೋಸುಗ । ಮುಂದುವರಿದ
ಕೃಷ್ಣಯೆಂದಳುದ್ರೌಪದೀದೇವೀ ॥೨೫॥ ತನಯರೈವರುವೀರಸಹದೇ
ವನುಘಟೋತ್ಕಚನುಸುಭದ್ರಾ।ತನಯರೆಂಮಯತಂದೆಮೂರಕ್ಷೋಹಿ
ಣೀಸೇನೆ ॥ ಇನಿಬರೂಕಾದುವರುದುಶ್ಶಾ। ಸನನರಕುತವಸೂರಿದುಕುರು
ಕುಲ । ವನವಸುದುವರುನಿಮ್ಮ ಹಂಗೇಕೆಂದಳಿಂದುಮುಖೀ॥೨೬॥ ವರ
ತಿಯುಬಿಸುಸುಯ್ಲ ಧಾಳಿಯೊ । ಳುರಿಧಡಾಳಿಸಿರೋಷಮುಸುದು। ಬ್ಬ
ದೊಳೌಡೊತ್ತಿದನುಹಿಡಿದನುಖಡ್ಗಿಯುನಹಿತರಿಗೆ ॥ ತರುಣಿನೈರಿಸುಸ್ವ
ಸ್ವಿನೀ । ಸುರಿವಕಂಬನಿಗಳಿಗೆಶತಸಾ । ವಿರಮಡಿಯುಕಂಬನಿಯುಸುರಿಸು
ಹಗೆಯುಹಂಡಿರಲೀ ॥೨೭॥ ಉರಿಹೊಗುವವಿಮಾನೆಗಳವೆರಳಲಿ । ಮುರಿ

ರಾನುದಕೆರದಿತರುಣಿಯು | ಕುರುಳಸಂತೈಸಿದನುಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋಗೆಬಾತಿ
ಮುಲಿ ‖ ನರಕಮರ್ದನಕೇಳುಕೌರವ | ನರಿಗಳದಿರೇಕೀಳುವೆನುಕುಲ |
ಗಿರಿಗಳನುತೊಡುವೆನುಕೃತಾಂತನಭಾಳದಕ್ಕರವ ‖೨೮‖ ಯಮಸುತನಹ
ಮವೆಂತುಟೆಂತಾ | ಕ್ರಮಕೆಮೊಗದಿರುಹಿದೆನುಬಳಿಕೀ|ಕಮಲವದನೆಯು
ಹರಿಬವೆನ್ನದುಪತಿಗಳಿಬರಲಿ ‖ ಯಮಗೆಸಂಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲಮನಘನ |ಸಮ
ರವೇಸರ್ವತ್ರಕೋಪ |ಶ್ರಮಕೆರಿಪುರುಧಿರಾಂಬುಹವನವಿಪ್ರೇಫಲವೆಂ
ದಾ ‖೨೯‖ ಕೆಡಹಿರಿಪುವನುಕರುಳದಂಡೆಯ | ಮುಡಿಸುವೆನುಮಾನಿನಿಗೆ
ರಕುತವ | ಕುಡಿಯಲೆರವೆನುಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆತತ್ಸಹೋದರರ ‖ ನಡದು
ಸಂಧಿಯುಮಾಡಿಮುರರಿಪು | ಕೊಡಿಸುಸಾಕ್ಯೆದೂರನಿವರಿಗೆ|ತಡೆಯದಾ
ರೆರಡೂರಕೊಂಬೆನುಕೌರವೇಂದ್ರನಲೀ ‖ * * ‖ ೩೦ ‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೦೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ‖ ಸೂಚನೆ‖ ದುರಿತವಿಪಿನಕೃಶಾನುಯದುಕುಲ|
ದರಕುಶೇಖರಯುಭಾನುನಿಜಪದ | ಶರಣಜನಸುರಧೇನುಹೊಕ್ಕನುಹಸ್ತಿ
ನಾಪುರವ ‖ ಪದನು ‖ ದೇವಸಂಧಿಯನೊಲಿದುಮಾಡುವು |ದಾವಮುಖ
ದರುಹಿದವ್ರುಯಿಾಸಹ| ದೇವನೀಸಾತ್ಯಕಿಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸರು‖
ನಾವವೆಮ್ಮದುಬಳಿಕಲರ್ಜುನ | ದೇವಧರ್ಮಜನಕುಲರೆಂಬುದ | ನಾವು
ಮಸುಕುವರಲ್ಲಚಿತ್ತೈಸೇವನಾಥೀಮಾ ‖ ೧ ‖ ಕೆಲರುಸಂಪ್ರತಿಗೊಲಿ
ದಿರಿತ್ತಲು | ಕೆಲರುವಿಗ್ರಹಕೆಳಸುವವರಿದ | ರೊಳಗೆನಿರ್ಮಳವಲ್ಲದಿರೆನ್ನ
ದಕಾರ್ಯವೆಂತಹುದು ‖ ತಿಳಿಯಹೇಳವನೀಶಪರಮಂ | ದಲಕೆಪಯಣ
ದಮಾಡುವೆವುನಾ | ವಳುಕಿದವರಲ್ಲೆ ನಲುಕೃಷ್ಣಂಗರಸನಿಂತೆಂದಾ ‖೨‖
ಚಿತವೈದೂರುಗಳಕೊಟ್ಟರೆ | ಹದುಳವಿದುವುದುಮುರಿದರಾದರೆ | ಕದ
ನನೆಕೈಕೊಳ್ವುದುಚಿತಾನುಚಿತವನುವರಿದು ‖ ಹದನನೀನೇಬಲ್ಲೆ ಸಾ
[illegible] | ನ್ನಿದುನಿಧಾನವುಬಗೆಯಲೆಮ್ಮ | ಭ್ಯುದಯನಿಮ್ಮಾಧೀನವೆಂದನುಧ
ರ್ಮನಂದನನೂ ‖೩‖ಪಯಣವನುಸಿಶ್ಚೈಸಿದನುಜಾ|ರಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡವನಿಪತಿಪಾ|ಳೆಯದೊಳಗೆಸಾರಿಸಿದನಗ್ಗದಮಂಡಲೀಕರಿಗೆ‖ ನಯದೊ
ಳಾಮರುದಿವಸಮಂಗಳ|ಮಯಮುಹೂರ್ತದಿಜೋಯಿಸರಜೋ|ಕೆಯ
ನಿರ್ಗಮನಿರುತರಾದನುಕೃಷ್ಣನೊಲವಿನಲೀ ‖ ಮೊರೆಯೆದುಂದುಭಿಶಂಖ
ಕಹಳಾ|ವರಮೃದಂಗಾದಿಗಳುಭೂಸುರ| ಸುರಭಿಗಳಬಲವಂದುದಧಿದೂ
ರ್ವಾಕ್ಷತಾವಳಿಯ‖ ಧರಿಸಿಧರಣೀದೇವರನುಸ | ತ್ಕರಿಸಿಕರತಳದಿಂದನಾಸಿ
ಕ|ದೆರಲಚಂದ್ರೋದಯವನೀಕ್ಷಿಸಿದೇವಹೊರವಂಟಾ‖೪‖ಘನಬಳಾಹಕ
ಸೈನ್ಯಸುಗ್ರೀ|ವನನುಸಿರ್ಮ್ರಳಮೇಘಪುಷ್ಪನ| ನನುವಿನಲಿಹೂಡಿದನುದಾ

ಶುಕಹೇಮಮಯರಥನ ‖ ಧನುವಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವುಸುದರುಶನ| ಕನಕಕ
ವಚಕ್ರಶ್ಯಾಮಕರ್ಣವನುಸ್ಯಂ |ದನದೊಳಿಳುಹಿಂದಸುರರಿಪುಸಾತ್ಯಕಿಗೆನೇಮಿ
ಸಿದಾ ‖ ಇವರಿಗವದಿರುನೆಟ್ಟನೇಮುನಿ|ವರರುಸಾವಿರವರುಮುತ್ತಂ|ತವ
ರಿಗವನಿಯುಕೊಡುವುದುನಂಬುಭರವಸಿಕೆ ‖ ಅವಗಡಿಸಿದರೆಕಾದುವುದ
ಕ್ಷಾ | ರವರುಖುಲ್ಲರುರಥದೊಳಗೆಕ್ಕೈ | ದುವನುತುಂಬೆಂದಸುರರಿಪುಸಾ
ತ್ಯಕಿಗೆನೇಮಿಸಿದಾ ‖೭‖ ತಳಿತಸನ್ನಾಹದಲಿಸಾರಥಿ | ಸುಳಿಸಿದನುಹೊಂ
ದೇರನಭ್ರಕೆ | ತಳಿತವಮಲಚ್ಛತ್ರಚಾಮರಸಿತಪತಾಕೆಗಳು ‖ಅಳುಕೆಸ
ಲನಕ್ಷೋಣಿಬಲವಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿನಡದುದುರಥಕೆದಾನವ | ಕುಲನಿಶಾಟಕೃ
ಷ್ಣ ಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲೀ ‖೮‖ ಕಳುಹುತೈತಂದಖಿಳಪಾಂಡವ |
ಲಕೆನೇಮವಕೊಟ್ಟುಧರ್ಮಜ | ಫಲುಗುಣನನಿಲಿಶಿದನುಸಹದೇವನನು
ನಕುಲನನು ‖ ಕಳುಹಿದನುನೀಮರಳೆನಲುಬೆಂ|ಬಳಿಯುಲನಿಲಜನೈಯ್ಯ
ಹಗೆಯುಲಿ| ಕಲಹವನುಮನೆಯಂದುನಂಬುಗೆಗೊಂಡುಮರಳಿದನೊ‖೯
ದೇವಿಯರುನೀವ್ಮರಳಿಯುನೆರಾ | ಜೀವನಾಭನಹೊರೆಗೆದ್ರೌಪದ|ದಿ
ವಿಬಂದಳುನೊಸಲಬಾಚಿದಳಂಘ್ರಿಕಮಲದಲಿ‖ ಸ್ವಾವರಕೆಜಂಗಮಕೆಸಿ
ನೇ | ಜೀವಚೇಷ್ಟಕನವದಿರಂತ| ಭಾರ್ಗವನನುಸೆರೆಬಲಿಯುಲಾಗದುಸಂ
ಕಾರ್ಯದಲೀ ‖೧೦‖ ಖಳರುಯುಮ್ಮನ್ನತಿಯುಕೀಲನು|ಕಳಚಿಕಳವ
ಮುಸುಳುವಾಡುವ | ರಳುಕಿದರುತನ್ನವಶುಪತಿಗಳೆಪರಮವೈರಿಗಳು‖
ಳಿವನೀನೇಬಲ್ಲೆನೀನೆಂ | ನುಳಿವನೀನೇಬಲ್ಲೆ ಹಿರಿದಾ| ಗಳಿದನುಸಲಹೆ
ದುಕೆಂಬನಿದುಂಬಿದಳುತರಳೇ ‖೧೧‖ ವಳುತಾಯೆಸರೋಜಮುಖಿವಿಪಿ
ನಾಲಯದೊಳತಿನವದನಿನ್ನವ | ರಾಳಿಗೊಂಡಂದವನುಬಲ್ಲೆ ಸುನಿಂನಹ
ಬದಲಿ ‖ ಕಾಳಗವನೇಬಲಿದುತಹೆನಿವ | ರೇಳಿಲವಮಾಡಿದರೆರಿಪುಗಳ|
ಳಿಕರುಳನುಮುಡಿಸದಿಹನೇನಿನ್ನ ಕಬರಿಯುಲೀ ‖೧೨‖ ದೇವಕಿಯುಮೋ
ಣಿಗರವಸು | ದೇವನಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆಮುನುಮುಥ |ದೇವನಾಣೆನಿಧಾನವವ
ಕೇಳಬಲೆನಿನ್ನಾಣೆ ‖ ನಾವ್ರುಸಂಧಿಯನೆವದಲವದಿರ | ಭಾವವನುಕಲಿವ
ಡಿಕೋಪವ | ತೀವಿಸಂಧಿಯುಮುರಿದುಬಹೆವಿದುನಂಬುನೀನೆಂದಾ ‖೧೩
ಮರಳಿದಳುತರಳಾಕ್ಷಿಮುರರಿಪು | ಬರುತಲಾಬಟ್ಟೆಯುಲಿಕಂಡನು |
ಭಾರದ್ವಾಜಾಖ್ಯಗೌತಮಕಣ್ವಮುನಿವರರ ‖ ಉರುಗಮಾಲಿಮತಂಗ
ಗಾರ್ಗ್ಯ | ಗಿರಸನಾರದಶುಕಪರಾಶರ |ಪರಶುರಾಮಶ್ವೇತಕೇತುಪ್ರ
ಖಮುನಿವರರಾ ‖೧೪‖ ಮುನಿವರರನುಪಚರಿಸಿದನುಹ | ಸ್ತಿನಪುರಿಗೆಸ
ಗಾತಬಹೆವೆಂ|ದೆನಲುಬರಹೇಳಿದನುಸಕಲಮಹಾತಪೋಧನರ‖ ಧನ
ಶಸ್ತ್ರಶಪ್ರತಗಲಿತೆಗೈ | ದನುಸ್ಮುಯೋಧನನಲ್ಲಿಗೌಟ್ಟದ|ವಿನುತನೂತರ

ಷ್ಟವಿಸಿದರುಮುರಹರನನಬರವಾ ॥೧೫॥ ಕೇಳಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಗಕ್ಕೆ । ಘಾಳುಪಿನಗವುನವನುಚಿತ್ತದ । ಹೂಳಿಹೆಚ್ಚಿದಹರುಷದಲಿವುಟ್ಟಿದ್ದನತಿ ಗಡಿಗೆ ॥ ಹೇಳಿದನುವಿದುರಂಗೆಭಂಡಾ । ರಾಲಯದೊಳುಳ್ಳವುಳವುಕ್ಕಿ ಕ । ಜಾಳಿಗೆಂಬುಹೆಚ್ಚೆಗೆಯೊಳಾಯಿಸುವವಸುರತ್ನಗಳಾ ॥೧೬॥ ಎನಲಿ ದುರಕೇಳ್ಳೆಸುಯೋಧನ । ನುಳಿಯೆಸಕಲಮಹಾಪ್ರಧಾನರು । ನಳಿನನಾ ಭನನಿದಿರುಗೊಳಲಿಕ್ಕೃತಾರ್ಥರಾದವರು ॥ ಹೊಳಲುಗುಡಿತೋರಣದಸೆಸೆ ಯಲಿ । ಕಳಶಕನ್ನಡಿಸಹಿತನವೆಯಲಿ । ನಳಿನವದನೆಯರೆಂದುನೇವಿಸಿದ ನುಹುಹೀನವಾಲ ॥ ತೆಗಸುವಸ್ತುವನೀಯುದಿರುಹರಿ । ಹಗೆಕಣಾಕುಂತೀಕು ಮಾರರು । ಹಗೆಗಳೀವುನ್ನಿಸಿದರೆಂದುಳುಹುವನೆವುರವೈರಿ ॥ ನಗರಿಗಾತ ನುಬರಲಿಯಾದವ । ನಗಡುತನಕೌಷಧಿಯುಬಲ್ಲನು । ಬಿಗಿದುಕೆಡುಹುವೆ ನೇದುನುಡಿದನುಕೌರವರರಾಯು ॥೧೮॥ ಖಾಕಿಗೊಂಡನುಭೀಷ್ಮನಲೆಕ ಡು । ಪಾತಕನೆನೀಕೃಷ್ಣನನುಬಿಗಿ । ವಾತನೇಬಳಿಕಾನುಬಲ್ಲನುಸಿನ್ನಸಾ ಹಸನ ॥ ಈತನುಡಿದೀಮಾತಕೇಳಲು । ಪಾತಕನೃಬಹುದೇದುಗಂಗಾ । ಜಾತನೋಲಗದಿಂದಬಂದನುತನ್ನಮಂದಿರಕೇ ॥೧೯॥ ಪ್ರರವರಚಿಸಿದರು ದಯದಲಿಬೀ । ತರುವಿುಗಿಲುಗಾಂಗೇಯುಗೌತಮ । ಗುರುವಿದುರಶಲ್ಯಾದಿ ಸುಜನರುಬಂದರಿದಿರಾಗಿ ॥ ತರುಣಿಯುರುಕೆಂದಳಿರಕಲಶದ । ಕರತಳದಗ ರುವಾಯಿಯುಲಿಪಂ । ಕರುಹನಾಭನನಿದಿರುಗೊಂಡರುವಿವಿಧವಿಭವದಲೀ ॥ ಹೊಳಹುಮಿಗೆದೊರದಲಿಗರುಡನ । ಹಳವಿಗೆಯುಕಂಡಖಿಳಜನವಂ । ಜೂ ಳಿಯುಸಿಟ್ಟುದುಭಾಳದಲೆಪರಿಶುದ್ಧಭಾವದಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ ಯು । ಲಲಿತಕಾಂತಿಯುಕಡಲೊಳಗೆನೆರೆ । ಮುಳುಗಿದುದುಪರಿಜನರಕಣ್ಣು ಮನವೊಂದುನಿವಿುಷದಲೀ ॥೨೧॥ ಮಂದಿವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿತುಮುರಾಂತಕ । ನಿಂ ದುಮನದೊಲವಿನಲಿಗಂಗಾ । ನಂದನದ್ರೋಣಾದಿಗಳನೆತ್ತಿದನುಕರುಣ ದಲಿ ॥ ಮಂದಿರದಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ । ನಂದುಕೇಳಿದುವೀಳೆಯುವನಾ । ಮಂದಿಗಿತ್ತನುದೇವಬಂದನುಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ ॥ ಗಿಳಿಯುತುಂಬಿಯುಹಂಸೆಗ ಳಕೋ । ಗಿಲೆಯುಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಗಳಕೊಂಚೆಯು । ಕೊಳಲುವಕ್ಕಿಯುಜಕ್ಕ ವಕ್ಕಿಯುನವಿಲುಸಾರಿನವ ॥ ಕಳರುಚಿಯುಕರ್ನ್ನಾಮೃತದತನಿ । ವಳೆಯುಕ ಫರುದುಂಬಾದವೇಂದ್ರನ । ಬಲದಕಿವಿಗಳಲಿಭವುರಿಯುಹೊರವಳಯುದು ಬ್ಯಾನಾ ॥೨೩॥ ನಸುಬಿರಿನಪರಿಪಕ್ವದಾಡಿಸು । ಪನರದೊಳಗರವಟ್ಟಿಗೆ ಯುದರ । ಹಸಿತಪಂಕಜವಳದನುಕರಂದದತಟಾಕದಲಿ ॥ ರಸಭರಿತಖರ್ಜ್ಜೂ ರಫಲವಂ । ಪ್ರಸರಭತ್ರನನೆಸಗಿಯುಪವನ । ವೆಸದ್ಯೈರಾವಿರ್ಕನವ್ರೊ ಢಾಯುದುರಾಜನಿದಿರಿನಲೀ ॥೨೪॥ ಯುಳಲತೆಯುನೆರಗಿತನಕಮಲತೆರೆ । ತ

ಳಿರುಗಳನೆಲ್ಲಾಡಿವರಪರಿ ।ಮಳವಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಮರಿದುಂಬಿಗಳಗೀತವ
ನು ॥ ಸರಸೊಗಸಿನುಕರಂದನೆಲೆಯಲಿ ।ತಳಿತುಬೀಡನುಬಿಡುತಜಲದಲಿ।
ಸುಳಿದುದೈತಂಗಾಳಿಭೂಮಿಪಾಲನಂದದಲಿ ॥ ಮಘಮಘಪಹೊಂಬಾ
ಳೆಗಳರಸ। ವಗುಪಮಧುರದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳವಸು।ಮುಗಿಲತುಡುಕುವದೆಂಗುಗ
ಳನೆರೆಕಾತಪನಸುಗಳ ॥ಬಿಗಿದಪಣ್ಣೊನೆವಾಳೆಗಳಸೊಂ।ಪೊಗುವಕರ್ಜೂ
ರದದ್ರುಮಸೌಘದ। ಸೊಗಸುಕೆಳದುದುಮನವನಾಗಜನಗರದುಪವನದಾ॥
ಲಲಿತಶುಕಚಯಚಂಚೂಪ್ರುಟದಿಂ। ದಳಿತಜಂಬೂಪಕ್ವಫಸಿರಸ ।ಲುಳಿತ
ನವಮಕರಂದವಧುರಜನಿರ್ಝರಸಿವಾತದಲಿ ॥ ತಳಿತಕಿನ್ನರಮಿಥುನಶುಕ
ಪಿಕ।ಮಿಳಿತಗೀತಶ್ರವಣಸಂದುದು । ಪುಳಿನಸುಕ್ತಮರಾಳವೆಸದುದುಗ
ಜಪುರೋದ್ಯಾನ ॥ ಅರರೆಪಾತಾಳದಸುವಾಸಿನಿ । ಯರಗೆಚೌಕಿಗೆಯೋ
ಸುದುರ್ಗದ। ಗಿರಿಗಳೋಬಲುಗೋಟೆಯೋನಿಶ್ರೇಣಿಕೆಯೊದಿವದ ॥ ಮು
ರಿಮುರಿದಹುಲಿಮುಖದಹೇಮದ । ಥರದತೆನೆಗಳವಜ್ರಮಯಬಂ । ಧುರ
ಕವಾಟಸ್ಫುಟದಲೆಸದುದುಹಸ್ತಿನಾನಗರಾ ॥೨೮॥ ಹೊಗಳುತ್ತೈತಂದಸು
ಅರಿಪುಗಜ।ನಗರವನುಹೊಕ್ಕನುಸುಯೋಧನ।ನಗಣಿತೈಶ್ವರ್ಯವಮರಾ
ದೇವೆನುತವೊಲವಿನಲಿ ॥ ಬಿಗಿದಬೀದಿಯನಯುದನೆಲೆಗ। ಟ್ಟಗಳಮಣಿಮ
ಯಹೇಮದುಪ್ಪರಿ । ಗೆಗಳಕೇರಿಗಳೊಳಗೆಬರುತಿರ್ದನುಮುರಧ್ವಂಸೀ ॥
ಮಂದಗತಿಸುಳಿವಾನೆಕುದುರೆಯ।ಸಂಧಿಯಲಿಕೀಲಿಸಿದಭೂಮಿಪ । ರಂದ
ಣದಸಾಲುಗಳತೆಕ್ಕೆಯಘಳಿಯದಾಳುಗಳ ॥ ಮುಂದಿಯಲಿಹೊಗಲನಿಲಗು
ಬ್ಬಸ । ವೆಂದರುಳಿದವರಳವೆಯನಲರ । ವಿಂದನಾಭನುಬಂದನಾಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರನರಮನೆಗೆ॥೩೦॥ ಇದಿರುಗೊಂಡನುಕಾಣಿಕೆಯನಿ। ಕ್ಕಿದನುಕುಶಲ
ಕ್ಷೇಮವನುಕೇ। ಳಿದನುಭಕುತಿಯಲೆರಗಿದನುಚರಣದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ॥
ಸದನವನುಹೊಕ್ಕಂತೆನಿಮಿಷಾ । ರ್ಧದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದನಿಬರನುಕಳು । ಹಿದ
ನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ್ಣ ॥ * * ॥೩೧॥
→○→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೩೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←○←

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಕರಣದೇಹಿಕದೇವನೆಂಬೀ।ಬಿಗು
ದಮೆರೆಯಲುರಾಯಭಾರವ ।ಧರಿಸಿಕೌರವನರಮನೆಗೆನಡೆತಂದನಸುರಾ
ರಿ ॥ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಮುರಹರಗುರುನದೀ
ಜರ । ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನುಕೃಪನಮುಸ್ನಿಸಿಮನೆಗೆಕಳುಹಿದನು ॥ ಆಲಯಕೆ
ವಿದುರಂಗೆಕೊಟ್ಟನು । ವೀಳೆಯವನೊಡನೆಯ್ದಿಬಂದನೃ।ಪಾಲಕರವೊ
ಗನನ್ನೆಯಲಿಕಳುಹಿದನುಮನೆಗಳಿಗೇ॥೧॥ಶೌರಿಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡನಾಗಾಂ।
ಧಾರಿಯನುಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ । ದಾರಮಿದುಕಾಣಿಕೆಯಕೊಂಡನುಕೊ

ಟ್ಟನುಡುಗೊರೆಯ ॥ ಕೌರವನುತನ್ನರಮನೆಗೆಹರಿ । ಬಾರದಿರನೆಂದಖಿ
ಳವಿಧದಲಿ । ಸಾರವಸ್ತುವತರಿಸಿಯಾರೋಗಣೆಯಮಾಡಿಸಿದಾ ॥೨॥ನಡು
ವೆಮಣಿಮಂಚದೊರುರಮೇಲ್ವಾ। ಸಡಿಕಿಲನುಪಚ್ಚಡಿಸಿದರುಮೇ।ಲಡರಿದ
ನ್ಯಮಣಿಖಚಿತಚಿತ್ರದಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳು ॥ ಉಡುಗೊರೆಯತರಿಸಿದನು
ರಾಯನ । ಮಡದಿಯರುಹೊಂಗಳಶಜಲವನು । ಪಡಿಗವನುಹಿಡಿದಸುರ
ರಿಪುವಿನಬರವಹಾರಿದರು ॥೩॥ ತನತನಗೆಗಾಂಗೇಯಗುರುಕೃಪ।ರವಿಸು
ತಾದಿಗಳಸುರರಿಪುನಿಜ।ಭವನಕೈತಹನೆಂದುಸವದರುಸಾರವಸ್ತುಗಳ॥ ಅ
ವನಿಪನಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಕೌರವನ । ಭವನವನುಪೊರಹೊಂಟುಮಲಭಾ। ಗ
ವತಮಸ್ತಕರತ್ನವಿದುರನಮನೆಗೆನಡೆತಂದಾ ॥೪॥ ತೊಲಗಿದವುಜನಮ
ನದಬಲುಗ।ತ್ತಲೆಗಳಿದಿರಲಿಕಂಡಜೀವರ ।ಹಲವುಜನ್ಮಾಂತರದದುರಿತಾಂ
ಬೋಧಿಬತ್ತಿದವು ॥ ಬಳಿಕಮುನಿಗಳುಸಹಿತಕರುಣಾ।ಜಲಧಿತಾನಾಕೌರ
ವೇಂದ್ರನ । ಹೊಳಲೊಳಗೆನಿಜಶರಣನಿಹಮನೆಗಾಗಿಬರುತಿರ್ದ ॥೫॥ ಕ
ರಣಿಸಿಮರ್ಘಳವಾಯ್ತುಮನವು । ಬ್ಬರಿಸಿತತಿಪರಿತೋಷದೇಳಿಗೆ । ಪರಮ
ಸುಖದಲಿತನುವಮರದನುನಯನಜಲವೊಗಲು ॥ ಎರಡುದೋರದಗಾಢ
ಭಕ್ತಿಯ। ಭರದಲಮಲವಿಕೆಯಲಿನಿಜಮಂ । ದಿರವಹೊರವಂಟುತ್ತಕಂಡ
ನುವಿದುರನಚ್ಯುತನಾ ॥೬॥ ಸಿರಿಮೊಗದಕಿರುಬೆಮರತೇಜಯ ।ಖುರಪು
ಟದಕೆಂಧೂಳಿಸೋಂಕಿದ। ಸಿರಿಮುಡಿಯಕುಡಿವಿವಾಸೆಯಲಿಕೆಂಪಡರ್ದರೇ
ಣುಗಳ ॥ ಖರಮರೀಚಿಯಝಳಕೆಬಾಡಿದ ।ತರುಣತುಲಸಿಯದಂಡೆಯೊ
ಪ್ಪವ । ಗರುಮದೇವನಬರವಕಂಡನುಬಾಗಿಲಲಿವಿದುರಾ ॥೭॥ತನುಮಮ
ರದನುಪುಳಕಜಲದಲಿ । ನಸದುನಾರಾಯಣಸಪದದಲು ।ಶನದಹರುಷಾ
ರ್ಣವದಲಿಮುಸಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದನು ॥ ನೆನವಸನಕಾದಿಗಳಿಗೊಮ್ಮೆಯು।
ಮನಗೊಡದಮಹಿಮಾವಲಂಬನು । ಮನೆಗೆಬಹಕರುಣಾಳುತನಹೊಸ
ತೆನುತಹೊಂದಿದನೂ ॥೮॥ ವೇದದರೆಕೆಗಳಡಗದುಪನಿಷ।ದಾದಿದಿವ್ಯಸ್ತು
ತಿಯಗಭಣಗೆ । ಹೋದಹೊಲಬಲವದದಮುನಿಗಳಮುಖಕೆಮನಗೊಡ
ದ ॥ ಕಾದಿಕದಗುವತಾರ್ಕಿಕರುಬೆಂ । ಡಾದರಲ್ಲದೆನಿಜವನರಿಯದ। ನಾದಿ
ಸಿದ್ಧನಬರವಕಂಡನುಬಾಗಿಲಲಿವಿದುರಾ ॥೯॥ತೊಳಲುಉಪನಿಷದರೆಕೆಯಿ
ವೃಶ್ರುತಿ ।ಗಳಸರಾಗದಬಳಕೆಯಿವುಮುನಿ।ಗಳಸಮಾಧಿಗಳಾದಿಯಿವುಯೋ
ಗಿಗಳಬಗೆಗಳಿವು ॥ ಎಲೆಲೆಭಕ್ತರಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯ । ಬೆಳೆಗಳಿವೆಲಾಶಿವಯೋ
ನುತಪದ । ನಳಿನಯುಗಳದಲೊಡಲನೀಡಾಡಿದನುಹರುಷದಲಿ ॥ ೧೦ ॥
ನೋಡಿದನುಮನದಣಿಯವಿಗೆಕೊಂ । ಡಾಡಿದನುಬೀದಿಯಲಿಹರಿದಿದೆ ।
ಮಾಡಿದನುಪ್ರಮಯಸಾಯ್ತುವಿದುರಂಗೆಂಬಗಾವಳಿಯ ॥ ಕೊಡೆಕುಣಿದ

ನುಮನೆಯಮುರಿದೀ | ಡಾಡಿದನು ವೈಮರದಹರುಷದ | ಗಾಡಿಕೆಯಲಿ
ಪ್ರತಿಮನೆಸದನುಭಕುತಿಕೇಳಿಯಲೀ ‖೧೧‖ ಹಸಿದುನಾವೈತಂದರೀಸಭೆ|
ಮನೆಗಿಕ್ಕುಣದಾಡಿದರೆಮೇಣೋ | ವಸತಿಯನುಸುಗಿದತ್ತಿಬಿಸುಟರೆತನಗೆತ
ಣವಹುದೆ ‖ ವಸುಮತಿಯವಲ್ಲಭರುಮಿಗೆಪ್ರಾ | ರ್ಥಿಸಿದತೊಲ್ಲದೆಬಂದವೈ
ನಾ | ಬೆಸದಿರೈಬಾವಿದುರಯೆನುತೊಳಹೊಕ್ಕನಸುರಾರೀ ‖೧೨‖ ನೆರೆ
ಯೆ ಕೃತಾರ್ಥ್ಯಕೃತ್ಯನಾದನ | ಮರದುಕಳದನುಮನಮುರಾರಿಯು |ನಿರಿಕಿ
ಕೊಂಡವುಕಂಗಳೊಡತೆಬೆಚ್ಚವುಪದಾಬ್ಜದಲಿ‖ ಅರಿವುಮರೆಯಣಾಮಯದ
ಭಕ್ತಿಯೊ | ಳೆರಗಿಸಿದಪ್ರತ್ಥ್ಯಯವೇಲುಕೆಡು | ಬೆರಗಕೇಣಿಯಕೊಂ
ಡುಮಹಾನಂದೊಳಿರ್ದನಾವಿದುರಾ ‖೧೩‖ ಒಲವೋರವೆಶಾತುಕಪ್ಪಮಲ್ಲ
ದ | ಲೊಳಗೆಮಲಗುಮವಿಷ್ಣುವಿದುರನ | ನಿಳಯದೊಳಗೊಕ್ಕಡಿತೆರಾ
ಲಲಿಹಸಿವನೊಕಿದನು ‖ ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸಿದನಖಿಳನಿಗಮಂ| ಗಳನುತನ್ನ
ರಿಕೆಯಲಿಭಜಕಂ | ಗೊಲಿದುತಾನೈತರಲುಕರುಣದಘನತೆಯೆನಲೋ
ಕಾ ‖೧೪‖ ಹರಿಯಪದಕಮಲಾಭಿಷೇಕದ| ವರಪಯೋಬಿಂದುಗಳುಕಾ
ರನ | ನರಮನೆಯನೊಳಕೊಂಬವೋಲ್ಕಡಲಾಗಿಕೈಗೊಳಲು ‖ ಅರರೆ
ಮುರಹರನೊಡನೆಹಾಲಿನ | ಶರಧಿಮೇರೆಯನೊಡದುದಿಳೆಗ | ಚ್ಚರಿ
ಯೆನುತಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳುಹೊಗಳಿದರುಮುರಹರನ ‖ ತೊಳಗಿದನುಬಿದಂ
ತೆತರಣಿಯ| ಹೊಳಹುನೊಂಕಿದಚಕ್ರವಕ್ಕಿಯ ! ಬಳಗದಂತಿರೆಕೃಷ್ಣರಾ
ಯನಬರವತಾಕೇಳ್ದು ‖ ಪುಳಕಪಸರಿಸಿಪರಮಹರುಷದ | ತೆಳದುದೇವ
ನಕಾಣಕೆಯುಕಂ| ಗಳಿಗೆಕಡುಲೋಲುಪರಿಮಿಳಿಗೆಹರ್ಷತಂದಳಾಕುಂತೀ‖
ಬರಲುಕಂಡಸುರಾರಿಮಂಚದೊ | ಳಿರದೆಭಿಮ್ರನೆಸಿಂದುನರರಾ | ಚರಣ
ಗಳನಾಟಕದತಾನೇನಟಿಸಿತೋರಿದನು ‖ ಹಿರಿಯರಿಗೆತಾಹಿರಿಯನೆಂಬೀ |
ಗರುವತನವನುಬಿಸುಟುಕುಂತಿಗೆ| ಕರವಮುಗಿದೆರಗಿದನುಮುನಿಜನನಿಕ
ರವುಘೆಯನಲೂ ‖೧೬‖ ಅಮಿತಕರುಣಾಸಿಂಧುವಿನಪದ|ಕಮಲದಲಿಬಂ
ದೆರಗಿಪುಳಕೋ | ದ್ಗಮದತನಿಸುಖಪಾನರಸಸಂರಂಭದಲಿಮುಳುಗಿ ‖
ಗಮಿಸಲರಿಯದಗರ್ಭವೇದ | ಪ್ರಮಿತಿಗಳುನೀವೆಂತುನಡೆತಂ | ದೆಮಗೆ
ಗೋಚರವಾದಿರೆನುತವೆಹೊಗಳಿದಳುಕುಂತೀ ‖೧೮‖ದೇವಕಿಯುವಸುದೇ
ವನನನಬಲ | ದೇವಸೌಭದ್ರಾದಿಯದುಭೂ|ಪಾವಳಿಯಸುಕ್ಷೇಮವನು
ಕುಶಲವಕುಂತಿಬೆಸಗೊಳಲು ‖ ದೇವನಗೆಮೊಗದಿಂದನರನನು|ದೇವದ
ಪಕಿಯಬಾದಿಯರಾಗಿರ | ಲಾಪರಿಭ್ರೇಕನಲಿರನನುಕುಂತಿಗರುಹಿದನು ‖೧೯‖
ದುಮತನುಜನಧಿಕನುಹಿಡಿಂಬಾ | ರಮಣನಹಿಬಲ್ಲಿದನುಪಾರ್ಥನ |ವಿಮ
ಳವಿಗ್ರಹಲೀಲನಕಲಮಹೀ [illegible] ‖ [illegible]

ವ । ರಮಣಿಯಾಕೆಯಸುತರುಬಹುದು। ರ್ಧರರುಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪುಕುಂ
ಗೆನಿಯಾಮಿಸಿದಾ ॥೨೦॥ ನರನವುಗನಭಿಮನ್ಯುಕುಶಲನು । ವರಸುಭ
ದ್ರಾದೇವಿವೊದಲಾ । ಗಿರವುಬಾಂಧವರೆಲ್ಲಜೀವಂತರುನಿಧಾನಿಸಲು॥ ಪರ
ಮಿತ್ರರುತನ್ನೊಳೊಂದಾ । ನರದೃಪದನಕ್ಷೋಣಿಸೇನೆಯು।ನೆರವಬಂ
ನುರಾಜಕಾರ್ಯದಬರಕೆಲೇಸೆಂದ ॥ ಅದಿತಿಮಕ್ಕಳಹಡದುದೇಲೋ ।
ದಲಿಫಲಕೌಸಲೆಕುಮಾರರ। ಪದವಡದುದೆಸಫಲವಿನತೆಗೆಮಕ್ಕಳಾದು
ಫಲವುದದಿನೀನೇಮಕ್ಕಳನುಪಡೆ । ವಿದುವೆಫಲಕೇಳೆಂದುಪರಿತೋ ।
ದಲಿಕುಂತಿಯಹೊಗಳಿದನುಮುರವೈರಿಯುಚಿತದಲೀ ॥೨೨॥ ಲೋಕ
ಚ್ಚಲುನಿನ್ನಸುತರುದೃ । ಢೈಕಸತ್ಯರುನುಡಿದಕಾಲವ । ನೂಕಿದರು
ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಗೆನೆರಹಿದರುಬಲವ ॥ ಸಕುಮಾರರಿಗರ್ಧರಾಜ್ಯವ । ಲೀ
ತಾರರಲೀಸಿಕೊಡುವವಿ । ವೇಕದಲಿತಾಬಂದೆನೆಂದನುಕುಂತಿಗಸುರಾ
॥೨೩॥ ಪರಮಪರಿತೋಷದಲಿಕೃಷ್ಣನ । ವರಸುಧಾಮಯವಚನವನು
ಂ । ಕರುಹವುಖಿಕೇಳುತ್ತನೆನದಳುನಯನವಾರಿಯಲಿ ॥ ಮುರಮಥ
ನಾಕುಂತಿಗೆಲ್ಲವ । ನೊರದುವಿದುರನಕರದುಕೌರವ । ನರಮನೆಯುಸ
ಯವನುನೋಡಿದುತಮಗೆಹೇಳೆಂದಾ॥೨೪॥ಹೋಗುನೀನಾತಂಗೆವಾಂ
ವ । ರಾಗಸಮುದಯಬಂದನೆಂಬುದ । ನೀಗಳರುಹುವುದಾತವಾಡಿದ
ಣವಬೆಳಲಿಗೆಯು ॥ ತಾಗುಬಾಗಿನಹವಣನಾತನ । ಲಾಗುನೋಡುವವೆ
ಲುಕುರುಕುಲ । ಸಾಗರಾಜ್ಞೆಯಮನೆಗೆಬಂದನುವಿದುರಹರಿಬೆಸಸೇ ॥
ಲಗದೊಳಿರ್ದಖಿಳಮುಖ್ಯರ।ಮೌಳಿಯನುಕಂಡವಧರಿಸುಸಿರಿ।ಲೋ
ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಲವಸರವುಚಿಹೇಳೆನಲು ॥ ನಾಳೆಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬವಿ
ೀ । ನಾಳೆಕಾರನಬರವುಹಗೆವರ । ಪಾಲಿಸಿಯೆಬಳಿಸಂಧಿಕಾರ್ಯಕೆಬಾರ
ರಸೆಂದಾ ॥೨೬॥ ನೋಡಿದಿರೈಪಾಂಡವರಪಾತಕ । ರಾಡಿದಾಟವನಾಡಿದ
ಯಿಾ । ನಾಡೊಳಗಹುದುಸಲುವುದವನಿಯೊಳಧಿಕಲೇಸೆನಿಸಿ ॥ ರೂಢಿ
ಳೊಳಗಾಚಾರವಡಗಿತು। ಜೋಡಿಮಿಗೆಜನಿಸಿದರನೀಚೀ । ಡಾಡಿಕೊಡಿದ
ಂದುಹೊಯ್ದನುರವಿಸುತನಕರವಾ ॥೨೭॥ನಾಳೆಬರಹೇಳೆಂದುವಿದುರ
।ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನುಬೇಹಭಟರಿಗೆ।ವೀಳಯವನೀಡಿದನುಹರದುದುರಾಯ
ಸ್ಥಾನ॥ಜಾಳಿಸಿತುತಮಮೂಡಣಾದ್ರಿಯು । ಮೇಲೆತಲೆದೋರಿದನುರ
ಭೂ । ಪಾಲಕೌರವನಂದಿಸೊಡ್ಡೋಲಗವರಚಿಸಿದನು ॥೨೮॥ ಕರಸಿ
ನುಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣದ।ಗರುವರನುಗಾಢಪ್ರತಾಪರ।ಬರಸಿದನುತೊ
ದನುಹಾಮಂಡಳಿಕಮನ್ನೆಯರ ॥ ಧುರವಿಜಯಸಿದ್ಧರನುಚಾವಿಾ। ಕ
ವನಪ್ಪುಗೆಯುಖಿಳಸೇವಂ । ತರಸುಪೃಥ್ವೀಪಾಲರಸುನೆರಹಿದನುಭೂ

ಪಾಲಿ ॥೨೯॥ ಬಲದಗದ್ದುಗೆಗಳಲಿಭಟರ । ಗ್ಗಳೆಯರವಿಸುತನದಿಯಮಗ
ನೃಪ । ತಿಳಿಕದುಶ್ಶಾಸನಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು ॥ ಹೊಳವ
ತುನದಸಾಲಮಕುಟದ । ಚಲುವಿಕೆಯಸೌರಂಭದಲಿಗಜ। ಗಲಿಸಿದರುಮಾ
ಣಿಕ್ಯಮಯಭೂಷಣವಿಳಾಸದಲಿ ॥೩೦॥ ಸತಿಸಹಿತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪ
ತಿ । ಸುತನಬಲವಂಕದಲಿಕನಕೋ । ಚಿತದಪೀಠದಲೆಸದನಾತನಬಲದ
ಭಾಗದಲಿ ॥ ಚತುರಚತುರಾನನರುಕರ್ನ । ಸ್ತುತಿಸಮಸ್ತಕಳಾಸ್ವತಂ
ತ್ರರು । ನುತಗುಣರುನೃಪಸಭೆಯೊಳೆಸದರುಭೂರಿಸಂದೋಹ ॥೩೧॥
ಮದದಿಯತಿಬಲಶಕುನಿಸೈಂಧವ । ನಧಟಕೃಪಕಾಂಭೋಜರಥಸಂ। ಪ
ದನುಭೂರಿಶ್ರವಸುಲೋಚನವೀರನೃಪಸೇನ ॥ ಕದನಕಾಲಾನಳರುವ
ಹೇ । ಮದಮಕುಟರಚನೆಗಳಲೆಡವಂ । ಕದಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಮಹಾಯ
ಸ್ಥಾನರಚನೆಯಲಿ ॥೩೨॥ ತರುಣಿಶೃಂಗಾರದಮಹಾಬಂ। ಧುರದನೂರ್ವ
ರುಕೌರವೇಂದ್ರನ। ವರಕುಮಾರರುಮುಂದೆಮೆರದೆಗುಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು ।
ವರಕಿರೀಟವಕಾಲತೊಡರಿನ । ಕೊರಳಪದಕದಕೈದ್ಯುಸುರಗಿಯ। ಲರ
ಸೆನನುಜರುನೂರ್ವರೆಡವಂಕದಲಿರಂಜಿಸಿತು ॥೩೩॥ ಮಿಸುಪತಮ್ಮಮು
ಖೇಂದುವನುಸೈ । ರಿಸದಚಂದ್ರನಕಿತ್ತುನಭದಲಿ । ಬಿಸುಟುಬೇರ್ಗಳಹಿ
ಡಿದರೋಹೇಳೆನಲುಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಶಶಿವದನೆಯರಕೈದ್ಯುಸೀಗುರಿ । ವ
ಸದವಿಕ್ಕೆಲದಲಿಸುಯೋಧನ । ವಸುಮತೀಶನವೈಭವಾಸ್ಥಾನಚಲುವಾ
ಯ್ತು ॥೩೪॥ ಕಲಹವಿಲ್ಲದೆನೂಲಿನೆಳೆಯಲಿ । ತಲೆಯನರಿವವಿರೋಧಿರಾ
ಯರ । ನಳುಕಿಸುವಸಾಮದಲಿನಿಲಿಸುವನಿಖಿಳಭೂಭುಜರ ॥ ಮಲಿದರೊ
ಳಲಂಚದಲಿಭಿದ್ರಿಸಿ । ಕೊಲುವಮುನಿದರೆಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯೊ । ಳಳುಕಿಸು
ವಮಂತ್ರಿಗಳುಮೆರದರುವಾಮಭಾಗದಲಿ ॥೩೫॥ ನಿಗಮತರ್ಕಪುರಾಣಕಾ
ವ್ಯ । ದಿಗಳವಿಸಟಂಬರಿಗಳೊತ್ತೊ । ತ್ತುಗಳೊಳಟ್ಟೆಡೆಯಾಗಿಹಿಂಗ್ಗಿದಜ
ತರದಂಘ್ರಿಯರು ॥ ಬಗೆಯುಪನ್ಯಾಸದಸುಶಾಖಾ । ಳಿಗಳಬೀಳಲುಬೆಳದ
ಗಡ್ಡದ । ವಿಗಡಭೂಯೋಪಾಧ್ಯರಿರ್ದರುರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಸಲೆಸಮ
ಸ್ಯಕನಂತಪದ್ಯವ । ಘೌಳಿಲನನ್ವೈಸುವಸುಕಾಂತಿಯ । ಲಲಿತಮಧುರಸ
ಮಾಸಸುಕುಮಾರಾದಿರಚನೆಯಲಿ ॥ ಹಲವುಪಮೆಯುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆರೂಪಕ
ಸುಲಲಿತಾಲಂಕೃತಿಚಮತ್ಕೃತಿ । ಗಳಚತುರ್ಭಾಷಾವಿಶಾರದಕವಿಗಳೊ
ಪ್ಪಿದರು ॥೩೬॥ ನುಡಿದುತಲೆದೂಗಿಸುವಮರೆಗ । ನ್ನಡೆಕೆಹಾಹಾಯೆನಿಸಿವ
ಚ್ಚನು । ಪಡೆವವಾಗ್ಮಿಗಳೋದಿಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಗಮಕಿಗಳು ॥ ಕೊಡ
ಪದವಿಗೆಸುಪ್ರಮೇಯದ । ಗಡಣಕಬುಜಭವಾದಿವಿಭುಗಳು । ಬಿಡಿಸಲರಿ
ದೆನಿಪತುಳತಾರ್ಕಿಕಜನಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥೩೭॥ ನುತಶುಭೋದಯಜೋಯ

ು | ಪ್ರತತಿಸಂಹಾರಕನಸೆ ಮಸ್ತ | ಕ್ಷಿತಿಪತಿಬ್ರಹ್ಮಾಯುಧನಸ್ತುವನುತ್ತ
ೃನೆಗಹಿ ‖ ನುತಗುಣನಬಿರುದಾವಳಿಯುಸಂ |ಗತಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸುವಸು
ುಯೊಳ್ | ಚಿತದವನ್ನಣವಡದುವೆರದುದುಘಟ್ಟಸಂದೋಹ ‖ ೩೯ ‖
ರದಬಳಿಕದುವಿಧಿಯುಸೀವೆಯು | ಬರಹಸಿಜಕಾರ್ಯಾರ್ಥಲಾಭವು|ದೊ
ಕಿದರೆಪತಿಯರ್ಥಸೀರಲಿಬರದಲಿಪಿಯಂತೆ ‖ ನಗುಪಿತಲೋಲುಪರು
ುಂಚದ | ಪರಮಜೀವನಜಾಣರಾಸಿರಿ | ಕರಣದವರೊಪ್ಪಿದರುಭೂಪಾ
ುಕನಸಭೆಯೊಳಗೆ ‖೪೦‖ ನಗನನಹುಷನಕಾಲಿಹೊತ್ರನ|ಬಲುವೆಗಳು
ರಿದಂಬವಿದ್ಯಾ | ನಿಳಯವರರೇವಂತನೇರಾಟವನುನಸುನಗುತ‖ ಬಲಿದ
ೃಥವಾಗೆಗಳುದುಷ್ಟಾ | ವಳಿಯುಹಯಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪರು|ಹೊಳೆವವು
ಕುಟದನಾಲುಗಳಲೊಪ್ಪಿದರುರಾವುತರು ‖೪೧ ಅಳಿಮದದೆತನುಸೊಕ್ಕೆ
ೈರಾ | ವತವಕೆವಿವಿಡಿದೆಳೆವದಿಗ್ಗಜ| ತತಿಯನವುಳಾಂಕುಶದಲಂಜಿಸಿಕೆ
ುಬಲಕೆಬಿಡುವ ‖ ನುತಗಜಾರೋಹಕರುಕುರುಭೂ |ಪತಿಯುಹೊರೆಯ
ವೆುರದರವುರಾ |ಪತಿಯುರಾಯನಸಭೆಯೊಲೆಸದುದುಕೌರವಾಸ್ಥಾನ‖
ದಡದುಪರಮಂಡಲದರಾಯರ | ಜಡಿದುಕಪ್ಪವತಪ್ಪಸಿಪ್ಪರ |ಘಡಣವೆ
ದುದುಪವನವೇಗದರಾಯಭಾರಿಗಳು ‖ ಕಡುಗಿದರೆಕಾಲಂಗೆಬಿರುದಿನ|
ತೊಡರನಿಕ್ಕಿಪಜನನದಾಡೆಯು|ತುಡುಕುವಗ್ಗದವೀರರೆಸೆದುದುದೀಟ್ಟವಾ
ಯುಲಿ ‖೪೩‖ ಎಳೆಯುಮಿಂಚಿನಕಿಡಿಯುಸೊಸುವ | ನಳಿನಧ್ಯಕೆಯುರುಚಿ
ುಬಿಂಬವ | ಹಳಿವಹುರುಡಿಸುವಸುಮುಖಿಯರುಕೋಮಲಾಂಗಿಯ
ರು ‖ ಕಳೆನಡುವಿನಗ್ಗಳಿಯರೊಪ್ಪುವ | ಕಲಶಕುಚಯುಗಜಘನಘನಚ
|ದಳಕಿಯರುಕುರುರಾಯನಡವಂಕದಲಿವೋಹಿಸಿದರು ‖೪೪‖ ಗಾನದ
ಲೆಯುಗನುಪಮಿತಲಯ|ತಾನವಿನ್ಯಾಸಾವಲಂಬನ|ಸಾನುರಾಗದಿಮರು
ುಗೊಳಿಸುವರಲ್ಲಿಪಲ್ಲವರ‖ಆನಿತಂಬದಹೊಳೆವವೊಲೆಗಳ|ನೂನಮುಕ್ತ್ಯ
ೊಳೆಸೆವಬಾಸೆಯ |ಮಾನನತಿಯರೆಸಿಪ್ಪಹಸ್ತಿನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು ‖
ತಳಿತಹುಬ್ಬಿನಕುರುಳಕೊಂಕಿನ|ಬಳಲುಮುಡಿಗಳಕೆಂಪಿನಧರದ|ಚಲಿತ
ಯನದಗೌರವಗ್ಗದನೂನರಾಗತೆಯ‖ಜಲಜಗಂಧವವೆರವರೊವಾ|ವ
ಯುಪೀವರಮಧ್ಯಮದರತಿ|ಗಳಿರ್ದರುಚಿತ್ತಿನಿಶಂಕಿಣಿಯರುಸ್ಮಾಪನಸಭೆ
ೊಗೆ‖ಗುರುವಿಕೆಯಗಾಡಿಕೆಯುಸುರತಾ|ತುರಚಿತ್ತದನುಗುಣಬುದ್ಧಿ
ು|ತರಳತವ್ಯಮೃದುಮಧುರ|ವಚನದಪ್ರೌಢಮುಗ್ಧೆಯರು ‖ ಸರಿಸಿಯ
ುಕದುಚಲುವೆಯರುಅ|ಸ್ಸರಿಯರಿಗೆಹೋಕ್ಕೆಗಳಸುವ | ಸರಸಪದ್ಮಿ
ರೊಪ್ಪಿದರುಕರ್ನಾಟವನಿತೆಯರೂ‖ನಳಿನನದಹೊಳೆವಕಪ್ಪಗಿ|ಗ
ಸುಕಾಂತಿಯುನವಿಳಾಸದ| ಬೆಳವಿಗೆಯಶೃಂಗಾರದೊಯ್ಯಾರದವಿದಂಬ

ನದೆ॥ಬಲುಮೊಲೆಯಹಂಸೆಗಳನಡೆಯಲಿ|ಬಲುಮನದಮಿಗೆಕತಿಗಳಂತ್ರ
ಬಳಲಿಕೆಯಬೊಬ್ಬುಳಿಯನದಚೋಳಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥೪೮॥ತೋಳು
ಳಕೋಮಲಿಕೆಗಳಬಿಂ | ಬಾಳಕೇಶದಕೊಂಕುಗುರುಳಿನ |ಲೋಲನ
ನದದಂತಿಗಮನದಸುರಭಿಪರಿಮಳದ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿಸೊಗಸುವಮನೋ
ನ | ಕೇಳಿಯಲಿಮಧ್ಯಮೆಯರೆನಿಸುವ |ಮಾಳವದಮಾನಿನಿಯರೆಸೆದರು
ರಿಯಸೊಬಗಿನಲಿ ॥೪೯॥ ಸುರತಸೌಖ್ಯದಲಂಪಟತ್ವದ|ಕರಿಯುಗಮನ
ಗಿಳಿಯಿನುಡಿಗಳ |ಗುರುನಿತಂಬದಕಳಿಯಬಿಂಬವನೇಳಪಾನನದ॥ಪುರು
ರನುಬಲುತರದಿಮೋಹಿಪ | ಪರಿಮಳಕೆಮಿಗೆಕವಿಪತುಂಬಿಯ|ಸರಸಿಜ
ಕ್ಷಿಯರೆಸೆದರಾಪಾಂಚಾಲನಾರಿಯರು ॥೫೦॥ ಅಸಿಯಜಂಘೆಯವಿಕಟ
ಯನದ | ಬಸುರಬಾಸೆಯಸೊಗಸುಮಿಗೆರಂ | ಜಿಸುವನದುವಿನಸುಳಿ
ನಾಭಿಯವೃತ್ತಕುಚಯುಗದ ॥ ಎಸೆವನಗೆಗಣ್ಗಳವಿನೋದ|ಪ್ರಸರದ
ಳ್ಗಿಯಕಾಮರಸಪಸ | ರಿಸುವಸುರತದಗುಜ್ಜರಿಗಳೊಪ್ಪಿದರುಸಭೆಯೊ
ಳಗೆ ॥೫೧॥ಘನತರದನಖಹತಿಗೆವರಚುಂ |ಬನದಸೌಖ್ಯಕೆನಾಗರಿಕರಾ
ಮನವಲಿದಕೈಕೊಂಬಸುರತದಚಪಳತೆಯೊಳೆಸವ ॥ ನುನಿಸುಹರುಷದ
ಕಲಹಸರಸದ | ಕಿನುಸುಗಳತುಂಗೋರುಜಂಘೆಯ|ವನಜಮುಖಿಯ
ಮೆರದರಾಸೌರಾಷ್ಟ್ರನಾರಿಯರು ॥೫೨॥ ನುಡಿಯೊಳಮೃತದರಸವನ
ಳಿಪ | ನಡೆಯೊಳಂಚೆಯೊಳಣಕವಾಡುವ | ಕುಡಿತೆಗಣ್ಗಳಬಲೆಯಬ
ಸುಪರಭಿಕಮೃಗಕುಲಕೆ ॥ ಬೆಡಗುನುಡಿಯಲಿಸುರತಭೋಗದ | ಕದ
ಲೊಳಗೆವಿಟಚಯವಮುಗಿಪ| ಕಡುಗರುವಬಿಬ್ಬೋಕರಿದ್ರಾಬಹಳವಿ
ವದಲ ॥೫೩॥ಲಲಿತಸುಖಸುಲತಾಂಗಿಸರಸಿಜ | ದಳವಿಲೋಚನೆಮಧ್ಯ
ತಿವಿಟ |ನೊಲಿದರೊಳಿವಳುಬೆರಸಬೆರಸದೆಮನವಬೈಚಿಡುವ॥ನಳಿನ
ಖಿಬೇಟದಲಿಬೇಗೆಯ |ಬೆಳಸುವಳುಕಡುಚಪಲಸುರತದ|ನೆಲೆಯನರಿ
ಳಿಂಗವನಿತೆಯರೆಸೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ॥೫೪॥ ಆಳಕಾತಿಸರೋಜಮುಖಿಯನು
ಕೂಲೆರತಿಕಮನೀಯರೂಪಿಣಿ | ಲೋಲಲೋಚನಕರಿಣಿಕುಚಯು
ರಾಗವತಿಯೆನಿಪ ॥ ಲೀಲೆಯಲಿಲೋಕವನುಮೋಹಿಪ | ಸೋಲಿಸು
ಸೊಬಗಿಯರುಸಬಿಯರ | ಮೇಲವಣೆಯಲಿಮೆರದರೊಡ್ಡಿಯದೇಶದಬ
ಯರು ॥೫೫॥ ಗುರುನಿತಂಬದತರಳನಯನದ|ಕರಿಯುಗಮನದಗೌರವರ್ಣ
ದ | ಸರಸಿಜಾನನಕಾಂತಿಗಳಪಾಟಳಿಯಪರಿಮಳದ ॥ ಹಗುಪಕೇಳಿಯ
ಕುಪಕಭಾವದ | ಬೆರಕೆಗಳಸಂಪೂರ್ಣಭಾವದ |ತರುಣಿಯರುಲೀಸೆನಿ
ದರುಗೌಳವದನಾರಿಯರು ॥೫೬॥ ವಲಿಸಲರಿಯರುವಿಟನಚಿತ್ತವ |ನಿಲಿಸ
ಬರಿಯರುಕತ್ತರಿಯುತಾ |ಪಲವುನಾತಿನಲಸುವಹುಸಿಯಹವಿಟರಹು

ಡಿನಲಿ ‖ ಕಲಹವನು ಗಲ್ಪಿಸುತ ವಲಿತಳ | ಛಲವನದೊಳಾನುವರುಸುರ
ತ | ಕೊಲ್ಲಿದುಕೂಡುವ ಮನವನುಳಿಯುಳಸತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ‖೫೭‖
ಮುಸುಗನಲಿಮೂಲೋಕವನುವೊ | ಹಿಸುವಕಡೆನೋಟದಲಿಕಂಡವ |
ಳಸುವನಲ್ಲಾಡಿಸುತಕೂಟದೊಳಮರಪದವಿಯನು ‖ಹುಸಿಯೆನಿಸಿತೋ
ರಿಸುವಮದನನ | ಹೆಸರಜರಿದನುಜಗದೊಳಗೆಸಾ | ರಿಸುವರೆಸಟಿಹರಲ್ಲಿ
ಕೋಸಲದೇಶದಬಲೆಯರು ‖೫೮‖ನೋಡಲರಿವರುವಿಟನಚಿತ್ತವ ‖ಕೂ
ಡಲರಿಯರುಬೆಳಸಬೇಟವ| ಮಾಡಲರಿಯರುಹಣವಿನಾಡಗೆಜೀವದಾಳಿವಂ
ದು ‖ ಬೇಡಿಬೇಸರಿಸುವವಿಳಾಸದ | ಜೊಡಿಗಳತೋರಿಸುವಜವ್ವನ |ಗೇ
ಡಿಗಳುಚಲುವಾದರೈಕೊಂಕಣದನಾರಿಯರು‖೫೯‖ ಮುಡಿಯಭಾರದೊ
ಳೂಲಿದುತರುಬಿದ | ತೊಡವೆಗಳಚಲುವಿವರಯೂರ್ವಸಿ| ಪಡಿಯೆಸಾ
ರೆಂಬನುರವಯ್ಯಾರದೊದುಕೆಗಳನಳಿದು ‖ ಸಡಗರದಸುಳಿನುಡಿಗೆತಲೆ |
ಗೊಡುಹಿಸುವವಿಗೆನೆರದರಾದರು | ಕಡೆಯಕಾಣಸದಧಟೆಯರುತುರು
ವತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ‖೬೦‖ ಮುರಿದುನೋಡಿದರೆಖಿಳಗಾಯ| ರಶಿರವಬಾ
ಗಲುಲಾಳವಾಳವ|ತುರಕಕೊಂಕಣಗೌಳಗುಜ್ಜರವಂಗಹವಿಸ್ರಾರ‖ ವರ
ತ್ರಿಗರ್ತರುದೆರೆದುಜೀಯನು|ತಿರಲುಕೋವಲತೆಯರುಸಿತಬಾ | ಮರವ
ಚೆನ್ಮಲುಭೂಪವೆರದನುಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ‖ಆವದೇಶಿಯದಾವವಿಸ್ತರ|ವಾ
ವದೇಶದಸಿರಿಯಸಡಗರ | ವಾವಪರಿಯವಿಳಾಸವಾವವಿಡಾಯಿತಾನೆನಲು‖
ಹಾವ್ರುಯಳವಿಗೆಯಾದರಾಯನು| ರಾವಣಾರಿಯಕಾಣಕೆಗೆಬಲು|ರೀವಿಯ
ನುಕೋರಿದನುಕಾರುವಭಟ್ಟರೋಳಿಯಲಿ ‖ ಬರಲಿಕರೆಕೈತವನಶಿಷ್ಟಾ |
ಗುರುವನೆನುತವನೀಶದೂತರ | ಹರಿಯಬಟ್ಟನುಹರಿಯನಿಳಯಕೆಹರಿಯ
ಬೇಗದಲಿ‖ ಚರದುಹರಿತಂದಸುರರಿಪುವಿನ|ಚರಣದಲಿವೈಯಿಕ್ಕಿನೊಸಲ
ಲಿ|ಕರಪುಟಾಂಜಲಿಮರವುತಿರೆಬಿನ್ನಹವಮಾಡಿದರು‖೬೧‖ ದೇವದೇವರಸ
ಮಯವೆನೆರಾ|ಜೀವನಾಭನುಮುಗುಳುನಗೆಯುಲಿ| ಭಾವನಪರಟ್ಟದರೆಹ
ರಹರಬಹೆವುನಡೆಯನುತ‖ ರಾವಣನಪರಿನೆಲಸಿತಿವನಲಿ|ಸಾವಿಗಂಜುವನ
ಲ್ಲಬಳನುನ | ಯಾವಿಳೆನುನಮ್ಮಕುಶಿಕೊಳ್ಳದುವಿದುರಕೇಳೆಂದ ‖೬೨‖
ಎನುತಮುಂಚಿವನಿಳಿದುವರಕಾಂ | ಚನವರೂಥಕೆಕೈಗೊಡುವಯದು |
ಜನವರುಗ್ಬೃಥಣೆಯಲಿಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ‖ ಮುನಿನಿಕರಸಂದಣಿಸಿತ
ಭ್ರದೊ|ಳನುಮಿಷಾವಳಿನೆರದುದಿಭಪುರಿ | ಜನವಡನೆನಡತರಲುಹರಿಬ
ರುತಿರ್ದನೋಲಗಕೆ‖೬೩‖ಕಲಿಮಲವಹೊಲೆಗಲಸಿದಿಭಪುರಿ | ಯೊಳಗೆ
ನಿರ್ಮಳವಾಯ್ತುಕೃಷ್ಣನ!ಚಲುವದರುಶನದಿಂದಬೆಂದವುಭವದಭಯಬೀ
ಜ ‖ ಲಲನೆಯರುತನುತನ್ಮನಯನಂ| ಗಳಗೆದೇವನತೆಗದುಸ್ವನುಮತ|

ಪುಳಕರಾದರುಕೇಳೆಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ॥೬೭॥ ಕಂಜಸಂಭವವಿ ತನುಬಂದನು । ನಂಜಿನಲಿಪವಡಿಸುವಬಂದನು । ಕುಂಜರನಮೊರೆಗೇಳಿ ಸಲಹಿದದೇವನಿದೆಬಂದ ॥ ಅಂಜನಾಸುತನೊಡೆಯಬಂದ್ಧನು । ಅಂಜಿದವ ರರಿಗಭಯವಿತ್ತವ । ಭಂಜನೆಗೆಬಲುದೈವಬಂದನುನೃಪತಿಯರಮನೆಗೆ ॥ ದೇವಬಂದನುತನ್ನನೆನವರ । ಕಾವಬಂದನುದೈತ್ಯಕುಲವಮದ । ದಾನಬಂ ದನುಭಾಗವತಜನಲೋಲುಪನುಬಂದ ॥ ಭಾವಿಸುವಡಘಹಾರಿಬಂದನು। ಪೋವಿಬಂದರೆತನ್ನಬೀರುವ । ದೇವಬಂದನುವೀರನರಯಣಬಂದನರಮ ನೆಗೆ ॥೬೮॥ ಅರಸಬಂದನುಭಾಗವತಜನ। ಪುರುಷಬಂದನುಭಕ್ತವತ್ಸಲ। ಕರುಣಬಂದನುತನ್ನನೆನದರೆಪಗವುಪದವೀವಾ ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತ ಮನುಬಂದನು । ದುರಿತದುರ್ಗವಿಭಾಡಬಂದನು । ಸುರರಸಲಹುವದೇವ ಬಂದನುನೃಪತಿಯರಮನೆಗೆ ॥೬೯॥ ಕ್ಷೀರವಾರುಧಿಶಯನಬಂದನು ।ವಾ ರಿಜೋದರಕೃಷ್ಣಬಂದನು।ಧಾರುಣಿಯಹೊರೆಯಿಳಿಯಲೋಸುಗಮನು ಜವೇಷದಲಿ ॥ ಭೂರಿದನುಜರನೊರಸಿಕೌರವ । ವಾರುಧಿಯಮುಕ್ಕಳಿ ಸಲೋಸುಗ । ಘೋರರನೈತರುತಿರ್ದನಂದುನೃಪಾಲನರಮನೆಗೆ ॥೭೦॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನುಬಂದಯದುಕುಲ । ವರಶಿರೋಮಣಿಬಂದದಾನವ । ಶರ ಧಿಬಡಬಾನಲನುಬಂದನುಕಾಮುಪಿತಬಂದಾ ॥ ದುರಿತಕದಳಿಕುಠಾರಬಂದ ನು । ಸುರಸಮೂಹಾರ್ಚಿತನುಬಂದನು।ಅಥಸಿರಿವರವೀರನರಹರಿಬಂದ ನೋಲಗಕೆ ॥೭೧॥ ಯಾದವರಕುಲತಿಲಕಬಂದನು । ಸಾಧುಸಜ್ಜನರರಸ ಬಂದನು।ಮೇದಿನಿಯರಿಪುವಿಪಿನದಹನಕೃಶಾನುಯಿದೆಬಂದ॥ ವೇದವೇದ್ಯ ನುಬಂದನಿದೆಸನ। ಕಾದಿಪೂಜ್ಯನುಬಂದನಬುಜಭ । ವಾದಿದೇವಪ್ರಿಯನು ಬಂದನುನೃಪತಿಯೊಲಗಕೆ॥೭೨॥ ಕಂಡವರಕಡುದುರಿತರಾಶಿಗ। ಕೆಂಡ ವನುಬೀಳುತ್ತಕೈಗಳ । ಮಂಡೆಗಾನಿಸಿದವರಿಗದ್ಭುತಕೋಟಿಗಳಕೊಡು ತ ॥ ಚಂಡಮತಿಯಲಿಹೊಗಳಿದವರಿಗೆ।ಹಿಂಡುಮುಕ್ತಿಯಬೀರುತವನು। ದ್ದಂಡದೇವನುಬರುತಲಿರ್ದನುನೃಪತಿಯೊಲಗಕೆ॥೭೩॥ ರಾಮಬಂದನು ಸಕಲಮುನಿಜನ । ಪ್ರೇಮಬಂದನುಪಾಂಡವರಸು । ಕ್ಷೇಮಬಂದನುಲ ಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನಖಿಳದಾತಾರ ॥ ಭೂಮಿಯೊಳಗೈದತಿಯಬೇಡಿದ । ಆಮ ಹಾತ್ಮನುತಾನೆಬಂದನು । ಕಾಮುಪಿತಮುರವೈರಿಬಂದನುನೃಪತಿಯೋ ಲಗಕೆ ॥೭೪॥ ಸುರರಸಲಹಿದದೇವಬಂದನು । ನರಸಜೀವನಸಖನುಬಂದ ನು । ಪರಮಕರುಣೋದಯನುಬಂದನುಸಿರಿಯರಸಬಂದ ॥ ಸಿರಿಲತಾಂ ಗಿಯರಮಣಬಂದನು । ನೀರಜಾಕ್ಷನುತಾನೆಬಂದನು।ವರಅಹಲ್ಯಗೆಮೋ ಕ್ಷವಿತ್ತನಬಂದನೋಲಗಕೆ ॥೭೫॥ ಬರಲುಮುರಹರವಿದಿರುಬಂದರು।ಗು

ರುನದೀಜದ್ರೋಣಗೌತಮ । ಗುರುಸುತಾದಿಸಮಸ್ತ ಭೂಪಜನೂಪ ಸಂದೋಹ ॥ ಚಗಣಗಲಿಚಾಚಿದರುಭೂವಿಾ । ಶ್ವರರುಮುಕುಟವನಂ ತತಾರಾ। ಪರಿಸ್ಫುತೇಂದುವಿನಂತೆವಿರೆದವುಹರಿಯಪದಯುಗಳ ॥೬೬॥ ಅ ರಿವಲೈಮುರವೈರಿಸನಕಾ । ದ್ಯರಸಮಾಧಿಗೆಸುಳಿಯದಂಘ್ರಿಯು। ದರುಶ ನದಫಲಭೋಗಸಾರಿದುದಸ್ಮದಾದ್ಯರಿಗೇ ॥ ಸುರನರೋಲಗರೊಳುಕೃ ತಾರ್ಥರು। ನಿರುತತಾವಲ್ಲದೊಡೆಸಿವ್ಹ್ರಯು। ಸರಸಿಜಾಂಘ್ರಿಯಸೇವೆದೊ ರುಕುವುದಾವಮುನಿಗಳಿಗೆ ॥೬೭॥ ಎಂದುಗಂಗಾನಂದನನುಸಲ।ವಿಂದಕೈ ಗೊಡೆಸುರನದಿಯತುದಿ । ಯಿಂದಮರಿಮಿಂಚುಗಳಮುಗಿಲಿಳಿವಂತೆಭೂತ ಳಕೆ ॥ ಅಂದುನೀಲಾಚಲನಿಕಾಯದ । ಸುಂದರಾಂಗದಕೌಸ್ತುಭಪ್ರಭೆ। ಇಂದಕಾಂಚನರಥವನಿಳಿದನುದಾನವಾರಾತಿ॥೬೮॥ ಸಮರಸರ್ವಜ್ಞರುಗ ಳಂಘ್ರಿಗೆ। ನಮಿಸಿದರುಬಹಳೋಲಗದಸಂ।ಭ್ರಮದಸಿರಿತಲೆವಾಗುತಿರ್ದ್ದ ದುನೊಸಲಕೈಗಳಲಿ ॥ ಕಮಲನಯನದದೇವನೇಸಾ। ಕೆಮಗೆವೂಡುವು ದೇನೆನುತತ । ತ್ಕ್ಷಮಿಕೌರವನಿಳಿಯದಿರ್ದನುಸಿಂಹವಿಷ್ಟರವಾ॥೬೯॥ಶ ಣುಸುಸೇರದದೇವನಿದಿರಲಿ । ಮಣಿಯದಾತನಕಾಣುತವಧಾ । ರುಣಿಯು ನೊತ್ತಿನನುಂಗುಟದತುದಿಯಿಂದನಸುನಗುತ ॥ ಮಣಿಖಚಿತಕಾಂಚನದ ಪೀಠದ । ಗೊಣಸುಮುರಿದುದುಮೇಲೆಸುರಸಂ।ದಣಿಗಳಾಯನೆಕವಿದು ಬಿದ್ದನುಹರಿಯಚರಣದಲೀ ॥೭೦॥ ಧರಣಿಪತಿಸಿಹ್ಮಾಸನದಮೇ । ಲಿರದೆ ಬಹರೇನಾವುಬಂದೇ। ಹರಸುವೇವುತಪ್ಪಾವುದೆನುತೆತ್ತಿದನುಮಸ್ತಕವ ॥ ಸುರನದೀಸುತಕೈಗೊಡಲುಕೇ । ಸರಿಯಪೀಠಕೆದೇವಬಂದನು। ಕುರು ಕುಲಾಗ್ರಣಿಗಳಸುಸನ್ಮಾನವನುಕೈಕೊಳುತ ॥೭೧॥ ಹರಿಯಹರಿವಿಷ್ಟರ ದಬಲದಲಿ । ನರಣಿಪತಿಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾತನ । ಹಿರಿಯಮಗನೆಡವಂಕದಲಿಕ ರ್ಣಾದಿಗಳುಸಹಿತ॥ ಹರಿಯಸೇವಕರೊಂಡುಸನ್ಮಾನಿ।ವರರುಕುಳ್ಳಿರ್ದ ರುನದೀಸುತ। ತರಿಸಿದನುಪಡಿಗವನುಹೊಂಗಳಸದಸುವಾರಿಗಳ॥೭೨॥ಚ ರಣಯುಗಳವತೊಳೆದುತೀರ್ಥವ।ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟುಮಹಾನುಭಾವನ।ದರು ಶನದಿಮುಜ್ಜನ್ಮಸಫಲವೆನುತ್ತಕೈಮುಗಿದು॥ಪರಶುರಾಮಾದಿಗಳಿಗೆನ। ತ್ತರಿಸಿಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದುಪ । ಚರಿಸಿಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿವೀಳೆಯವಿತ್ತನೆಬ ರಗೆ॥ಕುಶಲವೇಕುರುರಾಯಬಾರೈ। ಮುಸುದದುಗುಡವಿದೇಕೆಬಾಯಂ। ದಸುರರಿಪುಕೌರವನಕರದನುತನ್ನಸಮ್ಮುಖಕೆ॥ ಉಸುರಲಮ್ಮೆನುಭಾ ವತನದೊಂದೆ।ಸಕಲುಗೆಯನೇಮವಾದರೆ।ಬಿಸಜಲೋಚನಬಿನ್ನಹವನವ ಧರಿಸಬೇಕೆಂದ ॥ ನೀವುಬಿಜಯಂಗೈವಿರೆಂದುಮ। ಹಾವಿಳಾಸದೊಳಳವಡಿ ಸಿದಾ । ನಾವಿಧದಷಡುರಸವಗರುಡಿಯಲಿಂದುಸವಸಿದನು ॥ ದೇವನಮ್ಮ

ರಮನೆಗೆಬಾರದೆ|ನೀವುವಿದುರನಮನೆಯಲುಂಡಿರಿ|ಗೋವಳಿಗತನನಿಮ್ಮ
ವೈಸಿರಿತಪ್ಪದಾಯ್ತೆಂದ||ಈಕೃಪನನೀದ್ರೋಣನೀಗಂ|ಗಾಕುಮಾರನಮ
ನೆಯಹೊಗದವಿ|ವೇಕಿತೊತ್ತಿನಮಗನಮನೆಯಲಿಹಶಿವನೋಕಿದರಿ||ನಾಕಿ
ದಾತನನಂದಗೋಪನ|ಕಾಕಬಳಸಲುಸಲ್ಲದೇನಿಮ| ಗೇಕೆರಾಯರನೀ
ತಿಯೆಂದನುನಗುತಕುರುರಾಯ||ಪ್ರಿಯದಲುಂಬುದುಮೇಣುವಿಬುಧಾ|
ಪ್ರಿಯದಲುಂಬುದುಮಾನವರಿಗಿದು|ನಿಯತವಿಂತಲ್ಲದಡೆಕೇಳೈಕೌರವರ
ರಾಯ||ಪ್ರಿಯನುನೀನಲ್ಲೆಮಗೆವಿಬುಧಾ|ಪ್ರಿಯನುತಾಮುನ್ನಿಲ್ಲನಿನ್ನಾಲ
ಯದಲೆಮಗೆಂತೂಟಸಂಭವಿಸುವುದುಹೇಳೆಂದ||ಕುರುಪತಿಯುಬಿರುನುಡಿ
ಯಕೇಳಿದು|ಕರಣದಲಿಕೋಪಾಗ್ನಿಯುಕ್ಕಲು| ಕೆರಳಿನಿರ್ಭೀತಿಯಲಿನುಡಿ
ದನುವಿದುರನರಸಂಗೆ || ದುರುಳನೀನಾಡಿದನುಡಿಗೆವು|ತ್ತರವನೀಯಲದೇ
ಕೆನಿನ್ನಯ | ವರಜನನಿಗಾದಿಯಲಿಗಂಡರದಾರುಹೇಳೆಂದ||೮೮||ಕಡುಮು
ಳಿಸಿನಲಿಭೀಮನಿನ್ನಯ | ತೊಡೆಗಳನುಕಡಿವಾಸಮಯದೊಳು|ತಡದು
ನಿನ್ನನುಕಾಯಬೇಕೆಂದುಳುಹಿದೆನುಧನುವ||ಕೆಡನುಡಿಸಿಕೊಂಡಿನ್ನುಕಾ
ವೆನೆ | ನುಡಿದುಫಲವೇನೆನುತವಿದುರನು | ಹಿಡಿದಬಿಲ್ಲನುಮುರಿದನಾಕು
ರುರಾಯಬೆರಗಾಗಿ ||೮೯ || ಧನುವಮುರಿಯೆಗಾಂಧಾರಿಗತಲೋ | ಚನ
ರುಮಂಮಲವರುಗಿತರಸನ| ಸೆನಹಿನ್ನೈವಡಿಯಾಯ್ತು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರ
ಳಲಿದರು || ಮನದಹರುಷದಿನಗುತಮಧುಸೂ | ದನನುನುಡಿದನುಮರು
ಳುಕೌರವ|ಜನಪಕೇಳೈಮತ್ತೆನಮ್ಮಯಸೀಲಬೇರೆಂದ || ಹಗೆಯನೊಳ
ಗಿಡಲಾಗದದುವೈ|ರಿಗಳನಿಳಯದಲನ್ನಪಾನಾ| ದಿಗಳನುಣಲಾಗದುನಿಧಾ
ನಿಸೆರಾಜನೀತಿಯಿದು || ಬಗೆಯನೀಪಾಂಡವರಿಗಹಿತನು|ವಿಗಡಪಾಂಡವ
ರೆನ್ನಜೀವನ|ಹಗೆಯನಂಬುವೆನೆಂತುಹೇಳೈಕೌರವರರಾಯ ||೯೦|| ಸೇ
ರುವನುನಕಳಂಕಚಂದ್ರನು | ವಾರುಧಿಗೆನೀನಖಿಳಗೋಪೀ| ಜಾರಜಾರೆ
ಯಮಕ್ಕಳಿಗೆನೀಜೀವತಪ್ಪೇನು || ಅರುತಮ್ಮಂದದಮಹಾತ್ಮರು | ಸೇ
ರುವರಲ್ಲೈಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಕೂರುಮೆಗೆನಾನೆನ್ನನೀಬಂದನುವಹೇಳೆಂ
ದ ||೯೧ || ಕುಲದವನಹೃದಯಾಂಧಕಾರವ | ಕಳಚಲೆಂದುಹಿಮಾಂಶುಹ
ರಹಿದ | ನೆಳೆಯಬೆಳುದಿಂಗಳೆನಲಾಸುರರಿಪುಕುಲಾಂತಕನ || ತೊಳಪದ
ಶನಮಯೂಖತತಿಹೊಳ |ಹೊಳೆಯೆನುಡಿದನುತತ್ವಭಾವಮಂ | ದಲಮ
ಹಾಂಬುಧಿಸುಳಿದೆರೆಯತನಿಗಧಣಾವಡಗಿದವೊ|| * ||೯೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ|| ಬಿಡುನೆಲನಕೇದುಗರಮಾತಿಂ|
ಗೊಡಬಡದಿರಂತಕನನಗರಿಗೆ| ನಡೆಯಬೇಡೆಂದಸುರರಿಪುಕೌರವನನುರೆ

ಜರದ॥ಪದನು॥ಅವಧಿಸಂದುದುಪಾಂಡವರುನಿ। ನ್ನವರುವನವಾಸಪ್ರವಾ
ಸದೊ । ಳವರುಸವೆದರುಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದಧಿಕಗುಣನಿಮಗೆ॥ಅವನಿಯ
ರ್ಧವನೀವುದೀಯದ। ಧೃವದಬಾಳಿಕೆಯೊಳಗೆಪುರುಷಾ।ರ್ಥವನೆಸಂಚಿಸ
ಕಲಿಯಬೇಹುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದಾ ॥೧॥ ಅರಸುತನತನಗಧಿಕವಾಗುತ ।
ಬರಬರಲುಕಂಣಾಲಿಗಳುತೆರ ।ಹರಿಸಕಾಣವುವರ್ತಮಾನದನೃಪರಬಳಕೆ
ಯುದು ॥ ಸಿರಿಯುಮದವೇಬಧಿರತೆತಾಮಸ ।ದೊರಕಿದಕ್ಷಿಗೆಸೀಳಿಕಾರರ।ಪ
ರಮವಚನಾಂಜನದಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವುದುನಯನವೆಂದ॥೨॥ ಕೋಶಬಲುತಳತಂ
ತ್ರಹಬ್ಬಿದ । ದೇಶದುರ್ಗವಮಾತ್ಯಮಿತ್ರನು । ಹೇಶಜನವೆಂಬುದುಕಣಾ
ಸಪ್ತಾಂಗಸನ್ನಾಹ ॥ ಈಸುನಿನಗುಂಟಿಲ್ಲಮಿತ್ರನು ।ಹೇಶರೆಂಬುದತೊರೆ
ವೆಪಾಂಡವ । ರಾಸಹಾಯವುಬರಲುನಿನಗಿದಿರಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಹೇಳಿದೀ
ಸಪ್ತಾಂಗದೊಳಗೊಂ । ದೇಳಿಧಿಟವಾಗಿರ್ದನೃಪತಿಯ। ಬಾಳಿಕೆಗೆಸಂದೇ
ಹವರಿಯಾರಾಜನೀತಿಗಳ ॥ ಹೇಳಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲಹಿರಿಯರು । ಹೇಳಿದರೆನೀ
ಕೇಳೆಕುರುಕುಲ ।ಮೌಳಿನಯದಲಿನಡೆಯುಕಟಯೆಂದಸುರರಿಪುನುಡಿದ॥
ಸಾಮವೆಂಬುದುರಾಜನೀತಿಗೆ । ಕಾಮಸೋಹರರೂಪುಬದುಕುವ ।ಭೂ
ಮಿಪಾಲರನಂತವಿಭವಕೆಬೀಜಮಂತ್ರವಿದು॥ ಸಾಮತಪ್ಪಿದಬಳಿತನೀತಿವಿ।
ರಾಮವಾಗದೆಬಿಡದುದಂಡದ ।ಶೀಮೆಯೆಂಬುದುಪಾಯದಲಿಸಾಮಾನ್ಯತ
ರವೆಂದ॥೪॥ ಮಾಡಿದಪರಾಧಂಗಳನುಮರ।ದಾಡರತಿಮೋಹದಲಿಧಿಟನೀ।
ಗೂಡಿಬದುಕುವನುಡಿಯನುಡಿವರುನಮ್ಮ ಮನವೊಟ್ಟಿ ॥ ಕಾಡಿನೊಳಗಾ
ಡಿದರುದುಃಖವ ।ತೋರಿದರುನೀನವರಿಗುಚಿತವ ।ಮಾಡಿನಾಡನುಕೊಡು
ವುದೆಂದನುದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥೫॥ ವಿದುರನುತ್ಸವಕೃಪನಸಂಮತ। ನದಿಯ
ಮಗನೊಲವಂಥನೃಪನ । ಭ್ಯುದಯಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪುನಯನುಡಿಯುಗ
ಷಣಿಸಲು ॥ ಮುದದಮೈಗಾಣಿಕೆಯುಮನಲೇ । ಪದವುಹಾಖಳನಡ್ಡವೊ
ಗವಿಡ।ಲುದಧಿಯೊಳಗದ್ದಂತೆಯಿರ್ದುದುರಾಯನಾಸ್ಥಾನ ॥೬॥ಅವರಿಗಿಂ
ದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಲಿರಾ ।ಜ್ಯವನುಕುಳಸಹಿತಿತ್ತುನೀಪಾಂ। ಡವಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾ
ರ್ಯನೆಂಬೀಬಿರಿದಸಲಿಸಿದಡೆ ॥ ಅವನಿಯೊಳ್ನಿನ್ನೊಡನೆತಲೆಯೆ। ತ್ತುವ
ನೃಪಾಲಕರಿಲ್ಲನುಡಿಗಳೆ । ಕಿವಿಗೆಕರ್ಕಶವೀಗಲಾದರೆಮುಂದಲೇಸೆಂದ ॥
ಕಳಿಕಳಿಕೆತಗ್ಗಿದಸಭಾಸ್ಥಳ । ದೊಳಗೆಸಿಂಹಧ್ವನಿಯುಲವನಿಪ । ಕುಲಕು
ಠಾರನುಪರಶುರಾಮನುನುಡಿದನರಸಂಗೆ ॥ ಎಲೆಸುಯೋಧನಕೃಷ್ಣರಾ
ಜುನ।ಅಳಲಿಸುವರೆಲೋಭವೀವೆ। ಗ್ಗಳದಸಿರ್ಬಂಧನವುಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಿಗುಚಿತ
ವಲ್ಲೆಂದ॥ದಿವಿಜರಿಬರಲ್ಲೆಂದುದಂಭೋ।ದ್ಭವನುನರನಾರಾಯಣಾಖ್ಯರ।
ನಘಟಿಸಿಮುರಿವಡದುಕೆಟ್ಟನುಗಾಧಗರ್ವದಲಿ॥ಅವರೊಳರ್ಜುನನಂನು

ಯುಗುಪಂ । ಭವನುನಾರಾಯಣನುಬಿಡುವಾಂ।ದವರವೈರವನೆಂದುಭಾ
ರ್ಗವನುಡಿದನರಸಂಗೆ ॥೧೦॥ ತಪ್ಪಿನುಡಿಯುನುಪರಶುರಾಮನು । ದರ್ಪ
ವಿದುಳೇಸಲ್ಲಕೃಷ್ಣಂ । ಗೊಪ್ಪಿಸುವುದಧರಾವನೀತಳವನುಸರಾಗದಲಿ ॥ತ
ಪ್ಪಿನುಡಿದರಗರುಡದೇವನ । ದರ್ಪವನುಹರಿಕಳೆದುಬಿಸುಟನು । ಸೊಪ್ಪಿ
ತಾಗದಿರೆಂದುನುಡಿದನುಕಣ್ವಮುನಿನಗುತ ॥೧೧॥ ಅಹುದುಕಣ್ವನವಾ
ತುಕೃಷ್ಣನ । ಮಹಿಮೆಘನವಿದನರಿದುಗರ್ವ । ಗ್ರಹಿಸಿಡಿದುಮರುಳಾಗ
ದಿರುಮನೊಬ್ಬಗಾವಿಲನು ॥ ಬಹಳಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಗೆತೊಳಲಿದು । ಮಹಿ
ಯೊಳೆಲ್ಲಿಯುಧೌಳಿಸದಿರಲವ ।ನಹವಮುರಿದನುಬಳಿಕವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿ
ಬಂದು ॥೧೨॥ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಯಯಾತಿಪಾಕರದೊ । ಳಿಮ್ಮ ಪ್ರೋಲಾರುಂಟು
ಜಗದಲಿ । ಧರ್ಮಪರನೆನೆಸುರರುಪದರಿಕ್ಕಿದರುಹೆದತಲೆಗೆ॥ಧರ್ಮಪಥಹು
ಲುಪಟ್ಟೆಯುನಿಸಿದ । ಹಮ್ಮಿನಲಿಕೆಡಬೇಡನೀಶಿಯು ।ನಿಮ್ಮದದಕೆಡನೆಂದು
ನಾರದನುಡಿದನರಸಂಗೆ ॥೧೩॥ ಅವನೆಪತಿಕೇಳಾವುಪಾಂಡವ । ರವರು
ಬನದಲಿಕಂದಮೂಲವ।ಸವಿದುಕೊಂಬರುಮುಷಿಗಳಗೆಹಂಗೇಕೆಭೂಮಿ
ಪರ ॥ ಇವರದಾನವಪಕ್ಷಪಾತ । ವ್ಯವಹರಣೆಯುವರಲ್ಲಕೇಳಿಂ ।ನಿವರನು
ಡಿಗಳನೆಂದುನುಡಿದನುಪುತ್ತೆಮುರವೈರಿ ॥೧೪॥ ಬೆರಳುಮೀಸೆಯೊಳಡು
ತಚಿರುನಗೆ । ವರಸಿಕರ್ಸಾದಿಗಳವದನವ ।ತಿರುಗಿಸೋಡುತಹರಿಯುನುಡಿ
ಗತಕಿವುದುಗೇಳುತ್ತ ॥ ಮುರುಳುತನದಾಳಾಪವೇತಕೆ।ಮುರಹರನೆಪಾಂ
ಡವರಹಂಬಲ । ಮರದುಕಳೆಕನಣಕ್ಕೆ ಬಾಳಿಯುಳಬಸಬೇಡೆಂದ ॥೧೫॥ ಅ
ವರುನೆಂವೊಳುಸೆಥಸವಾಡುವ । ಹವಣವಲ್ಲದೆರಾಜಕಾರ್ಯವ । ನಿವಗೆ
ಯೋಚಿಸಿಕಳುಹಿದಂದವಮೇಕ್ಷೆನಾನಿದನು ॥ ಬರವಬೇಕಬೇಡಿಕೊಂಬು
ದು । ಅವನಗಿವನಿಯುಮಾತನೀಸಾ ।ದುಪರೆಪಾಂಡುವರೇಕೆನೀವೇಕೆಂದು
ಖಳನುಡಿದಾ ॥೧೬॥ ಮಾವಮೊದಲುಸಹಾಯುಮಧ್ಯದೊ । ಳಾವಿರಾಟನ
ಸಖ್ಯಕಡೆಯಲಿ। ನೀವುಮಮಪ್ರಾಣಾಹಿಯುಂಬಿರಿಸಿಂಮಪಾಂಡವರ ॥ನಾ
ವುಕಡೆಯಲಿಹೊರಗುನಮಗಿ । ನ್ನಾವಭೂಪರಸಖ್ಯವಿದ್ದುದು । ದೇವ
ಸಾಚಿಸಬೇಡಸಂಧಿಯುಮಾತಮರೆಯಂದ॥೧೭॥ ಮಾಡುಸಂಧಿಯನೆಂಮವ
ಚನಕೆ । ಕೋದದಿರುಸವಿವಾತುಗಳನಿನ । ಗಾಡುದವರಿಗೆಚಿತ್ತಕೊಡದಿ
ರುಹಿಸುಣಹೊಗಿಸದಿರು ॥ ನಾಡನಾಲಿಗೆಗೆಳೆಯುರೆಂಬುದ । ನಾಡದಿರು
ಪಾಂಡವನೃಪಾಲರ । ಕೊಡುವಾಳಗೆಪಥ್ಯಕೇಳೆಂದನುರರಿಪುನುಡಿದ
ನೀತಿಗಾಲಯುನಿಂಮಕುಲವಿ।ಖ್ಯಾತವದುನೆಲೆಸಕಲಸೌಖ್ಯ। ಪ್ರಾತಕಿದು
ಸದ್ವಿಜವೆನಿಸಿತುಕೌರವಾನ್ವಯವು ॥ ಭೂತಳದಲೋಲುವರೆಮೊಳೆ
ಕುಲ।ಘಾತಕನುನೀನೆಂಬಕೀರ್ತಿಗೆ । ಗೋತ್ರನೆಲೆಯಾಗದಿರುಬೇಡಿದವ

ದುಹರಿನುಡಿದ॥ಧರೆಯನೃಪರಿಗೆಅಸ್ತಿನಾಪುರ|ದರಮನೆಯಬಾಗಿಲಲಿಸಮ
ಯವು|ದೊರಕಲಂತದುಪಸ್ಥ್ಯವೇಂಟೇಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ॥ಸಿರಿಗೆಪಾಂಡವ
ರನ್ಯರಾದಡೆ | ಮೆರೆಯಲರಿವುದೆಸಿಪ್ಪಸಿರಿಕಾ | ತರಿಗತನವನುಮಾಣು
ಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪುನುಡಿದ ॥೨೦॥ ಯಮಜನಿಸಗೊಳ್ಳದನುಪಾರ್ಥನ|ಮ
ಮತೆನಿನ್ನಲಿಹಿರಿದುಭೀಮನ | ತಮದನುಡಿಹಿಂಗಿದವುನಕುಲನುನಿಸ್ಸೊಳ್ನ
ಳಿರದರಿಯ ॥ ತಮತಮಗೆತಮ್ಮೈಶ್ವರ್ಯವರೂಸಿ | ಸ್ನಮಲವಱಸಪರಿಹಾರಿಹರಿ
ಷ್ಟ | ಭ್ರಮಿತತನವನುಮಾಡದಿರುಸೋದರರಸಲಹೆಂದ ॥೨೧॥ಅವರಿಗಿಂ
ದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರರಾ | ಜ್ಯವನುಕುಳಸಹಿತಿತ್ತುನೀಪಾಂ|ಡವಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾ
ರ್ಯನೆಂಬೀಬೀರಿದಧರಿಸಿದರೆ॥ ಅವನಿಯಲಿನಿನ್ನೊಡನೆತಲೆದೋ|ರುವನೃ
ಪಾಲಕರಿಲ್ಲನುಡಿಗಳು|ಕಿವಿಗೆಕರ್ಕಶವೀಗಲಾದರೆತುದಿಗೆಲೇಸೆಂದಾ॥೨೨॥
ಧರ್ಮಜನಕಡುಮೋಹವೆಂಬುದು | ನಿಮ್ಮಚಿತ್ತದೊಳಿರಲಿಭೀಮನ| ಹ
ಮ್ಮುತಮ್ಮೊಳಗಿರಲಿಫಲುಗುಣನೊಲವದಂತಿರಲಿ॥ನಂಮಭೂಮಿಯೊಳ
ರೆಯಬೇಡುವ |ರಂಮಬಂಧುಗಳಲ್ಲಸಂಧಿಗೆ | ತಮ್ಮನೊಡಬಡನೆಂದುದು
ಶ್ಶಾಸನನನೋಡಿದನು॥೨೩॥ಬಂಧುಕೃತ್ಯದಮಾತುಸೌರ್ಯಂ|ಗಂಧಕಾರ
ವುಸೇರುವುದೆನಿ | ರ್ಬಂಧದಲಿನೀವೇಕೆನುಡಿವಿರಿರಾಜಕಾರಿಯವ ॥ ಸಂಧಿ
ಯಾಗದುಪಾಂಡುವರಸಂ | ಬಂಧವಿಮಗೇಕೆನುತಕರುಣಾ | ಸಿಂಧುವಿನ
ಮೊಗನೋಡಿದುಶ್ಶಾಸನನುಘರ್ಜಿಸಿದ ॥೨೪॥ಕೆಡಿಸದಿರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಕುಲದಲಿ | ಕೊಡಲಿಯನುನೀಹಡದುವಂಶ|ಕಡಿಸಿಕಳೆದರೆಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗ
ಳಿಲ್ಲನಿನಗಹುದು ॥ನುಡಿಗೆಸನುಮತರಾಗಿತಾಕುಲ|ಗಡಿಗನಿವನುಂದರಿಯ
ನೀವಿಂ | ತೊಡಬಡಿಸಿಪಾಂಡವರಸಾನ್ಯವನೀಸಿಕೊಡಿಯೆಂದ॥೨೫॥ ಈ
ಹರಿಯನುಡಿಗೇಳುದೈವದ |ಮೋಹತಪ್ಪಿದಬಳಿಕಸುಭಟರ|ಸಾಹಸಿಕೆಹು
ರುಳಿಲ್ಲನೆಂಬದಿರೆಮ್ಮಬಲುಹುಗಳ ॥ಬಾಹಿರವನೀನಾಡದಿರುನ್ಯೈ|ದೇಹಿಯ
ನುಶರೆಯೊಯ್ದ್ದಸ್ವಾಮಿ | ದ್ರೋಹಿಯನುಹೋಲದಿರುಕೌರವರೆಂದ
ನಾಭೀಷ್ಮ ॥ನೆಲನಬೇಡುವಪಾಂಡುವರಭುಜ| ಬಲದೊಳಗೆತುಂಡಿಲ್ಲನೀತಿ
ಯ|ತಿಳುಹಲೈತಂದಸುರರಿಪುಸಾಮಾನ್ಯಬಲನಲ್ಲ॥ ಇಳೆಯೊಳರ್ಥವಸೂ
ಪ್ಪುಗೊಡುಯುದು|ಕುಲಲಲಾಮನಸೇನುವನುಸೀ| ನಲಿಸುಕೆಡಿಸದಿರೀವಿ
ಳಾಸವನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥ಹಲವುಹೊಲ್ಲಹಗಳನುಪಾಂಡವ| ರೊಳಗೆ
ನೆನೆದೆನುಮುಚ್ಚುಮರೆಯೋ| ನಿಳೆಯಲೋಭದಬಗೆಗೆನೆಗಳ್ದರಾಜಕಾರಿ
ಯವ॥ ನೆಲನಕೊಂಡೆನುಜೂಜುಗಾರರ|ಫಲಗದಲಿಪಾಂಡವರ್ಗೆಪುನರಪಿ
ಹಳುವವೇಶರಲ್ಲದಿರ್ಲೆ ಲೆಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ ॥೨೮॥ ತಾಗುವಪಕೇಳಿಗೆಹೇ
ಸುವ | ರಾಗಿಸತ್ಯವನುಳುಹಿಹಳುವನ| ಭೋಗಿಸಿದಪದುಕುಲಕೆಕುಂದೇ

ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ॥ ನೀಗಿದರು ವಸನಾಸವನುಸುರಿ|ಭಾಗದವನಿಯು ಕೌ
ಬಳಲವನು | ಹೋಗಬಿಡುವನೆ ಭೀಮಸೆಂದನುನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥೨೯॥
ಕೊಡುವೈಕಸ್ಥಳವನು ಕುಶಸ್ಥಳ | ವೃಕಪುರಾವಂತಿಯನು ಕಾಶದಲಿ |
ತೊಡಿಸಿ ಸಿರಿಕಳಸಿರಿಕರಣಾದವರೆ ವಾರಣಾವತವ॥ ಕೊಡು ನಿನಗೆ ಮನಬಂದ
ದೊಂದನು | ನಡಿಸಿಕೊಡುವೆನು ಪಾಂಡವರಸವ| ಗಡೆಯುತನ ಬೇಡಿನ್ನು
ಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ॥೩೦॥ ಪರಮಪುರುಷನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು|ಕು
ಕುಲದ ಹಿರಿಯನು ನದೀಸುತ|ಪರಮಧನಸನು ಚಾಪವಿದ್ಯಾನು ದ್ರೋಣನದ
ರಿಂದ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಬಲು ಹುಚ್ಚೆ ಪರುನಿ | ಸ್ನರ ಮನೆಯಲುಂಟೇ ವಿಚಾರಿಸು |
ಮರುಳುತನ ಬೇಡಿವರನುಡಿಗಳು ಯೆಂದನಾ ವಿದುರ ॥ ೩೧ ॥ ಬೇಡಿದೊಂ
ದೊಂದೂಳು ಸಮ್ಮ್ರಯ | ನಾಡ ತಲೆಮಂಡೆಗಳು ರಾಜ್ಯದ | ರೂಢಿವಿದೂ
ರುಗಳ ಬೆಳವಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಾನಗರ ॥ ಬೇಡಲರಿಯನು ಮಾನಸಿಧಿಕೊಂ |ಡಾಡ
ಲೇತಕೆ ಧರೆಯ ನೀರಡಿ | ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಹಾತ್ಮ ನಿನಗಂಜಾವೆನು ಸಾನೆ
ದ ॥೩೨॥ ಕರದು ಮೂರಡಿ ನೆಲನ ಧಾರೆಯ | ನೆಲದ ಬಲಿ ತಳಕೆಳದು ನೆನ್ನೀ॥
ಧರೆಯೊಳೈದೂರುಗಳನಿತ್ತನಗಾವ ಪದವಹುದು ॥ಪರಮಪುರುಷನು ನಿ
ನುನಿನಗಾ | ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆನು ಬಂದ ಪಥದಲಿ|ಮರಳಿ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆ
ದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ ॥ ೩೩ ॥ ಸಲಲಿ ನಿಜ ಪಾಂಡವರೊಳೆತ್ತಿದ| ಧ
ದ ಬೆಳವಿಗೆಯು ಕಟನಿಮ್ಮಯ | ಬಳಗ ಬದುಕಲಿ ಮತ್ತೆ ನವೆಯಲಿ ಧರ್ಮನಂ
ದನನು ॥ ಜಲಧಿಮೇರೆಯ ಮಹಿಯೊಂದೇ | ಸ್ಥಳವನೈವರಿಗೀವುದೆನೆ ಕಾ
ಳ | ವಳಸನನವಗಡಿಸಿದನು ಜಡಿದನು ದನುಜವೈರಿಯನು ॥೩೪॥ ನೆಲನೊಳ
ಗ್ಧಪನೀವುದಿಲ್ಲೀ | ಸ್ಥಳನನೈದನು ಮುನ್ನ ಕೊಡೆಯಂ | ನಿಳೆಯೊಳಾವುದವ
ಮಟ್ಟಲೀಯೆನದೇಕೆ ಕೈವಾರ ॥ ನೆಲನ ಕಡೆಯಲಿ ಮುಳ್ಳುಮೊನೆಯ|ತ
ಳಿಪ ಧರಣಿಯನಿತ್ತನಾದಡೆ | ಬಳಿಕ ನೀನಗು ಹೋಗು ಕದನಕೆ ಕೊಂಡು
ಬಾಯೆಂದ ॥ ದನವಕಾದು ಡುಶೀದು ದೇಬನ | ಬನಕೆ ತೊಳಲುವ ಕಡೆಯ
ನೈದಿತೆ | ಮುನಿಗಳೊಳು ಬೋಳುಗಳನೆರಗಿಸಿಕೊಂಬುಗದ ಬಿಸುಟು ॥ ಮ
ನಧಿಯೆನೆ ಯೆಡೆಗೊಂಡುನಡುಹಾ | ವಿನಲಿ ಹಕ್ಕೆಯ ಬಿಸುಟುನವ್ಮ್ರಳು॥
ಮನಕತವನೀತಿಳುಹಲೋಸುಗ ಬಹರೆ ಹೇಳೆಂದ | ಖತಿಯ ಹಿಡಿದನು ಶಾ
ಮಣಿಯದ|ಮತ ಗುಡದ ಫಣಿಕೇತನನು ಕಂ |ದತುಲಬಲ ಗುರು ಸಿಂಧುತನ
ಯಾದಿಗಳ ಮೊಗನೋಡಿ ॥ ವ್ಯಧಿಕರವನಿಪ ಬಯಸಿ ಮಿಗೆ ಬೇ | ಡುತಲಿ ಕ
ದಗಪಸೆನವಭೂಪನ | ಸತಿಯ ಕಿವಿಯೊಳಗೋಲೆಯಸ್ಥಿರವರಿವೆತಾನೆಂ
ದ॥೩೬॥ ಕಡೆಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೀಶನು | ಮಡದಿಸಹಿತನಸಾಧನಾಗಿಯೆ ॥
ಕೆಡುವ ನೆಂಬುದ ಬಲ್ಲೆನಾ ಪಾಂಡವರ ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ಪಡಿಗೆ ಪವಮಾನಜನನ

ಮಯನ | ಹಡೆಯುವಿಹಿತರುವಾಯುಲೀತನು | ನಡಸಿಕೊಡುವನುಕಪ್ಪದ
ಕಟಕಜನನಾವಿದುರ ॥ ೩೮ ॥ ಮನದಸಂಕೇತದಲಿದುರಿಯೋ| ಧನನಕ
ಟ್ಟಲುವಿದುರಗಂಗಾ | ತನಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪರಾಳೋಚಿಸಿದಹದ
ನ ॥ಮನದೊಳರಿದನುಬಳಿಕದುಶ್ಶಾ | ಸನನುದುರಿಯೋಧನಗೆಯಿಸಿಬರ|
ಸೆನೆಹಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಖಾತಿಯಲಿಕಳವಳಿಸೀ ॥೩೯॥ ಹತ್ತೆವರುಮುರಳಿ
ದರಾನಾವಿಂ | ನೆತ್ತಿರುಗುವೆವಂಣದೇವರೆ | ಚಿತ್ತವಿಸಿದರೆರಾಜಕಾರ್ಯ
ದಹದವಿರಂಚಿಸಿತು ॥ ಮುತ್ತಯುನಕಿರಿಯೈಯ್ಯನೈಯ್ಯನ |ಚಿತ್ತಕೊಂ
ಕಿತುಕೆನಿಂದಿಗ | ನುತ್ತಲಗ್ರಜಸಹಿತಲೋಲಗದಿಂದಹೊರವಂಟ॥೪೦॥
ಮುನಿದುದುರಿಯೋಧನನುದುಶ್ಶಾ | ಸನನುಕೆಲದರಮನೆಯೊಳಾಳೋ|
ಚನೆಯಮಾಡಿದರಂದುಸೌಬಲಕರ್ಣರೊಡಗೂಡಿ॥ ದನುಜವೈರಿಕುಮಂ
ತ್ರದಲಿಬೊ | ಪ್ಪನೊಳುಖಾತಿಯನಿಕ್ಕಿದನುಕೈ | ಮನದಕಲಿಗಳುಕಟ್ಟಿ
ಕೃಷ್ಣನನೆಂದುಗಜಬಜಿಸೆ ॥೪೧॥ ಎರಡುಬಲವನುಮುಸುದುಕೊಲಿಸುವ |
ಭರನುಯಾದವನದುಸಿಧಾನಿಸು |ಲರಿನವುಗೆಮುರವೈರಿಯುಲ್ಲದೆಪಾಂಡುನಂ
ದನರೆ ॥ ತರಿಸಿಹುರಿಸೇಣುಗಳನೀತನ | ಕರವೆರಡನೊಡೆಬಿಗಿದಡವದಿರು|
ಕೆರಳಿಮಾಡುವುದಾವದೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ ॥೪೨॥ ಘಾಳಿಯುಪಶಮಿ
ಸಿದರೆವಹ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆತಾನೇನಿಲುವುದೀತನ | ತೋಳಬಿಗಿದಡೆಬಳಿಕಮುನ
ಗುಂದುವರುಪಾಂಡವರು ॥ ಮೇಳವಿಸಿಸೇಣುಗಳನೆನುತನೃ|ಪಾಲನವದಿ
ರುಗಜಬಜಿಸುವುದ | ನಾಲಿಸುತಸಾತ್ಯಕಿಯೊಡನೆಕೃತವರ್ಮನರುಹಿದ
ನು ॥೪೩॥ ಆಳುಕುದುರೆಯುಬಾಗಿಲಿಗೆಬರ | ಹೇಳುಕೈದುವಕೊಂಡುವೀ
ರಭ|ಟಾವಳಿಹತ್ತಿರೆನಿಲಲಿಕೈವೀಸಿದರೆಕವಿಕವಿದು ॥ ಬೀಳಬಡಿವುದುಹೊ
ಕ್ಕಗಂಡಿನ| ಮೇಲೆಗಂಡನುಕಡಿದುಕುರುಭೂ |ಪಾಲಕನನೊರೆಸೆತ್ತ
ರಲಿನಾದೊದುಮೇದಿನಿಯು ॥೪೪॥ ಎಂದುಸುಭಟರಿಗರುಹಿಸಾತ್ಯಕಿ |ಬಂ
ದುಕೃಷ್ಣನಕಿವಿಯುಹತ್ತಿರೆ |ದಿಂದುವದನವಚಿಃಚಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುನಗು
ತ ॥ ಮುಂದಮತಿಗಳುತಪ್ಪಿದರುಮನ | ಗುಂದಲಾಗದುಜೀಯಚಿತ್ತೈ ॥
ಸಂದಡಸುರಾರಾತಿನಗುತವೆಭೀಷ್ಮಗಿಂತೆಂದ॥೪೫॥ಪರಿಣತಪ್ರಹುಡಿಗಳಿ
ಗಂತಃ | ಕರಣಸನುವುದುಸುಜನರಿಗೆನಿ| ಷ್ಠುರತೆಗಲ್ಲದೆಮನವಸೀಯರು
ಮಹಿಯಮೂಢಜನ ॥ ಕರಗುವದುಶಶಿಕಾಂತಚಂದ್ರನ| ಕಿರಣತಾಗಲು
ವಜ್ರಹತಿಗ | ಬ್ಬರಿಸಿದಲ್ಲದೆಗಿರಿಗಳೊಡೆಯುವುಬೀಷ್ಮ ಕೇಳೆಂದ ॥೪೬॥ದೂ
ತರನುಕಟ್ಟುವುದುರಾಯುರಿ | ಗೇತರುಚಿತವುನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಲು |ಕಾತರಿಸು
ತಿದೆನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಂದಿರನುಸೀಕರಿಸಿ ॥ ಮಾತನಾಡಿಸಿನೋಡುನಮ್ಮಗೇ |
ಭೀತಿತಾನಿಲ್ಲನಲುಗಂಗಾ | ಜಾತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆನುಡಿದನುಕೌರವನ

ಹದನ ॥೪೭॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳಿದನುಆಗಲೆ|ಶಿವಶಿವೆಂದನುವಿದುರಕರೆಕೌ|
ರವನಮಗನೇಮೃತ್ಯುವಲ್ಲಾಭರತಸಂತತಿಗೆ ॥ ಅವಳಬರಹೇಳಿತ್ತುಮಗ
ನಾ| ಟವನುನೋಡಲಿಹಿತ್ತವೋಹದ|ಹವಣುಗಳಬೆಸಗೊಂಬಗಾಂಧಾರಿ
ಯುಮುಕರೆಯೆಂದ ॥೪೮॥ ಜನಪನಾಜ್ಞೆಯುವೇಳೆದುರಿಯೊಳ್ | ಧನಸತಿಂ
ದರುಸಭೆಗೆಮತ್ತೀ| ವನಜಮುಖಿನಿಂತೆಂದಳಾಗಾಂಧಾರಿನಡತಂದು॥ದನು
ಜವೈರಿಯುಕಟ್ಟುವೈಕೃ | ಷ್ಣನನುಬಿಗಿವೈಧಟ್ಟಮಗನಹೆ |ತನಗೆಹರುಷ
ವನಿತ್ತೆಯುಂದಳುಮುಳಿದುಗಾಂಧಾರಿ ॥೪೯॥ನೆಟ್ಟನೆಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪ
ನೀ |ಸಿಟ್ಟಕಿಟ್ಟದುರುಳಮಗನನು |ಹುಟ್ಟದಂದೇಬಿಸುಡದಾದವುಬಾಳು
ಗೇಡಿಯನು ॥ ಕಟ್ಟುವನುಗಡಕೃಷ್ಣನನುವೈ | ಮುಟ್ಟುವನುಗಡಗಗ
ನವನುಬಲು |ಧಿಟ್ಟತನತಾನೇನುಹೇಳುವೆನೆಂದಳೀದುಮುಖೀ ॥೫೦॥ ದು
ರುಳುಮಗನೇಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಕೆಣಕುವರೇಯಾದವರುಸವು | ಗೆರೆ
ವಿಗರೆವಸುದೇವನಲಿತಾಭೇದವೇನಿನಗೆ ॥ ದುರುಳತನವಿದುಬೇಡಖುಲ್ಲರ|
ನೆರವಿಯೊಳಗಾಡಿದರೆತಪ್ಪದು|ನರಕವೆಂದನುಕುರುಪತಿಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಭೂಪಾಲ ॥೫೧॥ ಎಲೆಮರುಳೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಜಿನ | ಬಳಗವೀತನಬಂ
ಧುಕೃತ್ಯದ| ಬಳಕೆಯುಲಿನೀನಿನ್ನಕಂದನಬೇಡಿಕೊಳಲೇಕೈ ॥ ಮುಳಿದು
ಬಗುಳುವನಾಯ್ಗೆಚಂದ್ರನು | ನಳುಕುವನೆನರಿವರಲಿದಡೆಕಳ | ವಳಿಸು
ವುಬೆಸಿಹ್ಕಕ್ಕೆಯೆಂದನುಖಾತಿಯುಲಿವಿದುರ ॥೫೨॥ ನೊರಜುಪೊಕ್ಕಡೆಕಲ
ಕುವುದೆಸಾ | ಗರದಜಲನೊಣವೆರಗಿದಡೆಕುಲ | ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಾಡುವವೆಕೇ
ಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯೆ ॥ ತೆರಳಲರಿವನೆಕೊಬ್ಬಿದೊಳ್ಳೆಯ | ಮರಿ
ಗೆಗರುಡನುನಿನ್ನಮಕ್ಕಳ | ದುರುಳತನಕಂಜುವನೆಮುರರಿಪುಯೆಂದನಾ
ವಿದುರ ॥೫೩॥ ಲೋಕವೆಮ್ಮುವುರವೊಂದುಜಲಧಿಗ | ಳೌಕಿಹಳಚುವಹೊ
ತ್ತುತಾನಿಹ|ನೇಕವೋವಾದ್ವಿತಿಯುಪರವೋಕ್ಕೈಕಹವ್ಮೊಂದು ॥ ಏಕಮಾ
ತ್ಮಾಯೆಂದುವೇದಾ | ನೀಕಕೈವಾರಿಸಲುಮೆರವನಿ|ರಾಕೃತಿಯುಪರಬೊ
ಮ್ಮರೂಪಿನತಾತನೋಡೀತ ॥೫೪॥ ಈತನಾಮಧುಕೈಟಭರಮುರಿ|ದಾ
ತಜಲಧಿಯೊಳಿಳಿದುವೇದವ | ನೀತತಂದನುಜಯನವಿಜಯನದೈತ್ಯಜನ್ಮ
ವನು ॥ ಈತನೊದದನುಪೌಂಡ್ರಕನನಂ | ದೀತಕೊಂದನುಹಂಸಡಿಬಿ
ಕರ | ನೀತನೊರಸಿದನರಸಚಿತ್ರಸೆಂದನಾವಿದುರ ॥೫೫॥ ಸಲಿಲಮಯ
ವಾದಖಿಳಭುವನಾ | ವಳಿಗಳೊಳಗೆವಿರಂಚಿಯಾಳುತ| ಮುಳುಗುತೈತಂ
ದಾಲದೆಲೆಮಂಚದಲಿಪವಡಿಸಿದ ॥ ಹೊಳವುನೀನಾರೆಂದುಜಠರದೊ| ಳಿಳೆ
ಯುಲಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಶತದಲಿ | ಹೊಲಬುಗೆಡೆಪೊಕ್ಕಳಲಿಬ್ರಹ್ಮನನೀತನು
ಗುಳಿದನು ॥೫೬॥ ಸೂಚಿಸುವಕೃತಿನಿಚಯಬರಬತ|ನಾಚಿದನುವೇದಾರ್ಥ

ನೀತಿಯ। ವಚನಗಳುಅಳವಡದೆನಿಂದವುನಿಜವಕಾಣಿಸದೆ ॥ ಆಚರಿಸಲಳವ
ಲ್ಲಮುನಿಗಳ।ಗೋಚರಕೆಮನಗುಡದಹರಿಯನು । ನೀಚರರಿಯದೆಬಗಿಯ
ಲಳವಡಿಸಿದರುನೇಣುಗಳ ॥೫೭॥ ವಿದುರನಿಂತೆಂತೆನಲುಮಿಂಚಿನ । ಹೊ
ದರುಹುರಿಗೊಂಡಂತೆರವಿಶತ। ಉದುರಿದವುವ್ಯಮುರಿದುನಿಂದಡೆದೇವರಂ
ಗವಲೀ ॥ ಸಮದದಾಸ್ಥಾನವನುಘನತೇ।ಜದಲಿಹರಿಮಿಗಿಲಾಗೆಹರಿತೋ।
ರಿದನುನಿರುಪಮವಿಶ್ವರೂಪವನಾಮಹಾಸಭೆಗೆ ॥೫೮॥ ಚರಣದಂಗುಟ
ದಲ್ಲಿದೇವರು । ತುರುಗಿದರುನೊಸಲಿನಲಿಕಮಲಜ।ನುರುದಬದ್ಧದರುದ್ರ
ನಾಸ್ಯದೊಳಗ್ನಿವಾಯುಗಳು ॥ ಬೆರಳಲಿಂದ್ರಾದಿಗಳುನಯನಸಾಂ। ಬುರು
ಹದಲಿರವಿನಾಭಿಯಲಿಭವ । ವರಭುಜಾಗ್ರದೊಳಖಿಳದಿಗುಪಾಲಕರುರಂ
ಜಿಸಿತು ॥೫೯॥ ಸುರರುಖಚರರುಕಿನ್ನರರುಕಿಂ। ಪುರುಷರನುಪಮಸಿದ್ಧ
ವಿದ್ಯಾ । ಧರರುವಸುಗಳುಮನುಗಳಾದಿತ್ಯರುಭುಜಂಗಮರು ॥ ಗರುಡ
ಗಂಧರ್ವಾಶ್ವಿನೀದೇ । ವರುಸುವಿಶ್ವೇದೇವರಖಿಳಾ । ಪ್ಸರಸರೆಸೆದರುರೋ
ಮರೋಮದಕುಳಿಯಬೌಕದಲಿ॥೬೦॥ಬಲದಭುಜದಲಿಪಾರ್ಥನೆಡದಲಿ।
ಹಲಧರನುಚರಣದಲಿಧರ್ಮಜ । ಕಲಿವೃಕೋದರ ನಕುಲಸಹದೇವಾದಿ
ಯಾದವರು ॥ ಲಲಿತಕಾಂತಿಯೊಳಖಿಳತಾರಾ । ವಳಿಗಳಮಲಗ್ರಹಗಳಿರೆ
ತೊಳ । ತೊಳಗಿಮೆರದರುವಿಶ್ವರೂಪವಿಹಾರಿಮುರವೈರಿ ॥೬೧॥ ಶಿವಿಗ
ಳಲಿಕಂಗಳಲಿನಾಸಾ । ವಿವರದಲಿಹೊಗೆಮಸಗಿಧಳ್ಳುರಿ । ತಿವಿದುದಾಕಾಶ
ವನುಕವಿದುದುಕಾಂತಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಕರಿಕಮರರುಬ್ಬಾತನಮಿ। ಕ್ಕಿರೆಮ
ಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತುಕಂಡುಮ। ಹರಿಯರೂಪವನೊಬ್ಬಕೌರವನಲ್ಲದುಳಿ
ದವರು ॥೬೨॥ ತಳುಕನುಗಿದೀಡಾಡಿಪರಿಣತ।ಪುಳಕದಲಿನನನೆನದುಹರು
ಷದ । ಜಲಧಿಯಲಿಮನಮುಳುಗಿಭಕುತಿಯಭಾರದಲಿಕುಸಿದು ॥ ಅಳುಕಿತ
ಮತಮಗೆದ್ದಮುನಿಸಂ।ಕುಲಸಹಿತಗಾಂಗೇಯಕೃಪನಿ।ರ್ಮಲವಿದುರಗು
ರುಸಂಜಯಾದಿಗಳೆರಗಿದರುಪದಕೆ॥ ಒಳಗೆಹೊಳೆದನುಬಾಹ್ಯದಲಿಪ್ರ।ಜ್ವ
ಲಿಸಿದನುತಾನಲ್ಲದನ್ಯರ । ಬಳಕೆಬೇರೊಂದಲ್ಲದಂತಿರೆಕೂಡೆತೋರಿದನು॥
ಒಳಗೆಬಿಗಿವವೊಹೊರೆಗೆಕೃಷ್ಣನ । ಸಿಲುಕಿಸುವವೋತಿಳಿಯೆಕೃಷ್ಣರು ।
ಹಲಬರಿಹರಾರಾರಕಟ್ಟುವೆವೆಂದರಾಖಳರು॥ ಅನುಪಮಾದ್ವಯದಲ್ಲಿಮು
ಳ್ಳಿನ । ಮೊನೆಗೆಮೋಹುವರಿಲ್ಲತೆರಹಂ । ಬಿನಿತುಪರಿಪೂರ್ಣದಲಿಸಭೆಯ
ಣುಮಾತ್ರರೂಪದಲಿ॥ಮನದಬಗೆಮುಟ್ಟದಮಹಾಮಹಿ।ಮನನುಕಟ್ಟು
ವೆವೆಂತೆನುತತನ।ತನಗೆಕರ್ಣಾದಿಗಳುಕೈಗಳಕದಪತೂಗಿದರು॥ವಿಮಳಕ
ರುಣಾಸಿಂಧುಸೀನನು। ಪಮಚರಿತ್ರನುಸಿಮ್ಮಡಿಯಪದ।ಕಮಲದರುಣನ
ದಿಂದಹೊಂಗಿದನಘದರಾಶಿಗಳು॥ಸಮತೆಯಲಿಸೀನೋಡುಕರ್ಣಾರ।ಮಮತೆ

ಬೇಹುದುಜೀಯಲಕ್ಷ್ಮೀ|ರಮಣಕೃಪೆಮಾಡೆನುತಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿದಳುಗಾಂ
ಧಾರಿ॥ಮಾನನಿನ್ನದುಭಕುತಜನದಪ| ಮಾನನಿನ್ನದುನಿನ್ನಶರಣರ|ಹಾನಿ
ವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲನಿನ್ನದುಬೇರೆಗತಿಯುಂಟೆ ॥ ಆನತರತೇಜೋಭಿಮಾನವ|ನೀ
ನೊಲಿದುಸಲಹೆಂದುಮುದದಲಿ|ಭಾನುಮತಿಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕಿದಳುಮುರಹರನ
ಚರಣದಲಿ॥ಕಂಗಳನುಕರುಣಿಸಿದನಂಧನೃ | ಪಂಗೆಬಳಿಕೀಕೃಷ್ಣರಾಯ
ನ|ಮಂಗಳಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯನುಮನದಣಿಯೆತಾನೋಡಿ ॥ ಕಂಗಳದಗಲ
ದೇವನಿವಿಶ್ವಾಯಂಗವಟ್ಟವಕಂಡಬಳಿಕೀ|ಕಂಗಳಿತರವಕಾಣಲಾಗದುಕೃ
ಪೆಯಮಾಡೆಂದ॥೬೯॥ತಾತಹೆದರದಿರೀಮುಕುಂದನ|ಕೈತವಕೆಬೆಚ್ಚದಿರು
ಸಂಧಿಯ|ಮಾತುತಾನಿದುಹೃದಯವೇಬೆಸಗೊಳ್ಳೆಮುರಹರನ॥ ಈತನಂ
ತರಿಯಾಮಿಜೀವ|ವ್ರಾತದಲಿಜನಜನಿತವೀಜಗ|ವೀತನಾಜ್ಞೆಯೊಳೊಲವು
ಗೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ ॥ ಸಂಗಿಯನಿಸನುಜಗವಹುಟ್ಟಿಸಿ | ನುಂಗಿದರೆ
ನಿಷ್ಕರುಣಿಯೆನಿಸನು | ಅಂಗರಕ್ಷೆಯಮಾಡಿಮೋಹಿತನಲ್ಲನೀಜಗಕೆ॥
ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರಕೆಚೈತ | ನ್ಯಾಂಗರಕ್ಷನುಘನಕೆಘನಅಣು|ವಿಂಗೆತಾನೆ
ಣುವೆನಿಪಪರತರವಸ್ತುನೋಡೀತ ॥೭೦॥ ಎನ್ನಹೃದಯದೊಳಿರ್ದುಮು
ರಿಪನು | ಗನ್ನದಲಿಸಂಧಿಯನುರಿಪುಗಳೊ | ಳಿನ್ನುತನ್ನವರೊಳಿರ್ದಾ
ನುಡಿವನೀಹದನ ॥ ಭಿನ್ನನಂತಿರೆತೋರಿಭಿನ್ನಾ | ಭಿನ್ನನಂತಿರೆಮೆರೆವತಿಳಿ
ಯಲು | ಭಿನ್ನನೈಮುರವೈರಿನಾವಿನ್ನಂಜಲೇಕೆಂದ ॥೭೧॥ ಹಳಚುವುದು
ಹೂಹೆಗಳುಸೂತ್ರವ | ನಲುಗಿದಡೆತತ್ಪುಣ್ಯಪಾಪಾ| ವಳಿಗಳಾಹೂಹೆ
ಗಳಿಗೊಂದೇಸೂತ್ರಧರನಿರಲು ॥ ಕೊಲುವನನ್ಯರನನ್ಯರಿಂದವೆ | ಕೊ
ಲಿಸುವನುಕಮಲಾಕ್ಷನಲ್ಲದೆ | ಉಳಿದಜೀವವ್ರಾತಕೀಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲೆಂ
ದ ॥೭೨॥ ಇಳಿದನವನಿಗೆಧಾರುಣಿಯಹೊರೆ | ಗಳೆಯಲೋಸುಗವಿಲ್ಲಿನಂ
ಮೊಳ|ಗೊಳಗೆವೈರವಬಿತ್ತಿಬರಿಗೈದನುಮಹಾಬಲವ ॥ ಛಲಕೆಮಣಿಯ
ದೆರಾವಣಾದಿಗ | ಳಳಿದರಿದೆಲಾಕೀರ್ತಿಕಾಯವಿ|ದಳಿವುದಗ್ಗದಕೀರ್ತಿಯು
ಳಿದಿಹಲಂಜಲೇಕೆಂದ ॥೭೩॥ ನಾವುಸಂಧಿಯನೊಲುವೆವೆಮ್ಮಯ | ಭಾವ
ದಲಿಹುಳುಕಿಲ್ಲಸಂಪ್ರತಿ | ದೇವನಭಿಮತವಲ್ಲಬಲ್ಲೆನುಮುರಹರನಬರವ॥
ನೀವುಮೇಗರೆಯರಿತದವರೀ | ರಾವಣಾರಿಯಬಗೆಯಬಲ್ಲೆನು| ಸಾವನೀ
ತನಕೈಯ್ಯಬಾಯಲಿಭೀತಿಬೇಡೆಂದ ॥ ೭೪ ॥ ಮಣಿದುಬದುಕುವನಲ್ಲಹಗೆ
ಯಲಿ | ಕಣಿಸಿಬಿಡುವವನಲ್ಲಧಿಟಧಾ | ರುಣಿಯಸಿರಿಗಳುಪುವವನಲ್ಲಳುಕಿ
ಲ್ಲಕಾಯದಲಿ ॥ ರಣಮಹೋತ್ಸವವೆಮ್ಮಮತಕೈ | ನಣಿಸಿಹೋಗ್ಯದಾ
ಡುವೆನುಕೃಷ್ಣನ | ಕೆಣಕಿದಲ್ಲದೆಮಹಿಲದಲಿಕೈವಲ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೭೫॥ ಎ
ನಲುನಸುನಗುತಸುರರಿಪುಮು | ನ್ನಿನಸ್ವರೂಪಾಕಾರವನುಮಗು| ಳೆ

ಮುಕುಳಿಸಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೀಷ್ಮರಿಗೆಂದನೀಹದನ॥ ಘನಸುಯೋಧನಪಾಂ
ಡುವಿನನಂ | ದನರೊಳಾದವಿವಾದವನುಗೇ | ಳೆನುತರಾಜಾಲಯವನಸು
ರಧ್ವಂಸಿಹೊರವಂಟ॥೬೭॥ಬಂದುವಿದುರನಮನೆಗೆದೇವನು|ಕುಂದಕುಂ
ತಿಯುಕರದುನಿನ್ನಯ | ಕಂದರ್ಪವರವೇಲೆಕೌರವನೃಪವರಖತಿಹಿರಿದು ॥
ಇಂದುಮುರಿದುದುಸ್ಸಂಧಿನಿನ್ನಯ | ಕಂದಕರ್ಣನಬೇಡಿಕೊಳುನೀ|ನೆಂ
ದುನೇಮಿಸಿಮರಳಿದನುಮುರವೈರಿಪರುಷದಲಿ ॥೬೮॥ ವಿದುರಭಾರದ್ವಾಜ
ಗೌತಮ | ನದಿಯಮಗಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸಾತನ | ಸುದತಿಕರ್ಣವಿಕರ್ಣಶಲ್ಯ
ಸುಬಾಹುಗುರುಸುತರು ॥ ವದನದುತ್ಸವವಡಗಿಕೃಷ್ಣನ| ಪದವನೋಲೈ
ಸುತ್ತಬರೆಕರು |ಣದಲಿಮುರಹರನವರನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ॥
ನಯದೊಳೇಕಾಂತದಲಿಸಲೆತೋ | ರಿಯೆನುಡಿವುದವನಾಶನವನೀವ್ | ಬ
ಯಸಲಾಗದುಹಿತವನೇಮಾಡುವುದುಕುರುಕುಲಕೆ ॥ ನಿಯತವಿದುಪಾಂ
ಡವರೊಡನೆಸಂ | ಧಿಯೆಸದರಸೆದುರಂಗವೀಯ | ನ್ವಯಕೆನಿರ್ಣಯವೆಂ
ದುಸೀಪಾತಂಗೆಹೇಳುವುದು ॥೬೯॥ ಯೆಂದುಗಾಂಗೇಯಾದಿಗಳನರವಿಂದ
ನಾಭನುಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು| ನಿಂದನಾರವಿಸುತನಕರದನುರಥದಹೊರೆಗಾ
ಗಿ ॥ ಬಂದುಕಿರಿದಪೆಗಾಗಿಕಳುಹುವು | ದೆಂದುನೇಮಿಸಿಬಳಿಕತಾಪಸ|ವೃಂ
ದವನುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಕಳುಹಿದತಪೋವನಕೆ ॥ * * ॥೭೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ| ಕಣಸುಭಟರಗಂಡಸಮರಾಂ |ಗಣ
ಕಮಲಭೇರುಂಡನಾಬಿಸ |ಮಣಿಯಮಗನುದ್ದಂಡಕರ್ಣನಕಂಡಳಾಕುಂ
ತಿ ॥ಪದನು॥ಒಲಿದವರನುಜ್ಜೀವಿಸುವಬಗೆ|ಒಲುಹುಮುರಮಥನಂಗೆಮು
ನಿದರೆ | ತಲೆಯಬರಹವತೊಡವನಲ್ಲದೆಬಳಿಕಸೈರಿಸನು ॥ ನಳಿನನಾಭನು
ಭಜಕರಿಗೆಬೆಂ | ಬಳಿಯಬಿಡದನುಭೇದದಲಿಕುರು| ಕುಲವಕೊಂದನುಕೇ
ಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ॥೧॥ ಅನತನೂಜನಕೂಡೆವೈದುನ | ತನ
ದಸರಸವನೆಸಗಿರಥದೊಳು | ದನುಜರಿಪುಬರಸೆಳೆದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುಪೀಠ
ದಲಿ॥ ಯನಗೆನಿಂಮಡಿಗಳಲಿಸೆನುಸೇ | ವನೆಯೆದೇವಮುರಾರಿಯಂಜುವ|
ನೆನಲುತೊಡೆಸೋಂಕಿನಲಿಸಾರಿದುಶೌರಿಯಿಂತೆಂದ ॥೨॥ಭೇದವಿಲ್ಲೆಲೆಕ
ರ್ಣಸಿಮರ್ಗಳ | ಯಾದವರುಕೌರವರೊಳಗೆಸಂ| ಪಾದಿಸಿದಡನ್ವಯದಮೊ
ದಲೆರಡಿಲ್ಲನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ಮೇದಿನೀಪತಿನೀನೆಚಿತ್ತದೊ | ಳಾದುದರಿವಿಲ್ಲೆನು
ತದಾನವ|ಸೂದನನುರವಿಸುತಗೆಕಿವಿಯಲಿಬಿತ್ತಿದನುಭಯವ॥ದಾನವಾಂ
ತಕಬೆಸಸುಮಂಶವಿ|ಹೀನನನುಸಿಂಮಡಿಗಳೊಡನೆಸ|ಮಾನಿಸುವರೇನಾ…
ಸುತರವಿಸೂನುಕೈಮುಗಿದು॥ಮಾನನಿಧಿನಿನ್ನಾಣೆಬಾರೈ|ನೀನುನಮ್ಮ…

ಹವಣಿಸಿದ | ಭಾನುವಂಶಲಲಾಮನೀರಾಮಂಗೆಸರಿಯೆಂದ ‖೪‖ ಕಳೆದು
ಕೊಂಡನುವೀಳೆಯವನಂ | ಜುಳಿಯಲಾತಂಗಿತ್ತುಕರ್ಣನ | ಕೆಲಕೆಬರಸೆ
ಳೆದವನಕರದೊಳುಕರತಳವನಿಕ್ಕಿ ‖ ಎಲೆದಿವಾಕರತನಯನಿನ್ನಯ | ಕುಲ
ವನರಿಯೆಯಲಾಸುಯೋಧನ | ನಲಿವ್ಯಥಾಸೇವಕತನದಲಿಹುದುಚಿತವ
ಲ್ಲೆಂದ ‖೫‖ ಲಲನೆಪಡದಿಯ್ಯೆದುಮಂತ್ರಂ | ಗಳಲಿವೊದಲಲಿನಿನ್ನನಂ
ತರ | ದಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವಮೂರನೆಯಾತಕಲಿಭೀಮ ‖ ಫಲುಗುಣನು
ನಾಲ್ಕನೆಯಲೈದನೆ | ಯಲಿನಕುಲಸಹದೇವರಾದರು | ಬಳಿಕವಾದ್ರಿಯ
ಲೊಂದುಮಂತ್ರದೊಳಬ್ಬರುದಿಸಿದರು ‖೬‖ ಅದುತಿಳಿಯೆಪಾಂಡವರಲ್ಲೈ
ವರ | ನೊದಲಿಗನುನೀನಿರಲುಧರಣಿಯ | ಕದನವೀತಂಡಕ್ಕೆಕಾಮಿತವಲ್ಲ
ನೀನಿರಲು ‖ ಇದುನಿಧಾನವುಕರ್ಣನಿನ್ನ | ಭ್ಯುದಯವನೆಬಯಸುವೆನುನಿ
ನ್ನಯ | ಪದಕೆಕೆಡಹುವೆನೈವರನುನಡೆತನ್ನ ಸಂಗಾತ ‖೭‖ ನಿನಗೆಹಸ್ತಿನ
ಪುರವರರಾಜ್ಯದ | ಘನತೆಯನುಮಾಡುವೆನುಪಾಂಡವ | ಜನಪಕೌರವಜ
ನಪರೋಲೈಸುವರುಗದ್ದುಗೆಯ ‖ ನಿನಗೆಕಿಂಕರವೆರಡುಸಂತತಿ | ಯೆನಿಸ
ಲೊಲ್ಲದನೇನುದುರಿಯೋ | ಧನನಬಾಯ್ಬುಬಲಕೆಕೈಯನುವರೆಹೇಳೆಂದ ‖
ಎಡದವೈಯ್ಯಲಿಕೌಂಗವೇಂದ್ರರ | ಗಡಣಬಲಲಿದಪಾಂಡುತನಯರ | ಗ
ಢಣವಿದಿರಲಿಮಾದ್ರನಾಗಧಯಾದವಾದಿಗಳು ‖ ನಡುವೆನೀನೋಲಗದೊ
ಳೊಪ್ಪುವ | ಕಡುವಿಳಾಸವಬಿಸುಟುಕುರುಪತಿ | ನುಡಿಸೆಜೀಯಹಸಾದ
ವೆಂಬುದುಕಷ್ಟನಿನಗೆಂದ ‖೯‖ ಕೌರಿಯದಲಿದಿರಿಲ್ಲಕುಲದಲಿ | ಸೂರಿಯ
ನನುಗನೊಡನೆಹುಟ್ಟಿದ | ವೀರರೈವರುಪಾಂಡುತನಯರುನಿನ್ನವೈಭವ
ಕೆ ‖ ಆರುಸರಿಯೈಕರ್ಣನಡೆನಡೆ | ಧಾರುಣೀಪತಿಯಾಗುನೀನಿರೆ | ವೈರವಿ
ತ್ತಂಡಕ್ಕೆಬಳಿಕಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೧೦‖ ಕೊರಳಸೆರೆಹುಗ್ಗಿದವುದೃಗುಜಲ
ಉರವಣಿಸಿಕಡುನೊಂದನಕಟಾ | ಕುರುಪತಿಗೆಕೇಡಾದುದೆಂದೆನುತನ್ನ
ಮನದೊಳಗೆ ‖ ಹರಿಯುಹಗೆಪೊಗದೋರಿದುರಹದ | ಬರಿದೆಹೋದುದೆತನ್ನ
ವಂಶವ | ನರುಹಿಕೊಂದನುಹಲವುಮಾತೇನೆಂದುಚಿಂತಿಸಿದ ‖ ಕಾದಿಕೊ
ಲುವಡೆಪಾಂಡುಸುತರುಸ | ಹೋದರರುಕೊಲಲಿಲ್ಲಕೊಲ್ಲದೆ | ಕಾದನಾ
ದಡೆಕೌರವಂಗವನಿಯಲಿಹೊಗಲಿಲ್ಲ ‖ ಭೇದದಲಿಹೊಕ್ಕಿರಿವನೋವಮಧು
ಸೂದನಕಟಕಪೆನುತಘನಚಿಂತೆ | ತೋದುದಯಲದ್ದವೊಲುಮೌನದೊ
ಳಿರ್ದನಾಕರ್ಣ ‖೧೧‖ ಏನುಪೇಳೈಕರ್ಣಚಿತ್ತದ | ಜ್ಞಾನವಾವುದುಮನಕೆಕು
ತ್ರೀ | ಸೂನುಗಳಬೆಸಕೈಸಿಕೊಂಬುದುನೇರದೇನಿನಗೆ ‖ ಹಾಸಿಯಿಲ್ಲೆನ್ನಾ
ಹನುದಿನುದಿ | ಮೌನವೇತಕೆಮರುಳುತನಬೇ | ಡಾನುನಿನ್ನ ಪದನೆಯ
ಬಯಸುವನಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ‖೧೨‖ ಮರುಳುಮಾಧವಮಹಿಯರಾಜ್ಯದ | ಶಿ

ಗೆಸೋಲುವನಲ್ಲಕೌಂತೇ | ಯರುಸುಯೋಧನರೆನಗೆಬೆಸಕೈಪಲ್ಲವನ
ವಿಲ್ಲ ‖ ಹೊರೆಗದಾತಾರಂಗೆಹಗೆವರ | ಶಿರವನರಿದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂಬೀ| ಧ
ರದೊಳಿರ್ದನುಕೌರವೇಂದ್ರನಕೊಂಗನೆಂದ‖೧೫‖ಒಡನೆಹುಟ್ಟಿದರೆಂ
ಬಕಥನವ | ನೆಡೆಗೊಡದೆಬಣ್ಣಿಸಿದೆಸಿಜಮನ| ಗಡುಸುಬಾಣಕೆಒಲಿಯನಿ
ಕ್ಕುವಗದನವಮಾಡಿಸಿದೆ ‖ ನುಡಿದುಫಲವೇನಿನ್ನುಕೇಳೆಂ | ನೊಡೆಯನಾ
ದಂತಹೆನುಬಾರೆನು | ಪ್ರೌಢವಿಂಧಿಲಿನೀಹರಿಸುಕೊಳುನಿನ್ನವಚನಲಿಸೆಂದ‖
ವೀರಕೌರವರಾಯನೇದಾ | ಕಾರನಾತನೆಹಗೆಯೆಹಗೆಕೈ | ಕಾರವೇಕೈ
ವಾರವಾದಂತಹೆನುಕುರುನೃಪತಿ ‖ ಶೌರಿಕೇಳೈನಾಳೆಸಮರದ| ನಾರದ
ಲಿತೋರುವೆನುನಿಜಭುಜ| ಪಾರತೆಯುಸಂಪನ್ನತನವನುಮಾಂಡುತನಯ
ರಲಿ ‖೧೬‖ ಹಲವುಮಾತೇನಖಿಳಜನಕೆ | ನ್ನಳಿವುಸೊಗಸದುಕೌರವೇ
ಶ್ವರ| ನೊಲುವನೆತಪ್ಪಿಸಿಬನಸನದೊಳಗೆನಗಾಪ್ತಜನವಿಲ್ಲ ‖ ಸಲಹಿದನು
ಮನ್ನಣೆಯುನೆನಗ | ಗ್ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲದಹೀನವೃತ್ತಿಯು |ಬಳಸಿನಡಸನುಕೌ
ರವೇಂದ್ರನದೆಂತುಮರದಪೆನು ‖೧೭‖ ನೋಡಿದಣಿಯನುಬಿರುವಹೊಗ
ಳಿಸಿ | ಹಾಡಿದಣಿಯನುನಿಷ್ಟುರಚಿತವ| ಮಾಡಿದಣಿಯನುಮಾನನಿಧಿಯ
ನದೆಂತುಮರದಪೆನು ‖ ಕಾಡಲಾಗದುಕೃಷ್ಣಖಾತ್ರಿಯ | ಮಾಡಲಾಗದು
ಬಂದನಾದರೆ | ರೂಢಿಮೆಚ್ಚದುಕೌರವನಹಗೆಹರಿಬತನಗೆಂದ ‖೧೮‖ ಅ
ರುಣಜಲದಾಜ್ಯದಲಿಬಂಬಲು | ಗರುಳಚರುವಿನಯುಲುವಿನೊಟ್ಟಿಲ| ಪೆರ
ಳಸಮಿಧೆಯನದಿಸಿನಹಿತಾಹುತಿಯರಚನೆಯಲಿ ‖ ಸಿರಕಪಾಲದಪಾತ್ರೆಗ
ಳತಿಲ | ದೊರಕೆಗಳಕೇಶೌಘದರ್ಭೆಗ | ಕುರದಲಾಹವಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತ
ನಹೆನುತಾನೆಂದ ‖೧೯‖ ನಾಳಿಗೌತಣವಾಯ್ತುನಾಳೀ| ಭಾರತವುಚತು
ರಂಗಬಲದಲಿ| ಕೌರವನರಾಣಿಹಂಗೆರಣದಲಿಸುಭಟಕೋಟಿಯನು‖ತೀ
ರಿಸಿದೆಪತಿಯನಸುರಕ್ಷೆ | ರಿಗವನುನೊಕುವೆನುನಿನ್ನಯ | ವೀರರೈ
ವರಸೋಯುಸಪರಾಜೀವಸಖನಾಣೆ ‖೨೦‖ ಎನಲುಕರ್ಣನಧೃಥವಕಂಡ
ನು | ಮನದೊಳುತ್ಸಾಹಿಸಿದನಾದೊಡೆ | ತನಯರೈವರುಹದನನಿನ್ನದುಬ
ಲುಹವಾಡುವಡೆ ‖ ಮನಕೆಖತಿಯುಪುದರುಹಬೆರ್ದಡೆ|ತನಗೆಗುಣವಲ್ಲಿಂ
ಬಕಾರಣ | ವಿಸಿತುನೊಡ್ಡೈಸಿದನುಸೀಸುಖಿಯಾಗುಹೋಗೆಂದ ‖೨೧‖
ಬಂದರೊಳ್ಳಿತುಬಾರದಿದ್ದರೆ | ಕಂದಕೇಳೈಮಧುರವಚನದಿ | ಮುಂದವ
ಯನುತಿಳುಹುತನ್ಮಂದಿರಗೆರಾಜ್ಯವನು ‖ ಇಂದುಕೊಡಿಸುವುದುಚಿತಸಂ
ಪ್ರತಿ | ಗೆಂದುಸೇರಿಸುನಿನ್ನಮಾತನು | ಹಿಂದುಗಳೆಯನುಕೌರವೇಶ್ವರ
ನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೨೨‖ ಮನದುದಿತ್ತಂದದಲಿಮತ್ಸರ | ಪಸರಿಸಿತುತಾನೀ
ಗನೀತಿಯು| ಮಸುಳಿದರೆಮನಗಾಣನೇಕೌರವಮಹೀಶ್ವರನು ‖ ಪಿಷನು

ವದುಕಟ್ಟಾಳುವಮಂತ್ರದೊ । ಳೆಸಗಲಾಗದುತನ್ನವೀರತೆ । ನುಸುಳಹಾ
ದುಮುರವೈರಿಸಂಧಿಯನರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥೨೩॥ ಕಳುಹಬೇಹುದುದೇವದಿ
ನಪತಿ । ಇಳಿದನಪರಾಂಬುಧಿಗೆಸಂಪ್ರತಿ । ಯುಳಿದಹೊತ್ತಿಂದೀಗಸೆಟ್ಟನೆ
ನೀನ್ನುಪಾಂಡವರು ॥ ಹುಲುಸರವಿಹಾವಹುದುಹುತ್ತಿನ।ತಲೆಯುಲಿರಲಜ್ಞ
ಸಿಗೆಹುಸುಣಾರ। ಬಳಕೆಹೊಗುವುದುಕಳುಹಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನುಕರ್ಣ॥೨೪॥
ಬೀಳುಕೊಂಡನುಮನೆಗೆಬಂದುವಿ । ಶಾಲಮತಿಚಿಂತಿಸಿದನಾಸಿರಿ।ಲೋಲ
ನಾಡಿದಮಂತ್ರಮನದಲಿಸಟ್ಟುಬೇರೂರಿ ॥ ಕಾಳುಮಾಡಿದನಕಟಕೌರ
ವ । ಬಾಳಲರಿಯದೆಕೆಟ್ಟನೀಗೋ । ಪಾಲಬರಿದೇಜಿಡನುಜೀವವಕೊಳ್ಳ
ದಿರನೆಂದ ॥೨೫॥ ವೀರರವಿಸುತನೊಂದುದಿನರವಿ । ವಾರದಲಿಪರಿತೋ
ಷವಿಗೆಭಾ। ಗೀರಥೀತೀರದಲಿತಾತಂಗರ್ಘ್ಯವನುಕೊಡುತ ॥ ಸಾರಮಂ
ತ್ರವಜಪಿಸುತಿರಲುವು। ದಾರಸುರಭೂಜನನಕುಂತೀ। ನಾರಿಕಾಣಲುಬಂ
ದಳಾತ್ಮಜನಿದ್ದಸದಿಗಾಗಿ ॥೨೬॥ ಬರಲುತಾಯ್ಗಿದಿರಾಗಿರವಿಸುತ । ನಿರದೆ
ಬಂದನುದಂಡದಂತಿರೆ।ಚರಣದಲಿವ್ಯೈಯಿಕ್ಕಲಾತನನೊಸಲನೆಗಹಿದಳು॥
ಬರಕಳದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳುನೀ । ರುರವಣಿಸಿದವುನಯನದಲಿಸೆರೆ। ಕೊರ
ಳಿಗಾಕಿತುದೆಳಲಿನಬುಧಿಯೊಳಾಳ್ದಳಾಕುಂತಿ ॥೨೭॥ ಆಸಮಯದಲಿಗಂ
ಗೆನಾರೀ । ವೇಷದಲಿನಡೆತಂದಳೆಲೆಕುಂತೀ । ಸತಿಯೆಕೈಲೆಡೆಯಕಂದನ
ನೊಪ್ಪುಗೊಳುನೀನು ॥ ಈಸುದಿನವಿವಸಾನುಹೋಗಿನ । ಭಾಷೆಯಲಿತ
ಲೆಗಾಯ್ದೆನೆನ್ನಯ । ಭಾಷೆಸಂದುದೆನುತ್ತತಾಯಿಗೆಕೊಟ್ಟಳಾತ್ಮಜನ॥
ಇರಲಿರಲುರವಿಬಂದನಕ್ಕಟ । ಕ್ಕರದನೀತನಕಿವಿಯೊಳೆಲ್ಲವ। ನೊರದನಿ
ಗೆಲೆಮಗನೆಕುಂತೀದೇವಿತಾಯಹುದು ॥ ಮುರಹರನಮತದಿಂದನಿನ್ನ
ಸರಳುಬೇಡಲುಬಂದಳಂದಿನ । ಹರಿಗೆಕವಚವನಿತ್ತವೊಲುಮರುಳಾಗಬೇ
ಡೆಂದ ॥೨೯॥ ಬೆಸಸಿದುದಕೆಹಸಾದವೆಂದನು।ಬಿಸಜಬಂಧುವಕಳುಹಿದನ
ನು । ನ್ನಿಸಿದನಿತ್ತಲುಮಾತೆಯನುಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಒಸದುಬಿ
ಯಂಗೈದಹದನನು । ವುಸುರಬೇಹುದೆತಾಯೆಯನೆ । ಶೋಕಿಸುತನು
ದಳುಕುಂತಿಕರ್ಣನತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ॥೩೦॥ ಮಗನೆತಮ್ಮಂದಿರನುಪಾ
ನು । ವಿಗಡತನವನುಮಾಣುನೀನೋ । ಲಗಿಸುವರೆಕುರುಪತಿಯನಿನ
ವರಿದಿರೆಯಿತ್ತಂಡ ॥ ಸೊಗಸುತಾನೆಂದುದನೂಹಿಸುಣಾರ। ಬಗೆಯನೀಕ
ಳದಿರುನೀಮನ । ಬಿಗಿಸದಿರುಸಲಿಸೆನ್ನವಚನವನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ॥೩೧॥
ಯಹುದುತಾಬಲ್ಲೆನದುಸಂ । ಜಾಯತವಪಾಂಡವರುತಮ್ಮಂದಿ । ರೀದ
ಭಯರಲಿಪಟ್ಟದಹಿರಿಯತಾನಹುದು॥ ರಾಯನೆನ್ನನುನಚ್ಚಿಹೊರದನ
ನಾಯಲಳುಕುವನೇಸುಡೇತರ । ದೀಯಿಳೆಯಬಾಳಿಕೆಕೃತಘ್ನತೆ ಗಿಲ್ಲ

ಯೆಂದ ॥೩೨॥ ಮಕ್ಕಳೈವರಿಗಾಹಿರಿಯನದು । ತಕ್ಕನಾತವುತಾಯೆಸೆಂದೇ। ಹಕ್ಕೆನೆಲೆಯಿಲ್ಲದುನಿಲಲಿಧಾರುಣಿಯುಬಯಸುವರೆ ॥ ತಕ್ಕುದೇದಾತಾರನರಸಿಯೊ । ಠೊಕ್ಕತನವಿರಲಾರುವೆಚ್ಚುವ। ರಕ್ಕಹೇಳೌಹೇಸಳೇಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿತನಗೆಂದ ॥೩೩॥ ಇಂದುನೀವರುಹಿದಬಳಿಕರವಿ। ನಂದನನುಯೆಂದರಿಗನಲ್ಲದೆ । ಹಿಂದೆದುರಿಯೋಧನನದಾವುದೆನೋಡಿಸಲರಿದನು॥ ಬಂದುಪಾಂಡವರೊಡನೆಕೂಡಿದ । ದಿಂದುಶೌರಿಯುಮಾತದಂತಿರ।ಲಿಂದುನಿಮ್ಮಡಿಬಂದಕಾರ್ಯವಬೆಸಸಿನೀವೆಂದ ॥ ಆದಡೈವರಮಕ್ಕಳೆಸುತಲೆ। ಗಾಯ್ದುತೋರೈಕಂದನಿನಗೆ । ನ್ನೀದುರಾಗ್ರಹವಪ್ಪುದೆಶೌರವನಸೇವೆಯುಲಿ ॥ ಹೋದಬಾಣವನುರಳಿತೊಡದಿರು । ಮಾದುಕಳವೇರವನೆನಲ್ಕೆಹ । ಸಾದವೆಂದನುಬೀಳುಗೊಟ್ಟನುಬಂದನರಮನೆಗೆ॥ ✽ ॥೩೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೪೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಅವನಿಯುದಿರಿತುಗಗನತಾರಾ। ನಿವಹವನುಬಿದಿರಿತ್ತುವರಪಾಂ। ಡವರುಕಣ್ಣಸೋಳುವೆಂಕಣಸಿದರುಕಮತಕಂಗಳನೆ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ।ಪಾಲಸಂಧಿಯಮುರಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಲೋಲನೈತರುತಿವರರಹೊರೆಗಟ್ಟದನುಸಾತ್ಯಕಿಯ॥ ಕೇಳಿದನುಪುರಹರನಬರವನು । ಮೇಳಿಮಸ್ತಕದಖಿಳಧರಣೀ। ಪಾಲರೊಡನಿದಿರಾಗಿಬಂದನುಧರ್ಮನಂದನನು ॥೧॥ ದೂರದಲಿದುಮ್ಮಾನಿಸಿದವದ । ನಾರವಿಂದವಕಂಡುಸಂಧಿಗೆ।ಸೇರದಿರುಬಲಿದುದಾಹವವೀತನಂಗದಲಿ ॥ ಶೌರಿಗಾಯ್ತುವಮಾನವಿದಲೇ । ಮಾರಿಗುತ್ಸಹವೆನುತಬಂದನು। ಮಾರುತನಮಗನಸುರಮರ್ದನನಿಂಗಿತವನರಿದು ॥೨॥ ದರುಶನವನೀಡಿದರುಕೃಷ್ಣನ । ಚರಣದಲಿವೈಯಿಕ್ಕಿದರುಮಿ।ಕ್ಕರಸುಗಳುದ್ರುಪದಾದಿನಾಯಕರೆರಗಿದರುಪದಕೆ ॥ ಪರಮಬಾಂಧವರೆಲ್ಲಜೀವಂ । ತರೆನದೀಸುತವಿದುರಗುರುಕೃಪ।ಗುರುತನುಜಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರೆಂದನುಧರ್ಮನಂದನನು॥ ಭೂಮಿಪತಿನಿಜಬಾಂಧವರುಸು । ಕ್ಷೇಮಿಗಳುತಾವೆಲ್ಲನಿಮ್ಮಾ । ಕ್ಷೇಮಕುಶಲವಕೇಳಿದರುಕಳುಹಿದರುಹರಕೆಗಳ॥ ಆಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿ।ತೋಮರದಕಾಣಕೆಗಳಲಿಸು।ಪ್ರೇಮವನುಬೆಸಸುವುದುದುರ್ಯೋಧನನಮತವೆಂದ॥ ಭೂಮಿಯೊಳಗರ್ಧವನುಬೇಡಿದ।ಡಾಮಹೀಶನಿವೈರಿಗೆಸಂ।ಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯನೈದಕೊಟ್ಟನುನಿಮ್ಮೊಳಪ್ರಿಯನು॥ಸಾಮದಲಿಸೊಗಸಲ್ಲನಿನ್ನಿಸ್ನೇಹಮರಾದಡೆಜೋಡಿಸುವದು। ದ್ದಾಮಕುರುಭೂಮಿಯಲಿಕುಳವರಿದನರಪತಿಕರಿಸಿ॥ಮುನಿದಡೆಯುನಿಮ್ಮೊಳಗೆನೀವೇ।ಮನ ಪ್ರಕತನನಾಡುವರೆಯಗ್ರಜರನುಜರಲಿಕದಡಾದಡುಪಶಮಿಸುವಿರಿನಿಮ್ಮ

ಳಗೆ॥ಎನಗೆನಿಮ್ಮಯದೂಸರಿಂದಾ|ಯ್ತುನಿತ್ಯಸಭೆಯಲಿಮಾನಹಾನಿಗ |ಳೆ
ನಲ್ಲನೊಂದನುಧರ್ಮಸುತನಿಂತೆಂದನನುನಗುತ॥ಮುಳಿದುಸುರಗಿಯನು
ಗಿಮ್ಮಗಗನಕೆ | ನಿಲುಕಿಮಾಡುವುದೇನುನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಗೆತಪ್ಪಿದಖಳರು
ದುಬ್ಬಿವ್ಯಾಪ್ತಿಗೇಗುವರು ॥ ಖಳರುಮಾಡಿದಖತಿಯನೆನ್ನೊಳು | ತಿಳಿದು
ಮರೆಯಲುಬೇಕುಕರುಣಾ |ಜಲಧಿನೀನೆಂದಂಘ್ರಿಗಳಪಿಡಿದನುಯುಧಿಷ್ಠಿ
ರನು |೭॥ ಬರಿದೆಕಾಡದಿರೇಳುಮನದಲಿ |ಮರದವಾಗಳೆಕೌರವನಮುಂ|
ದರಿಯದನುಕರಿಸಿದನುಹೋಗಲಿನಿಮ್ಮದೂರೇಕೆ ॥ ನೆರವಣಿಗೆಯುಂಟಾ
ದಡಿಂದಿನ | ಮರುದಿವಸಸಂಗ್ರಾಮಸ್ಥೈರಿಸ | ಲರಿಯಲವದಿರುನಡೆಕುರು
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆಬೇಗದಲಿ ॥೮॥ಹಾನಿಯನುನೀಹೊತ್ತುಭೃತ್ಯರ|ಮಾನವನುಪ
ಶಿಕರಿಸಬೇಹುದು | ತಾನೊಡೆಯನಾದಂಗೆಗುಣವೆಂದೊಡೆಯನೀನಾಗಿ ॥
ಮಾನಭಂಗವಧರಿಸಿಯುಮ್ಮಳಿ | ಮಾನವನುನೀನುಳುಹಿದೈಸಂಧಾನವನು
ಸೇರಿಸದೆಸಲಹಿದೆಯೆಂದನಾಭೀಮ ॥೯॥ ಮಾಣಿಯರಕೆಗಳಡಗದಂತಕ |
ನೂರುತುಂಬದೆಶಾಕಿನಿಯಲೊಡೆ| ಲೋರೆನನೆಯದೆಢಾಕಿನಿಯರಿಗೆಸೋ
ಕುನಾಲಿಡದೆ ॥ ಕೌರವನತನಿಗರುಳದಂಡೆಯು | ತೋರಣದಬಾಗಿಲಿನವಿ
ಭವದಿ | ವಾರಣಾಹ್ವಯನಗರಿಯನುಹೊಗದಿಹನೆಹೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ತೋ
ರುನಡೆಗಜಬಜಿಸಲೇಕೆ| ನ್ನಾರುತಿಂಗಳೆನಾಳೆಪಯಣಕೆ | ಸಾರಿಸೇಳೆಂದ
ವರುಪಪ್ಲವ್ಯಕ್ಕೆನಡೆತಂದು ॥ ಬೇರೆಬೇರವನೀಶರಿಗೆಪಡಿ ॥ ಹಾರರನುಕ
ಳುಹಿದನುಕೃಷ್ಣನ|ದೂರುಬರಲ್ಲಳೆಪಡಿಸಿದರುಸಂಗ್ರಾಮಸಾಧನವ॥೧೧॥
ಗುಡಿಯುಮಂಡವಿಗೆಗಳಮಂಗಡ | ದೊಡನೊಡನೆಸಂಭ್ರಮಿಸಿದವುಬರ |
ಸಿಡಿಲುಬೊಬ್ಬಿಡುವಂತೆಮಸದವುಕೂಪೆಕೈದುಗಳು ॥ ದಡಿಯಬಲಿಸುವ
ಗುಳವರೆಂಬೆಯ |ಗಢಣಿಸುವಬಲುನೀಲಗಾವಿಯ | ತೊಡಿಸುವುತ್ಸಹವಾ
ಯ್ತುವರಪಾಂಡವರಬೀಡಿನಲಿ ॥೧೨॥ ಹಿಳುಕಿತಿದ್ದಿದಬಿಲ್ಲಬಾಗಿನ|ಹೊ
ಳಹನ್ನೊಯ್ಯಾರಸುವಮಾರ್ತಿಗರು | ಗಳನುಜೋಡಿಸುವವರುಕೈದುವಮು
ಸವಮಂಡಲಿಯ ॥ ಕಳಕಳಕೆಬಲುಹಾಯ್ತುರಾವುತ | ಗಲಿಗಜಾರೋಹ
ಕರರಥಿಕಾ | ವಳಿಯಲವರವರಂಗದಲಿಸಂವರಣೆಯೊಪ್ಪಿದವು॥೧೩॥ಚೂ
ಳಿಹರಿದುದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಭೂ | ಪಾಲರಿಗೆರಾಯನಹದನನು |ಕೇಳಿದಾಗ
ಲೆಕವಿದುಬಂದರುತಂಮದಳಸಹಿತ ॥ ಸೂಳವಿಸಿದವುಸನ್ನೆಯನಿ|ಸ್ಸಾಳ
ವಂದಿನಮರುದಿವಸವ್ಯೆ | ಹಾಳಿಯಲಿಹೊರವಂಟರನಿಬರುದೈತ್ಯರಿಪುಸಹಿ
ತ ॥೧೪॥ ಎಲೆಲೆನೆಲಬೆಸನಾದುದೋಬಲು|ದಳದತೆರಳಕೆತೀವಿತವನಿಯು|
ತಳಪಟದಹಬ್ಬುಗೆಯೊಳಬ್ಬರಿಸಿದವುಬೊಬ್ಬೆಗಳು॥ ತಲೆಮರೆಯತೂಕದ
ಲಿಫಣಿಪತಿ | ಬಳುಕತೊಡಗಿದತರಣಿಸೇನೋ| ಟ್ಟಳಿತಧೂಳಿಯರಿಂಬುಳೆಗೆ

ಯಕೆಗೊಟ್ಟನುಭೂಪಶೇಖರ ॥೧೫॥ ಹಿಂದಣಹಾಹೆ|ಯಬಿರುದುಗಳಧಾ
ರುಣಿಯನಾಯಕವಾಡಿಗಳಸಂ| ದಣಿಯಸಂಕುಲಕ್ಕೈಯ್ಯಬೀರಿಯವೀರ
ನೂಪುರದ ॥ ಕುಣಿವಸುರಗಿಯಸೇಹರದಡೊಂ | ಕಣಿಯಭೇದಿಪಖಡ್ಗ
ಬಿಲುಬಲು | ಕಣೆಯಸಂಖ್ಯೆಯಕೈದುಗಳಕಾಲಾಳನೋಡಿದರು ॥೧೬॥
ಥಳಥಳಿಪಸೂಸಿಗೆಯಮುಂಮೊನೆ | ಗಳರಥಾಂಗದಮೇಲುಪಸರದ|ಪಳ
ಹರದಖುರಪತಿಯಜೋಡವಾಯ್ತುಕುದುರೆಗಳ |ಬಲದಹಿದ್ದರದೊಟ್ಟದಂ
ಬಿನ | ಹೊಳೆವಹೊರೆಗಳಸೂತರುರವಣೆ | ಗಳಸುರೇಖೆಯಗತಿಯವಾ
ಜಿಯರಥವನೋಡಿದರು ॥೧೭॥ ಅಳವಿಗೊಟ್ಟಡೆರವಿಯತುರಗವ|ನುಳು
ಹಿಮುಂಚುವಗತಿಯನೊಸಲಲಿ| ಹೊಳೆವಕನ್ನಡಿಗರಖುರಾಂತದಜೋ
ಡುಜಳುವ್ರಗಳ ॥ ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯಝಲ್ಲರಿಯಪ |ತ್ತಳದರಾಹುತರಸರಿಸ
ದಲಿಸೆಲ | ಸಲುಗೆಸಿಗುರುವನಿಲುವಸಿರುತದಹಯವನೋಡಿದರು ॥೧೮॥
ಕೈಲದೆಡಬಲದೊರತೆಯಸೆಸುಕ | ಪೋಲದಲಿಸಾಲಿಡುವಮದಜಲ | ಧಾ
ರೆಗಳಬರಿಕ್ಕೈಯಿಲಿಡಿಯವಜ್ರಮುಟ್ಟಿಗಳ ॥ ಸಾಳೆಪಿಲುಗಳರಾಯಜೋ
ಧರ | ಮೇಲವಣೆಗಳಚಿತ್ರಗತಿಗಳಿಂ |ಡಾಲವನವನುನೋಡಿದರುಗಜಸೇ
ನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ॥೧೯॥ ಅವನಿಪಾಲರಮುಗುಟಮಣಿಗಣ |ನಿವಹವೆತ್ತಿದ
ಖಡ್ಗಪರಶುಗ |ಳ್ಳವಿಮಲದಧ್ವರೆಗಳಪತಾಕಾವಳಿಯಬೆಳುನೊರೆಯ॥ವಿ
ವಿಧಗಜಹಯಜಡೆಗಾಢದ | ಪವನಜನಕ್ಕೈಸನ್ನೆಗಳಘನ |ಪವನಹತಿ
ಯಲಿಲಹರಿವಸಗಿತುಬಹಳಬಲಜಲಧಿ ॥೨೦॥ ಹರಿಯುಧಿಷ್ಠಿರರೊಂದುಗಜ
ಕಂ |ಧರದೊಳಿರ್ದರುಸಿಖಿಳಸೇನೆಯ | ತೆರಳಿಕೆಯತೋರಿಸುತಬಂದರು
ಭೀಮಫಲುಗುಣರು ॥ವಿರುವಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಮೊದಲಾ|ಗಿರೆಸಿಖಂಡಿಯು
ಸಹಿತದೃಪದನು |ಧರಪಿಗಲುಮೋಡಿದನುಮೂರಕ್ಷೋಹಿಣಿಸೇನೆಯನು॥
ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಜಸ | ಸುರುಸಿಖಂಡಿಸುಚೇಕಿತಾನರು | ಧ
ರಥುರಂತಸವೀರಪಾಂಚಾಲಕ್ಷಿತೀಶ್ವರರು ॥ ತುರುಕರನುಸಾಹಣಿಸಮು
ದ್ರರ | ಮರುಯವನಬರ್ಬರಾಣಿಕೇಶೀ |ಶ್ವರರಘಟನುತೋರಿದನುಪಾಂ
ಚಾಲಭೂಪಾಲ॥೨೧॥ವರವಿರಾಟನುಶಂಖನೃಪನು|ತ್ತರಶರದ್ಯುವ್ವೆಶ್ವ
ಕಶ್ಯತಜಂ | ದ್ರುಕೇತುಸೇನೆದುಕರಾಯುಧರೆಸಿಪನ್ನೃಪವರರು ॥ತುರುಗ
ಗಜರಥಪಾಯದಳಸಾ | ಗರದಸೌರಂಭವರೆಸಿಜಸ್ಸ| ವರಣೆಯನುತೋ
ರಿದರುತಮ್ಮಕ್ಷೋಹಿಣೀಗಳವ ॥೨೩॥ ಜಯಸಮರಸಾಮಗ್ರಬಲಕೈ|ಕೆ
ಯನೃಪಾಲರುತೆಂದರಕ್ಷೋ | ಹಿಣಿಯನುತೋರಿದರೈವರಿಭಕಂಧರದಭೂ
ಪತಿಗೆ ॥ ಧಯವಿಹೀನನುಪಾಂಡ್ಯನೃಪನ್ನೊಂ | ಜಯರುಸೋಮಕಭೂ
ಪರಕ್ಷೋಹಿ | ಣಿಯನುತೋರಿದರಮಕುಸಿದುದುದಳದಪದಹತಿಗೆ ॥೨೪॥

ಚೈದ್ಯದೇಶದಧೃಷ್ಟಕೇತುಬ | ಲೋದಧಿಯನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯನೊಂದ|ಲಾ
ದುದನೆತೋರಿದನುಕುಂತಿಭೋಜನಕ್ಷೋಣಿಯ॥ಆದವೇಳಕ್ಷೋಣೀಬಲ
ಬೇ | ರಾದನಾಯಕವಾಡಿಯಲಿಹಿರಿ| ದಾದುದಾಹವಸೇನೆಗೋಚರವಲ್ಲ
ಗಣನೆಯಲಿ ॥೨೫॥ ಕ್ಷೇತ್ರಧರ್ಮನುನೀಲನಬ್ಜನ | ಕ್ಷತ್ರಕಾರಿಯತನು
ಜನತ್ಸಜ | ಚಿತ್ರವರ್ಮಹಿರಣ್ಯವರ್ಮನುಚಾರುಧೇಷ್ಣಕನು ॥ ಶತ್ರುಮ
ಥನನುವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯಸು | ಹೋತ್ರರನ್ವಯಗವರುಪಾಂಡವ| ಮೈತ್ರ
ರೊಂದಗಿತುಕೇಳ್ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ॥೨೬॥ ವೀರಪಾರ್ಥಂಗಿರು
ಳುಸೋತಂ | ಗಾರವರ್ಮನುಗಗನಚರಪರಿ | ವಾರಬಹಳದಿಬಂದುಕಂ
ಡನುಕಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ॥ ಕೌರವೇಂದ್ರನನೋಯಿಸಿದಧುರ | ಧೀರಸಾ
ಹಸಚಿತ್ರಸೇನನು | ದಾರಗುಣಸಿಧಿಬಂದುಕಂಡನುಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ॥೨೭
ಕಾರಿರುಳಪಟ್ಟಣಕೆಚಂದ್ರನ | ತೋರಣವಬಿಗಿದಂತೆದಾಡೆಗ | ಳೋರ
ಣದಹೊಳಹುಗಳಹೊಗರಿಡುವೊಡಲಕಪ್ಪುಗಳ ॥ ಭಾರಿದೇಹಸುಭಟಭ
ಯಂಕರ | ತೋರಹತ್ತನುದೈತ್ಯಕುಲಪರಿ | ವಾರಬಹಳದಿಬಂದುಕಂ
ಡನುಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನು ॥೨೮॥ ಬಲದದಳ್ಳಾಳವನುನೋಡಿದ | ರೊ
ಲವಿನಲಿನಿಜಸೇನೆಸಹಿತತಿ| ಬಲರುಪಪ್ಲವ್ಯಕ್ಕೆಬಂದರುಹೊಕ್ಕರಾಲಯ
ವ ॥ ಬಳಿಕಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಹೊರಗುಡಿ| ಗಳನುಹಾಯ್ಕಿದರಂದುಯ
ದುಕುಲ | ತಿಲಕಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನನೇಮದಲಿ ॥೨೯॥ ಪರಿಮಿ
ತಕೆತೆಸ್ನಾಪ್ತಸಚಿವರ | ಕರಸಿಕೊಂಡನುಕೃಷ್ಣರಾಯಂ| ಗರಸಬಿನ್ನ
ಹಮಾಡಿದನುನೃಪಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯ ॥ ಧುರಕೆಸೇನಾನಾಥರಿಲ್ಲದೆ | ನೆ
ರದಬಲಸಾಲಿರುಹೆದುರಿದಡೆ | ಹರದವೊಲುಹುರುಳಿಲ್ಲದಳಪತಿಯಾವನ
ಹನೆಂದ ॥೩೦॥ ದ್ರುಪದನಾಗಲಿಯೆಂದುಕೆಲಬರು | ವಿಪುಳಬಲದವಿರಾಟ
ನಾಗಲಿ| ನೃಪಸಿಖಂಡಿಯೆಯೆಂದುಕೆಲಬರುಭೀಮಸುತನೆಂದು ॥ ಅಪ
ರಿಮಿತನುತನವಾಗೆಸಮರ | ವ್ಯಪಗತಾರ್ಥಿಸುರೇಂದ್ರಸುತನೀ | ದ್ರು
ಪದಸುತಸೇನಾಧಿಪತಿಯಹುದೆಮ್ಮಮತವೆಂದ ॥೩೧॥ ಬಿಂಬವನುಬೇರ್ಪ
ಸಿಬಹುಮತ |ವೆಂಬಜಿಸಿಲಲಿಗಾಜನಯವೆಂ|ದೆಂಬನೈದಿಲುನಯವುಗೆಟ್ಟ
ದುಕೃಷ್ಣಹೇಳೆನಲು ॥ ಎಂಬುದೇನೀಸಿಲಿಸುಸುಭಟಕ | ದಂಬದಧಿಪತಿತ
ನಕೆಫಲುಗುಣ | ನೆಂಬಮಾತೆಂಬಚ್ಚಿಮತವುಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥೩೨॥ಕ
ರಸಿಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನುಸಂ | ಗರದಸೇನಾಪತ್ಯವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಲಳವ
ಡಿಸಿದರುಸುಮುಹೂರ್ತದಸರಾಗದಲಿ ॥ ಪುರದೊಳಗೆಗುಡಿನೆಗಹಿದವು
ಭೂ | ಸುರರವಿಮಳಾಮ್ನಾಯರವವಿ | ಸ್ತರಿಸಲಳವಡಿಸಿದರುಮಂಗಳ
ವಿಹಿತವಸ್ತುಗಳ ॥೩೩॥ ಸೂಳವಿಸಿದವುಕಟಕದಲಿನಿ | ಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗ

ಳಳ್ಳಿರಿಯೆಹೆ| ಗ್ಗಾಳೆಗಳುಸಾರಿದವುಭಟರುಬ್ಬಟೆಯುಬಿರುದುಗಳು॥ಲೋ
ಲನಯನೆಯರಾರತಿಯಸಮು | ಸಾಲುಸಂದಣಿಸಿದವುಪರಪಾಂ | ಚಾಲತ
ನಯಂಗೆಸಗಿದರುಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನವ ॥ ೩೪॥ ದರುಶನಪವಿತ್ರಖಿಳಧರ
ಣೀ | ಶ್ವರರುಕಂಡರುಸೂತಮಾಗಧ | ವರವಿಬುಧವೈತಾಳಿಕರಕಾರ್ಪ
ಣ್ಯವಡಗಿದವು ॥ ಧುರಕೆಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಾಜ್ಞೆಯೊ | ಳಿರವುನಿಮಗೆಂದೈ
ದೆಭೂಪಾ| ಲರನಿವಾಸಂಗಳಲಿಹೊಯ್ದರುಚರರುಡಂಗುರವ ॥೩೫॥ರೂ
ಢಿಸಿದಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಹೊರ | ಬೀಡಬಿಟ್ಟರುರಣಕೆಪಯಣವ| ಮಾ
ಡಲೋಸುಗನಾರಿದರುನೃಪಪಾಳೆಯಂಗಳಲಿ॥ಕೂಡಿತಾಹವಸೈನ್ಯಸಾಗ
ರ | ವೀಡಿರಿದುನಡೆಗೊಂಡುದಭ್ರದ | ರೂಢಿಗಳುಜೋಡಿಗಳಜೋಕೆಯ
ಘನತರಂಗದಲಿ॥೩೬॥ಹರಿಯಚರಣಕ್ಕೆರಗಿವಿಜಯದ|ಹರಕೆಗಳಕೈಕೊಂ
ಡುರಥವನು | ತುರಗಗಜವನುಗಧಣಿಮಿಗಲಡರಿದರುಪಾಂಡವರು॥ಗರು
ಡಸಿಂಧವನೆಗಹಿದಾರುಕ | ನಿರದೆರಥವನುಸುಳಿಸೆಘನವೋ | ಹರದಮ
ಧ್ಯದೊಳಸುರಧೂಳೀಪಟನುಹೊರವಂಟ॥೩೭॥ ಮುಂದೆಹರಿರಥನಡೆಯ
ಲಾತನ | ಹಿಂದೆಧರ್ಮಜನೆಡಬಲದಲಾ |ನಂದನರುಕೆಲಬಲದಲಾಭೀಮಾ
ರ್ಜುನಾದಿಗಳು ॥ ಸಂದಣಿಸಿದುದುಸೇನೆಸೈರಿಸಿ | ನಿಂದನಾದಡೆಫಣಿಗೆಸರಿ
ಮಿ | ಲ್ಲೆಂದುಸುರಕುಲವುಲಿಯೆನಡದುದುಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ॥೩೮॥ ಸಿ
ಡಿಲುಸಿಗುರೆದ್ದಂತೆಭಾರಿಸಿ | ಜಡಿವಕೈದುಗಳೊಳಗೆವೊಳಗುವ| ಕಲುದೆ
ರೆಯಲಹರಿಯವೊಲುರವಣಿಸಿದವುಬೊಬ್ಬೆಗಳು ॥ ನಡುಗಿತವನಿಯಜಾಂಡ
ಖರ್ಪರ|ವೊಡೆಯಲವಣಿಯಲಗ್ಗಿಸೂಳಿನ|ಹೊಡಗುಳಿನೊಳಬ್ಬರಿಸಿದವು
ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು॥೩೯॥ಪ್ರಳಯಜಲನಿಧಿಯಂತೆದಳಬರ|ಲಿಳೆಕುಸಿಯೆ
ಕಮಠಂಗೆಮೋಲುಸು|ರುಲಿಯೆದಿಗುದಂತಿಗಳುಮೊಣಕಾಲೂರಿಮನಗುಂ
ದೆ॥ಬಲಮಹಾಂಭುಧಿಬಲುಗಡಲಮು|ಕ್ಕುಳಿಸಿನಡದುದುಕಡುಭರದಕಾ|
ಲ್ದುಳಿಯಕದನಾಳಾಪಕರಕಾಹುರಕೆಪ್ಪೆಸೆತಾಯ್ತು॥೪೦॥ ಗಜದಬೃಂಹಿ
ತರವದವಾಜಿ | ವ್ರಜದಹೇಷಾಧ್ವನಿಯತೇರಿನ | ವಿಜಯಚೀತ್ಕೃತಿರವದ
ಬಿಲುಟಂಕಾರಕಳಕಳದ॥ಗಜಬಜಕೆಗಾಢಿಸಿತುಬೊಬ್ಬೆಯ| ಗಜರುಗಳಘ
ರ್ಜನೆಗೆನಡುಗಿತು| ತ್ರಿಜಗವೆನಲೈದಿದರುಪಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದಲಿ ॥
ಅರಸಿನಡದುದುರಾಯಕಟಕದ| ತೆರಳಿಕೆಯಸಂರಂಭನಿಳೆಗ|ಚ್ಚರಿಯಬೀ
ರಿತುವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆಗಮಿಸಿದರು ॥ ಅರಿವಿಜಯಗಳುನೆಲನಗೆಲಿದರು|
ಹರಿಯನೇಮದಲೆಡೆಯಬಿದುಬಲ |ಶರಧಿಬಿಟ್ಟುದುಕಳನಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯಬ
ಸರದಲಿ ॥೪೧॥ಸೂಳವಿಸಿದವುಸನ್ನೆಯಲಿನಿ|ಸ್ಸಾಳಲಗ್ಗೆಗಳಡಗಿದವುಕಿರು|
ಗಾಳೆಸನ್ನೆಯಲೂದಿದವುಸಾಣಸಿದವಬ್ಬರವ ॥ ಕೇಳ್ಜನವೋಜಯಧ್ವನಿ

ತ್ರೀ। ಪಾಲವರ್ಗಕ್ರಮದಸೇನಾ।ಜಾಲಸ್ಯೆವೆರಗಾಗಿಸಿಂದುದುಕೇಣಸಮ
ಧ್ಯದಲಿ॥ಮೇಲುಗುಡಿಗಳಭದ್ರದುಪ್ಪರ । ಶಾಲೆಗಳಮಂಡವಿಗೆಗಳಬ।ಲ್ಲಾ
ಳದತ್ತಿಯಚಿಂಪೆಯದಗೂಢಾಂಗದೋರವಿಂ ॥ ನಾಲುಕಳಸದಮೇಲುಗ
ಟ್ಟನ । ಕೀಲಣದಹೊಂಗೆಲಸದಲಿರಾ । ಜಾಲಯವನನುಕರಿಸಿದರುಕುಂ
ತೀಕುಮಾರರಿಗೆ ॥೪೪॥ ಅರಮನೆಯಕೆಲದಲಿಮುರಾಂತಕ । ನರಮನೆಗ
ಳಾಕೆಲದೊಳರ್ಜುನ । ನಿರವುಹಿಂದಣಭಾಗದಲಿನಕುಲಂಗೆಗೂಢಾರ॥ ಅ
ರಿಭಯಂಕರಭೀಮಸೇನನ । ನಿರುಪಮಾಲಯವೆಡದಕಡೆಯಲಿ। ಸರಿಸು
ದಲಿಸೂತ್ರಿಸಿತುಸಹದೇವಂಗೆನೃಪಭವನ॥೪೫॥ ವೀರಪಾಂಡವರೈವರರು
ಸುಕು । ಮಾರವರ್ಗದಮಂಡಲಿಗೆಗೂ। ಢಾರವದನೊಳಕೊಂಡುಬಿಗಿದ
ವುತಳಿಯಕಟ್ಟುಗಳು॥ ಓರಣದಸಾಲುಗಳಸುತ್ತಲು ।ಭಾರಿಸಿತುಪಾಂಚಾ
ಲಮತ್ಸ್ಯರ । ಭೂರಿಬಲಬಿಟ್ಟುದುಮಹೀಶನಗುಡಿಯಬಳಿಸಿನಲಿ ॥೪೬॥
ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಬೀಡಿನತೆಕ್ಕೆಬಿಗಿದುದು । ಮೇಳಯ
ದಬಲವದಕೆಹೊರವಳೆಯದಲಿಕಲುಗೋಟೆ॥ ಮೇಲೆಪಡಿಯಗಳಾಶ್ರಯ
ಕೆಮುಳು । ವೇಲಿದೇಹದಸಿಂಹಶರಭ । ವ್ಯಾಳಶಾರ್ದೂಲಾವಳಿಯಸುಯಿ
ಧಾನವೊಪ್ಪಿದವು॥೪೭॥ ಎರಡುಬಾಗಿಲಸೂತ್ರದಲಿವಿ।ಸ್ತರಿಸಿದಂಗಡಿಸೊ
ಮವೀಧಿಯ । ತರಣಿವೀಧಿಯಲವರವರಪಾಳೆಯಕೆಮುರಿವುಗಳ॥ಸುರರ
ಸೃಷ್ಟಿಸಬಾರದಿಸ್ನೀ । ನರರುಗಳಪಾಡೇನುಕಾಂತೇ । ಯರಸುಮಗ್ರಗ
ಬೀಡುಕುರುಭೂಮಿಯಲಿರಂಜಿಸಿತು॥೪೮॥ ಬಲದಮುಂಗುಡಿಭೀಮನಡ
ಪಿಂ । ಗಳಿಯಲಾತನಕಾಹುಬೀಡಿನ । ವಳಿಯದಾರೈಕೆಗಳುಸಾತ್ಯಕಿಪ
ರ್ಥನಕುಲರಿಗೆ ॥ ಬಲಮಹಾಂಬುಧಿಯೊಳಗಿರುಳುತಳ ।ವಡಿಕೆಹೈಡಿಂಬ
ಗೆಪಾಂಡವ । ರುಳಿವುಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಸುಯಿಧಾನಾ ॥೪೯

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾ
ರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಟವಚಷ್ಟಟ್ಪದಿ ನಿಕಾ
ಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮ
ಪ್ಪ, ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್,
ಮುದ್ಯೋಗಪರ್ವ ಸ್ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಕರ್ಣಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯುಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ವೈರಿಭಟಕುಲವಿಲಯುಹರನು | ದಾರತೇಜೋಭದ್ರನಾಭಾ| ಗೀರಥೀಸುತಧರಿಸಿದನುಕುರುಸೇನೆಯೊಡೆತನವ || ಪದನು || ಕೇಳುಜನಮೇಜಯುಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲಕೌರವರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ|ಕಾಳಗದಶಾಂತರಿಗರಿವರಟ್ಟಿದರುಭಟ್ಟರನು|| ಕೇಳಿದನುಕುರುಭೂಮಿಯುಲಿರಿಪು| ಜಾಲದುದಯುವನಂದುಕುರುಕುಲ | ಮೌಳಿಬರಿಸಿದಪರಿಮಿತಕೆತನ್ನಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ ||೧|| ರವಿಜಗುರುಸುತಶಲ್ಯಕಲಶೋ| ದ್ಭವನುಸೌಬಲರಾದಿಯಾದವ | ರವನಿಪಾಲನುಕಂಡನಂದೇಕಾಂತಭವನದಲೀ||ಅವನಿಪತಿಹದನೇನುರಿಪುಪಾಂ | ಡವರಬೀಡಿನಗುಪಿತವನುಮಾ |ನವರುಚಿತ್ತೈಸಿದರೆಬೆಸಸುವುದೆನಲುನೃಪನುಡಿದ ||೨|| ಸಂದಣಿಸಿಕುರುಭೂಮಿಯುಲಿತಾ| ಮುಂಬಿಟ್ಟದುನಾಡಗಾವಳಿ | ಬಂದುದಿಲ್ಲಿಗೆಕೇಳುಹಿದರುದೂತರನುದುರ್ಜನರು || ನಂದಗೋಪನಮಗನಕೊಂಡಯು | ದಿಂದಕಲಿಯೆಂದರುಕೃಪಣರ | ಕೊಂದಡಹುದಪಕೀರ್ತಿಇದಕಿನ್ನೇನುಹದನೆಂದ ||೩|| ಭೂಪನೆರೆದುದುಗಾವಳಿಯುಗುರು | ಭಾರಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನದುಗದ |ಜಾರದೇವನಜೋಕೆಮಂದಿಯುಕಾಹುಕಟ್ಟುಗಡ || ಧಾರುಣಿಯುಲಂಪಟರುಕಾದನವ| ಹಾರಿಬಂದರಲೈಕ್ಯತಾಂತನ | ಭೂರಿಭೂತದಧಾತುವಾಯಿತುಲೇಸುಲೇಸೆಂದ||೪|| ನಾಡಮನ್ನೆಯಸನ್ನೆಯುರುಗಳ| ಕೂಡಿಕೊಂಡೆವ್ವೊಡನೆಕಲಹವ|ಮಾಡಿಮಹೀಪಾಲನೆಯುಪಟ್ಟಕೆನೊಸಲನೊಡ್ಡುವನೆ|| ನೋಡಿರೈನಿರುಪಮವಲಾಕಾ | ಡಾಡಿಗಳಕಲಿತನವನೆನೆಮಾ| ತಾಡಿದನುಕಲಿಕರ್ಣನಾತನಮನದವ್ಯೈಸಿರಿಯು ||೫|| ನೆರದನೊಡ್ಡಯುನೊರಸಬಹುದೇ | ನರಿದಜೀಯುವಿರೋಧಿರಾಯುರ| ನೆರವಿನಿನಗೇಗುವುದುಗಹನವೆನಿನ್ನವೀರರಿಗೆ || ಕರಿಗಳಿಗೆಪ್ರತ್ಯೇಕವಿದಕೇ | ಸರಿಗಳೆಮ್ಮನುಕಳುಹುನಿಮ್ಮಡಿ | ಪರಿಮಿತಕೆಬರಲಾವಭಾರವಿದೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೬|| ಕಲಕುವೆನುಪಾಂಡವರಸೇನಾ | ಜಲಧಿಯುನುತೇರಿನಲಿತಲೆಗಳ | ಕಳುಹುವೆನುಕದನದಲಿಕೈಮಾರಿದಕುಠಾರರನು || ಹೊಳಲಹೊರಕೂಲದಲಿತಲೆಗಳ|ಸೆಳಸುವೆನುತಾವೀಳೆಯುವನೆಂ| ದಲಘುಭುಜಬಲಕರ್ಣನುಡಿದನುಕೌರವೇಂದ್ರಂಗೆ||೭|| ಕುಲಿಶಗರಿಯುಂತೇಕೆನೇಗಿಲ | ಬಳಿಯುಹುಲುವೇಟಕೆವಿರೋಧಿಗ | ಳಳಬಲಕೆಕಲಿಕರ್ಣನೀಪರಿಯುಂತಸಂಗರವೆ|| ಹೊಳಲಪರಿವಾರಕ್ಕೆನಾಟಿಸು|ಕೆಲಬಲದರಾಯು

ಳಿಗೆದೂತರ|ಕಳುಹಿಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡನುಕೌರವರರಾಯ ॥೮॥ ನು
ಗನಲಿಬೆರಳಿಟ್ಟುಮುಕುಟವ | ತೂಗಿದನುಚತುರಂಗಬಲವನು |ಬೇಗದಲಿ
ಕೊಳುಗುಳಕೆಕಳುಹಿಸುಗೆಲಿಸುಕಾಳಗವ॥ಆಗಿಬಾಗದಮುರುಳುತನದು
ದ್ಯೋಗವನುನೇಸೆಂಬೆನಕಟಕ|ಟೀಗಳಳಿದುದುಕೌರವಾನ್ವಯವೆಂದನಾ
ದ್ರೋಣ ॥೯॥ ಹಿಂದೆಬಗುಳುವನಿವನುಬಾಯಿಗೆ|ಬಂದಪರಿಯಲಿಪಾಂಡು
ತನಯರ| ಕೊಂದನಾಗಳೆಕರ್ಣನಿನ್ನಾರೊಡನೆಸಂಗ್ರಾಮ ॥ಹಿಂದೆಹವ್ಯ
ನಸಮರಗೆಲಿನಡೆ | ತಂದುಖೇಚರರಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿದ | ರಂದುನಿನ್ನನುಬಿಡಿಸಿದ
ವನರ್ಜುನನಲ್ಲರವಿಸುತನೊ ॥೧೦॥ಸಾಹಸಿಗರಲ್ಲಿಲ್ಲಹರಿತುರು|ಗಾಹಿಪಾಂ
ಡವರೈವರಡವಿಯು | ವೋಹುಕಾರರುಬಂಧಭೂಭುಜರೆಲ್ಲತಾನೆರವಿ ॥ ಅ
ಹವಕೆಸಿನ್ನೂರತಳವರ | ಗಾಹಿನವರನುಕಳುಹುವುದುಸಂ | ದೇಹವೇ
ನೀನಿಲ್ಲಿಸುಖದಲಿರಾಜ್ಯವಾಡುವುದು ॥೧೧॥ ಎಲೆಸುಯೋಧನಕಾಳಗೆಡ
ದಡೆ | ಫಲವನಿದರಲಿಕಾಣೆನಹಿತರ | ಬಲದಭಾರಣೆಬಲುಹುಭೀಮಾರ್ಜು
ನರುಬಲ್ಲಿದರು ॥ ನಳಿನನಾಭನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯು | ಬಲುಹುನೀನೀದ್ಯೈವಗ
ವರ| ಗ್ಗಳಿಸದೊವರುಕೆಟ್ಟರಿನ್ನೇನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೧೨॥ ಅಸುರರಿಪು
ವಿನವಾತನೀನು | ನ್ನಿಸದೆಕೌರವಕುಲವನದ್ದಿದೆ | ನುಸಿಗಳಿವದಿದನೆ
ದುಪಾರ್ಥನನೇನಮಾಡುವರು ॥ ಅಸುರರಲಿಸುರರಲಿಭುಜಂಗ | ಪ್ರಸರ
ದಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರಸೈ | ರಿಸುವರುಂಟೇ ಕೆಟ್ಟರಿನ್ನೇನೆಂದನಾ ದ್ರೋ
ಣ ॥ ೧೩ ॥ ಅವರಿಗಸುರಾಂತಕಸಹಾಯನು | ನಿವಗೆಗಂಗಾಸುತನಬಲ
ವಾ | ಹವವನಾತನನೇಮದಲಿಸೆಗಳುವುದುನೀತಿಯಿದು ॥ ಅವರಿವರನುಡಿ
ಗಳಲಿಫಲವಿ | ಲ್ಲವನಿಪತಿಕೇಳೆನಲುಕಲಶೋ | ದ್ಭವನನುಡಿಯಲಿಬಳಿ
ಕವರ್ಣಿದನುಕೌರವರರಾಯ ॥ ೧೪ ॥ ಮತವಹುದುತಪ್ಪೇನುಗಂಗಾ
ಸುತನೆತಿಳಿವೆನುವೀರಪಟ್ಟವ | ನತುಳಬಲಭೀಷ್ಮಂಗೆಕಟ್ಟುವೆನೆನುತಕ
ರುರಾಯ ॥ ಮತವನಿಶ್ಚಯದಿಂದಗುರುಗುರು | ಸುತನಕಳುಹಿದನಿತ್ತಲ
ಬುಜ | ಪ್ರತತಿಯುತ್ಸವವಡಗೆಪಡುವಣಕಡಲೊಳಿನನಿಳಿದ ॥ ೧೫ ॥ ವಿ
ಸುತಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗಭಿವಂ | ದನೆಜಪಾದಿಸಮಸ್ತದೇವಾ | ರ್ಚನೆಯ
ಡಿಯೆರವಿತನೂಜನಕರೆಸಿಹಂತಿಯಲಿ ॥ ಜನಪನಾರೋಗಿಸಿದನಾಪ್ತಾ |
ನಿಕುಸಚಿವರುಸಹಿತಭೀಷ್ಮನ | ಮನೆಗೆಬಂದನುಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮ
ಹೀಪಾಲ ॥೧೬॥ ಮುಂದೆಹಿಡಿದುದುಕೈಯಕಂಬಿಯ| ಸಂದಣಿಯಪಡಿವ
ಳೆರುಗಂಗಾ | ನಂದನಂಗೀಹದನನರುಹಲುಬಂದನಿದಿರಾಗಿ॥ ಕಂಡುಮೋ
ರೆಯುದಾಯನನುತೆಗ|ದಂದಣದೊಳಾಲಿಂಗಿಸುತನಲ|ವಿಂದಮನ್ನಿಸಿತಂ
ನರಮನೆಗುಚಿತವಚನದಲೀ ॥೧೭॥ ಯೇನಿಪುಳೆನೀಬಂದಹದನಿದು| ವ

ಸಾಧಿಬೇಕಾದಡೆನ್ನನು । ನೀನುಕರೆಸುವುದರುಹುವುದುಬರವೇನುಹೇಳೆ
ನಲು॥ ಯೇನಹೇಳುವೆನಗೆಯುನಸುಸಂ।ಧಾನವನುಮಿಗೆಪಾಂಡವರುಕು
ರು।ಭೂಮಿನಾಶಕೆಬಂದುಬಿಟ್ಟರುಪಿರಿದುಬಲವೆರಸಿ॥೧೮॥ಹರಿಯಹಿಂಸೋಣೆ
ಕೆಯವರುಚಿತ್ತನ । ಬೆರಸಿವೈರವಬಿತ್ತಿಬಂದೀ । ಧರೆಯಭಾಗವಬೇಡಿಕಲ
ಹವಮುಸದುತಮ್ಮೊಡನೆ ॥ ಹರಸಿನುದಂಡಿಗಳುನೀವೆಮ ।ನಿಥಲುಜಯು
ಸುವವೀರನಾವನು । ಪುರುಷತನವನುಧರ್ಮಪುತ್ರನೊಳರಿಯಲಾಯಿತ್ತೆಂ
ದ ॥೧೯॥ ಬಂದರೇಪಾಂಡವರುಸುದ್ದಿಯು ।ತಂದರೇನಿನ್ನವರುನಿನಗೇ।ನೆ
ದುಭಾಷೆಯನಿತ್ತರೈಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು ॥ ಯಿಂದುಸೇತತಿಗರುಹರಲ್ಲಾ।
ಬಂದರೇನಪರಾಧವೇಯಿಂ । ನೆಂದಪರಿಯಂತರವರನವೆಯಲಿಯೆಂದನಾ
ಭೀಷ್ಮ ॥೨೦॥ ಜಗದಗುರುವಲ್ಲಾ ಮುರಾಂತಕ । ನಗಣಿತನುಪಮನುಹಿ
ಮನಲ್ಲಾ । ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಸಹಮಹಾತ್ಮಕನಂತರಾತ್ಮಕನು ॥ವಿಗಡಿ
ಸಲುಜಯವಹುದೆಜಾಣರ । ಬಗೆಗೆಬಹುದೇನಿನ್ನಮತವಲೆ।ಮಗನೆಮರು
ಳಾದೈಮದಾಂಧರಮಾತನೀಕೇಳ ॥೨೧॥ ಮಿಕ್ಕಮಾತೇನಿನ್ನನೀಹಿಂ । ದಿ
ಕ್ಕಿಕೊಂಡಡೆಕೊಲುವನಾವನು । ಮಕ್ಕಳಾದಡದೇನುಬಲ್ಲೆನುನಿಮ್ಮವಿ
ಕ್ರಮವ ॥ಹೊಕ್ಕಹಗೆಗಳಹೊಯ್ದುದಿಗುಬಲಿ । ಯಿಕ್ಕಿತನ್ನಯಹರುಷ
ಜಲಧಿಯ । ನುಕ್ಕಿಸಲುಬೇಕೆನಲುಕೇಳಿದುಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದ ॥೨೨॥ ದೈವ
ಬಲನವರಲ್ಲಿನೀವೇ।ದೈವಹೀನರುಧರ್ಮಪರರಕ।ರೈವರೂಸತ್ಪುರುಷಶೀ
ಲರುನೀವಧರ್ಮಿಗಳು ॥ ಮುಯ್ವನಾನುಪವರ್ಗೆಲೋಕವು।ಬೈವುದೈನಿಂ
ಮನಿಬರನುನಿಮ । ಗೈವಡಿಯಸಹಸಿಗಳವರುದುರ್ಬಲರುನೀವೆಂದ ॥೨೩॥
ದಯವನತ್ತಲುತಿದ್ದಿಯಂಮನು। ಭಯಮಹಾಬ್ಧಿಯೊಳದ್ದಿಸಮರದ ।ಜ
ಯವನವರಿಗೆಮಾಡಿನಂಮಭಿಮತವಮರುಳ್ಮಾಡಿ ॥ ನಯವನೀವ್ಯೊಯ್ದದ
ರೆನಿಮ್ಮನು । ನಿಯಮಿಸುವಗಾರುಂಟುಭಾಗ್ಯೋ । ದಯವಿಹೀನರುನಾ
ವೆನುತಕುರುರಾಯಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೧೪॥ ಉಚಿತವನುನಾವರಿಯೆಮಾರ್ಧ
ಕ । ರುಚಿತವನುನೆರೆನುಡಿಯನಿನಗದು । ರುಚಿಸದಿರ್ದಡಮಾಣಲಹಿತವ
ನುಡಿದರಾವಲ್ಲ ॥ ವಚನವವಡಿಗಾಢದಲೆನೆಟ್ಟದು।ಸಚಿವನಯವಿಂನೇಕೆಸೇ
ನಾ । ನಿಚಯಕೆನ್ನನುಮೊದಲಿಗನಮಾಡರಸಹೋಗೆಂದ ॥೨೫॥ ಖಳನ
ಕಳುಹಿದನತಿಬಲನುತಂ । ನೊಳಗೆತಿಳಿದನುಪಾಂಡುನಂದನ । ರುಳಿವುನೆ
ಮ್ಮದುನಿವಾರಿಕಾದುಪಡಸುರರಿಪುವಿಹನು ॥ ಅಳುಕಿಕಾದುವರಿಲ್ಲಹಾವಿನ।
ಹಳವಿಗೆಯಮೂರ್ಖಂಗೆದುರಬೆಂ । ಬಲವಕಾಣೆನುತನಗಹದನೇನೆಂದು
ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೨೬॥ ಆದಡೇನಿದಿರಾವರಿಪ್ಪುಬಲ ।ವಾದುದನುಸಂಹರಿಸಿಯೈನ
ಥ । ಕಾದುಬಿಡುವೆನುಪಡಲನಾಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಆದುದಾಗಲಿಬಳಿ

ಕವಾಡುವ | ಭೇದಬೇರಿಲ್ಲೆನುತಮಿಗೆಸಂ| ವಾದವನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಗಂ
ಗಾಸೂನುಪವಡಿಸಿದ ||೨೭|| ಮಗನೊಡನೆಮೂದಲಿಸಿಭೀಷ್ಮನು| ಪೋ
ಗುವಗಡಪರಸೇನೆಯಲಿಕಾ| ಳಗವನೋಡುವೆನೆಂಬವೊಲ್ತಲೆದೋರಿದ
ನುದಿನಪ || ನಗೆವುಡಿಗಿನಾಚಿದವುಕೆಮುದಾ | ಳಗಳುಹೆಂಗಾಸಿಕೆಯು
ಹರುಷದೊ | ಳೊಗೆದುವಿರಹಪಬೀಳುಕೊಟ್ಟವುಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ||೨೪ ||
ಅರಸನುಸ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ | ಶ್ವರವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮವನುವಿಸ್ತರಿಸಿಸಿಂಹಾ
ಸನಕೆಬಂದನುಹರುಷದುಬ್ಬಿನಲೀ || ಚರರನಟ್ಟಿದನಖಿಳಧರಣೀ | ಶ್ವರ
ನಿಕಾಯಕೆಸಕಲಸುಭಟರ | ಬರಿಸಿದನುಪಟ್ಟಕೆಬೇಹವಸ್ತುಗಳ ||ಗುರು
ಸುತನುರವಿತನುಜಮಾದ್ರೇ|ಶ್ವರಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳುಬಂ | ದರಮನೆ
ಯಪ್ರೇಕ್ಷರುನದೀನಂದನನಬಳಿವಿಡಿದು || ನೆರದುದವನೀನಿರ್ಜರರುಕೇ|ಸ
ರಿಯಪೀಠವರಚಿಸಿವೈದಿಕ|ಪರಿಣತರಮತದಿಂದವಿಸ್ತರಿಸಿದರುಮಂಗಳವ||
ಕಮಲಜನಹೊಲುವೆಯಧಾರುಣಿ | ಯಮರಕರದಲಿನಿಗಮಘೋಷೋ |
ತ್ತಮಸುಧಾರೆಗಳಳಿದುವಿಭನಸ್ನಿಛನಮಸ್ತಕಕೆ||ಅಮುಮವುರುತರವ್ಯೋ
ಮಗಂಗಾ | ವಿಮಲನದಿಯಿಳಿತಂದುಸಾರ್ದುದೊ |ಹಿಮಗಿರಿಯಲೆಬಂತೆ
ಯೆಸೆದುದುಪಟ್ಟದಭಿಷೇಕ||೩೧|| ಆರತಿಗಳೆತ್ತಿದವುಬಳಿಕು|ಪ್ಪಾರತಿಯು
ಸೂಸಿದವುನೃಪಪುರಿ |ವಾರವೆಲ್ಲರುಬಂದುಕಂಡರುಕಾಣಿಕೆಯನೀಡಿ||ಕ
ರವೇಂದ್ರನವೋಹರದಗುರು | ಭಾರಭೀಷ್ಮಂಗಾಯ್ತುಸಮರದ |ವೀರ
ಪಟ್ಟವನಾಂತನಾಚಾರ್ಯಾದಿಗಳುಮಣಿಯೆ||೩೨|| ಈನದೀನಂದನನಬಲದ
ಲಿ | ಸೇನೆಶಿವಗಂಜುವುದೆಕುಂತೀ |ಸೂನುಗಳಗಾರಣ್ಯಜಪವಿನ್ನವರಿಗಿ
ಯೇಕೆ || ಮಾನಸಿಧಿಭೀಷ್ಮಂಗೆಸಮರಸ| ಮಾನಭಟನಿನ್ನಾವನೆಂದುಮ|
ನೋನುರಾಗದಮೇಲೆಕೌರವರಾಯುಬಣ್ಣಿಸಿದ ||೩೩|| ಎಲೆಮರುಳೆಭೂ
ಪಾಲಕೌರವ | ಕುಲಪಿತಾಮಹನಹನುಧರ್ಮಂ| ಗಳಲಿಪರಿಣತನಹನ
ಕಾಳಗವೇಕೆಯಿವರೇಕೆ || ಗಳದಗರಳದಧನಿಯುಭಟಮ |ಡಳಿಯೊಡನೆ
ಮನ್ನಣೆಯೆಹೇಳೈ | ಕಳದಹರೆಯಂಗೆಂದುಕಳವಳಿಸಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ ||
ತೊಗಲುಸಡಿಲಿದಗಲ್ಲಬತ್ತಿದ | ಹಗಲನಲುಗಿದನರತಮೀಸೆಯ|ಜಗುಳ
ಹಲುಗಳನಟ್ಟಕಂಗಳನೆಗ್ಗಿದವಯವದ||ಅಗಿಯಲಲುಗುವತಲೆಯುಮುಪ್ಪಿ
ನ | ಮುಗುಧನೀತನಜಯಸಹೇಳಿದು|ನೆಗೆಯುಸದುದ್ಯೈರಾಯುಕಟಕದೊ
ಳೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೪|| ಯಿಲ್ಲಿಭೀಷ್ಮರುರಾಘವನಬಲ | ದಲ್ಲಿಜಾಂಬವರ
ಭಯುವೀರರು | ಬಲ್ಲದರುಬಳಿಕುಳದವೀರರಶೌರ್ಯವಪ್ಪುವುದ||ನಿಲ್ಲುಸಿ
ಕೊಲೆಂಬಳಸುವಡೆಹಗೆ| ಯಿಲ್ಲಿಗೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಲೆಸಲೇತಕೆ | ಬಿಲ್ಲಿನಲಿಬದ
ದದ್ದಗೆಡಹುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೬||ಶಾನುಡಿಯದಿರುಸಿಂಸಹವಣಿಸಮ

ನಿಸಿಸೆನುಸುರಸಿಂಧುಜಾತನು । ನೀನಿಸಜವೋಲರಿಯೆಜಿಷ್ಣುವನುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿ
ನಲಿ।ನೀನುಸಂಯಮೀರಾಮಕಟಕದ।ಹಾನಿಯನುಕಾಯ್ದಾತಜಾಂಬವ।ನೀ
ನುಕೊರತೆಯನುತ್ತನುಡಿದನುಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ॥ ರಣದೊಳೊಡ್ಡಿದರಾ
ತಿಗಳನೀ।ಹಣೆಯುಪಟ್ಟದವೀರಜಯಸಲು।ಹಣುಗಿಗಾನೊಲ್ಲೈಸೆಮಾಡು
ವಸುಮರದಲಿತಪನ॥ ರಣದಲಿವರದಗೆಡದರಾದಡೆ।ಮಣಿಯುವಿರಿದಪೆನಂ
ನಬರಮಾ। ಗಣೆಯನಾಹವದೊಳಗೆಸರಳಿಸೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ॥೩೮॥ ಗಳ
ಹದಿರುರಾಧೇಯನಿಂನಯು।ಕುಲವನೋಡದಮೇರೆತಪ್ಪುವ।ನಲುಗೆಯುದ
ಲೇಶವ್ವಿನಿಸಂಪತ್ತಿನಸಘಾಡತನ॥ ಕಲಿಗಳುಳಿದಂತೆನ್ನ ಸರಿಸಕೆ।ನಿಲುವ
ನಾವನುದೇವದಾನವ। ರೊಳಗೆನಿಂನೊಡನೆಂದುಫಲವೇನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ॥
ಕೇಳುಕೃಪಕೇಳ್ಸೈಜಯದ್ರಥ। ಕೇಳ್ಗುರುಸುತಶಲ್ಯಕುಂಭಜ। ಕೇಳು
ದುಶ್ಯಾಸನವಿಕರ್ಣಸುಲೋಚನಾದಿಗಳು॥ಕಾಳಗದೊಳರಿದಶಸಹಸ್ರನೃ।
ಪಾಲರನುಮಣಿಖಚಿತನಿರ್ಮಲ। ಮೌಳಿಗಳದಿಗುಬಲಿಯಕೊಡುವೆನುದಿವ
ಸದಲಿ॥೪೦॥ ಹರಿಯಚಕ್ರವತುಡುಕಿಸುವೆವಾ। ನರಪತಾಕನರಥವಹಿಂ
ದಕೆಮುರಿಯಲೆಸುವೆನುನಹಿಮರಿಬ್ಬರನಡವಳೆಯಕೆಡಿಸಿ॥ ಸುರನರೋ
ರಗರೊಳಗೆವಿಡುಕೆ।ಶ್ಚರಿಗೆಕಟ್ಟಿದತೊಡರುನೀನು। ಬರಿನುಡಿದರೆನೊ
ರಜಾಕೊಲುವತೆಕೈದುವೇಕೆಂದ॥೪೦॥ ಜಲಧಿಯುಬ್ಬಿದವೊಲುಸಭಾಮಂ
ಡಳಿಯೊಳಗೆಸಂಪಾದಹೃದಯರ ಕಳಕಳಿಕೆದಿಗುತಟವಗಬ್ಬರಿಸಿದುದುಗು
ಪಿತದಲಿ। ಕೆಲರುಭೀಷ್ಮನನಿನತನೂಜನ।ಕೆಲರುಕೊಂಡಾಡಿದರುಭೂ
ಪತಿ। ಯಳುಕಿಭೀಷ್ಮನಬೇಡಿಕೊಂಡನುವಿನಯಪರನಾಗಿ॥೪೨॥ಬೀಳು
ಕೊಂಡುದುರಜನಿಮರುದಿನ। ವಾಳುಕಂದುರೆಯನೆರಹಿಧರಣೀ।ಪಾಲ
ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿಹೊಯ್ಸಿದನಂದುಹೂರಗುಡಿಯ॥ ಸೂಳವಿಸಿದವುಲಗೆ
ಯಲಿನಿ।ಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳುರುಚತುರ್ಬಲ। ಮೇಳದಲಿಬಂದುದುಸಮ
ಸ್ತಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು॥೪೩॥ ವೀರಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆಪರಗಾಂ।ಧಾರಿಗೆ
ರಗಿದನವರಹರಕೆಯ। ಭೂರಿಗಳಕೈಕೊಳುತಲವನೀಸುರರಗಭಿನವಿಸಿ॥
ಚಾರುಚಮರದನಿಕರದವರೊ।ಯ್ಯಾರಿಸಲುಜಯರವದರಭಸದು। ದಾರ
ವೆಸೆಯುಲುಬೀಳುಕೊಂಡನುರಾಜಮಂದಿರವ॥೪೪॥ ವಡನೊಡನೆಕರಿತು
ರಗವೇರಿದ। ರೊಡನೆಹುಟ್ಟಿದಶತಕುಮಾರರ। ಗಢಂದಾಪ್ತರುಕರ್ಣಶ
ಕುನಿಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು॥ಅಡಸಿದವುರುಝಲ್ಲರಿಗಳಛತ್ರದ। ತುಡುಕಿದವುಶೀಗು
ರಿಗಳಂತ್ಯದ।ಕಡಲವೋಲುಪಡೆನಡೆಯೆಹಸ್ತಿನಪುರವಹೊರವಂಟ॥೪೫॥
ಘಂಗುಘುಗಿಸಜಂಬಕನಗಜಕೋ। ಟಿಗಳಮುಂದಣಡಾಡೆಗಳವಿಗೆ। ಗ
ಗನವೊಡನೊಡದೊದರೆವೊರವಗಸ್ಸೀರಭೇರಿಗಳ॥ ಆಗಿವಪಟಹಮೃದಂ

ಗಕಹಳಂ । ಳಿಗಳಕಳಕಳಬಹಳದೆಸೆದಿ । ಕ್ಕಗಳಮಾತಾಡಿಸಿಮಹಾಬಲ
ತೆರಳಿತಿಬ್ಬರಿಯ ॥೪೬॥ ಆಗಿವಜ್ರದಹೊಳಹುಗಳೊಮಿಗೆ । ಹಗಲೊ
ಡೆಯನಪ್ರಭೆಯೊಮಿಂಚಿನ । ಬಿಗಿಯತೆಕ್ಕೆಯೊಸೂರ್ಯಕಾಂತಚ್ಚಿಯು
ತಕ್ಕೆಗಳೊ ॥ಜಗುಳಿದೊರೆಗಳಜಾಳಿಹೊಗಲಗ । ಗುಗಳಝಳಿಸಿಸಹೊ
ಳಹೊಳವಕ್ಕೆ । ದುಗಳಹಬ್ಬುಗೆವೆಳಗುಗಬ್ಬರಿಸಿದವುದಿಗುತಟವ ॥೪೭॥ಜ
ಲಧಿಗಳಕುಡಿದುದುನಭೋಮಂ । ಡಲವಳಿದುದುಸುರನದಿಯುಮು।ಕ್ಕು
ಳಿಸಿತಖಿಳಾದ್ರಿಗಳನುಂಗಿತುದಿವವನಳುಕಿಸಿತು ॥ ನೆಲನಸವಸಿತುನೇಸರಿನ
ಕಂ । ಗಳನುತುಡುಕಿತುನೆನೆಯಬಾರದು । ನಳಿನಭವಹರನಾದನೆನುತು
ತ್ಸಳಿಸೆಪದಧೂಳಿ ॥೪೮॥ ಸುರಿವಮದಗಜಧಾರೆಯಲಿಹೊಸ । ಸರಸಿಗಳು
ಸಂಭವಿಸಿದವುನೃಪ । ವರದಮುಕುಟದಮಣಿಯಲಾದಾಚಂದ್ರಸೂರಿಯ
ರು ॥ ಗಿರಿಗಳಾದೆವುದಂತಿಯಲಿಪಡಿ । ಧರಣಿಯಾದವುಛತ್ರಚಮರಿಯ।ಲ
ರರೆನೂತನಸೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತುವಿರಿಂಚಿಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥೪೯॥ ಅರರೆನಡದುದು
ಸೇನೆಕುಲಗಿರಿ । ಯರಡುಕೂರುಮಘಣಿಪರಿಬ್ಬರು।ಕರಿಗಳೆಂಟ್ಮೈದಿಸಲು
ಮಿಗೆಹದಿನಾರಸಳವಡಿಸಿ ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವರಜಸದಿರ್ದಡೆ । ಧರಿಸಲಾ
ಪ್ರದೆಬರವನೆನೆಕುರು । ಧರೆಗೆಬಂದುದುಸೇನೆಪಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದ
ಲಿ ॥೫೦॥ನಡದುಬಂದುದುಕೌರವೇಂದ್ರನ ।ಪಡೆಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆಮೂಡ
ಣ।ಕಡೆಯಲಳವಡಿಸಿದರುಬೀಡಾಯಿತ್ತುಪಹಿಲದಲಿ ॥ ಗುಡಿಗಳನುಹೊ
ಯ್ಸಿದರುಲೋಹದ । ತಡಿಕೆಗಳನಳವಡಿಸಿಬೀಡಿನ । ನಡುವೆಬಿಸಿದನವನಿ
ಪಾಲನರಾಜಮಂದಿರವ॥೫೧॥ಅಳವಿನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಯೋಜನ।ದಳವಿಯೊ
ಳಗಿಟ್ಟಣಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದು । ವಳೆಯದಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿತಳಿಮುಳುವೇಲಿಪಡಿಯಗಳು ॥
ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪುವನೇತ್ರವಧನಿ । ಮರ್ಗಳಗಭೀರೋದಕದನದಿಕುರು। ಬ
ಲದಪಾಳೆಯದಂದದಿದುಕೇಳೈಮಹೀಪಾಲ॥೫೨॥ಪಡೆಯಮುಂಗುಡಿಭೀ
ಷ್ಮನದುಬಲ ।ದೆಡೆಗೆಬಿಂಗಳಿಯಾತನದುನೃಪ ।ಗಥಣಬೀಡಿನಕಾಹುಗಂ
ಗಾಸುತನಗುರುಭಾರ ॥ ನಡವಡಾತನಮಾತುಮರಳಿದು ।ಬಿಡುವಡಾತನ
ಸೇಮಕೌರವ । ಪಡಗೆಭಾರಿಯವಜ್ರಪಂಜರವಾದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೫೩॥ ಕೇ
ಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಮಕ್ಕಳ । ಮೇಲೆವ
ನವಾಯ್ತಖಿಳಶೋಕೋದ್ರೇಕಮನಸಾಗಿ ॥ ಕಾಳಗದೊಳೇನಾದರೊ
ಭೂ ।ಪಾಲತಿಲಕರುದ್ಧೃಗುವಿಹೀನನ । ಬಾಳಿಕೆಯಸುಡಲೆನುತತನ್ನೊ
ಳುಹಿರಿದುಚಿಂತಿಸಿದ ॥೫೪॥ಆಸಮಯದಲಿರಾಯವೇದ।ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೈ
ತಂದುಗತಪರಿ । ತೋಷನನುಸಂತೈಸಿಕರಸಿದನಂದುಸಂಜಯನ ॥ ಆಸ
ಮಯವೃತ್ತಾಂತನಿನಗೆಸ । ಮಾಸವಿಸ್ತರವಾಗಬರಲಿಮು । ಹೀಶತಿಲಕ

ಗರುಹುವುದುಸೀನೆಂದುನೇಮಿಸಿದ ॥೫೫॥ ಪರಮವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪನ|
ಕರುಣವಾಗಲುಕಂಗಳಿಗೆಗೋಚರ| ಚರಿಸಿತಾಭಾರತಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮಸಾ
ರಂಭ! ಧರೆಯಸ್ಥಿತ್ಯಂತವನುಚಿತ್ರ|ಸರಸತಿಳುಹುವೆನೆಂದುಸಲೆವಿ|ಸ್ತ
ರಿಸಬಗೆದನುಸಂಜಯನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ ॥೫೬॥ ಅವಧರಿಸುಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರಗಂಗಾ ॥ ಭವನನೇಮವಲಂದುಮಹದಾ | ಹವಕೆನಡದುದುಕಟಕ
ವೆಲ್ಲವುಲೂಕನೆಂಬವನ ॥ ಇವರುಕಳುಹಿದಡವನುಭೀಷ್ಮನಾಂ | ದವರ
ಹೊರಗೈತಂದುಮಹದಾ| ಹವಕೆನಿಂದರುಧರ್ಮಪುತ್ರವಿಲಂಬವೇಕೆಂದ॥
ಅಗ್ಗಳೆಯನೆಂಪರನಸಂಪ್ರತಿ | ನೆಗ್ಗಿಕೆಟ್ಟನೀನೃಪಿಮಗೀ|ಹುಗ್ಗಿಗರುಹು
ರಿಗೂಡಿಗೆಬಿದೇನಿಳೆಯಕೊಡಿಸುವರೆ॥ ತಗ್ಗತಾವಮಾತೇಕೆರಣದಲಿ|ನುಗ್ಗ
ನುಸ್ಥಗರೆಸಹೋದರ | ರೊಗ್ಗಮುರಿಯದವಾಣದರೆಗೇಡಾಯ್ತುನಿಮ
ಗೆಂದ ॥೫೮॥ಬೆಂಬಲಕೆತಾನೆಂದುಬಯಲವಿ|ಡಂಬವಲಿಕಾಳಗವನುಸಗಿದಿರಿ
ಸಂಬಿಕೆಡುವಿರಿಕೃಷ್ಣನನುನೀವೇನಮಾಡುವಿರಿ॥ ಅಂಬುಗೈವುದುನೀತಿರಣ
ಕೆತ್ರಿಯಂಬಕನನವುರಾಧಿಪನಕೈ| ಕೊಂಬನೇಭೂಪಾಲನೆನೆಕೈಕೊಂ
ಡನಾಭೀಮ ॥೫೯॥ ಕೇಳಕುನ್ನಿಯಬಾಯನೆಲವೋ | ತೋಳತೀಟೆಯನೆ
ವನನೆತ್ತಿದ| ಮೇಲೆಕಳವನುಕಲಕುವನುಕೌರವಕುಲಾಂಬುಧಿಯ॥ದೇ
ಳುಹೋಗಾನಾಯನಾಡಿಸಿ | ಕೇಳುತಿರಲೇಕಹಿತಕೌರವ | ಕಾಲಪವನ
ಜನೆಂದುನಿಂಸ್ನೊಡೆಯಂಗೆಹೇಳೆಂದ ॥೬೦॥ ಮಾಡಲಿದ್ದುದುಬಹಳಪೌರು
ಷ | ವಾಡಿಕೆಡಿಸಲದೇಕೆಕೌರವ|ಗಾಡಿಕೆಡಿಸಲಿನೀತಿಹೀನರಮಾತುನಮ
ಗೇಕೆ ॥ ಮಾಡಿದೆವುಗುರುಭಾರವನುಮುರ | ಗೇಡಿಯಲಿರಣಪಾರುಪತ್ಯ
ವ | ಮಾಡುವಾತನುಕೃಷ್ಣನೆಂದನುಧರ್ಮಸುತನಗುತ ॥೬೧॥ ವೈರಿದೂ
ತನಕಳುಹಿದರುಕೈ | ವಾರಿಗಳುಜಯಜೀಯಮೆನೆಹೊಂ| ದೇರತರಿಸಿದ
ನಬುಜನಾಭನಪದಯುಗಳಕೆರಗಿ | ವಾರುವನಖುರನಾಲ್ಕರಲಿಮಣಿ |
ಚಾರುಕನಕವಸುರಿದುತನ್ನಯ | ತೇರನೇರಿದನೊರಲಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋ
ಟಿಗಳು ॥೬೨॥ ಹರಿಯುಬಲವನ್ನು ದ್ಗ್ನನಂಕ್ರಿಗೆ | ಶಿರವಬಾಗಿನಿಜಾಯುಧವ
ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಪವನಜವಾರ್ಥಮಾದ್ರೀಸುತರುರಥವೇರಿ ॥ ಧುರಕೆನಡದರು
ದೃಪದಸಾತ್ಯಕಿ |ವರವಿರಾಟಾದಿಗಳುಚೂಣಿಯೊ | ಳುರವಣಿಸಿದುದುಸೇ
ನೆನದದುದುಮುನ್ನಿವೋಹರಿಸಿ ॥೬೩॥ಬಳಿಕದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಾಜ್ಞೆಯೊ|
ಳಳವಿಗೊಟ್ಟದುಬನ್ದುಮೂಡಗು|ಜಲಧಿಗಾಂತುದುಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯೆಂ
ಬರಘನದಲಿ ॥ ಪಳಹರದತೋಮರದಕುಂತಾ | ವಳಿಯಚವರದಛತ್ರವ
ಮುನಂ | ಕುಳದಿನೆಸದುಭೂತವಾಲಸ್ಯಶಾಕಗಾತ್ರದಾಗೆ ॥ * ॥೬೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಸಾಗರದಗಿರಿಪ್ರಬಲದಸುಭಟ|ಸೊ
ಮವನುತಂಗೊಳ್ಳಗುವಹಾಡಿದ | ಭೂಮಿಪತಿಯುಮನಂದನನುಸಂಗ್ರಾ
ಮಕನುವಾದ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲಧೃಷ್ಟದ್ಯು
ಮ್ನಭೀಷ್ಮರ |ಪಾಳೆಯದಲಂದಮುಕೊಂದಕೈಗೈದಳಗೆಹೊಸತೆನಿಸಿ|ಕಾ
ಳಗಕ್ಕನುವಾಗಿರಥತುರಗ|ಗಾಳಕರಿಕಾಲಾಳುಸುಭಟರ| ಮೇಲುಗೈಜಮುರಿ
ಗಳಸಿಂಪ್ರಿಸುತಿದ್ದುದುಭಯಬಲ ॥೧॥ ಮುಚಪ್ಪುಸೊಂಕದಮುನ್ನಗಗನವ
ತುಡುಕಬಗದವೃತೇಜಿಗಳುಕೈ | ಸಡಿಲಿವಾಘೆಯಗೂಂಸಿಸುಳಿದವುರಥದ
ವಾಜಿಗಳು॥ತುದುಕುವಂಕುಶದಿಂದಮುನ್ನಿಳೆ|ಯೊಡೆಯೆಗಜಘಾಳಿಸಿದವ
ದನ | ಬಿದುಹತಡೆಯೊಡೆಗೆಲಸಬಗದುದುವಿಗಡಪಾಯದಳ ॥೨॥ ಗಜ
ಗಳುಘರ್ಜಿಸೆಯವಾಜಿ | ವ್ರಜದಹೇಷಾರವದತೇರಿನ | ಗಜಬಜದಕಾ
ಲಾಳಕದುಹಿನಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದ ॥ ಗಜಬುವಗ್ಗದಕಹಳೆಗಳಬ | ಗ್ವ್ರಜ
ವನುಳಿಸುವರಾಯಗಿಡಿಗನ | ವಿಜಯಬಲತೊಡರಿಕ್ಕೆತ್ರೈಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗ
ರಕೆ ॥೩॥ ತಿಗದಲೊದರುವಹರಿಗೆಗಳಗೌ |ರಗಿವಹೆಗ್ಗಾಳೆಗಳರಭಸದೊ
ಳಗಿವಖಡುಗದಹೊದರಡೊಂಕಣಿಗಳಹಸಾತ್ಕೃತಿಯ ॥ ಬಿಗಿದಬಲುಬೊ
ಬ್ಬೆಗಳಬಿರುದರ | ವಿಗಡಮೂದಲೆಗಳಮಹಾಧ್ವನಿ|ಬಗಿದುದೈತಾವರೆಯ
ತನಯನಕರ್ಣಕೋಟರವ ॥ಕುಣಿವಕುದುರೆಯಮದಮುಖದಭಾ|ರಣ
ಯಲೊದವಾಸಿಗಳತುರುಗವ| ಕೇಣಿಕೆಲಿಸಿಹಿಡಿವತೇರಿನಸೂತರೋಜ
ಗಳ ॥ ಅಣಿವಹರಿಗೆಯಸೊಬ್ಬರೊಬ್ಬ | ರನಣಿಸಿನಲಿತಿವಿವಗಿವಭಟರೊ
ಡ್ಡಣೆಸಘಾತಿಸಿತುಭಯಬಲದಲಿಭೂಪಕೇಳೆನ್ದ ॥೪॥ ತಳಪದಲಿಝಳಪಿ
ಸುವಡಾಯುಧ | ಹೊಳಹುಗಳಹೊಸಮಸೆಯಝಳಪದ| ಬೆಳಗುಗಳಬ
ಟ್ಟೀರಧಾರೆಯಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ ॥ ಅಲಗಿನಬ್ಬರಗಿಡಿಯಹಬ್ಬುಗೆ | ಥಳ
ಥಳಿಸಿತ್ತೈದಗದುಗ್ಗಡೆ |ಬ್ರಹ್ಮವಿದಾಕೆರಶತವನೆನೆಹೆಸರಿದುವನಾರೆಂದ॥೫॥
ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀಪಾಲಭೀಷ್ಮನಹೊರೆಗಕುರುಭೂ | ಪಾಲ
ಬಂದನುಭೀಷ್ಮವಿನಿದನುಮುಕುಳಿತಕರನಾಗಿ ॥ ಮೇಳವಿಸಿಮುಂದಸಿದರಿಪ್ರನೃ
ಪ |ಜಾಲದೊಳಗಾಯವರನುವಾಪನ|ಮೇಲೆಭೀಮಾದಿಗಳವಿವರಿಸಿತೊ
ರವೇಕೆಂದ ॥೬॥ನಸುನಗೆಯತೋರಿಯಲಿರತುನದ|ರಸುನೆಪಸರಿಸಿಕ
ರವೇಂದ್ರಂ | ಗುಸುರಿದನುಕಲಿಭೀಷ್ಮನವಧರಿಸೈಮಹೀಪತಿಯೆ ॥ ಪಸ
ರಿಸಿದವುಗಿಲೆಡ್ಡನಲಿಮಿಂ | ಚೆಸೆಪ್ರೊಲುಗಜಕುಲದಮಧ್ಯದೊ |
ಸೆವನಾತಸುವೀರಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೋಡೆಂದ॥೭॥ ಅವಕಣಾಪಾಂಡವ
ಸೇನಾ | ನವಕನಾಯಕನಿವನಕೆಲಬಲ| ದವರುತಕ್ಷಯತೇರುತೇಜ
ಧ್ವಜದನುಸ್ನೆತಿಯ ॥ ಬವರಿಗರುಸಾಂಖ್ಯಲಕುಲಗಂ | ಭವಮಧ್ಯಸವ

ಭೋದರುಮಿ। ಶ್ರುತರುಸೃಂಜಯನಿಗಂಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸರು ॥ ದೇವಾಂಕಣವೆಯುಹೊದರುಗಳೆದಬಲ। ದಂಡಿಯಾಸಿಯುಧಟ್ಟುಗಳು। ಕೈಂಕರುಳ್ಳನುದ್ಯುಪದನಾತವಿರಾಟನೃಪಸೇತ ॥ ಸುಂಕಸಯುಂಸಿರಾಯುಕರಿದರುಧಿರ। ಯುಂಕಕ್ಕಾಳಗಯುಮಿದಿರಬಳಿಯುಲಿ। ಬಿಂಕದೆರದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲದದೇವೊಪಕೇಳೆಂದ ॥೨೦॥ ಇವರವೊಂಕರರದಾಟೆಯುಲೆನಿಂ। ದವರಕೊಂಕಿಯಭೋಜನಕೇಕರಿಯು। ರಿವರಬಳಿಯುಲಿತಳತೆರದರದಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ ॥ ಇವರಹತ್ತಿರಮೊಹರಿಸಿನಿಂ। ದವಗುಪಾಂಡ್ಯಕಖಂಡಿಸೊಮಕ। ರಿವರವೊಕ್ಕಲದೊಳಗೆಯೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ ॥೨೧॥ ಅರಿಸೆಲೆಯದಳದತ್ತ ದೃಷ್ಟದ್ಯು। ಧರಧುರದನೋಟದಲಿಕುಂತೀ। ವರಕುಮಾರಕರೈವರಮೊದ್ರೌಪದೀಸುತರು॥ ದುರಿಯುಕದುವಿಟ್ಟಂತೆಪ್ರಳಯದ। ಹರನಖಿತಿಯೊಗುಪಂತೆಸಿಡಿಲಿನ। ಹೊರಳಿಹೊದರೆದ್ದಂತೆಸಿಂದಿಸ್ವಪಘಟೋತ್ಕಚನು॥ ಭೀಮಸೇನನವುಗನ್ನವನುಸಂ। ಗ್ರಾಮಚೌಪಟನಿನನಬಳಿಯುಲಿ। ತಾನುಸದುಬಲುಪೊಗದಪೊಗರಿನಹೊಳೆವದಾಡೆಗಳ॥ ಕಾಮರೂಪಿಗರೊಂದುಕೋಟಿಗಳು। ನಾಮದೈತ್ಯರುಕುಂಭಕರ್ಣ। ನ್ಸೊತ್ತಮವೆನಲ್ಲೈದಿದಕೃತಾಂತನಕರೌರದರಿವಾ॥ ಅವನಬಳಿಯಲೆಫಲುಗುಣಗೆಮಲ। ನವರಗಂಡನುರಿಪ್ರಕುವಗಾರಕ। ನಿವಹದಾವಾನಳನನೋಡಭಿಮನ್ಯುಫಲುಗುಣನ। ಕೆವರಹವಮುಗಿನ್ನಲ್ಲಬಲುಗೈಯುವನವೊಹರದೊತ್ತಿಸಲಿಸಿಂ। ದವದುಕಾತ್ಯಕಿಯಿಂದನನುಪಿಂದಾವಿನಾಶಿಯುಕರು॥ ಇವರೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುದವಾ। ಧವನನುಸೆಯುದುದುಷ್ಟಕೇತು। ವ್ರವರಸೀತನುಚೈದ್ಯನಂದನನುವರಕೊಡಿನಾನು ॥ ಅವರಹೊರೆಯಲಿವೀರಸೇನಾ। ನಿವಹವೆಕಸಹದೇವನಾತನ। ಸನುಜಲೆಯುದಕೊಲಾಂಕರಿವರಾಜನಧುರಂದರರು॥ ಇತ್ತಲಿದೆಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ। ವೊಕ್ಷಕಾಳೋರಗನಜಂಗುಳಿ। ಮೃತ್ಯುವಿನವೊಹರಕೃತಾಂತನಘಟ್ಟಪ್ರರವರ॥ ಲೆತ್ತಿಗರದಾವಣಿಹೊಳೆಂಣಾಸ। ಮತ್ತಸಾರ್ವಭೀಮಸೇನನ। ಸುತ್ತಸೋದ್ಯಮಗನಕೌರವಕೋಣಕಾಸರನು ॥ ಕೆಲದಲಾತಗುಪಾಂಚುಲಾಕನ। ದಳಲಿಗರವೊದಲಿವುಕಟದ। ಲಲಿತದತ್ತ ಪ್ರಭದುಲಪಲಿವುಲಾಪರಾಗೆಮಿಗಲು ॥ ಕಲತುರಂಗದಭಾರಿಮಾಸೆಯು। ದಳದರಥಪದಾದ್ದಿಗದ[illegible]ರಿನ। ಪಳೆಯದಲಿಂದಾತಮುರಾಯುಧರ್ಮಜನು ॥೨೨॥ [illegible]ಮ್ಮುದುರೋಮದ। [illegible]

ಲಿಸಿದ | ಶಾತಕುಂಭವರೂಥದಲಿ ನೆರೆತಿರಿದಸ್ತ್ರದಲಿ || ಸೋತನಾಕ್ಷಣ
ನುಖರಪ್ರಟ| ಘಾತಧೂಳೀಪಟಲವಿಹಿತದಿ | ಶಾಪಟಗುಮುದುದೆಶಿ
ಟಿವದ್ಬ್ರನನನೋಡಿದೆಂದ ||೯|| ಅದೆಘರಂದರದುರುಗೆರೊಜ್ಜಿನ | ಘೋರ
ರಬಂಣಸಲೆನಗೆನೂಕೆರು | ತುದಿಮುನರಿದುಮುದಗದಮುನ್ನೆ ಯುಘೋಂದಲಿ
ಕರಿಗೆ || ಕದನಪಿದುಬಾಶಂಕವಾರ | ಭ್ಯುದಯತಲೆದೋರುವುದೊಸದ
ಗೇ|ಕದನಚಿಂತೆಮುರಾರಿಬಲ್ಲನುಕಂದಕೇಳೆಂದ||೧೦||ಅಜರೊಳೇಕಷ್ಷೋ
ಣಿಬಲನಂ|ಮುನರೊಳಗೆಪನ್ನೊಂದುನುತ್ತ್ರವ|ಪರಿವರಸಂಖ್ಯೆಕೆನೆರದುದೆ
ಶಾಶಶತಷ್ಷೋಣಿ || ತವಿಸುವರೆತನಗೊಂದುದಿನಮೂ | ದಿವಸಗುದು
ಗೆಐದದಿವಸಕೆ|ರವಿಜಾಪುಷದ್ರೋಣಿನುಷಾರ್ಥಕೆದನಂಜಯುನು||೧೧
ಎನಲುಗುರುತನಯನಕಘಾಡಕೆ | ಕೋನರಿಶಾತನನುನವಜಾಂಡಕೆ |
ನುಪ್ಪುಳಕದುಬ್ಬಿನಲಿಪಾರ್ಥನಟುಪರಾಕ್ರಮದ || ಮೊನೆಗಣೆಯನು
ನೋಂಕೆಕರ್ಣನ | ನನಿತುಕುಸಿದರಸಾತಳಕೆಕರು|ಜನಪನನಿಬದ್ಧಪ್ರ
ವನಬಿಡಿಸಿದನುಭೀಷ್ಮ ||೧೨|| ತಾಗಲನುಗ್ಗೈದೆರಡುಬಲಕ್ಕೈ | ಲಾಗೆನೀ
ನುತಿರಲುರಿಪುಬಲ | ಸಾಗರದಸಾರಂಭವನುಬಿಡೆನೋಡಿಧರ್ಮಜನು
ತೂಗಿದನುಶಿರವನುಮಹಾಹವ | ವೀಗಲಾಗದಮುನ್ನಭೇದದ | ಲಾಗಿ
ಲಿಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಮನವಲಿಸಬೇಕೆಂದ||೧೩|| ಬಂದುಭೀಷ್ಮನಚರಣಕ
ಲ|ದ್ವಂದ್ವದಲಿಚಾಚಿದನುಮುಕುಟವ | ನಿಂದನಾಹವದೊಳಗೆತನಗಿಂ
ನುಸಿರ್ವಾಹ || ನಿಂದುಕಾದುವಡೆನಗೆಯಿನ್ನೆಂ | ದೆಂದುಹರಿಯದುಬವರ
ಮಗೇ | ನೆಂದುಬೆಸಸುವಿರೆನುತಕರುಣವತೋರಿದನುಭೂಪ ||೧೪||
ಪರಿಯಲಾಉತ್ತರಾಯಿಗ | ಳಾವಪರಿಯಲಿಕೌರವನಬಿಹ | ಳಾವಮಾ
ವನೆಗಳೆನವ್ಯುಯಸತ್ಯಭಾಷೆಯನು|| ನೀವುಮೊಹಲುನಡಸಿದೆನ್ನತಲೆ|
ವೃದುಂಟೇಕೆರುಣಸಲ್ಲದೊ | ಡಾವಹದನೇನೆಮಗೆನೀವಿನಿಕಳುಹಬೇ
ದ ||೧೫|| ವಿಳುಮುಗನೇತನ್ನನುಡಿಯನು | ಕೇಳನುತಧೂಸಾಲದಲಕ
ಮ್ರಾಳಿಯನುಪಿಡಿದೆತ್ತಿಗಂಗಾಸೂನುನಸುನಗುತ ||ಆಳುಗೊಂಡನು
ರವನಪರ | ರಾಳುತನವೆಮಗಾಯ್ತುವರನೇ| ವಾಲಘುಸ್ಥಿತನೇನನ
ಕೆನುಡಿಸಿದಮೆಯಂದ ||೧೬|| ಹಿರಿಯನಾಗಲಿಸುಜನಾಗಲಿ |ಗರುವನ
ರ್ಥವುಳ್ಳನ | ಚರಣಸೇವಕರಹರುಜಗದಲಿವರ್ತಮಾನವಿದು ||ಪರರ
ಕೆರಲಾವಗುಣವಾ | ದಿರವದಾದಗ್ಲಕೆಯಾನ್ನುಮ |ಗುರುವತನವ್ಯೆತ
ಪ್ರರುಷಾರ್ಥಮುನುಕಾನೆಂದ ||೧೭|| ಕೌರವನಗುಣವೆಂಬಬಲುಹುರಿ |
ದಲಿನಾಬದ್ಧನಾದೆನು | ವೀರನಾನೇಗೈವೆನೆನೆಯುಮುಕೂನುಕ್ಯೆಮುಗ
ವೈರವೃತ್ತಿಯುರಣದಲಿಮುಗಿನ್ನಾರುಗತಿನೀನುಭವುನ್ನೃಪತಿಗೆ| ಕಾರುಣ

ಸೀಮೆಸಿದಡೆಮಗಿನ್ನಾವ್ಯಸೆಯಿಲ್ಲೆಂದ ‖ ಮಾನನಿಧಿಕೇಳ್ ಕೌರವಂಗಾ । ಧೀ
ಸವೆಂದುಮಂತನುವಿಧಾನಾ । ಧೀಸವೆನ್ನುಮುಜೀವದುಕಾರಣದಿಸಾಹ
ವಕೆ ‖ ನೀನುಬೆಂಬಿಸಬೇಡತನ್ನವ । ಸಾನಕಾಲಕೆಮತ್ತೆ ಒರಲುವಿ।ಧಾನ
ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತಿಸಿಕಳುಹುವೆನುರಳುನೀಸೆಂದ ‖೨೯‖ ಎನೆಹಸಾಥನದಾತಯಿಮ್ಮ
ಯುವನಂ । ದನನುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಗಂಗಾ । ತನುಜನುಚಿತೋಕ್ತಿಗ
ಳನೆನದತಿಗೆಪ್ರಕಟಿಸುತ ‖ ವಿನುತಮತಿನಡೆತರಲುಸುಭಟರು ।ತನತನಗೆ
ತೊಲಗಿದರುಪಾಂಡವ। ಜನಪಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುದ್ರೋಣನಚರಣಕಮಲ
ದಲಿ ‖೩೦‖ ಅರಸಬಂದೆಯಪೂರ್ವದಾಯಿತು । ದರುಶನವುತಮಗೆನುತಗ
ರುತಿಯ । ಗುರುಮುಸೀಸಾಲಕನಮುಕುಟವಸೆತ್ತಿದನುನಗುತ ‖ಬರಸೆಳ
ದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಸಂ । ಗರಸಮಯದೊಳುಬಹರೆನಿನ್ನಯ । ಭರವಸದೆ
ಬಗೆಯೆನುನೃಪಬಿನ್ನಹವಮಾಡೆಂದ‖೩೧‖ಎವಗೆದೇವರುನೀನುಗುರುನೀ
ನೆವಗೆತಾತನುನೀನುಮಹದಾ। ಹವದೊಳಗೆಪತಿಕರಿಸಿರಕ್ಷಿಸಲೊಡೆಯನೀ
ನೆಮಗೆ ‖ ಅವನಿಯಾಸೆಯಲಿಂದುತೆತ್ತುದು।ಬವರವೆಮಗಿನ್ನೇನುಗತಿಕೌ
ರವಜಯಪ್ರಿಯನೀನುನಮಗೆನ್ನುತ್ತನೃಪನುಡಿದ‖೩೨‖ಅರಸಕೇಳರ್ಥ
ಕ್ಕೆಧರಣಿಯ । ನರರುಕೆಂಕರರರ್ಥತಾಕೆಂ । ಕರತೆಯನುಮಾಡೂದುಜ
ಗದಲಿವರ್ತಮಾನವಿದು‖ ನಿರುತಕೌರವರರ್ಥದಲಿಕಿಂ।ಕರತೆಯುಮಗಾಯ್
ತ್ತುರಾಜ್ಯೈ। ಶ್ವರಿಯುಪರಸೇವಾಲಘುಸ್ಥಿತರಾವುಕೇಳೆಂದ‖೩೩‖ಆದಡೆ
ಮಗಿನ್ನೇನುಗತಿರಣ। ವಾದಸಿದ್ಧಿಯದೆಂತುಜಯಸಂ। ವಾದಕರುತಮಗಾ
ರೆನುತಗುರುಮತ್ತೆನಸುನಗುತ ‖ ಕಾದುವಾಸನುಯುದೊಳಗಪ್ರಿಯ।ವಾ
ದನುದಿನುಕೇಳಿದಡೆಯಿಂ। ಮೇಧಿನಿಯೊಳಾವಿರೆವುಬಿಂಬಿಸಬೇಡಹೋ
ಗೆಂದ ‖೩೪‖ ಎನಲುಮುಮಸಂದನನುಬೀಳ್ಕೊಂ।ಡನುನಯದೊಳುತ್ಸಾ
ಹಿಸುತಬಂ । ದನುಮಹಾಸಂಗರದಮಧ್ಯದಲ್ನೃಪನರಥಕಾಗಿ‖ವಿನಯದಿಂ
ಬಿನ್ನೈಸಿಕೃಪನೆಂ । ದನುನಿಧಾನಿಸಲಾವುದಿದುಕೇಳ್।ಜನಪನಿನ್ನನನುಸಾ
ಪ್ಯಕೊಲ್ಲೆವುಮುಗುಳುನೀನೆಂದ ‖ ೩೫ ‖ ಕೃಪನಬೀಳ್ಕೊಂಡತುಳಬಲು
ಲಿಪೋ । ಲುಪನುಶಲ್ಯನಹೊರೆಗೆಬಂದನು । ನಿಪ್ಪುಣಮತಿಬಿನ್ನೈಸಿದನುನಿ
ಜರಾಜಕಾರ್ಯವನ ‖ ಕೃಪೆಯನಾಡುವುದೆಮಗೆರಣದಲಿ।ತಪನತನಯನ
ತೇಜವನುನಿ। ಷ್ಕೃಪೆಯೊಳವಗಡಿಸೆಂದುಶಲ್ಯನೊಳಭಯವನುಪಡೆದ‖
ದಳದೊಳಗೆಬೇಹವರುನಾಲ್ವರ । ನೊಳಗುಮಾಡಿಧರಾಧಿಪನನಮನ । ಗೆ
ಲವನಿತ್ತಿರಗಿದನುಕೌರವನೋಹರವನುಳಿದು‖ ತಿಳಿದತನ್ನೊಳುಭೀಮ
ಸೇನನ । ಬಲುಗದಾಘಾತದಲಿಕುರುಕುಲ । ವಳಿವುದೆಂಬುಯುಯುತ್ಸು
ರಥದಿಂದಿಳಿದುನಡೆತಂದ ‖೩೬‖ ಎಡದುಬಲಬೇರಗಾಗಿನೋಡು। ತ್ತಿರೆಯು

ದ್ಯುತ್ಸವಮಹೀಶಸಂಭ್ರಮಗೆ | ಶರಣೆನುತಡಿಗೆರಗಿದಡೆಪಿಡಿದೆತ್ತಿದನುಕರುಣಾ
ದಲಿ ॥ ಧರಣಿಪತಿನೀಸಾರೆನಲುಕೇ | ಳರಸಕೌರವನನುಜನನ್ನನು | ಕರ
ಗಾಪ್ರೀಗಲ್ಪೆತಂದೆಯುಭಯವನಿತ್ತುಸಲಹೆಂದ ॥೩೮॥ ಹಿಂದೆರಾಕ್ಷಸಗಾಸನು
ಜನದಟ್ಟ | ತಂದುಶರಣಾಗತನೆದಸ್ತ್ರಿಪ | ನೆಂದುರಾಘವನಂಕ್ರಿತಮಲದ
ಕಂಡುಬದುಕಿದನು ॥ ಅಂದುನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗನುಮರೆಯೊಗ | ಲೆಂದುಬಂದೆ
ನುಪತಿಕರಿಸಬೇ | ಕೆಂದುಕೌರವನನುಜಬಿನ್ನೈಸಿದನುಭೂಪತಿಗೆ ॥೩೯॥
ಎನಗೆಭೀಮಾರ್ಜುನರವ್ರೊಳುನೀ | ನನುಜನಲ್ಲದೆಬೇರೆನಿನ್ನಲಿ | ಮನವಿಭೇ
ದನವಿಲ್ಲನೀಬಾಯೆನುತಕೈವಿಡಿದು ॥ ಜನಭಯವನಿತ್ತುಕೌರವ | ನನು
ಜನನುಕೊಂಡೊಯ್ದುಸಾಹಸ | ದನುಕರಣೆಯಲಿಸೇನೆಗಜಬಜನಿತ್ತುಬೊ
ಬ್ಬೆಯಲಿ ॥ * * * * * * ॥೪೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯದನುಜಘಟ್ಟಪಾಂಡವ |
ರಾಯಜಂಗಮಜೀವನಿರ್ಜಿತ | ನಾಯನಿಜಪನುತೋರಿಪಾರ್ಥನಸೊಲಿದು
ಬೋಧಿಸಿದ ॥ ಪದನು ॥ ಹಳಚಲನುವಾಯುಸ್ತುತಿಯಸೇನಾ | ಜಲಧಿಕಳ
ಕಳವಿಗಲುಮಾರುತಿ | ಪೊಳಗಿದನುಪೌಂಡ್ರಕವಭೂಪನನಂತವಿಜ
ಯನನು ॥ ಯಿಳೆಬಿರಿಯೆನುಣ್ಪೆಪ್ಪುಕವನಿ | ಮರ್ಕಲಸುಭೋಪದರದ
ಕೊಳ್ಳಾ | ಹಳಸಿವರುಸಹದೇವನಕುಲರುಸಮರಕನುವಾಗಿ ॥೧॥ ಮರ
ವಿಜಯನಾಪಾಂಚಜನ್ಯದ | ನಿರದಘಲುಗುಣದೇವದತ್ತ | ಸ್ಫುರಿತರವದ
ಬಿಸಿದರುಮೂಲೋಕನೈಮರೆಯೆ ॥ ತುರಗವನುಮೊಳ್ಳೈಸಿದಾಘೆಯು |
ಶಿರಹಿ ಚಂಪುಟಿಗೆಯಲಿತೇಜಿಯ | ಬರಿದಬಿದಲಿಸಿಕೃಷ್ಣಸಾರ್ಥನರಥ
ಪದಿವೊಳಸಿದನು ॥೨॥ ಚಟುಲಖುರಪುಟದಿಂದನುರ್ವಿರ್ಗೆ | ನಿಟಿಲನೆಗ್ಗಿತುಬ
ಕಳಧೂಳೀ | ಪಟಲಧೂಸರಜಗಗಳನಲಸುರಾಪಿಸಲವಿನಲಿ ॥ ಪಟುಗತಿ
ಯುಗುರುಪಾರಿಯಲಿಸಂ | ಘಟಿಸಿಹಯನನುಸುಳಿದನನುಬಾ | ಪಾದದೊ
ಯ್ಯಾರಿಸುತವಿಗೆಬೋಳೈಸಿದನುಹಯವ ॥೩॥ ಗರಿಗೆಕ್ಕೆದರಿದವುನಾಸಿಕದ
ಹೊಂ | ಕೃತಿಗೆನುಬಿದುನ್ನಯುನಲುಗಾಯನ | ಸತಿಕಂಪದಘಂಟೆಗಳಹೊ
ಲಿಸಘಗಾಘಗಾಧ್ವನಿಯು ॥ ಪಿತತಸುಕ್ಷ್ಮವಲೋಳೆಗಳಲಾ | ಯುತದವ
ಘೆಯಜತರದೀಕೊಂ | ನತಿಹಯವಾವಳಿಖಳನಗೆದವುಹಬಿಯಸೇಮದಲಿ
ನಿಲಿಸಿದನುಫಲುಗುಣನತೇರನು | ತಳಸಟಿದೊಳಿಂದೀಗುರಾಧ | ರಕ
ಗೊಂಡಿದಿನಿಂನೊಳಗೊಂಟೀಕ್ಕೈಮನದಕದುಹ ॥ ನೃಪದಬಲವಿದ್ಯಾಬಲ
ಕೃತಿ | ಬಲುಹುಗರುಹಿಯಲಲ್ಲರಿಲಿವು | ಬಲಕೆತೋರಿಸಬಹುದೆನುಳೆ
ದರ್ಶನನುಜರದ ॥೪॥ ಸಹಸರ್ಕಂನದುಜೀಯನೆರಬಿ | ದರ್ಶಿತಬಲವನೆ

ಸೇನೆಸಹಿತಂ | ನಡೆದರೇಳ್ಕೃಷ್ಣ ಕೌರವರಾಯರೊಡ್ಡಿನಲಿ॥ ಬಹಳಬಲ
ಶಿವರಾಯಸೇನಾ | ಗಹನದಲಿ ರಾಯುಧರವಿರಹಿತ | ಬಹಳಬೆಸಸೆನಗೆಂದು
ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣನಮುಗಿದು॥೬॥ ಆದಡರ್ಜುನನೋಡು ಸೈನ್ಯವನೀಹೊಳೀ
ದಧಿಯಮಧ್ಯದಲಿವನರಸನ| ನಾಮಧೃತಪರಾಕ್ರಮನು ಗಂಗಾಕುಮಾರ
ಕನು ॥ ಕಾದಲಿವನರಿದ ಖಳಬಲವಿಭು | ಗಾದೆದನನತಿಬಲನು ಕಾಲನ| ಕಾ
ದಿಸಿದ ಛಲದಂಕಮಲ್ಲನು ಭೀಷ್ಮ ನೋಡೆಂದ॥೭॥ ವಿಸುಪತುದಿವರಳ್ಕಂಬು
ಗೊಲೆಗೇ|ರಿಸಿದ ಪಿಲುವರ ಕಾಮುಧದ ಮುಕುಟದ| ರಸುವೆಳೆಗಳ ಝಾಡಿಯ
ಬಿಡೊಂದೇರಿನ ವಿಡಾಯುಧಿಯಲಿ ॥ಮುಸಗಸೆಯ ಬತ್ತಳಿಕೆ ತಿರಿವೇ|ರಿಸಿದ ವೈ
ಕತ್ತಿರಿಯ ತಿಲಕದ| ನೊಸಲನಾತನನೋಡು ಗರುಡಿಯ ಜಾಣನಾದ್ರೋ
ಣ ॥೮॥ ರಾಯನೀತನ ಬಳಿಯಲಾಶ | ನಾರ್ಯತನಯಾಸ್ತ್ರದ ಕಾಮುರ್ಕ
ನ್ಯಾ | ಧ್ಯಾಯುನಿಷ್ಠುರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮುಕುಟವರ್ಧನರು ॥ ಸಾಯಲಂಜ
ದ ಸೇತುಗರದೆತಂ | ನಾಯುತರಲಿಪ್ರತಿಮ ವೃಥ| ನಾಯಕರ ನೆರವಿಯಲಿ ಶಲ್ಯ
ನೃಪಾಲನವನೆಂದ ॥೯॥ ಗಜಸೆಗಟ್ಟಿದ ಹಗಲಹಿಂಬಿಯು| ಬೃಂದದ ಕನಕದ
ಝಂಡೆಯ ತಲೆಬ| ದ್ವಿಜಯ ಸೇನೆ ಹೊಗರುವೋರೆಯ ಕೆಂಪಿನಾಲಿಗಳ॥
ಮಗಮಯದ ತೇರುಗಳ ಲಾಸಂ | ದಣಿಯ ಮಾದ್ರೀಶ್ವರನಿವನು ಫಲು| ಗು
ಣನೆಯಿರಾತ್ರಿಸು ಬಾವನೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲವ ॥೧೦॥ ಕಳಸಸಿಂಧದ ಥ
ಟ್ಟಸೆಂವುಖ| ದಳವಿಯಲಿವಿಕ್ರಮದಸೆಗಳಿಯ| ಝಳಪದಲಿ ಕಾಹೇರಿದಾ
ಬಿಯ ಬಿಗಿದ ಜಾಬ್ಬಗಳ ॥ ಹಿಳುಕಸೌಕಿದ ತಾಗಿವರಳನದು| ಗಳದ ಕಪ್ಪಿನ
ನೊಸಲನಯನದ | ಬಲುಭುಜನ ಸುಮಜೋಳಿಯ ಶ್ವತ್ಥಾಮನಿವನು ॥
ಆತನೊಡ್ಡಿನ ಸರಾರೆ ಸಂಗರ | ಶಾತುಕೊಂಡದ ಕೃತನ ದೇಸಂ | ಘಾತ
ವೆಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸುಭಟರ ಸಾಲಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಆತಗೌತಮನವರ ಬಳಿಯಲ |
ಭೀತಬಾಹ್ಲಿಕ ವಿಂಧ್ಯರದೆವಿ | ಖ್ಯಾತರೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಕೌರವಸೈನ್ಯಕರ
ಧಿಯಲಿ ॥೧೧॥ ರಾಯ ದಣುಗರ ಮುಂದೆ ಕೌರವ| ರಾಯದಳ ಶೃಂಗಾರವ
ಬವರಿ | ರಾಯಮರ್ದನನೆಂದು ಬಿರಿದಿನೊಳುಲಿವ ಕಹಳೆಗಳು ॥ ಜೇಯ
ಯಜಯ ಯೆಂಬ ಪಂಡಿತ | ನಾಯಕರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಬಿರದಲಿ | ನಾಯಕಪತಿ
ದುಶ್ಶಾಸನ ಕರ್ಣನನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೧೨॥ ಯಿನಿತನಾಳವನೀತ ಕೊಂ
ಕಣ | ನೀತ ಗುರ್ಜ್ಜರನೀತ ಕೋಸಲ | ನೀತ ಬರ್ಬರನೀತ ಜೇನ ಕನೀತ ಜಂ
ಬೂತ ॥ ಈತ ಕೇರಳನೀತ ಸಿಂಹಳ |ನೀತ ಬೇಸಜನೀತ ಬೋಟಕ |ನೀತ ಮಾ
ಗಧನೀತ ಗೌಳನೃಪಾಲನೋಡೆಂದ ॥೧೩॥ ಅಹುಗೆಲಸಕೆ ಕೆಲಬರರನೆನ |
ರೇಳಿಮೇಳಕೆ ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು |ಬಾಳೆಯ ರತೊಳೆ ದೊಡೆಯ ಬಹಳ ದಬಂ
ಧ ಮೃತ್ಯದಲಿ ॥ ತೋಳಬಲಿವರೆಗೆಲಸಿಕೆಲಬರು |ಮೇಳೆನಂಮೆಯಹಗೆ

ಕೆಲಬರು | ಕಾಳೆಗದ ಕಾಮುಕನೃಪಾಲರನೆರಪಿಯುದೆಯೆಂದ ||೧೬|| ತ
ತ್ತಪಲ್ಲಣಪಕ್ಕಿಗೆಯಪೊಳೆ | ಪೊಳೆವಮುಳಿಯ ಕತ್ತಿನೆಲಹರಿಯ | ಕಲಿಸಿ
ಬಿನ್ನ ವಳಮುಳಿಸಿಗೆ ಗರ್ವಿಷ್ಠರು ಗಳ | ಹಲಗೆಯುಲಿ ಪತ್ತಿಸಿದಹಾವಿನ |
ಹಳವಿಗೆಯಹೊಂದೇರನೃಪನು| ದಳಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿಹನೆದುರಿಯೋಧ
ನನುತೀಪಾಲ ||೧೭|| ಕಳಲಿದುರಗನನೆರವಿಜೊಪ್ಪರ| ಗಳೆರಸಾಳ್ವಸದೋ
ಡುಹಸಿದ| ಸ್ವಳಪಸಿಂಹದ ವೊತ್ತುಕಿಪಿತ ಕೃತಾಂತನೊಡ್ಡವನೆ ||೧೮|| ಕೊ
ಲೆಗೆಲಸ ಕುಟ್ಟಿಧ್ವರುದ್ರನ| ಬಳೆಗವೆಸೆಹದಹರಮಹಾರಥ| ರಳವಿಗೊಟ್ಟ
ದೆನೋಡು ದುರಿಯೋಧನ ಸಹೋದರರ|| ಉಳಿಗೆ ಮಿಂಚಿಸಮುಂದೆಸುಗಳ
ಯ| ಚಳಕ ಕಸಿಲಸಘಟ್ಟ ಬೀದಿಯ | ಬಳಗೆಪ್ರರುಷಾವೃಗದನಾವಳಿಯ
ನೆವಿಲಾಸದಲಿ| ಹೊಳೆವಚೌರಿಯ ಸುಯ್ಯತ್ತು ಝಲ್ಲರಿ| ನೆಲಕಗಿನಜೋಡುಗಳ
ತೇಜಿಯ| ದಳಪನೋಡೈಪಾರ್ಥ ಬಳಸಿದ ಕಲಿಜಯದ್ರಥನ|| ತೋರದಲಿಕ
ಲಗಿರಿಯ ಸತ್ವದ | ಸಾರದ ವಜ್ರವನುಸಿನನಧಿ| ಕಾರಮೇಘಧ್ವನಿಯನ
ದೇನೊಂದುಮಾಡಿದನೊ|| ವಾರಿಜೋದ್ಭವನೆನಲು ಪ್ರಾತಿಯ| ಬಾರರೆಂಚೆ
ಯಕೈಯ ಖಡುಗದ| ವಾರಣದಬಲ ಮಧ್ಯದಲಿ ಭಗದತ್ತನವನೆಂದ ||೧೯||
ಹೊಗರೊಗುವ ಸೊಲಿಗೆಯ ಸುಪತಾ| ಕೆಗಳ ಸಿಂಧದ ಹೊಳೆವ ಹೊಂಗಂ
ಬುಗೆಯ ಹೂಡಿದ ಹಯದ ಸೂತರ ಗಳದ ಘರ್ಜನೆಯ || ಅಗಿವ ಚಿತ್ರಾರದ ಧ
ಡಾಳದ | ವಿಗಡ ರಥಿಕರ ರಹಿಯ ರಥವಾ | ಜಿಗಳನೋಡೈಪಾರ್ಥ ಭೂರಿ
ಶ್ರವನ ಸೈನ್ಯವಿದು ||೨೦|| ಹಳತಡಿತಲೆಹರಿಗೆ ಖಂಸೆಯ| ಹೊಳೆವಮುದ್ದು
ಕರಾರಿ ಡೊಂಕಣಿ | ಬಿಲುಸರಳು ತೋರೀಟ ಮುದ್ಗರ ಪಾಶ ಕೊಂತದಲಿ||
ತಲೆಯನೇಣಿನ ಕೈಯ ಚೌರಿಯ| ಉಳಿಯ ಜೋಡಿನ ಖಂಡೆಯ ಘಂಟೆಯ|
ದಳವನೀಕ್ಷಿಸು ಪಾರ್ಥ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಪಾಯದಳ ||೨೧|| ವೀರನಭಿಮನ್ಯು
ವಿನ ಪ್ರೋಲುರಣ | ಧೀರನೀತನನೋಡು ಕರ್ಣಕು| ಮಾರ ಕಸು ವೃಷಸೇನ
ನೀತನು ಚಿತ್ರಸೇನಕರು || ಚಾರುಲಕ್ಷಣನವರು ಸೂರು ಕು | ಮಾರರದೆ
ದುರಿಯೋಧನಾತ್ಮಜ |ರಾರು ಪನುಕೈಕೊಳ್ಳರವಡಿ ಸುಬಲನಂದನರು||
ಕರಿಘಟೆಯ ಕೋಲದಲಿ ಹಯರಥ | ನರರ ದರೆವಾಲೆಯಲಿ ಬಲುರ್ಥ | ಲ್ಲರಿ
ಯ ಬುದ್ಬುದ ತತಿಯ ಲಸ್ತ್ರದ ಕಿಡಿಯ ವಡಬನಲಿ || ಬಿರುದರಾಯ ರಮುಕು
ಟರತ್ನದ | ಉರಿಬಲಾರ್ಣವ ಗಜರು ಬಿಗಿಲ | ಳ್ಕರಿವ್ರತಿದಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯ
ವಿಡಾಯ ರಭಸದಲಿ ||೨೨|| ಅಳವು ಮುಂಚಿ ಖಳೋರ್ವಿಪದಹತಿ| ಧೂಳಿಮ
ಯನಾಕಾಶ ರಥತುರ| ಗಾಳಿನುಡಿಗುಜಾಲವೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ||
ಕಾಳೆಗಕೆ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರೊ | ಳಾಳಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥ ನಾಕೆಂ| ನೇ
ನತಲೂಗಿಸಾತ್ತಾ ಪಿಸುಮಹಾಧನುವ || ಯೆಲೆಧನಂಜಯ ಬಗೆಯ ಬಿಟ್ಟದ |

ಹಳುವವಿದೆನಿನ್ನತ್ರಾಳಕೋಪಾ | ನಳನನಾತ್ರಣಸೈನ್ಯಗುಂಬೋಧಸೈನ್ಯಗಿ
ರಿಪಜ್ರ॥ಎಲೆಸಮೀರಕುಮಾರರಿಪುಬಲ| ವಿಲಯವೇಘನಿಕಾಯವಿದಭು
ಜ|ಬಲವತೋರ್ಬ್ಯತಂದೆನೋಡುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೫॥ ಮೆಟ್ಟಿನೋಡಿ
ದನಹಿತರಾಯರ|ಘಟ್ಟಗಳತೆರಳಿಕೆಯನುತ್ಸವ | ಗೆಟ್ಟಫಲುಗುಣಸೆಡ
ದುಮನದಲಿನೊಂದುತಲೆದೂಗಿ॥ಕೆಟ್ಟಕಾರ್ಯದಸುಖಕಳುಪಿದ್ರೊಡ|ಹು
ಟ್ಟಿದರಕ್ಕೈಯ್ಯಾರೆಕೊಂದರೆ | ಮುಟ್ಟದೇಕಡುಪಾಪಿಘನಪರಿತಾಪತನ
ಗೆಂದ ॥೨೬॥ ಕೆಲಬರೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಗುರುಗಳು|ಕೆಲರುಕೆಲಬರುಮಾನ
ವೈದುನ|ನಳಿಯಮಾಗಹಿತಿಯೈಯ್ಯಮುತ್ತಯವೊಂಮಸನಿಸುವರು॥ಕೆ
ಳನೊಳಸಿಬರಕೊಂದುಶಿವಶಿವ|ಕೆಲವುದಿವಸದಸಿರಿಗೆಸೋಲಿದುಮುಳುಗು
ವೆನೆಹಾಹಾಭವಾಬ್ಧಿಯೊಳೆನುತಮನಮರುಗಿದ॥೨೭॥ ಇದಿರುಗಾಣದೆಕೊ
ಲೆಗೆಬಿಲ್ಲಂದ | ಧದಲಿಬೆಸಸುವಕೃಷ್ಣನಕಟಾ| ಮದಮುಖನೊದುರ್ಯ್ಯೋ
ಧನನೋವಂಚಕನೊಘಾತಕನೊ॥ ಯುಧುಗಳಸ್ವಾಯದೊಳಗೆಧರ್ಮ|
ಸ್ವದರುಜನಿಸರಲಾಮುರಾರಿಯು | ಹೃದಯಬೆಟ್ಟತೆನುತ್ತಫಲುಗುಣತೂ
ಗಿದನುಶಿರವ॥೨೮॥ ನರಕಕರ್ಮವಮಾಡಿಯಿಹದೊಳು|ದುರಿತಭಾಜನನಾ
ಗಿಕಡೆಯಲಿ|ಪರಕೆಬಾಹಿರನಾಗಿನಾನಾಯೋನಿಯೊಳುಸುಳಿದು ॥ಹೊರ
ಳುವನುಮನುಕೃಷ್ಣರಾಯನು|ಕರುಣಿಸಿದನೈಹಿತವನಹಹರ| ಹರಮಹಾ
ದೇವೆಂದುಬೋಳೆಕೆಬದುಕಿದೆನೆಯೆಂದ॥೨೯॥ಮುಳಿಯಲಾಗದುಕೃಷ್ಣನಿಂ
ಮನು|ತಿಳುಹಲಾನುಸಮರ್ಥನೇಕುಲ | ಕೊಲೆಗೆಕೊಕ್ಕರಿಸಿದನುಸನದೆ
ನುಸಯನಹಾರಿಯಲಿ ॥ಬಲುಹನೀಮುಖದಲ್ಲಿತೋರುವ|ದಳುಕಿದನುಸಾಂ
ಬ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದ| ಘಳಿಪಸಕಲಭ್ರಾಂತಿಬೀತುದುದೇವಕೇಳೆಂದ॥೩೦॥ಯು
ದುಹದಡೆರುಚಿಯುಡಿಯುಪ | ತ್ತ್ರಡಸಿದಡವೋಣಾನತೇರದಿಂ | ವೋಡಲು
ವಿಧಿದಷೆಮರಣತಪ್ಪದುಸುರರಿಗೊಳಗಾಗ॥ ಕೆಡುಸಕಾಯವನಂಬಿಬಂಧು
ಗ | ಳೊಡನೆವೈರವಮಸದುನರಕಕೆ | ನಡವನೇತಾನೆನುತರಥದಲಿಬಿಲ್ಲ
ನಿಳುಹಿದನು ॥೩೧॥ ಕರಗಲಂತಃಕರಣಚಿಂತಾ | ತುರನುಸಂಗ್ರಾಮದವಿ
ರಕ್ತಿಯ | ಲಿರಲುಕಂಡನುಕಮಲನಾಭನುನಗುತಮನದೊಳಗೆ ॥ ತರಳ
ನಿವನದ್ವೈತಕಳೆಯಲಿ | ಪರಿಚಿತನುತಾನಲ್ಲನಯದಲಿ | ನರನಬೋಧಿಸ
ಬೇಕೆನುತನುಡಿಸಿದನುಫಲುಗುಣನ ॥೩೨ ॥ ಏನುಫಲುಗುಣಸಮರದಲಿ
ದುಂ|ಮಾನವಾವುದುಹದನುಕಾರ್ಯಕೆ| ಹಾನಿಯಲ್ಲಾ ತ್ರಿಜಗಜ್ಜನಟವ
ಲ್ಲೀಸೆನಿಪ ॥ ಮಾನವರ್ಗವುಮುರಿಯದೇಪು | ಸೇನನಗ್ರೇತತ್ತಸಮ
ರನ | ನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿನೋಡುತಿಹರೆಬಿಲ್ಲಹಿಡಿಯೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅವನಿಂಮ
ಯುಷ್ಟಾತ್ರ್ಯಧರ್ಮವ | ಭಾವಿಸದೆವೋಣಾವಶಿರಿಂ | ಕಾವಳಿಯನೆಂಮಗೆ

ಯನೋಡದೆ ತತ್ತ್ಕಾಳಗಕೆ॥ ಅಪನಿಂದುಗ್ಗಳಿಕೆಗುಚಿತನ|ಶ್ರೀವಿಭೀಷಣದೆಶೆ
ದನಮುಖದಲಿ | ಹೇವವೀರರಿಗೆಲ್ಲಯದುವಿಸ್ಮಯವಲಾಯೆಂದ ॥೩೬॥ಅಅ
ಗಿನೊರಸೊರಸಿಲ್ಲಕೈವೈ| ಗಳಲಿಮುಳುಗಿದಬಾಣವಿಲ್ಲವ|ಘಳಿಸಿನೊಸಲ
ಲಿಮುರಿದಖಂಡೆಯವಿಲ್ಲನೋಡುವಡೆ॥ ಕಲಹದಲಿಪಡಿಮುಖದಘಾಯದ|
ಚಳರಕುತದೊರಹುಲ್ಲಸಿನಗೆಂದ॥೩೫॥ ತರುಣಿಯರಮುಂದಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರವ|
ತಿರುಹಬಹುದುಬ್ಬರಿಸಬಹುದ |ಬ್ಬರಿಸಹುದೆನಗಾರುಸರಿತಾವೀರನೆನಬಹು
ದು ॥ ಕರಿತುರಂಗದಬಹಳಶಸ್ತ್ರೀ | ತ್ಕರದಬಾಣದತಗಹಿನಲಿಮುಖ|
ದಿರುಹದಿಹಕಲಿಯಾರುಕುಂತೀಸೂನುಕೇಳೆಂದ ॥೩೬॥ಬಂಧುಹನನಕೆಪ
ನದಳಲುಭವ|ವಿಂಧ್ಯದಲಿಹಳ್ಳಗಿರಾಶನ | ಸಿಂಧುವಿನೊಳೋಲಾಡದಿಕ
ನೇಪರಮಪಾತಕನು॥ ಸಂಧಿಯಲಿನಮ್ಮವನಿರಣಸಂ|ಮಂಧವುಂಟೇಬಾ
ಲಿರಣದಭಿ| ಸನ್ಧಿಸಾಕಿಂನೆನುತಫಲುಗುಣಬಾಗಿದನುಶಿರವ॥೩೭॥ ಎಲವೊ
ಫಲುಗುಣನುಡಿದಭಾಷೆಯ | ಸಲಿಸಿಕಾನನದೊಳಗೆತೊಟ್ಟನೆ | ತೊಳಲಿ
ಹದಿಮೂರಬ್ದದಬಂದಾಪತ್ತನನುಭವಿಸಿ ॥ ನೆಲನಭಾಗವಬೇಡಿಸಂಧಿಗೆ
ಕಳುಹಿದಿಶಿಶೌರನನುನೂಕಿಸಿ | ಕಳದನಿಮಗಿನ್ನೇನುಹೊಲ್ಲಹವೆಂದ
ಸುರಾರಿ ॥ ೩೮ ॥ ಎನಗೆನೀನುತ್ತರನಕಥನೇ | ಳುವೆನಗುವೆಯಾತನನ
ನೀ | ಬವರದಲಿಪಡಿಯಾದೆಲೋಗರನಿಂದೆತನಗಹುದು॥ ಲವಲವಿಕೆಯ
ಕಾದಬೇಕೆಂ | ಬವಗಡೆಯತನವೆತ್ತಲಡಗಿತುಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂದ॥ ಬಲು
ನೀನೋಡುವಡೆಪರಮಂ | ದಳಿಕರನುತಂದೊಡ್ಡಬಳಿಕೆಂ| ನಳವದೀ
ಸುಸೆಡದೆನಾದಡೆನಿಂನವೈರಿದುನನೆ ॥ ಕೊಲುವೆಸೆಂತೈಭೀಷ್ಮನನುಮನ
ವಳುಕದೆಂತೈತಪ್ಪವೆನುಗುರು| ಗಳಗೆಕೃಪಗುರುಸುತರಸಿರಿವುದಿದಾವ
ಯವೆಂದ ॥೪೦॥ ಹೊಳೆದುಪೋಹೈಶ್ವರ್ಯರಭಸಕೆ | ತಲೆಯುರಿಪಾರಿದ
ಧರ್ಮಕೋಟಿಯ | ಘಳಿಸಿಬಳಿಕಾಫಲವನಲಸದೇನವಧಂಗಳಲಿ ॥
ಳಲಿಬಳಲುವಜೀವಭಾವದ | ಲುಳಿವುದಾವುದುಲಾಗುಮೂಢರ| ಬಳಕೆ
ವಂಜುವೆನುಸಂಗ್ರಾಮಕೆನವೋಯೆಂದ ॥೪೧॥ ಆಲಿಸದೆಕುಲಛಲವನಿ
ಯ|ಪಾಲಿಸದೆಕೊಲೆಗಡಿಗತನದಲಿ|ಮೇಲುಗಾಣದೆಬಂಧುಗಳಗುರುಗ
ಸಹೋದರರ ॥ ಕೋಲವೊನೆಯಲಿಕೊಂದುಸತ್ತರ|ಗೂಳನಂಬವೆ
ಖಿಳರಾಜ್ಯದ | ಮೇಲೆಸೊಗಸುವಸಿರಿಯನೊಲ್ಲೆನುಕೊಲುವನಲ್ಲ
ಆರನೈನೀಕೊಲುವೆನಿಂನಿಂ | ದಾರುಸಾವರುದೇಹಿಯೋನಿಜ|ಧೀರನಾ
ನಗೆಲುವೆಯೋಘಟನಿನ್ನಹವಣೇನು ॥ ಚಾರುದೇಹಕೆಭೂತನಿಕರ
ವೇರವಿಲ್ಲಾಳಿದಂತೆವಿಗತವಿ | ಚಾರನಚಲನಗನ್ಯನದ್ವಯನಾತನೋ
ದ ॥೪೩॥ ತನುವಳಿದಬಳಿಕಿನಲಿತನ್ನುತಂ |ಜನಿಸುಗೆಂಬುದುಭವಭವ

ತನುವಿನಕೌಮಾರಯವ್ವನವಾರ್ಧಿಕಂಗಳಲಿ ॥ ತನುವಿಕಾರಿಸುವುದುಸು
ಕರ್ಮದ|ವಿನುತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬಹುಸಿಕ|ಲ್ಪನಿಶರೀರಂಗಲ್ಲಿದಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲಕೇ
ಳೆಂದ॥೪೪॥ಅಳಿವನಲ್ಲುದಯಿಸುವನಲ್ಲ|ಗ್ಗಳಿಸುವವನಲ್ಲಡಗುವವನ'ಲ್ಲಳಿವ
ದೇಹದಬಳಿಯಹೊಣೆಯೇಸಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕನು ॥ ಕಳಚುವರೆಕಾಯುವೆಕಳ
ಲ್ಚುವು|ದುಳಿವುದಾವುದುಚಿನುಮಯಂಗೀ | ಕಳಕಳದಕಾಲಾಡಕೊಳ್ಳದು
ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ॥ ನಿನಗೆಸಾವವನಲ್ಲನಿಂನಂ|ಬಿನಲಿನೋವವನಲ್ಲಘಟನೀ |
ಮುನಿದುಗಗನಕ್ಕಲಗನುಗಿದಡೆಗಗನವಳುಕುವದೆ॥ತನುವಿಗೀಗುಣಧರ್ಮ
ಕರ್ಮದ | ಹೊನಲಹೊಗುವನೆಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲ | ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕನೆ
ಲೆವೃಥಾಹಂಕಾರವೇಕೆಂದ ॥೪೬॥ ಆದಡೆಲೆಮುರವೈರಿಕೇಳಿನಿ|ದಾದಬಾಂ
ಧವರಿನಿಬರನುತಾ | ಕಾದಿಕೊಂದನುಪಾರ್ಥಪಾತಕನೆಂನದೇಲೋಕ ॥
ಈದುಪಂತಕ್ಕೇನುಗತಿಯುಪ ! ಪಾದವಾಪಂಗಾದುದಾತನು | ವೈದಿಕನು
ಪರಗತಿಗೆಬಾಹಿರನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೪೭॥ ಮರುಳೆಫಲುಗುಣಕೇಳುಸೂ
ರ್ಯನ!ಕಿರಣಹೊಲೆಯನನೋಡಿದಡೆಹೊಲೆ!ಹೊರೆವುದೇಸ್ನಾನದಲಿವಿ
ಧಿಸಲುಬಲುಹುದೆನೋಡಿದಡೆ ॥ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರ|ಚರಿತವೇಸುಚ
ರಿತ್ರವಾಪಂ|ಗಿರವುಪಾಸತ್ಕರ್ಮದುಷ್ಕರ್ಮಾನುಗುಣವೆಂದ॥ ಕೊಂದೆನಾ
ನೆನಗಾಯ್ತುಪಾತಕ|ಬಂದುಮನದಲಿಮರುಗುವಾತನು|ಬಂದಿಯಲಿಹಣೆ
ಗೆಂಬವಾಹಂಕಾರಮಮಕಾರ॥ಕಂದುಕಲೆತನಗೆತ್ತಣದುನಿ! ದ್ವಂದ್ವಕ
ನುಮ್ಮತಜಾತತಾನ|ಲ್ಲೆಂದುಕಂಡನಪಂಗೆಪಾಪದಲೇಪವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ಹರಿ
ಬೆಚಿತ್ರೈಸ್ತೈದುಹಿಂಸಾ|ಪರಮಧರ್ಮಲಯಂಬವಾಕ್ಯೋ|ಚ್ಚರಣೆಸಾ
ರೋದ್ಧಾರವಲ್ಲಾಸಕಲದರುಶನಕೆ॥ನೆರವಿಯಿನಿಬರುತನ್ನವರಕೊರ|ಳರಿ
ತದಲಿಕೊಕ್ಕರಿಸದಿರ್ದಡೆ|ನರಕದೊಳುನೂರೊಂದುಕುಲಮುಳುಗಾಡದಿ
ರದೆಂದ॥ನಿರುತವರ್ಜುನಕೇಳಹಿಂಸಾ|ಪರಮಧರ್ಮದತತ್ವರೂಪವ|ನೊ
ರವೆನಾಲಿಸುಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕಘನವೆನಿಪ॥ನಿರುಪಮಾತ್ಮನನಿಲವನೋಡ
ದೆ|ನರಕಿಜಾಡನಜೀವನೆಂಬೀ । ದುರುಳತನವೇಹಿಂಸೆಯರಿತಡಹಿಂಸೆಕೇ
ಳೆಂದ॥ನೆರವಿಬೇರೊಂದಿಲ್ಲಭೂತದ|ಹರಹುಕರಣೇಂದ್ರಿಯದಸಂದಣಿ|ಮ
ರುತಪಂಚಕಬುದ್ಧಿಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದಕಾಲೆಣಿಕೆ ॥ ನೆರೆಯಲೊಡಲಾಗಿಹು
ದಕಲ್ಪನೆ|ಹರದುಜೀವಭ್ರಾಂತಿಬೀತಡೆ|ಪರಮದಾತಹನಲ್ಲಿಕೊಲುವರೆಸಾ
ವನಲ್ಲೆಂದ ॥ ಕರ್ಮವೇಹೂಡುವುದುತನುವನು|ಕರ್ಮವೇಸಲಹುವುದು
ಕಡೆಯಲಿ|ಕರ್ಮವೇಕಳಚುವುದುಚಿತ್ತಭ್ರಮೆಯಬಾಹಿರರ| ಕರ್ಮತಾ
ನೇನಾದಡಾಗಲಿ| ನಿಕ್ರಮತೆಯಲಿಮಾಡಿನಂಮಲಿ|ನಿರ್ಲಿಸಲುಕಲಿಪಾರ್ಥ
ನೀನಿರ್ಲೇಪನಹೆಯೆಂದ॥ಅಸುರರಿಪುಕೇಳಾಟಯಲಿಸಂ|ಚಿಸಿದಕರ್ಮವುಜೀ

ವರನುಬಂ|ಧಿಸಲುತದ್ಗುಣದೋಷಕರ್ಮವನೇಕತಾಗುವುದು ॥ಪಸರಿಸಿದೆ
ಲಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಮಾರ್ಗ|ಪ್ರಸರಕೊಂದಡೆಪಾಪಪಾ|ಪನನೆಸಗೆಪುಣ್ಯವೆನಿಸ್ವ
ವಿವರಕ್ಕೇನುಬೆಲೆಯೆಂದ ॥ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬವೇಬಾ|ಧಕವುಜೀವ
ರಿಗೀಯಹಂಕೃತಿ|ವಿಕಳತೆಗೆತಾಜೀವಬೀಜವಬಿಟ್ಟುವರಿಗಳಿಗೆ ॥ ಸಕಲಕ
ರ್ತೃತ್ವಾದಿಭೋಕ್ತೃತ್ವಕಸಿಧಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲಪಿತಾ|ಧಿಕನುಶಿರುಗುತಲೋ
ಕತಿರುಗುವುದೆಂಬತೆಗನೆಂದ ॥೫೫॥ ಮರುಳೆಫಲುಗುಣಕೇಳುಸಚರಾ|ಚ
ರನೆನಿಪಜಗವೆನ್ನಲೀಲಾ | ಚರಿತದಲಿತೋರುವುದುಹರವುದುತನ್ನನೇಮ
ದಲಿ ॥ ನಿರುತನಿಕೇಳುನಡೆತಿಳಿಯುವು | ನರಸುರಾದಿಗಳೆಂಬಸಚರಾ |ಚರ
ವಿಧಾನವಲ್ಲದೆವಿಚಾರಿಸಲನ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದಾ॥೫೬॥ ಜಗದೊಳಾನೇಚರಿಸುವೆನು
ತ | ಜ್ಜಗವಿದೆಲ್ಲವುತಂನಮಾಯೆಯೊ| ಳೊಗೆದುತೋರಿಸಿಸುಳಸೆಸುಳಿವು
ದುಹಿಡಿಯಲಡಗುವುದು ॥ ಮಗುವುತನದಲಿಕೂಡೆಮರವುದು | ಜಗವದ
ಲ್ಲದೆನಿಜವಬೆರಸುವ| ವಿಗಡರಿಗೆಪರಮಾತ್ಮಚಿನುಮಯರೂಪ್ರತಾನೆಂದ ॥
ಬಂಸಿಗಡೆಸಿಲುಕುವರುಮಾಯಾ|ಪಾಶದಲಹಂಕಾರಿಗಳತ|ದ್ದೇಶಕಾಲಕ್ರಿ
ಯೆಗಳಲಿನಿರ್ವಾಹವನುಚಿದಕೆ ॥ ಜೇಸರುವರಂತಿರಲಿಮಾಯಾ|ವೈಸಿಕದ
ಸಂಮೋಹನಧಕಾ|ಳಾಸವರಿದವರೆನ್ನನರಿವರುಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ॥೫೭॥ ವಿ
ಕನಾತ್ಮನನಂತಜನನ|ಶ್ಲೋಕನದ್ವಯನಮಲಭವನ| ಲ್ಲೋಕಸಿಸ್ವ
ಹನಮಿತನಕ್ರಿಯನಮಿತನಬ್ರುವನು ॥ ಲೋಕತತಿಮಾಯಾವಿಲಾಸವಿ |
ವೇಕಿಗಳಗಿವ್ರುಬಯಲುಫಲುಗುಣ | ಸಾಕುಗರ್ವವಬೀಳುಕೊಡುಕಣಸೆ
ಳುಹಿಡಿದನುವ॥೫೮॥ಜಡನಲಾನರನೇಸುತಿಳುಹಲು| ಬಿಡವಿಕಾರವನೆಂದು
ಖಾತಿಯು| ಹಿಡಿದುಸಲಾಗದುಸಲುಗೆಂಗಜಕೆಯೇಕೆಬಿನ್ನಹವು ॥ ಬಿಡುಜ
ಗವುನೀಕಂಡನಿಂಮುಡಿ|ಯೊಡಲೊಳೋರಣಲೋಕಗಡವಿಂಗೆ|ನುಡಿಯು
ಲಮ್ಮೆನುತತ್ತ್ವರೂಪವತೋರಬೇಕೆಂದ॥೬೦॥ ಈದಿವಿಜರೀಚಂದ್ರಸೂ
ರಿಯು|ರೀದಿಶಾವಳಿಯಿಾಗಗನವೀ|ಮೇದಿನೀತಳವೀಸಮೀರಣವೀಜಲಾನಲ
ರು॥ಈದನುಜರೀಭುಜಗನರರುಗ| ಳಾದಿಯಾಗಿಹಹರಹುತನ್ನವಿ|ನೋದ
ರೂಪಿನನಿರಿಗೆಬೇರಿನ್ನಾವರೂಪೆಂದ ॥ ಹರದುಮೋಹಿಸುಸೀಚರಾಚರ
ನೆರದುನಿಮ್ಮಯರೋಮಕೂಪದ | ಹೊರೆಯೊಳಗೆಹೊಳದಾಡುತಿಹ
ದೆಂಭಗ್ನಳಕೆಗಳಿಗೆ॥ಹುರುಳೆನಿಪಹೇರಾಳದಂಗದ|ಸಿರಿಯತೋರೈಸಾಕ
ನಿರ್ಮಲ| ಪರಮತತ್ತ್ವವನೊಲ್ಲೆನಿನ್ನಯಭಕ್ತಿಸಾಕೆಂದ॥೬೧॥ದಾಸನಾ
ನೆನಗಮಲಮೂರ್ತಿವಿ|ಲಾಸವನುತೋರುವುದುಸಲಹುವು|ದೇಸರವನೆ
ನಾನುಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಭಾವನೆಗೆ ॥ ಮಿಾಸಲಳಿಯದಮಿಕ್ಕಬಳಕೆಯ | ಸಾ
ತಾಗದನಿನ್ನಲೀಲಾ | ಭಾಸರಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯನುವೈದೋರಬೇಕೆಂದ

ಆದಡರ್ಜುನನೋಡೆನುತಕಮ | ಳೋದರನುಕೈಕೊಂಡನಗ್ಗದ |ನಾದಿ
ಪುರುಷತ್ರಯನಿಜವಿಶ್ವಾತ್ಮಕಾಕೃತಿಯ॥ ಸಾಧಿಸುವಷಡುತರ್ಕಗಿಕ್ಕದ|ಭೇ
ದಕೊಳ್ಳದಸಕಲಲೋಕದ| ಬೀದಿವಿಸಟಂಬರಿಯುವಿಮಳವಿರಾಟ್ಸ್ವರೂಪ
ವನೂ ||೭೫|| ಬಿಳಿದುಕರಿದಂಬಾರುಬಣ್ಣದ |ಹೊಲಬಹೊದ್ದದಸೂರ್ಯ
ಕೋಟಿಯ| ಹೊಳವುನಖದೀಧಿತಿಯುಹೋಲದನಿಜದಹೊಸಪರಿಯ॥ಅಳ
ವಿನಳತೆಯುಜನನವಾರ್ತೆಯು| ಸುಳಿವುಸೋಂಕದಸಕಲಲೋ|ಕಪ್ರಳಯ
ಕಾರಣತೆಗದನಗ್ಗದವಿಶ್ವರೂಪವನು ||೭೬|| ಕಾಣಲುಳಿದವರೀತನೊಬ್ಬ
ನ | ಕಾಣಕೆಗೆಕೌತುಕವಕರದನು| ಕ್ಷೋಣಿತಾವುಳಬಹಳತೇಜದಹೊ
ದರಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ॥ ಕಾಣಲರಿಯನನಂತವೇದ|ಶ್ರೇಣಿಶಿವಶಿವರಾಯಪಾ
ರ್ಥನ | ಜಾಣತನವೆಂತುಜೊವಿರೂಪನರೂಪಸರವಿಡಿದ ||೭೭|| ಉಬ್ಬಿ
ದನುಹರುಷದಲಿಕಂಗಳ | ಗಬ್ಬುಮುರಿದುದುಮನದನಿಗುಬಿನ|ಹಬ್ಬಗೆಯ
ಹೊಲಬಳಿಯೆಸಾಲುಗೆಯುಡುಗೆಹಿಡತಲೆಗೆ॥ಸಬ್ಬಗತನೈಶಿವಶಿವಾಬಲು|
ಮೊಬ್ಬಿನಲಿಮುಂದರಿಯದೆನ್ನಯ | ಕೊಬ್ಬನೇವಣ್ಣಿಸುವೆನೆಂದಡಿಗಡಿಗೆ
ಬೆರಗಾದ॥೭೮॥ ಇದೆನಿರಂಜನತತ್ವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಸಘಾಡಿಕೆನಾವುಕಡು
ಮೂ| ಖರ್ದಲಿವ್ಯಾಮುಗದೆವುಶರೀರದಬಂಧುಕೃತ್ಯದಲಿ ॥ ಯದುಗಳನ್ವ
ಯದಾತನಮಗೊಳ್ಳಿದನುಸೋದರಭಾವನೆಂದೇ |ಮದಮುಖನುಕಡು
ಗೇಡಕೆಟ್ಟೆನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ॥ಸುರುಸಕಲ್ಲೆಂದಿಡಿಕಿಸುರತರು| ವರನುತೆ
ಗೆಯೆಂನಸುರಧೇನುವ | ಪರರಮನೆಯಲಿವರಿಯುಚಿಂತಾಮಣಿಯಕೈದು
ಡುಕಿ॥ಹರಳುಟಕ್ಕೆಯಿದೆಂಬಮಾಸಿಗೆ|ಪರಮಗುರುನಾಸಾದೆನೈಮುರ |ಹ
ರನವೈದುನನೆಂದುಗರ್ವಿಸಿಕೆಟ್ಟೆನಾನೆಂದ॥೭೯॥ ನೊರಜತಾನೆತ್ತಲುಮ
ಹತ್ವದ | ಗಿರಿಯದೆತ್ತಲುಮಿಂಚುಬುಳುವಿನ | ಕಿರಣವೆತ್ತಲುಹೊಳಹದೆ
ತ್ತಲುಕೋಟಿಸೂರಿಯರ॥ನರಮೃಗಾಧಮನೆತ್ತಲುನ್ನತ|ಪರಮಸತ್ಯವಿ
ದೆತ್ತಲಕಟಾ|ಮರುಳುತನ್ನವಗುಣವನಾವುದಕಡೆಗೆಹುಲುಬುವೆನು॥೮೦॥
ಮೇಳಗಡನಮಗೀತನಲಿಭೂ|ಪಾಲಕರುಗಡನಾವುಸಾರಥಿ| ಯಾಳುಗಡ
ಧಟನಾವುವೀರರುಗಡವಿಚಿತ್ರವಲ॥ಮೇಲುಗಾಣದಪಾರ್ಥನೆಂಬೀ|ಕಾಳು
ಮೂಳನವಿಧಿಯುಸೇರಿಹರಿ|ಹೇಳುವೆನುಶಿವಯೆನುತಕಂಗಳನೆವೆಗಳಲಿಬಿಗಿದ॥
ಅಡಿಗಡಿಗೆಕಣ್ದೆರದುಮುಚ್ಚುವ|ನಡಿಗಡಿಗೆವ್ಯಾಬಿದಿರಿಬೆರಗಹ|ನಡಿಗಡಿಗೆ
ವ್ಯಾಕೊಲವನುಬ್ಬಿದರೋಮಪುಳಕದಲಿ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆನೆನನೆನದುಹೊಂ
ಗುವ| ನಡಿಗಡಿಡಿಗಧಿಯಗೊಂಡುಕರಗುವ | ನೊಡಲನವನಿಗೆನೀಡಿಸಿಡಿ
ದೋಳುಗಳಹರಹಿದನು ॥ ಮುರಹರತ್ರಾಯಸ್ವಕರುಣಾ | ಕರಹರಹರಿ
ತ್ರಾಯಸ್ವಲಕ್ಷ್ಮೀ|ವರವರಿತ್ರಾಯಸ್ವದನುಜಾಂತಕಪರಿತ್ರಾಹಿ॥ಚರಣ

ಭಜಕಕುಟುಂಬಕಸೆಘನ|ದುರಿತಕುಂಜರಕೇಸರಿಯೆಮುರ | ಹರನಿರೀಕ್ಷಿ
ಸುರಕ್ಷಿಸೆಂನನೆನುತ್ತಹೊರಳಿದನು || ದೇವಭಕ್ತಜನಾರ್ದ್ರಪಾಲಕ|ದೇವ
ಬಹಳಕೃಪಾಮಹಾರ್ಣವದೇವಸರ್ವೇಶ್ವರಸದಾತ್ಮಕಸಕಳನಿಷ್ಕಳನೆ|| ಸೇ
ವಕರಲಾರೈಯ್ವುದೇಸುಗು | ಣಾವಗುಣವನುನಿಮ್ಮಭೃತ್ಯನ| ಭಾವಬೆ
ಚ್ಚಿತುವಿಶ್ವರೂಪವಬೀಳುಕೊಡಿಯೆಂದ||೭೪||ಸೋಕಲರಿಯುವನಂತವೇ
ದವು |ಮೂಕವಾದವುಜೀಯಜಡನವಿ|ವೇಕಿಮಾನವಮಸಕವೇಪಿಂನಳವಿ
ಗೈದುವರೆ|| ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳೈಕೃಷ್ಣನೋಡಲು|ನೂಕದೆಂನವೆಸೀವುಶಿವಕ
ರು | ಣಾಕರನೆಕೈಮರೆಯದೇಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕೆಂದ|| ಎಳೆನಗೆಯಸಿರಿಮೊ
ಗದಮಿಂಚಿನ|ಹೊಳಹೊಳವನಿಲಳಟ್ಟೆಸಳುಗಂಗಳ|ತೊಳಪಕದಪಿನಮು
ಖದಕಾಂತಿಯಮಕರಕುಂಡಲದ||ಲಲಿತಕಂಠದಕೌಸ್ತುಭೋಪ|ಸ್ಥಳದ
ನಿಡಿದೋಳುಗಳಕೋಮಲ| ವಲಯಪೀತಾಂಬರದಮುಂನಿನರೂಪತೋ
ರೆಂದ || ಪರಮಚಿನುಮಯನೀನುಕರ್ಮದ | ಕರುಣನಿಂನದುನೀಚರಾ
ಚರ|ಭರಿತಭಾರಿಯವಿಶ್ವಮಯನವ್ಯಕ್ತನದ್ವಯನು || ನರನಮತಿಯಿದು
ಮಂದಮತಿಗೋ| ಚರಿಸಲರಿವುದೆಜೀಯಮುರಹರ|ಕರುಣೆಸೈವೈದೋ
ರುತಂನೊಡನಾಡಿತನದನುವ ||೭೭|| ಅಳಕನಿಚಯದಕುಂಬಿನೊಸಲಿನ|
ತಳಿತವೆಯನಿಡುಹುಬ್ಬುಗಳಕೋ| ಮಲಸುಮುಕ್ತಾಫಲಕೆಸೆಣಸುವದಂ
ತಪಙ್ಕ್ತಿಗಳ || ಲಲಿತಚುಬುಕದಚಾರುತರಮಂ|ಡಲದಸುಳಿನಾಭಿಯುರು
ವೃತ್ತದ|ವಿಲಸಿರೋರುದ್ವಯದಮುಂನಿನರೂಪತೋರೆಂದ ||೭೮||ನಳಿನ
ನಾಭಮುಕುಂದಮಂಗಳ|ನಿಳಯಭಕ್ತವ್ಯಸನಿದೈತ್ಯ | ಪ್ರಳಯಪಾವಕ
ಭಕ್ತವತ್ಸಲಭಕ್ತಸುರಧೇನು||ಲಲಿತಮೇಘಶ್ಯಾಮಸೇವಕ| ಸುಲಭಶೌ
ರಿಮುರಾರಿಭಕ್ತಾ|ವಳಿಕುಟುಂಬಿಕಕೃಷ್ಣಕೇಶವಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ||೭೯
ಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಪಾವನ | ಚರಿತಚಾರುವಿಲಾಸನಿರ್ಮ್ಮಲ | ವರಕಥ
ನಲೀಲಾವಿನೋದಪ್ರಕಟಭುವನೇಶ|| ನಿರವಯವನಿರ್ದ್ವಂದ್ವನಿಸ್ಪೃಹ|
ನಿರುಪಮಿತನಿರ್ಮಾಯಕರುಣಾ| ಕರಮಹಾತ್ಮಮನೋಜವಿಗ್ರಹಕರು
ಣಿಸುವುದೆಂದ ||೮೦|| ದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಸಿತರಾ|ಜೀವಲೋಚನಭೂತ
ಭಾವನ| ರಾವಣಾಂತಕಗೋಪವೇಷವಿಲಾಸಜಯವಾಸ||ದೇವಕೀನಂದ
ನಯಶೋದಾ|ದೇವಿಯುಂನತಪುಣ್ಯಫಲತಲೆ|ಗಾವುದೈತರುವಲಿಗೆತೋ
ರೈಮುಂನಿನಾಕೃತಿಯ ||೮೧|| ನಿಗಮನಿಕರವಕಳವತಿರುಗುವ | ನಗಕೆಬೆಂ
ನನುಕೊಡುವಜಲಧಿಯ| ಹೊಗುವಮಹಿಯನುವೊಗವಮಗುವಿನನುಡಿ
ಗೆವೈಗುಡುವ||ಗಗನಕಂಘ್ರಿಯನಿಡುವತಾಯ | ಕ್ಕಗಳಿಗೆಗಕ್ಕೆಯತೋ
ರ್ಪರೀಣಯ | ಸೊಗಸಸಲಿಸುವಬಗೆಯನೆನ್ನಲಿಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದ ||

ಮುರದುಸಾರಗೆಗೊನೆಗೆನಾಮದ । ನಿರಿಗೆನೆರಗೊಳೆದಿಂನನೇಸಲೆ । ತೇ
ರುವಬಿರುದನುಬಲ್ಲೆ ನೊರಲಿದುನಿಂನ್ನಹಲುಬಿದಡೆ । ವುರವಹೆಂಗುಸಿ
ನುಂನತಿಕೆಯುಲಿ । ಶರಗುಪೆಳದುದಬಲ್ಲೆನೈಸೈ । ಗರುವುದ್ಯೆಕಾರುಣ್ಯ
ವರುಷವನೆಂನನೋಲೆಂದ ॥೮೩॥ ಹಸುಳೆಗವುರಾಜಲದಹೊರೆಸೈರಿಸು
ವುದೇವುಳಿಹುಲ್ಲೆ ಸಿಂಹದ।ಮುಸೆಕಕಿದಿರೇಯುಳೆಲತೆಯುಕುಡಿವಾಳಗೆಗೆತೊ
ಲೆಯೆ । ಸಸಿಗರಳೆಸಿಡಿಲೆರಗಿದಡೆಜೀ । ವಿಸುವುದೇನಿಮ್ಮಡಿಯುವಿಶ್ವ।ಪ್ರ
ಸರರೂಪಿಂಗಾನುಲಕ್ಷ್ಯವೆದೇವಹೇಳೆಂದ ॥೮೪॥ ಅಣಲೊಳಷ್ಟಾದಶವು
ಹಾಕ್ಷೋ । ಹಿಣಿಗಳಡಗಿರವೆಂಬುದಿದುಭೂ ।ಷಣವೆಜೀಯ್ಯಮುರಾರಿನಿ
ಮ್ಮಯುರೋಮಕೂಪದಲಿ ॥ಗಣನೆಗೆಟ್ಟಜರುದ್ರಸುರಸಂ।ದಣಿಗಳಿವೆಜ
ಠರದಜಗಂಗಳ । ಸೆಣಸಬಲ್ಲನದಾರುಸಾಕೆಂನೆಂನಸಲಹೆಂದ ॥೮೫॥ವಿಶ್ವ
ನಿನ್ನಯುಮಾಯುನಿರ್ಮಲ । ವಿಶ್ವರೂಪನುನೀನುಬಗದೊಡೆ । ವಿಶ್ವನಿಂ
ನೊಳುಸುಳಿವುದಳಿವುದುನಿಂನ್ನ ಲೀಲೆಯುಲಿ॥ವಿಶ್ವವಲ್ಲಭನೀನುನಿಂನದು ।
ವಿಶ್ವಪಾಲನೆವಿಶ್ವಚೇಷ್ಟಕ । ವಿಶ್ವದಾಧಾರನೆಜಡಾತ್ಮನಸಲಹಬೇಕೆಂದ॥
ವೀರದೈತ್ಯಕುಠಾರಗಳತವಿ । ಕಾರಗೋಪೀಜಾರನಿಗಮವಿ। ದೂರಸುಖ
ಸಾಕಾರನೀಗತಪಾಪಮುಮುಕಾರ ॥ವೀರಜಗದಾಧಾರಲಸದಾ। ಚಾರಕವು
ಲಾಗಾರಭುವನಾ । ಧಾರನಿರ್ಜಿತಮಾರಮುರಹರಸಲಹಬೇಕೆಂದ ॥೮೬॥
ಭಯದಬಿಗುಹಿನಭಾವಭಕ್ತಿಯು।ನಯನಬಿನ್ನಹದೋಜೆಯುನುಚಿಸು।ಮ
ಯನುಕೇಳಿದುಮೆಚ್ಚಿಡಿಂಗರಿಗಂಗೆನಗುತೆಂದ ॥ ನಿಯತವೇನೀನಲ್ಲಲೇಸೇ।
ನೆಯನುಕೊಲುವಪಕಾಪವನುನಿ ।ಶ್ಚಯುವನಿಂನಲಿನೋಡಿಬಿನ್ನಹವಮಾ
ಡುಬಳಕೆಂದ ॥೮೮॥ ಯೆಸಿತುಜಗವಡಗಿದವೃಕೋದರ।ರನಿಬರಿದರೊಳಗಡ
ಗಿರಹುದಂಥ । ರ್ಕ್ಕತನಯುಭೀಮಾರ್ಜುನರುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣವೊದಲಾಗಿ॥
ಇಬರಲಿಗಿತುನೋಡುಬಾಂಧವ।ಹನನನಿನಗುಂಟಾದಟೀಗಳೆ ।ನನದುಬಿ
ನ್ನಹಮಾಡೆನುತಪಾರ್ಥಂಗೆಹರಿನುಡಿದ॥ ಗುರುಗಳಿಗೆನಾತಪ್ಪೇನೆಂದೊಡ
ಮುರಿದಡೆಮಗದುಖಾತಿಭೀಷ್ಮನುವರಪಿತಾಮಹನೆಂದುಪೇಳ್ದಡೆಬಳಕಸ
ಹ್ಯವದು॥ಅರಿಬಲವ್ರುಮುಂನಳಿವುದೊಸೀ।ನಿರಿದೆಯೊಲೇಸಾಗಭಾವಿಸಿ।ನ
ರನಿರೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತನುಡಿದನುಕೃಷ್ಣನರ್ಜುನನ॥ನೆನದಡಜಕೋಟಿಗಳುನಿಂ
ನ್ನಯು।ಮನದೊಳಗೆಜನಿಸುವರುಪೇಕ್ಷೆಯೊ।ಳನಿತುಕಮಲಜರಳಿವರೆಂದ
ಡನಿಂನಮಹಿಮೆಯುಸು॥ಸೆನೆಯುಲಳವೇದೇವಸಾಕಿಂ।ನನುವರದೊಳೆನಗೆ
ಬೆಸಸಿದ । ಡನಿತುವನುಮುಬಿರುಹಿನಡೆಡಿಂಗರಿಗನಲ್ಲೆಂದ ॥೯೧॥ ಮು
ರಳಿಮುಂಸಿನರೂಪನಂಗೀ । ಕರಿಸಿವಾಘೆಯುಕೊಂಡುತುರುಗಾ।ವಳಿಯು
ಲುಳಿವಡಪುತ್ರಪಾರ್ಥಗೆಮಾಯೆಯುನುಬೀಸಿ॥ ಶರಧನುವಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತೈ

ಕೊ। ಪರಬಲದತೋಟಿಯನುತೋರ್ವೈ । ಬಿರುದಘಾತಕತನವನೆಂದನು
ನಗುತಮುರವೈರಿ ॥೯೨॥ ಮೋಹಮಿಗೆಪಾಂಡವನುಮಸ್ರಾ।ಣಾಹುಯೆಂ
ಬೀಬಿರುದಸಲಹಲು।ಗಾಹಿನಲಿಮೇದಿನಿಯುತಿಂಣುವತಿಗ್ದಲೆಲೀಸುಗರ ॥ ಆ
ಹವದಲರ್ಜುನನರಥದಲಿ। ವಾಹಕನುತಾನಾಗಿಶರಣ।ಸ್ನೇಹಸಂಸಾರಾನು
ರಾಗನುಸುಳಿಸಿದನುರಥವ ॥ * * * * ॥೯೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೯೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮುಷ್ಟಾರಳ್ಳೀ ರಾಮಪ್ಪನವರುಮಾಡಿದ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆ.

ಶ್ರೀಗುರುವಿನಡಿಗೆರಗಿಕರುಣಾ। ಸಾಗರನುಹರಿಯರ್ಜುನಂಗೆಸು । ರಾಗ
ದಲಿತಃಪೇಳ್ದಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವನು॥ಯೋಗಿಜನರಹುದೆನಲುಕನ್ನಡ।
ವಾಗಿಪೇಳುವಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲರು । ನೀಗುವುದುಭವಭವದಸಂಚಿತಕೇಳ್ದಮಾ
ತ್ರದಲಿ ॥ ಕೇಳುಸಂಜಯಪಾಂಡವರುಸಂ।ಮೇಳದಲಿನಮ್ಮವರುಕೂಡಿ
ದ।ಮೇಲೆಕಳನೊಳುನಡದವೃತ್ತಾಂತವನುಕ್ರಮದಿಂದ॥ ಪೇಳುವುದುನೀ
ನೊಲಿದೆನಲುಭೂ।ಪಾಲಕಗೆಸಂಜಯನುಕುರುಕುಲ । ಮೌಳಿವ್ಯೂಹಾ
ಕಾರದಲಿಕೂಡಿರ್ದಪಾಂಡವರ॥ಜಾಲವನುಮಿಗೆನೋಡಿಗುರುವನು।ಕೇಳ
ಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಕುರುಭೂ।ಪಾಲಕನುಯಿಂತೆಂದುಪೇಳಿದನೊಂದುವಾಕ್ಯವ
ನು॥ಬಲವುಮಿಗೆನೋಡಿದರೆಪಾಂಡವ। ದಳವನಾಚಾರಿಯರುದ್ರುಪದನ।ತ
ಳಿತನಯರಚಿಸಿದನುಬಲುಹಿರಿದಾಗಿಪಾರ್ಥನಲ॥ಇಲ್ಲಿಭೀಮಾರ್ಜುನರಸಮ
ವಹ।ಬಲ್ಲಿದರುಮಿಗಿಲಹಧನುರ್ಧರ।ರಲ್ಲಿಯುಯುಧಾನನುವಿರಾಟನುದ್ರುಪ
ದನಾಮಕನು॥ಸಲ್ಲಲಿತನಹದೃಷ್ಟಕೇತುವು ।ಹೊಲ್ಲಸಿತನಹಚೇಕಿತಾನ
ನು।ವಲ್ಲಭನುಮಿಗೆಕಾಶಿರಾಜನುಬಲುಪರಾಕ್ರಮಿಯು॥ಪುರಜಿತುವುನರ
ಕುಂತಿಭೋಜನು।ನರಪತಿಯುಶೈಬ್ಯಾಖ್ಯನರಭೀ।ಕರಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತ
ಮೌಜನುಬಲುಪರಾಕ್ರಮಿಯು ॥ ಧುರವಿಜಯನಭಿಮನ್ಯುವಂಶೋ।ತ್ಕ
ರರುಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರು । ಮೆರವುತಿದೆಧರೆನಿಸಿನಮ್ಮವರಲ್ಲಿಬಲಯುತ
ರು॥ಪೇಳುವೆನುಕೇಳ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮ। ಮೌಳಿಪಿರಿಯರಲಾಳಿಕಾರರ।
ಲಾಲಿಸೈತಿಳಿಯಲಿಕೆವರವನುನೀನುಗಾಂಗೇಯನು ॥ ಲೀಲೆಮಿಗೆಬಲುಕ
ರ್ಣಕಾಳಗ।ದಾಳಿಕಾರನುಕೃಪನುದ್ರೋಣಕ।ರಾಳಬಲನುವಿಕರ್ಣಭೂರೀ
ಶ್ರವನುಬಲುಭುಜನು॥ ಮಿಕ್ಕವರುಬಲುಶೂರರರೊಳ।ಗಕ್ಕರಿಂದಲಿತನು
ವನೀವರು ।ಕಕ್ಕಸರುನಾನಾವಿಧಾಸ್ತ್ರದಿಹೊಕ್ಕುಹಣಗುವರು ॥ಧಕ್ಕಡಿ
ಗರಳವಿಯಲಿಕುಶಲರು।ಯೆಕ್ಕತುಳಬಲದಿಂದಕೂಡಿಯು।ಪೊಕ್ಕುನೋಡೆ
ಸಮರ್ಥನಾಗದುಕಾದಲವರೊಡನೆ॥೭॥ ದಳಪತಿಯುಕಲಿಭೀಷ್ಮನದರಿಂ।

ದಳಘೆಭುಜಬಲಭೀಮರಕ್ಷಿತ|ದಳವವರದೇನೆಂಬೆಪರ್ಯಾಪ್ತದಿವಿರಾಜಿಪು
ದು॥ ಚಲಿಸದೆಯುನೀವ್ನಿಂಮೆಡೆಗಳಲಿ | ಪಲವುವ್ಯೂಹಾವ್ಯೂಹಮಾರ್ಗದಿ|
ದಳಪತಿಯಮಿಗೆರಕ್ಷಿಪ್ಪುದೆಯುಭೀಷ್ಮನುತವುತನಗೆಂದ ॥ ಕೇಳಿದಳಪತಿಘೊರೆ
ಗೆಸಂತಸ | ದೇಳಗೆಯುಪ್ರುಟ್ಟಲ್ಕೆಮಿಗೆತಾ | ನಾಲಿಹರಿನಾದದಲಿಶಂಖವ
ನೊತ್ತೆಬಲುಬಲದಿ ॥ ಮೇಲೆಮೇಲವರವರುಸೈನ್ಯದೊ|ಳಾಲಿಸಲುಭೀಕ
ರವವಾಕ | ರಾಳಶಂಖವುಪಣವಗೋಮುಖಮುಖ್ಯವಾದ್ಯಗಳ ॥೯॥ ರವ
ವುತುಮುಲಮದಾಗೆಧವಳಾ | ಶ್ವವನುಪೂಡಿದಬಲುರಥದಿಮಾ | ಧವನು
ಪಾರ್ಥನುದೇವದತ್ತವಪಾಂಚಜನ್ಯವನು ॥ ತವಕದಿಂದತಿಭೀಮಪೌಂಡ
ಕವ|ನವನಿಪತಿಯುಅನಂತವಿಜಯನ | ನವಳಿಗಳುದೃಢವಾಗಿಮಣಿಪ್ರುಪ್ಪ
ಕಸುಘೋಷಗಳ ॥೧೦॥ ಕಾಶಿರಾಜನುಬಾಣವಿದ್ಯಾ|ಕೌಶಲನುಅತಿಬಲ
ಶಿಖಂಡಿ | ವಿಶಾಲಮತಿಪಾಂಚಾಲಪುತ್ರವಿರಾಟಸಾತ್ಯಕಿಯು॥ವಾಸಿಮಿಗೆ
ಪಾಂಚಾಲಕನುಸಂ | ತೋಷದಿಂದಲಿದ್ರೌಪದೇಯರು|ರೋಷದಿಂಸೌ
ಭದ್ರಯಿವರೆಲ್ಲವರುವುಮ್ಮಡಿಸಿ ॥ ಮೊಳಗಿಸಲುತಮತಮ್ಮಶಂಖಂ|ಗಳನಿ
ನಾದದಿಭೂನಭೋಂತರ | ದೊಳಗೆತುಮುಲಮದಾಗೆಕೌರವರೊಡಲು
ಗಳುಬಿರಿಯೆ ॥ ಕಲಿಸುಪಾರ್ಥನುಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರು |ಕೊಳುಗುಳಕಸನ್ನ
ದ್ಧರಾಗಿರ | ಲೊಲಿದುನಾವ್ಪೋಡುವೆವೆನುತಶರಚಾಪವನುಕೊಂಡು॥ಹ
ರಿಯೊಡನೆಯಿಂತೆಂದುಪೇಳಿದ | ನುರುಚಮೂಯುಗಮಧ್ಯದಲಿನ|ಮ್ಮು
ರುರಥವನಿಲಿಸಲ್ಲಿನೋಡುವೆಯುದ್ಧಕಾಮುಕರ॥ಧುರದಿನಮಗೀಕದನಪಾ
ರ | ಣ್ಣಿರುತಿರುವದಿದುನೀರದಲಿಮತಿ |ವಿರಹಿತರುಕುರುವೀರರಿಂಗಾರಾರು
ಕದನದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಹಿತವತೋರ್ಪಸಮುಗ್ಧರಾರೀ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೆನುತಲಿ
ಪಾರ್ಥಪೇಳಿದ | ನತಿಶಯೋಕ್ತಿಗಳನ್ನಲೆನ್ನನುಸಂಜಯನುನೃಪಗೆ॥ಕೇ
ಳಿ ಪಾರ್ಥನಮಾತನಾಪುದು| ಮೌಳಿದಿವ್ಯರಥೋತ್ತಮವಕೆಡು | ಮೇಳ
ದಲಿನಡೆತಂದುನಿಲಿಸಿದನುಭಯಮಧ್ಯದಲಿ ॥೧೪॥ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಪ್ರಮು
ಖರಾದೀ | ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲರಮುಂದೆರಥವನು | ತಾನಿಲಿಸಿನರನೋಡಿದೈ
ಕೂಡಿರ್ದಕುರುಬಲವ | ನೀನನಲುಮಿಗೆನೋಡಿಪಿತೃಗುರು | ಮಾನಸಿಧಿ
ಯುಪಿತಾಮಹನನು |ಜ್ಞಾನಿಯಹಮಾತುಲನುವೈದನನಳಿಯನಾತ್ಮಜರ॥
ಹಿತಗಮಿತ್ರರಪೌತ್ರರನುಪರಿ| ಚಿತರಬಾಂಧವಜನರನೋಡಿಯೆ| ಮತಿ
ಯುತನುಕಲಿಪಾರ್ಥಕರುಣಾವಿಷ್ಟತಾನಾಗಿ ॥ ಯತಿಮನೋಹರಮೂರ್ತಿ
ಗೆಂದನು | ಅತಿವಿಷಾದದಿನೋಡಿದೈಯಿಗಾ | ಕ್ಷಿತಿತಲದಿಕಲಹಾರ್ಥಿಗಳುತಾ
ವಾಗಿಕೂಡಿರುವ ॥೧೬॥ ನರಪತಿಗಳಾಗಿರುವಬಾಂಧವ|ರಿರವಕಂಡುರೆಸೀ
ಳುತಿದೆನನ | ವರರೆಮುಖಪರಿಶೋಷಿಸುತ್ತಿದೆಕಂಪಿಸಿತುತನುವು ॥ ಕರ

ದಿಗಾಂಡಿವವಿಳದೆಜಾರಿತು। ಮೃದುತರತ್ವಚುಬೇಯುತಿದೆನಿಲ್ಲಲು।ನೆರೆಯದಾ
ಯಿತುಯನ್ನ ಮನವುಭ್ರಮಿತವಾಗುತಿದೆ॥೧೮॥ ನೋಡಿದೈಹರಿದುರ್ನಿಮಿ
ತ್ತಗ । ಳೀಡಿರಿವವಿದೆವೈಪರೀತ್ಯವು। ರೂಢಿಯಲಿಶತ್ರುಗಳಕೊಂದೊಫ
ಲವಕಾಣೆನಲ ॥ ರೂಢಿಯಲಿಗೆಲೆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲವು । ಹೋದಯಿಾರಾಜ್ಯ
ದವುಸುಖವದು । ಮೋದಯಾಂಬುಧಿಬೇಡಭೋಗವುಸುಖವುಜೀವಿತವು ॥
ಅದರಿನಿಂದೇನಹುದಡಾರಿಗೆ । ವದಗಿಸಲುಬೇಕವರೆಕದನದಿ ।ವದಗಿಪ್ರಾಣ
ಧನಂಗಳನುಮೆಚ್ಚಿ ಪರರಾಗಿಗರು ॥ ಬುಧರುಗುರುಗಳತಾತಪಿತಮೋ ।
ಜದಕುಮಾರರುಮಾವಮೈದುನ । ರಿದಕೊಮೊಮ್ಮರುಬಂಧುಗಳುದಾ
ಯಾದ್ಯಕೋವಿದರ ॥೧೯॥ ಕೊಲ್ಲಲಿಚ್ಛೆಯುಮಾಡುವನುನಾ । ನಲ್ಲವೆನ್ನ
ನುಕೊಂದಡೆಯುಕೆಲ । ವಿಲ್ಲಿಮೂಲೋಕದಪ್ರಭುತ್ವವುಬರುವದಾಗಿರ
ಲು ॥ ಬಲ್ಲಿದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪುತ್ರರ। ನೆಲ್ಲರನುಕೊಂದೇನುಪಾಪವು ।ನಿ
ಲ್ಲದೀಗಳೆಬಹುದುಸದದಡಆತತಾಯಿಗಳ॥೨೦॥ ಅದರಗೊಡವೇಕೆನಗೆಸಲ್ಲ
ದು । ವಿದಿತವಿದುಸ್ವಜನರನುಕೊಂದರೆ ।ಸದವುದಕೆನಾನೆಂತುಡೊಡಬ
ಹುದುಲೋಕದಲಿ ॥ ಪದಿಲದಲಿಸುಖವೆಂತುಮಾಧವ।ವಿದಿತವಾಗದುಲೋ
ಕದಲಿಮದ। ಮುದಿತರನುಕಡಿದಡೆಕುಲಕ್ಷಯದೋಷವದುಬಿಡದು॥೨೧॥
ಬಿಡದುಮಿತ್ರವಿನಾಶದೋಷವು । ನಡೆಯುಗೋತ್ರವಿನಾಶಪಾಪದಿ । ಕೆಡ
ವುದೈಶಾಶ್ವತಧರ್ಮವುತದ್ವಿನಾಶದಲಿ॥ ಕಡುಗಿಗೋತ್ರವಧರ್ಮಘಾತದಿ।
ಕೆಡವುದಹಹಅಧರ್ಮದಿಂದಲೆ । ನಡವಡೆಯುಕುಲಸತಿಯರೆಲ್ಲರುದುಷ್ಟರಾ
ಗುವರು ॥೨೨॥ ವರ್ಣಸಂಕರವಪ್ಪುದದರಿಂ । ನಿರ್ಣಯವುನರಕಂಗಳೆಲ್ಲವು।
ದುರ್ನಯದಪಿತೃಜನರುಪಿಂಡೋದಕವಿಹೀನರಲ॥ ಮುನ್ನಲೇನಾರಕಿಗ
ಳಾಗುವ ।ರೆನ್ನುತಲಿಶರಚಾಪವನ್ನುರ। ಣಾರ್ಣವದಿರಥದೊಳಗಿರಿಸಿಕೋ
ಕದೊಳಿರ್ದನಾನರನು ॥ * * * * ॥೨೩॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನ ವಿಷಾದ
ಯೋಗವೆಂಬ ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಎರಡನೇಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಸಂಜಯನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪಗರಿ । ಭಂಜ
ಕನುಕಲಿಪಾರ್ಥಕೃಪೆಯಿಂ। ಮಂಜುಮುಚ್ಚಿದಕಮಲದಂತಿರೆಶೋಕದಿಂ
ನುಡಿಸಿ ॥ ಕಂಜನಾಭನುಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂ। ರಂಜಿಸುವಮುಖಗೊಲವು
ಮಿಗಲುಧ । ಸಂಜಯನೆಕೊಡೊಂದುವಾಕ್ಯವಪೇಳ್ದನಿಂತೆಂದು ॥೧॥ ವಿ
ನಜ್ಜೈವಿಷಮದಲಿಕಶ್ಮಲ । ವಾನಲಾದುದುನಿನ್ನ ಪರಿಯದು। ಮಾನಸಿಧಿಗಪ
ಕೀರ್ತಿಕರವಿಸ್ವರ್ಗಕರವಹುದು ॥ ಹೀನರಿಂಗಿದುಯೊಗ್ಯಕ್ಲೈಬ್ಯತೆ।
ಯಾನದಿರುಕಲಿಪಾರ್ಥಮನದೊಳ । ಗೇನುಕ್ಷುದ್ರಹೃದಯದೌರ್ಬಲ್ಯ

ತೆಯಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ॥೩॥ ಏಳೆನಲು ಕಲಿನರನದೆಂತೈ । ಪೇಳುಪೂಜಾಯೋ
ಗ್ಯರಾಗಿಹ। ಮೌಳಿಗಳುಗುರುಭೀಷ್ಮರೊಡನೆಶರಾನುಸಂಧಾನ॥ ಕೇಳು
ಗುರುಗಳವಧಿಸಿಸುಖವನು । ತಾಳುವದಕಿಂಭೈಕ್ಷವುತ್ತಮ। ಕಾಳೆನಿಪಕಾ
ಮಾರ್ಥದಿಂದಲಿಗುರುಗಳನುವಧಿಸಿ ॥೪॥ ಇಲ್ಲಿರುಧಿರಪ್ರದಿಗ್ಧನಾಗಿಹ ।ಖು
ಲ್ಲಭೋಗವಬಯಸಿಕೆಡುವವ । ನೆಲ್ಲವೀವುಭಯದೊಳುಗುರುತರವಾವುದ
ದನೊರದು ॥ ವಳ್ಳಿತಹಮಾರ್ಗದಲಿಶಿಕ್ಷಿಸು । ಬಲ್ಲತನವೆನಗಿಲ್ಲಶಿಷ್ಯಂ ।
ಗಿಲ್ಲನಗೆಯಿಂದ್ರಿಯವಿಶೋಷಣಶೋಕಪೋವುದಕೆ ॥೫॥ ಸೇನೆಯುರಡರ
ನಡುವೆಯಿಂತೆನು । ತಾನರನುಚಿಂತಿಸುತಪೇಳಿದ । ಹೀನವಾಕ್ಯವಕೇಳಿ
ನಸುನಗೆವೆರಸಿಹರಿನರಗೆ॥ಪನುಚಿಂತಿಸದವರ್ಗೆಚಿಂತಿಪೆ।ನೀನುಮಿಗೆಪ್ರಾ
ಜ್ಞತೆಯತೋರ್ಪೆಮ। ಹಾನುಭಾವರುಪೋದವರಿಗಿರುವರಿಗೆಚಿಂತಿಪರೆ॥೬
ಆನುನೀರಾಜನ್ಯರಿವರ್ಗೆಯು । ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯುತೋರದೆಂದುನಿ । ದಾನಿಸ
ಲುಯಿರ್ದಂತೆಯಿರುವೆವುನಿತ್ಯತೆಯಕೊಂಡು॥ ಧೀನಿಧಿಗಳೀಬಾಲ್ಯಯುವ್ವ
ನ । ದಾನಿಧಾನದಿಜೀವಕೋಟಿಗೆ । ತಾನೆದೇಹಾಂತರವುಬಹುದೈಯಿದಕೆ
ಮೋಹಿಪರೆ ॥ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗೆವಿಷಯಸಂತತಿ । ಯಿತ್ತುದೈಸುಖದುಃಖಗ
ಳನದು । ನಿತ್ಯವಲ್ಲವುಬಂದುಪೋವುದುಸಹಿಪುದದನೀನು ॥ ಉತ್ತಮರಿಗಿ
ದುವ್ಯಥೆಯನೀಯದು। ಸತ್ಯಸಮಸುಖದುಃಖವಾವಗೆ। ಮತ್ತೆಮೋಕ್ಷವ
ನೀವುದೈಸಮಚಿತ್ತತೆಯನೋಡೆ ॥೭॥ ಭಾವವಿಲ್ಲವಸತ್ಪದಾರ್ಥಕ ।ಭಾ
ವವಿರದೈಸತ್ಪದಾರ್ಥಕೆ । ಯಿವಾವುಭಯವಿದತಿಳಿವರೈತತ್ವಜ್ಞರಾದವರು॥
ಅವುದುಸರ್ವದಲವ್ಯಾಪಕ । ನಾವುದಳವುದದಲ್ಲತಿಳಿಸ । ದ್ಭಾವವಾರಿಂದ
ಳಿವುದೈಅವ್ಯಯವುಮಿಗೆನೋಡೆ॥೮॥ನಾಶವಹುದೈದೇಹವೆಲ್ಲವ।ನಾಶಿದೇಹಿ
ಯುಅಪ್ರಮೇಯನು।ವಾಸಿಮಿಗೆನಿತ್ಯಾತ್ಮನದರಿಂದಾಹವವಮಾಡೈ॥ನಾಶ
ಹಪಿವನರೆಂಬರಿವರು! ವಿನಾಶಕರುಯೆಂತೆಂಬರಿಬ್ಬರು।ಲೇಸನೂತಾವ್ಳಿಯು
ದಜ್ಞರುಭೇದವಾದಿಗಳು॥ಸಾಪದೊತಾನಲ್ಲಕೊಲ್ಲುವ।ಸಾವನೂತಾನಿಲ್ಲಪು
ಟ್ಟದು।ಸಾವುದಲ್ಲದಕಾಗುಹೋಗುಗಳಿಲ್ಲಶಾಶ್ವತವು॥ ಸಾವದೇಹಗಳೊಡ
ನಸಾಯದು।ಪ್ರೇವಿವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯಗಳಿಲ್ಲವು।ಸಾವುದದುತಾನೆಂತುಕೊಲ್ಲುವ
ನಾರುಭಾವಿಸಲು॥ಮನುಜಜೀರ್ಣವಕಳದುಪೊಸತಹ।ಘನವಸನವನುಡು
ವಂತೆಜೀವನು। ತನುವಜೀರ್ಣವಕಳದುಹೊಸತಹತನುವಕೊಂಬುವನು॥
ಅನಘಛೇದಿಸಕೊಡದುದುಸುಡ।ದೊಣಗಿಸಲುನೆನಸಲಿಕೆಬಾರದು । ಘ
ನವುಸರ್ವದಿವ್ಯಾಪಕವುಸ್ಥಾಣುವುಸನಾತನನು ॥೧೧॥ ವ್ಯಕ್ತನಲ್ಲವಚಿಂ
ತ್ಯವವಿಕೃತಿ । ನಿತ್ಯನೆಂನಿಸಿಕೊಂಬುದದತಿಳಿ ।ದುತ್ತಮನೆಶೋಕಿಸಲು
ಸಲ್ಲವುತಿಳಿಯುಶೀಂದ್ರಿಯವು ॥ ಸತ್ತುಹುಟ್ಟುವುದುದುವೆದೇಹಕೆ । ಸತ್ಯ

ವೆಂಬುದತಿಳಿದೆಯಾದರೆ । ಮತ್ತದಕೆಚಿಂತಿಸಲುಸಲ್ಲದುಸಹಜವದಕೆಂದು॥
ಹುಟ್ಟಿದುದುಸಾಯುವದುಸತ್ತಡೆ । ಪುಟ್ಟುವದುಧೃವವದಕೆಸಂಕಟ ।ಬ
ಟ್ಟದಾರಿಂದೇನುತೀರುವುದಪರಿಹಾರ್ಯವದು ॥ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲವ್ಯಕ್ತದಿಂ
ದಲೆ । ಪುಟ್ಟನಡುವಿದುತೋರಿಅದರಲೆ। ಕೆಟ್ಟುಪೋಗುವುದದಕೆಚಿಂತಿಸ
ಲೇಕೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೧೩॥ ನೋಡಿಯದನಾಶ್ಚರ್ಯಬಡುವರು । ಮೇಣುನು
ಡಿದಚ್ಚರಿಯಬಡುವರು।ಕೇಳಿದರುಬಡುತಿಹರುಅಚ್ಚರುಆರುಅರಿಯದನು॥
ನೋಡುನಿತ್ಯನವಧ್ಯದೇಹಿಯು । ನೋಡೆದೇಹಗಳೆಲ್ಲದಲ್ಲಿಯು । ರೂಢಿ
ಯಲ್ಲದಕ್ಕ್ಯಾಕೆಚಿಂತಿಪೆಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ತನ್ನಧರ್ಮವಿದೆಂದುತಿಳಿ
ದದ । ಕಿಂನುಕಂಪಿಸಲೇಕೆತಕ್ಕುದ । ಕಿಂನುಮಿಗಿಲಹಧರ್ಮವಿಲ್ಲಲೆಕ್ಷ
ತ್ರಿಯರಕುಲಕೆ ॥ ತಂನತನಗೆಯೆಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿ । ತಿನ್ನುಬಾಗಿಲದೆರದ
ಮೋಕ್ಷವು । ಇನ್ನುನಾಯರಿಗಾರ್ಗಲಭಿಸದುಕದನಮಿತ್ತೆರದಿ ॥೧೫॥
ಆದಡೆಯುನಿನಗುಕ್ತಕದನವ । ನಾದರದಿನೀಬಿಟ್ಟೆಯಾದಡೆ ।ಮೇದಿನಿಯ
ಲಪಕೀರ್ತಿಪಾಪವುಧರ್ಮಸಂಹನನ ॥ ಆದಡಪಯಶವಾದವುದುಜಗ।ವಾ
ದಡದುನಿರಯಕ್ಕಧಿಕಭಯ। ಮಾದಡದರಿಂದೋಡಿಪೋದನದೆಂನುವದುಜ
ಗವು ॥೧೬॥ ಅದರಿನಿಂಬಹುಮತಿಯನೊಂದಿಯು।ಬದೆಗನಹುದದುಲಾಘವ
ವುಪರ । ಗದರಿಸಿಂದಾಡುವರುಆಡದಮಾತನಾವಂತೆ ॥ ವಿದಿತವರಿಗಳಕೈ
ಯ್ಯುಸತ್ತಡೆ । ಪದಿಲವದುಹರಿಪದವುಗೆದ್ದಡೆ । ಮೇದಗುವುದುಸವಾರ್ಗವ
ನೀತಲದಾಧಿಪತ್ಯವದು ॥೧೭॥ ಯುದ್ಧವಂಮಾಡುವದೆಮನದೊಳು।ನಿರ್ಧ
ರಿಸಿಹೇಳ್ಳೈಯ್ಯಯುದ್ಧಕೆ ।ಬುದ್ಧಿಯಿಂಸುಖದುಃಖವೆರಡನುಸಮವಿಕಾಣು
ತಲಿ ॥ ಶುದ್ಧನಾಗಿಜಯಾಜಯುಶೆಅರಿ । ಮರ್ದನನೆನಿಂದಿರುವದದರಿಂ । ಸಿ
ದ್ಧವಾಗಿಯಪಾಪಲೇಪಿಸದಕಟನಿಶ್ಚಯವು ॥೧೮॥ ಇಂತುಸಾಂಖ್ಯದಿಬು
ದ್ಧಿಪುಟ್ಟದ । ಡಿಂತೆಯನುತಿರಸಲ್ಲದದರಿಂ।ಮುಂತೆಮತಿಯೋಗವನುಮಾ
ಡಲಿಬೇಕಯಿವರೆಂದ॥ಸಂತತವುಘನಕರ್ಮಬಂಧವ।ನಿಂತುತ್ಯಜಿಸಿದವೆವಿ
ಘ್ನವಿಲ್ಲದ । ಕಂತೆದಾವಪ್ರತ್ಯವಾಯುವದಿಲ್ಲವೆಂಡಿಗೆಯು ॥೧೯॥ ಸಂತಸದಿ
ಕೇಳ್ಬುದ್ಧಿಯೋಗವ।ನೀಂತಿಳಿಯಲೆತ್ನಿಸಿದಡದರಿಂ। ಮುಂತೆಪೂರೆವುದಭ
ವಭಯದಿನೋಡಿದಡೆಕೊಂಚವುದು ॥ ಕಂತುಶರನುಗೆಯಲ್ಲಿಯಾಮನ।
ಸಂತೆಶೆಯದಿರಲದರಿಂದವರ । ಚಿಂತೆಯನುಬಿಟ್ಟವನುಸುಖಿಯಹನೆಂದನ
ಸುರಾರಿ ॥೨೦॥ ಕೇಳಿದಭ್ಯಾಸಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಯ । ಕಾಳುಯೇಕಾಂತತೆಯ
ನಂದಿರೆ । ಕಾಳುವುದುಬಹುಮುಖದಿವೃತ್ತಿಗಳಿಲ್ಲದಿರಲದುವೆ ॥ ಪೇಳುವೀ
ವೇದಗಳನುಡಿವನ । ರೇಳಿಲವಮಾಡುವರದಿಲ್ಲಂ । ದಾಳಿಕಾರರುಪ್ರಷ್ಟ
ವಾಕ್ಯವನುತಿವರರಿಯದರು ॥೨೧॥ ದ್ವಂಗ್ವವನುಮಿಗೆಜಯಿಸಿಸಿಷ್ಟಯ ॥

ಪೊಂದಿರುವಸುತಿಯಿಂದಧೈರ್ಯವ| ತಂದುಯೋಗಕ್ಷೇಮನನುವಿಗಲೊಂ
ದಿಬಯಸದೆಯು॥ಪೊಂದಿಯಾತ್ಮತ್ವವನುಸ್ವಲ್ಪಕೆ|ಯೊಂದಿರುವನೀರಿಸಲಿ
ಅವಾ|ನಂದನಹಕರ್ಮಗಳಿಲ್ಲದವುಸಿಂಧುವಿನಲಹವೋಲ್॥೨೨॥ ತಿಳಿದಬುಧ
ರಿಗೆಸರ್ವವೇದಂ|ಗಳಲಿತಿಳಿವುದದೆಲ್ಲತಿಳಿವಿನೊ| ಳೊದಗಿಯಿಹುದದರಂತೆತಿ
ಳಿಸರ್ವವುವಿಚಾರಿಸಲು॥ಫಲದೊಳಾವಗನಿನಿಗೆಕಾಂಕ್ಷೆಯು|ತಳವುದಾಗದು
ಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯೆ|ವಿಧಿವಿಹಿತವಾಕರ್ಮಫಲವನುಕಾಂಕ್ಷಿಸಲುಬಹುದೆ॥ ಸಿದ್ಧಿ
ಯಲ್ಲಿಅಸಿದ್ಧಿಯಲಿಸುವ | ವಿದ್ಯಬಿಟ್ಟುಫಲೇಚ್ಛೆಯನುನೀ|ಹೊದ್ದಿಯೋ
ಗದಿಕರ್ಮವನುಮಾಡಿದಡೆಯೋಗವದು॥ಬುದ್ಧಿಯೋಗಕ್ಕನ್ನನೀಚವ|ಬ
ದ್ಧವಾಗಿಹಕರ್ಮವದರಿಂ|ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನೊಂದುಕಾಮ್ಯದಿಕೃಪಣತೆಯ
ಬಿಟ್ಟು॥ಸೂರಿಗಳುಕರ್ಮವನುಮಾಳ್ಪರ|ನಾಂಫಲದಿಚ್ಛೆಯನುಬಿಟ್ಟರೆ|
ಘೋರಜನಿಮರಣಂಗಳಿಂದವೆಮುಕ್ತರಾಗುವರು॥ಸಾರುವರನಾಮಯದ
ಪದವನು|ವೀರನಿನಗಾವಾಗಬುದ್ಧಿಯು|ಲೂರದೀಯಜ್ಞನವೋಹವುವಿರತಿ
ಯನುವಹುದು ॥೨೫॥ ನಿನಗದಾವಗವೇದಶಾಸ್ತ್ರದೊ | ಳನುವದಿಪಫಲ
ದಿಚ್ಛೆಯುಲಿವುಸಿ|ನೆನಸದಿಹುದೋಅವಗರೇನಿಶ್ಚಲತೆಯಹುದುಮತಿ ॥ ಅನ
ಘಬುದ್ಧಿಯನಿರ್ಮಲತೆಯಿಂ | ನಿನಿಗೆಯೋಗವುಫಲಿಪುದಾಗಲೆ | ಮನದ
ನೈಶ್ಚಲ್ಯತೆಯೆಬುದ್ಧಿಯಯೋಗವೆನಿಸುವುದು॥೨೬॥ಹರಿಯೊಡನೆನರನೆಂ
ದನಂತೈ| ಸ್ಥಿರಮತಿಯುತಾನಾಡುವಾನುಡಿ|ತೆರನದೆಂತೈಸ್ಥಿರಮನೀಪನು
ನುಡಿದವಾಕ್ಯಗಳು ॥ ಇರುವನಡಿವನದೆಂತುಟೆಂದಾ | ನರನುಕೇಳಲುಭ
ಕ್ತವತ್ಸಲ | ನಿರದೆಪೇಳಲುತೊಡಗಿದನುನರನೊಡನೆನಸುನಗುತ॥೨೭॥
ವರೆವೆನರ್ಜುನಕೇಳುಮನದಲಿ | ನೆರವಕಾಮಾದಿಗಳನಾವಗ | ಪರಿಹರಿಪ
ನೆಲ್ಲವನುತನ್ನಲಿತಾನೆತುಷ್ಟತೆಯ ॥ ಮೆರವನಾವಗಲಾಗಸ್ಥಿರಮತಿ | ಉ
ರುತರದಸುಖದುಃಖದಲಿಸಮ| ನಿರುತವಿರದಾಕ್ರೋಧರಾಗವದವನೆಮು
ನಿಯನಿಪ ॥೨೮॥ ಇಲ್ಲವಾವಗೆಸ್ನೇಹವೆಲ್ಲಿಯು |ಮುಳ್ಳುದಾವಗೆದ್ವಂದ್ವಸ
ಹನತೆ | ಇಲ್ಲವಾವಗೆದುಃಖಸುಖದಲಿದ್ವೇಷಮೋಹಗಳು ॥ ಫುಲ್ಲಶರನೆಸು
ಗೆಯಲಿಪರಮನ | ಸಲ್ಲದಾವಗೆಯವಮುಮುಕ್ಷುವು| ಯಲ್ಲರಲ್ಲೊಂದಾಗಿ
ನೋಡುವನವನೆಪಂಡಿತನು ॥೨೯॥ ಅವನಪ್ರಜ್ಞೆಪ್ರತಿಷ್ಠತವುದಾ | ವವ
ನಸರ್ವಾಂಗವನುಕೂರ್ಮವು|ಕವರಿಹುದುತನ್ನೊಳಗೆಅದರಿಂದಿಂದ್ರಿಯಾ
ರ್ಥಗಳು ॥ಕವಿದುನಿಲ್ಲುವುದಿಂದ್ರಿಯದಿಕೇ|ಳವನಪ್ರಜ್ಞೆಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವುಕೇ|
ಳವನೆಪಂಡಿತನವನೆಯೋಗಿಯುಕರಣಸಂಹನನು ॥೩೦॥ ರೋಗಿಗಾವಗ
ವೃತ್ತಿವಿಷಯದ | ಬೋಗವನುತಾನೊಲ್ಲದಿರ್ದರು| ಭೋಗನಿಚ್ಛೆಯುವಾ
ಸನಾತ್ಮಕವಾಗಿನಿಲ್ಲುವುದು ॥ ಹಾಗೆಯೇಯಿಂತಿರುವಜ್ಞಾನಿಗೆ| ರಾಗವೆಲ್ಲವು

ನಿಜವಿನಿಲ್ಲಲು । ಪೋಗುವುದುತದ್ವ್ಯಾಸನೆಯುತಧ್ಯೋಗಗಳುಸಹಿತ॥೬೦॥
ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಹನರಪ್ರಯತ್ನವ। ನೇನುಮಾಡಲುಪಾರ್ಥಕೇಳೈ।ತಾನೆಹರಿ
ವುದುಪ್ರತಿಬಲವಂತಂಗಳಿಂದ್ರಿಯವು॥ತಾನೆದೆಲ್ಲವನುಳಿವಯುಕ್ತತೆ।ಯಾ
ನಿಮತ್ಪರನಾಗಿನಿಲ್ಲುವ।ಮಾನವನಪ್ರಜ್ಞೆಯುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿನಿಂದಿಹುದು॥
ವಿಷಯಚಿಂತಕನವಗೆಭೋಗ।ವ್ಯಸನವೃದ್ಧಿಯುನೆಸಗಲದರಿಂ।ದಸಮಕಾ
ಮವುಕ್ರೋಧಗಳುನೆರವೃದ್ಧಿಯೈದುವವು॥ ಎಸವುದದರಿಂಮೋಹವದ
ರಿಂ । ಪಸರಿಸುವುದೈಸ್ಮೃತಿಯುವಿಭ್ರಮೆ । ಯೊಸಗುವುದುದಾಬುದ್ಧಿನಾ
ಶವನದರಿನಿಂಕೆಡುವ ॥ ರಾಗದ್ವೇಷಂಗಳಿಲ್ಲದೊ।ಡಾಗವನಯಿಂದ್ರಿಯ
ವುವಿಷಯವ । ಭೋಗಿಸಿದೊಡಂಶಾಂತಿಯೊಂದುವನಾಜಿತೇಂದ್ರಿಯನು॥
ಆಗವಸ್ವಾತ್ಮನುಪ್ರಸಾದವ । ಬೇಗಳೊಂದುವನದರಿನಿಂದಲಿ।ನೀಗುವದು
ಬಲುದುಃಖವದರಿಂಶಾಂತಿಯೊಂದುವನು ॥೬೫॥ ಇಲ್ಲಬುದ್ಧಿಯಯುಕ್ತನಿ
ಗೆನು । ತ್ತಿಲ್ಲಭಾವನೆಯುವಗೆಭಾವನೆ।ಇಲ್ಲವಗೆಮತ್ತಿಲ್ಲಶಾಂತಿಅಶಾಂತನಿಗೆ
ಸುಖವು॥ಎಲ್ಲಿಯದುವಸ್ಯೇಂದ್ರಿಯವುತಾ।ನಲ್ಲದಾತನಮನವುಶರನಿಧಿ।ಎಲ್ಲಿ
ವಾಯುವಿನಿಂದನಾವೆಯತೆರದಿಭ್ರಮಿಸುವುದು ॥೬೭॥ ಆವನಿಗೆಸರ್ವೇಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳು । ತಾವುಪೋಗವೈಯಿಂದ್ರಿಯಾರ್ಥದಿ । ಪಾವನನೆಕೇಳವನನಿಜ
ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವು ॥ ಜೀವಕೋಟಿಗೆನಿಶೆಯದಾವುದು । ಪಾವನ
ನೆಜಾಗರವುಯೋಗಿಗೆ । ಜೀವಕೋಟಿಯುಜಾಗರವೆಯೋಗಿಗೆನಿಶಾಸಮ
ಯ ॥೬೯॥ನದಿಗಳಿಂದಾಪೂರ್ಣವಾಗಿಯು। ನದಿಯಜಲಮಂಕೊಳುತಪಾ
ರದ । ಪದಿಲದಲಿಕಾಮಗಳಗ್ರಹಿಸಿಯುಶಾಂತನವನಾಗಿ ॥ ವದಗಿಕಾಮವ
ಕಾಮಿಸದೆತಾ । ಮುದದಿನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿನಾನ । ನ್ನದುಯನದೆಯಿರಲವನೆ
ಶಾಂತಿಯಪಡದುಸುಖಿಯಹನು ॥೭೧॥ಇದುವೆಬ್ರಾಹ್ಮೀಸ್ಥಿತಿಯುಕೇಳೈ।
ವಿದಿತವಾಗಿಯೆಪಾರ್ಥಯಿದುಸಂ ।ಧಿಸಿದಡದರಿಂಮುಗುಳಿಮೋಹಿಸನಂತ್ಯ
ಕಾಲದಲಿ ॥ ವದಗುವುದುಕೈವಲ್ಯವೆನುತಲಿ ।ಪದುಮನಾಭನುಪೇಳ್ದನಂ
ತದು । ಮುದದಿಸಂಜಯನಂಧನೃಪನಿಗೆಪೇಳ್ದನೊಲವಿನಲಿ ॥ * ॥೭೨॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವೆಂಬ
ಎರಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಮೂರನೆಯಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಶ್ರೀವರನಕೊಡೆಂದದರ್ಜುನ।ದೇವನಿ
ನೀಬುದ್ಧಿಯೋಗವು।ಪಾದನವುನೆರೆಕರ್ಮಕೆಂದವೆಯಂದುಪೇಳ್ದಿನ್ನು ।
ವಪರಿಯೊಂಘೋರವಾಗಿಹ । ಈವಿಧಾಹವಕರ್ಮವೆನಗೆಯು । ನೀನೊ
ದುಮೋಹಿಸುವೆಸಂದೇಹಾಸ್ಪದದನುಡಿಯಿಂ ॥೧॥ ಎನ್ನಬುದ್ಧಿಯುಮೋ
ಹಿಸುವವೋ । ಪಿನ್ನಮಾಡಲದ್ಯಾಕದೋದನು।ನಿಶ್ಚಯಿಸುಶ್ರೇಯೊ

ಪಥವನೆಂದರ್ಜುನನುಡಿಯೆ॥ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ವಜನುಪಾರ್ಥಗೆ। ನನ್ನಿಯಿಂದಿಂ
ತೆಂದಪೊಡವಿಯು । ಲಿನ್ನುನಿಷ್ಠೆಯಿದೆರಡುಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಸುಪಥವಿದು ॥
ಪೂರ್ವದಲಿನಾನೊರೆದೆನಿಂತೆಂ । ದುರ್ವಿಯಲಿಸಾಂಖ್ಯಗೆಜ್ಞಾನವ । ಗರ್ವಿತ
ಪಶುದ್ಧಾಂತರಂಗವವಿಲ್ಲದಗೆಕರ್ಮ ॥ ಸರ್ವಕರ್ಮವಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ । ನಿ
ರ್ವಹಿಸೆನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯವಸೆದಳ। ಪರ್ವಿಯಾನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲದೇಬರಿದೆ॥
ಸನ್ಯಸಿದದದುಪೂರ್ಣಸಿದ್ಧಿಯು ।ನಿನ್ನರಿಯುವುಸಿದ್ಧಿಸದುಬರದೇ। ಸನ್ನುತನೆ
ಸತ್ಕರ್ಮವಾಚರಿಸದಗೆಧರಣಿಯಲಿ ॥ ಇನ್ನು ಕರ್ಮವಮಾಡದಾವನು ।ನಿ
ರ್ನಯಿಶಯಿಹರಿಲ್ಲಲೋಕದಿ ।ನಿರ್ನಯವುಅಪ್ರಕೃತಿಯೋಮಾಡಿಪಳುಕರ್ಮ
ಗಳ ॥೪॥ ಆರುಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯವನಿಯಮಿಸಿ । ಸಾರಮನದಲಿಸ್ಮರಿಸುತಿರ್ಪ
ರು ।ಘೋರವಿಷಯಂಗಳನುಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನರವರೆಂದ ॥ ಯಾರುಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳನುಮನದಿಂ । ಸಾರನಿಯಮಿಸಿಕರ್ಮದಲಿಮಿಗೆ । ಸೇರುವರುಆಸಕ್ತ
ರಾಗದೆಶ್ರೇಷ್ಠರವರೆಂದ ॥೫॥ ಮಾಡತಕ್ಕುದಿದೆಂದುಕರ್ಮವ । ಮಾಡು
ನೀನೆಲೆಪಾರ್ಥಕರ್ಮದಿ।ಸಡಲಿಬಿಡುವುದಕರ್ಮಕರ್ಮವಮಾಡುವದೆಲೇಸು ॥
ಮಾಡದಿರೆಯಿಾದೇಹಯಾತ್ರೆಯು । ಕೂಡದದರಿಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ । ಮಾ
ಡುಭಗವತ್ಪ್ರೀತಿಗೋಸುಗಸಂಗವನುಬಿಟ್ಟು ॥೬॥ ಲೋಕವಿದುನೆರೆಕ
ರ್ಮಬಂಧನ । ಲೋಕವೆಲ್ಲವಸೃಜಿಸಿವಿಧಿಪೊವ । ಲೇಕ್ರ್ಯವೆಯಮಾಡಿದ
ನುಕರ್ಮವುಕಾಮಧುಕುವೆಂದ ॥ ಲೋಕದಲಿಬೇಕಾದಫಲಗಳ। ಜೋ
ಕೆಯಿಂಕೊಡುತಿರ್ಪುದೆಂದೇ । ಲೋಕಭಾವಿಪ್ರದಾನಪಟುಯಿಂದವರೆರ
ಷೆಕರು ॥೭॥ ಇಷ್ಟಭೋಗಂಗಳನುನಿನಗೆವಿ । ಶಿಷ್ಟವಾಗಿಯೆನೀಡುವ
ಮೊದಲೇ । ನೆಟ್ಟನಾರಾಧಿತಸುತಿರಿಗದಕೊಡದನಪಚೋರ ॥ ಶಿಷ್ಟಯ
ಜ್ಞಾತಸವಿಶಾಪಗ । ಳಿಷ್ಟಬಿಡುವದುತನಗಿದೆಂದೇ ।ತುಷ್ಟಿಗೋಸುಗಮಾ
ಗಿವಾಪಗಳಿಂಬುವನಪಾಪಿ ॥೮॥ ಅನ್ನದಿಂಭೂತಂಗಳುದಯಿಸು । ವನ್ನ
ವಾಪರ್ಜನ್ಯಗೋಸುಗ । ಸನ್ನುತನೆಪರ್ಜನ್ಯಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದಿಂಯ
ಜ್ಞಾ ॥ ಇನ್ನುಕರ್ಮವುಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ಮಿತ । ವೆನ್ನುತಲಿತಿಳಿಬ್ರಹ್ಮವಕ್ಷರ ।ದಿ
ನ್ನಿಯಮವಾಬ್ರಹ್ಮವೇಯಜ್ಞದಿಪ್ರತಿಷ್ಠತವು॥೯॥ ಈಪರಿಯಲೇನಡವಚ
ಕ್ರವ । ತಾಪಡೆಯದವೆಚರಿಪನಾವನು। ಪಾಪಿಯಹನದನೊಡಲತಿರ್ದ್ದರು
ವ್ಯರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥ ಲೇಪವಿಲ್ಲದಆತ್ಮರತನವ।ತಾಪವಿಲ್ಲದಆತ್ಮತೃಪ್ತನು।
ತಾಪಡವನಾತ್ಮನಲೆತೃಪ್ತಿಯುಕರ್ಮವಿಲ್ಲವಗೆ ॥೧೦॥ ಅವನಕರ್ಮದೆಫಲ
ವದಿಲ್ಲವು । ಅವನುಕರ್ಮವಮಾಡದಿರ್ದರು।ಹವಣಿಸದುವೆನಪ್ರತ್ಯವಾಯ
ವುಸರ್ವಭೂತದಲಿ ॥ ಅವನುಕೋರುವಫಲದದಿಲ್ಲವ । ದವನಿಯಲಿನಿಷ್ಕಾ
ಮಕರ್ಮವ । ತವಕಿಸದೆರಚಿಸಿದಡೆಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ॥೧೧॥

ಧರಣಿಯಲಿಜನಕಾದಿಗಳುತಾವ್ । ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯಕರ್ಮದಿಂದವೆ । ನೆರೆ
ಪಡದರೀಲೋಕಸಂಗ್ರಹಕಾಗಿರಚಿಸುವುದು ॥ ಹಿರಿಯರಾವುದನಾಚರಿಪ
ರೋ।ನೆರನಿಯಲ್ಲಿವುವಾಳ್ಪದದನಾಹಿರಿಯರಂಗೀ।ಕರಿಸಿದುದೆಲೋಕವು
ಪ್ರವರ್ತಿಪುದು॥೧೨॥ಜಗದೊಳಗೆಯನಗಿಲ್ಲಕರ್ತ।ವ್ಯಗಳುಪೊರದಿದುಪ್ಪೊಂ
ದತಕ್ಕುದು। ಮಗುಳೆನಾಕರ್ಮದಲಿವರ್ತಿಸುತಿಹೆನುಭುವನಗಲಿ॥ ತಗಹು
ಮಿಗೆತಾಕೊಂಚವಾದರು। ಬಗದುಕರ್ಮವಮಾಡದಿರ್ದಡೆ।ಜಗವುದೆಲ್ಲವು
ಯನ್ನಮಾರ್ಗದಿವರ್ತಿಸುವುದೊಲಿದು ॥ ೧೩ ॥ ಲೋಕವಿದುಭ್ರಷ್ಟತ್ವ
ವೊಂದವು । ದ್ಯಾಕೆವಲುಕರ್ಮವನುನಾನತಿ । ಲೌಕಿಕತ್ವದಿನಡಿಯದಿ
ರೆಯೆಂನಿಂದಕೆಡವುದಲ ॥ ಜೋಕವಿಗೆಫಲದಿಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲವಿ । ವೇಕಿಗಳುಆ
ಚರಿಪರಂತೆನಿರಾಕರಿಸದ।ವೆಲೋಕಸಂಗ್ರಹಕಾಗಿರಚಿಸುವುದು॥೧೪॥ಕಾ
ವ್ಯಕರ್ಮವಮಾಡುವಜ್ಞರಿ । ಗೊವ್ಮ್ರಯಿರೂಮತಿಭೇದವಾಗದ ।ಪೇರ್ಮೆ
ಯಲಿತಾಸಕ್ತನಾಗದೆಯುಕ್ತನಾದವನು॥ ನಿರ್ಮಲನುತತ್ವವನುತಿಳಿದವ।
ನನ್ಮತದಿಮಾಡುವದೆಯುಕ್ತವು । ಕರ್ಮವನುಮಾಡಿಸಲುಆರರಿಂಸಂಗ
ವಿಲ್ಲದನು ॥೧೫॥ ಮಾಡತಕ್ಕೀಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ। ಮಾಡಿಸುವುದಾಪ್ರಕೃತಿಗು
ಣಗಳು । ಮಾಡುವೆನುನಾನೆಂದಹಂಕೃತಿಯಿಂದಲಜ್ಞನಿಹ ॥ ರೂಢಿಯಲಿ
ತತ್ವಜ್ಞನಾದವ । ಮಾಡುವನುಗುಣಕರ್ಮಭಾಗೆಯ।ಮಾದಿಯದರಲ್ಲದು
ದೆವರ್ತಿಪುದೆಂಬನಿಸ್ಸಂಗಿ ॥೧೬॥ ತತ್ವವನುತಿಳಿಯದೆವಿಮೂಢನು।ಮತ್ತೆ
ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದಕರ್ಮದ । ವೊತ್ತದಲಿನಾನೆಂದುತಿಳಿಯನುತತ್ವನಿಶ್ಚಿ
ತನು ॥ ಮತ್ತೆಯನ್ನಲಿಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ । ನಿತ್ತುಅಧ್ಯಾತ್ಮತೆಯಮತಿಯಿಂ
ದುತ್ತಮನೆನಾನನ್ನದೆಂನದೆಮಾಡುಯುದ್ಧವನು ॥೧೭॥ ಎನ್ನಮತವಿದಶ್ರ
ದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ । ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಅನುಸೂಯುಬುದ್ಧಿಯ।ಲಿನ್ನಚರಿಸಿದಡಾವನಾ
ಗಲಿಮುಕ್ತನಾಗುವನು॥ಸನ್ನುತನೆತಿಳಿಯನ್ನಮತಿಯನು।ಮನ್ನಿಸದೆದೋ
ಷಗಳನಿಟ್ಟರೆ । ನಿರ್ನಯದಲವಮೂಢನೆನಿಪನುತತ್ವನಿಶ್ಚಯದಿ ॥ ೧೮
ಜ್ಞಾನಿಯಾದರುಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾ । ರಾನುಗುಣದಲಿಪ್ರಕೃತಿರಚಿಸಿದ । ಹಾ
ನಿವೃದ್ಧಿಯಪಡೆವನಿಗ್ರಹದಿಂದಲೇನಹುದು ॥ಮಾನನಿಧಿಯಿಂದ್ರಿಯವುವಿಷ
ಯದಿ । ತಾನುರಾಗದ್ವೇಷವೆನಿಸಿಹು ।ದಾನಿಧಾನವತಿಳಿದದೆರಡರಧೀನನಾ
ಗದವೆ ॥೧೯ ॥ ತಾನದೆರಡೋಽದಕೆಶತ್ರುತೆ । ಯಾನಿಪುದದನರಿದುತಂ
ಯ । ಹೀನಧರ್ಮವುಪರರಧರ್ಮಾಚರಣಗಧಿಕವದ ॥ ಸಾನುರಾಗದಿತಿ
ದುತಂನಯ । ಹೀನಧರ್ಮದಿಮರಣವಾದಡೆ । ತಾನೆಮೇಲುಪರಧರ್ಮ
ಲುಭಯವೀವುದೆಂದಿಗೆಯೂ ॥೨೦॥ ಎಂದುಪೇಳಲುಪಾರ್ಥಹರಿಯೊಡ
ನೆಂದಪುರುಷನದಾರಪ್ರೇರಣೆ । ಇಂದಪಾಪವಿಚರಿಪನಿಚ್ಛೆಯುಪೊಂದ

ರೆಬಲದಿ ॥ ಎಂಗಡೆಂದಮುಕುಂದಕಾಮವು । ನಿಂದ್ಯಕೊಳಗಹಕ್ರೋಧ
ವೆರಡೂ । ಬಂದರೊಂದುರಜೋಗುಣದಿಬಹುಪಾಪಿಗಳುಪರಕೆ ॥೩೧॥
ಎಂದುತಿಳಿಧೂಗೆಯಿಂದವಹ್ನಿಯು । ನಿಂದ್ಯಆವರಿಸಿರ್ದತೆರದಲಿ।ಕಂದಿಕಲ್ಮ
ಷದಿಂದಕನ್ನಡಿವುಲ್ಬದಿಂಗರ್ಭ ॥ ಪೊಂದುಯಿರ್ದಂದದಲಿಯೋವಗ।ಸಂದ
ಡುವತೆರನಂತೆಯೋಪ್ರಿಯೆ । ನಿಂದಿಹುದುಬಲುಹಿಂಗಲನವರತವೆಂದುತಾ
ನೆಂದ॥೩೨॥ ಆವರಿಸಿದಂದದಲಿಜ್ಞಾನವ।ನಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದುಜ್ಞಾನಿಕೆ।ತಾ
ವುವೈರಿಗಳಾಗಿಕಾಮದರೂಪ್ಪಗೈಕೊಂಡು ॥ ಭಾವಿತವುದುಷ್ಪೂರದನಲ
ನ । ಭಾವದಲಿಯಿಂದ್ರಿಯವುಮನಮತಿ । ತಾನದಕಧಿಷ್ಠಾನವೆನಿಸಿಹುದವ
ನವಮೋಹಿಸುತ ॥೩೩॥ ಜ್ಞಾನವಂನಾವರಿಸಿಯುದರಿಂ । ನೀನುಮೊದಲಿಂದ್ರಿ
ಯವನಿಯಮಿಸಿ । ಜ್ಞಾನನಾಶಕವಾದಪ್ರಕೃತಿಯುಗೆಲುವುದಕಟೆಂದ ॥ತಾ
ನವಿಂದ್ರಿಯತನುವಿಗಧಿಕವು । ತಾನದಿಂದ್ರಿಯಗಧಿಕಮನವನು । ತಾನೆಮ
ನಕಿಂಬುದ್ಧಿಬುದ್ಧಿಗೆಪರವದೇಜ್ಞಾನ ॥ ಹೀಗೆಬುದ್ಧಿಗೆಪರವನುತಾತಿಳಿ। ದೀ
ಗಮನವನುಬುದ್ಧಿಯಿಂತಡ । ದಾಗಶತ್ರುವಕಾಮರೂಪವಗೆಲುವದಕಟೆಂ
ದ ॥ ಬೇಗಲೇನುತಲಿಹರಿಯುನರಗನು ।ವಾಗಿಪೇಳಿದನೆಂದುಸಂಜಯ।ನಾ
ಗಲಂಥನೃಪಂಗೆಪೇಳಿದನಿಂತೆನುತಮುದದಿ॥ * * ॥೩೫॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆ ಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ
ಯೋಗವೆಂಬ ಮೂರನೆಯಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತವು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥ಈವುಚಾಯೋಗವನುಸೂರ್ಯಗೆ । ನಾಮೊ
ದಲುಪೇಳಿದೆನುಅವನಿಂ । ದಾಮನುವುಕೇಳಿದನುಮನುವಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಿಗೆಪೇ
ಳ್ದ ॥ ನೇಮದಲಿಕ್ರಮವಾಗಿಪ್ರಾಪ್ತ ।ಯಿಾಮಹಿಯೊಳಾರಾಜಋಷಿ
ಗಳನಾಮಯರುತಿಳಿದಿಹರದುವೆಬಹುಕಾಲವಾದದರಿಂ ॥೧॥ ಯೋಗವಿದು
ಪೋಯಿತುಪರಂತಪ। ಯಿಾಗದನುನಿನಿಗೊರದೆನೀನೆನ।ಗಾಗಿಭಕ್ತನುಸಖ
ನುಅದರಿಂಗೋಪ್ಯದುತ್ತಮವ ॥ಆಗದಕೆಮಗುಳೆಂದನರ್ಜುನ।ಯಿಾಗಲೀ
ಜೆಯಲುದಿಸಿದವನುನು ।ವಾಗಪೂರ್ವದಲುದಿಸಿದವನೆನಗೆಂತುನಿಶ್ಚಯವು॥
ಹರಿಯುಮಗುಳೆಂತೆಂದಪರತರ । ವರರೆಜನ್ಮವುನಿನಗೆಯುನಗೆಯುಪರಿಗ
ಣಿಸಿದರೆತಾಹಲವುಪರಿಯಧಿಕವುನಿಧಾನಿಸಲು॥ಅರಿವೆನಾನದನೀನರಿಯೆನಾ।
ಪರನಜನುಅವಿನಾಶಿಯೋಗಕೆ। ದೊರೆಯುಪ್ರಕೃತಿಯನದರಿಪುಟ್ಟುವೆನೆ
ನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ॥೪॥ ಸಾಧುಗಳಸಂರಕ್ಷಿಪದಕೆಅ । ಸಾಧುಗಳಶಿಕ್ಷಿಪಡೆ
ಧರ್ಮವ । ನಾದಿಯಿಂದಿಹುದಂತೆನಿಲ್ಲಿಸೆಜನ್ಮಯುಗಯುಗದಿ ॥ಈಥರೆಯಲೀ
ಯನ್ನಜನ್ಮವನಾದರದಿಕರ್ಮವನುದಿವ್ಯವ । ಮೋದದಿಂನಿಜವಾಗಿತಿಳಿದರೆ
ಯನ್ನಪೊಂದುವನು ॥೫॥ಯಿಲ್ಲದಿಗಥಯರಾಗಕ್ರೋಧನುಬಿಟ್ಟದನುಮನ್ನ

ಯುಮದಾಶ್ರಿತ | ರೆಲ್ಲರೂಜ್ಞಾನದತಪಶಿಲಿಪೂತಮನ್ಮಯರು॥ಬಲ್ಲಿದನೆಯೆಂ
ತೆಂತುಪೂಜಿಪ | ರೆಲ್ಲನರುಅದರಂತೆಭಜಪೆನು|ಯಲ್ಲರನುವರ್ತಿಪರುಯಂ
ನಯುನಮಾರ್ಗದಲಿಜನರು ॥೫॥ ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಿಯುಬಯಸಿಪೂಜೆಯ|ನೆಮ್ಮಿಪ
ರದೇವತೆಗೆಮಾಡಲು | ಕರ್ಮದಿಂದವೆಸಿದ್ಧಿಜಾಗ್ರದಿಈನೃಲೋಕದಲಿದ |
ಪೇರ್ಮೆಯಿಂದಲಿನಾಲ್ಕುವರ್ಣವ | ನಾಮೊದಲುಗುಣಕರ್ಮಭಾಗದಿ| ನೇ
ಮಿಸುದಮೇಲದಕೆಕರ್ತನಕರ್ತನವ್ಯಯನು ॥೭॥ ಎನಗೆಕರ್ಮೇಚ್ಛೆಯು
ಮದಿಲ್ಲವ | ದೆನಗೆಕರ್ಮಫಲಸ್ಪೃಹೆಯುತಾ |ನೆನೆಯುದೆಂಬುದತಿಳಿದನವ
ಕರ್ಮದಲಿಸಿಲುಕುವನೆ ॥ ಮಿಸಿತುತಿಳಿದುಪುರಾತನರುತಾವ್ | ನೆನದುಕ
ರ್ಮವರಚಿಸಿದರುನೀನನಿಶ್ಚಯನದನುವುದುಕರ್ಮವಪಳೆಯುವರತೆರದಿ ॥೭
ಮಾಡತಕ್ಕದದಾವಕರ್ಮವು| ಮಾಡದಿಹಕರ್ಮಗಳದಾವವು|ರೂಢಿಯೊ
ಳಗಿದುಜ್ಞಾನಿಗಾದರುತಿಳಿಯುಲಸದಳವು ॥ಆಡುವೆನುನೀನಾವಕರ್ಮವ|ಮಾ
ಡಿಯುಶುಭವಕಳೆವೆತಿಳಿಯುಲು | ನೋಡಿದನುಕರ್ಮವುವಿಕರ್ಮವಕರ್ಮ
ವತಿಗಹನ॥೮॥ಆರುಕರ್ಮವಕರ್ಮವೆಂದಿದ | ಸಾರೆನೋಡವರೀಯುಕರ್ಮ
ವ | ಕೇರಿಕರ್ಮವಿದೆಂದುಕಾಣುವರವರೆಮನುಜರೊಳು ॥ ಧೀರರವರಿರು
ಸರ್ವಕರ್ಮವ | ಸಾರೆಮಾಡಿದಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತರು |ದಾರಗುಣಸಂಪನ್ನರು
ವರೆಂದಚ್ಯುತನುನುಡಿದ॥೯॥ತಾನುಸಿರಯುದೆಕಾಮ್ಯಫಲದಲ|ನೂನಕರ್ಮ
ವರಚಿಪನಾವನು | ಜ್ಞಾನವಹ್ನಿಯುಲದನುಸುಡುವವನವನೆಪಂಡಿತನು |
ಯೇನನೂಸೀನರಿಯೆನದರಿಂಜ್ಞಾನದಿಂತಿಳಿಯುಲ್ಕೆಪೇಳುವೆ | ನೀನುಮನದ
ಲಿಪರಿಸಿನೋಡ್ವೈಸಾರ್ಥನೀನದನು ॥೧೦॥ಬಿಟ್ಟುಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯುನುತಾ
ನಿಟ್ಟುತೃಪ್ತಿಸಿಗಾಶ್ರಯತ್ವವ | ಮುಟ್ಟಿಕರ್ಮವತಾನುಮಾಡಲದೇನಮಾ
ಡುವುದು ॥ ಸುಟ್ಟುತೃಷ್ಣೆಯುನಿಯತಚಿತ್ತನು | ನೆಟ್ಟನೇನಿಯುತಾತ್ಮನೆ
ವ | ಬಿಟ್ಟುತಾನುಪರಿಗ್ರಹವಮಿಗೆಮಾಡೆಂಕರ್ಮವನು॥೧೧॥ ಕಿಲ್ಬಿಷವತ
ಪಡೆಯುಕರ್ಮವ | ನೆಲ್ಲವನುನೆರೆಮಾಡಿಬಂದುದ| ರಲ್ಲಿತೃಪ್ತನುದ್ವಂದ್ವವಿ
ರಹಿತವೀತಮತ್ಸರನು ॥ ಬಲ್ಲಸಿದ್ಧಿಯಸಿದ್ಧಿಯುಲಿಸಮ | ದಲ್ಲನಹುಕರ್ಮವ
ನುಮಾಡಲು | ಸಲ್ಲನವನುನಿಬದ್ಧತೆಗೆಕೇಳ್ಪಾಂಡುನಂದನನೆ ॥೧೨॥ಸಂಗ
ವಿಲ್ಲದಮುಕ್ತಜ್ಞಾನದಿ |ಸಂಗಿಸಿದಘನಚಿತ್ತಯುಜ್ಞವ | ಶಂಗತನುತಾನಾ
ಮಾಡಿದಕರ್ಮಫಲವಹುದು | ಅಂಗವಹ್ನಿಯುಹವ್ಯದ್ರವ್ಯವ | ಭಂಗಬ್ರ
ಹವುಬ್ರಹ್ಮಗರ್ಪಿತ | ಸಂಗರಹಿತಸಮಾಧಿಯಿಂದವೆಬ್ರಹ್ಮವೊಂದುವನು
ಧರೆಯುಲಿಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೋಸುಗ | ಮೆರವಯುಜ್ಞವಕರ್ಮಿಮಾಡುವ |ಪ
ಯುಲೇಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನಿಯುಲಿಸುಜ್ಞಾನಿಯುಜ್ಞದಮೇಲೆ ॥ ಏರಚಿಸುವಯೋಗ
ನುಕೆಲಬರು ! ಮೆರವಶ್ರೋತ್ರಾದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ನೆರದಸಂಯುಮವ

ಬವಹ್ನಿಯಲಿರತೆಯೋಮಿಸುವರು ||೧೪|| ಕೆಲಬರಿಂದ್ರಿಯವಹ್ನಿಯಲಿತಾ |
ವೊಲಿದುಹೋಮವಮಾಡುತಿರ್ಪರು | ಮೇಲಿದುಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದಕರ್ಮವ
ಪ್ರಾಣಕರ್ಮವನು || ಕಲಿಮನದಸಂಯಮನವಹ್ನಿಯು | ಲೋಲಿದುಹವ
ನವಮಾಡುತಿರ್ಪರು | ನಲಿದುಧ್ಯಾನದಿದೀಪಿಸುತ್ತಿಹಕೆಲವರುಯೋಗಿಗ
ಳು ||೧೫|| ದ್ರವ್ಯಯಜ್ಞವ್ರತಪದಯಜ್ಞವು | ಸುವ್ರತನೆಶಿಳಿಯೋಗಯ
ಜ್ಞವು | ಪರ್ವದೀಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಯಜ್ಞವುಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವನು || ನಿಲ್ಲಗೆಪ್ರಯ
ತ್ನಗಳಮಾಡುವ | ಬಲ್ಲದನುಸಿಕ್ಷಿತನುಯತಿವರ | ಮಲ್ಲನೀಕೇಳೆಂದುಪೇಳಿಗ
ಮಾಧವನುನರಗೆ ||೧೬|| ಪ್ರಾಣವನಪಾನದಲಪಾನವ | ಪ್ರಾಣಗಲಿಹೋ
ಮಿಸುವರುಕೆಲಬರು | ಪ್ರಾಣದಾಪಾನದಗತಿಯತಡೆಯುವರುಅಸುಜಯ
ರು || ಪ್ರಾಣವನುನಿಯತಾನದಿಂದಲಿಪ್ರಾಣದಲಿಪ್ರಾಣವನುಹವಿಸುರು |
ಜಾಣರವರಧ್ವರದಗತಿಯಿಂದವರಕಲ್ಮಷರು ||೧೭|| ಯಜ್ಞಶಿಷ್ಟಾಂನವದೆ
ಯಮೃತವು | ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿಹನಾವನುಂಬನೊ | ತಜ್ಞಬ್ರಹ್ಮಸನಾಥನನು
ಮಿಗೆಯಿಲ್ಲದವಗಿಲ್ಲ || ಯಜ್ಞವೀಪರಿಬಹುವಿಧದಿನೆರೆ | ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿಹಬ್ರಹ್ಮ
ಪೇಳಿದ | ಸುಜ್ಞೆಯಲ್ಲವುಕರ್ಮಜವುಯಿದನರಿದಿರ್ದವನೆಪ್ರಾಜ್ಞ ||೧೮|| ದ್ರ
ವ್ಯಯಜ್ಞಕ್ಕಿಂದಲಧಿಕವು | ನಿರ್ವಹಿಸಿದೀಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವು | ಸರ್ವಕರ್ಮವು
ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೆಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಕವು | ಗರ್ವವನುಬಿಟ್ಟೊಡನೆವಂದಿಸಿ | ನಿರ್ವ
ಹಿಸಿತಿಳಿಸೇವೆಯಿಂದಲು | ಸುರ್ವೃತೈನೆರೆತತ್ವದರ್ಶಕಜ್ಞಾನಿಗಳುಮುದದಿ||
ಆವುದನುನೀತಿಳಿದಬಳಿಕಿನೊ | ಳಾವಗವುಮೋಹವನುಪೊಂದೆಯು | ದಾಗ
ಸಚರಾಚರವನಿನ್ನೊಳುಕಂಡುನೀಯನ್ನೊಳ್ || ಭಾವಿಸ್ಯೈಕ್ಯವಪಡೆದು
ಪಾಪವ | ದಾವುದಾದರುಜ್ಞಾನಪ್ಲವದಿಂ | ನೀವಹಿಲಗಲಿತರಿಸಿಪೋದಪೆಯಂ
ದುಹರಿನುಡಿದ ||೨೦|| ಸಮಿಧೆಗಳನಾಪವಹ್ನಿಭಸ್ಮವ | ಕ್ರಮದಿಮಾಡುವ
ಚಂದದಿಂದಲ | ದಮುಮುಕರ್ಮವನೆಲ್ಲಜ್ಞಾನವುಸುಟ್ಟುಬಿಸುಡುವದು || ಅಮ
ಮಜ್ಞಾನಕೆಸಾಮ್ಯವಾಗಿಹ | ವಿಮಲವಾದಪವಿತ್ರವಿಲ್ಲವು | ಸುಮನಸಿಯಗ
ಡುಸಿದ್ಧಿ ಕಾಲದಿತನಗದುವೆವೇದ್ಯ ||೨೧|| ಪೊಂದಲಹುದಾಜ್ಞಾನಸ್ಯೆಯತ |
ದಿಂದ್ರಿಯಕೆಶ್ರದ್ಧಾಗರಿಷ್ಠಗೆ | ಪೊಂದಿಜ್ಞಾನವಪರಮಶಾಂತಿಯಬೇಗಲೆಯಿಂ
ದುವನು || ಹೊಂದೆಯಶ್ರದ್ಧೆಯನಅಜ್ಞತೆ | ಯೊಂದಿಸಂಶಯಚಿತ್ತನಾ
ದೊಡೆ | ಹೊಂದುವವಿನಾಶವನುಸುಖಪರಲೋಕವಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೨|| ಯೋ
ಗದಿಂಪಿನ್ಯಸ್ತಕರ್ಮನ | ದಾಗಜ್ಞಾನದಿಛಿನ್ನಸಂಶಯ | ತಾನದಾತನಕರ್ಮ
ಬಂಧನಜ್ಞಾನನಂತಸನು || ಬೇಗಲದರಿಂಸಂಶಯದೊಳಿಹುದಜ್ಞಾನದಿಯೋ
ಗವಾಚರಿಸುವದುಕರ್ಮವನೇಳುಭಾರತನೆ ||೨೩|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗೀತಾರ್ಥ
ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗವೆಂಬಚತುರ್ಥೋಧ್ಯಾಯಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಕರ್ಮಸನ್ನ್ಯಾಸವನು ಪೇಳಿಯು । ಕರ್ಮ
ಯೋಗವಪೇಳ್ವೆ ಮಗುಳೀ । ಧರ್ಮವೆರಡರೊಳೊಂದು ಶ್ರೇಯವನೀವುದದ
ನೆನಗೆ ॥ ಸನ್ಮತದಿ ಪೇಳೆನ್ನಲಾಹರಿ । ನಿರ್ಮಲವು ಯಿವುಭಯವಿದರೊ
ಳು । ಕರ್ಮವೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವು ಸನ್ನ್ಯಾಸಕಿನ್ನಿಗಿಲು ॥ ೧ ॥ ಯಾವನ
ದ್ವೇಷಿಯು ನಕಾಂಕ್ಷಕ । ನಾವನದ್ವಂದ್ವಾತೀತನವನಿಗೆ । ಪಾವನನು ಸ
ನ್ನ್ಯಾಸಿ ಸುಖದಿಂ ಬಂಧಮುಕ್ತನಹ ॥ ಯಾವ ಸಾಂಖ್ಯವ ಕರ್ಮಯೋಗವ ।
ಭಾವದಿಂ ಬೇರಾಗಿ ಪೇಳುವ । ನಾವನವ ಬಾಲಕನು ಯೆರಡರೊಳೊಂದೆ ಫಲ
ವಹುದು ॥ ೨ ॥ ಆವುದದು ಸಾಂಖ್ಯರ್ಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವ । ದಾವುದದ ಯೋಗಿಗ
ಳು ಪೊಂದು । ರೀವುಭಯವೊಂದೊಂದು ತಿಳಿದವನವನೆ ತಿಳಿದವನು ॥ ಭಾ
ವಿಸಲು ಸನ್ನ್ಯಾಸ ದುಃಖವ । ನೀವುದದು ಯೋಗವದದಿಲ್ಲದೆ । ತೀವಿ ಯೋಗ
ದಿ ಬೇಗ ಬ್ರಹ್ಮವನೊಂದುವನು ಮುನಿ ॥ ೩ ॥ ಯೋಗಯುಕ್ತ ವಿಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತ
ನು । ಬೇಗ ವಿಜಿತಾತ್ಮನು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ । ನಾಗಿ ಭೂತಾತ್ಮ ಮಾಡಿಯು ಲೇ
ಪವಿಲ್ಲವಗೆ ॥ ಈಗಲೇನು ಮಾಡಿಸೆಂದಾ । ವಾಗಯುಕ್ತನು ತತ್ವವೇದಿಯು ।
ಬೇಗ ತಿಳಿವನು ಕೇಳುತೆಲ್ಲವ ಮಾಡುತವನಿರ್ದು ॥ ೪ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಂದ್ರಿಯ
ಗಳರ್ಥದಿ । ಪೊಂದಿವರ್ತಿಪುವೆಂದು ತಿಳಿದವ । ನೊಂದನೂ ತಾ ಮಾಡಿದುದ
ನರಿಯನು ಸುಲೀನತೆ ॥ ಪೊಂದಿಸುತ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಕರ್ಮವ । ನೊಂದು ಕಾ
ಲದಿ ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ । ಹೊಂದವನು ದಕದಲ ಪದ್ಮದ ಪತ್ರದಂತಿಹನೂ ॥ ಕಾ
ಯಮನ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳವಿ । ಡಾಯಿಯಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮವ । ಸಾಯ
ಸವನಿಸ್ಸಂಗಿ ಮಾಳ್ಪನದಾತ್ಮಶುದ್ಧತೆಗೆ ॥ ಹೇಯ ಕರ್ಮದ ಫಲವ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ನೋಯದೇ ಶಾಂತಿಯನು ಪಡೆದಪ । ನಾಯುಯುಕ್ತನು ಕಾಮಫಲಸಕ್ತನು
ನಿಬದ್ಧನಹ ॥ ೬ ॥ ಸರ್ವಕರ್ಮಂಗಳನು ಮನದಿಂ । ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಸುಖಿಯಿರ್ಪ
ನೆನ್ನವ । ಪರ್ವ ಮಾಡಿಸದೇನೆನುತಲಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ ॥ ಉರ್ವರೆಗೆ ಪ್ರಭು
ಸೃಜಿಸ ಕರ್ಮವ । ಸರ್ವಕರ್ತೃತ್ವವನಿಲ್ಲದ । ಸರ್ವಕರ್ಮದ ಫಲದಿ ಸಂಗಿ
ಸನು ಸಹಜನದವುದದು ॥ ೭ ॥ ಕೊಡನದಾರಿಗೆ ಪಾಪಫಲವನು । ಕೊಡನು ಪು
ಣ್ಯವ ನಾವಿಧುವು ತಾ । ನಡರೆಯಜ್ಞಾನದಲಿ ಜ್ಞಾನವು ಮೋಹಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ಕಡುಗಿ ಜ್ಞಾನದೊಳಜ್ಞಭಾವನ । ದಡಗಿಸುವನಾವವನವಗೆ ತಾ । ಪಡೆವುದೈ
ಸುಜ್ಞಾನವಾದಿತ್ಯನವೊಲು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ ॥ ೮ ॥ ಅದರಲಿಹ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಅದರ ।
ಲೊಲ್ಲಬಗಿರು ಪತನ್ನಿಷ್ಠೆ ಯಾವನ । ದುದಯವವಗಿಲ್ಲವು ಪುನರ್ಭವಜ್ಞಾನ
ಜಿತಪಾಪ ॥ ಸದಯ ವಿದ್ಯಾವಿನಯವಂತನೊ । ಳಧಿಕ ಪಕಗೋವ ಹಸ್ತಿ ಶು
ನಿಯಲಿ । ಬದಗಳ್ವ ಚಚಸಲೊಂದೇ ಸಮದರ್ಶನವು ಪಂಡಿತಗೆ ॥ ೯ ॥ ಈಗ
ಲ್ಲೇ ಜಿತವಹುದು ಸ್ವರ್ಗವು । ಬೇಗ ಸಾಮ್ಯಸ್ಥಿತ ಮನದವಗೆ । ಜಗದಾಗು ಹೋ

ಗಿಲೀಬ್ರಹ್ಮಸಮಪದರಲ್ಲಿಹರ್ಗೆತಿಳಿಯೆ ॥ ಆಗಪ್ರಿಯವದುಹರ್ಷವೊಂದ
ದ | ದಾಗಲಪ್ರಿಯಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದಿರಾ | ಗಿಯಾವಗಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿಹಸ್ಥಿರಮತಿ
ಯುವಜಡ ॥ ಹೊರಗಿರುವವಿಷಯದಲಿಸಕ್ತತೆ | ಇರದವನಬ್ರಹ್ಮದಲಿಸು
ಖವನು | ನಿರುತತಿಳಿವನುಬ್ರಹ್ಮಯೋಗದಿಸುಖವದಕ್ಷಯವು ॥ ಪರಿದುಬ
ರುವಾವಿಷಯಭೋಗವ | ದುರುತಫಲದದುಃಖಾತ್ಮಕವುಕೇಳ್| ಭರದಲಾ
ದ್ಯಂತಂಗಳುಳ್ಳದಬುಧರಪೇಕ್ಷಿಪರೆ ॥೨೨॥ ತನ್ನತನುವಿದ್ದಾಗಲೇತಾ | ನಿ
ರ್ವಯಿಸಿಸಹಿಸಲ್ಕೆಶಕ್ಯನು| ಇನ್ನುಕಾಮಕ್ರೋಧವವಡೆಂಯುಕ್ತಸುಖಿ
ಯುನರ ॥ ಇನ್ನುದಾವನನಂತರದಿಸುಖಿ | ಇನ್ನುಅಂತರ್ಜ್ಯೋತಿಯದಾವ
ವ | ಇನ್ನುತಾನಂತರವಿರಾಮನುಮುಕ್ತನಾಗುವನು ॥೨೪॥ ದ್ವಂದ್ವಸ
ಹನತೆನಿಯಮಿತಾತ್ಮತೆ | ಯೊಂದಿಭೂತಂಗಳೊಳುಹಿತರತಿ | ಇಂದಿರು
ವಕಲ್ಮಷಗರ್ವದೂರಕಂಗುಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ವಾಣ ॥ ಖಂಡಕಾಮಕ್ರೋಧವಿರಹಿ
ತ | ದಿಂದವಿನಯಿತಚಿತ್ತಯೋಗಿಗೆ | ಪೊಂದುವುದುವಿದಿತಾತ್ಮನಿರ್ವಾಣ
ವವುದಾಪದವು ॥೨೬॥ ಪೊರಗಿರುವವಿಷಯಗಳಸ್ಪೃಶಿಸದೆ| ಪೊರಗುಮಾ
ಡಿಯೆಭ್ರೂಯುಗಾಂತರ | ದಿರುವಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಂದಪ್ರಾಣಾಪಾನಸಮಮಾ
ಡಿ ॥ ನಿರುತನಿಯತೇಂದ್ರಿಯಮನೋಮತಿ | ವರಮುನಿಯುಮೋಕ್ಷದಲ
ಪೇಕ್ಷಕ | ನಿದರಕ್ರೋಧಭಯೇಚ್ಛೆಕನುಮುಕ್ತನುಸದಾಕಾಲ ॥೨೮॥ ತ
ಪವಿಯಜ್ಞದಿಭೋಕ್ತಲೋಕಕೆ | ನೃಪನುಸುಹೃದಯುಸರ್ವಭೂತಕೆ| ಉ
ಪಮಿಸಿದಡೆನ್ನದುನಿಧಾನವತಿಳಿದಡವಶಾಂತ ॥ ಕಪಟಯಿಲ್ಲದಪೇಳ್ದತಾ
ನಾ | ನೃಪತಿಯನುಜಗೆಶ್ರೀರಮಣನೆಂ | ದವಗತವಿಲೋಚನಗೆಪೇಳಿದ
ಸಂಜಯನುಮುದದಿ ॥ * * * * ॥೨೯॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ
ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ನಿರುತಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದ | ಇರದೆ
ಕರ್ಮದಿಕಾರ್ಯವೆಂದೇ| ಚರಿಸಲವಸನ್ಯಾಸಿಯೋಗಿಯನಗ್ನಿಯಕ್ರಿಯ
ನು ॥ ವರನೆಸನ್ಯಾಸವುಜದಾವುದೊ | ನಿರುತಯೋಗವದೆಂದುತಿಳಿಯೈ|
ಇರದೆತಾಸಿಸ್ಸಂಗಿಯಾಗಿಯೆಯೋಗಿಯೆಂತಹನು ॥೧॥ ಆರುರುಕ್ಷುವಿಗಕ
ಟಕರ್ಮದ | ಲೋರುಗುತಿಸದಯೋಗಕಾರಣ | ಧೀರನಾರೂಢನಿಗೆಶ
ಮೆಯೆಕಾರಣವುನೋಡೆ॥ ಶರದವತೆಯಿಯಿಂದ್ರಿಯಾರ್ಥದಿ|ನೀತಿಯಾ
ಕರ್ಮದಲಿಯಿಹನನ | ಧೀರನಿಸ್ಸಂಕಲ್ಪಯೋಗಾರೂಢನೆನಿಸುವನು॥ ಉ
ದ್ಧರಿಸಿಕೊಳಬೇಕುತನ್ನನು | ನಿರ್ಧರಿಸಿದುದ್ವಿಷಯಕೆರಗದ| ಬುದ್ಧಿಯಿಂ
ದವನಿತ್ರಶತೃಗಳಿರದುತನಗೆಮತಿ ॥ ಬುದ್ಧಿಮಿತ್ರವುದವನಗೆನಿಜನಲ್ಲಿ | ನಿ

ರ್ಥಶದವರಬುಗ್ಗಿ ಮೆಗುಳಾ | ನಿರ್ಧರಕೆನಿಲ್ಲದಕಾಬುದ್ಧಿಯಶತ್ರುವೆಗುತನೆ
ಗೆ ‖೩‖ ಮಾನಿವಿಜಿತಾತ್ಮಪ್ರಶಾಂತಿಗೆ | ತಾನೆಸುಗಮಾಹಿತವುಪರದಿ| ನಿ
ಧಾನಿಸನುಸೀತೋಷ್ಣದಲ್ಲವಮಾನಮಾನದಲೀ ‖ ಹಿತನುಮಿತ್ರನುಘಾತ
ಕನುಮ |ತ್ತಿಶಯುದುದಾಸೀನದ್ವೇಷಿಯು | ಸತತಬಂಧುವಸಾಧುಪಾ
ಪಿಯಲೀಕಮತಿಯೆಜನ ‖೪‖ ಸತತಯೋಗಿಯುನಿಲ್ಲಿಸಲಿಬೇ | ಕತಿಶಯ
ದದುಸವಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೆ| ಸ್ಥಿತನುಯೇಕಾಂತದಿಪರಿಗ್ರಹದಾಶೆಗಳಬಿಟ್ಟು|ವಿ
ತತವಾದಫಲೇಚ್ಛೆಯನ್ನುರೆ ! ಮತಿಯೊಳಾವಗಬಿಟ್ಟುನೀನೆಲೊ | ಗತಿ
ಯನೋಲೈಸುವೆಯುಸಂತತವದಗಿನೀನಿದ್ದು ‖೫‖ ಶುದ್ಧದೇಶದಲಾಸನ
ಗತವೆ | ನಿರ್ಧರಿಸಿಕುಶವಜಿನಚೇಲವ | ದುದ್ವನಿಚಯವದಾಗದಂತಿರಚಿಸಿ
ಸ್ಥಿರನಾಗಿ‖ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲೇಕಾಗ್ರವಾಗಲು|ನಿರ್ಧರಿಸಿಯತಚಿತ್ತದಿಂದ್ರಿಯ
ಶುದ್ಧನಾಗುತಲಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಗೆಯೋಗಯುಕ್ತನಹ ‖೬‖ ಸಮದಿಕಾಯಗ್ರೀ
ವಶಿರವೀ | ಕ್ರಮದಿಸ್ಥಿರನಚಲಾತ್ಮನಾಗುತ | ವಿಮಲನೋಡುತನಾಸಿ
ಕಾಗ್ರವನೋಡದೇಷ್ಪ್ರಸೆಯ ‖ ದಮಿಸಿಮನವನುಭಯವದಿಲ್ಲದ | ಸಮ
ಚಿತ್ತವನೆನ್ನಲರ್ಪಿಸಿ | ಭ್ರಮೆಯದಿಲ್ಲದಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಯುಕ್ತನಿಹ
ಮಮಿಗೆ ‖೭‖ ನಿಯತಮಾನಸವನ್ನಯೋಗಿಯ | ಸುಯಶಕೂಡಿಸಿಯಾ
ತ್ಮನತಯ | ಭಯರಹಿತನಿರ್ವಾಣಶಾಂತಿಯನೊಂದುವನುಯನ್ನ ‖ ಸ
ಯವಿದನೆಅತ್ಯಶನಶೀಲಗೆ | ನಿಯತವಶನವದಿಲ್ಲದಗೆಯನು | ನಯವುಸ
ಪ್ತಗಸುಪ್ತಗೆಯುಫಲಿಸದುಮಹಾಯೋಗ ‖೮‖ ಯುಕ್ತದಾಹಾರವು
ಹಾರವು | ಯುಕ್ತಚೇಷ್ಟಯುಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯು | ಯುಕ್ತವಹಸ್ವಪ್ನಾ
ಬೋಧಪ್ರಾಪ್ತಸುಖಯೋಗ ‖ ಮತ್ತೆದೀಪನಿವಾತದೇಶದೊ | ಳತ್ತ
ದಿಯೋಗಿಗಳನಿಯಮಿತ| ಚಿತ್ತವಾತ್ಮನೊಳೊಂದಿಸುವಯೋಗಿಗಳಗಿರ
ತಿಹುದು ‖ ಯೋಗಸೇವನೆಯಿಂದನಿಯಮಿತ | ವಾಗಿರುವವರಚಿತ್ತವ
ಯ| ತಾಗಿವುಪರಮಿಸುವುದುತನ್ನನುಕಂಡುತುಷ್ಟನವ ‖ ಮಿಗಿಲೆನಿಪಸು
ಖವೆಲ್ಲತೀಂದ್ರಿಯ|ಬಗೆಯಬುದ್ಧಿಗ್ರಾಹ್ಯವದತಿಳ | ದಗಲಿಚಲಿಸುವದಿಲ್ಲವ
ದ್ದಮಲವಹಬುದ್ಧಿ ‖೧೦‖ ಇದಕಧಿಕವಹಲಾಭವಿಲ್ಲೆಂ | ದದನುತಿಳಿದ
ರೊಳಗಿರುವನವ | ಗಧಿಕತರದುಃಖನುಮದಾಗೆಯುಚಲಿಸದವನಮತಿ
ಅದನುತಿಳಿಬಲುದುಃಖಸಂಯೋ | ಗದವಿಯೋಗವೆಯೋಗಸಂಜ್ಞಕ|
ದನುಶಿಕ್ಷಯವಾಗಿಯೋಕ್ತವುನಿಶ್ಚಲಾತ್ಮೆಯದು ‖೧೧‖ ಆತ್ಮಸಂಕಲ್ಪ
ಲಿಪುಟ್ಟುವ | ನಾತ್ಮಕಾಮಾದಿಗಳಶಾಂತ್ಯಜ | ಸುತ್ತೆಯಿಂದ್ರಿಯಗಳ
ಮನದಿಂನಿಯಮಿಸುತನಿಲಿಸು ‖ ಸತತಧೃತಿಯಿಂಗ್ರಹಿಸಬಟ್ಟೀ | ವಿತತ
ಹಬುದ್ಧಿಂದವೆಲ್ಲಗೆ | ಮತಿಯುತನೆಯುಪರಮಿಸಿತನ್ನೊಳುಮನವ

ಶಿಸದೆ ॥೧೨॥ ಚಂಚಲದಮನವಾವಪರಿಯಿಂ। ಚಂಚಲತೆಯಿಂಬಿಟ್ಟುನಿಲು
ವುದೊ।ವಂಚಿಸದೆಅವರಂತೆನಿಯಮಿಸಿಆತ್ಮವಶವಮಾಡು ॥ ಅಂಚಿತದಶಾಂ
ತಿಯಮನಸ್ಕಗೆ । ವಂಚಕನವಲ್ಲದಸುಯೋಗಿಗೆ। ಮುಂಚಿಬಹುದಾಸುಖ
ವುಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕಗೆಕಲ್ಮಷಗೆ॥೧೩॥ ಈಗತಿಯಲಾಮನವಯುಂಜಿಸಿ।ದಾ
ಗಯೋಗಿಯುವಿಗತಕಲ್ಮಷ। ನಾಗಿಸುಖದಿಂಬ್ರಹ್ಮಸಾಯುಜ್ಯವನುಪಡ
ದವನು ॥ ಅಗಣಿತದಲಿಹತನ್ನ ಕಂಡುರೆ । ವಿಗಡಭೂತಂಗಳನುತನ್ನಲಿ ।
ಬಗದುನೋಡುವಯೋಗಿಯುಕ್ತಗೆಸರ್ವವದುಸಮವು ॥೧೪॥ ಈಗಸೆ
ರ್ವವೃತನೊಳಗೆತ । ನ್ನಗುಹೋಗನುಸರ್ವದಲಿಕಂ । ಜಾಗಸಾಮರೆ
ಯಾಗೆನವನಿಗೆಅವನಬಟ್ಟಿರೆನು ॥ ಒಗುಮಿಗೆಯುಯಿರಾಸರ್ವಭೂತದಿ। ತೆಗೆ
ಯುವಿರುತಿಹನನ್ನನೊಂದೇ । ಬಗೆಯಲಿರುತಿಹನಾಗಿಪೂಜಿಪವನದೆಂತಿರ
ಲಿ ॥೧೫॥ ತನ್ನವೋಲೆಲ್ಲವನುಸಮವಾ । ಗಿನ್ನನೋಡುವ ನಾವನರ್ಜು
ನ । ಇನ್ನ ಸುಖದುಃಖದಲದಾವನುಯೋಗಿಸಮ್ಮತನು ॥ ಎನ್ನಲರ್ಜು
ನಯೋಗವಾವುದ । ನಿರ್ಣಯಿಸಿಸಾಮ್ಯತೆಯಮೇಳದೆ । ಯನ್ನಹಮಣಲಿ
ತಿಯಲಸದಳಸ್ಥಿರಚಂಚಲದಿ ॥೧೬॥ ಮರವಚಂಚಲವಲ್ಲವೇಮನ । ವರರೆ
ಕ್ಷೋಭೆಯಮಾಡುವುದುದೃಢ। ವಿರದೆತೇವುದುಕುಂಭವಾತದಿಪರಿಯನಗೆ
ನೋಡೆ॥ ಹರಿಯುಮುಗುಳಿಂತೆಂದನರ್ಜುನ।ವರದಪರಿನಿಶ್ಚಯವರಾದರು।
ಮರವವೈರಾಗ್ಯದಲಿಅಭ್ಯಾಸದಲಿವಶವಹುದು ॥೧೭॥ ಚಿತ್ತಜಯವಿಲ್ಲದ
ಗೆಯೋಗವು । ಮತ್ತೆದುಷ್ಪ್ರಾಪ್ಯವುಮದೇಜಿತ । ಚಿತ್ತನಿಗೆಯತ್ನದಲಿಶ
ಕ್ಯವೆದೆಂದುತಿಳಿವುತಿಹೆ॥ ಮತ್ತೆನರನಿಂತೆಂದನೀಪರಿ।ಚಿತ್ತಜಯವಿಲ್ಲದದು
ಯೋಗದಿ। ಕೆತ್ತುಮನನಿಲ್ಲದನುಪೋದನದಾವಗಗನವನು ॥೧೮॥ ಆವನಾ
ಗಲಿಉಭಯಮಾರ್ಗದ । ಭಾವವೊಂದದೆಭ್ರಷ್ಟನಾದವ। ನಾವನಭಿನ್ನಾ
ಭ್ರದಂದದಿನಾಶವಾಗುವನು ॥ ಈವಿಧದಸಂಶಯದನೀನೇ। ದೇವಶಕ್ಯನು
ಭೇದಿಸಲುಯಿ। ನ್ನಾವಗಾದರುಸಂಶಯವಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲ ॥ ಇಲ್ಲಿಅಲ್ಲಿವಿ
ನಾಶವವನಿಗೆ । ಸಲ್ಲದೈಕಲ್ಯಾಣಮಾರ್ಗವ । ಬಲ್ಲವನುದುರ್ಗತಿಯಪೊಂ
ದನುಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದಾ ॥ ಅಲ್ಲಿಪುಣ್ಯಾರ್ಜಿತದಲೋಕವ । ಬಲ್ಲಿದನುತಾ
ನೊಂದಿಹುದಿನ । ಮಲ್ಲಿತಾನಿರ್ದಂತೆಪುಟ್ಟುವಭಾಗ್ಯವಂತರಲಿ ॥೨೦॥ ವರ
ಗದಿರಲದುಬುದ್ಧಿಯುತರಹ । ಸದಯಯೋಗಿಯಕುಲದಿಪುಟ್ಟುವು। ದಿದು
ವೆದುರ್ಲಭತರವುಲೋಕದಿಜನ್ಮವಿಾತೆರದ ॥ಒದಗುವುದಲಾಬುದ್ಧಿಯೋ
ಗವು । ಮೊದಲಜನ್ಮದಿಪಡದುದೆಲ್ಲವು । ಪದಿಲಗಲಿತತ್ಸಿದ್ಧಿಯತ್ನದಿ ಪಡೆ
ಯಲನುಗೈವ॥೨೧॥ಅವನವಶನಾಗಿದೊರ್ಡೆಯುಪೂರ್ವದಿ । ಹವಣಿಸಿದಅ
ಭ್ಯಾಸದಿಂದವೆ।ತವಕಿಸದೆಯತ್ನದಲಿತಾಪರವ ಸಾರ್ಥವೊಂದುವನು।ಮು

ದದೊಳಿಹಯೋಗಿಯುಪ್ರಯತ್ನದಿ । ಸದಯಯೋಗದಿಕೂಡಲಾತಗೆ। ವೆ
ದಗಿರುವಕಲ್ಮಷವುಪೋಗಿಪರಾಂಗತಿಯುಪಡೆವ ॥ ಸುಪಥವೆಲ್ಲಸುಯೋ
ಗಿಗಳಿಗಿನ್ದ ಪರಿಶುದ್ಧತದನ್ತರಾತ್ಮನು । ನೆಪದಲೆನ್ನನುಭಜಿಸಲವನೇ
ಯುಕ್ತತರನೆನಿಪ ॥ ಯಪರಿಮಿತದಲಿನನ್ನಭಜಿಸಲು।ಸುಪಥದಿಂದಲಿಯು
ನ್ನ ಸೇರುವೆ । ಶಪಥವನುನೀನೊಂದಿಕೇಳ್ಳೈಯರ್ಜುನನೆನೀನು॥ ॥೩೩॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಗೀತಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ
ಯೋಗವೆಂಬ ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಆಗಲಾಭಗವಂತನರ್ಜುನ । ಗಾಗಿಪೇಳಿ
ದನೆನ್ನಲೇಮಿಗಿ।ಲಾಗಿಯಾಸಕ್ತಿಯಲಿಯುನ್ನಾಶ್ರಿಸಿಯೋಗದಲಿ॥ ಬೇಗ
ಯೋಃಪಿಚಿಸಂಶಯವುಮಿಗೆ।ತಾಗದವೆಂತನ್ನರಿವೆಯೊದಮಿಗಿ।ಲಾಗಿಪೇಳು
ವೆನಗನುಕೇಳ್ಳೈಪಾಂಡವೋತ್ತಮನೆ ॥೧॥ ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನವನಿದನುಸಿನ।ಗಾ
ನುಪೇಳ್ವೆನಶೇಷವಾಗಲು।ಏನದಿನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕುದದಿಲ್ಲವದಕೇಳ್ದು॥ಮಾ
ನವಡಲಯುತಂಗಳಲ್ಲಿಯು।ನೂನಸಿದ್ಧಿಗಳೊಬ್ಬನರ್ತಿಪ।ನಾನರೋತ್ತಮ
ರಲ್ಲನೊಬ್ಬನೆಯನ್ನಜರಿವವನು ॥ ಭೂಮಿಜಲವಾತಾನಲಾಂಬರ। ವಾಮ
ನೋಬುದ್ಧಿಯುನಹಂಕೃತಿ । ಈಮಹಾಯುನ್ನಯುಪ್ರಕೃತಿ ಕೇಳಷ್ಟವಿದ
ಭೇದ॥ಸೀಮನದಿವರಪ್ರಕೃತಿಯುನುತಿಳಿ।ಮಾಮಕವುಜೀವಸ್ವರೂಪವು।
ತಾವೆರವುದದುಜಗವನೆಲ್ಲವಧರಿಸಿಯಿಾಪ್ರಕೃತಿ॥೪॥ಸ್ಥಾವರಕೆಜಂಗಮಕೆ
ಯೋನಿಯು। ದಾವುದೆನಲಿದುನಾನಿದೆಲ್ಲಕೆ ।ಜೀವಭೂತನುಹುಟ್ಟುಹೊಂ
ದಾಚರಿಪಚೇತನನು॥ ಓವೊಯನ್ನನುಬಿಟ್ಟುಪರತರ।ವಾವುದಿಲ್ಲವುಕೊಂ
ಚವಾದರು।ಭಾವಿಸಲುಯನ್ನಲ್ಲಿದರ್ಣಸೂತ್ರದೊಲ್ಪ್ರೋಕ್ತವಿದು ॥ ಉ
ದಕದಲಿರಸಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ। ಲೊದಗಿರುವತೇಜವದುನಾನೇ । ಸದಯ
ವೇದದಿಪ್ರಣವಯಾಕಾಶದಲಿಧ್ವನಿಯಾಗಿ॥ ಮುದದಿಕೇಳ್ನರರೊಳಗೆಪೌ
ರುಷ। ಉದಿಸಿದೀಗಂಧವದುಪೃಥಿವಿಯ । ಲೊದಗಿದಾರವಿಚಂದ್ರದಲಿತೇ
ಜವುನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ॥೫॥ ಜೀವನೇನಾಸರ್ವಭೂತದಿ । ದಾವನನೆತಿಳಿತಪಸಿ
ಗಳಲಾ । ದೇವತಾತಪವಾನೆಸರ್ವಕೆದಾವನವದಾದ ॥ ಆವುದುಸನಾತನ
ದಬೀಜವು । ದಾವನನೆನಾನಾನುಬುದ್ಧಿಯು । ಧೀವರರಲಾತೇಜತೇಜಸ್ವಿ
ಗಳಜಾಲದಲಿ ॥೬॥ ಬಲಯುತಗಲಾಬಲವುನಾನೈ । ವಲಿದುಕಾಮಾದಿಗಳ
ಲಲ್ಲದ। ಇಳೆಯುಭೂತದಧರ್ಮದಲ್ಲವಿರುದ್ಧ ಕಾಮವೆನ ॥ ಬಲವುದೆನ್ನಲ್ಲಿನ್ದ
ಸಾತ್ವಿಕ।ವುಳಿದರಾಜಸತಾಮಸಂಗಳು।ವಲಿದುನಾನದರಲ್ಲಿಹನುಯನ್ನೊ
ಳಗಡಿಲ್ಲವಲ್ಲೈ ॥೭॥ತ್ರಿಗುಣವೈಕಾರಿಕದಭಾವದಿ।ತಗಿಲಿಯಿಾಜಗವೆಲ್ಲಮೋ
ಹಿಸಿ । ಅಘಹರನಯನ್ನನುತಿಳಿಯಲವನವ್ಯಯನಪರನ ॥ ಅಗಣಿತದಗು

ಣಾಮೆಯುದಯನ್ನಯ | ಹಗರಣದಮಾಯೆಯುದುರತ್ಯಯ |ಮಿಗಿಲುಯ
ನ್ನೇಹೊಂದುವರುಮಾಯೆಯನುಗೆಲುವವರು ॥ ೮ ॥ ಯನ್ನನರಿಯದದು
ಷ್ಕೃತಿಗಳಾ | ಗಿನ್ನು ಮೂಢನರಾಧಮರುಗಳು | ಯೆಂನಮಾಯಾಪಹೃ
ತಜ್ಞಾನರುಅಸುರಭಾವಕರು ॥ ಇನ್ನು ನಾಲ್ದರದಿಂದಭಜಿಪರು |ಮನ್ನಣೆ
ಯಲೆಂಮನವರಾರೆನೆ | ಸನ್ನುತರುಸುಕೃತಿಗಳುಜಜ್ಞಾಸಾರ್ತಿನರ್ಥಾರ್ಥಿ ॥
ಜ್ಞಾನಿಜ್ಞಾನಿಯುನಿತ್ಯಮುಕ್ತನು| ತಾನುಹರಿಗೇಕಾಗ್ರಭಕ್ತನು|ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ
ತಾನತಿಹಿತನುಯುನಗತಿಹಿತನಾದವನು॥ ಈನಿಧಾನವತಿಳಿದವರುನೆರೆ|ಮಾ
ನನಿಧಿಗಳುಸಿರಿಯುರಂತಿರ | ಲಾನೆಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬುದದೆಮತವನಿಗೆನ್ನ ಗತಿ॥
ಬಲುಭವಂಗಳಕೊನೆಯಲೇತಾ | ನೊಲಿದುಜ್ಞಾನಿಯುದಾಗಿಯುಂನ[illegible]|ಬಲಿ
ದುಪ್ಪೊಂದುವದುರ್ಲಭನುಸರ್ವ್ವವದಹರಿಯೆಂಬ ॥ ಗೆಲಿದುನಾನಾಕಾಮದಿಂ
ದಲಿ | ತೊಲಗಿದರಯಾಜ್ಞಾನವೊಂದುವ|ರೊಲಿದುಮತ್ತೆಯದೇವತಾಂತ
ರಗಳಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ॥೧೧॥ ದಾರುದಾವಾದ್ಯೈವನುಮಿಗೆ| ಕೋರಿಭಕ್ತಿ
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ |ಕೇರಿಪೂಜಿಪರವರಪರಿಗಲ್ಲ್ಲೆಯದಕೊಡುವೆ॥ ಪೂರುಷ
ನುಶ್ರೆಷ್ಟ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ | ಕೇರಿಪೂಜಿಸಲೀಕ್ಷೆಗೈವರ | ದಾರವರಿಗೊಲಿದಪ್ರು
ದುಯನ್ನಿಂಕಾವದನುನಾನೆ ॥೧೨॥ ಇವರಫಲವದಕಂತ್ಯವುಟದೆ| ಯ
ವರವರಿಗಹುದಲ್ಪಮೇಧಸ | ರವರುದೈವಗಳಾವುದದನರ್ಚಿಪರದಾಗುವ
ದು ॥ ತವಿಲಿಯನ್ನನದೇಕಭಕ್ತಿಯು | ಲವಕದಿಂದಲಿಮಾಳ್ಪಭಕ್ತರು|ಅವಿ
ರಳಾತ್ಮಕನಾದಯೆಂನನೆಪೊಂದುತಿಹರೆಂದ॥೧೩॥ ಅವ್ಯಯುವನುತ್ತಮವ
ತೀಂದ್ರಿಯ | ಅವ್ಯಕುತಿಯಾದೆಂನಭಾವವ| ನಿರ್ವ್ವಹಿಸಿತಿಳಿಯದೆಕುಬುದ್ಧಿ
ಗಳ್ವಿಕ್ತಿಯುತಾನೆನುತ॥ಸರ್ವ್ವಗತನನುತಿಳಿಯದವರ್ಗಳಿ| ಗಿರ್ವ್ವನಾಕಾಣ
ಸೆನುಮಾಯೆಯು | ಪರ್ವದಂತಿಹೆಮೂಢರರಿಯರುಅಜನನವ್ಯಯನ ॥
ಆದುದನುನಾನರಿವೆಅರಿವೆನು | ಮೇದಿನಿಯುಲಾಗುತ್ತಲಿರ್ಪ್ಪದ |ಸಾದರದಿ
ಮುಂದಹುದಬಲ್ಲೆನುಯೆನ್ನರಿಯರಾರು ॥ ಭೇದನಿಚ್ಛಾದ್ವೇಷದಿಂದಲೆ|ಆ
ದದ್ವಂದ್ವದಮೋಹಕಿಂನೊಳ| ಗಾದಕಾರಣಸರ್ಗಮೊದುಗುಸರ್ವಭೂ
ತಗಳು ॥೧೫॥ ಆರುಪುಣ್ಯಾಚರಣಸೀಲರ |ದಾರುಗತಪಾಪಿಗಳಿಗವರಿಗೆ|
ಜಾರವುದುಯಿದ್ವಂದ್ವಮೋಹವುಯಂನಪೂಜಿಪರು ॥ ಆರುಜನಿಮೃತಿಗ
ಳನುಗೆಲುವರೆ | ಸೇರಿಯಂನಾಶ್ರೈಸಿಯುತಿಪರು | ಸೇರಿಬ್ರಹ್ಮವತಿಳಿದರ
ಧ್ಯಾತ್ಮಕರ್ಮಗಳ ॥೧೬॥ ಸಾಧಭೂತದಿಸಾಧಿದೈವದಿ| ಸಾಧಿಯಜ್ಞದಿಸಹಿ
ತಲೆಂನನ | ಬಾಧಕನತಿಳಿದವರುಯುಕ್ತರುಮರಣಕಾಲದಲಿ ॥ಸಾದರದಿ
ತಿಳಿಯುವರದೇನನು | ಮೇದಿನಿಯುಲೆಂದನುತಅರ್ಜುನ|ಗಾದಯಾಂಬುಧಿ
ಪೇಳ್ದನೆಂದೇಸಂಜಯನುನುಡಿದ ॥ * * * ॥೧೭॥

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗ
ವೆಂಬ ೭ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು॥ಕೇಳಿದನು ಕೌಂತೇಯ ಹರಿಯನು।ಪೇಳಿದೆ
ನೈಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೆ । ಪೇಳದೇನಧ್ಯಾತ್ಮವೆಂದರೆಕರ್ಮವೆಂದೆನಲು॥ಪೇಳದೇ
ನಧಿಭೂತವೆನಿಸುಗು ।ಪೇಳದಧಿದೈವಾಧಿಯಜ್ಞವಪೇಳುಯೀದೇಹದಲವಾ
ರಿಹರಂತ್ಯಕಾಲದಲಿ ॥೧॥ ನಿಯತಮಾನಸದಿಂದಲೆತ್ತೈ ।ನಯವಿದನೆನಿ
ಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸೆ।ದಯದಿಪೇಳುವುದೆನಲುಶ್ರೀಹರಿಯಿಂತೆನುತತಾನುಡಿದ॥ ಸು
ಯಶಪರವವುಬ್ರಹ್ಮವು । ಅಯನೆವಧ್ಯಾತ್ಮವುಸ್ವಭಾವವು । ನಿಯತಭೂ
ತದಭಾವವುದ್ಭವಕರವಿಸರ್ಗವದು ॥೨॥ ಅವಿರಳದಕ್ಷರಭಾವವಧಿಭೂ। ತ
ವುಪುರುಷನಧಿದೈವವಧಿಯ । ಜ್ಞವುವಿಚಾರಿಸಲಾನುದೇಹದಿದೇಹಭೃದ್ವ
ನೆ ॥ ಕವಿವಅಂತ್ಯದಕಾಲದಲಿನಂನುವನೆಭಜಿಸುತಬಿಟ್ಟುಕಾಯದ ।ಪ್ರವಿ
ಮಲದಮದ್ಭಾವವೊಂದುವನಿಲ್ಲಸಂಶಯವು ॥೩॥ ಯಾವಯಾವುದಸ್ಮರಿಸಿ
ಭಾವವ । ನಾವಬಿಡುವನುಕಡಗೆಕಾಯವ । ತಾನದೊನ್ದುವನದಸದಾತ
ದ್ಭಾವಭಾವಿತನು ॥ ತವಿಲಿನೀನೆದರಿನ್ನನಿರುತವು । ಸವಿನಯವುಸ್ಮರಿಸು
ತ್ತಲೊಂದಿಸು । ತವಕದಿಂಸೇರುವೆನುನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನ ಮತವನರಿ ॥೪॥ನಿರು
ತಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಪಲದಿ । ಮರವುತೆಲ್ಲಿಯುಪ್ರೋಗದಿಹಮನ । ದಿರವುಚಿ
ತನೆಯಿಂದಪುರುಷನವ್ರೊಂದಿರುತ್ತಿಹುದು॥ ಸ್ಮರಿಸುವದುಕವಿಯನುಪುರಾ
ಯಣನ।ವರನಿಯಂತೃವಣೋರಣೀಯನ।ನಿರುತರಕ್ಷಕನನುಅಚಿಂತ್ಯ
ಸೂರ್ಯತೇಜಸನ ॥ ತವಕೆಪರನಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಿ ।ವಿಮಲಮನಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದಲಸುಮನ । ಯೋಗದಿಪ್ರಾಣವನುಭ್ರೂಮಧ್ಯಗತವೆನಿಸಿ ॥ ಭ
ಮಿಸದವೆಸತ್ಪರಮಪುರುಷೋ।ತ್ತಮನದಿವ್ಯನಚಂದದಿಂದಲಿಅಮನುಪ್ರೊ
ದುವನೆಂದುಶ್ರೀಹರಿನುಡಿದನರ್ಜುನಗೆ ॥೬॥ ಆವುದಕ್ಷರವೆಂದುಪೇಳ್ವರು
ತಾವುವಿಧವಾವೀತರಾಗರ । ದಾವಯತಿಗಳುಪೋಗುವರಾವುದರಲ್ಲಿಯಿಚ್ಛಿ
ಸುತ ॥ ಆವುದನುತಾವ್ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿ । ತೀವಿರಚಿಸುವರಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ।ಸ
ವಧಾನದಿತತ್ಪದವಸಂಗ್ರಹಿಸಿಪೇಳುವೆನು ॥೭॥ ದ್ವಾರಗಳಸರ್ವವನುನಿ
ಮಿಸಿ । ಸೇರುಮನವಹೃದಯದಿ । ಸಾರೆತನ್ನಯಪ್ರಾಣವಮೂರ್ಧ್ನಿ
ಯೊಳಿಟ್ಟನಂತರದಿ ॥ ಧಾರಣೆಯನಾಶ್ರೈಸುಬಳಿಕಂ । ನೋರುಗುತಿ
ಗೆಪಿವನ್ಮ್ರನುತಮಿಗೆ। ಸಾರಿಯೋಕಾಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮವನುಚ್ಚರಿಸುತೆಂನ॥
ಭಾರಿಭಾರಿಗೆಸ್ಮರಿಸುವಾತನು । ತೋರುವೀಕಾಯವನುಬಿಟ್ಟರೆ । ಸೇ
ಪೊಂದುವಪರಮಪದವಿಯನವನುಕೇಳೆಂದ॥ ಸೇರಿಸದೆಮನವನ್ಯವಿಷ
ದಿ । ಸಾರೆಸ್ಮರಿಸುವನೆನ್ನನಿತ್ಯವದಾರವಗೆನಾಸುಲಭಯೋಗಿಗೆನಿತ್ಯಯ

ಕ್ತಸಿಗೆ ॥೯॥ ಯನ್ನಹೊಂದಿಯುತಿರಿಗಿಜನ್ಮವ ।ನಿನ್ನದುಃಖಾಲಯವುಶಾ
ಶ್ವತ।ವನ್ನಹೊಂದಿಮಹಾತ್ಮಸಂಧಿಯನುಪಡಯುವನು॥ ಸನ್ನುತನೆಆಬ್ರ
ಹ್ಮಭುವನದಿಯುನ್ನಬಹುದೈಲೋಕವರ್ಜುನ । ಯನ್ನನೊಂದಿಪ್ರನರ್ಜು
ನನವಿಲ್ಲವಗೆಕೌಂತೇಯ॥೧೦॥ ಸನ್ನುತನೆಆಬ್ರಹ್ಮಭುವನವ । ದಿನ್ನಲೋ
ಕವರೆಲ್ಲಮಗುಳೀ । ನಿರ್ನಯದಿಂದಾವರ್ತಿಯುಳ್ಳವುಯನ್ನನೆರೆಪ್ಪೊಂದಿ ॥ ಜ
ನ್ಮಮಗುಳಿಲ್ಲೈನರೋತ್ತಮ । ಇನ್ನಯುಗವುಸಹಸ್ರವಾಗರೆ। ಮನ್ನಿ
ಮುಮಬ್ರ[illegible]ನಿಗೆಪಗಲದುರಾತ್ರಿಯುದರಂತೆ ॥೧೧॥ ಅರುತಿಳಿದವರವರುತಿ
ಳಿದವ । ರೂರುವ್ರದುಅವ್ಯಕ್ತದಿಂದಲಿ ।ತೊರುವೀವ್ಯಕ್ತಿಗಳುದಿನದಲಿರಾ
ತ್ರಿಯುಳ್ಳಂತೆ ॥ ಸೇರುವದದವ್ಯಕ್ತದಲಿಯೆ । ತೋರುವೀಭೂತದಸಮಾ
ಜವು । ಭಾರಿಭಾರಿಯುತೋರಿಕೆಡುವುದಹರ್ನಿಸೆಗಳಲ್ಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಆರರಿನಿಂ
ದವಕನ್ಯವಾದಿಹ । ಪೊದಿದಿರುವಪರಭಾವವೊದಲಿನ । ದದುವೆಶರ್ವ್ವವು
ನಾಶವಾದದುನಾಶರಲ್ಲದಕೆ ॥ ಅದುವೆಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರವುಮೇ। ಇದುವೆಪರ
ಮಾಂಗತಿಯುಕೇಳ । ಲ್ಲೊದಗಿದರುಮಗುಳಿತ್ತಬಾರರುಅದುವೆಪರಮಾ
ರ್ಥ ॥ ೧೩ ॥ ಅಪರಮಪ್ರುರುಷನನನ್ಯದ । ಯಿಾಪರಿಯಭಕ್ತಿಯಲಿಲಭ್ಯ
ನು । ಆಪದದಿಭೂತಂಗಳಡಗುಗುಅದುವೆಸರ್ವ್ವತತ॥ಪ್ಪೋಪಯೋಗಿಗಳಾ
ವಕಾಲದಿತಾಪರೀಕ್ಷಿಸಮಗುಳಿಬಾರರು।ಈಪರಿಯಲೇಮಗುಳಿಬರ್ಬರದಾ
ವಕಾಲವೆನೆ ॥ ಧರೆಯೊಳರ್ಗ್ಗಿರದುತ್ತರಾಯಣ । ದಿರವಿನಲಿಪ್ಪೋದವರುತಿರಿ
ಗೀ । ಧರಗೆಭಾರರುಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತರುಬ್ರಹ್ಮವನುಪ್ಪೊಂದಿ॥ ಮೆರವಧೂಮ
ದದಕ್ಷಿಣಾಯನ । ದಿರವಿನಲಿಪ್ಪೋದವರುತಿರಗೀ ।ಧರಗೆಬರ್ಪ್ಪರುಯೋಗಿಗ
ಳುವೊದಲಂತೆಮರುಕೊಳಿಸಿ ॥ ಯಿದುವೆಶುಕ್ಲದಕೃಷ್ಣಗತಿಗಳು।ವೊದ
ಗಿಜಗಕಿದುಅಧಿಕಸಂಮತ ।ಪದರಲೇಕದಿಪ್ಪೋಗಿಬಾರನುಬರುವನೊಂದರ
ಲಿ॥ ಸದಯುಯಿಾಮಾರ್ಗದ್ವಯಂಗಳ ।ವಿದಿತವಾಗಿಯೆತಿಳಿದಯೋಗಿಯು।
ಪದಿಲವಾಗಿಹವೋಹಪದನವಸಾವಸಾದಡೆಯು॥೧೪॥ ಸರ್ವ್ವಕಾಲದೊಳ
ದರಿಂದವೆ । ವುರ್ವ್ವಿಯಲಿಸೀಯೋಗದಿಂದಲಿ । ನಿರ್ವ್ವಹಿಸಿಯುಕಾತ್ಮನಾ
ಗೈಪಾಂಡವೋತ್ತಮನೆ ॥ ಸರ್ವ್ವವೇದದಿಂಯಜ್ಞದಲಿಮಗು ।ಳುರ್ವ್ವರೆಯದಾ
ನದಲಿತಪದಲಿ। ಪರ್ವ್ವಬಹುದದತಿಳಿದುಯೋಗಿಯುಪ್ಪೊಂದುವನುಪರವ ॥

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಪುರುಷೋತ್ತ
ಮ ಯೋಗವೆಂಬ ೮ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಹರಿಯುಪೇಳಿದಗುಹ್ಯತಮವನು।ವೊ
ರವೆನೆನುಸೂಯುವಿಗೆಜ್ಞಾನವ । ನುರುತರದವಿಜ್ಞಾನಸಹಿತಲಿಯಾವುದನು
ತಿಳಿದು ॥ ಪರಿಹರಿಸಿಯಶುಭವನುಮೋಕ್ಷದ। ಮೆರೆವೆಯದುಗುಹ್ಯವುಸವಿ

ತ್ರನ | ದುಡುತರದಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲವದುನಾಶರಹಿತವದು ‖೧‖ ವಿದ್ಯದೊಳ
ಗಿದುರಾಜವಿದ್ಯವು | ಬುದ್ಧಿಗುಹ್ಯದಿರಾಜಗುಹ್ಯವು | ನಿರ್ಧರಿಸಿಮಾಡಲ್ಕೆ
ಸುಸುಖವಿದವ್ಯಯವುವಿಗಲು ‖ ಬದ್ಧವಾಗಿಹದೃಷ್ಟಫಲವಿದು | ಶುದ್ಧ
ಧರ್ಮ್ಯವುಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಯೆರ್ದ್ಧಲರಿಯುದೆಯಂನ ಭವಭವಗಳೊಳಿಭ್ರ
ಮಿಸುವರು ‖ ೨ ‖ ಯಿನ್ನುವಿಗಲವ್ಯಕ್ತರೂಪನೊ | ಳೆನ್ನೊಳಗೆವಿಸ್ತ
ರಿಸಿಕೊಂಡಿಹು | ದಿನ್ನುನಾಸರ್ವ ದಿಲ್ಲವೆನ್ನೊಳಗೆ ‖ ಯನ್ನಸಹಜದ
ಯೋಗವನುನೀ | ನಿನ್ನನೋಡೈಪಾರ್ಥಭೂತಗ |ಳನ್ನುಬರಿಸಲುಪಾ
ಲಿಸಲುನಾನೆನ್ನೊಳಗೆನಿಲಲ್ಕೈ | ನಾಸಿರೆನುಅದರಲ್ಲಿಪವನನು | ಶಾನದಾ
ಕಸದಲ್ಲಿತುಂಬಿಯೆ | ತಾನಿರುವಪರಿಸರ್ವಭೂತಗಳೆನ್ನೊಳಿರುತಿಹವು ‖
ಪೂನಿಭೂತಗಳೆನ್ನಪ್ರಕೃತಿಯೊ |ಳ್ಶಾಂತನೆಯುಡಗುಗುವಿಲಯಕಾಲದಿ|ತಾ
ನೆಕಲ್ಪಾದಿಯಲಿಯನ್ನಿಂಸೃಜಿಸಿಕೊಳುತಿಹುವು ‖ ಯನ್ನಸ್ವಾಧೀನದಪ್ರ
ಕೃತಿಯಿಂ | ದಿನ್ನುಸೃಜಿಸುವೆಮಗುಳಿಮಗುಳದ | ನನ್ನಪ್ರಕೃತಿಯವಶ
ದಿಆವಶದಸರ್ವಭೂತವನು ‖ ಸನ್ನುತನೆಆಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ | ದನ್ನಬಂಧಿಸಲಾ
ರದದುನಾ | ನಿನ್ನುದಾಸೀನನುಅಸಕ್ತನದಾವಕರ್ಮದಲಿ ‖೫‖ ಪ್ರಕೃತಿ
ಯಿಂದೀವಿಶ್ವನೆಲ್ಲವ | ನಕುಟಿಲನೆಸೃಜಿಸುತ್ತೀರ್ಪುದು| ವಿಕೃತಿಯಹಈ
ಜಗವುತಾಪರಿವರ್ತಿಪುದುಮುರಳಿ ‖ ಅಕಟಮನುಜಾಕಾರದೆನ್ನಂ |ಪ್ರಕಟ
ವಾಗಿಯೆತಿಳಿಯರಜ್ಞರುವಿಕರಿಸದಪರಭಾವವರಿಯದೆಲೋಕನಾಥನನು|
ವ್ಯರ್ಥದಾಶಾಜ್ಞಾನಕರ್ಮರು | ಸ್ವಾರ್ಥವರಿಯದವಿಗತಚೇತಸ | ಮರ
ತ್ತೆತ್ರಿಗುಣಾಶ್ರಯದಪ್ರಕೃತಿಯನೊಂದಿಮೋಹಿಪರು ‖ ಸತ್ಪುರುಷರ
ರೆನ್ನಭಜಿಪರು | ಮತ್ತೆದೈವೀಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲಿ| ಯತ್ತಲೊಲೆಯದವ
ನವಿತಿಳಿವರುಯನ್ನನವ್ಯಯನ ‖೭‖ ಸತತಕೀರ್ತನೆದೃಢದವ್ರತದಿಂ|ವಿತ
ತವಾದಪ್ರಣಾಮದಿಂದಲಿ | ಅತಿಹಿತದಭಕ್ತಿಯಲಿಯನ್ನನುಕೂಡಿಪೂಜಿಪ
ರು ‖ ಹಿತರುಕೆಲಬರುಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿ| ಸತತವೆನ್ನನುಪೂಜಿಪರುಯೇ|ಕ
ತೆಯಿನಿಂಬೇರೆಯುನುಬಹುಧಾವಿಶ್ವತೋಮುಖನಂ‖೮‖ತಾನೆಶ್ರೌತಸ್ಮಾ
ರ್ತರೂಪನು | ನಾನೆಔಷಧವಾಸ್ವಧಾತ್ಮನು| ನಾನೆಮಂತ್ರಾಜ್ಯಸ್ವರೂ
ಪನುನಾನೆಹುತವಗ್ನಿ ‖ ನಾನೆಮಾತಾಪಿತನುಲೋಕಕೆ|ನಾನಕರ್ಮವಿಧಾ
ತತಾತನು|ನಾನೆವೇದ್ಯಪವಿತ್ರನೋಂಕಾರತ್ರಯೀಮಯನು ‖ ಗತಿಯ
ಭರ್ತನುಪ್ರಭುನುಸಾಕ್ಷಿಯು | ಅತಿಸುಹೃತರಕ್ಷಕನಿವಾಸನು| ಸತತಪ್ರ
ಬವಪ್ರಳಯಶಾಶ್ವತಬೀಜವವ್ಯಯನು ‖ ಅತಿತಪಿಸುವೆನುವೃಷ್ಟಿಸು
ನು| ವಿತತವಮೃತನುಮೃತ್ಯುಸದಸತುನಾನೆಕೌಂತೇಯ ‖೧೦‖ ಧರ
ಮುಲಿವೇದೋಕ್ತಕರ್ಮದಿ | ಮೆರವಯಜ್ಞದಸೋಮಪರುವಿಗೆ |ಮ

ಹರಿಸಿದಾಸವನಸ್ವರ್ಗತಿಯನ್ನು ಕಾಂಕ್ಷಿಪರು ॥ ಇರದವರುಪುಣ್ಯವನುಪ
ಡದಾ । ಸುರವರೇಣ್ಯನಲೋಕದಲ್ಲಿಯೆ । ಭರಿತವಾಗಿಹದೇವಭೋಗವ
ನನುಭವಿಸುತಿಪರು ॥ ೧೧ ॥ ಅವರುತತ್ವಲಕ್ಷ್ಮೀಣವಾಗಲು । ತವಕದಲಿ
ಸೆರೆಮರ್ತ್ಯವನುಪ್ಪೊಂ । ದುವರುವೇದವಿಭಾವಿತರು ತಾವ್ಯೋಗಿಬರುತಿಹ
ರು ॥ ಭುವನದೊಳಗೆಅನನ್ಯಚಿಂತಕ । ರವರುಯನ್ನನುಪರ್ಯುಪಾಸಿಪ।
ರವರುಯುಕ್ತರುಅವರಯೋಗಕ್ಷೇಮವನುವಹಿಪೆ॥೧೨॥ ಆರುಭಕ್ತರನ
ನ್ಯದೈವವ । ಸಾರೆಶ್ರದ್ಧಾನ್ವಿತರದಾಗಿದು । ಸೇರಿಯಜಿಪರದೆನ್ನಯಜ
ನವನವಿಧಿಪೂರ್ವಕದ ॥ ಧೀರನಾನೇಸರ್ವಯಜ್ಞದಿ । ಮಿಾರದುಂಬುವೆನಧಿ
ಪತಿಯುಯ । ನ್ನಾರುಕಾಣರುಅದರಿನಿನ್ನವೆತಿರಂಗಿಬರುತಿಹರು ॥೧೩॥ ದೇ
ವತೆಗಳನುಭಜಿಸುವವನಾ । ದೇವತೆಗಳನೆಸೆರ್ವನಂತೆಯ । ದಾವಪಿತೃ
ಗಳನರ್ಚಿಸುವಪಿತೃಗಳನೆಸಾರುವನು ॥ ಭಾವಿಸುವಭೂತಗಳನಾವನು ।
ಸಾವಧಾನದೊಳವನೆಸೇರುವ । ಈಭುವನದೊಳಗೆನ್ನಭಜಿಪರದೆನ್ನಸೇ
ರುವರು ॥೧೪॥ ದಾವಪತ್ರಫಲಾಂಬುಕುಸುಮವ । ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲೆನ
ಗೆಕೊಡುತಿಹ । ಪಾವನನುಶುದ್ಧಾತ್ಮನದನಾಕೊಂಬೆಸಂತಸದಿ ॥ ಯಾ
ವುದನುನೀಮಾಳ್ಪುಮತ್ತೆಯ । ದಾವುದನುಸೀನುಸಿಪೆಹೋಮಿಪೆ । ಯಾ
ವುದನುನೀನೀವೆಯದುಯೆನಗರ್ಪಿಸುವುವ್ರೊಲಿದು ॥ ೧೫ ॥ ಅಶುಭಶುಭ
ಫಲರೂಪವಾಗಿಹ । ಅಸಮತ್ವದಬಂಧದಿಂದಲಿ । ಸಕನೆಬಿಡಲ್ಪಡುವೆಕ್ಷಿ
ಪ್ರವಿಯೆನ್ನಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ಎಸವಸನ್ಯಾಸದಸುಯೋಗದಿ। ಸಸನೆಯು
ಕ್ತಾತ್ಮತೆಯುನೊಂದಿಯು । ಅಸಮುವಾದವಿಮುಕ್ತನಾಗಿಯೆಯನ್ನೆಪೊಂ
ದುತಿಹೆ ॥೧೬॥ ಎಲ್ಲಭೂತದಿಸಮಪದಾಗಿಹೆ । ಇಲ್ಲದ್ವೇಷಿಯುಪ್ರಿಯನು
ಮನಗೆಯು। ಬಲ್ಲವರುಮಿಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿಭಜಿಸುತಿಹರೆನ್ನ ॥ ಅಲ್ಲವರೊ
ಳಾಸಿರ್ಪಯನ್ನೊಳು । ಬಲ್ಲವರತಾವಿರ್ಪರಿಂತಿದು। ಸಲ್ಲುವುದದಾವಾಗಲಾ
ವರುಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೧೭॥ ಅತಿದುರಾಚಾರಿಗಳದಾದರು। ಸತತಭಜಿಪ
ರನನ್ಯಭಾವದಿ । ಸತತತಲೆಸಾಧುಗಳವರುನಿಶ್ಚಿಂತರವರೆಂದ॥ ಅತಿತ್ವರದಿ
ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗುವ । ಮತಿಯುತನೆಶಾಂತಿಯನುಪೊಂದುವ । ಸತತಭಕ್ತ
ನುನಾಶನೊಂದನುನಿಶ್ಚಯವುಪಾರ್ಥ ॥೧೮॥ ಎನ್ನನಿಂಗಿಲಾಶ್ರೈಸಿಪತಿತ
ನು । ಇನ್ನುಸ್ತ್ರೀಯುವೈಶ್ಯಶೂದ್ರರು । ಸನ್ನುತರೆಪರಗತಿಯುಪದವ
ರುನಿಯುತಕಾಂತೇಯು ॥ ಸನ್ನುತನೆಬ್ರಾಹ್ಮರುಸುಭಕ್ತರು।ಪುಣ್ಯಯು
ತರಾಜರ್ಷಿಗಳುನಾ । ಕಿನ್ನುನಿತ್ಯದಸುಖದಪೊಂದಿಯು ಸೇರುವುದುಮ
ನ್ನ ॥ಎನ್ನಭಿಹವುನವಾಗಿಭಕ್ತಿಯುನಿನ್ನಯನ್ನನಮಾದುಪೂಜೆಯು।ನಿನ್ನ
ಯನ್ನನಮಸ್ಕರಿಸುನೀಯನ್ನಭಿಹನುನವಿ ॥ ಯನ್ನನೆಪರಾಯಣಾದಿಭಜಿ

ಸುತ | ಯೆನ್ನ ಪೊಂದುವೆಯೆನ್ನ ತಲಿತಾ | ಮನ್ನಿಸುತವಸುದೇವನಂದನ
ನೆಂದನರ್ಜುನಗೆ ‖ * * * * * ‖೩೦‖

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ರಾಜವಿದ್ಯಾ
ರಾಜಗುಹ್ಯ ಯೋಗವೆಂಬ ೯ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಹತ್ತನೆಯಅಧ್ಯಾಯವು‖ಹರಿಯುತಾನಿಂತೆಂದನರನಿಗೆ| ತಿರಿಗಿಕೇಳ್ಳೆಯೆ
ನ್ನವಾಕ್ಯವ|ಪರಮಹಿತನಿಗೆಪ್ರಿಯಗೆಹಿತಕಾವ್ಯನಿಗೆಪೇಳುವೆನು‖ ಸುರ
ರುಮುನಿಗಳುತಿಳಿಯಲರಿಯರು|ಪರಮವಾದಿಯೆನ್ನ ಪ್ರಭವವ|ಸುರರಿಗೆ
ಯುಋಷಿಗಳಿಗೆಸರ್ವಕೆಆದಿಕಾರಣನು ‖೧‖ಯಾವನೆನ್ನಜನನವಅನಾದಿ
ಯ|ಯಾವಲೋಕಮಹೇಶ್ವರನತಿಳಿ|ದಾವಗಲೆಸಮ್ಮೂಢಪಾಪಗಳಿಂದ
ಪೊರಗಹನು ‖ಭೂವರನೆಧೀಜ್ಞಾನಕ್ಷಮೆಶಮೆ|ಭಾವಭಾವಭಯಾಭಯವು
ದಮೆ|ಸಾವಧಾನದಿಸುಖವುದುಃಖವುಸತ್ಯದಮೆಗೆಳನು‖ಸಮತೆತುಷ್ಟಿಯ
ಹಿಂಸೆಶಮವನು|ವಿಮಲವೆಶವಪಯಶವುಹಿಂಸೆಯು | ಸುಮನವೆನ್ನಿಂಜೀ
ವಕೋಟಿಗೆಬೇರೆಬೇರಹವು‖ ಕ್ರಮದಲೀಋಷಿಮನುಗಳೀಜಗ|ವಮಲ
ಮಾನಸಜಾತಲೋಕಗ |ಆಮಮಯೆನ್ನ ಪ್ರಭಾವವೆಂದನುದೇವಕೀಸುತ
ನು‖೩‖ನರನೆಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗದತೆರನದಾವನುಬಲ್ಲನಿಜವಾ|ದುರಿತ
ರವಿಕಂಪದಸುಯೋಗದಿಬೆರವನಿಶ್ಚಯವು‖ ಮೆರವೆಯೆನ್ನಿಂಸರ್ವಕೆಲ್ಲಕು
ಪರಜನನವೆನ್ನಿರಿದಸರ್ವವುಯಿರವೆನು ತಲೆಂನಿಂದಕೂಡಿದಭಾವಯುತರಾ
ಗಿ ‖ ಎಂನರೂಪಿನಚಿತ್ತನಿರತರು | ಯೆಂನೆಲರ್ಪಿಸಿಯಿರುವಪ್ರಾಣರು |
ಯೆಂನಬೋಧೆಯನೊರ್ವರೋರ್ವರಿಗರುಹುತಿರ್ಪವರು ‖ ಯೆನ್ನ ಕಥನ
ವನಾಡುತಿರುವವ|ರೆನ್ನ ಸಂತೋಷದಲಿಚರಿಪವ | ರೆನ್ನ ರೂಪವಿರಮಿಸು
ತಿಹಮನದಿರವಿನಲ್ಲಿಹರು‖ಆತೆರದಯುಕ್ತಾತ್ಮರತಿಕರ| ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿಯೆ
ನ್ನ ಭಜಿಸುವ|ರಾತಗಳಿಗಾಮತಿಯಯೋಗವಕೊಡುವೆಪೊಂದುವರೆ‖ಆತ
ಗಳಿಗನುರಕ್ತಮೆರೆಯಲು|ನಾತಡೆಯದಜ್ಞಾನತಮವನು|ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದಲಿ
ಪೋಗಿಯೆನ್ನಲಿತೇಜಯುತರಿಹರು ‖ ಪರಮಧಾಮವುಪರವುಬ್ರಹ್ಮವು|ವ
ರಪವಿತ್ರನುಶಾಶ್ವತನುಘನ| ಪರಮಪುರುಷನುಆದಿದೇವನುಅಜನುವಿಭು
ನಿನ್ನಂ ‖ ವರದಪೇಳ್ವರುಸರ್ವರಾಗಿಹ | ಪರಮಋಷಿಗಳ್ಅಸಿತನಾರ
ದ | ರೊರದರೀದೇವಲನುನಾರದನೀಸಹಿತಲೆನಗೆ ‖೭‖ ಸರ್ವವಿದುನಿಜವೆಂ
ದುತಿಳಿದೆನು | ನಿರ್ವಹಿಸಿನೀಪೇಳ್ದುದೆಲ್ಲವ|ಪರ್ವಿರುವಯಿಾನಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ
ಅರಿಯರವರೆಲ್ಲ‖ಸರ್ವಗತನೀನಿನ್ನ ನರಿದಪೆ| ಸರ್ವಭೂತಾಧಿಪತಿಕೇಶವ|ನಿ
ರ್ವಹಿಸೆನೀಸರ್ವಭೂತಗಳಿಂದಭಾವಿತನು ‖೮‖ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯವಿಭೂತಿಗಳನೆ
ನ | ಗಿನ್ನು ಪೇಳಲಬೇಕುಯಾವೀ | ನಿನ್ನ ರೂಪಗಳಿಂದವ್ಯಾಪಿಸಿಜಗದೊ

ಳಿರುತಿಹೆಯೊ ॥ ಸನ್ನುತನೆಯಾವಾವ್ಯಭಾವದೊ । ಳಿನ್ನುಯುನ್ನಿಂಚಿಂ
ತ್ಯನಾಗುವೆ । ಇನ್ನುಯೋಗವನಿನ್ನುಚಿಂತಿಸಿಪಡಯುವದಕಾಗಿ ॥೯॥ ವಿ
ಸ್ತರದಲೀಆತ್ಮಯೋಗವ । ನಿಸ್ತುಲದಲಿಹಯಿವಿಭೂತಿಯ । ವಿಸ್ತರದ
ಕೃಪೆಯಿಂದಸಾಲದುಯನಗಮೃತಸನುವು ॥ ಪ್ರಸ್ತುತದಿಸಿನಗೊರವೆಭ
ಳಿರೇ । ವಿಸ್ತರದಮನ್ನಯವಿಭೂತಿಯು । ನಿಶ್ಚಯದಶ್ರೇಷ್ಠಾಂಶೆಯಾದು
ದಪೇಳಲಸವಳವು ॥೧೦॥ ಸರ್ವಭೂತದೊಳಾತ್ಮನಾಗಿಹೆ । ಸರ್ವಭೂತ
ಗಳಾದಯಂತ್ಯನು । ನಿರ್ವಹಿಸಿಭೂತಗಳಮಧ್ಯದೊಳಾನೆಯಿರುತಿಹೆನು ॥
ಸರ್ವಸೂರ್ಯರೊಳಾನೆವಿಷ್ಣುವು । ಸರ್ವತೇಜದೊಳಾನೆಸೂರ್ಯನು । ನಿರ್ವ
ಹಿಸೆಮರುತದಿಮರೀಚನುತಾರೆಗಳೊಳಿಂದು ॥೧೧॥ ವೇದಗಳಲಾಸಾಮ
ಸುರರೊಳು । ಮೇದಿಯುಹವಾಸವನುಯಿಂದ್ರಿಯ । ಭೇದದಲಿಮನವಾ
ನುತಗಳಲ್ಲಿಚೇತನನು ॥ ಆದಿರುದ್ರರೊಳಾನೆಶಂಕರ । ಮೇದಿಯಾದಧನೇ
ಶರಾಕ್ಷಸ । ರಾದಿಯಾಗಿಹಯಕ್ಷರೊಳುಪಾವಕರೊಳಾನಗ್ನಿ ॥೧೨॥ ವರ
ಪುರೋಹಿತರುಗಳಲಾನೇ । ನಿರುತವಾಂಗಿರಸಾಭಿಧೇಯನು । ಪರಮಸೇ
ನಾನಿಗಳಲಾನೇಸ್ಕಂದನೆನಿಸುವನು ॥ ಪರಿಪರಿಯಮನವುಳಿದುವಂದೇ । ಪ
ರಿಯುವಿಧದಲಿನೋಡಲಾವಗ । ಬರಿಪರಿವೆನೀನಾಗಿತಿಳಿವೈವರಧನುರ್ಧರನೆ ॥
ಯಜ್ಞದಲಿಜಪರೂಪನಾಸ । ಧ್ವಜ್ಞಸ್ಥಾವರದಲ್ಲಿಹಿಮನಗ । ಪ್ರಾಜ್ಞಪಾ
ದಪಗಳಲಿಮರಸಶ್ವತ್ಥವಾಗಿಹೆನು ॥ ಪ್ರಾಜ್ಞಚಿತ್ರರಥಾಂಕಕೇಳೈ । ಸು
ಜ್ಞಗಂಧರ್ವರೊಳುನಾನುಪ । ರಜ್ಞಸಿದರಲಾಸಕಪಿಲನು ಹಯಗಳೊಳ
ಗಾನು ॥೧೩॥ ಮೆರೆವಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸವಾನೇ । ಹರಿಯನಿಪೆಹಯಗಳಲಿಜಗ
ದಲಿ । ಮೆರೆವಐರಾವತವುನರರೊಳಗಾನರಾಧಿಪನು ॥ ಮೆರೆವಪರಿಯಾ
ಯುಧಗಳಲಿನಾ । ಗುರುತರದವಜ್ರಾಯುಧುಶನಾನೀ । ಪರಿಯಗೋಗಣಗಳ
ಲಿನರರಲಿಮನ್ಮಥನುನಾನು ॥೧೪॥ ಪರಿಪಸರ್ಪಗಳಲ್ಲಿವಾಸುಕಿ । ಉರಗ
ಗಳಲಾಆದಿಶೇಷನು । ಮೆರೆವಜಲಚರಗಳಲಿನಾವರುಣಾಖ್ಯಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರಿಯಮನುಪಿತೃಗಳಲಿಸಯ್ಯಮ । ತರಲಿಯಮಪ್ರಹ್ಲಾದದೈತ್ಯರೊ ।
ಳುರೆಕಲಯಿತೃಗಳಲಾಕಾಲಸಿಂಹವುಮೃಗಗಳೊಳಗಾನು ॥೧೫॥ ಇರುವ
ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿನಾನೇ । ಪರಮತಾರ್ಕ್ಷ್ಯನುಚರಿಸುವರಲಾ । ಮರುತಶರಥ
ರರೊಳಗೆರಾಮನುವಿಹಾನದಲಿನಕ್ರ ॥ ಹರಿವನದಿಗಳೊಳಾನೆಜಾಹ್ನವಿ । ಮೆ
ರೆವಸರ್ಗಯಲಾದಿಮಧ್ಯದ । ಪರಿಯಲಾಕಡೆಯಲ್ಲಿನಾನೈಕೇಳ್ಧನಂಜಯ
ನೆ ॥೧೬॥ ವಿದ್ಯದಲಿಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು । ಭೇದ್ಯವಾದಿಗಳಲ್ಲಿವಾದವು । ಸಾ
ಧ್ಯದಕ್ಷರಗಳಲಕಾರವುಸಮಸದಲಿದ್ವಂದ್ವ ॥ ಅದ್ವಯಸದಾಕಾಲಪಕ್ಷ
ಯು । ಬದ್ಧವುವಿಧಾತೃಗಳಲಾನೇ । ಬುದ್ಧಿಯುತನಾವಿಶ್ವತೋಮುಖಪಾಂ

ದವರೋತ್ತಮನೆ ॥೧೯॥ ಸರ್ವಹರಣದಿಮೃತ್ಯುವಾನೇ|ನಿರ್ವಹಿಸಿತಿಳಿಹುಟ್ಟು
ದುದಕೆಯು|ಉರ್ವಿಯುಲಿಹುಟ್ಟುವದಕಾಕೀರ್ತಿಶ್ರೀಯುರುಗಳ್ ॥ ಪರ್ವಿವೆ
ರವೆನ್ನಯುವಿಭೂತಿಯು । ವುರ್ವಿಯುಲಿಮೇಧಾಧೃತಿಕ್ಷಮೆ| ಸರ್ವವಾಗಹು
ದೆಲ್ಲಸಾಮದಿಬೃಹತ್ಸಾಮ॥ ಸರ್ವಛಂದದತ್ರಿಪದಮಾಸಟ|ತೋರ್ವೆನಾಮಾ
ರ್ಗಶಿರಮಾಗಿಯೆ । ಸರ್ವಋತುಗಳೊಳಾವಸಂತದಋತುಪದಾಗಿಹೆನು ॥
ಛಲದವಂಚನೆಗಳಕಿದ್ಯೂತವು । ಭರಿತತೇಜಸ್ವಿಗಳತಾನೇ| ಪರಮತೇಜ
ನುನೋಡಲುದ್ಯೋಗಿಗಳೊಳುದ್ಯೋಗ॥೨೦॥ ಸತ್ವವುಳ್ಳರೊಳಾಸಸತ್ವ
ವು । ಮತ್ತೆವೃಷ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿಕೃಷ್ಣನು । ಸತ್ಯಯುತರಹಪಾಂಡವರಲಾಪಾ
ರ್ಥನೆನಾನು॥ ಪತ್ತರಾಗಿಹಮುನಿಗಳೊಳುನಾ|ಸತ್ಯವ್ಯಾಸನುಕವಿಗಳೊ
ಳುನಾಮತ್ತೆ । ಉಶನಾಕವಿಯುದಯಯುತರೊಳಗೆನಾದಂಡ ॥ ನೀತಿತಿಳಿ
ಯುವದರಲಿಕೇಳ್ನೈಖ್ಯಾತವಾಗಿಹಗುಹ್ಯಗಳೊಳಾ । ರೀತಿಯಾಗಿಹಮೌನ
ಜ್ಞಾನವುಜ್ಞಾನವಂತರೊಳು॥ ಸಾತಿಶಯಭೂತದಲಿಬೀಜವು|ಮಾತದೇನೆಲ್ಲದ
ಲಿನಾನೇ| ಖ್ಯಾತಿಯಾದೇಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿರುತಿರ್ಪೆಸರ್ವದಲಿ ॥ ಕೊನೆಯು
ದಿಲ್ಲವುಯನ್ನದಿವ್ಯವ । ಘನವಿಭೂತಿಗಳಿಗೆಪರಂತಪ|ಮನದೊಳುದ್ಯೋ
ಗಿಸಿದಕೊಂಚವಪೇಳಿದನುಮುದದಿ ॥ ತಾನದಾತಾವಾವಿಭೂತಿಯು । ತಾ
ನುಯುಂನಯುಸತ್ವಊರ್ಜಿತ| ತಾನುಶ್ರೀಯುತವದುವೆತಿಳಿತೇಜೋಂಶಸಂ
ಭವವು ॥ ಅತಿತರತಿಳಿದುದರಲೇನೈ । ಮತಿಯುತನೆಯೇಕಾಂತದಿಂದಲಿ ।
ಸತತವೆಲ್ಲದಲಿಹನುಜಗದಲಿಕೇಳ್ಧನಂಜಯನ॥ಅತಿಶಯದಲಿಂತೆಂದುನರನಿ
ಗೆ । ಹಿತವನಾಹರಿಬೋಧಿಸಿದಕೇಳ್| ಕ್ಷಿತಿಪಯೆಂದಾಸಂಜಯನುಹೇಳಿದ
ನುತಿಳಿಯುವೊಲು ॥ * * * * * ॥೨೧॥

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯೋಗ
ವೆಂಬ ೧೦ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಯನ್ನನುಗ್ರಹಕೋಸುಗವೆಘನ ।
ಪೂರ್ಣವಾಗಿಹಪರನುಗುಹ್ಯವ| ನಿನ್ನಅಧ್ಯಾತ್ಮತೆಯದಾವುದೊನೀನಯ
ದಿಯನಗೆ॥ ಆನ್ನೊರದೆಯುದರಿನಿಂದೆವ್ಯೋಹವು|ಭಿನ್ನವಾಯಿತುಭೂತಗ
ಳಜನಿ । ಯುನ್ನಿರಯವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲಿಪೇಳ್ದಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥ ಆನ್ನಅವ್ಯಯ
ವಾದನಿನ್ನಯ|ಸನ್ನುತಮಹಾತ್ಮತೆಯುಯಿದುಬಿನ| ಗಿನ್ನುತಿಳಿಯಿತುಅ
ದರೊಳೇಕಾಂಶದಲಿಯಿರುತಿಹುದ ॥ಎನ್ನಮತಿಯಾರೂಪನೋಡ|ಲ್ಹಂ
ನಿಸುತ್ತಿದೆತೋರಬೇಕಾ । ನಿನ್ನನಿಜವಹವಿಶ್ವರೂಪವಪುರುಷೋತ್ತಮ
ನೆ ॥೨॥ ನೋಡಲಾನುಸಮರ್ಥನೆಂದೇ । ಕೂಡೆನೀತಿಳಿದಿರ್ದದಾದಡೆ ।
ಕೂಡೆತೋರಲಿಬೇಕುಯೋಗೀಶ್ವರನೆಅವ್ಯಯವ ॥ ನೋಡುವೆನುಕಂ

ಶಾರನೀನೆಂ | ದಾದುವಾಕ್ಯವಕೇಳಶ್ರೀಹರಿ |ನೋಡಿದೈಕುಂತೀಕುಮಾ
ರನರೂಪ್ರಗಳಸಿದನೆಂದ॥೩॥ ಶತಸಹಸ್ರಂಗಳನುಪಿಡಿದತು| ಲಿತದವರ್ನಾ
ಕೃತಿಯನಾನಾ!ವಿತತರೂಪಂಗಳನುಆದಿತ್ಯರನುವಸುಗಳನು‖ ಖತಿಯಲಿ
ಹರುದ್ರರನುಶಾನತಿ|ಮತಿಯುತರಶ್ವಿನಿಯರನುಮರು|ತತಿಯನೆಂದಿಗು
ಕಾಣದುದನೋಡೈಯ್ಯಭಾರತನೆ ‖ಎನ್ನದೇಹದಲೊಂದುದೇಶದಿ|ಸನ್ನು
ತದಸಚರಾಚರಂಗಳ| ನಿನ್ನ ಕೂಡಿದಜಗವದೆಲ್ಲವನಿಂದುನೀನೋಡೈ ‖ಇ
ನ್ನ ನೋಡಲಿಬೇಕುನಾನರ|ನನ್ನ ನೋಡಲುಶಕ್ಯವಾಗದು|ಕಂಣುಕೊ
ಡುವೆನುನೋಡುಯನ್ನೈಶ್ವರದತನುವ‖೪‖ ಅಂಧನೃಪನಿಗೆಸಂಜಯನು
ಯಿಂ | ತೆಂದುಪೇಳಿದನೀಪ್ರಕಾರದಿ | ಕಂದರ್ಪಪಿತನರಗೆಪೇಳಿದಯೋ
ಗಿಗಳಗೊಡೆಯ ‖ ಮುಂದತೋರಿದನರ್ಜುನನಗೆಮುದ | ದಿಂದಐಶ್ವರಪರ
ಮರೂಪವ | ನಂದನೇಕಸುವಕ್ತ್ರನಯನವನೇಕದರ್ಶನದ ‖ ೬ ‖ ವಿತ
ಯದಿಲ್ಲದದಿವ್ಯಭೂಷಣ | ವಿತತಿಯುತದಿವ್ಯದಾಯುಧ | ಪತಿತರದಮಾ
ಲ್ಯಾಂಬರದಚನ್ದನದಿವ್ಯಗನ್ಧವನು ‖ ಹಿತದಿಲೇಪಿಸಿದವನಸರ್ವದ| ಲಶಿತ
ರಾಶ್ಚರ್ಯದಸ್ವರೂಪನ | ಮತಿಗಗೋಚರವಾದನಂತನವಿಶ್ವತೋಮುಖ
ನ ‖ ದಿವಿಯಲೊಂದೇಕಾಲದಲ್ಲಾ | ಪ್ರವಿಮಲದಸವಿತಾಸಹಸ್ರಗ|ಳವ
ಗಡಿಸಿಪುಟ್ಟದರೆಪ್ರಭೆಯಂತಾಮಹಾತ್ಮನದು ‖ ಕವಿವಪ್ರಭೆಯಿಂತೆಂದು
ಸಂಜಯ | ನರಗೆಪೇಳಿದನಲ್ಲಿಯೊಬ್ಬನೂ | ಲವಿರಳದಜಗಬಹಳವಾಗಿವಿ
ಭಕ್ತವಾಗಿಹುದು ‖ ದೇವದೇವನಕಾಯದಲ್ಲಿಯೆ | ಭಾವಿಸುತತಾನೋಡಿ
ಪಾಂಡವ | ನಾವಗಲೆವಿಸ್ಮಯನಕೂಡಿಯಲಿಧನಂಜಯನು‖ಭಾವಹೃ
ಷ್ಟಿಯಲಧಿಕಪುಲಕಿಸು | ತಾವಗಲೆರೋಮಾಂಚನಾಗುತ|ದೇವನಿಗೆಮಿಗಿ
ಲೆರಗಿನುಡಿದನುಅಂಜಲಿಯಪಿಡಿದು ‖೯‖ ತಾನುಡಿದನರ್ಜುನನುದೇವನಿ |
ಧಾನಿಸಲುನಿನ್ನಲ್ಲಿನೋಡುವೆ |ನಾನುಯಿಾಭೂತಗಳಸಂಘವಕಮಲದಾಸ
ನದಿಂ ‖ ಭೂವಿನುತಬ್ರಹ್ಮನನುಯಿಾಶನ | ನಾನುಋಷಿಗಳನುರಗಸಿದ್ಧ
ರ | ಈನಿಧಾನದಲಪರಿಮಿತವಹಹಸ್ತನೇತ್ರಗಳ ‖ ಉದರವಕ್ತ್ರಂಗಳನು
ನೋಡುವೆ | ಸದಯಸರ್ವಾನಂತರೂಪವ | ಉದಯಮಧ್ಯವುಅಂತವಿಲ್ಲ
ದವಿಶ್ವರೂಪವನು ‖ ಬುಧವಿನುತವಿಶ್ವೇಶನಿನ್ನಂ | ವಿದಿತವಾಗಿಯೆನೋ
ಡುತಿರ್ಪೆನು | ವದಗಿಮೆರೆವಕಿರೀಟಯನುಗದೆಯನುಚಕ್ರಿಯನುನಿಂನಂ ‖
ಪರಮತೇಜೋರಾಶಿಯಾದನ | ಮೆರವಸರ್ವದಿದೀಪ್ತಿಮಂತನ| ಭರದದೀ
ಪ್ತಾನಲಸುವರ್ಣ್ಣಯಅರ್ಕ್ಯಮದ್ಯುತನ‖ ವರಸುರಪ್ರಿಯನಪ್ರಮೇಯನ|
ಭರದನೋಡಲ್ಕಾಗದನನಾ | ನಿರದೆನೋಡುವೆನೀನಯಕ್ಷರಪರಮನನು
ತಿಳಿಯಲಿ ‖೧೨‖ ವರಧತಕ್ಕನಯಲ್ಲವಿಶ್ವಕೆ |ವರನಿಧಾನನದೀನದವ್ಯಯ|

ಪರಮಶಾಶ್ವತಧರ್ಮಗೋಪ್ತನು ಸನಾತನನು॥ಮೆರೆಯುವನ್ನು ತಪ್ಪದು
ಪನಾದನು | ನೆರೆಯುಲಾದ್ಯಂತಗಳಿಲ್ಲದ | ಪರಮವೀರ್ಯನನಂತಬಾಹು
ವನಗ್ನಿಸಮಮುಖನ ॥ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪಿನಲಿ ವಿಶ್ವವ | ನಿನ್ನ ತಪಿಸುತ್ತಿಹ
ನಜಗದೊಳಗೆ | ಗುಣಿಸಲು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ತುಂಬಿಹನರೂಪನನು ॥ಇನ್ನು
ನಿನ್ನದ್ಭುತದರೂಪವನ | ನಿನ್ನ ನೋಡಿಯೆ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು|ನಿನ್ನ ತದಲಿಹ ಈ
ತ್ರಿಲೋಕವು ವ್ಯಥಿತವಾಗುತಿದೆ॥೧೬॥ನಾನಸುರಾಸುರಸಂಘವೆಲ್ಲವು|ಧನಿ
ಧಯೆಶರಣೊಂದುತಿರ್ಪರ್ನ್ಲ | ತಾನೆ ಕೆಲವರು ಭಯದಿಯಂಜಲಿಬದ್ಧರೆಯ
ನೊಂದಿ ॥ ಮಾನದಿಂದಲಿ ಸ್ತುತಿಸುತಿರ್ಪರ | ಹೀನಮುಷಿಗಳು ಸಿದ್ಧಸಂಘ
ವು | ತಾನೆ ಸ್ವಸ್ತಿಯುದೆಂದು ಪುಷ್ಕಲವಾದಸ್ತುತಿಗಳಿನ್ನಿಂ ॥೧೭॥ ರುದ್ರರಾ
ದಿತ್ಯರು ವಸುಗಳಾ | ಸಾಧ್ಯವಿಶ್ವೇಶ್ವಿನಿಗಳಾನಿರ | ಮರ್ತ್ಯಮರುಪಿತೃಯ
ಕ್ಷಗಂಧರ್ವಾದಿಸಿದ್ಧಗಣ ॥ ಅದ್ವಯನೆವಿಸ್ಮಿತರದಾಗುತ|ಹೃದ್ಯನಿಂನನು
ನೋಡುತಿರ್ಪರು | ಬದ್ಧವಹಬಹುವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಬಹೂರುಹಸ್ತಗಳು॥ಉ
ದರಗಳು ಬಹುವಿಧಕರಾಳದ | ವದನವಲ್ಲಹದಂತಪಙ್ಕ್ತಿಯು |ಪ್ರೊದಿದಿರುವ
ನಿಕ್ಷಯಸ್ವರೂಪವನೋಡಿಲೋಕಾಳ ॥ಸದಯನಾನೂಸಹಿತವ್ಯಥೆಯ
ಲಿ | ಪ್ರುವಿದಿಹನ್ರುತಕೆಸನಸ್ಪೃಶಿಸು | ವದಗಿದಗಣಿತದೀಪ್ತವರ್ಣವನೇಕ
ದಿವ್ಯಕಶ್ಯ॥ದೀಪಿಸುವಸುವಿಶಾಲನೇತ್ರವು|ವ್ಯಾಪಕನೆತೆರದಿರುವಬಾಯ್ಗ
ಳ |ನೋಡಿಶರಣುವಿರಾನಿನ್ನ ನೋಡಲುವ್ಯಥಿಸುತಿದೆಮನವು ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯೆ
ಧೈರ್ಯವದುಸಿಲ್ಲದು| ಭಾವವುವಿಷ್ಣುವೆಶಮೆಯುಮಾಡ್ಯ | ಓನ್ರಪ್ರುರುಷದಂ
ಷ್ಟ್ರಾದಿಕರಾಳವದಾದವದನವನು ॥೧೮॥ ಕಾಲದನಲನವ್ರೋಲುಮೆರೆಯು
ಲು|ತಾಳಲಾರದೆನೋಡಿದುದಕವೆ| ಕಾಣದಾಗೆನುದಿಕ್ಕುಗಳುಕಾಣಸಿವೆ
ಯುನಗೆ॥ಬಾಲಕಗೆಸುಖವೆಂತುಟಹುದು|ವಿಶಾಲಮತಿಯೆಪ್ರಸನ್ನನಾಗೈ|
ಪ್ರಬಲಗಿಪದೇವೇಶಸರ್ವಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನೆ ॥೧೯॥ ನಾನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ
ಕುಮಾರರು|ಮಾನಿತರುನೃಪಸಂಘವೆಲ್ಲವ |ಹೀನಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕರ್ಣ
ನುಸಹಿತನಮ್ಮವರು॥ತಾನದೆಲ್ಲರುನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳು | ಪೋನಿಬೀಳುತ್ತಿರ್ಪರೆ
ಲ್ಲರು|ಈಸಿಧಾನದಿಕೆಲರುಪಲ್ಸಂದಿಯೊಳಿಚೂರ್ಣಿತರು॥೨೦॥ ಇದಗೊಂಕಾಣ
ಸುತಿಹರುನದಿಗಳ|ವಿದಿತವುದಕದಮೋಘಗಳುತಾ| ನುವಧಿಯಂದದೊಳೀ
ನೃಪವೀರರುಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಗ॥ ವದಗಿರುವಮುಖಗಳೊಳಿಪೀಕ್ಷ್ಯರು| ಸದಯಅ
ಗ್ನಿಯೊಳಾಪತಂಗವು|ಮದದಿಮೋಘದಿಸಾಮ್ರೋಲುವಕ್ತ್ರಗಳಮ್ರೋಗುತಿಹ
ರು ॥೨೧॥ ಜ್ವಲಿಸುತಿಹಲಪನಂಗಳಿಂದಲಿ|ವಳಮ್ರೋಗುವಲೋಕಂಗಳುನೀ|
ನಲಿದುಭಕ್ಷಿಸುತಿರ್ಪೆಲೋಕಗಳೆಲ್ಲನಿನ್ನ ಪ್ರಭೆ ॥ ಕಲಿತವಾಗಿದೆನಿನ್ನ ರೌದ್ರ
ದ | ಧಗಧಗಿಸುತಿಹಪ್ರಭೆಗಳನ್ನಲಿ |ಜಗದೆನಗೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುದೇವಪ್ರಸನ್ನನಾ

ಪದನು ॥೨೨॥ ಉಗ್ರರೂಪನುನೀನಗೇನಣ್ಣೈ । ವ್ಯಗ್ರದಿನ್ನೆಲಿದೇವವರನೆ
ಯು । ನುಗ್ರಹಿಸುತತ್ವನನುನಿನ್ನ ನುತಿಗಿಂಯುಲೆಸ್ಸೈಪೆನು ॥ ಮುಗ್ಧನಾಗಿಹೆ
ಅರಿವೆನುನಿನ್ನಯು । ಉಗ್ರವಾದಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನುನು । ವ್ಯಗ್ರವಾಗಿಯೆಪೇ
ಳ್ವುದೆಂದರ್ಜುನನುಬೇಡಿದನು ॥೩೧॥ ಅದಕೆಮುಗುಳ್ನಗುತೆಂದಶ್ರೀಹರಿ । ಸದ
ಯನಾಗುತಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳ್ನೈ । ವರಗಿರುವಯಿನಾಸ್ವಲೋಕವಕ್ಷಯವಮಾಡು
ವರೆ ॥ ಪವಿಲವಿಂಕಾಲಸ್ವರೂಪನು । ಉದಯಿಸಿದೆಲೋಕಗಳನೆಲ್ಲವ । ಅ
ದಯದಿಂಸಂಹರಿಸಲೀಗಪ್ರವೃತ್ತನಾದನಲೈ ॥೩೨॥ ನೀನಿವರಸಂಹರಿಸದಿ
ರ್ದರು । ತಾನುಜೀವಿಸಲಾರದೀದಳ । ವಾನಿಮಿತ್ತದಲೇನುಬೇಗವಿಕೀರ್ತಿಯ
ನುಪೊಂದು ॥ ನೀನುಯಿನಾಸುಸಮೃದ್ಧವಾಗಿಹ । ಊನವಿಲರಾಜ್ಯವನುಭೋ
ಗಿಸು । ಈನೃಪರಶತ್ರುಗಳಜಯಿಸಿಯೆಮೊದಲೆನ್ನಿಂದೆ ॥೩೩॥ ಹತರ
ದಾಯ್ತು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರದಿ । ಮತಿಯುತಾರ್ಥಸವ್ಯಸಾಚಿಯೆ । ಅತಿಬಲರು
ಯಿಸಾಭೀಷ್ಮ ಭಾರದ್ವಾಜಸೈಂಧವರು ॥ ಸೂತಸುತನೀಕರ್ಣ ಮೊದಲಾ । ದ
ತಿಬಲರುಯೆನ್ನಿಂದಹತರಗಾ । ದಿತರರನುನೀಜಯಿಸುಚಿಂತಿಸನೀಡನೀಜಯಿ
ಪೆ ॥೩೪॥ ಅಂಥನೃಪನೊಡನಿಂತೆನುತಮುವ । ದಿಂದಪೇಳದನಿಂತುಕೇಶ
ವ । ನೆಂದವಾಕ್ಯವಕೇಳಿನದುಗುತಲಂಜಲಿಯುಬಿಡಿದು ॥ ಅಂದುನಂತಲ
ಲಾಮುಕೃಷ್ಣನೊ । ಳೆಂದೆವಂದಿಸಿಗದ್ಗದದಿಭಯ । ದಿಂದತಿರುಗುನಮಸ್ಕ
ರಿಸುತಲಿಯಿಂತಿರಾವರನೋಳೆ ॥೩೫॥ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದಜಗವಿದು । ಸ
ನ್ನುತನೆಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಿದೆ । ಇನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರೋಡುತಿರ್ಪರುಕಂಡದಶ
ದಿಶೆಗೆ ॥ ತನ್ನ ಶಿರಗೆಯಿಸಿದ್ಧಸಂಘವು । ಇನ್ನು ರಡೆಹಾನೆರಗುತಿರ್ಪ್ಪರ । ನ
ನ್ನಿನೋಡಲುಪೇಳ್ಪ್ಪದೆಲ್ಲವುಯುಕ್ತವದುತಿಳಿದೆ ॥೩೬॥ ಯಾತಕೆನಿನ್ನನಮ
ಸ್ಕರಿಸರೈ । ಲೋಕಲೋಕೇಶನೆಮಹಾತ್ಮನೆ । ಅಕಮಲಜಾತನಿಗಗುರು
ವೆಅನಂತದೇವೇಶ ॥ ಜೋಕೆವಿಗುಣಜಗನ್ನಿವಾಸನೆ । ಯೋಕನಕ್ಷರಜಡ
ವಪರನಹೆ । ಲೋಕವೆಲ್ಲವುನಿನ್ನ ವಂದಿಸದ್ಯಾಕೆಪ್ಪೇಗುಪರ್ದೈ ॥೩೭॥ ಆದಿ
ದೇವಪುರಾಣಪೂರುಷನೆ । ವಾದಕೊಳ್ಳದನಿನ್ನುನಿಶ್ವಕೆ । ಸಾದರದಿಕೇವಲ
ನಿಧಾನನುವೇದ್ಯನಿಜಧಾಮ ॥ ಮೋದದಿಂನಿನ್ನಿಂದಲಾತತ । ವಾದನುವಿಶ್ವ
ವುನಿಧಾನಿನೆ । ಓದಂದ್ಯಾನಿಧಿಯೆಅನಂತನೆವಿಶ್ವತೋಮುಖನೆ ॥೩೮॥ ಯ
ಮನುನೀವಾಯ್ವಗ್ನಿ ವರುಣನು । ನಮಿಸುವೆನುಚಂದ್ರನುಪ್ರಜಾಪತಿ । ಶ
ಮನಪ್ರಪಿತಾಮಹನುನೀನಗಾನುನಮಿಸುವೆನೈ ॥ ನಮಿಸುವೆನುಸಾವಿರಂದ
ಮುಂದೆಯು । ನಮಿಸುವೆಸರ್ವದಿಸರ್ವರೂಪನೆ । ಅಮಿತವಿಕ್ರಮಯುತನು
ವಸರ್ವಾತ್ಮ ಸರ್ವನುಯು ॥೩೯॥ ಅನುಗಾಣೆನುಸಂಹರಿತಿಳಿದೆ । ಹೀನವಾಕ್ಯ
ದಿಕೃಷ್ಣ ಯಾದವ । ಯೋನೆನುಯಿಂತೆಂದುಸಿಂಗನೆನ್ನ ದುಬದೊ

ನು ‖ ನಾನುಪ್ರಣಯದೊಳಾಪ್ರಸಾದದೊಳೇನುಅಪಹಾಸಾರ್ಥವಾಗಿ
ಯು |ಮಾನಿಸದೆನಾಪ್ರೇದೆಅವಮಾನಿಸಿದೆನಿಂತೆನುತ ‖೩೩‖ಫಲವ್ರುವಿಧವಾ
ಗೆಸಗಿದುದನೀ | ನೊಲಿದುಕ್ಷಮಿಸಲಿಬೇಕುಯುನ್ನನು |ಸುಲಲಿತನೆಅಪ್ರ
ಮೇಯಅನಂತಗುಣಧಾಮ ‖ ಮಲಗುವಲ್ಲಿವಿಹಾರದಲ್ಲಿಯು! ಸಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಭೋಜನವಿಲಾಸದಿ | ವೊಲಿಮೆಯಲ್ಲಿರಹಸ್ಯದಲಿನಾರಿಯರಮಧ್ಯದಲಿ‖ಈ
ಚರಾಚರಲೋಕಕೆಲ್ಲಕು | ಯೋಚಿಸಲ್ಕೆಪಿತಾಮಹನುನೀ| ಈಚರಾಚ
ರಕೆಲ್ಲಬಲ್ಲಿದನೀನೆಮತ್ತಿಲ್ಲ ‖ ವಾಚಿಸುವರೆಣೆಯಿಲ್ಲದಪ್ರತಿ | ಗೋಚರಿಸದಿ
ಹಸುಪ್ರಭಾವನೆ |ನಾಚಿನಾಸಾಷ್ಟಾಂಗವಂದನಗೈವನಿನಿಗಾಗಿ ‖೩೪‖ ತಂ
ದೆಮಗನುಸಖನುಸಖ್ಯತೆ | ಇಂದಸೈಸುವವೋಲುಪ್ರಿಯನಿಗೆ | ಇಂದು
ಪ್ರಿಯವನುಮಾಡಿಸಹಿಪ್ಪುದುಯುನ್ನ ಕರುಣದಲಿ ‖ ಎಂದುನೋಡದನಿನ್ನ
ನೋಡಿಯೆ | ಇಂದುಹೃಷ್ಟಿತನಾದೆನೈಗೋ | ವಿಂದಯುನ್ನ ಯುಮನವ್ಯ
ವ್ಯಥೆಹೊಂದಿತ್ತುನೋಡಿದರಿಂ‖೩೫‖ ದೇವಮುನ್ನಿನರೂಪತೋರೈ|ಪಾ
ವನವದಾಗಿಹುದುಯುನ್ನನು | ಕಾವುದೈಯಜಗನ್ನಿವಾಸನೆದೇವದೇವೇಶ|
ಭೂವಿನುತಸುಕಿರೀಟಗದೆಯಿಂ |ಪಾವನಸುದರ್ಶನದಹಸ್ತದ|ಸಾವಧಾನ
ದಮೂರ್ತಿಯನುನಾನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸುವೆ ‖೩೬‖ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಸಹಸ್ರಬಾ
ಹುವೆ | ನಿಶ್ಚಯದಮುನ್ನಿನಸ್ವರೂಪದಿ|ಶಾಶ್ವತದನಾಲ್ಕುದಹಸ್ತದಮೂ
ರ್ತಿಯನುತೋರೈ ‖ ಈಶ್ವರನುಯಿಂತೆಂದುನುಡಿದೆನು | ನಿಶ್ಚಯವಿದೇನಿ
ನ್ನಹಿತದಿಂ | ದರ್ಶಿಸಿದಯಾಪರಮರೂಪವನಾತ್ಮಯೋಗದಲಿ ‖೩೭‖ಪರ
ಸುತೇಜದನಂತಮಯವಹ|ಪರಮವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವನಿನಗಿಂ| ತೊರದುತೋ
ರಿದೆಪೂರ್ವವೆಂದಾರಿಂಗೆತೋರದದು ‖ ಮೆರವಯಜ್ಞಾಧ್ಯಯನದಾನದಿ|ವರ
ಕ್ರಿಯಗಳಿಂದುಗ್ರತಪದಿಂ | ದೊರಕದುದನಿನಗದನುತೋರಿದೆಅರಿಯ
ನ್ನಾರು ‖೩೮‖ ಘೋರವಾದೀಯುನ್ನ ರೂಪವ | ನಾರಿನೀವ್ಯಥೆಯೊಂದದಿ
ರುಮಿಗೆ | ತೋರುತಿದೆಘನಮೂಢಭಾವವಧೈರ್ಯಯುತನಾಗೈ ‖ತೋರಿ
ಸುವೆಮುಂನಿನಸ್ವರೂಪವ | ವೀರನೋಡೈಯೆಂದುವೇಳಿಯೆ|ತೋರಿದ
ನುಮುನ್ನಿನಸದ್ವರೂಪವಮತ್ತೆಯರ್ಜುನಗೆ ‖ ೩೯ ‖ ಮತ್ತೆಭಯವನ
ಬಿಡಿಸಿತಿರಿಗಿ | ಯುತ್ತಮದಸಾಮ್ಯದಶರೀರವ | ನತ್ತೆರಡಿಕೈಕೊಂಡ
ಪಾರ್ಥನಭಯವಬಿಡಿಸಿದನು ‖ ಈತೆರದಸಾಮ್ಯದಸ್ವರೂಪವ | ಮತ್ತೆ
ತಾಮಿಗೆನೋಡಿಯರ್ಜುನ | ತತ್ತರಿಸುವೀಮನವ್ರುಚೇತರಿಸಿತ್ತಯುನಗಿಂ
ಗ ‖೪೦‖ ಎಂದಡೆಂದನುಹರಿಯುಯುನ್ನಯ | ಯೆಂದಿಗೂಕಾಣದಸ್ವ
ರೂಪ | ವನಿಂದುನೀನೋಡಿದೆಯೆಲ್ಲೆಮೊದಲಾರುಅರಿಯರಲ ‖ ಪ್ರೀತಿ
. ತೋರುವದೇವತೆಗಳಿದ | ನಿಂದುನೀನೋಡಿದುದವೇದಗ | ಳಿಂದತಪಸಿ

ದಾನಯಜ್ಞದಿನಿನ್ನನೋಲಾರ್ಗು ॥೪೧॥ ತಾನನನ್ಯದಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ। ನಾ
ಹಕಶಕ್ಯವುಯನ್ನರೂಪವು । ತಾನೆತಿಳಿಯಲುನೋಡೆಪೊಂದಲುಶತ್ರುಶಿಕ್ಷ
ಕನೆ ॥ ಯನ್ನಪರವಾಗಿಹಸುಕರ್ಮ್ಮವು । ಯನ್ನಪರಮದ್ಭಕ್ತಮತಸಂ।ಪ
ನ್ನಸಂಗವಬಿಟ್ಟುಯನ್ನನೆಪೊಂದುಪಾಂಡವನೆ॥ * * ॥೪೨॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪಸಂದರ್ಶನ
ಯೋಗವೆಂಬ ಏಕಾದಶೋಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಸತತಯುಕ್ತರದಾವಭಕ್ತರ।ವಿತತಿ
ಯೀಗತಿನಿಂನಭಜಿಪರು।ವಿತತವವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರಾಭ್ಯಸಿಗಳುಯಿವರೊಳಗೆ॥
ಎತಿಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಯರಡರೊ । ಳತಿಶಯದಯೋಗಿಗಳದಾರದ ।
ನತಿಶಯದಿತಿಳಿವಂತೆಪೇಳುವುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೧ ॥ ಎಂದಡೆಂದನುಹರಿ
ಯುಯನ್ನಲಿ । ನಿಂದಮನದಿಂದಾಗಯುಕ್ತತೆ । ಯೊಂದಿಶ್ರದ್ಧಾನ್ವಿತರ
ದಾದರೆಯುಕ್ತತಮರವರು॥ ಎಂದುಯನ್ನಯಮತಿಯಸಮ್ಮತ।ಮುಂದೆ
ದಾಕ್ಷರವನಿವ್ವಿಧ । ದಿಂದನಿರ್ದೇಶಾವ್ಯಕುತಿಯನುಪಾಶಿಪರುವ್ಯಾಪಕ
ವ ॥೨॥ ಸರ್ವಗತವಚಲದ್ರುವವತಾ । ನಿರ್ವಹಿಸಿಯಿಂದ್ರಿಯಗಳನುಮಿಗೆ।
ಸರ್ವಥಲಿಪೊಗದಂತೆನಿಯಮಿಸಿಸರ್ವಸಮರಾಗಿ ॥ ಊರ್ವರೆಯಲಿಹರೆನ್ನ ಶ
ರ್ವರು । ಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆಹಿತವರು । ಪರ್ವಿಹುದುಕ್ಲೇಶಂಗಳಕ್ಷರಸ
ಕ್ತಚೇತರಿಗೆ ॥೩॥ ಕಾಯವುಳ್ಳರಿಗವ್ಯಕತಗತಿ । ಯಾಯಸಪನಾದುವು
ದುವಿಗೆಯಾ । ರಾಯತದಕರ್ಮವನದೆಲ್ಲವಯಂನಲರ್ಪಿಸುತ ॥ ಬಾಯ
ಮಿಗಿಲಾನನ್ಯಯೋಗದಿ । ಡಾಯಿಯಿಂಧ್ಯಾನಿಸುತಭಜಿಪರು । ಆಯತಿಗ
ಳನುನಾನುವುದ್ಧರಿಸುವನುಭವದಿಂದ ॥೪॥ ಮನವನೆನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟುಬುದ್ಧಿ
ಯ । ನೆನಹನೆನ್ನಲಿಸಿಲಿಸಿದರೆಯು । ಅನಘಯಂನನೆಪೊಂದುವದೆಸಿಕ್ಕಯ
ವುನಿನಗೆಂದ ॥ ಮನವನ್ನೆ ನಲಿಸ್ಥಿರವಮಾಡಲು। ನನಿಗಶಕ್ಯವದಾದಡೆಯ
ನೀ । ನೆನವುದಭ್ಯಾಸಾತ್ರಯೋಗದಿಯತ್ನವನುಮಾಡ್ಯೆ ॥೫॥ ಅದಕೆನೀನ
ಸಮರ್ಥನಾಸಡೆ । ವಿದಿತಮತ್ಕರ್ಮಪಲದಾದರು । ಪದಗಿಯಿಹುದ್ಯೆಅದರಿ
ನಿಂತತ್ಸಿದ್ಧಿನಿನಗಹುದು ॥ ಅದಕುನೀನಸಮರ್ಥನಾದಡೆ । ಸದಯಕರ್ಮ
ದಫಲದತ್ಯಾಗವ । ನೊದಗಿಮಾಡ್ಯೆಅದರಿನಿಂತತ್ಸಿದ್ಧಿಯನುಪಡವೆ॥೬॥ಜ್ಞಾ
ನವಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆಶ್ರೇಷ್ಠವು । ಜ್ಞಾನಕಿಂಧ್ಯಾನವದೆಶ್ರೇಷ್ಠವು । ಧ್ಯಾನಕಿಂನೀ
ಕರ್ಮಫಲವನುಬಿಡುವುದುತ್ತಮವು ॥ ಮಾನಸಿಥಿಯದರಿಂದಶಾಂತಿಯ ।
ನೀನುಬೇಗದಿಪಡದೆಸರ್ವ್ವದಿ । ಹೂನಿಮಾಡದೆದ್ವೇಷವನುಮೈತ್ರಿಯನುಕ
ರುಣವನು ॥೭॥ ನಿರ್ಮಮಾಹಂಕಾರಿಯಾಗುತ । ಸಂಮತದಿಸಮದುಃಖ
ಷಮಿಯಾ। ದೊಮ್ಮತದಿಸಂತುಷ್ಟಸತತವುಪಡದುವರಯೋಗಿ॥ಸುಮ್ರ

ನೇಮಿಯುತನಾತ್ಮನಾಗುತ । ನಿಶ್ಚಿತದೃಢನಿಶ್ಚಯದಿನೀನೆರೆ।ಯೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸಿ
ಮನನಬುದ್ಧಿಯುಭಕ್ತಿಯಿಂಕೂಡಿ॥೮॥ ಆರುಜನಾವನಮತ್ತ್ರಿಯನುಯಾ।
ಶಿರನಕಂಡರೆಬೆಳೋಕಹೆದರದು।ಪರತರನಯಿಾಲೋಕದಿಂದವೆಭಯಪಡ
ನದಾವ ॥ ಹರುಷಭಯವಾಮರ್ಷನಸುವಿ । ಭರ್ಗದನುದ್ವೇಗವನುಬಿಟ್ಟ
ರೆ।ಮೆರವಿನಾವನವನನೆಮುತ್ತ್ರಿಯಪರಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೯॥ ಯಾವನನಪೇ
ಕ್ಷಕನುಶುಚಿನು । ತಾ್ಯವದಕ್ಷಗತವ್ಯಥನುಮಿಗೆ। ಯಾವನನುದಾಸೀನನು
ರ್ಸ್ವಾರಂಭವನುಬಿಡುವ ॥ ಯಾವನುದ್ಭಕ್ತನುಅತಪ್ರಿಯ।ಈವನಸಂತೋ
ಷವನುದ್ವೇಷವ । ಪಾವನನಸಕ್ಲೇಶನುಕಾಂಕ್ಷೆಯುಬಿಡುವನಾವನನು॥
ಯಾವಶುಭಅಶುಭವನುತ್ಯಾಗಿಸೆ । ಪಾವನದಸದ್ಭಕ್ತಿಯುತನಹ। ನೀವ
ಸುಂಧರೆಯಲ್ಲಿಯನಗವಪ್ರಿಯನುಕೇಳೆಂದ ॥ ಯಾವಹಿತಶತ್ರುಗಳೊಳಗೆ
ಸಮ್ಯ । ವಾಪಸೀಮಾನಾಪಮಾನದಿ। ಯಾಪಸುಖದುಃಖದಲಿಶೀತೋಷ್ಣ
ದಲಿತಾಸಮನು ॥೧೧॥ ಯಾವಸಂಗವಿವರ್ಜಿತನುಮಗು । ಳಾವನನುಸಿಂ
ದಾಸ್ತುತನುಮ ।ತಾವಮೌನಿಯುತುಷ್ಟಚಿತ್ತನುಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರದಲು॥
ಯಾವದನಿಕೇತಸ್ಥಿರಮತಿಯುಯಿ ।ನ್ನಾವಭಕ್ತನುಮತ್ಪ್ರಿಯದನರ।ನಾ
ವವರುಧರ್ಮ್ಯಾಮೃತವಿದನುಪೇಳ್ದಂತುಪಾಸಿಪರು ॥೧೨॥ ಅವವರುಶ್ರ
ದ್ಧಾನ್ವಿತರುಮ । ತಾವರವರೇಪರಮಭಕ್ತರು । ದಾವರವರತ್ಯಂತಮ
ತ್ಪ್ರಿಯರೆನ್ನುತಲಿನುಡಿದ ॥ ಶ್ರೀವರನುಸರನೊಡನೆಕೇಳ್ವೆ । ಭೂವರನೆ
ಯಂದಾಗಸಂಜಯ । ಸಾವಧಾನದಿಪೇಳ್ದನಾಪರಿಯಿಂದಸಂತಸದಿ ॥೧೩॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗವೆಂಬ
ದ್ವಾದಶೋಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಹರಿಯುಮತ್ತೆಂತೆಂದಕಾಯವ।
ನರನೆಕ್ಷೇತ್ರವಿತೆಂದುಪೇಳ್ವರು ।ಇರದೆಯಿದುತಿಳಿವಾತಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನುವಿಚಾ
ರಿಸಲು ॥ ಪರವೆನಾಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಾನೇ । ಮೆರೆವಕಾಯಗಳೆಲ್ಲದಲ್ಲಿಯು ।
ಇರದೆತಿಳಿಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಕ್ಷೇತ್ರದಜ್ಞಾನವದುಯೆನಗೆ ॥ ೧ ॥ ಸಮ್ಮತವುತಾಕ್
ಷೇತ್ರವಾವುದು । ಪೇರ್ಮೆಯಿಂದೆಂತಿಹುದುಅದಸುರೆ । ನಿಮ್ಮದವಿಕಾ
ರಂಗಳಾವುದುಯಾರಿಸಿಂದಾಯ್ತು ॥ ನಿಮ್ಮಮನೆಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆಂತಿಹ। ನೊ
ಮ್ಮನದಿಸೀಕೇಳುಸಾನದ । ಪೇರ್ಮೆಯಿಂಪೇಳುವೆನ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಅದರಿ
ರವ ॥ ಋಷಿಗಳಿಂಪೇಳ್ದಿಹುದುಛಂದೋ । ವಿಸರದಿಂದಗುಬೇರೆಬೇರೆ
ಯು ।ಪ್ರಸರಿಸಿಹುದದುಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಪದಗಳಿಂದದುವೆ ॥ ಅಸಮಯು
ಕ್ತಿಗಳಿಂದನಿಶ್ಚಿತ । ಸಸಿಯಪೇಳುವೆಭೂತಗಳುಸಾ । ಯಸದಹಂಕಾರವು
ಸುಬುದ್ಧಿಯುಅವ್ಯಕ್ತತವನುವೆ ॥೨॥ ಇಂದ್ರಿಯವುಹನ್ನೊಂದುಮಗು

ಳು| ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳರ್ಥಂಗಳೈದು ಕೂಡಿಯೆ |ಪೊಂದಿಹುದು ಯಿಪ್ಪತ್ತು ನಾಲಕು
ಇಚ್ಛೆ ದ್ವೇಷಸುಖ|ಪೊಂದುವ ಚೇತನದ ಸಂಘವು|ಅಂದವಾಗಿಯೆ ಕ್ಷೇತ್ರವೆ
ನಿಪ್ಪುದು | ದಂದು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಸವಿಕಾರಿಯುವುದಾಹೃತವು ||೪|| ಮಾನರ
ಹಿತತ್ವವು ಅದಂಭತೆ | ತಾನೆ ಹಿಂಸೆಯು ಕ್ಷಾಂತಿಯಾರ್ಜವ|ಮಾನಸಿಧಿಯಾ
ಚಾರ್ಯಸೇವೆಯು ಶೌಚನಾಮನನ || ತಾನು ಚಲಿಸದ ನಿಗ್ರಹವು ವಿಷ |ಯಾ
ನುರಾಗವದಿಲ್ಲದಿಹುದದು | ತಾನೆಯು ನಹಂಕೃತಿಯು ನು ಜರಾವ್ಯಾಧಿ ||೫||
ದೋಷವ ದರುಶನ ದುಃಖ ವಿಷಯದ | ಆಸಕುತಿ ತಾನಿಲ್ಲದಿಹುದದು | ತಾನದಾ
ಗೃಹದಾರಪುತ್ರಾದ್ಯರ್ಥ ಸಂಗವದು|| ತಾನದಾ ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದಿಹು|ದೇ
ಸುಯಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ ಮಾದರು | ಭಾಷಿಸುವಯನ್ನಲ್ಲನನ್ಯದಯೋಗದಿಂದಿಹು
ದು ||೬|| ನ್ಯಕ್ತಿಯು ದುಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಗದ | ಭಕ್ತಿ ಜನಸಂಘದಲರತಿವಿ | ವಿ
ಕ್ತದೇಶದಿ ಸೇವನೆಯು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನದಲಿ||ನಿತ್ಯತೆಯು ಮಿಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ|
ಲ | ರ್ಥದರುಶನವಿದು ವೆಜ್ಞಾನವು |ಮತ್ತಿದರ ಪೊರಗಾಗಿಪರ್ಪುದು ವೆಅ
ಜ್ಞಾನ ||೭|| ಕೇಳು ಗೇಯವ ಪೇಳ್ವೆ ಯಾವುದ |ಕೇಳಿದುದರಿಂ ಮೋಕ್ಷವೊಂ
ದುವ | ನೀಸೊಲಿದು ಅದನಾದಿ ಪರಮಬ್ರಹ್ಮ ಸದಸತ್ತು ||ಪೇಳಕೂಡದು
ಸರ್ವವಾಗಿಹ | ಮೌಳಿಪಾದಾಕ್ಷಿಯು ಸುಪಾಣಿಯು| ತಾಳಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ
ಶ್ರುತಿ ಮುಖ ಸರ್ವಲೋಕವನು ||೮|| ಅವರಿಸಿಯಿಹುದದು ವೆಯಿಂದ್ರಿಯ |
ವಾವುದದರ ಗುಣಂಗಳಿಗೆ ಸ| ದ್ಭಾವ ಪೊರಗಾತಹದು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ವಿವರ್ಜಿ
ತವು || ಅವುದರಲಿಯು ಸಕ್ತವಾಗದು | ಆವುದದು ಸರ್ವವನು ಧರಿಸಿಹು|ತಾ
ವು ನದು ನಿರ್ಗುಣವು ಗುಣಭೋಕ್ತೃವು ಅದಾಗಿಹುದು ||೯|| ಭೂತಗಳ ಚರ
ವಚರದೊಳ ಹೊರ | ಗಾತ ತವು ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವದಿಂದದು |ಜ್ಞಾತವಾಗದು ದೂ
ರವಂತಿಕವಾಗಿಯಿರುತಿಹುದು||ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ವಿಭಕ್ತ ಭೂತದಿ| ನಾತಿಶಯ
ವು ವಿಭಕ್ತದಂದದಿ| ದಾತಿಳಿಯಲಿಹುದದು ವೆ ಭೂತವ ಪೋಷಿಸುತ್ತಿಹುದು||
ಹರಿಸುವುದು ಪುಟ್ಟಿಸುವುದದು ವೇ|ಪರರವಿಂದುಗಳಿಂದ ತೇಜವು |ಪರಮತ
ಮಕದು ಪ್ರೂರವು ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞೇಯವೆನಿಪ್ಪುದದು||ಭರತ ಜ್ಞಾನಗಗಮ್ಯವದು ಸ|
ರ್ವರ ಹೃದಯ ವಿಷ್ಟಿತವದಾದುದು|ವರವು ದೀಕ್ಷೇತ್ರವು ಸುಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞೇಯ
ವೆನಿಸುವುದು || ೧೦ || ಯನ್ನ ಭಕ್ತರುಯಿದನು ತಿಳಿದರೆ | ಮನ್ನಿಸುತ ಮ
ದ್ಭಾವಕೈದುವ | ರಿನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪುರುಷರಿಬ್ಬರು ಕೇಳನಾದಿಗಳು || ನ
ರನ ಕೇಳು ವಿಕಾರವು ಗುಣ | ಪರರೆಯಿರಾ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಪುಟ್ಟುಗು | ವ
ರವ ಕಾರ್ಯಕೆ ಕಾರಣಕೆ ಕರ್ತೃತ್ವ ಪ್ರಕೃತಿಯದು || ಭರದ ಸುಖಕೈ ಕಾರ
ಣ| ವಿರದ ಪುರುಷನರೆಂದು ಪೇಳ್ವರು|ಪುರುಷನಾಗಿಯೆ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳ
ನು |ಭರದ ಭುಂಜಿಸುವದಕೆ ಕಾರಣ | ವಿರುವುದೈಗುಣಸಂಗಮುಂದಲಿ |

ಮೆರೆವಸದಸದ್ಯೋನಿಯಲಿಪುಟ್ಟುವವಕೇತೆರದಿ ॥೧೩॥ ತನುವಿನೆಲಿತಾನಿ
ರ್ದಕತೆವಿಂ । ದನುಮನನುತಾಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಪನು। ಘನನುತಾಸನುಮೋ
ದಿಭರ್ತನುಭೋಕ್ತೃಯಿಶ್ವರನು ॥ ಅನಘತಾಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಸಿಯು ।
ಯೆನಿಪುರುಷನುಭೇದಿಸುವನಿಂ। ತನುಪಮನಗುಣಸಹಿತಪ್ರಕೃತಿಯ
ನರಿವರವರುಗಳು ॥೧೪॥ ಧರೆಯಲೆಂತಾಚರಿಸಿದರತಾ।ನ್ಮರಳಜನ್ಮಕೆಬಾ
ರರವರು । ಪರಮನನುಧ್ಯಾನದಲಿನೋಡುವರಿವರುಆತ್ಮನನು ॥ ಹರಿ
ತನಯಕೆಲರಾತ್ಮದಲ್ಲಿಯೆ। ಇರುತಮನದಿಂಕಾಣುತಿರ್ಪರು।ಧುರವಿಜಯ
ಕೇಳ್ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗದಿಕೆಲರುಕಾಣುವರು॥೧೫॥ ಕೆಲರುಕರ್ಮದಯೋ
ಗದಿಂದಲಿ।ಕೆಲವರೀಪರಿಕಾಣುವರುಮಿಗೆ।ಕೆಲರಕಡೆಯಿಂಕೇಳಿಧ್ಯಾನಿಪರ
ವರುಗಳುಸಹಿತ॥ಸುಲಭಶ್ರವಣದಿಕೆಲರುಮೃತ್ಯುವ।ಘಳಿಲನೇತರಿಸುವ
ರುಕೇಳಿದ। ನೊಲಿದುತಾವುಪರಾಯಣರುಕಾಣುವರುಆತ್ಮನನು ॥೧೬॥
ಚರಚರದಲಿಕೊಂಚವಾದರು।ಧರೆಯಲಾಗುವದಾವುದದುಕೇಳ್ । ಮೆರ
ವುದದುಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಕ್ಷೇತ್ರದಕೂಟದಿಂದರಿಯೈ ॥ ಮೆರೆವಪರಮೇಶ್ವರನು
ಸಮವಾ । ಗಿರುವಭೂತಗಳಲ್ಲಿಸರ್ವದಿ । ಪಿರಿದುಭೂತವಿನಾಶದಿಂದಲಿನಾ
ಶವಾಗನಲ ॥೧೭॥ ಇದನುನೋಡಿಹವರ್ಗಳೇವು । ತ್ತದನುಕಂಡವರೈಸೆ
ಸಮವಾ । ಗಿರುತಿರುಪಸರ್ವತ್ರಪರಮೇಶ್ವರನಕಂಡವರು ॥ ಮುದದಿತ
ನ್ನನುತಾವೆನಾಶವ । ನೊದಗಿಮಾಡದರವರುಪರಮಾಂ । ಪದವಿಯಾದ
ಪವರ್ಗರೂಪರುತಾವೆಯಾಗುವರು ॥೧೮॥ ಮಾಡುವೀಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲವ।
ಮಾಡುತಿಹುದೈಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದುರೆ । ನೋಡುವರುಯಾವಾಗಲಾ ಗಲಕ
ರ್ತೃವಾತ್ಮನನು॥ ನೋಡುವರದಾವಾಗಬೇರಾ।ಗೀಡಿರಿವಭೂತಗಳಲೊ
ಬ್ಬನ। ನೋಡಿದವರಾತತದಬ್ರಹ್ಮವನೊಂದುವರುಮುದದಿ ॥ ವಾದಕೊ
ಳ್ಳದನಾದಿನಿರ್ಗುಣ।ನಾದಪರಮಾತ್ಮಾವ್ಯಯುವನುಮಿಗಿ। ಲಾದದೇಹದೊ
ಳಿರ್ದಡೇನೂಮಾಡಲಿಪ್ಪನಹ ॥ ಕೀದುಕೊಂಡಿಹಸೂಕ್ಷ್ಮದಾಕಸ ।ವಾ
ದಕೊಳ್ಳದಲಿಪ್ತವಾಗಿಹು।ದಾದಸರ್ವದಲಂತೆಸರ್ವದೊಳಿರ್ದುಲೇಪಿಸದು॥
ಒಬ್ಬನಾಗಿಹಸೂರ್ಯಲೋಕವ । ಸರ್ಬವನುತೇಜದಲಿಬೆಳಗಿಪ। ಸರ್ಬಕ್ಷೇ
ತ್ರವಕ್ಷೇತ್ರಿಯೋರ್ವನದಂತೆಬೆಳಗುವನು॥ ನಿರ್ಭರದಜ್ಞಾನಾಕ್ಷಿಯಿಂದಲ।
ದೊಬ್ಬಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಿಯುರಮಿಗೆ। ಸರ್ಬಭೂತಪ್ರಕೃತಿಮೋಕ್ಷವತಿಳಿಯ
ಮುಕ್ತನಹ ॥ * * * * * ॥೨೧॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಗಣವಿಭೇದ
ಯೋಗವೆಂಬ ತ್ರಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು॥ ಶ್ರೀರಮಣಸಿಂತೇದಪರವನುಸಾ।

ಹೋರವೆಯುದೆಮಗುಳಿಸರ್ವದಿ। ಸಾರವಾದಜ್ಞಾನಗಳಿಗುತ್ತಮದಜ್ಞಾನವನು॥
ಸಾರಯಾವುದತಿಳಿದುಮುನಿಗಳು। ಸೇರಿದರುತತ್ಪರಮಸಿದ್ಧಿಗೆ। ಯಾರದನು
ಆಶ್ರೈಸಿಜ್ಞಾನವನೆನ್ನಧರ್ಮವನು ॥೧॥ ಸೇರಿದರುಮಿಗೆಸೃಷ್ಟಿಯಲಿತಾವ್।
ಬಾರರವನಿಗೆಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿಯು । ಸೇರಿವ್ಯಥೆಯನುಪೊಂದರವರುಕೇಳು
ಕೌಂತೇಯ ॥ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದಬ್ರಹ್ಮವೆನ್ನಯ। ವಿಹಾರವಿರುತಿಹಯೋನಿಯಿ
ನ್ನಿಯೆ । ಸೇರಿಸಿದೆಗರ್ಭವನುಸಾಪ್ರತಿಫಲದರೂಪವನು ॥೨॥ ಅದರಿಂದ
ಸರ್ವಭೂತಗ । ಳುದಯವಾಗುತ್ತಿಹುದುಭಾರತ। ವದಗಿರುವಯಾಯೋ
ನಿಯಿಂದವೆವ್ಯಕ್ತಿಗಳಭವವು ॥ ಅದರೊಳಗೆಯಾಬ್ರಹಯೋನಿಯು । ನದಗಿ
ಬೀಜಪ್ರದನುನಾನೆಲೊ । ಅದರಿನಿಂಪಿತನಾಗಿಯಿಹನೆಲೊಕೇಳುಕೌಂತೇ
ಯ ॥೩॥ ಸತ್ವರಜತಮವೆಂಬಗುಣಗಳು । ಮತ್ತೆಪುಟ್ಟುವವೈಸೆಪ್ರಕೃತಿ
ಯು । ನೆತ್ತಿನಿಂದದರಲ್ಲಿಯಿರುತಿಹದೇಹಿಯವ್ಯಯನು ॥ ಸತ್ವಗುಣವದರ
ಲ್ಲಿನಿರ್ಮಲ । ವೆತ್ತಿಹುದರಿಂದಲಿಪ್ರಕಾಶಕ । ನಿತ್ಯವದನಾಮಯವುಸುಖ
ಸಂಗದಲಿಸಂಗಿಪುದು ॥೪॥ ಜ್ಞಾನಸಂಗದಿಕೂಡಿಸುವುದೈ। ಮಾನನಿಧಿರಾಗಾ
ತ್ಮಕವುರಜ । ಪಾನುವುದುತೃಷ್ಣೆಯನುತತ್ಸಂಗದಿಸಮುದ್ಭವವು । ಕಾನಿ
ಬದ್ಧಿಸುತಿಹುದುಜೀವನ । ಪೂಸಿಕರ್ಮದಸಂಗದಿಂದಲಿ। ಮಾನನಿಧಿತಮವಾ
ದದಜ್ಞಾನವದರಲ್ಲಿಪುಟ್ಟುದುದು ॥೫॥ ಸರ್ವದೇಹಿಗಳಿಂಗೆಭ್ರಾಂತಿಯು। ಪೆರ್ವನಿ
ದ್ರಾಲಸ್ಯದಿಂದಲಿ । ಸರ್ವಪ್ರೋಲಾತನಲಿಬದ್ಧಿಸುತಿಹುದುಭಾರತನೆ ॥ ಸ
ರ್ವಸುಖಪುಟ್ಟುವುದುಸತ್ವದಿ । ಸರ್ವಕರ್ಮವುರಜದಿಪುಟ್ಟಗು । ಪರ್ವ
ತಮಗಜ್ಞಾನವನುಮರಸಿಯೆಮೋಹವೊಸೆಗುವುದು ॥೬॥ ತಮವರಜವನು
ಕೆಡಿಸಿಸತ್ವವು । ಕ್ರಮದಿಪುಟ್ಟುವುದೈಸರಾಜಸ । ವಮುಮಸತ್ವವತಮವು
ಕೆಡಿಸಿಯೆತಮವದೆರಡರನು ॥ ವಿಮಲತೆಯುಪುಟ್ಟುವುದುದೇಹದ । ಲವ
ಮದ್ವಾರಗಳಿಂಗೆಜ್ಞಾನವು । ಸಮನಿಪುದುಸತ್ವದಲಿವೃದ್ಧಿಯುಕೇಳುಕೌಂ
ತೇಯ ॥೭॥ ಲೋಭವುಪ್ರವೃತ್ತಿಯನುಕರ್ಮದ । ಲಾಭದಾರಂಭದಲಶೆ
ಮಸ್ಪೃಹೆ । ಯೋಭರತಕುಲರನ್ನರಾಜಸವೃದ್ಧಿಯಿಂದಹುದು ॥ ತಾಭಜಿ
ಪುದದುಅಪ್ರಕಾಶವ । ತಾಭಹುದದಾಅಪ್ರವೃತ್ತಿಯು। ಕಾಮಮೋಹವು
ಅಪ್ರಮಾದವುತಾಮಸದೊಳಾಯ್ತು ॥ ಆವಕಾಲದಿಸತ್ವವೃದ್ಧಿಯು । ಆವ
ಗವೆಮೃತನಾದಜೀವನು । ದೇವತಾನಿರ್ಮಲದಲೋಕವನೊಂದುತಿಹನೈ
ನೆ ॥ ಆವರಾಜಸಕಾಲದಲಿಮೃತ । ನಾವಕರ್ಮದಲೋಕಕೈದುವ । ನಾ
ವತಾಮಸದಲ್ಲಿಮೃತನಹಮೂಢಯೋನಿಯಲಿ ॥೯॥ ಸಾತ್ವಿಕನುಸತ್ಕರ್ಮ
ದಿಂದಯು । ಧಾರ್ಮನಿರ್ಮಲಫಲವಪಡೆಯುವ । ಪಾರ್ಥರಾಜಸದುಃಖವು
ತಾಮಸಫಲವದಜ್ಞಾನ ॥ ಸಾತ್ವಿಕದಿಪುಟ್ಟುವುದುಜ್ಞಾನವು । ಸಾತ್ವಿಕವು

ರಜದಿಂದಲೋಭವು। ಪಾರ್ಥನೋಡೆಪ್ರಮಾದಮೋಹವುಅಜ್ಞತೆಯುತಮ
ದಿ ॥ ಸತ್ವದಿಂದಿಹನೂರ್ಧ್ವಗತಿಕನು । ಸತ್ವವಾಮಧ್ಯದಲಿರಾಜಸ । ಸ್ವ
ಧಮವಾದಅಧೋಗತಿಯನೊಂದುವನುತಾಮಸಿಯು ॥ ಕರ್ತೃಗುಣಗಳ
ಲ್ಲದೆಯುವಿಗೆ । ಮತ್ತೆದಾರೆಂತೆಂದುತಿಳಿಯುವ । ಮತ್ತೆಗುಣಗಳಿಗೆಲ್ಲಪ
ರನೆಂದುತಿಳಿಯುತಿಹ ॥ ಅವನದೆನ್ನಯಭಾವವೊಂದುವ । ತನಕದಿಂದ
ದಾನಗುಣಗಳ । ನವನುಗೆಲುವನುದೇಹದಿಂಪುಟ್ಟಿದುದನದನದನು ॥ ಅ
ಳಿದಜನಿಮೃತಿಯುನಾದುಃ । ಖವನುಮೃತ್ಯುಜರಾದಿಗಳಿನಿಂ। ದವನುಮು
ಕ್ತನವಾಗಿಮೋಕ್ಷವನೈದುವನುಪಾರ್ಥ ॥೧೩॥ ಯಾವಚಿಹ್ನೆಯೊಳಿಹನ
ಗುಣಗಳ । ನೀವಿಧದಿಗೆಲಿದವನವನುಮುಗು । ಳಾವದಾಚರಿಸುವನುಯಾ
ದರಿಂದಗೆಲಿದವನ ॥ ನೀವಹಲದಲಿಪೇಳ್ವುದೈರಾ । ಜೀವನಾಥನೆಯೆನುತ
ಲರ್ಜುನ । ಸಾವಧಾನದಿಕೇಳೆಮುಗುಳಿಂತೆಂದನಾಹರಿಯು । ಕೇಳನೀ
ರ್ಜುನಪ್ರಕಾಶವು । ಮೇಲೆತೋರ್ಪಪ್ರವೃತ್ತಿಮೋಹವು । ಮೇಲೆಮೇ
ದಿಸಿದರುಪಗೆಗೊಳಕಾಂಕ್ಷಿಸನುತಾನು॥ಕೇಳುವನುದಾಸೀನನಂತಿಹ।ಮೇ
ಲೆಗುಣಗಳಲವನುಚಲಿಸನು । ತಾಳುವನುಗುಣವರ್ತನೆಯಿದೆಂದರಿದುಯಿ
ರುತಿಹನು ॥೧೪॥ ಸಮನುಸುಖದುಃಖದಲಿಸ್ವಸ್ಥನು । ಸಮನುತಾಲೋ
ಷ್ಟಾಶ್ಮಕಾಂಚನ । ನಮನುಮನವನುಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯದಿಸ್ತುತಿನಿಂದೆಯ
ಲಿಸಮನು ॥ ಸಮನುತಾಮಾನಾಪಮಾನದಿ । ಸಮನವನುಮಿತ್ರಾರಿಪಕ್ಷ
ದಿ । ವಿಮಲಸರ್ವಾರಂಭತೀತಯುನವಗುಣಾತೀತ ॥೧೫॥ ಎನ್ನತಾನೇ
ಕಾಂತಭಕ್ತಿಪ್ರ । ಸನ್ನಯೋಗದಿಸೇವಿಸುತಿಹ।ನೆನ್ನವನುಗುಣಗಳನ
ಜಯಿಸಿಯೆಮುಕ್ತಿಯೊಂದುವನು ॥ ಎನ್ನಲಿಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವುಬ್ರಹ್ಮವ । ಎ
ನ್ನಅವ್ಯಯವಾದಮೋಕ್ಷವು।ನೆನ್ನತದಶಾಶ್ವತದಧರ್ಮವುನಿಜಪದಸು
ಖವು ॥ * * * * * * * ॥೧೬॥

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞವಿಭಾಗ
ಯೋಗವೆಂಬ ಚತುರ್ದಶೋಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಹದಿನೈದನೆಯಅಧ್ಯಾಯವು॥ ಹರಿಯುಮುಗುಳಿಂತೆಂದನೂರ್ಧ್ವದಿ
ಮೆರವಮೂಲವುಕೆಳಗೆಶಾಖೆಗ।ಳಿರುವಅಶ್ವತ್ಥವನದಾಗಿಯೆನುಡಿವರವ್ಯ
ಯವ ॥ ಧರದಛಂದಗಳದಕೆಪರ್ಣಗ । ಳಿರುವಯಿದನರಿದವನದಾವನು
ಪರಮವಹವೇದಗಳನರಿದವಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ॥೧॥ ಕೆಳಗುಮೇಲೆಯುಪ
ಸರಿಸಿರುತಿಹ । ಪಲವುಶಾಖೆಯುಗುಣದಿವೃದ್ಧಿಯು ।ತಿಳಿಯೆವಿಷಯಗಳ
ಬಪಲ್ಲವಅದಿಯುಬುನುಮೇಲು ॥ ಬಳಸಿವ್ಯಾಪಿಸಿಯಿಹುದುಕರ್ಮದ । ಬ
ಕೆಯನುಬಂಧಿಗಳುಕೇಳ್ಳೆ।ಬಳಿಕಮಾನುಷಲೋಕದಲಿಮೆರೆಯುತ್ತಲ

ಹುದು ॥೩॥ ರೂಪವೊಂದುನಗಲ್ಲಿನಿಗುಡಿದ। ದಾಪರಿಯೊಳೊದಲಿಲ್ಲಯ
ವನದ।ಕೊನೆಪ್ರದಲ್ಲವುಬಾಪರಿಯಗಸ್ತಿತ್ವವಿದುವುತ್ತು ॥ ಭೂಪತಿಳಿಸು
ವಿರೂಢಮೂಲವ।ತಾಪ್ರಯತ್ನವಿದ್ವೃಢನವಿರಾಗದ । ಪಾಪಸಂಗದಶಸ್ತ್ರ
ದಿಂದಲಿಛೇದಿಸಿಯೆಬಳಿಕ ॥ ಅರಿಯಬೇಕಾಯಡೆಯನೆಲ್ಲಿಗೆ।ತೆರಳಿದರುಮರ
ಕೊರಳಿಸಿಬಾರದು । ನರನೆಆದ್ಯಂತಪುರುಷನನಿಂಪ್ರಕೃತಿಜನಿಸುವುದು ॥
ಅರಿಯುದೇವದಪರಪುರಾಣಿಯು । ತೆರಳುವುದುಅದರಿಂದಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಮರೆ
ಯುತಿರ್ಪುದುತತ್ಪ್ರಕೃತಿಪರನದಪ್ರೊಂದಬೇಕೈಸೆ ॥ ಅದನುಕೇಳಸಿನರ್ಗ
ನವೋಹರು । ನವಗಿದೀದೋಷವನುಗೆಲಿದವ । ಉದುಭುತದಅಧ್ಯಾತ್ಮನಿ
ಷ್ಠರುವಿಜಿತಕಾಮಿಗಳು ॥ ಸವನರೀಸುಖದುಃಖರೂಪದಿ। ನದಗಿದಾದ್ವಂ
ದ್ವವನುಗೆಲುವರು। ಸದಯಮೂಢರಗಲ್ಲದರುತತ್ಪದವಪ್ರೊಂದುವರು॥೫॥
ಎನ್ನನಿಜಧಾಮವನುನೀತಿಳಿ । ಇನ್ನು ಸೂರ್ಯನುಬೆಳಗಲಿಲ್ಲದ । ನನ್ನಿಯಿಂ
ದಗ್ನಿಯುನುಚಂದ್ರನುತೇಜಪರದಲ್ಲ ॥ ನನ್ನನಿಜಧಾಮವನುಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯವ ।ರಿ
ನ್ನುಬಾರರುಮರಳಅದುವೇ। ಯನ್ನನಿಜಪದನರಿಯೆನೀತಿಳಿಯಂದನರ್ಜು
ನಗೆ ॥೬॥ ಭುವನದಲಿತನ್ನಂಶಯಿಂದಿಹ । ನಿವಹವಾದೀಜೀವಕೋಟಿಯು।
ನವಿರಳದಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥವಾಗಿಹಮನದಿಆರಾದ ॥ ಕವಿದನಿಂದ್ರಿಯನಿಕರವೇ
ಯುದು । ತವಿಲಿಕರ್ಷಿಸುತಿಹವುಯದರಿಂ।ದವಿರಳದತನ್ನಲ್ಲಿಕಾಲದನ್ನೋಲು
ವುರುಕೊಳಿಸಿ॥೭॥ಕರ್ಮವಶದಿಂದೇಹದುಗ್ಗನ।ಕರ್ಮವಶದಿಂದೇಹಕೆಡು
ವುದು।ನಿರ್ಮಲನುಬಿರುತಿಹನುಗಂಧವುಪವನನಂದದಲಿ॥ನಿರ್ಮಲನಶ್ರೋ
ತ್ರವುನುನೇತ್ರವು।ಪೇರ್ಕ್ಕೆಪಡದಿಹಸ್ಪರ್ಶರಸನವು।ಸನ್ಮತದಘ್ರಾಣವನ
ಧಿಷ್ಠಿಸಿಮನನವ್ರವಿಷಯಗಳ ॥೮॥ ಗ್ರಹಿಸುವುದುಕೇಳಿಪ್ರೇದವೆಯುತಾ।ದ
ಹಿಸಿದೇಹದೊಳಗುಣಾತಲಿರ್ದರು।ಸಹಿಸಿಗುಣದಿಂಕೂಡಿದುದರಿಂಕಾಣರು
ಯುದರು ॥ ಮಹಿಯೊಳಗೆತಾಪಕಾಣುತಿರ್ಪರು । ಗ್ರಹಿಸಿದಿವ್ಯಗಜ್ಞಾನನೇ
ತ್ರವ । ನಹಹಮಾಯಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂತುಪೋದವೇಳಲವರಲ್ಲ ॥೯॥ ಯತ್ನದಿಂ
ಯೋಗಿಗಳುಕೆಲಬರ । ನಿತ್ಯನನುತಾವ್ಕಾಣುತಿರ್ಪರು । ಯತ್ನದಿಂಕೂಡಿ
ದರಚೇತರುಯನ್ನ ಕಾಣರಲು ॥ ವುತ್ತದಾದಿತ್ಯನಲಿಪ್ರೊಂದಿದ। ಮುತ್ತವಾ
ದನುತೇಜವೆಂತುಜ । ಗತ್ತನೆಲ್ಲವಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದುಅಗ್ನಿಚಂದ್ರದಲಿ॥೧೦॥
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಾತೇಜವೆನ್ನದು । ಇಳೆಯಲಾವೆಶಿಸಿಯುಭೂತಂ । ಗಳನು
ನಾನೇಧರಿಸುವೆನುವರವೋಜದಿಂದದನು॥ ಬೆಳವುತಿಹವೋಷಧಿಯನೆಲ್ಲವ।
ತಳದುಪ್ರೋಷಿಸುತಿರ್ಪೆನಾನೈ । ಇಳೆಯಲಿಪರರಸಾತ್ಮಕನುತಾನಾದಚಂ
ದ್ರನಹೆ ॥ ನಾನುವೈಶ್ವಾನರನವಾಗಿಯೆ ।ಪ್ರಾಣಿಗಳದೇಹವನುದಾಶ್ರಿಸಿ।
ಪ್ರಾಣಅಪಾನದಿಯುಕ್ತನಾಗಿಯೆಪಚಿಪೆನನ್ನವನು ॥ ನಾನುಸರ್ವರಹೃದ್ಗ

ನಾಗುವೆ । ವಿನದೇನೆನ್ನಿಂದಸ್ಮೃತಿಯುನು । ಜ್ಞಾನವುನಪೋಹನವುವಿ
ದಲಾದವನುವೊಳ್ಪನಲ ॥೧೨॥ ಸರ್ವವೇದಗಳಿಂದಲಾನೇ । ಉರ್ವಿಯು
ವೇದ್ಯನುವುದಾಗಿಹ। ಸರ್ವವೇದಾಂತಿಗಳಿಗಾಗನೆಪ್ರವರ್ತಕನುಗುರುವು
ಉರ್ವಿಯಲ್ಲಿಯುಪುರುಷರಿಬ್ಬರು । ವರ್ಣಿಪಕ್ಷರವಕ್ಷರರುಅವರೊಳ । ಖಿಚ
ಕ್ಷರವೇಸರ್ವಭೂತವುಕೂಟನಕ್ಷರನು॥೧೩॥ ಅನ್ಯನಾಗಿಹಪುರುಷನುತ್ತ
ಮು । ನೆನ್ನವರುಪರಮಾತ್ಮನೆನುತವು । ಸನ್ನುನೀಶ್ವರಮೂರುಲೋ
ವಭರಿಸುವವ್ಯಯನು ॥ ಇನ್ನು ಕ್ಷರಕೆಅತೀತನಾನೇ । ಸನ್ನುತಾಕ್ಷರಕ
ತ್ತಮನುನಾ । ನಿನ್ನದರಿಂಲೋಕವೇದಪ್ರಥಿತನಾಗಿರ್ಪ ॥೧೪॥ ಮರ
ಪುರುಷೋತ್ತಮನದೆನ್ನನು । ಇರುವಸಮ್ಮೂಢತೆಯುಲರಿವನು । ಅ
ಭಾರತಸರ್ವಭಾವದಿಭಜಿಸುವನುಯನ್ನಂ ॥ ನರನೆಸರ್ವವತಿಳಿದನವನ್ನೈ
ವರದೆಯಿದಗುಹ್ಯತಮಶಾಸ್ತ್ರವ ।ನಿರುತತಿಳಿದಾವುತಿಯುತನೆಕೃತಕೃ
ಕೌಂತೇಯು ॥ * * * * * * ॥೧೫॥

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಪುರುಷೋತ್ತಮ
ಯೋಗವೆಂಬ ಪಂಚದಶೋಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಹದಿನಾರನೆಯಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಶ್ರೀವರನಮಗುಳೆಂದನಭಯವು।ವ
ವನನೆಘನಸತ್ವಶುದ್ಧಿಯು ।ಭಾವದಿಂತಿಳಿಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತಿಯುವ
ನ ॥ ಕೇವಲದದಮೆಯಜ್ಞವಾರ್ಜವ । ನಾವಧಾನದಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞವು।ಕೆ
ವಲದತಪವಾಅಹಿಂಸೆಯುಸತ್ಯವಕ್ರೋಧ ॥೧॥ ಶಾಂತಿತ್ಯಾಗವಪೈಶು
ವುದಯೆ । ಯಿಂತೆನೆಭೂತದಲಿಮಾರ್ದವ ।ಸಂತತವಲೋಲುಪ್ತಹ್ರಿ
ಯುಅಚಾಪಲತೆತೇಜ ॥ ಸಂತಸದಿಕೇಳ್ಕ್ಷಮೆಯುಧೃತಿಯುನು । ಅಂತ
ದಬಾಹ್ಯದವಿಶುದ್ಧತೆ । ಸಂತತಾದ್ರೋಹಾತಿಮಾನತೆವಿಷ್ವಂಶವಿದುವೆ
ದೈವಸಂಪದದಲ್ಲಿಪುಟ್ಟಿದ । ದಾವನಾಗಲಿಅವನಿಗೊದಗುಗು । ನಾವಧಾ
ದಿಕೇಳುದಂಭವುದರ್ಪವತಿಮಾನ ॥ ಪಾವನವುಕ್ರೋಧವನುಪಾರುಷ
ವಾವನಜ್ಞಾನದಲಿಪುಟ್ಟಿದ ।ಭಾವರಾಕ್ಷಸಸಂಪದವುಕೇಳ್ಪಾಂಡವೋತ್ತ
ನೆ ॥೩॥ ದೇವಸಂಪದದಿಂದಮೋಕ್ಷವು। ಪಾವನವುಆಸುರದಿಬಂಧನ। ಈ
ಸುಧೆಯನಿನಿಗೆದೈವೀಸಂಪದವಿಜವನ॥ದ್ವೈವಿಧದಲೀಭೂತಸರ್ಗವು।ದ
ವಾಸುರವೆಂಬುವವುವಿಗೆ । ದೈವವಿಸ್ತರದಿಂದಪೇಳಿದೆಆಸುರವಪೇಳ್ವೆ
ಧರ್ಮದಪ್ರವೃತ್ತಿಯುನಿವೃತ್ತಿಯು। ಮರ್ಮವನುಆಸುರರುತಿಳಿಯರು।ದ
ರ್ಮದನೆಶೌಚವನುಆಚಾರವನುಸತ್ಯವನು ॥ ಒಮ್ಮನದಿಪೋಂದುವನ
ನಿರ್ಮವಅಸತ್ಯವನುಲೋಕಕೆ । ಧರ್ಮವುಅನೀಶ್ವರತೆಯಿಂತಿದುಜಗ
ದೆಲ್ಲವನು ॥೪॥ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಸಂಯೋಗದಿಂದವೆ । ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದೆನ್ನ

ದುಕಾಮನೆ । ಪ್ರೇಪ್ರವೃದುಹುಟ್ಟುವದಕೆಂಬುದುಸಹಜನವರಿಂಗೆ॥ಈಪ
ರಿಯುಸೃಷ್ಟಿಯನುಪೊಂದಿಯು । ತಾಪರಿಕಿಸಲುಮಲಿನಚಿತ್ತತೆ । ಯಿಾಪರಿ
ಯಲೇಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯುಸ್ಯೆದಿಪ್ರಟ್ಟುವರು ॥ ೭ ॥ ಲೋಕಹಿತರುಉಗ್ರಕ
ರ್ಮರು । ಜೋಕೆಮಿಗೆನಾಶವನುಪಡವರು ।ಭೀಕರರುದುಷ್ಪೂರಕಾ
ಮರುದಂಭಮಾನಮದ ॥ಸ್ವೀಕರಣೆಯುಳ್ಳವರುಮೋಹದಿ ।ಲೋಕದಲ
ಸದ್ಗ್ರಹವಗ್ರಹಿಸಿಯೆ । ತಾಕೆದುವರಶುಚಿವ್ರತರುತಾವ್ಸದವರಿಂತ್ಯೆಸೆ॥
ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಪರಮಿತಚಿಂತೆಯ।ತಿಳಿಮನಕುಪಾಶ್ರೈಸಿಕಾಮದ । ಬಳಕೆ
ಯಿಂಕೇವಲವದಾಗಿಯೆನಿಶ್ಚಯಿಸಿಯವರು॥ ಇಳೆಯಲಾಶಾಪಾಶಗಳನಿಂ।
ತಳದುಬದ್ಧರದಾಗಿಕೆಡುತಲಿ ।ಬಳಿಕಕಾಮಕ್ರೋಧಪರರಾಗುಳಿವರಿಚ್ಛಿ
ಸುತ॥ಕಾಮಭೋಗಕ್ಕೋಸುಗವೆತಾ।ನೇಮಬಿಟ್ಟಾರ್ಜಿಸಿಯೆಧನವನು।
ತಾಮಸದಿಯಿದುಲಬ್ಧವಾಯಿತುಯಿನ್ನಪಾರ್ಜಿಸುವೆ॥ಕಾಮರಬಯಿಹು
ದಿಷ್ಟನುತ್ತಲಿ।ನೇಮವಿಲ್ಲದಧನವಘಳಿಸುವೆ। ಈಮಹಿಂಗೊಳೆನ್ನಿಂದಶತ್ರು
ಗಳಳಿದರಿಂನಳಿವರ್ ॥ ೯ ॥ ಎನ್ನ ಕೈಯಿಂದೆನುತಯಿಾಶ್ವರ । ನಿನ್ನನಾ
ನೆಂನುತಲಿಭೋಗವ । ದನ್ನದೇಸಿದ್ಧತ್ಮ ಬಲ್ಲಿದಸುಖಿಯುನಾನೆಂಬ ॥ ಎ
ನ್ನದೇಆಢ್ಯತ್ವಬಹುಜನ । ವಿನ್ನೆನಗೆಯಿಹುದೆಂದುಯುನಗೆಯು । ಸನ್ನು
ತನೆಸಮವಾರದೆಂಬರುನಾನೆಹಿರಿಯನಲ ॥೧೦॥ ನಾನೆದಾತನುಸಂತಸವು
ನಾ । ನಾನುವೆನುಯೆಂದೆನುತಅಜ್ಞತೆ । ಯಾದಿಮೋಹಿಪನಾಗಿಭ್ರಾಂತಿ
ಯಪೂನಿಮೋಹದಲೀ ॥ ತಾನುಕಾಮದಭೋಗದಲ್ಲಿಯೆ ।ಯೇನುಅರಿಯ
ದೆಸಕ್ತನಾಗುತ । ಹೀನನಾದವನರಕದಲಿತಾಬಿದ್ದುಅಳುತಿಹನು ॥೧೧॥ತ
ನ್ನಹೊಗಳಿಕೊಳುತ್ತಸ್ತಬ್ಧನು । ಯಿನ್ನುಧನಮದಮಾನದಿಂಬೆರ । ದಿಂ
ನುಹೆಸರಿಗೆಯಜ್ಞಗಳಮಾಡುತ್ತವಿಧಿಯಿಂದ ॥ ಇನ್ನುಹಂಕೃತಿದರ್ಪಬಲ
ಸಂ । ಪನ್ನಕಾಮಕ್ರೋಧದಿಂಬೆರ । ದನ್ಯದೇಹದಿತನ್ನೊಳಿಹಯೆನ್ನನು
ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ॥೧೨॥ ದ್ವೇಷಿಸುತಲಿರುತಿಹಅಸೂಯಕ ।ದ್ವೈಸುವನುಮನು
ಜಾಧಮರನಾ । ಘಾಸಿಪೆನುಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೆಅಸುರಯೋನಿಯಲಿ॥ದೋ
ಷಿಗಳನಾಸುರದಯೋನಿಯ । ಲೇಸುಜನ್ಮಗಳಾದರೆಯುತಾವ್ । ಘಾಸಿಬ
ಡುವರುಯನ್ನನರಿಯದೆಅಧಮಗತಿಯೊಳಗೆ॥೧೩॥ ತ್ರಿವಿಧನರಕದ್ವಾರತ
ಮ್ಮನು । ಕವಿಶಿನಾಶವಮಾಳ್ಪಡೆಯುಕೇಳ್ । ಸುವಿಮಲನೆಕಾಮವುನು
ಕ್ರೋಧವುಲೋಭವದರಿಂದ ॥ ಇವನುಮೂರನುತ್ಯಜಿಸಬೇಕೈ । ತವಕ
ದಲಿಅದರಿಂದೆಆಗುವು । ದವಿರಳದಶ್ರೇಯಸ್ಸುಅದರಿಂಮೋಕ್ಷವೊಂದುವ
ನು ॥೧೪॥ ಯಾಶುವಿಧಿಯನುಬಿಟ್ಟುಕಾಮಕೆ ।ಸೇರುವರುಸಿದ್ಧಿಸದುಅವ
ರಿಗೆ ।ಮೋರೆಯಿಲ್ಲದಸುಖವುಪರಗತಿಅವರಿನಿಂಶಾಸ್ತ್ರ ॥ ವಿಶಾದಿದಪ್ರಮಾಣ

ಪದೆಕಾರ್ಯ | ಕಾರಿಯಕೆಮರವೀವ್ಯವಸ್ಥೆಯು | ಸೇರಿಅದರಿಂವಿಧಿಯನ
ರ್ಮವನಡಸುವದೆಮತವು ॥ * * * * ॥೨೪॥

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾ
ಗಯೋಗವೆಂಬ ಷಷ್ಟದಶೋಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು॥ ಹರಿಗೆನರನಿಂತೆಂದನಾರಾ |ದರುಸುಶಾ
ಸ್ತ್ರದವಿಧಿಯವಿಚಾರಿಸೆ | ಪರಮಶ್ರದ್ಧಾನ್ವಿತರದಾಗಿಯಯಜಿಪವರು
ಗಳ ॥ ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯುದೇವಸತ್ವವು | ಅರುವರಜವೋತಮವೋ ಪೇಳೆಂ|
ದರೆಯುಶ್ರೀಹರಿಮುಗುಳೆಪೇಳಿದನೆಂದಸಂಜಯನು ॥೧॥ ಕೇಳುಫಲುಗುಣ
ಶ್ರದ್ಧೆತ್ರಿವಿಧವು | ಪೇಳುವೆನುಮನುಜರ್ಗೆಸಹಜವು | ಮೇಲೆಸಾತ್ವಿಕರಾ
ಜಸವುತಾಮಸವಿದೆಂದು ॥ ಮೇಲೆಜನಿಪುದುಶ್ರದ್ಧೆ ಸಾತ್ವಿಕ | ದೋಲುಸ
ತ್ವಜನಂಗಳಿಗೆಅದು| ಪೋಲುವುದುತಚ್ಛ್ರದ್ಧೆಯನೆಜೀವರ್ಗಳದರನುವ॥
ಸಾತ್ವಿಕರುದೇವತೆಗಳಜಿಪರು | ತತ್ವವಿದುರಾಜಸರುಯಕ್ಷರ| ಮತ್ತೆತಾ
ಮಸಜನರುಭೂತಪ್ರೇತಗಳನೊಲಿದು ॥ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತವದಲ್ಲದಿಹತಪ |
ವತ್ಯಧಿಕವಾಗೆಸಗಿತಪಿಪರು | ಮತ್ತೆಕಾಮದರಾಗಬಲದಿಂದಂಭಹಂಕೃತ
ರು ॥೩॥ ಕೃಶವಮಾಳ್ಪರುದೇಹದಲ್ಲಿಹ | ವಿಶದಭೂತಗಳನ್ನು ಚೇತಸ|ರೆ
ಸೆದಅಂತರ್ಯಾಮಿಯನ್ನನುಅಸುರನಿಶ್ಚಯರು॥ಅಶನವದುಮತ್ತೆರನದಾ
ಗುವು | ದೆಸೆಯಯಜ್ಞತಪಂಗಳನುವಿಗೆ | ಸುಸಿನೆಮಾಳ್ಪಿಂತೆಪದದಾನದ
ಭೇದವನುಕೇಳ್ಳೈ ॥೪॥ಆಯುಸತ್ವವುಬಲವರೋಗತೆ | ದಾಯುಮಿಗೆಸುಖ
ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನ | ದಾಯುತಿಕೆಯುಹಸ್ನಿಗ್ಧರಸವುನುಸ್ಥಿರವುಹೃದ್ಯನಹ ॥ ಆ
ಯುವಾದಶನವರುಸಾತ್ವಿಕ | ಶ್ರೀಯುತನೆಕಟ್ವಾಮ್ಲವಣವು | ಸಾಯುಸ
ದಅತ್ಯುಷ್ಣತೀಕ್ಷ್ಣದರೂಕ್ಷದಾಹವಹ ॥೫॥ ಅಶನವದುರಾಜಸರಿಗಿಷ್ಟವು|
ಮೊಸಗುದೋಷಾಮಯದದುಃಖವ | ಪಸಿನೆಕೇಳ್ಳೈಯಾತಯಾಮವುಗತ
ರಸವುಪೂತಿ ॥ರಸವಿಹೀನದಪರ್ಯುಷಿತವದು|ಯಸೆಯದುಚ್ಛಿಷ್ಟವುಅಮೇ
ಧ್ಯದ | ಅಶನವೈತಾಮಸರಿಗಿಷ್ಟವುಕೇಳುಕೌಂತೇಯ ॥೬॥ ಫಲದಪೇಕ್ಷೆ
ಯುದಿಲ್ಲದೇತಾ | ನೊಲಿದುವಿಧಿಯಿಂದರಿದುನಿಶ್ಚಲ| ದಲಿಯೆಮಾಡಿದಯಜ್ಞ
ವದುಸಾತ್ವಿಕವುಕೇಳೆಂದ ॥ ವಲಿದುಫಲದಲಿಮನದಲಿಚ್ಛಿಸಿ | ಬಳಿಕವಂ
ಭಾರ್ಥದಲಿಮಾಡಿದ | ಕಲಿಯುಜನವದುತಾನೆರಾಜಸಕೇಳುಕೌಂತೇಯ॥
ವಿಧಿವಿಹೀನದಸೃಷ್ಟದನ್ನವು | ವದಗದಾಮಂತ್ರಕವದಕ್ಷಿಣೆ | ಸದಯಶ್ರ
ದ್ಧಾಹೀನಯಜ್ಞವುತಾಮಸವುನೋಡೆ॥ ಮುದವಿದೇವದ್ವಿಜರುಗುರುಗಳ|
ಗೊಂದವಿಪ್ರಾಜ್ಞದಪೂಜೆಶೌಚವು|ಪದಿಲದಾರ್ಜವಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವಹಿಂಸೆಕಾ
ಯದಲಿ ॥೮॥ ಪದಗಿಮಾಡಿದೆತಪವುಕೇಳ್ಳೈ | ಮುದದನುದ್ವೇಗಕದವಾಕ್ಯ

ವು । ಸವಿಯುಸತ್ಯವುಪ್ರಿಯವುಹಿತವುನುವೇದದಭ್ಯಾಸ ॥ ಇದುವೆವಾಙ್ಮ
ಯತಪವುಶ್ರದ್ಧೆಯು । ನೊದಗಿಮಾಡಿದತಪವುತ್ರಿವಿಧವು । ಹೃದಯದಲಿ
ಫಲಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದುಅದುವೆಸಾತ್ವಿಕವು ॥೯॥ ದಂಭದಿಂಸತ್ಕಾರಕೋಸು
ಗ । ತಾಂಬಯಸಿಮಾಡಿದತಪಸ್ಸದು । ನಂಬುವರುರಾಜಸವದಾಗಿಯೆ,ಪಾ
ರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥ ಮುಂಬರಿವಅವಿವೇಕವಾಗ್ರಹ ।ದಿಂಬಲಿದುದೇಹವನುದಂ
ಡಿಸಿ । ತಾಂಬಯಸಿಅನ್ಯರವಿನಾಶದತಪವುತಾಮಸವು ॥೧೦॥ ಕೊಡಲುತ
ಕ್ಕುದಿದೆಂದುಉಪಕೃತಿ । ಪಡೆಯದವಕೊಡುವೀಸುದಾನವು ।ಪಡೆದುದೇ
ಶವಕಾಲಪಾತ್ರವನದುವೆಸಾತ್ವಿಕವು ॥ಪಡವೆನವರಿಂಫಲವನೆನ್ನುತ।ಕೊ
ಡುವಫಲದುದ್ದಿಶ್ಯವಾಗಿಯು । ಪಡನೆಚಿತ್ತಕ್ಲೇಶೆಯಿಂಕೊಡಲದುವೆ
ರಾಜಸವು ॥೧೧॥ ದೇಶಕಾಲವುಪಾತ್ರವುನುಹಾ ।ರೈಸದೇಸತ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೆ।
ತಾನದಾಕೊಡುತಿರ್ಪದಾನವೆತಾಮಸವುನೋಡೆ॥ಭಾಶಿಸುವಪರಮಾತ್ಮ
ತ್ರಿಪದವಿ।ವಾಶಿಮಿಗೆಯಜ್ಞದಲಿವೇದದಿ ।ತಾಸದಾಬ್ರಾಹ್ಮರುಷಿಗಳಿಂದಲು
ಸ್ಮೃತವುಅದರಿಂದ ॥೧೨॥ ಪ್ರಣವಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯುದರಿಂ । ದೆಣಿಕೆವಿಾ
ರಿದಯಜ್ಞದಾನವು । ಅನಘತಪವದುಬ್ರಹ್ಮವಾದಿಗಳಿಂದವಿಧಿಯೆಂದು ॥
ಅನುಸರಿಸಪೇಳಿಹುದುಸತತವು । ಅನಘಅದರಿಂದಲ್ಲಿಗತತವು । ಯೆಣಿಸಿ
ನೋಡಲುಮೋಕ್ಷಕಾಂಕ್ಷಿತರಿಂದಪ್ರೋಕ್ತವಿದು॥೧೩॥ಮನುಜರಿಂಸತ್ಸಾ
ಧುಭಾವದಿ ।ಯೆಣಿಸಿಕೊಡಿಸಿಕೊಂಬುದೈಸವೆ ।ಅನಘಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಸಚ್ಛ
ಬ್ದವುನಿಯಾಮಕವು ॥ ಯೆಣಿಕೆತಪಯಜ್ಞದಲಿದಾನದಿ।ತನಗೆಪೇಳಿಹುದೈ
ಸೆಸತ್ತೆಂ । ದನಘಕರ್ಮವುಅದರನರ್ಥಿಸುತಿಹುದುಯುಲ್ಲವದು ॥೧೪॥ ಶ್ರ
ದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದಹೋಮದಾನವು । ಬುದ್ಧವಹತಪಮಾಡಿದೆಲ್ಲವು। ಶುದ್ಧವಲ್ಲವು
ಅದರಕೊಡದೆಯಿದ್ದುದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಬದ್ಧವಿದುಕೌಂತೇಯಯೆಂದೇ।ಸಿದ್ಧ
ರಿಸಿಪೇಳಿದನುಶ್ರೀಹರಿ।ಬುದ್ಧಿಯಿದುಕೇಳೆಂದುಸಂಜಯನೊರೆದನರಸಂಗೆ॥

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗ
ಯೋಗವೆಂಬ ಸಪ್ತದಶೋಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯಅಧ್ಯಾಯವು ॥ ಹರಿಯೊಡನೆಮುಗುಳೆಂದನರ್ಜುನ।ಪರ
ಮಸನ್ಯಾಸವನುತ್ಯಾಗವ।ನೊರವುದೈತತ್ವವನುತಿಳಿಯಲಿಬೇಕುಶ್ರೀಹರಿ
ಯೆ ॥ ಹರಿಯುನರಗಿಂತೆಂದಕಾಮ್ಯದ । ಘರದಕರ್ಮದನ್ಯಾಸವಿದುವೇ।ವ
ರಕವಿಗಳೆಂತೆಂಬರದಸನ್ಯಾಸವೆಂದೆನುತ ॥೧॥ ಸರ್ವಕರ್ಮದಫಲದತ್ಯಾಗ
ವೆ । ಉರ್ವರೆಯಲದುತ್ಯಾಗವೆಂಬರು ।ಸರ್ವವನುತಿಳಿವಿಹವಿಚಕ್ಷಣರದನೆ
ಕೌಂತೇಯ ॥ ಸರ್ವದೋಷದವಿಡುವತೆರದಿಂ । ದುರ್ವಿಯಲಿಕರ್ಮವನು
ಬಿಡುವುದೆ । ನಿರ್ವಹಣವೆನ್ನುವರುಕೆಲರಿವುತಿಯುತರುವ್ಯೋಲಿದು॥೨॥ ಕೆ

ಲಕುಯಜ್ಞದದಾನತಪವೆಂ । ಬಲಗುಕರ್ಮವಮಾಡಬೇಕು । ದೊಲಿದು
ಪೇಳ್ವರುನಿಶ್ಚಯವನೀಕೇಳುಕೌಂತೇಯ ‖ ಇಳೆಯೊಳೊಲಿದಿತ್ಯಾಗವಾ
ದರೆ । ತಿಳಿಯೆಮುತ್ತೈರನಾಗಿಪೇಳ್ವರು । ಸುಲಲಿತವುತಪಯಜ್ಞದಾನವು
ಬಿಡಲುಕೂಡದದ ‖೩‖ ವಿದಿತರಿಗೆಯಜ್ಞವನುದಾನವು । ಪಲವುತೆರವಿವು
ಪಾವನವುಯುಂ । ದಲಘುಮತಿಗಳುಪೇಳ್ವರದರಿಂನಿಶ್ಚಯಿಸಿಪೇಳ್ವೆ ‖ ಒ
ದಗುವೀಕರ್ಮಗಳಸಂಗವ । ಸದಯುಫಲಗಳಬಿಟ್ಟುಮಾಳ್ಪುದೆ ।ವಿದಿತಉ
ತ್ತಮವೆಂದುಯನ್ನಯನಿಶ್ಚಯವುಪಾರ್ಥ ‖೪‖ನಿಯತಕರ್ಮವಬಿಡಲಿಕೂ
ಡದು । ಸುಯಶವೋಹದಿತ್ಯಜಿಸಿದರೆಅದು । ಭಯದತಾಮಸತ್ಯಾಗವೆಂ
ಬರುಕೇಳುಪಾಂಡವನೆ ‖ ಭಯದಿದುಃಖವಿದೆಂದುಕರ್ಮವ । ನಯವಿದನೆ
ತಾಸನ್ಯಸಿಸಿದರೆ। ನಿಯತರಾಜಸತ್ಯಾಗತಾಫಲವನೀಯದಲ್ಲೈ ‖೫‖ ಕಾ
ರ್ಯವೆಂದುರೆಕರ್ಮಗಳತಾ । ನುರ್ವಿಯಲಿಫಲಗಳನುಕೋರದೆ । ನಿರ್ವ
ಹಣವೆಂದಾಚರಿಸೆಸಾತ್ವಿಕವುಸಂಮತವು‖ ಅಲ್ಲದನುಮಾಡಿದನಕರ್ಮಗೊ।
ಳಿಲ್ಲದ್ವೇಷವುಪ್ರೇಳ್ಳದನುತಾ ।ಬಲ್ಲುಮಾಡಿದಕರ್ಮದಿಂದವೆಸಂತಸವಬಿಲ್ಲ‖
ಎಲ್ಲಸತ್ವತ್ಯಾಗಿಯುವನಹ। ವಳ್ಳತಹಮೇಧಾವಿಸಂಶಯ । ವಿಲ್ಲದವನವದೇ
ಹಿಗಳಿಗಿದುಕರ್ಮವೆಲ್ಲವನು ‖ ನಿಲ್ಲದೇಬಿಡೆಯದರಿನಿಂಫಲ । ವೆಲ್ಲವದುವೇ
ತ್ಯಾಗವೆನಿಪ್ಪುದು । ನಿಲ್ಲದಾಂಷ್ಟೇಷ್ಟಮಿಶ್ರದಕರ್ಮಫಲಮೂರು ‖೭‖ಫಲ
ವಬಯಸುವರಾರವರ್ಗೆಯು । ತಿಳಿತ್ರಿವಿಧಕರ್ಮವದುಪೊಂದುಗು!ತಿಳಿದು
ಬಿಟ್ಟಹಸನ್ಯಸಿಗಳಿಗೆಯಿಲ್ಲತ್ರಿವಿಧಫಲ ‖ ತಿಳಿವುದೈಯಿವುಐದುಕಾರಣ।ವೊ
ಲಿದುಕರ್ಮದಸಿದ್ಧಿಗೋಸುಗ । ನಲಿದಸಾಂಖ್ಯದಯೋಗಸಿದ್ಧಾಂತದವಿ
ಭೇದವನು ‖೮‖ ಮೆರವಧಿಷ್ಠಾನವನುಕರ್ತೃವು । ಮಿರದಕರಣವುಬೇರೆ
ಬೇರದ । ನರವರನೆಬಹುವಿಧದಚೇಷ್ಟೆಯುದೈವವೆಗಕೂಡಿ ‖ ಇರುವುದೈ
ಐದಾಗಿಕೇಳ್ಳ । ಶರೀರವಾಬ್ಮನದಿಂದಯತ್ನೀ । ಕರಿಸಿದುದಕೀಐದುಕಾರ
ಣನ್ಯಾಯಕನ್ಯಕೆ ‖೯‖ಕೇವಲವುತಾಕರ್ತನೆಂದೇ। ಭಾವಿಸಿಯೆನೋ
ಡುವನುದುರ್ಮತಿ । ಸಾವಧಾನದಿಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆಪಡೆಯನವನವನು‖ಯಾ
ವನಿರಹಮ್ಮಿನಸ್ವಭಾವನೊ । ಯಾವನದುನಿರ್ಲೇಪಬುದ್ಧಿಯೊ । ಕೇವ
ಲವುಲೋಕಗಳಕೊಂದರುಕೊಲ್ಲಸಂಗಿಗನು ‖೧೦‖ ಕರ್ಮವಾಶ್ರೈಸು
ವುದುಮೂರನು । ನಿರ್ಮಲನೆಜ್ಞಾನವುನುಜ್ಞೇಯವು । ನಿರ್ಮದನೆಜ್ಞಾತನ
ನುಕರಣವುಕರ್ಮಕರ್ತೃವಿವು ‖ ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹಜ್ಞಾನಕರ್ಮವು।ಕರ್ಮ
ಕರ್ತನುಮೂರುಗುಣವೀ । ಧರ್ಮಭೇದದಿಕಾರ್ಯಭೇದವಕೇಳುನೀನದ
ನು‖೧೧‖ಸರ್ವಭೂತದೊಳೇಕಭಾವದ। ಅವ್ಯಯನತಾನಾವಕಾಬನೊ।
ನಿರ್ವಹಿಸಿಅವಿಭಕ್ತನನುಬೇರಾದಭೂತಗಳೊಳ್ ‖ಶರ್ವನನುಸಾತ್ವಿಕನ

ವನತಿಳಿ | ಪಶ್ವಿಬೇರಾಗರಿವಧೂತದ | ಸರ್ವರೊಳುರಾಜಸದಜ್ಞಾನವೃತಿ
ಳಿವುದೈಯಿಂತು ||೧೨|| ಕಾರ್ಯರೂಪದಪ್ರತುವಮೊದಲಹ | ದುಷ್ಟಿಯೊ
ಳಗೊಂಡರಲೆಫರ್ನನು | ಸಿದ್ಧಹದಕಾರ್ಯದಲಿಸಕ್ತನುತತ್ವದರ್ಥವನು ||
ನಿರ್ವಹಿಸಿಅರಿಯದನುಅಲ್ಪವ | ದುಷ್ಟಿಯಲಿತಾಮಸನದೆಂಬರು | ಕಾರ್ಯಬಿ
ಟ್ಟಿಯಹಂಕರಣದಿಂಆಯಸದಿಮಾಳ್ಪ ||೧೩|| ಕರ್ಮವದೆರಾಜಸನುಕ್ಷಯ
ವನು | ಪಶ್ವಿದನುಬಂಧವನುಹಿಂಸಾ | ಕಾರ್ಯವೆಂದರಿಯದವೆಪೌರುಷ
ವೊಹದಿಂಮಾಳ್ಪ || ಕರ್ಮವದುವೇತಾಮಸವೃತಿಳಿ | ಸುಮ್ಮನೇತಾಮು
ಕ್ತಸಂಗದಿ |ಹೆಮ್ಮೆಯಿಲ್ಲದೆಧೃತಿಯುಉತ್ಸಹಗೂಡಿಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ||೧೪||ನಿರ್ಮ
ದಾಸಿದ್ಧಿಯಲಿಸಮವಹ | ಕರ್ಮಸಾತ್ವಿಕನವನುರಾಗಿಯು | ಕರ್ಮಫಲ
ದಿಚ್ಛೆಯಲಿರಲುಬ್ಧತೆಯಿಂದಹಿಂಸಿಸುತೆ ||ಮರ್ಮವರಿಯದೆಹರ್ಷಶೋಕದಿ
ಪೇರ್ಮೆವಡೆವುದೆರಾಜಸವೃತಿಳಿ |ಧರ್ಮವಿದಯುಕ್ತತೆಯುಪ್ರಾಕೃತಸ್ತ
ಬ್ಧಶಠನಲಸ ||೧೫|| ಪರರಸಾಧಿಪರಾವಮಾನಿಯು | ಮರುವಿಷಾದಿಯು
ದೀರ್ಘಸೂತ್ರಿಯು | ಮೆರವಕರ್ತನುತಾಮಸಿಯುನೀಕೇಳುಕೌಂತೇಯ ||
ವೊರದುಪೇಳುವಬುದ್ಧಿಭೇದವ | ಮರುಧೃತಿಯಭೇದವನುವೆರವು |ತ್ರಿಗು
ವಗುಣದಿಂತ್ರಿವಿಧವನುಕೇಳ್ಪೇಳುವೆನುಮುದದಿಂದ ||೧೬|| ಭೇದದಿಂದಅ
ಶೇಷವನುನೀ | ನೊಧನಂಜಯಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿಯು | ಅದರಸಿಗಪೆಕಾರ್ಯ
ಕಾರ್ಯದಿಬಂಧಮೋಕ್ಷವನು ||ಮೋದದಿಂದಾವಮತಿತಿಳಿವುದು | ಸಾದರದ
ಲಾಬುದ್ಧಿಸಾತ್ವಿಕ | ಮಾದುದನುತಾಧರ್ಮಧರ್ಮದಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯದಲಿ ||
ತಾನೆಥಾರ್ಥವನರಿಯದಿರುವೇ | ಮಾನಸಿಧರಾಜಸದಧರ್ಮದಿ|ತಾನುತಿಳಿ
ವುದುಧರ್ಮವೆನುತಲಿಅಜ್ಞತೆಯನಿಂದ|| ತಾನಿದೀಗಿಂತೆಂದುಸರ್ಮದೊ|ಳಾ
ನಿವಿಪರೀತಾರ್ಥವನುಅದು |ತಾನೆತಾಮಸಬುದ್ಧಿಕೇಳೈಪಾಂಡವೋತ್ತಮ
ನೆ ||೧೭|| ದಾಮಬುದ್ಧಿಯುಧೈರ್ಯದಿಂದಲಿ | ಸೇರಿಸುವಯೋಗಾಗ್ರಯೋ
ಗದಿ | ಕೇವಲಪುಮನಪ್ರಾಣಯಿಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯಗಳನುತಾನು ||ಸಾವಧಾ
ನದಿಧರಿಸುವುದೊಅದು |ಪಾವನದಸಾತ್ವಿಕದಧೃತಿಮ | ತಾತ್ವಬುದ್ಧಿಯು
ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಗಳಫಲಗಳನು ||೧೮|| ಕೋರಿಧರಿಸುವಧೃತಿಯುರಾಜ
ಸ | ಸಾರಿಸ್ವಪ್ನವಭಯವುಶೋಕವು |ವಿಮಾರುಮವಿಷಾದವನುಧರಿಸಿದಧೃ
ತಿಯೆತಾಮಸವು || ಸೇರಿಸುವಸುಖಮುತ್ತದನುಕೇಳ್ | ಸಾರೆಅಭ್ಯಾಸದ
ಲಿರಮಿಸುವ |ಪಾರಬುದ್ಧಿಯೆದುಃಖದಂತ್ಯವಸೇರುತಿಹುದೈಸೆ||೨೦||ಮೊ
ದಲುವಿಷಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿಯೆ | ಮೊದಗುವುದುತಾನಮೃತಸಾಮ್ಯವ|ಅದು
ವೆಸಾತ್ವಿಕಸುಖವುಬುದ್ಧಿಪ್ರಸಾದವಾತ್ಮನಲಿ|| ವರಗಿಹುದುಸಾತ್ವಿಕದಸು
ಖವದು | ಪೃಥಿದುವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದಸಂಗದಿ | ಮೊದಲಮೃತಕಡೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯದುರಾಜಸದಸುಖವು ॥೨೧॥ ಮೊದಲಿನಲಿಕಡೆಯಲ್ಲಿಮೋಹಕ।ಒದೆ
ಗಿನಿದ್ರಾಲಸ್ಯದಲ್ಲಿಯು ।ಪುದಿದುಯೇಳುವುದದುಪ್ರಮಾದದಿಸುಖವುತಾಮ
ಸವು ॥ ಒದಗಿದೀತಾಮಸದಗುಣವಿದು । ಪದುಳದಿಂದರಿಯೈಯನೀನಿದು।
ಮೊದಲೆಬಿಡುಯಿದರಿಂದನಿನಗೆಯುಸುಖವುದೊರಕುವುದು ॥ಪ್ರಕೃತಿಸಂ
ಭವವಾದಗುಣದಿಂ । ವಿಕರಿಸದಸತ್ವವುಮದಿಲ್ಲವು ।ಸಕಲಭೂಮಂಡಲದ
ಜನದಲಿದಿವಿಯಸುರರೊಳಗೆ ॥ ಸಕಲವರ್ಣದಕರ್ಮಗಳುತಾವ । ಪ್ರಕಟ
ಸಿಹುದೈಬೇರೆಬೇರೆಯು । ವಿಕಿರಿಸುವಸಹಜದಗುಣಂಗಳಿಂದನೀತಿಳಿಯೈ॥
ಶಮವುದಮವುನುತತಪವುಶೌಚವು । ವಿಮಲಕ್ಷಾಂತಿಯುಅರ್ಜವವುತಿಳಿ ।
ಭ್ರಮಿಸದಹವಿಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನವುಆಸ್ತಿಕ್ಯವದುವೆ ॥ ಸುಮನಬ್ರಾಹ್ಮ್ಯದಕರ್ಮ
ಸಹಜವು । ಕ್ರಮದಿಶೌರ್ಯವುತೇಜಧೃತಿಯುನು ।ಸಮವುದಾಕ್ಷ್ಯವುಯು
ದ್ಧದಲ್ಲಿಪಲಾಯನವುಮಿಗೆಯು ॥೨೪॥ ದಾನದೀಶ್ವರಭಾವಕ್ಷಾತ್ರಕೆ।ಮಾ
ನಿತದಘನತರಸ್ವಭಾವವು । ತಾನುಕೃಷಿವಾಣಿಜ್ಯಗೋರಕ್ಷಣವುವೈಶ್ಯನ
ದು ॥ ಮಾನನಿಧಿನಿಜದಿಂದತಿಳಿಯಿದು । ಮಾನಿತನುಯಿದನರಿತುನಡೆವನೆ ।
ತಾನುವೈಶ್ಯನುಯೆಂದುಅಚ್ಯುತಪೇಳಿದರ್ಜುನಗೆ ॥೨೫॥ಮೂರುವರ್ಣದ
ಸೇವೆಶೂದ್ರನಿ । ಗೋರುಗುಡಿಸದಸಹಜಭಾವವು । ಬೇರೆಬೇರವರವರು
ತಮಕರ್ಮಗಳಿನಿಂದ ॥ಸೇರುವರುತತ್ಸಿದ್ಧಿಗಳನದ । ನಾರಯಿದುನಾನೊ
ರೆವೆಕೇಳೈ । ಆರುತಮ್ಮಯಕರ್ಮಗಳಮಿಗೆನಾಚರಿಸಿದವರು ॥೨೬॥ನಾರೆ
ಯರಿನೀಪ್ರವೃತ್ತಿಭೂತಕೆ ।ಮಾರಿದರಿನಿಂಸರ್ವವಿದುತತ ।ಸೇರಿತಮ್ಮಯ
ಕರ್ಮದಿಂದರ್ಚಿಸಿಯೆಪಡದವರು ॥ ನಾರೆರಚಿಸಿದಪರರಧರ್ಮಕೆ। ಮೀ
ರುತಿಹದುಸ್ವಧರ್ಮವಿಗುಣತೆ। ಯೂರಿದರುಅದರಿಂಸ್ವಭಾವದಕರ್ಮವನು
ರಚಿಸೆ ॥೨೭॥ಶಾರರೈಕಿಲ್ಬಿಷವನದರಿಂ । ಸೇರಿತಮ್ಮಯಸಹಜಕರ್ಮವ।
ಪಾರದೋಷದಿಕೂಡಿದರುಬಿಡದಹುದದಲ್ಲನಲೈ॥ಮೀರಿಸರ್ವಾರಂಭದೋ
ಷದಿ। ನಾರೆಧೂಮವಹದಗ್ನಿಯಂದದಿ। ಸೇರಿಯಾವೃತವಾಗಿಹುದುಕೇಳೈಯ
ಕೌಂತೇಯ ॥೨೮॥ ಅಸಕತಿಬುದ್ಧಿಯೊಳಗಿಲ್ಲದೆ । ರೋಸಿಸರ್ವವಜಯಿಸಿ
ಮನದೊಳು । ಘಾಸಿಸುವಯಿಚ್ಛೆಯನುಬಿಟ್ಟುರೆಯಿರಲುಕೌಂತೇಯ ॥
ಭಾಷಿಸುವನೈಷ್ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಿಯು ।ನೈಸುವನುತಾಪಡೆಯೆಸನ್ಯಸ।ದಾಕಕು
ತಿಯಂಪಡವನೈನೀಕೇಳುಪಾಂಡವನೆ ॥ ೨೯॥ ಸಿದ್ಧಿಯನುಪಡದವನುಬ್ರ
ಹ್ಮನ । ಹೊದ್ದುವನೊಯಂತದರರೀತಿಯೆ । ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಚದಲಿಪೇ
ಳುವೆಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯನು ॥ ಬುದ್ಧಿನಿರ್ಮಲದಿಂದಕೂಡಿಯು । ಬದ್ಧಧೃತಿಯಿಂ
ಮನವನಿಯಮಿಸಿ । ಶಬ್ದಮೊದಲಹವಿಷಯರಾಗದ್ವೇಷಗಳಬಿಟ್ಟು ॥೩೦॥
ವಿಜನದೆಡೆಯಂಸೇರಿನಿಯಮದಿ । ಭುಂಜಿಸಿಅನ್ನವನಿಯತತ್ರಿಕರಣ । ಸುಜ

ನನಿತ್ಯವುಧ್ಯಾನಯೋಗದಿವಿರತಿಯನುಪಡದು ॥ ಭಜಿಸೆಧೆಯಹಂಕಾರಬ
ಲವನು। ತ್ಯಜಿಸಿಕಾಮಕ್ರೋಧಗ್ರಾಹ್ಯವ।ಸುಜನನಿರ್ಮಮಶಾಂತಬ್ರಹ್ಮ
ವೃತ್ತಾನೆಯಾಗಿಹನು ॥೩೦॥ಬ್ರಹ್ಮಪಾದಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತನು । ವ್ಯೊಮ್ಮನದಿ
ಚಿಂತಿಸನುಕಾಂಕ್ಷಿಸಿ।ಸಮ್ಮತನುಸರ್ವಾತ್ರಭಕ್ತಿಯಪರನನೋಡುವನು
ನೆವ್ಮಿಭಕ್ತಿಯಲೆನ್ನತಿಳಿವನು । ಸಮ್ಮತದಿಸುಯಥಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೆ।ವಮ್ಮ
ನದಲೇತಿಳಿದುನೊಂದುವಮೋಲೆಯನ್ನುವನೆ ॥೩೧॥ ಸರ್ವಕರ್ಮಂಗಳಸೆ
ದಾತಾ । ನಿರ್ವಹಿಸಿಮಾಡಲುಮದಾಶ್ರಿತ ।ಉರ್ವಿಯಲಿಯನ್ನಯಪ್ರಸಾದ
ದಿಪಡೆವನವ್ಯಯವ ॥ ಸರ್ವಕರ್ಮವಮನದಿಯನ್ನಲಿ । ನಿರ್ವಹಿಸಲರ್ಪಿಸಿ
ಯೆಮತ್ಪರ । ನಿರ್ಮಲನೆಮಚ್ಚಿತ್ತನಾಗೈಯಧಿಕಯೋಗದಲಿ ॥೩೩॥ಯ
ನ್ನಚಿತ್ತದಿಸರ್ವದುರ್ಗಮ । ವನ್ನಕರುಣದಿತರಿಪೆಹಮ್ಮಿಂದೆ । ನ್ನವಾ
ಕ್ಯವಕೇಳದಿರೆಪುರುಷಾರ್ಥಭ್ರಷ್ಟನಹೆ ॥ ಯಿನ್ನಹಂಕಾರವನದಾಶ್ರಿಸಿ ।
ಸಂನಯುದ್ಧವತ್ಯಜಿಸಲಿಚ್ಛಿಸೆ । ನಿನ್ನನಿಶ್ಚಯಮಿಥ್ಯತಾನೇಮಾಡಿಪಳು
ಪ್ರಕೃತಿ ॥೩೪॥ ಸಹಜಕರ್ಮದಿಬದ್ಧನಾಗಿಯೆ । ವಿಹಿತಕರ್ಮವಬಿಡಲದಿ
ಚ್ಛಿಪೆ । ಸಹಸಕರ್ಮವೆಮಾಡಿಸುವದೈವಾಳ್ವದೆಲ್ಲವನು॥ಅಹಹಈಶ್ವರ
ಸರ್ವಭೂತದಿ । ವಿಹಿತದಿಂದಿರುತಿರ್ದುಭ್ರಮಿಸನು । ಸಹಸದಿಂಸೂತ್ರಿಕ
ನುಬೊಂಬೆಗಳಂತೆನಡಸುವನು ॥೩೫॥ ಸರ್ವಭಾವದಲವನನೇನೀ।ಸರ್ವ
ದಾಶರಣೊಂದುಭಾರತ । ಶರ್ವಿಯವನಪ್ರಸಾದದಿಂಶಾಂತಿಯನುಪರಗತಿ
ಯ ॥ ನಿರ್ವಹಿಸಿಗುಹ್ಯದಲಿಗುಹ್ಯವ । ಸರ್ವಜ್ಞಾನವನೊರದೆನಿನಿಗೈ।ಸರ್ವ
ವಾಲೋಚಿಸಿಯೆಮಾಡ್ಬೈಯಾವದಿಚ್ಛಿಪೆಯೊ ॥೩೬॥ತಿರಿಗಿಗುಹ್ಯದತಮವ
ಕೇಳೈ । ಪರಮುವಚನವನೆನ್ನದನುಸೀ । ಪರಮಹಿತನೆನಗಾದರೆಯುಪೇ
ಳುವೆನುಹಿತತರವ ॥ಸ್ಥಿರವಮಾಡೈಮನವನೆನ್ನಲಿ।ಪರಮುಭಕ್ತಿಯಮಾ
ಡುಯನ್ನಲಿ । ತಿರಿಗಿಯಜಿಸೈಯನ್ನಪ್ರಣಮದಿಮನವನೀಮಾಡೈ ॥೩೭॥
ಎನ್ನನೇಮಿಗೆಸೇರ್ವೆನೀನೆಲೊ । ಯಿನ್ನಸತ್ಯವಿದೆಂದುತಿಳಿವುದು । ನನ್ನ
ತನೆನೀಪ್ರಿಯನದಾಗಲುಯಿಹುದಪೇಳಿದೆನು ॥ಯಿನ್ನಸರ್ವದಧರ್ಮವನು
ಬಿ । ಟ್ಟೆನ್ನನೊಬ್ಬನಶರಣುಹೊಂದೈ । ಯಿನ್ನಶೋಕವಪರಿಹರಿಪೆನಾ
ಸಕಲಪಾಪಗಳಂ ॥ ಪರಿವೆಯಿದನತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆಯು । ವುರುಸುಭಕ್ತರ
ದಲ್ಲವವರಿಗು । ನರಅಶುಶ್ರೂಷರಿಗುಯನ್ನಲಸೂಯಯುಕ್ತರಿಗು ॥ ವು
ರೆಪುದಿರುಯಾವಾಗಲಾದರು । ಪರಮಗುಹ್ಯವುಯಿದನುಯನ್ನನು। ಪರ
ಮಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆಪೇಳುಹಿದರವರುಭಕ್ತಿಯನು ॥೩೯॥ ಮಾಡಿಯನ್ನಲಿಪೂ
ರ್ಣವಾಗಿಯೆ । ಕೂಡುವರುಯನ್ನಲ್ಲಿಸಂಶಯ। ಬೇಡಮನುಜರೊಳಾರು
ಯಿಲ್ಲವುಪ್ರಿಯತಮರುಮನಗೆ ॥ ನೋಡಿದರೆಮುಂದಾದರೆನಗಯುಯಿಾ

ಡಿರಿವಪ್ರಿಯತಮರಿರರುಯಿಂ | ನಾಡಲೇತಕೆಭುವನದೊಳುಕೌಂತೇಯ
ಕೇಳೆಂದ ॥೬೦॥ ಆದಡೆಮ್ಮಿಬ್ಬರಸುಧರ್ಮ್ಯದ | ವಾದವನುಅಧ್ಯಯನ
ಮಾಡುವ|ಮೋದದಿಂದಲಿಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿಯಿಷ್ಟನೆನಗವನು ॥ ಸಾದರದೊ
ಳೆಂತೆಂಬಮತಿಯಾ | ರಾದಡೆನ್ನನಸೂಯಕರುಶ್ರದ್ಧೆಯು | ಲೋದಿದರು
ಕೇಳಿದರುಮುಕ್ತರುಪುಣ್ಯಲೋಕಗಳ ॥೬೧॥ ಪಾರ್ಥಮನದೇಕಾಗ್ರ
ದಿಂದಲಿ | ಸ್ವಾರ್ಥದಲಿನೀಕೇಳಿದೆಯುಮೊದ |ಲಿದ್ದಅಜ್ಞಾನವನುಮೋಹವು
ನಾಶವಾಯ್ತೇನೈ ॥ ಲಬ್ಧವಾಯ್ತುಸ್ಮೃತಿಯುಮೋಹವು | ಯಿದ್ದುದ
ಮುಸ್ಪಷ್ಟದಲಿನಶ್ಯವು | ಬದ್ಧವಾಗಿಹತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದದಿಯನಗೆಅಚ್ಯುತನೆ ॥
ಯುದ್ಧಕೇಗಲೆಯೆದ್ದೆನೈಯನ|ಗಿರ್ದಸಂದಿಗವೆಲ್ಲಹೋಯಿತು|ಶುದ್ಧವಾಗಿ
ಹೆನಿನ್ನವಾಕ್ಯದವೋಲುಚರಿಸುವೆನು ॥ ಯುದ್ಧದಲಿಯಿದನರಿತುಸಂಜಯ|
ನಿರ್ಧರಿಸಿನೃಪಗೆಂದಕೇಳೈ |ಬದ್ಧನಾದೆಮಹಾತ್ಮರಾಗಿಹಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವ
ರ ॥೬೩॥ ಈಮಹಾದ್ಭುತರೋಮಹರುಷದ | ಲೋಮಹಾತ್ಮನೆವ್ಯಾಸ
ಕೃಪೆಯಿಂ | ದೀಮಹಿಯಲೆನಗಾಯ್ತುಶ್ರವಣವುಪರಮಗುಹ್ಯವಿದು |
ಯಿನಾಮಹಾಯೋಗೀಶಕೃಷ್ಣನ |ಸಾಮಯುಕ್ತದಿತಾನೆಪೇಳಿದ |ನಾಮ
ಬವಿಕೇಳಿದುದಸ್ಮರಿಸಿಯೆಹೃಷ್ಟನಾದೆವಿಗೆ ॥ ಅದ್ಭುತದಶ್ರೀಹರಿಯರೂಪ
ವ | ಹೊದ್ದಿಮನದಿಂಸ್ಮರಿಸುತಲಿಮಿಗೆ | ಬದ್ಧವಿದುವಿಸ್ಮಯವದಾಯಿತು
ಮುದವತಾಳುವೆನು ॥ ಬದ್ಧವಿದುಯೋಗೀಶಕೃಷ್ಣನು|ಯಿದ್ದನೆಲ್ಲಿಧನು
ರ್ಧರನುನರ |ಹೊದ್ದುವುದದಲ್ಲಲ್ಲಿವಿಜಯವುಶ್ರೀಯುಭೂತಿಯುನು ॥೬೪॥

ಇತಿಶ್ರೀ ಗೀತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಾದಿತತ್ವನಿರ್ಣ
ಯವೆಂಬ ೧೮ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ್ಸಮಾಪ್ತವು.

ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ೧೮ ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೯೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಕವಿದುಹಳಚಿತ್ತುಭಯಬಲಶಿವ|ಶಿವಾ
ಮಹಾದೇವಮಪದರಜ | ರವಿಯತಿವಿದುದುದಿವವನಳಿದುದುಕುಸಿದನ
ಹಿರಾಯ ॥ಪದನು॥ ಅವಧರಿಸುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗಂಗಾ|ಭವನಸುಯಿಧಾನ
ದಲಿಕೌರವ | ನಿವಹದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಾರೈಕೆಯಲಿರೆಪ್ರಸೇನೆ ॥ ಸವತಳ
ಸಿವೋಹರಿಸಿಕೈವೀ |ಸುವಮಹೀಶರನೀಕ್ಷಿಸುವದಾ|ಹವಮಹೋದ್ಯೋ
ಗದಲಿಬೆರಗಾಯಿತ್ತುಸುರಕಟಕ ॥೧॥ ಎರಡುಬಲಕೈಲಾಗನೀಕ್ಷಿಸು| ಶಿರ
ಕೃತಾಂತನಪ್ರರಕೆವಾಹಿನಿ | ಸರಿವುದೆಂಬಂದದಲಿಕೈವೀಸಿದರುಭೂಭುಜ
ರು ॥ ಅರರೆಮೂಡಣಶರಧಿಪಡುವಣ|ಶರಧಿಗಾಂತುದೋರಣಾಚಮತ್ಕೃ
ತಿ | ಸುರರನಯನಾಂಗಣಕೆಕವಿತುಕೌತುಕಾಂಬುಧಿಯ॥ಎಲೆಲೆಕವಿ
ವಿಬರಸುಚಿರಸಿ | ಟ್ಟಳಿಸುಶಿವಿತಿವಿಭಲರೆಭಲರತಿ | ಬಲಸುಹುಂಚವಿಕ್ರಿನ್ನ

ಹೊಯ್ಹೊಯ್ಚೂಣಿಗರನೆನುತ ॥ ಬಲಜಲಧಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಳವಿ । ಗ್ಗಳಿಸಿ
ಹಳಚಿತುಗಿರಿಯುಬೆಸುಗೆಯು । ಕಳಚಿತಹಿಪನಕೊರಳುಕುಶಿದುದುಕಮ
ಠನೆದೆಬಿರಿಯೆ॥೩॥ ವರರಿಜೆರದುರೆಹಳಚಿದೊಡೆನೆಲ।ನದುರಿತವ್ವಳಿಸಿದೊ
ಡೆವಿಕ್ಕಟಿ। ವುದಪಡಗಿದವುಕರ್ಣವುವೆಟ್ಟದಡಹಿಪನೆದೆಯೊಡೆಯೆ॥ಹೊ
ದರುವಿಗೆಹೊಕ್ಕಾಳಬೆರಳಿನ । ತುದಿಯುಬೊಬ್ಬೆಯುರವದೊಳಗೆಜಗ। ವ
ದುರೆವಳವ್ವಳಿಸಿತ್ತುಕೌರವಪಾಂಡುಸುತಸೇನ ॥೪॥ ರಣದೊಳಾದುದು
ಬೋನವಾರೋ । ಗಣೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈವುದೈಚರ । ಗಣಸಹಿತವೆಂದತಿಬ
ಲರುಕಾಲಂಗೆದೂತರನು ॥ ಅಣಿಯೊಳಟ್ಟದರೆನಲುಪಡೆಯುರ।ವಣೆಯು
ಪದಹತಿಧೂಳಿಗಗನಾಂ । ಗಣಕೆಕವಿದುದುತೀವಿದಭುಜಭವಾಂಡಮಂಡ
ಲವ ॥ ೫ ॥ ಚಲನದಿಂದುದಯಿಸಿದಕೊದ್ರತೆ । ಗಲಿಸಿಸುರಗಂಗೆಯುಮಿಂ
ದು।ಚ್ಚಳಿಸಿರಜತಾದ್ರಿಯುಲಿಶೂಲಿಯುಪದಯುಗವಬಜಿಸಿ ॥ ಬಳಿಕನಾಕವ
ನೈದಿಸುವುನೋ।ಲಲನೆಯರಕುಂತಳಕೆಹಾಯ್ದುದು।ಬಲದಪದಹತಧೂ
ಳಿಗೆಲಿದುದುವಾಜಪೇಯಿಗಳ ॥೬॥ ಹರಿಗೆಕೆಂಪಿನಝುಗೆಸುರಾಂಗನೆ । ಯು
ರಿಗೆಸುಭಟವ್ರಜಕೆಕುಂಕನಿ। ವರದಿಶಾಂಗನೆಯುರಿಗೆಬೈತಲೆಗೆಸವಸಿಂಧೂ
ರ ॥ ಸುರಪನನಿಮಿಷತನಕೆರಿಪುವಿನ।ಲುರವಣಿಸಿಕೆಂಧೂಳನಭಕು।ಸ್ಫುರಿ
ಸೆಹೊಯ್ದಾಡಿದುದುವರಚತುರಂಗಬಲಹಳಚಿ॥ಬಿಡದೆಕಡಿದಾಡಿದುದುಸೇ
ನಾ।ಕಡಲುರಕುತದಕಡಲನುಗುಳಿತು।'ಬಿಡದೆಸುಟರುಘಾಳಿವಿಳಯುದ
ಮುಳೆಯುಸುದದಂತೆ॥ಬಿಡದೆರಡುರಟ್ಟುಗಳಕೈವ್ಯೊ। ವಿಡಿದುಹರಿವರುಣಾಂ
ಬುಜಲದಲಿ।ಕಡಿತುಗಳುಬೆಂಡೇಳದಂತಿಗಳಟ್ಟಕೊಡೆನೆಗೆಯೆ॥ಲಗ್ಗೆಮುಸ
ಗಿದಸೂಳುವ್ರೊಲಿನ । ನೊಗ್ಗಿನಲಿಮುಂಕೊಂಡುವೋಹರ। ಒಗ್ಗೊಡದು
ಹೆಣಗಿವುದುಕೇಶಾಕೇಶಿಯುದ್ಧದಲಿ॥ ವೊಗ್ಗರವಕೆದರಿದರುಹೊಯ್ದೊ
ಡ।ಮುಗ್ಗಿದರುಕಡಲಿಡುಪರಕುತದ। ಸುಗ್ಗಿಶಾಕಿನಿಯುರಿಗೆಸೇರಿತುಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದಾ॥೯॥ತೆಗದುದುಬ್ಬಿದಚೂಣಿಹೆಣಸಾ । ಲುಗಳುಹರದವುರಕುತ
ದುರವ್ರೇನ।ಲುಗಳಹರಿದವುಹೊರದನಂತಕನುರುಪರಿಗ್ರಹವಾ॥ ಅಗಿದುಬಿ
ದ್ದುದುಚೂಣಿಬಲುಗಾ । ಳಗವಸೊದ್ಯಾರಿಸುತರಾಯರು । ತೆಗಸಿದರು
ಸೇನೆಯನುನೂಕಿದರಂದುಬಿಲ್ಲವರ ॥೧೦॥ ಜಡಿವಕೈದುಗಳುಲಿಯೆಲೋ
ಹವ। ನಡಸಿಕಾರಿದನಂದುಖಣಖಟ।ವಿಡುವದನಿತೀವಿದುದುಅಬುಜಭವಾಂ
ಡಮಂಡಲವ ॥ ಕಡುಗಿಹೊಯಿದಾಡಿದರುದಾವರುದಾವಣಿ।ವಿಡಿದುಜೋ
ಲುವಕರುಳಹಿಣಿಲೊಳು । ತೊಡಗಿತೋಟಿಯುಭಟರುಹಾರಿದರಂತಕನ
ಪುರಿಗೆ ॥೧೧॥ ಪ್ರಲಿದೊಗಲಸೀಸಕದಕಿಗ್ಗ । ಟ್ಟೊಲವಸುರಗಿಯುಕಾಂಚ
ನದೊಳಿತಿ।ಬಲಿದಬಿಲ್ಲಸಬಿಗಿದತಿರುವಿನಬೆರಳಹೊಯ್ಲುಗಳ॥ಬಲಿದಮುಂ

ಗೈಹೊಡೆಯುಬಿರಿದಿನೊ | ಳುಲಿವಘಂಟೆಯುಬೆನ್ನಗಿವಬ | ತ್ತಳಿಕೆಗಳಲ್ಲೆ
ದಿದರುಬಿಲ್ಲಾಳುಭಯಸೇನೆಯಲಿ ||೧೨|| ಬೊಬ್ಬಿರಿದುಮೊಣಕಾಲನೂರಿ
ದ | ರಬ್ಬರದಿಸಿದಿರಾಂತುಕಾಲನ| ಹೆಬ್ಬುಲಿಸುಘನವಾಯ್ತುಬರಹೇಳೆಂಬ
ವೋಲೊದರಿ || ಹಬ್ಬುಗೆಯಬಿಲ್ಲುಗಳಝೇವಡೆ| ಮಬ್ಬುವಗರಿನಕಣೆಯಿಂ
ಬಿರುದಿನ | ಕೊಬ್ಬಿದಾಳೆಚ್ಚಾಡಿಶಿಕ್ಕಿದಮುಂದಿಚಂಡಿಸಿದ ||೧೩|| ಬೆರಳಶರ
ಸಂಧಾನದೃಷ್ಟಿಯ | ಮುರಿಯಮುಷ್ಟಿಯಮೂರಲೆಯಕಿವಿ | ವರೆಯತೆ
ಗಹಿನತೋಟಿಕಾರರುತುಳುಕಿದರುಕಣೆಯ || ಅರರೆಕಪಿಕವಿದಂಬುಕೊ
ಡುಕೊಡು | ಕರುಳನುಗಿಯೆಂದೆನಲುಹೆಣಗಳು | ಹೊರಳಿದವುಹೊಡ
ಕರಿಸಿದವುಹೊಕ್ಕೆಸೆವಚೂಣಿಗರ||೧೪|| ಕಣೆಕಣೆಯಹಳಚಿದವುಮಾರ್ಗ
ಣೆ | ಕಣೆಯಕಡಿದವುಕವಿವಕಣೆಕಿರು | ಗಣೆಯಮುಕ್ಕಳಿಸಿದವುಹೆಕ್ಕ
ಳಿಸಿದವುಹಂದೆಗಳ || ಖಣಿಖಟಿಲುಘಳಿಘಳಿಲುಧೊಪ್ಪನೆ |ಘಣಲುಘರಿಘ
ರಿಕೊಯ್ಯವಸೀಳುವ| ಹೆಣಗೆಡಹುವಬ್ಬರಣೆಮಿಗಿಲೊದಗಿದರುಬಿಲ್ಲವರು||
ಉರಗಬಲದುರವಣೆಯೊನಾರಿಜ | ತರುಗಳುಪಶಾಖೆಗಳೊಕಾಲನ| ಹರ
ವರೆಯಹೆಬ್ಬುಳಿಸುತ್ತುವವಿಹಗಸಂತತಿಯ || ತರಣಿತಲ್ಲಣಿಸಿದನುಹೊ
ಗರಲ | ಗುರಿಗೆದರಿಹೊಗರೆದ್ದುಹಿಳುಕ | ಬ್ಬರಿಸಿಗಬ್ಬರಿಸಿದವುದಿಗುತಟ
ವನುಶರವ್ರಾತ||೧೬|| ಹೆಣಗಿಹುಣಿಲಿರಿದಭ್ರದಲಿಸಂ|ದಣಿಸಿಕಣೆಕೈಕೊಂ
ಡುದಂಬರ| ಮಣಿಯನೀದುದುತಿಮಿರರಾಜನದಂಡುಸಂದಣಿಸಿ || ಮಣಿ
ಮಕುಟದಲೆಗೊಯಿಲನೆಲದಾ | ಸಾಣೆಯೊಳಗಗನಾರ್ಣವದಪಾಡಬ| ಕಾ
ಣವ್ಯೊಕೌತುಕವೆನಿಸಲೆಚ್ಚಾಡಿದರುಬಿಲ್ಲವರು||೧೭|| ರೇಣುಹತ್ತಿದರವಿಯ
ಮಸೆಯೊಲು | ಸಾಣೆಯಿಕ್ಕಿದಭಗಣರತ್ನವ | ವಾಣಿಗೆಳೆಯಲುಕಮಲ
ಭವಸೃಜಿಸಿದಸಲಾಖೆಗಳೊ|| ಕಾಣೆನಭ್ರವನವುಮದಿಕ್ಕುಗ|ಳೇಣುಮು
ರಿದುದುಹೊಕ್ಕೆಸುವಬಿಡು| ಜಾಣದುರುವಣೆಯಾಚಿಸಿತುಲೋಕದಧನು
ರ್ಧರರ ||೧೮|| ವೀರಧಣುಧಣುಪೂತುರೇಬಿಲು | ಗಾರಮುಝುರೇಚಾಪ
ತಂತ್ರವಿ | ಶಾರದಾಯನುತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಬಿರುದಮೂದಲಿಸಿ || ಓರಣ
ದಕಣೆಗಳಲಿತಲೆಗಳ | ತೋರಣವಕಟ್ಟಿದರುಸೇನಾ | ಮಾರಣವಬೇಳ
ದರುಅರುಣಜಲಾಜ್ಯದಾಹುತಿಯ||೧೯|| ಪ್ರಳಯದಿವಸದಪಟುಪವನನೀ|
ಹಿಳುಕು ಘಾಳಿಯೊಳುದಯಿಸಿದನೋಬಿಡೆ | ಮೊಳಗಿಮೋದುವಸಿಡಿಲ
ಪಂಬಿನವೊನೆಯೊಳುದಿಸಿದವೊ|| ಜಲಧಿಯನುಜಂಗುಳಿಸಿತುದರಕೆ|ಕುಲಿ
ಶಭೀತಿಯಬಿರುಬುಗೆಣೆಬಳಿ | ಸಲಿಸಿಹರಿದಾಡಿದರುಸುಭಟರಗೋಣಗುರ
ಮಾಡಿ||೨೦|| ಕುಣಿದಸುಪಕೊಕಿರಿಪಬಿರುದರ| ನಣಕಿಸುನಬಲುಬಿಲ್ಲೊ
ದರಿಕೈ|ದಣಿಯೆಕಣುನೆಟ್ಟಾಲಿಗೊಲೆತಳಮುಂಡಿಮುರನಾಗಿ || ಹೆಣಗಿದರ

ವಣರೌಕಿದರು | ಬಿರುಗಹಿಸವೆಯಲೆಬ್ಬಾಡಿದರುಸಂ | ದಣಿಸಿದರುಕಿಗ್ಗ
ಟ್ಟ ಸುರಗಿಯನುಗಿದುಹಳಚಿದರು ॥ ಅಹಿತನಾಲಿಗೆಮೃತ್ಯುವಿನಹಲು |
ಗಹಳೆಗಳಕಳದಂತೆಸಿಡಿಲಿನ|ಬಹಳದುರಿತೆಗದಂತೆಕುಲಿಶದತಿರುಳವುಸದಂ
ತೆ॥ಮಹಿಯುದಿರಲಿದಿರಾಗಿಸುರಗಿಯ|ಲಹವಿನಭಟರುಕೆರಗಿದುಹಜರ|ದ
ಹಿತಲಿರಿದಾಡಿದರುಪಡವರುರೌದ್ರರಂಜನೆಯಾ॥೨೨॥ ವಿಾರಿತಳಸಂಚದ
ಲಿವೊನೆಯನು| ತೋರಿತಿರುವಿನೊಳಣಿದುಕಳಚುವ | ರೇರುಗಾಣಿಸಿನು
ಘ್ನಸುಂಚಕೆನಿಲುಕೆಕೈಮಾಡಿ ॥ ಜಾರಿಸುರಗಿಯಲಣಿವರಳುಕದೆ | ವಿಾರ
ಲುಪ್ಪರಸಂಚದಲಿಕೈ| ದೋರಿದಂಡೆಯಲೊತ್ತಿಕಾದಿತುಸುರಗಿಯತಿಬಳ
ರು ॥೨೩॥ ಅಣದಡೌಕುವನೂಕಿಕವಿದಡೆ | ಹಣನತೋರುವಹೆಜ್ಜೆದಗ
ದರೆ|ಜುಣುಗಲೀಯದೆಮೇಡೆಕವಿಸುವವಿಾರಿಕೈಮಾಡಿ॥ ಕೇಣಿಕಿದರೆರ್ಘಂ
ಕಿಸುವಘಟ್ಟಸಿ | ಹೆಣಗಿವೊನೆಗೊಡೆದಂಡೆಯಲಿಬಲು | ಗಹೆಗಳೊದಗಿ
ದರಮಮವೆರದರುಸುರಗಿಯತಿಬಳರು॥೨೪॥ ಬೀಯವಾಂದರುಬಿಲ್ಲವರುಕ
ಡು | ಗಾಯುಧರುಕೈಕೊಳಲಿವಿಜಯ | ಶ್ರೀಯುತಪ್ಪದುಸಮರಮುಖ
ದಲಿಮಡಿದಮಹಿಮರಿಗೆ ॥ ರಾಯುಮೆಚ್ಚಲುರಣದೊಳೊದಗುವ| ರಾಯ
ತಿಕೆಯಂತೆನುತಸೇನಾ | ನಾಯಕರುನೂಕಿದರುಖಂಡೆಯಕಾರಮೋಹ
ರವ ॥೨೫॥ ತಾಟಿಸಿದರೊಡರೊಡನೆಕುಲಗಿರಿ | ಧೂಟಿಬಿದ್ದವುಚಿತ್ರವೆನೆ
ನಡೆ | ಗೋಟೆಯೆನೆಮಂಡಳಿಸಿಬಲಿದರುತೆಕ್ಕೆವರಿಗೆಗಳ ॥ ಸೋಟಕಾರ
ರರಾಲಿಗಳಿಗ| ಲ್ಲಾಟವಿಗೆಪರಿಚಿತ್ರಗತಿಗಳ| ತೋಟಕಾರರುಹೊಕ್ಕು
ತಾಗಿದರುಭಯಸೇನೆಯಲಿ॥೨೬॥ ಬಲಸಮುದ್ರದಬುದುಬುದಂಗಳೊ| ತಿ
ಳಿಯಲರಿದೆನೆಹರಿಗೆಮುಸುಕಿದ| ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯಲುಲಿವಘಂಟೆಯಬಿರಿದಿ
ನತಿಬಳರು ॥ ತಳಪಟದೊಳೌಕಿದರುತೊಡೆಸಂ| ಕಲೆಯತೊಲಗವಕಂ
ಭವಪ್ರತಿ | ಬಲರುಹಾಣಾಹಾಣಿಯಲಿಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಕಡುಗಿ ॥೨೭॥
ಸಿಡಿಲಸೊಲ್ಲುತ್ತದೊಜಡಿವನಿಸ್ವನ| ಕಡುಗರುವಚಿಸಲಾಯ್ತುನಭವನು|
ಹೊಡಗುಳಿನೊಳುಚ್ಛಳಿಪಕಿಡಿವಡಬಾನಳಗಪಿತನೊ॥ ಕುಡಿವೊನೆಯ
ಲಹಿಪತಿಯನಾಲಿಗೆ | ಗಥಣವುದಿಸಿದವೆನೆಕೃಪಾಣದ | ಕಡುಹುಕೌತು
ಕವಾಯ್ತುಖಂಡೆಯಕಾರಮೋಹರದ॥೨೮॥ಕರಕರದುಮೂದಲಿಸಿಬಿರು
ದಿನ | ದುರುಳರುಬ್ಬಿನಮೇಲೆಹೊಕ್ಕ| ಬ್ಬರಿಸಿಹೊಯ್ದರುಕಾದಕರದದು
ಕಾಲಕಿಂಕರರ ॥ ಕರುಳುಗಿಯೆತಲೆಸಿಡಿಯೆನಿಟ್ಟೆಲು | ಮುರಿಯೆಮೂಳೆ
ಗಳುದುರೆಶೋಣಿತ | ಸುರಿಯೆಕಾಳಜಕೆದರೆತುಂಡಿಸಿಖಂಡಬೆಂಡೇಳೆ ॥
ಅಡಗಿಕಿಡಿಗಾದಿದವುಲೋಹದ| ಕಡಿಕುಸಿಡಿಲುಬ್ಬರದಲಣಿವನು| ಹೊಡ
ದುಕೈಬಲದುಗೆಯ್ತುಕೀಲಣವಿಕ್ಕಡಿಸಿಬೀಳೆ॥ ಘಡಸುಘಾಯವಬಿಸುಟವ್ರೀ

ಮೊನೆ। ಗೊಡದಿರುಪ್ಪರದಲ್ಲಿಕೈಯ್ಯಲಿ।ತುಡುಕಿದರೊಮ್ಮಿಡುಕದಿರಿಸು
ತೆಯನೆನುತಹಳಚಿದರು॥೩೦॥ ಕಾಲುಖಂಡ್ರಿಸಿಬೀಳೆಕರುಳಿನ।ಮಾಲೆಯ
ಲಿತೊಡಕಿದರು । ಹಣಿದದಬಾಳೆಯಂತಿರಲುಡಿಯೆತೊಡೆನಡುಕಡಿದುಕಿ
ಡಿಯೇಳೆ ॥ ತೋಳಕೊರವುನೆಲಕೆತಳೆಯುನು । ಕೀಲಿಸಿದರೆರಡಾಗಿತ
ನುವನು । ಸೀಳಹೊಯ್ದರುಬೈದುತಾಗಿತುಹರಿಗೆಯುತಿಬಳರು ॥೩೧॥ ಸ
ಲಕೆಹೊಯ್ದಬ್ಬರಿಸಿಬಾಗಿದ।ತಲೆವರಿಗೆತೆರಳದೆಸುಘಾಯದ।ಬಲದಬೆಳಸಿ
ರಿನಂತರಹಿತರಕರದುಮೂದಲಿಸಿ॥ ಛಿಳಿಛಿಟಿಲುಛಟಛಟಲುಖಣಿಖಣಿ।ಖ
ಳಿಳೆನಲುಮಿಗೆಮೆರೆವರಿಪುಗಳ ।ಕೊಲುವೆಸೆಂದುರವಣಿಸಿಹೊಯ್ದಾಡಿದ
ರುಖಡ್ಗಿಗರು ॥೩೨॥ ಸಿಲುಕಲಿಟ್ಟಡೆಯಾದಹಣಸೊ।ಟ್ಟಲಸಸವರುತಕ
ಣಿಪಮುಂದವ । ನೆಳದುರುಧಿರದೊಳಿಕ್ಕಿಮೆಟ್ಟವಮುಂದೆನಡನಡೆದು ।
ತಲೆಮಿದುಳಜೋರಿನಲಿಜಾರುವ । ಕಲಹದಾತುರದಲ್ಲಿಭಟರ। ಪ್ಪಳಿಸಿಘಾ
ಯಂಬಡದುಕೆಡದುದುವುಭಯಸೇನೆಯಲಿ॥೩೩॥ ಉರುಳಿಬೀಳುವತಮ್ರ
ತಲೆಗಳ । ತಿರುಹಿರಿಪುಗಳಸಿಡುವಸಡಲಿದ। ಶಿರವನರಿಯದೆಮುಂಡವಿದಿರ
ಲಿಬೀದಿವರಿವರಿದು ॥ ಹರಿಗೆಹೊಳ್ಳಿಸೆಖಡುಗಖಂಡ್ರಿಸೆ । ಕೊರಳರಿಯಲೆ
ಕ್ಕಸದೆಸೇನೆಯ । ಉರುವಣಿಸಿತವಿದರುಕಬಂಧದಲತುಳಭುಜಬಲರು ॥
ನೆಲಕೆನಿಗುರವಗಂಗೆವಾಳದ । ಬಿಳಿಯಚಾರಿಯಲುಲಿವಘಂಟೆಯ। ತೊ
ಳಪಬದ್ದಗೆಧಾರಕಾಂಚನಮಯದಗೊಂಡೆಯದ ॥ ಉಲಿವಗೆಜ್ಜೆಯಚಲ್ಲ
ಣದಹೊಂ । ಬಳದಹರಿಗೆಯಹೊಳವಕಡಿತಲೆ । ಗಳವಿಲಾಸರುಬಂದು
ಹೊಕ್ಕರುಕಳವಪಡೆಕಡುಗಿ ॥೩೪॥ ಉರುಬಿದರೆಬಡಬಾನಲನಮುಖ ॥
ದಿರುಹಿವೈದೋರಿದರೆಭುಜಗನ । ಬಿರುಬುನಾಲಗೆಯುಬ್ಬಿಹೊಯ್ದರೆಸಿಡಿ
ಲಿನಬ್ಬರಣೆ ॥ ಮೆರವಹಜ್ಜೆಯಸಂಡೆವಲಗೆಯ । ಮರೆಯಮೊಗದಂಡೆಗ
ಳಜುಣುಗಿಸಿ । ತರುಬನಿಂದರುಸಂದಕಡಿತಲೆಗಾರರೋಜೆಯಲಿ ॥೩೫॥ಹ
ಳಚಿದರುತಗರಂತೆಗಜದವೊ । ಲೊಲದುಕವಿದರುಹಾವಿನಂತಿರೆ । ನಿಲುಕಿ
ದರುಸೂಕರನವೋಲ್ಹೊಯ್ದೆತ್ತಿಹಾಯ್ಕಿದರು ॥ ಬಲಿದುಚರಣಾಯು
ಧನವೋಲ್ಪರ । ರಳವನೀಕ್ಷಿಸಿಕಪಿಯವೋಲುವ್ಯ।ಲುಳಿವಡದುಹತ್ತಿದರು
ಕಡಿತಲೆಗಾರರುರವಣಿಸಿ ॥೩೬॥ ಕಡಿತಲೆಯುಮಿಂಚುಗಳಹೊಯ್ಲಿನ। ಸಿ
ಡಿಲುಗಳರಕ್ತಪ್ರವಾಹದ ।ಕಡುಪಳೆಯುನೃತ್ಯಕದಬಂಧದಸೋಗೆನವಿಲು
ಗಳ ॥ ಬಡುಮಿದುಳಹೊರಳಿಗಳಹಂಸೆಯ। ನಡಹುಗಳನವಖಂಡದಲಿಹ
ಣ । ನಡವಿತಳತಿಳಿವೆಮರದುದ್ಯೆಸಂಗ್ರಾಮಕಾರ್ಗಾಲ॥೩೭॥ಪಡಿತಳವಬಿ
ಶಿದರೆಕಾಲಿ।ಕ್ಕಡಿನಡುವತಾಗಿದರೆಯುಂಡಲೆ।ಗಡಿದಬಿದ್ದುದುನಿಲುಕಿನುಪ್ಪ
ರಸಿರವಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ಮಡಮಮೀರುವಕಚ್ಚೆಮುಂಡಿಯ । ಮುಡಿದೊಡೆಯ

ತಲೆವೊರೆಯ ಹಲಗೆಯ । ಕಡಿತಲೆಯ ಕಟಿತ್ರಾಣ ಪಡೆಹೊಯ್ದಾಡಿತಿಳೆಯೊಳಿ
ಯೆ ॥೩೯॥ ಖಡುಗ ತೋಮರ ಪರಶುಗಳ ಕ । ರ್ಕಡೆಯ ಕೋಂತದ ಪಿಂಡಿ
ವಾಳದ । ಕಡುಗಲಿಗಳುರವಣಿಸಿಗದರ ಪುಗ್ಗಿ ಸುದುಯ ನುಲೋಕ॥ ಬಿಡದೆ
ನಾಯಕವಾಡಿ ಚೂಣಿಯ । ಹಿಡಿದು ದುಕಾದಿಸು ವುಭಯರಾಯರು। ಪಡಿಯ
ವರಕೈಯಿಂದ ಕವಿಸಿದರಂದು ಸಬಳಿಗರ ॥೪೦॥ ಕೂಣೆ ಪತೊದರಿನ ಪೆಂಡೆಯ
ದಡೆಂ । ಕಣೆಯ ಬಿರುದರ ನೂಕುನೂಕಣೆ । ಹಿಣಿಲ ಬಾವುಲಿ ಕಾರರಾ
ಪಡೆಭಾಷೆಯ ತಿಬಕರು॥ ಹೊಣಿಕೆಯಿಂದ ಪೆಹಂಡಿರಿ ವಿರೊಳ । ಗಣಿಕಿಸು
ವಮಾತಲ್ಲ ವಿವಿಜರ। ಗಣಿಕೆಯ ರಬಯ ಸುಪರು ನೂಕಲಿಯ ನುತಸಾರಿದರು॥
ತಲೆಯ ಗಢಣಗೆಯ ಸುರರಂಭದ । ಘಳೆಯ ಸೀರೆಯ ಭಾಳ ಭೂತಿಯ। ಬಿಳಿ
ಯ ಚಾರಿಯ ರುಧಿಗೆಯ ಸಬಳದ ಕಾಲತೊಡರುಗಳ ॥ ವುಲಿವ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆ
ಗಳ ಕಳ । ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ ನಿಶ್ಶಂಕ ಮಲ್ಲರು। ದಳದೊಳಗೆ ತಲೆದೋರಿದರು ಡೆಂ
ಕಣೆಯ ಸಟು ಭಟರು ॥೪೧॥ ನಡೆವಯ ಡವಿಯೊಳು ಬಲು ಬುಜರವಂ। ಗಡವೊ
ಸಬಳ ವ್ರೀಶಿಪರಿವಾಬಹು । ಪಡಬ ವಹ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳೊ ಸೇನಾಮಹಾಂಬುಧಿ
ಯೊ ॥ ಪತೆಯ ಪದಘೂಳಿಯುಲಿಸಪೆಯಲು । ಪ್ರೊಲ ಪಿಪಾತಾಳದ ಘಣಿವ್ರ
ಜ । ಪದರು ಪವ್ರೋರವಿಬಿಂಬಕೆನಲಾಯಿತ್ತು ಕುತೂಹಳಿಕೆ ॥೪೨॥ ಮಿಕ್ಕ
ಜೂರಿಸಲಹಿಯ ಸಾಲಿಗೆ। ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ಮೊನೆಗಳ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಕು
ಡಿಗೊಂಡು ಸುರಿದವು ರಕ್ತಧಾರೆಗಳು ॥ ಹೊಕ್ಕವರು ಹೆಣಗಿದರೆ ನಿರಿಗರು।
ಕೊಕ್ಕ ಪದಗುದುರಿದವು ಪೋಹರ । ಕಕ್ಕಲಾದುದು ಜರಿದು ಸಬಳಿಗರಿರಿದು
ತೋರಿದರು ॥೪೩॥ ಬವರದಲಿ ಕೈಸೆಸಿಪಜರಥಾ । ಯುವನು ಪೆಂಟಿಸಿ ಭಟ
ರುಕೊಂದ । ತ್ತುವರು ಕೈಮಾಡಿದರೆ ತಿವಿವರು ಕೂಡೆ ಕೈಯ ಪರ॥ ಕವಿದು
ಡಾಕುಪರಾಕದರೆ । ಗ್ಗವರು ತಗ್ಗದರೊಡನೊಡನೆ ಜಾ । ರುವರು ಜಾ
ರಿದರೆದ್ದು ತಿವಿದಾಡುವರು ಸಬಳಿಗರು ॥೪೪॥ ಹಣ ನಹೋಳಿ ನಸಿಡಿದೆಡಗು
ಡೆಂ । ಕಣೆಯುಲಿಸದುದು ಕಾಲನಾರೋ। ಗಣೆಗೆ ಮಿಗೆ ಪಡಿಸಣವ ನೋಡ
ದಮಾಣಸೆಂಬಂತೆ॥ ಕುಣಿವ ಕುಂತಾಗ್ರದಲಿ ಜೋಲುವ। ಹಿಣಿಲು ಗರುಳೊ
ಪ್ಪಿದವು ಜಪಸೀ । ರಣಕೆ ಬರೆಕಟ್ಟಿದರೊ ಗುಡಿತೋರಣವಸೆಂಬಂತೆ ॥೪೫॥
ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ತನಿವಡದು ಜೋಡಿಸಿ । ಮುಸುಗಿ ಬಾಣದಗೊರದು ಕೆಡಹುವ। ವಿಷ
ಮಹೀರರು ರುಹಾಡಿಸಿತು ಡೊಂಕಣೆಯ ತುದಿಗಳಲಿ ॥ ಬಿಸಿಪಹೊಸರುಧಿರಕ್ಕೆ
ಜೋಲುವ । ಕುಸುರಿಗರುಳಿಂದುದುರುವಡಗಿನ । ವಸೆಗೆ ಬಂದೆರಗಿದವು
ಲೂಕಧ್ವಾಂತಸಂದೋಹ॥೪೬॥ ಘುರದೊಳಗೆ ಬಿಲುಗಾರರೊಗ್ಗಿನ। ಹರಿಗೆ
ಕಾರರು ಹಲಗೆಯವರು । ಬ್ಬರದ ಡೊಂಕಣಿಕಾರರಾಂತು ಕೃತಾಂತ ಮಂ
ದಿರದ ॥ ಧರಧುರದ ತಿರುವಿ [illegible] ರುಧಿರದ । [illegible]

ಲೆರಡುಬಲದಪದಾತಿಸೇನೆಗಳುದುಹೋಳಲೇನೆಂದ ॥೪೮॥ಘಾರವನೆನಸಾಧಿಸಿದ
ರೇಖಲೆ । ತುರಗದಾವಡೆಗಟ್ಟಿಸಹಣದ । ಹರಿಯುಸಹಣದವಿಪುಲಸಹಣ
ಗಳವರಚರೆಯನಾತ ॥ ಥರಥರಂತರಗರೆರಲಿದರುವೊಲೀ । ಹರಪುರಾಂ
ಭೋಲಿಸಿಧಿಯುಧೆರೆಯುವ್ರೋ । ಉರವಣಿಸಿದವುಕುದುರೆತಾರಕೆಯುದುರೆಸೆಲ
ನದುರೆ ॥೪೯॥ ಬರಿಗಡಗತಳುಗಬ್ಬಿದುಕ್ಕಡಿ ।ಯುರಗಕಡಿಯುಣವೊಗವ
ದಂಕಳ । ತುರಗವದನದಲೊಪ್ಪಿಬಗಿತಾಭರಣಿಯನಳವಡಿಸಿ ॥ಕೊರಳದಂ
ಡೆಯುಪಾರ್ಶ್ವದೀಟೆಂಯು । ವರಡುಕಡೆಯುಲಿಸುತ್ತ್ರಝಲ್ಲರಿ । ಪರಿಪರಿಯ
ಹಕ್ಕರಿಕೆಯುಲಿಬೀಸಿದರುಚಾರಿಗಳ ॥೫೦॥ಹಳತಿಪಾರಿಯುಪಟ್ಟಜೋಲೆಸಗ।
ಪಳಿಸುವನಾರ್ಣವಳಿಯುಸುಂಧ್ಯ । ವಳಿಯುದಯರಾಗದಲಿರಚಿಸಿದಹಕ್ಕರಿ
ಕೈಗಳ ॥ ಕೆಲಬಲದಕುಣಿಕೆಗಳಕಳಚಿದ । ರುಲಿವಘಂಟೆಯುವೊಗದಕಂ
ನಡಿ । ಗಳವಿಲಾಸದಲಂದಲಂಕರಿಸಿದರುಘಟ್ಟಗಳ ॥೫೧॥ ಸವಗವೊಬ್ಬೆ
ಯುಬಾಹುರಕ್ಷೆಯು । ವಿವಿಧವಜ್ರಾಂಗಿಗಳಸೀಸಕ । ಕವಚವಸುತ್ತೊಟ್ಟ
ತುಳಬಲರೇರಿದರುವಾಜಿಗಳ ॥ ಹವಣಿಸಿದವಾಘೆಗಳವಾಘೆಯು ।ಸವೆಯುಸ
ರಿಸದಭಾರದಾಡೆಯು ।ಗವಿಯುಗುರುವರುನೂಕಿದರುಸೆಂಗರಕತೇಜಿಗಳ॥
ತರುಣಿಯುರನೊಸಲಂಕ್ರಶೀಕದ । ಸರಿಸವದುಪ್ಪರದಾಹಗೇಹದ । ಸಿರಿಯ
ವೋಲಿಮಂಗಳಮುಯುವುಮಲಯಾಚಲದಜನಪದದ । ಅರಸಿನಂತಿರೆತಾರ
ಮಯುವನ।ಉರವಣಿಸಿನೂಕಿದರುಸಿಡುವ । ಕ್ಕರಿಕೆಗಳಪರಿಪರಿಯೊಳಾಂ
ತುದುಜನಜವಾಣಿಗಳು ॥೫೩॥ ನಿಲುಕಿಹೊಡದವುಕೀಲಸಡಿಲಿಸಿ ।ಕುಲಗಿ
ರಿಯುಹೆಡತಲೆಯುಮುಡಿದಾ । ನಳಕಿಸಂಸ್ಥೆಗೆಸನ್ನೆಗಚ್ಚದತುಡುಕಲೊ
ದರಿಚುವ ॥ ದಳವುಳಸಿದಾತಾಟಿಸಿದತೊಡೆ । ದುಲಿದದಖಿಳಾವನಿಯುನೆನೆ
ಮನ । ಉಳಿಯುಮನವೇಗಾಯ್ಲವಾಜಿಯುಘಟ್ಟನೂಕಿದರು ॥೫೪॥ ಖುರ
ಪುಟದಕೆಂಧೂಳಿಬಂಧಿಸೆ । ತರಣಿಯುನುಪವಮಾನಮಾರ್ಗವ । ಸುರಗೆಕ
ಟ್ಟುತುತೊಳಿತಿಂದ್ರನಸಾರಾಲಿಗಳ ॥ ಹರಿಸಬುಧತಮುಗಲ್ಲದಿಂತೀ । ತರಣಿ
ವಾಯಿಸುರೇಂದ್ರರಿಗಸಂ । ಚರಿಸಬೇಕೆಂಬಂತೆನಡದುದುಘೋಟಕವ್ರಾ
ತ॥ಖುರದಹೊಯ್ಲಲಿನಡುಗಿತಿಳಘಣಿ । ಮರನಹಡೆಗಳುಗೊಂದವಂಬುಧಿ।
ಹೊರಳಿದಾಹೊಗಾಡಿದಾಕುಲಗಿರಿಗಳಚಲತೆಯು॥ಅಚರೆಸೂರಿಯೊಳಟ್ಟ
ದರೆದಿಕ್ಕರಿಯುಸೊಕ್ಕಡಗಿದವುನಿಗುರುವ।ತುರಗದಳವ್ರೊಡವೆರಸಿದವುಕುರು
ಪಾಂಡುಸೇನೆಯಲಿ ॥ ಹಿಡಿಯೆಜಪನಿಕೆಸಮರಪ್ರಾನವ। ಬಿಡುವಲೆಯುಬಿ
ರುದಾವಳಿಗಳು । ಥೈಡಣಿಸಕನಾಲಿಸುತನಂಮನ್ನಯುವಪಾಲಿಸುತ ॥ ಜ
ಡಿದುದೂಹತ್ತಿಗಳರಾಯಿಕಿ । ಹಿಡಿಗಲಾಡಿಯುಹತ್ತಳದತನಿ। ಗಧಣಿಗರು
ಮೂದಲಿಸಿಕವಿದರುರಾಯರಾವುತರು ॥೫೭॥ ನೂಲಹರಿಗೆಯುಹಗಲಭಾ

ರಿಯು | ತೋಳ್ತೋಳ್ಗಾವಳಪಾತಿಗಳಿಕರ | ಪಾಳೆತಳಪದವಿಂಚುಗಳತಣು
ಮನದಕೆಂಜ್ಜುಗಳ | ಸೂಳುದಾನಗಳದಲೆಯುಗಂಡರ | ಬಾಲಗತ್ತರಿಗೆರಗಿಸೆ
ದಬಿರು | ದಾಳಿಗಳಛಲದಂಕರಾವುತರೊಗ್ಗಿನೋಡಿದರು ||೫೮|| ಹೊಡರು
ಚಂಪುಟಕೆಂಯುಲಿಗೋರೆಗಳ | ಹಿಡಿಜಸೆನ್ಮುಖದತಿಕರಾಳಿಯು | ಲಡಪಿ
ತಿವಿವತ್ತೈಘಾಣದಲಿಕತಿನಾಲ್ಕತೋರಿಸುವ || ಅದವರದೊಗವಸಿಪರತೆಹ
ನುಂ | ಗುಡಿಯುಮುರಿವವಿಘಾತಿಯುಳಿಘ | ಜೊಟ್ಟಚದುಹೊಯ್ವತಿಭಾಷೆಗ
ಳಬಿರುದಂಕರ್ಕೈದಿದರು ||೫೯|| ವುಲಿವಕ್ಕೈವಾರಿಗಳಲಗ್ಗಯು |ಬಲಿವತಂಬಟೆ
ಕೋಟಿಗಳಭುಜ|ಬಲದಬಿರುದಿನಹೊಯ್ಲುಗಳನಿಗ್ಗಳಸಿಸ್ವನದ|| ಘುಳು
ಮೊಳಪವೊಗ್ಗಗಳರಿಪುಗಳ | ಹಳಚಿಸುವಕಹಳೆಗಳತುರ್ಗಗಾ | ವಳಿಯ
ಗಜರುವಬ್ಬರಣೆಮಿಗೆಕೈಕೊಂಡರತಿಬಲರು ||೬೦||ಹೊಡದದುದೂಹತ್ತಿಗ
ಳಘಾಯುವ | ಲೊಚರುಪಿಡಿದಪುಲೋಹಸೇಸಕ | ವಡೆಸಿಬಲ್ಲಹಬಗಿದು
ನಟ್ಟವುಸರಪಳಿಯುಸುಗದು || ಹೊಡಲದಲಾತಿಗಳೊತ್ತಿನೆತ್ತಿಯು|ಬಿದು
ಮಿದುಳಕೆದರಿದವುರಕಾತರ | ಕಡಲುಕಡಲನುತೀವಿತಿವಿದಾಡಿದರುರಾವು
ತರು ||೬೧|| ಜರೆದುಸರಿಸದಲೇರಿದರೆಸಿಡಿ|ಲುರವಣಿಸಿದಂತಾಯ್ತುಘಾಯು
ವ | ನೆರುಹಿದರೆದೂಹತ್ತಿರಾವುತವುಸ್ತಕಕ್ಕಿಳದು|| ಕೊರದುದಿಳೆಯುಸು
ಹೊಳೆದುನೂಕಿದ | ಡೊರಲಿದರುತಳಕಮಕಕತ್ತರಿ |ದರಿದುಹೊಯ್ದಾಡಿ
ದರುಗುಜ್ಜರರಾಯರಾವುತರು ||೬೨|| ಯುಡನಹೊಯ್ದರುಬಲದವರನೆಡ|
ಗೆಡಹಿದರುಮುಂಮೋಕದಸ್ಯಪರನು | ಪಿಡಿಲಕಪಿಯುನಲೆರಗಿದರುಸೂರಿ
ಸೈವರಿದು || ಅಡಗುದರಿದರುಮೋಹರಪೆಸೊ| ಗ್ಗಲದುಚೂಣಿಯುಬಲ
ದಗೋಣಲಿ | ಖಡುಗವರ್ಷಿಸಲೊದಗಿದರುಮಾಳವರಾವುತರು || ೬೩ ||
ಬೀಸುಸೇಣನಸೆಳವನೆಗ್ಗವ | ಸೂಸುಗಣೆಗಳಕಡಿವಕೊಡಲಿಯು |ಕೈ
ಸುರಗಿಸೂಪಿಗೆಯುನಾನಾಯುಧದಗಧಣೆಗಳ || ವೋಸರಡೆಗೆಡದತಿಬಳರು
ದಿನ | ವಾಸಿಕಾರರುವೈರಿಬಲವನು | ಘಾಸಿಮಾಡಿದರೊಗ್ಗಿನಲಿಹಂಪಿಾರ
ರಾವುತರು ||೬೪|| ಅರರೆಕವಿಕವಿಕದಳಿಯೊಳುವುದ| ಕರಿಂಯುತೊತ್ತಳ
ದುಳಿದವ್ಪೊಲುಂ | ಹುರುಳದವುಹಯುಕೋಟಿಯುನುಕತಕೋಟಿಯೊಂದದ
ಲಿ || ಶಿರವೊಡೆಯೆಗಡುಕಡಿಯೆಕೈಕ | ತ್ತರಿಸೆಕೋಳಾಹಳವುರಾಸಂ |
ಗರದೊಳಗೆಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಕಾಶ್ಮೀರರಾವುತರು ||೬೫|| ಕವಿದುಮುಂದ
ಲೆವಿಡಿದುರಾವುತ | ತಿವಿದುಜೀವನಕಳಚಿಕೆಲಬಲ |ದವರಹೊಯ್ದವರ
ರಘಾಯುವನೋಡದೊಳಹೊಯ್ದು || ಸವಗಬಂಡಿಸಿಜೋಡುತುಂಡಿಸೆ |
ನವರುಧಿರದೊರೆವೇಲಿಮುಹದಾ | ಹವದಲುದೋದಗಿದರುಗೌಳನೃಪಾಲ
ರಾವುತರು || ೬೬ || ಆಳಿನಸರಿಯುದೆಕೋಟಿತಹನುಂ | ಕೊಲಿಕಪಿದರ

ಜೋಡಕೈಯಲಿ । ಪೇಳದೆಗದುಮೋಹಿಸಿದರೆಸಿಲಿಮಿಡಿ ಗೊಂಡುಕೆಲಸಿಡಿ
ವ॥ಗೆಲಿದರುತ್ಸಾಹಿಸುವಸಿಲುಕಿದ। ರಳುವಕೆಜ್ಜೊಡಿದರೆಪ್ರರವಲಿ।ನಿಲುವ
ನಿರುಪಮವೀರರೊದಗಿತ್ರುತ್ತಿಗುಳರಾವುತರು॥೬೭॥ಬವರಸವೆಯದೆತ್ರೀಜಗ
ಳಬಲು । ಜಿನವುಜಾರದೆಬಿಡಸತಿನಿದಡೆ । ಸೆವಗವನುಸರಳಸುವಕಪಿದಡ
ಕಾಲಯಮನಂತೆ ॥ ಕವಿವರವಗಡಿಸಿದರೆಹುಂಮು । ಟ್ಟವರುಭೂವರಾನ
ದೊಳುಪಾಯದ।ವಿವರಣದಪ್ರೇಜೆಯಲೊದಗಿದರುಕರ್ನಾಟನಾಯಕರು॥
ಉರುಬಿಹೊಯ್ದರುಕೈದಣಿಯೆಹೊಕ್ಕರಗಿದರುಬಿಸ್ಸಸುರದೆಹೊ । ಕ್ಕು
ರುಬಿದರುತಲೆಮಿದುಕಜೋರಿನಲೊದವರಕುತದಲಿ॥ಸೆರೆಯುಬಿಟ್ಟರುಖ
ನಿಕರಕಾ।ದಿರಿದುಕಾಲಸಬಸಕೆರುಧಿರವ। ಕೆರೆಯತೋಬೆತ್ತಿದರುಸಿಂಹಳ
ರಾಯರಾವುತರು॥ರಾವುತೋಮಝುಪೂತರಾವುತು।ದೇವುರಾವುತುಭಲ
ರೆಭಲರೇ।ರಾವುತೊನಿಶ್ಶಂಕರಾವುತುಮಲ್ಲರೇಯನುತ ॥ರಾವುರಾವುತು
ಭಾಪುರಾವುತುರಾವುತೋಯನು।ತೋವಹೊಯ್ದಾಡಿದರುರಣದಲಿಲಾಳ
ರಾವುತರು॥ಗೌಳವಂಗಕಳಿಂಗವರಸೇ।ಪಾಳಕದರಾವುತರುವರಭೀತಾಕ
ಗಣದೊಳಗಡಸಿದರುಕೌರುಪಾಂಡವರದಳದಹೇಳಲಳವಲ್ಲುಭಯದಲಿಹೇ
ರಾಳಕಾಳಗಕಿರಿದುಕೆಡದುದುಕೇ।ಳುವುದುಬವರಕ್ಕೆಬಂದುದುಮತ್ತಗಜ
ಸೇನೆ॥೭೧॥ ಕನಕರದ್ರಿಯವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಂಸಂ।ಜನಗಿರಿಯುಮಲಯಾದ್ರಿಯು
ಸಂ । ಜನಿಸಿದಾನೆಯಸೇನೆಯಲಿಬೀಸಿದರುಚಾಂರಿಗಳ ॥ಕನಕಘಂಟೆಗಳ
ಲಿಯೆಹೊರಚೆಯ । ತನತನಗೆಹಿಡಿದಡಿಭೂವಾರ್ ।ಸನವವಂಕಣಿಸೆಗಜ
ದಾರೋಹಕವಾತ ॥೭೨॥ ಭಾರಸಂಕಲೆಪಕ್ಕಘಂಟೆಯ । ಚಾರುಚಮ
ರಿಯಜೋಡತಿಗಳಕೈ । ಯಾರೆಕೊಪಂಕುಶದಬಿರುದರುಹೊದ್ದಿದರುಗಜ
ವ ॥ ಬಾರದೊಹತ್ತಿಗಳಗುಂಡಿನ । ತೋರಲಾಡಿಯತೊಟ್ಟಬಲುಮ
ದಾರಣದವೋಹರವನೊಕಿನಡರುಭಂಪುಸೇನೆಯಲಿ॥೭೩॥ಕಾಲನುಬ್ಬಿಗ
ಕೊಂಡುವಸೀತಕದಾಲವಟ್ಟವೋಮೋಣುವಿಳಯದ । ಘಾಳಿಯೋಕನಕದ
ಕಾಳವೋಕಿನಿಯಕೌತುಕವೊ ॥ ಕಾಲುವೆರಸಿದನೀಲಗಿರಿಗಳ। ಧಾಳಿಯೊ
ಮೋಣಂಜನಾದ್ರಿಯ।ಬಳಗವ್ರೋಬತಿಕ್ಕೈಗಳೊನೂಕಿದರುದಂತಿಗಳ॥೭೪
ಕಡೆಯನಿಂದುನಿನಿರುಳುಗಳವುಂ । ಗುಡಿಯೊಮುಸುಕಿದಕಟಕದುಂಬಿ
ಯೋ । ಬಿಡುಮದದವಾರಿಗಳೊಹೊಸವಾರಾಸಿವಳೊಮೋಣು ॥ಅದಸಿ
ವದಹತ್ತಧೂಳೀಧುರವನು । ಕುಡಿದುದಾಮದವಾರಿರೇಣುವ।ನಡಗಿಸಲು
ಮದದಂತಿಗಳುಹೊಣಗಿದವುತವೊಯ್ಳಗೆ ॥೭೫॥ ಪತ್ತೆಲೊಹೋನೇಂದುವಿನಿ
ರುಳೊಮುಂ । ಗುಡಿಯುಮುಗಿಲೋಕವಿಪತುಂಬಿಯೊ ।ಬಿಡುಮದವಧಾ
ರೆಗಳೊಹೊಸವಾರಾಸಿಯೊಮೋಣು ।ಅದಸಿಪದಹತ್ತಧೂಳಿಮದವನು

ಕಡಿದುದಾಮದಧಾರೆರೇಣುವ | ನುಡಿಗಿಸಲುಪದಧೂಳಿಗಳುಹೋಗಿದವು
ತವೊಲ್ಮ್ರಳಗೆ ‖ ಕುಲಗಿರಿಳಗ್ರದಲಿಕ್ಕೈಗಳ|ನಿಳುಹಿದನೊರವಿಯನಲುಹೊ
ಳಹೊಳ | ಹೊಳವಕೂರಂಕುಶದಬಿರುದರುಹೊಗ್ಗಿದರುಗಜದ ‖ ವುಲಿ
ಪಪಿದಿರಲಿತಾಡೆಬಿರುದಾ | ವಳಯುಕಹಳೆಗಳೊದಿದ್ದರೆಲ |ವೊಳಗಿದಂತಿ
ರಲೊದರಿದೌನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಗಳು‖೭೭‖ ಹೊಕ್ಕರಾನೆಯನೆರಡುಸೇನೆ
ಯೊ|ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದರೆಸವಜೋಧರ| ತೆಕ್ಕೆಗೋಲಿನವೋಲೆಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ
ದನುಭಿಗುತಟವ‖ಉಕ್ಕಿನುಗುಳ್ಗಳನಿಡುವಖಂಡೆಯ|ದಿಕ್ಕಡಿಯಲುಳಿಗಾರ
ಪಟ್ಟೆಯ|ಲಿಕ್ಕಜವಹೊಯ್ಲೆಸೆಯೆಹೋಗಿದವಾನೆಗಾನೆಗಳು‖೭೮‖ತಿವಿವಕ
ಳಚುವಕಳಚಲೊತ್ತುವ|ಕಪಿದಡಾನುವಸಿಂದದೊತ್ತುವ | ಸವೆಯೆರದು
ಕುವಮಿಡುಕುವಿಗೆಕ್ಕೈಕ್ಕೈಯಜೋತಿಸುವ ‖ ಭುವನಭಯವೊಳಗೊದ
ರಿವುರವಣೆ|ಸುವವಿಘಾತಿಸಿತೂಳ್ಬಶೀಳುವ| ನವಮದೇಭದಸಮರಸೋ
ಲಿಸಿತಮರರಾರಿಗಳ‖ತಿರುಗಿಬಿಸುಟವುಕಾಲಗಾಹಿನ | ತುರುಗಗಳವುಂ
ದಾರೆಕಾರರ|ಶಿರವನೈದಾರೆಗಳನಡಸಿದದಣಲಹೊಳಬಿನಲಿ‖ ಅರರೆಪಟ್ಟೆ
ಯಲೌಡೆಖಂಡೆಯ |ದುರವಣೆಯಹೊಯ್ಲಿನಲಿಬಿಪ್ರಗಜ|ವುರುಳಿದವುತೆರ
ಳಿದವುಜೋಧರಜೀವವಂಬರಕೆ‖೮೦‖ವೆಟ್ಟಶೀಳಿದುಹಾಯ್ಕಿದಾಡೆಯೊ |
ಳೊಟ್ಟೆವೋರೆಯೊಳೊಲವಹರಿದರೆ | ಯಟ್ಟಿಹಿರಿದಪ್ಪಳಿಸಿಜೋಧರನಂ
ಘ್ರಿಯೊಳುವೆಟ್ಟ ‖ ಅಟ್ಟಕೆಡಹುವಹೆಣನನೊಟ್ಟಲೊ| ಳೊಟ್ಟಮಸ
ಗಿತುತುರಗನರರಥ | ಡಿಟ್ಟೆಡೆಯಸಲಿಸಿದವುದಂತೀವ್ರಾತವುಭಯದಲೀ‖
ಕುತ್ತಿಹಿಂಗುವಭಟರದಾಡೆಯೊ | ಳೊತ್ತಿಸೆಗಹಿದನರರಕುತಕೆ|ಮು
ತ್ತಿಬಾಯ್ಗಳಸೊದ್ದಿಕುಡಿದವುಶಾಕಿನೀನಿವಹ‖ಮೃತ್ಯುವಿನಗಣಾಭಿಭವದಾ
ಡೆಯ | ಸುತ್ತಿಜೋಲುವಹೆಣಲುಗರುಳಸು| ತುತ್ತಿಡಲುತವೊಲ್ಮ್ರಳಗೆವ
ಸಗಿದರಸಮುಸಮರವಲಿ ‖೮೨‖ ಅರರೆಮೃತ್ಯುವಿನೆರವಿಗೌಷಧ| ವರದವ
ನೆಗಜಗಜವನಶಿಯ | ಟ್ಟರದವೋಬರಿಕ್ಕೈಯಭಾರಿಯಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯ‖ನ
ರಿಸಗುಂಡಿನಲೆಂದನೊಂದಿ| ಟ್ಟೊರಸಿದವುಕೊಡಹಿದವುಸೀಳಿದು|ಹೊ
ರಳಿಸಿದವೆರಗಿದವುನಾನಾವಿಧದಕೊಲೆಗಳಲಿ ‖ ವ್ರಣದಬಂಧದಜಿಗಿಯದಾ
ಡೆಗೆ | ಕುಣಿದುಕಪಿವವಿಹಂಗತತಿಗಳ | ನಣಲೊಳಾಡುವತಲೆಗೆಕೈಗು
ತ್ತುವನಿಶಾಚರರ ‖ ಹೆಣನಬಿಸುಡುವಕೈಗಳಲಿಸಂ| ದಣಿಸಿದಂಕುಶಟಂಕ
ವ್ರೋಲಕೆ | ಕೆಣಕುವವರಿಚಂಡಿಯಾದವುಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು ‖೮೩‖ ಅ
ಡಸಿಸೇಸೆಯವೋಲೆತಲೆಗಳ | ನಿಡುವಬಸುರನುಚುಗಿದುಕರುಳ್ಗಳ |ತೊ
ಡಹುಸೊಸುವಮಿದುಳವೊಗದೇಣ್ಣೆಸೆಗೆಸಾಲಿಡುವ‖ಅಡಗನಾಯ್ಮಿದುಕೆದ
ರಿಕುತನ | ತುಡುಕಿಚೆಲ್ಲುವಕರಿಯಬರಿಕ್ಕೈ| ಬಡಸಿದೌಹುಟ್ಟಾಗಿಯುವ

ರಾಜನಪರಿಗ್ರಹಕೆ ॥೮೫॥ ಕಾಡುಗಳಲೊಡೆದುಳಿದುವೋರೆಯು|ತೋಳ
ನಲಿಬೀಸಿಡುವರಥದಲಿ |ಹೊಳಿಸುವಕಾಲಡಿಯುಲಿಯುಕುವಹಲವುಕೊಲೆ
ಗಳಲಿ ॥ ಕಾಲನೊಗಡಿಸಿಕೊಲುವುಡಿಪಗ | ಜಾಳಿಗಳಲಾರೋಹಕರು
ಕೆಂ | ಗೋಲವುಳಿಗಳದಾಲಿದರುನೃಪಸೈನ್ಯವೆರಡರಲಿ ॥೮೬॥ ನೀಲಗಿರಿ
ಗಳನೆವಿಸ್ತ್ರ ಕರದವೊ | ಕಾಲಮೇಘಾವಳಿಗಳೆನೆಬಿರು|ಗೋಲವುಳಿಗಳಕ
ರದರುಭಂಯದಜೋಧರವಗೆಡಿಸಿ ॥ ಮೇಲೆತೊಳಲುವಖಚರನಿಚಯದ ॥
ವಾಲೆಗೊಂಡವುಧರೆಗೆಹಬ್ಬುಗೆ |ನಾಲಿಗೆಯುಪರಿಸಿತುಜೋಧರರೋಷ
ರಜಾಲ ॥೮೭॥ ಎಲೆಲೆವಿಂಧ್ಯಾಚಲದಹರಿಬಕೆ | ಕಳನಹೊಕ್ಕವೊಕೆಣಗ
ಳನುತಾ | ನಳಿನಸಖನಂಜಿದನುಕೋಪಾಟೋಪಕಭ್ರದಲಿ ॥ಅಲಗುಗ
ಣೆಗಳೊವೇಘತೆರುವಿಲಿ | ತಳತಹೊಂಗೊಂಬುಗಳೊಬೀಳುವ| ತಲೆಗ
ಳೋತತ್ಫಲಸಮೂಹವೊಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ॥೮೮॥ಸರಳಸರಳಿಕಡಿವಕ
ರಿಗಳ|ಕೊರಳಮುರಿಯೆಸುಗೋಣದವೊಗ|ವರಿಗೆಗಳಖಂಡ್ರಿಸುವವೊ
ರೆಯುಕರವತುಂಡಿಸುವ ॥ ಸರಳುವದನವತಾಗಿಪಂಚಕ | ಕುರವಣಿಸಿತ್ರೆಸ
ದೆಸುವಜೋಧರ | ಧುರಚಮತ್ಕೃತಿಬೆರಗಸಲಿಸಿತುದಿವಿಜಸಂತತಿಗೆ॥೮೯॥
ವೀರಜೋಧರುಮೇಲುವಾಯುಲು | ವೀರಸಿರಿಖಿಗಿಯುಪ್ಪಿಮುತ್ತಿನ | ಹಾ
ರಹರಿಯುಲುಕೆದರಿದವೃದೆಸೆದೆಸೆಯುಮುತ್ತುಗಳು|ಹಾರಣದಕುಂಭಸ್ಥಳ
ಗಳ | ಚಾರುಮೌಕ್ತಿಕನಿಕರವೋವೋಹೊ | ಭಾರತಾಹವಕೌತುಕೋದ
ಯುರಸಕದೆಸೆಯಾಯ್ತು ॥೯೦॥ ಧುರದಜಯಸಿರಿವೀರಭಟರಿಗೆ | ಸುರಿವ
ಲಾಜಾಕ್ಷತೆಯಧಾರಾ | ವರುಷದಂತಿರಲೆಸದುದಭ್ರವಿಮಾನಭಾಗದಲಿ ॥
ಸರಿಸದಲಿಮುಕ್ತಾಳಿಯೊಪ್ಪಿದ | ವರವಿಜಯರೊಡಗೂಡಿಜಯವಧು |ವಿ
ರದಪುಳಕಿತೆಯಾದಳೆನಚಲುವಾದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೯೧॥ ವಿಗ್ರಹದೊಳದಿಗ
ದಕರಿಗಳ | ವಿಗ್ರಹಂಗಳುಕೆಡದವಿಳೆಗ | ವ್ಯಗ್ರವೀರರುಕಾದಿಕೊಂದರು
ಸುರರಕೋಟಿಗಳ ॥ ಉಗ್ರದಾಹವಭೂತಬಲಕೆಸ | ದುಗ್ರವಾಯ್ತಾಹ
ರಸಂಗದ | ದಗ್ರಿಯರುಕೈವೀಸಿದರುತೇರುಗಳತಿಂಥಿಣಿಯ ॥ ೯೨ ॥ ನೋ
ಗನಬಿಗುಹಿನಕಂದರದವಾ | ಜಿಗಳುಕುಣಿದವುಪಲ್ಲವದನೆರ|ಗಗಿಯೆಲೆಕ್ಕೈ
ಯುವೆತ್ತಿದಾವುಂವೊನೆಯುಕೊಲಿಗೆಯ ॥ ಹೊಗರುಗಳತೀಡಿದರುಕೀಲ
ಚ್ಛುಗಳಮೇಳೈಸಿದರುಬಲುಗಂ | ಬುಗೆಯುಬದ್ಧರದೊಳಗೆತುಂಬಿದರಸ್ತ್ರ
ಸಂತತಿಯು॥೯೩॥ಹಯನಿಕರಖುರಗಡಿಯುವಜಾಗ್ರಂ| ಗಿಯುಸುಹೊತ್ತವು
ಡಿಪಹೊಂಗಂ|ಜೆಯುವಿಡಾಯುವರೂಥವನುಕವಿಸಿದವುಚಿತ್ರ್ಯತಿಯ ॥ ಜ
ಯುರಭಸವಳ್ಳಿರಿಯೆಸೂತ್ರಾ | ಶ್ರಯದಲತಿರಥನಿಕರರಥಸಂ | ಚಯ
ವನೆಂಠಣಿಸಿಗರುತುಡುಕಿದರಖಿಳಕಾರ್ಮುಕರ ॥೯೪॥ ಪೂತುಸಾರಥಿಭ

ಪ್ರಮುಖರೇ | ಸೂತಧ್ವಜಾಧರಾಯನುತರಥಿಕ | ಪಾತ್ರತಸಲೆಬೊಳ್ಳೈ
ೞ ದರುಹಯದವಾಘೆಗಳ ‖ ಅಶ್ವರಂಗದಖುರಪುಟವಸಾ | ಶಾತಕುಂ
ದವಗಾಲಿಯರುಚಿಯ | ನಾತತೋತ್ಕ್ಷೇಪವಾರಥಂಗಳೆಸೆವಿದುದುಭಯದ
‖೯೫‖ ಹವಿವರಥದುರವಣೆಗೆನೆರೆಯದು | ಧರಣಿಯೊಂದಂಭೋಜಭವ
ೀ | ಧರೆಯುಸಿವ್ಹ್ಮಡಿಸಿದನೊಬಗೆಯನೆಬಹಳಸಮರದಲಿ ‖ ಹರಿವರಥಹತ
ೂಳಿಮುಕರಾ | ಕೆರವಕುಡಿದುದುಬಿಸ್ಫೃತಿಯುಚ | ಸ್ಫುರಣೆವಿಗಿಲುರು
ದವುರಥವಾಘೆಯದನುಳಿಸದಲಿ ‖೯೬‖ ಘನರತದಬಿತ್ರಾಕ್ಕರಗಜರುವ | ಧ
ುವಿನೆಬ್ಬುರಹಯದಹೇಷಾ | ನಿನದರಥಿಕರಬೊಬ್ಬೆಸೂತರಬಹಳಚಪ್ಪರ
‖ ಅನುವಲದೊಳೊದಗಿತ್ತು ವಿಳೆಯೊಳ್ | ಸ್ತುಸಿತವೋಘಧ್ವಾಂತದನಿ
ಂ | ಜನಿಸಿತೆದೆಹಳಚಿದವುರಥರಥವೆರಡಸೇಸೆಯಲಿ ‖೯೭‖ ತೆಗತೆಗದುತ
ಯುಮೆಟ್ಟುಕಾರರು | ಬಿಗಿದಬಿಲುಗಳನತಿರಥರುಕಂ | ಬುಗೆಯುಮುರಿದ
ಹಯವತರಿದರುಸಾರಥಿಯುಕೆಡಹಿ ‖ ಹಗಲಹೊಳದರಮುಮುಬಾಣಾ |
ಗಳೆಲಸಮುಮುಹಾರಥರುಕಾ | ಳಗದೊಳಹುದೆನಿಸಿದರುಕಾಲನಪುರಪರಿ
ಹವ‖೯೮‖ ತಿರುಗಿತಿರುಗಿದರೆಚ್ಚರೆಚ್ಚರು | ಮರಳಿಮರಳಿದವಾಕಲಾಕಿ
| ರುರುವಣಸಲುರವಣಿಸಿದರುವಾತಾರ್ಗತಾಗಿದರು ‖ ಸರಳಿಗಂಬನು
ೂತವಾಜಿಯ | ಶಿರಕೆಶಿರವನುರಥಕೆರಥವನು | ಸರಿಯೆನಿಸಿಕಾದಿದರು
ಮರಥಘನಮಹಾರಥರು‖೯೯‖ ರಥವದೊಂದೆಸೆಹಯವದೊಂದೆಸೆ|ರ
ಕರೊಂದೆಸೆಚಾಪರಣಾಸಾ| ರಥಿಕಳೊಂಸೆಯಾಗಿಕೊಂದರುಕಳೆನೊಳ
ಭಟರ ‖ ರಥಿಕರುರುವಣೆಯುಭಯಬಲದಲಿ|ವ್ಯಥಿತವಾಯಾತ್ತಹವದೊ
ತಿಮಹ | ರಥರುಹೊಕ್ಕರುಕೇಳುಜನಮೇಜಯನೃಹೀಪಾಲ ‖೧೦೦‖
ಳಿದುದೆರಡೆರಚಣಿಮುಂಗುಡಿ| ಯುಳುಕೆಹೊನಲಾಯ್ತುರುಣಜಲದೊ
| ಗಳಗೆಹರಿವಿನ್ಹಾ ಗಲೇಸರುದೆಂದುಸುರರಾಲಿಯ‖ ದಳದಹೆಣನೊಟ್ಟಿ
ಲಿವೊಗಸುವ | ದುಳುಚಿದರುಮುಂಸೆಯರುಬಳಿಕತಿ| ನೆಲೆಗಳಲಿಸೂಳ
ಸಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು‖೧೦೧‖ ನರನರಥಕುಣದುದುಯುಧಿಷ್ಠಿರ|
ರವರೂಥಸಘಾಡದಲಿಚಿ | ತ್ತರಿಸಿತಸಲಾತ್ಮಜನಸಿಂಧವುಮುಂದುವರಿ
ತಿರೆ ‖ ಭರದಿಮಾದ್ರೀಸುತರತೇರುಗ | ಳುರವಣಿಸಿಅಭಿಮನ್ಯುಸಾತ್ಯ
| ಯುರರೆಕೈಕೊಳಲಿತ್ತಲಾದುದುಸಮರದುದ್ಯೋಗ ‖೧೦೨‖ ಇನನ
ಗಗಜಬಜಿಸೆದುರಿಯೊ | ಧನನುಬಿಲುಗೊಳಲಾತನನುಜರು | ಧನ
ತುಡುಕೆಸುಶರ್ಮಶಲ್ಯರುಸರಳಹೊದೆಗೆದರೆ ‖ ಮೊನೆಗಣೆಯನಳವಡಿ
ಗುರುಗುರು | ತನುಜನಸ್ತ್ರನತಿರುಪಸೇನಾ | ವನದಿಘರ್ಜಿಸಲಾ
ಸ್ತುಸಂಕುಳಸಮರವುಘಾಪುದಲಿ ‖೧೦೩‖ ಶಕುನಿಸಹದೇವನಸಲುಶಲ್ಯ

ನು । ನಕುಲಸಲಿದುಶ್ಯಾಸನನುಸಾ । ತ್ಯಕಿಯೊಡನೆಸೈಂಧವನುಕುಂತಿ
ಭೋಜಭೂಪನಲಿ ॥ಸಕಲನಾಯಕರಂದುಯುದ್ಧೋ।ದ್ಯುಕುತರಾದರು
ಕೇಸುನೃಪಾ । ಲಕರಕಾಂತೇಯರಸವಿಗ್ರಹದುಗ್ರಸುವುರಂಗ ॥೧೦೪॥
ಕಣೆಗೆದರಿದ್ರುಪದಾಂಕಗುರುವನು । ಕೆಣಕಿದನುತತ್ತನುಜಭೀಷ್ಮನ।ಸೆ
ಣಸಿದನುಮೊದಲಿಸಿದನುಲಕ್ಷಣನನಭಿಮನ್ಯು॥ರಣಕೆಸರದನುಕೌರವಾ
ನುಜ।ಗಣಸನನಿಲತನೂಜಸಿತ್ತಲು । ಕೆಣಕಿದನುಭಗದತ್ತಭೀಮಕುಮಾ
ರನುರವಣಿಸಿ ॥೧೦೫॥ ಕಲಹದಲಿಕರಿಘಟೆಯಹೊಯ್ಯಹೊಯ್ಯ । ದಲಸಿಕೌರ
ವರನುಜರನುಮಂ। ಕೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಕಳುಹಿಬೇಸರದನಿಲಸುತಮಸಗಿ॥
ನೆಲನಲುಬ್ಧನಬುದ್ಧಿಮರಣಕೆ । ಫಲಿಸಬೇಹುದುಕರೆಸುಯೋಧನ।ಸಿಲ
ಲಿಬವರಕ್ಕೆನುತಗದೆಯನುತಿರುಹಿದನುಭೀಮ॥೧೦೬॥ ನಡದರಾಹವಕನಿ
ಲನಂದನ। ನೊಡನೊಡನೆಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲದ್ರುಪದರು।ತುಡುಕಿದರುಬಿಲ್ಲು
ಗೋಲಲ್ಲೈದಿತುಪವನಜನಚೂಣಿ॥ಗಢಣಿಸುವಮುಂಮುಖದಕೌರವ।ಪ
ಡೆಯಹೆರಡಿವಿಯನುಸವರಲು। ಕಡಿತಕಾರರುಮುಂದೆಹೊಕ್ಕರುನಕುಲ
ಪಾರ್ಥಜರು ॥೧೦೭॥ ಕಡಿದರರಿಭಟಪಾದಪವನೆಡೆ ।ಕೆಡಹಿದರುಗಜಗಿರಿ
ಗಳನುರಥ । ದೆಡೆಗೆಡೆಯತೂರಿದರರದುತುರಗವ್ರಜದಬಲುಮೆಳೆಯ ॥ಕ
ಡಿದುಹರಹಿದರನಿಲಸುತಕಾ । ಲಿಡಲುತೆರಹಿಲ್ಲಹಿತವಿಪಿನದ । ಕಡಿತಕೀರಿ
ತುಹೊಕ್ಕನೆರೆನೆಲೆಗಾಗಿಕಲಿಭೀಮ ॥ ೧೦೮ ॥ ಎಲೆಲೆಯಿಳೆಯಕೃತಾಂತ
ನೋನಂ । ಮಳಲಿಕೊಳ್ಳದುಬೆಂಕೊಡಿಮುಂ । ಕೊಳಿಸದಿರಿಮರುಳಾಗ
ದಿರಿಹುರುಳಾಗಿಹಂಡರಿಗೆ ॥ ಕೊಲೆಗಡಿಗನೋಭೀಮನೋರಿಪು।ಜಲಧಿಬ
ಡಬಾನಳನೊತೊಲತೊ। ತೊಬಗಿಯೆಂದೋಡಿದುದುಅರೆನೆಲೆಕೌರವನ
ಮರೆಗೆ॥೧೦೯॥ಅಧಟನತ್ತಲೈಸಿದರೆಹೊದ್ದಿಹ। ಮದವತೊಡವೆನುಬಾಯ
ಹೊಯ್ಯಹೊಯ್ಯಕದನದಲಿನಡುಗಿಸುವನಾಯಕವಾಡಿಗಳನೇನು ॥ ಬೆದರದಿ
ರಾದನುಜಯುಸ್ತ್ರೀ।ಮದನಕಾಮುನುಕಪಟದಾಯನು। ವಿದಿತವಾಯುನ
ರಣವಿಜೀಯನುಕೌರವರರಾಯ॥೧೧೦॥ದಡದುದೆಡಬಲವಂಕದಲಿಮುಂ
ಗುಡಿಯುನರುಮೊದಲಿಸಿಕರದರು ।ಬಿಡವಹಳಚಿತುಕೋಡಕೈಯುಡಬ
ದರಾವುತರು॥ ವಡೆಯುನಿದಿರಲಿಕಾದಿಸುಭಟರು । ಮಡಿವುತಿರ್ದರುಕೌ
ರವನುಬಿಲು।ದುಡುಕಿಕೈಕೊಂಡನಿಲಸುತಮುಂದೆನುತಮಾರಾಂತ ॥೧೧೧
ಭುಜವನೊದರಿಸಿಸಿಂಹರವದಲಿ। ಗಜರಿಗದೆಯನುತಿರುಹುತ್ತಭೂ । ಭು
ಜನನಟ್ಟಿದನಳಪಿಗೊಂಡರೆಕೊಂದನತಿಬಳರ ॥ ತ್ರಿಜಗಮದುಭಾಷೆನೆ
ಪವಮಾ । ನನುಜನಿಷ್ಠುಸೇನಾಂಬುಧಿಗೆಕುಂ । ಭಜನಕೈಪಲ್ಲಟವೊಕೇ
ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ॥೧೧೨॥ ಯುಲವೊಮಾರುತಿಸಿಂವೊಳಗೆಕೋ । ಪ

ದುಹುದುಹನುಮುಕ್ಕಿನದ್ಯ್ರಲಿ | ನೆಲನಹುದುಹನುಬಯಸಿದಾಥಲಗಂ
ನೆಂದಳಿಯ ॥ ನೆಲನಪೇಟಿನಬಿಸುಟುಜೀವವ | ಸುಳಿದುತೊಲಗೆನೆಪವ
ನಸುತಕಳ | ತಳಿಸಿದನುಕೌರವನುಹೂಪತಿಗೆಂದನುತ್ತರನ ॥ ಕೆಡಹಿದು
ಸೇನನರಕುತವ | ಕುಡಿದುನಿನ್ನಯತೋರತೊತೆಗಳ | ಸುಡಿದುಕೊಂ
ನೊಘರೆಯನಲ್ಲದೆಹುದುಬಂದುಸುವೆನೆ ॥ಪ್ರೌಢವಿದ್ಯಪದನತನುಜನಮ್ಯ
ಲು | ಮಡದಿಯಲ್ಲವಲೆಗರಳಸಿದ | ರಡಗಿತರಿವೆನೆನುತ್ತಹೊಕ್ಕನು
ಭೀಮನುರವಣಿಸಿ ॥ ಘಾಳಿಯುರುಬೆಗೆದುಲತುವೋಘದ | ತೋಳುವನಲ
ಗೆದೆಯುಲಾಕುರು | ಪಾಲಸೆತ್ತಲುಭೀಮಸೆತ್ತಲುಶಿವಶಿವಾಯೆನುತ ॥
ಮೇಲಣಮುರರಮುಂದಿನಗೆನ್ನಪ | ಜಾಲಜನಗೆಡೆಖಾತಿಯುಲಿಕ | ಟ್ಟಾಳು
ಹೊಕ್ಕನುಭೀಮಸೇನನಾರಥವನುರಿಯನುತ ॥ ಎಲೆಲೆಫಡಫಡದಧೊರೆ
ಳದ | ಕೆಲಸವಾದುದುಭೀಮಕೌರವ | ರೊಳಗೆಗಣಾವೆಂಬರಲಿಗ
ಹುಂದಿಕ್ಕಿಭೂಪತಿಯ॥ಕಲಿವಿವಿಂಶತಿಚಿತ್ರಸೇನರು | ಬಿಲುದುಡಿಕಿನಡೆ
ಂದುದನಿಬರ|ದಳವ್ಯಕೋದರನಿಂದಕಂಡುದುಕಾಲನರಮನೆಯ॥ಕೋ
ಗರದರುತೆಕ್ಕಿಯಲಿಬಿ | ಲ್ಲಾಳುಖಂಡೆಯದವರುಹೂಣಿಸಿ | ಹೋಳು
ರದರುಭೀಮಸೇನನಬಳಿಯಪಟುಭಟರ ॥ ಮೇಲುಗಳಿದುದುತುರಗಗ
ದನು | ಜಾಳಿಹೋದುದುದಾಗಲತಿರಥ |ಜಾಳಜೀವೂತದಲಿಕಾಣಿಸ
ಲಾಯ್ತುಶತವರುಷ ॥ ಅಳಲುಮಿರಲುರಿಪ್ರಚತುರ್ಬಲ| ದಳವುದೋರಲು
ಂಡುಭಾರಿಯ | ಕಳದುಕೊಂಡನುಬೇಗಹೇಳಿದಕಾಲನರಮನೆಗೆ॥ ಅಳ
ಗೊಂಡುರವಣಿಸಿಪದಬಲ | ದಳವಹೊಯ್ದನುಕುದುರೆಕಾರರ |ತಲೆಯ
ದುಳೊಟ್ಟಿದನುಕೊಂದನುಮಕುಟವರ್ಧನರ ॥೧೧೮ ॥ ಬಿಲುದುಡುಕಿ
ಕೊಂಡುಸುಭಟಾ | ವಳಿಯಗೋಣಡವಿಯನುಭೀಮಾ | ನಲನಬಿಲ್ಲ
ಕೇಣಿಕಾಣಿಸಲಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಇಳೆಯೊಳೀಪವಮಾನನಂದನ|
ಳಿಯೆಯಮರಾಜಂಗೆಬೆಸಕೈ | ವಳಿಹಲಬರಿದಾಗಲೆಂದುದುಸಮರ
ತಗಣ ॥೧೧೯॥ ಪವನಜನಕೈಘಾತಿಗಗ್ಗದ | ಬವರಿಗರಸೀಕ್ಷಿಸುತರ
ನುಕವಿಸಿದಕೈಸಿಮೋಥರಕಭಯವನುಕೊಡುತ ॥ ಹವಣಿಸೈ
ರಾಜಬಾಹೊ | ಪವನುಸಾಹಜನದಬವರಕೆ | ತನತಿಸೈತಪ್ಪೇನೆ
ತ್ತುರವಣಿಸಿದನುಭೀಷ್ಮ ॥೧೨೦॥ ಎಲೆಪಿತಾಮಹಸೀವುಕರುಣಿಸಿ|ದಳವ
ಮಗೊಪ್ಪಿಸುವೆಜಯವನು |ಗುಳವುಬೇರೆಂತೆನುತಕೊಂಡನುಪವನಸು
ಧನುಷ ॥ ಚಕಚದಲಿತೆಗದೆಸೆಯಲಾತನಹಿಳುಕಸೀಳದುಬಿಸುಟುಭೀಮ
| ಗೆಲಿದನೆಂಟುಂಬಿನಲಿಗಂಗಾಸೂನುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧೨೧॥ಮೇಲೆಹೇಳ
ಯಾಯ್ತುಪರಶಾಂ | ಚಾಲರಿಗೆಕೈಕೇಯಮತ್ಸ್ಯನೃ | ಪಾಲನ್ಯರಾ

ಟನಸನುಗ್ರಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಕೆ ॥ ಸೂಳುಮಿಗೆಘರ್ಜಿಸುವಘನನಿ |ಸಾ
ಳಕೋಟಿಯುಗಘಣದಲಿಕೆಂ |ಗೋಲಸರಿವುಳಿಗರದುಗಂಗಾಸುತನಕೆ
ಕೆದರು ॥೧೨॥ ಪೂತುಮಝುಪಾಂಡವರಸುಭಟ| ವ್ರಾತಕವಿದುದುಕ
ದುದೋಹು | ಯ್ಯಾತುದೋಚಿಸಗೊಳ್ಳವೈವಸ್ವತನಪರಿವಾರ॥ ಘಾ
ಸುವನಿದನೆನುತತೊಡಳಚಿದ | ನೂತನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿಸುಭಟ | ವ್ರಾತ
ನುಕೆಡೆಯಜ್ಜಪಲ್ಲಟಿಸಿದನುಕಡಿಕಡಿದು ॥೧೩॥ ಕಾಳಗಕ್ಕೆದಿರಾದೆ
ಷ್ಮನ | ಕೋಲಹತಿಯಲಿಮಡಿದರಿಪ್ರಭೂ | ಪಾಳಿಹರಿದುದುಸುರರಹ
ಡಿಪಮುಡಿಯಮುಂದಲೆಗೆ ॥ ಮೇಲೆಮೇಲೈತಪ್ಪವೀರಭ |ಟಾಳಿಯೊ
ನಲಿಗ್ದಸುಭಟರು| ಸೂಳೆಬಂಟಿಕೆಯಿಂದಖಾಡಾಖಾಡಿಗೈದಿದರು॥೧೪
ಮುಡುಹುಗಳಲೊಡೆಹಾಯ್ದುಕಾಲಲಿ |ಮಡವಮೆಟ್ಟಿತತಂಬುಲಂಗ
ಲಿಚುತೆಕರಕಂದೊರೆಯುಕಟ್ಟುತನಾಯುಕರಹೆಸರಿಡುವ॥ ತೊಡಕ್ಸಿಕ
ವಮೈಮಸುಭಟರ | ಬಿಡುವಕಾದುವವೀರಭಟರಿ|ದಿಡಿದುದನುರಾವತಿ
ಸೊಂಪಿನಸೂಳೆಗೇರಿಯಲಿ ॥೧೫॥ ಸುರರಗಿತ್ತಣಗಜಬಜವಪರಿ |ಹರಿ
ಲರಿಯದವೀರಭೀಷ್ಮನ|ದುರವನೀಕ್ಷಿಸಲಿತ್ತಲಳವಡದೇನನುಸುರುವೆನು
ಆಸರೆಅಂಬರಸರಸಿಗೀಭೂ | ಪರಸಿಂದಪಂಕೇಜವನವಿ| ಸ್ತರಿಸಲಾದು
ನಲ್ಕೆಗಂಗಾಸೂನುಕೈಕೊಂಡ ॥೧೬॥ ✽ ✽ ಬಳಸಿತಾರೆಗಳಸೆಯೊ
ದ್ರರು | ಹಲಬರಾದರೋನಭದೊಳಸೆಯೊಳ| ಹೊಳವಮಣಿಮ
ಳುಸಂದಣಿಸಿದನ್ನುಗಗನದಲಿ ॥ ಗೆಲಿದನಹಿತನಿಕಾಯುವನುರಿವು| ಬಲದಿ
ಪಟಭೀಷ್ಮನಿತ್ತಲು| ಕಲಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನ್ನಪನವಿರಥನಮಾಡಿದನುಶಲ್ಯ॥
ರಸನನುಹಿಂದಿಕ್ಕಿನಡದು |ತ್ತರನುಶಲ್ಯನುನಾಂತುಬಿಂದನು |ಸರಳಸ್ಲ
ಳೆಗರೆಮುಕವಿದನುಶಲ್ಯಭೂಪಾಲ ॥ ಧುರದಿಶಾಪಟಹವಿರಾಟನ|ಹಿರಿ
ಮಗನೀಸೆಂಮಗೋಕುಲ | ಹರಣದಲಿಕಲಿಯಾಗಿಕಾಳಿದೆಯೆನುತತ್ರೆಗ
ಟ್ಟ ॥೧೭॥ ಎಸಲುಶಲ್ಯನಶರವಖಂಡ್ರಿಸಿ| ನಿಸಿತಬಾಣದಲುತ್ತರನುತೆ
ಟಿಸಲುಕನಲಿದುಶಲ್ಯನಘಮಂತ್ರಿಸಿಮಹಾಶರವ ॥ಅಸಮಬಲನೀಕರ್ಣ
ರದಿ ॥ ನೆಸೆವಿರಾಟಕುಮಾರನಸುಲಂ |ಛಿಸಿತುಕಾಯವನೊದದುಖಚ
ಜನದತೋಳಲಿ ॥೧೮॥ ವೀರಶಲ್ಯದ್ರೋಣಕೃಪಭಾ | ಗೀರಥೀನಂದ
ನುಪಾಂಡುಕು | ಮಾರಕರಸೇನೆಮಲಿಗೆಲಿದರುಮುರಿದರರಿಭಟರ ॥
ರಸುಭಟರರಕುತಧಾರಾ | ಸಾರಲೋಹಿತಬಿಂಬವನಕಾ|ಪಾರದಲಿತೆ
ಳುಪಂತೆಪಶ್ಚಿಮಜಲಧಿಗಿನನಿಳಿದ ॥೨೦॥ ಸೂಳವಿಸಿದನುಸಂತವಿಸಿನಿ|ಸ
ಳಸೇನೆಯತೆಗಸಿದರುಹೆ | ಗ್ಗಳತೊಳಗಿದವಾನೆವರೆಗಜದರಿದವುದ
ಳು ॥ ಪಾಳಯಕೆತಿರುಗಿದರಖಿಳಭೂ | ಪಾಲಕರುಗಂಗಾಸುತನಪಾ

ತಾಲಕನನೇಮದಲಿಕೌರವಪಾಂಡುನಂದನರು॥೧೩೧॥ಇತ್ತಲೀಸಂಗ್ರಾ
ಮಮಹಿಯಲಿ। ಮೃತ್ಯುವಿನಭಾಗ್ಯೋದಯವುಕೈ ।ವರ್ತಿಸಿತುವೈವಸ್ವ
ತಾಧಿಪರಾಜ್ಯಸಿದ್ಧಿಸಿತು॥ ಮುತ್ತಿಗೆಯಜಂಬುಕಖಗಾಳಿಯು । ಚಿತ್ತಸಿಚ್ಚಲ
ವಾಯ್ತುಸಲೆಮನ। ವೃತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತುಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಜನಕೆ॥ ಹ
ಲುಸಖ್ಖಲೆಗಳನುಕವಿದುದು । ವಿಗಡಪ್ರೇತನಿಪ್ಪಂದವೀಕೆಳ ।ವಿಗಳಕೈ
ರಾಟದಲ್ಲೈದಿತುಶಾಕಿನೀನಿಕರ॥ ತೊಲಗಕುನಿಕಿಲಘಂತಿಗಳಲಾ। ದ್ರಗಿ
ಮಪ್ರೊಕ್ಕರುರಕ್ಕಸರುಬಾಯ್ದೆ। ಗದುಜಂಬುಕಘೋಕಕಾಕಾನಿಕರವೈದಿ
ದವು॥೧೩೨॥ ಕರುಳನಾಲೆಡಗಡಿಸಿನಲಿದವು। ಮರುಳಬಳಗಕಪಾಲ
ಪಾತ್ರೆಯ।ನೆರೆನೆಗಪಿಕೊಂಕಿನಲಿಕುಣಿದರುಮುಕ್ತಕೇಸರಿಯರು॥ ವೊ
ರೆವೆಣನನೊಡಮೆಲುತಹಾಡುತ । ಧುರದದಾನವನಿಕರವಾಂಡವ । ಕು
ರುನೃಪರಹರಸ್ಸಿರುಕೈವರೆಗುಟ್ಟಿಭೂತಗಣ॥೧೩೩॥ ಸಿಡಿದಕಂಣಾಲಿಗೆ
ನಾಯಿದು। ಕುಡುಕಾಗೊಂದವುಕಾಗೆಗಳುಹಿಂ। ಮಿಡಿಯನರವನು
ಸ್ಗಿಸೆಳದವುಜಂಬುಕಾದಿಗಳು॥ ಅಡಗಕದುಕಿರಿದೊರಲಿಕರದವು। ಗಘಣ
ಲಿಗೂಗೆಗಳುರಕುತವ। ಕೆದಲಲೋಕುಳಿಯಾಡಿದರುಭೇತಾಳಕಾಳಿಯ
ರು॥೧೩೪॥ ತಳಿತತಲೆಯೋಡಿನಲಿಶೋಣಿತ। ಜಿಲವಕಾಸಿದರೆಳೆಯಕ
ರುಳನು। ಹಿಳಿದುಹಂಡಿದರಿಕ್ಕಿದರುಕುಸುಲಿದರುಮೂಳೆಗಳಾ॥ತಲೆವೊ
ಗಲಚಕ್ರಣದಕೈಚ। ಟ್ಟಳೆಯಮರುಹಂತಿಯುಲಿಕುಡಿದರು। ಕೆಳೆಯರಿಗೆ
ವಿದೋರೆಪೂತನಿನಿಕರಗಘಣದಲಿ॥ ತೆಳುಪ್ರದೊಗಲಿನಸೋಗೆಯುಡುಗೆ
ರು।ನೆಳೆಗರುಳಸಿಂಗಾರದುರುಬಿನ।ಕೆಳದಿಯರಕೈಸೇಣಕಿರುದೊಟ್ಟಲಿನ
ರೊಂಬೆಗಳ॥ಮುಳಿವಿದುಳಕಜ್ಜಾಯಮೂಳೆಯ। ಹಳುಕುಕೊಳಿಜದಟ್ಟ
ಗುಳಿಗಳ। ಕಳೆಗಳಲಿಕೊಡೆಗೂಸಪೂತನಿನಿಕರವಸ್ವಿದವು॥೧೩೫॥ ತೂ
ಬರೆಕುಣಿದವುಕಬಂತದ। ಜಾಲದೊಡನೆಪಿಶಾಚಗಣಭೇ।ತಾಳಗಣಕೈ
ರೆಯಬಡಿದವುಶಾಕಿನೀನಿಕರ॥ ಸಾಲುಮಿಗೆಸೂಸಿದಿದುರಣಭೂ।ತಾ
ಮುಲ್ಲಂದಿತ್ತಕೇಳ್ವುದು। ಸಾಳಿಯಂಗಳೊಳರಡರಲಿಸಿಂಗರಮಹೋ
ತ್ಸ್ಯೋಗ॥೧೩೬॥ಹಿಳಿದಲೋಹದಸೀಸಕಂಗಳ। ಬಲಿಸಿದರುಹೊಳ್ವಾದ
ಕವಚವ। ಹೊಲಿಸಿದರುಹಕ್ಕರಿಕೆಸವಗದಬಿರುಕಬಿಗಿಸಿದರು॥ ಕಳಚಿದಾ
ಮತದಾಯುಧವನೀ। ಲೊಗ್ಗಳಿಸಿದರುಖಡುಗಕೈಕುಂತವ। ಕಳಚಿಕಾವ
ರುತೊಡಿಸುತಿರ್ದ್ದರುಸೇನೆಯೆರಡರಲೀ॥೧೩೭॥ ದಡಿಯಬಲಿಸುವಗುಳ
ರೆಂಬೆಯ। ಗಘಣಸುವಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳನಳ। ವಡಿಪವರಕಡಿಯಣದಕಂ
ಬಿಯಕೊಂತಿಗಳಬಲಿಸ॥ ವುಡಿದದೂಹತ್ತಿಗಳಕೀಲ್ಗಳ।ನಡಸಿಬಟ್ಟವ
ಲೋಹದಚ್ಚನು। ತೊಡಿಸುತಿರಲಾಯ್ತುರಡುಬಲದಲಿಸಿದ್ರೃಗವಮಾನ॥

ಅಸಿಯುಮುಸಲಸುದರ್ಶನದಲೌಡಿಯು । ಬೆಸುವಕೊಂತಶರಾಳಿಗಳಶಾ। ಳ
ಸುವಸೆರಸೊಪ್ಪಾರಹಿಳುಕಿನಗರಿಯುಕೀಳಿಸುವ ॥ ಹೊಸತಿರುವಕಟ್ಟ್ಯ
ಸಡಾಯ್ದ್ವವ । ಮಸೆದಹಲಿಗೆಯುಬಲಿದಸಾರಗಿಯು । ಬಿಸುವಬೆಳಗುವವಿ
ರಭಟರೊಪ್ಪಿದರುಕಟಕದಲಿ ॥೧೪೧॥ ಹರಿದಕೊರಳಸುಬಿಗಿದಭುಜದಲಿ
ಮುರಿದಬಾಣವಕೀಳ್ವಹೊಟ್ಟೆಯು । ಹರಿಗರುಳನಣಗೊತ್ತಿಹೊಲಿಸು
ವುದ್ದುಗಳಗಡಿವ ॥ ವುರುವಶಾಖದನಸ್ಯದಲಿಹದ ।ನರಿದುದಗ್ಗದವೈದ್ಯ
ತಿಯು । ಚ್ಚರಿಕೆಯುಲಿಸಂತವಿಸುತಿರ್ದರುವಾರುವಂಗಳನು ॥೧೪೨॥ವ್ರಾ
ಲೊಳಗೆಪೊಕ್ಕಿಟ್ಟಸಬಳವ । ನಡಿಯುಲೀಯದೆಕೀಳ್ವಮದ್ದನು । ಗಡಿ
ಜೀವಣಿಗೆಯುಲಿಸತ್ತ್ರಾಣಸೂಡಾನ್ರಣವ ॥ ತೊಡದುಕಟ್ಟ್ಯವಕ
ದ್ಯರ । ಗಥಣವುಧಯುದಲೆಸದುದೊರಲುವ । ಕಡಲರಭಸಕೆತೊಡರ
ಕ್ಕೆತುದುಭಯುಸೇನೆಯುಲಿ ॥೧೪೩॥ ಬಾದಣಿಂದೇರುಗಳಬಾಯಲಿ । ಕಾರ
ಹಾರಂಗಿಗಳನಳತೆಗೆ। ಕೋದುಕೊಂಡರುವುಲಿಯುಹೊಳಕದೆಹಿಡಿದಘ
ಯುವನು ॥ಆವವೈಗಂಡಿಗಳರಕುತವ।ಸೋಧಿಸುತಹಳೆದುಪ್ಪವನುತೊ
ಡೆ । ದಾದರಿಸಿದರುವೈದ್ಯಸಂತತಿವೀರಭಟರುಗಳ ॥೧೪೪ ॥ ಖಡುಗರ
ಹೊಯ್ಲುಗಳೊಳಗೆನು । ದ್ದಡಸಿದರುಸೂಕರನತುಪ್ಪವ । ತೊಡದರಿ
ದೇರಿನಲಿಬಿಟ್ಟರುತೈಲಧಾರೆಗಳ ॥ ಕುಡಿಸಿದರುಮಂತ್ರೋದಕವನೊಳ
ಗಡಸಿಕರುಳನುಮುಚ್ಚಿಮಂತ್ರಿಸಿ । ತೊಡದರಬಿಳೌಷಧಿಗಳನುಸ್ವ
ಸೇನೆಯುರಡರಲಿ ॥ * * * * * ॥೧೪೫

—— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೪೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ——

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯದನುಜಘಟಟ್ಟನಂಭೋ ।ಜಾಂ
ತಾಕ್ಷನಖಾತಿಯನುಗಾಂ।ಗೇಯಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿಗೆಲಿದನುಮರಸುದನು
ನವ॥ಪದ॥ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ।ಪಾಲದಿನಕರನುದಯದಲಿವು
ಗಾಳಗಡಗಾಥಪ್ರತಿಜ್ಞರುಬಂದುಕಳನೊಳಗೆ॥ಮೇಲನರಿದಂತಖಿಳಕುರ
ಭೂ॥ಪಾಲನಪರೊಡ್ಡಿದರುಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನಾಜ್ಞೆಯೊಳಿವರುಬಲಿದರ
ತವ್ಯ್ತ್ರವೋಹರವ ॥ದಳವೆರಡುದಳವಾಯ್ಗಳಬ್ಬರ।ಬಳಿಯುಚೌರಿಯುಸ
ನೆಯುಲಿಬಿಡ । ಹಳಚಿದರುಹೊಲೆದಾಡುತಿರ್ದರುಮಾಯುದಳವಂದು।
ಳಿದುಹೊಕ್ಕುವುದಂತಿಘಟೆದಳ । ವುಳಿಸಿಹರಿದವುತೇರುಗಳುಕ್ಕೆ ।ಬಳಸಿತ್ರಿ
ದರುರಾಯುರಾವ್ತರುಸಮರಸೀಮೆಯಲಿ ॥ ಏನಹೇಳುವೆನುಭಯುಬಲ
ಲ । ನೂನಪಡಿತಾಹಯವಪಡೆಗೆಡೆ । ದಾನೆಗಳಹೊದರೆದ್ದುಮುನ್ನದರ
ವಾಜಿಗಳ ॥ ಮಾನವರಕರಿಬಿಂದನೊಂತೆಯು ।ನೂನಭುಜಜಂಘೆದೆ
ಧಿರಾಂ । ಘೋಧಿಯುಹಳಿಯುಗನಯೊಡದಸಿಗಳನಿಗ್ರಹದ ॥೨॥ ಅಳದು

ಡರಚೂಣಿನೊರೆಗಳ | ಬಲಕಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಘನಸಂ| ಕುಲಸುವಿಗ್ರ
ಹಸಾಧಕರುಕ್ಕೈವಡಾಡಿಕಡಿನಡೆಯೆ || ದಳವುಳಸಿದನುಭೀಮಕೌರವ |ಬ
ಲವತರುಬಿದನದ್ರು ಬಿದ್ದರಿ | ಬಲದಸುಭಟರಿಗಿತ್ತದಮರಾವತಿಯಸಂಪದ
ವ || ಮುರಿದುಬಹನಿಜಸೇನೆಗಭಯವ |ಕರಗುದೋರಿದುಭೀಮಸೇನನ |
ತರುಬಿದನುಕಲಿಭೀಷ್ಮ ಬಿಗಿದನುಸರಳನಂಬರವ|| ತೆರಹುಗೊಡದಂಬುಗ
ಳುಭೀಮಗೆ | ಬೆರಗುಬಲಿದುದುಹೊಕ್ಕ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಯಿದಿರುಭೀಷ್ಮನಬ
ಲದೆಲೂಡಿದನಖಿಳಖಗಕುಲವ ||೫|| ಬಳಿಕಸಾತ್ಯಕಿಭೀಷ್ಮರಿಗೆಬಲು |ಗ
ಲಹಬೆದ್ದುದುವಿಲಯರುದ್ರನ | ಸಿಲುನಸೊಚ್ಚತಗೊಂಡಪರಬಲದೊಳಗೆ
ಗಾಂಗೇಯ || ತಳಪಟವಮಾಡಿದನುಭಾಷೆಯ | ಬಳಿಗೆಕೊಂಡನುಹತ್ತು
ಸಾವಿರ | ನೆಲನವಲ್ಲಭರನುಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಸೇನೆಯಲಿ||೬||ಬೀಳಲವನೀ
ಪತಿಗಳಲಿಹ್ಯೇ |ಹಾಳಿಯಲಿಸಾತ್ಯಕಿಮುಗಿದುಬಲು|ಗೋಳಿನಲಿಗಂಗಾತ
ನೂಜನಸಾರಥಿಯನೆಸಲು || ಮೇಲುಗಾಳಗವವರಸೇರಿತು |ಸೋಲಕು
ರುಪತಿಗಾಯ್ತು ಕಿರಣದ |ಗೂಳೆಯಪ್ರಪಡುಪಣಸಮುದ್ರಕೆತೆಗೆಯೆರವಿ
ಸರಿದ||ದಿನವೆರಡುಹಿಂದಾದುದಿದುಮೂ| ರನೆಯದಿವಸದಬಹಳವಿಗ್ರಹ|ದ
ನುವನಾಲಿಸುರಾಯಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ || ದಿನಪನುದಯಾಚಲದ
ಚಾವಡಿ | ಚಸಗೆಬರೆಬಲವೆರಡುಗಳಘ| ರ್ಜನೆಗಳಲಿಬಂದೊಡ್ಡಿದರುಕಣ
ನೊಳಗಗೆಬಿಗುಹಿನಲಿ|| ಸುಳಿಮುಗಿಲಳ್ಕರಿಪನಿಸ್ಸಾ|ಳೋಳಿಗಳತಂಬಟ
ದಕೊಂಬಿನ| ಗಾಳುಗೌರಿನಕಹಳೆದಳಕಳಕಳದಬೊಬ್ಬೆಗಳ||ಮೇಲವಣ
ಘಾಗಿಲಿಡಲುಬೊಬ್ಬೆಯ|ಘೋಳುಘೋಷದಘಾತಿದೆಸೆಗಳ| ಸೀಳಸಿಡಿಲೆ
ದ್ದರಡುಬಲವ್ಯೂಡದಬರಸಿಹಳಬಿದವು ||ಜೋಳವಾಳಿಯೊಳುಂದುಮಾಡಿದ|
ಸಾಲವನುತಲೆಗಳಲಿತಿದ್ದಿದ| ರಾಳತೆರಬುವನಪತಿಗೆಹಗುಷವಮಾಡಿತಮತ
ಮಗೆ||ಕಾಲನೊರ್ಮೈದುದುಸುರಸ್ತ್ರೀ | ಜಾಲನೆರೆಯದುಗಗನಸುಭಟರ
ಸಾಲೆಳಗದಗಿತುಚಿತ್ರವೆನೆಹೊಯ್ದಾಡಿತುಭಯಬಲ || ಬರಲಿಸಮರಕೆ
ಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ| ಕರೆಯನುತಬಿಲುದುಡುಕಿರಥದಲಿ | ಸರಿಸತಾಳಧ್ವಜವ
ಸೆ|ತ್ರಿಸಮರೆಘರಸೆರಹಿ || ಸವಳೆದೂಗುತಮಾರುಬಲವನು |ತರುಬಿನಿಂದ
ನುಭೀಷ್ಮನಗ್ಗದ| ಬಿರುದಸಂಭಾವಿಸುವಪಾತಕಕೋಟಿಗಜಬಜಿಸೆ||೧೧
ಕಾಲಯಮನೋರ್ಪಿಷ್ಟ ಸೋಘದ | ಮೇಳವೇಮುರಭಾಪ್ರಮಾರಿಯ|
ತಾಳಗಗೆತುತ್ತಾದರೋತದವೇಕೆತೆಗೆಯಸುತ || ಅಳುಮುರಿದುದುಮೋ
ಹರಪಘು | ಪಾಲಕರುಸುಬಿರೂಡದುಘೂರೆಗಳ|ಮೇಲೆಬಿಸುಟರುವೀ
ರಗಂಗಾತನುಜಪಟಳವ ||೧೨|| ಸೋಲುಮುಗಿಲೊಳಸುರಿದಸುಭಟರ| ಭೀ
ಕರಗೆದಹಸಿಕಪಿಶಿತಾಶನರಿಗೆ | ಗೋಲನೆತ್ತಿಕೆಲಬಲದಮನ್ನೆಯರಮೂ

ದಲಿಸಿ ॥ ಆಲಿಯುಲಿಕಿಡಿಸೂಸೆವಿಾಸೆಯು । ಮೇಲುದಿರುಹಿದನೆವ್ವದಕಟಿಚ್ಚಿ
ಕ।ರಾಳರೋಷನುಹೋಗ್ರಧೀರನುಪಾರ್ಥನಿದಿರಾದ ॥೧೩॥ ತೊಲತೊ
ಲಗುಕಲಿಭೀಷ್ಮನೃದ್ಧರಿ । ಗಳಭಟರಕೂಡಾವುದಂತರ। ವಳಿಬಲವಹೆದ
ರಿಸಿದಹುಕ್ಕಳವೇಕೆಸಾಕೆನುತ ॥ ತುಳುಕಿದನುಕೆಂಗೋಲನುಳಿಯನು ನೆ
ಲನಥಾವುದುದಿಕ್ಕದಾವುದು । ಸಲೆನಭೋಮಂಡಲವದಾವುದನಲ್ಕೆನರನೆ
ಚ್ಚ ॥೧೪॥ ಪೂತುರೇಕಲಿಪಾರ್ಥವಿಶಿಖ।ವ್ರಾತಮುಯುವಾಯ್ತುನಿಕಾರ್ಮು
ಕ । ಭೂತನಾಥನಗರುಡಿಯುಲ್ಲಾಕಲಿತಮನೆನಿನಗೆ ॥ ಆತುಕೊಳ್ಳಾದ
ರೆಯುನುತಕಪಿ । ಕೇತನನಶರಹತಿಯುನಂತಾ । ಮಾತುಹಿಂಚಿತುಕಡಿದು
ಬಿಸುಟಮುಕೃಷ್ಣ ಬೆರಗಾಗೆ ॥೧೫॥ ಆಸಮುಯದಲಿರಣದಲೌಕಿದ। ಲಾಸು
ಯೋಧನಶಲ್ಯಸಲೆದು । ಶ್ಯಾಸನನುಕೃಪಶಕುನಿಗುರುಸುತರಾದಿಯಾದ
ವರು ॥ ಸೂಸಿದರುಶರಳುಗಳನರ್ಜುನ । ಘಾಸಿಯಾದನುವಿಲಯುಮೇಘ
ದ । ವಿಾಸಲಿನಮಳೆಗಾಲವೆನೆಮೋಹಿದವುಶರಜಾಲ ॥೧೬॥ ಕುದುರೆಕಂ
ಗೆಟ್ಟವುಮುರಾರಿಯು । ಹೃದಯುಚಂಚಲವಾಯ್ತುಘಾಲಿಗ । ಳದುರಿದವು
ಗರುವಾಯಿಗೆಟ್ಟನುಮೇಲೆಹನುಮಂತ ॥ ಹೆದರಿದರುನಾಯುಕರುಪಾಂಡ
ವ । ರಥಟುಮುರಿದುದುಸುರರುಚಿಂತಿಸಿ । ಕುದಿದರರ್ಜುನಪಕ್ಷಪಾತಸ್ವ
ರ್ಥವಾಯ್ತೆನುತ ॥೧೭। ತೆರಳುವನೆಬಿಲುಗಾರರಿಗೆವರ। ಗುರುವಲಾಕಲಿ
ಪಾರ್ಥನನಿಬರ । ಸರಳಕಡಿದನುಕೃಪನೆಚ್ಚನುಗುರುಸುತನರಥವ॥ಹೊ
ರಳಿಗಡಿದನುಶಲ್ಯನನುಹೇ ! ವರಿಸಲೆಚ್ಚನುಕೌರವನಹೇ ।ರುರವಲಂಬ
ನುಹೂಳಿದನುಸೀಳಿದನುಸಮರಥರ ॥೧೮॥ಯೇರುವಡದನುಶಲ್ಯರಕುತ
ವ । ಕಾರಿದನುದುಶ್ಶಾಸನನುಕೈ । ವಿಾರಿಕೈಕೊಂಡಚ್ಚುಕೊಂದನುಮ
ತ್ತೆಗುರುಸುತನ ॥ ಹೇರಿದುದುಹುಳುಕುಗಳುವೈರಿಯುಲಿ। ಜೋರುಮುಸಗ
ಲುಭಿಷ್ಮಕಡುಕಾ । ಹೇರಿದನುರೋಷಾಗ್ನಿವಿಷಮುಜ್ವಾಲೆಮುಖನಾಗಿ ॥
ವೊಗದಹೊಗರವಗಡಿಸಿಸುಯ್ಲಲಿ।ಹೊಗೆಯುಹೊದರಂಕುರಿಸೆಬಿಡುಗಂ
ಣುಗಳೊಳೊಕ್ಸ್ಮದುಕೆಂದುಕೆಂಪುಸೊಂಪಡಗಿತುಮುಹಾದೇವ ॥ ತೆಗವೆ
ನರ್ಜುನಸುವನೆನುತಾ। ತಾಳುಗಳನೇವನುಭೀಷ್ಮನಡಿಗಡಿ । ಗೊಗುಮಿ
ಗೆಯುಕೋಪದಲಿತೋದನುಕಣೆಳಳಲಿನರನ॥ ನೊಂದುಸೈರಿಸಿಮತ್ತೆಸರ
ಳಿನ । ಸಂದಣಿಯುಸೈಗರದನರ್ಜುನ। ನಿಂದುಧರಮುರ್ಛುಭಾಪೆನಲುಪಸರಿ
ಸಿದನಂಬುಗಳ । ಮುಂದೆನಿಲಲರಿಯುದೆವಿತಾಳಿಸಿ । ಮಂದಗತಿಯುಲಿಕೆಲಸಿ
ಡಿದುಹರಿ । ನಂದನನತೆಗದೆಸುತಬಂದನುಭೀಷ್ಮಮುಳಿಸಿನಲಿ ॥೨೧॥ ಯೆ
ತ್ತಲೊಲದನದತ್ತಸರಿದನ । ದತ್ತಜಾರಿದನೆತ್ತಲಡಗಿದ । ನೆತ್ತಹಿಂಗಿಗನೆ
ತ್ತಲುರುಬಿದನೆತ್ತಲವುಕಿದನು ॥ ಅತ್ತಲತ್ತಲುಹಯುರಥನಬಿಡ। ದೊತ್ತಿ

ಜೋಡಿಗೆನೂಕಿಸಾರ್ಥನ | ಮುತ್ತಯನಸಂಮುಖಕೆಬಿಡದೌಕಿದನುಮುರ
ವೈರಿ || ಕೆರಳಿದನುಕಲಿಭೀಷ್ಮನರ್ಜುನ | ನುರವಣೆಯುಗೆಲುವಡೆಮುರಾ
ರಿಯು | ಭರವಸನನಿಲಿಸಿದಡೆಸೋಲುವುದೆನುತನಸುನಗುತ | ಹರಿಯಸಿರಿ
ವಡಲಿನಲಸರಳಿನ | ಸರಿವಳೆಯಸೈಗರೆದುಜೋಡಿಸ |ಸುರಪಣೆಯಲಿಕಾ
ಡಿಹಾಯ್ದುವುಭೀಷ್ಮನಂಬುಗಳು ||೨೩|| ಮತ್ತೆರಥವನುಹರಿಸಿಭೀಷ್ಮನು |
ಹತ್ತೆಬರೆಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿಹಾ |ಮುತ್ತಯನುಶಿಲುಕಿದನುಶಿವಶಿವಾಯೆನುತ
ಬಲಬೆದರೆ|| ಹತ್ತುಶರದಲಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಮತ್ತೆಮುಸುಕಿದಬಹಳಭಾ
ರ್ಗವ | ದತ್ತಬಾಣವತೊಡಚಿಕೃಷ್ಣನನೊಸಲಕೀಲಿಸಿದ ||೨೪|| ಕೆಂಗರಿ
ಯಮುರಿದುಂಬಿತಾವರೆ | ಗಂಗವಿಸಿದವೊಲಿಸುರರಿಪುವಿನ| ಮಂಗಳಾನನ
ಕಮಲದಲಿಶರಜಾಲಗಿಡಿಗಿರಿಯೆ || ತುಂಗವಿಕ್ರಮನಂಬಕಿತ್ತುತ | ದಂಗ
ರಕುತಸಿಷೇಕರಾದ್ರಾ | ಲಿಂಗಿತನುಬಲುಖತಿಯಹಿಡಿದನುಭೀಷ್ಮನುಪ
ಟಳಕೆ ||೨೫|| ಕೆಂಪಡರಿದವಾಲಿಗಳುವೈ | ಕಂಪಿಸಿದುದತಿಗಡಿಗರೋ
ಷದ | ಪೆಂಪಿನಲಿತಗ್ಗಿದನುಗಂಟಿಕ್ಕಿದವುಪುಬ್ಬುಗಳು || ಸೊಂಪುಗೆಟ್ಟು
ದುಸಿರಿವದನವನ | ದಿಂಪುಬೀತುದುಭಕತವೋಹದ | ಲಿಂಪುಮಸಗಿತು
ಬಿಸುಟುಕಳದನುಹಯದವಾಘೆಗಳ ||೩೬ || ಕೆಂಡವಾಗಲಿಲೋಕದಿವಿಜ
ರ | ಹಿಂಡಿರೋಳಿಯಕಳದುಹೋಗಲಿ| ದಿಂಡುಗೆಡೆಯಲಿಮೇರುಮೇರಿ
ನಿನಿಲಲವಿತಳದಲ || ಗಂಡುಗೆಡಿಸಿದರಿಲ್ಲದಾನವ |ದಿಂಡೆಯರುಹಲರೆವೊ್ರ
ಡನೆನಾ |ಕೊರ್ಂಡನರುನಾನಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯತೊಡಕಬೇಡೆಂದ||೨೭||ಸ
ಕಲಜಗದಳಿವಿನಲಿರುದ್ರಾ | ತ್ಮಕನೆವಿಷ್ಣುವೆಯೆಂಬನುಡಿಸ | ವ್ಯಕುತ
ವಾಗಲುತೋರಿದನುಘನರೋಷತಾಮಸನ || ಚಕಿತವದನದಕೆಂಪಿನಬು
ಜಾಂ | ಬಕೆಯುಗಳಸೊಲದೊಲದುರೋಷ|ಪ್ರಕಟಪಾವಕವಿಸ್ಫುಲಿಂ
ಗಿತಸಾದನತಿಗಡಿಗೆ ||೨೮|| ಎಲೆಲೆದತ್ತಣಿಧರಣಿಯುತ್ತರ | ಕುಲಗಿರಿಗಳಿ
ತ್ತಣದಿಶಾಗಜ | ಕುಲವಿದೆತ್ತಣಸುರಸಿರಿತ್ತಣಹರಚತುರ್ಮುಖರು || ಸ
ಲಹುವೈಯ್ಯನುಮುಳಿದುಲೋಕವ| ಕೊಲೆಗೆಲಸಕಂಘೈಸಿದನುಹಾ |
ಪ್ರಳಯವಾದುದುಕಾಲದಲಿಯುಂದನುಕರೆದೆಯಾರೆ||೨೯|| ನಳಿನಸಪ್ತ್ರೋ
ದಕದವೋಲುನಾ | ರೊಲಿದುನಬ್ಜಭವಾಂಡನಂಬುಧಿ | ಇಳಿದುಗುಲ್ಪ
ದ್ವಯತವಾದುದುಕಮಠನೆದೆಯೊಡೆಯೆ|| ನೆಲನಿದನುಹಿಂದಿಕ್ಕೆಕೊಂಬ|
ಗ್ಗಳಿಯರಾರೋಶಿವಶಿವಾಜಗ | ದಳಿವುಜೋಡಿಸಿತೆನುತಕಡುಗಿದನಬುಜ
ಭವನಂದು ||೩೦|| ಮುರಮಥನಕೆಲ್ಗೈಸಿನೋಡಿದ| ನುರುಭಯಂಕರ
ಚಕ್ರವನುದು | ರ್ದರುಷಧಾರಾಲೂಯಮಾನನಿಶಾಟಚಕ್ರವನು || ತರ
ಳತರಣೀಚಕ್ರವನುಸಂ | ಗರವಿಸರ್ಜಿತಚಕ್ರವನುಭಯ | ಭರಿತಸರ್ಜ

ರಚಕ್ರವನುಕಡುಗೋಪಕಿಡಿಯಿಡಲು ॥೩೧॥ ಸಿಸಿತಧಾರೆಯುಹೊಳೆಹು
ಸೂರ್ಯನ । ಮುಸುಕಿದುದುಪರಿಲೂನದೈತ್ಯ।ಪ್ರಸರಗಳನಾಳಗಳವಿಸ್ರು
ತರುಧಿರಬಂಧಗಳ ॥ ಮಿಸುಪಮೊಸೆಗಳಮುರಿವುಗಳನೇನು । ಮಸೆಯುತೊ
ರಳೆಯುತೊಂಗಲಿನಲಂ । ದೆಸೆಮಚಕ್ರವನೋಡಿದಸುದೈತ್ಯಾರಿಕೋಪದ
ಲಿ ॥೩೨॥ ಹರಿದುಹಬ್ಬ್ವಿಬಳ್ಳಿವೆಳಗನ।ಮುರಿವುಮಂಡಳಸಿದದುಶತಸಾ।
ವಿದದಿವಾಕರಬಿಂಬವೆಸೆದುದುಝಳದಹೊಯ್ಲನರಿ । ಸುರನರೋರಗಜ
ನದಕಂಗಳ । ತೆರಹುಕೆತ್ತುದುಬತ್ತಿದುದಧಿಯೊ । ಳುರಿವುಳಲುನಾಂತಕ
ನಹುರಿದುದುಚಕ್ರದೂಷ್ಮಯುಲ ॥೩೩॥ ನರನತೇರಿನಕುದುರೆಗಳುಡಾ।ನ
ರಿಸಿತಳಿಧಗೆಸೆಗಳಿಗೆಯುದ । ಳ್ಕುರಿಯುಸಸಿಯುಂತಾದನರ್ಜುನದೇವನಿಮಿಷ
ದಲ॥ ಕರಗಿಕೊರಗಿತುಲೋಕತ್ರಾರವ।ಧರಣಿಪಾಲರಿದೆತ್ತಣುರಿಯೋ।
ಹರನಕಣ್ಗಿಚ್ಚಲ್ಲಲೇಹಾಯೆನುತಹಲುಬಿದರು ॥೩೪॥ ತುಡುಕಿದನುಚಕ್ರ
ವನುರಥದಿಂ । ಪೊಡವಿಯುಲಿಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನುಮು । ತ್ತೊಡನೆಬಳಿವರಿದೈ
ದಲೊಡೆಬಿದ್ದವರನೊಡೆತುಳಿದು ॥ ಸುಡುವೆನಹಿತಾನ್ವಯುವಭೀಷ್ಮನ ।
ಕಡಿದುಭೂತಗಣಕ್ಕೆಬೋನವ । ಹಿಡಿವೆನೋಡೆನ್ನಲ್ಲಿಮೇಳವೆಯೆನುತ
ಸೈವರಿದ ॥೩೫॥ ಶಿವಶಿವೆಂದುದುನಿಖಿಳಜನತಾ । ರವರುಕಂಪಿಸೆಧಟ್ಟಿಗೆ
ಡದುಗು। ಭುವನದಲಿಭಾವಿಸಿತುಜಯುಜಯುಮಹಧ್ವಾನ ॥ ತವತವಗೆತವ
ಕದಲಾಪಾಂಡವ।ರವರುನಡುಗಿತುಪಾರ್ಥಬಲುಗರ।ವವಚಿದಂತಿರೆಮೂ
ಗನಾದನುಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿ॥೩೬॥ ಹರಿಮುಕುಂದಮುರಾರಿಲಕ್ಷ್ಮೀ।ವರ
ನೆಕೇಶವಯುನುತಚಾಪವ । ಶರವನವಸಿತ್ತಬಿಸುಟುವೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕಲಿ
ಭೀಷ್ಮ ॥ ಕರಯುಗವಮುರಿದೆದ್ದಮುರಹರ । ಸರಸಿಜಾಂಬಕರಾಮರ
ಕ್ಷಿಸು । ತರಳನಲಿಗುಣದೋಷದೆರಕೆಯೆದೇವಹೇಳೆಂದ ॥೩೭॥ ದೇವನಿ
ಮ್ಮಯುಖಾತಿಸುಖಿಯಿಂ । ತಾವುಲಕ್ಷ್ಯವೆನಾನುಸೊರಜಿನ।ದೇವಗಿರಿಯಿಂ
ತದರಸಂಭಾವನೆಯೆನನ್ನೊಳಗೆ ॥ ದೇವಮುನಿಗಳನಗೆಯುನೋಡಬಿ।ದಾ
ವುದುಚಿತವಮಾಡಿದಿರಿಮುಹಿ । ಮಾನಲಂಬನೆಮರದುದಕೆನಗೆಬಂದುದೆನ
ಗೆಂದ ॥೩೮॥ ಅಲಸಿಕೆಯುಬೈನೂರುಸಾವಿರ। ನಳಿನಭವರಡಗಿದರುಯುಂ
ಬಗ್ಗಳಿಕೆಯತ್ತಲುಹುಲುಮನುಜರಾವೆತ್ತಲಿದಿರಾಗಿ ॥ ಆಳಿದುಹರಿತಹುದೆ
ತ್ತಲಿದುನ । ಮ್ಮಾಳತ್ರೆಗೈದುವುದಲ್ಲಲಜ್ಜಿಗೆ । ಸೆಲೆಯುಮಾಡಿದೆಹೂಡಿದೈ
ದುರಿಯುಶವತನಗೆಂದ॥೩೯॥ ರೋಮರೋಮದೊಳಖಿಳಭುವನ।ಸ್ತೋ
ಮನಲದಾಡುವುದುಗಡನಿ । ಸ್ಸೀಮತನದಸಾವುಗವೈರಿಗಳೆಂದು ಕೋಪಿ
ಸುವ ॥ ಈಮರುಳುತನವೆತ್ತವೀರಣ। ತಾಮಸಿಕೆತಾನರಿಯುದುದೆರಘ।
ರಾಮರಕ್ಷಿಸುಬಯಲಿನಾಡಂಬರವಿದೇನೆಂದ ॥೪೦॥ ನೀನುಖತಿಯುನುಹಿ

ಮನಿನ್ನಸ | ಘನತನವನುಬಲ್ಲಯೋಗಿಗ | ಳೇನನೆನ್ನರುತವೊಳ್ಳಗೆಕೈ
ಕೊಯ್ದುವಿಗೆನಗುತ ‖ ಮಾನವರುಕಡುಮೂರ್ಖರೆಂದೇ |ಮಾನಗರ್ವ
ರತಡದೆಸಾಕಿಂ | ನೇನಪೇಳುವೆದಿನ್ನ ತಕ್ಕನುಬಲ್ಲೆ ಹೋಗೆಂದ ‖೪೧‖ ಶ
ತಪಿತಾಮಹರಡಗರೇನೀ | ಮತಿಮರಿಯಿಬಿದೋಹಭೂವಿಲಾಸ|ಸ್ಥಿತಿಯೊ
ಳೇನುತ್ಪತ್ಯವಾಗವೆಬೊಮ್ಮಕೋಟಿಗಳು ‖ಅತಿಶಯದನುಹಿಮಾಸ್ಪದನು
ನೀ | ನತಿಗಹನವೆಂಬಳತೆಗಿಂತಿದು | ಕೃತಕವಲ್ಲಾದೇವಹೇಳೆನ್ನಾಣೆಹೇ
ಳೆಂದ ‖೪೨‖ ದೇವನೀಭಿಟಕೊಲುವಡೆಯುತಾ | ಸಾವೆನೇತಾನಾವನೆಂಬು
ವ | ದೇವರರಿಯಿರಲಾವ್ಯಥಾಸುಂಳಿನ್ನರೋಷದಲಿ ‖ ದೇವನಾವನಜೋ
ಡುತನ್ನನು | ಕಾವುದೈಮುನಿದಡೆಯುನಿಮ್ಮಗೆ |ನಾವುಹೆದರೆವುನಾವುಧಾ
ರಕರತುಳಬಲರೆಂದ ‖೪೩‖ ಭಂಗವಲ್ಲಿದುನಿನ್ನಘನತೆಗೆ | ಡಿಂಗರಿಗರೇವಿ
ಗಿಲುನಿನಗೆಯು | ಡಿಂಗರಿಗರೇಬಲ್ಲಿದರುದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇನಿದಕೆ‖ಮಂಗಳಾತ್ಮ
ಕಕೇಳುನಿನ್ನಯ | ಹಂಗನೊಲ್ಲೆವುಮುಕುತಿಪಥದೊಳೆ | ಘಂಗಮೇಂ
ಸಯದಾಳಲ್ಲೆನಿಮ್ಮಡಿಯುಸಿರಿನಾಮ ‖೪೪‖ ಕಳುಹಿಕಳವುದುಖಾತಿಯನು
ನೀ |ನುಳುಹಿಕೊಂಬುದುತೇಜವನುಭಟ | ಕೊಲುವಮನವೇಜಿಸುಡುಚ
ಕ್ರವದೆಂನಕಾಯುದಲಿ ‖ ಅಳುಕಿರೋಮನೃಹರಿದುದಾದಡೆ |ಬಳಿಕರಾಡಿಂ
ಗರಿಗನೇಯಿಶಾ | ಕಳಕಳಿಕೆಗಾನಂಜುವವನೇದೇವಹೇಳೆಂದ ‖೪೫‖ ನಚ್ಚ
ನಾಳಿನಚಿನ್ನಹಕೆಹರಿ | ಮೆಚ್ಚಿಮನದೊಳುಸಾಚಿಚಕ್ರವ | ಮುಚ್ಚಿದನು
ಮುರಿದನುಕಿರೀಟಿಯರಥವಹೊರಗಾಗಿ‖ ಬೆಚ್ಚಿಬೆದರುವಸೇನೆಗಭಯವ|
ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟನುರಾಯಭೀಷ್ಮನ |ಸಿಚ್ಚಟದಭಕ್ತಿಯನುಸೆನನೆನದೊಲದ
ನಡಿಗಡಿಗೆ‖೪೬‖ಹೋದುದೊಂದಪಮ್ಮತ್ಯಲೋಕಕೆ|ತೀದುದಿಲ್ಲಾಯು
ಷ್ಯವಿಹದಪ | ವಾದದೇವಂಗಾಗಿತಪ್ಪಿತುಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಕೆ ‖ ಕಾದು
ಕೊಂಡದುಭೀಷ್ಮನೀಕಮ|ಲೋದರನಕೆರಳಿಚಿದಭಕುತಿಯೊ|ಳಾದರಿಸು
ವುದುಪುಣ್ಯವೆಂದನುಕಮಲಭವನಗುತ‖೪೭‖ನಡುಗುವರ್ಜುನದೇವನನು
ತೆಗ | ದಡಿಗಡಿಗೆತಕ್ಕೈಸಿಪ್ರೀತಿಯ | ಬಿಡಿಸಿವಾಘೆಯಕೊಂಡುತುರುಗವ
ನೆಡಬಲಕೆಶಿರುಹಿ ‖ ನಡಸಿದನುಕಾಳಗಕೆಬಳಿಕವ |ಗಡಮುರಾಂತಕರಥ
ವಚಕ್ರವ | ತುಡುಕದೆಂದಸ್ತಗಿರಿಯನುದಿನಪಮರೆಗೊಂಡ ‖೪೮‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೪೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ‖ ಸೂಚನೆ‖ ರಾಯಕಟಕದೊಳುರುಳುಭೀಷ್ಮನ|
ಸಾಯಬೇಕೆಂದೊದಬಡಿಸಿಕವು | ಲಾಯುತಾಂಬಕಸಹಿತಪಾಳೆಯಕರಸ
ನಷೆತಂದ ‖ ಪದನು ‖ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |ಪಾಲದಿನಮೂರಾ
ಯ್ತುಭೀಷ್ಮನ | ಕಾಳಗದದೊಳಲ್ಲಿಂದವೇಲಣವರಕಥಾಮೃತವ ‖ ಅಲ್ಲಿ

ಸುದೆದ್ದೈಮೂಡಣಾದ್ರಿಯು । ಮೇಲೆಕೆಂಪೆಸೆಯಿತ್ತುಘನನಿ ।ಸ್ಸಾಳಪ್ರೊಡೆ
ಬಿರಿದವುನೃಪಾಲಕರಕಟಕವೆರಡರಲಿ ॥ ೧ ॥ ಹಲ್ಲಣಿಸಿಹರಿಂತದುವೋಹ
ರ । ವಲ್ಲಗಲ್ಲಿಗೆನಿಂದುದೆರಡರ । ಘಲ್ಲಣೆಯಘಾಯರಥಾವಣಿವಿಾಳಿಘಾಡಿ
ಸಿತು ॥ ಕೆಲ್ಲೆಗೆಡದವುಕರಿಗಳಸುಗಳ । ಚೆಲ್ಲೆತಳಿತವುತೇಜಿಗಳುರಥ ।ವೆಲ್ಲ
ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತುದಳನಿಸ್ಸಾಣವಾಯ್ತೆಂದ ॥೨॥ ಅಳಿದುದಾದಿವಸದ
ಲಿಪಾಂಡವ । ಬಲದೊಳಗಣಿತಸೇನೆಭೀಷ್ಮರು ।ಫಲುಗುಣರುಕಾದಿದರು
ದಿನಕರನಪರಜಲನಿಧಿಗೆ ॥ ಇಳಯೆತೆಗದವುಬಲವೆರಡುಮೂ । ದಲುಮ
ಗುಳಿತಾಕೆಂಪೆಸೆಯೆಕದನದ ।ಕಳನತುಂಬಿವುತ್ತೆಕೌರವಪಾಂಡವರಸೇ
ನೆ ॥೩॥ ಬಿದ್ದುದಗಣಿತಸೇನೆಪಡುವಲು ।ಹೊದ್ದಿದನುರವಿವುತ್ತೆಮೂಡಣ
ಗದ್ದುಗೆಯವೆಂಠಣಿಸಿದನುಕುಮುದಾಳಿಠೆಂಠಣಿಸೆ ॥ ಎದ್ದುದದುಭುತರ
ಕೃತಾಂತಗೆ ।ಬಿದ್ದನಿಕ್ಕಿದಪಥಟರಬುಧಿಯೊ ।ಳದ್ದುಸೂರ್ಯನಬಿಂಬವೆಸದು
ದುಮೂಡಣಾದ್ರಿಯಲಿ ॥ ಏಳನೆಯದಿನಪೀಮಹಾರಥ ।ರೂಳಿಗವಬಲುಹಾ
ಯ್ತುಕುರುಭೂ ।ಪಾಲಕನತಂಪಾಂದಿರಳಿದುದುದಿವಸವೆಂಟರಲಿ ॥ ಕೋ
ಲವುನೆಯಲಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ ।ನೋಲಗಿಸಿವೆಬ್ಬಿಸಿದನಾಕ ।ಟ್ಟಾಳುಭೀಷ್ಮ
ನದಿವಸವಂಭತ್ತಾಯ್ತುಸಮಯದಲಿ ॥೫॥ ಅರುಳುಕೃಷ್ಣನಮನೆಗೆಬಂದ
ನು ।ಧರಣಿಪತಿದುಗುಡದಲಿನಿಜಸೋ ।ದರರುಸಹಿತಮುರಾರಿಗಾನತನಾಗಿ
ಕೈಮುಗಿದು ॥ ಸುರನದೀಸುತನಬಿಳಸೇನೆಯ । ನೊರಸಿದನುನಮ್ಮ
ಡಿಯ ।ಧರಿಸಿದನುಜಯವಧುವವರಿಸಿದದೇವಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ನೆರವಣಿಗೆಗುಂ
ತ್ತುಬಳಿಕೈ ।ಮುರದರಥಟರುಬಿರುದಭಟರಿಗೆ ।ಬೆರಗುಪ್ರೊಕ್ಕದುಹೂಣಿಗ
ಹೋರಟೆಗಳಳುಕಿದವು ॥ ನೆರೆಹಸಿದಹುಲಿಯಂತೆಸಲೆಕೈ ।ಹರಿದದಿಗ್ಗಜದ
ತೆಚಿತ್ರದ ।ಉರುವಕೇಸರಿಯಂತೆಮೆರೆದಿದನೆಂಮಬಲವೆಂದ ॥೭॥ ಹಾರಿದ
ಹೆಸರುಗಳುಬಂಗರ । ಸೂರೆಗಳಕಟ್ಟಿದರುತರಗಳ । ಮಾರುಗಳುಮುರಳ
ದವುರಣರಾಣಿಯರತಡೆಯೆಂದು ॥ದೂರಲರಿಯನುಸುಭಟರಿಗೆಮನ ।ಬೇ
ರೆನುಡಿಬೇರಾಯ್ತುಕದನದೊ । ಳೇರತಿಂಗುರಿಗೊಂಡುತಣಿತುದುನಮ್ಮ
ಬಲವೆಂದ ॥ ಬಲುಸಿಳೀಮುಖರವಕೆಸಟುಭಟ । ರಳುಕಿದರುವಿಹಿಗಳ
ಮೊಲುಸಂ । ವಿಳಿತಶಾಸ್ತ್ರಧ್ವನಿಗೆಸೆಡದರುಮೂರ್ಖರಂದದಲಿ ॥ತಳಿತ
ಬಲಶತಕೋಟಿಗಿದಿರಾ । ಗಳಿದವದ್ರಿಗಳಂತೆಹರಿಪದ ।ವಳೆಯವಿದಳಿತವಾ
ಯ್ತುಮೇಘವ್ರಾತದಂದದಲಿ ॥ ರಣರಹಸ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳುಮನ । ದಣಿದರಿಂದಿ
ಯನಕೆರಿಪ್ರಭಟ । ಗಣವಿದಾರಣಕರ್ತವಿದ್ಯಾವೀತರಾಗಿಗಳು ॥ಸೆಣಸಿ
ನಲಿಸಲುದರ್ಶಿಗಳುಧಾ । ರುಣಿಯಪತಿಗಳುರಾಜಸೇವಾ । ಪ್ರಳಯವಿ
ಮಾಂಸಾಧಿಪಮೂಢರುನಮ್ಮಭಟರೆಂದ ॥ ಹರಿದುದಿಂದಿನದಿನಕೆಳತನಾ ।

ರಮಹೀಶರುರುಮನನಗರಿಗೆ । ಸರಿದುದುಳಿದರವೀರತನ ಗಾಂಗೇಯಸೇ
ಪಟಳಕೆ ॥ ಅರಿಪಯೋನಿಧಿವಡಬನನುಗೆಲ । ಲರಿದುಜೀಯಮುಕುಂದ
ನೀನೇ । ಕರುಣಿಸೈವನವಾಸವ್ರೋನವುಗೇನುಗತಿಯೆಂದ ॥೧೧॥ ಮುಗು
ಳುನಗೆನಸುವೊಳೆಯೆಭೀಮಾ । ದಿಗಳಿಗೆಂದನುಕೃಷ್ಣನರಸನ । ಸೊಗ
ಸುಬನದಲಿ ಬರಿಯುಮನವೀಕವನಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ವಿಗಡತನವಂತಿರಲಿಭೀ
ಷ್ಮನ । ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಲುಹರನಹವಣ । ಲ್ಲಗಣಿತನಸಾಮದಲಿಮು
ರಿಯಲುಬೇಕುನನುಗೆಂದ ॥೧೨॥ ದಂಡನಾಯಕತರುಬೆರಣದಲಿ । ಖಂ
ಡಿಸುವುದಿವಿರಾದರಿಪುಗಳ । ದಿಂಡುಕೆಡಹುತತೋರಿಮುಣಿವಡೆಜೈಸಿಬಗು
ಕುವೆನು । ಚೆಂಡಬಲನೀಭೀಷ್ಮಮುನಿದಡೆ । ಖಂಡಪರಶುಪಗಣಿಸಲೆ
ನೆಕರ । ದಂಡನಾಥನಮತಕೆನೃಪತಿಹಸಾದವೆನುತಿರ್ದ ॥೧೩॥ ಇರುಳು
ಗುಪ್ತದಲವನಿಪತಿಸೋ । ದರರುಮುರರಿಪುಸಹಿತಬಂದನು । ಸುರನದೀ
ನಂದನನಮಂದಿರಕಾಗಿವಹಿಲದಲಿ ॥ ಕರದುಪಡಿಹಾರರಿಗೆಬಂದುದ। ನರು
ಹಲವದಿರುಹೊಕ್ಕುನಮಯವ । ನರಿದುಭೀಷ್ಮಂಗೀಹದನಬಿಂನಹವಮಾ
ಡಿದರು ॥೧೪॥ ಬಂದನೇಧರ್ಮಜನಕಟಕಟ । ಕೊಂದನೇಕೌರವನನಿಂ
ನ್ನೇ । ನೆಂದುಮನದಲಿಮರುಗಿಮೌನದೊಳಿದ್ದನಿಮುಷದಲಿ॥ ಮಂದಿಯ
ನುಹೊರಗಿರಿಸಿಬರಹೇ । ಳೆಂದಡಾಗಲೆಕೃಷ್ಣಕುಂತೀ । ನಂದನರುಬರಲಿ
ದಿರುವಂದನುಭೀಷ್ಮವಿನಯದಲಿ ॥೧೫॥ ಅರಸಿಬರಲಾನಾಯಸಿಕರಕೆ ।
ತೆರಹುಗೊಡದನಿಜಸ್ವರೂಪನು । ಕುರುಹುಗೊಂಡಡೆಮಂದಿವಾಳವದೇ
ವನೀನೊಲಿದು ॥ ಅರಸಿಕೊಂಡ್ಯೈತರಲುನಾನೇ । ಸಗವನಾಗಲಿನಿಂಮಭೃ
ತ್ಯರ । ಮೆರವಪರಿಯಿದುಕೃಷ್ಣಜಯಜಯಯೆನುತನಿಡುಗೆಡದ ॥೧೬॥
ನಗುತಹರಿಗಂಗಾಕುಮಾರನ।ನೆಗಹಿದನುಬಳಿಕವರುರತುನಾ । ಳಿಗಳಕಾ
ಣಿಕೆಯಿತ್ತುವೈಯಮಿಕ್ಕಿದರುವಿನಯದಲಿ ॥ ತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಯಮ
ಜಾ । ದಿಗಳಮನ್ನಿಸಿವೀಳೆಯವನಿ।ತ್ತೊಗುವಿಗೆಯಹರುಷದಲಿಹೋಂಪು
ಳಿಯೋದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೧೭॥ ಅರಿಯಬೀಡಿದುರಾಯನನುಜರು।ದುರುಳರು
ತಾನುಚಿತಗೇಡಿಗ । ಳರುಲುಧೊರೆಗಳುನೀವುಕಾಲೋಚಿತದಲೈತಹರೆ॥
ಹರಿಯುಬಲುಹುಂಟಾದಡೆಯುಧೀಂ।ಕರಿಸಲಾಗದುರಾಜಮಂತ್ರವ । ನರ
ಸಸಾಕೆಂನೇನುಬಿನ್ನಹಮಾಡುಸಿಜಮತವ ॥೧೮॥ಅರಿಯನುಚಿತವನಂಪು
ಭಾರದ । ಹೊರಿಗೆನಿಂಮದುಕೃಷ್ಣನದುನಾ । ವರಿದಡೆಯುಮೈಮರರಡೆ
ಯುರಕ್ಷಕರುನೀವೆಮಗೆ ॥ ಅರಿಯನೇನುವನೆಂದುಸಲಹಲು । ಮರವಳೇ
ಬಾಲಕನತಾಯಿನ್ನಾ । ವುರುವವಜ್ರದಜೋಡುನೀವಿರಲಂಜಲೇಕೆಂದ॥೧೯॥
ಯುಮಗೆಜಯವೆಂತಹದುರಾಜ್ಯ । ಭ್ರಮೆಯರಾಜಸಬುದ್ಧಿಗಳನ। ಕ್ರಮ

ವಿಹೀನರುನಾವುನೀಪತ್ತೈ ದ್ರೋಕ್ಯವಿಜಯಿಗಳು ॥ ಸಮರಸೋತುದನಿ
ಷ್ಮಸುಭಟರು। ಯಮನಸೇವಕರಾಯ್ತುಕೃಪೆಯಿಂ। ದೆಮಗೆನಿಂಮಭಿ
ಮತವಬೆಸಸುವುದೆಂದನಾಭೂಪ ॥೨೦॥ ಆಕೆವಾಳರುಭೀಮಪಾರ್ಥರು ॥
ನೂಕದಾಹವಕ್ರುಳಿದಸೇನಾ। ನಿಕರವನಿಂಮಿಂದಸವದುದುರಾಜಕುಲಸಹಿ
ತ ॥ ಸಾಕುವರೆವೇಣ್ಮನಿದುಕೊಲುವರೆ। ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬವನದಾರೆನೆ।
ಕಾಕನಾಡೆನುಬೆಸಸುನಿಂಮಭಿಮತವನೆನಗೆಂದ॥೨೧॥ತೀದುದೆಂಮಯುಸೇ
ನೆನಸುಸೊ । ಪ್ಪಾದುದಿಲ್ಲರಿಸೇನೆನಿಂಮನು। ಕಾದಿಕೊಲುವಡೆವೊಲೆಯ
ನೂಡಿದತಾಯಿಜಾಹ್ನವಿಯೆ॥ಕಾದಿದೆವುಕಟ್ಟದೆವುಗೆಲಿದೆವು।ಮೇದಿನಿಯಲಿ
ನ್ನೇನುಮುಂನಿನ।ಹೋದವನವಾಸಕ್ಕೆಸೇಮವಕೊಟ್ಟುಕಳುಹೆಂದ॥೨೨
ಮಂನಿಸುವಡೀವುಭಯರಾಯರು।ನಿಂನವೊಂಮಂದಿರುಗಳಿದರೊಳು।ನಿಂ
ನಕರುಣಕೆಯಲಿಹುದುಕುಂತೀಸುತರಜೀವನವು॥ನಿನ್ನನೇನಂಬಿಹರುನೀನೆ॥
ಮುನ್ನಶಿಶುತನದಿಂದಲರಹಿದ । ಮನ್ನಣೆಯನೀಬಲ್ಲೆಯಂದನುದಾನವ
ಧ್ವಂಸಿ ॥೨೩॥ ಎನಲುವೊಂವೊಂದಿರುಗಳಳಲಿನ। ಘನತೆಯನುಕಿವಿಗೊ
ಟ್ಟುಕೇಳಿದು।ನನದುದಂತಃಕರಣಕಂಬನಿದುಂಬಿದುಗುಡದಲಿ॥ ತನಗೆಸಾ
ವುಸಮಾಪವಗನೇ।ನಿನಗೆಭಯಬೇಡಿನ್ನುಕುರುಪತಿ!ದನುಜವೈರಿಗೆತಪ್ಪಿ
ದಂದೇನಿಮಗೆಜಯವೆಂದ ॥೨೪॥ ಕೊಂದೆವಗಣಿತರಾಯರನುತಾ ।ಮಂ
ದಿಯನುನಿಮಗಾವುಮುನಿಯೆವು । ಬಂದುಪಾರ್ಥನರಥತಡದಡೆನೀವುಧೃತಿ
ಗೆಡದೆ॥ ಇಂದಿನುದಯದಲಾಶಿಖಂಡಿಯ।ತಂದುನಿಲಿಸಿದಡೆಂಮತನುವನು॥
ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆನಿಮಗೆತೇರುವೆನುಕಂದಕೇಳೆಂದ ॥೨೫ ॥ ಗಂಡುತನ
ಆನೆರನುನಿಂಮನಿ । ಖಂಡಿಯನುಮುಂದಿರಿಸಲಾತನ । ಕಂಡೆನಾಸ್ತ್ರಗಳ
ವನಾಡೆನುಕೈದುಗಳಜಿಸುಟು॥ ಚಂಡಿತನವನುಮಾಡಿಮಿಗೆಕೈ। ಕೊಂ
ಡುಫಲುಗುಣನೆಸಲುತನುವನು । ದಿಂಡುಗೆಡಹಲುಬಳಿಕಗೆಲುವಿರಿಕಾ
ವೇಶ್ವರನ ॥೨೬॥ ಎನಲುಶಿವಶಿವಮಹಾದೇ।ವೆನುತಕಿವಿಗಳಮುಚ್ಚಿದನು
ಕಂ । ಬನಿಯಬೆರಳಲಿಮಿಡಿದುನೊಂದನುಪಾರ್ಥಹೃದಯದಲಿ ॥ ಯನಗೆ
ಜಯವಾಯ್ತುದುಕೃಪಾರ್ಥರು। ಜನದಲೆಂಮವ್ರೇಲರುಬಳಿಕೇ।ನೆನಗೆನಿ
ಮವ್ರೊಲಾರುಹಗೆಗಳುಜಗದೊಳುಂಟೆಂದ॥ಅಳಿದನಡವಿಯೊಳೈಯನಲ್ಲಿಂ।
ಬಳಿಕಭೀಷ್ಮನತೊಡೆಯತೊಟ್ಟಲಿ। ನೊಳಗೆಬೆಳೆದೆವುಸಲಹಿದನುಧೂ
ಟವೊದಲಾಗಿ ॥ ಬಳಿಯಲೆರಕೆಗಳೆಮಗೆಭಾವಿಸಿ।ನೆಲನಕೊಟ್ಟನುಭೀಷ್ಮ
ನೀತನ। ಕೊಲೆಗೆಬಯಸುವಮನವಿದೆಂತುಜೊಕೃಷ್ಣಹೇಳೆಂದ ॥ ಈತನ
ನುಕೊಲಲಾವುಭುವನ।ಖ್ಯಾತರಹೆವೈಯಿಗಸುಡುಸುದು।ಭೂತಳವನಿ
ಬೊಡ್ಡಿಗೋಸುಗಸುಟ್ಟಸುಕೃತವನು॥ ಘಾತಕರುಪಾತಕರುತೆಗೆತೆಗೆ।

ತೆರವವಿರುಪಾಂಡುತನಯರ। ಮಾತನಾಡಧಿರೆಂಬಕೀರ್ತಿಯನೋಂತುದಿ
ಲ್ಲೆಂದ॥ ನಿಲ್ಲುಫಲುಗುಣಕೇಳುಹೊಲ್ಲೆಹ। ವಲ್ಲಸಕಲಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವ।ಬ
ಲ್ಲೆನೀನೇನಜ್ಞನೇಸ್ವಪನೀತಿಬಾಹಿರನೆ॥ ಎಲ್ಲಿಯಪಕೀರ್ತಿಗಳುಕೀರ್ತಿಗ।
ಳೆಲ್ಲವಿಧಿವಶನಿನ್ನಕಾರಣ। ವಿಲ್ಲನೀಕೊಲಲೇಸರಾತನುಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂದ॥
ಯಂತ್ರವಿಂಡಿದಡೆಕಾದಿಬೀಳ್ವವು। ಯಂತ್ರಮಯರೂಹುಗಳುವದಯಾ।
ಮಂತ್ರಗೋಹಾಹೆಗಳಿಗೋನೀಹೇಳುನಿಶ್ಚಯವ॥ಯಂತ್ರಕೃಷ್ಣನುಸಾ
ವುನೀವೀ। ತಂತ್ರಸಕಲಚರಾಚರಂಗಳು। ತಂತ್ರರೂಹುಗಳಲ್ಲಿಕಾರಣ
ವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ॥೩೧॥ ಒಂದುಮುಖದಲಿಜಗವಹೂಡುವ। ನೊಂದುಹೆಸರ
ಲಿಜಗವಸಲಹುವ। ನೊಂದುಪರಿಯಲಿವುರುಹುವನುನಯನಾಗ್ನಿಯಲಿಜ
ಗವ॥ ಕೊಂದುಹಗೆಯಲ್ಲೀತಸಲಹಿದ। ನೊಂದುವೋಹಿತನಲ್ಲಪರಮಾ।
ನಂದಹರಿಮಯನಿದಕೆಕಾರಣವಲ್ಲನಿನಗೆಂದ ॥೩೨॥ ಕಾವಡೀತನಕರುಣ
ಮುನಿದಡೆ। ಸಾವವೀತನಕೈಯಬಾಯಲಿ। ನೀವುತಾವೀಮತ್ತೆಕೆಲಬರು
ಮುನಿದಡಂಜುವನೆ॥ ನಾವುಹೇಳಿದಮಾತುನಿನಗಿ। ನ್ನಾವಭಯವಿಲ್ಲಿನ್ನು
ಚಿತ್ತದ। ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಿವ್ಮನಂಬಿರಿಹೋಗಿನೀವೆಂದ ॥೩೩॥ ಹರು
ಷಬಲಿದುದುಮನದಸಂಶಯ। ಹರದುದಾಹವವಿಜಯವಾರ್ತೆ। ಹರಹಿ
ನಲಿಹೊರೆಯೇರಿಹೋಂಪುಳಿಯೊಗ್ದನಡಿನಡಿಗೆ॥ ಸುರನದೀನಂದನನು
ಹರಿಸಿದ। ಹರಕೆಯನುಕೈಕೊಂಡುಬೀಳ್ಕೊಂ। ಡರಸಮುರರಿಪುಸಹಿತ
ಬಂದರುತಮ್ಮಪಾಳಯಕೆ॥ * * * * ॥೩೪॥

* ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು *

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಬೆಗಡುಗೊಂಡರುದ್ರೋಣಕ
ಲ್ಯಾ। ದಿಗಳುಪಾರ್ಥನವಿಕ್ರಮಾನಳ। ಮೊಗದಸುರಿದುದುರಾಯಕೌ
ರವಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ॥ಪದನು॥ ಸೂಳುಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿವಘನನಿ।ಸ್ಸಾಳತತಿ
ಮುಂಪಾನದಲಿಹೆ। ಗ್ಗಾಳವೊರೆದವುಕಣೆದುಗಜರದವಾನೆಕುದುರೆಗಳು॥
ತೂಳುವರಿಗಾಘಟರಬಾಳೆರ। ಬಾಳದೆಸೆಗಳಬಗಿಯೆಮಾಡೂ।ಶೈಲಮಂ
ಚದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದನಬುಜನೀರಮಣ॥೧॥ಲುಳಿಮಸಗಿತರಹಳಿಖುರದಲಿ।
ನೆಲದಕೆರವುಕಡುಗುದುರೆಹಿಂ। ದೊಲದುಕಂಬವಮುರಿದುಮಿಕ್ಕವುಸೊ
ಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು॥ಹೊಳಹೊಳವಹೊಂದೇರುಸೆರದವು। ತಳಪಟಕೆಹೊದ
ರೆದ್ದಗಗನದ।ಹೊಲಿಗೆಬಿಡೆಬೊಬ್ಬಿರಿದುಕವಿದುದುವಿಗಡಪಾಯದಳ॥೨॥
ಲಲಿತಮಂಗಳಪಾಠಕರಕಳ। ತಳದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನಿಪ। ತಿಲಕನನು
ಜರುಸಹಿತವೈದಿಕಕ್ರಿಯಯನನುಕರಿಸಿ॥ ನಳನನಾಭನಮಧುರವಾಣ
ಯ। ಲುಳಿತಪರವಶಾಕಿವಚನವ। ಕಲಿತಕವಚಿತರಾಯಪಾಂಡವರಾ

ಯುಹೊರವಂಟ॥೩॥ಗಗನಸರಸಿಯಪುಂಡರೀಕಾ|ಳಿಗಳೊವಿಮಲಚ್ಛತ್ರ
ಪಙ್ಕ್ತಿಯೊ | ಗಗನಗಂಗಾನದಿಯಕಾಲುವೆಯೋಪತಾಕೆಗಳೊ ॥ ಗಗನ
ಕುಂಭಿಯಗುಳದಕೆಲಚೌ | ರಿಗಳೊಸೀಗುರಿಗಳೊಕೃಪಾಣವೊ | ಗಗ
ನಸೀವರತಾಳಪತ್ರಾವಳಿಯೊಹೊಸತಾಯ್ತು॥೪॥ ಕುಬ್ಬಿಡುವಬೊಬ್ಬೆ
ಗಳುಬಿಲುಧನಿ | ಗಬ್ಬರಿಸಿದವುನಭವಗಜಹಯ | ದಬ್ಬರಣೆಗರುವಾಯಿಗ
ಡಿಸಿತುಸಿಡಿಲಸೆಡಗರವ ॥ ಉಬ್ಬಿಬಿರಿದುದುನಿಖಿಳವಾದ್ಯದ|ನಿಬ್ಬರದನಿಡು
ಘನಿಗೆಜಲನಿಧಿ| ಗಬ್ಬವಿಕ್ಕಿತುಸೈನ್ಯಜಲಧಿಯಬಹಳಘರ್ಜನೆಗೆ ॥ ಕುಣಿದು
ಮುಂಚಿತುಸೇನೆಸಮರಾಂ | ಗಣದಕೇಣಿಯಬಾಲಕರುಸಂ| ದಣಿಸಿಹೊ
ಕ್ಕರುಜಯವಧೂಟೀವಿರಹಕಾತುರರು ॥ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಗಜಹಯದಭಾ|
ರಣೆಯಭಾರಿಯಭಟರೊಡನೆಥ | ಟ್ಟಣೆಯುಮೇಲೆಮಹೀಶಪೊಕ್ಕನುಕಾ
ಳಗದಕಣನ ॥೬॥ ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನಕಳನೊಳು | ಹೊದರುಗಟ್ಟಿದ
ವೈರಿಸೇನೆಯ | ಹದನಿವರಪಾಳೆಯಕೆಬಂದುದುದಳದಕಳಕಳಿಕೆ ॥ ಸದ
ದುದದಿಬರಕಿವಿಯನೊಡೆತುಂ | ಬಿದವುನಿಸ್ಸಾಳೌಘದಿಕ್ಕಿನ | ತುದಿಯಶಿ
ವಿದಾವಿಹಾರಿಗಳಹುವಗಾರುಗಳೆಗಳು ॥೭॥ ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ ॥
ಶ್ವರವಿಹಿತಸಂಧ್ಯಾವಿಧಾನದಿ | ಪರಮಹೀಸುರವರ್ಗಸತ್ಕಾರವನುಸೆ
ಮಾಡಿ ॥ ಸುರನದೀಜನನಮನೆಗೆಬರಲಂ |ದಿರುಳಕಡೆಯಲಿನೃಪಸುತಪವಿ|
ಸ್ತರಿಸಿವಿರಚಿಸಿಜೋಡತೊಟ್ಟನುರಥಕೆಮಂಡಿಸಿದ ॥ ಇಂದಲೇಪಾಂಡುಪ
ರಪರಮಾ | ನಂದಚಿತ್ತಕೆಧೂಮದರುಶನ | ವಿಂದಲೇಕೌಂತೇಯರಿಗ
ಸುರಪುರದಮೈಹಾಳಿ ॥ ಇಂದಲೇಪವನಜನಪಾರ್ಥನ| ಸಂದವಿಕ್ರಮವಿ
ಷಕೆಗಾರುಡ|ವಿಂದೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದುನೆರದುದುಸಕಲಕುರುಸೇನೆ॥೯॥ತ
ರುಣರವಿಗಳಪಙ್ಕ್ತಿಗಳಸಂ|ವರಿಸದಿರರೆನೆಮಾಣಿಕಂಗಳ|ಥರಥರದಕಿ
ಲಣದಹೊಂಗೆಲಸದಸುರೇಖೆಗಳ॥ ಕೊರಳಹಾರಾವಳಿಯರಶ್ಮಿಯ|ಹೊ
ರಳಿಗಳಹೊದಕೆಗಳಕವಚದ | ಲರಿದಿಶಾಪಟಭೀಷ್ಮಮೆರೆದನುರಥದಮ
ಧ್ಯದಲೀ॥೧೦॥ ವೀರಸೇನಾಪತಿಯಸನ್ನೆಗೆ| ಭೂರಿಬಲಹಬ್ಬಿದುದುದಿಕ್ತ
ಗ|ಳೋರಣದಿಹಿಂಗಿದವುತಗ್ಗಿದರಹಿಪಕೂರುಮರು॥ಚಾರುಚಮರದಸಿಂ
ಧಸತ್ತಿಗೆ | ಯೋರಣದಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘದ | ಭಾರಣೆಯನೊಡ್ಡೈಸಿಥ
ಟ್ಟೈಸಿತ್ತುಕುರುಸೇನೆ॥ಭುವನಗರ್ಭಿತವಾಯ್ತುತಲೆಮಾ|ಧವನಜಠರದ
ಮೋಲುನೆರೆಭಾ|ಗವತರಂತಿರೆವಿಷ್ಣುಪದಸಂತಪ್ತನುವಾಯ್ತು॥ ರವಿಯ
ಮೋಲುಶತಪತ್ರಸಂಘಾ|ತವನುಪಾದದಲಣದುಕೆಂಧೂಳಿ | ಳವಗಡಿಸೆಕು
ರುಸೇನೆಕೈಕೊಂಡುದುರಣಾಂಗಣವ॥೧೧॥ ಹೊಗರೊಗುವಝಳಪಿಸ
ವಡಾಯುಧದ | ನೆಗಹಿತೂಗುವಲೌಡಿಗಳಮೊನೆ| ಝುಗಝುಗಿಸೆಝಾ

ಟಿನಸಬಳದತಿರುಗುವಂಕುಶದ ॥ ತೆಗದೊಗುವಬಿಲ್ಲುಗಳತಿರುವಿನೊಳು
ವಕೂರಂಬುಗಳಸುಭಟಾ । ಳಿಗಳೊಡನೆಗಾಂಗೇಯಪೊಕ್ಕನುಕಾಳಗ
ಕಣನ॥೧೩॥ ವಿತತವಾಜಿವ್ರಜದಘನಹೇ।ಷಿತದಘಿಲ್ಲಣೆಗಜವಳದಬ್ಬಂ।
ತದಬಹಳಿಕೆರಥಪಯುದಚಿತ್ಕೃತಿಬಿಪ್ಪರಣೆ ॥ ನುತಪದಾತಿಯಗರ್ಜನೆ
ಯುಗಾ । ಥತೆಧನುರ್ಧರರವದರಾದ್ರಾ। ಹತಭಡಾಳಿಸಲೊಟ್ಟಿದರುಮಂ
ಳಿಸಿವೋಹರವ ॥೧೪॥ ಚೂಣಿತಲೆಮೊತ್ತದನೃಪರಣದ । ವಾಣಿಕೇಣಿ
ರುಕಂದಕವಿಲ್ಲದೆ । ಗೋಣುವಾರಿಗಳೋಲಗದಹಣರುಣವನೀಗಿದರು॥
ಣಿಗರುಹುರಿಬಲಿದುರಾಣಾ । ಹೂಣಿಯಲಿಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಘನ।
ಶೋಣಿತನಲಿಲದಹೊನಲುಪೊಯ್ದುದುಹೊಗುವತವಕಿಗರ॥೧೫॥ಕೋ
ಕೈಗಳಭಟವದಂದೆಡೆ । ಯಾಡಿದರುಹಗಲೆದ್ದನುಗೆಯ । ನೀಡಿವೈರ್ಯವ
ದಾಂಕಿತಿವಿದಾಡಿದರುಸಬಳಿಗರು॥ ಕೂಡೆತಲೆವರಿಗೆಗಳಲುರೆಸೈ।ವಾ
ಡಿದರುಖಡ್ಗಿಗರುಧಟ್ಟನ । ಜೋಡುಜರಿಯಲುಪೊಕ್ಕುಬೆರಸಿದವಾನೆಕಂ
ರಗಳು ॥೧೬॥ ಹರಿದುವೊನೆಕುತ್ತಿನಲಿದೆತ್ತರು। ಸುರಿದವರೆವೊಯ್ಲಿ
ರಲಿಖಂಡದ ।ಹೊರಳಿತಳಿತುದುಕಾಯಪಜಿಗಜಿಯಾಯ್ತುಲೌಡಿಯಲಿ॥
ರಳಿಸೈಧಾರೆಯಲಿಹಾಯ್ದವು । ಕರುಳುಕಬ್ಬುನಕೋಲಿನಲಿಕ। ತ್ತರಿ
ದವುಕಾಲುಗಳುಕೌತುಕವಾಯ್ತುಸಂಗ್ರಾಮ ॥೧೭॥ ಕಡಿದುಬಿಮ್ಮಿದ
ರಳುಗಳಹಿಂ । ಮುಡಿಂಘಾಯದನಾಳಹರಿದಡೆ । ಮುಡಿದಗೋಣಿನಬೆ
ಗೆಬಿರಿದಕಪಾಲದೋಡುಗಳ ॥ ಉಡಿದತೊಡೆಗಳಹರಿದಹೊಟ್ಟೆಯ ।
ಹೊಡೆಮುರಳದಾಲಿಗಳತೋಳಿನ। ಕಡಿಕುಗಳರಣಮುಹಿಭಯಾನಕರಸ
ಗುರುತಾಯ್ತು ॥೧೮॥ ಕೊರಳತೆತ್ತುದುಚೂಣಿರಣಮು । ಖ್ಯರಿಗೆಹೇ
ಕೆಯಾಯ್ತುಮೋಹರ ।ಮೆರೆದರಿಹೆಸರುಳ್ಳನಾಯಕವಾಡಿನಲವಿನಲಿ॥
ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯಿದಳದಲಿ । ಹೊರಳಿಗಟ್ಟತುಬಹಳಲಗ್ಗೆಯ । ಧರ
ಣರದದೆಖ್ಖಾಳಮಿಗೆನೂಕಿದರುಸಂಗರಕೆ ॥೧೯॥ ತಳಿತಸತ್ತಿಗೆಗಳಪತಾ
ಕಾ । ವಳಿಯುಪದಪಿನಬಿರಿದಿನುಬ್ಬಟೆ । ಗಳವಿಡಾಯಿಯಸಿಂಘಸೀಗುರಿಸೆ
ಳಿಯುಸುರಿವುಗಳ ॥ ಕಳಕಳಿಕೆಕಡುಹೇರಿತಳಪಟ । ದೊಳಗೆತಲೆದೋರಿ
ದರುಫಡಫಡ।ಫಲುಗುಣದಬರಹೇಳೆನುತದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು॥೨೦
ದೊಗ್ಗೆತೆಯಗಲಿಪಾರ್ಥಪವನಜ । ರಿದ್ದರಾದಡೆಬರಲಿಸಮರವ । ಹೊ
ದ್ದಲಾಪಡೆಹೊಗಲಿಹರಿತೋರಲೀಸಹಾಯಿಕೆಯ॥ ಇದ್ದಡೆಯುರಣವಿಜ
ಯುವಸಿತೆಗೆ । ಬಿದ್ದಿನರುದ್ಯಪದಾಟರಾಯರ । ಹೊದ್ದಿಸಲುಬೇಡವರಿಗಂ
ಜಾವೆವೆನುತನೂಕಿದರು ॥೨೧॥ ಗುರುತನುಜವೃಷಕೇತುವಾದ್ರೇ । ಶ್ವ
ಜಯದ್ರಥಶಕುನಿದುಸ್ಸಹ । ಗುರುಸುಶರ್ಮವಿಕರ್ಣಭೂರಿಶ್ರವಜಯು

ದೃಢರು ॥ ಧರಣಿಪತಿಭಗದತ್ತಯವನೀ । ಶ್ವರಕಳಿಂಗಸುಕೇತುದುರ್ಜ
ಯ । ದುರುಳದುಶ್ಶಾಸನರುಲಂಬಕರೈದಿದರುರಣವ ॥೨೨॥ ಗೆಲ್ಪಡೆಯ
ಗೆಲವಿಲ್ಲದಾರುವ । ಗುದ್ದರುಟತನಕೇನನೆಂಬೆನು । ಗದ್ದುಗೆಯಹೊರೆ
ಗರಸುಕರೆದಡೆಭವನವನುರದಿರಲ ॥ ಹದ್ದುಕಾಗೆಯಮಯಬಾಣಸಿ।ವಿದ್ಯ
ಯಂದುದುಯುಮನನಿಳಯಕೆ । ಬಿದ್ದಿನರುನೀವೆಂದೆನುತಗೈರಾಟಹೊರ
ವಂಟ ॥೨೩॥ ನಕುಲಕುಂತೀಭೋಜಸುತಸೋ।ಮಕಘಟೋತ್ಕಚದ್ರು
ಪದಶತವಿಂ । ಧ್ವಕಶತಾನೀಕಾಭಿಮನ್ಯುಯುಯುತ್ಸುಸೃಂಜಯರು॥ ಸ
ಕಲನಾಯಕರಂದುಯುದ್ಧೋ । ದ್ಯುಕುತರಾದರುಚಕಿತಚಾಪಧಿ। ಮು
ಕುತಶಸ್ತ್ರಾವಳಿಯಮಳೆಗಾಲವನುಸಿರ್ಮಿಸುತ ॥೨೪॥ ಹಿಡಿದನಶ್ವತ್ಥಾ
ಮದ್ರುಪದನ । ಪಡೆಯೊಡನೆಬವರವನುಕೃಪಮುಂ।ಗುಡಿಯೊಳಗೆಹೊ
ಕ್ಕಿರಿದುತಡೆದನುಸಾತ್ಯಕಿಯರಥವ॥ ಕಡುಹಮಿಗೆವೈದ್ರೋರಿಪವನಜ।
ನೊಡನೆಗುರುಕಾದಿದನುರಾಯನ । ಮಡಿಸಿಕೌರವರಾಯತಾಗಿದನಾಹ
ವಾಗ್ರದಲಿ ॥೨೫॥ ಕಣಸುಮಿಗಲಭಿಮನ್ಯುಭೀಷ್ಮರ।ಕೆಣಕಿದನುದುಶ್ಶಾ
ಸನನುಘಲು । ಗುಣನತರುಬಿದನಾಘಟೋತ್ಕಚನೊಡನೆಭಗದತ್ತ॥ ಕ
ಣೆಗೆದರಿಸಹದೇವನಾರಾ । ಯನಬಲವನುಬೆರಸಿಮತ್ಸ್ಯನ । ಹೊಣಕೆ
ಗೈದಿಸುಶರ್ಮಕಾದಿದನಾವಿರಾಟನಲಿ ॥೨೬॥ ಬೆರಸಿಹೊಯ್ದರುತಿವಿದರೆ
ಚ್ಚರು । ಹರೆಗಡಿನರರೆಗಡಿದರೌಂಕಿದ । ರಪದರಿಬ್ಬೊರಸಿದರುರಿರಿದರು
ತುಳುಕಿತೂರಿದರು ॥ ಸರಳುಸವೆಯಲುಜೋಡುಹರಿಯಲು।ತುರಗಥೂ
ಪಿಸಿಸಾರಥಿಯಕೈ । ಮುರಿಯೆಕಾದಿತುರಾಮನಾಯಕರುಭಯಸೇನೆಯ
ಲಿ ॥೨೭॥ ಕೆಲಬರಾಯುಧಮುರಿಮುರಾರಥಿ। ಯಳಿದುಕೆಲಬರುರಥವಿಸಂ
ಚಿಸಿ।ಕೆಲರುಕೆಲಬರುಬಳಲಿದರುಪ್ರೊರಾಯಘಾಯದಲಿ॥ ಕೆಲರುಜುಣುಗಿ
ತುಕಂಡಮುಖದಲಿ।ಕೆಲರುಹರದುದುಕಲುಮನದಕಡು।ಗಲಿಗಳೆಚ್ಚಾಳಾ
ಗಿನಿಂದರುಕೆಲುಕಾಳಗಕೆ ॥೨೮॥ ಎರಸೂರೆಯಕಟ್ಟಿಹಿಂಗುವ।ಗಾರುತನ
ತಾನೇನುಸುಡುಮು।ವ್ಯಾರಿಗಳವಾತೆತ್ತಲಡಗಿತುಬಿರುದಸೈನಿಕವ॥ಹಾ
ರಿಹೋಯಿತುವೀರರಸತಲೆ। ದೋರಹೇಳೋರಣಕೆನುತಕೈ । ವಿಾರಿಕ
ವಿದುದುದ್ರುಪದಕೈಕೆಯಮತ್ಸ್ಯಸೃಂಜಯರು॥ಕಡುಹುಮುರಿದುದುಕೌ
ರವೇಂದ್ರನ।ಪಡೆಯುತರಹರತಕ್ಕುಗೆಟ್ಟುದು।ಮುದಮುರಿದುಘೈಸಿದರುದು
ಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳು॥ಕಡಲುವೈದೆಗದಂತೆಬಹಬಲು।ಪಡೆಯಕಂಡನುದ್ರೋ
ಣಸಡಿಪಡ।ಪಡೆಯುದೆಗದರೆರಾಯನಾಣೆಯನುತ್ತಮಾರಾಂತ ॥೩೦॥ ಸಾ
ಹಸಿಕದ್ರುಪದನಿವದಿರ।ಜೋಹದೋಲೆಯಕಾರತನವುನ। ಗಾಹಿನಲಿಹೆ
ವೈತ್ರಕ್ಕಳವದಿರುತಿನತಿಬಿವಬಿರಿಗೆ॥ಅಹವದಲೋಸರಿಸಿದಡೆಘಟ।ಸಾಹಸಿಕತ

ಲೆವೆಯೊಡ್ಡಿದೇಸುಡು|ದೇಹವೇತ್ರಕೆದೆಸೆಯೆಸಾಕೆನುತೈದಿದನುದ್ರೋಣ ॥
ಅವುದಂತರವನಕಳಭವಕ್ಕೆ | ರಾವತಕೆಮುಝುಭಾಪ್ರುದ್ರೋಣನ |ಡಾವ
ಕೆಪಾಂಚಾಲನೇಸ್ಸೈರಣಗೆಪೇರುವನೆ ॥ನಾವುದ್ರುಪದನಕಾಣೆನಾವೆತ್ತೆ |ಗ
ಗಾವಿರಾಟನೆಸರಿದನೆತ್ತಲು | ತೇವಿದರುಸೃಂಜಯನೃಪರುನಾನರಿಯೆವಿದ
ನೆಂದ ॥೩೨॥ ಬಗ್ಗೊಡದುದಸೇನೆಸರಿದುದು | ತಗ್ಗಿದುಬ್ಬಾಳುಗಳನುತಿ
ಮನ | ನೆಗ್ಗಿದವುಮಂಡಳಿಕರಿಗೆತಲೆಮುಸುಕುಪಸರಿಸಿತು ॥ಲಗ್ಗೆವರೆಗಳ
ಗಗಟಮೌನದ | ಸುಗ್ಗಿಯಾಯಿತುಬಿರುದಬೈಚಿದು | ವಗ್ಗಳೆಯರೊಳೆಸ
ರಿಯೆಕಂಡನುಪಾರ್ಥಖತಿಗೊಂಡ ॥೩೩॥ ರಣಕೆತವಕಿಸಿಬಳಕತಾಗುವ |
ಕಣೆಯಧಾಳಿಗೆದಳ್ಳಬಾರುವ | ಗುಣವಿದೆಂತುಜೋಭಂಡರಿವದಿರುಸಾ
ಕುಶೇಳೆನುತ ॥ಕೆಣಕಿದರುಬಿಲುದಿರುವಿನುರುವಾ|ರ್ಗಣದಹೊದೆಗಳಕೆ
ದಡಿಸಮುರಾಂ |ಗಣಕೆಸಮ್ಮುಖನಾದನರ್ಜುನಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥೩೪॥ ಸಾ
ರಬೇಹುದುದ್ರುಪದವರನ | ಲ್ಲಾಗಯಿದುಕಾಗುವ್ಯೂಹಪದ | ಬಿಲುವಿದ್ಯೆ
ಯುಸಿಮ್ಮಲರಿಯುದುದನಿಮಗೆತೋರುವೆನು ॥ಸ್ವೈರಿಸುವ್ರುದೀಬಾಲಭಾಷೆಗೆ|
ವೈರಬಂಧವಬಿಡುವುದೆನುತಾ| ಚಾತಿಮನರಥಹಯಗಹೊದಿಸಿದನೆಸ್ತ್ರನಿ
ಕರದಲೀ ॥೩೫॥ ಕವಿವಕಣೆಗಳಥಟ್ಟುಗಳನೊಡೆ | ತಿವಿದುತುಳುಕಿದನಂ
ಬಿಸಂಬುಧಿ|ನವಿರಗಾಸ್ತ್ರವನೀಕವಾವರಿಸಿದವುದಿಗುತಟವ ॥ ಅವನಿಯೋ
ದಿಕ್ಕುಗಳೊಪಾರ್ಥನೊ | ರವಿಯಕಾಣೆನುಭಾಪ್ರುಕಲಶೋ | ದ್ಭವನಕೈ
ವ್ಯಯನುತಬೆರಗೆನೊಳಿದ್ದುದುಭಯಬಲ ॥೩೬ ॥ ಊತನಸ್ತ್ರವಗಡಿದು
ಬಾಣ | ವ್ರಾತವನುಕೆರಳಿಬೆದೆಸರ್ಜುನ |ನೇತ್ರುವಾದವುಸರಳುವ್ಯೂಹಾಯು
ನವುಹಾರ್ನವಕೆ ॥ ಕೇತುವಾದವುರವಿರಥಕೆಪುರು| ಹೂತನಾದವುಗಿರಿಕು
ಲಕೆಕೈ | ಸೋತುದಿನಪರಿಚೊಟ್ಟಬಳಲಿದುನಿಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೩೭॥ತ್ರಾ
ಣಕೋಮಲವಾಯ್ತುತೆಗೆಯಲಿ| ದ್ರೋಣನಾವೆಡೆಪಾಯಿದಳಬಿದು|ಹೂ
ಣಗರಬರಹೇಳುಬಾಣದಭಂಡಿಸಾವಿರವಾ ॥ಶೋಣಿತದಸಾಗರವನವನಿಗೆ|
ಣೆಹೊಳಲುಪಾದರಜದಲಿ | ಕೇಣಿಕೊಟ್ಟನುವೈರಿಸೇನೆಯನಮಹಾಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ॥೩೮॥ ನರನೆಪೊಕ್ಕನವಾದಪ್ಯೈಯನ | ಹರಿಬವೆಂದೆನಗೆನುತಬಿಲು
ದಿರು|ವೊರೆಯೆವೋಹರಗಡಲಕವಿಸಿದನಂದುಗುರುಸೂನು॥ಗುರುಸುತ
ನಬಳವಿಡಿದುಕಡುಹಿನ|ಲುರವಣಿಸಿದರುಶಕುನಿಯುವನೀ|ಶ್ವರಕಳಿಂಗನು
ಕೇತುಭೂರಿಶ್ರವರುಬಿಗುಹಿನಲಿ॥೩೯॥ ಸಾಲಮುಕುಟದಮಾಣಿಕದಮಣಿ|
ಮಾಲಿಕೆಯರಕ್ಕೆಗಳುಸೂರ್ಯನ|ಸೋಲಿಸಲುಸಮರವನುಹೊಕ್ಕರುಕು
ರುಹಿನತಿಬಳರು ॥ ಕೋಲತೆಗಹಿನಕಿವಿಗಡಿಯುಕಂ | ಗಾಲಿಗಳಕೆಂಪ್ರುಗ
ಳಹೊಗರುಭ|ಡಾಳಿಸಿದಬಲುಮುಖದಸುಭಟರುಹಳಚಿದರರ್ಜುನನ ॥೪೦

ಏನಹೇಳುವೆನರಸಕೇಳರಸಂ । ಧಾನವನುಕಲಿಪಾರ್ಥನನುಸಂ । ಧಾನವನು
ಸೈರಿಸಿದನೆಯಿ ಬರೆಕಣೆಯಬಿಂಡಿಸಿದ ॥ ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆಸುಭಟ
ನಿ । ಧಾನವನುಹತ್ತಿಗಟ್ಟಬಾರದು । ಮಾನವರಪಾಡೆತ್ತಲೆಂದನುಸಂಜಯ
ನುನಗತ ॥೪೧॥ ಕುಳುಕಹುಳುಗಳನೊಳೊರಸಿದನೆಕ । ತ್ತಲಿಸಿಕೈಕೊಂ
ಡಪ್ರಪಂಚಾಕಾ । ರಳಿಯಪವನನಹೊಯ್ಲನಲಿಬಾಯಾರೆಕಿಡಿಯೇಳೆ ॥ ಬ
ಲುಹರಳಬಲ್ಲೂಳಿದರ್ಪಿಯು । ಬಲುಹುತೆರುಬಿತ್ತುಪಡಿಮುಖದವು ।ದಳಿಕರೆ
ಸುಗೆಯನಮುಮುಸುಕುತಳಿಸಿತ್ತಂಗಣಕೇಳೆ ॥೪೨॥ ಎಸುವನೊಬ್ಬನೆಪಾರ್ಥ
ನತ್ತುವ । ಕಸುರಿಗರಿವರುಗುರುಸುತಾದಿಗ । ಳೆಸುವರನಿಬರುತೆರಪಿನಸ
ತುಮಸಮರಪತಿಸೂನು ॥ ಯಸುವರಿವರ್ಜುನನಮೈಯ್ಯಲಿ । ಮಸೆಯ
ಕಣೆಗಳಪಾರ್ಥನಸಬರ । ವಿಶಿಖವನುಸೆರೆಗಡಿದುಮತ್ತಿದಲೊಡಲೊಳಂ
ಬುಗಳ ॥೪೩॥ ಕೋಲಕೋಲಾಹಳಕೆಸ್ಫುರಿಸ । ದಾಳುನಾಯಕಮಾಡಿಹ
ರಿಗೆಯು । ಹೇಳಿಗೆಯುಗಾಟಿದರುಬಳುಬದ್ಧರದಘಂಟಿಗಳ ॥ ಹೂಳಿಬಿಗಿಸಿ
ದಗುಳದಕರಿಗಳ । ಮೇಳವಿಸಿದರುಮುರಿದಡಾಕೆಗೆ । ಮೇಲೆತಾವಿಹಪಂ
ದುನುಡಿದರುಗುರುಸುತಾದಿಗಳು ॥೪೪॥ ಹರಿಬದಾಹವವೆಂಬರಾವೆಡೆ ।ಗು
ರುಸುತದ್ರೋಣಾದಿಳುನುಡಿ । ಯರಿಯಹೊರುವುದುಘಾಯವಡಿಸೇತಳ
ನೃಪಹದೇವ ॥ ಅರಮನೆಯಲಿದ್ದಾಳುಕುದುರೆಯು । ಹರದರೇನದುತಮ
ಗನಷ್ಟಯೆ । ಗರುವನೈಗುರುಸೂನುವೆನುತ್ತೈದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೪೫॥
ಒಗ್ಗಿನವಿತಹತುರಗಸೇನೆಯ । ನಗ್ಗದದೊಳಿಕ್ಕಿದನುಕರಿಗಳ । ಮೊಗ್ಗ
ರಮಮೊಗೆಗೆಡಹಿದನುಹುಡಿಮಾಡಿದನುರಥವ ॥ ಮುಗ್ಗಿಬೀಳುವಪಾಯದ
ಳವನು । ನುಗ್ಗನುಸಿಮಾಡಿದನುರಕುತದ ।ಸುಗ್ಗಿಕಾಕಿನಿಯರಿಗೆಸೇರಿತು
ಕಾಳನಾಕದಲಿ ॥೪೬॥ ಜೋಡುಸಹಿತುಗಿದಂಬುಧರಣಿಯೊ । ಳಾಡಿದ
ವುಗುಳಸಹಿತಕರಿಗಳ । ತೋಡಿಹಾಯ್ದುವುಬದ್ಧರಂಗಳಬಾದಣಿಪಕೊ
ರದು ॥ ಈಡಿರಿದವಿಪ್ರಯನುಸುಭಟರ । ಜೋಡುಗಳಜರುಹಿದವುತಳಪ
ಟ।ಮಾಡಿದನುಚತುರಂಗಬಲವನುಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು॥ತಾರುಥಟ್ಟಗೆಹಾ
ಯ್ದಸಾನೆಗ।ಳಾರುಸಾವಿರತುರುಗದಳಸು।ಸೂರೆವೋದುದುಸಮರದಲಿಹ
ದಿನಾರುಸಾವಿರವು॥ಕಾರಿದರುಕರುಳನುಪದಾತಿಯೊ।ಳಾರುಲಕ್ಷನುವೊದ
ಲಲಗ್ಗೆಗೆ।ಮೂರುಸಾವಿರರಥವುನೊಗ್ಗಿದುದೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ॥ ಹೆಣನ
ತುಳಿದೊತ್ತೆಯುಲಸಂ। ದಣಿಸಿಕವಿದುದುಮತ್ತೆದಳಭಾ। ರಣೆಯಬಿಂಕವ
ನೇನಸೆಂಬೆನಬಲಿದಲಗ್ಗೆಯಲಿ॥ ಕೆಣಕಿದವುಕರಿಘಟೆಗಳೊಂದೆಸೆ।ಯಣ
ಕಿಸುತಹಯರಥವದೊಂದೆಸೆ। ಕಣೆಗೆದರೆಕಾಲಾಳದೊಂದೆಸೆಮುಸುಕಿತ
ರ್ಜುನನ ॥ ಸಣದುಸವೆಯರುಪ್ರಾತುಮುಯ್ಯಕಾ। ರವಸೇನಾಜಲಧಿನಾಯ

ಕೆ | ನಿವಹವಿನಿತುಜನೂಕಿಸವೆಯುವುಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ಕವಿಯಲೀಬ
ಲವುತ್ತೆ ಸಂದಣಿ | ತವಕಿಸಲಿತಾವಿನಿಬರೊಳವುಗು | ಳವಗಡಿಸಿಸೊಳೀದಲಿ
ವಿನೋದವನೆನುತತೆಗದಟ್ಟ ||೫೦|| ಅಗಲದಲಿವಿಗುವಳೆಯವಿಧಿಯಿಂ |ಬು
ಗಳನೀದುದೋಮೋಣಬಾಣದ| ಮುಗಿಲುಮೂಲೆಯಕೊಯ್ದರೊಜರು
ಹಿದರೊಕರಸ್ಥಿಯ || ಝಗಝಗಿಸಿಹೊಳೆಹೊಳೆವಬಾಯ್ಧಾರೆಗಳಹೊ
ಳಹಿನಧಾರೆಬಿಂಕದ | ಮೋಗದದಜ್ಞಾನಸಂಬುಳಚತುರಂಗವೋಹರವ||
ಮತ್ತೆಮುರಿದನುಹತ್ತುಸಾವಿರ|ಮತ್ತಗಜವನುರಥಚಯವನು| ಗೊತ್ತಿ
ದನುಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರವಸುರಂಗಾಗ್ರದಲಿ || ಹೊತ್ತಿತೀತನವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಗೆ
ಹತ್ತುಕೋಟಿಪದಾತಿರಾವ್ತರು| ಸತ್ತುದಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲಕೌರವರಾಯಸೇ
ನೆಯಲಿ ||೫೧|| ತೀರತಡಲಿಯಕಡಿತಗಿರಿಗಳ | ಹೇರಟೆಗೆಹೊಗಬೇಕು
ಸೇನೆಯ | ಪಾರುಖಾಣೆಯಕೊಟ್ಟರಾವೆಡೆಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ಭಾರ
ಣೆಗೆಕೊಡಪೇಕುಸುಮುಯುದ | ಸಾರುಘಟೆಯಲಿಮಲವೃದೃಕ್ಕೈವಾರವೇ
ಕೈಕಾಯುದಲಿಕಕ್ಕಲಿತೆಪೇಡೆಂದ||೫೨|| ಜೇನಹುಟ್ಟಿಯುಹುಳವಬಡಿದಸ|
ಘಾಡತನತಾಸೇನುಚಿತಿಣದು | ಸೇನೆಗೇನೆಯಸವರಲಾಯಿತೆಕರ್ದ್ಯಸಿರಿ
ಸಿವಗೆ || ತಾನವಾರೆಂದರಿಯಲಾಗುರು|ಸೂನುಮಲ್ಲಾವ್ಯೆರಿತಿಮಿರಕೆ|ಭಾ
ನುವಗೆಯೋಯನುತಪ್ರೇಕ್ಷನುದ್ರೋಣನಂದನನು ||೫೩|| ಬಳಿಯಲೊಡ
ಗವಿಯಿತ್ತುಗಾತು | ಬಲಸಹಿತದ್ರೋಣಾದಿಗಳುತೋ | ಳಿಪವುದಿಹು
ದಿಥನುವಸುಧಿಸುದಿಸರಳಸವಿಳೆಯ || ಚಳಯದಲಿಕೈದುರುಟನವ |
ಕಲವಿರಿಪಟಕೃಷ್ಣಸಹಿತವೆ | ಕಳಿಯಬಿರುಕಾಲನನನುತತೆಗದಟ್ಟಪ್ರತಿ
ರಥರು ||೫೪|| ಗುರುಸುತನಕೂರಂಬುದ್ರೋಣನ | ಸರಳಸಾಗರಶಲ್ಯ
ನಂಬನ | ಹೊರಳಿಕಕಿಯಬಾಣಪಂಜರಕೃಪನಶರವೇಘ|| ಕುರುಪ
ತಿಯನಾರಾಚವಾದ | ಧರ್ಗರವಬುಷಸೈಂಧವನುಕ್ಕಿತದ| ಪರಿಶರಾವಳಿ
ಹೊಳಿದವ್ರುದೇವಾನುಹಿಂತತದ ||೫೫|| ಉರಿಯರಾಜ್ಯನಸೂರೆಗೊಳಲಿಂ|
ದರಗುಹರಿದಪ್ರೋಲಾಯ್ತು ಮೋಕ್ಷದ | ನರನಮಾಳೆಯುನಸಗಡ್ದನಿಂದ
ತೆರನಾಯ್ತು || ಗಿರಿಯಮಕ್ಕಳಸಗುತಪಜ್ರದ| ಕರನಹಲ್ಗುರಿತಾಯ್ತು
ಕಾರ್ಥನ | ಸರಳಸಿಂಮೀಯವೇಧಿದವ್ರುಂಪುಸುಧಟಿಂಬುಗಳು ||೫೬|| ಸ
ಹಜಕೀತನುಕಾಪಿದ್ಯಾ | ರುಹನುಗುರುಗಳಮೂಗಸಿವಸುಗುರು| ವಹನು
ನೊಳೀಪ್ರದೆಶಿದಶಿವಾಕಲಕಲ್ಯಪಾದನಲೆ || ಮಹಮರನರಸುಣ್ಣದನಿವೋಂ
ದಿರ | ರಹದುಕಾಪಿಂತಾರಕಳಪವು| ಸಾಹಸಲೇಸೆನುತೆಟ್ಟನರರದಸ್ರ
ಧನುರಥನ ||೫೭|| ಮತ್ತೆಹೊಸರಥನೂಂತನಾಸ್ತ್ರದ | ಮುತ್ತಗಪುಪಸ್ತ್ರ
ಗ್ರಚಿತಪುವ |ಲಿತ್ತದಸಿಕಪಿದರುಕಿಟಿಯರಥನಮುರಿದನುತ | ಮತ್ತೆಕ

ಡಿದರುರಥಿಗಳಿಂತಾಪನ | ಮತ್ತೆಹೊಸಹೂಟೆಯುಲಿಹೊಕ್ಕರು | ತೆತ್ತತೆ
ಯುರುಶೌರ್ಯದಭಿಮಾನವನುರಿಪುಭಟರು॥೧೯॥ಸರಳುಕವಿಸಿದರಿವರುಮ
ತ್ತವ | ಪರಿಹರಿಸಿದನುಪಾರ್ಥನಾತನ | ಸರಳುಗಳಸಂವರಿಸಿಮುಸುಕಿದ
ರರ್ಜುನನರಥವ ॥ ತೆರಳೆಗಡಿದನುಮತ್ತೆದ್ರೋಣನ | ಗುರುಸುತನಸೈಂ
ಧವನಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನಚಾಪವಕಡಿದುಹೂಡಿದನೊಡಲಲಂಬುಗಳ॥ಘಾ
ಯವಡೆದರುಸುರಿವಸರಳಿಗೆ | ನಾಯಕರುಬಳಲಿದರುಪೌರುಷ | ನಾಯ
ಮಾಮುದುತನುನಡುಗಲಡಿಗಡಿಗೆಡೆಂಥಣಿಸಿ ॥ ಕಾಯುಗೆಟ್ಟತುಭೀತಿಬೀರು
ದಿನ | ಬಾಯಣಿಕೆಬಿರುಲಾಯ್ತುತನುವಿನ | ಬೇಯುಕಪರಂಜಿದರುಸೇನದ
ರುಮನೆಯುರಮಣಿಯರ ॥೨೦॥ ಭಟ್ಟತನಹಳುಗಾಯ್ತುಶೌರ್ಯದ| ಘಟ್ಟ
ಕರಗಿತುಸುಭಟಧರ್ಪದ|ಬಟ್ಟೆಯುಮುಹೂಳಿವದುಹಂಗಿಗರಾದರಿಹಸಿರಕೆ॥
ಬೆಟ್ಟವಾಯಿತುಭಂಗಭಯದಲಿ | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರುರಾಯದಳಜಗ| ಝು
ಟ್ಟಿಗಳುಭಗದತ್ತಸೈಂಧವಗುರುಸುತಾದಿಗಳು ॥೨೧॥ ಉಲಿವಭಟ್ಟರಬಾ
ಯುಹೊಯ್ರಥ | ದೊಳಗೆಕೆಡಹಲಿಧ್ವಜದಕಂಭವ | ಸುಲಿಕದಂತಿರೆರಥವ
ಹರಿಸಲಿಸೂತಕನ್ನಿಗಳು ॥ ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿಛತ್ರಚಮರವ | ನೆಲಕೆಬಿ
ಸುಡಲಿಹೆಸರುಗೊಂದರ |ಸುಳುಹಲಾಗದುಬೀಳಗುತ್ತುವ್ರದನುತಲಿರುಗಿ
ದರು ॥ ಒಟ್ಟದವುಕೈದುಗಳುಸತ್ತಿಗೆ | ಜೆಟ್ಟವಾದವುಸಿಂಧಸೆಳೆಗಳು| ನ
ಟ್ಟದನಿಪಡಸಿದವ್ರೋಲಾಯ್ತಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ॥ಧಟ್ಟಮುರಿದುದುಸೇನೆಧರೆ
ಸಾ | ಲಿಟ್ಟಸಾಗರದಂತೆರಾಯಘ | ರಟ್ಟಕಂಡನುಕೌರವೇಶ್ವರಸಖಿಳ
ಮೋಹರವ॥೨೨॥ಹೊರಳಿಯೊಡೆದುಮಹಾಪ್ರಧಾನರು| ಮರಳಿದರಲಾ
ಪೂತುಮಝುಧರ | ಧುರವಮಾಡಿದರೇಕೆಕರೆಕರೆಬಿರುದಬೆಸಗೊಂಡ॥ಗು
ರುತನಯನೋಚಾಪವಿದ್ಯಾ|ಧರನೋಶಲ್ಯನೋಶಕುನಿಯೋಕೃಪ| ವ
ರಮಹಾರಥರಿದ್ದರೋಡುವಗಲ್ಲಧಿಟವೆಂದ ॥೨೩॥ ಹೂರದಪತಿಕಾರ್ಯಗ್ಲ
ಲಾಭವ | ಸರಕುಮಾಡರುಜಯವಧುವನೆ | ದೈಗಗಿನೋಡರುವಾರ್ತೆಗ್ಯ
ಯರುಮುಕುತಿರಾಜ್ಯವನು ॥ ಧರೆಯುಪರಮಖ್ಯಾತಿಪ[illegible]ಯು |ಸಿರಿಯುಗ
ಣಸರುಶಿವಶಿವಾಸಂ | ಗರಕೆದ್ರೋಣಾದಿಗಳವ್ರೋಲುವಿರಕ್ತರಾರೆಂದ॥ ಆ
ನೆಗಳುಮರಳಿದವುಸುಭಟನಿ | ಧಾನರೋಸರಿಸಿದರುಘಡಸುರ| ಧೇನುಗ
ಳಲಾಕರೆಯುರ್ರೈಬರಬಲಕೆವಾಂಛಿತವ ॥ ಈನಪ್ರಂಸಕರುಗಳನಂಬಿದ |
ಶಾಸನೀತಜ್ಞನೆ ಮಹಾದೇ | ವೇನಪೇಳುವೆನೆನು ತಭೀಷ್ಮನಹೊರಗೆ
ಸಡೆತಂದ ॥ * * * * * * ॥೨೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಗಾಂಗೇಯರಣದು |ದ್ದಂ

ಕಷತ್ರಿಯಕುಲಸತಳಿದು | ಗ್ಗಂಡಭೀಷ್ಮ ಸಿಖಂಡಿಯಿದಿರಲಿಬಿಲ್ಲನಿಳುಹಿದ
ನು ‖ಪದನು‖ ಜೀಯಚಿತ್ರೈಸುವುದುಸೇನಾ | ನಾಯಕರಮೋರೆಗಳು
ಮುಸುಕುಗ | ಳಾಯಿತವನೀಹೊತ್ತುಮುಂನಿನಬಿರುದಿನುಬ್ಬಟೆಯು ‖ಕಾ
ಯಿದರೆಧರ್ಮವನುಜಠರಪ | ರಾಯಣದಪರಿಣತೆಯಲಾದಪ | ಲಾಯ
ನುಹೆಜ್ಜೆಗೆಯುನೋಡನೆಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದ ‖೧‖ಅರಸಹೊಲ್ಲ ಹವೇನುಪಾ
ರ್ಥನ |ಸರಿಸದಲಿನಿಲುವೆದೆಯುಕೆಚ್ಚು | ಸುರದೇವಾಸುರರೊಳರಿಯುನುಮ
ನುಜರೇನಹರು ‖ ತಿರುಗಬೇಕವಗಡಿಸಿದತೆಸಂ |ಗವವಪ್ಪೊಗುವುದುಸದರ
ಗಿದರನ | ನೆರಿದುಕಾದುವುದಿದರಲಾವುದುಭಂಗಹೇಳೆಂಬ ‖೨‖ ನುಡಿಯ
ಲಾವುಸಮರ್ಥರೆಂಬುದೆ | ಕಡುನಿಧಾನವುಸುಭಟರೊಟವೆ | ಕಡೆಗೆಪರ
ವಹಧರ್ಮಪಾರ್ಥನುಜಗದೊಳಗ್ಗಳನೆ‖ ನಡುಹೊಳೆಯುಹರಿಗೋಲಮೂ
ಲೆಯು | ಕಡಿವರಾದಡೆನಮ್ಮಪುಣ್ಯದ | ಬಿಡುಗಡೆಯುಕಾಲವುಶಿವಾಯಂ
ದರಸಬಿಸುಸುಯ್ದ ‖೩‖ ಖತಿಯಮಾಡಿದೆನೆಂಮುನುಡಿಯನು| ಚಿತಪರಾ
ಯಣವೆಂದುನಿಂಮಯ | ಮತಿಗೆತೋರಿತೆಮಾಣಲದುನೋಡಾದಡಾಹವ
ದ ‖ ಕ್ರಿತಿಯಹೊರೆಕಾರರಿಗೆಸೌಖ್ಯದ | ಗತಿಯಮಾಡುವೆನಿಂನುಕುರು
ಭೂ | ಪತಿವಿರೋಧಿಯದಳವನಿಂದೇನೋಡುನೀನೆಂದ ‖೪‖ ತರಿಸಿದನು
ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರ | ಸರಳಹೊದೆಗಳಭಂಡಿಯನುಹ|ನ್ನೆರಡುಸಾವಿರಥ
ನುಪತರಿಸಿದನುಖಿಳಕೈದುಗಳ ‖ ಕರಸಿದನುಸೈಂಧವನಶಲ್ಯನ| ಗುರುಸು
ತನಕೃತವರ್ಮಭಗದ | ತ್ತರಶಕುನಿದುಶ್ಶಾಸನನಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿನಾ
ಯಕರ ‖೫‖ ಮತ್ತೆಗೊಡುವರೆಹಗೆಗೆಹಜ್ಜೆಯ| ನಿತ್ತುತೆಗೆವರೆಪಾರ್ಥಪ
ರಬಲ | ಮೃತ್ಯುವೇಸಾಕಿನ್ನುಹೋಗಲಿಯಂದುಫಲವೇನು ‖ ಮತ್ತೆಕೆ
ಣಕುವುದರ್ಜುನನನಂ | ಮತ್ತಬಿಡದಿರಿವೈರಿಬಲವನು | ಕಿತ್ತುಬಿಸುಡು
ವೆಯುಮುಪ್ಪುರಕೆಮೋಹರಿಸಿನೀವೆಂದ ‖೬‖ ವಿಗಡರಿನಿಬರಮತ್ತೆಪಾರ್ಥನ|ತೆ
ಗದರತ್ತಲುಭೀಷ್ಮನಿತ್ತಲು | ಹೊಗದನಂತ್ಯದರುದ್ರನಗ್ನದಕಂಣಸಿಖಿ
ಯಂತೆ‖ವಿಗದಹೆದೆಗಳಹರಿದುಬಿಲ್ಲಿಂ|ದುಗುಳಿಸಿದರಂಬುಗಳನಳವಿಗೆತೆಗದು
ಪಾಂಡವಬಲವಬೆಂಬತ್ತಿದನುಖಾತಿಯಲಿ‖ ಕೊಂಡುಬಹಬಲುನಾಯಕರ
ಕೈ|ಕೊಂಡುಕಡೆಯಲಿಹೊಯ್ಸಿಸೇನೆಯ|ಹಿಂಡೊಡೆಯದೋಜೆಯಲಿಹು
ರಿಯೇರಿಸಿಮಹೇಶ್ವರರ‖ಗಂಡುಗಲಿಯಭಿಮನ್ಯುಸಾತ್ಯಕಿ |ಚಂಡಬಲಹೈ
ಡಿಂಬರನುಸವ|ದಂಡಿಯಲಿಸಂವರಿಸಿಸಮರಕೆನಡದನಾಭೀಷ್ಮ ‖ ತಳಿತ
ಸೇನಾಜಲಧಿಲಗ್ಗಿಯ|ಮೊಳಗಿನಲಿಮೊಸೆದೋರಿಭೀಷ್ಮನ|ಹಳಚಿದಗುಹ
ರಹಿನಲಿಕವಿದರುತೋದಕೈಗಳಲಿ‖ಎಲೆಲೆಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಸಾಗರ| ಮಲ
ತುದೋಬಿಗರಹೇಳುವಾರಿಯು| ಬಳಗವನುಹಣದೆಂನಿಕಾರರಕರಬಿರಕ್ಕಸ

ರ॥ಸೋಸಿದರುಸರಳುಗಳನಗಲಕೆ|ಹಾಸಿಹಬ್ಬಿದವಿಶ್ವನಿಕರಕೆ| ಕಾಸಿದವು
ಕೀಲಿಸಿದವಾನೆಗಳುದರದೆಲುವಿನಲಿ॥ ಬೀಸಿಬಿಸುಟವುಪಾಯುದಳರಥ|ರಾಸಿ
ಗಳಜರುಹಿದವುಬಲವಾ |ರಾಸಿಯಲಿತಾಯ್ಕ್ರಳಲವೊಗದವುಭೀಷ್ಮನಂಬು
ಗಳು ॥೧೦॥ ಅಡಸಿತುಂಬಿತುಗಗನತಲೆಗಳ | ಗಥಣದಲಿದೆಸೆಯುಲ್ಲಬಾಣ
ದ | ಕಿಡಿಯುಲುಂಪುಹಪಾಯ್ತುಹೆಣಮಯವಾಯ್ತುರಣಭೂಮಿ॥ ಕಡು
ಗಲಿಯುಕೈಚಳಕದಂಬಿಂ | ಗೊಡಲತೆತ್ತುದುವೈರಿಬಲಬಿಡೆ ॥ ಜಡಿದುದಂ
ತಕನಗನರದದ್ಭುತವಾಯ್ತುಸಂಗ್ರಾಮ ॥ಹೊದೆಗೆಡದವಾನೆಗಳುಥಟ್ಟಿಗೆ|
ಕೆಡದುದಗ್ಗದತುರಗದಳವೈ | ಗಡಿತದಲಿಮುಂಗೆಡದುಹೊರಳಿತುಕೂ
ಡೆಪಾಯಿದಳ ॥ ಮಡಮುರಿದುನುಗ್ಗಾಯ್ತುರಥಬಿಳು | ಗೊಡೆಪತಾಕಾ
ದಂಡಚಾಮರಿಗ | ಳುಡಿದುಕೆಡವುಕೇಣವಿಲ್ಲದೆತರಿದನತಿಬಲರ ॥ದುಂಡಿಸಿತು
ಸೂರೆರಕುತಕರುಳಿನ | ಜೊಂಡುಮುಸಗಿತುಕಡಿದಖಂಡದ | ಬಿಂಗುತಳಿ
ತುದುತೊಗಲಕದಳಿಯುಮುರಿದಮೂಳೆಗಳ ॥ ದೊಂಡೆನರಲೆನಜ್ಜುರಿವಮಿ
ದುಳಿನ | ಗೊಂಡೆಯುದದೊರಳೆಗಳಕೊರಳಿನ | ತುಂಡುಗಳಕಾಳಂತ
ಕನಹಬ್ಬಳಸುಹುಲುಸಾಯ್ತು ॥೧೩॥ ಆಗಹೂಡಿದನಾಗಬಾಣವ| ತೂಗಿ
ಬರಸೆಳದೆಚ್ಚನಹಿತರ | ನಾಗತಾಗಿದಪಂಬುಬಲ್ಲವರಾಲುಕೈಲುಳಿಯ॥ಬಾ
ಗಿಹುದುಬಲುಬಿಲ್ಲುಕಿಪಿಪರೆ | ಗಾಗಿರಿಪುಗಳನಿಮುಷನಿಮಿಷಕೆ | ಸೀಗಿಹು
ದುನಿಟ್ಟುಸುರನೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ॥ಬೀಳುತಿದರ್ದುಭಟರುಮತ್ತೆಥ|
ಡಾಳಿಸಿತ್ರುತಲೆಮೂರಿಗಳುಹೆಣ | ಸಾಲನೆಪಹಿದರುಣವಾರಿಯುಕೆರೆಯುಸನಿ
ಸಿದರು ॥ ಆಳುಪೊಕ್ಕದುದಂತಿಘಟೆಗಳು |ತೂಳಿದವುಕಡಿಲೆಗದ್ದುತುರಗದ|
ಮೇಲುಗಾವುತರಳಿಗೊಟ್ಟುದುತೇರಕಾಹಿನಲಿ॥ಆರುಕುದುರೆಯುಬೀಯ
ಮಾತಿನ್ನು |ಪಾಲವಾಡುವುದೇನುಧೊರೆಗಳು | ಕಾಳಗಕೆತಲೆದೂರಬಾ
ರದಭೀಮಫಲುಗುಣರು ॥ ಜಾಳನೂಕಿಸಿಹೊತ್ತುಗಳೆಪರೆ | ಹೇಳಫಲ
ವೇನಿಂನ್ಮಗಣಿಹೀ |ಹಾಳಿತನುಗಿಲ್ಲೆಂದುಗಹಗಹಿಸಿದನುಕಲಿಭೀಷ್ಮ ॥ವಿವಿ
ಜನಗರಿಯುಸೂಳೆಗೇರಿಗೆ | ಕವಿಪಪುನವೇಮುಂದೆಹಜ್ಜೆಗೆ | ತವಕಿಸುವ
ದಿಲ್ಲಾದುದೇಕೈತಪ್ಪುಮಾಡಿಸೆನು॥ಕವಿಯುರ್ಕೈಕಾಲಾಳುರಾವುತ|ರವಗಡಿ
ಸಿರ್ರೈಜೋಧರಸೆಯಿಬಿ | ನವಮುಹಾರಥರಬಕರೆಯಿರೆನುತ್ತತೆಗದೆಚ್ಚ ॥
ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುತುರಗದಳಪನು | ಕೆಡಹಿದನುಹೇರಾನೆಗಳತಡೆ |ಗಡಿ
ಬನೊಗ್ಗಿನರಥಪನೆರೆಕೊಟ್ಟದನುಕಾಲಾಳ ॥ ಹೊಡಕಡಿಸಿಹೊದರೆದ್ದು
ಮುಂದಕೆ|ನಡನಡದುಕೈಮಾಡಿಕಾಳಗ|ತೊಡಕನೊಲ್ಲದೆತೆಕ್ಕೆಗಟ್ಟಿತು
ಭಟರುನಾಕದಲಿ ॥೧೮॥ ಆಳುಮುರಿದುದುಮೇಲೆಹೊಕ್ಕನ್ನ | ಪಾಲಕ
ರುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಭೀಷ್ಮನ|ಕೋಲಕೊಕ್ಕದೆಕೊಂಡುಹರಿದುದುರಥದಹೊ

ರೆಗಾಗಿ॥ಆನೃತನವಘನಣೆಯೊಳ್ಳೈತು।ಮೋಹವೇಬಳಿಕೇನುಪೃಥ್ವೀ।ಪಾ
ಲಕರಲಾಪೂತುರೇಯೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಮ॥೧೯॥ಅಂಘವಿಸಿಮಹುಲ್ಲಖು
ರದಲಿ। ಸಿಂಗನನುಹೊಯ್ವಂತೆನೃಪರು।ತುಂಗಸಹಸಿಯುಮೇಲೆಕೈಮಾ
ಡಿದರುಬಿದ್ದದಲ್ಲಿ॥ ಅಂಘನಣೆಯನುಪ್ರೇಗಳುತವೆದಿವಿ।ಜಾಂಗನಾಕಾಮು
ಕದಮಾತಿಯೆ। ಭಂಗವಿಲ್ಲದೆಭೀಷ್ಮನುರಗನುಬಾಹುವಿಕ್ರಮವ॥೨೦॥ಧ
ರಣಪತಿಗಳುಹತ್ತುಸಾವಿರ। ಮರುಳಿಸಾದಿವಸದಲಿಹಿಂದಣ।ಕೊಲತೆಯು
ಳಿಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆಕೊಂದನುಹತ್ತುಸಾವಿರವ॥ ಮರಳಿಮೂರ್ನಾವಿರಪತ್ತಂ।
ತೆರಡುಸಾವಿರಮತ್ತೆಯೈಸಾ।ವಿರವಸವರಿದನಹುತಬಲದಲಿಭೂಪಕೇಳಂ
ದ॥೨೧॥ ಭುವನನೆಲೆಹೊಗುವಂದುಹಳಚಿದ।ಶಿವನಖತಿಮೈದೋರಿತೆನೆ
ರಿಪು। ನಿವಹದಲಿನೆಲೆಗೊಂಡುದೀತನಖತಿಯಕೋಪಶಿಖಿ॥ ಯುವನಪ್ರ
ರವಿಂಬಲ್ಲಕೊಂಡೊಯ್ಯ। ವನರುಕೈಗುಂದಿದರುಗಂಗಾ। ಭವನಖಾತಿಯ
ಬಿಡನಿದೇಣೆನುತಿರ್ದರಮರಗಣ॥ಬಲವನದಹೊದರಲ್ಲನೇನಾ।ಜಲನಿಧಿ
ಯುಸುಳಿವಲ್ಲಿಸುಭಟರ। ಕಳಕಳದಕಡುಹೆಲ್ಲಕರಯಿರೆಂಥಿಕರವರೆಲ್ಲ॥ಹೊ
ಳದವೊಳಗಿದನತಟಬಾಣದ। ಬಲೆಯಬೀಸಿದನಲ್ಲಿರಕುತದ।ಹೊಳೆಯಹ
ರಿಸಿದನಲ್ಲಿಗಂಗಾಸೂನುಖಾತಿಯಲಿ॥೨೨॥ ಕಡುಹುಹೇಳಿದುದೋಕಾಲರು
ದ್ರನ। ಪಡೆಯನಾನುವಸೀತನೊಳುವೈ।ಗುಡದಿರೀಬಲಹೊರಳಿಯೊಡೆ
ಯಲಿಹೋಗಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ॥ತಡೆಯಲರಿದೋತಡವುಮಾಡದೆ।ಯೊದಲಬದು
ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿನೋಡುವ । ಪಡೆಯನನುಬಳಿಕೆನುತಮುರಿದುದುಪಾಂಡು
ಸುತಸೇನೆ ॥೨೩॥ ಜರಿದುದಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿಹಿಂದಕೆ ।ಮುರಿದುದಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿಭಯ
ದಲಿ। ತೆರಳಿತಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿರಾಯನಕಂಣುಸಂನೆಯಲಿ ॥ ತಿರುಗಿತಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿ
ಭಟರೆದೆ। ಬಿರಿದುದಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿಭೀಷ್ಮನ। ಸರಳಘಾತಿಗೆಬೆಸುಗೆಯೊಡದು
ದುವೈರಿಬಲಹರಿ ॥೨೪॥ ಬಲನಸಿಲಿಸಲುನೂಕಲಸಿಲಜ । ಮುಳುಕಿದನು
ಸಹದೇವನಹಿಂದಣೆ । ಗೊಲದದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಕೆಲರುನೆನದರನುಚಿತವ॥
ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನಥಮುಧರ್ಮಜ । ಬಳಸಿದನುಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರು ।
ಹಲರುನಡದುದೆಸಾಗರವೆಂದರುಮರುಹಿದರುಮುಖವ॥೨೫॥ ಹದುಳವಿ
ಡುವವರಿಲ್ಲಿನೇಸೆಯು । ಮೊದಲಿಗರುಮುನ್ನೋಟವಿಕ್ಕಿತು।ಕದನದಲಿಕೈ
ಸೂರೆಗೊಟ್ಟರುಜಯವನತಮತಮಗೆ॥ಎದೆಯನೀವಿದನಹಿತನೃಪನ। ಭ್ಯು
ದಯವೆಪಡೆಲೆಯಾಯ್ತುಸಾಹಸಿ।ಸದರದೊಳುಕಲಿಭೀಷ್ಮನೆಂದುದುಮೋಹಿ
ಸುರಕಟಕ॥೨೬॥ಸಕಲದೆಸೆಯಲಿಮುರಿದುಬಹನಾ। ಯಕರಕಂಡನುಪಾ
ರ್ಥನುಸುರಾಂ।ತಕಗೆತೋರಿದನಕಟನೋಡೈನಂಮವರವಿಧಿಯ॥ನಕುಲನಿ
ಲ್ಲಿ ಭೀಮನೋಸಾ। ತ್ಯಕಿಯೊಸೇನಾಪತಿಯುಕಟಕಟ । ವಿಕಳರೋಡಿ

ದೈತ್ಯಪುರಾಂತಕರಥದೆಡೆಗುರುಹೆಂದ॥೨೮॥ನಾತುಹಿಂಚಿತುತೇರುಸೇನಾ|
ಪ್ರಾತವನುಹಿಂದಿಕ್ಕಿಗಂಗಾ|ಜಾತಗಿದಿರಲಿನಿಂದುದೇಸೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭು
ತವ॥ಸೋತುಬಿಟ್ಟದಸೇನೆಮಾನದೊ|ಳಾಂತುನಿಂದುದುಮತ್ತೆಭಂಡ
ರ|ಮಾತದೇತಕೆಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ॥೨೯॥ಬಲವನಾಯು
ಕವೇನ್ಪೃಥಾಸುಲು|ದಳದೊಳಗೆನಿಮ್ಮಗ್ಗಳಿಕೆಕೈ|ಯುಳವಮನದಳಲುಗ
ಳನೀಬಿಲುಗಾರತನದನುವ॥ಬಲಿಯುರ್ಸ್ಯನಮ್ಮೊಡನೆಮೆಚ್ಚಿಸ|ಬಳಿಕಬ
ಡಯಿರಬಿರುದನೆನುತವೆ|ಫಲುಗುಣನುಕೈಯಿಕ್ಕಿದನುಗಂಗಾಕುಮಾರನೆ
ಲಿ॥೩೦॥ನಾನ್ಪೃದ್ಧರುಬಿರಿದುಗಿಡಿದಿನ|ಲಾವಣಿಗೆನಮಗೇಕೆಹೇಳ್ಸೈ|ನೀ
ಗಲೇಜನ್ವನದಭಂಡರುರಣದಧರಧುರಕೆ॥ನೀವಿರಲುನಿರ್ನಾಯಕವೇಸೇ|
ನಾವಳಿಯಲುಹದೇಪಮೂದಲೆ|ಗಾವುಲಕ್ಷ್ಯವಹೇಳುಫಲುಗುಣನೆಂದ
ನಾಭೀಷ್ಮ॥೩೧॥ಕಟಕಿಯಾತಕೆಪರಶುರಾಮನ|ಪಟುತರಕೆಮದ್ಧರ
ವೆನೆಂಬೀ|ನಿಟಿಲನೇತ್ರನಭುಜವೊಳಗೆಸಮಜೋಳಿಗಡನಿಮಗೆ॥ಕುಟ
ಲಭಣತೆಯನರಿವುದಿದರೊಳು|ಬಟರುನೀವಹಿರಂನಿಶರಸಂ|ಘಟನೆಯ
ನುಚಿತ್ತೈಸಿಯೆಂದನುಪಾರ್ಥನಸುನಗುತ॥೩೨॥ಅವರುಪೂರ್ವದಪರ
ಶುರಾಮನ|ಪ್ರವರವನುಮೆಚ್ಚಿಸಿದೆವೀಗಳ|ನವರುಕಡುಜಾಣರಾಯ್ಲ
ರೆಂದುಸುರೇಖರೆಂದಿಹರು॥ಅವರಮೆಚ್ಚಿಸೆಬಹುದುನೀವಾ|ಹವಸುವಿದ್ಯಾ
ದುರ್ಬಿದಗ್ಧರು|ನಿಮಗೆನಾವಿದಿರಾಗಬಲ್ಲೆವೆಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ॥೩೩॥ಬರಿಯ
ಮಾತೋಚಾಪವಿದ್ಯದ|ಲಿರಿತವುಂಟೋಹೊತ್ತುಗಳೆಯದೆ|ಹರಿಸಿರೇನಾ
ರಿಯನುನಿಮ್ಮಯಬಾಣಗರ್ಭಿಣಿಯ॥ಲರಿಯಲಹುದೆನಲಹುದಹುದುಕೈ|
ಮರೆದಿರುಕೈಕೊಳ್ಳನುತಬೊ|ಬ್ಬಿರಿದುಪಾರ್ಥನನದ್ದಿದನುಬಾಣಾಂಬು
ರಾಸಿಯಲಿ॥ಒಳ್ಳಿತಿದುಕೈಚಳಕವಾವನ ಲಿಲ್ಲಹರಹರಪರಶುರಾಮನ|ನಲ್ಲಿ
ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಂದವಿನಿತೊಮತ್ತೆಬೇರಿಹುದೊ॥ಒಳ್ಳಿಗರನೋಡಿಸಿದಸಹಸವ|
ನಿಲ್ಲಿತೋರಲುನೆನದಿರೇತ|ಪ್ಪಲ್ಲತಪ್ಪಲ್ಲೆನುತಕಣೆಗಳಕಡಿದನಾಪಾರ್ಥ॥
ಬೋಡಿಮಾಡದಿರೆಲೆಕಿರೀಟವಿ|ಭಾಡಿಸುವುದರಿದೇದೊಠಾರಿಸಿ|ಮಾಡುವು
ದುಧೊರೆಗುಚಿತವೇಗಳುವಾಯಿಗಂಗವಿದೆ॥ನೋಡುನೋಡಾದಡೆಕಪ
ರ್ದಿಯ|ಕೂಡೆನೀಹೊಯ್ದಾಡಿಬಿಲ್ಲಸ|ಘಾಡನಹಥಿಟಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳ
ನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಮ॥೩೪॥ಇದುಹೊಸತುಬಾಣಾಬ್ಧಿಯುಮೇಲೆಯು|ನೊ
ದದುಹಾಯ್ದುದುಭುವನವಳಿವಂ|ದುದಯಿಸಿದಮಳೆಗಾಲವೋಮಾಪಾ
ಶರಾವಳಿಯೊ॥ಹೊದರರಡಸಿಕಿಡಿಯೆದ್ದುದಸೆಗಳ|ಹೊದಿಸಿಹೊಳಹೊ
ಳದರ್ಜುನನಮು|ತ್ತಿದನುಕೆತ್ತಿದವರಿಯಸೀಸಕಜೋದುಮೊಚ್ಚೆಯವ॥
ಹನುಮನೆಸೆಗಂಡನುಪುರಾಂತಕ|ಕನಲಿದನುಕಡುನೊಂದುಪಾರ್ಥನ|

ತೆನುವಿನಲಿಹೆಬ್ಬಟ್ಟೆಯಾನುದುಬಾಣಪಥಿಕರಿಗೆ ॥ ಮೊನೆಗಣೆಯಮುಖ
ದೋ೯ರೆರಥವನು । ತನುಗೊಡಹಿತರಹರಿಸಿತೇಜಿಗ ।ಳನುವರಕೆಮುಖವಿ
ರುಹಿದವುಕಲಿಭೀಷ್ಮನುಪಟಳಕೆ ॥೩೮॥ಬಸಿವರಕುತಿಪಬಳದುಖಾತಿಯ।
ಪಸಕದಲಿಮೈಮರದುಮಿಗೆಝಳ । ಪಿಸುತಪೊಗರಿಡುಪೌಡುಗಚ್ಚುತ
ಹುಬ್ಬುಗಳಬಿಗಿದು॥ಹೊಸಮಸೆಯಬಾಯಹ್ವಾರೆಗಳಶರ । ವಿಸರವನುತೊ
ಡಚಿದನುಭೀಷ್ಮನ । ಮುಸುಕಿದನುಮುಗುಳಚ್ಚುಭೆನರಪಿಕ೯ರದನಂಬುಗ
ಳ ॥೩೯॥ ಮುತ್ತಿದವುನರನಂಬುಕಣೆಗಳು।ಹುತ್ತಹೊಗುವಂದದಲಿಖಂಡ
ಪ।ತುತ್ತಿಹಾಯ್ದುವುಕೆಲವುಕೆಲವಾಕಿಬ್ಬದಿಯನೆಲನ॥ಮುತ್ತಿದವುಮೈಗಳ
ಲಿತಲೆಯಸು । ಯೊತ್ತಿದವುವಜ್ರಾಂಗಿಯಲಿಭಟ । ನತ್ತಲಿತ್ತಲೆನಲ್ಕೆಬಳ
ಲಿಸಿದನುನದೀಸುತನ ॥೪೦॥ ಜೋಡುಹರಿದುದುತಾಳಹಳವಿಗೆ ।ನೀಡಿಕೆಡ
ದುದುಸಾರಥಿಯಅಸು।ಕೊಡೆಯಂತಕಪುರಿಗೆತೇಜಿಗಳುಸುರಕಾರಿದವು ॥
ಗೂಡುಗೊಂಡುದುವಿಕ್ರಮಾನಳ । ನಾದಬಾರದುಭೀಷ್ಮನನುಕೈ ।ಮಾ
ಡಿಕವಿಯಲಿದ್ರೋಣಗುರುಸುತರೆಂದುದಖಿಳಜನ ॥೪೧॥ಸಾರುಥಡಕೆಲಬ
ಲದಹಂಗಿನ । ವೀರತನವೇಭೀಷ್ಮಮುನಿದಡೆ।ಹೋರಟೆಗೆಬರಹೇಳುಭಾ
ರ್ಗವನಿವರಪಾಡೇನು ॥ ಸೈರಿಸಿದೆನಾಮುಕ್ಕಳೆಂದೇ। ಮೆರವನನುಕೈಕೊ
ಳ್ಳನಿವನಿರೆ ।ಧೀರತನವನನೋಡೆನುಮುನಿದಜ್ಜನಾಭೀಷ್ಮ ॥೪೨॥ಎಸಲು
ಕಡಿದನುಪಾರ್ಥನಾತನ ।ವಿಶಿಖವನುಕಡಿದಿವರುಕೆಡಿದ। ಳ್ಳಸೆವಧಾರೆಯ
ಭೂರಿಬಾಣದಬಲೆಯಬೀಸಿದನು ॥ ಕುಸುರಿದರಿದನುಮತ್ತೆನರನೋ। ಡಿ
ಸಿದನಿವರಂಬುಗಳನವನಿಗೆ । ಹಸುಗೆಮಾಡಿದನಾತನೀತನಸಮರಸಮತಳಿ
ಸಿ ॥೪೩॥ ಉರಗಬಾಣವನೀತಕರದನು । ಗರುಡಬಾಣವನಾತಕವಿಸಿದ।
ನುರಿಯವಿಶಿಖವನವರುಸಂಧಿಸಿದರುಜಲಾಸ್ತ್ರದಲಿ॥ ಗಿರಿಶಿಳೀಮುಖಕವರು
ವಜ್ರವ । ಹರಿಸಿದರುತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವಿದ್ದಡೆ । ತರಣಿಮಾರ್ಗಣದಿಂದಕಡಿದ
ನುಭೀಷ್ಮವಹಿಲದಲಿ ॥೪೪॥ ಆವವಿಧದಲಿಪಾರ್ಥನೆಸುವನ । ದಾವಬೇಗದಿ
ಮುರಿವನೀತನ । ದಾವಚಾಪರಹಸ್ಯವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಗೆಬಳಸಿದವೊ॥ಆವಿಧದ
ಲಾಪರಿಯಲಾಸಂ । ಭಾವಸೆಯೆಲಾಲುಳಿಯಬಾವಾ । ನಾವಿಧಾನದಲೊ
ದಗಿಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದನುಪಾರ್ಥ ॥೪೫॥ ಎರಡುಶರದಲಿನರನುಭೀಷ್ಮನ।ಕ
ರದಕಾಮುರ್ಕದಂಡವನುಕ । ತ್ತರಿಸಿದನುಕೈಯೊಡನೆಕೊಂಡನುಮತ್ತೆ
ಪೊಸಧನುವ ॥ ಸುರಳಸೂರಿಯತೋರಿಸಿದನ । ಬ್ಬರಿಸಿಫಲುಗುಣಸೈದು
ಬಾಣದ । ಲರಿಭಟನಚಾಪವನುಕಡಿಮೂರಾಗಿಖಂಡಿಸಿದ ॥೪೬ ॥ ಮತ್ತೆ
ಹೊಸಚಾಪದಲಿಭೀಷ್ಮನು। ನೃತ್ಯುಖಳಿಗೊಂಡಂತೆಶರದಲಿ ।ದೆತ್ತಸಾ
ಕಾಶವನುಕಡಿದನುಪಾರ್ಥನಿಮಿಷದಲಿ॥ಮತ್ತೆಯನೆಕರತಳದಧನುವನು।

ಮತ್ತೆ ಕತ್ತರಿಸಿದನುರಣದಲಿ |ಹತ್ತು ಶರದಿಂದಪ್ಪಿಸುವದರವುಕುರುಪಿತಾಮ
ಹನ ॥೪೭॥ಅಲಿವರಿರುಘಂಟೆಗಳಹೊಳಹೊಳ | ಪೊಳಪಳಕುತಿಯುತು
ಡುಕಿಭೀಷ್ಮನು |ಫಲುಗುಣನೆಡೆಕೆಡಿದುಬಿಸುಟನುಮುರುಬಾಣದಲಿ॥
ಸೆಳದುಫಲುಗುಣಗಿಷ್ಟಶಕ್ತಿಯ | ನೊಲಿದುಮಂತ್ರಿಸಿಹೊನ್ನಘಂಟೆಗ |
ಳುಲಿಯೆಖತಿಯಿಂದಲಿಡೆಖಂಡಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೪೮॥ಅವಚಾಪವತುಡುಕಿಕೆ
ನ್ನೆಗೆ| ಶೀವಿದೆಸೆಯುದಮುನ್ನಫಲುಗುಣ| ನೋವದೆಸುವನುಕಡಿದುಬಿಸು
ಡುವನಪರಬಿಲ್ಲುಗಳ ॥ ಅವಡಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನುಕುಂತಿಯ| ಮಾವತೊಟ್ಟನು
ತೊಡದಮುನ್ನಳ| ರಾವಳಿಯುಮುಂಕೊಂಡುಖಂಡಿಸಿಪಾರ್ಥನೆನುತಿರ್ದ ॥
ಮೇಲೆಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತುಕೌರವ |ರಾಳನಲಿದುಶ್ಶಾಸನಂಗಳ|ರಾಳಭೂ
ರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥಗುರುಕೃಪಾದ್ಯರಿಗೆ॥ ಕೋಲಹೊದೆಗಳಭಂಡಿಯಲಿನಿ|
ಸ್ಸಾಳಸೂಳಿನಲಗ್ಗಿಯಲಿಹೇ|ರಾಳದೊಡ್ಡಣೆಯಲಿಪಡಿಬಲಕವಿದುದು
ರನೆಣಿಸಿ ॥೫೦॥ ನರನಬೆಂಬಲವಾಗಿಪಾಂಚಾ| ಲರನುಮತ್ಸ್ಯನುಭೀಮ
ಸೇನನ | ವರನಕುಲಸಹದೇವದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಾತ್ಯಕಿಯ ॥ ಅರಸನಟ್ಟಿ
ದಪಿತ್ತಲಂಬಿನ |ತಿರುಹುವೆಳಸಮೊರವಬಿಲ್ಲನ | ವರರಥದಧೂವಾಳಿಮ
ರಯೆಸಿಖಂಡಿಸದಕೆಂದ ॥೫೧॥ ಕಂಡನರ್ಜುನನಾಶಿಕವಿವಸಿ | ಖಂಡಿಯ
ನುಮುರುಖಪೂತುಪಾಯುಕು | ಗಂಡುಗಲಿಯುಹಜಾಗುತೊಟ್ಟಸುಭೀಷ್ಮ
ನವಯವವ ॥ ಕೊಂಡುನಡೆನೀನಂಜಬಿರುಕ್ಕೆ | ಕೊಂಡುನಿಲುವೆನೆನುತ್ತ
ಫಲುಗುಣ | ಮಂಡಿಸಿದನಾಲಿದನುಕಳದನುಬೊಳೆಯಂಬುಗಳ ॥೫೨॥ವ
ದರಿಸ್ಥೋವಡೆಗೈದುಬಾಣವ | ಕೆದರಿದನುಥಟ್ಟೈಸಿಚಾಪವ|ನೊದದುಹಾ
ಯ್ತುವುತೋದವಂಬುಗಳರಿಯುರಕುತದಲಿ ॥ ಇದಿರೊಳುಲಿದುಸಿಖಂಡಿಶರ
ಸಂ | ಗದಲಿಹೂಡಿದನಾಗಭೀಷ್ಮನ | ಹೃದಯದಲಿವೈರಾಗ್ಯಮನೆಗಟ್ಟ
ದುದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೫೩॥ ಎಲೆಮಹಾದೇವೀನಪ್ರಸಿಳ | ನಲಿನಿರಂತರನ
ಮಗೆಸಮರವೆ | ಗೆಲವೆದೊಳ್ಳತುಸುಡುಕಿಖಂಡಿಯುಕೂಡೆಬಿಲುವಿಡಿದು॥
ಅಳುಕದಚ್ಚನಲಾದುರಾತ್ಮನ | ನಿಲವತೆಗೆತೆಗೆಯನುತಚಾಪವ|ನಿಳುಹಿದ
ನುರಥದೊಳಗೆಗಂಗಾಸೂನುತವಕದಲಿ ॥ * * ॥೫೪॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ೫೪೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು ◆○←

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ॥ಸೂಚನೆ॥ ಮಲತಕುರುಪಾಂಡವಮಹೀಪಮಂ|
ದಲದಬುಧರಾಹವಧರಿತ್ರೀ |ಸಿಳಯದಲಿರಂಜಿಸಿತುಗಂಗಾಸುತನಶರಶಯ
ನ ಸದನ॥ ನರನನರಳಿಗೆಮೈಯುಕೊಟ್ಟನು|ಮುರಿದುಗಧನುಸುನಿಮ್ಮಿ
ಸಿದನು|ಹರವನೋಡಿದಶಲ್ಯಗುರುಕೃಪಕೌರವಾನುಜರ॥ಕಲದುನುಡಿ
ದನುಪಾರ್ಥನೆಂಬಿನ | ಹೂರಳಿಹೊಳ್ಳನುತಿದೆಮುದಂತಃ | ಕರಣಕುಂದಿ

ತುಕಾಲುಲಾಪಡೆಬಂಟರೇವೆಂದ ॥೧॥ ಆದ್ರೆಶಿಖಂಡಿಯಬಾಣವೇವಾ। ಸವೆ
ಸವುಗನಂಬುಗಳವಿಲಯದ । ಶಿವನಶೂಲದಘಾಯಶಿವುವಿಗಿಲೇಸನುಸು
ರುವೆನು ॥ ಇವರುಸ್ಪೈರಿಸಲಾರದನಿಂದ್ರನ। ಕವಿಯುಹೊಯ್ಲನುಹೊಗುವೆ
ನುತ್ಯದ । ಜವನಲಾಠಿಯಹತಿಗೆಹದರೆನುಕೇಳಸೀವೆಂದ ॥೨॥ ಪರಶುರಾ
ಮನಕೊಂದಲಿಗವಿತವ । ಧರಿಸಲಾಪೆನುವಿಲಯಭೈರವ । ನಿರಿದಡಂಜೆನು
ಕಿಡಿಲುಹೊಯ್ದಡೆರೋಮಕಂಪಿಸದು ॥ಹರನಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಬಾಣದ।
ಗೊರದಡೆಯುಲೆಕ್ಕಿಸೆನುಪಾರ್ಥನ । ಸರಳಬಾಧೆಗೆಸಿಲುಗಿದೆನುಪರಿಹರಿಸಿ
ಸೀವೆಂದ॥೩॥ ಹರಿಯಕೌಮೋದಕಿಯಹೊಯ್ಲನು।ಬೆರಸಲಾನುಪೆಸಲಿ
ಳಕುಲಗಿರಿ ।ಬಿರಿದುಬೀಳ್ವಡಾನಲಾಪೆನುನಖದಕೊನೆಯಿಂದ॥ಧುರದೊ
ಳಾವಿವರಾಹದಾಡೆಯ । ಲಿರಿದಡೆಯುನರಸಿಂಹನಖದಲಿ। ಕರದಡೆಯುಸೈ
ರಿಸುವೆನರ್ಜುನನಳಲಕೆ ॥ ಒಡಲನೊಜ್ಜತಗೊಂಡವಂಬಿನ । ಕುಡಗೆನೆ
ರೆಯದುರಕುತಜಲವು । ಗ್ಗಡದಲುಗಿದಂಬುಗಳಬಂಬಲುಗರುಳಸೋದಿದ
ವು ॥ ಉಡಿದವೆಲುಬಾಣಂಗಳೆಲುಪಾ । ಗಡಿಸಿದಾತನಿರಕುತಬಾಣವ। ನು
ಡುಗಿದವುಶರವಿವುಶಿಖಂಡಿಯಬಾಣವಲ್ಲೆಂದ ॥೪॥ ಬೇಳುಬೆಂಸಿನಲೊಡ
ದುಮೂಡುವ । ಬಾಲಸೃಷ್ಟಿಕನಂತೆನುಸುಗಿನ । ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳೊಡ
ದುಕಸೆದೋರಿದವುಬೆನ್ನನಲಿ ॥ ಕೋಲುಪಾರ್ಥನವಿವುಶಿಖಂಡಿಯ।ಕೋ
ಲುಗಳುಶಾಸಲ್ಲಿಂದುದು । ಕಾಳಗವುತವುಗೆನುತಮೆಲ್ಲನೆಸುಲಗಿದನುಭೀ
ಷ್ಮ ॥ ವೀರಭಟಭಾಳಾಕ್ಷಭೀಷ್ಮನು । ಸಾರಿದನುಧಾರುಣಿಯನಕಟಾ ।
ಕೌರವನಸಿರಿಸೂರೆಯೋಯಿತುಜಗಗೆಗೆಲುವಾಯ್ತು ॥ ಆರಸಾಪಂಗದಲಿ
ಬರಿಸದು । ಘೋರವಿಧಿವಶಿವಯನುತಲಾ।ಸಾರಥಿಮುರಾರಿಯೇದವಲಿತುಂ
ಬಿವನುಕಂಬನಿಯ ॥೬॥ ಹಾಳಿಸೋಯಿತುಬಾಣದಲಿಪೆಸ್ರು ।ತೋಳುತೊ
ಡೆತುಂಡಿವ್ವರಕುತವ । ಸಾಲುತೊಗಳೆಯಕರುಳಕುಸುಬಂಬನಿಸನೆಣ
ವಸದು ॥ ಮೂಳೆದೊಟ್ಟಲಸೆಲಸಮುರಿದೆಲು।ಜಾಳಿಗೆಯಜೋಗಿಗೊಗು
ಪಕೆಂಗರಿ । ಗೋಲಮಂಚದಮೇಲೆರಣದಲಿಭೀಷ್ಮಪವಡಿಸಿದ ॥೭॥ ಒ
ರಲಿಕೆಡದರುಜಡಸಿಗರುಸೀ । ಗುರಿಯಚಿತಮಿರದಸರುತಸ್ನೆರು ।ಅರನು
ನೆಯುವಿಶ್ವಾಸಿಗಳುಬಲುಸರಳಹಿಡಿವವರು ॥ ಗುರುಕಲಾಮುತ್ರೈಲ್ಯನ
ವ್ಮನು । ಹೊರದಪಾರಾರಂಗೆತಿಪ್ಪಿದೆ । ರುರುಸರಶಿವಾಸಿಗಳುಪಾಂಡ
ವರೆಂದುಹುವಳದೆರು ॥ ಬಿದರುತವಸಿಧಿಯಾಯ್ತುಪಟುಭಟ । ರೆದೆಗಳ
ಬ್ಬಗಿಯಾಯ್ತುನೃಪನ । ಭಯ್ಯದಯತ್ಲಸಿರೆಹೋಯ್ತುಸುಕೃತುಮನದ
ಸಂಪದನ ॥ ಹೊದರೊಡದುಕುರುಸೇನೆತಗದೋ। ವಿದುದುಧಮಜಲ
ಧಿಯುಳಿಕೇಳಾ । ವಿದುರಕೌರವಜನಪರಾಭೀಷ್ಮಾವಸಾನದಲಿ ॥೧೧॥ಪೀ

ತುಬೀತುದು ಹರುಷವೆಲ್ಲರಿ । ಹೂತುದವರಿಗೆ ಜಯಕಾಮಿನಿ । ದೂತೆಯಾರ
ಕಳುಹಿದಳು ತನಿಹೊಗರೇರಿತು ತತ್ಸಾಹ ॥ ಸೋತುದಾಹವಚಿಂತೆ ಸರಿದುದು ।
ಕಾತರತೆ ಗೆಡೆಗುಡದನು ಡಿಭಾ । ರಾತಿಶಯವೈಂದಾಯ್ತು ಪಾಂಡವಬಲ
ದಸುಭಟರಿಗೆ ॥೧೧॥ ಮುಳುಗಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ನೆನಕಳ । ವಳಿಸಿದನು ಕುರು
ರಾಯನುದರದೊ । ಳಿಳಿದುದಾಯುಧವೆಂಬ ತೆರವಲಿ ತಲ್ಲೈಬಾರಿದನು ॥ ಒಲಿ
ಮುಸುರಬಿಸುಸುಯ್ಲ ಕಾಯದ । ಕಳಕಳದ ಕಂಬನಿಯ ಕಂಗಳ । ಲಿಳಿವ ಕದಪಿ
ನಹೊತ್ತುದುಗುಡದ ಮೊಗದಲೈತಂದ ॥೧೨॥ ಮುಡಿಮುರಿದು ದೃಕ್ಕರ್ಣ
ದಿನ್ನೀ । ನೋಡದಭೀತಿಯ ಚಿತ್ರದೆಡೆಯನು । ಕಡೆಗೆ ಬಂದುದು ಕೌರವಾ
ನ್ವಯ ಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಹಿಡಿದ ದುಗುಡದ ಕವಿದ ಮುಸುಕಿನ । ಗಡಣದಲಿ
ಗುರು ಕೃಪ ಜಯದ್ರಥ । ರೊಡನೊಡನೆ ಬರುತಿರ್ದರಖಿಳ ಮಹೀಶ ಪರಿವಾ
ರ ॥೧೩॥ ಕುದುರೆ ಕಂಬನಿಯಿಕ್ಕಿದವು ವೈ । ಬಿದಿರಿದವು ದಂತಿಗಳು ಕಾಲಾ ।
ಳೊದರುತಿರ್ದರು ಕುಂದಿತೇ ಕೌರವನ ಕಡುಹೆನುತ ॥ ಬೆದರ ಬಂದಿಗೆ ಶಿಲು
ಕಿದವನಿಪ । ರಥಟು ವಿಕ್ರಮವಿರ್ದ್ದು ತಂಪೇ । ರಿದುದು ಕದುದುಂ ವಾನಕೇ
ಳಿಯು ಪಿಡಿದು ಬರಿಸೇನೆ ॥೧೪॥ ಬಂದು ಭೀಷ್ಮನ ಚರಣಕಮಲದ । ಲಂದು
ರಾಯ ಪಕೆಡದಹಿ ಗತಾ । ನಂದ ಭೂಪತಿ ಹೊರಳಿದನು ಹೇರಾಳ ಶೋಕದ
ಲಿ ॥ ಒಂದು ಮುಗ್ಗಲ ಕೆಲದಲಿವರೈ । ತಂದು ನಿಂದರು ಗುರು ಕೃಪಾದಿಗ ।
ಳೊಂದು ಮುಗ್ಗಲ ಕೆಲನ ಸಾರಿತು ಕೃಷ್ಣ ಸಹಿತಿವರು ॥೧೫॥ ಕವಿದ ಮುಸು
ಕಿನ ಕಂದಿದಾನನ । ದವನಿಪತಿಯ ಮಸೊನು ಗಂಗಾ । ಭವನ ಮುಗ್ಗಲಿಗೈ
ತಿರ್ದನು ಬಹಳ ಶೋಕದಲಿ ॥ ಪವನಸುತ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ । ದಿವಿಜಪ
ತಿನಂದನಾದಿಯಾದವ । ದವಿರಳದ ಶೋಕಾಗ್ನಿ ತಪ್ತರು ಹಂತಿಗಟ್ಟಿದರು ॥
ನಿನನನದಾವುದನೊಡರ್ಬಿದೆ । ಸೇನ ಹೇಳುವೆ ನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದ । ಹಾನಿಯನು
ಕೃತಿಷ್ಣ ನೆನೆದನು ಸಿಂಮುಸಿರಿಸದಕೆ ॥ ತಾನದಾವುದೊ ಧರ್ಮತತ್ವನಿ । ಧಾ
ನವೆಂದರಿಯದೆ ಕೃತಾಂತಂ । ಗಾನು ಹಂಗಿಗನಾದೆನೆಂದೊರಲಿದನು ಯಮ
ಸೂನು ॥೧೭॥ ಭೇದವೇಕೆಲೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೊಳ್ । ಪಾದಿಯಲಿ ಚರಿತಾರ್ಥ ನಾ
ವನು । ಮೇದಿನಿಯೊಳಾವಮಾತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ರ ಧರ್ಮವನು ॥ ಆದರಿಸುವುದೆ
ಧರ್ಮದಿ ಮಗನ । ರಾಧಪಾತಕವಿಲ್ಲ ಸುಕೃತ । ಕ್ಕೈದಯಾಂಬುಧಿ ಕೃಷ್ಣ
ಮೊಳಗಿನಿ ನಂಜಲೇಕೆಂದ ॥೧೮॥ ಮಗನೆ ನಿಂದಿರು ಪಾರ್ಥ ಕೂರಂ । ಬುಗ
ಳ ... ಕೆಯಿಂದವಾಯಿತು । ಹೊಗರ ಲಗತಲೆದಿಂಬ ರಚಿಸೆನೆ ಪಾರ್ಥ ಕೈ
ಕೊಂಡು ॥ ಬಿಗಿದ ಬಿಲುಗೊಂಡೆದ್ದು ಮುಂದಿ । ಹೊಗರ ಕವಲಂಬೈದ ನೆ
ಚ್ಚನು । ನೆಗಹಿದನು ಮಸ್ತಕವನಾಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೧೯॥ ಹೊಳೆ
ವ ... ಮಂಚ ತಲೆದಿಂ । ಬಳವಡಿಕೆಯಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಸುಖದಲಿ । ಮುಳುಗಿದ

ಸುಬಹಿರಂಗ ಭುವನವ್ಯಾಪ್ತಿಯನುನುರದು ॥ ನಳಿನನಾಭನದಿವ್ಯನಿಜವ
ನು । ಬಲಿದುಮನದಲಿಹಿಡಿದನೋವಿನ। ಕಳಕಳಿಕೆಧೃತಿಗೆಡದೆವೊರದನು
ಶಸ್ತ್ರಶಯನದಲಿ ॥೨೦॥ ವಡಲಜಡಿದವುರೋಮರೋಮದೊ । ಳಡಸಿ
ದಂಬುಗಳಂಗವೇದನೆ । ತೊಡರಿತುಬ್ಬರಿಸಿತ್ತುಧಗೆಗೋನಾಳಿ ನೀರ್ದಗೆ
ಯೆ ॥ ನುಡಿಯಲಾರೆನುಮಕ್ಕಳಿರನೀ । ರಡಸಿದೆನುಪಿರಿದಾಗಿಯನೆನಡ ।
ನಡುಗಿದುರಿಯೋಧನನುದೂತರಕರದುನೇಮಿಸಿದ ॥೨೧॥ ತರಿಸಿದನುಹಿ
ಮರುಚಿಕಿಯುಹಿಂಡಿದ । ಪರಮಶೀತೋದಕವುತಾನೆನೆ । ಸುರಭಿಪರಿಮಳ
ಪಾನವನುಪರಿಪರಿಯಕುಡಿನೀರ ॥ ಸರಸಬಹುವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವ। ನೆ
ರಹಿದನುಕುಡಿನೀರಗಿಂಡಿಯ । ನರಸನೀಡಲುಕಂಡುನಕ್ಕನುಭೀಷ್ಮನಿಂ
ತೆಂದ ॥೨೨॥ ಯಾರನೋವಿನಲಾದತೃಷ್ಣೆಯ। ನಾರಿಸಲುಯಿವರಳವೆಸಾ
ಕಿವ । ತೋರದಿರುತೆಗೆತೊಲಗುಮೂಢರಪರಮಗುರುನೀನು ॥ ಆರಿತ್ಯೈ
ಗೋನಾಲಿಫಲುಗುಣ । ತೋರುನಿನ್ನರಿಕೆಯನುಸಲಿಲವ। ಬೀರುಬೇಗದ
ಲೆನಲುಬಿಲುಗೊಂಡೆದ್ದನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೩॥ ಜಲದಬಾಣದಲಮಳಗಂಗಾ।
ಜಲವತೆಗೆದನುತಪ್ತಲೋಹದ। ಬೆಳಕಿನಂತಿರೆಹೊಳವಸುಲಿಲತಬಹಳಧಾ
ರೆಯನು ॥ ಇಳುಹಿದನುಸರಳಿಂದವದನದ । ಬಳಿಗೆಬಲುತೃಷ್ಣೆಯನುಭೀ
ಷ್ಮಗೆ । ತೊಳಗಿಸಿದನಾತಾಪವಡಗಿಸಿತುಜಲದಧಾರೆಯಲಿ ॥೨೪॥ ಸಾಕು
ಸಾಕೈತಂದೆತನ್ನನು । ಸಾಕಿಕೊಂಡ್ಯೈಪಾರ್ಥಘನತೃ । ಷ್ಣಾಕುಳಿತಜೀ
ಳ್ಕೊಂಡುದತಿಶಯತುಷ್ಟಿತನವಾಯ್ತು ॥ ಸಾಕೆನುತಫಲುಗುಣನಪರವ
ವಿ । ವೇಕವನುಪತಿಕರಿಸಿನೆರೆಬಿಟಿಂ ।ತಾಕುಳನಮಾಡಿದನುಕೌರವರಾಯ
ನನುಭೀಷ್ಮ ॥೨೫॥ ತಂದೆಕಂಡ್ಯೈಕೌರವೇಶಪು । ರಂದರಾತ್ಮಜನಳವಳೆ
ವನೇ । ನೆಂದುಕಾಣಲುಬೇಹುದ್ಯೆಹಲವಂಗದಲಿನರನ ॥ ಹಿಂದಣೆಡೆಯ
ಲಿದ್ರೋಣಕೃಪಗುರು । ನಂದನಾದಿಗಳೆಲ್ಲಬಲ್ಲರು । ಮುಂದನುತಿಯನುಬಿ
ಡುವುದರಸಕೃಪಾಳುವಾಗೆಂದ ॥೨೬॥ ಅಳಿದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಹಲಬರು।
ನೆಲನರಾಯರುಸವೆದುದತಿಬಲ । ರಳುಕುವರುನರನೆಂದಡೀದ್ರೋಣಾದಿ
ನಾಯಕರು ॥ ಅಲಗಿನಂಬಿನಹಕ್ಕೆ ನಮಗಾ। ಯ್ತೊಳಜಗಳಸಾಕಿನ್ನುಸೋ
ದರರೊಳಗೆಸಂಪ್ರತಿಯಾಗಿಬದುಕುವುದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥ ನಿನಗರೋಚಕ
ನಮ್ಮ ಮಾತುಗ।ಳಿನಿಬರಿಗೆರುಚಿಸುವವುದಾಂದವ। ರನುಮತೆವುಜೀವಿಲ್ಲನಿಂ
ನನುಮತನಬಂಧುವರು॥ ತನುಜಕದನದಕಷ್ಟತನಬೇ।ಡೆನಗೆನಗೆನೀವೃಥಾ
ಕುರು। ವನಕೆವಹ್ನಿಯಬಿತ್ತಬೇಡಕಬೇಡೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ॥೨೭॥ ಮಾತುಕಿವಿ
ಯೊಳಗದಾನುಸಮರ । ಕಾತುರರದಬಲದಂಕನೆಂಬೀ । ಮಾತೆಮರನವನ
ಲ್ಲಕೇಳಾಪ್ರಾಜ್ಯಭಿಲಾಷೆಯೆಲೀ ॥ ಸೋತವನುವದನವಲ್ಲಭುವನ। ಖ್ಯಾತನೆ

ನಿಪ್ರೋಂದಾನುಡಿಯೆಂಧಟ | ನೀತಿಗಳೆದರೆಬಳಿಕನಿಪ್ಪ್ರಯ ಮೊಸ್ತ್ರನೆಲ್ಲಿ
ದ ॥೨೯॥ ಮೊದಲೊಳೆಂದಿರಿನೀವುಬಳಿಕೀ| ಯದುಕುಲಾಧಿಪಕೃಷ್ಣನುರೆ
ಹೇ | ಳಿದನುಮುನಿಗಳುಬಪ್ಪನವರೀಹದನಹೇಳಿಗರು ॥ ವಿದುರಹೇಳಿದ
ನೆಲ್ಲರಿಗೆತಾ |ನಿದುವೆನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನಮತನೀ| ಗದಿದುಬುದ್ಧಿಯಹೇಳಬೇಡೆಂ
ದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥೩೦॥ ಒಂದುಮತವೆಮಗೊಂದುನುಡಿಮನ | ಒಂದು
ಮಾತ್ರೊಂದಿಲ್ಲಸಾಕದ | ನೆಂದುಫಲವೇನಿನ್ನುಸಂಧಿಯೆಪಾಂಡುತನಯರಿ
ಗೇ ॥ ಇಂದುನಿಮಗೀಹದನಸಾಸ್ಯ॥ ತಂದುಬಳಿಕಿನ್ನೊಡಲಸಲಹುವೆ|ಧಂ
ಡನಳ್ಕಿತುತಪ್ಪನಾಡಿದಿರೆಂದುನೃಪನುಡಿದ॥ ಕಾಯದಲಿಕಕ್ಕುಲಿತೆಯನಗಿ
ದ | ರಾಯಸೆನುತನಗೇಸುದಿನಕ | ಲ್ಲಾಯಿಗಳಗೊಳಗಾಗಿಕಾಲನರಾಜ
ಕಾರಿಯನು ॥ ಹೇಯಸದಸಿರಿಯಿದರವ್ಯೈವಕ | ದಾಯತದಮನೆಪಲ್ಲವಾಂ
ಡವ | ರಾಯಮಸ್ತಕಶೂಲನೆಂಬೀಬಿರುದವಿಡನೆಂದ ॥೩೨॥ ಎಲವೊಭೀ
ಷ್ಮನವಮಾತುಗಳನೀ | ನೊಲುವಡೆಯುಸಂಧಾನದಲಿನೀ | ನಿಲುವಡೆಯು
ದೇಹಾಭಿಲಾಷೆಗೆಬಲಿವಡೆಯುಮನವ ॥ ಚಲವನೇತಾಭೀಷ್ಮಸಂಧಿಯ|ಕ
ಳಚಿನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದಾತನ| ತಿಳಿಕುತವನುಕುಡಿದಡಲ್ಲದೆಬರಿದೆಬಿಡನೆಂ
ದಾ॥೩೩॥ ಹಾನುಡಿಯದಿರುಕುರುಪಿತಾಮಹ|ನೇನಬೆಸಸಿದುದಕೆಹಸಾಧ
ವು | ನೀನುನಡೆಪಾಳೆಯಕೆಮಿಡುಗಲಿತನವಮಾಣೆಯಲ ॥ ಮೌನನು
ದ್ರೆಯಹಿಡಿಯೆನಲುಪವಮಾ | ನನಂದನಖಾತಿಯಲಿಯಮ | ಸೂನುವ
ನುನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದನುಸೆರಿದನಲ್ಲಿಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಬೀಳುಕೊಡಿರೆಶಾಕ್ಕಭೀ
ಮನು | ಬಾಲಭಾಷಿತನಾದನೀಭೂಮಿ | ಪಾಲಕೌರವನೆಂಬವನುನೊಂದಲಿ
ಗನುಮೂರ್ಖರಿಗೇ ॥ ಕಾಳಗದೊಳೊಡೆಹಾಯ್ದುಸಾಯಲಿ| ಬಾಳಲೊ
ಲಿದಂತಾಗಿಹೋಗಲಿ | ಹೇಳಿದಿರಿನಿಮ್ಮಿಂದತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೩೫॥
ಮುರಹರನೆಮತವಹುದುಸಾಕೆ | ನ್ನರಸಿಧರ್ಮಜಹೋಗುದ್ಯಪದಾ|ದ್ವಾ
ರಿಗೆನೇಮವುಪಾರ್ಥನುರುಳ್ಳಿತೆಂದೆಪಾಳೆಯಕೆ॥ ಧರೆಮಲೋಲುಪಿತ್ತ
ಲಿನಮ್ಮನು | ಧುರದೊಳಗೆನೋಯಿಸಿದನೆಂಬೀ | ಧರಧುರವಗೆನೆಯವಿರ
ವಿಜಯಿಗಳಾಗಿಹೋಗೆಂದ ॥೩೬॥ ಅವರುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರಿನ್ನಾ| ಧವ
ನವೆಲ್ಲರಿಗಳನುಹೃದಯದ | ಲವುಚಿಕೆಂಗಳಮುಟ್ಟಿದೇವನಮೂರ್ತಿಯ
ನುನೋಡಿ ॥ ಸವೆಯದಚಲಾನಂದಬಹಳಾ | ರ್ಣವದೊಳಗೆಮುಳುಗಾಡಿ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಧವನೆಕಳುಹಿದನಿತ್ತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುಸುಯೋಧನನ॥೩೭॥ಧು
ವನದೊಳಗಾಚಿತ್ಯಪರಿಪಾ | ಲನುಬಲ್ಲಿಂಕೌರವನನಪಾಂ | ಡವರವ್ಯ
ತಾತ್ಯಂತವರರಹಸ್ಯದನೆಲೆಯನರಿವಹರಿ ॥ ನಿವಗೆಬೇರೊಂದಿಲ್ಲನಾವ್ಹೇ | ಳು
ವುದುಕೃಷ್ಣನುನೇಮಿಸಿದನಾ | ಮವುದನುತದ್ರೋಣಾದಿಗಳಕಳುಹಿದ

ಸುಕಲಿಭೀಷ್ಮ ॥೯॥ ಬೀಳುಕೊಂಡರುರಾಯರಿಬ್ಬರು। ಪಾಳೆಯಂಗಳಿ
ಗೆತ್ತ ಬಿಡುವಿನ। ಶೈಲವಿಗಳಸ್ತಂಭದೀಪ್ತಿ ಕೆಯಿಂತೆರವಿಮರದ ॥ ಮೇಲು
ಮುಸುಕಿನಹೊತ್ತು ದುಗುಡದ। ಕಾರ್ಗದಮನಸ್ತ್ರಾನಜಲಧಿಯು। ಕಾಲು
ವೆಗಳಿನೆ ಕಾಂದವನುಪೊತ್ತನುಸಿಜಾಲಯುವ ॥ ಅವರುಭೀಷ್ಮನಬೀಳು
ಕೊಂಡು। ತ್ರಿಪದಿಕರುಷದಲೊರ್ವ್ಮಗಂಗಾ। ಭವಗೆತಪ್ಪಿದದುಗುಡಭಾ
ರದಲೊರ್ವ್ಮ ಚಿಂತಿಸುತ ॥ ಕಪಲುಮನದಲಿಕಂಪಿಸುತಶಿಬಿ। ರವದುಹೊ
ಕ್ಕರುಭೀಮಸೇನಾ। ನಿವಹಸಹಿತೀವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ॥೪೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೪೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ ಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರ
ವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಟ ಷಟ್ಪದೀನಿಕಾಯ ಶ್ರೀ
ಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಕರ್ನಾ
ಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವ
ಸಮಾಪ್ತ ಮಾದುದು.

ಕಂದ॥ ವರವೇಂಕಟಗಿರಿನಾಯಕ। ಕರುಣಾಂಕಂ ವೇಂಕಟಾ
ದ್ರಿನಮ್ಯಂಮದದಿಂ ॥ ಹೊರಪಡಿಸಿಜಮುದ್ರಾಪಿಸಿ। ನಿ
ರುಕಿಸುಶ್ರೀನುತಕೃತಿಯಂಮೆಚ್ಚಿಸೆಬುಧರ್ ॥

ದ್ರೋಣಪರ್ವ.

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಕಟಕಪಿತಾಮಹನತರು | ವಾಯಲಭಿಷೇಕವ
ನುಕೌರವ | ರಾಯಮಾಡಿಸಿಪತಿಕರಿಸಿದನುಕುಂಭಸಂಭವನ ॥ಪದನು॥
ಸೋಲಿತೇಕರ್ಣಾಮೃತದಮಳೆ | ಗಾಲನಿಮ್ಮಯಕಿವಿಗಳನುನೆರೆ| ಕೇಳಿ
ದೈಕೌರವನಕದನದಬಾಲಕೇಳಿಗಳ ॥ ಹೇಳುವುದುತಾನೇನುಕೆಂಗರಿ |
ಗೋಲಮುಂಚಿದಮಹಿಮುನಿವರನು | ಮೇಲುಹೋಗಿನಕಥೆಯನವಧಾನದ
ಲಿಕೇಳೆಂದ ॥೧॥ ಬತ್ತಿದಂಬುಧಿನಿನ್ನಮಗಹೊಗು|ವತ್ತಕಾದುದುನೆಲನು
ನೃಪತಲೆ | ಗುತ್ತಿಹೊಗಲೊಳಕೊಳ್ಳದಂಬರವೇನನುಸುರುವೆನು॥ ಮೃ
ತ್ಯುನಿನಗೊಲಿದಿಹಳುಬಳಿಕಿ | ನ್ನುತ್ತರೋತ್ತರವೆಲ್ಲಿಯದುನೆರೆ | ಚಿತ್ತ
ಯಿಸುವುದುಜೀಯದ್ರೋಣಂಗಾಯ್ತುಹರಿವೆಂದ ॥೨॥ ಐದುದಿವಸದೊಳ
ಹಿತಬಲಜನು | ಹೊಯ್ದುಹೊಯ್ದುಕಟ್ಟಾಡಿರಿಪುಗಳೊ | ಳಾಯ್ದುಧೊ
ರೆಗಳನಿರಿದುಮೆರದನುಭುಜಮಹೋನ್ನತೆಯ॥ಕೈದುಕಾರರಗುರುವಿಭಾ
ಡಿಸಿ | ಮೈದೆಗೆದುನಿರ್ಜರರನಗರಿಗೆ | ಹಾಯ್ದನೆನಲುರಿಜಠಣದಲಿಮೋಹ
ರಿಸಿತವನಿಪನ ॥ ಶಿವಶಿವಾಭೀಷ್ಮಾವಸಾನ | ಶ್ರವಣವಿಷವಿದೆಮತ್ತೆಕಲ
ಶೋ| ದ್ಭವನದೇಹವ್ಯಥೆಯಕೇಳ್ದನೆಪೂತುವಿಧಿಯನುತ ॥ ಅವನಿಪತಿಬಿದು
ಗುಡದಲಿಮೋರೆಯೊ | ಳವಚಿದನುಕರತಳವಚಿತ್ತದ | ಹವಣಗೆಯಭಾ
ರಣೆಯಕಡುಶೋಕದಲಿಮೈಮರೆದ॥ ಶೋಕವೇತಕೆಜೀಯನೀನವಿ|ವೇ
ಕಿತನದಲಿಮಗನಹೆಚ್ಚಿಸಿ| ಸಾಕಿಕಲಿಸಿದೆಕುಟಿಲತನವನುಖುಲ್ಲವಿದ್ಯೆಗಳ॥
ಆಕೆವಾಳರುಹೊರಿಗೆಯುಳ್ಳವಿ | ವೇಕಿಗಳುನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಸಲ್ಲರು| ಸಾಕದೇತಕೆ
ಸೈರಿಸೆಂದನುಸಂಜಯನುನೃಪಗೆ ॥೫॥ ಆರುಕುಹಕಿಗಳಾರುದುರ್ಜನ |
ರಾರುಖುಲ್ಲರನೀತಿಬಾಹಿರ| ರಾರುದುರ್ಬಲರವರುನಿನ್ನರಮನೆಯಮಂತ್ರಿ
ಗಳು ॥ ಆರುಹಿತವರುನೀತಿಕೋವಿದ | ರಾರುಸಜ್ಜನಬಹುಪರಾಕ್ರಮ|
ರಾರವರಹೊರಬೀಸಿಕಾಬುದುನಿನ್ನಮತವೆಂದ ॥೬॥ ಹರಿದುದೈಕುರುಸೇ
ನೆಬತ್ತಿದ | ಕೆರೆಯೊಳಗೆಬಲೆಹಾಕೆಹಗೆಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದರಿನ್ನಾರಡ್ಡಬೀಳ್ವ
ರುನಿನ್ನಮಕ್ಕಳಿಗೆ॥ ಬರಿದೆಮನನೋಯದಿರುಸಾಕೆ|ಚ್ಚರುವುದೆನಿತನ್ನೊ
ಳಗೆಹದುಳಿಸಿ| ಸರಿಹೃದಯನೀವಾತನೆಂದನುಮತ್ತೆಸಂಜಯನು॥೭॥ಘಾ
ಸಿಯಾದೆನುಮಗನಮೇಲಿ |ನ್ನಾಸೆಬೀತುದುಬೆಂದುಹುಣ್ಣಲಿ| ಸಾಸವೆಯ
ಬಳಿಯದಿರುಸಂಜಯನಿನಗೆದಯವಿಲ್ಲ ॥ ಏನುಬಲುಹುಂಟಾದರೆಯುಹಗೆ |

ವಾಸುದೇವನಹರಿಬವೆಂದಾ | ನೇಸನೊರಲಿದೆನೇನುಮಾಡುವೆ ನೆಂದನವ
ನೀಶ ॥೮॥ ಬೇಡಮಗನೇಪಾಂಡುಸುತರಲಿ| ಮಾಡುಸಂಧಿಯಅಸುರವೈ
ರಿಯ | ಕೂಡೆವಿಗ್ರಹವೊಳ್ಳಿತೇಹಗೆಹೊಲ್ಲದೇವರಲಿ ॥ ಬಾಡುತಪ್ಪಿದಬ
ಳಿಕವಿನಯವ | ಮಾಡಿಮೆರೆವುದುಬಂಧುವರ್ಗದ | ಕೂಡೆವಾಸಿಗಳೇತಕೆ
ನ್ನನೆನಿನ್ನಮನವರಿಯೆ ॥೯॥ ಹೋಗಲಿನ್ನಾಮಾತುಖೂಳರು | ತಾಗಿಬಾ
ಗರುಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ | ಭೋಗವದುಮಾಡಿದರಿಗಪ್ಪುದುಛೇದನವುಗೇ
ಕೆ ॥ ಈಗಳನಕರದನದಲಿವಜ್ರಕೆ | ಬೇಗಡೆಯಮಾಡಿದನದಾವನು| ತಾಗಿ
ದ್ರೋಣನಮುರಿದಪರಿಯನುರಚಿಸಿಹೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಮಲಗಿದ | ಮುತ್ತಯನಬೀಳ್ಕೊಂಡುಕೌರವ|ಇತ್ತಸರಿದರುಪಾಂ
ಡುನಂದನರತ್ತತಿರುಗಿದರು ॥ ಹೊತ್ತಮೌನದವಿವಿಧವಾದ್ಯದ| ಕೆತ್ತಬಾ
ಯ್ಗಳಪಾಠಕರತಲೆ | ಗುತ್ತುಗೆಯವೋರೆಯಮಹೀಪತಿಪೈಕನರಮನೆ
ಯ ॥೧೧॥ ಗಾಡುಕೊಳ್ಳದುಛೀಮುಪಾರ್ಥರ | ಸಾಹಸವನೆಣಿಸುತಕರಾರಿ
ಯ | ಮೋಹಳರದಮೇಲಿಟ್ಟಗಲ್ಲದಮುಕುಟದೊಲಹುಗಳ॥ ಊಹೆದೆಗಹಿನ
ಕಂಬನಿಯುತನಿ | ಮೋಹರದಭೀನಶೋಕವಹ್ನಿಯ | ಮೇಹುಗಾಡಿನಮ
ನದಕೌರವನಿತ್ತಸೋಲಗವ॥೧೨॥ ಗುರುತನುಜನೃಪಸೇನವಾದ್ರೇ|ಶ್ವ
ರವಿಕರ್ನಕಳಿಂಗಸೈಂಧವ | ದುರುಳಶಕುನಿಸುಕೇತುಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರ
ಥರು ॥ ವರಸುಲೋಚನವಿಂದ್ಯಯವನೇ | ಶ್ವರರುಕೃಪಕೃತವರ್ಮಭ
ಗದ | ತ್ತರುಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳುಬಂದರುರಾಯನೋಲಗಕೆ ॥ ತೊಡರು
ಝಣಝಣರವದಹೆಗಲಲಿ| ಜಡಿವಹಿರಿಯಬ್ಬಣದಹೆಚ್ಚಿದ | ಮುಡುಹು
ಗಳವಿಗೆಹೊಳವಹೀರಾವಳಿಯಕೊರಳುಗಳ ॥ಕಡುಮನದಕಲಿರಾಜಪು
ತ್ರರ | ನಡುವೆವೈಭರಿಮುಳಿದದೆಸೆಕಂ |ಪಿಡುತಭಾರವಣೆಯಲಿಬಂದನು
ಕರ್ನನೋಲವಿಸಲಿ ॥೧೩॥ ಇತ್ತಬಾರೈಕರ್ನಕುರುಕುಲ | ಮತ್ತವಾರಣ
ಕುಳ್ಳಿರೈಬಾ | ಯಿತ್ತಬಾತನ್ನಾಣೆಯೆನುತವೆಸೆರಗಹಿಡಿದೆಳದು॥ಹತ್ತಿರಾ
ತನಸಲಿಸಿಬಟ್ಟಲ | ಲಿತ್ತವೀಳೆಯವನುಸುಯೋಧನ|ಕೆತ್ತುಕೊಂಡಿರೆನು
ಡಿಸಿದನುಕಲಿಕರ್ನನವನಿಪನ ॥೧೪॥ ಜೀಯದುಗುಡವಿದೇಕೆಬಿಡುಗಾಂ |
ಗೇಯನಳುಕಿದರೇನುಕಾಣೆಯ |ಬೀಯದಲಿಬಡವಹುದೆಕನಕಾಚಲನಿಧಾ
ನಿಸಲು ॥ ರಾಯಜಗಜಟ್ಟಿಗಳುರಣದೊಳೆ | ಜೀಯರಿದೆಪರಿವಾರವನುನಿ|
ದಾಯದಲಿತಣಿಸುವೆನುರಿಪುಗಳಸಿರಿಯಸೂರೆಯಲಿ ||೧೬॥ ಕರ್ನಕರ್ನ
ಕಠೋರಸಾಹಸ | ನಿರ್ನಯಮೆಪರಸೈನ್ಯಸುಭಟಮ |ಹಾರ್ನವಕೆಬಿಡು
ನಿನ್ನವಿಕ್ರಮಪಾಡಬಾನಳನ ॥ಪೂರ್ಣಕಾಮನುನೀನುಕುರುಕುಲ |ಕರ್ನ
ಧಾರನುನೀನುವಿಶ್ವವಿ | ಕರ್ನನೀನೇರಕ್ಷೆಗೆಂದುದುಸಿಖಿಳಪರಿವಾರ ||೧೭||

ಕಾದುವೆನುರಿಪುಭಟರಜೀವವ | ಸೇದುವೆನುರಣರಂಗಭೂಮಿಯು | ನಾ
ದುವೆನುನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಹಿತರಗೋಣರಕುತದಲಿ ॥ ಹೋದದಿವಸಂಗಳಲಿ
ಕಾಳಗ | ಮಾದುದಂದಿನಭೀಷ್ಮರೊಡನೆವಿ|ವಾದಕಾರಣಬೇಡಿಕೊಳಬೇ
ಹುದುನದೀಸುತನ ॥೧೯॥ ಎಂದುನೃಪತಿಯುಬೀಳುಕೊಂಡಿನ| ನಂದನನು
ಬೊಂಬಾಳದೀಪದ |ಸಂದಣಿಗಳೊಳುಸೆಳದಡಾಯುಧಭಟರತಿಂಥಿಣಿಯು॥
ಮುಂದೆಪಾಯುವಧಾರುರಿಪುನೃಪ | ಬಂದಿಕಾರಪಧಾರುಧಿರುಪಯು | ನೆಂ
ದುಕೆಳಿಕಳಗಜರುಮಿಗೆಕುರುಭೂಮಿಗೈತಂದ ॥ ಹಾಯಿದವುನರಿನಾಯಿಗ
ಳುಕಟ | ವಾಯಲೆಳವುವಕರುಳುಗಳಬಸಿ|ವಾಯರಕ್ತದಲೋಡಿದವುರಣ
ಭೂತದೆಸದೆಸೆಗೆ॥ಆಯುಧದತಿಂಥಿಣಿಯತಲೆಗಳ| ಡೋಯಿಸೆಯುಕಡಿಖಂ
ಡಮಯದಲ | ನಾಯತದಕಳನೊಳಗೆಬಂದನುಭೀಷ್ಮನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥೨೦॥ಸ
ರಳಮಂಚವಹೊದ್ದಿಭೀಷ್ಮನ|ಚರಣಕಮಲವಪಿಡಿದುನೊಸಲಿನೊ|ಳೊ
ರಸಿಕೊಂಡನುನಾದಿದನುಕಂಬನಿಯೊಳಂಘ್ರಿಗಳ॥ಕರುಣಸ್ಯಗಾಂಗೇಯ
ಕರುಣಾ | ಶರಧಿಯೊಖಳತಿಲಕಕರ್ನನ | ದುರುಳತನವನುಮರದುಮೆರ
ವುದುನಿಂಮುಸದ್ಗುಣವ ॥೨೧॥ ಎನಲುಹೃದಯಾಂಬುಜದಪೀಠದ | ವನಜ
ನಾಭಧ್ಯಾನಸುಧೆಯಲಿ | ನನದುಪೊಂಗಿದಕರಣಹೊರೆಯೇರಿದುದುನಿ
ಮುಷದಲಿ ॥ ತನುಪುಳಕತಲೆದೋರೆರೋಮಾಂ |ಚನದಬಿಗುಹಡಗಿತ್ತು
ಕಂಗಳ | ನನೆಗಳರಳದವಾಯ್ತುಭೀಷ್ಮಂಗಿತ್ತಲವಧಾನ ॥೨೨॥ ಅಳಲದಿ
ರುಬಾಲುಗನೆಕುರುಕುಲ | ತಿಲಕನವಸರವಾನೆರಿಪುಮಂ | ದಳಿಕವಸ್ತ್ರ
ಕಶೂಲಬಾರ್ಯಕರ್ನಬಾರೆನುತ ॥ ತುಳುಕಿದನುಕಂಬನಿಗಳನುಕೋ | ಮ
ಲನಕೈದಡಹಿದನುಕೌರವ | ನುಳಿವುನಿಂನದುಕಂದಕದನವಜೈಸುಹೋ
ಗೆಂದ ॥೨೩॥ ಗಾರುಗೆಡೆದೆನುನಿನ್ನನೋಲೆಯು |ಕಾರತನದುಬ್ಬಿನಲಿತನಿ
ಮದ | ವೇರಿನಿಂಮಲಿತೊಡಕಿದೆನುಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ ॥ದೂರಹೊತ್ತೆನು
ರಣದವಿಸಾಲಿ | ಸೇರುತಪ್ಪಿತುನೀಲಮಣಿತಲೆ | ಗೇರಿಸಿದತೃಣವದಕೆಸ
ರಿಯೇಭೀಷ್ಮಹೇಳೆಂದ ॥೨೪॥ ತನುಜತಪ್ಪೇನಿದಕೆಕಾಳಗ | ವೆನಗೆತನಗೆ
ನಬೇಕುವೀರರು | ಮನದಕಲಿತನದುಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬಿನಲೆಂಬರಿದಕೇನು॥ಮ
ನದೊಳಗೆಖತಿಯಿಲ್ಲದುರಿಯೋ|ಧನನೃಪತಿಯೋಪಾದಿನೀಬೇ|ರೆನಗೆಲೋ
ಗನೆಕಂದಕದನವಜಯಿಸುಹೋಗೆಂದ॥ಆಳುತನದದೊರಾರತನಸರಿ|ಯಾ
ಳಿನಲಿಸೆಣಸಾಗಡೊಳ್ಳಿತು | ಮೇಳವೇಗುರುದೈವದಲಿಕಟ್ಟುವರೆತೊಡ
ರುಗಳ ॥ ಹಾಳಿಹಸುಗೆಯುಸರಿಯುದಾಹೀ | ಹಾಳಗೆಡಿಸಿದೆನಂದುಸಭೆಯ
ಲಿ | ಖೂಳನವಗುಣಶತವನೋಡದೆನಿಂಮುಮರೆಯಂದ॥೨೫॥ನೋವುಮ
ನದೊಳಗುಳ್ಳರಾರಾ | ಜೀವಲೋಚನನಾಣೆಮಗನೇ |ಜೀವಕೌರವನಲ್ಲಿ

ಕೆರಗುವುದೇನಹೇಳುವೆನು ‖ ಅವನಾತಗೆಬಂಧುವಾತನು । ಜೀವವೆನಗೀ
ದೆಸೆಯುಭಯಬೇ । ಡಾವಪರಿಯಿಂದವನವುಳುಹುವಹದನನೋಡೆಂದ ‖
ಎನ್ನಹವಣೇಹಗೆಯುಗೆಲುಗೆಲುವಡೆ । ನಿಂನಪಂದಿಗರಿದ್ದನೂಕದು । ತ
ನ್ನಸಾಹಸವೆಲ್ಲಿಪರಿಯಂತಹುದುಕದನದಲಿ‖ ಗನ್ನಕಾರನುಕೃಷ್ಣನವರಿಗೆ
ತನ್ನನೊಚ್ಚತಗೊಟ್ಟನಹಿತರ । ನಿಂನುಗೆಲುವವರಾರುಜಯವೆಲ್ಲಿಯದು
ತವುಗೆಂದ ‖೨೮‖ ಆಲವಟ್ಟದಘಾಳಿಯಲಿನ್ಯೈ। ಘಾಳಿವುರಿವುದವಿಂಚು
ಬುಳುವಿಗೆ । ನೋಲುವುದೆಕತ್ತಲೆಯಕಟಕವುಜೀಯಚಿತ್ತೈಸು ‖ ಸೀಳೆ
ಬಹುದೇಸೀಸದುಳಿಯಲಿ ।ಶೈಲವನುಹರಿಯೊಲದವುನುಜರ । ಮೇಲೆಮು
ವಿದೇಗುವರುಕೆಲಬರುಭೀಷ್ಮಹೇಳೆಂದ‖೨೯‖ಲೇಸನಾಡಿದೆಮಗನೆನೀಧಿಟ।
ನೀನುಸುವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯುಂಬುದ ।ನೀನುದಿನವಾವರಿಯೆವೈದೀಸತ್ಕಲೀನನಲ‖
ಆಸುಯೋಧನಗರುಹಿಸಂಧಿಯೆ । ನೀಸಮಯದಲಿಘಟಿಸುನೀನೆನ ।ಲೈಸ
ಮಾರನುಪಾಂಡುವರಸಂಪ್ರತಿಯುಮಾಡೆಂದ ‖೩೦‖ಜೀಯಮಂತ್ರದವಾ
ತುರಾವೃತಿ । ಬಾಯಕರಿಗೊಪ್ಪುವುದೆಅವರವ। ರಾಯತದಲೋಲೈಸಬೇ
ಹುದುಟೇರೆಮಾರ್ಗದಲಿ ‖ ರಾಯನೊಲಿದುದಹಿಡಿವನೊಲ್ಲದ । ದಾಯಪ
ನುಬಿಡುವೆನುನಿಜಾಭಿ । ಪ್ರಾಯವಿದುಸಂಪ್ರತಿಯನುಡಿತನಗಂಗವಲ್ಲೆಂ
ದ ‖೩೧‖ ಭಾನುಸಂನಿಭಮರಳುಭೂಪನ । ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲನಿಂನದು ।
ನೀನುಪಂಥದಜಾಣನಲ್ಲಾವಿಜಯಸಾಗೆನಲು ‖ ಆನದೀಸುತನಡಿಗೆರಗಿರ
ವಿ । ಸೂನುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಬಹಳವು ।ನೋನುರಾಗದಲೈದಿದನುಕು
ರುರಾಯನೋಲಗವ ‖೩೨‖ ಭಾನುಸುತಕುಳ್ಳಿರುನದೀಸುತ । ನೇನಸಂ
ದನುತನ್ನಚಿತ್ತ । ಜ್ಞಾನವನುಬಿಸುಟನುನುಡಿದನುಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ‖ ಏ
ನನೆಂಬೆನುಜೀಯಬಹಳಕೃ । ಪಾನಿಧಿಯಲಾಭೀಷ್ಮನನುಸಂ। ಧಾನವಿಲ್ಲ
ದೆಬೆಸಸಿಕಳುಹಿದನೆಂದನಾಕರ್ನ ‖೩೩‖ ಇಂನುದಳಪತಿತನವದಾರಿಗೆ।ನಿಂ
ನನುತವೇನುದಯಬಾಗದ । ಉನ್ನಬಪರವಹಿಡಿಯಬೇಹುದುವೈರಿರಾಯ
ರಲಿ ‖ ಏನುನಿಂನಭಿಮತವನೆನೆಸಂ । ಪನ್ನಭುಜಬಲದ್ರೋಣನಿರುತಿ
ರ । ಲಿನ್ನುಸೇನಾಪತಿಗಳಾರೈಭೂಪಹೇಳೆಂದ ‖ ೩೪‖ ಪ್ರಭೆಯುದಾರಿಗೆ
ಸೂರ್ಯನದಿರಿಸೊ ।ಳಭನಸಿರೆತಾನಾಗುಲೋಕಕೆ । ವಿಭುಗಳೈವ್ವೈಕುಂ
ಠನಿದಿರಿನೊಳಾವದೇವತೆಯೊ ‖ ವಿಭವನದಿಗಳಿಗುಂಟೆಜಲಧಿಯ। ರಭಸದಿ
ದಿರಲಿನಿಂನಬಲದಲಿ ।ಸುಭಟನಾರೈದ್ರೋಣನಿರುತಿರಲೆಂದನಾಕರ್ನ ‖೩೫‖
ಜಾಗುಜಾಗೆಲೆಕರ್ನಪರರಗು । ಣಾಗಮವಪತಿಕರಿಸಿನುಡಿನವ । ನೀಗಳಿ
ನಿಯುಗದಾತನೇಮರ್ಘಭಾಪ್ರಭಾಷೆನುತ ‖ ತೂಗುವೆರಳಿನಮುಕುಟದೊ
ಲಹಿನೊ । ಳಾಗರುವಭಟರುಲಿಯೆಲಹರಿಯ । ಸಾಗರದಸಾರಂಭದಂತಿ

ರೆಮಸಗಿದಾಸ್ಥಾನ ॥೩೭॥ ನುಡಿಸುನಿಸ್ಸಾಳವನುಕರೆಹೊಂ |ಗೊಡನೆಹಿಂ
ಡಿದೈತರಲಿನಾರಿಯ | ರೆಡಬಲನುತೆರಪಾಗಲಿಕ್ಕಲಿಸಿಂಹಪೀಠವನು ॥ತಡ
ವುಬೇಡೆನೆಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನುತಿಗೆಮುನ್ನನುವಾಯ್ತುವಿಪ್ರರ |ಗಢಣ
ಬಂದುದುರಚಿಸಿದರುಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನವ ॥೩೮॥ ಸಕಲಸಾಮಂತರುಮ
ಹೀಪಾ | ಲಕರುಬಂದುದುಚರಣದಲಿಕಾ | ಣಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿತುಕೈಯಮು
ಗಿದುದುನಿಖಿಳಪರಿವಾರ | ಮಕುಟರತ್ನದಲಹರಿಖಡ್ಗದ | ವಿಕಟಧಾರಾರ
ಶ್ಮಿದೀಪ್ತ | ಪ್ರಕಟದಲಿಥಳಥಳಿಸಿರವಿಯವೋಲೆಸದನಾದ್ರೋಣ ॥ ಅರಸ
ಬೇಡೈವರವನೆಂನನು | ಕರದುಪತಿಕರಿಸಿದಬಳಿಕನಾ | ಬರಿದೆಹೋಹನೆ
ಮೆಚ್ಚಿದುದನುಡಿಬೇಡತನವೇಕೆ॥ ಹೊರೆಹೊಗದೆಹೇಳೆನಲುನಗೆಮೊಗ|
ಮರಳಿಹೊಂಪುಳಿಯೋಗಿಕೌರವ |ರರಸನುಡಿದನುಕಟ್ಟಕೊಡಿಧರ್ಮಜ
ನತನಗೆಂದ ॥೩೯॥ ಮರಣಮಂತ್ರಾನುಗ್ರಹವನಿದ | ಧರಿಸಬಹುದೇಮಗ
ನೆಪಾರ್ಥನ |ಪರಿಯನರಿಯಾಹಿಡಿಯಲೀವನೆಧರ್ಮನಂದನನ ॥ಬರಿದೆಬೇ
ಡಿದೆತನಗೆನೂಕದ | ವರವಚನಿಸಿಮಾಡದಿಹಬಾ |ಹಿರರುನಾವಲ್ಲೆ ನಲು
ಕೌರವರಾಯನಿಂತೆಂದ ॥೪೦॥ ಕೊಡುವುದಿದುವರವಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ |ನುಡಿಗೆ
ಮೊಳೆಹೊಂಮುವಡೆನಿಂಮಯ |ತೊಡಕನೊಲುಪವನಲ್ಲನೀವೇಬಲ್ಲಿರೆನೆ
ನಗುತ ॥ ಹಿಡಿದುಬಿಗಿವೆನುಧರ್ಮಜನಕೆಲ | ಕಡೆಗೆತೊಲಗಿಸುಪಾರ್ಥನ
ನುಮಾ | ನುಡಿಯತಪ್ಪೆನುಪುಣ್ಯದಳತೆಯನರಿಯಬಹುದೆಂದ॥೪೧॥ಸಾಕಿ
ದೊಳ್ಳಿತುಚಾಪತಂತ್ರಬಿ | ನಾಕಿಯೇರಿಸಿನುಡಿದನುಡಿಯಿದು| ಕಾಕಹು
ದೆಕೈಕೊಂಡನೆನುತವನೀಶಹರುಷದಲಿ ॥ ಆಕೃಸಾಬ್ಧಿಮಹಾಪ್ರಧಾನಾ|
ನೀಕವನುಕಳುಹಿದನುಮನೆಗೆ |ದಿವಾಕರನುಹೆಡತಲೆಗೆಹಗರಿಕ್ಕಿದನುಚಂ
ದ್ರಮನ ॥೪೨॥ ಜಗವರಾಜಿಕವಾಯ್ತುಕುಮುದಾ | ಳಿಗಳಬಾಗಿಲುಹೂ
ಡಿದವುಸೂ | ರೆಗಳುಕವಿದವುತುಂಬಿಗಳುಸಿರಿವಂತಮನೆಗಳಿಗೆ॥ಉಗಿದವಂ
ಬರವನುಮಯೂಖಾ | ದಿಗಳುಭುವನದಜನದಕಂಗಳು | ತಗಹುತೆಗದು
ದುಕರೆಯಬಿಟ್ಟರುಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ ॥೪೩ ॥ ಮೂಡಣಾಚಲದೊಳಗೆಕೆಂಪಿ
ನ | ಬೀಡುಬಿಟ್ಟುದುಕಮಲಪತ್ರಯೊ | ಳಾಡಿದವುತುಂಬಿಗಳುಝೇಂ
ಕರಿಸುತ್ತಮುಸುಕಿದವು ॥ ಕೂಡಿದವುಚಕ್ರಾಂಕಯುಗಧಗೆ | ಯೋಡಿ
ದವುಸುಚಕೋರಯುಗಳವ | ಮಾತಿದವುಕೆದರಿದವುಕಿರಣಾವರಣಗಗನ
ದಲಿ ॥೪೪॥ ಬೆಳಗಬಯಸಿದುಗಗನಮಂಡಲ| ಮಲಿಮತಿಮಿರನಸತಿಯವ್ರೋ
ಲಯ | ಕಳಚಿದುದುಕಮಲಂಗೆಹೇಸಿತವಾಯ್ತುದಿನರಾತ್ರೆ॥ ಜಲಜನಗು
ತಿರ್ದುದುಪಯೋನಿಧಿ | ಕಳಕಳವತುಂಬಿತುರಥಾಂಗಾ| ವಳಿಮನೋಭವ

ನಡೆದರ್ಜನಂದುದಯಾಚಲಕೆದಿನಪ ॥ * * ॥೪೫॥

⟶ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ⟵

ಎರಡನೆಯಸಂಧಿ ॥ಸೂಚನೆ॥ ಕಡುಗಿಬರೆದ್ರುಪದಜನರಥವನು । ಕಡಿದುಸಮರಥರುಗಳಕೆಡಹಿದ । ಕೊಡನಮಗಧರ್ಮಜನತುಡುಕಲುತಡದನಾಪಾರ್ಥ ॥ಪದನು॥ ಸೂಳವಿಸಿದವುಲಗ್ಗೆಯುಲಿನಿ । ಸ್ಸಾಳಚಯವದ್ರಿಗಗಳಹೆಡತಲೆ । ಸೀಳಸಿಡಿದೇಳಗೆಯೊಳೆದ್ದವುವಿವಿಧವಾದ್ಯರವ ॥ ಆಳುನೆರದುದುನೆಲಕುಸಿಯೆರಥ । ಜಾಲಜಡಿದುದುಹಂಣದಾನೆಯು । ಸಾಲುಮುರಿದವುಕುಣಿವುತಿರ್ದವುಕೂಡೆವಾಜಿಗಳು ॥೧॥ ತಳಿತಝಲ್ಲರಿಗಳಗೆಗಗನದ। ವಳಿಯುವ್ಯೈದುದುನೆರದಸೇನೆಗೆ । ನೆಲನಗಲನೆರೆಯುದುನಿರೂಥಿಯುಭಟರವಿಕ್ರಮಕೆ ॥ ಅಳನ್ವುಕೆರಿದರಿರಾಯುರಿಗೆದಿಗು । ವಳಯುವಿಟ್ಟಡೆಹಯುರಥದದಳ । ಉಳಕೆನಲುಕುರುಸೇನೆನಡದುದುಘೊರೆಯುನೇಮದಲೀ ॥೨॥ ಹರಿಗೆಹರಿದವುಮುಂದಬಿಲ್ಲವ । ರುರವಣಿಸಿದರುಮೊರವಮುರಜದಿ । ನುರುಬಿದರುಸಬಳಿಗರುಮುಂಚಿತುರಣಕೆಖಡ್ಗಿಗರು ॥ ತುರುಗಕವಿದವುದಂತಿಘಟೆಗಳು।ತುರುಗಿದವುರಥವಾಜಿಮುಂಗುಡಿ । ವರಿದುದವನೀಪತಿಯುಚೂಣಿಯುನೃಪರುಜೋಡಿಯುಲಿ ॥೩॥ ಸಿಡಿಲಕುಡುಹುಗಳಿಂದಕವುಲಜ।ಹೊಡೆಯುಲಬುಜಭವಾಂಡಭೇರಿಯು। ಕಡುಧನಿಗಳೆನಲೊದರಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ॥ ತುಡುಗಿದವುತಂಬಟದಧ್ವನಿಜಗ । ದಡಕಿಲನುಘಡಕೌರವೇಂದ್ರನ । ತೊಡಕುಬೇಡೆಂದೊದರಿದವುನಿಜಗೌರುಗಹಳೆಗಳು ॥೪॥ ಬಿಗಿದಝಲ್ಲರಿಮುಗಿಲಹೊಸಕೈ । ದುಗಳಮಿಂಚಿನಮಣಿಮುಕುಟಕಾಂ । ತಿಗಳಸುರಧನುವಿನಚತುರ್ಬಲರವದಸಿಡಿಲುಗಳ॥ ವಿಗಡಕುಂಭಜಮೇಘರುತ್ತುತನಿ । ಹೊಗರಿರಿದುಪರಬಲದಬಲುಬೇ । ಸಿಗೆಗೆಕವಿದುದುರಾಜಹಂಸಪ್ರಭೆಗಳೊಳಸರಿಯೆ ॥೫॥ ಕಳನಗೆಲಿದುದುಬಂದುಕೌರವ । ಬಲಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯುದಳಮುಂ । ಕೊಳಿಸಿಹೊಕ್ಕದುಜಯದಸುಮ್ಮಾನದಸಘಾಡದಲಿ ॥ ಬಲಿದರೊಡ್ಡನುಮಂಡಲಾಕೃತಿ। ಗೊಳಿಸಿಕೌರವರುಘಟ್ಟನು। ನಿಲಿಸಿದರುಚಂದ್ರಾರ್ಧಸದೃಶದಲಖಿಳಮೋಹರವ ॥೬॥ ಚೌರಿಗಳಬಲವೆರಡರೊಳಗೊ । ಯ್ಯಾರದಲಿತೂಗಿದರುಚೂಣಿಯು ।ವೀರರುರುವಣೆವಿಗಿಲುಹೊಯ್ದುದುಹೊಕ್ಕುಪಾಬಿದಳ॥ಮಾರಿಮೊಗವಡದೆರದವೊಲುಜ। ಜ್ಝುರವಮಾನಾಳುಸಿಜದಾ।ತಾಳನವಸರಕೊದಗಿಹಣಾವಿನರುಣಾವನೀಗಿದರು॥ಬಿಟ್ಟಸೂಟಿಯೊಳಡಸಿಕುದುರೆಗ । ಳಿಟ್ಟದವುಕಿವಿಗೌಕಿದುಂಗುಟ।ವಟ್ಟಸನ್ನೆಯೊಳೂಲದುಕವಿದವುಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು॥ ನಿಟ್ಟವರಿಯುಲುಕೂಡೆರಥಶತ।ಬಿಟ್ಟಹರಿದವುತೇರುಸುಭಟರ । ಮುಟ್ಟಮೂಲದಲಿಸಿದರುಹೊ

ದ್ದ್ವವರುಹೊಕ್ಕುಪರಬಲವ ॥೮॥ ಏರುವಡೆದರುಪೊಕ್ಕವರುಕೈ ।ದೋ
ರಿಕಳವಳಕಾರರಸುಗಳ । ಕಾರಿದರುಕೈಮಾಡಿಕೊಂದರುಕವಿವದೊರದ್ದ
ಗರ ॥ ತಾರುಥಟ್ಟನೊಳಟ್ಟಿವೈವುಸೆ । ಸೂರೆಕಾರರುಮಿದುಳಜೋಲಿ
ನ । ಜಾರುಗಳಬೀರಿದರುಭೇತಾಳರಿಗೆಭಟನಿಕರ ॥೯॥ ತೆಗದುದೊದ್ದೆಯು
ನುರವಣಿಸಿದಿರು । ವಿಗಡಸುಭಟರುಸಾಹಸದತನಿ । ಹೊಗರಿಸಾತಗಳಲ್ಲಿ
ಭೀಮಾರ್ಜುನರಬರಹೇಳು ॥ ಹೊಗುವಬಿನುಗನುಹೊಯ್ಯದಿರಿತೆಗೆ।ತೆಗೆ
ಯುನುತಸಾವಿರಮಹಾರಥ । ಠಗಲದಲಿಬರಲುರುಬಿಪೊಕ್ಕನುದ್ರೋಣಪ
ರಬಲವ ॥೧೦॥ ಸಾರಿರೈಸಾಹಸಿಗಳಿರಕೆಲ । ಸಾರಿರೈಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯ
ರು। ವೀರರಹಿರಲ್ಲೆಂಬೆವೇಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಸಾರಿರೈನಮ್ಮೊಡನೆಕೈ
ಮನ । ವಾರೆಕಾದುವಬಳಿಕವೊದಲೊಳ । ಗಾರುಭೀಮಾರ್ಜುನರನೋ
ಡುವೆವೆನುತಕೈಕೊಂಡ॥೧೧॥ಬಿನಗುಹಾರುವನಿನಗೆಭೀಮಾ।ರ್ಜುನರಪ
ರಿಯಂತೇಕೆಯಂಬಿನ । ಮೊಲೆಯುಲುಣಲಿಕ್ಕುವೆವುರಣಭೂತಕ್ಕೆನಿನ್ನೊ
ಡಲ ॥ ಎನುತದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿದಿರಾ । ದನುಕರಾಘದಸೇನೆಯುಲಿಮು ।
ಮ್ಮೊನೆಯುಲಧಿಕರಮುರಿದುದ್ರೋಣನರಥಕೆಮಾರಾಂತ ॥೧೨॥ ಕಡುಗಿ
ದಡೆಕೋದಂಡರುದ್ರನ । ತೊಡಕಿಬದುಕುವರಾರುಸಾಕಿಂ। ದೊಡನೊ
ಡನೆನಾರಾಚಜಾಲದೊಳರಿಭಟನಬಿಗಿದು ॥ ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುದ್ರುಪದತನ
ಯನ। ಹಿಡಿದಬಿಲ್ಲನುಸಾರಥಿಯನಡ।ಗೆಡಹಿದನುಚಂದ್ರಾರ್ಧಶರದಲಿನೊ
ಸಲನೊಡೆಯಚ್ಚ ॥೧೩॥ ಎಸಲುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನದ್ರೋಣನ।ವಿಶಿಖಹತಿಯು
ಲಿನೊಂದುರಥದಲಿ । ಬಸವಳಿಯೆಬಳಿಸಲಿಸಿದರುಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು॥
ಮುಸುಡಬೆಗುಹಿನಸೆಳದಡಾಯುಧ ।ಹೊಸಪರಿಯಬಿರುದುಗಳಗಜರಥ।
ವಿಸರಮಧ್ಯದೊಳೆಂಟುಸಾವಿರರಥಿಕರಾಕಿದರು ॥೧೪॥ ರಾಯರೊಳ
ಪಾಂಚಾಲರುಬ್ಬಿಟೆ । ಕಾಯಗಟ್ಟಿತುಘೂತುಮರುಳುಕುರ।ರಾಯನಾಡಿದು
ಥಟವೆನುತಹೊಗರಂಬಹೊದೆಗೆದರಿ॥ ನೋಯಿಸಿದನುರುವಣಿಸಿಕವಿತಹ।
ನಾಯಕರನುಬ್ಬಾಳಬಿಸುದರ । ಬೀಯಮಾಡಿದನಹಿತರಥಿಕರನೆಂಟುಸಾ
ವಿರವ ॥೧೫॥ ಆಳುತನವುಳ್ಳವರಕರೆಪಾಂ। ಚಾಲರೊಳ್ಳೈಗರಿವದಿರಂಬಿನ।
ಕೋಲಕಾಣದಮುನ್ನಹಮ್ಮೈಸುವರುಹುರಿಯೊಡದು ॥ ಖೂಳರಿವರ
ಶಿರಲಿಧೊರೆಕ । ಟ್ಟಾಳುಗಳಕರೆಧರ್ಮಪುತ್ರನ ।ತೋಳಬಲುಹನುನೋ
ಡಬೇಕೆನುತುರುಬಿದನುದ್ರೋಣ॥೧೬॥ ಸಮರಿಪ್ಪೊಕ್ಕನುಕೆಲಬಲದಪಾಂ
ಡವಮಹಾರಥರನುವಿಭಾಡಿಸಿ । ಪವನಜನಮುರಿಯಚ್ಚನಕುಲನರಥವ
ಹುಡಿಮಾಡಿ ॥ ಕವಲುಗೋಲಲಿಮತ್ಸ್ಯದ್ರುಪದರ । ನವಗಡಿಸಿಹೈಡಿಂಬ
ನಿಭಿಮು । ನ್ಯ್ಯನನುಮಾಸೆಗಾಣಿಸಿಮಹೀಶನರಥಕೆಮಾರಾಂತ॥೧೭॥ ಅ

ರಸಭದಹೋಗದಿರುಸಾನುದ | ಸರಸಕೊಳ್ಳದುಬಿಲ್ಲಹಿಡಿಹಿಡಿ| ಹರನವು
ರೆಯೊಗುನಿನ್ನ ಪಿಡಿವೆನುಹೋಗುಹೋಗೆನುತ ॥ ಸರಳಮುಷ್ಟಿಯುಕೆನ್ನೆ
ಯೋರೆಯು | ಗುರುಭಡಾಳಿಸೆಭನುವನೊದರಿಸಿ | ಧರಣಿಪತಿಮಿಗೆಹಳಚಿ
ಹೂಳಿದನಂಬಿನಲಿನಭವ ॥೧೮॥ ಶಿವಶಿವಾಬೆಳುದಿಂಗಳಲಿವ್ಯ | ಬೆವರುವು
ದೆಕಲಿಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಬವರದಲಿಬೆಂಡಹರೆವೀರರುಕಂಡೆವದುಭುತವ॥
ಸಿವಗಿದೆತ್ತಣಕೈಮೆಕೊಲ್ಲಳ | ಕವಿಸುವಂದವಿದೊಳ್ಳಿತಿದಲೇ | ಸವಗ
ಭೀಷ್ಮವೆನುತ್ತಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿಕೈಕೊಂಡ ॥೧೯॥ ಎಲೆಲೆಧೊರೆಶಿಕ್ಕಿದನು
ಕರೆಸದಿ| ತಳಸಹೇಳೋಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು|ದಳದೊಳಿದ್ದವರೆತ್ತಹೋ
ದರುನಾಯಕಿತ್ತಿಯರು ॥ ಕಳವಳಿಸಿಸಾತ್ಯಕಿಘಟೋತ್ಕಚ | ರುಲಿದುಹ
ರಿತರೆಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ | ದಲಿಮುರಾಂತಕಸಹಿತವಹಿಲದಿಬಂದವಾಪಾರ್ಥ॥
ಕಾಳಕೂಟದಬಹಳಧಾಳಿಗೆ | ಶೂಲಿಯಡ್ಡೈಸಿದವೊಲವನೀ | ಪಾಲಕನ
ಹಿಂದಿಕ್ಕಿತದದನುಕಲಶಜನರಥವ ॥ ಆಲಿಯುಳಿಕಿತುತಿಗುಹಿದಂಬಿನ|ಕೋ
ಲಝಳಪಿಸಿಪೂತುಮಝುಮೇ | ಲಾಳುಬಂದುದೆಯಕಟೆನುತಹಲುವೊರ
ದನಾದ್ರೋಣ ॥೨೧॥ ಮಂದಭಾಗ್ಯನುಕೌರವನುನಾ | ವೆಂದುಮಾಡು
ವುದೇನುರಣದೊಳು | ನಿಂದನಾದೊಡೆಹಿಡಿವೆನೀಗಳೆಧರ್ಮನಂದನನ॥ಬಂ
ದುಫಲುಗುಣಸದ್ದಿಸಲಿಂ | ನಿಂದುಧರಮುನಿದೇನುಮಾಡುವ | ನೆಂದು
ಬಾಶಿಯುಹಿಡಿದುರಥವತಿರುಹಿದನುದ್ರೋಣ ॥ ೨೨ ॥ ಎರಡುಬಲದಲಿವೀ
ರನಿವಮಡ | ಮುರಿಯಲಿವನೈಸರವನಂಧಾ| ಸುರನೊತಾರಕನೋಹಿರ
ಣ್ಯಾಸುರನೊಕೈಟಭನೊ ॥ ಗುರುಗಳತಿಧೀವಸಿಗಳೈಸಾ | ತಿರಲಿಮೂ
ದಲೆಯೇಕೆನುತಬಿಲು| ದಿರುವಮಿಡಿದೈದಿದರುನಾಲ್ವಾವಿರಮಹಾರಥರು॥
ಧಡಧಡೆಲವೋಪಾರ್ಥಭೀಷ್ಮನ | ಕೆಡಹಿದುಬ್ಬಟೆನಮ್ಮ ಕೂಡಳೆ | ವ
ಡವುತೆಗೆತೆಗೆಯುನುತತುಳುಕಿದರಂಬಿನಂಬುಧಿಯ ॥ ಗಧಣವಳ್ಳಿತುಗಾಢ
ದಲಿಬಿಲು | ವಿಡಿಯುಬಲ್ಲಿರಿಸಮರದಲಿಆಳ | ವಡವುದಳವಡದಿಹುದುತಪ್ಪೇ
ಸೆನುತನರನೆಚ್ಚ ॥೨೪॥ ಜೋಡುಜರಿಯುದೆಹುರುಳುಗೆಡದೆ | ಚ್ಚಾಡಿದರು
ಫಲುಗುಣನರಥದಲಿ| ಹೂಡಿದರುಹೊಗರಂಬುಗಳನುಬ್ಬೆದ್ದತಮತಮ
ಗೆ ॥ ನೋಡಿದನುಸಾತ್ಕಿವದಿರನುಕೊಂ| ಡಾಡಲೇಕೆನುತಸಿಬರಸುವನು|
ತೋಡಿದನುಕೂರಂಬಿನಲಿಸಾವಿರಮಹಾರಥರ॥೨೫॥ ಮಡಿದುಕೆಲಬರು
ಕೊರಳೊಳಸುಗಳ | ವಿಡಿದುಕೆಲಬರುಘಾಯವಡದೆಲು| ವಡದುಕೆಲಬ
ರುಕೈದುರಥವನುಬಿಸುಟುಕೆಲಕೆಲರು॥ಹೊಡದಬಿರುಘಾಳಿಯಲಿಮುಗಿ
ಲೊ | ಡ್ಡೊಡದವೊಲುವೈಮಾರಿಗಳುಹಿಂ | ಡೊಡದುದೈಪೇರಾಳದಳ
ದಲಿಯೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೬॥ ನಿಮಗೆಸದರವೆಪಾರ್ಥನೆಲೆವಿ | ಕ್ರಮದರಿ

ದ್ರಿರಾವಿಲಾಸ | ಛ್ರುವಿತರಿರಭಂಡಾಟವೇತಕೆರಣಪಹರೆತೆಗೆಯಿ || ಸ
ಮರವಿಜಯಮತ್ಯಾಗಿಯೇತಾ | ಸಮರಪತಿನಂದನನುಸಾಕೀ | ಕುಮತಿಗ
ಳುತಡೆಯುದಿರಿಹೋಗಲಿಗೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೨೭|| ಸೋಲದಲಿಕೌರವ
ನ ಸೇನಾ | ಜಾಲಚೆಲ್ಲಿತುವೀರಪಾರ್ಥನ | ಕೋಲುಕಾಲನತಣಿಸಿದಾಚ
ತುರಂಗಸೇನೆಯಲಿ|| ಕಾಲುಧರಿಸಿದವೆರಕೆಗಳನೆರೆ|ಜಾಳಿಸಿತುಘಡರವಿಯ
ರಶ್ಮಿಯು | ಗೂಳೆಯುನ್ನುತೆಗೆಯಿತ್ತು ಪಡುವಣಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಗೆ ||೨೮||
ಬಂದುಬೆಡಿಸಿದಧೊರೆಯನರ್ಜುನ | ಸಂದುದ್ರೋಣನುಬೆರಗಿನಲಿಮನ |
ಗುಂದತಿರುಗಿದನೆರಡುಬಲನಿಜಪಾಳೆಯಂಗಳಿಗೆ|| ಸಂದರವಿಯುಸ್ತಾದ್ರಿಗೆ
ನುತಾ | ಮಂದಭಾಗ್ಯನುಕೌರವನುನಾ| ವೆಂದುಫಲವೇನೆನುತಬಂದನು
ರಾಯನೋಲಗಕೆ|| * * * * * ||೨೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ಉಭಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯಪ್ರಾಂ
ಡವ | ವಿಭುವಹಿಡಿತಹೆನೆಂದುಕೌರವ|ಸಭೆಗೆಭಾಷೆಯಕೊಟ್ಟುಸಮರ
ಕೆದ್ರೋಣನನುವಾದ || ಪದನು || ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾ
ಲತೆಗಡವ್ವುಬಲವೆರಡುನಿಜ | ಪಾಳೆಯಂಗಳಿಗಿರುಳುಕೌರವನಿತ್ತನೋಲ
ಗವ || ಹೇಳುಕರ್ಣದ್ರೋಣರಿಪುಭೂ |ಪಾಲಕನನೆರೆಯಟ್ಟಿದನುಗಡ|
ಕಾಳಗದಹದನೇನೆನುತಕುರುರಾಯಬೆಸಗೊಂಡ||೧|| ಏನಹೇಳಲುಬಹು
ದುಜೇಯ | ಕೃಶಾನುವಡವಿಯೊಳಾಡಿದಂದದೊ | ಶಾನಿಧೂಥಿಯಭಟ
ರಮುರಿದನುಮುರಿದಮಾರ್ಗದಲೀ||ಸೇನೆಕಲಕಿತುಬತ್ತಿದಬುಧಿಯ|ಮಾನಿ
ನಂದದಿಮುರುಗಿದರುಭಟ| ರಾನರೇಂದ್ರಸನಳವಿಯಲಿಬೆಂಬತ್ತಿದನುದ್ರೋ
ಣ ||೨|| ಅಳವಿಗೊಟ್ಟನುನೃಪತಿಗುರುಕೈ|ಚಳಕದಲಿತೆಗದೆಸುತನಡವಿ|
ಟ್ಟಳಿಸಿಹಿಡಿಹಿಂಗೊಳಗುಮಾಡಿಘಾತಿಯಲಿತಡೆಯ|| ಎಲೆಲೆಧೊರೆಸಿಲು
ಕಿದನುಸಿಲುಕಿದ | ನಳಿದುದೋದ್ರೌಪದಿಯಸಿರಿಯಂ|ಬುಲುಹುಕೇಳಿದು
ಪಾರ್ಥಬಂದನುಬಿಟ್ಟಸೂರಿಯಲಿ ||೩|| ವೀರರಿದ್ದೇಗುರುಮದೈವದ|ಕೂ
ರುಮೆಯಬಗೆಬೇಗನಮಗೊಲಿ | ದಾರುಮಾಡುವುದೇನೆನುತಕಲಿಕರ್ಣಬಿ
ಸುಸುಯ್ಯ || ಭೂರಿಭೂಪರವಿಸ್ತರದಗಂ|ಭೀರಸಾಗರದಂತಿರಲುರಣ|
ಧೀರರೆಂದರುವರತ್ರಿಗರ್ತರುರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೇ ||೪|| ಕೇಳುಸೇನಾನಾಥ
ಕುರುಪತಿ | ಕೇಳುಕೇಳ್ಳೈಕರ್ಣಸುಭಟರು|ಕೇಳಿರೈದೇಶಾಧಿನಾಥರುವೀ
ರಪರಿವಾರ || ನಾಳೆಮೊದಲಾಗರ್ಜುನನಮಸೀ| ಕಾಳಗಕೆಬರಲೀಯೆವೆಮ್ಮಾ
ಣೆ|ಕಾಳಗದೊಳೇಸವೆಯಬೇಹುದುಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು ||೫|| ಹಿಂದಸೀ
ಹಿಡಿಮೇಣುಬಿಡುಯುಮ | ನಂದನನನೊಲಿದಂತೆಮಾಡ|ಬ್ಲಿಂದಹೇಳರ್ಜು

ನನಗಭಯವಿನಿನಗಿಲ್ಲನೆಂಬುವುದು ॥ ಎಂದುಶಪಥಕೆತಂವಿನಿಬರ್ಕೈ । ತಂದುವಿ
ಪ್ರರಕೆರಗುತ್ತೈದಿಕ । ದಿಂದರಚಿಸಿದರಗ್ನಿಯಲಿಮಾಡಿದರುಭಾಷೆಗಳ॥೬॥
ನರನಬಿಡಲಾಗದುಮುರಾಸಂ । ಗರದೊಳೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರೊಪ್ಪಿಸಿ । ತೆ
ರಳಲಾಗದುಮುರಿಯಲಾಗದುಕೊಂಡಹಜ್ಜೆಗಳ॥ ಕೊರಳಿರ್ಪನನುವೆ
ಟ್ಟಿಮುಂದಣ । ಗುರಮಿಳಿಸುವುದುತಪ್ಪಿದವರಿಗೆ । ನರಕವೀಪಾತಕದಗತಿ
ತಮಗೆಂದುಸಾರಿದರು ॥೭॥ನುಡಿದನುಡಿಗೇಡುಗನವಿಪ್ರನ । ಮುಡುಹಿದಾ
ತನನವಲಗರುವಿನ । ನುಡಿದಿಯರಿಗಳುಪಿದನಸಾಕಿದಪತಿಗತಪ್ಪಿದನ।ಹಿಂ
ಡಿದಕಳಣಾಗತರಕಾಯದೆ। ಬಿಡುವವನನಾಸ್ತಿಕನವಿಪ್ರರ।ಜಡಿದುನುಡಿದ
ನನರಕವಾಗಲಿರೆಂದೊಳೋಡಿದರೆ॥೮॥ಎಂದುಸಮಸಪ್ತಕರುತವ್ಯೋಳ।
ಗಂದುಪಶಥನಮಾಡಿವಿಪ್ರರ।ಮುಂದೆಗಿತ್ತರುಗೋಹಿರಣ್ಯಫಲಾದಿವಸ್ತು
ಗಳ ॥ ಎಂದುರವಿಜಲವಹ್ನಿಯುನಿಲವು ।ರಂದರಾದಿಸುಗೌಘಸಾಕ್ಷಿಗ।ಳೆಂ
ದುಸೂಳೈಸಿದರುಭುಜವನುಶಿಡಿಲತನಕದರೆ ॥೯॥ ಅವರುಮೊದಲಿಗಸತ್ಯ
ರಥನಿಂ । ತಿವನಬಳಿರಥಹತ್ತುಸಾವಿರ । ವಿವನೊಡನೆಸೇವೆಯುಗಥವೂ
ವತ್ತುಸಾವಿರವು ॥ ಭುವನವೀರಸುಶರ್ಮಪಾಳನ । ಯುವನರಥವಿದುಹ
ತ್ತುಸಾವಿರ । ಬವರಕಿಂತ್ರೈನತ್ತುಸಾವಿರರಥಿಕರೊಂದಾಯ್ತು ॥೧೦॥ ಸೆ
ಣೆದರೆಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯು । ರಭಸವಿಳ್ಗಿಗೆಕೇಳಲಾಯಿತು । ಸುಭಟರಹಿ
ರೋಜಾಗುಜಾಗೆನುತೊಲದನಾದ್ರೋಣ॥ ಅಭವನಡಹಾಯ್ದುರಲಿಪಾಂ
ಡವ । ವಿಭುವಹಿಡಿವೆನುಪಾರ್ಥನೊಬ್ಬನ । ಪ್ರಭೆಗೆಹದರುವನುಳಿದವೀ
ರರಬಗೆವನಲ್ಲಂದ ॥೧೧॥ ಸಂಯಮಿದನುಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿವೀ । ಳಯೆವನಿ
ಬರಿಗಿತ್ತುಕುರುಸೇ । ನೆಯಲಿಮುರೆವಾತೇಕೆನೀವೇವಿಜಯನುಳ್ಳವರು ॥ಜ
ಯವನಿಂನಾಹವದೊಳಗೆನಿ । ರ್ಣಯಿಸಬಹುದೆನುಗೆನುತಗುರುಮಾ।ಳೆಯ
ಕೆನೇವುವಕೊಟ್ಟಸೋಲಗಹರದುದಾಕ್ಷಕೆ ॥೧೨॥ ಶಶಿವರುಣದಿಕ್ಪಥವ
ನಾಲಿಂ । ಗಿಸಲುಕುಮುದಿನಿಖತಿಯಹಿಡಿದಳು । ಮಸುಳಿದವುತಾರೆಗಳುರ
ಜನೀನಾರಿಹಿಂಗಿದಳು ॥ ವೊಸದುಕಮಲಿನಿನಗಲುವಿಗೆಹಾರು ।ಡಿಸುತಪೂ
ರ್ವದಿಶಾನಿತಂಬಿನಿ । ನಿಶಿತಕೋಪದಿಕಿಡಿಯನುಗುಳಿದಳೆನಲುರವಿಮೆರದ॥
ಜೋಡುಮಾಡಿತುನೃಪರುನಿಮುಷಕೆ । ಹೂಡಿದವುತೇರುಗಳುಹಯತತಿ।
ಕೂಡೆಹಲ್ಲಣಿಸಿದವುಗುಳದಲಿಜಡಿದವಾನೆಗಳು ॥ಕೂಡೆಘೌಮ್ಮಿಕ್ರಡೆದೆಸೆದೆಸೆ
ಗಳ । ಲಾಡಿದವುಗಿರಿಸಿಕರಬಿರುಧನಿ । ಗೋಡಿದವುಸಿಸ್ವಾಳಕಹಸೇನಾಸ
ಮುದ್ರದಲಿ ॥೧೪॥ ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನ ಕಳದಲಿ ।ಹೊದರುಗಟ್ಟಿದರಾ
ತ್ರಿಗರ್ತರು । ಕದನಕೇಂವೊಡನಳವಿಗೊಡುವುದುಬೇಗಬಹುದೆಂದು॥ಮು
ದವಡತಿಭಟಭೈರವಂಗ । ಟ್ಟಿದರುಮಾಭಟರವರುಬಂದೊದ ।ರಿದರುಪಾ

ರ್ಥನಮುಂದೆಸಂಸಪ್ತಕರಬಿರುದುಗಳ॥೧೫॥ ಯೇಳುಫಲುಗುಣಕೃಷ್ಣ
ಸೀಗೋ । ಪಾಲನೇಸರಪೋಸಿಸನುಬರ । ಕಾಳೆಲಾಪರೆಕರೆಸಹಾಯಕೆ
ಫಾಲಲೋಚನನ । ಯೇಳುಜಂಬಡವೇಕೆಜೊತ್ತಿನ । ಕಾಳಗವೆಕಲಿಯಾ
ಗುನಸೆಯನೆ । ಕೇಳುತರ್ಜುನನಿತ್ತನವಂಗೆನಗುತವೀಳೆಯವ ॥೧೬॥ನಡೆ
ಯಿನೀವಾಹವಕೆಮೆಚ್ಚಿಸಿ । ಕೊಡುವೆನಿದೆಬಹೆನೆಂದುಮುರಹರ।ನೊಡನೆ
ಮುದದಲಿರಥಕೆಬಂದನುಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತ ॥ ನುಡಿದನಂತಕಸೂನುಕಲ
ಶಜ। ಹಿಡಿಯೆಲೆಂದೇರಿಸಿದನುತಂ । ನೊಡನೆನಿಂದಾಹವವಕಾದುದಪಾರ್ಥ
ಹೇಳೆಂದ ॥೧೭॥ಕರಸಿದಡೆಕಾಳಗದೊಳೆನಗೆಡೆ। ಮುರಿಯಬಾರದುನಿಂಮ
ಮೇಲಣ । ಧುರದಕಾಹಿಂಗಿರಲಿತಾಸಾತ್ಯಕಿಶಿತಾನೀಕ ॥ ವಗಘಟೋತ್ಕ
ಚದ್ರುಪದಕೈಕೆಯ । ರಿಪಲಿಪವನಜನಕುಲಸಹದೇ । ವರಿಗೆದ್ರೋಣನಬ
ವರವಾಗಲಿಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೧೮॥ ಯೆಂದುಸಮಸಪ್ತಕರಮೋಹರ ।
ಕಂದುತಿರಿಗಿದಪಾರ್ಥಸಿತ್ತಲು । ಸಂದಣಿಸಿತೀರಾಯದಳಜಲರಾಸಿಜರಿವಂ
ತೆ ॥ ಮುಂದೆತವಕಿಗಭಟರತೆರಳಿಕೆ । ಯಿಂದವೊರೆವಗಭೀರಭೇರಿಯ ।
ಮಂದರದಮುರಿಗಡಲಗಜರಿನೊಳೊದರಿತರಿಸೇನೆ ॥ ಬಳಿಯಸುಮಹಾರ
ಥರರಾಜಾ । ವಳಿಯಚಮರಛತ್ರಪಙ್ತಿಯ । ಸೆಳದಡಾಯುಧಹೆಗಲತೆ
ಕ್ಕೆಯರಾಯರಾವುತರ ॥ ಹೊಳವಹೇಮಧರಥಕೆಹೂಡಿದ ।ಚಲುವಕು
ದುರೆಯನೆಗಹಿನಿಮಿರುವ ।ಕೆಲಶಸಿಂಧದದ್ರೋಣಪ್ರೊಕ್ಕನುಕಾಳಗದಕಣ
ನ ॥ ಗರುಡನಾಕಾರದಲಿಬಲವನು । ಸರಿಸಮಿಗೆಮೋಹಿದನುವಿಹಗನ।ತೆ
ರಕೆಕೃಪಕುರುರಾಜದುಶ್ಶಾಸನನನಿಲಿಸಿದನು ॥ ಕರಸಿಭೂರಿಶ್ರವನಮಾ
ದ್ರೇಶ್ವರನಭಗದತ್ತನಸುಬಾಹುವ।ನಿರಿಸಿದನುಬಲದರಕ್ಕೆಯೊಳಗಕ್ಷೋ
ಹಿಣೀಬಲವ ॥ವಿಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮಕರ್ನನ । ನಂದನನುಕಾಂಭೋಜಕಸು
ಸಿಯ । ನಿಂದರೊಡನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುತಂದೆಡದಪಕ್ಕದಲಿ॥ನಿಂದುದಾಮೋ
ಹರದಜೋಕೆಯ । ಹಿಂದೆಲಕ್ಕಕಳಿಂಗಘಟಗಳು ।ಸಂದಣಿಸಿದವುದ್ರೋ
ಣನಿಂದನುಬಲದಕಾಹಿನಲಿ ॥೨೨॥ ಅರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದತುಳಭಾರಿಯ । ಭೂರಿ
ಭಟರಗ್ರದಲಿಕಟಕಾ । ಚಾರಿಯನುಕೈವೀಸಿದನುಬರಹೇಳುಪವನಜನ ॥
ವೀರರಾದೊಡೆಧೊರೆಯಬರಹೇ।ಳಾರುತಡವರೆತಡೆಯಿಹಿಡಿವನು । ಕಾ
ರವನಮೇಲಾಣೆಯನುತವೆದ್ರೋಣಬೊಬ್ಬಿರಿದ॥೨೩॥ ಕರದುದ್ರುಷ್ಟದ್ಯು
ಮ್ನನಿಜಮೋ।ಹರದರಚಿಸಿದನರ್ಧಚಂದ್ರಾ।ಕಾರದಿವಿಲಸದೊಳೊಳ್ಳಿರಿವ
ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳ ॥ ಧುರಕೆನಿಗುರುವಭಟರತೂಳುವ ।ಕರಿಘಟೆಯಕೆ
ಲಬಲಕೆಸೂಸುವ । ತುರಗರಾಜಿಯತೇರಗವಾನದಗಜರುಘಾಡಿಸಿತು॥ವ
ದದುರಬುಧಿಯನಬುಧಿಯನೆಪೊ । ಕ್ಕದುಚತುರ್ಬಲಹೊಯ್ದುತಲೆಯೊ।

ತ್ತಿದರು ಕೇಶಾಕೇಶಿ ಬಡ್ಡಾಬಡ್ಡಿಯಲಿ ಭಟರು॥ ಕೆದರಿತರಿಬಲವುತ್ತರೆ ಹೊಗ
ರೆ। ದ್ರುಪದ ವಿಘಾತಿಯಲುಳಿದು ಹುರಿಗೊಂ। ಡೊದಗಿ ಹಾಣಾಹಾಣಿಯಲಿ
ಹೊಯ್ದಾಡಿತುಭಯಬಲ ॥೨೬॥ ಹಳಚುವಸಿಗಳ ಖಣಿಕಟಿಲ ಕಳ। ವಳಕೆ
ಮಿಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡಲುರುಳುವ। ತಲೆಯ ಬೀಳುವ ಹೆಣನ ಧಾರಿಡುವರುಣವಾ
ರಿಗಳ॥ ತಳಿತ ಖಂಡದ ನೃಪರಿದ ಕರುಳಿನ। ಕಳಚಿದೆಲುವಿನ ಕುಣಿವ ಮುಂಡ
ವ। ಕೊಳುಗುಳದ ಹೆಬ್ಬೆಳಸು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಂತಕನ ಪುರದ ॥೨೭॥ ಮುಲಿದು ಸೂ
ರಿಯೊಳೆರಗೆದರುವ। ಗ್ಗಳೆಯರಾವ್ತರು ಗಜರಿ ಮಸ್ತಕ। ವಿಳಿಯಲಂಕು
ಶವಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟರು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳ॥ ತಳವಟವ ತುಂಬಿದವು ತೇರುಗ। ಳಳಜ
ಡಿಯೆ ಕಾಲಾಳು ಹೊಕ್ಕಡ। ಗಲಸಿ ಹೊಯ್ದುದು ಚೂರ್ಣಿಯಲಿ ರಥಕಳನಿಚೌ
ಕದಲಿ ॥೨೮॥ ಇತ್ತಲರ್ಜುನನಾತ್ರಿಗರ್ತರಿ। ಗಿತ್ತನವಸರವನು ಕೃಶಾಂತ
ನ। ತೆತ್ತಿಗರಿಗೌತಣವ ಹೇಳಿಸಿದನು ಶರೌಘದಲಿ। ಮುತ್ತಿದವು ಕೂರಂಬು
ಧೊರೆಗಳ। ನೆತ್ತಿ ಬಿಸುಟಾ ವೈರಿಬಲದೊಳು। ಬಿತ್ತಿಸಿದನಂದಹಿತ ಸುಭಟ
ರವೀರವೀರರನಿಧಿಯ॥ ಯೇನ ಹೇಳುವೆಸಿತ್ತಲಾದುದು। ದಾನವಾಮರ
ದದುಭುತಾಹವ। ವಾಸಿರಂತರ ವಿಕ್ರಮೋನ್ನತ ಭಟರ ಬವರದಲಿ॥ ಆನಲಾ
ರಿಗೆ ನೂಕುವುದು ತವ। ಸೂನುವಿನ ಸುಭಟರು ಪರಾಕ್ರಮ। ಹೀನರೇ ಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳ್ಕೈ ದ್ರೋಣಸಂಗರವ ॥೨೯॥ ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿ ಕೆಲಬಲದ ಭಟ
ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೈವೀಸಿ ಚೌಪಟ। ಮಲ್ಲನುಡಿದನು ತಂನ ಸಾರಥಿಗಿತ್ತು ವೀಳೆಯವ॥
ಖುಲ್ಲರಿಪುಗಳ ಬಿಸುಟು ಹೊದರಿನ। ಹೊಳ್ಳುಗರನಡಹಾಯ್ಸಿ ಧರ್ಮಜ।
ನೆಲ್ಲಿ ನೋಹದೆಗದನತ್ತಲು ರಥವ ಹರಿಸೆಂದ ॥೩೦॥ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂತಿ
ಯುಳಿನಿ। ವರ್ಥಿತರಿಪುಬಲನಚ್ಚಿದನು ಭುಜ। ಸಿಥಿಲ ಸಾಹಸರೇನನಿಲುವ
ರುದ್ರೋಣನುರುವಣೆಗೆ॥ ಪೃಥುವಿ ಸೆಗ್ಗಿತು ಹೊತ್ತ ಕಮಠ। ವ್ಯಥೆಯ
ನಾರುಸುರುವರು ಸುಮಹಾ। ರಥರ ಹೊದರಲಿ ಹೊಕ್ಕನರಿಬಲು ಮುಳಿಯ
ಹೊಗುವಂತೆ ॥೩೧॥ ಆಳ ಹೊಗಿಸಾ ದ್ರೋಣ ರಥಧೂ। ವಾಳಿಯಲಿ ಬರು
ತರದೆ ಕೃಶಾಂತನ। ಧಾಳಿಗೆತ್ತಣ ಧೀರವ್ರೋಸೆಗ್ಗಿದವು ನೆಸಹುಗಳು॥ ಕಾಲು
ಗೆಡದಿರಿ ಭಟರು ಕೈಕೊಳ। ಹೇಳ್ಕೈತಪ್ಪಾಗದಿರದು ನೃ। ಪಾಲಕಂಗೊ
ದರಿದರು ಧರ್ಮಜನ ವರಮಂತ್ರಿಗಳು ॥೩೨॥ ಫಡಫಡಾಸಿಲುಶಿವಲು ರಾಯ
ನ। ಹಿಡಿವನನಡಸಿರೇನು ರಿಪುಜಟ। ಸೊದಲ ಹೊಳ್ಳಿಸಿ ಸೇಣಸನು ಗಾಲಿ
ಕ್ಕವೆನು ದೃತ್ಯರಿಗೆ॥ ಪಿಡು ರಥವನಾ ದ್ರೋಣನಿದಿರಲಿ। ತಡೆಯು ಸುತ ಸಾ
ರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ। ತುಡುಕಿದನು ಬಲುಬಿಲ್ಲ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಸಿದಿರಾದ ॥೩೩॥ ಬ
ಲ್ಲೆಸೀತನ ಬಲುಹ ಸಾಕಿಂ। ನೊಳ್ಳಗರನೊಡಯಿಕ್ಕೆ ಹಾಯಿಸಿ। ಕೇಲ್ಗ
ಮುಲಿಮುರಿ ನೂಕುನಡೆ ಭೂಪತಿಯ ಸಂಮುಖಕೆ॥ ಸಿಲ್ಲದೊಟ್ಟೈಸೆನುತ

ಸಾಹಸ । ಮಲ್ಲಸಾರಥಿಗರುಹಿಭಟ್ಟರ । ಲಲ್ಲಭಯಗೊಳೆದ್ರೋಣಪ್ರೇಕ್ಷ
ನುರಾಯಮೋಹರನ ॥೩೫॥ ತಿನಶಿವಾಶಿಕ್ಕಿದನುತಿಕ್ಕಿದ । ನನಸಿಪತಿಯನಲ್ತಿ
ಕಿವನುಗಜ । ನಿವಹವಗಿದಬ್ಬರಿಸಿಮುಕ್ಕರಿಕಿದವುಕುದುರೆಗಳು ॥ ತವಕದ
ಲಿಬದ್ದರದಭಂಡಿಗ । ಳೆಪಚಿದವುತಲೆದರಿಗೆಗಳಲಾ । ಹವಕೆಹೊಕ್ಕುದು
ಪಾಯದಳಕಲಿದ್ರೋಣನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಪಟುಗಳೋಮುಷ್ಟುಪ್ತ್ರಸಾಂದ
ವ । ಭಟರುಕರೆಯುರಲಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನಟಮುಟಿಸಿತಾಚುಕ್ಕಸಿಕ್ಕಿಪಲೆ
ಕ್ಕಲೇನಾಯ್ತು ॥ ಕುಟಿಲತನದಲಿಗೆಲುವನೇಹುಲು । ಕುಟಿಕರಿವದಿರಹೊಯ್ದ
ದುತನ್ನನು । ನಿಟಿಲಲೋಚನನಡ್ಡಹಾಯ್ದಡೆಹಿಡಿವೆನೆನುತೆಚ್ಚ ॥೩೬॥
ನೂಕಿತಹತೇಜಿಗಳಖುರಗಳ । ನಾಕಖಂಡಿಸಿಕವಿವನಾಕಾ । ನೀಕವನುನ
ಶಿಕೆಡರುತೇರಿನಹೊಡರಹರಗಡಿದು ॥ ನೂಕಿತಲೆವರಿಗೆಯಲಿಹರಿತಹ । ನೇ
ಕಸುಭಟರಸೀಳಜಯರ । ತ್ನಾಕರನುತುಳುಕಿದನುಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಸಾಗ
ರವ ॥೩೭॥ ಬಲನಬರಿಕೈದೆವುಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಬಿನುದುಡುಕುಸಾಕೋಡಿಬ
ದುಕುವ । ಹುಲುಪರೆಯತನಹೆಮ್ಮೆಯೇಕ್ಷತ್ರಿಯರಮಕ್ಕಳಿಗೆ । ಅಳಿದಅ
ಮರರಿಗೊಡೆಯನಹೆಹೇ । ಳುಳಿದಡವನೀಪಾಲನೀನಹೆ । ಕೆಲಹವಿಹಪರ
ಕೊಳ್ಳಿತೆನುತುರವಣಿಸಿದನುದ್ರೋಣ ॥೩೮॥ ಫಡಫಡುರವಣೆಬೇಡತೆಗೆ
ಬಾ । ಯ್ಬಿಡಿಕತನವಿದುಗರುವರಂಗವೆ । ಕುರುಕಡುಹನಾಲಿಗೆಯರಿಯ
ಬೇಹುದೆಕೈಯಥನುವಿಲ್ಲ ॥ ವಡನೆತಾನಿರುತಿರಲುರಾಯರ । ಹಿಡಿಪಭಟ
ನೇನೀಸೆನುತಬಿಲು । ದುಡುಕೆಮುಂದೆಸಿಖಂಡಿದ್ರೋಣನರಥಕೆನಾರಾಂ
ತ ॥೩೯॥ ಅಕಟಸಿಷ್ಯಕೆಮುಂತುದೋಜಂ । ಬುಕನುನೋಡೈಸೂತನಿ
ಷ್ಯ್ರರ । ಶಕುತಿಗಂಡಿದಿರಾದನುದದಲಿಮುಂದುಗಾಣನಿವ ॥ ಚಕಿತನಾಪಶಿ
ಖಂಡಿನಿಲುಸಾ । ಯಕದನೂರಿಯಮಾತನಾಡುವ । ದುಕುತಿಬಾಹಲವೇ
ಕೆನುತಕಣೆಗೆದರಿದನುದ್ರೋಣ ॥೪೦॥ ಗುರುವಿನಂಬಿನಬಂಬಲನುಕ । ತ್ತ
ರಿಸಿಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚಡಿಗುತಟ । ಬಿರಿಯಲಗ್ಗತಮಾದನಂಬುಗಳೇನನುಸು
ರುವೆನು ॥ ಅರಿಸಿಖಂಡಿಯಕೈಚಳಕಕಾ । ಹುರವಲಾಲೇನಾಯ್ತುಬಿಲ್ಲಿನ
ಭರವಸಪುಲೇಸೆನುತಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚನಾದ್ರೋಣ ॥೪೧॥ ಸಾಕುಷಂಡನ
ಕೊಡೆಕಾದುವು । ದೇಕೆತಿದ್ದವೆಸನೆತರಥವನು । ನಾಕುಶರದಲಿಮುರಿ
ದುಸೂತನತಲೆಯನೆರಡರಲಿ ॥ ನೂಕೆಧನುವನುನೂರುಬಾಣದ । ಲಾ
ಕಿಖಂಡಿಸಿಹೋಗುಹೋಗಿಂ । ನಾಕೆವಾಳರಕರದುತಾಯೆನುತ್ತೈದಿದನು
ದ್ರೋಣ ॥೪೨॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಬಿಲ್ಲಹಿಡಿನರ । ಹುಳುಗಳವದಿರಕವಿಸಿಕಾ
ಲವ । ಕಳೆವುದೇಸಾಕಿನ್ನುಕೈಪಶವಾದೆನಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ಅಳವಿಗಿಟ್ಟಳಿಸಲುಶರಾ
ಳಿಯು । ತುಳುಕಿಹೊಕ್ಕನುಸತ್ಯಜಿತುದಳ । ಉಳಿಸಿವರುಚಿತ್ರಕಳಿತಾಸೀ

ಕಾದಿನಾಯಕರು ॥ ಬಿರಿಯಕಾರ್ಪಣ್ಯದಲಿಮೇಘದ । ಮರೆಯಹೊಕ್ಕಡೆ
ಗಾಢಬಿದುವನೆ । ಉರುವರವಿಮಂಡಲವನೆಲೆಕುಂಚೀಕುವರಾಳಕನೆ॥ಮಿ
ರಿದುಮರವುದುಸುಹಿಮೆಯನುಕ್ಕೈ । ಮರೆಯದಿರುವೃನಸಾಬಿಗಳನು ।
ಕಸ್ತ್ರಿರಿಕಿಡನಟಿರಶೆಟ್ಟಿಬಿಡಿಸೇದನುತತೆಗವೇಚ್ಛ ॥೪೪॥ ಏನತರಹರಿಸುವುದು
ತಿಮಿರವ । ಭಾನುರಶ್ಮಿಯಮುಂದೆದ್ರೋಣನ । ನೂನಶರವರುಷದಲಿ
ನೆನೆದವುಸುಭಟರೊಡಲುಗಳು ॥ ಆನಿರಂತರನಿಶಿತಶರಸಂಧಾನಕವದಿರು
ಲಕ್ಷ್ಯವೇನಿಂ । ನಾನೆಳಲದಿರಾವನೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೪೫॥ ಕೋ
ಲಿಗೊಬ್ಬರಕಡಿದನಾಪರಾಂ । ಕಾಲಬಲದಲಿಸತ್ಯಜಿತುವನು । ಮೇಲಣಾ
ತನನಾಕತಾನೀಕಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನ ॥ ಸೀಳಿದನುಮಿಡುಕುವನುಹಾರಥ । ರೇ
ಳುನೂರನುತುರಗಗಜಕಾಲಾಳನಳಿದುದನಾವನೆಣಸುವನಹಿತಸೇನೆಯು
ಲಿ ॥೪೬॥ ಹೊಳ್ಳುಗಳತೂರಿದೆವುಹಿಡಿಹಿಡಿ । ಬಿಲ್ಲಸುರಿಸುರಿಸರಳಕಟ್ಟ।
ಸ್ನಿಲ್ಲಿಹೊಗುವೃಕಂದಕುಂತಿಯಜತರನಲ್ಪವಲ ॥ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತ್ತೈದಿಬರ
ಲ । ಲ್ಲಲ್ಲಿನುರುಗಿತುಸೇನೆಸಾಹಸ। ಮಲ್ಲನಡಹಾಯಿದನುದ್ರುಪದನುಧನು
ವನೊದರಿಸುತ ॥೪೭॥ ರಾಯನಾಪತ್ತಿಂದಮುನ್ನವೆ । ಸಾಯಬೇಹುದು
ತನಗೆನುತ್ತಡ । ಹಾಯಿದನುಕಲಿಮತ್ಸ್ಯನೃಪನಿಜಬಾಂಧವರುಸಹಿತ ॥
ನೋಯಬೇಹುದುಮುನ್ನತಾಯೆನು । ತಾಯತಿಕೆಯಲಿಪಂಚಕೈಕೆಯ।
ರಾಯುಧದಬೆಳಕಳ್ಳಿರಿಯೆನೂಕಿದರುತೇರುಗಳ॥೪೮॥ ತಲೆಗೆಕೊಂಡೆವು
ಹಣವನಿದನಿ । ನ್ನುಳುಹಿಕೊಂಡಿರಲಾಗದೆಂದಿ। ಟ್ಟಳಿಸಿಪ್ರೋಕ್ಷರುಯವನ
ಸುವೀರರುಸುಷೇಣಕರು॥ ಅಳವಿಗರುಕೊಡಾಳುತನದ। ಗ್ಗಳಿಕೆತಾನೊ
ಲ್ಲೆನುನುನಮುಂ । ಕೊಳಿಸಿಕುಂತೀಭೋಜಪ್ರೊಕ್ಕನುಸಕಲಬಳಸಹಿತ॥
ಹರದಬಲವ್ನುಗ್ಗಾಯ್ತುರಾಯನ । ನುರವಣಿಸಲೀಯದೆನೃಪಾಲಕ। ರುರು
ಬಿದರುತರುಬಿದರುಪರಬಲವದವಾನಳನ॥ ಹೊರಳಿಯೊಡೆಯದೆಭಾರಣೆ
ಯಲೊ । ತ್ತರಿಸಿಕಲ್ಪವಕಡಲಕಡೆಯಲಿ । ಗರುವಿಕೆಯಗಾಢದಲಿನಡೆ
ದುದುತರಿಭಟನ ॥೪೯॥ ತೊಲಗುವಿಸ್ರಾಧನುಸುಯೋಧನ। ಬಲದೊಳಗೆ
ಬಲುಭಾಷೆತನದಲಿ । ಗಳಹಿಬಂದಡೆಹಿಡಿಯಲೀವೆನೆಧರ್ಮನಂದನನ॥ ಗ
ಳದಸತ್ವನನರಿಯದದ್ರಿಗೆ । ತಲೆಯನೊಡ್ಡುವರೇವೃಥಾಕಳ। ವಳಿಸಿನು
ಡಿವರೆವಾನ್ಯರೆನುತಿದಿರಾದನಾದ್ರುಪದ॥೫೦॥ ಥಟ್ಟನಹೆಯೋದ್ರುಪದಹಾ
ಜಗ । ಜಟ್ಟಿಗಳಿಗುಪಹಾಸ್ಯವೇಗರಿ । ಗಟ್ಟಿದಿರಿಸೀಹಿಡಿಯಲೀವಿರೆಧರ್ಮ
ನಂದನನ ॥ ತೊಟ್ಟಜೋಹಕತಕ್ಕನುಡಿಗಳ । ಕೊಟ್ಟವಲ್ಲದೆನಿವ್ವುರಾ
ಯನ। ಲಟ್ಟಬಲ್ಲವೆಯೆನುತಕರದನುಸರಳಸರಿವಳೆಯ ॥೫೧॥ ದರ್ಪದಾ
ಥರಣಕ್ಕೆಸೂಸಿದ । ವಪ್ಪಿಸಲುಗೆಗಳೆನಲುಗರಿಗಳು । ಚಪ್ಪರಿಸಿನೂಕಿದ

ವೃಕರಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ॥ ಕುಪ್ಪೆಗರಹರೆಗಡಿದುಹೊಗರಲ |ಗೊಪ್ಪಿ
ದವುಱಿಗರುಳನಿಮಿಷದೊ| ಳೊಪ್ಪಗೆಡಿಸಿದವರಿಕದಂಬವನೀತನಂಬುಗ
ಳು॥೫೩॥ಮುರುಳೆಮಂಜಿನಮಳೆಗೆಕುಲಗಿರಿ|ಕರಗುವುದೆಸೀಸೆಜ್ಜಶರಮಂ|
ಜರಕೆಹದರುವವೀರರೇಪಾಂಡವಮಹಾರಥರು॥ ಕೊರಳರಕ್ತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ನುತಜ|ಪ್ರಸಿದ್ಧಪದವಿರಾಟರೆಜ್ಜರು| ಸರಳರಶ್ಮಿಯುಮಾಲೆಮುಕ್ಕುರಿಕಿ
ದವುಡಿಗುತಟವ॥ ಗಿರಿಯುಮಕ್ಕಳುಕರದುವಜ್ರಾನ|ಸರಸವಾದುವಕಾಲವಾ
ಯಿತೆ|ಹರಹರಾವಿಸ್ಮಿತವೆನುತಹೊಗರೇರಿಬತಮಸಗಿ॥ತಿರುವಕಾರಿಸಿದನು
ಕಠೋರದ|ಮೊರಹುಗಳಬಾಂಯ್ಧಾರೆಗಳಕಿಡಿ | ವರಳೆಗಳೆಹೊಗರಂಬು
ಪೊಕ್ಕವುಪಾಂಡುಸೇನೆಯಲೀ ॥೫೫॥ ನೊರೆರಕುತಸುಳಿಮಸಗಿವಿದುಳಿ
ನ | ಹೊರಳಿಗಳದುವ್ರಣದನೆಣವಿನ | ತೊರಳೆಗಳಚಡುಕುಗಳಮಾಲೆ
ಯುಬಸಿವವಜಿಗಿಜಯು ॥ ಕರುಳಬಂಧದಕಂಡದಿಂಡೆಯು| ತುರುಗಿದೆಲುವಿನ
ತಳತಚರ್ಮದ | ಶಿರದಕಡಿಗಳಲಡಸಿಹರಿದುದುವೈರಿಸೈನ್ಯದಲೀ ॥೫೬॥ನ
ರರಕಡಿಯಾನೆಗಳಕಡಿಯಲೆ | ಬೆರಸಿದವುತೇಜಿಗಳಕರುಳಲಿ | ಕರಿಘಟೆ
ಯುಕರುಗಳುಗಳತೊಡಕಿನಲುಡಿದತೇರುಗಳ॥ ಜರಿದಜೋಡಿನಲೊಂದಿದ
ವುಕ | ತ್ತರಿಸಿದಾಯುಧಕಡಿದಸಿಂಧದ| ಹೊರಳಿಯಲಿಹೂಳಿದವುನಿಮಿಷ
ಕೆಪಾಂಡುಸೈನ್ಯದಲಿ ॥೫೭॥ ಕೂಡೆತಳಪಟವಾಯ್ತು ಸುಭಟರ | ಜೋ
ಡುಜರಿದುದುಕೌರವೇಂದ್ರಗೆ| ಖೋಡಿಯುಂಟೇದ್ರೋಣಕೇಣವಬಿಟ್ಟ
ಕಾದುವರೆ ॥ ಖೇಡತನಮಿಗಿಲಾಯ್ತುನೃಯ್ಯಲಿ | ಹೂಡಿದವುಹೊಗರಂ
ಬುಗಳತೆಗ | ದೋಡಿದುದುತೆಕ್ಕೆಯಲಿಪಾಂಡವವರಮಹಾರಥರು ॥೫೮॥
ಜಾಯುವಡದರುಮತ್ಸ್ಯದ್ರುಪದನ| ಬಾಯುಲೊಕ್ಕುದುರಕುತಕೈಕೆಯ|
ರಾಯುಧಂಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿದರಿಳಿದೋಡಿದರುಗಥವ ॥ ಸಾಯಲಾರದೆಧೃಷ್ಟ
ಕೇತುವಿ | ಡಾಯುಗೆಟ್ಟನುದ್ರೋಣನಿತ್ತಲು | ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆರಥವದುವ್ವಾ
ಳಿಸಿದನುರುವಣಿಸಿ ॥೫೯॥ ಶೀರತಿಸ್ನೇನರಿನೃಪನಸಂ|ಸಾರಲಿನ್ನರೆಘಳಿಗೆ
ಯಲಿಗಾಂ|ಧಾರಿಸೆರೆನೋಂಪಿಯಲಿಪಡದಳುಕೌರವೇಶ್ವರನ॥ ಸಾರಹೇ
ಳೋಸಾಹಸಿಕರಂ | ದಾರುತಿರೆಬರಲಿತ್ತಲಾಹವ | ಧೀರಶಾತ್ಯಕಿಭೀಮ
ಪಾರ್ಥಕುಮಾರರನುವಾಯ್ತು ॥೬೦॥ ಗೆಲಿದನೈಮರುಭಾಪ್ಪುದ್ರೋಣ
ನ | ಬಲುಹುಗರ್ವನಸರಿಯಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಕಿಲುಕಿದನಲಾಶಿವಶಿವಾಕಲಿಕರ್ಣ
ನೋಡೆನುತ ॥ ಉಲಿವದುರಿಯೋಧನನನೀಕ್ಷಿಸು| ತಲಘುಭುಜಬಲಭಾ
ನುನಂದನ | ನಳುಕದೀಮಾತುಗಳನೆಂದನುನೀಕ್ಷಿಸನ್ಮತವ ॥೬೧॥ ಗೆಲವ
ನಮಗೆಲ್ಲಿಯದುಧರ್ಮಜ | ಸಿಲುಕುವದುತಾನಿಲ್ಲಕೃಷ್ಣನ|ನೆಳಲುಧಿಟವು
ಜಾಡಡೆಯೊಳಗಾಗರುವಿರೋಧಿಗಳು ॥ ನೆಲನತಿಣ್ಣಸತಿದ್ದಲೋಸುಗ| ಸ

ಳವಿನರಿಯಾಕೃಷ್ಣನಾತನ ।ಬಲವವರಿಗುಂಟಹುದೆಬಾಧೆಗಳೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥
ಗಿರಿಯಕೊರಳಿಗೆವಜ್ರಮಣಿಯಾ । ಭರಣವೇದಳ್ಳುರಿಯಜೋಡುಗ।ಳರ
ಗಿನೋಲೆಯಕಾರತಿಗೆಸುಯೋಧನವೇನೃಪತಿ ॥ ವರತಿಮಿರರಾಜಂಗೆಮಂ
ಗಳ । ತರವೆಯಾರತಿಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರ । ಪರಿಭವವುಜೀವರಿಗೆಪಥ್ಯವೆಯೆಂ
ದನಾಕರ್ಣ ॥೬೩॥ ಇರಲಿವೋಣಾಪ್ರರದಲಿಹತ್ತಿರೆ । ಇರಲಿತನ್ನವರೆಂದಡ
ತ್ತಲೆ । ಹರಹಿಕೊಂಬನುಕೃಷ್ಣನಿದುತನಗೇರಿಸಿದಬಿರಿದು ॥ ಹರಿಸಮೀಪ
ದೊಳಿಲ್ಲದ್ರೋಣಂ । ಗರಸುಸಿಲುಕಿದನೆಂದುಬಗೆದೈ। ಮರುಳೆಮುರವೈರಿ
ಯಕಟಾಕ್ಷದಕಾಹುಬಲುಹೆಂದ ॥೬೪॥ ಆಹದನದಂತಿರಲಿನಮ್ಮ । ಯಾ
ಹವಕೆಕಲಿಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ । ರೂಹುದೋರಿದರದೆಘಟೋತ್ಕಚ ಪಾರ್ಥ
ಸುತರೊಡನೆ ॥ ಸಾಹಸಿಕರೊಗ್ಗಾಯ್ತುದ್ರೋಣಂ। ಗೀಹದನುಭಾರಾಂ
ಕವೀಗಳೆ। ಬೇಹಸುಭಟರಕಳುಹುಕಾಳೆಗಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೬೫॥ ಎನಲು
ನೂಕಿದನರಸದುಶ್ಶಾ । ಸನನುಭರದಲಿಗುರುಜಕೃಪಶ । ಲ್ಯನನುಭಗದ
ತ್ತಾದಿನೃಪಪರಿವಾರಗಳುಸಹಿತ ॥ ತನತನಗೆನಾಯಕರುದ್ರೋಣನ ।
ಮೊನೆಯಬಲಿದರುಹಿಡಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಜನಪತಿಯನೆಂದುರುಬಿದರುತರು
ಬಿದರುಪರಬಲವ ॥ ಘಡಘಡಾರೋಧರ್ಮಪುತ್ರನ।ಹಿಡಿವವರುಟಾಯ್ಟ
ಡಿಕರಿನವಿರು । ಗೆಡದತೇನಾಯ್ತೆನುತಪೊಕ್ಕನುಭೀಮನುರುಪಣಿಸಿ ॥ ಕ
ಡಲಕಡುಹಿನಬಹಳಲಹರಿಯ । ನೊಡಮುರಿವಮಂದರದಮೇಲವ ।ಗಡಿ
ಸಿಪೊಕ್ಕನುಗದೆಯಗಾಢದಹೊಯ್ಲಹೊದರಿನಲೀ ॥೬೬॥ ಗದೆಯಘಾರಾರಾ
ಘಾರಿಕಾರನ। ನಿದುರುಗೊಂಡುದುತನತನಗೆಹೆ।ಚ್ಚಿದುದುಬಲನೆಡೆಗೊಂ
ಡುಬಲುಭಾರಣೆಯಪಾತಕರು ॥ ಮದಗಜದನಿಡುವರಿಯತೇರಿನ। ಕುದು
ರೆಕಾರರಕಾಹಿನಲಿಕೊ । ಬ್ಬಿದುದುನಿಬ್ಬರವಾಗಿಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದ
ಲೀ ॥೬೭॥ ತೆತ್ತಿಗರಬರಹೇಳುಭೀಮಂ। ಗೆತ್ತಣದುಜಯವೆನುತಸುಭಟ
ರು । ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರುಮುರಿದವೀತನಮೈಯೊಳಂಬುಗಳು ॥ ಕತ್ತಲೆ
ಯಹೇರಾಳಸೂರ್ಯನ । ಮುತ್ತುತಿಹದಿನವಾಯ್ತುಲಾಯ । ತ್ತತ್ತಲಿತ್ತ
ಲುಹರಿದುತಳಪಟಮಾಡಿದನುಭೀಮ ॥೬೮॥ ಒಂದುಕಡೆಯಲಿಭೀಮಸವ
ರಿದ । ನೊಂದುಕಡೆಯಲಿಸಾತ್ಯಕಿಯಶರಗ।ಳೊಂದುಕಡೆಯಲಿಪಾರ್ಥ
ನಂದನಭೀಮನಂದನರು ॥ ಒಂದುಕಡೆಯಲಿನಕುಲಪಾಂಡವ । ನಂದನ
ರುಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯಲಿ।ಮುಂದುವರಿದರುಮುರಿದರರಿಗಳಹೊದರಹೊ
ಸಮಳೆಯ ॥ ಧಟ್ಟನುಗ್ಗಾದುದುವಿರೋಧಿಗ । ಳಟ್ಟಣಿಸುತಿದೆದ್ರೋಣ
ನೊಬ್ಬನ। ಬಿಟ್ಟನೋಡುವದುಚಿತವಲ್ಲೆನುತೆಡಬಲನನೋಡಿ ॥ ಬಿಟ್ಟ
ಸಾಹವಕೆಹಿತಬಲಜಗ । ಜಟ್ಟಿಕೌರವರಾಯರಥವನು । ಹೊಟ್ಟಗಳತೆ

ಗೆಪೋಗುಹೇಳೆನುತೆಚ್ಚ ರತಿರಥರ ॥೭೧॥ ಮಗನತೆಗೆಯೋಸಾತ್ಯಕಿಯು
ಹರೆ । ತೆಗೆಯುಹೇಳೋಬೇಡನಕುಲಾ । ದಿಗಳನೊಕಟಿಮನ್ಯುವಸುಹಂ
ಮೆಟ್ಟಹೇಳೆನುತ ॥ ಮೊಗದಹೆಗಲಿನಕೆಂಪಿನುಗುಳ್ವ । ಲಿಗಳದಂತದೊ
ಳಾಡುಗಟ್ಟಿನ । ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನಸೀಮಹೊಕ್ಕನುಗದೆಯತಿರುಹುತ ॥
ಸಿಲುಕಿದನುತಿವಿಶ್ವಾಮಿದ್ರೋಹನ । ಗಳದರಕುತನಕುಡಿಯೊಢಾಮಂ ।
ದಳವಿಯುಲಿಹೊಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನಾಳುಕುದುರೆಗಳ॥ಎಲೆದುರಾತ್ಮಕದ್ರ್ಯಾ
ತಕೇಳೀ । ಹಲಬಲಂಪಟನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನು । ತೊಳನರಿದನಪ್ಪಳಿಸಿದನುದುರಿ
ಯೊಧನನರಥವ ॥೭೩॥ ತೋಳನಳವಿಗೆಸಿಲುಕಿತೋವ್ಯಾಗ । ಜಾಲಶಿವ
ಶಿವವಿವಿಜವಥಗಳ । ತೋಳತೆಕ್ಕೆಗೆತೆತ್ತನೊಡಲನುರಾಯಸಹಜನುತ॥
ಆಳುವಿಗೆಕಳವಳಿಸಿಕುರುಭೂ । ಪಾಲಕನಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕಿವಿಗಡಿ । ಗೋಲ
ತೆಗಹಿಂದಲೆಂದರಿದರುದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳು॥೭೪॥ ಪರವಿಕರ್ಣಸುಲೋಚನ
ರುದು। ರ್ಮರುಷಣರುದುಶ್ಶೀಲಕರುಸಂ।ಗರವಕೆಣಕಿದರನಿಲಸುತನೊ
ಳುನ್ನೃಪನಹರಿಬರಲಿ ॥ ನೆರದನುಸಿಗಳುಸಿರಿಯುಕಾಡುವ । ಪರಿಯುಸೋ
ಡೈಸೂತುರನತು। ಭ್ಯುರಿಸಿಕೈದೋರಿದನುಕಲಿಪವಮಾನನಂದನನು॥೭೫॥
ಎಚ್ಚಶರಪನುಗದೆಯುಲಾದಡ । ಗೊಟ್ಟಪೊಕ್ಕನುಹೊಯ್ದುರಥವನು।
ಬಿಟ್ಟಬಿಸುಟನುಸಾರಥಿಯುನಾಹಯುಮನಾಯುಧವ॥ ಕೊಟ್ಟದನುಕೋಲ
ಗಡಿಗನಿದಿರಲಿ । ಕೆಚ್ಚಮನವವರಾರುನೋಲವಿ। ದೊಟ್ಟತವಲಾನಿಮ್ನ
ಸೇನೆಗೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ॥ ಸರಿದರೀನಾಲುವರುರಾಯನ। ಮರಳಲೀಯದ
ಮತ್ತೆನೂರಂತಿ।ಹರಿಸಿದನುನಿಜರಥವನತಿರಥರೊಡ್ಡಲಟಕಟಸೆ ॥ ಧ
ರೆಯುತೆಗೆಯೋನೊಕುನೊಕಲಿ । ಕರಿಘಟೆಯುನೆನೆಮುಗಿಲವೋಹರ ।
ನರಿಗೆತಿರುಗಿದವೆನಲುಜೋಡಿಸಿದರುಗಜವ್ರಜವ ॥೭೬॥ ರಾಯನವಹಿ
ಬಿ ಂಬಕಾರನ।ರಾಯುಭಂಗಿತವಾಗಿಮರಳದು । ರಾಯನಡುಗುತಳೀವ
ಸೇನನವೀರನೋಲಗಕೆ॥ ಕಾಯುಬೇಕೆನುತಿತ್ತಕೃಷ್ಣನು । ರಾಯುಪಾ
ಡವರವರಕರುಣಾ।ಮಾಯೆಹಿಡಿದೆನಲಂದುಕಾಯ್ದನುವೀರನಾರಾಯಣ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಹನುಮನನುಜನಬಾಹುಬಲ
ತಿಪ್ರು । ವನಧಿಯುನುತುಳುಕಿದನುಭಗದ। ತ್ತನನುಮರ್ದಿಸಿಮುರಿದನರ್ಜು
ನಸುಪ್ರತೀಕವನು ॥ ಪದನು ॥ ವಂಗನಂಬಷ್ಟನುವರಾಳಕ । ಳಿಂಗ
ಬರ್ಬರರಾನೆಗಳಥ । ಟ್ಟಂಗೆಕೈವೀಸಿದರುಕೊಂಡರುಸಾಳವಿಲ್ಲುಗಳ ॥ ಸ
ಗಡದಲೆಂಭತ್ತುಸಾವಿರ । ತುಂಗಗಜಘಟೆಕವಿದವಿದಕಿ। ನ್ನಂಗವಿಸುವ
ಕಾರೆನುತಗಜಬಜಿಸಿತರಿಸೇನೆ ॥೧॥ ಆಳೆಹೆದರಿಸಿನುಡಿವಸಾಮ್ಯಗಳ । ಬೀ

ಬಡಿಬಡಬಾಗ್ನಿ ನೊರಜಿನ| ಧಾಳಿಗಳುಕುವುದುಂಟೆಘಡಘಡೆಯನುತಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದು ‖ ಕಾಲದಂಡನತಿರುಹಿಭುವನದೊ|ಳೊಳಗವನಾಡುವಕೃತಾಂ
ತನ | ಹೋಲುವೆಯುಹೊಸಬಿಗನುಹೊಕ್ಕನುಭೀಮನುಗರ್ಜಿಸಿ‖೩‖ಗ
ದೆಯುಲಪ್ಪಳಿಸಿದನುಕೋಪಂ | ಡದಲಿಕಾದಿದನುಗ್ರಗದೆಯೊಳ | ಸಿದನು
ಲೌಡಿಯುಲರದನುರೆಕ್ಕಡಿದನುಕೃಪಾಣದಲಿ ‖ ವ್ರೇದದುಕೆಲನನುಮುಷ್ಟಿ
ಯಲಿಮೊಳೆ | ಒದನುಕೆಲಬನುಸಖಿಳಶಸ್ತ್ರಾ | ಸ್ತ್ರದಲಿಕಾದಿದನನಿಲಸು
ತಗಜಬಲವಬರಿಗೈದ ‖೪‖ ಗಿಳಿಯಹಿಂಡುಗಳೆತ್ತಗಡುಗನ | ದಳದುಳವ
ತಾನೆತ್ತಭೀಮನ | ಸುಳುವುಗಡಕಾಲೂರುನವೆಕರಿಘಟೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ‖
ತಳಿತಹುವ್ವಿನತೊಡಬೆಯೋರಿದ್ವ | ಬಲವ್ಯೂಬಿರುಘಾಳಿಯೊವ್ವಕೋದ
ರ|ನಳವಬಲ್ಲಬನಾವನೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ‖ಹೊಯಿತಾಮಾತೇಕೆ
ಗಜಘಟೆನಾಯುವಾಯಿತುಮಗಭೂಪನ|ಬಾಯೊಳಗೆಬೆಟ್ಟದನುಗದೆಯ
ನುಮಿಕ್ಕನಾಲ್ವರನು‖ನೊಯಬಡಿದನುಮುಂದೆಕೌರವರಾಯನನುತಾಗಿದ
ನುಭೀಮನ|ದಾಯಬಂದುದುಸಕಲರಿಪುತಳತಂತ್ರತಲ್ಲಣಿಸೆ ‖ಗುರುಗಳಾ
ಡಿದಭಾಷೆವರಬಲ|ಗರಸಕಟ್ಟ್ವೃದದುನಿಲಲಿನಂ|ಮರಸೆಸಲುಕಿದಭೀಮ
ಗಜಗಟ್ಟದುದುಬೀಡಿಗಳ‖ತಿರುಹಲಾಪಡೆಸನುಯುವಿದುಸಂ | ಗರಸಮರ್ಥ
ನುಬರಲಿಎಂಬ!ಬ್ಬರದೊಳಗೆಭಗದತ್ತಮೇಳೈಸಿದನುಮದಗಜವ‖೬‖ಮು
ಳುವರಜಿಯೊಡೆಯೊರಜಿಬೆಂನಿನೆ | ಮಳೆಯಜಾಳಿಗೆವರಣಿಗಳಸಂ | ಕಲೆ
ಯತೊಡರಂಕಣಿಯಕೊಂಡಿಯಕುಬ್ಬಘಂಟೆಗಳ ‖ಹಿಳುಕಿದನುಗಘಣೆಗ
ಳಕೊರಳೆನ | ಬಲುವರಜಿಗಳಭಾರಸಂಕಲೆ | ಗಳನುಬಿಗಿದರುಜೋಡಿಸಿ
ವರಬ್ಬರದಮದಗಜವ ‖೭‖ ಬಿಗಿದುದಳವತ್ತಿಗೆಯವರಸ | ತ್ತಿಗೆಯಕೈ
ಯೊತ್ತಿಗೆಯಘನಮುಂ| ಡಿಗೆಯಲೌಡಿಯಲಗುಡಬಾಣಿಯಕೈಯಪಟ್ಟ
ಯದ ‖ ಅಗಿವಬಡಿಗೆಯಲಂಕುಶದಶ | ಕಟ್ಟಗೆಯಧಾರೆಯಕಮಲದಳಕೊ
ಡ | ಕಿಗಳಕೈರಾರೆಗಳನಳವಿಸಿದರುನಿಮಿಷದಲಿ ‖೮‖ ಮುನೆದಹೊದರಿನ
ಹೊಳವರವಿರ |ಕ್ಕಿಗಳಪಸರಿಸುವಂತೆಸುತ್ತಲು | ಬಿಗಿದಗುಳದಲಿಹೊಳೆ
ವಹೊಂಗೆಲಸದಸರೇಖೆಗಳ ‖ ಗಗನಗಂಗಾನದಿಯಕಾಲುವೆ |ದೆಗದುಡೆಸೆ
ಟಕ್ಕೆಯದಪಲ್ಲವ | ಜಗಿಯೆಮೊರದವುಬಿಗಿದವೊಗರಂಬದವಿಲಾಸದಲಿ‖೯‖
ಗಗನತಳವನುಬಿಗಿದುಬಡುರೆಂ | ಬೆಗಳತುಂಬಿದಹೊದೆಯಕಣೆಗಳ | ಬಿ
ಗಿದನಾಳಿಯಬಿಲ್ಲುಗಳ ತೆತ್ತಿಸಿದಸೂನಗಿಯ ‖ ಉಗಿವಸರಿನೇಣುಗಳಕೈ
ಗುಂಡುಗಳವೆಣೆಯಲೌಡಿಕರವಾ | ಳುಗಳವೋಹಿಸಿಜೋಧರಂದದರ
ದರುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ‖೧೦‖ ಸುತ್ತಮರಬವುವೋಲೆಸಲ್ಲನ | ಸತ್ತಿಗೆಯಸಾ
ಲುಗಳುಬಿರುವಿನ | ಕತ್ತರಿಯಹೀಲಿಗಳೊಳ್ಳರಿಮುಸುಕಿದವುಗಜವ ‖ ಬ

ತ್ತಿಕಿವಿಗಳನೊದರುಸಿರದಲಿ | ತೆತ್ತಿಸಿದರಂಕುಶವನಾಭಗ | ದತ್ತದಂತಿಯು
ನೇರಿದನುಜಯುರವದರಭಸದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಲುಗಾಹಿನಕುದುರೆಗಳಕಾ |
ಲಾಳಕೈದಾರೆಗಳಸಬಳದ | ಸೂಳಿಗೆಯತೇರುಗಳಹರಿಹಿನಹೊಂತಕಾ
ರಿಗಳ ॥ ಆಳಬಲುಬೊಬ್ಬೆಯುಲಿಘನನಿ | ಸ್ಸಾಳತತಿಪೊಳಗಿದವುಡಾಡೆ
ಯು |ತೂಳುವರೆಗಳುಗಜಂದವುತಬಟದಲಗ್ಗೆಯಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಸುರಪನಿದಿ
ರ್ಗಲಿಕೆರಳಿಕುಲಗಿರಿ | ಯುರಿಯುನೆಗಳಿದರೆನಲುದಾಡೆಗ | ಳರುಣಮಯರ
ಶ್ಮಿಗಳಪಸರದೊಳೆಸೆದುದಿಭಪತಿಯ ॥ ಧರಣಿಯುಳತೆಯುಹರಿಯುನೆಗ
ಹಿದ | ಚರಣದಗ್ರದೊಳಿಳಿವಘನನಿ | ರ್ಝರದವೊಲುಮದಧಾರೆಪೊರದು
ದುಕರಿಕಪೋಲದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಜಗದಸಿದುವಿದ್ರಯುಲಿವೋಹರ | ದೆಗದು
ದೋವೋಣಿಳಕುಲಗಿರಿ | ದಿಗಿಭವೆಂಟೊಂದಾಗಿಕೈಕಾಲೂಡಿತೋಜ
ಗಕೆ ॥ ಅಗಿದುಮೆಟ್ಟಿದಡವನಿಪಡುವಲು | ನೆಗದುದಡರಿತುಮುಂದೆಮೆಟ್ಟೆ
ಲು | ಬಗಿದುದಿಳೆಮೂಡಲುಮಹಾಗಜನೃಡಿತಾಹವಕೆ ॥ ೧೪ ॥ ಪವನಬಲ
ಪರಿವಳಿತಶರದಳೀ | ನಿವಹದಲಿನೆಭಧಾತುಗೆಟ್ಟುದು | ರವಿಗೆಕಾಪಥವಾ
ಯ್ತುಪ್ರೋಗಳುವನೇನನದ್ಭುತವ ॥ ಭುವನಕೋಶದೊಳಾದವಿಪಿನೋ |
ದ್ಭವಪ್ರಭಾವಿಯುವಂತಿಬಹುದಾ | ಹವದೊಳಳಿವುದುಕೃಷ್ಣನೊಲಿದರಿಗಾವು
ದಂದೆಂದ ॥ ಹಿಡಿವಬಿಡುಬೊಬ್ಬಳಿಕೆತಜಬಲ | ನೆಡಕೆಡಾಯ್ತುವಸುತ್ತನೆ
ತ್ತುವ |ತಡವನಡಸುವಸೆಳವಶಿರುಹುವಹರಿವಜೋಕೆಯಲಿ ॥ ಗಢಣಿಸುವ
ಮಸಟಿಭಪತಿಯನವ | ಗಡಿಸಿನೂಕಿದನಡೆಯದಿಕ್ಕರಿ | ನಡುವೆಬಾಕದ
ಕಳನತುಳಿದುದುಸುಪ್ರತೀಕಗಜ ॥ ೧೬ ॥ ಇದುಗಜಾಸುರನಿದುಮಹಾದೇ |
ವಿದುವೆಮಹಿಷಾಸುರನೊಮಾಯಾ | ದ್ಭುದದಗಜನಿಯೊಧಿಟವುಗೆಲುವರೆ
ಭೀಮಫಲುಗುಣರು ॥ ತ್ರಿದಶರಿಪ್ರಗಳಗಂಡಸಿದುಕಾ | ದಿದೆವುನಾವಿಂನೆ
ನುತಸುಭಟರು | ಕದಡಿಹರಿದುದುಸೂರೆಗೊಂಡುದುಬಲಪಲಾಯನವ ॥
ಮೊಗದಜವನಿಕೆದೆಗದುನೆತ್ತಿಯ | ಬಿಗಿದುಕರಂಕುಶದೊಳಾನೆಯ |ಬೆ
ಗಡುಗೊಳಿಸಲುಬೀದಿವರಿದುದುಸುಘರೆದೆವೊಡೆಯೆ ॥ ಹಗೆಯಬಲದಲಿಸು
ಭಟರೆದೆಗಳ | ತೆಗೆಯಬೇಹುದುಸುಂಡಿಲಲಿಮುಗಿ | ಲಗಲದಲಿಪೋಹಿಸಿ
ತುಧಿಕ್ಕರಿಪೊಕ್ಕದಾಹವವ ॥ ೧೭ ॥ ನೆಳಲುಸುಳಿಯುಲುದಂತಿಯಂದ |ಪ್ಪ
ಳಿಸೆಪಾಸುಗಿನೊಂದನಂಬುಧಿ | ತುಳಕಿದುದುಸತ್ವಾತಿಶಯುವೇನೆಂಬೆನ
ದ್ಭುತವ॥ಬಲದೊಳಗೆಹೆಸರುಳ್ಳಸುಭಟರ |ತಲೆಯಸೆಳೆದುದುಸುಂಡಿಲಡಿಪೆ
ಗ್ಗಳೆಯಮದಕರಿಕೇಣಿಗೊಂಡುದುವೈರಿಪೋಹರವ ॥ ಸೀಳಿಹರಹಿತುಕ
ರಿಗಳನುನೇ | ಪಾಳಕುದುರೆಯಘಟ್ಟಗಳಹಿಂ | ಗಾಲತಿರುಹಿತುರಥವ
ನೃದಾರೇಳಸೊಂದಾಗ ॥ತೋಳೊಳಗೆನುಗ್ಗಾಗಿಮಿಗೆಕಾ | ಲಾಳತೊತ್ತ

ಳಿದುಳಿದುಕಾಲನ| ಬಾಳೆಯುಕ್ಕುಸಕಾರಿಯಾದುದುಸುಪ್ರತೀಕಗಜ||೨೦||
ದ್ವಿಗುಣತ್ರಿಗುಣದೊಳಗಾನಜೋಂತಿಸೆ | ಬಿಗಿದುಹತ್ತುವನೆಂಟುಸೀಳುವ|
ತೆಗೆದುಟ್ಟಿಥವತಿರುಹಿನೂಕುವದಗೆಯುಂಡಾವಳಿಕೆ || ಜಗಾಉದೊಳಗೆ ಕುಪಿಸಿ
ಗ್ಗದುದುಳಿ|ಬ್ಬಗೆಯಾಸಾದುವಕಾಲುಗೊಲೆಯುಲಿ | ವಿಗಾಡಕಟಿತುಳಿದಾ
ಡಿತಿಟರಿಪಿರಾದುಪ್ರಬಲನ|೨೧||ಅದದುದೋಳಹದಬಲವಕಾಲನ|ಹೊರದು
ಪೋರ್ವಾರಣದಮಂತ್ರವ | ಬರದುದೋಬಳರಕ್ಕಿದುಬಲುಗೈಗಳನುಕ್ಕೆ
ನೆಗಹಿ || ಕರದುದೋಬಲವೆಲ್ಲನೀರಲಿ|ನೆರದುದೋವೀರ್ಬಲದವೀರರು|
ಹರದುನೋಹವಣಿಲ್ಲದಂತಿಯುಸದುರಸಾರಂಭ||೨೨|| ಮುರಿದುಮಂದರ
ಗಿರಿಪಯೋಧಿಯ | ಧರೆಗಳನುತುಳಿವಂತೆರಿಪ್ರವೋ | ಹರವೆನರದುದು
ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಾಯ್ತುಹಿತಚತುರಂಗ || ತೆರಳದರುರಾವುತರುರಥಿಕರು |
ಹೊರಳಿಹೊಡೆದುದುಗಜದಗಾದಳ | ಜರಿದುದನಾರುಬಲ್ಲರುಭೂಪಕೇ
ಳೆಂದ || ೨೩ || ಮುರಿದುಕೊಂದುದುದಂತಿಗುರುವಿಂ | ನುರುಬಿಗಾಯುನ
ಹಿಡಿಯದಿರಸೀ | ತರುಬಲಾಪಡೆಬರಲಿಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲಪವನಜರು || ಇ
ರಿತಕವರಂಜಿದಡೆಪಾರ್ಥಂ | ಗರುಹಿಬೇಗದೊಳೆಂದುನಾಯಕ | ರೊ
ರಲುಶಿರಲನುವಾದುದಿತ್ತಲುಘೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೨೪|| ಅಳ್ಳಿರೆಯುವುನ್ನೆ
ಯುರವಗ್ಗಿನ | ವಳ್ಳಗರಕಟವಾಯುಕೊಯ್ಯಲಿ | ಕಳ್ಳರಿವರಿರುತಲಿಚು
ಗೆಡವರೆಹೋಗಹೇಳೆನುತ || ಬಿಲ್ಲಗೊಲೆಗೇರಿಸುತಬೇಪಟ | ಮಲ್ಲಪ್ರೊ
ಕ್ಕನುಭೀಮಬರವ | ಲ್ಲಿಕೆವಿದುದುದ್ರುಪದನಕುಲಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ ||
ಕರಿಬಲುಹುಕಲಿಭೀಮಸೇನಸು | ದುರುಳಸಿನ್ನೆಂತೆನುತಬಲವೋ | ಹರಿ
ಸಿಕವಿದುದುಮತ್ಸ್ಯಸೃಂಜಯುಕೈಕೆಯಾದಿಗಳು || ತಿರುಹಿಗಂಬನುತೊಡ
ಚಿಸಾತ್ಯಕಿ | ನರನಮಗಹೈಡಿಂಬಯುವಸೀ| ಕ್ಷರರುದ್ಧಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನವೋ
ದಲಾಗೈದಿದರುಗಜವ ||೨೫|| ಗಿರಿಯುತರಿವರೆಕಕ್ರಸಲ್ಲದ | ನೆರದದಿಪಿಜನ
ಮೂಹವಾಡುವ| ಭರವಸಿಕೆತಾನೆಸುತನುತ್ತಿದರವರುಟಿಗ್ಗಜನ || ಸರ
ಳುಬಲುಮಳೆಗಾಲವಹಿತ | ದ್ವಿರದಗಿರಿಯಲಿಕಾಣಲಾಯಿತು | ಮುರಳಿಕ
ರಿಕ್ಕೈಕೊಂಡುಧರೆಯುಟ್ಟಿತುನುಸಾರಥಿ||೨೬|| ಬಿಲ್ಲಿಠಿದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಬೇ
ಪಟ | ಮಲ್ಲಗಿಲ್ಲರಪಾಡೆನಮ್ಮದು| ಬಲ್ಲತಹದುಸುರಿಲ್ಲದೊಡಲಿನಚಲುವು
ಫಲವೇನು || ಅಲ್ಲಿದೈವದನೆನಹುಘನಬಲು | ಹೊಲ್ಲೆಯದುನಮಗಿನ್ನು
ಸಾಕೆ | ನ್ನಲ್ಲನೇತಕೆಚಿತ್ತವಿಸುಬೇಡಂತಸಾಹಸವ ೨೭ || ಸೆಳವಿಡಿದು
ತುರಗಾಹಿಪಶುಸಂ| ಕುಲವತೆವರುಪಪ್ರೋಲುವಾಯುಸ|ಕುಲವನೊಂದೇ
ಗೂಗೆಪೊಯಿದುರೆಯುಟ್ಟುವದರಲಿ|| ಬಲುಕಹಗಳನಿಬರನುಕರಿವುಂ|
ಕೊಳಸಿಕ್ಕೆದರಿತುಯುವನಕಾಸಲ | ಬಲದಕೈಕೆಯುನೀರುವೆಯುಜಾನುಗ್ಗೇ

ಳಿಹಾಯಿಕುತ ॥೨೯॥ ಹಿಡಿಹಿಡಿಯಲೊಡಿದನುವೃಕದರನು । ಸಿಡಿದುಕೆಲ
ಸಾರಿದನುಪವನಜ । ನೊಡಲುಸುರಸಂಬಂಧವಿದ್ದುದುಸಿಲುಕಿದನಿಬರಿಗೆ॥
ಒಡೆಮುರಿದುಸಾತ್ಯಕಿಯರಥವನು । ಕೊಡಹಿದಾಯ್ಕುತುಳೀವಾತನಯು
ನ । ತುಡುಕಿಬಿಸುಟದುಕೊಂದುದಗಣಿತಕರಿತುರಂಗಮವ ॥೩೦॥ ಮು
ರಳಿಮತ್ತೆಮಹಾರಥರುಸಂ । ವರಿಸಿಕೊಂಡರುಸರಳಮಳೆಗಳ । ಸುರಿ
ದರಾನಯುವೋಲೆಜೋಧರಕೋಲಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ಗಿರಿಯುಮುತ್ತಿದಮಿಂಚು
ಬುಳುವಿನ । ಹೊಸಳಿಯಂತಿರೆಹೊನ್ನಬಣ್ಣದ । ಸರಳುಮೊರದುದುಸರ
ದರದುಘುತನಸರಳಸರಿಮಳೆಯ ॥೩೧॥ ಬಾಲರೆಸುಗೆಯುಮಿಟ್ಟಿಯುಂಬಿಗೆ ।
ಸೋಲುವುದೆಗರಿವೈರಿಸುಭಟರ । ಕೋಲಕೊಂಬುದೆಧೀರಕುಂಜರಮತ್ತೆ
ಮೊಗಸೆಗಹಿ ॥ ಆಳೊಳಗೆಬೆರಸಿತ್ತುಮಹಾರಥ । ರೋಳಿಮುರಿದುದುಕು
ರಿಯಹಿಂಡಿನ । ತೋಳಸೋಸಿಸ್ವಾಪಸನರಿತುಮತ್ತೆಮಾರ್ತ್ಕಲವ ॥೩೨॥
ಹಡಗುಜಲಧಿಯಲೋಡಿಗರಿಗಳ । ನೆಡಹಿಸುಗ್ರಾದಂಡೆಸುರಭಟರ । ಗಥ
ಣಗಜನುತಾಗಿತಾಗಿವಿಘಾತಿಯುಲಿನೊಂದು ॥ ಒಡಲವೋಲೆಳ್ಳಸಿತುವೋ
ಹವ । ಹಿಡಿಯುದವರಾಕಿದರುಹಾವಿಸ । ಕೊಡನುದೋಪಿಗೆಸುಲಭವೇ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೩೩॥ ಇರಿಧುವೋದಿತುಸಮ್ಮುಖದೊಳಿ । ಜೋಟ್ಟ
ರಸಿತೆಡದಲಿಹೊಯ್ದುಸೀಳದು । ಹರಸಿದಪಸವ್ಯದಲಿವೆರಗೆಡಹಿತುಮಹಾ
ರಥರ ॥ ಹೊರದರಕುತದಡಾಡಗಳತುದಿ । ಕರದೊಳುರುಪತಲೆಬೊಕ್ಕಂ
ಛ್ರಯೊ । ಳರದನೆಣಸಡಗನಮಹಾಗಜವೊಗದುದರಿಬಲವ ॥೩೪॥ ಹಿಂ
ದಕಳವರುಮುರಿದರೆಡದಲಿ । ಸಂದಣಿಸುವರುನಿರುಗಿದಫೆಬಲ । ಬಿಂದಕ್ಕೈ
ಮಾಡುವರುಕವಿದಡೆಸಿಡಿವರೆಡಬಲಕೆ ॥ ಮುಂದೆಕಟ್ಟಿದರಟ್ಟಿದರೆಭಯ।
ದಿಂದಜಾರುವರೈಮಹಾರಥ । ವೃಂದಕಾಪಿತುದೇಸರದೆಮದಕರಿಯುಬಳಲಿ
ಸುತ ॥೩೫॥ ಕರಿಯುಕೋಲಾಹಲವನಾಜೋ । ಧರಶರೌಘವನಪ್ಯೆಸುತ
ಮು । ಕ್ಕರಿಕಿಕೊಂಡರುನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನಂದನರು ॥ ಸರಳಸಾ
ರವಕಟ್ಟಿದರುಮಿಗೆ । ತೆಗಳಿದನುಭಗದತ್ತನಂಬರ । ಹರೆಗಡಿದುಹೊಗ
ರಂಬಸುಳಿದನುಸರಿವರಥಿರಥರು ॥೩೬॥ ಹತ್ತುಶರದಲಿಧರ್ಮಜನನಿ । ಪ್ಪತ್ತ
ರಿಂದಭಿಮನ್ಯುವಸುತ್ತೋಂ । ಭತ್ತುಶರದಲಿನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿದ್ರುಪದಕೈಕೆ
ಯರ ॥ ಕೆತ್ತಿದನುಹದಿನೈದುಬಾಣದ । ಲಿತ್ತಭೀಮಾದಿಗಳನೂರ್ಕೈ । ಮತ್ತು
ಶರದಲಿಸಕಲರಥಿಕರಮುರಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೩೭॥ ಪಿನುಗುಗಳತೆಗೆಭೀಮ
ಸೇನನ । ಮೊನೆಗೆಬಿಡುಬಿಡುಗಜವನೆಂದು । ಬ್ಬಿನಲಿತಿರುಹಿದನಾನೆಯ
ನುಪವನಜನಸಂಮುಖಿಕೆ ॥ ಧನುವಬಿಸುಟನುಗದೆಯುತಿರುಹಿದ । ನನುವ
ಕದೊಳಡ್ಡೈಸಿದಂತಿಯು । ಕನಲಿಸಿದನೊಳಹೊಕ್ಕುಹೊಯ್ದನುಸಿಂಹನಾ

ವದನಲಿ ॥೩೮॥ ಭುಜದಸಾಹಸಹತ್ತುಸಾವಿರ । ಗಜದಘಾತಿಕೆಸಿಂಹನಾದ
ದ । ನಿಜವುವಿಗ್ರಹಪೀಠಹಳಚಿದನದುಮುದಕರಿಯು ॥ ತ್ರಿಜಗತಲೆಕೆಳಗಾ
ಯ್ತುದಿವಿಜ । ಪ್ರಜಭಯಗಳೊಳಪೊಕ್ಕಸುರಪನ । ಗಜದಹೊಯ್ಕೈಯಾ
ನೆಹಣಗಿತುಭೀಮಸೇನನಲಿ ॥೩೯॥ ಚಿಗಿದುಹರಿಸುವಹಳಚಿದಡೆಕುಲ । ದಿ
ಗಿಭವದೆಯೊಡದನ್ನನಗಂಗಳ । ಬಿಗುಹುಸಡಲಿತುಧರಣಿಸಗ್ಗತುಚರಣಹ
ತಿಗಳಲಿ ॥ ಚಿಗಿವರುಧಿರದಗದೆಯುಬಿರುಪೋಯಿ । ಉಗಳೊಳಗಕೆಡಿಮಸಗಿ
ಕಾಚಿರ್ಕಗೆ । ನೆಗೆದೆಲಂಘಿಸಿಭೀಮಹೊಯ್ದನುಗಜದಮಸ್ತಕವ ॥೪೦॥
ಹೊಯ್ದುಹಿಂಗದವೊಲನಿಲಜನ । ಕೈದುಡುಕಿದಡೆಮುರಿದುಹಿಂದಕೆ ।
ಹಾಯ್ದುದೊಡೆಮುರಿಯಿತ್ತುಕುಸಿದಡೆಕಾಲಲೊಡೆಯುವುದು ॥ ವೈದೆಗದ
ರಿಟ್ಟಣಿಸಿಪೂತ್ಕೃತಿ । ಗೈದುಸುಭಟನಸಿಂಹನಾದಕೆ । ಕೈದೆಗದುಕರಿಕಾದು
ತಿರ್ದುದುಪವನಸುತನೊಡನೆ ॥೪೧॥ ನೆಲನಗಂದಪ್ಪಳಿಸುವದುಸುಂ । ಡಿ
ಲನುತೂಗಾಡುವದುಹೋರಿದು । ಬಳಲುವದುತಲೆಸಗಹಿಭೀಮನಧನಿಯು
ನಾಲಿಪುದು ॥ ಅಳಿಯುಮುತ್ತಿಗೆಗಳನುಬೀಸದೆ । ನೆಲಕೆಕಿವಿಯನುಜೋಲ
ಬಿಡುವುದು । ಬಿಲುಕಣೆಯುಹಿಡುಹಿಂಗೆಲಾಗಿಸುತಿರ್ದುದಾದಂತಿ ॥೪೨॥ ಭೀ
ಮನಿಂನರಘಳಿಗೆಯಲಿನಿ । ರ್ನಾಮನೋತಳಪಿಲ್ಲದಂತಿಯ । ತಾನುಸಿಕೆಘೆ
ನತೆಗಸುತಮ್ಮನಸೆನುತಕಳವಳಿಸಿ ॥ ಭೂಮಿಪತಿಕೈಕೊಂಡನೊಡನೆಸ ।
ನಾಮರ್ದಿತನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ । ಭೀಮಸುತನಭಿಮನ್ಯುದ್ರುಪದಸಿಖಂಡಿ
ಸೃಂಜಯರು ॥ ಮತ್ತೆರಥವರುವತ್ತುಸಾವಿರ । ಮುತ್ತಿಕೊಂಡದುಗಜವನಾ
ಭಗ । ನತ್ತಬಳಲಿದನವಧಿಯಿಲ್ಲದಶರವನೆರೆತುಳುಕಿ ॥ ಮುತ್ತಿದವುಶರವಿಭವ
ವೈಯಲಿ । ಚಿತ್ತಬೆಳದದ್ರಿಯುವೊಲಿರ್ದುದು । ಮತ್ತಗಜನೋವರಿಯದಸಿಬ
ರಬಾಣಹತಿಗಳಲಿ ॥೪೩॥ ಕರಿವಿನೋದದಿಕುಡಿದಜಲವನು । ಕರಣೆಯಲಿ
ತೆಗತೆಗದುರಿಪುವೊ । ಹರಕೆಚಲ್ಲಿತುಕಲ್ಪಮೇಘದಬಸುರಬಗಿವಂತೆ ॥ ಕ
ರಿತುಷಾರದಲವರುವೋರೆಯು । ತಿರುಹನನದವುಬಾಹುರಕೆಹ । ಕ್ಕರಿಕೆ
ಹಲ್ಲಣಜೋಡುಸೀಸಕಛತ್ರಚಮರಗಳು ॥೪೪॥ ಸಾಕುಬಳಲಿದರಕಟಕಟ
ನಿಮು । ಗೇಕೆಸಂಗರವಾನೆಯೊಡನೆಪಿ । ನಾಕಿಶರದೊಳಗಳಿವವ್ಯೆಸಿಲನಿ
ವೃತ್ತಿಳೇಸಹುದು ॥ ಆಕಿರೀಟಿಯುಕರಸಿಕೊಳ್ಳನಿ । ವೇಕನುಕ್ಷಡೆತೊಲಗಿ
ಯುನುತವೆ । ನೂಕಿದನುಭಗದತ್ತನಸಿಬರವೋಲೆದಿಗ್ಗಜವ ॥೪೫॥ ಮಿಗೆತಿ
ಮಿಂಗಿಲನೊಡನೆಹುಲುಮಿನಾ । ನುಗಳುಮಾಡುವುದೇನುಹೊರಕಾ । ಉಗ
ಳುಹೋರಬೆಕಾಣಲಾದುದುಪರರಥಟ್ಟನಲಿ ॥ ತೆಗೆಯೆರಿಪುಬಲಕೊಲುತ
ಬಂದುದು । ದಿಗಿಭವಿದರೊಡನೈದದ್ರೋಣಾ । ದಿಗಳುಹೊಕ್ಕರುಧರ್ಮ
ಪುತ್ರನಸುಡಿಪತವಕದಲಿ ॥೪೬॥ ತಿದ್ದಿತೋಕಲಿಪಾರ್ಥನಿದ್ದಡೆ । ಹೊದ್ದಿ

ಹೇಳಿಹೋರಾಯುದಳವಡ | ಗಿದ್ದುದೋಬಿತ್ತುದೊಭಯಾಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಭಟನಿಕರ|| ಹದ್ದುಕಾಗೆಯುನುನೆಗೆಬಾಣಸ|ಎದ್ದುದೋಗಜವೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದು | ತಿದುರ್ದಂಬಲವಿತ್ತುಹರಿಕೇಳಿದನುಕಳಕಳವ ||೪೮|| ಮುರುಳಿಫಲುಗುಣಸುಪ್ರತೀಕದ | ಖುರಪುಟವನೋಡಿತ್ತುಲಗ್ಗದ| ಪರಶುರಾಮನುನಖಾತಿಗಂಬುಧಿನೆಲನಬಿಡುವಂತೆ || ತೆರಳುತದೆನ್ನಪಸೇನೆದಿಕ್ಕರಿ| ಹರಹಿಕೊಳುತದೆಮಾತಿಗಿಲ್ಲವ | ಸರವೆನುತಕರಿಯುತ್ತಿರುಹಿದನಸುರರಿಪುರಥವ ||೪೯|| ಬೆದರದಿರುಹೋಗದಿರುಹೋ | ಗದಿರುಕೊಡುಕೊಡುಕಾಳಗವನೆಂ| ದಧಟರಟ್ಟಿತುವೀರಸನುಸ್ತಕರುಸೂರಿಯುಲಿ || ಇದಿರೊಳಿನಸುತಶಲ್ಯರಡಗ | ಟ್ಟಿದರುಖತಿಯುಲಿಪಾರ್ಥನನಿಬರ| ಸದದುವರುಲದೊಳ್ಳಿದಿದನುದಿಕ್ಕರಿಯುಸಮ್ಮುಖಕೆ ||೫೦|| ಬಲುಬಿಸಿಲೊಳುರೆನೊಂದಸೈದಿಲು | ಗೊಳಕೆಚಂದ್ರಿಕೆದೈತ್ಯರುರುವೆಗೆ | ಶಿಲುಕಿದಮುರರಿಗಸುರಹರನಕಟಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪ || ಉಳಿತತಾಪತ್ರಯದೊಡನೆಲೊಳಗೋ |ಟಲೆಯಜೀವಿಗೆಸುಪ್ರಬೋಧದ | ತಿಳಿವಿನಂತಿರೆಪಾರ್ಥತಲೆದೋರಿದನುನಿಜಬಲಕೆ || ಕೆದರಿತೀಬಲಬೆರಳಬಾಯ್ಗಗಳ | ಲೊದರಿತಾಬಲತಾಪಶಿಖಿಯುಲಿ | ಕುದಿದುದೀಬಲಬೀತಿಕಂಚುಕಿಗಳದುದಾಬಲಕೆ || ಕೆದರಿತೀಬಲವಕಟಹೊದರನು | ಗೆದರಿತಾಬಲಹಿಂಡೊಡದುಸೆರೆ | ಕದುಬಿತೀಬಲನೆದದುದಾಬಲನರನರಥದೊಡನೆ ||೫೧|| ಗಿರಿಯುವನಸಟಂಬರಿಯುಲಮುರೇ |ಶ್ವರನುತಡಪವ್ರೊಲಳ್ಳಿರಿವದಿ | ಕ್ಕರಿಯುನಡಗಟ್ಟಿದನುಕಾಯದೊಳೊಟ್ಟಿದನುಶರವ || ಕೆರಳಿದನುಭಗದತ್ತನಿವಸೇ | ನರನುಫಡಫಡನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನು | ತರಿಶರೌಘವಕಡಿದುಮೆತ್ತಿದನಶಿರಥನರಥವ ||೫೨|| ಫೂತುರೇಭಗದತ್ತಬಿಲುವಿ| ದ್ಯಾತಿಶಯುಕಿರಿದುಂಟಲಾಶರ | ಜಾತವಿನಿತಿಲ್ಲದೊಡೆಹೊಳ್ಳಿಸಬಹುದೆನ್ನಪಥನುವ || ನೂತನದ್ವಿಪದಿಂದವೈರಿ | ವ್ರಾತವನುಸೋಲಿಸಿದಗರ್ವಿಗ |ರೀತಿಗಿದುಕಾವಲ್ಲೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೫೩|| ನರನಶರಜಾಲವನುಖಂಡಿಸಿ | ಸುರಿದನಂಬನುಕೃಷ್ಣರಾಯನ || ಸಿರಿಯೊಡಲಸೋಂಕಿದವುನೂಕಿದನಂಬುಗರಿಸಹಿತ || ನರನಕುದುರೆಯುಮೇಲೆಸಿಂಧದ | ಹರಿಯುತನುವಿನಮೇಲೆತಳಿತವು | ಶರನಿಕರಬಿಡದೆಚ್ಚನಾಭಗದತ್ತನರ್ಜುನನ ||೫೫|| ಸೆಳೆದುಬಾಣತ್ರಯದೊಳೆಚ್ಚನು | ಫಲುಗುಣನಮುಕುಟವನುಮುರಿದುದು ಕೆಲಕೆಸಡಿಲುನಮಣಿಗಳೇಕಾವಳಿಯನೋಸರಿಸಿ | ಬಲಿದುಸೆಸಿನವಮಾಖಾತಿಯು |ತಳದುಕೂರಂಬಿನಲಿಹೂಳಿದ |ನಳವಿಯಲಿಮದಗಜನನಾಭಗದತ್ತನನಯುವವ ||೫೬|| ಇಳುಹಿದನುಬಲುಗುಳವಖಂಡಿಸಿ | ಕಳಚಿದನಮೊಗರಂಬನನುಹೊಂ |ವಿಳಿಯಕುಣಿಕೆಯುಮುರಿದುತರಿದನುಸುತ್ತರೆ

ಟಿಗಳ ॥ ಹಳವಿಗೆಯುಸಾಧತ್ರಚಮರಾ । ವಳಿಯುಸೀಳಿಗುಬಿಸುಟನಾಗಜ ।
ತಿಲಕನುಂಡಾಸನದೊಳಿರ್ದುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೪೭॥ ಮತ್ತೆ ಖಾತಿಯೊ
ಳಂಕುಶವನೊಡೆ । ಯೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟನುಗಜವನರ್ಜುನ । ನತ್ತಲಿಭತೊಳಿದಡೆ
ತಿರುಹಿದನಸುರರಿಪುರಥವ ॥ ಇತ್ತಲೊಲಗಡೆಬಲಕೆವೊಗವಿಡ । ಲತ್ತ
ಲೆಡದಲಿಮುರಳಲಲ್ಲಿಂ । ದತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿಬಳಲಿಸಿದನಸುರಾರಿಮದಗಜವ ॥೪೮॥
ಸಾರಥಿಯುಕೊಂದಲ್ಲದರ್ಜುನ । ತಿರುಗುವನಲ್ಲೆನುತದಳ್ಳುರಿ । ಧಾರೆಯೈ
ದಂಬಿನಲಿದೇವನನೆಸೆಲುಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಹಾರಿಸಿದನೈಪಾರ್ಥನಿವನೆಡೆ । ಗೋರಿ
ದನಲಾಯೆನುತಕೆಡೆಯಂ । ದಾರಿಸುರಿದನುನೂರುಬಾಣವನರ್ಜುನನಮೇ
ಲೆ ॥೪೯॥ ಅನಿತುಶರವನುಕಡಿದುಭಗದ । ತ್ತನಧನುವಖಂಡಿಸಲುಕಂಗ
ನೆ । ಗನಲಿದನುಗವನಸಣೆಗೆಯಿಂದುಗಿದನುನಿಜಾಯುಧವ ॥ ದಿನಪಕೋಟಿ
ಯುರಶ್ಮಿಯನುತುದಿ । ಮೊದಲುಗುಳುವಬಾಯಿಧಾರೆಯ । ತನಿಯುರಯ
ತಕ್ಕೆಯಲಿಥಳಥಳಿಸುವಮಹಾಂಕುಶವ ॥೫೦॥ ತೈಲಲೇಪದನಯದಹೊ
ಗರಿನ । ಜಾಳಿಗೆಯುಗಹಗಹಿಕೆಗಳಪೂ । ಮಾಲೆಗಳಸಿಂಪಿಸಿದಗಂಧದಬಂಧ
ದಕ್ಷತೆಯ ॥ ಕೀಲಣದಮಣಿವೆಗಳಗುಗಳಹರಿ । ಧಾಳಿಯುಳಿಕಾಳೋರಗನ
ಕುಡಿ । ನಾಲಗೆಯೊಳೆನಲೆಸದುದಂಕುಶಭಟನಮುಷ್ಠಿಯಲಿ ॥೫೧॥ ಕುಡಿ
ಕಿರೀಟಿಯುರಕುತವನುಹಗೆ । ಕೆಡಲಿಕೌರವರಾಯನಾಳಲಿ । ಪೊಡವಿಯನು
ಪರಿತೋಷವಾಗಲಿನೃಪನಮಿತ್ರರಿಗೆ ॥ ತಡದುಹಲಕಾಲದೊಳುಪಾಸಂ ।
ಬಡಿಸಿದೆಂನನುದೋಷಖಾತಿಯ । ಹಿಡಿಯದಿರುನೀನೆನುತತಿರುಹಿಟ್ಟನುಮ
ಹಾಂಕುಶವ ॥೫೨॥ ತೀರಿತಿಂನೇನಕಟಪಾಂಡವ । ವೀರರುಬ್ಬಟೆಹಾಲತೋ
ತ್ರಿಪುರಾರಿಯುರಿಗಂಣಂಗೆಸೋಲದಕೈದುಬಂದುದಲ ॥ ಧಾರುಣಿಯುನಿಂ
ಸೂಳಿಧರ್ಮಕು । ಮಾರಸಿದನಿಂನಾರುಕಾವವ । ರಾರೆನುತತಲ್ಲಣಿಸುತಿರ್ದು
ದುಮೇಲೆಸುರಕಟಕ ॥೫೩॥ ಹಾಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯಶಿವಶಿವ । ವಾಯುಸ
ತನಾ । ದ್ರೌಪದಿರಹಾಯೆನುತಹರದುದುಸೇನೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಬಾಯುಬಿ
ಟ್ಟುದುವಿನಿಜಕುಲನಿ । ದಾರ್ಯದಲಿಗೆಲವಾಯ್ತುಲಾಕುರುರಾಯಗೆನುತಿ
ರ್ದುದುಜಗತ್ರಯಬಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೫೪॥ ಇದರಪಾಡೇನೇಸಪಾಯವ
ನೊದರುಕಳೆಯರುಕೃಷ್ಣಭಕುತರು । ಸದರವೇಉರಿಗೆಂಡವೋರಲೆಯುಭಾ
ಯ್ಗೆಭಾವಿಸಲು ॥ ಹೊದರುಕಿಡಿಗಳಹೊಗೆಯಹೇರಾ । ಳದಲಿಬಹದಿವ್ಯಾ
ಯುಧಕೆಬಾ । ಚಿದನುವಕ್ಷಸ್ಥಳವನಸುರಾರಾತಿಯುದೆಹಾಯ್ತು ॥ ೫೫ ॥
ಮೆರೆದುದುರದಲಿಕೌಂಸ್ತುಭದಮಣಿ । ಮರೆಯುಸಿಳುಹಿದವೋಲುಬೆಳಗಿಸ ।
ತುರುಗಲಲಿತೂಗಾಡುತಿರ್ದುದುಕೈದುತೊಡವಾಗಿ ॥ ಮುರಿದುದಗ್ಗದಳೀ
ಶಿಹರುಷದ । ಸೆರೆಗೆಬಿಡುಗೊಡೆಯಾಯ್ತುಬಲಬೊ । ಬ್ಬಿರಿವುತಿರ್ದುದುವೈ

ರಿಕಟಕದೊಳರಸಕೇಳೆಂದ‖೬೬‖ ಕೌತುಕವನಿದಕಂಡುಫಲ್ಗುಣ।ಕಾ
ತರಿಸಿನುಡಿದನುಪುರಾಂತಕ।ಸೂತತನಕಲಸಿದಡೆಕಾದಲಿಕೌರವನಕೂ
ಡೆ ‖ ಸೂತತನವೇಸಾಕುತನಗೇನು। ತಾತತುಚ್ಛಸಾಧನವಬಿಸುಟವಿ।ಧೂ
ತರಿಪುಬಲಪಾರ್ಥನಿದ್ದನುಹೊತ್ತುಗುಡದಲಿ‖೬೭‖ ತಿರುಗಿಕಂಡನುಕೃ
ಷ್ಣನೀತನ । ಪರಿಯನರಿವನುಮನದೊಳೀವನು । ತ್ತರವನೋಡುವೆನೆನು
ತಪಾರ್ಥನನುಡಿಸಿದನುನಗುತ ‖ಉರವಣಿಸುತಿದೆಮತ್ತೆರಜನಿಜ।ಕರದೊ
ಳಾಯುಧವಿಲ್ಲಘನಸಂ।ಗರಕೆಬೇಸರುದೋರಿತೇತನ್ನಾಣೆಹೇಳೆಂದ‖೬೮‖
ಕಾದುವಾತನುನೀನುವೈರಿಯು । ಕೈದುವನುನೀಗೆಲಿದೆಯಿನ್ನರೆ। ಕಾದುವ
ವನಾವಲ್ಲಸಾರಥಿತನವೆಸಾಕೆಮಗೆ ‖ ಕೈದುವಿದಕೋಕೃಷ್ಣನೀನೇ । ಕಾ
ದುವಾಘೆಯುತಾಯನಲುಮರು।ಳಾದಸೈನಕರನೆನುತನಗುತಪುರಾರಿಯಿಂ
ತೆಂದ ‖೬೯‖ ಆಡಬಾರದುತೋರನುಡಿದರೆ। ಖೋಡಿಸಿನಗಹುದೆಲೆಮುರು
ಳನೀ । ನೋಡಲೆವೆಸೀವುದುಕಣ್ಣಾನಿನ್ನಳವಿನಾಯುಧವೆ ‖ ಹೂಡಲಾಪು
ದುಜಗವನಂತಕ । ಗೂಡಲಾಪುದುಮುನಿದಡಿದುಕೈ । ಮಾಡಿದರೆನಿಲಬಾ
ರದಜರುದ್ರಾಮರೇಂದ್ರರಿಗೆ ‖೭೦‖ ವಿಲಸದುಪನಿಷದಾರಹಸ್ಯವ । ತಿಳು
ಹಿದೆವುನಿನಗೊಮ್ಮೆಮತ್ತೆಯು। ತಿಳಿದುದಿಲ್ಲಾಕ್ಷಾತ್ರಶಾಮುಸಬಿಡದುಬು
ದ್ಧಿಯಲಿ ‖ ಸುಲಭವಂತರುನಿಷ್ಠುರಿಗೆನಿ । ಷ್ಕಳನಿರೂಪನನಂತನಿಜನಿ ।ರ್ಮ
ಲವೆನಿಪಪರಮಾತ್ಮಚಿನ್ಮಯರೂಪತಾನೆಂದ ‖೭೧ ‖ ಸಂಗವಿಲ್ಲದವಿಮಲ
ಪರಮಾ । ತ್ಮಂಗೆಲೀಲೆಯೊಳಾಯ್ತುಮಾಯಾ । ಸಂಗವದರಿಂದಾಯ್ತು
ನಾಲುಕುಮೂರ್ತಿಗಳುತಮಗೆ ‖ ಅಂಗಿಅಂಗವಿಭಾಗವಲ್ಲದ।ಭಂಗಸನ್ಮಾ
ತ್ರಂಗೆಭಾವಿಸ । ಲಂಗಕಲ್ಪನೆಮಿಥ್ಯವಲ್ಲಾಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ‖೭೨‖ ಅಂ
ದುಕಮಲಭವಪ್ರಜೇಶ್ವರ । ರೊಂದುಮೂರುತಿವಿಷ್ಣುಮುನಿಗಳು। ಸು
ದಪಾರ್ಥಿವಲೋಕಪಾಲಕರೊಂದುಮೂರ್ತಿಯಿದು ‖ ಇಂದುಶೇಖರನ
ಗ್ನಿಯುಮನರ । ವೀಂದಸುಖಕಾಲಾದಿಮೂರ್ತಿಯು । ದೊಂದುಮೂರುತಿವಿ
ಶ್ವದಲಿತನಗಿನಿತುಬಲವೆಂದ ‖೭೩‖ ಇದುವೆಮತಕೆಲಬರಿಗೆಕೆಲಬರಿ। ಗದು
ಮತವುವಿವಿಧಾವತಾರದ । ಉದಿಸಿಹುದುಮತ್ತೊಂದುಮೂರುತಿಹರಿವ
ನೋದದಲಿ ‖ ಉದಧಿಯುಲಿವಶಯೋಗನಿದ್ರಾ।ಸ್ಪದದೊಳೊಂದಿಹುದೊಂ
ದಖಿಳವಿ । ಶ್ವದಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವನೀಕ್ಷಿಸುತಿಹುದುಕೇಳೆಂದ ‖೭೪‖ ಕೆ
ಲರುಧರ್ಮಾರ್ಥಾದಿನಾಲ್ಕರ । ಲಲಿತಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬರಿದರೊಳು । ಕೆಲ
ರುಜಾಗರಣಾದ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆಂಬಮೂರ್ತಿಗಳು‖ ತಿಳಿಯೆಲೋಕತ್ರಯದೊ
ಳಗೆನಿ । ಷ್ಕಳದಸಕಳವೆಯಾಗಿವಿಶ್ವದೊ । ಳೊಳಗುಹೊರಗಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆ
ಲೆಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ‖೭೫‖ ಉದಧಿಶಯನನಮೂರ್ತಿಕಲ್ಪಾಂ। ತದಲಿ

ಟಗಿದವರೆಯುಸುರ್ಧರಿ | ಸಿದನುಯಂತ್ರವರಾಹರೂಪಿನೊಳೆಂದುಕರುಣಾದ
ಲಿ ॥ ಪದನಭಜಿಸಿಯೆಭೂಮಿತಾಬೇ | ಡಿದಳುಪುತ್ರನಸಾಕೆಯಲಿಹು | ಟ್ಟಿ
ದನುನರಕಾಸುರನುವಧ್ಯನುಸಕಲದೈತ್ಯರಿಗೆ ॥೭೬॥ ಇದುವರಾಹನದಾ
ಡೆಯಿಂದಲಾ | ತ್ರಿದಶವೈರಿಗೆಕೊಟ್ಟಸವನಿಂ | ದಿದುವೆಭಗದತ್ತಂಗೆಬಂದು
ದುವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವಿದು ॥ ಇದುಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆಲು | ವುದುಕಣಾನಿ
ಮುಷದಲಿತಾನಿಂ ॥ ತಿದುವೆತನಗಲ್ಲದೆಮುರಾಂಕುಶವೈರಿವುದಲ್ಲೆಂದ ॥೭೭॥
ಶೀರಿತಾತನಶಕ್ತಿ ಬಾಪದ ॥ ನಾರಿಬೆಸಲಾಗಲಿಮಹಾಸ್ತ್ರವ | ನಾರುಭಟೆ
ಯಲಿಗಜವಮುರಿಕೆಡೆಯೆಸುಮಹಾಸುರನ ॥ ಹೋರದಿರುಹೊಗುಬವರ
ಕೆನಲಸು | ರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯೊಳೆರಗಿಕರುಣಾ | ವಾರುಧಿಯೊಳಭಯವ
ನುಪಡೆದನುತುಡುಕಿದನುಧನುವ ॥೭೮॥ ಎಲವೆಲವೊ ಭಗದತ್ತ ಕಲಿತನ |
ದುಳಿವತೋರಿಂನೆನುತಕೆರಳಿದು | ಹೊಳೆವಕೋರಂಬಿನಲಿಕಡಿದನುಗಜದ
ಮಸ್ತಕವ ॥ ನಿಲುಕಿನೆತ್ತಿಯನೊಡದುಗಿದು | ವಜ್ಜಳಕೆಹಾಯ್ದುದುಬಾಣ
ದಿಕ್ಕರಿ | ನೆಲಕೆದಾಡೆಯನೂರಿಕೆಡದುದುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೭೯॥ ಸುತ್ತಿ
ದುರಗನಮಂದರಾಚಲ | ಕಿತ್ತುಬೀಳ್ವಂದದಲಿಬರಿಕೈ | ಸುತ್ತಿಮಗ್ಗುಲನ
ಡರಿಕೆಡದುದುಸುಪ್ರತೀಕಗಜ ॥ ಇತ್ತಲರ್ಜುನಹಾಯ್ಬುಯುಗಿದನು | ಬತ್ತ
ಳಿಕೆಯಲಿದಿವ್ಯಶರವನು | ಕೆತ್ತಿಸಿದನವನೆದೆಯನಿಬ್ಬಗಿಯಾದುದರಿದೇಹ ॥
ಗಿರಿಯುಸಿಖರದಹೂತಕಕ್ಕೆಯು | ಮುರಮುರಿದುಬೀಳ್ವಂತೆವಿಮಲಾ | ಭರ
ಣಕಾಂತಿಯುಕಡಲಕೋಮಲಕಾಯಭಗದತ್ತ ॥ ಉರುಳಿದನುಗಜದಿಂದ
ಕುರುಬಲ | ಸರಿಯೆಸುರಕುಲಕುಸುಮವರುಷವ | ಸರಿಯೆನಿಜಸೇನೆಯ
ಲಿಹರುಷದಕೊನಲುಬಿರುವರಿಯೆ ॥೮೧॥ ಹರಿದುದಗ್ಗದಸುಪ್ರತೀಕ | ದ್ವಿ
ರದಭಗದತ್ತಾಂಕನವನಿಯ | ಲುರುಳಿದನುಬಲಮುರಿದುದಿಂನ್ನೇನೆನುತತ
ಮತಮಗೆ ॥ ನರನತಡದರುಸುಬಲಸುತರೀ | ರ್ವರುಕುಮಾರಕರೆಲ್ಲರೈ
ನೂ | ರುರುಬಿದರುಗಾಂಧಾರರಾಜನುಶಕುನಿಯೊಡಗೂಡಿ ॥೮೨॥ ಕೊಂ
ದನಿಬ್ಬರಸೌಬಲರನೃಪ | ವೃಂದದಲಿಗಾಂಧಾರರೊಂದೆರ | ಡೆಂದುಸಲಗೆ
ಗೆಸಲಿಸಿಬಂದೈನೂರಬರಿಕೈದು ॥ ಬಂದುದ್ರೋಣನಹಳಚಿಭಂಗಕೆ | ತಂ
ದನುಹಿಂತಪ್ರಜವಸತ್ತಲು | ಸಂದಣಿಸಿದರುಕೌರವರುಪವಮಾನಸುತನೊ
ಡನೆ ॥೮೩॥ ಗುರುತನುಜರವಿಸೂನುಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರಜಯದ್ರಥಕೌರವಾ
ದಿಗ | ಳರಿಗದಾಘಾತಂಗಳಲಿಕೈದಣಿದುನುಸದಣಿದು ॥ ಕೆರಳಿದನುಬಳಿಕಿ
ವರಜಲಧಿಯೊ | ಳುರಿವಡಬಾಗ್ನಿಪಸನಶಿರದ | ಲ್ಲೆರಗುವಂತೆಪತಂಗಮಂ
ಡಲವಳಿದುದಂಬರವ ॥೮೪॥ ತಿರುಗಿದರುಕೌರವರುದ್ರೋಣನ | ಬೆರಸು
ಸನ್ನೆಗೆಸಂನೆಗಳಗ | ಳುರವಣಿಸಿತೆಸೆತಂಬಟದನಿಸ್ವಾಳರಭಸದಲಿ ॥ ಮು

ರಿವರಳ್ಳಿರಿಸಭೇರಿಯ | ಧಗಧುರದೆಕಹಳೆಗಳಭೇರಿಯ |ಭರಿತರವದಲಿವೀ
ರನಾರಾಯಣನಕಿಂಕರರು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಕುರು
ಪಾಂಡವರಬಲನಿಜ |ಪಾಳಯಕೆತಿರುಗಿತುನದೀಕೃತಯಾಹವೋನ್ನತಿಯ॥
ಕೇಳಿದುರಿಯೋಧನನುದುಗುಡದ | ಮೇಳದೊಳಗಿಂದಿರುಳುಪಟುಭಟ|
ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣಕಲಶಜನಲ್ಲಿಗೈತಂದ॥ ಉರುಳಿದನುಭಗದತ್ತವೀರ
ನು|ಕರಿಯುಸಹಿತಕಳಿಂಗರಾಯನಕರಿಗಳಿಂದಿನಬವರದಲಿಸೀವಿರಲುಸೇನೆ
ಯಲಿ॥ಹರಿಯಬಿರುಘಾಳಿಯಲಿವಿರಚಿಸು|ವುರಿಯಭೀಮಾರ್ಜುನರಸಿಖಿಬಂ
ದುರಹಿತಗಣಿತಬಲವನೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ ॥ಆನದೀನಂದನನಶರಸಂ
ಧಾನದಲಿಸೆಡೆಯದೆವಿರೋಧಿಯ | ಸೇನೆಯಂಮುರಿದಿರಲುಬಗೆಯದೆರಣಪ
ರಾಜಯವ॥ನೀವಿರಲುಸಮರದಲಿಸೇನಾ|ಹಾನಿಯಾದುದುಪೌರುಷೋದ
ಯ | ದೇಸನೆಂಬುದುಜೀಯಲಜ್ಜಿಸಲೇಕೆನಿಂಮವನು ॥೮೮॥ ಹಲವುಮಾ
ತೇನರಸನಾಳನ | ದಳದೊಳಬುಜವ್ಯೂಹವನುಮಂ | ದಳಸಿರಚಿಸುವೆನ
ಲ್ಲಿಹಿಡಿವೆನುಧರ್ಮನಂದನನ ॥ ಕೆಲಕೆಸಿಡಿಯಲುಪಾರ್ಥನತ್ತಲು | ತೊ
ಲಗಲೆಂಮಯಪುಣ್ಯವೀಯುಂ | ಮಳಿಕೆಯುಚಿತವೆಯನುತಕೊಟ್ಟನು
ಬಲದನಂಬುಗೆಯ ॥೮೯॥ ನಸುನಗುತಶಶಿಕಾಂತಶಿಪಿುರವ |ಮಸುಳಿಸಲು
ನುಡಿದನುದುಯೋರ್ಧನ | ವಸುಮತೀಶಂಗಂದುಕೋದಂಡಾಗಮಾಚಾ
ರ್ಯ ॥ಉಸುರಲಮ್ಮೆನುಮಗನೆಧಿಟಭಾ | ವಿಸಲುಕೃಷ್ಣಸಹಾಯನರಿಗಳ|
ದೆಸಕವನುನಾಳಿನಲಿನಿಲಿಸುವನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೯೦॥ ಎನೆಹಸಾದವಹಾ
ಬ್ಯಿಕೌರವ | ಜನಪಕಳುಹಿಸಿತೆಂಡನಿತ್ತಲು | ಮನವನಿಳುಹಿದನಿಂದು
ಪಡುವಣಕಡಲತಡಿಕಾಗಿ॥ಎನಗೆತಪ್ಪಿದನೆಂದಪ್ರಜ್ವಲ | ವನಿತೆಯುಗುಳಿ
ದಕೋಪವಹ್ನಿಯಿ|ದೆನಲುಬೆಳಗಿನಜ್ಯೋತಿಝಳಪಿಸಿಸೂರ್ಯನನುವಾದ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೪೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನುರುಚಾ| ಪಾ
ಯುಧಾಗ್ರಣಿಪೋಹಿದನುಪ | ದ್ಮಾಯತವ್ಯೂಹವನುಸೈನ್ಯದಜಾಣನಾ
ದ್ರೋಣ ॥ಪದನು॥ ನೀನುಮಾಡಿದಸುಕೃತಫಲವದ | ನೇನಹೇಳುವೆನಿ
ತ್ತಲಗ್ಗದ | ದಾಸೆಬಿದ್ದುದುಕಾದಿನಸುಸೊಪ್ಪಾದುದರಿಸೇನೆ ॥ ಧ್ಯಾನವಿ
ತ್ತಲುರಾಗವತ್ತಲು | ಮೌನವಿತ್ತಲುರಭಸವತ್ತಲು|ಹಾನಿಯಿತ್ತಲುವೃ
ದ್ಧಿಯತ್ತಲುಭೂಪಕೇಳೆಂದ॥೧॥ ಎತ್ತಲೊಲವುದುಧರ್ಮಬಲತಾ|ನತ್ತ
ಲೊಲವುದುದೈವದೈವವ | ದೆತ್ತಲೊಲದಿಹುದತ್ತವಿಜಯಾಶ್ರಯನುಕುಡಿ
ನೋಟ ॥ಹತ್ತಿಸಿಂನೊಡಲಿಂಗೆತಂಪಿನ | ತೆತ್ತಿಗನೊಮ್ಮೆಬಹಳತಾಪ
ದ | ಹತ್ತಿಗನೊಕುರುರಾಯನೆಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ॥೨॥ನಾಕುಸಂ

ಜಯಮುಡಿಯಖಡ್ಗದ | ಲೇಕೆಗಂಟಲಕೊಯ್ವೆ ತಾನವಿ | ವೇಕದಲುಪಾ
ರ್ಜಿಸಿದದುಷ್ಕೃತವೆನಗುಪಾರ್ಜಿಸಿತು॥ಸಾಕದಂತಿರಲೆಂನುದೇಹವಿ|ಶೋ
ಷಿಸುವೆನಗ್ನಿಂದವೆಲುದ್ರೋಣಿಕೆಕೌರವನೇನನೆಗಳದಹದನಹೇಳೆಂದ ॥೩॥
ಚಿತ್ತವಿಸುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೌರವ|ನೆತ್ತಣಿರುಳೋಲಗವಮಂಜಿನ|ಮುತ್ತಿ
ಗೆಯನಭನಂತೆಹೊಗದುದುರಾಯನಾಸ್ಥಾನ ॥ಸುತ್ತಿಮುಸುಕಿನಕೈಯುಗ
ಳ್ಳದ | ಕುತ್ತುದಲೆನಟ್ಟಾಲಿಗಳಚಲ | ಚಿತ್ತಬಿದ್ದುದುಸಕಲಸಾಯುಕವಾ
ಡಿದುಗುಡದಲಿ॥೪॥ ದುಗುಡವೇಕೈನಿಮಗೆಕರ್ಣಾ | ದಿಗಳುಸೀವಶ್ಯಾಡಿಬ
ಲುಗಾಳಗನೊಳಗೆಕೈಮಾಡಿಸೊಂದಿರಿಕೊಂದಿರರಿಭಟರ ॥ ಹಗೆಯಕಟ್ಟ
ಲುಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆ | ಬಿಗುಹುಬೀತುದುಗುರುಗಳಲಿನಂ | ಬುಗೆನಿರರ್ಥಕ
ವಾಯ್ತೆನುತಕುರುರಾಯಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ ದ್ರೋಣನುನಗೊಂಡಿರಿದಡಂ
ಬುಜ | ಪ್ರಾಣಿಯಿದಿರೇನಮ್ಮಭಾಗ್ಯದ | ಬಾಣಸಿಗವಿಧಿವಿಷವಬೆರಸುವ
ಡಾರುಕಾಯ್ವವರು ॥ ಹೂಣಹೊಕ್ಕನುಹಿಡಿದುವೈರಿ | ಕ್ಷೋಣಿಪನಕ
ಳುಹಿದನುನಾವ | ಕ್ರೋಣದುರಿತರುಹಲುಬಿಮಾಡುವುದಾವದುಂಟೆಂದ॥೬॥
ಬಲದೊಳಗೆಹೆಸರುಳ್ಳವರುಮುಂ | ಮುಳಿತವಾಯಿತ್ತಾನೆಕುದುರೆಗ|ಳಳಿ
ದುದಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲಪವನಜಪಾರ್ಥರುಬ್ಬಟೆಯ ॥ನಿಲಿಸುವಾಪತ್ತಿಗರುನಮ
ಗಿ | ಲ್ಲಳಲಿಮಾಡುವುದೇನೆನುತನೃಪ | ತಿಲಕಬೇಸರೆನುಡಿಯೆಬಳಿಕಿಂತೆಂ
ದನಾದ್ರೋಣ ॥೭॥ ಪರಮಗರುಡೋದ್ಗಾರಮಣಿಯನು | ಗರಳಸುಡು
ವುದೆಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಕರುಣಕವಚವನೊಡೆಯಲಾಪವೆನಂಮಕೈದುಗ
ಳು ॥ ಅರಸಮರುಳಾಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಬೆರಸಿತಾಡುಕಲುತದದನರಿಯಾ |
ಮುರಹರನವೈದುಸನುಬಳಿಕೆಂಮಳವೆಹೇಳೆಂದ ॥೮॥ ನಾಳೆಫಲುಗುಣ
ತಪ್ಪಿದೊಡೆಭೂ | ಪಾಲಕನಕಟ್ಟುವೆನುರಣದಲಿ |ಶೂಲಿಯಡ್ಡೈಸಿದಡೆ
ಹಿಡಿವೆನುಚಿಂತೆಬೇಡಿದಕೆ ॥ ಕೇಳುಪದ್ಮವ್ಯೂಹದಲಿಹೊ |ಕ್ಕಾಳುಸುದಳಿ
ದಡಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಭಾಳಲೋಚನನೆಂಬಪಿರದನುಬಿಟ್ಟೆನಾನೆಂದ॥೯॥ವಳ್ಳ
ತಿದುಕಡುಭಾಷೆನಾಳಿನ | ಗೆಲ್ಲವೇಗೆಲನರ್ಜುನನುಹೊ | ಕ್ಕಲ್ಲಿಹೊಗುವೆ
ವುತರುಬಿಕಾದುವೆನಮುಕಳನೊಡಗೆ ॥ ಅಲ್ಲನೀನೊಲಿದಂತೆಮಾಡೆಂ |ನೆ
ಲ್ಲವೇತಕ್ಕೆನುತಕಾಹಸ | ಮಲ್ಲರಿದ್ದುದುವೀರಸುಮಸಪ್ತಕರುಫಲ್ಗುಣಸುತ॥
ಪೂತುಪಾಕುತತ್ತಹೊತ್ತಿಸೊ | ಳಾತುಕೊಂಬುವರಾರುಪಾರ್ಥವ|ಜಾ
ತಿಯುಲಿರಣಧಿಟ್ಟರುಂಟೇಸಿನ್ನುಹೋಲಿಸಲು ॥ ಸೋತುದರಿಬಲಹೋಗೆ
ನಲುಮುಂ | ಯಾಂತುನಿಸ್ನಿಸಿಹೊನ್ನಪಟ್ಟಲೊ | ಳಾತೆಗಳಿಗೋಲಿದಿತ್ತ
ನೃಕಪರ್ಣರದವೀಳೆಯವ ॥ ಹರದುದೋಲಗವಿತ್ತಭುವನದೊ| ಳಿರುಳಡ
ವಿಗವಿತಕ್ಕೆಹರಿದವು | ಕಿರಣತತ್ತಿನನಭ್ರದಲಿತಾರಕೆಯತೇರುಗಳ॥ ಹರಿ

ಯೆಮುಂಜಿನನದಿಯುಹೂಳ್ಪವು| ಸರಸವಾಯಿತುಗಗನತಳತಾ|ವರೆಯುಸಖಿ
ನಿಜರಥನನೂಕಿದನುದಯುಪರ್ವತಕೆ॥೧೨॥ಕೆದರಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಬರಸಿಸಿದಿ|
ದದುಭುತಧ್ವನಿಯುಲಿನಿರಂತರ|ಪದರಿವ್ಯಿದವುಕಹಳೆಬಿರುದಾವಳಿಯುರಥಿರ
ಥರ ॥ ಕದುಬಿದವುತಂಬಟದಧ್ವನಿದಿಗು | ವದನವನುಬಲುಬೊಬ್ಬೆಯುಲಿ
ನೆಲ |ನದುರೆನಡದುದುಸೇನೆಕಲಶೋದ್ಭವನಸನ್ನೆಯುಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಉಲಿ
ದುಸೆಮುಸಪ್ತಕರಾತಂಮುಯು | ಕಳನಗೆಲದರುಚಾತುರಂಗದ |ದಳದತರ
ಳಕೆತೆಕ್ಕೆಮಿಗೆಕುರುಭೂಮಿಗೈತಂದು | ಕಳನವೆಂದಣಿಸಿದವುರಾಯನ|
ಕೆಲಬಲದಸುಯಿಧಾನದಲಿರಿಪು |ವಳಯಧೂಳಿಪಟಲಪ್ರೋಕ್ಷನುರಣವನಾ
ದ್ರೋಣ ॥೧೪॥ ನೆರದನಿಜಸೇನಾಧಿಪರಸಂ | ವರಣಗಳನೋಡಿದನುಸೀ
ಡಿತ | ನರಿಬಿರಿದವಂಡಳಿಕರಿಗೆ ಕಾಳಗದವೀಳೆಯವ॥ಹರಿಗೆಹಲಗೆಕೃಪಾ
ಣತೋಮರ | ಪರಶುಕಕ್ಕಡೆಕುಂತಮುಗ್ಗರ | ಸುರಗಿಯತಿಬಳನಾಯ
ಕರನಿಲಿಸಿದನುವಳಯದಲಿ ॥೧೫॥ ಎಸಳಸಳುಮಿಗೆಸುರಿಸ್ಪದಲಿಜೋ| ಡಿಸಿ
ದವನೀಪಾಲರನುತ | ದ್ವಿಸಜಕರ್ಣಿಕೆಹೊದ್ದಿನಲಿಬಲಿದನುಸುಯೋಧ
ನನ ॥ ಪಸರಿಸಿತುಕೌರವಕುಮಾರ | ಪ್ರಸರಕೇಸರವಾಗಿನ್ಯತ್ಯವಿ |
ನೊಸಗೆಗತ್ತಿದನುಡಿಯನಲುತಳಿತವುಪತಾಕೆಗಳು ॥೧೬॥ ನಿಲಿಸಿದನುಗಾ
ವುತರನಾಹೊರ | ವಳಯದಲಿರಾವುತರುನುುಿದೊಡೆ |ನಿಲವುದೊಗ್ಗಿನ
ದಂತಿಘಟೆನಿಜಸೇನೆಗಡಿಹಾಗಿ ॥ ತೊಲಗಿದಡೆತೇರುಗಳುತೇರಿನ|ದಳಕೆತಾ
ನೊತ್ತಿಗಿರಣದ| ಗ್ಗಳೆಯರಿದ್ದುದುರಾಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಸಂದಣಿಸಿ॥
ಅರೆನೆಲೆಯುಸುಯಿಧಾನಬಾಹ್ಲಿಕತರಣಿಸುತಗುರುಸೂನುಕೃತವ |ರ್ಮ
ರಿಗೆಕೃಪದುಶ್ಶಾಸನಾದ್ಯರಿಗಿದಿರಿನಾರೈಕೆ॥ಎರಡುಕೆಲದದಲಿಕಲ್ಯಕಕುನಿಗ|
ಳಿರಲುಸೇನೆಯುಸುತ್ತುವಳೆಯದ | ಭರದಿಕೈಕೊಂಡೊದ್ದುಮೆರದನುಗ
ರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ ॥೧೭॥ ಹಿಳುಕತಿರುಹುತಸಂಮುಖದಬಲ | ದಳವಿಯಲಿ
ಗಿರಿಯಂತೆಸೈಂಧವ | ಬಿಲುದುಡಿಕೆಮೋಹರಿಸಿದರುಭೂರಿಶ್ರವಾದಿಗಳು ॥
ದಳದಕೆಲಬಲದೊಳಗೆನೃಪಸಂ | ಕುಲವನಿಲಿಸಿದನನುನುಕಾಲನ! ಬಳಗ
ಕೌತಣವಾಯ್ತುಚಕ್ರವ್ಯೂಹರಚನೆಯಲಿ ॥೧೮॥ ನಿನಹೇಳುವೆಯಂದನೃ
ಪತಿಯು| ಸೂನುವಿನಮೋಹರವನಳ್ಕಿರಿ |ವಾನೆಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿಗಗನಕೆಮೊ
ಗವಕುದುರೆಗಳ ॥ಅನ್ಯಪರರಥವಾಜಿಗಳಗಿರಿ | ಸಾನುಸಟಿಲಲುಜಡಿವಭೇ
ರಿ| ಧ್ವಾನವವನುಪಾಯವಳದಸುಭಟರಸಿಂಹಘರ್ಜನೆಯು॥೨೦॥ ಜವನವ್ರೊ
ಲುವ್ಯತ್ಯನಿತಾಳಿಗೆ | ಬವರಭೈರವನುದರಕಂಲಿೀ | ದವನದಾಡೆಗಳಿ
ರುಬುಮುಜಗನನಾಲಿಗೆಯುಬಿಬಿಬು ॥ ಹವಣಹೊಗಳುವಡರಿದುಬರಸಿದಿ |
ಲವನಿಗಳಿದುಗೊವದಬಲಹ್ನಿಯು | ಜವಳಕೆಯೊಪ್ಪೊಸತೆನಲುಚಕ್ರವ್ಯೂ

ಹರಂಜಿಸಿತು ॥೨೧॥ ಭಟನಬಿಲುಡ್ಡೋಂಕಾರಹೊಯ್ಲಿನ। ಪಟಹದಬ್ಬರ
ಲಗ್ಗಸೂಳಿನ। ಚಟುಳತರನಿಸ್ಸಾಳನಿನದತಂಬಟನಕಡುಧ್ವನಿಯ॥ ಪಟುಭ
ಟರಬೊಬ್ಬೆಗಳವುಬ್ಬರ। ಕಟಕಗಬ್ಬರತಡೆಯಲಾದುದು। ಸಿಟಿಲನಯ
ನನದಿನವಲೊದಗುವಕಡಲನಡಗಿಸಿತು ॥೨೨॥ ಕಾಲರುದ್ರನಕೈಯಶೂ
ಲವೊ। ಕಾಲಭೈರವಹಿಡಿವಬಲುಕರವಾಳವೋ ಪ್ರಳಯಾಂತಕನಕೋ
ಣನಕೋಡಹೊಯ್ಲುಗಳೋ॥ ವಳಸುವಡಿದುವ್ಯತ್ಯವಿಸಗೋ। ನಾ
ಳಹೊಗುವಡೆಕಡಲನಡುಸುಳಿ। ಕಾಲಮೇಘದವೊತ್ತವಸಲಂಜಿಸಿತುಬಿ
ರುದರನು ॥೨೩॥ ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕಡಲ। ಸ್ವಾಳಸಿದಂತಿರೆಸಿಡಿಲಹೊ
ಯ್ಲಿನ। ಬಳಗದಂಬಿರೆಕೊಡೆಬಿರುದಿನಬಟರುಬೊಬ್ಬಿಡಲು ॥ ಉಲಿವತೇ
ಜಿಯಡ್ಡೋಂಕೆಗಳಗೊಂ। ದಳದಕರಿಘಟೆಗಜರುಗಳವ। ಗ್ಗಳದರವದ
ದ್ಭಟನವುಕಾರವಸೈನ್ಯಶರಧಿಯುಲಿ ॥ ಮೇಳವದೊಳೆನ್ನಾನೆಗಳಬರ। ಹೇ
ಳುಸುಭಟರೊಳಗ್ಗಳರಬರ। ಹೇಳುಬಿಂಕಕೆಬಿರನಿಹೀನಾರ್ಜುನರಬರಹೇ
ಳಾ ॥ ಲೋಲುಪಡಿಯುವನಿಯಲಿಹರಿಬರ। ಹೇಳುಯಮನಂದನನಯಿಂದಿ
ನ। ಕಾಳಗಕ್ಕಿಂದಿತ್ತಭಟ್ಟರನಟ್ಟದನುದ್ರೋಣ॥ ತುರುಗಹಲ್ಲಣಿಸಿದವುಸು
ದನುಳ। ಘುರದನಾರಂಭದಲಿಮುಸುಕಿದ। ತುರಗದಲಿಹೂಡಿದವುರಥ
ಕಾಲಾಳನುಂಕೊಂಡು ॥ ಅರಸನನುಜರುಸಹಿತಕೃಷ್ಣನ। ಬೆರಳಸನ್ನೆ
ಗೆಕೀವಿಬಿಡೆಮೋ। ಹರಿಸಿಸಿಂದರುಮುರಿದಮುಕರವ್ಯೂಹರಚನೆಯಲಿ॥ ನ
ಡದುಸಮಸಪ್ತಕರುಬವರವ। ಬೆಡಗಿನಲಿಮೋಹರಿಸಿಮುರಿವಮು। ಗಡ
ಣಸಿದನರ್ಜುನನಸುಬರಲಟ್ಟಿದರುಭಟ್ಟರನು ॥ ಸಿಡಿಲತಾಳಿಗೆಯನೆಲುದೂ
ತರು। ಗಡಬಡಿಸಿಪಾರ್ಥನನುಕಾಳಗ। ದೆಡೆಗೆಕರೆಯಲುಮಹಿಲವಿಗಲ್ಕೈ
ತಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೨೭॥ ಬಂದುಸಮಸಪ್ತಕರದೂತರು। ನಿಂದರರ್ಜುನ
ನಿದಿರಿನಲಿನೀ। ನಂದಗೋಪನಮಗನಬಿಡುಸೆರೆವಿಂಗೆಕರೆಹರನ ॥ ಇಂದು
ರಣದಲಿಬದುಕಿದರೆನೀ। ಸೆಂದಿಗೆಯುಬದುಕಿದವನಿಂದಿರು। ನಿಂದಿರೆಂದವ
ಗಡಿಸಿಹಿಂಡಿದರುಫಲುಗುಣನಶರಗ ॥೨೮॥ ಖರೆಯರಹರುಂಟುಂಟುಸೆರವ
ನು। ಕರಸಿಕೊಡಿಬಹೆನೆನುತಲರಿಗಳ। ಚರರಕಳುಹಲುದ್ರೋಣನಟ್ಟಿ
ದಭಟ್ಟರೈತಂದು ॥ ಕರದರರ್ಜುನನನುವೃಕೋದರ। ಧರಣಿಪತಿಮಾದ್ರೇ
ಯಹೈಡಿಂ। ಬರಿಗೆಸೂಕದುಪಾರ್ಥಪದುಮವ್ಯೂಹವಿಂದಿನಲಿ ॥೨೯॥ ಶಿ
ವನಬೇಡಿದಶರನಿತ್ತೆಗೆಗಾಂ। ಡಿವನಬಿಗಿನಿನ್ನಿಷ್ಟದೈವವ। ತನಕದಲಿನೀಬೇ
ಡಿಕೊಂಬುದುಪರಮಸದ್ಗತಿಯ ॥ ಅವರಿವರಹವಣಲ್ಲಗುರುಮುನಿ। ದವ
ಗಡಿಸಿದರೆನಿಲುವನಾವನು। ಬವರಕೇಳೇಳೆಂದುಜಡದರುದೂತರರ್ಜುನನ॥
ಚರರಕಳುಹಿದನಸುರರಿಪುವಿಗೆ ॥ ಕರವಮುಗಿದನುಪಾರ್ಥನೀಸಂ। ಗ

ರದೊಳಗೆವಿಸ್ಮೃತಿಯುಚಿತ್ತದೊಳಾವಧಟ್ಟನಲಿ॥ ಬೆರಸುವವುನಾವಿಂದಿನೀ
ವ್ಯೂ|ಹರದಮುರಿವಸದಳಸಿಧಾನಿಸ | ಲರಿದೆನಲುಮನದೊಳಗೆನಿಶ್ಚೈಸಿದ
ನುಮುರವೈರಿ ॥ ಅಳಿಯನೀವ್ಯೂ|ಹರದೊಳಲ್ಲದೆ | ಫಲುಗುಣನಮಗನಿ
ವನುಬಲುಗೈ|ವುಳುಹಬಾರದುಕೊಯಿದರೆಕಲಿಯುಗಕೆಗತಿಯಿಲ್ಲ॥ ಫಲು
ಗುಣನನಾವಿತ್ತಲೆಯೊಯಿದರೆ | ಬಳಿಕನಿರ್ಣಯವೆಂದುಮನದಲಿ | ತಿಳಿದು
ಪಾರ್ಥಂಗೆಂದನಸುರಾರಾತಿನಸುನಗುತ ॥೩೨॥ ಗುಣಕೆಹುದುಡೇನಿನ್ನ
ಮಗನೀ | ರಣಕೆಬಗೆವನೆಸೂರ್ಯನಾರೋ | ಗಣೆಗೆಸೊಡರೇನಾಕದೇತ
ಕೆಬಮುಲಭಂಡತನ॥ಕೆಣಕುನಡೆನಮುಸಪ್ತಕರಯಿರಾ|ಬಣಗುಗಳಕೊಂ
ಬನೆಕುಮಾರನ|ನಣಕವಲ್ಲೆಂದಸುರರಿಪುತಿರುಹಿದನುನಿಜರಥವ॥೩೩॥ಹ
ರಿಸುತಕಲಿಪಾರ್ಥನತ್ತಲು|ತಿರುಗಿದನುಬಳಿಕಿತ್ತಲೀವ್ಯೂ|ಹರಮುಹಾಂ
ಭೋನಿಧಿಗೆಮೊಗಸಿತುಪರ್ವತೋಪಮರು॥ ಮೊರವಪಟಹಮೃದಂಗಘ
ನಜ|ಝರಿತವೆನೆನಿಸ್ಸಾಳರವದ| ಬ್ಬರಣೆಗಬ್ಬರಿಸಿದುದುಕಮಲಭವಾಂಡ
ಖರ್ಪರವ॥ಅರರೆ|ಜರುವಕಹಳೆಗಳಬೊ|ಬ್ಬಿರಿವನಿಸ್ಸಾಳದಲಿಗರುಡಿಯ|
ಗುರುವಿನೊಡ್ಡಣೆ ಗಾಗಿತಿರುಗಿತುಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ॥ ಮುರಿದುದಗ್ಗದ
ಚೂಣಿನಾಯಕ | ರರಿಯಲಾತುದುಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯ|ರುರುಬಿದರುತೆಗಸಿ
ದರುಕೌರವಬಲದಮುಂಗುಡಿಯ॥ ಬಲಿದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹದೊಡ್ಡನು|ನೆಲೆ
ಯಭೇದವನರಿಯಧಾರಿಪ್ರ | ಬಲವಕೆಡಿಸಲುಹಾಯ್ದುಹೊಗಿಸಿದಡನಿಲಜ
ನರಥವ॥ಎಲೆಲೆತ್ರಿವಿಶಿಪಿಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ|ತಲೆಯತೆಗೆದೆಗೆಯೆನುತಬಿಲು
ಗೈ | ಚಳಕದಲಿಬೀರಿದನುಬಾಣವನತಿರಥರಮೇಲೆ ॥೩೬॥ ಅನಿಲಜನಕರ
ದುರವಣೆಯನಂ | ಜಿನಲಿಕಳಿತನುಸೈಂಧವಾದಿಗ| ಳನುವರದೊಳುರವಣೆ
ಸಿಗೆಲಿದರುವೈರಿನಾಯಕರು॥ ವಿನುತಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಾಹವ |ದನುವನರಿಯ
ದೆನಮರಭೀಕರ| ವನಧಿಯವಗಾಹದಲಿಮುರಿದರುಸಾಹಸೋನ್ನತಿಯ ॥
ಅಲುಗಿದರುವ್ಯೂರ್ಬಲದವರುಮನ | ವಿಳುಹಿದರುಭೀಮಾದಿಗಳುಕಳ |ವ
ಳಿಶಿದರುಸಾತ್ಯಕಿವಿರಾಟದ್ರುಪದಸೃಂಜಯರು ॥ ಉಲುಕಲಮ್ಮದೆಪಂಚ
ಪಾಂಡವ | ರಳುಕಿದರುರಣಹೂಣೆಗರು |ತಲ್ಲಳಿಸಿದರುದ್ರೋಣನಲಿಗು
ರುವಣೆಯರಸುವ್ಯೂಹರಕೆ॥೩೮॥ಬಗೆಯಲಾದುದುಹಾದಿಸಮರವ|ಹೊ
ಗಲುಮೊಗಸುವರಿಲ್ಲಲಾಬಲು|ಜಗಳಕಡುಹುಕ್ಷತಿರಥರುಬೆಂಗೊಟ್ಟುಮೊ
ಗದಿರುಹೆ ॥ ತೆಗವುತಿದೆನಿಜಸೇನೆಯಲಿಬರೆ| ಪೊಗುವದಾವವನೆನುತನೃಪ
ತಿಗೆ | ದುಗುಡವನುಬಿತ್ತಿದರುಸಹದೇವಾದಿನಾಯಕರು ॥೩೯॥ ಉರವಣೆ
ಸಿದರುನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ವರವಿರಾಟದ್ರುಪದಕೈಕೆಯ|ಬಿರುದಧೃಷ್ಟದ್ಯು
ಮ್ನಕುಂತೀಭೋಜನೊದಲಾದ॥ ಧರಣಿಪರಥಟ್ಟೈಸಿರಿಪ್ರವೋ| ಹರಕೆ

ಕವಿದರುಕಾದಿದರ್ಗರ್ವ| ಸುರಿಯಲರಿಯದರರಿನೃಪತಿರ್ದರುಬಸಿವಪ್ಪು
ಗಳಲಿ ॥೪೦॥ ಸುಳಿದುಹರಿವೋಬಳಿಯವೋಹರ |ದೊಳಗೆವುಗಿದರೈವ
ರಾನಂ | ಡಳಿಕರಿರಥಡಹೋಗಿಹೋಗಿಯನುತ್ತ ಖಾತಿಯಲಿ ॥ ಜಲ
ದುಡುಕಿಪವನಮಾನನಂದನ | ನಳವಿಗೊಟ್ಟನುಹೂಣೆಹೊಕ್ಕ ತತಿ|ಬಳಸ
ನಿರಿದನುಘಾಯನಡದನುಘೋರಸಮರದಲಿ ॥೪೧॥ ಕಾದಲೆನ್ನಳವಲ್ಲಬ
ಲರುಘಿರ್ದೆ | ದವಿದುಶಿನಶಿವಯನುತನ್ನ | ಕೋದರನುಬೆರಗಾಗಿದುಗುಡ
ವಕಿತ್ತುನಿಜಮುಖಕೆ ॥ ಕೈದಗೆಯರಿಪ್ರಬಲದಸುಭಟರು | ಕಾದಿದನುಕ
ಲಿಸೀಮಗೆಲಿದನು| ಹೋದನೆಂದುದುಕೊಡೆಕೈಗಳಹೊಯ್ಯುತಮುತಮ
ಗೆ ॥೪೨॥ ಆನುಹಾವೋಹರವನೊಡೆಯಲು | ಸೋಮಕುಲಜರುಸೀತ
ರಾದರು | ಹಾನುಹಾದೇವೆನುತಧರ್ಮಜನೋಡಿತಲೆದೂಗಿ ॥ ರಾಮನ
ರಿವನುಕೃಷ್ಣನರಿವನು | ಶೀವಯಲಿಕಲಿಪಾರ್ಥನರಿವನು | ಭೂಮಿಪತಿ
ಗಳೊಳುಳಿದಭಟರಿಗೆಹರಿವುದಲ್ಲೆಂದ॥೪೩॥ ಹೊಗಲುಬಲ್ಲನುಹೊಕ್ಕವ್ಯೂ
ಲುಹರೆ | ದೆಗೆಯಲರಿಯನುರಾಯಪಾರ್ಥನ | ಮಗನುಮತ್ತೈದನೆಯ
ಮಹಿಮರಕಾಣೆನಾನೆನುತ ॥ಅಗಿವಚಿಂತೆಯೊಳರಸವದನದ|ದುಗುಡಭಾ
ರದಲಿರಲುಮುಂಗೈ | ನಿಗಳವನುತಿರುಹುತ್ತನಸುನಗುತೆದ್ದನಾಶಿವಮುನ್ಯ॥
ಜನಪನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸದುಕೈಮುಗಿ | ದನಗೆಬೆಸಸೈಬೊಪ್ಪನಾಬ| ಲ್ಲೆನು
ಮಹಾಹವದೊಳಗೆಚಕ್ರವ್ಯೂಹಭೇದನವ॥ಅನುವರವಗೆಲುವೆನುಕೃತಾಂ
ತನ | ಮನೆಗೆಕಳುಹುವೆನಹಿತರನುನೀ | ವಿನುತುಬಿಂತಿಸಲೇಕೆಕಾಳಗಕೆ
ನ್ನಕಳುಹೆಂದ ॥೪೪॥ ಹಸುಳೆಯುಧಟನನುಡಿಯಕೇಳಿದು | ನಸುನಗುತ
ಧರ್ಮಜನುಘನರಾರು | ಪನ್ನಿನಗುಂಟೆನುತತನಯನತೆಗದುಬಿಗಿಯ
ಪ್ಪಿ ॥ ಶಿಶುವುನೀನೆಲೆಮಗನೆಕಾದುವ | ರಸವುಬಳೆರುಕಣ್ವಾವುಹಾರಥ |
ರೆಸುಗೆಗಳನೀನೆಂತುಸೈರಿಸಲಾಪೆಹೇಳೆಂದ ॥೪೫॥ ಜನನಜಕ್ಕ್ಷಿಸುನರ
ನೇಕರು | ಶಿವನಸಮಗೈವೀರರಹರದು| ನವಗೆಸಹಿತಳವಲ್ಲನೀನೆಂತೆಲ್ಲವ
ಟುಭಟರ ॥ ತಿವಿದುಹೊಗುವೈಮಗನೆನಿನ್ನ | ತ್ಸವದನುಡಿಯೇಸಾಕೆನು
ತತ | ಕ್ಷ್ವನಿಶಿವೋಹದಕಡಲೊಳಗನಿಪನ್ಮೂಡಿಮುಳುಗಿದನು ॥೪೬॥ ಇ
ವಗಗೆಲುವೆನುನಿಂದರಿಪುವನು | ಜನಗೆಬೋನವಮಾಡದಿದ್ದರೆ| ಬನರವ
ನುಕಲಕದೆನುಸಾರಥರೆನಿಪನಾಯಕರ ॥ ಅವನಿಯೊಗ್ಗರಗಿಸದೆವಾ
ರಾಂ | ತರನನುಂಗದಡಾಬಳಿಕನಿ | ನ್ಮವಗೆಯರ್ಜುನನಗೆಂದುಜನಿಸಿದನೆ
ನಗೆಬೆಸಸೆಂದ ॥೪೭॥ ಮಗನೆರಾಯರದಳಕೆನಿನ್ನನು | ಮಗುವನರಿದರಿ
ದೆಂತುಕಳುಹುವ | ಬಗೆಯತಹೆನ್ನೈಸೀನುಪೇಳ್ಕುಶುನಿಂಗೆಬುದ್ಧಿಯುನು ॥
ಅಗಣಿತದರಿಪುಕಟಕವೋರೆಯು | ವಿಗಡರಿವಿರಿಗೆಕಳುಹಲಾರೆನು | ಹಗೆ

ಯುಗಲುವುದುನಿಲಲಿಧರಣಿಯುಸೊಲ್ಲೆವಾಸೆಂದ ॥ ಏಕೆನಿಮಗಿದಿರಾದವೈರಿ
ಯು । ನೂಕುವೆನುಪೀಳೆಯುವಕೊಡುನೀ । ಕಾಕಬಳಸುವಹುರಿದಗಳಹು
ವಡೆಮಗೆತಾನೆನುತ ॥ ನೂಕಿನೋಡುವುದೆನುತಕರಿಕಪು । ಲಾಕರವಕ
ಲಕುಪವ್ರೊಲೀಗಳುದ। ಲೋಕಪನುಚೆರಿಸುವಭಾಷೆಯುಬರಸಿಕಳುಹೆಂದ॥
ಬೇಡಮಗನೇವ್ಯೈರಿನಾಯಕ । ಮಾಡಿಗಳುವೆಗ್ಗಳರುನಿನ್ನನು। ಜೋಡಿಕೊಂ
ಬೆನುಕಳುಹಲಾರೆನುನಿನಗೆತೀರುವುದೆ॥ ನೋಡನೋಡಲುಕೊಲುವವಾ
ರಿಯು । ಕೇಡನಾನಿದಕಾಣಲಾರೆನು । ಕಾಡದಿಹುದೈಕಂದನೀನೆನುತಿರ್ದ
ನಾಭೀನು ॥೫೧॥ ಮುಡಿಯುಸಂತೈಸುತ್ತಪಾರ್ಥನ। ಮಡದಿಹರಿತಂದಳು
ಕುಮಾರನ । ಹಿಡಿದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳುಮರಣವಸೆನವರೆಮಗನೆ ॥ ಮಿಡು
ಕಲನ್ಮಿತ್ರರುಹುರಿಯುತಂದೆಯು । ರಡಬಗವೊಳೀಹರಕೆಬಯಸದೆ । ಕಡುಸು
ನದಕಾತರಿಗತನಬೇಡೆಂದಳಾಜನನಿ ॥೫೨॥ ತಡೆಯಲಹುದೇತಾಯೆರಿಪುಗ
ಳ । ತಡೆಗಡಿದುಸುಖಿಯಾಗುರಣದ।ಗ್ಗಳಿಯಸುಭಟರಜೈಸುಕಾಳಗದೊ
ಳಗೆನೀನೆಂದು ॥ ಹಿಡಿದಛಲವನಂಗೆಲಿದುಜಯಸಿರಿ।ಗೊಡೆಯನಾಗೆಂದೆನ್ನ
ಹರಸದೆ । ಯುಡೆಯೊಗುವರೇತಾಯೆನೀನೆನುತಿರ್ದನಭಿಮನ್ಯು ॥೫೩॥ಕ
ಲಕುವೆನುಭಟಸಾಗರವನಂ । ಡಲವನಹಿತಕುಮಾರಶತಕರ।ತಲೆಯನ
ರಿವೆನುಸುರರುಘೇಯೆನೆಬೀದಿನರಿವರಿದು ॥ ಗೆಲವಸೂರೆಯಕೊಂಬೆನಿಂ
ದಿನ । ಬಲವನಾಮನ್ನಿಸಿದೆನಾದರೆ।ಫಲುಗುಣಾಗೆನಿಮಗೆಂತುಜನಿಸಿದೆತಾನು
ಹೇಳೆಂದಾ ॥೫೪॥ ತುಡುಕಿವಜ್ರವಾಸವನುತ। ನ್ನೊಡನೆಸಮರಕೆಬರ
ಲಿಮೇಣ್ಕೆಂ। ಗೊಡಲಿಗೊರವನುಖಾತಿಯುಲಿಯುದಿರಾಗಿಹರಿತರಲಿ ॥ ಕಡ
ಲೊಳೊರಗುವಕೃಷ್ಣನರ್ಜುನ । ನೊಡನೆಸಮರಕೆಬರಲಿಗೆಲುವೆನು। ಹ
ಡೆಯುದಿರ್ದಡೆನಿನ್ನಮಗನೇತನ್ನಕಳುಹೆಂದ ॥೫೫॥ ಸುಳಿಯುಬಹುದಂಬು
ಧಿಯುನಡುವಣ । ಸುಳಿಯೊಳೇಸಂವರ್ತಕನಕಣ।ನೊಳಗೆಸುಳಿಯುಲುಬ
ಹುದುಮೃತ್ಯುವಿನಲಿನಹೊಳಲೊಳಗೆ॥ ಹೊಳಕಬಹುದಹಿಪತಿಯುಮುಂ।
ಡಲದೊಳಾನಲುಬಹುದುಕಾಣೆನು । ಗೆಲುವಹದನನುನಮಗೆಪದ್ಮವ್ಯೂ
ಹಭೇದನನ ॥೫೬॥ ಬಿಡುಮುರೀಚಿಯುತೊರೆಗೆಹರುಗೋ। ಲಿಡುವರುಂ
ಟೇಲೆಪ್ಪದುರುಗನ । ಹಿಡುವರೇಕ್ಕೈಗರುಡಮತವಾತಿಚಪಳನೆನ್ನದಿರು ॥
ಕೊಡನಮಗೆನಕುಮಂತ್ರದೊಡ್ಡಿನ । ಕಡಿತಕಾನಂಜುವೆನೆವೆಗ್ಗಳ।ನು
ಡಿಯುಲಮ್ಮೆನುತನ್ನನೀಗಳೆಬಿಟ್ಟುನೋಡೆಂದ॥೫೭॥ ಕಂದವೈರಿಯುವ್ಯೂ
ಹಸಮುದಳ। ವೆಂದುದಲ್ಲದರೊಳಗೆಕೃಪಗುರು।ನಂದನರುರಾಧೇಯುಭೂ
ರಿಶ್ರವಜಯುದ್ರಥರು ॥ ಇಂದುಧರನದಹಾಯ್ಪುಡೊಮ್ಮಿಗೆ।ಹಿಂದುಮುಂ
ದೆನಸುವರರೀಗೆಲು । ವಂದವೇನೈಸಮರವಿದುಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲೆಂದ॥೫೮॥

ಗಾಳಿವೆಮರುನೃಮಂಟಿವಸ್ತ್ನ । ಜ್ವಾಲೆಹಿಮಕಂಜುವೃದೆಮಂಚಿಗೆ । ಮೇ
ಲುಗಾಳಗಪುಂಜಬಬುಜೇಸಗೆಯುಬಿಸುಲೊಳಗೆ॥ ಬಾಲನಿವನೇನೆಂದಪಜ್ಞೆ
ಯು । ತಾಳಲಾಗದುಬೊಪ್ಪನಿಂಪುತಿ । ಯಾಲೆಗಾತ್ರಣವಿಕ್ಕಿತೋರುವೆ
ನೊರಸಿರಿಪ್ರಬಲನ ॥ ೧೯ ॥ ಅಹುದುಮಗನೆಸಮಗ್ರಬಲನೀ । ನಹನಿದಾ
ನಿಸಲಿಂದುಪವನಜ ।ಸಾಹಸಮುರಿದರುಕಾಯ್ದುಬಿಟ್ಟನುನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ
ಯು ॥ ಸಹಿದ್ರುಪದವಿರಾಟರುಗಳುಂ । ಸಾಹಸಮುರಿದರುವಿಜಯುಗರ್ವಿತ।
ರಿಹಬಲನೀನೊಬ್ಬನೇಸಾಧಿಸುವುದರಿದೆಂದ ॥೨೦॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಾಳದ
ಪ್ರಸ್ಪದ । ಪರಿಮಳವೃಷಲಿಸಿದರೆಸಂಪಿಗೆ । ಯುರಳಪರಿಮಳಪಥ್ಯವೇತುಂ
ಬಿಗಳತಿಂಥಣಿಗೆ ॥ ಅರಿಘಟರುಭೀಮಾದಿಗಳಗೆಲಿ । ದಿರಲಿಹೊಲ್ಲ ಹವೇನು
ಘನಸಂ । ಗರದೊಳಗೆನಮ್ಮೊಡನೆತೊಡಕಿದಡರಿಯುಬಹುದೆಂದ ॥೨೧॥
ಕೈದುಕಾರರಬಿಗುಹುಘನನೀ।ಹೊಯ್ದುಮೊದಲಲಿಬಿಡಿಸುಬಳಿಕಾ।ವೈದಿ
ನಿಂನನುಕೂಡಿಕೊಂಬೆವುಹೊಕ್ಕುಬಳಿಸಲಿಸಿ ॥ ಯೈದಿಹೊಲರೆಯಲಿಹೂ
ಣೆಹೊಗದಿರು । ವೈದೆಗದುಕಾಪುವುದುಜಯುಸಿರಿ । ಗೈದತನಸಿಂಸಿಂದಮು
ರೆವುದುಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ಕೆತ್ತುಕೊಂಡರೆಬಿಸುಡುವೆನುರಥ । ಮತ್ತಲು
ರುಬಿದಡತ್ತಕೊಳನಲಿ । ಮತ್ತಗಜತುಳಿವಂತೆಕದದುವೈರಿವಾಹಿನಿಯು॥
ಹೊತ್ತಿಹೋಗುವಪರಾಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯು। ತುತ್ತುಪದ್ಮವ್ಯೂಹದೇವರು ।ಚಿ
ತ್ತವಿಸುವುದುಹೊತ್ತನೂಕದೆತನ್ನ ಕಳುಹೆಂದ ॥೨೩॥ ಶರನಿಧಿಯುಮಡಬಾ
ನಳನದ। ಕ್ಷೀರಿಯುವರ್ಮವತಿವಿಪತ್ತುಂಬಿಯು।ಮುರಳಿಂದಲೆಯುಂಟಾಗದದು
ಭವಭಯವದಪ್ರೌಢ್ಯವಲ ॥ ಅತಿಬಲವನೀಖಂಡಿದಡೆಮೋ । ಹರಸುಹಿತತಾಬ
ಹೆನುಸಡೆಯುಂ । ಪರಸನಹಿಮನ್ಯುವಿಗೆಸೇನುಪಕೊಟ್ಟಸಾಹಸಕೆ॥೨೪॥
ಬಂದುಹಕ್ಕಸಿಂಬಿಜಳಹುವುದುಬೇ । ತೆಂಗಡೆಯುಬಿಪ್ರಬಲದಸುಭಟರ ।
ಕೊಂದಡಲ್ಲದೆಮಾಣೆನಾದಡೆನಿನ್ನ ಮೇಲಾಣೆ ॥ ಎಂದುಪಾದಕ್ಕೆರಗಿಭೀ
ಮನ । ವಂದಿಸುತಸಹದೇವನಕುಲರಿ । ಗಿಂದುಮುಖಿಯುರಿಗೆರಗಿಸೇಮುನ
ಕೊಂಡುತಾನಿಂದ ॥೨೫॥ ಶಿವಶಿವಾಶಿಶುವಿವನುರಿಪ್ರಗಳು । ಜವನಜಾಜೆನಿ
ಸುವಮುಹಾಪಥ । ನಿವಹಕೊಬ್ಬಗೆಗಡಸಮಾಹಿತವಲ್ಲಸಮರಂಗ ॥ಅವನಿ
ಪತಿನಿರ್ದಯುನಲಾಕಂ। ಡೆವೆಕುಮಾರನನಿಕ್ಕಿಬಹರಾ । ಜ್ಯವನುಸುಡುಸು
ಡದೇತಕೆಂದುದುಸಿಬಿಳಪರಿವಾರ ॥೨೬॥ ಲಲಿತಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಡನೆದಾವಾ।
ನಳನಕಾಡಾಖಾಡಿಸುರಲತೆ । ಯೆಳೆಯುಕುಡಿಮುರಿದೊತ್ತಲಾಪ್ರಪವಜ್ರ
ಧಾರಯುಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಳವುಗಜದಕೈಯೊಡ। ನಳವಿಗೊದಲಂತರವಪಾ
ಪಿಗ । ಳೆಳೆಮಗನಕಳುಹಿದರುಕಾಳಗಕೆಂದುದಮರಗಣ ॥೨೭॥ ಬಿಗಿದು
ಗಂಡುತಿಗೆಯುನುಡೊಂಗಾ । ಯುಗದಹೊಳಪಕರಾರಿಯುನುಸೊನೆ। ಮು

ಗುಡಿಸಾಧುಜವಾಜಕತ್ತುರಿಗಂಧಲೇಪದಲೀ ॥ಮುಘೆಮುಖಪಹೊಂದೊಡೆ
ರಹೇರಾ |ಳಿಗಳನೊಪ್ಪಂಬಡೆದುಕಿರುನಗೆ | ಮೊಗದಸೊಂಪಿನೊಳಾಹ
ವಕ್ಕನುವಾದನಭಿಮನ್ಯು ॥ ಉಲಿವಘಂಟೆಯುಕುಣಿವತುರುಗಾ | ವಳಿಯ
ಗಗನದಲಗಿವಬಿರುದಿನ | ಪಳಹರದತೆತ್ತಿಸಿದಕನಕದಚೌಕಸತ್ತಿಗೆಯು ॥
ಘೌಳುಘೌಳಿಪಚಿತ್ಕಾರಕೋಳಾ| ಹಳದಸೂತನರೇಖೆಯುಲಿಭಟ | ಕುಲ
ಲಲಾಮನತೇರುಬಂದುದುತೀವಿದಸ್ತ್ರದಲಿ ॥೧೯॥ ತುರುಗತತಿಗಳಿನಮಿಸಿ
ರಥವನು | ತಿರುಗಿಬಲವಂದೇರಿಚಾಪಕೆ | ಕರವನೊಸಲನುಚಾಚಿಭಾರಿ
ಯುಭುಜವನೊದರಿಸುತ ॥ ಅರಸನನುವಂದಿಸುತಭೀಮನ | ಹರಕೆಯುನು
ಕೈಕೊಳುತನಕುಲಾ|ದ್ಯರಿಗೆಪೊಡವಂಟಡರಿದನುನವರತ್ನಮಯರಥವ॥
ಸೂಳವಿಸಿದಾಲಗ್ಗೆಯುಲಿಸಿ | ಸ್ಸಾಳತತಿಸಿಡಿಲೊದರುವವೊಲು | ಬ್ಬಾಳು
ಗಳುಕೈನೆಗಹೆಕೈವಾರಿಸುತಗಮಕಿಗಳು ॥ ಸಾಲಹಗ್ಗಾಳಿಗಳುರಿಪುಭೂ|
ಪಾಲಕರಬೈಬೈದುಗಜರಿದ | ವಾಳುತನದಾಳಾಪಬೀರಿತುಬೆಗಡನಹಿತರಿ
ಗೆ ॥೨೦॥ ಒಡನೆಕಳುಹುತಬಂದತಾನೆಲ | ದೊಡೆಯನನುಜರುಸಹಿತತನ
ಯನ | ಬಿಡುವನಿಯುಕಾಲಿನಲಿನನವುತಬಂದುಕಿರಿದೆಡೆಯು ॥ ನಡೆವಿಜಯ
ನಾಗೆಂದುತನುವನು | ತಡವಿದನುಕಡುಮೋಹದೆಡೆಯಲಿ |ಘಮುಡುಘಮಡಿ
ಸಿಶುಬೀಳುಕೊಂಡನುಪಿತೃಚತುಷ್ಟಯವ ॥೨೧॥ ಎಲೆಕುಮಾರಕಹರ
ಕುಮಾರಂ | ಗಳವಿಯಲಿನಿಬಲರಿದುಕೊರಳಿನ | ಬಲುಹನರಿಯದೆಗಿರಿಯ
ಹೊರಲುಘೈಸುವರೆಭಟರು ॥ ಬಲುಗಡಿಯನೀದ್ರೋಣನೀಕೃಪ | ನಲ
ಘುಭುಜಬಲಭಾನುಸುತನ | ಗ್ಗಳೆಯಸೈಂಧವನೆಂದುಸಾರಥಿತೂಗಿದನು
ಶಿರವ ॥೨೨॥ ಮರುಳುಸಾರಥಿನಂಮನಾಪ್ಪುಪ | ಚೆರಿಸಕೊಳಲಾಗದುಕ
ಣಾನೀ|ನರಿಯೆಮಂತ್ರವನಾವಿಂನಂದುಫಲವೇನು ॥ ಗುರುತನುಜನೇಕೃ
ಪನೆದ್ರೋಣನೆ | ತರಣಿಸುತನೇಸೈಂಧವನೆಹುಲು|ನರರುಗಳ್ಳುವಕೇಳು
ಭಾಷೆಯುನೆಂದನಭಿಮನ್ಯು ॥೨೩॥ ಬವರವಾದಡೆಹರನವದನಕೆ| ಬೆವರ
ಹನವಗಡಿಸಿದಡೆವಾ | ಸವನಸವವೆನುಹೊಕ್ಕಡಹುದೆನಿಸುವೆನುಭಾರ್ಗವ
ನ ॥ ಜವನಜವಗೆಡಿಸುವೆನುಸಾಕಿಂ | ನವರಿಪರಲೇರ್ಜುನನುಮಾ | ಧವ
ನುಮುಲತಡೆಗೆಲುವೆನಂಜದೆರಥವಹರಿಸೆಂದ ॥೨೪॥ ಬಾಲನೆಂನದಿರೆನುತರಿ
ಪುಭಟ | ಭಾಳಲೋಚನನೆನಿಸುವರ್ಜುನ | ಬಾಳುಗೆನುತುದ್ದಂಡಕೋ
ದಂಡವನುಝೇವಡಿಯೆ ॥ ಮೇಲುಜಗವಲ್ಲಾಡಿದವುಕೊರ | ಲೊವಗೆದ
ರಲುಕುಸಿದನಹಿಪಾ | ತಾಳಗೂಳೆಯುದೆಗೆಯೆಳಲ್ಕುರಿಯಿತ್ತುಬಿಲುರಭಸ॥
ಎನಲುಸಾರಥಿಹಿಗ್ಗಿವಿಜಯನ| ತನಯನನುಕೊಂಡಾಡಿನಿಂನಯ|ಮನವ
ನೋಡಲುನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ನಿನಗೆಸರಿಯುಹವೀರನಾವ

ವೆ । ನೆನುತರಥವನುನಡಿಸೆನರನಂ।ದನನುಚಾಪಕೆನವಿುಸಿನೆಗಹಿದುತಿರು
ವನೇರಿಸಿದ ॥೩೭॥ ಸುರನದಿಗೆಶಿವನಾಯ್ತುಮುಕ್ತಾ । ಕರಕೆಕಲಶಜನಾ
ಯ್ತುತರಣಿಗೆ । ಅರಿವಿರುಂಧುರವಾಯ್ತುರಥಪದತಳಿತುದವನಿಯುಲಿ॥ಅರ
ರೆಸತ್ವರಜಸ್ತಮಂಗಳೊ । ಳೆರಡುಗುಣವದಗಿತುರಜೋಗುಣ । ದುರು
ಳಿಯಾದುದುಲೋಕವೆನೆಗಾಢಿಸಿತುಘನಧೂಳಿ ॥೩೮॥ಆರರಥವಿದುಸೈನ್ಯ
ಪಾರಾ।ವಾರವಿದಕಂಭೈಸುವತ್ರಿಪು । ರಾರಿಯೋವೋಗಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮ
ನೋಸುರೇಶ್ವರನೊ ॥ ಧೀರನಹನೋಪೂತುರಣದದೊ ! ಠಾರನಿವನಾ
ರೆನುತತಿರುಗಿತು। ತೋರಹತ್ತುರುತಾಗಿದರುಸೌಬಲಜಯದ್ರಥರು॥೩೯॥
ಘಡಜಯದ್ರಥಹೋಗುಹೋಗಳ ।ವಡಿಕೆಯುಲ್ಲಿದುಸಾರುಸೌಬಲ । ಮಿ
ಡುಕಿದರೆ । ಮರುಳಹಿರಲೇಸಲ್ಲೆಮ್ಮೊಳಿತಿಮಥನ॥ ತುಡುಕಿದಡೆಕೈಬೇ
ವುವೀಬಲು।ಗಡಿಯತನಬಯಲಹುದೆನುತತಡೆ।ಗಡಿದುಬಿಸುಟನುಭಟನರ
ಕ್ಕೆಯುಧನುವಸಾರಥಿಯ॥ ರಥಮುರಿಯೆಮನನೊಂದುಸುಮಹಾ।ರಥರು
ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರುಬಳಕತಿ। ರಥಭಯಂಕರನೊಡದುಪೊಕ್ಕನುವೈರಿವೋಹ
ರವ॥ಮಥನದಲಿಮುರಿದೊಡವಶೈಲ।ವ್ಯಥಿತಸಾಗರದಂತೆಬಿರಿದಾ । ರಥನಿ
ಕರಕಾಲಾಳುಕುದುರೆಗಳೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ॥ ರಾಯಕುವರವಿಭಾಡಬಂ
ದನು।ರಾಯಕಟಕಾರಣ್ಯದಾವನು। ರಾಯಸೇನಾಂಬೋಧಿವಡಬಜ್ವಾಲ
ನಿದಬಂದ॥ರಾಯರಣುಗರತುಳಿವಕೌರವ।ರಾಯಜೀವಘರಟ್ಟಬಂದನು।
ಸಾಯದಿರಿಸಾರೆಂದು ಸಾರಿದವಹಿತಕಹಳೆಗಳು ॥ ಹಾಳಿಹಸುಗೆಯನರಿಯ
ದಥಟನು । ಹೇಳುವಡೆಹದಿನಾಲ್ಕುವರುಷದ। ಬಾಲನೆಯ್ದಿದನಸಮಚಕ್ರ
ವ್ಯೂಹವೋಹರವ॥ಜಾಳಿಸಿತುರಿಪುಕಟಕಸುಮಸೋ।ಭಾಳಲೋಚನನೆ
ನಿಸುವರ್ಜುನ!ಬಾಳುಗೆನುತುದ್ದಂಡಕೋದಂಡವನುಘೋಪಡೆದ॥೪೩॥ ಒ
ಡದುದವನಿಯುಜಾಂಡಮಂಡಲ!ಗಡಗಡನೆನಡುಗಿತ್ತುಬಿಲುಘೋ।ವಡೆಯೆ
ಧನಿಹಬ್ಬಿದುದುಮಾರ್ಬಲದವರಕಿವಿಗೆಡಲು ॥ ಅಡಸಿಕಣೆಗಳಕವಿಸಿದನು
ಮುಂ ।ಗುಡಿಯಮುರಿವಿಸೊಳೆಸಮೂಹವ। ಕಡಿದುಹರಹಿದಕಲಿಹೊ
ಕ್ಕನುವೊದಲವಳಿಯವನು॥೪೪॥ಬಾಗಿಲಲಿಸೈಂಧವನೆಸೇನಾ। ಸಾಗರತ
ಮುಕ್ಕೈಸಿತಾಕ್ಕೆ। ಲಾಗುವಿುಗೆಸರಳೆರಡರಿಂದೆಚ್ಚನುಜಯದ್ರಥನ॥ತೂ
ಗಿತೆಗತೆಗದೆಚ್ಚಗರುಡಿಯ । ಲಾಗುಕಾರನರಥವಮುರಿದನು । ಮೇಗಣ
ಮರರುಪಾಯ್ಕೆನಲುಕಲಕಿದನುಪರಬಲವ ॥ * * ॥೪೫॥

⟶ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೨೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ⟵

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ವೀರರಿಪುಕೋಳಾಹಳನುಮದ।ವಾ
ರಣನುಫಲುಗುಣನತನಯನು । ದಾರಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಲಿಗೆಲಿದನುಕುಮಾ

ಶಕರ ॥ ಪದನು॥ ಅವಧರಿಸುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪಸೈಂ|ಧವನಗೆಲಿದಾವ್ಯೂ
ಹಭೇದಾ | ಹನವಿಜಯವಿಜಯಗಾತ್ರ ಕನಕೌತುಕರಣೋದಯವ ॥ ಶಿವಿ
ದುತದುಬಾವರಥಪದಾತಿಯ | ಗವಿಯಗರುವತುರಂಗಗಳಬಲು| ಜವದಗ
ಜರಥಕೂಟಕೋಟಿಯಹೊದರಹೊಸಸುಳಿಯ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಯಚಕ್ರವ
ರೂಥಚಕ್ರದೊ |ಳುರುವಣಿಪತೇಜಿಗಳಕಡುಹಿನ | ಖುರದಹೊಯ್ಲಿನಲಿ
ಳಿಯಪವನನಗರಿಯಘಾಳಿಯಲಿ ॥ ಹರನನಯನಜ್ವಾಲೆಪಾರ್ಥಿವ | ಸರ
ಳಕಿಡಿಪಲ್ಲಟಿಸಿತೆನೆಸಂ | ಗರದೊಳಗೆಸೈವರಿದುಸದದನುಸಕಲಸೈನಿಕವ॥
ಮಿಕ್ಕನೂಕಿತುಕುದುರೆಕಾರರ |ತೆಕ್ಕೆಗೆಡೆದುಮುಸುಂದಣಿಸಿಕೈ | ಯಿಕ್ಕ
ದಾನೆಯನೇನನೆಂಬೆನುಕಾಣೆನಳವಿಯಲಿ ॥ ಹೊಕ್ಕುಹೊಗಿಸುವರಥತು
ರಗಸಾ | ಲಕ್ಕಜವನಿಲಿಸಿದನುವೀರನ |ಮುಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಮಾರಿಯಾದುದುವೈ
ರಿರಾಯರಿಗೆ॥೩॥ಕದಳಿಯೊಳುಮದದಾನೆಹೊಕ್ಕಂ|ದದಲಿಹೆಬ್ಬಿದಬಾತು
ರಂಗದ | ಮೆದೆಯಮೆಟ್ಟಿದುಹೊಣೆಹೊಕ್ಕನುಧಟ್ಟನೊಡೆಹಾಯ್ದು ॥
ಇವಿರಲೆಚ್ಚನುಸಂಮುಖದಲಿಹ |ಕದನಗಳಶೀಳಿದನುಕಾಲಾ| ಳಗವುಕಾಲ
ನಲೀಲೆಯಾಯಿತುವಿಷಮಸಮರಂಗ ॥ ೪ ॥ ಜೋಡೊಡದುಘಟ್ಟಿಗಿದು
ಬೆಂನಿಲಿ | ಮೂಡದರಥಟರಸೀಳಿದನುಖುರ | ಜೋಡುಹುಡಿಹುಡಿಯಾಗೆ
ತೇಜಿಯಘಟ್ಟಖಂಡಿಸಿದ॥ ನೋಡಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲಮಿಗೆಕೈ|ಮಾಡಲಮ್ಮವ
ರಿಲ್ಲಬಡವ | ಲ್ಲಾಡಿತೊಬ್ಬನೆಹಸುಳೆಹೊಕ್ಕನುವೈರಿವೋಹರವ ॥ ಅವ
ವಹಿಲದೊಳಂಬತೊಡಚುವ | ಸಾವಜೇಗದಲಿದಿರಸಸುವನ | ದಾವನಿರು
ತದೆಲೊಡ್ಡವನೊಕೊರಳಿಂಗೆಕೋಲುಗಳ॥ ಆವದೃಥತೆಯದೃಷ್ಟಿವಾಳ
ವಿ | ದಾವಗರುಡಿಯಶ್ರವವೆನುತದಿವಿ | ಜಾವಳಿಗಳುಲಿಯಲುವಿಭಾವಿಸಿದ
ನುರಿಪುವ್ರಜನ ॥ ಅಕಟಶಿಶುವ್ರೋನಿಲ್ಲಿಸೀವ್ನಾ |ಯಕರುತೆಗೆಯಲಿಧರ್ಮ
ಗಾಳಗ | ಸುಕರಸುಕುಮಾರಕರಬಿದುಬಿಡುಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳ ॥ ಸಕಲಕು
ವರರಕವಿಸೆನಲುಮಾ | ಣಿಕದವುಕುಟದತಲೆಯಗರುವರು | ವಿಕಳರೈ
ಯ್ದಿದಲಿತ್ತಲನುವಾಗೆನುತವೂದಲಿಸಿ ॥೫॥ ಮಣಿವವೋಹರಸಂಮುಖ
ಕೆಸಂ|ದಣಿಸಿಬಿಟ್ಟದುರಾಯಕುವರರ|ಹಣಿದವನುತಾಹೊಯ್ದನರೆಯಟ್ಟ
ರಮಹಾರಥರ ॥ ಸೆಣಸುಸವಿಯಾಯ್ತೆನುತಹಗೆಯರು |ಕೆಣಕಲಮ್ಮ
ವರಿಲ್ಲಬಿರುದರ | ಹೆಣನತೆಂಗಣತುರ್ಣಿಸಿದನುರಿಪುಬಲಭಯಂಕರನು ॥ ೬
ಡದಲೌಕುವರಾವುತರವಂ | ಗಡವನೆಚ್ಚನುಸಂಮುಖದಲವ| ಗಡಿಸಿದಿಭ
ಕೋಟಿಗಳಕೊಂದನುಸರಳಸಾರವಲಿ ॥ ಕಡುಗಿಬಲದಲಿಹರಿವರಥಿಕರ |
ಕೆಡಹಿದನುಕಾಲಾಳುತೇರಿನ | ಗಡಣಹುಡಿಯೆನಲುಸಂವರಿಸಿದನುಪರಬ
ಲವ ॥ ೭ ॥ ಕೊಡೆಸೆಗದರಟ್ಟಿಗಳುರಕುತದ | ಕಡಲೊಳರೆಜೀವದಘಟ

ಟುಬಾ | ಯ್ಬಿಡುತರ್ತೇಕಾತಿದುದುಮುಂದದಹಂದುದುಮ್ಮುಳುಗಾಡೆ ‖ ಅಡ
ಸಿನೆಗವಾನೆಗಳತಲೆಗಳ | ಗರ್ಭಣವೆುರದವ್ರುಮಿಗುವತೇಜಿಮು | ಕೌತಿಕುಗ
ಳುಕುಣವಾತಿದ್ರೌಹೆಗ್ಗಡಲರಕುತದಲಿ ‖೧೦‖ ಉರವಣಿಸಿದನುವುತ್ತ್ರಭ
ಟನ | ಬ್ಬರಿಸಿಖತಿಯುಲಿಸಿಖಿಳವುಸ್ಸಂ | ತರದಕಡೆಯುಲಿಸೆಲನನವ್ದ್ರುವಕ
ಡುಳಕಡುಹುನಲಿ‖ಸರಳವಿಡಿನ್ರೌಕತ್ತ್ರಿಕೆಲ್ಲೆ ಹ|ಪದಕುಸುಳದ್ರೌಕುಂತನು
ಗ್ಗರ | ಸುದಗಿಹೊಳದ್ರೌಕೈದುಹೇರಿದವುಖಿಳದಿಗುತಟನ ‖೧೧‖ ಮೂದ
ಲಿಸಿಮುಂಚಿದನ್ರುಸುಂಟಗೆ | ಗೊಯ್ದ್ರುಹರಿದ್ರೌಕರಿಗಳೇರಿನ | ಬಾದನಂಗ
ಳನುಸುರಿದ್ರೌಸಮುಜೋಡನೊಡೆಸೀಳಿ ‖ ತೋದುಸೆತ್ತ್ರಸೊರೆಯುಸುಳಿ
ಯೊಳು|ನಾದುಸಲಿದಾತಿದನ್ರುಕಳಸೊಳು|ಬೀದಿವರಿದ್ರೌಬಿಲ್ಲುಬಿಲ್ಲಗೆಜೋ
ಡನೊಡೆಸೀಳಿ ‖ ತೋದುಸೆತ್ತ್ರಸೊರೆಯುಸುಳಿಯೊಳು| ನಾದುನಲಿದಾ
ತಿದನ್ರುಕಳಸೊಳು | ಬೀದಿವರಿದ್ರೌಬಿಲ್ಲುಬಿಲ್ಲಗೆಬೋಳೆಯುಂಬುಗಳು‖೧೨‖
ತೊಲಗಿರ್ದ್ರೈಕಾಲಾಳುಮೇಲಾ | ಳಲವಿಗುಡಲಿಮುಹಾರಥರುಕ್ಕೈ | ಕೊಳ
ಲಿಜೋಧರುಧಟ್ಟರಾದರೆಕವಿಸಿಕರಿಘೇಟೆಯು‖ಕೆಲವಧೊರೆಗಳುಬರಲಿವಾ
ರಿದ | ತಲೆಯುಧುಂಡರುಹೊತ್ತ್ರಿರದೆಕ್ಕೈ | ಕೊಳಲಿಕರ್ಣಾದಿಗಳನುತರೆಗ
ದೆಜ್ಜನಘಿಸುನ್ಯ ‖೧೩‖ ತಾರಗಲಸಿದನವುಮುರಾಯುಕು | ಮೂರಕಂಠೀ
ರವನುರಿಪ್ರುಪರಿ|ವಾರವನುನಡೆಗೊಳಸಿದನುಯುಮರಾಜನಾಲಯುಕೆ‖ಮಾ
ರಿವೊಗವಡದೆರದಳೋಕ್ಕೈ | ವಾರವೇತಗುವಲಿಗಿದತ್ತ್ರಣ| ವೀರವ್ರೋಶಿವ
ಶಿವಯುನುತಬೆರಗಾದುದವುರಗಣ ‖೧೪‖ ಕಲಿಗಳ್ಳೈಯ್ದಿದರೊಡನೆತೊಡೆ
ಸಂ | ಕಲೆಯುತೊಲಗದಕಂಘದುಗ್ಗಡ| ಉಳಿಯುಗಜದೆಲ್ಲಣದಕರಘನಗ್ರ
ಷಭವೊದಲಾದ ‖ ಹುಲಿಯುಕೇರಿತಿಮುಖದವ್ಯಾಘ್ರನ | ಬಳಿಯುಬಿಂ
ಯುಬಿರುದುಗಳವುಂ | ದಲೆಯುಸುಘಟರುಬಂದುತಾಗಿತುಪಾರ್ಥನಂದ
ನನ ‖೧೫‖ ಧೊರೆಯುಸುಕುವೂದಕನುಹಲಬಗ | ಶಿಗವನರಿದನುಪಾಯು
ದಳವನು | ಸರಳವೊನೆಯುಲಿಸನರಿದನುಮುಂಕೊಂಡಹೂಣಗರ ‖ ಬ
ರಸಿವರುವೂಪಾಳವೊತ್ತ್ರನ | ಕೊರಳನರಿದನುರಣದಭಾಷೆಯು | ಬಿರು
ದರನುಮುಂಕೊಂಡುಕೊಂದನುರಣದೊಳೀಸಿನುನ್ಯ ‖೧೬‖ ಕರಿಘಟೆ
ಯುಕೆದರಿದನುಹಯುವೊ | ಹರನಜರಿಹಿದರಣಕೆಹರಿತಹ| ವರರಥವಹು
ತಿಗುಟ್ಟಿದಸುಕೆಡಹಿದನುಕಾಲಾಳ ‖ ಹುರಿಯೊಡದುವ್ರೈದೆಗದುಸಲೆಕ್ಕೈ|
ಮುದದುಕ್ಕೈದುವಸುಳುಹಿಸಡೆನುಖ | ದರುಸಲೆಟ್ಟ್ರನುಕೊಟ್ಟ್ರದನುಕಾ
ರವಚತುರ್ಬಲವ ‖೧೭‖ ತಳಿತಹೊಗರಿನಬಾಯಿಧಾರೆಯು | ಹೊಳಹುಗ
ಳಹೊಸಮುಸೆಯುತಳಸದ | ಬೆಳಗುಗಳಬಿಟ್ಟ್ರಿದಧಾರೆಯುಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗ
ಳ ‖ ಉಳಿಯುಹಂಗನಗರಿಯುಬಿಗುಹಿನ | ಹಿಳುಕುಗಳಹೊಗದಂಬುಗಿವಿ

ದಾ|ತುಳಿಕಿದವುತೂರಿದವುಕೆದರಿದವಹಿತಬಲದಸುವ ॥ ೧೮ ॥ ಅಳವಿಗೆಡೆ
ಥುಪ್ಪಿಸ್ಕಿಕ್ಕೆರಥದವ | ರಿಳಿಯುಬಿದ್ದರುಭಯುದಿತೇಜಿಯು| ನಿಳಿದುರಾವ್ತರು
ಕರವನುಗಿದರುಕೊರಳಸಲಹೆನುತ ॥ ಗುಳವಸಡಿಲಿಸಿಹಾಯ್ದುಜೋ
ಧಾ | ವಳಿಗಳಿಳಿದುದುಕೈಯ್ಯಕೈದುವ| ನಿಳುಹಿಬಾಯುಲಿಬೆರಳನಿಟ್ಟರು
ನಿಖಿಳಪರಿವಾರ ॥೧೯॥ ಎಸಳೆಸಳವೋಹರದರಸಂದಣಿ | ಯುಸುರನುಳಿ
ದುದುಕೇಸರಾಕೃತಿ|ಯುಸುರಸುಭಟರುಪಥಿಕರಾಯಿತುಗಗನಮಾರ್ಗ
ದಲಿ ॥ ನುಸುಳಿದರುಕರ್ನಿಕೆಯುಕಾಹಿನ | ವಸುಮತೀಶರುರಾಯುನರೆನೆ
ಲೆ | ದೆಸೆಗೆಡಲುವೊಳಗಿದನುಪಾರ್ಥಕುಮಾರನಳವಿಯುಲಿ ॥ ಜರಿದುದ
ಬುಜವ್ಯೂಹನೂಕಿದ | ಕರಿತುರಗಕಾಲಾಳುರಥಿಕರ | ಮುರಳುದಲೆತಾನಿ
ಲ್ಲನೆರೆನುಗ್ಗಾಯ್ತುಕುರುಸೇನೆ॥ಧೊರೆಗಳಹದ್ರೋಣಾದಿಗಳುಕೈ| ಮುರ
ದುಕಳದರುಪಾರ್ಥತನಯುನ | ಸರಿಧೊರೆಗೆಪಡಿಯಾವನೆಂದನುಕೌರವ
ರರಾಯ ॥೨೧॥ ತಂದೆಹಡೆಯುನೆನುಗನನಹುದೋ | ಕಂದಕಲ್ಪಸಹಸ್ರ
ನೊಂತಳು| ಇಂದುಧರನನುನಿಮ್ಮತಾಯಿಸುಭದ್ರೆಯೆಲ್ಲದೊಡೆ ॥ ಇಂದ
ನೀಬಲವಿಷಮರಣಜಯ |ದಂದವೀಸೌರಂಭವೀಸರ | ಳಂದವೀತೆರಳಿಕೆ
ಯುದಾನಂಗೆಂದನವನೀಶ ॥೨೨॥ ಹುರುಳಮರದೆನುಮುಗನೆಸಾಲದೆ| ಭರ
ತಕುಲದಲಿನಿನ್ನಬೆಳವಿಗೆ | ಎರಡುಕವಲನ್ವಯುಕೆಕೊಡೆದೇಸುಗತಿಸಂಪ
ದನ ॥ ಕರುಳುಬೀಳವೆತನ್ನಬಸುರಿಂ| ದುರುಳಿದವರಿಂದೇನುಪಲಮು|ತ್ಸ
ರವೆಪಾರ್ಥಕೃತಾರ್ಥನೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ ॥೨೩॥ ಎನುತಬಿಲುದು
ಡುಕಿದನುಸೇನಾ | ವನಧಿಗಭಯುನಿತ್ತುಮುರುಳುವ | ಜನಪರನುಜರದ
ಡಬಲದಮುನ್ನೆಯುರಮೂದಲಿಸಿ ॥ ಮೊನೆಗಣೆಯುತೂಗುತ್ತನರನಂ | ದ
ನನರಥವನುತುರುಬಿನಿನ್ನಯು| ತನಯುನಡ್ಡೈಸಿದನುಕೌರವರಾಯುಬಾ
ತಿಯುಲಿ ॥೨೪॥ ಮಗುವುನೀಕೆಡಬೇಡಹೋಗೆನು | ತಗಣಿತಾಸ್ತ್ರವಸುರಿ
ವುತೈತರೆ| ನಗುತನಿಂದಭಿಮನ್ಯುನುಡಿದನುಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥ ಮಗುವು
ತಾನೆಹೆತನ್ನಬಾಣಕೆ | ಮಗುವುತನಬೇರಿಲ್ಲವರಹರು | ಹುಗಳನಿಮುಷವು
ನಿಂದುನೋಡೆಂದೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯು॥೨೫॥ಎಸಲುಕಣೆಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವುಹೊ
ಸ | ಮಸೆಯುಧಾರೆಯುತೋರಕಿಡಿಯುಲಿ| ಮುಸುಕಿತರಸನತೇರುತಳಿತನು
ವ್ಯೈಯ್ಯೋಳಂಬುಗಳು ॥ ಬಸಿವರಕುತದಜತಿವಜೋಡಿನ | ನಸಿದಗರ್ವದ
ನೆಗ್ಗದಾನನ| ದೆಸಕದೊಣಗಿದಬಾಯುಭೂಪನಕಂಡನಾದ್ರೋಣ॥೨೬॥
ರಾಯುಸಿಲುಕಿದನಕಜಕಟರಾ | ಥೇಯುನಡೆಕೃಪಹೋಗುಮಗನೆನಿ|ಜಾ
ಯುಧವಹಿಡಿಶಲ್ಯತಡೆಯುದಿರೇಳುಕೃತವರ್ಮ ॥ ರಾಯುನನುಜರುಕೈದು
ಗೊಳಿರಣ | ದಾಯುತಪ್ಪಿತುನೃಪತಿಮಾರಿಯು | ಬಾಯುತುತ್ತಾದನುಶಿವ

ಯೆಂದೊರಲಿದನು ದ್ರೋಣ ॥೨೭॥ ನಾತುರಂಚಿತುಮುಂಚೆಸುಭಟ |
ವ್ರಾತಹೊಕ್ಕುದುಸಿಕ್ಕಿದರಸನ | ಭೀತಿಯನುಬಿಡಿಸಿದರುಬೀರಿದರಂಬುಗ
ಳಮಳೆಯ ॥ ಸೋತೆವಾವಿನ್ನೇಗೆಲಿದೆಕರೆಸಿ|ಮ್ಮಾತಗಳನೀಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ|
ಪಾತಕಕ್ಕಂಜುವೆವೆನುತಕೈಕೊಂಡನಾದ್ರೋಣ॥೨೮॥ ರಾಯರನುತೊ
ಲಗಿಸಿದರಾಕ | ರ್ನಾಯುತಾಸ್ತ್ರರುರಾಹುವಿನಕಟ| ವಾಯುಚಂದ್ರನಸೆಳ
ವವೋಲರಿದಾಯ್ತುಸುಭಟರಿಗೆ ॥ ಸಾಯಕವಕೈಕೊಳಿಸಿದನುವ| ಜ್ರಾ
ಯುಧನವೊಮ್ಮನರಥವನಿ|ದಾರ್ಯದಲಿಮುತ್ತಿದರುಕೌರವಸೇನೆಯತಿ
ಬಳಿರು ॥೨೯॥ ಹಸುಳೆತನದಲಿಹರನಮಗನಾ | ವಿಷಮದೈತ್ಯನತರಿದುಬಿ
ಸುಡನೆ|ಶಿಶುವಲಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮುರಿಯನೆಶಂಬರಾಸುರನ ॥ ಶಿಶುವೆಸೋ
ಡಭಿಮನ್ಯುಸುಭಟ | ಪ್ರಸರವಿನಿಬರಕೊಂದುಘಾಯದ | ಲುಸುರತೆಗೆ
ಬಗೆವಾಡಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ॥೩೦॥ ಗುರುಸುತನನೋಯಿಸಿದ
ಶಲ್ಯನ | ಭರವಸವನಿಲಿಸಿದನುಕೃಪನ | ಬ್ಬರದಪರ್ವತೊಡದುಕೃತ
ವರ್ಮನನೊಡೆಯಚ್ಚ ॥ ಅರಸನನುಜರಸದದುಸೌಬಲ|ಗುರುಳಬಾಹ್ಲಿ
ಕಸೋಮದತ್ತರ | ಉರುಳಗೆಡಿಸಿದನೊಬ್ಬಶಿಶುಗೆಲಿದನುಮಹಾರಥರ॥
ಮುಳುಗಿತಂಬಿನಮರುವೊನೆಯವೃ | ಗಳಮಹಾರಥರಾಜಕದನದ| ನೆ
ಲೆಯುಬಿಡೆಖತಿಗೊಂಡುಮುರಿದೋಡುವರಮೂದಲಿಸಿ॥ಬಿಲುದುಡುಕಿಸಾ
ರಥಿಗೆಸೂಚಿಸಿ | ಮಲತನೆಲವೋಮಗನೆಘಡಘಡ | ತೊಲಗುತೊಲಗೆಂ
ದೆನುತರಿಪುವನುತರುಬಿದನುಕರ್ನ ॥೩೧॥ ಗಾರುಗೆಡೆದರೆಮೊರೆವುದೋ
ಲೆಯು | ಕಾರತನನೀನವೆಮ್ಮಡನೆವ್ಯ | ದೋರಿಮಡಮುರಿಯಿಲ್ಲದೆಚ್ಚಾ
ಡಿದರೆಸಫಲವದು ॥ ತೋರುವೆನುಕೈಗುಣವನೆನುತ್ತೈ | ದಾರುಶರದಲಿಕ
ರ್ನನೆದೆಯನು | ಡೋರುಗಳೆಯಲುಬಳಲಿದನುಪೂರಾಯಘಾಯದಲಿ ॥
ಬೆದರಿಘೂಕಂಪದಲಿಕುಲಗಿರಿ | ಯುದುರುವಂತಿರೆಚಲಿಸಿಕಾಯವು| ಬಿದಿರಿ
ಮರಳುವಕಂಗಳಲಿಕಲಿಕರ್ನವ್ಯಮರೆಯೆ॥ಹೆದರಿತೀಬಲವಕಟಕರ್ನನ|
ಸದದನೋಸಾಹಸಿಕಶಿಶುಕಾ | ದಿದೆವುನಾವಿನ್ನೆನಲುಕದುಗಲಿಶಲ್ಯನಿದಿರಾ
ದ ॥೩೨॥ ಬಾಲಕನೆಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಹಿಮ್ಮೆ|ಟ್ಟಾಳುತನನವೆಮ್ಮಡನೆಯೇಮ
ರು | ಕೇಳಿಗೆಯೊಳುಬ್ಬೆದ್ದಕರ್ನನಸೆದದಗರ್ವದಲಿ ॥ ಮೇಲನರಿಯಾಶ
ಲ್ಯನೊಡನೆಯು | ಕಾಳಗವೆನಿಮ್ಮೈಯ್ಯಗಳಿಗಿಂ | ದೂಳಿಗವತಹುದೆನು
ತಸುರಿದನುಸರಳಸರಿವಳೆಯ ॥೩೩॥ ಬಾಲತನವೇಮಾಣೆಯುವಕ | ಟ್ಟಾ
ಳುತನವಾಭರಣದವನೀ | ಪಾಲಸುತರಿಗೆವಿದ್ಯವೇವಿಪ್ರರಿಗಲಂಕಾರ॥ ಆ
ಳಿನಂಗನೆಸೆತ್ತಬಲ್ಲೆಶ | ರಾಳಿಯಲಿನ್ನಘವಹಯುಧ | ಡಾಳತನವನು
ಮುದ್ರಿಸುವೆನೆನುತೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯು ॥೩೪॥ ಸರಳಸರಳಲಿಕಡಿದುಸವೆಯ

ದೆ | ಸರಿವಿಗಿಲಕಾದಿದತೆಶಲ್ಯನ|ಧರಧುರದದೆಖ್ಖಾಳತನವನುಕಂಡುಸಾ
ಶಿಯಲಿ॥ ಸರಳುಹದಿನೆಂಟರಲಿಶಲ್ಯನ|ಬರಿಯುಕೆತ್ತಿದನೈದುಬಾಣದ|ಉರ
ಪತೊಳೆಡಿದನೊಂದುನಿಮಿಷಕೆಶಲ್ಯನೈಗೆಡದ॥೩೭॥ ತಲೆತಿರುಗಿತುಬಸಿರೊ
ಱಗಿಕಂಗಳ | ಬಳಿಮುರಳಿಬಸಿವಳಿಯೆಸಾರಥಿ | ತೊಲಗಿಸಿದನಾಶಲ್ಯನೊ
ಡಹುಟ್ಟಿದನುವೇದನೆಯು ॥ ನಿಲುಕಿಕಂಡನುಶಲ್ಯನನುಜನು | ಹಳುಕುಹು
ಳುಕಿನಮೇಲೆಸಂಧಿಸಿ | ಮುಳಿದೆಸುತತಾಗಿದನುಖತಿಯಲಿಪಾರ್ಥನಂದನ
ನ ॥೩೮॥ ಪೂತುಶಲ್ಯನತಮ್ಮಸೇನಾ | ರಾಂತನೆಣ್ಣನಹಿರಿಬನನುಭಟ |
ಸೊತನೊಳಿಷ್ಟೈಸಾಹಸಿಗತನಲೇಸುಲೇಸೆನುತ ॥ ಆತನಂಬೈದಾರನುನ್ನಿಸಿ
ಸೋತವೊಲುಮನಗೆಲವಮಾಡಿನಿ | ಶಾತಶರದಿಂಬಿಳುಹಿದನುಶಲ್ಯಾನುಜ
ನಶಿರವ॥೩೯॥ಧೊರೆಮುಡಿಯುಮಾದ್ರಾಧಿಪನಬಲ| ತಿರುಗಿತಭಿಮನ್ಯುವಿನ
ಹೊಯ್ಲಲಿ|ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟದುಹೆಸರನಾಯುಕವಾಡಿದುಗುಡದಲಿ॥ ತರಹ
ರವನಾಕಾಣೆನೀವೊ|ಹರಕೆಗತಿಯೆಂತೆನುತಭಯದಲಿ|ಕರದುತೋರಿದ
ನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯಂಗೆಕಲಿದ್ರೋಣ ॥ ಮಗುವೆನೋಡಭಿಮನ್ಯುನಮಗಿ
ದು|ಹೊಗುದಡಳವೇಕಾಲರುದ್ರನ| ತೆಗಹುಬಿಟ್ಟಿತ್ತಿದೆಕುಮಾರನಕೋ
ಪವಾಟೋಪ ॥ ಮೊಗಸಲರಿದುಭುಜಪ್ರತಾಪದ | ಹೊಗರುಹೊಸಪ
ರಿಯಂದುರಿಪ್ಪನನು|ಹೊಗಳುತಿರೆಕೇಳಿದನುಕೌರವರಾಯನೀನುಡಿಯ॥
ಕೇಳುತಿರ್ದೈಕರ್ಣಸಲೆನ | ವ್ವಾಳಹೆದರಿಸಿರಿಪುಭಟನನಾ | ಳೇಳಿಸುವ
ಬಾಹುರತನವನಾನೇನಹೇಳುವೆನೂ॥ಖೂಳರೆಂಬೆವೆಗುರುಗಳಿಂದುವಿ|ಕಾ
ಲಮತಿಗಳುನಮ್ಮಭಾಗ್ಯದ|ಮೇಲೆವೈರವಬೈದುಫಲವೇನೆಂದುಬಿಸುಸು
ಯ್ದ॥ಎನಲುದುಶ್ಯಾಸನನುರಾಯನ|ಕನಲಿದನುಖತಿಯೇಕೆಜೀಯಂ|ಗ
ನಗೆಬೆಸೆಸಾಸಾಕುಭಂಡರಬೈದುಫಲವೇನು ॥ ದಿನಪವೀಪಿಗೆಯಾಗಲಿ
ದೀ|ಬಿನುಗುವೆಗಿನಹಂಗುಬೇಹುದೆ| ದನುಜರಿಪುವಿಜಯರದಳಕೆತನ್ನನುಬಿಟ್ಟು
ನೊಡೆಂದ॥೪೩॥ವೀರರಂಗವನೆತ್ತಬಲ್ಲರು | ಹಾರುವರುಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಬ
ರಿ| ಸಾರಸುಡುವುದುಕೈದುವಿಡಿದರೆಕಲಿಗಳೇದ್ವಿಜರು ॥ ವೈರಿಭಟನಿವನು
ಗುವಲೇಮುನ|ವಾರೆಕಾದಲುಲೆಕ್ಕವಲ್ಲೀ | ಯಾರುಪರಬೈದೇನುಫಲವೆಂದೆ
ನುತಹೊರವಂಟ॥೪೪॥ ತಳಿತುದೆಡಬಲವಂಕದಲಿಹ|ಬ್ಬಲಧಡಾಳಿಸಿವೊ
ರವಭೇರಿಯು | ಘೌಳುಘೌಳುಧ್ವನಿನಗೆಯೆಬಿರಿವದುಕಮಲಜಾಂಡಘಟ॥
ಹಳವಿಗೆಯುಸೀಗುರಿಯುಚಮರಾ | ವಳಿಯುವಿಮಲಚ್ಛತ್ರಸಂಚಯು| ವಳ
ಯದಲಿನಭವುತ್ತಿಮುಸುಕಿತುಸೇನೆರಿಪುಭಟನ ॥ ೪೫ ॥ ತಿರುಹಿತೇಜಿ
ಯುನಿತ್ತಲವಿರ | ನೊರಪಿದುಶ್ಯಾಸನನೆಬಿನ್ನಲಿ| ಕರುಣತೆಗೆವನುಸೋ
ಡುಸಾರಥಿಬೆಚ್ಚಬೇಡೆನುತ ॥ ಅವಗಿನರಸನುಸಿಲುವನೇನ | ಳ್ಳುರಿಯುವು

ನೆಯಲಿಹೊಕ್ಕನಿಮಿಷರೊ । ಳೋರಸಿದನುಚತುರಂಗಬಲವನುಕೌರ
ವಾನುಜರ ॥೩೬॥ ಎಲ್ಲರೊಕೌರವನನುಜನರಿಹ। ಬ್ಬಲಿಯುಶಿಶುವನುಬೇ
ಡುವಂದದ । ಲಳವನರಿಯದೆಯುಧವುರಥಿಕನಕೂಡೆತೊಡಕುವುದೆ॥ ಮು
ಲತುನಿಂದೆಚ್ಚಾತಿರಣದಲಿ । ತಲೆವೆರಸಿಮುರಳಿದರೆಕೈದುವ। ನಿಳುಹುವೆನು
ಬಳಕೇನುಶರಸನ್ಯಾಸತನಗೆಂದ ॥೩೭॥ ಸಾಕುತರುವಲಿತನದಮಾತುಗ।
ಳೇಕೆತೆಗೆರಣದೊಳಗೆನಿನಗೆವಿ । ವೇಕತನದಲಿವೈಮುರದುಸೆರೆಹೋಯ್ದ
ಹೊಳ್ಳಿಗರ ॥ ಆಕಿರೀಟನ್ನಕೋದರರಕೈ । ನೋಕಿದರೆಸಂತೋಷನೀ
ನವಿ । ವೇಕಿಬಾಲಕನೇನಮಾಡುವೆನೆಂದನನನಗುತ ॥೩೮॥ ಕೊಳಕೆನೀ
ರೊಳುದಾಂಟಲರಿಯದೆ । ಜಲಧಿಕಾಲ್ವೊಳೆಯುಂಬಭಂಡರ । ಮುಳಿದು
ಮಾಡುವುದೇನುವೊದಲಲಿನಿಂಮನೀಗೆಲಿದು ॥ ಬಳಿಕಭೀಮಾರ್ಜುನರಬ
ಯುಸುವು । ದೆಲೆಮುರುಳೆನಿಂನೊಡಲಹೊಳ್ಳಿಸಿ । ತಿಳಿರಕುತದಲಿತಾಯ
ತುರುಬನುನಾವಿಸುವೆನೆಂದ ॥೩೯॥ ಕಾತರಿಸದಿರುಬಾಲಬಾಷೆಗ । ಳೀತಕೆ
ವುನೀಕಲಿತಬಿಲ್ಲುವಿ । ದ್ಯಾತಿಶಯವುಂಟಾದಡದತೋರುಳಿದಮಾತೇನು॥
ಭೀತಭಟರನುಹೊಳ್ಳುಗಳದನ್ಯ। ಘಾತಿರೇಕಕೆರಾವಿದೆಲ್ಲಂ ।ದೀತನೆಚ್ಚ
ನುನೂರುಬಾಣದಲಿಂದ್ರಸುತಸುತನ ॥೪೦॥ ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿಯಲುಕೌರವಾನು
ಜ । ಬಲ್ಲನೋಡೈಸೂತಮಿಗೆತ । ಪ್ಪಲ್ಲತಪ್ಪಲ್ಲಂಬುಬಿದ್ದುಗುರಿಯುಸರಿಸ
ದಲಿ ॥ ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲಾದರೆಯುನುತಬ । ಲುಬಿಲ್ಲಕೇವರಿಸಿದಶರೌಘವ। ದೆಲ್ಲನೆಲ
ನಭವೆತ್ತಲೆನೆಗಾಢಿಸಿದವಂಬುಗಳು ॥೪೧॥ ಅವನಕೂರಂಬುಗಳಕಡಿದನ।
ನವಯುವಕ್ಕೇಲಿಸಿದುಕೆಲಬಲ । ವವನಿಯಲಿಕೆಡೆಬಿಳ್ದುವುಗಿದೌಭಟನಕಿಬ್ಬ
ದಿಯ ॥ ಅವಘಡಿಸಿಖಾತಿಯಲಿಖಳಶರ।ನಿವಹವನುತುಡುಕಿದನುಕೆಗರಿದ ।
ಲವನನಿಮಿಷದಲರ್ಜುನಾತ್ಮಜನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ತಾಯತುರುಬಿಗೆಹಾ
ಯ್ದಸಾತಕ । ನಾಯಕೊಂಡಾಡುವುದೆಕೊಬ್ಬಿದ ।ತಾಯದನುಕಡಿಕಿರಿ
ದುನೆತ್ತರನೊರೆಯಬಾಸಣಿಸಿ ॥ ತಾಯುಕರಸುವೆನನುತಕಮಲದ । ಕಾ
ಯತಾಂಬಕನಳಿಯನನುಮನು । ನಾಯಕರಹೂಡಿದನುನೋಡಿದನೆಂದು
ಚಿತ್ತದಲಿ ॥೪೨॥ ಇವನಕೊಂದರೆತಂದೆಮಿಗೆಮೆ । ಚ್ಚುವನೊಮುನಿವ
ನೊತಂನನುಡಿಸಂ । ಭವಿಸಿನುಡಿವನೊಭೀಮಸೇನನಭಾಷೆಗಂಜುವೆನು॥
ಇವನತೊಡಕೇಬೇಡಕದನದೊ । ಳವನತಾನೇಕೊಲಲಿಸಾಕಿಂ । ನಿನ್ನ
ಭಂಗಿಸಿಬಿಡುವೆನೆಂದೆನುತನ್ನಮನದೊಳಗೆ ॥೪೩॥ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೈಕೌ
ರವಾನುಜ । ಹೊಯ್ದುಹೋಗಲುಬಹುದುಹನಿನಡ । ಹಾಯ್ದುರೆಯುಗೆ
ಲುವೆನುಕಣಾಸಿಲ್ಲೆನುತತೆಗದೆಸಲು ॥ ಬಾಯ್ದೆಗದುಕೇಸರಿಯುಕಾರುತ।
ಕೈದುವೆದೆಯಲಿಕೊಂಡುಬೆಂಸಿಗೆ । ಹಾಯ್ದುಡವನೋಗರ್ಜಿಸಿದನುಕ್ರು

ರುಸೇನೆಕಳೆನಳಸಿ ॥೫೫॥ ಅಹಹಕೈತಪ್ಪಾಯ್ತು ರಾಯನ । ಸಹಭವನ
ನೊಂದನುಶಿವಾಯೆನು । ತಹತಬಲನುರಿದೊಡೇಕಾರಥಿರುಹಿದನುರಥ
ವ ॥ ಬಹಳಬಲನುಗ್ರಾಯ್ತು ಶಿಶುವಿನ । ಸಹಸಕುಸಿಯುದೆನುತ್ತ ಖತಿಯಲಿ।
ಮಿಹಿರಸುತನಡಹಾಯ್ದು ತಡದನುಮತ್ತೆ ಬಾಲಕನ ॥೫೬॥ ಸಾರುಸಾರಥಿ
ಮನ್ನ್ಯಪದಯಿಂ । ನಾರಬಸುರನುಹೊಗುವೆನಿನ್ನವ । ರಾರಸಂತತಿನಾ
ಡಿಕೊಳಲಿಭವದ್ವಿಯೋಗದಲಿ॥ ಭೂರಿಬಲವನುಸದದಗರ್ವವಿ।ದಾರಕೂ
ಡೆಧನುರ್ಧರಾಗ್ರಣಿ ।ವೀರಕರ್ಣಕಣಾಯೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನತಿರಥನ॥೫೭॥
ಬಲ್ಲೆನುಂಟುಂಟುಖಿಳವೀರರೊ । ಛಲ್ಲಸರಿಭೊರೆನಿನಗೆಬಾಯಲಿ ।ಬಲ್ಲಿದನ
ನೀನಹೆಭಟಾಂಗದನಾತದಂತಿರಲಿ ॥ ವಳ್ಳಿಗಡಪಾವುಡವನಾಸುಗಿ।ಯುಲ್ಲ
ಗಟ್ಟಿತುಗಡಮಹಾಹವ । ಮಲ್ಲಪಾಡಮುರಿಯುದಿರೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಭಿಮ
ನ್ಯ ॥೫೮॥ ಇರುಳುರಾಯನಮನೆಗೆಕಪ್ಪನ ।ತೆರುವುದೇಹಗಲೆಲವೋಕೆ
ಬರ । ಮುರಿದಗರ್ವವಿದಾರೊಡನೆಘಡಮುರುಳುಮರಳೆನುತ ॥ ಸರಳಸರ
ವಳೆಯಿಂದಸುಭಟನ । ಸರಳಕೆತ್ತಿಸಿದನೇನನೆಂಜನು । ಗಿರಿಯಮುತ್ತಿದ
ಮಿಂಚುಬುಳುಪಿನಮಿನುಗಿನಂದದಲಿ॥ ಮಳೆಗೆವೊಗದಿರುಹುವುದೆವಡಬಾ
ನಳನೆಲವೋನಿಂನಂಬುತಾಗಿದ ।ದಳುಕುವೆನತಾನೆನುತರವಿಸುತನೆಚ್ಚನತಿರ
ಥನ ॥ ಹಿಳುಕುಗಳುಮುಗುಳಂಬುಗಳುಸಲೆ । ತಳಿತವಭಿಮನ್ಯುವಿನವ
ಯುಲಿ । ಬಳಿಕಮುರಿದಶೋಹಳುಕೆಂದಾವರೆಗೆಳವಿದಂತೆ ॥೬೦॥ಸುರಸನ
ಕುಶನುಗುಳಿದರೆವೈ।ಯುರಿವುದೈರಾವತಕೆಕಬ್ಬಿನ । ಲಿರಿದಡಂಜಿಕೆಯುಂ
ಟೆನಿನ್ನಯಕಣೆಗಳಾಶಿದಪೆ ॥ ತೆರಳುವನೆಯಭಿಮನ್ಯುವೆನುತ । ಬ್ಬರಿ
ಸಿಕರ್ಣನಕಾಯವನುಹೊಗ । ಲಿರಿದನೆಂಟಂಬಿನಲಿತೋದುದುತ್ತೇರುರ
ಕುತದಲಿ ॥೬೧॥ ಹೂಣಗರುಕೆಲರಿವವಿರ। ಗೋಣನರಿವನುಯಿವರಜೇನ
ದ!। ಕೇಣಕಾರರುಖಾತಿಗೊಂಬರುಭೀಮಫಲುಗುಣರು ॥ ಮಾಣಲಿವರಿ
ರುಮತ್ತೆರಣವನು । ಕಾಣೆನಗಕಿನ್ನೇನೆನುತ್ತತಿ। ಕ್ಷೋಣಿಭುಜಬಲನೆಚ್ಚ
ಕರ್ಣನಧನುವಖಂಡಿಸಿದ॥೬೨॥ಕೈದುಮುರಿಯಲುಮುಂದುನೂಕದೆ।ಹಾ
ಯ್ದನೀರವಿಸೂನುಬಳಿಕದ। ಹಾಯ್ದುಬವರವಹಿಡಿದನಾಕರ್ಣಾತ್ಮಜನ
ಕಡುಗ ॥ ಐದುಬಾಣದಲವನಕೊರಳನು । ಕೊಯ್ದನರ್ಜುನಸೂನುಸಿ
ಮಿಷದೊ। ಳೊಯ್ದರಂತಕದೂತರದ್ಭುತವಾಯ್ತುಸಮರಂಗ॥೬೩॥ಘಾ
ಯವಡದನುಶಲ್ಯನೀಕುರು । ರಾಯಕೈದುವಬಿಸುಟನಾಕುರು। ರಾಯನ
ನುಜರುಬದುಕುವರೆವೈಯುಲ್ಲಬಾಣಮಯ ॥ ನಾಯದುಳಿದವರಿಲ್ಲಮಿಕ್ಕ
ನ । ನಾಯಕರೊಳಿಂದಕಟಕುರುಬಲ। ಬಾಯಬಿಟ್ಟದುಶಲ್ಯಸುತನಿದಿರಾ
ದನಾಹವಕೆ ॥೬೪॥ ಆಕುಮಾರನಸೇನೆಗಧಟಿಸಿ । ನೂಕಿತುರುವಣಿಸಿತ

ಮಹಾರಥ। ಜೋಕೆಯಿಘಾತಶಿತೊಳವದೌತುಡುಕಿದನೃಗಧರಿಣಿಯ॥ತೋ
ರಿದಾಕ್ಷೇದಗಳುಸನುಲು । ದಾಕೆನಾಳೆಸನ್ನೆಯಲಿಸದ । ರಾಕೃಳಿಪ
ಕೇಳಿತಿಗನುರಿಪ್ರಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನ ॥೧೬॥ ಛಟಛಟಾಳಿಸಿದನುಘೈತಾಪು
ತಿ । ಘಟಿಸಿದಗ್ನಿಯವ್ರೋಲುರಣಿಟ । ಪಟಚತುರ್ಬಲದೊಳಗೆಹೊಕ್ಕ
ನುಸಿಂಹನಾದದಲಿ ॥ ನಿಟಿಲನೇತ್ರನಕೋಪಶಿಖಿಲಟ। ಲಟಿಸಿದಂತಿರೆಹೆಚ್ಚಿ
ದರಿಬಲ । ದಟವಿಯನುಸನರಿದನುಸುರಿದನುಸರಳಶೋಣಿತವ॥೧೭॥ ಧರೆ
ಬಿರಿಯೆಬಿರಿಜೆಗಿಯಲಿಬಲದ । ಬ್ಬರಣೆದೆಶ್ಯಾದೆಶ್ಯಿಯಾಗಲು । ಧರಣಿಪತಿ
ಹಲುಬಿ ನುಮಗನೇನಾದನೆಕಟೆನುತ॥ಕರದುಭೀಮನನಕುಲನನುಸಂ।
ಗರಕೆದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನದ್ರುಪದರ । ಧುರಕೆಪರುಠವಿಸಿದನುಸೌಭದ್ರೆಗೆಸ
ದಿಬಲನ ॥೧೮॥ ಗದೆಯತಿರುಹುತಸಿಂಹನಾದದ। ಲೊದರಿಮಗನಾವೆಡೆಯ
ನುತನೂ। ಕಿದನುರಥವನುತನ್ನಸೇನೆಗೆಬೀರಿಯನುಬೀಸಿ ॥ ಅಧಟರೈತ
ರೆಹೋಗಲೀಯದೆ । ಮೊದಲಬಾಗಿಲಕಟ್ಟಕೊಂಡ। ಗ್ಗದಜಯದ್ರಥಭೀ
ಮನಲಿಸಲುಗಾಳಗವಹಿಡಿದನುವ॥ ತೆರಹುಗುಡುಗುಡುಯಲೆಜಯದ್ರಥ।
ಹೆರೆದೆಗದುಮರಳೆನುತಹೂಣಿಗ ।ನುರುಬಿದರೆಮಾರಾಂತುಭೀಮನಿಹಡು
ಹಸಿಲಿಸಿದನು ॥ ಮರದುಕಳೆಯಭಿಮನ್ಯುವನುಕೈ । ಮರೆಯದೆನ್ನಲಿಕಾ
ದುಸೇನೆನು । ತುರುಬಿಸೈಂಧವನೈದಿದನುಕೈಗೋಲಮಳೆಗರೆದು॥೧೯॥ಬ
ವರದಲಿಕಲಿಪಾರ್ಥನಲ್ಲದೆ । ಪವನತನಯಾದಿಗಳಗೆಲುವರೆ । ಶಿವನವರವೆ
ನಗುಂಟುನುನ್ನೆನುತಾಜಯದ್ರಥನು ॥ ಕನಲುಗೋಲಲಿಭೀಮನನುಪ
ರಿ । ಭವಿಸಿದನುಸಹದೇವನನುಕೆಡೆ । ತಿವಿದುನಕುಲನರಥವಕಡಿಪಲ್ಲಟವ
ಮಾಡಿದನು ॥೨೦॥ ಹೊಗುವಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನುವೈ। ದೆಗೆಯಲೆಚ್ಚನು
ದ್ರುಪದವೊದಲಾ । ದಗಣಿತರನೋಯಿಸಿದನರಥನುಚಾತುರಂಗವನು ॥
ಹೊಗುವಭರದಲಿಮತ್ತೆ ಬಿಲ್ಲನು। ಬಿಗಿದನುಷ್ಪಾಮುಷ್ಟಿಯಲಿಕೋಲು
ಗಳಕವಿಸಿದಭೀಮನೊಡನವಘಡಿಸಿಕಾದಿದನು ॥೨೧॥ ಮರಳುಮರಳೆಲೆ
ಭೀಮಮುಳಿದರೆ । ಕೊರಳಕೊಯ್ವೆನುನಿನ್ನ ಹವಣೇ।ಹರನಕಾರುಣ್ಯಾ
ವಲೋಕನತನಗೆಹಿರಿದೆನುತ ॥ ಸರಳಮಳೆಗಳಕರದುಭೀಮನ। ತುರಗ
ವನುಸೀಳಿದನುರಣದಲಿ।ವಿರಥನನುಮಾಡಿದನುಫಲುಗುಣನುಳಿಯೆಪಾಂ
ಡವರ ॥೨೨॥ ಪತಿಬಲವಬರಲೀಯದನಿಲಜ । ನೊಡನೆಸೈಂಧವಕಾದುತಿ
ರಲಿ।ಸ್ಮರಿತಿಸಿತಾಹವವಿತ್ತವೋಹರಮಧ್ಯರಂಗದಲಿ॥ ತೊಡಚಿಕೆಂಗೋ
ಲಿನಲಿಪೀರರ । ಕಿಡಿಯಲವಸೀಪಾಲರುರುಬೆಗೆ । ಮಿಡುಕಲಸ್ತ್ರದಮುಗ್ಗ
ರಾವರುಭೀರನುಪಟಲಕೆ ॥೨೩॥ ತೊಡಚಿಕೆಂಗೋಲುಗಳಮಳೆಯನು।
ಕೆಡಹುತೈಶರಲವಪಾಲರು। ಮಿಡುಕಲಸ್ತ್ರದಮುನವನಿಳುಹಿಕುಮಾರ

ನುಪಟಳಕೆ ॥ ಅಡಗಿದರುಬಳಿಕೀಕುಮಾರನ । ಕಡುಹುಘನವಾಯಿತ್ತೆನೆ
ನೆಂಬೆನು । ಪಡೆಯತಳಪಟಮಾಡಿದನುಸುರಕಟಕಬೆರಗಾಗೆ ॥೭೩॥ ಪರ
ಸಿದನುಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರ । ಕರಿಘಟೆಯುಸೈವತ್ತುಸಾವಿರ । ತುರಗವನು
ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರವರನುಹಾರಥರ ॥ ಘುರದಲಕ್ಷವನಾತಿಯನುಸಂ। ಹ
ರಿಸಿಶಲ್ಯಕುಮಾರಕನಕ । ತ್ತರಿಸಿದನುಗೋಣಾಳಿಯನುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆ
ಯಲಿ॥೭೪॥ ಮಡಿದನಕಟಾಮಸ್ತ್ರಸಬಸೆಂ। ರಡಸಿದಳಲಿನೊಳದ್ದಕೋ
ಪದ। ಕಡುಜಲಧಿಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನಕಣ್ಣ ಹೋಲುವೆಯು ॥ ಸಿಡಿದವಿಶಾಸೆ
ದುಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ|ಜಡಿದರೋಷಾಂಚನದಖಾತಿಯು|ಕಡುಹುಕಾರರುವ
ಸಗಿದರುದುರ್ಯೋಧನಾತ್ಮಜರು॥ ಚಂಡಭುಜಬಲನೊಡನೆಮುಕ್ಕಳಿ|ತಂ
ಡವೆದ್ದುದುಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನ । ದಂಡೆವಲಗೆಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರಪರಶುಯುಬ್ಬ
ಣದ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಗಳುಕವಿದರವದಿರ । ಖಂಡೆಯದಮುಡುಹುಗಳಗಂಧ
ದ। ಮಂಡನದಮೈಸಾರಪತಿಮಳಪೂರರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೭೭॥ ತಳಿತಪತ್ತಿಗೆಗ
ಳೆಡಾಯಿಬು । ಲೊಲವಚಾಮರಿಯುವಜ್ರಮಕುಟದ । ಹೊಳಹುಗಳಹೊ
ಸಮಿಸುನಿಯಿಕ್ಕಿದಬಿರಿವಿನುಬ್ಬಟೆಯ ॥ ಕೆಲಬಲದವೋಳಾಯತರವೆ ।ಗ್ಗ
ಳೆಯರಾವುತ್ತರುಗಗನವಾಲಗೆ । ಗಳದುದನೆಕೊಳಹೊಳೆವಡಾಯ್ದುದಭ
ಟರುನೊಕಿದರು ॥೭೮॥ ಭಾಪುರೇಕೌರವಕುಮಾರಾ । ಟೋಪವ್ರೊಳ್ಳ
ತುಬಂದಬರವಿನ । ಚಾಪಳದೊಳೊಗಗಿದಪೆಲೇಸಲ್ಲದಡೆಫಲವೇನು ॥ಕಾ
ಪುರುಷರೈಕಾಣಬಹುದೆಂ । ದಾಪುರಂದರಸುತನಸುತನಿಜ । ಚಾಪವನು
ಸೇವರಿಸುತಿದ್ದನುಬಗೆಯದರಿಬಲವ ॥೭೯॥ ಉಗುಳುಗುಳುಶಲ್ಯಾತ್ಮಜನ
ನೀ । ಗುಗುಳನಿರ್ದಡೆಸೀಳಬಸುರಲಿ । ತೆಗೆವೆವನ್ತ್ರಯಸುಖನನೆನುತವಲ
ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು ॥ ತೆಗದೆನುತವೋಲಿಕ್ಕಿದರುತಾ। ರೆಗಳುನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಲಿ
ರಾಹುವ। ತೆಗವುಜೀವಿಸಬಲ್ಲನೇಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೮೦॥ ಧಿಟ್ಟರರು
ರೋಲಕ್ಷಣರಾಜನ । ಜಟ್ಟಿಗಳಲಾರಾಜಪುತ್ರರು । ಹುಟ್ಟರೇಕೆಲಬೇನು
ಚಪಳತೆಯಾಗುಂಟೆನುತ ॥ ಕಟ್ಟಿದನುಕಣೆಗಳನುಸುತ್ತಲಿ । ತಟ್ಟುವಲೆ
ಯಲಿಸೋಹಿದನುಶರ । ದೊಟ್ಟುಪಾರ್ಥಕುಮಾರನೆಚ್ಚನು ವೈರಿಮೃಗ
ಕುಲವ ॥೮೧॥ ಘಡನಿಕಾರವೆಗೊದ್ದಗರಸದೆ । ಬಡಿದಗರ್ವಿತತನನಕಟ
ನ । ವೊತ್ತೆದನೆಯೋನೋಡಿಲ್ಲಿನೋಳವೆಯುನುತತೆಗಸಲು ॥ ಬಡನೊಡನೆ
ನಾರಾಚಸಂಚಯವ । ಗದಣಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನವರು।ಗ್ಗಡದಲುಪಿದ್ಯಾತ್ರಿಕಯ
ವನುಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ ॥೮೨॥ ಆಸುಯೋಧನಸುತರಶಿ। ಲಾಸವನು
ಖಂಡಿಸಿದನಾತನ। ಬೀಸರಕೆಬಂದದ್ದಬೀಕುಭಟರಕೆಡೆಯುಚ್ಚ ॥ ರೋ
ಷಪಲ್ಲಿಯುಕೆದರಿಸುವನು । ಹೇಶನನುಮಾಣಿಸಿದನವನಾ|ವಾಸವನವೊ

ಪ್ತ್ರಗನುದಾರನದುಗ್ರಸಮರದಲಿ॥೮೩॥ ಸರಳಪೊಂಗರಿಯುಲಿವ್ಯೆರಿಸುಘಟ
ರ | ಕೊರಳನೆಸೆದನು ರಣರೊಳಾದುದ | ಮರುಳುಬಳಿಯದರೆಸೆದನು ಕ
ಡಲಾದುದರುಣಜಲ ॥ ತರಳನರೆಯಟ್ಟಿದನು ರಣದಲಿ| ದುರುಳನುರೊಗ್ರ
ಧನನಮುಕ್ಕಳ|ಮರಳಲೀಯದೆಘಟರಕ್ರೋಡಿಯಕೊಂದನಾಶಿಮುಸ್ಯ| ೮೪॥
ಉರಗನಿಕ್ಷಿತಿಗಾರಹುತ್ತಿನ | ಸರವಿಗಂಜುವುದುಂಟೆ ಕರ್ಣಾ | ದ್ಯರನುಬಿ
ಟ್ಟಿಗೆಬಗೆಯಸೀಹೂಡಗಣಿಸುವನೆ ॥ ಎರಡುಶರದಲಿಲಕ್ಷಣನಕ | ತ್ತರಿಸಿ
ದನುಹವಿಸೆಂಟುಬಾಣದ | ಲರಿದನುಳಿದಕುಮಾರಕರನಾಶಿಮುಸ್ಯನಿಮಿಷ
ದಲಿ ॥೮೫॥ ತಳತಜೂತದಸಿಗಳವನಿಗೆ| ಮುಲುಗುವಂತಿರೆರಾಜಪುತ್ರರು|
ಹೊಳವಪವಳದತೊಳತರಗಿಂಬಾದಕೈದುಗಳ ॥ ಬಳರಕುತಪಲಿಸನದ
ಸೀರೆಯ | ತಳತಬಂಡದಬಗಿಯಹಬ್ಬಿನ| ಹೊಳವದಂಷ್ಟ್ರಳಿಯೊ
ಳಗದರುಸಾಲಶಯನದಲಿ ॥೮೬॥ ಇಕ್ಕಿದಿರಲಾರಾಜಪುತ್ರರ | ನಕ್ಕಟಕ
ಟಾಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು| ಹೊಕ್ಕಮನೆಹಾಳಹುದಲಾದ್ರೋಹಾದಿನಾಯ
ಕರು ॥ ಹಕ್ಕಲಾಯಿತುನಮ್ಮಬಲಶಿಶು | ಶಿಕ್ಷನೀಸ್ಯೆಸಾಂಡವರಪ್ರ|ತ್ಯ
ಕ್ಕೆಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದುಕೌರವರಾಯಖತಿಗೊಂಡ ॥೮೭॥ ಕುಲವನೋಡಿದರಿ
ಲ್ಲತನ್ನಯ | ಬಲುಹನೋಡಿದರಿಲ್ಲಕದನದೊ | ಳುಳವನೋಡಿದಡಿದಲಾ
ಪರಿಯಂಬಪಾತಕಿಯ ॥ ಇಳೆಯೊಳೋಲೆಯಕಾರರೆಂಬರ | ತಲೆಗೆತಂ
ದನುತೃಣವನೆನುತ | ಗ್ಗಳಿಯದನುಮೂದಲಿಸಿಬೈದನುಸುಯಿದುಕುರು
ರಾಯ ॥೮೮॥ ಕೈಗೊರಳಕೊಳ್ಳಹಳದನುಂ | ಗೈಗಳೇರಿನಬಾಣಂಗ
ಳ|ಸುಯ್ಗಳರೆಮರಳ್ದಲಿಗಳಬಿಡುಯಿದುಳವೋರೆಗಳ ॥ ಸುಯ್ಗಳಿಜೀ
ವವಬಿಡುವಬಲು| ಗೈಗಳಾಹವಜನನಕೈಯ್ಯಲಿ|ಸಾಗಲುರೆಹುಲಿಸಾಯ್ತು
ವಲುರಂಜಿಸಿತುರಣಭೂಮಿ ॥೮೯॥ ಕೇಳುತಿದ್ದರುಪತಿಯಮೂದಲೆ|ಗಾ
ಳಿಯುಲಿದಳ್ಳುಸುವನ್ಯೆತ್ಯ | ಜ್ವಾಲೆತಳತದುಪಿತಾಲಿಯುಲಿಹೊಗರೇರಿದಾಸನ
ದ ॥ ಅಳುತನಕುಬ್ಬೇರಿಕಡುಹಿಂ | ಹಾಳಿಕಾರರುಕೈದುಗೊಂಡರು|ಬಾ
ಲಕನತರುಬಿದರುಫೋರೆಗಳುಕೇಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ * ॥೯೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೧೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಿಪುಕುಮಾರಕವನಕುಠಾರನು|
ಚಪಲನೃಪಸಂಹಾರಕಾಲನು | ವಿಪುಳಸಂಗ್ರಾಮದಲಿಮಡಿದನುಫಲು
ಗುಣತನಯ ॥ ಪದನು ॥ ಬಾಲಬಾಲರಕೊಂದನರಸಿನ | ಮೇಲೆಬಿ
ದ್ದುದುಬವರಕೌರವ | ಘೋರಾಳಿಡುತಸುಕುಮಾರಕರಸಾವಿಂಗೆಹಲುಬು
ತಿರೆ ॥ ಆಳಿದನದುಮಾತ್ರನವನುಕ | ಟ್ಟಾಳುಗಳುಕಂಡದುಮಹಾರಥ |
ರೊಳಿಯಲಿನೂಕಿದರುಸರಿಸದರಥದಗಣದಲಿ॥೧॥ ಮೇರೆದಪ್ಪಿತುಕ್ರೂ

ರವನಸರಿ|ಪಾರದಲಿಬೇಹವರುಮುಕುಟದ| ಭಾರಿಯಾಳುಗಳಾಂತುಕೊಂ
ಡರುಪಾರ್ಥನಂದನನ ॥ ಸೂರಿಯುನಸುತಶಲ್ಯಗೌತಮ | ಕೌರವಾನು
ಜನಯುಕಟಕಾ | ಚಾರ್ಯನಶ್ವತ್ಥಾಮಸಿವರೊಗ್ಗಾಯ್ತುಷಡುರಥರು॥೭॥
ಹೇಳಳನಸಿಂಧದಹಡಿನಕಹಳೆ | ಪಳಯುಲಗ್ಗಯುವಿವಿಧವಾದ್ಯದ | ಜಳಕ
ಳದಕಾಲಾಳಬೊಬ್ಬೆಯುಬಹಳರಭಸದಲಿ॥ ಕಳಸಪಲ್ಲವಚೌಕದಲಿಮುಂ|ದ
ಳಸಿದವುಸತ್ತಿಗೆಗಳೂದರುಪ|ಕೆಲಬಲದಭಾಳಿಯುಲಿಸಂದಣಿಸಿತತಿರಥರು॥
ಧೃತಿಗೆಚಿತ್ತವತೆತ್ತರೆನಲಂ|ದತಿಶಯುರುಮುರುಭಾಪ್ರಭಾಪೆನು|ತತಿಪರಾ
ಕ್ರಮನುತಪಯೋಧಿಯುಕಡೆಯುಕಾಣಿಸುತ॥ನುತಗಜಾರೋಹಕಪರೂ
ಥ | ಪ್ರತತಿಪರಿಣತರಳವಿಗೊಟ್ಟುದು | ಮತಿಪ್ರಕಾಶರುಬಂದುಮುತ್ತಿ
ತುಮತ್ತಚೂಣಿಯುಲಿ॥೮॥ಅಳವಿಗೊಟ್ಟುದುಮತ್ತಕೌರವ|ಬಲಪಯೋ
ನಿಧಿವೈರಿನಡಬನ | ಬಲುಸರಳಬಿಡುಗಿಡಿಯುಲೌಕಿತುಘನತುರಂಗದಲಿ ॥
ಸೆಲುವುದೋನಿನಗೆನುತಕರದಲಿ | ಬಲದನಾಯಕಪಾಡಿಬಿಲ್ಲಿನ | ಬಲುಸ
ರಳಬಿರುಗಿಡಿಯುಲೌಕಿತುಘನತುರಂಗದಲಿ ॥೯॥ ಎಸಲುತಲೆವರಿಗೆಯುಲಿ
ಕವಿದುದು| ದೆಸೆಯುಹಳುವಿಂಗಳುಕುವತಿಬಲ|ರುಸುರುಪಾರಿಗಳೇರಿಹೊ
ಯ್ದರುರಾಯುರಾವುತರು ॥ ನುಸುಳುಗಳಸಾಚಿಕೆಯುಲಾತನ| ವಿಶಿಖಜಲ
ದಲಿತೊಳದರತಿಬಲ| ರಸೆಮಸಂಗರವಾಯ್ತುಮತ್ತಭಿಮನ್ಯುವಿದಿರಿನಲಿ॥
ಕೆಡದರಥವರಕಾಂಚನಾದ್ರಿಗೆ | ನಡಸಿದನುಸಾಚಿಕೆಯುನಭ್ರದೊ|ಳಡಿದ
ತಲೆಬೀರಿದವುಭಂಗವಸನುಪಮಾಂಬರಕೆ॥ಕಡಲುವರಿದರುಣಾಂಬುಜಲದ
ಲಿ|ಬಿಡಿಸಿದವುಬಿಂಕವನುಶಿವಶಿವ| ನುಡಿವಕವಿಯಾರಿನ್ನುಪಾರ್ಥಕುಮಾರ
ನಾಹವವ॥ಹಳಚಿಮುರಿದುದುಮತ್ತಕರ್ಣನ| ಬಲಕೃಪಾಚಾರಿಯುನಸೇನೆ
ಗೆ|ತಲೆಯುಮುಣಸಂಮುಂಧಸಪದುದುಕಾತರಿಸಿಕವಿದ ॥ಬಲದಬಿರುದರಿಗ
ಮರನಾರಿಯು! ರೊಳಗೆಸೇರುವೆಯಾಯ್ತುಶಲ್ಯನ | ದಳದಲಗುಸಪಿಯಾ
ಯ್ತುಜಂಬುಕಸಾಕಸಂತತಿಗೆ॥ಘಡೆಯುತೆಗೆತರುಪಲಿಯುಕೊಲ್ಲದೆಹಿಡಿಯೆ
ರನುತಬಲುಸರಳತಿರುವಿಂ|ಗಡಿಸಿಸೂತಗೆಯುರುಹಿಕೆಲಬಲದವರ್ಗಕೈವೀ
ಸಿ ॥ ಕಡುಮನವಕೆಚ್ಚಾಳುಗಳುಮುಂ | ಗುಡಿಯುಲೈತರೆರವಿಸುತಾದಿಗ |
ಳೊಡನೊಡನೆಗೈಕೊಂಡರಿಂದ್ರಕುಮಾರನಂದನನ ॥೯॥ ಶಿಶುತನದಸಾ
ಮರ್ಥ್ಯಸಾಕಿಂ | ನೆಸೆಯುದಿರುನೀತೊಲಗುತೊಲಗಂ | ದಸಮಬಲರೈದಿ
ದರುಷಡುರಥರೊಂದುಮುಖವಾಗಿ ॥ ಎಸುವುದದುನೀವಂದುನಿದೆಯು |
ಮುಸುಕಿನಲಿಗೋತ್ರಹಣದಲಿಜೀ | ವಿಸಿದಜಾಣರುನೀವೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನ
ಭಿಮನ್ಯು ॥೧೦॥ ತರಳತನದರವಿನುಡಿಯುದಿರುಸಂ |ಗರಕೆಕರೆಸಿಮ್ಮೈಯು
ನನುಹುಸ | ಸರಳನಾಚುವಲ್ಲಶಿಶುವಧೆಯೆಂಬುದಪವಾದ ॥ ಮರಳು

ಪದುಳಿಸೇಸೆನುತ್ತಸಟುಭಟ | ರುರವಣಿಸಿದರುತೆಗದಸುಪ್ಪಿಯ | ಗರುತಿ
ಕಾರನನಂಸೆಯಲಿನೂಕಿದುದುಪರಿವಾರ ||೧೧|| ಪಾರ್ಥಪರಿಯಂತೇಕೆರ
ಣದಲಿ | ವ್ಯರ್ಥಜೀವರುಸೀವುಕೌರವ | ನರ್ಥವನುಸಲೆತಿಂಬುದಲ್ಲದೆಸ
ಮರನಿಮಗೇಕೆ || ಸಾರ್ಥಲೋಲುಪ್ರೀತಿಯಲಿನಿಲುವುಸ | ಮರ್ಥರಾದಡೆ
ಖಡ್ಗಧಾರಾ | ತೀರ್ಥದೊಳಗೋಲಾಡಿಸುವೆನೆನುತೆಚ್ಚನೀಸಿಮನ್ಯು||೧೨||
ಮನವಕೆಚ್ಚಳೆಘಟನಹಮಾ | ತಿನಸಘಾಡಿಕೆಲೇಸುಪಾರ್ಥನ | ತನಯ
ನಲ್ಲಾ ಪ್ರೌತುಪಾಯಕ್ಕೆಯನುತಷಡುರಥರು || ತನತನಗೆಕೆಂಗೋಲಿನಲಿ
ಮುಂಮೊನೆಯಬೋಳೆಯಸರಳನಸಾ | ಧನಸಮಗ್ರರುಶಿಶುವನೆಚ್ಚರು
ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಕವಿದು ||೧೩|| ಮಸಗಿದರುಅದಾನೆಗಳಸಿಹ್ಮದ | ಶಿಶುವಮುತ್ತ
ವಪ್ರೋಲುಕವಿಕವಿ | ದೆಸುತಬಂದರುಸುಕುಟವರ್ಧನರಸಮಬಾಲಕನ||
ಮಸುಳೆದವರವರಸ್ತ್ರವನುಖಂ | ಡಿಸುತಶೇಸೆಯನೊರಸಿಘನಪೌ | ರು
ಷದೊಳಿರಿದಾಡಿದನುಹಲಬರಕೊಡಸುಕುಮಾರ ||೧೪|| ಪ್ರೌತುಮುರುಬಿ
ಲ್ಲಾಳುತನವಿದು | ಭೂತನಾಥನೊಳಿಲ್ಲಸುಭಟ | ವ್ರಾತವೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತಕೆ
ಣೆಗಳಕರನನಾದ್ರೋಣ | ಏತಕಿದುಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟನೀಘಟ | ಸೋತಡೆಯು
ಗೆಲುವಿಲ್ಲಮಗೆಮೃಗ | ಪ್ರೇತನನುಹರಿಹೊಯ್ವುದುಚಿತವೆಮಗನೆಹೇ
ಳೆಂದ ||೧೫|| ವಿನಯವೇಕಿದುನಿಮ್ಮಭುಜಬಲ | ದನುವಬಲ್ಲೆನುನಿಮ್ಮ
ಮೈಲಗೆ | ಮನದಹವಣನುಬಲ್ಲೆನವ್ರೊಳುತೊಡಕಿಜಯಿಸಿದಡೆ|| ಧನು
ವಹಿಡಿಯೆನುಸಾಕುಡೊಂಬಿನ | ಬಿನಗುನುಡಿಯಂತಿರಲಿಬಲ್ಲದೆ | ಮೊನೆ
ಗಣೆಯಲೇನಹಾತನಾಡೆನುತೆಚ್ಚನೀಸಿಮನ್ಯು ||೧೬|| ಎಡದಲಾಕುವಕ್ರ್ಯವ
ನನೆಚ್ಚನು | ಕಡೆಯಲಶ್ವತ್ಥಾಮನನುರಥ | ಕೆಡೆಯಲೆಚ್ಚನುಕೂಡಕೈ
ಯಲಿಕೌರವಾನುಜನ || ವಿಡುಕದೆಚ್ಚನುಹಿಂದೆಮುಂದನ | ಘಡಿಸಿಯ
ಸುತಿಹಕರ್ಣಶಲ್ಯರ | ನಡಳೊಲಂಬನುಹೂಳಿದನುಸೀಳಿದನುತಿಪ ಬಲವ||
ಅಡಸಿಹೊಕ್ಕ ಸಕೃಪನರಥವನು | ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುಸಾರಥಿಯನಡಿ|ನಿ
ಡುಕಲೀಯದೆಬಿಗಿದುಕರ್ಣನಧನುವಖಂಡಿಸಿದ || ಕೆಡಹಿದನುಕೌರವನರ
ಥವನು | ತುಡುಕಲೀಯದೆದ್ರೋಣನನುಜನ | ಗೆಡಿಸಿದನುಜೋಡಿಸಿದವ
ಡುರಥರೊಗ್ಗನೋಡೆಹಾಯ್ದು ||೧೭|| ಮುರಿಮುರಿದುಹೀರಾಳಿಯಲಿಮಿ
ಗೆ | ಉರವಣಿಸಿಗರಿಗಟ್ಟಿಕವಿದುದು | ಹರಿಬಿಡದೆಬಿಗುಹಿಸಿ ಭಾಷೆಯಮಾ
ಡಿತಂಮೊಳಗೆ || ಸರಳಸೂಸಿದರೆಡಬಲದಲ | ಬ್ಬರವಮಾಡಿದಮಾಡಿದರು
ಹಗೆ | ಯುರುಣಜಲದಲಿಬಾಣಧಾರೆಯನಾಸುಹಾರಥರು||೧೮||ವದಬಗೌ
ತಣವಿಕ್ಕುವಡೆಕಡ | ಲೊಡೆಯಗಹುದುಸಮರ್ಥನಲ್ಲಾ | ಬಿಡುಸರಳ
ಬೀರುವರೆಕಟಕಾಚಾರ್ಯನೆಂದೆನುತ || ಕುಡಿಮೊನೆಯಕೊರಂಬುಗಳವಿ

ಗೆ | ಗಢಣಿಸಿದರೆಂಬಗ್ಗದಪಡೆಯರಥ|ರೊಡಲೊಳಂಬನುಹೂಳಿದನು
ಕಾರಿಸಿದಶೋಣಿತವ ||೨೦|| ಹೊಸೆಕರದಶೌರಿಯದಬಾಳಿಕೆ |ಯೆಸುವಿನ
ವೀರಕರ್ಣಕೃಪರು | ಶಲ್ಯಸನರಶ್ವೈಕೆಂಬಕುವರದೆಸುರಟಿಗಲಗಣಸು |
ಘಾಸಿಯಾದರುಘಾಯವಡೆದುವಿ | ಶಾಸವಳಿದರುವಿಪ್ರಭಟನಗಲು|ವಾಸೆ
ಬೀತುದುಧಾತುಗೆಟ್ಟುದುಸಕಲಪರಿವಾರ || ೨೧ || ವಿರಥನಾದನುಕರ್ಣನ
ಸ್ತ್ರಾಣ | ತಿರುಹಿತಿರುವಿಗೆತೊಟ್ಟನಾ | ಗುರುತನೂಜನುತನ್ನಸೂತ
ನಶಿರವಹರಿಯಿಟ್ಟ || ಸುರಗಿಯನುಬಿಸುಟೋರೆಯತಿರುಹಿದ | ನರಸನನು
ಜನುಕೃಪನುಶಲ್ಯನು | ಕೊರಳಲಸುವನುಹಿಡಿದು ಹಂಗಿಗರಾದರೊತ್ತೆ
ಯಂಗೆ ||೨೨|| ಗನ್ನದಲಿಗುರುಜಾರಿದನುಕೃಪ | ಮುನ್ನವೇಹಿಂಗಿದನುಕ
ರ್ಣನ | ನಿನ್ನಕಾಬವರಾರುನೋಳ್ಪರೆಗೆನುರುಬಾರಿಯಿದು|| ಬೆನ್ನ ಕತ್ತ
ರುಬಿರುದರಾತನ ! ಕೆನ್ನೆಗಡಿದುಗಿದಂಬುದಾರದಲಿ | ನಿನ್ನ ಮಗನರಸಲೆಗೆ
ಮುರಿದನುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ಕೊಂದುಬರುತಿರೆಭಟರುಮುನ್ನೆಯ |
ಗಂಡನಾಗೈಜೇಯಯನೆಖತಿ | ಗೊಂಡುಕುರುಪತಿನೋಡಿದನುಮೂಗಿ
ನಲಿಬೆರಳಿಡುತ || ಭಂಡರೆಂಬೆನೆಜಗದಗುರುಗಳು | ಗಂಡುಗಲಿಗಳುನೃಪತಿ
ಭಟರಿಗೆ | ಹೆಂಡಿರಾಗಿಯೆಹೋಗಿರೈಘಡಹೋಗಿನೀವೆಂದ ||೨೪|| ಕಾಲವ
ಹಿಲವಕಳೆಯಲೋಸುಗ| ಕೋಲಗುರುಜಾರಿದನುಶಲ್ಯನ| ಮೇಲುಮು
ಸುಕನುವಾಯ್ತುಬಿರಿದೇನಾಯ್ತುಗುರುಸುತನ || ಆಳುವಾಸಿಯುಕಡುಹು
ಕರ್ಣನ | ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಪೂತುಮರುರೇ |ಬಾಲಯಂದವನೀಶಮೂ
ದಲಿಸಿದನುತನ್ನವರ ||೨೫|| ಯಿದಿರೊಳೀಶನಭಾಳನಯನದ | ಕದನವೃತೆಗ
ದಿದೆಹಿಂದೆನರಳುವ | ಡಿದೆಕೃತಾಂತನಕೊಂದವರಸಿನಮೂದಲೆಯವಚ
ನ || ಅಧಟುಕೊಳ್ಳದುರಾಜಸೇನೆಯು | ಪದವಿಪಾತಕವೆಂದನುತಹೊದ|
ರೆದೆಯಹೂಣಿಗೈದಹೊಕ್ಕರುಮತ್ತೆಸಂಗಡಿಸಿ ||೨೬|| ರಸದಬಂಧದಬಿಗು
ಹುವಿನ್ನಿಯು | ಮುಸುಕುನುಗಿದುಳಿವುದೆಕುಮಾರನ | ಮುಸುಡನುಂದ
ಕೆಬಿಗ್ದಬದುಕುವರೇಮಹಾರಥರು || ಎಸುತಹೊಗುವರುಭಟಸಘಾಯ
ಕೆ|ಮುಸುಡತಿರುಹುವರತಿಗಡಿಗೆಸಾ|ಹಸದಸುಗ್ಗಿಗಸೊಡಸೆತಲೆಯೊತ್ತಿ
ದರುಅತಿಬಲರು ||೨೭|| ಹರಿದುಬಿಗ್ಬವುಜೋಡುವ್ಯೂಯಲಿ | ಮುರಿದುಬಿ
ದ್ದವುಬಾಣವೇರಿನೊ | ಳೊರವರಕುತದಧಾರೆಸಾದಿತುರಥದಹಂಗೆಗಳ ||
ಹರಿವುದೆಗದಪತೇರ್ತಿನಾರಿಯು | ಶರಗಹಿಡಿದರುಹೇಳಲೇನದ| ನರಿಯುಸೇ
ಕಾಂತದಲಿಕರ್ಣನಕರದಸಾದ್ರೋಣ ||೨೮|| ಇದಿರೊಳಾನುವದರಿಗುಹ
ಸುಳೆಯು | ಕದನಹಂಗಿಗರಾದವಾಳ್ತನ | ವದನಕಮಲಕೆನಮ್ರಪೌರು
ಷವಿಂದುಹಿಮವಾಯ್ತು || ಇದಿರೊಳಾನಿರುಶಲ್ಯನೆದಮಂ | ಕದಲಿಕೃಪ

ಬಲನಪರಭಾಗದೊ। ಳೊದ್ದನೀಬಂದೆಸುಕುಮಾರನಕರದಕಾರ್ಮುಕವ ॥ ಚಾಪವೀತನಕೈಯೊಳಿರ್ದರೆ । ಯಾಪಿನಾಕಿಗೆಗೆಲವುನೂಕದು । ನೃಪ ರೀತ್ಯಕೆಬೆದರಲಾಗದುಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಿದು ॥ ರೂಪುದೋರದೆಬಂದುರಿ ಪುವಿನ । ಚಾಪವನುಖಂಡಿಸುವುದಿದುಕುರು । ಭೂಪನುಳಿವೆಂದೆನಸುತ ನನೊಡಬಡಿಸಿದನುದ್ರೋಣ ॥೩೦॥ ಹಿಂದಣಗೆಳಿರುಗಿದನುಭಾಸ್ಕರ ।ನಂ ದನನನಕೃಪವಾದ್ರುಪತಿಗುರು । ನಂದನರುವಾಮದಲಿಮಿಗೆಸಂಮುಖ ದೊಳಾಚಾರ್ಯ॥ನಿಂದುಕದನವಕೇಳಿಕಿದರುರಿಪು।ಬಂದಿಕಾರನೊಳೇರಸೂ ರೆಗೆ । ಬಂದುಬಸಿವುತಹೋದರಿನಿಬರುಬೈದುರವಿಸುತನ ॥೩೧॥ದಳವುದಳ ದುಳವಾಯ್ತು ಕೇಸರ । ದೊಳಗವಿಸಡಂಬರಿದುಕರ್ನಿಕೆ ।ಯೊಳಗೆರಿಂಗಣ ಗುಣದುಸಂಗರಜಯದವಧುವಿನಲಿ ॥ ಸಲೆಸೊಗಸಿತನುಸೊಕ್ಕಿದೆಸಪಟ। ದುಳಿವುಸೌಭದ್ರಾದಿತನಯನ । ಬಿಲುಧನಿಯುರವನಂಜಿಸಿತುಜಯಯುವ ತಿವಿರಹಿಗಳ॥೩೨॥ ಸೂರಸುತಮಗನೆನಿಸುವೀಮನು ।ಕಾರವೀಗಳುವೊ ಳತದಾದಾ । ತಾರನುಳವೆನ್ನಿಂದತಪ್ಪುವುದೆನುತಮನದೊಳಗೇ ॥ಕೂರಲ ಗನಾಕರ್ನಬರಸೆಳ । ದಾರಿಹಿಂದಣಸೆಜ್ಜೆ ಸಾರ್ಥಕು । ಮಾರಕನಚಾಪ ವನುಮುಕ್ತಡಿಯಾಗಿಖಂಡಿಸಿದ ॥೩೩॥ ಉರವಜಯವಧುವಕ್ಕತನದಲಿ । ಮುರಿದಖಡ್ಡಿಯಿದೆನಲುಕರದಿಂ । ಮುರಿದುಬಿದ್ದುದುಚಾಪವಿಂದ್ರಕುಮಾ ರನಂದನನ ॥ ಬೆರಗಿನಲಿಮುಖದಿರಹಹಿಂದಣ ।ನಿರಿದಕರ್ನನನೋಡಿಮು ಖದಲಿ । ಕಿರುನಗೆಯಕೇವಣಿಸಿನುಡಿದನುಬೆರಳನೊಲದು ॥೩೪॥ ಅವಶರ ಸಂದಾನವಚ್ಚರಿ । ಯಾವಸರಳವಿಲಾಸಭಾಪುವಿ । ದಾವಪರಿಮುಷ್ಟಿಪ್ರಾತು ಧಣುಧಣುದೇವಬಿಲ್ಲಾಳ ॥ ಈವಿವೇಕವದಾರುಬಲ್ಲರು । ಭಾವನಹುಗ್ಯೈ ಹಿಂದೆಬಂದೆಸು । ವೀವಿಗಡತನನಿನಗೆಸಲುವುದುಕರ್ನಕೇಳೆಂದ ॥೩೫॥ಎ ನಲುಲಜ್ಜಿತನಾಗಿತಿರುಗಿದ । ನನುವರದೊಳಾಕರ್ನನೀತನ ।ಧನುವಮು ರಿಯೆಕೈಕೊಂಡರೀದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು॥ ಕನಕರಥವನುದ್ರೋಣನಾ ಗುರು । ತನುಜಸಾರಥಿಯನುಕೃಪಾಚಾ । ರ್ಯನುತುರಂಗವಶಲ್ಯಕಡಿದ ನುಭಟನಪೆಕ್ಕೆಯದ ॥೩೬॥ ತುಡುಕುವಡೆಧನುವಿಲ್ಲಮುಂದಣಿ। ಯಿಡಲು ಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲವಥಕಡಿ । ವಡದುದಿಂನೆಂತೋದಗುವನೊಸುಕುಮಾರತಾನೆ ನುತ ॥ ಫಡಬಿಡದೆಬೊಬ್ಬಿಡಲುಬೆದರದೆ।ಕಡುಗಿಖಡುಗವಕೊಂಡುರಿಪು ಗಳ।ಕಡಿದುಹರಹುತಬೀಡಿವರಿದನುಬಲದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಈತನಿರೆಕಲ್ಪಾಂತ ರುದ್ರನ।ಮಾತುಜಗಕೇಕೆನಲುವೈರಿ।ವ್ರಾತವನುಮುಂಕೊಂಡುಹಾಯ್ದ ನುನಿಸಿತಖಡ್ಗದಲೀ॥ಸೋತಸೇಕಿಶೇಷದುರಥರಕರೆ । ಯಿಾತನಾರ್ಭೈಹೇಳಿ ಭಯಪಿಂ।ನೇತಕೆಂದವನೀಶಮೂದಲಿಸಿದನುತನ್ನವರ॥ಗೆಲಿದರೀಭಿಮನ್ಯು

ವನುತೆಂನವ । ಛಲವ್ರತಾವಳಿಯುವನೆನುತವೆ।ಮೊಳಗೆಯುರತಿರಥರಜ
ರದನುಕೌರವರರಾಯು॥ಬಳಿಕಬಲನೆಡವಂಕದಲಿಮಂ। ದಳಿಸಿತಿವ್ರೋಹ
ರಿಸಿದುದುರಿಪುಬಲಧಿವಡಬನೊಳಾಂತುತಾಗಿದರಂದುವೈರಿಗಳು॥ತುಡುಕಿದ
ವುತೇಜಿಗಳುವಾಘೆಯ।ಗಡಣದಲಿತೇರುಗಳುಮುಂಚಿದ। ವೆಡಬಲದಬವರಿ
ಯಲಿಮುತ್ತಿದವಖಿಳಗಜನಿವಹ॥ಕಡುಮನದಕಾಲಾಳುತರದುದು।ಕಡುಗ
ಧಾರೆಯುಸೀತನಳವಿಯು । ಕೆಡಸಿತಲೆಯೊತ್ತಿದರುಭೂಪನಮೊಸೆಯುನಾ
ಯಕರು ॥ ವಿಷದಹುಟ್ಟಿಯೊಳೆರಗಿನೊಣಜೀ।ವಿಸುವವೇಶಿವಶಿವಕುಮಾ
ರನ । ಮುಸುಡಮುಂದಕೆಬಿದ್ದುಬದುಕುವರುಂಟೆಭಯನಿಕರ॥ ಕುಸುರಿ
ದರಿದನುಕರಿರಥಸನಿ । ಸ್ವಸರದಲಿಕಾಲಾಳುಕುದುರೆಗ । ಳಸುವಸೂರೆ
ಯುಬಿಟ್ಟನಂತಕದೂತಸಂತತಿಗೆ ॥ ಅರಿಘಟರಬೊಬ್ಬೆಗಳವೊಳಗಿನ । ಲ
ರುಣಜಲವರುಷದಲಿಸುಭಟರ । ಕೊರಳವನದಲಿಕುಣಿದುದೀತನಖಡ್ಗವ
ನಕೇಕಿ ॥ ಸುರಿವಖಡ್ಗದಮೊನೆಯರಕುತಕೆ । ಥರಥರದಿಬಾಯೊಡ್ಡಿಶಾ
ಕಿನಿ । ಯುರಸಮೂಹವುಬಳಿಯಲೈದಿತುಪಾರ್ಥನಂದನನ ॥ ಕರುಳಹೂ
ಗೊಂಚಲಿನಮೂಳೆಯ । ಬಿರಿಮುಗುಳನಖಂಡದಿಂಡೆಯ। ಥರಥರದತ
ಳಿರೆಲೆಯುಕಡಿದೋಳುಗಳಕೊಂಬುಗಳ ॥ ಬೆರಳಕಳಿಕೆಯುಫಲಬಂ । ಧು
ರದಘಾತಗೃಹಸನವಮಧು । ಕರನರಣವನಲೆಸಿದುದಾತನಖಡ್ಗಚೈತ್ರದ
ಲಿ॥೪೩॥ ವೈರಿಸುಭಟರರಿಗಮರಲೋಕದ।ನಾರಿಯರಿಗೆವಿವಾಹವದನುವಿ।
ಸ್ತಾರಿಸಿದಸಮಯದೊಳಗಾದಸಿತಾಕ್ಷತಾವಳಿಯು ॥ ತಾರಕೆಗಳೆಸೆದನಭ
ದೋಲ್ರಿಪು । ವಾರಣದಮಸ್ತಕದಮುತ್ತುಗ। ಳೋರಣಿಸಲೊಪ್ಪಿದವು
ಖಡ್ಗಸುರೇಂದ್ರಸುತಸುತನ ॥ ಶಾಕಿನಿಯರೋಕುಳಿಯಧಾರೆಯು । ಜೀ
ಕೊಳವಿಯೊಜನಸಜಲಿಜಂ । ತ್ರಾಕರ್ಷಣಮೊರಕುತಲತೆಗಳಕುಡಿಯ
ಕೊಂಕುಗಳೂ ॥ ನೂಕಿಕೈಕೊರಳುಗಳೊಮುಂದದ । ಮೋಕಿನಲಿ
ಬಗಿದೋಗುವನೆತ್ತರು । ನಾಕವನುಸಾದಿತ್ತೆನಲುಸವರಿದನುಪರಬಲವ ॥
ಅಟ್ಟಿಹೊಯ್ದನುದಂತಿಗಳಹುಡಿ। ಗಟ್ಟಿದನುಸಾಂಬ್ರಾಣತೇಜಿಯ।ಥಟ್ಟು
ಗಳಸೀಳಿದನುಮಿಗೆಕಾಲಾಳನಸಿಯರದ॥ಕೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೋಡಿದರುಭಟನರೆ।
ಯಟ್ಟಿದನುಬಲದೊಳಗೆರಾಯಘ। ರಟ್ಟಪಾರ್ಥನತನಯನಲೆಧೃಷ್ಟ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ಸೀಳಿದನುಷಾಬಲರೊಳಿಪ್ಪ।ತ್ತೇಳನಾಕೈಕೆಯರೊಳಗೆಹದಿ।
ನೇಳನಗ್ಗದರವಿಸುತನಮಂತ್ರಿಗಳೊಳೈವರನು॥ಮೇಲೆಕೈಕೆಯರೊಳಗೆ
ಹತ್ತುನೃ।ಪಾಲರನುಕೌಸಲೆಯವರನೇಪಾಳಬರ್ಬರರೊಳಗೆಕೊಂದನು
ಹತ್ತುಸಾವಿರವ॥ಧನುಮುರಿದಬಳಿಕಿಂಮಡಿಸಿತೀ । ತನಪರಾಕ್ರಮವೆನು
ತಸೇನಾ।ವನಧಿಜರಿದುದುಭಟರುಹರಿದುದುಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ॥ಜನಪತಿಯ

ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಕವಿ । ದಿನಸುತನನಡ್ಡೈಸಿದನು ಘಡ ಹೋ । ಗೆನುತ ಸಾರಾಜ
ದಲಿ ನುಸುಳಿದನರ್ಜುನಾತ್ಮಜನ ॥೪೮॥ ಎಳೆಯ ರವಿರಶ್ಮಿಗಳು ರಕ್ತೋ । ತ್ಪ
ಲದೊಳಗೆ ಕವಿದಂತೆ ಹೊನ್ನರೆ । ಬಳಿದ ಹೂಳು ಕಸೆ ಕಾಣಲಾಯಿತು ಭಟನ
ಕಾಯದಲಿ ॥ ಹೊಳೆದುಹೋಂಪ್ಯಗಹೊಯ್ದುವೇಲ । ಪ್ವಳಿಸಿ ಕರ್ಣನ ರ
ಥಧ್ವಜವನ । ಸ್ಪಳಿಸಿ ಮುಗುಳು ತಲಾಗನಲಿ ಖಂಡಯವ ಖಂಡಿಸಿದ ॥೪೯॥ ಕ
ರದ ಕರವಾಳ್ ಡಿಯ ಬಿದಿರದೆ । ಹಿಡಿದು ಧುರದೊಳು ಗದೆಯ ಕೊಂಡ । ಬ್ಬ
ರದ ರೋಷದೊಳುಲಿದು ಹರಿಗೆಯನಣೆದು ಮುಂದಣಗೆ ॥ ಆರ ಸಮ್ಮುಖವಾ
ಗೆನುತ ಸಂ । ಗರದೊಳುರವಣಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ । ತೆರಳಿಚಿದನೈನೂರು ಹೆ
ಜ್ಜೆಯನಿಂದ್ರಸುತಸುತನು ॥೫೦॥ ಗುರುಸುತನ ಸಾರಥಿಯ ಮಾದ್ರೇ । ಶ್ವ
ರನ ರಥವನು ಕೃಪನ ತೇರಿನ । ತುರಗವನು ಕೆಡೆ ಹೊಯ್ದು ದ್ರೋಣನ ರಥವ
ಹುಡಿ ಮಾಡಿ ॥ ಅರಸನೇರಿದ ಕರಿಗೆ ವಾಯ್ದನು । ಮರಳಿ ದುಶ್ಶಾಸನನ ನಮು
ಖವನು । ಚರಣತಳದಿಂದೊದೆದು ಹೊಯ್ದನು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತನ ॥ ಗದೆಯ
ಹೊಯ್ಲಿನೊಳೊಂದು ರೋಷದೊ । ಳದಿರಿಧಗೆಸ್ಸೈನೆಗಡದ ರೋಮದ । ಹೊ
ದರುಗಳ ಬಿಡುಗಣ್ಣ ಕೆಂಪಿನ ಕುಣಿವ ಮೀಸೆಗಳ ॥ ಕುದಿದ ಹೃದಯದ ಕಾದ
ದೇಹದ । ಕದನದಲಿರವ ಸೂನು ಮೇಲಿ । ಕ್ಕಿದನು ಹೋಗದಿರೆಲವೊ ಹೋ
ಗದಿರೆನುತ ತೆಗದೆಸ್ಟ ॥೫೧॥ ಸರಳ ಮಯ ಸರ್ವಾಂಗವಿಂಸೀ । ಸರಳ ನಡುವಂ
ಬಿಲ್ಲನೈಮುಗು । ಳರಿಯು ನದನಭಿಮನ್ಯು ಕರ್ಣನ ಮೇಲು ವಾಯಿದನು ॥ ತ
ರಹರಿಸಿ ಕೆಲಸಿ ತಿದುರಿಪ್ಪ ಭಟ । ನುರವನುದರವನೆಡಬಲನಕೆ । ಬ್ಬರಿಯು ನೆ
ಚ್ಚನು ಕರ್ಣನರವತ್ತೈದು ಬಾಣದಲಿ ॥೫೨॥ ಸರಳು ನಡಲುಬ್ಬಿದ್ದು ಬೊ
ಬ್ಬಿರಿ । ದುರವಣಿಸಿ ಬರೆದಿವ್ಯಶರದಲಿ । ಕರವೆರಡ ಹರಿಯೆಚ್ಚಡಾಗಲೆ ಕೆಡ
ದು ದವಸಿಯಲಿ ॥ ಇರದಗಹಗಹಿಸಿದನು ಭಟನೆಲೆ । ಮರುಳೆ ಸೂತಜ ಕೈ
ಮುರಿಯೆ ಸಂ । ಗರದ ಸಿರಿ ಹಿಂಗುವುದೆ ತನ್ನನೆನುತ್ತ ಘರ್ಜಿಸಿದ ॥೫೩॥ ಸು
ರಿದು ರುಧಿರದ ಸರಿಯ ಶರಗಿಸೊ । ಳೊರಸಿ ರಥದ ಚಬ್ಬಗಳ ಸೊದದನು । ತಿ
ರುಹಿ ಘಾಲಿಯ ಕೊಂಡು ಮುಂಗೈಗೊಂಡು ನಡನಡದು ॥ ಅರಿಬಲವನಿ
ಡೆಮುಗ್ಗಿ ಕೆಡವನು । ತುರುಗ ಜಿಗಿ ಜಿಂಪಾದವಿಭ ರಥ । ಹೊರಳಿದವು ವು
ರಳಿದವು ಹೊಃಶಗರಕ್ಷ್ಮ ಸಮರದಲಿ ॥೫೪॥ ಹರಿಯ ಚಕ್ರದ ಸತ್ವವೀ ತನ ।
ಧುರದೊಳಾಯ್ತು ಸರಥದ ಚಕ್ರದೊ । ಳರಿಬಲವನಿಡೆ ಮುಗ್ಗಿ ಕೆಡೆದವು ಬಹ
ಳತಳ ತಂತ್ರ ॥ ಬಿರುದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬ ಪಟುಭಟ । ರುರವಣಿಸಿ ಹಿಂದಾ
ಯ್ತು ರಾಯರ । ಗುರುವ ಕಂಡವರಿಲ್ಲೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥
ಮನದ ಖತಿ ಬಿಗುಹೇರಿದು । ಶ್ಶಾಸನನ ಸುತ ಸಿದಿರಾಂತು ಖಡುಗದ । ಮೊ
ನೆಯ ಚೂರಿಸಿದಂಡೆ ಮಲಗೆಯ ಗತಿಗಳೊದರಿಸುತ ॥ ತನಗೆ ಮೃತ್ಯುವ ಕರವ

ಮೇಲುಪಾ | ರ್ಥನಕುಮಾರನಕರದುಹಳಚಿದ | ನನುವಿಷಾವಳಿಪ್ರಾಪ್ತು
ಪಾಯ್ತೆನೆಮೊಳಗಿದರುಭಟರು ||೪೭|| ಸೇನೆಮುರಿದುದುಮುಕುಟವರ್ಧ
ನ | ಲಾಸಲಾಪ್ರವರಿಲ್ಲಪಾರ್ಥನ | ಸೂನುರಣದಲಿಬೀದಿವರಿದನುಗದೆಯ
ತಿರುಹಿಸುತ || ಮಾನಸಿಧಿಗಳುಮುಂದುಗೆಟ್ಟನಿ | ದೇನುಸಾಹಸನಿವಗೆನು
ತಮದ | ದಾನೆಗಳಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರಘಟೆಯನೊಶಿದರು ||೪೮|| ಮದಕ
ರಿಗಳುರವಣೆಗವೇಧಿಸಿ| ಯುದಿರಿತೆನೆನಡದುದುಮಹಾದೇ | ವಘಟರುರುವ
ಣದರುಬಲುಗಜಘಟೆಯನಾಯಕರು ||ಪದಹತಿಯಕೆಂಧೂಳಿಯಮರರ|
ಬೆದರಿಸಿತುಕುರುಬಲದಜೋಧರು | ಕದನದಲಿಬಲುಸರಳಮಳೆಗರದಾ
ಕಿದರುಭಟನ ||೪೯|| ಭುಜವಹೊಯ್ದನುಮೇಲಣಮರ| ವಜ್ರವುಘೇಯು
ನೆಸಿಂಹನಾದದಿ |ನಿಜಗದೆಯಲೊಳಪೊಕ್ಕುಹೊಯಿದನುಗಜದಮಸ್ತಕವ||
ಗಜದಗಾವಳಿಕೋಡನೂರಿದ | ವಜಿತವೈರಿವ್ರಾತಮಿಗೆಜಗ|ಬಜಿಸೆಕೊಲ
ದನುಕರಿಘಟೆಯಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರವ||೫೦|| ಗಾಲಿತೀರಿಹವೆಂದುಬಗೆದನೆ|
ಕಾಳಗದಿತಪ್ಪೇನೆನುತಕರ | ವಾಳವಾತನಬಗೆಯದೊಳಪೊಕ್ಕೆರಗಿದನುಕ
ರವ||ಮೇಲುವಲೆಗೆಯಲಣದುಹೊಯ್ದನು| ಬಾಲಕನಘಾಯನನುನಸು
ನಗು | ತೇಳಿಸುತದಂಡೆಯಲಿಕಳನನುತಿವಿದನವನುರವ ||೫೧|| ಕರಹತಿ
ಗೆಘಡಘಡಿಸಿತಿರ್ರನೆ | ಶಿದುಗಿಬೀಳುತಧೈರ್ಯವನುಹೊಡ| ಕರಿಸಿಹೊಲ
ಬಿನೊಳದ್ದಿತಿವಿದನುಪಾರ್ಥನಂದನನನ|| ಅರಿಕೃಪಾಣದಘಾಯದಲಿತ
ರ|ಹರಿಸಲಾದರೆಕೆಡಹುತಹಿತನ | ನೆರಗಿದನುಬಳಿಕವನಿಗೊರಗಿದರಾಕು
ಮಾರಕರು ||೫೨|| ಕಾಲುಗಿಣ್ಣಿದ್ದವಿಯನುಕುಡಿ | ನಾಲಗೆಯೊಳಳವ
ಡಿಸಿದಳ್ಳುರಿ | ಜಾಲತಗ್ಗಿದವ್ರೋಲುಗಗನದಮುಗಿಲವೋಹರದ || ಧಾಳಿ
ಯಲಿಯುರೆಯಟ್ಟೆಬಿಸುಡುವ | ಘಾಳಿಯುರವಣೆನಿಂದುವ್ರೋಲುಸುರ |ಪಾ
ಲತನಯನತನಯನನ್ನವಿಸಿದರಣದೊಳಗೆ ||೫೩|| ತೋಳತಲೆಗಿಂಜಿನಲಿ
ಕೈದುಗ | ಳೋಳಿಗಳಹಾಸಿನಲಿತನ್ನಯ | ಕಾಲದೆಸೆಯಲಿಕೆಡದಕಾರ
ವನುತೆರುನೂರ್ವರಲಿ || ಬಾಲಕನುಬಳಲಿದನುಸಮರದ | ಲೀಲೆಯಲಿಕು
ಣದಾಡಿಬಸವಳಿ | ದಾಳುಗಳದೇವನುಮಹಾಹವದೊಳುಪವಡಿಸಿದ||೫೪||
ನೆಸಿಯಬಿಂಬವಬಗೆಯಯುಧಟನ | ಮುಸುಡುಮುರಿಯದುಮೈಯದೀಧಿ
ತಿ|ಮಸುಳಸದುಕಣ್ಣಾಲಿಕರದುದುಕಾಯಜನಗೆಡದು|| ದೆಸಕಮುಸುಳದು
ಸಮರದಲಿವ್ | ಋಷವನಾದಿವಿರೋಧಿರಾಯರ | ಕುಸುರಿದಡೆಗೆಡಹಿ
ದನುಪಾರ್ಥನಸೂನುರಂಜಿಸಿದ ||೫೫||ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನಬಟ್ಟಕಂಗಳ|ಹೊ
ಗರುಮೋರೆಯಹಿಣಿವಮುಂಡೆಯ | ಬಿಗಿಯಮೌತ್ತದಜೋರಿನೊಡಲಿನ
ತುರುಹಿದಂಬುಗಳ || ಹೆಗಲಕೊಯ್ಲನತಗ್ಗಿನಲಿಸೈ|ನೆಗದರೋಮದವಿ

ಕ್ರಸಾಗ್ನಿಯು | ತಗಹುಬಿಗ್ದಭಿಮನ್ಯುವೆಸೆದನು ಶಸ್ತ್ರಶಯನದಲಿ ||೬೬||
ಸಾವಹತಿಯವೆಯುಂದುಗಗನದ | ದೇವತತಿಮರುಗಿದುದು ಶಕ್ರನ | ಸಾವಿ
ರಾಲಿಗಳೊರತೆವಸಗಿತು ಪೌತ್ರಶೋಕದಲಿ ||ತಾವೃಷದುರಥರೊಬ್ಬಹ
ಸುಳಿಯ | ಹೇವವಿಲ್ಲವೆ ಕೊಂದರೋ ಸುಡ | ಲಾವವೀರರು ಕೌರವಾದಿ
ಗಳೆಂದುದಮರಗಣ ||೬೭|| ಮಗುವ್ರುವೇಷವಧರಿಸಿಧುರದೊಳ | ಗಗಲಿ
ಹೋದಡೆತನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ | ಡಗೆಯುಡಾವರವಾಯ್ತು ತನಗೊಳಗಾಯ್ತು ಪರಿ
ತಾಪ || ಮಗನಮರಣದೊಳೆಂತುಜೀವಿಸಿ | ಬಗವಳಿಕಟಸುಭದ್ರೆಯನು
ತವೆ | ದೃಗುಜಲವಬೆರಳಿಂದಮಿಡಿದದು ಗೌರಿದೇವಿಯುರು ||೬೮|| ಧುರದ
ಪ್ರಳಯಕೃತಾಂತನನುಪರಿ | ಹರಿಸಿದೆವು ಮೃತ್ಯುವಿನಪಾಶದ | ಕೊರಳಚಿ
ದವೆನುತಕೌರವಬಲದನಾಯಕರು ||ಶಿರವತಡಹುತ ತಮ್ಮ ಸಿಬಿರಕೆ | ತಿರು
ಗಿದರುಬಾಲಕನನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಲರಿದುತನಗೆಂಬಂತೆ ದವಿಜಾರಿದನು ಪಶ್ಚಿಮಕೆ ||ಹ
ಲವುಗಜವೊಂದಾಗಿಸಿಂಹದ | ಮೊಲೆಮರಿಯಕೊಂದಂತೆಹಾವಿನ | ಬಳಗಗ
ರುಡನಮರಿಯನಿರಿದವೊಲಾಯಿತ ಕಟೆನುತ ||ಅಳಲಿದುದು ಸುರಕಟಕವವ
ನಿಗೆ | ಇಳಿದರಪ್ಸರಗಣಕೆಯರುಕೋ | ಮಲನತಂದರುವಾಸವನಸಿ
ಹ್ಮಾಸನದಹೊರಗೆ ||೭೦|| ಸೋಲದರಿಗಳಿಗೆಂದುಹರುಷದ | ತಾಳದಿರು ಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರಕೃಷ್ಣನ | ಸೋಲವದುಪಾಂಡವರುಸೋತವರಲ್ಲನಂಬುವದು ||
ಸೋಲವಿದು ನಾಳಿನಲಿಪ್ರಳಯದ | ಕಾಲಕೌರವಕುಲಕೆಘಟವಿದು | ಸೋ
ಲವುಂಟೇ ವೀರನಾರಾಯಣನಭಕ್ತರಿಗೆ || * * * ||೭೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೮೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ಅರಿಮಹೀಶಕುಮಾರಘೋರನು | ವರಕಿರೀ
ಟಿಕುಮಾರರಣದಲಿ | ಸುರರನಗರಿಗೆನಡೆಯೆಹಲುಬಿದನಂದುಯಮಸೂ
ನು || ಪದನು || ತೆಗವುದೀಪರಿವಾರಕಹಳಾ | ದಿಗಳಸನ್ನೆಯಲುಭಯಬಲ
ಕಾ | ಳಗವನುಳಿದರುಬಂದುಹೊಕ್ಕರುತಂಮಪಾಳಯವ || ಮಗನುರಣ
ದಲಿಮಡಿದಹದಬೀ | ದಿಗಳೊಳಾದುದುವಾರ್ತೆದೂತರು | ದುಗುಡಭಯದ
ಲಿಬಂದುಹೊಕ್ಕರುರಾಜಮಂದಿರವ ||೧|| ಅವನಿಪನಖಂಡೆಯವನಕುಲನ |
ಪವನಸುತನಕರಾರಿಯುನೃಪ | ನಿವಹದಾಯುಧತಲೆಯನೊಯ್ಯನೆತೆಗ
ದುಬೈಚಿಟ್ಟು || ಬವರದಲಿಸುತನಳಿದಸೋಕೌ | ರವನಕೈಯೊಳಗಾರ
ಸೋಸಂ | ಭವಿಸಿದಾಹದನೆಂಬನೃಪತಿಯಕಂಡರವರಂದು || ಅವನಿಪಾಲ
ಕುಮಾರಕಂಠೀ | ರವನುರಣದಲಿಬೀಡಿವರಿದು | ತ್ರಿವದೊಳಹಿತರಸಿರಿದುಕೌ
ರವರಾಯನಂದನರ || ಜವನನಗರಿಗೆಕಳುಹಿತಾವಾ | ಸವನಸಿಂಹಾಸನದ
ಬಯಕೆಗೆ | ತವಕದಲಿಜಾರಿದನೆನಲುಶಿವಯನುತಬಸವಳಿದ || ಕುಲಿಶಹತಿ

ಮುಲಿಕುಲಶಿಲೆಯೋಚ್ಚಯು | ವಿಳೆಯುಕೆಡವಂದದಲಿನಿಜಸುತ | ನಳಿದವಾ
ರ್ತೆವಚನದುಪಟಳಕವನಿಪಾಲಕನು || ಮಲಗಿದನುವೈಮನುರದುಮಹಿ
ಮಂ | ದಲಿಕರೊಳುಗುಜಗುಜನಲಿರೆಕಳ | ವಳಿಕೆಮೊಳತುದುಕಟಕಟ
ದಲಿದುಂಮಾನಮುಯುವಾನೆ || ಅರಮನೆಯುಗಜಬಜದಹಮಣರಿ |ರರಸನಪ
ಗತನೆಂದುಪಾಳೆಯು | ವಿರುಳುನಡುಗಿತ್ತುಕೈಯುಸೂರೆಗೆಹೊಕ್ಕು ಕೆಲಕ
ಡೆಯು || ನೆರವಿಮೊಸಗಿತುಕೆತ್ತವಂಗಡಿ | ದುರುಳರುಬ್ಬರಿಸಿದರುಮುಸು
ಕಿನ|ಸುರಗಿತೆತ್ತವುಮಂದಿರಳವುಳವಾಯ್ತುಧನಿಕರಿಗೆ||ಹೊಳಲುತಲೆಕೆಳ
ಕಾಯ್ತುಹೂಯಲುತ| ಳತುದೊಳತೋಟಯುಲಿಕೆತ್ತವು|ನಿಳಯುನಿಳಯು
ದಕಥನದುದ್ರೇಕದಲಿತುಮುಲಮುಯುವಾಯ್ತು ||ಎಲೆಲೆಕೆಟ್ಟುದುಕಟಕವೆ
ನುತುಂ | ಮಳಿಸಿದರುಸಚಿವರುಮಹೀಪತಿ|ಯುಳಿವನರಿಯಲುನಾಸಿಕದ
ಲಾರೈದದುಸುರುಗಳ ||೬|| ಉರಿಯುಚೂಣಿಯುವುಸುರಮೂಗಿನೊ | ಳು
ರುವಣಿಸುತಿದೆಧರಣಿಪತಿಸು | ಸ್ಥಿರನುಹೊೖಹೊೖಹೊಳಲಬೆದರಿಸಿಸುಲಿ
ವಬಣಗುಗಳ ||ಹರಿಯೆನಲುಹೊರವಂಟುಹೋದನು|ತುರಗಗಜರಥಬೀ
ದಿವರಿದವು | ನೆರವಿದೊಳಸಿನಮುನ್ನೆಯರನೆಳಸಿದರುಕೂಲದಲಿ ||೭|| ಪಾ
ಳೆಯುದೊಳೇಸೈಯ್ಯಗಜಬಜ | ವೇಳುಹೋಗೈಛೀಮನಾಯುಳ| ಸೀಳುತ
ಡವೇಕೆನುತಧರ್ಮಜನೇಮುವನುಕೊಡಲು || ಮೇಳವಿಸಿಮೊಳಸುಲಿವನಾ
ಯ್ಗಳ | ಕೇಳಿಸಿದವಳತೋಟಗುರುಮಣೆ|ಯಾಳುಗಳಕೊಲಿಸಿದನುಸಂತೈ
ಸಿದನುಪಾಳೆಯುವ || ಹೊಳಲಗಜಬಜವಡಗಿತರಸನ|ಹೊಳಲೊಳಗೆಪಸ
ರಿಸಿತುಶೋಕಾ | ನಲನುಭೂಪಾಲಕನಸೈರಣೆಗಾಯ್ತುಮಹನವಮಿ ||
ಶಳಗುರಿವಹಶಿವರದತುದಿಯುಲಿ | ಜಲವೊಗುವವೊಲುಹೃದಯುಶಿಖಿಯುರೆ |
ತಳಿತುಲೋಚನವಾರಿತುಳುಕಿದವನಿಲಜಾದಿಗಳ||೯|| ಮರವುತೆಚ್ಚರುತವನಿ
ಪತಿಕರೆ|ತಳಳನಾವಡೆತಾರೆನುತಕೇ| ಸರಿಯುದಾವೆಡೆಕಂದಬಾರೆನುತಪ್ಪ
ವನುಬಯುಲ || ಹೊರಲಿದನುಹೆದರಿದನುಸಲೆಕಾ |ತರಿಸಿದನುಮೋಹಾಂ
ಧಕಾರದ | ಕರುಣವನುಕೈಸೂರೆಗೊಂಡನುಮನದೊಳೆಚ್ಚರುತ ||೧೦||
ಶಿಶುವವನುಹದಿನಾಲ್ಕುವರುಷಕೆ | ಹಸುಳೆಯುನುರಿಪ್ರಬಲಕೆಕೊಲ್ಲಂ|ದ
ಸಿಯುಧಾರೆಯುಮೊನೆಗೆನೂಕುತನಾನೆಕೊಲಿಸಿದನು || ವಸುಮತಿಯುನಿದ
ನೊಳ್ಗೆ ಪಲ್ಲವ| ವಸನಹೆನುನೀನಾಗುಸೈರಿಸ| ಲಸದಳವುತನಗೆಂದುಶೋ
ಕೋದ್ರೇಕಮನನಾದ ||೧೧|| ಬಂದುಘಲುಗುಣನೆಂದವೋಹದ | ಕಂ
ದನಾವೆಡೆಯುಂದರಾವೇ| ನೆಂದುಮಾಗುತ್ತರವಕೊಡುವೆನುವೈರಿನಾರಿಯು
ಗೆರು || ಕೊಂದರೆಂಬೆನೊಶಿವಮಹಾದೇ| ವೆಂದುಪುತ್ರಸ್ನೇಹವಿಗೆಸಂ|
ಮಂಥದಲಿಹಂಬಲಿಸಿಹಲುಬಿದನಂದುಯುಮಸೂನು ||೧೨|| ಸೋಮವಂಶ

ಕುಲಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರನ । ನಾನುಸದ್ಗುಣಧಾಮರಿಪುನಿ । ಸ್ಸೀಮಹಾಯುಂದಗ
ಲಿದರೆನಾನೆಂತುತಾಳುವೆನು ॥ ನಾಮರವಬಗೆಯೆಂತೊಕಂದನ । ಪ್ರೇಮ
ಘನವೆಂನೊಡಲಶೋಕಕೆ । ಭೀಮತೆರನೇನೆಂದುಕಂಬನಿದುಂಬಿದನುನೃ
ಪತಿ ॥೧೩॥ ಅಡವಿಯುಲಿಜನಿಸಿದವೃಂತ್ಯೈವರು । ಪ್ರೌಢವಿಪಶಿಪಾಂಡವನನ
ಗಲಿಯೆ । ವಡವ್ರೊಲಹೊರದೆವೃಕಾಡಿನೊಳಗೋಲಾಡಿನೊಳಗೋಲಾಡಿ
ನಾವಿಂನು ।ನುಡಿದಭಾಷೆಯುಸಲಿಸಿದವುಮಗ । ನೊಡನೆಮಡಿದೆವುಲೇಸು
ನವುಗಿಂ । ನೊಡಲುಹೊರೆಯಲಿಬೇಕೆಸಾಕೆಂದೆನುತಮೃಮರದ ॥೧೪॥
ಅಸಮಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನುನೀ । ಶಿಶುವುನಿನಗಸದಳವೆಯೆಂದಡೆ।ನಸುನಗು
ತಕೈಕೊಂಡೆರಣದಲಿನಲಿದುರಿಪುಗಳನು ॥ ಕುಸುರಿದರಿದರಿದವರಮರ್ದಿ
ಸಿ । ಯೆಸುಮಕಡೆಯಲಿಕಳಚಿನಮಗೀ। ಬಸುರಲಿಕ್ಕಿದೆಕಿಚ್ಚಹಾಯುಂದೊ
ರಲಿದನುಭೀಮ ॥ಹಾಕುಮಾರಕನಿನ್ನನಾಗುವಿ। ವೇಕತನದಲಿನೂಕಿಕೊ
ಲಿಸಿದೆ । ವೇಕಯಿವದಿರಮುಖಮತಾನೋಡುವೆನೆಯೆಂದೆನುತ॥ ಶೋಕಕ
ರಧಿಯೊಳವ್ಮ್ರಮುಳುಗಿಸಿ । ಯಿಹಾಕದನಗಲಿಗಳದುಮೆಚ್ಚಿಸಿ । ಯಾಕೆಮ
ರಳದೆಪ್ರೋದೆಯುಂದಳಲಿದರುಮಾದ್ರಿಯರು ॥೧೬॥ ಅರಮನೆಯುಗಜಬಜವ
ಕೇಳಿದು । ಧೊರೆಗಳೊಳಗಿಂದಳಿದರಾರೆಂ । ದರಸಿಯುರುಬೆಸಗೊಳಲು
ದ್ರೌಪದಿಗರುಹಿದರುಹದನ ॥ ಉರಿಯುಡಾವರವೆಳೆಯುಬಾಳೆಯು। ಬೆರಸು
ವಂತಿರೆರಾಯುಕುಮರನ । ಮರಣವಾರ್ತೆಯುನಾಸುಭದ್ರಾದೇವಿಕೇಳಿದ
ಳು ॥೧೭॥ ತೆಳುವಸುರಬಿರುಹೊಯ್ಲ್ಗಮುರಜದ । ಬಳಲುಮುಡಿನಿಟ್ಟೆಸ
ಲುಗಂಗಳ ।ಮಳೆರವದಮುತ್ತಿಗೆಯುಹಾಹಾರವದಘಾಯುದಲಿ ॥ ಲಲನೆ
ಬರೆಚಲುವಾಯ್ತುಧರ್ಮಜ । ನಳಲುಮಿಗೆಹರಿದಾಯ್ತುನಾಟ್ಯದ ।ಕಳನ
ಹೊಗರಿಡೆಯುನಲುಬಂದಳುದ್ರೌಪದಾದೇವಿ॥೧೮॥ ಅಳಕಸಿಖಿಯುಲಿಬಾಡಿ
ದಾನನ । ಜಲರುಹಮಕಡುವೇದನೆಯುಕಳ । ಕಳದಹಾಹಾರವದರೌದ್ರ
ಸುಭದ್ರೆನಡೆತಂದು ॥ ನೆಲಕೆಧೊಪ್ಪನೆಗೆಡದುಸಭೆಯುಲಿ । ಹಲುಬಿದಳು
ಕೊಳುಗುಳಕೆಕಂದನ । ಕಳುಹಿದವರಿಗೆಸಂದುದೇಪರಿಣಾಮವೆಂದೆನುತ॥
ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವಸಾಲದೆ । ಕೆಲಸಮೆಚ್ಚಿಸುವಳಲುಲೋಚನ ।ಜಲವ
ತೊಡೆಯೈಭೀಮಬಲ್ಲನುಸಿಂಪುನೆನಹುಗಳ ॥ ಅಳದಿರೈಸಹದೇವನಕುಲ
ರು । ನಿಲಿಸಿರೈನಿಮ್ಮಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯು। ಬೆಳಸುಫಲವಾಯ್ತೇಕೆಸೋವಿನ್ನೆಂದ
ಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೨೦॥ ಮಗನುಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರ । ಬಗೆಯುನೆಂದೀರಾ
ಜ್ಯವೆಲ್ಲವ । ಹೊಗಸಲುಗೆಯಿಲ್ಲೆಂದುಕಳುಹಿದಿರೆನ್ನಕಂದನನು ॥ ಹಗೆಹ
ರಿಮದಿಂದಿನಲಿದ್ರೌಪದಿ । ಮಗಗೆರಾಜ್ಯವನಿತ್ತುಪಟ್ಟವ ।ಬಿಗಿಸಿಸುಖಸಾಂ
ಬ್ರಾಜ್ಯವಾಳಿರೆಯೆನುತಹಲುಬಿದಳು ॥೨೧॥ಅಕಟಮಗನೇಬಹಳಪಾಪಾ।

ತ್ಮಕನೆಬಸುರಲಿಬಹದಕೆಂದವೆ ।ನಕುಲನುದರರದೊಳಾಗಲೀಧರ್ಮಜನಸಜ
ಠರದಲಿ ॥ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವುದಯಿಸಿದೆಕಂ । ಟಕಿಗಳಾದರುಸಾಕುಕ
ಡುಪಾ । ತಕಿಯುಲಾನಿಂವ್ಯೈಯುನೆಂದುಸುಭದ್ರೆಹಲುಬಿದಳು॥೨೨॥ ಧುರ
ವಹೊಗತಕ್ಕವಸೆಚಿಕ್ಕವ ।ಸಿರಿಯುಲಾಪನೆಬಹಸೆಮುರಳಿದು । ಧರೆಯುವೈ
ಭವಕಾಗಿಕಳುಹಿದಿರೆಂನಕಂದನನು ॥ ವರಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಲೋಕವ ।
ಕರುಣಿಯೆಂಬರುನಿನ್ನಮುನಿಗಳು । ಕೊರಳುಗೊಯಿವವನರಿಯರೆಂದ
ಳುಫಲುಗುಣನರಾಣಿ ॥೨೩॥ ಕಾಳಗದಮಾತೇನುಹಸುಳೆಯ।ಬೀಳುಕೊ
ಡಲೇಕೈಮಗನನು।ಬೇಳುವೆಮಾಡಿದಿರೈಯ್ಯನಿಮಗಿಂನಾವುದಪರಾಧ ॥ಕೇ
ಳಿಫಲುಗುಣನಲ್ಲಿಮಡಿದರೆ । ಹಾಳಿವುಳಿವುದುನಿಮಗೆರಾಜ್ಯದ। ಮೇಲೆರಾ
ಜ್ಯವನಾಳಿನೋವಿಲ್ಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೨೪॥ ಬೇಡಮಗನೇರಥಕೆತೇಜಿ
ಯು । ಹೂಡದಿರುಹರಣವನುನೀಹೋ । ಗಾಡದಿರುಪಾರ್ಥಂಗೆಮೋಹದ
ಪುತ್ರಶೋಕವನು ॥ ಮಾಡದಿರುರಣದೊಳಗೆಯಸುವೀ । ಡಾಡದಿರುದಿವಿ
ಜಾಂಗನೆಯರೊಡ।ಗೂಡಬೇಡೆಂದೆನಲುಕೇಳದೆಮಡಿದೆಕದನದಲಿ ॥೨೫॥
ತಳಿತಛತ್ರದನೆಳಲಿನಲಿಥಳ । ಥಳಿಪಮುಕುಟದಮುಖದಕಾಂತಿಯು । ತಿಳಿ
ಯುನೋಡೆನುದೃಷ್ಟಿತಾಕೀತೆಂದುವಾನಿನ್ನ ॥ಅಳುಕಿನೋಡುವೆನೋರೆಗಂ
ಣಲಿ।ಕೊಳಗುಳಕೆಕೊಟ್ಟೆನ್ನ ಕಂದನ। ವುಳಿಯುಬೇಕೇಶವಶಿವಾಯುಂದಬ
ಲೆಮರುಗಿದಳು॥ಕಂದನಿನ್ನನುಕಾಣದಿರೆಲೆನ।ಗೊಂದುದಿನಯುಗವಾಗಿಹು
ದುಮಗ। ನೆಂದುಭಾವಿಸಿಯಾರನೋಡುವೆಯಾರಿಗುಸುರುವೆನು ॥ ಕಂದ
ಬಾರೆಂದಾರಕರೆವೆನು। ಬಂದುದಮ್ಮಾಯೆಂಬತನಯನು।ಸೆಂದದೇಹಾಯೆ
ನುತಹಮ್ಮೈಸಿದಳುನಿಜಜನನಿ॥ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಳಿಯನ। ಫಾಲದಕ್ಷೆ
ರಡೊಡದುದೇಕಡೆ।ಗಾಲವಾದುದೆವುತ್ತರೆಗೆಹರಳೋಲೆಕಳಚಿತಲೆ॥ವಾಲೆ
ಬಂದುದೆವಾಸವನಪೊ।ಡ್ಡೋಲಗಕೆಬರಹೇಳಿರಣದಲಿ।ಕಾಲವಾದುದೆಕಂ
ದಗೆಂದೊರಲಿದಳುಗುಡಿಯೊಳಗೆ ॥೨೮॥ ಅಣ್ಣನಿನ್ನಂಗವನುನೋಡುವ।
ಕಣ್ಣನಲಿಕಂಬನಿಯತುಂಬಿವೆ । ಬಣ್ಣಸಿಯೆಯುಭಿಮನ್ಯುಬಾರೋಯಂ
ಬಬಾಯೊಳಗೆ ॥ ಮಣ್ಣುತುಂಬಿದೆಮಗನೆನಿನ್ನಯ । ಬಣ್ಣಗುಂದಿತೆದೇಹ
ರಣದತಿ । ಹಣ್ಣೆಭಿನ್ನಾಭಿನ್ನವಾದೆಯೆನುತ್ತಮರುಗಿದಳು ॥೨೯॥ ಅಗಡು
ಕೌರವರೆಮಗೆಹಗೆಗಳು । ಮಗನೆಹೊಗಬೇಡೆಂದೆನಾಗಳೆ । ನಗುತಚರ
ಣದೊಳೆರಗಿಕಂಗಳಲೊಗುವಕಂಬನಿಯ ॥ತೆಗದುಶರಗಿನೊಳೊರಸಿರಿಪು
ಗಳ । ಬಗದುರಣಬಲಿಗೊಟ್ಟುಬಹೆನೆಂ । ದಗಲುವರೆಬಾಕಂದಬಾಯಂ
ದಪ್ಪುವಳುಬಯಲ ॥೩೦॥ ಕಾಣೆರೇಕಮಲಾಕ್ಷನಳಿಯನ ।ಕಾಣೆರೇಕಮ
ಲಾಪ್ತತೇಜನ । ಕಾಣೆರೇಕಮಲಾರಿವದನನಕಾಣೆರೇನಿವು ॥ ಕಾಣೆರೇಕಾ

ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನು | ಕಾಣರೇಕದನಪ್ರಚಂಡನ | ಕಾಣರೇಯಭಿಮನ್ಯು
ವಾವೆಡೆಯೆಂದುಹಲುಬಿದಳು ॥೩೧॥ ಅಳಿದನಿಂದಭಿಮನ್ಯುವೆನೆಕೋ|ಮ
ಲೆಮಹಾದೇವೆನುತವುತ್ತರೆ|ಯಲಗುಗೊಂಡವ್ರೋಲಬಲೆಬಸವಳಿದವನಿಗೊ
ರಗಿದಳು ॥ ಅಳಲಕಡಲೊಳುಮೂಡಿಮುಳುಗಿದ | ಬಲುಶರೆಯಕಂಬನಿ
ಯೊಳಗೆಧೃತಿ | ಬಳಲಿಕಂದಿದತಾಪವಿಗೆಪ್ರಜ್ವಲಿಸೆಹೊರಳಿದಳು ॥೩೨॥
ಶೋಕವಿಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತುಚಿಂತಾ | ವ್ಯಾಕುಲಿತೆಸತಿನುಡಿದನುಡಿಗಳ| ನೇಕ
ಸಾಣೆಯಸರಳುಮುರಿದನೃಪಸಹೃದಯದಲಿ ॥ಈಕುಮಾರನಶೋಕ
ಪತ್ನಿಗೆ | ಈಕೆಯಳಲುಸಮೀರವಾಯ್ತುವಿ | ವೇಕಶರಸಂಮೋಹವೇಪು
ರುಷಾರ್ಥತನದಿಂದ ॥೩೩॥ ತಾಯೆಸೈರಿಸುಸೈರಿಸಕಟಾ | ಮಾಯವಾದ
ನುಮಗನುರಣದಲಿ | ಸಾಯಲಟ್ಟಿದೆಯನಗೆಯಿಹಪರಗತಿಯುದೆಲ್ಲಿಯದು॥
ಬಾಯಬಿಡಲಾಕಿನ್ನರಣದಲಿ | ಸಾಯಬೇಕೆನುತಮಗನನಗಲಿದ|ಕಾಯ
ವಿದನುಳುಹಿದೆನೆಯೆಂದೆಮಸೂನುಶೋಕದಲಿ ॥೩೪॥ಎಲೆವೃಕೋದರನೆ
ಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ |ಸಿಲಿಸಿರೈತಂಗಿಯನುತನ್ನಯ | ಕೊಲೆಗೆಮಗನಳಲೊಂ
ದುಸಾಲದೆತನ್ನನುಡಿಬೇಕೆ ॥ ನಳಿನನಾಭನಕರುಣದೊಳಗಿಲು | ಕಳದ
ರಾರೇಗುವರುಶಿವಶಿವ | ನೆಲದೊಳಿಂನವೋಲಾರುಪಾಪಿಗಳೆನುತಬಿಸುಸು
ಯ್ದ ॥೩೫॥ ಧರಣಿಪತಿಶೋಕಾತಿಶಯವನು| ಮರಸಮಾಧಿಯೊಳರಿದುಮು
ನಿಪತಿ |ಕರುಣದಲಿಕಡುನೊಂದುಹೊರವಂಟನುನಿಜಾಶ್ರಮವ ॥ಪರರು
ಗಳಸುಖದುಃಖದಲಿಘನ | ಕರುಷಭೇದವಹಿಡಿದುದೆಂಬುದು |ಹಿರಿಯರಿಗೆ
ಗುಣವಲ್ಲವೆನುತಮುನಿಯುಹೊರವಂಟ ॥೩೬॥ ಬಂದುವೇದವ್ಯಾಸಮು
ನಿನಿಜ | ಮಂದಿರವಹೊಗಲಂದುಪದದೊಳು|ಸಂದಣಿಸಿಚಾಚಿದನುಮುಕು
ಟವನವನಿಪಾಲಕನು ॥ ನೊಂದವರುಸತ್ಸಂಗತಿಯುಲಾ | ನಂದವಡಗುವ
ದೆನುತಮುನಿಪತಿ | ಸಂದುಮೋರೆಯಮಹಿಪರನುಸೆಗಹಿದನುಕರುಣದ
ಲಿ ॥೩೭॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿಪುತ್ರನ | ಪ್ರಳಯದಾಪತಾಯ್ತೇಭೀ
ಮನ | ನಲವಿಗೂಣೆಯವಾಯ್ತುಸಹದೇವಗೆಮನೋವ್ಯಥೆಯೆ ॥ಬಲುದು
ಗುಡನಕುಲಾಂಕನಿಗೆಸಂ | ಗಳಿಸಿತೇದ್ರೌಪತಿಸುಭದ್ರಾ |ಲಲನೆಯರಿಗ
ನುಚಿತವುಘಟಿಸಿತೆಯೆಂದುಮುನಿನುಡಿದ ॥೩೮॥ ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲಿಧೈರ್ಯ
ವ | ಹಿಡಿವುದೇಸುಪ್ರೌಧಿಸಾಕಿಂ | ನೊಡಲುಕರಗಿದರೇಕೆಬಲ್ಲನೆಹಿಂಗಿದ
ಭಿಮನ್ಯು॥ವಡನೆಬಂದೈದುವದುಭವನದಲಿ| ತೊಡಕಿಸುಕೃತವುದುಷ್ಕೃ
ತಂಗಳು |ಕಡೆಗೆತಿಳಿಗೆನೊಳಲ್ಲನಿಹಪರಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ॥೩೯॥ಯಲ್ಲರೋ
ಪಾದಿಯಕುಮಾರಕ | ನಲ್ಲಗುಣದವೀರವಿತರಣ | ದಲ್ಲಿಛಲಬಲದಲ್ಲಿ ನ
ಯನಾನಾಗುಣಂಗಳಲಿ ॥ ಅಲ್ಲಿಸುಕುಮಾರಂಗೆಸರಿದುನ | ವಿಲ್ಲದೇಗುವೆನ

ಕಟವಚನದ | ಶಲ್ಯ ಹದಲಿಸಿಯುದಿರಿಸಾಕೆಂಸೆಂದನಾಭೂಪ ॥೩೫॥ ಜನನ
ವೇಳಯುಬೀಜಮರಣವು | ಜನನಬೀಜವುತೋರಿತೀತನು| ತನುವಿನಭಿರಂ
ಜನೆಗೆಸೌಖ್ಯಕೆಮಾರದಿರುಮನವ ॥ ಘನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನ|ನೆನ
ಹುಮರದೀಮೋಹಮಯಬಂ | ಧನದೊಳಗೆಮರುಳಹರೆಮಗನೇನಿಂನನರಿ
ಯೆಂದ॥ಹರನೊಡನೆಹೊಯ್ದಾಡಿದಗ್ಗದ|ನರನುತೆಂದೆಸಮರ್ಥಭುವನೇ|
ಶ್ವರನಲಾಮುರವೈರಿಮಾವನುನಿಂನತನುಜಂಗೆ॥ಧುರದೊಳೀಹದನಾಯ್ತು
ಕಾಲನ|ನರಸಮಿರಾರುವರಾರುಕಾಲನು|ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಕೈಕೊಂಬ
ನಲ್ಲೆಂದ॥ದೇಹತಾನಭಿಮನ್ಯುವೋವೋ|ಣ್ದೇಹಿತಾನಭಿಮನ್ಯುವೋಬಡ|
ದೇಹಿತಾನಭಿಮನ್ಯುವೆಂದಡೆಕೆಟ್ಟಡೇನಾಯ್ತು ॥ ದೇಹವೆಂಬುದನಿತ್ಯವೋ
ನಿ|ನ್ನಾಹವದೊಳಳಿಗವರಬಿಡುಸಂ|ದೇಹವುಮತೆಗಳನ್ನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನ್ನ
ನೋಡೆಂದ ॥ ಯೆಂನದಾನೆಂಬೆರಡರಿಂದವೆ | ಬಂನಬಡುವನುಜೀವನಲ್ಲದ|
ಮುಂನವೆಲ್ಲಿಂಬಿಲ್ಲನೋಡಾತ್ಮಂಗೆಭವಬಂಧ ॥ ನಿಂನನೀನರಿಸಾಳುಮಾಯ
ದ | ಗಂನಗತಕವಗೆಲುವಕನಸಿನ|ಹೊಂನಕಾಣಗಕೊಳ್ಳಬಡುವರೆಭೂ
ಪಕೇಳೆಂದ॥ಇರುಳುಹಗಲಿನಬೀಜನರವಿಯು|ಕರವುದೀವಮೊದಲುನ್ನತೋ
ನ್ನತ|ಮರುಳಿಕೇಡಿನತ್ರಾಣಕೋಟವನಿರಹಿಸಿರ್ದಾಹ॥ ಶಿರಿದರಿದ್ರತೆಯುರ
ಡುಜನನದ | ಮರಣಫಲವಿದನರಿದುಬುಧರಾ | ಚರಿಸುವದಕೇಳೆಂದವೇದ
ವ್ಯಾಸಮುನಿನುಡಿದ ॥ ಉರಗನರದಿವಿಜಾದಿಗಳಿಗಿದು | ಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲ
ದೃವದ |ಪಶುತನಣೆಮುಂನಾದಿಯಲಿನೇಮಿಸಿದಮೃತ್ಯುವನು ||ಅರಸನಾ
ಗಲಿಧನಿಕನಾಗಲಿ | ಹಿರಿಯನಾಗಲಿಗರುವನಾಗಲಿ |ಮರಣಜನಿಸಿದಬಳಿಕ
ತಪ್ಪದುಮಗನೆಕೇಳೆಂದೆ ॥೩೬॥ ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಕೇಳುಕೃತಯುಗ| ದೊ
ಳಗೆಕಂಪನನೆಂಬಭೂಪಗೆ |ಕುಲತಿಲಕಹರಿಯೆಂಬಮಗನಾತನಿಗೆಜನಿಸಿದ
ನು ॥ ಬಳಿಕನವಯವ್ವನನುಪರಮಂಡಲಕೆನಡದನುವೈರಿರಾಯರ| ವಳಿ
ತದನುತಾನೊತ್ತಿಕಾದಿದನಮಿತಸೇನೆಯಲಿ ॥೩೭॥ ಮಗುಳಿಕಂಪನನೆಂಬ
ಭೂಪನ | ಮಗನುಮತ್ತೊಂಮಿನಲಿಬಲುಗಾ |ಳಗವಮಾಡಿದನಹಿತಸೇ
ನೆಯೊಳಾನೆಪರಿವರಿದು ॥ ಬಗೆಯೆನಿಂಮಭಿಮನ್ಯುವಿನವೋ | ಲಗಣಿತ
ರನಸಿಯುರದುಸುರಪನ | ನಗರಿಗೈದಿದನೆನಲುಕಂಪನುಕೇಳ್ದುಬಸವಳಿ
ದ ॥೩೮॥ ನಿನಗೆಬಂದಾಪತ್ತಿನಂತಿಗ | ಲನಿತುಬಂದುದುಕಂಪನೆಬಾ| ತನ
ನುಸಂತವಿಸಲ್ಕೆನಾರದನಲ್ಲಿಗೈತಂದು ॥ ಜನಪತಿಯುಸಂತೈಸಿದುದುಕಾ| ಲ
ನನುಮಿರಾರುವರಿಲ್ಲನಾತನ | ಘನಕೃತಕವದುಮೃತ್ಯುವನುಮಿಗೆಗೆಲುವ
ರಾರೆಂದ ॥೩೯॥ ಮೃತ್ಯುವಾರೆಂದವನಿಪತಿಮುನಿ | ಪೋತ್ತಮನಬೆಸಗೊ
ಳಲುಬ್ರಹ್ಮನ | ಚಿತ್ತದಡಕೋಪದಲಿಜನಿಸಿದರುದ್ರನಿಗೆಬಳಿಕ ॥ ಮೃತ್ಯು

ವೆಂದವಳಾದಳಾಸತಿ | ಯುತ್ತಕಂಬನಿರುಜೆಗಳಾದವು | ತೆತ್ತಿಗಳುಷಡುಪ
ರ್ಗಕಾಮಕ್ರೋಧಮೊದಲಾಗಿ ॥೫೦॥ ಜನದಕೊಲೆಗೆಲಸದನಿರೂಪಕೆ |
ಮನವತಂದಳುಮೃತ್ಯುನಿಜಪತಿ | ಧನವಕೈಕೊಂಡಬಳಿಕೆಲಸವನಾಗುಮಾ
ಡುವಳು ॥ ಜನಪದೃಶ್ಯನ್ನಷ್ಟವೆಂಬುದ | ನನುಕರಿಸಿಮೂರ್ತಿತ್ರಯಂಗ
ಳ | ನನುವರವಮಾಡಿದಳುಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫೧॥ ಆದರಾಮೃ
ತ್ಯುವಿನಕೈವಶ | ವಾದವರನೆನಗರುಹಬೇಹುದು | ಮೇದಿನೀಶರೊಳೆಂ
ದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನೃಪತಿ ॥ ಆದಯಾಳುಗಳರಸನಾಶೋ | ಕೋದಧಿಗೆ
ಬಡಬಾಗ್ನಿಸಮವೆನಿ | ಪಾದಿಯಲಿಷೋಡಶಮಹೀಶರಕಥೆಯವಿವರಿಸಿದ ॥
ಭರತಪೃಥುಕೌರವಭಗೀರಥ | ವರಯಯಾತಿಮರುತ್ತನಹುಷೇ | ಶ್ವರ
ಪುರೂರವರಂತಿದೇವಗಯಾಂಬರೀಷಕರು ॥ ಪರಶುರಾಮದಿಳೀಪಮಾಂ
ಧಾ | ತರುಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರನಂತರುಮೃತ್ಯುವಶವಾದವರು
ಕೇಳೆಂದ ॥೫೨॥ ಎಂದುಷೋಡಶರಾಜಕಥೆ | ಇಂದನೃಪತಿಯುಸಂತವಿಟ್ಟ
ನು | ಇಂದುಧರ್ಮಜನೆರಗಿದನುಮುನಿನಾಥನಂಘ್ರಿಯಲೀ ॥ ಅಂದುವೇ
ದವ್ಯಾಸಪಾಳಯ | ದಿಂದಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನಿತ್ತಮು | ಕುಂದನಭಿಮ
ನ್ಯುವಿನಮರಣವನರಿದಮನದೊಳಗೆ ॥ * * ॥೫೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೨೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಹಾಮಗನೆರಣರಂಗಭೀ
ಮನೆ | ಹಾಮಗನೆನೃಪಕುಲಲಲಾಮನೆ | ಹಾಮಗನೆಮುಖದೋರೆನುತ
ಹಲುಬಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾ
ಲಸಮಸಪ್ತಕರಬಲನಿಜ | ಪಾಳೆಯಕೆತಿರುಗಿದುದುತಿರುಗಿತುತರಣಿಯಾ
ಟೋಪ ॥ ಕಾಳಗವತೆಗಸಿದರುಕೌರವ | ರೇಳುಫಲುಗುಣಯೆನುತಲ
ಪ್ರೀ | ಲೋಲಬಾಷ್ಪೆಯುಮರಳಿಚಿದನಾಹಯವಬೊಳೈಸಿ ॥೧॥ ಹರಿಕಿ
ರೀಟಗಳತ್ತಶಿಬಿರಕೆ | ತಿರುಗಲಾಸುತಶೋಕಸೂಚನೆ | ನರನಚಿತ್ತದೊ
ಳಾಗೆವೆಂಠಣಿಸಿತ್ತುಪರಿತಾಪ ॥ ಕೊರಳಶೆರೆಹುಗ್ಗಿದವುಕಂಬನಿ | ಸುರಿಯ
ಲಾಯ್ತುರಿಮಸಗಿಜಠರದೊ | ಳುರವಣಿಸಿದಾಕಸ್ಮಿಕದಭಯವಾಯ್ತುಪಾ
ರ್ಥಂಗೆ ॥೨॥ ದೆಸೆದೆಸೆಯನೋಡಿದರೆಕತ್ತಲೆ | ಮಸಗುವುದುಪರಿತಾಪತ
ನುಮನು | ಮುಸುಕುವುದುಮನಮರುಗುವುದುಕಳವಳಿಸುವುದುಧೈರ್ಯ ॥ ಮ
ಸದಶರವಡಲೊಳಗೆಮುರಿದವೊ | ಲುಸುರಿಗುಬ್ಬಸವಾಯ್ತುಬಲ್ಲಡೆ | ಬೆಸ
ಸುಮುರಹರಹಿರಿದುಬಳಲಿಸಬೇಡಹೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಅಳಿಯನಳಿವನುಹೇಳಬಾ
ರದು | ತಿಳಿಯಲರಿದೆಂದೆನುತಚಿಂತಿಸಿ | ನಳಿನಲೋಚನಬರುತಕಂಡನು
ಘನಸರೋವರವ ॥ ಇಳಿದುರಥವನುರಣಪರಿಶ್ರಮ | ಗಳವೆನುತಕಿರೀ

ಟಸಹಿತಾ | ಕೊಳನಹೊಕ್ಕನುಜಗದನರಲೀಲಾವತಾರಕನು ||೪|| ಧು
ರದಕೋಲಾಹಳದಡಗೆಡಾ | ವರಿಸಿಬಳಲಿಧನಂಜಯನುನಿಜ | ಸರಸಿಯೊ
ಕ್ಕಿರಲುಹರಿನೆನೆದೊಂದುಪಾಯದಲಿ||ನರನೊಳಿನ್ನರುಹುವೆನುನಿಜವೋ|
ಹರದೊಳಗೆನುಡಿದಾಕುಮಾರನ| ಮರಣವಾರ್ತೆಯನೆಂದುಮನದಲಿನೆನೆ
ವುತಿಂತೆಂದ ||೫|| ಎಲೆಸುರೇಂದ್ರಕುಮಾರಕೇಳ್ನಿ | ನ್ನೊಲುಮೆಯಣುಗ
ನುರಣದೊಳಗೆರಿಪು | ಬಲವತೊತ್ತಳದುಳಿದುಕೌರವಸುತರನೂರ್ವರ
ನೂ || ತಲೆಯನರಿದೀಡಾಡಿತಾಸುರ | ಲಲನೆಯರಚೆಲುವಿಂಗೆತಾಮನ |
ವಲಿದುಹಾಯ್ದನೆನುತ್ತಹರಿನರಗರುಹಿಮುಳುಗಿದನು||೬|| ಆಸುತನಶೋ
ಕದಲಿಕಿವಿಗಾ | ಕಾಶವಚನದೊಳಾಯ್ತುಶಿವಶಿವ | ವಾಸುದೇವಾಯನು
ತಫಲುಗುಣಜಲವಬಗಿದದ್ದ || ಘಾಸಿಯಾದನುಮಗನಕಟಸಂ | ತೋ
ಷವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತಮಾಯಾ | ವೇಷಿಯನುಕರದನುವಿಲೋಚನವಾರಿಪೂರ
ದಲಿ ||೭|| ಎನಲುಧಿಮ್ಮನೆಕೊಳನೊಳಗೆನಿಂ | ದನುಮುಕುಂದನುಸುರ
ಪಸುತನಾ| ನನವನೋಡಿಯಿದೇನೆನಲುನರಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿದಳುತ || ತನಯನ
ಳೆಯದೆಮಾಣದುಗಗನ|ಧ್ವನಿಯೊಳಾದುದುರಚನಕರ್ಣಕೆ| ಮೊನೆಯನ
ರಳನೆಬಾರೆನುತರಥವೇರಿಸಿದನರನ ||೮|| ಹಗೆಯಪದ್ಮವ್ಯೂಹಯನ್ನಯ|
ಮಗನನಳಿವಿಗೆಬಾಧೆಮೋಹಿದು | ದುಗುಡವೇಸುತರುರಣನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನ
ಚಿತ್ತದಲಿ|| ಹಗೆಯಹೊಡರಿನನಿರುಗಯಿದುವೇ| ಮಗಗೆನಿಶ್ಚಯವೆಂಬವೊ
ಲುವಿಗೆ | ಮಗನಮರಣದಲಾಯ್ತುಯನಗೆಕೃಶಾನುಹೊಗರೆಂದ ||೯||
ತೆಗವುತಿವೆಕಣ್ಣನಲಿಕಂಬನಿ | ಹೊಗವುತಿದೆಶೋಕಾಗ್ನಿಜಠರದಿ| ಬಗವು
ತಿದೆಬಾಲಕನಮೋಹದಕಲಯನೆನನೆನದು||ಮಗನಕಾಬೆನೊಕಾಣೆನೋ
ನಂ | ಪಿಗೆಯಸಳನಾಸಿಕದಕಂದನ|ನಗಲುವೆನೊನಾನರಿಯನಾಭಿಮನ್ಯು
ವನುಹೇಳೆಂದ ||೧೦|| ತಂದೆಧೃತಿಗೆಡಬೇಡನಡೆನಿಜ | ನಂದನನನಾರೈವೆ
ವೆನುತ್ತೈ | ತಂದುತೋಟಿಯಕಳದುಬಂದರುರಾಜಬೀದಿಯಲೀ || ಕಂದನಿ
ರವನುಕಾಣಲಾಪೆನೊ | ಕೊಂದನೆಂಬುದಕೇಳ್ವೆನೋಯನ | ಗಿಂದುಗ
ತಿಯೇನೆನುತಬಂದನುರಾಜಮಂದಿರಕೆ||೧೧|| ತಲೆಯಮುಸುಕಿನವೀರಸು
ಭಟರು | ತೊಲಗಿದರುಬೆಸಗೊಳಲುನಂದನ | ನಳಿವುಹಲಬರಮನವಮೆ
ಚ್ಚಿಸಿಹೆಚ್ಚಿತಾವೋಹ || ಎಲೆಮುರಾಂತಕಕಾಣಲಾಪೆನೊ|ಹೊಳಲೊ
ಳೇಭಿಮನ್ಯುವನೆನುತದೃಗು | ಜಲಕೆಕಾಯುವತೆರುತಬಂದನುಬಹಳಶೋ
ಕದಲಿ ||೧೨|| ತರಣಿತೊಲಗಿದಗಗನವೋಪಂ| ಕರುಹವಿಲ್ಲದಸರಸಿಯೋ
ಕೇ| ಸರಿಯವೀರಾಳಾಪವಿಲ್ಲದಬಹಳಕಾನನವೊ || ಪರಮತತ್ವನಿಧಾನವ
ರಿಯದ | ನರನವಿದ್ಯಾರಚನೆಯೋನಿ | ರ್ಜರಭವಯಂಕರವಾಯ್ತುಪಾಳೆ

ಯುವೆನುತನಡೆತಂದ ॥೧೩॥ ಸುರನಗರಿಸಡಗಿತುಸುರೇಶ್ವರ । ಹರನಸೆನ ದನುಯುಮನಸಟ್ಟಣ। ಸರಕೆದೆಗದುದುಮೃತ್ಯುಮುರೆಹೊಕ್ಕಳುಮಹೇ ಶ್ವರನ ॥ ಬಿರುದರಂಜಿದರಖಿಳದೆಸೆಗಳ।ಧರಣಿಪತಿಗಳುಮಾಯವಾದರು। ನರನಕಡುದುಮ್ಮಾನಸೆರೆಯಂಜಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥೧೪॥ ವೀರರಿದಿರುಗ್ಗ ಢಣೆಗಳಕೈ । ವಾರಿಗಳವಾಣೆಸಿದನೈತಹ । ನಾರಿಯುರರತುನಾರತಿಯುತಳ ಗೆಗಳನೂಕಿಸುತ ॥ ಸಾರಕೈಗೊಡುವಧಟರನುಕ।ಹ್ವೋರೆಯಲಿಕೋ ಪಿಸುತತನ್ನಯ। ತೇರನಿಳಿದನುಪಾರ್ಥನಸುರಾಂತಕನನೇಮದಲಿ॥೧೫॥ ಹರಿರಥವನಿಳಿದಂತೆಪಾರ್ಥನ । ಭರದಕೋಪವನಕಂಡುನಿಜಮಂ । ದಿರಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆಜಾಱಗಿದನುಯಾದವರಗಢಣದಲಿ ॥ ವರಧನುವಕಸ್ತ್ರಸ್ತ್ರಕವ ಚವ । ನಿರಿಸಿಕೈಗೊಡುವರ್ಗಕನಲುತ। ಅರಮನೆಯಪೊಕ್ಕನುಯುಧಿಷ್ಠಿ ರರಾಯನೋಲಗವ ॥೧೬॥ ಧರಣಿಪನನಿರಿಕೆಯಲಿಕಂಡನ। ಮರಣವನು ನಿಕ್ಕೈಸಿಪ್ರಳಯರುದ । ಹರನಕೋಪವಕೇಳಕೊಂಡನುತನ್ನಚಿತ್ತದಲಿ॥ ಸುರಿಗನಯನಜಲಾಬ್ಧಿಗಾದುದು । ಪರುಷದುರುಮಣಿವಡಬನೆನೆವುರ।ಹ ಠನವೈದುನನೊಯ್ಯನೈದಿದನವನಿಪಾಲಕನ॥೧೭॥ ಉಕ್ಕಿಶೋಕದಕಡ ಲುಪಾರ್ಥನ । ಮುಕ್ಕಳಿಸಿತಾಶೋಕಕಶೆರಥಿಯ । ಹೊಕ್ಕಬಿಳದುದು ಕೋಪಶಿಖಿಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂದದಲಿ ॥ ಮಕ್ಕಳೊಳುಸೋಡಿದೆನುಕಂದನ । ನಿಕ್ಕಿದರಲಾಲೇಸುಮಾಡಿದಿ । ರೆಕ್ಕತುಳದಾಳುಗಳೆನುತಭೂಪತಿಗೆಪೊಡ ಮಂಟ ॥೧೮॥ ತಲೆಯುಮುಸುಕಿನಕಂಗಳೊರಲೆಯ । ಜಲದದುಗುಡದಧ ರಣಿಪಾಲಕ । ಫಲುಗುಣನನೆತ್ತಿದನುತಧಗುತ್ತಿದನುಪ್ರೀತಿಯಲೀ ॥ ಮ ಲಗಿದನುನರಭೀಮಸೇನನು । ಸಲೆನರನುತಾಬಂದನೆನೆಬಸ । ವಳಿದುಬಂ ದುಸುಭದ್ರೆಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿಹೊರಳಿದಳು ॥ ೧೯ ॥ ಕಂದನಾವೆಡೆತನ್ನ ಪಿಸುದಿನ।ಸಿಂಧವಾವೆಡೆತನುಜನಪಾ। ರ್ಣ್ಣೀಂದುವಾವೆಡೆಹೇಳೆನುತತೊ ದಳಿಸುತಫಲುಗುಣನು ॥ ಕುಂದಿದಮುಮುಕಡುಮೋಹದಲಿಮನ। ನೊಂ ದುಸುತಶೋಕದಲಿಬೆದಬೆದ । ಚೆಂದುಯುಮರಾಜನಕುಮಾರನಮೊಗವ ಸೋಡಿದನು ॥೨೦॥ ಪತಿಯುಳದಸತಿಯರಮೊನಾಯಕರ। ತುನವಿಲ್ಲದಪ ದಕದೈನ । ಸ್ತುತಿಗಳಿಲ್ಲದಕಾವ್ಯವಚನಾಸುಪ್ರಬಂಧದಲಿ ॥ ಕೃತಕವಿಲ್ಲ ಭಿಮನ್ಯುವಿಲ್ಲದ । ಕ್ಷಿತಿಪನಿನ್ನಾಸ್ಥಾನಮರೆಯದು । ಸುತನಸುದ್ದಿಯಿದೇ ನುಮರುಗಿಸಬೇಡಹೇಳೆಂದ ॥೨೧॥ ಬಗಲುಬಹನಿವಿರಾಗಿರಥವನು । ಹರಿ ದುಬಂದೇರುವನನುನಿಜಕರ । ಕರತಳವಿಮೈದಡವಿಘಾಯವನೋಡಿಮರು ಗುವನು ॥ ತರಳನಿದಿರೈತೆರಲುಯನ್ನಯ । ಧುರದಬಳಲಿಕೆಹಿಂಗುವುದು ಕೇ । ಳರಸಕಂಪನನುಳುಹಕಾಣೆನುಕರಸಿತೋರೆಂದ ॥೨೨॥ ಮಗನನು

ಣರಥವೆಲ್ಲಿಹೂಡಿದ ! ವಿಗಡತೇಜಿಗಳೆಲ್ಲಿವಾಣವೆಳ| ಗುಗಳಛತ್ರವದೆಲ್ಲಿಚಾ
ಮರವೆಲ್ಲಿಧನುವೆಲ್ಲಿ ॥ ಹಗೆಯರಲಿಹತವಾದನೇಹಾ | ಸುಗುಣಸಿಲ್ಲಿಗೆಬಾರ
ನೇತಾ|ಮೊಗವಕಾಣದಹೋದನೇಯನಗೇನುಗತಿಯೆಂದ ॥೩೩॥ ಕಂದ
ಬಾರೋಯನ್ನ ಮನಕಾ | ನಂದಬಾರೋಬಾಲಕರಪ್ಪ | ಕರ್ಣೇಂದುಬಾ
ರೋರಿಪುಕುಲಾಂತಕನೆನಿಪ್ರಣವನುಬಿಡದೋರೋ ॥ ತಂದೆನಿನಗೆನ್ನಲ್ಲಿರು
ಸಂ | ಮಂಧಸವದುದೆಶೆವಶಿವಾಕಾ | ಮಂದಭಾಗ್ಯಂಗಣುಗದಕ್ಕುವನಲ್ಲ
ಯನಗೆಂದ ॥೩೪॥ ಅಸಮಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನುಭೇ| ದಿಸುವನಾವವನೆನಲು
ಕೇಳಿದು|ಶಿಶುತನದಸಾಹಸದಿನಡದನುನಾವುಬೇಡೆನಲು ॥ ಕುಸುರಿದರಿದ
ನುವೈರಿಸೇನಾ | ಪ್ರಸರವನುಸಂವರ್ತರುದ್ರನು | ಹೊಸಬನಿವನಾರೆನೆ
ಲುಸೆವರಿದನಹಿತಸೇನೆಯನು ॥ ಅರಿನೃಪಾಲರನೂರುಮಕ್ಕಳ | ಶಿರವನ
ರಿದನುಷಡುರಥರು | ವೆರಸಿದನುರಿಪುಬಲದೊಳೆಡದಹಾದ್ವಾನೆ ವರಿವರಿ
ದು ॥ ಧುರಕೆಹೂರದೆಗದೆವ್ಯಾನಾಲ್ವರ | ಸೆಂದುಹೋದಭಿಮಾನವನು
ಕಾ | ಯ್ದುರವಣಿಸಿಮಗನೇರಿದನುವಾಸವನಗದ್ದುಗೆಯ ॥೩೬॥ ಈನಕು
ಲಯಿಾಭೀಮಯಿಾಪಾಂ | ಚಾಲರೀಸಹದೇವನೀಭೂ | ಪಾಲನೀಸಾತ್ಯ
ಕಿಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸರು ॥ ಕಾಳೆಗದೊಳಂಘೈಸಲಮ್ಮದೆ|ಬಾಲ
ಕನನೂಕಿದರೆಲಾಸಿ|ಮ್ಯಾಳುತನವನುತೋರಿದಿರಿನೀವೆನ್ನ ಮೇಲೆಂದ॥ವೀ
ರರಿನಿಬರುನೆರದುರಿಪುಪರ | ವಾರವನುಹೊಗಲಂಜಿಹೊರಗಣ| ಮಾರಿ
ಹೊರಗೇಯೆಂಬವೋಲ್ನಂದನನನಿಕ್ಕಿದಿರಿ॥ ಆರನಂಬಲುಬಹುದುನಿಮುಮ
ವು|ದೂರತಾತೊಲಗಿದರೆತನ್ನ ಕು | ಮಾರನಿದ್ದರೆಹರುಷನೆನದಿರಿಹೊಲೆ
ಹೇನೆಂದ॥೩೮॥ಕೆಡೆನುಡಿದುಫಲವೇನುಸಾಕಿ|ನ್ನೊಡೆಯನಿಲ್ಲದವಸ್ತುವಾ
ದೆನು|ನುಡಿಯುಧಿಷ್ಠಿರಹೇಳುಕೊಂದವರಾರುನಂದನನ ॥ ಕಡುಹಗೆಯ
ವಾರವನಬಲದಲಿ|ನುಡಿಸಿಧಾನವನವನಜೀವಕೆ|ಹಿಡಿಮುಹೀಪತಿಸೆಂಚಿಕಾ
ರವನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ॥ಹೇಳಿಫಲವೇನಿನ್ನು ವಹ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಿನವೋ
ಹರವುರಿಪು| ಜಾಲವನುನೀಖಂಡಿಗಳೆಬಹವಾವುಬಳಿಸಲಿಸಿ ॥ ಕಾಳಗವಜ
ಯಸುವೆವುನಡೆಯಸೆ|ಬಾಲನುರವಣಿಸುತ್ತಮನಕದ| ಕಾಲರುದ್ರನದೂ
ಪ್ರತಾಪ್ಪನುವೈರಿಸೇನೆಯಲಿ ॥೪೦॥ ಅರಸಮಕ್ಕಳಕೊಂದನೈನೂ |ರ್ವರ
ನುಮೂರಕ್ಷೋಣೀಸೇನೆಯ| ನೊರಸಿದನುಮಸೆಗಾಣಿಸಿದನಗ್ಗದಮಹಾ
ರಥರ ॥ ಧುರವಗೆಲಿದನುಪಡಿತಳಿಸಿನಾ |ಮುರವಣಿಸಲಡಹಾಯ್ದುನಂಮ
ನು | ಹರನವರವುಂಟೆಂದುಗೆಲಿದನುಸಿಂಧುಭೂಪಾಲ | ವಿರಥನಾದನು
ಭೀಮನಕುಲನು | ತಿರಿಗಿದನುಸಹದೇವಕೊರಳಲಿ |ಹರಣವಿರೆಹಿಂಮೆಟ್ಟಿ
ದರುದ್ರುಪದಾದಿನಾಯಕರು ॥ಧುರದೊಳೋಸರಿಸಿದರುಸೈಂಧವ!ಹರನವ

ರದಲಿನೆರ್ದ್ರಗೆಲಿದನು | ಮರಣವನುಕಂದಂಗೆತಂದವನವನುಕೇಳೆಂದ ॥
ಇಂನುಹೇಳುವುದೇನೆನುತಕೈ | ಸನ್ನೆಯಲಿವಾತಾತಿಭೂಪತಿ | ಬೆನ್ನತೆ
ತ್ತನುಭೀಮಸೇನನವಿಪ್ರಳವಕ್ಷದಲಿ ॥ ತಂನಮರದನುನಯನಧಾರಾ| ಛಿ
ನ್ನವಾದರೆಮುಸುಡಮಿಗೆಸಂ | ಪೂರ್ಣಶೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿಬೆಂದುದುಧರ್ಮ
ಜನಹೃದಯ ॥೩೩॥ ಮುಚ್ಚಿದನುಕಂಗಳನುಧೈರ್ಯದ | ಕೆಚ್ಚೆನೆದೆಕರಗಿ
ದುದುಶೋಕದ | ಕಿಚ್ಚುಗೊಂಡದುಮನವನಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದಸುಳುವಡ
ಗಿ ॥ ಎಚ್ಚರದಡಗಿತುನೆಲಕೆಕೈಗಳ| ಬಿಚ್ಚಿಬಿರಿದನುಪುತ್ರಶೋಕದ|ಹೆಚ್ಚು
ಗೆಯತಾಪವನುಹೆಸರಿಡಲರಿಯೆನರ್ಜುನನ ॥೩೪॥ ಘನವಿಕರ್ಣದವಿಲಗ
ದಲಿಜ | ತನುಜಶೋಕದತಗಹುಬಿಡಲ | ಜುನನುಧೈರ್ಯದರಿದ್ರನಾದನ
ದೇನುಹೇಳುವೆನು ॥ ಮನವುರುಗಿವೈಬಳಲಿತಾಪದ|ಕನಸಕಂಡನುಝು
ಡಿತೆಮಿಗೆಝೋಂ | ಮಿನಸುಷುಪ್ತಿಯಲಿಳಿರ್ದಸಿಮುಷದೊಳೆದ್ದುಕಣ್ದೆ
ರದ ॥ ಅಳಲುಮುಕ್ಕಳಿಸಿದನುರೋಷದ | ಬೆಳವಿಗೆಯಗವಸಣಿಸಿದನುಕ
ಳ | ವಳಿಕೆಹಿಂಗಿದುದಶ್ರುಜಲವನುಕಂಣನಲಿಕುಡಿದು ॥ ಪ್ರಳಯರುದ್ರ
ನಕೋಪಶಿಖಿಗಳ | ವಳಿಸಿತೆನೆಕಂಗಳಲಿಕಿಡಿಗಳು| ತುಳುಕಿದವುರೌದ್ರಾ
ನುಭಾವದಕೋಪಕಿಡಿಯಿಡಲು॥೩೬॥ಹೇಳುಹೇಳಿಂನೊಂವೆಮುರಾರಿಯ|
ಮೇಳವಾಡಿದನೇಜಯದ್ರಥ|ನಾಳುತನವನುಸಮರದಲಿನಮ್ಮೊಡನೆದೋ
ರಿದನೆ ॥ ನಾಳೆಬೈಗಿಂದೊಳಗೆರಿಪುವನು | ಕೇಳುವನುಕೇಳದೊಡೆಧರ್ಮಜ|
ಕೇಳುಭಾಷೆಯನೆನುತಮಿಗೆಘರ್ಜಿಸಿದನಾಪಾರ್ಥ॥೩೭॥ಹರನದುರ್ಗದೊ
ಳಿರಲಿಮೇಣೀ | ಹರಿಯಕಡಲೊಳಗಿರಲಿಬ್ರಹ್ಮನ | ಕರಕಮಂಡಲದೊ
ಳಗೆಹುದುಗಲಿರವಿಯಮರೆಯೊಗಲಿ ॥ ಉರಗಭವನದೊಳಿರಲಿಮೇಣಾ|
ಗರವಮುಳುಗಲಿನಾಳೆಪಡುವಣ | ತರಣಿತೊಲಗದಮುಂನಕೊಲುವೆನು
ವೈರಿಸೈಂಧವನ॥೩೮॥ ಗುರುವಿಘಾತಿಯವೇಧೆಯನಿಂದ್ಯಾ | ಪರನಪರದಾ
ರಾಭಿಗಾಮಿಯ | ಹರಮುರಾಂತಕಭೇದವಾದಿಯವಿಪ್ರನಿಂದಕನ ॥ ಪರ
ಗುಣಾಸೂಯಕನಹಿಂಸಾ| ಪರನಪಿಸುಣನಕೃಪಣಚರಿತನ |ನರಕವಾ
ಗಲಿಕೊಲ್ಲದಿರ್ದಡೆನಾಳೆಸೈಂಧವನ ॥ ಕುರುಬಲವಬಿಟ್ಟಡೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ|ನ
ರಮನೆಯಹೊಕ್ಕಡೆಮುರಾರಿಯ | ಶರಣುಹೊಕ್ಕರೆಸರ್ವಥಾಕೊಲುವೆ
ನುಜಯದ್ರಥನ|ಧುರದೊಳಿಳಿದಂತಿಂದ್ರಯಮಭಾ| ಸ್ಕರವಿರಿಂಚಿಗಳಡ್ಡ
ಬಿದ್ದರೆ | ಸಿರವನರಿವೆನುನಾಳೆಬೈಗಿಂದೊಳಗೆಸೈಂಧವನ॥೪೦॥ ಖಳನಧೂ
ರ್ತನನಾಸಿಕನಚಂ | ಚಲನಪರನಿಕ್ಷೇಪಹಾರಿಯ | ದಳಿತಮರ್ಯಾದನ
ಕೃತಘ್ನನಭ್ರಾತೃನಿಂದ್ಯಕನ ॥ ಸ್ಖಲಿತವಚನನಯೋಗಿನಿಂದ್ಯಾ | ಕುಲ
ನವಿಕಳವ್ರತನಲೋಕಾ | ವಳಿಗಳಾಗಲಿಕೊಲ್ಲದಿರ್ದಡೆನಾಳೆಸೈಂಧವನ॥

ನಾಳೆಖಚರೀಜನದಕಣ್ಣೆಯುಗ | ತೋಳಲಪನಸುಪ್ರೌರಗದಿರ್ದೊಡೆ|ಕಾ
ಳಗದೊಳಂನೊಡಲಬಿಡುವೆನುಅಗ್ನಿಗುಂಡದಲಿ ‖ ಕೇಳಂಧರ್ಮಜಯುಂಬ
ನುಡಿಯನು | ಕಾಳಗನಸೊಗಸಾಗಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನೈತಂದರ್ಜುನನ
ಹೊಗಳಿದನುಪತಿಕರಿಸಿ ‖೪೨‖ ಶ್ರೀರಿಶಿಂಸೇನರಿನೃಪನಸಂ | ಸಾರನೀಸೇರಿ
ಸಿದನುಡಿಗಳ | ನಾರುಕಳಚಲುಬಲ್ಲರಗ್ಗದದೇನವೃತ್ಯರಲಿ ‖ ವೀರರಾಮ
ನನುಡಿಗೆರಾಮನು | ದಾರಬಾಣಕೆನಿಂದನುಡಿಗಳು|ಕಾಳಗಕೆಸಮಜೋ
ಳಿಜನದೊಳಗೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೪೩‖ ನಳಿನನಾಭನುಪಾಂಚಜನ್ಯವ| ಮೊ
ಳಗಿದನುನಿಜದೇವದತ್ತವ | ಫಲುಗುಣನುನುಡಿಸಿದನುನಿಜಗಾಂಡಿವವನೊ
ದರಿಸಲು ‖ ಪ್ರಳಯದಿನದಲಿತಿವಿದಸಿಡಿಲ | ಪ್ಪಳಿಸಿದಂತಿರೆರೌದ್ರರವಘೌ
ಳು | ಘೌಳಿಸಿತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತುಕೌರವನೃಪನಪರಿವಾರ ‖೪೪‖ಏಸಿದತ್ತಣರಥ
ಸತ್ರೈಲೋ | ಕ್ಯಾನುಕಂಪನವಾಯ್ತುಶಿವಯನು | ಶ್ರೀನರೇಂದ್ರರಕಾ
ಯನಡುಗಿತುಕೌರವಾದಿಗಳ ‖ ಸೇನೆತಲೆಕೆಳಕಾಯ್ತುಪಾರ್ಥನನು|ಸೂ
ನುವಿನನುರಣದಲಿಮಂತ್ರ |ಧ್ಯಾನತಮಗಾಯ್ತೆನುತತಲ್ಲಣಿಸಿದುದುನೃಪ
ಕಟಕ ‖ ಎಲೆಲೆಕವಿಕವಿಕಳರುಗಳಿದೆ | ಕೊಳ್ಕಲೆಗೆಡುಗರಿಪುನೃಪರುಮ
ಗಮಡಿ | ದಳಲುಮಿಗಲನ್ಯಾಯಕೆಳಿಪಿದನೇಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ‖ ಬಲವಕರೆ
ಕರೆಯನುತಕಾಹಿನ | ತೊಳಲಿಕೆಯನಾಯಕರುಗಜರಲು | ಬೆಳಗಿದವು
ಬಂಬಾಳದೀವಿಗೆನೆರದುದತಿರಥರು ‖೪೬‖ ಹೊಳಲುಮಿಗೆಗಜಬಜನತೊಳ
ಲಿಕೆ | ಯೊಳಗೆನೆರದುದುಕೋರಡಿಯಮುಳು | ವಲಯಗಾಂತುದುಬೇ
ಹಹರಿಸಿದರಖಿಳದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ‖ಬಲುಗುದುರೆಯೊದಗಿದವುಮಿಗೆಹ|ಕ್ಕಳಿಸಿದ
ರುಭೂಪಾಲಕರುಹು | ಯ್ಯಲಲಿಕಳವಳಗೊಂಡುತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತುನೃಪಕಟ
ಕ ‖೪೭‖ ಕಡಿಯಣವನಾನೆಗಳಮೋರೆಗೆ | ತೊಡಿಸಿದರುತೇಜಿಗಳಗೊ
ರಳಲಿ | ಸಿಡುನೊಗನಕಟ್ಟಿದರುಕಿವಿಯಲಿಕೀಲುಕಳಲಿನಿಲಿಸಿ ‖ ಝಡಿಪ
ಗುಳಿವನುಹಯಕೆಬಿಗಿಸಿದ | ರೊಡನೊಡನೆಹಕ್ಕರಿಕೆಜೋಡಿನೊ | ಳೊ
ಡಸಿಘಾಲಿಯಬಿಗಿದುಗಜಬಜಿಸಿದುದುನೃಪಕಟಕ ‖೪೮‖ ಶಿರದೊಳಾಂತ
ರುಮೋಘೆಯವನಾ | ಚರಣದಲಿಸೀಸಕವಕೊರಳಲಿ | ಬಲಿಯಕವಚವ
ಕಟ್ಟಿದರುಬೆಂನಿನಲಿಕೈಯೊದೆಯ ‖ ಸುರಗಿಗಳನೀಡಾಡಿತಿಳುಹಿದ | ಧೊ
ರೆಗಳನುಬತ್ತಳಿಕೆಗಳಬಿಲು |ದಿರುವಿನಲಿಮೋಹಿದರುಕಳವಳಗೊಂಡುದ
ರಿಸೇನೆ‖೪೯‖ಕರಿಗಳನುರಾವುತರುಜೋಧರು|ತುರಗವನುಕಾಲಾಳುರಥ
ವನು | ವರವುಹಾರಥರೀಟಿಸಬಳಕಠಾರಿಯುಬ್ಬಣವ ‖ ಧುರದಭರವಿಗೆ
ಕೊಂಡುಹೊದರ | ಳ್ಳಿರಿವಬೆರಗಿನಬಳಿಯಲ್ಯೈದದ | ಲರೆರಹೊಯ್ದಾಡಿ
ದರುಸಾಂಡವರೆನುತತಂಮೊಳಗೆ ‖೫೦‖ಪವನಸುತನಿವಾಸನನಮಗ |

ನಿವನುಧರ್ಮಜನೀತನಕುಲನೊ| ಇವನುಸಾತ್ಯಕಿದ್ರುಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ನೀವೀಗ ॥ ಇವನುಸಹದೇವನುವಿರಾಟನು | ಇವರುಪಾಂಚಾಲರುಘ
ಟೋತ್ಕಚ | ರಿವರೆನುತಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಮೂದಲಿಸಿತವರೊಳಗೆ ॥೫೧॥
ಇರುಳುಬೇಹಿನಚರರುಪಾಂಡವ | ರರಮನೆಯಹೊಕ್ಕರಿದುಮರಳಿದು|
ಬರುತಕಟಕದಗಜಬಜವವರ್ಣಿಸಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ನೆರವಿನೆಗೆಗೆಡೆಯಾಗಿಮುಸು
ಕಿನ | ಮುರುಪಿನಲಿಪಾಳೆಯವಹೊಕ್ಕರು| ಗರುವರುನ್ನೆಯಮಂಡಲೀ
ಕರುಕೇಳ್ದರೀಹದನ ॥೫೨॥ ರವಿತನಯಗುರುಸೂನುಭೂರಿ| ಶ್ರವಸು
ಲೋಚನಶಲ್ಯಕೃಪಸೈಂ| ಧವವಿವಿಂಶತಿಚಿತ್ರಸೇನನುಕರ್ಣನಂದನರು॥
ತವತವಗೆಬೆದರಿದರುಕೌರವ| ಭವನಕೈದಿದರಂದಿನಾಹವ | ರವದರಾಧು
ರರಾಜಕಾರ್ಯವತಿಳಿವತವಕದಲಿ॥೫೩॥ಹರಿದುಚರರಾಪಾರ್ಥನಾಡಿದ|ನಿ
ರುಪಮಿತಗಾಢಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ | ಚರಿಪವನುಕೌರವನಸಭೆಯಲಿತಂದುಹರ
ಹಿದರು ॥ ಮರಣಸೈಂಧವಗಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ|ಮರಣಪಾರ್ಥಂಗಲ್ಲದಿಂರಿದ|ಪ
ಹರಿಸುವುದಕಾಣೆನೆಂದರುನಾಳಿನದ್ಭುತವ ॥೫೪॥ ಲೇಸುಲೇಸಭಿಮನ್ಯು
ವೀದು | ಶ್ಯಾಸನನಮಗನಿಂದರಣದಲಿ | ಘಾಸಿಯಾದನುನಾವುಮಾಡಿದು
ದೇನುಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥ ಈಸನೇರಿಸಿನುಡಿದಪಾರ್ಥನ |ಭಾಷೆಹೊಳ್ಳುಗದು
ಸುಯೋಧನ | ದೇಶವನುಬೀಳ್ಕೊಂಬೆನೆಂದನುಸೈಂಧವನುಸಭೆಗೆ ॥೫೫॥
ಅಳಲಿದಾತನುಕಾಳುಗೆಡದತೆ | ಫಲವಹುದೆನಿಜಸತಿಯುಹುಡಿದಾ | ನೆಳದು
ವ್ರೊಯ್ಯಲುಹೀನನಾಡಿದಭಾಷೆಯೇನಾಯ್ತು ॥ ಅಳುಕದಿರಿಪರಿವಾರವಿವೆ
ಕೊಳು | ಗುಳಕೆವಜ್ರದಜೋಡುನೃಪರಿದೆ| ಬಲವಿಹೀನನೆಸೇನದೇನೆಂದ
ನವನಿಪತಿನುಡಿದ ॥೫೬॥ ಆವನೊಲೆಯಕಾರತನಗಾಂ | ಡೀವಧರನಲಿಫಲಿ
ಸುವುದೆಮೇ|ಣಾವನದ್ಭುತಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗೆಮಣಿಸನಸುರಾರಿ ॥ ಕಾವರಿಲ್ಲ
ರ್ಜುನನಕೈಯ್ಯಲಿ | ಸಾವವನುತಾನೆನಲುಮಿಗೆರಣ|ಧೀವಸೆನುಕುರುರಾ
ಯನುಡಿದನುಮತ್ತೆಸೈಂಧವಗೆ॥೫೭॥ ಗರುಡನೂರವರೆರವರೇನಾ| ಗರಿಗೆ
ತನಯನುನಸ್ಮ್ರಬಲದಲಿ | ಗುರುವಲಾಪಾಲಕನುಕೈಕೊಂಬನೆಧನಂಜ
ಯನ ॥ ನರನನುಡಿಗಳಹೊಳ್ಳುಗಳವಡೆ|ಚರಣದಲಿಬೀಳುವೆವುನಡೆಯೆಂ
ದಿರುಳುದ್ರೋಣನಮನೆಗೆಬಂದನುಕೌರವರರಾಯ ॥೫೮॥ ನೆಗಳಿದನುಕೈ
ದೀವಿಗೆಯಸಾ | ಲುಗಳುಹೊಂದಂಡಿಗೆಯವರುರವ | ಮಿಗಲುವೆಂಠಣಿಸಿ
ದರುಸೀಗುರಿವೊಗಕೆವೋಹಿದವು ॥ ಅಗಿವಕಡಿತಲೆಮುಸುಗಿದವುಚೌ |ರಿ
ಗಳಗೊಂದಣತೂಗಿದವುವರ್ | ಳಿಗಳಮಸ್ತಕದವರುನೆಲಸುಗ್ಘಡಿಸಲ್ಲೈ
ದ ॥೫೯॥ ಗರುಡಿಯೊಡೆಯನಪಾಳೆಯಕೆಕಡು| ಭರದೊಳೈತರೆಕೌ
ರವೇಂದ್ರನ | ಬರವಿದೇನೆಂದನುತಬಂದನುದ್ರೋಣನಿದಿರಾಗಿ ॥ ಧರಣಿಪ

ನತಕ್ಕೈಸಿದಬುದು | ಪ್ಪರಿಗೆಗೈದನುನುಸುಳುಗಂಡಿಯು | ಲುರವಣಿಸಿದ
ರುಕರ್ಣಕೃಪಮೊದಲಾದಬೇಹವರು ||೨೦|| ವೀಳೆಯವಕರ್ಣ್ಣಪಸಿತ್ತನೃ|
ಪಾಲಕರ್ಣಾದಿಗಳಸುಭಟರ |ಸಾಲಮನ್ನಿಸಿದ್ರೋಣಬೆಸಗೊಂಡನುಸು
ಯೋಧನನ || ಕಾಳಗವಕೈಕೊಂಡಸಿರಿಮೊಗ | ವೇಳುತಿದೆಖಶಿಯುನುನಿ
ನ್ನಿನ | ಕಾಳಗವುಜಯನವ್ವ ದೀದುವ್ವಾನವೇಕೆಂದ||ಏನಹೇಳುವೆನರ್ಜು
ನನುನಿಜ | ಸೂನುಮಡಿಯೆದುರಾಟಿಘಾತದೊ | ಳೇನನೆಂದನುಹೇಳ
ರೈಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು || ತಾನುಗಡಸೈಂಧವನಸಿರವನು |ಭಾನುವಡಗ
ದಮುಂನಕೊಲುವೆನು | ಹೀನವಾದಡೆಹೊಗುವೆನೆಂದನುಹವ್ಯವಾಹನ
ನ ||೨೧|| ಕೊಂದವನುದುಶ್ಶಾಸನನಮಗ | ಬಂದುದಪವಾದವುಜಯದ್ರ
ಥ | ಗಿಂದಿವನಪತಿಕರಿಸಬೇಹುದುರಣದಲರ್ಜುನನ || ಮುಂದುಗೆಡಿಸಲು
ಬೇಕುಭೀಷ್ಮರು | ಸಂದಬಳಿಕೆಮಗಾಪ್ತಹಿತವರು | ತಂದೆನೀವೆಂದೆರಗಿ
ನುನೃಪಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯಲಿ||೨೨||ಮುಕುಟವನುನೆಗಹಿದನುಭೂಪಾ|ಲ
ಕಶಿರೋಮಣಿಕಶಿಯುಕುಲಪರನಿಕ |ರವಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆಸರಿಯುನಬೇಡಬುದ್ಧಿಗ
ಳ || ಯುಕುತಿಗಿದಕೆನ್ನಿಲ್ಲಪಾರ್ಥನ | ಶಕುತಿಘನವೀರಾಜಕಾರ್ಯದಿ|ಚಿ
ಕಿತನಾದೆನುರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾದ್ರೋಣ || ೨೩ || ಕಾವಡೆಂನಳವಲ್ಲ
ಮೇಣ್ಣಾಂ | ಡೀವಿಕೊಲುವವನಲ್ಲಕೃಷ್ಣನು | ಕಾವಡೆಯುಕೊಲುವಡೆ
ಸಮರ್ಥನುವೇದಸಿದ್ಧವಿದು || ಜೀವಜಾತಕೆವಡೆಯನಾರಾ | ಜೀವನಾಭ
ನುಬರಿಯುಹಂಕಾ | ರಾವಲಂಬನದಿಂದಕೆಡುತಿಹುದಖಿಳಜಗವೆಂದ ||೨೪||
ಇದುಮುರಾರಿಯಲೀಲೆಗೋಸುಗ | ಉದಯಿಸಿದಜಗವಿದರೊಳೊಬ್ಬನ |
ಸದದುಬಿಡುವನುಹಿಡಿವನೊಬ್ಬನಸಲಹಿದೆಡಸುಪನು || ಅದರೊಳಾತಂಗಿ
ಲ್ಲಕರುಣಾ|ಸ್ಪದದಭೂಜಂತ್ರದಲಿಬಿಸಾಜಗ|ದುದರವಾತನಕಡೆಯಲಾದು
ದುಭುವನಗತಿಯೆಂದ||೨೫||ನರನನುಡಿಯುಂದಿರವಿರಾಮುರ|ಹರನನುಡಿಗ
ಳುಗಿರಿಗುಹಾಗ | ಹ್ವರದನುಡಿಯೋಜಂಗಮಧ್ವನಿಯೋವಿಚಾರಿಸಲು||ನ
ರನನುಡಿಹೊಳ್ಳುಗದಾಮುರ|ಹರನಬಲುಹುಳ್ಳನ್ನಬಲೆನ | ಲರಸನಾಲಿಸಿ
ಕೇಳುತಿದ್ದನುಕೈಯ್ಯಗಲ್ಲದಲಿ || ಕೇಳುತಿರ್ದ್ದಕರ್ಣಬೊಂಮವ| ಹೇಳಬ
ಲ್ಲೆವೆನಾವುನಾಳಿನ|ಕಾಳಗವುಜಯವಾಗಲೋಸುಗಬಂದಡಿಂದೀಗ || ಹೇ
ಳುತಿರ್ದನುಸಂಗತಿಯನಿದು!ಹೋಲುವೆಯಲಾಮುನಿಕುಮಾರರು|ಕಾಳಗ
ದೊಳೇಗುವೆರಬಳಿಕೇನೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೬|| ಕಟಕಿಯಾಕಿದುವಿಪ್ರರಾ
ವು | ತ್ಪಟದಸಾಹಸವಿಲ್ಲನಾನ್ಧಿಟ | ಘಟಸದಂದರೆಖಾತಿಯಾಯಿತಿಸಿಮ್ಮ
ಚಿತ್ತದಲಿ ! ಚಟುಲಲೋಚನನೋಡುವರೆಸಂ |ಕಟವುವಿಷಮೋಹದಬ
ಲುನಂ ! ಘಟಣೆಯನುತೋರುವೆನುಚಿಂತಿಸಬೇಡಹೋಗೆಂದ || ೨೭

ವ್ಯೂಹವನುರಚಿಸುವೆನುನಾಳಿನ । ಲಾಹವಕೆತಳತಂತ್ರವೊಂದೇ । ವೋ
ಹರಕೆನಡೆತರಲಿಷಡುರಥರಾದಿನಾಯಕರು॥ ಸಾಹಸವನುದಯದಲಿತೋ
ರುವೆ । ಬಾಹುಬಲವಿಗೆಸೈಂಧವನವ್ಯ । ಗಾಹಬಲಿವೆನುರಾಯಚಿತ್ತೈ
ಸೆಂದನಾದ್ರೋಣ॥ ಸಾಕುನೀಚಿಂತಿಸಲುಬೇಡಪಿ।ನಾಕಿಧರನಡಹಾಯ್ದ
ಡೆಯುನಾ। ವಾಕೆವಾಳರುರಣಕೆಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಪಾಡೇನು॥ನೂಕಿನೋ
ಡಲಿಸೈಂಧವನಲಿಯೋ । ಕೈಕವೀರರಕಾವವೆಂದು ।ದ್ರೇಕವಿಗೆಘರ್ಜಿಸು
ತಕರ್ಣಾದಿಗಳುತವತವಗೆ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡುದುರಾಜಸಭೆತಂ । ವಾಲ
ಯಕೆಸೈಂಧವನುಚಿಂತಾ।ಲೋಲನಿದ್ದನುಮರಣಜೀವಜ್ಞಾನಸಂಶಯನು॥
ಕೋಲಗುರುವಿನಮಧುರವಚನವ । ಕೇಳಿದನುಸಸುನಗುತಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಹೇಳಿದನುಕರುಣದಲಿಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣನು ॥ * ॥೬೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೧೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಜಯಸಮರಪಾರಂಭನಾಹವ।ಭಯ
ಬಹುಮರ್ಖಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ । ನಿಯತಮತಿವೋಹಿದನುಸಮರಕೆದ್ರೋಣ
ನನುವಾದ ॥ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಫಲುಗುಣ
ಹೊಕ್ಕನಾಯುಧ । ಶಾಲೆಯಲಿತೆಗಸಿದನುಧನುವೊದಲಾದಕೈದುಗಳ ॥
ಸಾಲರಿದುನಿಲಿಸಿದನುನಿಸಿತಶ।ರಾಳಚಾಪಕೃಪಾಣಪರಶುತ್ರಿ।ಶೂಲಮು
ದ್ಗರಶಕ್ತಿತೋಮರಚಕ್ರವೊದಲಾದ॥೧॥ ನವಗವೋಥಯಜೋಡುಸೀ
ಸಕ । ವಿವಿಧಕವಚಪಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳ । ವನುಮಿಗೆನಿಲಿಸಿದಪುಷ್ಪಸುಗಂಧ
ಧೂಪದಲಿ ॥ ವಿವಿಧಸತ್ಕಾರದಲಿದುರ್ಗಾ । ಸ್ತವನರವವನುಹೇಳಿಭಜಿಸಿ
ದ। ನವರುಧಿರಮಾಂಸೋಪಹಾರಂಗಳಲಿಪೂಜಿಸಿದ ॥೨॥ ಒಡನೆಗಜರುವ
ವಾದ್ಯದಲಿಕೆಂ । ಪಿಡಿದವ್ರೋನಸಹಿತಭೂತಕೆ । ಬಡಿಸಿದರುಮಂತ್ರಿಗಳೇ
ಪಡೆವೆರಸಿದರುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಸೊಡರುವಸನಾದಿಗಳಲೊಪ್ಪಂ ।ಬಡದುವೆ
ಲ್ಲವಹರಿಯೊಳರ್ಪಿಸಿ । ನಡುವಿರುಳುಕಲಿಪಾರ್ಥನರ್ಚಿಸಿದನುನಿಜಾಯು
ಧವ ॥೩॥ ಯಿರುಳಿನದ್ಭುತರಭಸವಾಲಿಸಿ । ಮುರಹರನುಫಲುಗುಣನಘೋ
ನಸಂ।ಗರಜಯಧ್ವನಿಮಂತ್ರವೆಂದನುದಾರುಕನಕರದು ॥ ಹರದುಹಾದೇ
ವಾದಿಗಳುಗೆಲ । ಲರಿದುವಾಳಿನಬವರವಿಂನೀ । ನರನಜಯವೆಂತೆನುತಚಿಂ
ತಿಸುತಲ್ಲಿಗೈತಂದ ॥೪॥ ರಚನೆಚಲುವದುನಾಳಿನಾಹವ ।ಖಚರಕಿಂಪುರುಷ
ರಿಗೆಮುಸದಳ। ವಚಲಬಲಗಾಥಿಕೆಯಹರಿಯದುರಾಜಕಾರ್ಯವಿದು ॥ ಉಚಿ
ತದಲಿಕೊಂಡೊಯ್ದುಗುರ್ರ್ರನ।ವಚನವನುತಿಳುಹಿಸುವೆನೆಂದಾ ।ಕುಚಿಯ
ಗಂಡನಮುಗನಸೀಶನಪರವಕಾಶಿಸಿದ ॥೫॥ ಶಿವನಕರುಣಾಲಾಭಪ್ರಣ್ಯ ।
ಪ್ರವರಪಾರ್ಥನಮುಸ್ನಿಸಂದದ।ಲವನಿಗೆಸಹಿದನಖಿಳವಿದ್ಯಾಯುಧದವೇ

ಬಿಕೆಗೆ ॥ ಸಮದುದಿಂದಿರುಳುತ್ಪಲಂಗಳ|ನಿವಹಬಲಿದುದುಚಕ್ರವಾಕದ|ತೆ
ಪಕವುರಿದುದುತರಣಿಯುದರಿದನುದಯಪರ್ವತದ ॥೬॥ ವಿಮಲದರ್ಭಾಂ
ಕುರದಶಯನದ | ಲಮರಪತಿಸುತಪವಡಿಸಿದನನು | ಪಮವಿಲಾಸದಕನ
ಸಕಂಡೆನೆನುತ್ತ ಕಣ್ದೆರೆದು ॥ ಸಮರವಿಜಯಕೆಶಿವನಕೃಪೆಸಂ| ಕ್ರಮಿಸಿ
ತೆನಗೆಂದೆನಲುಮುಂದಣ |ಕಮಲನಾಭನಕಂಡುಬಿನ್ನಹವಾಡಿದನುನಗು
ತ ॥೭॥ ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಸಹಿತಕಂಡೆನು|ದೇವದೇವನಚರಣವನುಸಂ |ಭಾ
ವಿಸುವನವಿಸ್ಮಿತರನುದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿ ॥ ನಾವುಬಂದುದನರಿದುಪರರಾ|
ಜೀವಸರಸಿಗೆಕಳುಹಿದನಗಾಂ| ಡೀವನಿಜಚಾಪವನುಕಂಡೆನುಕೊಳನಮ
ಧ್ಯದಲಿ ॥೮॥ ಬಳಿಕತಿರುವಿಟ್ಟವರೊಳಸ್ತ್ರವ | ನೆಸದುಬಿಲುವಿದ್ಯಾಸಮು
ಗ್ರದ | ನೆಲೆಯತೋರಿದರಡಗಿದಾಶನಡಾರೆಗರಾಸ್ಯದಿ ॥ ಬಳಿಕದಿವ್ಯಾ
ಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗದ | ಬಲುಹನೀಕ್ಷಿಸಿತೆಗವಬೆಡಗನು | ನಿಲಿಸಿಪಾಶುಪತಾ
ಸ್ತ್ರವಾಯ್ತೆನಗಲ್ಲಿಪಶುಪತಿ ॥೯॥ ಕನಸನೀಹದನಾಗಿಕಂಡೆನು | ದನುಜ
ಹರಬೆಸಸಿದರಫಲವನು | ನನಗೆನಲುನಸುನಗುತನುಡಿದನುದಾನವಧ್ವಂ
ಸಿ ॥ ನಿನಗೆಶೂಲಿಯಕರುಣವಾಯ್ತಂ| ದಿನಲಿಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರನಿನ್ನದು|
ಜಿನದೊಳರಿಸೈಂಧವನವಧಾವ್ಯಾಪಾರವಹುದೆಂದ ॥೧೦॥ ಎನೆಹಸಾದವೆನು
ತ್ತನಿಜಕರ| ವನಜಮುಕುಳಿತವಿರಲುಸೇನಾ| ವನಧಿಗರ್ಜಿಸಿದವುದಿಸೇಶನ
ಸ್ರುದಯಸಮಯದಲಿ ॥ ವನರುಹಾಕ್ಷನನೇಮದಲಿಸಂ | ದಣಿಸಿಕಂಚಿನಿನಾ
ಗಘೋಷರ | ಮನೆಯೊಳರಿದೆಕ್ಷಾಳಜಯದಲಿಘಡಣಿಸಿಡಗ್ಗಿದವು ॥೧೧॥
ಉಲಿವಮಂಗಳಪಾಠಕರಕಳ | ಕಳದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನಿಪ|ತಿಲಕವಾ
ತಿದನಮಲಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳ ॥ ನಳಿನನಾಭನಪಾದಕಮಲಕೆ| ನೇ
ಮನಿಂದಭಿನಮಿಸಿಸುಭಟಾ | ವಳಿಗೆನೇಮವಕೊಟ್ಟನಂತಕಸೂನುಸಂಗ
ರಕೆ ॥೧೨॥ ನಡದುದುರುಸನ್ನಾಹದಲಿಸೂ | ಳಡಸಿದುರವಗಸೀರಭೇರಿ
ಯು| ಕಡುರವವುರಿಪ್ರಭಟರಘ್ನೈಗುಘಫಿರುದುಗಹಳೆಗಳ ॥ ಎಡಬಲಕೆವಿ
ಗಿಹೊಳೆವತೇಜಿಯ | ಕಡುಮನದಕರಿಘಟೆಯತೇರಿನ | ಗಢಣದಲಿಕಾ
ಲಾಳು ಕಳಕಳವಾಯ್ತುರಣದೊಳಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಎದ್ದುದೀಕಟಕದಲಿಬ
ಸಿಂ|ಡೆದ್ದುಸುಭಟರುಸಮರಭೂಮಿಯ|ಹೊದ್ದಿದರುಝಳಪಿಸುತಲ
ಗ್ಗದಹೊಂಗಲಹೊಳಹುಗಳ ॥ ಅದ್ದುದದ್ಭುತರವದನೆರೆಹೊದ| ರೆದ
ವೆದದುಗುದಂತಿಘಟೆಬಲು | ಶಿರ್ದಪದಗಣತಂಡಪವಾಜಿಗಳಾಹವಾಂಗಣ
ಕೆ ॥೧೪॥ ವಿನುತಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಯ | ನನುಕರಿಸಿಹರಿಪದವಯೋ
ಗ| ನೆನವರ್ಗಿರಚಿತವೇದವಿಸ್ರಾನಲಸಮಾರ್ಚಿತನು ॥ಕನಕಕವಚವತೊ
ಟ್ಟಗಡ್ಡದ | ಘನತೆಯನುಗಂಟಿಕ್ಕಿವರಕಾಂ ! ಚನಮಯದಯಜ್ಞೋ

ಪೋತಪನಿಕ್ಕಿದನುದ್ರೋಣಾ ॥೧೫॥ ನೆರೆಯುಡಿಯಲಾಮುಲ್ಲಗಂಟಿನ|ಶಠ
ಗವೋರಿಸಿಬಿಗಿದುದರ್ಭೆಯ |ಹರಿದುಬಿಸುಟನುಕವಚಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಷೆ
ಗಳಾ ॥ ಮುರಿಸಿಬಿಗಿದನುನಿಖಿಳಭೂಸುರ | ವರರಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಕೊ
ಳುತ | ಳ್ಳರಿವಜಯುರವದೊಡನೆರಥವೇರಿದನುಕಲಿದ್ರೋಣ॥೧೬॥ಸೂಳೆ
ವಿಸಿದವುಸಂನೆಯುಲಿನಿ | ಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳುರವಣಿಸಿದೆ | ಗ್ಗಾಳೆಗಳುಸಾರಿ
ದವುಸುಭಟರವೀರವಿತರಣದ ॥ ಸಾಲಝಲ್ಲರಿಗಳಪತಾಕಾ | ಜಾಲಸಬಳ
ದಹೊದರುಗಳಬಿರು | ಗೋಲತೂಗಾಟದಲಿಸಮರಕೆದ್ರೋಣನೆಸುವಾ
ದ ॥೧೭॥ ನೆಗಹಿಬೀಸುವಚಾಮರಿಗಳಸ | ಸ್ಸಿಗಳಚಾತುರ್ಬಲವದ್ರೋಣ
ನ | ದೃಗುನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಳೇರಿದರುತವಸ್ತ್ರಳುಕುದುರೆಗಳ ॥ ತೆಗದುಯೋ
ಜನವಾರರಲಿಕಾ | ಳಗಕೆಶಕಟವ್ಯೂಹದಲಿಜೂ | ಣಗಳಬಗಳೆಬಗದನು
ಕೌರವೇಂದ್ರಾನುಜನಗಢಣದಲಿ ॥೧೮॥ ಇದಿರುಶಕಟವ್ಯೂಹವರರದ |ಗ್ರ
ದಲಿದುಶ್ಶಾಸನನಸಬಲಕೆಲ | ವದರಬಲದಲಿಬಾಹ್ಲಿಕನುಸೌಬಲನುಮಾಗ
ಧರು ॥ ಅದರಹಿಂದಣಾವ್ಯೂಹಮಲ್ಲೈಗಾ | ವುದದನೀಳದಲೆರಡುವರೆಗಾ|ವುದೆ
ದವಿಸ್ತಾರದಲಿಮಕರವ್ಯೂಹವನುಬಲಿದ ॥೧೯॥ ಹಿಂದೆಯೋಜನಪೈದರಳ
ವಿಯೊ | ಳೊಂದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನುಸಲ|ವಿಂದಬಲಿದನುನಿಲಿಸಿದನುಕಾಂ
ಭೋಜಭೂಪತಿಯ ॥ ವಿಂದನನುವಿಂದಾನುವಿಂದನ | ನಂದುನೆಮುಸಪ್ತ
ಕರಬಲವನು | ಸಂದಣಿಸಿದರುಹತ್ತುಸಾವಿರನೃಪರಗಢಣದಲಿ ॥೨೦॥ ತು
ರಗವರುಪತ್ತಾರುಕೋಟಿಯು | ವರಮದೇಭವರೆಂಟುಲಕ್ಷವು| ವರರಥ
ವನೈವತ್ತುಸಾವಿರವನುಸಗಾಢದಲಿ ॥ ಧುರದಕಾಲಾಳಗಣಿತವೋ| ಹ
ರಿಸಿಹಂಸವ್ಯೂಹವನುಸೆಡ | ಗರಿಸಿದನುನಿಯುತಾಯುಮೊದಲಾದವರಹಾ
ಹಿನಲಿ ॥೨೧॥ ಕೆಲಬಲದಸಬಳಗರುಸಬಳದ | ವಳಯದಲಿಹರಿಗೆಗಳುಹರಿ
ಗೆಯ | ಮಲತಬಿಲ್ಲಾಳವರಮರೆಯಲಿವಾಜಿಗಜರಥವ ॥ನಿಲಿಸಿಗರ್ಭವ್ಯೂ
ಹವನುಮಂ | ದಳಿಸಿದನುಸಂವೀರನನುಸಿಂ |ಹಳರನಿಲಿಸಿದಹತ್ತುಸಾವಿರ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ॥೨೨॥ ಅಪರಭಾಗದಲಳವಿಯುಲಿಭೂ |ವಿಪನುಭೂರಿ
ಶ್ರವನುಶಲ್ಯನು | ಕೃಪನುವೃಷಸೇನನುಸುಲೋಚನದೀರ್ಘಬಾಹುಕ
ನು ॥ ನೃಪತಿಗಳನೆಂಟತ್ತುಸಾವಿರ | ಚಪಳಗಜಹವಿನೆಂಟುಲಕ್ಷದ |ನಿಪ
ಶಿವಿತತೇಜಿಯಲಿಶಕಟವ್ಯೂಹವನುಬಲಿದ ॥ ಅಮರಾವೋಹರದಬಳಿಯ
ಲಿ | ಸೋಂದುದತ್ತನುಗಂಡಧರನನು | ತಾಮರಸಬಂಧುವಿನಸುತನನು
ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಕನ ॥ ಆಮಹಾಬಾಹ್ಲಿಕನನಶ್ವ | ತ್ಥಾಮನನುಕೃತವ
ರ್ಮರೆನಿಸುವ | ನಾಮರನನುನಿಲಿಸಿದನುಸೂಚಿವ್ಯೂಹನಾಯಗಲಿ ॥೨೪॥
ಮಗುಮುಗಸೂಚಿವ್ಯೂಹನಾಧ್ಯದೊ | ಳಧಟರನುನಿಲಿಸಿದನುಸಮರಂ | ಗ

ದಸಮರ್ಥರನಾಪ್ತರನುಬಾಂಧವರುಗಳನಿಲಿಸಿ ॥ಕದನದಲಿಸೈಂಧವನಸಾ
ಮ । ಧ್ಯದಲಿನಿಲಿಸಿದನವುಮಸಮರಕೆ । ಮನದಮದಹರವೊಗಸಲಸದ
ಳವೆನಿಸಿರಂಜಿಸಿತು ॥೨೫॥ ಕವಿವಶತಿಲೋಬಳಿಯೊಪ್ರಳಯದ। ಜವನನೆ
ರಪಿಯೊಕಾಳಕೂಟಾ। ರ್ಣವದಸೀಮಾಲಂಘವೋಮೃತ್ಯುಪಿನಪಾಳಯ
ವೊ ॥ ಅವನಿಕುಸಿದುದುನೆರದಸೇನೆಯ । ಹವಣನೀಶ್ವರಬಲ್ಲನೈಸೈಂ । ಧ
ವನಕಾಹಿನವೋಹರಂಗಳುಕಿಡಿಯನುಗುಳಿದವು ॥೨೬॥ ಜಡಿವಮದದಾ
ನೆಗಳಗಗನವ । ನಡರ್ವಬಲುಗುದುರೆಗಳಸೂರಿಯೊ । ಳಿದಬಲಕೆಬಿರು
ವರಿವತೇರಿನಸೊತರೋಜೆಗಳ ॥ ಖಡುಗಕುಂತವನಛಕೆಹಾಯಿಕಿ । ಹಿ
ಡಿವಸುಭಟವ್ರಜವಹೊಯ್ಲಿನ । ಕಡುನುನದರಣದವಕಿಗರ ಸಾರಂಭ
ರಂಜಿಸಿತು ॥೨೭॥ ಮೊಳಗಿದವುಸಿಸ್ಸಾಳಕೋಳಾ। ಹಳಿಸಿದವುಕಹಳೆಗಳು
ಪರ್ವತ । ಹಿಳಿಯೆಮೆಚ್ಚಿದವಾದ್ಯಪಟಹಮೃದಂಗಡಿಂಡಿಮದ ॥ ಉಲಿವ
ಕಹಳೆಯಹೇಷಿಕದವೆ । ಗ್ಗಳೆಯಕರಿಗಳಬೃಂಹಿತದಗೊಂ ।ದಳದಗಜಘ
ರ್ಜನೆಯುಲಾಯಿತುಕೌರವನಬಲದಿ॥೨೮॥ ಮುಂದೆಶಕಟವ್ಯೂಹದಲಿಸಡೆ।
ತಂದುನಿಂದನುದ್ರೋಣನೀಬಲ । ಸಂದಣಿಯನೆರೆನೋಡಿಮುಕುಟವತೂ
ಗಿನಲವಿನಲಿ ॥ ಇಂದುಗೆಲಿದರೆಧರ್ಮಸುತನವ । ರಿಂದುಕುಲದಗ್ಗಳರುಬ
ರಹೇ । ಳೆಂದುಭಟ್ಟಗನಟ್ಟಿದನುಪಾಂಡವರಪಾಳಯಕೆ ॥೨೯॥ ಕೇಳು
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪಸಿರಿ । ಲೋಲಸಹಿತಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ । ಳಾಳಮೇ
ಳೈಸಿದರುಹೊಕ್ಕರುಕಾಳಗದಕಳನ ॥ ಸಾಲರಿದುನಿಜಸೇನೆಯನುಪಾಂ ।
ಚಾಲೆಮೋಹರಿಸಿದನುಪದಕೆಂ।ಧೂಳಿಮಾಣಿಸಿತನಿಮಿಷತ್ವವನವರಸಂತ
ತಿಯ॥ವರವಿರಾಟಕುಮಾರಮತ್ಸ್ಯರು । ಬಿರುದಕೈಕೆಯಚೈದ್ಯಕೇರಳ।
ಮರುತಯವನೆಯಸಿಂಧಿಕೌಶಲಪಾಂಡ್ಯಮಾಗಧರು॥ ಧರಣಿಪನಬಲದಲ್ಲಿ
ಸೃಂಜಯ। ವರರುಪಾಂಚಾಲಕರುಚೂಣಿಯೊ। ಳುರುವಣಿಸಿದರುನಕು
ಲಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನಂದನರು॥ ನರಮುರಾಂತಕರೊಂದುಕಡೆಯಲಿ।ಮುರಿ
ಯೆಕಂಡನುನೃಪತಿಕೃಷ್ಣನ।ಹೊರೆಗೆಲಂದನುನೆಮ್ಮಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು
ನಗುತ॥ನರನಿವನುಮುಂದಿದಿರುಗಾಣದೆ।ಹಿರಿದನೇರಿಸಿನುಡಿದನಿದಪತಿ। ಕ
ರಿಸಬೇಹುದುನಿಮ್ಮಕರುಣಡಿಹರಣವೆನಗೆಂದ॥ಹಗೆಯತಲೆಹೋಗದಡೆವ
ಹ್ನಿಯ।ಹೊಗುವನುಡಿತಮ್ಮಂಗೆಬಳಿಕಾ।ಕಗಳಕೆಯನುಡಿದೆಮ್ಮನಾಲ್ವ
ರದೇಹನಿಕ್ಷೇಪ ॥ ಬಗೆಯಲೈವರಜೇವವದಜೀ। ವಿಗಳುನೀನೆಂದರಸಕರು
ಣಾ। ಳುಗಳದೇವನಬೇಡಿಕೊಂಡನುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ಪಡೆಕಡಲು
ಕುಡಿನೀರುನೆರೆನೀ। ರಡಗಿಹುದುಪಾರ್ಥನಶರಾವಳಿ।ವಡಬನಿದಿರೊಳುಕೆ
ಲಬಲದಹಂಗೇಕೆಕದನದಲಿ ॥ ಕಡುಹಿನಲಿಸೈಂಧವನತಲೆಯನು । ಹೊ

ಧರುನಿಂನಯುಕಾಲುದೆಸೆಯಲಿ | ಕೆಡಹುವೆನುನಿಮುಷದಲಿಫಲುಗುಣನೆಂ
ದನಸುರಾರಿ ‖೩೪‖ ಕರದುಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮರಿಗೆನೃಪ |ವರನಸುಯ್ದಾನವ
ನುಹೇಳಿದ | ನರಿಬಲಕೆನೂಕಿದನುಕೈಕೆಯುಚೈದ್ಯಸೃಂಜಯರ ‖ ಮುರ
ಮಥನನೊಡಗೂಡಿನಿಜವೋ | ಹರಸಹಿತನೈನೂರಬಿಲ್ಲಂ |ತರಕೆತೊಲ
ಗಿಮಹಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರವಜಪಿಸಿದನುಪಾರ್ಥ ‖೩೫‖ ಇಳಿದುರಥವನುಮುಗ
ಹರನಪದ | ತಳದಧೂಳಿಯುಕೊಂಡನತಿನಿ| ರ್ಮಳಸಮಾಧಾನದಲಿಕೃಷ್ಣ
ನಚರಣಕೆರಗಿದರೆ ‖ ತಲೆಯುಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನುಹರಿಕೋ | ಮಲಕರಾಂಬು
ಜದಿಂದಪಾರ್ಥನ | ನೊಲಿದುಮೈದಡವಿದನುಗೆಲುನೀನೆಂದುಹರಸಿದನು‖
ಖುರಕೆರತುನವಸುರಿದುತೇರಿನ | ತುರಗವನುವಂದಿಸಿದನಪ್ಪಳ |ಹರದಹ
ನುಮಂಗೆರಗಿದನುಸುರಕುಲಕೆಕೈಮುಗಿದು ‖ ವರರಥಕೆಬಲವಂದುಕವ
ಚವ | ಬಿರಿಗೆಬಿಗಿದನುಕೈಗೆವಜ್ರದ | ತಿರುವಿಗೆಯನವಟಿದನುರಥವೇರಿದ
ನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ‖೩೬‖ ದೇವದತ್ತವನೊಳಗಿದನುಗಾಂ| ಡೀವಿಚಾಪವಮಿ
ಡಿದುನಿಷ್ಠುರ | ತೀವಿದುದುಜರುಹಿದುದುಅಡಿಕಿಲಜಗದಜೋಡಿಗಳ‖ ರಾ
ವುಫಲುಗುಣಯೆನುತಪಾರ್ಥನ | ಭಾವಕುಡಿಚಂಮಟಿಕೆಯಲಿತುರ|ಗಾ
ವಳಿಯನಡಸಿದನುಸುಳಿಸಿದನಾಹವಕೆರಥವ‖೩೭‖ ಸುರರಿಗಸದಳವಿದುಮ
ಹಾಮೋ | ಹರದತೆರಳಿಕೆತನಗೆಬಗೆಯದು | ತರಳನಲಿತೀರುವುದೆಯುಕ
ಟಾಚಾರ್ಯನೊಡ್ಡವಣೆ ‖ ಧರಣಿಸೆರೆಯುದುಪದಹತಿಗೆಹರ | ಹರಯಿದೆತ್ತ
ಣದಳವೊಮಾರಿಯ|ಕೆರಳಿಯೋಮಝುಭಾಪೆನುತಹೊಗಳಿದನುಕಲಿಪಾ
ರ್ಥ ‖೩೮‖ ಅರೆನೆಯುಕೆಲಸಿತಿದುಫಲುಗುಣ|ಹರಿಸಹಿತಹೊರವಂಟುಭೀ
ಮನ | ಕರದುಸಾತ್ಯಕಿಸಹಿತಕೊಟ್ಟನುಕಾಹನವನಿಪಗೆ‖ ಬರುತದೃಷ್ಟ
ದ್ಯುಮ್ನನಕುಲಾ | ದ್ಯರನುಚೂಣಿಗೆಕಳುಹಿಪ್ರಬಲ| ಸುರನದಿಗೆಸುರ
ನಾಥಸುತನಿದಿರಾಗಲನುವಾದ ‖೩೯‖ ಕುರುಬಲದಬೆಳವಿಗೆಯುಬೆಳಸಿನ|ಹ
ರವನೀಕ್ಷಿಸಿಶಕ್ರತನಯನು | ಸರಳಬಿಡಲೊಲ್ಲೈಸಲೆಳಶಿತುಯುಮನಪರಿ
ವಾರ ‖ ಸುರನಗರಿಯಲಿಯಮನಪುರದಲಿ | ಘರಘರದಹೊರಕೇರಿಗಟ್ಟಿ
ತು | ಉರವಣಿಸಿಸಂಗರಕೆಸಂಮುಖವಾದನಾಪಾರ್ಥ ‖೪೦‖ ವರಯುಧಾ
ಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸ | ರೆರಡುಕಡೆಯಲಿಬರೆಮುರಾರಿಯು | ಪರಮಕಾ
ರುಣ್ಯದಲಿಸಾಹಸಮಲ್ಲನುರವಣಿಸೆ ‖ ಅರಿಬಲಕೆನೂಕಿದನುಪಾರ್ಥನ |
ಬರವನೀಕ್ಷಿಸಿತಂನಭಟರಿಗೆ| ಬೆರಳಬೊಬ್ಬಿರಿಯುಬ್ಬಿಸಿದುಶ್ಶಾಸನನುಮಾರಾಂ
ತ ‖೪೧‖ ಘಡಘಡಲೆಕೌರವನಕೃತಾಂತನ | ಪಡೆಗೆಪಾರಣೆಯಾಗದೀಗಳೆ
ನಡಸುವೆನುನಾಕಕ್ಕೆನೆರದಪುಡಾರಥಾವಳಿಯ ‖ ಬಿಡುಮುದವನಿದಿರಾಗದಿ
ರುಕೊಡು | ಕೊಡುಪಥವನಿನ್ನುದರರಕುತವ|ಕುಡಿದಘಟಬೇರೆನ್ನಕಾ

ಡವಿರೆನುತನರನೆಚ್ಚ ॥೪೫॥ ತರಹರಿಸಿಸರಳ್ಗೈದರೆರಿಪು । ವರನನೆಚ್ಚನು
ಕೌರವಾನುಜ । ನೆರಡುಶರದಲಿಪಾರ್ಥನೆಚ್ಚನುವೈರಿಯಂಬುಗಳ ॥ ಸರ
ಳುತೀರಲುಕಿತ್ತುಸುರಗಿಯ । ಲುರವಣಿಸಿಹಾಯಿದನುಮುವ್ವೊತ್ತನೆ । ಸು
ರಗಿಯನುಖಂಡಿಸಿದನರ್ಜುನದೇವನಮುರದಲಿ ॥ ಇವನಕೊಂದರೆಮುನ್ನ
ಮಾಡಿದ । ಪವನತನಯನಬಾಷೆಗೂಣೆಯು । ಮಿವನಕೊಲ್ಲದೆಗೆಲುವಹ
ವಣೇನೆಂದುಮನದೊಳಗೆ ॥ ಕವಲುಗೋಲಲಿಯುರಿಭಟನಚಾ । ಪವನು
ಸೂತನರಥವನಾಕವ । ಚವನುಖಂಡಿಸಿಬಿಸುಡಲವಜಾರಿದದನುದುಗುಡ
ದಲಿ ॥೪೬॥ ಉರಿವಭಂಡಿಯುಹುಡಿದುಹೆಚ್ಚಿದ । ಧೊರೆಯಲೇಧಿಟಪಾದರಸ
ವೆಲೆ । ಯರಸನಿನ್ನ ಕುಮಾರನೇನರನಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥ ತೆರಳಿದನುನಿನ್ನಾತ್ರಸೂ
ರಿಯೊ । ಳುರವಣಿಸಿತಾರೇರುನರನೈ । ತರುತಕಂಡನುಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಭಾಳ
ಲೋಚನನ ॥೪೭॥ ಅರುಣಮಯರಥವಾಜಿಗಳವಿ । ಸ್ತರಿಪಹೇಮದಕಳಸ
ಸಿಂಧದ । ಸರಳುತೀವಿದಭಂಡಿಬಳಿಯಲಿಲಕ್ಷಸಂಜೆಗಳ ॥ ತರಣಿಯನುಸೋ
ಲಿಸುವರತ್ನಾ । ಭರಣಕಾಂತಿಯಧೊರೆಯಕಟಕದ । ಗುರುಕಂಡನುಪಾ
ರ್ಥನಶಕಟವ್ಯೂಹದಗ್ರದಲಿ ॥೪೮॥ ಅರಿವನುಕಲಿಪಾರ್ಥನೇತ್ರಿಪು । ರಾ
ರಿಹುಡಿಮಂಬಾಯಿತೆಂಬಕು । ಠಾರನೇಗೃತ್ಯಾರಿಸಾರಥಿಯೆಂಬಗರ್ವಿತನೆ ॥
ಹಾರುವರುಸಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ । ಪಾರಕರುಸಾವಲ್ಲರಾದು । ದ್ಧಾರತನವೆ
ನುನೋಡೆನುತಲಡಹಾಯ್ದನಾದ್ರೋಣ ॥ ನಾಳೆಜಗೆವನಹೋಯ್ದೆನೆಂ
ಬು । ಬ್ಬಾಳುತನವಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಭೂಪತಿ । ಯೋಲೆಗಾತಿಯರಿದಿರೊಳಾಡಿ
ದಭಾಷೆಯಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ॥ ಆಳುನೆರದಿದೆಚೂಣಿಯೊಳಗೊಂ । ದಾಳಹೊಯ್ದು
ರೆಗೆಲವುನಿಂನದು । ಕಾಳಕೂಟದಕನುಲದುಂಬೆಗೆಪಥ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥೪೯॥
ಎಂಬಡಿಗುವೃತ್ತರವಲೇಗರಳ । ಶಂಬುಜವಸರಿಮುಳಕೆಗಗುಡಿಸು । ತುಂಬಿ
ಯಾದರೆತಿದ್ದುವದಲೇಸಾಕದಂತಿರಲಿ ॥ ಅಂಬುಗಳಿಗೆಡದೆರಹಕೂಡಿಸೀ ।
ವೆಂಬನುಡಿಗಂಜುವೆನುಸೈಂಧವ । ನೆಂಬವನತೋರಿಸಿರಿಯೆಂದನುನಗುತ
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೫೦॥ ಎಲೆಮರುಳೆಮುಂದಿರ್ದನವಿಪ್ರ । ವಿಲಗವನುಪರಿಹರಿ
ಸಿಸೈಂಧವ । ನಳಿವುಪಾಯವನೋಡುಗರುವರುನುಡಿಗುಕೆಡಿಸುವರೆ ॥ ಅ
ಳವಿಗೊಡುಕೊಕ್ಕೆಂಬನೆನುತ । ಗ್ಗಳೆಯನೆಚ್ಚನುನರನವೈರಿಯ್ಯಲ । ತಳಿ
ತವಂಬುಗಳೇನನೆಂಬೆನುವಿಗಲವಿಗ್ರಹವ ॥೫೧॥ ಅವರಪಾದಾಂಬುಜಕೆಫ
ಲುಗುಣ । ಕವಿಸಿದನುಸರಳುಗಳಲೆಕ್ಕಿಸ । ದವಘವಿಸಿಗುರುವೆಚ್ಚ ಕಡಿದನು
ಗಾಂಡಿವದತಿರುವ ॥ ನವತಳಿಸಿಮಾರ್ಗಣರುವಿನಲಿಸಂ । ತವಿಸಿಕೊಂಡರ್ಜುನ
ನನುದ್ರೋಣನ । ನವಿರಶಾಸ್ತ್ರವಕಡಿದುಹರಹಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ನೆರಳಸವರಿದುಶಾಸ್ತ್ರಶರದಲಿ । ಸ್ತ್ರವನೆಚ್ಚನುತಂನಲಾಗಿನ । ಧುರನತ್ತಾ

ನಿದುನಿನ್ನವಿಕ್ರಮಪಾರ್ಥಲೇಸೆಂದ ॥ ಸರಳುಸುರಿಯಲುಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥ
ನ। ಕೆರಳಿದನುಘಡದಮರುಳೆಗುಣದಲಿ । ಗುರುವಗೆಲುವುದಮಾಡುಗೆಲು
ವಾಕಾವಿನೀನೆಂದ ॥೪೩॥ ಧುರದಕವಿಗಳಕರಕೆಮನವಳು । ಕಿರಿಯಲಾರದೆ
ಶರಣುಹೊಗುವರೆ । ಅರಸುಗಳಿಗಿದುನೀತಿಯೇಮುರಹರನೆಹೇಳೆನಲು ॥
ಮರುಳುಫಲುಗುಣಕೇಳುಗುರುವೆ । ವೈರಿಗೆಪಿತನೋಪಾದಿಸಾಕಂ। ಶಿರ
ಲಿವಂದಿಸುಗುರುಗಳಡೆಯಲಿದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೪೪॥ ಇಳುಹಿದನುಗಾಂಡಿ
ವವನುರುಬ । ತ್ತಳಿಕೆಯನುಕಳಚಿದನುರಥದಿಂ । ಬಳಿದವ್ಯೆಯಿಕ್ಕಿದನು
ದ್ರೋಣನಚರಣಕಮಲದಲಿ ॥ ತಿಳಿಯದೆವ್ಯೆವರಿಗಜೀವನ । ದುಳಿವು
ನಿಮ್ಮದುನಿಮ್ಮಮಕ್ಕಳ । ಸಲಹುವೋಣ್ಮಾಳಿಯೆಂದುನುಡಿದನುವಿನಯ
ಪರನಾಗಿ ॥ ೪೫ ॥ ಅಶಿಶುತ್ವದೊಳೆಮ್ಮಬೊಪ್ಪನು । ವಾಸವನಪುರಿಗೈ
ದಿದನುನಿ।ಮ್ಮಕೆಯಲಿಗಾಂಗೇಯರಿಂದವೆಬದುಕಿದೆವುನಾವು ॥ಘಾಸಿಯಾ
ದೆವುಜಾಜಿನಲಿವನ । ವಾಸವದನುಮಾಡಿದೆವುಮೈಮರ ।ದೀಕನೇರಿಶೆನುಡಿ
ಗನುಡಿಗಳಕಾಯಬೇಕೆಂದ॥೪೬॥ ನೀವುಹೂಣೆಗರಾಗಿರಿಪ್ಪಗಳ । ಕಾವತಿ
ತ್ತಲೆತಿರುಗುವೆನುಕರು । ಣಾವಲೋಕನವೆಂನವೋಲುಂಟಾದಡಿದಿಗಹೆ
ನು ॥ ಆವುದನುನಯನಂಬುನೀನ್ತ್ಯೆ ॥ ಗಾವಮತಷ್ಟೋಸಿಂಮುಚಿತ್ತದೊ।
ಳಾವಹದನೆನೆಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿದ್ರೋಣನಿಂತೆಂದ॥೪೭॥ಕಂದನಶ್ವತ್ಥಾ
ಮಹುಸಿಯುನ । ಗಿಂದುಬೇಹಕುಮಾರಕನುನಿ । ನ್ನಿಂದಲೆಮ್ಮಯಕೀರ್ತಿ
ಮೆರವುದುಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ತಂದೆನಿನಗಾಮುನಿಯಲಾಪನೆ।ನಂದು
ದಾಡಿದಭಾಷೆನೀಹೋ ।ಗೆಂದುಗುಣದಲಿಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುದ್ರೋಣನರ್ಜು
ನನ ॥೪೮॥ಬಲದೊಳಧಿಕರುಭಟರೊಳಶಿವೆ ।ಗ್ಗಳರುಹನರುಕ್ಷ್ಮಪರುದ್ವಾ।
ಕುಲತಪ್ರೋಥವರ್ಮಾದಿಗುಣಗಳ್ಧೈರ್ಯಸಂಯುತರು ॥ಹಲಬರಿಹರುದುಸುರಿ
ಲ್ಲಗೊಡಲಿನ । ಚಲುವಿನುತಿದೆನಂಮಬಲಹರಿ । ಯೊಲವಿನವರಭ್ಯುದಯ
ವನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೪೯॥ಎನಲುಭುಜವನುಹೊಯ್ದುಚಿತ್ತದ।
ವಿನಯದಲಿಸಲೆಮಾರುಗೊಂಡನು । ಮನದಹರುಷದೊಳಡರಿದನುನಿಜರ
ಥವಪಾರ್ಥ ॥ ಧನುವಕೊಂಡನುಕಳಶಭವಯನ।ಘನಬಲವಕೆಲಕೊತ್ತಿ
ದನುಮುಂ । ಮೊನೆಯಹಂಸವ್ಯೂಹದಲಿಕೆಣಕಿದನು:ಕಾಳಗವ ॥೫೦॥ ನ
ದನುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಗುರುವೋ । ಹರವನಮಸನ್ಯದಲಿಮಂಚಿಸಿ।ಮುರಿ
ಹಿದನುಮುರವೈರಿರಥವನುಮುಂದನೊಡ್ಡಿಂಗೆ ॥ ಅರರೆನರನೋನೊಕು
ನೊಕಲಿ । ಬಿರುದರಾವೆಡೆಪ್ರೂತುಮರುಯನು ।ತುರುಗಣಿಸಿದನುಮುರಿ
ದುಮಕರವ್ಯೂಹದತಿರಥರು ॥೫೧॥ನೂಕಿತಶಿಚತುರಂಗಬಲನೆಲ । ನೋ
ಕರಿಸಿತೋಪ್ರಳಯಜಲಧಿಯು । ನೂಕುತೆರೆಗಳಲಹರಿಯೋನಿಲುವಾತ...

ಱಿದಕೆ ॥ ನಾಕುಕಡೆಯುಲಿಕವಿದುದಳಮಿಗೆ।ನೂಕುನೂಕಾಯಿತುನರನ।
ವ್ಯಾಕುಲತೆಯುಲಿಸುವರತೊಡಗಿದನಹಿತಭಟದನವ ॥೭೨॥ ಕುಸುಱಿದರಿದ
ನುಜೋಡುವಜ್ರದ।ರಸುಮೆಗಳುದಾಱಿದವುರಿಪುಗಳ । ಯುಸವಸೀಸಕಕ
ವಚವನುಸೀಳಿದನುಜೋಲಿನಲಿ ॥ ನೊಸಲಭೂಷಣನುಗ್ಗುನುಸಿಬಂ। ಧಿ
ಸಿದನುರವಳಿಹುಳಿದವರಿಬಲ । ವೆಸಕನಿಂದದುಪಾರ್ಥನೆಚ್ಚನುಘಟ್ಟಿಸೂಡೆ
ಸೊಯ್ದು ॥೭೩॥ ತುಳುಕುವೆಳಗಿತ್ತಿಳಗೆಧರಣಿಯು।ಹೊಳೆಹುನೆಱೆಹೊದ
ದೆದ್ದುಗಗನದಿ । ಬಲುಗಿಡಿಯುಲುರಿಪುಸಿಗೆಬರಹದಲಂಣರೇಖೆಗಳ ॥ ಹುಳು
ಕುಬೊಬ್ಬಿಡೆಹೊಗರಡಸಿಕಣ । ಗಿಲೆಯುಕೋಳ್ಪುಳಿಯೆಂಬುಕವಲಂ।ಬ
ಲಗಿನಂಬೇಜಾಡಿದವುಪರಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ॥೭೪॥ ಕಣನಬಲವದರೊಳಗೆತ
ಲೆಗಳು । ಕುಣಿದವರ್ಜುನನಂಪಿನುರುಬೆಗೆ । ಹೆಣನದಾವಣಿಸಿದವುರಿಪುಬ
ಲದಿದೊಂಡೆಗಳು ॥ದಣಿದವಂತಕನವರುಣಿದಲಿ । ಕುಣಿದವಟ್ಟೆಗಳೈದೆರಿಂ
ಗಣ । ಗುಣಿಯೆಂತಾರವರೌದ್ರವಾದುದುಕಳನಟೌಕದಲಿ ॥೭೫॥ಪರುಗ
ಳುಬುದುಬುದಿಸಿಗಕುತವ । ಕಾರಿಕಾಳಿಜಖಂಡನೆಣಜಿಗಿ।ದೋರಿಬೆಳುನೊ
ರೆವುಸಗಿನಸುಬಿಸಿರಕುತಹೊಸಲಿಡಲು ॥ ಕಾರಿದವುಕಡಿವಡದವ್ಯೆವೊ
ಗ । ದೋರೆಗಳಪೂರಾಯಘಾಯದ । ಜಾರುಘಟ್ಟಿಸಹಣವೆದೆಯುಹೇ
ರಾಳರಂಜಿಸಿತು॥೭೬॥ಎಲೆಲೆಪ್ರಳಯದರುದ್ರನನುತಲೆ । ಬಳಚಿಬಿಟ್ಟನು
ಪಾಪಿದ್ರೋಣನು । ನೆಲನೊಡೆಯುಗಪಜಯುವನೆನದನುಸ್ವಾಮಿದ್ರೋ
ಹಕೆಯ ॥ ಕೊಲುವವನುಫಲುಗುಣನೋದ್ರೋಣನೊ।ಕೊಲೆಗಡುಕ
ನೋಕೊಂದವನುಕು।ರುಕುಲತಿಲಕನೆರೆಪಾಪಿಯೆಂದುದುಸಿಖಿಳಪರಿವಾ
ರ ॥ ಅದೆಕಿರೀಟಿಯುಸಿಂಹಘರ್ಜನೆ । ಯುದೆಕಿತಾಕ್ಷನಬಿಲ್ಲರ್ಘೋಷವಡೆ । ಯು
ದೆಮುರಾರಿಯುಮನಕೆಮುಚ್ಚಿನಹಯುದಖುರನಿನದ ॥ಇದೆವಿಜಯನಸಾ
ಘೆವಿತ್ತ್ರಲು । ಕದನಕಾಲಾನಲನಶ್ರೀಪ್ರಜೆ । ಯಿದಯೆನುತಹೆರರೆದೆಯುಬಿ
ರುದರುಬಿಸುಟರುತ್ಸಹವ ॥೭೮॥ ಈತನರ್ಜುನನಿತ್ತಲದೆಪ್ರರು।ಹೂತಸು
ತನವರೂಥವಿದೆಕಪಿ । ಕೇತನನಬೊಬ್ಬಾಟವಿದೆಫಲುಗುಣನಶರಜಾಲ॥
ಆತಪಾರ್ಥನುಹೊಕ್ಕನಿತ್ತಲು । ಸ್ವೇತಹಯನಿತ್ತಲುಧನಂಜಯ । ನೀತ
ನೆಸೆಫಲುಗುಣನವುಯುವಾಯ್ತುಬಿಳತಳತಂತ್ರ ॥೭೯॥ ಬಂದನಿದೆಫಲುಗು
ಣನುಬಿರಿದಿನ। ಸಿಂಧವಲ್ಲದೆಬಿಡದೆಹತ್ತಿದ । ಕೊಂದಘೂರಿಶ್ರವನಬಲದಲಿ
ಗಲಕಿಕರಿಘಟೆಯ ॥ ಬಂದನಿಲ್ಲಿಗೆಶಲ್ಯಹೆದರೆಮು । ಕೊಂದತಿರುಹಿದನಿತ್ತ
ತೇಜಿಯ । ಹಿಂದುಮುಂದಾಯ್ತುಬಿಳನೃಪರೆಂದುದುಭಟಸ್ತೋಮ॥೮೦॥
ಉಡಿದುಕುಸ್ರಳಿಸಿದರಥಕಡಿ । ವಡದುಡಗ್ಗದಸಾರಥಿಗಳೆಡೆ । ಗೆಡವರತಿ
ರಥಸಮರಥಾರ್ಥಮಹಾರಥಾದಿಗಳು ॥ ಹೊಡೆಗೆಡೆದುದಂತಿಗಳುನೆತ್ತರಕ

ಕೆಡಲೊಳೀಜಾಡಿದವುತ್ರೇಜಿಯು। ಕಡಿಕುವರಿಗುದುಹೊರದನಂತಕದುರು
ಪರಿಗ್ರಹದ ॥೭೨॥ ಸರಳುಸೇನೆಯುತಾಗರಿಪುಗಳ। ಕೊರಳನರಿಯುದನು
ನ್ನಥನಕುಂ। ಗರವಹಿಂಡಿಕ್ಕುವುದುರಥನತಿಜನದಜೋಕೆಯಲಿ॥ ಹೊ
ರಳದವುಭಟರಟ್ಟೆಶೋಣಿತೆ। ಶರಧಿಪುಸಗಿತುಮುಕುಟಬದ್ಧರ। ಹರಣ
ದಸಿಲಸಮೂಹಬೀಸಿತುಸಭಕೆಬಿರಿಸಿನಲೀ ॥೭೩॥ ಮುರಿವಡದುಚತುರಂಗ
ವರ್ಜುನ। ನುರುಬೆಗಾರದೆಬರೆಶೃತಾಯುಧ।ಸಿರಿಯುಲುತ್ಸಾಹಿಸುತನಿದಿಗಾ
ದನುಧನಂಜಯನ॥ ಮುರಿಯನುತಮುಂಕೊಂಡುಪಾರ್ಥನ। ತರುಬಿದ
ಡೆಕಲಿಪಾರ್ಥನಾಥನ। ನೆರವಣಿಗೆಲೇಸೆನುತಕೆದರಿದನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ॥
ನರನಬಾಣವನಿಕರವನುಕ। ತ್ತರಿಸಿದನುನಿಜಗದೆಯೊಳಾತನ। ಧುರಚ
ಮತ್ಕಾರವನುನೋಡುತಪಾರ್ಥಬೆರಗಾಗೆ॥ ಕೆರಳಿವಾಘೆಯಕೊಂಡುರ
ಥವನು। ಧುರಕೆಧುವ್ವಾಳಿಸಿದಮುರಹರ।ನುರುವಣೆಗೆಕನಲುಶೃತಾಯು
ಧಪೊಯ್ದನಚ್ಯುತನ ॥೭೪॥ ವರುಣನಿತ್ತುಪದೇಶಬಳಿಗೈ। ಯರನುಹೊ
ಯ್ದರೆತನ್ನಕೊಲುವುದು। ನಿರುತವೆಂಬುದಮರದುಹೊಯ್ದನುಹರಿಯು
ಮಸ್ತಕವ॥ ಧುರದಿಗದೆಮುರಹರನಮುಟ್ಟದೆ। ಮರಳಿತನ್ನನುಕೊಂದು
ದೇವ। ಚ್ಚರಿಯೊದ್ಯವದ್ರೋಹಿಗೆತ್ತಣಲೇಸುಬಹುದೆಂದ ॥೭೫॥ ಆಶ್ರು
ತಾಯುಧಮಡಿದನಲ್ಲಿಮು। ಹಾಸುರದರಣವಾಯ್ತುಕಾಂಭೋಜೇಶಕೈ
ದುಡುಕಿದನುಕದನುಕದನವನಿಂದ್ರಸುತನೊಡನೆ॥ ಸೂಸಿದನುಸರಳುಗ
ಳನಾತನ। ವಾಸಿಯನುಮುನ್ನಿಸುತಫಲುಗುಣ। ಬೇಸರದೆಕೊಂಡಾಡಿಕಾ
ದಿವನೊಂದುನಿಮಿಷದಲೀ ॥೭೬॥ ಸರಳುಸವೆಯಲುಶಕ್ತಿಯುಲಿಕಾ। ತರಿ
ಸಿದರೆಕಾಂಭೋಜಭೂಪನ।ಉರುವಳೆಕತಿಯುಕತ್ತರಿಸಿದನುಮುಕುಟಮ
ಸ್ತಕವ॥ ಕೊರಳತೊಲಗಿಸಿಮುಂದೆನೂಕುವ। ವರಶ್ರುತಾಯುಧನನೊ
ಡನೆಘನಸಂ।ಗರವತೆಗದನುಕಳುಹಿದನುಕಾಂಭೋಜಭೂಪತಿಯ॥೭೭॥
ಹರಿಬದ್ಯಶ್ರುತಾಯುಧನುಮುಗುಳಿ। ಬ್ಬರಸುತರನಿಯುತಾಯುಘನಸಂ। ಗ
ರದದೀರ್ಘಾಯುವನುಕಳುಹಿದನಮರಮಂದಿರಕೆ॥ ಧುರಕೆನೂಕುವವಂ
ಗರಾಜನ। ವರರಥಗಳೆಂಭತ್ತುಸಾವಿರ।ದರಿಭಟರಸಂದೋಹಮುತ್ತಿತು
ಮತ್ತೆಫಲುಗುಣನ ॥೭೮॥ ತೂಳದವುಬಲಿಕೈಗಳಲಿಕರ। ವಾಳುಪಟ್ಟಿಸ
ಲಾಡಿಯುಲಿಸಾ। ವಾಳುನಡೆದುದುತಡದರ್ಜುನನನುರವಣೆಯರಥವ॥ಮೋ
ಲೆಕೈಕೊಂಡೆಸೆವಜೋಧರ। ನಾಳಿವಿಲುಕೆದಂದವುಬಲುಸರ। ಗೋಲಿನ
ದ್ಬತವುರಣವಾಯಿತುಮತ್ತೆಪಾರ್ಥನಲಿ ॥೭೯॥ ಅಳವಿದಪ್ಪದೆದಂತಿಘಟೆ
ಗಳ। ನಳುಕದೆಚ್ಚನುಶಿರವತಾಗಿದ। ಹಿಳುಕುಪೆಚ್ಚತಕಂಬಿಬಿದ್ದವುಕರಿ
ಗಳತೆಗೆಡೆಗೆ॥ ತುಳುಕುವರಿಗೆಯುಸುಳಿದನಪ್ರದ। ಮೊಲಕುಹರಿಯೊಡೆ

ಮುಚ್ಚುಜೋಘರ । ತಲೆಗಳನುತುಂಬಿದನು ನಭವನುಹೊಕ್ಕುಬೀದಿಯ
ಲೀ ॥೮೦॥ ಕರಿಯನಂಭೋಟಕನಭೂಪನ । ಸಿರವನೆಚ್ಚನುಪಾರಸೀಕ
ರ । ತುರಗಕವಿಯುಲುಕಾಸುರಿದರಿದನುಕೋಟಿಸಂಖೆಗಳ ॥ ಬಿರುದಹೊ
ಗಳಿಸಿಕೊಂಡುಸೆರೆದಾ । ತಂದಹಣಾವನುಶಿಂದುಹಚ್ಚಿದೆ । ಹಿರಿಯುತೊಳ್ಳ
ನರಾವುತರಕೆಡಹಿದನುನಿಮಿಷದಲೀ ॥೮೧॥ ಇರಿದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನುಕು
ರಿ । ದರಿಮನಾಡಿಕಿರೀಟಿಯದರಿಂ । ಹೊರಗೆಹಂಸವ್ಯೂಹದಲಿಕೆಣಕಿದನು
ಕಾಳಗವ ॥ ತುರಗಿದವುಕೂರಂಬುತಲೆಗಳ । ತರಿದುಬಿಸುಟವುಘೌಮ್ರಘೌ
ಳಲೆನೆ । ನೆರೆನೆಳಿಲುನೆಳಲೆಂದುಜಗುಹಿತುಪಾರ್ಥಶರಜಾಲ ॥೮೨॥ ಬಿಲು
ರಥವವೊಳಗಿನಲಿಕೃಷ್ಣನ । ಫಲುಗುಣನವೈಕಾಂತಿಮೇಘಾ । ವಳಿಗ
ಳಲಿಹೊಂಗರಿಯುಘಾಳಿಯುಸರಳಸೋನೆಯುಲಿ ॥ ನಿಲುವಹಂಸವ್ಯೂಹವೆಲ್ಲಿ
ಯು । ದೆಲೆಮುಹೀಪತಿಕೇಳುನಿನ್ನ । ಗ್ಗಳೆಯುಸುಭಟರವಿಧಿಯುನೆಂದನುಸಂ
ಜಯನುನಗುತ ॥೮೩॥ ಅಳಿದುವೈನೂರರಸುಗಳುಮು । ಮ್ಮ್ರಳತವಾ
ಯ್ತೈವತ್ತುಸಾವಿರ । ಬಲುಗುದುರೆನುಗ್ಗಾದುದೊಂಬೈನೂರು ಭದ್ರಗ
ಜ ॥ ಅಳಿದುದಕೆಕೊಲೆಕುತ್ತುವಡದ । ಗ್ಗಳಪದಾತಿಗೆಗಣನೆಯುಲ್ಲೀ । ದಳ
ದಲಬರ್ದನರನಕೈಯುಲಿಕೆಲಸಹೊಸತೆಂದ ॥೮೪॥ ಕೆಡಹಿದನುವಿಂದಾ
ನುವಿಂದರ । ನಡಗದತಿಯಾಯ್ತುಖಳಬಲದು । ಗ್ಘಡದವೀರರುಕಾದಿಬಿದ್ದ
ರುಕಾಯುಮಾರಿಗಳು ॥ ನಡುಹಗಲುಪರಿಯಂತಕಾಳಗ । ಬಿದದೆಬಲುಹಾ
ಯ್ತುಧಿಕವೇಗದಿ । ಕಡುಗುದುರೆಬಳಲಿದವುಬಗೆಯದೆಹರಿಯುಘರ್ಜನೆಗೆ ॥೮೫
ಕಡಿಯಣಾವಕವರಿದವುಕಂದನ । ನಡಿಗಡಿಗೆಹಾಯ್ಕಿದವುಸುರಿದವು । ಕುದಿ
ಸೊರೆಯುಕಟವಾಯಿಲೋಳೆಯುಮುರಿದವೈದಡಿಯು ॥ ಬಿಡುವನಿಯುಬಲು
ಬೆಮರಘೌಳುಘೌಳು । ಗೊಡುವನಾಸಾಪುಟದಲಹರಿಯು । ಕಡುಗುದುರೆ
ಬೆಮರಿದವುಬಗೆಯಿದೆಹರಿಯುಘರ್ಜನೆಗೆ ॥೮೬॥ ಭಾರಿಸಿತುವೈಮುಷ್ಟಿಯು
ಲಿಲುಳಿ । ಸಾರತನಲಂಜಿಸಿತುತಾಕಿದ । ಕೂರಲಗುಗುರಿದೋರಿದವುರಪ್ರ
ಭಟನಕಾಯುದಲ ॥ ಹಾರಿದರ್ಜುನನರಿದನಾದ್ಯೈ । ತ್ಯಾರಿಗೆಂದನುದೇವಬಿ
ನ್ನಹ । ವಾರುವಂಗಳವಹಿಲತೆಮುಚಿತ್ತೈಸಿದಿರೆಯೆಂದ ॥೮೭॥ ಗಮನತ
ಟ್ಟಯುವಾಯ್ತುವೇಗ । ಭ್ರಮಣಜಡನಾಯ್ತುಡಿಗಡಿಗೆನಿ । ಗರ್ಮದೊಳ
ಗೆತಡವಾದವೇಭಾರವಣಿಭರಪಶರ ॥ ರಮತೆನಿಂದುದುಸಾಹಸಿಗರು । ಭ್ರ
ಮಿಸುತಿದೆಭಟಜಲಧಿತುರಗ । ಶ್ರಮವನಿಗೆಪರಿಹರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಕಾಲದರಿದೆಂ
ದ ॥೮೮॥ ಉಂಟುಹೊಲ್ಲೆ ಹವಲ್ಲಣದೊಳ । ಗೆಂಟುಮಡಿಬಳಲಿದವುತೇ
ಜಿಗ । ಳಂಟುವಡೆಸೀರಿಲ್ಲಮುರಿವತೆರಹಿಂದಜಿದರಿವರು ॥ ಎಂಟರಲಿನವ್ರೊ
ದನೆಸುತ್ತಲು । ವೆಂಠಣಿಸಿಕುರುಸೇನೆಯಿವಕೇ । ಸುಂಟುವಾದುವುದಾ

ಯುವೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ॥೪೯॥ ದೇವವಾಘೆಯುಹುಡಿತುರಂಗಕೆ|ಜೀ
ವನವನೀಕಳನೊಳಗೆಸಂ| ಭಾವಿಸುವೆಸೋತೆನುತಧನುವಿಕ್ಕಿದನುಧಾರು
ಣಿಗೆ| ತೀವಿತೆಗಪನುವಜ್ರಶರದಲಿ| ದಾನವರಿಪಿದನುಕೊಳದೊಳುದಕವ|ಶ್ರೈ
ವಳೆಯುಶರೆಯುಳಿದುಟ್ಕಕೆಕೀಳಿದನುನೆಲನ ॥೫೦॥ ನೋಡುನರನುದ್ದಂ
ಡತನವನು | ತೋಡುತೈದನೆತುರಗನಿಕರಕೆ| ಕ್ರೀಡಿಕುಳಿಯುಸುಶೌರ್ಯ
ಗರ್ವಿತನೈಮುರಾದೇವ ॥ ಕೂಡೆವುಸಗಿತರಿಪುಚತುರ್ಬಲ | ಜೋಡು
ಮಾಡಿತುಕಲಹಕಮುರರು|ಹೂಡಿದದ್ರಿಯುನಂಬುಧಿಯುಧರೆಮಾಸಗಿಕವಿವಂ
ತೆ ॥೫೧॥ ವದರಿಮೇಲಿಕ್ಕಿದರುನಿಸ್ಸ | ಳದನಿರಂತರಸೂಳುಹೊಯ್ಲಿನ |
ಹೊದರುಗಳಹೊಸಮುಸೆಯುಡಾಯುಧಸೆಲಸಂದಣಿಯು ॥ ಸದರವಲ್ಲೀ
ಹೊತ್ತುಗೆಲವಿಸ|ಹೊದರುಗಳಹೂಣಿಗರಕಾಣುತ| ಗದಗದಿಸಿಮುರವೈ
ರಿಚಾಚಿದನರ್ಜುನನರಥವ॥೫೨॥ ಆಲಿಕಲುಗಳಕಡಿವಡುಕ್ಕಿನ | ಚೀಲವ
ಣದಹಂಗೇಕೆನಿಮ್ಮಡಿ | ಮೇಲುಸೋಟಗಳರಲುರಥವರಿಯಂತಕಾಳಗ
ವೆ ॥ ಹೋಳುಗರವೆನುಹುಗ್ಗಿಗರನೆನು | ತಾಳೊಳಗೆಬೆರಸಿದನುಬಲಿಕಾ |
ಲಾಳುತನವಲಿಕಾವಿಕೊಂದನುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ ॥೫೩॥ ವರುಣಬಾಣ
ದಲುದಕವನುತ | ತ್ವರಸಿಯುಲಿತುಂಬಿದನುತಮಗವ| ಸರವಿದೆಂದೌಕಿದೆ
ಮಹೀಶರಮತ್ತೆಸವರಿದನು ॥ ಕರಿರಥಾಶ್ವನರೂಥವನುಸಂ| ಗರವಿಪತ್ತಿ
ನೊಳೊಬ್ಬನೇಸಂ| ಹರಿಸಿದನುಗುಣಾಶತವನೊಂದೇಲೋಭಗೆಲುವಂತೆ॥
ಕೊಳನಕೆಲದಲಿಹೂಡಿದನುಶರ | ನಿಳಯವನುಚಪ್ಪರವನಾತನ | ಬಲು
ಹಕಂಡಸುರಾಳಿಮೆಟ್ಟಿದನಡಿಗಡಿಗೆಹೊಗಳಿ॥ ಕಳದುನೊಗನನುತೆಗದು
ಕಂಬಿಯು | ನಿಳುಹಿವಾಘೆಯುಸತಿದುತೇಜಿಯು | ತೊಲಗಿಹಿಡಿಯುಲುಪಾ
ಣಿಗೈದವುಮರಳದೆಡಬಲಕೆ ॥೫೪॥ ಮುರುಹಿನಿಂದವುಕೆಡಹಿದವುಕೇ| ನ
ರವನಶ್ವಕ್ರಮವಡಗೆಪರಿ | ಹರಿಸಿನೀರೊಳುಹೊಗಿಸಿದನುಹರಿಹಯುಚತು
ಷ್ಟಯುವ ॥ ಸರಸಿಯುಲಿಮೊಗವಿಟ್ಟುಮೊಗದವು | ವರಜಲವನೆರಡಳ್ಳೆಹ
ಗ್ಗಲು | ಮುರಹುದವುಮುಖವನು ಮುರಾಂತಕತಡಿಯುನೇರಿಸಿದ ॥೫೫॥
ಕರತಳದಿಮೈದಡವಿಘಾರಿಯುವ | ಸರಳಶಿಹ್ತ್ರಪಥಿಯುಲೇಪವ | ನೂರ
ಸಿದನುಕರುಣದಲಿಚಪ್ಪರಿಸಿದನುಕಂದರವ॥ ಹರುಷದಲಿಕೊರಳೆತ್ತಿನಯು
ದಲಿ | ತಿರುಗಿದೇವನನೋಡುತಿರ್ದವು | ತುರಗನಾಲ್ಕರುಪುಣ್ಯಸನಕಾದಿ
ಗಳಿಗಿಲ್ಲೆಂದ ॥೫೬॥ ಮೊಗಕೆಕವಣಿಕಕಟ್ಟಿನೆಳಲಿಗೆ| ತೆಗದುಫಲುಗುಣ
ನೆಹಿತಕೊಳಲನು |ನಗುತಹೊಕ್ಕನುನೋಡುತಿರ್ದುದು ಕೂಡೆಕುರು
ಸೇನೆ ॥ ಬಗಿವಕತ್ತಲೆದೂರದಲಿಬೀ | ವಿಗೆಯುಸುತ್ತಲುಕಡಿಗಸಿಂದಪ್ರೊ|
ಲಗಣಿತನೃಪಸುಭಟರಿದ್ದರುನರನಬಳಿಯಲಿ ॥೫೭॥ ಚರಣವವನವತೊ

ಳೆದುನಿರ್ಮಲ । ನರಜಲದನೀಂಟಿದರುಸಿರುವವು । ಪರಮಕರುಣಾರ್ಣ
ವನುಮೈದುನಸಹಿತಸರಸಿಯಲಿ ॥ ಪರಿಹೃತಶ್ರಮರಾಗಿಹರುಷೋ । ತ್ಕ
ರುಷೆಯಲಿಹರಿತಳೆದುಕೊಂಡನು । ನಗೆಗೊಟ್ಟನುಹೊಳೆಸಿದಕರ್ಪೂರ
ದವೀಳೆಯುವ ॥೯೯॥ ರಾಗವಿಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯು । ನಾಗುವಮಾಡುವ
ಹರುಷದಲಿಮುನಿ । ದಾಗನುಂಗುವನೊಂದುಲೀಲೆಮನುಷ್ಯದೇಹದಲೀ ॥
ಲೋಗರೆಂದುದಸೈದೆಮಾಡುವ । ನಾಗಿಜನಿಸುವನೊಂದುಲೀಲಾ । ಸಾಗ
ರನುಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಗೆನಮೋಯೆಂದುದಮರಗಣ ॥೧೦೦॥ ಶೆಳೆದುಪಡಿವಾಘೆ
ಯನುತುರುಗಾ । ವಳಿಯನನುಗೊಳಿಸಿದನುಹರಿಕೈ । ಚಳಕದಲಿತುಳಕಿ
ದನುಫಲುಗುಣನತುಳಿಗಾಂಡೀವ ॥ ಉಲಿದುದಾಹವಸೇನೆರಿಪ್ರಮಂ । ದ
ಳಿಕರುರವಣಿಗೆಡಲುರ್ಣವಮಂ । ಡಲದಪದ್ಮವ್ಯೂಹದಲಿಕೆಣಕಿದನುಕಾಳ
ಗವ ॥ ಇದುಕೃತಾಂತನಸೀಮೆಗಳನಟ್ಟದುಸುಯೋಧನನೃಪತಿವಿಗತಾ ।
ಭ್ಯುದಯನಾದನೆನುತ್ತಕರ್ಣಾದಿಗಳುಕಳವಳಿಸೆ ॥ ಹೆದರೆದೆಯುಹೇರಾಳ
ವೀರರು । ಕದನದನುವನುಕಂಡುಕಡುಗೋ । ಪದಲಿಕೌರವರಾಯನಸ
ಮರೋದ್ಯೋಗಪರನಾದ ॥ ತಳಿತವಿಮಲಚ್ಛತ್ರಚಾಮರ । ವಲುಗಿದವು
ನವಹೇಮದಂಡದ । ಹಳವಿಗೆಯತುದಿವಲಗೆಯಲಿಹಾಯ್ಕಿದರುಪನ್ನಗನ ॥
ಮೊಳಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಬಿರುದಾ । ವಳಿಯಕಹಳೆಗಳೂದಿದವುನೆಲ । ಮೊಳೆ
ಗಿದಂತಿರೆಬಿರುದಹೊಗಳತುಭಟ್ಟಸಂದೋಹ ॥೧೦೩॥ ಕಲಕಿತರೆಸೆಲೆರಾ
ಯಘಟ್ಟನ । ಕಳವಳಿಗಳುರುವಣಿಸಿಮುರಿಮುರಿ । ದೊಳಸರಿವಮುಸ್ನಿಯ
ಹೊಯ್ದುರುಮುಂದೆಕಂಬಿಯಲಿ ॥ ಉಲಿವಪಾಠಕರೋದುಗಳಕಳ । ವ
ಳಿಕೆಯಲಿನೃಪಬಂದುಗುರುವಿನ । ದಳವಹೊಕ್ಕನುನಮಿಸಿನಿನ್ನಹವಾಡಿ
ದನುನಗುತ ॥ ನರನಬಲುಗೈತನವನೀಮೋ । ಹರದಹೆಂಗುಸುತನವನೀ
ವವ । ಧರಿಸಿದರೆಜಗಘಂಡರಿವರಿಗೆಮತ್ತೆಬಿರುದುಗಳೇ ॥ ತುರನೀರಡಿಸಿದರೆ
ಣದಲ । ಸರಸಿಯನುತೋಡಿದನುನಮ್ಮನು । ಸರಕುಮಾಡನುಕಂಡುಬ
ಲ್ಲಿರೆಮುನ್ನನೀನೆಂದ ॥೧೦೫॥ ಅರಸಮೃತಸಂಜೀವನೆಯುಬಲು । ಹಿರಲು
ಬಹಳವ್ಯಾಧಿಮಾಡುವ । ಭರವಶಿಕೆತಾನೇನುನರನಿಗೆಧಿಟವಿಚಾರಿಸಲು ॥
ಪರಮಪೌರುಷದಲಿಮುಕುಂದನ । ಕರುಣಕವಚದಜಲಧಿಯುಮರಾ ।
ಸುರರಬಗೆಯನುಪಾರ್ಥನಿದುನವ್ಯಾರಹವಣೆಂದ ॥೧೦೬॥ ಹಗೆಯಪತಿಕ
ರಿಸುನದನಾಲಿಗೆ । ನಿಗುರುವುದುನೂರ್ಮಡಿಯಲೀಕಾ । ಳಗಕೆತನ್ನನುಬಿ
ಟ್ಟನೋಡಿರೆನುತಿರುಫಲವೇನು ॥ ತೆಗಿಸುವೆನುಫಲುಗುಣನನೆನೆಗುರು ।
ನಗುತವರಕೌರವನಹೊಗರಿನ । ಮೊಗವನುಮಾತ್ರನಕ್ಕೆಹರುಷಿಸುತಲಾ
ಗಲಿಂತೆಂದ ॥೧೦೭॥ ಆದಪೆಲೆಘೂಪಾಲನರನೊಳು । ಕಾದಲೀತಂಗರಿದ

ಸೇನಿದಿ | ರಾದಡಪಜಯವಾಗದಿರ್ದಪೆನಸ್ತ್ರಪ್ರಾಜ್ಞ್ಯಪಗು ॥ ಕಾದಲಾಪರ
ಮಗನೆಸುರರಿಗೆ | ಭೇದಿಸುವಡಳವಲ್ಲಕಪಟನ | ನಾದಿಯಿದುಕೊಳ್ಳೆನುತ
ಕೊಟ್ಟನುಗವಸಣಿಗೆಯಿಂಗಿದು ॥೧೦೮॥ ಇದುಮಹಾದೇವನದುಕೃತ್ತನ |
ಕದನದಲಿಕೈಸಾರ್ದುದಿಂದ್ರಂ | ಗಿದುಸುರೇಂದ್ರಂಗಾಂಗಿರಸಗೀತಾಂಗಿರ
ಸನಿಂದ ॥ ಇದುಬೃಹಸ್ಪತಿಯಿಂದಲಾಗಾ|ದುದುಭರದ್ವಾಜಂಗೆಬಳಿಕಾ|ದು
ದುಭರದ್ವಾಜಾಖ್ಯನಿತ್ತನುಯೆನಗೆಕರುಣದಲಿ ॥ ಸುರನರೋರಗರಿದನು
ಭೇದಿಸ| ಲರಿದುಕೈಕೊಳ್ಳೆಂದುಮಂತ್ರಿಸಿ | ಬಳಿಗೆಕವಚವಕಟ್ಟಿದನುಕೌ
ರವಮಹೀಶಂಗೆ ॥ ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯೊಳೆರಗಿಮರಳಿದು| ಧುರವಹೊಕ್ಕ
ನುಶಕ್ರತನುಜನ | ಕರದುಮೂದಲಿಸಿದನುಕೆದರಿದನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ॥ಎ
ಲವೊಕೌರವಹಿಂದೆವಂಚಿಸಿ | ಕಳವಿನೇಳಿಜೂಜಾಡಿರಾಜ್ಯವ | ಗೆಲಿದಗರ್ವ
ವನುಗುಳಿಸುವೆಸಮರಾಂಗಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ಹಲಗೆಯಿದುಕುರುಭೂಮಿಕೌ
ರವ | ಕುಲದತಲೆಸಾಲುಗಳುಮರೆಯುದು | ಗೆಲಲುಬಂದೆನುಕೊಳ್ಳುಹಾ
ಸುಗಿಗಳನೆನುತೆಚ್ಚ ॥೧೧೧॥ ಮಗನುಯಿತ್ತಿಗೆಭಾರವೆಂದೇ | ಮೊಗವಪಾ
ಳಿಗೆಯುಲ್ಲನಿನಗಿದು | ನೊಗಸುದೋರದುಸಾಕುಸಾರೈಸಮರನಿನಗೇಕೆ ॥
ವಿಗಡಭೀಮನುನಿಂನಕರುಳನು | ಬಗಿದುನೆತ್ತರಗುಡಿಪನಲ್ಲದೆ | ಬಗೆಸಫ
ಲುಗುಣನಲ್ಲವೆನುತೆಚ್ಚನುನೃಪಾಲಕನ ॥೧೧೨॥ ಎಸಲುಪಾರ್ಥನಸರ
ಳುಗಳಖಂ | ಡಿಸಿದನೆಲವೋತನ್ನನಿನಗೀ| ಯುಸುರಿಪ್ರತಿತ್ತಿಗನಲಾತು
ದುಕಲಿಸುದರ್ಶನನ ॥ ಮುಸಿಗಳ್ಕೌಂಕಿದಡಕಟದಿಗ್ಗಜ | ಘಸಣಿಗೊಂಬು
ದೆಸಿಂನಬಾಣ|ಪ್ರಸರಕಾನಂಜುವೆನೆಘಡಹೋಗೆನುತನೃಪನೆಚ್ಚ ॥೧೧೩॥
ಎಲೆಕಿರೀಟಿವೃಥಾಮನದಹ | ಕ್ಕಳವಿದೇತಕೆನಿನ್ನಮಗನಳಿ|ದಳಲಶಿಖಿಯು
ಳಿಬೆಂದುನೀಮರಣವನುಯಿಸಾಕ್ರಿಸದೆ॥ ಗಳಹದಿರುಗರುವಾಯಿಮನ್ನಕ್ಕರೆ|ಮೃಳಿ
ವರೆನಿಂನಂತೆನಿನ್ನದ | ರಳವನರಿಕೊಳ್ಳೆನುತಕೌರವನೆಚ್ಚನರ್ಜುನನ ॥
ಹರಿಯನೆಚ್ಚನುಪವನಜನತನು | ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚನುಶರವನಾತನ | ತುರಗ
ದೊಡಲಲಿಹೂಳಿದನುಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ ॥ ವರಕಪೀಂದ್ರನಘಾಸಿಮಾ
ಡಿದ | ನುರುವಣೆಸಿಕೆವಿದೆಸುವಘೋಷನ | ಭರವಶದಬಿಲುಗಾರತನವನು
ಪಾರ್ಥಹೊಗಳಿದನು ॥೧೧೪॥ ಕಾಲುಹೊಳೆಗೇಕವನಿಪತಿಹರಿ|ಗೋಲು
ನೀನಿಂನರಿಯೆದಿರ್ದಪೆ | ಹೇಳೆವಾತ್ರಸ್ತುತಿಯಮಾಡೆನುಸಾಕದಂತಿರಲಿ॥
ಮೇಲುಕವಚನಂಬಿನಂಮೊಳು | ಕಾಳಗವನೀಬಯಸಿಬಂದನ್ನೈ | ಪಾಲ
ಜೋತಿನಬಲದೊಳೆಸ್ತ್ರಾನುಜಯಿಸುವಿರಸೆಂದ ॥೧೧೫॥ ಎಲವೊದ್ರೋಣ
ನಕವಚಗಿಪಚನ | ಬಲುಹನಂಬದೆನಂಮಬಾಣಕೆ | ತಲೆಯತೆರದಿರುನೀ
ಮಸೇನನಗದೆಯಸೀಘ್ಪಟಿಸು ॥ ತೊಲಗೆನುತವಿಶಿಖಾಸ್ತ್ರದಲಿನೃಪ | ತಿಲ

ಕನೆಚ್ಚನುಮುಸುಕಿಪಾರ್ಥನ| ಹಿಳುಕುಹುಡಿಹುಡಿಯಾಗಿಕಡಿದುದುಕವ
ಚವನತಾಗಿ||೧೭|| ಅಬಿಧೀಪನೆಚೂರ್ಧ್ವಬಲದಲಿ|ವೀರರುದ್ರನುಜಗವನುಂ
ಗಿದ| ನೋರೆಗೆಡೆಯುದಿರುಬಸುರಿಸುರಿಹೊಕ್ಕನುಡಿಯಾಕೆ || ಸಾರುಸೀ
ಬರಹೇಳುಕೇಚಕ| ವೈರಿಯನುಗಡಿಸಿಣವನೋಡಲು| ಭೂರಿಬಾಣದ
ಸವಿಯನೆಂದನುನಗುತಕುರುರಾಯ ||೧೮|| ಗರುಡನಾರೋಗಣೆಯ
ಬೋನಕೆ| ಮರುಳೆಪಡಿಸಣವುಂಟೆನಾಲಿನ| ಮುರುವುಗಳುಗೆಲವಲ್ಲಸೀ
ನಿದನೋಡುಕೈಗುಣವ || ಅರಸನಿನ್ನಯಕೊರಳಕಡಿತಕೆ|ಸರಳುತ್ವರಿತ
ದಲೆನಗೆತನಗೆಂ| ದೊರಲುತಿದೆನಿನಗುದಿನಲಿಸಾವಿಲ್ಲಹೋಗೆಂದ ||೧೯||
ಎನುತಕೂರಂಬಿನಲಿದುರಿಯೋ| ಧನನನೆಚ್ಚನುವಜ್ರಕವಚದೊ|ಳನಿತು
ಶರವಕ್ಕಾಡಿದವುಸರ್ವಾಂಗರೇಣುಗಳು|| ಅನಲಗಿರಿವಜ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿಫಲು|
ಗುಣನುಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನೆಚ್ಚಂ|ಬರಿತುಮುರಿದುದುಮಸೆಯಕಾಣದುವೈ
ಮಹೀಪತಿಯ ||೨೦||ಕವಚವಿದೆಸರ್ವಾಂಗದಲಿನೃಪ| ನವಯವಕೆಕೇ
ಡಿಲ್ಲಕೆಲಬಲ| ದವರುನೆರೆಕೈಮಾಡುತಿರೆಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು ||ರವಿಯಕಿ
ರಣವನಸ್ತಗಿರಿಯಾ| ನುವವ್ರೀಲಿದೆಮುನಿದಿವನಕೊಂದರೆ|ಪವನಜಕೊಂ
ದವನುಹದನೇನೆನುತಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೧|| ಎನುತಕೂರಂಬಿನಲಿರಾಯನ|
ಧನುವಖಂಡಿಸಿಮತ್ತೆಮೂರಂ| ಬಿನಲಿನೃಪನಂಗೈಯನೆಚ್ಚನುಬಾಣಘ
ಟ್ಟುಗಿಯೆ || ಜನಪನೊಂದನುಬಳಿಕಕೃತವ| ರ್ಮನಕೃಪಾಚಾರಿಯನು
ಸಿಂನಯ| ತನಯನನುತೊಲಗಿಸಿದರೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||೨೨||
ರಾಯನೊಂದನುಹರಿಬಬಿಲಾ| ನಾಯಕರಸುಡುಹೊಳ್ಪುಹೊರಕರ|
ನೋಯ್ಯುದಿನವಿರಸಂತವಿಟ್ಟನುಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗಳ|| ಆಯುಧವಹಿಡಿದಕ
ಟರಣದಲಿ| ಸಾಯಲಮ್ಮರುಬಿರುದಹೊಗಳುವ| ಬಾಯನೋಡೆನುತ
ದುರ್ಗದಾದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳು ||೨೩||ಕದಡಿತರಿಬಲಜಲಧಿಸುಭಟರು|ಹೊ
ದರುಗಟ್ಟುತುಹೊಳೆವಡಾಯುಧ| ಹೊದಕೆಗಳಸತ್ತಿಗೆಯಬೀಸುವಚಮ
ರಸೀಗುರಿಯ || ತುದಿವೆರಳಶಿರುಧನಿಯಕೆಂಪಿನ| ಕದಡುಗಂದಳಕುಣಿವ
ವಿಸಾಸೆಯ| ಕದನಗಲಿಗಳುಕವಿದರೈಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು ||೨೪|| ಧರ
ಣಿಪತಿಯೊಸರಿಸಲಾಹದ| ನರಿದುಕರ್ಣಾದಿಗಳುತಮ್ಮಯ| ಬಿರುದು
ಗಳಟಕ್ಕೆಯವನೆತ್ತಿಸಿದರುರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಕರಿಯಕಕ್ಷದಸಿಂಧನೆಗಹಿತು|
ತರಣಿಸುತನಲಿಗುರುಸುತನುಕೇ| ಸರಿಯಚೇತನವೃಷಭಪಕ್ಷಹರಕೃಪ
ನತೇರಿನಲಿ ||೨೫|| ನಲಿನಸಿಂಧದೊಳಾಸೆಶಲ್ಯಗೆ| ಹುಲಿಯಟಕ್ಕೆಯವ್ಯಾ
ಗದಪಳಹಗ| ಯುಲಿಯೆಭೂರಿಶ್ರವನುರಥದಲಿರಣವಮುಂಕೊಂಡು ||
ಕಲಿಸುಯೋಧನನೀಸುಲೋಚನ| ನಲಿವಸಾಹಸ್ಪಜಯಯೂರದ| ಹ

ಳವಿಗೆಯುನೃಪಸೇನರಿಪರೆಂಗ್ರಾದುದಾಹವಕೆ ॥೧೨೬॥ ಆಮಹಾರಥನಿಕ
ರಸುಭಟ। ಸ್ತೋಮಕೆದರಿತುನೃಪರುಭಟಿರು। ದ್ದಾಮಭೀತಿಯುಬಿತ್ತಿ
ಸಿದರುಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು ॥ ಭೀಮಮಹಾರಥನಿಕರಪಾರ್ಥನ। ಶೇಷ
ಮಲಿಕೆಣೆಕೆದರುಬಲುಸಂ। ಗ್ರಾಮವನುದನುಜಾರಿಗಿತ್ತನುಬೇಗಸಹಿತ
ರಿಗೆ ॥೧೨೭॥ ಮುತ್ತಿದರುಮುಂದೆಡಬಲನಸುಮ। ತೆತ್ತಿಗರುಹಿಂದೆತ್ತಲೀ
ಕ್ಷಿಸ। ಲೆತ್ತರಾಯರಸರಳುಕವಿದುದುತುರಗಗಜರಥವು ॥ ಮುತ್ತಿದುದು
ಫಲುಗುಣನತೇರಿನ। ಸುತ್ತಪಳಯವನಾಶರೌಘದ। ಕತ್ತಲೆಗೆಹದನೇ
ನೆನುತದೈತ್ಯಾರಿಚಿಂತಿಸಿದ ॥೧೨೮॥ ಘೂತುರೇಕಲಿಪಾರ್ಥದೇವ। ವಾತ್ರ
ಕಟ್ಟರಿನಿಂನಬಲುಮೆಮ। ಹೀತಳಕೆಹೆಸರಹುದುನೀಪಿದ್ಯಾಕುತೂಹಳಿಕೆ॥
ಆತುಕೊಳ್ಳೃತೊಲಗಿನೀವೇ। ಕೈತವದಕಲಿಗಳುಸಮುಗ್ರಭ। ಟಾತಿಶ
ಯರಾವೆನುತಕವಿದೆಟ್ಟರುಮಹಾರಥರು॥೧೨೯॥ಅರಿಭಟರುಕಟ್ಟಳವಿಯು
ಲಿಮ್ಮ। ಕ್ಕುರಿಕೆಮುರರಿಪುಪಾಂಚಜನ್ಯವ। ನಿರದೆಮೊಳಗಿದಹನುಮಘ
ರ್ಜಿಸಿದನುಪತಾಕೆಯಲಿ ॥ ಸುರರದೈತ್ಯರಸಮರಸರಿಯಿ। ಸ್ತರಿಸಿತಿತ್ತಲು
ದ್ರೋಣನತ್ತಲು।ಕೆರಳಿಚಿದನ್ಯೆಪಾಂಡುಪುತ್ರರಸೈನ್ಯಸಾಗರವ॥೧೩೦॥
ನಕುಲನನುಮೊನೆಗಾಣಿಸಿದಶಾ। ತ್ಯಕಿಯುವಿರಥನಮಾಡಿಪಾಂಚಾಲಕ
ರನೋಡಿಸಿಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯಬಲವಬರಿಗೈದು ॥ ಸಕಲಸಂದಣಿಸಹಿತಚೈ
ದ್ಯ। ಪ್ರಕರವನುನೆರೆಕೊಂಮಭೂಪಾ। ಲಕನಬೆಂಬೊತ್ತಿದನುಭೀಮ
ಘಟೋತ್ಕಚರಗೆಲಿದ ॥ ವಿರಥನಾದನುಧರ್ಮಸುತಸಂ। ಸರಕೆಮೊಗದಿ
ರುಹಿದನುದ್ರುಪದನು।ಮರಳಿದನುಸಹದೇವನೋಡಿದನಕುಲಹಿಂಮೆಟ್ಟ ॥
ತಿರುಗಿದನುಹೈಡಿಂಬಿಭೀಮನು। ಸರಿದುಹೋದನುವೀರರಿಂತಿನಿ।ಬರನು
ಪರಿಭವಮಾಡಿಮಿಗೆಕಳಶಜನುಕಾದಿದನು ॥ ದಾನವರುಬಲುಗೈಗಳಪ್ರತಿ
ಮಾನವರಬಾಡೇನುಸಮರದೊ। ಳಾನಲಪಜಯಮಸುರರಿಗೆಸಂಗ್ರಾಮ
ದಭ್ಯುದಯ ॥ ಏನಹೇಳುವೆನಿಲ್ಲಿಸುಭಟನಿ।ಧಾನಸಮದುದುಪಾಂಡವಗೊ
ಳವ।ಧಾನಗುಂದದುರಾಯಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣ॥ * ॥೧೩೩॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೪೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ॥ ವಿಜಯವಿಗ್ರಹಧೀರನಾಥ। ಕ್ರ
ಜನನೇಮದಲಂದುವೈರಿ। ವ್ರಜವತೊತ್ತಳದುಳಿದುಸಾತ್ಯಕಿಕಂಡನರ್ಜು
ನನ ॥ಪದನು।ಬವರದೊಳುಹರಿಪಾಂಚಜನ್ಯದ।ರವಭಯಂಕರವಾಯ್ತು
ಬಹಳಾ। ಹವದೊಳಗೆಪಾರ್ಥಂಗೆಬಿದ್ದುದುಬಹಳಭಾರಾಂಕ ॥ ಅವನಿಬ
ರುಮದುಧರ್ಮಪುತ್ರನ। ಕಿವಿಗೆಗೋಚರವಾಯ್ತುರಣರಾ। ರವದೊ
ಳರ್ಜುನದೇವನಳಿಯದೆಮಾಣನಕಟೆಂದ ॥೧॥ ತಂದೆಸಾತ್ಯಕಿಹೋಗುಘ

ಗಡಿಸಿದರುವಾಲ್ಕುದೆಸೆಯಲಿಮುಸುಕಿತೆನೆ ॥೨೦॥ ಎಲೆಲೆಸಂದಣಿಸಿದುದು
ಕೌರವ । ಬಲಪಯೋನಿಧಿಪೂತುಮಝುಯಂ । ದುಲಿದುಸಾತ್ಯಕಿಕವಿದ
ಚಾತುರ್ಬಲವನೊತ್ತೆಹೊಯ್ಯು ॥ ಕಲಕಿರಥಗಳನೊಡದುಮಿಗೆಮಾ ।
ರ್ಬಲತವರವೈರಿಗಳಲಿಬಾಣನ । ಸಿಲುಕಿಸಿದಹಯಗಳಿಗೆಅಸುವೀಡಾಡಿತ
ರಿಸೇನೆ ॥೨೧॥ ಅಡಗುದರಿದನುಬಲದಲೆಡದಲಿ। ಗಢಣಿಸುವಸುಭಟರನು
ಗಗನಕೆ । ಹೊಡಸಿದನುಪ್ರಾಣಿಗಳಹೊಳಕಿದನ್ನೃಪರತಲೆಚಂದ ॥ ಮು
ಡುಕಿದರೆಮೊಗೆಹಿಂದನುರಕುತದ । ಕಡಲಹರಹಿದನಹಿತಸೇನೆಯ ।ಕೆದ
ಹಿಬಿಟ್ಟಣಿಸಿದನುಸಾತ್ಯಕಿಯುಸಮಸಮರದಲಿ ॥೨೨॥ ಅರಿಬಲವಸಂಹರಿ
ಸಿಸಾತ್ಯಕಿ । ಮುರಿದನಿತ್ತಲುಹಂಸಮಯವೋ। ಹರದೊಳಗೆಭಯಗೊ
ಳಿಸಿದನುರಿಪುರಾಜವರ್ಗದಲಿ ॥ ದುರುಳಚೈದ್ಯರಲತ್ತಮತ್ಸ್ಯರ । ಗುರು
ವಿಭಾಡಿಸಿಹೊಕ್ಕಪಾಂಚಾಲ । ಲರಲಿನಿವಾರ್ಹಿಸಿದಬಲವನುಸೂರೆಗೊಳು
ತಿರ್ದ ॥೨೩॥ ಇತ್ತಸಾತ್ಯಕಿಗಾಯ್ತುಕಾಳಗ । ದತ್ತಮೋಹರಮಧ್ಯ
ರಂಗದೊ । ಳಿತ್ತಲರ್ಜುನನಾಹವನನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ॥ ಮತ್ತೆಕೃಷ್ಣ
ನಶಂಖನಿನದವ। ನತ್ತನವನೀಪಾಲಕೇಳಿದ। ಚಿತ್ತಕದಡಿದುದಡಿಗಡಿಗವ
ನಿಸೊಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥ * * * * ॥೨೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೭೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಸೇನಾಸೂರೆಗಾರನ।
ಜೀಯಮಾರುತಸುತನುಕೌರವ। ರಾಯನನುಜರಶೀಳಿದನುಕಳಶಜನಪರಿ
ಭವಿಸಿ ॥ ಪದನು ॥ ದ್ವಿಗುಯುಗವುನೀರೇರಿದವುಕೆರೆ । ಬಿಗಿದುಹಲುಬಿದ
ನಕಟಕಡುವೇಶಿಗನುತಾತನೊಡನೆಫಲುಗುಣನೇಕೆಜನಿಸಿದನೊ॥ ಹಗೆ
ಯಹರೆಹಿಂಗೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟೆನು। ಮಗನಳಲುಮಿಗೆಹೂಣೆಹೊಕ್ಕನು।ನ
ಗುಳಲರಿಯನುತನ್ನನೆನುತವನೀಶಚಿಂತಿಸಿದ ॥೧॥ ಕಳುಹಲತ್ತಲೆಹೋ
ದಸಾತ್ಯಕಿ । ತಿಳಿದುಮರಳಿಗುದಿಲ್ಲಫಲುಗುಣ । ನಳಿದನೋವೋಣುಳಿದ
ನೋಶರಹತಿಗೆಬಳಲಿದನೋ ॥ ತಿಳಿದುಹೇಳುವರಾರುಪಟುಭಟ। ರೊಳ
ಗೆಮುಕುಟದಮುಹಿಮರೆನುತಳ । ವಳಿದುನೀಮನವದನವನುನೋಡಿದನು
ಭೂಪಾಲ ॥೨॥ ಎಲೆನೃಕೋದರವೈರಿಮೋಹರ। ದೊಳಗೆಸಿಲುಕಿದನೋ
ಕಿರೀಟಿಗೆ । ನೆಲನರುಣಸಮ್ಬಂಧಸವದುದೋವೋಣುಸಮರದಲಿ ॥ ತಿಳಿ
ಯಲಟ್ಟಿದಸಾತ್ಯಕಿಗೆಕೊಳು । ಗುಳದಭಾರಣೆಯಾಯ್ತುಫಲುಗುಣ।ನ
ಳಬಳವನರಿದಲ್ಲನೆನ್ನಸುಸ್ಥೈರಿಸದುತನುವ ॥೩॥ ಮುರವಿರೋಧಿಯುಪಾಂ
ಚಜನ್ಯದ । ಪರಮರವಪಾರ್ಥನಪತಾಕೆಯ। ವರಕಪೀಂದ್ರನರಭಸವೇ
ತುಂಬಿತುಜಗತ್ರಯವ ॥ ನರನಧನುವಿನಧ್ವನಿಯಕೇಳೆನು । ಕರಗಿದಂತಃ

ಕರಣವರ್ಜುನ | ನಿರವಕಾಶಿಸಿಬಾರೆನಲು ಕೈಕೊಂಡನಾಚಾರ್ಯನು ||೪|| ವಿ
ದಿತವರ್ಜುನನಿರವು ನವಗ | ಭ್ಯುದಯವಾತನ ಮರಣ ರಣವ | ಭ್ಯುದಯ
ವೇನಾಯ್ತೆಂಬುದನು ನೀನರಿಹುದು ಸಗೆನಲು || ಮದವದರಿಭಟಘಟರವಂ
ಗಾ | ಕದನವುತ್ಸಹವಾಯ್ತು ಭೂಪನ | ಪದಕೆರಗಿ ಕೈಕೊಂಡನಣ್ಣನ ನಿ
ರುಪಮಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||೫|| ಅರಸನೆಲೆಯು ಸುಯ್ದಾನವಾವಂ | ಪಾಲರಿಗೆ ನೇಮಿ
ಸುತ ಸಿಲತನಯನ | ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಗೆ ಶ್ರೀವಿದಂಬಿಸತೇರ ಬಾಚಿದನು || ಕರದು
ತನ್ನ ವಿಶೋಕ ಗಬಿಶಾ | ಭರಣವನು ಕೊಟ್ಟನು ನರೂಥದ | ಹರಿಗೆಪ್ಪೊಡ
ವಂಬೇರಿದನು ವರರತುನಮಯರಥವ || ದೇವಕೌರವರಾಯ ಕಾನನ | ದಾ
ವಶಿಖಿ ನಿಶ್ಶಂಕ ಘನಸನ | ರಾವಜಿತಟೌಪಟಪರೋಧಿಮನೋಜಲಧುರು
ದ್ರ || ದೇವಕುಲಸಂಭಾವಿ ಭೂಭುಜ | ರಾವು ಜಗಜಟ್ಟಿಗಳು ಸುಸ್ಥಿರ | ಜೀ
ವಿಜಯನೆಂದೊರಲುತಿರ್ದುದು ಭಟ್ಟಸಂದೋಹ ||೬|| ವೀರನೋ ಕೌರವ
ಮಹೀಶಕು | ಠಾರನೋ ಕುರುವಂಶದಡವಿಯ | ದಾರುಣನೊ ಕೌರವದಿ
ಶಾಪಟನ ಹಿತಗಜರಹಿಯೊ || ಕೌರವಾಂಬುಧಿವಡಬನೋ ಕುರು | ಧಾರು
ಣೀಶಕೃತಾಂತನೋ ಕೈ | ವಾರವೇನೆರೆ ಕಾಣಲಾದುದು ರಿಪುಭಟಸ್ತೋ
ಮ ||೭|| ಸೂಳುಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿವವುರುನಿ | ಸ್ಸಾತತತಿ ಬಿರುಧನಿಗಳೊಳುಕ್ಕೈ |
ಮೇಳವಿಸಿದವು ತಂಬಟಧ್ವನಿ ಝುಡಿಮಕಹಳೆಗಳ || ಕೇಳಬಗೆಯದ ತರಳಹೊ
ಯ್ಲವು | ಕಾಲಲಿಳೆಯನು ಕುದುರೆ ಮೋರೆಯ | ತೋಳನಲಿ ಮೋಹಿದವು
ಮಹಿಯನು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು ||೮|| ವದಗಿತೆಡಬಲವಂಕವೈಯ್ಯಾ | ರದ
ಲಿರಾವುತರು ಮುಂದೆ ತಲೆದೋ | ರಿದರು ಮುಂಗುಡಿಯವರು ಚೂಣಿಯ ಹೊಂ
ತಕಾರಿಗಳು || ಅದಿರ್ವ ಕಡುಗದ ಕಾಂತಿಸೂರ್ಯನ | ಹೊದಿಸಿದುದು ಹೊದ
ರೆದ್ದು ಕುಂತದ | ತುದಿಗಳಿತ್ತಲು ರಾಹುಭಯವನು ರವಿಯಮಂಡಲಕೆ || ಕೆ
ಲಕೆ ಹೊಳೆದವು ಕಡುಗುದುರೆ ನೆಲ | ನಳುಕೆ ನಡದುದು ದಂತಿ ದೆಸೆಗಳ | ಹೊ
ಲಿಗೆಹರಿಯದೆ ಮಾಣದೆ ನೆಹೊಕ್ಕ ನೃರಥಾನೀಕ || ತಳಪಟವ ತುಂಬಿದವು ತೇ
ರುಗ | ಳಿಳೆ ಜರಿಯೆ ಕಾಲಾಳು ಗಳಕಳ | ಕಳಕೆ ಮಿಗೆ ಕೈಕೊಂಡುದನಿಲಕು
ಮಾರಕನ ಸೇನೆ ||೧೧|| ಮುಸುಗಿದನು ರವಿ ಧೂಳಿಯಲಿ ಮೊ | ಹಿಸಿದವು
ಸಲಮು ಸುಂಡಿ ಕುಂತ | ಪ್ರಸರಕಾಂತಿಯಲುಳುಹಿದವು ಖದ್ಯೋತವೀಧಿ
ಯಲಿ || ಬಿಸಜಸಖನಡಗಿದರೆ ನಭದಲಿ | ಮಸಗಿದವು ತಾರಕೆಗಳೆನೆ ಶೋ |
ಭಿಸಿದುದ ಮಸೀಪಾಲ ಮೌಳಿಸುರತ್ನರಾಜಿಗಳು ||೧೨|| ಎಲೆಲೆ ರಿಪು ಸಂವರ್ತಿ
ಯಲಿ ಕೊಳು | ಗುಳವ ನರ್ಚಿಸಲರಿದೆನಲು ಕಳ | ವಳಿಸಿತೆತ್ತು ದುಮ್ಮನ ವನವ
ನೀಪಾಲಸಂದೋಹ || ಸುಲಭರಿದ ಕಂಜದಿರಿ ಮಿಗೆ ಸಿಜ | ಗಳದಹಸುಗೆಯ
ಹಾರದಿರಿಯುತಿ | ಬಲರು ಮಿಗೆ ಮುಂಕೊಂಡು ಹೊಕ್ಕುದು ಕಳಶಜನ ಹೊ

ರಗೆ ॥೧೩॥ ಬಗಿವಿರೋಧಿಯ ಶರಗಳನುಗಿಕು । ನ್ನಿಗಳ ಕೆಡೆ ಬಲಿಸೀಳುಹ
ಣವಿ । ನ್ನಿಗಳ ಹೊಯ್ಹೊಯ್ರಣಕೆಹೆದರು ಪಕ್ಷ ರವಾನುಜರ ॥ ಹಗೆ
ಯ ಶೋಣಿತಪಾನದರನ । ಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಕರೆ ಭೇತಾಳಭೂತಾ । ಒಗಳನೆನುತ
ಸುಧೈರ್ಯನಡದನು ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ ॥೧೪॥ ಏನಿದೆತ್ತಣ ರಭಸವೆಲೆಪವ।
ಮಾನಸುತಘಡ ಮರಳು ನಿನ್ನನು । ಮಾನವಾವುದು ಗಮನವೆಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಡು ಬಿ
ನ್ನಹದ ॥ ನಾನಿರಲು ಕೈಕೊಳ್ಳದುರುಬುವ । ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ನಿನ್ನ
ಳ। ಮೇನು ಹೋಹೋ ಸಾಕು ವಿಗೆ ಕಾದೆನು ತಮಾರಾಂತ ॥೧೫॥ ಎಲೆವ
ರುಳೆ ಗುರುವೆಮಗೆ ನೀವ್ದೊ । ಕ್ಕಳಿಸಿ ನುಡಿದರೆ ಮೊದಲಲಂಜುವೆ । ನುಳಿದ
ಮಾತಿನಲೆಮಗೆ ನೀವ್ಸಂಗ್ರಾಮಸಂರಂಭ॥ ಕಲಿಗಳೆನಿಸಿ ನ್ನ ಮರುಮೋಹರ।
ದೊಳಗೆ ಬಿಡು ಬಟ್ಟೆಯನು ಸಿಲುಕಿದ । ಫಲುಗುಣನ ತಹೆನಣ್ಣದೇವನ ಸೇ
ವತನಗೆಂದ ॥೬೧॥ ಆದಡೆಲವೋ ಭೀಮ ಪಾರ್ಥನ । ಹಾದಿಯುಲಿಗ ಮಿಸು
ವಡೆ ಸಾತ್ಯಕಿ । ಹೋದವೋಲ್ ನೀ ಸೆಮಗೆ ಮಂನಿಸಿ ಮಾರ್ಗವನು ಪಡದು ॥
ಹೋದಡೊಪ್ಪ ವದಲ್ಲದೀ ಬಿರಿ । ನಾದದ ಹುದೇ ಬೀಳು ಜಗಣಕೆ । ಕಾದು
ವರೆ ಹಿಡಿಧನುವನೆಂದನು ದ್ರೋಣನ ಸಿಲಜನ ॥೧೭॥ ತರಳನರ್ಜುನ ಸಾತ್ಯ
ಕಿಗಳಿತ । ದಿರಿಗೆ ಪಂಥವಿದೇಕೆ ನಿಮ್ಮನು । ಗರುಡಿಯ ಲಿಪಂದಿಸುವ ಪಂದನೆ
ಯುಂಟೆ ಸಮರದಲೀ ॥ ಮರುಳಲಾ ಮಗು ಮಾತುಕ ಡುನ್ನ । ದ್ಧರಿಗೆಯಾ
ಕೆಂಬಂತೆ ಚಿತ್ತದ। ಹುರುಳು ಬಲ್ಲೆ ನು ಪಥವ ಬಿಡಿ ಕೆಲಸಾರಿ ನೀವೆಂದ॥೧೮॥
ಫಡಫಡೆಲವೋ ಭೀಮ ಬಣಗುಗ। ಳೊಡನೆ ನರಿ ಗಂಡೆಮ್ಮ ಬಗೆಯದೆ। ತೊ
ಡಕು ನ್ಯೆ ಕಾಳಗವ ತಪ್ಪೇನಾಡದಿದಿರಾಗು ॥ ಒಡಲು ತೆಗೆವೆನು ವಿಸಯ ದವ
ರಿಗೆ । ಗಡಿಸಿದರೆ ಕೊಲುವೆನು ರಿಪುವ್ರಜ । ಮ್ಯಡನನರಿ ಯಾ ದ್ರೋಣ ತಾ
ನೆನು ತೆಚ್ಚ ನಸಿಲಜನ ॥೧೯॥ ಈತನೊಡನಂಬಿನಲಿ ಕಾದಲು । ಭೂತನಾ
ಥಂಗರಿದು ಸಾರಥಿ। ಪೂತು ರೇಯ ಮತಿದಿರ ಸೂಚಿಸಿತು ಡುಕಿದನು ಗದೆಯ॥
ಆತನಸ್ತ್ರ ಕೆ ಮಂಡೆಯೊಡ್ಡಿ ನು । ಹಾತಿಬಲ ಕವಿಗನು ವಿರೋಧಿಯ । ಸೂ
ತನನು ಕೆಡೆ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂದನು ರಥದ ಕುದುರೆಗಳ ॥೨೦॥ ಇದು ನಿಮಗೆ
ವಂರನೆಯನು ತನಿಜ ಗದೆಯಲಾ ರಥದ ಹುಡಿಗು । ಟ್ಟಿದನು ಸುರಗಿಯನುಗಿ
ದಡಸ್ಪಳಿಸಿದನು ಮೋಹರವ ॥ ಇವಿರೊಳಿರಲಳವಡದೆ ಗುರುಹಿಂ। ಗಿದನು
ಶಕಟ ವ್ಯೂಹದನು ಮ । ಧ್ಯದಲಿ ಘಟ್ಟಿಗಿದು ರವಣಿಸಿ ಪವಮಾನಸುತನಡ
ದ ॥೨೧॥ ಹರಿಯ ಕುಲಿಶದ ಧಾಳಿಯುಲಿ ಕುಲ । ಗಿರಿಗಳಬ್ಬಗಿಯಾದವ್ರೋಲ
ಮಂ । ದರದ ಘಾರಾಘಾರಿಯುಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡು ವಕಡಲಂತೆ ॥ ಅರಿವರೂಥಿನಿ
ಕೆದರು ತುಳಿದವು । ತುರಗ ಕರಿ ರಥ ಸಾಯದಳಬಲ। ಹೊರಳಿಯೊಡದು ದ
ಹೊಡರು ತಗ್ಗಿತು ಹೂಣಿಗರ ಮನದ॥೨೨॥ ಹೊಸ ರಥವನಾನೇರಿ ಸೆರೆಸಂ

ಧಿಸುವೆನಿನ್ನನಿಲಜನಕಾಂತಿಯ । ಬಸುರಹೊಕ್ಕರೆಬಿಡುವೆನೆನುತಾದ್ರೋ
ಣಗಜಬಜೆಸಿ॥ಕುಸುರಿದರಿದನುಮುಂದೆವೈರಿ।ಪ್ರಸರವನುಸಂವರ್ತರುದ್ರ
ನು।ಹೊಸಬನಿವನಾರೆನುತತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತುನೃಪಸೇನೆ॥ಮೊದಲಲರ್ಜುನಸಾ
ತ್ಯಕಿಯುಕದನದಲಿಬೆಂಡಾಯ್ತು ನಾಯಕ । ರಥಟುವೋಲ್ಕೈತಪ್ಪಿಭೀಮ
ನವಾರುಹಳಚುವರು॥ ಇದುಮಹಾದ್ಭುತಪದ್ಮವ್ಯೂಹದೊ।ಳಧಿಕವಾದು
ದುಭಟರುಮಿಗೆಕಂ।ದುದುಸುಯೋಧನನುಜಸೈನಿಕಪಸಿಲನಂದನನ॥ ಕ
ಣೆಯುಕರದರುಬಿಲ್ಲವರುಡೊಂ । ಕಣೆಯುವರುಥಾವರಿಸಿದನುಮುಂ। ದಣೆ
ಯುವರುಕೈವೀಸಿಕವಿದುದುಹರಿಗೆಹಲಗೆಯುಲಿ॥ಕುಣಿದುಹೊಕ್ಕುದುಕುದು
ರೆಮುದವಾ।ರಣದಘಟೆತೂಳಿದವುರಥಸಂ। ದಣಿಕಕಾಲಾಳಂಬುದೆಸೆಯುಲಿ
ಮುತ್ತಿತನಿಲಜನ॥ಎಚ್ಚನುತ್ತಳಿಸುವತುರಂಗವ।ನೊಚ್ಚತವಕೊಂದನುರ
ಥೌಘವ।ನೆಚ್ಚುಕಡಿದನುಖಂಡಿಸಿದನುರವಣಿಪಕಾಲಾಳ॥ ಕೆಚ್ಚುಗಿಡಿಕೆದ
ರುವಶಿಳೀಮುಖ।ಹೆಚ್ಚಿವಿಜಯುವನಮುರವಧುಗಳ। ಗಚ್ಚರಿಯುತನುಸೂರೆ
ಬಿಟ್ಟನುಭೀಮಸನುದಲಿ ॥ ತನತನಗೆಮುಂಕೊಂಡುಸಂಗರ । ವನಗೆತ
ನಗೆಂದಖಿಳಸೇನಾ ।ವನಧಿಪರಹಮ್ಮಿಕೆಯುಮುರಿಯುಚ್ಚನುಚತುರ್ಬಲವ॥
ಮೊನೆಯುಲಗಿನಂಬುಗಳುಬಿರುದರ । ತನುವಹೊಳಕಿತುಬಳಿಕಲಾನುವ ।
ಡನಿಲವಿಗ್ರಹವಾಯ್ತುವಿಗ್ರಹದಲಿಮಹಾರಥರು ॥೨೭॥ ಸಿಡಿದಕಂಗಾಲಿಗ
ಳವಿಮಾನ್ಗಳ । ಕೆಡವಸುತ್ತಿಗೆಯುಬುಜಸಜ್ಜಿತ್ತಯು । ಬಿಡುಮಿದುಳರಾಜಗಳ
ರಚನೆಯುರಾಜಹಂಸೆಗಳ ॥ ಬಿಡದೆಬೆಂಡೆದ್ದಾಳ್ವತಲೆಗಳ । ಗಢನೀರ್ವಕ್ಕಿ
ಗಳಸರಸಿಯು । ನಡುವೆಸಲಿನೆಲಿದಾಡುತಿರ್ದುದುಭೀಮನುದದಂತಿ ॥೨೮॥
ಮುಕುಟಬದ್ಧಮಹೀಶಮೋಣು । ಪ್ರಕಟದಲಿಭಟಭಟಸಿತುರುಗ। ವ್ಯಕು
ತಪಲ್ಲವವಬಂಜರಾಜಿಗಳೊಳಗೆಭುಗಿಭುಗಿಸೆ ॥ ಸಕಲಗಜರಥವಾಜಿರಾ
ಜಾ । ಧಿಕರೊಳಗೆಘುಡುಘುಡಿಸಿರಿಪ್ರುವನ ।ನಿಕರದಲಿಸಲೆಬೇಗೆವರಿದುದು
ಭೀಮದಾವಾಗ್ನಿ ॥೨೯॥ ಕಲಕಿಚಕ್ರವ್ಯೂಹಹಂಸಾ ।ವಳಿಗೆಹಂಸವ್ಯೂಹ
ಹಿಂದಣ । ಬಲದೊಳಾವೋಹರಕೆತರಹರವಾಯ್ತುಪದ್ಮಗಲಿ॥ಬಳಿಕವು
ಕರವ್ಯೂಹದಲಿಮುಂ । ದಳಕರಾಂತುದುಭೀಮಸೇನನ । ಕೊಳುಗುಳವ
ಕೈಕೊಂಡರಾಕರ್ನಾದಿರಾಯಕರು॥೩೦॥ ನಿಲಿಸಿದರುರವಿಸುತನನೀತನ।
ತಲೆಗೆಮಿಾಸಲುನಂಮನರಳದು । ಗೆಲವುನಿನಗೆಲ್ಲೆನುತಹೊಕ್ಕರುಕೌರ
ವಾನುಜರು ॥ ತುಳುಕಿತರಸೆಲೆಕೋದಕೈಮುಲ । ಮೊಳಗಿದನುನಿಸ್ಸಾಳಬ
ಲುಮುಂ ।ದಳಿಕರೆದಬಲವಂಕದಲಿಸೆರದುದುಭಟವ್ರಾತ॥೩೧॥ಸಾಲಗೋ
ವಳಿಗಟ್ಟಗೆಯುಕುಂ । ತಾಳಿಗಳತೂಗಾಟಮಿಗೆಧುವ್ವಾಳಿಯುಲಿ । ದೆಕ್ಕಾ
ಳಿಯುಲಿಗಜತುರಗಸೇನೆಯುಲಿ ॥ ಮೋಲೆಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿಕಪಿವನ್ಯ।ಪಾಲಬಿದ

ಭೀಮಂಗೆಹಡ್ಡಣದ | ಸಾರಿಗರುಸಂದರ್ಶಿತಬುಜವ್ಯೂಹದಗ್ರದಲಿ ॥೩೨॥
ದುರುಳರುರವಣಿಸಿದರುಜವ್ವನ | ದುರುವುದದೆಭರತಾನ್ವಯುದದು|ರ್ಧರ
ಮದಗಘನಭುಜವುದದದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದರಕೆಗಳ॥ ಉರುಮದದಕರ್ಕಶವಿಲಾ
ಸದ | ಧುರದಚಿತಪರಿಹಾಸರೋಷಿಜನ | ಕುರುವಿನಾಶರುಶತಕವನುಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ॥೩೩॥ ಎಳೆಯುಬಾಳೆಯುಸುಳಿಗೆಶೀಗೆಯು |ಮಳೆಯೊಳ
ಗೆಸರಸವೆಕುಮಾರರ | ಬಲುಹನೋಡುವಿಶೋಕತೊಡಕಿದರೆವೊಡನೆ
ರಣವ॥ಕಲಹದಲಿವೃದೋರಿದಿನದಿರ|ತಲೆಗಳಿವುಮಾರಕನಲೇಯುರ|ಘಳ
ಗೆಯುಲಿತಾಕೊಂಬೆನೆಂದನುನಗುತಚಲಿಭೀಮ ॥ ಬಲುದೆಗದುಆಕರ್ಣಪೂ
ರದಿ | ಹಿಳುಕಿನನಿಲಜನಿರಲುಸಿಂಹದ | ಹೊಲನಹೊಗುವವೊಲಾಗಹೊ
ಕ್ಕದುಕೌರವಾನಿಕರ ॥ ತೋಂಗದಿರಿತಂಮುಂದಿರುಕೌರವ| ಕುಲಲಲಾ
ಮರುಜಗದೊಳತಿವೆ |ಗ್ಗಳೆಯುಸುಭಟರುನೀವೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಾಭೀಮ॥
ಸರಳಸೊಂಪಿನಸೋಹಿನರಿಸೆ | ಗರುಳದಾವಣಿತಲೆಗಳಲಿಸಿಂ | ಗರದ
ಸುಭಟವ್ರಜದಮಧ್ಯದಗೂಡುವಲೆಗಳಲಿ ॥ ಉರುಗದೆಯುದಡಿವಲೆಯುಲ
ಸಿಮು | ದ್ಗರದಸಿಡಿವಲೆಗಳಲಿಸಮರದ | ಲರಿಮೃಗವ್ರಾತವನುಭೀಮಕಿ
ರಾತಕೈಕೊಂಡ ॥೩೬॥ ಕೊಂದನನುವಿಂದನನುಚಿತ್ರಕ | ನಂದನನಚಿ
ತ್ರಾಂಗದನನೃಪ| ನಂದನನದುಶ್ಯಂಕುಕರ್ಣನದೀರ್ಘಬಾಹುಕನ ॥ನಂದ
ಚಿತ್ರಾಂಬಕನಕುಂತೀ | ನಂದನನುಬರಿಕೈದುಭಾಸ್ಕರ | ನಂದನಶ್ವಥಾ
ಮರನುಮೂದಲಿಸಿತಾಗಿದನು ॥೩೭॥ ಕೆಡದುದನುಜರುಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ|ತೊ
ಡಕಿದಾಹವದೊಳಗೆಕೊಂದವ |ಕೊಡನಮಗನೇದೂರುಹೊತ್ತನುಬರಿ
ದೆಹಗೆಗಳಿಗೆ ॥ ನುಡಿದುಫಲವೇನಿಂನುಭೀಮನ | ಬಿಡದೆಸುಭಟಗುನೂ
ಕಿಯುಂಬೇ|ನುಡಿಯುಕೇಳುತಖಾತಿಗೊಂಡನುಮತ್ತೆಕಲಿದ್ರೋಣ ॥೩೮॥

⟶ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೧೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ⟵

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಗಂಡುಗಲಿಕೋದಂಡರುದ್ರನ |
ಕಂಡುವಿರಥನಮಾಡಿದನುಮಾ | ರ್ತಾಂಡತನಯನಗೆಲಿದುರಣದಲಿನೊಂ
ದನಾಭೀಮ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಕದುಗೋ
ಪದಲಿಕಳಶಜ | ನಾಳವೋಳೈಸಿದನುನಿಜವೋಹರನಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ॥ ಕಾಳಗ
ದೊಳನಿಲಜನನರಸುತ |ಲೋಲುಪದಿಮಿಗೆಬರುತ್ತಭೀಮನ|ಕೋಲಕೋ
ಲಾಹಳವನೀಕ್ಷಿಸಿಹೊಗಳುತ್ತೈತಂದ ॥೧॥ ಇದೆಗದಾದಂಡಾಹತಿಗೆಮು| ಗ್ಗಿ
ದಮತಂಗವರೂಥಚಯುವಿ | ಲ್ಲಿದೆಹಯಾವಳಿಬಿರುಸರಳುಗೋನಾಳಿಕತ್ತಿ
ತೆಗಲಿ ॥ ಇದೆಚರಣಘಾತದಲಿಬಲುಹೆಣ | ವಿದೆಯುಪಾಯ್ದತುರಗಸೀ
೦ನ | ಕದನಪಥನಿದೆಯುನುತನಗುತ್ತೈತಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೨॥ ಉರವಣಿ

ಪವನಜರುಧಿರರತ್ನಾ |ಕರದೊಳಗೆಬಿದ್ದೆದ್ದುಮುಳುಗುವ |ನರಕಬಂಧಾ
ದಿಗಳುಮೆರೆದುದುಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ ‖ ಪರರತ್ನಲೋಭದಲಿನೀರೊ
ಳು | ಭರದಿಮುಳುಗಿಕೃತಾಂತನಗರದಿ | ಹರಹರಿಕೆಮೊಗಸರದಮೌಕ್ತಿ
ಕವಾದುದೆಂಬಂತೆ ‖೩‖ ಕಡಿದಖಂಡದಕಾಸುರಿಗಳಬಿಸಿನ | ಕಡಿಯೆಹೀರಾ
ವಳಿಯಮುಕುಟದ | ಲಡಕಿದನುಪಮರತ್ನರಾಸಿಯಮುರಿದಕಂಕಣದ‖
ಕಡುಕುಪಸರಿಸೆಕೌರವಾನುಜ | ರೆಡೆದೆಗಗನರಕಾಂಚನಾದಿಯ | ಸಿಡಿಲ
ಕಾಳಗದಂತೆಮೆರೆದಿರೆಕಂಡನಾದ್ರೋಣ ‖೪‖ಉಡಿದಬೆಳುಗೊಡೆಪಬುಜಪ
ಟ್ಟಿಯ | ಸಿಡಿದಚಮರಿಯಹಾವಸೆಯಕೆಸ |ರಿಡುವರಕುತಾಂಬುಗಳನ
ರಪಿನಕಡಿದನಾಲಿಗೆಯ ‖ ಕಡುಮನದಕಾಡಾಸೆಹೊಕ್ಕೊಡ |ನೊಡನೆಕ
ದಡಿದಕೊಳನನ್ವೋಲ್ಬಯ|ಪಡಿಸುತಿದೆಪವಮಾನಜನಪಥವನಾತನಡೆತಂ
ದ ‖೫‖ ಧುರದೊಳಗೆಮಹಿಲದಲಿಗುರುವೈ | ತರಲುದೂರಕೆಕೇಳಲಾದು
ದು | ಹರಿಸುತನಹರಿನಾದತೇಜಿಯರಥದನಿಷ್ಠುರವ ‖ ತಿರುವಿನಬ್ಬರನಂ
ಬಿನುಬ್ಬರ | ಧುರರಭಸಕಲ್ಪಾಂತಮಯಸಾ | ಗರದಮೋಹರವಾಂತ್ಯು
ಭೀಮನಸಮರದಾಟೋಪ ‖೬‖ ಅತ್ತಲದೆಪವನಜನಕಳಕಳ | ಮತ್ತಹ
ರಿಸೈರಥವಬೇಗಲೆ | ಮತ್ತಭೀಮನಸೈದಿದನುಚಾಪಾಗಮಾಚಾರ್ಯ ‖
ಇತ್ತಲಿತ್ತಲುಭೀಮಬಣಗುಗ | ಳತ್ತಲೇಕೈಶೌರ್ಯವಿದುನಂ |ಮತ್ತವಿ
ದಿರಾಗೆನುತಕೆಣಕಿದನಂದುಪವನಜನ‖೭‖ತಿರುಗಿನೋಡಿದನಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ|
ಗುರುವಕಂಡನುಮನದೊಳಾತನ | ಚರಣಕಭಿವಂದಿಸುತನುಡಿದನುವಿನ
ಯಪರನಾಗಿ ‖ ಗುರುವೆಬಿಜಯಂಗೈದಹದನನು | ಕರುಣಿಸೆನೆಕಾಳಗದ
ಭಾರಿಯ | ಭರವಶದೊಳಾನಿದ್ದೆನೆಂದನುನಗುತಕಲಿಭೀಮ‖೮‖ಅನಿಲಸು
ತಘಡಮುರಳುತಕ್ಕಿನ | ವಿನಯವೇನಂಮೊದನೆಕೌರವ | ನನುಜರನುಕೆ
ಡೆಹೊಯ್ದುಗರ್ವದಗಿರಿಯಮಿಳಿಯನುತ ‖ ಕನಲಿಕಿಡಿಸುರಿವಂಬತೆಗದು |
ಬ್ಬಿನಲಿಕವಿದಸುತಿರೆವೃಕೋದರ | ನನಿತುಶರವನುಕಡಿದುಬಿಂನಹಮಾಡಿ
ದನುನಗುತ ‖೯‖ ಗುರುವೆಮಗೆನಾನಿಮಗೆನರಡಿಂ | ಗರಿಗಳಾವಿತ್ತಂಡವಿ
ದರಲಿ | ಖರೆಯವಿಸಜುರುಕೆಲಧುಕೆಲಬರುಧೂರ್ತರಾಗಿಹರು ‖ನರಯು
ಧಿಷ್ಠಿರನಕುಲಸಹದೇ | ವರವೊಲಿಲ್ಲತಿಭಕ್ತಿಭರಸಂ |ಗರದೊಳೆಂನೆಯಭ
ಕ್ತಿಹೊಸಪರಿಬೇಡಮುರುಳೆಂದ ‖೧೦‖ ಎಲವೊದುಷ್ಟಗ್ರಹದಕೋಪವ |
ಸಿಲಿಸಲರಿಯೆಗೆಮಂತ್ರವಾದಿಗ | ಳಲಿಬಲವನಂಜಿಸಿದಕೊಬ್ಬುಗಳೇಕೆ ನ
ಮ್ಮೊಡನೆ ‖ ಗೆಲುವಕೊಡುವೆನುವಾಸಿಯೇಮು| ಕ್ಕಳುಗಳೊಡನೆಂದಿರ್ದ್ದ
ನಚಿವೆ | ಗ್ಗಳನುಸೀಸೆಂದಂಬಸುರಿದನುಪವನಜನಮೇಲೆ ‖೧೧‖ ನಿಲ್ಲು ಕ
ಳೆಜತಪ್ಪಿದನನಾ | ಪಲ್ಲವಮುಗ್ಗುಣಸಾತ್ಯಕಿಯವ್ರೋ | ಲಿಲ್ಲತನ್ನಯಮನ

ಯುವನುಹಾಳದಿರಿಮುನ್ನ ಹೆಯು ॥ ಬಿಲ್ಲುಗುರುವಿನಬಿಂಕಬಯಲಾ| ಯ್ತೆ
ಯುಂಬಪಕೀರ್ತಿಹೊರುವುದು|ಬಲ್ಲೆ ನೆನುತುರುವಣಿಸಿದನುಮುಂಗೈಯ
ಮರೆಗೊಂಡು ॥೧೨॥ ಗಜರಿನಲಿಗಿರಿಬಿರಿಯೆದಿವಿಜ | ವ್ರಜೆಭಯಂಗೊಳ
ಹೊಣೆಹೊಕ್ಕರಿ | ವಿಜಯನಿಟ್ಟಣಿಸಿಬರೆಹುವ್ಮ್ತಿಟ್ಟದಸುಬಳಿಸಲಿಸೆ ॥ ಸ
ಜನಮಧ್ಯನರಥವಹಿಡಿದನಿ | ಲಜನುಮುಂಗೈಗೊಂಡುಪಡೆಗಜ| ಬಜಿಸ
ನಭಕೀಡಾಡಿದನುಹಿಡಿಬೊಗರಿಯಂದದಲಿ॥೧೩॥ಕೊಲುವುದನುಚಿತವೆಂ
ದುಗಗನ | ಸ್ಥಳಕೆರಥವನುಬಿಸುಡೆಯೋಜನ | ಗಳವಿಯಲಿಲಂಘಿಸಿತ
ಹಯರಥಸೂತಗುರುಸಹಿತ ॥ ಎಲೆಲೆಕಟಕಾಚಾರ್ಯನಕಟಾ | ಕೊಳ
ಗುಳದೊಳಪದೆಸೆಯಕಂಡನು | ಗೆಲಿದನೋರಿಪುಭೀಮನೆಂದುದುವೈರಿ
ಸಂದೋಹ ॥೧೪॥ ಗಗನದಲಿರಥಯೋಜನಾಂತಕೆ |ಚಿಗಿದುಧರಣಿಗೆಹಾ
ಯು ತ್ತಬೀಳಲು | ನಗುತಕರಣವಹಾಯ್ಕಿಮುಂಡಿಯೊಳರ್ದನಾದ್ರೋಣ|
ಜಗದೊಳಾವಭ್ಯಾಸಿಯೋತಾ|ಳಿಗೆಯತಲ್ಲಣದೊಳಗೆನೆನಹಿನ| ಸುಗುಣ
ಸಾಹಸಿಯೆಂದುಮಿಗೆಕೊಂಡಾಡಿತಮರಗಣ॥೧೫॥ತೂಗಿಕೆಡದನುಕೇರ
ಹುಡಿಹುಡಿ | ಯಾಗಿಪೋದುದುದ್ರೋಣಮನದನು|ರಾಗವಿಗೆಮುತ್ತೊ
ದುಹೊಸೆರಥದೊಳಗೆವೆಂಠಣಿಸ್ಥ ॥ ಹೋಗಬಿಡೆನಾನನಿಲಜನತಲೆ | ದ
ಗಿಸುವೆನೆಂದೆನುತಕಟಕದ| ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಗಿರಿಯಂತೆನಿಂದನುಸಮರಕನುವಾ
ಗಿ ॥೧೬॥ ನಿಜಪರೂಥದೊಳಂದುಕೌರವ | ವಿಜಯಮಾರುತಿಪೊಕ್ಕ
ಪ್ರಭೂ|ಭುಜರನರೆಮುಟ್ಟದನುಬಹಳತಸಿಂಹನಾದದಲೀ ॥ ತ್ರಿಜಗತಲ್ಲ
ಸಿದುದುವರವಾ | ರಿಜಸುಲೋಚನಕೇಳಿದನುಪವ | ನಜನಪಡಿಬಲಬ
ದುದೆಂದರುಹಿದನುಪಾರ್ಥಂಗೇ ॥೧೭॥ ಭಕತಮುಖದರ್ಪಣನುಬಹಸಾ
ತ್ಯಕಿಯಕಂಡನುಭೀಮಸೇನನ | ವಿಕಟಸಿಂಹಧ್ವನಿಯನಾಲಿಸಿಹಿಗ್ಗಿದನ
ಪಾರ್ಥ ॥ ವಿಕಳತನವನುಮರದುಧರ್ಮಜ | ಸುಕರಪರಿತೋಷದೊಲಿ
ಲರಿಪು |ನಿಕರಮುರಿದುದುಪವನಪುತ್ರನರಥದಖುರಪುಟಕೆ ॥೧೮॥ ಆ
ಭಟರುಪವನಜನನರಸುತ | ಮರಳುತುಬ್ಬರಬವರವನುತಂ | ದರೆಸೇ
ಗೆಹಾಯ್ಕಿದರುಕರ್ಣಾದಿಗಳಮುಂಬಿನಲಿ ॥ ಜರಿದುದೀಬಲರಾಜಬಾಯಲಿ
ಕರಿಸುಹಾಯ್ದುದುಭೂಮಿಪಾಲರು | ಬಿರುದಮುದ್ರಿಸಿದರುಸಮಾರಕ
ಮಾರನುರವಣೆಗೆ॥೧೯॥ಓಡುವದುಗರುವಾಯಿಯೆಭಯ|ಬೇಡಭೂ
ಪರೆನ್ನತೇರಿನ|ಕೂಡೆಗಧಣಿಸಿಸಾಕುತಾರೆನುಸಿವುಗೆಕಾಳಗವ ॥ ನೋ
ನಿಮುಷಕೇಶೀಮಸದಗಿನ|ಲೂಡುವೆನುರಂಭೂತವನುತದ | ಮಾಡಬಿ
ಡೆನುತನಿಲಜನನುರುಬಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ॥೨೦॥ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲದೆಗಹಿನ
ಹೊಗರೊಗುಪನುರುಗಣೆಯರಥದಲಿ|ಮುಗುಳೆಮುಂಡಿಯದೃಷ್ಟಿಯೋ

ಸೊಬಗಿದವೆಯವದ ‼ ಅಗಿದು ಕಡುಗೋಪವನು ಬೆಸನಾ। ನಗೆಯುಲಹರಿ
ಯನುಂಗುತೊಬ್ಬನೆ। ಬಗೆಯ ಬಲುಗೈ ಕರ್ಣನೂರಲಿಸಿದನು ಪವನಜನ ॥
ನೂರೆಲವೊ ಸಾಯದೆ ವೃಥಾ ಹಂ। ಕಾರವೇತಕೆನುಗ್ಗ ಸದದಕ। ಶೋರಸಾ
ಹಸವಿಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳದು ಕರ್ಣ ತಾನೆನುತಲರಿದ್ಯೈದಂಬಿನಲಿ ಪವನಕು । ನೂರಕೆ
ನಕೇನೆಯಲಿ ಘನಗಂ । ಭೀರ ಶರದಲಿ ಭೀಮನು ಡಿಸಿದನು ಭಾನು ನಂದನ
ನ॥೨೨॥ ದೇವದಾನವ ಭಟರನುಗ್ಗಿಂ। ದಾವು ಬಗಳಿಹೆವುಳಿದ ಮರ್ತ್ಯರು। ನೀ
ವೃಥಾ ವೇಸರಸಮರ್ಥರು ಕರ್ಣಗಳ ಹದಿರು॥ ಡಾವರಿಗತನ ನೂರಕೂಡೆ ವ್ಯ।
ಥಾವಿಲಾಸಗಳೆಲವೊ ಸುಭಟರೆ। ನೀವೆನುತ ಹದಿನೈದು ಬಾಣದಲೆಚ್ಚನಿನಸು
ತನ ॥೨೩॥ ಎನಲು ಭೀಮನ ಬಾಣವನು ಖಂ। ಡಿಸುತ ನೂರಂಬಿನಲಿ ರವಿಸು
ತ। ನಸವು ಸಹಸಿಯ ಸೆಚ್ಚರೆಚ್ಚನು ಭೀಮ ಮುಗಣೆಯ ॥ ಸಿತಶರವನು ಹ
ತ್ತು ಶರದಲಿ। ಕುಸುರಿದರಿದನು ಕರ್ಣನಿಬ್ಬರ। ದೆಸೆಗೆ ದೇವಾನಿಕರವೆಚ್ಚಿತು
ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೨೪॥ ತೋಳಬಲಕಿದಿರಿಲ್ಲ ಬಿನುಗು। ನೃಪಾಲರೆಲವೋ
ಕರ್ಣ ಘಡಘಡ । ಮೇಳವಾದಡಿ ಮೊಗವೆ ನೆರು ಣಾಂಬುವನು ನಿನ್ನೊಡಲ ॥
ಕೋಲಸುರಿ ಸುರಿಯನುತ ಕುರುಭೂ। ಪಾಲಕನ ಮದದಾನೆಯನು ಹೀ ।
ಹಾಳಿಗೆಡಿಸಿದ ತುರಗ ರಥ ಸಾರಥಿಯ ಖಂಡಿಸಿದ ॥೨೫॥ ಉಡಿದು ರಥ ಸಾರಥಿ
ಗಳವನಿಗೆ। ಕೆಡೆಯ ಕಾಲಾಳಾಗಿ ಭೀಮನ। ಬಿಡದೆ ಧಟ್ಟೈಸಿದನು ಶರನಿಕರದ
ಲಿರವಿಸೂನು ॥ ಕಡಿದು ಬಿಸುಡದೆ ಕರುಣಿಸಿದಡಿವ। ಬಿಡನು ತಪ್ಪೇನೆನುತ
ಮಿಗೆಕೈ। ಗಡಿಯ ಪವನಜನೆಚ್ಚು ಕರ್ಣನ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದ ॥೨೬॥ ಕರದ ಬಿ
ಲು ಕಳಚಿದರೆ ಖಾತಿಯೊ। ಳಿರದೆ ಹೊಸ ಹೊಂದೇರ ತರಿಸಲು। ತಿರುಗಿದನು
ಮೋಹರಕೆ ದುಗುಡವ ತೆತ್ತು ನಿಜಮುಖವ ॥ ತೆರಹುಗೊಡದೆ ವಿಶೋಕ ಕ
ರ್ಣನ। ಹರಿಬವೆಂದನುನೂಕು ನೂಕೆಂ। ದುರವಣಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ ಕೌರವನ
ನುಜರ ವಷ್ಟೆಡಿಸಿ ॥೨೭॥ ಎಲವೊ ಕರ್ಣನ ಗೆಲಿದ ಗರ್ವವ। ಕಲಕುವೆನು ಘಡನಿ
ಲ್ಲೆನುತ ಕೈ। ಚಳಕಿಗಳು ಪೂರಾಯ ಚಾಪದ ಬೆರಳ ಕಿವಿಗೆ ಸೆಯ ॥ ಬಲುಗಿಡಿ
ಯ ಸರಿವಳೆಯ ಸಹಸಿಗ । ಳುಲಿದು ಕವಿದೆಸುತ್ತೈದಿ ಬರೆ ಕಂಡೆಲೆ। ಮಿಡುಕನೀ
ಭೀಮ ಮೂಗಿನ ಬೆಗಳ ಬೆರಗಿನಲಿ ॥೨೮॥ ರಾಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದರಲಾ ಪೂ।
ರಾಯವಿವದಿರಲ್ಲೈ ಮಹಾದೇ। ವಾಯುಧದ ಮಳೆಗರದರೈ ನಿಲಲರಿದು ನಮಗೆ
ನುತ॥ ವಾಯುಸುತನಬ್ಬರಿಸಿ ಘೋಳಿತೆ। ವಾಯು ಮೇಘದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂ।
ತಾಯಿತೇನೆಂಬೆನು ಕುಮಾರರ ಹೊಯ್ಲ ಬೆಳಸಿರಿಯ ॥೨೯॥ ಬಲ್ಲಡಗ್ನಿಸ್ತಂ
ಭವನು ಸಿಡಿ। ಳಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆ ಬಿನುಗುಗಳಗೆಲ। ಬಲ್ಲಿ ಪರಿಗೆ ಭೀಮಸದರವೆ ಹೇ
ಳಲೇನದನು॥ ಚಲ್ಲಿದನು ಬಿಳಿವಿಡಿದು ಚಾಪಟ। ಮಲ್ಲ ಹೊಕ್ಕನು ಹೊಯ್ಲ
ಗದೆಯಲಿ। ಚೆಲ್ಲಿಸಿದನಸಿಯರದು ಕೊಂದನು ಕೌರವಾನುಜರ ॥೩೧॥ ವರಸು

ಲೋಚನಚಿತ್ರಭುಜದು|ರ್ಮರುಷಣನುಶತನೀಕನೀಲಾಂ| ಬರವಿವಿಂಶತಿ
ವಜ್ರಬಾಹುಕದೀರ್ಘಲೋಚನನ ॥ ತರಿದುತಿರುಗಿಸುಯೋಧನನವೋ|
ಹರಕೆವೊಳಗಲುಮತ್ತೆಬಿಲುಸಂ| ವರಣೆಯುಲಿಕೈಗೈದುಭೀಮನತಬುಬಿ
ದನುಕರ್ನ ॥೩೧॥ ಘಡತೊಲಗುಪವಮಾನಸುತನಿ| ನ್ನೊಡಲಶಾಕಿನಿಯ
ರಿಗೆನ್ನುಣಲಿಕ್ಕೆ|ಬಡಿಸುವೆನುಬದುಕುವರೆಹುಮ್ಮೈಬಿಟ್ಟನುತಸಂದಣಿಸಿ॥ ನುಡಿ
ಗೆಮುಬ್ಬಿದೆಸಿನ್ನಹಿಂದಕೆ| ಮಿಡುಕದವನೇಕರ್ನನೀತನ| ಕಡುಹುನೋ
ಡುವಿಶೋಕನೆಂದನುಭೀಮಗಹಗರಿಸಿ ॥೩೨॥ ತಗರುತೊಲಗಿದರೇನುಬ
ಲುಕಾ| ಳಗದಘಾಟಕೆಮೇಲೆಶಾರ್ದ್ಯದ| ಸೊಗಡನ್ನೈರಿಸಲರಿಯೆಕಲಿತನ
ದಂಗನಿನಗೇಕೆ ॥ ಉಗಿಸರಳಬಿಲಗಾರನಾದರೆ| ತೆಗದುಕೈದುವಕೊಳ್ಳನ
ತತನಿ|ಹೊಗರುಗಣೆಗಳಸೂಸಿದನುರವಿಸೂನುಮೂದಲಿಸಿ ॥೩೩॥ ಸರಳ
ಸರಳಲಿಕಡಿದುಬೊಬ್ಬೆರೆ| ಪರಿಹರಿಸಿಮುಗುಳ್ಬ್ಬಡಾಕಿದ|ನುರವಣಿಸಿದನು
ಸಿಂಹಘರ್ಜನೆಯೊಳಗೆಘರ್ಜಿಸುತ ॥ ತಿರುಗೆತಿರುಗಿದಲೊತ್ತಲಗಿದೊ|ತ್ತ
ರಿಸಿದನುಭುಜಬಲಕೆಭುಜಬಲ|ಸರಿಯೆನಿಸಲೆಚಾಬ್ಬಡಿದರುಕಲಿಕರ್ನಪವನ
ಜರು ॥೩೪॥ ಬಳಲಿದವುರಥವಾಜಿಸಾರಥಿ|ಯುಳುಕಿದನುಶರಹತಿಗೆಭೀಮನು|
ಬಲುಪತಾಕೆತನುತ್ರರಥಕರ್ನಾಸ್ತ್ರಮಯವಾಯ್ತು ॥ಹೊಳಕುಹೊಗಿಸಿದ
ವಖಿಳದೆಸೆಯಲಿ|ನಿಲುಕಲರಿಯದೆನಿಮುಷಮಾತ್ರಕೆ| ಕಳಚಿಕಳೆದನುಮ
ತ್ತೆಕೊಟ್ಟನುಭೀಮಮಾರ್ಗಣೆಯ ॥೩೫॥ ಉಳಿಯಲೆಲದಿದಿರಾಗಿತಾಗಿ
ದ | ಬಲುಗಣೆಯುಕರವಾಳನಿಕ್ಕಡಿ| ಗಳದುಹಲಗೆಯುನೆಂಟುಚಡಿಮಾಡಿದ
ನುಕಲಿಭೀಮ॥ ತೊಲಗುಬಾಹಿರಮತ್ತೆಸಾರಥಿ|ಬಲುರಥವನನುಮಾಡು
ಪಾರ್ಥಗೆ|ಕಳದನಿಸಲುಕೊಲ್ಲೆನೆಲವೋಕರ್ನಹೋಗೆಂದ ॥೩೬॥ ತೇ
ರಚಾಚಲಿಬೇಗಬಲುಗೈ | ಸಾರಥಿಯುಬರಹೇಳುಹಿಂದಣ|ಸಾರಥಿಯುದೆಸೆ
ಯಿಂದಬಂದುದುಕರ್ನನೋಲುವನೆ ॥ ವೀರರಾವೆಪೆಶ್ಚ್ಯಪಾರಾ | ವಾ
ರರಾವಡೆಯೆನುತಕೌರವ | ಧಾರುಣೀಪತಿಬೆಸಸಿದನುತಂನನ ಮನುಜ
ಯುಗೆ ॥೩೭॥ ಬಿಲುದುಡುಕಿಪಟುಭಟರೊಕ್ಕಗೆಮುಂ|ಕೊಳಿಸಿದನುದುರ್ಗ
ಯನುಹಿಂವೆ | ಬ್ಬಿಲವೊಪವನಜಬಂದಡರಿವೆನುನಿಂನೊಡಲನೆನುತ॥ಬಳ
ಕವದಹುಟ್ಟಿದರಬಯುಕೆಯು| ಸಲಿಸುವರೆನಾವಲ್ಲವೇಕುರು|ಕುಲಲಲಾಮ
ರುತಪ್ಪಿನಡೆಯರೆನುತ್ತಮುಂಡಿಸಿದ॥೩೮॥ಕೀಲಿಸಿದನೆಂಟಂಬಿನಲಿತುರ|ಗಾ
ಳಿಯನುಸಾರಥಿಯನಾತನ | ಕೋಲಖಂಡಿಸಿದನುತನುತ್ರಮಮೂರುಬಾ
ಣದಲಿ॥ಹೋಳುಗಳದನುಭಟನಸಿಟ್ಟಿಲು| ಮೂಳೆಯುವಮುಂಕೊಂಡುಬಿ
ರುದರ|ಹೂಳಿದನುಕರೆಮತ್ತೆಕರ್ನನನೆನುತಘರ್ಜಿಸಿದ ॥೩೯॥ರಥವನೆ
ಳೈಸಿದನುಹೊಸನ | ರಥಿಯುಕರಸಿದನಾಹವದೊಳತಿ | ರಥಭಯಂಕರ

ಸೈದಿದನು ಬಲುಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತ ॥ ಪೃಥುವಿಸೆಗ್ಗಲು ಸುಭಟಸಾಗರ। ಮ
ಥನ ಕರ್ಣನು ಭೀಮಸೇನನ। ರಥವನಾ ಸುತ ಬಂದು ಪುನರಪಿ ಕಾಳಗವ ಹಿಡಿ
ದ ॥೪೦॥ ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿರಿನ್ನು ಕರುಳನು। ಕಲಕುವೆನು ಸಿಲ್ಕಿನು ತೆರವಿಸು
ತ। ಸೆಳೆದು ಮುಷ್ಟಿಯ ಕೆಸ್ನೆಗಡಿಯಂಬಿನಲಿ ಬರೆ ಕಂಡು ॥ ಎಲೆ ವೃಕೋ
ದರ ಭಂಡ ನಿನ್ನೊಡ। ನುಲಿವವರು ನಾವಲ್ಲ ನುಸಿದರೆ। ತಲೆಯ ಕಾಯಿದು
ಬಿಡುವೆನಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲೆ ಹೋಗೆಂದ ॥೪೧॥ ಸರಳ ಸರಿಸೋನೆಯಲಿ ಪವನಜ।
ಗಿರಿಗೆ ಕರದು ದುಕರ್ಣ ಮೇಘದ। ಹೊರಳಿ ಶೋಭಿಸೆ ಬೆಸು ಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮ
ಸಂಭ್ರಮವ ॥ ಸರಳಿನಲಿ ಧನುವಿನಲಿ ಗದೆಯಲಿ। ಕರಹತಿಯಲಿ ಹಿತಾಸ್ತ್ರ
ವನು। ಸುವರಿಸಿ ಬೀಸಿತು ಭೀಮ ಮಾರುತ ಕರ್ಣಮೇಘದಲಿ ॥೪೨॥ ಧನುವನಿ
ಕ್ಕಡಿಗಳೆದು ಪಿಪ್ರಸೂ। ತನ ಕೊರಳ ಹರಿಯಸಲು ಸಾರಥಿ। ತನುವ ತಾನೇ
ಮಾಡುತಿದಿರಾದನು ಕೃಪಾಣದಲಿ॥ ಕನಲಿ ಖಡುಗವ ಮುರಿಯಸಲು ಮುಂ।
ಮೊನೆಯ ಶೂಲದಲಿಟ್ಟನಂತರ। ಲನಿಲಸುತ ಖಂಡಿಸಿದ ಮುರಿದನು ಮೌನ
ದಲಿ ಕರ್ಣ ॥೪೩॥ ಪವನಜನ ಬಡಿ ಹೋರಿ ಹೋದನು। ರವಿಸುತನು ಹೋ
ಗಲಿನ್ನು ಕೊಂದರ। ನವಯುವಕ ಕೇಣಿಯನು ಕೊಟ್ಟನು ಬಾಣತತಿಗೆನುತ॥
ತವೆ ಕುಮಾರರು ಮತ್ತೆ ಬಹಳಾ। ಹವನ ಹೊಕ್ಕರು ಹಕ್ಕಲಾದವ। ರವಘಡಿಸಿ
ಕೆಣಕಿದರು ರಿಪ್ರಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನ ॥೪೪॥ ವೀರರೆಂದೆನಿಸು ವರು ತೊದಹ
ದ। ಶೌರಿಯದ ಸಿರಿವಂತರರಸು ಕು। ಮಾರಕರು ನಿಂನವರು ಕೋಮಲ ಧೈರ್ಯ
ರಾಹವಕೆ ॥ ಮಾರಿಮೊಗನಡದೆರದ ಮೊಲನಿ। ಸ್ಸಾರಹೃದಯನು ಭೀಮನವ
ರೊಳು। ಹೋರಿದವರೇನಹರು ಕೇಳ್ಳೈ ನಿಂನವರ ವಿಧಿಯ ॥೪೫॥ ಒಳಗೊಳಗೆ
ತವ ಪ್ರಾಣಘೋಷಣೆ। ಸಲುವುದಲ್ಲವೆ ಸೊಡರು ಬೀದಿಗೆ। ಸುಳಿದರೆಲ್ಲಿಯ ಚೆ
ಳಕು ತನ್ನಳವಿಂಗೆ ಹೊಣೆಯಾರು ॥ ಕೆಲಬಲರ ಮುನ್ನೆ ಮರ ಹೊಯ್ದು। ಗ್ಗ
ಳಿಕೆ ಕೊಂಬುದೆ ಭೀಮನಲಿ ಕೈ। ಪೊಲಸುಗಾರನು ಹಿಂಡಿದನು ಕೌರವನ
ಹೋದರನ॥ ದುರ್ಮುಖ ವಿಕರ್ಣ ಸುಷೇಣ ಚಾರು। ಕ್ರಮ ವಿವಿಂಶತಿ ವಜ್ರಬಾಹು
ಕ। ದಮ ಸುದೀರ್ಘೋದರ ಮಹೋದರ ಕುಂಡವಾರುಕನ ॥ ಮಮನಕ್ಕೈಲೆ
ಡೆಗೊಟ್ಟು ಧೆನವಿ। ಕ್ರಮದ ಸಿರಿ ಹೊದರೇಳೆ ಜಯಿಸಿ। ಕ್ರಮದೊಳಬ್ಬರಿಸಿದ
ನುಸಿಷ್ಠ ರಸಿಂಹನಾದದಲಿ॥ ಅವುಸವಿರಾಟ ಕುಮಾರ ಕನಜಯ। ಮುದದ ಸಿಂ
ಹಧ್ವನಿಯ ಮುತ್ತರಿ। ಗ್ಗರನು ಧರ್ಮಜ ಸೊದರ ಬಿದವು ಗಂಭೀರ ಭೇರಿಗಳು ॥ ಕದ
ನಲಗ್ಗೆಯ ಕಹಳೆ ಬಲು ಮಾ। ಗ್ಯದ ಮಹಾದ್ಭುತ ರಥ ಸಮಿಗೆ ಹೂ। ಡಿದನು ಸ
ನ್ನಾಹದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಕಲಿಕರ್ಣ ॥ ನನವರೂಥ ತುರಂಗ ಸಾರಥಿ। ಸನ
ಗಜಾಹಕ್ಕರಿಕೆ ಬಹಳಾ। ಹನವನೆರೆ ಮುಂಕೊಂಡು ಭೀಮನ ಹಳಚಿದನು ಕ
ರ್ಣ ॥ ತನಕ ಮಿಗೆ ಪ್ರಾಡ್ವಿಪ್ರಸರ ಬಿ। ಪವನಜನ ಘಾಸಿಯಲಿ ಸೋಲಿ। ದು

ಬವರಮುಖದಲಿಹಿಂಗಿದನುಹದಿನೆಂಟುಸೂಳಿನಲಿ ॥ ದುಳಿದುಮಿಾಸೆಯ
ಮುರುಹಿಹುಬ್ಬನು|ಬಲಿದುದಳ್ಳುರಿದಿರುಳಿನಕ್ಷಿಗಳೊಳಗೆಪಸರಿಸಿಘುಡಿಘು
ಡಿಸೆರೋಷಮಾಳಿತನಿಗೆದರೆ ॥ಹಲುಮೊರದುಹೊಗರಿಡುವಮೋರೆಯ|ಲಿಳಿ
ದಬೆಮರನುಬೆರಳಕೊನೆಯಲಿ | ಬಲಿದುಭಾರ್ಗವದತ್ತಬಾಣಕೆನೀಡಿದನು
ಕರನ॥೫೦॥ಎಲವೆಲವೊಕಲಿಯಹಗುಮಾರುತಿ|ಗೆಲಿದೆನೆಂದಿರಬ್ಯಾಡನೋ
ಲವು|ಗೆಲವುನಾಯುಮುಹೂರ್ತವಶವೈಗೊಡದೆಕಾದುವುದು ॥ಛಲವಬಿ
ಡದೆಚ್ಚಾಡಿರಣದಲಿ| ತಲೆವೆರಸಿಬದುಕಿದರೆಕೈದುವ|ನಿಳುಹುವೆನುಬಳಿಕಿಂ
ನುಶಸ್ತ್ರತ್ಯಾಗತನಗೆಂದ॥೫೧॥ಉಂಟುಶಿವಶಿವಹುಸಿಯನುಡಿನಿನ |ಗುಂಟೆ
ಬಲ್ಲೆನುಗೆಲುವೆಶೌರ್ಯದ | ಗಂಟುಬಹಳದಗಂಡುಬಲ್ಲೆನುಹಳವುಭಾರಿಯ
ಲಿ ॥ ಸುಂಟಗೆಯನಾಯ್ವೆನುಕಣಾಬಲು | ಕಂಟಕದಲೇನರನನುಡಿನೀ|
ನೆಂಟುಮಡಿಗಳಹಿದರೆತಪ್ಪೇನೆಂದನಾಭೀಮ ॥೫೨॥ಆದಡೆಲವೊದುರಾತ್ಮ
ಮಾತಿನ|ವಾದದಲಿಫಲವಿಲ್ಲಬಲ್ಲಡೆ|ಕಾದುಕೊಳ್ಳಾಸಾಕುಕಡುಸಾಹಸಿಗಗ
ಡನೀನು ॥ಹೋದೆಹೋಗಿನ್ನೆನುತಕಣೆಹದಿ|ನೈದರಲಿಕೆಡಹಿದನುತುರಗ
ವ|ನೈದುಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚುಕಡಿಮಾಡಿದನುರಥಧನುವ ॥೫೩॥ಎರಡುಶರದ
ಲಿಸಾರಥಿಯಹೇ|ರುರವನೆಸೆಯಲುಘಾಯದಲಿನಿಲ| ಲರಿಯದವಹಾಯಿದ
ಯುಧಾಮನ್ಯುವಿನಹೊರಗಾಗಿ॥ಮರಳಿಹತ್ತಂಬಿನಲಿಭೀಮನ|ತೆರಳಚೆದ
ನಾರಂಬಿನಲಿಹ|ನ್ನೆರಡರಲಿಹದಿನೆಂಟರಲಿಮಗುಳೆಚ್ಚಬೊಬ್ಬಿರಿದ॥೫೪॥ಶ
ರಹತಿಗೆಶೆಡೆಯದೆವೃಕೋದರ| ನೆರಡುಕವಲಂಬಿನಲಿಕರ್ಣನ|ಶಿರವನೆಚ್ಚ
ಡೆತರಿದನೆಡೆಯಲಿಭಾನುಸುತನಗುತ॥ತಿರುಹಿಶಕ್ತಿಯಲಿಟ್ಟರೆಡೆಯಲಿ|ತರಿ
ದುಭೀಮನಕರದಚಾಪನ| ನೆರಡುಕಡಿಮಾಡಿದನುಬಳಿಯಲಿಸೊಸಲನೊ
ಡೆಯಚ್ಚ ॥ವಾಯುಸುತಖಾತಿಯಲಿಹಲಗೆಯ|ಡಾಯುಧವಕೊಂಡರಿಭಟ
ನಮೇ|ಲಾಯಿದರೆಸುಮ್ಮುಖವಬಿಟ್ಟನುಧ್ವಜದಕಂಬದಲಿ॥ಆಯುಧವಕೊಂ
ಡಡರಿದರೆಹಗೆ॥ಮಾಯುವಾದನುಪ್ರತುರೆನುತಗ| ದಾಯುಧನುಮರಳಿದರೆ
ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚನಾಕರ್ನ ॥೫೬॥ ಅರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನನಿಲಕೆ|ಮಾರಕನ
ಖಂಡೆಯವನೆರಡೇ|ಕೊರಲಗಿನಲಿತರಿದುಬಿಸುಟನುಹಲಗೆಬಂದುಗೆಯ॥ಆ
ರುಭಟೆಯಲಿಭೀಮಕಾಯ್ವವ|ರಾರುಕರೆಯಾಕರ್ನಕೊಲುವಡ| ದಾರು
ಮಿಗೆಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬುವನೆನುತಘರ್ಜಿಸಿದ॥೫೭॥ ಮಡಿದಕರಿಗಳಕಾಯವ
ನುನಿ|ಟ್ಟೊಡಲತುರಗಂಗಳನುಮುಗ್ಗಿದ |ಕೆದರತೇರಿನಘಾಲಿಗಳತಿರುಹಿ
ಟ್ಟನಾಭೀಮ ॥ ಯೆಡೆಯೊಳಾಕಲಿಯೊಡಲನಾಹಯ|ದೊಡಲನಾರಥಛ
ತ್ರವನುಹುಡಿ |ಹುಡಿಯಮಾಡಿದುಕಡಿದುಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿಕಲಿಕರ್ನ ॥೫೮॥
ಕೈದುಗಳತೀರಿದರೆಹಣನೇ|ಕೈದುಮಾದನುಪರಬಲಾಂತಕ |ಕೈದುಕಾರರ

ಸೈಯಬಾಯಲಿಭೀಮಸಿಲುಕಿದಲ ‖ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳನೆಕೃಷ್ಣನಿನ್ನಯ ।
ಮೈದುನನನುಗಡವೊರೆಯುಹೊಗುಹೋ । ಗೈದೆಯುಹಳೋವೆಧವೆಯೋ
ಪಾಂಚಾಲಸುತೆಯೆಂದ‖೫೯‖ಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನೊಳಿರಿದುಭೀಮನ । ಘಲ್ಲಿಸಿನೆ
ಲವೆಲವೊಮಾರುತಿ।ಯುಳ್ಳಗಡ್ಡದಹರಿದಲೆಯುರಣಮೊಥಸಿಲುಕಿದೆಲ‖ಎ
ಲ್ಲನಿಂನಾಟೋಪವಂದಿನ।ಹೊಳ್ಳುನುಡಿಹಾರಿದೆವಕೌರವ।ರೆಲ್ಲರನುಸವರ
ದೆಯುಳಾಸಂದೇಹವೇನೆಂದ‖೬೦‖ಒಡಯದುಯೋರ್ಧನನತೊಡೆಗಳ।ಮು
ಡಿವೆದುಶ್ಶಾಸನನರಕುತವ । ಕುಡಿವೆನೆಂದುಬ್ಬಟೆಯುಭಾಷೆಯುಲ್ಲೈಮಹಾ
ದೇವ‖ನುಡಿದನುಡಿಬಿಳಸಂದುದೇನಿಂ।ಮುಡಿಗಳೆರೆಕಲಿಭೀಮದುಗುಡವ।ಬಿ
ಡುಮರುಳೆತಲೆಗುತ್ತಲೇತಕೆಯೆಂದನಾಕರ್ಣ ‖೬೧‖ ಎಲ್ಲಿಷಡುರಸಮಧುರ
ಭೋಜನ।ಯೆಲ್ಲಿಮಧುರಫಲೌಘದುಬ್ಬರ।ವೆಲ್ಲಿನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯಗಿರಿಗಳುಘೃ
ತದಕಡಲುಗುಳು‖ ಅಲ್ಲಿನಿನ್ನ ರವಣೆಗಳೊಪ್ಪವು। ದಲ್ಲದೀಸಂಗ್ರಾಮಮು
ಖದಲಿ।ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬಿದತುಪ್ಪನಿನಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ‖ ರಾಯಮಾತನುವಿಚಾರಿನಿ
ನ್ನನು।ನೋಯಿಸಿದೆನಿದಸಾಕುಜೀವವ। ಕಾಯ್ದುಬಿಟ್ಟೆನುಎಲವೊಮಾರು
ತಿಹೋಗುಹೋಗೆನಲು‖ ವಾಯುಸುತಸಿಲುಕಿದನಲಾಕಾ।ಳಾಯ್ತೆನುತ
ಯಸುರಾರಿರಥವನು । ಹಾಯಿಸಲುಮುರಿಯೆಚ್ಚುಕರ್ಣನತೆಗಸಿದನುಪಾ
ರ್ಥ‖೬೩‖ ಖೂಳಸೂತನನುಗನೆಬಲುಗೈ। ಯಾಳಮರೆಮರೆಯಲಿವರೇ।
ಮೇಲುಗೆಲವೇನಿನಗೆಸೋಲವೆಪವನತನಯಂಗೆ‖ಕಾಳುಗೆದದಿರುನಿನ್ನಬಾ
ಯನು।ಸೀಳುವೆನುನಿಲ್ಲೆನುತಫಲುಗುಣ।ಬೋಳೆಯಂಬೈದರಲಿಕರ್ಣನಕ
ದನನೊಡೆಯಚ್ಚ ‖೬೪‖ ತೇರತರಿದನುರಥಕೆಹೂಡಿದ।ವಾರುವಂಗಳಕಡಿ
ದುಬಿಸುಟನು।ಸಾರಥಿಯತುಡುಕಿದನುಮುಕ್ಕುಡಿಗಳನುಸಿಜಧನುವ‖ ಕೂ
ರಲಗಿನಂಬಿನಲಿಕರ್ಣನ।ಹೇರುರವತೊಡಕಿದನುನಿಮಿಷಕೆ। ಕಾರಿದನುರ
ಕುತವನುಕಳವಳಿಸಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ ‖೬೫‖ ಮುಂಗುಡಿಯಮುರಿದೊಟ್ಟಿಕ
ರ್ಣನ।ಭಂಗಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆರಣದಲಿ।ಹಿಂಗಿಹಿಂನೆಲೆಗೋಡಿದುಗುಡಕೆತ್ತ
ಸಿಜಮುಖವ ‖ ತುಂಗವಿಕ್ರಮವಿಜಯಸಾರಣ। ರಂಗಧೀರನುಪಾರ್ಥಸಿದ
ಕೆ।ನಂಘವಿಸುವವರುಂಟೆವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ‖ ‖೬೬‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ‖ ಸೂಚನೆ ‖ ಸಂಗರದೊಳಂದಹಿತಭಟವಾ।
ತಂಗಕಂಠೀರವನುರಣದಲಿ।ಭಂಗಮುರಿದನುಪಾರ್ಥನಾರಿಪುರಾಯಸೈಂ
ಧವನ ‖ಪದನು‖ ಚಿತ್ತವಿಸುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರವಿಸುತ।ನಿತ್ತಿರುಗಿದಸಾತ್ಯ
ಕಿಯರಥ।ದತ್ತಿರುಗಿದನನಿಲಸುತಭಾರಣೆಯದುಗುಡದಲಿ ‖ಇತ್ತಭೂರಿ
ಶ್ರವನುಭಾರಿಯ।ಹತ್ತುಸಾವಿರರಥಸಹಿತಕೈ।ಯೊತ್ತಿದನುರಣವಿಜಯಲ

ಕ್ಷ್ರೈಯಲಲಿತಕಬರಿಯಲಿ ॥೧॥ ಒಂದುಮುಖದಲಿಕರ್ಣಗುರುಸುತ|ರೊಂ
ದುಕಡೆಯಲಿಶಲ್ಯಶಕುನಿಗ|ಳೊಂದುಕಡೆಯಲಿಭೂಪಕೃತವರ್ಮಕಸು
ಯೋಧನರು ॥ ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿದರರ್ಜುನನತಾ|ಬಂದುಭೂರಿಶ್ರವನಸಿಲಿ
ಸುವೆ|ನೆಂದುಸಾತ್ಯಕಿಬಿಟ್ಟನಾತನಹೊರೆಗೆನಿಜರಥವ ॥೨॥ ಎಲವೆಲವೊ
ಭೂರಿಶ್ರವನೆಫಡ|ಗೆಲಿದುಹೋಗದಿರೆಲ್ಲಿಹೋಗುವೈ|ತಲೆವರಿಸಿಬದುಕಿದ
ರೆಬಿಡುವೆನೆಯೆನುತಮೂದಲಿಸೆ ॥ ಎಲವೊಸಾತ್ಯಕಿಸುಭಟಬಾಹಿರ|ಗಳ
ಹದಿರುಧಿಟವೀರನೇಕೊ|ರಲಗಿನಲಿಮಾತಾಡುಬರಿನುಡಿಭಂಡತನವೆಂದ ॥
ಆದಡಿದಕೊಳ್ಳೆನುತಸಾತ್ಯಕಿ|ತೋದನಭ್ರವನಂಬಿನಲಿಬಲು|ಹಾದನೈ
ಮುಷುಯೆನುತಕಡಿದನುಸೋಮದತ್ತಸುತ ॥ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚನಂ
ಬಿನ|ಬೀದಿವರಿಬಲುಹಾಯ್ತುಸುಭಟರು|ಕೈದುಕಾರರುಮೆಚ್ಚಿಸಿದರವ
ರಾಸುರಾವಳಿಯ॥೩॥ದೂರದಲಿನಿಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ|ಸಾರುಮಾಡುವದೇ
ನುಸಾತ್ಯಕಿ|ಕೂರಲಗುಸೀಬಿಸುಟುಕಳೆಕೋದಂಡಮಾರ್ಗಣವ ॥ ವೀರ
ನಹೆಇದಿರಾಗೆನುತಬಲು|ಭಾರಣೆಯಚೌಪಟದಖಡುಗದ|ತೋರಹತ್ತರ
ಹೊಕ್ಕುಹೊಯ್ದನುಖಾತಿಯಲಿನಡುಗಿ॥೪॥ನೆಲನತಗ್ಗಿನಲುಪ್ಪರದವೈ|
ಯೊಲವಿನಲಿಪೌರುಷದಬವರಿಯ|ಸುಳುವಿನಲಿಜಂನುಟದಪಯಸಂಚನೆ
ಯಲಾಝುಸದ ॥ಬಲಿದದಂಡೆಯಮಸೆಯಬಯಕೆಯ|ಲುಳಿಯಮೈಗಳಲ
ವಣಿಕಾರರು|ಕೊಳುಗಿಡಿಯಖಂಡೆಯದಕಣೆಖಟಿಲೆಸೆಯೆಕಾದಿದರು॥೫॥
ತಳಿತಮಿಂಚಿನಮುರಿವುಗಳತನಿ|ಹೊಳಹುಗಳೊಖಂಡೆಯದಧಾರೆಯ|
ಕೊಳುಗಿಡಿಯೊಖದ್ಯೋತರಾಶಿಯೊಹೇಳಲೇನದನು ॥ ನೆಳಿಸಟೀಬಿರಿ
ಹೊಯ್ಲೊಸಿಡಿಲಿನ|ಸುಳಿವೋಮೈಮಸೆಯರುಣಧಾರೆಯೊ|ಮಳೆಗಳಲ್ಲದ
ಹೊನಲೊರಣದಲಿಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ॥೬॥ ಬಳಿಯಪಯಪಾದುಗಳೊಬ
ವರಿಯ|ಸುಳಿವುಗಳೊಜಾರುಗಳಘಾಯದ|ಕಳವುಗಳಕೈಮೋಳಗಳಮೋ
ಡಣಮೋಡಿಯಬ್ಬಣದ ॥ ಲಲಿತಚಿತ್ರದಚತುರಭಟರುಗ|ಳುಲಿಗುಹೊ
ಯ್ದಾಡಿದರುನೋಟಕ|ರುಲಿದುದಿಬ್ಬರವೀರಶೌರ್ಯವನೇನಹೇಳುವೆನು ॥
ಮಸೆಯಮೈಗಳೊಳೊರವುತಿರ್ದವು|ಬಿಸಿರಕುತನೊಸೆಗುತ್ತಗಳಕಿ|ಬ್ಬ
ಸುರಿನಲಿಜೋರಿದವುಕರುಳುಗಳಾಹವದಭಟರ॥ ಮಸಕಮಸುಳದುಮನ
ದಖಾತಿಯ|ಮುಸುಡುಮುರಿಯದುಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ|ಬೆಸುಗೆಸಡಲದುಭೂ
ಪಭೂರಿಶ್ರವನರಿಪುವರದ ॥೯॥ ಬಗಬರಲುರಿಪುಭಟನಹೊಯ್ಗಳ|ಧುರ
ಕೆರಿಪುಸಾತ್ಯಕಿಗೆಮಿಗೆತರ|ಹರಣತಗ್ಗಿತುಮಹಿಮೆಮುಗ್ಗಿತುಮುರಿದುದ
ಗ್ಗಳಕೆ॥ಉರವಣಿಸಿಭೂರಿಶ್ರವನುರಿಪು|ವರನಖಡ್ಗವಮುರಿಯಹೊಯ್ದ|
ಬ್ಬರಿಸಿತಲೆಗಾಲಿಕ್ಕಿಹೊಯ್ದನುಹಾಯ್ದುಮುಂದಲೆಗೆ ॥೧೦॥ ಕೆಡಹಿಕು

ಸುರಿದರಾಂಕಿಬಳಿಹಿಂ|ಮುಡದಲುರೆಘಟ್ಟಿಸಿಕೃಪಾಣವ|ನುಡಿದುಗಂಟಲ
ಬಳಿಗೆಹೂಡಿದನಂಗಸಮಯದಲಿ ॥ತೊಡುಮಹಾಸ್ತ್ರವಸಿಂನಶಿಷ್ಯನ|ಕ
ಡುನಿರೋಧವನೋಡುಫಲುಗುಣ|ನುಡಿಗೆತೆರಹಿಲ್ಲೆಂದುಜರಿದನುಕೃಷ್ಣ
ನರ್ಜುನನ॥೧೧॥ ದೇವನಿಮ್ಮದುಧರ್ಮಯುಧ್ದದೊ|ಳಾವಹದನನುಜಸ
ದಿರಿತಲೆ|ಗಾವುದೇನರಿದಲ್ಲವೊದಲಲಿನುಡಿವಭಾಷೆಯನು ॥ಭಾಷಿಸುವುದನೆ
ಮುಗುಳುನಗೆಯುಲಿ |ರಾವಣಾಂತಕನೆಂದನೆಲೆಮರು|ಳಾವನಿರುತದಧರ್ಮ
ವಿದ್ಧದುಕೌರವೇಂದ್ರನಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ನೆರದಪಡುರಥರೊಬ್ಬಹಸುಳೆಯ|
ಕೊರಳನರಿದಂದಾಗಧರ್ಮದ|ನಿರುತವನುನೀಕಂಡೆಯುನಲುರಿಮಸಗಿಜಠ
ರದಲಿ ॥ ಸರಳಕೃಷ್ಣೆಗೆ ಸೇದಿದನುಸಂ|ಗರದಿಭೂರಿಶ್ರವನಖಡುಗದ|ಕರವ
ಕತ್ತರಿಸಿದನುತಲೆಗಾಯಿದನುಸಾತ್ಯಕಿಯ ॥೧೩॥ಭರದೊಳೆತ್ತಿದತೋಳು
ಕಡಿವಡ|ದುರುಳಿತವನಿಗೆಸುರಿವರಕುತವ |ಶರಗಿನಲಿನೆರೆನನವುಭೂರಿಶ್ರ
ವನುನಸುನಗುತ ॥ ಮುರಿದುಪಾರ್ಥನನೋಡಿವಾಮದ| ಬೆರಳಸೋಲದ
ನುಲೇಸುಲೇಸ|ಚ್ಚರದಬಿರುದಿನಧರ್ಮನಿಷ್ಠರುಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ॥೧೪॥
ಆರುಕೊಟ್ಟರುಶರವನಿದನುದ | ದಾರಿಯೋಸಿಮೃತ್ಯುನಹಜಂ| ಭಾರಿ
ಯೋವೆಣ್ಟಿರಿಯೊದ್ರೋಣಸೊಹೇಳುನಿಶ್ಚಯುವ॥ ವೀರನಹೆಯೋಪಾ
ರ್ಥನಿಂನವೊ|ಲಾರುಬಿಲುಗಾರರುಮಹಾಸ್ತ್ರವಿ |ದಾರುಕಲಿಸಿಗವಿದ್ಯವು
ಪಯೋಗಿಸಿತುನಿನಗೆಂದ॥೧೫॥ಅರಿದೆನೀವಿದ್ಯವನುಕೃಷ್ಣನೊ|ಳರಿದಂಬಾ
ಗಲುಬೇಕುಕಬಟದ|ನೆರವಣಿಗೆಗಳನರಿಯುರಿಂದ್ರದ್ರೋಣಶಂಕರರು॥ವು
ರೆಮರೆಯುಲಿರಿಗಾರನರಿಗನ|ಸುರಲನೆಂಬರುಕುಹಕತಂತ್ರದ|ಹೊರಿಗೆಪಾ
ಳನಸಂಗದಲಿನೀವ್ಕಟ್ಟರಕಟಂದ ॥೧೬॥ಓಡಿಕೊಂಡನುಕಾಲಯವನನು|
ಬೇಡಿಕೊಂಡನುಕೈಟಭನಕೈ|ಮಾಡಿಕೊಲಿಸಿದಮಾಗಧನನಾಪಿಮಾನಗೇ
ಡುಗನ ॥ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರಿಮುರುಲೋಕದ|ಬೀಡರೇತರಬಾಹಿರರುಹ
ರಿ|ಯಾಡಿದಾಟವಸಾಡಿಕೆಟ್ಟರಿಯಕಟನೀವೆಂದ ॥೧೭॥ಪೊಡವಿಯುಲಿಯಾದ
ವರುಷತ್ರಿಯು|ಗೆಡುಗರಿದರಲಿಹುಟ್ಟದರುಕೊಲೆ|ಗೆಡುಗಹಾವಿನಹುತ್ತದ
ಲಿಹಾವ್ಮಿಕೈಬೆಳದಂತೆ ॥ ನಡವಳಿಯುನೋಡುವರೆಲೋಗರ| ಮಡದಿಯು
ರುತನ್ನವರುಕಕ್ಕಿನ|ಕಡಲುಕೃಷ್ಣನನಂಬಿದರಿಗಿಹಪರಗಳಿಲ್ಲೆಂದ ॥೧೮॥
ಎಂದಡೆನ್ನನುಪಾರ್ಥನೆಲವೋ|ಮಂದಮತಿನೀನೆಂದರಹುದೆಮು|ಕುಂದನ
ನುಭಜಿಸಿದರಿಗಿಹಪರಜನ್ಮಭಯವಿಲ್ಲ॥ ಇಂದುನಾವ್ಮಾಡಿದುದುಹೊಲ್ಲೆಹ|
ವೆಂದುನೀನದನರಿಯೆಶಿಷ್ಯನ| ಕುಂದುಹೆಚ್ಚುಗಳಾರದೆಂಬುದನೋಡುನೀ
ನೆಂದ ॥ ಎನಗೆಸಾತ್ಯಕಿಕೊಲಮಗನಾ|ತನವಧೆಯನಾವ್ಮಾಣಲಾದರು|
ಮನಕೆಮತವೇನಂಮುಹರಿಬಕೆಬಂದುಕಾದುವನ ॥ ಸಿನಗೆಬಿಡುವೆನೆನವ್ಮ

ಧರ್ಮಜನ| ಜನನವಿಂದುದೇಹೋಗುಹೋಗೆನೆ|ಮನಗೊಳಗೆನಗುತ್ತಿರ್ದನಾ
ಭೂರಿಶ್ರವಕ್ಷಿತಿಪ ॥ ಎಂವೋಸಾತ್ಯಕಿಬದುಕಿದೈಸರ| ಮುಳಿಹುಕೊಂಡನು
ಹೋಗುಹೋಗೆನುತಹಡ | ತಲೆಯನೊದೆದನುಸಿಂಗದಬರಿಕೈಮುರಿದಗಜ
ದಂತೆ ॥ಬಲಪುತ್ರೈತಂಪಿತ್ತರಣಾಮಂ|ಡಲದೊಳಗೆಪದ್ಮಾಸನನವನು|ಕೊ
ಳಿಸಿಯೋಗಾರೂಢನಾದನುಪರಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥೨೧॥ ತರಣಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ
ದೃಷ್ಟಿಯು|ಸಿರಿಸಿಬಹುರೇಂದ್ರಿಯುದಬಂಧುಕೆಯು | ನುಳಿದುವೇದಾಂತದರಹ
ಸ್ಯದವಸ್ತುತಾನಾಗಿ ॥ ಇರಲುಸಾತ್ಯಕಿಕಂಡುಖತಿಯಲಿ|ತಿರುಗಿಖಡ್ಗದಕಿ
ತ್ತುಭವದಲಿ|ಉರವಣಿಸಿಭೂರಿಶ್ರವನತುದುಬಿಂಗೆಲಾಗಿಸಿದ॥೨೨॥ಆಗಲಾ
ಗದುಕಬಟವಿದುತೆಗೆ|ಬೇಗಲೆನಲರ್ಜುನನುಕೃಷ್ಣನ |ನಾಗಲವಕೈಕೊಲ್ಲ
ಲರಿದನುಗೋಣಾಸಾನೃಪನ॥ ಹೋಗುಹೋಗೆಲೆಪಾಪಿಸುಕೃತವ|ನೀಗಿ
ಹುಟ್ಟಿದರಾಜಋಷಿಯು|ನೀಗಿವನುಸಿನಗೆನುತಬೈದುದುಸಿಖಿಳಪರಿವಾರ ॥
ಒಡಲನೊಡದಾಜ್ಯೋತಿರ್ಗನಕೆ|ನಡದುದಿತ್ತಲುಸುರರುಮರ್ತ್ಯರು|ಮಿ
ಡುಕಿಬೈದರುಸಾತ್ಯಕಿಯುದುಷ್ಟಕ್ರಿಯಾಸನೆಗೆ॥ ಹಿಡಿದದುಗುಡದಲರ್ಜುನ
ನುಮನ|ಮಿಡುಕಿದನುಕುರುನೃಪರುಶೋಕದ | ಕಡಲೊಳದ್ದರುಬೈವು
ತಿರ್ದ್ದುದುಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರ॥ಇತ್ತರವಿರಶ್ಮಿಗಳುಸೆರೆಕೆಂ|ಪೈತ್ತಿರಲುಸೈ
ನ್ಯವನುನೀರ್ದಿ|ದೊತ್ತಯಲಿಸೆರೆಕಾಣಬಾರದುಸಾಕುದುಮ್ಮಾನ॥ ಇತ್ತ
ಮುರಭಾಷೆಗೆಪರಾಭವ|ಹತ್ತಿರಾಯಿತುಸರಿಸಿಧಾನಿಸೆ | ನುತ್ತಮುರಿಪು
ರಥವಬಿಟ್ಟನುಕಡೆಯುವೋಹರಕೆ ॥ ಕಾದಿರೈಸಮರಥರುನೃಪತಿಗೆ|ಕಾ
ಯ್ದುಕೊಡಿರೇಸೈಂಧವನನೀ | ವೈದುಕಾರರದಾರುಸಾಹಸಿಕರಿಗೆಸಮ
ಯುವಿದು ॥ಮೂದಲೆಗಳಿವುಮುಟ್ಟಿಫಡಮುಸಿ|ಕಾದಡೊಳ್ಳಿತೆಯುನುತಕ
ರದಲಿ|ಕಾದುವಿರಲೈಕಾಣಲೆಂಬೊದರಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೨೩॥ಜರಿದುದೀ
ಬಲದಾಸಿಘಾಳಿಯು|ಹೊರಳಿಗೋಡಿದಹುಟ್ಟುಹಾರಿದ|ಲಿರದೆಗಿಳುನೆಲನ
ಬಿಟ್ಟುದನೇನಹೇಳುವೆನು ॥ ಗುರುತನುಜಕೃಪಕರ್ಣಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರಸು
ಯೋಧನಚಿತ್ರಸೇನರು|ಮುರಿದುತರಹರಿಸಿದರುಸೂಚಿವ್ಯೂಹಪಾರ್ಶ್ವದ
ಲಿ॥೨೪॥ಹರಿಯುದಬ್ಬರಥಾಶ್ವದಬ್ಬರ|ನರನಬಿಲುಘೋಂಕಾರತೇರಿನ| ಧರ
ಧುರದಚೀತ್ಕಾರಹನುಮನಸಿಂಹನಿರ್ಘೋಷ॥ಅರಿಬಲವತಿವಿದುದುಚತುರ್ಬ
ಲ|ಹೊರಳಿಯೊಡದುದುಸುಭಟರೆಗಜ| ಗ್ಘುರಿತವಾಗಲುಪಾರ್ಥಹೊಕ್ಕ
ನುಸೈಂಧವನದಳವ ॥೨೫॥ಆಳವಿಗೆಂಡುಮಹಾರಥರುಕೈ|ಕೊಳಲಿವಿ
ಗೆಸೈಂಧವನನೊಂದರೆ |ಘಳಿಗೆಕಾಯ್ದರೆಸಾಕುನೀವ್ಯೊಂದವರುಫಲುಗು
ಣನ॥ಹೊಳಹುಕಳದುದುಕಾಲವಿಂನರೆ|ಪೌಳಿಗೆಸ್ಮೈರಿಸಿತಿವಿವಾಯುಂ|ದೊ
ಳಗೊಳಗೆಮೂದಲಿಸುತಿರ್ದುದುಘಟವುತವರ್ಗ್ಗಳಗೆ॥ವಿಜಾಟಿಸಿಮತಿಂಥ

ಳುಕವಿದರು|ಕೋಟಿಪ್ರಳಯಗಂಗಡರಿನನ್ನಡೆ| ಗೋಟಿಯೋರಥಕೋ
ಡುಕಲ್ಗೆಳೊಹಾನುಹಾದೇನ ॥ ದಾಟುವನರಾರೆನುತಗಗನದ|ಸೋಟಕ
ರುಚೊಬ್ಬಿದಲುಸನುರದಸಾಟಿಗವಸೆನಿರ್ನಿಸುವದರಿನಂದ॥ಧನುವಸೊ
ದರಿನಕಲಸುವಿಟರು| ಮನವಬಲಿದೊಗ್ಗಾಗಿಸರಳಿನ|ಜೆನುಗುನಳೆಯಲಿ
ನಾಬಿದರುನಾರಾಯಣಾರ್ಜುನರ ॥ ಅನಿಬರಂಬನುಕತ್ತಿದುಗುರುನಂ| ದನ
ನಕರ್ಣನೃಪನಗುರಿಯೋ । ಧನುವನೃಯುರಿಪುತ್ತ್ರದನುವನುವ್ರೊನೆಯ
ಯಂಬುಗಳ ॥೩೦॥ ಘಡಘಡರ್ಜುನಹೋಗುಹೋಗಳ|ವಡದುಸ್ಥೈಂಥನ
ದನದಭಾಷೆಯು|ನಡಸಬಲ್ಲರೆಬೇಗಬೆಳಗಿಸುಹವ್ಯವಾಹನನ॥ ಕಡಲನುಥ್ಯೇ
ದಗಿರಿಗೆಸುರಪತಿ| ಕದುಗಿಮಾಡುವುದೇನೆನುತಕೈ|ಗಡಿಯಬಲ್ಲಾಳುಗಳು
ಬಿಗಿದರುಸರಳೊಳಂಬರವ ॥ ಒಂದುಸಾರಿನಲ್ಯೆದಹರಿತಹ| ದೊಂದುಕೋ
ಟಿಶರೌಘವಿದಿರಲಿ|ಸಿಂದುಕಾದುವಘಟ್ಟನಾವನುದೇವಗೈತ್ಯರಲಿ ॥ ಒಂದು
ಕಿನ್ತ್ರಿತಿನೂರುಮಡಿಶರ|ದಿಂದಕೆಗರಿದನೀವುಹಾರಥ|ನೃಂದವನುಹೊಗಿ
ಸಿದನುಬೊದರೆದ್ದುದುಶರವ್ರಾತ ॥೩೩॥ ಅಂಬನಂಬುಧಿಜನಿದುದೋಮೋ|
ಣಂಬಬೆಸನಾಯಿತ್ತೊ ಕಣೆಗಳ । ನಂಬುಗಿದುದಂಬರವನೊತ್ತರಿಸಿತೊಳ
ರಾಳಿಗಳು ॥ ಅಂಬುಜೋದರತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗ|ಳೆಂಬವುಯುವಾಯ್ತ್ಲೆಕೆದರಿ
ದ|ತುಂಬಿದನೊಳರನಿಧಿಯನೆಂಬಂತೇಕ್ಷ ನಾಸಾರ್ಥ ॥೩೪॥ ಕಾಲುವಾಳೊ
ಬ್ಬಂಗೆಸಾಲುಕು| ನೋಗವುಂಬುಗಳೆಂಟುತುರಗಕೆ|ಕೋಲುನೂರೊಂ
ದಾನೆಗೈನೂರಸ್ತ್ರಸದಹತಿಗೆ ॥ ಕೇಳುಜನವೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |ಪಾಲಭಾ
ರ್ಗವಸ್ವಾತಿಗತವಹ|ಕಾಲನಂದಿನಕಥೆಯವ್ರೋಲ್ದನೃಪರನಶರಜಾಲ॥೩೫॥
ಈಸೆಲನುಆಕಾಶದಿಗ್ದೆಶೆ । ಭಾನುವಂಡಲವಡಗಿತಂಬಿನ|ಸೋನೆಸುರಿದು
ದುವರುಣಾಳುರಣಘೊರಿಯುಗಲದಲಿ ॥ ಅನರಾಧಿಪನುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿತೆ ।
ದಾನವಾಂತಕರಥವನೊಕಿದ|ನೇಸಬಣ್ಣ ಪನರಸೆಸವುರಾಂಗಣದರೌದ್ರ
ತೇಜ ॥ ಹೆಣಗಳೊಟ್ಟಲಗಜದಘಾಟದ|ಕಣೆಗಲೊಟ್ಟಲಬೀದಿಯಲಿರಿಂ|
ಗಣಗುಣವುಹೊಗರೆಕನಹೊಸರುಧಿರಾಂಬುಗಳನವಿಂಬು॥ ಗಣನೆಗೆಟ್ಟ
ದುವನಿನೃಗಂಗಳು|ಕಣವುಕೊಗಟ್ಟಸುವಶಬದರ| ಗಣದಬೀಸನದಂತೆ
ಯೆತ್ತನುರಿಪ್ರನ್ತ್ರಗಾವಳಿಯು ॥೩೬॥ಬೀಳುತಿರ್ದರುಘಟರುಶಂಕೆಯು|ಹೇ
ಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲಕರಿತುರು|ಗಾಳಿಯುನೆನೆರೆಬೀಳಿಬಿಸುಟನುವಗ್ರಸಂಚಿಯಲಿ ॥
ಕಾಳುಗಿಚ್ಚರೆಯುಟ್ಟಶೈಲದ|ನಾಳಿಗಳನುಡುಮಂತೆಕವಿದನು|ವಾಳತತ್ತ್ರೀರಿ
ದರಿದನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೩೭॥ ಹರನಭಾರಣೆಯುಧಟುಅಂಧಾ|
ಸುರನಹನ್ಮಿಷನ್ಮಿಖನಥೀ| ಕರಣೆತಾರಕಹರನಧೃತಿರಾವಣನರ್ಥೀಂ
ಕಾರ ॥ ವರರಥಾಕ್ರಿತಿಪಾಲಲಕ್ಷ್ಮ|ನೆರೆಲಘುವುಸಂಧಾನದೇವಾ|ಸುಗ

ರಚೇತನಬಹಳೆಂಬುದನಳವಟ್ಟುದರ್ಜುನಗೆ ॥೩೯॥ ಎಂದುಮುರರಿಪುಕೇ
ಳುತಿರೆಕಪಿ|ದಂದುದಿನಜನಕೃಪನಗುರುಗುರು|ನಂದನಾದಿಮಹಾರಥರಶ
ರನೊಂದನೊಂದುಗಿದು॥ ಸಂದಣಿಸಬಾಣಗಳಖಂಡಿಸಿ|ಹಿಂದುಮುಂಗೆಡ
ಬಲದಶೈಲದ|ಲೊಂದಿದಿದಿರೊಡ್ಡಿನಲಿತರಿದವುನರನಶರಜಾಲ॥೪೦॥ ಬಳಲಿ
ದವುರಥವಾಜಿಹನುಮನು|ಬಲದೊಳಗೆಕ್ರಮದೋರಿತನ್ನಯ|ಬಲದೆಡದ
ತೋಳುಗಳುಮುರವಿಟ್ಟವುಸಿಧಾಸಿಸಲು ॥ ಬಳಲಿದನೆನರನೆನವಳಿಯೆಮಿಗೆ|
ಬಲಿದುಕಾದುವರಾರುಮಿಳಿಂತೊಳು | ಬಲುಭಟರಸರಿಗಾಣೆನೆಂದಸುರಾರಿ
ಹೊಗಳಿದನು॥೪೧॥ ದ್ಯುಮಣಿಯೊದದಡೆತರಹರಿಸುವುದೆ|ತಿಮಿರರಾಜನ
ದೇಹವರವಿ|ಕ್ರಮದರಿದ್ರರಿಗಳುಕಿದರೆಬಳಿಕವಧನಂಜಯನೆ ॥ ಸಮತಳಿ
ಸಿಶರವಳೆಯಕರವು|ಭ್ರಮಿಮಹಾರಥಭಟರವಿಜಯದ| ಮಮತೆಗಳಮಾ
ಣಿಸಿದನಂದಮಳಾಸ್ತ್ರಬಾಧೆಯಲಿ ॥೪೨॥ ನೊಂದನಾಕೃಪನಖಿಳಮೋ
ಹರ|ಸಂದುಅಳಿದುದುಬಿಲ್ಲಗುರುವಿನ | ನಂದನನನುಮಸಗಿಡುಯಶ್ವ
ತ್ಥಾಮವೈಪುರದ ॥ ನಿಂದುಬಾಣದವೊನೆಗೆತೆರಳದ| ಮುಂದಕರ್ಣನನೆರ
ಡುಬಾಣದೊಳೆಂದುಗರುವಿಕೆಗೆಡಿಸಿದನುನಿಮಿಷದಲಿಕಲಿಪಾರ್ಥ॥೪೩॥
ನೊಂದುಮರುಳದೆಮಸಗಿಸೂರ್ಯನ | ನಂದನನುತಾಗಿದನುಗುರುಸುತ|
ಮುಂದುವರಿದನುತರಹರಿಸದಿರಿಯಟ್ಟಿಕವಿಯನುತ॥ಇಂದಿನಲಿಮಹನವವಿ
ತಲೆಗಳ|ಗೆಂದುಕವಿದುದುಸಕಲಸುಭಟರ|ವಿಂದಸಖಹೊದ್ದಿದನುಮೆಲ್ಲನೆ
ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯ॥೪೪॥ವೇಳೆಬಿದ್ದುದುಸೇನೆಸವೆಯದು|ನಾಳೆಪರಿಯಂ
ತರಘಳಿಗೆಯಿವ|ನಾಳುಮನುಜಲಧಿಯಲಿಕಾಣೆವುವೈರಿಸೈಂಧವನ ॥ ಹೇಳಿ
ಫಲವೇನಿನ್ನುವಹ್ನಿ|ಜ್ವಾಲೆಕೊಳ್ಳಲಿದೇಹವನುಸಾ|ಕೇಳುಮುರಹರತೇರ
ತಿರುಹೆಂದನಾಪಾರ್ಥ॥೪೫॥ ಸಲಿಸಬೇಹುದುಭಕತನಾಡಿದ|ಛಲದಭಾ
ಷೆಯನೆನುತರವಿಮಂ| ಡಲಕೆಮರೆಮಾಡಿದನುಮುರರಿಪುವರಸುದರುಶನ
ವ ॥ ಕಳನೊಳಗೆಕತ್ತರಿಸುವಹಿತನ|ತಲೆಗೆಕಾವಳಮುಸಗಿದವೋಲರ|ಘಳಿ
ಗೆಯಲಿಸುಮ್ಮಾನವುಕ್ಕಿತುಸಕಲಕುರುಬಲಕೆ ॥೪೬॥ ಶರಗಬೀಸಿದರಾಲಿ
ದರುಬೊ|ಬ್ಬಿರಿದುಮರಗಹಿಸೀರಭೇರಿಯ|ಬಿರಿದುಧನಿಯುಬ್ಬರಿಸಿದವುಗಬ್ಬರಿ
ಸಿದವುನಭವ ॥ ತೆರಹುಗೊಡುಗೊಡುಭಾಷೆಗಾರನು|ಮೆರದುಹೋಗಲಿ
ವಹ್ನಿಕುಂಡದೊ|ಳೊರಗುವನನೋಡುವೆವೆನುತತನಿಗೆದರಿತರಿಸೇನೆ॥೪೭
ಹೊಲಬುತಪ್ಪಿದತಳಪಟದಹ|ಬ್ಬುಲಿಯವೋಲುನಿಸ್ತ್ರಾತಸಿಲುಕಿದ|ನಿಲುಕಿ
ನೋಡಿದನೆಲ್ಲಿತೋರರ್ಜುನನತನಗೆನುತ॥ ಉಲಿಯೆಸೈಂಧವನಿತ್ತಪಾರ್ಥ
ನ|ಮುಳಿದುಜರದನುಕೃಷ್ಣನಹಿತನ|ತಲೆಗೆಹರಹುಡಿವಂಬತೊಡುತೊಡು
ಬೇಗಸೀಸೆಂದ॥೪೮॥ ದೇವರವಿಯಸ್ತಮಿಸಿದನುನೀ|ವಾವುದುಚಿತವಕಂಡಿ

ರೆನೆನಿನೆ|ಗಾಂಡಿವಿಯಬೇಡಾಡಬಾರದುತೊಡುಮುರಾರಿಶರನ॥ ಈ ವಿರೋಧಿ
ಯಕೆಡಹುಸೂರ್ಯನ|ನಾನುತೋರಿಸಿಕೊಡುವೆನೆನೆಗಾಂ|ಡೀವದಲಿಹೂಡಿ
ದನುಫಲುಗುಣಪಾಶುಪತಶರವ ॥೪೯॥ ತೆಗೆಯೆಜಗಕಂಪಿಸಿತುತಾರೆಯು|
ಲೊಗಡಿಸಿತುನಭಜಲಧಿರಕ್ತಾ| ಳಿಗಳನೋಕರಿಸಿತುಕುಲಾದ್ರಿಗಳೊಲದ
ವೆಡಬಲಕೆ ॥ ದಿಗಿಭತತಿನಡನಡುಗಿತಲೆವಾ|ಸುಗಿಫಣಾಳಿಯಸೆಳೆಯೆಬಲು
ಸರ|ಳುಗಿದುದಳ್ಳಿರಿವಿರುಳುಕಾರಿತುಬೆಸಸುಬೆಸಸೆನುತ॥೫೦॥ಕೆರಳಿಧಳ್ಳು
ರಿಮುಸಗಿಹೊಗೆಭೋ|ರ್ಗರದುದಂಬರವೀಥಿಯಲಿವೈ|ಮುರದರಜರಿಂದ್ರಾ
ದಿದಿಕ್ಪಾಲಕರುಕಳವಳಿಸೆ॥ಸುರರುಕಂಗೆಟ್ಟರುಮಹಾದ್ಭುತ| ಶರದೊಳಾ
ಯ್ತುರಿಸೇನೆಮಿಗೆತರ|ಹರಿಸಲರಿಯದೆಹರನನೆನೆದನುಧರ್ಮನಂದನನು॥ಬ
ಲಿದುಮುಷ್ಟಿಯೊಳಾಕಿಕೆನ್ನೆಗೆ|ಸೆಳೆದುಬಿಟ್ಟನುಪಾರ್ಥನಹಿತನ|ತಲೆಯು
ಸೆಚ್ಚನಗೋಣಕಡಿದುದುಪಾಶುಪತಬಾಣ॥ಹೊಳೆವಮುಕುಟದವದನಗ
ಗನಗ|ನೆಲೆಗೆಚಿಮ್ಮಿತುರಕ್ತಧಾರಾ| ವಳಿಯುರಿಂಗಣವಾಯ್ತುಮುಂಡದ
ತಲೆಯುಮಧ್ಯದಲಿ॥ಬೀಳುಬೀಳೆಲೆಮುನ್ನವಿನವಧೆ|ಬಾಳಲೀವುದೆನಿನ್ನ ನೆನು
ತು|ಬ್ಬಾಳುತನದಲಿಪಾರ್ಥಬೊಬ್ಬಿಡೆಕೃಷ್ಣಖಾತಿಯಲಿ॥ಖೂಳನಿವನೀಕೇ
ಳುತಲೆಯನು | ಸೀಳಿದವನಕಪಾಲಸಾವಿರ| ಹೋಳಹುದುತೊಡುಪಾಪಿ
ಬೇಗದೊಳಂಬಕಳುಹೆಂದ॥ಇವನತಂದೆಯುಶಾಪವನುತಲೆ| ಯವನಿಹೆಕ್ಕ
ಳುಬೀಳ್ಕೆಡಹಿದಾತನು| ಭುವನದಲಿತಲೆಬಿರಿದುಬೀಳಲಿಯೆಂಬುದೀಶ್ವರ॥
ಇವನತಂದೆಯುಕೈಯ್ಯೊಳಗೆ| ಬೀಳುವವುಪಾಯವಮಾಡುನೀನೆನೆ|ದಿವಿಜ
ಪತಿಸುತನಾಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆಬೆಸಸಿದನುಹದನ॥ ತುಡುಕಿಖಂಡವಕಚ್ಚಿನಭ
ದೊಳು|ಗಿಡಗಹಾಯ್ವಂದದಲಿತಲೆಯನು|ಹಿಡಿದುಹಾಯ್ದುದುಬಾಣವೃ
ದ್ಧಕ್ಷತ್ರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ॥ಕುಡಿತೆಯರಡರೊಳರ್ಘ್ಯಜಲವನು|ಹಿಡಿದುಕೊಡುತಿ
ಹಸವುಯದಲಿತಲೆ|ನಡುವೆಬಿದ್ದುದುಅರ್ಘ್ಯಜಲವರುಧಿರಮಯವಾಗೆ॥
ವಿಸಿದುದ್ಭುತವೆನುತತಲೆಯನು | ತಾನೆಕೊಡಹಿದನಂಜಳಿಯನದ| ನೇನ
ನೆಂಬೆನುಕೃಷ್ಣರಾಯನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನು ॥ ಆನರೇಂದ್ರನತಲೆಸಹಸ್ರ
ವಿ|ಧಾವರಲಿಬಿರಿದುದುಸುಯೋಧನ| ಸೇನೆಹರಿದುದುಜರಿದುದದರಿಭಟಧೈ
ರ್ಯಗಿರಿನಿಕರ ॥೫೬॥ ನಡುಗಿಸಂಗರಭೀತಿಯಲಿಬೆಂ|ಗೊಡುವನಾಯಕವಾ
ತಿಗಳವಂ|ಗಡವನೋಡುತಮರೆಯುಚಕ್ರವತೆಗೆದನಸುರಾರಿ ॥ ಪಡುವಳಿ
ಯುದರವಿಯುಬೈತೃತ|ನಡದನಾಕುರುರಾಯನಿತ್ತಲು| ಹಿಡಿದಚೌರಿಗಳಾ
ತಿದವುಪಾಂಡವರಸೇನೆಯಲಿ ॥೫೭॥ ಗೈವಪೌರುಷದೊಳಗೆಶಿವಶಿವ| ದೈ
ವಬಲವೇಬಲವಲಾನಿ|ರ್ದೈವರಂಗೈತಳಕೆಬಂದರೆಪರಶುಪಾಷಾಣ ॥ ದೈ
ವ ದೂರರುಧರ್ಮಹೀನರು|ದೈವದೇಳ್ಗೆಗಳೆನುತಮಿಗೆಬಿಸು|ಸುಯ್ವುತಿರ್ದ

ಗಿತುಕರ್ಣಗುರುಕೃಪಗುರುಸುತಾದಿಗಳು ॥೫೮॥ ಕಡಲಮೊರಹಿನೆಲಹಬಿಲ
ಘೌವಿನ । ಪೊಡೆಯನೊಡೆಯಲುಯುಗಸಹಸ್ರದೊ । ಳೊಡೆಯಬಹುದೇ
ದ್ರೋಣರಚಿಸಿದವ್ಯೂಹಪರ್ವತವ ॥ ಒಡದುಹೊಯ್ತೃವಡ್ಡಿಸೈಂಧವ ।
ನೊಡಲನೀಗಿತುತಲೆಯನಕಟಾ । ತೊಡಗಿದವುಗೈವದಲಿಕಲಹವನೆಂದನಾ
ಕರ್ಣ ॥೫೯॥ ಮುನಿದುಮಾಡುವುದೇನುಕೃಷ್ಣನ । ಸೆನಹುನವಿಸ್ಮಯುರಸು
ತವಕಲಿ । ಜನಪತಿಗೆಮಾರಿದೆವುಶೋಕೀಚಿಂತೆಯುಕೆನುತ ॥ ಇನಸುತಾದಿಗಳೆ
ಗ್ಬಿರಿತ್ತಲು । ಮನದಹರುಷದಹರಹಿನಲಿಪಾ । ರ್ಥನರಥವತಿರುಹಿದನುಗದು
ಗಿನವೀರನಾರಯಣನು ॥ * * * * ॥೬೦॥

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯ ೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು ←

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನೊ
ದ್ದಿದ । ರಾಯಘಟ್ಟನೊಳಿರುಳುಕೊಂದನು । ವಾಯುತನುಜನತನುಜನಸಗ
ದಭೃತ್ಯಕೋಟಿಗಳ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲ
ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರುಬರೆಭೋ । ಪಾಲನೊಲಿದಿದಿರಾಗಿಬಂದನುಸಕಲದಳಸಹಿ
ತ ॥ ಹೇಳಲರಿದುನುಹರುಷದುದಯವ । ನಾಲಿಹೂಳಿದವಶ್ರುಜಲದಲಿ । ಮೇ
ಲುವಾಯ್ದಪ್ಪಿದನುದೇವನಪಾದಪಂಜರವ ॥೧॥ ಮಾತುದೋರದುಹೆಚ್ಚಿ
ದಾನಂ । ದಾತಿರೇಕಕೆಹರುಷನೆರೆಯದು । ಮಾತುಹಿಂಗ್ಗಿವಹರುಷರಾಶಿಗೆದೇ
ಹಕೆರಿದನಲು ॥ ಕಾತರಿಸಿದನುಮತ್ತೆಮತ್ತೆಮ । ಹೀತಳಾಧಿಪಮೈಮರೆಯೆ
ತೆಗ । ದಾತನನುತಕೈಸಿದನುಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿನಗುತ ॥೨॥ ಫಲಿಸಿತರಸಾನಿ
ನ್ನಭಾಗ್ಯದ । ಬೆಳಸುನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದನನುತಿ । ಕಳಸಗೊಂದುದುಕರದಸ
ವಿದುಭಾರಾಂಕವುಳದತಿಗೆ ॥ ಕಳದುದೊಂದಪಮೃತ್ಯುವೆನೆನೃಪ । ತಿಲಕನು
ಡಿಗನುನಿನ್ನಭಾಷೆಯು । ಬಲಿದನಿನ್ನಯುಬಿರಿದಸಲಿಸಿದೆನನುಗಿಗೇನೆಂದ ॥೩॥ ತೆ
ಗಸುದಳವನುಸಾಕುಬಿದೇ । ಹೊಗಳುತಿಹನೀನೆಮ್ಮಕಾಳಗ । ಮೊಗದೊ
ಳಳಿದುದುಹಗೆಯೊಳೇಳಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ ॥ ಬಗೆಯುಧಿರಿದರುಭೀಮಪಾ
ರ್ಥರು । ಜಗದೊಳದ್ಭುತವೀರರಿವರೆಂ । ದಘೌಹರನುಪತಿಕರಿಸಿನುಡಿದನುಭೀ
ಮಫಲುಗುಣರ ॥ ಇತ್ತಗುಗುಡಪಹಿಡಿದುರಾಯನ । ಕೆತ್ತಮುಖವನುಕಂ
ಡುಭಟರೆದೆ । ಹೊತ್ತಿದವುಹೊಗರೇರಿದವುಮೋರೆಗಳುಪಟುಭಟರ ॥ ಚಿ
ತ್ತವಿಸುಭೂಪಾಲಸೈಂಧವ । ಸತ್ತಲಿಹನತ್ತಲುಮುರಾರಿಯು । ತೆತ್ತಿಗರಕ
ಳುಹಿಸುವೆನೆಂದನುಬಿತಿಯುಲಿಕರ್ಣ ॥೪॥ ಇನ್ನುನೋಡಾದರೆಕಿರೀಟಿಯು ।
ಬೆನ್ನನುಗಿವೆನುಕವುಳನಜರ್ಜುನ । ಗನ್ನಗತಕದೊಳರಿಯುಹೊಯಿವೆನುಹಾ
ಯ್ನಿಮಿಳೆಯುವ ॥ ನಿನ್ನ ಕಂಗಳಬರಪಕಳವೆನು । ಬೆನ್ನೊಳಿರುನೃಪನೋ
ಡುಚಿತ್ತವ । ನಿನ್ನಿಪಡವವೆನುತ್ತಭಾಷೆಯುಸಿತ್ತನಾಕರ್ಣ ॥ ಉಂಟುಗರು

ಡನನೊಳ್ಳಿತುಡುಕುಗ|ದುಂಬೆಲೇಬಳಿಕೇನುರಾಯನ|ನಂಟರಿಷ್ಟರೊಳ
ಧಿಕನಬಲ್ಲ ಕರ್ಣಕಿರುಕುಳಸೆ॥ ಬೆಂಕಣಿಸಬೇಡಿನ್ನು ಭಾವೆಗ|ಳುಂಟುನಿನ್ನ
ಲಿನಗುವರಾವ|ಲ್ಲೆಂಟುಕೋಟಿಯನೊರಹೀನೆಂದನುಕೃಪಾಚಾರ್ಯ॥
ಗರುವರನುಮಾನ್ಯರನುರಣಧೀ|ರರನಭೂರದಲಿರಸುವರುಹ| ತ್ರಿರಕೆಕ
ರವರುಬಾಯಿಬಡಿಕರಜಗದಭಂಡನನು॥ಅರಸುಗಳುದುಶ್ಶೀಲರೆಂಬುದ|ನ
ರಿಯದೇಜನನಕಟಟಿಕ್ಕೆಯು|ಹರಳುವಿಗೆಕ್ರಿಸ್ತ್ಯಧಕೆಸಲಿಯೇಕರ್ಣಕೇ
ಳೆಂದ॥ನೀವುಮಾಡುವುದೇನುಗಾದಲ|ಕಾವೆವೆಂದುಸೈಂಧವನನಾನಾವಿಧ
ದವ್ಯೂಹದಲಿನಂವಿಗಾದ್ರೋಣನೆಸಗಿದನು॥ತಾನುಭಟರಾದರೆಗೊರಾರಿಸಿ|
ಹೇವಗೆಡಿಸುವುದುಚಿತಭಂಡರು| ನೀವುಲೋಗರಚನ್ನವಾಬಿವಿರೆಂದನಾ
ಕರ್ಣ॥ಎಲವೋಘಡನನ್ಮ ಸುತುತಾರಿಸಿ|ಗಳಹುತಿಹನಾಲಿಗೆಯಕೀಳುವೆ|ನೆ
ಲೆವುಹಾದೇವಿಲ್ಲವೋಳವೆಯಸುತಖಂಡೆಯನ॥ ಸೆಳದುರ್ಯೋಂಪಿಸಿಗುರು
ತನುಜನ| ಪ್ಪಳಸಲುಗಿಸಿದನಾಯುಧವನ | ಗ್ಗಳೆಯರವಿಸುತವೇಲುವಾ
ಯ್ಪನುದ್ರೋಣನಂದನನ॥ ಬೆಂದುದೊಳದೋಟಿಯಲಿಕೌರವ|ನ್ನೆಂದನ
ಕಟಾಯನಲುಜನವ್ಯ|ತಂದುನಿಂನನಂದನುನಡುವೆಕೌರವರಾಯಖಾತಿ
ಯಲಿ॥ಇಂದಿನಾಹವಲೇಸುಲೇಸಿದು|ಮುಂದಭಾಗ್ಯನುತಾನುಸಾಕಿ|ನ್ನೆಂದು
ಮಾಡುವುದೇನುನಿಂವೊಳುಕದನವೇಕೆಂದ॥ಹೇವನುಳ್ಳರೆನೀವುಪಾರ್ಥ ರ|
ನೀವುಕೊಲುವುದುಮೋಣುರಣದಲಿ|ನಾವುದಲ್ಲದೆಗರುವರೊಳತ್ರೋಟಿಯ
ಲಿತೊಡಕುವರೆ॥ಕಾವೆವೆಂದಿರಿಸೈಂಧವನಸುಭ|ಟಾವಳಿಯುಮೂಗುಗಳನ
ರ್ಜುನ|ನೇವಕೊಯ್ಯದುಕಾಕುನಾಕೆಂದರಸುಮಾಣಿಸಿದ॥೧೨॥ನೆರವಣಿಗೆ
ಯುಕ್ಷರೆವಿರೋಧಿಯ|ನರಿವುದೋಲೆಯಕಾರತನನನು|ಮೆರವುದುಚಿತವಿ
ದೇಕೆಡೊಂಬಿನಕಾರ್ಯವಳಿಗೊಳಗೆ ॥ ಕಿರುಕುಳರುನೀವಲ್ಲನಿಂಮಲಿ|ಕೊ
ರತೆಯಿಲ್ಲಗುನಂಮಪ್ರಾಣ್ಯದ| ಬರವದಿರೆನೀವೇನಮಾಡುವಿರೆಂದುಬಿಸುಸು
ಯ್ದ ॥೧೩॥ಖಾತಿಯಾಕೈಸೈಂಧವನಕಾ ದ್ಯಾತನಾರೈತ್ರಿಸ್ಥಳದಹನದ|
ಭೂತನಾಥನಬಾಣಬಂದುದುನರನಗಾಂಡಿವಕೆ ॥ಆತನೆಚ್ಚನುಪಾಶುಪತ
ವದ|ನಾಂತುಕೋಲಬುವನಾರುಬರಿದೆಭ|ಟಾತ್ರಿಶೆಯುವನುಹುರುಳುಗೆಡಿಸು
ವಿರೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೧೪॥ ಬಂದುಹರಹಿಡಿವಂಬುಶಕ್ರನ|ತೊಂದುಕಾ
ಬೇರಾಗ್ನಿವಾಯುವ | ದೊಂದುಪಾರ್ಥನಬತ್ತಳಿಕೆಬವ್ಯಾಸ್ತ್ರತುಂಬಿಹು
ದು ॥ ಕೊಂದಡಲ್ಲದೆಮಾಣದದುನಾ|ವೊಂದುಕೊಂಬುದುಗುರಿನಿಧಾನಿಸ|
ಲಿಂದುನಮುಗಳನದದುಜಯವೆಂತೆಂದನಾಭೂಪ ॥೧೫॥ ಅರಸಮುರುಗಳ್ಳೆ
ಮೋಲೆಸುರರನು|ಸಂಕುಮಾಡದುಸಕಲದೈವದ| ಧೊರೆಯಲೇಹರನಾಥ
ನಸ್ತ್ರನಾರುತರುಬುವರು ॥ ಹರನಶರವಿನ್ನಿಲ್ಲಹಗೆಗಳ|ನಿರುಕುರಣದಲಿ

ಹಿಂಡುವೆನುಸಂ| ವರಿಸುಕೈದೀವಿಗೆಯನೆಂದನುದ್ರೋಣನರಸಂಗೆ||೧೬||
ಘಾಯವಡದಾನೆಗಳಕೈನೆಯ್ಯ | ಸೋಯಕಾದಿದರಾಜಪುತ್ರರ | ನಾಯು
ಧದವಳಿಗಳಲಿಗಜಬಜವಾಯ್ತು ತೇಜಿಗಳ || ಸಾಯಕದಸೊಪ್ಪಾದಶಕಟ
ನಿಕಾಯವನುಪೂರಾಯತೇರಿನ | ನಾಯಕರಕರದುಬ್ಬರಕೆಕಳುಹಿದನು
ದ್ರೋಣ ||೧೭||ಜರಿದಜೋಡನುನೆರೆಹರಿದಹ|ಕ್ಕರಿಕೆಗಳನುಗ್ಗಾದಗುಳ
ನು|ಬಿರಿದಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಷೆಯಮುರಿದಬಲ್ಲೆಹದ ||ಅರೆಗಡಿದಬಿಲ್ಲುಗಳನು
ಗ್ಗಿದ|ಹರಿಗೆಗಳಮುಕ್ಕಾದಕೈದುವ|ತರಿಸಿಕಳುಹಿಸುತಿರ್ದನತಿರಭಸದಲಿಕ
ಲಿದ್ರೋಣ||೧೮|| ಎಣಿಸಲರಿಯದಭಂಡಿಗಳುಸಂ|ದಣಿಸಿದವುಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ
ಹ|ಲ್ಲಣವಕವಚವಸೀಸಕದಜೋಡುಗಳರೆಂಚೆಗಳ ||ಮಣಿಮಯದವೊ
ಹಳದಹರಿಯ|ಬ್ಬಣದಸಬಳದಸೂನುಗೆಯಸಾ| ಕಣೆಯಹೊರೆಬಾಚಿದ
ವುಕಟಕಾಚಾರ್ಯನಿದಿರಿನಲಿ ||೧೯|| ಕರಕರದುರಥಿಕರಿಗೆಮಾನಂ|ತರಿಗೆಕಾ
ಲಾಳಿಂಗೆವರರಾ|ವ್ತರಿಗೆಕೊಡಿಸಿದನವರವರಿಗವರಂಗದಾಯುಧವ|| ತರಿಸಿ
ಸಾದುಜವಾಜಿಯನುಕ| ರ್ಪುರದವೀಳೆಯವುಡುಗರೆಗಳಲಿ|ಹರಿದುಪತಿಕರಿ
ಸಿದನುಪರಿವಾರವನುಕಲಿದ್ರೋಣ ||ಉರವಣಿಸುವುದುಕೊಂಡಹಜ್ಜೆಗೆ||
ಮುರಿಯಲಾಗದುಶಸ್ತ್ರಧಾರಾ|ಪರಮತೀರ್ಥಸ್ನಾನದಲಿತೊಳವುದುಭವ
ದ್ವಿಷವ|| ಹರಣಗಲಿಕಕ್ಕಲಿತೆಬೇಡು|ದ್ಧರಿಸುವುದುಸತ್ಕಲಿತೆಯನುಸಂ|
ಹರಿಸುಪದುಸದ್ಗತಿಯನೆಂದನುದ್ರೋಣನಿಜಬಲಕೆ ||೨೧|| ಲಟಕಟಿಸಿತಾ
ಹವಕೆಗಾಯನ|ಕಟಕಸುಸ್ನಾನದಲಿಮುಳಗುವ | ಪಟಹಶಂಖಮೃದಂಗ
ಘನಗಂಭೀರಭೇರಿಗಳ || ಚಟುಲಕಹಳೆಯಗಜಬುಬಿಗೆವು|ತ್ಕಟಿಸಿತಬ್ರ
ಭವಾಂಡನಿರ್ಮಿತ| ಘಟಬಿರಿಯೆಬಲುಹಾಯ್ತುದ್ರೋಣನಸಮರಸಂನಾ
ಹ ||೨೨|| ಸರಿಸದಲಿಕಟಕಟಿಸಿದಳವೋ|ಹರಿಸಿನಿಂದುದುರಣಕೆರಜನೀ|ಚ
ರನವ್ರೊಡ್ಡಣಧಾತುಗೆಡಿಸಿತುಘಟ್ಟರುಬ್ಬಟೆಯ || ನರನಕರೆಕರೆಸಿಂಧುರಾ
ಜನಹರಿಬನಮ್ಮುದುತಮ್ಮದೆಂದ |ಬ್ಬರಿಸಿಕವಿದುದುಕದನಲಂಪಟಗಾಗಿಸ
ಟುಭಟರು||೨೩||ಹಿಂದೆನಡದುದುವೈರಿಬಲಭಟ|ವೃಂದನಿಲಲುಕಿರೀಟಿಭೀ
ಮರ|ಕುಂದುಗಾಬುದುಲೋಕನಂಮನುಶೇಗದುಹಿಂಗದಡೆ || ಬಂದಜಯ
ದಕ್ಕನುದುರಜನಿಯ|ಕೊಂದೆವಾದರೆನಮಗೆಸರಿಯಿ| ಲ್ಲೆಂದುದೃಷ್ಟದ್ಯು
ಮ್ನಕರಸಿದನಖಿಳನಾಯಕರ ||೨೪|| ಸೋತಬಲಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡುದು |
ಘೂತರೇರಣವೆಂಬುದೆಂಮಯ |ಧಾತುಕಲಿಮೂದಲಿಸಿಕರದರೆರಾಜ್ಯಸಿರಿ
ಯಹುದು || ಭೀತಿಮನದಲಿಪೌರುಷಾಂಗದ |ಮಾತುಮುಖದಲಿಮುರಿವ
ಕಾಲಲಿ|ಬೂತುಗಳುಕುರುಧೀರಸೇನಾತಿದಿರಾದುದರಿಸೇನೆ ||೨೫|| ಅಳದು
ದೀಕಳನೊಳಗೆದಿಗುಮಂ|ಡಲದಸಂಧ್ಯಾರಾಗವೆನೆಪರಿ| ತಳತಚತುರಂಗ

ದಲಿಮಸಗಿದುದರುಣಜಲರಾಶಿ ॥ ಕಲಿಗಳುಬ್ಬಿನರೋಷತಾಮಸ|ತುಳುಕಿ
ತೆನೆದಿಗುವಳಯದಲತುಳುಕು | ಬೆಳಗುಕುಡಿಕುಡಿದುಗುಳುತಿರ್ದುದುತಿಮಿ
ರಬಲತ್ರಯವ॥೨೬॥ ಝಡಿವಖಡುಗದಕಿಡಿಗಳುರಿಬೇ|ಗಡೆಗಳಾದವುಮ
ಕುಟಪದ್ಧರ|ಮುಡಿಯರತ್ನಪ್ರಭೆಗಳೇಜಝ್ಝರಿತತನವಾಯ್ತು ॥ಗದಣ
ದಂಬಿನಮನೆಯಬೆಳಗಿನೊ|ಳಡಸಿದಾಕ್ಷೋಣಿಮತ್ತೆಸಿಮುಸುಕೆ|ಹೊಡಕರಿಸಿ
ಹಬ್ಬಿದುದುಮುಬ್ಬಿನಧಾಳಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೨೭॥ ಖಳರಹೃದಯದಗರುಡಿಘೂ
ಕಾ|ವಳಿಯನಯನಾಂಜನಧರಿತ್ರಿಯ |ನಳಿನಕೆರಗಿದತುಂಬಿಸುಭಟಸ್ವಾಂ
ತಶಶಿರಾಹು ॥ ಪ್ರಳಯತಿಮಿರದಬೀಜನೀಲಾ| ಚಲದಸಾಯುಜ್ಯವ್ರೇಸಭಾ
ವಂ|ಡಲದೊಡನೆಮೇಳಿಕೆಯದೆನೆಮಸಗಿತುಕುರುಸ್ತೋಮ ॥೨೮॥ ದಳ
ದಬೊಬ್ಬೆಯಸಿಡಿಲಬಲುಗ|ತ್ತಲೆಯಝಾಡಿಯಮುಗಿಲುಗಳಹೊಳ|ಹೊ
ಳವಮಿಹಿಮುರಮಕುಟರತ್ನದಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ ॥ ಬಿಲುಸರಳನಾರಾಚನಿಕ
ರದ|ಮಳೆಯನೆತ್ತರಹೊಳೆಹುಗಳಿಕಾ|ಕುಳದಮಳೆಗಾಲದವೊಲುರೆಪಟ್ಟಿ
ತುಭಟಸ್ತೋಮ ॥೨೯॥ಹೆಣಗಿಮಿಂಗೆತಲೆಯೊತ್ತಿಝಾಡ್ಯದ|ಹಣಿದಪನು
ತಮ್ಮೊಳಗೆಸಂ|ದಣಿಗಳಲಿಸೈಗರದರುಬಿನಸರಿಯನುರಮಣಿಸಿ ॥ ರಣಮ
ಹೀಶಂಗೀಸುಷುಪ್ತಿಯು|ಕ್ಷಣರುದಿಗುಭ್ರಮೆಯಲಿಸ್ವಕೀರ್ತಿಯು|ಕ್ಷಣನನೆ
ರುರಚಿಸಿದರುರೌರವವಾಯ್ತುರಾತ್ರಿಯಲಿ ॥೩೦॥ಆರುಮಂಗದಧಾಳಿಮಿಗೆ
ಮಿವ|ನಾರುಹೆಸರೇನೆಂದುಬಳಿಕವಿ|ಚಾರಿಸುತಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಕರಕರ
ದುಮೂದಲಿಸಿ ॥ ಭಾರಿಸಿತುಬಲುತಿಮಿರಬಲಸಂ| ಹಾರವನುಹರ್ಷಿಸುವ
ಸಾವನು|ಘೋರಘಟರಂಘವಣೆಬೀತುದುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೩೧॥ ತೆಗಸು
ಚೂಣಿಯದಳವದೀವಟಿ|ಗೆಗಳಕರೆಕರತೈಲಪೂರ್ಣದ| ತೊಗಲಕುಪ್ಪಿಕಿಲ
ಘಂಟಿಕುಪ್ಪೆಯಲಿಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಬಿಗಿದಮುಳವೆಯಯೆಂಟುಕೊಪ್ಪ
ರಿ|ಗಳೊಲದ್ದಲಿಗಳೆಗಳಲಿಸೀ | ರೆಗಳಸುತ್ತಲಿಯೆಂದುಕೈಮೀಸಿದನುಕಲಿ
ದ್ರೋಣ॥೩೨॥ ಬೆಳಗಿದವುಬೊಂಬಾಳದೀವಿಗೆ|ಬಲದೊಳಾನೆಗೆಹತ್ತುರಥಿ
ಕಾ|ವಳಿಗೆನಾಲುಕಹಯಕೆರಡುಕಾಲಾಳಿಗೊಂದೊಂದು ॥ ಬಲಸಮುದ್ರ
ದೊಳಧಿಕವಡಬಾ|ನಳನಪುಳಿವೋನೃತ್ಯವಿನದೀ|ವಳಿಗೆಯಿರುಳೋತಿಳ
ಯುವರಿಸಿದನುಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ॥೩೩॥ಬಗೆಯಲರಿದಿಗುಭಾಗಬಿರಿಯದೆ|ಹಗ
ಲನೀದುದೊರಾತ್ರೆಕುಡಿಕುಡಿ |ದುಗುಳುತಿರ್ದುದುತಿಮಿರಹನುಕರದೀಪ್ತಿ
ಕಾಳಿಗಳು॥ಹೊಗರುಗಟ್ಟಿತುಕುಮುದಕಮಲದ|ಬಿಗುಹುಬಿಟ್ಟುದುಚಕ್ರ
ವಾಕದ|ತೆಗಹುಕೆಟ್ಟುದುಹೇಳೆಸಲುರಂಜಿಸಿತುದೀಪಾಳಿ ॥೩೪॥ ತಿಮಿರವ
ದಗಿತುಮನದದೋಷದ|ತಿಮಿರದಡಗದಮುನ್ನಭುಜವಿ|ಕ್ರಮದಮುನ್ನಡೆ
ಯುಕ್ಕಿದವಸರವಿದುನೃಪಾಲರಿಗೆ ॥ ಸಮಸಿಮುಗೆಮುಂಗೊಂಡುಮಂಕೊ|

ತ್ತುಮಸಮಾಗತಕೀರ್ತಿಸತಿಯಲಿ|ಮಮತೆಗಳಸೆರೆಮಾಡಿಯೆಂದನುದ್ರೋಣನಿಜಬಲಕೆ ॥೩೫॥ ಮತ್ತೆಹೊಕ್ಕರುಭಟರಮಮದಿಗು|ಭಿತ್ತಿಬಿರಿಯಲು ಜರಿವಭೇರಿಯ|ಕಿತ್ತುನೆಲಹೊಡೆಮಸಳೆವೊಳಗುವಪಟಹಡಿಂಡಿಮದ॥ಹತ್ತುಸಾವಿರನೃಪರುರಿಪುಗಳ|ಮುತ್ತಿದರುಮುರುಹಿದರುಮೈಯಲಿ|ಮೆತ್ತಿದರುಮೊನೆಗಣೆಗಳನುಪಾಂಡವರಬಲದೊಳಗೆ॥ ಅಕಟಫಡಕುಂನಿಗಳಿಗಸುರಾಂ|ತಕನುಬ್ಬಟಕುಲಮಂತ್ರವೇಬಾ|ಧಕರದವಿಲ್ಲದೆನಿಮಗೆಸೋಲುವುದುಂಟೆಕುರುಸೇನೆ ॥ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಲಿಯಾದವ|ನಿಕರಸಹಿತೀಯಿರುಳುರಣವನು|ಚಕಿತರಾದಡೆಜೋಡಿಸೆನುತಿದಿರಾದನಾದ್ರೋಣ॥೩೭॥ ತವಕತಗ್ಗಿತುಭಟರಥಾಳಿಗೆ|ಜವಳಿತೆಗದುದುಮಸಕೆಭೀತಿಯ|ಗವಸಣಗೆತೊಡಿಸಿತ್ತುಜಾಳಿಸಿತಧಟರಪಸರಣ ॥ ಸವದಶೌರ್ಯದಥಾಯಿಭೆಲ್ಲಿಸಿ|ದವಯುವಪಮಡಮುರಿಯನೋಡಿದ|ನವನಿಪಶಿಗಳನಿಲವಕೆಂಡಸುರಾರಿಯೆಂತೆಂದ॥ ನಿಲ್ಲುಭಯಬೇಡಾವರಣವಿದು|ಸಲ್ಲವಕೆತರುವಾಯದೀವಿಗೆ |ಕೆಲ್ಲವಿಶಿದರೆವಳ್ಳಿತೇಭುಜಶೌರ್ಯಕುರುಬಲಕೆ ॥ಖುಲ್ಲರಾರೋಬಲವತಿರುಹಿದ|ರಿಲ್ಲಿಯುಂಜವಿರೆನುತಲಿಕರ| ಪಲ್ಲವವನೆಗಹಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಕರುಣದಲಿ ॥೩೯॥ ಆವನೊಬ್ಬನಮಧುರವಚನಕ್ಕೆ|ಸಾವಲೋಕನದಿಂದಸನ್ಮಾ| ನಾವಳಿಯಘನದುರಿತವಿಹ್ನ ಯರುಳಿಕೆಕಡೆಯನಲು॥ ದೇವನೀತನಲಲಿತವಚನಸು|ಧಾವಿಶೇಷಕದಿಂದಸುಭಟರು | ಜೀವಿಸುವುದೇನರಿದುಕೇಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಾಲ ॥೪೦॥ಹಿಂಗಿದುದುಭಯಕಂತದಸುಸ|ರ್ವಾಂಗದಲಿಪಸರಿಸಿತುಕಾಳಗ|ದಂಥೆವಣೆಹೊಗರೇರಿದುದುವಿಕ್ರಮಧಡಾಳಿಸಿತು ॥ಹೊಂಗಿದರುಹೋಂಪುಳಿಯಪುಳಕದ|ಮುಂಗುಡಿಯರೋಮಾಂಚನರಣ|ರಂಗಧೀರರುತರುಬಿಸಿಂದರುಮತ್ತೆಪರಬಲವ ॥೪೧॥ ಭಟರುಬಳಲಿದಿರಿಂದುರಣವು|ತ್ಕಟವುಧೀವಸಿಗಳುಪ್ರಹಾರಥೆ | ರಟಕಟಸುತಿದೆಮತ್ತೆಸಾವಿದನೇನುಹೇಳುವೆವು ॥ ಕುಟಲಭಾರದ್ವಾಜನಿವನು|ಬ್ಬಟೆಗೆಮದ್ದರವೆನುನಿಶಾಪತಿ|ಯಟಣಪಟುಗಳುಬಲಿಕಾಳಗಕೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೪೨॥ಕರಸುಧರ್ಮಜಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚ|ನಿರುಳುಬಲವರಕೆನಿಲಲಿಸಾಕೀ|ನರವೃಕೋದರನಕುಲಸಹದೇವಾದಿಗಳಿಗಿದು॥ಇರುಳುರಣದಾಯತವನನನೇ|ಹಿರಿದುಬಲ್ಲನುಕರಸೆನಲುಮುರ|ಹರನನೇಮದಲನಿಲತನಯನೈತಂದ ॥೪೩ ॥ ಝಡಿವಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದಹೆಬ್ಬಿದ | ಮುಡುಹುಗಳಮುರಿದತುಳಚರಣದ | ತೊಡರಬೆಳಗಿನಬಾವುಲಿಯಝುಣಝಣದನಿಸ್ವನದ ॥ ನಿಡಿಯೊಡಲಮುರಿವಿಶಾಸೆಗಳಕೆಂ|ಪಡರ್ದಕಂಗಳಹೊಳೆವದಾಡೆಯ|ದಡಿಗದಾನವಹಜ್ಜೆಯುಲಿನೆಲನೆಗ್ಗೈತಂದ॥ಏನುಧರ್ಮಜಕರಸಿದ್ಧೈಕುರು|ಸೇನೆಮಲತುದೆಬಿಡುಬಡಾತಡವೇ

ನುತಾವೀಳೆಯವನೆನುತಂಗೈಯನರಳಿಚುತ ॥ ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆನಿ
ಸ್ನಯ । ಸೂನುವಿಗೆಸರಿಯಿಲ್ಲನಿಸಿಗೆಲ । ಲಾನುಬಲ್ಲೆನುನೋಡೆನುತ
ಬಿದಿರಿದನುಖಂಡೆಯವ ॥ ೪೫ ॥ ಝಡಿದುಝೋಂಪಿಸಿವೀಳೆಯವಕೊಂ ।
ಡೆಡದಕೈಯಿಂದೆರಗಿಮುಗಮುಖ । ನೆಡಬಲನೊದರೆರಕ್ಕಸಕೋಟಿಜೀ
ಯನಲು॥ಸಿಡಿಲಶರೆಬಿಟ್ಟಂತೆಭುಜವನು।ಹೊಡದುಮಿಂಚಿತುದೈತ್ಯಬಲವು
ಲಿ। ದಡಿಯಿಡಲುವೋಲುಸುರುಮುಸಗಿತುಘಣಪಕಮುಶರಿಗೆ॥ ಕಾಳರಾತ್ರೆ
ಯಕಟಕವೋವೋ । ಣ್ಕಾಲರುದ್ರನಪಡೆಯೊದಾನವ। ನಾಳಿಯಗ್ಗಳಿಕೆ
ಯಲಿತೊಳಲಿದಧನುಶರಂಗಳಲಿ॥ಮೋಲುಹೊಗರನುಜರಗುದಾಡೆಯ।ಧಾ
ಳವಿಗೆಗಜಗಲಿಸೆದಾನವ। ಕಾಳಗಕ್ಕನುವಾಗಿನಿಂದನುಬಿಗಿದಬಿಲುದೆಗದು॥
ಹಯಕೆಹಯರಥರಥಕೆಪಯದಳ। ಪಯದಳಕೆಗಜಸೇನೆಗಜಸೇ । ನೆಯ
ಲಿಭಾರಿಯಭಟರುಭಾರಿಯಭರಗಥಣದಲಿ ॥ ನಿಯತಚಾತುರ್ಬಲವೆರಡು
ನಿ।ರ್ಭಯದಲೊದಗಿತುಮುಕುಟಮಸ್ತಕ।ಮಯಮಹೀತಳವೆನಲುಹಳಚಿ
ತುಹೊಯ್ದುದುಭಯಬಲ॥೪೭॥ಕೌರವನತಳತಂತ್ರಕಟಕಾ।ಚಾರಿಯನ
ಕಾಹಿನಲಿರಿಪುಪರಿ।ವಾರನಿಂದುದುಭೀಮಸೇನನಮಗನಕಾಹಿನಲಿ ॥ಆರಿದ
ನುಜಗನಡುಗೆಬೊಬ್ಬೆಯ।ಭಾರಿದೇಹನುವೈರಿಬಲಸಂ।ಹಾರರುದ್ರನುಕಲಿ
ಘಟೋತ್ಕಚನೈದಿದನುರಣವ॥೪೮॥ ಬೆಳದವೋಕೈಕಾಲುನೀಲಾ।ಚಲಕೆ
ಹೇಳಸೆಮುಗಿಲುತುಡುಕುವ । ತಲೆಯಜೋಕೆಯತೋರಹತ್ತನಕಂಡು
ಕುರುಸೇನೆ ॥ ಕಳವಳಿಸಿದರುಕಾಯದಲಿಕ।ಕ್ಕುಲಿತೆಕಾರರುಕೈದೆಗದರ।
ಗ್ಗಳಿಯನುರುಬೆಗೆಬೀಳುಕೊಟ್ಟರುಭಟರುಸ್ಥೈರಣೆಯ॥೫೦॥ ಏನಹೇಳು
ವೆನವರರಣಸಂ।ಮಾನವನುನಂಮವರವೊಗದುಂ। ಮಾನವನುಪರದೇ
ಶದೊಳಾದುದೀಹದನ ॥ ದಾನವರಥಟ್ಟಣೆಗೆನಿಲುವಸಿ।ಧಾನರುಂಟೇಧಿಟ್ಟ
ತನದಲಿ।ಠಾಸೆನಿಲುವೆನೆನುತ್ತಕುರುಭೂಪಾಲಬಲಸಹಿತ॥ ಘಡನಿಶಾಚರ
ಹೋಗುಹೋಗಳ।ವಡದುಕರೆನಿಂವ್ಯೈಯನನುಹೇ।ರೊಡಲತೋರಿಸಿಬ
ಲವಬೆದರಿಸಲಗ್ಗಳಿಯನಹುದೆ ॥ಮಿಡುಕುವರೆಕರೆಸಿನ್ನುತೆತ್ತಿಗ।ರಡಗಲೇ
ತಕೆಕೃಷ್ಣನಿಮಗಿಂ । ದೊಡಲಬಳಿಸೆಳಲವಸಹಿತಬಾರೆಂದುಘರ್ಜಿಸಿದ ॥
ಮರುಳೆಕೌರವಜಂಗಮಸ್ಥಾ।ವರಕೆದೇಹವನೆಳಲುಹುದುದಿನ।ಕರನದೇಹ
ದನೆಳಲುಶ್ರುತವೋದೃಷ್ಟವೋನಿನಗೆ॥ ಸುರನಿಶಾಚರಮರ್ತ್ಯರೊಳುತಾ।
ನೆರವಬಯಸುವನಲ್ಲಹರಿಯಂ।ತಿರಲಿಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನಾತನಮಾತದೇಕೆಂದ॥
ಹೆಣನನರಸುತರಕುತಪಾನಕೆ।ಶಣಸಿಶಾಕಿನಿಪೂತನಿಯರೊಳು।ಹೆಣಗಿಗೆ
ಲುವುದೆಯಾಯ್ತುದಾನವವಿದ್ಯೆಜಗವರಿಯೆ ॥ ರಣದೊಳಗ್ಗದಕೈದುಕಾರ
ರು।ಕೆಣಕಿಗೆಲುವುದುಕೇಳಿದರಿಯೆವು ।ಹೆಣದಿನಹಿಗಳುಹೇವಮಾರಿಗಳಂ

ವನಾಭೋಪ ‖ ಬೈಯ್ವಲರಿಬಿರುಕಕ್ಕೆ ತೆರದಲಿ|ವ್ಯೆಯ್ಯನೆಸುವೆಯೊಪಿ ಣುವಾಗರ್ಗಣ|ಕೈಯ್ಯುಲುಂಟೇನಿನಗೆಸಂಬಳವೇನುಸನುರದಲಿ ‖ ಐಯ್ಯ ವನುಕರೆಯುಂಬಬಾಯುನು | ಕೊಯ್ಯಬೇಡವೆಸಿಂಹಕೇಸರ| ದುಯ್ಯಲ ದುವಗಜವನೋಡೆಂದುರುಬಿದನುನೃಪನ ‖೫೫‖ ಎನುತಹೊಕ್ಕನುದಾ ಸುವಹೊಸ | ಪುಸೆಯುಕಣೆಮುಕ್ಕರಿಸಿದನುನಿ| ಪ್ಪಸರದಲಿನೃಪನೆಚ್ಚ ಕಾಣನುಹಗೆಯುಹರಿವುಗಳ ‖ ಕುಸುರಿದರಿದುದುಜೋಡುಸೀಸಕ | ಬೆಸು ಗೆಯೊದದುದುಘಾಯುದಲಿವೈ | ಬಿಸಿಯೆಸೆನದುದುಕೌಶ್ಯಬೀತುದುಭಿ ಕಿಭೊಪತಿಗೆ ‖ ಅಕಟಕಟಧೊರೆಶಿಲುಕಿದನುಪಾ| ತಕರುರಥಿಕರುಕುರು ಮುಹೀಪಾ | ಲಕನನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟುಕೊಂದರುದ್ರೋಣಕೃಪರೆನುತ‖ ಚಕಿತಬಲದಲಿನೃಪನಸಾರಥಿ | ನಿಕರವ್ಯೊರಲಲುಕೇಳ್ದುಬದ್ಧ | ಭೃಕುಟ ಸೀಷಣಮುಖರುಮಸುಗಿತುದೈತ್ಯಬಲಜಲಧಿ ‖೫೭‖ ಬಕನಮಕ್ಕಳುಜಟ ಸಕಿವಿಶ್ವಾ | ರಕನಸುತರುಹಿಡಂಬತನುಜರು| ನೃಕಜರಾಸಂಧಾತ್ಮಜರು ಶಿಶುಪಾಲನಂದನರು ‖ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಲಿದೈತ್ಯ | ಪ್ರಕರಹೊಕ್ಕರು ರಾಯುರಥವಾ | ಅಕರತರುಬಿಯೆತುಡುಕಿದರುರಣವನು ಘಟೋತ್ಕಚ ನ ‖ ಕೆಣಕಿದರಲಾಘಣವರಕ್ಕಸ | ಬಣಗುಗಳುಮರ್‍ಮಪ್ರತುಸಮರಾಂ| ಗಣದೊಳಗೆನಾನಾವಸದರವೊನೋಡಿರೈಭಟರು ‖ ಕೆಣಸುಗಡನವ್ರೊ ಡನೆಸಲೆಜಂ | ಕಣಸುವರುಮಾವಾಯುನುತನೆರೆ| ರಣಭಯಂಕರಹೊ ಯ್ದನಾಸಾರಥಿಯುಕರತಳವ ‖೫೯‖ಹೆಸರುಗೊಂಡರೆಕಿವಿಗಳಿದೆಕ|ರ್ಕಶ ವುರಕ್ಕಸರೆಂಬಹೆಸರಿನ| ನುಸಿಗಳೊಳಸ್ಥೈರಿಸುತಕೊಟ್ಟದುಶಿವಶಿವಾಯು ನುತ ‖ ಹೊಸನುಸೆಯುಹೊಗರಂಬುಗಳನೆ | ಬ್ಬಿಸಿದನುವಿರೋಧಿಗಳಕ್ಕೆ ವೈ | ದೆಸೆಕವಲಿಭುಜಭಾರಿಯುಂಕನಹೊತ್ತುಕಾದಿದರು ‖೬೦‖ ಓಡಲೀ ಯುದೆಸೆಮರಕೊಡುತವಿ | ಭಾಡಿಸುತಮೇಲಿಕ್ಕಿದರೆಕ್ಕೆ| ಮಾಡಿದಸುತಕ ರಹತಿಗೆದೇಹಕೊಟ್ಟುಮನ್ನಿಸುತ‖ ಜೋಡತನವನುಜಿಡಿಸಿತಾಕೊಂ|ಡಾ ಡಿಕಾದಿನರಸುಜಾತಿಯೊ | ಳೋಡಿಪರಿಭವತನ್ನದಂಬಪದಸ್ತನಾರೆಂದ ‖ ಎಸುಗೆಯೊಳ್ಳಿತುಯಿಮನಶರಲಂ | ಬಿಸಿದುದೈತಪ್ಪಲ್ಲತಪ್ಪ | ಲ್ಲಸುರನಹೆ ಯೋಜಾರುಕಿವಿಶ್ವಾರಾತ್ಮಜಾಯುನುತ ‖ ಅಸಿಪರಶುಪಟ್ಟಿಸಮುಸಂಡಿ | ಪ್ರಸರಧಾರಾಪೂರದಲಿವೈ | ಬಸಿಯೆರಕುತದಸಾಟನಾಲಿಡೆ ಬಲದೊಳ ಡೆಬಲದೊಳೊಡೆದುಳಿದ ‖೬೨‖ ಉರಿವಿಗಿಲನಬುಧಿಯಲಿಮಿಗೆಥಾ|ವರಿಸು ಪ್ರರೆಹುಲುವಿಶಾನ್ತರಂತರ | ನರಸುಹೇಳುವುದೇನುವೊಗದನುದೈತ್ಯಜಲ ನಿಧಿಯು ‖ ಹರಿವಕೊರಳಿನಬಸಿನಬಂಬಲು | ಗರುಳಜರಿದಕಪಾಲದುರನೆ| ತ್ತರುಕಣಾವಳಿಕರವತಿರ್ರುದ್ರೌದ್ರಮುಯರಭಸ ‖೬೩‖ ಜಾಗುದೈತ್ಯ

ರಚನೆಬಗೆಲಿಲೇ | ಸೋಗಿಕಾವಿದರೆನ್ನ ಕೇಶವ | ನಾಗಿಬದುಕುವರಾರುಕೆ
ಚ್ಚಿಳಿದವರುಕಲಿತನದ ॥ ಆಗಲಿನ್ನಾವುದುಕಡೆಗೆಕೈ | ಲಾಗುನಿಮ್ಮಸುಗ
ಳುಶರೀರದ | ನೀಗಕೆಳವೆಸೆನುತ್ತಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚರತಿಬಲನ ॥೨೪॥ ಸಿಡಿಲ
ಸುಳಿದರೆಗಿರಿಗಳಂಜುವು | ದಡಗುವನೆಗರುಡನುಪೃಥಾಕೆಡು | ನುಡಿಯುನು
ಡಿದರೆಧಿಟ್ಟರೆಂಬರೆಗರುವರಾದವರು ॥ ಘಡಘಡನುತಬಕಾಸುರನನುಗ | ನ
ಡಸಿದನುಕೂರಂಬನಾತನ | ಕದುಹಹೊಗಳುತಬೀಸಿದನುಬಿರುಗದೆಯುಲಾ
ಖಲನ ॥೨೫॥ ರಥಚಯವನುಗ್ಗಿತ್ತಿದನುಸಾ | ರಥಿಗಳನುಸೀಳಿದನುಸು
ಮುಹಾ | ರಥಗಬಿಂಕದಬಿಗುಹವುರಿದನುಹೊಕ್ಕುಬೀದಿಯುಲಿ ॥ ಶಿಥಿಲವಾ
ಯಿತುವೈರಿಬಲಪತಿ | ಮಥನವಾಯಿತುದೈತ್ಯಬೊಳಗ | ಪೃಥುವಿಲಘುತ
ರವಾಗಿಘಣಿಸನಕೊರಳುಸೈನಿಾರೆ ॥೨೬॥ ವರಸಿದನುರಣದಲಿಹಿಡಿಂಬಾ |
ಸುರನಮಕ್ಕಳಿಚ್ಚೈಸ್ಯನಾಗಧ | ನರನಕೆವಿಷ್ಮಾರಕಜಟಾಸುರಸೂನುಸಂ
ತತಿಯು ॥ ಬರಲಿಕರ್ಣದ್ರೋಣಗುರುಗಳಿ | ಜರಡಜೋಡಿಸಬೇಡಭೀಮ
ನ | ನನನಬಂಧುಸುವರಸೊಡನೆಕೈಮಾಡಬೇಕೆಂದ ॥೨೭॥ ಎನಲುಕವಿದು
ಮುಕೇನೆಕಂಗನೆ | ಕನಲಿಕರ್ಣದ್ರೋಣರಿಗೆನೀ | ನೆನಿತರಪಘಡಬಾಯಿಬ
ಡಿಕನುಭೀಮಸುತನೆನುತ ॥ ತನತನಗೆಕಾಲಾಳುಮೇಲಾ | ಳನುಪಮಿತ
ರಾಕಿದರುಚಾಪ | ಧ್ವನಿಯೊಳಗೆನೆರೆವೊಳಗೆಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಘೋಷದ
ಲಿ ॥೨೮॥ ಆಳಹಿರಿನಿಮಗಂಜುವೆನುಕಾ | ಲಾಳಹೊಯ್ಯೆನುಕುದುರೆಕಾರ
ರು | ಮೇಲುತಾಯುಲಿರಥರಥಿಕದಡಹಾಯ್ವತೇರುಗಳ ॥ ತೂಳಿಸಲಿಗಜ
ದಳವನಿವರಿಗೆ | ಕೋಲತೊಡಚುವನಲ್ಲನೆರೆಹ | ವ್ಯಾಳಿಯುಳ್ಳಡೆಬರಲಿ
ಕರ್ಣದ್ರೋಣಕೃಪರೆಂದ ॥೨೯॥ ಹಲಬಸುರರುಮುಡಿದರಿವನ | ಗ್ಗಳೆಯ
ವಿರುಳಿನಬವರದಾಯುತ | ತಿಳಿವುದೀತಂಗೆನುತಲಿರಲಾಗುರುಕೃಪಾದಿಗಳು ॥
ಅಕುಕದಿರಿಬಳಿಕೆನುತಘಟಕತಿಯು | ನೊಲಸಿದರಲಾಪಾಂಡವಪ್ರಯದು | ಕು
ಲಲಲಾಮನನಮಲಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣನ ॥ * * ॥೩೦॥

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು ←

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡಬಲಕುರುಪತಿಗೆಮುಲ
ಿದ | ಕಂಡಸಿರುಳಿನಕಾಳಗದೊಳು | ಗ್ದಂಡಘಟಕಲಿಕರ್ಣಕೊಂದನು
ಭೀಮನಂದನನ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪಘೋರ | ಮಾ
ನರಸುತಬಿಟ್ಟಸೂಠಿಸೊ | ಳಾಕುಕುದುರೆಯದಳಮಟ್ಟಗಗಳದುದಳವ
ಳಿಸಿ ॥ ಕೋಲತೊಡಚಿರೆಕರ್ಣಕೃಪಘೂ | ಮಾಲಕೈದುಮಹಿಡಿನೃಪಾದಿ
ಗ | ಳೀಳಿಸಮ್ಮುಖವಾಗೆನುತಕೈಮಾಡಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ಚಲ್ಲಿತೀಬಲಜಲಧಿ
ಘಟದ | ಲ್ಲಿನುಕ್ಕಿರಿದಮಸಬಗದ | ಶಲ್ಯಹದತೋಮರದಚಿತ್ರದನ

ರಿಯುಸೈಗರದು ॥ ಘೀಳ್ಳಿಸಿದವಾನೆಗಳುತೇರಿನ|ಬಲ್ಲಿದರುತುಡುಕಿದರುಕಂಬು
ಗೆ | ಯೆಲ್ಲಿಖುರಕುಣಿದಾಡಿಹೊಕ್ಕರುರಾಯರಾವುತರು ॥೨॥ ಎಡಬಲನ
ಹಿಂದಿದಿರಿನಲಿಕೆಲ | ಕಡೆಯದಿಕ್ಕಿನೊಳೊಂಕಿದರುಬಲು| ಕಡಲಮಧ್ಯದ
ಗಿರಿಯನಡದರುಥೆರೆಗಳೊದದಂತೆ ॥ ಕೊಡಹಿದರೆಕಟ್ಟರುಹೆಗಳುಬೆಂ |
ಬಿಡದೆಭುಜಗನನಳಲಿಸುವವೋ | ಲಡಸಿತರಯೊತ್ತಿದರುಬೀಳುವಹೆಣನ
ನೊಡೆದುಳಿದು ॥೩॥ ಹೊಕ್ಕಸುಭಟರುವುರಳದಿರಿಖಳ | ಸಿಕ್ಕಿದನುಸಿಕ್ಕ
ದನುಚಲಿಸುವ | ಚುಕ್ಕಿಗಳಹೊಯ್ಬೀಳಗುತ್ತೆನುತಸುರರುರಣಸೆ ॥
ಹೊಕ್ಕನಿಂದರುನೀಡುಹರಿಗೆಯು | ನಿಕ್ಕಿನಿಂದರುತವುತವುಗೆವೋ |ಲಿಕ್ಕಿ
ದರುಧರೆವುರಿಯೆಬಳಧರೆವುಸುಕಿವರಿವಂತೆ॥೪॥ ಅಗಡುದಾನವಸೀವ
ನುಬದ್ದಿಗೆ | ಬಗವನೇಸಾಗರವನರವ | ಟ್ಟಗೆಯನಿಟ್ಟರೆಬಡವನಲ್ಲಾನೀ
ರಕುಡಿವವನು॥ ಹೊಗದುದ್ಯೆಹೆಚ್ಚಾಳುಗಳನಗೆ|ವೊಗದವೋಡಾವೋ
ಡಿಯುಲಿಕ್ಕೆ | ಮಗುಚಿಕಳದನುನಿಮುಷದಲಿಹೇರಾಳರಾಶಿಗಳ ॥೫॥ ಕೆಲ
ರುವ್ಯೆಮುರಿವಿನಲಿಕೊಂದನು | ಕೆಲಬರನುಹೊರಗ್ಯೆಯ್ಯಹೊಯ್ಲಲಿ|
ಕೆಲಬರನುಧನುವಿನಲಿಗದೆಯಲಿಹೊಯ್ದುಕೆಲಕೆಲರ ॥ ಕಲಕಿದನುಜಲಧಿ
ಯನುವೋ | ಅಲಿದುಕವಿದುದುಮತ್ತೆಹೆಣನನು|ತುಳಿದುಮುಗ್ಗಿತುವೋ
ಲೆಬಿದ್ದುದುಮುಸುಕಿತರಿಭಟನ ॥ ಫೂತುರೇಕುರುಸೈನ್ಯಶರಧಿಯ | ಘಾ
ತವಿಂದಿಗೆಸವದುದೋಕ್ಕೆ | ಸೋತೆವೇಮಿಗೆಕೊಲುವೆನೆನುತಮುರಾರಿಘ
ರ್ಜಿಸಿದ॥ ಈತಗಳಗಿದುಮುದ್ದೆನುತವಾ|ಯಾತಿಶಯಯುದ್ಧದಲಿಬಲಸಂ|
ಘಾತವನುಬೆದರಿಸಿದನೇವರ್ಣ್ಣಿಸುವೆನಾನೆಂದ ॥೭॥ ಮಾಯದಲಿಹುಲಿಯಾ
ಗಿಘರ್ಜಿಸಿ | ಹಾಯಿದನುಕಲಿಸಿಂಹವಾಗಿಗ | ದಾಯುಧದಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು
ಭೈರವನರೂಪಾಗಿ ॥ ಬಾಯುಲಡಸಿದನಹಿತರನುಕಂ | ಡಾಯುಧದನಿಲ
ವಿನಲಿಸುಭಟರ | ದಾಯುಗೆಡಿಸಿದನೊಂದುನಿಮುಷದೊಳೊರಸಿದನುಬಲ
ವ ॥೮॥ ಬೀಳಹೊಯ್ದನುಬಿರುದನುಬಿರು | ಘಾಳಿಯಾಗಿವರೂಥಹಯ
ವನು| ಕಾಳುಗಿಚ್ಚುಗುರುಹಿದನುಫಣಿಯಾಗಿತುಡುಕಿದನು ॥ ಮೇಲೆಕವಿ
ದುದುಜಲಧಿಯಾಗಿನ್ನ | ಪಾಲನಿಕರದೊಳುರುಹಿದನುಗಿರಿ| ಜಾಲವಾಗಿಘ
ಟೋತ್ಕಚನುಘೀಳ್ಳಿಸಿದನರಿಬಲವ ॥೯॥ ಎರಗಿದನುಶಿಡಿಲಾಗಿಕಂಗಳ|ಉರು
ಕಿಸಿದಮಿಂಚಾಗಿಮಳೆಯನು|ಕರದುನಾದಿದನಾತಪತ್ರತನುತ್ರಸೀಸಕವ॥
ತುರುಗಿದನುಹಯವಾಗಿಮಿಗೆಬೊ|ಬ್ಬಿರಿದನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿಸುಭಟರ|ನೊ
ರಸಿದನುನೊಂದೆಡೆಯೊಳೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ॥೧೦॥ ಸುರಿದಕರುಳ
ನಸಿಡಿದಹಲುಗಳ | ಜರಿದತಲೆಗಳಹಾಯ್ದಮೂಳೆಯ | ಹರೆದನಗವಿನಬಿ
ಗಿದಹುಬ್ಬನಬಿಟ್ಟಕಣ್ಣುಗಳ ॥ ಮುರಿದಗೋಣನಬಸಿವತೊರಳೆಯ| ಹರಿ

ನರಕುತದತರಿದಖಂಡದ | ಬಿರಿದಬಸುರಿನರೌರವದರಣಭೂಮಿರಂಜಿಸಿ
ತು ॥೧೧॥ ಗರುಡನುಬ್ಬಟೆಗಹಿನಿಕರಜ|ಜರ್ಝರಿತವಾದವ್ರೊಲಿಪನಕಡು
ನಿ | ಬ್ಬರದಧಾಳಿಗೆಧೈರ್ಯಗೆಟ್ಟುದುಕೂಡೆಕುರುಸೇನೆ ॥ ಹೊರಳಿಯೊ
ಡೆದುದುಭಟರುಡಿದುಕಡ | ಮುರಿಯೆಜವಗುಂದಿದರುಬಿರುದರು | ನರ
ದುದ್ಧೈಸರಿಭವದಸೂರೆಗೆರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದುದೊಂದೆ
ಯೊಂದೇ | ಭೂತಳಾಧಿಪಬಗದತ್ತೆಗೆಂಜಾ|ಮಾತುಹುಸಿಮರಳಿದರುನಿನ್ನ
ಯಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು ॥ ಛೀತಿಗೊಂಡರುದ್ರೋಣಸೋಲಕೆ | ಸೇತುವಾ
ದನುಶಲ್ಯನಜಯ | ಮಾತ್ರಕಾಷ್ಠಾರಸಾದನಶ್ವತ್ಥಾಮನಿಂದಿನಲಿ॥೧೩॥
ಅವನಧೈರ್ಯವನಿವನಧಾಳಿಯ | ನಿವನಹೂಣಗತನದಹೊರಿಗೆಯ | ನಿವ
ನಖ್ಯಾತಿಯನಿವನವಗ್ಗಳತನದಸಾಹಸವ ॥ ದಿವಿಜರಾನಲುನೂಕದಿದುನ |
ಮ್ಮ ವರಪಾಡೇನ್ನೈಪಲಾಯನ | ನವಧಿಯಲ್ಲೆನಂಮಬಲಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ಹೋಯಿತನುಬೊಬ್ಬಿಡುವಭಟ್ಟರ|ಬಾಯಿಹೊಯ್ಯುಹೊಯ್ಯು
ಗಡಬಡಿಸುತಿದೆ|ಆಯುಧವನೀಡಾಡಿಕೈಯ್ಯಕೈಯ್ಯಜೋಡಹರಿಗೆಗಳ ॥ರಾಯ
ಕೊಂಗರುಕೊಲಲಿಸುಕೃತವು| ಬೀಯವಾಗಲಿನಾವ್ಯುರಕ್ಕಸ | ನಾಯಕೈ
ಯಲಿಸಾಯವೆನುತೊಡೆಮುರಿದುದತಿರಥರು ॥೧೫॥ಇಳಿದುಕುದುರೆಯಬಿ
ಸುಟುರಥಸಂ|ಕುಳಕೆಹಾಯ್ಕುವಕೈದುಕಾರರ | ಬಳಬಿದಾಯುಧತತಿಗೆ
ನೂಕುವಜೋಡುಸೀಸಕಕೆ॥ಕಳಚಿದಾಭರಣಾತಪತ್ರ|ವಳಿಗೆಕಾಣೆನು
ಕಡೆಯಸೀಪರಿ|ಕೊಲೆಗೆಭಂಗಕೆನಿಂನಬಿರುದರುಬಂದುದಿಲ್ಲೆಂದ॥ಸಿಡಿಗತ
ಲೆಗಳಬಳಿವಡದಸಾ|ಲಿಡುವರಕುತದಲೆರೆದುಬಲದಲಿ |ಹಿಡಿದದೀವಿಗೆನಂದಿ
ದವುಕುಂವಿದವುಚತುರಂಗ ॥ ಮಡಮುರಿಯಮಯವಾಯ್ತುಸುಭಟರ |
ನಿಡುಮುಸುಕುವೊಹಿಸಿತುಮುರುಹಿನ | ಕಡುಹುಕಾರರುಕೇಣಿಗೊಂ
ಡರುಬಹಳದಂಷ್ಟ್ರಕೃತವ॥ದ್ರೋಣನೆಂಬುವಮುನ್ನ ವೇಗೀ|ದ್ರ್ಯಾಣದೀಕ್ಷಿತ
ನಾದನಾತನ|ಕಾಣೆವೈಗುರುಸುತನದೃಶ್ಯಾಂಜನವೆಸಿದ್ಧಿಸಿತು ॥ ಹೂಣಗ
ರುಮತ್ತಾರುಶಲ್ಯ|ಷೋಣಿಪತಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪರತಿ|ಜಾಣರೋಟದವಿ
ದ್ಯೆಕೆನುತಿರ್ದುದುಭಟಸ್ತೋಮ॥ ಏನಹೇಳುವೆನಂದುಬಹಳಾಂ|ಭೋನಿ
ಧಿಯಲೆದ್ದರಿಯಧಾಳಿಗೆ|ದಾನವಾಮರರಿಂದುಮೌಳಿಯಮರೆಯಹೊಗು
ವಂತೆ॥ದಾನವಾಚಲಮಥಿಗೆಸೇನಾಂ|ಭೋನಿಧಿಯಪರಿಭವದೊಳೆಸದುರಿ|
ಗಾನರೇಂದ್ರರುಬಂದುಹೊಕ್ಕರುರವಿಸುತನಮರೆಯ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕರು
ಬಂದುಮುಕುಟದ|ಗುರುವರವನೀಪಾಲಕರನೋ|ಹರಕೆತೋರ್ಪಟ್ಟವರು
ಭಾರಿಯಜಿರಿದಿನತಿರಥರು॥ ದುರುಳದೃತ್ಯನಬಾಧೆಗವರ|ಹರಿಸಬರಿಯೊ
ವುಕಣ್ಣನೀನೇ|ಮರಳಸೇಸೆಯರಕ್ಷಿಸೆಂದಾದುಸಿಬಿರಪರಿವಾರ॥ ತಳಿತನು

ಸುಕಿನಬೆರಳಮೂಗಿನ|ನೆಲನನೋಟದವ್ಯೂಹಂತೂಕದ|ಬ್ಳಿಕದಸುಯಿ
ನಮುಖದಮೌನದನಪಿದನೆನಹುಗಳ॥ತಳಿತಕಡುಹುನಬೀತಬಿರುವಿನ|ಬಲಿ
ಭಂಗದದನೃಪತಿಗಳನ| ಗ್ಗಳಿಯುರವಿಸುತಕಂಡುಹೊಂಗಿಳಿದನಾಘಾಟೋ
ತ್ಕಚನ ॥ ಶಿಪಶಿವಾಕೌರವನಸುಭಟರು|ದಿವಿಜರಿಗೆವಗ್ಗಳರುಸಿನಗಿಂ| ದಿವ
ರುಸೋತರುಪೂತುದಾನವನೀಕೃತಾರ್ಥನೆಲೆ॥ ಆನನಪಾಣಿನಸುಭಟರೇ
ನಂ|ಮುವರುಗೆಲವೇನಿಪನದೇವಾ । ಧವನಸೂತ್ರದತಂತ್ರವಿದುಜಯವಾ
ತನದುಯೆಂದ॥ ಸಾಕುದೈತ್ಯನಕೆಡಹಿಸೇನೆಯು।ನೇಕುಸುಭಟರಬಾಯಿ
ಬಿಡುತಿದೆ|ನೂಕನೂಕಮುರಾರಿಯುನಾತಪೆತಡವುಗಾಡದಿರು ॥ ಆಳವಾಳ
ರುವಿಗಡಬಿರುದರ| ನೇಕರಿದೆತೆಲ್ಲಣದತಗಹುನ|ಲೋಕೆಕಾಲಕ್ಷೇಪವೆಂದನು
ಕೌರವರರಾಯ ॥ ದುಗುಡವ್ವೋವೊಣ್ವಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯು|ಕಡುಹುಗಳತನಿ
ಹೊಗೆಯುರಾಯರ|ಮೊಗಪನೋಡ್ವೈಕೀರ್ತಿಕಾಮುಡಿಕವಿದಕತ್ತಲೆಯೊ॥
ಬಿಗಿದಭೀತಿಯುವೋರೆಗಳಸೂ|ರೆಗಳುಸವಿಮಾತುಗಳುಸೋನೆಯೊಸೊ
ಗಸುಕಾದರುನಿಂದನಿಲಪನುಕರ್ನನೋಡೆಂದ ॥೨೪॥ ವಿಗಡತನವನುಪಹಿ
ಲದಲಿಕೈ|ಮುಗುಪಿಕಳದನುಸೂಸಕದಹೂ|ಣಿಗತನದಸೊನ್ನಾರವಿದ್ಯರ
ಸಾಹಸೋನ್ನತಿಯಂ ॥ಸೊಗಸುಹುಟ್ಟಿಸಲಿಪರಸವಾ|ದಿಗಳಸಿವರವಿಜಾ
ಯಿಗಳನಂ| ಬುಗೆಯುಕೆಣದಪಾಡಕಾರರಕರ್ನನೋಡೆಂದ ॥೨೫॥ ನಡು
ಹುತೆಡಹುದಪಟ್ಟದಾನೆಯು । ಮಿತಿಯುಕೊಯ್ಯರೆಜೀಯರಣವಿವ । ಗಧ
ಪುನನುಗಿದುರಾತ್ರಿದೈತ್ಯರಿಗಿದುವೆನಡುಹಗಲು॥ವ್ಯಡನನೊಡನವಸರಕೆ
ಬಗೆಯದ । ಕಡುಹುಕಾರರುನಿನ್ನವರುಕೆಡೆ । ನುಡಿದುನೋಯಿಸಲೇತ
ಕೆಂದನುಕರ್ನಕುರುಪತಿಗೆ ॥೨೬॥ ತಾಗಿವಜ್ರವುಮುಕ್ಕಗಳವಡೆ । ಸಾಗ
ರವಹೊಗಲೇಕೆಗಿರಿಗಳು । ಹೋಗಲಿನ್ನಾವಮಾತುವಿಹಾರಿದೈತ್ಯನುಪಟ
ಳವ॥ ಈಗಪಾಣಿಸುನಮ್ಮಸುಭಟರು|ಯೋಗಿಗಳವ್ವೋಲ್ದಂಡಹೀನರು|
ಬೇಗವಾಡಿನಮ್ಮರಿಪುವನುತರಿದುಬಿಸುಡೆಂದ॥೨೭॥ ಕಳದವಿಾಸಲುಶಕ್ತಿ
ಪಾರ್ಥನ । ತಲೆಗೆಬೈಬಿಟ್ಟಹುದುಯಿಾಗಳ । ಕಳೆದೆನಾದಡೆಮುಂದೆಫಲು
ಗುಣನೆನ್ನಲೆಕ್ಕಿಸನು ॥ ಉಳಿದಬಾಣಂಗಳಲಿದೈತ್ಯನ । ಗೆಲವುದಿರಿದಿದಕಾ
ವಹದನೋ| ತಿಳಿಯಲರಿಯನುಜೀಯಯೆಂದನುಕುರುಪತಿಗೆಕರ್ನ॥೨೮॥
ಈಗಲೀದಾನವನಬಲೆಯಲಿ । ತಾಗಿಸಿಲುಕಿತುನಮ್ಮವೋಹರ । ಮೇಲೆಫ
ಲುಗುಣವಾರುಗೆಲುವರುಮರಣತಮಗಾಗೆ ॥ ನೀಗಕಳಕೊಲೆಗಡಿಗನನು
ಜಯು । ವಾಗಲೀಗಲುಮುಂದೆನರನು|ದ್ರೋಣಕಾರ್ಯವೆವುಟಿಕಿತ್ಸೆಯುನೆಂ
ದನವನೀಶ ॥೨೯॥ ಆದಡಮರವಿರೋಧಿಯುಸುವನು । ಸೇದುವೆನುಸರಿಸದ
ಲಿಸಿಧರೆ । ನಾದುವೆನುಸಿಟ್ಟೊಡಲರಕುತವಲಿಳಿದಿಗುತಟವ ॥ ಕಾದುವ

ುನಪ್ಮವರುಕೆಳಚಿದ । ಕೈದುವನುಕೈವಶವಮಾಡಿವಿ।ನೋದವನುನೀ
ನೋಡಿಯೆಂದನುಕರ್ಣನಸಂಗೆ ॥೩೦॥ಇತ್ತಲೈದನುಜೇಂದ್ರಕದನವ।
ತ್ತಲಿತ್ತಲುಗುರುವಸುಭಟರ।ಕತ್ತಲೆಯೊಳೋಡಿಸಿದಕಡುಹನುತೋ
ುನಂವೊಡನೆ ॥ ಮೃತ್ಯುನಿನಗಾನೆನ್ನೊಡನೆತಲೆ। ಯೊತ್ತಿನೋಡೆಂದ
ುತಬೊಬ್ಬಿರಿ।ವುತ್ತದೈತ್ಯನತರುಬಿದನುಬಲವೆಲ್ಲಬೆರಗಾಗೆ ॥ಎಲವೋಗಂ
ತಸುವಹೆಕಣಾಸೀ।ಮುಲತುನಿಂದುದುಸಾಲದೇಸುರ। ರೊಳಗೆಮುಲತರಸೀ
ುವೆನುಮಾನವೆರವಾಡೇನೂ ॥ಕಲಿತನಕೆಮೆಚ್ಚಿದನುಅಳಿದರೆ।ಮಳೆಯ
ಹುದೇಕೀರ್ತಿಯಿಾಬಲ। ದೊಳಗೆದಿಟ್ಟನುಕರ್ಣನೀನೆನುತಸುರಮಾರಾಂ
ತ ॥೩೧॥ ತಾನೆತನ್ನನುಹೊಗಳಿಕೊಂಬರೆ।ಮಾನಸಿಧಿಯಾದವರುಸಾಕೀ।
ಮಾನವರಗರುವಾಯಿಭಾರಿಯಭಂಡವಿದ್ಯಗಳು ॥ ವಿನುಹೊಸತೆಂತೇತು
ರೆಸಂ।ಧಾನವುಳಿದಗ್ಗಳಿಕೆಗಳನೀ । ನಾನಬಲ್ಲರೆಬಿಲ್ಲಹಿಡಿಹಿಡಿಕಾಣಲಹು
ದೆಂದ ॥೩೨॥ ಘಡತುಆರಿಸಿನುಡಿವಜೆಂಹೆಯ।ಹೆಡತಲೆಯೊಳುಗಿವೆನುಕ
ಶಾಕೇ।ಳ್ಗೊಡಿಕಿತನ್ನಲಿಬದುಕುವವರಾರಿಂದ್ರಯಮರೊಳಗೆ ॥ಕಡುಹು
ಗಾರರುಗರ್ವವಿಷಗಾ।ುಡವೆನೆನ್ನಲಿನೋಡುನೋಡೆನು ।ತೊಡನೊಡ
ಶೆರಮಳೆಯಕರದನುಪವನಸುತಸೂನು॥೩೪॥ ದಾನವರಥಕ್ಕಡರುದೈ
ತ್ಯದ।ದಾನಶೀಲರುಘಾಯವನುಗಿರಿ।ಯಾನಬಾರದುಮುಷ್ಟಿಬಲವೆಗ್ಗಳರು
ತ್ವದಲಿ ॥ ಈನಿರಂತರಬಾಣರಚನೆಯ।ನೀನುನೋಡಭ್ಯಾಸವಿದನನು।
ತೀನಹೇಳುವೆಲೇಸೆನುತಕಲಿಕರ್ಣತೆಗದೆಚ್ಚ ॥೩೫॥ಹಾರಿದವುಗರಿಸಹಿತ
ನೇಹದ।ದೋರುಗುಳದಂಬುಗಳುನೆತ್ತರ।ಜೋರುದುಸಗಿತುಬೆಗಡಜನ್ವುಗಿ
ರಜಿಗಿಯರಾಕುಳದ ॥ ವಿರೆಬಾಯ್ಗಳಖಂಡದಿಂತೆಯ। ಸೂರೆಗೊಂಡವು
ಂದಣಂಬುಗ।ಶಾರೆನೀವರ್ಣಸಲುಕರ್ಣಘಟೋತ್ಕಚಾಹವನ ॥ ತಾರ
ಕನಕೈಭಟನಜಂಭನ।ವೀರಮಹಿಷನಕಾಲನೇಮಿಯ।ತಾರಕಾಕ್ಷನಕುಂ
ಭಕರ್ಣನಗುಹನರಾವಣನ॥ ಆರುಭಟೆರಣದುಬ್ಬಟೆಯಜ।ರ್ಝರತನ
ವನೊಬ್ಬನಲಿಕೈ। ವಾರವೇನೆರೆಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದುದುಸುರಸ್ತೋಮ॥
ಲುವಡಸುರನಮುಂದೆಕರ್ಣನೆ।ನಿಲುವುಬೇಹುದುಕರ್ಣನುರುಬೆಗೆ।ನಿಲು
ವಿಡೀಯಮುರಾರಿಗೊಪ್ಪುವುದೈಮಹಾದೇವ ॥ ಉಳಿದಭೂರಿಯಬಣಗುಗ
ುವೆ।ಗ್ಗಳಿಯರೇಸಂಗ್ರಾಮದಲಿಕುರು । ಬಲದೊಳಗೆನೋಡಿದರೆಸರಿಯ
ಸುಭಟರಿಲ್ಲೆಂದ ॥೩೮॥ ಎರಡುಬಲರಿವರಿಬ್ಬರಾಹವ।ದುರುವಣೆಯನೇ
ನೋಡುತಿರ್ದುದು।ಸುರವಿಗಿಲುಕಾಡಿದರುಶಿವಶಿವಭಾರಿಯಂಕವಲೆ ॥ ಸರ
ುತೀರಲುಸುರಗಿತೋಮರ।ಪರಶುಹಿರಿಯಬ್ಬಣದಲೀತನು । ಅರಿಯನಿ
ಟ್ಟಿಡೆತರಿದುಪರಿಘದೊಳಿಟ್ಟನಿನಸುತನ ॥೩೯॥ ಒಗುವಕಿಡಿಗಳಬಾಯಧಾ

ರೆಯ|ಹೊಗರಹೊಗೆಗಳಸೆಗಳನುರಿನಾ |ಲಿಗೆಯಭೋಂಕಾರವದವು
ಮೊಸೆಶೂಲವೈತರಲು ‖ ನಗುತವೂರಂಬಿನಲಿಕೈದುವ|ತೆಗಸಿದನುನೆರ
ಹತ್ತುಶರದಲಿ|ಹಗೆಯಹೇರುರದೊಳಗೆಹೂಳಿದುಕರ್ನಬೊಬ್ಬಿರಿದ ‖೪೦|
ಪರಿಘದಲಿಕರವಾಳದಲಿಮಿಗೆ | ಬೆರಸಿದರೆಗಿರಿತೆರಳಬಲ್ಲುದೆ|ಹರವುಹಾದ
ವಾವಸತ್ವವೊದಾನವೇಶ್ವರನ ‖ ಅರಿಯುಶರಹತಿಗೊಡಲುನೆರೆಜ|ರ್ಝರಿತ
ವಾದುದುನೊಂದುದೀಬಲ| ಬೆರಸಿಪರಿಘದಲಿಟ್ಟನಂಬುಜಬಂಧುನಂದನನ|
ತಿರುಗುತ್ತೈತಹಪರಿಘಕಾವೆಡೆ|ಗಿರಿಗಳಡಿಮೇಲಹುವುನಾವಿಂ|ನರಸಹೇಳ
ವದೇನುಕರ್ನನಬಾಹುವಿಕ್ರಮವ ‖ ಪರಿಘವದುನೆರೆಮಾಯವಾದುದು
ಯರಡುಶರದಲಿಸಾರಥಿಯುನಿ |ಟ್ಟೊರಸಿದನುಹದಿನೈದುಶರದಲಿರಥದಕ
ದುರೆಗಳ ‖ ಸಮರಸಾಧನಸಮೆಯೆಕೋಪದ|ತಿಮಿರಗರಿಗಟ್ಟಿತುಮಹಾ
ವಿ|ಕ್ರಮನಚಳಕವನೇನಹೇಳುವೆರಥದಬಳಸಿನಲಿ ‖ ಸಮತಳಸಿಕೈದುಗ
ಳಮಳೆಯನು|ದ್ಯುಮಣಿತನಯನಮೇಲೆಕರದನು|ನಿಮಿಷದಲಿಪರಿಹರಿಸಿ
ದೈತ್ಯನನೆಚ್ಚನಾಕರ್ನ‖೪೩‖ ತೂರಿದವನಿರೆಹೊಟ್ಟೆಘಾಳಿಗೆ|ಹೋರಿದ
ರೆಕುಲಗಿರಿಯಬಯಸಿಕೆ|ಜಾರುವುದೆನಿನ್ನೆಸುಗೆನಂಮಿಾಯುಭಯಕಟಕದ
ಲಿ ‖ ತೋರರಿಲ್ಲೆಣಜಗದೊಳೋಲೆಯ|ಕಾರನೀನಹೆಯೆನುತರಿಪ್ರಬಲ
ಸೂರೆಗಾರನುಕವಿಸಿದನುಕಲಿಕರ್ನನಾಖಳನ ‖೪೪‖ಫಡದೊರಾರಿಸಿನಿಂದ
ರೊಡಲಿ|ಕ್ಕಡಿಯಮಾಡುವೆನೆಲವೊನಿನ್ನಯಗಢಣೆಗರಕರೆಕಾಯ್ದುಕೊ
ಳಲಿಸುಯೋಧಸಾದಿಗಳ‖ ಮಡಮುರಿದುವೋಡಿದರೆಗಕುತಪ|ಕುಡಿಸು
ನುಖಂಡೆಯಕೆನುತಕೊಲೆ | ಗಡಿಗಸೌಕಿದಡಿದಿರಬಿಟ್ಟನುಕರ್ನಕೆಲಸಿ
ದ‖೪೫‖ ಅಹಹಶಿವಶಿವದೈತ್ಯರಾಹು|ಗ್ರಹಣವಾಯಿತೆಕರ್ನಸೂರ್ಯನ|ವ
ಹಿಮೆತಗ್ಗಿತುಕಟಕಟಾಯೆಂದೆನುತಬಲಬೆದರೆ ‖ ಅಹಿಸನುಪಟಳಕಳು
ಕೆಲದಲಿ|ಮಿಹಿರನಂದನನಿಂದನಂಬಿನ|ಲಹರಿನುಸಗಿತುಖಳನಕಡುಗವನ
ಷ್ಣಕೆಕಡಿದ ‖ಜಾರಿವರಿದನುದನುಜಮುಡ್ಡು ಕ|ಶಾರಿಯಲಿಕರ್ನಾಸ್ತ್ರಧ
ರಾ |ಸಾಗರದಲಿವ್ಯೈನೆನದುಹೊನಲಿಡುವರುಣವಾರಿಯಲಿ ‖ ಆರಿವನುಹ
ಡಿಂಬಿನಿಚ್ಚಯ | ಚಾರುಭೀಮಜನೀತಲಾರುಬ|ಕಾರಿನಂದನನೆನಲುಬಲ
ರುಳಸುರಮಯವಾಯ್ತು ‖ ನಣದನಶ್ವತ್ಥಾಮನನುತ|ಕ್ಷಣದಲಸುರನ
ಶಾಗಿದ್ರೋಣನ|ಕೆಣಕಿದನುದುಶ್ಶಾಸನನಮಸೆಗಾಣಸಿದಕೃಪನ ‖ ರ
ದೊಳೋಡಿಸಿಮುರಿದುಕರ್ನನಕೆಣಕಿನಿಂದನುಮತ್ತೆಸಮರಾಂ | ಗಣ
ಚೌಪಟಮಲ್ಲನಿತ್ತನುಪಡೆಗೆತಲ್ಲಣವ ‖೪೮‖ ಬರಿಯಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಲಿಕರ್
ನ|ಮರೆಯಹೊಕ್ಕವುಕರ್ನನೀತನ | ತರುಬಿದನಲಾಶಕುತಿಯಾವೆಡೆಯೆ
ದುಕೆಲಕೆಲರು ‖ ಕರುಬತನವೇಕಕಟಪುಣ್ಯದ|ಕೊರತೆನಮ್ಮದುಕನ

ೇಗುವ|ಯಿರಿತಕಂಜುವ|ದಾನೆಬಾಹಿರರೆಂದುರುಳಿಚಿದರು||೪೯|| ಕಾರಿಸು
ೆನವನನುವಮಿಗೆವೈರಿದ್ರೋಣನಿಂದರೆನಿಮ್ಮುಷಹಲುಬಾ|ರಾರದಿರಿಕಳ್ಳೇ
ುಕಾರನಕಡಿದುಹರಹುವೆನು || ಜಾರದಿರಿಯೆನುತಭಯಹಸ್ತದ | ತೋ
ತುಡುಕಿದನುಗೃಧಾಳಿಯು|ತೂರುಗಿಡಿಗಳತುಡುಕಿದುರಿಯುವುಹಾಸ್ತ್ರವ
ುಕರ್ನ || ೫೦||ತಳಿತಕಿಡಿಗಳಕ್ಕೆದುವಿನವೈರಿಥ್ರುಳದಧಾಳಿಯೊಳುಭಯದ
ಲದ|ಗ್ಗಳದಹರುಷವಿಹಾರಶರಧಿಯುಕಾಲವೆಯೊಳಾಯ್ತು||ಬಳಿಯುಚೌ
ಗಳೆನೆಯೆರಾದ್ರಾ|ವಳಿಗಳಣಸಿನಹೊಗರನುಗುಳುವ | ಹೊಳೆದಧಾರೆ
ುಭಾರಿಯುಸ್ತ್ರವತೂಗಿದನುಕರ್ನ ||೧೫|| ಕಾಯುಲಾವರೆದನುಜಕರಚ
ರು|ಲಾಯತಾಕ್ಷನನಿಂದುಬದುಕುವು| ಪಾಯವುಳ್ಳಡೆಬೇಗಬೆಸಗೊಳುಭೀ
ನೃಪಲುಗುಣರ ||ಆಯುಧಕೆಕೆರವಿಟ್ಟೆನೈನಿಂನಾಯುವವಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂ
ಬನ|ತಾಯನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದುಶಕ್ತಿಯೊಳಿಟ್ಟನವನುರವ || ಅರಿದನುಪರಿ
ಹರಿಸುವನುಜಂ|ಭಾರಿಕೊಟ್ಟನುಕಮಲಭವಕಾ|ಮಾರಿಗಳಿಗುಬ್ಬಸದಕ್ಕೈ
ದುವನೀಗಳಿಂದಿವನು ||ಧಾರೆಯಲಿಥಳ್ಳಿಸುವಕಿಡಿಗಳ|ಭೂರಿಯಾಯುಧವ
ಸುರನೆದೆಯನು| ಹೋರುಗಳದುದುಹಾಯ್ದುಹೋದುದುಅಸುರಕಳೇಬ
ರವ||೫೩||ಅರಿಬೊಬ್ಬಿರಿವುದನುಕಂಡುದು|ಧಾರೆಕಣೆಯನುಅಸುರನಸುಬ
ಲು|ಭಾರಿಯೊಡಲೊಳುವುಡಿದುಬಿದ್ದುದುಬಿರಿದಗಿರಿಯಂತೆ || ತೇರುತುರ
ಗಪದಾತಿಕರಿಘಟೆ|ವೈರಿಬಲದಲಿಯುಸುರನಿಂದವೆ|ಶೀರಿತೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿ
ಯುಸುರನುಬಿದ್ದಭಾರದಲಿ||೫೪||ತರಣಿಯುೌರಸಪುತ್ರನೀತನ|ಕರಿಯಿರು
ಳುಮಯುನಾಮದೇವರ | ಕರುವಿನಂದದೊಳಸುರನಿದಿರೊಳಗಾರಿಗವಮಾ
ನ||ಅರಸಚಿತ್ರೈಸೇನಹೇಳುವೆ|ನುರತರದವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯುಮಿಗೆ|ವೊ
ರದುವಿದುಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರದಂತೆಕುರುಸೇನೆ ||೫೫|| ಕುರುಬಲದಕಳಕಳ
ದಹವಣ|ಲ್ಲರಿಬಲದಸಂತೋಷವಿದುಮುರ | ಹರನಮಂತ್ರವುಜೇಯಸೂ
ಳೈಸಿದನುಭುಜಯುಗವ||ಗರಳವಿಲ್ಲದಕುಪಿತಫಣಿಹಲು|ವೊರದುಮಾಡು
ವುದೇನುಕರ್ನನ| ನೊರಸಿದೆವುಹೋಗೆನುತಸಂತೈಸಿದನುಪಾಂಡವರ ||
ಸಾರಿದನುಶರಮುಂಚವನುಭಾ | ಗೀರಥೀನಂದನನುಕರ್ನನ | ಬೇರುಹರಿ
ದದ್ರುಮದವೋಲ್‌ಗತಶೌರ್‍ಯನಿನ್ನೆನುತ || ಭಾರಿಯಾಳ್ದದ್ರೋಣನಿಂತನು|
ಶೀರಿದನುವರಪಾಂಡುಸುತರಿಂ | ನಾರಮುರಿಯುರುವೀರನಾರಾಯಣನ
ಕರುಣದಲಿ || * * * * ||೫೭||

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ|| ಸೂಚನೆ|| ಇರುಳುಸಮಯದೊಳುಭಯರಾ
ಯರ|ಗುರುವಿರೋಧಿಮಹೀಶಸೇನಾ | ಶರಧಿಯುನುಕಲಕಿದನುಗೆಲಿದನು

ಮುಕುಟವರ್ಧನರ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪನಿಂ ।ಕಾಳವೆ
ಗಾಳನುವಿಭಾಡಿಸಿಲೀಲಗರಿಯೊಡೆ । ಯೊಕ್ಕದೆಸೆಖಳನೊಡಲುಸಿಡುಗೆಡೆ
ಯೆ ॥ ಕಾಳಗದಕೈಚಳಕದವರು।ಬ್ಬಾಳುತನವನುಕೆಡಿಸಿತಿಮಿರದ। ಧಾಳಿ
ತೆಗೆದುದುಬಿಗಿದಕತ್ತಲೆಮೊಗದುದಂಬರವ ॥೧॥ ಇನ್ನುಬದುಕಿದೆವಮ್ಮ
ರಕ್ಕಸ।ಕುನ್ನಿಯುಳಿಗವಡಗಿತೆಂದೇ। ಪಿನ್ನವರಸುಮ್ಮಾನಪುಕ್ಕಿತುಸುಕ್ಕಿ
ತತಿಭೀತಿ ॥ ಇನ್ನುಸಡಿಫಡಸೋತೆದನುಜರ।ಬೆಂಸೊಳಗಿಡವುಕರುಳನಾ
ಹವ।ಕೆನ್ನತನ್ನನುಬಿಡಿಯೆನುತಘರ್ಜಿಸಿತುಪರಿವಾರ ॥೨॥ ಅಂಧವಣಕೆಮ
ನದಲ್ಲಿಪಯಣದ ।ಮುಂಗುಡಿಯುದುವ್ವಾಳಿಕೈಯಲಿ।ಸಿಂಗವಾಯಿತುಸಮ
ಯವೆಡೆತೊಟ್ಟಿನಲಿಸುಭಟರಿಗೆ ॥ಕಂಗಳನುಕಾರಿರುಳರಕ್ಕಸಿ।ನುಂಗಿದಳು
ನಾವೇನನುಸುರುವೆ।ನಂಘವಿಸಿಕಡುಗಲಿಗಳಿರಿದಾಡಿದರುತಂವೊಳಗೆ॥೩॥
ಒಳಗೊಳಗೆಹೊಯ್ದಾಡಿಹೊರಳುವ। ಬಲುಭಟರನಗಿದೊಗುವಕತ್ತಲೆ ।
ಯುಳುಕಿಸಿತುಕೋಲಾಹಳದಭಯಚಾತುರಂಗದಲಿ ॥ ಬಲಿದತೂಕಡಿಕೆಗ
ಳುನನುಬದ।ರೊಲವುಹಚ್ಚಿದಝುಳದಝೊಂಪಿಮಿನ।ಬಲೆಗೆಸಿಲುಕಿದಬಲವ
ನಜು ನದೇಮಸೇಕ್ರಿಸಿದ॥ ಶಿವಶಿವಾಬಲುಬಳಲಿರೆಂದಾ।ಹವದೊಳಗೆಕಡುಗ್ಗೈ
ದುನೂಕಿತು।ಬವರವುಬ್ಬಿದತಿಮಿರವಳಯದಲಿಸಾಕುರಣವೆನುತ ॥ ದಿವಿಜ
ಪತಿಸುತಸೆದ್ಧಸೇನಾ।ನಿವಹದಲಿಸಾರಿದನುಲಗ್ಗೆಯ।ರವವನಿಲಿಸಿದನಖಿಳ
ಘನಗಂಭೀರನಾದದಲಿ॥೪॥ಬಳಲಿದಿರಿಹಗಲಿರುಳುಕಾಳಗ।ದೊಳಗೆಕೈಮಾ
ಡಿದಿರಿಕಗ್ಗ।ತ್ತಲೆಯುಬಲುಬಂಧಿಯಲಿಸಿಲುಕಿತುಕಂಗಳಂಘವಣೆ॥ ನಳಿನರಿ
ಪುವುದಯದಲಿಬೆಳುದಿಂ।ಗಳಲಿಕೈದುವಕೊಳ್ಳಿನಿದ್ರೆಯ । ಸಿಳಿಯಬಿಡಬೇ
ಡೆಂದಸೇನೆಗೆಸಾರಿದನುಪಾರ್ಥ॥ ನರನಮಾತಿಮ್ಮನ್ನಿಸಿದ್ರಾ। ಭರದಭಾ
ರಿಯಹೊರೆಯಲಿದ್ದರು।ವರಗಿದರುಸಡಲಿದವುಧನುಕೈದುಗಳುಕೈಗಳಲಿ॥
ನೆರೆದುಸುರನ್ಯೆಹಾಳಿಗಳಸಿ।ಬ್ಬರದಮೊರಹಿನಮುರಿದಗೋಣಿನ।ಕನದತ
ಲಗಿಂಬುಗಳಕಾಲಾಳೊರಗಿತವನಿಯಲಿ ॥೫॥ಬಲದುವಡಲನುಮುರಹಿಬರಿ
ಕೈ।ಗಳನುದಾಡೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪಶ್ರುತಿ ।ಬಲಿದನಾಸಾಪುಟದಜೋರಿಡಕಗ್ನ
ಪಲ್ಲವದ॥ತಳತಸಿದ್ರಾಸನನೆರಮು।ಕ್ಕಳಸಿಧಟ್ಟಯೊಳರದುಕಪೆಯಿಂ।
ದುಲಿಪತುಂಬೆಯುಘರದದಂತಿಗಳಸದುದೊಂಗ್ಗಿಸಲಿ ॥೬॥ ಬಾಯಲೊದಳೆಗ
ಳಳಯೆರುಝುಗೆಹಳು । ವಾಯುಮಿಗೆತ್ತುದಿಖುರವಸೂರಿನ । ವಾಜಿಗಳನೆರೆ
ನೊಟಿದಾಲಿಯುಮಿಡಿಕಿದವಯವದ ॥ ಲಾಯದಲಿಲಂಬಿಸಿದವೋಲುವ। ಸ
ನಾಯುಜದನಾಳೆಸದುವಗದ । ರಾಯರಾವ್ತರಮುಕುಟಮಣಿಮುರಗೊ
ದನೋಲೈಸೆ ॥೭॥ ಪಲಿದಕಾಂತೆಯುಕೂಡಮನ್ಮಥ।ಕಲಹದಲಿಬೆಂಡಾದ
ಕಾಂತೆಯು।ಕಲಶಕುಚಮಧ್ಯದಲಿಮಲಗುವವಿರಾಟರಚನೆಯಲಿ॥ಬಿದಸ

ಮುರಕ್ರಮದಲಿರೆವೆ | ಗ್ಗಳಗಜಾರೋಹಕರ ಕುಂಭ | ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೊರ
ಗಿದರು ನಿದ್ರಾಲುಳಿತಲೋಚನರು ||೧೦|| ಕಲಹವನು ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡ |
ಪ್ಪಳಿಸಿ ಹಳುಹಳುಪುತ್ತು ಬಾಯುಕು | ಬಳರೆ ಭಟರಾ ಸೊಳುಜಾಗುಯುನು
ತ್ತುಲತಿರಥರು || ತೊಲಗದಿರಿ ತಿನ್ನ ಡಗನಹಿತರ | ಕುಲದ ಸೆತ್ತರ ಕುಡಿಯೆ
ನುತ ಕಳ | ವಳಿಸಿತೆರದೊಪ್ಪಿ ನಲಿಸು ಭಟರು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧|| ಎಳೆ
ಮಿಡುಕದೆರತೊಡ್ಡುಲೇಪದ | ಜಲದವೊಲು ನಿದ್ರಾಸಮುದ್ರದಿ | ಮುಳು
ಗಿಝೊಂಮಿನಝುಡಿತೆಯಲಿ ಝೋಂಪಿಸಿದುದರಿಜಾಲ || ತಳಿತ ಮರವೆಯ ಸಾ
ಯುದಲಿಕ | ಣ್ಣೊಳಗೆ ಕವಿವ ಗುರೂಪದೇಶಾ | ವಳಿಯವಲು ಮೈದೋ
ರಿದವು ಹಿಮರುಚಿಯ ರಶ್ಮಿಗಳು ||೧೨|| ದಣಿದುದತ್ತಲು ರಣವ ನಿದ್ರಾ | ಗಣಿ
ಕೆಯರರರ್ಥಿಯಲಿ ರಿಂಗಣ | ಗುಣವನನಹದುಳಿಸಿತು ತಿಳಿದುದು ಝೋಂ
ಪಿನುಂಮುಹವ || ರಣವಸಾಗಲೆ ಕಾಣುಬಹುದೆಂ | ಬಣಕಿಗರನೆಬ್ಬಿಸುವವೊ
ಲುಸುಳಿ | ದಣಿದು ಹೊಗರೆದ್ದುದು ಸಗಾಢದಲುಭಯ ಪರಿವಾರ ||೧೩|| ಬಾ
ಡಿದವು ತಾರೆಗಳು ಮಿಗೆ ತೆಗ | ದೋಡಿದವು ನೈದಿಲೆಗಳಂಬುಧಿ | ಝಾಡಿವಾ
ಡಲು ಬೆರಸಿದವು ಝಷಮಕರ ಕರ್ಕಟನ || ಕೂಡೆ ಸಾಲಿಟ್ಟಖಿಳದೆಸೆಗಳ |
ವೀಡಿರಿದು ಕುಡಿಕುಡಿದು ಬೊಬ್ಬೆ | ಟ್ಟೋಡುತಿರ್ದುವು ಸಾಲ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ
ಲಿ ಚಕೋರಿಗಳು ||೧೪|| ನಳಿನ ಗೊಳದೊಳಗೊಂಕಿದವು ನೈ | ದಿಲೆಗಳಲಿ ತ
ನಿವೋಗ ತುಂಬಿಯು | ಕಳಕಳಕೆ ಬೆಚ್ಚಿದವು ಬಿಗಿದುದು ಕೂಡೆ ತಿಳಿಗೊಳನ ||
ಝಳಕೆ ನೈರಿಸದೆಳೆಲತೆಯ ಸೆಳ | ಲೊಳಗೆ ಸಿಂದವು ಬೇಗಬಲುಹಿಂ | ದಳುಕಿ
ಮಾಮಲ ಮರುಗುತಿರ್ದುವು ಚಕ್ರವಕ್ಕಿಗಳು ||೧೫|| ವಿನುತ ಸುಕವಿಯ ಸೂ
ಕ್ತಿ ತಾಗಿದ | ಮುನಿಯ ದಂತಃಕರಣದಂತಿರೆ | ಹೊನಲುವರಿದವು ಚಂದ್ರಕಾಂ
ತರಸಾಲ ಶಿಲೆ ಕರಗಿ || ಮನದ ಕತ್ತಲೆ ಗುರುವರನ ವಾ | ಕ್ಯನಲಿ ತೊಲಗುವ
ವೋಲು ತುಂಬಿಯು | ತನತನಗೆ ನೂಕಿದವು ವಿಕಸಿತ ಕೈರವಾದಿಗಳು ||೧೬||
ವಿರಹಿಜನದೆದೆಗಿಚ್ಚು ಮನ್ಮಥ | ನರಸುತನದಭಿಷೇಕ ಘಟತಾ | ವರೆಯ ಕ
ಗ್ಗೊಲೆ ಕಾಬ ಸುತ್ಪಲವನವಿದೂಷಕನು || ಹರನ ಹಗೆಯೊಡ್ಡಣ ವಿಲಾಸಿನಿ |
ಯರ ಮನೋರಥ ಫಲವೆನಲು ಮಿಗೆ | ಮೆರೆದನುದಯಾಚಲದ ಚಾವಡಿಯೊ
ಳು ಸುಧಾಸೂತಿ ||೧೭|| ತಳತತಂಪಿನ ತಂಗಬಿರತೊರೆ | ಯೊಳಗೆ ತೇಕಾ
ಡಿದುದು ಬಲದ | ಗ್ಗಳದ ಬಳಲಿಕೆ ಬೀಳುಕೊಂಡದು ಬಲಿದುದಂಘವಣೆ || ಬ
ಲಿದು ಬರಿಕೈ ತೂಗಿಕವಿಗಳ | ಸಿಲುಕಿದವು ಕರಿನಿಕರ ಹಯುವಿ | ಲ್ಲಳವೆನಲು
ಕೊಡಹಿದವು ವಳಯವ ಸಖಿಳ ಹಯನಿಕರ ||೧೮|| ತುರುಬ ಬಲಿದೊಳಗೊಂ
ಕಿವೊನೆಮುಂ | ಜರಗನಳವಡಿಕ್ಕೆ ಸುತ್ತೆನೊ | ಳರುಕಿ ಬಿಗಿದು ಕಠಾರಿ
ಧಾರದ ಗೊಂಡೆಯನು ಕೆದರಿ || ವರಗಿದೆಡಬಲದವರನೆಬ್ಬಿಸಿ | ಜರದು ಮೀ

ಳೆಯಗೊಂಡುಕೈದುವ । ಶಿರುಹುತಾಯುತವಾಯ್ತು ಪಡೆಯರಡರೊಳ್ ಪಾಯದಳ ॥ ೧೯ ॥ ಬಿಗುಹನೇರಿಸಿಮತ್ತೆ ತುರುಗಾ । ಳಿಗಳನೆಲ್ಲವರಾವುತರುಹೊರ । ಜೆಗಳಜೋಡಿಸಿತಾಗಗಜದಲಿಜೋಧರನುವಾಯ್ತು ॥ ಬಿಗಿದುಕೀಲಚ್ಚುಗಳರಥಿಕಾ । ಳಿಗಳುಮೇಳೈಸಿದರುಕೈದುವ । ನುಗಿದುಕಾಲಾಳುರುಬಿನಿಂದುದು ಕದನಕನುವಾಗಿ ॥ ೨೦ ॥ ಚೂಣಿತೆಗೆಯಲಿಮಿಸುಕಿದಡೆನೃಪ । ಸಾಣೆಬರಿದೇಕಾಳುಕುದುರೆಯು । ಗೋಣನವರಿಗೆಮಾಶದಿರಿಕೌರವನಥಟ್ಟನಲಿ ॥ ದ್ರೋಣನಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಕನುರಣ । ದಾಣಗಸುಕಲಿಭೀಮಪಾರ್ಥರು । ಕಾಣಬಹುದೋಕರೆಯೆನುತಘರ್ಜಿಸಿದನಾಚಾರ್ಯ ॥೨೧॥ ಬಿದಿರಿದರುಕೊಯ್ದಲೆಗಳನುಕಾ । ರಿದರುಕರುಳನುಕುಸುರಿಖಂಡದ । ಕದಡುಗೈಗಳಚೂಣಿಮಸಗಿತುತಾರುಥಟ್ಟನಲಿ ॥ಕದಡಿದವು ಬಲವೆರಡುಕಲ್ಪದೊ । ಳುದಧಿಮೆರವಂದದಲಿಮಾರಾ । ಳೊದಲಿಕವಿದುದುಮುಭಯಸೇನೆಯೊಳರಸಕೇಳೆಂದ ॥೨೨॥ ರಥವಸಂತೈಸಿದನುನಿಜಸಾ। ರಥಿಯುಬೋಳೈಸಿದನುಬಳಿಕತಿ ।ರಥಮಹಾರಥರುಗಳಿಗಿತ್ತನುರಣಕೆವೀಳೆಯುವ ॥ ಪೃಥೆಯಮಕಳ್ಕಕರೆಯೆನುತನೃಪ । ಪ್ರಥತಿಬಲವನುತನಿಗೆಡರಿವಿ । ಮರ್ಥಿತರಿಪುಶರಬಲವಹೊಕ್ಕನುಬಿಟ್ಟಸೂಠಿಯಲಿ॥೨೩॥ ರಾಹುವೆತ್ತಲುಬಲಿದತಾರಾ । ವ್ಯೂಹವೆತ್ತಲುದಳ್ಳುಸುವರೆವ । ರಾಹವೆತ್ತಲುತನಿರಸದತೃಣರಾಸಿತಾನೆತ್ತ ॥ ಗಾಹುಗತಕವನುಳಿದುಕಾದುವ । ಡಾಹವವುಗುರುಭೀಷ್ಮರಿಗೆಸರಿ । ಸಾಹಸಿಗಳಾರುಂಟುಮುರಿದುದುಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ॥೨೪॥ ಉದಧಿಯುದರದೊಳಳಿವಥೆರೆಗಳ । ಸೊದವಮಂದರದಂತೆವನಕರಿ।ಕದಳಿಯಲಿಕೈಮಾಡುವಂದದಿಪರರಥಟ್ಟನಲಿ॥ಹೊದರಹೊರೆಗಡಿದಾಂಕಿದವುತೋ। ಕಿದವುಸುಭಟರಜೀವವನುಹಳೆ । ಬಿದಿರಮೆಳೆಯಲಿಮೊಳಗಿದುರಿಯುಮೋಲುರುಹಿದನುದ್ರೋಣ॥ ಹೊಕ್ಕಸಾಲರುಣಾಂಬುಮಯಕೈ।ಯಿಕ್ಕಿದತ್ತಲುಕಂಡಮಯಮೊಗ।ಗಿಕ್ಕಿದತ್ತಲುಹೆಣನಮಯತಾನೇನಹೇಳುವೆನು।ಮುಕ್ಕಿರಿಯಬಸುರಚ್ಚುಗಳನರ ।ಸುಕ್ಕಿದೊಳ್ಳ್ಕುಸದಮಹಾಭಯ।ವೆಕ್ಕಸರದಲಿಕಾಣಲಾದುದುವೈರಿಸೇನೆಯಲಿ॥೨೫॥ಹಸಿದಹೆಬ್ಬುಲಿಮಸಗಿದರೆಮೃಗ।ವಿಸರವೇನಹೆವರಸಕೇಳ್ನಿ।ಪ್ಪಸರದಲಿಪಾಳಸಿದವಂದಿನನುಗಿದನುಸುರುಗಳ ॥ ಕುಶಲರೇಭೀಮಾರ್ಜುನರುಪಾ । ಲಿಸುವಬರಿದೇಕೃಷ್ಣನದುಹರಿ ।ಹುಸಿತನವಬೆಸಗೊಂಬೆನೆಂದತಿಯಟ್ಟಿದನುದ್ರೋಣ ॥ ೨೬ ॥ ಆರುಸಾವಿರತುರಗವಂಭೈ । ನೂರುಗಜಘಟೆಸಾವಿರದಮು। ನ್ನೂರುರಥನುಗ್ಗಾಗಿಕೆಡದುದುಲಕ್ಷಪಾಯದಳ ॥ ವಿರುವಡದವರನುಪಲಾಯನ ।ಸೂರೆಗಾರನುವೈರಿಬಲದಲಿ । ತೋರಿಹೇಳುವರೆನ್ನಳವೆಧೃತ

ರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ॥೨೮॥ ಎಲೆಲೆದೊದ್ಪಗರೇಕೆಕೊಬ್ಬಿದ|ರಳವನರಿಯದೆ
ನುಗ್ಗುಮುರಿದಡೆ|ದಳದಧೊರೆಗದುಭಂಗವೇಬಾಹಿರರಹೊಯ್ಯೆನುತ॥ ವ
ಳಸರಿವನಾಯಕರನೆರೆಮೂ|ದಲಿಸಿಲಗ್ಗೆಯಲಹರಿಯಲಿಪಡೆ | ತಳಿಸಿದಗು
ಪಾಂಚಾಲಸೃಂಜಯಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯರು ॥ ೨೯ ॥ ಬಲವಕಲಿಯೇರಿಸಿಥ
ಡಾಳಿಸಿ|ವುಲಿವಪಟಹಮೃದಂಗಕಹಳಾ |ವಳಿಗಳಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿವಘನನಿಸ್ಸಾ
ಳಕಹಳೆಗಳ ॥ ತಳಿತಝಲ್ಲರಿಗಳಪತಾಕಾ|ವಳಿಯಬಿರುದಪವಾಡಿಗಳಕಳ|
ಕಳದಕೈವಾರದಲಿಕವಿದರುದ್ರೋಣನಿದಿರಿನಲಿ ॥೩೦॥ಅರಿಭಟರಥಟ್ಟನಲಿ
ಚಿರಿಸಿನ|ಬರವನೀಕ್ಷಿಸಿಪೂತುಪಾಂಚಾ |ಲರಸಗಾಢಿಕೆಲೇಸುಲೇಸೈಶಿವಮ
ಹಾದೇವ ॥ ಘೊರೆಯಲಾಬಳಿಕೇನುಪಾಂಡವ|ರರಸಿಯೈಯನುದ್ರುಪದನ
ಲ್ಲಾ |ಹರಯೆನುತತಲೆದೂಗಿಗಹಗಹಿಸಿದನುಕಲಿದ್ರೋಣ ॥೩೧ ॥ ಇರು
ಳುಗಳ್ಳನಕೂಡೆಸೇರಿದ | ನುರುಳಿನಂತಿರನೀವೆರಣದಲಿ|ತರುಬಿಕೊಂಡಿರಿ
ಹೊಯ್ವಿರಿವವಿದುಸಿಂದುನಡೆಯೊಡ್ಡಿ ॥ ಮರಳಿರೈಕೈಕೆಯರುಮತ್ಸ್ಯರು|
ಬಿರುದಸೃಂಜಯರಕಟಕಟಖೂ| ಳರುಪೃಥಾನಿಮಗೇಕೆಸಾರೆನುತಿರ್ದನಾ
ದ್ರೋಣ ॥೩೨॥ ಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನಮೇಲೆಚಾಚಿದ|ಗಲ್ಲದುಪಹಾಸದಲಿನುಡಿ
ಗಳ|ಭುಲ್ಲಣಿರೋಮಾಂಚನದಘಟ್ಟಣೆಯಚೌಕದಲಿ ॥ ಗೆಲ್ಲದಲಿಗಾಢಿಸಿದ
ಚಿತ್ತದ | ಚಲ್ಲೆಗಂಗಳನಗೆಯಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲನಿದ್ದನುಬಿಪ್ರಬಲವಲೆಕ್ಕಿ
ಸದೆಕಲಿದ್ರೋಣ ॥೩೩॥ ಕೆಣಕಿದರುಪಾಂಚಾಲನಾಯಕ|ರಣಕಿಗಳುಕೈ
ಕೊಳ್ಳದೀಸಂ|ದಣಿಸಿದರುತಾವ್ಕಡುಹುಮಿಗೆನೆನೆರಾಯರಾವುತರು ॥ ಕಣೆ
ಗರದುಹೊದ್ದಿದರುಜೋಧರು|ಕುಣಿದುಕಾಲಾಳೌಕಿತೊಂದೇ|ಕ್ಷಣದಲ
ನಿಬರನೊರಸಿದನುಜೆರಸಿದನುಧೊರೆಗಳಲಿ॥೩೪॥ ಅಡಸಿದರಿಚತುರಂಗಬಲ
ವನು|ಕಡಿದುಹರಹಿವಿರಾಟನನುಜನ | ಗೆಡಿಸಿದ್ರುಪದನಮುರಿದುವಿರಥನ
ಮಾಡಿಕೈಕೆಯರ ॥ನಡದುಬರೆಬರೆನಿಮಿಷದಲಿಯುನ |ಘಡಿಸಿಹೊಕ್ಕುದು
ಬತ್ತಿದಂಬುಧಿ|ವಡಬನನುವೊಗವಂತೆಮುತ್ತಿತುಕುಂಭಸಂಭವನ ॥೩೫॥
ಮತ್ತೆಮುರಿದನುವೈರಿಬಲದಲಿ|ಹತ್ತುಸಾವಿರಕರಿಘಟೆಯನೈ|ವತ್ತುಸಾವಿ
ರಹಯವನಿಸ್ಸಾಸಿರಮಹಾರಥರ ॥ಹತ್ತುಕೋಟಿಪದಾತಿಯನುಕೈ|ವರ್ತಿ
ಸಿದನಂತಕನವರಿಗಿವ| ರತ್ತಬಿಟ್ಟನುರಥವನಾದ್ರುಪದಾದಿನಾಯಕರ॥೩೬॥
ಆಳನೊಪ್ಪಿಸಿಜಾರದಿರಿಪಾಂ|ಚಾಲಪತಿಘಡನಿಲ್ಲೆನುತಕೆಂಗರಿ | ಗೋಲಿನ
ಲಿಹೂಳಿದನುದ್ರುಪದನಕೆಲದಬಲದವರ॥ಖೂಳಘಡಹಾರುವರುಬರುಮಾ|
ತಾಳಿಗಳುನೀವೇಕೆನಂಮೊಳ|ಗಾಳುತನನಿಮಗೆತ್ತಲೆನುತಿದಿರಾದನಾದ್ರುಪ
ದ ॥೩೭ ॥ ಹಿಂದೆನರಿಯಾಖೂಳಮರ್ಪವ|ನಿಂದುಮರದಾಸಾಕದಂತಿರ |
ಲೊಂದನಲ್ಲದನಿನ್ನತಲೆಗೆರಡಂಬತೊಡಚಿದರೆ ॥ಇಂದುನಿನ್ನಯಬಾಣತಂ

ಖುಳ|ತಿಂದವನುನೋಡೆನುತಹೊದೆಯಂ|ಬಿಂದಲಿಕ್ಕಡಿಮಾಡಿದನುಪಾಂಚಾಲಪತಿಶಿರವ ॥೩೮॥ ಧೊರೆನುಡಿದನೋಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು| ತಿರಿಗಿಯುನೆಪಾಂಚಾಲರಲಿಹರ|ನೆರಡುಸಾವಿರರಾಜಪುತ್ರರುಜರದುಜೋಡಿಸಿತು ॥ ಹರಿಬವೆಮ್ಮದುಸಾರಿನೀವಂ|ದರಸುಮಕ್ಕಳನಿಲಿಸಿಬಿಲುಗೊಂ|ಡುರವಣಿಸಿತಡದನುವಿರಾಟನುಕಲಶಜನರಥವ ॥೩೯॥ ಅಡಸಿಗಿರಿಗಳನುಂಗುವನುಬಾ|ಯ್ದುಡಿಯಿದೇಸಣ್ಣಪ್ಲವನಕಟಾ| ಬಡವಿರಾಟನನಾರುಬಲ್ಲರುದ್ರೋಣನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ನಡದುಬಿಂದುದುಕಂಡೆವಾಗಳು|ಮಡಿದನೆಂಬುದನರಿದೆವೈಬಿಲು|ದುಡುಕಿಕುಂತೀಭೋಜಹೊಕ್ಕನವರುಗಳ ॥೪೦॥ ಅವರಹರಿಬವಬೇಡಿಸೃಂಜಯು|ರವಘಡಿಸಿಕೈಕೆಯರುವರನೃಪ|ನಿವಹಯಾದವಚೈದ್ಯನಾವಾಳವರುಮಾಗಧರು ॥ ವಿವಿಧವೀರಾರವದಗಜಹಯು| ರವರಥಧ್ವನಿಜಂತ್ರವಿದುಮಿಗೆ|ಕವಿದುಕೆದರಿವಿರೋಧಿಬಲಕೆಣಕಿದುದುಕಲಶಜನ ॥೪೧॥ ಕೇಳದನುರಭಸವನುದಿಗುಕೆಂ|ಧೂಳಿಯೆನೆಕಂಡನುವಿರೋಧಿಗ|ಳಾಳಕಾಣನುಕಾಣನಿತ್ತಲುಕಲಶಸಂಭವನ ॥ ಕೇಳುನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿನೆರೆಕೆಂ|ಧೂಳಿಕಾಣನುಕಾಣೆನರಿಭೂ|ಪಾಲರನುಕೇಳರಸೆಕಂಡೆನುಕಾಲಧೂರ್ಜಟಿಯ ॥ ಅರಸುಮಕ್ಕಳುಮತ್ಸ್ಯಪಾಂಚಾ|ಲರಲಕೈಕೆಯಚೈದ್ಯಮಾಗಧ| ತುರುಕಬರ್ಬರಹಸಣಕೊಂಕಣಪಾರಿಯಾತ್ರರಲಿ ॥ ಊರಳತೊಂದೇಲಕ್ಷವುಳಿದೀ|ಕರಿವರೂಥಪದಾತಿತುರಗವ|ನರಸಲೆಕ್ಕಿಸರಾರುಬಲ್ಲರುವೈರಿಸೇನೆಯಲಿ ॥ ಮುರಿದುದಾಬಲಯಿಳೆಯೊಡೆಯಬೊ|ಬ್ಬಿರಿದುದೀಬಲವಸಜಯುದಮಳ |ಕರದುದವರಿಗೆಹರದುದಿವರಿಗೆರಜ್ಜುಸರ್ಪಭಯ ॥ ತೆರಳಿತಾಚೆಯಭಟಮುಂದಣ|ಗುರುವಣಿಸಿತೀಯೊಡ್ಡ ಕೌರವ| ರರಸನುತ್ಸಾಹವನುಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆತಾನೆಂದ ॥೪೪॥ ಭೂರಿವಿರಹಾಗ್ನಿಯಲಿಲೋಕನ|ವಾರಿಹರುಷಾಲಿಗಳಲಿರೆರಿಪು|ಮಾರಣಾಧ್ವರವೆಸೆದುದಂದುರಥಾಂಗದೀಕ್ಷಿತನ ॥ ತಾರಕಿಯತಳಿವುಗಳಕುಣಿವಸ |ವಿಸಾರಣಾನಶಿಶಿಯಡಗೆರಜನೀ| ನಾರಿತೊಲಗಲುಹೊರಟನಂಬುಜಬಂಧುನಲವಿಸಲಿ ॥ * * * ॥೪೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೦೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಪೃಥುಬಲವಗೆಲುವಲ್ಲಿಶಾಪಾ| ದಪಿಶರಾದಪಿಯೆಂಬಜಯಿಲೋ| ಲುಪನುಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ಮಡಿದನುಪುತ್ರಮೋಹದಲೀ ॥ ಪದನು ॥ ಸಾಲದೇಸಮರಂಗವಿಂದಿನ|ಕಾಳಗದಜಯನಂಮದರೀಭೂ|ಪಾಲಕನಘಟ್ಟನಲಿಮಡಿದುದುಬೇಹಬೇಹವರು ॥ ಮೇಲುಕಾಳಗನಂಮದೀಸರ|ಮೇಲೆತೆಗಸುವುದತಿಮಥನದಲಿ|ಕಾಳಹುದುಕೇಳೆಂದು ನೃಪತಿಗೆನುಡಿದನಾಚಾರ್ಯ ॥೧॥ ಅವನಿಪಾಲರುಕಂಗಳಿಂದವು|ಕಿವಿಗೆಕ

ರಿವೊಳ್ಳಿದರುಕಂಡುದ। ನವನನುನಂಬರುಕೊಂಡೆಯರನುಡಿಗೇಳಿನೆಂಬುವ
ರು ॥ ಸಿವಗೆಹೇಳದುದಲ್ಲಲೋಗರ।ಹವಣನೆಂಬೆವುನಾವುಪಾಂಡವರವರು
ನ್ನವರೆಂಬುದನುನೀನಿಂದುನೋಡೆಂದ॥೨॥ ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿವೈರಿಭಟರಿಗೆ।
ಕೆಲ್ಲಿದನುಕ್ಷಿತಿಯಸುಖರತಿಸಿಡಿ।ಲಲ್ಲಿತುಡುಕುವರಾರುಬಲ್ಲರುದ್ರೋಣನು
ರವಣೆಯ ॥ಘಲ್ಲಣೆಯಖುರಪುಟದತುರಗದ।ಹಲ್ಲಣಿಯುಹೇಷಿತದಹಗೆಯು
ದ।ಝಲ್ಲೆನಲುಕಾಳಗಕೆಕವಿದವುಕಟಕವೆರಡರಲಿ ॥೩॥ ಇಳೆಯೊಳಗದ್ಭು
ತವಿದುಕೃತಾಂತನ। ಫಲಿತಶಾಲೀವನವಮುತ್ತಿದ।ಗಿಳಿಗಳೋಗಾಢಾಂಯ್ಲ
ಯಂಬುಗಳೋಮಹಾದೇವ ॥ ನೆಳಸೆರಿಲುದೊಗಲೆಂಬಛಟಛಟ।ಛಿಳಿಛಿಳಿ
ಲುಖಣಿಖಣಿಲುಖಣಿಲೆಂ।ದುಲಿವಕಳಕಳದಂಬುಗಳರವತುಂಬಿತಂಬರವ ॥
ಕಡಿದುಬೀಳುವಕೈದುಗಳನೆರೆ।ಕಡಿದುಜೋಲುವಜೋಡುಗಳನೆರೆ । ಸಿಡಿ
ದುಹಾರುವಸೀಸಕದನುಗ್ಗಾದಹಲಗೆಗಳ ॥ ಹಿಡಿದಸಿಂಧದನೆರಕೆಹರಿಹಿದ।
ತೊಡೆಯಚವುರದತಾರುಥಟ್ಟಡಿ । ಕೆಡದಚಾತುರ್ಬಲವನೀಕ್ಷಿಸಿಸುವ
ರಾರೆಂದೆ॥೪॥ಅಳಿದವೈನೂರಾನೆಮುಗ್ಗಲ।ನೆಲಕೆಕಲಿಶೀಕಾಡಿಗೈದವು ।ಬ
ಲುಗುದುರೆಹದಿನೈದುಸಾವಿರದೇಳುನೂರುರಥ॥ ಮಲಗಿದುದುಕಾಲಾಳುಲ
ಕ್ಷದ।ತಲೆಯತೊಡದರುರಾಜಪುತ್ರರು।ಮಲತವರಹೊಯ್ಹೊಯ್ದುಹೊ
ಕ್ಕರುಸುರರಪಟ್ಟಣದ ॥೫॥ ಸೋಲುಮೇಘದಮಳೆಗಳಿಗೆಬಿರು। ಘಾಳಿಬ
ದ್ದಿನವಾಗಿಬಲವ।ರಾಳುಗಳಸಿರಿಮೆರವುದೇಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಚಿತ್ತ್ರ್ಯಸು॥ಸಾ
ಲಹೊಯ್ದನುಹೊಕ್ಕಭೂವಿಶಾ।ಪಾಲನೆಯತಾನೊಲ್ಲೆನೆಂಬವೊ। ಲೂ
ಳಿಗವಮಾಡಿದನುಪರಬಲಗೊಳಗೆಕಲಿದ್ರೋಣ ॥೬॥ ಮುರಿದುಬರುತಿಡೆ
ದೇಶಿಗರಸಂ। ತರಿಸಲೈದಿದಸಿಂಮುವಾವನ।ತರಿದರಿಗೆಖತಿಗೊಂಡುಕಾದಿವಿ
ರಾಟಕೈಕೆಯರ ॥ತುರುಗಿದನುತೆತ್ತಿಸಿದರಲಿತೆಗೆ।ಮರೆಯಮಾತೇವಿಜಯ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು।ಶರಗಹಿಡಿದನುದ್ರೋಣನೆಂದರುಭಟರುಭೂಪತಿಗೆ॥೭॥ಹೊ
ಳೆಹೊಳದುತಂಬುಲದರಸದಲಿ।ಮುಳುಗಿಮುಡುಪಡೆಗೈದದೇಹದ। ಮೆಲು
ನಗೆಯಕಳಕಳದಲತಿಮುಳ್ಕಳಿಸಿದಾಲಿಗಳ ॥ ತಳಿತಛಲದಲಿರಾಯಧೈರ್ಯ
ದ।ತಳಿತಭೀತಿಗೆಕಾಲುಹೊಳೆಯಾ।ದಳಿಮನವಮಾಡುವಮಹೀಶನಕಂಡೆ
ನಾಪಾರ್ಥ ॥೯॥ ನಿಲ್ಲುಫಲುಗುಣನೀಸುಪರಿಯಂ । ತೆಲ್ಲಿಯದುರಣವಕಟ
ಹಾರುವ।ನಿಲ್ಲಕೆಲಬರಹೊಯ್ದುಕೊಂಡನುಬಿನುಗುಬಿಜ್ಜೆಯ ॥ ಬಲ್ಲ
ನಾತನಬಲುಹನೆರೆಗೆಲ।ಬಲ್ಲಹರಿಮೋಖಲೆಯನಾವಿಂ। ನೆಲ್ಲವೇತಕೆಯನು
ತನ್ನೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನುಪಾದ ॥೧೦॥ ಸಾಯುಗಳಹೊಯ್ಲ್ಕುರಣದಲಿ ।
ಸಾಯಬೇಡಾಕ್ಷತ್ರಿಯರುತಾ। ದಾಯುಧಂಗಳಹಿಡಿದರೋತಾವೇಕದಂತಿ
ಗಳೊ ॥ ಜೀಯಬಾಶಿಯಿದೇಕೆಬೀಳಲಿ।ನಾಯಕರುನಿಮಗೇನುಹರನಡ ।

ಹಾಯಿದರರಿಪುಬಲವನುರುಹುವೆನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೧೧॥ನೇಮುಪಾಯಿತು
ಸಾತ್ಯಕಿಗೆಸುತಸೋಮಕಾದಿಕುಮಾರರಿಗೆಸಂ।ಗ್ರಾಮಧೀರಶಿಖಂಡಿಸೃಂ
ಜಯಚೇಕಿತಾನರಿಗೆ॥ಆಮಹಾರಥರೈದಿದರುಘನ।ತೋಮರದಶಕ್ತಿಯಲಿ
ತುರುಗಿದ।ಸ್ತೋಮದಲಿಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದರವದರಭಸದಲಿ॥೧೨॥ ಸದ
ಕಟಿಸಿನೂಕಿತುಚತುರ್ಬಲ। ವರರೆಹಾರುವನೆಲ್ಲಿಯಾವೆಡೆ।ಧೊರೆಸುಯೋ
ಧನನೆಲ್ಲಿರಾಧಾಸುತನಬರಹೇಳು॥ಗುರುಸುತನಕರೆಬರಲಿದುಶ್ಶಾಸ।ನರನು
ಬರಹೇಳೆನುತಬಲವ। ಬ್ಬರಿಸಿಕವಿದುದುವೋಹರಿಸಿಯಾಚಾರ್ಯನಿದಿರಿನ
ಲಿ॥೧೩॥ ಅಂಘವಣೆಯೊಳ್ಳಿತುಮಹಾದೇ।ವಂಗೆವೊಗಸುವದರಿದುವೋ
ಹರ।ಸಿಂಗದಾಯತದಂಬುಸುಳಿದರೆವೊಲನಮುಂಚುವಿರಿ ॥ಭಂಗವಿಲ್ಲದಬ
ಧ್ವನಿಂವ್ಯ।ಯಂಗೆಹೊರದಿಹಹಳಿವಮಿಗೆಮನ।ದಂಘವಣೆಯುಂಟಾಗೆವೆ
ಚ್ಚುವೆನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೧೪॥ ಆಳಹನನಿಮ್ಮಲ್ಲಿನೆರೆಯದು । ಕಲಿತನವ
ಲೇಮಾತಿನಲಿನೀವ।ಗೆಲುವಿರದುತಪ್ಪಿಲ್ಲಮುಖದಿಂದ್ವಿಜರುಜನಿಸಿದಿರಿ॥ ಗೆಲು
ವುತೋಳಿನೊಳರವುಜನ್ಮ।ಸ್ಥಳವಲೇಭುಜವರಸುಗಳಿಗಿಂ।ನಳುಕದಿದಿರಿಲಿ
ನಿಂದೆಯಾದಡೆಗೆಲವುನಿನಗೆಂದ ॥೧೫॥ ಎನ್ನುಮತೊತ್ತುವ್ಮ್ಯಂಸುಯಂನಾ।
ಹಿಂನುಗೆಲವೇನವುಗೆಬಳಿಕೀ। ನಿನ್ನಸಮ್ಮುಖದಲಿಮಹಾದೇವಹುದುಮ
ತ್ತೆನಲ ॥ತನ್ನೊಳುಂಟೇಖರೆಯತನಬರಿ।ದೆಂನಲಿದಬಾಹಲವುಮಾತಿನೊ।
ಳನ್ನಫಲವೇನೋಡುನಿಮಿಷದೊಳೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೧೬॥ಈತಸೇನಾ
ಪತಿಕರ್ಣಾತಾ।ನೀತನೈಮಿಗೆನರನಮೈದುನ। ನೀತವಿಖ್ಯಾತನುಬಲಾನ್ವಿತ
ದೃಪದತನಯನಲ ॥ ಈತಸಾತ್ಯಕಿಯಾದವರಕುಲ । ದಾತನೀತಸಿಖಂಡಿ
ಮೊದಲಾ । ಗೀತಗಳುನೆರೆಖರೆಯರೆಂದನುನಗುತಸಾರಥಿಗೆ ॥೧೭॥ ನುಡಿ
ಗೆಮುಂಚಿತುಬಾಣವಾರುತ । ನಡಸಿಬೀಸುವಲಾಗುತಲೆಗಳ । ತೊಡಚಿ
ಗಳಚುವವೇಗಮನುಬಂಡಿಸುವರಂಸಳವೆ ॥ ಕಡಲಕಡುಹದಲುರಿವಗರಳ
ವ । ನುಡುಗಿದವರಿಗೆನಿವರುಶಿವಯಂ । ದೊಡನೊಡನೆಪಡೆನಡುಗಲೊ
ಸಿದನಾಮಹಾರಥರ ॥೧೮॥ ಕರಿಗಳೈಸಾವಿರತುರಂಗಮ।ವೆರಡುಸಾವಿರ
ವೆಂಟುಸಾವಿರ । ವರವರೂಥದಘಟ್ಟ ಮುರಿದುದುಲಕ್ಷಪಾಯದಳ॥ ಅರ
ಸುಗಳನೈನೂರುಪುನರಪಿ। ಕರಿತುರಗರಥದಿಂದಮೂವ।ತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ
ವಳಿದುದೈಪಾಂಚಾಲಸೇನೆಯಲಿ॥೧೯॥ಮತ್ತೆನಡದುದುಹೆಣನತುಳದೊ॥
ತ್ತೊತ್ತೆಯಲಿರಿಪುಸೇನೆಮಂಜಿನ ।ಮುತ್ತಿಗೆಯರವಿಯಂತೆಕಾಣೆನುಕಳಶ
ಜನರಥವ॥ಮತ್ತೆನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿಕಾಲನ।ತತ್ತುಜೋಡಿಸಿತೇನನೆಂಬೆನು
ಹತ್ತುಕೋಟಿಯಕೆಡಹಿದನುರಿಪುಚಾತುರಂಗದಲಿ ॥೨೦॥ ಘಾಸಿಯಾಯಿ
ತುಸೇನೆನೆಸುಡಲೆನು।ತಾಸುಭಟರಿದಿರಾಗಿಕಾದಿದ।ರೈಸುಬಳಿಕಿನ್ನರಸನ

ತ್ರಾಣವೆಲ್ಲಿಗೆ ॥ ನೊಸಲುಗಣೆಗಳನೊಗಸುಹೊಯ್ದಪ । ಹಾಸಕೊಂಡ
ಲಾವಡುಮಹಾರಥ ! ರೀಸುಭಂಗಕೆಬಂದುದಿಲ್ಲನೃಪಾಲಕೇಳೆಂದಾ॥೨೧॥
ಕಂಡುದಿವರನುರಾಯಮೋಹರ|ಕಂಡುಗೊಂಡುದುದೊರೆಗಳಿದುಕೋ|
ದಂಡರುಗ್ರನರಣಕರ್ಣಾತಾವೇನನೊದಗುವರು ॥ ಉಂಡುಬಾಸಟದೇರು
ಮನ್ನಿನ|ಗಂಡದ್ರೋಣಾಸ್ತ್ರವನುಸವಿದು| ದ್ದಂಡನೇಸಾತ್ಯಕಿಯನುತ
ಘರ್ಜಿಸಿದನಾಭೀಮ॥೨೨॥ನುಡಿಯಭಂಗಿಸಲೇಕೆಸದರವ|ಕೊಡುವುದಾ
ಹವದೊಳಗೆಮುಗುಳದ|ಖಡಿಸುವುದುವಿಕ್ರಮಕೆಕುಂದೇನದುಮುಹೂರ್ತ
ನಕೆ ॥ ಪಡೆಸವದುದಿನ್ನೇನೆನುತಬಿಲು| ದುಡುಕಿಹೊಕ್ಕನುಪಾರ್ಥಸನಿಲ
ಜ|ನೊಡನೆಬಳಸಂಧಿಸಿತುಸನ್ನಾಹದಲಿಪರಿವಾರ॥೨೩॥ ಭೀತಿಮಾಣಲಿಭೀ
ಮಫಲುಗುಣ| ರಾತುಕೊಂಡರುಬವರವನನೆರೆ| ಸೋತವಲುಸಂವರಸಿ
ಕೊಂಬುದುಯೆನುತಚರರಾಳಿಯ ॥ ಚಾತುರಂಗದತರಹರಣಿನಿ|ಧೂರ್ತ
ಧೂಳೀಮಯವಖಿಳದಿಗು| ಜಾತವೆಸೆಘಟ್ಟಣೆಯಳೇರಿತುಪಾಂಡುಸುತಸೇ
ನೆ॥೨೪॥ಆಳಹಿರಿದೀವೆನ್ನ ಕೈಯಿಂ|ದಾಳುಕುದುರೆಯಕೊಲಿಸುವುದುನಿಮ|
ಗಾಳುತನವುಂಟೆಂದುಗರ್ವವನಿಲ್ಲಿತೋರಿದಿರಿ॥ ಆಳುನೋಡುತಲಿರಲಿನಿಮ್ಮ
ಯ|ಕಾಳಗವನೆಲೆಪಾರ್ಥಪವನಜ| ಕೇಳೆನುತಕೈವರ್ತಿಸಿದನಂಬುಗಳೊ
ಳಿವನೊಡಲ ॥೨೫॥ ನರನನೆಚ್ಚನುಪವನಜನತನತನು| ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚನು
ಸಾರಥಿಗಳ|ಬ್ಬರಲಿಹೊಳೆದನಂಬನೆರೆಸೋಯಿಸಿದಸಾರಥಿಯ॥ ನರನಕಣೆ
ಯುಮುನಿದುನಂಬನು ! ಹರೆಗಡಿದುಮುಗುಳಚ್ಚನವರನು|ಸಡಳುಪುನರ
ಪಿಸನರಿಸಿಕ್ಕಿದನೊಡಲೊಳೆಂಬುಗಳ ॥೨೬॥ ದೃಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಯುನರಿಸೆದಲಿ
ತಲೆ|ಮೆಟ್ಟುಗರದರುಪಾರ್ಥಪವನಜ|ರಿಟ್ಟುಕೊಡಹಿಂದರಾರುನಿಲುವರು
ದನುಜವಿಪಿಜಗಲಿ॥ಸೆಟ್ಟನೆಯುಗುನಾಶಿಲುಕತನವತರಿ|ದೊಟ್ಟಿದನುದೆಕ್ಕಾ
ಯೆಮುಲಿಗರಿ|ಗಟ್ಟಿತೀತ್ರನಖಾತಿಮೆರಗದುಕೇಣಿವಿಲ್ಲೆಣಿಸಿ॥೨೭॥ ಅಟ್ಟಜ
ಗನನುಮುರಿದುನುಂಗುವ|ಧಿಟ್ಟನಹಶಮನಂಗೆಸಮರದ|ಕಟ್ಟೆಳೆಯೊಳಾ
ಯತದಬಿತಣಿವನ್ಯಹೇಳ್ವಂತೆ॥ಕಟ್ಟೆವಡದಂಬುಧಿಯೊಮೋಳ್ಳಿಗ|ಜಟ್ಟಿ
ಸಣನಂಬುಗಳೊನಿಮುಷಕೆ| ಕೆಟ್ಟದಾದಡೆಯುಬಲತಿರಹರವರಸಕೇಳೆಂ
ದ ॥೨೮॥ ರಾಯನನುಬರಹೇಳುಸಾವ್ಕೈ|ಗಾಯೆಗ್ವೋಂಕಾದಿಮೊಕಾಣಲಿ|
ಬಾಯಿಬಡಿಕರಬಂದುನೋಡಲಿಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು ॥ ಆಯುಧವಹಿಡಿದವ
ರುಮೋಣವ | ರಾಯತದಲೊಡೆಬೆರಸಿನೋಡಲಿ| ರಾಯನಾಣೆಯುನುತ್ತ
ಮೂದಲಿಸಿದನುತನ್ನವರ ॥೨೯॥ ಬಾಲಸೂರ್ಯನವೋಲುತೀಕ್ಷ್ಣ|ದೇಳಿಗೆ
ಯತೇಜದವಿಕಾರಥ | ಡಾಳಿಸಿತುವಿಕ್ರಮದರ್ಝಳಜಗವಳುಕೆರೊಝಾಂಪಿಸಿ
ತು॥ ಹೇಳಲೇನರ್ಜುನನಭೀಮನ|ಸೋಲುವುದುತಾನ್ಯತ್ಯವೀಪರಿ|ಕಾ

ಳಿಗವನಾನರಿಯೆನಮರಾಸುರರಸಮರದಲಿ॥೩೦॥ ಸಾಕನಿಮಗಾಗದುವ
ಘಾಸಿ।ವೇಕೆಹುಕರಿಸುವಿರಿಸೇನಾ।ನೀಕಹೊದ್ದಲಿಹೊಗಲಿದುಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ಮೊದಲಾದ ॥ ಆಕೆವಾಳರುನಿಲಲಿಕುಪಿತಪಿ । ನಾಕಿಯರಿಯಾದ್ರೋಣ
ನುತನ।ರಾಕೃತಿಯುಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪನುತಿರುಗಿಸಿದರಥವ॥೩೧॥ ಮೇಲೆಬ
ದ್ದುದುಮುಳಿಸಿನಲಿಪಾಂ।ಚಾಲರಾಯನಥಟ್ಟುಸಿಕಿತಶ।ರಾಳಿಯುಲಿಹೊಳ
ಧನುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬರನ। ಬಾಲಕರಕರಖಡ್ಗಧಾರೆಯ।ಮೇಲೆಮೊ
ಘುವಮಧುರಸವಿಯಲಿ। ನಾಲಿಗೆಯವವರೆಲ್ಲರೆಂದನುನಗುತಕಲಿದ್ರೋ
ಣ॥೩೨। ತೆರಹುಕೊಟ್ಟೊಳಹೊಗಿಸಿಸದದನು।ಬರಸಿಡಿಲುಬಡಿಪಂತೆರಿಪು
ಬಲ।ವರಲಿತೆಗದುದುಘಾಯವಡದರುಬೇಹನಾಯಕರು॥ ದುರಿದುರಿಪತಲೆ
ಮಿದುಳದಂಡೆಯ। ಹರಿಗರುಳನೆಣವಸೆಯಮೂಳೆಯ।ಮುರುಕುಳಗಳ
ಡಿಖಂಡಮುಷ್ಪುವಾಸ್ತುಖಿಳತಳತಂತ್ರ ॥೩೩॥ ಬೆರಳಬಾಯ್ಗಳಬಿಸುಟಕ್ಕೆ
ದುಗ।ಳೆರೆಗಿರಿದಹಲ್ಲುಗಳಕೂಡಿದ। ಕರಪುಟದಬಿಡುದಲೆಯಬಸಿವೆರಳುಗ
ಳಶೋಣಿತದ ॥ ಸುರಳಲಾರೋಹಕರರಾವುತ। ವರಮಹಾರಥಪಾಯದ
ಳದು।ಬ್ಬರದಬೇಗೆಯನೇನನೆಂಬೆನುವೈರಿಸೇನೆಯಲಿ॥೩೪॥ ಮುಂದೆಹೊ
ಗುವರೆಬಲರುಹೋರಿತು।ಹಿಂದಣವರಾಶೆಯಲಿನಿಂದುದು।ನಿಂದುದಾಬಲ
ಹುಯ್ಲು ಪವನಜಪಾರ್ಥರಿರಿಯಂತ ॥ ಅಂದುಪಾರ್ಥನುಕೃಷ್ಣಬಲದಲಿ
ನಿಂದನೇಪೇಳುವೆನುನಿನ್ನವ । ರೆಂದುಗೆಲ್ಲರುಗಾಹುಗತಕವನುಳಿದುಕಾದ
ವಡೆ ॥೩೫॥ ಆರುಸಾವಿರತೇರುಗಜಹದಿ।ನಾರುಸಾವಿರಲಕ್ಷಕುದುರೆಗ।ಳಾ
ರುಕೋಟಿಪದಾತಿಮುಗ್ಗಿತುಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿಸಿ॥ಆರುಲಕ್ಷತುರಂಗನ್ಮಪರ್ಯ
ಮೂರುಗಜಘಟೆಲಕ್ಷರಥಹದಿ । ಮೂರುಸಾವಿರವಳಿದುದಕೆಪರಿಗಣನೆಯಿ
ಲ್ಲೆಂದ ॥೩೬॥ ಅಂಘವಿಸುವವರಿಲ್ಲಭಟರಿಗೆ।ಭಂಗವಿಕ್ಕಿತುಕೌರವೇಂದ್ರ
ಗೆ।ಸಂಗರದಶಿರಿಸಾಗಿತ್ಯಾಕಡೆಗಣ್ಣಸೂಸಿದಳೊ॥ಮುಂಗುಡಿಯೊಳಿನ್ನಾ
ರುನಮಗಾ।ವಂಗದಲಿಗೆಲವಹುದುಹದನರ।ಸಂಗೆಬಿನ್ನಹಮಾಡಿಯಾದರು
ನಿಖಿಳಮಂತ್ರಿಗಳು ॥೩೭॥ ಕರಸಿದನುಹರಿಧರ್ಮಪುತ್ರನ।ನರಸಕೇಳಿಂದ
ಸಲಿಗುರುವನು।ಸರಳಮೊನೆಯಲಿಗೆಲುವನೂಕದುಭೂತನಾಥಂಗೆ॥ ಧ
ರದಜಯವಹುದೊಂದುಪರಿಯಲಿ।ನಿರುತವಲ್ಲದನುಡಿಯನುಡಿದರೆ। ಪರಿಹ
ರಿಸಬಹುದೆಂದನಸುರಾರಾತಿನಸುನಗುತ॥೩೮॥ಕಿವಿಯಮುಚ್ಚಿದನರ್ಜುನ
ನುಹರಿ।ಯುಪಘಾಡಿಸಿಕೊಂಡರಸನನುಪಮ। ಪವನಸುತನಾಪಾತಕೊ
ಳನುಹೊಕ್ಕನಾಹವವ ॥ ತವಕದಲಿತೆಗದೆಸುತರಿಪುಶರ।ನಿವಹವನುಖಂಡಿ
ಸುತಲಿಂದಿನ।ಬವರದಲಿಕಡಿವಡೆದುದಶ್ವತ್ಥಾಮಗಜವೆಂದ॥೩೯॥ ಶಿವಶಿವಾ
ಕರ್ಣಜರಾಯುತ । ರನವಿದೆತ್ತಣದೋಕುಮಾರನ । ತಿವಿದರೇತಾನೇನ

ಪೃಥ್ವೀಶನೆನುತವನುಸರದೊಳಗೆ ‖ ತವಕಿಸುತತಿಳಿದನು ವೃಕೋದರ । ನಿವನು
ದಾತ್ರನುತನ್ನ ಮಗನಾ । ಶಿವನೊಡನೆಸವಜೋಳಿಯಹುದೆ ಹೋಗೆಂದನಾ
ದ್ರೋಣ ‖೪೦‖ ಮತ್ತೆ ಮಸಗಿತು ಖತಿಯ ಕಾಬೋರ್ಗೆ । ಸುತ್ತಿ ತುರಿಯಲಿ
ವಿಶಾಳಿಗವಿಡ್ । ದೊತ್ತಿ ಸೆಳದನುಸರಳ ಶೆಷ್ಟನುಪವನನಂದನನ ‖ ಹತ್ತೆ
ಗತಿದನುಷೀಪಮಾರಳಿವ । ನೊತ್ತಿ ಹೊಕ್ಕರೆ ಕೈನೆರವಹಾ । ರುತ್ತ ಮುರಿದ
ನು ಬಳಿಕ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿದಿರಾದ ‖೪೧‖ ಅನಿತು ಬಾರಿ ಫಲಾಯನದ ಸಿರಿ । ನಿ
ನಗೆನಿಲುಕದು ವೀರಭಂಡನೊ । ಳೆನಗೆ ನೂಕದು ಸಾರು ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನಿ
ಲ್ಲೆನುತ ‖ ಅನಿಲಜವದಲಿ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು । ಜನಪತಿಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ಕವಿ
ದುದು । ತನತನಗೆ ರಾಯನವಿಪತ್ತಿನೊಳಖಿಳ ಪರಿವಾರ ‖೪೨‖ ಮಲದು ಗಜ
ವಿಟ್ಟಣಿಸಿದವು ಮಿಗೆ । ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಪಾಯದಳ ಪಡಿ । ತಳಿಸುತೊಳಹೊ
ಕ್ಕಾಕಿದವು ಬದ್ಧರದ ಘಂಟಿಗಳು ‖ ಕಳದಡಾಯುಧರಾಹುತರು ಕೈ । ನಿಲು
ಕಿನಿಂದರು ಮುತ್ತಿದರು ಮುಂ । ದಳಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಲಿದರು ಸಿಲುಕಿದನು ಧೊ
ರೆಯೆನುತ ‖೪೩‖ ಸಾರಥಿಯ ತೊಡಕಿದರು ಶಿವಿದರು । ತೇರ ತೇಜಿಯನಿಭಯ
ಬರಿಕೈ । ತೇರಹಿಡಿದವು ಘಲ್ಲಿಸಿತು ಮಿಗೆ ಪರಶು ತೋಮರವ ‖ ಭಾರಿಸಿತು ಜನ
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು । ವಾರುವಂಗಳ ಖುರಸಿಕರ ಮಳೆ । ಧಾರೆಮುಖದಲಿ ಮಿಂಚಿದ
ವು ಮುತ್ತಿದವು ಕಲಕಜನ ‖೪೪‖ ದ್ರೋಹಿ ಸಿಲುಕಿದನೆನುತ ಜೀವ । ಗ್ರಾಹ
ಮೋಗಹನವೊ ವಿಚಾರಿಸು । ಬೇಹವರ ಸೆನುತೊದರಿ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನುರವಣೆ
ಸೆ ‖ ಸಾಹಸಿಗಳೆಳಕಿದರು ಕಾರ್ಯವ । ಮೋಹರದ ಮೊನೆಯಾಳುಗಳು ಸ ।
ನ್ನಾಹದಲಿ ಪಡಿತಳಿಸಿದರು ಕರ್ನಾಟ ನಾಯಕರು ‖೪೫‖ ಗಾಳಗಂಟಲೊಳಿ
ಳಿಮದೇವ । ತ್ರ್ಯಾಳಿಗಳಿಗೀಡೊದ್ದಕವಿದರೆ । ಕೋಲುಗುರುಕಳವಳಿಸು
ವನೆ ಬಯಸುವನೆ ಕೈನೆರವ ‖ ಮೇಲುಗಾಣದೆ ಕವಿದಡಿದಿರ್ಕೆ । ಬಾಲಹರಿಣನ
ಹಿಂಡು ಹಬ್ಬುಲಿ । ಗಾಳದತ್ತರ ತಳಿದು ತಳಪಟ ಮಾಡಿದನು ದ್ರೋಣ ‖೪೬‖
ಅರನೆರವಿನೊಳಂಧಕಾರದ । ಭಾರನುರವಿಗೆಲುವಸಿನ್ನೀ । ವೈರಿಬಲಭಂಜ
ನೆಗೆ ಗುರು ಹಿಂಗುವನೆ ಕೆಲಬಲಕೆ ‖ ಘೋರಿಸಿತ್ತು ಚತುರಂಗಬಲಸಂ । ಹಾರದ
ಲಿ ಜಿಗಿಯುದ್ಧರಕ್ತದ । ಪೂರದಲಿ ಮುಳಿಗಿದರು ಕರ್ಣಾಟ ನಾಯಕ
ರು ‖೪೭‖ ಘಾಯವಾಯ್ತರ್ಜುನನಗೆ ಮಿಗೆ ಪೂ । ರಾಯಘಾಯದಳೊದ್ದ
ಕೊಂಡನು । ವಾಯುಸುತನು ಶಿಖಂಡಿ ಕೈಕೆಯ ದ್ರುಪದನಂದನರು ‖ ಬಾಯ
ಬಿಟ್ಟುದು ನೀತಿಯಲಿ ಕಾಂ । ತೇಯಸುತರಿನ್ನುಳಿದ ಸುಭಟರ । ನಾಯಕರ ಪಾ
ಡೇನು ನಸಿದುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ‖೪೮‖ ಮೊದಲು ತಾಗಿದ ಚಾತುರಂ
ಗವ । ಸದದನೊಂದೇ ಲಕ್ಷವನು ವಿಶಾ । ಳಿದರೆ ಮೋದಿದನೆಂಟು ಲಕ್ಷವನೊಂದ
ನಿಮಿಷದಲಿ ‖ ಕದನದಲಿ ಭಾರಿಸಿದ ಘಟ್ಟನು । ಸದದು ಕೆಡಹಿದನೆಂಟು ಲಕ್ಷವ ।

ನೊದರಿಸಿದನಂತಕನಪುರಿಗವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ॥೪೯॥ ಧಾರುಣೀಶರುಮುಡಿ
ದರೊಂದೇ।ಸೇರುವೆಯುಲೈನೂರುಮತ್ತೆಮ।ಹಾರಥರುಮುನ್ನೂರುಪು
ನರಪಿನೂರುಯಿನ್ನೂರು॥ಮಾರಿಗೌತಣವಾಯ್ತುಯುಮುನಸಾರಸೋ
ಯುಲುನಾಕದಲಿಹೊರ । ಗೇರಿಗಟ್ಟದವೆನಲುಕೊಂದನುರಿಪುಚತುರ್ಬಲ
ವ ॥೫೦॥ ಉಳಿದರಿತ್ತಲುಗಗನದಿಂಸೂಳ। ಹೊಳವಧಳದಜೋಡಿಯುಲಿಜ
ಗ।ಮುಳೆಗೆಭಸ್ಮವಿಭೂಷಿತಾಂಗದರುಡಿವಜಡೆದಲೆಯು ॥ ಪುಲಿದೊಗಲ
ಸುಲಿಪಲ್ಲಮುಕಾತ್ತ।ವಳಿಯಜಪಮಾಲೆಗಳನಿರ್ಮಳ। ಬಲುತಪೋಧನರೈದಿ
ದರುಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯುಲಿ॥೫೧॥ ಅತ್ರಿಭಾರದ್ವಾಜವಿಶ್ವಾ।ಮಿತ್ರಗೌ
ತಮಕಣ್ವಕೌಶಿಕ । ವೈತ್ರಸುತಮವಸಿಷ್ಠಗಾರ್ಗ್ಯಾಂಗಿರಸ ಭಾರ್ಗವ
ರು॥ಸತ್ರಿಗಳುವಾಲ್ಮೀಕಿಭೃಗುಮರ।ಚಿತ್ರಚರಿತರುಬಂದರಲ್ಲಿಗೆ।ಮಿತ್ರಭಾ
ವದಲವರಿಗಭಿವಂದಿಸಿದನಾದ್ರೋಣ ॥೫೨॥ ವರಮುನಿಗಳತಿವಿನಯದಲಿ
ಮೂ।ವರಿಗೆಗೋಚರವಾದರಿತ್ತಲು।ಮುರವಿರೋಧಿಗೆನರಗೆಕುರುಸೇನಾ
ಧಿನಾಥಂಗೆ॥ ಅರಿಯುರುಳಿದನರಿತ್ತ ಮಿಗೆಸಂ।ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರುನುಡಿದರಾ
ಮುನಿ।ವರರುಘಡಿದರುಕೌರವೇಂದ್ರನಕಲ್ಪಭೂರುಹನ॥೫೩॥ ಪಾತಕ
ವಲಾದ್ರೋಣನಿನಗಿದು।ಭೂತಹಿಂಸೆಯುದೇಕೆಪಾರ್ಥಿವ। ಜಾತಿಯುಲಿಜನಿ
ಸಿದರುಕೇಳ್ನಿನ್ನಂತೆನಿರ್ದಯರೆ ॥ ಸೋತರೇನದುಋಷಿಗಳಿಗೆಯುಪ್ರ।
ಖ್ಯಾತಿಯೇಕಾಸ್ತ್ರೋಪಜೀವನ।ವೇತಕಿದುನಮಗೆಂದುಭಾರದ್ವಾಜಮು
ನಿನುಡಿದ ॥೫೪॥ ಲೋಕವೆಂಬುದುನಮ್ಮ ಧರ್ಮವ। ನೌಕಿನಡವುದುಲೌ
ಕಿಕಕೆನಾ।ವಾಕೆವಾಳರುತಪ್ಪಿನಡದರೆಬುಧರುಭ್ರಮಿಸುವರು ॥ ಲೋಕ
ಮನ್ಮನುಖೋಡಿಗಳವುದು।ಕಾಕನೆರೆಬಳಸುವುದುದುರಿಯತ।ವ್ಯಾಕೆನಮ
ಗಿದುವಿಹಿತಕರ್ಮಶ್ರುತಿಪರಿತ್ಯಾಗ ॥೫೫॥ ಶ್ರುತಿಪಠಣವೋತರ್ಪಣವೊ
ಮೇ।ಅತಿಥಿಪೂಜೆಯೊಭೂತದಯವೋ। ಹುತವಹನರಾಧನೆಯೊರಣವಿ
ನ್ನಿದರೊಳಾವಫಲ ॥ ಶ್ರುತಿಸಮಸ್ತಸ್ಮೃತಿಗಳೊಳುಪಂ।ಡಿತರುನಡವು
ದುಮೂಢಮೂರ್ಖರ।ಗತಿಯುನನುಕರಿಸಿದರೆಬಳಿಕವಿಶೇಷವಿಲ್ಲೆಂದ॥೫೬॥
ಆದುದನುವುವಿಚಾರದಲಿಫಲ।ವಾದುದೀಶ್ರವಣಂಗಳನ್ನಗು।ರೋದಕದ
ಲಿರೆಕೇತುಸಂದರ್ಭದಲಿಫಲವೇನು॥ ಈದುರಾಗ್ರಹನಿಲಲಿಪಾಯಿಕು।ಕ್ರೈ
ದುವನುಸುಸಮಾಧಿಯೋಗದೊ।ಳೈದುವುದುನಿಜದೇಹನಿಸ್ಪೃಹನಾಗುಸೀ
ನೆಂದ॥೫೭॥ದೇಹವಿದುಭೂತೇಂದ್ರಿಯಾದಿಯ।ಲಾಹವನ್ನುಜಿತಕರ್ಮಬಲನ।
ದೇಹದಲಿತಿರುಗುವುದುಸುರನರಲಿರವರಗಾಧೆಯಲಿ॥ದೇಹಕೆತ್ತಣದೀಪ್ತಿ
ಸಂಚವು । ದೇಹವೆನಲುಳಿಸಾತ್ಮನಲ್ಲಿಹ । ರೂಹನೋಡಾದಿತ್ಯನಲಿನೀನಿ
ನ್ನನೋಡೆಂದ॥೫೮॥ನೆನದುದಂತಃಕರಣರೋಮಾಂ।ಚನದಪುಳಕದಲ

ಶ್ರುಜಲದಲಿ । ತೊಳೆದು ಹೊಂಪುಳಿಯೋಗಿ ಕಂಣ್ದೆರೆದು ಬಿಟ್ಟ ಹೊರೆಹಬ್ಬಿ ॥
ಸೆನೆದು ನಿಂಮನು ನಿವೃತ್ತ ಪದದರು । ಕನದಿ ಧನ್ಯನು ಬಿಜಯ ಮಾಡುವು । ದೆ
ನುತ ಕಂದೆರದೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸುದೃಢದ ಯುಸ್ಸೈನಿಕವ ॥೫೯॥ ತಿರುಗಿದು ದದು ದು ಮು
ನಿನಿಕರವತ್ತಲು । ಮರಳಿ ತೀತನ ಬುದ್ಧಿಯುತ್ತಲು । ದೆರಹು ವಿಡಿದು ದು ಮರವೆ
ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನದೀಪ್ತಿಯನು ॥ ಆರಸನನು ಜೆಸೆಗೊಂಬ ತನುಜನ । ಮರಣಘಟ
ವೋ ಪ್ರುಸಿಯೊಳ್ ಭೀಮನ । ಪರಿಯುನೆಂಬೆಸೆನುತ್ತ ರಾಜನ ನರಸುತ್ರೈತಂದ ॥
ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಯಂನ ಸುತನಿಂ । ದಳದನೇಹ ಶಿಯಲ್ಲಲೇಸಿ । ಮೂಳವಬೋ
ನಿಧಿ ನೀನು ಹೇಳೆನಲಸುರರಿಪು ನಗುತ ॥ ಎಲೆಲೆ ನುಡಿಯ ಮಾವಾಪಿ ಕದನದೊ ।
ಳಳಿದು ದಶ್ವತ್ಥಾಮನೆಂಬ । ಗ್ಗಳದ ಕರಿ ಮಾಳ್ವರೊಳಳಿದು ದು ಅಂಜಬೇಡೆಂ
ದ ॥೬೧॥ ಆದ ದಶ್ವತ್ಥಾಮ ಗಜವಿದಿ । ರಾದು ದಳದು ದು ನಿರುತವೆಸೆಬಿಸು । ಸು
ಯ್ಯುನರಸನನು ಡಿಯನಂಬಿದೆನ ಕಟ ಮಗನೆನುತ ॥ ಕೈದು ಕೈಯಲಿ ಶೋಂ
ಪಿಸಿತು ಬಲು । ಖೇದದಲಿ ಕಾತರಿಸಿದಂತಸ್ವೇದದಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಕರದನು ರೋ
ತಾಮಸವ ॥೬೨॥ ಬಿಲು ದು ಡು ಕೆ ಬಲು ಸರಳ ತಿರುವಾ । ಯ್ಗೊಗ್ಗೊಳಸಿ ಮಲತ
ನು ವರಾರ್ಬಲ ಕೆಬಲ । ಬಲಗಳ ಬೆದಡೆ ಕೊಲ್ಲೆದು ದಿರು ಬಿನ ಕುಳಿಯೊಳೆಂಬಂ
ತೆ ॥ ತಿಳುಹ ಹೋದರು ಮುನಿಗಳೀತನ । ತಿಳುವು ಕೊಟ್ಟು ದು ಮರವೆಯನು
ಮುಂ । ಕೊಳಸಿ ಮೊಗದನು ಮತ್ತೆ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯ ಸಾಗರವ ॥೬೩॥ ತಿ
ರುಗಿ ಭೀಮನನೆಚ್ಚನಿತ್ತಲು । ನರನನು ಸೆಗಾಣಸಿದನರಸನ । ಹೊರೆಯ ಬಿ
ರುದರ ಮುರಿಯುಲೆಚ್ಚನು ವಾಮುದಕ್ರೀಣವ ॥ ಮರಳಿ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಸಾತ್ಯ
ಕಿ । ವರಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸ । ಗರಸು ಮಕ್ಕಳ ಹಲಬಗನು ಮು
ರಿಯುಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೬೪॥ ಯಿಾಸು ಭರದಲಿ ಭೂತಹಿಂಸಾ । ದೋಷವ
ನು ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳ । ಗೋಸುಗ ಪಲೇಧನವು ನೆರೆಯ ಭಿಮಾನಸುತನಳಿ
ಯೆ ॥ ಆಶೆಯಿದರೊಳಗೆಂದು ರಣದೊಳ । ಗಾಶೆಯಾದುದು ಶಿವಶಿವಾಸುತ ।
ನಾಶವನು ಬಗೆಗೊಳ್ಳನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಭೀಮ ॥೬೫॥ ಕೇಳದನು ಕಡು
ಸೊಂದು ನಡಿಗಡಿ । ಗಾಲಿನೀರೇರಿದವು ಕೈಯಲಿ । ಕೋಲು ಸಡಲಿದು ದು ಳ
ದುದೀತನ ಮನದ ಕಡುತವಕ ॥ ಮೇಲು ದು ಗುಡದ ಮುಖದಲವನೀ । ಪಾ
ಲಕನ ಕೃಪಾದಿಭಟರಿಗೆ । ಹೇಳದನು ಮಗನಳಿದಡಸ್ತ್ರತ್ಯಾಗ ತನಗೆಂದ ॥
ಎನುತ ರಥದಲಿ ರಚಿಸಿಪದುಮಾ । ಸನದನಿಂದ್ರಿಯ ಕರಣವೃತ್ತಿಯ । ನನಿ
ತುವನು ಕೆಡದೆತ್ತಿ ಮೂಲಾಧಾರ ಮಾರುತನ ॥ ಯಿನಶಶಿಗಳೊಂದಾಗಿ ನಾಡಿ
ಗ । ಳನು ಕೊಳಸಿ ಮಕಾರವಳಿದ । ಧ್ವನಿಕಳಾಪರಿಲುಳಿತ ಸಿದ್ಧನು ವರಸ
ಮಾಧಿಯಲಿ ॥೬೬॥ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದೊಳಿಟ್ಟ ಕಂಗಳ । ಸೂಸದು ಸುರಿನಶೇ
ಷಕರಣಪಿ । ಯೂಷಪಾಪಸರೋಜ ಪಂಕದ ಗುಡಿಯ ಬೀಡುಗಳ ॥ ಆ

ಸುಷುಮ್ನಾಡಿಯಲಿಮನವನು ಕ | ಳಾಸಿಸಿದಪವನನಸಮಾಧಿಯ | ಲಾಸನೆಸೆ
ದನುಪರೌಖ್ಯಭಾವದಝುತಿಪಡ್ಮೆರೋಂಬಿನಲಿ ॥೨೮॥ ತಂನೊಳತರವನೆನವ
ರೇತಾ | ತಂನೊಳೀಕ್ಷಿಸಿತಾನುತಾನಂ|ಧನ್ಯವೇದದರೊಳೈಕ್ಯವೆಂಬಾಶ್ಚಾ
ರ್ಯಭಾವವನು | ತಂನೊಳಗೆಹುಸಿಯೆಂದುನಿತ್ಯಾ | ನನ್ಯನಮಲಜ್ಞಾನ
ರೂಪನ | ತಂನನಿಲವಂಬಳಿನ್ನುತಾನಾಗಿರ್ದನಾದ್ರೋಣ ॥ ೨೯ ॥ ಒಡದು
ದೊಡಲಲಿಜ್ಯೋತಿತೆಡೆಯುದೆ | ನಡುವೆಳಗುಥಳಥಳಿಸಿದುದುಮೇ | ಗಾ
ಡುಕೆಭೂಲೋಕಾದಿಯಾಗಿರ್ದಖಿಳಲೋಕವನು ॥ ಕುಡಿವೆಳಗನಸುರಾ
ಠಿಮುನಿಗಳ | ಗಧಣನರ್ಜುನನವರುಕಂಡರು! ಪಡೆಯೊಳಗೆತಾನುಳಿಯೆ
ಕಂಡೆವರಿಲ್ಲಬಳಿಕೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಶೀರಿತೇವುಗನುಬ್ಬಟೆಯುಜ | ಜ್ಯಾಘ್ರರತನ
ಗಿಂದಾರುಯಾಪ್ತಿಗರಾರುಧೊರೆಯಿಂನಾರುಕಾದುವರಾರುಸಂಗರಕೆ ॥ ಆ
ರುನಿನಗಿಂದೇಗುವರುರಣ | ಧೀರರಗ್ಗದದೈವವೇಮನ | ವಾರೆನಂಬಿಹುದ
ವರನಿಂನೇನರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ✿ ✿ ✿ ✿ ॥೩೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೭೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಕಟಕವಬೆದರಿಸಿದನಾ|
ರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಬಾಧೆಯನುಕವು |ಲಾಯತಾಂಬಕನಿಲಸಿಸಂತೈಸಿದನು
ಪಾಂಡವರ ॥ ಪದನು ॥ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪತಿಗುರು|ಬೀಳುಕೊ
ಟ್ಟನುದೇಹವನುನಂ | ಮಾಳವಿಧಿಯೇನಪಜಯುದತಪಸಿದ್ಧಿಯಲಿನಿಮಗೆ॥
ಮೇಲೆಬಂದುದುಕಷ್ಟಪರಿಭೂ | ಸಾಲರಿಗೆಕೇಳಿದರುವಿಗೆಪಾಂ | ಚಾಲ
ಸುತನೈತಂದನಲ್ಲಿಗೆಜಡಿವಕಡುಗದಲಿ ॥೧॥ ಅದಿಮುಂದಲೆಹಿಡಿದುಬಾಗಿಸಿ|
ಕೊಯ್ದನಾತನಕೊರಳನೆಡದಲಿ | ಹಾಯ್ದುಮುರಿದನುಬದಿಯನಪ್ಪಳಿಸಿ
ದನುಬೆಂನೆಲುವ ॥ ಕೈದಣಿಯೆಕಡಿಖಂಡಮಯವನೆ | ಹೊಯ್ದುರಥದ
ಲಿಕೆಡದರಿಪ್ಪುಜಡಿ | ವಾಯ್ದುವನುಕಡುಗೋಪದಲಿನೋಡಿದನುರಿಪ್ಪುಶಿರ
ವ ॥ ೨ ॥ ಎಲೆಲೆಪಾತಕಹಣನಹೊಯ್ದರೆ |ಬಲುಗಡಿಯನೀಸೆಂಬಳೇಸು
ಡು | ಕೊಲೆಯನಿದಕಂಘೈಸುವರೆಕಾರಾಜಪುತ್ರಗಡ॥ ತಿಳಿದನಾದಡೆನಿಂ
ನಭಾಗ್ಯವು | ವುಳಿದಡೀತನಮಗನುನಿಂನಯ | ಕುಲದತಲೆಚಂಡಾಡಿದಲ್ಲ
ದೆಬರಿದೆಬಿಡನೆಂದ ॥೩॥ ಯಂದಸೂತನಬಾಯಹೊರಗೈ | ಯಿಂದಹೊಯ್ದ
ದನುತಡಹಿದವರನು | ಹಿಂದಣಾಪ್ತರನಖಿಳಚಮರಚ್ಛತ್ರಧಾರಿಗಳ ॥
ಮುಂದುವರಿದಡೆಮುರಿದುತಿವಿದನು | ಮಂದಮತಿಬಳಿಕಿವನಸುಡುಸುಡ|
ಲೆಂದುಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನುಸೆರೆಬೈದುದಖಿಳಜನ ॥೪॥ ಕದುಕುಗಳಅಯ್ದಿ
ರಿಸಿರಥದಲಿ | ಗುಡಿಯಸಿಂಧವನೆತ್ತಿಸಾರಥಿ| ತುಡುಕಿವಾಘೆಯಮುರುಹಿ
ಮರಳಿಚಿರಥದಕುದುರೆಗಳ ॥ ತಡೆಯದಶ್ವತ್ಥಾಮನನಿದ್ದೆಡೆಗಬರುತಿರೆ

ಕಂಡುಮನದಲಿ । ಕಡುವಿರೋಧವಹಿಡಿದುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನಾದ್ರೋಣ॥
ಏನಿದಚ್ಚರಿಕೌರವೇಂದ್ರನ।ಸೇನೆತಲೆಕೆಳಕಾಗುತಿದರಿಪು।ಸೇನೆಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದಾಡುತಿದೆಮುಂದಾತನಾವವನೊ ॥ಸೇನೆಗೊಡೆಯನುಬೊಪ್ಪನಿದುತಾ ।
ನೇನುರಥವಿದುಬರಿದೆಬರುತಿದೆ।ಹಾನಿಜನಕಂಗಾಗದಿರಲೇಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ॥
ತಂದುಸಾರಥಿರಥವನೀತನ । ಮುಂದೆನಿಲಿಸಿದಬಿಗ್ಗಸಂಭ್ರಯೊ । ಳಂದು
ಘೋಳಿಟ್ಟಳುತಕಳಿಶಜನಾಪ್ತಪರಿಜನವ॥ತಂಟಯ್ಯೆದನೆಚಾಪವೇದವು।
ಕುಂದನೈದಿದನಿಂನಕಾಣಲು । ಬಂದನೈಯನನಪ್ಪಿಕೊಳುಮಾತಾಡುನೀ
ನೆಂದ ॥೭॥ ಕೊಡೆಹರಿಹಂಚಾದತಂದೆಯ।ಗೂಡನೋಡದಮುನ್ನ ಕಂಬ
ನಿ।ಮೂಡಿಮುಳುಗಿತ್ತುವಾಲಿಕಾಣವುಪಿತನಕಳವರನ॥ ನೋಡಲೆಳಸಮು
ನ್ನಕಿಡಿಗಳ।ಝಾಡಿಯನುಕಂಗಳುಗುಳದವುಮಿಗೆ।ನೋಡುತಶ್ವತ್ಥಾಮಕಾ
ಣನುಮುಂದೆಪರಬಲವ ॥ ಅದ್ದನಳಲಿನಜಲಧಿಯೊಳುಮುಳು।ಗೆದ್ದಕೋ
ಪಾನಳನೆರ್ಝುಳದಲಿ । ಬದ್ಧನನದನುನಿರಿಸಿನಲಿಕಾಹೇರಿಕಿಚ್ಚಿನಲಿ ॥ಗೆದ್ದು
ದುದಕವನನಲನನಲನ।ನದ್ದಿತುದಕವದೊಂದನೊಂದನು। ಕದ್ದವೆರಡರ
ಹೋರಟೆಗೆಗುರುಸೂನುಬೆಂಡಾದ ॥೯॥ ಕೆದರಿಹೊರಳುವಸಾರಥಿಯನೆ।
ತ್ತಿದನುರಣವೃತ್ತಾಂತವನುಕೇ। ಳಿದನುಕ್ಷಮೆಸೈರಣೆವಿವೇಕವನೂಕಿದ
ನುಕರೆಗೆ ॥ ಒದರನಳಲನುರೋಮಹರುಷವ।ನೊದದುಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿದನು
ಕಾಹೇ ।ರಿದನುಕಲುಮನವಳುಕಿತಗ್ಗಿತುರೋಷಭಾವದಲ ॥೧೦॥ ಚಟು
ಲಕೋಪಾಗ್ನಿಯುಲಿನಾಸಾ । ಪುಟದಸುಯ್ಲನೆತಿವಿವಜಾತ। ಸ್ಫುಟಸಮಾ
ಧಿಗಳಧಿಕದಲಿವಿಗ್ರಹಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ಪಟುತರಣಬಾಹುಪ್ರತಾಪದ।ಘಟ
ವನೆತ್ತದೆಮಾಣಸೆನೆತೂ।ಕಟ್ಟಸುತಿರ್ದದುರೌದ್ರವೀರಾದ್ಭುತದರಭಸದ
ಲಿ ॥೧೧॥ ನೊಂದಜವನೋಜಗವನುರುಹಲು । ಬಂದಶಿವನೋಕಂಭದಿಂ
ದೊಡೆ।ತಂದರೌದ್ರಾಜೋಪಮಾನವರೂಪುಕೇಸರಿಯೊ॥ ತಂದೆಯುಳಿ
ಗನಿರವುವಿಶ್ವವ।ನೊಂದುನಿಮಿಷಕೆಸುಡುವುದೋಹಾ । ಯೆಂದುದುಮರ
ನಿಕರವೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ಮುರುಹಿದನುಮಿಾಸೆಯನುಕಂಗಳು
ಗ।ಳರಳಿದವುಹೊಗೆಸುತ್ತಿಸುಯ್ಲಲಿ । ಸುರಿದುದುರಿಹುಬ್ಬುಗಳುಬಿಗಿದೌ
ಡುಟುಗಳನೊಡೆಯುಗಿದು ॥ ಬೆರಳತುದಿಯಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಹರಿ। ಶರಕೆಕೈ
ನೀಡಿದನುಕಲ್ಪದ।ಹರನಪೋಲ್ವರೂಪಾಗಿಹೊಂಗಿದನಧಿಕರೋಷದಲಿ॥ ದ
ನುಜಹರಮಂತ್ರವನುಮನದಲಿ।ನೆನದುಕೈನೀಡಿದನುತುದಿಯಂ।ಬಿನಲಿತು
ರುಗಿದಕಿಡಿಯುಬಿಡುಕೇಸರಿ ಯಧಾಳಿಗಳ ॥ ತಸಿಹೊಗೆಯ ಬಲುಹೊಗರ
ಹೊರಳೆಯ।ಕನಕರಸದೇಳಿಗೆಯಮರವ್ಯ । ಮಿನುಗುಗಳಹೊಂಗರಿಯು
ನಾರಾಯಣಮಹಾಶರವ ॥೧೪॥ ಪ್ರಳಯಮೇಘದನೊದದಕಲ್ಪದ ।ಝು

ಳದಘಾರಾರಶ್ಮಿಯೊಳುಜಗ|ದಳಿವಿನಲಿರೆಕೋಂಬಿಸುವಹರನುರಿಗಣ್ಣಬಲು
ವೆಳಗೊ||ಮುಳಿದನರಕೇಸರಿಯದಾಡೆಯ|ಥಳಥಳಾಕಾರವೊಮಹಾಸ್ತ್ರ
ದ|ಬೆಳಗುಹಸರಿಡಲಾರುಬಲ್ಲರುಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೧೫||ಸರಳಜೋಕೆಯ
ಝಳದೊಳಗೆಸಾ|ವಿರನಿದಾಘದಸೂರ್ಯರುಬ್ಬಟೆ | ಕರಗಿಹೋಯಿತುಬಾ
ಯುಧಾರೆಯಕಿಡಿಯಜೋಣಿಯಲಿ||ಬರಸಿಡಿಲಶತಕೋಟಿಸಿಡಿದವು|ಗಿರಿಹೊ
ಗರಕಾಬೊರ್ಗೆಯಕಿಡಿಯಲಿ| ಹೊರದವಂತ್ಯದಮೇಘವೆನೆಜಗರ್ಝುಗಿಸಿತ
ಮಹಾಸ್ತ್ರ ||೧೬||ಒಳಗೆಜಲಚರಪದಗಿಕುದಿದುದು|ಜಲಧಿಕಾದುದುಧರಣಿ
ಸೀದುದು | ಕುಲಗಿರಿಗಳುರೆಸಿಡಿದುಶೀಕರಿಯಾಯ್ತುವನನಿಕರ || ಸೆಲಕೆದಾ
ಡೆಯಕೊಟ್ಟಕುಂಭ |ಸ್ಥಳಕೆತೆಗದವುದಿಗಿಭಕತಿಹೆಡ|ತಲೆಯಮಣಿಗಳ
ನಾಂತನವನಿಯನುರಗಪತಿಯೆಂದ ||೧೭|| ಗುಳವಕೊಯ್ದಿಳುಹಿದರುಕರಿ
ಸಂ|ಕುಳದಲಾರೋಹಕರುಜೋಡನು|ಕಳಚಿಬಿಸುಟರುರಾವುತರುಯಿಳಿ
ದೋಡಿದರುಹಯವ||ಝಳದರ್ಝಾಡಿಗೆಬೇಗೆವರಿವಂ|ಚಲದಘಾಳಿಗೆವೊಗ
ವನೆತ್ತಿದ|ರಳುಕಿಕಣುಕೋರೈಸಿವೆಂಮಲಮರುಗಿತುಭಯಬಲ ||೧೮||
ಮೇಲುಜಗವಲ್ಲಾಡಿದವುಧ್ರುವ|ನಾಲಯಕೆನೆಲೆತಪ್ಪಿದುದುಗ್ರಹ|ಜಾಲತಾ
ರಾರಾಸಿಜೋಯಿಸರಂದುಹುಸಿಯಾಯ್ತು||ಜಾಳಿಸಿದಸೆಗಳಿಗೆಯತಳಪಾ|
ತಾಳವದದುಕಮಲಜಾಂಡದ|ಮೇಲಣಂತರವಾರಿಕಂದಿದುದುಹೇಳಲೇ
ನೆಂದ ||೧೯|| ಒಡೆಯರಿಲ್ಲಾಜಗಕೆಲೋಗರು| ಸುಡಿವಿಗೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಡು
ವರೇತಾ|ಸೊಡೆಯಘಡತಾನೊಡೆಯರೆಂಬರುಮುಸ್ವರೀಜಗಕೆ|| ನುಡಿವ
ರಿಹೊತ್ತಿನಲಿನಮಗಾ|ರೊಡೆಯನಾವಿಂನಾರಬಸುರೊಳ|ಗಡಗುವೆವುಶಿವ
ಶಿವವೆನುತಲ್ಲಣಿಸಿತಮರಗಣ ||೨೦||ಕವಿದುಕೌರವಬಲದಸುಮ್ಮಾ|ನವನು
ತಂಮುಂಜಕೆಯನುಮಿಗೆ| ಬವರಭಾರಿಯಸರಳಸೊಗಡಿಗೆಜೀವವೂಜಗ
ವ || ಅವರುಕಂಡರುಖಾತಿಯಲಿಪಾಂ|ಡವರುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನುತವ |
ತವಗೆಬೈದರುಪಾಪಿಲೋಕಪಕೊಂದೆನೀನೆನುತ || ೨೧|| ಅಕಟಗುರುಹ
ತ್ಯಮಹಾಪಾ|ತಕವನೇಸರೆಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ|ಸಕಲಲೋಕದಬೇರುಗೊಲೆ
ಗೆಲೆಪಾಪಿನೀನಾದೈ||ಪ್ರಕಟವಿಕ್ರಮವಿಸ್ಫುಲಿಂಗ|ಪ್ರಕರದಲಿಗದಗಡಿಸು
ತಿದೆಸಾ|ಯುಕವನಿಲಿಸಾಸೀನೆನುತಭಂಗಿಸಿತುಪರಿವಾರ ||೨೨||ಅವನಗುರು
ತನವನೇನುವಿಪ್ರ | ಧನುವಲಾಶಸ್ತ್ರೋಪಜೀವನ|ಇವನುಋಷಿಯೋ
ದ್ರೋಣನಧೆಯಂನ್ಯಾಯವೇತನಗೆ || ಇವನುಸನ್ಮೃಯ್ಯಸನುನೆರೆಪ
ರಿ | ಭವಿಸನೇಬಿಕ್ಕಂದುನಿಮಗೇ | ನಿವನನಿರಿದರೆಖಾತಿಯೆಂದನುದೃಪದ
ಸುತಮುಳಿದು ||೨೩|| ಅವಘಡಿಸಲೇಕಗ್ರಜನನ|ಧೃವನನುಯಕಟಾಚಾ
ರ್ಯನೆಲೆನಿ| ನ್ನನರಿವರನುಡಿಯಂತೆನುಡಿವರೆಗುರುಪಲಾಸಿನಗೆ || ಇವರಿಗೇ

ನುತಿಯುರಿಶಿತ್ರೇನಿದು | ಶಿವಶಿವಾಗುರುನಿಂದ್ಯೆಯನುಕೇ| ಳ್ಪವರುನಾವಲ್ಲೆ
ನುತಸಾತ್ಯಕಿನುಡಿದನುಕಿವಿಯ ||೨೨|| ಗುರುಶಿಘಾತಕರಾವುನೀನತಿ |
ಗುರುವಿನುಪದೇಶಿಕನುತನ್ನನು | ಕಗದರಾರಿದಕೆಂದುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನು
ಡಿದೇಳೆ || ದುರುಳತನವಾರೊಡನೆಯೆಲೆಬಾ| ಹಿರವುಹಾಪಾತಕಿಯೆಘಡ
ರಿ | ಬೆಸ್ಚರಸುವೆನುತಾನೆನುತಸಾತ್ಯಕಿಖಂಡೆಯವಝಡಿದ||೨೫|| ಎಲೆಲೆ
ಹಿತಿಸಾತ್ಯಕಿಮನೊಳ | ಗೊಳಗೆತೋಟಿಯೆಕೌರವೇಂದ್ರನ |ಬಲದಪ
ರಭೂತಿಟವಾಯಿತೆನಮ್ಮಧಟ್ಟನಲಿ|| ನಿಲಿಸೆನುತನೃಪನುಡಿಯೆಕಪಿದೊ
ಡೆ|ಗಲಹಿಡಿದನುಭೀಮನೀತನ|ಬಲುಭುಜವನೌಚಿದನುಕೊಂಡನುಕರ
ದಖಂಡೆಯವ ||೨೬|| ಸೆಳದನೊರೆಯಲಡಾಯುಧವನೆ|ವ್ವಳಿಸಿದನುಪಾಂ
ಚಾಲಸುತನೀ | ಗಳವನನುಹಿಡಿಭೀಮಕೊಡುಸಾತ್ಯಕಿಯಖಂಡೆಯವ ||
ಎಲವೊಸಾತ್ಯಕಿಕೃಷ್ಣದೇವರಿ | ಗಳುಕಿಸ್ಮೈರಿಸಿದರೆತ್ತತಾರಿಸಿ | ಗೆಲನುಡಿ
ವೆಹೆಡತಲೆಯೊಳುಗಿವನುನಿನ್ನನಾಲಿಗೆಯ ||೨೭|| ತನ್ನೊಳಿರ್ದವಗುಣವ
ನೋಡದೆ | ಚುನ್ನವಾಡುವರಿದಿರೆಲೆಲವೊ | ನಿನ್ನಹೋಲುವರಾರುಬಾಹಿ
ರಧಂಡರವನಿಯಲಿ || ತನ್ನಶಸ್ತ್ರವಬಿಸುಟುಯೋಗವಿ | ಪನ್ನವಾಯನ
ಸೇನವಮಾಡಿದೆ | ನಿನ್ನನೋಡಿದುಬಳಿಕಪರದನುಹೇಳೆನಿಸೆಂದ ||೨೮|| ವಿ
ಡುಕಿದನುಸಾತ್ಯಕಿನೃಕೋದಸನೊಡೆಯಸಂಚಿಸಬೇಡಪವನಜ|ಬಿಡುನಿ
ನಗೆನೃಪನಾಣೆಕಡಿವೆನುಖಳನಶೋಣಿತವ || ಬಿಡುಬಿಡಕಟಾಭೀಮಸಾ
ತ್ಯಕಿ|ಹಿಡಿಹಿಡಿಯುಹವ್ಯೈಸನವನುಬಿಡು|ತೊಡಕಿನೋಡಲಿಯನುತದೃ
ಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಕ್ಕರಿದ||ಮುಳಿದುಯಾದವಸೇನೆಕೈದುವ|ಸೆಳದುದಾಪಾಂಚಾ
ಲಸಾಯಕೆ|ರಾಲಿದುನಿಂದುದಕಂಡನಸುರಧ್ವಂಸಿನಸುನಗುತ||ಎಲೆಲೆಪಾ
ಂಗಳಿರನೃಥಾತು|ವೊಳಗೆಕೋಟಿಶರಾಗ್ನಿಇತ್ತಲು|ವ್ಯೊಳಗುತಿದೆಕಡೆ
ಬೇಹೊಯ್ಯಹೊಯ್ಯುಕಿನ್ನಿಗಳಸೆಂದ||ಬೇರೆತನಗೊಂದಾಳುತನವೇ|ಸೂ
ರೆಗೊಳುತಿದೆಜಗವನಿತ್ತಲು|ತಾರಿಡುವಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿದೆಕಾಬೊರ್ಗೆಯಕವ
ಚದಲಿ||ತೋರಲಾಪರೆಬಾಹುಸತ್ವವ|ತೋರಿಯಿದಲಿಪಂಥದೋಲೆಯ|
ಕಾರದೆಂದನುತಸುರರಿಪುನಿಲಿಸಿದನುಗಜಬಜವ|| ಇತ್ತಲೋಕದಕಂಗಳೆವೆ
ಗಳು|ಕೆತ್ತುದಳ್ಳುರಿಪುರಿಯತಾಳಿಗೆ | ಸುತ್ತಿದನುಹರಿದಶ್ವಶತವನುಶಿವನು
ಹಾದೇವ||ಕೆತ್ತುಶರವನುತೂಗಿಬಿಲ್ಲಲಿ| ತೆತ್ತಿಸಿದನುರೆಕೇದಿತೂರಿಸಿ|ಹತ್ತು
ನಗಳಸೇನೆಹೋಗೆಂದಚಚ್ಚಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ಬಿಗಿದುಹುಯ್ಯಲುಜಡಿಯೆಭು
ವನದ| ಲಗಿದುಕೌರವಸೇನೆಹರುಷದ|ಸೊಗಸಿನಲಿವ್ಯೂಹರೆಯರಲಾಕ್ಷ
ದಾದಿಗಳು||ಹೊಗೆಯಹೊರಳಿಯಧಟ್ಟನಲಿಮಿಗೆ | ತೆಗದುರಿಯತೆಕ್ಕೆಯ
ಲಿಕಿಡಿಝಗ|ಝಗಿಸೆಧಾಳಿಟ್ಟದುದುಮಹಾಶರವಹಿತವೋಹರಕೆ || ರಾ

ಮುರಾಂತಕಹಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ |ಹಾಮರುತಸುತಹಾಧನಂಜಯ|ಸೋಮ
ವಂಶಸಮಾಪ್ತವಾಯ್ತಿಂದಿನಲಿಹಾಯೆನುತ॥ಭೂಮಿತೆರೆಯುಳಬಾಯುಸಕ
ಟಾ|ಸೋಮಧಗಸೇಬಲ್ಲರಾವಿ|ನ್ನೀಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆಶಿಲುಕಿದೆವುಯುಂದೊರ
ಲಿತರಿಸೇನೆ॥ ಕಳಕಳಿಸಿತರಿಸೇನೆಚೂಣಿಯ|ಬಲುಗಿಡಿಯುಸೆಕೆತಾಕಿಸುಭ
ಟಾ|ವಳಿಯುಮಿಸಾಸೆಗಳುರಿಯೆಕುದಿದವುಭಟರವೋರೆಗಳು॥ ಬಲದಸುತ್ತ
ಲುಕಟ್ಟಿತುರಿಮಿಗೆ | ಬೆಳಗುಗುಡಿದವುಕಾಬೊರ್ಗೆಯುಸಂ|ಚಲದಬಾಣ
ಬಂಧಿಯಲಿಸಿಲುಕಿದುದುರಿಪುಸೇನೆ॥೩೫॥ಝಳಕೆಘೋಳಟಿಮ್ಮರಲಿದವು
ರಿ|ಕುಲತುರಂಗದಥಟ್ಟುಖುರದಲಿ| ನೆಲಸಹೊಯ್ದಪ್ಪಳಿಸಿದವುರಾವುತ
ನೀಡಾಡಿ॥ಬಲುರಥವನನುಬಡಿದುಸೊತರ | ನಿಳುಹಿಹಯಮ್ಪೋಡಿದವು
ಪತ್ತ್ರಳಿ|ಗೊಳುತನಿಗುರಿತುವುರಿಯುಕೋಟಲೆಗೊಂಡುದರಿಸೇನೆ॥೩೬॥ರಾ
ಯುಗಂಜದಿರಂಜದಿರಿಮಿಗೆ | ಬಾಯಬಿಟ್ಟರೆಹೋಹುದೇನಿಂ | ಮಾಯತಿ
ಹೊಣೆಗಾನುಹೇಳಿದಮಾಡಿಬೇಗದಲಿ ॥ ಆಯುಧಂಗಳಕಳಿದುಬಿಸುಡಿನ
ವಾಯುಜಂಗಳನಿಳಿದುಬದುಕುವು | ಪಾಯವೆಂದಸುರಾರಿಸಾರಿದನಂದು
ಜಬಲಕೆ ॥೩೭॥ ತಳಿತಹುಬ್ಬಿನತೊಡಬೆಯೋಕುಳಿ|ದಲೆಯತೀಟೆಯಭಾ
ರವೋನಿ| ಮರ್ಗಳದಚಿತ್ತದಖಾತಿಯೋನವ್ಯಸನಿಯೊಡವೆಗಳೊ ॥ ನಳಿ
ನಾಭನಮಾತುಹಿಂಚಿತು | ಕಳಚಿದವುಕೈದುಗಳುಪಾಯ್ದಳ | ವುಳಿಸ
ಜೋಕೆಯುಜೋದತೊಟ್ಟದುಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ॥೩೮॥ ಆತನಾವೆಡೆ
ಮರ್ಜನುವಿ|ಖ್ಯಾತನಾಕಲಿಪಾರ್ಥಮಾದ್ರೀ|ಜಾತರೆಲ್ಲಿಹರುಪ್ರತಿಥಿಧನು
ಜನನುಜರೆಂದನುತ ॥ ಬೀತಕೈದುಗಳಲ್ಲಿಬಲಸಂ| ಘಾತವನುಬಾಣಾಗ್ನಿ
ರಸಿತು | ಪೂತುಭಂಡರೆನುತ್ತಬಿಟ್ಟುದುಬಾಣವರಿಭಟರ ॥೩೯॥ ಹರಿಯಿ
ದೆಭಾರಿಸಲುವರನೃಪ |ನಿರೆನಿರಾಯುಧರಾದಮಾದ್ರೀ|ಯರುಶಿಖಂಡಿಯ
ಯುತ್ತಸಾತ್ಯಕಿಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು ॥ ಕರದಕದಪಿನತಳಿತಮುಸುಕಿನ
ಹೊರದಮೌನದಮುಂದೆಹರಹಿಂದ | ಥರದಕೈದುವಬಿಸುಟಬಿರುದರಕ
ಡುದಮುಳಾಸ್ತ್ರ ॥೪೦॥ ಏಕೆನಾಚಿಕೆಧರ್ಮಹಾನಿ | ವ್ಯಾಕುಲಿತೆಯಿಂದಿ
ಲಿನಿಮಗಿ|ನ್ನೇಕೆವೈದಿಕವೇಗುವವುಜೀವಕ್ಕೆಕಲಿಯುಂಟೆ ॥ ಯಾಕೆಭ
ನಿಮಗಿನ್ನುಕೈದುವ | ನೂಕಿದವರನುಭೀಶಿಗೊಂಬರ | ಸೋಕಿದರೆವ
ರಹರನಪದದಾಣೆಂದುದಮುಳಾಸ್ತ್ರ॥೪೧॥ ಇವರೊಳುಂಟೇಕೈದುವಿಡಿ
ಪ | ರವರನರಸುವೆನೆನುತಬಲಾ | ಪವನಜನುಘಟ್ಟಿಸಲುಕಂಡಸುರಾ
ತಾವುಳಿದು ॥ ಅವನಿಗಿಳಿದೀಡಾಡಿದನುಕೈ | ದುವನುತಾವೊದಲಾಗಿ
ದಂ| ದವನುನೋಡೆನೆಲುನಿಲಸುತನಗುತಲಿಂತೆಂದ ॥೪೨॥ ದೇಹಕೀರ್ತಿ
ಳೊಳಗೆನಿಲುವುದು | ದೇಹವೋಕೀರ್ತಿಯೊಮುರಾಂತಕ | ಬೇಹುದನ

ಟೆಸಸಿದಡೆಮಾಡೆನುಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನನುಪ॥ ಗಾಹುಗತಕದಲುಳಿವಧರ್ಮ್ಮ|ದ್ರೋ
ಹತನವ್ವೇಯನ್ನು ನೋಡಾ |ಸಾಹಸನವಿನ್ನೆನುತಮುರಿದನುಸಮ್ಮುಖಕೆ॥
ಘಾತುಪಾಯಕಭೀಮನೈರತ್ತಿ | ಭೀತಬಲದಲವೀರನೀನೇ | ಯಾತಕಿವ
ದಿರುಗಂಡುಜೋಹದಗರುವಸೂಳೆಯರು ॥ ನೋತಡೆಯುಜಯನಿನ್ನದೆ
ನುತವಿ | ಧೂತಧೂಮದರ್ಭಾಡಿಕಿಡಿಗಳೂ | ಶೀತನನುಮುಸುಕಿದುದು
ತುಂಬಿಸಿತಂಬುಪಷನಜನ॥೪೪॥ಗಿರಿಯುಮುತ್ತಿದನುಗಿಲವೋಲ್ಕಿಗೆ|ಹೊ
ರಳಿಗಟ್ಟಿತುಮೇಲೆದಳ್ಳುರಿ ಧರಧುರದಲೊಳಬೀಳುತಿರ್ದವುಕಿಡಿಯುಜೂ
ಣಗಳು ॥ ಉರಿಯೊಳದ್ಪೃತಮ್ತ್ರಹಾಯಂ | ಮರಸವೂದಲಾದಖಿಳಭೂ
ಪರು | ಕರಸಬೆರಿಹೊಯ್ಲಿಗಳಬಾಯವರೊರಲಿಹಲುಬಿದರು ॥೪೫॥ ಪಾ
ಯುಸುತಹಾಯನುತಫಲುಗುಣ | ಬಾಯಡೆಹರಿಜನದನೆಲೆರಣ| ದಾಯ
ತಸ್ಸಿತುಬೇಗತೊಡುತೊಡುವರುಣಮಾರ್ಗಣವ॥ ನಾಯುದಿರಸೇಭೀಮ
ನೆನೆನಾ | ರಾಯಣಾನನುಡಿಗಿಂದಮುನ್ನಜ| ಲಾಯುತಾಸ್ತ್ರವನರ್ಜುನನು
ಗಾಂಡಿವದೊಳುಗುಳಿಸಿದ ॥೪೬॥ ಹೊಗೆಯುನೊಡದೊಳಬಿದ್ದುಕಿಡಿಗಳ|
ನುಗಿದುದಳ್ಳುರಿದುರಿಗಳನುತನು | ಬಿಗಿದುಭೀಮನರಥದಸುತ್ತಲುಸೂಸಿ
ಧರೆಮುಸಗಿ ॥ ಹಗೆಯುನೆನಗಿತೇರೊಡ್ಡಿ ಜುಣುಗಲು |ಬಗೆದರೇಖಂಡೆಯುನ
ಮೊನೆಯುಲಿ | ಮುಗುಳಚುವರೇತನ್ನನೆನುತುರವಣಿಸಿತಮಳಾಸ್ತ್ರ॥೪೭॥
ಉರಿಬಿದವುಕೇಸರಿಗಳುದಕವ| ಸುರಿದುದೊಣಗಿಲುಗಿಡಿಯುಹಬ್ಬುಗೆ|ಹೊ
ರಗೆಮುಸಗಿತುವುದಕಬಾಣಮಹೀರಿಭೋರ್ಗರೆಯೆ॥ ಮರಶೆಯಾರಿತುವರು
ಣಶರಬಾ| ಯೊರತುನೀರಡಸಿದುದುಭೀಮನ| ಶರಗಹಿಡಿದುದುಮೃತ್ಯು
ಮವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೪೮॥ ಆವಶರವಿದ್ದೇಗುವದುಮೈ|ಗಾವನಸುರಾಂ
ತಕನಲ್ಲೈತಾ|ನಾವಮಹಲದೊಲುರಿಯೊಲಡಹಾಯ್ದನಿಲಜನತೆಗದ ॥ ನಾ
ಪರಿಯಮಾಪವನಜನಶ | ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯನಾಫಲುಗುಣನಗಾಂ|ಡೀವವನು
ಹರಿಸೆಳದುಕೊಂಡನುಬಿಸುಟನವನಿಯಲಿ॥೪೯॥ ಮುರಿಮುರಿದುಕಾರ್ಬೊ
ಗೆಯುಹೊದರಿನ | ಹೊರಳಿಯೊಡದುದುಸೂಸುಗಿಡಿಗಳ | ನೆರವಿಸೀದು
ದುನಿಮಿರ್ದಹೊಂಗರಿಯೆಂಬುಹೊಳಹೊಳದು॥ಮುರಹರನಪಾದಾರವಿಂ
ದದ | ಹೊರಯೊಳಡಗಿತುಮತ್ತೆಜಯುದು| ಬ್ಬರದೊಳಗೆಬೊಬ್ಬಿರಿದವು
ರುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ॥೫೦॥ ಜಗದುಸುರ್ಭುಪಸರಿಸಿತುಹರುಷಕೆ|ಹೊ
ಗರುಮುಸಗಿತುರಿಪುನೃಪರನಿ | ನ್ನಗಡುಮನದುತ್ಸಾಹವದ್ದುದುಭೇದಪಂ
ಕದಲಿ ॥ ಹೊಗರುಮೋರೆಯುಕೈಯ್ಯಗಲ್ಲದ|ಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಖತಿಯುಳೊ
ಸರಿನ | ನಗೆಯೊಳಶ್ವತ್ಥಾಮಸಿದ್ದನುಮೊಗದಮೌನದಲಿ ॥೫೧ ॥ ಏನ
ಮಾಡುನೆನಿನ್ನುಭಾಗ್ಯವಿ | ಹೀನನಕಟಾಕೌರವನುಸುರ | ಧೇನುಸೆರೆ

ಗೊಡ್ಡಾಯ್ತುಸುರತರುಕಾಡಮರನಾಯ್ತು ॥ ಹಾನಿಯಿವದಿರಿಗಾಯ್ತು
ದಂ। ದ್ರೋಣಹುದುಪರದೈವವತ್ತಲು । ಮಾನವೇತಕೆಸುಡಲೆನುತತಿರು
ಗಿದನುಪಾಳಯಕೆ ॥೫೦॥ ಬಂದುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಗುರು।ನಂದನಂಗರು
ಹಿದನುಪಾರ್ಥನು। ಕೊಂದನರುಪೂರ್ವದಲಿನರನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯದ॥
ನಂದಋಷಿಗಳುಭೂಮಿಭಾರವ । ನೊಂದುಪಾಯದಿಹರಿಸಲಿವರ್ಗೆ।ತಂ
ದಹದನನುತಿಳುಹಿಬಂದನುಫಲುಗುಣನಹೊರಗೆ ॥೫೧॥ ನರನಚಿಂತಾಗ್ನಿ
ಯನುವಿಗೆಸರಿ । ಹರಿಸಿದನುಶೂಲದಲಿಮುಂಕೊಂ । ಡರಿಬಲವನಿರಿದಾತ
ನಾರೆನಲಿಂದುಧರನೆಂದು ॥ ಹರನಕರುಣದಹದನನೀತಂ। ಗೊರೆದುಶತರು
ದ್ರೀಯವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಬಿಜಯಂಗೈದನಾಮುನಿಪತಿನಿಜಾಶ್ರಯಕೆ ॥೫೨॥
ಬಿಸುಟಕೈದುಗಳೆಲ್ಲವನುಕೈ । ವಶವಮಾಡಿತುಸೇನೆಲಜ್ಜಾ । ರಸಕೆಗು
ರಿಯಾಯೆತ್ತವಸ್ತ್ರಮರಳಿತುಹರುಷಮಯರಸಕೆ ॥ ಮುಸುಕಿದಲೆಯಲಿ
ಮುರಿಮುರಿದುಮುಘು । ರಸೆದರಹಿಯಲಿತಿರುಗಿತದುರವಿ । ಮುಸುಡತಿಗು
ಹಿದರಾಗದಲಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಂಬರವ ॥೫೩॥ ಆವಶರದಲಿಕೌರವನಿನ್ನವ ।
ರಾವಬಲದಲಿಕುಂದುಭುವನದೊ ।ಳಾವನೈಸಮಜೋಳನಿನ್ನರಮನೆಯ
ಸುಭಟರಿಗೆ ॥ ಆವನಿದ್ದೇಗುವನುಜಗದಧಿ। ದೈವದಲಿಶರಣಿದರೆಪಾಂಡವ।
ಜೀವಿಯಂದರುಹಿದನುಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣನ ॥ * ॥೫೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೩೩೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾ
ರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಟ ವಚಿಷ್ಣ ಟ್ಪದೀನಿಕಾ
ಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತ
ಮಪ್ಪ ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್
ದ್ರೋಣಪರ್ವ ಸ್ಸಮಾಪ್ತ ಮಾದುದು.

ಕಂದ॥ ವರವೇಂಕಟಗಿರಿನಾಯಕ । ಕರುಣಾಂಕಂವೇಂಕಟಾ
ದ್ರಿಪರ್ಯ್ಯಂಮುದದಿಂ ॥ ಹೊರಪಡಿಸಿಹಮುದ್ರಾಪಿಸಿ। ನಿ
ರುಕಿಸುತೀನುತಕೃತಿಯಂಮೆಚ್ಚುಗೆವಿಬುಧರ್ ॥

ಕರ್ನಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಕಟಕಾಚಾರಿಯನತರು । ವಾಯುಸೇನಾಪಟ್ಟಜನು
ರಾ|ಧೇಯನಲಿರಚಿಸಿದನುಮುದದಲಿಕೌರವರರಾಯ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳು
ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ|ಪಾಲತೆಗೆದುದುದಳವೆರಡುನಿಜ । ಪಾಳೆಯಕೆಪರಿ
ದತೋಷದಸ್ತಮಿತವಿಗ್ರಹರು ॥ ಕೋಲಗುರುವಿನಮರಣವಾರ್ತಾ |
ಲೋಲಸರ್ಪನತಂದುಸಂಜಯ|ಹೇಳಿಕೆಯನೀಡಾಡಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇ
ಳಂದು ॥೧॥ಬೆದರಿತಾಯಾಸ್ಥಾನಧಿಗಿಲೆಂ|ದುದುಧರಾಧೀಶ್ವರನತಂದೆಯ|
ಹೃದಯದಲಿಹುರುಳೇನುಬಳಿಕುಳಿದವರವೋರೆಗಳ ॥ ಕುದಿದುದಂತಃಕ
ರಣವರಸನ|ಕದಪುಕೈಯಲಿಕೀಲಿಸಿತುಹೇ|ಳದನುಸಂಜಯಮತ್ತೆಮೇಲ
ಣಕದನಕೌತುಕನ ॥೨॥ಗುಡಿಯಕಟ್ಟಸುಜೇಯಬರತುದು|ಕಡಲುಮು
ಗ್ಗಿದುದುಮೇರುಕರಗಿತು |ಸಿಡಿಲುಬಿದ್ದುದುಭಾನುಮಂಡಲವಹಹವಿತಳದ
॥ ಮಡಿದುದೈನಿಂನಾನೆನಿಂದು|ಗ್ಘಡದಭಟಬೀಳ್ಕೊಂಡಸ್ಟೈಕಡಿ | ವಡದ
ಮೃಕಲಿಕರ್ಣನೇಳ್ಗೆಯಮಾಡಹೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಮೊದಲೊಳದುರ್ಣದುಜೀವ
ಳಹೃದ|ಯದಲಿಹೃಗಯವನೊದದುಮಿಗೆಕಂ | ಠದಲಿಕಲಿದುದುಕೂಡೆ
ಬಾಯದಲಿಮರುಗಿಮಲಗಿದನು ॥ ಕೆದರಿತಲ್ಲಾ(೧)ಯದಲಿರಾಯನ| ಹದನನ
ರಹಿದರೊಳಗೆಕೇಣಯೊ| ಲೆಅದರವಂತಃಪುರದೊಳಕ್ಕೈತುಶೋಕರಸ
ಲಧಿ ॥೪॥ ಬಾಯಬಸುರಿನನೊಸಲಹೊಯಿಗಳ| ರಾಯನರಸಿಯರತ್ತೆ
ಬದಿರಿಲಿ|ಹಾಯಿದರುಛಿತ್ತಿಗಳನೊದರಿದರೊಡನೆದೆಸೆಯೊಡರೆ ॥ ರಾಯ
ರಾವೆಡೆಯಕಟಕಲಿರಾ| ಧೇಯನಾವೆಡೆನೂರುಮಕ್ಕಳು| ಬೀಯವಾದರೆ
ನಾವಯಂದರುಸೊಸೆಯರಡೆಗೆಡದು ॥೫॥ ರಮಕುಳಪನದನೇನಹೇಳು
|ನವನಿಪತಿಕೇಳ್ಕರ್ಣಮೊದಲಾ | ದವರರಾಣೀವಾಸಬಹುಳಕ್ರಂದನಧ್ವ
ಮ ॥ ಕವಿದರೊಳಸೂರೆಯಲಿತೋಟಿಯ|ತವಕಿಗರುಗುಜುಗುಜಿಸೆಬಿಗ
ವು|ಭವನಭವನಕವಾಟತತಿಗಳಲಾಯ್ತುಗಜನಗರ॥೬॥ ನೆರದುದಲ್ಲಿಯ
ಲ್ಲೆಸೂರೆಗೆ|ಹರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಮನಸಮ| ತ್ಸರದಬಳಿಪಗೆಸೂಳುಭಂಟರು
ರಾಯ್ದರೊಳಗೊಳಗೆ ॥ಅರಮನೆಯಲಾಬೊಬ್ಬೆಹಸ್ತಿನ|ಪುರದಲೀಪೊ
ಸ್ಬೈಟವಿಂಸುಳಿ | ದರರುಗಳಬಾಡಾವುದೆಂದನುಮುನಿನೃಪಾಲಂಗೆ ॥೭॥
ೂರೆಯೋದುದುನಗರಿಖಳರಿಗೆ|ಮಾರಿದರೆಪಟ್ಟಣವನಕಟಾ| ಕಾರುಮ
ನಲ್ತಯ್ಯಲಾಕೈಮಸಕವಪನಿಪನ ॥ ನೂರುಸುಕ್ಕಳಸಿಕ್ಕಿಸಾಧಿಸ|ಲಾ

ಜನೇಜಯ ಕೇಳಿರಿಯದೆಂದುರೆ । ಮೀರಿನುಡಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ದಿರಿನಲಿ ॥೮॥ ಎರಡುಗಲ್ಲದನೆಯನವಾರಿಯ । ಹರಿಕಥೆಯ ಕೆಡಿಸಿದನು ಸಂಜ
ಯ । ನರಸನನು ನೂಕೊಳಿಸಿ ಜಂಕಿಗೆ ನೂಕಿದನು ಮನಸ ॥ ಅರಸ ಹದುಳ
ಸು ನಿಂನ ಸೊಸೆಯರ । ಕರದು ಸಂತೈಸ ಕಟಹಸ್ತ ನ । ಪುರದ ಗಾವಳಿಸಿಲಲಿಮಿ
ಗೆ ಡಂಗುರವ ಹೊಯಿಸೆಂದ ॥೯॥ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಡಂಗುರ । ನಾದವೆಸ
ದವು ಕೇರಿಕೇರಿಯ । ಕೈದುಕಾರರು ನೆರದು ನಿಂದರು ಸೂರೆಗರ ಕೆಡಹಿ ॥ ಸು
ಯ್ಧನ ಡಿಗಡಿಗೊಲದೊಲದು ಪರಿ । ವೇದಶೋಕಜ್ವಲನ ಜನಿತ । ಸ್ವೇದಸ್ತ
ಮಿತಕಾಯ ಚಿಂತಿಸಿ ರಾಯನಿಂತೆಂದ ॥೧೦॥ ಹೇಳು ಸಂಜಯ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ
ವ । ಶಾಲಿವನ ಘಲವಾಯ್ತು ಲಾಕ್ಶೈ । ಮೇಳವಿಸಿದನೆ ಕರ್ಣನೆಮ್ಮ ರಶ್ರೀಕರದಂ
ದಲಿ ॥ ಹೇಳು ಹೇಳಂನಾಕೆ ಮಾತಿನ । ಜಾಳಿಗೆಯ ಜಡ ಬೇಡ ಕುರುಪತಿ । ಕಾಳಗ
ದೊಳಸ್ತಮಿಸಿದನೆ ನುಡಿಯ ಬೇಡೆಂದ ॥೧೧॥ ಸಾವೆ ತಾನೆಂದಂಜದಿರು ಕ । ನಾ
ವಸಾನವ ಹೇಳು ತಂನ । ಜೀವವಿದೆಲಾ ದೇಹದಲಿ ಬೇರಿನ್ನು ಕೆಲವರಲಿ ॥ ಸಾವ
ನೇ ತಾ ನಿಂನ ಕುರುಪತಿ । ಜೀವಿಸಲಿ ಮೇಣಳಿದರೆಯು ನಿಂ । ನಾವ ಭಯವಿಲ್ಲ
ಟವಜ್ರಶರೀರಿ ತಾನೆಂದ ॥೧೨॥ ಘಾಯವಡದನು ಭೀಷ್ಮ ಬಳಿಕಿನೊ । ಳಾಯ
ಧದ ಗುರು ತೊಡಚಿ ಕಳಚಿದನೀಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಂನ ತಂದನೆ ಭಾನುನಂದನನು
ಸಾಯನೇ ಮಗ ನಿನ್ನ ಬಳಿಕಾ । ನಾಯ ನುಡಿ ಸಿಂನೇಕೆ ಕರ್ಣ್ನಂ । ಗಾಯಿತೇ ಕದ
ಸಾಕದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಸರಳ ಕೊರತೆಯೊ ಸಾರಥಿಯ ಮ
ತ್ಸರವೊ ರಥದ ವಿಘಾತಿಯೋ ದು । ರ್ಧರ ಧನುರ್ಭಂಗವೊ ಮಹಾಸ್ತ್ರವ್ಯ
ಯೊ ರವಿಸುತನ ॥ ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದರೆಂತು ರಿಪುರಾ । ಯರಿಗೆ ನಾವ್ನ್ಯೋಜ
ವೆದುರಿತೋ । ತ್ಕರುಷ ಮೈಸಲೆ ನಮ್ಮ ಕೆಡಿಸಿತು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೧೪॥ ಹ
ವು ಗೆಟ್ಟನು ತೇರು ಸಾರಥಿ । ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿಯೆ ನುಡಿದ ನಂಬಿನ । ಕೊರತ
ಮಂ ನಾಯ್ತು ದೈವ ದ್ರೋಹಿಗಳು ನಿಮಗೆ ॥ ಅರಿವಿಜಯವೆಲ್ಲಿಯದು ನೀವ್
ನ । ಬರಡರೈ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಯಂವಸಂ । ವರಿಸಿದರಿ ಸಾಕೆಂದು ಸಂಜಯ ತೂಗಿದನ
ಶಿರವ ॥೧೫॥ ಸುರನರೋರುಗ ರರಿಯಲಾಪ್ನಾ । ಹಿರಿಯಭಂಗಿಸಬೇಡ ಸ
ಕಂ । ತಿರಲಿ ಕರ್ಣ್ನ ಹವದ ಕರ್ಣ್ನ ವ್ಯಾತವ ಸುರಿಯೆನ್ನ ॥ ಅರಿಗಳಭ್ಯುದಯ
ವನು ನಂಮು ಪ । ಸರಣೆಯನು ಕಿವಿಯಾರ ಕೇಳುವೆ । ಪರಮ ಸುಕೃತಿಗಳ
ಪ್ಪೀ ಹೇಳಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ಹೇಳದನು ಬಳಿಕೆರಡು ಘಟ್ಟಿಸೆನೊ । ಳಾಳು
ದುರೆಯ ಗಜರಥವಭೂ । ಪಾಲರಳಿದುಳಿದವರಲೆಕ್ಕವನೈದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ಕೆ
ಳು ನಿಂನಾತನ ವಿನೋದವ । ಖೂಳ ಬೋಳೆಯ ತನದ ತಂನದ । ಜಾಳಿಗೆಯ ಬ
ಸರವ ಸೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪಗೆ ॥೧೭॥ ತೊಡರ ತೆಗದರು ಕೈಯಲ
ಯ್ದವ । ನುಡಿಸಲಂಮರು ಹೊತ್ತು ದುಗುಡದ । ನಿಡುಮುಸುಕುಗಳ ದ

ಷ್ಟಿನಬಿಟ್ಟಕಂಣುಗಳ ॥ ಒಡೆಯನಿದಿರೊಳುಕುಳ್ಳಿದೆಗೆಕೆಲ|ಕಡೆಯಕೈ
ೀವಿಗೆಯವರಬಳಿ|ವಿಡಿದುತೊಲಗಿತುರಾಯನೋಲಗದೊಳಗೆಪರಿವಾರ॥
ತಲಕೈದೀವಿಗೆಯವರಹರಿ|ದಾಳಿಗಳಕಿಯೆನೃಪರವೋರೆಗ। ಳೋಳಿಯ
ಯನೆರೆಹೊಯ್ಯುಕತ್ತಲೆನಿಂದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ॥ ಹೇಳಲೇನದಬಹಳದುಗುಡದ|ಸಾ
ಯುವುನಿನ್ನಾತನೋಲಗ|ಶಾಲೆಯೋನಾನರಿಯೆನೆಂದನುಸಂಜಯನುನೃ
ಪಗೇ॥೧೯॥ ಎಲೆಮಿಡುಕದಾಸ್ಥಾನಪೀಳಿಯ | ದಲೆಯುವುಡಿಸುಸರಭಸ
ಲಿಲ್ಲೊಳ|ಗೊಳಗೆಸನ್ನೆಗರೋರೆಗೊರಳುಗಳಾಡುಗಟ್ಟಿಗಳ ॥ ಹಳಚಿದ
ಗ್ಳಕೆಗಳವಿನಾಸಲು| ಗಳದಬಿರುದಿನಪೂಸಭಂಗದ | ಕಳಕಳದಕನಸು
ಕಲಿದಿರ್ದದುರಾಯನಾಸ್ಥಾನ ॥೨೦॥ ಕೆತ್ತುಕೊಂಡಿರಲೇಕೆಸೀವಿ| ನ್ನ
ತ್ತರಾಯಿಗಳಿಂಪುಭಾಗ್ಯದ|ಬಿತ್ತಹರಿದರೆವೀರಭಟರಿದ್ದೇನಮಾಡುವರು॥
ಕಿತ್ತಿದಂಬಿನವ್ಯೆಯಭೀಷ್ಮನು | ಹೊತ್ತಕೈದುಸಪಿಸುಟುಕಳಕಜ |
ಮತ್ತಮಿಕೆಗಳನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದನಾಭೂಪ ॥೨೧॥ ಬಿಗಿದುತಿಮಿರನಥ
ಟ್ಟಸೂರ್ಯನ |ಸೊಗದುಹುಯಿದರೆಮುರಿಯದೇಕಾ | ಳಗಕೆಕರ್ಣನಕೈ
ಯಭಂಡಾರಿಸಿತುದಿಂನಬರ ॥ ತೆಗಸುವೆನುಳಿನಲಿರಾಯರ|ಮೊಗದದುಗು
ತದದಡ್ಡಿಯನುವ್ಯೆ ! ತೆಗೆಯುದಿರಿಕಲಿದಪಾಗಿಯೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ॥
ಜೀಯಸೊಳಯವಿಲ್ಲಗುರುಗಾಂ| ಗೇಯರಳಿದರೆದೇನುಕಲಿರಾ|ಧೇಯನೇ
ರಜಾಂಗಿಯಲಾ ನಂಮವೋಹರಕೆ ॥ ರಾಯನೀತನಪತಿಕರಿಸುಚ|ಕ್ರಾ
ಮುಧನಚಾತುರ್ಯಕೊಳ್ಳದು | ಜೀಯಕರ್ಣನಕೂಡೆಯೆಂದುದುನಿಖಿಳಪ
ರಿವಾರ ॥೨೩॥ ಬೀರೆನಮಗಗ್ಗಳಿಕೆಯೋಲೆಯ | ಕಾರತನವೇಗಾಯಮ
ನದಲಿ | ಯೋರಿಸಿದರೇರುವುದುದೆಸೆಮನಮುರಿಯೆಕುಂದುವುದು ॥ ತೋ
ರಿನುಡಿದರೆಭೀಷ್ಮಗುರುವನು|ಜಾರಿಸಿದರಣವೆಮಗೆಸದರವೆ| ದೂರುವವ
ರಾವಲ್ಲವೆಂದನುಭಾನುನಂದನನು॥೨೪॥ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಥಟ್ಟಿಂ|ಗಾಕೆ
ವಾಳರಮಾಡುಸಾಕಾ |ಸ್ತೋಕಪುಣ್ಯರಮಾತದ್ಯಾತಕೆಗುರುನದೀಸುತ
ರ॥ಸಾಕಿಸಲಹಿತೆಕರ್ಣನನುಹುರು|ಳೀಕೆಗುಣದಲಿಕರ್ಣಸೇನಾ|ನೀಕಭಾ
ರದಹೊರಿಗೆಗಹಸೆಂದನುಕೃಪಾಚಾರ್ಯ॥ಎಂಮತೋರಿಸಬೇಡಸುಖದಲಿ|
ನಿಂಮಚಿತ್ತಕೆಬಹುದುಮಾಡುವು| ದೊಂಮದೇಹವ್ಯಥೆಯನಾವಿಂಸೆಂದು
ಫಲವೇನು॥ಎಮ್ಮಪುಣ್ಯದಬೆಳೆಗಳೊಣಗಿದ| ಡಿಂದುಮಾಡುವುದೇನುಕ
ರ್ಣನುನಂಮದಳವೇನೆಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮನರಸಂಗೆ॥ಅಮುಹಾರಥಭೀಷ್ಮವಿ
ಗೆಸ್ವೇ|ಚ್ಛಾಮರಣಿದುರಾಚಾರ್ಯಚಾಪ| ಪ್ರೋವಾಕೇಶರುಹೊಕ್ಕಕಾಣ
ರುಹಗೆಗೆಹರಿವುಗಳ॥ಈಮಹಾಸಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದ| ಶೀವುಸೀದುದುಮಿಕ್ಕ
ಭಟರು|ದ್ರಾಮರೇಸಾಕಿನ್ನುಸೇನಾಪತಿಯಮಾಡೆಂದ ॥ ಕರಸಿದನುಭೂ

ಸುರರಸ್ತೋಮಂ|ಬರದಮಡಿವರ್ಗಪಸುದೂರ್ವಾಂಕುರಸಿ|ತಾಕ್ಷತೆಧವಳಸ
ರುಷಪಸಾಫಲಾವಳಿಯು॥ತಳಿಸಿದನುಹೊಂಗಲಶತತಿಯುಸು|ವರನದೀವಾರಿ
ಗಳನಾದ|ಬರದವಾದ್ಯದಲೊದಗಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ॥೨೮॥ವಿರಚಿ
ಸಿದಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋ । ತ್ಕರುಷಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯುಮಳೆಗಳು । ಕರದವ
ಮಳದ್ವಿಜರುಜಯರವಘೋಷಘೋಷದಲಿ ॥ ಗುರುಸುತಾದಿಮಹಾಪ್ರಧಾ
ನರು । ದರುಶನವನೀಡಿದರುಕರ್ಣನ । ಬಿರಿದನುಬ್ಬಿನಲಹರಿಮಸಗಿತುವಂ
ದಿಜಲಧಿಯಲಿ ॥೨೯॥ ಅರಳಿತರಸನವದನಶಕುನಿಗೆ । ಹರುಷಮಿಗೆದುಶ್ಶಾ
ಸನರುಲಿದು|ಬ್ಬರಿಸೆರೋಮಾವಳಿವಿಕರ್ಣಾದಿಗಳಮನವರಿಯೆ॥ಗುರುಜಕೃ
ಪಕೃತವರ್ಮಶಲ್ಯಾ| ದ್ಯರಿಗೆಸೂಸಕಸೊಗಸುಮಿಗಲಾ । ಯ್ತುರುಳುಕ
ರ್ಣನಪಟ್ಟವಾಯಿತುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ ನಾರಿಯುರುಮಣಿರತ್ನತೊಡಿ
ಗೆಯು । ಭಾರಿಯುರುಕಂದರ್ಪವನಸಹ । ಕಾಗಣನೇದಡಿಸಿಕೈಮುಂ
ಚಿತವುತವುಗೆ ॥ ವೀರಸೇಸೆಯುನಳವಡಿಸಿವಿಮು| ಲಾರತಿಯಸೂಸಿದರುನಿ
ಜಸರಿ|ವಾರವೋಲಾಡಿತ್ತಬಹಳಾನಂದಲಹರಿಯಲಿ ॥ ॥೩೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಭೀಮವಿಕ್ರಮಕುರುಬಲದೊಳು ।
ದ್ದಾಮಕರ್ಣಾಹವದೊಳಗ್ಗದ । ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನೃಪಾಲಕನಕೆಡಹಿದನು
ಭೀಮ ॥ ಪದನು ॥ ಮಗನುದಳಪತಿಯಾದಗಡಕಾ । ಳಗವನೋಡುವೆ
ನೆಂಬವೋಲ್ಜಗ । ದಗಲದಲಿಕರಕಡಿತವಿಕ್ಕಿತುತಿಮಿರವನದೊಳಗೆ ॥
ಹೊಗರುಕುವಲಯಕಳೆಯೆಸೊಂಪಿನ । ನಗೆಸರೋರುಹಕಿಳಿಯೆವಿರ
ಹದ । ಧಗೆರಥಾಂಗವತುಳಿಯಲಿನನುದಯಾಚಲಕೆಬಂದ ॥ ೧ ॥ ಸೂ
ಳುಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿದುವುರುನಿ । ಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳುದಯದಲಿದಿಗು । ಜಾಲ
ಝುಡಿಯಲುಹೊಡಿಗೆದರುವಗ್ಗರುಗಹಳೆಗಳ ॥ ತೂಳುವರೆಗಳರಾಯಗಿ
ಡಿಗದ । ಘೋಳಘೋರರದಘೋಷವವನಿಯ । ಶೀಳಿನಡದುದುಸೇನೆರ
ವಿನಂದನನಸನ್ನೆಯಲಿ ॥೨॥ ಮೋಹರಿಸಿತದುನಡದುಮಕರ| ವ್ಯೂಹದಲಿ
ಬಳಿಕರ್ಧಚಂದ್ರ | ವ್ಯೂಹದಲಿನಡದೊಡ್ಡಿನಿಂದುದುಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ॥
ಮೋಹರಿಸಲೊಡೆವೆರಸಿಹೊಯ್ದರು |ಗಾಹುಗತಕವನುಳಿದುಚೂಣಿಯ॥
ಸಾಹಸದಸನ್ನಾಹರೈದಿದರೆರಡುಥಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ೩ ॥ ಹೊಯ್ದುಮುಗ್ಗಿತುಭಟ
ರುವೆಗ್ಗಳ । ಕೈದುಕಾರರುತಲೆಗೆಸಂದರು । ಮೈಯ್ದೆಗೆಯದೊಡೆವೆರ
ಸಿಹೊಕ್ಕರುಬೇಹಬೇಹವರು ॥ ಕೊಯ್ದುಕೊರಳಿನಕೊಡದಕೊಲ್ಲಿನ ।
ಹಾಯ್ದುಮೂಳೆಯುಸುರಿದಕರುಳಿನ । ಲೈಯ್ದೆಪಡೆಗೇರಾಯ್ತುಚೂಣಿ
ಯಚಾತುರಂಗದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಇಂದುಬರಹೇಳರ್ಜುನನರಣ । ದಿಂದಲೇಛೀ

ಮುಂಗೆಭಾರಿಯು। ಕಂದುಕಸರಿಕೆಬೇಡಕಾದಲಿಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ಹಿಂದೆ
ರವಿಸ್ತ್ರಾಭೀಷ್ಮಗುರುಗಳ । ಕೊಂದಗೆಲವಿನಲುಬ್ಬಬೇಡೆವು। ಗಿಂದುದಳ
ಪತಿಕರ್ಣನೆಂದುದುಸಿಖಿಳಪರಿವಾರ ॥೫॥ ತೇರುಬಿಟ್ಟವುನೂರಿಯುಲಿಜ।
ಜ್ಝರರಾಸ್ತ್ರರುವಾಘೆಸರಿಸದ।ಲೇರಿದರುಕಾರ್ಮುಗಿಲಬಲವೆಸೆಕವಿದು
ದಾನೆಗಳು ॥ ಆರಿದಡೆನೆಲಬಿರಿಯೆಬೆರಸಿತು। ಪಾರಕರುಸಬಳಿಕರುಬಿಲ್ಲಿನ।
ಧೂರಿಭಟರಳ್ಳಿರಿದುಕೆಣಕಿತುಕೆದರಿರಿಪುಬಲವ ॥೬॥ ಮುರಿಯಲಹಿತರಥ
ಟ್ಟನಮ್ಮನು । ತೆರಹುಗೊಡದಾಕಿದರುಘೊರೆಗಳು । ಹೊರಗೆಲಗ್ಗೆಯ
ಮಾಡಿತೋರಿದರೊದನೆಪಡಿಬಲವ ॥ ಉರುಬಿದರುವೃಷಸೇನಸೌಬಲ ।
ಗುರುಜಕೃಪಕೃತವರ್ಮದುರ್ಮುಖ । ವರವಿಕರ್ಣಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಬೃಹ
ದ್ರಥಾದಿಗಳು ॥೭॥ ಸೂತಸುತದಳಪತಿಯೊಧಡಮು । ಯ್ಯಾತರೇಮುಂ
ಬಿಗರುಬಿರುದಿನ।ಭೂತಗಳಬೊಬ್ಬ್ಯಾಟಬಿಡದೇಕಂಡುಕಾಣೆವಲ॥ಸೋ
ತಸಮರದಕೇಣಕಾರರು । ಪೂತುರೇಜಯಸಿರಿಗೆಹೊಯ್ಹೊ। ಯ್ಯಾತ
ಗಳನೆನುತೆದ್ದರಾಪಾಂಡವಮಹಾರಥರು ॥೮॥ ನೂಕಿತೊಂದೇವಾಘೆಯ
ಲಿರಥ । ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರಬಲುಗುದುರೆಹದಿ । ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರನೂರುಕರಿಘ
ಟೆಲಕ್ಷಪಾಯದಳ ॥ ಜೋಕೆಜವನಿಕೆಹುರಿಯೊಡದುಬಲ। ದಾಕೆವಾಳರು
ಸುಯಿಸೋಲದ। ನೂರುನೊಕಾಯಿತ್ತುಕೌರವರಾಯಸೇನೆಯಲಿ॥೯॥
ಸತಿಪಡೆತ್ತಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು । ಶದದರೋನಿಜಕುಲದಬೀರನು। ಕ
ಡಿದರೋಕುರುಬಲದಕಾಹಿನಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು॥ ಕೊಡನಘಣಯೋಪಾಂ
ಡವರಬಲ । ತುಡುಕಲೀಯದೆಯೆನುತಸೇನೆಯ ।ತಡದುನಿಂದನುಕ್ಷೇಮ
ಧೂರ್ತಸಹಸ್ರಗಜಸಹಿತ ॥೧೦॥ ತರಿಸಿಲೋಹದಜಂತವಟ್ಟವ । ನಿರಿಸಿದ
ರುಕೊಲಿಗೆಯಭಂಡಿಯು । ಹರಿಸಿದರುಕೆಲಬಲದಬೀದಿಯುಸಬಳಿಗರನಿಲಿಸಿ॥
ತುರಗಗಜಬಿಲ್ಲಾಳನೊತ್ತಾ । ಗಿರಿಸಿಲಗ್ಗೆಯಲಹರಿಯಲಿವೋ । ಹರಿಸಿದ
ರುಪಾಂಚಾಲಕೈಕೆಯರವರಥಟ್ಟಿನಲಿ ॥೧೧॥ ನೀಡಿಬರಿಕೈಗಳಲಿತೆಗದೀ।
ಡಾಡಿದವುಭಂಡಿಗಳನಾಕಿದ । ಕೋಡಕೈಗಳಸಬಳಿಗರಸೀಳಿದವುದೆಸೆದೆ
ಸೆಗೆ ॥ ಕಿರಿಡೆಜಂತನಜಂತವಟ್ಟವ। ನಾಡಲೇತಕೆಹಿಂಡಿನೊದ್ದನು।ರುಸಾ
ಡಿಸಿದವಾಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನೃಪಾಲನಾನೆಗಳು ॥೧೨॥ ರಾಯದಳಕಳವಳಸೆ
ಕರಿಘಟೆ । ಘಾಯಘಾಯಕೆನೆಲನಕೊಂಡವು । ಹಾಯಿದವುರಥವುರು
ಬಿಹೊಕ್ಕವುಹೂದರಹೊರೆಗಡಿದು ॥ ನಾಯಕರಕೆಡನುಡಿವಸೈಗುಳ ।
ಬಾಯಬೊಬ್ಬೆಯಕೈಯ್ಯಹೊಯ್ಲಳ । ದಾಯಿಗರಲೇಯೆನುತಮೂದ
ಲಿಸಿದರುತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥೧೩॥ ಕೆದರಿತಲೆಗಳರಾಯದಳನನು।ಬೆದಱಿಸಿದವಾ
ನೆಗಳುರಿಪುಗಳ ।ವಾದನುಖಕೆಮಾರೊದ್ದುಮೆರದನುಪೂತುರೇಯೆನುತ॥

ತುಟಿವೆರಳತುಟಿಯುಬ್ಬಟಕೆಗಜ | ಬೆದರೆನಿಜಬಾತಕರುಘರ್ಜಿಸೆ |ಗದೆಯ
ತಿರುಹುತಹೊಕ್ಕನವರೊಡ್ಡಿನಲಿಕಲಿಭೀಮ ॥೧೪॥ ಗರುಡನೂರವರರ
ರೇನಾ | ಗರಿಗೆತನಿಯುಸುಪ್ರೀಮಸೇನನ| ಬಿರಿದಿನೋಲೆಯಕಾರರೇನಂಜ
ಪರೆವಾರ್ಬಲಕೆ ॥ ಕರಿಘಟೆಯಕೆಣಕಿದರುಕೆದರಿದ | ಧುರಪಬಗೆಯದೆಗ
ಜಗಕೆರುಳಲಿ | ಕರುಳತೊಡಕಲಿಬಿದ್ದಗೃಸಾವಿರಮಹಾರಥರು ॥ಮುಂ
ಗುಡಿಯುಮುರಿದಾಂಕೆಭೀಮಂ | ಗಂಘವಿಸಿದನುಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಮ|ತಂ
ಗಜದಮೇಲೆಸೆವಸರಿನಾರಾಚಸೇನೆಯಲಿ ॥ ಅಂಘವಣೆಯಹುದೋಮ
ಹಾವೇ | ಮಂಗನೂಕದುಪೂತುಮುಝುರೆಯ|ಭಂಗನೋಸೀನೆನುತಹೊ
ಯೆಪ್ಪಡೆವೆರಸಿದನುಭೀಮ ॥೧೬॥ ಮೇಲುವಾಯ್ದಾರೋಹಕರಹಿಂ| ಗಾ
ಲಹುಡಿದೀವಾಡಿರಿಪ್ರಗಜ | ಜಾಲದೊಳಗೊಂದಾನೆಯನುತಾನೇರಿಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದು ॥ ಛೀಳಿಡಲುಕರಿಬೆದರಲಂಕುಶ| ದಾಳನೆತ್ತಿಯನೊಡದುದಂತಿಯ|
ತುಳಿಸಿದನಾಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನಗಂದಸಮ್ಮುಖಕೆ॥೧೭॥ ಇದುವಿನೋದವ
ಲಮದೀಯಾ | ಭ್ಯುದಯಮೈಸಲೆನಮ್ಮ ಕೋಪವ | ನಿದಿರುಗೊಂಡವ
ನಿವನೆಲೇಯನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಮ ॥ ಸದೆಗನೋಸೀನಾರುಭಾರಿಯ | ಮದ
ಗಜವಬಡಿಹೋರಿಹೋಗೆನು | ತೊದರಿಭೀಮನನಮುಸುಕಿದನುನಾರಾಚ
ಸೇನೆಯಲಿ ॥೧೮॥ ಆಗಲಾನಾಲಿಗೆಯಸಾಲವ | ನೀಗಕ್ಕೈಯ್ಯಿಂತಿದ್ದ
ವಡೆನಸು| ಗಾಗಲೇತಪ್ಪೇನುಹೇಳೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಮ ॥ ಈಗಲಾವುದು
ನೆಲನುನಭದಿಗು | ಭಾಗವೆಲ್ಲಿಯದೆನಲುಕಣೆಗಳು | ತೂಗಿತುರುಗಿದವರಿ
ಭಟನಕರಿಘಟೆಯಮೈಗಳಲಿ॥೧೯॥ಸರಳಮಳೆಯಲಿನನದುಕರಿಘಟೆ|ಯು
ರುಳಿದವುಕಲ್ಪಾಂತವರುಷದೊ | ಳುರುಳುವದ್ರಿಗಳಂತೆಸವದವುಮೈರಿದಂ
ತಿಗಳು ॥ ಎರಡುಶೇಳಾಯ್ತವನಕರಿಮೇ | ಲಿರಗೆಧೊಪ್ಪನೆಹಾಯ್ದುಖಾ
ತಿಯ| ಲುರವಣಿಸಿದನುಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಕಳಳದಡಾಯುಧವಿ ॥೨೦॥ ಕೂ
ದುಪುಟನೆಗಗರಿಗಜನಹೊ | ಯ್ದಣದುಹುಂಗದಮುನ್ನ ತಲೆಮೇ| ಗಣಗ
ಬೆಮ್ಮಿತುಮುಂಡನಡಗುದುಮುರುಹತ್ತಿಯನು ॥ ಬಣಗುಸೇನೇಕಕಟ
ಭೀಮನ | ಕೆಣಕಿನುಡಿದೈಯ್ಯನುತಲಪ್ಸರ | ಗಣಿಕೆಯುರುಬಂದವನ
ಕೊಂಡೊಯ್ದರುವಿಮಾನದಲಿ ॥ * * * ॥೨೧॥

—◇✦ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ✦◇—

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಧುರದೊಳಗೆವಿಂದಾನುವಿಂದ
ರ | ನೊರಸಿದನುಸಾತ್ಯಕಿವೃಕೋದರ | ಗುರುಸುತರುಬಲುಘಾಯದ
ಲಿಬಸವಳಿದರುಭಯದಲ ॥ ಪದನು ॥ ಬೀಳಲಗ್ಗದಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನ್ನ|
ಪಾಲಕನಪುವಾಗರೋಷಕ | ರಾಳಶಿಖಿಪರಿತಪ್ರಕಂಪಿತಖಡ್ಗಪಾಣಿಗ

ಳು ॥ ಆಳಿದನವರಗಣದಲಿಹಿಂದಣ।ಕೊಳನಾಶೆಯಕಣ್ಣಿಗಳನೆನು। ತಾ
ಳುಕವಿದುಭೀಮಘಡಘಡನಿಲ್ಲುಸಿಲ್ಲೆನುತ॥೧॥ ಕರದುಮೂದಲಿಸಿದರೆ
ಹುಲ್ಲೆಯ । ಮರಿಗಳಿಗೆಖತಿಗೊಂಬುದೇನದ । ಕರಿಕುರೂಪದಕೊಬ್ಬಿ
ದಪದಿರುಹಿಂದೆಮತ್ತಿರದೆ ॥ ಮರಳಬಲ್ಲನೆಭೀಮರಿಪರ । ಬ್ಬರಿಸಿಕವಿದರು
ಹತ್ತುಸಾವಿರ। ತುರುಗಸರಿಸದಲೇರಿದರುಪಡಿಮುಖದಬಲಬೆದರೆ॥೨॥ರಾ
ವುತರುಮತ್ತೊಂದುಹಂತಿಯ ।ಸಾವಿನಾಕಗಳೇರಿದರುಪಡಿ।ಭಾವಿಸಲುಪ
ರಧೂಳಿಮುಸುಕಿತುತರಣಿಮಂಡಲವ ॥ ಆವೃಕೋದರಗದೆಯಕೊಂಡ
ನು ! ರಾವುತರದೃಢವಾಘೆವಾಘೆಯ । ಲಾವಣಿಗೆಲೇಸೆನುತಸಾತ್ಯಕಿತು
ಡುಕಿದನುಧನುವ ॥೩॥ ಅರರೆರಾವುತಜಾಗುಸ್ವಾಮಿಯ। ಹರಿಬಕೋಸು
ಗಹಗೆಯಹೊಯ್ದಿರಿ। ಬಿರಿದರಹಿರೋಯನುತವಿರಾರಿದಹಯಮಮುರಿಯೆ
ನುತ ॥ ಸರಳನೊಂದನೆತೊಡಚಿತುರುಗದ।ಕೊರಳವಾಘೆಯಕರವರಾ
ವ್ತರ । ಶಿರವನೆಚ್ಚನುಕೊಂದನೀಪರಿಹತ್ತುಸಾವಿರವ ॥೪॥ ಬಿದ್ದರಗ್ಗದ
ತುರಗದಳಕ್ಕೆ । ಮುದ್ದೆಕೊಂಡನುಕಾಯದಮಗಳ । ಲಿರ್ದವನನಾಕಾ
ಶನವರೊಳುತೊಡಕಿದವರೊಡನೆ॥ ಹದ್ದುಕಾಗೆಗೆಸಿನ್ನವರುಸಾ।ಲಿರ್ದು
ಬೋನವಸಲಿಸಿದರುಬಲ । ವಿದ್ದುಮಾಡುವುದೇನುಸಿಮಗಿನ್ನರಸಕೇಳೆಂ
ದ ॥೫॥ ಧಟ್ಟಮುರಿದುದುನಮ್ಮಬಲವದು। ಬಿಟ್ಟುರಿಂಗಿತುಕೊಂಡನೆಲ
ನನು। ಮುಟ್ಟಕೈದೋರಿದನುಸಾತ್ಯಕಿಧೊರೆಗಳದಿರಿನಲಿ ॥ ಧಿಟ್ಟನಿವನಾ
ರೀಸುಮುಷ್ಟ । ಮುಟ್ಟಿಯಲಿಸುಳಿದವನೆನುತಜಗ । ಜಟ್ಟಿಗಳುಮಿಂದಾ
ನುಮಿಂದರುನಿಂದರಿದಿರಾಗಿ ॥೬॥ ಕವಿದುದವದಿರಸೇನೆಸಾತ್ಯಕಿ । ಹವಣಿನ
ರಿಯನುಬಳಿಕಸಿಲುಕಿದ।ನಿವರೊಳಗೆಕಟ್ಟಿದವುಸುತ್ತಲುಸಾವಿರಾನೆಗಳು॥
ನವಸಹಸ್ರತುರಂಗಕಾಲಾ । ಳವಘಡಿಸಿತ್ತೈವತ್ತುಸಾವಿರ । ವವನಿತಳನು
ಗ್ಗಾಯ್ತುಪದಘಟ್ಟಣೆಯಘಲ್ಲಣೆಗೆ ॥೭॥ ಕೆಣಕಿದುದುಭುಗಿಲೆದ್ದುದಾತ
ನ । ರಣಪರಾಕ್ರಮವಹ್ನಿಕರಡದ । ಬಣಬೆಸಿಕ್ಕಿತುಕಾಳಗಿಚ್ಚಿನಬಾಯ
ತುತ್ತಾಗೆ ॥ ಕಣೆಯಕಾಣೆನುಸುತ್ತಲೊಟ್ಟಿದ।ಹೆಣನಕಂಡೆಸಿದಾವಬಾ
ಳೆಯ । ಹಣಿದವೋಲಿನ್ನಾಳುಕುದುರೆಗಳರಸಕೇಳೆಂದ॥೮॥ ಧೊರೆಗಳಿವ
ದಿರುತಮ್ಮಬಲಸಂ । ವರಣಿಸೆಗ್ಗಿದಹೇವದಲಿಹೊಡ । ಕರಿಸಿಹೊಕ್ಕರು
ಹೂಳಿದರುಸಾತ್ಯಕಿಯನಂಬಿನಲಿ ॥ ಸರಳಸರಿವಳ್ಳಿತುಮುಹಾದೇ । ವರ
ನುಮಕ್ಕಳಲೇವಿರೋಧವೆ। ಹರಹರರೆಸಾಹಸಿಗರಹುದೋಯೆನುತತೆಗದೆ
ಚ್ಚ ॥೯॥ ವಿಸನೆಂಚೆನುಮೊದಲಲಗ್ಗೆಯ।ಲಾನಿಶಾಚರದ್ವಯಕೆತಾಮಿಂ।ದಾ
ನುಮಿಂದರಜೀನಧುವಿಮ್ರಕ್ಕಿದುದುಮಮುಪುರಿಗೆ ॥ ಚೀನಬೋಟಕರೂಷ
ಖರ್ಪರ ।ಮೂನಜೋನೆಗತುರಕಬರ್ಬರ। ಸೇನೆತಾಗಿತುತಾಗಿದಾಕ್ಷಣನೀ

ಗಿದನುತನುವ ॥೧೦॥ ಮುರಿದುದೈನ್ಯವರುಸಾತ್ಯಕಿ। ಯುರುಬೆಗಾನು
ವರಿಲ್ಲಧೊರೆಕ್ಕೈ । ಮುರದನೋಕಾಳಾಯ್ತೆನುತಕುರುಸೇನೆಕಳವಳಿಸೆ ॥
ಜರದುಮೂದಲಿಸಿದನುಮಾದ್ರೇ । ಶ್ವರನದುಶ್ಶಾಸನನಗೌತಮ। ಗುರು
ಜಕೃತವರ್ಮಾದಿಪರಿವಾರವನುಕಲಿಕರ್ಣ ॥೧೧॥ ಎದುಕುಲದಜರಡಿನಲಿ
ಜನಿಸಿದ । ಸದೆಗಸಾತ್ಯಕಿನಮ್ಮಸುಭಟರ। ಸವದನೇದುಷ್ಕಾಲವಿಂದೇನೀ
ಗತೊರಿಕಿತೆ ॥ ಬೆದರಲೇತಕೆಕಾಣದುದಕೆಂ। ಡುದುಮಹಾದೇವೆನುತಬೆ
ರಳಿನ ।ತುದಿಯುವಿಗಾಸೆಗಳಲುಗೆತಲೆದೂರಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ॥೧೨॥ ಪೃತು
ಮುಝುದಳಪತಿಯುಚಿತ್ತದ । ಖಾತಿಹೆಚ್ಚಿತುನಮ್ಮಭುಜಬಲ । ವೇತಕಿವು
ಠಾಸೆನುತಸಾತ್ಯಕಿಸವರವೇನಮಗೆ ॥ ಭೂತನಾಥನಕಂಡುಲೆಕ್ಕಿಸ।ದಾ
ತರಲ್ಲಾತಾವೆನುತನಿಜ । ಸೂತರನುಬೋಳೈಸಿನೂಕಿತುಗುರುಸುತಾದಿ
ಗಳು ॥೧೩॥ ಮುರಿದಬಲಗರಿಗಟ್ಟಿತೊಗ್ಗಿನ । ಉಝುಬಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕಹ
ಳೆಯು।ಬಿರುಸರದಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯುಕಳಕಳದ ॥ ತುರುಗಿತೂಳು
ವಸಿಂಧಕೆಳೆಮಡ । ಲಿರಿದಝುಲ್ಲರಿಪಲ್ಲವದನಿಜ। ನಿರಿಯುಧವಳಚ್ಛತ್ರಚಾಮ
ರದೊಂದಗಿತತಿರಥರು ॥೧೪॥ ಮೂಕಣಿಯುವಿಟ್ಟಣಿಸಿದರುಭಾ । ರಾಂಕ
ದಲಿಭಟರೆಂಟುಸಾವಿರ । ಬಿಂಕದಲಿರಥರೊಂದುಕೋಟಿತುರಂಗಪಾಯ
ದಳ॥ ಶಂಕಿಸುವನೇಬಳಿಕಯದುಕುಲ।ದಂಕಕಾರನುನಿಂದನನಿಬರಿ ।ಗಂ
ಕೆಝುಂಕೆಯನೇನಹೇಳುವೆಸಾತ್ಯಕಿಯುಮನವ॥ಭಾರಿಮಾಹವನಾಯ್ತುಖಿ
ಳಗಳ।ಭಾರಕವಿದುದುಸಾತ್ಯಕಿಯುಸುರ।ನಾರಿಯುರತೋಳಿನಲಿಕಾಬುದು
ಸೇಲನಲಿಣಿಹೊಯ್ತು ॥ ಹೋರಿದರೆಹುರುಳಿಲ್ಲೆನುತಪರಿ।ವಾರವ್ರೊರಲಿತು
ಪಾಂಡುಕೈಕೆಯ।ಕೇರಳರಮುಂದಿಕ್ಕಿಪಡಿಬಲವಾದನಾಪಾರ್ಥ॥ಮುಂದೆ
ಹರಿದರುಪಾಂಡುತನಯರ। ನಂದನಂತಾವೈವರಾತನ। ಹಿಂದುಳುಹಿಹಿಂ
ಡಿದರುಹೇರಾಳದಚತುರ್ಬಲವ ॥ ಕೊಂದನಗ್ಗದಚಿತ್ರಸೇನನ।ಚಂದ್ರಹ
ರಿಭಟಚಿತ್ರರನುಗುರು।ನಂದನನುಬಳಿಕಿವರಬೆದರಿಸಿನೂಕಿದನುರಥವ ॥
ಹೆರೆತೆಗಹಿಕೆಲಸಾರಿನುಕ್ಕಳು । ಮರಿಗಳಿಗೆರಣವೇಕೆಪಾಂಡವ। ರುರುವ
ಸಂತೆಶಿಯುಕಚಿನುತಲವರೊಡ್ಡನೊಡೆದುಳಿದು॥ ಇರಿವಭಟನಹೆಯಾದವ
ರಬಡ । ಕರುವೆನೀಬಾರೆಂದುಚಿಟಕಿಸಿ। ಕರದುಗುರುಸುತಕಾದಿದನುಸಾ
ತ್ಯಕಿಯುನಗೆಮಾಡಿ॥೧೫॥ ಸಾರುನೀಸಾರೆಲವೊಛೀಮನ।ದೋರೆಗರುಳಿನ
ದಂಡೆಯುನಮನ । ವಾರೆಮಾರಿಗೆಮುಡಿಸುವೆನುಘಡನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತ॥ಆರಿ
ದನುಜಗನೆಡನಡುಗೆಪಂ । ಭಾರಿಜನಗೆಡೆಜೋಡಿಸಿದನುವ್ರು।ದ್ದಾರದಲಿಭಾ
ರವಣೆಯಿಂಬನುಛೀಮನೇನಂಗೆ ॥೧೬॥ ಗುರುತನೂಜಕಣಾವಿರೋಧಿ।
ಸ್ಮರಕಪರ್ದಿಕಣೊಷ್ಮಕೋದರ।ಕರಿಮೃಗೇಂದ್ರಕಣಾಶರಾಳಿಯಕಾಯ್ದು

ಬಾಳೆನುತ॥ ಸರಳನೆಚ್ಚನುಸರಳನಾಬಳಿ ।ಸರಳುಮುಂಚಿತುಆಸರಳಬಳಿ।
ಸರಳುಹಿಂದಿಕ್ಕೈದುದುಚಳಕವನರಿಯೆತಾನೆಂದ ॥೨೦॥ ತಿರುಗಿನಿಂದನುಪವ
ನಸುತನೆಲೆ । ಗುರುಜನಿನ್ನಗ್ಗಳಿಕೆಗಳಜಗ । ವರಿಯದೇಪಟುಭಟನದಾವ
ನುನಿನಗೆಸರಿಯೆನುತ ॥ ಸರಳಬಲುಸರಳುಗಳನಾಬಳಿ। ಸರಳಲೆಚ್ಚದಲೆಸ
ವವೀರರ। ಪರಿವಿಡಿಯುವೇಗಾಯ್ಲತನವನುತೋರಿದನುಭೀಮ ॥೨೧॥ಜಾ
ಗುಮುಝುರೇಭೀಮಬಲುಕೈ । ಲಾಗುಮುರಿಯದಲಾಶರೌಘ । ಪ್ರಾಗುಪ
ಸ್ತ್ರಪ್ರಸರಬಂಧವಮತ್ತೆನೋಡೆನುತ ॥ ಈಗಗನವೀಥರಣಿಯಾದಿಗು ।
ಭಾಗವಿದುತಾನೆಂಬವಿವರವ । ನಾಗಳರಿಯೆನುಗುರುತನೂಭವನೆಚ್ಚನನಿ
ಳಜನ ॥೨೨॥ ಎಲೆಲೆಹಾರುವನಿನಗೆಹರಿಮೇ । ಖಲೆಯುಕೇಳಿಕೆಯಾಕೆಪ
ಡಿಮ । ದ್ಧಳೆಯುಬತಿಕೆರಬಿರುದವೇಳಿವರಿಲ್ಲಲಾನಿನಗೆ ॥ ಹೊಲಬುಗೆಡವ
ನೇಭೀಮನೀಸರ । ಳೊಳಗೆಹುಸಿಯುನುತೆಚ್ಚಬಾಣಾ । ವಳಿಯುನಿಮುಷಕೆ
ಕಡಿದುಗುರುಜನನೆಚ್ಚನಾಭೀಮ ॥೨೩॥ ರಥದವೇಲಂಬುಗಳುರಿಪುಸಾ ।
ರಥಿಯಮೈಯಲಿಬಾಣತುರಗ । ವ್ಯಥೆಯನೇವೇಳುಟಿಕ್ಕೆಯುವೈದಬಾಣ
ಮಯ॥ ಶಿಥಿಲವಾದವುನಾಗಗಳುಬಳಿ ।ರಥಿಕರೀತನಬಿಸುಟುಹಾಯ್ದರು।
ಪೃಥುಳಬಂಧ್ಯೈಭೀಮನೆಚ್ಚನುಗುರುತನೂಭವನ॥೨೪॥ ನೊಗನನೀಡಾಡಿ
ದವುಕುದುರೆಗ। ಳೊಗಡಿಸಲುರಕುತವನುಸಾರಥಿ । ಚಿಗಿದಹಿಳುಕಗಳಾ
ಕಿದವುತೇರಿನಲಿಸಿಂಧದಲಿ ॥ ಒಗುವನೆತ್ತರಸುರಿವಬಾಣಗ । ಳುಗುಳುಗಂ
ಡಿಯುಮೈಯುಭೀಮನ ।ಬೆಗಡುವೊಳತುದುಗುರುತನೂಭವನೆಚ್ಚನನಿಲ
ಜನ ॥೨೫॥ ಈತನೆಚ್ಚನುಮತ್ತೆಶರಸಂ । ಘಾತವನುಗುರುಸುತನತನು
ವೋ ।ಹೂತಮುತ್ತಕತಳಿತೆಸುವಕೆಂದಾವರೆಯವನವೋ॥ಭೀತಿವೆಳತುದು
ದಿಟ್ಟತನವೇ । ಧಾತುಕುಂದಿತುನೋಡಿಕಂಗಳು।ಸೋತುಮುಗಳಿದನಿತ್ತ
ಲಶ್ವತ್ಥಾಮಮೈಮುರದ ॥೨೬॥ ನನದಜಾಜಿನಗಿರಿಯೊಭೀಮನ । ತನು
ವೊಖಂಡಿತರಕ್ತಚಂದನ। ವನವೊರಥವೋತಳಿತಶೋಕೆಯಮರನೊಸಾ
ರಥಿಯೊ॥ ಮನಹಣುಗಿತುಟಿಯೊಣಗನೋಟದ।ಮನಮುರಿದುಝೋಂಪಿ
ಸುತಮುಂದಣಿ । ಗೊನದುಬಿದ್ದನುಪಾಂಡವರಸೇನೆಕಳವಳಿಸೆ॥೨೭॥ ಅ
ಹಹವೈರಿಗೆಧರಣಿಪಾಣಿ । ಗ್ರಹಣವಾಯ್ತೇಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ। ಬಹುವಿಪ
ತ್ತುಗಳಗೆಯಿದೊಂದೇಕಲಶಸಿರ್ವಾಹ॥ಅಹಿತರಿಗೆಜಯವಾಯ್ತುನಮಗಿಂ।
ನಿಹುದುಮತವಲ್ಲೆಂದುಸಾರಥಿ ।ಸಹಸಿಗನಂತೈಸಿತಂದನುರಾಜಮೋಹರ
ಕೆ ॥೨೮॥ ತಂದಯುಳಿದಾಹೊತ್ತುರಿಪುಗಳ।ಕೊಂದುಸಾಯುವದೇಹಮೋ
ಹಕೆ । ನಿಂದುನೀನಿಸ್ತೇಜನಾದ್ಯೈವೈರಿಶರಹತಿಗೆ ॥ಎಂದುಸಾರಥಿಶೋಕಿಸು
ತಗುರ್ರು । ನಂದನನಕೊಂಡೊಯ್ದನಿತ್ತಲು ।ನಂದಣಿಸಿತತಿರಥರುಸಾಬ

ಲಶಲ್ಯಮೊದಲಾಗಿ ॥೨೯॥ ಧೊರೆಗಳಿಬ್ಬರಸೋಲವನು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಹೊ
ಕ್ಕರುಮತ್ತೆ ಸಾದ್ರೌ। ಶ್ವರಶಕುನಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳು॥
ಅರಿಬಲದೊಳಾದ್ರೌಪದೇಯರು । ಹರಿಯನುಜನಾದ್ರೇಯುಕೈಕೇಯ।ವ
ರಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸಪಾಂಡ್ಯಸೃಂಜಯರು ॥೩೦॥ ಬಲಿದುದಾಹ
ವಮತ್ತೆ ಚಾತುರ್ಬಲಭಟಾಳಿಸಿಕಾದುತಿರ್ದುದು । ಮುಳಿದುಶಲ್ಯನಕೊ
ಡೆಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸುತರು ॥ ಅಳವಿಗೊಟ್ಟರುಕಟಕಟಾಮ ।ಕ್ಕಳುಗಳೆ
ಗೆರಣಾವೇಕೆಪವನಜ । ಫಲುಗುಣನಬರಹೇಳೆನುತಲೆಚ್ಚನುಮಹಾಸ್ತ್ರದ
ಲಿ ॥೩೧॥ ಎಚ್ಚನೊಡನವರುಬಾಣವ । ಕೊಚ್ಚಿದರುಕೆಡಹಿದರುಶರದ
ಲಿ । ಮುಚ್ಚಿದರುರಥವಾಜಿಸೂತರನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಬಿಚ್ಚಿದವುರಥ
ವಾಜಿಶರಹತಿ । ಬಿಚ್ಚಿದವುಅಡಿಗಡಿಗೆಧೈರ್ಯದ । ಕೆಚ್ಚನದುದುತ್ತೊಲಗಿ
ದರುಪಾಂಡವಕುಮಾರಕರು ॥ ● ● ॥೩೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯದಳಮುಝ್ಝುಪೂತುಕೆಸರಿಪ್ಪು। ರಾ
ಯಸೇನೆಯಮುರಿದುಪಾಂಡವ। ರಾಯಧರ್ಮಕುಮಾರಗೆಲಿದನುಕೌರವೇ
ಶ್ವರನ ॥ಪದನು॥ ಘಡಘಡೆಲವೋಶಲ್ಯಮಕ್ಕಳೆ । ಬೊಡಿದುಬೇರತ್ತೈಬಾ
ಹುಬಲದಲಿ । ತೊಡರುನಿನಗೆಡಗಾಲಲಿದೆಯನುತೊದದುನಿಜರಥವ ॥ಘೌ
ಡುಘೌಡಿಸಿರೋಮಾಂಚನದಹೂರ । ಗುಡಿಯಹೋಂಪಿನಮೈಯುಕದು
ಗಲಿ।ತದನನೇಕಾಂಗದಲಿಸಾತ್ಯಕಿಶಲ್ಯಭೂಪತಿಯ॥೧॥ ಬಾಯಬಡಿಕರು
ಯಾದವರುಗಳು । ವಾಯಿನಿನಗೆಲ್ಲಿಯದುಸುಭಟಾರಿ । ಗಾಯುಧವೆಶೃಂಗಾ
ರವೋವೋಲ್ಕಾಲನೇವುರವೊ ॥ ಸಾಯಕವಹಿಡಿಸಾಕುಸೋಲಕೆ।ತಾಯಿ
ಮನೆಸೀನೆರಗಿದರೆನಿಂ । ನಾಯತವನಾನರಿಯೆನೆನುತೋರಂತೆತೆಗದೆಚ್ಚ॥
ಎಲವೊಘಡದಾದ್ರೇಶಲೋಕದ । ಗಳಹತನನಂವೊಡನೆಯೋತೊ।ಟ್ಟ
ಳಸಿಕಡಿವೆನುನಾಲಿಗೆಯುಬಿಗೆವಾಣುವಾಣನುತ ॥ ಬಿಲುದಿರುವನುಗುಳ
ಚಿದನಂಬಿನ । ಬೆಳೆಯನಾರಳವಡಿಸಿದರುದಿಗು । ವಳೆಯನೆರೆಯದಿದತ್ತಣ
ದುಬಿಲುಗಾರತನವೆಂದ ॥೨॥ ಬಾಯಬಡಿಕರುನಾವುಸೀಗರು । ವಾಯಿಕಾ
ರನೆಬೈವಬಿರುದಿನ। ಬಾಯನೋಡಾಯನುತತ್ತೋಟಿಗೆತೆರಹುಗೊಡದೆಸ
ಲು ॥ ಸಾಯಕದಹೊಡೆಹನುಶಲ್ಯಗೆ । ಬೀಯವಾದವುಬಳಿಕಕೌರವ ।
ರಾಯನನುಜನುತರುಬಿನಿಂದನುಸಾತ್ಯಕಿಯರಥವ ॥೪॥ ಹಳಚಿದವುರಥ
ವೆರಡುಬಲುಗೈ । ಗಳಿಗೆಬಲಿದುದುಬವರಕೌರವ । ಬಲದಭಟರಲಿಹತ್ತು
ಸಾವಿರರಥಿಕರನುವಾಯ್ತು ॥ ಬಳಹೊಗಿಸಿಸಾತ್ಯಕಿಯಸಿಲುಕಿಸಿ । ಗೆಲು
ವತನಕವನರಿದುಕೆಣಕಿದ । ರಳವಿಯಲಿಸಹದೇವನಕುಲರುಕೌರವಾನು

ಜನ ॥೫॥ ತೆಗಸಿದರುಸಾತ್ಯಕಿಯುಸೀತನ । ಬಿಗಿದನಂಬಿನಲಿನರಬಾಣಾ।ದಿ
ಗಳಕಡಿದನುಘಾಸಿಮಾಡಿದನವರರಥಹಯವ॥ ಜಗುಳಿದನುಕಲಿನಕುಲರ
ಥವಾ ।ಜಿಗಳಜೋಡನೆಗಟ್ಟರಕುತವ । ನೊಗಡಿಸಿಂಸಹದೇವನೆಚ್ಚನು
ನಿಂನನಂದನನ ॥೬॥ ಸರಳಸ್ಯೈರಿಸಿಸಿಂನಮಗನು । ಬ್ಬರಿಸಿಮಾದ್ರೀಸುತನ
ನೆಚ್ಚನು । ತರಹರಿಸಿಮಗುಳೆಚ್ಚನಾತನುಕೌರವಾನುಜನ ॥ ಮುರುಳುಸೀ
ನಹುಯಿಸಾಮುಹಾಸಂ । ಗರಕೆಕಳುಹ್ಯೆನಿಂನವರಸೆನು ।ತುರುವನೆಚ್ಚನುಜ
ಠಿಯೆಜೋಡಿನಟಿಪ್ಪಶರಹತಿಗೆ ॥೭॥ ಸೋಂವನೇಶರಘಾತದಲಿಸಹ।ದೇವ
ನೆಲವ್ರೋನಿಂನಕೊಂದರೆ । ಮಾವಮಾನಿಗೆಸಂಥತಪ್ಪುದೆನುತಖಿಳಿಯು
ಲಿ ॥ ಲಾವಕನಸಾರಥಿಯರಥತುರ । ಗಾವಳಿಯುನಾಯುಧವಖಂಡಿಸಿ। ಜೀ
ವಗಳ್ಳರದೇವಪ್ಯೆಸರಿಸಿದಫಲಾಯುನವ ॥೮॥ರಾಯನನುಜರಹರಿಬದಲಿರಾ।
ಧೇಯುಹೊಕ್ಕನುಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಗ । ಕಾಮಿದರೆಕ್ಯೆಕೋಟ್ಟದ ಪಥವಾ
ವದಿರಿಗೆ॥ ನೋಯಿಸುವೆನೊಂಮೆನುತಶಿರುಹಿನ।ಸಾಯಕಪಕಿರಿಗಡಿಯುನೆ
ಗಹಿನ ।ಗಾಯುವಳಪಳಿತರುಬಿದನುಮಾದ್ರೀಸುತನರಥವ॥೯॥ಸಾರುನೀಸ
ಹದೇವಜಗದವಿ।ಕಾರಿಯುಲ್ಲಾಕರ್ನಯಿವನತುಂಬಾರಿಸುವನಾಲಿಗೆಯುಶೂಲಿ
ಗೆಕಸ್ತ್ರವಧೆಯುಂದು॥ಸಾರಥಿಯುಬೋಳ್ಯೆಸಿಬಾಪುದ।ನಾರಿಯುನುದನಿವಾ
ಡಿನಕುಲನು ।ದಾರಕರ್ನನಮುಟ್ಟಬಂದನುಚಿಹಿಡೆದುರಥವ॥ಅರಿವರುನ
ಕುಲಾಂಕರೇಜ । ಜಾಯ್ಯರತನವೆಂವೊಡನೆಯೆನೀ। ವಾರುಪಾಂಡುಕು
ಮಾರಕರೊಮಾದ್ರಿಕುಮಾರಕರೊ॥ ಭಾರಿಯಾಹವದೊಳಗೆನಿಂಮನು।
ದಾರುಬಿಟ್ಟರುಪಾಯುದಲಿನಿಮು। ಗಾರುಮುನಿಯುರ್ಧಶಿವಶಿವೆಂದನುಕರ್ನನ
ಸುನಗುತ ॥೧೦॥ ತೊಲತೊಲಗುತರುವಲಿಗೆರಣವಿದು। ಸುಳಿಘವೇಲೆಲೆ
ಸ್ಯೆಕವೀರರು । ಹಲಬರಿದರೊಳಹೊಕ್ಕುಹೊದಕುಳಿಗೊಂಡುಹೋದರ
ಲ॥ನಿಲುವನಂಬುದೆಸಿಂನತಂದ.ದು ।ತಲೆಗೆಸೋಡಾಯುನುತಮಿಗೆಕ್ಯೆ।ಚಳ
ಕದಲಿರಿಪುಶರನಖಂಡಿಸಿತುಳುಕಿದನುಶರವ॥೧೧॥ಬಿಗಿದಬಾಣದದಡಿಯುನು
ರೆತಳ । ಮುಗುಚಿದನುಕೂರಂಬಿನಲಿಯೆ । ಳಗೆಯುಮುಟ್ಟಳತೆಗವಹಾವಿ
ನವ್ರೋಲುರುಸ್ಯೆಂಪಿಸುತ ॥ ಹೊಗರನೀನುವಹೊಸಮಸೆಯುಕೋ। ಲು
ಗಳಕವಿಸಿದನೆಕುಲನಂಬಿನ । ಝುಗೆಯುಝುಳದಲಿಮುಳುಗಿಮೌನದೊಳಿ
ರ್ದನಾಕರ್ನ ॥೧೩॥ ಆಳುನೀನಹುದೆಲವೊತಂಮುವಿ ।ಕಾಲಬಲನಹಲೇಸು
ಮಾಡಿದೆ । ಬಾಲನಾದರೆಭಂಗವೇಜೋವಳೆಯುನಕಿಮುನ್ಯ ॥ ಕೋಲ
ಸ್ಯೆರಿಸುಸ್ಯೆರಿಸಾದನೆ । ಭಾಳಲಿಪಿಸಂಘರ್ಷಪಿಷ್ಪುಳಕ।ರಾಳಯಿದೆಕೊಳ್ಳ
ಸುತಮುಕುಟವನೆಚ್ಚನಾಕರ್ನ ॥೧೪॥ ತಾಗದವುನಾಲ್ಕಂಬುದೇಹದ। ಬೇಗ
ಡೆಮಲೆಟಂಬುನುಸುಳದ ।ಡಾಗಹುದಿನಾರಂಬುಹಾಯ್ದವುಮತ್ತೆಬಳಸಲ್ಲಿ

ಸಿ ‖ ಸೀಗುರಿಸಿರುಹೆಗ್ಗೆಂಮಿನೆಲಿರಥದಲಿ|ಜೋಗಬೋಧನುಸಾರಥಿಯುಕೈ|
ಲಾಗಿನಲಿಶಿರುಗಿದನುನಕುಲನುರಾಜವೋಹರಕೆ ‖೧೫‖ ಹರಿಬದಾಹವವ
ಮಗೆತಮಗೆಂ | ದುರದಣಿಸಿದರುಚಕಿತತಾನಕ | ದುರುಳಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ಪಾಂಡ್ಯಶಿಖಂಡಿಸೃಂಜಯರು ‖ಬರಲಿಬವರಕೆಹೊಟ್ಟುತೂರುವ|ಡರಸು
ವೋಹರವೇಕೆಸಾಕೆಂ | ದರಿಭಟರತರುಬಿದರುಕೃಪಕೃತವರ್ಮಸಾಬಲ
ರು ‖ ೧೬ ‖ ದಳಪತಿಯುಹಿಂದಿಕ್ಕಿಪಾಂಡವ | ದಳಮಹಾರಥರುರವಣಿಸಿ
ಮೂ | ದಲಿಸಿದರುಮಿಗೆಕೊಂದಬಿದಿರೇರಿದಚತುರ್ಬಲವ ‖ ಕೊಲೆಗೆಬೆಸ
ಸಿದರಿಪರುಸಾವುದ | ಕಳುಕದವದಿರುಹೇಳುವಡೆನಾ| ನಲಿಸಿದೆನುಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಯುಂದನುಸಂಜಯುನುನಗುತ‖೧೭‖ಘುರವಸಾಗಿಸಿಭಂಡಿವೊದಲಾ|
ದರಭಟರುಜಾರಿದರುಸುಭಟರ |ನೊರಸಿಕೊಡೇರಿದರುರಿಪುಬಲವ‖ಧೊ
ರೆಗೆಹತ್ತಿರೆಯಾಯ್ತುಕಾಳಗ | ಪರಿದೆನಲುನಿಸ್ಸಾಳಸೂಳಿನ | ಧರಧುರದ
ದಬ್ಬಾಳದಲಿತಲೆದೋರಿದನುಪಾರ್ಥ ‖೧೮‖ ಭಟರತೆಗೆತೆಗೆಪಾರ್ಥನೋ
ರಿಪು | ಕಟಕಭೈರವನೋವೃಥಾಸಂ | ಕಟದಸಂವಾಹದಲಿಸುಭಟರಮು
ರಿಯುಬೇಕೆನುತ ‖ ಲಟಕಟಿಸಿಬಲವದರಲಾಪ್ರತಿ | ಭಟರುಬಳಿಕನುವಾ
ಯ್ತುವಿಜಯೋ | ತ್ಕಟದೊಳಿಪ್ಪತ್ತೇಳುಸಾವಿರವರಮಹಾರಥರು‖೧೯‖
ನೂಕಿದರುಸಮಸಪ್ತಕರುಬಲ | ದಾಕೆವಾಳರಡೆಗಡಿಸಿದರುಬಾ| ಹಾಕ
ರೋರರಸಾಲಪರಿಕಂಪಿತಕುಲಾಚಲರು ‖ ತೋರಿದರುಶರವಳೆಯುವರ್ಜು
ನ | ಸಾಕುಸಾಕಾನಿಂನಜೊತ್ತಿನ | ಜೋಕೆಯಾಹವಹುರಿತಲಿದೆಯನುತ್ತೆ
ಚ್ಚರಿದಿರಾಗಿ ‖೨೦‖ಆರಿದಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ| ತೇರುಸರಿದವುವಂದುವಾಘೆ
ಯು | ಲೇರಿದವುಸಿಪ್ಪಸರದಲಿನಿಲುವಾತನಾರಿದಕೆ ‖ ಸಾರಿಗೆಗೆಮುರಿಮುರಿ
ದುಬಾಣಾ | ಸಾರವಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ| ವಾರುಸೈರಿಸಿನಿಲುವರೆನುತಿರ್ದ್ದು
ದುಭಟಸ್ತೋಮ ‖೨೧‖ ಸುರಿದರತಿಮಳೆಯುಂದುಕುಲಗಿರಿ | ಕರಗುವುದ
ಮೇಗರೆಯುಸಿಲೆಗಳ | ಬೆರಳುಸನವುದೆನಾಡದಂತಿಯುಲಳುಕುವರ್ಜುನನೆ‖
ವರಮಹಾರಥರನಿಬರೆಸುಗೆಯು | ಸರಳಸಂಖ್ಯಾತೀತಪವನೊಂ | ದಾರ
ವಣಿಗೆಪೈಸರಿಸಿತಿಲ್ಲವನೀಶಕೇಳೆಂದ ‖೨೨‖ ಆವಶರಸಂಘಾತವನುಕಡಿ|ದ
ವರಸಾರಥಿಗಳನುರಥವಾ | ರುವನುಧನುವನುಸಿಂಧವನುಸೀಗುರಿಯುರ್ಝು
ಲ್ಲರಿಯು ‖ ಅವರಪದಕಕಿರೀಟಕಂಕಣ | ವವರಕನಾ೯ಭರಣಕೇಯೂ|
ರವನುಕಡಿಕಡಿದೊಟ್ಟಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಿಮಿಷದಲಿ‖೨೩‖ಘಾಯುವಡದ
ರುಘಾಸಿಯಾದರು|ಬಾಯೊಳೊಕ್ಕದುರಕುತವುಕ್ಕಳುತಾಯಿಗಾಗಗದೆ
ಹೋದರೆಂಬುದುತಪ್ಪದಾಯ್ತಿಲ್ಲಿ‖ನಾಯಕರುಹಲಬರಳಿದುಹರದರು|ಹಾ
ಯಿದರುಹೂಣಿಗರುಹರಿಹಂ |ಬಾಯ್ತಿತಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರವರಮಹಾರಥ

ರು॥ ಎಲೆಲೆಸೆಮಸೆಸ್ತಕರಭಾರಿಯ।ಬಲಮುರಿದುಬರುತಿದೆವಿಘಾತಿಗೆ।ನಿಲು
ವರಿಲ್ಲಾ ಸೂರೆಯೋದುದುರಾಯನಭಿಮಾನ ॥ ಜಲಧಿಬರತುದುರಾಜಕಾ
ರ್ಯಕೆಸಿಲುವಡಿದುಹೊತ್ತೆನುತಮಂತ್ರಿಗ । ಳುಲಿಯೆಕೌರವರಾಯಕಂಡ
ನುಪಾರ್ಥನುರವಣೆಯ॥ಕರವನೆಗಹಿದನರಸಹೊಹೊ।ಬಿರಿದರಂಜರಂ
ಜವಿರಂಜವಿರಿನಂ।ಮರಿಭಟಗೆನಾಲ್ಕಿಲ್ಲಕೈಕಂಣಿಲ್ಲನೊಸಲಿನಲಿ॥ ಧೊರೆಯ
ಕೈಯನುಕಂಡುಬಳಕೋ। ಸರಿಸಿತ್ತೈಪರಿವಾರಧೂರದ ।ಲಿರೆವೃಥಾಭಯ
ಬೇಡೆನುತಕುರುರಾಯನಿದಿರಾದ ॥೨೬॥ ಕೊಡೆಗರಿಗಟ್ಟಿತುಚತುರ್ಬಲ ।
ಜೋಡುಮಾಡಿತುರಾಯನಿದಿರಲಿ । ಹೇಡಿಕರಿಯಹನೆಂದವದಿರುಹೇಸಮಾ
ರಿಗಳ ॥ ರುಕಾಡಿಸುವರುಳ್ಳರಿಯೆವೋರೆಗೆ। ನೀಡಿಮರಳುವಸೇಗುರಿಯಬ
ಲ । ವೇಡಿಸಿತುಕಲ್ಪಾಂತಮಂಡಿತಮೇಘಮಂಡಲವ॥೨೭॥ಸರಕಟಸಿಬಲ
ಸರ್ವಲಗ್ಗೆಯ । ಉರವಣಿಸಲೆಮಸೊನುಕಂಡನು । ನರನತೆಗೆತೆಗೆಯಿಂ
ದಿನಾಹವನಂಮಮೇಲೆನುತ ॥ ಅರಸನಡದನುರಾಯಮೋಹರ । ಹೊರ
ಳಿಕಟ್ಟಿತುವಿಲಯಸಮರ । ಸ್ಫುರದಬಹಳಾರ್ಣವದಲಗ್ಗೆಯಲುಳಿಯಹರಿ
ಯಲಿ ॥೨೮॥ ಎರಡುಬಲಗಂಟಿಕ್ಕಿದುದುನೆಲ। ಬಿರಿಯೆಬೆರಸಿತುಹೊಯ್ದು
ಮತ್ತೇಳುವವುಬೀಳುವಭಟರಮೆದಗೆಡದವಾನೆಕುದುರೆಗಳ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯ
ದಂಶಿರಲಿಧೊರೆಧೊರೆ । ಯುರವಣಿಸಿಹಳಚಿದರುಪಾಂಡವ । ರರಸಕೌರ
ರವರಾಯರೆಚ್ಚಾಡಿದರುಮೂದಲಿಸಿ ॥ ಅರಸರಿಪರೇಶಿವಶಿವಾನಿ । ಷ್ಕರುಣ
ರೆನೆತಾವೆಂಬವ್ರೊಲುಬಲು । ಸರಳುತ್ತಾನ್ಯರನರಿವವೇನೀವೇಕೆರಣವೇಕೆ॥
ಪೊರಟದರ್ಜುನಭೀಮರತಿನಿ।ಷ್ಠುರರುನಾವಡಿಮೇಲೆಬರುವೆವು। ಮರಳಿ
ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ ॥೩೦॥ಕೋಲಬಲುಹುಟಾಗಿನಾ
ಲಿಗೆ । ಹೋಲೆನುಡಿವುದುಹೊಲ್ಲೆಯೇನಿದು।ಖೂಳಕಟಕಿಯಮಾತುಬೇ
ಡಂಬಿನಲಿಮಾತಾಡು ॥ ಆಳುತನವಾಭರಣವೇಮಾ । ರಾಳುವೈದೋರ
ಗಸಲಹಿತರ । ಮೇಲೆಬಾಬಲುಬೇಗಸುಭಟರಹೊಗಳಬೇಕೆಂದ॥೩೧॥ಖ
ರಮರಲ್ಲಾ ನೀವುಕುಂತಿಯ । ವರಕುಮಾರರುನಿಮ್ಮಡನೆಸಂ। ಗರಕೆಸ
ರಿಸದೇನಾವುಸಂತೈಸಾದರೆನುತೆಸಲು॥ ಹರಳುಗಗನವಹೊದಿಸಿದವುಹೊಂ
ಕರಿಸಿದವುಹರೆಗಡಿದವರಿಮೋ । ಹರವಮುರಿದವುಮುಸುಕಿದವುಮೋದಿದ
ವುರಿಪ್ರುಶರವ ॥೩೨॥ ಎಚ್ಚನೆಂಟಂಬಿನಲಿಕೌರವ । ನೆಚ್ಚಬಾಣವಕಡಿದು
ನೂರರೊ । ಳೆಚ್ಚನೀತನಧನುವದರಪಹರಿಸಿಕುರುರಾಯ ॥ ಎಚ್ಚನರಸನ
ನಾಸರಳಕಡಿ । ದಚ್ಚನವನಿಪನುಭಯರಾಯರ। ನಿಚ್ಚಟರುಮುರ್ಛೆಪೊತು
ರೆಂದುದುಮೇಲೆಸುರಕಟಕ ॥೩೩॥ ದ್ಯುಮಣಿಪದುಮಣಿಗಿರಿಯಸಾರುವ।
ಸಮಯವಾಯಿತುರಾಯರಿಬ್ಬರ । ಸಮರಸಾರಂಭಾತಿಶಯವಿಮ್ಮಡಿಸಿತ

ತಿಗಟಿಗೆ । ಅಮಿತದೋಷವಿದೂಷಪಾಣಿ । ಭ್ರಮಿತಶರತತಿವಿಸ್ಫುಲಿಂ
ಗಾ। ಕ್ರಮಿತಭುವನತ್ರಯರು ಕಾದಿದರರಸ ಕೇಳೆಂದ ॥೩೪॥ ನೆಲವುನಮ್ಮ
ಗಾಯ್ತೆಂದು ಕೌರವ। ರುಲಿದರಿನುಗಗ್ಗಳಿಕೆದಂದನ। ರುಲಿವುತಿರ್ದರು ಕಾದಿ
ದರು ಸಮಜೋಳಿಜೋಕೆಯಲಿ॥ ಬಳಿಕ ಯಮನಂದನನ ಕೈವ। ಗ್ಗಳಿಸಿತಾ
ಗಿತು ನಿಂನತನುಜನ । ಬಿಲುಸರಳು ರಥಸೂತವಾಜಿಗಳೊರಗಿದವು ಧರೆಗೆ ॥
೩೫ದು ಹಿರಿಯುಬ್ಬಣವನನಿಪ । ನೆಲಕೆಚೆಗಿದನು ಹಾಮುರಾದೇ ।ವೆಲೆಲೆ
ಧೊರೆಧೊರೆಹಗೆಗೆಸಿಲುಕಿದನೋ ಶಿವಾಯುಸುತ॥ ಬಿಲುದುಡಿಕಿ ಕೃತವರ್ಮ
ಕೃಪನಾ ಬಲಸ್ಯಪಾಲನು ಶಲ್ಯಗುರುಸುತ। ದಳಪತಿಗಳೈದಿದರು ರಾಯನ
ಸುತ್ತಮುತ್ತಿದರು ॥೩೬॥ ಧೊರೆಗೆಬಿಗ್ಗದು ಭಾರಿಯಾಹವ।ನರಸ ಬರಹೇ
ಳೆನು ತಕವಿದಪು । ಸರಳುಹೊದೆಗಳಕೆದರಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಮಕೈಕೆಯರು ।
ಬಿರಿದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಪಾದ್ರೇ । ಯರು ಶಿಖಂಡಿಯು ಯುತ್ಸ್ನಸೃಂಜಯ ।ತ
ರಳ ಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರು ಮುತ್ತಿದರು ನೃಪನ ॥೩೭॥ ಬಳಿಕ ಸಂಕುಲಮ
ಹುರಥರು । ವೆಗ್ಗಳಿಸಿತದನೇನೆಂಬೆ ಸಂಬುಧಿ । ಗಿಳಿದನಂಬುಜಮಿತ್ರ ಬೆಂನಿ
ಲಿತಿಮಿರಬಳಿಸಲಿಸಿ ॥ ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿರೆನುತ ಕೌರವ । ನಳವಿಗೊಟ್ಟ
ನು ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮಜ ಬಿಲುದಿರುವನೇರಿಸಿ ಯೆನಿಂಗನುಸನುರ ಕನುಡಾಗಿ ॥೩೮॥
ರಾಜರಿಬ್ಬರು ಮೆರೆಯೆ ತಿಮಿರದ । ತಾಯುವನೆತಾನೆಂಬವ್ರೇಲ್ಲಿ ।ವಾರ್ಯ
ಗಲಿನುಂಗಿದುದು ಕತ್ತಲೆ ನಿಮುಷದಲಿ ಗಜನ । ರಾಜಮೋಹದದೆಗದವೆರ
ಡನು । ವಾಯೆಯಲಿ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯವಿ । ಡಾಯಿಮಿಗೆನಲವಿಂದ ಹೊ
ಕ್ಕರು ಪಾಳೆಯಂಗಳನು ॥ * * * ॥೩೯॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೩೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ವೈರಿವಿಜಯ ಕೆತ್ರಿಪುರವಿಜಯದ ।ಸಾ
ರು ಕಥನವನೊರದು ಶಲ್ಯನ ।ಸಾರಥಿಯ ಮಾಡಿದನು ಕರ್ಣಗೆ ಕೌರವರರಾ
ಯ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲ ದಿನವೊಂದಾಯು
ಸನ್ನನ । ಕಾಳಗದೊಳಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲಣ ವರಕಥಾಮೃತವ ॥ ಕೇಳು ಚಿತ್ರೈ
ಸಿವಗತಾಕ್ಷಸ್ಯ । ಪಾಲಕಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಸಂಜಯ । ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕೆರಡನೆ
ಯ ಸಮರದ ಮಹಾರಣವ ॥೧॥ ಹೊಗಳ ಕೆಲಬರು ಹೊಳ್ಳುಗಳ ನುತ । ನ
ಸುನಗುತ ಕೆಲಬಲದವರ ವೋಹರ। ದೆಗದು ಹೋದುದು ಬಲಿದುದಿದು ತಮ್ಮತಂ
ಮ ಪಾಳೆಯಕೆ॥ ಹೊಗಳ್ವ ಭಟ್ಟರ ಪಾಲಕೈದೀ।ವಿಗೆಯ ಕಹಳಾರವದಲಗ್ಗ
ದ।ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಕುರುರಾಯ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿರವ॥೨॥ಗುಳುಹನಿಳ್ಳ
ಗಿ ಸವಾಸನೆಗಳು ಹ।ಲ್ಲಳೆವಬಿತೆ ಮಲ್ಲವಿಸಿದ ನೃಹಯ । ಕಾಳವರೂಥವ ಸಿಳಿದು
ಸೂತರು ನಿಲಿಸಿದರು ರಥವ ॥ ಕರಚಿಸಿ ಸಕಜೋಡು ಕೈದುವ । ನಿಳುಹಿಸ

ಮರಳ್ದನಾದನಿಮಿಷಕೆ । ನಿಳಯವೇದಿಯೊಳಿರ್ದಕೆಳದುದುಕೊಡೆಪರಿ
ಹಾರ ॥೩॥ ಘಾಯವಡೆದಾನೆಗಳುಗಳುವನು । ಹಾಯ್ಕೆಯೆನೆ ನೆಲಕುರು
ಳಿವವುನಿಗೆ । ವಾಯುಘಂಗಳಬಿಗುಹುಬಿಡೆರಥೇವ್ರಿದ್ದವಾಘೆಯಲಿ ॥ ಆ
ಯದಲಿಮುರಿದ ಜನಗಿರದೆ । ಸಾಯದಿಹರೇ ಭಟರುಗಜಹಯ । ರಾಯಹ
ತ್ತೊಂದಾಗಿಹೆಚ್ಚಿತು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥೪॥ ಬಂದುದಿರುಳೋಲಗಕೆರಾ
ಯನ । ಮಂದಿಗಳಪತಿಶಲ್ಯಕೃಪಗುರು । ನಂದನಾದಿಮಹಾಪ್ರಧಾನರು
ಧೊರೆಯನೇನುದಲಿ ॥ ಇಂದಿನಾಹವದೊಳಗೆಕುಂತೀ।ನಂದನರಬೊಬ್ಬಾ
ಟಬಲುಹಾ । ಯ್ತೆಂದುಮೆಲ್ಲನೆಮಾತತೆಗೆದನುಕೌರವರರಾಯ ॥೫॥ ಬ
ಲುಹಲೇಬಳಿಕೇನುಹಗೆಯ । ಗ್ಗಳಿಕೆಮೆರೆಯದೆಮರವಿರೋಧಿಯ । ಬಲು
ಹನೋಡಿತಾಪಾರ್ಥನೆಂಬವನಾವನಾಸಿಗನು ॥ ಬಲುಹುಸಾರಥಿಯಿಂದರಿಪು
ಗಳ । ಗೆಲುವುಸಾರಥಿಯಿಂದಸಾರಥಿ । ಬಲಿದವನೆಗಹುದೆಂದುಕರ್ಣನುಕೌ
ರವನೊಳೆಂದ ॥೬॥ ಭಾರಿಥನುನಿರ್ದ್ವೇಷತೋಳಿನ । ತೋರಹದಫಲವೇ
ನುಕೈವಶ್ಯ । ತೋರಿರಿಪೋಗರುವಾಯಿಗೆಡಿಸಿತುನಮ್ಮಪೋಹದ ॥ ತೋ
ರಬಲುವೆಯುಗೆಡೆಯಸಾರಥಿ । ಕೇರಿದರೆರಣದೊಳಗೆನಾಳಿಗೆ । ವಾರಣದ
ಲೌತಣವನಿಕ್ಕುವೆಕಾಕಸಂತತಿಗೆ ॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಕರ್ಣನಿನಗೇ । ನೈಸ
ಲೇಸಾರಥಿಯಕೊರತೆಸು । ರಾಸುರರಥಟ್ಟಿನಲಿತೊಡಕುವನಾವನಿನ್ನೊ
ಡನೆ ॥ ಈಸುಮಸ್ತಸ್ತ್ರಪಾಲವರ್ಗದ । ಲಾಳೆಯಾರಲಿಸೂತಕರ್ಮ । ಭ್ರಾ
ಸಿಯನುಜೋಡಿಸುವೆಂದನುಕೌರವರಾಯ ॥೭॥ ಹಲವುಮಾತೇಕರಸ
ನುಡಿದುದು । ಫಲಿಸಲರಿಯದುದೈವಗತಿಯಲಿ । ಫಲಿಸಿತಾದರೆರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಗೆಸೊಳೆತನವಹುದೆ ॥ ಸುಲಭನಾದಡೆಮಾದ್ರರಾಜನ । ತಿಳುಹಿಸೇರಿಸುರಿ
ಪುಗಳ್ಯರಥ । ಲೆಗೆನೀಹಿಡಿಸುಂಟಕಾರವನೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೮॥ ಉಬ್ಬಿದನು
ರೋಮಾಂಚವೈದ್ಯಲಿ । ಹಬ್ಬಿದುದುಹೊರೆಹೆಚ್ಚುಮುದವೆಯ । ಮುಬ್ಬ
ಳಿದುದುಕರ್ಣನಾಡಿದಮಾತನೆನೆನೆನೆದು ॥ ಜೆಬ್ಬರಿಸುಬಿಂದ್ರಿಯತುರಂಗ
ದ । ಗಬ್ಬಿಕಳೆಬಿತ್ತುಕೌರವೇಂದ್ರನು । ಸಬ್ಬಲಗ್ಗಿಯಹರುಷದಲಿಹೊರ
ವಂಟನರಮನೆಯ ॥೧೦॥ ಹರಿದರಬಸಾಳುಗಳುರಾಯನ । ಬರವನಾತಂಗ
ದುಹಿಂದುರುಕದು । ಹರುಷದಲಿಕಲಿಶಲ್ಯಹೊರವಂಟನುನಿಜಾಲಯವ ॥ ಅರ
ಸುಮಕ್ಕಳಸಮ್ರಮೊಂದರಾ । ಧರಣಿಕಿರಣದಪೋಮದೀಪ್ತಿ । ಸ್ಫುರಿತರತ್ನ
ಳಿಮಧ್ಯದಲಿಕಂಡನುಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥೧೧॥ ಅಂದುಮನನಿಳಿದರಸಂಭ್ರಾತನೆ ।
ವಂದಿಸಿದನಾಮಾದ್ರಪತಿಶಾ । ನಂದದಲಿತೆಗೆದಪ್ಪಿತಂದನುರಾಜಮಂದಿರ
ಕೆ ॥ ಇಂದಿದೇನಿದ್ದಗಮನಿಸೀನೇ । ಬಂದಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವೇನೆಂ । ದೆಂದು
ಕೌರವರಾಯನನುಬೆಸಗೊಂಡನಾಶಲ್ಯ ॥೧೨॥ ವಿನಹೇಳುವೆನ್ನಪ್ರಣ್ಯ

ದ | ಹಾನಿಯನುನುಗ್ಗಾಯ್ತುಬಲುಸು | ಪ್ಮಾನಬೀತುದುಬಿರುದರಿಗೆಕಾ
ಲೂರಿತವಮಾನ॥ಜ್ಞಾನದೀಕ್ಷೆಯಹಿಡಿವರೆನ್ನನು|ಮಾನಸುಭಟರುಜಯಸಿ
ರಿಯಸಂ | ಧಾನಮುರಿದುದುಮಾವನಿನ್ನಜ್ಞಾನನೀನೆಂದ ॥೧೩॥ ಸಮರಜ
ಯಸಾಧಕರುಮಂತ್ರ | ಭ್ರಮಿತರಾಯ್ತುಪಜಯವಧೂವಿ| ಭ್ರಮಕಟಾ
ಕ್ಷದಕ್ಷಾಯದಳಿಕಳವಳಿಸದವರಾರು ॥ ಸಮತೆಯಾಯಿತುತವಕಿಗಳಿಗು|
ಭ್ರಮಿಗಳಿಗೆತಿಳಿವಾಯ್ತುವಾಸಿಯು| ಮಮತೆಯವರುವಿರಕ್ತರಾದರುಮಾ
ವಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ಮುರಿವಡಧುಕಲಿಭೀಷ್ಮಸರಳನು| ಧರಿಸಿದನುದ್ರೋ
ಣಂಗೆಬಂದುದ | ನರುಹಲೇಕದಬಳಿಕಕರ್ನನವೀರಪಟ್ಟದಲಿ ॥ ನೆರವಣಿ
ಗೆಯುಂಟಾದರೊಂದೇ | ಕೊರತೆಯಿದುನಿಮ್ಮಿಂದಕಡೆಯಲಿ | ನೆರತೆಯ
ಹುದೆನಗುತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿಯಹುದೆಂದ ॥೧೫॥ ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರವೋ
ಲುನೆಟ್ಟನೆ | ಹೂಣಿಗಳುರಾಧೇಯಮಾದ್ರ|ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯುಂಟೆಂಬನು
ಡಿಯಿನ್ನೆರಡುಕಟಕದಲಿ ॥ ಕೇಣವಿಲ್ಲದರವಗಡಿಯಬ |ನ್ನಾಣವನುತೋ
ರಿದಡೆತನ್ನಯ|ಗೋಣಿಗೌಕುವಕ್ಕೈದುವನುನೀವ್ತಗಸಿದವರೆಂದ ॥ ಬರಿದೆ
ಬೋಳೈಸಿದರುಕಾರ್ಯದ | ಹೊರೆಗೆಯೇನದಹೇಳುಮೇಗರೆ | ಮೆರವವ
ರುನಾವಲ್ಲನುಡಿಯಾಬಯಲಡೊಂಬೇಕೆ ॥ ಅರುಹುಕೇಳುವೆನೆನಲುಶಲ್ಯ
ನ | ಬಿರುನುಡಿಗೆಬೆಚ್ಚದೆಮಹೀಪತಿ|ಸೊರಹುತಪ್ಪದೆಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಮಾ
ದ್ರಭೂಪತಿಗೆ॥೭೭॥ನಾವಸಾರಥಿಯಾಗಿಕರ್ನನ|ನೀವುಕೊಂಡಾಡಿದಡೆಫ
ಲುಗುಣ| ನಾವಮಾಂಡುಸುರಾಸುರರಕೈಕೊಂಬನೇಬಳಿಕ॥ ಅವುದೆನಗ
ಭ್ಯುದಯವದನೀ|ನಾವಪರಿಯಲಿಮನ್ನಿಸಿದಡರ | ಜೀವಿಕಾರವವಂಶನೆರೆ
ಸತ್ಪ್ರಾಣಿಸುವುದೆಂದ॥೧೮॥ಖೂಳನೆಂಬೆನೆನೀನುನಿಪುಣನು| ಬಾಲನೆಂಬೆ
ನೆಸಕಲಪೌಥಿಕೆ|ಮೇಲೆಫಲಿತದಬೀಡುಬಿಟ್ಟದಹಾಮಹಾದೇವ॥ಹೇಳು
ಹೇಳುಹೇಳೆಂನೊಂಮನುಡಿನುಡಿ | ಕೇಳುವೆನುಕಿವಿಯಾರಕರ್ನನ |ಕಾ
ಳಗಕೆನಾಪ್ಸಾರಥಿಗಳೇಶಿವಶಿವಾಯಂದ॥೧೯॥ ಖೂಳನನುಹಿಡಿತಂದುಧರ
ಣೀ |ದಾಲನನುಮಾಡಿದಡೆರಾಜ್ಯದ|ಮೇಲೆನಿಲಿಸಿದಬಳಿಕಬಂದುದುಖೂ
ಳತನವಿನಗೆ ॥ ಕೀಳುಮೇಲಣವಾಸಿನಿಂನಲಿ | ಬೀಳುಕೊಂಡದುಸಾಕುನ
ಮಗಿಂ | ನಾಳುತನವೇಕೆನುತಬಡಮುರಿದೆದ್ದನಾಶಲ್ಯ ॥೨೦॥ ವಡನೆನಿಂ
ದನುಶರಗಹಿಡಿದನ | ಘಡವಿದೇಕಿನ್ನೆನುತಗುಣದಲಿ|ನುಡಿದುಕೈಳ್ಳಿರಿಸಿದ
ನುಸಂತೈಸಿದನುವಿನಯದಲಿ॥ನುಡಿಗೆಕೋಪಿಸಲೇಕೆಮನಕೊಡಂ|ಬಡು
ವದೇಕೈಕೊಂಬುದಲ್ಲದೆ | ರೊಡೆಯರುಂಟೇನಮಗೆಯಂದನುಕೌರವರ
ರಾಯ॥೨೧॥ಅರುಣಸಾರಥಿಯಾಗಿತರುಣಿಯ| ತುರಗಹಿಡಿಯಸಕೃಷ್ಣನಿ
ಲ್ಲ |ನರನಸಾರಥಿಯಾಗಿತೋರನೆತನ್ನಕೈಗುಣವ॥ಹರನಸಾರಥಿಕಮಲ

ಸಂಭವ । ಸುರರಕಾರ್ಯಕ್ಕೊದಗನೇಸ । ತ್ಪುರುಷರೇಪರಕಾರ್ಯನಿ
ಷ್ಠರುಮಾವಕೇಳೆಂದ ‖೨೨‖ ನವರಿದರುಕುರುವಂಶಪನುಪಾಂ । ಡವರು
ಸುತಮಹಾರಥರುಸಲೆ।ನವದುದಿಲ್ಲನದೀಸುತದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು‖
ಅವರಲಳಿದವರಿಬ್ಬರೇನಂ । ಮವಸರಕೆಸಾಹಸಿಗರೈಸಿಂ।ನವರಮೇಲನು
ಮಾನವಿದ್ದರೆಮಾತುವಾಣೆಂದ‖೨೩‖ ನಿಂನಕೈಯಲಿಯಿರಲಿಸತ್ತಿಗೆ।ಯಂ
ನಕೈಯಲಿಹೊಡಿಸುಭಂಡಿಯು । ನಿಂನತಂಮನಹೆಗಲಲಾತನಹಡಪದಹಾ
ಯ್ಕಿರಲಿ ‖ ನಿಂನಬಂಧುಗಳವನಬೇಟೆಯು ।ಕುಂನಿಗಳಹಿಡಿಯಲಿಸುಯೋ
ಧನ । ನಿಂನಭಾಗ್ಯವನೊದದುಕಳಕೇಡಾವುದೆನಗೆಂದ ‖೨೪‖ ಗೆಲಿದನಿವ
ದಿರನೆಂಬಬಲುಕ। ಕ್ಕಲಿತೆಯಿಲ್ಲದೆದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರಿ । ಗಳುಕದರಿಭಟರಿ
ವನಬಗವರೆಕಂಡುಮರುಳಾದೆ ‖ ಬಲುಬಿದಿರನುಚ್ಚಳಿಸುವಳಿಮುಖ । ಚೆ
ಳೆಯುಕಬ್ಬಾನುವುದೆಕೌರವ । ಕುಲವನದ್ದಿದೆಪಾಪಿಕಷ್ಟವನೆನದೆಯೋ
ಗೆಂದ ‖ ಅರಿಶಿರವಚೆಂಡಾಡಿತೆನ್ನೀ।ಕರವುಮಂದಿವಾ್ರತದೆರಡನು।ಪರಿಹರಿಸಿ
ತೇಕರತಳವುಹಿಂದಿನಸುಕಾಲದಲಿ ‖ ಧರಣಿಪತಿನಿಂನಿಂದಕರ್ಮನ । ತುರ
ಗಭಾರಿಯುಚಂಮುಟಗೆಯಾ । ಕರವಹೊದ್ದುವುದಾಯ್ತುಶಿವಶಿವಧನ್ಯರಾ
ವೆಂದ ‖೨೬‖ ಜಾತಿಹೀನರಕರ್ಮವೃತ್ತಮ । ಜಾತಿಯಲಿಕರ್ತವ್ಯತೀರಿ
ದಿ । ಜಾತಿಗಳಲತಿಕರ್ಮವೃತ್ತಿಯುಸೇರುವೆಯುನರಿದು ‖ ಆತನಳವಡಿಸಿದ
ನುವಿಧಿನಿನ । ಗಾತಮಾಡಿದನಳಿವಸಾಮ । ಧ್ಯಾನಿಶಯುವುಂಟಾದಡೈಸೆ
ಲೆಯೆಂದನಾಶಲ್ಯ‖೨೭‖ಆಸುರದಬೆರಗೇಕೆನಂಮೊಡ ।ನೀಸುಮಾತೇಕೆಂ
ಮುರಕ್ಷಿಸು । ವಾಸಿಯುಂಟೇಮಾಡುಮಾಣ್ಬುದುಕರುಣವಿಲ್ಲದೆಡೆ ‖ ವಾತಿ
ಪಟ್ಟವನೋಡಿದನೆಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶನವರಲಿಸೂತಕರ್ಮ। ಭ್ಯಾಸಿಯೇಮು
ರವೈರಿಯೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ ‖೨೮‖ಮುಗಹರನಸುಮಜೋಳಿನಿಂಶಾ।
ನರನಸುಮಗೈಕನ್ನನಿಂತಿ।ಬ್ಬರನನೀವಿಬ್ಬರುವಿಭಾಡಿಸಿಗೆಲುವುದೇನರಿದು‖
ಸುರರಕಾರ್ಯದಲಂದುಸಾರಥಿ । ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಾಗನೇನಂ । ಮುರಸು
ತನವಿಂದಳಿದುದಿಟನೀನೊಲಿದುವುಳುಹೆಂದ ‖೨೯‖ ವಣಗುತದೆಕುರುವಂ
ಶವೀಘಲು । ಗುಣನಕೋಪಾನಲನಸಾಲಿಗೆ । ಕೆಣಕುತಿದೆಕಕ್ಕಲಿತೆಪ
ಟ್ಟರೆಕಾಣೆಕಾವವರ ‖ ಅಣಕಿಸದೆಕಾರುಣ್ಯವರುಷವ । ನೊಣಗಿನಲಿಸು
ರಿಪಾಪಿಮಕ್ಕಳ । ಹೆಣನಕಾಣುತದುಃಖವಿಲ್ಲದುರಾತ್ಮನೀನೆಂದ ‖೩೦‖
ದೇವಕೀಸುತನೆಂದುಭಂಡಿಯು । ಬೋವಕುಲದಲಿಹುಟ್ಟಿದನೊಮೇ ಗಾ
ವಿರಂಚಿಯುದಾರಸಾರಥಿತನದಪೀಳಿಗೆಯು ‖ ಕಾವುದಿದರೊಳಗೊಬ್ಬರೊ
ಬ್ಬರನಾವವಾಸಿಪರಿಪ್ರಯೋಜನ । ಭಾವಕುರುನತ್ಪುರುಷರಿದಕೆವಿಚಾರ
ವೇಕೆಂದ‖೩೧‖ ಗುರುಪಿತಾಮಹರಿಂದಮೋರೆಯು।ಮುರಿದವಿಜಯುವಧೂ

ಕಟಾಕ್ಷನ | ತಿರುಹಿದಾಯುಧ್ಯವೀರನಾವನು ನೀನುತನ್ನಿದರೆ ‖ ಕುರುಕು
ಲೋದ್ಧಾರಕನು ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನೆನಿಪವಿಖ್ಯಾತಿಬಂದುದು | ಪರಿಹರಿಸದಿ
ರಿಪನಾವಯೆಂದೆರಗಿದನು ಚರಣದಲಿ ‖೩೨‖ ಶಿವಶಿವಾಸಂಬಂಧವಿದುಕ್ರೌ|ರ
ವನೊಳಾಯ್ತು ಮೋಕ್ಷ್ಯಸುಯುಗಂ | ಧವಸುವಿಷಪರಿಜನಾಯ್ತು ಲತಾತುಂಬೆಗಳ
ಕರೆವಿಡಿದು ‖ ಅವನಿಪನನುಸ್ನೇಹವೆಯಿದುಕ | ಪ್ಪವೆಲೆಮೊದಲಲಿಬಳಿಕನಾ
ವಿಂ | ನವಘಡಿಸಲೇನಹುದುಸಾರಥಿಯಾದೆವೇಳೆಂದ ‖೩೩‖ ಆಯಿತೇಸಂ
ತೋಷಕೆಮಲರ | ಳಾಯುಕಾಕ್ಷನನೋಡಿಬಂತಿದು | ಬೋಯಿಕೆಗೆವೀಳೆ
ಯುವಹಿಡಿದೆನುಹಲವುಮಾತೇನು ‖ ದಾಯವಿಲ್ಲದೆಘಟವಿಧಾತ್ರಂ | ಗಾಯ್ತೆವಿ
ಗೆಸಾರಥ್ಯವಾದಡೆ | ರಾಯಹೇಳ್ಕೈತ್ರಿಪುರದಹನದಕಥೆಯನೆನಗೆಂದ ‖೩೪‖

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೪೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ‖ ಸೂಚನೆ ‖ ನಗರನೂರರದೂರುಕಾರರ |
ದುಗುಡವನುಪರಿಹರಿಸಿಕರುಣಾ | ಳುಗಳನೇವನುಸಂತವಿಟ್ಟನುಸುರಕದಂ
ಬಕನ ‖ ಪದನು ‖ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಕೌರವರಾಯ
ಕಲ್ಯಗೆ | ಹೇಳಿದನುಸಾರಥ್ಯಸಂಯೋಜಕಸಮಾಹಿತನ ‖ ಲೋಲತಾ
ಪಸಕಮರ್ತರುನಿ | ಮೂರ್ಲಸ್ಸೈತಕ್ಷಮಸುಧಾಕರ | ಮೌಳಿಕೇಳೀಕಲಿ
ತಕಮುನೀಯಕಕಥಾಮೃತವ ‖೧‖ ತಾರಕನಮಕ್ಕಳುಗಳೆನಿಸುವ | ತಾರ
ಕಾಕ್ಷನುಕಮಲಲೋಚನ | ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯೆಂಬೀಮೂವ್ವರತಿಬಲ
ರು ‖ ಘೋರತರತಪಸುಪ್ರಭಾವಿ | ಸತ್ತ್ವಗಸಂಖ್ಯಾತಯುಗದಲಿ | ವಾ
ರಿಜೋದ್ಭವನನುಮಸೇಕರಿಸಿದರುಭಕ್ತಿಯಲಿ ‖೨‖ ಬಂದುಕಮಲಜನವ
ರಿದಿರಲಿ | ನಿಂದನೆಲೆಮುಪ್ಪಿಗಳಿದನೀವಿ | ನ್ನಿಂದುಪಡಿಯಂತಟತಪೋನು
ಷ್ಠಾನದಾಯಾಸ ‖ ನಿಂದುಬೇಡುವುದೋಲಿದುದನುನಾ | ವಿಂದುಸಲಿಸುವೆ
ನಿಟ್ಟನಿಮಷಕೆ | ಕಣ್ದೆರದುಕಮಲಾಸನನಪೂಜಿಸಿದರುಭಕ್ತಿಯಲಿ ‖೩‖
ಆನಿತನೋದಿದಡೇನಹುದುದು | ಜನರುಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೆಹಾವಿ | ಗನಿ
ತುಹಾಲಾಹಾರವಾದಡೆಬಿಡುವುದೇವಿಷವ ‖ ದನುಜರದ್ಭುತತಪವಮಾತಿ
ದ | ರನಿವಿಷಾಮಳಬೇಟೆಯಾಡಲು | ನೆನದುಬಿನ್ನೈಸಿದರುಕಮಲಭ
ವಂಗೆನಿಜಮತವ ‖೪‖ ರಚಿಸುವೆವುಪುರಮೂರನಗ್ಗದ | ಖಚರಕಿನ್ನರ
ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ನಿಚಯಬಂದೊಲ್ಲೈಸಿಹೋಗಲಿಹಲವುಮಾತೇನು ‖ ಉ
ಚಿತದಲಿನಿಮ್ಮಡಿಗಳನುಮತ | ರಚಿಸಿದೆವುಮೋಲೈಸುವೆವುಪೃಥ | ಪಕ್ಷ
ನಿಮ್ಮದುಕರುಣಿಸುವುದಮರತ್ವವನುತಮಗೆ ‖೫‖ ಹಾಮುಹಾದೇವಾಕ
ರಾರಥ | ತಾಮಸದನೆನಹುದ್ದಪರಿಯುಹ | ದೀಮಹಾನುಷ್ಠಾನವಿದರಲಿ
ಕಾಂತಿಯನವಿಲ್ಲ ‖ ಕಾಮಿತವನುವರಿಸಿಗೆಕೊಟ್ಟರೆ | ಕಾಮಹರಕಮಲಾಕ್ಷ

ರಿಗೆಸಂ । ಗ್ರಾಮಜಯವೆಲ್ಲಿಯುದೆನುತಲಡಿಗಡಿಗೆಚಿಂತಿಸಿದ ॥೬॥ ಹುಲಿಗೆ
ಧೈರ್ಯದನೆರಿಕೆಗಳನಹು । ಗಳಿಗೆಖಳರಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಕ । ತ್ತಲೆಗೆಕಾರು
ಣ್ಯವನುಚೈತನ್ಯವನುಗಿರಿಗಳಿಗೆ ॥ ಕೊಲೆಗಡಿಗರಿಗೆನಿತ್ಯಗೇಹವ । ನೊಲಿ
ದುಕೊಟ್ಟರೆಲೇಸುಬಳಿಕೇ । ನೆಲೆವುಹಾದೇವೇನನೆನದರೊಳಿವಶಿವಾಯೆಂ
ದ ॥೭॥ ಪ್ರಣವವಿರಚಿಸಿದಿವ್ಯಸಾಸಿರ । ವರುಷಕವುಕೂಡಿದರೆವಂದೇ । ಸ
ರಳನಾಮನನೆಣ್ಣನಾದಪೆನಿಮಗೆಕಡೆಹಾರ ॥ ಬರಲಿಬಳಿಕಿಂದ್ರಾದಿನಿರ್ಜರ ।
ನೊರಜುಗಳಿನೀವ್ಸದಯಿಹೋಗೆಂ । ದರಸಕೇಳ್ಕೈಕೊಟ್ಟನಪರಿಗೆಕಮಲ
ಭವನರವ ॥೮॥ ಕರುಣವಿನಿತೇಸಾಕುನಮಗಿಂ । ನುದಯಕಾಲದವೆವೊ
ಲೆಗಳೆನ್ನಿಯ । ಫಣವನೊಂದಿಬಿನಲಿಗೆಲುವನತಾಯಿಹುಸಿಯೆನುತ ॥ ದು
ರುಳರಾತನಬೀಳುಕೊಂಡು । ಬ್ಬರದಹರುಷವಹೆಚ್ಚಿಸುಯನನು । ಕರ
ಸಿಸಿವಿರ್ಸಿದರುಮಹಾವಿಭವದಲಿನಗರಿಗಳ ॥೯॥ ಕನಕದಲಿರಜತದಲಿಬಲು
ಗ । ಬ್ಬುಸದಲೊಂದೊಂದಕ್ಕೆಕತಯೋ । ಜನದವಿಸ್ತಾರದಘನಪ್ರಾಕಾ
ರತೋರಣದ ॥ ವಿನುತನಗರಿಗಳಾದವಲ್ಲಿಯು । ದನುಜರೆಡೆಗಳದಾಕಿಗಾಣ
ದ । ಲನಿಮಿಷರನೀಡಾಡಿಕೊಂಡರುದುರ್ಗವನುಸುರದ ॥೧೦॥ ಸೂರೆಹೋ
ಯಿತುಸುರಪತಿಯುಭಂ । ಡಾರಹೆಂಡಿರುಸಹಿತನಿಜಪುರ । ನಾರಿಯುರುತೊ
ತ್ತಾದರಮುರಾರಿಗಳಮನೆಗಳಲಿ ॥ ಮೂಜಗದೊಳಗವದಿರಾಜ್ಞೆಯು । ಮಿಾರಿ
ಬದುಕವರಿಲ್ಲಕಡೆಯಲಿ । ತಾರಕನಮಕ್ಕಳಿಗೆಕೈವರ್ಶಿಸಿತುಜಗವೆಂದ ॥೧೧॥
ನೆರದುದಮರರಅಳುಹರಿಸಾ । ಗರದಕಡೆಯಲಿರೂಹುಗಳದು । ಬ್ಬರು
ವೆಗಳಕಾಳಿಕೆಯುವೋರೆಯುಕಾರಿದೊಡಲುಗಳ ॥ ಹುರಿದಧೈರ್ಯದಳಿಕ್ಕಬಾ
ರುವ । ತರಳಹೃದಯದದೇವರಿಂದ್ರನ । ನರಸಿಕಂಡರುತಪೋಕ್ರಿಳಾಳೋ
ಚನೆಯಮಾಡಿದರು ॥೧೨॥ ತಾರಕನಮಕ್ಕಳುಗಳೇಮುಂ । ನಾರಗೇದರು
ತಪವಮಾಡಿವಿ । ಕಾರಿಗಳುಬೊಮ್ಮಂಗೆಬಂದಿಯಸಿಕ್ಕಿದರುಬಳಿಕ ॥ ವಾರಿ
ಜಾಸನವೋಲನರಿಯಕ । ಠೋರನಾದ್ಗಳಿಹೆಚ್ಚಿಸಿದಸಿದ । ವಾರಿಗರುಹು
ವವೆನುತಸುಯ್ದುರುಬ್ಬೆದುಕಮಲಜನ ॥೧೩॥ ಅದಡೆಯುನಮಗಾತನೇಗ
ತಿ । ಯಿಾದುರಾತ್ಮರಿಗೆಂದುಹರಿತಂ । ದಾದರಿಸಿಕೇಳುವೆವೆನುತಕಮಲಜನ
ಹೊರಗೈದಿ ॥ ವೇದವನುಸುರಿಯಲುಪಿತಾಮಹ । ನಾದಿಪಿಜಗಣಸಹಿತಬಂ
ದನು । ವೇದಶುದ್ಧವಿಶುದ್ಧದೇವನಕಾಬತಪಕದಲಿ ॥೧೪॥ ಬಂದುಕೈಲಾಸಾ
ದ್ರಿಯಮಾಗಿರಿ । ನಂದನವಷ್ಷೋಜಧ್ಯಸ್ಯಣ । ಸ್ಕಂದಚೇತಕನಯನಿರಂಜನ
ಭೂತಿಪಂಜರನ ॥ ವಂದ್ಯಮಾನಸುರಾಸುರೋರಗ । ವೃಂದಮುಕುಟಮ
ಣಿಪ್ರಭಾನಿ । ಸ್ಯಂದಭೂಯಸ್ತಿಮಿತಕಾಯನಕಂಡನಬುಜಭವ ॥೧೫॥ ಕೊ
ರಳಕಪ್ಪಿನಚಾರುಚಂದ್ರಾ । ಭರಣಸ್ಫುರದೂರ್ಧ್ವದಭಾಳನಯನದ । ಧರಿತ

ಪರಿಮಳಗಂಧವಟ್ಟದಝುಡಿವಕೆಂಜೆಡೆಯ॥ಕರಗಿಕಾಸಿದವಿದ್ಯೆಯನುಬೇ।ರಿರಿಶಿಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮವನುಕಂ। ಡೆರಸಿದಂಶಿರಲೆಸೆವಶಿವನನುಕಂಡನಬುಜಭವ॥೧೬॥ ವೇದರರಿಯದಕರ್ತವಿದ್ಯಾ।ವಾದನಿಲುಕದಬುಧರನುತಿಸಂ। ಪಾದನೆಗೆವುಖಗುಡದಯುನಿಯನಾದಿಯೋಗಗಳ ॥ಹೋದಹೊಲಬಳವಡದಬ್ರಹ್ಮೇಂ।ದ್ರಾದಿಸುರರುಬ್ಬಟೆಗೆಸೋಲದ। ನಾದಿದೇವರದೇವಶಿವನನುಕಂಡನಬುಜಭವ॥ಕಂತುಹರನನುವಿಪುಲನನುವೇ। ದಾಂತವೇದ್ಯನದ್ವಿತೀಯನ।ನಂತವುಹಿವುನಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕಸವುಯನನ॥ಅಂತರಹಿತನನಪ್ರಮೇಯನ।ನಂತರೂಪನನಂಘ್ರಿಭಜಕಭ।ವಾಂತಕನನುದ್ದಂಡದೇವನಕಂಡುದವುರಗಣ॥ಇದ್ದುದಗ್ಗದರುದ್ರಕೋಟಿಗ।ಳಿರ್ದುದಗ್ಗದವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಗ। ಳಿರ್ದುದಂಬುಜಭವಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಶತಕೋಟಿ॥ ಇದ್ದುದಖಿಳಾವ್ನಾಯಕೋಟಿಗ।ಳಿರ್ದುದಗಣಿತಮಂತ್ರದೊ।ಳಿರ್ದನಿರ್ಮಳಖಂಡಪರಶುವಕಂಡುದವುರಗಣ॥ ಪ್ರಳಕಜಲಉಬ್ಬಿಳಸೆಕುಸುವಾಂ। ಜಲಿಯನಂಘ್ರಿದ್ವಯಕೆಹಾಯಿಕಿ। ನಳಿನಭವವ್ಯೈಯಿಕ್ಕಿದನುಭಯಭಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ಬಳಿಯಲವುರೇಂದ್ರಾದಿದಿವಿಜಾ। ವಳಿಗಳವನಿಗೆವೈಜಬಾಟಿದ। ರುಲಿವುತಿರ್ದುದುಜಯಧ್ವಾನದಲಿಸುರಕಟಕ ॥೨೦॥ಪರಮಕರುಣಕಟಾಷರಸದಲಿ। ಹೊರದುಕಮಲಾಸನನಪತ್ತಿರೆ। ಕರದುವನ್ನಿಸಿನಿಖಿಳನಿರ್ಜರಜನನಸಂತೈಸಿ ॥ ಬರವಿದೇನಿಂದಿನದುವಿಶ್ವಾ। ಮರಕದಂಬಕಸಹಿತಯುನುತಂ। ಬುರುಹಭವನನುನಗುತನುಡಿದನುತರಳಶಶಿವುೌಳಿ ॥೨೧॥ ತಾರಕನನುಕ್ಕೈಳುಗಳಿಗೆನೆರೆ। ಸೂರೆಹೋಯಿತುರಾಜ್ಯಸಿರಿವುುಂ। ಮಾರುಹೋದರುಸುರರಹೆಂಡಿರುಖಿಳರಮನೆಗಳಿಗೆ॥ಜಾರುವೈದಿಕಹವ್ಯಕವ್ಯವ!ವೀರವೃತ್ತಿಗಳಳಿದವಿದಸೀ।ವಾರಿಸುವುದೆಂದಬುಜಭವನಾಡಿದನುಬಿನ್ನಹವ ॥೨೨॥ ನಗೆಜವೊನೆನಸುಹೊಳೆಯೆಬ್ರಹ್ಮನ।ಮೊಗವನೋದನನಭವನೀಶನ। ಬಗೆಯಭಾವವನರಿದುತಸುಗುತ್ತಿದನುಕಮಲಭವ॥ ದುಗುಡವನುಬಿಡುನಿಖಿಳದಿವಿಜಾ। ಳಿಗಳುಪಶುಗಳಲಾವಿರಂಚಿಯ। ವಿಗಡವರದಲಿಕೆಟ್ಟರಕಟಕಟಂಜಬೇಡೆಂದ ॥೨೩॥ ಪಶುಪತಿತ್ವವನೆವುಗೆಬಿಡಿನೀಪ।ಶುಗಳಾಗಿರಿಪಾಶುಪಥಶರ। ನಿಸಿತರಳಲಿದೈತ್ಯದುರ್ಗವನುರುಹಿತೋರುವೆನು ॥ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಹರದಖಿಳದೇವ। ಪ್ರಸರವನುಮಿಗೆನೆರಹಿವೇಲಿ।ನ್ನಸವುಸೆಗೆಹೆದರದಿರಿಯೆಂದನುನಗುತಕ್ರತುಧ್ವಂಸಿ ॥೨೪॥ ಚಾರಿದುಬ್ಬಿನಹೂತ್ತದುಗುಡದ। ಮೋರೆಗಳಮೊನದವಿಹಾರದ। ವಾರಿಜಾಸನನಾವಿಸಕಲಸುರೌಘವಿರೆಕಂಡು॥ವಿರುವಡದುದೆಮನದವಿದ್ಯೆಯ। ಮಾರವೋದಿರಲಾಯೆನುತಶಿವ।ತೋರಿನುಡಿದನುಪಶುಪತಿತ್ವದಪರಮಸುಂಗತಿಯ॥ಕರ್ಮ

ಕಿಂಕರರಾಗಿಕೃತರು|ಪ್ಶರ್ವಾಸನೆವಿಡಿದುಆತನೇ| ಕರ್ತ ಕರ್ತನಭೋ
ಕ್ತೃತಾನೇದುಃಖಸುಖಿಯಾದ ॥ ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮನೊಳೀಯಹಂಕೃತಿ | ಧ
ರ್ಮವನುಸೇವರಿಸಿಬರುಕುವ|ದುರ್ಮತಿಯೆಪಶುವೀಪಶುತ್ವಕೆಭೇದವೇ
ನೆಂದ ॥೨೭॥ ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವರಪದ | ಸಂಚವರಿಯದನೀತಿಮುಖದಿಂ |
ದಂಚೆಗಾಣದಸುಗುಣಮಯಪೀಹಾರದಲಿಮುಳುಗಿ॥ ಮಿಂಚುವಳಗಿನಬಳ
ಕೆಯನುಮುನ | ಮುಂಚಿವೈಗೊಡಲಳುಕುವಾತುಮ | ವಂಚಕರನೀವ್ಪ
ಶುಗಳೆಂದರೆಭೇದವೇಕೆಂದ ॥೨೭॥ ಆದಿಭೌತಿಕದಿಂದನೊಂದುವಿ| ರೋಧಿ
ಷಡುವರ್ಗದಲಿಮೋಹ|ವ್ಯಾಧಿಯಲಿಬೆಂಡಾಗಿಭವಪಾಶದಲಿಬಿಗಿವಡೆದು ॥
ಬಾಧನಿಚಯದಬಲೆಗೆಶಿಲುಕಿವಿ| ರೋಧಗೊಂಬಿದ್ವಿಹೆರವಿದ್ಯಾ|ಸಾಧಕರ
ನೀವ್ಪಶುಗಳೆಂದರೆಭೇದವೇಕೆಂದ ॥೨೮॥ ಪಶುಪತಿಯೆಪರಮಾತ್ಮರೂಪ
ನು | ಪಶುಗಳೀಪರಿಜೀವಭಾವದ|ಲೆಸಗುವರುನೀವ್ಪಶುಗಳದರಿಂಸಮ್ಮಲ
ಕ್ಷಣವ ॥ ಪಸರಿಸುವಪರಮಾತ್ಮತಾನಿರೆ | ಘಸಣಿನಿಮಗೇಕೆಂದುದೇವ|
ಪ್ರಸರವನುತಿಳುಹಿದನುಕಾರುಣ್ಯಗಲಿಕಾಮಾರಿ॥೨೯॥ ಉಬ್ಬುಗೊಂಡು
ದುವಿದ್ಯೆಯನುಸಲೆ | ಕೊಬ್ಬುಗರಗಂಡಿಗರಗಾಢದ| ಗರ್ಭವನುರುಘಾಡಿ
ಸಿತುಗಳಗ್ರೀವನುದೇಶ ॥ ಹುಬ್ಬಿನಲಿಮಾತಾಡಿತಮ್ಮೊಳ|ಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬ
ಗುತಿಳಿದುಸಕಲಸು | ಸರ್ಬಜನವೆರಗಿದುದುಜಯಜಯಯೆನುತಪಶುಪತಿ
ಗೆ ॥೩೦॥ ಜಗವುಘೇಯೆಂದುದುಜಯಧ್ವನಿ | ಮುಗಿಲಝೋಂಪಿಸಿತೊಗ್ಗಿ
ನಂಜುಳಿ| ಗಗನವಗಲಕೆಕುಣಿವುತಿರ್ದುದುಸುರರಭಾಳದಲಿ ॥ ಬೆಗಡುಬೀ
ತುದುಬೇಸರಿನಬಲು | ತಗಹುಸೋತುದುಶಿವಗೆರವಿಜಾ | ದಿಗಳುನುದದ
ಲಿಮಾಡಿದರುಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನವ ॥೩೧॥ ಪಾಶುಪತ್ಯಪಟ್ಟವಾಯ್ತ
ಮ | ಹೇಶನಲಿಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು | ವಾಸಿವಟ್ಟವಬಿಟ್ಟರೊಲೈಸದರುಪ
ಶುಪತಿಯ ॥ ಪಾಶುಪತಸೂತ್ರತವಧರಿಸಿದು | ದಾಸುಪರ್ವನ್ರೋಮುವಿ
ಶ್ವಾ | ಧೀಶನೆನಿಸಿದನುಕೋಟಿಸೂರ್ಯನಿಭಾಪ್ರಕಾಶದಲಿ ॥೩೨॥ ರಚಿಸಿ
ರಥವನುಘೀತಿಬೇಡಿ | ನ್ನುಚಿತವೇನದಮಾಡಿದೈತ್ಯ | ಪ್ರಚಯವನುಪ
ರಿಹರಿಸಿಕೊಡುವೆವುಪಾಶುಪತಕರದಿ ॥ ಕುಚಿತರನ್ನೇಗುವರುಬಳಿಕಿಂ|ನ
ಚಲತವಲೇನಿಮ್ಮಪದವನೆ | ನಿಚಿತಹರುಷರುವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಗರುಹಿದರುಹ
ದನ ॥೩೩॥ ಮಾವಕೇಳದ್ಭುತವನೀವಿ | ಶ್ವಾವನೀತಳವಾಯ್ತುರಥತಾ|ರಾ
ಪಚಲವಿರಸಾಯ್ತುಸತ್ತಿಗೆಯಾಯ್ತುಕನಕಾದ್ರಿ ॥ ಆವುದಯಘನಶೈಲವ
ಸ್ತ್ರಾ | ಗ್ರೀವಕೇತಕದಂಭರಥದಿ | ಷ್ಟಾವಲಂಬದರಚಿಸಿದನಾತನಿಮಿಷ
ದಲಿ ॥೩೪॥ ಆಸುರವಲೇವಿಂಧ್ಯಹಿಮಗಿರಿ|ಹಾಸುಹಲಗೆಗಳಾದವಚ್ಚುಮ|
ಹಾಸಮುದ್ರವೆಯಾಯ್ತುಗಾಲಿಗೆಬೆರತಿರಲೇಕೆ॥ಆಶಶಿಯಸೂರಿಯನಮಂ

ಡಲ । ವೈಸಲೇಗ್ಗಂಗಾದಿಸಕಲವು । ಹಾಕರತ್ನಕಲಶವಾಯ್ತು ಚಾಮರಗಳ್ರ
ಮಣೀಯುದಲಿ ॥೩೫॥ರಾಜುಕೇಳ್ವೆಮತ್ತೆ ಯಾಹವ।ನೀಯುಗಾರುಹಪತ್ಯದ
ಣ । ವಾಯುಸಖಗಾದರುತ್ರಿವೇಣೀಶರರಥಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಆಯಿತಲ್ಲಿಪರೂಥ
ನಕ್ಷ । ತ್ರಾಯುತವುಬಳಿಕೇನುಕರುಷತ।ವಾಯುತಗ್ರಹರಾಶಿಯಾದವುಸಾ
ವಕೇಳೆಂದ ॥೩೬॥ ಅರಥಾಗ್ರವೆವೇನಸಾಲುಕು । ವಾರುವೆವಹೂಡಿದರು
ನೊಗಸಾ।ಯ್ತಾತನಿದಿವಸಾಸವುತ್ತರದಕ್ಷಿಣಾಯನವು ॥ ಸಾರಶ್ರುತಿವೇ
ದಪ್ರಶಸ್ತವಿ । ಭಾಗವಾದವುನೊಗನಕೀಲ್ಗಳು । ಚಾರುತರಘಣಿನಿಕರರಥ
ಯುಬಂಧನವನೇಣುಗಳು ॥೩೭॥ ವಿಳಿಗಲಾದವುಶ್ರುತಿಸುವಾದ್ಯ । ವಳಿ
ಗಳನುಳಸ್ರಣನುವಾದವು। ಮೊಳೆಯೆಬಿಲುಚಮ್ಮಟಗೆಹಗ್ಗವುವರಷದಂ
ಗಚಯು ॥ ನಿಲಿಸೆಳತುಳಕ್ರತುರಥಾಗ್ರಾ । ವಳಿಗಳಾದವುವಿವಿಧವರ್ಣದ ।
ಜಲದವಟಲಪತಾಕೆಯಾದವುರಥದಬಳಸಿಸಲಿ॥೩೮॥ ಕಾಲದಂಡದರೌದ್ರ
ದಂಡಕ । ರಾಳರೋಷದಚಕ್ರದಂಡಿವಿ । ಶಾಲವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮದಂಡದಸಾ
ಲುಚಲುವಾಯ್ತು ॥ ಮೇಲುವಲಗೆಯುಸುತ್ತುಚಮರಿಯು।ಜಾಲಕನಕಧ್ವ
ಜದತುದಿಯಲಿ । ಮೇಳವಿಸಿದನುವಿಶ್ವಕರ್ಮನುವಿಮಲಶಾಕ್ಷರವ॥೩೯॥ಅ
ರಸಕೇಳುರುತರರದಸಂವ । ತ್ಸರವೆಧನುತತ್ಕಾಳರಾತ್ರಿಯು । ಶ್ರುತುವಿದೇ
ನಾಕ್ಷ್ಟಸ್ಯವೈಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಸಗಳರಚನೆಗೆವಿಷ್ಣುವನುಸಂ।ಸ್ಮರಿಸಿ
ದನುವೈಕುಂಠತೇಜ ।ಸ್ಫುರಿತಮಾರ್ಗಣವೆಸದುದಿಂದ್ರಸೋತ್ತಮಮಾರ್ಗ
ದಲಿ ॥೪೦॥ ಶ್ರುತವೆನಿಮಗಿದುಮಾನಬಹಳಾ।ದ್ಭುತವನದನೇನೆಂಬೆನೇವ।
ಪ್ರತತಿನೆರದುದುವರಚತುರ್ದಶಭುವನವಾಸಿಗಳು ॥ ಶತಮುಖಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
ಗಳುತ । ವ್ಮತಿಶಯುದತೇಜವನಾಳಿದುವಶು।ಪತಿಯುಪದಕೊಪ್ಪೈಸಿದನು
ಮಾದ್ರೇಶಕೇಳೆಂದ ॥೪೧॥ ಸೋಮಹಾಶಾಂಭವಸುರೇಶ।ಸೋತ್ತಮವೇ
ನದುಕೊರತೆಯೆಮು। ತ್ತೀಮಹೇಂದ್ರಬ್ರಹ್ಮಮುಖತೇಜಸ್ಸುಶಶಿಕಾಂತಿ॥
ಆಮಹಾದೇವನಚೆಶೇರಿದು । ದೀಮಹಾರಥಕಾಗಿವಿಮಲ । ವ್ಯೋಮಕೇಶ
ನುನಗುತಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಲನುವಾದ ॥೪೨ ॥ ಕಕಚಿತಲೆಮುಲೆಯನು
ಕೊಟ್ಟನು । ಕೆಲದವರಕೈಯ್ಯಲಿವಿಭೂತಿಯು । ಗುಳಿಗೆಗಳನುಗ್ರೊತ್ತಿ
ಸವಾಂಗದಲಿಧೂಳಿಸಿದ ॥ ಹೊಳಹೊಳವಕೆಂಜಡೆಯುಸಹಿಪತಿ । ಕಳು
ಕೆಬಿಗಿದನುದಂತಿಚರ್ಮವ । ನೆಲಕೆಮುಂಜರಗೊಲೆಯುಲುಟ್ಟನುದೇಸಿಪರಿ
ವಿಗಿಲು ॥೪೩॥ ಕಡೆಯುನರವಳಿತೋಳಬಂದಿಯು। ಹೆಡೆವಣಿಯುಮುರಿಹಾ
ವುಗಳನಳ । ನಡಿಸಿದನುಜೋಡಿಸಿದಶೇಷನುಝುಳವಟಗೆಮುರಿಯೆ ॥ ಝು
ಲಿವಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳಬಿಗುಹಿನ । ಬಿಲಯುಬದ್ದಗೆಥಾರವ್ರಮುಗನ । ಹೆಡೆಮ
ಣಿಯುಗೊಂಡಯುದಕಿಗ್ಗಟ್ಟಸೆಯೆಪಶುಪತಿಗೆ ॥ ನೆರದುದಧವನಕೆಲಬಲ

ವೆಲ | ಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನ | ಬೆರಳಚಕ್ರದಧರಿಪಗಳಡಾವರಿಪ
ಡಾಯ್ದುಗಳ ॥ ಪರಿಪರಿಯಕೈದುಗಳಕರ್ಕಶ | ಶರದಚರಿತದರೌದ್ರರಸ
ದಲಿ | ಪರಮಹಾಗಣನಿಕರನೆರದುದುಮಾವಕೇಳೆಂದ ॥೪೫॥ ಸುರಬಲದ
ನಿಶ್ಶಾಳಕೋಟಿಯ | ನೊರಹುಮುಳುಗಿತುಬಿಲುದಿರುವಿನ | ಬ್ಬರದಲಾಧ್ವ
ನಿಯಡಗಿತಗಣಿತವಂದಿಘೋಷದಲಿ ॥ ಅರರೆನಂದಿಧ್ವನಿಯಗರ್ಜನೆ | ಕಲಿ
ಸಿಹೆಚ್ಚಿತುಜಯಜಯಧ್ವನಿ | ಯುರುಚತುರ್ದಶಜಗವಜಡಿದುದಹೇಳಲೇ
ನೆಂದ ॥೪೬॥ ಮುರಿಯೆಬಲವಂಕದಲುಘೋಷಿಯಂ | ದೊರಲಿದವುಕ್ರೂರತಿನಿಕರ
ವಾವುದ | ಕೊರಳಕೊಂಕಿನವೃಷನಿಷತ್ತುಗಳೊರಲಿದವುಕೋಟಿ ॥ ತಿ
ಱುಗಬೆನ್ನಲಿಸಕಲಸಚರಾ | ಚರವೃಷಭಯಂದುದುಕಪರ್ದಿಯ | ಸರಿಸದ
ಲಿಕಿವಿಲಂತೆವೊಳಗಿತುವೀರಗಣನಿಕರ ॥೪೭॥ ನಡದುರಥದಲಿವಾಮಚರಣ
ವ | ನಿಡುತಧೂರ್ಜಟಿನಿಜಾಂಕರಕೆ | ನುಡಿದನಾವನಿಲ್ಲಸಾರಥಿಮಾಡಿದಿ
ರಿರಥಕೆ ॥ ಕಡೆಗೆಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲದೀರಥ | ನಡವುದೇದಾನವರಥಟ್ಟಣೆ | ಯೊ
ಡವುದೇಲೇಸಾಯ್ತುನುತಶಿವನುಡಿದನುರಪತಿಗೆ ॥೪೮॥ ಮಾವಕೇಳೈಬಳಿ
ಕಹರಿದುದು | ದೇವತತಿಪರಮೇಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿಗೆ | ಭಾವವನುಬಿನ್ನೈಸಿದರುನಿ
ಜರಾಜಕಾರಿಯನ ॥ ಆವಿಧುವನೊಡಬಡಿಸಿದರುದೇ | ವಾವಳಿಗಳೆಂದಿನಲಿ
ಕರ್ನಗೆ | ನೀವುಸಾರಥಿಯಾದಡಹಿತಸಿದ್ಧಿತನಗೆಂದ ॥೪೯॥ ಕೋಗಿಲೆ
ಯದಾಯಕ್ಕೆಬಂದುದು | ಕಾಗೆನಿನ್ನಯನುಡಿಯದಂತಿರ | ಲಾಗಲಂಬುಜ
ಭವನುಸಾಲರಥಿಬಳಿಕಲೇನಾಯ್ತು ॥ ಹೋಗಲದುಸಾರಥ್ಯಕಾಯತ |
ವಾಗಿಬಂದುವಿರಂಚಿನುಕುಟವ | ತೂಗಿದನುಹೊಗಳಿದನುತ್ರಿಪುರನಿವಾ
ಸಿಗಳಬಲುಹ ॥ * * * * * ॥೫೦॥

⟶○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○⟵

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಕಾಮುಕೋಲಾಹಲನುದಕ್ಷನ |
ಹೋಮದಳದುಳಕಾರಹರನಿ | ಸ್ಸೀಮದಲಿಪುರನೂರಗೆಲಿದನುಸಲಹಿದ
ನುಸುರರ ॥ ಪದನು ॥ ಹುಸಿಂತುಬಳಿಕದುಸಕಲಜಗವಂ | ದಿಸೆಪ್ರರತ್ರ
ಯದೈತ್ಯಘಟವೊಂ | ದೆಸೆಮಹಾದೇವನುತಕನಲಜನೇರಿದನುರಥವ ॥
ಸಸಿರವಾಘೆಯಲಿದ್ದಿತುರಗ | ಪ್ರಸರವನುಬೊಳ್ಳೈಸಿರಥವನು | ದೆಸೆಗೆ
ಸೆಗೆಸುಳಿಸಿದನುಳಿಪಡಿಸಿದನುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧॥ ದೇವಬಿಜಯಂಗೈವುದೆನೆ
ಬಿವಿ | ಜಾವಳಿಗಳಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯ | ಡಾವರದಲೇರಿದನುಧೂರ್ಜಟಿವೇ
ದವುಯರಥವ ॥ ಮಾವಕೇಳದ್ಭುತವನೀವಿ | ಕ್ಷ್ಮಾದನೀತಕರಥರಥಾಂ
ಗ | ಗಾತ್ರತತಿಮುಗ್ಗಾಗಿಬಿದ್ದುದುಕೇರುಣಿಮಿಷದಲಿ ॥೨॥ ಕುದುರೆತಲೆ
ಚೆಕಕಾದಸಿಸಿಯು | ದ್ದುದುರಸಾತಳಕವದಭಾರಕೆ | ಕೆದರಿದವುಕುಲಗಿರಿ

ಮುಹೂಟಗಸಂಚದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ಕುಬಿದುದಮರವ್ರಾತಸಂತತಿ । ಪದಲಿವಿ
ತಳಕೆಹಾಯ್ದುನಿಮುಷಾ । ರ್ಧದಲಿಹೆಗಲಿಂದೆತ್ತಿದನುಹರಿವೃಷಭರೂಪ
ದಲಿ ॥೩॥ ಅದ್ದರಥಹರಿಯುರವಣೆಗೆಬೆಗಿ । ದೆದ್ದುಸಮಮಾಯಿತ್ತುಹಯ್ಯ
ಮುಖ ।ದೆದ್ದುವಳಯುವಕೊಡಹಿದವುವರವೇದವಾಜಿಗಳು ॥ ಎದ್ದುದೋ
ರಥಖಳಮನೋರಥ । ಮದ್ದದೋಮುರ್ಝುಮೂತುರೆನುತು । ಬೈದ್ದುದಮ
ರವ್ರಾತಭಾರಿಯಭುಜದಹೊಯ್ಲಿನಲಿ॥೪॥ ಪ್ರಣಮನಾದಾಹತಿಗೆಗತಿಯು
ಲಿ । ಕುಣಿದವಗ್ಗದಮಂತ್ರಹಯಹ । ಲ್ಲಣೆಯಹೇಷಿತರವಕೆಕೆದರಿತುರಾ
ಕ್ಷಸವ್ರಾತ॥ಗಣಸಮೂಹದಚೂಣಿಯಲಿಸುರ।ಗಣಸುರಾರಿಗಳೂರಮು
ತ್ತಿತು।ಕೇಳಿಕಿದರುಕಾಳಗವನಮರರಮಾವಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ಭಟರುವಿದ್ಯು
ನ್ಮಾಲಿಯುರುಸರ।ಕಟಿಸಿನೂಕಿತುತಾರಕಾಕ್ಷನ । ಚಟುಳಹಯಬಲಹೊ
ಕ್ಕುಹೊಯ್ದುದುಬಿಟ್ಟಸೂಠಿಯಲಿ ॥ ಲಟಕಟಿಸಿಸುರಸೈನಿಕದಗಜ।ಘಟೆ
ಗಳೌಂಕಿತುದೈತ್ಯಸುರಸಂ। ಘಟಿತಸಮರವನೇನನೆಂಬೆನುಮಾವಕೇಳೆಂ
ದ॥ಹೊಯ್ದರಮರರನಸುರರಗ್ಗದ।ಕೈದುಕಾರರುಮತ್ತೆನೂಕಿತು। ಪ್ಪೆ
ದೆಗೆಯದೊಡೆಮೆರಸಿನಿಂದರುಬಲಕೆಬೇಹವರು॥ ಬೈದರಿಂದ್ರನನಿಂದುಮಾ
ಳಿಗೆ।ನೈದರಥವೇನಾಯ್ತುನಾಳವ।ಕೊಯ್ದರೋಸುಗ್ಗಗಳನೆಂದೊರಲಿ
ದರುಸುರವರರು ॥ ಹೊಗಲಿಸಮರಕೆಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ। ತೆಗೆಯಬೇಡ
ವೊಬೆನ್ನಲಾಕೆಗೆ।ಜಗದೊಡೆಯನೋಘಡಘಡಜವಿಅಂಜರಿಯೆನುತ॥ಉಗಿ
ದಖಡುಗದತುರುಹಿನಂಬಿನ। ಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನಸುರಪನಿದಿರೊಳ। ಗಗಣಿತಾಗ
ರುಭಟರುಹೊಕ್ಕುದುದೈತ್ಯಬಲದೊಡನೆ ॥ ಪೊಲನುಮುರಿಕೈಹೊಯ್ದು
ನಗ್ಗದು।ಹುಲಿಯೊಡನೆಗಡಶಿವಶಿವಾವೆ।ಗ್ಗಳಿಯರನುವಿಗ್ರಹದೊಳರಿ
ದೆಕಂಡುಕೈಗುಣವ॥ಹಲುಪರಿಯದೇವಾಳಿತ್ರಿಪುರದ। ನೆಲನಮುಟ್ಟಿತುನಾ
ಯಿಗಳಮುಂ। ದಲೆಯಕೊಯ್ಕಡಿಬೆರಳನೆಂದರುಖಳರುತಂಮೊಳಗೆ॥ಕಾದ
ಲೋಹದಹಳೆಯಮೋಲಕೆಂ । ಪದವಸುರರಮೋರೆಗಳುತಿವಿ।ಯುದಿಕಿಬ್ಬ
ನಹೊದರಿನಂದದಲುರಿದುಭುಗಿಲಿಡುತ ॥ ಸೇದುವೆರಳನತಿರುವಿನಂಬಿನ ।
ಪಾದವಸುಗೆಯಬಿರಿದಿನಗ್ಗದ।ಕೈದುಕಾರರುಕೆಣಕಿದಮರರಹೊಟ್ಟೆತೂ
ರಿದರು ॥೧೦॥ ಮುರಿಯಿತಿದುಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯ । ಶರೆಯಬಿಟ್ಟರೊಶಿವ
ಮಾಖಳ । ರುರುಬೆಯೊನಾವೇಕೆರಣವ್ಯಾಕಿವರಕೊಡೆನುತ॥ಪರಲುಮಮು
ರರಬಾಹುಕೈಗಳ । ಮುರಿಯತೆಗಸಿಮಹಾಗಣಂಗಳೂ । ಳುರವನಂದೀ
ಶ್ವರನುಹೊಕ್ಕನುಹೊಯ್ದುದಾನವರ ॥೧೧॥ ದಿಂಡುದರಿದನುದಾನವರದ
ಡಿ । ಖಂಡಮಯವಾಯ್ತುಮನಿರುಧಿರದ । ದೊಂಡೆಗೆಸರಿನೊಳದ್ದುದಗಣಿ
ತಗಜರಥಾಶ್ವಚಯ ॥ ಹಿಂಡೊಡದುಹೇರಾಳರಕ್ಕಸ । ಡಿಂಡೆಯರು

ಕ್ಷೈನಲಿಹಾಯ್ದರು । ಖಂಡಪರಶುವಿನಾಳಹೊಯ್ದುದುಸಾಲಹೇಮವೆರೆ
ಯೆ॥೧೨॥ ಅರೆನೆಲೆಯುಮುರಿದಿಟ್ಟಣಸಿತಲೆ । ಮರಿಗೆಯುಲಿಹೊಕ್ಕಾಂಕಿದು
ರ್ಗದ । ಹಿರಿಯುಹುಲಿಮುಖದೊಳಗೆಕೊಂದರುಬೇಹಬೇಹವರ॥ ಅರಸಕೇ
ಳ್ದೈತ್ಯದೊಂದ । ಜ್ಞರಿಯುಮಾಡಿದರಳಿದಮರರದೆ ।ಜ್ಞರಿಸಿದರುಮುಯುವಿರ
ಚಿತಾಮೃತಸಲಿಲಕೋಪದಲಿ ॥೧೩॥ ಮುಯುನಬಿಂಸಾಣಮನುದೇವ। ತ್ರ
ಯುಪರಿದುದಿದುಶೀರಲಸುರರ । ಲಯವೆನುತಹರಿಧೇನುತಾಸಬ್ಜಜನಕರು
ಪಾಗಿ ॥ ಭಯವಿಹೀನರುಹೊಕ್ಕರಾಭಾ। ವಿಯನುಬತ್ತಿಸಿಬಳಕದೈತ್ಯರ।
ಜಯುವಮುರಿದನುಮೋಹನದಬೌದ್ಧಾವತಾರದಲಿ॥೧೪॥ ಭವನಖಾತಿಯು
ಬಿತಿಸಿದರುಶಾಂ । ಭವನಸಿದ್ಧಾಂತವನುಬೌದ್ಧರ ।ವ್ಯವಹರಣೆಗಳನಡಸಿ
ದರಕೆಡಹಿದರುಗುಪ್ತತದಲಿ ॥ ಯುವತಿಯುರುಪರಪುರುಷಯೋಗ । ಪ್ರ
ಪರವೀಕ್ಷಿತರಾಯ್ತು ಬೌದ್ಧವ । ವಿವಿಧಮಾಯೆಗೆಮಾರುವೋದುದುಮನ
ಮುಹಾಸುರರು ॥೧೫॥ ಹರಿಸರೋಜಾಸನರುಶೂಲಿಯು।ಹೊರೆಗೆಬಂದರು
ದೇವದೈತ್ಯರ । ಪುರದಧರ್ಮದಬೇಟೆಯಾಯಿತುನಯುನಪಾವಕನ ॥ ಕೆ
ರದುಬೆಸೆಸುವಡಿದುಸಮುಯುವೀ । ಸುರರಸಾಕುವಚಿತ್ತವುಂಟೇ । ಕರು
ಣಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದರುಪಾರ್ವತೀಪತಿಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ಬಿಲ್ಲತುಡುಕಿದನುಭ
ವನೆಡಬಲ । ದಲ್ಲಜಯಜಯಧ್ವನಿಥಥಾಳಿಸಿ । ಘಲ್ಲಿಸಿತುಯುಗಸಪ್ತಭುವ
ನಶ್ರೇಣಿಬೀದಿಗಳ ॥ ಭುಲ್ಲವಿಸಿಹಯುಪದಸಮೂಹವ । ಜಲ್ಲಿದನುವುರುಕ್ಕ
ಮದಪಾಳೆಯ । ಪಲ್ಲವಿಕೆಪರಿವಡದುದನುಲಪ್ರಮಾಣಮುಯುವಾಗಿ॥೧೭॥
ಅಡಿಗಡಿಗೆಚಕ್ರಟಕೆಯಿಂದಲಿ । ತುಡುಕೆಕುರ್ಣಿದವುವೇದಹಯುಬಲ ।
ನಡೆವುರೆಘೋಂಪಿಸಿಮದದಮುರುಹಿನಮಂತ್ರಕೋಟಿಗಳ ॥ ನುಡಿಯಲರಿ
ದಾಕಾಶಸರಸಿಯೊ । ಳಡಿದತಾವರಮುಗುಳ್ದಳೋಸುರ।ಘಡೆಯೊಳತ್ತಿ
ದಮುಗಿದಕೈಗಳೊಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೮॥ಪರಮುಕ್ರಿತಿವೇದಾಂತಮಂ
ತ್ರೋ । ತ್ಕರಧರಿತ್ರಿಕುಲಾದ್ರಿಶಶಿಭಾ।ಸ್ಕರಸುರೋರಗಜಲಧಿನದಿನಕ್ಷತ್ರ
ರಾಶಿಗಳು ॥ ಸರಸಿರುಹಭವವಿಷ್ಣುವಿವಿಧಾ । ಧ್ವರಮುನೀಂದ್ರಗ್ರಹವುಸ
ಚರಾ । ಚರವುಘೇಯುಂದೊದರುತಿದುರ್ದಶಿವನಬಳಸಿನಲಿ ॥೧೯॥ ವದಗಿ
ತೀಹೇಳಿದಸುಮಸ್ತ । ತ್ರಿದಶಸಚರಾಚರರುತಂಮು । ಗ್ಗದಲಿರಚಿಸಿದವಿಶ್ವ
ಕರ್ಮನಕೃತವಿಯೋಗದಲಿ ॥ ಇದುಬಳಿಕಸಿರ್ಜರಸಮೂಹಾ । ಭ್ಯುದ
ಯುವೈಸಲೆಧನುವಕೊಂಡೆನು। ಮುದನರಿಪ್ರತಿರುಹಿದನುಬೆರಳಲಿಪಾಶುಪ
ಥಶರವ ॥೨೦॥ ಕೃತಕವೋಸಹಜವೋನಿರಂತರ। ಶ್ರುತಿಗಳರಿಯುವುನಂಮ
ಮಿಡುಕುವ। ಮತಿಯುಪಾಡೇನಿಮುಷನಬುಜಫವಾಂಡಮಂಡಲವ॥ ಸಿತಿಗ
ತಿಯುನಗ್ಗಳಿಯುನಯುನಾ । ಹುತಿಯುಮಾಡುವನಾತ್ರಿಪುರಸಂ । ಗತಿಯುಸ

ಮಯವಗಾರಿದನುಸುರವರುಷಸಾವಿರವ॥೧೨॥ ಕೂಡಿದವುಪುರವೂರು
ನಿಮಿಷದೊ । ಳೀಡಿರಿದಭವನಯನವಹ್ನಿಯ । ಕೂಪೆಹುರಿಗೊಂಡ್ೆಂಕೆ
ಹರಿದುದುಪಾಶುಪಥಬಾಣ ॥ ರೂಢಿಪೊರಳಿಯಹೊಗೆಯುರ್ಬುಳದಲಿ।ನೀ
ಡಿನಾಲಿಗೆಪುರದಸುತ್ತಲು । ಕೂಡೆವೇಡೆಯವಾಯ್ತುಹರಹನಕೆಡೆಯುಗ
ಘಣದಲಿ ॥೨೨॥ ಕಟ್ಟಿತುರಿದೆನೆನಾಲ್ಕರಲಿಬೆಂ। ನಟ್ಟಿಹಾಯ್ಬುದುದುಬಿದಿ
ಗುಗಳಜಗ । ಜಟ್ಟಿಗಳನೊರಸಿತ್ತುಮುರುಗಿಸಿತರುಗಸದಸುನಾರಿಯರ॥ಧ
ಟ್ಟರುರಿದುದುವೀರರಸುಗಳ । ಬಿಟ್ಟದಭವದ್ರೋಹಿಗಳುನೆರೆ। ಕೆಟ್ಟಕೇ
ಡಿಂಗಾರುಮರುಗುವರರಸಕೇಳೆಂದ॥ಸರಳಮೊನೆಯಲಿಸಿಡಿದಕಿಡಿಯೊಂ।
ದೆರದರಲಿಬೆಂದವುಪುರತ್ರಯ । ಅರಸಕೇಳ್ಳೈಬಳಿಕಬಾಣದಬಾಯಧಾರೆಗ
ಳ ॥ ಹರನನಯನಜ್ವಾಲೆಕಾಣದು।ಪುರವನಾಶೂಲಿಯಲಿಘಾಶಿಸು।ತುರಿ
ಮುರಿದುಸುಡತೊಡಗಿತಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ॥೨೪॥ ಎಲೆಚತುರ್ದಶ
ಜಗವನುರಿಯು । ಘ್ಸಳಿಸಿತೊಬೆಂದುದುಸುರ್ೇಘದ। ಗೆಲವುಕರೆಯಾಕಲ್ಪ
ಮೇಘವನುರಿಯಮಾಣಿಸಲು ॥ ಬಲುಕಣೆಗಳಿಲ್ಲಾಜನಾರ್ದನ। ನಳಿನಭ
ವರಾವೆಡೆಯನುತಕಳ।ವಳಿಶಿದುದುಮೊರೆಯಿಟ್ಟದಿಕ್ಕಿಯುದಲ್ಲಿಸುರಕಟಕ
ಪುರತ್ರಯವದಹನವನುಕರ್ಮ। ಸ್ಫುರಣವಸ್ಮತ್ಕಾರ್ಯವದುಗೋ।ಚರಿ
ತಲ್ಲಿಂಮೇಲಣುಚಿತಾನುಚಿತಕೃತ್ಯವನು॥ ಕರುಣಸೀಸೇಬಲ್ಲೆಜನಸಂ।ಹ
ರಣಕಾಲವೊಮೇಣುರಕ್ಷಣ।ಕರುಣಕಾಲವೊದೇವಯೆಂದುದುಸಕಲಭ
ವನಜನ॥೨೬॥ ತ್ರಾಹಿಮದನಾಂತಕಪುರತ್ರಯ।ದಾಹಕರಶಂಕರಮಹೆ
ಶ। ತ್ರಾಹಿಮೃತ್ಯುಂಜಯಪುರತ್ರಯಿಸರ್ವಲೋಕೇಶ ॥ ದ್ರೋಹಿಗಳ
ಘೂಳಾಯ್ತುಬಳಿಕೆನೊ । ಳೀಹದನುಬಂದಿದೆಜಗತ್ರಯ। ಕೊಹುಗೆದು
ದೆನೇವಯೆಂದೊರಲಿದುದುಭುವನಜನ ॥೨೭॥ಕರುಣಸದಲಿನನದುನ
ನಂ । ಕುರಿಸಲಭಯವಹಸ್ತದಲಿಶಂ । ಕರನಹೂಂಕರಣೆಯಲಿತಳತು
ತಗ್ಗಿತಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ಶಿರವತಡಹುತದೇವತತಿಪುರ ।ಹರನಬೀಳ್ಕೊಂಡುದುಮರು
ಥ ।ಹರದುನಿಜಸಂಸ್ಥಾನಸಂಗತವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ✻ ॥೨೮
⊸○✦ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೩೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ✦○⊸
ಎಂಟನೆಯಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಪತಿಮಾದ್ರೇಶನನುಸಾ।ರಥಿ
ಮಾಡಿದನೊಲವುಮಿಗಲತಿ । ರಥಭಯಂಕರಭಾನುಸುತಹೊರವಂಟನ
ಹವಕೆ ॥ ಪದನು ॥ ಹರನಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಖಿಳದಿವಿಜರು ।ಹರದುದೀಪರಿಕ
ಲಸಂಭವನ । ನಿರದೆಸಾರಥಿಯಾಗಿಸಾರಿದುದಮರರಭ್ಯುದಯ ॥ಹರಿಯುಸ
ರಥಿತನವಿಜಯನಂ । ಕುರಿಸಿತವರಿಗೆನಿಮ್ಮಕೃಪೆಯಲಿ। ಕುರುಬಲಕೆಜಂ
ವಾದಡೊಳ್ಳಿತುಮಾಪಕೇಳೆಂದ॥೧॥ ಹರನುಬಲುವಿನ್ಯವನುಕೊಡುತಪ

ಪರಶುರಾಮಂಗೆಂದನಥವಾರಿ | ಗೊರೆಯುದಿರುಸತ್ಪಾತ್ರಕಿದನಾದರಿಸಿಕಲಿ
ಸೆಂದು॥ಸುರರಮೆಚ್ಚಗರಾಮನೀತನ| ಶರದುಗರುಡಿಯುಹೊಗಿಸಿದನುಕ
ಡು | ಗರುವನೀರಾಧೇಯುನಥಮನೆಮಾವಕೇಳೆಂದ ॥೨॥ ಸೂತಕುಲಸಂ
ಭವನೆಂಭುಪನ | ಖ್ಯಾತಕರ್ಣನಸಾಕಿದಾತನು| ಸೂತನಾದಡೆಮಾವಕೇ
ಳನ್ವಯುಕೆಹಳಿವುಂಟೆ ॥ ಖ್ಯಾತಿಯುದಕದಲಾದವುಶಾಕ್ತ | ವ್ರಾತಕಾರ್ಯ
ನುಚಿಪ್ಪನಿಮಗಿಂ | ನೇತಕೇಸಂದೇಹಸಾರಥಿಯಾಗಿಸಾಕೆಂದ ॥೩॥ ಈದು
ರಾಗ್ರಹನಿಂನಚಿತ್ತದೊ | ಳಾದುದೇತಪ್ಪೇನುಕೋಗಿಲೆ |ಯಾದರಿಸಿದರೆ
ಬೇವುಮಾವಹುದಾವಡೆಮಗೇನು ॥ ಕಾದಿಗೆಲುವರೆಭಾರಿಗುರುಭೀ |ಷ್ಮಾ
ದಿಭಟರೇನಾದರೈತಾ | ನಾದುದಾಗಲಿನಾವುಸಾರಥಿಯಾದೆವೇಳೆಂದ ॥೪॥
ನಿಂಮವಿಜಯಶ್ರೀಯುಕಡೆಗಂಡೊಂವೆನಿಮ್ಮಲಿಮುರಿದುದಾದಡೆ |ನಮ್ಮ
ಕೊರತೆಯಿದೇಕೆಕರಸ್ಯೆಸೂತನಂದನನ ॥ಎಂಮಹೇಳಿಕೆಯಾವುದದನೀ|
ತಂಮವಿಾರದೆನಡದಡಾದಡೆ | ನಮ್ಮ ವಾಶಿಯುಬೀಳುಕೊಡುವೆವುರಾಯು
ಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ಹೊತ್ತದುಗುಡವಬಿಟ್ಟಕೈಪಿಡಿ | ದೆತ್ತಿಕರ್ಣನಕೊಟ್ಟ
ವೈಗಳೊ | ಳೆತ್ತುಗುಡಿಕಳರೋಮಪುಳಕದಮಾಸಹರುಷದಲಿ ॥ ಬಿತ್ತಿ
ದಂತಸ್ತಾಪಜಲನಿಧಿ | ಚಿತ್ತದಲಿಸಂದೇಹತರುವಿನ|ಬಿತ್ತುಕರಿಮೊಳೆಯಾ
ಯುತ್ತನಿಸ್ಸಮಗಂಗೆಹರುಷದಲಿ ॥೬॥ ಬೀಳುಕೊಂಡನುಶಲ್ಯನನುಭೂ |
ಪಾಲನಿತ್ತಲುಕರ್ಣನಾಯುಧ | ಶಾಲೆಯುಲಿಶುಚಿಯಾಗಿಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು
ಪೂಜಿಸಿದ॥ಸಾಲದೀವಿಗೆಗಳನುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ|ಜಾಲಮಿಕ್ಕವುತೀಕ್ಷ್ಣಧಾರಾ|
ಭೀಳವಿಕ್ರಮವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಿತನಾದನಡಿಗಡಿಗೆ॥೭॥ ಕುರಿಯುರ್ಣದದಕೋಳಿ
ಕೋಣನ | ಮುರಿದಲೆಯುವಿಾಸಲಿನರಕುತದ | ದುರದುರಿಪದೊಂಡೆಯು
ಲಿಕಲಶಿದಕೂಳಮುದ್ದೆಗಳ ॥ ಹೊರಗೆಬಡಿಸಿದಭೂತಬಲಿಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದ
ರೊಡದುಬ್ಬೇಳ್ವಲಗ್ಗೆಯು| ಹರೆಗಳಬ್ಬರವಾಯುತ್ತಕರ್ಣನಶಸ್ತ್ರಪೂಜೆಯು
ಲಿ ॥೮॥ ವಿರಚಿಸಿತುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಮಾಲಾ |ಪರಿಕಲಿತರವಿಸೂನುದರ್ಭಾಂ|
ಕುರದಶಯನಸ್ಥನದಲಿಮಾಡಿದನುಜಾಗರವ ॥ ಕುರುನೃಪಾಲನಪಾಳೆ
ಯುದಲಾ | ಯ್ತುರುಳುಮನೆಗಳಲಿಶಸ್ತ್ರೀ | ತ್ಕರಸಮಾರಾಧನೆಯುಲೆಸದಿ
ರ್ದುದುಮಹಾಕಟಕ ॥೯॥ ಸವರುದಿರುಳರುಣೋದನಯುದಲು|ತ್ಸವದಲ
ದ್ಭುತರಭಸವಾದುದು |ವಿವಿಧಬಲುಭಾರಣೆಯುಭುಲ್ಲವಣೆಯುಢಡಾಳದಲಿ॥
ತವಕಿಸುತಬಿಗಿವಾರುವನುತಾ|ಸವಗನುಘಲ್ಲೆಯುವತೊಡಿಸಲಿ| ಕವಚಗ
ಳಸೆಂಬಬ್ಬರಣೆರಂಜಿಸಿತುರಾವುತರಲಿ॥೧೦॥ಬಿಡುಗಜವಬಿಗಿದಂಬೆಗಳತಾ|ಕ
ಡಿಯುಹಾಯುಕುಗುಳವತೆಗೆಮೊಗ| ವಡವಕೊಡುಪಟ್ಟೆಯುವಕ್ಕೆಯುಲಿಬೀ
ಸುಚಾಮರಗಳ ॥ ತಡವಿದೇನೋನಾಯಿಸಡಿಫಡ| ನಡೆಯನುತತಮ್ಮಪ್ಪ

ರೊಬ್ಬರ|ಜಡಿಯೆ ಸಬ್ಬರವಾದುದಾರೋಹಕರಕೇರಿಯಲಿ॥೧೨॥ಕೀಲತ್ರೆಗೆ
ಯಚ್ಚುಗಳಜಡಿಬಲು | ಗಾಲಿಗಳಜೋಡಿಸುಪತಾಕಾ|ಜಾಲವನುನಿಲಿಸಿರ
ಲಿತೆಗೆಬಲುವಿಳಿಯಬಿಗಿಯೆನುತ॥ಮೇಲುಮೇಲುಬ್ಬರದಘೌಳೀಳಾ|ಘೌಳ
ಳಿಘೌಕ್ಲಿಸೆದೆಸೆಗೆಸೆಯರಥ | ಜಾಲನೂಕಿತುನೆರದುದತಿರಥರುಗಳಕೇರಿಯ
ಲಿ ॥ ಸೀಡುಬಿಲುಬತ್ತಳಿಕೆಯಸುನಡೆ | ಜೋಡತೆಗೆತಾಸಬಳವನುರಣ |
ಹೇಡಿಯೇಘಡಘಾಯವನುಬಿಗಿಮದ್ದತೊಡೆಯೆನುತ ॥ಕೂಡೆತಮತಮ
ಗಾಹವದಭಯ | ಖೋಡಿಯುಲ್ಲದಸುಭಟರಬ್ಬರ |ಜೋಡುಕವಿದುದುಕ
ದನದಲಿಕಾಲಾಳಕೇರಿಯಲಿ ॥೧೩॥ ಬಿರಿದುದಬುಜಭವಾಂಡವೆನೆಭೋಂ |
ಕರಿಸಿದವುನಿಸ್ಸಾಳತತಿನಿ | ಬ್ಬರದಬಿರಿದನುಪೇಳುತಿರ್ದವುಬಿರುಬುಗಹಳೆಗ
ಳು ॥ ಎರಳೆಸುಳಿದುದುದೀಪಶಿಖಿಪರಿ|ಹರಿಸಿದವುಬಲದತಿರಥರನಿ | ಷ್ಟುರ
ಕೆಯಂಜದೆಮಾಣದೆನೆನೆಯೆ ಹಿಂಗಿತಾರಜನಿ॥೧೪॥ ಸರಸಿರುಹವರಳಿದಸೈದಿ
ಲೆ | ಹರುಷಹಿಂಗಿತುಚಕ್ರವಾಕದ | ನೆರವುನಿಂದವುಚಂದ್ರಕಾಂತದಹೊ
ನಲುಪೈಸರಿಸೆ ॥ ಕಿರಣಪತಿತಲೆದೋರೆಮೂಡಣ|ಗಿರಿಯಶಿಖರದಯಾಮಿ
ನೀಕವ |ತರಣಿಬೆನ್ನಟ್ಟಿವೊಲುಹೊಳಸಿದರತುನಮಯರಥವ॥೧೫॥ಉಲಿ
ವಮಂಗಳಪಾಠಕರಕಳ | ಕಳಕೆಮೆರದುದುಹೊಳವಹೊಂಬ | ಟ್ಟಲಲಿ
ಸೂಸಿದನರ್ಘ್ಯಜಲವನುಜನಕನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಲಲಿತಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನುಕ
ರ | ತಳದೊಳಾಂತುಮಹೀಸುರರಿಗ | ಗ್ಗಳೆಯನಿತ್ತನುಧೇನುಮಣಿಕನ
ಕಾದಿವಸ್ತುಗಳ ॥೧೬॥ ವರವಿಭಾರಿಯಬಿಳಿದಿನಲಿಬಲ | ಮುರಿಯಬಲಿದನು
ಪದಮುಖಕೆಮುಂ | ಜರಗಬಿಟ್ಟನುಬಿಗಿದಬದ್ದುಗೆಧಾರಗೊಂಡೆಯವ॥ಕಿ
ರಣಲಹರಿಯವಜ್ರಮಾಣಿಕ| ಪರಿರಚಿತಭುಜಕಂಠಕರ್ಣ|ಭರಣಚರಣ
ದಕಡಯದಲಿರಂಜಿಸಿದನಾಕರ್ಣ॥೧೭॥ದಿನಗಣನೆಹದಿನೆಂಟುಕೋಟಿಯ |
ಕನಕವಂದಿನಪಸಚಲ್ಲದ | ನನುಪಮಿತಧನಭಾರವನುಭಂಡಾರವನುತೆಗಸಿ
ದನು ॥ ತನತನಗೆಯಾಚಕರುಹೊತ್ತುದ | ನೆನಗೆಬಂಣಿಸಲರಿದುಕೇಳೈ|
ಜನಕಕರ್ಣನುಯೇನನಿಶ್ಚೈಸಿದನೊಮನದೊಳಗೆ॥ಹೊಳಹೊಳವವಾಭ
ರಣತಾರಾ | ವಳಿಗಳಂತಿರೆಪೂರ್ಣಶಶಿಮಂ | ಡಲದವೊಲುತನುಕಾಂತಿಮು
ಸುಕಿತುಸಕಲದಿಗುತಟವ ॥ತಳಿತವಿಕ್ರಮಸುಪ್ರತಾಪೋ|ಜ್ವಲಿತಸೂರ್ಯ
ಪ್ರಭೆಜಗತ್ರಯ |ದೊಳಗೆಝುಳಪಿಸೆಕರ್ಣನೆದ್ದನುದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ॥ದೇವ
ಗುರುವಿಪ್ರರಿಗೆಬಹುಸು|ಭಾವನೆಯಮಾಡಿದನುಶಸ್ತ್ರ|ಸ್ತ್ರವಳಿಯತ
ರಿಸಿದನುತುಂಬಿಸಿದನುವರೂಥದಲಿ॥ ರಾವುತರಿಗಾರೋಹಕರಿಗೆಭ|ಟಾವ
ಳಿಗೆರಥಿಕರಿಗೆಚೆಲ್ಲಿದ|ನಾವಿವಿಧಸಾಗಂದಭಾವಿತಯಕ್ಷಕರ್ದಮವ॥ ನಡದು
ಬಂದನುರಥಕೆದೆಸೆಕಂ | ಪಿಡುನಡೆವಮಹಾಪ್ರಧಾನರ| ನಡುವೆಚಿಮ್ಮ್ರ

ಪಟಹಮುರಂಗಳೆಸೆಳಯಸುಂದಣಿಯು॥ವಡನೆನೆಲನಳ್ಳಿರಿವವಾದ್ಯದ| ಗಥಣ
ಠಭೆಸೆದಪಾಠಕರಗಡ | ಬಡಿಕೆಗಳಲಿಬಿಗಿದುದಬುಜಪಾಂಡವಮಂಡಲವ ॥
ಅತಿರಭಸವಿಂದಾಯ್ತು ಸೇನಾ | ಪತಿಯುಪಯಣವಲಾಯಮನುತಗುರು|ಸು
ತಶಕುನಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು ॥ ವಿತತಸೇನ್ಯಾಹದಲಿಕುರು
ಭೂ | ಪತಿಸಹಿತಹೊರವಂಟುಭಾಸ್ಕರ| ಸುತನಸನ್ನೆಯುಮೇಲೆನಡದು
ದುಮುಂದೆಸುಂದಣಿಸಿ ॥೨೨॥ ಬಳಿಯನೆಲನುಗ್ಗಡಣೆಗಳವೆ | ಗ್ಗಳೆಯಸು
ಭಟರಮೇಳದಲಿಬಂ | ದಿಳದುದಂಡಿಗೆಯಿಂದನಸುನಗುತೇರಿದನುರಥವ ॥
ಬಳಿಕದಲಿಹರಿಯಹಯಂಗಳ | ನಳವಡಿಸಿಬಲನೆಡಕೆತೇಜಿಯ | ಸುಳಿಸಿ
ಸಾರಥಿತನವಹೋರಿದನಂದುಮಾದ್ರೇಶ ॥೨೩॥ ಬಳಿಯಪಾಯವಧಾರುಗ
ಳಕಳ | ಕಳದೊಳಗೆರಥವೇರಿಧನುಸೆಲ | ಹಿಳಿಗೆಹೇರಾಳಿಸಿತುಬಹುವಿ
ಧವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷ॥ತಳಿತವಮಲಚ್ಛತ್ರಚಮರಾ|ವಳಿಯಝಲ್ಲಿಯಚಾ
ರಿಗಳನವ|ಬೆಳಹರಧ್ವಜದಂಡವೆತ್ತಿತುವರರಥಾಗ್ರದಲಿ॥೨೪॥ಇಕ್ಕೆಲದರಾ
ವುತರತೇರಿನ|ತೆಕ್ಕೆಗಳಗಜಘಟೆಯಕಾಲಾ|ಳಕ್ಕಜದನಿಸ್ಸಾಳದೊಳಗಿನಲ
ಗ್ಗತಂಬಟದ॥ ಉಕ್ಕಿಚಲಿಸಿದುದಬ್ಧಿಯಸೇನಾ|ಲಿಕ್ಕಿನಡದುದುಸೇನೆರಾಯ
ನ | ಸುಕ್ಕಿನವಸರದಾನೆನಿಜಪಾಳೆಯವಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ॥೨೫॥ ರಾಯಕೇಳ್ಳೆ
ಬಳಿಕಕಲಿರಾ | ಧೇಯಬರುತಿರೆತೋರಿತುತ್ಪಾ | ತಾಯತವನೇನೆಂಬೆಸ್ವೈ
ಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ವಾಯುಸದಬಲಭೂಮಿಕಂಪನಿ| ಜಾಯುಧಂಗಳಕ
ಡಿಗಳಕ್ವನಿ | ಕಾಯದಲಿನೆರೆಸುರಿವಕಂಬನಿಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದ ॥೨೬॥ವದ
ರಿದವುನರಿಮುಂದೆಕರ್ಣನ | ಕುದುರೆಗಳುಮುಗ್ಗಿದವುಪರಿವೇಷದಲಿಸಪ್ತ
ಗ್ರಹವಕ್ರತೆಸೂರ್ಯನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಕದುಬಿತತಿಬಿರುಘಾಳಿಧೂಳಿಯ | ಕೆ
ದರಿಬೀಸಿತ್ತಖಿಳಬಲಮು|ಚ್ಚಿದುದುಕಂಗಳನವನಿಪತಿಕಂಡನುಮಹಾದ್ಭು
ತವ ॥೨೭॥ ತೃಣಕೆಕೊಂಬನೆಕರ್ಣನಿದನಾ | ರೆಣಿಸುವರುದುಷ್ಕರ್ಮಪಾ
ಶಾ | ರುಣನಿಬ್ಬಧ್ಧರುಕಂಡುಮಾಡುವುದೇನುಕೌರವರು ॥ರಣಮನೋ
ರಾಗದಲಿದಳಸಂ | ದಣಿಯನಿಲಿಸಿದನತಿರಥರಲಾ | ವಣಿಗೆಕೊಂಡನುಕ
ರ್ಣಪರಿವಾರಕ್ಕೆಕೈಮುಗಿದು ॥೨೮॥ ನೊಂದವರುನಿಲಿಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ|
ಹಿಂದುಗಳವರುಮರಳಿಮನೆಗಳ | ಮುಂದಿಣಾಳೆಯಹೇವಮಾರಿಗಳಿಗಿದೆ
ಮಹರ್ಣವವು॥ ನಿಂದತೊಳ್ಳಿತುನೃಪನದೆಸೆಯಲಿ | ಕಂದುಕಳಿಯಖ್ಖೆವ
ರುಕಾಳಗ | ವಿನ್ನುಬೀಳ್ಕೊಳಬಹುದುನಿಮಗೆಯಭೀತಿಬೇಡೆಂದ ॥೨೯॥
ಓಡಿನಾಚಿಸುವವರನಿಲಿರಣ | ಜೋದರೀಗದೆಹೋಗಿಮನವ | ಲ್ಲಾಡಿ
ಮರುಗುವರೇಳಿಮರಣದಲಾವಪಥಸಿದ್ಧಿ ॥ ಗೂಡಗಲಕರುನಿಲ್ಲಯುಹಸ
ರು |ಗೇಡಿಗಳುಹೆರಸಾರಿಗುಣದಲಿ | ಜೋಡಿಕೊಂಬೆನುಖಾತಿಗೊಳ್ಳಸು

ಮುರಳಿಸಾಕೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಸಂದಸುಭಟರುಬನ್ನಿಸ್ವರ್ಗದ । ಬಂದಿಕಾ
ರುಬನ್ನಿಮನದಿಂ । ಮುಂದುಹೆಜ್ಜೆಯುತವಕಿಗರುಬಹುದೆಮ್ಮಸಂಗಾತ ॥
ನೊಂದಡುಬ್ಬಿಪರಿತ್ತಬನ್ನಿಪು । ರಂದರನಸಮುಗದ್ದುಗೆಯುಮನ । ಸಂದ
ವರುಹೊಗಿರಣವನೆಂದನುಕರ್ಣಕೈಮುಗಿದು ॥೩೧॥ ವೀರಭಟರಾಹವವ
ಹೊಗಿಜ । ಜಾಝುರರಿತ್ತಲುಮುರಳಿಕದನಕ್ಕು । ಆರರೂಪರುಮುಂದೆನಡ
ಯಿಮುಹಾರಥಾದಿಗಳು ॥ ಸಾರಿಬಲ್ಲರೆಸಮರಜಯದ । ಸಾಗವನುಪಾಪಿಗ
ಳುಯುಕಟಳ । ರೀರವನುಕೊಡಿಸಡೆಯಿಮುಕ್ತಿಯುನೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೩೨॥
ರಾಯುಕೇಳೈಕಪರ್ರದತನ । ಲಾಯಿಗಳನೋಡದೊಡದುಭಟರಿಗೆ । ಹಾ
ಯ್ಕಿನಂಜಾಳಿಗಳಲೆಮೊಗಮೊಗದುಬೇಸರದೆ ॥ ಸಾಯದಿಹರೇರಣದೊಳಗ
ರಾ । ಧೇಯನಿಮ್ಮನ್ನಣೆಗೆಬದುಕುವ । ನಾಯಿಗಿಹಪರವುಂಟೆಯೆಂದುದು
ಕೊಡೆಕುರುಸೇನ ॥೩೩॥ ಕೇಳಿರೈಪರಿವಾರಮಿಂದಿನ । ಕಾಳಗವಲೇನಮಗ
ಭೀಷ್ಮನ । ಕೋಲಗುರುವಿನಹರಿಬವನುಮನವಾರೆಹೊಂತ್ತಿಸಲು ॥ ಸೋ
ಲವೋಕುರುಪತಿಯುಭಾಗ್ಯದ । ಕಾಲವೋಹರಿಬಲ್ಲನೆನ್ನಯ । ತೋಳಬಲ
ಹನುಹಗೆಗೆತೋರುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೩೪॥ ಆವತೋರಿಸಲಾವನರ್ಜುನ ॥
ದೇವನನುರಿಪುಬಲದೊಳಾತಂ । ಗೀವೆನೀಪದಕವನುಕಡೆಯುವನಜ್ರಮಾ
ಣಿಕದ ॥ ಆವನಾಫಲುಗುಣನತೇರಿನ । ಠಾವದೇಯುಂದವಗೆಯಿದೆವು । ಕಾ
ವಳಿಯುಲಂಕಾರವೆಂದನುಕರ್ಣನಿಜಬಲಕೆ ॥೩೫॥ ನರನನೆಲೆಗಾಣಿಸಿದವಗೆ
ಸಾ । ವಿರದಪಟ್ಟಣವರ್ಜುನನವೋ । ಹರವದೇಯುಂದವಗೆಕೊಡುವೆನು
ಹತ್ತುಸಾವಿರವ ॥ ನರನಕೆರಳಿಚಿತಂದುನವ್ಮಾಡ । ನರುಹಿದಗೆಗಜನೂರು
ಹಯುಸಾ । ವಿರದದಳತವಬರಸಿಕೊಡುವೆನುರಾಯನಾಣೆಂದ ॥೩೬॥ ತೋ
ರಿಸೈಫಲುಗುಣನನಿದಿರಲಿ । ತೋರಿರೈಸಿತಹಯುನನಕಟಾ । ತೋರಿರೈವಿ
ಜಯನನುನಿಮುಗಿದುಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಲ ॥ ತೋರಿಪಾರ್ಥನನರನರಕುತ
ದ । ಸೂರಿಶಾಕಿನಿಯುರಿಗೆನಿಮುಗುರು । ಸೂರೆಯೀಭಂಡಾರವೆಂದನುಕರ್ಣನಿ
ಜಬಲಕೆ ॥ ನರನಶಿರಹತಿಗೆನ್ನತನುಜ । ಜ್ಝುರಿತವಾಗಲಿಯುನ್ನಕಣೆಯಲಿ ।
ಬಿರಿಯಲಾತನದೇಹಖಾಡಾಖಾಡಿಯುಧ್ಧದಲಿ ॥ ಕರುಳುಕರುಳಲಿತೊಡಕಿ
ಸೂರೆನೆ । ತ್ತರಲಿನೆತ್ತರುಗೂಡಿಕಡಿಕಡಿ । ಮೆರಸಿಮಿಗೆಪಲ್ಲಟಸಿಕಾದುವೆನಿಂ
ದುಹಗೆಯೊಡನೆ ॥ ಸರಳುಸರಳಿಂಗೊಮ್ಮರೋಮಾಂ । ಕುರದಗುಡಿಯ
ಲಿರಕ್ತಜಲದಲಿ । ಕರುಳಹೂಮಾಲೆಯಲಿವೀರರಣಾಭಿಷೇಕವನು ॥ ಧರಿಸಿದ
ರೆಪ್ರತಿಘಾಯಘಾಯದ । ಧರಧುರಕೆಮೈಹೆಚ್ಚಿಮನದು । ಬ್ಬರದಲಿರಿದಾಡಿ
ಗರೆದಿಟಕೃತಕೃತ್ಯತಾನೆಂದ ॥ ಅವನಮುಂದಲೆತನ್ನಕೈಯಲಿ । ಅವನಕೈ
ಯಲಿತಂನಮುಂದಲೆ । ಅವನಘಾಯದತನ್ನದೇಹದಘಾಯಚುಂಬಿಸುತ ॥

ಘನಖಡುಗಕೆತನ್ನ ವೈರಿತಾ । ತಿವಿದಖಡುಗಕೆತನ್ನ ವೈರಿಲವ । ಲವಿಸಲಡ್ಡಿ
ಪೋಲಾಗಿಹೊರಳ್ದರೆಧನ್ಯತಾನೆಂದ ॥೩೦॥ ಕೈದಣಿಯಹೊಯ್ದಣಿಯೆಕೀ
ಳದು । ಬಾಯ್ದಣಿಯೆಮೂದಲಿಸಿಹೆಚ್ಚಿದ । ಮೈದಣಿಯೆರಿಪುಭಟನಹೊಯ್
ಲಿನಲಿಘಾಯವನುಪಡದು ॥ ಹಾಯ್ದಕತುಳನಮಿದುಳಜೋರಿನ । ತೊಯ್ದ
ರಕ್ತಾಂಬರದಲಾನಿರ । ಲೈದೆಕುರುಪತಿಬಂದುಕಂಡರೆಧನ್ಯತಾನೆಂದ ॥೩೧॥
ನರನರಕುತದಮದ್ಯಪಾನವ । ನೆರದುಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆಪಾರ್ಥನ । ಕರುಳ
ಪಂಡೆಯಕೊಳೆಮುದ್ದೆಯಬಡಿಸಿದೈತ್ಯರಿಗೆ ॥ ಅರಿಯಖಂಡವಹರಿಯಸುಂ
ಟಿಗೆ । ವೆರಸಿಭೂತಾವಳಿಯದಣಿಸಿದ । ದರಸುಕೌರವರಾಯಸಾಕಿದ್ದ
ದಕೆಫಲವೆಂದ ॥ * * * * ॥೩೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಶರಣುಮಿಗಲೊಳಗೊಳಗೆಖತಿ
ಯಲಿ । ಕೆಣಕಿಬೈದಾಡಿದರುಸಮರಾಂ । ಗಣಭಯಂಕರಶಲ್ಯಭಾಸ್ಕರ
ಸುತರುತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪನಿಂ । ನಾಳ
ಹಂಕೃತಿನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ । ಕೇಳಿದನುಕಲಿಶಲ್ಯಕುದಿದನುಕೋಪತಾಪದ
ಲಿ ॥ ಹೇಳುಹೇಳಿಂನೊಂಮೆಪಾರ್ಥನ । ಹೇಳಿತೋರಿಸಲೇನಕೊಡುವೆ
ನೃ । ಪಾಲಕನಪದದಾಣೆನುಡಿನುಡಿಕರ್ಣನುಡಿಯೆಂದ ॥೧॥ ಊರುಗಳ
ಕೊಡಬೇಡಗಜಹಯ । ನಾರಿಯರಕೊಡಬೇಡಪಾರ್ಥನ । ತೋರಿಕೊ
ಡುವೆನುಯನಗೆಹೇಳದೆಬರಿದೆಹಲುಗಿರಿದೈ ॥ ಸೈರಿಸೀಗಳೆನಿನ್ನ ಕರುಳನ ।
ತೋರಣವಬಾಗಿಲಲಿವಿಜಯ । ಶ್ರೀರಮಣತಹನೀಕಿರೀಟಿಯತೋರಿಸುವೆ
ನೆಂದ ॥೨॥ ಮೊಲನಕಾಹಿನಕಾಡಿನಲಿಹೆ । ಬ್ಬುಲಿವಿಭಾಡಿಸುವಂತೆನರಿಗ
ಳ । ಬಲೆಯಬೇಲಿಯಕದಳಿಯಲಿಕಾಡಾನೆಹೊಗುವಂತೆ ॥ ದಳವಬಗಿದು
ಮಹಾರಥನೊಡೆ । ದುಳಿದುನಿನ್ನಯನಾಲಿಗೆಯಡೆದೆ । ದಲೆಯಲುಗಿವ
ರ್ಜುನನನೀಗಲೆತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ॥೩॥ ಹೊರಗೆಕೊಡುವದನಿತ್ತಶಾನಾ ।
ಸುರಸಿತಹೆನರ್ಜುನನನೇತಕೆ । ಜರಿದೆಭಟರಿಗೆಬಾಯಬಿಡುತಿಹೆನಾರುಖೂ
ಳನಲಿ ॥ ಅರಸಲೇತಕೆಕಾಲಮೃತ್ಯುವ । ನರಸುವರೆಕಾಳಾಹಿಯನುಭಟ ।
ವರಸಲೇತಕೆಅರ್ಜುನನನುಬಿದೆತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ॥ ೪ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನಬಿಲ್ಲ
ಬೊಬ್ಬೆಯ । ದಾನವರದಿರದೆಬಿರಿವುದಹುತರ । ದಾವನೊಬ್ಬನಧ್ವಜಗಜಾ
ವೃದುಸೈರ್ಯಗಿರಿಕರ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನಕಂಡುದರಿಗಳ । ಜೀವತಲೆಕೆಳಗಹುದು
ಸುಭಟನ । ದೇವನಾತನೆಪಾರ್ಥನೀಗಲೆತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಹಸಿ
ದನಿದ್ರೆಯಪಾನಬಡಿದೆ । ಬೈಸುವುದೇಕೈಮುರಿದಮಾರಿಯ । ಮುಸುಡನು
ಗಿವುದುಬುದ್ಧಿಯೇಜೀವಾಳಿಲಾಪರಿಗೆ ॥ ನುಸಿಗಳುರಿಜಾಲಗಳೊಡನೆಲಂ ।

ಬಿಸುವುದೇಕೈಕರ್ಣಪಾರ್ಥನ । ಘೆಸಣಿಯಾಕೈನಿನಗೆಸ್ಯೆರಿಸುತೋರಿಸು
ವೆನೆಂದ ॥೭॥ ಗರುಡನೆತ್ತಲುಕೊಬ್ಬಿದೊಳ್ಳೆಯು । ವುರಿಗಳೆತ್ತಲುಸಿಂಹ
ವೆತ್ತಲು । ನರಿಗಳೆತ್ತಲುಹುಲಿಯುಸರಿಸಕೆನಾಯಿವುರಿಯತ್ತ ॥ ನರನೊ
ಡನೆಸವುದಂಡಿಯೇಜಗ । ವರಿಯದೇನಿನ್ನಾತನಭ್ಯಂ । ತರವನಕಟಾಕ
ರ್ಣನುಡುನೀಕಷ್ಟಹೋಗೆಂದ ॥೭॥ ಧಿಟಕೆಪಾರ್ಥನತೋರಿದರೆಸಂ । ಕ
ಟವಮಾಡದೆವಾಣಲಕಟಾ।ಕಟಧನಂಜಯನೆಂದುಸೋತನಹಿಂದನಿನ್ನೊ
ಡನೆ ॥ ಕುಟಿಲಮತಿಗೋಗ್ರಹಣದಲಿಲಟ । ಕಟಸಿದೆಯಲಾವುದುವೆಯೊ
ಳಗು । ಬ್ಬಟದಬಿಲ್ಲಿನೊಳೊದಸಿಕೊಂಡವಪಾರ್ಥನೇಯೆಂದ ॥೮॥ ನರನ
ತೋರಿದವಂಗೆಶತಸಾ । ವಿರದಪಟ್ಟಣವೀವೆಲಾನಿ। ನ್ನರಸನನುಗಂಧರ್ವ
ರೆಳದೊಯ್ಯಂದುಗಗನದಲಿ ॥ ಅರಸಿಯರುಸಚಿವರುಕುಮಾರರು । ವೆ
ರೆಯಿದಲ್ಲಾಖೇಚರನಹೊ।ಯ್ದರಸನನುಬಿಡಿಸಿದವನೀನೋಪಾರ್ಥನೊ
ಯೆಂದ ॥೯॥ ಕಂಡುಮಾಡುವುದೇನುಭೀಷ್ಮರು । ಕಂಡುದಿಲ್ಲಾಚಾಪವಿ
ದ್ಯಾ । ಖಂಡಪರಶುದ್ರೋಣನರ್ಜುನನುರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಕಂಡುನೀನೆ
ಗುವೆಸುಯೋಧನ । ಭಂಡನೋಸಾರಥಿತನದನಾ । ಭಂಡನೇನೀಭಂಡ
ನೋತಾನರಿಯೆನಿದನೆಂದ ॥೧೦॥ ಕಡುಪರಾಕ್ರಮವಿದನುನೆತ್ತಿಯು । ಹಿ
ಡಿದುನೀಗಳಹಿದಡೆನಿನ್ನಯ । ಹದಪದವರೀಛತ್ರದಪರಿಚಮರಧಾರಿಗಳು।
ಒಡೆಯನೀನೆಂದಂಜಿನಿರುತವ । ನುಡಿಯಲಮ್ಮರುತಮ್ಮಮನದೊಳ। ಗ
ಡಬಡುವರೇಸದನಬಾಹಿರಕರ್ಣಹೋಗೆಂದ ॥೧೧॥ ಕೇಳುತಿರ್ದನುಕರ್ಣ
ನೀತನ । ಬೀಳುವಚನವನಧಿಕರೋಷ। ಜ್ವಾಲೆರ್ಝುಳಪಿಸೆಕಡಿದನ ಡನ
ತೂಗಿದನುಶಿರವ ॥ ಖೂಳನಿವನನುಹೊಯ್ವುದೋಷದ। ಗೂಳುದೊಟ್ಟ
ವಿಕಾಳವಿಪ್ರನ । ಗಾಳುಶಾಪದಫಲವಲಾಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಯ್ತೆನ್ನ ॥ ಈನ
ನೀನರ್ಜುನನಪಕ್ಷಾ । ವೇಶಿಯೇಶಿವಶಿವಮಹಾದೇ । ವೇಸುನಂಬಿಹನೋ
ಸುಯೋಧನನೇನಮಾಡುವನೋ ॥ ಸೀಸವೇರವಿಕಾಂತವಾಗಿದಿ। ನೇಶನ
ನುಕೇಣಿಕಿದವೊಲೀಗವ । ನೀಶನೀತನನಂಬಿಕೆಟ್ಟನುಕೆಟ್ಟನಕಟೆಂದ ॥ ಕ
ಣಸುಮೇಳವೆಮ್ಮೊಡನೆಯೋಫಲು । ಗುಣನೊಡನೆಯೋವೇಣುನ್ನ
ತಿಯು । ರಣವಿಜಯವಿದ್ವೇಷಿಯೋನಾವೆಂದುಫಲವೇನು ॥ ಅಣಕವೇಕ
ರಿಗಾಹುಂಗಾಜನ । ಮಣಿಯುಬಲ್ಲನುಗಡಕಿರೀಟಿಯು । ಗುಣಪರಾಕ್ರಮತನ
ವನೀನೇಬಲ್ಲೆಧಿಟವೆಂದ ॥ ರೂಥಿಯೋಲೆಯುಕಾರನರ್ಜುನ। ನಾಡಪತಿಕ
ರಿಸುವಡೆಸೀನಡ । ನೋಡಿಸಂತಸುಬಡುವದಿಬ್ಬರುಕೃಪರು ಗುರುಸುತ
ರು ॥ ಕೋಡಗದವೊಗಸಿರಿಗೆಕಾವಲ । ಯೋಡುಕನ್ನಡಿಯಾಯ್ತುಗರ
ಕೃಪ । ಗೇಡಿಗುಚಿತವನೇನಮಾಡುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥ ೧೪ ॥ ಹಗೆ

ನೇಕೆಕೊಂಡಾಡಿಸ್ವಾಮಿಗೆ | ಬೆಗಡುಬೆರಸಿತದೀಯಸುಭಟರ | ನಗುಡು
ದಾಡಿನಿಜಾಪ್ತಬಲಸಿಸ್ತೇಜರೆಂದನಿಸಿ ‖ಹೊಗಳಿಕೆಗೆಗುರಿಯಾದರೈವರು|
ವಿಗಡರದರೊಳಗಳಿದರಿಬ್ಬರು | ಹಗೆಗಳುಳಿದಿರಿಮೂವ್ವರೆಂದನುಭಾನು
ಸುತನುಳಿದು ‖೧೬‖ ನಾವುಭಂಡರುಗರುವರಾಯರು | ನೀವಲಾಭುವ
ನದಲಿಬಾಹಿರ | ರಾವುನೀವತಿಸುಜನರಾದಿರಲಾನುಹಾದೇವ‖ತಾವುತಮ್ಮ
ಯುಹೆಚ್ಚುಕುಂದಿನ | ಜೀವಕಳೆಯುರಿಯುದನಿರರ್ಥಕ |ಜೀವಿಗಳಜಂಘಾಳ
ತನಕೇನೆಂಬುದಿದಕೆಂದ ‖೧೭‖ ಮುನಿದೆನಾದಡೆಕೋಟಿಕೃಷ್ಣಾ| ರ್ಜುನ
ರಕೊಂಬೆನೆರೞಕೆಧುರ್ಯೋ |ಧನಗೆಮಲವರನೂರಿಪಾಂಡವಮೋಘಶವ
ಮಾನ ‖ ತನಗೆಸರಿಯಾರಿನ್ನುನೆಣಗೊ | ಬ್ಬಿನಲಿನುಡಿದೀನಿನ್ನಬಾಂಧವ|
ಜನಸುಹಿತಹಿಂಡುವೆನುಹಿಂದಿಕ್ಕುವರತೋರೆಂದ‖೧೮‖ಸೂರಿಗಾವುದುದೇ
ಶವಾಸಂ |ಸ್ಕಾರವವರಿಗೆಬಿಡದುಬುದ್ಧಿಗೆ | ಬೇರೆಬಗೆಯಿಲ್ಲಾ ಕುದೇಶಕು
ವಂಶಸಂಭೂತ ‖ ಊರುಗರಲಾವಾದ್ರದೇಶದ| ಘೋರಿಚರಿತಕ್ಷತ್ರಶಿವಿ
ರವಿ | ಕಾರಿಗಳಜಾತಿಯಲಿಜನಿಸಿದಶಲ್ಯಕೇಳೆಂದ ‖೧೯‖ ಖೂಳರಿಗೆಸಾಜ
ನ್ಯಭೂಮಿವಿ | ಟಾಳಚರಿತರತವುರಮನೆದು | ಶೈಲರಿಗೆದರ್ಪಣವಿಕಾರಿಗ
ಳಗೆವಿಹಾರವನ ‖ ಹೇಳುವರೆಪರವಾಣುಗುಣವಾ | ಬಾಲವೃದ್ಧರಿಗಿಲ್ಲಶ
ಕ್ಕಿನ| ಕಾಳುಕಾರರುಮಾದ್ರದವೆದಿರುಶಲ್ಯಕೇಳೆಂದ ‖೨೦‖ ರಣದೊಳೊ
ಡೆಯನಝಡಿದುಡಿದುಜಾರುವ|ಗುಣಸಮುದ್ರರುಮಾದ್ರರವದಿರ | ಭಣ
ಕೆತಾನಿದುಬೇರೆಧಿಟ್ಟರದಂಡಿಯುದುಬೇರೆ ‖ ಗಣಕೆಯರಮಧ್ಯದಲಿಮಧ್ಯ
ದ | ತಣುವಿನಲಿತನುಸೊಕ್ಕಿಬೆತ್ತಲೆ | ಕುಣಿವಭಂಗಿಯುಭಂಡರೆಲವೋ
ಶಲ್ಯಕೇಳೆಂದ ‖೨೧‖ ಗರುಡಮಂತ್ರದಲಿಸರ್ಪವಿಷಪರಿ |ಹರಿಸುವುದುದುರ್ಜ
ನನಚಕೋನಿ | ಷ್ಠುರಮುಹಾವಿಷಕಾವಗಾರುಡವಾವಮಂತ್ರಮುಖ ‖ದು
ರುಳನೀದುರುದುಂಬಿತನದಲಿ|ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದರೀಸರಲಿನೀ|ಗರುವನೇಬಾ
ಹಿರನುನೀನಾಶಲ್ಯಕೇಳೆಂದ ‖೨೨‖ ಯಿಾಸುಪರಿಯಲಿನುಡಿದುನಂಮಯ|
ದೇಶವನುನೀಹಳಿದಡೆನೀ | ನೈಸುಪರಿಯಲಿಬೈದುಭಂಗಿಸಿನಂಮದೂರಿದ
ರೆ ‖ ಆಶಿತಾಶ್ವನಬಿಲ್ಲನೊದದಾ | ಕಾಶಕಷ್ವಳಸುವಶರಾಘಕೆ|ವಿಾಸಲ
ರಿಯಾಕರ್ನನಿಂನೊಡಲೆಂದನಾಶಲ್ಯ ‖ ೨೩ ‖ ಅರಳಿದಂಬುಜದೆಸಳಿನಲಿಕ
ಡು | ದುರಳುವಮ್ಮಧುಕರನವೋಲಾ | ಪರಿಮಳವನೊಣಬಲ್ಲುದೇಕೇಳ್
ಕರ್ನನಿಂನೊಡನೆ ‖ ನರನಸರಿದೂಗುವರೆತೋರಿದ | ಪರಿಯಲೆಂಮನು
ಹೊಳ್ಳುಗಳೆಸಾ | ವಿರವನದರಲಿಖಾತಿಗೊಂಡರೆರಾಯನಾಣೆಂದ ‖೨೪‖
ಷೇಣದೊಳೀಗಲೆಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ರಣದೊಳಗೆತೋರುವೆನುಬಾಳೆಯ|
ರ್ಣದಪ್ರೋಲ್ಲಿಂನಾಳುಕುದುರೆಯುಕಾಣಲಹುದೇಗಿ ‖ ಬಣಗುನೀಭಾರಾಂ

ಕಘಟನೊಡ |ನೆಣಿಕಿಸುವೆಘಡಪಾಡನರಿಯದೆ|ಶಣಿಸಿದರೆನೀಶೂರನೆಂಬ
ರೆಕರ್ಣಕೇಳೆಂದ॥೨೫॥ ಜಲಧಿಗಹನವೆನಿಸ್ಪದಸಹ|ಕ್ಕಳವಿಗೊದಗುವೆ
ನೆಂದುವಾಯುಸ | ಕುಲನುಡಿದುಹಾದುದುಹಂಸೆಯುಕೂಡೆಗಗನದಲಿ ॥ಬ
ಳಿಕತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಸಾಗರ | ದೊಳಗೆಬಿದ್ದುದುಹಂಸೆತಂದಿಳೆ | ಗಿಳಿದುದಾ
ಪರಿಕಾಕಪೌರುಷಕರ್ಣನೀನೆಂದ ॥೨೬॥ ಆಡಲರಿಯದೆಬರಿದೆಸೇನೆಯ |
ಹೂಡಿಹಲಬರಕೊಲಿಸಿಬಲುವ | ಕಾಡಿಕುರುಪತಿಕಟ್ಟುವಡೆಯನೆಚವ್ರುಕ
ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಆಡಿದಾತನಗೆಲವನರಸಗೆ| ಮಾಡಿದಾತನೆಸಾರುಪಾರ್ಥನ|
ಕೂಡೆನಿನಗಳವಟದುತೆಗೆಮಗಳೆಂದನಾಶಲ್ಯ ॥೨೭॥ ಬರಿಯಪಕ್ಷಧ್ರುವೆ
ಯನಾಡಿದ | ದುರುವನುಡಿಯೇಶಲ್ಯಪಾರ್ಥನ| ನರಿವೆನಾನೆಂದಂಘವಣ
ಯನುಬಲ್ಲನಾಪಾರ್ಥ ॥ ಸೆರಿಹ್ಪದಯನಿಂನೊಡನೆಸರಿಗಾ| ನೊರಲಲಾರೆ
ನುಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ನೊರಲಿಸುವೆನೀಬಾಣಗಲಿಮಾದ್ರೇಶಕೇಳೆಂದ ॥
ಝಳದಜೋಡಿಗೆಹೆದರಿಸೂರ್ಯನ | ನುಳುಹುವನೆಕಲಿರಾಹುದಾವಾ |
ನಳನಧಳ್ಳುರಿಗಂಜುವುದೆಜೀಮೂತಸಂದೋಹ ॥ ಫಲುಗುಣನಕಣೆಗಿಸ
ಯುಪವನಜ | ನಳಬಲವಕ್ಕೈಕೊಂಬಕರ್ಣನೆ | ತಿಳಿಯಲಾಮಾದ್ರೇಶತ
ನಯವಿಥೆಯಕೇಳೆಂದ ॥೨೯॥ ಪರಶುರಾಮನಕಂಡುಹೊಕ್ಕೆನು | ಗರು
ಡಿಯನುದ್ವಿಜನೆಂದುಕಲಿತೆನು| ವರಧನುರ್ವಿದ್ಯಯನುಪಡದೆನುದಿವ್ಯಮಾ
ರ್ಗಣನ ॥ ಸುರಪತಿಯಕೇಳೆಂಬವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಲೇತಕೆವಜ್ರಕೀಟೋ
ತ್ಕರವಕಳುಹಿದರೆಂನತೊಡೆಗಳನುಗಿದವೆವುಬಳಿಕ ॥ ೩೦ ॥ ಅರುಣಜಲ
ವುಚ್ಚೆದ್ದುಮುಗ್ಗಲ | ನುರವಣಿಸಲಾರಾಮುನಿದ್ರಾ| ಭರದಲಿದ್ದವನೆದ್ದು
ನೋಡಿದೆನೆನಗೆಕಡುಮುಳಿದು॥ ಧರಣಿಸುರನೀನೆಂದುಶಕ್ಕಿಸಿ | ಶರವಬೇ
ಡಿದಕಾಳಗದೊಳೀ | ಶರನಿರರ್ಥಕವಾಗಲೆಂದನುಶಾಪಹಸ್ತನಲೀ ॥೩೧॥
ಅದರಿನೀಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಕಾಳಗ | ಕೊದಗಲರಿಯವುಶಲ್ಯಪಾರ್ಥನ|ಸದವ
ದೇನರಿದಲ್ಲಕುರುಪತಿಪುಣ್ಯಹೀನನೆಲೆ ॥ ಇದುನಿಧಾನವುಬಾಣಮಾತ್ರನ ॥
ಗೊದಗುದವುಬೇರುಂಟುನೃಪಗ | ಭ್ಯುದಯವುಳ್ಳಡೆಗೆಲುವೆನಹಿತರನೆ
ದನಾಕನ್ನ ॥೩೨॥ ಅರಸನಭ್ಯುದಯವನುನೀನಧಿ | ಕರಿಸೆಗೆಲುವರೆನಿಂನ
ಹಂಗೇ | ಕರಿಗಳನುಜೈಸುವರುನಿನ್ನೀಚಮರಧಾರಿಗಳು ॥ ಸೊರಹದಿರು
ಸಾಕತ್ತಲಾಗಿತು | ಪರಶುರಾಮನಶಾಪಗದಮರು | ಳರಸುಕೌರವನಿ
ನಶಾಕಿದನೆಂದನಾಶಲ್ಯ ॥ ೩೩ ॥ ಕಲಕೆಶೇರುವಮಾತುಮಾತಿನ | ಬ
ಳಿಗೆಹೋಲುವಬಾಹುಬಲುಭುಜ | ಬಲದತೂಕದಕೀರ್ತಿಗೆಸರಿಯೆಪರ
ಲೋಕ ॥ ಯಿಳೆಯೊಳಗೆನಿನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ | ಫಲಿಸುವುದುಘಡಸೂತಸು
ತನಿ |ರ್ಮಳಪುರುಷನಿಂನಂಘದೇಶನವಿಧಿಯಕೇಳೆಂದ ॥೩೪॥ ವೇದಧರ್ಮ

ರೋಧಿಗಳುಪರ | ವಾದಿಶೀಲರುವರ್ಣಜಾತಿವಿ | ಭೇದಹೀನರುಸಾರಸ
ಸ್ತ್ರವ್ಯಸನಸಂಗತರು ‖ ಕಾದುವರುಜೆಂನಲ್ಲಿಗೆಲುವರು | ಪಾದದಲಿಪದಬ
ಲವಸಿರಿಪರು |ಬೀದಿಯಲಿನಿಂಸಂಗದೇಶದವಿಧಿಯಕೇಳೆಂದ‖೩೫‖ನಿನಗೆಸಾ
ಧಿಯಾದಬಾಹಿರ | ತನವಸಾಲದೆಬೇರೆಮತ್ತೀ |ನನಗೆತಲೆಗುತ್ತಾಪ್ಪುದೆ
ರುತಲೆಬಿಕುಟುವಾಘೆಯನು ‖ ಮನಕತದವೋರೆಯಲಿತತ್ಸ್ಯಂ |ದನವ
ಳಿಯಲುಭಂಡಘಡಹೋ! ಗೆನುತಕಡುಗವಝುಡಿದನುಭಾನುಸುತಮು
ದು ‖೩೬‖ ಪಡದುತಲೆಯಚುನಿಂನರಕುತವ | ಕುಡಿಸುವೆನುಕೂರಸಿಗೆ
ರವನಜ | ನೊಡಲನೆತ್ತರತುಂಬುವೆನುಪಾರ್ಥನಕಪಾಲದಲಿ‖ ಮಿಡುಕ
ದಾರದೆಲೇಸುಯೋಧನ | ತೊಡಗಿದಗ್ರದರಾಜಕಾರ್ಯವು |ಕೆಡುವುದೆಂ
ದೀನಿಂನನುಳುಹಿದೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ‖೩೭‖ ವಳಗೆಗಜಬಜವಾಯ್ತುಶಲ್ಯನ|
ಲುಭಟರುಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರುಕುರು | ಬಲದಮೆಳೆಯಲ್ಲಾಡಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ
ಗುಜುಗುಜಿಸಿ ‖ ಬಳಕಕೌರವರಾಯಹರಿತಂ |ದಿಳಿದುವಾರುವನಿಂದಗುಣ
ದಲಿ | ತಿರುಹಿಶಲ್ಯನಬೇಡಿಗೊಂಡನುರಥಕೆಮರಳಿಚಿದ ‖೩೮‖ ನುಡಿದು
ಕರ್ಣನತಿಳುಹಿಶಲ್ಯನ | ನೊಡಬಡಿಸಿರವಿಸುತನನಂಘ್ರಿಗೆ | ಕೆಡಹಿಮಾ
ಶ್ರೀಶನಮಾನಸಸ್ತಾಪವನುನೆರೆಬಿಡಿಸಿ‖ ಕಡಹದಂಬುಧಿಯಂತೆವಾದ್ಯದ|
ಗಡಣೆಮೊರದುದುವಿಳೆಯಸಮಯದ | ಸಿಡಿಲಮೊಲುಸೂಳೈಸಿದವುನಿಸ್ಸಾ
ಕೋಟಿಗಳು ‖ * * * * * ‖೩೯‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೧೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ‖ ಸೂಚನೆ‖ ರಾಯದಳಹಳಚಿದುದುಕಲಿರಾ| ಧೇ
ಯನೊಳೆಸಂಕುಳದೊಳೊದಗಿದ | ವಾಯುಸುತಸಮರದಲಿಕೊಂದನು
ಕರ್ಣನಂದನನ ‖ಪದನು‖ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪತಂ | ಮಾಳವೇ
ಶಪದಲಿಪಾಂಡುನೃ | ಪಾಲಕರದಳನಡದುಬಂದುದುಭೂರಿಭಸದಲಿ‖
ಳೊಳಗ್ಗಳೆಯರಿಗೆಕೊಟ್ಟನು | ವೀಳೆಯವನಾಕರ್ಣನತಿರಥ | ಜಾಲವ
ರುಕರಕರದುನಿಲಿಸಿದನೆರಡುಪಕ್ಕದಲಿ ‖೧‖ ಗುರುಸುತನಕೊಡೆಂಟುಸಾ
ರ | ವರಮಹಾರಥರೈದುಸಾವಿರ | ಕರಿಘಟೆಯಯಿಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರತುರ
ಗದತಿರಥರು ‖ ಧರಣಿಪತಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪಹ |ನೆರಡುಸಾವಿರರಥಸಹಿ
ತವೋ | ಹರಿಸಿದರುಬಲವಂಕದಳಪತಿಯುನೇಮದಲಿ ‖೨‖ ರಾಯಘಟ್ಟನ
ರೆರಡುಬಾಹೆಯ | ನಾಯಕರುಸಮಸಪ್ತಕರುವಿವಿ | ಧಾಯುಧದಕಾಂ
ಬೋಜಬರ್ಬರಯವನಬೋಟಕರು‖ ಸಾಯಕದಕಿವಿವರೆಗೆತೆಗಹಿನ|ಲಾ
ಯುಧವತೆಗವೆರಡುಬಾಹೆಯ | ರಾಯನನುಜರುರಂಜಿಸಿತುದುಶ್ಶಾಸನಾ
ಗಳು ‖ ೩ ‖ ಧಟ್ಟನೆಡವಂಕದಲಿಹಗೆಗರಿ | ಗಟ್ಟಿಸಿಂದರುಕಾರುಬಲದಜ

ಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳುವೃಷಸೇನಚಿತ್ರಕಸೇನಶಕುನಿಗಳು ॥ ಜಿಟ್ಟಿಬೀಳಉಪರಿ
ವೆನೆಕೈ | ಮುಟ್ಟಿಮಹಿಯುನುದಂಶಿಘಟಿಸಾ | ಲಿಟ್ಟುದತ್ತಾಸೇನೆಯೊ
ನಾನಂಯೆನಿದನೆಂದ ॥ ಆನದೀನಂದನನಸಮುಧದಿ |ಸೇನೆಸವಮುದನಂತ
ಳಿಕಿನ | ಸೇನೆಗುರುಸೊಂಪಿಲ್ಲದಿರ್ದುದುದ್ರೋಣಯುಗ್ಧದಲಿ ॥ ಯೇನ
ನೆಂಬೆನುಜೀಯಮತ್ತೀ | ಭಾನುತನಯನಕದನಕೊದಗಿದ | ಸೇನೆಸ
ಖ್ಯಾತೀತವೆಂದನುಸಂಜಯುನುನೃಪಗೆ॥೫॥ವಡ್ಡಿತಶಿಬಲರಿಪುಭಟರುವಾ
ರೊಡಮೆರದರುತಂಮನೆರವಿಯೊ | ಳೊಡ್ಡಿಗೊಬ್ಬರಕರದುಪರುಠವಿ
ದನುಮುರವೈರಿ ॥ ವಡ್ಡಿನೆಡದಲಿಭೀಮನಾಬಲ | ನೊಡ್ಡಿನಲಿಕಲಿಪಾರ್ಥ
ದಳಪತಿ | ಯೊಡ್ಡಿನಲಿನಿಂದಾಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯದಳಸಹಿತ ॥೬॥ ಯಾವ
ಹಾವೋಹರವನಶಿನಿ | ಸ್ವೀಮರಾಂತುದುಮೂರ್ವರೇಬಳ | ಕಾಮಸಾ
ರಥರಾಜಿಯುಡಗಿತ್ತವರರಶ್ಮಿಯಲಿ॥ ಸೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳೊಳಾರು
ದ್ಧಾಮತೇಜಸ್ಸುಗಳುಕೆಲಬರು | ಭೂಮಿಪತಿಹೇಳೆಂದುನುಡಿದನುಸಂಜ
ಯುನುನಗುತ ॥೭॥ ಎರಡುಬಲವುಬ್ಬೆದ್ದುದದರೊಳು | ವೊರವಭೇರಿಂ
ಬಟರಬೊಬ್ಬೆಯ |ಕರಿಯಗಜರಿನಹಯುದಹೇಷಾರವದಹಲ್ಲಣೆಯ॥ಜರ
ಕಹಳೆಯರೂಥಿಸುವಜ|ಜ್ಝರದಡಿಂಡಿಮಪಟಹಪಳಹದ| ಧರಧುರದ
ನಿರ್ಧೈರ್ಯಗೆಡಿಸಿತುಸಕಲಸಂಗರವ॥೮॥ಬೆರಸಿದವುದಳವೆರಡುಹೊಕ್ಕವು
ಕರಿಘಟೆಗಳೇರಿದವುಕುದುರೆಗ |ಳುರವಣಿಸಿತೇರುಗಳುಕವಿದುದುಹೊಂ
ಕಾರಿಗಳು॥ಉರುಳ್ದತಲೆಗಳಬಸಿವವಿದುಳನ।ಸುರಿವಕರುಳಿನಸೂಸಿದೆಲ
ವಿನ | ಹೊರಳಿಮುಂಡದರೌದ್ರರಸರಂಜಿಸಿತುಚೂಣಿಯಲಿ ॥೯॥ ಜೋ
ಡನೊಡದವಯುವದಿರಕುತವ | ತೋಡಿದವುಕೂರಂಬುಸಬಳದ | ನೀಡ
ಮೊನೆನಿಡಗರುನೆಂಬಲಿಸಿದವುಪಟುಭಟರ ॥ಬೇಡರಸಬೆಂಸೀಯುನೆತ್ತಿಯ
ಬೀಡಿಬಿರಿಯುಲುಬಿದ್ದಲೌಡಿಗ | ಳೀಡಿರಿದವೈಚಾತುರಂಗದಚಪಳಚೂ
ಯಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ತೆಗೆಯಹೇಳೋಕಾಳಗದಕಾ | ತುಗವನೋಡುವಡಿತ
ಧೊರೆಗಳು | ಹೊಗಲಿದಳನಾಯಕರುನುಗ್ಗಿನಘಾಯಕಳುಕರಲ ॥ ವಿ
ಡಸೀಮಾರ್ಜುನರನೆತ್ತಿಯ | ನುಗಿಕರುಳನೆನುತುಬ್ಬರದಬೊ | ಬ್ಬೆ
ಳಬಿರುದರುಕೇಣಕಿದರುಸಮಸಪ್ತಕರುನರನ ॥೧೧॥ ರಾಯಸಾವೆತ
ರವೇಂದ್ರನ | ದಾಮಿಗಳಬರಹೇಳುಭೇದೋ | ಪಾಯಕೊಳ್ಳದುನಿಂ
ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಾಪಲ್ಲ ॥ ಕಾಯುವೆನುಕೈಮುಗಿದರಾದಡೆ | ಸಾಯುಬ
ಲ್ಲರೆತಿರುವನೊದೆಯಲಿ | ಸಾಯುಕದಹಿಳುಕೆನುತ ಬಿಟ್ಟನುರಾಯುವೋ
ಹರಕೆ ॥೧೨॥ಬಿಟ್ಟಸೂರಿಯಲಗಿವಕರ್ನನ| ಧಟ್ಟಣಿಯುಕಂಡನಿಲಸುತನ
ಡ | ಗಟ್ಟದನುಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರರಥಿಕರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ಯಿಟ್ಟಣಿಸಿಬರೆ

ವಿಸುತನಕೈ । ಮುಟ್ಟಲೀಸದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ। ಥಟ್ಟನೆಮುಸ್ಸಿತ್ತು ಸಾವಿ
ರಕರಿಗಳೌಕಿದವು ॥೧೪॥ ಕರಿಘಟೆಯುಲಾನಂಮ್ರ ಪ್ರಣ್ಯದ। ಪರಿಣತೆಯು
ಲಾನಂಮರಥಿಕರು । ಸರಳಸೊಸದೆಸೈರಿಸುವುದರೆಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ ॥
ಅರಿಹಿರಣ್ಯನಬಲಕೆನರಕೇ।ಸರಿಯುಮಾಡೆನಿಸುವೆನುಕಣ್ವವೆ।ಮರೆಗೆಮು
ಗಿವೆನೆನುತ್ತಹೊಕ್ಕನುಭೀಮಗಜಬಲವ॥೧೫॥ಬಿರಿದನೀತನಸಿಂಹನಾದಕೆ।
ಕರಿಗಳೆಗಬಲುಗದೆಯುಘಾಯಕೆ । ತಿರುಗಿಕೊಡದಿಯಾಗಿಕೆಡದವುಮಡಿ
ದವಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಉರುಳಿದವುಪರ್ವತವವಜ್ರದ।ಸರಿಸಹೋರಟೆಕಾಣಲಾ
ದುದು । ಕರಿಘಟೆಯುಪವನಜನರಣದಲಿರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ನೀಲಗಿರಿ
ಗಳನೆಮ್ಮಿಘನವೋ।ಘಾಳಿಸುರಿದಪೂಮಳೆಯುನೆನೆಶರ।ಜಾಲಕವಿದವುಗಜ
ದಜೋಧರಜತಿವಜೋಡಿಯಲಿ॥ ಕೋಲುಕೊಂಬನೆಭೀಮಸಿಡಿಲುರಿ।ನಾ
ಲಿಗೆಗೆನೀರುವುದೆವೋ। ಲಾಳಮುರಿದನುವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಹಾರದಲಿ ॥
ಕರಿಯುಬರಿಕೈಜೋಧರೆಸುಗೆಯು । ಕರಮುಹಾಂಕುಶದವರಕೈಕ । ತ್ತರಿ
ಸಲೊಂದೇಸರಳನೆಚ್ಚನುಮತ್ತೆಗದೆಗೊಂಡು ॥ ತಿರುಗಿಹೊಯ್ದರಜೋ
ಧರರುವಾ । ಕರಿಯೊಡಲುಸಮಶೇಳಕೇಳಿ । ತ್ತರಸುಬಣ್ಣಸಲಾರುಬಲ್ಲರು
ಭೀಮನುರವಣೆಯು ॥೧೭॥ ಹಿಂಡೊಡದುಗಜಸೇನೆಮುವ್ರೌಳಿ । ಗೊಂ
ಡುಮುರಿದುದುಮುಳಿದುಭೀಮನ। ಗಂಡುಗೆಡಿಸುವರಿಲ್ಲಲಾಕೌರವರವೀ
ರರಲಿ॥ಅಂಡುಗೊಂಡರೆವಿಗಡಬಿರುದಿನ।ಭಂಡರಕಟಾಯೆನುತನಿಟಕೋ
ದಂಡದನುಘ್ವನಿಮಾಡುತಶ್ವತ್ಥಾಮನಿದಿರಾದ॥೧೮॥ ಎಲೆಲೆರಾಯನತಮ್ಮ
ಮೋಗಜ । ಬಲದೊಡನೆಬಳಲಿದನುಗುರುಸುತ।ನಳವುಹಿರಿದೋಸ್ವಾಮಿ
ದ್ರೋಹರನೊಕುನೊಕೆನುತ ॥ ಉಲಿಯೆಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನದುಪತಿ। ತಳಿ
ಸಿನೊಕಿತುಭೀಮಸೇನನ । ನೆಲನಕೊಂಡರುಕಡುಹಿನಲಿಪಾಂಚಾಲನಾ
ಯಕರು ॥೧೯॥ ಮರುಗದಿರಿಪಾಂಚಾಲರಾಯನ । ಮರಿಗಳಿರತಪ್ಪೇನು
ಭೀಮಂ। ಗುರುವಧೊರೆಸೋಂಪಾಗಲಂತಿರೆನೀವುಕಾದುವರೆ ॥ ಅರಿವೆವಾ
ದಡೆಯನುತಬಾಣವ । ತಿರುವಲಾನಿಮಿಷದಲಿಸಂದನು।ಗುರುಸುತನಹಿಂ
ದಿಕ್ಕಿಪಾಂಚಾಲರಲಿಕಲಿಕರ್ಣ ॥೨೦॥ ಕ್ಷಮಿಸುವುದುಗುರುಸೂನುರಣದ
ಲಿ। ಸಮಪಚಿತ್ತೈಸೊದುಧೈರ್ಯ । ಭ್ರಮಿತರಲಿಪಾಂಚಾಲರನುಬರಿಕೈ
ದುತ್ರೋರುವೆನು ॥ ದ್ಯುಮಣಿಪರಿಯಂತೇಕೆರಶ್ಮಿಗೆ । ತಿಮಿರವಿದಿರೇನೀವು
ಸೋಟಕೆ । ನಮಗೆರಣದೆಖ್ಯಾಳವೆಂದುದುಕರ್ಣಗುರುಸುತನ ॥೨೧॥ ಬ
ಳಿಕಹೇಳುವದೇನುರಣದ । ಗ್ಗಳೆಯುರೀತನಮುತ್ತಿದರುಕೈ । ಚಳಕಿಗರು
ಕವಿದೆಚ್ಚರೀತನನೆಂಟುದೆಸೆಗಳಲಿ ॥ ಲುಳಿತಜಲಧರಪಟಲಜಠರದೊ। ಳ
ಳಿದರವಿಮಂಡಲದವೋಲರ। ಘಳಿಗೆಕರ್ಣನಕಾಣೆನೈನರನಾಥಕೇಳೆಂದ॥

ಘಾಳಿಯತ್ತಲುಘಾಡಿಸಿದವೋ | ಘಾಳಿಯೆತ್ತಲುವೈರಿಸೇನೆಯು| ಲಾಳ
ಡಿತರನೊರೆಯುನೆತ್ತರುನೂರುಕುದುರೆಗಳ ‖ ಏಳಿಗೆಯುಲಾಥತ್ರಚಮು
ದ | ಜಾಲಸನದವುಕರ್ಣಸಂಬಿನ|ಕೋಲಕರದೊಡನೊಡನೆಕೊಂದನ
ಕೋಟಿಸಂಖೆಗಳ ‖೨೩‖ ಮೇಲೆಬಿದ್ದುದುಮತ್ತೆರಿಪುಪಾಂ|ಚಾಲಬಲಸ
ವುದಕೆಕಡೆಯಿ |ಲ್ಲಾಳಬರಹಿಗ್ಗರಿಹೆನಾನನಸಾನವನುಮರಳೆ‖ ಕೋಲ
ಗಳತೆಗದೆಸುವನೋಕರ | ಜಾಳವನುಜಡಿಯೊಡವನೋಹಗೆ | ಯಾಳಬಿ
ದ್ದುದಕಾಬೆನೆಸುಗೆಯುಕಾಣೆತಾನೆಂದ ‖೨೪‖ ವೈರಿಪಾಂಚಾಲಕರೊಳ್ಳ
ವರು | ಧಾರುಣೀಶ್ವರರಸುವಬಿಟ್ಟರು | ಚಾರುಚಾಪದಚಾತುರಂಗದಲ
ಯುದಸಿರ್ಣಯುವ ‖ ಆರುಬಲ್ಲರುಖಾತಿಯುಲಿಜ | ಜ್ಝಾರರೆದ್ದುದುಮತ್ತೆಸ
ಕಲವು | ಹಾರಥರುನೂಕಿದರುಲಗ್ಗೆಯುಲುಳಿಯುಲಹರಿಯುಲಿ ‖೨೫‖ ನ
ಕುಲದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸುತಸೋ | ಮಕಶಿಖಂಡಿಯುಯುತ್ಸುವರಸಾ| ತ್ರ
ಕಿಶತಾನೀಕಾದಿಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಕರುಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ‖ಸಕಲಬಲಕೈಕೇಯುಪಾಂ
ದ್ಯರು| ಭೃಕುಟೀಮುಖಭೀಮಣರುಶಿಶುಪಾ|ಲಕಸುತರುಸಹದೇವವೊ
ದಲಾಗೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ‖೨೬‖ ಭೀಮಫಲುಗುಣಕೃಷ್ಣಧರ್ಮಜ|ರೀಮಹಾ
ರಥರೆಲ್ಲರೀತನ | ಸ್ತೋಮವನಳವಿಯುವಿಾರಿಕವಿದುದುಕರ್ಣನಿದಿರಿನಲಿ‖ಆ
ಮಹಾಮಹಿಮರುಸನುಸ್ತರ | ನಾಮರಿದ್ದರುಕರ್ಣನೊಬ್ಬನ | ಕಾಮಿಸಿ
ದರೈಕದನಕವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ‖೨೭‖ ಉರಿಯುವೆಡೆಗಳಲೀಪತಂಗದ |
ಸರಕುನಾರದೆನಾಣ್ಬುಗೇಬ |ರ್ಗದವಲ್ಲೈತಂದೀಮಹಾರಥರಾಜರವಿಸು
ತನ ‖ ಕೆರಳಿಚದರೈಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ | ಉರುಬಿದರುಬೆರಸಿದರುಮಿಗೆಹೊಡ|
ಕರಿಸಿಹೊಯ್ದರುವಿಭಾಡಿಸಿದರುವಿಘಾತಿಯುಲಿ ‖೨೮‖ ತಮ್ಮಬಲುಮೆಯು
ಸವರುತೋರಿದ | ಡೊಮ್ಮವೊಗದನುಬಳಿಕರಾಯನ| ನೂಮ್ಮಿನವಗ
ಲಿಸೀಳಿದನುಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರವ‖ ಹಮ್ಮುಗೆಯುಕೈಮನದಹೊಣಕೆಯು|
ಹಮ್ಮಿದುಬ್ಬಜೆಯುಂದುಪಾರ್ಥನ | ತಮ್ಮದಿಸಸಾಹಸಿಕೆಸೇರಿದುಗ್ರೈಫಲಾ
ಯುನವ ‖೨೯‖ ರಥವುರಿದುಬಲುಘಾಯುದಲಿಸ | ನ್ಯತಿಕಸಾತ್ಯಕಿಹಿಂಗಿ
ದನುಸಾ| ರಥಿಗಳಳವಿಸಲೋಡಿದರುಸುತಸೋಮಕಾದಿಗಳು ‖ ಪೃಥಿವಿ
ಗೊರಗಿತುನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ | ರಥಗಳುಳಿದಪದಾತಿಗಜಹಯು | ರಥವಕೆಡ
ಹಿದನೆನಿತನೆಂಬುದನರಿಯೆತಾನೆಂದ ‖೩೦‖ ಮುರಿದುಮತ್ತೆಮಹಾರಥರು
ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಂಡುಶಿಖಂಡಿಸಾತ್ಯಕಿ | ವರನಕುಲಸಹದೇವದೃಷ್ಟದ್ಯು
ಮ್ನಸೃಂಜಯುರು | ಸರಳಬಿರುಬಿನಬಾಯಿಬೈಗಳ| ಬಿರುದುಕಹಳೆಯುವಾ
ದ್ಯತತಿಯು | ಬ್ಬರಿಸಿಕವಿದುದುಕರ್ಣನಾವೆಡತೋರುತೋರೆನುತ ‖೩೧‖
ನುಸಿಗಳಿರನಿಮಗೇಕೆಕರ್ಣನ | ಘಸಣಿನಾವೇನಿಮ್ಮನೆತ್ತಿಯು | ಮುಸಲ

ರೆಲ್ಲಾ ಘಡನಕುಲನೆಡದೇನನಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ಮುಸುಡಹೊಗರಿನ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪಿ
ನ । ವಿಷಮತುರಗದ ಕರ್ಣತನುಜರು । ಮೊಸೆಗಿಮುಂಚುವಮೋಹರವನ
ದಹಾಯ್ದು ತರುಬಿದರು ॥೩೨॥ ಏನಹೇಳುವೆನವರಶರಸಂ । ಧಾನಸೌರಂ
ಭವನು ಕಲಿವೃಷ । ಸೇನವೀರಸುಷೇಣರೆಚ್ಚರು ವಿರಾಂದತಿರಥರ ॥ ಭಾನು
ಸುತನಿಂದೆಂಟುಮಡಿಯುಸ । ಘಾನಬಲರೊಪ್ಪುತುಮುರ್ಝುಯನು । ತಾನಿ
ಖಿಳರಥಿಕಾಳಿಕವಿದುದುಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿಸಿ ॥೩೩॥ ಕಡಿದುಬಿಸುಟರುತೇರು
ಗಳನತೆ । ಗೆಡಹಿದರುಹೇರಾನೆಗಳಕೆಲ । ಕಡೆಯೊಲೌಕಿದರಾವುತರರಬಿ
ದರುರಕುತದಲಿ ॥ ತುಡುಕಿದರೆಕಾಲಾಳಸಖ್ಯಯ । ನುಡಿಯುಲರಿಯುನು
ಕರ್ಣತನುಜರ । ಕಡುಹುನಕುಲಾದಿಗಳಬೆದರಿಸಿತರಸಕೇಳೆಂದ ॥೩೪॥ ತಿರು
ಗಿನೋಡಿದಭೀಮನೀತರೆ । ಪರಿದಳನುಕೊಂಡಾಡಿಕಾದುವ । ಧೊರೆಗಳಹ
ನಕುಲಾದಿಗಳತೆಗೆಹೇಳುಹೇಳೆನುತ ॥ ಸೆರಳಕೆನ್ನೆಯಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ । ಮು
ರಿದವಿಸಾಳೆಯಸೌಡುಗಟ್ಟಿನ । ಕುರುಕುಲಾಂತಕಭೀಮಹೊಕ್ಕನುಬಿಟ್ಟ
ಸೂಠಿಯಲಿ ॥೩೫॥ ರಾಯದಳದಲಿಶೆಣಸಲಿದುಕ । ಜ್ಜಾಯವೇಮುಕ್ಕಳಿರ
ಕರುಣಿಸಿ । ಕಾಯಿದೆನುಬಳಿಕೇನುನಿಮ್ಮಂಘವಣೆಲೇಸೆನುತೆ ॥ ಸಾಯಲೊ
ಲ್ಲದೆಹಿಂಗಿನಿಮ್ಮನು । ನೋಯಿಸುವರಾವಲ್ಲಸೇನಾ । ನಾಯಕನುನಿಮ್ಮ
ಯ್ಯನಾತನಕಳುಹಿಸಾಕೆಂದ ॥೩೬॥ ಮರಾಳಲಾಪನಪಾನಸುತನಿ । ನೆಸ್ಸಿ
ರೆಗೆವರೆಸಿತೂಕತೂಕಕೆ । ಸರಿಸವಾವಿರೆಕರ್ಣಪರಿಯಂತ್ಯಾಕೆಬಹುವಾ
ತು ॥ ತರಣಿಬಿಂಬನತತಿಗಳನುಮಿಗೆ । ತರಿಸಿತೋರುವತಿಮಿರವುಂಟೇ । ಸ
ರಸತೋರೈತೋರೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನನಿಲಜನ ॥೩೭॥ ಗಳಹತನವಿದುನಿಮ್ಮ
ತಂದೆಯ । ಫಳಿಸಿದರ್ಥವುನಿಮ್ಮಬೀಯಕೆ । ಬಳಸುವಿರಿತಪ್ಪಾವುದೆನುತೆ
ಚ್ಚಂಬಹರೆನಡಿದು ॥ ಹಿಳುಕಕವಿಸಿದನಾತನಾತನ । ಹಿಳುಕಮುರಿದೊಡ
ನೊಡೆಭೀಮನ । ಮುಳುಗಿರಿದರೈಕರ್ಣನಂದನರರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೮॥
ಬಾಲರೆಂದಾಂಮನ್ನಿಸಿದರೆಛ । ಡಾಳಿಸಿತೆಚಪಳತ್ವವಾಗತಿ । ಖೂಳರಾವೈಸ
ಲೆಯನುತನಾರಾಚನಿಕರದಲಿ ॥ ಬೀಳಲೆಚ್ಚನುರಥವಗಜಹಯ । ಜಾಲವ
ನುಸಾರಥಿಗಳನುಬಳಿ । ಗೋಲಿನಲಿಕರ್ಣಾತ್ಮಜನಕೆಡೆಯೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದ ॥ ೩೯ ॥ ಕೆಡದವೀರಸುಷೇಣನನನಿಗೆ । ಮಡಮುರಿದವೃಷಸೇನಸೇನೆ
ಯು । ಗಡಣಬಿದ್ದುದುಕಿಬಿದುಕಿರಿದೊಡೆಮುರಿದುತಮತಮಗೆ ॥ ಪೊಡವಿಪ
ನಮುಂದೊದರಲತಿದಂ । ಗಡದಲೈದಿತುವೀರಭಟರು । ಘಡದಕಹಳಾರ
ವದಲಗ್ಗಿಯುಲಹರಿತೆನುಸಗೆ ॥೪೦॥ ಶಿವಶಿವಾಕರ್ಣಾತ್ಮಜನುಮಡಿ । ದವ
ನೊದಳಪತಿಯುಳಿದನೋಕೌ । ರವನಕೇಡೆಹೋಯ್ತನುತಕುರುಸೇನೆ
ಕಳವಳಿಸೆ ॥ ಕವಿದುದಶ್ವತ್ಥಾಮಕೃಪಕೌ । ರವಶಕುನಿದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗ ।

ಳವಘಡಿಸಲನಿಬರನುತೊಲಗಿಸಿಕರ್ಣನಿದಿರಾದ॥೪೧॥ಆತುಕೊಳ್ಳೈಭ್ರೂ
ಣಹತ್ಯಾ | ಪಾತಕಿಯೆಪರಿಹರಿಸುವಿಶಿಖ| ವ್ರಾತವಿದೆಯನುತೆಚ್ಚ ರವಿಸು
ತನನಿಲನಂದನನ ॥ ಆತುಕೊಂಬರಸರಿಸನಿಲ್ಲಕು| ಜಾತಿನೀಪರಿಭವಿಸುವ
ರೆಘಡ | ಸೂತನಂದನಯನುತಕರ್ಣನನೆಚ್ಚನಾಭೀಮ॥೪೨॥ ಎಚ್ಚ ಕೂ
ಡನೊಡೆಯುಚ್ಚರೆಡೆಯುಲಿ | ಕೊಚ್ಚಿದನುಕಲಿಕರ್ಣನಾತನ| ನೆಚ್ಚನಂಬಿ
ನಮೇಲೆಮೇಲಂಬುಗಳವಹಿಲದಲಿ ॥ಎಚ್ಚು ಕವಿಸಿದರರದನುಪವನಜ|ನೆಚ್ಚ
ಡದಪರಿಹರಿಸಿರವಿಸುತ | ನೆಚ್ಚರಿಬ್ಬರುಕಾದಿದರುಕೈಮೈಯುಮನ್ನಿಸದೆ ॥
ಭಾರಿಯಂಕವೊದಳಪತಿಗೆಪಡಿ | ಸಾರಿಕೆಯಭಟರಿಲ್ಲಲಾಪುರಿ| ದ್ವಾರಕಿದು
ಪಂಥವೆಯನುತಕುರುರಾಯಮೂದಲಿಸೆ ॥ ಕೂರಲಗಿನಂಬುಗಿಯೆಬಳಿ
ಯುಮ | ಹಾರಥರಕೈವೀಸಿರವಿಸುತ| ಸಾರೆನುತಕೆಣಕಿದನುದುಶ್ಶಾಸನ
ನುಪವನಜನ ॥೪೪॥ ಎಲವೊಕರ್ಣಾತ್ಮಜನಹೊಯ್ದ| ಗ್ಗಳಿಕೆಯುಲಿಹೊ
ರೆಯೇರದಿರುಪತಿ | ಬಲಕೆಕರಸಾಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರನಿನ್ನೊಳೇನಹುದು ॥
ಬಳಿಯಬಿನುಗಿನಬಿಂಕನಿನ್ನಯ | ತಲೆಗೆಶಿಹುದಾವರಿಯೆನೆನುತತಿ | ಬಳನ
ನೆಚ್ಚನುನಿನ್ನನಂದನನರಸಕೇಳೆಂದ ॥೪೫॥ ಟಗರುಮುರಿದಾಕಿದರೆತ್ರೋ
ಳನು | ತೆಗದುಜೀವಿಸಿನಿಲುವುದೇನಾ|ಲಿಗೆಯವೀರರುನೀವುಮೂಢರುನಾ
ವುನುಡಿಗಳಲಿ ॥ ಉಗಿದಡಾಯುಧಮೊನೆಯತುದಿನಾ | ಲಿಗೆಗಳಲಿಮಾತಾ
ಡಬಲ್ಲರೆ| ಸೊಗಸುವೆವುನಾವೆನುತಪವನಜನೆಚ್ಚನರಿನೃಪನ ॥೪೬॥ ಪವ
ನಸುತನೆಚ್ಚಂಬನುರೆಕಡಿ | ದವಿರಳಾಸ್ತ್ರವನೀತಕವಿಸಿದ | ನಿವನಬಳಿಯ
ಮಹಾರಥರುಸುರಿದರುಶರಾವಳಿಯ ॥ ರವಿಯುಮೈಮಂಜಿತುಷಾರದ|ತಿ
ವಿಗುಳಿಗೆತೆಗಳುವುದೆರಿಪುಶರ| ನಿವಹವನುಕಡೆಯುಚ್ಚಕೆದರಿದನಾಮಹಾ
ರಥರ ॥೪೭॥ ಸಿಕ್ಕಿದರೆಬಳಿಕೇನುತಾಯಿಗೆ | ಮಕ್ಕಳಾಗದೆನಿನ್ನತನುಜರ|
ನಿಕ್ಕಿಹಾಯ್ದರುಹಿಂಡೊಡದುನೀಸಾಕಿದವರುಗಳು ॥ ಹೊಕ್ಕಬಳಿಕೊಂ
ದೆರಡುಪಸರದ | ಲುಕ್ಕಡಿಯಲೊವಗಿದನುನಿನ್ನವ|ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿಸರಿವಿ
ಗಿಲಕಾದಿದನುಹಗೆಯೊಡನೆ ॥೪೮॥ ತೇರುಹುಡಿಹುಡಿಯಾಗಿತನ್ನಯಂತಾ |
ರಥಿಯೆತಲೆಹೋಗಿಕಾಲಿನಲಾರುಭಟೆ ಯಲಿನಿನ್ನಮಗನೆನುತಿರ್ದಲನಿಲ
ಜನ ॥ ಸಾರುಸಾರೆಂದನುತಕರ್ಣಕು | ಮಾರನಡೆಹಾಯಿದನುಭೀಮನ|
ಭೂರಿಬಾಣಪಂಜರವಭಂಜಿಸಿತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೪೯ ॥ ಎಲೆಲೆಕರ್ಣಕು
ಮಾರನೋಪತಿ| ಬಲಕೆಹೇಳೋಬಾಲನೊಬ್ಬನೆ|ನಿಲುವುದರಿದೋಸ್ವಾ
ಮಿದ್ರೋಹರನೂಕುನೂಕೆನುತ॥ಉಲಿಯೆಕೌರವರರಾಯನುರೆಕೆಳ|ನೆ
ಳದಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಕಹಳಾ|ವಳಿಯುದಬ್ಬಾದಬ್ಬಯುಲಿಕಲಿಕರ್ಣನಡೆತಂದ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯರಿಪುಕ್ಷಿತಿರಾಹುವಾಂ
ಶವ । ರಾಯಸೇನಾಜಲಧಿವಡಬನ । ಬೇಯಿಸೋರಹಿಸೂನುಗೆಲಿದನು
ಧರ್ಮನಂದನನ ॥ ಪದನು ॥ ಮಗನತೊಲಗಿಸಿಹೊಗುವಚಮೂಣಿಯ ।
ತೆಗಸಿಬಲವಂಕದಭಟಾಳಿಗೆ । ಮೊಗದಸನ್ನೆಯಮಾಡುತೆಡವಂಕದಕ
ಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ತೆಗದುಕೋರಂಬಿನಲಿಭೀಮನ । ಬಿಗಿದನಾವೆಡೆಧರಣಿಯಾ
ವೆಡೆ । ಗಗನವಾವೆಡೆದೆಸೆಗಳನು ತುಡುಗಿದವುಶರಜಾಲ ॥ ೧ ॥ ಭೀಮ
ನೋಸಿಮುಷಾರ್ಥದಲಿನಿ । ನಾರಮನೋತಳುವಿಲ್ಲರಿಪುವೇ । ಕಾಮ
ನೋಕರ್ನನೊಕಪರ್ದಿಯೊಪೂತುಮಝುಯೆನುತ ॥ ಈಮುಹಾದಳಭುಜ
ದಹೊಯ್ಲಲಿ । ಭೂಮಿಪನಮುಂದೊದರೆವೈರಿ ।ಸ್ತೋಮಕಂಡುದುಪ
ವನತನಯನರಣದಭಾರಣೆಯ ॥೨॥ ಉಳಿವುತಿದೆಕೌರವನಸೇನಾ ।ಜಲ
ಧಿಹರುಷದಲಿತ್ತಲನಿಲಜ । ನಳುಕದೊಬ್ಬನೆಕಾದುತೈದನೆಕರ್ನನೋಡೆ
ನುತ ॥ ತಳತವರುಣಚ್ಛತ್ರಚಮರಾ । ವಳಿಯುಮಧ್ಯದಲವನಿಪತಿಸಿಜ।ಬ
ಲಸಹಿತನೂಕಿದನುಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥೩॥ ರಾಯದಳದುಳಿಯ
ದ್ದದೊಬ್ಬನ। ಬೀಯವಮಾಡುವೆನೆನುತನಿಮಿಷಕೆ । ವಾಯುಜನಗಾಢಣ
ಯುಗರ್ಮಗ್ರಹವಕಳಚುವೆನು॥ ರಾಯಕೌರವಸಹಿತನೀಕನಿಂ । ಮಾಯ
ತದಲಿರಿಯನುತಬಹುವಿಧ । ಸಾಯಕದಸರಿವಳೆಯಕರದನುಭಾನುಸುತ
ಮುಳಿದು ॥೪॥ ಒಂದುಕಡೆಯಲಿನೀಮಸಾತ್ಯಕಿ। ಮೊಂದುಕಡೆಯಲಿನಕು
ಲನಬ್ಬರ । ಮೊಂದುಕಡೆಯಲಿಚೇಕಿತಾನಶಿಖಂಡಿಸೃಂಜಯರು ॥ ಒಂದು
ಕಡೆಯಲಿಸಹದೇವನೀಪರಿ । ಹಿಂದೆಮುಂದೆಡವಂಕಬಲದಲಿ । ಸಂದಣಿಸಿ
ಮುತ್ತಿದರುಮುಕ್ಕುರುಕಿದರುರವಿಸುತನ ॥೫॥ ಧನುವಿನಲಿಸಾತ್ಯಕಿಯ
ಮಾದ್ರೀ।ತನುಜರನುತೇರಿಸಲಿದ್ರುಪದನ ।ತನಯನನುಸಾರಥಿಗಳೆಜೋ
ಡಿನಲಿಪವನಜನ ।ಬಿನುಗರವರವರಂಗದಲಿಕೈ । ಮನವಖಂಡಿಸಿಸಕಲರಿ
ಪುಸಾ । ಧನನನೊಬ್ಬನೆಕರ್ನಗೆಲಿದನುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೬॥ಮುಂ
ದುಗೆಟ್ಟದುಧೊರೆಗಳೆಸೆರವಿ । ನಂದನನರಥಕಾಗಿಸೇನಾ । ವೃಂದಕವಿ
ದುದುಚೈದ್ಯಕೈಕೆಯಮತ್ಸ್ಯಸೃಂಜಯರು ॥ ಸಂದಣಿಸಿಪಾಂಚಾಲಕೇರ
ಳ । ವೃಂದಮಗಧದ್ರವಿಳವಂಗಪು। ಳಿಂದಬರ್ಬರರೊತ್ತಿಮುತ್ತಿತುಮತ್ತೆ
ರವಿಸುತನ ॥೭॥ ಪದದಮಂದರವನುತರಂಗದ। ಉದಧಿಹೊಯ್ವಂದದಲಿಬಿ
ಟ್ಟವು ।ಕುದುರೆತೂಳಿದವಾನೆಹೊಕ್ಕವುರಥದಳೊಳಿಬಿದ್ದ ॥ ಕೆದರಿವಿವಿ
ಧಾಯುಧವಕಾಲಾ । ಳೊದಗಿಕೈದೋರಿಸಿದರುನಿಬರ ।ಸದದನೊಬ್ಬನೆಕ
ರ್ನಕೆದರಿದರೀಮಹಾರಥರ ॥೮॥ ಬೀಳುವಂಬಿನಹೊಯ್ದುಕಡುಗದ। ತೂ
ಳುವೀಟಿಯನೂಕಿತಾಗುವ । ಕೋಲಿಗೆಮತುಂಡಿಸುವವಂಕೆಯಸೆಡವಚ

ಗ್ಗೆಯುದ ॥ ಕೇಳುಕತ್ತಿಯಸುರಿಗೆಪರಿಘೆಯಗ|ಹಾಳಿಸುವಪರಶುವಿನಧಾ
ಳಿ | ಧೂಳಿಮಸಗಿತುಪುತ್ತೆ ಕರ್ಣನರಥದಬಳಿಸಿನವಿ ॥೯॥ ತುರಗರಾವುತ
ರವರಖಡುಗಕೆ | ಕರಿಗೆಜೋಧರಿಗವರಶಸ್ತ್ರಕೆ | ಪರರಥಕೆಸಾರಥಿಕರ
ಚಾಪವಮಾರ್ಗಣಕೆ |ಸರಳಗೊಂದೊಂದರಲಿಸರಿಕ | ತ್ತರಿಸಿದನುಕಾಲಾ
ಳವೊಂದೇ | ಶರದಲೈನೂರಳಿಯೆಕೊಂದನುಕರ್ಣಪರಬಲವ ॥೧೦॥ ನ
ಕುಲನನುಹದಿನೈದರಲಿಸಾ | ತ್ಯಕಿಯನೈದಂಬಿನಲಿಸಹದೇ| ವಕನನೊಂ
ಬತ್ತರಲಿಭೀಮನನೆಂಟುಬಾಣದಲಿ ॥ ಸಕಲರಥಿಕರನೈದೆಕತಸಾ | ಯಕ
ದೊಳಿರಗಿಸಿಚೈದ್ಯಪಾಂಚಾ | ಲಕರಥಟ್ಟಿನೊಳುಕ್ಕಿಲಿಕ್ಕಿದನರಸಕೇ
ಳೆಂದ ॥೧೧॥ ಅವುಬಳಿಕಹೇರಾಳಪಡೆವೀ | ಕೆದರುಮಹಾರಥರೆಸುಗೆಯಲಿ
ಹೂ |ಳಿದುದುನಭನುಗ್ಗಾಯ್ತುನೆಲಚತುರಂಗಪದಹತಿಗೆ ॥ ಕುವರೆಕರಿ
ತೇರಾಳಚೆಕ್ಕೆಯು | ಹೊದರಿಸೂಳುಮುಳುಗಿದನುಸನ್ನವ | ನಡುಘಾತನ
ನೇವೇಳುವೆನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ ತಾರಕನಥಟ್ಟಿನಲಿಹರನಕು |
ಮಾರಹೊಗುವಂದದಲಿಪೃತ್ತನ | ತಾರಕಾಕ್ಷನಜೋಡಿಯನುಜಂಭಾರಿಜ
ಡಿನಂತೆ ॥ ಅರಿದಟ್ಟನುಶಿವಶಿವಾಕಶಾ|ಮಾರಿಯೊಳಪಾಂಡವಬಲಕೆಹಂ|ಮಾ
ರಿಯೊಳಿನಿನ್ನಾನೆಸಪರಿತುವೈರಿಭಟಜನವ ॥೧೩॥ ವಾಘೆಸಡಿಲಿಸದರಾವುತರು
ದೃಢ|ವಾಘೆವೋಹಿದತೇರುಗಳುಕಾ | ವರ್ಗಘೆದೊಡ್ಡಿನೆಮೊರಪಬಲುಗ
ಜಘಟೆಯುಸಂದಣಿಯು ॥ ಲಾಘವದಲುಳಿಸಾರಥರದಳ |ರೌಘರಚನೆಯು
ನಥಟಯುಂಧ | ಶ್ಲಾಘೆಯನುನಾಕಾಣೆನೊಂದವಿಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ ॥
ಬೇರೆಲಗ್ಗೆಯುಮಾಡಿಕೋಳಯುಂ |ದೇರಿತೋರುವರಥಸಕಿವಿಗಳ|ಕೀರಿದವು
ಮುಂದಲಿಸಿಕರ್ಣನತಾಗಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ತಾರುಥಟ್ಟಿಗೆಕೆಡದುರ್ದ್ರವ|ಹೇ
ರಿದವುಕಂಣುಗಳುರಿಪುಬಲ | ವಿಾರಿನಾಲಿಗೆಯುಗಳಲಮ್ಮದುನೃಪತಿಕೇ
ಳೆಂದ ॥೧೪॥ ಅಳುಕೊಂದನುಲಕ್ಷಪನುತುರ | ಗಾಳಿಯನುನಾಲ್ಸಾವಿರವ
ಶುಂ | ಡಾಲಘಟೆಯನುಖಂಡಿಸಿದನೊಂದೆರಡುಸಾವಿರವ ॥ ಮೌಳಿಮಣಿ
ಯಲಿಹೊಳೆವರಥಿಕರ | ನೇಳುನೂರುಮಹಾರಥರನೆರೆ | ಸೀಳಿಬಿಟ್ಟನು
ಚೈದ್ಯಪಾಂಚಾಲರಲಿಕಲಿಕರ್ಣ ॥೧೫॥ ತೆರಳಿದನುಸಹದೇವಕನುಪೈ |
ಸರಿಸಿದನುನಕುಲನುಶಿಖಂಡಿಯು| ವರರಥವಸಾನ್ನಿಕಾಣೆನುಸಾತ್ಯಕಿಯ
ರಥವ ॥ ಮುರಿವಕಂಡೆನುಭೀಮದುಗುಡದ | ಭರದಲಿದ್ದನುಮಿಕ್ಕವರು
ನಾ | ಲ್ಕರದುಯುರಡೊಂದೆನಲುನಿಂದುದುಚೋದ್ಯವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೬॥
ಇಟ್ಟಣಿಸಿಕೊಂಡೆತ್ತಿರಾಯನ | ಘಟ್ಟಹೊಕ್ಕನುಜರುಹಿದನುಜಗ | ಜ
ಟ್ಟಿಗಳನೊಡೆದುಳಿದನಂಘೈಸಿದಸಘಾಟಿಕೆಯ ॥ ಕೆಟ್ಟದಳವಸಘಾಟದವ
ರೊಳಕ | ಗಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿರಿದೀಕೆರಾಯನ | ಮುಟ್ಟಿಪಿಂಲಾರಗ್ಗದ್ರಣವೆ

ನುತ್ರೆಜ್ಜನಾಕರ್ಣ ॥೧೮॥ ಕುರುಬಲದಸುಭಟ್ಟಾಸಕಹಳೆಯ। ಮೊರೆವನಿ
ಕಶ್ಶಳದನೃಪಕುಲರ। ಹರುಷಪುಳಕದಭುಜದಹೊಯ್ಲಿನಬಲಿದಬೊಬ್ಬೆಗ
ಳ ॥ ಅರಿಬಲದೊಳಕಟಕಟವಿಧಿನಿ। ಷ್ಕರುಣಹಾಹಾಯೆಂಬರವದ। ಬ್ಬರ
ದಸಿಬ್ಬರಕೇಳಲಾದುದುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ಎಲೆಲೆರಾಯನೆಮೇಲೆಬಿ
ದ್ದುದು। ಕಲಹವಕಟಾನೋಕುನೋಕಿ। ಟ್ಟಳಿಸಿದವಹಗೆನಮ್ಮಭೀಷ್ಮ
ದ್ರೋಣನಿವನಲ್ಲ ॥ ಅಳುಕದಿರಿಕವಿಕವಿಯೆನುತಹೆ। ಬ್ಬುಲಸಘಾಡದಲಾ
ತಿಕರ್ಣನ। ಹೊಲಗಗೆಡಿಸಿದನುಬ್ಬಗಳನಾರಾಚಸೋನೆಯಲಿ ॥೨೦॥ ಕೊಂ
ಬನೇಬಳಿಕಾವುಹಾರಥ। ರಂಬಗಿಂಬನುನಿಮ್ಮಹಿರಿಯರ। ಡೊಂಬಿನಾಹ
ವವಲ್ಲಲೇತನುಗೇನುತುಡುಕುವರೆ ॥ ಅಂಬುಸಿಧಿನುಕರಂದವಾದಡೆ। ತುಂ
ಬಿಯಾಗನೆಪಡಬನೀತನ। ನೆಂಬಸುಭಟರುಬಿಲ್ಲಕೈಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂ
ದ ॥೨೧॥ ರಾಯದಳದೊಳುಮುಡಿದಕರಿವಾ। ನಾಯುಜಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲರಥಿಕ
ರು। ಪಾಯವಳವೆಂತಳಿದುದೋನಾನರಿಯೆನದರೊಳಗೆ ॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟ
ನುನೇನೆಕಡಿಖಂ। ಡಾಯುತದಹೆಣದೊಟ್ಟಲಿನಮುರಿ। ದಾಯುಧದಸಂ
ದಣಿಯನಿಲಿಸಿತುನುತ್ತರವಿಸುತನ ॥೨೨॥ ತರಿದಹೊಸಕುಂಮರಿಯೊಳಗೆ
ರಥ। ಹರಿಯುಬಹುದೇಕರ್ಣನಾವಿಂ। ದರಿದನೈಧಟನಿನ್ನನೋಲೆಯಕಾರ
ನೆಂಬುದನು ॥ ಇರಿತವಿದಕಾರಿದಿರಹರುನಿಂ। ನುರವಣೆಯನಾರಾನುವರು
ವು। ತ್ಸರವಬಿಟ್ಟನುಪೂತುರವಿಸುತಯೆಂದನಾಶಲ್ಯ ॥೨೩॥ ಕಾಲಿಡಲು
ಮುರ್ಭಟವಿದೆನುತಾ। ಸಾಲಬಿಟ್ಟನುದಕ್ಷಿಣಕೆದು। ವ್ವಾಳಿಸಿದನಾರಥವ
ನವನೀಪತಿಯುಮೋರಹಕೆ ॥ ವಿಳುಕಲಿಯಾಗಿನ್ನುಕೆಲಬಲ। ದಾಳಹಾರ
ದಿರೆನುತರಾಯನ। ಮೇಲೆಕರದನುಕರ್ಣಖತಿಯಲಿಶರಣಿಯಬಿರುಪಳೆಯ ॥
ಗಳಹದಿರುಕೆಲಬಲನಡಂಗಿನ। ಬಳಕಿಯೇಘಡಸೊತಸುತಬಾ। ಳೊಗ್ಗಲೆ
ಯಬಾಹಯಬಿನುಗುಗಳಸದೆಬಡಿದಗರ್ವದಲಿ ॥ ಉಳುಕಿದರೆನಾಲಿಗೆಯತೊ
ತ್ತೆಜೆಯು। ಕಳಚುವೆನುನಿಗೆನಿಲ್ಲೆನುತಕುಂ। ಡಲಿತಕಾರ್ಮುಕನೆಚ್ಚಕ
ಡಿದನುಕರ್ಣನಂಬುಗಳ ॥೨೪॥ ಸೋಲಿಕಲುಗಳುಸಿಡಿಲಮರಿಗಳ। ಮೇಲೆ
ವಾದ್ದುಪುಗದಯುಧಿಷ್ಠಿರ। ನಾಳುತನದಲಿನಮ್ಮಜರಿದನುಶಲ್ಯನೋಡೆ
ನುತ ॥ ಬೋಳೆಯಂಬೈದರಲಿರಾಯನ। ತೋಳಸೆಚ್ಚನುಜಡಿವಜೋಡಿ
ನ। ಮೇಲೆನುರಿವವುಬಾಣನೃಪನುಗುಳೆಚ್ಚರವಿಸುತನ ॥೨೫॥ ಬಲುಹು
ಕೈಗಳಲುಂಬೆತೋರುವ। ದುಳಿವಹೊತ್ತದುಮತ್ತೆನುತಮುಂ। ಕೊಳ
ಸಿಕರ್ಣನಧನುವಕಡಿದೀರೇಳುಬಾಣದಲಿ ॥ ಅಳುಕದೆಚ್ಚನುತೇರುತುರು
ಗಾ। ವಳಿಯಧವಳಚ್ಛತ್ರಚಮರಿಯ। ಸಿಳುಹಿದನುಧ್ವಜದಂಡಸಹಿತ್ರೈವ
ತ್ತುಬಾಣದಲಿ ॥೨೬॥ ಬೇಗೆವರಿಬಿಸಿಯುಂಗಲಿನಪು। ಗ್ಗಗತೇರಿಸಲಾ

ಯೆನುತಮುರಿ | ದಾಗಲೇಸಂಧಿಸಿದನಾತನುರಥದಹಲಿಗೆಗಳ॥ಈಗಲರಿಂಗಾ
ದರೆಯೆನುತಕಿವಿ | ವಾಗೆತೆಗದನುಸಿತಬಾಣದ| ತೂಗಿಬಿಟ್ಟನುಬೇಗನು
ತಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಕರ್ಣ ॥೨೮॥ ಅರಸಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನುರಿಪು | ಶರವನೆಡೆ
ಯಲಿಕತ್ತಿದುರವಿಸುತ |ನುರುವನೆಚ್ಚನುಧರ್ಮನಂದನನೆಂಟುಬಾಣದಲಿ॥
ಬಿರಿಯೆಬಲುವಜ್ರಾಂಗಿಹಾಯ್ದವು | ಗಲಿಸೆಹಿಂತಲುಚ್ಚಳಿಸಿನೆಲದಲಿ | ಸರ
ಳುನಟ್ಟವುನನದುದಾಸರ್ವಾಂಗರಕ್ತದಲಿ॥೨೯॥ತೂಗುವಡಲತಿಮುಚ್ಛೆ
ಗಂಗಳ | ಜೋಗರಿಸುವಂಗದವಿಕಾರದ |ಮೂಗಿನುಸುರಿನಮೂರ್ಛೆಯ
ಲಿರವಿಸೂನುವೈಮರದ ॥ ಸೋಗಲಂಬಿರೆಹೊರೆಯುವರಕ್ಕೈ |ಲಾಗುವ
ದ್ಧಿನಗವಳಜಲವಂ | ತಾಗಮುದಲೆಚ್ಚತ್ತನೊಂದರೆಘಳಿಗೆಯಲಿಕರ್ಣ |
ಬಿಸವರಕುತನತೊಳತೊಳದುವಂ|ತ್ರಿಸಿದಸಲಿಲವಮುಕ್ಕಳಿಸಿಯುಗು
ಳ್ದಸನುಸಾಹಸಿಕೊಂಡವರಕರ್ಪೂರದವೀಳೆಯವ ॥ ಮುಸುಡದುಗುಡದ
ತನ್ನಸೇನಾ|ಪ್ರಸರಕಭಯನಿತ್ತುಮಾರಿಯು | ಮುಸುಗನುಗಿದನತೋರ
ನುತತಾಗಿದನುಭೂಪತಿಯ ॥೩೦॥ ಮುಂದಿಕವಿಯಲಿಘಾಯತಾಗಿದ | ಹ
ದಿಯೊರಾಧೇಯನರಸನ|ಮುಂದುಗೆಡಿಸದೆಮಾಣಸೋತೆಗೆನೋಕುನ
ಕೆನುತ ॥ ಸಂದಣಿಸಿತತಿರಥರುರಾಯನ | ಮುಂದೆತಲೆವವರಿಗೆಯಲಿಸೇ
ನಾ | ವೃಂದತೊಡಗಿತುಕುಪಿತಕಾಳೋರಗನನಾಲಿಗೆಯ ॥೩೧॥ರಾಯ
ನಳವಿಗರಿವರುಘಾಟದ | ನಾಯಕರುಕಾಣರೆಸವಿಹಾರನ| ಲಾಯದಲಿಲ
ಬಿಸಿದವಕಟತುಷಾರತೇಜಿಗಳು ॥ ಆಯಿತಿದುತಪ್ಪೇನೆನುತಕ | ರ್ಣಾಯ
ತಾಸ್ತ್ರದಿಹರೆಗಡಿದುರಿಪು | ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆರಥವದುವತ್ವಾಳಿಸಿದನಾಕರ್ಣ
ಹೊಟ್ಟನೂಕಿನೃಥಾಪುರದಜಗ| ಜಟ್ಟಿನೀರೆಸಾರಿಸಿಂದರೆ| ಬಿಟ್ಟಸೇನಾ
ರ್ಣಸರಿಯಾಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳನುತ ॥ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿವೈರಿರಾಯನ| ಸಿಟ್ಟ
ಸಿಮುರಿಯೆಸುತಬರಲಡ| ಗಟ್ಟತದದರುಮತ್ತೆಸಕಲಮಹಾರಥರು
ಟನ ॥೩೨॥ ನಿಲ್ಲುನೈರಿಸುಸೂತಸುತಜವ | ನಲ್ಲಿಮೇಳವಜೀವರಿಗೆಭೂ
ವಲ್ಲಭನಸಮಜೋಳಿಯೇನೀನಾರುಸಾರೆನುತ ॥ ಚೆಲ್ಲಿದರುಕೂರಂಬುಗ
ನೆಡ |ದಲ್ಲಿಬಲದಲಿಹಿಂದುಮುಂದೆಸೆ | ಝಲ್ಲರಿಯಸಿಂಧದಮಹಾರಥರೈ
ಶಿನಸುತನ ॥೩೩॥ ತುರಗದಳವೊಂದೆಸೆಯಲಾಕಿತು | ಕರಿಘಟೆಗಳೊಂ
ದೆಸೆಯಲತಿರಥ | ರುರವಣೆಯಪದಹತಿಯಧೂಳಿಯಮಬ್ಬಿನಬ್ಬರದ ॥
ರಥುರವನೊಂದೆಸೆಪದಾತಿಯ | ಹೊರಳಿಗಳದೊಂದೆಸೆವಿಘಾತಿಸಿ | ತ
ಭಟನಮುಸುಕಿದುದದುಸುರಾಸುರರಣೋಪಮವ ॥೩೪॥ ಮುಸುಕುವ
ದುಮುಗಿಲೊಂವೆಸೂರ್ಯನ | ಮಸಕಮಿಗಿಲಹುದೊಂವೆಮೇಘ | ಸ
ಸರ ಹಿರಿದಹುದೊವ್ವ್ರ ರವಿತೋರುವನುಮುಗುಳೊರಿವ ॥ ಅಸಮ

ಮುರಿದೊಳೇತೆನಾಹರಿ । ಮುಸಳವನುತೋರುವನುತೊಡಪನು । ದೆಸೆ
ಗೆಡಿಸುವನುಬಳಿಕಕವಿಕವಿತಹಮಹಾರಥರು ॥ ೩೭ ॥ ಬಿದ್ದುದೈನೂರಾ
ನೆರುಧಿರದೊ । ಳದ್ದಿದಿನ್ನೂರರಸುಮಕ್ಕಳ । ಕದ್ದನಂತಕನಾರುಸಾ
ವಿರತುರಗದಸುವುಗಳ ॥ ಬಿದ್ದವರನೊಡೆದುಳಿದುವೋಲು । ಬೈದ್ದ್ರಕ
ವಿತಹರಿವ್ರುಸಮೂಹದ । ಬಿದ್ದನಲಿಬೆದರಿಸಿದನಾಪಿತೃಪತಿಯಪರಿಜನವ ॥
ಆಳನೋಯಿಸಿನೋಡುತಿಹಪೀ । ಹಾಳಿತಾನೇಕಕಟಕಟಭೊರೆ । ಯಾಳ
ತ್ರೆಗೆಸಾರೆನುತಸಹದೇವಾದಿಗಳುಜರದು ॥ ತೋಳುಬೀಳಲುತೆಗದೆಸುತಸ
ಮ। ಜೋಳಿಯಲಿನೂಕಿದರುಕರ್ನನ।ಮೇಲೆಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನವನೀಪಾ
ಲನಿದಿರಿಸ್ತಲಿ ॥೩೯॥ ಘಾತುಮುರ್ಝುರೇಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ । ಯಾತರೈತವೊಸ್ರ
ಡೆಯನಿದಿರಿನಲಿ । ಘಾತಕರಘಟ್ಟಿಸುವನೀಗಳಶಲ್ಯನೋಡೆನುತ ॥ ಭೂ
ತನಾಥನಭಾಳನಯನನೋ । ದ್ದೂತಧೂಮಧ್ವಜದಶಿಖಿಸಂ । ಘಾತದ
ವಿದೆಮನೆಕೆದರಿದನುಮಾರ್ಗಣಮಹೋದಧಿಯ ॥೪೦ ॥ ಪವನಸುತಮು
ಖದಿರುಹಿದನುಯಮಾ । ದವನಕಂಡವರಾರುಸೇನಾ । ನಿವಹದಪಾಡೆಕರ್ನ
ನಖಾತಿಖೊಪ್ಪರಿಸೆ ॥ ಬವರವುರಿದುದುವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ತವಕತಾರಿ
ತುಸುಭಟರಿಗೆಬಳಿ।ಕವನಿಪತಿಯೆತರುಬಿನಿಂದನುಭಾನುನಂದನನ॥೪೧॥
ಅಂಜುವೆವುನಿಮಗರಸನೀವೇ । ಪಂಜರದಗಿಳಿವಿಸಾರಿಬಂದೀ ।ಮಂಜರನಪ
ಡಿಮುಖಕೆಮಲವುದುನೀತಿಯೇನಿಮಗೆ ॥ ಭಂಜನೆಗೆಬಲುಹುಕ್ಕಿಡೆಯುನಿ
ಮ । ಗಂಜುವರುಗುರುಭೀಷ್ಮರಾಪರಿ। ರಂಜಕರುನಾವಲ್ಲನುತತಾಗಿದ
ನುಭೂಪತಿಯು ॥೪೨॥ ಕಲಿತನವೆಹೃದಯದಲಿಕಾರ್ಯದ । ಬಳಕೆಕೈಯ
ಲಿಬಲುಹನಾಲಿಗೆ । ಯುಲಿದಡೇನಗ್ಗಳಿಕೆಯುಹುದೋವೀರಶಿರಿಯುಹುದೊ॥
ಕಲಿಮನದಕೈತವಕೆದೆಸುಗೆಯ। ಸುಳಿವತೋರಾಸಾಕೆನುತನೃಪ।ತಿಲಕ
ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿತೆಗದೆಸದನುಪೂಡಿದನುಸರಳ॥೪೩॥ ರೂಪಿದೊಳ್ಳತುರೇ
ಖೆಯುಚಿತಕ । ಲಾಪವಶಿಹೊಸತಾಯ್ತುಬಾಣ । ಸ್ಥಾಪನೆಗೆಮೆಚ್ಚಿದೆ
ನುಮೇಲಣತೂಕಧಾಳವನು ॥ ಯಿಾಪರಿಯವೆಂದರಿಹೆನಹುದೈ । ಭಾಪು
ವಿದ್ಯಾಪಾತ್ರನಹುದವ । ನೀಪತಿಯಲಾಪೂತುಮುರ್ಝುಯೆಂದೆಚ್ಚನಾಕರ್ನ॥
ಗಂಡುಗರ್ವವಯಂನೊಡನೆಕೋ।ದಂಡದಲಿಮೆರೆಸೋಕುನಿಂನಯ।ಭಂ
ಡವಿದ್ಯವಮೆರವಡಿದೆಲಾಕೌರವಾಸ್ಥಾನ॥ ದಿಂಡುವರಿವೆನುಸ್ಯೆರಿಸೆನುತವ।
ಖಂಡಶರನಿಕರದಲಿರಿಪುವಮಾ ।ರ್ತಾಂಡತನಯನನೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನುಮ
ಹೀಪಾಲ ॥ ಅರಿತನುನ್ನವೊಸುಭಟರಿಗೆಬೊ । ಬ್ಬಿರಿತಮುನ್ನವೊಸೀಹ
ಮ್ಮನುಡಿಯಲಿ।ಮುರಿವಡದಿರೈನೀವೆನುತನೃಪನಂಬಹರೆಗಡಿದು॥ ತೆರಹು
ಗೊಡದೆಚ್ಚನುನೃಪಾಸ್ತ್ರವ।ತರಿದುನುಗುಳೆಚ್ಚನುಶರಾಳಿಗ । ಳೆರಗಿದವು

ತುರುಗಿದವುತೆತ್ತಿಸಿದವುರಥಾಂಗದಲಿ॥ಕಾಯಲಾಪರಿಕರದುಕೊಳ್ಳ್ಯ|ವಾ
ಯುತನುಜನನರ್ಜುನನ| ನಾಯಕರೊಳಗ್ಗಳೆಯರತಿರಥರೊಳುಮಹಾರ
ಥರ॥ ಸಾಯಲಂಜುವಡಿಳುಹುಧನುವನು| ನೋಯಿಸೆನುನುಡಿಸಿದರೆಕ್ಷ
ವ|ರಾಯನಾಣೆನ್ನಸಾಲಕೇಳೆಂದೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ॥೪॥ಅರಸಕೇಳ್ಕೈಕರ್ಣಶರವ
ನು|ಪರಿಹರಿಸಿಮುಗುಳೆಚ್ಚಲೀತನುಧರಣಿಪನನಿನಗೂನುಯೆಚ್ಚನುಹಗೆಯ
ರಥಹಯವ ॥ ಮರಳಿಶಲ್ಯನನೆಚ್ಚನಾತನ| ಹೊರೆಯವರನೆಚ್ಚನುರಥಾಂ
ಗವ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿಮಹೀಶನೆಚ್ಚನುಭಾನುನಂದನನ ॥೪೮॥ಅಗಟಚಂ
ದ್ರಿಕೆಗೆದ್ದದೋಷಾ |ವಕನರ್ಘಳವೀಥಧರ್ಮಪುತ್ರನ|ವಿಕಳಕರದಲಿಕರ್ಣ
ನೊಂದನಲಾಮಹಾದೇವ ॥ ಅಕುಟಿಲರುನೀವೆಮ್ಮವೋಲುಬಾ| ಧಕರ
ಪರರಿಗೆಪರುಷತರಷಾ | ಯಕದಸವಿನೋಡಾದರೆನುತೆಚ್ಚನುಮಹೀಪತಿ
ಯು ॥೪೯॥ ಏನಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿನಿಂ | ನಾಸೆಯುಗ್ಗಳಿಕೆಯನುಪಾಂಡವ
ಸೇಸೆಮುಗುಳಡ್ಡೈಸಿತವನೀಶನರಥಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಆನೆಹೊಕ್ಕುದುಬದ್ಧರದ
ಬಲು | ಮಾನಿಸರುಭಂಡಿಗಳನೋಡಿದ |ರಾನಿರಂತರಸರಳತಡದುರುತೆಕ್ಕೆ
ವರಿಗೆಯಲಿ ॥೫೦॥ ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುತೆಕ್ಕೆವರಿಗೆಯ | ಗಢಣವನುಬದ್ಧರ
ದಭಂಡಿಗ | ಳಡಗಿದವುನಿಜಸೇನೆಸಹಿತರುಧಿರಾಂಬುಪೂರದಲಿ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆ
ಮುಕ್ಕುರಿಕಿತನ್ನನು | ತಡೆವರಿಪುಚತುರಂಗವಿಪಿನದ | ಕಡಿತಗೆದರಿತ
ಮತ್ತೆರಾಯನಕೆಣಕಿದನುಕರ್ಣ ॥೫೧॥ ಕಾವನಾರೈಕರ್ಣಮುಳಿದರೆ |
ಜೀವದಲಿಕಕ್ಕುಲತೆಯೇಕೆಳ | ರಾವಳಿಗಳಿವೆಲಾಕರಾಗ್ರದಲುಗ್ರಧನು
ವಲ ॥ ನಾವುಸೂತನಮಕ್ಕಳೀಗಲು | ನೀವಲಾಕ್ಷತ್ರಿಯರುನಿಮಗೆಮ |
ಗಾವುದಂತರವಿಶಿಬಳರುನೀವೆನುತತೆಗೆದೆಚ್ಚ ॥೫೨॥ಅರಿಯಕರಹತಿಗಳುಕಿಡ
ರಿಗೆಯ | ನರಸನಭಿಮುಖಕೊಡ್ಡಿದರುರಥ| ತುರಗವನುಚಪ್ಪರಿಸಿಸಾರ
ಥಿನೂಕಿದನುರಥವ ॥ ಫಣಿಪತಿಕೇಳ್ಕೈದುಶರದಲಿ ! ಹರಿಗೆಯನುಮುರಿ
ಯೆಚ್ಚುಸೂತನ | ಶಿರವನಿಳುಹಿದನೊದೆದುಕೊಂಡುದುಮುಂಡಸಾರಥಿ
ಯ ॥೫೩॥ ಕೆದರಿದನುಮಾರ್ಗಣೆಯಲರಸನ | ಹೊದಿಸಿದನುಹುಸಿಯೆ
ಕೆರಾಯನ | ಹುದಿದಕವಚವಬಿಡಿಸಿದನುವಳಬಿದ್ದವಂಬುಗಳು ॥ ಎದೆಯ
ಲಾಕಿದಬಾಣಬೆಂನಲಿ | ತುದಿವೊನೆಯತೋರಿದವುಬಲುಘಾ | ಯದಲಿ
ಘಾಸಿಯಲರಸಕಳವಳಿಸಿದನುಕಂಪಿಸುತ ॥೫೪॥ ಅರೆಮುರುಳುಪಾಲಿಗಳ
ಹಗಲಲಿ | ಮುರ್ಛೆಗೋಣನದುಬಿದುರಿಪನೆ | ತ್ತರದಹಾರದಮುಯ್ಯಸ
ಡಲಿದಕೈಯಬಿಲುಸರಳ ॥ ಅರಸನನುಕಂಡಳಲಿದರುಟಾ| ಮವದಹದ
ದಭತ್ರದವರಾ| ಪ್ತರುವಿಘಾತಿಯಲಂಬಕಿತ್ತರುಬಹಳಶೋಕದಲಿ॥೫೫॥
ಮಂತ್ರಜಲದಲಿತೊಳೆದುಘಾಯವ | ಮಂತ್ರಿಸುತಕರ್ಪೂರದಕವಳದ

ಲೆಂತ್ರನಕ್ಷೆರಸಂತವಿಸಿಭೂಪತಿಯುಮಲಗಿಸುತ ॥ ತಂತ್ರತಲ್ಲಣಿಸದಿರಿಜಿ
ತಶರ । ತಂತ್ರನೋಭೂಪತಿವಿರೋಧಿಜ । ಟಾಂತ್ರಭಂಜನನೀಗಳೆಂದು
ದುಗಾಯನಾಪ್ತಜನ ॥ ೫೭ ॥ ಸಿಕ್ಕಿದಯುಲತಸೆತ್ವಾವಿದ್ರೋಹಿಗ । ಳಿಕ್ಕೆ
ಹೋದವರೆಷ್ಟೀಮುಷಲುಗುಣ । ಲೆಕ್ಕತುಳದಲಿಕಾದಿನೀಗಿದರೈಸಿಜೋನ್ನತಿ
ಯು ॥ ಚುಕ್ಕಿಗಳುನಿಂದುವದುಮುದುವಿಸೋ । ಳಿಕ್ಕುಕೌರವರಾಯನಸು
ಮೊರೆ । ಯೊಕ್ಕಬದುಕಾಧರ್ಮಸುತಬಾಳೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೫೮॥ ಸಾಳು
ವನಕಹೂಡರೆಗಿಳಗೆಸವು ॥ ಜೋಳಯೋಶಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದರೆನೊಲುವುದೆವ
ರಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಪ್ರೌಢಿಯುದುಬೇರೆ ॥ ಆಳತನದಭಿಮಾನವಿದುಶರ। ವಾಳ
ಧಾರಾಗಮನವರಸೆರೆ । ಖೂಳರಾದಿರಿನೀವೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಕರ್ಣ ॥
ಕೃದಹಸ್ಯವನರಿವಧರ್ಮ । ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯುನಾರೈವರಾಂಗ । ಶ್ರುತಿಪುರಾಣ
ದಪ್ರವರ್ತನಾಚಾರಾಧಿಕರ್ಮದಲಿ ॥ಚತುರಹರದಹುಶನದತರ್ಕದ ।ಮತಿ
ಸಿಧಾನವನರಿವವರಸಂ ।ಡಿತರುನಿವುಗೀಶದನಶರ್ಕಶವಿದ್ಯವೇಕೆಂದ॥೫೯॥
ವರನದಿಗಳಲಿಮುಳುಗಿದುಗಿನ । ಬೆರಳೊಳೂರ್ಧ್ವಶ್ವಾಸಪವನನ । ಧ
ರಿಸಿಕಾಲತ್ರಯಜಪಾನುಷ್ಠಾನವಿಧಿಗಳಲಿ ॥ ಪರಮಖುಷಿಮಧ್ಯದಲಿನೀ
ವಾ । ಚರಿಸುವುದುಬಿಸುಟಾಯುಧದಸೆರೆ । ಹೊರಳಗಿಡಿಗಳಹೂದರಿನಲಿ
ಮುಳುಗುವರೆನೀವೆಂದ ॥೬೦॥ ಕೊಲುವೆನವ್ವಿಗೆಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆ । ಅಳು
ಕಿದೆನುನೀಹೋಗುಸಮರಕೆ । ಮಲವರಾವರೆಕಳುಹುಘೀಮಾರ್ಗನರಸಾ
ಹಸಕೆ । ಉಲುಕಿದರೆನಿಂಪಾಣೆಯುಂದವ । ಘೌಳಿಸಿನೃಪತಿಯುಕೆಡೆಸುಡಿದು
ಪರಬಲವಬರಹೇಳೆನುತನಿಂದನುನಾಡಿಸಿಜಘನುವ ॥ * ॥೬೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೨೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯದಳದುಳಕಾರಕೌರವ ।
ರಾಯಸೇನಾಸೂರೆಗಾರನ । ಜೇಯನೊಕಲಿನೀಮುಗೆಲಿದನುಭಾನುನಂ
ದನನ ॥ಪದನು॥ ವನನೆಂಜಿನಜೇಯುಪಾಂಡವ । ಸೇನೆಗಾದವಿಪತ್ತು ಅ
ರಸನ ।ಹಾನಿಯುನುನಿಂನವರಸುಂಮಾನದನಘಾಡಿಕೆ॥ಭಾನುಸುತನೋ
ಕೌರವನಮದ । ದಾನೆಯೊಕುರುಸೇನೆನಳಿನೀ । ಭಾನುಮುದ್ರುಭಾಪೆಂ
ದುಹೊಗಳಿತುನಂದಿಸಂದೋಹ ॥೧॥ ಯಿನರಹರುಷದನಗೆಯುನಾಬಲ।ದ
ವರನೊರೆಯುಹೊಗೆಯುನಿಜಬಲ । ದನರದತಿಹೊಯ್ಲುಗಳನಾದೆಶೆಯುವ
ರಬಿನುನುಯ್ಲು ॥ ಯಿನರಪೊಗಕ್ಕೈಗುಡಿಯುನಾಬಲ । ವನರಸೋಲದನ
ಗೆಗೆಡೆಯುಚಿ। ತ್ತವಿಸಿದೃಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯಂಗನುಸಂಜಯನುನಗುತ॥೨॥
ಅಳುವನನಗಿಸುವುದುನಗುವನ । ನಳಿಸುವುದುಗೆಲಿದವನಸೋಲಿಸಿ ।ಗೆ
ಲಸುವುದುನೋತ್ತವನಿದುವಿಪರೀತವಿಧಿಗತಿ ॥ಅಳಲಿದುನುನ್ಮಾನವ

ಲಿವೆ । ಗ್ಗಳಿಸದಿರುನಿಂನೆವೆರುನಿಮುಷದೊ । ಳಳಲಧೊರೆಯೊಳುಮುಗಿ
ದಗಂದವನಿಂನುಕೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಉಳಿಯುಲಹರಿಯೊಳುಬ್ಬರದಕಳ । ಕಾ
ವಾದ್ಯದಮೇಳದಲಿಪರ ।ಬಲವಡೊಕ್ಕನುಮತ್ತೆಮೂದಲಿಸುತ್ತಮುಹಿದ
ಶಿಯು ॥ ಎಲೆಲೆರಾಯನರಣಕೆಮಾರಿಹ । ತಲೆಯಹೊತ್ತಿಹಕ್ಕುಂನಿಗಳನೆ
ನು । ತೊಳೆಗೊಳಗೆಮಿಗೆಜರದುಜೋಲಿಸಿನೂಕಿತರಿಸೇನೆ ॥೪॥ ಅಕಟ
ರಾಯನಹರಿಬಲದಲಿಸೇ । ವಕರಿಗಾಯಿತೆಸೂರೆವೃಂದಾ । ರಕವಧೂ
ವರ್ಗದಲಿತಾಳಿಸಬೇಡವಿಗ್ರಹಕೆ ॥ವಿತಳಬಲನಿವನೇನುಭಾಳಾಂ।ಬಕನೊ
ಬಲಿಭಂಜಕನೊಸುರಾ । ಲಕನೊಘಡಘಡಯೆನುತಕವಿದುದುಕರ್ನನಿ
ದಿರಿನಲಿ ॥೫॥ ಅರಸಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆರುಧಿರದ । ಬಿರುವೊನಲಬಲುಗೆಸರನೆ
ಣವನ । ಯರತುನೆಲದಲಿಧೂಳಿಯೆದ್ದುದುದಳದಪದಹತಿಗೆ॥ ಸರಕಟಸಿ
ರಿವುಸರ್ವದಳಸಂ । ವರಿಸಿದನೂಕಿತುಕಲ್ಪಮೇಘದ ।ಬಿರುವಳೆಗೆಬೆಗುರೆ
ದ್ದಕೊಬ್ಬಿದಕಡಲಿನಂದದಲಿ ॥೬॥ ನೊಂದನೇಧರ್ಮಜನುಭಂಗಕೆ।ಬಂ
ದವೇನಾವಕಟವಿಧಿಮುಳಿ। ಸಂದನಂಮಯಮೇಲೆಬಂದುದಲಾಮಹಾದೇ
ವ ॥ ನೊಂದನೀಪರಿತಂನಕಂಗಳ । ಮುಂದೆನರಪತಿಪಾರ್ಥನಿಂನೇ ।ಸೆಂ
ದುಮನಿವನೊಳೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದಳಲಿದನುಭೀಮ ॥೭॥ ಅರಸೆಮುರಿವಡದ
ಲ್ಲತೆಕ್ಕೆನೆ।ಬೆರಸಿದನೆಬವರವನೆನುತನಂ।ಮರಸಿನಗಳೇಭಂಡಸಿವದಿರಮಾತೆ
ನುತೆ ॥ ಅರಸತಾನಿಂನಾವಪರಿಕಾ । ತರಿಸುವನೊನಾಮುಂನಕರ್ನನ ।ಕ
ರಹತಿಯಲೇಕಳಿಯದುಳಿಯದೆನೆನುತ್ತಚಿಂತಿಸಿದ॥೮॥ ನರನಖಾತಿಗೆದ್ರೌ
ಪತಿಯತೊತ್ತಿರಗಳುಪಹಾಸಕೆನೃಪಾಲನ ।ಮರಣಸಾದೃಶ್ಯಪ್ರಹಾರ
ವ್ಯಥೆಯುಕಾಣಕೆಗೆ ॥ ನರಕಭಾಜನನಾದೆನೇಹರ । ಹರಮಹಾದೇವೆನುತ
ಮಿಗೆತುದಿ।ವೆರಳಲಾಲಿಯನೀರವಿಡಿದಳಲಿದನುಲಿಕಭೀಮ ॥ಅರಸಕೇಳೈ
ಶೋಕಧನಸಾಗರದೊಳದ್ದುದುಮಡಬನೆಸೆಕಂ ।ಣರಳಿದವುಕಡಿಮಿಾಸೆಕು
ಣಿದವುಹೆಚ್ಚಿಲುಹೊಗೆಮಸಗೆ॥ಕರನಡುಗೆವೈಬಿರಿಯೆಹುಬ್ಬುಗ।ಳುರೆಬಿ
ಗಿಯೆಕಂಗಳಲಿತುಳುಗಿಡಿಸುರಿಯೆಮಿೀಗಾವೇಶದಲಿಪಲ್ಲಟಿಸಿದನುಭೀಮ ॥ಧ
ರಣಿಪನಸಂರಕ್ಷಗೈಶಾವಿರದರಥವನಿಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ।ತುರಗವನುಹದಿನಾರು
ಸಾವಿರಮತ್ತಗಜಘಟೆಯ ॥ ಧೊರೆಗಳನುಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ । ವರನಕು
ಲಸುತಸೋಮಪಾಂಚಾಲ । ಅರಕುಮಾರಾನೀಕವನುಕರಕರದುನೇಮಿ
ಸಿದ ॥೧೦॥ ವೈರಿಕರ್ನನಕಾಂತೆಯುರದ್ಯಗು । ವಾರಿಧಾರೆಯೊಳಂನಭಾ
ರಿಯ।ಭೂರಿಕೋಪಾನಲನಲುಳಿಯನುತಗ್ಗಿಸುವೆನೆನುತ॥ಧಾರುಣೀಪತಿ
ಗೆರಗಿನಿಜಪರಿ।ವಾರವನುಸುಯ್ದನವರಸೆನ।ತಾರುಭಟೆಯಲಿಭೀಮಮೊ
ಳಗಿದನಹುತವಹರಕೆ॥ಬೀಳಹೊಯ್ಕಹೊಯ್ಕಬಿಡಯ್ದದರಿಹೊ ।ಕ್ಕಾಳುಮು

ಕಳಲಿಧರ್ಮಪುತ್ರನ|ಮೇಲೆನೋಟದೊಳಿರಲಿನೋಡಲಿನಮ್ಮನಾಟಕವ |
ಆಳನಿಲಿಸೋಸಿಲಿಸೆನುತಸಂ|ವಾಳನೋಗ್ಗತಚಾಪಸರಳಕ | ರಾಳನುಾ
ರ್ಭಿಘಾತಚಾಪಲಸಾದಸಾಭೀಮ ||೧೩|| ಪವನಸುತನಿಂಗಿತವಮನದಂ |
ಘವಣೆಯನುಮಾದ್ರೇಶಕಂಡನು|ರವಿಸುತನನೋಡಿದನುಮುಖದಲಿಮು
ಳಿದುತೋರಿದನು|| ಮಿಪನಬಲ್ಲೈಭೀಮನೋಭೈ | ರವನೊಭರ್ಗನೊ
ಮನುಜಕಂಠೀ | ರವನೊಕಾಲಾಂತಕನೊಕೋಲಾಹಲವನೋಡೆಂದ ||
ಉರಿಯುಚೂಣಿಯುಲುಸುರಹೊಗೆಯು| ಬ್ಬರಿಸಿದರೆಕೆಂಪೇರಿದಕ್ಷಿಯು|ಯು
ರಡುಕೋಡಿಯುಲೊಗುತಲದೆಕಿಡಿಗಳಸಮೀರಜನು || ಸ್ಮರದಹಂಕಾರ
ಪ್ರತಾಪ | ಜ್ವರದಿವ್ಯಕಾಹೇರುಶಿದೆನಿ | ಬ್ಬರದಬರವಿಂದಿನದುಸೀಕಲಿಕ
ರ್ಣನೋಡೆಂದಾ! ಕಾಯುಲಳವೇಕರ್ಣಬರಿಯನ|ವಾಯೆಯುಲಿಫಲವಿಲ್ಲದೇ
ಹದ | ಬೀಯುಕಿದುಹೊತ್ತಲ್ಲಸಾಧನವಿದಕೆಬೇರುಂಟೆ|| ಸಾಯಲಡಸಿದಬ
ಟತನಕ್ಕೈಸ | ಲಾಯನವನಿಕ್ಷೇಪವಿಧಿಬಯ | ಲಾಯಸವುನಮಗೇತಕೆಂ
ದನುಶಲ್ಯನಿನಸುತನ ||೧೬|| ನೀಮರುಳಲ್ಲೈಶಲ್ಯಫಡಸು | ತಾಮನೇಸ
ಮಪರ್ಶಿಯೋಜಿತ |ಕಾಮನೇಪವನಜನವುರುಬೆಗೆಬೇಡನಾದೆಯುಲ || ತಾ
ಮಸನತಡೆಗಡಿದುಘೂತ | ಸ್ತೋಮಗುಣಬಡಿಸುವೆನುಜಯಸಂ| ಗ್ರಾ
ಮರುದ್ರನುಕರ್ಣತಾನೆಂದರಿಯೆನೀನೆಂದ ||೧೭|| ಅಕಟಬಲುಗೈಯಹೆಕ
ಹಾಸಹ | ಸಿಕನುನೀಸ್ತ್ರೈಯಿದಕೆಯಿಂಬಿನ|ವಿಕಟಕೋಪಾಟೋಪಭೀಮ
ನದಂಡಿಯುದುಬೇರೆ || ತ್ರಿಕಟಕದಕಜ್ಜಾಯಪನುಬಾ | ಲಕಗನೊಗಸೇ
ಕರ್ಣಕೇಳ್ಕ್ಯಾ | ತುಕಡನುಡಿಯೇನಿಂನವೋಲಾಣೆಂದನಾಶಲ್ಯ ||೧೮|| ನ
ಡಿನುಡಿಗೆಭಂಗಿಸುವೆನಿಂನೊಡ | ನೊಡನೆತಲೆಯೊತ್ತುವೆನೊನೀಯಂ |
ನೊಡನೆತಲೆಯತ್ತುವೆನೊತಾಕ್ಕೈತವದಕದನದಲಿ || ಪಡಿಮುಖದಲ್ಕಿ
ದವಿರೋಧಿಯ |ಕಡುಹತಪ್ಪಿಸಿನಿನ್ನಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಕೊಡುವೆಯಿನ್ನರೆಘೌಳಿಗೆ
ಸ್ಮೈರಿಸುಯುಂದನಾಕರ್ಣ ||೧೯|| ಯಿತ್ತಲೀಮಾತಿಂದವುನ್ನವಿ | ಯತ್ತಳ
ವನಳ್ಕ್ಯರಿವಸಿಂಧರದ | ಸುತ್ತುಝಲ್ಲರಿಚವುರಿಗಳಘಲ್ಲಣೆಯಘಂಟೆಗಳ||ಹೊ
ತ್ತಕೋಪದೆಹೊದರುಮುಖದಾ | ಡೊತ್ತುವಧರದವ್ಯೈರಿಸೇನೆಯ|ಕು
ತ್ತಿತೇಗುವಮನದವಾರುತಿವೊಳಗಿದನುಮುಂದೆ||೨೦|| ಎಲೆಲೆಭೀಮನೊ
ಶಿವಶಿವಾದಳ | ದುಳವಹಾಯ್ದನೊಧಿಟ್ಟರಾವೆಡೆ | ನಿಲಿಸಲಾಪವರಿಲ್ಲಲಾ
ವರಿಲ್ಲಲಾಕುರುರಾಯನಾನೆಗಳು || ಕಳಕಳದಕಾಲಾಟರಾಯನ | ಬಲಕೆ
ದುರ್ಲಭವೆಂದೆನುತಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿಭೀಮನತುಡುಕಿದುದುರವಿಸುತನ
ಪರಿವಾರ ||೨೧|| ಮುಸಿಗಳಳವಿಗೆತಟ್ಟಯುವತೋ | ರಿಸಿದರೋಬಲುಜಾ
ಯ್ಯುತ್ರರಾಯನ |ಘಸಣಿಗಕಟವಿಕೋಕನೋಡೈಘಾತುವಿಧಿಯನುತ||ಮು

ಸಗಿವೊಗದನುಹೊಗುವಸೇನಾ | ಪ್ರಸರವನುಕಡಿತೆಯಲಿಚೆಲ್ಲಿದ | ನ
ಸವುಬಲನನಹೊಯ್ದುಕೊಂದನುನೆಲನವಳವಿಯಲಿ ||೨೩|| ಎಲವೊಸೂ
ತನಮಗನೆರಾಯನ | ಬಳಲಿಸಿದೆಲಾನಿಂನೆರಕುತವ | ತುಳುಕುವೆನುಹಿಂ
ಡಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನತೋರುತೋರೆನುತ || ಬಲುಸರಿಯಸಾರಾಚದಲಿಕ|ತ್ತಲಿ
ಸೆದೆಸೆಕೈಚಳಕದೆಸುಗೆಯ |ಹೊಳೆವನೀವುನಕಣೆಕಿದಳತೆಯನರಿಯೆನಾ
ನೆಂದ ||೨೪|| ವಿನಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿರವಿ | ಸೂನುವೇದುರ್ಬಲನೆಭೀಮ
ನ | ನೂನಶರಸಂಘಾತವನುಖಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣಕೆ || ದೀಸನೇಶರನಿಕರವ
ಲಿಪವ | ಮಾನಜನೊಪಾವಕನೊಮೇಘರ | ವೈನತೇಯನೊಭೀಮ
ಸೇನಾಪವಿಯೆವಿದನೆಂದ ||೨೫|| ಅರಸಕೇಳಾಕ್ಷಣ್ದಣವನುತೆ | ಬ್ಬರಿಸುವ
ನೆಕಲಿಭೀಮನುಬ್ಬಟೆ | ಅರಿಗಳಾಹವಘಟ್ಟರಾದರಥಾತುಗೆಡವವನೆ|| ಶರ
ಧನುವಹಾಯ್ಕಿದನುಥೊಪ್ಪನೆ |ಧರಣಿಯಲಿಧುಂಮಿಕ್ಕಿಖಡುಗದ |ತುಡು
ಕಿಬೆರಸಿದನಳವಿಯಲಿಕುರುಸೇನೆಕಳವಳಿಸೆ ||೨೬|| ಹೊಡದುತಲೆಯನು
ಹಗೆಯರಕುತವ | ಕುಡಿವೆನಲ್ಲದೆಯನಿಪಾಲನ|ಕೆಡೆನುಡಿದನಾಲಿಗೆಯ
ಕೀಳುವೆನೆನುತಖತಿಗೊಂಡು || ಕಿಡಿಲಕಿಡಿಗಕಕೋಪಶಿಖಿಯು | ಸ್ಫಡದ
ಮಾರುತಿಹೊಯ್ದುಕರ್ಣನ | ಕೆಡಹಿದನುಮುರಿಯೊದದನೆದೆಯನುಹಾ
ಯ್ದುಮುಂದಲೆಯ ||೨೭|| ಬಾಯಬಿಟ್ಟದುಸೇನೆಕೌರವ| ರಾಯನಾವ
ಡೆದಳಕೆಬಗ್ಗೆ |ನಾಯಕರುನೃಪಗುರುಸುತರುಕೈಕೊಟ್ಟರೋಹಗೆಗೆ||
ವಾಯುಜನಕೈದೊಳಸಿನಲಿಕುರು| ರಾಯರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಮುಂದಲೆ|ಹೋ
ಯಿತೋಹಾಯೆನುತಮರುಗಿತುಸಕಲಪರಿವಾರ||೨೮|| ಘಟ್ಟುಗೆಡಹಿದಕ
ರ್ಣನನುಕೈ | ಮುಟ್ಟದಿರುಹೆಗೆಸಾರುಪಾರ್ಥನು | ತೊಟ್ಟಭಾಷೆಯುಮು
ರನೆಲಾಕೈತಪ್ಪಮಾಡದಿರು || ಬಿಟ್ಟತೊಲಗೆಲೆನೀಕುಭೀತಿಯು | ಬಿಟ್ಟ
ಬೆರಸಿದನಾಕುಹರಿಬಕೆ | ಘಟ್ಟಿಸಿದಗೆಲುವಾಯ್ತುನೀಮುರಳೆಂದನಾಶಲ್ಯ||
ದುರುಳನಿವನಿಂದಂಣದೇವನ | ಹುರುಳುಗೆಡೆನುಡಿದನುವಿರೋಧಿಯು|ಶರ
ಹತಿಗೆಬೆಂಡಾಗನಿವನದುರುಕ್ತಿಶರಹತಿಗೆ || ಅರಸಬಳಲಿದನೇನಮಾಡುವೆ|
ದುರುಳಕರ್ಣನನಾಲಿಗೆಯಹಡೆ | ಶಿರದಲುಗಿವೆನುಮಾನಸೈರಿಸ್ಪ್ರದೆಂದನಾ
ಭೀಮ ||೨೯|| ಸಾಕುಹರೆದೆಗೆಘಾಯವಡದವಿ|ವೇಕಿಮೈಮುರವಿರ್ದಹೊ
ತ್ತಿದು | ನೀಕುತಾರನಲಾಕಿರೀಟಿಯುಭಾಷಿತದ್ರುಮಕೆ ||ಲೋಕಮಾನ್ಯ
ನುಕರ್ಣಕುರುಬಲ | ದಾಕೆವಾಳನುಭಂಗವಡದುದೆ | ಸಾಕುಸಾರೆಂದನು
ತಭೀಮನನೂಕಿದನುಶಲ್ಯ ||೩೦|| ರಥಕೆಮುರಳಿದನಾತನೀಮರ | ವ್ಯಥೆ
ಯನೇನೆಂಬೆನುಸುಯೊಧನ | ರಥಿಗಳುಬ್ಬಟೆಗರ್ವವಿಕ್ಕಿತುಸೈನ್ಯಜಲಧಿ
ಯಲಿ || ರಥದೊಳಗೆವಾದ್ರೀಶನೀಸನು | ರಥನಸಂತೈಸಿದನುಕವಳ|ಪ್ರ

ತತಿಮಂತ್ರೌಷಧಿಗಳಲಿ ಹದುಳಿಸಿದರಾ ಕರ್ಣ ॥೩೧॥ ಅರಿತದು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ
ದುಗುಡದ । ಭಾರದರ್ತಿ ತಲೆಗುತ್ತಿತವರು । ಬ್ಯಾಗದಲಿ ಘುಲ್ಲೈಸಿತಿವಿದರು
ಘಾತಿಯಿಂದವರು ॥ ಘೂರವಿಸಿತದು ಪುಳಕದಲಿ ದ್ಭುಗು ।ವಾರಿಧಾರೆಯುಲವರ
ವಿಕದಳ ।ಭಾರವಿದ್ದುದು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ ॥ ॥೩೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೪೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಮಡಿದರಾಹವದೊಳಗೆ ಕೌರವ।
ಸೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದರನಿಲಸುತನಿಂ । ಪಡಿಗಡಿಗೆ ಯಮನಂದನನ ಹಳಚಿದನು
ಕಲಿಕರ್ಣ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿಪನಿಂ ।ನಾಳಿನಗ್ಗಳಿಕೆಯು
ವಿಘಾತಿಯು । ಘಾಳಿಶೀಡಿತು ಶಿರುಗಿದುದು ಬಳಿಕೀ ಸಮಸ್ತ ಬಲ ॥ಕೋಲು
ತಪ್ಪಿದಘನಯ ಮೊಲುಲಯು । ಕಾಲಕೊದರು ವಶಿಡಿಲ ಮೊಲು ಹೀ । ಹಾಳಿ
ಸುತತಂಮವರಬೈದು ದುಕೊಡೆಕುರುಸೇನೆ॥೧॥ರಣದೊಳಿದ್ದೀನಾಯು
ಕರ್ನನ । ಗುಣವ ಹೇಳಿಸಿ ಮರಗವೇಸು ।ನ್ನಹೆಯ ಮೊಹವ ತೊರದವೇ
ಕವೃಂದವನ್ನಿಳಿಯದ ॥ ಗುಣಪಸಾಯದ ಕಾಣಕೆಯ ಹರಿ । ಯುಣದಹಂತಿ
ಮರಾದುಸುಚಿತಕೆ । ರಿಣಗಳಾದವೆ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದಳಲಿತಖಿಳಜನ ॥೨॥
ವಿಶಾಲಯಾಕೆದುಸುಡಲಿಸುಭಟರ । ವೇಷವೇಚಿದು ಧರ್ಮಪಥಗಳು ।ಹೇ
ಸರೇನೆರೆತೊಲಗಿ ಹೋಗಳಿಜಂಡಿಕಾದೇವಿ॥ ಭಾಪೆಬಾಯಲಿ ಕೈದು ಕೈಯ
ಲಿ । ಪಾಸಿದು ಮಬಿಸುಟ ಕಟಜೀವದೊ । ಳಾಕೆಮಾಡಿದೆ ಪಿನುತಮುರುಗಿತು
ಕೊಡಕುರುಸೇನೆ ॥೩॥ ಬೈಗಹೆಂಡಿಗ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ।ಹೋಯ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಯ
ಸಂಬಲಿಲ್ಲದೆ । ಧೈರ್ಯಸಿನಸಿನ ನರಕವಿಲ್ಲದೆ ಪತಿಯ ಸಮಯದಲಿ॥ಹಾಯ್ದವ
ರೊಳಕೊಡೆ ಕಾದುದ್ದು ಕೆಲದಲಿ । ಬೈವರಿಗೆವೈಗೊಟ್ಟು ಬದುಕುವ । ದೈವ
ದೂರರು ತಾವೆ ಸುತಮರುಗಿದುದು ಪರಿವಾರ ॥೪॥ ನುಡಿಯ ಭಂಡರು ಕೆಲ
ರು ಸಿಂಧದ । ಗುಡಿಯ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ಹಾಹೆಯ ।ತೊಡರ ಭಂಡರು ಕೆಲ
ರು ಕೆಲರು ಕುಲಕ್ರಮಾಗತರ॥ ಗಡಬಡೆಯ ಭಂಡರು ವಿಪತ್ತಿನೊ । ಳೊ
ಡೆಯ ಸಿರಿ ಕೈದುಗಳ ಹಾಯಿಕಿ।ಶಿಡಿವ ಬಟ್ಟೆಯ ಭಂಡರಾವೆಂದುದು ಭಟವ್ರಾ
ತ ॥೫॥ ವಿಶಾಸೆಸಿದವು ಭಟರ ಸುಮ್ಮಿನೊ। ತಾನೆಬಿಡುದು ದೇ[illegible]ಲೆ ಬಲು।
ವಾಸಿಯಲಿ ಮನಮಳುಗಿತನಿಬರಿಗೇಕ ಮ[illegible]ಗಿ ॥ ಬೀಸಿದರು ಚಾಮರಿಗಳ ಬ
ಲಪಾ । ರಾಸಿಮಸುಗಿತು ವಿಪ್ರಗಳು ಸುರಿನ । ವಿಶಾಸಲನಾತುದು ಚಿದುದುಮ
ನಕೌರವಮಹಾರಥರ ॥೬॥ ಕುದುರೆ ಕುದುರೆಯ ಮುಂಚಿದವು ಕರಿ । ಮ
ದಕರಿಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದವು ರಥ । ಪದರ ಮುಂದಾಕಿಗ[illegible]ಕ ಮಹಾರಥಾವ
ಳಿಯ ॥ ಇದಿರೊಳೊಬ್ಬನ ಸೊಬ್ಬ ನೋದರು । ಕದ[illegible]ದ ಪದಾತಿ ಪೂ
ರಾ।ಯದಲಿ [illegible]ದುದು ರುಘುಡಿವ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ ॥೭॥ ಪುತ್ರು

ಝುದಳಪತಿಯುಹರಿಬದೊ । ಳಾತುದೈಕುರುಸೇನೆಸುಭಟ । ವ್ರಾತವಳ
ವಿಗೆಬರುತಲಿದೆಕೊಂವಿಶೋಕನೋಡೆನುತ ॥ ಹೂತಸಂಪಿಗೆವನವನಳ
ಸಂ । ಘಾತವುತ್ತಿದಡೇನೆನುತ್ತಲ । ಭೀತನಿದ್ದನುಭೀಮಸುಪ್ರ್ಯಾಸದ
ಸಘಾದದಲಿ ॥೮॥ ಕವಿದುದಿದುಗರಿಗಟ್ಟಿಕೌರವ । ನಿವಹವೋಡಾಪೋ
ಡಿಯುಲಿರಣ । ದವಕಿಕರ್ಣದೊರೆಪಂಸಾವೆಡೆತೋರುತೋರೆನುತ ॥ ತಿ
ವಿವಭಲ್ಲೆಹಬಿಡುವಚಕ್ರನ । ಕವಿವಬಾಣದಿಹೊಯ್ಯುಖಡುಗದ । ವಿವಿಧ
ಬಲಝುಡಿದೌಂಕಿಮುತ್ತಿತುಪವನನಂದನನ ॥೯॥ ಕಿಕ್ಕಿದನುರಿಪುಸ್ವಾವಿ
ಗೊರ್ರೀಹನು। ಚುಕ್ಕಿಯಾವೆಡೆಬೋಗಬಿಡದಿರಿ।ಹೊಕ್ಕುಳಲಿಮುಗುವುಟಿ
ಹಣೆಯುಲಿನೋಟವೇದೇಹಿಂಗೆ॥ ಹೊಕ್ಕುಹೊಯ್ಯನೆತ್ತರಿನೊಳೊಬ್ಬರಿ।ಗೊ
ಕ್ಕುಡಿತೆಸಾಕೆನುತಬಲನೆರೆ । ಮುಕ್ಕುರಿಕಿತಿದುನಿಮುಷಮಾತ್ರದೊಳನಿಲ
ನಂದನನ ॥೧೦॥ ಹರಿಬದೋಲೆಯುಕಾರರೋವು । ಕ್ಕುರಿಕಿದರುಪವನ
ಜನುಸಿಕ್ಕಿದ । ಧೊರೆಯುಬಿಡಿಸಾನೂಕೆನುತಪಾಂಚಾಲನಾಯುಕರು॥ವರ
ನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ । ತುರಕಬರ್ಬರಚೈದ್ಯಮಾಗಧ। ರುರುಪ್ರಳಿಂ
ದಾದಿಗಳುಕವಿದುದುನೃಪನನೇಮದಲಿ ॥೧೧॥ ನರಕಟಿಸಿರಿಪುರಾಯುಬಲ
ಸಂ । ವರಿಸಿಕೊಂಡುದುಸಿಕ್ಕಿದಹಿತನ । ಕರಗಬಿಡದಿರಿಬಿಡದಿರಂಜದಿರಿಯೆ
ನುತ ॥ ಗುರುಜಕ್ರಪಕ್ರತವರ್ಮಯುವನೇ। ಶ್ವರಕಳಿಂಗಕಕರೂಷಕೌ
ರವ । ರರಸವೊದಲಾದಖಿಳಬಲಜೋಡಿಸಿತುಝುಡಿತೆಯುಲಿ ॥೧೨ ॥ ಏನ
ಹೇಳುವೆನರಸಕರ್ಣನ । ಹಾನಿಹರಿಬಿದಬವರವನುಪವ ।ಮಾನನಂದನನ
ಗಿಪನಾತನಝುಡಿವುದೀಸೇನೆ ॥ ದಾನವಾಮರಯುದ್ಧರಂಗಸ। ಮಾನವೆನಿ
ಸುವಕದನದಲಿನಿಜ।ಸೇನೆಮುರಿವುದುವೈರಿಸುಭಟನಘುರದಜೋಡೆಣಗೆ ॥
ಕಿಲುಕುವುದೆಮೃಗಪಪ್ರಹಾರಿದ । ಬಲೆಗಳಲಿಕಾಡಾನೆಬೇಸಿದ । ಬಗೆಯು
ಕೊಂಬುದೆಸಿಂನಬಲಘಟ್ಟೈಸಿನೂಕಿದರೆ ॥ ಅಳುಕುವನೆಕಲಿಭೀಮನೆಡದ
ಡಿ । ಕಲಕಿದನುಬಲವಕದಲಿಕು । ಪ್ಪಳಿಸಿದನುಪಜ್ಜೆಮುಪುರೋಭಾಗವವಿ
ಭಾಡಿಸಿದ ॥ ಅಳವಿಳೆಯುನುಮುರಿದುದಾವಾ । ಸಾಳುಮುಗ್ಗಿತುಹಳವರಿ
ಬಲ । ದಾಳುಕೂಡದಮುನ್ನಕೊಂದನುಕೋಟಸಂಖ್ಯೆಗಳ ॥ ಮೇಲು
ಮೇಲೊಡಗವಿವಸೇನಾ।ಜಾಲವನುಮುರಿಯೆಚ್ಚನಿಮುಷಕೆ।ಧೂಳಿಪಟ
ಮಾಡಿದನುಕರ್ನನಮುನ್ನಹೆಯುಭಟರ॥ ಮತ್ತೆಕವಿದುದುಮೇಲೆಮೇಲೊ
ಳ । ಗೊತ್ತಿಹೊಕ್ಕದುಹೆಣನಜೆಟ್ಟವ । ಹತ್ತಿಹುಡಿಮಾಡಿದರುಹಿಡಿದರು
ರಥದಕುದುರೆಗಳ ॥ ಕುತ್ತಿದರುಸಾರಥಿಯನಾತನ । ನೆತ್ತಿಸಿದರೀಟಿಯುಲಿ
ಭೀಮನ। ಮುತ್ತಿಕೈಮಾಡಿದರುರವಿಸುತಸಾಕಿದತಿರಥರು ॥ಇಳಿದುರಥ
ವನುಗದೆಯುಕೊಂಡ । ಪ್ಪಳಿಸಿದನುಹರಕೈಯಳರದಿ।ಟ್ಟಳಿಸಿದನನೆಡಗಾ

ಉರೊದೆದನುಹಾಯ್ದುಮುಡುಹಿನಲಿ ॥ ಕಲಕಿದನುಕೌರವಮಹಾಬಲ|
ಜಲಧಿಯನುಸರ್ವಾಂಗಶೋಣಿತ| ಜಲದೊಳೆಸೆದನುನನೆದಜಾಜಿನಗಿರಿಯ
ವೊಲುಭೀಮ ॥ ಸವರಿದನುರವಿಸುತನಪರಿವಾ | ರವನುಮುಗುಳುಬ್ಬಿನಲಿ
ಕೌರವ |ನಿವಹದಲಿಕಾದಿದನುದುರ್ಯೋಧನನಸಹೋದರರ ॥ತಿವಿದುಸಾ
ಲ್ವರಕೊಂದನುಬ್ಬರಿ| ಸುವರಗರ್ವವನುರಿದವಿಲಯದ | ಭವನರೌದ್ರ
ದವೋಲುಘುಲ್ಲೈಸಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥ ಶಿವಶಿವಾಕೌರವನತಮ್ಮದಿ|ರವ
ಘಡಿಸಿನಂದೋಪನಂದರು | ಜವಗೆಭಾಜನರಾದರೇಕಲಿಭೀಮನಿದಿರಿನಲಿ॥
ತಿವಿವರಿಂನಾರೆನುತಗುರುಸುಂ |ಭವಕೃಪಾದಿಗಳೊತ್ತಿನಡೆತಹ|ರವವಕೇ
ಳಿದುಕಾದಿದನವನಮನದನಕಲಿಕರ್ಣ॥ ಪ್ರಾತುದೃಪವಭೀಮಸೇನನ|ಘಾ
ತಿಯುಲಿಸೊಪ್ಪಾದನೇಸುಡ|ಲೇತಕೇಧನುವೇತಕೇದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಗಳು॥
ಜಾತಿನಾನೆಂದೆಂಸನನುಗಿಸಿ | ಭೂತಳಾಧಿಪಸಾಕಿದನುಸಾ | ನೇತರಿಂಗುಪ
ಕಾರಿಯೆಂದನುಸುಯ್ದುಕಲಿಕರ್ಣ ॥೨೦॥ ಎಲೆಮರುಳೆರಾಧೇಯಘಡಸು
ನ | ವಿಳುಹದಿರುತಪ್ಪೇನುಸೋಲವು | ಗೆಲವುದೈವಾಧೀನನಿನ್ನಾಳ್ತನಕೆ
ಕುಂದೇನು ॥ ಹಲಬರಮರಾಸುರರೊಳಗೆಹೆ | ಬ್ಬಲವೆದುರ್ಬಲವಹುದು
ಕಾಳಗ | ಕಳುಕುವರೆಹಿಡಿಧನುವನನುವಾಗೆಂದನಾಶಲ್ಯ॥೨೧॥ಖಾತಿವೊ
ಳತುದುಮತ್ತೆಬಳಸಂ | ಘಾತಕಭಯವನಿತ್ತುಬಾಣ | ವ್ರಾತವನುಹೊ
ರೆಗೆದರಿಹೊಸಹೊಗರೆದ್ದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಭೂನಾಥನಮರಯಲರಲಿವ |
ಕೀತಳೇಶನಹಿಡಿವನೆನುತವಿ | ಧೂತರಿಪುಬಲರಥವಬಿಟ್ಟನುಧರ್ಮಜನ
ಹೊರಗೆ ॥೨೨॥ ಕಾಲಯಮನೋಕರ್ಣನೋಭೂ | ಪಾಲಕನಬೆಂಬತ್ತಿ
ದನುಪವಂ | ಬಾಲೆಯೋಲೆಯುಕಾವರಿಲ್ಲಾಯೆನುತಬಲಬೆದರೆ ॥ ಕೇಳಿದ
ನುಕಳಕಳವರರಿಪು | ಜಾಲವದುಬರಲಡ್ಡಹಾಯ್ದನು| ಘಾಳಿಯಾತ್ಮ
ಜವೀರನನುಪಮಸಿಂಹನಾದದಲಿ॥೨೩॥ಮತ್ತೆಕರ್ಣನಭೀಮಸಾಹವ|ಹೊ
ತ್ತಿಶಿದೆಹಿಂದಾದಹೆಕ್ಕಳ| ಹತ್ತುಸಾವಿರಹಡೆಯುದೇಘಡನೂಕುನೂಕೆನು
ತ ॥ ಮತ್ತಗಜಘಟೆಯಾರುಸಾವಿರ | ಮುತ್ತಿದವುಸಾಬಲನಥಟ್ಟನೊ |
ಳೊತ್ತಿಕವಿದವುನಾಲ್ಕುಸಾವಿರತುರಗರಥಸಹಿತ॥೨೪॥ ಸಂದಣಿಸಿದಳನೂ
ಕೆಕೊಂಡೈ | ತಂದುದಿದುರವಿಸುತನತೊಲಗಿಸಿ | ಮುಂದೆವೋಹರದಗ
ದುಮೂದಲಿಸಿದರುಪವನಜನ ॥ ಬಂದುದೇಕರ್ಣಂಗೆಪಡಿಬಲ| ತಂದುದೇ
ಸನುಗೊಸಗೆಯನುಲೇ |ಸೆಂದುಸುಭಟರದೇವಸುಮ್ಮಾನದಲಿಲಾಗಿಸಿದ॥
ದಳದೊಳಗೆದಳದುಳಿಸಿದನುಕೆಲ | ಬಲವನೆಚ್ಚನುಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ | ಹಳಚಿದ
ರಿಗಳುಚಿಗಿದರಮರೀಜನದತೋಳ್ಗಳಲಿ ॥ ತಲೆಗಳೊಟ್ಟಿಲತೋಳಕಡಿಗಳ
ತಳಿತಖಂಡದಕಣಿವಮುಂಡದ | ಸುಳಿಯರಕುತದಕಡಲರೌಕುಳವಾ

ಯುತ್ತನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಬಿಟ್ಟಸೂರಿಯೊಳೊಗ್ಗುಮುರಿಯದೆ । ಬಿಟ್ಟಕುದು ರೆಯದೆರವನುರಿದನು। ಬೆಟ್ಟವನುಬಲವೈರಿತರವವ್ವೋಲಿಭದವೋಹರದ॥ ಥಟ್ಟಗೆಡಹಿದನುರವಣಿಸಿಸಾ । ವಿಟ್ಟರಥವಾಜಿಗಳುಸೆರೆಹುಡಿ । ಗುಟ್ಟಿದ ನುಕಾಲಾಳಘಾಸಿಯುನರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥೭೭॥ ಮುರಿಯೆಬಲವಾಚೆಯಲಿರ ವಿಸುತ । ಜರಿದುಬಿಟ್ಟನುರಥವಭೀಮನ । ಬಿರುಬಕೊಳ್ಳದೆನೂಕಿದನುಧ ರ್ಮಜನಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥ಯಿರಿಕಂಜದಿರಂಜದಿರುವೆಬ್ಬ।ಮುರಿಯಬಿರುಕ್ಕೈದಮಾ ಡೆನುತಬೊ।ಬ್ಬಿರಿದುಧಾಳಾಧಳಿಯಲಿತಾಗಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ॥೭೮॥ ಎಚ್ಚ ನಾತನಭುಜವಕೆಲಸಾ । ರೆಚ್ಚನಾತನಸಾರಥಿಯರಥ । ರೆಚ್ಚನಾತನಹ ಯವನವನೀಪತಿಯುಬೆಕ್ಕಯದ ॥ ಎಚ್ಚುಮೂರಲಿಸಿದನುಪ್ಪರಿಸಿ । ಎ ಚ್ಚುಭಂಗಿಸಿನೃಪನಮುರ್ಮವ ।ಚುಚ್ಚಿನುಡಿದನುಘಾಸಿಮಾಡಿದನವನಿಪಾ ಲಕನ ॥೭೯॥ ಚಲ್ಲತವನೀಪತಿಯಹೋಹರ ।ವೆಲ್ಲಸೆರೆಸುಗ್ಗಿಯುತ್ತರಾಯ ನ । ಘೆಲ್ಲಿಸಿದನೈಯಂಟುಬಾಣದಲೀತನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಅಲ್ಲಿಯದುಭೂತರಣ ವನಾಪ್ರತಿ । ಪುಲ್ಲಮಾರುತಿಕೇಳಿದನುಬಳಿ।ಕಲ್ಲಿಕೋಪಜ್ವಾಲೆಯಲಿಪೊ ಳಗಿದನುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೩೦॥ ಆಳಲಿಸಿದನೇಧರ್ಮಪುತ್ರನ। ಸುಳುಹಿಬಿಟ್ಟ ನೆನಾಯಕೊಲ್ಲದೆ । ಕಳುಹಿದರೆಬೆಂಬಿಡನಲಾಮುಳುಕೊಳಿಸಿಮುರುಕೊಳಿ ಸಿ ॥ ತಲೆಕೊರಳಸಂಪ್ರತಿಗೆಭೇದವ । ಬಳಸಿದರೆಸಾಕೈಸಲೇಸೋ।ಗಲಿ ಯನುತಕಣೆಗೆದರಿಕರ್ಣನತರುಬಿದನುಭೀಮ॥೩೧॥ ಭೀಮಸೇನಸದಳಪ ತಿಯಸಂ । ಗ್ರಾಮನುಸದುದುಮುತ್ತೆಕೈಕೊಳ।ಲೀಮಹಾರಥರೆನುತಕೈ ವೀಸಿದನುಕುರುರಾಯ ॥ ಸೋಮದತ್ತನಸೂನುಕೃಪನು ।ವ್ಯಾಧಿಮುಕರ ಸಿಸುಯೋಧನಾನುಜ । ರಾಮಹಾಹವಕೊದಗಿದರುಕೃತವರ್ಮಗುರುಸು ತರು ॥೩೨॥ ಅಖಿಳದಳಭಾರಣೆಯಲೊಂದೇ ।ಮುಖದಲಾಕಿತುಪವನಜ ಸಸಂ । ಮುಖಕೆಲೋದಿತುಕೆಣಕಿದರುಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನ ॥ ಶಿಖಿಗಳಕ ಟಾವೀವುಸಮರೋ । ನ್ಮುಖದಹರಕರ್ಣಂಗೆಸಾವಿನ । ಸಖಿಗಳೈನೀವೆನು ತಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚನಾಭೀಮ ॥೩೩॥ ಗುರುಸುತನನೈವತ್ತುಬಾಣದ।ಲರಸ ನನುಜನಕೃಪನಕೃತವ । ರ್ಮರುಗಳನುನೂರಂಬಿನಲಿವೃಷಸೇನಸಾಬ ಲರ ॥ ಸರಳಮುಪ್ಪತ್ತರಲಿಪ್ಪನರಪಿ । ಗುರುಸುತಾದಿಮಹಾರಥರನೆರ। ದರಲಿಸುರಿನುರಚ್ಚನಿಮಿಷದಮಾಡಿದನುಭೀಮ॥೩೪॥ ಮತ್ತೆಜೋ ಡಿಸಿಕೌರವೇಂದ್ರನ । ಸೊತ್ತಲಿಕ್ಕಿಮಹಾರಥರುರಿಪು । ಮುತ್ತಿದಂತಿಯ ಕೆಣಕಿದರುಕೆನರದರುವರಾಡನಾಡೆಯ ॥ ಇತ್ತಲವನೀಪತಿಯವೋಹರ।ವೆ ತ್ತಬಲ್ಲಿಗೆರಥವಬಿಟ್ಟನು । ಮುತ್ತಿಮೂರಲಿಸಿದನುಯಮನಂದನನನಾಕ ರ್ಣ ॥೩೫॥ ದ್ರೋಣಬದಿಸಿದಭಾಪುರೆಂದೇ ! ಷೋಣಿಪತಿಬಗೆಯದಿರು

ತನ್ನನು । ಬಾಣೆಯದವಿವರದಲಿಸೆಲಹನುಕೌಂತೇಯರರಾಯ ॥ ಪ್ರಾಣದಾ
ಸೆಯುಸುರದುತ್ತಂಸೊಳು । ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆಕಾದಸುತ್ತನಿ । ತ್ರಾಣನನುನಿಬ್ಬ
ರದನುಬ್ಬಿಗಳಲಿರಿದನಾಕರ್ಣ ॥೩೬॥ ಬಿಡನುರಾಯನಬೆಂನನಿವನನು । ಕೆ
ಡಹಿರಕುತನಕುಡಿಯುನುತಬಲ। ನೆಡಸೊಳಟ್ಟಿಣಿಸಿದರುಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲ
ಸಹದೇವ ॥ ತುದುಕಿದರುಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರ । ಗಢಣಕೈಕೆಯಪಂಚ
ಪಾಂಡವ । ರಡಸಿದರುಹೊಗಿಸಿದರುಸರಳಸರಿಗಳಲಿ ॥೩೭॥ ಯಿನಿಬರೊಂ
ದೇಸೂಲಿದುಲಿಪುಂ । ವೊನೆಯುಕಣೆಗಳಸುರಿತರಡಿಗಡಿ । ಗಸಿತುಕರವ
ನುವುರಿದುತರಿದನುಗೊತವಾಜಿಗಳ ॥ ತನತನಗೆಹೊಸರಥಗಳೊಳಗು।
ಬ್ಬಿನಲಿತೆಗದೆಚ್ಚರುಪುರುಹೂತನ । ಜೆನಗೆಬಂಣಿಸಲರಿದುಭರಣೀಪಾಲಕೇ
ಳೆಂದ ॥೩೮॥ ಭಟರುಮುತ್ತಿದರಿಸಸೆತನಲಟ । ಕಟಸಲೆಚ್ಚರುಶಿವಶಿವಾ
೨ । ಚಿಟ್ಟಿಟರಸಿಬ್ಬರಸಂಗಪಣೆಮುರ್ಝುಪೂತುರೇಸೆನುತ ॥ ನಿಟಿಲನೇತ್ರನ
ಕೋಪಶಿಖಿಯು । ಬ್ಬಟೆಗೆಸೆದುವೆನಿಸಿತ್ತುಕರ್ಣನ । ಚಟುಲವಿಕ್ರಮಪ
ವನಪರಿಗತಬಾಣಶಿಖಿನಿಕರ ॥೩೯॥ ನಕುಲನನುಸೋಯಿಸಿದನಹದೇ । ವ
ಕನಘಾಯಂಬಡಿಸಿದನುಸಾ। ತ್ಯಕಿಯುವೈಮನೆಗಾಣಿಸಿದನಾಮತ್ಸ್ಯಕೈ
ಕೆಯರ ॥ ವಿಕಳಗೊಳಿಸಿದನಾದುಪಾರಥ । ನಿಕರಸ್ಯೆನಿಸಿಮತ್ತೆಮೋಳಾ।
ಪಕದಲೊರಗಿತುಮುತ್ತಿಮುಸುಕಿತುಭಾನುನಂದನನ ॥ ೪೦ ॥ ಕೇಳಲರಿ
ಮುಸುನಿನ್ನ ಪನಕ । ಬಾಟ್ಟಳತನವನುದೇಪದೈತ್ಯರ । ಕಾಳಗದೊಳಿಪನು
ತೆಬಲ್ಲಿದರಿಲ್ಲಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ॥ ಆತಮುರಿಗನುಹೂಣೆಹೊಕ್ಕು । ಬಾಬ್ಳಿಗಳಬಿಲು
ನೆಗಹಿಸೆಸುಗೆಯು । ಕೀಲಣಾದಕಾಲಟಬದಿರಿತವಮೆರದನಾಕರ್ಣ ॥೪೧॥ ಸ
ರಳಹತಿಯುಲಿನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ । ವರಸಿಸಹದೇವಾದಿವೀರರು।ಹಿರಿದುನೊಂ
ದರುಮತ್ತೆತರುಬಿದರನಿಪಾಲಕನ ॥ ಅರಸಿಹಿಡಿಹಿಡಿಧನುವನಿಸ್ಸರ । ಡ
ರಸನಾದುದುಧರಣಿಸಿನ್ನುಯು । ಶಿರದಬರಹವತೊಡೆವೆಸೆಂದನುನೆಚ್ಚನಾಕ
ರ್ಣ ॥೪೨॥ ಅಕಟಕಟರಾಧೇಯಕೇಳೀ । ನಕುಲನೀಸಹದೇವನೀಸಾ । ತ್ಯ
ಕಿನರೇಶ್ವರರೆನಿಸುವೀಕುಂತೀಕುಮಾರರಲಿ ॥ ಅಕುಟಿಲರುನಯಕೋವಿ
ದರುಧಾ। ರ್ಮಿಕರಕೊಲಬೇಡಿವರನಿಬ್ಬಾ । ಧಕರುಭೀಮಾರ್ಜುನರಸಂ
ಹರಿಸೆಂದನಾಶಲ್ಯ ॥೪೩॥ ಮುಳಿದುಕಬ್ಬಿಂತೋಟದಲಿಸರಿ। ಹುಲಿಯುವ್ಯೋ
ಲಿಘರ್ಜಿಸಿತುಗಡಹೆ । ಕ್ಕಳದಹೇರಾಳದಲಿಹಣಗಿದೆಬಾಲವೃದ್ಧರಲಿ ॥ ಬ
ಲುಹುಸಿನಗುಂಟಾದಡಿತ್ತಲು । ಫಲುಗುಣನಕೂಡಾಡುನಡೆಮುರು। ಛಲ
ಗೆಯುನುಭೀಮನಲಿಪೇಡುವುದೆಂದನಾಶಲ್ಯ ॥೪೪॥ ಎನಲುಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ
ಭೀದಸಾ । ರ್ಜುನನತೋರಾರಚೆಯನುತನಿಜ । ಧನುವವಿಡಿದಬ್ಬರಿಸಲಿ
ತ್ತಲುರಾಯದಳದೊಳಗೆ ॥ ಅನಿಲಜನಕಾಲಾಟಕದಳಿಯು। ಬನದಕಾಡಾ

ನೆಯುನೃಗಾಳಿಯು | ವನಚರರದೆಖ್ಖಾಳದಬ್ಬರಕರ್ಣಲಾಯ್ತೆಂದ ||೪೫||
ಅಂದಿಸಿತುಬಲಜಲಧಿಸುಳಿಸುಳಿ | ಗೊಂಡುಶಿಕ್ಕದಕೌರವೇಂದ್ರನ|ಕೊಂ
ಡುಹಿಂಗುವಜೋಕೆನೂಕದಭೀತಿಗರಹೊಡದು || ಗಂಡುಗುಂದಿದಭೀತಿ
ಬಿರುದಿನ | ತೊಂಡುಗೇಡಿನಜಯದಜಾರಿನ | ಖಂಡಶೌರ್ಯದಬಿರುದರಿದ್ದ
ರುನೃಪನಬಳಿಸಿನಲಿ||೪೬|| ವಾಯುದಲಿಕೌರವನರಾಜ್ಯ|ಶ್ರೀಯುಕರೆಹೊ
ಮಿತ್ತುಶಿವಕ್ಕೆ | ಗಾಯುಲಾಪವರಿಲ್ಲಲಾಗುರುಸೂನುವೊದಲಾದ || ನಾ
ಯಕರುಸುಫಲಾಯನದನಿ | ನಾರ್ಯಕರುದುಷ್ಕೀರ್ತಿನಾರಿಯು | ನಾಯ
ಕರುಮರ್ಝುಪೂತುರೆಂದುದುನಿಂದಪರಿವಾರ ||೪೭|| ಕೇಳಿದನುಮಾದ್ರೇ
ಕಿವಿಗೊ | ಟ್ಟಾಲಿಸಿದನೇಕರ್ಣಕರ್ಣಭ | ಡಾಳರವವಿದಕೌರವೇಂದ್ರನ
ಸೈನ್ಯಮಧ್ಯದಲಿ || ಖೂಳಬಿಡಿನಾಭೀಮಸೇನನ |ತೋಳವರೆಯುಲಿಕಿಲ
ಕಿದನುಭೂ | ಪಾಲನಕಟಾಯುನುತತೇಜಿಯತಿರುಹಿದನುಶಲ್ಯ || ೪೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ಮುರಳಿದನುಪಾಳೆಯಕೆಪಾಂಡ
ವ | ರವಸೆನಿತ್ತಲಪಾರ್ಥಕೇಳಿದು |ಬರುತಗೆಲಿದನುಸಕಲಕೌರವರಾಯ
ಮೋಹರವ || ಪದನು|| ದೂರುವವರೆಲೆಕರ್ಣನೋಲೆಯ|ಕಾರತನಪನ
ಹಿಂದೆಕೆಲಬರು | ದೂರಬಲ್ಲರೆಧರೆಯಥಕ್ಕಡಿತದಕೆಸರಿಯುಹರೆ||ನಾರಲೂ
ದಿದನಹಿತರಾಯರ | ಸೂರೆಗಡಹಾಯ್ದರಿಯಕರದನು | ವಿಾರಿದುತ್ತಾ
ಹವನುಕಂಡದುಕರ್ಣನನಿಲಜನ ||೧|| ಅರರೆಸಿಂಹದತೋಳತೆಕ್ಕೆಯ | ಕ
ರಿಯುನುಗಿಪಂದದಲಿಗರುಡನ | ಕೊರಳಬಲದಲಿಬಿದ್ದಸರ್ಪವನೇದುವಂ
ದದಲಿ || ಧರಣಿಪಾಲನತೆಗದುಭೀಮನ | ಬಿರಿಯುಲೆಕ್ಕನುಜೋಡಜೋ
ಡಿಯ | ಜರುಹಿದನುಬವಗೆಡಿಸಿದನುನಿಸ್ನಾತಪವನಜನ||೨|| ಅರಸಕೇಳ್
ಕರ್ಣಭೀಮನ | ಧರಧುರದದೆಖ್ಖಾಳತನವ | ಬ್ಬರಿಸಿತಾಹವಗರುವಿಕರ
ಗಾಢಾಯ್ಗ್ನಚೇತನವ || ಧರಣಿಪಾಲನನಿತ್ತಲವರಾ| ದರಿಸಿದರುಸಹದೇವ
ನಕುಲರು | ಸರಳಕಿರುಘಾಯವನುಮಿಗೆ|ತೊಳತೊಳದುಮಂತ್ರಿಸುತ|
ದುರುದುರಿಪಬಿಸಿನೆತ್ತರುಗಳಲಿ | ವರತೆವೊಸಗಿತುಬಹಳಧೈರ್ಯದ |ಹೊ
ರಿಗೆಮುರಿದುದುಮೂಗಿನುಸುರುಬ್ಬಿದ್ದವಡಿಗಡಿಗೆ||ಅರಿವುಮರವೆಗಳೊಂ
ದನೆಂದನು | ಮುರಿಯನೂಕಿದನವನಿಪತಿಕಡು| ವೆರಗಗೊಂಡತೋಲಿದ
ನುತಿಬಹುದಭವದಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ||೩|| ಜಯಸಮರಜಾಡಾಯ್ತುತೆಗೆಪಾ |
ಯಕೆಮರಳಿಚುರಥವನಿನ್ನೆ | ಲ್ಲಿಯುದುನೆಲನೆರೆಕದಿರುಕುರುಡನಮಕ್ಕ
ಳೇಕೊಳಲಿ || ನಿಯತವೆಂಬಿಬ್ಬರಿಗೆರಾಯನ | ಲಯವೆಜಯವೆಂದೆನುತ
ಲಾಪಾ | ದ್ರಿಯಕುಮಾರರಮೊರೆಸಹಿತತಿರುಗಿದರುಪಾಳೆಯಕೆ ||೪

ದಾಯುರಥವಡವುರಿಯೆಷುರಿದರು | ನಾಯಕರುಪಾಂಚಾಲಕರುಯು
ದ | ನಾಯುಜರುಮತ್ಸ್ಯಪ್ರಬಂಧಕಚೇಕಿತಾನಕರು || ವಾಯುಹತಿಯ
ಲಿವೇಘದೊತ್ತಿಂ | ಗಾಯಸವುಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲ|ಪಾಯಪರಿರಾಯ
ರಗಪೂರ್ಣವೆನ್ನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ||೬|| ಮುರಿದುದೈರಿಪ್ರದಾಯದಳಹಗೆ | ಹ
ರಿದುದೈಕುರುಪತಿಗೆಹರುಷವ| ಕರದುದೈಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಕ್ಷೇಮಜೀವೂ
ತ | ಇರಿತವಾದುದನಿಂನವರಬೊ |ಬ್ಬಿರಿತವೆರದುದುವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ|
ಕರಗುಸೋಕಿದುಕೌರವೇಶ್ವರಗರಸಕೇಳೆಂದ ||೭||ಕುರುಬಲದಲಗ್ಗಿಯ
ನುನಿಜವೋ | ಹರದಮುರಿದಿಹಸುದ್ದಿಯನುಧರ | ಧುರದಪರಬಲನೊಸ
ಗೆಯನುನಿಜಬಲದಹಸುಗೆಗಳ || ಮುರಮಥನನೀಕ್ಷಿಸಿದಮೂಗಿನ| ಬೆರ
ಳುತೂಗುವಮುಕುಟದೊಲವಿನ | ಬೆರಳತುದಿಚಮ್ಮಟಿಕೆಯಲಿಸೂಚಿಸಿದ
ನರ್ಜುನಗೆ ||೮|| ಅರರಥವಾಹೋಹರಥಹಿಂ |ದಾರವರಬಳುವಳಿಯಲೊ
ದಗಿದ | ಲೋರ್ಣಸಿಮುಂಚುವರರೆಕ್ಕೆಯವಾರಥೇರಿನದು ||ಆರಬಲವದು
ವರಫಲಾಂಯನ | ಚಾರುವೀಕ್ಷಿತರಾಯುತ್ತಫಲುಗುಣ|ಧಾರುಣೀಪತಿಯಾ
ಣಹೇಳೆಂದಸುರರಿಪ್ರನುಡಿದ ||೯|| ನೋಡಿನೋಡಿಕಿರೀಟಪನುತೂ |ಗಾ
ಡಿದನುಕಂಬನಿಗಳಾಲಿಯ | ನೀಡಿರಿದುನೋರಿದವುಸೋಂಪಡಗಿತುಮು
ಖಾಂಬುಜನ|| ಹೂಡಿದಂಬಿನತೋಳತೆಗಹಿನ | ಬಾಡಿದುತ್ಸಾಹದಲಿತಾಳ
ದ | ಜೋಡಿಕೆಯಬೇಳುವೆಗೆಬೊಬ್ಬಿಳಿಯೋದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೦|| ಸೇನೆ
ಮುರಿಯಲಿಕುರುಪತಿಯದುಂ | ಮಾನಹರಿಯಲಿಯನಗೆಚಿತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿ
ಯುಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲಕಟ್ಟಲಿಗುಡಿಯಗಜನಗರ || ಆನರೇಂದ್ರನಸಿರಿವೊಗಕೆದುಂ|
ಮಾನವೋವೋಣ್ಸರರೊಳಗೆಸಂ | ಧಾವವೋನಾನರಿಯೆನಳ್ಳದೆಯೊ
ಯುತ್ತತನಗೆಂದ ||೧೧|| ಧರಣಿಪತಿಸತ್ಪ್ರಣಯೋರಜ | ಪುರವರಾಜ್ಯಕೆ
ನಿಲಿಸುವೆನುವೋ| ಣ್ಸರರೊಳಗೆಸಂವೋಳವೇಕುಂತೀಕುಮಾರಂಗೆ ||ಅ
ರೆಘಳಿಗೆಧರ್ಮಜನಬಿಟ್ಟು | ನಿರೆನುಮುರಹರರಥವನುರಳಿಚು | ಮರಳಿ
ಚೈರಥವುಂಚುವುದೊಯೆಂದ ||೧೨|| ತಿರುಹಿವಾಟೆಯಕೊಂಡುಹರಿ
ಹೂಂ | ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟನುರಥವನಾತನ | ಮುರಿವಕಂಡುದುಲಳಿಮುಸಪ್ತಕ
ರಸೇನೆ || ಅರರೆನರಹಿಂವೆಟ್ಟಿದನುಪೈ | ಸರಸಿದನುಘಡಹೋಬಿಡದರಿ|
ಕುರುನೃಪಾಲಪುಣ್ಯವೆನುತಿದ್ದರುಸೂಂಠಿಯಲಿ ||೧೩|| ಕವಿದುದದುಭು
ತಬಲಮುರಾರಿಯ | ಶಿವಿದರಡಗಟ್ಟಿದರುತೇಜಿಯ | ಜವಗೆಡಿಸಿತಲೆಯಾ
ರಹುಡಿದರತುಡುಕಿದರುನೊಗನ || ಅವರನೊಂದೇನಿಮುಷದಲಿಸಂ | ಭ
ವಿಸಿನಡತರೆಮುಂದೆಗುರುಸಂ | ಭವನರಥನದಹಾಯ್ದುದನನೀಪಾಲಕೇ
ಳೆಂದ ||೧೪|| ಇತ್ತಲಿತ್ತಲುಪಾರ್ಥಹೋಗದಿ | ರತ್ತಲಶ್ವತ್ಥಾಮನಾಣೆ

ವು । ಹೊತ್ತಮುಗುಳ್ದೀಕ್ಷ್ಮರಲಿವೊರದನಿನ್ನವರಾಳ್ಗಳುರು ॥ ಚಿತ್ರವಿಸ್ಮ
ಡುವೆನಸುಪಟರಾ । ಗಿತ್ತಲಿದಿರಿದಿರಾಗುಬೋಳ್ಕೆಯ । ಜೊತ್ತಿನಾಹವವ
ಲ್ಲೆನುತತರುಬಿದನುಗುರುಸೂನು ॥ ೧೬ ॥ ಅನ್ವಯಿಷ್ಟಗುಪಾಂಯವೀತನ ।
ಭಾವಚಿಟ್ಟತುಹರಿವುಗೊಂಡನಿಂ । ದಾಪಸಂಕ್ಷಿಪ್ತೊಳಗಿಯೆನವನಿಪನಾಗು
ಹೋಗುಗಳ ॥ ದೇವಹದನೇನೆನುತವರಗಾಂ। ಡೀವಿನುಕ್ತಕಳ್ಬಕಾಂ
ಡ । ಪ್ರಾಪರಣದಲಿವುಸುಕಿದನುಗುರುನಂದನನರಥವ॥೧೭॥ಖೂಳಹ
ರೆದೆಗೆಸಾರುಧಟ್ಟನ । ರೌಳಿಯಾಟವಿಕದನಕುಟಿಲದ । ಪೇಳುವೆಯತೊ
ಳ್ಯಾಸನುದ್ದಿನವನಾಯುವೆಂಬೊಡನೆ ॥ ಆತನಹೃದಯದಾಸ್ತ್ರದ ।
ಜಾಳಿಕೆಯನುತಪಾರ್ಥನ । ಕೋಲುಗಳರಿದೊಡನೆಹೂಳಿದನಂಬಿನ
ಲಿರಥವ ॥ ೧೮ ॥ ಸರಳಹರಿವೋಖಿಲೆಗೀವೆ । ಹುರುಗೆಡಿಸಿದನುತ
ಗುರುಸುತನಂಬಹರೆಗಡಿದು ॥ ತುರಗನಲಿರಥಚಕ್ರದಕೂ । ಬಲದೊಳ
ರಿಸಿನೊಳೆಚ್ಚನಲಿದು ।ಘರಶಿಳೀವುಖಜಾಲವನುಜೋಡಿಸಿದನಾಪಾರ್ಥ॥
ತಳಿತನಿಂನಂಬಿನಮಳೆಗನುನ । ನಲಿವನಾರಿಗೆಯುಳಯಲಾಕಳೆ । ವಳಸಿದಿ
ರುಕೊಳ್ಳದಡೆನುತೆಚ್ಚನುಧನಂಜಯನ ॥ ಜೊಳವಕಣೆನುಕ್ಕಿರಿದದಾ
ರಿಯ । ಉಳಿದಕಣೆದಾಟಿದವುಗುರುಸುತ । ತುಕಾರಿದನುಫಲುಗುಣನ
ನೈಲ್ಯಲಿರಕುತರಾಟಳನ ॥೧೯॥ ಕಡುಗಿದಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ । ಪಡಿ
ಯುಲಾದುನವೀತನೀನ್ಯ । ಗೆಡವರೊಳುದಧೂಮ್ರವಕೆವಿಗೆಸ್ವೀಂದಬಿಂ
ದುಗಳ ॥ ದ್ಯುತಿದಕೌನ್ಯದಧಬಲತಿಗತಿ । ಗೊಡಲನೊಲಿದುನುದಾ
ಸ್ತ್ರದಲಿತಡೆ । ಗತಿದುಜಸುಟನುಗುರುಸುತನಸಾರಥಿಯುಘಹಯುವ ॥
ಧನುವನುರೆಬತ್ತಳಿಕೆಗಳಕರ । ಕನಕಾಲಾದಿಯುಜೆಕ್ಕೆಯುಜಬು ।ಬನಗ
ಡಿತಿವಿಕ್ಕಿದನಂಜಿನವಿನಥವ ॥ ಧನುವದೂಥವುಜೋಗಿನುನಂ । ದನನ
ಗರ್ವಕೆಡಾಸಿದೇಘಡ ।ಮನುತಪಾರ್ಥನತರುಬಿಸಿಂದನುಕಳದಡಾಯು
ಧದಿ ॥೨೦॥ ಧಿಟ್ಟನೈಗುರುಸೂನುಭಿಪ್ರಜಗ। ಜಟ್ಟಿಯುಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರ
ನ । ಧಟ್ಟನಲಿಭಟರಾರೆನುತತಲೆದೂಗಿದನುಪಾರ್ಥ॥ಇಟ್ಟಣಿಸಿದರುಹಿಂ
ದೆಕ್ಕೆಪರದ । ಗಟ್ಟದರುಸವುಸಪ್ತರುಸಲೆ। ಮುಟ್ಟಬಂದರುಕೌರವೇಂ
ದ್ರನನಖಿಳಬಲಸಹಿತ ॥೨೨॥ ತಡೆಯುಪಾರ್ಥನನವರರಾಯನ। ಕೆಡಹು
ದನುಕಲಿಕರ್ಣನೀಗಲೆ । ವುಡುಹುವನುಪವನಜನೊಂದುವಿಥೆಳಗೆಮಾ
ತ್ರದಲಿ ॥ ಬಿಡದಿರೀತನನೆನುತಕುರುಪತಿ । ಯೊಡನೆದುಶ್ಯಾಸನಭಟಾಳಿ
ಗ । ಳಡಸಿದರುಕೇಗೋಲಮಳೆಯಲಿನಾದಿದರುನರನ ॥೨೩॥ ಅವನಿಪನ
ಕಾಣಕೆಗೆಬಹುವಿ । ಘ್ನವನುಬಲಿದುದೆಗ್ಗೆವಯಂತ್ರವ । ನನಘಡಿಸಿವಿಮಾ
ರುವಟನವ್ಮೊಳವೇಶಿವಾಲಿನುತ ॥ ಕವಲಗೋಲ್ಯದರಲಿಕೌರವ । ನ

ರತಂಮೊಂದಿರನುಸಂನಾ | ಹವನುವಂಚಿಸಿಗೆಲಿದುಸಮಸಪ್ತಕರರೊಡೆ
ಕೊಯ್ದು॥ಹೋಗಹೊಗಲುಮತ್ತೆ ಕುರುಬಲ|ಸಾಗರದಘಟಲಹರಿಮಸೆ
ತುತಾಗಿದರುತುಡುಕಿದರುಕವಿಗರುನಾಲ್ಕ ದೆಸೆಗಳಲಿ॥ನೀಗಿದರುಶಸ್ತ್ರಾ
ಸ್ತ್ರವನುಕೈ | ಲಾಗಿನಲಿಶಿರುಗಿದರುಪ್ರನರಪಿ | ತಾಗಿದರುಗುರುಸೂನು
ಕೃತವರ್ಮಾದಿನಾಯಕರು॥೨೫॥ ಮೇಲೆಬಿದ್ದುದುಮತ್ತೆ ಬಲವೇ|ಘಾಳಿ
ಮುಂದದಿಯೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನ| ಮೂಲೆಯುಲಿಸಂದಣಿಸಿತಿವಿದರುಸರ್ವತೋಮು
ದರು॥ಹೇಳಲೇನವನೀಶಚಪಳಭ|ಡಾಳಪಾರ್ಥಪರಾಕ್ರಮಾಗ್ನಿ| ಜ್ವಾಲೆ
ಯುಲಿನೆರೆಸೀದುಸೀಕರಿಯೋಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆ॥೨೬॥ ಗುರುಸುತನಮುರಿ
ಯುಚ್ಚು ಶಕುನಿಯ | ಪರಿಭವಿಸಿಕೃತವರ್ಮಕನವಿ| ಸ್ತರಿಸಲೀಯದೆಕೇರ
ಳಾಂಧ್ರಕೌಶಲರ ॥ ಹುರುಳುಗೆಲಿಸಿಸುಯೋಧನನವೊಗ | ಮುರಿಯಲೆ
ಚ್ಚುಸುಷೇಣಗೌತಮ| ರುರವಣೆಯನಭಕೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ದನುಮತ್ತೆ ಹರ
ಸಲಿ ॥೨೭ ॥ಆವರಿಸಿತಿದುಮತ್ತೆ ಹೊಸವೇ| ಳಾವದಲಿಕುರುಸೇನೆಘನ
ಾಂ| ಡೀವವಿದಳಿತಬಾಣವಹ್ನಿಜ್ವಾಲೆವಂಚಿಸದೆ ॥ ಲಾವಣಿಗೆಗೊಳಲಲ
ಮೆಮನದಲಿ | ಜೀವಿಗಳುಜಡವಾಯ್ತು ಫಲುಗುಣ | ನಾವವಹಿಲದಿನಿರಿದೆ
ನೆಂಬುದನರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥೨೮॥ ಜಾಳಿಸಿತುರಥಝಡಿದುಕೌಂತನ |ರಾಳು
ಸೋಂಪಿಸಿಜೋಡಿಮಾಡುವ |ರಾಳಝಂಕಿಸಿಬೈದುಹೊಕ್ಕನುಮತ್ತೆ ಗು
ರುಸೂನು ॥ ಖೂಳಘಡಘಡೆಜಾರದಿರುತೊ|ರಾಳತೂರಿದಕೊಬ್ಬುಬೇಡ
ು | ಟಾಳವಿದ್ಯೆಯೆನವ್ಮೊಡನೆಯನುತೆಚ್ಚನರ್ಜುನನ ॥೨೯ ॥ ಗುರುಸು
ತನಮುರಿಯೆಚ್ಚ ಫಲುಗುಣ | ತಿರುಗಿಹಾಯ್ದನುಮುಂದೆಶರಪಂ| ಜರ
ಹೂಡಿದನೀತ ನಾತನಬೈದುಬೆಂಬತ್ತಿ ॥ ಸರಳಹರಹಿದಹೂಟವನುಕಾ |
ರದಕಡುಹಿಸೊಳೋದದುಬೊಬ್ಬಿರಿ |ದುರುವಣಿಸಿದನುಪಾರ್ಥನೀತನ
ನನುವಖಂಡಿಸಿದ ॥೩೦॥ ಧನುವಮುರಿಯನುಘಟ್ಟಿತನವೀ|ತನಲಿಸಾಕಿನ್ನೆ
ುತಗುರುನಂ | ದನನುಮುರಿದನುಹೊಗುವವೋರೆಯ ಹೊರಪದುಗು
ಪದಲಿ ॥ ಅನಿಲತನಯನಹಳಚಿದನುಮು|ವ್ಮೊಸೆಯಬೋಳೆಯುವ್ಯೆಯ
ತೊಳುತೊಡೆ | ಯನಗೆತನಗೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆಯನುವೆರದನೀಚೆಯಲಿ ॥೩೧॥
ತರಣಿತನಯನತೆಗಸಿಛೀಮನ | ನುರುವಣಿಸಿಗುರುಸೂನುಕಾದು | ತ್ತಿರೆ
ಧನಂಜಯತೆರಳಿದನುಪಾಳಯದಪಥವಿಡಿದು ॥ ಅರರೆಫಲುಗುಣನೋಟ
ದನುಸಂ | ಗರಸಮರ್ಥರನೋಟವನುನ | ಪ್ಕರಸಕಂಡನಲಾಯನುತ
ನೂಕಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ॥೩೨॥ನೆರದುದಲ್ಲಿಯದಳ್ಳಿಕಾಳೆಯ|ಧರಧುರದನಿಸ್ವಾ
ನಸೂಳಿನ | ಮುರಜಜರ್ಝರರಾಯಗಿಡಗನಝಡಿವಜಂಬುಕನ ॥ ತುರ
ಗಕರಿರಥಪಾಯದಳಚಾ | ಮರದಧವಳಚ್ಛತ್ರಶ್ರೀವಿದ | ಪರಿಪರಿಯಘಳ

ಹರದಲಾಕಿತುಮತ್ತೆಸಂಗರಕೆ ॥೩೩॥ ಕವಿದುಕೆಂಧೂಳಿದಂವಸೇನಾ।ನಿ
ವಹದಲಿಕಲಿಕರ್ನನಾತನ । ಲನಲಪಿಕೆಯಾಯ್ತುವನಕಂಡನುಕದನಕೇಳ
ಯಲಿ ॥ ಅವನಿಪನದರುಶನವೆನಗೆಸಂ । ಭವಿಸಲರಿಯದುಭಾಪ್ರರೇಕೌ
ರವಮಹಾಂಬುಧಿಯೆನುತಮುಕುಟವತೂಗಿದನುಪಾರ್ಥ ॥ ಬಳಿಕಸೇನಾ
ಸ್ತಂಭಶರದಲಿ । ನಿಲಿಸಿದನುಮಾರ್ಬಲವನಿತ್ತಲು।ಥಳಿಯದಲಿಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ
ತಿರೆಕಂಡನುಧನಂಜಯನ ॥ ಹೊಳಹುದುವ್ವಾಳಿಯಲಿಪಾರ್ಥನ। ಸಲ
ಬಿಟ್ಟನುರಥವನಿಲುನಿ। ಲ್ಲೆಲವೋಹೋಗದಿರೆನುತಬೆಂಬತ್ತಿದನುಕಲಿಕರ್ನ
ಉಂಟುಖತಿಯನಲಾಯನುತಹ । ತ್ತೆಂಟುಶರದಲಿಭಟನಗರ್ವದ । ಗಂಟ
ಲನುಮುರಿಯೆಸಲುಭಯದಲಿಕೆದರಿಕಂಪಿಸುತ ॥ ಕಂಠಣಿಸಿಸುರನಿಕರ
ವೈರಿಯ । ಗಂಟಲರುಣಾಂಬುವನುಸರಳಿಂ । ಗಿಂಟಸುವೆತಾನೆನುತಕಿ
ಕಿಡಿಯೊದನಾಕರ್ನ ॥೩೬॥ ಕಂಡನರ್ಜುನನಿದಿರೊಳಲಿಯು। ದ್ದಂಡತನ
ವನುನೃಪತಿಚಿಂತಾ । ಖಂಡಧೈರ್ಯರುವಾದಲೇಕಂಡಿರೆಮುರಧ್ವಂಸಿ॥ಅಂ
ಡಲದುಕಾದಲ್ಕೆಸಮಯವೆ । ಚಂಡಬಲನಹನಡಹುಗವಾ । ತಾಂಡನ
ತಿರೆತೋರುತ್ತೈದನೆರಥವತಿರುಹೆಂದ ॥೩೭॥ ಜೀವಿಸುವಡಾವಾವಲೇಸಿನ
ಠಾವುಕಾಣೆನುಜೀಯಕರ್ನನೊ।ಳಾವುತೊಡಕುವಲ್ಲಮುರಳಿಚುಪಾಳೆಯ
ಕೆರಥವ ॥ ಈವಿಗಡನಂತಿರಲೆನುತಗಾಂ। ಡೀವಿಚಾಪವನಿಳುಹೆರಥವನು
ದೇವಕೀಸುತನೂಕಿದನುಪವಮಾನವೇಗದಲಿ॥೩೪॥ ಬರುತಕಂಡನುಭಿ
ಮಸೇನನ । ಹೊರಗೆಬಿಟ್ಟನುರಥವನರ್ಜುನ।ಕರದುಬೆಸಗೊಂಡನುನೃ
ಪಾಲನಕ್ಷೇಮಕುಶಲವನು ॥ ಅರಸನಿಂದುಸುಜೀವಿಯೋಸುರ । ಪುರ
ವಾಸಿಯೊಯನಲುನಾನೀ । ಥುರದೊಳಿದ್ದೆನುನೀನಿಧಾನಿಸುಯೆಂದನಾಭಿ
ಮ ॥೩೯॥ ಆದರೆಲೆಪವಮಾನಸುತನೀ । ನಾದರಿಸುನಡೆಯರಸನನುನಾ
ಕಾದುವೆನುಕೌರವನಸಕಲಬಲಪ್ರಹಾರದಲಿ॥ ಕೈದುಕಾರರುಸಕಲದೆ
ಗಳ । ಲೈದಿಬರುತಿದೆನೀಮುರುಳುತಾ । ಭೇದಿಸುವೆನರಥಾಳಿಗೆಮಾತ್ರದೊ
ಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೪೦॥ ಎಲೆಧನಂಜಯನೀನೆಬಲುಗೈ। ಯುಳಿದವರುರ
ಖೇಡರೇಕುರು । ಬಲವನೊಬ್ಬನೆಕೇಣಗೊಂಡೆನುಕರ್ನಮೊದಲಾಗಿ॥
ಳುಕಿಸುವೆನೀಕ್ಷಣಕೆತನ್ನ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯನುನೋಡವನಿಪಾಲನ । ಬಳಲಿ
ಯಸಂತೈಸುನೀನಡೆಯೆಂದನಾಭೀಮ ॥ * * ॥೪೧॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೪೬೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯರಿಪುಬಲವಿಪಿನದಹನ
ದ । ಜೇಯನೇಕಾಂಗದಲಿಕೌರವ। ರಾಯದಳಬಹಳಾಂಬುಧಿಯಕಲಕಿ
ನುಕಲಿಭೀಮ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವಸಿಪದು । ವ್ಯಾ

ಯಲಿಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರುನಿಜ|ಪಾಳೆಯಕೆತಿರುಗಿದರುಬಳಿಕಿತ್ತಲುನೃಕೋ
ವರನ ॥ ಆಳುತನದರಸಗಾಥಿಕೆಯುಸಾ | ಹೇಳಲರಿಯನುಸಕಲಕುರುಬಲ|
ಜಾಲವೊಂದೆಶೆಭೀಮನೊಂದೆಶೆಕೇಳುಕೌತುಕವ ॥೧॥ ಶರಗ್ಬೀಸಿತುನಿ
ನ್ನವರುಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದನರ್ಜುನನಿತ್ತಬೆನ್ನಿನ | ತೆರಿಗೆಯುತ್ಸಹಧನುವತೆಗೆ
ಘಂಡಾರದೊಳಗೆನುತ ॥ ತುರಗಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಲಗ್ಗೆಯ| ಬಿರುಧನಿಯನಿಸ್ಸಾ
ನಕಹಳೆಯ | ಜರಹುಜೋಡಿಸಿಜರುಹಿತಡಿಕಿಲಜಗದಜೋಡಿಗಲ ॥೨॥ ಆ
ರುಸಾವಿರತುರಗಗಜಘಟೆ | ಮೂರುಸಾವಿರಸಾವಿರದನಾ | ನೂರುರಥ
ಪರಿಗಣನೆಗೊಂದೇಲಕ್ಷಪಾಯದಳ ॥ ನೂರುರಥದಲಿಸರಳಹೊದೆನಾ |
ನೂರುಪರಿಚಾರಕರುಸಹವ್ಯೈ | ದೋರಿನಿನ್ನನುಭೀಮನೊಬ್ಬನೆತರುಬಿ
ಕುರುಬಲವ ॥೩॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ನಿಮ್ಮದಳದಲಿ | ಗುರುತನುಜಕೃತವ
ರ್ಮಕನುಕೃಪ|ನರನುಕಲಿರಾಧೇಯಸೌಬಲವೀರವೃಷಸೇನ ॥ ಮರು
ಯವನಸಂವೀರಕೇರಳ| ತುರಕಬಾಹ್ಲಿಕಮಗಧನೇಪಾ|ಳರುಗಳಿವರೊ
ಳಗಿಹುದುಸಂಖ್ಯಾರಹಿತಬಲವೆಂದ ॥೪॥ ಮಾಳವಾಂಧ್ರಪುಳಿಂದಬರ್ಬರ|
ಗೌಳವಂಗದ್ರವಿಳಸಿಂಗಳಲಾಳಗುಜ್ಜರಜೀನಬೋಟಕರಾಳಕರ್ಪರರು ॥
ಚೋಳಸಿಂಧಕಳಿಂಗವರನೇ | ಪಾಳಪಾರಿಯಯಾತ್ರತುಳುವನೃ| ಪಾಲ
ರಿವರೊಗ್ಗಿನಲಿಸಂಖ್ಯಾತೀತಬಲವೆಂದ ॥೫॥ ಇದ್ದದಾಸೆನಸೆಪ್ತಕರಾಜ
ಗ | ವದ್ದಿಜಲಧಿಯತೆರೆಯವೊಲುಮುರಿ| ದೆದ್ದಹರಿಬಲದಂತೆದುಶ್ಶಾಸನನ
ಪಾಯದಳ ॥ ದೊದ್ದೆಯಲ್ಲದಧೊರೆಗಳೇಜರ | ದೆದ್ದದೆಡಕ್ಷೋಣಿಯಿ
ನಿಬರ | ಗೆದ್ದನೊಬ್ಬನೆಭೀಮಕೇಳ್ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ॥೬॥ ಹೇಳುಸಂ
ಜಯವಿಸ್ಮರಿಸುಕಾ | ಲಾಳುಮೇಲಾಳನಲಿಭೀಮನ | ಕಾಳಗದಕೌತುಕ
ವನೀಹೆಬ್ಬಲದದುರ್ಬಲವ ॥ ಆಳುಹಿರಿದೆದ್ದೇನುಫಲಹೆ | ಯ್ಯಾಳಿದೈವಕೆ
ಬೇರಪರಿಪರಿ | ಕಾಲವಿಲ್ಲವಿಪಕ್ಷಪಾತದೊಳೆಂಗನಂಧನೃಪ ॥೭॥ ಅರಸ
ಕೇಳಾದಡೆಮಹಾಸಾ | ಗರಕೆಮುನಿಮಂಡಿಸಿದವೊಲುಸಂ|ಹರಣದಿನವೀ
ಜಗಕೆಮುಲವಮಹೇಶನಂದದಲಿ ॥ ಅರಿಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಬಲಕೆಕೋ | ದೆರ
ಗಿಸಿದವರಾಹನಂದದಿ | ಕುರುಕುಲಾಂತಕಭೀಮನಿದ್ದನುತರುಬಿಪರಬ
ಲವ ॥ ಆತನಿಂದಂಘನವಣೆಯನಿ | ನ್ನಾತಕಂಡನುಮೆಚ್ಚಿದನುಮರು |
ಪೂತುಭೀಮಸುಧೀರನೈಸದ್ಗುಣಕೆಮತ್ಸರವೆ ॥ ಈತನೊಬ್ಬನೆಕೌರವರ
ಸಂ | ಖ್ಯಾತವೆಂಬುದುಲೋಕಸಾಕ್ಷಿ | ನ್ನೀತಮುರಳಲಿಯಂದುಭಟ್ಟರನ
ಟ್ಟಿದನುಭೂಪ ॥೯॥ ಬಂದುಭಟರುಭೀಮಸೇನಂ | ಗೆಂದರೆಲೆಕೌಂತೇ
ಯನೀನಿಂ| ದಂದಿಸಗ್ಗದದುಂದುಮಾರಕಾರ್ತವೀರ್ಯಕನ ॥ ಸಂದಭರತಭ
ಗೀರಥಾದಿಗ | ಳಂದವಿಗಿಲುಮಹಾಪ್ರಚಂಡರೊ | ಳಂದುನಿನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ

ದನುಚಾಪಮರರಥಟ್ಟನಲಿ ॥೧೦॥ ಗಾಯರಿಪುಜಗಜಟ್ಟಿಗಳುಕುರು|ರಾಯ
ಥಟ್ಟಿನೊಳಿನಿಬರೊಳುನಿ | ನ್ನಾಯತದನಿಲುವಂಥವಣಗಾವೇವಹೇಳುವ
ವು ॥ ರಾಯನನುಸಂತೈಸುವುದುಪಾ | ದ್ರೇಯಫಲುಗುಣಸಹಿತನಿಲ
ನಿ | ನ್ನಾಯತದಲೆಪ್ಪತ್ರಸನೊಲ್ಲನುನಿನ್ನೊಡನೆರಣವ ॥೧೧॥ ಆಗಲದ
ತಪ್ಪೇನುಧರ್ಮಜ | ನಾಗುಹೋಗರ್ಜುನನಮೇಲೆವಿ | ಭಾಗದಲಿಬಂದ
ದುಸುಯೋಧನಸೈನ್ಯರಣವೆಮಗೆ ॥ ಈಗಳಿನವಿಗ್ರಹದವಿಷಮದ| ಯಾ
ಗದಲಿರಿಪುಭಟರಪಶುಹಿಂ|ಸಾಗವುವತೋರುವೆನುಸ್ಸೈರಿಸಿಯೆಂದನಾಭೀ
ಮ ॥೧೨॥ ವಿವಿಧಮಣಿಕನಕಾದಿವಸುವ | ನವರಿಗಿತ್ತನುತನ್ನಪಾಠಕ|ನಿ
ವಹವನುಕಳುಹಿದನುಕೌರವಬಲದಸುಭಟರಿಗೆ ॥ ಅವರುಬಂದರುಕರ್ಣ
ಗುರುಸಂ | ಭವಶನಿಶ್ಚಿತವರ್ಮಕೃಪಕೌ | ರವನೃಪಾದಿಗಳದಿರೊಳೊ
ದರಿದರನಿಲಜನಸುತನ ॥೧೩॥ ಮುರಿದುಲೋಕವನುಂಗುವರೆಕ | ಟ್ಟರು
ಹಮೇಕಾಲಂಗೆಕತ್ತಲೆ | ಅರಿತದಲಿಕೈದೀವಿಗೆಯಹಂಗೇಕೆದಿನಮಣಿಗೆ॥
ಮರದೆಲಾರಾಧೇಯಕೃಪನಿಲು | ಹೊರಗೆಗುರುಸುತನಿಂಪ್ಪ್ರಗರ್ವವ |
ಹರಿಸುವುದುಭೀಮಾಸ್ತ್ರವೆಂದುದುಭಟ್ಟಸಂದೋಹ ॥೧೪॥ ಆಶೆಯೋಜೀ
ವದಲಿಕುರುಧರ | ಣೀಶಬಿಡುರಾಜ್ಯವನುಮಾತನ | ವಾಸಿಯುಂಟೇಕದ
ನವನುಕೊಡುವುಳಿದಮಾತೇನು ॥ ಈಸುಶರ್ಮಕಶಕುನಿಕೃಪದು |ಶ್ಶಾ
ಸನಾದಿಸಿಪಿಲಿಕೆರುತಮು | ಗೇಸುಬಲುಹುಂಟೈಸನೊದಗಲಿಯಂದಪರಂ
ದು ॥೧೫॥ ಅವರಕಳುಹಿದರುಚಿತದಲಿನಿ | ನ್ನವರುಮಸಗಿದಕಡಲವೊಲು
ಬಲು | ತವಕೆಗರುಕೋಲಳವಿಯೊಡ್ಡಿದಕೋಡಕೈಗಳಲಿ ॥ ತವತವಗೆ
ದಖ್ಖಾಯಿಮಿಗೆಯು | ದ್ಭವಿಸಲುರುಬಿದರವನಿಪಾಲನ | ಗವಿಯಗಾಢಿಕೆ
ಜೋಡಿಸಿತುಗೀರ್ವಾಣರಾಲಿಗಳ ॥೧೬॥ ಇನ್ನರಿಯಬಹುದೆನುತರಾಯನ|
ಮನ್ನಣೆಯಮದನೊಕ್ಕಿದಾನೆಗ| ಳನ್ನಬಿದುಬಿದುತನ್ನಬಿಡುರಣಕೆನುತ
ಬಾಶಿಯಲಿ ॥ತಿನ್ನಗತೆನೊಡೆಹೊಯ್ಯುದ್ಧಭೀಮನ |ಬೆನ್ನಲುಗಿಯುಗಿಕರು
ಳನಕಟಾ | ಕನ್ನಿಗಳರೆನುತೊದಗಿದರುದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳು ॥೧೭॥ ಈತ
ನೇನನುಗರ್ಜುನನುಕೊ | ಳ್ಳೀತನನುಘಾಯಕ್ಕೆನುತಗಡ | ಭೀತಬಿಟ್ಟ
ಣಿಸಿದರುಸೆಮುಸಪ್ತಕರುವಿಂಗಡಿಸಿ ॥ ಪೂತುಮರುರೇಭೀಮಯನುತವೆ|
ಸೂತಸುತನಾಶಿದನುಕೃಪಗುರು | ಜಾತಕೃತವರ್ಮಾದಿರಥಿಕರುಹೊ
ಕ್ಕರಸಘಟಿಸಿ ॥೧೮॥ ಬಂದುಕಡೆಯಲಿರಾಯನಿಪ್ಪ| ತ್ತೊಂದುಸಾವಿರರ
ಥಸಹಿತಲುಘೆ | ಯೆಂದುಬಿಟ್ಟನುಭೀಮಸೇನನರಥದಸಮ್ಮುಖಕೆ॥ಅಂ
ದುಗೋಗ್ರಹಣದಲಿಪಾರ್ಥಗೆ | ನಿಂದರನಿಬರಿಗರಸಚಿತ್ರೈ | ನಿಂದುಸೈ
ರಿಸಿಂದರನಿಬರಿಗೊಬ್ಬನೇಭೀಮ॥೧೯॥ಚೀರಿಕಾಲಿಡಧಿಕ್ಕರಿಗಳೆದೆ|ಡೋ

ರಿಪೋಗಲುಸರ್ಪಲಗ್ಗೆಯ | ಲೇರಿತ್ತೀದಳವುಳಿಸಿದಳಪತಿಯನೇವುದಲಿ ||
ಏರುಸೂರೆಗೆಹೊಯ್ದವಿರಾಸಲಿ | ನೇರುನಪ್ಪ್ರದುತಸ್ಮದೆನುತ| ಬ್ಭೀ
ಶಿಭೀಮನನುತ್ತಿದರುಮುತ್ತಿದರುಬಾಣದಲಿ||೨೦|| ಅರಸಕೇಳೈಸಿನ್ನಭೀ
ಮನ | ಪರಿಯನೀಸರ್ವಾಂಗಘಾತ | ಸ್ಫುರಣಮುದಕರಿಯಿಕ್ಷುವನವನು
ಹೊಕ್ಕಮಾರ್ಗದಲಿ|| ಕೇರಳಿಕವಿದನುಕೆರಳಿದುರಿಕ | ಪುರ್ಗರಕೆಕವಿವಂ
ದದಲಿಕರ್ನನ| ಕುರುಪತಿಯುಗುರುಸುತನದುಶ್ಶಾಸನನರಥಕಾಗಿ ||೨೧||
ವಿಚ್ಚರವರಪರಿಚ್ಚಬಾಣವ | ಕೊಟ್ಟದನುಕೋಲ್ಗಳಿಲಿಗೊಡ್ಡಿದ |ನಿಚ್ಚ
ಟರನೆಗ್ಗದನುತಾಗಿದನರಸುವೋಹರನ || ಹೆಚ್ಚಿವೀರಾವೇಶದಲಿಬಹ |ಬಿ
ಚ್ಚರಥಿಕರನಾಯ್ದುಧೈರ್ಯದ| ಕೆಚ್ಚಮುರಿದನುಕದಡಿದನುರಿಪುಸುಭಟಸಾ
ಗರವ ||೨೨|| ತುಡುಕುವಾನೆಯಸಂಮುಖಕೆಖುರ | ಏಡುವಕುದುರೆಯ
ನೊತ್ತಿಹಾಯ್ಸುವ | ಜಿಡುರಥವತಲೆವರಿಗೆಯಲಿತವಕಿಸುವಕಾಲಾಳ||ಕ
ಡಿದನಂಬಿನೊಳಾಗಜವನಾ | ಕಡುಹಯುವನಾರಥವನಾನುವ|ಘುಡದಕಾ
ಲಾಳುಗಳನೊಂದರಫೌಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ ||ಮುಂದೆಸಬಳಿಗಳೆಡಬಲದಲೋ
ರಂದದಲಿಬಲ್ಲವರುಧೊರೆಗಳ | ಮುಂದೆಹರಿಗೆಗಳೆರಡುಬಾಹೆಯಲಾನೆಕು
ದುರೆಗಳ || ಸಂದಣಿಸಿದುದುಮತ್ತೆಬೀಳುವ | ಮಂದಿಗಿದುಸೆರವಾಯ್ತು
ನಗ್ಗದ | ನೊಂದುಲಗ್ಗೆಯಲೇರಿದರುಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ||ಮುರಿದುನು
ಗ್ಗಹರಥವಬರಿಕ್ಕೆ | ಹರಿದುಬೀಳುವಗಜನಘಾಯದ | ನೆರವಣಿಗೆಯಲಿಸೆ
ಗ್ಗಮುಗ್ಗವಕುದುರೆಕಾಲಾಳ || ಅರಿಯೆನಭಿವರ್ಣಿಸಲುಬಲಮು | ಕ್ಕರಿ
ಕೆಕೊಂಡುದುಮೇಲೆಮೇಲು |ಕ್ಕುರಿವಕಹಳೆಯಬಹಳಬಹುವಿದವಾದ್ಯರಭ
ಸದಲಿ || ಸಿಕ್ಕಿದದುಹಗೆಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯ | ಸೆಕ್ಕಸುರಗಿಯಲಿವನಖಂ
ಡವ | ನಿಕ್ಕಿಸೊಳೊಡೆಯನಟಿಕ್ಕೆಸುಂಟಗೆಯುತಿಂಸೆನುತ || ಹೊ
ಕ್ಕುಹೊಯ್ದದರುರಥವನಳವಿಗೆ | ಮಿಕ್ಕುಕೈಮಾಡಿದರುಕಾಲಾ | ಳೊಕ್ಕೆ
ನಲಿಬೇಸರಿಸಿದರುಪವಮಾನನಂದನನ|| ನೆಲಕೆಧೊಪ್ಪನೆಹಾಯ್ದುಕೊಂ
ಡರು | ಹಲಗೆಗದೆಯನುಮೇಲುವಾಯ್ದು| ಘಸ್ಸಳಿಸಿಕೊಂಡನುವೈರಬಲವ
ಶಿಘಾಯಘಾತಿಯಲಿ || ತಲೆಗಳೊಟ್ಟಲುಕಲಿಗಳೊಟ್ಟಿಯು | ಶಿಳಿವರಕುತದ
ಹೊಲನಮುಂಡದ | ಲಳಿಯನಾಟ್ಯದಲೆಸದುದ್ಭೀಭತ್ಸರೌದ್ರದಲಿ ||
ಧುರಕಡೆಯಕಾಲಿನಲಿಜೋಧರು| ತೆರಳದೆಚ್ಚಾಡಿದರುನೆಲದಲಿ | ನೆರೆಯ
ರಥವಿಂದೊದಗಿದರುಸಮರಥಮಹಾರಥರು || ಅರಿಯೆಹಯಜೋಡಿನಲಿ
ಕವಿದ | ಬ್ಬರಿಸಿದರುರಾವುತರುಭೀಮನ | ಬಿರುಗದೆಯಘಲ್ಲಣೆಗೆಚಲ್ಲಿತು
ನಿನ್ನಪರಿವಾರ ||೨೮|| ರಾವುತರುಕಡಿವಡೆಯಲಾತುರ | ಗಾವಳಿಗಳೋ
ಡಿದವುಜೋಧರ | ಜೀವಜಾಳಿಸೆಬೀದಿವರಿದವುಮದಗಜಾದಿಗಳು || ತಾವು

ನಿಬ್ಬರಗತಿಯರಥತುರ | ಗಾವಳಿಗಳಳಿದವುರಥಂಗಳ | ನಾವಿಗಡವಿಗ್ರಹ
ಮುಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ‖ ೨೯ ‖ ಕೆಡದರುಘುಲ್ಲರಿಗಳರಥಾಗ್ರ
ದೊ | ಳುಡಿದಡಿದಸಿಂಧದಮಕುಟಪದಕದ | ಕಡೆಯಸರವಳಿಹೊನ್ನ ಬಂ
ದಿಯವಪ್ರಮಾಣಕದ ‖ ಕಡುಕುಹೇರಾವಳಿಯಗಾಶಿಯರಾಸಿಯಕಡೆಯ
ಹಾರದರಚನೆಯಮನಂ | ಗಡಿಯವಸರವಿದೆನಲುಮೆರೆದುದುಕೊಡೆರಣ
ಭೂಮಿ ‖೩೦‖ ಕಡಿದಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳಶೀಳಿದ | ಡಿಯನೆಗ್ಗಿದಗಳದರಂಚೆಯ | ಸಿ
ಡಿದಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಕೆಯಜೋಡುಮೋಚೆಯವ ‖ ಜಡಿವಮಿಡಿಮಗರಂ
ಚೆಯ | ಕಡುಕುಗಳಸೂತ್ರಿಕೆಯಕಂಬಿಯ ‖ ಕಡಿಯಣದಕುಸುರಿಗಳ
ಲೆಸದುದುಕೊಸರಣಭೂಮಿ ‖೩೧‖ ಮುರಿದುದೂಹತ್ತಿಗಳನೆಗ್ಗಿದ | ಸು
ರಗಿಗಳಚಿನಕಡಿಯತೋಮರ | ಪರಶುಶಲ್ಯಹಸಬಳಚಕ್ರಮುಸುಂಡಿ
ಲೌಧಿಗಳ ‖ ಹರದಹೊದೆಗಳಉಡಿದಬಿಲ್ಲಿನ | ಬಿರಿದಬತ್ತಳಿಕೆಗಳಸೀಳಿದ |
ಹರಿಗೆಗಳಹೇರಾಳದಲಿರಂಜಿಸಿತುರಣಭೂಮಿ ‖ ೩೨ ‖ ಉರುಳ್ದತಲೆಗಳ
ಕುಣಿವಮುಂಡದ | ಹೊರಳ್ದಕಡಿಗಳನೆಣನಹಾಸಿನ | ನರಳ್ದಜೀವರವಿ
ದುಳಜೋರಿನಕರುಳಗೊಂಡೆಯದ ‖ ಅರಳ್ದಕಡಿತಾಳಿಗೆಯರಕುತಕೆ |
ಮರಳ್ದಭೂತವ್ರಜವ ಝೋಂಪಿಸಿ | ಕೆರಳ್ದಭಟರಟ್ಟೆಗಳಲೆಸದುದುಕೊ
ಡೆರಣಭೂಮಿ ‖೩೩‖ ಅಲ್ಲಿಕರ್ಣನರಥವವಾಜಿಯ | ಘೆಲ್ಲಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊ
ಳಾಧೆಯ | ರಲ್ಲಿನೆರೆಕಾದಿದನುಬಿಗಿದನುಕೌರವನಹೊರೆಗೆ ‖ ತಲ್ಲಣಿಪಸ
ಮಸಪ್ತಕರಸೆರೆ | ಚಲ್ಲಬಡಿದನುದಳದನಾಯಕ | ರೆಲ್ಲರಿಗೆಸವಿದೋರಿದ
ನುಬಲುಗಡೆಯಬಿರುಹೊಯ್ದು ‖ ಯಿತ್ತಲಿತ್ತಲುಭೀಮಸೇಂದುರೆ | ಮು
ತ್ತಿಮುಸುಕಿತುಸೇನೆಚಿಮ್ಮಿದ | ದತ್ತಲಾಚಯಬರುಬಿದಳಘಾಧಿಪತು
ವೇಧೆಯಲಿ | ಇತ್ತಹೊಯ್ದನುಹೊಯ್ದುಕುರುಪತಿ | ಎತ್ತಚಿಗಿದನುಗುರು
ಸುತಾದಿಗಳ | ಲತ್ತಲಲ್ಲಿಗೆವೊಳಗಿದನುವೊಟ್ಟಿದನುಪಟುಭಟರ ‖೩೪‖
ಕರಿಘಟೆಯಮರೆಗೊಂಡುನಿಂದನು | ತುರಗವಾನೆಗಳೋಡಿತೇರಿನ | ಮ
ರೆಯಹೊಕ್ಕವುತೇರುಹಾಯ್ದವುಧೊರೆಯಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ‖ ಕರಿಮುರಿಯೆತೇಜಿ
ಗಳತೇರಿನ | ಧೊರೆಗಳೇಹಿಂದೆದ್ದಧೊರೆಪೈ | ಸರಿಸಿದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಭೀಮನ
ಹೊಯ್ಲು ಹೋರೆಟೆಗೆ ‖೩೫‖ ಘಾತುಮುಝುರಿಪುರಾಯಮನ್ಮಥ | ಭೂ
ತನಾಥವಿರೋಧಿಗಾಯರಿ | ಗಾತುಮುರಿದಘರಟ್ಟವೈರಿನಿಕಾಯಗಿರಿವಜ್ರ ‖
ಯಾತಕೇಸೂಳೆಯರುಕ್ಷತ್ರಿಯ | ಜಾತಿಯಲಿಜನಿಸಿದರುಶಿವಶಿವ | ವಾತ
ಸುತಗಣೆಯಾರೆನುತಹೊಗಳಿತುಭಟವ್ರಾತ ‖ * * ‖೩೬‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೮೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ‖ ಸೂಚನೆ ‖ ರಾಯರಿಪುಬಲಗಿರಿನಿವಹನಿ|

ಜಾಯುಧನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಂಭೋ। ಜಾಯತಾಂಬಕಸಹಿತಕಂಡನುಧ
ರ್ಮನಂದನನ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪಬಲು। ಗಾಳಗವ
ಭೀಮಂಗೆಕೊಡದಿರು।ಭಯಕೆತಿರುಗಿದರುಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರುವಹಿಲದಲಿ॥
ಹೇಳುಮುರಹರಬುದ್ಧಿಕರದಿ। ಧಡಾಳಿಸಿತುಪರಿಖೇದದೊಸಗೆಯು।ಕೇ
ಳಲಾರೆನುರಾಜವಾರ್ತೆಯನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೧॥ ನೋಡುವೆವುನಡೆದರ್ಮ
ಪುತ್ರನ। ಕೇಡುಕಲಿಯುಗಬೀಜವೀಪರಿ। ಕೂಡದೀಹೊತ್ತಿನಲಿಧರ್ಮ
ಸ್ಥಿತಿಗೆಕೇಡಿಲ್ಲ॥ ಖೇಡನಾಗದಿರಿವಕೆಚಿಂತಿಸ। ಬೇಡೆನುತಫಲುಗುಣನ
ಚಿತ್ತದ। ಪಾಡರಿದುನುಡಿವುತ್ತತಂದನುರಥವಪಾಳೆಯಕೆ॥೨॥ ಬರಲು
ಪಾರ್ಥನಕಂಡುಪರಿಜನ। ಹರಿಯದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿದುಗುಡ। ಭರವಗುಜುಗು
ಜುಗೊಪ್ಪಿಗಳಜನಜನದಮುಸುಕುಗಳ॥ ಮುರಿದಮಂಜಿನನಿಡುಸಿಹಾರ
ದ। ಸರಸಿರುಹವನದಂತೆಪಾಳೆಯ। ದಿರವುಲೇಸಲ್ಲೆನುತಬಂದನುರಾಜ
ಮಂದಿರಕೆ॥೩॥ ಕಳಚಿದನುಸೀಸಕವಚೆಂಬ। ತ್ತಳಿಕೆಯನುವಜ್ರಾಂಗಿ
ಮೋಘೆಯ। ಬಿಲುಸರಳನಿಳುಹಿದನುಬೇಗದಿದೈತ್ಯರಿಪುಸಹಿತ॥ಇಳಿದು
ರಥವನುರಣದಭಾರಿಯ। ಬಳಲಿಕೆಯಕೈಕೊಳ್ಳದರಸನ। ನಿಳಯವನು
ವಳಯದಲಿಹೊಕ್ಕನುಕಂಡನವನಿಪನ॥೪॥ಝೋಂಪಿಸುವಸಿರಿಮೊಗವ
ನೋಡದ। ಸೊಂಪಡಗಿದಾಲಿಗಳಧೈರ್ಯದ। ಗುಂಪಳಿದನಿಜರಾಜತೇಜದ
ವಿಪುಳವೇದನೆಯ॥ ಬಿಂಪರಿವಬೇಸರಿನತುರುಗಿದ। ಕಂಪಿನಗ್ಗಳಿಕೆಯಲಿ
ಘಾತಿಯ। ಸೊಂಪಿನಲಿಹುದುಗಿದಮಹೀಶನಕಂಡನಾಪಾರ್ಥ॥೫॥ಬಿಗಿ
ದುಕಟ್ಟಿದಘಾಯಮುಚ್ಚಿನ। ಜಿಗಿಯತೈಲದತಳಿತಲೇಪದ। ಬಿಗಿದಬಾಣ
ವ್ಯಥೆಯಕರ್ನಧ್ಯಾನಚೇತನದ॥ ಸೊಗಸುಮಿಗೆದ್ರೌಪತಿಯತುದಿವೆರ।
ಳುಗುರುಮೆರಸಿನಸಿರಿನುಡಿಯಬಲು। ದುಗುಡಭರದಲಿಕುಸಿದಭೂಪನ
ಕಂಡನಾಪಾರ್ಥ॥೬॥ ನಕುಲದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಹದೇ। ವಕಯುಧಾಮ
ನ್ಯಾದಿಸುತಸೋ। ಮಕಶತಾನೀಕಪ್ರಬದ್ಧರುಚೇಕಿತಾನವರು॥ಸಕಲ
ಕೈಕೆಯಮತ್ಸ್ಯಸುತಸಾ। ತ್ಯಕಿಶಿಖಂಡಿಯುಯುತ್ಸುಪ್ರತಿವಿಂ।ದ್ಯಕ
ರುಪಾರ್ಥನನುಪಚರಿಸಿಕುಳ್ಳಿರ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿ॥೭॥ ಕರಗಿದಂತಃಕರಣವಾಗ
ಲಿ। ಳೂರತೆಯನೆಕಂಣೀರಿನಲಿಕಾ।ತರಿಸಿದವುಜಲಬಿಂದುಗಳುಪುರುಹೂ
ತನಂದನನ॥ ಅರಸನಿರವಿದೆಯನುತಸೊಸಲನು। ಚರಣದಲಿಚಾಚಿದನು
ಚೇಷ್ಟಾ। ಪರಿಗತಿಯನಾರೈವುತಚಿಮುಖವಾಗಿಕುಳ್ಳಿರ್ದ॥೮॥ನೊಂದಲಾ
ನರನಾಥವಿಧಿಯೆ। ನೆಂದುಮುಸಿದುದುಸಿನಗೆನುತ್ತಮು। ಕುಂದನೆರೆಕಾ
ರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೊಳವನಿಪನನೋಡಿ॥ ಮಂದಮಂದದಿಪಾಣಿಪಲ್ಲವ।ದಿಂ
ದರತನುವನುತಡವಲಾಗಲೆ। ಕಂದೆರದುನೋಡಿದನು। ಭೂಪತಿಕೃಷ್ಣ

ಫಲುಗುಣರ ‖೯‖ ಹರಿಕರಾಬ್ಜಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರ | ಸ್ಫುರದಲಂದಾಪ್ಯಾಯ
ನಾಂತಃ | ಕರಣನಾದನುನನದನುನ್ನತಬಾಷ್ಪವಾರಿಯುಲಿ ‖ ತುರುಗದೇ
ರಿನವೈರನಳಿಯುಲಘು | ತರದಿಬಳಿಕೆಯ್ಯನಿತನುಪದಾ | ದರಿಸಿಕುಳ್ಳಿ
ರ್ದನುಮಹೀಪತಿಮಾನಿನಿಯುವುಲಗಿ ‖೧೦‖ಹದುಳವೇಪಾರ್ಥಂಗೆಹೇಳಾ|
ಳದಲಿಕಾದಿದೆಯಾಸುಶರ್ಮನ | ಕದನಬೆಟ್ಟತುಶಪಥನಲ್ಲಾತಂಪೊಳಲ್ಲ
ರಿಗೆ ‖ ಕೆದರಿದರುಹಲ್ಲಣೆಗೆಯುಲಿಬಂ | ದೊದಗದವನಿವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಕೆ | ದರಿ
ಯುಬಂದುದೆಲಷ್ಟವೆಂದನುನೃಪತಿಫಲುಗುಣನ ‖೧೧‖ ಆಯಿತದುನೀಬಂದ
ರಿರಿಪು | ರಾಯುಧಟ್ಟನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದ | ದಾಯುವಳ್ಳಿತುಧಟ್ಟನಾವನು
ನಿಂದಹೋಲಿಸಲು ‖ ಕಾಯಿದನೊಕಳುಹಿದನೋವೇಣಿಡ | ಹಾಯಿದ
ನೊಕಳುಹಿದನೊವೇಣಿಡ | ಹಾಯಿಗನೊಕರ್ನಗೆವಾಡಿದು |ಪಾಯು
ವಾವುದುಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂದವನಿಪತಿನುಡಿದ ‖೧೨‖ ಬೇರೆಸನುಪ್ತಕರೊಳ
ಕ್ಕಟ | ದೋರಿಸಿದೆಲಾತೋಟನೇಲೆಯು | ಕಾಂತನವನುಸೂತಸುತನಿ
ಲ್ಲರಥಟ್ಟನಲಿ ‖ ಹಾರಜರದುಸುಶರ್ಮನವದಿಗ| ತೋರಿತಿರುಗಿದಬಳಿಕಕೈ
ವೈ | ದೋರಿದನೆಕಲಿಕರ್ನನಿಂನೊಡನೆಂದನಾಭೂಪ ‖೧೩‖ಎಲೆಧನಂ
ಜಯುಸೂತತನಯುನ | ಗೆಲಿದುಬಂದೆಯೊದಿವಿಜನಗರಿಗೆ | ಕಳುಹಿಬಂದೆ
ಯೊಕಂಡುಕೇಣಕದೆಬಂದೆಯೋವೇಣಿ ‖ ಉಳುಹಿಬಿಡುವನೆಕದನಮು
ಖದಲಿ | ಮುಲತನಾದರೆಕರ್ನನೇನ |ಗ್ಗಳಿಕೆವಡದನೊಶಿವಶಿವಾಯೆಂದರ
ಸಬಿಸುಸುಯ್ದು ‖೧೪‖ ಜೀಯುಬಾತಿಯಿದೇಕೆಕರ್ನನ | ಕಾಯಿದುಳುಹಿ
ದೆನೊಂದುಭಾರಿವಿ | ಡಾಯುದಲಿಘಟ್ಟಸುವನೀಗಳದಾಯ್ಕುವೀಳೆಯವ‖
ಠಾಯುದಳಗಿಳವೆನ್ನಕೂಡೆನ | ವಾಯಿಯೇಕಲಿಕರ್ನನಾಯುಷ| ಹೋ
ಯಿತಿದೆಯೆಂದೊರಸಿದನುವಾವಾಂಗ್ರಿಯುಲಿಸೆಲದ ‖೧೫‖ ಈಸುಪರಿಯು
ಲಿನಿಮ್ಮಚಿತ್ತದೊ | ಳಾಸುರಾಯಿತೆನವ್ಮದುಷ್ಕೃತ | ಪಾಶಸಾಮುಯು
ವೈಸಲೇನಿವುಗೆತ್ತಲೀವ್ಯಸನ ‖ ಆಸುಯೋಧನವಿಗಡಭಟವಾ| ರಾಸಿಯು
ನುಮುಕ್ಕಳಿಸುವೆನುಧರ | ಣೀಶನೇಮುವಕೊಂಡೆನಿಮ್ಮಯಾಜನನಗೆಂ
ದ ‖೧೬‖ನಾಲಿಗೆಯುನೇಣಗೊಬ್ಬುಮಿಕ್ಕಳ | ಡಾಳಿಸಿದಡೇನಹುದುಕರ್ನ
ನ | ಕೋಲಗರಿಸೊಂಕಿನಲಿಸೀತಗತಿನಗೆ ‖ ವೀಳೆಯುವತಾಕರ್ನನಾಯು
ಷ | ಕೋಳುಹೋಯ್ತೆಂದೆಂಬಗರ್ವದ | ಗಾಳುತನವನುನಂಬಬಲ್ಲೆನೆ
ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ‖೧೭‖ ನಿನಗೆಕೇಳವನಲ್ಲರಾಥಾ| ತನಯುನವಹೆಚ್ಚಾಳು
ಖಡ್ಡಿಯು | ಮೊನೆಗಣೆಯುಕೈಕೊಂಬನೇಹೆಂಮುಕ್ಕಳಿದಿರಿನಲಿ ‖ಕನಲಿಕ
ಳವಳಿಸಿದರೆನೀನಾ | ತನವಿಭಾಡಿಸಲಾಪನತ್ಯನೆ |ಮನವಬಲ್ಲೆನುಪಾರ್ಥ
ನುಡಿಯುದಿರೆಂದನಾಭೂಪ ‖೧೮‖ ಖಲದಜಂಭನಕೈಟಭನವಶ | ಗಳನನೆ

ಮುಟಿಯುಕಾಲನೇಮಿಯು | ಬಲಸಿಶಂಭುಹಿರಣ್ಯಕಾದಿಪ್ರಮುಖದಿತಿಸುತ
ರು ॥ ಅಳವಿಗೊಡುವರೆಮಾಡಹುದೆಸೀ | ನಿಲುಕಲಳವೇಕರ್ನಜಯುವತಿ |
ಕುಲಭವೇನಿಂನಂದದವರಿಗೆಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ಜಾಣತಣವಲಿಕಾದಿ
ಬಂಗುವ | ದ್ರೋಣನಲ್ಲಳವಿಯಲಿಕಳವಿನ | ಕೇಣದಲಿಕೊಂಡಾಡುವರೆ
ಗಾಂಗೇಯನಿವನಲ್ಲ ॥ ಸಾಣೆಗೂಡಲಗಿವನುಸಮರಕೆ | ಹೂಣಿಗನರಿವು
ಬಲಕೆಹಾಣಾ | ಹಾಣೆಕಾರನುಕರ್ನನಾರೆಂದರಿಯೆಸೀನೆಂದ ॥೨೦॥ ಜಾ
ರಜರದುಜಡಾತ್ಮರಿಗೆಜಂ | ಘಾಳತನವನುವೆರದುಖೋಡಿಯು | ಖೂಳ
ರನುಖೊಪ್ಪರಿಸಿಚೂಣಿಯುಭಟರನಪ್ಪಳಿಸಿ ॥ ಆಳುತನದಲಿಮೆರವನಿನಗ
ರ | ಸೋಲಲರಿಯನಿನ್ನಗಂಟಲ | ಗಾಳವಿನಿನುವಕರ್ನನಾರೆಂದರಿಯೆನೀ
ನೆಂದ ॥೨೧॥ ವಿನಹೇಳುವೆನೆನ್ನದಳದಲಿ|ತಾನುಭೀಮನಘಟ್ಟನಲಿಗುರು|
ಸೂನುವೀಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲರೆಡ್ಡಿನಲಿ ॥ಮಾನನಿಧಿರಾಧೇಯನೆತ್ತ
ಲು | ತಾನೆಚಿನ್ಮಯವಾಯ್ತುಪಾಂಡವ | ಸೇನೆತಾನಿನ್ನಳಿದವರುಸಮ
ನ್ನಲ್ಲಕರ್ನಂಗೆ ॥೨೨॥ ಎಲ್ಲಿಕರ್ನನುತಿರುಗೆನೋಡಿದ | ಡಲ್ಲಿತಾನೆಡವಂಕ
ಬಲಮುಖ | ದಲ್ಲಸೂತನನೆಂಟುದೆಸೆಗಳಕಡಿಕರ್ನಮಯ॥ ವಿಲ್ಲಿನೋ
ಡಿದಡಲ್ಲಕರ್ನನ | ಬಿಲ್ಲಬೊಬ್ಬೆರಥಾಶ್ವರವವೆದೆ | ದಲ್ಲಣದದೆಕ್ಕಾಳರಚೆ
ನಾರಸಿಕತನವೆಂದ ॥೨೩॥ ಮುರಿದುಹಂಚದವೋಹರವಸೆರೆ |ವರಿದುಸಂ
ತೈಸಿದರೆಜೋಡಿಸಿ| ಜರದುಗರಿಗಟ್ಟಿದವಿರೋಧಿಪ್ರಜದಘಟ್ಟಣೆಯ ॥ ಇರಿ
ದುಕುರಿದರಿಪಡಿಘೊರೆಗಳ | ನರಸಿಕಾದಿವಿಭಾಡಿಸಿದರಣ| ದುರಬೆಕಾರ
ನದೆಂತುಸೈರಿಸಿಗೆಲುವೆನೀನೆಂದ ॥೨೪॥ ಕಾದಿನೊಂದೆನುತಾನುಬಳಿಕನೃ|
ಕೋದರನೆದಡಹಾಯ್ದುಡಾತನ | ಕಾವಿನಿಲಿಸಿವುದೀಯರಥನನು|ಮತ್ತೆ
ತರುಚಿದನು ॥ ಮೂದಲಿಸಿಸಹದೇವನಕುಲರು | ಕಾದಲವರನುಮುರಿದ
ನಗ್ಗದ | ಕೈದುಕಾರರದೇವಕರ್ನನಗೆಲುವಘಟವೆಂದ ॥೨೫॥ಮಲತುಧಾ
ರಾಧೂಳಿಯಲಿಬಲ | ಸುಳಿಮಸಗಿತನುವೇಷ್ಟಿಸಿ | ಬಳಸಿಕಾದಿತುಕರ್ನ
ನೊಬ್ಬನಕೂಡೆತಲೆಯೊತ್ತಿ ॥ ಬಲವರವುನಿನಗುಕ್ಕಡಾಗಲೆ | ನಿಲಕೆಯಾ
ನೀಬಂದುಬಯಲ|ಗ್ಗಳಿಕೆಯನುಬಿಡೆಬೆರವುಕಿಹೆಸಾರಂದನಾನೃಪತಿ॥೧೬॥
ಉಕ್ಕಿಕುದಿದುದುವೀರರಸಮಗು | ಳುಕ್ಕಿಕುದಿದುದುರೌದ್ರರಸವದ |
ರಕ್ಕಜವಕೆಲಕೊತ್ತಿಕುದಿದುದುಶಾಂತಿರಸಲಹರಿ॥ ಮಿಕ್ಕುಬಹಳಕ್ರೋಧ
ವೊಳವೊಳ | ಗುಕ್ಕಿತಮಳೋತ್ಸವದಚಾಪಲ |ಸೊಕ್ಕಿತೊಂದೇನಿಮುಷ
ಮೌನದೊಳಿರ್ದನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೭॥ ಹೇಳಲಂಜುವೆನಾಸುಶರ್ಮಕ |ನಾ
ಳುತಾಯಿಗೆಮಕ್ಕಳಾಗದೆ| ಬೀಳಹೊಯ್ದುವಿಹಾರದಲಿಶಿರುಗಿದೆನುಹರಿಸ
ಹಿತ ॥ ಕೇಳಲಗುರುಪಿನಣಗನಲ್ಲೇಹರಿ | ವಾಳಿಸಿದಡಗಟ್ಟಿದನುತಾ |

ಹೇಳಿಫಲವಿನ್ನೇನೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದನಾಪಾರ್ಥ॥೧೮॥ಇಟ್ಟಣಿಸಿಕೊಂಡೆ
ನ್ನೊಡನೆಕೈ । ಗಟ್ಟಿಕಾದಿದನೊಡನೊಡನೆಹುಡಿ । ಗುಟ್ಟಿದನುರಥವಾ
ಜಿಸೂತಶರಾಸನಾವಳಿಯ ॥ ಮುಟ್ಟಿಬಂದನುಖಡುಗದಲಿವೈ। ಗೊಟ್ಟ
ಹೆಣಗಿದೆನಾಕ್ಷಣಕೆಸಾ ।ಲಿಟ್ಟುಸೆರೆದುದುಸಕಲಕೌರವಸೇನೆಸರಿಸದಲಿ॥
ತೊಡಕಿದನುಗಡಗರುಡಹಾವಿನ । ತಡಿಕೆಸಲೆಯುಲಿನಿನ್ನ ಗಮನವ।ತಡದ
ರೇತಪ್ಪೇನುಕೌರವದಳದನಾಯಕರು॥ತಡವಿನಲಿತಡವಾಯ್ತು ನೃಳದಂ ।
ತೆಡೆಯುಳಿದರ್ಜುನಗೆನಪ್ರ ವ। ಘಡವಕೇಳಿದುನಿಲ್ಲನೆಂದನುನಗುತಯು
ಮಸೂನು ॥೨೦॥ ಏನನೆಂಬೆನುನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದ। ಹಾಸಿತಲೆದೋರಿಗಡಭೀ
ಮನ । ಸೂನುವಿರಲಭಿಮನ್ಯುವಿರಲೆಮಗಿನಿತುಹದನಹುದೆ ॥ ಆನದೀಜು
ದ್ರೋಣನಲಿತಾ । ಹಾನಿಯನುಮಿಗೆಕಂಡನೇನೆರೆ ।ಹೀನನನುಕಂಡಾದ
ಡೆಯುಬದುಕುವುದುಲೇಸೆಂದ ॥೨೧॥ ಅರಳಿಜದೆಮಧುಮಾಸಮಾಣಲಿ ।
ಮರುಷರುತುಮೇಸಾಕುಜಾತಿಯು । ಜರದರೇನಮಗಿನ್ನ ಪೂರ್ವಪ್ರಕೃತಿವ
ನವಾಸ ॥ ಸಿರಿಗೆಕಕ್ಕುಲಿತೆಯುಲಿಪಕ್ಷವ । ಬೆರಸಿಬದುಕುವನೈಸಲೇವರ ।
ಗುರುವಲಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೂಣಯುವೇನುತನಗೆಂದ ॥೨೨॥ ಬರಿದೆಬಯಸಿ
ದಡಹುಡೆರಾಜ್ಯದ । ಹೊರಿಗೆಯನುಸಿಕ್ಕಂಕೆಯುಲಿಹೊ । ಕ್ಕರಿವಮಿಗೆಸ
ತ್ವಾತಿಶಯಬೇಹುದುರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಎರಗಿಮೋಂರಿಪುರಾಯರನುಕು ।
ಕ್ಕರಿಸುವಫೇಯುನಂದದ । ಉರುವದೊಬ್ಬನೆಬೇಹುದಲ್ಲದಡಿಲ್ಲಜಯವೆಂ
ದ ॥೨೩॥ ಎಮಗೆವಿಕ್ರಮವೆಂಬಕೌರವ ।ರವವಕಂಡೆವುಕರ್ಣನಂದದ ।ಲೆ
ಮಗೆದೀವಸಗೊಂದುಕಾದುವಡೆಂಬಡವರಿಲ್ಲ ॥ ಬಮರಗೆಲುವಡಹರಿಗೆಕೊ
ಡುಗಾಂ । ಡಿವಮಶಾರಥಿಯಾಗುನೀನೆಂ । ದವಘಡಿಸಿದನುವೀರನಾರಾ
ಯಣನವೃದುಸನ ॥ * * * ॥೨೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೧೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯನನುಕೆಡೆನುಡಿದನಾವ ।
ಜ್ರಾಯುಧನನಂದನನುಬಳಿಕಬು । ಜಾಯತಾಂಬಕಸಂತವಿಟ್ಟನುಧರ್ಮ
ಜಾರ್ಜುನರ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪಭೂ ।ಪಾಲಸಾತಿ
ದಹಾತನಾಲಿಸಿ । ಕೇಳದನುಕೆದರಿದವುಗುಡಿಯನುರೋಮರಾಜಿಗಳು ॥
ಮೇಲುಮೇಲುಬ್ಬೇಳ್ವರೋಷ ।ಜ್ವಾಲೆಹೊದಿಸಿತುವದನವನುಕಂ ।ನಾ
ಲಿಕೆಂಪೇರಿದವುಮಿಗೆಪಾರ್ಥಂಗೆರೆಮುಷದಲಿ ॥೧॥ ಆಯುಧವಹಿಡಿಧೊರೆ
ಯನುಗಿದನ । ಡಾಯುತವನುಬ್ಬರದರೌದ್ರ । ಸ್ಥಾಯಿಭಾವದಭಾರದಲಿ
ಘೂಲ್ಲೈಸಿಘಯಮಡಗಿ ॥ ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನು।ಪಾಯದಲಿಸಲ್ಲಿಸಿ
ಸುಪ್ಪುರ । ಘಾಯದಲಿಲಾಗಿಸಿನಪಾರ್ಥನಕಂಡುಧಡಿಳಿಜನ ॥೨॥ ಅಹಹ

ಕೈತಪ್ಪಿಯ್ತುಲಾಹಾ । ಅಹಹರವವೇನೆನುತರಾಯನ ।ಮಹಿಳೆಬಿದ್ದಳೆ
ಕೋಲೆಖಡುಗಕೆತಂನನಡೆಯೊಡ್ಡಿ ॥ ಬಹಳಶೋಕದಲಖಿಳಭಟರು।ಪ್ಪತ್ರ
ರವಬಿಟ್ಟರುದ್ದೈನಕೃತಿದುಸ್ಸಹವ ।ಲಾಯನುತಸುರರಿಪುಹಿಡಿದನುಧನಂ
ಜಯನ ॥೩॥ ಹಿಡಿಯದಿರುಮುರವೈರಿಪಾರ್ಥನ । ಬಿಡುಬಿಡೀತನಖಡ್ಗಕೆ
ರತಂ । ನೊಡಲುತನ್ನನುಧಾರೆಯರದೆನುಸಂಯಮವಾರಿಯಲಿ ॥ ತೊಡಗಿ
ರೀತನರಾಜಕಾರ್ಯವ । ಕೆಡಿಸದಿರುನಿರ್ವಹಿಸಲೀತನ । ಬಿಡುಬಿಡೆನೆಜಗದ
ರುಮಯವಾಂತಕನಿಂದ್ರನಂದನನ ॥೪। ಅಕಟಗುರುಹತ್ಯಾಮಹಾಪಾ।ತ
ಕಕೆತಂದೈಮನವಧರತ ।ಪ್ರಕಟಕುಲನಿರ್ಮೂಲನಕೆನೀನೊಬ್ಬನುದಿಸಿ
ದೆಲ ॥ ವಿಕಳಕುರುನೃಪರೊಳಗೆದುರಿತಾ । ತ್ಮಕರಕಾಣೆನನುನಿನ್ನ ಸರಿ
ಕೋ । ಲಿಕೆಗೆಹರಹರಹರಮಹಾದೇವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೫ ॥ ಧರಣಿಪನ
ಕೊಲಲೆಂದೊಮೇಣೀ।ತರುಣಿಯುರಿಗೀನಕುಲಸಹದೇ। ವರಿಗೆಯೋಮೋ
ಕ್ಷನಗೆಯೋನೀನುಗಿದಡಾಯುಧದ ॥ ಪರಿಯಿದೇನೈಪಾರ್ಥಮೌನದೊ।
ಳರಲಿದನ್ನಾಣೆನಲುಬೆರಗಿನ । ಗರದಗಾಹಿನೊಳದ್ದಮೌನದೊಳಿರ್ದ
ನಾಪಾರ್ಥ ॥೬॥ ಬೆದರಿಸದಿರೈಕೃಷ್ಣದುಷ್ಕ । ರ್ಮದಲಿಸುಳಿಯೆನುಭೂ
ಪತಿಮಗದ । ಗೆದವಚೋವಿನ್ಯಾಸಮನ್ಯಾಯಪ್ರಪಂಚವಲೆ ॥ ಅದರಿ
ಗೀತನಹೊಯ್ಯಕೊಲ್ಲದೆ । ಸುದಿನನಿಷ್ಕೃತಿಯಿಲ್ಲಸತ್ಯಾ । ಭ್ಯುದಯ
ವೇಯುಂನುದಯನಲ್ಲದಿರೆನ್ನಲಯವೆಂದ ॥ ೭ ॥ ದೇವಪೂರ್ವದಲೆನ್ನನುಡಿ
ಗಾಂ । ಡೀವವೀತಕೆನಿನಗೆತನಗೀ । ದೇವಧನುವಾದೃಶ್ಯವೇತೆಗೆಯೆಂದು
ಕೋಪದಲಿ ॥ ಆವನೊಬ್ಬನುನುಡಿದಡಾತನ। ಜೀವವನುಜಕ್ಕಲಿಸಿತನ್ನ
ವ । ಚೋವಿಲಾಸವಕಾಬೆನೆಂದನುಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ ॥೮॥ ಸಾಭ್ಯತೆಗೆಗಾಂ
ಡೀವನನಿನಗನು । ನಾಬಿಯೋಬಿಸುಡೆಂದುನುಡಿಯವೆ । ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇ
ಳ್ದರೀವಿನಿಬರೀನುಡಿಯ ॥ ಆರದನ್ಯಾಯವುವಿಚಾರವಿ । ಶಾರದನುನೀನೆ
ಲೆಮುಕುಂದವಿ । ಕಾರಿಯೀತಾನೆಂದುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಪಾರ್ಥ ॥೯ ॥
ಲೇಸುಲೇಸಿದುತಂಮಮಾಡಿದ । ಭಾಷೆಬಾಹಿರವಾಗಬೇಡವಿ । ನಾಶಕಾ
ಲಂಜೆನುಮುರಾಂತಕಬಿಡುಧನಂಜಯನ ॥ ಆಶೆಯೋನೀರಾಜ್ಯದಲಿಮೋ।
ಹೇಶರೀರದಲಿಲ್ಲಪಾರ್ಥನ । ಭಾಷೆಸಂದರೆಸಾಕುನೀನಾರೆಂದನಾಭೂಪ॥
ಮರುಳೆಮೌನದೊಳಿರುಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನರನನೀಮುಂದಿಟ್ಟುಯುಮದೊ।
ತರಿಗೆಕೈವರ್ತಿಸುವಪರಿಯೆಕೋಟಿನರಕದಲಿ ॥ ಹುರುಳನರಿಯದೆಧರ್ಮ
ಶಾಸ್ತ್ರದ । ಪರಮತತ್ವವುದಾಪನಮುಖವಂ । ದರಿಯೆನ್ಯೈದಿಕಕ್ಷಾತ್ರತಾ
ಮಸಬಿಡದನಿಮಗೆಂದ ॥೧೧॥ ಎಲೆಧನಂಜಯಧರ್ಮಪುತ್ರನ। ಕೊಲು
ವದುನ್ನತಯುಂಬನುಡಿಯ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯುಗನಗೆಯಲ್ಲವೇನಿಚ್ಚಯವಹಿಂಸೆ

ಯಲಿ ॥ ಕೆಲವುನವಲಾನೀನೆಕಟನಿ | ಮರ್ಮಿತಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿರಹಸ್ಯವ |
ಳುಹಿಂದವರಾರೆಂದುತಲೆದೂಗಿದನುಮುರವೈರಿ ॥೧೨॥ ನುಡಿದವಾರ್ಗದ
ರದುಧರ್ಮದ | ಗೊಡೆವೆತಾನದುಬೇರೆಸತ್ಯವ | ನುಡಿದುಕೆಟ್ಟವರುಂಟ
ಹಿಂಸಾಧರ್ಮವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ನಡದುಯಾವಜ್ಜೀವದಲಿಗತಿ | ಪಡದರುಂಟ
ಲೆಪಾರ್ಥಸಿನ್ನು | ಸ್ಫುಡವಿವೀರಾವೇಶವಾಣಲಿಮಾತಕೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಬ
ನದೊಳೊಬ್ಬನುಕೌಶಿಕಾನ್ವಯ | ಮುನಿತಪಶ್ಚರ್ಯದಲಿಸತ್ಯವೆ | ತನಗ
ಸುವ್ರತವೆಂದುಬಟ್ಟೆಯೊಳಿರ್ದನೊಂದುದಿನ ॥ವನಚರರುಬೇಹಿನಲಿಭೂ
ಸುರ | ಜನವಬೆಂಬೊತ್ತಿದರುಕೌಶಿಕ |ಮುನಿಯುಬೆಸಗೊಂಡರುಮಹಿ
ಸುರವಾರ್ಗಸಂಗತಿಯ ॥೧೪॥ ವಿತತಸತ್ಯದವಿಷಯಭೇದ | ಸ್ಥಿತಿಯ
ಲಿಯುಗೆವಿಗಡವನಚರ | ತತಿಗೆಭೂಸುರಚರರವಾರ್ಗವತೋರಿದನುಬ
ಕ | ಅತಿದುರಾತ್ಮಕರವದಿನಿಬರು | ಕ್ಷಿತಿಸುರರಕೊಂದಮುಳವಸ್ತು
ಸ್ರತತಿಯನುಕೊಂಡೊಯ್ದರೆಲೆಕೌಂತೇಯನೋಡೆಂದ ॥೧೫॥ ಕಾಲ
ಶದಲಿಕೌಶಿಕನನಾ | ಕಾಲದೂತರುತಂದರಾತನ | ಮೇಲುಪ್ರೋಗಿನಸ
ಕೃತದುಷ್ಕೃತವನುವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಮೇಲನರಿಯದೆಸತ್ಯವಾಕ್ಯ | ಸೂ
ಲದಲಿಬ್ರಹ್ಮೇತಿಬಂದುದು | ಹೇಳಲತಿಶಯಕರ್ಮಭೋಕ್ತ್ರದಪಾಪಫ
ವೆಂದು ॥೧೬॥ ನರಕಕಾತನೂಕಿದರುವಿ| ಸ್ತರಣವೆಂತೈಪಾರ್ಥಸತ್ಯದ
ಹುರುಳನರಿಯಗೆಕಾಳುಗೆಡದರೆಕಾರ್ಯವೇನಹುದು ॥ ಮರುಳಕೇಳದ್ಭುತ
ವಹಿಂಸಾಪರನಹರ್ನಿಶವಾದುರಾತ್ಮನ| ಹರಿಸಿದರುದೇವಾಂಗನೆಯರಾಕ
ಥೆಯಕೇಳೆಂದ ॥೧೭॥ ಬನದೊಳೊಬ್ಬಬೆಳಾಕನೆಂಬವ | ವನಚರನುತ
ನಯಕುಟುಂಬವ | ನನುದಿನವುಮೃಗವೇಧೆಯಲಿಸಲಹಿದನುಬೇಸರದೆ
ತನಗೆಕಡೆಪರಿಯಂತವುತ್ತಂ|ದನುವನರಿಯನುರಾಗಲೋಭವ |ನೆಸ
ಯರಿದಯದಹಿಂಸೆಸಂದುದುಹಿಂಸೆವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ವರವರಂಗೆಕುಟುಂಬದ
ಪೋರಕಣಕಾರಣವಾಹಿಂಸಾ|ಚರಣವೆಂದೇಬದಹಧರ್ಮದಸೇಸಭೋ
ರಲಿ॥ಮರಣವಾತಂಗಾಗೆಕೊಂಡೈ|ದರುಸುರಾಂಗನೆಯರುಧನಂಜಯ
ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವಾವಂಗರಿಯದಹುದೆಂದ ॥೧೯॥ ಪಿತೃಸವೋಜ್ಯೇಷ್ಠ
ಯನೆನಿಪ್ಪುದು|ಶ್ರುತಿವಚನವರಸುಂಗೆನೀನುಪ|ಹತಿಯಮಾಡಲುಬಗದೆಮಾ
ತಿನವಾಶಿಬೇಕೆಂದು ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಬುಜಮೃಣಾಳಕೋಸುಗ | ಕೃತ
ಟಾಕವನೊಡದವ್ರೊಲುಭೂ | ಪತಿವಧಾವ್ಯಾಸಾರನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವಹ
ದೆಂದ ॥೨೦॥ ಗುರುಹತಿಗೆಕರ್ತವ್ಯನಾನಧಿ | ಕರಿಸಿಮಾಡುವಮಾತನೇಪ
ತಿ | ಕರಿಸುವುದುಶ್ರುತಿಕರ್ಮವಿಹಿತವಿದೆಂಬುದೀಲೋಕ ॥ಎರಡರಧ್ಯಂ
ತರವನೀನೇ | ನರಿಯದಾತನೊವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾತೃವ

ಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥನೀನೆಂದ ॥೨೧॥ ಈಸುನಿರ್ದಯನೆಂಬುದನು ನಾ । ವೀಸುದಿ
ನವರಿಯುವುದುಹಾದೇ । ವೇಸುಪರಿಯಂತಹುದಲೈಸಿಂನಂತರಂಗದಲಿ ॥
ಏಸುನೋಡಿದರೇನುಪಾಪವಿ । ಲಾಸುರಚನಾಕೌರವಾತ್ಮಜ । ವಾಸನೆಗ
ಳವುಬೇರೆಹರಹರಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೨ ॥ ನನದುದಂತಃಕರಣವಮಧು
ಸೂ । ದನನಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರಸವಿನೆರೆ । ನನದುದಾತನವೈಲಿಲೋಚನ
ವಾರಿಪೂರದಲಿ ॥ ಘನತರಕ್ಲೇಶಾವ್ಯಥಾಚಿ । ತ್ತನುಗಡಾಯುಧವರೆಯೊ
ಳೌಂಕುತ । ವಿನಯದಲಿಕೃಷ್ಣಂಗೆಬಿಂನಹಮಾಡಿದನುಪಾರ್ಥ ॥ ೨೩ ॥
ನಾವುನೆರೆಸರ್ವ್ವಾಪರಾಧಿಗ । ಳಾವಗುಣದೋಷವನುನಂಮಲಿ । ಭಾವಿಸು
ವೆನಾವೇನಬಲ್ಲೆವುಧರ್ಮ್ಮನಿರ್ಣಯವ ॥ ಆವಪರಿಯಲಿತಂನಸತ್ಯದ । ಠಾ
ವುನಿಲುವುದುರಾಯಗುಪಹತಿ । ಯಾವಠಾವೆಂದೆನಿಸಲರಿಯರುಬೆಸಸಬೇ
ಕೆಂದ ॥೨೪॥ ಭರತವಂಶದಲುದಿಸಿನಂಮ್ಮೈ । ವರಿಗೆಯಿಹಲೋಕದಲಿಸು
ಖಸು । ಸ್ಥಿರದಪದದಲಿಹೊರುವಹೊಣೆನೀನಲ್ಲದೆವುಗಾರು ॥ ಮರುಳ
ರಾವದ್ವಯಗವುದದು । ರ್ಧರಪರಾಕ್ರಮತವುದಘನವಮೂ । ರ್ಖರಿಗೆ
ಕೃಪೆವಮಾಡಿದನುಪಾರ್ಥ ॥೨೫॥ ಕೊಲುವುದೇನಂಡರಿದೆಟಕ್ಕರಿ । ಗಳವು
ದೇಪರಹಿಂಸೆಲೋಗರ । ಹಳಿವುದೇವಧಶಸ್ತ್ರವಧೆಯಲ್ಲನೋಡುವರೆ ॥
ಖಳರದುಸ್ಸಂದಪ್ಟವಚನದ । ಹಳುಕುಹೃದಯವನೊದದುಮರುವೊಸೆ ।
ಮಳತುಬಳಿಕನಬದುಕಿದವನ್ನೇಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೨೬॥ ಅರಸಗುಪಹತಿಯು
ನಿಸದೇನಿ । ಷ್ಠುರದುರುಕ್ತಿಕೃಪಾಣದಲಿಸಂ । ಹರಿಸಿದರೆನಿರ್ವಾಹವಾಗದೆ
ಸಿಂನನುಡಿಗಳಿಗೆ ॥ ಪರಮಮುಪಿಮತವೆನೆಮುರಾರಿಯು । ಸಿರಿರಚನಕೆಹ
ಸಾಧವೆಂದು । ಬ್ಬರದಗರ್ವ್ವೋಕ್ತಿಯಲಿಗರುವಿಕೆಗೆಡಿಸಿದನುಪಾರ್ಥ ॥೨೭॥
ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಜನಿಸಿದೈಶಿ । ಕುಲದವಿಮಲಕ್ಷತ್ರವಂಶದ । ಲಳಿಮನದ
ತಾಳಿಕೆಯತೊಡಕದಗಂಡುರೂಪಿಸಲಿ ॥ ನೆಲನುಕೊಂಡರುನಿಂನವೋ
ರೆಯ । ಬಲುಹಕಂಡಾಕೌರವರುನಿಂ । ನೊಳಗೆಬಲ್ಲದನೆಂಸಭಂಗಿಸಲೆಂ
ದನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೮॥ ನಿಂನಜೂಜಿನವಿಗಡದಲಿಸಂ । ಪನ್ನರಾಜ್ಯವಬಿಸುಟು
ನಿಂನಯ । ಬೆಂನೊಳಗೆತೊಳಲಿದೆವುಹದಿಮೂರಬುಧವನದಲ್ಲಿ ॥ ವನ್ನಿಸ
ದಲೇಸಾರಿಕೌರವ । ರಿಂನುಕೊಡುವರೆರಾಜ್ಯವನುನೀ । ನಿಂನುಭೀಮನ
ಹಿಡಿದಬದುಕುವುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೯॥ ರಣದಘೋರಾರಾಘಾತಿಯಾರೋ ।
ಗಹೆಯನುನೆಯಲ್ಲರಸಸಿರದಲಿ । ಕಣೆವಡಾಯುಧನೀಳ್ವಸುಗಗಿಗೆಶಿವಿವ
ಭಲ್ಲೆಹಕೆ ॥ ಹಣದುಲ್ಲಾಡಿಗೆಹಾಯ್ದುಬೀಳವ । ಕಣೆಗೆಖಂಡವರುಧಿರರ
ಸದೌ । ತಣಿವರಚಿಸಿದೆರಾಜ್ಯಶಿರಿಸಿನಗೊಲಿವಕಲ್ಲೆಂದ ॥೩೦॥ ಕರುಳಕಂ
ಠಣಧಾರವಿದುಳಿನ । ಶಿರದಹಾಸಿಗಭುಜದವಕ್ಷದ । ಕರದಹೆಣ್ವಲಿನತೋ

ಳಬಂದಿಯಪದಕಸರಪಳಿಯ ॥ ಅರುಣಜಲಲುಳಿತಾಂಬರದಸಂ | ಗರ
ವಾಹದಭೂಷಣದಸೌಂ | ದರಿಯಪಿಲ್ಲವೆವಿಜಯಸಿರಿನಿನಗೊಲಿವಳಲ್ಲೆಂ
ದ ॥೩೧॥ ಇಂದಿನಲಿಹದಿನೇಳುದಿನದ|ಲ್ಲಿಂದಹಿಂದಣಬವರದಲಿಸೀ|ನೊಂದು
ದುಂಬೇದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರಕೋಲತೋಹಿನಲಿ ॥ ವಂದುಕೌರಂಬಿನಲಿಗ
ಡನೀ|ನೊಂದುಜೀವವಜಾರಿಸುವೆಸಾ|ಕಿಂದುಕುಲಕಂಟಕರನಿರಿದರೆದೋ
ಷವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೩೨॥ ಎನುತಡಾಯ್ದ ಪನೊರೆಯನುಗಿದ | ರ್ಜುನನುತಂನ
ಯಕೊರಳಸಂದಿಗೆ | ಮನದೊಳಗೆಭಯಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದಚಾಚಿದನುಬಳ
ಕ ॥ ದನುಜರಿಪುನಡಹಾಯ್ದುಹಿಡಿದಾ | ತನಕೃಪಾಣವಕೊಂಡುನಿಂನ
ಯ | ನೆನಹಿದೇನೈಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂನಾಣೆಹೇಳೆಂದ ॥೩೩॥ ಯೇನಹೇಳ
ವೆನಡ್ಡಹಾಯಿದು | ನೀನೆಕೆಡಿಸಿದೆಯನ್ನಡಲ್ಲದ| ದೇನಮಾಡೆನುಸತ್ಯಶೌ
ರ್ಯದಹಾನಿಹರಿಬದಲಿ |ಈನರೇಂದ್ರನಕೊಂದತನಗೀ | ಹೀನದೇಹದತಲೆ
ಯೊಡನೆಸಂ | ಧಾನವೇಸಾಕೆಂನಕೈದುವನೆನಗೆನೀಡೆಂದ ॥೩೪॥ ಎಲವೊ
ಮರುಳೆಕಿರೀಟಮತ್ತೆಯ | ತಿಳಿಯಲಾನೀನಾವಪರಿಯಲಿ !ಮುಳಿದುರಾ
ಯನಮುರಿದೆನಿನಗಾತದ್ವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಅಳಿವನೆನೆಯಾನಾಕುದೇಹವ | ನಿ
ಳುಹುವುದುಕೊಲೆಯಲ್ಲನೀನ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಳನೀಡಾಡಿನಿನ್ನನೆಕೊಂಡುಕೊ
ಳ್ಳೆಂದ ॥೩೫॥ ಸಂದಪರಿಯಿದುಜಗಕೆಲೋಗರ !ನಿಂದಿಸುವುದೇಹಿಂಸೆತಂ
ನ್ನನು|ಕೊಂದವನುನಾಳುತನನನುತಾನುಹೊಗಳಿದಡೆ॥ ಎಂದನರ್ಜುನ
ನವನಿಪಾಲಂ |ಗೆಂದನೆನಗಿದಿರಾರುರಣದಲಿ | ನಿಂದುಕಾದುವರಿಲ್ಲದನುಜಾ
ಮರರಥಟ್ಟನಲಿ ॥೩೬॥ ತಾನಲಾದ್ರೌಪದಿಯಮದುವೆಯೊ | ಳಾನರೇಂ
ದ್ರರಗೆಲಿದವನುಬಳಿ | ಕಾನಿಶಾವ್ರಜವಮುರಿದುರುಹಿದೆನುಖಾಂಡವವ ॥
ಏನೆನೆಂಬೆನುಸಕಲಕೌರವ | ಸೇನೆಯನುಗೋಗ್ರಹಣದಲಿಬಳಿ | ಕಾನ
ಲೇರಥಮಂದರಲಿಗೆಲಿದವನುಕೇಳೆಂದ ॥೩೭॥ ಬಳಿಕಭೀಷ್ಮನನಾರುರಣದ
ಲಿ | ಗೆಲಿದವರುದ್ರೋಣಪ್ರತಾಪಾ | ನಳನನಂದಿಸಿದಾತರುಮಹಾಹವಾ
ಗ್ರದಲಿ | ಮಲತುಕಾದುವಸತತನಯನ | ನಳವನಿಲಿಸುನಾವಟಕ್ಕರಿ |ಗ
ಳದೆನೀನೆಂಮೊಡನೆಸೆಣಸುವಭಟನತೋರೆಂದ ॥ ೩೮ ॥ ಮುರಿದೆಸಮಸ
ಪ್ತಕರಸೈಂಧವ | ಶಿರವನಿಳುಹಿದಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ|ಧುರದೊಳಗೆಕೌ
ರವನಬಿಡಿಸಿದೆಮುಂನಪೌರುಷದಿ ॥ ಗುರುಗಳಡಿಗೆರಗಿಸಿದೆದ್ರುಪದನ !ವ
ರಮಹಾಸಾಗರದಮಧ್ಯದ| ಧೊರೆಗಳೆಲ್ಲರಝಡಿದುಕಪ್ಪವತಂದುದರಿಯ
ನ್ದ ॥೩೯॥ ಉಂಟುಫಲುಗುಣನಿಂನಹೋಲುವ| ರುಂಟೆಸುಭಟರುದೇವ
ದೈತ್ಯರೊ | ಳೆಂಟುಮುಡಿನಾವರಿಯವೇಕ್ಷೈವಾರವೇಕಿದಕೆ ॥ ಟೆಂಠಣಸ
ಬಿರುಕೃಷ್ಣನಿಕ್ಕಿದ | ಗಂಟನಲಿಸಿಲುಕದಿರುಯಂನಯ | ಗಂಟಲದೆನಿಶಿತಾ

ಪ್ರವಿದನೀಬೇಗಮಾಡೆಂದ ॥೪೦॥ ಭರತಕುಲದಲಿಭಾಗಧೇಯ । ಸ್ವರ
ಹೀನರನೆಂಮಸಿಧ । ಕ್ಕರಿಸಿನುಡಿದರೆಮುನಿದುಮಾಡುವುದೇನುವಿಧಿಯೊ
ತನೆ ॥ ಅರಿನೃಪಾಲರಗೆಲಿದುವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯಕೊಂಡರೆಭೀಮಸೇನನ।
ರರಸುತನದಲಿನಿಲಿಸಿಸುಖದಲಿರಾಜ್ಯಮಾಡೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಇರಿದುಮುರವವಿ
ರೋಧವಿಗ್ರಹ । ದರಿತವೇಹಿಂದಾಯ್ತು ಹರಿಹಿಸೊ। ಳುರುಪಫಲಿತದಬೀ
ತುಬಿಟ್ಟದುತಂನತನುವಿನಲಿ ॥ ಇರಿದಕರ್ಣನುಶಾಲದೇಹಣ । ಇರಿದುಹಗೆ
ಮಾಕೇಂಮಾತನು । ಮರದುಕಳಯೈತಂಮುಯುಂದವನೀಕಬಿಸುಸುಯ್ದು॥
ಂನಜನನಿಯಜಠರದಲಿತಾ । ಮುಂನಜನಿಸಿದನೀಗುರುತ್ವ ಕೆ । ಮುಂನಿಸದೆ
ರಾಕೈಸಲೇಸರ್ವಾಪರಾಧವನು ॥ ಎಂನನೊಬ್ಬನನುಳಿಯೆನುಳಿದರೆ। ಕಿಂ
ನಸೋದರರಿಯರೆನುಸಂಪ್ರತಿ । ಪನ್ನಗುಣರವರೊಡನೆಸುಖದಲಿರಾಜ್ಯ
ಮಾಡೆಂದ ॥೪೨॥ ನೋಡುವುದುಭೀಮಸಲಿಸಾಹಂ । ಕಾರವಾತನಕೂಡೆ
ನಡವುದು । ಕಾರಣಿಕನೀನಾದಡೆಯುಸಹದೇವನಕುಲರನು ॥ ಆರಯಿದು
ಪಲಹುವುದುದೃಪದಕು । ಮಾರಿಯನುಬೇಸರಿಸದೀಪರಿ । ವಾರವನುಮಂ
ಸುವುದರ್ಜುನದೇವಕೇಳೆಂದ ॥೪೩॥ ಎನುತನಯನೋದಕದಸರಿಯಲಿ।
ನನದಪಲ್ಲಿಯಬಾಹುಮೂಲದ । ಕನಕದೊರೆಯಕಠಾರಿಯವನಿಪನೆದ್ದು
ಸಂವರಿಸಿ ॥ ಮನವದುಗುಡದದಡಿಯಮೋರೆಯ । ತನಿಹೊರಗಹಾವಡಿ
ಮುತಪಕದ। ಘನದಪಯಣವಧರ್ಮಸುತಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ॥೪೪॥
ರಾಯನಪರೋಕ್ಷದಲಿರಾಜ್ಯ । ಶ್ರೀಯುಬೇಟವಶಿವಶಿವಾದರೆ । ತಾಯನು
ತಿತೊದಲಾಯ್ತು ಲಾತಂಮಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಆಯಿತಿದುಲೇಸೆನುತತಂಮನಿ।
ಜಾಯುಧಂಗಳ ಕೊಂಡುಮಮಾ । ದ್ರೇಯರರಸನಕೂಡೆಹೊರವಂಟ
ಮುನಿಜಾಲಯುವ ॥೪೫॥ ತರಳನೊಂದಳುಭಾಷ್ಪದೃವದ । ಪರುಷಪಣದು
ಕ್ಷ್ಯಸನನನೆ । ತ್ತರಲಿವೇಣಿಬಂದಸಘಟಿತಶಿವಮುಹಾದೇವ ॥ ತರಣಿಜಿಜ
ಮಂಗೈಯೆಯಂಬುಜ । ಸಿರಿಗೆಸುವ್ಮಾನವೆಯನುತಪಂ । ಕರುಹಮುಖಿ
ಸಖಿಜನಸಹಿತಹೊರವಂಟಳರಮನೆಯ॥೪೬॥ ಸದನವನುತನತನಗೆಹೊ
ರವಂ । ಟುದುನೃಪಾಲಸ್ತೋಮದುಂಮಾ। ನದಲಿದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಾತ್ಯ
ಕಿಚೇಕಿತಾನರರು ॥ ಕೆದರಿತಾಪರಿವಾರವಾರುಧಿ । ಚಡಿದರಹೊರವಂಟುದು
ಕಿರೀಟಿಯ। ಹೃದಯಹೊಗದುದುಹೊತ್ತಿತನುಪಮಶೋಕವಹ್ನಿಯಲಿ॥
ಮೂಗನಾದನುಪಾರ್ಥನೃಪಚಿಂ । ತಾಗಮದಲಳ್ಳಿರಿದಶೋಕದ। ಸಾಗರ
ವಸೀಢಾಡಿಧರೆಗಳಹೊರದುಹೊಯ್ಗಿನಲಿ॥ ಆಗರುಪನಡಿಗೆದ್ದುಮೂಡಿದ।
ನಾಗಲಾತಡಿವಿಡಿದುಬಳಲಿದು । ತಾಗಿದನುನೆರೆತಳೆಯಬಾರದನುತಪಾರ್ಥ
ಹೊರವಂಟ ॥೪೭॥ ಹರಿದುಬೀದಿಯೊಳವನಿಪಾಲನ। ಚರಣದಗ್ರದೊಳೆ

ಡಲಸಾಯಿಕೆ । ಹೊರಳಿದನುಹೊನಲಿಡುವಲೋಚನವಾರಿಪೂರದಲಿ ॥
ಧರಣಿಪಾಲದುರಾತ್ಮಕನನು । ದ್ಧರಿಸಬೇಹುದುಜೀಯಕರುಣಾ । ಕರನ
ಲಾನೀನೆನುತಹಿಡಿದನುಭೂಪನಂಘ್ರಿಗಳ ॥೫೧॥ ಮಾಡಿದೆಂನಪರಾಧಶತ
ವನು । ನೋಡಲಾಗದುಚಿತ್ತದಲಿಭಯ । ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆಮನವಕೊಡ
ದಿರುಖತಿಯಘಲ್ಲಣೆಗೆ ॥ ನೋಡುವುದುಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೊ । ಳೀಡಿರಿವ
ಘನಶೋಕವಹ್ನಿಗೆ । ಖೇಡನಾದನುಜೀಯಯೆಂದೊರಲಿದನುಕಲಿಪಾ
ರ್ಥ ॥೫೧॥ ಏಳುತಂದೆಕಿರೀಟಿಯನ್ನಾ । ಣೇಕುಸಾಕೀಹವಣನಲಿಮುಂ ।
ನಾಳಿಕೆಯಕಾಂತಾರರಾಜ್ಯದಸಿರಿಯೆಸಾಕೆಮಗೆ ॥ ಬಾಲಕರಸೀಮ್ಮೇಲ
ಣದುದು । ಷ್ಮಾಲವೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭೋಗ । ವ್ಯಾಳವಿಷಕಂಜುವೆನುಪಾಂ
ಡುವಿನಾಣೆಸಾರೆಂದ ॥೫೨॥ ಹಂಗದಿನ್ನೊದ್ವಾಪರದಸ । ವಾರ್ಗಂಗನ್ಮೃತ್ರಿಯು
ಯುಗದಪೀಮಾ । ಸಂಗದಲಿಸಿಗುರೆದ್ದಕಲಿಕೆಯಸೊಗಡಸೋಹಿನಲಿ ॥ ಸಂ
ಘಟಿಸಿತಾಧರ್ಮಸಂಗತಿ । ಹಿಂಗುತದೆಯಿದನರಿತುರಾಜ್ಯದ । ಸಂಘದಲಿ
ಕಲಿಕೆಡುವೆರ್ಥನಹೆನೆಲೆಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೫೩॥ ಸಾಕುಪಾರ್ಥನಬಿಂನಹ
ವಕೆಡೆ । ನೂಕದಿರುನೆಳಲಿಂಗೆಬೇರೆವಿ । ಬೇಕಟೇಷ್ಟಗಳೇಸಹೋದರರೀ
ಚತುಷ್ಟಯಕೆ ॥ ಈಕಮಲನುಬಿಯರ್ಗೆನಿನ್ನಯ । ಲೋಕವಲ್ಲದೆಬೇರೆ
ಕಾರ್ಯ । ವ್ಯಾಕುಲಿತೆಬೇಡೆಂದುಮುರರಿಪ್ರತಿರುಹಿದನುನೃಪನ ॥ ೫೪ ॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೭೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಯುಮತನುಜನಲಿ
ಮಾ । ರ್ತಾಂಡತನಯನವಧೆಗೆಸೇಮವ । ಕೊಂಡುಕದನೋದ್ದಾಮದ
ಲಿಹೊರವಂಟನಾಪಾರ್ಥ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪಭೂ ।
ಪಾಲನನುಸಾಮದಲಿಮುರರಿಪು । ಬೋಳವಿಸಿಭಾವಜ್ಞನಂದಿಸಿದನುಮ
ನೋವ್ಯಥೆಯ ॥ ಮೇಲುಸುರುಚಿಕ್ಕಣಿನಬಿಗುಹಿನ । ತೊಳಗೆಯಸೀರುಗ
ಳಮುಕ್ಕುಳಿ । ನಾಲಿಗಳನರನಾಥತೆಗದಪ್ಪಿದನುಫಲುಗುಣನ ॥೧॥ ಪರ
ಲುತರಸನನುರುಚಿಕೊಂಡಡಿ । ಗೆರಗಿದನುನರಕೈಯೊಡನೆನೃಪ । ಮ
ರುಗಿಪಾರ್ಥನತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಘೋಳಿಡುತ ॥ ಮರುಗಿದಳುದ್ರೌ
ಪದಿದೃಗಾಂಬುಧಿ । ನೊರೆತೆಯಲಿಸಹದೇವನಕುಲರ । ನರಿಯೆನುಪವಿ
ಸಲವರಬಹಳಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿಯ ॥೨॥ ಮುರಹರನಮಂತ್ರದಲಿಶೋಕ ।
ಜ್ವರಕೆಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತುಬಳಿಕಿನೊ । ಳರಸಕಂಬನಿದೊಡೆದುವಸನಾ
ಗ್ರದನಿಜಾನನವ ॥ ಒರಸಿಪಾರ್ಥನಸಂತವಿಶಿಮಂ । ದಿರಕೆಬಿಜಯಂಗೈದು
ಮುದದಲಿ । ಕರಸಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುಪರಿವಾರಕೆನಿಯಾಮಿಸಿದ ॥೩॥ ಇಟ್ಟ
ಣಿಸುಪರಸ್ತೈಸ್ವಶರಧಿಗೆ । ಕಟ್ಟೆಯಾದನುಭೀಮನೊಬ್ಬನ । ಬಿಟ್ಟನೋಡು

ವುದುಚಿತವೇಸರಿವಾರಪಂಥದಲಿ ॥ ಕೊಟ್ಟನೇಮವುಯುಧಿಷ್ಠಿರಿಗೆಜಗ|ಜಟ್ಟಿಸಾತ್ಯಕಿಕಮಲಮುಖಿಯೊಡ|ಹುಟ್ಟಿದರುಮೊದಲಾಗಿನೃಪಜನವೇಳಿಸೀವೆಂದ ॥೪॥ ದೇವಪರಿವಾರಕ್ಕೆನೇಮವ | ನೀವಸುಮಯದಲಂದುನಿಮ್ಮಕೃ |ಪಾವಲೋಕನವಾಯ್ತುಯೆಂಗಳಗಾಕ್ರಮಾನಳನ ॥ ಜೀವಸುಖನಲ್ಲಾ ಸುಯೋಧನ | ನಾವಪಾಡುವಿರೋಧಿಕುಲವನ| ದಾಣಕಗೆಕೊಡುಯಮಗೆನೇಮವನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೫॥ ಬಗಸುಭಾಷೆಯಸಿಂದುಕರ್ಣನ|ಸಿರವುಳಿದುದಾಡರೆಯಸಗೆಪ್ಪೈ | ಸರಿಸಿದರೆವೃಬಸುಗೆಬಿಟ್ಟರೆಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ ॥ ಇರುಳುಬೀಜವನಿಂದುನಭದಲಿ | ಹರಹಿದರೆಕಲಿಭೀಮಸೈನ್ಯನ |ಹರಹುನಿಂದರೆಬಳಿಕನಿಂಮಯತಂಮನಲ್ಲೆಂ ॥೬॥ ಖಳನಹಂಸಾಪರನಡಂಭನ | ಚಲಪತಿಯನಾಸ್ತಿಕನನಿಂದಾ | ಕುಳನಪರಧನವಾಳಕನದತ್ತಾಪಹಾರಕನ ॥ ಮಲಿನಕಾಯನಘಾತಕನಪರಿ | ಗಳಿತಧರ್ಮನಗತಿಗಳಳಿತಾ| ನಿಳವೆನಾಸಿನಸುತನಕೊಲ್ಲದಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೭॥ ನೀನಿನಿತನೇಕನುಡಿವರೇಡು | ನ್ನಾನೆಬಾರೈತಂದೆಬಾರೆನು | ತಾನರೇಶ್ವರತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಫಲುಗುಣನ ॥ ದಾನವಾಸುರರೊಳಗೆನಿನಗೆಸ | ಮಾನಭಟರಿಲ್ಲೆದುವೆನೀಸ್ನೇ | ಹಾನುಗುಣವೇಲೋಕವರಿಯದೆಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂದ ॥೮॥ ತಾಯನುತಘನಸಾರದುರುತವ | ಲಾಯಗಳನೂಕಿದನುಮುದದಲಿ| ಬಾಯದಂಬುಲವಿತ್ತುಪಾರ್ಥನಮತ್ತೆತಕ್ಕೈಸಿ ॥ ರಾಯಕೇಳ್ಬೈಬಳಿಕಖಿಳದಳ | ನಾಯಕರಕರಕರದುಕದನಪ | ಸಾಯತರಿಗಿತ್ತುಪಚರಿಸಿಕರ್ಪ್ಪುರದವೀಳೆಯವ ॥೯॥ ನೇಮವಾಯಿತುಮತ್ತೆಸುಭಟ| ಸ್ತೋಮವರ್ಜುನನೊಡನೆಕದನೋ|ದ್ದಾಮರುಬ್ಬರಿಸಿದರುಪತಿಕರಣೆಗೆಮಹೀಪತಿಯ॥ ಸೋಮಕರುನಕುಲಾದಿಗಳುಸುತ | ಸೋಮಕಾದಿಕುಮಾರರಖಿಳಸ |ನಾವುರೆದ್ದುದುತೊಡರುಝಣಝಣರವದರಭಸದಲಿ ॥೧೦॥ ನುಡಿವವಾದ್ಯದಜರವಕಹಳೆಯ | ಝಡಿವಭೇರೀರವದರಭಸದೊ | ಳೊಡದುದಾದಿಗುಭಿತ್ತಿಯನೆಚಲಿಸುನಚತುರ್ಬಲದ ॥ ತುಡುಕುಚಮರಿಯುರುಝಾಡಿಗೆದರುದ|ಗಧಣಿಸುವಝಲ್ಲರಿಯದಳಬರ | ಶಿಡಿಲಮೋಳವದಂತೆಮೊರದುದುರಾಯನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ವೀರಶಾಸೆಯಸಿಕ್ಕಿರಾಯನ | ನಾರಿಹರಸಿದಳಖಿಳಭೂಸುರ | ಚಾರುಚಾತುರ್ವೇದಮಂಗಳಸೂಕ್ತಘೋಷದಲಿ ॥ ತೇರನೇರಿದನಸುರರಿಪುಸಹಿ | ತಾರುಭಟೆಯಲಿನೂಕಿದವುರಥ | ಸಾರತಿಯತಳಿಗೆಗಳುವರಕಾಂತಾಕದಂಬದಲಿ ॥೧೧॥ ಕೊಡೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿದವುರಥದಲಿ |ಹೂಡಿದಶ್ವವ್ರಾತವಾನೆಗ | ಳೀಡಿರಿದುಬರಿಕ್ಕೈಯನೆತ್ತಿದವಲದವಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಜೋಡಿಸಿತುಜಯಜಯಧ್ವನಿ | ಕೂಡೆಜಗದಗಲದಲಿಪಿರುದವ | ವಾದಿಗಳಘೋಗ

ನೆಗಹಿವೊಳಗಿತ್ತುವಂದಿಸಂದೋಹ ॥೧೩॥ ನಿಳಯವನುಹೊರವಂಟುಬೀದಿಗ । ಳೊಳಗೆಬರೆಬರೆವುಂದವೋಹಿದ । ತಳಿಗೆತಂಬುಲವೀರಸೇಸೆಯಮಂಗಳಾರತಿಯ ॥ ಘಲಸವುಹದಕಾಣಿಕೆಯಕೋ । ವುಲಿಯರುಪ್ಪಾರತಿಯುವುನೆವುನೆ । ಗಳಲಿವುನ್ನಿಸಿಕೊಳುತಪಾಳಯದಿಂದಹೊರವಂಟ ॥ ವೋಲೆವೊಳಗುವದೇವದುಂದುಭಿ । ಜಾಲದೊಸಗೆಯಪಕ್ರಿವ್ಯಗದನು । ಕೂಲಶಕುನದಸೌವುನಸ್ಯದಸಾಧುವಾದದಲಿ ॥ ಲೋಲಸೆಂಯವ್ಯವಳಿಯಸುಳಿವವಿ । ಕಾಲಘನದಾನಿಗಳಖಿಳಭೂ । ತಾಳಿಪರಿತೋಷದಲಿಪತಿಕರಿಸಿತುಧನಂಜಯನ ॥೧೫॥ ನಡದುಬಂದನುರಾಯದಳವುಂ । ಗುಡಿಯವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯಘಟ್ಟಣೆ । ತುಡುಗತಳಿಚತುರಂಗಚಪಳರಕರ್ಣಕೋಟರವ ॥ ನಡುಗಿದವುಕೈದುಗಳುಜೋಧರ । ತೊಡಹಿದವುಗಜರಾಜಿವಾಜಿಯ । ಗಡಣವೀಡಾಡಿದವುರಾಪ್ತರನಿವರಥಟ್ಟನಲಿ ॥೧೬॥ ಅರಸಕೇಳೈಸಮರಭೂಮಿಗೆ । ಹರಿದರರಸಾಳುಗಳುರಾಯನ । ಸಿರಿಮುಡಿಗೆಸುಕ್ಷೇಮವಬಕ್ಕಿದವೇರುಮದ್ದಿನಲಿ । ಮುರಳಿಸೇಮವಕೊಂಡುಘಲುಗುಣ । ಬರುತಲೈದನೆಜೀಯನಿಮ್ಮಯ । ಚರಣಸರಸಿಜದಾಣೆಯೆಂದರುಭೀಮಸೇನಂಗೆ ॥ ಜೋಡುಬಿರುದುದುಹರುಷಲತೆಕಡೆ । ಗೋಡಿಹರಿದುದುರೋಮಪುಳಕದ । ಬೀಡುಬಿಟ್ಟುದುವೈಯಸುಬ್ಬಿದಸೂಲದನಡಿಗೆ ॥ ನೀಡುವರೆತಳುವನುತಕೆಳದೀ । ಡಾಡಿದನುದೂತರಿಗೆರತ್ನದ । ಜೋಡಣೆಯಭುಜಕಂಠಕರ್ಣಾಭರಣಭೂಷಣವ ॥೧೮॥ ರಾಯಹದುಳಿಸಿದಸೆಮುಹಾದೇ । ವಾಯಿದೆತ್ತಣಪುಣ್ಯವ್ರೋರಣ । ಬಾಯಸವಸೈರಿಸಿದತನಗಿದುಸಫಲವಾಯಿತಲೆ ॥ ದಾಯಬಂದುದುಸವುಗೆಹಾಗೆಹಾಲೇ । ಸಾಯಿತ್ರೈಯವಿಶೋಕಸಾಕುಳಿ । ದಾಯುಧವಪರಿಗಣಿತವನುಹೇಳೆಂದನಾಭೀಮ ॥೧೯॥ ಉಳಿದಕೈದುಗಳೇಸುಭಂಡಿಯ । ಉಳಿದಸರಳಿನಹೊದೆಯಲೆಖ್ಖವ । ತಿಳಿದುಹೇಳೈತಂದಸಾರಥಿನೋಡಲಹುದಿಂದು ॥ ಅಳಲಿಸಿದಕೌರವನರಕುತದ । ಮಳೆಯೊಳಲ್ಲದೆತನ್ನ ಕೋಪಾ । ಸಳಿನಝುಳಪಡಗದುಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯನಾಣೆಂದ ॥೨೦॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸುಳಿದಬಿಲುಹ । ನ್ನೆರಡುಸಾವಿರಬಳಿಸರಳುಹ । ನ್ನೆರಡುಲಕ್ಷದವೇಲೆಐನೂರರ್ಧಚಂದ್ರಶರ ॥ ಪರಿಗಣಿತಲುಳಿಯಂಬುಕಣಿಗಿಲೆ । ಸರಳುಗಳುಇಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ । ವೆರಡುಸಾವಿರವುಳಿದುದೀನಾರಾಚಜಾಲದಲಿ ॥೨೧॥ ಆಲಿಸೈವುಗುಳಂಬುಸಾವಿರ । ದೇಳುಬಳಿಕೊಂಬತ್ತುಸಾವಿರ । ಕೋಲುಮುಂಟೆಯಕವಲುಗಣೆಹದಿಮೂರುಸಾವಿರವು ॥ ವೋಲೆಸಾವಿರದಾರುಮುವ್ವೊಮ್ಮನೆ । ಬೋಳೆಯಂಬಿರಲೈದುಸಾವಿರ । ನಾಳಿಯಂಬುಗಳಾರುಭಿಂಡಿಯಲೆಖ್ಖವಿದೆಯಂದ ॥೨೨॥ ಪರಶುಮುಸುಲಮುಸುಂಡಿಶಲ್ಯಹ । ಪ

ರಿಘಾತದೊಳೀಮುರಚಕ್ರವಸಿಮು ।ಗ್ಗರತ್ರಿಶೂಲಕಠಾರಿಬೇಟಕಬಿಂಡಿವಾಳಚ
ಯ ॥ ಸುರಗಿಮೊದಲಾದಖಿಳಶಸ್ತ್ರೌಘ ।ತ್ತರವದೊಂದೇಘೆಂಡಿಯುಲಿಸಿಂ।
ವರಿಸಿದನುರಿಪುರಾಯರೊಡಲಿಬೀಯವಮಾಡೆಂದ॥೨೩॥ ಪೂತುಸಾರಥಿಯಿವಾ
ಸುಬಾಣ । ಪಾತ್ರತವುಳದುದತಂನಕರಣಂ । ಡೂತಿಯನುಕಳಚುವೆಸೆಲಾ
ಕ್ಷುರವನನೆತ್ತಿಯಲಿ॥ಆತನೇನಾದನೊಯುಧಿಷ್ಠಿರ।ಸೋತುಹಿಂಗಿದನೆಂ
ಬಹಂಬಲು । ಬೀತುದಿಂನೇನೆಂನನೆಡಾಯೆನುತಘರ್ಜಿಸಿದ॥೨೪॥ ಚಳ
ಯದಲಿಫಲುಗುಣನವೋಹರ । ಕಳನಹೊಕ್ಕುದುಹಲವುಮುಖದಲಿ ।ತ
ಳತುನಿಂದುದುರುತಿಗಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ಅಳುಕಿದರುಸನ್ನಹ
ರುಭೀಮನ । ಸುಳಿವಿನಲಿಸೊಪ್ಪಾದವರ್ಜುನ । ನೆಳತಟಕೆನಿಲಲೆಂತೆನು
ತನೆಗ್ಗಿದುದುಕೌರವಸೇನೆ॥೨೫॥ ಕಳನಮಧ್ಯದೊಳೊಂದೆರಥದಲಿ।ಹೊಳ
ದುದುವ್ಯಾಳಿಸಿಧನಂಜಯ । ನಿಲಿಸಿದನುನಿಜರಥದಭೀಮನರಥವಬಳಸಿನ
ಲಿ ॥ ಬಳಿಕತನ್ನಿಂದಾದಕೋಳಾ । ಹಳವನಾತರುನಾಯಲವ್ಯಾ । ಕುಳ
ಸಮಾಧಾನವನುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬ ॥ ಜನಪಕೇಳ್ಬೈಬಳಿಕ
ಭೀಮಾ । ರ್ಜುನರವೋಹರಕ್ಕೈದುಸಾವಿರ । ಕನಕಮಯರಥಸಹಿತಬಿ
ಟ್ಟನುಸೂರಿಯಲಿಶಕುನಿ ॥ ಅನಿಲಸುತನರ್ಜುನನನಸೀಸಾ । ರೆನುತಕೆಣಕಿ
ದನಹಿತನಂಬಿನ । ಮೊನೆಯೊಳಳ್ಳಿರಿದೌಕಿತುಡುಕುನತೇರಪೆಕ್ಕೆಗಳ ॥
ಬಂದುಶರಸಂಧಾನದಲಿಕವಿ । ತಂದವೈಸಾವಿರಶರಾವಳಿ। ಮೊಂದುಧನುವಿ
ನಲೀತವೊಗದನುಸರಳಸಾಗರದ ॥ ಸಂದಣಿಸಿತಾರಥಿಕರಾಹಯ । ವೃಂ
ದವಂಶಾರಥಿಗಳಾರಥಿ । ಕೊಂದುಹತ್ತರಲೆಕ್ಕದಲಿವಿಕ್ಕಿದುಶರವಾತ॥
ದೆಗ್ಗಿಸೈಸಾವಿರರಥಾವಳಿ । ನೆಗ್ಗಿದವುಕಣೆದಾಕಿರಥಿಕರು । ಮುಗ್ಗಿದರುರ
ಥವಾಜಿಬಿದ್ದವುಬಾಣಘಾಯದಲಿ ॥ ಒಗ್ಗೊಡದುಕಲಿಶಕುನಿಘಾಯದ ।
ಲಗ್ಗೆಯಲಿಲಕ್ಷವಾಗಿಹರುಷದ। ತಗ್ಗಿಲೊಣಗಿಲವೋರೆಯಲತಿಮಗಿದನು
ವೋಹರಕೆ ॥೨೯॥ ಶಕುನಿಮುರಿದನುವೇಹದಳನಾ । ಯಕರುತಿಬಗಿತು
ಭೀಮಸೇನನ । ವಿಕಟಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆಬಿರಿದುದುಭಟರಬಲುಹೃದಯ ॥ ಅ
ಕಟಕಟಕುರುಸೇನೆನಿನ್ನಾ । ಯಕವಲಾಹಾಯೆನುತಮಂತ್ರಿ । ಪ್ರಕರ
ಮರುಗಿತಲ್ಲಯದಲ್ಲಿಕಳವಳಿಸಿ ॥ * * * ॥೩೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೦೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಬಿರುದಾಪಟುಮಲ್ಲಮಲವ
ರಿ । ರಾಯಧೂಳೀಪಟಲಗರ್ವಿತ । ರಾಯಭೀಕರಭೀಮಕೊಂದನುಕೌ
ರವಾನುಜರ॥ಪದನು॥ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಜನಪನಿಂ।ನಾಳುತಲೆಕೆಳಕಾ
ಯ್ತುಭೀಮನ । ಥಾಳಿಗೇನದುಹೊಸತೆಮಾರುತಿಯಸಕವಿಗಿಲಾಯ್ತು ॥

ಮೇಲೆಮೇಲುಬ್ಬೇಳ್ವರಿಪುಶರ । ಜಾಲಧಾರಾಧೂತವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ
ತೇರ್ರೈಸಿತೋರ್ರೈಸತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ ॥೧॥ ಉಲುಕಲವ್ಮ್ರ ಪಡಿಲ್ಲಲಾಭಟ । ರ
ಳುಗಿದರೆಭಾರಾಂತಕದಪರ । ಗ್ಗಳೆಯಬಿರುದರುಬೀತಿರೇಸೋತರೆಫಲವ
ಯನವ ॥ ಹಲವುನೂತೇನೆಮ್ಮ ಮಾವನ । ಕಳನಹರಿಬಕೆನಾವೆಯಿಂನ್ಯೆ । ಸಲೆ
ಯನುತನೆರಹುದನುನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕನುಬಲವ ॥೨॥ ಆವಿಗಡಗಡಪರಿವಾರ
ದಲಿರಥ । ಸಾವಿರವಮೇಳೈಸಿದನುದ್ಯೈ । ತ್ಯಾವಳಿಯುಮೇಳೈಸಿನಿಲಿಸಿದಸ್ಯೆದ
ಸಾವಿರವ ॥ ರಾವುತರೊಳಗ್ಗಳೆಯರನುದಶ । ಸಾವಿರವಜೋಡಿಸಿದರನಿಬರು
ಸಾವನೇನಿಶ್ಚೈಸಿಬಿಗಿದರುಪೀರಕಂಕಣವ ॥೩॥ ಕುಡಿತೆಯಲಿಕರ್ಪೂರವ
ಮೊಗದೊಡ । ನೊಡನೆಸಾದುಜವಾಜಿಲೇಪವ । ಮುಡಿಗಹೊಸೆಹುವ್ವು
ಗಳವರಗಂಧಾನುಲೇಪದ ॥ ಉಡುಗೊರೆಯವೀಳೆಯದರತನದ । ತೊಡಿ
ಗೆಗಳಲಾಪಟುಭಟರಮಂ । ಗಡವನುನ್ನಿಸಿನಿಂನಮಗನನುವಾದನಾಹವಕೆ ॥
ದಳವೊಳಗೆಹೆಸರುಳ್ಳವರುನೃಪ । ತಿಲಕನೀಸಾಕಿದಕುಮಾರರು । ಹಳೆ
ಯರಲಿಪುಕ್ಕವರಮಕ್ಕಳತಂಡದಲಿಕೆಲರು ॥ ಅಳಲಿಗರುದುಶ್ಶಾಸನನಬಲ ॥
ದೊಳಗೆಬೆರದರುಸಾಲಸಿಡಿಲಿನ । ಬಳಗವ್ಮೋನಿಂನವರಬಂಣಿಸಲರಿಯೆನಾ
ನೆಂದ ॥೫॥ ಸಾಲಸಿಂಧವಕರ್ಣನಗೋವಳಿ । ಗೋಲತೂಕದತಳತಜವ
ರೀ । ಜಾಲವೋಹಿದವೇಘಘಟೆಯನೆರ್ಝಡಿವರ್ಝಲ್ಲರಿಯ ॥ ಜಾಳಿಗೆಯ
ಹೊಗರೊಗುವವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಯನೆರ್ಝಳಪಿಸುವಕೈದುಗ । ಳೋಳಿಹೊ
ಳದುದುಶಳದುದೀತನಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ ॥೬॥ ಹರದಬಲಹುರಿಗಟ್ಟಿಖಾತಿಯ ।
ಧೊರಿಯಕೊಡೊದಗಿದುದುಬೀರುವ । ಬಿರುದುಗಹಳೆಯಧನಿಯಘಾಟ
ದಭೂರಿಭೇರಿಗಳ ॥ ಮೊರವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದ । ಧರಧುರದಕೆಂಧೂ
ಳಿಯಲಿಮೋ । ಹರಿಸಿನಿಂದುದುಭೀಮಸೇನನರಥದಸಂಮುಖಕೆ ॥೭॥ ಸಾ
ರಹೇಳೆರಾಯಕುವರ । ಮುರಾರಿದುಶ್ಶಾಸನಕಣಾಘಡ । ವೈರಿಭೀಮ
ದ್ವಿರದಕುಂಭಸ್ಥಳಕೆಪಂಚಮುಖ ॥ ವೀರಮದನನತ್ರಿಪುರಹರಜ । ಜಾ
ರರಿಪುಜಗಜಟ್ಟಿಗದಿರವಿ । ಕಾರವೇಘಡಭೀದುಯನುತ್ತೈದಿತುಭಟಸ್ತೋ
ಮ ॥೮॥ ದಾಯವಿದುಮರ್ಝಪೂತಪಂದವಿ । ಡಾಯಿಯಹುದೋಕಲಿಯ
ಧಿಷ್ಠಿರ । ರಾಯನಾಣೆಸುಯೋಧನಾನುಜರೋಜೆಲೇಸೆನುತ ॥ ವಾಯು
ಸುತಸಾಕರ್ಣಕರುಷಿತ । ನಾಯಕನುರಿಪುಸುಭಟಕುಲಲಯ । ದಾಯಕ
ನುದಳದುಳವಹಾಯನ್ನನುವೈರಿಮೋಹರಕೆ ॥೯॥ ನುಸಿಗಳಂನೆವುನೀವುಜಗ
ನಾ । ಹಸಿಗಳ್ಳೈಕಾಲಾಳುಜೋಧ । ಪ್ರಸರದನುಗೆಗೆಹೆದರುವೆವುಹೇರಾ
ಳದಬುಗಳ ॥ ಮಸಕವುಳ್ಳವರಹಿರಿಸಮರಥ । ವಿಷಮರಾವ್ತರುನೋಡುತಿ
ಹದಾ । ಲಿಸಲಿಸಿಮ್ಮಯಧೊರೆಗಳನುತುರವಣಿಸಿದನುಭೀಮ ॥೧೦॥ ಸಾ

ರೈಕಾಲಾಳುರಥಿಕರು | ಸಾರಿರ್ರೈರಾವುತರುಜೋಧರು | ಭಾರಣೆಯ
ೀವೊರೆಯುನರಸುವಬೈಲಬೊಬ್ಬೆಗಳ || ಅರುಭಂಗಾರಳುಕುವರುಪುರಿ|
ವಾರಕೈಮಾಡದಿರೆನುತಕುರು | ವೀರನನುಜರುತರುಬಿನಿಂದರುಪವನನಂ
ದನನ||೧೧|| ಸಡಿಫತೇನಿದುನಿಂಪುತಲೆಗಳ|ಗೊಡೆಯುರಲ್ಲದೆಕೌರವಾನು
ಜ|ರೊಡೆಯರೇಪರಿವಾರದಪಮಾನಾವಮಾನದಲಿ || ಬಿಡುವವರುನಾವಲ್ಲ
ೀಮನ | ಕಡಿಯೊಳಗೆಕಡಿವೆರಸಿನೆತ್ತರ|ಕುಡಿವೆವೈನಾವೆನುತಬಲಮು
ಕ್ಕರಿಲಿತನಿಲಜನ ||೧೨|| ಏನಹೇಳುವೆನರಸತೂಳದ | ವಾಸೆಗಳನಾರಾ
ನಿಜಯುದ | ಸೋನೆಸುರಿದವುಭೀಮಸೇನನರಥದಶಿಖರದಲಿ|ಭಾನುಬಿಂ
ಬವಮೊಗವಶಿವಿರವ|ನೇನಹೇಳುವೆನದಟರನುಪದ|ಮಾನತನಯನವು
ತ್ತಿಕೊಂಡರುರಾಯರಾವುತರು ||೧೩|| ಬಳಸಿನಲಿಬೀಬಿದವುರಥಸಂ |
ಕುಳಪದಾತಿಯುಕೈನವಿಸಾರಿದ | ವಳಿಯಲಿಮುಸೆಗಾಣಿಸಿದರಥಸೂತವಾ
ಜಿಗಳು || ಸಿಲುಕಿದನುಹಗೆಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗೆ| ಬಲೆಯುಹಾಯಿಕಿಗಂಡು
ವಿಸಾನ | ಗ್ಗಳೆಯುಗಾಳವಕೊಳ್ಳದೆನುತ್ತೆಕಿದರುಬಳಸಿನಲಿ || ಥೂಳುಮು
ಸುಕಿತುಸುತ್ತನಳಯುದ | ಲಾಳುವೊಸಗಿತುಕೋಲಹೊದರಿನ| ಬಾಳು
ಗಿಡಿಗಳುಕಣಿಖಟಿಲಘಲ್ಲಣೆಯುಘರ್ಘರದ|| ಮೇಲೆಮೇಲುಬ್ಬೇಳ್ವಬೊಬ್ಬೆ
ಯು | ತೂಳವರೆಕಹಳೆಗಳಘೋಷ| ಘೋಳಿಸುಸಗಿತುಭೀಮಸೇನನರ
ಥದಬಳಸಿನಲಿ ||೧೫|| ಆಳಲಿಗರಲೇಕೌರವಾನುಜ | ರಳುಕದೇರಿದರರಿವಿ
ಘಾತಿಗೆ|ಸಿಲುಕದಿರನೋಭೀಮನೆನುತುಬ್ಬಿದರುನಿಂದವರು|| ಜಲದಿಯೊ
ಳಗುಬ್ಬೇಳ್ವಧರೆಯುಲಿ|ಮುಳುಗುವದೆಮುಂದರವೆನುತಕಳೆ| ವಳಿಸೆಲವರೇ
ದರಿಯರೇನಿಮ್ಮವರಕೈಗುಣ ||೬|| ತೆಗಸಬೇಹುದುಪವನಜನವು |ತ್ತಿಗೆ
ಯುಸೆನುತುರಣಪಸಕುಲಾ | ದಿಗಳಕಂಡನುಮುರುಳಲಾಡಿದನವಗಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ || ತೆಗೆಯಬೇಹುದೆತರಣಿಬಿಂಬವ | ತಗುಳ್ವತಮವನುನಿಂಮುಹಂ
ಗಿನ | ನುಗುಳುಗಂಡಿಯುಸುಳುದಲೆಗನೆಮುರಳಿನೀವೆಂದ || ಮಾತುಹಿಂ
ಚಿತ್ತದುವಿಲಂಬಿಸ | ಲೀತನುರಿದನುಮುತ್ತಿತಿಭಸಂ| ಘಾತವನುಪಲ್ಲಟ
ಸಿಕಡಿಕೊಚ್ಚಿದನುತೇರುಗಳ || ಆತುಕಾದಿದರಾವುತರಸುರ |ಜಾತಿಯಲಿ
ಕಂಡೆನುಪದಾತಿ | ವ್ರಾತಪ್ರಾಣಗ್ರಹಣವನುಗೀರ್ವಾಣವಧುಗಳಲಿ||೧೪||
ಬಲನೆಡನಕಡ್ಗದಲಿಗದೆಯಲಿ | ಬಲನಿಧಿಯನೀಜಾಡಿದನುಹೆ |ಬ್ಬೆಳೆಯುಹೆ
ಬ್ಬಳಸಾಯ್ತುಕೊಯ್ಲಿನಮೆದೆಗಳೊಟ್ಟನಲಿ || ತುಳುಕುಗಳನಾಹಯುರ
ಥದಹೊಸ | ಮೆಳೆಯುಕಡಿತದಕಲಿಘಟಾಳಿಯು | ಬಲುಮೊರಡಿಗಳತೂ
ರಿತಳಪಟವಾಡಿದನುಭೀಮ ||೯|| ಅಸಿಯುಲಿಟ್ಟರದೇತೆಪಡೆನಿ | ಪ್ಪಸರದ
ಲಿನುಗ್ಗಾಯ್ತುಸೀಗಿದ|ರುಸುರುಗಳಿದುಶ್ಶಾಸನನಮುಂನಣೆಯುಪರಿವಾರ||

ಬಸಿವನೆತ್ತರವೈಯ್ಯಯುಲುವಿನ | ಕುಸುರಿಗಳತಲೆಮಿದುಳಮೆತ್ತಿಗೆ |
ಕೆಯುತೊರಳೆಯುತೊಂಗಲಲಿರಂಜಿಸಿತುರಣಭೂಮಿ॥೨೦॥ ಹೋರಿಹಂ
ಗರಾನೆವೇಪರಿ | ವಾರನೆರದುದೆನಾಕಡಲಿತೆಗೆ | ವೀರಕಂಕಣವೇಕೆನು
ದುರಿಯೋದನಾನುಜರು ॥ ತೇರಸೂತರಸೂಚನೆಯುಧಿ|ಕ್ಕಾರಪರಿಧಾನ
ದಧೂಳಿಯು | ಲೋರಣದಭಾರಣೆಯುಲ್ಯೆದಿದರನಿಲನಂದನನ ॥೨೧॥
ದಲೇನೀಷ್ಟದೆಂಬುಹಬ್ಬಕೆ ! ಬಂದಿರಿರುಲೇಸಾಯುತ್ತೀವೇ | ನಂದಿರ್ದ್ಯನಿ
ಮಂಗಾದೇವನನುಂದಭಾಷೆಗಳ॥ತಂದಿರ್ದೈತಳ್ಳಂಕವನುನವು| ಗೆಂದುಕೆ
ಡುವಿರಿಕೌರವನತಂ|ಮಂದಿರ್ದೈನೀವೆನುತಸುಳದನುಸಿಂಹನಾದದಲಿ॥೨೨
ಗಿಡಗನೆತ್ತಲುಗಿಳಿಯುಮರಿಗಳ | ಗಥಣವೆತ್ತಲುತೊಳಸತ್ತಲು| ತೊ
ಕುವರೆತಗರೆತ್ತಲಿವದಿರಗೆಲ್ಲಸಾಲವನು ॥ ನುಡಿಯುಲರಿಯುನುನಿಂನವುಕ್ಕ
ಳ | ಮಿಡುಕಿನಂತರವೇನುಪ್ರಳಯುದ|ಸಿಡಿಲಬಿಗುಹೋಭೀಮನೋನ
ನರಿಯೆನಿದನೆಂದ ॥೨೩॥ ಥಟ್ಟಕೆಡಹಿಂಕುಮಾಗಕರನರೆ | ಯುಟ್ಟರಹ್ರೈ
ನುಕೆಲಬಲವನಡಗಟ್ಟದರನಪ್ಪಳಿಸಿದನುಚಿಗಿದಾನೆವರಿವರಿದು ॥ಯಿಟ್ಟ
ಸಿಹೊಕ್ಕೆಸುಪರನುಹುಡಿ | ಗುಟ್ಟದನುತಲೆವರಿಗೆಯುಲಿಮುಡು| ಗಟ್ಟಿ
ದಮರಕುತಜಲನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಬಂದುಲಗ್ಗೆಯುಲ್ಯೆದುಹರಿ
ಕೆ | ಬಂದುಹೂಕ್ಕವರಾರುಖತಿಯುಲಿ | ಹಿಂದಕೆಣಕಿದರೇಳುಮಗುಳಬ್ಬ
ರನುಕದನದಲಿ ॥ ಕೊಂದನಿಂತಿಪ್ಪತ್ತುನಿಂನಯು| ನಂದನರುಹೀಗಿದರು
ನನನು | ನಿಂದುಕರದನುಬಳಕದುಃಶ್ಯಾಸನನನಾಭೀಮ ॥೨೫॥ ಧಾರುಣಿ
ಪತಿಕೇಳುನಿಂನಕು | ಮಾರರೊಳುತೊಂಬತ್ತುಯುಂಟು|ಪ್ರಾರಬ್ಧಾಸೆಯ
ಲೆಕ್ಕಸಂದುದುನಿಂನಚಿತ್ತದಲಿ॥ ಸಾರಭೂತರಲೇನಮುಸ್ತವಿ|ಕಾರಿಗಳ
ಳೀವಿಶ್ವನೃಪಸಂ | ಹಾರರಿಬ್ಬರಬೀಯುಮನುಮೇಲಿಂನುಕೇಳೆಂದ ॥೨೬
ಮುರಿದುದಚ್ಚಾಳಚ್ಚಕೆದುರೆಗ |ಳುರುಕುಗೊಂಡುದುತಂನವರಹೊ|ಕ್ಕಿ
ರಿದುಹೋಗಾಡಿದನುನೃಪನಸಹೋದರವ್ರಜವ॥ಹೊರಗೆಕರ್ಣಕೃಪಾ
ಗಳುಮ್ಯ | ಮುರವಹೊತ್ತಾಯಿತ್ತನನೆತ್ತರ| ಸುರಿವೆನೆಡೆಯುತಿಬಿಡೆನೆನ
ತಹಳಚಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥ ಧೊರೆಯುತಂಮನವಕತೋಟಗೆ | ತಿರುಗು
ಹತಡವೇಕೆನೂಕೆನು | ತರಸಕೇಳೈತನತನಗೆದುಃಶ್ಯಾಸನನರಥವ॥ಪರ
ಠವಿಸಿಕೊಂಡೇರಿತೇಧಳ | ಖುರಪಟಕೆಸ್ಯೆರಿಸುವನಿವನೀ| ಶ್ವರನೆಲೇಕ
ಭೀಮನಲ್ಲಹೆಧೀರನಾರೆಂದ ॥ ನೂಕುವಿರಿಸಂಗಟಿಸಿಹೊಹೋ|ಸಾಕುಸ
ಕಾವೆಂಟ್ಟಿದೆನುತಡ | ವೇಕೆದುಃಶ್ಯಾಸನವೃಥಾನೀಹೊತ್ತುಗಳವೆಯುಲ
ನೀಕಳದುಕೊಳುಧನುವನಂಮವಿ | ವೇಕವನುದಳನೋಡುತಿರಲಿನಿ|ತ
ಕುಳದಲೆಬ್ಬಾಡುವೆವುನಿಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಮ ॥೨೭॥ ರೂಥಿಸಿದಭಟನೀನು

ಬವ | ಬೇಡಿತೋಡಕಿದೆನಾನುಬೋಡಾ | ಖಾಡಿಯುಲಿಸಿಗುರಿಗತ್ತೆಗೆಹಂಗೇ
ಕಿತ್ತೆತ್ತಿಗರ ‖ ನೋಡುಶಿರಲೀದಳೆವೆರಡುಹೋ|ಗಾಡುಸಿಂಪುನುವೇಣು
ಂನನು | ಸೂಡಿದರಿವೆನುಸತದಳತೆಯುಕಾಣಲಹುದೆಂದ ‖೩೦‖ ಕೋಲಗಿ
ಕೈಕಾಲಾಳುಬಾಳೆಯು | ತಳಿರಮುರಿವತಿಸಹಸಿಗಡಮುರಿ|ಮಲನಬೇಟೆಯು
ರಗಡಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಲಿ ‖ ಪಲೆವೃಗದಸಾಹಸಿಗಗಡಕುಸು|ಮ
ತಕೇತಕಿತೀಕ್ಷ್ಣಗಡನೀ | ನಳವಿಗೊದದಿರಿಯನುತನಿನ್ನ ಕುಮಾರನನು
ಾವ ‖೩೧‖ ಘಾತುಸುಭಟಸುಯೋಧನನಸಹ | ಜಾತನಲ್ಲಾ ವುತ್ತಿಕೆಲ
ರಿ | ಗೀತವಕವೀಶೌರ್ಯವೀಬಲವೀಸುಧಿಟ್ಟತನ‖ ಸೋತುದುಂಟೇಹೊ
ಕ್ಕವಾತಿನ | ಹೋತೊಡಬನೀನಲ್ಲಶೌರ್ಯದ|ಧಾತುವಳ್ಳಿತುಕೊಳ್ಳನುತ
ಗದೆಚ್ಚನಾಥೀಮ‖೩೨‖ಫಡಯುಸುತಪವನಜನಬಾಣವ | ಕಡಿದುಕೂ
ಂಬಿನಲಿತೆಗದೆ | ಚ್ಚಡಿಗಡಿಗೆಬಿಡದೆಚ್ಚಫನರಪಿಯುಚ್ಚಮುಗುಳೆಚ್ಚ |
ಡೆಯೊಳೆಚ್ಚಂಬುಗಳನಿಬ್ಬರು | ಕಡಿದರಂಬಂಬುಗಳಹೋರಟೆ | ಕಿಡಿ
ದರೆಸಿಬ್ಬರದಕದನವಕಂಡೆಸಿಬ್ಬರಲಿ ‖೩೩‖ ಸವೆಯೆಸುರಳೆಚ್ಚಾಡಿದರುಕ
| ಪವನಸುತದುಶ್ಶಾಸನರುರಣ | ದವಕಿಗರುಕೋಪಾಗ್ನಿ ಭುಗಿಭುಗಿ
ಂದುದಡಿಗಡಿಗೆ ‖ ಅವನಿಗಿಳಿಬಿಡುಧನುವತೆಗೆಖಡು| ಗವನೆನುತರಥದಿಂ
ಚಿಗಿದರು | ಬವರಿಗಳಬಿಂನಣದಿಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಗದೆಗಳಲಿ ‖೩೪‖ಚಾ
ಣದಚಂಪುಟದಕದಳೀ | ಯೋರಣದಲುಬ್ಬಟದಲುಳಿಯು|ಬ್ಬಾರದೊ
ನಹೊಯ್ಲ್ಲಹೋರಟೆಗಳಸುರೇಖೆಗಳ ‖ ಸಾಪತದಶ್ರಮದೊಂದಗಿನಲಿ
| ಜಾಘ್ಝರರುಬ್ಬಣಮುರಿಯಿಕಾದಿ | ಕರಾರಿಗಳಲೇತರುಬಿನಿಂದರುದಂ
ತಿಮಂಡಿಯುಲಿ ‖೩೫‖ ಉಳಿಯುವಯುಪಾಡುಗಳದಂಡೆಯು|ಬಳಿಯುಲೋ
ದಲವಣಗಳವುನ | ಉಳಿಯುಲಾಗಿನವೃಷ್ಟಿಯೋರೆಯುಕೊಂಕಿದವಯು
ದ ‖ ಬಲಿದದಂಡೆಯುಮರೆಯುದೇಹದ| ಉಳಯುಠಾಣದಹಜ್ಜೆಹಜ್ಜೆಯು|
ಲನಬಲ್ಲಟದಲ್ಲಕಾದಿದರುಭಯುಪಟುಭಟರು ‖ ೩೬ ‖ ಬಿಡಿಸುವಂಕುವೆ
ಾಯುಘಾತಿಯು | ಮಡಮುರಿಯುಲೇಕಳವದಂಡೆಯು|ತುಡಕಿನೊಳಗೊ
ಡ್ಡವನಿವಾರಿಸಿಜಡಿದುಝಳಪಿಸುವ‖ಪಡಿಮುಖದೊಳಂಘೈಸಬವರಿಯೊ|
ಡಲನೊಲವಗರಾರಿಕಾರರ | ಬಿಡುಶ್ರಮದಬಿಂನಣಕೆವರುಝಭಾಪೆಂ
ದುದನುರಗಣ ‖೩೭‖ ಕಣೆಯುಕಾಲಾಟವಲಿಹಿರಿಯು| ಬ್ಬಣದಹೋರಟೆ
ಳಕರಾರಿಯು | ಕುಣಿಹದಲಿಮನೆಗಾಣದಿದುಃಡುಭಟರದೇಹದಲಿ ‖ ರಣ
ುಖದಲಿದುತಂನಪುಣ್ಯದ | ರುಣವಿಶೇಷಕಣಾಯುನುತರಿಪು | ಗಣ
ಶಾಪಟಭೀಮನುಡಿದನುಕೌರವಾನುಜನ ‖೩೮‖ ಸಾಕುನೋಡುವವು
ಶ್ರಮದಲಿ|ನೈಲಿಕೆನೋಡುವೆನೆನುತಕೈದುಗ|ಳೇಕೆದೃಢಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾ

ರಪ್ರಕಟಸತ್ವರಿಗೆ॥ ಈಕುಮಾರಕರೊಳಗೆನೀನೇ। ಜೋಕೆಯುಳ್ಳವನೆ
ಯೆಲಿಯುದ್ಧ । ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯನಿನಗುಂಟೆಂದನಾಭೀಮ॥ ಏಸನೆಗ್ಗ
ಸಿಕೊಂಬೆನಿನಗಿಂ।ನ್ನೈಸುಕ್ರೈದುಗಳಲ್ಲಿಕೃತಕ।ಭ್ಯಾಸವಾಕ್ಯೈದುಗಳಬಾಯಿ
ಗೆನಿಂನನೂಕುವೆನು॥ಏಸುಬೇಹುದುಮಲ್ಲಕ್ರಮದಲಿ। ಐಸುಬಿನ್ನಾಣ
ಲಿನಿನ್ನಯ।ಸೀಸವಾಳನುಹೊಯ್ವೆನೆಂದನುನಿನ್ನಮಗನಗುತ॥ತರಿಸಿಬಿಗಿ
ದುಚಲ್ಲಣವರ।ಪ್ಪರಪನಳವಡೆಗಟ್ಟಿದರುಕ।ತ್ತರಿಯುತಿಲಕವನೊಟ್ಟಿದರು
ನೊಸಲಿನಲಿಮುಡುಹಿನಲಿ॥ಕರತಳವಮಾರುದ್ಧಿಭುಜದಲಿ।ಸಿರದಲಾಘಟ
ಡದಮುರ್ಗಿನು । ಬೆರಳಲುರಿಸಿದಬಾಳುಗೆಂದರುನೆನದುನಿಂಬಜಯ ॥೪೧
ಸೊಳವಿಸಿದನುಭುಜಶಿಖರನಿ। ಸ್ಸಾಳವನುನೆಲಕುಣಿಯೆದಿಕ್ಕಿನ।ಮೂಲೆ
ರಿಯೆಪಯೋಧಿಗಳಲಿಪಯೋಧಿಪಲ್ಲಟಿಸೆ ॥ ಘೀಳಿಡಲಿಕಿವಿಗಳಲಿಸೇನಾ
ಜಾಲವೆರಡರೊಳುಭಯಗಜಶುಂ। ಡಾಲಕೈಯಿಕ್ಕಿದವೊಲಿವರೊತ್ತಿದರು
ತೋಳ್ಗಳಲಿ ॥೪೨॥ ತೆಗಮುತಳಹತ್ತದಲಿತೋಳನು । ಬಿಗಿಯೆಬಿಡಿಸು
ತೋರಹತ್ತದ। ಹೊಗಿತೆಯನುವಂಚಿಸುವತಳಹತ್ತದಲಿವ್ಯಕಿಸುವ ॥ಲಗ
ಡಿಯಲಿಲಟಕಟಿಸುವಂತರ । ಲಗಡಿಯಲಿಲಂಘಿಸುವಡೊಕ್ಕರ। ಜಗಳ
ಗುಹಿನಬಿಡಯದಲಿಹಣಗಿದರುಪಟುಭಟರು॥೪೩॥ ಘಾಯವುಂಟೇತೊ
ರುಮಲ್ಲರಿ । ಗಾಯಸವುಜೋಕೆಯಲಿದೇಕಡು । ಪಾಯವೇಳೆಂದೊ
ದುಗಂಡೆಯನೊಡ್ಡಿದನುಭೀಮ ॥ ರಾಯಕೇಳ್ಕೈಸಿಡಿಲತಿವಿಗುಳ । ಕಾಯ
ಮನೆಯೊಭೀಮಸೇನನ । ಘಾಯವೋಘನತೋರಹತ್ತರುತಿವಿದರು
ಣಸಿ ॥ ವೈಗೆಮೇಲಣದಹಾಹೆಸರಿಮುಂ । ಗೈಗೆಮೇರುವಿನಿದವುದೂ
ಹೊರ । ಗೈಗೆವಜ್ರದಹೊಯ್ಲುಪಡಿಘಟ್ಟಣೆಮಹಾದೇವ॥ ಕೈಗಡಿ
ಪಟುಭಟರೊಳಗೆಬಲು । ಗೈಗಳೆಂದಸುರಾರಿಹೊಗಳಲು। ಹೊಯ್ಗಳ
ಹೊಸನಾಟಕವನಭಿನೈಸಿಹಣಗಿದರು ॥೪೪॥ ಬಂದುಭೀಮನಮೇಲೆನಿನ್ನ
ಮ । ನಂದನನಮೇಲೆರಡುಕುಂತೀ ।ನಂದನಗೆನಾಲ್ಕೆಂಟುನಿನ್ನ ಕುಮಾ
ನೊಡಲಿನಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಸಿದುದುಘಾಯಘಾಯದ । ಹಿಂದೆಹೊದರೆದ
ದುಸಗಾಢದ । ಬಂದಿಯಲಿಸಿಲುಕಿದುದುನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಂಘವಣೆ ॥೪೫
ತ್ರಾಣವಳದಾಯಿತ್ತುಧೈರ್ಯದ । ಚೂಣಿಮುರಿದುದುಘರ್ಮಜಲಲು।ಗ
ಣಸಿತುಭುಜಬಲಪನಂಕುರಿಸಿತ್ತುರಣಭೀತಿ ॥ ಪ್ರಾಣಪವನನಬೀಡು
ಟ್ಟುದು । ಗೋಣಿನಲಿಗರುವಾಯಿಗೆಡೆರಣ । ಹೂಣಿಗನುದುಶ್ಶಾಸನನ
ಜವಗುಂದಿದನುಬಳಿಕ ॥೪೬॥ ಹಾಯ್ದುಮುಂದಲೆವಿಡಿದುತೊಡೆಗಾ।ಲೊ
ಯ್ದುಕೆಡಹಿಡಸದೆಬಡಿದುಹೊಯಿ। ಹೊಯ್ದುಬಿಡೆಜೊಪ್ಪರಿಸಿಡೊಕ್ಕ
ವಿಕ್ಕಿವಾಘೆಯಲಿ॥ ಹಾಯ್ದುವಾಲಿಗಳುಸುರಪಾಳೆಯ।ವೈಯ್ದೆಬಿಟ್ಟುದ

ರುಗಿನಲಿಕೈ|ಗೊಯ್ಯುಕುಡಿತೆಯುಶೋಣಿತಕೆಲಟಕಟಸಿದನುಭೀಮ||
ಪರಿಮದೋತ್ಕಟದಂತಿಯನುತೊ | ಕ್ಕರಿಸಿಡಾವರಿಸುವವೊಲಾನರ | ಹ
ರಿಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನಂಕದಮೇಲೆಸೀಳ್ದಂತೆ || ಅರಸನಿನ್ನಕುಮಾರಕನುನ
ಡು | ಧುರದೊಳಗೆಕೆಡಹಿದನುಕೊಬ್ಬಿದ | ಕರುಷದಸನಾಯುದ್ಧದಕ್ಕ
ಡನಾದನಾಭೀಮ || ಶಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯೆ | ಸೊಕ್ಕಿದೆಯ
ಲಾಹಿಂದೆಜೂಜಿನೊ| ಳಕ್ಕಜವಮಾಡಿದೆಯಲಾಮಾನಿನಿಯಮುಡಿವಿಡಿದು||
ಚುಕ್ಕಿಗಳಲಾನಿನ್ನವರಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿಹೇಳಾನಿನ್ನಸೊಬ್ಬಿನ | ಸಿಕ್ಕಿನೋಡಿ
ದರಕಟನೆನುತತಲೆದೂಗಿದನುಭೀಮ ||೫೦|| ಸೊಕ್ಕಿದುದುತನಿಹರುಷವೈ
ಗಳೊ | ಳೊಕ್ಕದುದುಪುಳಕಾಂಬುಕಂಗಳು |ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದವುಮುನ್ನ
ದುಶ್ಶಾಸನನಶೋಣಿತವ || ಬಿಕ್ಕಳುಹಿತನವಡಿಗಡಿಗೆಯುಮೇ |ಲಿಕ್ಕಿದೀ
ಕ್ಷಿಸಿತಣಿಯದಿನ್ನಕ | ಶಿಕ್ಕಿಶಿವಿಮಿಡಿಗೊಂಡಕೋಪವೆರಾಜ್ಯಮಾಡೆಂದ||
ಎತ್ತಿಕಳದರಿಬನಕೆನಾವ್ಸಿಂ | ವೆತ್ತುಗಳಲಾಬೀದಿಯಲಿಬೆಂ| ಬತ್ತಿಕೊಂ
ಕಿಸಿಬೆರಳೊಳೇಳಿಸಿಬೈದುಭಂಗಿಸಿದೈ || ತೊತ್ತಲಾಪಾಂಚಾಲೆನೀತಲೆ |
ಗುತ್ತಲೇತಕೆಹಿಂದೆಕೆಚ್ಚಿನ | ತುತ್ತುವಿಷದುಬ್ಬಟೆಗಳನುನೆನೆಯೆಂದನಾ
ಭೀಮ || ಎಲವೊದುಶ್ಶಾಸನನಸಭಾಮಂ| ಡಲದೊಳಬಲೆಯಭಂಗಿಸಿದಭು
ಜಬಲವನಿಂದಿನಲಿತೋರಬೇಹುದುಮದದವೈಸಿರಿಯ || ನಲಿವಚಾಪಲವೃ
ತ್ತಿಗಾದುದು |ಸೆಲೆಮದೀಯಮಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ| ಸಲಿಸಿದೆನುನಿನ್ನಾತವೆ
ಚ್ಚಲೆಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೫೧|| ಖಳನವಕ್ಷದಮೇಲೆಮುಡಿಯ|ಬ್ಬಲಿದುಕೈ
ಗಳನೊತ್ತಿಮಗ್ಗುಲ|ಸುಲಕಲೀಯದೆವಜ್ರಬಂಧುರಮುಷ್ಟಿಯನುನೆಗಹಿ||
ಒಳಗೊಡೆಯಹಾಯಿಸ್ವಾಕ್ರಿಸಿದಕಂ | ಗಳಲಿಕೆಂಪಡರಿದವುಭೀಮನ | ಬಲ
ವೃಘನವೆಗ್ಗಳಿಸೆರೋಷಾವೇಶದಡಿಗಡಿಗೆ||೫೨||ಹೊಡದುವಕ್ಷವನುಗಿದು
ರಕ್ತವ | ಕುಡಿತೆಯಲಿಮೊಗಮೊಗದುಮಾರುತಿ| ಕುಡಿದುಮಿಕ್ಕುದಖಳ
ನಕಟವಾಯಿಗಳಲೆರದೆರದು | ಮುಡಿದಿಯನುಭಂಗಿಸಿದಫಲವದು| ಕಡೆಗೆ
ಗಣಿಸಿತೆಕೌರವಾನುಜ | ನುಡಿಯುತಿರಲೇಕಂಜಬೇಡೆನ್ನಾಣೆನುಡಿಯೆಂ
ದ ||೫೩|| ಎರಗಿದನುಕಟವಾಯಿಹಲುಗಳ| ಮುರಿಯಲುಗುರಲಿತೆಗದುಹೃ
ದಯವ | ನುರೆಬಗಿದುಮೊಗಮೊಗದುರಕುತವಕುಡಿತೆಕುಡಿತೆಯಲಿ||ಸು
ರಿದುಸುರಿದಡಿಗಡಿಗೆಮಿಗೆಚಿ | ಪ್ಪರಿದುಚಪ್ಪರಿಸಿದರಮಧುರಕೆ| ನೆರವದೇ
ಸುಧೆಯಿಕ್ಷುರಸಗಿಸವೆಂದನಾಭೀಮ ||೫೪|| ಅಡಿದುದುಹುಸಿಯಲ್ಲನೀಸವಿ|
ನೋಡುಕರ್ಣನರೇಂದ್ರಕೌರವ| ನೋಡುಸವಿಯೇಕಶಕುನಿಕೃಪಕೃತವ
ರ್ಮಗುರುಸುತರು || ನೋಡಿರೈಹೇವರಿಸುವರೆಕೈ |ಮಾಡಿರೈನಿನ್ನಾತನ
ಳವನು|ನೋಡುತಿಹುದಿದುನಿಮಗಿದುನೀತಿಯೆಯೆಂದನಾಭೀಮ || ಬಿಡಿಸ

ಬಾರದೆಕೈದುಬಾತಿಯು । ಕೆಡಬಳಿವನೀಹುಲಿಯುಬಾಯಿಗೆ। ಹಿಡಿಸಿಕಳೆದಿರ
ಲಾಸುಯೋಧನಕರ್ಣಗೌತಮರು ॥ ಸುಡಲಿನಿಂಮನುವೊಲೆಗಳಲ್ಲದ।ಕ
ಡುಮನುವುಳನಿಮಗೇಕೆನಿಪ್ಪ್ರನು । ನುಡಿಸುವವಗಾವೆಲ್ಲೆನುತಮದವೇರಿದ
ನುಭೀಮ ॥೫೮॥ ಎಲೆಲೆಕೌರವನೋಹರದಮಂ । ಡಲಿಕರಿರದುಶ್ಶಾಸನ
ನತೊ । ಟ್ಟಲಿಕೆಗಾಂತಿದೆಹರಣನಕಟಾಕಾಯಿಲಾರಿರಲ॥ಸಲಹಿದವನೊ
ಡಹುಟ್ಟದೀತನ।ಕೊಲುವೆಡೆಗೆನುತವೇಮಹೇಶ್ವರ।ಬಲಕೆಪಂಥವಿದೇಯ
ನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಭೀಮ ॥೫೯॥ ಇವರಪೌರುಷನಿಂದುದೀನಂ ।ಮವ
ರೊಳಗೆನುರಹರಥನಂಜಯ। ನಿಮಗೆಪೌರುಷವುಳ್ಳಡಿವನನುಬಿಡಿಸಿಭೂ
ಮಿಪರು॥ ಹವಣರಿವೆನೆಂದೆನುತಲಾಭೈ।ರವಭಯಂಕರಭೀಮಸಾಟೋ।
ಪಪನುಕಂಡುಸುರಿಕ್ಕದಿರ್ದುದುಹರುಷಸೀತಿಯಲಿ ॥೬೦॥ ಏನುಧರ್ಮಜ
ನಕುಲಸಹದೇ । ವೇನುಸಾತ್ಯಕಿದ್ರುಪದಸುತನಿವು। ಗೇನುಪೌರುಷವಿಲ್ಲ
ವೇದ್ರೌಪದಿಯುತನಯರಿಗೆ ॥ ಏನುದಯನಿಮಗಿಲ್ಲವೇಕೈ । ದಾನವಾಂತ
ಕಪಾರ್ಥಬಿಲುಸಂ । ಧಾನವನುಸೀಮಾಡಿಬಿಡಿಸೈಕೌರವಾನುಜನ॥೬೧॥
ಅರಿಯುಸೆತ್ತರಗುಡಿದುಸೊಕ್ಕಾ । ವರಿಸಿಮಾರುತಿಸಮರಕೆಂನನು । ಕರ
ದನೇತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನೆನುತಬಾತಿಯಲಿ ॥ ಸುರಗಿಯುಗಿದನುಗೈದುರಥ
ದಿಂ । ದಿರದದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದರೆಪಾರ್ಥನ।ಭರವಶವಕಂಡಸುರರಿಪ್ಪುಹಿಡಿದನು
ಧನಂಜಯನ ॥೬೨॥ ಏನುಫಲುಗುಣಸುಭಟತನದಭಿ । ಮಾನವುಬ್ಬರಿಸಿ
ತ್ತೆದಿವಿಜರ । ಸೇನೆತಾನೆದಿರಿಲ್ಲಬಿಡುಮಾನವರಪಾಡೇನು ॥ಏನುವನುಸೀ
ನರಿಯೆಭೀಮನ । ನಾನಲಳವೇಸಿನಗೆರಿಪ್ಪುಪಂ। ಚಾನನದಪುರುತವದಪಂ
ಥವನಿನ್ನುಕೇಳೆಂದ ॥೬೩॥ ಐದುಮುಖವೀರೈದುಭುಜಹದಿ । ನೈದುಕಂಗ
ಳವಿಲಯರುದ್ರನು ।ಮೇದಿನಿಯಮೇಲೊಂದುಮುಖಭುಜವೆರಡನಳವಡಿ
ಸಿ ॥ ಆದಿಪುರುಷನುಭೀಮವೇಷದ । ಲೈದಿಹನುಬಳಿಕಾತನಿದಿರಿನಲಿ ।ಕೈ
ದುಕಾರನದಾವನೈಕಲಿಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೬೪॥ಎಂದುಪಾರ್ಥನತಿಳುಹಿದಿ
ರುಗಿಮು । ಕುಂದರಥವೇರಿಸಿದನಿತ್ತಲು । ಕಂದುವೋರೆಯಕೌರವಾದಿ
ಗಳೆಲ್ಲಬೆರಗಾಗೆ ॥ ನಿಂದುನೋಡುತ್ತಿರಲುಕುಂತೀ । ನಂದನನುವೊಗನೆ
ಗಹಿದಿವಿಜರ । ವೃಂದವನುಕೈವೀಸಿಕರದನುರಣಕೆಬೊಬ್ಬಿಡುತ ॥೬೫॥
ಮತ್ತೆಪವನಜನವನುರವಗಿ । ದೊತ್ತಿವೀರಾವೇಶದಲಿದೆಸೆ।ಹತ್ತಲಿಸೂ
ಸಿದನುಕುಡಿವುತಬಹಳಶೋಣಿತವ ॥ ಮತ್ತಗಾಮಿನಿನುಡಿದನುಡಿಗಂ ।ದಿ
ತ್ತಭಾಷೆಯನೆನದುದೂತರ । ನತ್ತಕಳುಹಿದನಬುಜಮುಖಿಯನುರಣಕೆ
ಬರಹೇಳಿ ॥೬೬॥ ತಾಯೆಬಿನ್ನಹರಿಕೆನಿಂಮನು । ವಾಯುಸುತಬರಹೇ
ಳಿದನುಕುರು । ರಾಯನನುಜನಕೆಡಹಿಕಳಕಳಮಾಡಿದುರಣದಿ ॥ ಹೋ

ಯಿತಹಿತನಬಲುಹುನಂಮಯ | ರಾಯನಭ್ಯುದಯಪ್ರಪಂಚವಿ |ಡಾಯ
ತವಚಿತ್ತೈಸಿಯಂದರುಚಿರರುದ್ರಪದಿಗೆ॥ಕೇಳಿಹರುಷ್ಪತೆಯಾದಳಾಪಾಂ
ಚಾಲಸುತೆಶತಸಾವಿರಸಖೀಜನ | ಮೇಳದಲಿಹೊರವಂಟಳಾ ಹವಭೂಮಿ
ಲೋಕನದ ॥ ಕೇಳಿಯಲಿರಥವೇರಿಬರೆಭುವ| ನಾಳಿಗಚ್ಚರಿವೀರರಸದಲಿ|
ಜೋಳಿಸಿತುಶೃಂಗಾರರಸವೆನಲೈದಿದಳುರಣವ॥ಬರುತಕಂಡಳುರೌರವಾ
ದ್ಭುತ|ತರವನಗಣಿತಕರಿತುರಂಗಮ| ನರನಿಕಾಯದರಥಿಕಚಯಕಡಿಖಂ
ಡದೊಟ್ಟನಲಿ॥ ಅರುಣಜಲಕಲ್ಲೋಲಿನೀಭೀಕರದಭೂತವ್ರಾತಖಗಮೃ
ಗ|ವಿರುತಿಯಿಂದತಿರೌದ್ರವೆನೆರಂಜಿಸಿತುರಣಭೂಮಿ॥ ಹೊಕ್ಕಳಾಹವವ
ನುಚಯಾನಕೆ|ವಕ್ಕಜಕೆಬೆರಗಾಗಿಮನದಲಿ|ವೊಕ್ಕಲಿಸುತವಿಲೋಚನವ
ಮುಚ್ಚುತಲಿಬರುತಿರಲು॥ಎಕ್ಕತುಳದಲಿಲಯಕೃತಾಂತನ|ಮಿಕ್ಕಜಗದವ
ಸಾನರುದ್ರನೊ|ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತಭೀಮನಿರೆಕಂಡಂಜಿದಳುತರಳೆ ॥ ಆಯ
ತಾಕ್ಷಿಯುಬರವಕಾಣುತ |ವಾಯುಸುತನಿಜಭುಜದವೀರ|ಶ್ರೀಯುಬರವೆನ
ಲುಬ್ಬಿದನುಪುಳಕಾಂಬುಪೂಗದಲಿ ॥ಬಾಯುವಶಿನೀನುಡಿದನುಡಿಗೆಸ |ಹಾ
ಯುವಿದಲೇಕೌರವಾನ್ವಯ | ಬೀಯವಾಯಿತೆಖಳನಕೆಡಹಿದನೋಡುನೀ
ನೆಂದ॥೭೧॥ಕಂಡಳಂಗನೆಕೌರವಾನುಜ|ದಿಂಡುಗೆಡದಂದದನುಭೀಮೋ|
ದ್ದಂಡಕರರುಹದಳಿತಜಠರಾಸೃಪ್ರವಾಹವನು ॥ ಗಂಡನೀನೇಮೂರು
ಲೋಕದ | ಗಂಡನೆಂನಯಹರಿಬಲವನುಮ್ಮಂ |ಕೊಂಡುಸಲಹಿದೆಆಂನ
ನೆನುತೆರಗಿದಳುಚರಣದಲಿ ॥೭೨॥ ತರುಣಿನಿಂನಯಮುಡಿಗೆಹಾಯಿದ|ದು
ರುಳದುಶ್ಶಾಸನನರಕುತವ |ಸುರಿದೆನಿವನನುಜಾತನೂರ್ವರಹೊಯ್ದುಕೆಡ
ಹಿದೆನು ॥ ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಯೂರುಗಳಸಂ |ಹರಿಸುವುದುಗದೆನಿಂನಕ
ಬರಿಯ | ನರುಣಜಲದಲಿನಾದಿಕರುಳನುಮುಡಿಸಿದಪೆನೆಂದ ॥೭೩॥ ಶೋ
ಣಿತಾಂಬುವಿನಿಂದತರುಣಿಯ | ವೇಣಿಯನುತೊಳತೊಳದುದಂತ|ಶ್ರೇಣಿ
ಯುಲಿಬಾಚಿದನುಬೈತಳೆದೆಗದುಚಲುವಿನಲಿ ॥ ರಾಣಿಹುಸಿಯದೆಹೇಳುಹೇ
ಳೆಂ | ನಾಣಸೊಗನೇಖಳನದಂತ |ಶ್ರೇಣಿಶೋಣಿತವಾರಿಯಂದನುಪವ
ನಸುತನಗುತ ॥೭೪॥ ಮುಡಿಯುಕಟ್ಟುವಖಳನಕರುಳ್ಗಳ | ಮಡಲದೊಂ
ಡೆಯಕುಸುಮಮಾಲೆಯು | ಮುಡಿದತುಳಹರುಷದಲನಿಲನಂದನನ॥ಅಡಿ
ಗೆರಗಲಾಭೀಮತನ್ನಯ | ಮಡದಿಯನುಬೊಳೈಸಿಕಳುಹಿದ |ನೊಡನೆ
ಶಿಬಿರಕೆಮುರಿದಳಿತ್ತಲುಭೀಮನುಬ್ಬಿದನು ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆಕಡುಕಿರಿದುರಕು
ತವ |ಕುಡಿತೆಯುಲಿವೊಗವೊಗದುಬೆರಳಲಿ | ಮಿಡಿದುಕದನಸ್ಥಸದೇವ
ತೆಮರಿಗೆಕೈಕೊಳಿಸಿ॥ಕುಡಿದುಮಿಕ್ಕುದನಖಿಳಭೂತಕೆ|ಬಡಿಸಿಚಪ್ಪರಿದಾ
ಡಿವೊಗವೊಗ |ದೊಡನೊಡನೆನೆರೆಸೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾಡಿದನುಭೀಮ ॥

ಬಂದತೊರೆಗಳಕುಡಿದೆನಶಿಥಗೆ| ಯಿಂದಸೆಕಲಿಸಿರೋವರಾಂಬುದ|ನೊಂ
ದುಸುರಲೀಂಟುವೆನುನನ್ನಿಸದೆನ್ನ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ॥ಇನ್ನದುಶ್ಶಾಸನನಶೋ
ಣಿತ | ದೊಂದುಕುಡಿತೆಯಲಾವುಹಾಕಿಬು|ನಂದಿತೇನಿದುಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ಸೂ
ತಹೇಳೆಂದ ॥೬೭॥ ಲೋಕದಲಿನಿನಗಾಯುಸ್ತುಹೆಸರುವಿ | ಶೋಕದೇಧಿಟ
ಕೆನಾವುವಿ | ಶೋಕರಾದೆವುವಿಬುಧನಿನಗೆತದರ್ಥವಿಂದನಗೆ !ಯಿಾಕುರಾ
ರನದೂಸರಿಂದವ | ನೇಕವಿಧಿನವುಗಾಯುಸ್ತುಭಂಗ |ವ್ಯಾಕುಳರುಬಳಿಕೇ
ನವಾಡುವರುಸೂತಹೇಳೆಂದ ॥೬೮॥ ಇವನನೆತ್ತರಗುಡಿವೆರಿಪುಕೌ| ರವ
ರನೂರ್ವರವುರಿವಭಾವೆಗ| ಳೆವಗೆಪೂರಾಯುವೆಸುಯೋಧನಹರಣವೊಂ
ದುಳಿಯೆ ॥ ಅವನಿಜಲವೀಪವನಪುಷ್ಕರ | ದಿವಿಜದನುಜೋರಗವುಖಾ
ಖಿಳ | ಭುವನಜನನೀವ್ಕೇಳಿಯೆಂದನುಭೀಮಪೊಗನೆಗಹಿ ॥೬೯॥ ಅರಿಯ
ಹೆಣನನುಹಾಕಿನೊರೆನೆ| ತ್ತರಲಿಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟನುವರೂಥದ |ಹೊರೆಗೆಬಂ
ದನುಕಲಶಜಲವನುಕರಯುಗದಿವೊಗದು ! ಚರಣವದನವತೊಳದುಕ
ರ್ಪ್ಪುರ | ಬೆರದಕಸ್ತುರಿಗಂಧಲೇಪದ | ಲೊರಸಿಹೊಸವುಡಿವರ್ಗದಲಿರಂ
ಜಿಸಿದನಾಭೀವು ॥೭೦॥ ವೀಳೆಯುವಕೊಂಡನುವರೂಥದ | ವೋಲುವುಲು
ಗಿನಗದ್ದೆಗೆಗೆರಿಪು | ಕಾಲಭೈರವನಡರಿದನುನಿಜಧನುವಜೀವಡದು ॥ ಪ
ಳರೈಸವುರಥವುಹಾರಥ | ರೇಳಲಾರದಡಿಂದುಕುರುಭೂ|ಪಾಲಬೀಳಲಿ
ಧರ್ಮರಾಯುನಚರಣಕವುಲದಲಿ!!೭೧॥ಎನುತಬಿಟ್ಟನುರಥವದುಯೋರ್
ಧನನವೋಹರಕಾಗಿಬಂಡಿಯು | ಜಿನುಗುಗಳುಕೈದೋರಿರೈಪುನ್ನಾವು
ನಾರಿಯುರು ॥ ಅನುಜನಾವೆಡೆಕರಸುಕೌರವ | ಜನಪಕರ್ಣಾದಿಗಳಬಿಂ
ಕವ | ನೆನಗೆತೋರಾಯುಸುತವೊಳಗಿದನರಸನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ॥೭೨॥

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೪೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←

ಪ್ರತ್ಯಂತರದ ೧೯ನೆಯ ಸಂಧಿಯಪದ್ಯಗಳು.

ವಿನೆಹೇಳುವೆನರಸಕೌರವ|ಸೇನೆಗರಹೊಡದಂತೆಬಹಳಾಂ| ಬೋಧಿ
ಯಲದ್ದಂತೆಡೆಗಡಿನನೊಗದುಸೆರೆವಿಡಿದು॥ ವೌನದಲಿವುನದಲಿವುನಪಳ
ಕಿಯೋಗ| ಧ್ಯಾನಪರರಾದಂತೆಚಿತ್ತಗ್ಲಾನಿಯೊಳಗೆಲೆವಿಡುಕವಿದ್ದರು
ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ॥ಅಡಿಗಡಿಗೆಕದುಕಿಂದುರಕುತನ| ಕುಡಿತೆಯುಲಿವೊಗವೊ
ಗದುಬೆರಳಲಿ!ವಿಡಿದುಕದನಸ್ಥಾನದೇವತೆಯುರಿಗೆಕೈಕೊಳಸಿ ॥ ಕುಡಿದು
ಮಿಕ್ಕುದನಖಿಳಭೂತಕೆ|ಬಡಿಸಿಚಪ್ಪರಿದಾಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿ|ದೊಡನೊಡನೆ
ರನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾಡಿದನುಭೀಮ॥ಎಲವೆಲವೋಗುರುಸೊನುಭೂಮಂ
ಡಲದೊಳಗೆನಿಂವೈರಿಯುನುಳಿನೀ|ನುಡಿಯೆಭಟರಿಲ್ಲೆಂದುಗರ್ವದಗಿರಿಯುನೇ

ಹಿರಿ‖ನಿಲುಕಲಾಗದೆ ಕೌರವಾನುಜ|ನುಳಿವುಸೊಗಸದೆನಿನಗೆಬಿಲುವಿಡಿ |
ಕಳುಕಿದೆಯಲಾನೀನೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಭೀಮ ‖ ಪತಿಗೆಮಲೆವರಗಂಡ
ರಾಳ್ವಗೆ |ಹಿತನಕೌರವಕುಲಕೆಕಣ್ಣುಗತಿ|ಮತಿಯೆನಿಸುವೀಕರ್ಣನೆಂಬು
ಮುಸಕಲಜನನಿಕರ ‖ ಪತಿಯುಸಹಸಂಭಟನಮರಣ | ವ್ಯತಿಕರವಬಿಡಿಸ
ಬಡೆಅಪಕೇ | ರಿತಿಯುಸಿನಗಹುದೆಂದುಮೂದಲಿಸಿದನುರವಿಸುತನ ‖೩೦‖
ಕರದುಮೂದಲಿಸಿದರೆರಣಭೀ | ಕರರುವರಳುವರನರಿಗೆತ್ತಿದ| ಬಿರುದಿನ
ಗ್ಗದಭೀಗನೋಡುತ್ತಿಹರೆಕಲಿಕರ್ಣ ‖ ಹರಣವಿದೆದುಶ್ಶಾಸನನತೆಗೆ | ಬೆರ
ಸೆಳವನುನಉಳ್ಳರೆನುತು | ಬ್ಬರಿಸಿಗಜರಿನಗರುವನೊದರಿನನಹಿತವೀರರಿ
ಗೆ ‖ ಆಕೆವಾಳರುಕರ್ಣಗುರುಸುತ | ರೀಕೃಪಾಚಾರಿಯರುತಾವೇ |ಕೈ
ಕವೀರರರುನಿನ್ನನೊಬ್ಬನವೊಪ್ಪಿಗೊಟ್ಟರಲ ‖ ಯಾಕೆತರುಬಿದಿರಿವರಸಾ
ಹವ|ಭೀಕರರಸೇವಕರಿವರನವಿ |ವೇಕಿಗಳುನೀವೆಂದುದುಶ್ಶಾಸನನನೋ
ತಿದನು ‖೩೧‖ ಮರಣನೆರೆಹೊರೆಯಾಯ್ತುನಿಂನಯ | ಹರಣವೆನ್ನಂಗೈ
ಯುವಿದೆನಿ |ಮ್ಮರಸನನುಕರಸೆಲವೊಕಾದಿಸುನಿಂನರಕ್ಷಿಸಲಿ‖ಅರಿಬಲದೊ
ಳಿದಿರಿಲ್ಲಿಜವೊ | ಹರದೊಳಗೆವಿಡುಕುಳ್ಳವೀರರು | ಮರಳಿಚಲಿನಿನ್ನವ
ನೆನುತನೋಡಿದನುತನ್ನವರ ‖೩೨‖ ಎಲವೊದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಾತ್ಯಕಿ |
ಎಲೆಶಿಖಂಡಿಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ |ಳುಳುಕದಿಹಮನಉಳ್ಳಡಿದಿರಾಗಿವನಸಲಹು
ವದು ‖ ಹಲಬರಲಿಫಲವೇನುದಾನವ | ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೃಷ್ಣಮುನಿವರೆ |
ತಳದೊಕೊಳುಕೌವೋದಕಿಯನೇಯೆಂದನಾಭೀಮ ‖೩೩‖ ಕೇಳುಫ
ಲುಗುಣಮೂರುಲೋಕದೊ| ಳಾಳುನೀನೆಂದೆಂಬಗರ್ವವ|ಲಾಲಿಸುಪಡಿ
ದಿರಾಗುತೊಡುಗಾಂಡಿವದೊಳಂಬುಗಳ‖ಆಳುತನನಿನಗುಳ್ಳದಹಿತನ| ಪಾ
ಲಿಸುವರೇಳೆಂದೆನಲುಜಯ | ಲೋಲಸುಗತಿಯೊಳಿಳಿದನರ್ಜುನನಮಲ
ಮಣಿರಥವ ‖೩೪‖ ಆಹುದಹುದುತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇ |ನಹಿತದುಶ್ಶಾಸನನಸ
ಲಹುವೆ | ನಹಿತನಗಿಂನನಿಲಸುತಸೆನುತ್ತೈದುತಿರೆಕಂಡು ‖ಬಹಳಖತಿಯಿಂ
ದಸುರರಿಪ್ರಸ | ನ್ನಹಿತಗತಾಪನಹಿಡಿದುಮನದುಂ| ಮುಹಪಕೆಡಿಸಿಕಿರೀಟ
ಯನುಸಿಲಿಸಿದನುರಥದೊಳಗೆ ‖೩೫‖ ಅಹುದುಭೀಮನಗೆಲುವಘಟನೀ|ನ
ಹೆಯುಲೇನಾವಂಜುವೆವುನಿ | ರ್ವಹಿಸಲಹುದೇಕಾಲರುದ್ರನಕೆಣಕಿಕದನ
ದಲಿ ‖ ಸಹಜವಿದುಸಾಕ್ಷಾದುಮಾಪತಿ |ಯಹಕಣಾಪವನಜನೋಡಲು |
ಬಹಡೆನೋಡೆಂದಸುರರಿಪುನುಡಿದನುಧನಂಜಯನ ‖೩೬‖ ಕಂಡನರ್ಜುನ
ತ್ರಿಪುರದಹನವ|ಖಂಡಪರಶುವ್ರೊಲಿದ್ದಭೀಮನ|ದಂಡಿಯನುಧಟ್ಟಿಸಿಭೂ
ತಗಳಡಬಿಡಿಸುತಿರಲು ‖ ಕಂಡಬಲನಹಸ್ಯೆನ್ಯಕೋದರ | ಗಂಡುಗಲಿಗದಿ
ರಾವನೆನುತಾ |ಖಂಡಲೋಪಮನೋದ್ಯಪ್ರರುಕಿದನಾದನಡಿನಡಿಗೆ‖೩೭‖

ಉಭಯವೀರರನೋಡಿಸಂಗರ। ರಭಸದಲಿಮೂದಲಿಸಿಚಾಪ। ಪ್ರಭ
ಚಪಳರಚದುರುಗೆಡಿಸಿದಭುಜಬಲೋನ್ನತಿಯ ॥ ಸಭೆಯೊಳಾದಪಮಾ
ದಹನ। ಪ್ರಶಮಿಯನಂದಿಸಲಾಯ್ತು ಲಾರಿಪು। ಸುಭಟನುರವೆಂದಘ್ರಸಂ
ವರುಧಿರಜಲವೆಂದ ॥೬೮॥ ಕೆಡದದಹಗೆಯೊಡಲಿನಲಿಕಿವಿಯಡೆ। ಯುದ್ಧ
ದೀಕ್ಷಿಸಿಕಂಗಳಾಖಳ। ಸೊಡಲನಡಗೆಡಹಿನಲಿವೈರಿಪುಮಾಂಸಗಂಧ
ಲಿ ॥ ಬಿಡದೆನಾಸಿಕಖಳನರಕ್ತವ। ಕುಡಿದುಸಾಲಿಗೆಸೊಗಸೆಸೊಕ್ಕಿದ
ನೊಡನೊಡನೆಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಪ್ರೀತಿಯಲಿಭೀಮ ॥೬೯॥ ಘನಪರಾಕ್ರ
ಮಿಭೀಮಸೇನನ। ಪ್ರಣುತಭುಜಗೇಂದ್ರಂಗೆದುಶ್ಶಾ। ಸನನಪ್ರಾಣಾ
ಲನಪಾರಣೆಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಮಸಿವನುದರದೊಳೊಗುವಕರು
ನ। ಘನನಿಶಾಕರಬಿಂಬದುದಯದೊ। ಳನಿಲಜನಮುಖಕುಮುದನಸು
ಗೆಯಸಳುಪಸರಿಸಿತು ॥೭೦॥ ಉಕ್ಕಿದುದುಕಡುಗೋಪರಕುತದ। ಸೊ
ಕ್ಕಿನಲಿಸೊಗಡೇರಿಕಂಗಳ। ಲುಕ್ಕಿದುದುಕಡುಗೆಂಪುಕೊಂದಳಿನಗಜರುಗ
ಧಿಸಿತು ॥ ಮಿಕ್ಕರಕುತಪವೊಗದುಬದಿಗಳೊ। ನೊಕ್ಕಕರುಳ್ಗಳನಾಯು
ಮೊಳಗ। ಳೊಕ್ಕಿನಲಿಕೈಯಿಕ್ಕಿರಿಂಗಣಗುಣಿದನಾಭೀಮ ॥೭೧॥ ಬಳಿ
ಪರಿತೋಷದಲಿಮಾರುತಿ। ಲಲನೆಯಲ್ಲಿಗೆಕಳುಹಿದನುತಂ। ನೊಲವಿನ
ಹಪವಾದುದೈತಹುದೆನಲುಬೇಗದಲಿ ॥ ಸಳಿನಮುಖಿನಲವೇರಿಮೋಳದ। ಕ
ಲದಿಯರುಕೈಕೊಡಲುನೇವುರ। ದೆಳವೊಳಗುಮೋಹಿಸಲುಮಾನಿನಿಬ
ದಳೊಲವಿನಲಿ ॥೭೨॥ ಮನುಮಥನಮದದಾಸೆಮದಿಸಿದ। ಳನುಪರಕೆಮ
ಝುಮಾಯಿಮುಚ್ಚಿನ। ಮನದಕಡುಹಿನಖಾತಿಎಂತುಟೊಕೌರವನಮ
ಲೆ ॥ ಎನಲುದಿವಿಜರುಝುಣಝುಣಾಯುತ। ನಿನದರುರವಣಿಮಿಗಲುಪೆ
ಸಂ। ಜನಿತಪದತಳಚಲನಕ್ರಿಯಿಂದೈದಿದಳುರಣವ ॥ ಅರರೆಭೀಮನವಿಜ
ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು। ಬರವೊಕೌರವನೃಪನಮರಣಾಂ। ಕುರವಸೂಚಿಸುವಾತ
ರಶ್ರೀಸತಿಯಸಂಭ್ರಮವೊ ॥ ಅರಿಭಟರಿಗದ್ಭುತವೆನಲುಭೀ। ಕಕರದದುಧ
ರವೆಂದೆನಲುಪಂಕರುಹಮುಖಿನಡೆತಂದಳಾಪವಮಾನಜನಹೊರಗೆ ॥ ಬರ
ತಕಂಡಳುಭೀಮಸೇನನ। ಧುರಪರಾಕ್ರಮಭಂಗಿಲೆನುತಮಿಗ। ಲರಿಭಯಂ
ಕರರೌದ್ರರೂಪಿನಲಿರಲುಬರಲಂಜಿ ॥ ತಿರುಗೆಕಂಡನುಪವನಸುತಪಂ। ಕ
ರುಹಮುಖಿಯನುಕರದುಸನ್ನೆಯ। ಬರದಬಯಕೆಯದಾಯ್ತೆಧಿಟನೋಡ
ದುತೋರಿಸಿದೆ। ಆರಿಪನಸೀಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯ। ಕಾರಣಕಖಳರೊಳಗಿದ
ವನು। ವೀರದುಶ್ಶಾಸನಕಣಾಎನಲಾದಲಾಯ್ತೆನುತ। ಸಾರಿದಳುಸರಸಿ
ವದನೆಭ। ಕಾರ್ಯದನಲಿಸನುಸಗುತಚರಣದಚಾರುನೇವುರವುಲಿಯೆಲೊ
ದಳುಖನನಸ್ತ್ರಕನ ॥೭೩॥ ತರುಣಿತಾಳ್ದಿರುಸನ್ವಿದೊಪ್ರೀತಿಯ। ಕರ

ಸುಡಿಬಾನಿಸಬಾತಿಯ | ಪರಿಹರಿಸುವೆನುಖಳರುಧಿರಸ್ನಾನಕೆಳಸುವ
॥ ಸರಸಿಜಾನನೆಕೊಳ್ಳೆನುತಖಳ | ನುರವನಿಬ್ಭಗಿವಾಡಿಕುಡಿತೆಯ|ಲ
ರುಣಜಲವನುಮೊಗದುಮಾನಿನಿಗಿತ್ತನಾಭೀಮ ॥೭೮॥ಶೋಣಿತಾಂಬು
ಯಿಂದತರುಣಿಯ | ವೇಣಿಯನುನಾದಿದನುದಂತ | ಶ್ರೇಣಿಯಲಿಬಾಚಿದ
ಬೈತಲೆದೆಗದುನೊಗಸಿನಲಿ॥ರಾಣಿಹುಸಿಯದೆಹೇಳುಹೇಳೆ|ಸ್ನಾಣೆಸೊ
ಸೇಖಳನದಂತಶ್ರೇಣಿಮುಯುಬಾಚಣಿಯೆನ್ನುಪವನಸುತನಗುತ॥ಮು
ಗೆಹಾಯ್ದಿವನುರದರಕುತವ | ತೊಡದುಕಬರಿಯುಕಟ್ಟುಕಟ್ಟುವೆ| ನು
ಗೆಯುಡಿದನಚರ್ಮವನುನೀನುಡಿನಲುಟ್ಟುವೆನು ॥ ಎಡೆಯಲೊಂದ್ಯಾರ
ಲಿಕಟ್ಟೆನು | ಮುಡಿಯುಮುಡಿಯುಡೆನೆಂಬತೇಜದ|ನುಡಿದನುಡಿಸತಿಸಂ
ದೇನಸ್ನಾಣೆಹೇಳೆಂದ ॥೭೯॥ ಖಳನತೆಲದೊಗಲಿನಲಿವಾಸಾ | ಚಲವ
ಲಿಸಿದನವನಜಠರದೊ|ಳೆಳೆಗರುಳನುಗಿದಬುಜವದನೆಯಮುಡಿಗೆಮೋಹಿ
ನು ॥ ತುಳುಕಿದನುಖಳನುಧಿರರಕುತದಿ |ತಿಲಕವನುರಚಿಸಿದನುಹರುಷ
ೂ | ಳುಲಿದುಕೀಚಕವೈರಿನೋಡಿದನೊಲಿದುನಿಜಸತಿಯ ॥ನುಡಿವುದರಿ
ೀನುಡಿದಭಾಷೆಯ| ಕಡೆತನಕಪೂರೈಸಿಮಾಡುವ | ಕಡುಗಲಿಗಳಾರುಂ
ಜಗದಲಿಭೀಮುನ್ನಿಭರು॥ಮೃಡಪರಾಕ್ರಮಿಯೆನ್ನಹೋಲುವ| ಮ
ದಿಯರುನಿನ್ನಂದದೊಡೆಯರ | ಪಡವುದೇಪರಮೈಕ್ಯಸೌಖ್ಯವಿದೆಂದ
ದುಮುಖಿ ॥೮೦॥ ಪಸರಿಸಿದಪರಿವಾರಕದಧಿಯು | ಮಸಕಮುಸುಳಿತು
ಡೆಲಡಗೆಡ | ದಸುಹೃದನದರ್ಶನದೊಳಗೆಮುಗ್ಗಿದವುಮುಡುಹುಗಳು॥
ವದನೆಯುತ್ಸಾಹಕಶೆಥಾ |ಳಿಸಿತುಭೀಮನಹರುಷಜಲಸಿಧಿ | ವಿಸಟವರಿ
ದುಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ॥೮೧॥ ಎದದಥೊಡೆಯಲಿಮಡದಿ
ಲುವಗೆ | ಯೊಡಲುಬಲವಂಕದಲಿಸೆಗಹಿದ | ಕುಡಿವೆರಳನಿಡುಗರುಳ
ಾಲೆಯರೌದ್ರರಚಿಸೆಯಲಿ ॥ ಕಡುಮನದಖತಿಗಾರಭೀಮನ | ಕಡು
ಹೋಲುವೆಯಾಯ್ತುಕಂಭವ | ನೊಡದುಮೂಡಿದಮುಖದ ಮೃಗ
ೋಲುರಸುರಾಂತಕನ ॥೮೨॥ ಕೆಲದತಲೆಯದ್ರಿಗಳಮಾಲೆಯ | ಹೊ
ವಸಾಲಿನಸುಂಟಗೆಯತೊಂ | ಗಲಿನತೋರಣದಟ್ಟೆಯೊಟ್ಟಲಕರುಳ
ಾಲೆಗಳು ॥ ತಿಳಿದರಕುತದಕೊಳನಘನಕೊಳು | ಗುಳದತೋಪಿನನ
ವೆಮಾರುತಿ | ಲಲನೆಸಹಿತಾಡಿದನುಶೋಣಿತವಾರಿಯೋಕುಳಿಯ ॥
ಡಿದುಕೆಡದಸಿತಾತಪತ್ರದ | ನಡುವೆಹರಿಸಾಲಿನಗವಾಲದ | ಗಥಣಿವಿ
ಟೆಲುವಾಯ್ತುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪತಿಯ ॥ ಅಡಗನಂತಕನಗಲಲಂ
ಣ | ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕಿದತಳಿಗೆಯಲಿಸಂ|ಗಡಿಸಿದುದುಕೆಲವಟ್ಟಲಿನೆರಂಜಿತು
ಭೂಮಿ ॥ ೮೩ ॥ ಸಿಡಿದಕಂಣಾಲಿಗಳೆಜನನಂ|ಗಡಿಯನೀಲಗನಸರ

ದಂತಿರ | ಲಡಗಕಂಡೆನುಸೊಸೆಗಾರರಹಸರದಂಶಿಬಲು || ಹೊಡೆಗೆಡದ
ಗಜದಟ್ಟೆರಕುತದ | ಕಡಲೊಳೆಸೆದವುಬೀತರಸುಗಳ | ಪಡಗುಜ
ಲೋಕಕ್ಕೆಜಂಗುಳಿಸಿಗ್ಗವೆಂಬಂತೆ || ೮೬ || ಮಡದಿಯನುಕಳುಹಿದನುಕೌ
ಳದಿಯ | ರೊಡನೆನಡೆತರೆನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲಿ | ಹಿಡಿದಜವನಿಕೆಗಳಲಿ
ಜಲರುಹವದನೆಗವಿಸಿದಳು || ತುಡುಕಿವಾಮಾಂಘ್ರಿಯಲಿಹಗೆಯನು ||
ಮಡದಲೊದೆದನುಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಡೆಯುಪವನಜಕೊಟ್ಟನಂತಕ
ಪುರವನಾಂತರವ || ೮೭ || ಲೋಕದೊಳಗೆಹೆಸರಾಯ್ತುನಿನಗವಿ | ಶೋ
ಕನೆಂದೇಛಿಟಕೆನಾವುವಿ | ಶೋಕರಾದೆವುಶಬ್ದಸಿನಗೆತದರ್ಥವಿಂದೆಮಗೆ ||
ಈಕುಠಾರನದೂಸರಿಂದಲ | ನೇಕವಿಧಸಮಗಾಯ್ತುಭಂಗ | ವ್ಯಾ
ಕುಳರುಬಳಿಕೇನವಮಾಡರುಸೊತಹೇಳೆಂದ || ೮೮ || ಇವನಸೆತ್ತರಕುಡಿ
ವರಿಪ್ರಕೌ | ರವನನೊರ್ಣರಕಡಿವಭಾಷೆಗ | ಳಿವಗೆಪೂರ್ಣವಾಯುವ
ಸುಯೋಧನಹರಣಬಂದುಳಿಯೆ || ಅವನಿಶಿಖಿಜಲಪವನಪುಷ್ಕರ | ದಿವಿಜರ
ನುಜೋರಗನುಖಿಖಿಲ | ಭುವನಜನಸೀವ್ಕೆಳಿಯೆಂದನುಭೀಮವೊಗ
ನೆಗಹಿ || ೮೯ || ಅರಿಯಹೆಣನನುಹಾಯ್ಕಿಸೊರೆನೆ | ತ್ತರಲಿಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟನು
ವರೂಥದ | ಹೊರಗೆಬಂದನುಕಲಶಜಲದಲಿಪದಯುಗನತೊಳೆದು || ಕ
ರಪದನವನುತೊಳೆದುವರಕ | ರ್ಪೂರದಕಸ್ತುರಿಗಂಧಲೇಪದೊ | ಳೊರ
ಸಿಹೊಸಮುಡಿವರ್ಗದಲಿರಂಜಿಸಿದನಾಭೀಮ || ೯೦ || ವೀಳೆಯವಕೊಂಡನ
ವರೂಥದ | ಮೇಲುವಲಗೆಯಗದ್ದುಗೆಯಲಿಪ್ಪ | ಕಾಲಭೈರವನದರಿದನು
ತುಡುಕಿದನುನಿಜಧನುವ || ಕಾಳಗಕೆಕಡೆಹಾರವೀರಗೆ | ದಾಳನಾದರೆಬಂ
ದುಕುರುಭೂಪಾಲಬೀಳಲಿಧರ್ಮರಾಯನಚರಣಕಮಲದಲಿ || ೯೧ || ಎನು
ತಬಿಟ್ಟನುರಥವದುರ್ಯೋ | ಧನನಮೋಹರಕಾಗಿಘಂಡಿಸು | ಬಿನುಗು
ಳುಕೈದೋರಿರೈಪ್ರಸನ್ನಾಮನಾರಿಯರು || ಅನುಜರಾವೆಡೆಕರಸುಕೌರವ
ಜನಪಕರ್ಣಾದಿಗಳಬಿಂಕವ | ನೆನಗೆತೋರಾಯೆನುತವೊಳಗಿದನರಸ
ದಿರಿನಲಿ || ೯೨ || ನಿಯುತಬಲಲುಬ್ಧಕರುರಣಭೂ | ಮಿಯಲಿಬಲುವಿಕ್ರಮ
ವಮಾಡಿದ | ನಯವಿಹೀನರುಬೆರಗುವಿಡಿದರುಭೀಮನುರವಣೆಗೆ || ಹಯ
ದವಾಘೆಯನಿಳುಹಿದರುವು | ನ್ನಯಗುಮನಗುಂದಿದರುಸೇ | ನೆಯಲಿಕಾ
ಣಸಲಾದುದಪಜಯಸಿರಿಯಸಂಭ್ರಮವು || ೯೩ || ಬೆಟ್ಟವಾದವುಬಿಸುಟಕೈ
ದುಗ | ಳೊಟ್ಟಿಲಾದವುಸಿಂಧುಕಳೆರಥ | ದಿಟ್ಟೆಡೆಗಳಲಿಮಿಸುಕಲಸದಳವಾ
ದುದನಿಲಂಗೆ || ಥಟ್ಟುಮುರಿದುದುಪಟುಭಟರುಧೃತಿ | ಗೆಟ್ಟುದೆಸೆಗಳಲಿವಿ
ಗೆಸಾ | ಲಿಟ್ಟಸವದುದುಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ || ೯೪ || ಬಿಸುಟ
ಮಳಛತ್ರವನುಕೊ | ರಸಿಯಸೀಡಾಡಿದರುರಾಯರು | ಮುಸುಡತಿರು

ಂತಮುಕುಟವರ್ಧನಕೋಟಿಜನಜರಿದು ॥ ರಘುಸಗನೂಡಿದರಾಯುಧಂ
ಗಳ । ಹೆಸರವೀರರುಬಾಹುಬಲಸಾ । ಹಸರುಕಂಗೆಟ್ಟೋಡಿದರುಪವನ
ಜನಸಮರದಲಿ ॥೫೫॥ ಬಲಮುರಿದುಬರುತಿದ್ದುದೈಕಡೆ ।ಜಲಧಿಯುಲಿಧರೆ
ತುರುಗಿದಂತಿರೆ ।ತಲೆಮುಸುಕುವಳಸೋಟದುರುವಣಗಾರನಾಯಕರು॥
ನೆಲದೆಗಡುನವ್ಮ್ರವರುನೃಪನರೆ । ನೆಲೆಗೆಸೇರದಸರಿಯೆಕಂಡನು।ನಳಿನ
ಮಿತ್ರನವೊವ್ರ್ರನಡದನುವೀರವೃಷಸೇನ ॥ * ॥೫೬॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡಬಲಪವನಜನಮುಂ।
ಕೊಂಡುವಿರಥನನಾಡಿಕದನೋ। ದ್ದಂಡನನೊಳುಕಾದಿಮಡಿದನುವೀ
ರವೃಷಸೇನ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಂಗೆಸಂಜಯ। ಹೇಳಿದನುಮೇಲಿನುಕರ್ಣಕೆಸತ್ಯವಿಲ್ಲದರೆ ॥ ಹೇಳಿದ
ನುಕೇಳಿದರೆಕೌರವ । ಜಾಲಸದುವಬೇಸರದೆಬಲು । ಗಾಳಗವನಭಿವರ್ಣಿ
ಸಿದನುಂದಣರಣೋನ್ನತಿಯ ॥೧॥ ಅವಧರಿಸುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪನಿಂ।
ನವಗೆಯಿಳಿದುದುಸೊಕ್ಕುಚಿತ್ತದ । ಭವಣೆಬೀತುದುಮನದಹೋವ್ರ
ಳಿದುದುಭಡಾಳಿಸಿದ ॥ ತನತಿಸಿದಡೊಳ್ಳಿಸರಣಬೇ । ಳುವೆಯುಬಿಗುವಡ
ಗಿದವ್ರೊಲನಿಬರು । ತವತವಗೆಬೆಚ್ಚಿದರುಕೋಲಾಹಲಕೆಪವನಜನ ॥೨॥
ಮುಟ್ಟಬಂದುದುಕೇಡುನೃಪನೊಡ । ಹುಟ್ಟಿದನಹೊಯ್ದುರುರಣಜಲದ
ಲಿ । ಬಟ್ಟರಿದುರಿಪ್ರಭಾರಿವರಿದನುಕದನಚವುಕದಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸುವೀರಣ
ಮದಾಂಧನ । ತೊಟ್ಟಳಿಕೆಯನುಕೇಳ್ವರಾಯುಧ । ರಟ್ಟನಲ್ಲಾಯನು
ತತಾಗಿತುರಿಪುಭಟಸ್ತೋಮ ॥೩॥ ಧೊರೆಯೊಡನೆತಲೆಯೊತ್ತಿಮುರಿದ।
ಟ್ಟಿರಿಗನುಬ್ಬಟಸಮಯದಲಿಯುತಿ । ಬೆರಗಿನಿಂದಿದಿರ್ದೈವಬಲುಭಟನಿವನನ
ರಿಯರಲ ॥ ಅರಸನನುಜನಕಡಿದಸೆತ್ತರ । ಬರಿಸುವೆನುಮೂಗಿನಲಿಮಾ
ಣೆನು । ತರಿಯರಥದುರವಣೆಗೆಕರ್ಣನಸೂನುವಿದಿರಾದ ॥೪॥ ಘಡವಿಕಾ
ರವೆನೋಡುನೆತ್ತರ । ಗುಡಿವತನವೇನವ್ರೊಡನೆಮೂ।ರೆಡೆಯುಮೂಡಗ
ಲೆಗರುಹರೇಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು ॥ ಕಡಿದನೆತ್ತರಜಿಗುಳೊಡನೆನಿ।ನ್ನೊ
ಡಲನೀಗುವೆನಿಲ್ಲೆನುತಬಲ । ದೆಡದಬಿರುದರವೇಳದಲಿ ತೂಳಿದನುನೃಷ
ಸೇನ ॥೫॥ ಧೀರಮರುಘುಸೇನಾಧಿಪತಿಯುಕ । ಮಾರನಾಕಿದನೆನುತಖಿಳ
ದಳ । ಭಾರಕವಿದುದುಗಜರಥಾಶ್ವಪದಾತಿಯೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ಆರುಹೊಗಳು
ವರನಿಲಸುತನನು । ದಾರತನವನುಮೇಲೆಬೀಳ್ವಕ। ಠೋರಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ
ವನುಬೇಸಿದನರ್ಧಪತಿಘೆಯಲಿ॥೬॥ಅಕಟಮುಗುವಿನಕಾಡಿದಳನಾ।ಯಕ
ರುಬೆಳಸಿದರಳವರಿದುಕೇ। ವಕರಸಂಘವಲೇಬಿರೋಧವೆಯನುತಮುರಿದ

ದ್ಧ ॥ ಲಕುಟಹತನಿರ್ಭಿನ್ನಭಾಂಡ। ಪ್ರಕರಣವೊನಿನ್ನಾಳಕುದುರೆಯೊ।
ಸಕಲಸುಭಟರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೭॥ ನುಗ್ಗಬಡಿದಂ
ಜಿಸಿದಗೆಲವಿನ। ಸುಗ್ಗಿಗಿದುಲಯಕಾಲವೆನುತಸಿ। ರಗ್ಗಳಿತಭುಜಶೌರ್ಯ
ಸುರಿದನುಸರಳಸರಿವಳೆಯ ॥ ವಗ್ಗಿನಲಿಕವಿವಂಬುಗಳಗರಿ। ಲಗ್ಗೆಗರಿನಾ
ಯಕರಕಿವಿಗಳು। ನೆಗ್ಗಿದವುಮನವಳುಕಿದವುಮಾರಾಂಕದಲಿರಥವ ॥೮॥
ಬಲುಹುಮಗುವಿನಶೌರ್ಯವೀಸ। ಗ್ಗಳಿಕೆಯೇಶಿವಯೆನುತಚಿತ್ತದೊ।
ಳಳುಕಿಹೊಡಿದನಂಬನವಧಾನದಲಿಬಿಡೆಯರಿದು॥ ಹಿಳುಕುಹಿಳುಕುಗಳೊ
ರಸೊರಸಿಮುಂ। ಕೊಳಸಿಹಾಯ್ದವುಹಿಂದಣಂಬು। ಚ್ಛಳಿಸಲೆಚ್ಚನು
ಭೀಮರವಿನಂದನನನಂದನನ ॥೯॥ ಕೆಣಕಿದುರಿಯಂದದಲಿದಂಡೆಯ। ಳಣ
ದಕಾಳೋರಗನವೊಲುಚಂ। ಡಣೆಯಚಪಳಕ್ರೋಧಸಿಖಿವೋಹಿದುದು
ವೋರೆಯಲಿ ॥ ಕಣೆಗಳೇಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯ। ಹೊಣೆಗಳೋಹಾಳಾಹ
ಳದದಾ। ವಣಿಗಳೋನಾನರಿಯೆನೆನುತೆಚ್ಚನುವೀರವೃಷಸೇನ ॥೧೦॥ ಫಲಿತ
ಶಾಲಿಯುವನವಮುತ್ತಿದ। ಗಿಳಿಗಳೋತಾವರೆಯತೆಕ್ಕೆಯೊ। ಳಿಳಿದಮರಿ
ದುಂಬಿಗಳೊ ವೃಷಸೇನನಶರಾವಳಿಯೊ ॥ ಹಿಳುಕುದೋರಿದನಾತನ
ಸ್ತ್ರಾ। ವಳಿಗಳಾತನಸೂತನೊಡಲಲಿ। ಹಲವುಮಾತೇನಾತನಂಗೋ
ಪಾಂಗವೀಧಿಯಲಿ ॥೧೧॥ ಕೂಡೆಹಾಹಾಧ್ವನಿಯರವವ। ಲ್ಲಾಡಿಸಿತುಪ
ರಬಲವನಾತನ। ತೋಡುಬೀಡಿನಸಂಚಿಸಳದುದುಹಗೆಯಸಾಹಸವ॥ ಓ
ಡಲರಿಯದೆಭೀತಿಯಂಬನಿ। ರೂಢಿನಿಗುರದೆಕಾದುವರೆಜಯ। ಜೋಡಿಸ
ದಜಾವಳಿಸಿಜನಗುಂದಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥೧೨॥ ಅರಸಕೇಳೈಬಳಿಕಭೀಮ
ನ। ತರಹರನರಿದಾಚೆಯಲಿಸಂ। ವರಿಸಿಕೊಂಡುದುನಕುಲಸೂರಿಯಲಿ
ರಥವ ॥ ತರುವಲಿಗೆನೀನಿದಿರಹರಿಘಡ। ಸರಿಸನೇಭೀಮಂಗೆನೀನೆನು। ತರಿ
ಭಟನಕೆಣಕಿದನುಕೆದರಿದನಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ ॥೧೩॥ ಅರಿವರನಕುಲಾಂತ
ರೇಜ। ಜಾಗ್ರುರರೇನಿಮ್ಮಣ್ಣಸಾಡಿದು। ಹಾರದಲಿಶರೆಹೋದನಾತನಹ
ರಿಬವೇನಿಮಗೆ ॥ ತೀರದೋನಿನ್ನಲಿವ್ಯಥಾಹಂ। ಕಾರವೇತಕೆಪಾರ್ಥನೆಂ
ಬನ। ತೋರಿಸಾನೀಸಾರೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೧೪॥ ಮಗುವುನಿ
ನ್ನೊಡನೇನುಸರಿಯೇ। ಮಿಗಿಲೆನುತಶರವಿದ್ಯೆಯನುಕೈ। ಮಗುಚಿದನು
ಹೊಡೆಯಂಬನಾತನಮೇಲೆನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಮುಗಿಲುವರಿಗೆಗೆಮಾರುತನ
ಬ। ದ್ಧಗೆಯಹೊಯ್ಲೋನಕುಲನೆಚ್ಚಂ। ಬುಗಳುಕಿಡಿಸೂಸಿದವುಕಂ
ಡೆನುರಕ್ಷದಬಳಸಿನಲಿ ॥೧೫॥ ಮುರಳೆನಕುಲನನೆಚ್ಚನಾತನ। ತುರಗವನು
ಮುರಿಯೆಚ್ಚನಾತನ। ವರರಥವಸಾರಥಿಯನಾತನರೆಕ್ಕೆಯವಧನುವ ॥
ಉರುಳುಗಡಿದನುಮತ್ತೆಜೋಡಿಸಿ। ಹರಿತರಲುಮುರಿಯಚ್ಚುಪುನರಪಿ।

ಮುರುಳುಗೆಡಿಸಿದಮತ್ತೆಹರಿದನುಪವನಜನಹೊರಗೆ ||೧೬|| ನಕುಲಮುರಿ
ದನುಭೀಮನಿಲುಕಾ | ಮುಖಪಿಂಡಿಬಿಡುಸರಳನಳುಕುವ| ಡಕಟಕೊ
ಲ್ಗೆನುನಿನ್ನತಮ್ಮನಕಳುಹೆಫಲುಗುಣನ || ವಿಕಳರುಳಿದಿರಲಾಗಲೀಸಾ|
ಬೀಕದಘಟಿತವಿರಿಂಚಿಸೃಷ್ಟಿ | ಪ್ರಕರದಲಿತಾನರಿಯೆನೆನುತೆಚ್ಚನುವೃ
ಕೋದರನ ||೧೭|| ಮುರಿದನಕುಲನುಭೀಮಸೇನನ| ನರಸಿಹಿಡಿದನುಭ
ಟನುರುಬೆಬಲು | ಹೊರಿಗೆಯಲಿಬಲುಧಿಟ್ಟನಹಕೌರವನಧಟ್ಟನಲಿ || ತೆ
ರಹುಗೊಡದಿರಿನೂಕೆನುತಹೊ | ಕ್ಕುರುಬಿದನುಸಹದೇವನಾತನ |ತರು
ಬಿನಮೂದಲಿಸಿದನುಮುಸುಕಿದನಂಬಿನಲಿರಥವ||೧೮|| ಮೊದಲಬಲುಹನು
ಕಂಡೆನಿನ್ನೀ | ರುಧಿರವದತನಿಗಿಚ್ಚನಮ್ಮನು| ಬೆದರಿಸುವುದೊಶಿವಶಿವಾ
ತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನು || ಸದೆಗರಿವದಿರಗೆಲುವುದಾವಂ| ಗದಲಿಬಹುದೋಯು
ನುತಪರಿಹಾ | ಸದಲಿರಿಪುಭಟನಂಬುಗಳಕೆದರಿದನುಕಣೆಗಳಲಿ ||೧೯|| ಆ
ತನೊಡನೆಯತೇರುತುರಗ | ವ್ರಾತವನುಮುರಿಯೆಚ್ಚರಥಹಯ | ಸೂ
ತಧನುಶಸ್ತ್ರೌಘಕವಚಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳ|| ಘಾತಿಸಿದನೈದಂಬಿನಲಿಮಗು|
ಳಾತನುರವನುತೋಡಿತೊಲಗಿಸಿ | ವಾತಜನನರಸಿದನುಮೂದಲಿಸಿದನು
ಸರಳಿನಲಿ ||೨೦|| ಶಿವಶಿವಾಸಹದೇವನಕುಲರ | ಬವಗಮುರಿದುದಃಬಿಡದೆ
ಬಳಿಯಲಿ|ಪವನಜನತುಡುಕಿಡನುನೂಕಲಿಸರ್ವ್ವದಳವೆನುತ || ತವತವಗೆ
ಸುತಸೋಮಕಾದಿಗ | ಳವಘಡಿಸಿದರುಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯ| ನಿವಹಸಾತ್ಯ
ಕಿಚೇಕಿತಾನರುಕಡಿದರುರವಣಿಸಿ ||೨೧|| ಎಲೆಲೆಪಾಂಡವಸರ್ವ್ವದಳವಿ|ಟ್ಠ
ಳಿಸಿತೋಸುಕುಮಾರನೊಬ್ಬನೆ | ಗೆಲುವದರಿದೋನೂಕೆನುತಕುರುಸೇ
ನೆಸಂವರಿಸೆ || ಉಲಕದಿರಿಭಾರಣೆಯಭಟರೆ | ಗ್ಗಳೆಯರೆವಿಸ್ಮಾಮಿಕ್ಕಳಾ
ಟಕೆ | ಯಳಪನೀಕ್ಷಿಸಾಕೆನುತತರುಬಿದನುಪರಬಲವ ||೨೨|| ತೇರನೆ
ಚ್ಚನುಕುದುರೆಕಾರರ | ದೂರದಲಿಖಂಡಿಸಿದರೌಕಿದ | ವಾರಣೌಘವ
ಶೀಳಿದನುಹೂಳಿದನುರಕ್ತದಲಿ || ಆರುಬಲ್ಲರುಪಾಯದಳವನು | ವೀರಸು
ತಸೋಮಾದಿನಿಖಿಳಕು | ಮಾರರಂಘ್ರಿವಣೆಗಳನೆಳದುದುಭೀತಿರಸಜಲಧಿ||
ಉಗುಳುಗುಳುದುಶ್ಶಾಸನನನೇ | ಮುಗುಳನೀನಿಸ್ಸಾರಬಸುರಲಿ| ಹೊಗು
ಪವೊಲೆಮುಡಿಗ್ಯಾರಿಗಿವುಘಡನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತ || ಹೊಗರೊಗುವಹೊಸ
ಮೊಸೆಯಬಾಯಮ್ಬಾ | ರೆಗಳಬಂಬಲುಗಿಡಿಯಬಾಣಾ| ದಿಗಳೊಳಾತನನಂ
ದಿದೆಗುಕಾಣೆನುವೃಕೋದರನ ||೨೩|| ಕಳವಳಿಸಿತರಿಸೇನೆಚೂಣಿಯೊ |
ಳುಳಿದುದೀನಮ್ಮವರುಕಂಡನು| ಬಳಿಕಮುರರಿಪುತೋರಿದನುಪಾರ್ಥಂ
ಗೆಪವನಜನ || ಎಲೆಧನಂಜಯಭೀಮುಲಯುನಿ| ಮ್ಮಳವುನಮ್ಮಹರೋಕ್ಷ
ದಲಿಸಾ | ವುಳಿವುದಿಲ್ಲೀಹದನಕಂಡೆನುಕರ್ಣ್ಣತನಯನಲಿ ||೨೪|| ಈಸುಘನ

ವೇಕೃಷ್ಣಮುಗುಳಿವ | ನೇಸರವನೆಂದಿರ್ದನಾದಡೆ | ಹಾಯ್ಸುರಥವನು
ಭೀಮಸೇನನರಥದಮುಂಗುಡಿಗೆ ‖ ವಾಸಿಯಾಕೇಪರಿನಜೋಡಿ | ನ್ನಾ
ಸದಿಂರಥಮುಂಚಿತಹಿತನ| ಘಾಸಿಯಿಂದನಿಲಜನುಬಗಿದುರಿಪ್ರಶರವ‖೨೬‖
ಎಸುಗೆಯೊಳ್ಳಿತುಹಾಲುಗಲ್ಲದ | ಹಸುಳೆಯುಂಗನಿದಲ್ಲತುಂಬೆಯು | ದೆಸೆ
ಗೆಕೆಂದಾವರೆಯುವನನೇಬಲಗವಾನಲನು ‖ ಉಸುರದೀಜಯದೊಪ್ಪದಲಿ
ಜಾ | ಳಿಸುವುದೊಳ್ಳಿತುತೊಲಗೆನುತನಿ | ಪ್ಪಸರದಲಿತ್ರೆಗದೆಚ್ಚನರ್ಜುನ
ನಿನಜನುದನನ ‖ ೨೭ ‖ ಚಾರುಪೌರುಷಸಮರವಿಧ್ವಳ | ಕಾರಕರುನೀ
ಪನಮ್ಮದಿದುಕೌ| ಮಾರದೆಸೆತಾಮಸನಲೇನಿಮಗಾನುಸಮಬಲನೆ‖ಕೂ
ರಲಗುಕೊಲೆಗೋಲಿನಲಿನಿ | ಮ್ಮಾರುಭಟೆಯುನುನಿಮ್ಮ ಬಾಹುವಿ | ಕಾ
ರಬಲವನುತೂಗಿಯುನುತೆಚ್ಚನುಧನಂಜಯನ‖೨೮‖ಮುರಮಥನಚಿತ್ತ್ರೆ
ಸಿದೈತರು | ವರಿಯುಶಾಸ್ತ್ರಿಪ್ರಾಯವಾಕ್ಯ| ಸ್ಫುರಣವನುಸರ್ವಜ್ಞಭಾಷಿ
ತಭಾವನಿಷ್ಠನವ ‖ ಪರಿಹೃತಿಯೆಕರ್ತವ್ಯವೇಕ | ಬ್ಬರಿಸಿದನುಮೌರ್ವೀ
ನಿನಾದ | ಸ್ಫುರಿತವಿಮಲಪ್ರಣವಮಯಶತಸೂಕ್ತಿಸಂಗತಿಯ ‖೨೯‖
ಅದುಬಳಿಕಲೋಕಾಯತಾಂಗ | ಗ್ಗದದವರಿನಾರಾಚನಿರ್ವಾ | ಣದಲಿಘಂ
ಗಿತವಾಯ್ತುಪಾರ್ಥನಬಾಣದೊಡ್ಡವಣೆ ‖ ಬಿದಿರಮೆಳೆಯಲಿಮುಳುಗುವ
ದೆಬೆ | ಟ್ಟದಲಿಹರಿಯಪಘಾಡಿಸಿಹರಸಿಂ |ದೊದಗಿದಂಬಿನಹವಣತೋರೆನು
ತೆಚ್ಚನರ್ಜುನನ ‖೩೦‖ ದನುಜಹರಹುಸಿಯಾವುದೀಥ | ಟ್ಟನಲಿಭಟನಭಿ
ಮನ್ಯುಪಗರೊ | ಡ್ಡಿನಲಿಭಟನಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲಕುಮಾರವರ್ಗದಲಿ‖ತನಗೆದೇ
ವತ್ರಯದಲಲ್ಲದೆ | ದನುಜವಿಪಿಜಾದಿತ್ಯಲೋಕದ | ಜನವಿದಿರೆಮೆಚ್ಚಿಸಿತು
ಮಗುವಿನಧಿಟ್ಟತನವೆಂದ ‖೩೧‖ಪೂತುರೇವೃಷಸೇನಶರಸಂ | ಘಾತವಿದಿ
ಕೋಸ್ಕೈರಿಸಾದೊಡೆ | ಪಾತಕಕ್ಕೊಸರಿಸಿದೆವಲ್ಲೈಭೂಪ್ರಣಾದಿಹತಿಯೆಂ
ಬ ‖ ಮಾತುಹಲಬರಲೇನುಪಾರ್ಥನ | ಜಾತಿಗೆನುತಮಹಾಸ್ತ್ರನಿಕರದ|
ಲೀತನನುಮುಸುಕಿದನುಶರಮಯವಾಯ್ತುರಣಭೂಮಿ ‖೩೨‖ ಆವವಹಿ
ಲದೊಳರ್ಜುನನಬಾ | ಣಾವಳಿಯುತರಿದೊಟ್ಟಮಗುಳಿಶ | ರಾವಳಿಯುಲ
ದ್ದಿದನುರಥಹಯಸಾಧನಂಜಯನ ‖ ನಾವರಿಯವೀಸದುಭುತವನಿವ |ಕಾ
ವನೇಮಿಕ್ಕವರನರ್ಜುನ | ದೇವನೊಳುಸರಿಮಿಗಿಲಕಾದಿದ ನರಸಕೇಳೆಂ
ದ ‖೩೩‖ ನರನವಮಾರಾಂಕದಮಹೇಶನ | ಚರಣಯುಗಬೆನ್ನಿನಲಿಬವರ
ದೊ | ಳರಿದಲೈಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಿಗೀತನರಣಾಳಾಪ ‖ ಬರದನೇಭಾರಾಂಕ
ದೊಳಗಿವ | ತರಳನೇಕುಲಗಿರಿಯಸಾನುವ |ಕೊರಳಸತ್ವವುಳಿಪತಿವೆಂದು
ದುಕೊಂಡೆಕುರುಸೇನೆ ‖೩೪‖ ಎಸಲುಕಡಿದನುರುಘಾತಿಯುಲಿರುಳ|ಪಿಸಲು
ರುಡಿದನುಬಳಿಕದಲಿಜಾ |ಳಿದನಾಲ್ಕುಶತ್ತ್ರಮಗುಳಿಪ್ಪತ್ತ್ರತೋರಿಸಿದ‖

ಮಿಸುಕುವರೆನುತಾಸ್ತ್ರದಲಿವೊಲೀ | ಹಸುಪಸರಿಸಕೆಸರಿಸವಿಷಯಕೆ |
ವಿಷಮಗತಿಸರಿಸಾರಸಾರಂಗದಲಿರಂಜಿಸಿದ ‖೩೬ ‖ ಉರುಬನೋಡೈಕೃ
ಷ್ಣವಿಸನ | ಬ್ಬರವನೋಡೈಸೆಳ್ಳಿಬಹಬಲು | ಸರವನೋಡೈಸಾಹಸಕೆ
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲಧೈರ್ಯದಲಿ ‖ ನೆರವಬಯುಸುವನಲ್ಲಕರ್ಣನ | ವರಸುತನುನೆರಥೀ
ರನೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿಬತಿಯುಲಿಪಾರ್ಥ ಸುರಿದನುಸರಳಸರಿವಳೆಯ ‖೩೭‖ ಭಾ
ಪ್ರರೇಫಲುಗುಣನಚಿತ್ತದ | ಕೋಪಕೆದಿರಹರಾರುನಾವೇ | ನಾಪೆವೇ
ನೀಷ್ಟ್ರಾದಿಸುಭಟರಿಗರಿದುಕಾದುವಡೆ ‖ ಆಪಿನಾಕಿಗೆನಿಲುವಡರಿದಿಂ | ನೀಪ
ಯುನೋಡೆನುತನಿಪುಷಕೆ | ಚಾಪದಲಿಕೆರಳಿಚಿದನಂಬಿನೊಳೆಂಬಹರೆ
ಗಡಿದ ‖ ಆಯತಿದುಸುಮರದಲಿಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯಕರ್ಣದ್ರೋಣಗಳತ
ರು | ವಾಯುಲೆಖ್ಖಕೆಸಂದಸೇಮರುಳುಪ್ರತುಪಾಯ್ಕನುತ ‖ ಸಾಯಕದೊ
ಳಿಮಂತ್ರಿಸುತಪ್ಯ | ಸಾಯಕವಹೂಡಿದನುಕುರುಬಲ | ಬಾಯಬಿಡೆಬಿ
ಗಿದಂಬುಕಡಿದುದುಕರ್ಣಸುತಸಿರವ ‖೩೮‖ ಬಿಗಿಯೆತಲೆಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬಳಿ
ಕಾ | ಳುಗಳದೇವನುಮುಪ್ಟಿಬಿಲುಗೋ | ಲುಗಳನೈದಾರೇಳಹಳುಹಳು
ನಾಯೆಯುಸುಗೆಯಲಿ ‖ ಬೆಗದುನಿಂದುದುಭಯರಸದಹ | ಬ್ಬಗೆಯಲು
ಬ್ಬಿದಶೋಕದೊಡ್ಡಿನ | ಮುಗಿಲಕದದುದುಕುರುಬಲದಕಂಬನಿಯಬಿರು
ವಳೆಯ ‖ ಕವಡಿರಿಪ್ರುಬಲಜಲಧಿಕಲ್ಪಾಂ | ತದಸಮುದ್ರದವ್ರೊಲುಮಹಾ
ಧ್ವನಿ | ಗೆದಗದಿಸಿಹಾಕರ್ಣಸುತಮಡಿವರೇಯನುತ ‖ ಕೆದರಿತೀಶನಭಾಳ
ನಯನವ | ಕದದಗದತಿಖಿಯಂತೆನೂಕಿತು | ಮದವದರಿಭಟ್ಟಾಗ್ರಸಾಕಿದ
ಮಂನಣೆಯುಭಟರು ‖೪೦‖ ನೂಕಿಶಿದಳದಪದಹತಿ | ಗೇಕೆಪರಿಯದುಥ
ರಣಿದಿಗ್ಗಜ | ವ್ರೋಕರಿಸವೇಮದನಾದಡೆಪೃಣ್ವ್ಯಾಪಬ್ಬಜನ ‖ ಈಕಡುಹ
ನಬ್ಬಟೆಯುಸಾನಲು | ನಾಕಪತಿಯೋಸಾಬ್ವಕೆಲಕೆಲ | ರಾಕೆವಾಳರೆಯ
ನುತಲಿದುದುಕೊಡೆಸುರಕಟಕ ‖೪೧‖ ಉರಿಗೆಸರಿಯೇರಿದಪತಂಗಕೆ |
ಮರುಳುಡಲೆಯೆಲ್ಲಿಯದುರಣದಲಿ | ನರನೊಡನೆತಲೆಯೆತ್ತಿದವರಸತಿ
ಸುವಾಸಿಸಿಯೆ ‖ ಅರಕ್ಕೆಹೊಸಸಂಪಿಗೆಯಮಧುಪನು | ಮರಿಗೆತಹವೇ
ತುಂಬಿಗಳುಕೇ | ಳರಸಹರಿಬಕೆಹೊಕ್ಕಸುಭಟರನಿಥಿಯನೋಡೆಂದ ‖೪೨
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆಹೊಕ್ಕುಕುದುರೆಗ | ಳಾಣತಿಯತುಂಬೆಯುಕಪ್ಪೋಲ | ದ್ರೋ
ಣಯೊರತೆಯುಮದಕರಿಗಳಲಿಕದಳಿಕೆಯುರಥವ ‖ ಸಾಣೆಯುಲಗಿನಸರಿಯ
ಸರವಿನ | ಜಾಣಫಣದಜವಾಯ್ನರಥಿಕರ | ಕಾಣೆನಾಪ್ರಣಿದಂದದಲಿಸಂ
ವರಿಸಿದನುಪಾರ್ಥ ‖೪೩ ‖ ವೀರದುಶ್ಯಾಸನನಕರ್ಣಕು | ಮಾರನಾತನು
ಸಾಕಿದಗ್ಗದ | ಧೀರವರ್ಕಣರವನಹೋದರಶೇಷವೊದಲಾಗಿ ‖ ತೀರಿತಾ

ಹದದಲಿಕುರುಪ್ರಜ | ವಾರುಧಿಗೆನೆಲೆಯಾಯ್ತುಸಿನ್ನಕು | ಮಾರನಿಂಗಿತ್ರ
ರಿದುಸಮರಕೆಕರ್ಣನಿದಿರಾದ || * * * ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೨೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ || ವೈರಿಗಜಪಂಚಾನ
ನುರಣ | ಧೀರನಪ್ರತಿಮಲ್ಲಕರ್ಣನು | ದಾರದಲಿಹಳಚಿದನುಹನುಮನ
ಳವಿಗೆಯುಭಟನ || ಪದನು || ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪನಿ | ನ್ನಾಳ
ಸುವಸ್ಮಾನವನುತನುರೋ | ಮಾಳಿಪಲ್ಲವಿಸಿದುದುಸಂತೋಷಪ್ರವಾಹದ
ಲಿ || ಕಂಳಗಕೆಕೈಹೊಯ್ದುಹಗೆಹಣ | ಮೇಳವದಕಣನೇರಿದನುತಂ
ನಾಳತನವನುತೋರಲಾಯೆನುತುಬ್ಬಿದನುಕರ್ಣ ||೧|| ಆಳಹೊಯ್ದೊ
ನಾಯುಕರಬರ | ಹೇಳುಕೃಪಗುರುನಂದನಾದಿಗ | ಳೇಳಿನಿಮಗುತ್ಸವ
ತೋರುವೆನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ಕಾಳಗದೊಳಿಂದಹಿತರಾಯರ | ಭಾಳ
ಲಿಪಿಗಳನೊರಸುವೆನುಭೂ | ಪಾಲಕನಮೊಗವಡದದುಗುಡವನುಗಿಯ
ಹೇಳೆಂದ ||೨|| ಸೇನೆಮುರಿದುದುಸಮರದಲಿವೃಷ | ಸೇನಮಡಿದನುಕು
ರುಕುಲಕೆಕಡು | ಹಾನಿಹೋಯಿತ್ತುಪಾಂಡವವೀರರುಪಟಳಕೆ || ಆನು
ಲಮ್ಮಪರಿಲ್ಲೆನುತದು | ವ್ಯಾನದಲಿದಾತಾರನಿರಲಾ | ಭಾನುನಂದನನಾ
ಹವಕೆಮುಂಕೊಂಡುನಡೆತಂದ ||೩|| ತಪಸಿಸಾಧುಜನಾದಿಗಳಹೊಂ | ಭೂ
ರಣಗಳಮೊಗಮೊಗದುಕಲ್ಯಗೆ | ಸುರಿದುಹಡಪಿಗಚಮರಚಾಹಿಯುಬಾ
ಣದಾಯುಕರ || ಕರದುಮನ್ನಿಸಿತನ್ನನಶಿವಿ | ಸ್ತರಿಸಿಹೊಸಮಡಿವರ್ಗದ
ಲಿಮಿಗೆ | ಮೆರದುರಣಸುಮ್ಮಾನದಲಿಹೊರಯೇರಿದನುಕರ್ಣ ||೪|| ತೊ
ಳಗಿಬೆಳಗಿದಶಿರದಪಚ್ಚೆಯ | ಹಳುಕುಮೆರಸಿದವೀಳೆಯುವನಿ | ಕೈಲದಕಲ್ಯಾ
ದಿಗಳಿಗಿತ್ತನುವರರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಕಳಚಿತೆಗದನುತೊಡವಮೈವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿ
ದಳವೇರಿದುದುಮದಮುಖ | ಥಳಥಳಿಸೆಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿದನುಬಹುಳಪ್ರತಾಪ
ದಲಿ || ತಳಿತುಮುತ್ತಿದಮುಗಿಲಝಾಡಿಯ | ಝಳಪಿಸುವರವಿಯಂತೆಭು
ವನವ | ಬೆಳಗಳುದ್ರೇಕಿಸುವಭರ್ಗನಭಾಳಸಿಖಿಯಂತೆ || ಹೊಳಹೊಳೆವ
ಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಾ | ನಳನನಾಟ್ಯವಕಂಡುಕೌರವ | ಬಲದೊಳೊಸಗೆಯ
ಲಗ್ಗೆಮೊಸಗಿತುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೬|| ರಾಯನನುಜರುರುಧಿರಜೀವ
ದ | ಬೀಯದಲಿಕರ್ಣಾತ್ಮನುಜನುಕುಲಿ | ಶಾಯುಧನಸಾಲೋಕ್ಯದಲಿತಂ
ದೆರದವೇದನೆಯ || ಆಯುಸವನೆರೆಮರದುಕೌರವ | ರಾಯಭುಲ್ಲೈಸಿದ
ನುಲಹರಿಯ | ಘಾಯದಲಿಗಜಬಜಿಸಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಗಳು || ಸಾರಿ
ಸುಭಟರಜರವಕಹಳೆಯ | ಗೌರಿಡುಮತಿಂಥಿಣಿಯಬಿನ್ನದ | ಚೀರುಗಳನಿ
ಡುಗೊಂಬುಗಳನಾರಾಚನಿರ್ಘೋಷ || ಡೋರಿಗಳದನುನೆಲನನುದಧಿಯ |

ರಿಸಿದನಡಿಮುಳಲನೆನೆಹುರಿ। ಯೇರಿತಬ್ಬರನಿಮ್ಮ ಬಲದಲಿನೃಪತಿಕೇಳೆಂ
॥೮॥ ರಥವಿಳಿದುಬಲವಂದುನಿಜಸಾ । ರಥಿಗೆಕೈಮುಗಿದಶ್ವಚಯಕತಿ ।
ಥಭಯಂಕರಸೆರಗಿಕಂದವಕಟ್ಟಿಬೋಳೈಸಿ ॥ ರಥವನಡರಿದುನೋಡಿಗ
ನವ । ರಥಿಗೆತಲೆವಾಗಿದನುಲೋಕ। ಪ್ರಥಿತಸಾಹಸಮಲ್ಲಮುದದಲಿತು
ಕಿದನುಧನುವ ॥೯॥ ಸರಳುಹೊದೆಗಳಕೀವಿಭಂಡಿಯು । ನರಸುಕಳುಹಿದ
ಂಟುನೂರನು । ಚರರುಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿತುಪರಿಚಾರಕರುವಿಗ್ರಹದ ॥ ಸರಿ
ಸಿಂಧವನೆತ್ತಿಸುತಬೊ । ಬ್ಬಿರಿದುಪವನಿಗೆವೆರಸಿಭೀಮನೊ।। ನರನೋ
ಲುವವನಾರುಬರಹೇಳೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೧೦॥ ಮಾತುತಪ್ಪಿತುರಿಪುಗಳೈವ
। ಗೌತಣಿಸಿದೆನುನೆರವಹರೆಪುರು । ಹೂತಶಿಖಿಯುಮನಿರುಕಿವರುಣಸ
ಾರಹರಸಖರು॥ ಆತುಕೊಳಲಿದುಕಡಿಸುಯೋಧನ। ಜಾತಪುಣ್ಯನೊ
ರ್ಣಸುತನನು। ಭೂತಭಾಗ್ಯನೊಕಾಣಬಹುದೈಶಲ್ಯಹೇಳೆಂದ॥೧೧॥
ರಳೊಳೈದುಮಹಾಸ್ತ್ರನನುಸಂ । ವರಿಸಿದನುಬತ್ತಳಿಕೆಯುಲಿಮಾ।ರ್ಗ
ನಬೆರಳಲಿತೀವಿಕೊರಳಿನಬಲುಹನಾರೈದು ॥ ತಿರುವನೇರಿಸಿಮಿಡಿಮಿಡಿ
ಹೊಂ । ಬಗಹನದನಿನ್ನೂರುಚಾಪವ । ನಿರಿಸಿದನುಕೆಲದವರತೊಲಗಿ
ವಾಮಭಾಗದಲಿ ॥೧೨॥ ತಿರುವಬೆರಳಲಿಹೊಯ್ದುಕೆನ್ನೆಗೆ। ಬರಸೆಳದು
ಳಿವಡದುಹೂಡಿದ । ಸರಳಕಿವಿವರೆದೆಗದುಬೈಸಿಕೆಗೈದುಠಾಣದಲಿ॥ಪ
ವಿಡಿಯನಾರೈದುಗರುಡಿಯು । ಗುರುವನೆನದನುವೈರಿಸೇನೆಯು । ತರು
ನಿಂದನುಕಾದುವಣ್ಣಸಬೇಗಕರೆಯೆಂದ॥೧೩॥ ಭೀತಿಗೊಳುತಿದೆಪಾರ್ಥ
ನ್ಯಮದುರ್ಘು । ಘಾತುಧಕ್ಕಡಧಿಟ್ಟರಿಪುಸಂ। ಘಾತವೈರಿಘಟ್ಟವೈರಿನಿಕಾ
ಮಗಿರಿವಜ್ರ ॥ ಜಾತರಿಪುನಿರ್ದಹನವೈರಿ । ವ್ರಾತದಾಸವಧೂಮಕೇ
ತುವ । ಧಾತಿಹರಜಯಜೀಯಯೆಂದುದುಭಟ್ಟಸಂದೋಹ ॥೧೪॥ ಪಳಗೆ
ಪೆಳಿಸುಳಿಗೊಂಡುಪಾಂಡವ। ಬಲಪಯೋಸಿಧಿಪರಿಭ್ರಮಿಸಿಮು। ಕ್ಕಳಿ
ದಗ್ಗಳಿಕೆಗಳುಸುಕ್ಕಿದಸಾಹಸೋನ್ನತಿಯು ॥ ಕಳಕಳದಕಂದೆರವುಗಳ
ಜುನ । ಕಲಿತನದಮುಳುವಿಟ್ಟುಗಳವೆ ।ಗ್ಗಳೆಯುರಿದ್ದುದುಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ
ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು ॥೧೫॥ ಮುಸುಕಿತೋಕರ್ಣಪ್ರತಾಪದ।ಬಿಸಿಲುಪಾಂ
ಡವಕುಮುದಕಾನನ । ವಿಸರವನುವಿಗ್ರಹದಮುಖವೇನೆನುತಕುರುಸೇ
ನೆ ॥ ಮುಸಗಿದಂಬುಧಿಯಂತೆವಿಮಗೆಘ । ರ್ಜಿಸಲುಗರುವರಗಾಢಶೌರ್ಯದ।
ವೆಸುಗೆಬಿಡೆಗಾಂಡಿವದಧ್ವನಿದೋರಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ॥೧೬॥ ಅರಸಕೇಳೈ
ಸೂಜಟಿಯಡಾ ।ವರದಮುರಜಧ್ವನಿಯೊವಿಲಯದ।ಬರಸಿಡಿಲಬೊಬ್ಬಾ
ವ್ರೋಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರನ ॥ ಧೊರೆಗಳಬ್ಬರವ್ರೋಧನಂಜಯು । ಕರದಲಿ
ಗಾಂಡೀವಮೌರ್ವೀ । ಸ್ಫುರಿತಕಳಕಳವೊದದುದಭುಜಭವಾಂಡಮಂಡ

ಲವ ॥೧೭॥ ಘೀಳಿಡಲುಕರಿವಿಗಳಲಿಕುರುಬಲ । ಜಾಲಜರುಗಿತುಜಾತೆಯುದ
ನ । ಸ್ಫಾಲಪ್ರಸರಾಗತಮಹಾಧ್ವನಿಸದಮದಂಬರವ॥ ಮೇಲುಮೊಳಗಿನ
ಧ್ವನಿಯನಾಲಿಸಿ । ಕೇಳಿಕಿವರುಮನವಿಲವ್ರೊಲುನಿ ।ನ್ಮಾಳಬಾಹಸ್ಫಾಳಿಸಿಹಿ
ಗ್ಗಿದುದರಸಕೇಳೆಂದ ॥೧೮॥ ಸಂತವಿಸಿತಾಸೇನೆಕುರುಬಲ। ಕಂತುಹಗನು
ದ್ಯೋಗವಾದ್ಯನಿ । ರಂತರದನಿಶ್ಶಾಳಸೂಳಿನಲಗ್ಗದಂಬಟದ ॥ ಅಂತರಿಕ್ಷ
ದಲೆಸವಸುಮಸಸ । ಸಂತತಿಂಘನಸಾಧುವಾದಶ । ಕುಂತಸೂಚಿತಭ
ದ್ರಭಾಷಿತವೆಸದುದಾಚೆಯಲಿ ॥೧೯॥ ಹರಿಗೆಕೈಮುಗಿದೆರಗಿತೇರಿನ। ಹರಿಗೆ
ವಂದಿಸಿನಿಜಪತಾಕೆಯ । ಹರಿಗೆನಮಿಸಿನಿಜಾಯುಧಕೆಪೊದಮಂಟುಕೈಮು
ಗಿದು॥ ಹರಿಧನಂಜಯಧರ್ಮನೈಮಿತ್ತಿ । ಮರುಣನಾಡುತವೈಶ್ರವಣಶಂ।
ಕರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳಿಗಭಿವಂದಿಸಿದನಾಪಾರ್ಥ ॥ಭರತಕುಲಸಂಭಾಳಹಿಮಕ
ರ । ವರಪುರೂರವನಳನಹುಷನೃಗ । ವರಯಯಾತಿಪ್ರಕಟವಿಮಳಾನ್ವ
ಯದಲವತರಿಸಿ ॥ಧುರಕೆಮನವಳುಕಿದರೆಹೆಜ್ಜೆಯ।ತಿರುಹಿದರೆಕುಲಕೋ
ಟಕೋಟಿಗೆ । ನರಕವೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿದರುಭಟ್ಟರುಸಿಜಾನ್ವಯವ ॥ಹಿಡಿಯೆ
ಜವನಿಕೆಸಕಲಬಲಸಂ । ಘಟಿಸಿತೊಂದೇಮುಖದಲೀಬಲ । ಗಡಣಿಸಿತು
ಮುಂದಿಕ್ಕಿಕರ್ಣನಸೇಕಮುಖವಾಗಿ ॥ ಪಡಿಬಲಕೆಭೀಮಾದಿಭಟರಾ।ಕಡೆ
ಯಲನುವಾಯಿತ್ತಚೆಯಲಿನೆಲ। ದೊಡೆಯಕೃಪಗುರುಜಾದಿಗಳುಕೈಗೈದ
ರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೨೦॥ ದಳವೆರಡಹಿಂದಿಕ್ಕಿರಥರಥ । ಹೊಳೆದುಸುಳಿದಾಕಿದ
ವುಕುಲಗಿರಿ । ಕುಲಗಿರಿಗೆದಿಕ್ಕರಿಗೆದಿಕ್ಕರಿಜೋಳಿದೆಗದಂತೆ ॥ ಬಲನವಜಿ
ಯಕಾಲನೇಮಿಯ । ಜಲರುಹಾಕ್ಷನರಾವಣನರಥ । ಕುಲನದಕ್ಷದ
ಕ್ಷಜೋತಿಸಿತಾತನೀತನಲಿ ॥೨೧॥ ನೆಲನರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯತುರುಬಿಂ । ಗಳ
ಕದಂಘ್ರೈಸಲಿವಿರೋಧಿಯ । ಲಲನೆಯರಶ್ರುತಿಪತ್ರಸೀಳಲಿಸಾಲಹಿಂಗಿತ
ಲ ॥ ಅಳಿದನೃಪಶೇನಕನತಾಯ್ಗಳ । ಮೊಲಲಿವೀಳೆಯಮನುಕಿರೀಟಿಯ॥
ತಲೆಯತೆರಿಗೆಗೆತಾವೆಹೊಣೆಯಂದುದುಕುರುಸ್ತೋಮ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸುತಿ
ದೆರಾಯರಾಯಘ । ರಟ್ಟಪಾರ್ಥನತೇರತೇಜಿಯ । ಥಿಟ್ಟಿಸಿದರವೆಸೀಯ
ವೇಘಡಸೂತಸುತನಳವೆ ॥ ಕೆಟ್ಟದಿಂನೇನಹಿತಬಲಜಗ ।ಹಟ್ಟಗೆಲಿದನು
ಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ಪಟ್ಟದಾನೆಯನುತ್ತಲಿದರ್ಮದುಪಾಂಡವರಸೇನೆ ॥೨೨॥
ಉಲಿದುದೀಬಲಸೂತಸುತನ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯನುಕೊಂಡಾಡಿಪಾರ್ಥನ । ಬ
ಲುಹಬಹುವಿಧದಿಂದಭಂಗಿಸುತಿರ್ದದಾಚೆಯಲಿ ॥ ಲಳಿಯಲಗ್ಗಯವಿವಿಧ
ವಾದ್ಯದ । ಕಳಕಳವನಡಿಗಿಕ್ಕಿಮಲತುದು । ದಳದೊಳಿಬ್ಬರಬಿರುದುಸಾ
ಠಪಕಾಯ್ತರಭಸದಲಿ ॥೨೩॥ ಭಾರಿಯಂಕದಘಟಬಿವರುಜ । ಜಾಝರೈ
ತಂಮಾಯತವತಂ । ಮಾರುಭಟೆಗಳಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷಣಭೇದಭಂಗಿಗಳ ॥ಸಾ

ರಕೋದಂಡಮಂಡಿತ । ರಾರಯಿಕೆಯಲಿತರುಬನಿಂದಸು।ಭಾರತದೊ
ದೊಂದುಚಿತ್ರನಕಂಡೆಕಾನೆಂದ ॥ * * * ॥೨೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೫೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಸಕಲದನುಜಭುಜಂಗನ್ನಂ
೨ । ರಕಮಹಾಭೂತಾದಿಲೋಕ । ಪ್ರಕರವೆರಡಾಯಿತ್ತುಕರ್ನಾರ್ಜುನ
ರಸಮರದಲಿ ॥ ಪದನು ॥ ಹೇಳುಸಂಜಯಕರ್ನಪಾರ್ಥರ । ಕಾಳಗ
ಳಕ್ಷೇನಾಯ್ತು ಚಿತ್ರವ । ಕೇಳುವೆನುಕರ್ನಾಮೃತವ್ರೊಕರ್ನಕಥಾರಸ
೨ ॥ ಹೇಳುನಿನ್ನಜವಿರುಕುರುಕುಲ । ಕಾಲಸರ್ಪನಕಾವುದರಸಿ।ತಾಳೆ
ಗೆಯೊತಾಮಹಾದ್ಭುತವೇನುಹೇಳೆಂದ॥೧॥ ಅರಸಕೇಳಾದರೆಮಹಾ
। ಸ್ತರವನಾಕರ್ನಾರ್ಜುನರರಥ । ಸಲಿಸಿದಲಿಚಾಚಿದವುನೋಟಕರಾ
ದುಭಯಬಲ ॥ ಹರಿವಿರಿಂಚಿಸುರೇಂದ್ರದಿಕ್ಪಾ ।ಲರುಚತುರ್ದಶಮನು
ಕಾದಿ । ತ್ಯರುಭುಜಂಗಮವಿಶ್ವವಸುಗಳುನೆರದುದಭ್ರದಲಿ॥೨॥ವಿನಹ್ವೇ
ವೆನವನಿಪತಿವೈ। ಮಾನಿಕರಹಂತಿಗಳಹರಚತು । ರಾನನನವ್ರೊಡ್ಡೋ
ಗದವಾಗ್ಜನಿತವಿಗ್ರಹವ ॥ ಭಾನುಜನಭಾರಣೆಯನರ್ಜುನ । ನಾನನ
ಫಲುಗುಣಿಗೆರವಿ। ಸೂನುಘಡಪಾಡೇನುಯಂದುದುಮೇಲೆಸುರಕಟ
॥೩॥ ರಾಸಿತಾರಾಗಣಸಹಿತವಾ । ಕಾಶಕರ್ನನದೆಸೆಯಾಗಹು। ತಾ
ನಾಂಬುಧಿನಿಧಿಸಹಿತಲೀಧರಣಿಪಾರ್ಥನಲಿ॥ಆಸುರಾರಿಪ್ರಮುಖಮುಕ್ಷರಿ।
ಆಸೆಕರ್ನನಮೇಲೆನಾಕನಿ। ವಾಸಿನಿರ್ಜರನಿಕರವಾದುದುನರನಕೈವಾರ॥
ತತಮಂತ್ರವ್ಯಾತವೇದ । ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಷಡಂಗವಿಂದ್ರನ। ಸುತನದೆ
ವೃಚ್ಛಾಟನಾಸ್ತಂಭಾಗಿವಿದ್ಯಗಳು ॥ ಪ್ರತಿಪಕೇಳ್ಳೆಕರ್ನನತ್ತಲು । ಕ್ರ
ಗಳಾದೆಸೆಯಾಭಿಚಾರ । ಕ್ರತುಗಳೀದೆಸೆಯಾಗಿನಿಂದವುಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಂ
॥೫॥ ಪರಮವಸುಗಳುನಿಖಿಳಮುನಿಗಳು।ಗುರುಸುಧಾಕರಬುಧರುಪಾ
ನ । ಧುರಕೆಪಕ್ಷೀಕರಿಸಿದರುಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲಿ॥ತರಣಿತನಯ
ರಾಹುಕೇತುಗ । ಳರದೆಕುಜಶುಕ್ರಾದಿಗಳುಪತಿ । ಕರಿಸಿಕರ್ನನಜಯ
ಬಯಕೆಯಲಿದರ್ಪದಂಬರದಿ ॥೬॥ ವಿವಿಧರತ್ನಾವಳಿಮಹಾಂಬುಧಿ । ಯ
ರದೆಸೆರಾಜಾದ್ರಿಲೋಹ । ಪ್ರವರಧಾತುಗಳಿದುತಿತ್ತಲುನಮ್ರಧಟ್ಟಿನ
॥ ರವಿಕನೇಶ್ವರರಾಜಬುಧಭಾ । ರ್ಗವರುಕರ್ನನದೆಸೆಯಲೀಮಿ।ಕ್ಕ
ರುಕರ್ನವಿಪಕ್ಷವಾದರುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೭॥ ಕಾಶ್ಯಕರ್ಕೋಟಕ
ತಕ್ಷಕ । ವಾಸುಕೀಪ್ರಮುಖರಿಗೆವಿಜಯನ।ವಾಸಿಕರ್ನನಪಕ್ಷಪಾರ್ಥ
ಪಕ್ಷಿಫಣಿಗಳಿಗೆ ॥ ಆಸೆಕರ್ನನಮೇಲೆಮೃಗತತಿ । ಕೇಸರಿಗಳಾಚೆಯ
ಜಂಬುಕ। ಕಾಶ್ವತವ್ಯಾಳಾದಿಖಗಮೃಗವಿತ್ತಲಾಯೆಂದ ॥೮॥ ಭರತನ

ಳನಹುಷಾದಿಭೂಮೀ । ಶ್ವರರುಪಾರ್ಥನದೆಸೆಯುಮಹಿಷಾ ।ಸುರದ
ನನತಾರಕಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ ॥ ಸುರಮುನಿಗಳಿಂದಾ್ರನಲಾಂತಕ
ವರ್ರುಣವಾಯುಮಹೀಶವಿದ್ಯಾ । ಧರರುಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾಯಿತುನೃಪ
ಕೇಳೆಂದ ॥೯॥ ಯಾತುಧಾನಕುಬೇರಕಿನ್ನರ । ಮಾತೃಗಣಕರ್ಣನಲಿಸ
ಮನೋ। ದೂತಚಿತ್ರರಥಾದಿಗಂಧರ್ವರುವಿಪಕ್ಷದಲಿ ॥ ಭೂತಗಣವೀ
ಯಲಿದಶದಿಗು । ಜಾತಮುನಿವಸುನಾರದಾದಿಮ । ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳತ್ತ ಲ
ಯಿತುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೧೦॥ ಖ್ಯಾತಿತೇಜಸ್ತೋಮವೀರ । ಪ್ರೀ
ವಿಕ್ರಮಸತ್ಯಸಿದ್ಧಿವಿ। ಭೂತಿಶೌರ್ಯದಮಕ್ಷಮಾದಿಗಳಾದುದಾಚೆಯಲಿ
ಭೀತಿಕಾಮಕ್ರೋಧಕಲಿಗು । ನೀತಿಮದಮಾತ್ಸರ್ಯಲೋಭವಿ । ಫ
ತಿವಿಭ್ರಮಕೈತವಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ ॥೧೧॥ ಭೃಗುವಸಿಷ್ಠಾಂತರಸ
ಷ್ಠಾ । ದಿಗಳುಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾಯ್ತಾ । ಚೆಗೆಪುಲಸ್ತ್ಯದಧೀಚಿವಿಶ್ವಾಮಿ
ತ್ರಗೌತಮರು ॥ ಜಗದಜೀವರಧಾತುಮೂಲಾ । ದಿಗಳೊಳಿಕ್ಕಟ್ಟಾದದ
ಕಾ । ಳಗಚತುರ್ದಶಭುವನಜನಸಂಕ್ಷೋಭವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೨॥ ನಾಕವಿ
ರಲಿಪಕ್ಷಪಾತವಿ । ದೇಕೆನೋಡೈನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣನು ! । ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ
ತಾಪನಲಾಮಹಾದೇವ ॥ ಆಕೃತತ್ರೇತೆಯಲಿಕಾದಿದ । ನೇಕದಿವಿಜಕ್ಷತ
ದನುಜಾ । ನೀಕರಲಿಯಿನಾಚಿತ್ರವಿಲ್ಲನನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಯಮುನೆ
ರ್ಣನಪಕ್ಷಗಂಗಾ । ವಿಮಲನದಿಪಾರ್ಥಂಗೆಗೌರಿಯ । ಮಮತೆಕರ್ಣ
ಮೇಲೆರುದ್ರನವಲುಮೆಪಾರ್ಥನಲಿ॥ದ್ಯುಮಣಿಕರ್ಣನಹೊಗಳಲಾಗಲೆ
ಸುಮನಪತಿಭಂಗಿಸಿದನಿಬ್ಬರು। ಸಮರಸನ್ನಾಹದಲಿನಿಂದಂದವನುಕೇಳೆ
ದ ॥೧೪ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಶಕ್ರಸೂರ್ಯರ । ಮರುಳತನವೋಮೋಹ
ಹ್ಯ । ಚಗಣಗಳನಾಟಕವೋಮೋಹಂಸಾರಿಯಭ್ರಮೆಯೊ ॥ ನರನಲೆ
ಲೋಕೈಕವೀರರೋ । ತ್ತರನುಮರುಷಭಾಷೆಂಬನತಿಘಡ। ಸರಿಯೆಕಳ್ನ
ಗೆಂಬಕಳಕಳಕೇಳಲಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೫॥ ಈಪರಿಯೊಳೆರಡಿಟ್ಟಜಗದಾ। ಳ
ಪವನುಕರ್ಣಾರ್ಜುನರಪ । ಹ್ಲೋಪಚಾರಪ್ರಕಟಕಲಹಕಠೋರಕಳ
ಳದ ॥ ಆಪುರಂದರಕಮಲಸಖರಾ। ಟೋಪವನುಭುವನೋಪಘಾತನ
ನಾಪಿತಾಮಹನರಿದುಸಂತೈಸಿದನುಸಾಮದಲಿ ॥೧೬॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸು
ಯುಬಲದು।ಬ್ಬರದಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವಗ । ಬ್ಬರಿಸಿದುದುಮಿಗೆಪಾತಕರಸ
ರ್ವಾಹನಿರ್ಘೋಷ ॥ ಸುರರಕಳಕಳವೀಧ್ವನಿಯುಲು । ತ್ತರಿಸಿತೀಬಲುಗ
ಜಬಜವನಡ। ತರಗಲಿಕ್ಕಿತುಕರ್ಣಪಾರ್ಥರಚಾಪಟಂಕಾರ ॥ ಅಳವಿಯು
ಕೆಯುಮಿಾರಿರಥಗಳು । ಹಳಚಿದವುಭೂಮಾನದಲಿವೆ । ಗ್ಗಳಿಸಿದವುವೇಗ
ಯ್ದುವಾಜಿಮಲಳಿಯಲಹರಿಯಲಿ ॥ ಹೊಳೆದವೆಡಬಲವಾಘೆಸನ್ನೆಯ।ಸ

ವಸೂತರಬವರಭಂಗಿಯು । ಉಳಿಯೆಸುಭಟರರೇಖೆಸೆಳೆದುದುಜನದಕ
ುವನವ ॥ ಉಪ್ಪಳಿಸಿಸುಳಿಯೆದ್ದುಸೂತರ । ಚಪ್ಪರಣೆಗಳವಿಾರಿಖು
ದಲಿ । ಚೊಪ್ಪರಿಸಹೊಯ್ದಾಡಿದನುಹಲ್ಲಣೆಯಹೇಷಿತದ ॥ ದರ್ಪದಲಿ
ತೇಜಿಗಳುತೇಜಿಯು । ತಪ್ಪಡಿಯನಡವಡಿಸಿದನುರಣ।ದಪ್ಪಿತೈಕರ್ನಾರ್ಜು
ನರರಥರಥದವಾಜಿಗಳ ॥೧೯॥ ಅರಸಕೇಳೇನೆಂಬೆನೈಕಪಿ । ವರನಕೋ
ಲಾಹಳದಕದನವ । ಕರದುನಖದಲಿಕರದುಕರದಲಿಕಾದಿದಂದದಲಿ ॥ ಮು
ರಿದುಬಾಲವನಡಿಗಡಿಗೆಬೊ । ಬ್ಬಿರಿದುಹೆಣಗಿದನಿನಸುತನಭಾ । ಸುರದ
ಹೇಮಧ್ವಜದಹಲಿಗೆಯಹಸ್ತಿಕಾಗ್ರದಲಿ ॥೨೦॥ ವಿನಹೇಳುವೆಸೂತತನದ
ಛಿ । ಮಾನವೇರಿದಪರಿಯನಾವೇ । ಷಾನುರೂಪವಿಚೇಷ್ಟಕನಲೋಕೈ
ಕಚೇಷ್ಟಕನ ॥ ನೀನೆನಗೆಸಾರಥಿಯತನದಿಸ। ಮಾನವೇಳಡತುರಗಹೃದ
ಯ । ಜ್ಞಾನನಿನಗೇಕೆನುತಶಲ್ಯನಜರದನಸುರಾರಿ ॥೨೧ ॥ ಅಕಟಗೋರ
ಕ್ಷಕನೆಪಶುಪಾ । ಲಕರಮುಕ್ತಳೊಳಶ್ವಹೃದಯ। ಪ್ರಕಟವಿಜ್ಞಾನಂಗಳು
ದಿಸಿದವೇವಿಶೇಷವಲ ॥ ವಿಕಳರಾವಿದನೆತ್ತಬಲ್ಲೆವು।ಸಕಲನೀಸರ್ವಜ್ಞನಿನ
ಗೇ । ಬಕವಿಡಂಬನವೇಕೆನುತಜಗದನುಮುರಾಂತಕನ॥೨೨॥ ಪೂತನಿಯ
ನೆರೆಮಡುಹಿಶಕಟನ । ನಾತತುಕ್ಷಣಕೆಡಹಿತೇಜಿಯ । ಛೀತಿಗೊಳಿಸಿಬ
ಕಾಸುರನಭಾಳಾಕ್ಷರವತೊಡದು ॥ ನೀತವಕದಲಿನಮ್ರಜರದಡೆ। ಸೋ
ತವೇಸಾಕ್ಮಾತಿನಲಿಘಡ । ಸೂತತನನಿನಗೇಕೆನುತಜರದನುಮುರಾಂತ
ಕನ ॥೨೩॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುಬಿಲುಟಂ। ಕಾರಕದನೋಪಕ್ರಮದೊ
ಳೊಂ। ಕಾರವಾಗುದುಃಕಾರ್ಮುಖಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವಿಸ್ತರಕೆ॥ ಭೂರಿಬಹು
ವಿಧಬಾಣಗರ್ತವಿ।ಹಾರವೆಸದವುಕರ್ಣಪಾರ್ಥರು।ವಾರಸಮರಾರಂಭನ
ಳ್ಕಿರಿದವುಜಗತ್ರಯವ ॥೨೪॥ ಸೂತಜಾತಿಯಲೀಧನುರ್ವೇ । ದಾತಿಶಯ
ವೆಂತಾಯ್ತುಪಾರ್ಥನ। ಜಾತಿಯಧ್ಯಾಪನವಿಧಾನನಿಯೋಗವಾವನದೊ॥
ಪೂತುಮಝುರೇಸೈಭಿಸಾದರೆ । ಸೂತನಂದನಯನುತಬಾಣ । ವ್ರಾತದ
ಲಿಹೊಡಿಸಿದನುಕರ್ನನರಥದನಾಪಾರ್ಥ॥೨೫॥ ಅರೆಗಡಿದಲಾಕ್ಷಣದಲಾ
ತನ । ಸರಳನೆಲವೋಪಾರ್ಥಸಿವ್ಕ್ರಿ। ವರಿಗೆಜನಕನೆಪಾಂಡುವಿವರರಮ
ನೆಗೆಯೋಗ್ಯನಲ ॥ ಧರೆಯೊಳಗ್ಗದಗಾಜಸೂಯಾ।ಧ್ವರಕೆಪ್ರತಿಗೈಯಾ
ಗಲೆಜವಾ।ನರುಗಳೇನೀವೇನಹೇಳುವೆನೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚ॥ ಆತನೆಚ್ಚಶರಾ
ಳಿನುಕಡಿ । ದೀತನುಡಿದನುಹೊಳ್ಳುವಾತಿನ । ಹೇತುದರುಹಿಗಳನರು
ಪಾದ್ಯರುನಾವುಸೂಳೆಯರೆ ॥ ಯಾತಕೀಬಳಕೈಗೆಬಿಲುಹಿಣಿ । ಲೇತಕೀ
ಜೊಲ್ಲೆಯಕೆಚಲ್ಲಣ । ವೇತಕೀಹೆಣ್ಣಗೆಯನುತೆಚ್ಚನುಧನಂಜಯನ ॥
ಸೂಳೆಯರುಗಡಶಾಮಗಾನವ । ನಾಳಿಗೊಂಬರುಗಡವಿನೇಕನ । ಮೇಳ

ನಸುಮುಡಿಗೊಗೆದೆಚ್ಚದುಹಾಮುರಹರದೇವ ॥ ಆಳುತನದಂಘವಣೆಯುಂ
ಜೇ । ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳಾಡಲವಬಿಡು । ಜಾಳುಮುಡಿಗಳನಡಿವಾತನೆ
ನುತ್ತತೆಗದೆಚ್ಚ ॥ ಕಾಣಿಸಿದನೈಕೌರವನಹರಿ । ವಾಣಿದಾಯುದಹಂಶಿಕಾ
ಶನು । ಕೇಣಕೊಂಡನುನಮ್ಮಚರಿತಕೆಹಾಮುರಹರದೇವ ॥ ಜಾಣತನವ
ಳ್ಳಿಯದುಧರ್ಮಜ । ನಾಣೆಬಲ್ಲನುಘಟನೆನುತಬಲು । ಸಾಣೆಯಲಗಿನಸ
ಲಿಯಸುರಿದನುಸಪರಿರಿಪುಶರನ ॥೯॥ ರಾಯುತನದಲಿಬೆರತುರಾಜ್ಯ । ಶ್ರೀ
ಯುನೆರೆಹೋಗಾಡಿಪಧರಿಗೆ । ಜೇಯಬೆಸಸುವುದೆಂದುಜೋವಿಸುವವರುನಾ
ವಲ್ಲ ॥ ರಾಯುತನನವುಗಿಲ್ಲಕೌರವ । ರಾಯನೋಲೆಯಕಾರಕಹವೆಂ ।
ಪ್ರಾಯುತವುತಾಬೇರೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಾಕರ್ನ ॥೩೦॥ ಆವಹಂಜದಗೊಳೆ
ಮೊಗವಲೆ । ಗಾವಗಾಳಕೆಬೀಸುವಲೆಗಳ । ತೀವಿದುದಕರವುದುವಮಿಡು
ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಕಣ ॥ ನಾವುನಿಮ್ಮಯುಹೃದಯಸರಸಿಯ । ಜೀವಮ
ತ್ಸ್ಯಕೆಗಾಳವಿಕ್ಕುವೆ । ಧೀವರರುನೋಡೆನುತಕರ್ನನನೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೩೧
ಬೇರೆಕೆಲವಂಬುಗಳಗಡವ್ಯೈ । ದೋರಿದವುನಿನಗೆಂಬವರಧನ । ತೋರಿಸಾ
ನಿನಗಾಯುತ್ತಗಡಶಶಿವುಳಿಯುಪದೇಶ ॥ ಹಾರಗಣೆಗಳಹರಹುಪವ್ಮಗೆ ।
ಬೇರೆಚತುರಿಗತನವಮೆರೆದರೆ । ಧೀರನೆಂಬರೆನಿನ್ನಸೆನುತೆಚ್ಚನುಧನಂಜಯ
ನ ॥ ೩೨ ॥ ಮೊಲನಬೇಟೆಗೆತಿವಿದುಹಾಸವ । ಕಲಚುವರೆಕೇಸರಿಯನಕ
ಟಾ । ಕೊಳಚೆಯುದಕಕೆಕೊಂಬರೇಹರಿಗೋಲಬಾಡಿಗೆಯ ॥ ಗಳಹತನ
ವೇಹರಸಬಾಣಾ । ವಳಿಗೆಗುರಿಯೇನೀಸೆನುತಸೈ । ಚಳಕದಲಿರಿಪು । ಶಿರವಖಂ
ಡಿಸಿತುಳುಕಿದನುಸರಳ ॥೩೩॥ ಡೊಂಬಿದೇಕೈಪಾರ್ಥಬಯಲಾ । ಡಂಬರ
ವನಾವರಿಯುಷೇತ್ರೀ । ಯುಂಬಕಾಸ್ತ್ರವತೊಡಹವಲ್ಲಾನಿಂನವಿಕ್ರಮಕೆ ॥
ಶಂಬರಾರಿಯಸರಳವೊಲುನಿಂ । ನಂಬುಬಲ್ಲಿಹವೆಂದುಕೆಲದವ । ರೆಂಬರೈಹು
ಶಿಯನುತಶರತತಿಯನುಖಂಡಿಸಿದ ॥೩೪॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಕರ್ನತಾಬಳಿ । ಕೈ
ಸುಖೂಳನೆನಿಂನನಂದಿಗ । ವೇಷವಧುಗಳನುಗಿವಡಿವುಮವನಾಸ್ತ್ರವೇಕ
ಲ್ಲ ॥ ಈಶರಾವಳಿಕುಸುಮಶರನೀ । ವೇಷವನಿತಾಮಯನುಪ್ರಷ್ಟಕ । ರಾ
ಸನನುತಾನೆನುತಕರ್ನನನೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೩೫॥ ಗಂಡುಗಲಿನೀಕಾಮನೇ
ಕೈ । ಕೊಂಡೆವೈತಪ್ಪೇನುನಾವೇ । ಖಂಡಪರಶುಗಳಾದೆವೈಭವದೀಯ
ವಿಕ್ರಮಕೆ ॥ ಕಂಡೆನಿಂನನುಭಟರವೇಷದ । ಭಂಡನೋಘಡಹೋಗೆನುತ
ಪರಿ । ಮಂಡಳಿತಕೋದಂಡನೆಚ್ಚನುಕರ್ನನರ್ಜುನನ ॥೩೬॥ ನಿಮಿಷನಿಮಿ
ಷಕೆಹೆಚ್ಚಿತಿಬ್ಬರ । ತಿಮಿರಮಯುಘನರೋಷನಿಬ್ಬರ । ಸಮರಸಾಧನಕಾ
ರ್ಯನಿಬ್ಬರಕಣೆಯಕೈಚಳಕ ॥ ಕ್ರಮಸಿಧಾನವ್ಯಾಪ್ತಿಇಬ್ಬರ । ಸಮತೆಯ
ಷ್ಟ್ರಗಾಢವಿಬ್ಬರ । ಗಮಕವಿಬ್ಬರಗರ್ವವಿಬ್ಬರತೀವ್ರತೇಜ ॥೩೭॥ ಜನವ

ಕೇಳ್ಳೈಬಳಿಕಕರ್ಣಾ | ರ್ಜುನರಬಲುಸಂಗ್ರಾಮವನುಗುರು|ತನುಜಕಂಡು
ಸುಕ್ಷೀರವೇಂದ್ರನಬಳಿಗೆನಡೆತರಲು || ತನತನಗೆತೊಲಗಿತುಮಹೀಶನ|
ಪೊಸೆಯುಸಮರಥರಾಗಗುರುಸುನಂ| ದನನಲಾಯುನುತಿದಿರುಬಂದನುನಿಂನ
ಮಗನಗುತ || ಏನಬಂದಿರಿಕಾಳಗದಹದ|ನೇನುಪಾಂಡವರಾಜತಿವಿರಕೆ|
ಭಾನುಪ್ರೋಭಾರಣೆಯಬಲುಹೊಇನಿಂಮದಳಪತಿಯ || ಏನುಹದಸ್ತೈಪಾ
ರ್ಥನೀತನ | ನಾಸನಳವೇರಾಜಕಾರ್ಯವಿ | ಧಾನವೇನೆಂದರಸಸುಡಿದನು
ದ್ರೋಣನಂದನನ ||ಏನನೆಂಬೆನುಜೀಯಕರ್ಣ್ಣನ|ನಾನುವಡೆಘಲಗುಣ
ನಪಾಡೆಕ್ಕೈ | ಕಾನುನೇತ್ರನೊಕ್ಕೈಟಭಾರಿಯೊಕವಲಸಂಭವಸೊ || ಆ
ನಿರೂಥಿಯಧೊರೆಗಳಿವನಸ | ಮಾನರೇಧುರದಲಿಸಮಸ್ತ್ರರ| ಮಾನಸನೆ
ನಿಸ್ವಾಣಭಾರದ್ವಾಜನಾಣಂದ ||೪೦|| ಹುಲಿಮಹೇಶ್ವರರಾಳುತನಕೆ | ಬ್ಕೈ
ರೊಳುಮಿಗಿಲರ್ಜುನನಬಲುಹೀ | ಧರೆಯರಿಯಲೇಹೊಅತ್ತಿನಲಿಸಿಂಸಾತನ
ಗ್ಗಳಿಕೆ || ನೆಗೆಸಂದುದುಸಾತುತೊಗಿದ|ಡರನುರವೆಗುಂದದುದುಪರಸ್ಪರ|
ಪರಸಕಾರ್ಯದವಾಸಿಬಂದುದುರಾಯಕೇಳೆಂದ||೪೧|| ನಂವೆಮುರಿವುದು
ನಂಮಬಲವು | ತ್ತೊಂವೆಮುರಿವುದುವೈರಿಬಲವು| ತ್ತೊಂವೆಮುಕ್ಕಳ
ತಂಡವವರಲಿಸಂಮಘಟ್ಟನಲಿ || ನಂಮದಸೆಬಲುಘೊರೆಗಳಲಿವಿನೊ | ಳ
ವ್ಮಿಹೋಯಿತುಹೊತ್ತರಣದೊಳು | ನಿಮ್ಮವಿಲಸಕೆವೋಲುವಾಸಿನ್ನ
ಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪೨|| ಸರಿಗಳವನೆರಡಂಶವನುತಾ | ಕರಿಸಿಕೊಡುವೆನು
ಧರ್ಮಜನನೆರ | ಡರನುಗಳುಸರಿಯಾಗಿಭೋಗಿಸುವುದುಮಹೀತಳವ ||
ಅರಸಕರ್ಣನಕೆಡಿಸದಿರುನಿ | ಷ್ಠುರದನುಡಿಯಿದುಕೆಂಡದಲಿಕ | ರ್ಪುರವ
ಹಾಕದಿರೆಂದುಗಾಯನೆಗಲ್ಲನುಹಿಡಿದ ||೪೩|| ಅಗಲದುತಪ್ಪೇನುಸಂಪ್ರ
ತಿ | ಯಾಗಬೇಡೆಂನೆನುಮಹಾಪಾ| ವೀಗಸರಿಬರಿಯಾಯ್ತುಬಂದುದುವಾ
ಸಿಯೆಂದಿರೆಲೆ || ಈಗಲಘಿಮನ್ಯುವಿಗೆಲಕ್ಷಣ|ಹೋಗಲಾಸ್ವೋಧವಗೆದ್ರು
ಪದನ | ನೀಗಲದುಸರಿಯಾದುದೆಂದನುನಗುತಕುರುರಾಯ||೪೪|| ಗುರು
ಪಿತಾಮಹರಲಿಉಭಯರಾ| ಯರಿಗೆಸರಿದುಶ್ಶಾಸನನನೆ|ತ್ತರಮಿಪಾನಶ್ರೀ
ಡನಾಪಾಬಾಗ್ಯಸಂದುದಕೆ || ಸರಿಯದಾವುದುಕರ್ಣತನಯನ | ಮುರಿ
ಕಾವುದುಸೆಮನುಘೀಮನ | ಕರುಳತಂನಯಕರುಳತೊಡಕಲಿಮೋಲೆಸಂ
ಧಾನ ||೪೫|| ಈವಿವಿಜಾತೀನೇನೆಮಿನಾಕ | ನಾರ್ದಿಸುಭಟರುನಾವುನೀವೀ |
ಮೇದಿನೀಶ್ವರರನೆರಘಟ್ಟಿನಲಿಬಿಕ್ಕಾಯಕರು || ಈದುರಾಗ್ರಹವುಚಿತವ
ಲ್ಲೆನೆ | ನೋದರನನಡಗೆಡಹಿರಕುತವ|ನೇದಿಪಿಕ್ಕಿದಭೀಮನೊಡನೆಮ
ಗೆಂತುಸಂಧಾನ ||೪೬|| ನೆರಿಗರುಳಬಗಿಬಗಿದುನೆತ್ತರ| ನೊರತೆಯಲಿವೊ
ಗಮೊಗಮಬಾಯೊಳ | ಗೆರದುಸವಿನೋಡೆಂದುನಿಮ್ಮಲ್ಲರಿಗೆಕೈನೀವಿ||ಇ

ರಿದಿರಿದುಮೂದಲಿಸಿಮಿಗೆಚ | ಪ್ಪರಿಸಿಚಪ್ಪರಿದಾಡಿರಕುತವ|ಸುರಿದುಸೊ
ಕ್ಕಿದಭೀಮನೊಡನೆಮಗೆಂತುಸಂಧಾನ॥೪೭॥ಆದಲೇಕದನಿನ್ನಹಿಂದಣ|
ಕೇಡನೆಣಿಸಿದಡೇನುಫಲತಾ | ಗೂಡಿಹಲಬರುಜೀವಪುರುಷರುಹೆಂಗಳಾ
ದವಲ॥ ಆಡದಿರುಹಿಂದಾದಭಂಗವ| ನೋಡದಿರುಬಹುಬಂಧುವರ್ಗದ|ಕೇ
ಡಿದೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣನನೋಡಿಮರೆಯೆಂದ ॥೪೮॥ ತನುಜರಳಿದುದುನೂ
ರುಬವರದೊ | ಳನುಜರಳಿದುದುನೂರುಬಾಂಧವ | ಜನವಸಂಖ್ಯಾತೀತ
ಬಿದ್ದೀರವರರಿದ್ದೇನು ॥ ಎನಗೆಕರ್ಣನಜೀವಜೀವನ|ವೆನಗೆಯೆಂಬಯುಲಾ
ಸಹೋದರ | ತನುಜರೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣನನೋಡಿಮರೆಯೆಂದ ॥೪೯॥ ರ
ಣದೊಳಳಿದೀಸಕಲಬಾಂಧವ | ಗಣವಿದೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣನ|ಗುಣವಕಂ
ಡೇಮರೆಯಕಟಯಿಾಕರ್ಣನಳಿವಿನಲಿ ॥ ಎಣೆಯುಗಲಿನೀಬದುಕುವೈಧಾ |
ರುಣಿಪತಿಯೆಯಿಾಪಾರ್ಥವಹ್ನಿಯ |ನಣದುಕರ್ಣನನುಳುಹಿಕೊಳುಸಂ
ಪ್ರತಿಯಮಾಡೆಂದ ॥೫೦ ॥ ಗುರುತನುಜನೀನಾಡಿದುದುಧಿ | ಕ್ಕರಿಸುವವ
ರಾವಲ್ಲಕರ್ಣನ |ಹಿರಿಯಮಗನನುಪಾರ್ಥನುದರದೊಳಾಸಹೋದರನ॥
ದುರುಳಭೀಮನಬಸುರಲುಗಿದು| ತ್ತರಿಸುವೆನುಭಾಷೆಯನುನೀಪಹಿರಿ|ಯ
ರಸುಗಳಿಗೆಸಮಾನಸಂಧಿಯಮಾಡಿಕೊಡಿಯೆಂದ ॥ * ॥೫೧॥

→○• ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು •○←

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟ್ಮರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವಶಿವಿದುತಾರಕನಗುಹನಾ|
ಹನವೋನೇಣ್ರಾವಣನರಾಮನ| ಬವರವೋಹೊಸತಾಯ್ತುಕರ್ಣಾರ್ಜು
ನರಸಂಗ್ರಾಮ ॥ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಪಭೂ|ಪಾಲಮು
ಖದಿರುಹಿದರೆಬಳಿಕೀ |ಕೋಲಗುರುವಿನಸೂನುಮುರಿದನುಬಿಗಿದದುಗುಡ
ದಲಿ ॥ ಕೋಲುಹೊದೆಯೆಂಭತ್ತುಭಂಡಿಯ |ಹೇಳಿದನುಕರ್ಣಂಗೆಕುರು
ಭೂ | ಪಾಲತಾನೊತ್ತಾಗಿನಿಂದನುಸಕಲದಳಸಹಿತ॥೧॥ ಅರಸಹೇಳುವು
ದೇನುಬಳಿಕಿ | ಬ್ಬರಮಹಾಕೋದಂಡಚಂಡ|ಸ್ಫುರಿತಮೌರ್ವೀನಾದವು
ಸುಕಿತುಸಕಲದಿಗುತಟವ ॥ ಸ್ಫುರದಮಂದೋದ್ಭಿಂನಭಾಸ್ವ | ತ್ಕಿರಣಗ
ರ್ಭಕಳಾಪರಾಂದ್ರಾ | ಕರಣತಳಿತಧ್ವಾಂತಬಿಂಬಕದಂಬಸಂತತಿಯ॥೨॥
ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದುಗಗನವನುಬಲು | ಬೊಬ್ಬೆಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸವ|ನಿಬ್ಬ
ರನನಿಡುಸೂಳುಸೂಳ್ಯಿಸಿದವುದಿಗುತಟವ ॥ ಉಬ್ಬುಗೆಡದರಿಕರ್ಣಪಾರ್ಥ
ನ | ಗರ್ಭರಹಿರೋಪೂತುಮರ್ಝುಯುಂ | ಬಬ್ಬರಣೆಸುರಜಾಲದಲಿಜೋ
ಡಿಸಿತುಮೂಜಗನ ॥೩॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆಹೊರೆಹೆಚ್ಚೆಶಿಬ್ಬರ | ಹಿಡಿದಖಾಶಿದಿ
ಗಂತರೋಪದ| ದಡಿಯುಬಿಲುಟಂಕಾರಮುಸುಕಿತುಲೋಕಹದಿನಾಲ್ಕ॥
ಝುಡಿವಶೌರ್ಯದವೈರಿಗಳುಬ್ಬಿನ | ಗುಡಿಯಿರಿದರೋಮಾಳಿಪುಳಕದ | ಗ

ಥಣಿತೇಜಿವಸುಭಟರೆಚ್ಚಾಡಿದರುತವಕದಲಿ ॥೪॥ ಬರಿದವಿಬ್ಬರಜೋಡು
ವೈಯು | ಬ್ಬರಿಸೆಹಳಹಳಿಕೆಯುಸತೇಜನ | ಸುರಿದವಿಬ್ಬರವೋರೆವಿಗೆ
ಗಂಟಕ್ಕಿಹುಬ್ಬುಗಳ ॥ ಅರಳನಿಡುಗಂಗಳನೀಹಾರದ|ಕರದಚಳಕದಕಾದ
ನಾಸಿಕ |ವೆರಳತೆತ್ತುವವಿನಾಸೆಗಳಬಟರೆಚ್ಚರುರವಣಿಸಿ ॥೫॥ ವಹಿಲವನು
ವೊಡ್ಡೈಸುವರೆನರ | ರಹಿಪತಿಳೀಭಟರಪಡಿಯಿಡ |ಬಹುದೆಪಲ್ಲವಪಂಡಿ
ತರತಾತ್ರಣಾಸಿಗಳಗತಿಯು ॥ ಅಹಿಯುಸರವಾನದಸುತಾಳ |ಗ್ರಹಮುಖದ
ಸರವಾದಿಗಳಸುರ | ರಹಿಯುನಾಯುಕವಾಡಿಗಳೆನೆನರನಾಥಕೇಳೆಂದ॥೬॥
ಕಣೆಕಣೆಯುನಿಟ್ಟೊರಸಿದವುವಾ| ರ್ಗಣೆಯುಮಾರ್ಗಣೆಚಾಚಿದವುಕಣೆ|
ಕಣೆಗೆವುಲತವುತರುಬಿದವುಕಣೆಕಣೆಯುಪಡಿಮುಖನ ॥ ಕಣೆಕಣೆಗೆತೆರ
ಳಿದವುಕಣೆಮಾ | ರ್ಗಣೆಗೆನಣಿದವುಹಿಂದುಗಣೆಸಂ | ದಣಿಗೆಗಣೆಯುಕ್ಕಾ
ಡಿದವುರಣಧೀರರೆಸುಗೆಯುಲಿ ॥ ಎಸವಗತಿಗೊಂವೊಮ್ಮಗಜಘ | ರ್ಜಿಸಿ
ದವೋಯೆಂಬೆರಡುಧಟ್ಟಿನ | ವೇಸಗೆಯುಲಿಸೂಳೈಸಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿ
ಗಳು॥ನಿಶಿತಶರವೋಪ್ರಳಯುಸೂರ್ಯರ|ಮಸಕವೋಹರನೇತ್ರವನ್ಹಿಯು|ಹ
ಸರವೋಹೆಸರಿಡುವನಾವನುರಾಯುಕೇಳೆಂದ॥ಇವರಬಿಲುಧ್ವನಿತುರಗಹೇ
ಷಾ|ರವದಘಲ್ಲಣೆಸೂತರಬ್ಬರ|ವಿವಿಧವಾದ್ಯನಿನಾದದಳವೆರಡರಮುಹಾರ
ಭಸ|ಅವಿರಳಾಸ್ತ್ರಧ್ವಾನವಭ್ರದಿ|ದಿವಿಜನಿಕರದಸಾಧುವಾದದಿ|ಭುವನಶ
ಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮಯುವಾಯ್ತೊಂದುನಿಮುಷದಲಿ॥ಮುಂಚುವುದುಕೈವುನವಕೈ
ವೈ|ಸಂಚವದುಮನವುನ್ನುವುದುನಿಗೆ|ವೋಂಚಿಸುವದಂಬುಗಳಕೈಗತಿ
ಮನದಕಲುಹೆಗಳ॥ಹಿಂಚಿದಂಬುಗಳಾರನೇಳನು|ಮುಂಚಿದವುಹೊಂಬರ
ಹದಂಬಿನ|ಮಿಂಚುಗಳೊಳೆಸೆಹಳಚಿದವುಹರಿಹರಪುರಂದರರ ॥೧೦॥ಮನ
ದೊಳಗೆವೊಗದೀಂಟದರುಮೊ | ಗಿನಲಿಸೂಸಿದರಡಿಗಡಿಗೆಕಂ | ಣಿನಲಿ
ಕುಡಿಕುಡಿದುಗುಳಿದವುಮೂದಲೆಯುಮಾತಿನಲಿ ॥ ಮನದಲಂಕುರವಾಗಿಕ
ಡೆಗಂ | ಣಿನಲಿಪಲ್ಲವರಾಗಿರಣವಾ |ತಿನಲಿಮಾತುದುಕರ್ಣಪಾರ್ಥರರೋ
ಷಮುಯುಜಾಲ॥೧೧॥ ಅರಸಕೇಳೈಬೊಬ್ಬಿರಿದುಚ | ಪ್ಪರಿಸಿತೇಜಿಯುನೂ
ಕಿದನುಮುರ | ಹರವುಕಾವುರಿಯುಸುಗೆಯುಲಿಕೈದೋರಿದನುಪಾರ್ಥ॥ಖು
ರಪುಟದೊಳಾಕಾಶವನುಕ | ತ್ತರಿಸುವವೊಲುಬ್ಬರದಬಲುನಿ | ಬ್ಬರದಗ
ತಿಯುಲಿನಿಗುರಿದವುರಥನಾಜಿಗಳುನರನ॥ಕುಬುಬೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದನುಗ್ರ |
ಪ್ರಬಲವಾನರನಾಥನಿದಿರಲಿ | ಕಬಳಿಸಿದುದರ್ಜುನನಶರಕರ್ಣನಪತಾಕೆ
ಯುಲಿ ॥ ಶಬರರೂಪವರಾಹದೈತ್ಯನ | ನಿಬಿಡದರ್ಪವಮುರಿವವೊಲುವರ|
ವಿಬುಧತತಿಕೊಂಡಾಡೆನಲವೇಠದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೧೩॥ ಏನಹೇಳುವೆ
ನವನಿಪತಿನಿಂನ್ನಾ|ಳಿನಗ್ಗಳಿಕೆಯುನುಮುಂದಣ | ದಾನವಾಂತಕನುರುವ

ಸೆಣ್ಣಸುಜೋಡುಘಟ್ಟಿಗದು ‖ ಆಸಿರೂಥಿಯುಹಯಗದಾಘಾಯ | ಸೇನೆ
ಸಂದನುಜೀಯುಬಂಕದ | ವಾಸನಸವೇದನೆಯುರ್ಥಸೇನಸಿಯೆನಾನಂ
ದ ‖೧೪‖ ಹನುಮನನುಮತ್ತೊಂವೆಪ್ಪನಂಬಿ |ದನುಜರಿಪುವನುಮತ್ತೆಹ
ಯವನು | ಧನುವನರ್ಜುನನಂಬುಗಳಸಾಭತ್ರಸಿಂವುರದ ‖ ಹೊಸೆಗಣೆ
ಯುಲೇನುಸುಕಿದನುಮುಂ |ಮೊಸೆಯುಬೊಳ್ಳೆಯತೊಡಚಿದನುಕುರು|
ಜನಪಸಾವಷೆನೋಡುನೋಡೆಂದುಬ್ಬಿದನುಕರ್ಣ ‖೧೫‖ಮೊದಲಲೇಭೀ
ಷ್ಮನಶರವಾತ್ರ | ತದಲೆನೊಂದೆನುಬಳಕಕರ್ಣನ| ಕದನದಲಿತಪ್ಪಿಲ್ಲತಪ್ಪ
ಲ್ಲೆನುತಮುರವೈರಿ ‖ ಗದಗದಿಸುವಶ್ವವನುಬೊಳ್ಳೆ | ಸಿದನುಹನುಮನ
ನೋಡಿತಲೆದೂ| ಗಿದನುಮಂದಸ್ಮಿತಮಧುರಮುಖಕಮಲನೊಲವಿನಲಿ‖
ಶರಹತಿಯುಲುರೆನೊಂದುಧೂಪಿಸಿ |ತಪಹರಿದಶ್ವಾಳಿಕೃಷ್ಣನ | ಕರುಣಾವ
ಚನಾಮೃತರಸದಿಂದಾಪ್ಯಾಯನಂಬಿಡಲು ‖ ಖುರದಲವಸಿಯುಹಯ್ಯದುಲು
ಳಿವಿಂಗ | ಲುರವಣಿಸಿದವುಹನುಮನಂತಃ|ಕರುಣಹದುಳಿಸಿಹಿಂಗ್ಗಿದನುನರ
ನಾಥಕೇಳೆಂದ‖೧೭‖ ಬಳಕಹೇಳುವುದೇನುಪಾರ್ಥನ|ಮುಳಿಸಿನಲಿಕಾಲಾ
ಗ್ನಿಜಿಹ್ವಾಲಾ | ವಳಿಯುಲಳಿಯುಲಿಕುಪಿತಕಾಳೋರಗನವದನದಲಿ‖ಸುಳಿ
ವವನಕಾಹಸನಾತನ | ನಿಲುವನಾತನಜಯವನಾತನ |ಬಲುಹಕಂಡವೆ
ರಾರುಸುರನರನಾಗಸಿಕರದಲಿ ‖೧೮‖ಎಚ್ಚನೀತನರಥಿಯುಮಗು|ಳೆಚ್ಚ
ನೀತನರಥವವಾಜಿಯ | ನೆಚ್ಚನೀತನಧನುವನೀತನಸಿಂಧಸೀಗುರಿಯ ‖ ಎ
ಚ್ಚನೀತನಸೀತನಸ್ತ್ರದ | ಕೊಚ್ಚಿದನುಮಗುಳೆಚ್ಚಪ್ಪನರಪಿ | ಯುಚ್ಚ
ಕರ್ಣನಹೊಕ್ಕುಗಳದನುಪಾರ್ಥಸಿಮುಷದಲಿ ‖೧೯‖ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಸೇ
ನೆನಿಮುಷಕೆ | ಮಬ್ಬುಗಳಗಿಸಿತೀಬಲವನಾ |ವುಬ್ಬೆಯನುಸ್ಥೈರಿಸುವಸಾ
ಹಸವಿಲ್ಲತನಿಗೆನರಿ ‖ ಇಬ್ಬರಿಗೆಘಡಮಬ್ಬಿಸಿತ್ತುವ |ಳೊಬ್ಬಳೇಜಯವನಿ
ತೆಜೋಡಿಯ | ಕೊಬ್ಬಿಸಲಿಸುವನೆನುತಖತಿಮಸಗಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ‖೨೦‖
ದೇವುಬಿಲ್ಲಾಳೆನುತರಣದಲಿ | ಸಾವಿರಾಲಿಯುಸುರಪಸುತಗಾಂ |ಡೀವದ
ಲಿಹೂಡಿದನುಅರಿಜಯಮಂತ್ರದಾರ್ಗಣದ ‖ ತೀವಿಕೆನ್ನೆಗೆತೆಗದುಕರ್ಣ
ಶ | ರಾವಳಿಯುಖಂಡಿಸಿದನಡವಿಗೆ | ಪಾವಕನುಮುಳಿದಂತೆಮುಳಿದನುಪಾ
ರ್ಥಶರಜಾಲ ‖೨೧‖ ಸರಳಖಂಡಿಸಿವೀರರವಿಸುತ | ನುರುಬಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗ
ಳನೆಸೆಯುಲು | ತರಿದುಫಲುಗುಣನೊಡನೆಎಚ್ಚನುಭಾನುನಂದನನ ‖ಸು
ರಪನಾಂಯುಧಹತಿಗೆಕುಲಗಿರಿ | ತೆರಳುವಂತಿರಲೊಂದುಯೋಜನ|ವರಗೆ
ಗಿರ್ರನೆತಿರುಗಿತೇನೆಂಬೆನುಮಹಾದ್ಭುತವ ‖೨೨‖ ಯಾಕಿವಾಘೆಯುಕೊಂ
ಡುಶಲ್ಯನು | ನೂಕಿಮರಳಿಚೆತೇಬಸುಮರ | ವ್ಯಾಕುಲದಿಕಲಿಕರ್ಣನೆಸ
ದನುದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ‖ ನಾಕನಿಕಯುರುಪೊಗಳಿದರುಶ! ಸ್ತ್ರಕವಿದ್ಯಾ

ಪ್ರಹುಥನಹುದೆನ | ಲಾಕಿರೀಟಿಯುರಥವನೆಚ್ಚನುಭಾನುನಂದನನು ||೨೩||
ಅರಿಯುಸರಳಿನಹಳಿಗೆಗಿರ್ರನೆ | ತಿರುಗೆಪಾರ್ಥನತೇರುಬಿಲ್ಲಂ | ತರಕೆಹಿಂ
ಮೆಟ್ಟಿದುದುಕಂಡಸುರಾರಿಬೆರಗಾಗಿ ||ಅರರೆಧಣುಧಣುಭಾಪ್ರಮುರ್ಘುರೇ|
ಸರಿಯುಕಾಣೆನುಬಾರೆನುತವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದಾನವವೈರಿಕರ್ನನಹಿರಿದುಹೊಗ
ಳದನು ||೨೪|| ಫಲುಗುಣನುಖತಿಗೊಂಡುಹೂಳದ | ಹಿಳುಕನೀಡಾಡಿದ
ನುಕಾಲದ | ಬಳಕೆಕೌತುಕವಾಯ್ತೆನುತತೂಗಿದನುಮುಕುಟವನು ||ವಲ
ವರಪುಹಿರಿದೆಂದುವಾಮುಂ | ನೆಲೆನುರಾಂತಕಬಲ್ಲನಾಗಡೆ |ಕಲಹವನು
ಕೈಕೊಳ್ಳನೀವೆನುತಿಳುಹಿದನುದನುವ ||ವಿನುಫಲುಗುಣಧರ್ಮಜನ|ಮು
ನದಾನೆಯೋನೆಲೆತಂದೆದುಗುಡವಿ|ದೇನುಹೇಳೆಂದಸುರರಿಪ್ರಕೇಳಿದಗೆಮುನ
ಮರುಗಿ || ದಾನವಾಂತಕಕಪಟನಾಟಕ | ನೀನಲಾತಪ್ಪೇನುದುಷ್ಕೃತ|
ವೇನುಮಾಡಿದೆನುತ್ತಮೇಗರೆನುಡಿದನಾಪಾರ್ಥ ||೨೬|| ಹೇಳುಹೇಳೆನ್ನಾ
ಣೆಚಿತ್ತದೊ | ಳಾಳುವುದಮರೆಮಾಡದಿರುಜಯ |ಲೋಲಧರ್ಮಜನಾಣೆ
ನಿನಗೆನೆಪಾರ್ಥನಸುನಗುತ || ಕಾಲಗುಣವೆಂದರಿಯೆಮೇಣಿನಿ | ನ್ನಾಳು
ತನಹುಸಿಯಾಯ್ತುರಿಪುಭಟ | ನಾಳುತನಧಿಟವಾಯ್ತುಕೌತುಕವೆನ್ನಮ
ನಕೆಂದ ||೨೭|| ಬಂದುಯೋಜನವರೆಗೆತೆರಳಿತು | ಹಿಂದಕಹಿತನತೇರುವ
ರಿಶರ | ಕೊಂದುಬಿಲ್ಲಂತರಕೆತೆರಳಿತುನಂಮರಥವೀಗ || ಇಂದುಕರ್ನನ
ಸಾಹಸವಮನ | ಬಂದುಪತಿಕರಿಸಿದಿರಿಕೌತುಕ | ವೆಂದುಪಾರ್ಥನುನುಡಿ
ದನಸುರಾರಾತಿಗುಚಿತದಲಿ ||೨೮|| ಆಳುತನದಲಿವೀರಕರ್ನನ| ಹೋಲು
ವರನಾಕಾಣೆನೈಸುರ | ಪಾಲಕರುಶಾವಾನಬಹುದೇಕರ್ನನುರವಣೆಯ||
ಕೊಲುಯೋಜನವರೆಗೆತಿರುಗಿಸಿ | ಜಾಳಿಸಿದುದನನುಡಿವೆಸಿಜಬಿ |ಲ್ಲಾಳು
ತನವನುನಿನ್ನಮನದಲಿತಿಳಿದುನೋಡೆಂದ ||೨೯|| ಬಸುರೊಳಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡಕೋಟಿಯು | ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಹೆತಾಪಹಿತವೇ |ಲೆಸುವಸಿಂಧದಹನು
ಮಸಹಿತೀದಿವ್ಯಧನುಸಹಿತ ||ಎಸುಗೆಯಲಿತೊಲಗಿಸಿದವನಸಾ|ಹಸವಹಿರಿ
ದೋಹುಲುರಥವನೆ | ಬ್ಬಿಸಿದವನಶಾಹಸಹಿರಿದೊಹೇಳೆಂದಸುರಾರಿ ||
ಎನಲುತಲೆವಾಗಿದನುಫಲುಗುಣ | ಧನುವಕೊಂಡನುದೈತ್ಯಮದನಗೆ|ವಿ
ನಯದಿಂದೆರಗಿದನುಕರುಣವಪಡದುಮುದವೇರಿ ||ಮೊನೆಯಲಗಿನಂಬಿನಲಿ
ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದಿನಸುತನಮೂದಲಿಸಿಫಲುಗುಣ | ನನುವರದೊಳತಿಮತ್ಸ
ರಿಸಿಕಾದದನುಖಾತಿಯುಲಿ ||೩೦|| ರಾಯುಕೇಳಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದನಾ |ಗ್ನೇಯ
ವನುಹೂಡಿದನುಸುರಕುಲ | ಬಾಯಬಿಡೆಚಿಗಿದಂಬುಹಾಯ್ದುವುಬಿಲುದಿ
ರುವನೊದದು || ವಾಯುಪಡಿಬಲವಾಗೆಕಿಡಿಗಳ |ಬಾಯಧಾರೆಯುಹೊದ
ರಕಾರ್ಜೊಗೆ | ಲಾಯುದಲಿಲವಣಸುವದಳ್ದುರಿದಿರುಳುಚೂಣಿಯಲಿ ||೩೧||

ಅಹಹಬೆಂದುದುಲೋಕವಿಂನಾ । ರಹಿಮುಖವಚುಂಬಿಸುವರೋವಿ। ಗ್ರ
ಹದಘಲನಿಗ್ರಹವಲಾಜಗಕೆನುತಸುರರುಲಿಯೆ ॥ಮಹಿಲಮಿಗೆವರುಣಾಸ್ತ್ರ
ದಲಿಹುತ । ವಹನಬಿಂಕವಬಿಡಿಸಿದನುಜಯ । ಮಹದೆಪರಿಗೆಪಾರ್ಥಸಿರಿ
ನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೩೭॥ ಸರಳಝುಡಿಝುಡಿಸಿದುದುಕಾರ್ಬೊಗೆ ।ಹರದು
ದಳ್ಳಿಯದಳ್ಳಿತಂಪಿನ । ಸರಳಮೊನೆಯಲಿಸೊಂಪಿಸಿತುತುಂತುರತುಷಾರದ
ಲಿ ॥ ಅರಿಬಲದಬೊಬ್ಬಾಟದಲಿಧರೆ । ಬಿರಿಯಲರ್ಜುನಹೂಡಿದನುಹೂಂ।
ಕರಣಮಾನಿತಮಂತ್ರಮಂಡಿತಮೇಘಮಾರ್ಗಣವ॥೩೮॥ಹೊಗೆಯಹೊ
ರಳಿಯವಿವಿಧವರ್ಣದ । ಮುಗಿಲಮಾಳೆಯಮೆತ್ತಿಬಿಟ್ಟುದು । ಗಗನದಗಲದ
ಲೌಂಕಿದುದುದೆಸೆದೆಸೆಯಮೂಲೆಗಳು ॥ ಹಗಲುಗತ್ತಲೆಕಟ್ಟತೇನಿದು।ಜ
ಗದಕಡೆಯೋಶಿವಶಿವಾಯನೆ । ಜಗಜಗತ್ಪ್ರಾಣಾಸ್ತ್ರವನುಹೂಡಿದನುಕ
ಲಿಪಾರ್ಥ ॥೩೯॥ ಬಿಟ್ಟಹೋದುದುನೆರೆಮುಗುಲುನೆರೆ । ಯಟ್ಟಿತೊಡಹಿ
ತುತಳಿತಮೇಘದ ।ಥಟ್ಟುಮುರಿದುದುಬೀಸಿದುದುಬಿರುಘಾಳಿಮಹಿಲದಲಿ॥
ಯಿಟ್ಟಣಿಸಿಕೈಯೊಡನೆಕೊಂಡನು । ಬೆಟ್ಟವುದುರುವಬಾಣವನುಜಗ।ಜ
ಟ್ಟಿಕೌರವರಾಯಬಾಳೆನುತೀಕ್ಷಿಸಾಕರ್ಣ ॥ ಗಿರಿಮಥಂಗಣೆಯಂತ್ರವನು
ತರ । ಹರಿಸುವವರಾರರಸಧಾರುಣಿ ।ಗಿರಿಯಧಾರೆಗೆಧಾತುಗೆಟ್ಟುದುಪಾಂ
ಡುಸುತಸೇನೆ । ಅರರೆಫಡಫಡಯನುತವಜ್ರದ । ಸರಳಬಲುಹಿಂದಾವವ
ಹಿಲದ । ಉರುಳೆಗಡಿದನುಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರವನಿಂದ್ರನಂದನನು॥ ಆವಚಳಕ
ದಲರ್ಜುನನುತಿಮಿ । ರಾವಲಂಬನಸರಳನೆಚ್ಚನು । ನಾವರಿಯವುಮುಹಾಂ
ಧತಮಮುದ್ರಿಸಿತುದೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಆವನಾವನನರಿವನೋತಾ। ನಾವನಿದಿರಾ
ರೆಂಬರೂಪಿನ । ಭಾವತೋರಿದುದಿಲ್ಲಮುಸುಕಿತುಸಿಮುಷದಲಿಜಗವ॥ವೈ
ರಿಶರಕೇನರಿಯನೇಪ್ರತೀ । ಕಾರವನುನೀನಾತನಜ್ಞದ।ಸಾರುಮಯಮಂ
ತ್ರಾಣಿಮಂತ್ರಿತಭಾನುಮಾರ್ಗಣವ ॥ ಆರುಕಂಡರುತಿಮಿರಜನಿತವಿ। ಕಾ
ರವನುಹೇಳಿಗೆಯಮುಚ್ಚಳ । ಜಾರಿಸಿದಫಣಿಯಂತೆಝಲ್ಲೈಸಿತ್ತುಕುರು
ಸೇನೆ ॥ ಆಗಲೇತೆಗದುರಗಬಾಣವ । ತೂಗಿಬಿಟ್ಟನುನಿಂಮಕರ್ಣನ ।ಲಾ
ಗುವೇಗವನಾರುಬಲ್ಲರುಚಾಪತಂತ್ರಕನ ॥ ಸೂಗರಿಸುಉರಿವಿಷದಲೋ
ಳೆಯಿ ।ಲಾಗಿಸುವನಾಳಿಗೆಯಸುಯ್ಲಿನ । ಬೇಗುದಿಯತೊಡಬೆಗಳಹಾವ
ತುಡುಕಿದವುಥಟ್ಟನಲಿ ॥೪೦ ॥ ಎಲೆಲೆಹಾವೋಹಾವುಕೆಂಡದ । ಮಳೆಯ
ಕಾವರಕರೆಯೆನುತಕಳ। ವಳಿಸಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಹರದುದುಹುದುಗಿಹುರಿಯೊಡ
ದು ॥ ಬಲುವಿಷದಕಿರುವನಿಯಹಾವಿನ।ಮಳೆಗೆಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಲಿತನ್ನಯ।
ದಳಕೆಹಿಡಿದನುಕೊಡೆಯನರೆಘಳಿಗೆಯಲಿಕಲಿಪಾರ್ಥ॥೪೧॥ ಏಸುಹಾವೆ
ರಗಿದವೊಘಟ್ಟನೊ । ಳೈಸುಹದ್ದೆರಗಿದವುತುಂಡಿಸಿ । ಬೀಸಿಬಿಸುಟವುಕಟಿ

ಗಳನು ಕೌರವನಥಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ಏಸುಪರಿಯಲಿನರನಬಿಂನಣ । ವೈಸುಪರಿ
ಕರ್ಣನಲಿಕರ್ಣನ । ಕೌಶಲವದೆಂತೆನಿತುಪರಿಯನುಕಂಡೆನಿಬ್ಬರಲಿ ॥೪೩॥
ಬಲುಹುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಿಂದ । ಗ್ಗಳವಲಾಕರ್ಣಂಗೆನುತಪಡಿ । ಬಲವ
ಬಂದರುಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲಸಹದೇವ॥ ದಳದಥಟ್ಟಿಕ್ಕೆವರುಪಾರ್ಥನ।
ಕೆಲದಲೋರಣಿಸಿದರುಬಲುವೆ । ಗ್ಗಳೆಯಸೈನಿಂನಾತನಿಂದೆನೊಳರಸಕೇ
ಳೆಂದ ॥೪೪॥ ಎಲೆಧನಂಜಯಸಾಲದೇಹೆ । ಬ್ಬುಲಿಯಕಾಲಾಟದಲಿಮೃಗ
ಶಿಸು । ಮತರೇನಗ್ಗಳೆಯನೇಮೂಲೋಕವರಿವುದೆಲೆ॥ ಅಳವಿಗೊಡದಿರು
ಸೂತತನಯನ । ತಲೆಯಬೆಸುಗೆಯಬಿಡುಸುವಂಬಿನ।ಹಿಳುಕನುಗಿಯಾ
ಹೊಕ್ಕುಕಣೆಯಾಕೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ಹುಸಿಯೆಭೀಮನಮಾತುಪೂಸರ। ದೆ
ಸುಗೆತಾನೇಕಿಂನುರಿಪುನಿ । ಷ್ಠುರಸದಲಿಕಲಿಯೇರಿದನುಕೈಕೊಳ್ಳನೀಶ್ವರ
ನ ॥ ನುಸಿಗಣೆಯಲೇನಹುದುತೆಗೆಹರ ।ವಿಶಿಖವನುತೊಡುಬೇಗಮಾಡೆಂ।
ದಸುರರಿಪುವರ್ಜುನನಜರದನುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೪೫॥ ಕ್ರೋಧಶಿಖಿ
ಭುಲ್ಲೈಸೆಮುಳಿದುವಿ । ರೋಧಿಯನುನೋಡಿದನುಮುಳುಗಲಿ । ರಾಧೆ
ಕಂಬನಿಗಳಲಿಮಿಥೆಯಲಿಪುತ್ರಶೋಕದಲಿ ॥ ಆದಿತೀರಲಿನಂಮಸೇನಾ ।
ವ್ಯಾಧಿಗಿದೆಮದ್ದೆನುತಪರಬಲ ।ಸಾಧಕಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನುತೊಟ್ಟೆಚ್ಚನಾ
ಪಾರ್ಥ ॥೪೬॥ ಶಿವಶಿವಾಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವಿದಲಾ । ಭುವನಜನಸಂಹಾರವೇ
ಸಂ । ಭವಿಸಿತೇಹಾಯೆನುತಹರದುದುಮೇಲೆದಿವಿಜಗಣ ॥ ತವಕದಲಿತ
ತ್ಪ್ರತಿಮಹಾಸ್ತ್ರವ । ಜವಳಿವೆರಳಿಂದುಗಿದುಬಿಡೆತಿವಿ । ತಿವಿದುತಮ್ಮೊಳ
ಗಡಗಿದವುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವಭ್ರದಲಿ ॥೪೭॥ ಆಮಹಾಸ್ತ್ರದಹಾನಿರೋಷವ ।
ತಾಮಸಾಗ್ನಿಯನೂದಿಬಿಡಲು । ದ್ದಾಮನರ್ಜುನಕೊಂಡನಗ್ಗದಕಾತನ
ನ್ಯಾವನು ॥ ಆಮಹಾಬಾಣಾಭಿಮುಖದಲಿ । ಸೋಮಧರಮಾರ್ಗಣವನಿ
ಸ್ಸೀ । ಭೀಮವಿಕ್ರಮಕರ್ಣನೆಚ್ಚನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೪೮॥ ಆತನಲಿಕೌ
ಬೇರಮಾರ್ಗಣ । ವೀತನಲಿವಾಯವ್ಯಕಬಳಿಸಿ । ತಾತನಲಿನೈರುತ್ಯವಿತ್ತ
ಲುಸಾವರ್ತಿಶರ॥ ಆತನಲಿಸಾಮುದ್ರರೋಪಣ।ವೀತನಲಿವಡಬಾಸ್ತ್ರ
ವಿಂತಿರ । ಲಾತನೀತನಮಥನದಲಿನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥ * ॥೪೯॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೫೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯಸಾಹಸಮಲ್ಲವೆ
ಗ್ಗಳೆ । ರಾಯಸುಭಟಶಿರೋರತುನರಾ।ಧೇಯಪಾರ್ಥಗವಿಷಮರಣರಂ
ಜಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥ ಪದನು ॥ ರಾಯಕೇಳೈಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ। ಸಾಯಕನ
ವಕಟ್ಟಾಳುರಣದಲಿ । ಸಾಯಲಾಗದೆಶಿವಶಿವಾಸಾರೆಸುರಾಸುರರು ॥ ಜಾ
ಯಬಿಡೆನೃಪಸೇನೆಭೀತಿಯ । ಲಾಯದಲಿಕಟ್ಟಿದನುಪಾರ್ಥನ । ವಾಯು

ಜನಕರಣೇಂದ್ರಿಯಶ್ವಂಗಳನುಗಲಿಕರ್ಣ ॥೧॥ ಎಲೆಮುರಾಂತಕಸಾಕು
ರಥದಿಂ । ತಿಳಿಸುದರ್ಶನವೆಲ್ಲಿಚಾಪವ । ಕಳೆದುಕೋಕೌವೋದಕೆಯುಹಿಂ
ಡಿಹಾಯ್ಕುವಾಘೆಯನ ॥ ಉಳುಹುವವರಾವಲ್ಲಕೊಳ್ಳನು । ತಳಲಿಯಲಿ
ಕೈಮಾಡಿಕೃಷ್ಣನ । ನಳುಗದೆಚ್ಚನನೂರುಶರದಲಿಕರ್ಣಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥೨॥
ಜೋಡಿನಲಿಸೀಸಕದಮೇಲೆ । ಕ್ಕಾಡಿದವುಕವಚಂಬುಕವಚವ । ತೋಡಿನೆ
ಟ್ಟವುನೂಕಿದವುನಾರಾಚಗರಿಸಹಿತ ॥ ನೋಡಲೀವ್ಯಥೆಯುಂಟೆಭುವನದ ।
ಗೂಡುಕೃಷ್ಣನದೇಹವಿದುನಾ । ಡಾಡಿಗಳನಾಟಕವಲೇನರನಾಥಕೇಳೆಂ
ದ ॥೩॥ ಏನಹೇಳುವೆಹೊಡಿದನುಸಂ । ಧಾನದಲಿರಥಹಯವಾಘೆಯ । ಜೀನ
ಗೆಲಸದಹಕ್ಕರಿಕೆಯನುನೊಗನಜೊತ್ತಿಗೆಯ ॥ ಭಾನುಸುತಮುರಿಯೆಚ್ಚ
ನಿಮಗಿ । ನ್ನೇನುಹದನೈಹನುಮುಲಂಕೆಯು । ದಾನವರುನಾವಲ್ಲೆನುತಕೈ
ಮಾಡಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೪॥ ಸೈರಿಸರ್ಜುನಶಿವನೊಡನೆಸೀ । ಹೋರಿದಾತನೆ
ನಿನ್ನಕೊಲುವರೆ । ಶೀರದೇತಪ್ಪೇನುತಳುವಿತುಹೇಳಲೇನೆನುತ ॥ ಕೂರ
ಲಗಿನಂಬುಗಳಪಿಳುಕಿನ । ಸಾರವನುಮುದ್ರಿಸಿದನುದಯದ । ಲಾರನಿದಿರ
ಲಿಕಂಡನೋಕಡುನೊಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೫॥ ಹರಿದುದಿಂವ್ಯೈಜೋಡನೆತ್ತ
ರಿ । ನೊರತೆನೂಕಿತುಭದ್ರಪೀಠದ । ಲೊರಗುನೆನದುದುಘೋಮ್ರನ
ಲಿಜೋಲಿದಸುವೈಮುರಟು ॥ ಉರುಕುಗೊಂಡುದುಕರಣಜಯುವತಿ । ದರ
ದಗಂಗಳರೋಮಕಂಪದ । ಲರಿದುದಿಲ್ಲರಘೆಳಿಗೆಕೋಲಾಹಲವನಾಪಾರ್ಥ ॥
ಮತ್ತೆಕೇಳವನೀಶಭೀಮನ । ನೆತ್ತಿಬಿಟ್ಟವುಬಾಣನಕುಲನ । ಕುತ್ತಿದವು
ಸಹದೇವನೊಡಲಲಿಮಾಡಿದವುಪಥವ ॥ ಇತ್ತಸಾತ್ಯಕಿಚೇಕಿತಾನಕ । ನು
ತ್ತಮೌಂಜಶಿಖಂಡಿದಳಪತಿ । ಕೆತ್ತಿಕೊಡಲಿನಜೋಲಿನಲಿಹೊಗಳದರು
ಹುಡಿನೆನೆಯೆ ॥೭॥ ಬಸಗೆಯೊಡದುದುನೆಲನದಿಕ್ಕಿನ । ಬೆಸುಗೆಬಿಡೆನಿಸಾ
ಳತತಿಘೆ । ಜರ್ಸಿದವುಬ್ಬಿದಬೊಬ್ಬೆಯುಡರಿತುಘೃವನಮಂಡಲವ ॥ ಅಸಮ
ಭುಜಬಲಪೂತುರೇಸಾ । ಹಸಿಗಮುಝುರೇಭಾಪುಧಣುಧಣು । ವಿಷಮ
ರಣನರಸಿಂಹಜಾಗೆಂದುದುಭಟಸ್ತೋಮ ॥೮॥ ಜನಪಕೇಳೈಮತ್ತೆಸುತ
ಸೋಂ । ಮನಶತಾನೀಕಾದಿರಿಪ್ರನಂ । ದನರನೈವರನೆಚ್ಚಬೆರಸಿದನಂಸು
ಧಟ್ಟನಲಿ ॥ ಅನಿಲಜನಮಗುಳೆಚ್ಚಪಾಂಚಾ । ಲನವಿಭಾಡಿಸಸರಳಿನಲಿಮುಂ
ಮೇಳನೆಯಬೋಳೆಯಸರಿಸುರಿದುದಂಕರ್ಣನವಮೇಘ ॥೯॥ ಸಾಲರುಲ್ಲರಿ
ಗಳಪತಾಕಾ । ಜಾಲವನುಚಾಮರನಗೋವಳಿ । ಗೋಲಡೊಂಕಣಗಳ
ಕಡೆಯುಸೀಗುರಿಸಿಂಧುಗಳ ॥ ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿದನುಮಿಡುಕು । ಳ್ಳಾಳಸ
ದದನುಗಜರಥಾಶ್ವದ । ಮೊಲೆಯನುಮುತ್ತಿದುದುಕರ್ಣಶಿಳೀಮುಖವ್ರಾ
ತ ॥೧೦॥ ಅರಸಕೇಳಾನರನಸಾಮುರ । ಹರನಸಾಕಪಿಪರನಸಾರಥ । ತ್ರ

ರಗನಿಕರವನಾಥನುನಟೆಕೈಯುವಕಪಿವರನ॥ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದಭುಜಬಲಾ
ಕ್ರಮ।ದುರಿಯೊಳಗೆಬಿತ್ತೆಕಾಳಿಹಗೆತರ। ಲಿದೆಸೆರೂಥಿಸಿಧನುವನಿಜಶರನಿಕ
ರವನುಕರ್ಣ॥೧೧॥ ಹೇಳಲರಿಯೆನುವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಥ।ಡಾಳಿಸಿದುದತಿಗಡಿಗೆ
ಸೇನಾ। ಜಾಲವನುಬೇಳಿದನುಕೂರಂಬುಗಳತುಂಡದಲಿ॥ ಆಲಿಗಳುಸವಿ
ನೋಡದಲಿಂದಿನ।ಕಾಳಗವನೋಡುವರೆಕುರುಭೂ। ಪಾಲಕನಬರಹೇಳು
ಬರಹೇಳನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದ॥೧೨॥ ಶರವಳೆಗೆಮುಖದಿರುಹಿಕಾಲಾ। ಳ್ತು
ರಗಸೇನೆಯುಮರೆಗೆಸಾರಿತು। ತುರಗವಳಬಗಿದಿಂಬುಗೊಂಡುದುಕರಿಘಟಾ
ವಳಿಯು॥ ಕರಿಘಟಾವಳಿಕೋಲನುಬ್ಬಿಗೆ। ತೆರಳಿದವುತೇರುಗಳಮರೆಯ
ಲಿ। ಹೊರಳಿಯೊಡದುದುತೇರುಘಟ್ಟನೀಹಾರದೆಸುಗೆಯಲಿ॥೧೩॥ಕೋ
ಲಕೋಲಾಹಳಕೆತೇರಿನ। ಘಾಲಿಗಳನೋಡಿದರುಹರಿಗೆಯ। ಹೇಳದಿರು
ಹನುಮ್ರಗೆಯಕೋಯ್ದೊದ್ದಿದರುರೆಂಚೆಗಳ॥ ಮೇಳಯುವಮಾಡಿದರುತಂ
ಬುಗೆ। ನೂಬಹರಿಗೆತನುತ್ರಸೇಸಕ। ಜಾಲಗುಳಹಕ್ಕರಿಕೆಹಲ್ಲಣಬಾಹು
ರಕ್ಷೆಗಳ॥೧೪॥ ಉರಿಯೆಮಳೆಗಾವದಲಿದಡ್ಡಿಯ। ನರಗಿನಲಿಮಾಡಿದರು
ಮಿಗೆಕಾ। ರಿರುಳುಕೋಪೆಯುರಚಿಸಿದರುಗಡರವಿಯುವುತ್ತಿಗೆಗೆ॥ ಹರಿ
ಗೆಸೇಸಕಜೋಡುಕಾಪವೆ। ಕೆರಳಿದರೆಕರ್ನಾಸ್ತ್ರಕೇಸಿ। ಬ್ಬರದರಣದು
ಬ್ಬಟೆಯಕಂಡುಬ್ಬಿದನುಕುರುರಾಯ॥೧೫॥ನೋಡಿರೈನಿಮ್ಮವರದಳಕ್ಕೆ।
ಮಾಡುತಿದೆನಮ್ಮಾತನನುನೀವ।ಖೋಡಿಗಾಬಿರಿನಿಮ್ಮಪವನಜಪಾರ್ಥರು
ಬ್ಬಟೆಯ॥ ನೋಡಿರೈಲೇಸಾಗಿನಿಮ್ಮಾ। ತಾಡಲಾಗದೆನಿಮ್ಮನಾಲಿಗೆ।ಗೂ
ಡುಗೊಂಡುದೆಯುಂದನವನಿಪನಾಕ್ಯಪಾದಿಗಳ॥೧೬॥ ನರನಬಿಗಿದುದು
ಮೂರ್ಛೆಭೀಮನ। ಹರಣಕೊರಳಲಿಮಿಡುಕುತಿದೆಮುರ। ಹರನವುಸು
ರೆಯ್ಯಾಳಿಯಿದೆ ಮೂಗಿನಲಿಮೋಹರಿಸಿ॥ ಬಿರುದಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲಸಹ
ದೇ। ವರಿಗದಾವುದುಹದನುಬಲುಧರ। ಧುರವನೋಡಿರೆಸೇವುಬೆಂದನು
ನಗುತಕುರುರಾಯ॥೧೭॥ ಕೂಡೆಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿತಂದೆಗ। ಳೋಡುತಿದೆಸ
ರಳಿಂಗೆತಮ್ಮನ। ನೀಡಿತೋರಿಸಿಜಾರುತಿದೆಯೆಣ್ಣಿಂದಿರಾದವರು॥ ಓಡು
ತಿದೆಯಾಳೊಡೆಯನುಬಿಸು। ಜೋಡಿತಾಯಿಗೆಮಕ್ಕಳಾಗದೆ।ಕೂಡಿಮುಂ
ಮುಳಿಮುಸುಕಿದೆಗುರುಸೂನುನೋಡೆಂದ॥೧೮॥ ಅರಿಬಲದಕಡುಗೇ
ಡುಹಬ್ಬಿತು। ಸುರಬಲವನಚಟಕಟನೋಡೈ। ಸುರಪತಿಗೆದುರ್ಮಾನವ
ಡಿಸಿತಲೇಮಹಾದೇವ॥ ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣಬೀಪರಿ। ಪರಮಶೌರ್ಯದ
ಲೊದಗಿದರೆನಿ। ಪ್ಪರದನುದಿಯನ್ನದಿರುಕಂಡುದನಾಡಬೇಕೆಂದ॥೧೯॥
ಉಂಟುಜೀವುನಿರೋಧಿಬಲವತಿ। ಕಂಠಣಿಸುತಿದೆಪಾಂಡುಪುತ್ರರ। ನೆಂ
ಟರಿಷ್ಟರಿಗಾದುದೈಮುನಾರ್ನಿಸುಸೆಯುಲ್ಲ॥ ಎಂಟುನುಡಿಯಿನಗಾಗೆಜಯಹ

ದಿ। ನೆಂಟುವಮಿತಿಜಯವಿವರಸೇರುವು। ದುಂಟುಹುಸಿದರೆಕೊಯ್ಸೆಕೊಡು ವೆನುತನ್ನನಾಲಿಗೆಯ ॥೨೦॥ ಮುಗುಳುನಗೆಯೊಬ್ಬನಲಿಸವಿವಾ। ತುಗಳರಸವಬ್ಬನಲಿಕಡೆಗಂ। ಣುಗಳವಿಂಚೊಬ್ಬನಲಿಸೇವುರದೆಳವೊಳಗು ಸಹಿತ ॥ ಸೊಗಸುಬೇರೊಬ್ಬನಲಿಸೇಹದ। ತಗಹುವುತ್ತೊಬ್ಬನಲಿಸತಿ ಯುರ। ವಿಗಡತನಕಿದುಸಹಜಯುವಧುಜಾರೆನೋಡೆಂದ ॥೨೧॥ ಒಂದು ಕಡೆಗಣ್ಣನಲಿಕೌರವ। ವೃಂದವನುನೋಡುವಳುಕೈಯೊಡ। ನೊಂ ದುಕಡೆಕಣ್ಣನಲಿ ಮಾತಾಡಿಸುವಳರಿಬಲವ ॥ ಇಂದುಜಯುವಧುಧಿಟಪತಿ ಪ್ರತಿ। ಯೆಂದುಬಗೆದೈಭೂಪಹುಸಿಹೋ। ಗೆಂದುಗುರುಸುತಜರದು ಹೊಕ್ಕನುತನ್ನವೋಹರವ ॥೨೨॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಿತ್ತಲರ್ಜುನ। ಗರೆ ಮುಗಿದಕಣ್ಣರಳ್ದವಂತಃ। ಕರಣಪಂಚೇಂದ್ರಿಯುಕೆಬಿಟ್ಟದುತಗಹುಕ ಳಕಳದ ॥ ಮುಖಿದುಮುರಿದೆಡಬಲದತನ್ನವ। ರಿರವನೀಕ್ಷಿಸಕೋಪಶಿಖಿ ಯು। ಬ್ಬರದಲಿಬ್ಭಗಿಯಾದುದಂತರ್ಭಾವವಡಿಗಡಿಗೆ ॥೨೩॥ ಕಲಶಜಲದ ಲಿಮೈಯ್ಯನೆತ್ತರ। ತೊಳದುಹೊಸಮುಡಿವರ್ಗದಲಿಮುರಿ। ಮಲಕಬಿಗಿ ದನುಧರಿಸಿಸಾದುಜವಾದಿಪರಿಮಳವ ॥ ಲುಳಿಯಹೊಸಸೀಸಕವಕವಚವ। ನಳವಡಿಸಿಕರ್ಪುರದಕವಳದ। ಹಳುಕುಹಾಯಿಕಿಕೊಳುತಕೊಂಡನುವು ತ್ತಗಾಂಡಿವವ ॥೨೪॥ ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿಯೊಡಲಿನಲಿಜೋಡಿನ। ಹಮ್ಮುಗೆಯ ನೋಡಂಬುಹಾಯ್ದವು।ನಮ್ಮದುಷ್ಕೃತವೈಸಲೇನಿಮಗೆತ್ತಲೀವ್ಯಸನ॥ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೇಬಲ್ಲರಂತಿರ। ಲೆಮ್ಮರಾಜ್ಯದಹುದುವೆನೊಂದನು। ನಮ್ಮ ಹನುಮನೆನುತ್ತಮುಮ್ಮಲಮುರುಗಿದನುಪಾರ್ಥ ॥೨೫॥ ಸಾಕದಂತಿರಲಾ ಹವಕೆಬರ। ಲೇಕೆಕಬ್ಬಿನಬನವಬಾಣಾ। ನೀಕಕಃಸಿಮುಖರಾಗಿಸಾವರು ನೋವರದಕೇನು ॥ ಆಕುಠಾರರನೀಕ್ಷಣುಕೆಕೈ। ತೂಕದಲಿಕಾದೈರಣಾ ಗ್ರದೊ। ಳಾಕರಿಸುಜಯುಸಿರಿಯುನೆಂದನುಕೃಷ್ಣನರ್ಜುನನ ॥೨೬॥ ಹರಿ ಸುರಥವನುವೈರಿಯುರುಬೆಗೆ। ತೆರಳುತಿದೆನಮ್ಮವರುಕರ್ಣನ। ಕೊರ ಳಬಾಯಲಿಕೇಳಿಸುವೆನೀಶರಸಲಾಖೆಗಳ॥ ಅರಸಕೇಳಾವಾತುಹಿಂಚಿತು। ನರನರಥಜೋಡಿಸಿತುಕರ್ಣನ। ಸರಿಸದಲಿಜೋಡಿಸಿತುಪಾಂಡವಸೇನೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥೨೭॥ ಎಲೆಲೆಕರ್ಣಕಿರೀಟಿಯುರುಬೆಗೆ। ನಿಲುವದರಿದೈಹಾ ವನರೆಗಡಿ। ದುಳುಹಿಕೆಡಿಸಿದೆಸಾಸಿರಾಯನರಾಜಕಾರಿಯವ ॥ ತೊಲಗಿ ಸುವನೇರಥವನೆನೆತೆ। ಕ್ಕಳಿಸಿಜರದನುಕರ್ಣಶಲ್ಯನ। ನೆಲವೊಘಡಹೋ ಗೆನುವುರಿದೆಚ್ಚನುಧನಂಜಯುನ ॥೨೮॥ ಎಡೆಯುಲೀತನಸರಳಸಾರವ। ಕ ಡದಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚನುಗುಳೆ। ಚ್ಚಡಿಗಡಿಗೆಬಿಡದೆಚ್ಚುಪ್ರನರಪಿಯೆಚ್ಚುಬಿ ಡದೆಚ್ಚ ॥ ವಡಿಮುಖಕೆದಾವಾಗ್ನಿಯುದನಿ। ವ್ಯಡಿಸಿಬೀಸುವಭೇದಪವನ

ಸು। ಸುಡದೆಬಿಡುವನೆಕಲಿಧನಂಜಯನೆಹಿತತೃಣವನವ ॥೨೯॥ ಒದರುತ
ವಚನವನೊದರುಗರಿಗೋ। ರಿದವುವೈರಿಯುಲಿಕೂಡೆಮೊನೆದೋ। ರಿದವು
ಬೆನ್ನಲಿಕರ್ಣನೆನೆದನುರುಧಿರವಾರಿಯಲಿ ॥ ಉದುರಿದವುಕೈಯಂಬುಬಲು
ಕಾ। ರಿದನುರಕುತವಕಳಕಳದಕಂ। ಪದಲಿಝೊಂಪಿಸಿಮಲಗಿದನುಮು
ಣಿದುಯುದಗದ್ದುಗೆಯ ॥೩೦॥ ತೋರಿಸಾನಿನ್ನೊಡೆಯನೋಲೆಯ। ಕಾ
ರತನವನುನಮ್ಮಬಲವನು। ಮೂರುಮೂಲೆಯಹಾಯ್ಸಬೆಚ್ಚಿಸಿಗೆಲಿದ
ಗರುವನಲ ॥ ಜಾರಿದವುಬಿಲ್ಲಂಬುಬಿದ್ದವು। ವೀರರಲಿಹಳಚಿಸಿದಕೈಯ್ಯ
ಲಿ। ಮೋರಗೇತಕೆಮರುಕವೆಂದನುಭಾನುನಂದನನ ॥೩೧॥ ಮರಳಿಶ
ಲ್ಯನನೆಚ್ಚನಾತನ। ಕರರಥನುವನುಕಡಿದುವಾಘೆಯ। ತುರಗದೊಡಲ
ಲಿಹೂಳಿದನುಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ ॥ ಹೊರೆಯಹಡಪದಜಾಹಿಯುರಬಾ।
ಮರಿಗರನು ನೋಯಿಸಿದಗೆಲವಿನ। ಗರುವತನವನುಬಡ್ಡಿಸಹಿತತುಗುಳಿ
ಚಿದನಾಪಾರ್ಥ ॥೩೨॥ ದಳಪತಿಯದುಮ್ಮಾನದಲಿಕಳ। ವಳಸಿತೀಚೆಯಸೇ
ನೆಪಾರ್ಥನ। ಹಿಳುಕುಹೊಕ್ಕವುಹರಹಿತವಿದವುಗಾಯನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಹಲ
ವುನೂತೇನಾಕೃಪಶಾ। ಬಲನನಾಗುರುಸುತನನಾಕಾ। ಶಲನನಾಕೃತ
ವರ್ಮಕನನುರಿಯೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ಸಿಕ್ಕಿದನುಕುರುರಾಯನಾದುದು।
ಮುಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಗುರುನದೀಸುತ। ರಿಕ್ಕಿಹಾಯ್ದರುನಮ್ಮದಳಪತಿಕಾದಿಬಳಲಿ
ದನ ॥ ಹೊಕ್ಕನರ್ಜುನನಿವರದರ್ಪವ। ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದಡಿಂನುಪರಿವಾ। ರಕ್ಕೆ
ಬಂದುದುಪಂಥವೆಂದುಲಿದುದುಭಟಸ್ತೋಮ ॥೩೩॥ ಅರಸುಚಿತ್ತೈಸಾರು
ಸಾವಿರ। ವರಮಹಾರಥರೌಂಕಿದರುರು। ಲ್ಲವಿರುನಾಡಿಯಸೆಳೆಯಸಿಂಧ
ದಸುಳಿಯಸೀಗುರಿಯ ॥ ಬಿರಿಯೆನೆಲನಳ್ಳಿರಿವವಾದ್ಯದ। ಮುರುಜಡಿಂಡಿ
ಮಪಟಹದಾಡಂ। ಬರವಸದಗಿತುಕೂಡೆಕೈವಾರಿಗಳರಭಸದಲಿ ॥೩೪॥
ಘಡಘಡಲವ್ರೋಪಾರ್ಥರಾಯನ। ತುಡುಕಬಹುದೇಕೂಟಗಿರಿಯಲಿ। ಕಡ
ಲುಮುಳುಗುವುದೇನುಸೆಣಸದಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಹಿಡಿಮಹಾಸ್ತ್ರವನಿನ್ನ
ಮುಂದಡಿ। ಯಿಡುಕಿದರೆನಂಮಾಣೆಯಂದನ। ಘಡಿಸಿನೂಕಿತುನಿನ್ನವನ
ಮುಂನಣೆಯಪರಿವಾರ ॥೩೫॥ ಜನಪಕೇಳ್ಳೆರಕುತಜಲದಲಿ। ನೆನೆದನೆಲ
ಹುಡಿಮಸಗಿಕೆಂಧೂ। ಳಿನಲಿಸಿದುದುದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾದುದಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಅನಿ
ಬರಾವಡೆತೆಕರ್ಣನೋಘಲು। ಗುಣನೊಪಾಂಡವಬಲವನಿನ್ನಾ। ತನೊ
ಸಿಧಾನಸಲರಿಯೆಸೆಂದನುಸಂಜಯನುನಗುತ ॥೩೬॥ ಒಳಗೆಹಬ್ಬಿದಧೂಳಿ
ನುಬ್ಬರ। ಮುಳಿದಮೊಲುವಿಜಯಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ। ಹಿಳಿದಕರಿನರತುರಗ
ದೊಡಲರುಣಾಂಬುಪೂರದಲಿ ॥ ತೊಳಚಿತಾಕೆಂಧೂಳಿಬಾಣಾ। ವಳಿಯಕ
ತ್ತಲೆಯೊಳಗೆಕಾಣೆನು। ದಳದೊಳಾರಾರೆಂದುಮುತ್ತರೆಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದ

ಲಿ ॥೩೮॥ ಬೆರಸಿಹೊಯ್ದರುರಾವುತರುರಥ । ತುರಗತತಿಇಟ್ಟಣಿಸಿದವುಪು
ದ । ಕರಿಗಳಂಘೈಸಿದವುಪಡಿಚಾಚಿದವುಮುಂಕಣಿಗೆ ॥ ಹರಿಗೆಗಳಶಿರಕೊ
ಡ್ಡಿಕಕ್ಕಡೆ। ಪರಶುಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಗಳಕೋಲ್। ಡಿರದೆತರುಬಿದರರ್ಜು
ನನರಥದೆರಡುಬಾಹೆಯಲಿ ॥೩೯॥ ಅರಸಕೇಳುಜಯದ್ರಥನವೋಲ್ । ಹರ
ದಮಧ್ಯದೊಳೆಂದುಶಿಲುಕಿದ । ನರನರಥಯಿಾಹೊಕ್ಕುಗಳಹೋರಟೆಗೆಹೆ
ದರುವುದೆ ॥ ಕರಿಘಟಾವಳಿಗೊಂದುಸರಳಾ ।ತುರಗದಳಕೊಂದಂಬುಬಳಿ
ಕೆರ । ಡೆರಡುಶರದಲಿಕೊಚ್ಚಿದನುಕಾಲಾಳುತೇರುಗಳ ॥೪೦॥ ಆಳುಮು
ರಿದುದಲೇಮಹಾರಥ । ರೇಳಿರೈನೀವಾರುಸಾವಿರ । ಮೇಲುದಳದವರಾಕೆ
ವಾಳರುನಿಲುವುಥಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ಕಾಳಗದಪರಿಲೇಸುಕರ್ಣನ । ಸೋಲದಲಿಸೀ
ವರಿಸದಿರಿಭೂ । ಪಾಲನಾಡಿದೊಡಾರರರಹಿರೆನುತೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೪೧॥
ಬಾಣಹತಿಗುಕ್ಕಡಿಸಿಸುಭಟ । ಶ್ರೇಣಿಹಿದರಿತುಶೌರ್ಯನಗರದ।ವಾಣಿಯು
ರುಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚುಹೋಗಾಡಿದರುಪತಿರಿಣನ ॥ ಗೋಣಕೊಯ್ಲನಕಾರಣ
ದವಮಂ । ಗೇಣಕಾರನುವೊಳಗಿದನುಫಡ। ಕೇಣವಿನ್ನೇಕೆನುತಕೈದೋ
ರಿತುಭಟವ್ರಾತ॥೪೨॥ ಸೀಳಿದನುಸನುರಥರಸುಳಿಗೊಂಡಾಳಸದದನುಸ
ವರಿಕನುಭೂಪಾಲಪುತ್ರಸನಖಿಳದೇಶದ್ವೀಪಪಾಲಕರ ॥ ಆಳುಮುರಿದು
ದುಮಾನಹಾನಿಯು । ಹೇಳುವಡೆನಗೆಯಿಂದುಕುರುಬಲ । ಜಾಲದಲಿಜಳ್ಳು
ಗರುಬಂದರುಭಂಗಜಲಧಿಯಲಿ ॥೪೩॥ಬಿಡುದಲೆಯಲೋಡಿದರುಬಿರುದಿನ
ತೊಡರಬಿಸುಟರುವಾಹನಂಗಳ।ಗೊಡವೆಬಿಟ್ಟದುನೆಲಕೆಕೈಯೊಡಗೊ
ಟ್ಟುಕೈದುಗಳ ॥ ಅಡಸಿತೀತನಸತ್ತ್ವತಾಪದ। ಕಡುಬಿಸಿಲಬೇಸಿಗೆಗೆವೀರ
ರ । ಮಡುಹುಗಳುಬತ್ತಿದವುವೋರೆಗಳೊಣಗಿಪಟುಭಟರ॥೪೪॥ ಹೋ
ಗದಿರಿಹೋಗದಿರಿಗಳಪತಿ । ಯಾಗುಹೋಗರಿಯದೆನೃಪಾಲನ । ಮೂಗ
ನಾರಿಗೆಮಾರಿದಿರಿಕೊಂಬವರುನಾವಲ್ಲ ॥ ಈಗರುವರೀಪರಿಫಲಾಯನ ।
ಯೋಗಸಿದ್ಧರೆಸಾಹಸಿಗರೈ।ಬಾಗೆನುತಬೆಂಬತ್ತಿಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನುಕಲಿಪಾ
ರ್ಥ॥೪೫॥ ಇವರಹದನಿದುಕರ್ಣನಾಡಿದ।ಕವಡಿಕೆಯಬೆಸಗೊಳ್ಳರೈಕೌ।
ರವನಗುರುಗ್ರಾಸಕಿವೆರಾಹುಗಳುಲಟಕಟಸಿ॥ ನಿವಗೆಬವಗದೊಳೊಂದು
ಮುಷ್ಟಿಗೆ । ರವಣವುಂಟೇಹಾಯ್ಮಿನಿಮ್ಮಾ । ಯುವನುನೋಡುವೆನೆನುತ
ಕೆರದನುಕೃಪನಗುರುಸುತನ ॥೪೬॥ ಅರಸಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆಮುಗ್ಗಿತು।ಮು
ರವೆನೆಗ್ಗಿತುಸೀತಿಶೌರ್ಯದ । ತಿರುಳುಬಲಿದುದುಕೋಪತಳಿತುದುಕೋಡಿ
ನೀರೇರೆ ॥ ಕರಣಪಲ್ಲವಪಾಡಿನಡಿಸಂ । ವರಿಸಿಕೊಂಡುದುವೀರರಸವು ।
ಬ್ಬರಿಸಿಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವಮುಸುಕಿತುನಿನ್ನದಳಪತಿಯ ॥೪೭॥ ನೋಡಿದನು
ಕೆಲಬಲನನುಗಿದೀ । ಡಾಡಿದನುನೆಟ್ಟಂಬುಗಳಹರಿ।ಜೋಡತೆಗದನುತೂ

ಳದನಂಗೋಪಾಂಗಶೋಣಿತವ ॥ ಕೂಡೆಕಸ್ತುರಿಗಂಧದಲಿಮುಳು |ಗಾ
ಡಿದಿವ್ಯದುಕೂಲವನುವ್ಯೈ | ಗೂಡಿವೆರದನುಕರ್ಣನನುಪವುದಿವ್ಯತೇಜ
ದಲಿ ॥೪೮॥ಬೋಳವಿಸಿದನುಕರ್ನಶಲ್ಯನ | ಸೂಳವಿಸಿದನುಭುಜವನುಬ್ಬಿ
ನೊ | ಗಾಳವಿಸಿದನುಚಾಪಗಾನಸ್ಥಾನಕವನರಿದು ॥ ಮೇಳವಿಸಿದನುರಥ
ವಕೆಲದಲಿ | ಬೋಳೆಯುಂಬಿನಹೊದೆಯುಲಹಿತನ | ಪಾಳಿಸುವಸರಳಿದೆ
ಯನುತತರೂಗಿದನುಕಲಿಕರ್ನ ॥೪೯॥ಘಡಘಡೆಲವ್ರೋಪಾರ್ಥಜಾಜಂ |ಗೊ
ಡಬಡಿಕೆನಿನಗೇಕೆಬಿನುಗುಗ | ಳೊಡನೆಹಕ್ಕಳಬೇಡಹೋಗದಿರಿತ್ತಲಿವಿ
ದಾಗು ॥ ಹಿಡಿದಮುಷ್ಟಿಯನಿನ್ನರಪಣಿವ | ಕೊಡಹುನಿನ್ನೆದವೆರಳಕೊಳ್ಳ
ದೆ | ಬಿಡುವೆನೇಕಾನೆನುತಕರದನುಕರ್ನನರ್ಜುನನ ॥೫೦॥ ಅರಸಕೇಳೈ
ಕರಿಯಘರ್ಜನೆ | ಗುರುವಣಿಪಕೇಸರಿಯವ್ರೋಲುಕೃಪ | ಗುರುಸುತರಬಿ
ಟ್ಟತ್ತಹರಿದನುಹಗೆಯಸಂಮುಖಕೆ ॥ ತಿರುಪ್ರಸರದರವೆನಿನಗೆಗತಿಕಾ |ಹು
ರಕಣಾವಳಿಕಂಠಗತಬಾ | ಹಿರನುನೀನೆಲೆಕರ್ನಘಡಹೋಗೆನುತತೆಗದೆ
ಚ್ಚ ॥೫೧॥ಭರತಭಾಷೆಯಲಾವಿದಾವಂ | ತರುವಿರಾಟನನುನೆಯಲಿದನಾ|
ರರಿವರೈಸಾವತ್ತಬಲ್ಲವುನಿಂಮವಿದ್ಯಗಳ ॥ ಪಗದಮಾತಂತಿರಲಿಬಾಹು |
ಸ್ಫುರಣವಳಿನವವಂಗರಾರವ | ಪರಿಯತೋರಾಯನುತತೆಗದೆಚ್ಚನುಧ
ನಂಜಯನ ॥೫೨॥ ಝಳಪಿದಿದುದೆರಡಂಕದಲಿಸಿಪ್ಪಲಿತತೇಜಃಪುಂಜವಿಬ್ಬಿ
ರ | ಹಳಹಳಿಕೆಹಬ್ಬಿದುದುಗಬ್ಬರಿಸಿದುದುಗಗನದಲಿ ॥ ಹಿಳುಕನುಗಿದವೊ
ಹಿಳುಕವುಂವೊನೆ | ಯಲಗನುಗುಳುವಕಣೆಗಳಲಿಕಣೆ | ತಳಿತವೋ
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಬಾಣದ್ವೈತವಾಯ್ತೆಂದ॥೫೩॥ಪರಶುರಾಮನಕಾರ್ತವೀ
ರ್ಯನ | ವರದಿಳೀಪನದುಂದುಮಾರನ |ಭರತದಶರಥನಹುಷನಳರಾಘವ
ನಲಕ್ಷ್ಮಣನ ॥ ಸರಿಮಿಗಿಲುಕಲಿಪಾರ್ಥನೀಗಡಿ। ನರಸುಗಳಪಾಡೇಕಿರೀ
ಟಿಯ | ಧರೆಗೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದಮರಸ್ತೋಮವರ್ಜುನನ॥೫೪॥ ತಾರ
ಕನಭಂಜನನಿಕುಂಭನ | ತಾರಕಾಕ್ಷನಕಾಲನೇಮಿಯ | ವೀರಮಹಿಷಾ
ಸುರನಬಾಣಾಸುರನರಾವಣನ ॥ತೋರಹತ್ತರಬಾಹುಬಲವನು|ಸೇರಿಶೀ
ಕರ್ಣಂಗೆಮಿಕ್ಕೈನ | ರಾರುಪಡಿಯೈಕದನದಲಿಸರಿಯೆಂದುದಮರಗಣ ॥
ಪೂತುಮರ್ಝರೇಕರ್ನವಿಶಿಖ | ವ್ರಾತವೊಂದಿನಿತಿಲ್ಲಲಂಕೆಯ|ಪಾತಕನಚಾ
ಪಳವಕಂಡೆನುಬಾಪತಂತ್ರಕಪ ॥ ಯಿಾತನತಿಶಯಬಾಣರಚನಾ|ಖ್ಯಾತಿ
ಯಿದುಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟ| ವ್ರಾತಕೆಲ್ಲಿಯದೆಂದುತಲೆದೂಗಿದನುಹನುಮಂ
ತ ॥೫೫॥ ಅದ್ದುದುಂಮಾನದಲಿಹೊತೆನುಗು | ಳೆದ್ದುದೀಕುರುಸೇನೆತಡಿ
ಯಲಿ | ಬಿದ್ದುದೈಸಂತೋಷಸಾರಕ್ಷೀರಜಲಧಿಯಲಿ ॥ ಗೆದ್ದಗೈಂಸಾತ

ನೊಸಗೆಯ । ಬಿದ್ದಿನರಲ್ಲೈನಾವುಪರರಿಗೆ ॥ ಬಿದ್ದುದೊಂದಪಘಾತಿಯೆಂ
ದನುಸಂಜಯನುನಗುತ ॥ * * * ॥೫೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೧೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಸುರಬಲಮಥನಕೌರವ।
ರಾಯಧರಣಿಪರಾಹಕಲಿರಾ ।ಧೇಯನೆಚ್ಚನುರೌದ್ರದರ್ಪದಸರ್ಪಬಾಣ
ವನು ॥ಪದನು॥ ಹೇಳುಸಂಜಯಹಗೆಗೆಬಿದ್ದವಿ।ತಾಳವಾವುದುಕಿವಿಗಳೊ
ಲಿದವು । ನಾಲಿಗೆಯುಸೋಡುವೆನುವಚನಾಮೃತದಸವಿಹಿರಿದು ॥ ಜಾಳಿಸಿ
ತೆಹಗೆಕರ್ಣಗೆಲಿದನೆ । ಕಾಳಗವನೀವಾತುಗಳನೀ । ಹೇಳುತಿರೆಸಾಕೆಂದು
ನುಡಿದನುನಗುತನರನಾಥ ॥೧॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳುವಡೆಸಾವಿರ ।ಕಿವಿಗಳೈ
ದವುಸಿಂಪುಕರ್ಣನ । ಬವರದಲಿರೂಢಿಸಿದರೌದ್ರದರಾಜಕಾರಿಯವ ॥ ಸವ
ಡಿವೆರಳಿನಸೇದುವಂಬಿನ। ತವಕಿಗನತಗ್ಗಿಸುವೆನಿಲ್ಲನು।ತವಘಡದಕೋ
ಪದಲಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯೋದನಾಕರ್ಣ ॥೨॥ ಮಿಾರಿತುರಿಸುಯ್ಲನಲಿಕಂಗಳು ।
ಹೇರಿದವುಕಡುಗೆಂಪುನೊಗಡಿಸಿ।ಕಾರಿದವುರೋಮಾಳಿರೋಮಸ್ವೇದಬಿಂ
ದುಗಳ ॥ ಕಾರಿಡಲುಕುಡಿಮಿಾಸೆಕಾದುದು । ಮೋರೆಬದ್ಧಭೃಕುಟಿಯಲಿ
ಹುರಿ । ಯೇರಿತಧಿಕಕ್ರೋಧತಾನುಸನಿಂಸದಳಪತಿಯ ॥೩॥ ಲಾಗಿದನುರ
ಗಾಸ್ತ್ರವನುಹೊಂಮುಖ । ಡಿಗೆಯೊಳಗೆಹೊರಕೈಯಘಾಳಿಗೆ । ಹೊಗೆ
ಯುಹೊದರಿನಹೊರಳಿಹಬ್ಬಿತುಕೊಡೆಬಿಡಿಯಡುತ ॥ ಗಗನವುನದನಿಖಿಳ
ವಿಹಗಾ । ಳಿಗಳುಬೆಂದವುಗಾಢಗರಳದ । ಸೆಗೆಗಳುಕಿಸಲೆವುಸಗಿದಿವಿಜರ
ಘಟ್ಟಕಳವಳಿಸೆ ॥೪॥ ಉಗಿಯುಜಗಕಂಪಿಸಿತುತಾರೆಯ । ನೊಗಡಿಸಿತುನ
ಭಜಲಧಿರತುನಾ । ಳಿಗಳನೋಕರಿಸಿತುಕುಲಾದ್ರಿಗಳೊಲದವೆಡಬಲಕೆ ॥
ಬಿಗಿಧತತಿನಡನಡುಗೆಕವುಠನು । ಬೆಗಡಗೊಂಡೋಡಿದನುನಭದಲಿ।ಭು
ಗಿಲಿಡಲುಫಣಿಬಾಣಹೆದರಿಸಿತಖಿಳಲೋಕಗಳ॥ ಬೆರಳಲಂಬನುತೂಗಲು
ರಿಹೊಂ ।ಕರಣೆಯಲಿವಂರಿಸಿತುಸುಯ್ಲನ। ಧರಧುರದಬೆಳ್ನೊರೆಯಲೊ
ದಳೆಯವಿಷದಲಹರಿಗಳು ॥ ಉಗವಣಿಸಿದವುಗರಳರಸದು।ಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆ
ಳಿಕೆಗಳವುನುಕದ ।ಹೊರಳಿಹೊಗೆಗಳಘಟಘಟಧ್ವನಿಮಸಗಿತಡಿಗಡಿಗೆ॥
ಹೊರೆಯವರುಮರನಾದನಾರಥ । ತುರಗಲಟಕಟಸಿದವುಅತಿನಿ । ಬ್ಬರ
ದಬೆಸುಗಿನೊಳದ್ದುಹೋದನುಶಲ್ಯನಿಮುಷದಲಿ ॥ ಉರಿಛಡಾಳಿಸಿಹೊಂ
ಕೃತಿಯಪಂ । ಜರದೊಳಗೆಪಲ್ಲವಿಸಿತುಂಬಿದ। ಹೊರಳಿಹೊಗೆಯುಂಬರವ
ತುಂಬಿತುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಆವರಿಸಿದವುಪ್ರಪ್ಪಳಾವ । ತಾರ್ಣವಳಿಗಳಿಗೆ
ಧೂತವಿಷಧೂ । ಮಾವಳಿಯಲೇಧಾತುಗೆಟ್ಟುದುಸಕಲಭುವನಜನ॥ದೇವ
ತತಿಬೆಂಡಾಯ್ತುಮೊದಲಿನ।ದೇವರುಬ್ಬಿದರುರಗಪತಿಯುಘ । ಣಾವಳಿಯ

ಸುತಿನೆಗಹಿದನುಪಾತಾಳಲೋಕದಲಿ॥೮॥ಭುಜವಹೊಯ್ದರುಸೊಯರ್ಘತ್ತ
ಕ್ಷಕ ॥ ರಜನಸಭೆಯಲಿಭಟಮದಿಸುರಪತಿ। ಭಜಿಸಿದನುಗರುಡನನುನಿರ್ವಿಷ
ಮಸ್ತುನರಗೆನುತ ॥ ಗಜರಿದವುನಿಸ್ಸಾಳವಾದ್ಯ । ವ್ರಜದಕಹಳೆಯಭಟರ
ಬೊಬ್ಬೆಯ । ಗಜಬಜಕೆಗಾಢಿಸಿತುಕೌರವಸೈನ್ಯಶರಧಿಯಲಿ ॥೯॥ ಹಣು
ಗಿದರುಭೀಮಾದಿಗಳುಕ । ಟ್ಟೊಣಗಿಲಾದವುಭಟರಮೋರೆಗ। ಳೆಣಿಸುತಿ
ರ್ದರುಜಪವನರ್ಜುನಕೃಷ್ಣರೆಂಬವರು। ಕೆಣಸುವರುಕುರುರಾಯನೊಡ
ನಿಂ।ನುಣಲಿಧರೆಯನುಧರ್ಮಸುತನೆಂ।ದಣಕವಾಯಿತುನಿಂನದುಷ್ಪರಿವಾರ
ಹರುಷದಲಿ॥ಮೂಡುಗೆಯನೆಂಬುಗಿದುತಿರುವಿಗೆ ।ಹೂಡಲೀಹದವಾಯ್ತು
ಚಾಪದ ।ಲೋಡಿಸಿವಡೇನಹುದೊಹರಹರಹರಮಹಾಸ್ತ್ರವಲ॥ನೋಡಿ
ದೈಗುರುಸುತಕೃಪಾದಿಗ । ಳೋಡದಿರಿನೀವೆನುತಹರುಷದ।ಬೀಡಿನಲಿಮ
ನಮುಳುಗೆತೂರಾಡಿದನುಕುರುರಾಯ ॥ಉರಿಯಬೀರ್ವೊಳವೆಗಳವೆಗಳ
ವ್ರೋಲುಪೂತ್ಕರಿಸಿದನುಫಣಿವದನದಲಿದ।ಳ್ಳುರಿಯಸಿಮಿಸಿಮಿಸಿಮಿತುಷಾರದ
ಕಿಡಿಯತುಂತುರಿನ ॥ ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳಕಾಬೊರ್ಗೆಯಕಾ।ಹುರದಸುಯ್ಲ
ನಮುಳದಗರಳಾ। ಕ್ಷರದಜಿಗಿಯಲಿಮಾತುದೋರಿತುಬೆಸಸುಬೆಸಸೆನುತ॥
ಹೂಡಿದನುತಿರುವಿನಲಿಬಾಣದ । ಝಾಡಿಯುರಿನಾಲಿಗೆಗೆನಿರುತನ।ನೋ
ಡಿಪಾರ್ಥನಗಳಕೆಸಂಧಾನವನಿಧಾನಿಸುತ ॥ ನೋಡಿದನುಶಲ್ಯನನುಮಿಗೆ
ಮಾ । ತಾಡಿದನುಕುರುಪತಿಯಪುಣ್ಯದ। ಬೀಡುಬಿಡುವರೆಕಾಣಲಿನ್ನಹು
ದೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೧೩॥ ಏನುಸಾರಥಿಸರಳುಪಾಂಡವ। ಸೇನೆಯನುಗೆಲಲ
ಹುದೆಪಾರ್ಥನ । ಮಾನಿನಿಗೆವೈಧವ್ಯದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯಕೊಡಬಹುದೆ ॥ ಆನ
ಲಮ್ಮನರುಂಟೆನಿನಗಿದು । ಸಾನುರಾಗವಹೇಳೆನಲುರವಿ । ಸೂನುವಿನಸ
ರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನುಹೊಗಳಿದನುಮಾದ್ರೇಶ ॥೧೪॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಕರ್ಣಕೌ
ರವ । ನೀಸುದಿನಸಾಕಿದಫಲವನೀ।ನೈಸಲೇತೋರಿಸಿದವನುಶಿವಶಿವಮುರಾ
ದೇವ ॥ ಏಸುಕಾಳಗವಾದುದೀಕ। ಟ್ಟಾಸುರದಶರವೆಲ್ಲಿಗುಪ್ತ ।ವಾಸವಾ
ದುದೊಪೂತುರೆಂದನುಶಲ್ಯನಿನಸುತನ ॥೧೫॥ ಆಯತಿದುಶರವೊಳ್ಳಿತೈಕು
ರು । ರಾಯನಭ್ಯುದಯಪ್ರಪಂಚವಿ ।ದಾಯತವುಸಂಧಾನವಡಬಡದೆನ್ನ
ಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಸಾಯಕನನೀತೆರಿಗಿಕೊಡುನಿ । ದಾರ್ಯದಲಿಗೆಲಬಹುದಲಾ
ರಾ । ಧೇಯಯಂದನುಶಲ್ಯನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಕೊರಳಿಗೊ
ಡ್ಡಿದೆಹೊಳ್ಳುವಾರಿದು । ಸರಳುಮುಕುಟವತಾಗುವುದುತೆಗ । ದುರಕೆಕೊ
ಟ್ಟರೆಕೊಯ್ವುದೀಗಳಕೊರಳನರ್ಜುನನ । ಮರಳಿತೊಡುತೊಡುಬೇಗ
ಕೌರವ । ನರಸುತನವುಳಿವುದುಕಣಾಹೇ । ವರಿಸದಿರುಹೇಳುವತೆಪಂಥ
ವಿದೆಂದನಾಶಲ್ಯ ॥೧೭॥ ಬಂದುಶರಸಂಧಾನನಾಲಿಗೆ।ಯೊಂದುನಮ್ರಲಿಕು

ಟಿಲವಿಗ್ರಯು | ನೆಂದುಕಂಡೈಶಲ್ಯನಾಪತಿಯಿಡುವಧರ್ಮದಲಿ ‖ ಇಂದು
ಹೂಡಿದಸರಳನಿಳುಹುವ | ದಂದವೇನೀನರಿಯೆಹೆರೆಸಾ | ರೆಂದುಶಿರುವಿನ
ಲಂಬನೊದದನುಕರ್ಣಬೊಬ್ಬಿರಿದು ‖೧೮‖ ಏನಹೇಳುವೆಬಳಿಕಭುವನ |
ಜ್ಞಾನವನುತೆಗದೋಡಿದರುವೈ |ಮಾನಿಕರುವೆಂಠಣಿಸಿತುರಿಯುಪ್ಪಳಿಸಿತಂ
ಬರವ ‖ ತಾನಿಡುವಕಾಬೋರ್ಗೆಯುಚೂರಿಸು|ವಾನನದಕಟವಾಯುಲೊದೆ
ಳೆಯು | ಜೇನಹುಟ್ಟಿಯುಬಸಿವವಿಷದಲಿಬಂದುದುರಗಾಸ್ತ್ರ ‖೧೯‖ ಜನಪ
ಕೇಳೈಬಳಿಕಭೀಮಾ | ರ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ|ತನತನಗೆದಿವ್ಯಾ
ಸ್ತ್ರನಿಕರದಲೆಚ್ಚರಹಿಶರನ ‖ ಅನಿತುಶರವನುನುಂಗಿಮುಗುಳೆ | ಚ್ಚನಿತ
ನೊಳಕೊಳುತಾಜ್ಯಧಾರೆಗೆ|ನನದಹುತವಹನಂತೆಹೆಚ್ಚಿತುಮತ್ತೆಫಣಿಬಾ.
ಣ ‖೨೦‖ ಹಾವೃಕೋದರನಕುಲಹಾಸಹ | ದೇವಧರ್ಮಜಹಾಧನಂಜ
ಯ | ಹಾವಿನಗ್ನಿಗೆಹವಿಗಳಾದಿರೆಹಾಮಹಾದೇವ ‖ ಸಾವಡೆಯುಶಸ್ತ್ರಾ
ಸ್ತ್ರಘಾತದ | ಸಾವುಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲಕೆಭಂಗವೆ | ಹಾವಿಧಿಯೆಯೆಂದೊದ
ರಿಮರುಗಿತುಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ‖೨೧‖ ತುರಗತತಿಕಳವಳಿಸಿದವುಮದ |
ಕರಿಗಳೊದರಿದಬಸವಳಿದುರಥ|ತುರಗವೆಳದವುತೇರ್ಗಳುರಿದವುವಿಷದಝು
ಳಹೊಯ್ದ ‖ ಸುರಿವಗರಳದಘಾಳಿಸೋಂಕಿದ | ನರರುನಂಜೇರಿತುಮ
ಹಾದ್ಭುತ | ಶರದಭಾರಿಯವಿಷಕೆಕೊಂಗುದಿಗೊಂಡುದರಿಸೇನೆ ‖೨೨‖ ಗ
ರುಡಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಂತ್ರೋ | ಚ್ಚರಣೆಯಲಿಭೂನಾಗಸತ್ವದ | ಬೆರ
ಳಮುದ್ರಿಕೆಗಳಲಿರಕ್ಷಾಯಂತ್ರತಂತ್ರದಲಿ ‖ ಮುರುಕತದಘುಟಿಕೆಯಲಿವಿ
ಷಸಂ | ಹರಣವಿವಿಧೋಪಾಯದಲಿನೃಪ |ವರರುನಿಂದರುಭೀಮಸೇನಾ
ದಿಗಳುದುಗುಡದಲಿ ‖೨೩‖ ಹಿಂದೆಭಗದತ್ತಾಂಕುಶದೊಳುರೆ | ನೊಂದಬ
ದುಕಿಬಳಿಕಲಾಗುರು | ನಂದನನನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಲಾದುದಪಘಾತ‖
ಅಂದುಪಾಯದಲುಳುಹಿದನುಗೋ | ವಿಂದನಿಂದಪಮೃತ್ಯುವಿದನುಮು|
ಕುಂದತಾನೇಬಲ್ಲನೆನುತಿರ್ದರುಭಟಸ್ತೋಮ ‖೨೪‖ ಆರುನಿಲಿಸುವರಕ
ಟನೀಪ್ರತೀ |ಕಾರಶರವಿದುಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಕೊರಲಗುಗಣೆಶಿವಶಿವಾಕೆ
ಟ್ಟಾಯ್ತುಕದಳಿಗಳು ‖ ಕೌರವನಜಯವಧುವಿನೊಡನೆಯು | ಸೇರುವೆ
ಯುಕುಂತಣಿಯೊಶರವಿ | ನ್ನಾರಗೊರಲುವೆಸೆನುತಮರುಗಿತುಪಾಂಡು
ಸುತಸೇನೆ ‖೨೫‖ ನಾಲಿಗೆಯಚೂರಣದದಳ್ಳುರಿ | ಜಾಳಿಗೆಯಚಮ್ರಟದ
ಗರಳದ|ಜ್ವಾಲೆಗಳಭಾರಣೆಯಕಿಡಿಗಳಝಳಕಠೋರಕದ‖ ಧೂಳಿಹೊ
ಗೆಯುಬ್ಬರದಬಲುಸೊರೆ | ಏಳಿಯಲಿಭುಗಿಭುಗಿಲಬಿಡೆಯದ | ಮೇಲು
ವಾಯ್ದುದುಕೊರಳಸರಿಸಕೆಕಲಿಧನಂಜಯನ ‖ ಅರಸಕೇಳೇಸೇಸುಭಾ
ರಿಯ | ಕೊರಕಡಾಯುಧಕಳಚುವೈಸು | ಬ್ಬರದವಸಾಧಿಯಬಿಂಕಮುರಿ

ಕುದೆಸೆಂದುತನೆಯರಿಗೆ ॥ ಹರಿಹರಹಿನವಜ್ರಪಂಜರ । ದರಗಿಳಿಯಲೇ
ಪಾರ್ಥನಹಿನಂ । ಜರನನುರುಕವಕೊಂಬುದೇಜನವೇಜಯಶ್ರೀಶಿಪ ॥
ನಡುಗುತಿರ್ದುದುಸುರನಿಕರಬೊ । ಬ್ಬಿಡುತಲಿರ್ದುದುನಮ್ಮವಡುಬಾ ।
ಯ್ಬಿಡುತಲಿರ್ದುದುಪಾರ್ಥನಳವಿಗೆಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ॥ ತಡೆಯದೈದಂ
ಗುಲಕೆರಥವನು । ನಡಸಿತುಳಿದನುನೆಲಕೆಪಾರ್ಥನ । ಮುಡಿಯುಸರಿಸಕೆ
ಬಾಣಬಂದುದುಕೊಲುವತವಕದಲಿ ॥೨೮॥ ಅಣದುದಾಮಕುಟವನುತಾ
ರಾ । ಗಣದವಧ್ಯದಚಂದ್ರಮನಭಾ । ರಣೆಯೊಳಡಗಿದರಾಹುವಿನರಹಿ
ಯಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಕುಣಿಕೆಮುರಿದುದುಮೌಕ್ತಿಕದಕೀ । ಲಣದ
ವಜ್ರವಮಾಣಿಕದಪರ। ಷುಣಿಗಳೊಕ್ಕವುರಕುತದೊಳದೊಡೆಗಲಸಿದಂದ
ದಲಿ ॥೨೯॥ ಬಿದ್ದುದೇಫಲುಗುಣನತಲೆನೆದೆ । ಯದ್ದುದೇನಮ್ಮಾಟಜಯ
ಸಿರಿ । ಕದ್ದುಳೇರಣದೊಸೆಗೆಗದ್ದಳಿದ್ರೌಪದಾದೇವಿ ॥ ಇದ್ದುದೇಧರ್ಮ
ಜನಸಿರಿತಳ । ಕದ್ದುದೇನುವೊಡಲನಸುಬಿಡ। ದಿರ್ದ್ದದೇಹರಯನುತಭೀ
ಮಾದಿಗಳುಹೊರಳಿದರು ॥೩೦॥ ವಿಷವತೆಗದಳುದೃಪದಸುತಕೈ।ಮುಸು
ಕಿನಲಿಚೀಲಾಯನುಗಿದನು । ವಸುಮತೀಶನನಾಮುಹೂರ್ತಕೆದೂತರೈ
ತಂದು ॥ ವಸುಗೆಜೀಯರ್ಜುನನಮಕುಟದ । ಬೆಸುಗೆಸಡಲಿತುಹರಿವರೂ
ಥವ । ಕುಸಿಯಲೊತ್ತಿದನಿಂದುತಪ್ಪಿತುಶೀವ್ರಫಣಬಾಣ ॥೩೧॥ ಎನಲು
ಸಂತೈಸಿತ್ತುರಾಯನ । ಮನೆಯವರುಪಾಂಡವರುಸೇನಾ । ವನಧಿಬಿಡೆ
ಘರ್ಜಿಸಿತುಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ವಿಕುತಮಕುಟವನುಗಿದುಕಂಗ
ನೆ । ಕನಲಿಯರಿತಲೆಬದುಕಿತೇಹಾ। ಯನುತಹಲುಮೊರವುತ್ತಮರಳಿತು
ಕರ್ನನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥೩೨॥ ತುಡುಕಿತೊಡುಯೆನ್ನೊಮ್ಮೆಯುಕಟಾ। ಕೆಡಿಸಿದೆ
ಯಲಾಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವ । ನುಡಿದುಹೇಳನೆನಿನ್ನಸಾರಥಿಲಕ್ಷ್ಯಭೇದನವ ॥
ಅಡಗಲಿನ್ನೀರೇಳುಭುವನದ । ಲಡಗತೆಂಬೆನುನರನನೆನುತವ । ಘಡಿಸಿಕ
ರ್ನನಬೆಸನಬೇಡಿತುಮತ್ತೆಫಣಭಾಣ ॥ ೩೩ ॥ ಶಿವನವಕ್ಷದೊಳಿರಲಿಮೋ
ಣ್ವಾ । ಸನನಶೀಮುಖೊಳಿರಲಿಪಾತಾ । ಳವನುಹೊಗಲಂಬುಧಿಯನು
ಳುಗಲಿಜವನಕೆಳೆಗೊಳಲಿ ॥ ತಿವಿದುಕೆಡಹುವೆನಹಿತನನುಪಂ । ಥವನು
ಹಾರದಿರೆನಲುಕೇಳಿದು । ರವಿಯಮಗಬೆರಗಾಗಿನೋಡಿದನಂದುಫಣಿಶರ
ವ ॥೩೪॥ ಎಸಲುಸರಳುಗಳತ್ತಲೇಕೀ । ಲಿಸುವದಲ್ಲದೆಮತ್ತೆಮರಳಿದು ।
ಬೆಸನಬೇಡುನಬಾಣವೆಂಬುದನರಿಯನಾಕೇಳ್ಪ ॥ ವಿಷಮುನೀನಾರೆನಲು
ಕಿಡಿಗಳ । ಕುಸುರಿಗಳನುದುರಿಸುತನುಡಿದುದು । ವಿಷಮುನರಿಯಾಕಾಳ
ಕೂಟಕರಂಡಕರ್ದಮನ ॥೩೫॥ ಉರಗಪತಿನಾನಶ್ವಸೇನನು । ಸುರಪ
ತಿಯಖಾಂಡವದೊಳಿರಲವ । ನುರಹುನಂಬಿನಲೆನ್ನಸರೆಗಡಿದೀ ದುರಾತ್ಮ

ಕನ | ಶಿರವನರಿವೆನುಬೇಗತೊಡುತೊಡು| ಬೆರಗಹಾರದಿರೆನಲುಸತ್ಯದ|
ಪರಮಶೀವೆಗೆತಪ್ಪಲರಿಯದೆಕರ್ಣನಿಂತೆಂದ ||೩೬|| ಅರಿಯೆನಾನೀನೆಂದು
ಲೋಗರ | ಮರೆಯಲಹಿತರನಿರಿವಕರ್ಣನೆ | ಮರದೆಲಾನೀನೆನ್ನ ಪರಿಯ
ನುತೊಡುವದಿಲ್ಲೆ ನಲು || ಮರುಗಿದನುಶಲ್ಯನುನೃಪಾಲನ |ನಿರಿತೆಯೋ
ರಾಧೇಯನೀನೆಂ| ದುರುಬುವಿಗೆಫಲ್ಗುನಸುತಕರ್ಣನಬೈದುಕೋಪಿಸಿದ||
ತಿರುಹಿತೊಡುಸಂಧಾನವನುನಿ| ವ್ಯಾರಸನಭ್ಯುದಯಾರ್ಥವೆಸೆಧಿ|ಕ್ಕರಿಸಿ
ನವ್ಯಾನುನೂಕಿಕಳೆದೆವುಹಾಹಿವ್ಯಾರ್ಗಣವ||ನರನತಲೆಬದುಕಿದುದುಸಾ
ಕಂ | ತಿರಲಿಸರಳೇತನ್ನ ಕಳುಹೆಂ | ದೊರಲುತಿದೆತೊಡುಮರಳಿಯೆಂದ
ನುಶಲ್ಯನಿನಸುತನ ||೩೮|| ತೊಡುತೊಡೆಲವ್ರೋಸರಳರಿಪ್ರವನು| ತಡೆಗ
ಡಿವೆನೆಂದೊರಲುತಿದೆನೃಪ| ನೊಡೆತನವನೀಬಯಸುವಾಯತವುಂಟೆರಿಪು
ಗಳಲಿ || ನುಡಿದವಾತೇನಾವುಹೇಳಿದ | ಕೊಡಬಡುವನೀನಲ್ಲಕುರುಪತಿ|
ಬಿಡದೆನಿನ್ನನುಸಲಹಿದಕ್ಕೆಪಕಾರವಾಯ್ತೆಂದ ||೩೯|| ಎಲವ್ರೋನಿನ್ನನುಜ
ಗವರಿಯೆಕ | ಬೈಲನವುಗನನುತಂದುವಂಚಿಸಿ| ಕುಲಜನನುವಾಡಿದನ
ಲಾವ್ರೊಡನುಂಡುಪತಿಕರಿಸಿ || ನೆಲನುಹೇಸದೆನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ | ಬೆಳಗು
ಮಾಸದೆಬಿಡದೆಶಾಕಿದ| ಹೊಲೆಯನವಸರಕೊದಗುವನುನೀಕಷ್ಟಹೋ
ಗೆಂದ ||೪೦|| ಕೌರವನವುನ್ನ ಣೆಯಲಾವುದು | ಧೂರವಾದುದುನಿವಗೆನಿ
ಜದಾ|ತಾರನಲಿವಂಚಿಸಿದನಿನಗಿನ್ನಾವಗತಿಯಹುದೊ || ಭಾರವಿದುವಿಶ್ವಾ
ಸಘಾತಕ |ಕೌರವಾಕರ್ಷಣವುಸ್ವರ್ಗಕೆ|ದೂರವಹರೇಕರ್ಣಕೆಡಿಸದಿರಿ
ಹಪರವನೆಂದ||೪೧|| ನಂಬಿಹಿಡಿದರೆನವಿಯಮಗಹಗೆ| ಯುಂಬಿಗಿತ್ತನುಕಾ
ಯವನುಮಗ|ನೆಂಬನೆವದಲಿತನುವಬಿಸುಟನುಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ || ಅಂ
ಬುಬೆಸನನುಬೇಡಿದರೆನೀ|ನೆಂಬನೀವಿಧಿಯಾದೆವುಸ್ವರ | ನಂಬಿಕೆಟ್ಟನು
ಕೌರವೇಶ್ವರನೆಂದನಾಶಲ್ಯ||ಮಾತೆಗಿತ್ತನುಭಾಷೆಯನುನಿ|ಸ್ನಾತಗಳೊ
ಳೈವರೊಳಗಾರಿದಿ | ರಾದರೆಯುತಲೆ ಗಾಯ್ವೆನೆಂದನುಮರಳಿತೊಡೆನೆಂ
ಬ||ಮಾತುಗಳುಕಪಲಾದಬಳಿಕಿ | ನ್ನೇತಕೀತನುವಿದನುಪಾರ್ಥನ| ಘಾ
ತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿಕಳವೆನೆಂದನುತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ||ಮರುಳೆಮಾದ್ರಾಧೀಶಮರ
ಳಿತೆ| ಸರಳತೊಡುವೆನೆಸ್ಪೈರಿಸೆನೆಕಾ | ತರಿಸಿವಾಘೆಯಬಿಸುಟುಕಿಡಿಕಿಡಿ
ಯಾಗಿಬಾತಿಯಲಿ||ಅರಸನೊಲಿದಂತಾಗಲೆನ್ನದು|ಮರುಳುತನಲುಲಹೀ
ನನಲಿಗುಣ| ವರಸಲೇನಹುದೆನುತಘುವಿಕ್ರಕ್ಕಿದನುಧಾರುಣಿಗೆ || ಕಂಡು
ದಿವ್ಯಥಿಕರವನೀತನ | ನುಡಲದುಫಲವಿಲ್ಲಲಾಕೈ | ಕೊಂಡುನೋಡು
ವೆನೆನ್ನಸಾಮರ್ಥ್ಯದಸಘಾತಿಕೆಯ || ಚಂಡಿಯಾದೆನೆತಾನೆನುತಬಿತಿ |
ಗೊಂಡುಮರಳತುಸಗ್ಪಕರವಾ| ಖಂಡಲಾತ್ಮಜನತ್ತಹಾಗಾಹಣದಚೂ

ಣದಲಿ ॥೪೫॥ ಇವನಬಲ್ಲೈ ದೀರ್ಘಚಕ್ಷುಃ | ಶ್ರವನಸುತತಕ್ಷಕನಮ
ಗಖಾಂ|ಡವದಬೇಳಂಬದಲಿಬದುಕಿದತಲೆಯುನಡಹಾಯ್ದು ॥ ಇವನಮೂ
ಡಿಗೆಯೊಳಗೆಶರನಾ | ಯ್ತಿವನುತಾನೇಪುರಳಿದನುನೀ | ವನಧರಿಸಿಕೊ
ಳ್ಳೆಂದುನುಡಿದನುಕೃಷ್ಣನರ್ಜುನನ ॥೪೬॥ ಅರಸಕೇಳೈಕರ್ಣಶಕ್ತಿ |ಸ್ಫು
ರಸಹಿತವೀಬಾಣವಹಿನಿ | ಷ್ಠುರವಿದಲ್ಲದೆಬರಿಯವಿಷದುಬ್ಬರದಸಾಹಸವ॥
ನರನಲೇಕೈಕೊಳ್ಳನೀಬಹ | ಸರಳನೈದಂಬುಗಳಲೆಡೆಯಲಿ |ತರಿದುಬಿಸು
ಟನುವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ॥ * * ॥೪೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ೨೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೬೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ಸೂಚನೆ॥ ಚಂಡಭುಜಬಲವಿಕ್ರಮದಮಾ|
ರ್ತಾಂಡತನಯನದಿವಿಜಪುರಿಗಂ | ಕೊಂಡುಮನ್ನಿಸಿಭುಜಕೆಬಂದಳುಕ
ಲಿಧನಂಜಯನ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪನಿಂ |ನಾಳಜಯ
ಸಿರಿಸರ್ವಭಾಗದ | ಮೇಳೆಯದಸೀಮೆಯಲಿನಿಂದುದುಹಲವುಮಾತೇನು॥
ಹೇಳಿಫಲವೇನಿನ್ನ ಮುಂದಣ | ಕಾಳಗದಕರ್ಣಾಮೃತದಮಳೆ|ಗಾಲಮಾ
ದುವಿಲೋಚನದಮಳೆಗಾಲವಾಯ್ತೆಂದ॥೧॥ ತಳತಹುವ್ವಿನಪರಿಮಳವುಧ
ರೆ |ಗಿಳಿಯಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಯೊವಿರಜದ | ಹೊಳೆಯೊಮೇಘಸ್ಥಿತಿಯೊಸು
ರಪಶಿಖಾಪವಿಭ್ರಮವೊ ॥ ಇಳಿದಜಪ್ಪನದೊಲುಮೆಯೋಕೌರು| ಬಲನ
ಕಂಡೆನುಜೀಯಜಯದ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಳಚಾರುಗಳಲಿದ್ದುದುನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ॥
ಆಗಳಳಿದುದುಸರ್ವಶರಶಾ | ಸಾಗಲೇಕುರುರಾಜಭುಜಮನು | ನೀಗಿದಳು
ಜಯಮಧುಧರಾಮಧುಭಾಗ್ಯಮಧುವೆಂದು ॥ ಆಗಲೇಬಿನ್ನೈಸನೇರಣ|ದಾ
ಗುಹೋಗಿನಹೊರಿಗೆಯನುತಾ| ನೀಗಿಬಿಸುಟನುತನ್ನ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆಕಲಿಕ
ರ್ಣ ॥೩॥ ಆದಡೇನದುಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ | ಕೈದುಕಾರತನಕ್ಕೆಸುಭಟರು |
ಮೇದಿನಿಯಲಾರುಂಟುಘಡದೈವಾಭಿಮುಖವುಳಿಯೆ ॥ಹೋದಹೋಗಿನ್ನೆ
ನುತಕಣೆಗಳ | ನಾದರಿಸಿತನಿವೀರರಸದಲಿ |ತೇದುಚಿತ್ತವಬರೆದನರ್ಜುನ
ನಂಗಭಿತ್ತಿಯಲಿ ॥೪॥ ಇಳಿದುಹೋದಡೆಶಲ್ಯನೊಡನ|ಗ್ಗಳಿಕೆಹೋಯಿ
ತೆಯಿನ್ನ ಭುಜಬಲ | ತೊಲಗಿತೇಹಸಹಾಯಶೂರಗೆಪರರಹಂಗೇಕೆ॥ ಗೆ
ಲುವೆಹಗೆಯನುಯನುತಮಿಗೆಕೈ | ಚಳಕದಲಿತೆಗದೆಸುತತಾವರೆ|ಗೆಳೆಯೆ
ಸಣುಗನಧೃತಿಗೆಬೆರಗಾಯಿತ್ತುಸುರಕಟಕ॥೫॥ ಚಳಕದಲಿತೆಗದೆತವಚಾ
ಪವ | ನಿಳುಹುವನುರಥದೊಳಗೆವಾಘೆಯ |ಸೆಳದುತುರಗವತಿರುಹಿಸುಳಿ
ಸುವನೆಡಬಲಕೆರಥವ ॥ ಬಲುಹುತನ್ನದುಸಾರಥಿತ್ವದ| ಬಲುಹುತನ್ನದು
ರಣದಕೌತೂ | ಹಳದಕರ್ಣನೊಳಾರುಸರಿಯನುತಿದ್ದುದಮರಗಣ॥೬॥
ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನಸೆಚ್ಚುಹನುಮನ | ತೆತ್ತಿಸಿದನೆರಡಂಬಿನಲಿಕೈ | ವರ್ತಿಸಿದ

ಸೀರೈದುಶರವನುತುರಗದೇಹದಲಿ॥ಹೊತ್ತಿತದುಕಡುಕೋಪವಗ್ನಿಯೊ
ಳೆತ್ತುಳಿದೆಸಿಲ್ಲೆನುತಪಾರ್ಥನ । ನೆತ್ತಿಕೂರಂಬಿನಲಿಷ್ಟನರಪಿಕಪಿಯ
ನೊಡೆಯಚ್ಚ ॥೭॥ ನೆಲನಬಿಟ್ಟುದಬೇಗೆಗೋಸುಗ। ಸುಳಿದರೆವದಿರುಪಾಂ
ಡುನಂದನ । ರಳಿಯುದಿವದಿರಬಳಯೆವೇಳಾಯಿತ್ತುಕೃಷ್ಣಗಡ॥ಅಳಿಯುಲ
ಡವಾಗಿಯುಲಿಹಣುವಂ । ಪಲುವೆಧನನೀಸಿವರಬಲೆಯುಲಿ।ಸಿಲುಕಿಸೊಂದೈ
ತಂತೆಪವನಜಯೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೮॥ ಬಾಯುಬಡಿಕನಲಾಪ್ತೃಥಾರಾ । ಧೇ
ಯುವುದವೇಕಿನ್ನುನಿನಗಹೊ । ಸಾಯುಕದಸಾಲಿನಲಿನೀಳಿಸುವೆನುನೆತ್ತರ
ಲಿ ॥ ತಾಯುಬಸುರಿಂಬಿಲ್ಲನೀನುಳಿ । ವಾಯುತಿಕೆಯಿಂನೆಂತುಕೌರವ । ರಾ
ಯುನೋಡಲಿಕರೆಯುನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೯॥ಆರುಶರದಿಂದೆಚ್ಚವು
ಗುಳೀ । ರಾರುಬಾಣದಲೌಗಮೂಸ್ವೆತಾತ್ತುರುಮಾರ್ಗಣದಿಂದಮುಕ್ಕಿ
ಕಿದನುರಿಪುಭಟನ ॥ ಮೂರುಕಣೆಗಳಲಹಿತದೇಹವ । ಕೀರಿದನುಮತ್ತೆ
ರಡುಶರದಲಿ । ಜಾರನೆಚ್ಚನುಜರದುಕರ್ಣನಕರ್ಣಕುಂಡಲವ॥೧೦॥ಜೋ
ಡಕಡಿದನುಪೀಸಕವನೀಡಾಡಿದನುಕೆಲಬಲದಕಣೆಗಳ। ನೀಡುಕಾರ್ಗರನಿಕ್ಕಿ
ದನುಗರಿಸಹಿತಕಣೆಯುಗಿಯೆ॥ಹೂಡಿದಂಬಿನಹೊದೆಯಭಂಡಿಯ।ಜೋ
ಡತರಿದನುಛತ್ರಚಮರಿಯ । ಝಾಡಿಯುಜರುಗೆಡಹಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಿ
ಮಿಷದಲಿ ॥ ಈತನೇನಳುಕುವನೆಬಳಿಕಿನೊ । ಳಾತತುಕ್ಷಣವರ್ಜುನನ
ಚಮು । ರಾತಪತ್ರವ್ಯೂಹವನುಕೈದುಗಳಭಂಡಿಗಳ ॥ಘಾತಿಸಿದನೆಡಬಲ
ದಸುಭಟ । ವ್ರಾತವನುಕೆಡಹಿದನುಸರಳಲಿ। ಘಾತಿಯುಲಿಬಲುಘಾಯವ
ಡದನುಪಾರ್ಥನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧೧॥ ಅರಸಹೇಳುವುದೇನುರಾಯನ।ಶಿರಿಯು
ಪೈಸರವನುಸುಯೋಧನ । ನರಸುತನದಾಧಾರಮೂಲಸ್ತಂಭಭಂಜನ
ವ ॥ ನರನಗೆಲವೆಲ್ಲಯುದುದ್ಧೈವವ । ಮುರುಳುಮಾಡಿದರವರುನಿನ್ಮ್ರಯು ।
ಧರಣಿಪಮಗನುಚಿತವನೆನದಳುಹೇಳಲೇನೆಂದ॥೧೨॥ ಧರೆನೆನದದುಷ್ಕೃತ್ರ
ವೇನೆಂ । ದರಸುಬೆಸಗೊಂಬೈನಿರಂತರ । ಸುರಿವರುಧಿರದಸಾರದಲಿಕೆಸರೆ
ದ್ದಕಳನೊಳಗೆ ॥ ಹರಿನಬಿಂಕದರಥದಗಾಲಿಯು। ಗರುವತನಗಾಳಾಯ್ತು
ನೆಲಖೊ । ಪ್ಪರಿಸಿತಗ್ಗಿತುತೇರುತಡದುದುರಥವನಿಳೆಯೆಂದ ॥೧೪॥ ಗಾಲಿ
ಯದ್ದುವುಕೊಡೆಯುಂತ್ರದ । ಕೀಲುಗಳುಸಡಲಿದವುಹಯತತಿ । ತೂಳಿಸ
ತ್ವದಲೌಕಿಸೆಳೆದವುಕುಸಿದುನಿಜಮುಖವ ॥ ಮೇಲುಮಿಡುಕದುತೇರುಕು
ರುಬಲ । ಜಾಲಜರುಗಿತುವೈರಿಬಲದಲಿ । ಸೂಳವಿಸಿದರುಭುಜವನೊಗರಿ
ತುಬೆರಳಬಾಯ್ಗಳಲಿ ॥೧೫॥ ದುರುಳದುರ್ಯ್ಯೋಧನನನಿಖಿಳೈ । ಶ್ವರಿಯುವಿ
ಳಗೆದ್ದಂತೆಕರ್ಣನ ।ತುರಗಸಹಿತವನಿಯೊಳಗದ್ದುದುತೇರುಕುಕ್ಕರಿಸೆ ॥
ಕೆರಳಿಕಂಬಿಯಸೆಳೆದುನಾಘೌಯ । ತಿರುಹಿಚಪ್ಪರಿಸಿದರೆಸತ್ವದ । ಬುರವ

ಣಸಿತಲೆವಾಗಿಜವಗುಂದಿದವುತೇಜಿಗಳು ॥ ಮೂಗಿನಲಿಬೆರಳಿಟ್ಟುಮಕುಟ
ವ । ತೂಗಿನೆನೆದನುಭಾಷ್ಪವಿಧಿನಿ । ಭಾರ್ಗದೇಯನುರಾಯನಕಟಾಶಿವ
ಮಹಾದೇವ ॥ ಈಗಲಿದುತಾನೇನವಿಧಿಬರ ।ದೋಗಟೆಯೊಕುರುವಂಶವ
ಜ್ರದ । ಬೇಗಡೆಯುವಾವಾಯನುತಮರುಗಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ ॥೧೭॥ ಇಳು
ಹಿದನುರಥದೊಳಗೆಚಾಪವ।ನಳವಡಿಸಿದನುಶರಗಳಲ್ಲಿಂ। ದಿಳಿದುಘಾಲಿಯು
ನಲುಗಿಪಾರ್ಥನನೋಡಿನಸುನಗುತ।ಎಲೆಧನಂಜಯಸೈರಿಸಿನ್ನದ । ಘಳಿ
ಗೆಯುಲಿರಥವೆತ್ತಿನಿನಗಾ । ನಳವಿಗೊಡುವೆನುತನ್ನಪರಿಯನುಬಳಿಕನೋ
ಡೆಂದ॥೧೮॥ ಶಿವನಬಲುಹುಂಟೆಂಜಿಸೇಶಿವ।ನವರಕಡೆಹರಿಯುಂಬನೇಪಾಂ।
ಡವರಭುಂಡಿಯುಬೋವನಿಂದಾಪ್ರದ್ಯರುಸಹಾಯಿಗಳು ॥ ಅವರುಸಾಕ್ಷಾತ್ತ
ರ್ಜುನರುನಂ । ಮವಸಿನವುಗುಂಟೆಂಬಿನೇಕಾ।ರವನಪುಣ್ಯವಿದೇಯನು
ತಮರುಗಿದನುಕಲಿಕರ್ಣ ॥೧೯॥ ರೂಢಿಸಿದಭಟನೀನುಮಂಥದ । ಪಾಡು
ಗಳನೀಬಲ್ಲೆಶಾಸ್ತ್ರವ।ಖೋಡಿಗಳವವನಲ್ಲವೈದಿಕಲೌಕಿಕಸ್ಥಿತಿಯ ॥ನಾ
ಡಬಲ್ಲರಿಶಸ್ತ್ರಹೀನರ । ಕೂಡೆವಾಹನರಹಿತರಲಿಕೈ । ಮಾಡಲನುಚಿತ
ಮೆಂಬಮಾರ್ಗವನೆಂದನಾಕರ್ಣ ॥೨೦॥ ಎನುತಘಾಲಿಯನಲುಗಿಕೇಲ।ಚ್ಚ
ನಲಿಮುಂಗೈಕೊಟ್ಟುವೊಳಕಾ । ಲಿನಲಿಧರಣಿಯನೌಕಿಮುಗ್ಗಿದರಥವ
ನೆಗಹುಲಿರೆ ॥ ದನುಜರಿಪುಚಿಂಮುಟಗೆಯಲಿಘಲು ।ಗುಣನಶಿವಿದನುನೋ
ಡುರಾಧಾ । ತನುಜನಿರವನುಬೇಗಮಾಡೆಂದರ್ಜುನನಜರದ॥೨೧॥ ಎಸೆವ
ರುಳಗಾಂಡೀವಿಅಪ । ತ್ತೆಸಗಿದಾಗಲೆಹಗೆಯಗೆಲವುದು । ವಸುಮತೀಶರ
ನೀತಿತೊಡುತೊಡುದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ॥ ವಿಷಮವೀರನುರಥನಮೇಳಾ ।
ಪಿಸದಮುಂನಮೆಹರುವನೆಸೆನೀ । ವಸಿದುಯೋಧಿದಬಳಿಕಕೈಕೊಂಬನೆತ್ರಿ
ಯುಂಬಕನ ॥೨೨॥ ವಿನಸೆಂಬೆನುಜೀಯುಕರ್ಣಗೆ । ವಿನಹನೊಘಲುಗುಣ
ನುಬಳಿಕಾ । ದಾನವಾರಿಯನುಡಿಯಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಗಾನದಲಿಮು
ಳುಗಿದನುಮದನವ । ಮಾನದರ್ಪವತುಡುಕಿಧೈರ್ಯನಿ । ಧಾನವನುಕೈ
ಸೂರೆಗೊಂಡುದುಶೋಕವರ್ಜುನನ ॥೨೩॥ ಮುಕ್ಕಿದನುಮಹಿಮೆಯನು
ಕಂಣಲಿ । ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದನುನೀರನಹಿತನೊ। ಳುಕ್ಕಿದನುರಾಗದಲಿಕೊಂ
ಡನುಬಳಿಕವೀಳೆಯವ ॥ ಸಿಕ್ಕಿದನುಕರುಣಾಲತಾಂಗಿಯ। ತೆಕ್ಕೆಯಲಿನಾ
ನೇನಹೇಳುವೆ । ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತುಶೋಕವರ್ಜುನನಂತರಂಗದಲಿ ॥೨೪॥
ಠೇರಿನಲಿಚಾಚಿದನುಮೆಲ್ಲನೆ । ಭಾರಿಧನುವನುಕೈಯಕಣೆಗಳ । ನೋರೆ
ಯಲಿಸೈರಿಸಲುಕಂಡನುಮತ್ತೆಮುರವೈರಿ ॥ ಹಾರವೇಕೈಕಂಗಳಲಿಕ ।
ಸ್ತೂರಿಯಾಕೈಕದಪಿನಲಿಕ್ಕಂ । ಗಾರವಿದುವಿಪರೀತವೇನೆಲೆಪಾರ್ಥಹೇ
ಳೆಂದ ॥೨೫॥ ದೇವಹಗೆಯಾಗಿರನುಕರ್ಣನ ।ದಾಹವದನೆಂದರಿಯೆಪುಸದ

ಲಿ | ನೋಪುದಿಗುತಿದೆಕೈಗಳೇಳವುತುದುಕುವರೆಧನುವ ‖ ಜೀವವಾತನೆ ಮೇಲೆಕರಗುವು | ದಾಪಸಖನೋಶತ್ರುವೆಂಬೀ| ಭಾವನೆಯುಬಗೆಬೀಳು ಗೊಂಡುದುಕರ್ನನಾರೆಂದ ‖೨೭‖ ಈತನೀಭವದಲ್ಲಿವಡವೊಂ|ದಾತನೋ ಮೇಣೊಬ್ಬದಜಲ್ಮದ| ಲೀತವಡವಂದಾತನೋಮೇಣೆಂನಸಂದೇಹ‖ವಾ ಶಿನಲಿಸುನದಲ್ಲಿಗುಣದಲಿ | ನೀತಿಯಲಿಸತ್ವಾತಿಶಯದಲಿ| ಸೂತಕುಲದವ ನಲ್ಲಕರ್ನನದಾರುಹೇಳೆಂದ ‖೨೮‖ ಕೌರವನಮೇಲಿಲ್ಲವಗ್ಗದ | ವೈರವೀ ತನಮೇಲೆನನುಗಪ| ಕಾರಿಬಿಾತನುಮರಣವನುಸಂಧಾನನಿಂನಬರ‖ವೈ ರವುಪಶಮಿಸಿತುಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ವೀರನಿಂದಿನ್ನುಡಿಯುನೇಹದ | ಭಾರವಣ ತೋರುವುದಿದೇಸ್ಸೈಕರ್ನನಾರೆಂದ‖ಅಸುರದವ್ಯಾವೋಹವಿದುಡೊಳ್ಳುಸ ವ್ರೋಕೌರವನಠಕ್ಕಿನ| ವೈಸಿಕವೊನಿಂಪುಡಿಯುಮಾಯಾಮಯುದಮಾಲೆಗ ಳೊ‖ನಾಸಿಬೀತುದುಛಲದಗಿಲದಕ|ಳಾಸಸೋತುದುಕರ್ನನಲಿಹಿರಿ|ದಾಶೆ ಯಾಯಿತುಕೃಷ್ಣಕರುಣಿಸುಕರ್ನನಾರೆಂದ‖ಋಷಿಗಳನುಮತದಿಂದಕುಂ ತಿಯು|ಬಸುರಲೇವುದಮಿಸನೆಲೇನೀ | ನಸುರರಿಪುಬಹುಕಬಟನಾಟಕಸೂ ತ್ರಧಾರನೆಲೆ‖ನಸುನುತಿಯುಭಾರವನುಮಿಗೆಭಂ | ಗಿಸುವೆಕೃತ್ಯವುನಿನ್ನದೆ ನಗು|ಬ್ಬಸನವದೇಕೈಕೃಷ್ಣಕರುಣಿಸುಕರ್ನನಾರೆಂದ‖ಭೇದವನುಕೆಡೆಯೊ ತ್ತರೋಷವಿ|ಷಾದತಲೆಯೆತ್ತುವುದುರೋಷವಿ| ಷಾದಶಿಖಿಯುನುನಂದಿ ಸುವುದೀನಯುನವಾರಿಗಳು‖ ಕೈದುವಲ್ಲವುಕೈಗಳೇವುಂ| ನಾದಿಯುಲಿಹಿಂ ಗಿದವುಮನಲೇ| ಸಾದುದೆಂದಾನರಿಯೆನಕಟಾಕರ್ನನಾರೆಂದ‖೩೧‖ ಕಾಲ ಯಮುನನುಪಾಯದಿಂದವೆ| ಬೀಳಿಸಿದೆಮಗಧನನುಯೆಪರಿ | ಶೀಳಿಸಿದೆಭೀ ಷ್ಮಾದಿಗಳಸೋಲಿಸಿದೆಶಾಮದಲಿ‖ಧಾಳನಠಿಥಕ್ಕುಳಿಯಠಕ್ಕಿನ|ಶಾಳಿಕಾ ರನುನಿಂನಮಾಯೆಯು|ಹೇಳಲಂಮೆನುಕೃಷ್ಣಕರುಣಿಸುಕರ್ನನಾರೆಂದ ‖ ದೂರುವನರಾವಲ್ಲಕರುಣವ | ತೋರುಬಿಂನಹವಾಡಿದೆನುಹಗೆ | ಏಳ ದಿವನಲಿತೊರುವುದುಸೋದರದಸಂಬಂಧ ‖ ಆರನೀತನಕೊಲೆಗೆಹೃದಯು ವ | ಸೂರೆಗೊಂಡನುಕರ್ನನಕಟಾ | ತೋರಿನುಡಿಯಲುಕೃಷ್ಣಕರುಣಿ ಸುಕರ್ನನಾರೆಂದ‖೩೩‖ಧರೆಯುಬಿಟ್ಟವುಕುರುಪತಿಗೆನಾ|ವರುವರೊಡಹು ಟ್ಟಿದರುವಿಪಿನಾಂ | ತರದೊಳಗೆಭಜಿಸುವೆವುನಿಂಮನುಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ‖ ತೆರಳುವೀಸಿರಿಗೋಸುಗವುಸೋ | ದರನಕೊಲುವೆನೆಕೃಷ್ಣಕರುಣಿಸು| ಕರುಣಿಸಕಟಾಕೃಷ್ಣಹೇಳುಕರ್ನನಾರೆಂದ‖೩೪‖ ಅರಸಕೇಳೈಬಳಿಕಪಾ ರ್ಥನ | ಕರುಣರಸಧಾರೆಗಳವಾಗ್ಮಿ | ಸ್ತರಕೆಮನದಲಿಮರುಗಿದನುಮು ರವೈರಿನಸುನಗುತ ‖ ಕೆರಳಿದನುಮಾತಿನಲಿಸುಡಬಾ| ಹಿರನಲಾನೀಸಿಂನ ವಂಶಕೆ | ಸರಿಯೆಸೂತಜನೆನ್ನದಮುರರಿಪುಜರದನರ್ಜುನನ ‖೩೫‖ ಪಾತಿ

ಬೀತುದುಜಾತಿಶೌರ್ಯಕೆ । ಬೇಸರಾದುದುಧೃತಿಗೆಕಲಿತನ । ಕೀಸುವೊ
ಲೆಗಳುಮೂಡಿದವಲಾಪಾರ್ಥಸಮರದಲಿ ॥ ಹೂಸರದವಿಸ್ತರದಹೂಂ
ಕೃಸ್ಥಿತಿ । ವಿಲಾಸಲಳಿದುದುಶಿವಶಿವಾನಿ । ದೋರ್ಷದಲಿಬಹುದೋಷವಾ
ಯ್ತೆಂದನುಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೩೬ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆಕ್ಷತ್ರಿಯರಧರ್ಮ । ಸ್ಥಿ
ತಿಯನರಿಯಾಕೃಷ್ಣ ಬಾಪು । ಚ್ಯುತರನಪಗತವಾಹನರಪರಿಮುಕ್ತಕೇ
ಶಿಗಳ ॥ ಗತಿವಿಹೀನರದೈನ್ಯವಾಚಾ । ಯುತರವಾಲ್ಮೀಕರನುಜಲಸಂ ।
ಗತರನಿರಿವುದುಧರ್ಮವೇನಾನರಿಯೆನಿದನೆಂದ ॥೩೭॥ ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನೊಂ
ದುಧರ್ಮವ । ಕೇಳಿದರಿಯೆವುನಿಂನಕೈಯಲಿ । ಕೇಳಲಾಗದೆರಾಜಧರ್ಮ
ಪುರಾಣಸಂಗತಿಯ ॥ ಆಳ್ತನದಘಾಟವದೊರಾರಿಸಿ।ನೋಲಿಸುವುದೇನರಿ
ದೆಬಲುಗೈ ।ಯಾಳಲಾಧಿಟರಣಕೆನೀವಸುದೇವನಾಣೆಂದ ॥೩೮ ॥ ಈಗಧ
ರ್ಮಶ್ರವಣವಿದುನೀ । ನಾಗಳೇರಿಸಿನುಡಿದಭಾಷೆಯು ।ಮೂಗುಹೋದುದು
ಮರದೆಲಾಮಾತುಗಳುಹೆಚ್ಚವರೆ॥ ಹೋಗಲೆಲೆಮರುಳೇವಿಭಾಡಿಸು।ಬೇ
ಗದಲಿಬಹುರಾಜಕಾರ್ಯವ । ನೀಗಲೇತಿದ್ದಿಸುವೆಷೊಲಗಿಸುಸೂತಜನಶಿ
ರವ॥೩೯॥ ಅಕಟನಿಷ್ಕರುಣಿಯೆಪೃಥಾಪಾ । ತಕವಿದೇಕೈನಿನಗೆಜಯಕಾ।
ಮುಕರುನಾವ್ಕೊಲ್ಲದಡೆನಿಮಗೇಕೀಸುನಿರ್ಬಂಧ॥ ಪ್ರಕಟಕುರುವಂಶದ
ಲಿಯದುರಾ।ಜಕರೊಳಗೆಹಗೆಯಿಲ್ಲಲೇಮತಿ ।ವಿಕಳನಾದೆನುಕೃಷ್ಣಕರ್ಣ
ನಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ ॥೪೦॥ ಬಿಸುಟುಹೋದನುರಥವಸಾರಥಿ । ವಸುಧೆ
ಯೊಳುತೇರದ್ದಿಕೆಡದುದು ।ನಿಶಿತಮಾರ್ಗಣವಿಲ್ಲಕೈಯಲಿದಿವ್ಯಧನುವಿಲ್ಲ॥
ಎಸೆಯಲೆಂತೇಳುವುದುಕೈನೀ।ಬೆಸಸುವಡೆಮನವೆಂತುಬಂದುದು।ಬಸುರ
ಸಿಬಿಬಲುಹಾಯ್ತುಕರ್ಣನಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ ॥೪೧ ॥ ಗುರುವನೆಸುವಡೆ
ಮೋಣುಪೀಷ್ಮರ । ಸರಳುಮುಂಚಕೆಬಾಚುವರೆಧಿ । ಕ್ಕರಿಸಿದೆನೆಕುರುಪ
ತಿಯುಶಕುನಿಯುಶಲ್ಯಸೈಂಧವರೆ ॥ ಕೆರಳಿಚಲುತೇರ್ರೈಸಿದನೆಹಾ । ಮರುಗಿ
ದನೆಕರ್ಣನಲಿಕಲಿತನ । ಕರಗಿತೇನಂದರಿಯೆಕರ್ಣನಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ॥
ಬಳಿಕಭೀಮಾದಿಗಳಮನದಲಿ । ಸುಳಿದುದೈಸಂದೇಹವೀತನ । ಕೊಲುವು
ದೇನನುಚಿತವೊಮೋಣುಚಿತವೊಶಿವಾಯನುತ॥ಅಳುಕಿದಳುದ್ರೌಪತಿಯು
ಧಿಷ್ಠಿರ । ರೊಳಗೊಳಗೆಸಂತಾಪಶಿಬಿಯಲಿ! ತಳತದುಗುಡದಿಜಿಗಿದಜೆರಗಿ
ನಲಿದರ್ದಾಚೆಯಲಿ ॥೪೩॥ ಮದಲಲೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿಸುಂಮಾ। ನದಸಘಾ
ಡವಕಂಡನೀಗಲು । ತುದಿಗೆಬರೆಬರೆಕಂಡೆನವರಿವರೆರಡುಘಟ್ಟನಲಿ ॥ ತು
ಬಿವೆರಳಕಂಬನಿಯುಬಳಸಿದ । ಬೆದರುಗಳಕುಕ್ಕರಿಕಿದುತ್ಸಹ। ಹದಲಿತಾಳ
ದನಟ್ಟಚಿಂತೆಯನರಸಕೇಳೆಂದ ॥೪೪॥ ಮತ್ತೆಜರಿದನುದನುಜರಿಪ್ರತಲೆ ।
ಗುತ್ತಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಾತನ । ಕುತ್ತಿಬರಶಳದಂತೆ ಭಂಗಿಸಿದನುಮುಖ

ಧ್ವಂಸಿ ॥ ಬಿತ್ತುವುದು ಫಲುಗುಣಸನುಡಿಮಿಗೆ | ಕುತ್ತುವುದು ಹರಿಪಟಿಸ
ಪಾತನ | ಚಿತ್ತವನು ಹರಿತಿಳುಹಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ ॥ ಎಲೆಧನಂಜಯ
ವಿಮಲಹಿಮಕರ | ಕುಲದಸುಕುಮಾರಕನು ಲೋಕದ | ಕುಲವಿಹೀನನು
ಕರ್ಣನವನಿನಗೆಂತು ಸರಿಯಹನು ॥ ತಲೆಯಮಾರಿ ಶರೀರವನು ಸೆರೆ | ಸಲಹ
ಲೋಸುಗ ಕೌರವನದ | ಬುಲಕೆ ಕೈಯ್ಯಾಂತವನು ಬಂಧುವಿಪಾರ್ಥ ಹೇ
ಳೆಂದ ॥೪೬॥ ಕಾಡಿನೆಡೆಯೊಳು ನಿಂಮ ಬೇಟೆಯ | ನಾಡಿದವನಿವ ಜೂಜನಾ
ಡಿಸಿ | ನಾಡಕೊಳಿಸಿದ ಹಿಸುಣನಿವ ನಿಂಮೆಲ್ಲರನು ಕೆಡಿಸಿ ॥ ನಾಡಸಂಧಾನ
ವನು ಸಾಪ್ವಮಾ | ಕಾಡಲೆಂಮನು ಬಿಗಿಯಲನುವನು | ಮಾಡಿದವನೀ ಕರ್ಣ
ನಿನಗತಿಹಿತವನಹನೆಂದ ॥೪೭॥ ಮೊಲೆಯ ಮೇಲಿರಿದವನನಂಗಿಸಿ | ಸಲ
ಹುವರು ಪುರುಷಾರ್ಥಜೀವಿಯ | ನಿಳಿಕೆಗಾಬರು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯ ನೊ
ಲಿದು ನಂಬುವರು ॥ ತಿಳಿಯಲೀ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಹಜದ | ಬಳಕೆ ಸೀನರನಾಗಿನಿ
ನ್ನನು | ಕೊಲುವ ಕರ್ಣನ ನೀತಿವಚನದ ದಿಟ್ಟತನವೆಂದ ॥೪೮॥ ಕೊಲ್ಲನೇ
ಅಭಿಮನ್ಯುವನು ಹಗೆ | ಯಲ್ಲವೇ ಮಾರುತಿಯ ಕೊರಳನು | ಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿ
ನಲೆಳೆಯನೇ ಕೆಡೆಯ ಸನೆ ಧರ್ಮಜನ ॥ ನಿಲ್ಲು ನೀ ಶಿಯನೆಸೆಯದಿರು ನೀ | ನಲ್ಲಿ
ಯವನಿವ ವೈರಿ ಕರ್ಣನ | ದೆಲ್ಲಿಯವ ದೆಸೆ ಮರುಳೆಯೆಂದನು ನಿಜವ ತೋರಿಸಿ
ದ ॥೪೯॥ ಬೀಸಿದನು ನಿಜಮಾಯೆಯನು ಡೊ | ಳ್ಯಾಸದಲಿ ಹರಹಿದನು ತನ್ನ
ವನು | ರೋಷವನು ಭಿತ್ತಿದನು ಮನದಲಿ ನರನ ಕಲಿಮಾಡಿ ॥ ಐಸೆ ಬಳಿಕಿಂ
ನೇನಖಿಲಗುಣ | ದೋಷನಿಂನ ದುಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ಪಾಪದ | ಪಾಸಿಯನಗೇಕೆನು
ತ ಕೊಂಡನು ಧನುವನಾ ಪಾರ್ಥ ॥೫೦॥ ಹಿಡಿ ಧನುವ ಸನುವಾಗು ಸಾಕಿಂ |
ನೆಡಬಲನ ಹಾರದಿರೆನುತ ಕೈ | ಗಡಿಯಲೆಚ್ಚನು ನೂರು ಶರದಲಿ ಸೂತನಂ
ದನನ ॥ ತೊಡಗಿತೇಕಕ್ಕಲಿತೆ ಮನದಲಿ | ಘಡಯನುತ ನೂರಂಬ ಸೆಡೆಯ
ಲಿ | ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಶಳದು ಕಿಗ್ಗಟ್ಟ ಸಕಠಾರಿಯಲಿ ॥೫೧॥ ರಥವ ಸಂವ
ರಿಸಿದನು ಬಳಿಕ ತಿ | ರಥ ಭಯಂಕರ ನೇರಿದನು ನಿಜ | ರಥವನತಿ ಹರುಷದಲಿ
ತೊಳಗಿದನು ಚರಣಕತ್ರತಳವ ॥ ಪೃಥುವಿನೆನವಪಕಾರ ಲೋಕ | ಪ್ರಥಿತ
ಪಾಯಿತೆ ಸಾಕು ಬದುಕಲಿ | ಪೃಥೆಯ ಮಕ್ಕಳನುತ್ತ ಕೊಂಡನು ನಗುತ ವೀ
ಳೆಯವ ॥ ಧನುವ ಕೊಂಡನು ಹಗೆಯ ಜರರದ | ರ್ಜುನನ ನತರು ಬೆದನಖಿಳ ಕು
ರುಬಲ | ವನಧಿಗ ಭಯವನಿತ್ತು ಮುಸುಕಿದನಂಬಿನಲಿ ನರನ ॥ ಕನಲಿದವ್ವ
ನಿಸತ್ವಳ ನೃಪರಿಪು | ಜನನ ಬೈದವೃಕಹಳೆಯ ಘಟರ | ತನು ಬಿರಿಯೆ ಘರ್ಜಿ
ಸಿದ ಪೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಘನವಾದ್ಯ ॥ ಅಳುಕಿದನೆ ರಥ ಮುಗ್ಗಿದರೆ ಕೆಳ | ವಳಿಸಿ
ದನೆ ಶಲ್ಯಾಪಸರಣಕೆ | ಕೆಲಬಲನ ಹಾರಿದನೆ ನರನ ಪಥಾಡಿಸಿ ಕಾದಿದರೆ ॥ ಬ
ಲಿಮಥನ ಸುಭ್ರಾಪ್ರಕಾಂಡನ | ಬಲದಿಶಾಪಟರಾಯ ಮದನ | ಪ್ರಳ

ಯುಹದಭಾಪೆಂದುಹೊಗಳುತುಭಟ್ಟಸಂದೋಹ ॥೫೪॥ ಅರಸಕೇಳೈಜಾ
ಜುಗಾರರ । ಸಿರಿಮುಸಡಗರದಕಳಿವಗಲತಾ । ಪರಿಯುಸಗೆಸಜ್ಜನರಖಾತಿನಿ
ತಂಬಿನೀಸ್ನೇಹ ॥ ಪರಮಯೋಗಿಯುಲೀಲೆಕೌರವ । ನರಸನೊಡ್ಡಿನಜಿ
ಯುವಿದೀಸರ। ಗರುಡಿವಂದೇಶ್ರುಮುಕೊಡುವುದುಶತ್ರುಘನುವೇದ॥೫೫॥
ಉಬ್ಬಿದನುನಿಂನಾತನಾತನ । ತಬ್ಬಿದನುಕುರುಬಲದಹರುಷದ । ಜಬ್ಬುತಿ
ಯುಹುರಿಗೂಡಿತೋರಿತುಚತುರಚತುರಂಗ ॥ ತಬ್ಬಿತುಳುಕುಪಕಣೆಯು
ಕಣೆಶರ ।ಹಬ್ಬಹರದುದುರೋಷದಲಿಬಲಿ । ದುಬ್ಬುಗವಳವಕೊಂಡುವ್ರೊ
ಲುಕರ್ಣ್ನವಸಾನದಲಿ ॥೫೬॥ ಹತ್ತುಶರದಲಿತುರಗವನುಮೂ । ವತ್ತರಲಿ
ಪುರವೈರಿಯುನುತೆಂಂ ।ಬತ್ತರಲಿಫಲುಗುಣನನೈವತ್ತಂಬಿನಲಿಕಪಿಯು॥
ಮತ್ತೆಮೂವತ್ತರಲಿನರನ । ಧೊತ್ತುಮುವಬಿಡರೆಚ್ಚುನೊರರ । ಪತ್ತುಶ
ರದಲಿಘಾಯಗಾಣಿಸಿದನುಚತುರ್ಬಲವ ॥೫೭॥ ಬಲಜಲಧಿಸುಳಗೊಂಡು
ಪಾರ್ಥನ। ಬಳಿಗೆತೆಗದುದುತೆಗದುದೀತನ।ಕಲಿತನವಪಿಕ್ರಮಧನಂಜಯು
ನಾಧನಂಜಯುನ॥ಅಳುಕದಿರುಘೀಮಾದಿಗಳುಕಳ । ವಳಸಿತೀಚಯುಧಟ್ಟ
ಕೌರವ ।ಬಲದತಲ್ಲಣಗೆಟ್ಟದೊಂದರಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ॥೫೮॥

→○◆ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೧೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ◆○←

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಸಮರಸಾಹಸಮಲ್ಲನನುಪ
ಮ । ಕಮಲಸಖಸಕುಮಾರಕರ್ನನ । ಅಮರನಗರಿಗೆನಡೆಯೆಹಲುಬಿದ
ನಂದುಕುರುರಾಯ ॥ ಪದನು ॥ ಸಾಲದೇಕಥೆಯಿನ್ನುಮೇಲಣ । ಕಾಳ
ಗದಮಾತುಗಳನಾಲಿಸಿ।ಕೇಳಿಜೀವಪಹಿಡಿಯುಲಾಪೈತಂದೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ॥
ಹೇಳುವಡೆಕರ್ನವ್ಯಥೆಯನೀ । ನಾಲಿಸುವಡೇನಬಿದುಸುಚಿಗಳ।ಕಾಳಕೂ
ಟವಬಿತಿಸುವೆನುಕಿವಿಯಹಾರಕೇಳೆಂದ ॥೧ ॥ ತೂಗಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥಸೀತ
ನ । ಮೇಲೆಶಿವತಿನಕಣೆಯುಕಡಿವಳಿ । ಗಾಲತಪ್ಪಲೆನುತ್ತತರಿದನುಕರ್ನ
ನಂಬುಗಳ ॥ ಮೇಲೆಮೇಲೆಚ್ಚಂಬುಗಳನಲೆ। ಸೀಳಿಕರ್ನಧ್ವಜವಕಂಭದ।
ಕೂಲಮುರಿಯುಸಲುದಿದುಬಿದ್ದುದುವರಧಾಗ್ರದಲಿ ॥೨॥ ಆಮಹಾಧ್ವಜ
ದಂಡಪಾತದ । ಡಾಮರಕೆಕಳವಳಿಸಿಬೆದರಿತು । ಹಾಮಹಾದೇವೇನಹೇ
ಳುವೆನೈಮಹೀಪತಿಯೆ ॥ ಧೂಮಚುಂಬಿತಚಿತ್ರದಂತೆಸ । ನಾಮರಿದ್ದು
ದುಕೌಬಲಾಶ್ವ ।ತ್ಥಾಮಕೃಪಕೃತವರ್ಮಕಾದಿಗಳಂದುಸಿಮುಪದಲಿ॥
ಮತ್ತೆಕೇಳರಿಪಿಕ್ರಮಮನಭ । ಕೊತ್ತಿತೀತನಕೌಟ್ಯಲಾತನ । ನೆತ್ತರಲಿ
ನಾದಿದನುನಾನಾವಿಧಶರಾಳಿಯುಲಿ ॥ ಹತ್ತುಶರದಲಿಕರ್ನಚಾಪವ । ಕತ್ತ
ರಿಸಿದನುಪಾರ್ಥಸೀತನ । ಚಿತ್ತದಲಿಕರುಣಾರಸವಕಾಲಾಟವಾಯ್ತೆಂದ॥
ದ್ರೋಣಸಿಪ್ತ್ರರಸಿಚ್ಚಿದರೆಮುಂ।ಗಾಣಕೆಯುಲೇಮುಬಿಡಿರೆಂಸದು।ಗೋ

ಣಕೊಳ್ಳದನುಕೃಷ್ಣ ಮುಂಸಿನಕುಲವನೆಚ್ಚರಿಸಿ ॥ ಪ್ರಾಣಪಾಂಡವರೆಂಬ ನುಡಿಯನು । ಜಾಣನಲಿಹರಿಬಲಿದನೊಡೆಯಗೆ । ಕಾಣನಾಪುತ್ರನೆಂದು ಮುಂಮಲಮರುಗಿದನುಕರ್ಣ ॥೫॥ ಕುಲಕೆಕೇಳವನೆಂದುರಿಕ್ಕರಿ ।ಗಳೆಯು ಲಾಗಲೆಬಂಧುವರ್ಗಕೆ । ಮುಳಿದುಸಿಂಹಾಸನದಲೆನಗಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿ ॥ ಕುಲಮಲಿನನತೊಳದುತನ್ನಯ । ಕುಲದೊಳಗೆಬೆಚ್ಚವನಿಪಾಲಕ। ತಿಲಕಕುರುಪತಿಗಾಪ್ತರಿಲ್ಲೆಂದಳಲಿದನುಕರ್ಣ ॥೬॥ ನೋಡಿದಣಿಯನುನಿಚ್ಚಲುಚಿತವ । ಮಾಡಿದಣಿಯನುಕೇಳವೋಳದ।ಲಾಡಿದಣಿಯನುಶಿವಶಿವಾ ಯೆನ್ನೊಡೆಯಕುರುರಾಯ ॥ನೋಡಲಳಿದುದುದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರ।ಗೂಡಿತಲೆಗೊಟ್ಟೈಸರಿಂತಾ । ಮಾಡಿತೇನರಸಂಗೆಮತಸಲೆಮರುಗಿದನುಕರ್ಣ ॥೭॥ ಮೊದಲಲಾತ್ಮಜರಳಿವನೊಡಹು । ಟ್ಟಿದರವರೆಯಲಿಮರದಬಿಡಹು । ಟ್ಟಿದರುನೂರ್ವರುಮಡಿಯೆಮರದನುಯಂನಸುಳುವಿನಲಿ ॥ ಕದನವೆನ್ನಯಸುಳಿವನೊಳಕೊಂ । ಡುದುಸುಯೋಧನನೃಪತಿಗಿನ್ನಾ ।ವ ದನುಕಾಣೆನುಶಿವಶಿವಾಯೆಂದೊರಲಿದನುಕರ್ಣ ॥೮॥ ಸಲಹಿದೊಡೆಯನ ಜೋಳವಾಳಿಗೆ । ತಲೆಯಮಾರುವದೊಂದುಪುಣ್ಯದ । ಬೆಳಸುಮರಣದ ಹೊತ್ತುಕೃಷ್ಣನಕಾಬಸುಕೃತಫಲ ॥ ಇಳೆಯೊಳಿಂದೆನಗಿಲ್ಲದಾರಿಗೆ । ಫಲಿಸುವುದುತಾಧನ್ಯನೆನುತವೆ । ಹಳಚದೆಸುರಾಂತಕನನೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದನಾಕರ್ಣ ॥೯॥ ಒಳಗೆಹೃದಯಾಂಬುಜದಮಧ್ಯ । ಸ್ಥಳದೊಳಗೆಮುರವೈರಿಯು ನುಹೊರ । ವಳಯದಲಿಫಲುಗುಣನಮಣಿರಥದಗ್ರಭಾಗದಲಿ ॥ ಹೊಳೆವಹರಿಯನುಕಂಡನಿದುಹೊರ । ಗೊಳಗುಹರಿತಾನೆಂಬಭೇದವ । ತಿಳಿದು ನಿಜದೆಚ್ಚರಿನತನಕರದೊಳಿರ್ದನಾಕರ್ಣ ॥ ೧೦ ॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಾಚೆಯಲಿ ಮುರ । ಹರನಲೇನಂಮನ್ನಯಮನಂ ।ಹರಿಸಿದಾತನೊಭೀಮಸೇನನೊ ಮೋಲ್ಗೊ ನಂಜಮನೋ ॥ ಸರಳತೊಡುತೊಡುಬೇಗಕರ್ಣನ। ಶಿರವನಿಳು ಹಾಹಾರದಿರುಹೇ । ಪರಿಸದಿರುತಗೆದಿವ್ಯಶರವನುಬೇಗಮಾಡೆಂದ ॥೧೧॥ ಕರಗುವರೆಸೀಸಾರುಭೀಮನ । ಕರದುಕೊಲಿಸುವೆಸೀತನನುನಿ । ಷ್ಠುರ ನಲಾಯುಂನದಿರುತಗೆಸಿನ್ನಿಂದತನ್ನಿಂದ ॥ ಹರಿಯದೇಹಗೆನಂಮಚಕ್ರದ । ಲರಿಭಟನಮುರಿವನುಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನರಸುತನವನುನಿಲಿಸಿತೋರುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೨॥ ಈಸುಕರ್ಣನಮೇಲೆಬಹಳ।ದ್ವೇಷವೇಸೋಯನುತ ಮನದಲಿ । ಘಾಸಿಯಾದನುಪಾರ್ಥಕರುಣಕೊಳ್ಳಧದುಪಟಳಕೆ ॥ ಆಸೆಯಿಂನೇಕೆನುತನೆಳದನು । ಸೂಸುಗಿಡಿಗಳಸುಳಿಯಹೊಗರಿನ। ವಿಾಸಲ ಳಿವಾರೆಂಜಲಿಸದಂಜುಳಿತಮಾರ್ಗಣವ॥ಉರಿಯನುಗುಳುವಬಾಣದಲಿವಿ।ಸ್ತರಿಸಿಚಕ್ಷನಸೆಸಲುಗನುರದೊ। ಳುರವಕೀಲಿಸಿದಂಬುಗರಿಗಡಿಯಾಗಿಘಾಡ

ದಲಿ ‖ ಹರಣತೊಲಗದಮುನ್ನವನುಮುರ | ಹರನುಕಂಡನುರಥದವಾಘೆ
ಯು | ನಿರಿಸಿಕರ್ನನಹೊರೆಗೆಬಂದನುವಿಪ್ರವೇಷದಲಿ ‖೧೪‖ಬಳಲಿದನುಬ
ಸವಳಿದುಮೆಲ್ಲನೆ | ಹಳವಿಗೆಯುನೆಮ್ಮಿದನುಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಿಳಯವನುನೋ
ಡುತ್ತ ರವಿಸುತನಿರಲುಕಂಡಾಗ ‖ ಹೊಳವಕುಂಡಲವಿರಲುಪ್ರಾಣವು |
ತೊಲಗದಲ್ಲಿಂದಾಗಕೃಷ್ಣನು | ತಿಳಿದುವಿಪ್ರನರೂಪತಾಳ್ದವನಲ್ಲಿಗೈತಂ
ದ ‖೧೫‖ ತ್ಯಾಗಿಜಗದೊಳಗೆಂಬಕೀರ್ತಿಯು | ಲೋಗರಿಂದವೆಕೇಳಬಂದೆ
ವು | ಈಗಲತಿಶಯಫಲವನೊಲುವರೆಮನದಬಯಕೆಯನು ‖ ಈಗಲಾವು
ದುಸಿಂಸ್ಪೀಷ್ಟವು | ಶ್ರೀಗೆಮಂಗಳವೆಂದುಹರಸಿದ | ನಾಗಲರಿದನುಕರ್ನ
ನಸುನಗುತಿರ್ದಮನದೊಳಗೆ ‖೧೬‖ ತ್ಯಾಗಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲಿ | ದ್ದಾಗ
ಬೇಡಿದರೀವೆ ನಾನೀ|ವೀಗರಣವಲಿಬಂದುಬೇಡೂದುಂಟೆಹೇಳೆನಲು ‖ತೂ
ಗುತಿಹಕುಂಡಲವನೀಗಲೆ| ಬೇಗಧಾರೆಯನೆರೆದುಕೊಡುಯನ| ಲಾಗಲು
ದಕವನರಸಿಕರ್ನನುಕೆಲನನೋಡಿದನು‖೧೭‖ಉದಕವನುಹೊರಗರಸು
ತಿರಲಾ | ಪದುಮನಾಭನುನುಡಿದನಿನ್ನ ಯ|ಹೃದಯದೊಳಗಿದ್ದಮಳಗಂ
ಗಾಜಲವತೆಗೆದನಗೆ ‖ ಪದುಳದಿಂದರೆಧಾರೆಯನುಸಂ | ಪದದಮುಕ್ತಿಯ
ಪದವನೊಲುವಡೆ | ಇದುಶುಭೋದಯವೆಂದುಮಾಯಾವಿಪ್ರನರುಹಿದ
ನು ‖೧೮‖ ಸರಳತೆಗದನುಸರಸಿಜಪ್ರಿಯ | ವರಸುತನುತನ್ನರವಬಗಿದ
ನು|ಫರಿಫರಿಲುತೆಗದನುನಿರ್ಮಲೋದಕವ‖ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿಧಾರೆ
ಯು | ನಿರದೆಮಾಡುತ್ತಿರಲುಮೇಲಣ | ಸುರರುಘೇಯೆಂದೆನಲುಪುಷ್ಪಕ
ವಿತಿದುದಂಬರದಿ ‖೧೯‖ ಬೇಡಿದರೆಕುಂಡಲವತೆಗದೀ | ಡಾಡಿದನುಲೋ
ಕೈಕನಾಥನ | ನೋಡಿಧನ್ಯನೆನುತ್ತ ರವಿಸುತನಿರಲುಬಕ್ತಿಯಲಿ ‖ನೋ
ಡಿದನುಕರುಣಾಳುಧಾರೆಯು | ಮಾಡಿದಾನವನೀವುದೆನೆಕೈ | ನೀಡಿಹೃದ
ಯವಬಗಿದನಮೃತದಬಿಂದುಗಳುಸುರಿಯೆ ‖೨೦‖ ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು
ಕರ್ನಂ | ಗಿರದೆನಿಜಮೂರ್ತಿಯನುತೋರಿಸಿ|ಯುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಮು
ಕ್ತಿಯುಪದವನೇಮಿಸಿದ ‖ ನರನೊಳಜ್ಜರಿದನುಕರುಣಾ|ಕರನುಅನುಸಂ
ಧಾನಮಾಡಲು | ಧರೆಯೊಳೇನಚ್ಚರಿಯೆನುತಬೆರಗಾಯ್ತುಸುರಕಟಕ ‖
ಅಂದುಪಾಶುಪತಕ್ಕೆಬಲುವಳಿ | ಬಂದುದಜನಬಾಣವನುದೊಣೆ | ಯಿಂ
ದತೆಗದನುಗಿರಿಜೆಯಂಗ್ರಿಯನೆನದುಮಂತ್ರಿಸುತ ‖ ಮಂದರಾಚಲನಡುಗೆ
ಖತಿಗಳ | ಸಂದಣಿಯಬಾಯ್ಧಾರೆಯೆಂಬಿನೊ| ಳಂದುಕರ್ನನಶಿರವನೆಚ್ಚ
ನುವಾಸವನಸೂನು ‖೨೧‖ ಶಿವಶಿವಾಯನುತಿರ್ದದೈತ್ಯ | ಭುವನಜನ
ವಾದಿಸ್ತ್ಯಶರಗಾಂ | ಡಿವವನೊದರುದುಸದದುದೀತನಬಹಳರಕ್ಷೆಯಲಿ ‖
ಅವಘಡಿಸಿತೀಊಭಯಬಲದೃಗು | ಸಿವಹವನುಧಾರಾಳವಕ್ಕಿ | ಪ್ರಜೆರಬ

ಉಳಜ್ವಾಲೆಯಝಾಡಿತೆಯಲ್ಲೈದಿತರಿಭಟನ ॥೨೪॥ಆಮಹಾಸ್ತ್ರದಬಹಳತೇಜ| ಸ್ತೋಮದಲಿ ಕಣ್ಮುಳುಗಿಮುಚ್ಚಿದು | ದೀನಮಹೇಶವ್ರತವನೊಪ್ಪಿಸಲಿ ಕಣ್ದೆರೆಯೆ ॥ ಆಮುಹೂರ್ತಕೆಕರ್ಣಸಿರಲು | ದ್ವಾದಶಮುಣಿಗಳುರುಚಿತ ನಿಚಯ | ಸ್ತೋಮದಲಿಸಲ್ಲಟಸಿಮೇರದುಮೆಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೨೫॥ ಅರಸಕೇಳೈಕರ್ಣನೊಡಲಲಿ | ಪರಮತೇಜಃಪುಂಜಹೊಳೆದು |ಪ್ಸರಿಸಿನೆಗದುದುಹೊಂದುದಿನಮಂಡಲದಮಧ್ಯದಲಿ॥ಅರರಭಾಪ್ಪುರೆಕರ್ಣ ಮಝುಭಾ| ಪುರೆಭಟಾಗ್ರಣಿಸಿನ್ನ ಸರಿಧೊರೆ| ಯಿರಡುಯುಗದಲಿಕಾಣೆನೆಂದಳಲಿದನು ಕಲಿಹನುಮ ॥೨೬॥ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯಮಾರಿಬಾಣವ |ತೊಟ್ಟನೇತಾನೊಡೆಯನೆಂದಿರೆ | ಯಿಟ್ಟದನೆಪಾಂಡವರೊಳನುಸಂಧಾನವನುಬಿಸುಟು॥ನೆಟ್ಟಕಣೆಗಳುಕಿದನೆಕೌರವ | ಕೆಟ್ಟನಕಟಕಟೆಂದುಕಾಯುವ | ಬಿಟ್ಟಕರ್ಣಂಗಾರಸರಿಯೆನುತಿರ್ದುದಮರಗಣ ॥ ಬಲುವಿಡಿಯುಬಿಲುಪಾಮದಲಿಬೆರ | ಳೊಳಗೆಸವಡಿಸಿತೆಗದತಿರುವಿನ|ಹಿಳುಕನಿಮಿರಿದತೋಳತೋರಿಕೆಲಬಲದಭಾಗದಲಿ ॥ ಬಲಿದಮುಂಡಿಯಬಾಗಿದೊಡಲಿನ | ಹೊಳೆವತನುಕಾಂತಿಯಮಹೀಪತಿ | ತಿಲಕಕೇಳೈಕರ್ಣನೆಸೆದನುರಥದಮಧ್ಯದಲ ॥೨೭॥ಕಳಚಿದುರ್ಯೋಧನನಬೆಳುಗೊಡೆ | ನೆಲಕೆಬೀಳ್ವಂದದಲಿಕೌರವ| ಕುಲದನಿಖಿಳೈಶ್ವರ್ಯವಿಳೆಗೋಲ್ಗುಡಿಸಿಕೆಡದಂತೆ ॥ ಥಳಥಳಿಪನಗೆಮೊಗದಬಿಗುಹೆ | ಕ್ಕಳದಹುಬ್ಬಿನಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ | ಹೊಳೆವಹಲುಗಳಕರ್ಣಶಿರಕೆಡದುದುಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ॥೨೮॥ ಕರ್ಣಹಾಹಾಸೂತಸುತಹಾ| ಕರ್ಣಗಾಂಗಾಧಾತನಯಹಾ | ಕರ್ಣಹಾಯಂನಾನೆಹಾಬಹಿರಂಗಜೀವನನೆ॥ನಿರ್ಣಯವುಕುರುಬಲಕೆಹಾಹಾ | ಕರ್ಣಬಾರೈತಂದೆಯನುತವೆ | ನಿನ್ನಮಗರಥದಿಂದ ಧೊಪ್ಪನೆಕೆಡದನವನಿಯಲಿ ॥೨೯॥ರಾಯಹಂಬೈಸಿದನುಹಾರಾ|ಧೇಯಹಾಯಂನಾನೆಬಾರೈ | ಮಾಯವಾಗದೆನಿನ್ನತೋರಾಕರ್ಣತೋರೆನುತ॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟದುಕೈಯಕೈದುವ|ಹಾಯಿಕಿತುಕಂಬನಿಯಸರಿಯೊಳು|ಹಾಯಿದುದುನೆರೆಹೊರಳುತಿರ್ದುದುನಿಖಿಳಪರಿವಾರ ॥೩೦॥ ನರಗೆಸೈರಣೆಯಲ್ಲಿಯದುಕರಿ | ತುರಗಕಂಬನಿಗರದುದೈಥರ| ಥರಗಶೋಕಾಂಬುಧಿಯಲಳಿಯಲಿಸಿಲುಕಿತರಿಸೇನೆ ॥ ಅರಸಕೇಳಾಚೆಯಲಿಭೀಮನು | ಪರನಕುಲಸಹದೇವನರ್ಜುನ | ಧರಣಿಪತಿದ್ರೌಪದಿಯಚಿಂತೆದುರಂತವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ಕಿತ್ತರೋಕಲ್ಪದ್ರುಮವಕೆಡೆ | ಕುತ್ತಿದರೊಸುರಧೇನುವನುಕೈ |ವರ್ತಿಸಿದರೋಪರುಷವನುಹಾಜಲಧಿಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಎತ್ತಣದುಭಾರತಬಂದುದಕಟಾ | ಮೃತ್ಯುವೆಂದೊರಲಿತ್ತುವಂದಿಗಳೆರಡುಥಟ್ಟಿನಲಿ ॥೩೧॥ ಅರಸನೀಸೈರಿಸಿದೆಲಾಶಂ | ಕರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳುಕರ್ಣನ | ಪರಮಸತ್ಯವ್ರತವ

ಕೊಂಡಾಡಿದರುಅಗಣಿತನುತ ॥ ಎರಡುಘಟ್ಟಿಸದುಃಖವುಂಡುಸೌ |ಗರವನ
ತಿಹೇರಾಳದರ್ಜುನ|ತಿರುಗಿದನುಪಾಳೆಯಕೆದುವ್ಯಾನದಲಿಹರಿಸಹಿತ॥೩೩
ಇತ್ತಪಗವಶವಾದರಾಯನ | ತೆತ್ತಿಗರುದಂಡಿಗೆಯೊಳಗಸನ | ನೆತ್ತಿತಂ
ದರುಪಾಳೆಯದದುಸ್ಥಿತಿಯುವೇಳದಲಿ ॥ ತೆತ್ತನೇಮಗನಸುನನಕಟನು|ತೆ
ತ್ತೆಚಿಂತಾರಾಗದಲಿಕಡ| ಲತ್ತದಾಯ್ದನುಬಿಸುಟನಂಬುಜಮಿತ್ರನಂಬರ
ವ ॥೩೪॥ ದ್ಯುಮಣಿಕರ್ನದ್ಯುಮಣಿಯೊಡನ |ಸ್ತಮಿಸೆತ್ತಕಮಲಿನಿಕಾರ
ವನವುಖ | ಕಮಲಬಾಡಿತುತಿಮಿರಹೆಚ್ಚಿತುಶೋಕತನುದೊಡನೆ ॥ ಅ
ಮಳಚಕ್ರಾಂಗಕ್ಕೆಭೂಪೋ| ತ್ತಮನವಿಜಯಾಂಗನೆಗೆಯುಗಲಿಕೆ|ಸಮನಿ
ಸಿತುನೀಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ॥೩೫॥ ಕುದಿದನುಕೃಷ್ಣನುಕರ್ನ
ನಳಿವನು | ವಿದಿತವೆಂದವಬಯಸಲಾಯಿತು | ಉದಧಿಹೆಚ್ಚಿತುಹರುಷದಲಿ
ಭೂಭಾರಹೊಯ್ತೆನುತ ॥ ಸದನವನುಹೊಕ್ಕನುನಿರಂತರ| ಕಗಡುದು
ರ್ಯೋಧನನವೋಲಿರೆ | ಕದನದಲಿಪಾಂಡವರಸಲಹಿದವೀರನಾರಾಯಣ॥
ಮರುಗುವರುಪಾಂಡವರುಕರ್ನನ | ಮರಣದಲಿಯುಡಿಗಡಿಗೆಮಿಗೆಸೋ|
ದರದಸಂಬಂಧದಲಿಹೆಚ್ಚಿತುಮನದಸಂತಾಪ ॥ಬೆರಸಿತಕಟಾಯನುತಮು
ರರಿಪು | ಕರಗಿದಂತಃಕರಣದಿಂದುವೆ | ನೆರೆಮರುಗಿಪಾಂಡವರಸಲಹಿದ
ವೀರನಾರಾಯಣ ॥ * * * * ॥೩೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೫೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರ
ವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಟಪಟಿಷ್ಟದೀನಿಕಾಯ
ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ಕರ್ನ
ಪರ್ವಸ್ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಶಲ್ಯಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಕೇಳೈಕದನದಲಿಕಲಿರಾ |ಧೇಯನವಸಾನದಲಿಕೌ
ರವ | ರಾಯದಳಪತಿಯಾಗಹೊಕ್ಕನುಶಲ್ಯಸಾಹಸವಾ ॥ಪದನು॥ ಹೇಳಿ
ರೇಭೀಷ್ಮಾದಿಹಿರಿಯರು | ಮೇಲುದಾಯವಬಲ್ಲವರುಹೆ |ಚ್ಚಾಳುತನದಲಿ
ಹಿಂಗಿಕಂಡಿರಿಜಯದಜಾರುಗಳ ॥ ಮೇಲಣಾಹವದೊಳಗೆದೇಹವ |ಬೀಳು
ಕೊಟ್ಟನುಶಲ್ಯನಲ್ಲಿಂ| ಮೇಲೆಧೊರೆಗೇನಾಯ್ತುಯೆಂಬುದನರಿಯೆತಾನೆಂ
ದ ॥೧॥ ಮರುಳೆಸಂಜಯಘಾಳಿಯಲಿಕುಲ | ಗಿರಿಯಬೈಸಿಕೆಬಿಚ್ಚಿದರೆಹು
ಲು | ಮೊರಡಿಗಳಪಾಡೇನುಬೀತುದುಕರ್ಣನೊಡ್ಡವಣೆ॥ ಕುರುಪತಿಯ
ಪಾಡೇನುಮಾದ್ರೇ| ಶ್ವರನಪುತ್ರರವೇನುಸಾಕಂ | ತಿರಲಿಸವಿತ್ತುಕೌರ
ವಾನ್ವಯವೆಂದನಂಧನೃಪ ॥೨॥ ಬೇಯದೆನ್ನದೆಶೋಕವಹ್ನಿಯ|ಬಾಯ
ಲಕಟಾಕರ್ಣಕೌರವ|ರಾಯರಳಿವಿನಲುಳಿದುಪುತ್ರದ್ರೋಹಿಯಾಗಿನ್ನು॥
ಸಾಯಿಸುವಸಾವಂಜಿತೆನಗೆಟಿ | ರಾಯತೊಡರಿಕ್ಕಿದನುಮಾರ್ಕಂ | ಡೇ
ಯಮುನಿಯೆಂದರಸಧೊಪ್ಪನೆಕೆಡೆದನವನಿಯಲಿ ॥೩॥ಹದುಳಿಸ್ವೈರಾಜೇಂ
ದ್ರನೀಬಿ | ತ್ತಿದವಿಷದ್ರುಮಫಲಿತವಾಯಿತು |ಜೆದರಲೇಕನುಭವಿಸುಶೋಕಿ
ಸ್ಸುಳಿದಮಾತೇನು ॥ ಕದನದಲಿಸುರನದಿಯಹೋಗಾ| ಡಿದನಿಜಾನ್ವಯ
ಕಲ್ಪತರುವನು | ಮದಕರಿಗೆನಾರಿಗೆಯನುತನೆಗಹಿದನುಧರಣಿಪನ॥೪॥
ಮಲಗಿಸಿದನೊರಗಿನಲಿನಯನ | ಸ್ಥಳವನೇರಿಸಿದವನಶೋಕಾ | ನಳನ
ತಾಪಕೆತಂಪನೆರದನುನೀತಿಮಯರಸದ ॥ ಆಳಲನರವಾಡಿದೆನದೀಸುತ|
ರಳಿವಿನಲಿಗುರುಕರ್ಣಶಲ್ಯನ | ತಳುವಿನಲಿಕಟ್ಟಳಲಬಹಳಾಭ್ಯಾಸಿನೀನೆಂ
ದ ॥೫॥ ಅಹುದುಸಂಜಯಶೋಕಶಿಖಿನೆರೆ| ದಹಿಸದೆಂನನುಬೆಂದದೇಹಕೆ|
ದಹನವುಂಟೇಯೆಂಬನಾಣ್ಣುಡಿನಿನ್ನೊಳಾದುದಲ॥ ಮಿಹಿರಸುತಪರಿಯಂ
ತಕಥೆನಿ | ರ್ವಹಿಸಬಂದುದುಶಲ್ಯಕೌರವ | ರಹಿಗೆನೆಗಳಿದರೆಂಬುದನುವಿ
ಸ್ತರಿಸಿಹೇಳೆಂದ ॥೬॥ ತೆಗದುದಾಚೆಯರವರಬಲಜಗ|ದಗಲದುಬ್ಬಿನಬೊ
ಬ್ಬೆಯಲಿವೊರೆ | ಮುಗಿಲಮದದಂದದಲಿಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ॥ಬಿಗಿ
ದಮೋನದಬೀತಹರುಷದ | ಹೊಗರುಮೋರೆಯಹೊತ್ತವ್ಯಥೆ |ಗಳದು
ಗುಡದೊಡಲಿನನಿನ್ನಮೋಹರತೆಗದುದೀಚೆಯಲಿ ॥೭॥ಪಿಡಿದುಕರ್ಣನತಲೆ
ಧರಿತ್ರಿಗೆ | ಕೆಡೆಯೆಧೊಪ್ಪನೆಮೂರ್ಛೆಯಲಿನೃಪ| ಕೆಡದುಕಣ್ಬಿಟ್ಟದ

ಸುಶೋಕಜ್ವರದಝಳಝಡಿಯಿವೆ॥ಹಡಪಿಗರುಚಾಮರದಚವುರಿಯ|ರೊ
ಡೆಯನಿದಿರಿನಲೊದರೆಕಂಬಿಯ | ಕಡಿಯಣದಕುಡಿಸೇಣುಕೊಂಡನುತಿ
ರುಹಿದನುರಥವ ॥೮॥ ಇಂದುಕರ್ಣನಹಾನಿಕೌರವ | ವೃಂದವನುಮೇಳೈ
ಸಿತೇಹಾ | ಯಿಂದುಕೃಪಗುರುಸುತರುರಥವನುಬಿಸುಟುಸೂರಿಯಲಿ ॥
ತಂದುನಿಲಿಸಿದರರಸನಿರವಂ | ತೆಂದುಸುರಸಾರ್ಥ್ಯದುವಿಧಿಯನು| ನಿಂದಿಸಿದ
ರವಧಾನುಜೀಯನುತಾಮಹಾರಥರು ॥೯॥ ತಳಿತಳದುಪನ್ನೀರನಪ್ರಿಗೆ|ಚ
ಳೆಯವನುಹಿಡಿಗೆತ್ತಿಗುರುಸುತ |ನುಲಗಿಸಿದಡೇನ್ನೈಯಕರ್ಣಯೆನುತ್ತಕಂ
ಪ್ಪೆರದು ॥ ಘಳಿಲನೆದ್ದನುಕರ್ಣತೆಗಸ್ಸೈ | ದಳವನಿರುಳಾಯ್ತೆನುತಶೋ
ಕದ | ಕಳವಳದಲಿರೆಮುಚ್ಚಿಗಣ್ಣಲಿಮತ್ತೆಪವಡಿಸಿದ ॥೧೦॥ರಾಯಹದು
ಳಿಸುಹದುಳಿಸಕಟಾ | ದಾಯಿಗರಿಗೆಡೆಗೊಟ್ಟಲಾಸಿ | ದಾರ್ಯದಲಿನೆಲ
ಹೋಯ್ತುಭೀಮನಭಾಷೆಸಂದುದೆಲ ॥ ವಾಯುಜನಜಠರದಲಿತೆಗೆಯಾ|
ಜೀಯನಿನ್ನನುಜರದಪಾರ್ಥನ | ಬಾಯಲುಗಿಸುತಜನವನೆಂದನುಜರದು
ಕುರುಪತಿಯ ॥೧೧॥ ಏನುಗುರುಸುತಮಡಿದನೇತ | ಸ್ನಾನೆಬರುವದೊ
ಳಿಂದುಕುಂತೀ| ಸೂನುವೇಕ್ಕೈತಪ್ಪಮಾಡಿದನೇಮಹಾದೇವ ॥ಭಾನುನಂ
ದನಸಬಿದನೇ | ತಪ್ಪೇನುಪಾರ್ಥನಬಸುರಲೆನ್ನನಿ | ಧಾನವಿದ್ದುದುತೆಗವ
ನ್ನೈಸಲೆಯನುತಮುರಿದದ್ದ ॥೧೨॥ ತಾಪವಡಗಿತುಮನದಕಡುಹಿನ|ಕೋ
ಪತಳತುದುಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ರೂಪುಮುಖದಲಿಕರ್ಣದುಶ್ಶಾಸನರಕಲ್ಪಿ
ಸಿದ ॥ ಭೂಪಕೇಳೈಪಾಳೆಯಕೆಕುರು | ಭೂಪಬಂದನುನಾಳಿಕರ್ಣೋ|
ತ್ಥಾಪನನಲಾಯೆನುತಹೊಕ್ಕನುಭದ್ರಮಂಟಪವ ॥೧೩॥ ಶಕುನಿಗುರು
ಕೃಪಸೂನುಕೃತವ| ರ್ಮಕಸುಕೇತುಸುಶರ್ಮಸಮಸ | ಪ್ತಕರುಮಾ
ದ್ರೇಶ್ವರಸುಬಾಹುಸುನಂದಚಿತ್ರರಥ ॥ ಸಕಲಸುಭಟರುಧಾರುಣೀಸಾ |
ಯಕರುಬಂದರುಕರ್ಣಹಾನಿ |ಪ್ರಕಟತಳಿತಶಿರೋಪಕಂಠನವೈಮನಸ್ಯ
ದಲಿ॥೧೪॥ ಹಿಮದಹೊಯ್ಲಲಿಸೀದುಸಿಕ್ಕಿದ|ಕಮಲವನದಂದದಲಿಹತವಿ|
ಕ್ರಮದಕೀರ್ತಿಯಬಹಳಭಂಗಕೆಬಂದುದಾಸ್ಥಾನ ॥ ಸುಮುಖತಾವಿಚ್ಛೇ
ದಕಲುಷ | ಸ್ಥಿಮಿತರಿವರನುಕಂಡುನಾಳಿನ | ಸಮರಕೇನುದ್ಯೋಗವೆಂ
ದನುಕೃಪನಗುರುಸುತನ ॥೧೫ ॥ ಅರಸಕರ್ಣಚ್ಛೇದವೇಜಯ | ಸಿರಿಯ
ನಾಸಾಚ್ಛೇದವಿನ್ನಾ | ವರಿಸದಿರುಹೋರಾಡಿಹೆಗಳಿಸುಬಾಹುವಿಕ್ರಮ
ವ ॥ ಗುರುನದೀಸುತರಳಿದಬಳಿಕೇ |ಧರೆಗೆನಿನಗಸ್ತ್ರವ್ಯಕರ್ಣನ|ಮರಣ
ದಲಿನೀನರ್ಥದೇಹನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೧೬ ॥ ಆವೃಕೋದರನರನೊಳಿಂ
ತ | ಭಾರ್ವದುಶ್ಶಾಸನಿಗೆತನ್ನಯ | ಜೀವಸಖರಾಧೇಯನಾತನನುಕಣಸಿ
ದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಕೈವಿಡಿಯಲೇಕರ್ಣನಿಹನೆಂದಾವುನಿ | ಶ್ಚೈಸಿದೆವುಕರ್ಣನಸಾ

ವುನಾಳನೊಳೆಣೆಸೆವೆಂದನುನಿನ್ನ ಮಗನಗುತ ॥೧೭॥ ನಾವುಹೊಯ್ದಾಡದ
ವೆವುಜಯಸ । ತ್ವಾವಲಂಬವತೋರುವೆವುಕ ।ರ್ಣಾವಸಾನವಕಂಡುಬಳಿ
ಕುಳಿಯನುಯಥಾರ್ಥವಲೆ॥ನೀವುಸೇನಾಪತ್ಯದಲಿಸಂಭಾವಿಸಿರೆಸಾಕಿನ್ನು
ಮಿಗಿಲಾ । ದೈವಕೃತಪೌರುಷವನಾಳಿನಲರಿಯಬಹುದೆಂದ ॥೧೮॥ ಧರಣಿ
ಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಸೇನಾ। ಧುರವನೀವುದುಮಾದ್ರಭೂಪತಿ । ಗರಿದಲಾಜಯ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಬಳಿಕಾಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ ॥ ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣರಾಧೇ ।ಯರಿ
ಗೆಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಮಾದ್ರೇ । ಶ್ವರನುಳಿಯೆಬಳಿಕಾರುಘಟ್ಟರುನಿನ್ನ ಘಟ್ಟಿಸ
ಲಿ ॥೧೯॥ ನೀವುಕಟಕಾಚಾರ್ಯಪುತ್ರರು ।ನೀವಿರಲುಕೃಪನಿರಲುದಳಪತಿ।
ನಾವಹವೆನೀವೆಂದುತೇಜೋದ್ವಹದರಥಿಕರಲ॥ ನಾವುತರುವಾಯವರುಗ
ಳುಜಯ । ಜೀವಿಗಳುನೀವೆನ್ನಗುಣಸಂ । ಭಾವಕರಲಾಯೆಂದನಶ್ವತ್ಥಾ
ಮಶಲ್ಯಂಗೆ ॥೨೦॥ ಉಚಿತವಿತರೇತರಪದಸ್ತುತಿ । ರಚನೆಗುಣಯುಕ್ತರಿ
ಗೆವಿಜಯೋ । ಪಚಿತರಣನಾಟಕಕೆಜವನಿಕೆಯಾಯ್ತುಲೇರಜನಿ ॥ಅಚಲ
ಮುರರಪೈಸರದಬಲ । ನಿಚಯುನಮ್ಮದುವೀರಸುಭಟ । ಪ್ರಚಯವು
ಖ್ಯರಮಾಡಿಯೆಂದನುಕೃಪನುಕುರುಪತಿಗೆ ॥೨೧॥ ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣ
ಕೃಪರೀ । ಕುರುಬಲಕೆಕಟ್ಟೊಡೆಯರವರಿ । ಬ್ಬರುಗಳಳಿವಿನಲಾರದಿಲ್ಲಿ
ಯುಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳು ॥ ಗುರುಸುತನೊಶಲ್ಯನೊಚಮೂಮು । ಖ್ಯರನು
ನೀವೇಬೆಸಸಿಯೆಂದನು।ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಕೃಪಾಚಾರಿಯಗೆಕುರುರಾಯ॥
ಆದರಾಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟರು । ಕಾದಿನೆಗ್ಗದಕಳನಹೊಗುವಾ। ಕೈದುಕಾ
ರರಕಾಣೆನೀಮಾದ್ರೇಶಹೊರತಾಗಿ ॥ಈದುರಂತದಸಮರಜಯನನು।ಗಾ
ದಡೊಳ್ಳಿತುಶಲ್ಯನಲಿಸಂ । ಪಾದಿಸಿರೆಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನೆಂದನರಸಂಗೆ॥ತ
ರಿಸಿಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳನಾ । ದರಿಸಿಭದ್ರಾಸನದೊಳೀತನ । ನಿರಿಸಿಸ್ನಪವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದನುಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನವ॥ ಮೊರೆವವಾದ್ಯದನಿತಿಳಧರಣೀ।ಸು
ರರಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಮಳೆಗಳೊ ।ಳಿರುಳನುಗಿದವುಮುಕುಟಮಣಿರಾಜಿಗ
ಳಮಿಂಚುಗಳು ॥೨೨॥ ಆದುದುತ್ಸವಕರ್ಮಮರಣ ।ಚ್ಛೇದವುಕ್ಕಿತುಹಗೆಗೆ
ಕಾಲ್ವೆಳೆ । ಯಾದವೀರಸಮುದ್ರನೆಲೆತಪ್ಪಿದುದುನಿಮಿಷದಲಿ॥ಬೀದಿವರಿದು
ದುಬಿಂಕನೆನೆಕೊನೆ । ಯೋದುಗಾಢಾಬೀಜಲಜ್ಞೆಯ। ಹೋದಮೂಗಿಗೆ
ಕದಪಹೊಯ್ದನುನಿನ್ನಮಗಬಳಿಕ । ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತಖಿಳಸುಭಟ। ಶ್ರೇ
ಣಿಕೆಂಡುದುನುಡಿಯಹಾಣಾ । ಹಾಣಿಗಳಭಾಷೆಗಳಹಕ್ಕಲುವೀರರುಕ್ಕ
ಗಳ ॥ ಪ್ರಾಣದಾಶೆಯನುಳಿದಹೊಯ್ಯಲ । ಹೂಣಿಗರುವಿಜಯಾಂಗನಾ
ಪ । ಕ್ಷೀಣಮಾನಸರೊಪ್ಪಿದರುಕುರುಪತಿಯಪರಿವಾರ ॥೨೩॥ ಪತಿಕರಿಸಿ
ದೈಸಕಲಸುಭಟ । ಪ್ರತತಿಮಧ್ಯದಲೆನ್ನನಹಿತ। ಚ್ಯುತಿಗೆಸಾಧನವೆಂದು

ನಿಜಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ ॥ ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದುವೆನು ಯಮ | ಸುತನೊಡನೆ ಜಯಸಿರಿಗೆ ಸೀಸೇ | ಗತಿಯನಿಸಿ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದನು ಶಲ್ಯ ಕುರುಪತಿಗೆ ॥ ಉಬ್ಬಿದನಲೈ ಮಧುರವಚನದ | ಹಬ್ಬದಲಿ ನಿಸ್ತ್ನತನತ್ತಲು | ಉಬ್ಬಿನವಧಿರುತಂದು ಬಿಸುಟರು ನಿನ್ನ ಪಾಳೆಯದ ॥ ಸರ್ಬವೃತ್ತಾಂತವನು ಗಾಢದ | ಗರ್ಭವುರಿದುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನೆಬ್ಬಿಸಿದನಿರುಳವನಿಪತಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಹದನ ॥೨೮॥ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸಿದಿರೆ ಬೊಪ್ಪನ | ಭಾವನನು ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದ | ನೋವಿದರೆಲೇ ಶಲ್ಯ ಮಾಡಿದ ಭಾಷೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ॥ ಅವನಂಘೈಸುವನು ಪಾರ್ಥನೊ | ಪಾವಮಾನಿಯೊ ನಕುಲನೋ ಸಹ | ದೇವನೋ ತಾನೋ ನಿಧಾನಿಸಲರಿಯೆ ತಾನೆಂದ ॥ ಕಲಹವೆಂದನು ದಳಪತಿಗೆ ನಾ | ನಿಲುವೆನೆಂದನು ಭೀಮಸೇನನು | ಕಳುಹಿ ನೋಡೆಂದನು ಧನಂಜಯನೆನ್ನ ಪಾವನಲಿ ॥ ಸಲುಗೆಯ ನಗೆಂದನು ನಕುಲನೆಂ | ದೊಲವಿನರ್ಘಿಯನೆನ್ನ ಕಳುಹೆಂದ | ರುಳುಹಿದವರೆಂದೆರಗಿದನು ಸಹದೇವ ಚರಣದಲಿ ॥೩೦॥ ಹರಿಯದರ್ಜುನನಿಂದ ಭೀಮನ | ನೆರವಣಿಗೆ ನೋಯಿಸದು ನಕುಲನ | ಹೊರೆಗೆಯೊದಗದು ಸೈರಿಸದು ಸಹದೇವನಾಟೋಪ ॥ ಇರಿವರೇ ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನನೆರೆ | ಮುರಿವಡೆಯನಿನಗಹುದು ನಿನ್ನನು | ತರುಬಿದವರೇ ಕಷ್ಟರೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥೩೧॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕೃಷ್ಣ ಶಲ್ಯಂ | ಗೀಸು ಬಲುಹುಂಟಾದರನುಜರು | ಘಾಸಿಯಾದರು ಹಿಂದೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಕದನದಲಿ ॥ ಈಸುಮುರದುರವಣೆಗೆ ನಾಳಿನೊ | ಶೈಸಲೇನಳನಹುಷಭರತವು | ಹಿಶವಂಶೋತ್ಪನ್ನನಾಗೆಂದನು ಮಹೀಪಾಲ ॥ ತಾಯಿ ಪಡೆಗಳೇ ಮಗನನಿನ್ನನು | ನಾಯಕನೆಲೆಯೋಕೈಕವೀದರ | ತಾಯುಲಾನಿಮ್ಮೊವ್ವೆಯುರವೊಳೆ ಹಾಲಬಲುಹಿನಲಿ ॥ ರಾಯನೀ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಸೇಸೆಯ | ತಾಯನುತ ತೂಪಿರಿದು ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಂಬಕ ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ ॥೩೩॥ ಸಂದುದೈ ಹದಿನೇಳು ರಾತ್ರಿಗ | ಳಂದಿನಿರುಳಾ ಸೇನೆ ನಿರ್ಭಯ | ದಿಂದ ನಿದ್ರಾವ್ಯಸನ ವಿಹ್ವಳ ಪೂರ್ಣಹರುಷದಲಿ ॥ ನಿಂದುದೈ ನಿನ್ನವರು ರಾಧಾ | ನಂದನನೃಪಗಮನನಸಷ್ಟಾ | ನಂದವಿಹ್ವಲಕರಣರಿದ್ದರು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥೩೪॥ ಆ ಶಿಖಂಡಿಯ ತೋರಿಸರಳಿನ | ಹಾಸಿಕೆಯಲೊಬ್ಬನು ಸುಪಾತಿನ | ವಾಶಿಯಿಂದೊಬ್ಬನು ಸುಸ್ನಿನಕುಲವನೆಚ್ಚರಿಸಿ ॥ ಘಾಸಿಮಾಡಿದನೊಬ್ಬನು ಧಗ | ಣೀಶ ಚೇಷ್ಟೆಯೊಳೊಬ್ಬನು ಕೃಪೆ | ಯೇಸು ಬಲುಹೋ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಛಕ್ರರಲೀ ॥ * * * * ॥೩೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಗಂಡುಗಲಿ ಕದನಪ್ರಚಂಡನ |

ಖಂಡಭುಜಬಲಧರ್ಮಸುತನುಂ। ಕೊಂಡುರಣದಲಿಕಾದಿದನುಮಾದ್ರೇ
ಶಭೂಪತಿಯಾ ॥ ಪದನು ॥ ಒಳಗೆಥಗೆನಗೆಹೊರಗೆಕಳಕಳ। ದಳಗೆಹೊ
ರಗೆನವಾಯಿದಳವಾ । ಯೊಳಗೆಹೊರಗೆಸಘಾಡತನಬಲು ಬಗೆಯವೊಳ
ಗೊಳಗೆ ॥ ಬಲುಹುಹೊರಗೆಪರಾಭವದಕಂ । ದೊಳಗೆಕಡುಹಿನಕಲಿತ
ನದಕ್ಕೈ। ಚಳಕಹೊರಗೆಮಹೀಶಹದಸಿದುನಿನ್ನನಂದನನ ॥೧॥ ನೆಗ್ಗಿದನು
ಗಾಂಗೇಯನನುರರೊ । ಳೊಗ್ಗಿದನುಕಲಿದ್ರೋಣತನ್ನವ।ರಗ್ಗಳಿಕೆಗೂ
ಣಾಯುವಬೆರಸಿದಬಿಂಬದಂದದಲಿ॥ಉಗ್ಘಡದರಣವಿದಕೆಶಲ್ಯನ।ನೆಗ್ಗಿಸಿದನೇ
ಕೌರವೇಶ್ವರ। ನೆಗ್ಗನೋಡುವೆನೆಂಬವೋಲ್ರವಿಯುಡರ್ದನಂಬರವ ॥೨॥
ಸೂಳವಿಸಿದವುಲಗ್ಗೆಯಲಿನಿ । ಸ್ಸಾಳದಳಪತಿಕುರುಬಲದದೆ । ಕ್ಕಾಳವನು
ನೋಡಿದನುತೂಗಾಡಿದನುಮುಣಿಶಿರವ॥ಆಳುನೆರದರೆನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ।ಮೂ
ಲೆನೆರೆಯದುಮುನ್ನಳೀಗಲು।ಪಾಳೆಯದಕಡೆವೀಧಿಗೈದುದುಶಿವಶಿವಾಯೆಂ
ದ ॥೩॥ ಗಜಕೆಗುಳಬೀಸಿದವುವಾಜಿ । ವ್ರಜಕೆಹಲ್ಲಣಿಸಿದರುಘಾಲಿಯು। ಗ
ಜರುಭೇಳಿಡೆಕೊರಳನೊಗದಲಿಕುಣಿದವಶ್ವಚಯ ॥ ಭುಜದಹೊಯ್ಲಿನ
ಹರಿಗೆಗಳಗಜ । ಬಜದಬಿಲುರ್ಥೋವಡೆಯುರವದ। ಕ್ಕಜದಕಾಲಾಳೊದಗಿತ
ವನೀಪತಿಯಸನ್ನೆಯಲಿ ॥೪॥ ವೊರವಕಹಳಾರವದಡಿಂಡಿಮ । ಮುರಜ
ಗೋಮುಖಪಟಹಜಜ್ಝುರ। ಕರಡೆಪಣಹಮೃದಂಗಡಮುರುಗಡಕ್ಕೆಡಾ
ಡೆಗಳ ॥ ಬಿರಿಯೆನೆಲನಳ್ಕಿರಿವವಾದ್ಯದ । ಹರುಷಹನಿಸಿಘೋರ್ಷದಬ್ಬರ।
ಜರುಹಿತಡಿಕಿಲುಜಗದಜೋಡಿನ್ನರಸಕೇಳೆಂದ॥೫॥ವಿರಾಟಬರುವಮಹಾರ
ಥರಕ್ಕೈ । ಸೇರಿಬಹುತಿಹರಾವುತರವುಂ। ದಾರಿಬಹಕಾಲಾಳುಗಮುಕದಗ
ಜದಗಾಢಿಕೆಯು ॥ ಭೋರುಮೆರವಮಹಾರಭಸರಣ । ಭೇರಿದಂಧಂಧಣ
ರ್ಧಣಂಧಣ। ಧಾರುಣಿಯುಪರ್ಬಿದುದುಬಲುವಾದ್ಯದಮಹಾಘೋಷ ॥೬॥
ಮುರಿದುಬಲುಗುದುರೆಗಳಬಾಂದಣ । ಗೊರದವ್ಯೃಯಾನೆಗಳಹಂತಿಗೆ।ಹ
ರಿದಘಾಲಿಯುರಥದಚಿನಿಕಡಿಗೊರದಕಾಲಾಳ ॥ ಅರುಹಿದರುಭೂಪತಿಗೆ
ಸೇನೆಯೊ । ಳರಸಿತೆಗದಾಯುಧಚತುರ್ಬಲ । ಹೊರಗೆನಿಂದುದುಹೊಗೆ
ದೆಗದುಕೇಸರಿಯುತಿರುಳೆತೆ ॥೭॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರದೇಳನೂರರಥ। ಪತ್ತುರಥ
ಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರ । ಮತ್ತಗಜಘಟೆಯರಡುಲಕ್ಷವನೆಣಿಸಿದರುಹಯುವ॥ಪ
ತ್ತಿಮೂರೇಕೋಟಿಯುದುಕ್ಕೈ । ವರ್ತಿಸಿತುದಳಪತಿಗೆಸಾಗರ । ಬತ್ತಲೆಡೆ
ಯಲಿನಿಂದನೀರವೊಲಾಯ್ತುಕುರುಸೇನೆ ॥೮॥ ವೈರಿಬಲದೊಳಗಾರುಸಾ
ವಿರ। ತೇರುಗಜಘಟೆಮೂರುಸಾವಿರ।ವಾರುವಂಗಳನೆಣಿಸಿತೆಗದರುಹತ್ತು
ಸಾವಿರವ ॥ ವೀರಚರನಾಯೊಂದುಕೋಟಿಮ।ಹೀರಮಣಕೇಳುಭಯ
ಬಲವಿ।ಸ್ತಾರಹದಿನೆಂಟಣಿಸಿದಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುಶೇಷವಿದು॥೯॥ ಶಕುನಿಮೋ

ಹರಿಸಿದನುಸಮಸ | ಪ್ತಕರುಬೇರೊಂದಿದರುಕೃತವ | ರ್ಮಕಕೃಪಾಶ್ವ
ತ್ಥಾಮರೊದಗಿದರೊಂದುಬಾಹೆಯಲಿ॥ ಸಕಲಬಲಮಾದ್ರೇಶ್ವರನಹೇ|ಳಿ
ಕೆಯೊಳೊಯ್ಯಾರಿಸಿತುಕುರುಬಲ| ನಿಕರತಳತುದುಧರವಿಡಿದುಕಳನೊಂ
ದುಮೂಲೆಯಲಿ ॥೧೦॥ ಇದಿರೊಳೌಕಿತುಘಾಳಿಪಟ್ಟದ| ಮದಗಜಾವಳಿ
ಮುಗ್ಗಿದವುಧ್ವಜ | ವದುರಿದವುಹೊಡಗೆಡೆದುಹೊಳೆದುದುತೇರುದಳಪತಿ
ಯ ॥ ಬಿದಿರಿದವುತಡಿಸಹಿತಥಟ್ಟನ | ಕುದುರೆಮೈಗಳಸಾಯುಧದಕಿಡಿ |
ಯುದುರಿದವುಕುರುಬಲಗಲದ್ಭುತವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧೧॥ ಬಂದುದಾ
ವೋಹರಬಲೌಘವ | ಮುಂದೆಪಾಠಕರಪರಕಾಹಿನ | ಹಿಂದೆಬಿಲ್ಲವರವ
ರುಸುಯ್ಯಾನದತಿಸಬಳಿಗರು ॥ ಹಿಂದೆತುರಗಸಮೂಹವಲ್ಲಿಂ| ಹಿಂದೆಗಜ
ಘಟೆಗಜದಬಳಿಯಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿದುದುರಾಯದಳಮಣಿರಥನಿಕಾಯದಲಿ॥
ಅರಸನೆಡವಂಕದಲಿಸಾತ್ಯಕಿ | ನರನಕುಲಸಹದೇವಸುತಸೋ | ಮರು
ಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಂಜಸಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು ॥ ನೆರದುದಾಬಲವಂಕದ
ಲಿತನು | ಜರುವೃಕೋದರದ್ರುಪದಸುತದು | ರ್ಧರಸಿಖಂಡಿಪ್ರಮುಖರಾ
ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು ॥೧೩॥ ಆಯತಿಕೆಯಲಿಬಂದುಪಾಂಡವ | ರಾಯ
ದಳವೋಹರಿಸಿನಿಂದುದು | ರಾಯರಿಬ್ಬರಬೀಸುಗೈಗಳಸನ್ನೆಸಮವಾಗೆ ॥
ತಾಯಿಮಳಲನುತಗುಬಿವಬುಧಿಯ | ದಾಯಿಗರುತಾವಿಪರೆನಲುಬಿಡೆ |
ಸೋಯಬೆರಸಿದುದುಭಯಬಲಬಲುಖತಿಯಬಿಂಕದಲಿ॥೧೪॥ ಕೇಣವಿಲ್ಲದ
ಭಟರಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಮಸಗಿತುಖಣಿಕಟಿಲಹೊ| ಯ್ದಾಣಗಳಬಿಡುಗಿಡಿ
ಯುಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದಹೋರಟೆಯ ॥ ಹೂಣಿಕೆಯಸಬಳಿಗರೊಳಿವೈತ್ರ |
ಗಾಣಿಕೆಯಹೂಂಕೃತವಬಾಣದ | ಚೂಣಿಗಳಬಿಲ್ಲವರಥಾಳಾಧೂಳಿಬಲು
ಹಾಯ್ತು ॥೧೫॥ ರಾವುತರಝಲ್ಲಿಸಿದರಗ್ಗದ | ಮಾವುತರುಆನೆಗಳತುಡು
ಕಿಹ | ಯಾನಳಿಯಬೀಸಿದವುರಥಿಕರುಸೂತರೋಜೆಯಲಿ ॥ ಸಾವಿಗೆಣಿಸ
ದೆಬೆರಸಿಮಾವುತ | ಮಾವುತರುಮುಕ್ಕುರಿಕಿರಾವುತ | ರಾವುತರಚೂಣಿ
ಯಲಿಮಸಗಿತುತಾರುಥಟ್ಟನಲಿ ॥೧೬॥ ಅರಸಕೇಳೈಹೊಕ್ಕಚೂಣಿಯ |
ಲೆರಡುದಳದಲಿಕಾಹಿನಗ್ಗದ | ಧೊರೆಗಳನುವಾಯ್ತಾಜೆಯಲಿಧರ್ಮಜನ
ಸನ್ನೆಯಲಿ॥ ಗುರುಕೃಪಕೃತವರ್ಮಯವನೇ | ಶ್ವರಸುಬಾಹುಸುಶರ್ಮ
ಶಕುನಿಗ | ಳುರವಣಿಸಿತೀಚೆಯಲಿಶಲ್ಯನಬೆರಳಸನ್ನೆಯಲಿ॥೧೭॥ ನಿಲಿಸಿದ
ರುಸಿನ್ನವರುಬಲದ | ಗ್ಗಳೆಯರಿನ್ನುಬ್ಬಿದರುಬಿರುದಾ | ವಳಿಯಮೂದಲಿ
ಸಿದರು ವಿಮಲಾನ್ವಯಮಹೋನ್ನತರ ॥ ಬಲನೆಡನತುದಿವೆರಳಮುಡಿ
ಮುಂ | ದಲೆಯಲಘುವಾಗದಿರಿಕಸತ್ರ | ವಳಿಯಬಾಯ್ಧಾರೆಗಳತೆಗೆಯ
ದಿರೆಂದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥೧೮॥ ಧೊಗೆಯೊಳೊಬ್ಬನಹಾಸಿಭಟರೆ | ಲ್ಲರಿಗೆಘೊ

ರೆಧೊರೆತತ್ತರುಳಿಯದೆ । ನೆರಹುಬಹುದೋರಂದರೊಮ್ಮುಖರೊಂದೆಸಂ
ಕೇತ ॥ ಉರವಣಿಸವಿರಿಕಂಡಮುಖದಲಿ । ತುರಗರಥಹಯಪತ್ತಿರಣಕು ।
ಬ್ಬರಿಸದಿರಿಕ್ಕೃತಸಮಯವೆಂದರುಸಾರಿಸುಭಟರಿಗೆ ॥೧೯॥ ನೂಕಿದರುನಿ
ನ್ನವರುಹಿನ್ನೆಲೆ । ಗಾಕೆವಾಳರಜೋಡಿಯಲಿರಣ । ವ್ರೇಕರಿಸಿತರುಣಾಂ
ಬುವನುಗಜಹಯದವ್ಯೃಗಳಲಿ ॥ ವ್ಯಾಕುಳರಬೈಬೈರುಚಪಳಾ । ನೀಕರು
ಡಿಸಿತುಚಂಡಪಾಕನಿ । ರಾಕರಿಷ್ಣಗಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತುದಳದಮಧ್ಯದಲಿ ॥೨೦॥
ಕವಿದುದೊಂದೇವಾಘೆಯಲಿರಿಪು । ಸಿವಹನಿಬ್ಬರದಬ್ಬರದಶರ । ಲವಣಗ
ಳಲಾವಣಿಯಮಿಗೆಲಂಬನದಲಂಘನದ ॥ ಪವನಜನಪಡಿಬಲವನಾಂಕಿದ ।
ನವನಿಪತಿಸಹದೇವನಕುಲರ । ಸವಡಿರಥಸಮ್ಮುಖಕೆಬಿಟ್ಟವುಮಾದ್ರಭೂ
ಪತಿಯ ॥೨೧॥ ಆರಿವರುಸಹದೇವನಕುಲರೆ । ಭಾರಿಯಾಳುಗಳಹುದಲೇಬಿ
ಲು । ಗಾರರಲ್ಲಾ ಕಳಶಸಿಂಧವಬಿರಿದನುಳ್ಳವರೆ ॥ ಸೈರಿಸಿದಡೊಪ್ಪವದಲಾ
ಜ । ಜಾಝ್ಝುರತನವಾಭರಣವಹುದೆನು । ತಾರುಭಟೆಯಲಿಶಲ್ಯಹಳಚಿದನ
ರ್ಜುನಾನುಜರ ॥೨೨॥ ಪಡಿತಳಿಸಿಸಹದೇವನಕುಲರ । ನೆಡೆಗಲಸಿತರ್ಜು
ನನರಥನರ । ನೊಡನೆಹೊಕ್ಕನುಭೀಮನುರುಪಾಂಚಾಲಬಲಸಹಿತ ॥
ಝಡಿತನಿಸ್ಸಾಳದಲಿಜಗಭೀ । ಳಿತೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವನಾಕಿದ । ನೆಡಬಲನ
ಕೊಂಡರುಯುಯುತ್ಸುಸಿಖಂಡಿಸೃಂಜಯರು ॥೨೩॥ ಎರಿತೊಬ್ಬನಮೇಲೆ
ರಿಪುರಥ । ವಾರುಸಾವಿರಮತ್ತಗಜಘಟೆ । ಮೂರುಸಾವಿರಹತ್ತುಸಾವಿರ
ತುರಗದಳಸಹಿತ ॥ ತೋರುವಂಬಿನತುಂಡಿಸುವಬ । ಟ್ಟೀರುಗಳಚೂರಿಸಿ
ದಸುಬಳದ । ನೇರುಗಳಕಾಲಾಳುಗವಿದುದುಶಲ್ಯನಸವಿಯಲಿ ॥೨೪॥ ದಳ
ಪತಿಯುಮುಕ್ಕಿರಿಕಿದರುಪಡಿ । ಬಲಕೆಬರಹೇಳೆನುತಕವಿದರು । ಹಿಳುಕು
ಗೆನ್ನೆಯಹೊಗರುಮೋರೆಯಬಿಗಿದಹುಬ್ಬುಗಳ ॥ ಕಳಶಜನಮಗನಾಂಕಿ
ದನುಕೃಪ । ನಳವಿಗೊಟ್ಟನುಸುಬಲಸುತರಿ । ಟ್ಟಳಿಸಿದರುಶಲ್ಯಾತ್ಮಜರು
ಕೈಕೊಂಡರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೨೫॥ ಮೂರುಕೋಟಿಪದಾತಿಯಲಿಮೈ । ದೋ
ರಿದನಲೈನಿನ್ನಮಗನು । ಬೈರಿರಾವ್ತರುಹೊಕ್ಕರೆಡಬಲಕಿಕ್ಕಿತೇಜಿಗಳ ॥
ಕೇರಿದರುಮಾರೊಡ್ಡನಿವರವ । ರೇರಿಹೊಯ್ದರುನಿನ್ನವರುಲೊಗು । ವೀ
ರಬಾಯ್ಗಳರುಧಿರಜಲವೆಳದುದುಚತುರ್ಬಲವ ॥೨೬॥ ಚಿಪ್ಪಡದುಬಲುಮೈ
ಗಳಲ್ಲಿಹ । ತಪ್ಪರಕುತದಸುರಿವಕೆಂಧೂ । ಳುಪ್ಪರಿಸಿದುದುಚತುರಚಾತು
ರ್ಬಲದಪದಹತಿಯ ॥ ಲಪ್ಪಿದುದುಕೆಂಧೂಳಿಯೊಡ್ಡಿನ । ದರ್ಪಣಾಮನೀರ
ಕುತವೆರಡರ । ದರ್ಪವಡಗದುನಿಮಿಷದಲಿನರನಾಥಕೇಳೆಂಗ ॥೨೭॥ ತೆ
ಗದರ್ಜುನನನುಸುಶರ್ಮನ । ವಿಗಡರಥಿಕರುಭೀಮಸೇನನ । ನುಗದ
ನತ್ತಲುನಿನ್ನಮಗನಾಸಾತ್ಯಕಿಯರಥವ ॥ ಹೊಗರುಗಣೆಯಲಿಹೂಳಿದ

ನುಹೂ | ಣೆಗನಲ್ಲೈಗುರುಸೂನುನಕುಲನ| ತೆಗಸಿದನು ಕೂರಂಬಿನಲಿತ
ಡೆಯುದೆಕೃಪಾಚಾರ್ಯ ||೨೮|| ಹಳಚಿದನು ದಳಪತಿಯು ನವನಿಪ | ತಿಲಕನೆ
ಚ್ಚನುನೂರು ಶರದಲಿ | ಕಳಚಿ ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚ ಬೇಗಡೆಗಳ ದನವನಿಪನ ||
ಅಳುಕದಿರ ದೇಸಿಡಿಲ ಹೊಯ್ಲಲಿ | ಕುಲಕುಧರಪವಿಧರ್ಮಸುತನ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಿ
ದೆಯು ಪ್ರಾರತಿಗಳಾದವು ಶಲ್ಯನಂಬುಗಳು ||೨೯|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ನುಳಿದ ಮಾ
ದ್ರೇ| ಶ್ವರನ ಖಾತಿಯೊಳು ಕುಪಿತಯಮನು | ಬ್ಬರದ ಖತಿಯೊಳು ವಿಲಯರು
ದ್ರನ ಸಹಣೆಯ ಹೆಗ್ಗಡಿಯೊ || ಉರಿದನುಗ್ರದ ಕೋಪದಲಿ ಹೊಗೆ | ಹೊರಳಿ
ಗಟ್ಟತು ಸುಯ್ಲಿನಲಿ ಸಂ| ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುಕ ಕಾಂತೇಯಯೆನು ತೆಚ್ಚನು ಮಹೀ
ಪತಿಯು || ಮುಂದಣಂಬಿನ ಹುಳುಕನೊದೆದವು | ಹಿಂದಣಂಬುಗಳವರವೊ
ನೆಗಳ | ಹಿಂದಣಂಬಿನ ಹುಳುಕು ಹೊಕ್ಕವು ಮುಂಚಿದಂಬುಳಗು || ಹಿಂದಣವು
ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದವು ಮಿಗೆ| ಹಿಂದಣಂಬುಗಳಂಜಲಿಸಿ ಬಳಿ | ಸಂದವುಳಿದಂಬುಗಳನ
ಲುಕವಿದೆಚ್ಚನವನಿಪನ || ತೋಡಿ ನೆಟ್ಟವು ಸೀಸಕವ ಸೊದ | ದೋಡಿದವು ಕವ
ಚದಲಿ ಕುದುರೆಯು| ಜೋಡು ಹಕ್ಕರಿಕೆಯಲಿ ತಳಿತವು ಹುಳುಕು ಹರಹಿನಲಿ ||
ಕೂಡೆ ರಥದಲಿ ಹಾಯ್ದು ಮಿಗೆ ವೈ| ಗೂಡೆ ಘಾಲಿಗಳರಿಪರೂಥದ | ಲೇಡಿರಿ
ದವಂಬುಗಳ ಕಲಿಮಾದ್ರೇಶನೆಸುಗೆಯಲಿ || ಧೊರೆಗೆ ಬಲು ಹೋಸಮರಶಲ್ಯ
ನ | ಶರವಳೆಗೆ ಹಿಡಿಕೊಡೆಯುನೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಯಿಬ್ಬಗಿಯಾದುದೀಗಳ ಘಾ
ಳಿ ಘಲ್ಲಣೆಗೆ || ಸರಳು ಹೊದೆಯನು ತುಂಬಿ ರಥಸಂ | ವಿರಸೆ ಹುತ ಪಾಂಚಾಲ
ಬಲವು | ಪ್ಪರಗುಡಿಯ ಸಿಂಧದ ಸಗಾಢದಲೈದಿತರಿಭಟನ ||೩೦|| ಪೂತುರೇ
ಪಾಂಚಾಲಬಲಬಂ | ದಾತು ಕೊಂಡುದೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಘಾತಿಯನು ಘ
ಟ್ಟಿಸಿದರೇ ಘಟ್ಟಿಸಿದನೇ ನೃಪತಿ || ಈತಗಳ ಕೊಳ್ಳನು ತಶರಸಂ| ಘಾತವನು
ಕೆದರಿದನು ಮಾದ್ರೀ | ಜಾತರಡ ಹಾಯಿದರು ಶಲ್ಯನ ರಥದ ಸಂಮುಖಕೆ ||
ಮುಕ್ಕಳರ ನಿಮಗೇಕೆ ರವಿದು | ಮ್ಮಿಕ್ಕಳಾಟಕೆಯಾಯ್ತು ಲಾಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿದರ
ಲಾಧೊರೆಯ ಧೂಳಿಯು ಬೆನ್ನತೊಡದಿರಲ || ಎಕ್ಕತುಳದಲಿ ನಿಮ್ಮರಾಯರ|
ಸೆಕ್ಕಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರಿಗಾತಣ| ವಿಕ್ಕುವೆನು ಬರಹೇಳೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾ
ಶಲ್ಯ || ದಳಪತಿಯು ದುವ್ವಾಳಿ ಪಾಂಡವ | ಬಲವ ಕೆದರಿತು ಕಲ್ಪಮೇಘದ | ಹೊ
ಲಿಗೆ ಹರಿದವೊಲಾಯ್ತು ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನ ಕೈಚಳಕ || ಅಳುಕದಿರಿ ಬದ್ಧರದ ಬ
ಣ್ಡಿಯು | ನಿಲಿಸಿ ಹರಿಗೆಯ ಪಾಠಕರು ಮುಂ| ಕೊಳಿಸಿ ಮುನ್ನಣ ಸೆಲನ ಸೆನುತು
ಬ್ಬರಿಸಿ ತರಿಸೇನೆ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಶಲ್ಯನ | ಶರವಳೆಗೆ ಬೆಚ್ಚಿದವು ಹೂಡಿದ |
ಹರಿಗೆಯಲಿ ಸೆರೆ ಬಿಗಿದವಾ ಬದ್ಧರದ ಭಂಡಿಗಳು || ಸರಳುಗಳ ಬಳಿಸರಳ ಬೆಂಬ
ಳಿ | ಸರಳ ಹಿಂದಣ ಸರಳುಗಳ ಸುಡಿ | ಸರಳ ಸಾರದ ಸೋನೆಸದ ದುದು ವೈ
ರಿವಾಹಿನಿಯು ||೩೧|| ಘಾಯವಡೆದನು ನೃಪದ ಸುತ ಪ್ರ | ದಾಯದೇರಿ ನಲೊ

ಬಿದರುವಾ । ದ್ರೇಯರುಬ್ಬಟೆನಿಂದುಬೆಬ್ಬಳಿಯೋದನವನೀಶ ॥ರಾಯದ
ಳದಸೆಗೆಟ್ಟುದೊಗ್ಗಿನ। ನಾಯಕರುನುಗ್ಗಾಗೆಯಾದವ । ರಾಯಕಂಡನ
ರಥವನಡಹಾಯಿಸಿದನರ್ಜುನನ ॥೩೪॥ ಎಲೆಲೆಹನುಮನಹಳವಿಗೆಯರಥ।
ಹೊಳವುತಿದೆದಳಪತಿಗೆಕಾಳಗ । ಬಲುಹುಬರಹೇಳುವುದುಗೌತಮಗುರು
ಸುತಾದಿಗಳ ॥ ದಳವಕರೆಸುಮುಸಪ್ತಕರುನಿ । ಟ್ಟಳಿಸಿನೂಕಲಿಶಲ್ಯಸುತ
ರೆಂ । ದುಲಿದುಹೊಕ್ಕನುಸಿನ್ನ ಮಗಸೈನೂರುರಥಸಹಿತ ॥೩೯॥ ಉಲಿದು
ಕೌರವಸರ್ವದಳವಿ । ಟ್ಟಳಿಸಿನೂಕಿತುಶಲ್ಯನನುಪದಿ ।ತಳಿಸಿಹೊಕ್ಕರು
ಸುಬಲಸುತಕೃಪಗುರುಸುತಾದಿಗಳು॥ ಪ್ರಳಯದಿನದಲಿಪಂಥಿಸಿದಸಿಡಿ।ಲೆ
ಳದುದೆನೆಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದ । ಮೊಳಗುಗಳತುದಿತುಡುಕಿತಾಬ್ರಂಹ್ಮಾಂ
ಡಮಂಡಲವ ॥೪೦॥ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಭೀಮಸೇನನ । ಕರಿಘಟೆಗಳಟ್ಟಣಿಸಿ
ದವುಸಂ । ಹರಿಸಿದವುಸಾತ್ಯಕಿಯರಥವಾದ್ರೌಪದೀಸುತರ ॥ ತುರಗದಳ
ವೊತ್ತಿದವುರಾಯನ । ಧುರನಿವಾಸಿಗಳುರೆಸೀಹಾರದ । ಉರವಣಿಸಿದರುಶ
ಲ್ಯನಂಬಿನಮೊನೆಯಮನ್ನಿಸದೆ ॥೪೧॥ ತರಹರಿಸಿದುದುರಾಯದಳತಲೆ।ವ
ರಿಗೆಯಲಿಮೊಗವೊಡದರ್ಭುಲ್ಲಿಯ । ಉರರೆರಾಪುತ್ತ್ರಸುತಕವಿದುದುಬಿಟ್ಟ
ಸೂಠಿಯಲಿ ॥ ತುರಗದಳಮಗರಂಬದಲಿಮೊಗ । ವರಿಗೆಗಳಲಾರೋಹಕ
ರುಚ । ಪ್ಪರಿಸಿಚಾಚಿದರಾನೆಗಳನಾಶಲ್ಯನಿದಿರಿನಲಿ॥೪೨॥ ಚೂರಿಸುವಮೊ
ಗಸೂಠಿಗೆಯಕೋ।ಲ್ಲಾರಗಳಶಿರಖಂಡಿಗಳಹೊಂ। ದೇರುಕವಿದವುಕೋ
ಲಕೋಲಾಹಳದತೋಹಿನಲಿ ॥ ಧೀರರುಬ್ಬಿನಬೊಬ್ಬೆಗಳಜ। ಜ್ಝರ್ಝರ
ವೇರಿತುಸರಳಧಾರಾ । ಸಾರದಕ್ಕಡತನದಬಿಲ್ಲವರೈದಿದರಿಭಟನ॥೪೩॥ಕಡಿ
ದುಬಿಸುಟನುತಲೆವರಿಗೆಗಳ । ಉಡಿಶಿದಶಿಪಾಯ್ದುಳದಲೊಗ್ಗಿನ ।ತುಡುಕು
ಗುದುರೆಯೊಳುರುವನೇಚ್ಚನುಸರಳರಚನೆಯಲಿ ॥ ಗಢಣದಾನೆಯಥಟ್ಟ
ನುಪ್ಪರ । ಗುಡಿಯರಥವಾಜಿಗಳರುಧಿರದ। ಕಡಲಲದ್ದಿದಧರ್ಮಜನವಾ
ರ್ಬಲದಗರ್ವಿತರ ॥೪೪॥ ಮುರಿದುದೇಚತುರಂಗಬಲನಿ । ನ್ನಿರಿತವಾದರೆಧ
ರ್ಮಸುತಕೈ । ಮರದೆಲಾಕಲಿಭೀಮಪಾರ್ಥರಬಿಂಕಬೀತುದೆಲ ॥ಮೊರೆ
ಯೆಬಾಯಲಿನಿನ್ನ ಮೈದುನ । ಹೊರಗಿನಲಿಸಹದೇವನಕುಲರ ।ನರಿಯಬ
ಹುದೆಂದೆನುತಹೊಕ್ಕನುಶ್ಯಪರಬಲವ॥೪೫॥ಸುರನದೀಸುತರೆಸುಗೆದ್ರೋ
ಣನ । ಶರಚಮತ್ಕೃತಿಕರ್ಣನಂಬಿನ । ಹರಹುದೋರಿತುದಳಪತಿಯಶರ
ಸೋನೆಸಾರವಲ ॥ ಧೊರೆಯುಸುಯ್ಧಾನದಲಿಸಾತ್ಯಕಿ । ಯಿಟಿದುದೃಷ್ಟ
ದ್ಯುಮ್ನನಭಿಮಂ । ದ್ಯರನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಹೇಳದನುತಾಗಿದನುಕಲಿಪಾರ್ಥ॥೪೬॥
ಅರಸಕೇಳೈಶಲ್ಯಪಾರ್ಥರ ।ಶರನಿಧಾನವನವರಬಾಣೋ।ತ್ಕರನವರಂ
ಬುಗಳಭಹಳಾಡಂಬರಧ್ವನಿಯ ॥ ನಿರುಪಮಾಸ್ತ್ರಪ್ರೌಢಿಯನುದು। ರ್ಧ

ಕಸಿಳೀಮುಖಸರ್ಗಬಂಧು । ಸ್ಫುರಣವನುಹಿಂದೀಸುದಿನಕಾಣೆನುರಣಾ
ಗ್ರದಲಿ ॥೪೬॥ ಎಸೆವನರ್ಜುನನನರ್ಜುನಾಸ್ತ್ರನ ।ಕುಸುರಿದರಿದನುಶಲ್ಯಶ
ಲ್ಯನ । ವಿಶಿಖವನುಮುರಿವನುಧನಂಜಯನಾಧನಂಜಯನ ॥ ಮುಸಕವನು
ಮಾದ್ರೇಶನಿರೆಷ್ಟೋಂ । ಪಿಸುಣನಾಮಾದ್ರೇಶನಂಬಿನ । ಹಸುರವನುಹಗೆ
ಗಡಿದನರ್ಜುನನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥೪೭॥ ಕಂಡನಾಶಲ್ಯಾರ್ಜುನರಕೋ ।
ದಂಡಸಾರಶೃತಿರಹಸ್ಯದ । ದಂಡಿಯನುಕುರುರಾಯಕೈವೀಸಿದನುತನ್ನ
ವರ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಗಳೊವೀರಸಿರಿಯಲಿ । ಮಿಂಡರೋನಗೆಗೆತ್ತೆಯಬಿರುದಿ
ನ । ಭಂಡರೋನೀವಾಗರೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಭಟರ ॥೪೯॥ ದಳವಕರೆ
ದಳಪತಿಗೆಕಾಳಗ । ಬಲುಹುಪಾರ್ಥನಕೊಡೆಗುರುಸುತ । ನಳವಿಗೊಡ
ಲಿಸುಕರ್ಣತಾಗಲಿಶಕುನಿಗೌತಮರು ॥ ನಿಲಲಿಸುಭಟರುಜೋಡಿಯಲಿಪ
ರ । ಬಲುಕೆಜಾರುವಜಯಸಿರಿಯುಮುಂ । ದಲೆಯಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆನುತಹೆಕ್ಕ
ಳಿಸಿದನುಕುರುರಾಯ ॥೫೦॥ ನೂಕಿದರುಶಲ್ಯಂಗೆಪಡಿಬಲ । ರಾಕೆವಾಳ
ರಗುರುಸುತಾದ್ಯರು ।ಸೋಕಿದರುಶರನಿಕರವರ್ಜುನನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ॥
ಕಾಕಭಟನಿವನುಬ್ಬಿದರೆಸು । ವ್ಯಾಕುಳರುತಪ್ಪಿದರೆತಪ್ಪೇನೀಕಳಂಬವ
ಕೊಳ್ಳುದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೫೧॥ ಮುರಿಯಸುತಮಾದ್ರೇಶ್ವರ
ನಹೊ । ಕ್ಕುರುಬಿದನುಗುರುಸುತನಶಕುನಿಯ । ನಿರಿದುಸಮಸಪ್ತಕರ
ನೋಯಿಸಿಕೃಪನನೊಡೆಹಾಯ್ದ॥ ತರುಬಿದನುಕುರುಪತಿಯನರ್ಜುನ।
ನೊರಸಿದನುನೀಸೈನ್ಯಸುಭಟರ । ನೆರವಣಿಗೆಯಸ್ತ್ರದಲಿಮುಸುಕಿತ್ತುಕ
ಲಿಧನಂಜಯನ ॥೫೨॥ ಅರಸಕೇಳಿತ್ತಲುಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನರಪತಿಯನರಸಿ
ದನುಮಾದ್ರೇ । ಶ್ವರನುಸರಳಸರಾಗದಿಂಮುಸುಕಿದನುಧರ್ಮಜನ॥ ಧರೆ
ಗೆಕಾಮಿಸಿದೈಸುಯೋಧನ । ನರಸಿಯಲ್ಲಾಧಾತ್ರಿನಿಂಮ್ಮ । ವರಿಗಹುದು
ವಲೆನುತ್ತಕವಿದೆಚ್ಚನುಮಹೀಪತಿಯ ॥೫೩॥ಮಾವಮಾಯಾಡಂಬರದದು
ರ್ಭಾವವೇತಕೆಕೌರವನೊಳಿಮ । ಗೀವಸುಧೆಯಹುದುವಲ್ಲನೆಲನೇಕಾಧಿ
ಪತ್ಯದಲಿ ॥ ನೀವುಕೌರವಸರ್ವಭಾಗಧು।ರಾವಹದಲೇಬಾಣಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಿ ।
ತಾವಧನವನುಕೊಡೆಸೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದ॥೫೪॥ಬಿರಿಯಬೊಬ್ಬಾ
ಟವ್ರೋಶರಾಳಿಯೊ । ಳಿರಿಗೆಬಸವೇನುಂಟುಧಣಿಯೊ ।ಳೆರಕನಿಂಮ್ಮವರಿಗೆ
ದ್ರೌಪದಿಯಸೆದುವಧುವಾಗಿ ॥ ಹೊರಗುಗಡಕುರುರಾಯನೀಗಳು ।ಮು
ರುದಿವಸವೋಸಿರಿಮುಡಿಗೆನೀ। ತಿರವಪಟ್ಟವದೆಂದೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಾಶಲ್ಯ॥
ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುಶಲ್ಯನಸ್ತ್ರವ । ನಡೆಗೂಡದೆಮಾರಂಬುಗಳಲವ।ಪೆಡಿ
ಸಿದನುನೃಪನವರಶರಸಂತತಿಯಸಂತೈಸಿ ॥ ವಡನೊಡನೆಕೈಮಾಡಿದನು
ಕೈ । ಗಡಿಯನಂಬಿನಧಾರೆದಳ್ಳಿಸಿ । ಕಿಡಿಕೆದರಿದನುನೃಪನರಥಸಾರಥಿಹ

ಯೊಳಿಯಲಿ ॥ಗೆಲಿದನೊಮಾದ್ರೀಶನವನಿಪ । ತಿಲಕನನುಘಡಧರ್ಮಸು
ತನೀ । ದಳಪತಿಯುನದ್ದಿದನುಮಿಗೆಪರಿಭವಸಮುದ್ರದಲಿ ॥ ಅಳುಕಿದನು
ನೃಪನೀಧರಾಧಿಪ । ನುಲುಕಲಂಜದನೆಂಬಲಗ್ಗಿಗೆ ।ಲಳಿಮಸಗಿವೈರಿದೋ
ರಿಕಾಚೆಯಸೇನೆಸಂದಣಿಸಿ ॥೫೭॥ ನೆಲಬಿರಿಯೆಲಿಲ್ಲಿರಿಪವಾದ್ಯದ।ಕಳಕಳ
ದಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿನುಂ ।ಜೋಳಿಸಿದರುಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿಸೃಂಜಯಾದಿಗ
ಳು ॥ ದಳದಪದಹತಿಧೂಳಿಯಲಿಕ । ತ್ತಲಿಸೆದೆಸೆಪಾಂಚಾಲದಳವಿ।ಟ್ಟಳಿ
ಸಿನೂಕಿತುಧರ್ಮಪುತ್ರನರಥದೆಕೊಣೆಯಲಿ ॥೫೮॥ ಸಬ್ಬಲಗ್ಗಿಯಲರ
ರೆಪಾಂಡವ । ಸರ್ಬದಳದಳಪತಿಯರುಧೋಂಪಿಸ । ಲೊಬ್ಬನೊದಗಿದಡೇ
ನಹುದುಕರೆನೂಕುನೂಕೆನುತ ॥ ಬೊಬ್ಬಿಡಲುಕುರುರಾಯನೀಬಲ। ದ
ಬ್ಬರಣೆವಾಜಿಜಭವಾಂಡವ । ನಬ್ಬರಿಸೆಘಾಡಿಸಿತುಶಲ್ಯನರಥದಬಳಿಸಿನಲಿ॥
ಶಿಳದುಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಚಾತು । ರ್ಬಲಭಡಾಳಿಸಿವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರ ।ವಳಿಯ
ಮಾರ್ಗದೊಳಾಗಲೇಹೊನಲೆದ್ದುದರುಣಜಲ ॥ ಉಳಿದರಿಬ್ಬರುಧೊರೆಗ
ಳನೆಮುಂ । ಮುಳಿತವಾಯಿತುಸೇನೆನೃಪತಿಯ।ಹಳಚಿದನುಮಾದ್ರೀಶಗಾ
ವೆಡೆಧರ್ಮಸುತನೆನುತ ॥೬೦॥ ಮತ್ತೆತರುಬಿದನವನಿಪನಸಿದು । ಜೊತ್ತಿ
ನಾಹವವಲ್ಲಲೇನೆಸೆ । ಹೊತ್ತುಹೊರಿಗೆಯನೆರವಣಿಗೆಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವಲೆ॥
ತೆತ್ತಿಸಿದನಂಬುಗಳಜೋಡಿನ ।ಹತ್ತಿತರಿಗೆಯಚಿಪ್ಪನೊಡದೊಳ । ನೆತ್ತ
ರೋಕುಳಿಯಾಡಿದವುಮಾದ್ರೀಶನಂಬುಗಳು ॥೬೧ ॥ ಏನಹೇಳುವೆನರಸ
ಕುಂತೀ ।ಸೂನುವೇಕಿರುಕುಳನೆಶಲ್ಯನ।ನೂನಶರಜಾಲದಲಿನೆನೆದನುಬ
ಹಳಧೈರ್ಯದಲಿ ॥ ಭಾನುವಿದಿರಿಲಿತಿಮಿರದನುಸಂ ।ಧಾನದಂತಿರಲಹಿತಭಟ
ನನಿ । ಧಾನತೆಯುಕೆತ್ತಿದನುಕುತ್ತಿದವೇಬುದಳಪತಿಯಾ ॥ * ॥೬೨॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಸಮರದುದಗ್ರದಪಾಂಡುಬಲಕೌ।ರವ
ಬಲಾಂಬುಧಿಧರ್ಮತನಯನನವಘಡಿಸಿಸಮರದಲಿಮಡಿದನುಮಾದ್ರಭೂ
ಪಾಲಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪಭೂ। ಪಾಲಶಲ್ಯನಸಮ
ರದೊಳಗನು । ಕೂಲರಾದರಲೈಕೃಪಾದಿಗಳಿತ್ತಲಾಚೆಯಲಿ ॥ ಮೇಳವಿ
ಸಿತರ್ಜುನನಕುಲಪಾಂ । ಚಾಲಭೀಮಾದಿಗಳಪದ । ಧೂಳಿಯಲಿಜಗಮು
ಳಗಿಜೋಡಿಸಿಜಡಿದುದುಭಯಬಲ ॥ ಕೆದರಿದನುಕಲಿಭೀಮಬಲವಂ। ಕದ
ಲಿಮಾದ್ರೀತನಯರೆಡವಂ। ಕದಲಿಚೂಣಿಗೆಚಿಮ್ಮಿದರುಪಾಂಚಾಲನಾಯ
ಕರು ॥ ಮುದಮುಖವನೆತ್ತಿದರುಬಾಣಾ। ಘದಲಿಫಲುಗಣನೊಂದುದೆಸೆ
ಯಲಿ । ಸದದುಸವರಿದರೊಂದುದೆಸೆಯಲಿದ್ರುಪದೀಸುತರು ॥ ಕ್ರಿತಿಪಚಿ
ತ್ರೈಲಸೀಚೆಯಲಿಸುರು । ಸುತಸುಶರ್ಮಕಸಾಲ್ವಸಿನ್ನಯ । ಸುತನುಕೃ

ಕೃತವರ್ಮಕೃಪಾಚಾರ್ಯಾದಿಗಳುಮಸಗಿ॥ ಘೃತಸಮುದ್ರದಶರಗುಕೋಂ
ಕಿದ | ಹುತವಹನಸೋಂಕಿನಲಿವೈರಿ | ಪ್ರತತಿಯುನುತರುಬಿದರುತರಿದ
ರುಸರಳಸಾರದಲಿ ॥೩॥ ಕೆಣಕಿದನುಯಮಸೂನುವದಹಾ|ಯ್ದಣದಲಂ
ಬಿನಲರ್ಜುನನನವರಾ | ಗಣಿಮಹಾರಣ್ಯದಲಿಕೆಡದುದುಕಡಿತಗುರುಸುತ
ನ ॥ ರಣವಿಶಾರದರರಿಹರಲ್ಲೈನಿ | ಷ್ಕ್ರಣಕವೇತಕೆರಾಜಗುರುಗಳು| ಸೆಣ
ಸುವಡೆಕೈರಿಸುವುದೆಂದೆನುತೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೪॥ ಮೊಗದನಶ್ವತ್ಥಾಮನೆ
ಚ್ಚಂ | ಬುಗಳನರ್ಜುನನಂಬುಪಾರ್ಥನ|ಜಿಗಿದಪಾನಿಮುಷದಲಿಭಾರದ್ವಾ
ಜಶರಜಾಲ ॥ ಹೊಗರುಗಿಡಿಗಳಸೂಸುವುರಿಧಾ|ರೆಗಳಘೃತಲೇಪನದಬಂ
ದಧ | ಹೊಗರುಗಣೆಹೊಳೆದವುಗುರುಸುತನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ ॥೫॥ ಅರಸ
ಕೇಳಡಹಾಯ್ದುಪಾರ್ಥನ |ವರರಥವಹಿಂದಿಕ್ಕಿಪವನಜ|ನುರವಣಿಸಿದನು
ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಸಹಿತಗುರುಸುತನ ॥ ಸರಳಸರಿವಳೆಗಳಸಘಾಡದ |ಲರಿ
ಭಟನಮುಸುಕಿದಮಹೋಗ್ರದ | ಧುರವಕಂಡನುನೃಪತಿಬಂದನುಬಿಟ್ಟ
ಸೂರಿಯಲಿ ॥೬॥ ರಾಯಹೊಕ್ಕನುಭೀಮಸೇನನ| ದಾಯಖಳುಹೋಧ
ರ್ಮಪುತ್ರನ| ದಾಯವಲ್ಲೀಮತ್ತೆಸುತಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರು॥ಸಾಯಕ
ದಮಳೆಗಗದುಕೌರವ | ರಾಯನನುಹಿಂದಿಕ್ಕಿಪಡಿಬಲ | ವಾಯುಜನವಂ
ಗಡವವುರಿದರುತರಿದರರಿಬಲವ ॥೭॥ ಪಡಿಬಲಕೆಹೊಕ್ಕುದುತ್ರಿಗರ್ತರ|
ಗಢಣಕೃಪಕೃತವರ್ಮರಿಗೆಸು | ಗಡವನಶ್ವತ್ಥಾಮನೀಹೇರಾಳದಳಸಹಿ
ತ ॥ ಕೊಡಹಿದಗುಪಾಂಡವರಬಲವವ | ಘಡಿಸಿದರುಪವಮಾನಜನಬ |
ಕ್ಕುಡಿಯಬೆಳವಿಗೆಯಾಯ್ತುಭೀಮನಭಾರಣೆಯಭಟರು ॥ ಘಡಯೆನುತ
ಪಾಂಚಾಲಬಲಸಂ | ಗಡಿಸಿತನಿಲಜನೊಡನೆಸೃಂಜಯ| ರೆಡೆಯಲೆಡೆಹಾ
ಯಿವರುಸುತಸೋಮಕಶಿಖಂಡಿಗಳು॥ ಕಿಡಿಯಿಡುತಕಲಿಪಾರ್ಥನಂಬಿನ|
ವಡಬನೆದ್ದುದುಕುರುಬಲವಹಿ | ಗ್ಗಡಲುಬರತುದುಹೇಳಲೇನವನೀಶಕೇ
ಳೆಂದ॥೮॥ ಆಸಮಯದಲಿಬಹಳಶೌರ್ಯಾ|ವೇಶದಲಿನಿನ್ನಾತನೌಕಿದ|ನಾ
ಶಕುನಿಯೈವತ್ತುಸಾವಿರತುರಗದಳಸಹಿತ ॥ ಕೇಸುರಿಯಕಾಂಬೋಜಗೆಯ
ವ್ರೋಲುನಿ | ಘೌರ್ಜೇಷದಾಯುಧದಾನೆಗಳುಕೈ| ವೀಸಿದಲ್ಲಿಂಪುನ್ನಮೊಗ
ದವುವೈರಿಮೋಹರವ ॥೧೦॥ ಗಜರಥವಗಾಢಿಕೆಯವಾಜಿ| ವ್ರಜದವೇದಗೆ
ಭೀಮಸೇಗಜ | ಬಜಿಸುವನೆಹೊಡೆಚಂಡನಾಡಿದನಹಿತಮೋಹರವ॥ ಗು
ಜುರುಗುಲ್ಮನಿಕುಂಜವೇಗು | ವ್ರಜದಮೆಳೆಯಲಿಶಿಲುಕಿಪನವರಾ | ನಜಪ
ರಾಕ್ರಮಿಬಿಯರ್ಬಳರ್ಬೋಂಪಿಸಿತುಮೇಧೆಯಲಿ॥೧೧॥ಅಳಿದುದೈನೂರಾ
ನೆಸಾವಿರ|ಬಲುಗುದುರೆರಥನೂರುಸಾವಿರ |ನೆಲಕೆಕೈವರ್ತಿಸಿತುಭೀಮ
ನಹೊಯ್ಲಹೋರಟೆಗೆ॥ಬಿಳುಪಡಿಗೆನಬಳಿದಪದಾತಿಯ|ತಲೆಯತೊಡಸಿದ

ನೆಂಟುಲಕ್ಷವ|ನುಳಿದುಬಲವೋಲೈಸುತಿರ್ದುದುರಣಭಲಾಯನವ||ತಡದೆ
ನಶ್ವತ್ಥಾಮನಹಿತನ|ಕಡುಹನಾಸಹದೇವನಕುಲರ|ನಡುಗಿಸಿದನಾಟೋ
ಪವನುಸಿಲಿಸಿದನುಪವನಜನ||ಯಿಡಿದುದಂಬರವಳೆಯುದಲಿಕ್ಕೈ | ಗೆಡಿಯುನೆ
ಸುಗೆಯುಲಕ್ಷ್ಯವನುಮಿಗೆ |ನುಡಿಯುಬಲ್ಲವನಾರುಗುರುನಂದನನಸಮರದ
ಲಿ||ಪವನಜನನೆಂಟಂಬಿನಲಿಪಾಂ| ಡವಬಲವನೈವತ್ತರಲಿಯಾ | ದವನನಿ
ಪ್ಪತ್ತಂಬಿನಲಿವಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರ||ಕವಲುಗೋಲಿಪ್ಪತ್ತರಲಿಮುರಿ|ದವ
ಘಡಿಸಿಪಾಂಚಾಲಸೃಂಜಯ | ನಿವಹವನುನೂರಂಬಿನಲಿಕೆಡೆಯುಚ್ಚಿಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದ ||೧೪|| ಏನಹೇಳುವೆಗಜಘಟಪ್ರತಿ |ಮಾನದಲಿಕೊಂಡಂಬುಗಳು
ಹಿಂ | ದಾನೆಗಳನೇಳೆಂಟನೊಡದೋಡಿದವುಪಂಚಕಕೆ || ಭಾನುರಶ್ಮಿಗ
ಳಂಧಕಾರದ|ಮಾನಗರ್ವರಮುರಿವವೊಲುಗುರು | ಸೂನುವಿನಶರವಾಂ
ಕಿದವುಗಜಘಟೆಯುಬಲುಮೆಳೆಯು ||೧೫|| ತಾಗಿದವುಕಂಧರದತಾಳಿಗೆ |ಗಾ
ಗಿಹೊರವಂಟಶ್ವನಿಕರವ| ನೀಗಿದವುಶರವಂದುಸಾವಿರರಥಹಯಾವಳಿಯ||
ಬಾಗಿದವುಕಾಲುಗಳುಕಬಳಿಸಿ | ತೇಗಿದವುಚತುರಂಗಬಲವನಿ| ಯೋಗಿಸಿ
ದವಂತಕನವರಿಗಂಬುಗಳುಗುರುಸುತನ ||೧೬|| ಕಡಿವಡದವೈನೂರುಗಜ
ಘಟೆ | ಗುಡಿದುಬಿದ್ದವುತೇರುಸಾವಿರ | ವಡಗುದರಿಯಾಯ್ತುಶ್ವಚಯುಸಾ
ವಿರದಮುನ್ನೂರು || ಕಡುಗಲಿಗಳರವತ್ತುಸಾವಿರ | ವಡಲುನೀಗಿತುಪಾ
ಯಿದಳವು|ಗೃಡದಡಾವರದಡಿಗಳಾಯಿತುವೈರಿರಾಯರಿಗೆ||೧೭||ಮತ್ತೆಕವಿ
ದುದುಪಾಂಡುಬಲವರ | ಪತ್ತುಸಾವಿರಕುದುರೆನೂರರ| ಪತ್ತುಗಜಘ
ನೂರುಮಿಕ್ಕಾರಿತುಲಕ್ಷಪಾಯುದಳ || ಸತ್ತಿಗೆಯುಸಾಲುಗಳುಧರಣಿಯು |
ಕಿತ್ತುಮುಗುಚುವವಾದ್ಯರವವಿಸಾ| ರಿತ್ತುಕಮಲಭವಾಂಡವಿಪುಳಕಟಾಹ
ಖರ್ಪರವ ||೧೮|| ಅತ್ತಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತುಹಯವಿ |ಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರದಂತಿ
ಘಟೆವೈ| ವತ್ತುಸಾವಿರರಥದೊಳಗೆಸಾವಿರದಮುನ್ನೂರು||ತೆತ್ತಿಗರುಕಾ
ಲಾಳುಲಕ್ಷವು | ಹತ್ತಿತಲ್ಲಿಯುವಾದ್ಯರಭಸದ |ಲೆತ್ತಿನೂಕಿತುಗುರುತನೂ
ಜನರಥದಚೂಣಿಯಲಿ ||೧೯|| ಉರವಣಿಸಿತಿದುಗುರುಸುತನಹಿಂ | ದಿರಿಸಿ
ಪರಬಲದಭಿಮುಖಕೆಮೋ|ಹರಿಸಿನಿಂದುದುಕಂಡನಿತ್ತಲುಶಲ್ಯನಿಜಬಲವ||
ಧುರಕೆಸಾವಿರೆಸೇನೆಯುಪಸಂ | ಹರಿಸಬಹುದೇದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಾ |ದ್ಯರಿ
ಗೆನಗೆಗೆಡೆಯಾಹವವತೆಗೆಯುನುತನತೆತಂದ ||೨೦|| ಬಲವತೆಗೆತೆಗೆನಾನಿರ
ಲುಕುರು | ಬಲಕೆಬೀಯ್ಯುವೆಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕೆಲಬಲದಸುಯ್ಯಾನದಲಿ
ಕೃಪಗುರುಸುತಾದಿಗಳು|| ನಿಲಲಿಶಕುನಿಯುತುರಗಗಳುಹಿಂ|ನೆಲೆಗೆಹೋ
ಗಲಿರಾಯದಳನ | ಮ್ಮಿಳವನೋಡುತಿರಲಿಯಂದನುಶಲ್ಯಕುರುಪತಿಗೆ ||
ಕೇಳುಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತ | ಕೇಳುಶಕುನಿಸುಶರ್ಮಸಾಲ್ವನೃ |

ಪಾಲರಾಯನಮಂತ್ರಿಸಚಿವಪಸಾಯಕಾದಿಗಳು॥ಕೇಳಿರೈಭೀಷ್ಮಾದಿಸು
ಭಟರ | ಕಾಳೆಗವಕಂಡಿರಿಮುದೀಯಕ | ರಾಳಕದನೋತ್ಸವವನೋಡು
ವುದೆಂದನಾಶಲ್ಯ ॥೨೨॥ ತರಿಸಿಕಾಂಚನಮಯರಥವನು|ವರಿಸಿದನುಟೆಕ್ಕೆ
ಯವನೆತ್ತಿಸಿ |ಸುರಳತುಂಬಿಸಿಭಂಡಿಗಳನೆಡಬಲಕೆಜೋಡಿಸಿದ॥ಬಿರಿದನೊ
ದರುವಪಾಠಕರವೋ | ಹರಕೆಮಣಿಕಾಂಚನವನೊಗದಿ| ತ್ತರರೆಕರೆಕ
ರೆಧರ್ಮಜನನೆನುತುಬ್ಬಿದನುಮಾದ್ರೇಶ॥ ರಾಯನೊನಿಲುವವನುಪಾರ್ಥ
ನೊ | ವಾಯುಸುತನೋನಿಮ್ಮಮೂವರೊ | ಳಾಯುಧವಕೊಂಡಾರು
ನಿಲುವರುನಿಲುವೆನವರೊಡನೆ ॥ ನಾಯಕರೊಮಿಕ್ಕವರೊಡನೆಬಲು|ನಾ
ಯಕವತೊಡಚಿದರೆಕೌರವ| ರಾಯನಾಣೆಯನುತ್ತಮದವೇರಿದನುಕಲಿ
ಶಲ್ಯ ॥೨೩॥ ಬಿರಳತುಟಿಗಳಬೊಬ್ಬೆಮಿಗಲ | ಬ್ಬರಿಸಿದವುನಿಸ್ಸಾಳಶತಜ|
ರ್ಝರಮೃದಂಗದಗೋಣಪಟಹದಗವುರುಕಹಳೆಗಳ॥ ಉರುರಭಸವಳ್ಳಿ
ರಿಯೆರಥಚೀ | ತ್ಕರದರಥಹಯಹೇಷಿತದನಿ|ಪ್ಪುರನಿನಾದದಲೌಂಕಿಹೊ
ಕ್ಕನುಶಲ್ಯನಾಹವವ ॥೨೪॥ ದಳಪತಿಯಸುಮ್ಮಾನಮುಖಗಳ| ವಳಿಸುತಿ
ದೆಗಂಗಾಕುಮಾರನ | ಕಲಶಜನರಾಧಾತನೂಜನಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ॥
ಕಳನನಿದನಾಕ್ರಮಿಸುವರವೆ | ಗ್ಗಳೆಯಮಾದ್ರಮಹೀಶನಲ್ಲದೆ |ಕೆಲರಿಗೇ
ನಹುದೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದುದುಕುರುಸೇನೆ ॥ ೨೫॥ ಪೂತುಮಝರೇಶಲ್ಯ
ಹೊಕ್ಕನು | ಸೂತಜನಹರಿಬದಲಿವೀರ| ವ್ರಾತಗಣನೆಯಲೀತನೊಬ್ಬನೆ
ರಾಮಹಾದೇವ ॥ ಧಾತುವಳ್ಳಿತುಧಿಟ್ಟನೈಸಿ | ಛಿರ್ಣೀತನಹನೆಂದುಲಿದುರಿ
ಪುಭಟ | ರೀತನನುಪೊಗಳಿದರುಶಾತ್ಯಕಿಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು ॥೨೬॥ಒಡ
ದುನಿಂದನುಪರಬಲವನಿಂ | ಮೊಡೆಯನಾವೆಡೆಸೇನೆಬವರವ |ಕೊಡಲು
ಕೊಂಬವರಿಲ್ಲಕೈದುವನಿಳೆಯನುಳಿದರಿಗೆ ॥ ಪೊಡವಿಯಲಿಹುದುಕೌರವೇ
ಶ್ವರ | ನೊಡನೆಸಲ್ಲದುಗಡಶರೌಘನ | ನುಡಿಸಹೇಳಾನೃಪನನೆಂದರು
ಬಿದನುಕಲಿಶಲ್ಯ॥೨೭॥ ಚಲ್ಲಿತದುನಾನಾಮುಖಕೆನಿಂ | ದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೆನೋವು
ಕಾದ್ಯರ | ನಲ್ಲಿಕಾಣೆನುಸೃಂಜಯರಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರ ॥ ಕೆಲ್ಲೆಯಲಿ
ಭೀಮಾರ್ಜುನರುಬಲು | ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿಕದನಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲತಾನಿದಿರಾ
ಗಿನಿಂದನುಪಾಂಡವರರಾಯ ॥೨೮॥ ಜೀಯಬಂಧನಪುರೂರವನಸುತ|ನಾ
ಯುವಿನನಹುಷಯಯಾತಿಯ | ದಾಯಭಾಗವಭೋಗನಿಧಿಯವತರಿಸಿದೈ
ಧರೆಗೆ॥ಜೀಯನೆನಿಸಿದಜೂಜಿನಲಿರಣ|ಜೀಯನಹನೀಕೌರವನುನಿ |ಮ್ಮಾ
ಯತಿಯಸಂಭಾವಿಸೆಂದುದುವಂದಿಸಂದೋಹ ॥೩೦॥ ಹರಿಗೆಹೊಡವಂಟ
ನೃಪವಿದ್ಯದ | ಗುರುವನೆನೆದುಶರಾಸನಕೆಹೊಸತಿರು | ವನೇರಿಸಿಮಿಡಿದು
ನಿಜಶರಾರಕ್ಷೆಯಬೋಳೈಸಿ ॥ ಅರಸನಿದಿರಾದನುನೃಕೋಗರ |ವರನಕುಲ

ಸಹದೇವಶಾತ್ಯಕಿ | ಬರಲುಬಲಸೆಡಸಂಕದಲಿನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೩೧॥
ಮಾವನವರೇನಿಮ್ಮ ಹಿಂಸೆಗೆ | ನಾವುಹೋದರೆಕ್ಷತ್ರಜಾತಿಯು |ಜೀವನದ
ಲೇಶಕಷ್ಟವಿದುಕಾರ್ಪಣ್ಯವಶರಾಗಿ ॥ ನೀವುಸ್ವೈರಿಸಬೇಕುನಿಮ್ಮ ಶ |ರಾವ
ಳಿಯಸೆನುತನವಿಪತಿಬಾ |ಣಾವಳಿಯಕೆದರಿದನುಸೇನಾಪತಿಯನಿಮ್ಮ ಖ
ಕೆ ॥೩೨॥ ನಿನಗೆಮಾತುಳರಾವುಮಾಣಲಿ | ಮುನಿಯಮಗವೊರೆಯುಲ್ಲದು
ಶ್ಯಾ | ಸೆನಜಯದ್ರಥರಲ್ಲಲಾಸಮ್ಮಂಧಿಗಳೆನಿನಗೆ ॥ ಜನಪಧರ್ಮಜಹಿಂ
ಸೆಬಂದುದು | ನಿನಗೆನಾವದನಾಡಲೇತಕೆ | ಮನದಗರ್ವದಘಾಡವ್ಯಸಲೆ
ಯೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚ ॥೩೩॥ ಅರಸಕೇಳ್ಶಲ್ಯನಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಪತಿಯುಸಂ
ಗಪ್ರವುಮಂದಿನ | ಸುರನದೀನಂದನನದ್ರೋಣನಸೂತನಂದನನ॥ ನರನ
ಭೂರಿಶ್ರವಸುಷೇಣನ | ಕುರುಪತಿಯವೃಷಸೇನಸೌಭ | ದ್ರಮಹಾ
ಸಂಗರವಮರಸಿತುಕೇಳಲೇನೆಂದ ॥೩೪॥ ಧಿಟ್ಟನಹೆಭೂಪತಿಗಳಲಿಜಗ |
ಜಟ್ಟಿಯಹೆನಿನಗಸ್ತ್ರವಿದ್ಯವ | ಕೊಟ್ಟವರನಾಬಲ್ಲೆನಿನ್ನನನಾಡಿಫಲವೇ
ನು॥ ಕೊಟ್ಟಜೋಹದವಾಸಿಯುಂಬುದ|ಬಿಟ್ಟನಮಗೋಡುವುದುನಿನ್ನೊ
ಡ| ಹುಟ್ಟಿದರನಬ್ಬರವೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನಾಶಲ್ಯ॥೩೫॥ ಮಾವಹೀಮಾರ್ಜು
ನನಭಾರಣೆ | ಗಾವನಿಲುವನುಸಾಕದಂತಿರ | ಲೀವಿಚಿತ್ರಶಳಂಬಖಂಡನ
ಪಂಡಿತತ್ವವನು ॥ ನೀವುತೋರಿರೆಸಾಕುಸಾವು| ಥ್ಯಾರ್ವಲಂಬನವುಳ್ಳಡೀ
ಶ | ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯಸ್ವೈರಿಸಿಯನುತಯಮಸೂನುತೆಗದೆಚ್ಚ ॥೩೬॥ ಧರಣಿಪ
ತಿಯುಂಬುಗಳನಡೆಯಲಿ | ತರಿದುತುಳುಕಿದನಂಬನಂಬಿನ | ಗರಿಯಘಾಳಿ
ಯಧಾಳಿಪೈಸರಿಸಿದುದುಪರ್ವತನ ॥ವೊರೆವಕಣೆಮಾರ್ಗಣೆಗಳಲಿಕ|ತ್ತರಿ
ಸಿದನೃಬಳಿಯಂಬುಗಳುಪಡಿ|ಸರಳನುಗುಳಿದವೆಚ್ಚರೆಚ್ಚನುಮುಚ್ಚಿದರುಭ
ಮುಖಲ ॥೩೭॥ ಸೈರಿಸಾದರೆಯನುತಮುಳಿದುಮ | ಹೀರಮಣಿಮಾದ್ರೇ
ಶ್ವರನನೆ | ಚ್ಚಾರಿದನುಮುಗುಳೆಚ್ಚ ಪುನರಪಿಯುಚ್ಚಬಳಿಯುಸಲು ॥ಕೂ
ರಲಗುಸೀಸಕವಕವಚವ | ಹೋರುಗಳದೊಳನೆತ್ತರಿನಬಾ | ಯ್ಧಾರೆಗ
ಳತೋರಿದವುದಳಪತಿಯುಪರಭಾಗದಲಿ॥೩೮॥ ಪ್ರಳಯುಕವನನಹೊಯ್ಲ
ನಲಿಕಳ | ವಳಸಿದಮರಾದ್ರಿಯವೊಲುದುರಿದ| ಬಿಲುಸಗಳಹೊಗೆಲೋರೆ
ಗೊರಳಿನವಮುಚ್ಚಕಣ್ಣುಗಳ ॥ ತಳಿತರಕುತಾಂಕುರದಬಳಕೆಗೆ| ಬಳಲಿ
ದಿಂದ್ರಿಯಕರಣಮೂರ್ಛೆ|ವಿಲಸಿತಾಂಗದಶಲ್ಯನಿದ್ದನುಪರರಥಾಗ್ರದಲಿ
ಅರಸಕೇಳೈಮರವೆಗಾತನ | ನೈರವಕೊಟ್ಟಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರಕೆ| ಮ
ರನವೊಲುಕಣ್ದೆರದುನೋಡಿದನಲ್ಲಿಕೆಲಬಲವ ॥ ಸರಳಶಿತಾಸ್ತ್ರಪಥಿಯಲೀ
ಪವ | ಸೊರಸಿದನುತೊಳತೊಳದುನೂತನ | ವರದುಕೂಲವನುಟ್ಟು
ಕೊಂಡನುನಗುತವೀಳೆಯವ ॥೪೦॥ ತುಡುಕಿದನುಬಲುಸರಳನಟ್ಟಿದ|ಘ

ಡಿಸಿದನಲಾಧರ್ಮಸುತನು । ಸ್ಫಡದಲೊಂದುಮುಹೂರ್ತವಾಯಿತೆಹಗೆ
ಗೆಸುಮ್ಮಾನ ॥ ತೊಡಕಿದಡೆಜಯಪಜಯವುಸಂ।ಘಟಿಸುವುದುತಪ್ಪೇ
ನುಯಮಸುತ । ಹಿಡಿಧನುವನುವಾಗೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಶಲ್ಯ ॥೪೧॥
ನರನರಥವದೆಮೊರೆಯಹೊಗುಮುರ । ಹರನಮೊರೆಹೋಗುಭೀಮಸೇ
ನನ । ಕರಸಿನೂಕುಶಿಖಂಡಿಸಾತ್ಯಕಿಸೃಂಜಯಾದಿಗಳ॥ ಅರಸುಗುಡಿಗಳ
ಹೊಯ್ಸುಗೆಲುವಿನ । ಗರುವವಾದರೆನಿಲ್ಲೆನುತಲ । ಬ್ಬರಿಸಿಮಾದ್ರಮಹೀ
ಶನೆಚ್ಚನುಧರ್ಮನಂದನನ ॥೪೨॥ ಏನಹೇಳುವೆನರಸಶರಸಂ । ಧಾನವ
ನುಪ್ರಂಖಾನುಪ್ರಂಖನಿ । ಧಾನವನುಜಂಘಾಳಶರಜಾಲಪ್ರಸಂದಣೆಯ ॥
ಆನಿರಂತರಸರಳಸಾರದ । ಸೋನೆಸುರಿದುದುಧರ್ಮಸುತನರ।ಣಾನುರಾ
ಗವಕೊಳ್ಳದದ್ಭುತವಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೪೩॥ಸರಳಮುರಿಯೆಸಲಾಸರಳ
ಕ । ತ್ತರಿಸಿಹತ್ತಂಬಿನಲಿರಾಯನ। ಬರಿಯಕವಚನಹರಿಯಲೆತ್ತನುಮೂ
ರುಬಾಣದಲಿ ॥ ಸಿರದಸೀಸಕವನುವಿಘಾತಿಯ।ಲೆರಡುಶರದಲಿಮತ್ತೆಭೂ
ಪತಿ । ಯುರವನ್ನುಗುಳಿದನೆಂಟರಲಿಮುಗುಳೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೪೪॥ ಗರು
ಡತುಂಡದಹತಿಗೆಫಣಿಯುದೆ । ಬಿರಿದವೊಲುಯಮಸುತನತನುಜ । ಜ್ಝರಿ
ತವಾದುದುಜಟದಜೋಡಿನಜಿಗಿಯಜೋರಿನಲಿ॥ ಮುರಿದಕಂಗಳಮುಲಗನ
ಲಿಪ್ಸೈ । ಸರಸಿದಗ್ಗದಗಾಢವೇದನೆ । ಯುರವಣಿಗೆಪೊಪ್ಪಡಗಿನಿಮಿಷವ
ಹೇಶಮೈಮರದ ॥೪೫॥ ಬಿದ್ದನಾಚೆಯಮುರಿಸುಯೋಧನ ।ಗೆದ್ದನಿನ್ನೇ
ನುತಸುಭಟರ । ನದ್ದಿತತಿಸಂತೋಷಸಾಗರನಿನ್ನಮೋಹರವ॥ಇದ್ದರೋ
ಶೋಕಾಂಬುಧಿಯೊಳೊಡೆ । ಬಿದ್ದರೋಭೀಮಾರ್ಜುನರಿಗುಸು । ರಿದ್ದ
ರೋಬರಹೇಳೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಶಲ್ಯ ॥೪೬॥ ಗಜಬಜಿಸಿದುದುವೈರಿಸು
ಭಟ।ವ್ರಜನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ।ಪಿಜಯದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಭೀಮದ್ರೌ
ಪದೀಸುತರು ॥ ವಿಜಿತನೋವಿಗತಾಸುವೋಧ । ರ್ಮಜನಹದನೇನೆನುತ
ಚಿಂತಾ । ರಜನಿಯಲಿಕಂಗೆಟ್ಟುದಾಬಲಪರಸಕೇಳೆಂದ ॥೪೭॥ ಕ್ಷಣಕೆಮ
ರಳಿಚ್ಚತ್ತನಸ್ತ್ರ । ವ್ರಣವತೊಳೆದನುಘಾಯದಲಿಕೇ। ವಣಿಸಿದಿವ್ಯೌಷ
ಧಿಯುವರಗಂಧಾನುಲೇಪನವ ॥ ರಣವಿಜಯನವವಸ್ತ್ರಮಣಿಭೂ । ಷಣ
ಪರಿಶೃತನಾಗಿತಿರುವಿನ। ಗೊನೆಯವನುನೇವರಿಸಿಸಂತೈಸಿದನುಸಾಹಸವ॥
ಮರವೆಮಸುಳಿಸಿಭೂಮಿಪತಿಕಂ । ದೆರದಿರಲುಭೀಮಾರ್ಜುನರುನಿ ।ವಿಸ್ಮ
ರಿತಕೊದಗಿದುದಿಲ್ಲಲಾನೀವೇಕೆರಣವೇಕೆ ॥ನೆರೆಧನುರ್ವೇದಾರ್ಥಸಾರವ।
ಗರಿದಯಾದರೆಕೊಳ್ಳೆನುತಬಿಡೆ ।ತರಿದನೆಂಟಂಬಿನಧ್ವಜರಥಹಯವನಾಶ
ಲ್ಯ । ಧನುವನೆರಡಂಬಿನಲಿಮುಗುಳೆ । ಚ್ಚನುಮಹೀಶನಸಾರಥಿಯುವೈ ।

ನೆನೆಯುನವರುಧಿರದಲಿಮುಗುಳೆಚ್ಚನುಮಹೇಶ್ವರನ ॥ ಮನನಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರ
ವಣನಿಯಮಾ । ಸನಸಮಾಧಿಧ್ಯಾನವಿದ್ಯಾ । ವಿನಯಮಲ್ಲದೆರಣದಜಂಜಡ
ವೇಕೆನಿನಗೆಂದ ॥೫೦॥ ಉಡಿದುಬಿದ್ದುದುಚಾಪಸಾರಥಿ । ಕಡಿದರಥನೆರೆನು
ಗ್ಗನುಸಿಯಾ । ಯ್ತುಡಗುದರಿಯಾಯ್ತುಶ್ವಚಯುಸಂಜೋಡುದಡಿಸಹಿತ ॥
ನಡುಗಿತರಿಬಲವವನಿಪತಿಕಾ । ಲ್ನಡಗೆಬಂದನುಮತ್ತೆಹೊಸಮಂ । ಗಡಮ
ಮೇಳೈಸಿದರುನೆಗತಡರಿದನುಮಣಿರಥವ ॥೫೧॥ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಸೇನೆ
ನಾಯುನ । ಸರ್ಬದಳಜೋಡಿಸಿತುಸೋಲದ । ಮೊಬ್ಬುಹೊಡದುದುಜ
ಯುದಜಸವೇರಿದನುನರನಾಥ ॥ ಉಬ್ಬಿದನುಸುಕ್ಷಾತ್ರತೇಜದ । ಗರ್ಭಘಾ
ಡಿಸಿತಾಲಿಮಿಡಿದನು । ತೆಬ್ಬಿನಸ್ತ್ರವತೂಗಿತುಳುಕಿದನಂಬಿಸಂಬುಧಿಯ ॥
ಕಾದುಕೊಳುಮಾದ್ರೇಶಕುರುಬಲ । ವೈದಿಬರಲಿಂದಿನಲಿನಿನ್ನಯು । ವ್ಯ
ದುನನಕಾಳಿಕೆಯುಲೇಸಂಘಟನೆಗೀಸರಳು ॥ ಕೈದುಕಾರರೊಳುಂಟೆಕರೆ
ನೀ । ನೈದಲಾರೆಯುನುತ್ತಮುನ್ನು । ರೈದುಶರದಲಿಕಡಿದನಾಸಾರಥಿಯ
ರಥಹಯುವ ॥೫೩॥ ತೇರುಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತುಹೂಡಿದ । ವಾರುವಂಗಳ
ನ್ನಲ್ಲಿಕಾಣೆನು । ಸಾರಥಿಯತಲೆಕಳಚಿಬಿದ್ದುದುಮಿದುಳಜೋಡಿನಲಿ ॥ ಅರಿ
ಬೊಬ್ಬಿರಿದರಸನೆಸಲ । ವ್ವಾರದಲಿಕಣೆಯುಡಸಿದವುಕೈ । ವಾರವೇಕೆಚಡಾ
ಳಿಸಿತುಚಪಳತೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ॥೫೪॥ ಅರಸಕೇಳ್ಳೈಬಳಕಮಾದ್ರೇ । ಶ್ವರ
ನರಥಸಾರಥಿವಿಸಂಚಿಸ । ಉರಿದನಧಿಕಕ್ರೋಧಶಿಖಿಮೋಹರಿಸಿತಕ್ಷ್ರಿಯುಲಿ ॥
ಕುರುಬಲದತಲ್ಲಣವನುಪಸಂ । ಪರಿಸಿಹರಿಗೆಯುಡಾಯುಧದಲಾ । ಧರಣ
ಪನಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಹೊಯ್ದನುಹಯುರಥಾವಳಿಯು ॥೫೫॥ ವಾಸುವನಭ
ಯುನಿತ್ತಕಡುಸಂ । ದಾರದಲಿಸಾರಥಿನರೇಂದ್ರನ । ತೇರತಿರುಗಿಸಿದನುನೀ
ದಾರದಲೊಂದುಬಾಹೆಯುಲಿ ॥ ಆರಿಹೊಯ್ದನುಹಯುಪನಗ್ಗದ । ವಾರಣಾ
ವಳಿಗಳಪದಾತಿಯು । ತೇರತೆಕ್ಕೆಯುನಿಕ್ಕಿದನುಪ್ರತ್ಯೇಕಸಾವಿರವ ॥೫೬॥
ಮಲತುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನುಭಯು । ಗೊಳಿಸಿಸೋಮಕಸೃಂಜಯರನ ।
ಪ್ಪಳಿಸಿದನುಸಾತ್ಯಕಿಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸರ ॥ ದಳದೊಳೋಡಿಸಿ
ಮುರಿದುಚಾತು । ರ್ಬಲವನವರಿಸಿಖಂಡಿನಕುಲರ । ಹೊಲಬುಗಡಿಸಿಮಹೀ
ಪತಿಯುಪಡಿಬಲಕೆಮುಂಡಿಸಿದ ॥೫೭॥ ಎಸೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಹಲಗೆಕಡುಗವ । ಕ
ಸುರಿದರಿಯಾಚಾಪವಿದ್ಯಾ । ಕುಶಲದೆಂಬರಲೇತನುತ್ರರಥಂಗಳಿನಿವ
ಗೆ ॥ ಅಸುವತಡವರೆರಣಪಲಾಯನ । ವೆಸವುದ್ಯಕ್ಷತ್ರಿಯುರಿಗತಿಸಾ । ಹಸಿ
ಗನಾದರೆನಿಲ್ಲೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಶಲ್ಯ ॥೫೮॥ ಅಕಟಕಟಧರ್ಮಜನನಿ
ಕಂ । ಟಕಕೆಕೈಮರ್ಗಿಸಿದರೇಮಾ । ತಕಿಗಳೋಮಾಂದವರೆನುತಬಲವ

ತಿಲ್ಲಣಿಸೆ ॥ ವಿಕಟರೋಷದವಿಸ್ಫುಲಿಂಗ।ಪ್ರಕಟಭೀಷಣಸಹಿತನಲಿಸಾ ।
ಯಕನಖಂಡಿಸಿದರೆಬಿರೆಯೆಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಭೀಮ॥೧೯॥ಲೇಸುಮಾಡಿದೆಭೀ
ಮಕಟಕ್ಕಾ । ಳೈಸಲೇನಿನ್ನವರೊಳಗೆನಿ। ನ್ನಾಸೆಯಲ್ಲಾಧರ್ಮಪುತ್ರನಸ
ತ್ಯತತ್ವದಕೆ ॥ ಏಸೆತಪ್ಪೇಸೆನುತಮಾದ್ರನು । ಹೇಶಮುರಿಯಲುಹೊಸ
ರಥವಮೇ । ಳೈಸಿಸಾರಥಿಸಂಧಿಸಿದನವಧಾನಜೇಯನುತ॥೨೦॥ರಥಕೆಬಂ
ದುಪಸಾಯವನುಸಾ ।ರಥಿಗೆಕೊಟ್ಟನುಚಾಪಶರವನು। ರಥದೊಳಗೆತುಂ
ಬಿಸಿದನಂಬಿಸಿದನುಸುಯೋಧನನ ॥ ಪೃಥೆಯಮಕ್ಕಳರಣಪರಾಕ್ರಮ ।
ವೃಥೆಕಣಾಕರ್ಣಾದಿಸುಭಟ । ವ್ಯಥೆಯನಿಲಿಸುವೆನೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನು
ಧರ್ಮಜನ ॥೨೧॥ ಸಾರಥಿಗೆಸೂಚಿಸಿನೃಪಾಲನ । ಸಾರೆದುವ್ವಾಳಿಸಿತುರ
ಥನೃಪ । ನೋರೆಬಲಿದನುಬಾಗಿತಿರುಗಿದನೊಲದೊಡಲನೊಲದ ॥ಚೂ
ರಿಸಿದನಾರಾಚವಿಕ್ರಮ। ದೋರಣದನಾರಾಚಸೇತುವಿ । ಹಾರದಲಿವಿರಚಿ
ಸಿದಶಲ್ಯನಸಮರಸಾಗರವ ॥೨೨॥ ಹಿಂದೆಕರ್ಣಧನಂಜಯರುಬಳಿ।ಕಿಂದು
ಶಲ್ಯಯುಧಿಷ್ಠಿರರುಸಾ । ನಂದದಲಿಸಮತಳಿಸಿಕಾದಿದರುಭಯಬಲದೊಳ
ಗೆ ॥ ಇಂದುಮಾದ್ರಮಹೇಶ್ವರನುಯಮ ।ನಂದನಗೆಪಡಿಮಾದ್ರರಾಜಗೆ।
ಸಂದುದೀಯಮಸುತಗೆಯಂದುದುಸಕಲಪರಿವಾರ॥೨೩॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೈಕೃ
ಷ್ಣಶಕ್ತಿ । ಸ್ಫುರಣವೈಸಲೆನಿಮ್ಮಬಲಸಂಹರಣಕಾವುದುಬೀಜನಿರ್ದೈವರ
ವಿಲಾಸವಿದು ॥ಹರಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನಸೆಕ್ಕಟ ।ಗರದುವರಶಕ್ತಿಪ್ರಯೋ
ಗವ । ನೊರದರೊಡಬಟ್ಟನುಹಸಾದದಮಧುರವನಚದಲಿ ॥೨೪॥ ಆಯು
ದಲಿಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿದಿ । ವ್ಯಾಯುಧವಸೆರೆಬಲಿದವರತಪ।ನೀಯರೇಖೆಯ
ಹೊಳವಹೊಂಗರುಗೆಜ್ಜೆಘಂಟೆಗಳ ॥ ಬಾಯಿಧಾರೆಯತೈಲಲೇಪನ। ದಾ
ಯತದಬಣ್ಣಂಗಳರಿಪುಭಟ । ನಾಯುಷದಕಡೆಯೊನಲಮುರಿಯನುಶಕ್ತಿ
ಯನುನೃಪತಿ ೨೫ ॥ ತುಡುಕಿದನುಹೊಸರವಿಯತೇಜದ । ದಡಿಯನುಗ
ಮಂಗದಲಿಹೊಳಹೊಳ । ವುಡುಗಣಂಗಳಸಮವೆನಿಪಮಣಿಮಯದಕಾಂ
ತಿಗಳ ॥ ಕಡುಮೊನೆಯಪಡಿಮುಖದಲುಗುರುವ ।ಕಿಡಿಯಘಂಟಾರವದ
ರಭಸದ । ಕಡುರುಝಳಪಝಾಡಿಸುಪಶಕುತಿಯಲಿಟ್ಟನವನೀಶ ॥೨೬॥ಇದಿ
ರೊಳೆಚ್ಚನುಶಲ್ಯನಂಬಿನ । ಹೊದೆಸವೆಯಹರಿತಪ್ಪಶಕುತಿಯು । ತುದಿಗೆ
ಕಬಳಗ್ರಾಸವಾದನೆಲೇಪುಹಾದೇವ ॥ಹೊದರುಗಿಡಿಗಳಕೇಸುರಿಯಹಾ।
ರದಲಿಹರತಂದಬಿಳದಳಪತಿ ।ಯುದೆಯನೊದಗುದುನೆಲಕೆನೆಟ್ಟಿತುನಾಲ್ಕು
ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ॥೨೭॥ ಕಾರಿದನುರಕುತವನುಧರಣಿಗೆ । ಹಾರಿಬದ್ದನುಮಾ
ದ್ರಪತಿಯುದೆ । ಡೋರಿನಲಿಜಾವರಿಸಿದವುರಕುತಾಂಬುಧಾರೆಗಳು ॥ ಮಾ

ರಿತಸುಕಂಠದಲಿಸಾಶಿಕ | ಕೇರಿದುದುಸಿಟ್ಟುಸುರುನಗಲಕೆ | ಚೀರಿದುದು ಕುರುರಾಯದಳಶಲ್ಯಾವಸಾನದಲಿ ‖ ೭೮ ‖ ಅಹಹಸೇನಾಪತಿಯುಮುಗ್ಗ ಲು | ಮಹಿಗೆಮೆಟ್ಟಿದುಬಿಟ್ಟತೀಬೆಯು | ಬಹಳಬಲವಿನ್ನಾರುಕುರುಸೇನೆ ಗೆಧುರಂಧರರು | ವಿಹಿರಸುತಗುರುಭೀಷ್ಮರಲಿಸ | ನ್ನಹಿತಸಾದನುರಾ ಯರೆಸೆಕಂ | ಗಹನವೇರಣವನುತಶಲ್ಯತನೂಜಮಾರಾಂತ‖೭೯‖ ಗೆಲು ವುನಿಮಗಾಯ್ತುರಸಹರಿಬಕೆ ! ನಿಲುಕಿದೆಸ್ಮನುಸುಂತವಿಶಿಸಿಜ| ಬಲದೇಶೊ ಸಗೆಯುಮಾಡಿಸಾಮಾದ್ರೇಶಮಾರಣಿವ ‖ ಅಳುಕದಿದಿರಾಗೆನುತಬಾಣಾ | ವಳಿಯುಕೆದರಿನಿರಂತರಾಸ್ತ್ರದ| ಜಲನಿಧಿಗೆವಡಬಾಗ್ನಿಯಾದನುನಗುತಯು ಮಸೂನು ‖೭೦‖ ಆತನಸ್ತ್ರವಮುರಿಯುಸುತರಥ| ಸೂತಹಯುಪನುತರಿ ವುಭಾಣ | ವ್ರಾತದಲಿಶಲ್ಯಾತ್ಮಜನಹೂಳಿದನುಹರಹಿನಲಿ‖ಈತನನುಕೆ ಡಹಿದನುಸಾಲ್ವಮ| ಹೀತಳಾಧಿಪನವರಹರಿಬಕೆ | ಭೂತಳೇಶನಕೆಣಕಿ ದನುಕುರುರಾಯುಸಾಮಜನ ‖೭೧‖ ಆರಿಹೊಕ್ಕನುಶಲ್ಯನೊಳುಪರಿ|ವಾ ಕಮಾದ್ರರನಾಯುಕರುಜ | ಜಾಝುರಮನ್ನೆಯುಮಂಡಲಿಕಸಾಮಂತಸಂ ದೋಹ ‖ ಭೂರಿಬಲಸಾಲ್ಯನಭಟಾವಳಿ|ಯಾರುಭಟೆಯುಲಿನೂಕಿದುದು ವಿ | ಸ್ತಾರಿಸಿತಲ್ಲೈಧರ್ಮನಂದನನೊಡನೆಘನಸಮರ ‖೭೨‖ ಕೇಳಿದನು ಕುರುರಾಯುಮಾದ್ರನೃ | ಪಾಲನವಸಾನವನುಕರಸಿದ | ನಾಳುಕುದುರೆ ಯುರಥಮದೋತ್ಕಟಗಜಘಟಾವಳಿಯ ‖ಮೇಳವದವೋಡಿಯುಲಿಬಲದು| ವ್ವಾಳಿಸಿತಲ್ಲೈಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಸಾಲಹೊ್ಯಹೊ್ಯಯೆನುತಹೊಕ್ಕನುಲ ಳಿಯುಲಗ್ಗೆಯುಲಿ ‖೭೩‖ ರಾಯನೊದನೆಸಮಸ್ತಬಲವದು | ಪಾಯುಲಾ ಕಿತುಪಾರ್ಥಸಾತ್ಯಕಿ | ವಾಯುಸುತರಾಜೆಯುಲಿವೋಹರಿಸಿತ್ತುಕಿಪುಸೇ ನೆ ‖ ಸಾಯಕದಕಿವಿಮರೆಯುಸಬಳದ|ಪಾಯುದಳರಥವಾಜಿಕರಿಘಟೆ|ಯಾ ಮುಕುದ್ದದತೇಜಿಹೊಕ್ಕವುವಾಘೆಸರಿಸದಲಿ‖೭೪‖ ಧಟ್ಟಿಸೊಡೆಹೊ್ಯದವ ನಿಪತಿಜಗ|ಜಟ್ಟಿಗಳಕೆಣಕಿದನುನಕುಲನ | ನಟ್ಟದನುಸಹದೇವನಡಹಾ ಯ್ದುರೆವಿಭಾಡಿಸಿದ‖ ಬಿಟ್ಟಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನುಹುಡಿ | ಗುಟ್ಟದನುಸಾತ್ಯ ಕಿಯುಜೋಡಿನೊ ! ಳೊಟ್ಟದನುಕೂರಂಬುಗಳನಾವೀರಕುರುರಾಯು ‖ ಮರಳಿಪಂಚದ್ರೌಪತೀಯುರ | ಪರಿಭವಿಸಿದನುಧರ್ಮಪುತ್ರನ |ತೆರಳಿಚಿ ದಸಹದೇವನಕುಲರಮತ್ತೆಸೋಲಿಸಿದ‖ವರಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸ| ರುರುಳಿಚಿದನವನಿಯುಲಿಭೀಮಾ | ದ್ಯರಿಗೇಸೀತಿಯುಬೀರಿದನುಬೇಗದಲಿಕು ರುರಾಯು ‖೭೬‖ ಕೆದರುತಿದೆಸಂಮುಖರುಬಲಧೊರೆ | ಯುಧಟುಸಿಲುಕಿತು ರಾಯುನೊಬ್ಬನೆ | ಕದನದಲಿಕೈದೋರಿಭಂಗಿಸಿದನುಮಹಾದೇವ ‖ಹೆದ

ರಿಹೊಕ್ಕರುಲಗ್ಗೆವರವು । ನದಲಿಮರಳ್ದುವುಪಾರ್ಥದಿವ್ಯಾ । ಸ್ತ್ರದಲಿ ಕೈಮಾಡೆಂದುಮುನಿದನುವೀರನಾರಯಣನು ॥ * ॥೬೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೭೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಟಮಚ ಷ್ಪಷ್ಪದೀನಿಕಾಯಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪಕರ್ನಾಟಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್, ಶಲ್ಯಪರ್ವಸ್ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಕಂದ॥ ವರವೇಂಕಟಗಿರಿನಾಯಕ । ಕರುಣಾಂಕಂವೇಂಕಟಾದ್ರಿಪರ್ಯಂಮುದದಿಂ ॥ ಹೊರಪಡಿಸಿಹಮುದ್ರಾಪಿಸಿ ।ನಿರುಕಿಸುತೀನುತಕೃತಿಯಂಮೆಚ್ಚುಗೆವಿಬುಧರ್ ॥

ಗದಾಪರ್ವ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶಲ್ಯನವಸಾನದಲಿಕೌರವ । ಮಲ್ಲರಣದಲಿಕಾದಿಯಸ್ಸಿಯೆ । ನಿಲ್ಲದಡಗಿದನಿತ್ತಸಂಜಯಬಂದನಾಹವಕೇ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪಸಿರಿ । ಲೋಲಸಹಿತರ್ಜುನನುಸೇನಾ । ಜಾಲವನುಸಂತೈಸಿಧೊರಸುಯ್ಧಾನವೆಂದೆನುತ॥ ಆಳೊಡನೆಬೆರಸಿದನುಕುರುಭೂ।ಪಾಲಕನಥಟ್ಟನಲಿಶಸ್ತ್ರ । ಜ್ವಾಲೆಗಳಕೆದರಿದನುಹೊದರಿನಹಿಂಡ ಹರೆಗಡಿದು ॥೧॥ ಎಲವೊಕಪಟವ್ರಾತಕೇಳಿಯ । ಕಲುಷಿತಾಂತಃಕರಣಸಿನ್ನೀ। ಬಲಕೆಪತಿನೀನೊಕೃಪಾಚಾರಿಯನೊಗುರುಸುತನೊ ॥ ಖಳಸುಶರ್ಮನೊಶಕುನಿಯೋನಿ । ನ್ನಳಿದವಲಹುಟ್ಟಿದನೊರಾಜಾ। ವಳಿಯೊಳಾರಳವಿಗರುನಿನಗೆನುತೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥೨॥ ಅರಸಕೇಳೈನೂರುಸಾವಿರ । ಕರಿಘಟೆಗಳಿಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ । ತುರಗರಥದಳವೆಂಟುಸಾವಿರಲಕ್ಷಪಾಯದಳ ॥ ಅರಸುಗಳುಮುನ್ನೂರುನಿಂದುದು । ಕುರುಬಲದವಿಸ್ತಾರಕೌರವ। ಧರಣಿಪತಿವಿಕಾದಶಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಶೇಷವಿದು ॥೩॥ ಕರಿಘಟೆಗಳೈನೂರುಮುನ್ನೂರೆರಡುಸಾವಿರಪಾಯದಳಸಾ । ವಿರದನೂರ್ವರುಘೊರಸಹಿತನಿಂದನುಮಹೀಪಾಲ ॥ ತುರಕಖರ್ಪರಪಾರಸೀಕರ। ತುರಗವೈಸಾವಿರಸುತ್ರವೋ।ಹರಿಸಿಂದನುಪಾರ್ಥನಿದಿರಲಿಶಕುನಿಮೂನೆದೋರಿ ॥೪॥ ನೂರು

ರಥವಿನ್ನೂರುಗಜವೈ | ನೂರುಹಯಸಾವಿರದಮು| ನ್ನೂರುಸುಭಟರು
ಸಹಿತವೋಹರವೆರಡುಬಾಹೆಯಲಿ || ತೋರಿದರುಕೃತವರ್ಮಕೃಪರೈ |
ನೂರುಗಜಗುರುತನುಜಸಹಿತೀ | ಮೂರುದಳಕೊತ್ತಾಗೆನಿಂದನುಕೌರ
ವರರಾಯ ||೫|| ಕವಿದುದುವ್ಯಾಳಿಸುತಲಾರಥ| ನಿವಹಬಿಟ್ಟದುಕುದುರೆ
ಸೂರಿಯೊ | ಳವಘಡಿಸಿತೂಳಿದವುಹೇರಾನೆಗಳುಸಂದಣಿಸಿ || ಸವಡಿವರ
ಳಿನಸೇದುವಂಬಿನ | ತವಕಿಗರುತರುಬಿದರುಬಲುಬಿ| ಲ್ಲವರುವೊನೆಮುಂ
ತಾಗಿವೋಹಿತುಮಿಕ್ಕಸಬಳಿಗರು ||೬|| ರಣಪರಿಚ್ಛೇದಿಗಳುಮಿಗೆಸಂ| ದ
ದಣಿಸಿತಾಕುರುಸೇನೆವಾದ್ಯದಿ| ಧರಣಿಪತಿಗಳುನೋಡಿವುಬ್ಬಿದಬೊಬ್ಬೆಗ
ಳಧ್ವನಿಗೆ || ಕುಣಿದವಂದರ್ಜುನನರಥವುಂ| ಕಣಿಯಲಾರೋಹಕರರಥ
ಹಯ | ಹೆಣಗಿದವುಹಯದೊಡನೆಕಂದದಖುರದಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ||೭|| ಸು
ತ್ತುವಲಗೆಯಮೇಲೆಕಣೆಗಳ | ತೆತ್ತಿಸಿದರುಬ್ಬಿನಲಿಸಬಳಿಗ|ರೆತ್ತಿದರುರಾ
ವುತರುಹೊಯ್ದರುರಥಹಯಾವಳಿಯ|| ಮುತ್ತಿದವುಗಜಸೇನೆಪಾರ್ಥನು
ತೆತ್ತಿಗರಬರಹೇಳುಯಡೆಯಲಿ | ಕಿತ್ತುನುಗುಚುವರಾರೆನುತತಲ್ಲಣಿಸಿತರಿ
ಸೇನೆ ||೮|| ಅರಸಕೇಳ್ಳೈಬಳಿಕಪಾರ್ಥನ|ಕೆರಳಿಚಿದರೋಕಾಲರುದ್ರನ|
ಕೆರಳಿಚಿದರೋಕಾಲರುದ್ರನ | ಸರಸವಾಡಿದರೋಪ್ರಚಂಡಪ್ರಳಯಭೈ
ರವನ || ಪರಿಭವಿಸಿದರೊಲಯಕೃತಾಂತನ | ಕರದುಮೂದಲಿಸಿದರುನಾ
ವಿ|ನ್ನರಿಯೆನರ್ಜುನನೆಸುಗೆಯಲಿವರ್ಣನೆಯನಿರ್ಣಯವ ||೯|| ಎಡದಲೌಂ
ಕಿದಭಟರನಾವಂ | ಗಡದರಾಪ್ತರಸಮ್ಮುಖದಲವ| ಘಡಿಸುವಾನೆಯಥ
ಟ್ಟನಾಸಮರಥರತೇರುಗಳ || ಕಡಿದನೊಂದೇಸರಳಿನಲಿಚಿನ | ಕಡಿಗಳ
ಸುರುಧಿರಾಂಬುರಾಶಿಯೊ| ಳಡಗಿಸಿದಚತುರಂಗಬಲವನುವೊಂದುನಿಮಿಷ
ದಲಿ ||೧೦|| ಅಳಿದವಿನ್ನೂರಾನೆರಸಳು | ಚ್ಛಳಿಸಿದವುಮುನ್ನೂರುಪುನರ
ಪಿ| ಮಲಗಿದವುನೂರಾನೆಕೆಡದವುತಾರುಥಟ್ಟನಲಿ || ಬಳಿಕನೂರುನಿರಂ
ತರಾಸ್ತ್ರ | ವಳಿವಿಘಾತಿಗೆನೂರುಲಕ್ಷವ| ಕಳದವಿನ್ನೂರಾನೆಪಾರ್ಥ
ನಕೋಲತೋಹಿನಲಿ ||೧೧|| ರಥಮುರಿದವೈನೂರುತತ್ಸಾ| ರಥಿಗಳದ್ದು
ದುನೂರುಮಿಕ್ಕುದು| ರಥವನಿಳಿಗೋಡಿದುದುಸಮರದೊಳೆಂಟುನೂರೈ
ದು || ಪೃಥಿವಿಗೊರಗಿದವೆಂಟುಸಾವಿರ ! ಪೃಥುಳಹಯನುಗ್ಗಾಯ್ತುಗಣ
ನೆಯ | ಖತಿಪದಾತಿಯೊಳೆತ್ತಲೆನೆಸವರಿದನುಪರಬಲವ ||೧೨|| ಒದರುರ
ಥವನುಸೂತರಿಳಿದೋ | ಡಿದರುಚಾಪವನಿಳುಹಿಸಮರಥ | ರೆದೆಯನೀಪ್ರು
ತಕರದಖಂಡೆಯದೂಪತಿಯನಿಳುಹಿ || ಕೆದರಿತಾರೋಹಕರುವಿಕ್ರಮ|ವಿ
ದಿತನಿಪುಣಪ್ರಶಸ್ತಭೂಪರು| ಹುದುಗೆಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಪಾರ್ಥನಸರಳಘಾತಿಯ
ಲಿ ||೧೩|| ಬಿರುದಬಿಸುಟರುಧ್ವಜದಕಂಭವ | ಹರಿಯಹೊಯ್ದರುಕಾಲ

ತೊಡರನು | ಧರೆಯೊಳೀಡಾಡಿದರುಹಾಯ್ವಧುಚಟುಲಪಟುಭಟರು ||
ಸುರಗಿಯನುಳಿಕ್ಕಿದರುರಥದಲಿ | ಕರಿಗಳಲಿಮಾರುವದಲಿಳೆಗು | ಪ್ಪರಿಸಿದ
ರುಹರಹುಸೆಲಿಯೈದಿತುಹೊತ್ತಮುಸುಕಿನಲಿ ||೧೪|| ಕೆದರಿಗಜಮುಂಡಾ
ಸನದೊಳೆಳೋ | ಡಿದವುಚಮರೀಮೃಗದವೊಲುಬಲು | ಗುದುರೆಬಿಟ್ಟೋ
ಡಿದವುಕಂಧದನೊಗನನೀಡಾಡಿ || ಕುದುರೆಯುಳಿದವುಬರಿರಥವನೊ| ಟ್ಟಿ
ದಪದಾತಿಯುಬಿಸುಟಕೈದುವ | ಹೊದದುದಿಳೆಕಳನಗಲದಲಿಕಂಡೆನುಮ
ಹಾದ್ಭುತವ ||೧೫|| ಮರಳಿಮಾಘೌಯುಕೊಂಡರಾಪ್ತರು | ತಿರುಗಿದರು
ಹಮ್ಮಿಗೆಯನೇಣ್ಗಳ | ಹರಿದುಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳಹಾಮಿಕಿಖಂಡೆಯವಬಿಸು
ಟು||ಬಿರುದಸಂಭಾವಿಸುವಭಟ್ಟರ | ನಿರಿದರಾರೋಹಕರುಕಲಿಗಳ | ತಿ
ರುಹುಗುಳೆರಂಚೆಗಳಕೊಯಿದ್ದಾಡಿದರುನೆಲಕೆ ||೧೬|| ರಾಯಕೇಳೈ
ಬಲದಬಾಹೆಯ | ನಾಯಕರುಕಾದಿದರುಮಾಮದ | ನಾಯಕರುಕೆಲಸಿ
ಡಿದುತರಹರಿಸಿದರುಘೂರದಲಿ || ರಾಯಕಂಡನುಬಳಿಕರಣದಪು | ಲಾ
ಯನದಪರಿವಿಡಿಯನಸುವಿನ | ಬೀಯಕನರಂಜಿದರೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನು
ನೃಪರ || ಎಲೆಮಹೀಪತಿಗಳಿರಪುಣ್ಯ | ಸ್ಥಳಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವುಮಹಾಸಂ
ಗರದೊಳಗೆತೆಗದೋಟವೇಸೀಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮರು || ಅಳುಕದಂಘೈಸಿ
ದಡೆಸುರಸಂ | ಕುಳವಸೇರುವತಪ್ಪಿದಡೆನೀ | ವಿಳಿವಿರೈರೌರವದೊಳಾ
ಮುದುಲೇಸುನಿಮಗೆಂದ || ವೀರಮಾತೆಗಳೆಂದುತಾಯ್ಗಳ |ನಾರುಕೊಂಡಾ
ಡುವರುಸತಿಯರ| ವೀರಪತ್ನಿಯರೆಂದುನುಡಿವರೆಸುರರರಾಣಿಯರು||ವೀ
ರಸಿರಿನಿಮಗೆಂದುಮುಂದಿಯೊ| ಳಾರಹೇಳುವೆವೆನ್ನಲೇಕೈ | ವಾರಿಸದೆಕಲಿ
ನಿಕರನಾಚದೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ||ನರಶಿರದದರ್ಭೆಗಳಮಿದುಳನ| ಚರುವಿನೆಲ
ವಿನಸಮಿಂಧೆಗಳಬಿಲು|ದಿರುರವದಿಚತುರಂಗರಭಸದಪಾಪುವೇದಿಗಳ||ಅರು
ಣಜಲದಾಜ್ಯಾಶ್ರವಾಬಿಯ|ಸಿರಕಪಾಲದವೈರಿಪಶುಬಂ|ಧುರದಸಂಗರಯ
ಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯುಮದದಿರಕಟೆಂದ||ಇಲ್ಲಿಮನುಜಸ್ತ್ರೀಯಮೇಳವ | ದಲ್ಲಿಸುರ
ನಾರಿಯುರರತಿನಿಮ|ಗಿಲ್ಲಿಸಾರೋದ್ಯಾನ್ನಸರಪಿಯಮೂಷರಸುವಲ್ಲಿ|| ಇಲ್ಲಿಯ
ದ್ಧಲವವಿಭವವಿಮಲತೆ | ಯುಳ್ಳಿಕಿಲ್ಬಿಷವಿಲ್ಲಶಿವಮಯು | ವಲ್ಲನೀವಿನ್ನೇನ
ನೋನ್ತಿರೊಶಿವಶಿವಾಯೆನ್ನ || ಅನಭವದಲಿನಿಂಮರಾಜ್ಯವ| ದಾಪಬನ್ದದ
ಮಂತ್ರಮಿತ್ರರ|ಮಾಪಜನ್ಮಂಗಳಸಮಾಗಮನಿಂಮರಾಣಿಯರು||ಈವಿಡಂ
ಬದಗೇಹವಿದಸಂ|ಭಾವಿಸುತಕಿರಿಲೋಕಹಿತವನು ನೀವುನೆನೆಯದೆಕೆಟ್ಟ
ದಕೆಬೆರಗಾದೆವಾವೆಂದ ||೨೨|| ನೃಪನಮೂದಲೆನಿಜಕುಲಕ್ರಮ| ಕಪಟ
ಶೋಭೆಯಪಾರಲೌಕಿಕ| ದುಪಹತಿಪ್ರತಿಭಟರನಗೆಸದ್ಗಟಪರಿತ್ಯಾಗ ||
ಕೃಪಣತನದುಷ್ಕೀರ್ತಿಭುಜಬಲ|ದಪದಶಾಮುಭರ್ಭೇದವೀಭೂ| ಮಿಪರ

ಮೆರಳಚಿತ್ರೇನನೆಂಬೆನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಕಲಿದರೊಬ್ಬರಸೊಬ್ಬ
ರುರೆಧಿ । ಕ್ಕರಿಸಿದರುತಂವೊಬ್ಬರೊರ । ಬಿರುದಹಳಿದರುಬ್ಬೆವರಪಮಾ
ನಾನುತಾಪದಲಿ ॥ ತಿರಿಗಿಹೇಳಾರಾವುತರದಿ । ಕ್ಕರಿಗಜಾರೋಹಕರನೆಂ
ದ । ಬ್ಬರಿಸಿಚೌರಿಯಬೀಸಿಮೆರಳತುಭೂಪತಿವ್ರಾತ ॥೨೪॥ ವಾರುವಂಗ
ಳಬಿಗುಹನೇರಿಸಿ । ವಾರಣೌಘವಗುಪಳಜೋಡಿಸಿ । ತೇರುಗಳಕೀಲಚ್ಚ
ಕೂಬರಯುಗವನಾರೈದು॥ ವೀರಪಣವನುರಚಿಸಿಕಂಕಣ । ಧಾರವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿದರುಸಂಗರ। ವೀರಸಿರಿಯುವಿವಾಹಸಮಯದಸೌಮನಸ್ಯದಲಿ॥೨೫॥
ಧೂಪಿಸಿದಬಿಳಿದೊಗಲನುಟ್ಟನು । ಲೇಪನಂಗಳಪೂಸಿಮಧುರಾ ।ಳಾಪದ
ಲಿಬೊಳ್ಳೈಸಿಸಾರಥಿರಥಹಯಾದಿಗಳ॥ ಭೂಪನೀರಣಯಜ್ಞಮುಖಕೆಸೇ
ಚಾಪಘನಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯಲಾ।ಶ್ರೀಪತಿಯಸಾಯುಜ್ಯವೆನುತಿದಿರಾಯ್ತು
ನೃಪಕಟಕ ॥೨೬॥ ಅರಿಯಬಹುದ್ವೈಭಾವವೈರದಿನ । ಮೆರೆಭುಜಾಟೋ।
ಪವನುಹಿಂದಣ। ಕೊರತೆಯನುಕಳೆಮಗನೆಬೊಪ್ಪಕುಲಕ್ರಮಾಗತವ॥
ಮರೆಯದಿರೆನುಂಗೈತನಕೆತಾ । ನಿರಿವೆತಾಮುನ್ನೆಂದುತವ್ಮೊಳು । ಜರ
ದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಬಾಂಧವಮಿತ್ರಭೂಭುಜರ ॥೨೭॥ ನೂಕಿತೊಂದೇ
ವಾಘೆಯಲಿಹಯ । ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರರಥದಜೋಡಿನ । ಜೋಕೆಜರಿದುದು
ಮೂರುಸಾವಿರರಾಜಪುತ್ರರಲಿ ॥ ತೋಕುಮಂಬಿನಜೋಕೆಜೋಡಿನೊ।
ಳೌಕಿದವುಸಾವಿರಮದೇಭಾ । ನೀಕಬೊಬ್ಬೆಯುಲಳಿಯಲಗ್ಗಿತ್ತುಲಕ್ಷಪಾ
ಯಿದಳ ॥೨೮॥ ಸುರಿದವಂಬಿನಸೋನೆರಥಿಕರ । ಕರಿಘಟೆಯಧಟ್ಟಿಂಗಕೆ
ಕ್ಕಡೆ । ಪರಶುಶೂಲಮುಸುಂಡಿಶಲ್ಯಹಸಬಳಶಕ್ತಿಗಳು ॥ ಅರಿಬಲಾಬ್ಧಿ
ಯಬೀಸಿದವುತ । ತ್ತುರಗರಥವನುಬೀಸಿದವುಮದ। ಕರಿಗಳಿಕ್ಕಡಿಘಾಯ
ಕೊದಗಿತುರಾಯರಾವುತರು ॥೨೯॥ ನೆರೆಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿದಬಲಮು । ಕ್ಕ
ರಿಕಿತೋನಿಜಸೈನ್ಯಸಾಗರ । ಹರದುದೋಬಲುಗಲಿಗಳದೆಗಳಕಿಚ್ಚುತಗ್ಗಿ
ತಲ ॥ ಮುರಿದುಬರುತಿದೆಸೃಂಜಯರುಕೈ ।ಮುರದಿರೇಪಾಂಚಾಲಭಟರೆಂ।
ದೊರಲಿದರುಮಂತ್ರಿಗಳುರಾಯನ[illegible]ದಬಳಸಿನಲಿ॥೩೦॥ಅರಸಕೇಳುಯು
ಧಿಷ್ಠಿರನವೋ । ಲುರವಣಿಸಿತೀಸೇನೆಭೀಮನ । ಬಿರುದತಡೆವುತಸಾವಿರಾ
ನೆಗಳೊಂದುಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ಅರರೆರಾವುತ್ತೆನುತಕವಿದುದು । ತುರಗಸಾ
ವಿರನಕುಲಸಹದೇ। ವರಿಗೆಸಾತ್ಯಕಿಗಾಗಿಬಿಟ್ಟನುರಥವನಾದ್ರೋಣಿ॥೩೧॥
ರಾಯದಳವಲಿಚಾತುರಂಗದ । ಬೀಯಬೆದರಿಸಿತಥಟರನುಬಲು । ನಾಯ
ಕರಿಗಿದಿರೊಡ್ಡಿದರುಕೃಪಭೋಜಗೌತಮರು॥ಆಯತಿಕೆರಣವೆನುತಪಾಂ
ಡವ । ರಾಯಹೊಯ್ದನುಬಳಿಕಲಾಕ । ರ್ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರನುಕಂಡನರ್ಜು
ನನೀಮರಾಬಲವ ॥೩೨॥ ಮೇಲುಲೋಕಪಬಂಧುಸಿಕ್ರುಬಲ। ಮೇಲೆಬಿ

ಪ್ಪುದುಜೀಯಜಡಿದುನೃ | ಪಾಲನೇಕಾಂಗದಲಿಹೊಕ್ಕನುಹೊರದಹೊ
ರೆಗಡಿದು‖ಮೇಲುದಾಯುದಲನಿಪನಸಂ|ಭಾವಿಸುವೆನೆನೆನಗುತಲತ್ತಶ್ರೀ|
ಲೋಲಚಪ್ಪರಿಸಿದನುತೇಜಿಯತಿರುಹಿರಿಪುಬಲಕೆ ‖೩೩‖ಅರಸಕೇಳೈನಿಮಿ
ಷದಲಿನೃಪ | ವರನರಥದಿಂಮುಂದಪಾರ್ಥನ |ತಿರುಹಿನಬ್ಬರಕೇಳಲಾದು
ದುಕಳನಬೌಕದಲಿ ‖ ಅರರೆಧೊರೆಯೋಕೊಳ್ಳಿವನಕೈ |ಮುರಿಯದಿರಿಕು
ರುಧರಣಿಪನಹಗೆ|ಹರಿಯಲೆಂದುರವಣಿಸಿಹೊಯ್ದುದುರಿಪುಭಟವ್ರಾತ‖
ಮೋಹಿದವುಬರಿಕೈಯಗಜಹಯ | ವ್ಯೂಹಬಿಡದೌಕಿದವುಸಂಶ |ದೂಪ್ರೀ
ಹಿಸಿಲುಕಿದನೆನುತತಡದರುರಥಿಕರೆಡಬಲನ ‖ ಗಾಹಿಸಿದದೂಹತ್ತಿಲೌಡಿ
ಯ | ರಾವುತರುಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿಉ | ತ್ಸಾಹಿಸತಲೌಕಿತುಪದಾತಿಘನಂ
ಜಯನರಥವ ‖ ೩೪ ‖ ಏನನೆಂಬೆನುಜೀಯಕುರುಬಲ | ದಾನೆಳವಿಕ್ರಮ
ವನಶಿರಥ | ರೇನನಿಲುವರುಕೆಲಬರೀಚತುರಂಗದಪಹತಿಗೆ ‖ಭಾನುಮಂ
ಡಲವಧಿಕಶಿವಿಗಾಂ |ಭೋನಿಧಿಯನೊಗ್ಗಡಿತೆಗೊಂಬವೊ | ಲಾಸಿರಂತ
ರರಥದಘಟ್ಟಣೆಧೂಳೀಪಟವಾಯ್ತು‖೩೫‖ಮುಂಕುಡಿಯಹಿಡಿದಾನೆಗಳ
ನೆಡ |ವಂಕಡೌಕಿದರಥಜಯವಬಲ|ವಂಕಕೋಡಿದರಾವುತರನುಬ್ಬೆದ್ದ
ಪಾಯ್ದಳದ ‖ಶಂಕೆಯನುನಾಕಾಣೆಬಲನೆಡ|ವಂಕಸನುತರಿದೊಟ್ಟಿದನು
ಮಾ|ರಾಂತನಿಲುವುದೆಪಾರ್ಥಮುನಿದರೆನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ‖ ಉಡಿಯೆಮೋ
ರೆಗಳಿರದೆಜೋಧರ|ಕೊಡಹಿಹಾಯ್ದುವುದಂತಿಘಟೆಖುರ| ಕಡಿವಡದುಕು
ದುರೆಗಳುಹರಿದವುಹಾಯ್ಕರಾವುತರ‖ ಮಡಿಯೆಸಾರಥಿಮುಗ್ಗಿದವುರಥ|ನ
ಡದುಕಾದಿಮುಹಾರಥರುವೆದೆ|ಗೆಡದುಮುಳಿದಪದಾತಿಸಂಖ್ಯೆಯನರಿಯೆನಾ
ನೆಂದ‖ಕರಿಘಟೆಗಳೈನೂರುರಥಸಾ|ವಿರದಮುನ್ನೂರೆರಡುಸಾವಿರ|ತುರ
ಗದಳವೆಂಭತ್ತುಸಾವಿರವಿಗಡಪಾಯದಳ‖ ತೆರಳಿತಂತಕಪುರಕೆಪುನರಪಿ
ತುರಗಸಾವಿರನೂರುರಥಮದ| ಕರಿಗಳಿನ್ನೂರೈದುಸಾವಿರವಾಯ್ತುಪಾ
ಯದಳ‖ಮತ್ತೆಮೇಲೊಡೆಗವಿದುನೂರರ|ವತ್ತುಗಜರಥಯೂಥನೂರಿ |
ಪ್ಪತ್ತುಮುನ್ನೂರಶ್ವಚಯಸಾವಿರವನಾನೂರು‖ಸತ್ತಿಮರಳೈವತ್ತುಗಜ
ಮೂ|ವತ್ತುರಥವಿನ್ನೂರುಹಯವರ| ವತ್ತುನಾನೂರಿಂದಮೆರೆಯಿತ್ತುಳಿ
ದಪಾಯದಳ ‖ಬಿರಿದುಪಾಡಿನಭಾಷೆಗಳನಿ | ಷ್ಠುರದನುಡಿಗಳರಾಜವರ್ಗ
ದ | ಮುರುಳದಲೆಗಳಕಾಣೆನರ್ಜುನನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ‖ ಹರಿವರಕುತದತಳಿ
ರಖಂಡದ |ಸಿರದಹರಹಿನಕುಣಿಪಮುಂಡದ|ತುರಗಪಾಯದಳಗಜದಹೆಣ
ಮಯವಾಯ್ತುರಣಭೂಮಿ ‖ ಮುರಿದುದೆಡಬಲನಂಕಪಾರ್ಥನ | ತರು
ಬದನುನಿನ್ನಾತಸೈರಿಸಿ | ಹರಿದಳನಕೂಡಿದನುಕೈನಾಡಿದನುಕಾತರಿಸಿ ‖
ಬರಲಿದವುಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದ | ಬಿರುಧನಿಗಳುಬ್ಬೆಗ್ಗಮಾರಿಯ | ಶರಗ

ಹಿಡಿದನುಕೌರವೇಶ್ವರನರ್ಜುನನಕೆಣಕಿ ||೪೪|| ಕೊಲುವುದನುಚಿತವಿಂ
ದುಭೀಮನ | ಕಳದವಿನಾಸಲುನಿನ್ನತನುಸೀ | ನೊಲಿದಪರಿಯಿಂದೆಸುವಿ
ಭಾಡಿಸುರಚಿಸುಭಾಷೆಗಳ || ಅಳುಕಿದೆವುನಿಮಗೆಂದುರಾಯನ | ಬಳಿಯ
ಜೋಧರರಾವುತರತಲೆ |ಗಳಪದಾತಿಯನಿಕ್ಕಿದನುಸೆಕ್ಕಿದನುಸರಳ||೪೫||
ಜನಪಕೇಳೈನಿನ್ನಮಗನ | ರ್ಜುನನನೆಚ್ಚನುಫಲುಗುಣಾಸ್ತ್ರನ| ಚಿನಕ
ಡಿದುಮುರುಳೆಚ್ಚುಪಾರ್ಥನೊಳೆರವತೋರಿಸಿದ|| ಮನದಮುದವಿನಾರಿತುಕಿ
ರೀಟಿಯ | ಮೊನೆಗಣೆಯುನ್ನಿಸದೆದುರ್ಯೋ | ಧನನದುವ್ವಾಳಿಸಿದನವ
ನೀಪತಿಯಮೋಹರಕೆ ||೪೬|| ಅರಸುಮೋಹರಸಿಲುಕಿದುದುಧೊರೆ|ಚೆರ
ಸಿಹೊಯ್ದನುಬೇಹಸುಭಟರು|ಮುರಳಿಯನೆಮುಂಚಿದರುಪಾಂಚದ್ರೌಪ
ದೀಸುತರು||ಧರಣಿಪತಿಯಬಿಘಾತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ| ಶಿರವನೆನುತುಬ್ಬಿದ್ದುಪಾಂ
ಚಾ | ಲರುಪ್ರಬುದ್ಧಕಸೃಂಜಯರುರಂಜಿಸಿತುಚೂಣಿಯಲಿ || ಇತ್ತಪಡಿ
ಬಲವಾರುಸಾವಿರ| ಮತ್ತಗಜಘಟೆಕೌರವೇಂದ್ರನ|ತೆತ್ತಿಗರುತೊಳೆದರು
ಪಾಂಚಾಲಪ್ರಬುದ್ಧಕರು||ಹತ್ತುಸಾವಿರಪಾಯಿದಳಹೂ |ಗರೆತ್ತಿಮಿಂಚಿ
ನಹೊಗರಿನಂತಿರೆ |ಮುತ್ತಿತನಸೇಪತಿಯಮೋಹರವೆರಡುಬಾಹೆಯಲಿ ||
ನೂರುರಥದಲಿಬಲುಗುದುರೆನಾ||ನೂರರಲಿಕುರುರಾಯಸೂರಿಯ | ಲೇ
ರಿದನುಧರ್ಮಜನದಳನುಗ್ಗಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ||ನಿನಾರದವುಗಜಘಟೆಗಳಾವೆ
ಡೆ|ತೇರುಧೊರೆಗಳನೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿ|ದೇರಿಸಿದರರಿಭಟರನೃಪತಿಗೆಜೋ
ಧರಂಬುಗಳು||೪೭||ಏನಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿಯುಮ|ಸೂನುವಿನಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ವದುನಿ | ನ್ನಾನೆಗಳನಗ್ಗಳೆಯರಾವುತರಥಪದಾತಿಗಳ || ಭಾನುಬಿಂಬವತೆ
ಗನತಮದಲಿ | ತಾನದಂತಿರೆವಿರಥರಾಯ್ತುಶ |ರಾನುಗತಶರಜಾಲಜನನ
ದಕಾಲವಾಯ್ತೆಂದ ||೪೮|| ಆಳಕೊಂದನುನೂರುಪ್ರಸರಪಿ | ಸೀಳಿದನು
ಮುನ್ನೂರರನುಂಮೊನೆ |ಬೋಳೆಯಂಬಿಗೆಬೀರಿದನುನಾಲ್ಕೆರಡುಸಾವಿರ
ವ || ಮೇಲೆನಾಲ್ಸಾವಿರದಸಿವಡಿಯ | ಸೀಳಿಸಿದನಿನ್ನೂರುಕುದುರೆಗೆ|ಕಾ
ಲನೂಕಲಿಲಾಯನೀಡಿತುರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ಚಲ್ಲಿದವುರಥಗಾಲಿಮುರಿ
ದವು | ಗೆಲ್ಲಗೆಡದವುಕೂಬರಂಗಳ | ನಲ್ಲಿಕಾಣೆನುಕೊಚ್ಚಿದನುಚಿನಕಡಿ
ಯಬಿಲ್ಲುಗಳ || ಎಲ್ಲಿಯವುರಥವಾಜಿಗಳುತಾ | ವೆಲ್ಲಯವುನಾವರಿಯವಾಗ
ಲೆ | ಬಲ್ಲಿದರಕುರುಳಿಂಗೆಹಾಯ್ದರುಸುರರಸೂಳೆಯರ ||೫೦||ಅಳಿದಗಜ
ನಾನೂರುಕುದುರೆಗ | ಳಳಿದವರಸನಶರಹತಿಗೆಮುಂ |ಮುಳತವಾದುದು
ತೇನುಸಾವಿರವಿಗಡಪಾಯದಳ || ಕಳಚಿಕೆಡದುದುನೂರುನೃಪರ | ಗ್ಗ
ಳೆಯತನದಲಿರಾಯರಲಿಹೆ | ಕ್ಕಳಿಸಿದನುಕಳವಳಿಸಿದನುಕುರುರಾಯಖಾ
ತಿಯಲಿ ||೫೧||ಜೋಡಿಸಿದಸಾವಿರಗಜಂಗಳ|ನೀಡಿರಿದರಂಕುಶದಿನೆತ್ತಿಯ|

ತೋಱಿಬಿಟ್ಟರುನೃಪನನುತದಲಿಥೊರೆಯಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥ ರೂಢಿಸುವಬರಿ
ಕೈಯ್ಯಪರಿಘದ । ಲೌಡಿಗಳಪಟ್ಟೆಯದಲೊಬ್ಬಳಿ ।ಗೂಡಿತೂಳಿದವಾ
ನೆಗಳುಯುಮುಸುತನಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥೫೨॥ ಎಲೆಲೆಭೂಪತಿಸಿಕ್ಕಿದನುಜಗ ।
ದಳದಭಾರಣಬಲುಹನುತಬಲ । ಕಳವಳಿಸೆಕೇಳಿದನಲ್ಲೈಕಲಿಭೀಮನಾಚೆ
ಯಲಿ ॥ ಪ್ರಳಯವಿಪಿನದಶಿಖಿಯುಡಾವರ ।ದೊಳಗೆಶ್ರಮವಮಾಡಿದನೆನಲು
ವಿಗೆ । ಮೊಳಗಿನುಂಡಿಯನಿಕ್ಕಿಮುಲತನುಸಿಹ್ಮನಾದದಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ಚಲ್ಲಿದ
ಮೃಗಜಯೂಥವಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲಭೀಮನಗದೆಯಘಾತಿಯು । ಘಲ್ಲಣೆಗೆವೆಂಠ
ಣಿಸಿದಾನೆಗಳೆಲ್ಲಚಲ್ಲದವು॥ ಶಲ್ಲೆ ಹದವುಳೆಗರದುಝಾಡಿಯು । ಝಲ್ಲರಿಯು
ತುರುಗಿದರುಗಗನಕೆ । ಬಿಲ್ಲಜಂತ್ರದನಾಳಿಯುಂಬಿನಸೆಗಳಸಾರದಲಿ॥೫೪॥
ಅವನಿಪನಹಿಂದಿಕ್ಕಿಗಜಯೂಥವವಿಭಾಡಿಸಿಹಿಂಡಕೆಡಹಿದ । ನವಘಡಿಸಿದ
ನುಹಾರಲೂದಿದಸೊದದುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ತಿವಿದನಣಸಿನಮಾರುವೊಸೆಯ
ಲಿ । ಸವಡಿಯಾನೆಯನೆತ್ತಿದನುಬಲ । ಬಲಬವರಿಯಲಿಯಡಬವರಿಯಲಿ
ಸವರಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥೫೫॥ಒರಲಿತಿವಿದನುಕರಿಯಬರಿಕೈ । ಮುರಿಯನೆ
ಲುಗಳನೊದದುದಾಡೆಯು । ತಿರುಹಿಕಿತ್ತನುಸೆಕ್ಕಿದನುಬೆನ್ನಿನಲಿಬಲುಗದೆ
ಯ ॥ ಜರದನಾರೋಹಕರತಲೆಗಳ । ತರಿದುಬಿಸುಟನುಗಜಘಟೆಯಥ ।
ಬೊಬ್ಬರಗಿದವುದಡಿಸಹಿತನವರುಧಿರಾಂಬುಪೂರದಲಿ ॥೫೬॥ಗುಳವನುಡಿದಾ
ರೋಹಕರಮುಂ । ದಲೆಯನೆಳದೊಡೆಮೆಟ್ಟಿದನುಮಂ । ಡಳಿಸಿದೊಡ್ಡಿ
ನಮೇಲೆಹಾಯ್ದನುಹೊಯ್ದನುರವಣಿಸಿ ॥ಕಳಚಿದನುದಾಡೆಗಳಬರಿಕೈ।
ಗಳನುತುಂಡಿಸಿನಾಳಹಸ್ತವ । ಸೆಳದುಕೊಡಹಿದನಾನೆಗಳನಾನಾವಿಧಾನ
ದಲಿ ॥೫೭॥ ಕೊಱಡಕಿತ್ತನುನೂರುಗಜನವಿ।ಭಾವಿಸಿದನಿನ್ನೂರನಡಹಾ।
ಯ್ದೊಱಿಡಿಸಿದನೂರಾನೆಭೀಮನಗದೆಯಘಾಯದಲಿ॥ಝಾಡಿಗೆಡದವುಮಾ
ರುಮಗ್ಗುಲ । ನೀಡಿದವುನಾನೂರುಪುನರಪಿ। ಕೇಡುಗಂಡವುನೂರುಭೀ
ಮನಗದೆಯಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ॥೫೮॥ಧರಣಿಪತೆಕೇಳ್ಭೀಮಸೇನನ।ಧುರಧು
ರದದೆಕ್ಖಾಳದಲಿನಂ।ಮುರಸನಿಂದನುಕಾದಿದನುನೂರಾನೆಯಲಿಮೊಲತು॥
ಸರಳಸಾರದಲನಿಲಜನರಥ । ತುರುಗವನುಸಾರಥಿಯನಾತನ । ಭರವಸ
ವನಿಲಿಸಿದನುನಿಮಿಷಾರ್ಧನಲಿಕುರುರಾಯ ॥ ಒದದುರಥವನುಧರೆಗೆಧು
ಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನುಕೌರವರಾಯರಥವೇ । ರಿದೆಯಲಾಕಲಿಯಾಗುಪಾಲಿಸ
ದಿರುಪಲಾಯನವ ॥ ಕದನದಲಿರೌದ್ರಾಹವದಕೋೞ । ವಿದನೆಲೇಕೊಳ್ಳಿ
ನುತಕರಿಗಳ । ಕೆದರಿದನುಕರಿಜೋಱಧರಂಬಿನಸರಿಯಸ್ಯೈರಿಸುತ ॥೬೦॥ವ
ನಹೇಳುವೆನವನಿಪನಮದ । ದಾನೆಮುರಿದುದುಭೀಮಸೇನನು। ವೈನತೇ
ಯನಕರಿಗಳೋೞಕಾಳೋೞರಗನದಳವೊ ॥ ಮಾನನಿಧಿಮುರಿವಡದನೈವೈ।

ರಾನುಬಂಧದಬೇಗುದಿಯುದುಂ । ಮಾನದಳವೇರಿದುದುಹಾರಿತುಮಾಸಿಕು
ರುಪತಿಯ ॥೨೧॥ ನೂರುಗಜವಕ್ಕಾಡಲಪನಿಪ । ನೇರಿದನುಮಾರುವನಸ
ಡದಲಿ । ಜಾರಿದನುಸೌರಿಯಲಿದುವ್ವಾಳಿಸಿತುರಂಗಮವ ॥ ಆರುಸಾವಿರ
ಕುದುರೆರಥವಿ । ನ್ನೂರುಗಜಘಟೆನೂರಮುವ್ವ । ತ್ತಾರುಸಾವಿರಪಾ
ಯದಳದಲಿಬಂದನಾಶಕುನಿ ॥೨೨॥ ಶಕುನಿಕಂಡನುಕೌರವೇಂದ್ರನ । ಸಂ
ಕಟನೀನೇಕಾಂಗದಲಿಬಾ । ಳಿಕೆಗೆಬಂದೈಗುರುವಗುರುಸುತಭೋಜಗೌತ
ಮರು ॥ ಸಕಲಬಲವೇನಾಯ್ತುಸಮಸ । ಪ್ತಕರುನಿನ್ನಯಮೂಲಬಲ
ವಿದೆ । ವಿಕಳನಾಗದಿರೆಂದುಸಂತೈಸಿದನುಕುರುಪತಿಯ ॥೨೩॥ ದಳಪತಿಯು
ಪವತಿಸಿದನರಜನ । ಸುಳಿವುಸಿಲುಕಿತುಭಯದಬಲೆಯಲಿ । ಮೊಳಗುತಿದ
ನಿಸ್ಸಾಳಸುಮ್ಮಾನದಲರಿಪುಭಟರ ॥ ಉಳಿದರೋಗುರುಸೂನುಕೃಪರೇ ।
ನಳಿದರೋಪಾಳೆಯದೊಳಗೆರಥ । ವಿಳಿದರೋತಾನೆನುತಮಿಗೆಚಿಂತಿಸಿತು
ಕುರುಸೇನೆ ॥೨೪॥ ಕೂಡೆಹರಿಹಂಚಾದಸುಭಟರು । ಕೂಡಿಕೊಂಡರು
ಸೊಂದುನಸಿದವ । ರೋಡಿದವರೊಗ್ಗಾಯ್ತುಕುರುರಾಯನಪರೋಕ್ಷದ
ಲಿ ॥ ನೋಡಲಹುದಾಹವದೊಳಗೆಕೈ । ಮಾಡಿದವರಮರಾಂಗನೆಯರೊ
ಡ । ಗೂಡುವುದುಮತವೆಂದುಕವಿದುದುಮತ್ತೆಕುರುಸೇನೆ ॥ ಬಿಡದಲಾ
ಕುರುಸೇನೆಹಕ್ಕಲು । ಗಡಿಯಭಟರೊಗ್ಗಾಯ್ತಲಾನೃಪ । ಮಡಿದನೊ
ಬಳಲಿದನೊಮಿಗೆಪೂರಾಯಘಾಯದಲಿ ॥ ತಡೆಯದೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತಕೌರವ ।
ರೊಡೆಯನಾವೆಡೆನೋಡುನೋಡೆಂ । ದೊಡನೊಡನೆಪವಮಾನಸುತನ
ರಸಿದನುಕುರುಪತಿಯ ॥೨೬॥ ಅರಸಕೇಳೈಕೌರವೇಂದ್ರನ । ನರಸುತ
ರ್ಜುನಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ । ಧರಣಿಪತಿಸಹದೇವನಕುಲರುಕೂಡೆಕಳನೊಳಗೆ ॥
ತಿರುಗಿದರುಬಳಿಕಿತ್ತಲಾಮೊ । ಹರವಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸೃಂಜಯ । ರೊರಸಿ
ದರುನಿಶ್ಶೇಷಕೌರವನೃಪಚತುರ್ಬಲವ ॥೨೭॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳಿನ್ನುಮೇಲ
ಣ । ಧುರದವೃತ್ತಾಂತವನುಕುರುಪತಿ । ಯಿರವನರಿಯೆನುಕಂಡುಬಹೆನೆನೆ
ನೇಮವೇಯೆನಗೆ ॥ ಗುರುಸುತನುಕೃಪಭೋಜಶಕುನಿಗ । ಳರಸನನುಪರಿ
ವೇಷ್ಟಿಸಿದರೆಂ । ದರಿದುಬಹೆನೆನೆಕಳುಹಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸಂಜಯನಾ ॥

—೦— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. —೦—

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಸಕಲಬಲನುಗ್ಗಾಯ್ತುಸಮಸ । ಪ್ತಕರುಮಡಿದರುಪಾರ್ಥಶರದಲಿ । ಶಕುನಿಯನುಸೀಳಿದನುಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ಸಹದೇವಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಸಂಜಯಬಂದುಕುರುಭೂ । ಪಾಲಕನನರಸಿದನುಸಂಗರರಂಗಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಮೇಲುಸುಪ್ರಾಧನದತುರಂಗಮ । ಜಾಲಸಹಿತಗಲದಲಿಕುರುಭೂ । ಪಾಲನಾ

ಜಿತೆಯನುತಜಿಸಗೊಳುತಲ್ಲಿಗೈತಂದ ‖ ೧ ‖ ವಂದಿಗಳನಿಸ್ಸಾಳಬಡಿಕರ |
ಮುಂದಿಹಡಪಿಗಬಾಹುಸೂತರ| ಸಂದಣಿಗಳಂದೋಕಿಹಯಗಜಸಂವಿಧಾಯ
ಕರು ‖ ಸಿಂದುವಾಸಂಖ್ಯಾತನನಿಬರ | ನಂದುಸಂಜಯಕರದುಕೇಳದ |
ನಿಂದುಕುಲಸಂಭವನಕಂಡಿರೆಕೌರವೇಶ್ವರನ ‖೨‖ ಕೂಡೆಸಂಜಯನರ
ಸಿದನುಭಯ | ಪಾಡಿನಲಿನಾನೂರುಕುದುರೆಯ| ಕೂಡಿಕೌರವನೃಪನ
ಕಾಣದೆಕಳನಬೌಕದಲಿ‖ನೋಡುತಿರೆಸಾತ್ಯಕಿಚತುರ್ಬಲ |ಕೂಡಿಕವಿದ
ನುಹಯಬಲವಹುದಿ|ಮಾಡಿದನುನಾನೂರಕೊಂದನುಸರಳಸಾರದಲಿ‖ಹಿ
ಡಿದುಸಂಜಯನನುವಿಭಾಡಿಸಿ|ಕೆಡಹಿದನುಬಲುರಾವುತರನವ|ಘಡವಕೇ
ಳಿದುದ್ರೋಣಸುತಕೃತವರ್ಮಗೌತಮರು‖ ಘಡಘಡೆಲವೋಸಂಜಯನ
ಬಿಡು|ಬಿಡುಮನದೀಯಮುಹಾಕರಕೆತಲೆ|ಗೊಡುವದಿದಿರಾಗೆನುತತರುಬಿ
ದರಿವರುಸಾತ್ಯಕಿಯ‖ದ್ರೋಣಸುತಗುರುಪತಿಯಕದನಕೆ| ಹೂಣಿಗರು
ಕೃತವರ್ಮಕರುನೆರೆ|ಬಾಣವಿದ್ಯೆಯಬೀರಿಬಿಡಿಸುವರಿವರುಸಂಜಯನ‖ಕಾ
ಣಬಹುದಂತಿರಲಿನಮಗೀ | ಕೇಣದಲಿಫಲವಿಲ್ಲಕೃಪಯ|ನ್ನಾಣೆಯೀಮರು
ಳಂದುಸಾತ್ಯಕಿಸುರಿದನಂಬುಗಳ ‖೫‖ ಕೂಡಕ್ರೈಯಲಿತಿರುಗಿಕೃಪಕೈ |
ಮಾಡಿದನುಕೃತವರ್ಮನೆಸುಗೆಯ | ತೋಡುಬೀಡಿನಭರವಬಲ್ಲವರಾರು
ಸಮರದಲಿ ‖ ನೋಡಲೀತನಗರುಡಿಯಲಿಶ್ರಮ | ಮಾಡಿದವರೇಮೂರು
ಜಗವವಿ | ಭಾಡಿಸುವಿರೆನೆಪ್ರೊಗಳ್ವರಾರೀದ್ರೋಣನಂದನನ‖೬‖ ಎಚ್ಚನ
ಶ್ವತ್ಥಾಮನಾಕೃಪ | ನೆಚ್ಚನಾಕೃತವರ್ಮಕನುಕವಿ | ದೆಚ್ಚನೀಕರಜಾಲ
ಜಡಿದವುಕಿಡಿಯಗಥಣದಲಿ ‖ ಬೆಚ್ಚದನೆಬೆದರಿದನೆಕೈಕೊಂಡೆ | ಚಚ್ಚಸಾ
ತ್ಯಕಿರಿಪುಕರಾಳಿಯ | ಕೊಚ್ಚಿದನುಕೊಡಹಿದನುಭಂಗಿಸಿಸಲೆವಿಭಾಡಿಸಿ
ದ‖೭‖ ಎಲೆಲೆಸಾತ್ಯಕಿಯೂಹವದಭರ|ಬಲುಹನಲಸೃಂಜಯರುನೋ
ಮಕ | ಬಲಶಿಖಂಡಿದ್ರುಪದನಂದನಪಾಂಡವಾತ್ಮರು ‖ ಚಲಪತಾಕೆಯವಿ
ವಿಧವಾದ್ಯದ | ಕಳಕಳದಕೈದುಗಳಹೊಳಹಿನ |ತಳಪರುಳಿಸಿಜೋ
ಡಿಸಿತುಸಾತ್ಯಕಿಯಬಳಸಿನಲಿ ‖೮‖ ಹರಿಯವಿಲ್ಲಿಯಬವರರಾಯನ |ನರಸ
ಬೇಹುದುಕುರುಪತಿಯಮಂ | ದಿರಿದುಮೆರವುದುಕೀರ್ತಿನಿಷ್ಫಲವಿಲ್ಲಶರರ
ಚನೆ | ಅರಿವವೀಸಾತ್ಯಕಿಯಸಮರದ | ಮರುಕವನುಬಳಿಕೆನುತಕೌಗ
ವ | ನರಸುತತ್ತಲುತಿರುಗಿದರುಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರು ‖೯‖ ತೆ
ರಳಿದರುಗುರುನಂದನಾದಿಗ | ಳಿಸಿನೃಪಾಲನಕಾಣೆನಾತನ| ನರಸಬೇಹು
ದುಶಕುನಿದುರ್ಯೋಧನಸುಶರ್ಮಕರು‖ಧೊರೆಗಳಿವುಪರಿವೇಷದುಪಸಂ|
ಹರಣವೇಕರ್ತವ್ಯವಿದುದು | ಸ್ತರಣಶ್ರಮಫಲಸಫಲವೆಂದನುಧರ್ಮಸು
ತನಗುಗುತ ‖೧೦‖ ಮೊಸಗಿದುದುಪರಿವಾರಕೌರವ | ವಸುಮತೀಶ್ವರನಿ

ರಿಕೆಯುಲಿಸಲೆ | ಪಸರಿಸಿತುಬಂದಿಪರಕಂಡರುಕಳನವುೂಲೆಯುಲಿ॥ ವಿಸ
ಪಸಿಂಥದಸೀಗುರಿಯುಝುಳ | ಪಿಸುಪಡಾಯ್ದುಸಿತಾತಪತ್ರ | ಪ್ರಸರದಲಿ
ಹೊಳಹೊಳವಕಕುನಿಯುಬಹಳವೋಹರವ॥೧೧॥ ಅದೆಸುಯೋಧನನೊ
ಡ್ಡಿನಸುಧೂ | ಠದಲಿಕವಿಕವಿಯುನುತಧಾಳಿ |ಟ್ಟರುಚತುರ್ಬಲಭೀವ
ಪಾರ್ಥರರಥದಸೋಹಿನಲಿ ॥ ವದವಿಹಳಚಿತುಭಟರುಭುಜಗ | ರ್ಪದಲಿ
ಗರುಪರಗಾಢಶೌರ್ಯದ | ಮದಕೆಮಲವುುರಿಯಾಯ್ತುಶಿಲುಕಿತುವಾನ
ಮೌನದಲಿ ॥ ೧೨॥ ಹೆಗಲಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದಕೈತಳ| ಮಗುಚಲಂಮದುವ
ಛಯುಲಿಕ್ಕೈ | ಬಿಗಿದುಡಂಕಣತೊಳಕಿನಲಿಮುರನಾದವಂಭ್ರಗಳು ॥ ಬಗ
ಯುಮದವಸುಳಿಪಿತುಬಳಕೆಯು | ಬೆಗಡುಹುದುವನೆಯಾಯ್ತುಕೈನಂ |
ಬುಗೆಗೆಮರಳಿದುರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬಗುರಾಯುರಾವುತರು ॥ ೧೩ ॥ ಬಂದುದಾ
ಬೋಹರಸಗಾಢದಿ | ನಿಂದುನೀಬಲಸೂರಿಯುಲಿಹಯು|ವೃಂದಬಿಟ್ಟವುತೂ
ಳಿದವುಹೇರಾನೆಸರಿಸದಲಿ ॥ ನೊಂದುದಾಚೆಯುಭಟರುಘಾಯುದ| ಲೊಂ
ದಿತೀಚೆಯುಭಟರುವುಭಯುದ | ಮುಂದಿಬಿದ್ದುದುಚೂಣಿಯುದ್ದುದುಕಳನ
ಚೌಕದಲಿ ॥೧೪॥ ಜಾರಿದನೆಕುರುಪತಿಯುಕಟಮ್ಮೈ|ದೋೀರನೇನಮುಗೂ
ರುಗಳಕೊಡ | ಲಾರದೀಕಾಳಗವಕೊಟ್ಟನುಮತ್ತೆಕೊಂಡನೆಲ ॥ ತೋ
ರಿಸನೆಖಂಡೆಯುದಸಿರಿಮ್ಮೈ| ದೋೀರಹೇಳಾಕರೆಯೆನುತತಲೆ |ತೋೀರಿದರು
ಭೀಮಾರ್ಜುನರುಸಾಬಲರಥಟ್ಟನಲಿ॥೧೫॥ ಫಡಫಡೆಲವೋಪಾರ್ಥಕುರು
ಪತಿ | ಯುಡಗುವನೆನಿನ್ನಡಗತರಿದುಣ| ಬಡಿಸನೇಭೇತಾಳರಿಗೆವೃತಾಳಕ
ನೆನೀನು ॥ ಗಡಬಡಿಸಿಪರರುನ್ನಕಿಯುಕೆಡೆ| ನುಡಿದುಫಲವಿನ್ನೇನೆನುತನ
ರ | ತಡದನಂದುಸುಶರ್ಮಸಮಸಪ್ತಕರದಳಸಹಿತ ॥೧೬॥ ಮುತ್ತಿದವು
ರಥವೇಳುನೂರರ | ವತ್ತುಹಯುವೈನೂರುಸಾವಿರ|ಮತ್ತಗಜವಿಪ್ಪತ್ತು
ಸಾವಿರಪಾಯುದಳಸಹಿತ ॥ ಕೆತ್ತಿಸಿದವಂಬುರವಣಿಸಿದೂ|ಹತ್ತಿಹೊಳದವು
ಸುರಗಿಝುಳಪಿಸಿ | ಮತ್ತೆಬಲುಗೈದುಗಳರುಚಿವೇಢೈಸಿತರ್ಜುನನ ॥೧೭॥
ಶಕುನಿಸಹದೇವನನುಲೂಕನು | ನಕುಲನನಕುರುರಾಯುನನುಜನು|ಚ
ಕಿತಚಾಪನಕೆಣಕಿದನುಪವಮಾನನಂದನನ॥ ಅಕಟಫಲುಗುಣಯುನುತ
ಸಮಸ | ಪ್ತಕರುಕವಿದುದುನೂರುಗಜದಲಿ | ಸಕಲಬಲಕೊತ್ತಾಗಿನಿಂ
ದನುಕೌರವರರಾಯು ॥೧೮॥ ಏರಿದರುಸಮಸಪ್ತಕರುಕೈ | ದೋೀರಿದರು
ಫಲುಗುಣನಜೋೀಡಿನ|ಜೋೀರುತಳಿತುದುನೊಂದುದಡಿಗಡಿಗಾತನಶ್ವಚ
ಯು॥ನೂರುಶರದಲಿಕಡಿದವಿಶಿಖವ| ನೂರರಲಿಬಳಿಸರಳಬಳಿಶರ|ಮೂರು
ಸಾವಿರದಿಂದಕರದನುಪಾರ್ಥನತಿಬಲರ॥೧೯॥ಕಡಿವಡದವೇಳ್ನೂರುರಥ
ಮುರಿ | ವಡದವೈನೂರಶ್ವಚಯುಮುಂ | ಗೆಡೆದವಂದ್ಯೆನೂರುಗಜವಿಪ್ಪ

ತ್ತುಸಾವಿರದ ॥ ಕಡುಗಲಿಗಳುರುಳತುತ್ರಿಗರ್ತರ । ಪಡೆಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ
ಲಿಪಾರ್ಥನ । ಬಿಡದೆಬಳಲಿಸಿದನಿಬರಳಿದುದುಕೇಳುಕ್ಷಿತಿಪಾಲ ॥೨೦॥ ಘೊ
ರೆಗಳವರಲಿಸತ್ಯಧರ್ಮನು । ವರಸುಶರ್ಮನದ್ರೋಣಸಮುದಿದೊ । ಳೆ
ರಡನೆಯದಿವಸದಲಿರಚಿಸಿದನಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಕವ ॥ ಧುರದಶಪಥದಲರ್ಜುನನನ
ಸಂ । ಗರಕೆಬೆದರಿಸಿದರುಪರಾಕ್ರಮ ।ಪರಿಣತರುಪವಡಿಸಿದರಿಂದುಧನಂ
ಜಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥೨೧॥ ತರಿದನಗ್ಗದಸತ್ಯಧರ್ಮನ । ಧುರವಸಂತೈಸುವ
ತ್ರಿಗರ್ತರ । ಧೊರೆಸುಶರ್ಮನನವನಸಹಭವಗೋತ್ರಭಾಂಧವರ॥ಬರಸಿ
ದನುಕುರುರಾಯನಾವೆಡೆ ॥ ಬರಲಿತನ್ನಾಪ್ತರಿಗೆಕೊಟ್ಟನು । ಹರವನಿಂ
ನಾಹನವಿಳಂಬವಮಾಡಬೇಡೆಂದ ॥೨೨॥ ನಿತ್ತಭೀಮನಕಾಡೆನೂರರ ।
ಪತ್ತುಗಜಸಹಿತರಿಭಟನುರಥ। ದತ್ತನಿದಿರಾದನುಸುಶರ್ಮಕನಂಧನೃಪ
ಸೂನು ॥ ಹೆತ್ತಳವ್ವೆವಿರೋಧಿಸೇನೆಯ। ಮತ್ತೆಗಜಘಟೆಗೋಸುಗೆರವಿ
ವು । ಮತ್ತೆದೊರಕುವುಕೊಂದರೆಂದುಮಳಿಸಿದನುಭೀಮ ॥೨೩॥ ಸೊ
ಕ್ಕಿದಾನೆಯಕೈಯ್ಯಕದಳಿಯ। ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡಿಸುವರಾರುಪವನಜ ।ನಕ್ಕತುಳಿ
ದಲಿದಂತಿವನವನುಮುರಿದನುರವಣಿಸಿ ॥ ಇಲ್ಕಡಿಯಬಸುರುಬ್ಬಿಗಳವರ।
ಸೊಕ್ಕುಗಳನಾಟಕದವೊಲುಕ್ಕೈ।ಯಿಕ್ಕಿದಾನೆಯಹಿಂಡುಹರಿದುದುನಿಮಿಷ
ಮಾತ್ರದಲಿ ॥೨೪॥ ಕೆಡಹಿದುರ್ಯ್ಯೋಧನನತಮ್ಮನ । ನಡಗುದರಿಮಾಡಿದ
ನುಲೂಕನ।ಕಡಿದುಬಿಸುಟನುನಕುಲನಿಪ್ಪತ್ತೈದುಭಾಣದಲಿ ॥ ತುಡುಕಿ
ದನುಸಹದೇವನಂಬಿನ।ಗಥಣದಲಿಶಾಬಲನಸೇನೆಯ। ಕಡಲವೊಗದನು
ನಿಮಿಷದಲಿನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೨೫॥ ಎಲವೋಕಪಟದ್ಯೂತಬಂಧದೊ ।
ಳಳಲಿಸಿದೆಯೋಪಾಪಿಕೌರವ ॥ ಕುಲದತಲೆಚಂಡಾಡಿದವನೀಸೋಮದ
ಗ್ರಜನೊ ॥ ಸಿಲುಕಿದೆಯಲಾನಂಮಬಾಣದ । ಬಲೆಗೆನಿನ್ನನುಕಾವನಾವ
ವ । ನೆಲೆಕುಠಾರಯನುತ್ತನುಡಿದನುನಗುತಸಹದೇವ ॥೨೬॥ ವ್ಯರ್ಥವ
ಲೆಸಹದೇವನಿನ್ನಕ । ದರ್ಥದಲಿಫಲವಿಲ್ಲನೀಕಲ । ಹಾರ್ಥಿಯೇಧಿಟತೋ
ರಿಸಾದರೆಬಾಹುವಿಕ್ರಮವ ॥ ಪಾರ್ಥಭೀಮರಮರೆಯಲಿದ್ದನಿ । ರರ್ಥ
ಕರನಿರಿದಿರಿದುಜಯವಸ ।ಮರ್ಥಸುವೆಫಡಹೋಗೆನುತದೆಗದೆಚ್ಚನಾಶಕು
ನಿ ॥೨೭॥ ಮರುಗದಿರುನಿನ್ನಭಯಪಕ್ಷವ । ತರಿದುತುಂಡವಸೀಳುವೆನು
ನಾ । ಮರೆವೆನೇಭವದೀಯರಚಿತಾಕಾರವಿಭ್ರಮವ ॥ ನೆರೆಪತತ್ರಿಗಳವೆ
ಪತತ್ರಿಯ । ನುರುವೆಸರುನಿಮಗಿವರಕೇಳಿಗೆ । ತೆರವುಗೊಡುನೀನೆನುತ
ಮಾದ್ರೀತನುಜಮುಗುಳೆಚ್ಚ ॥೨೮॥ ಎಸಲುಸಹದೇವಾಸ್ತ್ರವನುಖಂ।ಡಿಸಿ
ಕರೌಘದಿನಹಿತವೀರನ । ಮುಸುಕಿದನುಮೊನೆಗಣೆಗಳೀಡಿರಿದವುರಥಾ
ಗ್ರದಲಿ ॥ ಕುಸುರಿದರಿಗರೆರಥಿಕಬಾಣ ।ಪ್ರಸರವನುಧಯರಸದಲದ್ದಿದ।

ನುಸುರತೆಗೆಬಗೆವಾಡಿದನುಸಹದೇವಶಾಬಲನ ॥೨೯॥ ತೇರುಹುತಿಹುತಿ
ಯಾಗೆಹೊಯ್ದನು । ವಾರುವನವೇಲುಗಿದಡಾಯುಧದ। ಲಾರಿಬಿಗ್ದನ
ಸೂಠಿಯುಲಿಸಹದೇವನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ವೀರನಹುಯ್ಯೋಳಕುಜಿಜ್ಜಾಜನ ।
ಚೋರವಿದ್ಯವಬಿಟ್ಟಲಾಜ। ಜ್ಞಾರ್ಗನಹೆಮರುಳುಫೂತೆನುತಖಂಡಿಸಿದನಶಾ
ಹಯವ ॥೩೦॥ ಬಳಿಕಕಾಲಾಳಿಗಳುಡುಗವ । ಝಳಪಿಸುತಬರೆಶಕ್ತಿಯ
ಲಿಕೈ । ಚಳಕದಲಿಸಹದೇವನಿಟ್ಟನುಸುಬಲನಂದನನ ॥ ಖಳನೆದೆಯನೊ
ದದಪರಭಾಗಕೆ । ನಿಲುಕಿತದುಗಾಂಧಾರಬಲಕಳ ।ವಳಿಸೆಸುಳಿದನುಶಕು
ನಿಸುರತರುಣಿಯುರತೋಳಿನಲಿ ॥೩೧॥ ಕವಿದುದಾಪರಿವಾರವಡಬನ । ಜ
ವಿನತುಂಬೆಗಳಂತೆಶಕುನಿಯು। ಬವರಿಗಳುನ್ನುಡಿಸಿತುಸಹದೇವನರಥಾಗ
ದಲಿ ॥ ತವರಿಸಿದನನಿಬರಚತುರ್ಬಲ । ನಿವಹವನುನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿಸಂ ।
ತವಿಸಿದನುಸಹದೇವಕೊಂದನುಸೌಬಲನಬಲವ॥೩೨॥ ಹರಿಬದಲಿಹೊಕ್ಕೆ
ರಡುಸಾವಿರ। ತುರಗವನುಸಲೆನೂರುಮದಸಿಂ।ಧುರಕೆಸಿಧನವದಾಯುತ್ತ
ಪಾಯುದಳವೆಂಟುಸಾವಿರದ॥ ಬರಹತೊಡದುದುನೂರುರಥಯುಮು।ಪುಡಿ
ಗೆಲಕ್ಕಾಡಿತುವಿಡಂಬದ । ಕುರುಬಲಾಂಬುಧಿಕೂಡಿಬರತುದುನೃಪತಿಕೇಳ
ಳೆಂದ॥೩೩॥ ಓಡಿದವರಲ್ಲಲ್ಲಿಧೈರ್ಯವ।ವಾಡಿಹರಿಹಂಚಾದಸುಭಟರು।ಕೂ
ಡಿಕೊಂಡರುನೂರುಮದದಾನೆಯುಲಿಕುರುಪತಿಯು॥ಓಡಲೇಕಿನ್ನೊಂದು
ಹಲಗೆಯು । ಮಾಡಿನೋಡುವೆನೆಂಬವ್ರೊಲುಜ್ಜೈ। ಮಾಡಿದನುಕುರುರಾಯ
ನಾಸಹದೇವನಿದಿರಿನಲಿ ॥೩೪॥ ಧರಣಿಪತಿಧಟ್ಟಣೆಗೆನಿಲ್ಲದೆ । ತೆರಳಿದನುಸ
ಹದೇವನಾತನ । ಹಿರಿಯನಡ್ಡೈಸಿದರೆತೊಟ್ಟನುಕೋಲಬಿಲ್ಲಿನಲಿ॥ ಶರಹ
ತಿಗೆಕೆಡದಾನಕುಲಪ್ಪೈ ।ಸರಿಸಿದನುನೂರಾನೆಯುಲಿಡಾ । ವಸಿಸಿದನುಧರ್ಮ
ಜನದಳದಲಿಧೀರಕುರುರಾಯ ॥೩೫॥ ಎಲೆನಪ್ರಂಸಕಧರ್ಮಸುತಫಡ ।
ತೊಲಗುಕರೆಯಾನಿನ್ನಭೀಮನ। ಬಲುಹುಬಲುಹರ್ಜುನನವಿಕ್ರಮವಿಕ್ರ
ಮವುನಿನಗೆ॥ ಮಲತುಮೆರೆಯಾಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವ । ನಳುಕದಿರುನಿಲ್ಲೆನುತ
ಕವಿದಿ । ಟ್ಟಳಿಸಿಬರಲೂಳಿಗದಬೊಬ್ಬೆಯುಕೇಳಿದನುಭೀಮ ॥೩೬॥ ತೂ
ಳಿತುಳಿದವುನೂರುಗಜಭೂ । ಪಾಲಕನನೆರೆಕಡಿತದಡವಿಗೆ।ಬಾಳಹನ್ನೆ
ರನಾಶಯುತ್ತಗಡಫಡನೂಕುನೂಕೆನುತ ॥ ಅಲಿಕುಡಿಯಿಡೆಕುಣಿವವಿಾಸ
ಕ । ರಾಳವದನದಹಗಿದಹುಬ್ಬಿನ।ಮೇಲುಗೋಪದಭೀಮಬಂದನುಬಿಟ್ಟ
ಸೂಠಿಯುಲಿ॥೩೭॥ ನೆತ್ತಿಯಕುಳಿನೊಳೂರಿದಂಕುಶ।ವೆತ್ತಿದರೆತಲೆಗೊಡ
ಹಿದವುಬೆರು । ಳೊತ್ತಗೆವಿಗಳಡವಕೆಸುಪಡಾಪರದದಬ್ಬೃಕವ॥ ಕುತ್ತು
ವಾರೆಯುಬಗೆಯುದಾನೆಗ । ಳತ್ತವುರಿದವುಪಿಸ್ಕನಾದಕೆ। ವುತ್ತಗಜವ
ಖಡಿರುಪಿದವುದಳವುಳಿಸಿದನುಭೀಮ॥೩೮॥ಮೆಟ್ಟಿದನುಬಲವಂಕದಲಿಹೊ

ರ | ಕಟ್ಟಿದನುಮಾಮದಗಜಂಗಳ | ನಿಟ್ಟಸೊಂದರೊಳೊಂದುನಪ್ಪಳಿಸಿ
ದನುಪರಿಘದಲಿ || ಘಟ್ಟಿಸಿದನೊಗ್ಗಿನಗಜಂಗಳ |ಘಟ್ಟಿಗೆಡಹಿದನಮಮ
ಹೇ[illegible]ಸಾ | ಲಿಟ್ಟುದೈಕುರುನೃಪನನೂರಾನೆಗಳುಸಿಮಿಷದಲಿ ||೩೯||ಉಳಿ
ದವಿದರೊಳುಛತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯುವರುಹಡಪಿಗರುಬಿರುದಾ| ವಳಿಯ
ಪಾಠಕವಾದ್ಯವಾದಕಮಲ್ಲಗಾಯಕರು || ಸಲಿಲಭಕ್ಷವಿಧಾನಗಜಹಯ |
ಕುಳದರಕ್ಷಾವ್ರಜಚಿಕಿತ್ಸಕ|ರುಳಿದರಥಕಾರರುಧನುರ್ಧರಕರರಸಂಖ್ಯಾ
ತ ||೪೦|| ಕುದುರೆರಾವ್ತುರಜೋಧಸಂತತಿ | ಮದಗಜವ್ರಜರಥಿರಥಾವ
ಳಿ | ಪದಚರರುಚತುರಂಗಬಲವೊಂದುಳಿಯದಿದರೊಳಗೆ || ಪದದಲೇಕು
ರುರಾಯನೆರೆಜಾ | ರಿದನುಕುಂತೀಸುತರುಬಹಳಾ|ಭ್ಯುದಯರಾದರುವೀ
ರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ || * * ||೪೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ || ಸೂಚನೆ|| ರಾಯದಳವದುಸವೆಯೆಸಮರದ|
ನಾಯಕರುನೆರೆಮುರಿಯಲಾದ್ವೈ|ಪಾಯನಸರೋವರವಹೊಕ್ಕನುಕೌ
ರವರರಾಯಾ ||ಪದನು|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲಕುರುಪತಿ
ಹಗಲಗದೆಯಲಿ | ಕಾಲುನಡೆಯಲಿಹಾಯ್ದನೇಕಾಂಗದಲಿಕಳನೊಳಗೆ ||
ಆಳಕಾಣೆನುಛತ್ರಚಮರದ | ವೀಳೆಯದವಿಸ್ತಾರವಿಭವವ | ಬೀಳುಕೊ
ಟ್ಟನುನಡದನಿಂದ್ರದಿಶಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ||೧|| ಅಕಟನಮ್ಮಯಪೂರ್ವರಾಜ|
ಪ್ರಕಟಕೀವಿಧಿಯಾಯ್ತುಲಾಕಂ | ಟಕನಲಾಧರ್ಮಪ್ರಭಾವಕೆಕೌರವೇ
ಶ್ವರನು || ಶಕುನಿಮತವಿಷಬೀಜವೇಬಾ | ಧಕವಗಂತಿರ[illegible]ಯುಧಿಷ್ಠಿರ |
ಸಕಲಬಲಪರಿಶೇಷವೇನೆಂದರಸಬೆಸಗೊಂಡ ||೨||ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಧರ್ಮ
ಜನಮೋ | ಹರದೊಳುಳಿದುದುತೇರುಸಾವಿರ | ವೆರಡುಗಜವೇಳ್ನೂರು
ಮಿಕ್ಕುದುಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ತುರಗಸಾವಿರವೇಳುಸಾತ್ಯಕಿ |ವರಯುಧಾ
ಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸ|ರುರುಸಿಖಂಡಿದ್ರುಪದಸೂನುದ್ರೌಪದೀಸುತರು||೩||
ಆಸುಯೋಧನಸೇನೆಯಲಿಧರ | ಣೀಶಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರೈ |
ಸುಬಲದಲಿನಾಲ್ವರುಳಿದಕುಹೇಳಲೇನದನು||ವಸುಬಹಳೈಶ್ವರ್ಯವಿದ್ದೇ|
ನೇಸುಭಟರೆನಿತಗ್ಗಳೆಯರಿ| ದ್ದೇನಸರಲಿಫಲವೇನುದೈವವಿಹೀನರವರೆಂದ||
ಇತ್ತಲೀಸಂಜಯನತಂದುದು | ವ್ಯಾತ್ಯದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೀತನ |ಕುತ್ತಿಕೆ
ಡಹಿದರಾಗದೇಕುರುಡಂಗೆರಣಕಥೆಯ || ಚಿತ್ತರಿಸಿಹೇಳುವನುಕೌರವ |
ನತ್ತಲೇಕೆದುರಾತ್ಮಕನಕೈ | ವರ್ತಿಸಾಯಮುನಸಿಗೆಂದನುಸಾತ್ಯಕಿಯಕೆ
ರದು || ಸೆಳದಡಾಯ್ದವಸಂಜಯನಪೆಡ |ತಲೆಗೆನೋಹಿಡಿದಡರಿವಸಮಯ
ಕೆ| ಸುಳಿದನಗ್ಗದಬಾದರಾಯಣನಪಸಪ್ರಣ್ಯದಲಿ ||ಎಲೆಲೆಸಾತ್ಯಕಿಲೇಸ

ಮಾಡಿದೆ | ಬಳಿಕಸಂಜಯನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನ | ಕೊಲುವರೇಸೀಸೆನುತಕೋ
ಡನುಕೈಯಲಾಯುಧವ ||೬|| ದೇವನಿಮ್ಮ ಯಶಿಷ್ಯನೇಪರಿ | ಭಾವಿಸೆನ
ತಾನರಿದೆನಾದಡೆ | ದೇವಕೀಸುತನಾಣೆಬಿಟ್ಟೆನುಸಂಜಯನವಧೆಯ || ನಿ
ಮ್ಮಬಿಜಯಂಗೈವುದೆನೆಬದ | ರಾವಳಿಯಮಂದಿರಕೆಮರಳಿದ | ನಾವಿಗ
ಮುನಿಖೇದಕಲುಷಿತಸಂಜಯನಬಿಡಿಸಿ ||೭|| ಕುರುಪತಿಯಸಂತೈಸಿನೀನಾ
ನರಸನೈಯಗೆಯಿನ್ನ ಹಳಚುವ | ವೆರಗಡಾಯುದ್ಧವನುಹೇಳ್ವುದುಮುನಿ
ನಂದದಲಿ || ಅರಿತವಾಗಲಿನಿನಗೆನುತಮುನಿ | ಸರಿಯಲಿತ್ತಲುಸಂಜಯನ
ಪದ | ಸರಸಿರುಹಕಟಿನಮಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಮುನೀಶ್ವರನ ||೮|| ಅರಸಕೇ
ಳೈಸಂಜಯನುಬರ | ಬರಲುಕಂಡನುಧೂರದಲಿನಿರಿ | ಗರುಳಕಾಲ್ಗೊಡ
ಕುಗಳಖಂಡದಜಗಿಯಜಾರುಗಳ || ಕರಿಗಳೊಟ್ಟಲನೇರಿಳಿದುಪೈ | ಸರಿಸ
ಮಿದುಳಿನಜೋರುಜೋಡಿನ | ತೊರಳೆಯಲಿಧಡಧಡಸಿಜಾರುತಬೀಳುತೇ
ಳುವನ ||೯|| ಎಡಹುದಲೆಗಳದಾಟರಕುತದ | ಮಡುವಿನೊಳುಗದೆಯೂರಿಸ
ಲೆಗಳ | ಪಡಿದುಕಂಪಿಸಿಕುಣಿವಮುಂಡವಗದೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸೆ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ
ಹೇರಾನೆಗಳಹೇ | ರೊಡಲಹತ್ತಿಳಿದೇರಿಝೊಂಪಿಸಿ | ಮಿಡುಕಿನಿಲುವನ
ನಳಲಿಯೂರ್ಧ್ವಶ್ವಾಸಲಹರಿಯಲಿ ||೧೦|| ಓಡದಿಹನರಿಹದ್ದುಕಾಗೆಗೆ | ಕೂ
ಡೆಗಟೆಯನುಬೀಸುವನುಬಿಡೆ | ನೋಡುವನುಹೆಣದಿನುಹಿಗಳಹೇರಾಳ
ಕ್ಕಸರ || ಕೋಡುಕೈಗಳಮಿದುಳಬಾಯ್ಗಳ | ಬಾಡುಕುರುಳಿನಚೀತ್ಕೃ
ತಿಯತಲೆ | ಯೋಡುಗಳನೀರಕ್ತಪಾನದಶಾಕಿನೀಜನವ ||೧೧|| ಕಂದಪಕ್ಕ
ಲೆಗಳಲಿತೀವಿದ | ಮಂದರಕುತದತೊಯ್ಲ ತಲೆಗಳ | ತಿಂದುಬಿಸುಡುವನೆ
ಣನಕಾರಪಬಗೆಯಬಾಡಿಸುವ || ಸಂದಣಿಸಿಹರಿದೇರಿಬಾಯ್ಗಳ | ಲೊಂದಿ
ಬಾಯ್ಗಳಬಿಡುವಪ್ರೇತನಿ | ವೃಂದವನುಕೊಂಡೋಸರಿಸುವನದೊಂದುಡೆ
ಸೆಗಾಗಿ ||೧೨|| ಕುಣಿವಕರಿಗಳತಲೆಯಮುಡುಹಿನ | ಲಣಿದುಹಜ್ಜೆಯನಿ
ಡುವಘೊತದ | ಹೆಣನತೆನಿಹಿಗೆತವಕಿಸುವಭೀತಾಳಸಂತತಿಯ | ಟಣದೊ
ಳಂಜಿಸುತಿರೆನರದಕಾ | ವಣದೊಳಗೆಕೈಯಾರೆಮಿಗೆಹಳೆ | ಹೆಣನಹೊಲ
ಸಿಗೆಹೇಸಿಹರಿಹರಿದೆಡೆಗೆಬಳಲುವನ ||೧೩|| ಕಡಿದಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳರೆಂಚೆಯ |
ಕಡಿಗಳಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದವೊಳಕಾ | ಲಡಿಯಗಾಢವ್ರಣದನೆಣವಸೆಗೇರಬಳಲಿ
ಳಿದು || ನಡದುಹೆಣದೆರಹುಗಳೊಳಗೆಕಾ | ಲಿಡುತಶೋಧಿಸಿಮುಂದೆಹಜ್ಜೆ
ಯ | ನಿಡುತಪೈಸರವಾತಮಾರ್ಗಶ್ರಮಕೆಬೆಮರುವನ ||೧೪|| ಕಡಿದಕೈ
ದುಗಳೊಟ್ಟಲಲಿತನಿ | ಗೆದದಘಾಲಿಯಹಾಯ್ಕಿಮೇಲಡಿ | ಯಿಡುತಹಜ್ಜೆ
ಯಮಿದುಳಕೆಸರಲಿಛತ್ರಚಮರಿಗಳ || ಅಡಸಿಹಜ್ಜೆಯನಿಡುತರಕ್ತದ | ಪ್ರ
ಡ್ಡುವಿನೆಡಬಲಕಿಕ್ಕಿವೇಲ್ಲನೆ | ನಡದುದೈವವಬೈದುಬೈದಡಿಗಡಿಗೆಸುಯ್ಯು

ನೆ ॥೧೪॥ ಘಾತರಣಭೇತಾಳಕಲಹವಿ । ಭೂತಜಂಬುಕಘೋರಾಕಟಾಕ ।
ವ್ರಾತರಥಸಕೆವೆತ್ತ್ಹನುಪಾಂಡವರಬಲವೆಂದು ॥ ಆತನುರಳಿದಹಿಂದೆ
ನೋಡಿಪ । ರೇತವಿಥವವಲಾಯುನುತಚಲ ।ಚೇತಸನುಸಲೆಚಂಡಿಯಾದ
ನುಕಳನಬಿಡಾಕದಲಿ ॥೧೫॥ ಹೇಳುನಟೆಕುರುಪತಿಯುನೇನೆರೆ। ಹೋಲುವ
ನುಗದೆಹಗಲಲದೆವೊಳ!ಕಾಲಕಾಣೆನುಛತ್ರಚಾಮರಗಜಹಯಾವಳಿಯು
ಹೋಲುವದುಜನವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೊ । ಆಳೊಳೊಬ್ಬನೋವೋಣುಕು
ರುಭೂ ।ಬಾಲಕನೊನೋಡುವೆನೆನುತಸಂಜಯನುನಡೆತಂದ॥೧೬॥ಬಂ
ದುಕಂಡನುರಾಜನವಮಾ । ಕಂದನನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನ ।ನಂದನ
ನಕೌಜನ್ಯವಲ್ಲೀವಿಪುಲಕಂದರನ ॥ ಮುಂಗುವರಿವವಿಲೋಚನಾಂಬುಗ ।
ಳಿಂದಸೈರಣೆವಿಗದೆಸಂಜಯ । ನಿಂದುಧೊಪ್ಪನೆಕೆಡದುಹೊರಳಿದನರಸ
ನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೧೭॥ ಕಲಲತಡಿಪರಿಯಂತರಾಯರ । ಗಧಣದಲಿನೀನೊ
ಬ್ಬನೆಂಬೀ । ನುಡಿಗೆನಿಕ್ಕಯವೀಗಳಾದುದತಂತೆಕುರುರಾಯ ॥ಬಿಡದಬಾ
ಗುವನೃಪರಮಕುಟದೊ । ಳಿಡುವಕೋಮಲಚರಣವಿದರೊಳು । ನಡೆ
ಯಲೆಂತ್ಯೆಕಲಿತೆಯಂದನುಸಂಜಯನುನೃಪನ ॥೧೮॥ ರಣಮುಖದೊಳೇ
ಕಾದಶಾಕ್ಷೋಣೀ ।ಹಿಣಿಗೆಹರಿವಾಯ್ತ್ತೀಯುಧಿಷ್ಠಿರ।ನೂಣಲಿಧರೆಯನುಗೋ
ತ್ರಗೆಪವನ್ಯಾಯುಕಿಲ್ಬಿಷವ॥ ಸೇಸವಮಾಡಿದದೈವದಲಿಧಾ।ರುಣೆಯಹುದು
ವಿನಸಿರಿಗೆಶೇಷದೆ । ಹಣದವಾಡಿದರಾಜವಂಶದಕಲ್ಪತರುವನವ ॥ಶಶಿರುಚಿ
ಗೆಸೈರಿಸದಸಿರಿಮುಖ । ಬಿಸಿಲಶಿಖಿಗಾಂತುದೆಸುಗಂಧ।ಪ್ರಸರಪೂರಾಘ್ರಾ
ಣಗಳುಹಳಿವೆಣನಪೊಲಸಿನಲಿ ॥ಉಸುರದೆಗೆಹಾಸದಸುನೀತದ।ರಸದಮ
ಧುರವನಾಂತಶಿವಿವಾ । ಯಸಸ್ಯಗಾಲಧ್ವನಿಗೆಸೊಗಸಿತೆಯನುತಹೊರಳಿ
ದನು ॥ ಲಲಿತಮೃದುತರಹಂಸತೂಳದ ।ಳುಳಿತಕೋಮಲಕಾಯಕೈದು
ಗ । ಳಲುಗಳೊಟ್ಟಿಲುವಾಸಿನಲಿಪ್ಪೈಸರಿಸಿಮಲಗಿದೆಲ ॥ ಸುಳಿಯೆಕೈಗೊ
ಡುವರಸುಗಳಕೆಲ । ಬಲದಪಾಯುವಧಾರುಲಿವರನು!ಕಳುಹಿಬಂದೈಸಾ
ರ್ವಭೌಮರನೈದನೀನೆಂದ॥ಎತ್ತಣೇಕಾದಶಚಮೂಪತಿ । ಯತ್ತಣಯೋ
ಕಾಕಿತನದಾ।ನತ್ತಗಜಹಯರಥಸುಖಾಸನದತಿಶಯದಸುಳಿವು ॥ ಯತ್ತ
ಣೇಕೊಳುಗುಳದಕಾಲ್ನಡೆ । ಯತ್ತಣಾಹವದಭಿಮುಖಕೆಬಳಿ। ಕೆತ್ತಣ
ಪಜಯುವಿಧಿಯಘಟನೆನೃಪಾಲನಿನಗೆಂದ ॥೨೩॥ಮುಳಿದಡಗ್ಗದಪರಶುರಾ
ಮನಗೆಲಿದನೊಬ್ಬನೆಭೀಷ್ಮಪಾಂಡವ। ಬಲಿದಸಕಲಮಹಾರಥರಸಂಹರಿ
ಸಿದನುದ್ರೋಣ ॥ ದಳಪತಿಯುಮಾಡಿದರೆಪಾರ್ಥನ। ತಲೆಗೆತಂದನುಕರ್ಣ
ನೀಯ । ಗ್ಗಳಿಯರೆನಿತ್ಯೆಕಡೆಯಲೊಬ್ಬನೆಕೆಟ್ಟೆನೀನೆಂದ ॥೨೪॥ ಅವರು
ಬದುಕಿದರೈವರೂನಿ । ನ್ನವರೊಳಗೆನೀನುಳಿವೆನೂರ್ವರು । ಸವರಿತವ

ರೈವರುಕುಮಾರರುಸೌಖ್ಯಜೀವಿಗಳು ॥ ಜವನನಗರಿಗೆಹತ್ತಿದರುಸಿ|ನ್ನ
ರುಮಕ್ಕಳುನೂರುದೈವವ । ನವಘಡಿಸಿದುಸ್ಥಿತಿಗೆಬಂದೈತಂದೆಕುರುರಾ
ಯ ॥೨೫॥ ಗೆಲಿದನವನುಹಸ್ತಿನಾಪುರ । ದೊಳಗೆಕಟ್ಟಿಸುಗುಡಿಯನೆ
ಬೈತಲೆಬೆರಸಿತಾನೋಡಿಬದುಕಿಗೆನೆಂಬನೋರ್ವೇಣು ॥ ಲಲನೆಯರಿಗೆ
ನೊಸಗೆಕುರುಡನ । ನಳಿಸುವೆನೊನಗಿಸುವೆನೊತಾಯಿಗೆ । ಕಲಿಸುಬ
ದ್ಧಿಯನೇನನೆಂಬೆನುಹೇಳುಕುರುರಾಯ ॥೨೬॥ ಹಿಂಗೆರಾಯನಪಟ್ಟದ
ಸಿಂಹ |ತಂದುಭಾರಿಯಭಂಗಬಡಿಸಿದೆ । ಬಂದುಹರಿಯೈವರೊರಬೇಡಿದರ
ರಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಕಂದುಬಿತ್ತಿದೆಕದನದಲಿನೀ । ನೊಂದುನೆಳಲುಳಿಯಲುಸ
ಹೋದರ|ನೃಂದನುಜಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರಳಿದರದರಿಂದ ॥೨೭॥ ಮದದವೊ
ಡಿಯಲಂದುಕೃಷ್ಣನ । ಸದರವೆಂದೇಬಗದದೈವದ । ಹೃದಯವರಿಯದೆಕ
ದನಕೇಳಿಗೆಮನವನೀಮಾಡಿ ॥ ವಿದುರನನುಕೆಡೆನುಡಿದುಸಭೆಯಲಿ । ಹ
ಸನರಿಯದೆಧನುವಹೋಗಾ । ಡಿದೆಮರುಳೆನಾಕಿನ್ನು ಮೇಲಣಹದನಹೇ
ಳೆಂದ ॥೨೮॥ ಪರಶುರಾಮನಬುದ್ಧಿಗಾಲವ| ನೊರದನೀತಿಪಿಕರ್ನಭೀಷ್ಮ
ರ । ಪರಮವಚನಾಮೃತವಕಣ್ವಾನನುಡಿಯನಾರದನ ॥ ಪರಮತತ್ವದ
ಮಂತ್ರವಂಗೀ |ಕರಿಸಲರಿಯದೆಯೆಂತುಘನಸಂ । ಗರದಿಚಿಂತಿಸಲೇನುಫ
ಲಕುರುರಾಯಹೇಳೆಂದ ॥೨೯॥ ಕೇಳುಸಂಜಯಪೂರ್ವಸುಕೃತದ |ಶಾಲಿ
ವನವಣಗಿದರೆಭಾರಿಯ| ತೋಳುಗುತ್ತಿನಜಯದಸಿರಿಜಂಗಳವದಾಂಟಿದರೆ॥
ಭಾಳಲಿಪಿಗಳಲೆಕ್ಖವನುಪ್ರತಿ । ಕೂಲವಿಧಿಪಲ್ಲಟಿಸಿಬರದರೆ ! ಹೇಳಿಫ
ಲವೇನೆನುತತುಂಬದನರಸಕಂಬನಿಯ । ಕದದಿತಂತಃಕರಣವಿಕ್ರಮ|ದು
ರಧಿನೆಲೆಯಾದುದುನಿರರ್ಥಕ । ಕೊದರದಿರುಬೆದರದಿರುಸಂಜಯನಹಿಂದನೆ
ನಸದಿರು ॥ಕದನದಲಿದುಶ್ಯಾಸನನತೇ| ಗಿದನಲಾಬಕವೈರಿತಂಮನ|ಸುದ
ರದಲಿತೆಗೆವೆನುವಿಚಿತ್ರವನೋಡುನೀನೆಂದ ॥೩೧॥ ನರನಬಸುರಲಿಕರ್ನನ
ನುನೃಪ । ವರನೊಳಾಶಲ್ಯನನುನೀಕಾ । ತರಿಸದಿರುಶಕುನಿಯನುಲೂಕ
ನಯಮಳರಿಬ್ಬರಲಿ ॥ ಹರಿಬಕಿದೆಲಾಗದೆಮುರಾಂತಕ| ಹರಹಿಕೊಳಲಿಮ
ದೀಯಬಾಹು| ಸ್ಫುರಣಶಕ್ತಿಗೆಭಂಗಬಾಪದುನೋಡುನೀನೆಂದ॥೩೨॥ಕಾ
ನನಕೆಕೈಯಿಕ್ಕುವಡೆಪವ । ಮಾನಕನಪಾವಕನುಬಯಸುವ!ಭಾನುಭಾ
ರಿಯತಮವತಿವಿವರದಾರನೆರವಿಯಲಿ ॥ ಈನಿಭೃತಗದೆಯಿರಲುಕುಂತೀ ।
ಸೂನುಗಳಕೈಕೊಂಬೆನೇಮನ । ಹೀನನೇತಾನಕಟಸಂಜಯಯಂದನಾ
ಭೂಪ ॥೩೩॥ಆಳುಬಿದ್ದುದುಬೇಹನಾಯಕ । ರೋಲಗಿಸಿತಮರಿಯರನೀ
ರಣ । ದೂಳಿಗಕೆನಾನೊಬ್ಬನೆಂದೆನಿನಗೆತೆರೀರಿತಲ॥ಆಳಹಂಗಿನನಾಯ
ಕರುಬಿಲು । ಗೋಲಜೋಡಿನಬಲಪಚಿತ್ತದಿ| ತಾಳಿದರೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾ

ಯನೆಕಂಡೆನಲ್ಲೆಂದ ॥೩೫॥ ಖಾತಿಗುಂದದುಮನದಧೈರ್ಯದ । ಧಾತುಕುಂ
ದದುಲಜ್ಜೆಯುಳ್ಳಿನುತ । ಜಾತಿಗೆಡದುವಿರೋಧಬಿಡದುಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ॥
ಯಾತಕೀಸಿನ್ನೀಪ್ರಳಾಪವಿ । ಧೂತರಿಪುಕುರುರಾಯನೆಂಬೀ । ಖ್ಯಾತಿ
ಯಿಲ್ಲದಬೇರೆರಾಜ್ಯವನೊಲ್ಲೆ ತಾನೆಂಬ ॥೩೬॥ ಜೀಯನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆಗುರು
ಗಾಂ। ಗೇಯವಿದುರಾದಿಗಳುಹೇಳಿದ। ಜೋಯಿಸವಕೈಕೊಂಡಿರೇನೀವಿ
ಪ್ರಳಾಪದಲಿ॥ರಾಯಫಲವೇನೈಯುಧಿಷ್ಠಿರ। ರಾಯನೊಲಿದನ್ತರೆಸಿಂಪ
ಯ। ತಾಯತಂದೆಗೆಹೇಳಲೇನದುಬುದ್ಧಿಗಲಿಸೆಂದ॥ ಇದೆಸರೋವರನಂದು
ಹರಿದೂ। ರದಲಿಭುವನಖ್ಯಾತಿಯೊಳುಧ್ಯಾನದಲಿಮುಳುಗಿಹೆನೊಂದುದಿನ
ಪರಿಯಂತಸಲಿಲದಲಿ॥ಕದನದಲಿಕೌಂತೇಯರನುಯಮ। ಸದನದಲಿತೋ
ರುವೆನುತಾನೆಂ। ಬುದುರಹಸ್ಯವುಜನನಿಜನಕರಿಗರುಹುನೀನೆಂದ ॥೩೭॥ತೆಗ
ಸುವಾಳೆಯವೆಲ್ಲವನುಗಜ । ನಗರಿಗೈದಿಸುರಾಣಿಯರದಂ । ಡಿಗೆಯಕಳು
ಹಿಸುಸೂತಸುತದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳ ॥ ಹಗೆಯವಿಜಯವಹರಹದಿರುಸಂ ।
ಬುಗೆಯನುಡಿಯಲಿಭಾನುಮತಿಯರ । ಬಗೆಯಸಂತೈಸೆಂದುಬೋಳೈಸಿದ
ನುಸಂಜಯನ ॥೩೮॥ ಎನುತಸಂಜಯಸಹಿತಕೌರವ । ಜನಪಬಂದನುತ
ತ್ಸರೋವರ । ಕನಿಲನಿದಿರಾದನುಸುಗಂಧದಶೈತ್ಯಪೂರದಲಿ ॥ ತನುವಿಗಾ
ಪ್ಯಾಯನದಿನಂತೆ । ಮನಕೆಪಲ್ಲಟವಾಯ್ತುಭೀಮನ । ಜನಕನರಿದನು
ತನ್ನಗುಪ್ತಸ್ಥಾನಸಂಗತಿಯ ॥೩೯॥ ಉಲಿವಕೋಕಿಲಪಾಠಕತಾಮರ । ಪ
ಳಿಕುಲದಗಾಯಕರಹಂಸಾ । ವಳಿಯಸುಭಟರಝಂಡಿವಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಗಳ
ಪಡಿಯರರ ॥ ಅಲರ್ದಹೊಂದಾವರೆಯನವಪರಿ । ಮಳದಸಿಂಹಾಸನದಿಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ । ಲಲನೆಯೋಲಗಶಾಲೆಯಂತಿರೆಮೆರೆದುದಾಸರಸಿ ॥೪೦ ॥ ಬಂದು
ತಡಿಯಲಿಸಂಜಯನಕರದೆಂದನೀಸರಸಿಯಲಿಮುಳುಗಿಹೆ । ನಿಂದಿನೀದಿವಸ
ವನುಕಳೆವೆನುಕೊಳನಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಮುಂದೆಪಾಂಡವರೈವರನುಗೆಲಿದಂ
ದುಹೊಗುವೆನುಗಜಪುರವನಿಂ । ತೆಂದುಜನನಿಗೆಜನಕವಿದುರರಿಗರುಹುನೀ
ನೆಂದ ॥೪೧॥ಚಾರುಚಂದ್ರೋತ್ಪಲದರವಸ್ಯಾ । ಗಾರದಲಿಮಣಿಮಯದರ
ಚನೆ । ದ್ವಾರದಿಂಹೊಳಹೊಳೆವಭವನದಚಿತ್ರಶಾಲೆಯಲಿ ॥ ಸಾರವ
ಣಿಪರಿಯಂಕವಹಿಸಿ । ಸ್ವಾಕಾರದಲಿಮಲಗುವಮಹೀಪತಿ । ನೀರಲೊರಗು
ವನೆಂದುಸಂಜಯಮರಳಿದನುಹೊರಳಿ ॥೪೨॥ ವರಲದಿರುಸಂಜಯವಿರೋ
ಧಿಗಳ । ಕಿವಿಗೆಸ್ನಿಗ್ಧಡೆಯಿಲ್ಲಿಯೆ । ಮರದುಕಳೆಸಾಳೆಯವತೆಗೆಸಬು
ಜಾಕ್ಷಿಯರಕಳುಹು ॥ ತೆರಹುಗೊಡುನೀಹೋಗೆನುತಮುಂ । ಜರಗನಳ
ವಡಿಸಿಕೈಪೂರ್ವದ । ಲರಿದಸಲಿಲಸ್ತಂಭವಿದ್ಯೆಯನರಸಚಿಂತಿಸಿದ ॥೪೩॥
ಚರಣವದನಪ್ರಕ್ಷಾಳನಾದಂ । ತರವಪವಿತ್ರಯುದಾಚಮನವಿ । ಸ್ತರಣದಲಿಸ

ಪ್ರಣವದಂಗನ್ಯಾಸವಿಧಿಗಳಲಿ ॥ ವರುಣಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದಿಜಪಪರಿ|ಕರಣದಲಿನಿರ್ಮುಕ್ತಚಿತ್ತ | ಸ್ಫುರಣಸಲಿಲಸ್ತಂಭನವನವನೀಶಮಂತ್ರಿಸಿದ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಮೊದಲಾದಖಿಳಸುರರಿಗೆ | ನಮಿಸಿವರುಣಧ್ಯಾನಪನುಹೃ | ತ್ಕಮಲದಲಿನೆಲೆಗೊಳಿಸಿನಾಲುಕುದೆಸೆಯುನಾರೈದು ॥ ಕುಮತಿಯಿಳಿದನುಜಾನುಕಟಿಹೃ | ತ್ಕಮಲವಾಸನಮೂರ್ಧ್ವಗಪರಿಯಂ | ತಮರಿದುದುಜಲಕೊಳನಮಧ್ಯದಲರಸಪವಡಿಸಿದ ॥೪೫॥ ಕುರುಪತಿಯುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಸಂಜಯ ॥ ಮರಳಿದನುತನಗಾದಹಿಂದಣ | ಪರಿಭವವನೆನೆದಡಿಗಡಿಗೆಕಂಪಿಸುತವನದೊಳಗೆ ॥ ಧುರದಮಧ್ಯದೊಳೊಬ್ಬನೇನಡೆ | ತರುತಭೂತಾವಳಿಯುನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಗುರುವನೆನೆದನುಕೇಳುಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ॥೪೬॥ ಬರುತಸಂಜಯಧೂರದಲಿಕೃಪ | ಗುರುಸುತರಕೃತವರ್ಮಕರಕಂ |ದರಿರಥಿಕರಿವರಲ್ಲಲೇಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಭರತಕುಲಮೊದಲೊಂದುಬಳಕಾ | ಯ್ತೆರಡುಕವಲೊಬ್ಬರಿಗೆಜಯವಿ | ಸ್ತರಣಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ ॥ * * * * ॥೪೭॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೭೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಧರ್ಮಜಯಮಳಫಲುಗುಣ| ವಾಯುಸುತರರಸಿದರುಕೌರವನ |ರಾಯನನುಕಳನೊಳಗೆಕಾಣದೆಮುತ್ತಿದರುಕೊಳನಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ| ಪಾಲಸಂಜಯಬರುತಕುರುಭೂ | ಪಾಲನರಿಕೆಯುಭೀಮರವರಿವರಲ್ಲಲೇಯನುತ॥ ಮೇಲೆಹತ್ತಿರಬರಬರಲುಸೆಮ | ಪಾಳಿಯಲಿರಥಮೂರರಲಿಕೃಪ | ಕೋಲಗುರುವಿನಮಗನಲಾಯನುತಲ್ಲಗೈತಂದ ॥೧॥ ಇಳಿದುರಥವನುಸಂಜಯನಬರ | ಕಳದುತಕ್ಕೈಸಿದರುಹಗೆಯಲಿ | ಸಿಲುಕಿಬಂದೈಭಾಗ್ಯದಲಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯ ॥ ಕಲಹಗತಿಯೇನಾಯ್ತುಶಕುನಿಯ | ದಳದೊಳಿದ್ದನುಕೌರವೇಶ್ವರ| ನುಳಿದನೋಹದನಾವುದೆಂದರುಭಟರುಸಂಜಯನ॥ ಅರದುದಿಲ್ಲಾಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನರಸಿಶಕುನಿಯದಳವಮುತ್ತಿದ | ರಿರಿವರವರುತ್ರಿಗರ್ತರನುಸಾಬಲಸುಶರ್ಮಕರ॥ ಮುರಿದಬವರದಬಲಿದುಗಜನೂ| ರರಲಿಹೊಕ್ಕನುರಾಯನಹಿತರ | ಜರಿದುರುಹಾಡಿಸಿಬೀದಿವರಿದನುರಾಯದಳದೊಳಗೆ ॥೨॥ ಬಳಿಕಭೀಮನುಗದೆಯಲಿಭಟಶತ |ವಳಿದನೊಬ್ಬನೆತಿರುಗಿಹಾಯ್ದನು |ಕೊಳುಗುಳದಕೊಳಾಹಳದಕೋಳ್ಗುದಿಯಕೆಸರಿನಲಿ॥ ತಲೆಗೆಬಂದುದುತನಗೆಯಾಕ್ಷಣ | ಸುಳಿದರೆಂಮಾರಾಧ್ಯಮುನಿಪತಿ | ತಿಲಕವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಕೃಪೆಯುಭಾರದಲಿ ॥೩॥ ಕಳದುಕೊಂಡೆನುಮೃತ್ಯುವಿನಹಿಡ | ತಲೆಯನೊದುದುಕೃಪಾಳುವೆನ್ನನು | ತಲೆಬಳಚಿಕೆದರಿದರೆ

ಬಂದೆನುತಾಮನರಿಕೆಯಲಿ ॥ ಬಳಲುತೇಳುತಬೀಳುತೊಬ್ಬನೆ । ತಲೆಮು
ಸುಕಿನಲಿನಡೆಯೆಕಂಡೆನು । ನೆಲದೊಡೆಯನಹುದಲ್ಲೆನುತಸುಳಿದನುನಿ
ಮಿಷದಲಿ ॥೫॥ ಕಂಡೆನರಸನನಿಬ್ಬರಬಳಿ । ಕಂಡೆಲದುದತಿಶೋಕಶಿಖಿ
ಕೈ । ಕೊಂಡುವಿಲ್ಲರಥಳಿಗೆಬಳಿಕೆಚ್ಚತ್ತುಕಣ್ದೆರೆಯೆ ॥ ಖಂಡಿಸಿಯೆಯು
ನ್ನಬ್ಬಿಯನುಹರಿ । ಗೊಂಡುದಾತನಸತ್ವವಾತನ । ದಂಡಿಯಲಿಬಹಗಾ
ಯುಸುರನರನಾಗಲೋಕದಲಿ ॥೬॥ ಬಂದನೆನುನ್ನಸಂತವಿಡುತವ । ನೊಂ
ದುಸರಸಿಯತಟಿಯಲಳವಡೆ । ನಿಂದುಸಂವರಿಸಿದನುಗದೆಯನುಬಾಹುಮೂ
ಲೆಯಲಿ ॥ ತಂದೆಗರುಹೆಂದೆನಗೆಹೇಳಿದು । ಹಿಂದೆಮುಂದೆಡಬಲನನಾರೈ ।
ದಂದವಳಿಯದೆನೀರಹೊಕ್ಕನುಕಾಣೆನವನಿಪನ ॥೭॥ ಅವರುಕಂಬನಿದುಂ
ಬಿದರುಕೌ । ರವಮಹಾವಂಶಾಭಿಭಾರ । ವ್ಯವಸಿತಕೆಫಲವಾಯ್ತೆಲಾಯ
ಮನಂದನಾದಿಗಳ ॥ ಶಿವಶಿವಾಪವಡಿಸಿತೆಚತುರಾ । ರ್ಣವತಟೀಪರಿಧಾನಪೃ
ಥ್ವೀ । ಯುವತಿಬಾಳಕೆನೀರೊಳಿಂದಳಲಿದನುಗುರುಸೂನು ॥೮॥ ಆಳಲದಿ
ರಿಗಜಪುರಿಗೆಸತಿಯರ । ಕಳುಹುವೆನುನೀವವನಿಪಾಲನ । ತಿಳುಹಲಾಪರ
ಸಂಧಿಗೊಡಬಡಿಸುವುದುಕುರುಪತಿಯ ॥ ಕೊಳನತಡಿಯಲಿಕಾಣದಂತಿರೇ
ಬಳಸಿನೀವೆಂದವರನತ್ತಲು । ಕಳುಹಿಸಂಜಯಬಂದುಹೊಕ್ಕನುನೃಪನ
ಪಾಳಯವ ॥೯॥ ಅರಮನೆಗೆಬಂದಖಿಳಸಚಿವರ । ಕರಸಿದನುರಹಸ್ಯವ
ನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುಸರ್ವಾಪಹಾರವನೃಪಪಲಾಯನವ ॥ ಅರಸಿಯರಿದ
ಳುಭಾನುಮತಿಮು । ಕ್ಕರಸಿಯರಿಗರುಹಿಸಿಗಳಂತಃ । ಪುರದೊಳಲ್ಲಿಯದಲ್ಲೆ
ಹರಮದುಕೊಡೆರಣಭೀತಿ ॥ ಕೂಡೆಗಜಬಜವಾಯ್ತುಪಾಳೆಯ । ವ್ರೋಡಿ
ತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಜನವ । ಲ್ಲಾಡಿದುದುಕ್ರಯವಿಕ್ರಯದವಾಣಿಜವಿಸಂಧಿಯಲಿ ॥
ಹೂಡಿದವುಭಂಡಿಗಳುಹರಿದೆಡೆ । ಯಾಡಿದವುಕೊಲ್ಲಾರಿಗಳುರಥ । ಜೋ
ಡಿಸಿತುಬದ್ಧರದಭಂಡಿಗೆಬಂದವಮನೆಗೆ ॥೧೧॥ ಭಾನುಮತಿಹೊರವಂಟ
ಳರಸನ । ಮಾನಿನಿಯರುಸಹಸ್ರಸಂಖೆಯೊ । ಳಾನನೇಂದುಪ್ರಭೆವಿಭಾಡಿ
ಸೆಬಿಸಿಲಬೇಗೆಗಳ ॥ ಭಾನುದತ್ತನಸೈಂಧವನರವಿ । ಸೂನುವಿನದುಶ್ಶಾಸ
ನನಜಲ । ಜಾನನೆಯರೊಗ್ಗಿನಲಿರಥವೇರಿದರುದುಗುಡದಲಿ ॥೧೨॥ ಸರಕ
ಹಿಡಿದವುಭಂಡಿಶತಶಾ । ವಿರನೃಪಾಲಯದಿಂದವಿವಿಧಾ । ಭರಣಭರಿರದ
ಭೂರಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಪೂರಿಸಿತುರಥವ ॥ ವರದುಕೂಲದಪಟ್ಟೆವರ್ಣದ । ಥರಥರ
ದಿಂದೊಟ್ಟಿದವುಚಾಮೀ । ಕರದಬಹುವಿಧಮಯದಭಾಂಡದಭಂಡಿನೂಕಿ
ದವು ॥೧೩॥ ಬಳಿಯಚೌರಿಯಹೊಲೆಯಚಿತ್ರಾ । ವಳಿವಿತಾನದಹಾಸುಗ
ಳಹೊಂ । ಬಳಿಯಧರೆಸೀರೆಗಳಛತ್ರದವ್ಯಜನಸೀಗುರಿಯ ॥ ಹೊಳೆವಪ
ಟ್ಟೆಯಸುಲ್ಲೋಡಿಗೆಯಹೊಂ । ಗೆಲಸದೊಳುರುಪಿಗೆಗಳಸುವರ್ಣ । ವಳಿಯ

ದಿಂಡುಗಳೊಟ್ಟಿದವುಭಂಡಿಗಳಜವಗೆಡೆಯೆ ॥೧೪॥ ಕರವತಿಗೆಹೊಂಗಳಸ
ಹೊಂಗೊ । ಪ್ಪರಿಗೆದೀಪಸ್ತಂಭಹೇಮದ । ಸರಘಂಟೆಯುಮಣಿಮಯದ
ಜಂತ್ರದಜೀನಸೂತ್ರಿಗಳ॥ ಮರಕತದಮಣಿಗಾತ್ರನೀಲದ ।ಕರಗವೈಡೂ
ರ್ಯದಪಡಿಗವ। ಚರರುತಂದೊಟ್ಟಿದರುಭಂಡಿಗೆಭಾರಸಂಖೆಯಲಿ ॥೧೫॥
ವೆರವಗಜಹಯಶಾಲೆಯಲಿಪ್ಪ । ಸುರಕನೃದ್ಧವ್ಯಾದಿತಾವಳಿ ।ಮರಿಗ
ದುರೆಮರಿಯಾನೆತೇಗಗನುಕೋಟಿಸಂಖೆಯಲಿ ॥ಉರುವಭಂಡಾರದಮಹಾ
ರ್ಘದ । ಕಿರುವೆಡೆಗೆಗಾಡಿಸಿತುಬೀದಿಯು । ತೆರಹಕೆತ್ತುವುಹೊತ್ತುಸರಕಿನ
ಭರದಭಂಡಿಗಳು ॥ರಾಯನರಮನೆಮಂಡಲಿಗೆಮುಡಿ । ಲಾಯಬೌಕೆಗೆಸಿ
ಖಿಳಭವನನಿ । ಕಾಯವನುತೆಗದೊಟ್ಟಿದರುಭಂಡಿಗಳಹಂತಿಗಳ ॥ರಾಯ
ನನುಜರುದ್ರೋಣಕೃಪರಾ । ಥೇಯಸೈಂಧವಶಕುನಿರಾಜಪ । ಸಾಯಿತ
ರಗುಡಿಗೂಡಚಂಚಲೆಯರೇರಿದರುರಥವ॥೧೬॥ಪಾಳೆಯಕೆಗಜಪುರದವ
ಕಕೆ । ಕೀಲಿಸಿತುದಂಡಿಗೆಯುಸಂದಣಿ । ಮೇಲುಸರಕಿನಭಂಡಿತಲೆದೋ
ರಿದವುಕಂಬಿಗಳು ॥ ಹೇಳಲೇನುಸಮುದ್ರವನ್ನೇ। ನೇಳಿಸುವಪಾಳೆಯದ
ಸಿರಿಶೂ । ನ್ಯಾಲಯಕೆಜೋಡಿಸಿತಲೈಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ॥೧೭॥ ತು
ಬಿದುದುಗಜಪುರವನಲ್ಲಿಯ । ಕಂಬನಿಯಕಾಲುವೆಯನದಸೇ । ನೆಂಬೆನೈ
ಗಜಬಜಕೆಮೊಳತುದುಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ॥ ಲಂಬಿಸಿತುಭಯತಿಮಿರಶೋಕಾ
ಡಂಬರದಡಾವರವಿವೇಕನ । ಚುಂಬಿಸಿತುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರರಪೌರಪು
ರಜನನ ॥೧೯॥ ಬಂಧುಸಂಜಯನಂಧನೃಪತಿಯ ।ಮಂದಿರವಹೊಕ್ಕಖಿ
ನಾರೀ । ವೃಂದವನುಕಳುಹಿದನುದಂಡಿಗೆಗಳಲಿಮನೆಮನೆಗೆ ॥ ಬಂದರಾರೆ
ನೆಸಂಜಯನುಜೀ । ಯಂದಡುತ್ಸವದಲ್ಲಿಬಂದೈ । ತಂದೆಸಂಜಯಬಾರೆನು
ತಬೋಳೈಸಿದನುನೃಪತಿ ॥೨೦॥ ಹೋಗಿತಳುವಿದಕೌರವೇಂದ್ರನ ।ನೀಗಿ
ದಕೆಲೋಜಮುವುಪಾಂಡವ । ರಾಗುಹೋಗೇನಾಯ್ತುಶಕುನಿಯುಹಯದ
ಮೋಹರದ ॥ ತಾಗಿಮುರಿದನೆಭೀಮಸೀಮೋ । ಲ್ಯೋಗಿನಾಹವವೇನುರಾ
ಯನ । ತಾಗುಥಟ್ಟೇನಾಯ್ತುಮಡಿದವರಾರುರಣದೊಳಗೆ ॥೨೧॥ ಏನು
ಸಂಜಯಕೌರವೇಶ್ವರ । ನೇನಮಾಡಿದನಲ್ಲಿಕುಂತೀ । ಸೂನುಗಳೊಳಾ
ರಳಿದವರುಸಲೆನಮ್ಮಥಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ಏನುಹದನೈಶಕುನಿರಣದೊಳ । ಗೇನ
ಮಾಡಿದನೆಂದುಬೆಸಗೊಳ । ಲೇನನೆಂಬೆನುತಾಯಿಗಾಂಧಾರಿಗೆರಣೋತ್ಸ
ವವ ॥೨೨॥ ಶಕುನಿಬಿದ್ದನುಜೀಯಸಹದೇ ।ವಕನೈಯ್ಯಲುಲೂಕಮಡಿ
ದನು । ನಕುಲನಂಬಿನಲಾತ್ರಿಗರ್ತಸುಶರ್ಮಕಾದಿಗಳು॥ಸಕಲಗಜಹಯ
ಸೇನೆಸಮಸ । ಪ್ತಕರುಪಾರ್ಥರನಶರದಲಮುರಿ। ನಿಕರನನುಸೇರಿದರು
ಹೇಳುವುದೇನುರಣರಸವ ॥೨೩॥ ಬಳಿಕನೂರಾನೆಯಲಿಸಿನ್ನವ । ನಳ

ಗೊಟ್ಟನುಭೀಮಸೇನನ | ಚಳಗತಿಯಚಾತುರಗಪೀಠಪದಪ್ರಹಾರದ
ಲಿ ॥ ಕಳನೊಳಗೆಕೋಲುರಿವುಗ್ಗಲ | ನೆಲಕೆಕೀಲಿಸಲಾನೆಗಿಂದಳ | ಗ
ಳಿದುಸೇಕಾಂಗದಲಿಹಾಯ್ದನುಭಯದಿಕುರುರಾಯ ॥೨೪॥ ಕುರುಪತಿಯ
ನರಸುತ್ತತಾಸ್ಯ | ತರಲುಸಾತ್ಯಕಿಕೆಂದುಗೂರಿಯ | ಉರವಣಿಸಿಹರಿತಂ
ದುಮುತ್ತಿದನುಹೊಯ್ದುಕೆಲಬಲನ ॥ ಕೆರನುಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನತನ್ನಯ | ಶಿ
ರವಕಡಿಯನೆಬಳಿಕಸಾತ್ಯಕಿ | ಕೆದರಿಸಬಳವನುಗಿದುಹೂಡಿದಸೆಣ್ಣಗಂಟ
ಲಲಿ ॥೨೫॥ ಜಲಧಿಯಲಿಘಣಿವಲಯದಲಿರಿಪು | ಬಲದಮುಖದಲಿಸಿಡಿಲಹೊ
ಯ್ಲಿನ | ಅಳುವದಲಿಗಿರಿಶಿಖರದಲಿದಾವಾಗ್ನಿಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಸಿಲುಕಿದಡೆಬಿಡಿ
ಸುವವಲೇಪ್ರತಿ | ಫಲಿತಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದಪುಣ್ಯಾ | ವಳಿಗಳೆಂಬುದುತನ್ನೊ
ಳಾದುದುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೨೫॥ ಆವಪರಿಲಗೆಯೊಳಾದುದಾವಿ | ಭಾರ್
ಪವೆಂದಾನರಿಯೆಸಾಗಳು | ದೇವಮುನಿಯಡ್ಡೈಸಿಹಿಡಿದನುಕೈಯ್ಯಡಾಯು
ಧವ ॥ ಸಾವುತಪ್ಪಿತುಬಾದರಾಯಣ | ನೋವಿಕೃಪೆಯಲಿಮೈದಡವಿಸಂ
ಭಾವಿಸುತಕುರುಪತಿಯನರಸೆಂದನಗೆನೇಮಿಸಿದ ॥೨೭॥ ಬೀಳುಕೊಂಡೆನು
ಮುನಿಯನವನೀ | ಪಾಲಕನನರಸಿದೆನುಕಳನೊಳು | ಸಾಲಹೆಣಸೊಟ್ಟ
ಲಕೆಬಂಬದರುಧಿರಪೂರದಲಿ ॥ ಬೀಳುತೇಳುತನಿಲುತನಿಲ್ಲುತ | ಕಾಲುನಡೆ
ಯಲಿಸುಳಿವಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನಕಂಡೊಡನೆಬಂದೆನುಕೊಳನತಡಿಗಾ
ಗಿ ॥೨೮॥ ಇಳಿದುಸರಸಿಯಮಧ್ಯದಲಿನೃಪ | ತಿಲಕನೆಂದನುಪಾಳೆಯವ
ನೀ | ಕಳುಹುಗಜಪುರಿಗೆನಲುಬಂದೆನುಪಥದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಸುಳಿವಕಂಡೆ
ನುಕೃಪನನಾಗುರು | ಗಳಮಗನಕೃತವರ್ಮಕನನಿಂ | ತುಳಿದಪುರುಷ
ರಕಳುಹಿದೆನುಕುರುಪತಿಯಹೊರೆಗಾಗಿ ॥೨೯॥ ತಂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆಸಕಲನಾರೀ |
ವೃಂದವನುಕುರುಪತಿಯನೇಮದಿ | ನಿಂದಿಸೀವೃತ್ತಾಂತವರ್ತಿಸಿತಿಲ್ಲಿಪರಿ
ಯಂತ ॥ ಮುಂದೆಹೇಳುವದೇನುನೀಬೆಸ | ಸೆಂದಡವನೀಪತಿಯಹೊರೆಗೈ |
ತಂದನೇಗುರುಸುತನುಮೇಲಣಹದನಹೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೃಪ
ಗುರುಜಕೃತವ | ರ್ಮರುರಥಾಶ್ವಂಗಳನುದೂರದ | ಲಿರಿಸಿತಲೆಮುಸುಕಿ
ನಲಿಬಂದರುಕೊಳನತಡಿಗಾಗಿ ॥ ತರುಲತೆಗಳುಬ್ಬಿನಲಿಕಂಜಾ | ಕರದೊ
ಳೊಯ್ಯನೆಸಿಲುಕಿಮೆಲ್ಲನೆ | ಕರದುಸೂಚಿಸಿಹೇಳಿದರುತಮತಮ್ಮಹೆಸ
ರುಗಳ ॥೩೧॥ ಬದುಕಿಬಂದಿರೆಭೀಮನಿಂಮುನ್ನು | ಗದೆಯಸವಿಗಾಣಿಸುನಲಾ
ಸಾ | ಕಿದನೆಸಮರಕೆಸುಳಿದಿರೈಸಾಹಿತ್ಯರೇಖೆಯಲಿ ॥ ಕದನದಲಿಶಾಬಲ
ಮುಖನಿರ್ಜರ | ಹೊದರಹರೆಗಡಿವಲ್ಲಿನೀಕ್ಷಮಾ | ಡಿದಪರಾಕ್ರಮದಾವುದೆಂ
ದನುನೃಪತಿಖಾತಿಯಲಿ ॥೩೨॥ ಜೀಯಖತಿಯಾಕೆಮ್ಮೊಡನೆಜ | ಕ್ರಾಯು
ಧನಚಾತುರ್ಯದಲಿರಣ | ದಾಯತಪ್ಪಿತುಭಟರುಬದ್ಧರುಹೇಳಲೇನದನು ॥

ಕಾಯಿದರೊಳಕಾದಿಗರೊಳಗುರುಗಾಂ| ಗೇಯಸೈಂಧವಮಾದ್ರಪತಿರಾ|
ಯರನುಗತವಾಗದಿಹುದಪರಾಧನಮಗೆಂದ ॥೩೩॥ ಅರಸಪೌರುಷಮದು
ಸುಪಾರ್ಥರ | ಕರುಳಬೀಯಮಭೂತಸಿಕರಕೆ | ಬರಿಸುವೆವುನೀನೊ
ಲೊಡ್ಡುವೆವಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ ॥ ಗರುವರಿಹರೇನೀರೊಳಾಹವ | ಕರ
ದಾನ್ವಯಕೀರ್ತಿಜಲದೊಳು | ಕರಗದಿಹುದೇಕಷ್ಟನೃತ್ತಿಯಿದೆಂದನ
ಪನ ॥೩೪॥ ಕೇಳುಕುರುಪತಿಪಾಂಡುಸುತಶಂ |ಡಾಲಸೇನೆಗೆಸಿಂಹ
ನಿ | ನ್ನಾಳಬಿಡುನೀನೋಡುಶಿರುಕರ್ನಾದಿಸುಭಟರಲಿ ॥ ಜಾಳಿಸಿದಜ
ಕಾವಿಸಿಯಜಂ | ಘಾಳತನವನುನಿಲಿಸಿನಿನ್ನಯ | ತೋಳಿನಲಿತೋರು
ನುವೈದೊರೆಂದಗವನಿಪನ ॥೩೫॥ ವಪ್ಪದಿದುಭೀಷ್ಮಾದಿಜವ್ವನ| ದ
ದಲಿಜಾರಿದಜಯಾಂಗನೆ | ಮುಪ್ಪಿನಲಿನಮಗೊಲಿವುದರಿದೇಕಾಕಿಯಾದ
ಲೆ ॥ ತಪ್ಪಿದುದನೀಸಲಿಲವಾಸದೊ | ಳೊಪ್ಪಲಿಡುವೆನುನಾಳೆನೀವ್ತೊ
ಗಿಪ್ಪದಿಂದಿನೊಳೆಂದನವನಿಪನಾಕೃಪಾದಿಗಳ ॥೩೬॥ಇವೆಮಹಾಮಂತ್ರ
ಸ್ತ್ರಸಂತತಿ | ಇವೆಮಹಾಧನುರಾಜಸತ್ಕೃತಿ | ಪವನಸಾಪೇಕ್ಷಂಗಳ
ತ್ರೈರಥಿಕರೊಂದಾಗಿ ॥ ಅವನಿಪತಿನೀಸೇಸೆದಳಿವಿ |ಕೃವರಶೇಷವಿರೋ
ಧಿವರ್ಗಕೆ | ದಿನವೊಂದರೆಯೋನೋಡಲಿನ್ನಹುದೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೩೭
ಸೇಸೆದಳಿದೆನುಭೀಷ್ಮನಗ್ಗದ | ಭಾಷೆನಿಂವೈಯನಲಿಗತವಾ | ಯೆತ್ತಸ
ತಿಕರಿಸಿದೆನುಕರ್ನನನಂದುನೀನರಿಯ ॥ ವಾಸುರಿಸಿದನೆಪಾದ್ರಪತಿಬಳ|ಕ
ಸುಬಂದುದುದೈವದೊಲುವೆಯ | ಪೈಸರಕೆನೀವೇನಮಾಡುವಿರೆಂದನ
ಭೂಪ ॥೩೮॥ ರಣದೊಳಾಗಾಂಗೇಯನಿಂವುಡಿ| ಗುಣವತೋರುವೆನ
ರವಲಿಂ|ದೆಣಿಸಿಕೊಳುಮೂವಡಿಯನಗ್ಗದಸೂತನಂದನನ ॥ ರಣಕೆನ
ಲ್ವರಮಾದ್ರರಾಜನ | ಹೊಣಕೆಗೈದುಸುಕರ್ಮಶಕುನಿಯು | ಬಣಗು
ಳುಸರಿಯಿಲ್ಲನೋಡೆಂದನಾದ್ರೋಣ ॥೩೯ ॥ ಖರೆಯರೈನೀವ್ವುಭಯ
ಯರ | ಗುರುಗಳಲಿಕುಂದಿಲ್ಲಕೃಪರೇ | ಹಿರಿಯರಾಚಾರಿಯರುಯಾದ
ರೊಳಗೆಕೃತವರ್ಮ ॥ ಗರುವರೈನೀವಿಲ್ಲಿರಣಬಾ| ಹಿರರೆಸಾಕಂತಿರಲಿಸ
ಕೃತದ | ಲರೆಗೆಲಸಿಗಳುನಾವುನಿಂವುಲಿಕೊಂಡತೆನಿಲ್ಲೆಂದ ॥೪೦॥ ಅರ
ಕೇಳತಿಸುಕೃತವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸುವೆನುಪೂರಾಯವೆನೆಕಾ | ಹುರದನು
ಬೇಡೇಳುನಡವುದುಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ ॥ ಅರಿಗಳೈತಂದಾಕಿದರೆಗಜ| ಪುರ
ದುರ್ಗವಬಲಿದುನಿಲುವುದು | ಪರಮಮಂತ್ರವಿದೆಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮನವನಿ
ಗೆ ॥೪೧॥ ಸಲಿಲವಾಸದೊಳಿಂದಿನಿರುಳನು | ಕಳೆದನಾದಡೆಪಾಂಡುಪುತ್ರ
ರ | ಗೆಲುವೆನುದಯದೊಳಿದುವೆನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಅಳುಕಿಕದ
ದೊಳೋಡಿದರೆನಲೆ | ಲಲನೆಯರಮರೆಗೊಂಬೆನೇನೀವ್ | ತೊಲಗಿ

ಮನಬೀಹುಬಹುದಿರಬೇಡನೀವೆಂದ ॥೪೨॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೈಗೈನಯೋಗವ।
ಪರಿಹರಿಸಲಾರಕನೃಪವನಜ । ನರನುಸೆಯುನ್ಮೃಗಬೇಟೆಂಗಾರರುಕೊಂಸ
ಭಾರದಲಿ ॥ ಬರುತಸೀರದಸಿವರುಕಂಡರು । ಸರಸಿಯುಮುನೀರ್ಗರ್ಧಿಯು
ಲೈತಂ । ದಿರಿಸಿದರುತೀರದಲಿಬಹಳಾವಿಷದಕಂಬಿಗಳ ॥೪೩॥ ಚರಣವದ
ನನತೊಳದುಪಿರ್ದಳ । ತರನರಾಂಬುವನೀಂಟಿದರುಕೃಪ । ಗುರುಸುತ
ಠನುತಿಗಳನುನಡುನೀರಿನಲಿನ್ಕಧ್ವನಿಯು ॥ ಅರಿದರಿವರಾಲಿಸಿದರೇನಿದು।
ಕುರುಪತಿಯುತತ್ಸ್ವಘಟವಾಕ್ಕೋ । ತ್ಸರಪಲಾಲೇಸಾಯ್ತುನುತಕೇಳದ
ಹಾಮರೆವಿಡಿದು ॥೪೪॥ ಆಯಿಶಿದುನ್ನಪರಾಜಕಾರ್ಯದ।ದಾಯುಕಿದಿಂದುಫ
ಲವಲಾಕುರು । ರಾಯುಗುಪ್ತನಿವಾಸವಾರ್ತಾಪ್ರದವಲಾನಮಗೆ॥ಕಾಯು
ದಿರಿಕಂಡಾಸರೋಜದ । ತಾಯೆಸರಸಿಯನುತ್ತರಾಯ್ದರು । ವಾಯುತ
ನುಜನಬೇಂಟೆಕಾರರುನಗುತಪಾಳೆಯಕೆ॥೪೫॥ ಅರಸಕೇಳ್ಸಮಸಪ್ತಕ
ದಸಂ । ಹರಿಸಿಶಕುನಿಯುಮುರಿದುಕಳನಲಿ । ಧೊರೆಯುಕಾಣದೆಭೀಮಸೇ
ನಾದಿಗಳುದುಗುಡದಲಿ ॥ ಹರಿಸಿದರುದೂತರನುಕೌರವ । ಧರಣಿಪನಸಾ
ಳಿಯುಕೆಹಸ್ತಿನ । ಪುರಿಗೆಕೊಡೆದಿಗಂತದಲಿಚರರರಸಿದರುನೃಪನ ॥೪೬॥
ಹರಿದುದೂತರುನೃಪನಕಾಣದೆ । ಮರಳಿದರೆಯುಮಸೂನುದುಗುಡದ ।
ಭರದಭಾರವಣೆಯಲಿಹೊಕ್ಕರುತಮ್ಮಪಾಳೆಯವ ॥ ಕುರುನೃಪತಿತಪ್ಪಿ
ದನುಭೀಷ್ಮಾ । ದ್ಯರವಿಜಯಸಿಪ್ಪಲವುಹಸ್ತಿನ।ಪುರದಸಿರಿಜಾರಿದಳುನನು
ಗೆಂದರಸಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥೪೭॥ ಹೆಣನಬಗಿದರಸಿದರುಕರಿಗಳ । ಹಣಿದದ
ಲಿನೋಡಿದರುರಥ । ಸಂದಣಿಗಳೊಟ್ಟಿಲಕೆದರಿಭೀಷ್ಮನಸರಳಮಂಚದ
ಲಿ ॥ ಹೆಣಗಿದರುಭಗದತ್ತನಾನೆಯ । ನಣದುನೋಡಿದರುರುಣವಾರಿಯ।
ಕೆಣಕಿಕೊಡರಸಿದರುಚಾರರುಕರ್ಣನಚೌಕದಲಿ ॥ ಪರಿಹರಿದುಕೊಡರಸಿ
ದೂತರು। ಮರಳಿಬಂದರುದುಗುಡಭರದಲಿ। ಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿದ್ದರವನಿ
ಪನಹಿತಪರಿವಾರ॥ಇರುಳಬೇಗೆಯಚಕ್ರವಾಕಕೆತರಣಿತಲೆದೋರ್ದುವ್ತೋ
ಲಟವೀ।ಚರರಭಸದಭಂಗಿಭಾವನೆಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ॥ ತಂದವರಾಂಸದ
ಕಂಬಿಗಳನುಪ್ರ।ಕಂದರೊಪ್ಪಿಸಿಭೀಮಸೇನನ ।ಮಂದಿರವನಾರಿದರುಕಂ
ಡರುಜನದಕಳವಳವ॥ಇಂದಿನೀಸಂಗ್ರಾಮಜಯದಲಿಬಂದಜಾಡ್ಯವಿದೇನು
ಬಿನ್ನಹ । ವೆಂದುಸಲುಗೆಯಶಬರಪತಿನುಡಿಸಿದನುಪವನಜನ ॥ರಾಮುಖ
ದೊಳೇಕಾಗಕಾಕ್ಷೋ।ಹಿಣಿಯುಗೆಲಿದುದುವಿಫಲವಾದುದುಜಾಣಗಿದಿರಿನೃಪ
ನಾನಜನಸಿಕೆಮರೆತೊಳದಗಿದಸೊ ॥ತೃಣವನದೊಳಿರುಬಿನಲಿನುಳಿಸು।
ದಿಶಗಳಲಿಮರೆಗೂಡಿನಲಿನೃಗ । ಗಣದನೆಲೆಯಲಿಕಾಣರೇನೀವೆಂದ
ವೀನು ॥೫೧॥ ಅದರಕಟಾಬನ್ನಹನೇ । ವಾದರಿಪ್ರದನೆತುಸ್ಟನಾಗಿನ್ನ ।

ಕೋದದನುಕರಸಿದನುಪರಿಮಿತಕಾಪ್ರುಳಿಂದಕರ ॥ ಆದುದೇನೆಲೆಕು
ತಿಯುದು । ರ್ಯ್ಯೋದವಿದುವೆಚ್ಚಱನಿನಗೆನ । ಲಾದುರಾತ್ಮ್ಯಕನರುಹಿ
ಕೇಳೆಲೆಮಹೀಪಾಲ ॥೧೨॥ ಜೀಯಕುರುಪತಿಗುಪ್ತದಲಿದ್ವೈ । ಪಾಂ
ನಸರಸಿಯಲಿಸನುರಲಿ । ದಾಯತದವಾರ್ತೆಯನುತನ್ನವರೊಡನೆಶಿ
ಲಿ ॥ ಬಾಯಿಗೇಳಸುತಿರ್ದನಾಕ್ಷತ । ತ್ತೋಯದುಪಾನಕೆಬಂದುಕಂಡೆ
ರಾಯನೆಂಭ್ರುಗಳಾಣೆಯೆಂದನುಶಬರನನಿಲಜಗೆ ॥೧೩॥ ಇತ್ತನವರಿಗೆ
ಗಟಿತ್ತವ। ನುತ್ತಮಾಂಬರವೀರನೂಪುರ । ಮುತ್ತಿನೇಕಾವಳಿಯಕ
ಭರಣವಮುದ್ರಿಕೆಯ ॥ ಹೊತ್ತಹರುಷದಹೊಳವಕಂಗಳ। ತೆತ್ತಿರೆದ
ಕದಸೆಗಾಥಿಕೆ । ಪೆತ್ತಸುಮಾನದಲಿಬಂದನುರಾಯನರಮನೆಗೆ ॥೧೪
ಡಿಯುಕಟ್ಟಿಸುಜೀಯಚರರಿದೆ । ಕೊಡುಪಸಾಯವನರಿನೃಪನತಲೆ।
ದರ್ವೈಸ್ವೈಪಾಯನಸರೋವರದಮಧ್ಯದಲಿ॥ ಅಡಗಿದನುತಡಿವಿಡಿದು
ವ । ರೊಡನೆಮಾತಾಡಿದನುಗಡನಿ । ಮ್ಮಡಿಯೊಬಲ್ಲರಿರಾಜಕಾರ್ಯವ
ದನಾಥೀನ ॥೧೫॥ ಕರೆಮುಕುಂದನನರ್ಜುನನನಸಂ । ವರಣಬರಲಿಶಿ
ಪಾಂಚಾ । ಲರಿಗೆನೀವಿಸುಕರಸುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸೃಂಜಯರ ॥ ಕ
ರಗವಿಕ್ರಸುಪನನನಿಂ ।ದಿರುಳುಹಾಡಲಿಬೇಗಪ್ರೊರಮುಡಿ । ಪೊರಮ
ನಿಸ್ಸಾಳಸೂಳೈಸಿದವುಸನ್ನೆಯಲಿ ॥೧೬॥ ಅವರಸುಮ್ಮಾನವನುಸೇನ
ಪಹರಭಸಪಘೂರಿಭೇರಿಯ । ವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯರಥಹಯಗಜದ
ನೆಯ ॥ ಇವರುಕೇಳದರಕಟಕಟಕಾ । ರವನಗುಪ್ತಪ್ರಕಟವಾದ
ಶಿವಶಿವಾಹರಿಸರ್ವಗತನಹನೆಂದನಾದ್ರೋಣಿ ॥೧೭॥ ಏಳುಕುರುಪತಿಸ
ಡುನಂದನ । ರಾಳುಬರುತಿದೆನಾವುನಾಲ್ವರು । ಕಾಳಗವನಂಘೈಸು
ಬಿಡುಬಿಡುಸರೋವರವ ॥ ಹೇಳುಮನವೇನೆನಲುನೀವಿಂ । ನೇಳಿಧೂ
ಲಿಬಿವಿರೋಧಿಗ। ಳಾಳುಮಾಡುವುದೇನುಸಲಿಲದೊಳೆಂದನಾಭೂಪ॥
ಅನಿಮಿಷರುಗಂಧರ್ವರಕ್ಷರು । ಮುನಿದುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲಮಾಯದ ।
ಜರಿಗೆತಾಸಾಧ್ಯವಹನೇತನ್ನನರಿಯುವಲ॥ ವಿನುತಸಲಿಲಸ್ತಂಭವಿದ್ಯೆಯ
ಳೆನಗಿರವುಪಾತಾಳದಲಿಯಮ । ತನುಜನೇಗುವರೂಹುದೋರದೆಹೆ
ನೀವೆಂದ ॥೧೯॥ ಉರವಣಿಸಿತರಿಸೇನೆಮುಟ್ಟಿತು । ಸರಸಿಯನುವ್ರೋ
ಸಿಗಿಡಮೆಳೆ । ತರುಲತೆಯನೊಳಕೊಂಡುನಿಂದುದುಚತುರಚತುರಂ
ಚರರಥೌರ್ಜನೆವಾದ್ಯರವಕರ । ತುರಗರಥನಿರ್ಘೋಷಪರ್ವತ । ಬಿ
ಮೊಳಗಿತುಶಿಲುಕಿದನುಸಿಲುಕಿದನುಘೊರೆಯೆನುತ ॥೨೦॥ ಇವಗುತಿರು
ರಿತ್ತದ್ಯೈವ । ವ್ಯವಹರಣೆಫಲಿಸುವುದೆಲಾಕಾ । ರವನಸಿರಿಪ್ರಣ್ಯಾಂಗ
ವಿಭ್ರಮವನರಿಸಿತಲ ॥ ಅವನಿಗದನಾರರುಹದರೊಪಾಂ । ದವರಿಗಾ

ಕೊರಳೆಷ್ಟಣ್ಯ। ಪ್ರವರಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ॥೬೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೧೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ಮುತ್ತಿ ಮೂದಲಿಸಿದರು ಕುರುರಾ।
ಜೋತ್ತಮನನುದಕದಲಿಹೊರವಡಿ। ಸುತ್ತಕಂಡರುಪಾಂಡುತನುಜರು
ರೋಹಿಣೀಸುತನ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಪರಿಪು। ಜಾಲರು
ಡಿದುದುಕೊಳನತಡಿಯಲಿ। ತೂಳಿದುದುಬಲುಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರವಭ್ರಮಂ
ಡಲವನೂಳವಿಸಿದವ್ವುಲಗ್ಗೆಯುಲಿನಿ। ಸ್ಸಾಳಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವಹೆ। ಗ್ಗಾಳಿಗ
ಳುಬೀರಿದವುಬ್ಬೆಸಿಕೆಬಿಡೆಕುಲಾದ್ರಿಗಳು ॥ ತಳಮುಳಲವೊಗದುಕದಡಿತು।
ಕೊಳನಜಲಚರನಿಚಯಬಲುಬೊ। ಬ್ಬುಳಿಕೆವಿಹಾಯೊಬ್ಬುಳಿಗೆನೆರದವು
ಬೆದರಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ॥ ದಳವಬಗಿದಂಬುಜದೊಳಡಗಿದ। ವಳಿನಿಕರಹಾರಿದೆ
ವುಹಂಸಾ। ವಳಿಜವಾಯ್ಲರತನದಿಜಗಳ್ದುವುಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ॥೨॥ ಬಂದು
ದರಿಬಲಕೊಳನತೀರದ। ಲಂದುವೊಡ್ಡೈಸಿದರುಸುಸಿರಂ। ಬಂದಿಕಾರರು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದರಬ್ಬರಕೆಧರೆಬಿರಿಯೆ ॥ ಅಂದಳೆದಲೈತಂದುಧರ್ಮಜ। ನಿಂದನ
ರ್ಜುನಭೀಮಯಮಳಮು। ಕುಂದಸಾತ್ಯಕಿದ್ರುಪದಸೂನುಶಿಖಂಡಿಗಳು
ಸಹಿತ ॥೩॥ ವರಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಂಜಸ। ರಿರಲುಪಂಚದ್ರೌಪದೀ
ಸುತ। ರರಸನಿಮ್ಮ್ರಯುಯುತ್ಸುಸೃಂಜಯಸೋಮಕಾದಿಗಳು॥ ಕರಿಗಳೈ
ನೂರೈದುಸಾವಿರ। ತುರಗಪಾಯ್ದಳವೆಂಟುಸಾವಿರ। ವೆರಡುಸಾವಿರರ
ಥವಿದಿರಿವೊಹರದಪರಿಶೇಷ ॥೪॥ ದೇವಕೆಂಡಿರೆಕುರುಪತಿಯಮಾ। ಯಾ
ವಿಡಂಬದವಿದ್ಯೆಯನುನಿ। ರ್ಭಾವನಾವಿಭೂರ್ತಸಲಿಲಸ್ತಂಭಡಂಬರವ॥
ಆವುದಲ್ಲಿಯವಿಹಿತಸಮರ। ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಿಷಯತಪ್ಪದೆ। ನೀವುಬೆಸಸು
ವುದೆಂದನರಸನುದೇವಕೀಸುತನ ॥೫॥ ಭರತವಂಶಲಲಾಮಕೇಳ್ಸೃಪ। ವ
ರವರಧ್ಧತಿಕಂಟಕದಿನು। ದ್ಧರಿಸುವುದುಕಂಟಕರಮಾಯಾದಿಗಳವಿದ್ಯೆಗ
ಳ ॥ ಪರಿಹರಿಸುವುದುಮಾಯೆಯಲಿಪ್ರತಿ। ಗರಳದಲಿಗರಳವನುಮಾಯಾ
ಪರರುಮಾಯೋಪಾಯವೈದ್ಯರುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಮರಣವೆಂದಿಂ
ಗಾಗದಂತಿರೆ। ವರವಕೊಂಡುಹಿರಣ್ಯಕಾಸುರ। ಸುರನರೋರಗರನು
ವಿಭಾಡಿಸಿಧರ್ಮಪದ್ಧತಿಗೆ ॥ ಧರಧುರವಮಾಡಿದರೆನರಕೇ। ಸರಿಯರೂ
ಪಿನಲಾದಿವಿಶ್ವಂ। ಭರನುಗೆಲಿದನುಮಾಯೆಯಲಿಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದಲಿ॥
ಲಲಿತವೈದಿಕಧರ್ಮಮಾರ್ಗವ। ನಳಿಗುಹೆಚ್ಚಿದಕಾಲನೇಮಿಯ। ತಲೆಯ
ಕೊಂಡನು ಚಕ್ರದಲಿದೈತ್ಯಾರಿಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಬಲನಭಂಜನವೃತ್ರನನು
ಸಂ। ಕಲಿತಮಾಯರಮಾಯದಿಂದವೆ। ಬಲವಿರೋಧಿವಿಭಾಡಿಸಿದನವನೀ
ಶಕೇಳೆಂದ ॥೭॥ ಹರನವರದಲಿಹೆಚ್ಚಿಭಸ್ಮಾ। ಸುರನುಶಿವನವಿಭಾಡಿಸಿದ

ನ । ಖ್ಯರದವನನುರುಹಿದನುಹರಿಮಾಯಾಪ್ರಯೋಗದಲಿ ॥ ಸುರರಸೆರೆ ಯಾಳಿಗನಭುವನನ । ನೊರಸಿದಾರಾವಣನರೂಢಿಯ।ಶಿರವನರರೂಪಿಂ ದಖತಿಯಲಿರಾಮಖಂಡಿಸಿದ ॥೯॥ ಎಮಗೆತಾಯೊಡಹುಟ್ಟಿದನನು । ಮರ್ಮ ಮತೆಯಲಿನೀದರ್ಮಂಟಿಸಿದಡಾ । ಕ್ರಮದಲೇಕಂಸಂಗೆಹಿಂಸಾಕೃತಿಯರ ಚಿಸಿದೆಲ॥ ಸಮರದಲ್ಲಿಸೃಗಾಲನೃಪನಾ।ಕ್ರಮಿಸಿದನುಠಕ್ಕಿನಲಿಮಾಯಾ। ಶಿಮಿರನನುಮಾಯೆಯಲಿಗೆಲಿದನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಕಾಲಯವನ ನದಂತವಕ್ರನ । ಸಾಲವನಮಾಗಧನನರಕನ । ಸೀಳಿದನುಕೃತಮಾಯ ರನುಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದಲಿ ॥ ಧಾಳಿರನುಧವಳರನುಠಕ್ಕಿನ। ಠೌಳಿಕಾರ ರವಿದ್ಯೆಯುವಸಲೆ।ನಾಳಿಗೊಂಡರೆದೋಷವಲ್ಲನೀಕೇಳೆಂದ॥೧೧॥ದ್ಯೂ ತವ್ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನಿಗಳುನೃಪ । ಜಾತಿಗಾದವಿನೋದಕಪಟ । ದ್ಯೂತವಿ ದುನೃಪಧರ್ಮವೇಮಾಯಾಭಿಯೋಗದಲಿ ॥ ಸೋತರಿಳೆಯನದಂತಿರಲಿ ನಿ । ರ್ಭೀತಿಯಲಿನಿಮ್ಮರಸಿಯುಟ್ಟುದ । ನೀತಸುಲಿವನುಯಿವನುಸುಜನ ನೆನೃಪತಿಹೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ ಐಹಿಕದಸಂಭಾವನೆಯನ । ಮ್ಮೋಹನಕೆಮ ರುಳಾಗಿಸುಕೃತದ । ದ್ರೋಹವಾಗದಲೇಸುಯೋಧನ ವಧೆಯದೆಸೆಯಿಂ ದ ॥ ಈಹದಕೆಬಿನ್ನೈಸಿದರೆನೀ । ವಾಹದಕೆಧರ್ಮಾರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವ ।ನೂ ಹಿಸಿದರೆಂದರಸನುಡಿಸಿದನಿತ್ತಕುರುಪತಿಯ॥೧೩॥ ಏಳುಕೌರವರಾಯಸ ಲಿಲ।ವ್ಯಾಳನೇನೀನಕಟಜಲದೊಳ। ಗಾಳುವರೆಕಾಳಾಯ್ತುನಿನ್ನವಗರುವ ಶಶಿವಂಶ॥ಕಾಳಗದೊಳದ್ದಿದೆಸಹೋದರ।ಜಾಲಪುತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಂಧುನೃ।ಪಾ ಲಕನುನೀನೀರೊಳಡಗಿದೆಕಷ್ಟಹೋಗೆಂದ॥೧೪॥ಜಾತಮಾತ್ರದಮೇಲೆಬಂ ದನು।ಖ್ಯಾತಿವಿಖ್ಯಾತಿಗಳನಮಗೆನೆ। ಖ್ಯಾತರಾದೆವುನಾವುನಿರ್ಮಳಸೋ ಮವಂಶದಲ ॥ ಭೀತಿಯಲಿನೀನೀರಹೊಕ್ಕಡೆ । ಮಾತುಹೊರದೇನನ್ಯ ನಕಟಾ।ಬೂತಗಳಕೈಬಾಯ್ಗೆಬಂದೈತಂದೆಕುರುರಾಯ ॥೧೫॥ ನಾಡೊ ಳರ್ಧವಕೊಡದೆಹೋದರೆ । ಬೇಡಿದೈದೂರುಗಳಕೊಡೆನೆಂ । ದಾಡಿಸಿದೆ ಸೂಚ್ಯಾಗ್ರದಲಿಸಮ್ಮಿಳಿತಧಾರುಣಿಯ॥ ನಾಡೆನೀಕೊಡೆನೆಂದುದರ್ಪವ। ಮಾಡಿಸಕಲಮಹೀತಳವಬೋ । ಗಾಡಿಹೊಕ್ಕೈಜಲವನಾವೆಡೆನಿನ್ನಛಲ ವೆಂದ ॥೧೬॥ ಹೇಳದರಲಾವಿದುರಭೀಷ್ಮರ । ಮೇಲುದಾಯದತಾಗುಥ ಟ್ಟನು । ಖೇಳದಖಿಳಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಕ್ಷತ್ರಿಯರತಡೆಗಲಿಸಿ॥ ಕಾಳಗವನೊ ಟ್ಟೈಸಿನೀರೊಳ । ಗಾಳುವುದುಸಿನಗಾರುಬುದ್ಧಿಯ । ಹೇಳಿದರುನುಡಿನು ಡಿಸುಯೋಧನಯಂಗನಾನೃಪತಿ ॥೧೭॥ ಕಂಡೆನೆಂದೊಬ್ಬನಸಲಾಯನ। ಪಂಡಿತನಸುತ್ತರನನಾತನ । ಗಂಡನೀನಾದೈಪಲಾಯನಸಿರಿಯಸೂರೆಯ ಲಿ ॥ ಭಂಡರಿಬ್ಬರುಭೂಮಿಪರೊಳಾ । ಭಂಡನೀನೇಮಿಗಿಲುಸಲಿಲದ ।

ಕುಂಪವನುಹೊಕ್ಕನೆವಿರಾಟಜನೆಂದನಾರಾಯು ॥೧೮ ॥ ಅಡವಿಯೋಸೆಲೆ
ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ । ಕೊಡೆನುಧರಣಿಯನೆಂದುಖಡುಗವ । ಝಡಿತಿಗೆಲಾನಿ
ವೃತ್ರೀಲಗದಸಾರಿಯರಸಂಮುಖದಿ ॥ ಖಡುಗವನುಖಳನೊಳಗೆರಾಯಿ
ಕಿ । ನಡುಗೊಳವನೀಸೋಡಿಹೊಕ್ಕರೆ । ಮಡದಿಯರುತಪತನಗೆನಗರೇ
ಹೊಯ್ದ್ಯುಕರತಳವ ॥೧೯॥ ಜೀವಸಖರಾಧೇಯಸಾತನ । ಸಾವಿನಲಿಹಿಂ
ದುಳಿದಸೋದರ । ಮಾವಶಕುನಿಯಸೈಂಧವನದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳ ॥ ಸಾ
ವಿನಲಿಹಿಂದುಳಿದಜೀವನ । ಜೀವನವಜೀವನನಿವಾಸದೊ । ಳಾವಗರುವಿ
ಕೆಕೊಳನಹೊರವಡುಕ್ಕೈದುಕೊಳ್ಳಂದ ॥೨೦ ॥ ಓಡಿಕ್ಕೈದುಪಹಾಯ್ಕ್ಕರ
ಣದಲಿ । ಹೇಡಿಗರಹಿಡಿಪಳುಕಿಬದುಕಿದ । ಗೂಡಿಹುದೆಗರುಪಾಯೆಯಲಿ
ಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂತ ॥ ಓಡಿಪಾತಾಳದಲಿಹೊಕ್ಕರೆ। ಕೂಡೆಸಂಧಿಸಿನ್ನ
ಬೆಂಬೆಯ । ನಾಡವಿಹವೇನಾವುಕುರುಪತಿಕ್ಕೈದುಕೊಳ್ಳಂದ॥೨೧॥ ಭರ
ತನಹುಷಯಯಾದಿಗಳಸಂ । ವರಣಸೆಗರದಿಳೀಪನೃಗರಘು। ಪರಪುರೂ
ರವದುಂದುಮಾರಭಗೀರಥಾದಿಗಳು ॥ ಧರಣಿಪಾಲರನಂತಸಮರದೊ। ಳೆ
ರಿನೃಪರಸುವರಿದರುನಿನ್ನವೊ।ಲುರುಳಿದವರಿಲ್ಲುದಕಲಿನೃಪಕ್ಕೈದುಗೊಳ್ಳಂ
ದ ॥೨೨॥ ಕೊಳನಬಿಡುಕಾಗೇಳುಹಿಂದಣ । ಹಳಿವತೊಡೆಹೇರಾಳಬಾಂ
ಧವ । ಬಳಗಭೂವಿಶಾಶ್ವರರಬಹಳಕ್ಷೋಹಿಣೀದಳವ ॥ ಅಳಿದಕೀರ್ತಿಯ
ಕೆಸರತೊಡೆಭೂ । ಪಳಯವಾಸ್ಯನುದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯ । ಬಳಸುವರೆಸು
ಡುಪುರುಳೆಕುರುಪತಿಕ್ಕೈದುವಿಡಿಯೆಂದ ॥೨೩ ॥ ಅನಿಲಸುತಬಾಕುರುಕು
ಲಾನ್ವಯ । ವನದವಾಸಲವೈರಿಪುತ್ರಜ। ಘನಶರಥಿಪಡಬಾಗ್ನಿಬಾರೈನು
ಡಿಸುಕುರುಪತಿಯ ॥ ಎನೆಹಸಾವವೆಹಾಯ್ಕ್ಕಿಯುಮನಂ । ದನನನೇಮುಪ
ಕೊಂಡುಕೌರವ । ನಸುವಿಭಾಡಿಸಿಬೈದುನುಡಿದನುಖಾಶಿಯಲಿಭೀಮ ॥
ವಿಷವನಿಕ್ಕಿದೆಹಾವಿನಲಿಬಂ । ಧಿಸಿದೆಮಡುವಿನೊಳಟ್ಟುಬಳಿಕು । ಬ್ಬಸವ
ನಾಡಿದೆಹಿಂದೆಮನಮುಳಿಸಾಗಿಬಾಲ್ಯದಲಿ॥ ವಸತಿಯಲಿಬಳಿಕಗ್ನಿದೇವರ।
ಪಸರಿಸಿದೆಪುಣ್ಯದಲಿಸಾಸ್ಪ್ಜೀ । ವಿಸಿದೆವಡಗಿದಡಿನ್ನುಬಿಡುವೆನೆ ಯೆಂದನಾ
ಭೀಮ ॥೨೫॥ ಎಲವೊರಾಯನಪಟ್ಟದರಸಿಯ । ಸುಲಿಸಿತಾಭಲವೆಲ್ಲಹಗೆ
ಗಳ । ಹುಳುವಲಿಹೊಗಿಸಿದೆಮಹಾಪೌರುಷದಸಿರಿಯೆಲ್ಲ ॥ ಖಳಶಿರೋ
ಮಣಿನಿನ್ನತಲೆಕೂ । ದಲಲಿಕ್ಕೈದುಮಕಟ್ಟಖೇಚರ । ನೆಳೆಯೆಬಿಡಿಸಿದನಾ
ರುಕೌರವಯೆಂದನಾಭೀಮ ॥೨೬॥ ಭೀಮನೆಸೆಭುಗಿಲೆಂಬರೋಷದ।ತಾ
ಮಸನಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಲಾನಿ । ನ್ನಾರ್ಣವಮಾಯಿತೆಬಿರಿದುಪಾಂಡವ ತಿಮಿರರವಿ
ಯೆಂಬ॥ಭೀಮವನದಾವಾಗ್ನಿಹೊರವಡು।ಭೀಮಭಾಸ್ಕರರಾಹುಹೊರವ
ಡು। ಭೀಮಘರ್ಜನಮ್ಮಧುರಗ್ಗೀತವೆನೃಪತಿಬಾರೆಂದ॥೨೭॥ಕೆಡಹಿದುಶ್ಶಾಸ

ನನರಕುತನ|ಕುಡಿದವನುತಾನಲ್ಲಲೇ|ನಿನ್ನೊಡನೆಹುಟ್ಟಿದನೂಱನುಂಗಿದ
ಕಾಲಯಮನಲ್ಲ ॥ ಅಡಗಿದರೆಬಿಡುವೆನೆಭಯಜ್ವರರ|ಹಿಡಿದುನಿನ್ನನುಸೆಳೆ
ದುರಣದಲಿ|ತೊಡೆಯಕಳಚುವನ್ಮೃತ್ಯುಭೀಮನಕೈಯ್ಯನೋಡೆಂದ॥ ಜ
ಲನಹೊಕ್ಕನಹುಲ್ಲಕಚ್ಚಿದ | ಬಳಸಿತರುಗಿರಿಶಿಖರದಲಿಕಾ|ಳೆಗ್ಗಳಿಸಿದನವೆ
ಲ್ಮೀಕಸಂಗತನನುಸಿರಾಯುಧನ॥ಕೊಲುವುದನುಚಿತವೆಂಬಶಾಸ್ತ್ರವ|ತಿ
ಳಿದುನಂಬಿದೆನಿನ್ನನೊಬ್ಬನ | ಕೊಲುವದಕೆಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರತನಗಿಲ್ಲೆಂದನಾ
ಭೀಮ ॥೨೯॥ ಅರಸನಲಿಹಗೆಯಿಲ್ಲಯಮಳರು | ತರಳರಲಿಮುನಿಸಿಲ್ಲಫಲು
ಗುಣ | ಮುರವಿರೋಧಿಸವರ್ಗಭೀಮನತನುವನೆರೆಕಡಿದು ॥ ಮರುಳೆಬ
ಳವದಣಿಸಿದರೆಹಿರಿ | ಯರಸನಲಿಸಂಧಾನವೆಂಬೀ| ಮರುಳೆಕುರುಪತಿಭೀ
ಮಸೇನನಶೀಳಲೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ ತನತನಗೆಸಾತ್ಯಕಿಯಮಳರ|ರ್ಜುನನು
ಪಂಚದ್ರೌಪದೀನಂ|ದನರುಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಂಜಯಸೋಮಕಾದಿಗಳು॥
ಅನುಚಿತವುಸಲಿಲಪ್ರವೇಶವು | ಜನಪತಿಗೆಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದು | ಜನಜನಿ
ತವೆಂದುಲಿದುದಲ್ಲಿಸಮುದ್ರಘೋಷದಲಿ॥೩೧॥ ಅರರಕೇಳೈನಿನ್ನಮಗನು|
ಬ್ಬರಿಸಿದನುರೋಷಾಂದಲಿಗ | ಬ್ಬರಿಸಿದಧಿಕಕ್ರೋಧಶಿಖಿಕರಣೇಂದ್ರಿ
ಯಾದಿಗಳು ॥ ತೆರಬಿದಂತಃಖೇದಮಂತ್ರ |ಕ್ಷರಕೆಜವನಿಕೆಯಾದುದು
ನಿ | ರ್ಭರಗವೀರಾವೇಶದಲಿಪಲ್ಲಟಿಸಿದನುನೃಪತಿ ॥೩೨॥ ಮರದುದುದಕ
ಸ್ತಂಭಸಲಿಲದ | ಹೊರಗೆಬೊಬ್ಬಳಿಕೆಗಳುಧರೆನೊರೆ|ತುರುಬಿದವುಘೂ
ಳುಘೂಳಿಸಿಬಲುಬುದ್ಬುದದಚರೋಣಿಯಲಿ ॥ ದುರುದುರಿಪಬಿಸುಸುಯ್ಲಕಿಡಿ
ಯಲಿ | ಮರುಗಿಕುದಿದುದುನೀರುಭೀಮನ | ಬಿರುನುಡಿಯಬೇಳಂಬದಲಿ
ಬೆಂಡಾದನಾಭೂಪ॥೩೩॥ ಜ್ಞಾನವಳಿದುದುವೀರಪಣದಬಿ|ಮಾನನುಸದು
ದುಮಂತ್ರದ | ಸ್ಥೈಯಮೌನಹೆಬ್ಬಳಸಾಯ್ತುಮೋಹಿದುದಾಹವವ್ಯಸ
ನ ॥ ಧ್ಯಾನಮನಹೊರೆಗಳೆದುದಾರಣ|ಸ್ಥಾನಭಾವಕೆನಾಚಿದನುತನಸೂ
ನುಕಳವೆಳಗಾದನಹಿತವಕ್ಷೋಣೀಘಾತಿಯಲಿ ॥೩೪॥ಜಲಧಿಮಧ್ಯದೊಳೇ
ಳ್ವವಡಬಾ | ನಲನವೊಲುತದುದಕದಲಿತಡಿಗು | ಚ್ಚಳಿಸಿದನುತತ್ಕ್ರೋ
ಧಶಿಖಿಕಿಡಿಮಸಗೆಕಂಗಳಲಿ ॥ ಹೊಳೆವಭಾರಿಯಹಗಲಗದೆಕರ |ತಳದವಿ
ಪುಳಸಘಾಡಗರ್ವದ | ಛಲಸಯನದಚಡಾಳಛಲದನ್ನಪಾಲಹೊರವಂ
ಟ ॥೩೫॥ ಅರಳಿತರಸನವದನಭೀಮನ | ಹರುಷಉಕ್ಕಿತುಪಾರ್ಥನುಬ್ಬಿ
ದ | ನುರುಮುದದಲಿರೆನಕುಲನಬ್ಬರಿಸಿದನುಸಹದೇವ ॥ಹಡಿಕೆಯಲಿದೃಪಂ
ನಳಿತ್ತವು | ವರವನೆಂದರುದ್ರೌಪದೀಸುತ | ರುಚಿಸಿಖಂಡಿದ್ರುಪದಸುತ
ಸಾತ್ಯಕಿಗಳೊಲವಿನಲಿ ॥ನಗೆಮಸಗಿಕರತಳವಹೊಯ್ಯುಹೊಯ್ಯು|ದೊಗು
ಮಿಗೆಯುಹರುಷದಲಿನಕುಲಾ | ದಿಗಳುಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಲಿವರುಬಹುವಿಧವಾ

ದ್ಯರಥನೆರದಲಿ ॥ ಅಗಿದು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದವು ಮುಂಗಾ | ಲುಗಳ ಕುಂಜಲ್ಲಿತೇ
ಜಿಗಳುಕ್ಕೆ | ನೆಗಹಿ ಜವು ಸೋಹಿನೆಯು ನೋದದವು ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು ॥೩೭॥
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಕೊಳಸ ತಡಿಯಲಿ | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ನಿಂದು ನೋಡಿದ |
ನುಭಟರ ಸುಂಟ್ರ್ಮಾನವನು ಸುಭಾಂಶಿ ಚೇತನವ ॥ ಉರಿದುದಾ ಮಸ್ತಕ
ದ ಮುರುಕೊ | ತ್ತರದ ರುಳರು ಹಾದಿಸಿತು ಸತ್ವ | ಸ್ಫುರಣ ಕಡಿಯಿತು ದಲ
ವ ಮುರಳೋಷಿತನಾದನಾ ರಾಯ ॥೩೮॥ ಪ್ರತುಮರ್ದ್ರುಕುರುರಾಯಘ
ಸನ | ತ್ವಾತಿಶಯ ನೈಕ ಶೌರವಾನ್ವಯ | ಜಾತನಲ್ಲಾ ಬುಧ ಪುರೂರವ
ವಿಕ್ರಮಾಗತರ ॥ ಖ್ಯಾತನಲ್ಲಾ ಬಂದ ನೊಂದ | ಖ್ಯಾತ ಸಲಿಲಾಪಗಾಹ
ಲುಳಿದಂ | ದೀತನೊಲು ಧೊರೆ ಹಾರು ಸರಿಯೆಂದನು ಮಹೀಪಾಲ ॥ ಅ
ರಸ ತೊಡು ಕವಚವಿದಾ | ಕರ ಪರಿಷ್ಕೃತ ವಜ್ರಮಯ ಬಂ | ಧುರದ
ಸೀಸಕವಿದ ದುಕೂಲ ಪರಾನುಲೇಪನವ ॥ ಪರಿಹರಿಸಬೇಡೊಲವಿನಲಿ ಪತಿ
ಕರಿಸೆನುತ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಜ್ಞಳೆ | ದೆರದು ಮುಂದಿರಿಸಿದನು ಸೌಹಾರ್ದ್ರದಲಿ
ಯಮಸೂನು ॥೪೦॥ ಪೂರವಿಸಿದನು ಗಂಧವನು ಸರ | ಳೋರೆ ಪೋರೆಯ ವೈ
ಯುಘಾಯಮ | ಹೋರುಗಳ ಮುತ್ತಿದನು ಘಟ್ಟಿಸಿ ಗಂಧಸಾರದಲಿ ॥ ಸಾರತ
ರಸಾದಿ ನಜವಾದಿಯ | ಭೂರಿಸರಿಮುಳ ದಿಂಗ ಮರಕ | ತ್ರೂಲತಿಲಕ ಮಚಿ
ಸಿಗೆಲಿದನು ತಿಗುರ ತನಕದಲಿ ॥೪೧॥ ತೆಗದು ವಜ್ರಾಂಗಿಯನು ವ್ಯೆಯಲಿ |
ಬಿಗಿದು ಹೊಂಬರಹದ ಸುರತ್ನ | ಳಗಳ ಬಲು ಸೀಸಕವನಳವಡಿಸಿದನು ಸಿರಿ
ಮುಡಿಗೆ ॥ ಝಗಝಗಿಪ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ನತೆಳು | ದಗಡೆ ನವಲು ತೊಳಗುವದು
ಕೂಲವ | ಬಿಗಿದು ಮೊನೆ ಮುಂಜರಗನಳವಡಿಸಿದನು ಭೂಪಾಲ ॥೪೨॥
ಘೌಳಿಸಿದ ಕತ್ತರಿಯ ಕಟ್ಟರಗ | ವೀಳೆಯ ಪಕೆಂಪೆದ್ದ ಸಮರಾ | ನೀ
ಳಗದೆಯನು ತುಡುಕಿದನು ಭಯ ಬಾಡ ನಾರೈದು ॥ ಆಳು ಕವಿಯಲು ರಾವುತ
ಕುಸುಮ | ಜೋಳಿಯಲಿ ಸಿಡಿಜೋಧರಾನೆಯ | ತೊಳಿಸಲಿಸ ಮರಥರು ಸ
ರಳಿ ನೊಳೆಂದನಾ ನೃಪತಿ ॥೪೩॥ ಹಿಡಿಧನುವನೆಲೆ ರಾಯ ಪವನಜ | ತುಡುಕು
ಗದೆಯನು ಪಾರ್ಥ ಸಮರಕೆ | ತಡೆಯದಿರು ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರೇಳ ಕಾಳೆ
ಗಕೆ ॥ ಮಿಡುಕು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಹೊಡೆ ಕರಿಸು ಪಾಂಚಾಲನೀ
ಮು | ಗಡದಲೆಂಮೊಡನೇಳ್ವುದೊಬ್ಬನೆ ನಿಲುವೆತಾನೆಂದ ॥೪೪॥ ಮೆಚ್ಚಿದ
ನಂಯಮಸೂನು ಛಲಸಿನ | ಗೊಚ್ಚತವಲ್ಲೈವೈಸಿ ಬಲದಲಿ | ಬೆಚ್ಚದಾಡಿದೆ
ಯೋಧರೆಂಪೈಮರೊಳಗೊಬ್ಬನೆನು ॥ ಹೆಚ್ಚಿದವರನು ಪರಿಸು ಕಾದುವ |
ದಚ್ಚರಿಯ ಮಾಡುವುದು ಗೆಲುವಿನ | ಸಿಚ್ಚಟನೆ ನೆಲಕೊಡೆಯನೆ ಹುದಿದು ಸ
ಮಯ ಕೃತವೆಂದ ॥೪೫॥ ನಿನಗೆ ಬಲು ಹೋನಾವು ಭೂಕಾ | ವಿಸಿಯನಾಳೆ
ವುನಂ ಮೊಳಬ್ಬರು | ನಿನಗೆಸೋತಡೆ ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ವರು ನಿನಿಗೆ ಕಿಂಕರರು ॥

ನಿನಗೆಹಸ್ತಿನಪುರದಸಿರಿಸಲು|ಜನಿತಕೀಸಂಕೇತವೇನೊ|ಧನವುಜೀವಿಗೆನೆಗೆಂ
ದುನುಡಿದನುಧರ್ಮಸುತನಗುತ ॥೪೬॥ ಧಟ್ಟಿಗೈಸ್ವಪರಾವುಮುಖ್ಯಜಗ |
ಜಟ್ಟಿಯಲತ್ಗಧೊರೆಗಳೊಳಗೀ | ಧಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬನೆನಿಲುವನೇಬಣಿದಾವನಹ
ಹಸವ್ರೊ ॥ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆಸಾವುಹಣೆಯಲಿ | ಕಟ್ಟಿಹುದುವಿಧಿಯಿಂದಲೀಪ
ಠ | ಮುಟ್ಟಿದವನೀಯಾವನೆಂದುದುನಿಖಿಳಪರಿವಾರ ॥೪೭॥ ರಾಯುಧಿಷ್ಠಿ
ರನಿವ್ಮ್ರಕೊಡೆವು | ಗಾಯುತದಬಲವೆಂಬಡೋಜನ| ವಾಯುವಿನಮಗ
ನೆನೆನ್ನೊಡನೆನೂರಾಂತಡಹುದೆಂದ ॥೪೮॥ ವರಿಸಿದೆನುಭೀಮನನುಸೀವಾ |
ದರಿಸುವಡೆಧರ್ಮವನುದುರ್ಜನ |ನೆರಣೆಯಲಿನಿಲುಬಹಡೆದಳಸಹಿತೇಳಕಾ
ಳಗಕೆ ॥ ತೆರಳುವರುನಾವಲ್ಲನೀಪ್ಪತಿ | ಕರಿಸಿದುದುನಿಂಮಿಷ್ಟವೆನೆಮುರ|
ಹರಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನನೆಕ್ಕಟಿಗರದುಗರ್ಜಿಸಿದ॥೪೯॥ ಮರುಳೆನೀಹೆಬ್ಬಾ
ಳ್ತನದಿಯು | ಬ್ಬರಿಸಿನುಡಿದೆಸುಯೋಧನನನೀ |ಸರಿಯುಲಾಗದೆಕೈಗೆಬಂ
ದರೆಕದನಭೂಮಿಯಲಿ॥ ನರಿಸದಲಿಮುಲತವನುಜೀವಿಸಿ | ದುರಳಲರಿವನೆ
ನಿವ್ಮೊಳೊಬ್ಬರ| ವರಿಸುವಿಗ್ರಹಕೆಂದುನವ್ಮನುಕೊಂದೆನೀನೆಂದ॥೫೦॥
ಗೆಲಿದರೈವರೊಳೊಬ್ಬನನುಮಿ | ಕ್ಕಳಿದನಾಲ್ವರುಕಿಂಕರರುಗಡ | ತಿಳಿ
ದುನುಡಿದಾನಿನ್ನನಾಹನವುಖಕೆವರಿಸುವಡೆ॥ಗೆಲಲುಬಲ್ಲಾಮೇಲುಫಲು
ಗುಣ | ಗೆಲುವನೇಯಿನ್ನುಳಿದರಿಬ್ಬರು | ನಿಲುವರೇಕುರುಪತಿಯಗಾಢದ
ಗದೆಯಗಾಳಿಯಲಿ ॥೫೧॥ ಇಂದುನಿವ್ಮಯಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಕಂದೆಗವೆ
ಯಲಿಭೀಮಕಾಗುವು | ದೆಂದುಜಾರಿಸಿನಿವ್ಮಬಿಟ್ಟನುನವ್ಮಪುಣ್ಯದಲಿ ॥
ಇಂದಿನೀಸಮರದಲಿಪವನಜ | ನಿಂದಡೇನಹುದೆಂಬಚಿತ್ತದ | ಸಂದೆಹವುಸ
ಮಗುಂಟುಕೌರವನೈಸುಬಲುಹೆಂದ॥೫೨॥ ಎಲೆಮುರಾಂತಕನಿವ್ಮಮುಂ
ದ | ಗ್ಗಳೆಯತನವೆನಗೇಕೆನಿವ್ಮಡಿ | ಗಳಸುಧಾಕರುಣಾವಲೋಕನವ
ಜ್ರಕವಚವಲ ॥ ಮಲತಹಗೆವನಪಡಿಮುಖದತನಿ | ಹೊಳವಗದೆಯಿಂದೇ
ನುರಾಯನ | ಬಲುಹುಬಿರುದಾವಳಿಯಲೇನಹುದೆಂದನಾರಾಯ॥೫೩॥ಪೂ
ತುಮುರ್ಷುಭಾಷೆನುತಕಂಸಾ | ರಾತಿಕೊಂಡಾಡಿದನುಸಾತ್ಯಕಿ | ಭೂತ
ಳಾಧಿಪಪಾರ್ಥಯಮಳಾದಿಗಳುಸೊಲವಿನಲಿ |ವಾತಜನಪೊಗಳಿದರುಸು
ಭಟ| ವ್ರಾತಸೌಹಾರ್ದ್ರದಲಿಶೌರ್ಯ | ಖ್ಯಾತಿಯನುಬಣ್ಣಿಸಿದುದವನೀ
ಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೫೪॥ ಗದೆಯಕೊಂಡನುಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನಿದಿರುಗೊಂ
ಡರುಭೀಮಬಲವಂ | ಕದಲಿವಾಮದಲಿರುಪಬಳಸಿದರಗ್ರಜಾನುಜರು ॥ಕ
ದನಭೂಮಿಯಬೆಡವರಿದುಸಿಂ | ದುದುಚತುರ್ಬಲವೈದೆಗಗನದೊ | ಳೊ
ದಗಿದುದುಸುರನಿಕರವಿವಿಧವಿಮಾನವೀಧಿಯಲಿ॥೫೫॥ ಚಟುಲತರಭಾರಾಂ
ಕದಲಿಬಲು | ಘಟರುತರುಬಿದರುಬ್ಬಿನಲಿಲಟ| ಕಟಸಿದವುಕಣ್ಣಾಲಿಬಗ್ಧ

ಭ್ರೂಕುಟಿಭಂಗಿಯಲಿ ॥ ಕಟುನಟನವಿಕ್ಷೇಪರೋಪ। ಸ್ಫುಟನದಲಿತದ್ವಾ
ಕ್ಯಭಂಗಿಯ । ಘಟನವಿಘಟನದಿಂದಮೂದಲಿಸಿದರುಗುಳ್ಳಿಸಿನಲಿ ॥ ಅರ
ರಸಕೇಳಿವರಿಟ್ಟರುಬ್ಬಿನ । ಧರಧುರದಧನಿಧಟ್ಟಿಸಿತುಸುರ । ನರರಸಾಸ
ಮಯದಲಿಪೂರ್ವೋತ್ತರದಭಾಗದಲಿ॥ವರಮುನಿವ್ಯೋಮದನಡುವೆಕಂ।
ದರದಮುಸಲದಲಮುಲನೀಲಾಂ।ಬರದರಾಮನಬರವಕಂಡರುಕೃಷ್ಣಪಾಂ
ಡವರು ॥ ಆಸಿಕರಪರಿವಾರಜನಸಂ । ಧಾನದೃಷ್ಟಿಗಳತ್ತತಿರುಗದ।ವೇನ
ನೆಂಬೆನ್ನುಮುಸಲಧರನಾಗಮನಸಂಗತಿಯ ॥ ಈನರೇಂದ್ರನಸುಮುಖದ
ಲಿಸು । ಸ್ಮಾನಕೊಳದದುಭಯದಿಕುಂತೀ । ಸೂನುಗಳುಮತಿಗೊಳು
ತಲಿರ್ದರುಸೀರನಾರಾಯಣನಾ ॥ * * * ॥೫೮॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೭೫ಕ್ಕ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಂಜಿಸಿತುತ್ರಿಭುವನವಡರಿರಿಪು।ಭಂ
ಜನದಭಾರಣೆಯುಸುಭಟರ । ನಂಜಿಸಿತುಕಲಿಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರಸಂ
ಗ್ರಾಮಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪಸಿರಿ। ಲೋಲಸಹಿತಯು
ಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಸ್ಮ ।ಪಾಲಕರುಕಾಣಕೆಯನಿತ್ತರುನಮಿಸಿಹಲಧರನ ॥ ಮೇಲು
ದುಗುಡದಮೊಗದಸೇರೊರ । ವಾಳಿಗಳಕಷ್ಟದಗಬೆಯಭೂ । ಪಾಲಬಂ
ಬನುನೊಸಲಚಾಚಿದನವರಚರಣದಲಿ॥೧॥ ಇಳಿದುಗಜಹಯರಥವಸುಭ
ಟಾ । ವಳಿಕೃತಾಂಜುಳಿನೊಸಲೊಳಿರೆಕೆಲ।ಬಲಕೆನೋರ್ದರನೋಡಿದನು
ಪಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯ॥ಉಳಿದುದೀಚೆಯಲವರಬಲವಿದ।ನುಳಿದನೊಬ್ಬನೆ
ದೈವಕೃತಿಗಾರಳಲಿಮಾಡುವುದೇನೆನುತನುಡಿಸಿದನುಕುರುಪತಿಯ॥ಗುರು
ವೊಗಂಗಾಸುತನೊಮಾದ್ರೇ। ಶ್ವರನೊಕರ್ಣನೊಸೈಂಧವನೊಸೋದರ
ರಶತಕವೊಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರೋ॥ಹರಸಿಬಲಿಗಳಸಿಕ್ಕಿದರೆಗೋ।
ಚರಿಸದೇರಣವಿಜಯಸಿಧಿಹರ । ಹರಿಯನುತಕರಗಿದನುಘನಕರುಣದಲಿಬ
ಲರಾಮ ॥೨॥ ಆಹನಕೆಪಾಂಡವನಮಪ್ರಾ । ಣಾಹಿಯಂಬೀನುಡಿಯಸ
ಲಿಸಿದೆ । ಬೇಹವರನುಳುಹಿದೆಕುಮಾರರನಿನ್ನಮೈದುನರ ॥ ಗಾಹುಗತಕ
ದೊಳುಮಶಿಷ್ಯಂ । ಗೀಹದನವಿರಚಿಸಿದೆನಿನ್ನಯ । ಮೋಹದವರೇಗೆಲಲಿ
ಯಂವನುಹರಿಗೆಬಲರಾಮ ॥ ೩ ॥ ತಿಳಿದುನೋಡಿದರೆರಾಮಧರ್ಮ । ಸ್ಥ
ಳಕೆಸೀಮಸಹಾಯಮಿಸಿಬರ । ಗೆಲವುನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವೊ ಧರ್ಮವರಹಿತ
ವೊ ॥ ಛಲವಬಿಡಿರೇಸಿನ್ಮಶಿಷ್ಯನು । ಸಲೆಸುಯೋಧನನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ।ಬ
ಳಸಬಹುದೇಪಕ್ಷಪಾತದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ॥೪॥ ನಿಮಗೆಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾ
ತ । ನ್ಯವಹರಣೆಹುಸಿನಾವೆಲೆಕೌ॥ರವರಪಕ್ಷೋಗ್ರೇಶಿಗಳುಸಾಕಿನ್ನದಂ
ತಿರಲಿ ॥ ಯುವಗೆಸರಿಯಿಬ್ಬರುಗದಾಭ್ಯಾ।ಸವನುನಮ್ಮಲಿಮಾಡಿದರುತಾ।

ವಿನರುಕಾದಲಿನಾವುನೋಡುವೆವೆಂದನಾರಾಮ ॥೬॥ ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರಪೂ
ರ್ವದಲಿಯದು। ಬಲವಿಭಾಗದಲವರದೆಸೆಯಲಿಹಲಧರನುಕೃತವರ್ಮ ಸೀಪಾಂ
ಡವರಿಗಸುರಾರಿ ॥ ಬಳಿಕಸಾತ್ಯಕಿಯಿಾಹಸುಗೆಯ।ಸ್ಖಲಿತವಿದರಲಿರಾವ
ನೀಕುರು । ಬಲವಬಿಟ್ಟನಿದೇಕೆನುತಜನಮೇಜಯನುನುಡಿದ ॥೭॥ ಕೇಳ್
ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಸಂಧಿಯವರಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಬಿಜ
ಯಂಗೈಯುನೇಕುರುಪತಿಯನವಘಡಿಸಿ॥ ಕಾಳಹಳವಿಗೆಯವನುಯಾದವ।
ಜಾಲಸಹಿತ್ತೈತಂದುಕಾರ್ಯದ ।ಮೇಲುದಾಗಿನಹದನನರಿದನುಕೃಷ್ಣ ಸಹಿ
ಹಿತನ ॥೮॥ ಯಮುನೆಗೆಸರಿಯಿತ್ತಂಡರೇಕಾ । ರವನವರಿವೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನ
ನಾ । ಹವದಗೆಲಿಸುವನೆಸಾಕುನ್ನಪರಿಗೆಯಿಾನುಸಂವಾದ ॥ಎವಗೆತೀರ್ಥಕ್ಷೇ
ತ್ರಯಾತ್ರಾ । ಸ್ಯವಸಿತಕೆನವವಾಯಿತೆಂದು।ತ್ಸವದಿನಸುರಾರಾತಿಯನು
ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಾರಾಮ ॥೯॥ ರಾಮಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುವಿಪ್ರ । ಸ್ತೋಮ
ಸಹಿತಸಪ್ತಋಷಿಗಳು । ರಾಮಣೀಯಕವಸ್ತುದಾತವ್ಯದವೈಭವಕೆ ॥
ಸೌಮನಸ್ಯದರೋಮಹರುಷವು । ಹಾಮಹಿಮತೀರ್ಥಾಭಿರತಿಯಲಿ ।
ಗೋಮಹೀಧನವಸ್ತ್ರದಿಂದ್ವಿಜಜನವನರ್ಚಿಸಿದ॥೧೦॥ ಗಂಗೆಮೊದಲಾದ
ಖಿಳವರತೀ ।ರ್ಥಂಗಳಲಿತದ್ದ್ವಾರಣಾಖ್ಯಾ । ನಂಗಳಲಿತತ್ತದ್ವಿಶೇಷವಿಧಾ
ನದಾನದಲಿ ॥ತುಂಗವಿಕ್ರಮನಾಸಮಸ್ತಜ।ನಂಗಳೊಡನೆಸುತೀರ್ಥಯಾ
ತ್ರಾ । ಸಂಗತಿಯಲೇಬಳಸಿಬಂದನುಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣವ ॥೧೧॥ ಅವನಿಪತಿ
ಕೇಳ್ವಪುಷ್ಯದಲಿಸಂ । ಭವಿಸಿದುದುನಿರ್ಗಮನಬಳಿಕೀ ।ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರದ
ಲಿಕಂಡನುಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವರ ॥ ಅವರುನೋಟಕರಾದರೀಕಾ । ರವನ್ನ
ಕೋದರರಂದು[illegible]ನುಸದು । ತ್ಸವದಿಕಳನೇರಿದರುಹಾಯಿಕೆಹಿಡಿದುನಿಜಗದೆ
ಯ ॥೧೨॥ ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳಿರೈಪರಿ । ವಾರಕುಳ್ಳಿರಿಪಾರ್ಥಸಾತ್ಯಕಿ।
ವೀರದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಯಮಳಶಿಖಂಡಿಮೊದಲಾದ ॥ ವೀರಭಟರೆಂವಾಹವದ
ವಿ । ಸ್ತಾರವನುಸಮವಿಷಮಪಯಗತಿ । ದೋರೆಪ್ರೋರೆಯನರಿವುದೆಂದ
ನುನಗುತಕುರುರಾಯ ॥೧೩॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಬಲರಾಮವಿಪ್ರಗಳ । ತೆತ್ತಿಗಿದೆ
ಲೇನಾಗಿನೋಡುನ್ನ । ಪೋತ್ತ[illegible]ಪಾಂಚಾಲಸೋಮಕಸೃಂಜಯಾದಿ
ಗಳು ॥ ಇತ್ತಲಖಿಳಸುಖವಾಗಿರಥಿಕರು । ಮತ್ತೆಗಜರೋಹರಕಗುರಾವು
ತ। ರಿತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸನೆಂದುಸಮರವನೆಂದನವನೀಶ ॥೧೪॥ ಓಡಿಜಲದೊಳಗಮು
ಳುಗಿದವರಿಗೆ । ಖೋಡಿಯುಂಟೇರಥವಿಳಿದರಣ।ಖೇಡಲಾಕಾಳಂಗೆಮಯ
ಗಳಿಯೊರಪ್ಪೋರೆಗಳ ॥ ನೋಡುತಿದೆಪರಿವಾರವೀಕ್ಕೈ । ಮಾಡಿತೋರಾ
ಬಯಲಕಂಠದ । ಮೂಡಿಗೆಯವಾಕ್ಷರದಲೇನಹುದೆಂದನಾಭೀಮ ॥೧೫॥
ಆಟವಿಕಸಂಘದಲಿಬಲುವಾ । ಚಾಟನೀಸಹನಿರ್ಮ್ಮಪ್ರಣ್ಯದ।ತೋಟವನು

ತರಿದೊಟ್ಟಿನಿವೆಸ್ತ್ರೈವರಸುಯುವುವೃಪದ ‖ ಗೋಳಿಟನೆಲಿದುರಿವಿವಾಡುವೆನು
ಜೂ । ಜಾಟದಲಿನೀವರಿಯಲಿಕೆಬೊ । ಬ್ಬಾಟವೇನಾಯ್ತೆಂದುಜರೆದನುವೀ
ರಕುರುರಾಯ ‖೧೬‖ ಶಕುನಿಕಲಿಸಿದಕಬಟದಲಿಕೌ । ಳಿಕದಲುಬ್ಬಿದೆಯು
ದಲವಿಸತ್ತು । ರಕವಲೇನಾವಿಂದಿನಲಿದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳ ‖ ರಕುತಪಾನಭವ
ತ್ರಹೋದರ । ನಿಕರನಾಶವನರುಹದೇಸು । ಪ್ರಕಟವಿದುಗಜವೆಂದುಗದೆ
ಯನುತೂಗಿದನುಸೀವ ‖೧೭‖ ಸಾವುಲಾಗದೆಸುಭಟರಾಚಂ । ದ್ರಾಯು
ತವೆತನುವಿಧಿಯುಟಿಸ್ಪಣ । ದಾಯುಷವುತೀರಿದರೆಸಾವರುನಿಸ್ಸೊಳೇಸಹು
ದು ‖ ಕಾಯುಲಳವೇನಿನಗೆವುನಿದರೆ । ನೋಯಿಸುವಡಳವಲ್ಲಘಡದ್ಯೆ ‖ ವಾ
ಯುತನೆನೀನೇಕೆಬೆರತಿಹೆಯಂದನಾಭೂಪ ‖೧೮‖ ಎಲವೊದುರ್ಮತಿಕೇಳು
ನಿನ್ನಯ । ಕುಲದಶಿಷ್ಟಾರಷ್ಟೆಗಿನ್ನಾ । ರೆಂಳರುಹೂರಬಿಗದ್ಯೆಸವುಂಟೇನಾ
ಸೆದ್ಯೆವಕಣ ‖ ಕಳಚಿದೆನಲಾಹಿಂದೆನೂರ್ವರ । ತಲೆಯನಿನ್ನ ರಘೌಳಿಗೆಯ
ಲಿಹಡ । ತಲೆಯನೊವವೆನುಗೋಡ್ಡನುತಹೊಯ್ದನುಸುಯೋಧನನ ‖
ಬಿತಿಸಿದನುಗದೆಯಿಂದಹೊಯ್ಲ್ಗಳ । ತಡದುಕಿವಿದನುನಿನ್ನಮಾನವ । ಘಡೆ
ಯಘಾಯಕೆಗದೆಯನೊತ್ತಿದಡಾಗಕೋಪದಲಿ ‖ ತುಡುಕಿದನುಕಲಿಭೀ
ಮಹಜ್ಜೆಯ । ನೊಡೆನುರಿದುನಿನ್ನಾತನೌಕಿದ । ರೊಡನೊಡನೆಗಾಹಿಸಿ
ದರುಚಿತದಗತಿಯುಗನುಕದಲಿ ‖೨೦‖ ಹೊಯ್ಯ್ಬಿತಿಸಿದನಲಸುತವೋ ।
ಲ್ಲಾಯ್ದನವನಿಪನೊತ್ತಿಗದೆಯುಲಿ । ಕಾಯ್ದತಿವಿದನುಭೀಮಸೇನನನೃಪ
ತಿವಂಚಿಸಿದ ‖ ವೈದೆಗದರಿಟ್ಟಳಿಸಿಪವನಜ । ಹೊಯ್ದುತೋಲದನುಭೂ
ಪನಿಬ್ಬರ । ಕೈದುಕಾರತನಕ್ಕೆಬೆರಗಾದುದುಸುರಸ್ತೋಮ ‖೨೧‖ ಸುಳಿ
ದರೆದಬಲಜಾರಿಯುಲಿಬಾ । ಪಳದಸಂಯವಾತಿನಂಚಿತ್ರದ । ಚಳಗತಿಯುಚೌಪ
ಟದಚಾಡಣಗಳಘಡಾಳದಲಿ ‖ ಹೊಳದರಾವರ್ತದಲಿಪರಿವಂ । ಡಳಿಸಿದ
ರುತಾಣದಲಿಜಂಘೆಯ । ಲುಳಿಯುಲವಠಾಣದಲಿಮುರದರುಭೀಮಕೌರವ
ರು ‖೨೨‖ ಒಳಹೊಗುವಹರೆದೆಗವಘಾಯ । ಕೃಳಚುವರೆತಾನದರಿದೃಷ್ಟಿ
ಯು । ಲುಳಿಗೆಕೈವಾಡುವವಿಘಾತಿಗೆಜಗುಳಜೋಡಿಸುವ ‖ ಸುಳಿವಸಂತ್ರೈ
ಸುವನುಸಂಚದೊ । ಳಳಗಲಿವಡಾಗಿಸುವಗಮಕದ । ಲಳಬಳವಸಾರ್ರೈವ
ಭಟರೊದಗಿದರುಸೆಮರದಲಿ ‖೨೩‖ ಬಿಡಿವಬಿತಿಸುವಪರರಘಾಯುವ । ತ
ಡವಗೋಮೂತ್ರಿಕದರ್ಘುಡಪದ । ರುಡಪದಧಾನದಲಿದಾಯದಘಾಯ
ಖಂಡಿಗಳ ‖ ತುಡುಕಲಸ್ವಳಿಸುವವಿರಂಧಿಯ । ಹಿಡಿವಚಿಚ್ಚಬಿಗಿವಳ
ದವ । ಘಡಿಸುವೌಕುವಕುಶಲದಲಿಕಾದಿದರುಸಮರದಲಿ ‖೨೪‖ ಬವರವೊ
ಚ್ಚೆಯುತೇಪಿಲಂಪನೆ । ವಿವಳಿತಾಂಗವರಾಹವುತಸ । ಸ್ಲವನಸಾರಿಷ್ಟ
ವಗದಾಘರಿರಂಭನಿಕ್ಷೇಪ ‖ ಲವಣಲಹರಿಯುವಂಚನದವಿ । ದ್ರಾವಣಲಘು

ವಿನ್ಯಾಸವೆಂಬೀ | ವಿವರದಲಿಕಾದಿದರುಕೌತುಕವೇನನುಸುರುವೆನು‖೨೫
ನೂಕಿದರೆಹರೆದಗ್ಗವಹೆರೆದೆಗ | ದೋಕಲೌಕುವಡೊತ್ತಲೊತ್ತಿದ| ಡಪ
ಕೆಯುಲಿಪಟೌಸುವಪಂರಿಸೆಕೊಡೆಸಂಧಿಸುವ ‖ ಆಕಳೋಂದಕೈದುಕಿಡಿ
ಗಳ | ನೋಕರಿಸೆಖಣಿಖಟಿಲಜೋಡಿಯ | ಜೋಕೆಯುಲಿಕಾದಿದರುಸಪ
ಬಲರಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ‖೨೬‖ ಮರಹಡೆಯುರುಘಾಯಖಂಡಿಗೆ | ತೆರಹು
ಗಾಣರಾಹೊಯ್ಲಹೋರಟೆ | ಹೊರಗೆಬಿದ್ದವುಕಿದ್ದವಿಬ್ಬರದೃಷ್ಟಿಮನ
ಮನವ ‖ ಇರಿವಗದೆನೆಗ್ಗಿದವುರೋಷದಿ | ಜರಪನುಡಿತಾಗಿದವುಹೊಗಳ
ವ | ಡರಿಯೆನಗ್ಗದಭೀಮದುರಿಯೋಧನರರಣರಭಸ ‖೨೭‖ಗಾಹಿನಲಿಗಾ
ಹಿಸಿದಗದೆಹೊರ | ಬಾಹೆಯಲಿಹಿಂದೌಕಿರಾಣದೊ |ಳೂಹಿಸಿದಮನವ
ಗ್ಗಿದುದುಕಂದೊಳಲತೋಹಿನಲಿ ‖ ಕಾಹುರದಹೊಯ್ಲಳನೋಟದ|
ಕಾಹಿನಲಿಕಿರಿದೌಕಿಘಾಯದ | ಸೋಹಯಲಿಪಸುಜಾಣರೊದಗಿದರರಸು
ಕೇಳೆಂದ ‖೨೮‖ ನೆನಹುನೆಗ್ಗಿದುದುಪ್ಪರದಕೈ| ಮನವಕಬಳಿಸಿತೆರಹುಬು
ಲುಬಿಂ | ವಿನಲಿಬಿಗಿದುದುತೆಗದವಿಬ್ಬರಘಾಯಘಾತಿಗಳ ‖ ಕೊನರ್ವ
ಕೋಪದಕಿದಿವಕರಣದ | ತನುವಿನುಬ್ಬಿನಜಯದತನಕದ | ತನಿಮನದ
ಕಡುಕೋಟಿಕಾರರಕಾದಿದರುಕಡುಗಿ‖೨೯‖ ಜಾಣುಜಗುಳಿತುಹೊಯ್ಲು
ಮೊಸೆವೈ | ಗಾಣಕೆಗೆಲಟಕಟಸಿದುದುಬರಿ | ರೇಣುಜನನದಜಾಡ್ಯಫಡ
ಫಲವಾಯ್ತುಪಯಗಳಿಗೆ ‖ ತ್ರಾಣತಳವಾದುದುಕ್ರಮದಬಿ | ನ್ನಾಣಮೊ
ಲ್ವಾಯಿತ್ತುಕುಶಲವ| ಕೇಣದಲಿಕಾದಿದರುಗದೆಗಳಖಡೆಂಗಿಡಿಗವಿಯೆ‖
ವಿಳಸದಪಸವ್ಯದಲಿಪರಿಮಂ | ಡಳಿಸೆಹೊಯ್ದನುಸತ್ಯಮಂಡಲ | ವಳ
ಯುತನನಾಣೀಮಸೇನನಹೊಯ್ಲಹೊರಬೀಸಿ ‖ವಳಬಗಿದುಕಿಬ್ಬದಿಯ
ಕಂಡ|ಪ್ಪಳಿಸಿದನುನಿಸ್ವಾತನಾಚೆಯ| ದಳದಭಟತತಿಹಾಯೆನಲುರ್ಘೋಷಂ
ಪಿಸಿದನಾಭೀಮ ‖೩೧‖ ಆಗಳೇಸಂತೈಸಿರಿಪುಕೈ|ತಾಗಿಸಿದನರಸನನುಘಾ
ಯದ | ಬೇಗಡೆಯುಲವ್ವಳಿಸಿದುದುಬಿಸಿರಕುತಹುಡಿಸೆನೆಯೆ ‖ ಆಗರುಪನಿ
ದಬಗದನೇಸರಿ |ಭಾಗರಕುತವನನಿಲಸುತನಲಿ|ತೂಗಿತೆಗದವೊಲಾಯ್ತು
ಹೊಯ್ದನುಪವನನಂದನನ ‖೩೨‖ ಸೈರಿಸಿದವೆರಡಂಕದೆಗದವು | ದೂ
ರದಲಿದುರಿದುರಿಪಶೋಣಿತ | ವಾರಿಗಳತೊಳದೊರಸಿದರುಶ್ರೀಗಂಧಕರ್ದ
ಮವ ‖ ವೀರಕೇಳೈಶ್ರಮವಡಗೆಕ | ರ್ಪೂರಕವಳವಕೊಂಡುಮಸ್ತಕ |
ವಾರುಭಟೆಯುಲಿಸುಭಟರೆದ್ದರುತೂಗಿಸಿಜಗದೆಯ ‖೩೩‖ ಮತ್ತೆಹೊಕ್ಕ
ರುದಿಗ್ಗಜಕೆಮಹ | ವೆತ್ತದಿಗ್ಗಜಮಲತವ್ರೋಲ್ಲಿಮಿಗೆ | ಹತ್ತಿದರುಕತಮ
ನ್ಯೂಕಂಭನಜೋಳತೆಗದಂತೆ ‖ ತತ್ತರಿಬರುವಂಧಕಾಸುರ| ಕೃತ್ತಿವಾಸನ
ವೋಲುರಣವೀ |ರೊತ್ತಮರುಕೈಮಾಡಿದರುಕೌರವವೃಕೋದರರು‖

ಏನನೆಂಬೆನುಜೀಯಕುರುಪತಿ । ಯಾನುವನುಕಲಿಭೀಮನುಬ್ಬೆಯು। ನಾ
ನುವನುಧುರ್ಯೋಧನನಘಟ್ಟಿಸೆಯುನಾಭೀಮ ॥ದಾನವರಮಾನವರೊಳಿ
ನ್ನು ಸ । ಮಾನವಾರಿವರಂತೆಪಾಂಡವ । ಗೇನಸಾಧ್ಯವು[illegible]ಸೆರಾಯ
ನಸಕರುಣದಲೀ । * * * * * ॥೩೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಭಾರತಮಲ್ಲರಾಯರ । ರಾಯ
ವನದಾವಾನಲನುಕಲಿ । ವಾಯುಸುತನೇಳಿಹಳಚಿಮುರಿದನುಕೌರವರರಾ
ಯಾ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪಸೈ । ಮೇಳವಿಸಿದರುವಿಷಮ
ಸಮರಕೆ । ರಾಳರೋಷಪಶ್ಯಾಸಘೂರ್ಣಿದಮುಖಭಯಂಕರರು ॥ಭಾಳನ
ದಟಿಪಟರುಕಸ್ರ । ಸ್ಫುಲನದದವಜ್ರಾಭಿಘಾತಾ । ಭೀಳನಿಷ್ಠುರರೊ
ದಗಿದರುಕೌರವವೃಕೋದರರು ॥೧॥ ಹಳಚಿದರುಸುಳಿಘಾಳಿಯಂತಿರೆ ।
ಸುಳಿದುಖಗಪತಿಯಂತೆಹೊಯ್ದರು । ಬಳಸಿಬಗಿದೆರಗಿದರುಬಿಡೆಯದನು
ತ್ತಗಜದಂತೆ॥ ಸಿಲುಕಿದರುಸಿಖಿಯಂತೆಚೂರಿಸಿ । ತುಳುಕಿದರುಘಣಿಯಂ
ತೆಪಯುವ್ಯ । ಉಳಿಯಲೊಲದರುಪಾದರಸದಂದಲಿಪಟುಭಟರು ॥೨॥
ಎರಗಿದರುಸಿಡಿಲಂತೆಮಿಂಚಿನ । ಮಿಡುಗಿನಂತಿರೆಹೊಳೆದುಹಜ್ಜೆಯ । ಹೆರೆ
ದೆಗದುಹಾಯಿದರುತಗರಂದದಲಿತವಕಿಸುತ ॥ ಇರುಕಿದರುಗ್ರಹದಂತೆಮಿ
ಗೆಮು । ಕ್ಕಿರುಕಿದರುಮುಗಿಲಂತೆರೋಷಕೆ । ನೆರೆಯುದಿಬ್ಬರಮುಸವೆನ
ಲುಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಭಟರು ॥೩॥ ಗದೆಗದೆಯುಹೊಯ್ಲಗಳಲಿಖಣಖಣ ।
ಲೊದಗಿತಿಬ್ಬರಬೊಬ್ಬೆಭುವನವ । ಬೆದರಿಸಿತುಪದಘಟ್ಟಣೆಯುಘಲ್ಲಣೆಯ
ಘಾಶಿಯಲಿ ॥ ಅದುರಿತಿಳೆಮುಝುಭಾಪುಭಟರೆಂ । ದೊದರುವಾಪರಿವಾರದ
ಬ್ಬರ । ತ್ರಿದಶಸಿಕರದಸೌಧುರವನಂಬಿಸಿತುಮೂಜಗವ ॥೪॥ ಬೆರಳತೂ
ಗಿದನತಿಗಡಿಗೆಹಲ । ಘನುದಗ್ರಗದಾಭಿಘಾತಕೆ । ಶಿರಪನೊಲದನುಶಾ
ರಿಮಿಗೆಮೆಚ್ಚಿದನುಗುಮುಸೂನು ॥ ಪರಗದಾಯುಗ್ಧದರಹಸ್ಯದ । ಪರ
ಮತತ್ವವಿಧೇಯನರ್ಜುನ । ನರರೆಮುಝುರೇಜಾಗುಜಾಗೆಂದುದುಭಟವ್ರಾ
ತ ॥೫॥ ತಿವಿದನನಿಲಜನತನು । ಕವಚಬಿರಿದುದುಕೈಯೊಡನೆಗ
ದೆ । ದವಕಿಕ್ಕೈದೋರಿದನುಕೌರವನೃಪನವಕ್ಷದಲಿ ॥ಸವಗಸೀಳಿತುಮುರ
ಳಿಹೊಯ್ದನು । ಪವನಜನಸೀಸಕಪವರಮಣಿ । ಸಿಮಹಸಿಡಿದವುಸಿಡಿಲು
ಮುಟ್ಟಿದಮೇರುಗಿರಿಯಂತೆ ॥೬॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆಕರ್ಪೂರದಕವಳಿಗ । ನಡಸಿದ
ಬತಾಳಿಗೆಗೆಬಳಿಕಡಿ । ಗಡಿಗೆಹೆರೆಸಾರಿದರುಸೆಮರಶ್ರಮಸಿವಾರಣೆಗೆ॥ ಕ
ದುಹುತಳಿತುದುಹೂತಫಲವಾಯು । ತಡಿಗಡಿಗೆಮತ್ಸರದಮುಸಕದ । ತಡಿ
ವಲಗೆನುಗ್ಗಾಯ್ತುಮನಕುರುಪತಿಯಪವನಜನ ॥೭॥ ಶ್ವಾಸದಲಿಕಿಡಿಸ

ಹಿತಕಾಬೊರ್ಗೆ । ಸೂಸಿದನು ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಕ । ಟ್ಟಾಸುರದಿ ಕೆಂಪೇರಿದ
ಮುಬಿಗುಹೇರಿಹುಬ್ಬುಗಳು ॥ ರೋಷಮಿಗೆ ಯೌಡೊತ್ತಿ ಬಹಳ । ಭ್ಯಾಸಿಗ
ಳು ತೆ[illegible]ರಿಡೊ । ಳ್ಯಾಸನೆನು ರಿಪುಸೇನೆ ಕಾಣದು ಚಿತ್ರದಯುಗತಿ
ಯೆ ॥೮॥ ಹೊಕ್ಕ ಕುರುಪತಿ ಭೀಮಸೇನನ । ನಿಕ್ಕಿದನು ಸ್ಕಂಧದಲಿ ಗದೆ
ಯನು । ಸೆಕ್ಕಿದನು ವಾಮಾಂಗದಲಿ ಪವಮಾನನಂದನನ ॥ ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದವೊ
ಲಾಯ್ತು ಜರದುನ । ಧಕ್ಕೆ ಪ್ರಟನೆಗದನಿಲಜನಸೀ । ಸೆಕ್ಕ ಮುರಿಯಲು ಹೊ
ಯ್ದು ಕೌರವನೃಪನು ಖಿತಿಯಲಿ ॥೯॥ ಬಾಯೊಳೊಕ್ಕದು ರುಧಿರ ಕಂಗಳೆ
ದಾಯತಪ್ಪಿತು ಡೆಂಘಣಿಸಿ ಕೆಲಿ । ವಾಯುಸುತನೆವ್ವಳಿಸಿ ಬಿದ್ದನು ಕೈಯ್ಯಗ
ದೆ ಕಳಚಿ ॥ ಹಾಯನುತ ತನ್ನವರು ಭಯದಲಿ । ಬಾಯಬಿಡೆ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದ
ಲಿ ನಿರ । ಪಾಯನೆದ್ದನು ಚೇತರಿಸಿ ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ ॥೧೦॥ ಹೆದರು
ಹಿಂಗಿತು ಗೆಲುಕೆಮಾರು । ದ್ದಿದನು ಕರವೆನು ಸೂಸಿ ಹಾರಿದ । ಗದೆಯ ಕೊಂ
ಡನು ಶರಗಿನಲಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಶೋಣಿತವ ॥ ಅದಿರೆ ನೆಲನಪ್ಪಳಿಸೆ ಮೇಲ್ವಾ ।
ಆದನು ಹೊಳಹಿನ ಹೊಯ್ಲ ಹೊದರೆ । ದ್ದುದು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಭೀಮನು ಹೊಯ್ದ
ನು ನೃಪನ ಮಸ್ತಕವ ॥೧೧॥ ದಾಟಬಿದ್ದವು ಸೀಸಕವು ಸೆಮ । ತೋಟಘಾ
ಯದ ಘಟ್ಟಣೆಗೆ ಶತ । ಕೋಟಿಘಾಯಕೆ ಸಿಡಿದ ಹೇಮಾಚಲದ ತುದಿಯಂತೆ ॥
ಕಾಟಸಿತು ಕರದಲು ಸುರಸಿಜ । ನೋಟ ತಪ್ಪಿತು ನೃತ್ಯವಿನದರ । ಚೀಟಿ
ಹಿಡಿದನೊಡ ಹೇಳನೆಲ ವೈನರದು ಮಲಗಿದನು ॥೧೨॥ ಜಾರಿತೊಂದೆಸೆಗಾ
ಗಿ ಗದೆ ಮುರಿ । ದೇರಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ನೆತ್ತರು । ಜೋರುಮಸು ಕೆತ್ತು ಮುಖ
ವನೊಂದರೆ ಘಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಜಾರಿತಂತೆಸ್ತಿಮಿರಭಯಪಾಳಿ । ಏರಿತಧಿ
ಕಕ್ರೋಧಕರಣದ । ತಾರುಘಟ್ಟಡಗಿದುದು ಪಸರಿಸಿತಸು ನಿಜಾಂಗದಲಿ ॥
ನಿಮಿಷದಲಿ ಕೇದರದನಂತೆ । ಶ್ರಮದರ್ಥಳವಡಗಿತು ವಿಪಕ್ಷಾ । ಭ್ರಮದ
ತೇಜೋಭಾವಭವನಮುಖವಿಲಾಸದಲಿ ॥ ತಮದ ತನಿಮಸಕದಲಿ ಭುಜವಿ
ಕ್ರಮ ಚಥಾಳಿಸಲೆದ್ದ ಭೂಪೋತ್ತಮನು ಕೊಂಡನು ಗದೆಯನನುವಾಗೆಂ
ದನನಿಲಜನ ॥ ಈಗಳಾದರುಯೀಧರಿತ್ರಿಯ ಭಾಗವನು ಬೇಡಿದಡೆ ಕೊಡೆನೆಂ
ದಾಗಳೆನ್ನುವಾದುದು ಕಣಾ ಗದೆ ನಿನ್ನ ತೊಡೆಗಳಿಗೆ ॥ ತಾಗಿ ನೋಡಿನ್ನೊಮ್ರ
ನುತಮ್ಮ । ಲಾಗಿನಲಿ ಹೊಳಹೊಳದು ಕೈದುವ । ತೂಗಿ ತುಡುಕಿದನರಸನ
ನು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕಲಿಭೀಮ ॥ ಉಬ್ಬು ಬೇಡೆಲೆ ಭೀಮ ಗದೆಯೋ । ಬೊಬ್ಬೆ
ಯೋ ಬಲುಗೈದು ನಿನ್ನಯ । ಗರ್ಭಗರಿಗಿದೆ ಸಿಡಿಲೆನುತ ಹೊಯ್ದನು ವೃಕೋ
ದರನ ॥ ನಿರ್ಭರದ ಗದೆಯಿಂದ ಘಾಯವ । ನೆರ್ಭಿದನು ಹಾಯ್ದು ಜನಖತಿಯಲಿ
ಕೊಬ್ಬಿದರರ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ಧ್ವನಿ ಕಿವಿಗೆಡಿಸೆ ಮೂಜಗವ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್
ಭೀಮಸೇನನ । ಧರಘೂರದರ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ಗದೆಯಲಿ । ಹೊರಳಗಿಡಿಯೊಂಪಿ

ಸಿತ್ರುವರಖದ್ಯೋತಮಂಡಲವ ॥ ಅರಸನೆರಗಿದನನಿಲಸುತಪ್ಪೆ । ಸಿರಕಳ
ಚಿದನಾಕ್ಷಣದಲು ।ಸ್ಫುರಿಸಿಹೊಯ್ದನುಭೀಮಕೌರವನೃಪನಕಂದರವ॥
ನೋಡಿದನುದಂಡೆಯಲಿಲಾಗಿಸಿ। ಹೊಡಿದನುನೃಪಭೀಮನಲಿಫಯ।ದಾ
ಡಿನಲಿಪಲ್ಲಟಿಸಿದನುಪಡಿತಳಕೆಕುರುರಾಯ ॥ ಗಾಡಿಸಿದನುಸ್ಫುರದಘಾಯ್ಯ
ಕೆ । ಕೂಡೆತಗ್ಗಿದನನಿಲಸುತನು । ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆಭಟರುಹೊಯ್ದಾಡಿ
ದರುಖಾತಿಯಲಿ ॥೧೮॥ ತೊಲಗನಿಂದರುಮತ್ತೆಭಾರಿಯ। ಬಳಲಿಕೆಯಬೇ
ಳುವೆಯಚಿತ್ತ । ಸ್ಖಲಿತರಂಗೀಕರಿಸಿದರುಕರ್ಪೂರದವೀಳೆಯವ ॥ ಘಳಿಲ
ನೆದ್ದರುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಿ।ಮಲತುನಿಂದರುಘಾಯಘಾತಿಗೆ।ಸುಳಿವನವಧಾ
ನಿಸುತತೂಗಿದರಾಯುಧದ್ವಯವ ॥ ಲಾಗಿಸುತಲಳಯುದ್ಧಭೀಮನ। ತಾ
ಗಿಸಿದನವನೀಶನಾತನ।ಭಾಗಧೇಯವನೇನನೆಂಬೆನುಹೊಯ್ಲಹೊರಗಾ
ಯ್ತು॥ಜೇಗುದಿಯಲುಬ್ಬಿದ್ದನೃಪತಿವಿ। ಭಾಗಿಸುವ್ರೀಲನಿಲಜನಹೊಯ್ದ
ನು।ಬೇಗದಲಿಕಳಚಿದನುಪವನಜಪಯದಬವರಿಯಲಿ ॥ತಪ್ಪಿಧರೆಘಾಯವ
ನುಘಡಘಡ।ತಪ್ಪಿಸೆನ್ನಾದರೆಯಸುತಕಡು।ದರ್ಪದಲಿಹೊಯ್ದನುಸಮೀ
ರಾತ್ಮಜನನವನೀಶ ॥ ತಪ್ಪಿಸಿತುಗದೆತನುವರಕುತದ । ದರ್ಪಣದರತಿಯಮಾ
ಯ್ತುಗದೆಮಾ।ರಪ್ಪಿತರಸನನೆದ್ದಹಾಯ್ದನುಭಾಳದಲಿಭೀಮ॥ಒಟ್ಟೆಮು
ರಿದುದುಸೀಸಕದಗದೆ । ನೆಟ್ಟದರಸನನೊಸಲರುಧಿರದ । ಕಟ್ಟೆಯೊಡ
ದಂದದಲಿಕವಿದುದುನವನತನುನೆನೆಯೆ॥ಕೆಟ್ಟಗಾಯಕೆಬಳಲಿಮರವೆಗೆ।
ಬಿಟ್ಟಮನವನುನಿಮಿಷದಲಿಜೀಗ । ಜಟ್ಟಿಕೌರವರಾಯಕೊಂಡನುನಿಜಗ
ದಾಯುಧವ ॥೨೦॥ ಘಾಯಗತಿಲೇಸಾಯ್ತುಪೂತುರೆ।ವಾಯುಸುತನೀಸ್ಯೆ
ರಿಸೆನ್ನಯ । ಘಾಯವನುಘೋರಪ್ರಹಾರಸಹಿಷ್ಣುಗಡನೀನು॥ ಕಾಯ
ಲಾಪರಿಘಲುಗುಣಸನಬು। ಜಾಯತಾಕ್ಷನಕರೆಯಸುತಕುರು । ರಾಯನೆ
ರಗಿದನನಿಲಜನಕರ್ಣಪ್ರದೇಶದಲಿ ॥೨೧॥ ಎಡದದಂಡೆಯನೊಡ್ಡಿಹೊಯ್ಲ
ಗಳ । ಕಡುಹುತಪ್ಪಿಸಿಕೌರವೇಂದ್ರನ । ಮುಡುಹಹೊಯ್ದನುಭೀಮ
ಮದ್ಭುಭಾಪನೆಸುರಸ್ತೋಮ ॥ ತಡದನಾಘಾಯವನುಗದೆಯಲಿ ।ನಡು
ವನಪ್ಪಳಿಸಿದನುಭೀಮನ ।ಮಿಡುಕುನಿಂದುದುನಗುವಪಾಂಡವಬಲದತಲೆ
ಮಣಿಯೆ ॥೨೨॥ಬಲದುಬಿದ್ದನುಭೀಮಕುಲಗಿರಿ । ಮುಲಗುವಂದದೆನೆರವು
ಬಾಯಿಂ । ದಿಳಿದಶೋಣಿತಧಾರೆಮುಗ್ಗುಲಮುಸುಕಿತವನಿಯಲಿ ॥ ಎಲೆಮ
ಹಾದೇವಾನೃಕೋದರ । ನಳಿದನೇಹಾಭೀಮಹಾಯೆಂ ।ದೊರಲಿದರುಪ
ರಿವಾರಸಾತ್ಯಕಿಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು॥೨೩॥ವೈಮುರದನೆಘಳಿಗೆಮಾತ್ರಕೆ।
ವೈಮನಸ್ಯದಜಾಡ್ಯರೇಖೆಯ ।ಸೂಯ್ಕ್ರಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತುಪರಿಣತಮಾ
ರವಶ್ಯದಲಿ ॥ ಹೃನ್ಮಹಾದೇವನುತಹಗೆವನ । ಕೃಮೆಯನುಬಣ್ಣಿಸುತಲೆ

ದ್ಧನ| ಲೈಮರುತ್ಸುತಸೂಸಿಹಾರಿದಗದೆಯತಡವರಿಸಿ॥ಕಾದುಕೊಳುಕೌ
ರವಗದಾಶ್ರಮ | ಭೇದವಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೀದು | ಭೇದದನೋಡಾಹೊಯ್ಲ
ನಿದವುರೆಹೂಗುಮಹೇಶ್ವರನ ॥ಹೋದಹೋಗಿನ್ನೆನುತಝಡಿದುವಿ| ಷಾ
ದಘರದಲಿಮುಂದುಗಾಣದೆ | ಕೈದಣಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನುಕಲಿಭೀಮಕುರು
ಪತಿಯ॥೨೭॥ ಹಾರಿತೊಂದೆಸೆಗಾಗಿಗದೆವೈ! ಹೇರಿತುರುಗಾಯವನುಮೊ
ಣಕಾ | ಲೂರಿಬಿದ್ದನುವದನದಲಿರಣಧೂಳಿವೇಂಟಣಿಸೆ॥ಕಾರಿದನುರಕ್ತ
ತವನುಕೌರವ | ನೇರುಬಲುಹೋಹೋದನೆನುತವೆ | ಚೀರಿತಾಪರಿವಾ
ರನುಮ್ಮಾನದಸಘಾಡದಲಿ ॥೨೮॥ ಭಾಪ್ರಮಝುರೇಭೀಮಕೌರವ|ಭೂ
ಪವಿಲಯಕೃತಾಂತಕುರುಕುಲ | ದೀಪಚಂಡಸಮೀರಕುರುಪತಿತಿಮಿರ
ಮಾರ್ತಾಂಡ॥ಕೋಪನಸಪ್ರತಿಪಕ್ಷಕುಲನಿ| ವಾರಣೈಕಸಮರ್ಥಯನು
ತಭಿ| ರೂಪನನುಹೊಗಳಿದರುವಂದಿಗಳಬ್ಧಿಘೋಷದಲಿ ॥೨೯ ॥ ಝಾ
ಳಿಸಿದವೆಂದನೆಯರ್ಥಿಗಾಳಿವಿಮ್ಮಾನ | ಜಾಳಿಗೆಯಜವಹರಿದುದಜ್ಜರ | ಮೇಲು
ಮರವೆಯಮುಸುಕುಜಾರಿತುಹಾರಿತರಿಭೀತಿ ॥ ಬೇಳುವೆಯಕರಣೇಂದ್ರಿ
ಯದವೈ | ಹಾಳಿನಿಂದುದುಬಿಗಿದಬಳಲಿಕೆ|ಯೂಳಿಗದಮೊನೆಮುರಿದುಸಂ
ತೈಸಿದನುಕುರುರಾಯ ॥೩೦ ॥ ಒರವರಕುತವಧೂಳಿಯಿಂದವೆ | ಹೊರ
ಗೆತೊಡತೊಡದೌಕಿರೋಷದ | ಹೊರಗೆಝುಳಪಿಸಿಜುಬ್ಬಿಸಲಿಕಂಗಳಲಿ
ಸುಯ್ಲನಲಿ ॥ ಮುರುಕಿಸುವರಿಪುಭಟಸಮೋರೆಯೊ |ಳೆರಗಿನೋಡುತ
ಪಾರಸತ್ವದ|ನೆರವಣಿಗೆವೈಗೂಡಲೆದ್ದರುಗದೆಗೆಕೈನೀಡಿ॥ ಹಾನಿಯುಮ
ಗಾಯ್ತೆಂದುಕಡುಸುಂ | ಮಾನವುಕ್ಕಿತೆನಿಮಿಷದಲಿದು | ಮ್ಮಾನಜಲಧಿ
ಯೊಳದ್ದುವೆನುತಿದ್ದುವೆನುನಿನ್ನವನ॥ಈನಗೆಯನೀಬಗೆಯನೀವಿಜ|ಯಾ
ಸುರಾಗವನಿಲಿಸುವೆನುಯಮಸೂನುಸೈರಿಸೆನುತ್ತಜರದನುವಾಮಹಸ್ತದ
ಲಿ ॥೩೧॥ ಎಲವೊಭೀಮಮಿಘಾತಿಗಳಕಂ | ದೊಲವಿನಲಿತೆರಹಾಯ್ತುಸೀ
ಸಿ | ಟ್ಟಳಿಸುವರೆನಿನಗಾದುದಸ್ಮತ್ಸುತನದಘ್ಯದಯ॥ ಛಲವಸಲಿಸುವಡೇ
ಳುನೀಮುನ | ವಳುಕುವರೆನಿನ್ನವರಕರೆಹೊಯ್ಲ| ಲೊಳಗಿದೊಂದೇಪೊ
ಯ್ಲೆನುತಹೊಕ್ಕನುಮಹೀಪಾಲ ॥೩೨॥ ಹೊಯ್ದುತೋರಾಬಂಜೆನುಡಿ
ಗಳ | ಬೈದಲಧಿಕನೆಬಾಹುವಿಂಹೊರ | ಹೊಯ್ದವನೊಮೇಣೊಮುಖಜ
ನೊನೀನಾರುಜಾತಿಯಲಿ ॥ ಕೈದುನಿನಗಿದೆಸಮರಮುಖದಲಿ | ಯೈದುವ
ಡೆಗುಪ್ತಪ್ರತಾಪವ|ನೈದೆಭುಲ್ಲೈಸೆನುತತಿವಿದನುಭೀಮಕುರುಪತಿಯ॥
ಅವನಿಪತಿಕೇಳ್ಭೀಮಸೇನನ|ಶಿವಿಗಳನುತಪ್ಪಿಸಿಸುಯೋಧನ|ಕವಿದುನಾ
ಭಿಗೆತೋರಿಜಂಘೆಗೆಹೂಡಿಝುಳಪದಲಿ ॥ ಲವಣೆಯುಲಿಲಳಿಯೆದ್ದಹೊಯ್ಯ
ಧನು | ಪವನಜನಭುಜಶಿರವನೀಸಕ | ಕವಚವಜಗಿಜೆಯಾಗೆಬೀಳಿಸುತರ

ಸಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೩೫॥ ಮತ್ತೆಹಾಯ್ದನುಭೀಮಸೇನನ।ನೆತ್ತಿಯನುನಿಪ್ಪ
ಸರದಲಿಖಳ । ಹತ್ತಿರೈಸಾಂಪಿಸಿತಿರುಗಿಬಿಗ್ದನುಬಿಗಿದಮೂರ್ಛೆಯಲಿ॥ ತೆ
ತ್ತಸಂಗಳಸುಬದ್ಧಲಹರಿಯು । ಸುತ್ತಲೊಗುವರುಣಾಂಬುಗಳಕೆಲ।ದತ್ತ
ಜಾರಿದಗದೆಯುಭಟನೊರಗಿದನುಮರವೆಯಲಿ॥೩೬॥ ಮುರಿದವನಹೊಯ್ದ
ನುಧನಂಜಯು । ತೊಡುವುದಾಸ್ತ್ರವನವನಿಪತಿಬಿಲು। ದುಡುಕುಯಮ
ಳರುಕೈದುಗೊಳೆಸಾತ್ಯಕಿಶರಾಸನವ ॥ ಹಿಡಿಶಿಖಂಡಿದೃಪದಸುತರವ।ಘ
ಡಿಸಿರೇನಿಮ್ಮವನಹರಿಬಕೆ । ಮಿಡುಕುವಡೆಬಹುದೆನುತತೂಗಿದನವನಿಪತಿ
ಗದೆಯ ॥೩೭॥ ಮೇಲೆಕಳೆವಳವಾಯ್ತುದಿಕ್ಕಿನ । ಮೂಲೆಬಿರಿಯೆಪಿಶಾಚ
ರಾಕ್ಷಸ । ಜಾಲವಿದ್ಯಾಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರು ॥ ಆಳುನೀನಹೆ
ಸಕನಹುಷಭೂ । ಪಾಲಕುಲದಲಭಂಗಸಾದಕ।ರಾಳಭುಜಬಲನೀನೆನುತ
ಕೊಂಡಾಡಿತಮರಗಣ ॥೩೮॥ ಅರಸಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನುನಿ । ಮ್ಮರಸನಾ
ಹವಸಫಲಸುರಕುಲ । ವರಳಮಳೆಗರೆದುದುಕಣಾಕುರುಪತಿಯುಸಿರಿಮು
ಡಿಗೆ ॥ ಅರಿಭಟರುತಲೆಗುತ್ತಿದರುಮುರ । ಹರಯುಧಿಷ್ಠಿರಪಾರ್ಥಯಮ
ಳರು । ಬೆರಳಮೂಗಿಸಲಿಟ್ಟುಬೈದರುಸುಯೋಧನದುಷ್ಕೃತವ ॥೩೯॥ ಮಿಡಿ
ದನರ್ಜುನನನುವಯಮಳರು । ತುಡುಕಿದರುಕೈದುಗಳಸಾತ್ಯಕಿ। ಮಿಡು
ಕಿದನುಮರುಗಿದರುಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸುತರು॥ ಒಡೆಯನಳವಿನೊಳೆಲ್ಲಿಯ
ದನ್ಯಾಯ । ನುಡಿದನುಡಿಯನುತನಿಲತನಯನ । ಪಡೆಗಜಾಶ್ವವಬಿಗಿಯೆ
ಗಜಬಜಸಿತುಭಟಸ್ತೋಮ ॥ ದುಗುಡದಲಿಹರಿರೋಹಿಣೀಯನ । ಮೊಗ
ವನೋಡಿದಡಾತನಿದುಕಾ । ಳಗವೆಲೇಕೃತಸಮಯರಾದಿರಿಪೂರ್ವಕಾಲದ
ಲಿ ॥ ಹಗೆಯುಬಿಡಿಕುರುಪತಿಯುಸಂಧಿಗೆ।ಸೊಗಸಿನಿಲಿಸಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನಮಾ।
ತುಗಳಕೆಡಿಸದಿರೆಂದನಾಕೃಷ್ಣಂಗೆಬಲರಾಮ ॥ ಅರಸಕೇಳೈಬಿದ್ದಭೀಮ
ನ । ಹೊರಗೆಬಂದರ್ಜುನನುಮೂಗಿನ । ಬೆರಳನೋಡಿಸವಿರಾಟನಂದನನನು
ಸುರನಾರೈದು ॥ ಮರಳಿದನುಮುರಹರನನೆಕ್ಕಟಿ । ಗರವುಸತ್ರಾಣನು
ಗದಾರಿ। ಧರ್ಮಪರಿಶ್ರಮಭೀಮಬಳಲಿದನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೪೦॥ ದೇವಬೆ
ಸಸಿನ್ನನಿಲಸೂನುನ । ಜೀವನವುನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಡಿದ । ಭಾವವನುಕರುಣಿ
ಸುವುದಾತನಧರ್ಮವಿಕೃತಿಗಳ ॥ ನೀವುಕಂಡಿರೆನಾಭಿಜಂಘೆಗೆ । ಡಾವರಿಸಿ
ದನುಹಲವುಬಾರಿಜ । ಯಾವಲಂಬನವೆಂತುಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥
ನೀವುಮೊದಲಲಿಬೆಸಸಿದಿರಿಮಾ । ಯಾವಿಗಳಮಾಯೆಯಲಿಗೆಲುವುದು। ದೈ
ಕೃತವಿದುರಾಜಧರ್ಮದಸಾರತರವೆಂದು॥ ಈವಿರೋಧಿಯಧರ್ಮಗತಿಸಂ।
ಭಾವಕನುಕರ್ತವ್ಯಭಾವನ । ನೀವುಬಲ್ಲಿರೆಯೆಂದನರ್ಜುನದೇವವಿನಯದ
ಲಿ ॥೪೧॥ ಧಾತುಗೆಟ್ಟನುಭೀಮಮುಸುಗತು । ಭೀತಿಸವೆಮ್ಮಲ್ಲಗನುದೇವ ।

ಪಾತ್ರವಾತನಕೊಂಡುಕೊನರಿತುಹೊಯ್ದುಹೂಮಳೆಯ || ಪಾತಕಕೆ
ಫಲವಾಗದವಳ | ಖ್ಯಾತಿಕಂದದೆವಿಜಯಸಿರಾ | ಗಾತಿಶಯದಲಿಸಮ್ಮ್ರ
ರಮಿಸುವಬಗೆಯಹೇಳೆಂದ ||೪೫|| ಅನಿಲಸುತಸತ್ಕಪ್ರಾಣಿಸಲುನೃಪ | ಜ
ನಪನೂರುವಿಭಾಗವೇಮು | ನ್ನಿನಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲಾಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿಕುರು
ಪತಿಯು || ನೆನಸಿಕೊಡುಸಾಕಿನ್ನುಬೇರೊಂ | ದನುನಯವುತಾನೇನುವಿಜ
ಯಾಂ | ಗನೆಗೆದೃಪದಕುಮಾರಿತಪ್ಪದೆಸವತಿಯಹಳೆಂದ||೪೬|| ಅರಸಕೇ
ಳಾಕ್ಷಣದೊಳನಿಲ | ಸ್ಮರಣೆಯನುಹರಿಮಾಡಿದರೆಸಂ | ಚರಿಸಿದನುತತ್ತ
ನುಜನಂಗೋಪಾಂಗವೀಧಿಯಲಿ || ಥರಥರದನಾಡಿಗಳೊಳಗೆವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ
ಮೂಲಾಧಾರದಲಿಚೇ | ತರಿಸಿಸರ್ವಾಂಗದಲಿಜೀವನಸಮೀರಪಸರಿಸಿದ||೪೭
ಪ್ರಾಣವಿಸ್ಮ್ರಡಿಸಿತ್ತುತಿರುಗಿದ | ಗೋಣುಮರಳಿತುರೋಷವಹ್ನಿಗೆ | ಸಾ
ಣೆಹಿಡಿದವೊಲಾಯ್ತುಕಣ್ಣುಗಳಿಡಿದುಕೇಸುರಿಯು || ತ್ರಾಣಸಡಿಲಿದಗದೆ
ಯರಣಬಿ | ನ್ನಾಣಮಸುಳಿದಮಾನಮರ್ದನ | ದೂಹೆಯುದಸಂವ್ಯಥೆಯು
ಭಟಸಂತೈಸಿದನುತನುವ ||೪೮|| ಕೊಡಹಿದನುತನುಧೂಳಿಯನುಧಾ | ರಿ
ಡುವರುಧಿರದಸರವಿನಲಿತೊಡ | ತೊಡದುವರಕರ್ಪೂರಕಮಳವನಾಡಿದೊ
ಳಡಸಿದನು || ತೊಡೆಯಹೊಯ್ದಾಡುವಮುರಾರಿಯು | ನೆಡೆಯುಡುಗವೀ
ಕ್ಷಿಸುತದೂರಕೆ | ಸಿಡಿದಗದೆಯನುತುಡುಕಿನೃಪತಿಯತೊಡೆಗೆಲಾಗಿಸಿದ||
ಭಾಷೆಗಳುಪರುಪಾಂಡುಸುತರೆಂ | ಬಾಸೆಯಲಿನಿನ್ನಾತಮ್ಮೈಮರ | ದೋಸ
ರಿಸನಿದಿರಾದನೂರುದ್ವಯವನಂಟಿಸದ||ಶ್ವಾಸಮರಳಿತೆನಿನಗೆಯೋಗಾ |
ಭ್ಯಾಸಿಯಹೆಯೋಭೀಮಸೈರಣೆ | ಲೇಸುಮೆಚ್ಚಿದೆನೆನುತನೃಪನೆರಗಿದ
ಪವನಜನ ||೫೦|| ಹೊಯ್ದುಲುಳಿಯಲಿಕರಣಗತಿಯಲಿ | ಹಾಯ್ದುನಭ
ಕುಪ್ಪರಿಸಿಮರಳಿದು | ಹೊಯ್ದುಹಿಂಗುವನೃಪನತೊಡೆಗಳನಿಟ್ಟನಾಭೀ
ಮ || ಹೊಯ್ದುಗದೆಹೆದ್ದೊಡೆಗಳನುಮುರಿ | ದೈದಿತನನಿಯಲರುಣಜಲ
ದಲಿ | ತೊಯ್ದುಧೊಪ್ಪನೆಕೆಡೆದನಿಳೆಯಲಿಕೌರವರರಾಯ ||೫೧|| ಹಾ
ರಹರಿದುದುಕರ್ಣಪೂರದ | ಚಾರುಮೌಕ್ತಿಕನಿಕರಸಿಡಿದವು | ಧಾರಿಡುವ
ರಕ್ತಾಂಬುಮಡುಗಟ್ಟಿದುದುಮುಗ್ಗುಲಲಿ || ವೀರಭೀಮನಮುಝುಯನುತ
ಬಲ | ಸಾರಿದುದುನಿಸ್ಸಾಳಸೂಳಿನ | ವೀರಪಟಹದಲಗ್ಗೆಮಸಗಿತುಪರರ
ಥಟ್ಟನಲ ||೫೨|| ಬಿದ್ದಸೈನಿಸ್ನಾತನೀನೆನ | ದಿದ್ದುದಾಯ್ತೇಜೂಜಿನಲಿನೃ
ಪ | ಗೆದ್ದುದಕೆಫಲಬಂದುದೇಸಂಧಾನದಲಿಫಲವ || ಹೊದ್ದಿದಕೆಹುಲು
ಸಾಯ್ತೆಬಲುವಗೆ | ಬಿದ್ದನೆಂದುಳಿಹಿದೆನುಪವನಜ | ನುದ್ದುರುಟತನಕೇ
ನನೆಂಬೆನುನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ||೫೩|| ಯಾಕೆಸಂಜಯಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಸಾ
ಕಿಟಕೆಫಲವಾಯ್ತುಸೀಬಲ | ದೇಕೆಚುಚ್ಚುವಕಾಶಿಬಾದಣಗೊರಟಫಾಯ

ದಲಿ ॥ ನೂಕಿದರೆಬಲಭದ್ರನನುಬಳಿ । ಕೇಕೆಪವನಜಮುನಿದನವರ।ವ್ಯಾ
ಕುಲರಲ್ಲೈವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ ॥ * * ॥೫೪॥

→○✦ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೭೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ✦○←

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಕೆಡದೆಕೌರವನೃಪನನೇಮುವ ।
ಪಡೆದುಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತ। ರೊಡನೆಬಂದರುಸಾರಿದರುಪಾಂಡ
ವರಪಾಳೆಯುವ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪಕ । ಟ್ಟಾಳುವ
ಜ್ರಗದಾಭಿಹತಿಗೆನೃ। ಪಾಲಬಿದ್ದನುಭಾರತದದುಸ್ಸಂಗಭಂಗದಲಿ ॥ ಮೇ
ಲೆಭಾರಣೆಸೂತಮಾಗಧ । ಜಾಲಹೊಗಳಿತ್ತುಗರುಪಕುರುಭೂ । ಪಾಲ
ಗಂಡಿಗನಕಟಿನುತಕೊಂಡಾಡಿತಮರಗಣ॥೧॥ ಏನನೆಂಬೆನುಜೀಯಮಹಿ
ಮಲಿ । ಮಾನನಿಧಿಮಲಗಿದನಲ್ಲೈತವ । ಸೂನುರುಧಿರದತಿಲಕವಾದನಲ್ಲೈ
ಧರಾಂಗನೆಗೆ ॥ ಭಾನುಮತಿವೈಧವ್ಯವಿಧಿಗಂ।ದೇನನೋಂತಳೊರಾಜರವಿ
ಯುವ । ಸಾನಸಮುಯದಲಾದುದದಭುತವರಸಕೇಳೆಂದ ॥೨॥ ನಡುಗಿತಿಳೆ
ನಿರ್ಮೇಘದಲಿಬರ। ಸಿಡಿಲುಸುಳಿದವುನೆಣನವಸೆಸಹಿತ । ತಡಗುಸುರಿದು
ದುಕಗಡಿಹರಿದುದುರಕುತಧರೆಮೇನಲು ॥ ಸಿಡಿದವರೆಗಳುತೆರೆಗಳುಕ್ಕಿದ ।
ವಡಿಗಡಿಗೆಹೆಮ್ಮರವಿಘಾತದ । ಉಡಿದುಬಿದ್ದುದುಕೌರವೇಂದ್ರನಪತನ
ಕಾಲದಲಿ ॥೩॥ ಬೀಸಿದುದುಬಿರುಘಾಳಿಕತ್ತಲೆ ।ಸೂಸಿದುದುದಿಗುವಳಯ
ವನುಪರಿ । ವೇಷದಲಿಗ್ರಹನೆರದವೈದಾರೆಗಳುರವಿಯೊಡನೆ ॥ ಸೂಸಿದವು
ಹಗಲಲ್ಲಿಮೃಗಗಣ । ವಾಸುಬದಲೊದಗಿದವುಕಂಡಿತು। ವಾಸೆಗಪ್ರಭೆಕೌ
ರವೇಂದ್ರನಪತನಕಾಲದಲಿ ॥೪॥ ಪರೆಸಹಿತಕೈದುಗಳುಕರದಿಂ।ಮುರಿದು
ಬಿದ್ದವುಗಜಹಯುದ ।ಕಂಗೊರತೆಯೆದ್ದವುಮುರಿದುಬಿದ್ದವುಧ್ವಜಪತಾಕೆ
ಗಳು ॥ ತುರಗಿದಂತಸ್ತಾಪದಲಿಮನ । ಮರುಗಿತಾಪರಿವಾರಸುಭಟರಿ ।ಗ
ರುಹಿತಾಕಸ್ಮಿಕದಭಯುದಪನೀಶಕೇಳೆಂದ॥೫॥ದೃಪದತನುಜಸಿಖಂಡಿಸೃಂ
ಜಯು । ನೃಪಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಂಜಸ । ಚಪಳಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸು
ತಸೋಮಕಾದಿಗಳು ॥ ಅಪದಶಾನಿರ್ಭೂರ್ತಚೇತ । ಕ್ಷಪಣರಲ್ಲಿಚಿಂತಿಸಿದ
ರಂದಿರು । ಳುಪಹತಿಯುಸೂಚಿಸುಪವಾಮಭುಜಾಕ್ಷಿಕಂಪದಲಿ ॥೬॥ ಅವ
ನಿಪತಿಕೇಳೀಜೆಯುಲಿಕೌ । ರವನಹೊರಗೈತಂದುನಿಂದನು । ಸಮಡಿಗೈಗ
ದೆಯುಣಸುಗಲ್ಲದಗಾಧಗರ್ಭದಲಿ ॥ ಪವನಸುತನುಡಿಸಿದನಲ್ಲೈನಿಂ । ನವ
ನಸೇನ್ಯೈಭೂಪಕೊಡುವೈ । ನವಗೆನೆಲನರ್ಥವನುನಾಚಿಕೆಯಾಕೆನುಡಿ
ಯೆಂದ ॥೭॥ ಊರಬೇಡಿದವೈದನೀನೆರ । ದೂರುಗಳನೇಕೊಟ್ಟೆಯೈನಿ
ಜ । ಧಾರುಣಿಯುಕೊಂಡೆಸೆಂದಲಸೂಜ್ಯಾಗ್ರಸಮಿತವ ॥ನಾರಿದುತುಮು
ಖಿಯುಂಬಡೆಯುಸುಳಿ । ಸೀರೆಗಾನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆಕಾ । ಸಾರದಲಿಕಳಗಿತೆಸು

ಯೋಧನನುಯೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೮ ॥ ಎತ್ತಿಕಳುಹಿದೆವನಕೆನಾಪ್ಪ । ಪೆತ್ತ್ರ
ತ್ರುಗಳಲಾಪೆರಳಲೇಡಿಸಿ । ದೆತ್ತುಗಳಕೂಡೇಕೆಸರಿನುಡಿಸಾರ್ವಭೌಮ
ರಿಗೆ ॥ ಯಿತ್ತಲೇತಕೆಬಿಜಯಮಾಡಿದಿ । ರತ್ತವೇಕಲುನೆಲನುಪನಡಿಸಿ ।
ಮತ್ತೆತೊಡೆಗಳಶಿವಿಯಲೇಕೆನ್ನೆಂದನಾಭೀಮ ॥೯॥ ಕೃತ್ತಿಮಮನಿರ್ಮಿಸಿ
ದಫಲಕ್ಕೆ । ವರ್ತಿಸಿತೆನೀಗರುವನೆಂಮಲಿ । ಹೊತ್ತಿಸಿದಫಲಬಂದುದೇ
ಕ್ಯವಧಾನವಾದುದೆಲ ॥ ಬಿತ್ತಿದಿರಿವಿಷಬೀಜವನುನೆರ । ದತ್ತುಫಲಕ್ಕೆಸಾ
ರ್ದದಾದಡೆ । ತೆತ್ತುಕೊಂಡಿರಲೇಕೆನುಡಿಯೆಂನಾಹನುಡಿಯುಂದ ॥೧೦॥
ಸೆಂದವ್ಮೆನೀವೇಕ್ಷಸಭೆಯಲಿ । ಹಿಂದೆಮಾಡಿದಭಾಷೆಕುರುನೆಡ । ನಂದ
ನರನಿಮ್ಮಡಿಸಿದ್ದೆದತ್ತನುರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಕೊಂದುದುಶ್ಶಾಸನನಖಂಡವ ।
ತಿಂದುನೆತ್ತರಗುಡಿದುಬಲುಗದೆ । ಯಿಂದನಿನ್ನಯತೊಡೆಯ ಮುರಿದೆನು
ನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ರಾಯಸಾಸ್ಥಾನದಲಿಖೂಳರ । ರಾಜನೀತಿ
ಭಂಗಬಡಿಸಿನ । ವಾಯಿಯಲಿನಿಮ್ಮರಿಗೆವೈತ್ರವರನುನೀಕರಸಿ ॥ ದಾ
ಯದಲಿಜೂಜಾಡಿಗಬಟದ । ದಾಯದಲಿಸೋಲಿಸಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ರಾಯನ
ರಸಿಯುಸುಲಿಸಿದಕೆಫಲವಾಯ್ತುಕೇಳೆಂ ॥೧೨॥ ಹಿಂದಣಾಪಕಾರವನುಲೆಕ್ಕಿ
ಸು । ತೊಂದೆರಡುಮೂರಾಯ್ತುನಾಲ್ಕೈ । ದೆಂದುಮೆಟ್ಟಿದನವನಿಪಾಲ
ನಮುಕುಟಮಸ್ತಕವ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯನುಭೂತಗೆಡದುದ । ಕೊಂದು
ಘಾಯಪಕೊಳ್ಳುಸುತಮುದ । ದಿಂದವದನವನೊದದುಹಲುಗಳಕಳದನಾ
ಭೀಮ ॥೧೩॥ ಉಚಿತವೆಂದಧುಕೆಲರುಕೆಲವರ । ನುಚಿತವೆಂದರುಪೂರ್ವ
ಜನ್ಮೋ । ಪಚಿತದುಷ್ಕೃತವೈಸಲೇಶಿವಯೆಂದುಕೆಲಕೆಲರು ॥ ಖಚರಕಿ
ನ್ನರರಕ್ಷನಿಜರ । ನಿಚಯಭೀಮನಬೈದುಕುರುಪತಿ । ಮಚಲಬಲವನು
ಬಣ್ಣಸುತಹೊಕ್ಕರುನಿಜಾಲಯವ ॥೧೪॥ ಹಳುವದಲಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ।
ಲಳಲಿಸಿದಫಲಭೋಗವನುನೀ ।ತಲೆಯಲೇಧರಿಸೆಂದುವಾಮಾಂಘ್ರಿಯನು
ಮಕುಟದಲಿ ॥ ಇಳುಹಿದನುಕುರುಕುಲದರವಿಯಿಂ ।ದಿಳಿದೆಲಾಯನುತೊ
ದದುಮಕುಟವ । ಕಳಚಿದನುಕೀಲಣಿದಮಣಿಗಳುಕೆದರೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ॥೧೫॥
ಭೀಮಹಾಹಾಕಷ್ಟವಿದುಸಂ । ಗ್ರಾಮಜಯವೇಸಾಲದೇಕುರು। ಭೂಮಿ
ಪತಿಯಶ್ಲಾಘ್ಯನೇಲೆಲೋಕೈಕಮಾನ್ಯನಲ ॥ ನೀಮುಕುಳಲಾಸಾಕೆನುತತ ।
ತ್ರೀವುಗೈತಂದನಿಲತನುಜನ ।ನಾಮಹೀಪತಿನೂಕಿಸಂತೈಸಿದನುಕುರುಪ
ತಿಯ ॥೧೬॥ ಗುಣನಿಧಿಯೆಯೋಕಾದಶಾಕ್ಷೋ ।ಹಿಣಿಯಪತಿಯನಶೇಷಪಾ
ರ್ಥಿವ ।ಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣೋಪಲಾಲಿತಪಾದಪಲ್ಲವನ ॥ ರಣದೊಳನ್ಯಾ
ಯದಲಿತೊಡೆಗಳ । ಹಣಿದುಗಲ್ಲದೆಪಾದದಲಿನೀ ।ಗೆಣೆಕುವರೆಕುರುರಾಯ
ಮೌಳಿಯನೆಂದನಾರಾಯ ॥೧೭॥ ಅನುಜರಳಿದುದುನೂರುರಣದಲಿ । ತ

ನುಜರಳಿದುದು ಮಾವವೈದುನ । ಜನಪಿತಾಮಹಪುತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರು ॥
ಅನಿಬರವನೀಶ್ವರರು ಸಮರಾ । ವನಿಯೊಳಡಗಿದುದೇಶದೇಶವ । ಜನಪರ
ನುಮುಳಿದಿದುವೆ ಕಾಲದೆ ಭೀಮ ನಿನಗೆಂದ ॥೧೮॥ ಆವನೋರೆಯೊಳಪ್ಪದೇ
ವನ । ನಾವು ನೋಡುವೆವವ್ವೆಯರಸುಂ । ಭಾವಿಸುವೆವಾವಂಗದಲಿ ಗಾಂಧಾ
ರಿಕದುಗೋಪಿ ॥ ದೇವಿಯರುಗಳನಾವವಿಧದಲಿ । ನಾವು ನಿಲಿಸುವೆ ನೀನ್ನೃಪ
ನಕಾಂ । ತಾವಳಿಗಳೇನೆಂದು ಬೈಯ್ಯರು ಭೀಮ ಹೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ಅಳಲದ
ಳಿಭಂಗಿಸಲುಪರವುಂ । ಡಳಿಕರೇನಾವ ಪಾಂಡುವಿನವು । ಕ್ಕಳುಗಳಾಧೃ
ತರಾಷ್ಟ್ರತನುಸಂಭವರು ಕೌರವರು ॥ ನೆಲನ ಹುದುವಿನದಾಯಭಾಗದ ।
ಕಳವಳದೊಳಾಯ್ತುಲ್ಲದುಳಿದಂ । ದೊಳಗು ನಿನ್ನ ಪಭೀಮ ಬಿಡು ಭಂಗಿಸದೆ
ನಾಕೆಂದ ॥೨೦॥ ನೈರಿಸೆನ್ನ ಪಕಾರನನು ಕುರು । ವೀರ ಸಂಚಿತ ಪಾಪಕರ್ಮ
ವಿ । ಕಾರವಿದು ಭೋಕ್ತೃವ್ಯ ನಿನಗೆಂದರಸು ದುಗುಡದಲಿ ॥ ನೀರೊರವ ಕಣ್ಣು
ಗಳನೊರಸುತ । ಸೀರೆಯಲಿ ಗದಗದಿತಗಳದಲಿ । ನಾರಹೃದಯ ಮಹೇಶನಿ
ದ್ದನು ಖೇದಪಂಕದಲಿ ॥೨೧॥ ಕಂಡು ಸೀವ್ಯತಿಕರವನರಸನ । ಮಂಡೆಯಂ
ಕ್ರಿಯ ಭೀಮಸೇನನ । ದಂಡಿಯನು ಧಟ್ಟಿಸಿ ಧಕ್ಕುರಿಳಿದು ಳಿಚೂಣಿಯಲಿ ॥
ಕಂಡುಗೆಡಪಿದರೋಷಶಿಖಿ ಹುರಿ । ಗೊಂಡು ದಕ್ಷಿಗಳಲಿ ವೃಕೋದರ । ಕೊಂ
ಡನೇತಪ್ಪಲ್ಲೆನುತ ನಿಂದಿರ್ದ ನಾರಾವು ॥೨೨॥ ಎಲವೆಲವೊ ಪಾಂಡವರಿರಾ
ನೀ । ವಳುಪಿದಿರೆಲಾನಾರಿಯಿಂದವೆ । ಕೆಳಗೆ ಕೈವಮಾಡುವುದು ಸಲ್ಲದು ಗದೆ
ಯುಕದನದಲಿ ॥ ಚಲಿಸಲಾಗದು ಧರ್ಮಸಿನ್ನಯ । ದೊಳಗಿದೊಂದೇ ಭಾಷೆ
ಮಾಡಿದಿ । ರಳಿದಿರನ್ಯಾಯದಲಿ ಕೊಂದಿರಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥೨೩॥ ನೀವು
ಮಾಡಿದಸತ್ಯಭಾಷೆಗೆ । ನೀವಲಾ ತಪ್ಪಿದಿರಿ ನೋಟಕ । ರಾವು ಮಧ್ಯಸ್ಥತರೆ
ಲೇ ಧರ್ಮೈಕರಕ್ಷಕರು ॥ ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಕರಬಲರೆಂದೇ । ನೀವು ನೃಪತಿಯ
ತೊಡೆಯನುಡಿದಿರಿ । ಡಾವರವ ಸಾಕ್ಷೈನೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಿದಿರಿ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ॥೨೪॥
ಎಂದು ನೇಗಿಲ ತುದುಕೆಯುದಗ್ರ । ಮಿಂದನೆಗಹಿ ಮಹೋಗ್ರಮುಸಲವ ।
ನೊಂದು ಕರದಲಿ ತಿರುಹಿಕೊಬ್ಬಿದ ಖತಿಯ ಭಾರದಲಿ ॥ ಮುಂದೆ ನಡತರೆ ಸ
ಕಲಸೇನಾ । ವೃಂದ ನಡುಗಿತು ಬಹಳ ಭೀತಿಯ । ಬಂದಿಯಲಿ ಜರುಹಿದನುಜ
ನುಳಿಯ ಜನವ ಜೋಡುಗಳು ॥೨೫॥ ಬಿಲ್ಲವಿಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ಭಾರತ । ಮ
ಲ್ಲಗೊಂಡನು ಗದೆಯ ನೃಪನಿಂ । ದಲ್ಲಿ ಬೆರಗಾದನು ರಣೋತ್ಸವವಾಯ್ತು ಯ
ಮಳರಿಗೆ ॥ ತಲ್ಲಣಿಸಿದುಳಿದರಸುಮಕ್ಕಳು । ಚಲ್ಲಿತಾ ಸುಭಟಾಂಗವಿಜಯ
ದ । ಭುಲ್ಲವಣೆ ಪಲ್ಲಟಿಸುತಿರ್ದುದು ಖೇದತನುದೊಡನೆ ॥೨೬॥ ಹಲಧರನಖ
ಳಿಬಲು ಹುಕದನಕೆ । ಮಲತೆಮಾದರೆ ಹಾಸಿತಪ್ಪದು । ಗೆಲವಿನಲಿ ನೋಲದ
ಲಿತಿಳನೌಚಿತ್ಯವೇಸಿದಕೆ ॥ ನಳಗೆಬಿಗ್ದವಿಘಾತಿಯುರರಿಪು । ಳಿಳುವನೋ

ತವಕಿಸುವನೋಸಾ ! ಬಳಿಕವೆಂದೇನೆನುತನಡನಡುಗಿದನುಯಮಸೂ
ನು ॥೨೭॥ ಹಲಧರನಮಸಕವನುಪಾಂಡವ। ಬಲದದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯನುಭೀ
ಮನ । ಫಲುಗುಣನಧರ್ಮಜನಯಮಳರಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮನ ॥ಬಲಿಮಥನ
ನೀಕ್ಷಿಸುತರಜಿತಾ । ಚಲವತರುಬುವನೀಲಿಗಿರಿಯವ್ಯೋ । ಲಳಿಕದಿದಿರಿಲಿನಿಂ
ದುಹಿಡಿದನುಬಲನಬಲಗೈಯ ॥೨೮॥ ಚಿತ್ತವಿಸಿದರೆಬಲಿದದೋಷಕೆ।ತೆತ್ತ
ರೇನಹುದಂತರಂಗವ ।ನುತ್ತಮರಪದ್ಧತಿಗಳನುಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯವ॥
ಬಿತ್ತವಿಸುವುದುಕೌರವೇಂದ್ರನ। ಕಿತ್ತಡವನೀಪರಿಯಿರೇನಿವ । ಗೆತ್ತ
ದಾಗ್ರಹನಿಲಲಿತಿಳುಹುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೯ ॥ ವನತಿಳುಹುವೆನೀನುಶಾ
ಸ್ತ್ರದ । ಲೇನನಡವರುನಿನ್ನವರುಯಮ । ಸೂನುನುಡಿಯುನೆಸಮಯ
ವನುಶಸ್ತ್ರಾರ್ಥಸಂಗತಿಯ ॥ ಹೀನಗತಿಪತಿತಳದಹೊಯ್ದು । ತ್ರಾತನ
ಘಾಯವನೂರುದಗಬೇಕೆಂ । ಬೀನಿಬಂಧನವಾರೊಳಳಿದುದುಕೃಷ್ಣಹೇಳೆಂ
ದ ॥೩೦॥ ಅದರಿನೀಕೌರವನತೊಡೆಗಳ । ಸದದನನ್ಯಾಯದಲಿನಿನ್ನವ ।ನಿ
ದಕೆಸೈರಿಸಬಹುದೆಹೇಳೈಧರ್ಮನಿರ್ಣಯಕೆ ॥ ಮದಮುಖನಭುಜಬಲವ
ನೋಡುವ । ನಿದೆವಿಕಾರವೆಲಾಯನುತಮುದು । ಚಿದನುಬಲಬಲಗೈಯ
ನುರವಣಿಸಿದನುಖಾತಿಯಲಿ॥೩೧॥ ಹರಿದುಹಿಡಿದನೇಮತ್ತೆನೀಲಾಂ।ಬರನ
ಕರಗನುನಿಮ್ಮಕುರುಪತಿ। ಚರಿಸಿದನಲಾಧರ್ಮವಿಸ್ತರವನುವಿಚಾರಿಸದೆ॥
ಗರಸಿಕಪಟದ್ಯೂತದಲಿನೃಪ । ವರನಸೋಲಿಸಿಪಟ್ಟದರಸಿಯ।ಕರಸಿಸು
ಲಿಸುವುದಾವಋಷಿಮತಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ॥೩೨॥ ಎಣಿಸಬಹುದೇನಿಮ್ಮ
ನೃಪನನ।ಗುಣವನನ್ಯಾಯಪ್ರಬಂಧಕೆ।ಗಣನೆಯುಂಟೇಭೀಮಗಡತುರು
ಡಿಸಿದತೊಡೆಗಳನು॥ಕೆಣಕಿದನುಮೈತ್ರೇಯನನುನೃಪ।ನಣಕಿಸಲುಶಪಿ
ಸಿದನುತೊಡೆಯಲಿ! ಹಣಿದವಾಗಲಿಯೆಂದನದುತಪ್ಪುವುದೆಋಷಿವಚನ ॥
ಆಸತಿನೃತ್ತೆಸೈದಳೀಕುರು।ಭೂಪತೊಡೆಗಳತೋರಿಜಸಿಯಲು।ದ್ರೌಪದಿ
ಯನುಡಿತಪ್ಪುವುದೆ ಋಷಿವಚನದನುಗತಿಗೆ ॥ ಕೋಪಕೊನರಿಡಲೀವೃ
ಕೋದರ।ಭೂಪನನುನುಡಿದಪ್ರತಿಜ್ಞಾ । ಸ್ಥಾಪನಕೆಬಳಕೇನವಾಡುವು
ದೆಂದನಸುರಾರಿ॥ಎಂದುರಾಮನಮನನವನಯನುಡಿ । ಇಂದತಿಳುಹಿದಡೈಸ
ಲೇಬಳಿ।ಕೆಂದುದುಗುಡದಲವರುನಡದರುದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ॥ಬಂದಕಂಟಕ
ಕಳಚಿತೇಹಾ।ಯೆಂದುಹರಿಕುರುಪತಿಯಹೊರೆಗೈ । ತಂದುಬೋಳೈಸಿದ
ನುಭೀಮಾರ್ಜುನಯುಧಿಷ್ಠಿರರ॥ ಈಸುದಿನಪರಿಯಂತಧರ್ಮದ।ವಿಾಸಲ
ಳಿಯದೆಬಳಸಿಬಹಳಾ।ಯಾಸವನುಸೈರಿಸಿದಿರಿಂದಿನಯುದ್ಧಕೇಳಿಯಲಿ॥ಘಾ
ಸಿಯಾದುದುಧರ್ಮಗತಿಬುಧ । ರೈಸುಮನಗಾಣರುವೃಥಾಬಸಿನಿ ।ವೇಶವಾ
ಯಿತುಮಕುಟಭಂಗದೊಳೆಂದನವನೀಶ ॥೩೩ ॥ ಅರಸತಲೆಗುತ್ತಿದನುದ್ಯ

ಗಜಬಲ | ಮರವಣಿಸಿಮೋನದಲಿಫಲುಗುಣ ॥ ನಿರೆಮುರಾರಿಸುಯೋಧನ
ನಸರ್ವಾವಗುಣಗಣವ ॥ ಪರಿಪರಿಯಲೆಚ್ಚರಿಸಿದುಗುಡವ | ಪರಿಹರಿಸಿಸಂತೈ
ಸಿದಡೆಮುರ | ಹರನಬೈದನುನಿನ್ನಮಗನಾನಾವಿಡಂಬದಲಿ ॥೩೭॥ ಆರಬ
ಸುರಲಿಬಂದುಮೊಲೆಯುಂ | ಡಾರವೊಡಲೊಳುಬೆಳೆದುಬಳಿಕಿನೊ | ಳಾ
ರಹೆಂಡಿರಕೊಂಡುಕರುತುರಗಾಯ್ದ ಕಳವಿನಲಿ ॥ ವೀರದೈತ್ಯರಸದೆಬಡಿ
ದುಕುರು | ವೀರವಂಶದರಾಯರೆಮ್ಮೊಳು | ವೈರಬಂಧವಬಿತ್ತಿಕೊಂದವ
ಕೃಷ್ಣನೀನೆಂದ ॥೩೮॥ ಬಣಗುಗಳುಭೀಮಾರ್ಜುನರುಕೇಳಾ | ರಣಕನೀನ
ಡುಪಾಯ್ದೆಧರ್ಮದ | ಕಣಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆತ್ತಬಲ್ಲನುನಿನ್ನಮಾಯೆಗಳ ॥ ಕೆ
ಣಸನಿಕ್ಕಿದೆನಮ್ಮೊಳಗೆಧಾ | ರುಣಿಯಭಾರವಕಳೆಯಲೋಸುಗ | ರಣವ
ಹೊತ್ತಿಸಿನಂಮಬೇಂಟೆಯನಾಡಿಸಿದೆಯೆಂದ ॥೩೯॥ ಪಾಪಿನಿನಗೀಗೋತ್ರ
ವಧೆಯನು | ತಾಪನಿನ್ನನುತಾಗಲೀಸ | ರ್ವಾಪರಾಧವುನಿನ್ನದೀಕೌರವರ
ಪಾಂಡವರ ॥ ಕೋಪವನುತೊಲಗಿಸುವನೃಪನನು | ತಾಪವನುತುಡು
ಕುವಕುಬುದ್ಧಿ | ವ್ಯಾಪಕನುನೀವೈರಿಯಲ್ಲದೆಭೀಮನಲ್ಲೆಂದ ॥೪೦॥ ರಣ
ಮುಖಗೊಳೀಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮದ | ಕುಣಿಕೆತಪ್ಪದೆವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ | ಭಣಿತೆ
ನೋಯದೆವೀರಸ್ಮೃತಿಯಪದದಪಾಡರಿದು ॥ ಶಣಸುಸೋಲದೆಭಡಭಡಾ
ಳಿಯೊ | ಳನುಮಹಿಂಗದಜೀವದಾಶೆಗೆ | ಮಣಿಯದಳಿದುದನೆತ್ತಬಲ್ಲರು
ಕೃಷ್ಣಕೇಳೆಂದ ॥೪೧॥ ಮತ್ತೆಹುಮ್ಮಿನಮಳೆಗಳೀತನ | ನೆತ್ತಿಯಲಿಸುರಿದ
ಮುರಾಂತಕ | ನತ್ತತಿರುಗಿದನವನಿಪನಕರತಳವತಳಕಿಕ್ಕಿ ॥ ಮುತ್ತಿದ
ರುಮಾಗಧರುಮಂದಿಗ | ಳೆತ್ತಣದೊನಾನರಿಯೆನರರಸಿ | ಯತ್ತಳವನ
ಳ್ಳಿರಿದುದಾಸ್ತ್ರಿತಿಪಾಠಕರರಘನ ॥೪೨॥ ಗರುವಸುಭಟರುಘಾಸಿಯಾದಿ
ರಿ | ತುರಗಗಜಬಳಲಿದವುಸೂರ್ಯನ | ತುರಗಬಿಡುತಿದೆಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯ
ತತಿಯತಪ್ಪಲಲಿ ॥ ತ್ವರಿತದಲಿಪಾಂಚಾಲಸೃಂಜಯ | ಧರಣಿಪರುನೀವ್
ಹೋಗಿನಿದ್ರೆಯ | ನಿರುಳುನೂಕುವುದೆಂದುನುಡಿದನುದೈತ್ಯರಿಪುನಗುತ ॥
ನಡೆಯೆಪಂಚದ್ರೌಪದೀಯರ | ಗಡಣಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿಳಯಕೆ | ನಡೆಯೆಯು
ಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಂಜಸಕಲಿಶಿಖಂಡಿಗಳು ॥ ತಡೆಯದಿರಿಭಟರೇಳವಾದ್ಯ
ದ | ಗಡಬಡಿಗರೀಸಕಲಬಲನೀವ್ | ಕಡುಬಳಲಿದಿರಿಹೋಗಿಪಾಳೆಯಕೆಂ
ದುನೃಪನುಡಿದ ॥೪೩॥ ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಸಕಲಬಲಪಾಂ | ಚಾಲಪಂ
ಚದ್ರೌಪದೀಯರು | ಪಾಳೆಯವಹೊಕ್ಕರುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನಸೇಮದ
ಲಿ ॥ ಏಳುನಾವೀಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಾಳೆಯವನೋಡುವೆವೆನುತವನ |
ಮಾಲಿರಥವೇರಿದನನಗುತಮತನ್ನರಥವೇರಿ ॥೪೪॥ ನರಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀ
ಮನಕುಳಸಹದೇ | ವರುಸಕ್ಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಸಹಿತಮುರ | ಹರನುಹೊಕ್ಕನುಕೌರ

ವೇಂದ್ರನಶೂನ್ಯಶಿಬಿರವನು ॥ ಅರಸಕರ್ಣದ್ರೋಣಮಾದ್ರೇ। ಶ್ವರಸಭ
ಗದತ್ತಸನದೀಜಾ। ದ್ಯರನಿವಾಸದನಿಳಯಗಳಕಂಡಳಲಿದನುನೃಪತಿ॥೪೬॥
ಸೂತನಿಳಿದನುಮುನ್ನರಥವನು । ಭೂತಳಾಧಿಪನಿಳಿದನಶ್ವ । ವ್ರಾತವ
ನುಕಡಿಯಣದನೇಣಲತೆಗದುಬಂಧಿಸಿದ ॥ ವಾತಜನಸಾತ್ಯಕಿಯಮುಳಿ
ರ । ಸೂತರಿಳಿದರುಮುನ್ನತುರಗವ । ವ್ರಾತಗಳಸಂತೈಸಿದರುಸಂಗರಪ
ರಿಶ್ರಮವ ॥೪೭॥ ಇಳಿರಥವನೆರೆಪಾರ್ಥಬಳಿಕಾ । ನಿಳಿವೆನೆಂದನುಶೌರಿನೀ
ಮು । ನ್ನಿಳಿವುದೆಂದನುಪಾರ್ಥನಾಯ್ತುವಿವಾದವಿಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ಎಲೆಲೆನಾಮು
ನ್ನಿಳಿಯೆನೀನಿ ।ನ್ನಿಳಿವೆಲಾಸಾಕಿನ್ನುಗರ್ವದ।ಗಳಹತನವನುಬಳಿಕತ್ರೋ
ಟುವೆರಥವನಿಳಿಯೆಂದ ॥೪೮॥ ಬಳಿಕಫಲುಗುಣರಥದಮೇಲಿಂ ।ದಿಳಿಗೆಹಾ
ಯ್ದನುಕೃಷ್ಣನೀನಿ । ನ್ನಿಳಿಯೆನಲುಚಂಮಟಿಗೆವಾಘೆಯನೇಣರಥದೊಳ
ಗೆ ॥ ಇಳುಹಿನಗುತಮುಕುಂದರಥದಿಂ । ದಿಳಿಯೆಧಟಧಟಯೆಂದುಕಿಡಿ
ಯು । ಚ್ಚಳಿಸಲುರಿದುದುತೇರುಕೇಸುರಿನಭವನಪ್ಪಳಿಸೆ ॥೪೯॥ ಧ್ವಜಗೆ
ಹಲಗೆಯುಸೊದದುಹಾಯ್ದನು । ನಿಜನಿವಾಸಕೆಹನುಮಧೂಮ । ಧ್ವಜ
ನಮಯವಾದುದುರಥಾಶ್ವರಥಾಂಗರಾಜಿಗಳು॥ ವಿಜಯಭೀಮಾದಿಗಳುಕಂ
ಡ । ಕ್ಕಜದೊಳಾಕಸ್ಮಿಕದಕಿಚ್ಚಿನ । ಗಜಬಜವಿದೇನೆನುತಬೆಚ್ಚಿದರವರು
ತಮ್ಮತಮ್ಮಗೆ ॥೫೦॥ ಹರಿಯಿದೇನಾಕಸ್ಮಿಕದಗ । ಕ್ಕುರಿಯೊಳದ್ದುದುತೇ
ರುನಮಗೀ। ಯುರಿಯಭಯಭಾರೈಸಿತೇನುನಿಮಿತ್ತವಿದಕೆನಲು ।ಉರಿದು
ದಂದೇತೇರುಕರ್ಣನ । ಗುರುನದೀನಂದನರುದೈವಿಕ । ಶರಹತಿಯೊಳೆಂ
ವಿಕ್ರಂದಲುಳಿದುದುಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ॥೫೧॥ ನಾವಿಳಿದಬಳಿಕೀರಥದೊಳಿ
ರ । ಲಾವಹದನೋನಿನಗೆಕಂಡ್ಯೈ । ದೈವಿಕಾಸ್ತ್ರದಮಹಿಮೆಗಳನೆನೆಪಾ
ರ್ಥತಲೆವಾಗಿ ॥ ನೀವೆಬಲ್ಲಿರಿದೇವನೀಮಾ । ಯಾವಿಮೋಹಪಾಶಬದ್ಧರು।
ನಾವುಬಲ್ಲೆವೆನಿಮ್ಮನೆಂದೆರಗಿದರುಚರಣದಲಿ ॥೫೨॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳೀಚೆ
ಯಲಿನೃಪ । ಗುರುಸುತರುಕೃತವರ್ಮಕರುನಂ । ಮುರೆಸುಸೇನಾದನೊ
ವಿರೋಧಿಯದಳದವೆಡ್ಡೈಸಿ ॥ ತರಣಿತಿಮಿರಕೆತೆರಹುಗೊಟ್ಟನು।ಧರತ
ಖಂಡವನಿನ್ನುರಾಯನ । ಪರಿಗತಿಯನಾರೈವೆವೆನುತೇರಿದನುನಿಜರಥವ ॥
ಭರದಲಿವರುನೃಪಾಲನಡಗಿದ । ಸರಸಿಗೈತಂದಿಳಿದುತಡಿಯಲಿ । ತುರಗ
ವನುಬಿಡಿಸಿದರುಸಾರಥಿಹೊಗಿಸಿದನುಕೊಳನ ॥ ತ್ವರಿತದಗಶೌಚಾಚಮ
ನವಿ । ಸ್ತರಣಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಯ । ವಿರಚಿಸಿದರರಸಿದರುಕೊಳನಲಿ
ಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥೫೩॥ಬಳಸಿಜಂಬುಕಘೂಕಕಾಕಾ । ವಳಿಗಳೆದ್ದವುಮೇ
ಲುವಾಯಿದ । ವಿಳಿಸಲಮ್ಮದೆಗಾಢತರಘರ್ಜನೆಗೆಕುರುಪತಿಯ ॥ ಕಳವ
ಳವಿರತ್ತಣದೆನುತತಳ । ವಳಿಸಿಬಂದುಮಹಾರಥರುನೃಪ। ತಿಲಕನಿದ್ದನು

ಕಂಡುನೊಪ್ಪನೆಕೆಡೆದರವನಿಯಲಿ ॥೫೫ ॥ ಉಡಿದತೊಡೆಗಳನುಗ್ಗಲಲಿ
ಹೊನ| ಲಿಡುವರಕುತದಭೀಮಸೇನನ|ಮುಡದಘಾಯಕೆಕೆಲಕೆಸೂಸಿದ
ಮಕುಟಮಣಿಗಣವ ॥ಕಡಿದಮೈವೇಧನೆಗೆನರಳುವ |ನಿಡುಸರದಖಗಜಂ
ಬುಕೌಘದ | ಲಿಡುವಕೈಗಲ್ಲುಗಳನೃಪತಿಯಕಂಡರವರಂದು ॥೫೬॥ಬರ
ಲಿದರುಧರೆಬಿರಿಯೆಹುಡಿಯಲಿ | ಹೊರಳಿದರುಬಾಯ್ಗಳನುಹೊಯ್ದುಹೊಯ್|
ದರಚಿಕೆಡೆದರುಕಂಡಿವರುಕಾತರಿಸಿಕಳವಳಿಸಿ ॥ ಮರುಗಿದರುಮುಂದಿನಗ
ದರುಮೈ | ಮರೆದರದ್ದರುಶೋಕಜಲಧಿಯೊ |ಳೊಗಲುಗೊಂಡರುತಳ್ಳ
ಬಾರಿದರವರುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೫೭॥ ಹದುಳಿಸಿರೆನಾಕೇಳಿನೀವಿ | ನ್ನಿದರಲೇನ
ಹುದಿನ್ನುದೃಪದ ! ಕದಡುಮನಗಾಣಿಸಿತುನಮಗೀಕಂಟಕವ್ಯಥೆಯು॥ ಉ
ದಯದಲಿನಾವೀಶರೀರವ | ನೊದದುಹಾಲ್ವೆವುನೀವುನಿಜಮಾ | ರ್ಗದಲಿ
ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದನುನಗುತಕುರುರಾಯ ॥೫೮॥ಶೋಕವಡಗಿದುದಿವರಿ
ಗಂತೆ| ವ್ಯಾಕುಲಿತೆಬೀಳ್ಕೊಂಡುದಹುದಿ | ನ್ನೇಕೆಸಂಸಾರಾನುಭೂತಾ
ವೇಶದುರ್ವಸನ ॥ ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನುಬಿಡುನೀ |ಸಾಕಿದಕೆಫಲವೆನಿಸಿದಜ
ನಿಯೊ | ಳಾಕುಠಾರದತಲೆಗಳನುತಹವೆಂದನಾದ್ರೋಣೀ ॥೫೯ ॥ ಅಕಟ
ಮರುಳೈಗುರುಸುತನಮತಿ | ವಿಕಳತನವನುಕೃಪರುಕೃತವ | ರ್ಮಕೆ
ರುಕಂಡಿರೆಪಾಂಡವರತಲೆಕ್ಕರಗೆಗೋಚರವೆ॥ಬಕನಧರ್ಮಶೃತಿಯುಪ್ರೊಲು
ದೇ | ವಕಿಜುಮುಗಕಾದಿಹನಲ್ಕೈಕೌ | ಳಿಕದಸಿದ್ಧನಕೃತಿಯುನಾರಿಗೆವಿಶಾ
ರಬಹುದೇಂದ ॥೬೦॥ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು |ವೆರಶಿಕಾಯಲಿರಾತ್ರಿಯು
ಲೀಪು | ಶಿರವತಡಿಸಿದಕೇನುಸಂಶಯುವೆನ್ನಕಳುಹುವುದು ॥ ಇರಲಿಕೃಪ
ಕೃತವರ್ಮಕರುಹ | ತ್ತಿರೆರಣಾಧ್ಯಕ್ಷದಲಿಭಾಷಾ | ಚರಣವೈಸರಿಸಿದರೆ
ದ್ರೋಣನತನುಜನಲ್ಲೆಂದ ॥೬೧॥ ಆಗಲಾಪಾಂಡವರವಧೆನಿನ | ಗಾಗಲ
ರಿಯುದುನಿನ್ನಭುಜಬಲ| ವಾಗುರಿಯುವೇಧೆಯಲಿಬೀಳದುಕೃಷ್ಣಬುದ್ಧಿಮೃ
ಗ ॥ ಈಗಳಿನನಿರ್ಬಂಧವಚನವಿ | ರಾಗವೆಮಗೇಕಾಲಿಗಾವುದು|ಭಾಗಗೈ
ವವದಾಗಲೆಂದನುಕೌರವೇಶ್ವರನು ॥ ವರಚಮೂಪತಿನೀನುಬಳಿಕೆ| ಬ್ಬ
ರುಚಮೂವಿಸ್ತಾರವೇವಿ | ಸ್ತರಿಸಿರಚಿಸುವುದೆಂದುರಥಿಕತ್ರಯಕೆನೇಮಿ
ಸಿದ॥ ಗುರುಜಕೃಪಕೃತವರ್ಮರೀಮೂ|ವರುನರೇಂದ್ರನಬೀಳುಕೊಂಡ
ರು|ಕರದುಸೂತರಸನ್ನೆಯಲಿಬಂದೇರಿದರುರಥವ॥೬೩॥ ಅವರುಬಂದರು
ದಕ್ಷಿಣದದೆಸೆ|ಗವರಪಾಳೆಯಕಾಗಿಸುತ್ತಲು| ಸವಡಿಗತ್ತಲೆಯಾಯ್ತುಘೋ
ನರೋಷಾಂಧಕಾರದಲಿ॥ಅವರುಮುದದಲಿಕುದಿವರಹಿತಾ|ರ್ನವನಿವರಿಗೆ
ಗೋಚರವೆಪಾಂ| ಡವರುಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲೇ॥೬೪

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೨೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಪರಬಲಮಥನಹರರಿಪು।
ರಾಯಕುವರರುಸುಹಿತಪಾಂಡವ । ರಾಯಕಟಕವಕೊಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮ
ರಜನಿಯಲಿ ॥ಪದನು॥ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪನಿಂ। ನಾಳಚಿತ್ರದಚ
ಟುಲಪಣದಥ । ಡಾಳತನವನುಸಂಗರದೊಳುದ್ದಾಮಸತ್ವದಲಿ ॥ ಪಾಳೆ
ಯವಸಾರಿದರುವಿಟಪಿವಿ । ಶಾಳವಿಶ್ರಮತಿಮಿರಗಹನವಿ । ಶಾಲವಟಕುಜ
ವಿರಲುಕಂಡರುನಿಲಿಸಿದರುರಥವ ॥೧॥ ನಿಲುವುದಿಲ್ಲವಿರೋಧಿಸಂಗತಿ।ಯು
ಲುಹನಾಲಿಸಬಹುದುಕೋಟಾ । ವಳಯವಿದೆಹತ್ತಿರಯೆನುತಗುರುಸೂ
ನುರಥವಿಳಿಯೆ ॥ ಇಳಿದರಿಬ್ಬರುಸೂತರಿಗೆಕೈ । ಗೊಳಿಸಿದರುಕುದುರೆಗ
ಳುನಾಲುಕು । ನೆಲದೊಳೊರಗಿದರಿವರುಸಮರಶ್ರಮದಭಾರದಲಿ ॥ ಬಳ
ಗೆತೊಳಲಿಕೆಯುಬ್ಬರಕೆಕಳ । ವಳಿಸಿಹೊಯ್ದರರದೊಂದುಮತ್ತಂತೆ ।ಲೆಮ್ಮಿ
ಡುಕಡಾಲಿಸಿನಿಧಾನಿಸಿಸಾರಿದರುಮದನ ॥ ಬಳಲಿಕೆಯುಬೇಸರಿನೊಳಾಕೃ
ಪ । ಮಲಗಿದನುಕೃತವರ್ಮನೊಲದಾ । ಕಳಿಸಿತೂಕಡಿಸಿದನುತೆಗದು
ದೆನಿದ್ರೆತನುಮನವ ॥೩॥ ಕುಸಿದರುಘೋರಂಮಿನಜಾಡ್ಯದಲಿರುಘೋರಂ । ಪಿಸಿ
ದರಿಬ್ಬರುರಾಜಕಾರ್ಯ್ಯದ। ಝುಸದರರಹುಯುಲಿಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯ್ಯದಹೊತ್ತುಹೊ
ರಿಗೆಯಲಿ ॥ ಉಸುರುಮಿದುಕದೆನಿದ್ರೆನೆನಹಿನ । ಮುಸುಕುನುಗಿಯದೆಯಿ
ಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯು । ವಿಷಮಸಮಸಂಧಿಗಳಸರುವಿನೊಳಿದ್ದನಾದ್ರೋಣಿ ॥೪॥
ಭಾಗಬೀತುದುರಜನಿಯುಲಿಸರಿ । ಭಾಗವಿದ್ದುದುಮೇಲೆತಕ್ಷಣ।ಗೂಗೆಬಂ
ದುದದೊಂದುವಟಕುಜದಗ್ರಭಾಗದಲಿ ॥ ಕಾಗೆಗಳಗೂಡುಗಳಹೊಯ್ದು
ವಿ । ಭಾಗಿಸಿತುತುಂಡದಲಿಬಿದ್ದವು।ಕಾಗೆಸುಘಟನಸಮ್ಮುಖದಲಿಸಹಸ್ರ
ಸಂಖೆಯಲಿ ॥೫॥ ಇದುಮದೀಯಮನೋಹೃದಯಸಾ ।ಹೃದಯದೊಳು
ಸಂಕಲ್ಪಕಾರ್ಯ್ಯಾ । ಭ್ಯುದಯಸೂಚಕವೆನುತನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತೇಕ್ಷಣರ ॥
ಪದಪಹುಡಿದಲ್ಲಾಡಿದರೆವೈ । ಜೆದಗದೇನೆನೆನುತನಿದ್ರಾ । ಮದವಿಘೂ
ರ್ಣವನಡಗೆಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಮಹಾರಥರು ॥ ೬ ॥ ಏನುಗುರುಸುತಕಾರ್ಯ್ಯದ
ನುಸಂ । ಧಾನವೇನೆನೆವಾಯಸುಂಗಳ । ನಾನಿಶಾಟನನಿರುವುತಿದೆಗೂಡುಗ
ಳಗಬ್ಬರಿಸಿ ॥ ಈಸಿದರ್ಶನದಿಂದಪಾಂಡವ । ಸೇನೆಯನುಕಗ್ಗೊಲೆಯೊಳ
ಗೆಕೊಲ ।ಲೇನುಸಂಶಯವಾವುದೆಂದನುಕೃಪಗೆಗುರುಸೂನು॥ಲೇಸಲೇ
ಕೃತವರ್ಮಬಳಿಕೇ।ನಾಸುರದಕಗ್ಗೊಲೆಗೆರಾಜಾ।ದೇಶದಲಿನಾಷ್ಟಂದೆವೈ
ಪಾಂಡವರಪಾಳೆಯಕೆ ॥ ಘಾಸಿಯಾದರುಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ । ವಾಸುದೇ
ವನಕಾಹುಘನಕಾ । ಳಾಸತಪ್ಪಿದಬಳಿಕನಮಗಪಕೀರ್ತಿಬಹುದೆಂದ ॥೮॥
ಕ್ರತುಹರನಸಮಜೋಳಿಗಂಗಾ । ಸುತನಜೈಸಿದರವರತೂಕದ । ವಿತತ
ಬಳರೈಭಾವನವರೊಗ್ಗಿದರುವಿಪಿನದಲಿ ॥ ಅತಿರಥರೊಳಗ್ಗಳೆಯರಾಧಾ ।

ಸುತಸುಯೋಧನನಾಧ್ರಸತಿಯಾ । ವ್ಯತಿಕರದೊಳೇನಾದರೈಮುರಹರ ನಕೃಪೆಯಿಂದ ॥೯॥ ಆರಿಸನಿಲ್ಲಮುರಾರಿಕೌಂತೇ। ಯರನಿದೋದನುಮ ತನುವಹಣ । ಲ್ಲರಿಸಿದರಕೆಲಲೀಯನಷ್ಟ್ರೈಸುಗನುಚಕ್ರದಲಿ ॥ ಇರುಳು ಹಗಲದವಿಯಲಿಮನೆಯಲಿ । ಸಗಸಿಯಲಿಪರ್ವತದೊಳಗ್ನಿಯೊ । ಳಿಲಿತ ನ್ನವರಲ್ಲಿಹರಿಗಪಧಾನಬಲುಹೆಂದ ॥೧೦॥ ಮಿಹಿನಲಿಮಡುಹುವುದುಧರ್ಮ ದ । ಹೊರಿಗೆಯೇನೀನಿದ್ರೈಗೈವಿ।ನಿರಿವುದೇನಿದುಪಂಥವೇಪೌರಾಣಮಾ ರ್ಗದಲಿ ॥ ಅರಿಯದಾವಂಥ್ಯೆಸುವದರಲಿ।ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಕಂಡೆವಾದರೆ। ನೆರೆಕೃತಾರ್ಥರುವಿಘ್ನಶತವಷ್ಟ್ರೈಸದಿರದೆಂದ ॥೧೧॥ ತಪ್ಪದಾಚಾರಿಯ ನನುತಿಮೇ । ಲಪ್ಪದನುಗೃವಾಭಿಯೋಗದೊ । ಳೊಪ್ಪವಿಡುವುದುರಜ ನಿಯಲಿಕಳ್ಳೇರುಕದನದಲಿ ॥ ಒಪ್ಪದಿದುಸೌಭಟವಿಧಾನಕೆ । ನೊಪ್ಪಿತ ಹುದಿದರಿಂದರಿಪುಗಳ। ತಪ್ಪಿಸುವನಸುರಾರಿಯೆಂದನುನಗುತಕೃತವರ್ಮ॥ ಆದಡಿರಿನೀವಿಬ್ಬರಿಲ್ಲಿವಿ । ವಾದನಿವೊಕ್ಕಡನೇಕೆಜನಪರಿ । ವಾದಭಯವೆಮ ಗಿಲ್ಲಸಾರಥಿರಥವತಾರೆನುತ ॥ ಕೈದುಗಳಸಂವರಿಸಿರಥದಲಿ । ಹಾಯ್ದುಪೊ ರವುಡಭೋಜಕೃಪರನು। ವಾದರೆವುಗೇನೆನುತಬಂಗರುಪಾಳೆಯದಹೊ ರಗೆ ॥೧೩॥ ಮುರಿದುಕೋಟೆಯನೊಂದುಕಡೆಯಲಿ । ತೆರಹುಮಾಡಿಮ ಹಾರಥರುಜನ । ಪರಿಯುವಮೇಲೊಳಹೊಕ್ಕುಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಲಿರಥವಿಳದು ॥ ವಳಿವರರತೊಳಲಿಕೆಯಮೇಲೆ । ಚ್ಚರಿಕೆಮುಸುಳಲುಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊ।ಳಿ ರಿತದಂಥೆವಸೆಯಲಿಪರುಶವಿಸಿದನುಗುರುಸೂನು ॥೧೪॥ ಎರಡುಬಾಗಿಲ ಪಾಳೆಯಕೆಕೃಪ । ನಿರಲುಮೂಡಲುಪಶ್ಚಿಮಾಂಕದೊ । ಳಿರಲಿಕೃತವ ರ್ಮಕನುಬಾಗಿಲೊಳಾಂತನೃಪಜನವ ॥ ಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳಸಂ।ವ ರಿಸುವರುನೀವಿಲ್ಲಿಮಧ್ಯದೊ। ಳಿರಸುವೊತ್ತುಕೆಮೃತ್ಯುತಾನಹೆನೆಂದುಕೈ ಕೊಂಡ ॥೧೫॥ ಎರಡುಬಾಗಿಲಲಿವರನಿಬ್ಬರ । ನಿರಿಸಿಚಾಪವಮಿಡಿದುಬಾ ಣವ।ತಿರುಹುತೊಬ್ಬನೆರಥವಬಿಟ್ಟನುರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ॥ ಅರಸಕೇಳದ್ಭು ತವತಾನದು । ವಿರಳನೃಪವೀಧಿಯಲಿಸಾದುದು । ಧರೆಗೆಗಗನಕೆಕೀಲಿಸಿ ಕ್ಕಿದವೋಲ್ಮಹಾಭೂತ ॥೧೬॥ ನಿಟಿಲನಯನದಜಡಿವಜೂಟದ।ಜಟೆಯ ಹೂಂಕೃತಿಯಲ್ಲಿನಾ । ಸಾಪುಟದಕಕ್ಷದಲೆಸವವಿಷಧರಪತಿಯ ವಾಸುಕಿ ಯ ॥ ಚಟುಳಚಪಳಪ್ರಭೆಯಘನಗಂ । ಘಾಟತವನೆಘರ್ಘರದಘೋರ। ಸ್ಫುಟರವದರೌದ್ರಾಗ್ನಿನಿಯದಲಿರಂಜಿಸಿತುರಭಸ ॥೧೭॥ ಮೆಚ್ಚಿದನೆಭಾ ರಪಯಭೂತವ । ನೆಚ್ಚಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಲಿದನುಮುಗು। ಳೆಚ್ಚನೈದಾರೇಳು ನೂರೈನೂರುಸಾವಿರವ ॥ ಹೆಚ್ಚಿಹಾಯ್ದಂಬುಗಳಭೂತದ । ಕಿಚ್ಚುಕಂ ಗಳಕೊಂಡಮುರಿದುಲಿಮೆಚ್ಚಿಸಿದವರೆಸೀದುಸೀಕರಿಯಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ॥

ತೆಗದುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿತಿರುವಿಂ । ದುಗುಳಿಚಿದಡಾಭೂತದಂಷ್ಟ್ರಗೆ । ಮುಗಿದಕೈಗಳೆಲೆರಗಿದರುಶಸ್ತ್ರಾಧಿದೇವಿಯರು ॥ ಉಗಿದನೊರೆಯಲಡಾಯುಧವನು । ಜೈಗದಲಪ್ಪಳಿಸಿದರೆಕೈಯಿಂ । ಜಗುಳಬಿದ್ದುದುಝಂಕೆಯಿದ್ದುದುಭಯದಜೋಡಿಯಲಿ ॥೧೯॥ ಕಾಕಮುಖದಮಯೂರಟಿಟ್ಟಭ । ಕೋಕವದನದಹಂಸಕಂಕಬ । ಳಾಕವಕ್ತ್ರದಗೌಜಗೀಜಗಚಾತಕಾನನದ ॥ ಘೂಕಮೃಗದಸೃಗಾಲಶಾರ್ದೂಲ । ಲಾಕೃತಿಯಬಹುವಿಧದರೂಪದ । ನೇಕಭೂತವ್ರಾತನೆರದುದುಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೨೦॥ ಇದುವಿರೂಪಾಕ್ಷನಮನಕ್ಷೋಭ । ಭವಲಿಕೌರವರಲಾಪಿನಾಕಿಯ । ಪದವಹಿಡಿದೋಲೈಸುವನುಸರ್ವಾಂಗಯಜ್ಞದಲಿ ॥ ಇದುಕುಪಾಯಪಬಲ್ಲೆನೆನುತು । ಬ್ಬಿದನುಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರಿತೋಡಿದ । ನುದರವಹ್ನಿಯನಿದಿರೊಳಗ್ನಿತ್ರಯವಸಿರ್ಮಿಸಿದ ॥ ಶಿರನರಂಗಳದರ್ಭೆವಿದುಳಿನ । ಚರುಕಪಾಲದಪಾತ್ರೆಯಲುವಿನ । ಬೆರಳಸಮಿಧೆಯಸಾಲಡಗುಮಜ್ಜೆಗಳವೃಷದಾಜ್ಯ ॥ ಅರುಣಜಲದಾಹುತಿಯವಿಸ್ತರ । ಕರಣವನುವಿರಚಿಸಿದನುಂತೊರ್‍ರೀ । ಚ್ಚರಣೆಯಲಿಪೂರ್ಣಾಹುತಿಗೆತನ್ನೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸಿದ ॥೨೧॥ ಮೆಚ್ಚಿದನುಮದನಾರಿಹೋಮದ । ಕಿಚ್ಚುತೊಡಕದಮುನ್ನತೆಗದನುಬಿಚ್ಚಿಜಡೆಗಳಜನ್ನುಸುತೆಯಲಿಸಾದಿದನುಭಟನ ॥ ಅಚ್ಚಶರವಿದೆಖಡ್ಗವಿದೆಕೋ । ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಾಕಿನ್ನಸುತರಲಿ । ಚೊಚ್ಚಿಲವನೀನೆಂದುವೈದಡವಿದನುಶಶಿಮೌಳಿ ॥೨೨॥ ಸಾರಥಿತ್ವದೊಳಿಳಸಿದನುಭೂ । ಭಾರಭಂಜನೆಗಸುರಹರಗೀ । ಭಾರಬಿದ್ದುದುನಮಗೆಪಾಂಚಾಲಪ್ರಬದ್ಧಕರ ॥ ತೀರಿತದುನಿನ್ನಲ್ಲಿನಿನ್ನವಿ । ಹಾರವೆಡೆಬಿಚ್ಚುವುದುರಿಪುವ್ರಜ । ಮಾರಣಾಧ್ವರಕೃತಿಯನೀಕೈವಳಸುಹೋಗೆಂದ ॥೨೪॥ ಎನೆಪುರಾರಿಯಪದಯುಗಕೆಗುರು । ತನುಜವೈಯಿಕ್ಕಿದನುಬೀಳ್ಕೊಂ । ಡನುತಿರೋಹಿತನಾದವೀಶ್ವರನೀತನನುಕಳುಹಿ ॥ ಧನುವಕೊಂಡನುಧೂರ್ಜಟಿಯುರೂ । ಪಿನಮಹಾರಥಿರಥವನೇರಿದ । ನನುವರದರೌರವವನಂಘೈಸಿದನುರಜನಿಯಲಿ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ರಾಜಬೀದಿಯೊ । ಳುರವಣಿಸಿಗುರುಸೂನುರಥದಲ । ಬರುತಕಂಡನಲೈಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಮಂದಿರವ ॥ ಇವರುಪಾಂಡವರಲ್ಲಿಮೋಣವ । ರಿರಲಿಬಳಿಕಾರೈವೆನೈಯ್ಯನ । ಹರಿಬಹೋಗಲಿಮುನ್ನೆಕೊಲುವೆನುದ್ರುಪದನಂದನನ ॥೨೫॥ ಎಂದುರಾಯನಗುಡಿಯಗೂಢದ । ಮಂದಿರದಬಲಪಂಕವೀಧಿಯ । ಮುಂದೆದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನರಮನೆಗಾಗನಡತಂದ ॥ ಬಂದುಬಾಗಿಲಮುರಿದುಕಾಹಿನ । ಮಂದಿಯನುನಿಡುನಿದ್ರೆಗೈಸಿದ । ನಂದುನುಣ್ಣನೆಹೊಕ್ಕನಾರನಸೆಜ್ಜೆಯರಮನೆಯ ॥೨೬॥ ತೊಳತೊಳಗುವಿಕ್ಕೆಲದದೀಪದ । ಜಳಕಿನಲಿಮಣಿರುಚಿರಚಿತ್ರಾ । ಪಳಿ

ಯುಮೋಲ್ಲಟ್ಟನಲಿಲಲಿತಾಸ್ತರಣಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಹೊಳಹೊಳೆವನವರತ್ನ
ಭೂಷಣ । ಕಲಿತಕಾಯನಕಂಡುರೋಷ । ಪ್ರಳಯಭೈರವರೂಪನೊ
ದದನುಪಾಮಪಾದದಲಿ ॥೨೮॥ ಘೀಳಿಲನೆದ್ದನಿದಾರುನಿದ್ರೆಯು । ನಳಿದವನ
ತಿವಿಯೆನುತನುಂದಣ। ಪ್ರಳಯರುದ್ರನರಹುಯರೌದ್ರದರಣಭಯಂಕ
ರನ ॥ ನಿಲವಕಂಡವನಾಯುಧವತಾ । ಹಲಗೆಯಾವೆಡೆಯೆಂಬವನನಮುಂ।
ದಲೆಯಹಿಡಿದೆತ್ತೆಗೆಡಹಿಕುಸುರಿದವನಸದೆಬಡಿದ॥೨೯॥ ಉಗಿದುಬಿಲ್ಲಿನತಿರು
ವಕೊರಳಲಿ । ಬಿಗಿಯೆದ್ದಪದಾತ್ಮಕನುತಾಬೆರ- । ಳುಗಳಬಾಯಲಿಬೇಡಿ
ಕೊಂಡನುದ್ರೋಣನಂದನನ ॥ ಉಗಿವಡಾಯ್ದದಲೆನ್ನಶಿರವನು।ತೆಗದು
ಕಳೆಮೈಶಸ್ತ್ರಘಾತದಿ । ನುಗುಳಿಸನುವನುತನಗೆವೀರಸ್ವರ್ಗವಹುದೆಂ
ದ ॥ ೩೦ ॥ ಅಕಟಗುರುವಹತ್ಯಾನುಹಾಪಾ । ತಕಿಯೆನಿನಗೇಸ್ವರ್ಗದೇ
ಶ । ಪ್ರಕರನಿನ್ನನುಹೋಗಿಸಿದಡಸುಡುವೆನುಸುರಾಲಯವ ॥ ಪ್ರಕಟ
ಕುಂಭೀಪಾತಮುಖರಾ । ರಕದೊಳಿರನುನೆನಿನಗೆಕೌಂತೇ । ಯಕರಹ
ರಿಗಡತನಗೆನುತಕಟ್ಟಿದನುತಿರುವಿನಲಿ॥೩೧॥ ಉರುಲಹತ್ತಿಸಿಸೆಳದುಗೋ
ಣಲಿ । ಗುರುಗುರಿಸಲುಸುಜಾಡಿದುದುಬೊ। ಬ್ಬಿರಿದುಹೊಕ್ಕನುಕದವನೊ
ದದುಶಿಖಂಡಿಯರಮನೆಯ ॥ ತರಿದನಾತನನುತ್ತಮೌಜಸ । ನರಸಿಹೊ
ಯ್ದನುಹೊಕ್ಕುಬಾಗಿಲು । ಮುರಿದುಮೈಯ್ಯರುಹಿಶಿಯುಧಾಮನ್ಯುವ
ವಿಭಾಡಿಸಿದ ॥೩೨॥ ಗಜಬಜವಿದೇನೆನುತನಿದ್ರೆಯು । ಮಜಡರೊಳಗೊಳಗ
ರಿದರೀತನ । ಭುಜಬಲಕೆಮಲತವರಕಾಣೆನುಸೃಂಜಯಾದಿಗಳ ॥ ರಜನಿ
ಯಲಿರವುಕುಳವನಾಡಿದ । ನಜಿತಸಾಹಸನಿತ್ತದೃಪದಾ । ತ್ಮಜೆಯಭವ
ನದಹೊರಗೆಬಂದನುಖಾಂಡವರನರಸಿ ॥೩೩॥ ಇದುಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಗೃ
ಹವೆಂ । ದೊದದುಕಳದನುಕಾಹಿನವರನು । ಸದದುಹೊಕ್ಕನುಸಜ್ಜೆಯ
ಲಿಧರ್ಮಜನನಂದನನ ॥ ಒದವಡೆಗ್ಗನುಸುರಗಿಯಲಿಕಾ । ದಿದನುಖಡ್ಗ
ವಹಿಡಿದುನಿಮಿಷಾ । ರ್ಧದಲವನತಡೆಗಡಿದುಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಕನನಸುಗಳೆದ॥
ಜನಪಕೇಳೈಬಳಿಕಸುತಸೋ । ಮನನುಕೃತಕೀರ್ತಿಯಶತಾನೀ।ಕನನು
ಕೃತವರ್ಮಕನತರಿದನುದ್ರೌಪದೀಸುತರ ॥ ಜನಪರೈವರತಲೆಗಳೆಂದೇ।
ಕನಕರಥದೊಳಗಿರಿಸಿಹೊಕ್ಕನು । ಮನೆಮನೆಗಳಲಿಸವರಿದನುಸೋಮ
ಪ್ರಬದ್ಧಕರ ॥೩೪॥ ಶೀಳಿದನುಸಮರಥರುಗಳಪಾಂ। ಚಾಲರಾವುತರನು
ಮಹಾರಥ।ಜಾಲವನುಜೋಧರರಭಾರಿಯಪೌರಕಪ್ರಜವ॥ ಸಾಲಹೊ
ಯ್ದನುಹುಯ್ಯಲಿಗೆಹೊಗು । ವಾಳತರಿದನುಖಡ್ಗದಲಿರಿಪು। ಕಾಲಭೈರ
ವಬೀದಿವರಿದನುಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ ॥೩೫॥ ಎಡೆಲೆಕವಿಕಳ್ಳಿರುಕಾರನ।ತಲೆ
ಯಹೊಯ್ಯಹೊಯ್ಯೆನುತನಿದ್ರಾ। ಕುಳಲುಘೂರ್ಜಿಸಿತಾಗುಳಿಸಿತೂಕಡೀ

ಸಿದರುಮುರಳಿ ‖ ಕೆಲಕೆಲರುನಿದ್ರೆಗಳವುರವೆಯು । ಕಳವಳಿಗರೊರೆಗೊಂ
ಡಡಾಯುಧ । ನೆಲಕೆಬಿಸುಟರುಬತ್ತಳಿಕೆಯುತಿಹೂಡಿದರುಧನುವ ‖೩೭‖
ಗಜನಹಲ್ಲಣಿಸಿದರುವಾಜಿ । ವ್ರಜಕೆರೆಂಚೆಯುಬೀಸಿದರುಗಜ । ಬಜವಿದೇನೆ
ನುತಗಾಲಿಗೆಬಿಗಿದುಕುದುರೆಗಳ ‖ ರಜನಿಹೋದುದೆಹಗಲುಬಂದುದೆ।ಗಜ
ಬಜದಲಕಟೆನುತಸುಭಟ । ವ್ರಜಸುವಿಹ್ವಲಕರಣರಿರಿದಾಡಿದರುತಮ್ಮೊ
ಳಗೆ ‖೩೮‖ ಲಾಯದತಿಹೊಕ್ಕಿರಿದುಕೆಂಗುರಿಯು । ಬೀಯಮಾಡಿದನಂತ
ಕಂಗೆಯು। ಡಾಯುಧದಧಾರೆಯಲಿಕೊಟ್ಟನುಕುಂಜರವ್ರಜವ ‖ ರಾಯ
ದಳಧರೆಯಂತೆನಮಖಂ । ಡಾಯುಮಾನವೆಯಾಯ್ತುಪಾಂಡವ । ರಾಯಕ
ಟಕವಕೊಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮರಜನಿಯಲಿ ‖೩೯‖ ಧೊರೆಗೆಳೇನಾದರೊಯು
ಧಿಷ್ಠಿರ । ನರವೃಕೋದರನಕುಲಸಹದೇ। ವರುಮುಗಾಂತಕಸಾತ್ಯಕಿಗ
ರೊಳಗಹರೆರ್ಕುಳಕೆ ‖ ಹರನಖತಿಯೋಲೆಯುಕೃತಾಂತನ । ವಿರಸಧೃ
ತಿಯೋಸರ್ವದಳಸಂ । ಹರಣಕೇನುನಿಮಿತ್ತವೆಂದರುಭೂಸುರವ್ರಾತ‖
ಉಳಿದುದೇಳಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲ । ದೊಳಗೆನಾರೀನಿಕರವಿಪ್ರಾ ।ವಳಕುಶೀ
ಲವಸೂತಮಾಗಧಮಂದಿಸಂದೋಹ ‖ ಸುಳಿವಕಾಣೆನುಕೈದುಹಿಡಿದವ ।
ರುಳಿದುಜೀವಿಸಲಾನೆಕುದುರೆಗ । ಳೊಳಗೆಜಯವಿಲ್ಲೇನನೆಂಬೆನುಕೇಳು
ಧರಣೀಶ ‖೪೧‖ ಕೂಡೆಕಟ್ಟುತುಕಿಚ್ಚುತೆರಹಿನ । ಲಾಡುವರೆಗುರುಸುತ
ನಮಿ । ಕ್ಕೋಡುವರೆಬಾಗಿಲುಗಳಲಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪರೆಸುಗೆ ‖ ಕೂಡೆ
ಮುಂಮುಳಿಯಾದುದೀಶರ । ಮೂಡುಗೆಯುಚತುರಂಗಬಲವ । ಕ್ಕಾಡಿತೇ
ನೆಂಸೆನುಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನಪರಿವಾರ ‖೪೨‖ ಬಸಿವರಕುತದಡಾಯುಧದ
ನೆಣ । ವಸೆಯುತೊಂಗಲಗರುಳಬಂಧದ । ಲಸಮುಕ್ಕೈಮ್ಯೆಗಳಕರತೋರದ
ಭ್ರುಕುಟೀಭೀಷಣದ ‖ ಮುಸುಡುಹೊಗರಿನದಂಡದಂಶಿತ । ದಶವವಾಸದ
ವ್ಯೂಹಿಂಶಾ । ವ್ಯಸನವೀರಾವೇಶಬಂದನು ಕೃಪನಸಂಮುಖಕೆ ‖೪೩ ‖
ಹೇಳಿದನುಸೃಂಜಯುವಧೆಯುಪಾಂ। ಚಾಲರಾಜಕುಮಾರವರ್ಗದ।ಮೌಳಿ
ಗಳಬಲಿಗೊಟ್ಟಪರಿಯನುಖಡ್ಗಘಾತವಿಗೆ ‖ ಪಾಳಯದೊಳರಸಿದೆನುಪಾಂ
ಡುನೃ । ಪಾಲತನುಜರನವರುಕೆಡುವರೆ । ಮೇಲುಗಾಹಿನವೀರನಾರಾ
ಯಣನಕರುಣದಲಿ ‖ * * * ‖೪೪‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ‖ ಸೂಚನೆ ‖ ರಾಯಕಟಕವನಿರಿದಗುರುಸುತ।
ನಾಯುಧದವಿಗ್ರಹದೊಳಗೆಹರಿ।ಕಾಯಿದನುಕೃಪೆಯಿಂದಲಭಿಮನ್ಯುವಿನ
ನಂದನನಾ ‖ಪದನು‖ ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪರಿಪು।ಜಾಲಗೀರ್ವಾಣ
ರಕದಂಬ।ಸ್ಥೂಲಲಕ್ಷನುಬಂದುಕಂಡನುಭೂಜಗ್ತೈತಮರ ‖ ಲೀಲೆಯ

ಲಿರಥವೇರಿಕುರುಭೂ | ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆಬಂದರುಬ್ಬಿನ|ಮೇಲುಮದವಜಯ
ಪ್ರಚಂಡರುಕಂಡರವನಿಪನ ||೧|| ಬಲಿದಮರವೆಯುಕರಣಾವೃತ್ತಿಯು | ಕ
ಳಕಳದನಿಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದಪರಿ |ಚಲನಸಂಚರಸಿಥಿಲಮೂಲಾಧಾರಮಾರು
ತನ || ಅಲಗತದಪರಿವೇದನಾವಿ | ಹ್ವಲಿತಕಂಠಗತಾತ್ಮನೂರ್ಧ್ವರ್ | ಸ್ಖ
ಲಿತದೀರ್ಘಶ್ವಾಸನಿರ್ದನುಕೌರವೇಶ್ವರನು ||೨||ಕಂಡುಕಂಬನಿದುಂಬಿದ
ರುಭೂ | ಮಂಡಲಾಧಿಪವೈರಿಮದವೇ | ದಂಡಕೇಸರಿಸಿರವಿದೇಮಝು
ಪೂತುವಿಧಿಯೆನುತ || ಗಂಡುಗಲಿಯವಧಾನಬಿಪ್ರಬಲ | ದಂಡಧರನವಧಾ
ನಕುರುಕುಲ | ಚಂಡಕರನವಧಾನವೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿದನುನೃಪನ ||೩||ಕೆದರಿ
ದುದುಕುಡಿನೋಟಕರಣದ | ಕದಡುಹರಿದುದುಯಿಂದ್ರಿಯಾವಳಿ| ಕುದಿ
ಗೊಳಿಸಿದುದುಪವನನಟಿಸಿತುನಾಭಿಪರಿಯಂತ || ಪದಪನುನಸುನೆಗಹಿ
ನೃಪನುಡಿ | ಸಿದನಿದಾರ್ಯೈಸತ್ಪರೋಭಾ| ಗದಲಿಸೇನಾಮುಧುರವಚನವಿ
ಲಾಸಪರರೆಂದ ||೪|| ನಾವುಸಿಂಮುವರೆಂಮುಬೊಪ್ಪನ| ಭಾವಕೃಪಕೃತವ
ರ್ಮನೀತನು | ದೇವರವಧರಿಸುವುದುರಜನಿಯರಾಜಕಾರ್ಯವ || ನೀವ್ರಬಿ
ನ್ನಹಮಾಡಬೇಹುದು | ಮಾಪರಣಸಂಗತಿಯನಾತ್ಮ | ಸ್ಥಾಪಕರನಾವ
ಲ್ಲವೆಂದನುನೃಪಗೆಗುರುಸೂನು ||೫||ಏನನೆಂಬೆನುಜೇಯದ್ರುಪದನ|ಸೂ
ನುಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರ | ಹಾನಿಯನುಸೃಂಜಯಸಿಖಂಡಿಪ್ರಮುಖರ
ಪಹತಿಯ || ವೈನತೇಯನಲಳಿಯನಹಿಕುಲ | ವಾನುವುದೆಪಾಂಚಾಲಕ
ದಳೀ | ಕಾನನವನಿನ್ನಾಣಸುವರಿತುಹೇಳಲೇನೆಂದ ||೬|| ದೈವಕೃಪೆಜನನಿ
ಕೆಯಮರೆಗೊಂ | ಡೈವಗಳಿದರುಮೇಲೆಸಾತ್ಯಕಿ | ದೈವದೊಡಹುಟ್ಟಿ
ದನಲೇಯವರಿಲ್ಲಶಿಬಿರದಲಿ || ದೈವಬಲವಿಸಿತಕ್ಕೆಘಟನಿ | ದೈರ್ವಬಲಸಿಕ್ಕೇ
ಷವನಿತ್ರೈ | ದೈವಪತ್ತಿದಫಲದಭಾಷೆಯರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೭||ಎಲೆಕೃಪಾ
ಚಾರಿಯವಿರೋಧಿಗ| ಳುಳಿದರೈವರುಬಲ್ಲೆನಾನಸು | ದಳದಕೃಪೆಯಲಿಬ
ಸಿದುಬೀಸುವನವರ್ಗ್ಗೆಮುರವೈರಿ || ಅಳಿದುದೇನಿಕ್ಕೇಷಪಾಂಡವ | ದಳಕು
ಮಾರರುಸಹಿತವಿಂನ | ಗ್ಗಳೆಯನಶ್ವತ್ಥಾಮನಹನೆಂದನುಮಹೀಪಾಲ ||
ಏನನೊದಗಿದರೆಮಗೆಗಂಗಾ|ಸೂನುಭಾರದ್ವಾಜನೊಲಿದವ|ಗೇನಮಾಡಿ
ದರೆನ್ಮತ್ರಘಟ್ಟನಭದ್ರಗಜವೆಂಬ ||ಮಾನನಿಧಿರಾಧಾತನುಜನಿಂ|ದೇನಹರಿದು
ದುಹರಿಬಜನನುಗುರು |ಸೂನುವೇಮರಳಿಚಿದನೆಂದನುಕೌರವರರಾಯ ||೯
ಹರಿಬಬಂದುದೆಪಾಂಡುಸುತರುಳಿ | ಧರಲಿಸಾಕಂತಿರಲಿನಿಂಮಡಿ | ಪ್ರರ
ಕೆಪಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ | ಹರಣವುಳಿದರೆಪಾಂಡು
ತನುಜರ | ಶಿರವನೇವಣಿಸುವೆನುತಾಕೇ | ಸರಿಯಪೀಠದಲೆಂದನಶ್ವತ್ಥಾ
ಮಕೈಮುಗಿದು ||೧೦|| ಸಾಕದಂತಿರಲಿನುವೈರಿ |ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯ

ದಲ್ಲಿವಿ । ವೇಕಸೂನ್ಯರುಸಾವ್ವನೊದಲಾದೂರ್ಧ್ವದೇಹಿಕದ ॥ ಆಕೆವಾ
ರಿಗರುಹಿಸೀನಾ । ಶೋಕಪ್ರಣ್ಯರತಿಳುಹಿವಿದಳತ । ಶೋಕರನಿಸುವುದ
ಧನೃಪಗಾಂಧಾರಿಗೇವಿಯುರ ॥೧೧॥ ಎಂದುವ:ೂರಂಗುಲವನೆಣಸುತ ।ಮು
ದನುತಿಕುರುರಾಯನಿರಲವ । ನಂದವನುಹರಿತಿಳಿದುಯುಪುರಿಗೈದಿಸುವ
ನೆನುತ ॥ ಬಂದುಬೆಸಗೊಂಡನುಸುಯೋಧನ । ಸಂದರಾಗದೆಬಿಡುವ
ನೋನ್ಯಥೆ । ಮಿಂದಬೆರಳ್ಗಳನುಡಿದಕಾರಣವೇನುಹೇಳೆಂದ ॥೧೨॥ ಗು
ರುಸುತನದಳಪತಿಯುವಾಡದೆ । ಸರಿಸಿಯೊಳುಪೂರಿಸದೆಜಸವನು । ವರ
ಜನನಿಯಿರಾಕ್ಷಿಶಿದಳನ್ನಂಗವನುತೊಡೆಗಳಿಗೆ ॥ಮರೆಯುವಾಡಿದೆಲಜ್ಜಿಸುತ
ವು । ನ್ನರಿಯುಡಾದೆನುವೋಸನುರರ । ಲಿರದೆಬಂದುದುತನಗೆನಲುನ
ಸುನಗುತಹರಿನುಡಿದ ॥೧೩॥ ಗುರುಜದಳಪತಿಯಾದೊಡೆಯುಧಿ ।ಷ್ಠಿರನ
ಗಜವೇರಿಸುವೆನುಂತೆರ್ರೀ ।ಚ್ಚರಣಸಿನ್ನಲಿಫಲಿಸೆಯುದಕಾನಕುಲಸನುಕ
ರಸಿ ॥ ತುರಗವಾರೋಹಿಸುವೆಜನನಿಯು ।ಕರುಣದಲಿವಜ್ರಾಂಗನಾಗಲು ।
ಧರಿಸುವೆನುಚಕ್ರವೆನೆಸಿಶ್ಚಿಂತೆಯುಲಿನುಡಿದ ॥೧೪॥ ದೇವನೀಸಚರಾಚರಂಗ
ಳ । ಠಾವಿನಲಿವ್ಯೈದೋರಿವುರೆವನ । ನಾವನರಿವನುಯನ್ನಮನದೊಳಗಿ
ರ್ದಭೀಷ್ಟೈಯುದ ॥ ಭಾವವನುಸೆರೆಸುರಿದೆಯಿನ್ನೆನ । ಗಾವಸುಕೃತದಫಲ
ವೋಪಾಂಡವ । ಜೀವನೀನೆಹುದೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದನುಕುರುನೃಪತಿ ॥೧೫॥
ಎನುತಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದನುಜೀವಾ । ತ್ಮನುಜವಾಯಿಲತನದಿನಡಹಾ ।ಯ್ದ
ಸುಸುರದಸಾಲಂಬಿತಶ್ವಾಸಸನಾಪ್ತಿಯುಲಿ ॥ ಜನಪಮರದೊರಗಿದನಲಾ
ಹಾ । ಯೆನುತವದನಾಂಜುಳಿಯುಪ್ಪಟತಾ । ಡನದಲಿವರಳಲಿದರುಕುರು
ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲಿ ॥೧೬॥ ತಿರುಗಿದರುಕೈದುವಚಿಸುಟುವೂ । ವರುವು
ಹಾರಘರಂದುತಿವಿರಕೆ ।ತರಣಿಕಿರಣದಧಾಳಿಹರಿದುದುಕೊಡೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥
ಅರಸನ್ಮುಸ್ವವಡಿಸಿವುರಾರಿಯು । ಸಿರಿವೊಗವನೋಡಿದನುತಂವುಂ ।ದಿರು
ಸಹಿತಹೊರವಂಟನುಕುರುಪತಿಯುಬಾಳೆಯುವ ॥ ೧೭ ॥ ವಾಳ್ಯದಲ್ಲಿಕು
ಮಾರರನುಪಾಂ ।ಚಾಲರನುನೋಡುವೆವೆನುತಭೂ । ಪಾಲನಡೆತರಲಿದಿ
ರುವಂದರುಯುವತಿನಿಕುರುಂಬ ॥ಸೂಳುಹೊಯ್ಲಿನತೆಳುವಸುರಕರ ।ತಾಳ
ದಲಿಹಾಹಾವಿರಾವದ । ಮೇಳವದಗೀತದಲಿಬಂದಳುದ್ರಾಪದೀದೇವಿ ॥ ಎ
ನಿದೇನದ್ಭುತವೆನುತದುಂ । ಮಾನದಲಿಹರಿತಂದುಹಿಡಿದನು । ಮಾಸಿನಿಯು
ಕೈಗಳನುಕಂಬನಿದೊಡದುಕರಗಿನಲಿ ॥ ಹಾನಿಯೇನೆನೆವುಡಿದರೆನ್ನಯ ।
ಸೂನುಗಳುತನ್ನನುಜರೆನೆಪವ ।ಮಾನಸುತಕೇಳಿದನುಕೋಳಾಹಳವಗು
ರುಸುತನ ॥೧೯॥ ಸುತರತಲೆಯೈದಕ್ಕೈರಿಪುಗುರು ।ಸುತನತಲೆಯೇಹೊ
ಣಕಣಾಬಿಡು । ಸತಿಯೆಶೋಕವನೆನುತಬಿಟ್ಟನುಸೂರಿಯುಲಿರಥವ ॥ನ್ಯ

ಧಿಕರಣನವಘಡಿಸವಿಾರನ | ಸುತಗೆಹರಿಯುದುಬವರನಡೆಯಂ |ದಶರಥ
ನಬಳಿಸಲಿಸಿದರುನೃಪಹರಿಧನಂಜಯರು ॥೨೦॥ ನಿಲ್ಲುಗುರುಸುತಶೌರ್ಯಸ
ಣನಂ | ಮಲ್ಲಿಯೋಹುಲುಜೀವರಿಗೆಜವ | ನಲ್ಲಿಮೇಳವೆಯುಗುಳ್ದುಪಂಚ
ದ್ರೌಪದೀಸುತರ ॥ ಬಿಲ್ಲಗುರುನೀನಾದಡೆಮಗೇ | ನಿಲ್ಲದ್ರೌಪದಿಪುತ್ರಿಜ
ಲಕೃಪೆ | ಯುಲ್ಲಲಂಬಿಸಬೇಕೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನುಭೀಮ ॥೨೧॥ಎಲವೊ
ಕರಸನ್ಯಾಸವನುಕುರು | ತಿಲಕನವಸಾನದಲಿಮಾಡಿದೆ|ವಳಲಿದರೆಫಲವೇ
ನುನಾನೀಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದಲಿ ॥ ತಲೆಯುಹೊಯ್ಯೆವ್ವನುನಿನ್ನವರನೀ|ವಳುಕಿ
ರಣದೊಳಗಡಗಿಜೀವವ | ನುಳುಹಿಕೊಂಡಿರಿಕೊಲುವೆನಲ್ಲದೊಡೆಂದನಾ
ದ್ರೋಣ ॥೨೨॥ ಮರುಳಲಾಗುರುಸುತಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಸಿರಿವಿಭಾಡಿಸುವಾ
ಮೃಗೇಂದ್ರನ|ಗರವಟಿಕೆಯುಲಿಗಡಸೃಗಾಲನಬಾಧೆಬಲುಹುಗಡ॥ ಕುರು
ನೃಪತಿಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲು | ಬ್ಬರಿಸಿಬೊಬ್ಬಿಡಲಾಹವಾಂತ | ಸ್ಸರಣಗುರು
ಸುತನಿನಗೆಸದರವೆಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೩॥ಕಾಯಬಲ್ಲೆಪಾಂಡವರನು
ನಿ | ರಾಯುಧರುನಾವೆಂದುನೀನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿಪಾಂಡವರುಹೊಗುಪರೆ
ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ॥ ಸಾಯಕವನಪಹರಿಸುಪಾಂಡುವ | ಸಾಯುಜೀವಿಗನೆ
ನುತವರಚಿ | ಕ್ರಾಯುಧನಬೋಳೈಸಿತೃಣದಿಂದಿಟ್ಟನಾದ್ರೋಣ ॥೨೪॥
ಆಮಹಾಮಂತ್ರಾಧಿಮಂತ್ರದಿ | ಭೀಮವಿಕ್ರಮತೃಣವನಶ್ವ |ತ್ಥಾಮನಿ
ಡೆಲೋಕತ್ರಯಾಷ್ಟಾಪಪ್ರಚಂಡಮಯ ॥ ವ್ಯೋಮಕೇಶಲಲಾಟವಿಕ್ರ
ಮ | ಧೂಮಕೇತುಸಿಖಾವಿಸಂಸ್ತುಳ | ಧಾಮಚುಂಬಿತವಹ್ನಿಭಯಭಾ
ರಿಸಿತುವರಿನೃಪರ ॥೨೫॥ ಅವನಿಪತಿಕೇಳೈಮಹಾವೈ |ಷ್ಣವದಸತ್ರಾಣವೆ
ನುಗುರುಸುಂ | ಭವನಮಂತ್ರದಮಾಡೆತಾಪಾಲಿಸಿತುಪಾಂಡವರ॥ ತಪಕ
ದಲಿತೃಣಬಾಣವಭಿಮ | ನ್ಯುವಿನರಾಣಿವಾಸದುದರೋ | ದ್ಭವದಗರ್ಭ
ಕೆಮುಳಿದುಹರಿದುದುಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿನಲಿ ॥ ಜಗವಹಿಂಡುವಮೋಣುಚ
ತುರ್ದಶ | ಜಗದಜೀವರನೋಡಿಯುದಿಸುವ | ಜಗವನಂತರ್ಭಾವದಲಿಘ
ಟಿಸುವಗುಣತ್ರಯವ ॥ಸೊಗಸುತನ್ನಸಹಸ್ರದೇವರ|ಬಗೆಯೊಳನಿಪಮ
ಹಾಸುದರ್ಶನ |ಬಿಗಿದಸುತ್ತಲುವೇಡೆಯಾಯುತ್ತರೆಯಗರ್ಭದಲಿ ॥ ಕ
ಳದುಕೊಂಡನುಮೃತ್ಯುವಿನಗಂ | ಟಲನುಮಾರ್ಕಂಡೇಯನನುರಣ |
ದೊಳಗೆಭಗದತ್ತಾಂಕುಶದಿನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಉಳುಹಿದನುಪಾಂ
ಡವರಗುರುಸುತ | ಕಳುಹಿದಾಕುಶೆಯಾಸ್ತ್ರದಲಿಶಶಿ | ಕುಲದರಾಜಾಂ
ಕುರವಕರುಣಿಸಿಕಾಯ್ದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ಶ್ರೀರಿತೇಕುಶಯಾಸ್ತ್ರಘಾತ
ಮು | ರಾರಿಗುರುಸುತರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು |ವೀರಪಣವಾಶಿಯಲಿಶಶಿಕುಲ
ಧಿಕರೋಷದಲಿ ॥ ನಾಸಿಯುಂತಸ್ತಾಪವಹ್ನಿನಿ| ವಾರಣಕೆಜಲಸೀತಸಂ

ದಾ | ಚಾರಿಯನನಂದನನಹಿಡಿದರುಭೀಮಫಲುಗುಣರು॥ಬಂದರಾದ್ರೌ
ಪದಿಯುಪರಗುರು | ನಂದನನಕೊಲಬಾರದಕಟೀ | ನಂದನರಮರಣದ
ಪುಹಾಪ್ಯಥೆಯೀತನಳಿವಿನಲಿ ॥ ಕೊಂದುಕೂಗದೆಕೃಪೆಯುಸಬಲಾ|ನ್ನಂ
ದನಮಸುಖದುಃಖಿಗಳುಸಾ |ರೆಂದುಭೀಮಾರ್ಜುನರತೆಗದಳುಬಳಿಕಪಾಂ
ಚಾಲೆ ॥೩೦॥ ತಲೆಯುಗೊಂಬವಗಡದಭಾಷೆಯ| ಸಲಿಸಲೆಂದಾದ್ರೋಣ
ತನುಜನ|ಹೊಳೆವಮುಕುಟದಮಾಣಿಕವಕೊಂಡುತ್ತರಾಯುದಲಿ॥ ಗೆಲಿದು
ತಿರುಗಿದನವರನಾಹವ| ವಳುಕಿಸದೆಮೂಜಗದಯದುಕುಲ | ತಿಲಕಗದು
ಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲೀ ॥ * * * ॥೩೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೦೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯನೈಯನತಿಳುಹಿದ
ನುದ್ವೈ | ಪಾಯನನುಸಾಮದಲಿಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯಶಾಪವಿ
ತ್ತಳುಮುಳಿದುಗಾಂಧಾರೀ ॥ ಪದನು॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ |ಪಾ
ಲಕುರುಪತಿನಿಲಯಶೋಕ |ವ್ಯಾಳವಿಷವಡ್ಡೈಸಿದದುಗಜಪುರದಜನವ
ನವ॥ಹೂಳಿದುಬ್ಬೆಯಹುದಿದಮೋನದ|ಸೂಳುಚಿಂತೆಯಬಲಿದಭೀತಿಯ|
ಮೇಲುದಗುಡದದಡಿಯವದನದಲಿರ್ದುದಖಿಳಜನ॥೧॥ಆಸಮಯದಲಿದೇ
ವವೇದ |ವ್ಯಾಸಮುನಿಬಂದನುಗತಾಕ್ಷಮ|ಹೀಶನನುಚರಣದಲಿಹೊರಳೆ
ದಡೆತ್ತಿದನುಹಿಡಿದು॥ ಆಸತಿಯಕರಸಿದನುರಾಣಿ| ವಾಸವೆಲ್ಲವಬರಿಸಿಧರ್ಮ
ವಿ|ಲಾಸವನುವಿಸ್ತರಿಸಿದನುವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ॥ನಿನ್ನಸುತನುದ್ದಂಡತನದ
ಲಿ| ನಿನ್ನತಮ್ಮನತನುಜರನುಪರಿ | ಛಿನ್ನರನುಮಾಡಿದನುಕಬಟದ್ಯೂತ
ಕೇಳಿಯಲಿ॥ನಿನ್ನಮತವಿದುರೋಕ್ತಿಗಳಮೇಣ್|ಮನ್ನಿಸಿದನೇಜಗವರಿಯೆ
ಸಂ|ಪನ್ನಶರನಹನೈಸುಯೋಧನನೆಂದನಾಮುನಿಪ॥ ಸೈರಿಸುವರೇಪಾಂ
ಡುಸುತರಂ|ಭೋರುಹಾಕ್ಷಿರಜಸ್ವಲೆಯಸುಲಿ| ಸೀರೆಯಲಿತತ್ಪೂರ್ವಕೃ
ತರಜಗೇಹದಾಹದಲಿ॥ವೈರಬಂಧದವಿವಿಧವಿಷಮವಿ| ಕಾರದಲಿವಿಗ್ರಹಮು
ಖವವಿ|ಸ್ತಾರಿಸಿದರೇಪಾಂಡುಸುತರುತ್ತರಹೇಳೆಂದ॥ ಅವರುಸುಚರಿತ್ರ
ರೆಂದರೆಲೆಮಾ|ಧವನುರೆಮರುಳಾದನವರಿಗೆ |ಶಿವನುಮೆಚ್ಚಿಯೆಶರವನಿತ್ತ
ನುನರನಪತಿಕರಿಸಿ ॥ ಭುವನವೆರಡಾದಲ್ಲಿಸಾಧುಗ | ಳವರದೆಸೆದುಸ್ಸಾಧು
ಗಳುನಿ | ನ್ನವರದೆಸೆಯಾಯ್ತರ್ಜುನನಸೂತಜನಸಮರದಲಿ ॥೫॥ ಅಹು
ದುನಿಷ್ಕ್ರಿಯಯುಧಿಷ್ಠಿರನುಗುಣಿ| ಯಹನುಭೀಮಾರ್ಜುನರುಬಲ್ಲಿದ |ರಹರು
ಕೃಷ್ಣನಕೂರ್ಮೆಹರಿದುಕಪರ್ದಿಯೊಲವಿನಲಿ॥ಕುಹಕಿಯನ್ನವನವಸೊ
ಳಗೆಬಿ | ಸ್ಪೃಹರುವಿದುರಪ್ರಮುಖಸುಜನರು | ವಿಹಿತವೆನಗಿನ್ನಾವುದದ
ನೀಬೆಸಸಿಕಾಕೆಂದ ॥೬॥ ಧರ್ಮವೆಲ್ಲಿಹುದಲ್ಲಿಜಯವೆನ| ತ್ಕರ್ಮವೆಲ್ಲಿಹುದಲ್ಲಿ

ಹಿರಿಸ|ದ್ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಕರುಹರಿಧೂರ್ಜಟಿಪಿತಾಮಹರು ‖ ಧರ್ಮದೂರ
ರುನಿನ್ನವರುಸ | ತ್ಕರ್ಮಬಾಹಿರನಾತ್ಮರಜಿತನಿ | ಕರ್ಮದೋಷದಲಳಿ
ದನಿನ್ನವನೆಂದನಾಮುನಿಪ ‖೭‖ ಎನಲುಬಿದ್ದನುನೆಲಕೆಸಿಹ್ಮಾ | ಸನದಿನಾ
ಮುನಿವಚನಶರಮುರು | ವೊನೆಗೆಬಂದುದುಬಹಳಮೂರ್ಛಾಪಾರವಸ್ಥೆ
ಯಲಿ‖ಜನಪನಿರೆಗಾಂಧಾರಿನೃಪವಧೂ|ನಿನಿಯರೊರಲಿತುರಾಜಗೃಹರೋ|
ದನಮಹಾಧ್ವನಿವಿಸ್ತಾರಿಮೊಗದುದುಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ‖೮‖ಅರುಸಂತೈಸುವ
ರುಲೋಚನ| ವಾರಿಹೊನಲಾಯ್ತರಮಸೆಯನೃಪ|ನಾರಿಯರುಬಹಳಪ್ರ
ತಾಪವ್ಯಥೆಯಬೇಳುವೆಗೆ ‖ ಅರುಮರುಗರುಶೋಕಪನ್ನಗ | ಘೋರವಿ
ಷಮುನಿವರನಹೃದಯವ | ದೋರಿತೇನೆಂಜೆನುಲತಾಂಗಿಯರಳವಕಳವ
ಳವ ‖೯‖ ಎತ್ತಿದರುಧರಣಿಪನಕಂಗಳ |ಲೊತ್ತಿದರುಪನ್ನೀರನುಸುಳಿನ|
ತತ್ತಳವನಾರೈದರೊಯ್ಯನೆತಾಲವೃಂತದಲಿ ‖ಬಿತ್ತಿತಂಘಾಳಿಯನುಶೋ
ಕವ | ಹತ್ತಿಗೆಗೆಹರೆದೆಗದುಮರವೆಯು | ಚಿತ್ತವನುಚೇತರಿಸಿಮೆಲ್ಲನೆನುಡಿ
ಸಿದನುಮುನಿಪ ‖೧೦‖ ಏನನೆಂದೆವುಹಿಂದೆಧರ್ಮನಿ |ಧಾನವನುಕೈಯೊಡ
ನೆಮರವೈ | ಮಾನನಿಧಿಕೇಳ್ಪರೆಯಲಾಗದುನಮ್ಮಹೇಳಿಕೆಯ‖ಭಾನು
ಮತಿಯನುತಿಳುಹುನಿನ್ನಯ | ಮಾನಿನಿಯಸಂತೈಸುಸಂಸಾ | ರಾನುಗತಿ
ತಾವಿದುಚತುರ್ದಶಜಗದಜೀವರಿಗೆ ‖೧೧‖ಬಹವಿಪತ್ತೇನರಕಭಯವಿದು|
ಬಹುದಲಾಸುವಿವೇಕಗತಿನಿ | ರ್ದಹಿಸದೇಶೋಕಾಗ್ನಿಧರ್ಮದ್ರುಮದಬೇ
ರುಗಳ ‖ ಅಹಿತರೇಜನಿಸಿದರುಸುತರೆನೆ | ಬಹುದೆದುರ್ಯೋಧನನೆಹಗೆನಿ
ನ | ಗಿಹಪರದಸುಖಗತಿಗೆಸಾಧನಧರ್ಮಸುತನೆಂದ ‖೧೨‖ ಕೇಳುಮುನಿ
ಭಾಷಿತವನೃಪನೀ | ನಾಲಿಸುವುದಾತ್ಮಜರಿಗಿಲ್ಲಿಂ |ಮೇಲೆಸಲಿಲಾಂಜುಳಿಗ
ಳನುವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ‖ ಪಾಲಿಸುವುದಾಪಾಂಡುಸುತರನ | ಮೇಳದಲಿ
ಸೇರುವುದುಚಿತ್ತಕೆ | ತಾಳದಿರುರಾಜಸವಿಕಾರವನೆಂದನಾವಿದುರ ‖೧೩‖
ತಾಯೆಹದುಳಿಸುದೇವಲೋಕದ|ಲಾಯುದಲಿಸಲಿಸಾಕುಮಾರರ|ನಾಯು
ಷದಲಿಪಿಹಣೆಯಲೊರಸಿದಡಾರವಕಿಡಕೆ ‖ರಾಯನಲಿಸೊಸೆಯರಿಗೆವಿ
ಕ್ಕಬು | ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯರಿಗೆವಿಶೋಕದ|ವಾಯಿನವಕೊಡಿಸೆಂದನಾಮು
ನಿಸುಬಲನಂದನಗೆ ‖೧೪‖ ಧರಣಿಪತಿಹೊರವಂಟನಂತಃ| ಪುರವಬಿಸುಟ
ರುಭಾನುಮತಿಸಹಿ | ತರಸಿಯರುಹೊರವಂಟರೇಕಾಂಬರದಬಿಡುಮುಡಿ
ಯ ‖ ಕರಗದಬಸುರಿನಹೊಯ್ಲಕಜ್ಜಳ |ಸರಿಲುಳಿತನಯನಾಂಬುಗಳಕಾ|
ತರಿತಕಮಳಾಕ್ಷಿಯರುನೆರದುದುಕೋಟಿಸಂಖೆಯಲಿ‖೧೫‖ವಣಿಜಸತಿಯ
ರುಸಿಲ್ಪಿಜನದುಸ್ವ | ವಣಿಜದಬಲಾಜನವಘಾಟದ| ಗಣಿಕೆಯರುನಾನಾದಿ
ಗಂತದರಾಜಪತ್ನಿಯರು‖ ಹಿಣಿಲಕಬರಿಯಹೊಳೆವಮುಂದಲೆ |ಮಣಿಯ

ಮುಕುರವೆಮುಖಾಂಬುಜದಸರ । ಝಣತುಝಾಡಿಸೆಕೊಡೆನಡೆದುದುಬೀ
ದಿಬೀದಿಯಲಿ ॥೧೬॥ ಎಸಳುಗಂಗಳಬೆಳಗನಶ್ರು ।ಪ್ರಸರತಡೆದುದುಶೋಕ
ಮಯಶಿಖಿ । ಮುಸುಡಕಾಂತಿಯಕುಡಿದುದೊಸರುವಬಿಸಿಲಬೇಗೆಗಳ॥ವಿ
ಸುಪಲಾವಣ್ಯಾಂಬುವನುಬ । ತ್ತಿಸಿದವಂಗುಲಿಯುಪಹತಿಯಕೈ। ಬಿಸಜ
ಕಳದುದುಕುಚದಚಲುವನುಕೋಮಲಾಂಗಿಯರ॥೧೭॥ ತವೊಮ್ಮಳೇಕತ್ವ
ದಸಖಿತ್ವದ । ಸೊಮ್ಮಿನಲಿಸುರಿವಶ್ರುಜಲವನು । ನಿರ್ಮಿಸಿದರೇಕರ್ಣಪೂ
ರದಮುತ್ತುಸೊಸಿದವು ॥ ಸೆಮ್ಮಿದತಿಶಯಶೋಕವಹ್ನಿಯೊ । ಕೊಮ್ಮಿ
ಗೆಯಕರಣಂಗಳಲಿನೃಪ ।ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯರಳುತಹೊರವಂಟರುಪುರಾಂ
ತರವ ॥೧೮॥ ಉಡಿದುಬಿದ್ದವುಸೊಸಕವುಬಿಗು । ವಡಗಿಕಳಿದವುತೋಳ
ಬಂದಿಗ । ಕೊಡನೊಡನೆಚಲ್ಲಿದವುಮುತ್ತಿನಹಾರಚಯಹರಿದು ॥ ಬಿಡು
ಮುಡಿಯಕಡುತಿಮಿರಕಾರಿದು । ದುಡುಗಣವನೆನೆಸೊಸಗದವು। ತ್ತಡ
ರಿಸುರಿದವುನೆಲಕೆನೃಪವನಿತಾಕದಂಬದಲಿ ॥೧೯ ॥ ಘಾಳಿಯಬಿಯದುಮು
ನ್ನರವಿಕಿರ । ಣಾಳಿಸೋಂಕಿದಪೂರ್ವರೂಪಿನ । ಮೇಲೆಬೀಳುವೆನೆಂಬ
ವೋಲ್ಕಡುಬಿಸಲುಬಿರುಘಾಳಿ ॥ ತೂಳಿದವುತರುಣಿಯರತನುವನು।ರಾ
ಳಿಯಾರಿದನೆಲೆಯನಾಚಂ ।ಡಾಲಜನಪರಿಯಂತಕಂಡದುರಾಯರಾಣಿಯ
ರ ॥೨೦ ॥ ಅರಸಚಿತ್ತ್ರೈಸಿವರುಹಸ್ತಿನ । ಪುರವಹೊರವಡೆಧೂಳದಲಿಕೃ
ಪ । ಗುರುಜಕೃತವರ್ಮಕರುಕಂಡರುಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥ ಅರಸಿಯರನಾ
ನಾದಿಗಂತದ । ಧರಣಿಪರಭಗದತ್ತಮಾದ್ರೀ । ಶ್ವಗಜಯದ್ರಥಕರ್ಣದು
ಶ್ಶಾಸನರರಾಣಿಯರ ॥ ೨೦ ॥ ಗಣಿಕೆಯರಯೇಕಾದಶಕ್ಷೋ । ಹಿಣಿಯ
ನೃಪನಾರಿಯರಪ । ಟ್ಟಣದಬಹುವಿಧಜನವನಾಕ್ರಾಂತಾಕದಂಬಕವ ॥ ರ
ಣಮಹೀದರುಶನಕೆಬಹಸಂ । ದಣಿಯಕಂಡರುಧರ್ಮಸುತನಿ । ನ್ನಣ
ಲಿಧರಣಿಯನೆಂದುಸುಯ್ದರುಬೈದುಕಮಲಜನ ॥ ೨೨ ॥ ಬಂದುಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರವನೀಶನ । ಮುಂದೆನಿಂದರುರಾಯಕಟಕವ । ಕೊಂದರಜನಿಯಗೆ
ಲವನಭಿವರ್ಣಿಸಿದರರಸಂಗೆ ॥ ಸಂದುದೇಛಲವೆಮ್ಮಮಗನೇ । ನೆಂದನೈ
ಹರಿಬದಲಿಹರುಷವ।ತಂದಿರೈರಾಯಂಗೆಲೇಸಾಯ್ತೆಂದನಂಧನೃಪ॥೨೩॥ಪ
ತಿಕರಿಸಿದನುನಮ್ಮನಹಿತ । ಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲವತಿಳಿದನಮರಾ।ವತಿಯಸತಿಯ
ರಸೋಂಕಿನಲಿಸೇರಿದನುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪನಂತ್ಯದೊಳಲ್ಲಿಶಸ್ತ್ರ ।
ಚ್ಯುತಿಯಮಾಡಿವಿರಾಗದಲಿಮನ । ಗತಿಗೆನಾವೈತಂದವೆಂದರುಗುರುಸು
ತಾದಿಗಳು ॥೨೪॥ ಲೇಸಮಾಡಿದಿರಿನ್ನುನಿಮಗಿ । ಸ್ನೈಸಲೇಕತ ನ್ಯವನೆ
ಧರಣೀಶನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡವರಗಲಿದರುತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯಾ
ಶ್ರಮದಗಂಗಾ । ದೇಶವನುತದ್ವಾರಕೆಯಸಂ। ವೇಶಿಸಿದರೈಗುರುಜಕೃಪ

ಕೃತವರ್ಮಕಾದಿಗಳು ||೨೫|| ತಿರುಗಿದರುಬಳಿಕಿತ್ತಲೀಮೋ|ಹಗರಕೆಕಾಂ
ತಾಕೋಟಿಬಂದುದು | ಹರಳುಕಲುಮುಳ್ಳೊತ್ತುಗಾಲಿನದೂರತರಪಥ
ವ || ಉರಿಯುಜಠರದಬಿಸಿಲಝಳದಲಿ | ಹುರಿದಕದಪುಗಳೆರಡುಕಡೆಯಲಿ|
ಸುರಿವನಯನಾಂಬುಗಳರಾಜನಿತಂಬಿನೀನಿಕರ ||೨೬|| ಬಂದುದೀಗಜಪುರ
ದನಾರೀ | ವೃಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀಶನ|ಮುಂದೆವೇದವ್ಯಾಸಸಂಜಯ
ವಿದುರಪೌರಜನ || ಮುಂದಣಾಹವರಂಗಧಾರುಣಿ | ಯೊಂದುಕೆಲದುಪ
ವನದನೆಳಲಲಿ |ನಿಂದುದಿವರಾಗಮನವನುಕೇಳಿದನುಯಮಸೂನು||೨೭||
ಮುರಮಥನಸಾತ್ಯಕಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಧರಣಿಪತಿನರಭೀಮಮಾದ್ರೀ| ಯ
ರುಗಳೈವರುಸಾರಥಿಗಳುಯುಯುತ್ಸುದಾರಕರು || ತೆರಳದೇಳಕ್ಷೋಹಿ
ಣಿಯನೃಪ | ರರಸಿಯರುದ್ರೌಪದಿಯರೋದನ| ಸರದಗಾನದಜಠರತಾ
ಡನತಾಳಮೇಳದಲಿ || ಇವರುಬಂದರುದೂರದಲಿಯಾ | ದವನಮತದಲಿ
ನಿಂದರಾಚೆಯ | ಯುವತಿಜನಗಾಂಧಾರಿಕುಂತೀಭಾನುಮತಿಸಹಿತ || ವಿವಿ
ಧವಿಕೃತವಿಲಾಸನಯನೋ | ದ್ಭವಪಯಸ್ಥಿತಿತಾಂಶುಕೆಯರಂ | ದವನಿ
ಯಲಿಕೆಡೆದೊರಲುತಿರ್ದರುತಾರುಥಟ್ಟಿನಲಿ ||೨೯|| ಅರಸಕೇಳ್ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಸಂಜಯ | ವರಮುನಿಪವಿದುರಾದಿಪರಿಜನ|ಪುರಜನಾವಳಿಯಿದ್ದು
ದುಪವನದೊಂದುಬಾಹೆಯಲಿ || ನೆರದುದೀಚೆಯೊಳೊಂದೆಸೆಯಲು|ತ್ತ
ರೆಸುಭದ್ರಾದೇವಿಮೊದಲಾ | ದರಸಿಯರುಸಹಿತೊರಲುತಿರ್ದರುದ್ರೌಪ
ದಿಯುಸಹಿತ ||೩೦|| ಹರಿಸಹಿತಪಾಂಡವರದೊಂದೆಸೆ | ಯಿರೆಚತುರ್ವಿಧ
ವಾದುದೀಮೋ | ಹರದೊಳಾಯ್ತೆಡೆಯಾಟವೇದವ್ಯಾಸವಿದುರರಿಗೆ || ಧ
ರಣಿಪನಕಾಣಿಸುವುದಂಧನ | ನಿರುಪಮಿತಶೋಕಾನಳನಸಂ|ಹರಿಸುವು
ದುನಯಮೆಂದುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿನುಡಿದ ||೩೧|| ಇದಕೆಸಂಶಯವೇನು
ಬೊಪ್ಪನ | ಪದಯುಗವಕಾಣಿಸುವುದೆಮ್ಮನು |ಹದುಳವಿಡುವುದುಹಸ್ತಿ
ನಾಪುರದರಸುತನನಮಗೆ || ಒದದುನೂಕಿದಹದನನುಮಟಾ| ಗ್ರದಲಿಧ
ರಿಸುವೆವೆಂದುಬಿನ್ನೈ| ಪ್ರದುಮಹೀಪತಿಗೆಂದುಮುನಿಗರುಹಿದನುಯಮ
ಸೂನು||೩೨||ಲೇಸನಾಡಿದೆಮಗನೆಧರ್ಮದ|ವಿನಾಸಲಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಮತಿಬಳಿ|
ಕೈಸಲೇಯನುತಿವರುಬಂದರುಭೂಪತಿಯಹೊರಗೆ || ಆಸುಯೋಧನನಿ
ನಗೆಮಗನ | ಲ್ಲೀಸನುಂಜಸುಧರ್ಮಜನಹಿತಿ | ದೀಸುವುದುಭವಜಲಧಿಯ
ನೆಂದಮಲಮುನಿನುಡಿದ ||೩೩|| ನೃಪನಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬುದನಿಬರ | ನುಪ
ಚರಿಸುವುದುನಿನ್ನಮಕ್ಕಳ|ಕೃಪಣತೆಯುಸಾರ್ವವರಲ್ಲಪರ್ವವರುತ್ತಮರು||
ಉಪಹತಿಯನೆನೆಯದಿರುದುರ್ಜನ | ರಪಕೃತಿಗೆಫಲವಾಯ್ತುಧರ್ಮವ |
ರಪಣಿಯುಹಪರಲೋಕಕೆಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||೩೪||ಹೃಹಸಾದವು

ವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಕೆ। ಬೇಹಹದನೇಕಾರ್ಯಗತಿಸಂ। ದೇಹವೇಪಾಂಡುವಿನೆಮ
ಕ್ಕಳುಮಕ್ಕಳವರೆನಗೆ ॥ ಕಾಹುರರುಕಲ್ಮಷರುಬಂಧು । ದ್ರೋಹಿಗಳು
ಗತವಾಯ್ತುನಿಷಪ್ರ।ತ್ಯೂಹವಿನ್ನೇನವರಿಗೆಂದನುಮುನಿಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ॥
ಖಳನಹೃದಯದಕಾಳಕೂಟದ । ಗುಳಿಗೆಗಳನಿವರೆತ್ತಬಲ್ಲರು।ಶಿಳುಹಿನುಡಿ
ದೂಡಬಡಸಿದರುನಾನಾಪ್ರಕಾರದಲಿ ॥ ಘಳಿಲನೀಚೆಗೆಬಂದುಹದನನು।ನ
ಳಿನನಾಭಂಗರುಹೆನಸುನಗು। ತೊಳಗೊಳಗೆಹರಿವಿಶ್ವಕರ್ಮನನೆನದುಸೇ
ವಿಸಿದ ॥೩೬॥ ನೆನದಘಳಿಗೆಯೊಳಾತಕಟ್ಟ । ಕ್ಕಿನಲಿಸರ್ವಾಪಯವತಾ
ಸಂ । ಜನಿಸಿದನುಪ್ರತಿರೂಪವನುಪವಮಾನನಂದನನ ॥ದನುಜರಿಪುಸಹಿ
ತವರುಬಂದರು । ಮುನಿಯೊಡನೆಬಳಿಕಂಧನೃಪತಿಗೆ । ವಿನಯದಲಿವ್ಯೋ
ಮಿಕ್ಕಿದನುಭಕ್ತಿಯಲಿಯಮಸೂನು ॥೩೭॥ ಬಾಮಗನೆಕುರುರಾಜವಂಶ
ಶಿ । ರೋಮಣಿಯೆನಿಧರ್ಮತರಾಜನ । ತಾಮಸನೆಸತ್ಯೈಕನಿಧಿಬಾತಂದೆ
ಬಾರೆನುತ ॥ ಭೂಮಿಪನತೆಗೆದಪ್ಪಿಬಹಳ । ಪ್ರೇಮದಲಿಮುಂಡಾಡಿದನು
ಕೆಲಿ!ಭೀಮನೆಲೋಬಾಮಗನೆಬಾರೈತನುಜಬಾರೆಂದ॥೩೮॥ಭೀಮನನುಹಿಂ
ದಿಕ್ಕಿಲೋಹದ। ಭೀಮನನುಮುಂದಿರಿಸಲಾಸು। ಪ್ರೇಮನಪ್ಪಿದನೇನನೆಂ
ಬೆನುವೋಹಮಮಗನ ॥ ಆಮಹಾವಜ್ರಾಯುಧಪ್ರೋ । ದ್ದಾಮದಾ
ಯಸಭೀಮತನನಿ । ರ್ನಾಮವೆನೆನುಗ್ಗಾಗಿಬಿದ್ದುದುನೃಪನತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ॥
ಮಗನೆಹಾಹಾಭೀಮನೊಂದ್ಯೆ । ಮಗನೆಕೆಟ್ಟೆನುಮಗನೆಮಗನೆಂ ।ದೊ
ಗುಮಿಗೆಯಶೋಕದಲಿಸೆರೆಮುರುಗಿದನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ॥ ದುಗುಡಬೇಡೊ
ಮ್ಮೆಗೆನಿನ್ನಯ । ಮಗನುಳಿದನಿಮ್ಮಧಿಕರೋಪದ । ಹಗರಣವಹಗೆ
ಹೋಯಿತೆಂದನುನಗುತಮುರವೈರಿ ॥೪೦॥ ತ್ರಾಣವಿಂಮಡಿಸಿತ್ತುಕೋ
ಪದ ।ಕೇಣಬೆಚ್ಚರಿಸಿದಡೆನೃಪನಾ ।ತ್ರಾಣದಲಿತನುಬಿರಿಯೆನುಗ್ಗಾಯ್ತಾ
ಯಸಪ್ರತುಮೆ ॥ ಮಾಣುಭಯವನುಭೀಮಭೂಪನ । ಕಾಣುಹೋಗೆ
ನೆನಡುಗಿಭುವನ । ಪ್ರಾಣನಾತ್ಮಜಬಿದ್ದನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಘ್ರಿಯಲಿ॥
ಪವನಸುತನೇಬಾರೆನುತತ । ಕ್ಕವಿಸಿದನುಬಳಿಕೆರಗಿದಡೆವಾ । ಸವನಸು
ತಬಾಕಂದಬಾರೆಂದಪ್ಪಿದನುಮಗನ ॥ ತವಕದಿಂದೆರಗಿದಡೆಮಾದ್ರಿಯ ।ಜ
ವಳಿಮಕ್ಕಳನಪ್ಪಿದನುಕೌ । ರವಕುಲಾಗ್ರಣಿಗಳಿರಕುಳ್ಳಿರಿಯೆಂದನಂಧ
ನೃಪ ॥೪೧॥ ಕುರುಮಹೀಪತಿನಮ್ಮಪೂರ್ವದ । ಲರಸುತತ್ಸಂತಾನಪಾ
ರಂ । ಪರೆಯನಳಿವರೆಕೆಲಬರಾದರುಹೋದರಿನ್ನಿವರು ॥ ಭರತಕುಲವ
ನುಹೊರದುಮಿಗೆವಿ । ಸ್ತರಿಸುಮಗನೆಸುಯೋಧನಾದ್ಯರ ।ದುರುಳತನ
ದಪಗುಣವನೆಮ್ಮನುನೋಡಿಮರೆಯೆಂದ ॥೪೨॥ ಅವರೊಳವಗುಣವೇನಿ
ರಂತರ। ಭವದಶಿಲ್ಪಿಷಕರ್ಮಪಾಕ।ಪ್ರವರವೇದುರ್ಯೋಧನನೃಪದೇ

ಕಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಯುವಗೆರಚಿಸಿತುರಾಜನಿಧ್ರಂ | ಕನುತತ್ಸ್ವಕೃತ್ತೋದ
ಯಾಂಕ| ಪ್ರವರತಿಕಿಗಿಸಿತೆಂದುನೆಯುದಲಿಧರ್ಮಸುತನುಡಿದ ॥ ಸಾಕದಂತಿ
ರಲಬಲೆಯುರೊಳು | ದ್ರೋಕನಿಪ್ಪ ಯುಧಿರಿಯುತೊಯು | ದ್ರೋಕಪನುಪರಿ
ಹರಿಸುಕೋಕಕೊಧ್ರದುಪಟಳಕೆ ॥ಆಕೆಸ್ಯೆರಿಸಲರಿಯುಳರುವಿನೊ|ಳಾಕೆ
ಹಾಳರುತಿಳುಹಿತನ್ತ್ರನು| ಶಾಬಿಯನುಕಾಣಿಸುವ್ರುದೆಂದನುವ್ಯಾಸವಿದುರ
ರಿಗೆ ॥೪೫॥ ವಿದುರವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿವಿರಾ|ಹದನೆನರುಹುವೆವೆಂದುರಾಯು
ನ | ಸುದತಿಯುಲ್ಲಿಗೆಬಂದುನುಡಿದರುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ಕದಪನಂಗೈಗಿ
ಟ್ಟುತಲೆಗು | ತ್ತಿದಳತನಯುಸೋದಕದಪರಿವಾ| ಹದಲಿನನದಳುಮುಹುಳೆ
ಯಿದ್ದಳುಬಹಳವ್ಯಸನದಲಿ ॥೪೬॥ ದುಗುಡವನುಬಿಡುಮೋಹಬಂಧನ್ರು|ತೆ
ಗದಚಿತ್ತದಕದಡುಹಣಿಯುಲು !ಜಗಳೆನುಱಿದನ್ರುವಿಲಾಸದವಿಹಿತಲಿಪ
ಶರಕೆ ॥ ಅಗಡುಮಕ್ಕಳುತಾಯ್ಗೆತಪ್ಪದು | ಬೆಗಡುಬೇಗೆಸುಯೋಧನಾ
ದ್ಯರ | ವಿಗಡತನವನುಸೆನೆದುನೀನೋಡೆಂದನಾಮುನಿಪ॥೪೭॥ ಮುನಿಯು
ದಿರುಗಾಂಧಾರಿಧಿಟನಿಂ | ಸನುಜನಿಕ್ಕರಸಾಕಿನಿನ್ನಯ|ತನುಜರನುನಿನ್ನಬಿ
ಳವಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರ ॥ ಮನುಜಪತಿಗಳಸಂತಪನುರಿಪ್ರು |ಜನಪಳರವ
ಹ್ನಿಯುಲಿಬೇಳದ|ನಿನಿತುಶೋಕೋದ್ರೇಕನಿನಗೇಕೆಂದನಾಮುನಿಪ॥೪೮॥
ಅಳದವಣಿಗಳಲುವುದುಸಲ್ಲದು | ನಿಲಲಿಸಾಕದುನಿಪ್ಪ ಚಿತ್ತದ | ನೆಲೆಯು
ಬಯುಕೆಯುಬಯುಸುವುದುಕರ್ತವ್ಯವೇನಿನಗೆ ॥ ಕಳವಳವಕೊಂತೀಸುತರ
ಕಂ | ಗಳಿಗನುಗ್ರಹವಾಗುನಿರ್ಜಲ | ರೊಳಗೆಮಕ್ಕಳಮಾನ್ಯರನುಮಾ
ಡೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೪೯॥ ನಂಬಿಸುವುದೈವರನುಕಾಣಿಸಿ|ಕೊಂಬುದನಿಬರ
ಕರಣವೃತ್ತಿಗೆ|ತುಂಬುವುದುತನಿಹರುಷವನುಸೌಹಾರ್ದ್ರಶೋಭೆಯಲಿ॥
ಲಂಬಿಸಲಿಕೌರವರನಾಕನಿ | ತಂಬಿನಿಯುರಳಕವನುಮಗಗೆವಿ|ಡಂಬಿಸುವ
ಖಳರನುಮತಕೆಮುನಿವೀಯುಬೇಡೆಂದ ॥೫೦॥ ವಿಷವನಿಕ್ಕಿದರಂದುಮಡು
ವಿನ | ಲಸುಬಡಿದುಹಾಯ್ಕಿದರುಅರಗಿನ |ವಸತಿಯಲಿಬೇಳದರುಹಳುವು
ಡೇನುದುರ್ಜನನ ॥ ವಸುಮತೀಶನವಲ್ಲಭೆಯುನೆಳ | ದುಸುರತೆಗೆಬಗೆಮಾ
ಡಿತಲ್ಲದೆ| ಪಸನವನುಸುಲಿಸಿದರುದಾವುದುಧರ್ಮಹೇಳೆಂದ ॥೫೧॥ ರಾಯು
ಸನುಕಾಣಿಸಿದಿರೇಪ್ರ| ಜ್ಞಾಯುತಾಕ್ಷನತಿಳುಹಬಂದಿರೆ | ತಾಯಿಗಳುತಾವೈ
ಸಲೇಬಹುದುಂಟೆನಮಗಿನ್ನು ॥ ಸಾಯಿಸಾವೆನುಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ|ನೋ
ಯೆನೋವೆನುತನಗೆದುರಭಿ | ಪ್ರಾಯುವುಂಟೇಮಾವಯೆಂದಳುಮುನಿಗೆ
ಗಾಂಧಾರಿ॥೫೨॥ನಿನ್ನವರುಮಾಡಿದವಿಘಾತಿಗ|ಳೆನ್ನಹವಣೇಬಣ್ಣಿಸಲುತಾ|
ತನ್ನದುಷ್ಕೃತಫಲದಲಳಿದನುನಿನುಮಗನಿಂದು ॥ ಮನ್ನಿಸಾಂಡುಸುತನುಜ
ನನುಕೇ|ಳನ್ಯರೇತವಶವಮುಹಾದೇ| ನಿನ್ನಖತಿಯನುಬಿಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುಪಾಂಡು

ಡುನಂದನರ ॥೪೩॥ಐಸಲೇಗುಣಮಯಪಚೋಳಿ । ವ್ಯಾಸಮುನಿಸಾಕೇ
ನುಮರಳಿದು । ಭೂಸುರಾಗ್ರಣಿಬಂದುನುಡಿದನುಧರ್ಮನಂದನನ॥ರೋ
ಷವನ್ಪುಯನುಪಶಮನಾಂಬುವಿ । ಲಾಸದಲಿನಿಲಿಸೆಳುನೃಪನನುಹಾ ।ಸತಿ
ಯುಖತಿಹರಿದುಯನಗೊಳಗಾಗಿಭಯವೆಂದ॥೪೪॥ ಎಂದುಗಾಂಧಾರಿಯನು
ಸಾನ್ವಾ । ಛಂದದಲಿಮುಸಿಳಿಳುಹುಮರಳಿಮು । ಕುಂದವಿದುರಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನಿಲಜಪಾರ್ಥರಿಗ್ದಡೆಗೆ ॥ ಬಂದುಹೇಳಿದಸತಿಯಿರವಯುವು । ನಂದನನ
ಮೃದುವಾದವಾಕ್ಸುಧೆ। ಯಿಂದಸಂತೈಸುವಳುಬನ್ನಿಯನುತ್ತಕೊಂಡೊಯ್
ದ ॥೪೫॥ ಹರಿವಿದುರಸಂಜಯರುಪಾರಾ। ಶರಿಮಹೀಪತಿಭೀಮಮಾದ್ರೀ।
ಯರುಧನಂಜಯಸಹಿತಬಂದರುಬಹಳವಿನಯದಲಿ॥ಚರಣದಲಿಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ದಡೆನೃಪ ।ವರನನೆಗಹಿದಳನಿಲಸುತಸಿತ । ತುರಗಮಾದ್ರೀಸುತರುಪದಕೆ
ರಗಿದರುಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥೪೬॥ ಏಳಿರೈಸಾಕೇಳಿಮಕ್ಕಳಿ । ರೇಳಿರೈದೇಶಿಗರು
ನಾವುಭೂ । ಪಾಲಕರುನೀವೀಸುನಮ್ಮಲಿಭೀತಿನಿಮಗೇಕೆ॥ ಬಾಲೆಯರು
ನಾವಂಧಕರುನಿ। ಮ್ಮಾಳಕೆಯೊಳೀನಮ್ಮಹಂತಿಯು।ಕೂಳಿನಲಿಬೆಂದೊ
ಡಲಹೊರವವಳೆಂದಳೆಬುಜಾಕ್ಷಿ॥೪೭॥ ತಾಯೆಖತಿಬೇಡಿನ್ನುಧರಣಿಗೆ।ರಾ
ಯನೇಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ। ಬಾಯದಂಬುಲಬೀಳ್ವಡೆಯುಬಲದಿಂದಬದು
ಕುವೆವು ॥ ತಾಯೆನೀವೆಂದೆಮಗೆಕುಂತಿಯು । ತಾಯತನವಂತಿರಲಿಕರುಣಿ
ಸಿ । ಕಾಯಬೇಕೆಂದರಸಮಗುಳೆರಗಿದನುಚರಣದಲಿ ॥೪೮॥ ಧರ್ಮನಿಮ್ಮ
ದುಮಗನೆಬರಿಯುವಿ । ಕರ್ಮನಮ್ಮದುಯನ್ನಮಕ್ಕಳು । ದುರ್ಮತಿಗಳ
ನ್ಯಾಯಶೀಲರಸಾಧುಸಂಗತರು ॥ ನಿರ್ಮಳರುನೀವೈವರಾಹವ । ಕರ್ಮ
ಕುಶಲರುಲೋಕವೆಚ್ಚಲು । ಧರ್ಮನಿಮಗೆಂದೆನುತತಲೆಗುತ್ತಿದಳುಗಾಂ
ಧಾರಿ ॥೪೯॥ ಧರ್ಮಹಾಗಲಿಮೇಣುರಣದಲ!ಧರ್ಮವಾಗಲಿನೀತಿಯಲಿರೆ।
ಧರ್ಮ ಘಾತಕವಾಯ್ತೆಲೇಸಾಕಿನ್ನುಫಲವೇನು ॥ ನಿರ್ಮಳಾಂತಃಕರ
ಣಕೃತಪರಿ । ಕರ್ಮವಿಲಸಿತೆತಾಯೆಸೈರಿಸು।ನಿರ್ಮಮಥಬೇಡೆಂದುಮೈ
ಯಿಕ್ಕಿದನುಕಲಿಭೀಮ ॥೫೦॥ ಏಳುತಮ್ಮವೃಥಾವಿಡಂಬನ। ಧಾಳಿಯಾಟ
ವಿದೇಕೆಸೈರಿಸ । ಹೇಳಿದೈಸೈರಿಸದೆಮುನಿವಡೆನಿಮಗೆಕೇಡಹುದೆ ॥ ಕಾ
ಳಗದಕೃತಸಮಯಸತ್ಯವ ।ಪಾಲಿಸಿದವರುನೀವಲೈಧಟ । ಖೂಳರಾವೈ
ಸಲೆಯನುತಗಜರಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ ॥೫೧॥ ಹೊರಿಸುವರೆದುಷಕೀರ್ತಿನಮ್ಮ
ಲಿ । ಹೊರಿಗೆಯಾಯಿತುನಾಭಿಯಿಂಕೆಳ । ಗೆರಗುವುದುಗದೆಯಿಂಗಸಲ್ಲದು
ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯದಲಿ ॥ ಅರಿಕೆಯಿಂದನ್ಯಾಯವಿದುಜಗ । ವರಿಯೆಸಮ್ಮದುತಾ
ಯೆನೀಮನ । ಮುರಿಯದವಧರಿಸುವಡೆಬಿನ್ನಹವೆಂದನಾಭೀಮ ॥೫೨॥ ಅ
ರಗಿನರಮನೆಕೊಂಡವೆಂಮೈ । ವರುಸವಿತ್ತುಗಳಾಸುಯೋಧನ । ವರ

ದಯುಜವಾನನುಜಯುಧ್ವರವಿಧಿಯಪೂರ್ವವನು॥ ಕುರುಪತಿಯನುಭವಿ
ಸಿದನು ಸ। ಚ್ಚರಿತವೇನನ್ಯಾಯಪಥವೇ । ಧುರದೊಳೆಮಗನ್ಯಾಯವೈಸ
ಲೆದೈವಕೃತವೆಂದ ॥೭೩॥ ಕಪಟದಲಿಪಾಂಜಾತಿರಾಜ್ಯವ।ನಪಹರಿಸಿದಡೆಧ
ರ್ಮನಿಮ್ಮದು।ಕೃಪಣತೆಯನಾನೇನಹೇಳುವೆನಸುಯೋಧನನ॥ ನೃಪ
ದಪುತ್ರಿಯಗಾಢಗರುವಿಕೆ।ಗುಪಹತಿಯಮಾಡುವುದುಧರ್ಮದ।ವಿಪುಳಪ
ಥನಿಮ್ಮದುಮಹಾಧರ್ಮಜ್ಞರಹರೆಂದ ॥೭೪॥ ಲಲನೆಗುತ್ತಮಮತಿಯೆಂದಡೆ
ಯಸಭೆ।ಗೆಳೆದುತಂದವರಧಿಕಸಜ್ಜನ । ರಳಿಕುಲಾಳಕಿವುಟ್ಟಸೀರೆಯನೂ
ರುಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಸುಲಿವವರುಧಾರ್ಮಿಕರುನಾವೇ।ಖಳರುನೀವೇಸುಜನರೆ
ವಿಸ್ಮಾ । ಸ್ಖಲಿತವನುನೀವಿಂದುಸೈರಿಸಿತಾಯೆನಮಗೆಂದ॥೭೫॥ ಕದನವಿಜ
ಯದಭಂಗಿತಲೆಗೇ । ರಿದುದುವೇಲಂಕದೊಳಗೊಡ।ಹುಟ್ಟಿದನನೆತ್ತರಗು
ಡುಹುನಿನ್ನೊಳಗೆವಗೆಮಾತೇನು ॥ ಅದಿರಲಿರದಿರುಸಾಕುಕರೆಧ। ರ್ಮದವಿ
ಡಂಬದಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ಹದನಕೇಳುವೆವೆಂದುಕಳವಳಿಸಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ॥
ಧರಣಿಪತಿಕೇಳ್ಸುಬಲಸುತೆ। ನಿಷ್ಠುರವನುಡಿಯಲುನಡುಗಿಭೂಪತಿ।ಕರ
ವನುಗಿದನುವಿನಯಭರದಲಿಬಾಗಿಭೀತಿಯಲಿ॥ಕರುಣಿಸೌಗಾಂಧಾರಿನಿರ್ಮ
ಳ । ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಜನನಿಕೋಪವ । ಸ್ಫುರಣದಲಿಶಪಿಸೆಮಗೆಶಾಪಕ್ಕ
ರುಹರಾನೆಂದ ॥೭೭॥ ಶಾಪವನುನೀಹೆಸರಿಸೌಸ । ರ್ವಾಪರಾಧಿಗಳಾವ
ನಿಮ್ಮಯ । ಕೋಪತಿಳಿಯಲಿತಾಯೆಫಲಿಸಲಿಬಂಧುವಧೆನಮಗೆ ॥ ನೀಪ
ತಿವ್ರತೆನಿನ್ನಖತಿಜೇ । ವಾಪಹಾರವುತನಗೆನಿಮ್ಮನು । ತಾಪವಡಗಲಿಯೆ
ನ್ನನುಳುಹೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥೭೮॥ ನೆನೆದುನಂತಃಕರಣಕರುಣಾ ।ವಿ
ನುತರಸದಲಿಖತಿಯಝಳರುಧಿರಾಂ । ವಿನಲಿಜರಿದುದುಜಾರಿತಗ್ನದಪುತ್ರಶ
ತಶೋಕ ॥ ಜನಪಕೇಳೈರಾಜಸದಸ । ಜನಿತತಾಮಸಬೀಜಶೇಷದ ।ವ
ದನಜಮುಖಿನೋಡಿದಳುನಖಪಂಕ್ತಿಗಳನವನಿಪನ ॥೭೯॥ಉರದವರಸನಕ
ನಿಕರದಹೊಗೆ । ವರಸಿಕೌರಿಡಲೋಡಿಹೊಕ್ಕರು । ನರಕೃಕೋದರರ
ಸುರರಿಪುವಿನಪಕ್ಷ್ಮಾಂಗದಲಿ ॥ ಹರಿಯುಭಯಚರವೆತ್ತಿಯುಪಜಾ । ದ್ಯ
ರನುಸಂತೈಸಿದನುರೋಷ । ಸ್ಫುರಣವಡಗಿತುಸುಬಲಸುತೆನೀನಂಜಬೇ
ಡೆಂದ ॥೮೦॥ ಕತಕಭೀಮನಕೊಂದುಮುಳುಗಿತು । ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯಕೋ
ಪಾಗ್ನಿಯಾತನ । ಸತಿಯಖತಿಮುಗ್ಗಿತುಮಹೀಶನನಖದಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ಜ
ತವಿರೋಧವ್ಯಾಪ್ತಿಬಹಳ । ವ್ಯತಿಕರದೊಳಾಯ್ತೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪತಿನ
ರೇಂದ್ರನಸಂತವಿಟ್ಟನುಸಾರವಚನದಲಿ ॥೮೧॥ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆಮಗಳಯ
ಮಸುತ । ನೀಸಸೈರಿಸಲಾಪನೇನಿನ।ಗೇಸತಿಳುಹಲುಕಡೆಗೆತಾಮಸಬುದ್ಧಿ
ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು ॥ ಆಸುಯೋಧನನಿನಗೆಮಗಸೆಂ । ಬಾಸೆಬಿಡದಾದುದೆಸು

ಧರ್ಮದ । ವಾಸಿಗೋಸುಗನೀಗಿದೆಯಲೇಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೨೨॥ ನಿಶ್ಚ
ವರುಷಾಡಿದವಿಘಾತಿಗ । ಳೆನ್ನ ಹವಣೋಃಪರ್ಣಿಸಲುವಿಗೆ। ತನ್ನ ದುಷ್ಕೃತಿ
ಜನಗೆಫಲಿಸಿತ್ತುಹಲವುಪಾತೇನು ॥ ನಿನ್ನ ಕುನಸಿನಘೌಸಣೆಯನುವಾ । ಡಿ
ನ್ನಲೇಸನುವೆರದುಗುಣದಲಿ । ಮನ್ನಿಸಾಯುವುಸುತನನೆನಲಿಂತೆಂದಳಾ
ಕಾಂತೆ ॥೨೩॥ ನೀತಿಬೇಡೆಲೆಪುಣ್ಯಳಿಗನಿ।ಧೂರ್ತಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಗಳಸ್ವಾಯ।
ಘಾತಕರುತವಿಸ್ಮ್ರದತಾವಳಿದರುದಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಶಿಷ್ಯೆಕೇಳಿನೀವಿನ್ನ
ಪಾಲಿಸಿ । ಭೂತಳಗನೆರೆಕಳಿದುಬಂಧು । ವ್ರಾತಕುದಕವನೀವುದೆಂದಳ
ನೃಪಗೆಗಾಂಧಾರಿ ॥೨೪॥ ಅನುನಯಪರಚಿಸಿದಳುಕೌರವ । ಜನನಿಲೇಸಪ
ದೆ ಸುತಬಂದರು ।ವಿನಯದಲಿವೈಯ್ಯಿಸ್ಕಿದರುನಿಜಮಾತೆಯಂಘ್ರಿಯಲಿ॥
ನೆನದನಕ್ರಿಯಯಪ್ರವಾಹಗೊ । ಳಸಿಬರಸುತೆಗದಪ್ಪಿಕುಂತೀ । ವನಿತೆಸ
ತ್ಯೆಸಿದಳುನಯದಲಿತನ್ನ ನಂದನರ ॥೨೫॥ ವಿಳುಧರ್ಮಜಪುತ್ರಶೋಕ ॥
ವ್ಯಾಳವಿಷಮೂರ್ಛಿತೆಯಲಾಪಾಂ । ಚಾಲಸುತೆಯನುತಿಳುಹಿಕಾಣಸು
ಸುಬಲನಂದನೆಯು ॥ ಬಾಲೆಯತನಾಭಾನುಮತಿಯಭ । ಡಾಳದುಃಖವನ
ಪಹರಿಸುಪರಿ । ತಾಳಬೇಡೆನೆಬಂದರೈವರುದ್ರೌಪದಿಯುಹೊರಗೆ ॥೨೬॥
ಕರಗುತಂದರುವಿಗತಲೋಚನ । ನನಸಿಯನುಕಾಣಿಸಿದರತ್ತೆಯು । ಚ
ಣದಲಿಹೊರಳಿದರೆಹಿಡಿದೆತ್ತಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ ॥ ಸುರುಳುಮಗಳೆಕುಮಾರ
ವರ್ಗದ। ಪರಿಣಸೊಸೆಯತ್ತೆಯುರಿಗೊಂದೇ । ಸರಿನ್ಯಥಾವ್ಯಥೆಯಾಕೆನ
ತಸಂತ್ಯೆಸಿದಳುಸೊಸೆಯ ॥೨೭॥ ಸರಿಯೆತಾಸುತಶೋಕಸವಿಸ್ಮ್ರ । ಬ್ಬ
ಗೆನವೊಸ್ತ್ರಿಳುಬೆರಸಿವೈರೋ ।ತ್ತರವಿಸಂಗ್ಧಳರಣವಿಧಾಸವನವೊಳ್ಗಳಗೆರ
ಚಿಸಿ ॥ ಎರಡುಬಲದಲಿಸಕಲಭೂವಿಪಾ।ಕ್ವರರಚಿತಾತುರ್ಬಲವನುಜನಂ ।
ಹರಿಸಿದಾತನುತಾನೆಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣನು ॥ * ॥೨೮॥

→ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೮೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು. ←

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ರಣವಶೋಧಿಸಲೆಂದುಕಣ
ನಲಿ । ಹೆಣನತುಳಿತುಳಿಗರಸಿಕುರುಧರಾ । ರಣೆಯಪತಿಯನುಕಂಡುವಿ
ಗೆಹೊರಳಿದಳುಗಾಂಧಾರೀ ॥ ಪದನು ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ ।
ಪಾಲಕೃಷ್ಣನಕರದುನಯದಲಿ । ಲೋಲಲೋಚನೆನುಡಿವಳಂತಸಾತ್ತ
ಶಿಬಿಸ್ಸುತಿಯು ॥ ಹೇಳುತಂದೆಮುಕುಂದಕನನ। ವ್ಯಾಳವಿಷದಲಿಬಿದ್ದಧರ
ಣಿ । ಪಾಲವರ್ಗವತೋರಿ ಸೆಂದಳುಹರಿಗೆಗಾಂಧಾರಿ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯ
ಬೆಳೆಸಿರಿಯನೆಂ । ಪನ್ನವಾಯೆಯರಚನೆಯದನಿ। ರ್ಭಿನ್ನ ಭಾರತಬಹಳ
ರ ಚಿತಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲದ ॥ ನಿನ್ನೊಡನೆಹಗೆಬೆಳೆದಶೌರ್ಯವಿ।ಪನ್ನ ರನ
ಶ್ರೋರೆನ್ನೆಜನಾರ್ದನ। ಮನ್ನಿಸೆಂದಳುನಯನಜಲವನುವಿಡಿದುಗಾಂಧಾರಿ॥

ಶ್ರಾಲೈಬಾಗಾಂಧಾರಿಮನದಲಿ । ನೋಯದಿರುಪೌರಾಣಜನ್ಮದ । ಮಾಯ
ಭಂಗದಭೋಗಭಂಗಿಸಲಳುಕಲೇಕಿನ್ನು ॥ ಸಾಯಲಾಗದೆಸುಭಟರಸು
ಗಳು । ಬೇಯಲೇಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿದು । ಪಾಯಲೀಸಂಸಾರವೆಂದನುನಗು
ತಮುರವೈರಿ ॥೩॥ ಎಂದುಕೈಗೊಟ್ಟಬಲೆಯನುಹರಿ । ತಂದನಾಸಂಗ್ರಾ
ಮಭೂಮಿಗೆ । ಹಿಂದೆಬರಲಷ್ಟಾದಶಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಯನಾರಿಯರು ॥ ಮುಂ
ದೆಹೆಣನಸುರಿಗಳುಖಗಮೃಗ । ವೃಂದಚಲ್ಲಿತುಭೂತಘಾತನಿ । ವೃಂದತೆ
ರಳಿತುಹೊಕ್ಕರಿವರದ್ಭುತರಣಾಂಗಣವ ॥೪॥ ಸೂಸಿತ್ತಬಲಾವೃಂದಕೆದರಿ
ದ । ಕೇಶಪಾಶದತೆಳುವಸುರನಿ । ಟ್ಟುಸುರಿನಹೊಯ್ಲುಗಳಲೋಚನವಾ
ರಿಧಾರೆಗಳ ॥ ಆಸುರಾಕ್ರಂದನದಶೋಕ । ಕ್ಲೇಶಬಹಳದಬಾಲೆಯರುಮಾ
ಹೇಶವೈದೊರೆನುತಹೊಕ್ಕರಸಿದರುಕಳನೊಳಗೆ ॥೫॥ ಹರದರಗಲಕೆ
ನಾರಿಯರುಕುರು । ಧರಣಿಯಲಿತ್ತಮುತ್ತಸ್ತ್ರಜತಿಗಳ । ಕರಿಗಳಲಿತುರಗದ
ಲಿರಥದಲಿಕಂಡರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ಶಿರವಮುಂಡಾಡಿದರುಹೆಣನಲಿ । ಹೊರಳಿದರು
ವಿವಿಧಪ್ರಳಾಪನ । ಪರಿಶವವನೆಂತರಿವರೋರ್ವರ್ಗಸುಪದರಿದೆಂದ ॥೬॥ ನ
ಡವಳಾಗಾಂಧಾರಿಶೋಕದ । ಕಡಲೊಳೇಳುತಮುಳುಗಿದಂಕ್ಷ್ರಿಯ । ತೊ
ಡಹುಕರುಣಾಂಬುವಿನಹೊನಲಿನಜಾನುಜಂಘೆಯಲಿ ॥ ಅಡಗಿನಲಿಕಾಲೂ
ರಿಶಿಲುಕಿದ । ರೊಡನೆಹರಿನೆಗಹುತನುಸರವಿನ । ತೊಡಕುಬಿಡಿಸುತಪ್ರೇ
ಮಳಂಗನೆಹೆಣನಮಧ್ಯದಲಿ ॥೭॥ ಅತ್ತನೋಡೈದೇವಕೀಸುತ । ಮತ್ತಗ
ಜಕಂಧರದಲಿದುವೆಭಗ । ದತ್ತಸನುಕಂಡಾತನರಸಿಯರೈದೆಮೊಗನೆಗಹಿ ॥
ಸುತ್ತಿಬರುತಿದೆಭಾರಿದಂತಿಯು । ಹತ್ತಲರಿಯದೆನೂರುಮಡಿಶೋ । ಕೋ
ತ್ತರದಲಿದಶೆಯಮೆಸುತಮರುಗಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ ॥೮॥ ದೇವನೋಡಾಶೋ
ಕನಷ್ನಯ । ಡಾವರದಕಾಂಭೋಜಪರರಸಿಯ । ರಾವನೋಂಪಿಯನೋಂ
ತರೋಕಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಆವನಾತನುನಿಷ್ಕ್ರಮರುಗಳ । ಮಾವನೈಸಾಂ
ಚಾಲಸತಿಯರು । ಜೀವದಲಿಜಾರಿದರುರಮಣರಮೇಲೆತಲೆಹೊರಳಿ ॥೯॥
ಅದೆವಿರಾಟನಸತಿಯರೀಕೆಯ । ಲಿದೆಘಟೋತ್ಕಚನಂಗನೆಯರೀ । ಸುದ
ತಿಯರಶೋಕವನಿರೀಕ್ಷಿಸುಪಂಚಕೈಕೇಯರ ॥ ಒದರಿಪಾಂಡ್ಯನಹೆಂಡರಾ
ಚೆಯ । ಲದೆಸುಸೋಮಕಸೃಂಜಯಾದ್ಯರು । ಕೆದರಿಹೊರಳುತಲಿದೆಮು
ರಾಂತಕಸನ್ನಧಟ್ಟಸಲಿ ॥೧೦॥ ಸುಬಿಕಣಾಭೂರಿಶ್ರವನನರ । ಸಬಿಯುದೇ
ವ ಾಡಳಿದುನಿಷ್ಕ್ರಿಯ । ಸಖನಗೆಲಿಸಿದರಿಪನಮುರಿದರಿವಾಧೆಯಾತ್ರಜನ ॥
ನಿಬಿಳಯಾಚಕಜನಸುತತ । ತ್ಸಖಿಯರಳುತಿದೆಕರ್ಣಮರಣಕೆ । ನಿಖಿಳ
ಜಗವೀನೊಬ್ಬತಪ್ಪಿಸಿಮರುಗಿತಂಸಿನಲಿ ॥೧೧॥ ಭಾನುದತ್ತನಮೇಲೆಹೊ
ರಳುವ । ಮಾನಸೀಯರನೀಕ್ಷಿಸೈಮು । ತ್ಸಸುಗಳನೋಡಿತ್ತಲಿದೆದುಶ್ಶಾ

ಸೇನಾದಿಗಳ ॥ ಏನನೆಂಬೆನುತನ್ನ ಸೊಸೆಂುರ| ಹಾನಿಯನುಮಾದ್ರೇಶನರ
ಸಿಯು | ರೇಸಧರ್ಮದರಿಗ್ಧರೆಂದಳಲಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ॥೧೨॥ ತಂದೆನೋಡೈ
ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನಯ | ನಂದನರನೂರ್ವರಿಗೆಕಿರಿಯಳ | ನಿಂದುದುಸ್ಸಳೆಯನಾ
ಸೈಂಧವನವಲ್ಲಭೆಯು ॥ ಅಂದುವಿವಿಧವ್ಯೂಹದಲಿಗುರು | ನಿಂದರೆಯುಹುಸಿ
ರಾತ್ರಿಯಲಿನೀ | ಕೊಂದೆಲೈತನ್ನಳಿಯನನುವರಸಿಂಧುಭೂಪತಿಯು॥೧೩॥
ಎನುತಬರೆಬರೆಮುಂದೆಕಂಡಳು | ತನುಜನನುಭೀಮನಗದಾಘ| ಟ್ಟನದ
ಘಾಯದವೈಯುಖಂಡಿಸಿದೂರುಮಂಡಲದ ॥ ಸನದಹುಡಿಮುಗ್ಗಲಿನರ
ಕ್ತದ | ಹೊನಲಹೊಲಸಿನಘೋರಕಾಕ| ಧ್ವನಿಭಯಂಕರಸಂವಿಧಾನದ
ಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥೧೪॥ ಇತ್ತನೋಡೈಕೃಷ್ಣ ತನ್ನಯ | ಮತ್ತದಂತಿಯು
ಯಿಂದುಕುಲರಾ | ಜೋತ್ತಮನಸೇಕಾದಶಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಯವಲ್ಲಭನ॥ಹ
ತ್ತಿಹಿಡಿದೋಲೈಸುವರುವರ | ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯರೀಗಳು | ಸುತ್ತ
ಮುತ್ತಿತುಘೋಕವಾಯಸಜಂಬುಕವ್ರಾತ॥೧೫॥ಎನುತಬಿದ್ದಳುಮೂರ್ಛೆ
ಯಲಿವಾ | ನಿನಿಯನೆತ್ತಿದನಸುರರಿಪುನೃಪ | ವನಿತೆಯರುವರಭಾನುಮ
ತಿಮೊದಲಾದನಾರಿಯರು॥ ಜನಪತಿಯಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರುಸಂ|ಜನಿತಶೋ
ಕಾದ್ಭುತದಹಾಹಾ | ಧ್ವನಿಯಘಟ್ಟಣೆಘಟ್ಟಸಿತುಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲ
ವ ॥೧೬॥ ಷೇಮಧೂರ್ತನನಾಕಳಂಗನ| ಸೋಮದತ್ತನಚಿತ್ರಸೇನನ|
ಭೀಮವೈರಿಯಲಂಬಕನಕೆವಿರ್ಮ್ಮಾರನಂದನನ ॥ ಭೌಮಸುತನಸುಶರ್ಮ
ಕನಸೂ | ತ್ರಾಮರಿಪುಗಳಭೂರಿಬಲದಸ| ನಾಮರರಸಿಯರಿದೆನಿಜೇಶರ
ಮೇಲೆತನುಹೊರಳ॥ಜನಪಕೇಳೀಚೆಯಲಿಕುಂತೀ|ವನಿತೆಕರ್ಣನಮೇಲೆ
ಹೊರಳಿದ|ಳನತನುಜಹಾಕರ್ಣಹಾಹಾಯೆನುತಹಂಬಲಿಸಿ॥ನಿನಗೆಧರ್ಮ
ಸುತಾದಿಭೂಮಿಪ | ರನುಜರೀಪಾಯಾವಿಮಧುಸೂ| ದನನೆಮುರೆಯಿಸಿ
ಕೊಂದನಕಟೆಂದಳಲಿದಳುಕುಂತಿ ॥ ಅರಿದನಂತಕಸೂನುಮುರಹರ|ನಿರಿ
ದನೈನಾವಿಂದುಕರ್ಣಗೆ |ಕಿರಿಯರೈಲೇಸಾಯ್ತುಗುರುಜನಬಂಧುಜನಹದ
ನ ॥ ಉರುವಶಶಿವಂಶದಮಹಾನೃಪ | ರೆರಗಿದರೆಪಾತಕಕೆಮುನ್ನೆ |ಜ್ಜರಿ
ಸದಕಟಾತಾಯಿಕೆಡಿಸಿದಳೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದ ॥೧೯॥ ನುಡಿಯುದಿಹರೇತಾ
ಯಿಕರ್ಣನ | ಮೊಡನೆನೀವೆಬಂದವರುಯನ್ನದೆ |ಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾಧರಣಿಪ
ತಿಯಾತನನುಯೆನಿಸುವರ ॥ ಬಿಡಿಸಿದೆಯಲಾಯಿನ್ನುಲೋಕದ |ಸಡಗರ
ದನಾರಿಯರಹೃದಯದೊ |ಳೊಡದುಹೋಗಲಿಯಂತರಂಗವುಬಾಹ್ಯರಂ
ಗದಲಿ ॥೨೦॥ ಹೋಗಲಿನ್ನಾಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ | ತ್ಯಾಗದುರ್ವ್ಯಸನಪ್ರಪಂಚ
ವ | ನೀಗಿಕಳೆಯಂದಸುರರಿಪುವೈತಂದುಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ಮೇಗಿಪರಸಂಸ್ಕಾ
ರಕಾರ್ಯನಿ | ಯೋಗವಿವಭಾರಾಂಕನಿನಗೆಸ | ರಾಗದಲಿಸಂತೈಸಿಯೆಂದ

ನುಭೂಪತಿಗೆಸಾರಿ ॥೨೧॥ವ್ಯಾಸನಾರದವಿದುರಸಾತ್ಯಕಿ । ಕೇಶವನುದಾ
ರುಕಯುಯುತ್ಸುವು । ಹೇಶವೊದಲಾದನಿಬರರಸರಸಾರಥಿವ್ರಾತ ॥ಆಸ
ಚಿವರಾಹಸ್ತಿನಾಪುರದಾ । ಸಮಸ್ತಪ್ರಕೃತಿಜನಸಹ । ತೈಸಿದರುಸಂಸ್ಕಾ
ರವಿಧಿಯನಹತಮಹೀಶರಿಗೆ ॥೨೨॥ ಕುರುಪತಿಯುರವಿಸುತನಮಾದ್ರೇ।ಶ್ವ
ರನದುಶ್ಶಾಸನವಿಕರ್ಣಾ। ದ್ಯರುಜಯದ್ರಥಬಾಹ್ಲಿಕನಭಗದತ್ತಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನ ॥ ಗುರುವರನುದ್ರೋಣಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯೇ। ಶ್ವರನಕುಂತೀಭೋಜನೃಪಮು
ಖ್ಯರನುವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿದಹಿಸಿದರಾಹಿತಾಗ್ನಿಯಲಿ॥ ಕಳನಟಿಕನಸುತ್ತ
ಲೊಟ್ಟಿಸಿ । ತಳಿಗಳನುಬಹಳಾಗ್ನಿಯನುಕ್ಕೆ । ಗೊಳಿಸಿದರುದಹಿಸಿದರು
ಬಹಳಾಕ್ಷೋಹಿಣೀಭಟರ ॥ ಬಳಿಕಹಸ್ತಿನಪುರದಸಿಂಹ । ಸ್ಥಳಕೆಬಂದರು
ನಿಖಿಳಕಾಂತಾ । ವಳಿಸಹಿತಗಂಗಾವಗಹನವಮಾಡಿದನುನೃಪತಿ ॥೨೪॥ಆ
ನದಿಯತೀರದಲಿತಿಂಗಳು । ಮಾಸನಿಧಿತತ್ಪ್ರೇತರಿಗೆಜಲ । ದಾನವಿಧಿವಿಹಿತ
ಪ್ರಪಂಚದಸಕಲಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯ ॥ ಭೂನೃಪತಿಮಾಡಿದನುಬಂದುದು।ಜಾ
ನಪದಜನವ್ಯದೆಕುಂತೀ ।ಸೂನುವನುದರುಶನವಮಾಡಿತುಕಾಣಿಕೆಯನೀ
ಡಿ ॥೨೫॥ ತಿಳುಹಿಗಾಯಸಹೃದಯಸಂಚಿತ । ಕಲುಷವನುಖಂಡಿಸಿಗತಾ
ಷನ । ಬಲಿದಚಿತ್ತವ್ಯಥೆಯನಾರೀನೃಪವಧೂಜನದ ॥ ಅಳಲನಾರಿಸಿಗಜ
ಪುರದನೃಪ । ನಿಳಯವನುಹೊಗಿಸಿದನುಯದುಕುಲ । ತಿಲಕಗದುಗಿನ
ವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ॥ * * * ॥೨೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ದೇವಸಂತತಿನಲಿಯೆಪಾಂಡವ ।
ಜೀವಿಹರಿಯಂಬೀಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ । ಭಾವಸಂದುದುಧರ್ಮಜನಪಟ್ಟಾಭಿಷೇ
ಕದಲಿ॥ಪದನು॥ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ।ಪಾಲಹಿಮಗಿರಿತೊಡಗಿಸಾ
ಗರ ।ವೇಳುಪರಿಯಂತಖಿಳನಗರಗ್ರಾಮಪುರವರದ ॥ ಮೇಲುವರ್ಣಪ್ರ
ಮುಖರಾಜಿಂ । ಡಾಲರವಧಿಯಸಕಲಪರಿಜನ।ಜಾಲಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆಬಂದು
ದುಕಂಡುದವನಿಪನ॥೧॥ ಚ್ಯವನಮುದ್ಗಲಕಣ್ವಕರಭಾ।ರ್ಗವಭರದ್ವಾ
ಜಾಂಗಿರಸಗಾ । ಲವಪುಲಸ್ತ್ಯವಸಿಷ್ಟಗೌತಮ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಮುನಿ ॥
ಧ್ರುವವಿಭಾಂಡಕಗಾರ್ಗ್ಯಘಟಸಂ । ಭವಮೃಕಂಡುಸುತಾದಿಭೂಮಿ ।
ಪ್ರವರಮುನಿಗಳುಬಂದುಕಂಡರುಧರ್ಮನಂದನನ ॥ ೨ ॥ ಜಲಧಿಮಧ್ಯದ
ಕುರುವಘಟ್ಟಾ । ವಳಿಯಕೊಳ್ಳದಕುಹರಕುಂಜರ। ನೆಲೆಯಗಿರಿಸಾನುಗ
ಳಶಿಖರದದುರ್ಗವೀಧಿಗಳ ॥ ನೆಲನಶೇಷಪ್ರಜೆನಿಖಿಳವಂ । ಡಳಿಕಮನ್ನೆ
ಯವಂದಿವನಸಂ । ಕುಲಮತಂಗಜಪುರಕೆಬಂದುದುನೃಪನಕಾಣಿಕೆಯ॥
ವ್ಯಾಸನಾರದಕೃಷ್ಣಮೊದಲಾ । ಗೀಸಮಸ್ತಮುನೀಂದ್ರನಿಕರನು।ಹೀಶ

ಸನುಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕೆಮನವನೊಡಬಡಿಸಿ ॥ ದೋಷರಹಿತಮುಹೂರ್ತ
ಲಗ್ನದಿ । ನೇಶವಾರಶುಭಗ್ರಹೋದಯ । ಲೇಸೆನಲುನೋಡಿದರುಮಿಗೆ
ಗಾರ್ಗ್ಯಾದಿಜೋಯಿಸರು ॥೪॥ ತಳಿಸಿಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳಸಂ। ವಳಿಸಿಬಹು
ವಿಧವಾದ್ಯರವವಿ।ಸ್ತರದಪಂಚಮಹಾನಿಸಾದದಸರ್ವಜನಮನೆದ ॥ ಹರು
ಷಪೂರದವೇದಮಂತ್ರೋ। ಚ್ಚರಣಸಾರದನೃಪನಪಟ್ಟದ।ವರಮಹೋ
ತ್ಸವವನೆಸಗಿದನಸುರರಿಪುವೆಂದು ॥೫॥ ಸುರಪಶಿಖಿಯಮನಿರುತಿವ
ರುಣಾ । ದ್ಯರುಮರುತಹರಸಖನುಮೀಶಾ। ನ್ಯರುಮಹೋರಗಗರುಡ
ಗಂಧರ್ವರುವಿಮಾನದಲಿ॥ ನೆರದುಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರ।ಪ್ಸರಿಯರಾನಂದ
ದಲಿವೀಣಾ।ಸ್ವರಸುಗಾನವಿನೋದನೃತ್ಯದೊಳೋಲಿಸಿದರುಸಭೆಯ ॥೬॥
ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರನು । ವರಪುರೋಹಿತಧೌಮ್ಯನೀಲಾಂ।
ಬರನುಯಾದವರರಸವೇದವ್ಯಾಸನಾರದರು॥ತರುಣಿಯರುಗಾಂಧಾರಿಕುಂ
ತಿಯು । ಪರಮಮುನಿವಧುನಿಕರಧರಣೀ । ಸುರರುಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಸೆ
ವಸಿದರವನಿಪನಹರಸಿ ॥೭॥ ಆನುದಾಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದೊ । ಳಾದರಾತ್ಮಕ
ಭಾಷ್ಕಳನಪರಿ। ಪಾದವನುಮುನಿಕರಕೇಳಿದುಖತಿಯಭಾರದಲಿ॥ಭೇದಿ
ಸಿದನಿವನಸುರನೆಂದುವಿ । ಷಾದವೆಸ್ನಿಯಲುರುಹಿದರುಬಳಿ । ಕಾತರಿಸಿ
ಧರ್ಮಜನಸಂತೈಸಿದನುಮುರವೈರಿ ॥೮॥ವರಮುನೀಂದ್ರರನಖಿಳದೇಶಾಂ।
ತರದಭೂಸುರವರ್ಗವನುಸ । ತ್ಕರಿಸಿದನುಗೋಭೂಮಿದಾನಹಿರಣ್ಯವ
ಸನಲಿ ॥ ಪರಿಜನವಪುರಜನವಕರತ್ನಾ ।ಕರಪರೀತಮಹಾಜನವಮಿಗೆಸ ।
ತ್ಕರಿಸಿವೃಥವಿಭವಹಿತಸನ್ಮಾನದಾನದಲಿ ॥ಆರಸುಕೇಳ್ಪಟ್ಟವದುಹಿರಿ
ಯರಸನದುಯುವರಾಜಪಟ್ಟಕೆ। ಹರಿತನೂಜನೊಳಾಯ್ತುಸೇನಾಪತಿಧ
ನಂಜಯನು ॥ ವರಕುಮಾರರುಯಮಳರಲ್ಲಿಗೆ ।ಹಿರಿಯಸಚಿವರುವಿದುರ
ನೆನಿಪ । ಪರಮಶವಿಶಿದಯುಯುತ್ಸುವನುಸರ್ವಾಧಿಕಾರದಲಿ ॥೧೦॥ ಆಸು
ಯೋಧನನೆರಮನೆಯನವ । ನೀಶಹೊಕ್ಕನುಪವನಸುತದು। ಶ್ಶಾಸನನ
ಸದನದಲಿಪಾರ್ಥಗೆಕರ್ಣಭವನವನು ॥ ವಾಸವಾದುದುಯಮಳರಿಗೆದು ।
ಶ್ಶಾಸನಾನುಜರರಮನೆಗಳುಳಿ। ದೈಸುಮನೆಭಂಡಾರಕೋಶಾರಕ್ಕೆಸವ
ನಿಸಿತು॥೧೧॥ ವನ್ನಣೆಯಲಿಯುಯುತ್ಸುಹೊಕ್ಕನು । ತಂನನುನೆಯನು
ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪ । ಕುಂನತಾಲಯವಾಯ್ತುನೃಪನಪಸಾಯ್ತಸಂತತಿ
ಗೆ ॥ ಮುಂನಿನವರೇಮಂತ್ರಿಸಚಿವರು । ಮುಂನದಾಪಂಗಾಪಸಭೂತಪ ।
ಛಿಂನವಿಲ್ಲದವರಾಜನವೆಸದಿದುರ್ಗದಿಭಪುರಿಯ ॥೧೨॥ ಅರಸುಧರ್ಮಜನಾ
ದಿನವುಗಿಂ। ನುರವಣಿಪಮನಬೇಡಬೇಡು । ತ್ತರಿಸುವಿಹವರವೆರಡಪಡೆ
ದೆವುನಿಖಿಳಜಗಹೊಗಳೆ ॥ ಪರಿಮಿತದಜನತಂಮಸುಖಲಭ। ನಿರದೆಮಾಡು

ವೆವೆಂದುವುನಿಜನ । ಧರಣಿಸುರರೊಳಗಾದಪುರಜನರೊಲಿದುಹರಸಿದ
ರು ॥೧೭॥ ಗೌಳಬರ್ಬರಮಗಧಸಿಂಧುನೇ । ಪಾಳವಾಂಧ್ರವಿದೇಹಕುರು
ಮಳ । ಯಾಳವತ್ಸತ್ರಿಗರ್ತಮತ್ಸ್ಯವಿದರ್ಭಕರ್ಣಾಟ ॥ ಮಾಳವಾಗಕಿ
ರಾತಛಲಿಬಂ । ಗಾಳಜೋಳಜೀನಬರ್ಪರ । ಚೋಳಕೊಡಗನುಕಾಬ
ಕೊಂಕಣಕರುಷಮಹರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ಶೂರಸೇನಮರಾಟಬಾಹ್ಲಿಕ । ಕೇರ
ಳಯುಗಂಧರಕುಕುರಸಂ । ವೀರಕೊಂಕಣಚೇದಿಕೋಸಲಸಿಷಧಸೌರಾ
ಷ್ಟ್ರ ॥ ಪಾರಶೀಕಪಾಂಚಾಲವರಗಾಂ । ಧಾರಕರ್ನಾಟಕಪುಳಿಂದಕಾ।
ಶ್ಮೀರನಿಷಧವಿದರ್ಭಘೌಟಕಾವಂತಿಕಾಂಭೋಜ॥ ಅಂಗಕುಂತಲಲಾಟ
ಪೌಂಡ್ರಕ। ಳಿಂಗಗುರ್ಜರಪಾಂಡ್ಯಕೇಕಯ । ಸಿಂಗಳದಶಾರ್ಣವತುರು
ಷ್ಕಸಮುದ್ರಹೋಶಲದ ॥ ತುಂಗವಿಕ್ರಮನೃಪನವರವ । ರಂಗಚಿತ್ತವ
ನಿತ್ತುಲಾಲಿಸಿ।ಮಂಗಳೋತ್ಸವದಿಂದಮನ್ನಿಸಿಕಳುಹಿದನುನೃಪತಿ॥೧೮॥ಬ
ಳಿಕಭೀಷ್ಮನಬಾಣಶಯನ। ಸ್ಥಳಕೆಧರ್ಮಜಬಂದುಧರ್ಮಂ । ಗಳನುಕೇ
ಳ್ದನುರಾಜಧರ್ಮಪುರಾಣಸಂಗತಿಯ ॥ ತಿಳಿದನಗ್ಗದದಾನಧರ್ಮ । ವಳಿ
ಯಸಾತನರಾಜಪಾಲನ । ನಳನಹುಷಭರತಾದಿಭೂಪರಗತಿಗೆಗುರುವಾ
ಯ್ತು ॥ಕದನದಲಿಕೈಯಾರೆದೈತ್ಯರ।ಸದದುಭೂಭಾರವನುಪರಹ।ಸ್ತದಲಿ
ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆಸುತ್ತರಾಯೆನಿಸಿ॥ನದಿಯನಂದನನನುಪರಾನಂ।
ದದಲಸೇರಿಸಿಪರಮಪರಿತೋ।ಷದಲಿಪಯಣವಮಾಡಿದನುಮುರವೈರಿನಿಜ
ಪುರಿಗೆ॥ಯಮಸುತನತಕ್ಕೈಸಿಭೀಮನ।ಮಮತೆಯನುಭುಲ್ಲೈಸಿಪಾರ್ಥ
ನ।ನಮಿತಮಕುಟವನೆಗಹಿದನುಪುಳಕಾಶ್ರುಪೂರದಲಿ॥ ಯಮಳರನುಸಂ
ತೈಸಿರಾಯನ।ರಮಣಿಯನುಬೋಳೈಸಿವಿದುರ । ಪ್ರಮುಖರನುಬೀಳ್ಕೊ
ಟ್ಟುಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ॥೧೯॥ದೇವದುಂದುಭಿರವದಗಗನದ।ಪೂವಳೆ
ಯಪೂರದಸಮಸ್ತಜ।ನಾವಳಿಯಜಯರವದನಿರ್ಘೋಷದಗಧಾವಣೆಯ ॥
ದೇವಕಿಯವಸುದೇವರುಕುಮಿಣಿ । ದೇವಿಯರುಗಳಹರುಷದಲಿನಿ ।ಭಾರ್ಗ
ವಮಿಗೆನಿಜಪುರವಹೊಕ್ಕನುವೀರನಾರಾಯಣ॥೨೦॥ ಭೂಸುರರಋಷಿ
ಗಳನುಗ್ಧರ । ಣೇಶರನುಮನ್ನಿಯರದಿಕ್ಕಿನ । ದೇಶದೇಶದಮಂಡಲೀಶರ
ನಗರಪಟ್ಟಣವ ॥ ಕಾಶಿಮೊದಲಾದಖಿಳತೀರ್ಥನಿ। ವಾಸಿಗಳಕಳುಹಿದನು
ಧರ್ಮಜ । ನಾಸಹೋದರರೊಡನೆರಾಜ್ಯವನಾಳಿದನುನೃಪತಿ ॥೨೧॥ ನೆ
ಲೆನೆಲೆಯಸೌಧಂಗಳಲ್ಲಿಹ । ಲಲಸೆಯರುಶತಸಾವಿರವುವೆ್ೖ । ಯೊಲವಿನ
ಲಿದ್ರೌಪದಿಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯರಕೂಡೆ ॥ಒಲಿದುಗಾನವಿನೋದದಲಿಕೆಲ।
ಕೆಲರುವೀಣಾವಾದ್ಯದಲಿಕೆಲ । ಕೆಲರುನಾನಾವಿದ್ಯದಲಿರಂಜಿಸಿದರೊಲವಿ
ನಲಿ ॥೨೨॥ ರಚಿತಮಂತ್ರಿಸಹಾಯ್ತರುಘಟೋ। ತ್ಕಚನತನಯನಮೇ

ಘನಾದನು | ಪ್ರಚುರತರಸಾಕರ್ಣಸುತವೃಷಕೇತುಮೊದಲಾದ ॥ ಸಚಿ
ವರಾಪ್ತಕುಮಾರಬಾಂಧವ | ನಿಚಯವರ್ಗದಲರಸರಂಜಿಸಿ |ಉಚಿತದಿಂ
ಪಾಲಿಸಿದನೇಕಚ್ಛತ್ರದಲಿನೆಲನ॥೨೭॥ ಭರತನಹುಷಯಯಾತಿನಳಕೂ|
ಬರಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನುಪುರೂರವ |ವರದಿಳೀಪನುಸಗರದಶರಥರಾಮಮೊದ
ಲದ ॥ ಧರಣಿಪತಿಗೈಮಡಿಯೆನಿಸಿಸು| ಸ್ಥಿರದಿನೃಪನಾಳಿದನುರಾಜ್ಯದ|ಶಿ
ಶುವರ್ನಿಸಲರಿಯೆಕೇಳ್ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ॥ ವಾಸವನವೈಭವಕೆಮಿ
ಗಿಲೆಂ|ದಾಸುರರುಕೊಂಡಾಡೆಶ್ರೀಲ | ಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಘ್ರಿಯುಭಜಿಸುತವೆಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯಭೋಗದಲಿ ॥ ಭಾಸುರದನವರತ್ನಮಯಸಿ| ಹ್ಮಾಸನದವಿಭವ
ದಲಿರಂಜಿಸೆ | ದೇಶದಲಿಗುದುಕೀರ್ತಿಲತೆಹಬ್ಬಿದುದುತ್ರೈಜಗವ ॥ ಈತೆರ
ದಿಪಾಂಡವರಸಲಹಿದ | ಪೀತವಸನನುಕುಂದಕಂಸಾ| ರಾತಿಕೃಷ್ಣನಚ
ರಿತಪೀಯೂಷವನುನಲಿನಲಿದು॥ಸೂತಮುನಿಪೇಳಿದನುತಪಸಿ|ವ್ರಾತವಾ
ನಂದದಲಿಕೇಳ್ದರಿ| ಪ್ರೀತಿಯಿಂಮನ್ನಿಸಿದರಾಮುನಿವರನಕರುಣದಲಿ॥೨೮
ಅರಸಕೇಳೈಸಕಲವೇದದ | ತಿರುಳೆನಿಪಭಾರತದಕಥೆಯನು | ವಿರಚಿಸಿದ
ಜಗದಘವಸಂಹರಿಸಲ್ಕೆ ಕೃತಿಯನಿಸಿ ॥ ಹರಹಿದನುತ್ರೈಲೋಕ್ಯದಲಿಕೇ|
ಳರಸವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಮುರ| ಹರಚರಿತ್ರವಿದಖಿಳಲೋಕದದುರಿತಹರವೆ
ನಿಸಿ ॥೨೯॥ ಹರನಸಭೆಯೊಳಗೀಕೃತಿಯುಮುರ | ಹರನಸಭೆಯೊಳುಸಕ
ಲವಿದ್ಯಾ| ಧರರಸಭೆಯೊಳುಕಮಲಭವನುದ್ದಂಡಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಸುರ
ಪತಿಯಸಭೆಯಲ್ಲಿಪಾವಕ | ತರಣಿಜನಸಭೆಯಲ್ಲಿನೈರುತಿ|ವರುಣಸಭೆಯ
ಲಿಮೆರೆದುದೈಭಾಗವತಕಥಾಮೃತವು ॥ ಸರ್ಪಯಾಗದೊಳಾದಕಲ್ಮಷದ|ದ
ರ್ಪವನುಕೆಡೆಯೊದೆದುತೊಳಗಿದ| ನುಪ್ಪರದರವಿತೇಜದಲಿಸುರಸಭೆಯು
ಬೆರಗಾಗೆ॥ತಪ್ಪದೀಭಾರತವಕೇಳ್ದಂ | ಗಪ್ಪದಮರಶ್ರೀಕದಂಬದೊ|ಳೊ
ಪ್ಪವಿಂದ್ರನವಾಡಿಯಲೆಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ॥ ಮುನಿಗಳೆಂಭತ್ತೆಂಟುಸಾವಿ
ರ|ಘನಕಥಾಪೀಯೂಷವನುಕೇ|ಳ್ದನಿಬರಿತ್ತಗುಸೂತಮುನಿದಣಿವಂತೆವ
ಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ವನವನಂಗಳೆಂಬಂದುತಾಪಸ | ರನಿಬರೂಸ್ವಸ್ಥಾನಸಂಗತ|
ರೆನಿಸಿಭಾರತಕಥೆಯಕೊಂಡಾಡಿಗರುಮನದಣಿಯೆ ॥೩೦ ॥ ಸನಕಕಶ್ಯಪ
ಜಹ್ನುಜೈಮಿನಿ | ವಿನುತವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾಂಗಿರ | ಮನುಮತಂಗನಗಸ್ತ್ಯ
ಕಶ್ಯಪಗಾರ್ಗ್ಯಗೌತಮರು ॥ ಘನತಗದವಾಲ್ಮೀಕಿವಾಸಿ | ಷ್ಠನನುವೇ
ದವ್ಯಾಸರೊಳಗಾ | ದನಿಬರನುಜನಮೇಜಯನುಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ ॥
ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ | ದೆಮ್ಮ ಮೇಲುಂಟಾಗಿಭಾರತ| ಗಮ್ಯವೆ
ನಿಸುವಕಥೆಯಪೇಳ್ದರಿಸೂತನಂದದಲಿ ॥ ನಿರ್ಮಳಿತವಾಯ್ತೆನ್ನತನುಸ |
ದ್ಧರ್ಮವೈಶಂಪಾಯನನ್ನ ನು| ಜೊಮ್ಮರಥಗೊಂಬನುಕಣ್ಮಾಯಂದರಸ

ಹೊಗಳಿದನು ॥೩೨॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯನೃಪಶಿರಿ। ಲೋಲಕನೆಯಿದ ನಾದರಿಸಿಯಾ। ಕೇಳಿದರೆಶತಯಾಗಫಲವಹುದಮರಲೋಕದಲಿ।ಲೋಲಲೋಚನೆಯರಸಮೇಳದ। ಲಾಳುವರುಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ । ಾಳುಗೆಲಸವಮಾಡುವರುತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳು ॥೩೩॥ ಧರೆಯೊಳೀಸತ್ಕಥೆಯು ಕೇಳಿದ । ನರರ್ಗೆರಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂತತಿ । ವರಶುಭೋದಯಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯನೀವುದನವರತ ॥ ಹರನಸಾರೂಪ್ಯವನುಕೇಳ್ದುರ । ಹರನಸಾಲೋಕ್ಯವನುಭಾಗತಿ । ವರನಸಾಯುಜ್ಯವನುಪಡವರುನೃಪತಿಕೇಳಿದ ॥೩೪॥ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯನುಪೊಗಳ್ವಜನರಿಗೆ । ಗಣ್ಯದೈಶ್ವರ್ಯವನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಕೊಟ್ಟಹಪರಂಗಳಲ್ಲೈದೆಸಲಹುವನು ॥ ಹಂಣತಲೆಗೇರಿಸಿವರವನು । ಕ್ಕಂಣಸಿಷ್ಟವನೀವನೀಲಾ । ವಣ್ಯಮಯಸತ್ಕೃತಿಯಕೊಂಡಾಡದವರಾರೆಂದ ॥೩೫॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನರಸಿಭಾರತಿ । ಹರಿಯವರಭಾವಿನಿಯಸಭೆಯಲಿ । ಸುರಪತಿಯರಾಸ್ಥಾನದಲಿದಿಗ್ವನಿತೆಯರಹೊರೆಯ ॥ ವರವನಿತೆಶಚಿದೇವಿಯೂರ್ವಶಿ । ಯರಸವಿಸಾಪದರಂಭೆಯಿದಿರಿಲಿ। ವರಕಥಾಪೀಯೂಷಪಾನಗಳಾದರೊಲವಿನಲಿ ॥೩೬॥ ವಿಪ್ರಜನರಾದರಿಸಿ ಕೇಳೆ ।ಲ್ಕಪ್ಪುದೈಸಚ್ಚರಿತಸದ್ಗುಣ । ಸುಪ್ರಶಿಷ್ಟತಪಪ್ಪಪುತ್ರಕಳತ್ರಸಂಪದವು॥ ಗೊಪ್ಪವೆನಿಸುವಶ್ರುತಿಸುಯೋಗ್ಯತೆ।ಕ್ಷಿಪ್ರದಲಿಕೈಸಾರುವುದು ತಾ।ವೊಪ್ಪವರಲ್ಲೈಬ್ರಂಹಸಭೆಯೊಳಗೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ಭವದುರಿತರಹರವಕಟಹರಿನಾ।ಮವನೆನೆನೆನೆದು ಕಾಲಚಕ್ರದ।ಜನನಬೇಗೆಯಜಣುಗಿಜಾಮರರಖಿಳಮಾನವರು॥ಕವಿಕುಮಾರವ್ಯಾಸಸೂಕ್ತದ।ಸವೆಯದಮೃತವನೊಲಿದೊಲಿದುಸು । ಶ್ರವಣದಲಿಕುಡಿಕುಡಿದುಪದವಿಯಪಡವುದೀಲೋಕೆ॥ವೇದಪಾರಾಯಣದಫಲಗಂ। ಗಾದಿತೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲಕೃ।ಚ್ಛ್ರಾದಿತಪಸಿನಫಲವುಜ್ಯೋತಿಷ್ಟೋಮಯಾಗಫಲ॥ ಮೇದಿನಿಯನೊಲಿದಿತ್ತಫಲವ।ಸ್ತ್ರಾದಿಕನ್ಯಾದಾನಫಲವಹು।ದಾದರಿಸಿಭಾರತದೊಳೊಂದಕ್ಷರವಕೇಳ್ದರಿಗೆ ॥೩೯॥ ಹೇಮಖುರಶೃಂಗಾರಭರಣವು।ಕಾಮದೇನುಸಹಸ್ರಕಪಿಲೆಯು। ಸೋಮಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದಲಿಸುರನದಿಯತೀರದಲಿ॥ಶ್ರೀಮುಕುಂದಾರ್ಪಣವೆನಿಸಿಕತ । ಭೂಮಿದೇವರಿಗಿತ್ತಫಲವಹು । ದೀಮಹಾಭಾರತದೊಳೊಂದಕ್ಷರವಕೇಳ್ದರಿಗೆ ॥೪೦॥ ಚೋರನಿಂದಿಸಿಕತಿಯಬೈದರೆ । ಕ್ಷೀರವನುಕ್ಷಯರೋಗಿಹಳಿದರೆ । ವಾರಣಾಶಿಯಹೆಳವನಿಂದಿಸಿನಕ್ಕಡೇನಹುದು ॥ ಭಾರತದಕಥನಪ್ರಸಂಗವ । ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಗಳೇನಬಲ್ಲರು।ಘೋರತರರೌರವವಕೆಡಿಸುದುಕೇಳ್ದಸುಜನರಿಗೆ ॥೪೧॥ ಶ್ರೀಮದಮರಾಧೀಶನುತಗುಣ । ತಾಮರಸಭವವಿಪುಳನಿರ್ಮಳ। ನಾಮನನುಪಮನಿಖಿಳಯ

ತ್ರಿಪತ್ರಿವಿಜನವಂದಿತನು ॥ ರಾಮನೂರ್ಜಿತನಾಮಧೇಯಾ। ರಾಮನಾಡದ
ಭೀಮರಘುಕುಲ।ರಾಮಪಾಲಿಸುವಲಿದುಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣ॥೪೨॥
ರಾಮಮಂಗಳನಾಮಮಪ್ಪ ಜಗ। ಸ್ತೋಮಭವಕುಲಭೀಮಸುಗುಣೋ।
ದ್ದಾಮಜಯಸಂಗ್ರಾಮಸೀತಾರಾಮನಿಸ್ಸೀಮ॥ ಸಾಮಗಾನಪ್ರೇಮವಿಪ್ರ
ನಿ ಧರ್ಮಕಾರುಣ್ಯಾಭಿರಾಮನೆ। ರಾಮರಕ್ಷಿಸುಬೇಗದಶರಥರಾಮ
ೞಲಿದೆನ್ನ ॥೪೩॥ ಅರಸವೈಶಂಪಾಯನಿಗೆನಿಜ।ಕರವಮುಗಿದುಸುವರ್ಣ
ಸಾತ್ರ।ಭರಣಗೋವ್ರಜಭೂಮಿಕನ್ಯಾದಾನಮಣಿಗಣದಿ॥ ಹಿರಿದುಪರಿ
ಯುಲಿವಮನದಣಿಪವೋಲಿ । ಉರುತರದದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳಭೂ।ಸುರರಿಗಿತ್ತನು
ರಾಯಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ॥ * * ॥೪೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೫೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿಶ್ರೀಮದ ಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾ
ರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನಪುಷ್ಟವಚಃ ಷಟ್ಪದೀನಿಕಾ
ಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತ
ಮಪ್ಪ ಕರ್ಣ್ಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್
ಗದಾಪರ್ವ ಸ್ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಕಂದ॥ ವರವೇಂಕಟಗಿರಿನಾಯಕ । ಕರುಣಾಂಕಂವೇಂಕಟಾ
ದ್ರಿವರ್ಯಂಮುದದಿಂ ॥ ಹೊರಪಡಿಸಿಹಮುದ್ರಾಪಿಸಿ ।ನಿ
ರುಕಿಸುತೀನುತಕೃತಿಯಂಮೆಚ್ಚುಗೆವಿಬುಧರ್ ॥

